GRAECUM
LEXICON
MANUALE,

PRIMUM

Hederick (B.) K

A *BENIAMINE HEDERICO*
INSTITUTUM,
POST REPETITAS *SAM. PATRICII* CURAS,
AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM,
INNUMERIS VITIIS REPURGATUM, PLURIMISQUE
NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM
CURA
IO. AUGUSTI ERNESTI,
NUNC DENUO
RECENSITUM, ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE
PARTE AUCTUM
A *T. MORELL*, S.T.P. THESAURI
GRAECAE POESEΩS, nuper editi,
AUTORE.

LONDINI:
Excudit H. WOODFALL,
Impenſis, H. WOODFALL, J. BEECROFT, C. BATHURST, J. RIVINGTON, J. POTE, J. HINTON, R. BALDWIN, L. HAWES, W. CLARKE & R. COLLINS, R. HORSFIELD, W. JOHNSTON, E. JOHNSON, T. CASLON, S. CROWDER, T. LONGMAN, B. LAW, J. FLETCHER & Co. C. CORBETT, R. WARE, W. GINGER, T. CADELL, & M. RICHARDSON.
M. DCC. LXVI.

BRITISH MUSEUM

AUSPICIIS

CELSISSIMI PRINCIPIS

FREDERICI

EPISCOPI DE *OSNABURG*,

Nova hæc LEXICI *HEDERICIANI* Editio,

(IN USUM ET COMMODUM COMMUNIS JUVENTUTIS CONCINNATA)

PERMISSA EST,

SUMMA CUM OBSERVANTIA CULTUQUE

DEVINCTISSIMI EDITORIS

T. MORELL.

BRITISH MUSEUM

M. BENJ. HEDERICI

PRAEFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quo juventuti bonarum artium ſtudioſae commodare ſategi. Graecum, ut vides, illud eſt, et, velut priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quae Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum anniſus : ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Graecas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, praeter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari potero. Etenim, quae Linguae Graecae cum praeſtantia ſit, tum utilitas pariter atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus, et, quam adeo Lexicon, quo illa contineatur, ſatis idoneum Scholis adhuc deſit, experiuntur idemtidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſua uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, qua laborant, ſaepius deſtituunt paullo ſerius literis Graecis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguae adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus praepediti non ſine indignatione ac taedio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam : primaque adeo illa, quae ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam concludere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam omnino putavi. Certe, quae ex ingenti Henrici Stephani Theſauro volumine ſatis etiam grandi Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam ſuppeditavi. Quin immo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribuſque ſimilibus aliis non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate ſuis fere diſtinxi numeris, clarius ita ordinatiuſque, ut ſpero, ſe oblaturas cuique : ſic Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatae primigeniis, compoſitae ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me praeterit etiam, quantopere eum in Stephano aliiſque dilaudent bene multi ; ſed non aeque tamen intricatus hic alter eſt, longeque omnino facilius linguae nondum ſatis peritis Vocabula, quae inquirunt ipſi, ſubgerit. Et, ſi omnino ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem momenti maximi eſt, noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo iſto, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme praecipuam habere ſolent.

Veluti autem haec primae Lexici hujus Partis ratio eſt ; ita altera illa, cui Analyticae ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quae difficultatibus ſuis, ſive a Dialecto aliqua, ſive aliunde ſubortis ſolicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certe eadem haec opera, quae liberalius paullo a Schrevelio juventuti navata, ipſum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviae potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod haec a penitiori Grammatices ſtudio, ad quod tamen potiſſimum ſolidior linguae cognitio redit, ea ipſa plerumque avocetur : attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari nonnihil diſcentium a labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiae ſuae, vel etiam, quod ſaepius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguae pulcherrimae ſtudium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, etiam hac in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quae Schrevelius ex appendice Scapulae Lexico ſubnexa, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque hujus commatis operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci : ſed ea quoque ex Jo. Vorſtii Veterum Poëtarum Graecorum Poëmatis, Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, Hortulo Graeco ex omnibus

bus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis vere aureis atque ad perdiſcendam Graecam linguam accommodatiſſimis, paſſim locupletavi. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiae videri poſſim, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, praemanſum vero ipſum atque tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dedignentur, inſerere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quae Syntheticae titulum praefert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Graeco, eoque proſaico, reddere collibet, adjutuſque a Scriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliis; hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſubgeſſi; qui, niſi me omnia fallunt, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abunde ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quaedam adhuc deſideres, ea tamen forſitan haec erunt, quae omiſſa facile pati, vel iis etiam, quae allata ſunt, compenſare non incommode poteris. Ita quippe ſaepius Nomina illa a Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quae ſunt hujus generis alia, fruſtra hic quaeſiveris. Praeterquam enim quod magna eorum pars ipſa civitate Latina deficitur, adeoque ſola formationis innititur Analogia, certe, ſi Graece eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus deſcendunt, tuto enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσᾴδουσαν, et *Accumulationem*, qua ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel ſua etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo haec talia a Verbis allatis, ſi quidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operae chartaeque tanto juſtius eorum me omiſſione peperciſſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus jam implet, nomenque ſuum paene excedit. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quae propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quae ipſa quoque facile Graece efferri poſſunt, dummodo ex Grammatica conſtet, quae literarum utriuſque linguae natura ſit atque cognatio. At vero, quod in Prima praecipue Parte nec Auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hae ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem aeſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maxime ipſe ſuppetiviſſet, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando auctoritas ſufficit, et, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtincte copioſeque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Graeci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facile largior, quum Graece ſcripturus utique non ſolum de Vocis, qua uſurus eſt, probitate, ſed et de Conſtructionis, qua gaudet eadem, ratione certus eſſe debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod ſi tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnumquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem praeſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit; Conſtructionis vero modus ideo a me neglectus eſt, quod Regulas ille notiſſimas atque adeo Graecae etiam Linguae cum Latina communes ſequatur.

Atque haec fere ea ſunt, *Lector benevole*, quae te ſcire, e re tua, immo et mea eſſe exiſtimavi. Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante ne damna, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale.

23 MA 64

Expoſitio Notarum, quæ in priore Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V.	Gloſſaria Veterum a Labbeo edita.
Ph.	Philoxenus, Gloſſographorum facile princeps.
Lex. Gr.	Lexicographi Græci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Heſ.	Heſychius, Alexandrinus.
Suid.	Suidas.
Etym.	Etymologicum magnum.
R.	Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suic.	Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat; quum e contrario Philoxenus et Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quæ alibi non facile ſunt obviæ.

LECTORI ſalutem SAM. PATRICK.

DE operis ſui natura et uſu auctor jam ſatis, ut opinor, dixit; quae autem a me praeſtita fuerint, paucis accipe. Cum multi typographorum errores in peregrinam irrepſiſſent editionem, id mihi in primis curae fuit, ut quam emendatiſſime haec excuderetur. Quandoquidem autem auctor in tres partes librum ſuum diviſerit, in harum prima multas locutiones Graecas, quibus ineſſe aliqua difficultas videretur, non ſolum adjeci, ſed, quanta licuit brevitate, etiam explicui. Praeterea Verborum conſtructionem, eorum ſaltem quae frequentiori ſunt in uſu, optimorum ſcriptorum teſtimoniis confirmavi, ipſis auctorum locis, poëtarum praecipue, quantum ratio operis ſinebat, indicatis. Et quamvis auſim affirmare hunc librum antea tum copia verborum, tum accurata eorum interpretatione, longe omnes alios ejuſdem molis praeſtitiſſe; ſeptingenta tamen nova ad minimum addidi, quorum pleraque vix in aliis lexicis occurrunt. Horum autem maximam partem Longinus, Ariſtophanes, Lucianus, et Marcus Antoninus; nonnulla vero Sophocles, Euripides, Lycophron, et alii ſuppeditavere. Secundam partem plurimis vocibus cum apud Schrevelium, tum apud noſtrum, omiſſis, ex Homero praecipue locupletavi. Denique, in tertia parte, cum hoc omnibus aliis Lexicis adhuc in lucem emiſſis, non verborum tantum, ſed et locutionum copia antecellat, pauca admodum, nonnulla tamen, quae mihi inſigniora viſa ſunt, adjeci. Quanquam autem additiones ſupra memoratae, ut forma libri mutaretur, neceſſarium fecerint; *Manualis* tamen retinui titulum, ne novo nomine novum opus edendi laudem potius affectaſſe, quam ſuam auctori conſervandi propoſitum habuiſſe viderer.

Haec ſunt, quae de priori noſtra editione habui dicenda; quae autem in hac altera praeſtiterim, jam breviter oſtendam. Cum viri quidam eruditi, ludorum moderatores, de priori hujus operis in tres partes diviſione querebantur, quod ea imperitioribus eſſet impedimento, dum in una diverſas alicujus vocabuli ſignificationes, in altera vero reſolutionem ejus grammaticam petere cogerentur; nunc duae priores partes conjunctim diſcentium gratia exhibentur.

EX PRAEFATIONE

IO. AUGUSTI ERNESTI.

IN cauſſis, propter quas tam pauci ad linguae graecae vel mediocrem ſcientiam perveniant, Moſes Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis aetas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum eſt, quod ſignificationes ſaepe numero vel prorſus alienae verbis tribuuntur, vel parum accurate diſtincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte latinis vocabulis exprimuntur graeca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Quod fit maxime, hanc ob cauſſam, quod interpretatio nimis etymologiae rationibus accommodatur, neglecto uſu loquendi, qui ſolus in hoc genere dominatur, in primis in compoſitis ex praepoſitione una pluribuſve, in quibus incredibile dictu eſt, quam pueriliter peccetur, item ex εὖ, φίλος aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis ineptiiſque

cum

---

* In praef. ad Plutarch. Briani.

cum plena ſint Lexica vulgaria, quae ſunt in tironum manibus, nec ultra ea plerique ſapiant, qui in Scholis literas graecas docent, mirum eſſe non poteſt, ſi tam pauci bene proficiunt in eo genere literarum, nec plus conſequuntur plerique, quam ut graecorum ſcriptorum orationem poſſint ad verbum, ſcilicet e ſui quiſque Lexici praeſcripto, latine interpretari, h. e. ut non modo nihil intelligant, cum interea ſe credant intelligere, ſed etiam ipſos ſcriptores graecos ſtultiſſimos putent, vehementerque contemnant.

Hoc tantam malum potuiſſet caveri, ſi ab initio viri excellenti graecarum literarum ſcientia praediti, voluiſſent ſe demittere ad hanc curam, ut tironibus in eo genere conſulerent, nec eos imperitis hominibus per talia Lexica corrumpendos permitterent. Sed dum ii hujus laboris moleſtiam defugiunt, eumque nec ſua doctrina dignum, nec ſatis ſibi honeſtum putant, invadunt eam provinciam homines imperiti, inſcitiaque ſua plus nocent literis, quam illi deinde exquiſita ſua doctrina prodeſſe poſſunt. In quo graeca lingua inprimis iniqua fortuna uſa eſt. Nam latinae quidem literae cum inſtaurari coepiſſent, ſummi homines, Eraſmi, Camerarii, Melanchthones, aliique, non dubitarunt cauſſam ſuſcipere tironum, et plures libellos edere, quibus ii, vel ad intelligendum latine, vel ad ſcribendum adjuvarentur: neque ea res ipſis dedecori, ſed inprimis honeſta, juventuti autem maxime utilis fuit. Vere hoc me puto affirmare: ſi quis vel iſtorum, vel ex eo ordine, pari cura complexus graeca, Lexicon in tironum uſum confeciſſet, in quo graeca verba primum accurate, deinde perſpicue, hoc eſt, bene latine (neque enim ullo modo perſpicuitas eſſe poteſt interpretationis ſine puritate ſermonis ejus, quo in interpretando utaris, ſemperque ſub illa ad verbum, ſive potius ad etymologiam verborum, facta male latina interpretatione latet inſcitia ſenſus), denique ex uſu loquendi optimorum ſcriptorum, non e verborum notatione, ſi quis ergo hoc facere ſuſtinuiſſet, non dicam plus gloriae conſecutus eſſet, ſed multo plus literis graecis profuiſſet, quam doctiſſimis in quemvis ſcriptorem commentariis, quos non niſi doctiores legerent, quibus pleraque dudum ipſis nota ſatis et perſpecta fuerant. Etenim, in omni genere diſciplinae, quis neſcit, quantum referat, ſtatim ab initio veris et accuratis notionibus imbui? Quam deinde non modo paucis contingit, ut male percepta dediſcendi facultas detur, ſed quam pauci eo ſunt vel ingenio ut facile poſſint, vel animo, ut velint, falſa et prava dediſcere. Nimis firmiter coaleſcunt teneris inſita animis, nec facile avelli poſſunt, et quae pueri arripuimus, ea fere ita amplectimur atque tenemus, ut nobis eripi vix patiamur. Mihi quidem, quoad literas docui, plus prope laborandum, plus certe moleſtiae exhauriendum fuit in expugnandis male ſuſceptis prima pueritia opinionibus, dedocendiſque ac detrahendis perverſis verborum notionibus, quam veris tradendis atque explicandis.

Itaque cum rogatus eſſem, ut Hedericiani Lexici Graeci, quod nunc maxime verſatur in manibus tironum, putaturque eſſe in hoc compendiario genere optimum, ejus igitur ut recencenſendi curam ſuſciperem; eam provinciam, quanquam duram et taedii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, ſaepe doluiſſem, iiſque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum diſcentibus putarem. Non is ego ſum, cui aut jucundum, aut adeo opus ſit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod praeſens inſtitutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laborioſum, ſed graece doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum ſatis a lectione graecorum ſcriptorum inſtructum non fuiſſe. Totus ille, id quod per totum opus obſervare licuit, e Scapula aliiſque vulgaribus Lexicis pendebat, tot praeclaras doctorum hominum de verbis plurimis, poſt Stephanum et Scapulam, obſervationes ignorabat, nec ipſe e lectione ipſorum ſcriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in ſuum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perſpicuas, ſed ſubinde etiam ne aſſecutus quidem eſt ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiiſque operarum ſe decipi paſſus eſt: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, ſed haec apud illum quaerenda mitto.*] Jam incredibile dictu eſt, quam ſaepe, quam abſurde interpretatus ſit, plerumque poſt alios, verba compoſita ex ἀμφὶ, ἐκ, ζὺν, παρὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ, &c. exprimens has praepoſitiones e vulgari ſignificatione, non ex uſu ſcriptorum in verbo quoque; in quo ſane eſt mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compoſitorum. Φιλότμητος eſt ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; ſed id ineptius vertitur in Scapulae Lexico *ſectionis amans, inciſione gaudens*, ſequaci Hederico. Similterque peccatur in verbis compoſitis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adſequatur. Illud quoque parum ſcienter factum erat, ut ſignificationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et media, eorumque ſignificatio, itemque temporum ſignificatio diverſa, cum v. c. praeſens activam, aor. 2. neutram vim habet, &c. non diſcerneretur; quod hodie in Lexicis ferri non poteſt, cum ſit ad accuratam linguae graecae ſcientiam ſcriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimvero haec et alia omnia correcta ſperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholae Carthuſianae apud Londinenſes Hypodidaſcali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud ſuos (vid. Scott. praef. ad Append. Steph.) etiam apud exteros tulit: praeſertim qui in praefatione dicat, ſe diligenter hoc opus correxiſſe, vivatque in inſula ea, quae ſibi graecarum literarum principatum vindicare videtur, in qua graece doctiſſimi homines paene naſci videantur: adeo mature ibi omnes graecos ſcriptores vel difficillimos intelligunt et emendare poſſunt. Sed omnia alia deprehendi, intellexique, Patricium Britannum non plus in Graecis poſſe Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia ſanctiſſime conſervata ſunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremuſque, ſi quid parum vel recte, vel accurate, vel perſpicue ſcriptum eſſet in ſignificationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam objecta eſt a ratione ipſa talis Lexici, in quo ſingula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, ſeparatim commode explicari non poſſunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi ſolent. Tum in verbis, quae Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex uſu optimorum ſcriptorum, diſtingueremus, deinde ut ſignificationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, et, quoad fieri poſſet, a propria et prima ſignificatione quomodo ceterae ducerentur, ipſo ordine indicaremus, v. σμύχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκὸς, τίθημι, ὕβρις, δημιουργὸς, προτείνω. Auximus etiam priorem ſignificationum numerum e noſtris aliorumque obſervatis, qui veteres ſcriptores græcos illuſtraverunt. Sed maxime in hac parte laboravimus hoc, ut accurate exponeremus verba e praepoſitionibus compoſita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum ſtultitia accuſanda eſt, tribuentium interdum praepoſitionibus aliquam vim, ubi ex uſu loquendi veterum nullam habent, aut falſam adeo, aut ita exprimentium, ſcilicet e vulgatiſſima cujuſque ſignificatione, ut nemo intelligere poſſit. Nos in omnibus uſum ſecuti ſumus, comparandis, ubi non ſtatim vera ſignificatio ſuccurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et ſubinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare praepoſitionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid ſignificationis. Quaedam tamen, ſed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura ſequenda eſſet, quod nullum exemplum veteris ſcriptoris vel ipſi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus ſi forte aberravimus, nobis ut ignoſcatur, rogamus. Atque pari ratione uſi ſumus in aliis compoſitorum generibus, ut e φίλος, χαίρω &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quae e. c. poſuimus, noſtra cum ſuperioribus velit comparare. Denique ipſis verbis locupletare hoc Lexicon ſtuduimus. Et, quia Patricius primum verba ſeptingenta, deinde hoc ipſo majorem numerum ſe addidiſſe profeſſus eſt, dedimus alicui hoc negotii, ut ſecundae editionis Patricianae exemplum cum Lipſienſi editione compararet, notaretque verba non prodita ab Hederico. Quo facto vidimus, non modo illud, quod ante diximus, quaedam vitioſe poſita eſſe, ſed etiam numerum ab eo traditum vix effici. Unde orta nobis ſuſpicio, numerata ab eo eſſe etiam ea, quibus partem ſecundam auxiſſet, quae ſane numeranda non erant. Sed id accuratius exquirere, quando parum referebat, inſuper habuimus. Poſthaec addidimus ea, quae e noſtris lectionibus notata permulta habebamus, item quaecunque viros doctos ſubinde indicare repereramus, nondum in Lexicis prodita eſſe, quae et ipſa non pauca erant, plurima etiam in Reimari, V. Cel. in Dionem Caſſium indice notata, ut nondum relata in Lexica: cujus Viri exemplum utinam imitentur poſthaec, quicunque ſcriptorem graecum recoquent. Denique adhibuimus Dan. Scotti, V. C. Appendicem ad Theſaurum Stephani, Londini, 1745. duobus Voll. in fol. editam, ex qua permagnus verborum numerus acceſſit. *(ſequuntur quaedam ad illud opus caſtigationes, quas itidem hic miſſas feci.)*——Atque etiam ea verba vel ab Scotto vel ab aliis poſita omiſimus, quae reperiuntur quidem vel in Gloſſariis antiquis, ut Heſychio, vel in ſcriptore aliquo vetere, ceterum manifeſte corrupta ſunt, nec ullum alium auctorem idoneum habent, quod genus verborum ſi admittere voluiſſemus, exemplo Stephani et aliorum, haud probando, haud parvus numerus verborum acceſſiſſet. Sed vel ſic decem millium ſummam explevimus. Nec nunc ſpicilegium, idque magnum deeſt, et poſt multa alia ſupplementa, tamen plurimum ſupererit, quod addatur: adeo non modo inexhauſtae ſunt Graecorum in verbis divitiae, ſed difficile eſt omnia animadvertere ac notare, quae nondum in Lexica ſunt illata. Nam illa Graecorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere poſſit. Nec forte opus eſſet omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Doruillius, niſi de eorum ſignificatione, inprimis Attica, ſubinde certarent Grammatici, multoque, de noſtra ſententia, magis, niſi in iis intelligendis imperitiores, adſueti vulgari rationi, haererent. Verum eadem multitudo compoſitorum talium, ſaepe non obſcurorum, et nihil inſolentis, nec in forma, nec in ſenſu, habentium, facit, ut difficile ſit, omnia obſervare. Mihi quidem hoc ſentio accidiſſe in pluribus ſcriptoribus, e quibus volui notare, quae nondum in Lexicis eſſent, ut praetermitterem quaedam, quia non ſuſpicabar, a Lexicis abeſſe. Nominatim in Joſepho id mihi uſu veniſſe vidi. Nam in Scotti Excerptis quaedam reperi, quae ipſe non notaviſſem. At ipſe contra in meis Excerptis habui, quae illum effugiſſent, ut ἐμποδιστής, ἐμπόδισμα, προσκαινουργέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων, &c. Itaque vix ſperandum eſt, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba graeca reperiantur, niſi paullatim omnes graeci ſcriptores indicibus inſtruantur plenis et Reimariano, de quo ſupra dixi, ſimilibus. Sed de Lexico Graeco majore parando atque inſtruendo, fortaſſe alibi dabitur occaſio dicendi.

Et haec fere ſunt, quae in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque, ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari a tironibus poſſet. Unum reſtat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, plane autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſua ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω eſſe ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae ſignificationes, acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit haec editio ſuperiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipſe ſua ſponte adſequi poſſit, poni, non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam, id quod uſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, qui ſunt plerique, libenter abutuntur iſta ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones praeparationem, quam vocant, ſi in tali libello quaerant ſingula verba, et inde deſcripta recitent a magiſtris interrogati: qua ſtultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane ſublatam voluit Erneſti, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe). Scr. Lipſiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIƆIƆCCLIV.

23 MA 64

LEXICI
MANUALIS GRAECI
PARS PRIMA.

A, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta eſt ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis ſignificans *unum*, & cum lineola inferne poſita, ͵α *mille*; (3) in Apocalypſi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior eſt.

A, in compoſitione eſt (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex α & βέβαιος, *ſtabilis*, fit ἀβέβαιος, *inſtabilis*: cum ν interjecto, (ſi vocabulum cui α præfigitur, a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: ὄλβος, *divitiæ*; ἄνολβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τῷ ν carent, ut ἄοσμος, ἄοικος, ἄοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἡδὺς, ἀηδὴς: ex γραφὴ, ἄγραφος: ex φρὴν, ἄφρων: ex γνώμη, ἀγνώμων. Tale eſt & α, quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab α & φυὴ· ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab α & μανθάνω, pro δυς etiam, ut ἄβατος, acceſſu difficilis: interdum etiam κακὸν ſignificat, ut ἀκερδὴς, ἄβουλος, ἄδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intenſivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀστεγὴς, i. e. πολυστεγης, ap. *Apoll.* ἀχανὴς in immenſum hians. *Heſ.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἅπας; & vicinâ ſignificatione pro ἅμα vel ὁμοῦ, ut ἀδελφος, ἄκοιτις, ἄλοχος, &c. (4.) Πλεοναστικὸν, *abundans*, *ſupervacaneum*, ut ἄσταχυς, ἀστεροπὴ, ἀάχετος, &c.

A, Ah! ἆ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis, Ἃ, ἃ, vel ἅ, ἅ, Ha, ha, ridentis.

A, Ah! O! Oh! Ἆ, ἆ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miſerantis, admirantis.

A, nominat. ſing. f. g. articuli præpoſ. *Dorice*, pro ἡ, a maſculino ὁ.

ᾇ, *cui*, dativ. ſing. f. g. artic. poſtpoſ. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

Ἅ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejuſd.

Ἀάατος, ου, ὁ ϗ ἡ, (pen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ἀ ὑπερστερητικὸν. *Euſtath.* ſc.) Ab α pr. & ἄατος, *innoxius.* (2.) innoxius. Ab α pr. & ἄτη (vel ἀάτη) *noxa.* (vid. Theſ. Gr. P.)

Ἀαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robuſtus, non fractus, firmus. Ex α priv. & ἄγω, *frango.* (ib. de quant.)

Ἄαδε, (pro ἧδε, *Schrev.*) 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, non placere, ingratum eſſe. (Ab α pr. & ἀδεῖν, *placere. Steph.*) Exp. etiam (2) moleſtare, contriſtare, vel contriſtari, &, injuria affici. (3) inopia laborare; cibo abſtinere, *Heſ. Suid.* Ex α int. & ἀδέω, *tædio afficior.* Vel ab ἀηδεῖν, ex α priv. & ἡδὺς, *jucundus.* (ſ. Ab ἀαδα, *Laconice* pro ἐνδεία. *Steph.*)

ἈΑΖΩ, f. ἀάσω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀάζω lædo ſ. violo. *Dawes.*)

Ἀάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Poet.* pro ἄθη, ab ἄω, *decipio.*

Ἀάθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἄθικτος, *intactus.*

ἈΑΜΙΝΣ, θος, ἡ, inſtrumentum quoddam aucupatorium, venabulum.

Ἀανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & (ἄνω poet. pro) ἀνύω, *perficio.*

Ἀάομαι, lædo. *Hom. Il.* 9, 116. hinc ἀᾶται.

Ἄαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inacceſſus; Ex α pr. & ἅπτομαι, *tango.* 3. illæſus, lædi neſcius. Ex α int.—vel (4) qui valdè poteſt lædere. Ex α pr. & ἰάπτω, *noceo.*

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Montanus.*

Ἄασα, *læſi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἆσα.

Ἀασάμην, a 1. ind. med. *per Dialyſ.* pro ἠσάμην, ab ἄω.

Ἀάσκω, f. ἀάσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α pleon. & ἀτάω, (*al.* ἀάω.) *noceo.*

Ἀασμὸς, ου, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo.*

Ἀάσθην, *offenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ. ab ἀάω.

Ἀᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) inſuperabilis. Ex α pleon. & ἄχετος. idem.

Ἄαται, 3. ſing. præſ. in paſſ. ἀάμαι.

Ἄατος, ου, ὁ ϗ ἡ, innoxius. Ab α pr. (2) valdè noxius. Ab α int. & ἄτη, *noxa.* (3) inſatiabilis ab α pr. & ἆσαι, *ſatiaſſe.*

Ἀάτω, f. ἄσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω.

Ἀβαδδὼν, perditio, vaſtatio. Nom. Heb. indecl.

Ἄβαζος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. & βάζω, *loquor.*

Ἀβάζω, f. σω. præclare agere.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profunditate carens. Ex α priv. & βάθος, *profunditas.*

Ἆβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἧβαι, ab ἥβη.

Ἄβαιον, parvum, exiguum. Ex α pl. & βαιόν.

Ἄβακα, *abacum*, acc. ſing. ab ἄβαξ, *abacus.*

Ἀβακέω, f. ήσω, ſileo, ſc. ob ignorantiam; (2) ignoro, neſcio. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβακέως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀβακής.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mutus; (2) ſtultus. Ab ἀβακέω.

Ἀβακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo; (2) quietus ſum. Ab ἀβακής.

Ἀβάκιον, ου, τὸ, abaculus, tabula, cui vaſa quælibet imponuntur; (2) menſa, ſ. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in quâ lineæ & figuræ deſcribi ſolent; (4) vas, in quo feruntur opſonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ου, ὁ, teſſella pavimenti. Ab eodem.

Ἀβάκχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus a Baccho, i. e. triſtis; Bacchi nominis expers, aut malè bacchans. (vino carens. vid. Theſ. Gr. P.) Ab α priv. & βακχεύω, *bacchor.*

ἈΒΑΛΕ, *Adv.* (antep. prod.) utinam; *Heſ.* (2) heu, phy! Ep.

ἌΒΑΞ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ deſcribi ſolent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, ſ. menſa, cui vaſa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἀβακής. *Euſtath.*

Ἀβάπτιστον, ου, τὸ, terebella, inſtrumentum medicorum. Ex α pr. & βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, immerſabilis, qui mergi non poteſt; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iiſd.

Ἄβαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, intinctus; (2) cujus acies durata non eſt. Ex α pr. & βάπτω, *tingo.*

ἌΒΑΡ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non oneroſus. *Met.* non moleſtus. Ex α priv. & βάρος, *onus.*

Ἄβαρις, ιος, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. & βάρις, *navis*, adeoque propriè, cui non eſt navis.

Ἅβας, *pubis*, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

Ἀβάσαι, *præclare egiſſe*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago.*

Ἀβασάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexploratus, non examinatus, non ſpectatus, non tortus, qui non punitur. *Heſ.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex α priv. & βασανίζω, *exploro, torqueo.*

Ἀβασανίστως, *Adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, rege carens, regi non ſubditus. Ex α pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidia vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαίνω.

Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, faſcini amuletum. Ex iiſd.

Ἀβάσκαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infaſcinabilis. Ex iiſd.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. ſine faſcino, infaſcinate, præfiſcine.

Ἀβασκάνως. idem.

Ἀϐάϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. importabilis, portatu impoſſibilis. Ex α priv. & *βαϛάζω, porto.*

ἌΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, adytum. Ab ἄϐατος.

Ἄϐατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invius, acceſſu vel aditu difficilis; (2) ſacer, non adeundus; (3) deſertus, deſolatus. (4.) παρθένȣ ἀϐάτȣ; ſic & ἵππȣς ἀϐάτȣς. ſc. quæ non conſcenduntur. *Lucian.* Ex α pr. & βαίνω. Hinc

Ἀϐατόω, ῶ, f. ώσω, deſertum reddo.

Ἄϐαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tinctus. Ex α pr. & *βάπτω, tingo.*

ἈΒΒΑ῀, pater. Nomen Syr. indecl.

Ἄϐϐαλε, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέϐαλε, vel etiam ἀνέϐαλε, ab ἀποϐάλλω, vel ἀναϐάλλω.

Ἀϐδέλυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non exſecrabilis.

Ἀϐέϐαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſtans, qui facile mutatur, inſtabilis, infirmus.

Ἀϐεϐαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. inſtabilitas. Ab iiſd.

Ἀϐεϐαίως, *Adv.* inconſtanter.

Ἀϐέϐηλος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, non profanus, ſacer, ſacroſanctus, quem non fas eſt adire.

Ἀϐὲλ, Abel. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Vanitas.*

Ἀϐελτερία, ας, ἡ, ſtultitia, amentia, inſipientia, veſania. Vel Ἀϐελτηρία, vecordia. Gl. V. ruditas. Ab ἀϐέλτερος.

Ἀϐελτεροκόκκυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ſtultus; (2) vanus. Ex ἀϐέλτερος, & κόκκυξ, *cuculus.*

Ἀϐέλτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtultus, inſipiens, vecors, melius non cognoſcens. Gl. V. ſtolidus.

Ἀϐέρϐηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, vel idem quod Ἀϐύρϐηλος. Heſ. Suid.

Ἀϐιὰ, Abia. Nomen viri Hebr. indec. *Pater meus eſt Dominus.*

Ἀϐιάθαρ, Abiathar. Nomen viri Hebr. ind. *Pater excellens.*

Ἀϐίαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non coactus, ſine violentia. Hinc τὸ ἀϐίαϛον, ȣ, libertas. Ex α priv. & *βιάζω, cogo.*

Ἀϐιάϛως, *Adv.* ſine violentia, libere, non coacte. Ab ἀϐίαϛος.

Ἀϐιληνὴ, ῆς, ἡ, Abilene. Nomen regionis in Aſia.

Ἄϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non ſuppetit victus, *Hom. Il.* 13, 6. Ex α pr. & βίος, i. e. βίοτος, *victus.* (2) dives. Ex α int. (3) longævus, Ex α int. & βίος, *vita.* (4) inermis. Ex α pr. & βιὸς, *arcus.* (5) valdè robuſtus. Ex α int. & βία, *vis.* (6) non violentus, non injurius. Ex α priv.

Ἀϐιȣδ, Abiud. Nomen viri Hebr. indec. *Pater decoris* ſeu *Decus patris.*

Ἀϐίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vitalis, ſine vita; (2) malus, injucundus, moleſtus. ἀϐίωτον & ἀϐίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. miſera.

Ἀϐιώτως, *Adv.* cum tædio vitæ. Ab ἀϐίωτος.

Ἀϐλάϐεια, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἀϐλαϐής.

Ἀϐλαϐέως, & Ἀϐλαϐῶς, *Adv.* innoxie, *iſſ.* citra noxam, illæſe. Ab

Ἀϐλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæſus. Ex α pr. & βλάπτω.

Ἄϐλαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex iiſd.

Ἀϐλαϛέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non ſuccreſco. Ex α priv. & βλαϛέω, ſeu βλαϛάνω.

Ἀϐλαϛὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iiſd.

Ἄϐλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ex iiſd.

Ἀϐλεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, audacia carens, imbellis, iners. Ex α pr. & βλεμεαίνω, a βλέμμα. *Euſtath.* (vid. Theſ. Gr. P.) Hinc

Ἀϐλεμέως, *Adv.* imbeciliter, ignavè, *al.* negligenter. Ex α priv. & μέλει, *curæ eſt,* pro ἀμελέως.

Ἀϐλεπὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſpectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α pr. & *βλέπω, video.*

Ἀϐλεπτέω, f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iiſd. Hinc

Ἀϐλέπτημα, ματος, τὸ, peccatum, erratum.

Ἀϐλεψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconſiderantia. Ex α pr. & βλέπω.

Ἀϐλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nondum jactus, *Hom. Il.* 4. 117. (malè jactus, E. M.) Ex α priv. & *βάλλω, jacio.*

Ἄϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nondum miſſus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæſus, *Hom. Il.* 4, 540. Ex iiſd.

Ἄϐληχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, al. ἀϐληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α pr. vel pleon. & *βληχρὸς, debilis.*

Ἀϐλίματος, ὁ ϗ ἡ, (ἀϐλίσμ. vulgo) intactus. Ab α pr. & *βλιμάζω, tango.*

Ἀϐλόει, *ſacrifica,* 2. ſing. præſ. imper. act. *contracte* pro ἀϐλόεε, a verbo ἀϐλοέω.

Ἀϐοητὶ, *Adv.* ſine clamore, ſine pugna. Ab α pr. & βοή.

Ἀϐοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & *βοηθέω, auxilior.*

Ἀϐοήθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxilio deſtitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iiſd.

Ἀϐόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠϐόλησα, a verbo *ἀϐολέω, occurro.*

Ἄϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nondum amiſit dentes ætatis indices. Ex α priv. & *βάλλω, jacio.*

Ἄϐοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſcuis carens, non paſtus. Ex α priv. & *βόσκω, paſco.*

Ἀϐȣκόλητος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, (vid. Theſ. Gr. P.) faſtidioſus, repudiandus, *Ern.* Ex α pr. & *βȣκολέω, demulceo.*

Ἀϐȣλεὶ, *Adv.* inconſulte, temere. Ex α priv. & *βȣλὴ, conſilium.*

Ἀϐȣλεύτως, *Adv.* inconſulto, ſine deliberatione. Ex α priv. & *βȣλεύω, conſulto.*

Ἀϐȣλέω, f. ήσω, nolo; (2) non conſulto. Ex α priv. & *βȣλὴ, conſilium.*

Ἀϐȣλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nolens, invitus; (2) inconſultus. Ex α pr. & βȣ́λομαι, vel βȣλή.

Ἀϐȣλησία, ας, ἡ, nolentia. Ex α pr. & βȣ́λομαι. Potius ex ἀϐȣλέω. Et hinc

Ἀϐȣ́λητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

Ἀϐȣλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.

Ἀϐȣλία, ας, ἡ, conſilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, ſtultitia; (4) conſilii pravitas. Ex α priv. & βȣλή.

Ἄϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſilii expers; (2) ſtultus, Gl. V. incogitans, inconſultus. id. quod δύσϐȣλος. *Soph.*—vel κακόϐȣλος. *Thucyd.*

Ἀϐȣλότατα, *Adv.* Inconſultiſſime, inconſideratiſſime. *Herodot.*

Ἀϐȣ́λως, *Adv.* temere, imperite, male, inconſulte, ſine ratione. Ab ἄϐȣλος.

Ἀϐȣ́τεω, g. ſ. *Ion.* pro ἀϐȣ́τȣ, ab

Ἀϐȣ́της, ȣ, ὁ, bobus carens. Ex α & *βȣ̃ς, bos.* *al.* egenus. Ex α pr. & *βοτον, pecus.* E. M.

ἌΒΡΑ, vel ἄϐρα, ας, ἡ, ancilla honeſtior, pediſſequa.

Ἀϐραὰμ, Abraham. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excelſus* vel *Pater multitudinis.*

Ἀϐράκησαν, *ſonuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠϐράκησαν, ab ἀϐρακέω.

Ἄϐραχε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤϐραχε, ab ἀϐράχω, *ſono.*

Ἄϐρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α pr. & βρέχω.

Ἀϐρίζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἀϐρός.

Ἀϐρίζω, f. ίξω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α int. & βρίζω.

Ἀϐριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſine pondere, levis. Ex α pr. & *βρίθω, ſum gravis.*

Ἀϐρίξαι, a. 1. inf. act. v. ἀϐρίζω.

Ἄϐρικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigil; (2) ſurdaſter, ex parte tantum audiens. Ab ἀϐρίζω.

Ἀϐροϐάτης, ȣ, ὁ, molli inceſſu utens. Ex ἀϐρὸς, & βαίνω.

Ἀϐρόϐιος, ὁ ϗ ἡ, qui mollioris vitæ eſt, delicatus, ἀϐροϐίων Ἀράϐων γένος, *Dionyſ.* 968.

Ἀϐρογόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molles gemitus edens.

Ἀϐροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago. Ex ἀϐρὸς & δίαιτα.

Ἀϐροδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molliter & delicate vivens. Gl. V. ἀϐροδίαιτον, delicatum.

Ἀϐροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, delicate veſtitus, Ex ἀϐρὸς & εἷμα, *veſtis.*

Ἀϐρόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molles & delicatos fructus ferens. Ex ἀϐρὸς, & καρπός.

Ἀϐροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) molli coma ſum; (3) delicioſus ſum. Ex κόμη.

Ἀϐροκόμης, *Dor.* ἀϐροκόμας, ȣ, ὁ, qui molli & delicata coma eſt. Ex iiſd.

Ἀϐρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ἀϐρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄϐρομος, quia tenebræ ſtrepitu carent.

Ἀϐρόμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſtinens a vino, abſtemius.

Ἄϐρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum magnum edens, tumultuoſus, *Hom. Il.* 13, 41. Ex α int. & *βρόμος, ſtrepitus.*

Ἀϐρόπηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molli & ſubtili ſtamine contextus. Ex ἀϐρὸς, & *πηνὸς, tela.*

Ἀϐρόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, molli & opulento ornatu condecoratus.

Ἀϐρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) feſtivus; (4) gravitatem præ ſe ferens.

Ἀϐροϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἀϐρὸς, & *ϛάζω, ſtillo.*

Ἀϐροσύνη, ης, ἡ, mollites, deliciæ, luxus; (2) ſplendor, nitor. Ab ἀϐρός.

Ἀϐροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Hom. Il.* 10, 56. Ab *ἀϐρότη, nox.*

Ἀϐροτέω, nocte occurro, (2) pecco. Ab eod.

ἈΒΡΟ´ΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νὺξ, *Hom. Il.* 14, 78.) Quaſi ex α priv. & *βροτὸς, homo,* quia noctu homines latent & nox illis qs. caret.

Ἀϐροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀϐροτέω.

Ἀϐρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἀϐρός.

Ἀϐρότιμος, ὁ ϗ ἡ, delicatus, pretioſus. Ex ἀϐρὸς & *τιμὴ, decus, pretium.*

Ἀϐροτόνινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono.

Ἀϐροτονίτης, ȣ, ὁ, ut ἀϐροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

ἈΒΡΟ´ΤΟΝΟΝ, ȣ, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Angl.* **Southernwood.**

Ἄϐροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immortalis. incorruptus, divinus. *Hom.*—carens mortalibus, *Æſch.*—Senſu non præditus, *Suid.*—inhumanus. *Heſ.*

Ἀϐροχαίτης, ȣ, ὁ, *Dor.* ἀϐροχαίτας, qui tenera & molli coma eſt. Ex ἀϐρὸς, & χαίτη.

Ἀϐροχία, ας, ἡ, ſiccitas, pluviæ defectus. Ab

Ἄϐροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. & *βρέχω, madefacio.*

Ἀϐροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, molli tunica indutus.

Ἀϐρόχως, *Adv.* ſine pluvia.

ἈΒΡΥΝΑ, vel ἄϐρυνα, ων, τὰ, mora. (f. ab ἀϐρός. *Steph.*)

Ἀϐρύνω, ἀϐρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo, niteſco, cultum mihi comparo, glorior, inſoleſco. Ab ἀϐρός.

Ἄϐρωμος, ὁ ϗ ἡ, ſine fætore, ſine ſalſugine. Ex α pr. & *βρῶμος, fætor.*

Ἀϐρῶς, *Adv.* molliter, delicate. Ab eod.

Ἀϐρῶς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod.

Ἄϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non voratus, non exeſus; (2) cariem non ſentiens; (3) eſui ineptus. Gl. V. ἄϐρωτον, irroſum, ineſum. Ex α priv. & *βρώσκω, voro, edo.*

ἈΒΥ´ΡΒΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multus, magnus, ſatietatem adſerens; (2) impudens, inviſus, Heſ. Suid.

Ἄϐυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἄϐυσσος, *Adj.* fundo carens; ut paſſim uſurpatur. Sed & ſubſtantivè

Ἄϐυσσος, ȣ, ἡ, abyſſus, infinitæ profunditatis vorago; (2) gehenna, infernus; (3) adfluentia rerum. Ex α pr. & βυσσὸς, *Ion.* pro βυθός.

Ἀγάασθαι, præſ. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι ab ἄγαμαι.

Ἄγαϐος, ȣ, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάγας, *qui duxit,* a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγὼν, & hoc *Att.* pro ἀγὼν, ab ἄγω.

Ἀγαγὲν, *duxiſſe,* a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἀγεῖν.

Ἀγάγετε, 2 pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

Ἀγάγοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

Ἀγαγῶ, *ducam,* f. 2. ind. act. *Att.* pro ἀγῶ.

Ἀγάζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidus. (2) qui valde æmulatur. *Steph.* Ex ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζομαι, admiror, ſuſpicio; (2) veneror; (3) indignor, ſuccenſeo, *Hom. Il.* 14, 111. (4) invideo. Ἀγάζομαι σου τὸ φρόνημα, σὲ τοῦ φρονήματος, ἀνδρὸς ἀρετῆς, ἀγαςθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, *principium.*

Ἀγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, & θεωρέω, *contemplor.*

Ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus proſequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαθικὸς, ἡ, ὸν, probus; (2) recte & cum virtute factus. Ab eod.

ἈΓΑΘΙ´Σ, ιδος, ἡ, glomus.

Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. (Et Ἀγαθοδότις, ἡ. Fem. *Steph.*)

Ἀγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iiſd.

Ἀγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio ſive voluntas, adfectus eligendi bona. Ex θέλω.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) proſum.

Ἀγαθοποιία, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

Ἀγαθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

Ἀγαθοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, & πρέπω.

Ἀγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benigne.

ἈΓΑΘΟ`Σ, ἡ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, ſtrenuus; (3) prudens; (4) præſtans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) fauſtus, ſecundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) ſervit & ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθὸν τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ᾽ ἀγαθῷ, auſpicato, item bono conſilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cœna. Ἀγαθὰ τὰ, Divitiæ, opes; (2) res ſecundæ; (3) virtutes. Hinc

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas. Gl. V.

Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

Ἀγαθοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς, & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθός.

Ἀγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθουργός

Ἀγαθουργὴς, beneficus. Ex ἀγαθός, & ἔργον.

Ἀγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθουργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

Ἀγαθουργικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, benignus.

Ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, beneficus, benignus.

Ἀγαθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura, ſeu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, & φυή. Hinc

Ἀγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens.

Ἀγαθυνθεὶς, *gaviſus*, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀγαθύνω, f. υνῶ, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; & ἀγαθύνομαι, bene adfectus ſum.

Ἀγαθῶς, *Adv.* bene; (2) utiliter; (3) valide.

Ἀγαθώσυνη, ης, ἡ, bonitas; (2) adfectus ad benefaciendum proximo. Ab eod.

Ἀγαθωτάτω, *optimo*, dat. ſing. ab ἀγαθώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαίεται, 3. ſ. præſ. med. v. ἀγαίομαι.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidioſus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *demiror*, (potius ab ἄγη. *Heſ.* E. M.)

Ἀγαίω, & quod uſitatius, ἀγαίομαι, admiror; (2) obſtupefacio, perterrefacio; (3) ſuccenſeo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

ἈΓΑΙ´ΩΝ, ονος, ὁ, Sol.

Ἀγακλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde glorioſus, percelebris. Ex ἄγαν, & κλέος, *gloria.* Hinc

Ἀγακλεῶς, ſtudio gloriæ. *Ern.* celeberrime, valde glorioſè, *Hipp.*

Ἀγακλειτὸς, ἡ, ὸν, valde celebris, præclarus, inclytus, *Hom. Il.* 2, 564.

Ἀγακλυτὸς, ἡ, ὸν, percelebris, inclytus. Ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris.*

Ἀγακτίζω, bene condo. perf. p. αγακτισμένη, vel αγακτιμενη πολις, pulchra Urbs, ap. *Pind.* ex αγαν & κτιζω.

Ἀγάλακτες, ων, οἱ, collactanei, ſ. qui idem lac ſuxerunt; (2) conſanguinei; ( ) æquales, ætate pares; (4) ſimul educati; (5) fratres; (6) ſacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ὁμοῦ, & γάλα, *lac.*

Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. & γάλα.

Ἀγάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacte carens. Ex iiſd.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, qs. collactatio.

Ἀγαλλητὸν, οῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Heſ. ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, γαλλιάματος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio. al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia. Gl. V.

Ἀγαλλιᾶσθε, *exſultate*, 2. pl. præſ. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε, ab

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ἈΓΑ´ΛΛΟΧΟΝ, ου, τὸ, lignum Indicum, odoratum & guſtu auſteriori.

ἈΓΑ´ΛΛΩ, f. αλῶ, orno, inſignio, facio delectabile; & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, geſtio, exſulto, a. 1. ἀγῆλαι, decorare.

Ἄγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) ſimulacrum, ſtatua, imago, *Hom. Il.* 4, 144. (3) res ornatu, ut victima ſertis, auro ornata. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ου, τὸ, ſimulacrum parvum, imaguncula, ſtatua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

Ἀγαλματογλύφος, ου, ὁ, marmorarius, Ph. ſculptor. Ab ἄγαλμα, & γλύπτω, *ſculpo.*

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, ſtatuas conficio. Hinc

Ἀγαλματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſtatuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas.

Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, ars conficiendi ſtatuas. Ab

Ἀγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarum & ſimulacrorum fabricator, ſtatuarius. Gl. V. fictor ſimulacri, ſigillarius.

Ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas & ſimulacra. Hinc

Ἀγαλματουργικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſtatuas, vel pertinens ad confectionem ſtatuarum. Ab

Ἀγαλματουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſtatuarius. Ex ἔργον.

Ἀγαλματοφορέομαι, οῦμαι, quaſi ſimulacrum geſtor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, inſigniri. *Heſ.*

Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in ſtatuam verto; (2) ſimulacrum, ſtatuam facio. Ab ἄγαλμα.

Ἄγαμαι, admiror, *Hom. Il.* 3, 180. (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τούτου, σοῦ τούτου, τῆς ἀρετῆς. Ab ἀγάω.

Ἀγαμένως, *Adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγαμαι, part. ἀγάμενος.

Ἀγάμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo.*

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

Ἀγάμιον, ου, τὸ, id. & ab eod.

Ἄγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupſit, Ph. cælebs, *Hom. Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus eſt cælebs.

ἌΓΑΝ, *Adv.* nimis, immodice, nimium, valde vehementer, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἄγαν φόβον.) *Plut.*

ἈΓΑΝΑΚΤΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomachor, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor. Ἀγανακτεῖν τινι, πρός τινα, κατά τινος. Hinc

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio.

Ἀγανακτητὸς, ἡ, ὸν, indigne ferendus, querendus. Ab eod.

Ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert caſus incommodos. Ab eod.

Ἀγανακτικῶς, irate, ægre.

Ἀγανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. & γάνος, *lætitia.*

Ἀγανῇσι, *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανός.

Ἀγάννιφος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde nivoſus, nivalis, *Hom. Il.* 1, 419. Ex ἄγαν, & νίφομαι.

Ἀγανοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, & βλέφαρα, *palpebræ.*

Ἀγάνορας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγλώορας, ab ἀγλώωρ.

Ἄγανος, fractus, vel qui facile frangitur. *Suid.* Ab ἄγω frango.

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus, *Hom. Il.* 2, 164. (2) deſiderabilis. Ex α int. & γάνος.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, jucunditas, *Hom. Il.* 24, 471. Ab

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mitis, blandus, manſuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρήν.

Ἀγανώπης, ου, ὁ, qui blandis eſt oculis. Ex ἀγανὸς, & ὤψ. Hinc

Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens.

Ἀγαπάζοντι, *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, ab

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab

ἈΓΑΠΑ´Ω, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice & hilare excipio; (3) oſculor; (4) præfero; (5) contentus ſum, adquieſco, probo, ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χώραν ἀδῄωτον διαφυλάττειν. Xenoph. hiſt. 3. contentus erat ſi modò regionem a direptione immunem ſervare poſſet. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus, Ph. dilectiſſimus, perf. part. paſſ. Ἀγαπᾷν τὰ χρήματα, ἀντὶ, ſ. πρὸ ἐκείνου, μᾶλλον ἢ præferre; τοῖς παροῦσι, ſorte contentus eſſe.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) oſculum. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum ſacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, ſ. perſona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, ſtrenuus, virtutis amans. *Il.* 8, 114. Ex αγαπαω & ἠνορέη *fortitudo.*

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπησμὸς, οῦ, ὁ, dilectio. Ab eod.

Ἀγαπητέον, ſc. ἐςὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet. Ab eod.

Ἀγαπητίος, ία, ίον, amandus. Ab eod.

Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, vim diligendi habens.

Ἀγαπητικῶς, *Adv.* amanter, benevole.

Ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, ſ. unigenitus; (3) vir cum diaconiſſa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſis; (4) ἀγαπητόν ἐςι, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, *Adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) ſatis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentus eſſe. *Herodian.*) (4) vix, ægre. *Ern.*

Ἀγαπῴην, *diligam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀγαπᾷμι.

Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amaſia, amica. Ab

Ἀγαπώμενος, ὁ, amaſius, amicus. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπῶν, p. part. act. c. pro ἀγαπάων.

Ἀγαπῶντας, pro ἀγαπάοντας.

Ἄγαρ, ἡ, Agar. Nomen ſervæ Hebr. indeclinabile. *Peregrina*, ſive *Timida.*

ἈΓΑΡΙΚΟ`Ν, οῦ, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde ingratus, & inviſus. *Phav.* Ex ἄγαν & ἄῤῥητος, (5.)

Ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter fluens, æſtuoſus; *Hom. Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, & ῥέω, *fluo.*

Ἀγασαίμην, *admiratus ſim*, a. 1. opt. med.

Ἀγάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, ab ἄγαμαι.

Ἀγάσιος, ίου, ὁ, inclitus, celebris. Ab ἄγαμαι.

Ἄγασθαι, præſ. inf. med. verbi ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. paſſ.

Ἄγασμα, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀγασάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος.

Ἀγάςονος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum gemens, valde ſuſpirans; (2) luctuoſus. Ex ἄγαν, & ςόνος.

Ἀγαϛὸς, ἡ, ὸν, admirandus; (2) ſtuporem adferens. Ab ἄγαμαι, admiror.

Ἀγάϛωρ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) conſanguineus. Ex α notante ὁμȣ̃, & γαϛὴρ, venter.

ΑΓΑΣΥΛΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur.

Ἀγαυόμαι, admiror. Ab ἀγάω.

Ἀγαυὸς, ὴ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) ſuperbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγαυρίαμα, τος, τὸ, elevatio animi. Ab

Ἀγαυριάω, ῶ, valde inſoleſco. A ſeq.

Ἀγαυροῖο, gen. ſing. Ion. pro ἀγαυρȣ̃.

Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſuperbus, inſolens, ferox; (2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α int. & γαῦρος, ſuperbus.

Ἀγάφθεγκτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, valde ſonans. Ex ἄγαν, & φθέγγομαι, ſono.

ΑΓΑ΄Ω, ῶ, & ἄομαι, ῶμαι, uſitatius, demiror, ſtupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἀγάσθαι τινος τὴν πρόνοιαν.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, manſiones, ſ. ſtationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto die penſo, divertebant. Ab ἄγγαρος.

Ἀγγαρεία, ας, ἡ, ſervitus coacta & invita, miniſterium, officium expreſſum, Ph. prenſatio. Ab ἀγγαρεύω.

Ἀγγαρεῖον, ȣ, τὸ, curſus angarorum. Ab eod.

Ἀγγαρευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui alium cogit ad curſum aut aliud ſervitium præſtandum. Ab eod.

Ἀγγαρεύω, angario, cogo ad currendum, vel aliquid ferendum; (2) adigo, impello. Ab

ΑΓΓΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Perſarum, qui in ſtatione ſua poſitus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert; ſervus, miniſter, operarius.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρος.

Ἀγγείδιον, ȣ, τὸ, vaſculum. Dim. ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, vena, & λέγω, lego. Hinc

Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipſe actus venas legendi.

Ἀγγεῖον, ȣ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena. Ab ἄγγος.

Ἀγγειόσπερμος, & ἀγγειοσπέρματος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἀγγεῖον, & σπέρμα, ſemen.

Ἀγγειώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.

Ἀγγελέουσι, nunciabunt, 3. plur. f. 1. ind. act. Ion. pro ἀγγελȣ̃σι, ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελέων, f. 1. part. act. Ion. pro ἀγγελῶν.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, nuncio. Hinc

Ἀγγελίης, ȣ, ὁ, nuncius; Hom. Il. 3. 206.

Ἀγγελιαφόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. V. famiger. Ab ἀγγελία, & φέρω.

Ἀγγελιαφορέω, tabellarius ſum, nuncio (Sch. ad Æſch. Pr. 965.)

Ἀγγελίζομαι, nuncio.

Ἀγγελίη, res quæ nunciatur, item, poteſtas renunciandi oracula, Ion. pro ἀγγελία.

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, ſalutatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελικὸς, ὴ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

Ἀγγελλόντων, g. pl. part. pr. act. qui Attice etiam poni ſolet pro 3. pl. præſ. imp. act. ab

ΑΓΓΕ΄ΛΛΩ, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio, a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τί τινι, νίκην εἰς τὴν πόλιν, τινὶ περὶ τινος.

Ἄγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

Ἄγγελος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, nuncius, nuncia; Hom. Il. 1, 33. (2) angelus, ſ. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

Ἄγγεσιν, vaſis, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab ἄγγος.

Ἀγγήιον, vas, Ion. pro ἀγγεῖον.

Ἀγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vaſorum; (2) capſa & theca poculi. Ex ἄγγος, & θήκη.

Ἀγγοπῆναι, ῶν, αἱ, favi, ſeu cellæ apum, Heſ. Suid. Ex ἄγγος, & πήνη, tela, quia in modum telæ ſtructæ ſunt. Unde

Ἀγγοπήνια, ων, τὰ, idem, Heſ. Suid.

Ἄγγος, εος, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. Hom. Il. 2, 471.

ΑΓΓΟΥ΄ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, cucumis.

Ἄγγȣρον, ȣ, τὸ, idem.

ΑΓΓΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, placentæ genus.

Ἀγγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab

ΑΓΓΡΙΣ, ἡ, dolor. Heſ. Var.

Ἀγγρισμὸς, ȣ̃, ὁ, irritatio. Gl. V. Ab ἀγγρίζω.

Ἀγγριστὴς, ȣ, ὁ, irritator. Gl. V. Ab eod.

ΑΓΓΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (ſ. ἀγκύλη, Steph.)

Ἄγει, Adv. hortantis, age, agedum, ageſis, eja, Hom. Il. 1, 61. Ab ἄγω.

Ἀγείοχα, perf. ind. act. Bœot. pro ἀγήοχα, ab ἄγω.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤγειραν, ab ἀγείρω.

Ἀγείρατος, ὁ κ̀ ἡ, inhonoratus; (2) valde honoratus, R. Ex α pr. vel int. & γέρας.

ΑΓΕΙ΄ΡΩ. f. ερῶ, p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. paſſ. ἀγήγερμαι, congrego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor victoriæ, aut alius rei cauſa. Ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῶν πόλεων, τὴν δύναμιν.

Ἀγείσωτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ſuggrunda non inſtructus. Ex α priv. & γεῖσον, ſuggrunda.

ΑΓΕΙ΄ΤΗΣ, ȣ, ὁ, injurius. Heſ. Etym.

Ἀγεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. Dor. & contr. pro ἡγέετο, ab ἡγέομαι, duco.

Ἀγείτων, ονος, ὁ κ̀ ἡ, vicinum non habens.

Ἀγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, grex.

Ἀγελαιοκομικὸς, ὴ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, & κομέω, curo.

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, qui eſt e grege. Gl. V. gregarius, gregalis; Hom. Il. 11, 728. (2) congregabilis, ſocialis; (3) e trivio, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.

Ἀγελαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, Ern. gregaria nutritio. Plat.

Ἀγελαιοτροφικὸς, pecuarius, Ern. qui gregariè ali ſolit. ib.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo paſcuntur armenta. Ab eod.

Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præſum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη, & ἀρχὴ, principatus.

Ἀγελάρχης, ȣ, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Ph. (2) taurus, armenti dux. Ex iiſdem.

Ἀγέλαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſdem, Suic.

Ἀγελαρχȣ̃σα, part. præſ. act. ἀγελαρχέουσα, ab ἀγελαρχέω.

Ἀγελαστέω, ῶ, f. ήσω, riſu abſtineo, non rideo. Ex α priv. & γελάω, rideo.

ΑΓΕΛΑΣΤΗ΄Σ, ȣ, ὁ, anguilla, Heſ.

Ἀγελαστὶ, Adv. ſine riſu, citra riſum, ſerio. Ab ἀγέλαστος.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, riſus abſtinentia; (2) vultus tetricus. Ab eod.

Ἀγέλαστος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, riſu non dignus; (2) riſus expers, non ridens; (3) tetricus, ſeverus. Ex α priv. & γελάω.

Ἀγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qs. dux populi, vel quæ prædam ducit; Hom. Il. 4, 128. Gl. V. Ex ἄγω, & λαὸς, vel etiam ex ἄγω, & λεία, præda, qs. prædatrix.

ΑΓΕ΄ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. Hom. Il. 2, 480.

Ἀγεληδὸν, Adv. gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

Ἀγέληθεν, Adv. ex armento, e grege. Ab eod.

Ἀγεληΐς, ίδος, ἡ, congregatilis. Ab eod.

Ἀγελήτης, ȣ, ὁ, qui ex armento, vel grege eſt.

Ἀγέλως, ωτος, ὁ κ̀ ἡ, non ridens, ſeverus. Ab α pr. & γελάω, rideo.

Ἀγέμεν, ducere, præſ. inf. act. Ion. pro ἄγειν.

Ἀγεμονεύειν, pr. inf. act. Dor. pro ἡγεμονεύειν.

Ἀγεμόνι, dat. ſ. Dor. pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμών.

Ἄγεν, ducebat, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἦγεν, vel Dor. pro ἄγειν, ab ἄγω.

Ἀγενεαλόγητος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ſine genealogia, ſine ſerie generis; vel cujus proſapia enarrari non poteſt.

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generoſus. Ab ἀγενής.

Ἀγένειος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, imberbis. Ex α pr. & γένειον, barba.

Ἀγενὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generoſus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui eſt ſine prole. Ex α & γένος.

Ἀγένητος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.

Ἀγέννεια, (ſive ἀγεννία, Suid.) ας, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀνανδρία, Ern. Ab

Ἀγεννὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α pr. & γεννάω.

Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas, orbitas. Ex α pr. & γέννησις, generatio.

Ἀγέννητος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, non genitus, non creatus. Ex α priv. & γεννάω, genero.

Ἀγεννῶς, Adv. ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγεννής.

Ἄγεο, duc, 2. ſing. præſ. imperat. med. Dor. & Ion. pro ἥγεσο, ab ἡγέομαι.

Ἄγεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. Ion. pro ἄγεσο, ab ἄγω.

Ἀγεόμενοι, qui ducuntur, nom. plur. præſ. part. med. Dor. pro ἡγεόμενοι, ab ἡγέομαι.

Ἀγέραστος, ὁ κ̀ ἡ, ſine munere, præmio carens, Hom. Il. 1, 118. Ex α pr. & γέρας.

Ἀγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.

Ἀγέρεσθαι, præſ. inf. paſſ. Att. pro ἀγείρεσθαι, ab ἀγείρω.

Ἄγερθεν, congregati ſunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. & Bœot. pro ἠγέρθησαν.

Ἀγέρθην, 1. ſing. a. 1. Ion. pro ἠγέρθην.

Ἀγερμὸς, ȣ̃, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγυρμὸς, (3) Sylb.

Ἀγέροντο, congregati ſunt, 3. pl. a. 2. ind. med. Ion. pro ἠγέροντο.

Ἀγέρρω, congrego, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγεράσατο, neglexit, 3. ſing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἠγεράσατο, ab ἀγερόομαι.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) ſtrenuitas. Ab

ΑΓΕ΄ΡΩΧΟΣ, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, ſuperbus, ferox, Hom. Il. 2, 654. Gl. V. protervus, inſolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) γέρας ἔχων, Euſtath. ἀγείρων ὀχὴν, Heſ. ἄγαν αὐχεῖν, vel γεραυχεῖν. E. M. Hinc

Ἀγερώχως, Adv. ſuperbe, ferociter.

Ἄγες, 2. ſ. pr. ind. Dor. pro ἄγεις, ab ἄγω.

Ἄγεσθαι, duci, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀγεσίλαος, ȣ, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ductor populi, quoniam mortales omnes ad ſe ducit. Ab ἄγω, & λαὸς, populus.

Ἀγεσίλας, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγέστρατος, ȣ, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω, & στρατός.

Ἄγεσκεν, ducebat, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἦγε.

Ἀγέτης, ȣ, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, duco.

Ἀγετοὶ, admirabiles, Heſ. Ab. ἀγάω, admiror.

Ἀγέτρια, ας, ἡ, obſtetrix, Heſ. Ab ἀγέτης.

Ἀγευστία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab

Ἄγευστος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit. Gl. V. inſipidus; (2) qui non guſtavit. Gl. V. impaſtus, jejunus. Ex α pr. & γεύομαι, guſto.

Ἀγεωμέτρητος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, Geometriæ ignarus. Ex α priv. & γεωμετρία, Geometria.

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. & γεωργέω, agrum colo. Unde

Ἀγεώργητος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, incultus, deſertus.

Ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum ſtupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulatio; (6) ſtupor. Ab ἀγάω.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contuſio; (2) littus; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγω.

Ἄγη, fractus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. Ion. pro ἤγη, ab ἄγνυμι.

Ἀγηγέραται, Hom. Il. 4, 211. 3. pl. perf. ind. paſſ. Att. & Ion. pro ἀγηγερμέναι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro ἤγερκα.

Ἀγῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγάλλω.

ΑΓΗΛΑΖΩ, ſervo, *Heſ.* Etym.

Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; (2) impello, ago. Ab ἀγήλατος. Unde

Ἀγηλατίζω, f. ίσω, perſequor, fugo, abigo.

Ἀγήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde manu impulſus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν, & ἐλαύνω.

Ἀγήλειος, ȣ, ὁ, prædator, *Heſ.* Ex ἄγω, & λεία, *præda*.

Ἄγημα, τος, τὸ, agmen; (2) ſtupor. Gl. V. ubi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.

Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco.

Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, ſtrenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia; *Hom. Il.* 9, 696. Ab

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ob fortitudinem admirandus, ſtrenuus, fortiſſimus; (2) audax, præfidens; (3) ſuperbus, arrogans; *Hom. Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, & ἀνήρ.

Ἀγήοχας, *Hom. Il.* 1, 98. *duxiſti*, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἦχας, ab ἄγω.

Ἀγήραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenectutis expers, *Hom. Il.* 2, 447. Gl. V. inſeneſcibilis; (2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *ſenectus*.

Ἀγήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀγήρατον, ȣ, τὸ. Dioſcor. 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84. c. 4. Angl. **Maudlin tanſie.** Ex iiſdem.

Ἀγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήραος.

ΑΓΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus, frequentius ἐναγής. Ab ἄγος.

Ἀγήσανδρος, ȣ, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, ſ. viros. Ab ἄγω, & ἀνήρ.

Ἀγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἡγήσασθαι, ab ἡγέομαι.

Ἄγησι, 3. ſ. pr. ind. act. v. ἄγημι.

Ἀγησίλαος, ȣ, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.

Ἀγησίχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, & χορός.

Ἀγητὴρ, *dux*, *ductor*, *Dor.* pro ἡγητήρ.

Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirabilis; *Hom. Il.* 5, 788. Ab ἀγάω, *admiror*.

Ἁγιάζω, f. άσω, ſanctifico, conſecro; (2) veneror; (3) Deo ſacrifico & ſancte adoleo. Ab ἅγιος.

Ἁγίασμα, γιάσματος, τὸ, ſanctificatio, purificatio; (2) ſanctimonia; (3) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.

Ἁγιασμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἁγιαστήριον, ȣ, τὸ, ſanctuarium. Ab eod.

Ἁγιαστία, ας, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.

Ἁγίζω, f. ίσω, ſanctifico, conſecro; (2) adoleo, ſancte uro. Ab ἅγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ago, duco; *Il.* 18, 692. Ab ἄγω.

Ἀγίνω, idem & ab eod.

Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, Scripta ſancta, pars ſacrorum librorum. Ex ἅγιος, & γράφω.

Ἁγιόγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſancte ſcriptus. Ex iiſd.

Ἅγιον, ȣ, τὸ, ſanctuarium. Ab ἅγιος.

Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctis conveniens. Ex ἅγιος, & πρέπω.

Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter ſanctis.

Ἅγιος, ία, ιον, ſanctus, ſacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc

Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.

Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctifico, ſanctum reddo.

Ἁγιστεία, ας, ἡ, ſanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, ſacrorum peractio, ſacrum, res divina, cerimoniæ. Ab

Ἁγιστεύω, f. εύσω, ſanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) caſtimoniam ſervo. Ab ἅγιος.

Ἁγιστέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἁγιστὴς, ȣ, ὁ, rixator, contumelioſus, *Heſ.*

Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία.

Ἁγίως, *Adv.* ſancte. Ab ἅγιος.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.

Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas ſumo. Ab ἀγκαί.

Ἄγκαθεν, pro ἀνέκαθεν.

ΑΓΚΑΙ, ῶν, αἱ, ulnæ; *Hom. Il.* 5, 371.

Ἀγκαλέω, *Poet.* pro ἀνακαλέω, *revoco*.

Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκαί.

Ἀγκαλιάζω, idem quod ἀγκάζω. E. M.

Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, ſ. faſciculos veho. Ab

Ἀγκαλιδαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos navigio, aut ſuper jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκαλὶς, & ἄγω.

Ἀγκαλιδοπώλης, ȣ, ὁ, qui manipulos vendit. E. M.

Ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, faſciculos geſto. Ab

Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui manipulos, ſ. faſciculos portat; (2) bajulos. Ex ἀγκαλὶς, & φέρω.

Ἀγκαλίζω, uſitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis geſto. Ab ἀγκάλη.

Ἀγκαλικῶς, *Adv.* ulnatim, amplexabunde.

Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna; *Hom. Il.* 18, 554. (2) manipulus, faſciculus. Ab ἀγκαλίζω. Unde

Ἀγκάλισμα, καλίσματος, τὸ, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis geſtamus, quantum complecti ulnis poſſumus.

Ἄγκαλος, ȣ, ὁ, faſciculos. Ab ἀγκάλη.

ΑΓΚΑΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Heſ.*

Ἀγκὰς, *Adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκαί.

Ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.

Ἄγκεισαι, *recubas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἀνάκεισαι, ab ἀνάκειμαι.

Ἀγκεράτεσσι, *ſupra cornua*, *Poet.* pro ἀνακεράτεσσι, & ἀνακεράτεσσι, pro ἀνακεράτεσι, quod eſt ex ἀνὰ, *ſupra*, & κέρας, *cornu*.

ΑΓΚΗΘΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, innoxius, *Heſ.*

ΑΓΚΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, reſonans, *Heſ.*

Ἀγκίον, ȣ, τὸ, vallis parva, Dim. ab ἄγκος.

Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρευτὴς, ȣ, ὁ, hamiota, piſcator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.

Ἀγκιστρευτικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. Ab eod.

Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, ineſco, allicio. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Heſ.* Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hamatilis. Gl. V.

Ἀγκιστροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, & εἶδος.

ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, hamus; (2) uncus quilibet.

Ἄγκιστρος, ȣ, ὁ, idem.

Ἀγκιστροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγιστρον, & φάγος, *vorax*.

Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus; perf. paſſ. part. Ab ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρωτὸς, ȣ, ὁ, hamatus, hami formam habens; (2) hamis conſertus. Ab ἀγκιστρόω.

Ἄγκλειτον, pro ἀνάκλειτον, *jactabundum*.

ΑΓΚΛΕΥΩ, ſervo, *Varin.*

Ἄγκλιμα, ατος, τὸ, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab

Ἀγκλίνω, *Poet.* pro ἀνακλίνω.

ΑΓΚΛΟΣ, ἡ, ὸν, obliquus, tortuoſus, *Heſ.* (ſ. pro ἀγκύλος, *Steph.*)

ΑΓΚΟΙΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen uſitatius in plurali eſt; *Hom. Il.* 14, 213. Unde

Ἀγκοινίζω, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*

Ἀγκομίζειν, *Poet.* pro ἀνακομίζειν.

Ἀγκονέω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſe in opere verſor, opus accelero. Ex ἀνὰ, & κονέω, *moveo*.

Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, miniſtra, ſerva. V. Lex. Ab

Ἄγκονος, ȣ, ὁ, miniſter, famulus, *Heſ.* Ab ἀγκονέω.

ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, convallis.

Ἀγκρεμάννυμι, ſuſpendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura.

Ἀγκρίνει, *Poet.* pro ἀνακρίνει.

Ἀγκρέσομαι, *Poet.* pro ἀνακρέσομαι, ab ἀνακούω.

Ἀγκταλιάζω, f. άσω, ſuffoco, ſtrangulo, *Heſ.* Ab Ἄγχω, *ango*.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, id quo conſtringimus aliquid, quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, in quo fit ſuffocatio. Ab eod. Hinc

Ἀγκτηριάζω, f. άσω, anctere conſtringo.

Ἀγκτηριασμὸς, ȣ, ὁ, conſtrictio per ancterem.

Ἀγκυλέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab

ΑΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, jaculi genus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis, *Phil.* poples; (5) genus poculi; (6) adſtrictio, vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.

Ἀγκυλιδωτὸν, ȣ, τὸ, anſulatum, vel anſulam habens. A præc.

Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde

Ἀγκύλιον, ȣ, τὸ, hamus, ſ. annulus catenæ; (2) genus ſcuti, ancile; (3) vitium linguæ.

Ἀγκυλιστὴς, ȣ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.

Ἀγκυλοβλέφαρον, ȣ, τὸ, palpebrarum commiſſura. Ex ἀγκύλη, & βλέφαρον, *palpebræ*.

Ἀγκυλόγλωσσον, ȣ, τὸ, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀγκυλόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præpeditam habens linguam. Ex iiſd.

Ἀγκυλοειδὴς, ὲς, cavus, depreſſus & ſimul tortuoſus, de *locis*, *vallibus*.

Ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poet.*

Ἀγκυλομήτεω, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτȣ, ab

Ἀγκυλομήτης, ȣ, ὁ, doloſis conſiliis utens, verſipellis, verſutus. Gl. V. *Hom. Il.* 2, 205. habens curva conſilia. Ex ἀγκύλος, & μῆτις, *conſilium*. Hinc

Ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ, quæ obliqua agitat conſilia, verſuta, vafra.

Ἀγκυλόομαι, ȣ̃μαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίᾳ, morbo, ſ. vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.

Ἀγκυλόπους, οδος, ὁ, curulis ſella, *Phil.*

ΑΓΚΥΛΟΣ, ἡ, ὸν, curvus, aduncus, tortuoſus.

Ἀγκυλοτόμον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, chirurgicum, quo ἀγκύλη. ſ. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀγκυλότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui curvo arcu utitur; *Hom. Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος, & τόξον.

Ἀγκυλοχεῖλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχείλης, ȣ, ὁ, curva habens labra, vel curvum habens roſtrum. Ex χεῖλος.

Ἀγκυλόχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens curvum labrum. Gl. V. Ex iiſd.

Ἀγκυλοχῆλαι, nom. pl. ab

Ἀγκυλοχήλης, ȣ, ὁ, habens curvas chelas, curvos ungues. Ex ἀγκύλος, & χηλὴ, *chela*.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuoſum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus, perf. part. paſſ. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος δὲ κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον, *Aret.* 1, 6.

Ἀγκύλως, *Adv.* adunce, tortuoſe. Ab ἀγκύλος.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.

Ἀγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, incurvus. Ab eod.

ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora; (2) præſidium, columen; (3) uncus; (4) membrum genitale.

Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκύριον, ȣ, τὸ, ancora parva. Dim. ab eod.

Ἀγκύρισμα, ματος, τὸ, ſupplantatio, genus artificii in luctâ; (2) inſtrumentum, quo ficus capiuntur. Ab ἀγκυρίζω.

Ἀγκυροβολέω, ancoram jacio; (2) inſero ita, ut tenaciter hæreat.

Ἀγκυροβόλιον, ȣ, τὸ, ancora, ſ. inſtrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγ. & βολέω.

Ἀγκυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα, & εἶδος.

Ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, ſ. uncus.

Ἀγκυρουχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἔχω.

Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancora firmo. Ab ἄγκυρα.

Ἀγκυρωτὸς, ἡ, ὸν, ancoris firmatus, fundatus.

ΑΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii; *Hom. Il.* 5, 582. (2) quælibet curvatura; (3) cornua citharæ.

Ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, ſinuor. Ab ἀγκών.

Ἀγκωνίσκος, ȣ, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commiſſura; (3) inſtrumentum torturæ & carnificinæ. Dim. ab eod.

Ἀγκωνόδεσμος, ȣ, ὁ, cubital. Gl. V. Ex ἀγκών.

Ἀγλαέθειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendidam comam habens. Ex ἀγλαὸς, & ἔθειρα, *coma*.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, ſplendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

Ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. pro ἀγλαϊῶν, ab ἀγλαΐα.

Ἀγλαϊεῖσθαι, Hom. Il. 10, 331. f. 1. inf. med. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab

Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illuſtro, ſplendidum reddo; (2) honeſto, decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illuſtror; (3) ſplendeo, ſplendeſco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc

Ἀγλάϊσμα, λαΐσματος, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus, ſplendor.

Ἀγλαϊστὸς, ἡ, ὸν, optabilis, pretioſus.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαὸς, & γυῖον, membrum.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod pulchras fert arbores. Ex ἀγλαὸς, & δένδρον, arbor.

Ἀγλαοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tener. Ex ἀγλαὸς, & τέθηλα, à θάλλω, vireo.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendida ſede reſidens.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram ſedem, vel ſplendidum ſolium habens.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pulchrum habet fructum; (2) formoſus.

Ἀγλαόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendidum lectum habens; (2) valde honoratus.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram ducens choream; (2) qui ornat & decorat comitatum aliquem.

Ἀγλαομήτης, ου, ὁ, conſilio clarus, prudentia inſignis. Ex ἀγλαὸς, & μῆτις, conſilium.

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, conſilio clara.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illuſtre conſilium, magnus ſenatus. Ex iiſd.

Ἀγλαόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus forma, ſplendidam formam habens. Ex ἀγλαὸς, & μορφή.

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, pulchros pueros, aut liberos habens.

Ἀγλαόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclare fidelis.

ΑΓΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſplendidus, clarus, fulgens, limpidus, illuſtris, inſignis.

Ἀγλαότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde honoratus. Ex ἀγλαὸς, & τιμή, honor.

Ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, tridente inclytus, Pind.

Ἀγλαόφημος, præclarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαὸς, & φωνή, vox.

ἈΓΔΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſtultus. Heſ.

ἈΓΛΑΣΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, pulcher, venuſtus, formoſus, Heſ.

Ἄγλαυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαὸς, & αὖρα, aura.

Ἀγλάφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelegans, invenuſtus.

Ἀγλαφύρως, Adv. ineleganter, invenuſte.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαὸς, & ὤψ, oculus.

Ἀγλαῶς, ſplendidé, liberaliter. Ab ἀγλαός.

Ἀγλάωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, adſpectu ſplendidus, pulchros oculos habens. Ex iiſd.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minime dulcis, inſuavis, inſipidus. Ex α priv. & γλεῦκος, muſtum.

Ἄγλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἄγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pupillas non habens; cæcus. Ex α pr. & γλήνη, pupilla oculi.

Ἀγλίδια, ων, τὰ, ſpicarum diviſiones in allio. Ab

ἈΓΛΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, allium.

ἈΓΛΙ'Η, ῆς, ἡ, ſubalba cicatrix in oculis.

Ἄγλιθες, ων, αἱ, alliorum capita, ſ. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἄγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lentus, non viſcoſus.

Ἀγλυκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α priv. & γλυκὺς, dulcis.

Ἀγλύομαι, lædor, offendor, Heſ.

Ἄγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſculptus, non cælatus. Gl. V. Ex α priv. & γλύφω, ſculpo.

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, lacero conviciis, maledico.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inopia loquendi, taciturnitas. Ab

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non poteſt, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. & γλῶσσα.

Ἄγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.

ἈΓΜΕΙ'ΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, ſ. tumores in inguinibus, Heſ.

ἈΓΜΗ', ῆς, ἡ, focus, Heſ.

ἈΓΜΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, quietus, Heſ.

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἀγμὸς, οῦ, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, frango.

Ἁγνᾷ, caſtæ, dat. ſing. f. g. Dor. pro ἁγνῇ.

Ἁγναῖος, αία, αῖον, purus, caſtus, Heſ. Ab ἁγνός.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui invicti eſt roboris, bello inſuperabilis, ex Heſ.

Ἄγναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.

Ἄγναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α priv. & γνάπτω.

Ἄγναφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ph. rudis. Ex iiſd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, caſtitas, pudicitia, caſtimonia, puritas; (2) expiatio, luſtratio. Ab ἁγνεύω,

Ἅγνευμα, ματος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monaſterium; (3) ſacrarium. Gl. V.

Ἁγνευτικὸς, ἡ, ὸν, caſtitatem ſervans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix. Gl. V. ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, caſtus ſum, caſtitatem colo; (2) purus ſum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἀγνήκαμεν, ignoravimus, 1. pl. perf. ind. act. Æolic. pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.

Ἁγνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, luſtro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνός. Hinc

Ἅγνισμα, ματος, τὸ, purificatio, luſtratio, expiatio, Ph. ἁγνίσματα, piacula; (2) combuſtio in ſacris.

Ἁγνισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio, ſ. luſtratio. Ab eodem.

Ἁγνιστὴς, οῦ, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.

Ἁγνιστικὸς, ἡ, ὸν, expiandi vim habens.

Ἁγνίτης, ου, ὁ, expiatus a ſcelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνόδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, juſtum ignorans, Heſ. Ex ἀγνοέω, & δίκη.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. & νοέω, intelligo.

Ἀγνόημα, νοήματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commiſſum, erratum. Ab ἀγνοέω.

Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inſcitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.

Ἀγνοιέω, Hom. Il. 1, 536. idem quod ἀγνοέω.

Ἀγνοίῃσιν, ignoret, 3. ſing. præſ. conjunct. act. Ion. & Poet. pro ἀγνοῇ, ab ἀγνοιέω.

Ἀγνοῶν, præſ. part. act. pro ἀγνοέων.

Ἁγνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, purificans, purum reddens. Ex ἁγνὸς, & ποιέω.

Ἁγνοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus. Ex πολέω, verſor.

Ἁγνόῤῥοος, puré fluens.

ἉΓΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, caſtus, pudicus, purus, nullo ſcelere pollutus; cum Gen. ut ἁγνὸς γάμων, ἁγνὸς φόνου.

ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, vitex, ſalix amerina, agnus caſtus; (2) piſcis quidam; (3) avis, Suid.

Ἁγνοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, abſolutè purus. Ab ἁγνὸς & τέλος.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, puritas, ſanctitas.

ἌΓΝΥΘΕΣ, ων, lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores.

Ἄγνυμι, ſ. ἀγνύω, f. ἄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. paſſ. ἐάγην. Ab ἄγω.

Ἀγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.

Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago; (2) inique & improbe ago; (3) ingrate me gero. Gl. V. ἀγνωμονῶ, tergiverſor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur, Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde

Ἀγνωμονεύω, idem ap. Plut. (ſi vera Lectio. Ern.)

Ἀγνωμόνως, Adv. ſtulte; (2) ingrate.

Ἄγνωμος, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α & γνώμη.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens conſilii expers; (2) ſtoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti, Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente & conſilio carens, ſtolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoſcens debitum, ingratus; (5) carens dentibus qui gnomones dicuntur, annoſus; (6) ſententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνώμη. (7) Qui eſt ejuſdem ſententiæ. Heſ. ubi α pro ὁμοῦ.)

Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro, (vox ſuſpecta. Steph.) Ex α pr. & γνωρίζω, cognoſco. Hinc

Ἀγνώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus.

Ἀγνώσασκε, 3. ſing. a. 1. act. Ion. pro ἠγνόησε, ab ἀγνοέω.

Ἀγνὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ignotus, incognitus; (2) inglorius; (3) ignarus, inſcius. Ex α pr. & γιγνώσκω.

Ἁγνῶς, Adv. pure, caſte, ſancte. Ab ἁγνός.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. & γνῶσις, cognitio.

Ἀγνωσσάσκω, ignoro; ſupponitur propter ἀγνώσασκε, (f. rectiùs ἀγνώσσεσκε,) quod eſt imperf. Ion. Ab

Ἀγνώσσω, ignoro, neſcio. Ex α priv. & γιγνώσκω, cognoſco.

Ἄγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obſcurus, in ſermone.

Ἀγνώστως, ignobiliter, ingloriè. Steph.

Ἄγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex

Ἀγόγγυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non murmurans, non muſſans, Suic. Ex α pr. & γογγύζω.

Ἀγοήτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui faſcinari non poteſt. Ex α priv. & γοητεύω. Hinc

Ἀγοητεύτως, Adv. citra præſtigias & fucum.

Ἄγοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. ἄγω.

Ἀγοίατο, 3. pl. pr. opt. paſſ. Ion. pro ἄγοιντο.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis compactus clavis; (2) incompactus.

Ἀγόνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ.

Ἆγον, 1. ſing. imperf. ind. act. Dor. pro ἦγον. Ab ἄγω.

Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, ſterileſco; (2) ſterilis ſum, infecundus ſum. Ex α priv. & γόνος.

Ἀγονία, ας, ἡ, ſterilitas, infertilitas. Gl. V. Ab ἄγονος.

Ἀγονόμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulus, ſeu mula, Heſ. Ex ἄγονος, & μόχθος, quoniam ſterile animal.

Ἄγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non natus, Hom. Il. 3, 40. (2) ſterilis, infecundus; (3) Exp. malè genitus, ap. Soph.) cum Gen. ut βίος ἄγονος κακῶν. Ex α pr. & γόνος.

Ἄγοντι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro ἄγουσι, ab ἄγω.

Ἄγοος, ὁ καὶ ἡ, indefletus. Ab α priv. & γόος, luctus.

ἈΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio congregata; (3) concio, ſ. oratio, quæ habetur in foro; (4) forum rerum venalium; (5) annona, commeatus; (6) emptio; (7) idem quod ἀγορητύς, Il. β. 370.)

Ἀγοράασθαι, præſ. inf. med. Poet. pro ἀγοράεσθαι, ab ἀγοράομαι, Hom. Il. 1, 72.

Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium verſor, emo, mercor; (2) conſulto, delibero, ἠγόρασα, emi. Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθὲν emptum, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀγορασθείη ematur, Ph. a. 1. opt. paſſ. Ab ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, forenſis, qui in foro eſt, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præſes, cujus ſtatua in foro ſtat, colitur; (3) patronus cauſarum; (4) mercator imprimis puſillus, qui emit, quæ ſtatim vendat; (5) ſubroſtranus, concionalis.

Ἀγόραιος, ου, (ſub ἡμέρα) Dies, quo forum agitur, conventus; (2) qui forenſibus ſordibus & artibus inquinatus eſt. Ab eod. Hinc

Ἀγοραίως, *Adv.* circumforaneorum modo; (2) ſcurriliter, non graviter.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem exerceo, præfectum fori, ſ. annonæ ago.

Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.

Ἀγορανομικὸς, ὴ, ὸν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

Ἀγορανόμιον, τὸ, id. quod ἀγορανομία. Ab

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ, & νέμω, *diſtribuo.*

Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) conſulto; (3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγοράσδειν, *Dor.* pro ἀγοράζειν, ab ἀγοράζω.

Ἀγορασείω, empturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγόρασμα, γοράσματος, τὸ, res venalis; (2) res, quæ empta eſt. Ab eod.

Ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.

Ἀγοράσομεν, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act.

Ἀγόρασον, *eme*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, emptor, opſonator. Ab ἀγοράζω. Hinc

Ἀγοραστικὸς, ὴ, ὸν, ad emptionem pertinens.

Ἀγοραστὸς, ὴ, ὸν, emptitius, emptus. Gl. V.

Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. V. Ab eod.

Ἀγορευέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Hom. Il.* 1, 108. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, liquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τινὶ, ὑπὲρ, ſ. περί τινος. Ἐγώγε τοὺς τοιούτους κακῶς ἠγόρευον, Luc. *vituperabam.* Ἀγορὰς ἀγόρευον, *conciones habebant*, Hom. Il. 2, 781. Ab ἀγορά.

Ἀγορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem. Uſitatum in compoſitis.

Ἀγορέων, *fororum*, gen. pl. *Ion.* pro ἀγορῶν.

Ἀγορὴ, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.

Ἀγορῆθεν, *Adv.* e foro, e concione.

Ἀγορήνδε, *Adv.* in forum, *Hom. Il.* 1, 53.

Ἀγορήσατο, *concionatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, orator, concionator, *Hom. Il.* 1. 247. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

Ἄγορος, ου, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionatur, R. Ab ἀγορά.

ἌΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio; (2) res ſacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) luſtratio, purificatio; (5) piaculum, ſcelus; (6) cubitus.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux. *Hom. Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

Ἀγοστέω, ῶ, f. ήσω, immundus ſum, ſordibus inquinatus ſum, unde apud *Hom. Il.* ζ. v. 506. ἀγοστήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀκοστήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

ἈΓΟΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, interior pars manuum, vola, *Hom. Il.* 11, 425. (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Hom. Il.* λ. v. 425.

ἌΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piſcatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἀγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præſes; venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab

Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, illiteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα.

Ἄγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſcriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, ſeu in agro pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, ruſticor, villico; item, vigilo. Ab ἄγραυλος.

Ἀγραυλία, ας, ἡ, ſtabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

Ἄγραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro ſtabulans, *Hom. Il.* 10, 155. Ex ἀγρὸς, & αὐλὴ, *ſtabulum.*

Ἀγραυλοῦντες, nom. pl. part. præſ. pro ἀγραυλέοντες, ab ἀγραυλέω.

Ἀγράφιον; ἀγραφίου δίκη, lis non ſcripti aut deleti nominis. Vid. *Poll.* A ſeq.

Ἄγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſcriptus, ut lex non ſcripta, ut crimen ἄγραφον: ſtellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio eſt, cujus delatio eſt εἰσαγγελία; (2) quod ſine ſcriptura ac litteris fit ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio. Gl. V. item qui nondum adſcriptus eſt alicui numero, ſocietati, &c. Ex α pr. & γράφω, ſ. γραφὴ, *ſcriptura.* Hinc

Ἀγράφως. *Adv.* extra ſcripturam, ſine ſcripto.

Ἄγρει, *Hom. Il.* 5, 765. & in pl. ἀγρεῖτε, *Hom. Od.* 20, 149. imper. age ageſis, agite. Ab ἀγρέω.

Ἄγρειος, εία, εῖον, ruſticus. Ab ἀγρός.

Ἀγρειτάω, ῶ, ſum violentus, R. Ab ἀγρέω.

ἈΓΡΕΙ'ΦΝΑ, ſive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, raſtellum, *Suid.*

Ἀγρέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in venatione captus eſt. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator, *Heſ. Suid.* Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρευμα, ματος, τὸ, quod venatu captum eſt, præda; (2) res omnis ſtudio ac labore parta; (3) ſpolium; (4) rete, reticulum, *Æſch.* Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

Ἄγρευσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτέω, ῶ, infero injuriam. *Heſ.* ubi, ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀγρευτικὸς, ὴ, ὸν, venandi peritus. Gl. V. captioſus. A præc.

Ἄγρευτος, ὁ καὶ ἡ, venationis ſtudioſus. *Sch. ap. Ariſt.*

Ἀγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.

Ἄγρια, τὰ, (*ſub* ζῶα) feræ; (2) pro ἀγρότητα, Il. ω. 41. (3) adv. pro ἀγρίως.

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, piſces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσε, ipſe captus cepit. Ab ἄγρα.

Ἀγρέω, ῶ, idem & ab eodem.

Ἄγρηθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρην, acc. ſing. *Ion.* pro ἄγραν.

Ἄγρηνον, ου, τὸ, rete; (2) veſtis lanea, reti ſimilis. Ab ἄγρα.

Ἀγριάζω, ferus ſum, efferor, *Heſ.* Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agreſte reddo; (2) effero, exaſpero. Gl. V. ferum facio, irrito, inſtigo; item aſper ſum, ἀγριαίνομαι, ferocio, ſævio. Gl. V. Ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ Νότου, Dan. 11. 11. Ab eod.

Ἀγριάμπελος, ου, ἡ, labruſca, Ph.

Ἀγριάμπη, ἡ, bryonia herba, *Heſ.*

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, agreſtis. Ab ἀγρός. Unde

Ἀγρίδιον, ου, τὸ, agellus, villula. Gl. V. Dim.

Ἀγριελαία, ας, ἡ, agreſtis oliva, oleaſter.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleaſter; (2) ex agreſti oliva, ſ. oleaſtro confectus. Ex iiſdem.

Ἀγρίευς, ὁ, ruſticus, *Heſ.*

Ἀγρίζομαι, irritor, ferocio, aſperè ago.

Ἀγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἀγρός.

Ἀγριμέλισσα, ἡ, apis ſylveſtris, *Heſ.*

Ἀγριόεις, εσσα, εν, agreſtis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

Ἀγριόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fero animo præditus.

Ἀγριοκάρδαμον, ου, τὸ, naſturtium agreſte, herba Iberis.

Ἀγριοκάρυον, τὸ, nux ſylveſtris, *Heſ.*

Ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, & κῆπος, *hortus.*

Ἀγριόμηλα, ων, τά, mala ſylveſtria.

Ἀγριόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adſpectu agreſti & truculento eſt, ferinam faciem habens. Ex μορφή.

Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agreſtis.

Ἀγριόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferociter, ruſticè ſtultus, *Suic.* Ex ἄγριος, & μωρὸς, *ſtultus.*

Ἀγριοπηγοὶ, ῶν, οἱ, carpentarii, plauſtrorum artifices; (2) ex quibuſvis agreſtibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος, & πήγνυμι.

Ἀγριοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitioſus, immanis. Ex ἄγριος, & ποιέω.

Ἀγριορείγανος, ου, ὁ, origanum ſilveſtre.

Ἀγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.

Ἀγριόρροδον, ου, τὸ, ſaliunca.

Ἄγριος, ια, ιον, agreſtis, ruralis, ruſticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox, immanis, atrox, barbarus; (5) fortis; (6) pæderaſta. Ab ἀγρός.

Ἀγριοσέλινον, ου, τὸ, apium ſilveſtre.

Ἀγριοσταφυλὶς, ίδος, & ἀγριοστάφυλις, ιος, ἡ, uva agreſtis, ſ. ſilveſtris.

Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, ſævitia. Ab ἄγριος.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγριότης, ου, ὁ, agricola, R. Ab ἄγριος.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente ferox. Ex φρήν.

Ἀγριόφυλλον, ου, τὸ, peucedanum.

Ἀγριόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, feram & immanem vocem habens. Ex ἄγριος, & φωνή.

Ἀγριοχηνάρια, ων, τὰ, anſerculi feri. Ex ἄγριος, & χήν.

Ἀγριόψυχος, ὁ καὶ ἡ, ferox, ſævus.

Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ψώρα.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero. ἠγριωμένος, efferatus, Ph. perf. part. paſſ. Ab ἀγρός.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.

ἈΓΡΙΠΠΟΣ, ου, oliva ſilveſtris, oleaſter.

ἈΓΡΙ'ΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, raſtrum, *Suid.*

Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferus, feritatem præ ſe ferens. Ab ἄγριος.

Ἀγριωπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vultu fero eſt; (2) impudens; (3) inſolens; (4) ſalvus, horribilis, *Ern.* Ex ἄγριος, & ὤψ, *vultus.*

Ἀγρίως, *Adv.* fere, immaniter, duriter, aſpere. Ab ἄγριος.

Ἀγριώτης, ου, ὁ, agricola.

Ἀγριωτὸς, ὴ, ὸν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγροβότης, ου, ὁ, qui in agris paſcit. Ex ἀγρὸς, & βόω, *paſco.*

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γείτων.

Ἀγρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γίνομαι.

Ἀγροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro vitam agens, ruſticam vivendi rationem ſectans, Gl. V. agricola; (2) ruſticus, inſcitus, illepidus. Ex ἀγρὸς, & δίαιτα, *vitæ ratio.*

Ἀγροδότης, ου, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς, & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα.

Ἀγρόθεν, *Adv.* rure, ex agro. Ab ἀγρός.

Ἀγρόθι, *Adv.* ruri, in agro. Ab eodem.

Ἀγροικεύομαι, f. εύσομαι, ſum moribus agreſtibus & ruſticis. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, ruſticitas. Ab ἀγρός.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, ruſtice ago, vel loquor; (2) ineptio; (3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν, ruſticanus. Ab eod.

Ἄγροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Attice ἀγροῖκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ruri, ſ. in agro habitans; (2) ruſticus; (3) imperitus, illepidus, inurbanus; (4) ſævus. Ab ἀγρός.

Ἀγροικοτέρως, ſubruſtice.

Ἀγροίκως, *Adv.* ruſtice; (2) imperite.

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, homo ruſticus, *Hom. Il.* 11, 548. Ab ἀγρός.

Ἀγροκόμος, ου, ὁ, villicus. Ab ἄγρος & κομέω, *curo.*

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in agris tumultuatur.

Ἀγρολέτειρα, ἡ, quæ agrum perdidit. *Heſ.*

Ἄγρομαι, congrego, ſ. congregor.

Ἀγρομένης, ου, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Heſ.* Ex ἀγρός, & μένω, *maneo.*

Ἀγρομένῃσιν, *Hom. Il.* 2, 481. *congregatis*, dat. plur. f. g. part. præſ. *Ion.* pro ἀγρομέναις, per *Syncop.* pro ἀγειρομέναις, ab ἀγείρω.

Ἀγρόνδε, *Adv.* in agrum. Ex ἀγρός.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio. Ab

Ἀγρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in agro paſcitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς, & νέμω, *paſco.*

Ἀγρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, villicus;

(2) magiſtratus adminiſtrans, quæ ad rura ſuburbana pertinent. Ex iiſdem.

ʼΑΓΡΟΣ, οῦ, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, regio, ditio; (3) ruſticitas.

ʼΑγρότερος, έρα, ερον, ruſticus, agreſtis, *Hom. Il.* 2, 852. ʼΑγροτέρα ʼΆρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

ʼΑγρότης, ου, ὁ, ruſticus.

ʼΑγρότης, ητος, ἡ, ruſticitas.

ʼΑγροτὶς, ιδος, ruſtica, ruri educata; (2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

ʼΑγροφος, montanus, *Suid. Phav.*

ʼΑγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri cuſtos, ſaltuarius.

ʼΑγρόω, id. quod ἀγρεύω. *Steph.*

ʼΑγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Ex α pr. & γρύζω, *hiſco*.

ʼΑγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, inſomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili & attenta mente obſervo, lucubro, Gl. V. ʼΑγρυπνεῖν τὴν νύκτα, τοῖς καιροῖς. Ab ἄγρυπνος. Unde

ʼΑγρυπνητὴς, οῦ, ὁ, vigil, excubitor, Gl. V.

ʼΑγρυπνητικὸς, ὴ, ὸν, vigil, inſomnis.

ʼΑγρυπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

ʼΑγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

ʼΑγρυπνὶς, ίδος, ἡ, feſtum quoddam Bacchi.

ʼΆγρυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigil. Ex α priv. & ὕπνος, inſertiſque per Epentheſin literis γρ, pro ἄϋπνος.

ʼΑγρυπνώδης, εος, vigilias afferens.

ʼΑγρωνιὺς, έως, ὁ, ruſticus, *Heſ.* Ab ἀγρός.

ʼΑγρώσσω, venor, in venatu capio, dicitur & de piſcatu. Ab eod.

ʼΑγρώστης, ου, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eodem.

ʼΑγρωστῖνος, ου, ὁ, venator; (2) ruſticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

ʼΆγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

ʼΑγρώστωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

ʼΑγρώτης, ου, id. quod ἀγρότης.

ʼΑΓΥΙΑʼ, ᾶς, ἡ, vicus, via, ſc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum.

ʼΑγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præeſt urbanis. Ab ἀγυιά.

ʼΑγυιᾶτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην, pertinens, ſc. ara. Ab eod.

ʼΑγυιεὺς, έως, ὁ, columna acuminata ante foribus, ſacra Apollini viarum in urbe præſidi; (2) cognomen Apollinis, qui viis præeſſe credebatur. Ab eod.

ʼΑγυιοπλαστέω, in vico, via, fingo, de avibus, v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ & πλάστης, *fictor*.

ʼΑγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

ʼΑγυιόω, eo. Ab ἀγυιά.

ʼΑγυμνασία, ας, ἡ, excertitationis omiſſio, defectus; (2) inertia, deſidia.

ʼΑγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexercitatus; (2) qui non eſt adſuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Heſ.* Ex α priv. vel int. & γυμνάζω.

ʼΑγυμνάστως, *Adv.* inexercitate, imperite.

ʼΑγύναικος, ου, qui uxore caret. Ex α priv. & γυνὴ, *mulier*.

ʼΑγυνής, ου, ὁ, idem.

ʼΆγύναιος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

ʼΆγυνις, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

ʼΑγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, *Heſ.*

ʼΑγυρίζω, f. ίσω, idem & ab

ʼΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

ʼΑγυρισμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

ʼΑγυρμὸς, οῦ, ὁ, cœtus, turba; (2) ſtrepitus; (3) circuitio colligendæ ſtipis cauſſa; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

ʼΑγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χρήματα, *Hom.* Ab ἀγύρτης.

ʼΑγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præſtigiæ, impoſturæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

ʼΑγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in unum; (2) circulator & præſtigiator circumforaneus; (3) mendicus, qui ſtipem colligit; (4) jactus quidam teſſerarius; (5) confuſaneus. Ab ἄγυρις. Hinc

ʼΑγυρτέω, id. quod ἀγυρέω. Ap. *Ath.*

ʼΑγυρτικὸς, ὴ, ὸν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

ʼΑγυρτὸς, οῦ, ὁ, congregatus, collectus. Ab eod.

ʼΑγύρτρια, ἡ, circulatrix, mendica.

ʼΑγυρτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, confuſaneus. Ab eod.

ʼΆγχαζε, *Poet.* pro ἀνάχαζε, ab ἀναχάζω, *recedo*.

ʼΑγχαλάω, *relaxo*, *Poet.* pro ἀναχαλάω.

ʼΑγχάσδε, *recede*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἄγχαζε, ab ἀγχάζω. pro ἀναχάζω.

ʼΑγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinoſum, diluculum, crepuſculum, *Suid.* Ex ἄγχι, & αὔρα.

ʼΑγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab ʼΆγχι.

ʼΑγχέμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno*.

ʼΑΓΧΙ, *Adv.* prope, juxta; (2) brevi.

ʼΑγχίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄγχι, & ἅλς, *mare*.

ʼΑγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum eſt; (2) prope littus, vel ripam profundus; (3) profundus, altus, præaltus, Gl. V. (ʼΑγχιβαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas. *Steph.*) Ex ἄγχι, & βάθος.

ʼΑγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo.

ʼΑγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ex iiſd.

ʼΑγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

ʼΑγχιβέβακα, *prope acceſſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, ab ἀγχιβαίνω.

ʼΑγχίγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, terræ noſtræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, & inuſ. γέα, *terra*.

ʼΑγχιγείτων, ονος, vicinus.

ʼΑγχίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, arvis noſtris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, & γύα, *arvum*.

ʼΑγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

ʼΑγχιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morti vicinus, ſemimortuus. Ex ἄγχι, & inuſ. θανέω, *morior*.

ʼΑγχίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, propinquus ſimilis Deo.

ʼΑγχίθρονος, ὁ ϗ ἡ, ſedem alteri propinquam habens.

ʼΑγχίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, & θύρα.

ʼΑγχικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prope viam eſt.

ʼΑγχιμαχητὴς, οῦ, ὁ, cominus pugnans; *Hom. Il.* 2, 604. (2) in pugna ſtataria præſtans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno*.

ʼΑγχίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ʼΑγχίμολον, *Adv.* e propinquo, prope; (2) confeſtim. Ab

ʼΑγχίμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Hom. Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, & μολέω, f. μολῶ, *venio*.

ʼΑγχινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, & νέφος, *nubes*.

ʼΑγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ingenii acumen, ſagacitas. Ab

ʼΑγχίνοος, *contr.* ἀγχίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui qs. mentem in propinquo habet, ingenioſus, perſpicax, ſolers, ſagax. Hinc

ʼΑγχινόως, *Adv.* ſolerter, ſagaciter, ingenioſe.

ʼΑγχίναψ, herba quædam.

ʼΑγχίπλοος, *contr.* ἀγχίπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus.

ʼΑγχίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, prope accedens; (2) propinquus.

ʼΑγχίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.

ʼΑγχίπτολις, εως, ὁ ϗ ἡ, urbi propinquus.

ʼΑγχίρροος, *cont.* ἀγχίρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fluenta prope ſunt, vicina fluenta habens.

ʼΑγχίσαο, *Æol.* pro ʼΑγχίσου, ab ʼΑγχίσης.

ʼΑγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex *Varin.*

ʼΑγχίσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, & σπόρος, *ſatio*, *ſemen*.

ʼΆγχιστα, *Adv.* proxime; (2) maxime; *Hom. Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

ʼΑγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus ſucceſſionis legitimæ; jus ſuccedendi ab inteſtato. Ab ἀγχιστεύω.

ʼΑγχιστεῖον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

ʼΑγχιστεὺς, έως, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. V. Ab ἄγχιστα.

ʼΑγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus ſum; (2) propinquitatis jure ſuccedo; (3) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (4) jure cognationis rem venditam redimo; (5) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.

ʼΑγχιστῷος, ῴη, ῷον, prope ſtans; (2) denſus. Ex ἄγχι, & ἱστάναι, *ſtare*.

ʼΑγχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. (*Met.* cauſa. *vid.* Theſ. Gr. P.)

ʼΑγχιστικὸς, ὴ, ὸν, ad propinquitatem pertinens. Ab ʼΆγχιστα.

ʼΑγχιστίνδην, *Adv.* ſecundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eodem.

ʼΑγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope ſtans; (2) coacervatus; *Hom. Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, & ἵστημι.

ʼΆγχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, proximus, propinquiſſimus. Ab ἄγχι.

ʼΑγχίστροφα, *Adv.* celeriter. Ab

ʼΑγχίστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, converſioni mutationique propinquus; (2) ſubinde mutabilis, verſatilis, volubilis; (3) qui verſatili ingenio eſt. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ου, inconſtantia. Ex ἄγχι, & στρέφω, *verto*.

ʼΑγχιστόφως, *Adv.* ſubita & repentina converſione ſeu mutatione. Ab ʼΑγχίστροφος.

ʼΑγχιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, appropinquans, cujus eventus prope eſt. Ex ἄγχι, & τέλος.

ʼΑγχιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis.

ʼΑγχίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, in propinquo natus. Ex ἄγχι, & τίκτω, *pario*.

ʼΑγχιφανὴς, ὁ ϗ ἡ, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

ʼΑγχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

ʼΑγχόθεν, *Adv.* cominus, e propinquo.

ʼΑγχόθι, *Adv.* prope; *Hom. Il.* 14, 412.

ʼΑγχονάω, ῶ, f. ήσω, ſtrangulo, ſuffoco; (2) ſuſpendo.

ʼΑγχόνειος, ſtrangulans, ad ſtrangulandum comparatus. *Epith.* Laquei. Ab

ʼΑγχόνη, ης, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) laqueus, funis, reſtis; (3) ſuſpendium; (4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

ʼΑγχονὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio ſtrangulandi, (rejicit hanc diſtinctionem, *Steph.*)

ʼΑγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens. *Steph.*

ʼΑγχονιστὴς, οῦ, ὁ, necator, quaſi ab ἀγχονίζω, quod eſſet *ſtrāngulo*.

ʼΆγχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus. Ab ὅρος.

ʼΆγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab ἄγχω.

ʼΑγχοτάτω, *Adv.* proxime. Ab ἄγχι.

ʼΑγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

ʼΑγχοῦ, *Adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Hom. Il.* 24, 709. Dativo, *Arct.* 2, 7.

ʼΆγχου, 2. ſ. pr. imper. paſſ. *Att.* pro ἄγχεο, & hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.

ʼΆγχουσα, ης, ἡ, anchuſa, herba quædam vim ſuffocatoriam habens Gl. V. Ebulum, vaccinium, *Ang.* Alkanet. Ab ἄγχω.

ʼΑγχουσίζω, f. ίσω, anchuſa inficio, anchuſa coloro. Ab ἄγχουσα.

ΑΓΧΩ, f. ξω, neco, ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo; *Hom. Il.* 3, 371. (2) conſtringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.

ʼΑγχώμαλα, *Adv.* æqualiter, æqua vi. Ab

ʼΑγχώμαλος, ὁ ϗ ἡ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, & ὁμαλός. Hinc

ʼΑγχωμάλως, *Adv.* ferme æqualiter; (2) ex æquo, æquo Marte.

ʼΆγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἀγήοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγεν, detulit, *Philox.* ἀχθεὶς, perductus, *Philox.* aor. 1. part. paſſ. ago; (2) æſtimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, aufero rapio, abigo. ʼΆγειν πένθος, lugere; εἰρήνην, quieſcere; ἀπαστίαν, jejunare; γέλωτα, ridere;

dere; ἐπὶ τοῦ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἰσητιμῇ, æſtimare; διὰ φροντίδος curare; διὰ μνήμης, mandare; δι' εὐχῆς, optare; δι' αἰδοῦς, venerari; παρ' οὐδέν, παρὰ πολὺ nihili, plurimi facere; ἄγειν ϗ φέρειν τοὺς πολεμίους, Iſocrat. in Archid. agitare & diripere; ἐπ' ἀγκυρῶν, in ancoris ſtare. Ἄγομαι, duco, ducor; ἄγεσθαι φόνου, accuſari; καλῶς, erudiri; ἐν τιμῇ, honorari; υἱῷ γυναῖκα πρὸς γάμον, deſpondere; differt etiam act. et med. ἄγω νύμφην et ἄγομαι, {hoc de ſponſa, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo uſitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) opus, quod vehitur; (6) ſenſus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) inſtitutio, educatio, diſciplina, ſecta; (10) ratio victus, diæta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum & arborum; (13) contextus & ſtructura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab. ἄγω, duco.

Ἀγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi, vel importari poteſt, vel ſolet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus eſt prehenſionis. (5) Qui a creditore domum, velut in ſervitutem ductus eſt. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ου τὸ, onus, quod plauſtro vehitur.

Ἀγωγὸν, οῦ, τὸ, lenocinium, illecebræ.

Ἀγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) Subſt. aquæ ductus. Ἀγωγότερος, Aret. Χρον. 1, 2.

Ἀγώμενος, demirans, præſ. part. med. contr. pro ἀγαόμενος, Ab ἀγάομαι.

ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; Hom. Il. 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen ſpectantium; Hom. Il. 23, 617. (4) bellum, belli certamen; Hom. Il. 23, 530. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forenſis; (7) cum quis reus eſt. (8) periculum, diſcrimen; (9) moleſtia; (10) templum; Hom. Il. 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præeſt, præſes certaminis, agonotheta. Ex ἀγὼν, & ἄρχων, princeps.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæſtra (3) Sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.

Ἀγωνιάτης, ὁ, certator; (2) trepidator. Ab

Ἀγωνιάω, ῶ, certo; (2) anxius ſum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor. ἀγωνιῶντα, ſuſpenſum, Phil. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνίδαται, Hom. Il. 12, 431. 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσί, ab ἀγωνίζω.

Ἀγωνιεῦμαι, f. 1. ind. med. Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, quod Attice dicitur pro ἀγωνίσομαι.

Ἀγωνίζομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, cauſſam dico. (4) in aliqua re trituræ verſatus ſum. Ἀγωνίζεσθαι μάχην, κίνδυνον, κρίσιν, τὰ τοιαῦτα, αὐτῷ, τοῦτο πρός τινα, περὶ, ſ. ὑπὲρ δόξης ἐπιτάφιον, in ludis funebribus. Ab ἀγών.

Ἀγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, ſ. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præſidis. Ab eod.

Ἀγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, angulo carens. Ex α priv. & γωνία, angulus.

Ἀγωνίσαι, certaviſſe, a. 1. inf. act.

Ἀγώνισαι, certato, 2. ſing. a. 1. imperat. med.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, νίσματος, τὸ, certamen; (2) præmium certaminis; propoſitum, omninoque præmium alicujus rei ut virtutis; (3) ſtudium, diligentia; (4) quicquid oſtentandæ artis ingeniive cauſa fit; (5) actio fabulæ; (6) recitatio; (7) res qua quis maxime in certamine confidit, argumentum graviſſimum. Ab eod.

Ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, Phil. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis; (2) quod datur certatoribus. Ab eod.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, pugil, athleta; (2) propugnator; (3) ludio, hiſtrio, actor ſcenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικὸς, ὴ, ὸν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, Adv. certatorie, certatorum more.

Ἀγωνοδίκης, ου, ὁ, deſignator, judex certaminis. Ex ἀγών, & δίκη.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; (2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν, & τίθημι.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præſum; (2) certamina, ſ. ludos inſtituo, edo; (3) cieo, moveo, auctor ſum alicujus rei. Ab

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum arbiter, ſ. moderator, agonotheta, qui præeſt ludis ſcenicis. Gl. V. munerarius. Ex ἀγὼν, & θέτης.

Ἀγώνυμος, id. quod φερώνυμος. Heſ.

Ἅδᾳ, orco, dat. ſing. Dor. pro ᾅδῃ, ab ᾅδης orcus.

Ἀδαγμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. Heſ. Ab ἀδάξω.

Ἄδᾳδος, ου, ὁ ϗ ἡ, tædam non habens. Ex. α pr. & δᾲς, tæda.

Ἀδαδούχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui fax prælata non eſt. Ex α priv. δᾲς, & ἔχω.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, indoctus, inſcius; Hom. Il. 5, 634.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α priv, & δαίω, ſcio.

Ἀδάητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incognitus. Ex iiſd.

Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non varius, non variegatus; (2) artificio carens, Ex α priv. & δαιδάλλω, variego.

Ἀδαίετος, ὁ ϗ ἡ, indiviſus, integer. Ab α pr. et δαίω, divido.

Ἀδαΐζω, f. ίσω, exclamo, ingemo. Ex α priv. & δαΐζω. Hinc

Ἀδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dilaceratus, Heſ. ἀδάϊκτον, purum, mundum.

Ἀδάϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bello devaſtatus non eſt; (2) injucundus, ignavus.

Ἀδαϊὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, non diviſus; (2) largus. Ex α priv. & δαΐζω.

Ἀδαῖος, αία, αῖον, qui ſatiat, abundans, largus, ſatietatem adducens. Ab ἄδω; (2) non uſtus, ex α priv. & δαίω, uro.

Ἀδαϊστὶ, Adv. imperite. Ex α priv. & δάϊος, peritus.

Ἄδαιτος, ὁ ϗ ἡ, qui non ſolet. Ern. non epulandus. Ab α pr. & δαίς. (Vid. Theſ. Gr. P.)

Ἀδαίτρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiviſus. Ex. α priv. & δαιτρεύω, divido.

Ἄδαιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſtributus, non indiviſus. Heſ. Ex α pr. & δαίω, divido.

Ἄδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui ſine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α pr. & δάκρυ.

Ἀδακρυτὶ, Adv. ſine lacrimis. Ab ἄδακρυς.

Ἀδάκρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non lacrimans. Gl. V. illacrimabilis, infletus; (2) multum lacrimans, multis lacrimis dignus. Ab eod.

Ἀδαλὴς, ὲς, illæſus, integer. Ern. Sanus, innocuus. Heſ. Phav.

Ἀδὰμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis, Hebr. indeclinabile. Homo.

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validiſſimus, firmiſſimus, (3) ſolidiſſimus, duriſſimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adamante ligatus, compactus clavis ferreis; (2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, & δέω, ligo.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas lapis duriſſimus, ferrum. Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμαστὶ, Adv. indomite, effrænatè. Ern. Ex iiſd.

Ἀδάμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non eſt; indomabilis, Gl. V. Hom. Il. 9, 159. (2) ἡ, quæ nondum nupſit, non compreſſa; (3) Epitheton Minervæ. Ex α priv. & δαμάζω.

Ἀδάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, indomitus (2) refractarius, Heſych. Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortis, robuſtus, validus, durus. Ex iiſd.

Ἀδαξέω, ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.

Ἀδαξῆσαι, prurire, a. 1. inf. act.

Ἀδάξω, & ἀδάξομαι, ἀδακτῶ. Heſ. prurio, appeto, cupio. Ab eod.

Ἀδαπάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexhauſtus, inconſumptus. Ex α pr. & δαπανάω.

Ἀδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſumptum non faciens; (2) ſine ſumptu. Ex iiſdem.

Ἀδαπάνως, Adv. ſine ſumptu. Ab ἀδάπανος.

Ἄδαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dilaniatus non eſt; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) apella. Ex α pr. & δάπτω.

ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, adarces, ſalſugo quædam gelata ſeu concreta.

Ἄδαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flagris non examinatus. Gl. V. incæſus. Ex α pr. & δέρω, flagris cædo.

Ἀδασμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tributum non ſolvens.

Ἀδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diviſus. Ex α pr. & δαΐζω.

ἈΔΑΧ'ΕΩ, ῶ, pruriginem excito, titillo, ſcabo.

Ἀδδεὴς, audax, Poet. pro ἀδεὲς, ab ἀδεής.

Ἀδδηκότες, Hom. Il. 10, 98. qui laboribus defeſſi fuerunt, nom. pl. perf. part. act. Poet. pro ἀδηκότες, ab ἀδέω.

ἈΔΔΗΛΟΣ, ου, ὁ, ſinus, Heſych.

Ἄδδην, affatim, multum, Poet pro ἄδην.

Ἀδδηφάγος, pro ἀδηφάγος, quod vide.

Ἀδδὶ, ὁ, Addi. Nomen viri Hebr. indecl. Viator.

ἈΔΔΙΞ, menſura quatuor chœnicas capiens.

Ἅδε, huc Dor. pro ἧδε.

ἈΔΕ'ΑΖΩ, ſuſpiro, ſucclamo. Ex Heſ.

Ἀδεέστερον, Adv. ſecurius, tutius. Ab

Ἀδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, metu carens, metus expers; (2) periculo carens; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, ſecurus. Ex α priv. & δέος, metus.

Ἀδέητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non indigus, cui omnia ſuppetunt. Ab ἀδεής.

ᾄδει, cantat, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ᾄδω, quod contr. dicitur pro ἀείδω, canto.

Ἁδεῖ, dulci, dat. ſing. Dor. pro ἡδεῖ, ab ἡδύς.

Ἄδεια, ας, ἡ, metus vacuitas, ſecuritas, fiducia; (2) libertas, immunitas, licentia, facultas; (3) vacatio. Ab ἀδεής.

Ἀδειὴς, Hom. Il. 7, 117. Dor. pro ἀδεής.

Ἀδείμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, impavidus, intrepidus; (2) ſpectris liber, terriculamentorum expers. Ex α priv. & δεῖμα, metus. Hinc

Ἀδειμάντως, impavidè.

Ἄδειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἁδεῖν, placere, præſ. inf. act. Poet. pro ἁδέειν, ab ἁδέω, placeo, vel placuiſſe, a. 2. inf. act. ab ἅδω, immo etiam ab eod.

Ἄδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, incœnatus. Ex α priv. & δεῖπνον, cœna.

Ἀδεισιδαιμονία, ἡ, ſine ſuperſtitione. Hipp.

Ἀδέκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & δικάζω,

Ἀδεκάστως, Adv. incorrupte, ſincere; (2) ſine ulla participatione.

Ἀδεκάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non decimatus. Ex α priv. & δεκατεύω decimo.

Ἄδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non acceptus, non admiſſus; (2) qui non accepit; (3) expers; (4) incredibilis. Ex α pr. & δέχομαι.

Ἀδελφοκτόνος, fratricida. Ex κτείνω.

Ἀδελφειὸς, Hom. Il. 2, 409. & ἀδελφεὸς, id. ib. 5, 21. frater, pro ἀδελφός,

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ſoror, germana; (2) Adject. ſimilis, congrua. Ab. ἀδελφός.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδέος, contr. quod uſitatius, ἀδελφιδοῦς. ου, ὁ, filius fratris, vel ſororis, nepos ex fratre vel ſorore; (2) patruelis, Gl. V. ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.

Ἀδελφικός, ή, όν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab. eod.

Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraterne.

Ἀδέλφιξις, εως, ἡ, fraterna communio & ſocietas, fraternitas, germanitas. Ab. ἀδελφός.

Ἀδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, ſ. Chriſti. Cognomen D. Jacobi.

Ἀδελφόθειος, ου, ὁ, patruus, patris frater. Ab ἀδελφός.

Ἀδελφοκτονέω, ῶ f. ήσω, fratrem occido.

Ἀδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, ſororicidium, Gl. V. Ab

Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφός, & κτείνω.

Ἀδελφόπαις, ου, ὁ ϗ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore. Gl. V. fratris filius.

Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio, Suic. Ex ἀδελφός, & ποιέω, *facio.*

Ἀδελφοποιός, ὁ ϗ ἡ, fratres faciens. *Epith. Amoris.*

Ἀδελφόρ, *frater Æol.* pro ἀδελφός.

ἈΔΕΛΦΟ´Σ, οῦ, ὁ, frater; (2) cognatus, conſanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Chriſtianus; (5) popularis; (6) qui ejuſdem eſt ſectæ; (7) *Adject.* ός, ή, όν, geminus; (8) ſimilis, congruens; τουτέων ἀδελφά, & τούτοις ἀδελφά, his ſimilia; (9) germanus. Hinc

Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. V. (2) congregatio ſeu cœtus fratrum.

Ἀδέματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus.*

ἀδέμεν, *canere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν.

Ἀδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον *lectus.*

Ἄδενδρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον.

Ἀδενώδης, & ἀδενοειδής, εος, ὁ ϗ ἡ, glanduloſus. Ab ἀδήν.

Ἀδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime, ſeu parum dexter; (2) incivilis. Ex α pr. & δεξιά.

Ἀδεξιώτως, *Adv.* ſine dexterarum apprehenſione, ſine ulla blanda ſalutatione. Ex iiſd.

Ἀδέρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, non videns; (2) inviſibilis, obſcurus. Ex α priv. & δέρκω.

Ἄδερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀδέρκτως, *Adv.* limis & conniventibus ſc. averſis oculis.

Ἀδέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. & δέσμιος, *ligatus.*

Ἄδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀδέσποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine domino. Gl. V. indominabilis; (2) ſine auctore. Ab α priv. & δεσπότης, *herus.* Hinc

Ἀδεσπότως, *Adv.* ſine hero.

Ἄδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ligatus.

Ἀδευκής, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus; (2) inopinatus. Ex α pr. & δεῦκος, *dulcedo.*

Ἀδέψητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus. Ex α priv. & δεψέω.

ἈΔΕ´Ω, ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, *Hom. Il.* 3, 173.

Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ ϗ ὕπνῳ. *Il.* 10, 98. Ab ἄδα.

Ἀδεῶς, *Adv.* ſine metu; (2) tuto; (3) impune, licenter. Gl. V. (4) imprudenter. Ab ἀδεής.

Ἅδῃ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. ἁδέω, *placeo.*

Ἀδηκότες, *qui laboribus defeſſi fuerunt*, nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἠδηκότες, ab ἀδέω,

Ἄδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non morſus, immorſus, Gl. V. (2) cariem non ſentiens; (3) non mordax. *Dioſc.* Ἀδηκτοτάτη, *Heſiod.* Ἔργ. 418. Ex α priv. & δάκνω, *mordeo.*

Ἀδήκτως, *Adv.* ſine morſu, ſine ægritudine.

Ἀδήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α priv. & δηλέω, *lædo.*

Ἀδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab

Ἄδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non apparet, imperſpicuus, non manifeſtus, obſcurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obſcuritas.

Ἀδηλόφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens venas obſcuras, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, & φλέψ, *vena.*

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

Ἀδήλως, *Adv.* obſcure, non manifeſte; (2) incerto.

Ἀδημιούργητος, ὁ ϗ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α, & δημιουργέω.

Ἀδημοκράτητος, ὁ ϗ ἡ, a ſtatu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.

ἈΔΗΜΟΝΕ´Ω, ῶ f. ήσω, graviſſime angor, præ dolore pæne exanimor; (2) terreor, terreſio, paveſco. Ἀδημονῆσαι τὰς ψυχὰς, Xen.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mæror, cura, ſollicitudo. Gl. V. angor, tædium. Ab ἀδημονέω.

Ἀδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.

Ἄδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſens a populo, ſeu patria, peregrinans. Ex α priv. & δῆμος.

Ἀδημοσίευτος, ου, non publicatus.

ἌΔΗΝ, *Adv.* adfatim, abunde, largiter; (2) ad ſatietatem uſque; (3) vehementer.

ἈΔΗ´Ν, ένος, ὁ, glandula, tonſilla.

Ἀδλωέως, *Adv.* ſine conſilio; (2) ſimpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incurioſe; (4) ſine moleſtia. Ab

Ἀδλωής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine conſilio. Ex α pr. & δλωός, *conſilium.*

Ἄδηρις, non contentioſus, contentione carens; (2) non controverſus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari poteſt. Ex α priv. & δῆρις, *contentio.*

Ἀδήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀδηρίτως, *Adv.* ſine contentione; (2) ſine controverſia, ſine dubio.

ἍΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) ſepulchrum. Φθέγγουσι γὰρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας ἤδη τὸν ἅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου, Soph. Antig. 586.

Ἀδής, έος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, inſuavis. Ex α pr. & ἡδύς, *ſuavis.*

Ἀδήσεις, 2. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀνδάνω.

Ἀδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω.

Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad ſatietatem uſque comedo; (2) vorax ſum.

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, inſatiabilis edendi aviditas, (2) eſus ad ſatietatem uſque. Ab

Ἀδηφάγος, ὁ ϗ ἡ, ad ſatietatem comedens, edax, cibo ſe ingurgitans, guloſus, vorax; (2) in quem magni erogantur ſumptus; (3) inſatiabilis. Gl. V. edax. Ex ἄδην, & φαγεῖν.

Ἀδῄωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vaſtatus. Ex α pr. & δηόω, *vaſto.*

ἈΔΙΑ´, ᾶς, ἡ, dolor; (2) focus, ara, *Heſych.*

Ἀδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus; (2) qui tranſiri, ſ. trajici, nequit. Ex α priv. & διαβαίνω.

Ἀδιάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſiblis, omnis calumniæ expers. Ex α pr & διαβάλλω.

Ἀδιαβλήτως, ſine reprehenſione, infamiâ.

Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad dignoſcendum difficilis. Ex α priv. & διαγινώσκω, *dignoſco*

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugis, perpetuus, *proprie* ſucceſſoribus carens. Ex α & διάδοχος.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, *effugio.*

Ἀδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; (2) inteſtatus. Ex α priv. & διατίθημι, *diſpono.*

Ἀδιαθέτως, ab inteſtato, Gl. V. A præc.

Ἀδιαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſcretus, indiviſus, inſeparabilis, individuus, partium expers.

Ἀδιαίτητος, ὁ ϗ ἡ, alienus, inſuetus. *Suid.* Ab α pr. et διαιτάομαι.

Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non intercluſus. Ex α priv. & διακλείω, *intercludo.*

Ἀδιακόνητος, ον, cui non obeditur, paretur,

Ἀδιακόνιστος, ον, ſpiſſus, craſſus, et propterea ſtupidus, item invulnerabilis. Ex α et διακονίζω.

Ἀδιάκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſcretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α pr. & διακόπτω.

Ἀδιακόπως, *Adv.* ſine diviſione, non interruptè.

Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, qui compoſite diſtinctus non eſt. Ex α pr. & διακοσμέω, *ordino.*

Ἀδιακρισία, ἡ, malum judicium, confuſio rerum.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui diſcerni, ſ. diſtingui non poteſt; (2) indiſtinctus, indiſcretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui eſt ſine diſceptatione; (4) qui neſcit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, ſtultus. Ex α pr. & διακρίνω.

Ἀδιακρίτως, *Adv.* non diſtincte, promiſcue, ſine judicio, perperam.

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non intermiſſus, indeſinens, aſſiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α pr. & διαλείπω, *intermitto.*

Ἀδιαλείπτως, *Adv.* ſine intermiſſione, jugiter, indeſinenter.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non poteſt; inexorabilis, Philox. Ex α priv. & διαλλάττω.

Ἀδιαλλάκτως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis, Ph. ἀδιάλυτα. inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω.

Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mutilatus, illæſus. Ex α pr. & διαλωβάω.

Ἀδιαμέριστος, ον, indiviſus.

Ἀδιανέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſſectus; (2) indiviſus. Ex α priv. & διανέμω.

Ἀδιανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non intelligendus; (2) ſtultus, inſulſus. Ex α priv. & διανοέομαι, *cogito.*

Ἀδιανοήτως, obſcurè; (2) ſtultè, imperitè.

Ἀδίαντον, ου, τό, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adſperſus*, quia folium ejus aqua perfuſum non madeſcit. *Angl.* Maiden hair.

Ἀδίαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non humectatus, ſiccus. Ex α pr. & διαίνω, *humecto.*

Ἀδιάνυτος, ὁ ϗ ἡ, inextricabilis, Gl. V. qui perfici non poteſt. Ab α pr. & διανύω.

Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deſinens. Ex α pr. & διαπαύομαι, *ceſſo.*

Ἀδιαπαύστως, *Adv.* indeſinenter, ſubinde, ſine intermiſſione.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum formatus, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω.

Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid ſine reſpiratione facit, aſſiduus. Ex α & διαπνέω, *reſpiro.*

Ἀδιαπνεύστως, ſine reſpiratione, aſſiduè.

Ἀδιαπτωσία, ἡ, vacuitas ab errore.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non labitur; (2) ſtabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπτω, *intercido.*

Ἀδιαπτώτως, *Adv.* ſine lapſu & errore.

Ἀδίαρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inarticulatus, articulis & nodis non diſtinctus; (2) non perſpicuus. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*

Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & διαρθρόω, *articulatim diſcerno.*

Ἀδιαρθρώτως, confuſè, obſcurè.

Ἀδιαρρίπιστος, ον, propriè, vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, ſtultus. Ab α & διαρριπίζω, *perflo.*

Ἀδιάσειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, Gl. V. Ex α priv. & διασείω, *concutio.*

Ἀδιασκέδαστος, ον, non diſſipatus.

Ἀδιάσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, inornatus, incultus, neglectus, non inſtructus. Ex α priv. & διασκευόω.

Ἀδιάσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſtractus, indivulſus. Ex α priv. & διασπάομαι, *diſtraho.*

Ἀδιασπάστως, indiſtractè, ſinè divulſione.

Ἀδιάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullis intervallis diſcretus, nondum diſtinctus, indivulſus; (2) dimenſione carens. Ex α pr. & διάστατος.

Ἀδιαστάτως, *Adv.* ſine intervallo; (2) ſine controverſia.

Ἀδιαστίκτως, indiſtinctè, Gl. V.

Ἀδιάστολος, ον, confuſus, obſcurus. Ab α pr. & διαστέλλω.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſtortus, non perverſus; (2) inconcuſſus.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcuſſè.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diffiſſus, indiviſus. Ex α priv. & διασχίζω, *diffindo.*

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, confuſus. Ex α pr. & διατάσσω, *ordino.*

Ἀδιάτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diſſectus, indiviſus; (2) inſecabilis. Ex α pr. & διατέμνω, *diſſeco.*

Ἀδιάτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus. Ex α priv. & διατρέπω, *muto.*

Ἀδιατρέπτως, *Adv.* firmiſſime, conſtanter.

Ἀδιατρεψία, ἡ, conſtantia, firmitas in propoſito tenendo; (2) pervicacia; (3) nullius reverentia.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis. Ex α priv. & διατυπόω, *informo.*

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non poteſt. Ex α priv. & διαφθείρω.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iiſd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιαφθόρως, incorruptè.

Ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer; inviolatus, Ph. Ex iiſd.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo; (2) non ſtudioſus ſum in aliqua re, neglectim tranſmitto, contemno, negligo. Ex α pr. & διαφορέω. Hinc

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, medius, promiſcuus; (2) qui nihil momenti habet, negligens & diſcrimen rerum non attendens.

Ἀδιαφόρως, *Adv.* indifferenter; (2) licentius, promiſcue, Ph.

Ἀδιάφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non interſeptus, non ſeptus. Ex α pr. & διαφράσσω, *interſepio.*

Ἀδιαφράκτως, *Adv.* ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non diffunditur, qui non diſſolvitur. Ex α pr. & διαχύω.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, *ſeparo.*

Ἀδιάψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, *fallo.*

Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus, ignarus; indocilis, Gl. V. (2) a ſe ipſo doctus.

Ἀδιδάκτως, nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefenſus. Ex α priv. & διεκδικέω, *defendo.*

Ἀδιεκδύτως, *Adv.* ſine tergiverſatione. Ex α priv. & διεκδύνω, *elabor.*

Ἀδιεξέταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξετάζω.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percurſus non eſt, tranſitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι.

Ἀδιεξόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius, R. Ex α pr. & διεξοδεύω, *exeo, per.*

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qua tranſiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α priv. & διεργάζομαι, *elaboro.*

Ἀδιερευνής, έος, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, imperveſtigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. & διερευνάω, *perveſtigo.*

Ἀδιερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperveſtigatus, imperſcrutabilis. Ex iiſd.

Ἀδιευκρίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſtinctus. Ex α pr. & διευκρίνω, *bene ſecerno.*

Ἀδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis, Ex α pr. & διηγοῦμαι, *enarro.*

Ἀδιήθητος, ον, non colatus. Ab α & διηθέω, *percolo.*

Ἀδικαίαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuſtus magiſtratus. Ex α pr. & δικαιαρχία.

Ἀδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, vel injuſte ago, R. Ex α pr. & δικαιοπραγέω. Hinc

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio, R.

Ἀδίκαστος, ου ὁ καὶ ἡ, non judicatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, *in jus voco.*

Ἀδικέσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἀδικῆσαι, a verbo

Ἀδικέω, ῶ, f. ήσω, injuſte ago, contra fas ac jus ago, ſcelus admitto, injuria adficio, injurius ſum in aliquem, lædo, noceo, ἀδικοῦμαι, lædor, injuriam patior, Gl. V. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Ph. pr. part. paſſ. ἠδικημένος, injuriam paſſus, p. part. paſſ. ἀδικηθεὶς, idem, a. 1. part. paſſ. Ἀδικῶ τοῦτό σε, σε εἰς τοῦτο, περὶ σε, περὶ τοὺς θεούς· πάνθ' ὅσα ἠδίκησέ με, *Dem.* Οἵ γέ με πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν, Eur. Med. 165. Ex ἄδικος. Hinc

Ἀδίκημα, ματος, injuſta actio, ſcelus, maleficium; (2) injuria; læſio, Gl. V.

Ἀδικητικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, injurius, injurioſus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδίκητος, ον, idem.

Ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia, injuria, iniquitas, Ph. Ex Ἄδικος.

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, abſurdum convitium, injuſta maledicentia, *Suid.* Ex ἄδικος, *injuſtus,* & δόξα, *gloria.*

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuſte, inique ago. Ex α pr. δίκη, *jus,* & πραγέω, pro πράττω.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio.

Ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, injuſtus, iniquus, *tam de re, quam de homine,* improbus, injurius. ἀδικώτατος, periniquus, iniquiſſimus, Gl. V. (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α pr. & δίκη.

Ἀδίκως, injuſte, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.

ἈΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, confertus, denſus, multus, frequens; *Hom. Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermiſſus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; *Hom. Od.* 1, 99. (5) miſerabilis, gemitu dignus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miſerabiliter; (3) ſenſim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, *Adv.* miſerabilius. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, impervius. Ex α pr. & διοδευτὸς, *pervius.*

Ἀδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum conſtitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω.

Ἄδιον, *ſuavius, Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδὺς, *ſuavis.*

Ἀδιοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens. Ex α pr. & διέπω.

Ἀδιόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, *corrigo*

Ἀδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſtinctus, promiſcuus. Ex α pr. & διορίζω, *diſtermino.*

Ἀδιορίστως, indiſtinctè, promiſcuè.

Ἀδίστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, certus. Ex α pr. & διστάζω, *dubito.*

Ἀδιστάκτως, haud dubiè, Gl. V. aliquando activè, ſine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſitiens; (2) ſitim extinguens. Ex α pr. & δίψα, *ſitis.*

Ἀδμής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, indomitus, non ſubactus; *Od.* 4, 637. Ex α pr. & δαμάω.

Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum ſubacta; *Hom. Il.* 23, 655. (2) nondum a viro compreſſa, *Suid.* Ex iiſdem.

Ἄδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ; idem quod ἀδμής.

Ἄδοιμι, *placuerim,* a. 2. optat. act. verbi ἁδέω.

Ἀδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improviſus; (2) qui exſpectationem fallit. Ex α priv. & δοκέω, *videor.*

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviſo.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. *Heſ.*

Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, *probo.*

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temere, inexplorato.

Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, deblatero, garrio; (2) meditor. Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολέσχης, ου, ὁ, nugator, garrulus; (2) ſophiſta; (3) fabuloſus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ἡ, intempeſtiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. V. argutia. (2) aſſidua meditatio, Gl. V. exercitatio. Ab eod.

Ἀδολεσχικὸς, ἡ ὸν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, garrulus, loquax, qui ad ſatietatem uſque ſermocinatur; verboſus, Gl. V. Ab ἄδος, *ſatietas,* & λέσχη, *ſermocinatio.*

Ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus. Ex α pr. & δόλος,

Ἀδόλως, *Adv.* ſincere, candide, ſine dolo, incorruptè. Ph. ſedulo.

ᾄδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ᾖδον, ab ᾄδω, *cano.*

Ἀδονὰ, *voluptas, Dor.* pro ἡδονή.

Ἀδόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, immobilis. Ex α pr. & δονεύω, *agito.*

Ἀδόνητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

Ἀδόξαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſperatus; (2) nihil opinans. Ex α pr. & δοξάζω, *opinor.*

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius ſum, ignobilis ſum; (2) malæ ſum famæ, male audio; (3) non honeſtum puto; (4) non habeo in pretio, non probo, Ἠδόξει ἀναιμωτὶ φεύγειν, *Joſeph.* Ex α pr. & δόξα, *opinio.*

Ἀδοξία, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. Ab

Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, *gloria, opinio.*

Ἀδόξως, *Adv.* inglorie, ignominioſe, probroſe.

Ἀδορατία, ας, ἡ, ceſſatio, ſive vacatio a bello & armis; (2) ignavia, ſocordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, *haſta.*

Ἀδορεὶ, ſine excoriatione. Ex α pr. & δέρος.

Ἄδορος, ὁ καὶ ἡ, non excoriatus. Ex iiſd.

Ἀδορύληπτος, ὁ καὶ ἡ, qui haſta capi nequit; (2) haſta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. δόρυ, & λαμβάνω.

Ἀδορυφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſatellitibus haſtatis non ſtipatus. Ex α pr. & δορυφορέω.

Ἄδος, εος, τὸ, & ἄδος, ου, ὁ, ſatietas; (2) defatigatio, faſtidium; *Hom. Il.* 11, 88. Ab ἄδω, *ſatio.*

Ἅδος, ου, ὁ, gaudium. Ab ἅδω, *placeo.*

Ἄδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indotatus, cui nihil datum eſt. Ex α pr. & δίδωμι.

Ἀδούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii, *Heſ.* Ex α pr. & δουλεύω.

Ἀδουλία, ας, ἡ, ſervorum inopia, quum quis ſervum non habet. Ab

Ἄδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſervos non habens, Gl. V. ſine ſervo.

Ἀδούλωτος, ὁ, καὶ ἡ, non redactus in ſervitutem; (2) invictus; (3) ſervitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω.

Ἀδούπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers ſtrepitus. Ex α pr. & δοῦπος, *ſonitus.*

Ἀδρακής, έος, ὁ καὶ ἡ, cœcus; (2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω.

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, ſocordia, *Ph.* Ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum, langueo. Ab

Ἀδρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillus. *Ph.* ſegnis, inefficax, ſocors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α pr. & δραίνω, *facio.*

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

Ἀδράστεια, ας, ἡ, Nemeſis. Nomen Deæ gentilis.

Ἄδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fuga alienus; (2) infectus, irritus, inevitabilis, Gl. V. Ex α pr. & δράω, *fugio, facio.*

ἈΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor unedoni ſimilis.

Ἀδρέπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx.*

Ἀδρεπήβολος, & ἀδρεπίβολος, ὁ καὶ ἡ, felix in aſſequendis rebus magnis. Ex ἁδρὸς & ἐπίβολος.

Ἄδρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπω

Ἀδρέω, ῶ, f, ήσω, ad maturitatem vigoremque perduco. Unde ἡδρυκὼς, adultus. Ab ἁδρὸς, *multus.*

Ἄδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

Ἄδρησις, εως, ἡ, deſidia, Varin. Ex α priv. & δράω.

Ἀδρήστεια, *Nemeſis, Adraſtea, Ion.* pro ἀδράστεια.

Ἄδρηστος, *minime fugitivus. Ion,* pro ἄδραστος.

Ἀδρίας, ου, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

Ἄδριμυς, εος, ὁ ϗ ἡ, minime acerbus, non amarus.

Ἀδροβατικὸς, ἡ, ὸν, terram, ſ. ſolum calcans, Ex ἁδρὸς, & βαίνω.

Ἀδρόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui craſſis, ſeu grandibus glebis eſt; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἁδρὸς, & βῶλος.

Ἀδρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, craſſis particulis conſtans, craſſus. Ex ἁδρὸς, & μέρος, pars.

Ἀδρόμισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit; velut meretrices deviæ.

ἉΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, craſſus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. *Ph.* grandis, gravis.

Ἀδροσία, inopia roris, ſiccitas.

Ἀδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo; (2) robur (3) proceritas; (4) craſſitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἁδρός.

Ἀδρότης, ητος, idem & ab eod.

Ἀδροτέρως, copioſius.

Ἀδρόχαρος, vel Ἀδροχαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui uberem regionem habitat.

Ἀδρόω, ad maturitatem perduco; ἀδρόομαι, οῦμαι, ad maturitatem pervenio, adoleſco. Βλαστάνει τε ϗ ἀδρῦται, *Plat.* Ab ἁδρός.

Ἀδρυωσις, εως, ἡ, craſſatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab

Ἀδρυόω, f. ώσω, craſſum reddo; (2) in juſtam magnitudinem adduco; ἀδρυόομαι, craſſeſco, turgeſco; (2) ſuperbio. Ἀδρυοῖ τοὺς ὄγκους, τὸν καρπὸν, *Theophr.* Ab ἁδρός.

Ἄδρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, carens arboribus.

Ἀδρύφακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non circumſeptus, cancellis non circumdatus; (2) incuſtoditus; (3) carens judicio. Ex α pr. & δρύφακτος.

Ἀδὺ, *dulce*, nom. ſing. n. g. *Dor.* pro ἡδύ.

Ἀδυγέλως, *dulce ridens*, *Dor.* pro ἡδυγέλως.

Ἀδύγλωσσος, *dulcilinguis*, *Dor.* pro ἡδύγλωσσος.

Ἀδυεπὴς, *dulciloquus*, *Dor.* pro ἡδυεπής.

Ἀδυλόγος, *ſuaviloquus*, *Dor.* pro ἡδυλόγος.

Ἀδυμελὴς, *dulciſonus*, *Dor.* pro ἡδυμελής.

Ἀδυνάμαι, non poſſum.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; (3) impotentia. Ex α pr. & δύναμις.

Ἀδυναμίη, *impoſſibilitas*, *Ion.* pro ἀδυναμία.

Ἀδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iiſd.

Ἀδυνασία, & ἀδυναστία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ἀδυνασὶ, *Adv.* impoſſibiliter, invalide.

Ἀδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non poſſum. Gl. V. ἀδυνατεῖ, nequit. Ἀδυνατῶ γράφειν. οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν, *Matt.* 17, 20. Ab eod.

Ἀδύνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non potens, invalidus ad aliquid, impoſſibilis, impotens; infirmus, *Ph.* Al. Gl. V. inops. Imprimis Athenis ſic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de cauſâ ſtipendium publicè, obolum in dies accipiebant; unde patres Gr. ſic vocant viduas, pupillos aliosque publicè alendos. *Ern.* (3) ἀδύνατον, quod fieri nequit. Ex α pr. & δυνατὸς, *potens.*

Ἀδυνάτως, *Adv.* impoſſibiliter; (2) invalide, ſine viribus; (3) inſcitè, ineptè.

Ἄδυοσμος, *ſuaviter olens*, *Dor.* pro ἡδύοσμος.

Ἀδύπνοος, *dulce ſpirans*, *Dor.* pro ἡδύπνοος.

Ἀδὺς, *ſuavis*, *Dor.* pro ἡδύς.

Ἀδυσώπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, impudens; (2) inexorabilis, *Ph.* Ex α pr. & δυσωπέω, *pudore adficio.*

Ἀδυσωπήτως, *Adv.* ſine pudore, inverecunde.

Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum, ſacrarium, Gl. V. Ab

Ἄδυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad quem non patet ingreſſus. (2) non occidens. Ex α pr. & δύω, vel δύω, *ſubeo.*

Ἀδύτῳ, *adyto*, dat. ſing. ab. ἄδυτον, *adytum.*

ἍΔΩ, f. ἄσω, ά. 1. inf. ἆσαι, imperat. m. ἆσαι, ſatio, expleo.

ᾄδω, f. ᾄσω, p. act ᾖκα, p. paſſ. ᾖσμαι, cano, canto; (2) celebro; ᾄδειν τὴν φαύλην, τὰ ἐλεγεῖα, τοῦ θεοῦ, ἀρχεῖα ᾄσματα. Pro ἀείδω.

Ἀδῶ, *placebo*, f. 2. ind. act. verbi ἁνδάνω ſive ἅδω, *placeo.*

Ἀδώμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtructus non eſt. Ex α pr. & δωμάω, *exſtruo.*

Ἀδὼν, *qui placuit*, a. 2. part. act. verbi ἅδω.

Ἀδωνείου, *Adonici*, gen. ſing. ab Ἀδώνειος.

Ἀδωνιάζω, ſacra *Adonidis*, celebro.

Ἄδωνιν, *Adonim*, acc. ſing. ab Ἄδωνις, *Adonis.*

Ἀδώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi ſe non ſinit, iintegritas. Ab eod.

Ἀδωροδόκητος, ὁ ϗ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. & δωροδοκέω, *muneribus corrumpo.*

Ἀδωροδοκήτως, integre, incorrupte.

Ἀδωροδοκία, ἡ, abſtinentia a donis accipiendis, integritas.

Ἀδωροληπτος, ὁ ϗ ἡ, incorruptus donis.

Ἄδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali & inauſpicati. Ex α pr. & δῶρον, *munus.*

Ἀδώρως, *Adv.* gratis, ſine præmio; (2) incorrupte.

Ἀδώσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, muneribus non corruptus, *Heſ.* Ex α priv. & δόσις, *donatio.*

Ἀδώτῃ, *ei*, *qui nihil dat*, dat. ſing. ab

Ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. & δώτης, *dator.*

Ἄεδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dotis expers; (2) multa dotatus, *Heſ.* Ex α pr. vel intenſ. & ἕδνα *dos.* Hinc

Ἀέδνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indotatus; (2) innupta.

Ἀεθλευτὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab

Ἀεθλεύω, f. εύσω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀεθλεύειν βασιλῆϊ, πρὸ ἄνακτος. Ὁππότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, *Heſiod.* Θεογ. 435. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctentur*, 3. pl. preſ. conjunct.

Ἀεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

Ἀεθλητὴς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἀέθλιον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) certamen ipſum. Ab eod.

Ἀέθλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.

Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, *certamen*, & τίθημι, *pono.*

Ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis, (2) labor. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur, R. Ex. ἄεθλον, & νίκη, *victoria.*

ἈΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen; (2) labor.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miſeria. Ab ἄεθλος.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω.

ἈΕΙ', *Adv.* ſemper, perpetuo; *Hom. Il.* 1, 51; (2) ſine intermiſſione; (3) uſque ad, donec; (4) ſubinde; (5) perpetua quadam ſucceſſione. Hinc ὁ ἀεὶ, ſc. ὢν, qui ſemper eſt; ἀείποτε, ſemper; εἰς ἀεὶ, idem; δεῦρ' ἀεὶ, huc uſque. In compoſitione interdum abjicitur, ut αἔναος, pro ἀείναος.

Ἀειβλαστέω, f. ήσω, ſemper germino. Ex ἀεὶ, & βλαστέω, *germino.* Unde

Ἀειβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper germinans.

Ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.

Ἀειβλύω, ſemper adfluo, perpetuo ſcaturio, *Heſ.* Ex ἀεὶ, & βλύω, *ſcaturio.*

Ἀειβρυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſcaturiens; (2) ſemper germinans. Ex ἀεὶ, & βρύω.

Ἀειγενετάων, *ſempiternarum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab

Ἀειγενέτης, ου, ὁ, ſempiternus, Ex ἀεὶ, & γενέτης, *genitor.*

Ἀειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper fuit & erit, ſempiternus. Ex ἀεὶ, & γίνομαι, *ſum*, *fio.*

Ἀείγνητος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀείδελος, ου, ὁ, ϗ ἡ, inconſpicuus, qui non cernitur; (2) obſcurus. Ex α priv. & εἴδω. (3) α int. valde conſpicuus, *Steph.* Ex Nic.

Ἀείδεν, *canere*, præſ. inf. *Dor.* pro ἀείδειν.

Ἀείδεο, *cane*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἀείδεσο, a verbo eod.

Ἀειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non videtur, qui cerni non poteſt, obſcurus, tenebricoſus; (2) deformis. Ex α pr. & εἶδος, *ſpecies.*

Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, *Suid.* Ex iiſd.

Ἀειδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper in vorticem, ſeu gyrum actus, qui ſemper circumagitur. Ex ἀεὶ, & δινέω, *gyro.*

Ἀΐδιος, ία, ον, ſempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεί.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. V. A præc.

Ἀείδοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἀείδουσα.

Ἄειδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ᾔειδον.

Ἀείδοντι, *Dor.* pro ἀείδουσι, ab ἀείδω.

Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua ſervitus. Ex ἀεὶ, & δοῦλος, *ſervus.*

ἈΕΙΔΩ, f. είσω, cano, canto, carmine celebro.

Ἀειστὼ, όος, ἡ, ſempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ, & ἐστὶ, *eſt*, vel ἑστάναι, *ſtare.*

Ἀειζωΐα, ας, ἡ vitæ ſempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶν & ζωὴ, *vita.*

Ἀείζωον, ου, τὸ, ſedum, *Ph. Angl.* **Sengreen.**

Ἀείζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper vivens. Ex ἀεὶ, & ζωὸς, *vivus.*

Ἀείζατος, ὁ ϗ ἡ, ſemper cinctus, ſemper paratus, pro ἀείζωστος. Ex ἀεὶ & ζώννυμι.

Ἀειθαλέω, ῶ, f. ήσω, ſemper vireo. Ab

Ἀειθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper virens, ſemper florens. Ex ἀεὶ, & θαλέω, ſ. θάλλω.

Ἀειθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper calidus, ſ. calefaciens. Ex ἀεὶ, & θέρος, *æſtas.*

Ἀείκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper fructificans, ſemper fructus habens. Ex ἀεὶ, & καρπὸς.

Ἀεικέα, *durum*, acc. ſing. ab ἀεικὴς, *durus.*

Ἀείκεια, ας, ἡ, indecentia (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικής.

Ἀεικείη, *indignitas*, *Ion.* pro ἀείκεια.

Ἀεικέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indecorus, *Hom. Il.* 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.

Ἀεικελίως, *Adv.* indecenter, indigne.

Ἀεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſentaneus, indecens, indecorus; *Hom. Il.* 1, 340. (2) fœdus; *Hom. Il.* 10, 453. (3) indignus; (4) durus, aſper. Ex α pr. & εἴκω, *ſimilis ſum.*

Ἀεικία, ας, ἡ, idem quod ἀείκεια.

Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; *Hom. Il.* 3, 546. (2) contumelia adficio. Ἀεικίζειν τὸν νεκρὸν, τὴν γλῶ. Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικίζειν μενεαίνων, *Il.* 24, 22. Ab ἀεικής.

Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus ſempiternus. Ex ἀεὶ & κίνησις, *motus.*

Ἀεικίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper motus, qui ſemper & aſſidue movetur. Ex ἀεὶ, & κινητὸς.

Ἀεικινήτως, *Adv.* cum perpetuo motu.

Ἀεικῶς, *Adv.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens.*

Ἀείλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper loquax. Ex ἀεὶ, & λαλέω, *loquor.*

Ἀειλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper lucens, & ſplendens. Ex ἀεὶ, & λάμπω, *luceo.*

Ἀειλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper diſtillans & defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, & λίβω.

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, ſemper loquor. Ex ἀεὶ, & λόγος, *ſermo.* Unde

Ἀειλογία, ας, ἡ, verboſitas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis ſemper rei geſtæ vel gerendæ rationes in promptu habet.

Ἄειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſole carens, opacus. Ex α priv. & εἵλη, *ſolis ſplendor.*

Ἀείμεναι, *ſpirare*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀέμεναι, & hoc *Dor.* pro ἀεῖν a verbo ἄω.

Ἀειμνημόνευτος, ον, immortalis memoriæ.

Ἀειμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſemper memor.

Ἀείμνηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper memorandus, Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, & μιμνήσκω.

Ἀειμνήστως, immortaliter.

Ἀειναόντων, gen. pl. ab. ἀειναέων.

Ἀείναος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & νάω, *fluo.*

Ἀείνας, αντος, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀειναῦται, ων, οἱ, ſemper nautæ, magiſtratus quidam Mileſiorum. Ex ἀεὶ, & ναύτης.

Ἀεινεφὶς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui ſemper nubecula ſunt obducti. Etym. Ex ἀεὶ, & νέφος, *nubes*.

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, paſſio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab

Ἀειπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper patiens, ſempiternæ paſſioni obnoxius. Ex ἀεὶ, & πάθος.

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, ſemper virgo, *Suic.*

Ἀειπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſemper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ, & πάλος, *vibratio.*

Ἀειπαρθένος, ου, ἡ, ſemper virgo.

Ἀειπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ, & πλάνη.

Ἀείπλανος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἄειρα, *ſuſcepi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤειρα, a verbo ἀείρω, *ſuſcipio.*

Ἀεῖραι, *ſuſcepiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ejuſd.

Ἄειρον, *ſuſcipe*, 2. ſing. a. 1. imperat. act.

Ἀείρροος, *contr.* ἀείρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper & jugiter fluens. Ex ἀεὶ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀείρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

ἈΕΙ'ΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adfero, præbeo, infero. Ἀείρειν τεύχεα, θάρσος, οἶνόν τινι· ἀείρειν πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, *inferre.*

Ἀεὶς, *flans*, præſ. part. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἀείσατ' pro ἀείσατο, *cecinit*, 3. ſing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, *cano.*

Ἀείσατε, *canite*, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἀείσῃς, *cecineris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act.

Ἀεισθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper viribus pollens. Ex ἀεὶ, & σθένος, *robur.*

Ἄεισιν, *ſpirant*, *Æol.* & *cum* ν ἐφελκ. pro ἄεισι.

Ἀείσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Pritaneo accipiebat. Ex ἀεὶ, & σῖτος, *cibus.*

Ἀεισκῶπες, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ, & σκὼψ, *noctua.*

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀεισόος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper ſervans. Ex ἀεὶ, & σόω, *ſervo.*

Ἀειστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper volubilis. Ex ἀεὶ, & στρέφω, *verto.*

Ἀείσυρος ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper trahens, vel qui tarde incedit. Ex ἀεὶ, & σύρω, *traho.*

Ἀείυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεὶ, & ὕπνος, *ſomnus.*

Ἀειφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper apparens, ſemper conſpicuus. Ex ἀεὶ, & φαίνομαι.

Ἀειφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemper ardens. Ex ἀεὶ, & φλέγω, *uro.*

Ἀειφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper ferens; (2) ſemper vernans; (3) ſemper ferens fructus. Ex ἀεὶ, & φέρω, *fero.*

Ἀειφρούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper cuſtoditus, ſeu præſidio inſtructus. Ex ἀεὶ, & φρουρέω.

Ἀείφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) ſemper cuſtodiens. Ex iiſdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exſilium. Ex ἀεὶ, & φεύγω, *fugio.*

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab

Ἀείφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεὶ, & φύλλον, *folium.*

Ἀείχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper virens.

Ἀείχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεὶ, & χρηστος, *utilis.*

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præſ. part. paſſ. Ab

Ἀεκάζω, cogo. Πόλλ' ἀεκαζομένη, *Il.* 6, 458. Ex α priv. & ἑκὼν.

Ἀεκήλιος, ου, idem quod ἀεικέλιος, *Suid. Steph.* al. *Heſ. Euſtath. Il.* 6, 77.

Ἀέκητι, *Adv.* invito, Gl. V. ἀέκητι, ingratis, *Hom. Il.* 11, 636. Ab eiſdem.

Ἀέκοντε, *inviti*, nom. dual. ab ἀέκων, οντος.

Ἀεκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, invitus; (2) invito factus, expreſſus. Ex α priv. & ἑκούσιος, *voluntarius.*

Ἀέκων, ουσα, ον, invitus, *Hom. Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκὼν.

Ἀελίοιο, g. ſ. *Dor. Poet.* & *Ion.* pro ἡλίου.

ἌΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλαῖος, α, ον, procelloſus, rapidus.

Ἀελλέω, ῶ, f. ήσω, convolvo, vario. Ab ἄελλα.

Ἀελλήεις, εσσα, εν, procelloſus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.

Ἀελλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀελλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, denſos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα, & θρὶξ, *capillus.*

Ἀέλλομαι, flo, ſpiro, Etym. Ab ἄελλα.

Ἀελλόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα, & μάχη, *pugna.*

Ἀελλόποδες, *Hom. Hymn.* in Vener. *veloces*, nom. pl. ab ἀελλόπους, *velox*, *celeripes.*

Ἀέλλοπος, ὁ ϗ ἡ, velox tanquam procella, *Hom. Il.* 8, 409. Ex ἄελλα, & πους, *pes.*

Ἀελλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀελλὼ, όος, οῦς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ. Ab ἄελλα, quaſi *procelloſa.* Unde

Ἀελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procelloſus; (2) velox.

Ἀελπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, præter ſpem.

Ἄελπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀελπτέον, diffidendum. Ab ἀελπτέω.

Ἀελπτέω, ῶ, deſpero. Ab ἄελπτος.

Ἀελπτία, ας, ἡ, deſperatio. Ab eod.

Ἄελπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, inſperabilis, deſperandus. Ex α priv. & ἐλπὶς, *ſpes.*

Ἀέλπτως, *Adv.* inſperato, præter ſpem.

Ἀέλπω, non ſpero, deſpero. Καὶ ῥ ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι, *Il.* 7, 310. Ex α priv. & ἐλπὶς, *ſpes.*

Ἄεμμα, ατος, τὸ, nervus arcus, chorda, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) veſtimentum. Quaſi ἄμμα, ab ἅπτω, *necto.*

Ἀέναος, *perpetuo fluens*, Poet. pro ἀείναος.

Ἀέναος, vel ἀέννaος, ου, ὁ ϗ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. V. idem quod ἀείναος, abjecto ſcilicet ι. Ex ἀεὶ.

Ἀενάως, jugiter. A præc.

Ἀεννάασθαι, *perfundi*, præſ. inf. paſſ. *Poet.* pro ἀεννᾶσθαι, a verbo ἀεννάομαι, *perfundor.*

Ἀενόητος, ον, inopinatus, inexpectatus.

Ἀέντων, *flantium*, gen. pl. part. præſ. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἄεξε, *augebat*, *Ion.* pro ηὖξε, ab ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra augens; (2) robuſtius reddens. Ex ἀέξω, *augeo*, & γυῖον.

Ἀεξιτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex ἀέξω, & τόκος.

Ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens.

Ἀεξίφυτος, ὁ ϗ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀέξω, & φυτον.

ἈΕ'ΞΩ, augeo, accumulo, *Hom. Il.* 6, 261. (2) proveho, promoveo; ἀέξομαι, creſco. Ἄδηλον ἀέξει, extollit, *Heſiod.* Ἔργ. 6. Ποίη ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο, Id.

Ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, ceſſo ab omni opere, otior; (2) ſum deſes, piger.

Ἀεργηλὸς, λὴ, λὸν, iners, otioſus, negotiis vacuus. Ab

Ἀεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deſes. Ex α priv. & ἔργον, *opus.* Hinc

Ἀέργητος, ον, idem.

Ἀεργία, ας, ἡ, ceſſatio ab opere, inertia, deſidia, pigritia, ceſſatio ab aratione terræ.

Ἀεργίῃ, *otio*, dat. ſing. *Ion.* pro ἀεργίᾳ.

Ἀεργὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀεργὴς.

Ἀέρδην, *Adv.* portando. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀερέθω, tollo, *Hom. Il.* 2, 449. (2) ſuſpendo; ἀερέθομαι, pendeo, ſuſpenſus ſum; (3) inconſtans ſum, dubius ſum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο, *Il.* 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀερθεὶς, *evectus*, a. 1. part. paſſ. verbi ſeq.

Ἄερθεν, *Hom. Il.* 8, 74. *evecti ſunt*, 3. plur. a. 1. indic. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠέρθησαν, a verbo ἀείρω, *tollo.*

Ἀερήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius; multus, immenſus. Ab ἀὴρ, *aër.* Unde

Ἀερία, ας, ἡ, caligo, aër tenebroſus.

Ἀερίζω, f. ίσω, aërius ſum, aëria natura præditus ſum. Ἀερίζων ἀτμὸς, Dioſc. Ab ἀέριος.

Ἀερίοικος, ον, aërius.

Ἀέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius, qui eſt in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.

Ἀερὶς, ίδος, ἡ, apis, *Heſ.*

Ἀερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aërius; (2) obſcurus, caliginoſus. Ab ἀέριος.

Ἀερκῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus, nullo ſepto cinctus. Ex α priv. & ἕρκος, *ſeptum.*

Ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, proprie, incedo, vel ambulo per aërem, nugas ſublimes capto, ſuperbio. Ἀεροβατῶ ϗ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, *Ariſt. Nub.* 225. Ex ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀεροβάτης, ου, ὁ, res ſublimes & inanes tractans, ſuperbus, alta petens.

Ἀεροδόνητος, ον, volans, ales. Ab ἀὴρ, & δονέω, *agito.*

Ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀὴρ, & inuſ. δρέμω, *curro.*

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginoſus, obſcurus. Ab ἀὴρ, *aër.*

Ἀεροειδὴς, ὲς, idem, item aërius.

Ἀερολέσχης, ου, ὁ ϗ ἡ, ſublimis in dicendo, inflato ſermone utens; (2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnificè loquitur. Ex ἀὴρ, & λέσχη, *ſermocinatio.*

Ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.

Ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis & imaginaria.

Ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum eſſe putant. Ex ἀὴρ, & μέλι, *mel.*

Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior; (2) res inanes & captum humanum tranſcendentes conſector. Ex ἀὴρ, & μετρέω, *metior.*

Ἀερομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀερόμορφος, ον, aërius, *aeriformis.*

Ἀερονηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per aërem, ſive in aëre natans. Ex ἀὴρ, & νήχω, *nato.*

Ἀερονομέω, de ſaltatore, cum pedibus in aere velut ſuſpenſus eſt. Ex ἀὴρ, & νόμος, ut χειρονομέω.

Ἀεροπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex aëre delapſus. Ex ἀὴρ, & πίπτω, *cado.*

Ἀεροπέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ, & πέτομαι, *volo.*

Ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab

Ἀερόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀὴρ, & πόρος, *tranſitus.*

Ἀεροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀὴρ, & σκοπὸς.

Ἀερότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërem ſecans & findens. Ex ἀὴρ, & τέμνω, *ſeco.*

Ἀεροφεγγὴς, ὁ ϗ ἡ, ſplendens, lucidus, ſc. in modum aëris. Ab ἀὴρ, & φέγγος, lumen.

Ἀεροφοίτης, ου, ὁ, aërem colens, in aëre verſans. Ex ἀὴρ, & φοιτάω, *ventito.*

Ἀερόχροος, *contr.* ἀερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ, & χρόα, *color.*

Ἄερσα, *ros*, *Dor.* pro ἔερση.

Ἀερσίλοφος, ου, ὁ, conum habens altum & ſublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. *Æol.* ἀέρσω, & λόφος.

Ἀερσίνοος, *contr.* ἀερσίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, attollens mentem, ſuperbus. Ab ἀείρω, & νόος.

Ἀερσίπνους, ὁ ϗ ἡ, quod facit ut animi tollantur, ſpiritus ſumantur. Ex ἀείρω & πνοῦς, *ſpiritus.*

Ἀερσίποδες, *celeres*, nom. pl. ab ἀερσίπους, οδος.

Ἀερσιπότης, ου, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo.*

Ἀερσιπότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſublimi ſe librans. Ex ἀείρω, & ποτάομαι, *volo.*

Ἀερσίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes in currendo, ſ. ſaltando, in altum tollens; (2) agilis, celer, *Hom. Il.* 3, 327. Ex ἀείρω, *tollo*, & πους, *pes.*

Ἀέρσω, *tollam*, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀρῶ, a verbo ἀείρω, *tollo.* Unde

Ἀερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. Ἠέρταζε κάρη ἐπωμαδὸν, *Apoll.*

Ἀερτάω, idem & ab eod.

Ἀερώδης, ὁ ϗ ἡ, obſcurus caliginoſus.

Ἀέσαι, *ſpiraſſe*, a. 1. inf. act. ab ἀέω, *ſpiro.*

Ἀεσίμαινα, ης, ἡ, (ut, θάλασσα, mare) ventis, agitatum, inquietum. Ex ἄω, *flo*, & μαίνομαι, *furo.*

Ἀεσίφρονα, *ſtolidum*, acc. ſing. ab ἀεσίφρων.

Ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, ſtultitia. Ab

'Αεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ventoſa mente præditus, levis, inconſtans; (2) ſtultus, temerarius. Ex ἄω, flo, & φρὴν, mens.

'Αἴτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquilinus. Ab ἀετός.

'Αετιδεὺς, έος, ὁ, pullus aquilæ. ἀετιδεῖς, aquilæ pulli. Ab eod.

'Αετίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, aëtites lapis. Ab

'ΑΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, aquila; (2) faſtigium ædificiorum triangulari forma ſupra tectum elevatum; (3) uniuſcujuſque radii in rota ferramentum; (4) omen ut οἰωνός.

'Αετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer, ſignifer. Ab ἀετὸς, & φέρω, fero.

'Αετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετὸς, aquila.

'Αέτωμα, ατος, τὸ, faſtigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. Gl. V. faſtigium. Vide ἀετός.

'Αεχλῶες, ων, οἱ, pauperes, Heſ. Ex ἀεὶ, ſemper, & χαίνω, inhio, appeto.

"ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, ſordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine, ſqualor; (3) reliquiæ, v. c. lactis in vaſe, arefactæ.

'Αζαίνω, ſicco, exſicco. Ab ἄζω. Hinc

'Αζάλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, aridus, ſiccus.

'Αζαλέοιο, aridi, gen. ſing. Ion. pro ἀζαλέου.

'Αζαλέος, έα, έον, Hom. Il. 7, 239. idem.

'Αζάνω, areſacio, ſicco. Ab eod.

'Αζαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum edens, Dor. pro ἀζηχής. Ex α intenſ. & ἦχος.

'Αζει, ſiccat, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἄζω.

'Αζείθω, ferveo, Suid. Ex α intenſ. & ζέω.

'Αζειρέω, ῶ, ſicco, Heſ. Ab ἀζαίνω.

'Αζειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non variegatus, nullis diſtinctus coloribus. Ex α priv. & ζειρός.

'Αζεο, cole, 2. ſing. præſ. imper. med. Ion. pro ἄζεσο, ſeu ἄζου, a verbo ἄζομαι, colo.

'Αζευ, cole, 2. ſing. præſ. ejuſd. ſed Dorice.

'Αζευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non jugatus; (2) cælebs, virgo. Ex α priv. & ζεύγνυμι, jungo.

'ΑΖΗΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, aridus, Hom. Il. 15, 25. (2) difficilis, gravis. Hinc ἀζηχὲς, Adv. Il. 4, 435. magno cum clamore, vel indeſinenter.

'Αζηλία, ἡ, ab æmulatione vacuitas. Ab

'Αζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, i. zelotypia, non ducitur. Ex α priv. & ζῆλος, zelus.

'Αζηλοτύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo ſolet. Ab

'Αζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypia & invidia carens, a ſuſpicione alienus. Ex α priv. & ζηλότυπος, invidia percuſſus.

'Αζήλωτος, ον, præter modum magnus, & ſupra invidiam aut ſpem aſſequendi poſitus; (2) contemptibilis, non invidendus. Ern.

'Αζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α priv. & ζημία, damnum.

'Αζημίως, Adv. ſine damno; (2) impune.

'ΑΖΗ'Ν, ένος, barba. Etymol.

'Αζήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſcuſſus, de quo quæſtio non eſt habita. Ex α priv. & ζητέω, inquiro.

'Αζητὸς, ἡ, ὸν, auguſtus, venerandus, Suid. Ab ἄζω, veneror.

'Αζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonum edens; (2) durus & aridus; (3) indeſinens, continuus, perpetuus, qui fit ſine intermiſſione. Ex α intenſ. & ἦχος, ſonus.

'ΑΖΟΙ, ων, οἱ ϗ αἱ, ſervi, ſervæ; famuli, famulæ.

'Αζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, injugatus, cælebs. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

'Αζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab

Αζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀζυγὴς, & ab eod. Phil. impar. diſpar.

Αζυμα, ων, τὰ, feſtum apud Judæos, quo a fermentatis abſtinebant. Ab

Αζυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fermentatus, fermenti expers; (2) ſincerus. Ex α priv. & ζύμη, fermentum.

'Αζυμοφαγία, ας, ἡ, uſus panis inſermentati, Suic. Ex ἄζυμος, & φαγεῖν.

"Αζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ſub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) ſingularis, cum alio non junctus. Ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

"ΑΖΩ, ſicco, arefacio, unde & ἄζομαι, areſco. Κεφαλὴν ϗ γούνατα Σείριος ἄζει, Heſiod. Ἔργ. 58c.

"ΑΖΩ, veneror, colo, Hom. Il. 1, 20. Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν. Heſiod. Θεογ. 532.

'ΑΖΩΔΕ'Ω, ῶ, iraſcor, Heſ.

"Αζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine zona eſt, diſcinctus. Ex α priv. & ζώνη, zona.

"Αζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, animal non procreans; (2) vita carens. Ex α priv. & ζῶον, animal, vel ζωὴ, vita.

'Αζὼρ, Nomen proprium viri Hebr. indecl.

"Αζωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene temperatus. Ex α intenſ. & ζωρὸς, merus.

"Αζωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt cinctus. Gl. V. diſcinctus. Ex α priv. & ζωννύω, cingo.

"Αζωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

"Αη, ſpirabat, 3. ſ. imp. ind. act. v. ἄημι.

'Αηδέω, ῶ, tædio afficior, faſtidio. Ab ἀηδής.

'Αηδηκότες, tædio adfecti, laboribus defeſſi, nom. plur. perf. part. act. Poet. pro ἠηδηκότες.

'Αηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, injucundus, inſuavis, tædioſus, odioſus, Phil. Ex α priv. & ἡδύς.

'Αηδία, ας, ἡ, inſuavitas, injucunditas, moleſtia, tædium. Ab ἀηδής.

'Αηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, faſtidio; (2) abhorreo. 'Αηδίζεσθαι τῷ ξένῳ, a novitate rei abhorrere. Ab ἀηδία.

'Αήδιζον, inſiſtabant, 3. plur. imperf. indic. act. Ionice pro ἠήδιζον, a verbo ἀηδίζω.

'Αηδόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ἀηδόνιος, cantui luſciniæ ſimilis, lugubris. Ab ἀηδὼν, luſcinia.

'Αηδονιδεὺς, έος, ὁ, luſciniæ pullus; pl. ἀηδονεῖς. Ab eod.

'Αηδονιῆες, nom. pl. Ion. pro ἀηδονιέες.

'Αηδονὶς, ίδος, ἡ, luſciniola; (2) luſcinia. Dim.

'Αηδὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, idem quod ἀηδών.

'ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luſcinia; (2) tibiarum lingula.

'Αηδῶς, Adv. inſuaviter, injucunde; tædioſe, Gl. V. (2) gravatim; (3) inimicè. Ab ἀηδὴς.

'Αήθεια, ας, ἡ, inſolentia, inſueta novitas; deſuetudo, Gl. V. Ab ἀηθής.

'Αηθείη, inſolentia, Ion. pro ἀηθεία.

'Αήθεσσον, Hom. Il. 10, 493. inſuetus eram, 1. ſing. imp. ind. act. Ion. pro ἠήθεσσον, ab

'Αηθέσσω, inſuetus ſum. 'Αήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν, Il. 10, 493. Ab ἀήθης.

'Αηθέω, ῶ, f. ήσω, inſuetus ſum, non adſuetus ſum. Ab eod.

'Αήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens; (2) qui non format & inſtituit mores. Ex α priv. & ἦθος, mos.

'Αηθ ζομαι, deſueſco, Gl. V. non fero propter inſolentiam, ap. Strab. Ab ἀήθης.

'Αήθως, Adv. præter morem; (2) inexperte.

'Αήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, aciem non habens, non acutus, obtuſus, hebes. Ex α priv. & ἀκή.

"Αημα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flatus venti, ſpiraculum. Ab ἄω, ſ. ἄημι, ſpiro.

"Αημεναι, præſ. inf. med. Dor. pro ἀῆναι. Ab

"Αημι, flo, ſpiro. ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀέντος, ſpirans, part. ἄημαι, ſpiro, ἄητο, ſpirabat. Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου 'Αφροδίτης. Heſiod. 'Ασπ. 8. Ab ἄω, ſpiro.

'Αημερία, ας, ἡ, immitis & immanſueta animi adfectio. Ex α priv. & ἥμερος, mitis.

'ΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἡ ἀὴρ, caligo, aër tenebroſus.

Αησις, ιος, ἡ, ventus, flatus, ſpiritus. Ab ἄω, flo.

'Αήσσατος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus; (2) incomparabilis, Dor. pro ἀήσσητος, ἀήττητος. Ex α priv. & ἡσσάομαι, vincor.

'ΑΗ'ΣΥΛΟΣ, ύλη, υλον, moleſtus; (2) iniquus, injuſtus, Hom. Il. 5, 876.

'Αήσυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis, agilis; (2) tenuis; (3) ſublimis, in ſublimi agens, qui in aëre ſuſpenſus fertur. Ex ἀὴρ, aër, & σύρω.

'Αήτας, accuſ. plur. ab ἀήτης, ου, flatus.

'Αητέομαι, volo. Ab ἀήτης, avis.

'Αήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, flo.

'Αήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. item avis, ap. Arat.

"Αητο, ſpirabat, 3. ſing. imp. med. verbi ἄημαι, flo, ſpiro.

'Αητόῤῥοος, contr. ἀητόῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, ventis fluens. ſ. ex quo fluente venti oriuntur. Ex ἀήτη, ventus, & ῥέω, fluo.

"Αητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expoſitus, Hom. Il. 18, 410. (2) inſatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, flo.

'Αήττητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus, inſuperabilis; (2) qui nulli labori ſuccumbit. Ex α priv. & ἡττάομαι, vincor.

"Αηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine voce. "Αηχος φωνὴ, Aret. De cauſis & ſignis diut. morb. 1, 11. Ab α priv. & ἦχος, ſonus, vox.

"Αθ' pro ἄτ', ob ſequentem adſpiratam, & ἄτ' pro ἄτε, quippe.

'Αθάλασσος, ſ. ἀθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris expers. Ex α priv. & θάλασσα. Unde

'Αθαλάσσωτος, ſ. ἀθαλάττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, inſolens navigandi.

'Αθαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non virens, aridus. Ex α priv. & θάλλω, vireo.

'Αθαλπέως, Adv. ſine calore, ſeu æſtu. Ex α priv. & θάλπω, calefacio.

'Αθαμβεὶ, Adv. intrepide, impavide. Ab

'Αθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſtupore non percellitur, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, ſtupor. Unde

'Αθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.

"Αθαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀθαμβής.

'Αθάνα, Minerva, Dor. pro 'Αθήνη.

'Αθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

'Αθανάτῃσι, dat. pl. f. g. Ion. pro ἀθανάταις.

'Αθανάταν, acc. ſing. f. g. Dor. pro ἀθανάτην.

'Αθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo.

'Αθανατισμὸς, ου, immortalitas.

'Αθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) ſempiternus, æternus, perpetuus; & in plurali οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum ſelectorum in exercitu Perſarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiſo, ſtatim legeretur alius, numeruſque adeo ipſorum ſemper conſtaret ſibi. Ex α priv. & θάνατος, mors.

Αθαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſepultus, inhumatus. Ex α priv. & θάπτω, ſepelio.

'ΑΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, pultis genus.

'Αθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fiduciæ expers, timidus, trepidus. Ex α priv. & θάρσος, fiducia.

'Αθαυμασία, ἡ, & ἀθαυμαστία, vacuitas ab admiratione. Ab

'Αθαύμαστος, ον, expers admirationis. Ab α pr. & θαυμάζω, miror. Hinc

'Αθαυμαστὶ, & ἀθαυματεὶ, Adv. citra admirationem.

'Αθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectat. Ex α priv. & θεάομαι, ſpecto. Unde

'Αθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non ſpectatur, inviſibilis, non viſus; (2) qui non vidit.

'Αθεεὶ, Adv. ſine Deo, ſine numine. Ex α priv. & Θεος, Deus.

'Αθέητα, nom. pl. n. g. Ion. pro ἀθέατα, ab ἀθέατος.

'Αθεησίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀθεησία, copia videndi adempta, Aret. De curat. diut. morb. 1, 4. Ex α priv. & θεάομαι, ſpecto.

'Αθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex αθεος.

'Αθείαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.

'ΑΘΕΙΡΗ'Σ, vel ἀθηρὴς, vel ἀθερὴς, accuratus, exquiſitus; (2) contemptus, vilis, Heſ.

ἈΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) ſugo.

Ἀθέλητος, ου, ὁ ἡ, qui præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.

Ἀθελήτως, *Adv.* involuntarié.

Ἄθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α pr. & θέλγω. *Lenio.*

Ἄθελξις, εως, ἡ, attractio. Ab ἀθέλγω.

Ἀθέλω, f. θελήσω, nolo. Ex α pr. & θέλω.

ἈΘΕΜΒΕ'Ω, ῶ, laſcivio. *Heſ.*

Ἀθεμέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fundamento carens, ſine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιον.

Ἀθέμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄθεμις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, illicitus, nefaſtus.

Ἀθεμίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus. Ex α pr. & θέμις, *jus.*

Ἀθέμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, nefarius.

Ἀθεμιστουργία, ας, ἡ, facinus nefarium, ſcelus. Ex ἀθέμιστος, & ἔργον, *opus.*

Ἀθεμιτογαμέω, ſ. ἀθεμιστογαμέω, inceſtas nuptias celebro. *Pſeudo-Clem.* ap. *Euſeb.*

Ἀθεμιτογαμία, ας, ἡ, inceſtæ nuptiæ. Suic. Ex ἀθέμιτος, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀθεμιτόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inceſtas init nuptias, Suic. Ex iiſd.

Ἀθεμιτοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, infanda faciens, infanda gerens, Gl. V. Ex ἀθέμιτον, & ποιέω.

Ἀθέμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Phil.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ου, nefas. Ex α pr. & θεμιτός.

Ἀθεμιτουργέω, ῶ, nefanda patro, Suic. Ex ἀθέμιτος, & ἔργον, *opus.*

Ἄθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine Deo eſt, deum tollit, impius. Ex α pr. & Θεός. Hinc

Ἀθεότης, ητος, ἡ, ignorantia Dei, impietas.

Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus malè habetur; (2) neglectus, contemptus, ſc. ejus, quem colere, curare, tueri debebamus. Ex α pr. & θεραπεύω, *colo.*

Ἀθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incultus, qui corpore horrido & inculto eſt; (2) neglectus; (3) immedicabilis, inſanabilis. Ex iiſd.

Ἀθερειγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, & γείνομαι.

Ἀθερηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſpicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθὴρ, *ſpica, ariſta.*

Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, 3, pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, a verbo

Ἀθερίζω, f. ίσω, ſperno, rejicio, contemno, ſc. velut ſpicas degeneres. Ἀνδράσιν ὡμίλησα, ϗ οὔποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον, *Il.* 1, 261. Ab ἀθὴρ, *ſpica.*

Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina piſcis. Ab eod.

Ἀθέριξ, ικος, ὁ, ariſta, cuſpis ſpicæ. Ab eod.

Ἀθερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀθερίζω.

Ἀθέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non demeſſus, qui eſt adhuc in ſpica; neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α pr. & θέρος, *meſſis.*

Ἀθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non calefactus; (2) qui non calefit. Ex α pr. & θέρμαντος

Ἄθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calore vacans. Ab α pr. & θερμὸς, *calidus.*

Ἀθερολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpicilegus, qui ariſtas, ſeu ſpicas colligit. Ex ἀθὴρ, & λέγω.

Ἀθερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ariſtatus, ariſtas habens. Ab ἀθήρ.

Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite naſci ſolitum, cui ſubeſt aliquid humoris. Ab ἀθάρα.

Ἀθεσία, ας ἡ, inconſtantia in pactis, pactorum violatio, perfidia, prævaricatio. Ex α pr. & θέσις, *poſitio.*

Ἀθεσμία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, iniquitas, ſcelus.

Ἀθέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non obſervat; (2) de quo lex non eſt poſita; (3) illicitus, iniquus.

Ἀθεσμόβιος, ον, improbus, nullis legibus obediens.

Ἀθεσμόλεκτρος, ον, in inceſto matrimonio vivens.

Ἄθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, quod ἀθέσμιος. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex.*

Ἀθέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges.

Ἀθέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, ingens, *Hom. Il.* 3, 3. Ex α pr. & θέσφατος, *à Deo pronunciatus.*

Ἀθετεῖ, *rejicit*, 3. ſing. præſ. pro ἀθετέει, ab

Ἀθετέω, ῶ, f, ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) ſperno; (4) contumelioſè tracto; (5) prævaricor. *Phil.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem; ἠθέτησα, reprobavi, Gl. V. decepi; ἠθέτησαν, deceperunt, *Phil.* aor. 1. ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. paſſ. Ἀθετεῖν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀρχῶν. Οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι, *Marc.* 6, 26. Ex α pr. & θετὸς *poſitus.* Hinc

Ἀθέτημα, ατος, τὸ, abrogatio, improbatio.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.

Ἄθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. Gl. V. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *poſitus.*

Ἀθέτως, *Adv.* ſcelerate, impie. Ab ἄθετος.

Ἀθεωρησία, ἡ, negligentia, in ſpectando, conſiderando.

Ἀθεωρητὶ, *Adv.* ſine contemplatione. Ab

Ἀθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſpectabilis, in adſpectum non cadens; (2) improviſus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoſcendo, conſiderando. Ex α pr. & θεωρητὸς, *ſpectabilis.*

Ἀθεωρήτως, *Adv.* non ſpectabiliter, inviſibiliter; (2) imperite, negligenter, temerè.

Ἀθέως, *Adv.* impie, ſcelerate, ſine Deo.

Ἀθήητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perſpicuus, non viſus, latens, occultus, *Ion.* pro ἀθέατος.

Ἄθηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, uberibus inſuetus, ablactatus; (2) qui lac non ſuxit. Ex α pr. & θηλὴ, *papilla.*

Ἀθήλυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non femineus, non effeminatus, virilis, indomitus, durus. Ex α pr. & θῆλυς, *femineus.*

Ἄθηλυς, εως, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΘΗΝΑ῀, ᾶς, ἡ, Minerva, Pallas.

Ἀθήναζε, *Adv.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.

Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ, *Ionic.*

Ἀθηναῖον, ου, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab Ἀθηνᾶ.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Athenienſis.

Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva Pallas, poëtice.

Ἀθήνηθεν, *Adv.* Athenis, *from Athens.*

Ἀθήνησι, *Adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, ſenex ſcholaſticus, qui in ſenectute literis operam navat. Ex Ἀθήνη, Minerva, quæ ſtudiorum præſes credebatur, & γέρων, *ſenex.*

ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, ariſta, pars ſpicæ acuta; (2) ſpica; (3) ſpica degener; (4) ſumma pars cuſpidis ſagittæ; (5) mucro gladii.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθάρα.

Ἀθήρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) ſine feris. A θηρεύω, *venor.*

Ἀθηρηλοιγὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum, minutiſſimas paleas diſſipans. Ex ἀθὴρ, & λοιγός.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρόβρωτον, ου, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, vel ἀθήρα, *puls*, & βρώσκω, *comedo.*

Ἄθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, feris, ſeu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non poteſt. Ex α pr. & θὴρ, *fera.*

Ἀθήρωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.

Ἀθησαύριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non repoſitus in theſauro; (2) qui recondi & adſervari nequit; (3) qui nihil recondit in craſtinum, prodigus. Ex α pr. & θησαυρίζω.

Ἀθήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω, *mercede ſervio.*

Ἀθίγγανος, ου, ὁ ϗ ἡ, abhorrens à tangendo. Ex α pr. & θιγγάνω, *tango.*

Ἀθιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactus. Ex α pr. & θίγω, *tango.*

Ἄθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intactus*; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ab iiſd.

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem & ex iiſd. *Heſ.*

Ἀθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo; *Hom. Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen.*

Ἀθλέω, ῶ, f. ήσω, *Hom. Il.* 7, 453, idem & ab eod. Ἐὰν δὲ ϗ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.

Ἄθλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.

Ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, ſeu certatio quævis. Ab eod.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀθλητικὸς, ὴ, ὸν, athleticus, ad athletas ſeu certatores pertinens; (2) robuſtus ac firmus. Ab ἀθλητής.

Ἀθλητικῶς, *Adv.* athleticè, athletarum more.

Ἀθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητής.

Ἄθλιος, ία, ιον, miſer, ærumnoſus, malis exercitus. Ab ἆθλος. Hinc

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miſeria, ærumna.

Ἀθλίως, *Adv.* miſere, ærumnoſe, infeliciter.

Ἀθλοθεσία, ας ἡ, præmii propoſitio; ipſum munus & officium athlothetarum. *Steph.*

Ἀθλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον, & τίθημι, *pono.*

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius certaminis, ſ. qui præmium certaminis conſtituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iiſd.

Ἆθλον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces ſceleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἄεθλος.

Ἆθλος, ου, ὁ, certamen; (2) labor, laborioſum negotium. Ab eod.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, victor, qui præmium certaminis reportat, *Hom. Il.* 9, 124. Ex ἆθλον, & φέρω, *fero, reporto.*

Ἄθολος, ου, ὁ ϗ ἡ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολός.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολόω, *turbulentum reddo.*

Ἀθορύβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non pertubatus; (2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος.

Ἀθόρυβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & iiſd.

Ἀθορύβως, *Adv.* ſine tumultu, tranquille.

ἈΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infractus, inquaſſatus; (2) integer, non vulneratus, aut minutus. Ex α pr. & θραυστὸς, *fragilis.*

Ἄθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non nutritus. Ab α pr. & θρεπτὸς, *nutritus.*

ἈΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) diſpicio, conſidero, perpendo; (3) circumſpicio & cum intentione intueor. Ἀθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς, πῶς, πότερον, μή τι γίνηται. Ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ, *Eur. Hec.* 674.

Ἀθρήματα, των, τὰ, munera à cognatis novis ſponſis miſſa, quum ſe primum conſpiciendas præbebant, *Heſ.* Ab ἀθρέω.

ἈΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*

Ἀθρηνὶ, ſ. ἀθρηνεὶ, *Adv.* ſine luctu; ſine lacrimis. Ex α pr. & θρῆνος, *luctus.*

Ἀθρίγγωτος, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus, loricatus. Ab α, pr. & θριγγός. *Septum, lorica.*

Ἄθρικτος, ον, illætus, indeceptus. *Ern.*

Ἄθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, capillis, ſive pilis carens, glaber, Aret. Ex α pr. & θρὶξ, *pilus.*

Ἀθριπήδεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, à vermibus non arroſus, ſive exeſus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, & ἐδεστὸς, *edulis*, ab ἔδω, *edo.*

Ἀθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, coacervo; & (2) *in paſſivo*, ſum apud me. Ἀθροίζειν εἰς ἕνα τόπον, πολλοὺς πολίτας· ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτὸν, apud ſe eſſe. Ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω, *Soph. Oed. Tyr.* 143. Πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων, exercitum, *Eur. Ph.* 78. Ab ἀθρόος.

Ἀθροίσασα, *quæ congregavit*, par. f. aor. 1.

Ἀθροίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando inſerviens. Ab ἀθροίζω.

Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus, *Phil.* Ab ἀθροίζω.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Phil.* globus, caterva. Ab eod.

Ἀθροισματικὸς, ὴ, ὸν, congregativus, collectivus. Ab ἄθροισμα, *collectio.*

Ἀθροισμὸς, ȣ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.

Ἀθροιστήριον, ȣ, τὸ, congregationis locus.

Ἀθροιστὴς, ȣ, ὁ, congregator, collector.

Ἀθροιστικὸς, ἡ, ὸν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, congrego.

Ἀθροιστικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. V.

Ἀθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.

ἈΘΡΟ'ΟΣ, όα, όον, *contr.* ἄθρȣς, *quod minus frequens,* confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) univerſus, ſimul totus; Ἀθρόον, ϗ ἡδὺν, ϗ γνήσιον ὕπνον ἐδέξατο, *Chryſoſt. m. Hom.* 2. ad pop. *Antioch. Hom. Il.* 22, 270. (3) frequens, denſus. Comp. ἀθρȣ́στερος, έρα, ερον.

Ἄθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullam edens vocem, vel ſtrepitum. Ex α pr. & θρόος.

Ἀθροότης, ητος, ἡ, univerſitas. Ab ἀθρόος.

Ἀθρόως, *Adv.* confertim; (2) univerſe, ſummatim; (3) confeſtim, celeriter. Ab ἀθρόος.

Ἄθρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, *frango.*

Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicate; (2) viriliter.

Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum deſpondeo, animum abjicio, animo ſum dejecto, animo ſum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς παρȣ̃σι πράγμασι, ἐπὶ τȣ́τοις, τὴν τελευτὴν· ἀθυμῶ ἐπιχειρήσειν. Τοῖς αὐτῶν νεκροῖς ἀθυμȣ̃ντες, ob cædem ſuorum. Plut. Ab ἄθυμος. Hinc

Ἀθυμήτης, ȣ, ὁ, anxius, mœrore adfectus.

Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) triſtitia; (3) anxietas; (4) deſperatio. Ab ἄθυμος.

Ἀθυμίην, acc, ſing. *Ion.* pro ἀθυμίαν.

Ἄθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt dejecto; (2) anxius; (3) mœſtus, triſtis; (4) puſillanimus, non animoſus, Ex α pr. & θυμὸς, *animus.*

Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxie.

Ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, luſito; (2) ſaltito. Ab ἀθύρω.

Ἀθυρέω, f. ήσω, idem & ex iiſdem.

Ἀθυρίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feneſtris deſtitutus. Ex α pr. & θυρὶς. *feneſtra.*

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum, *Hom. Il.* 15, 363. Ab ἀθύρω

Ἀθυρμάτιον, ȣ, τὸ, idem, ſed diminutive.

Ἀθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludicra loquor, item, petulanter loquor, linguæ non tempero. Suic. Ex ἄθυρος, *incontinens,* & γλῶσσα.

Ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, ſtudium nugandi, laſciviendi. Ab

Ἀθυρόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui lingua eſt effreni, loquax, garrulus.

Ἀθυρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui leges ludos facit, iiſque pro ſua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, & νόμος, *lex.*

Ἄθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, janua carens, janua non clauſus; (2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *janua.*

Ἀθυροστομέω, id quod ἀθυρογλωττέω.

Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris incontinentia & petulantia. Ab

Ἀθυρόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus os apertum eſt; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, *os.*

ἈΘΥ'ΡΩ, ludo, luſito. Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν ϗ χερσὶν, ἀθύρων, *Iliad* 15, 364.

Ἀθύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, janua carens, nullis foribus clauſus; (2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi neſcit. Ab ἄθυρος.

Ἄθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſacrificatus, non immolatus; (2) qui eſt ſine ſacrificio, ſacrificiis carens. Ex α pr. & θύω, *ſacrifico.*

Ἀθώωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui mulcta impoſita non eſt, impunis. Ab

Ἀθῷος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulctam non paſſus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, inſons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, *mulcta.*

Ἀθῳόω, ῶ, f. ώσω, abſolvo mulcta ſeu pœna libero; (2) innoxium declaro, probo. Ἀθῳȣ̃ν τινα τȣ̃ ἐγκλήματος, τȣ̃ φόνȣ. Ab ἀθῷος.

Ἀθώπευστος, & ἀθώπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, miſericordiæ expers, incorruptus, qui adulatione & blanditiis, &c. capi non poteſt. Ex α pr. & θωπεύω, *adulor.*

Ἀθωράκιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non eſt; (2) inermis. Ex α pr. & θωρακίζομαι, *lorica munior.*

Ἀθώρηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ebrius, non temulentus. Ex α pr. & θωρήσσομαι, *poto.*

Ἀθώως, *Adv.* citra mulctam & damnum; (2) innoxiè. Ex ἀθῷος.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, impunitas; (2) abſolutio rei. Ab ἀθωόω, *abſolvo.*

ἉΙ, heu! hei! eheu! (2) utinam!

Αἰ, *ſi, Dor.* pro εἰ.

Αἶ, heu! eheu! *Interject.*

Αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra, *Hom.*

Αἴαγμα, ατος, τὸ, luctus gemitus. Ab

Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα. *Eur. Med.* 1350. Ab αἶ, *heu!*

Αἰαλοὶ, οἱ, qui duas ſorores in matrimonio habent. *Ern.*

Αἰακίδαο, *Ion.* pro Αἰακίδȣ, ab Αἰακίδης.

Αἰακτὸς, ἡ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuoſus. Ab αἰάζω, *lugeo.*

Αἶαν, *Ajax,* voc. ſing. ab Αἴας, αντος.

ΑἸΑΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, acerbus, luctuoſus; (2) tenebricoſus; (3) perpetuus.

Αἰανὸς, ἡ, ὸν, idem.

Αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.

Αἴαντε, *Ajaces duo,* Telamonius & Oïlei, nom. dual. ab Αἴας.

ΑἸΒΟΙ', *vox dolentis ſeu indignantis,* heu! hei! (2) *admirantis,* papæ!

Αἶγα, acc. ſing. ab αἴξ.

Αἰγάγριος & αἴγαγρος, ȣ, ὁ, capra vel caper ſilveſtris. Ex αἴξ. *capra,* & ἄγριος.

Αἰγᾶθεν, ab *Ægis. Dor.* pro Αἰγῆθεν.

ἈΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, *Ion.* αἰγανέη, jaculum, ſpiculum, tragula, *Hom. Il.* 2. 774.

Αἴγδην, *Adv.* ſubito; (2) impetuoſe. Ab ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra.*

Αἴγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ειος, εία, ειον, caprinus, *Hom. Il.* 3, 247. Ab eodem.

Αἰγείπυρος, ȣ, ὁ, herbæ nomen, quaſi capræ triticum. Ex αἴξ, *capra,* & πυρὸς, *triticum.*

Αἰγείριτον, τὸ, unguentum populeum, *Rob.* Ab

ἌΙΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, populus, alnus, *Phil.*

Αἰγειροτόμος, ȣ populorum ſucciſor. *Steph.* Ab αἴγειρος, & τέμνω, *cædo.*

Αἰγελάτης, ȣ, ὁ, caprarius, quaſi caprarum agitator. Ex αἴξ, & ἐλάω, vel ἐλαύνω.

Αἴγεος, idem quod αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab αἰγιαλὸς.

Αἰγιαλίτης, ȣ, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc

Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.

ἈΙΓΙΑΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, littus, ora maritima, *Hom. Il.* 2, 210. Hinc.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, littoreus.

Αἰγιβάτης, ȣ, ὁ, capras paſcens, paſtor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *paſco.*

Αἰγίβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capras paſcens, capris paſcendis aptus. Ex iiſd.

Αἰγίδ', pro αἰγίδα, acc. ſ. ab αἰγίς.

Αἰγίδιον, ȣ, τὸ, capella, hœdus, *Dim.* Ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempeſtate adfligo; (2) capras paſco. Ab αἴξ, *capra.* &c.

ἈΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, parus, avis quædam; (2) certa herba; (3) quoddam ſaltationis genus.

ἈΙΓΙ'ΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, ſalus, avis quædam.

Αἰγικνάμος, *Dor.* pro

Αἰγίκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capricrus, crura caprina habens. Ex αἴξ *capra,* & κνήμη, *crus.*

Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras ſatiat, & paſcit; (2) cujuſvis pecoris paſtor; *uſitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Athenienſium. Ex αἴξ, *capra,* & κορέω, *ſatio.*

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ ϗ ἡ, præaltus. Ex αἴξ *capra,* & λείπω, *linquo,* qu. *ad cujus faſtigium pervenire capræ nequeant*; *ſive.* Ex αἴξ, procella, Heſ. *quem fluctus & procellæ* attingere nequeunt.

Αἴγιλος, ȣ, ὁ, herba quædam capris grata, Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγίλω, *Ægili* ſive *Capraria,* genit. ſing. *Dor.* pro Αἰγίλȣ. ab Αἴγιλος, *Ægilus, inſula maris Liguſtici.*

Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) feſtuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat: (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus.*

Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ.

Αἰγιόχοιο, *Ion.* pro αἰγιόχȣ, ab

Αἰγίοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægida geſtans, ſeu habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis epith. *Hom. Il.* 1. 201. Ex αἰγὶς, *ægis,* & ἔχω, *habeo,* vel etiam ex αἴξ, *capra,* & ὀχὴ, *cibus.*

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, capripan, ſemicaper Pan, qui ſic dicitur, quod caprino fuiſſe corpore fingitur. Gl. V. ſemicaper. Ex αἴξ, *capra* & Πὰν, *Pan.*

Αἰγιπόδης, ȣ, ὁ, capripes. Ab αἰγίπȣς.

Αἰγίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ, & πȣ̃ς, *pes.*

Αἰγίπυρος, ȣ, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.

Αἰγὶς, ιδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus retis; (4) quiddam, quod meditullio pini arboris innaſcitur. Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγίσκος, ȣ, ὁ, caper juvenis, hœdus. *Dim.*

ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, ſplendor.

Αἰγλᾶντα, *Dor.* & *contr.* pro αἰγλήεντα, ab

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, ſplendidus coruſcus, *Hom. Il.* 1, 531. Ab αἴγλη.

Αἰγοβοσκὸς, ȣ̃, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *paſco.*

Αἰγοβότας, *Dor.* pro

Αἰγοβότης, ȣ, ὁ, idem ac αἰγοβοσκός.

Αἰγογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caprigenus, Gl. V. Ex αἴξ, & γίνομαι, *naſcor.*

Αἰγοδίωξ, capras perſequens. Ex αἴξ, *capra,* & διώκω, *perſequor.*

Αἰγοθήλης, ȣ, ὁ, caprimulgus, avis quædam. Ex αἴξ, & θηλὴ, *mamma.*

Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, ſic dictum, quod ſemen habet corniculis ſimile. Ex αἴξ, & κέρας, *cornu.*

Αἰγοκερεὺς, έως, ὁ, capricornus. Ex iiſd.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Ex iiſd.

Αἰγοκέφαλος, ȣ, ὁ, capriceps, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ, *capra,* & κεφαλὴ, *caput.*

Αἰγόλεθρος, ȣ, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ, & ὄλεθρος, *perditio.*

Αἰγομελὴς, paſtor caprarum. Ab αἴξ & μέλει.

Αἰγονομεὺς, έως, ὁ, caprarius, paſtor caprarum.

Αἰγονόμιον, ȣ, τὸ, grex caprarum. Ex

Αἰγονόμος, ȣ, ὁ, caprarius; (2) locus, qui capris paſcua ſuppeditat. Ex αἴξ, & νέμω.

Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ, & ὄνυξ, *ungula.*

Αἰγοπόδος, ȣ, ὁ, capripes. Ex αἴξ, & πȣ̃ς.

Αἰγοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ, & πρόσωπον, *facies.*

Αἰγὸς, *capræ,* gen. ſing. ab αἴξ, *capra.*

Αἰγοτριχέω, ῶ, caprarum in morem hirtus ſum, *Suic.* Ex αἴξ, & θρὶξ, *pilus.*

Αἰγοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ, & φαγεῖν, *comedere.*

Αἰγόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, *oculus.*

ἈΙΓΥΠΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, vultur; *Hom. Il.* 7.

Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) vafre me gero, ut Ægyptii; (3) aduro.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, Ægyptius.

Αἰγυπτιστὶ, doloſe, more Ægyptiorum. Ab

ἌΙΓΥΠΤΟΣ, ȣ, ἡ, Ægyptus, regio Africæ percelebris; (2) Nilus.

ἈΙΓΩΛΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ulula.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra.*

Αἰγωπὸς, οῦ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἲξ, & ὤψ, *oculus*.

Ἀΐδαο, *Æol.* pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης.

Αἵδε, *quæ*, nom. pl. a maſc. ſing. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, ab

Αἰδέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, & ήσομαι, p. ᾔδεσμαι, veneror, revereor, *Hom. Il.* 1, 22. (2) timeo, metuo; (3) pudet me, verecundor; (4) non audeo; (5) placor, injuriam remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθην, a. 1. paſſ. veritus ſum. Αἰδεῖσθε τοὺς πρεσβυτέρους, Θεοὺς αἰδοῦμαι τάδε, *pudet*. Ἀλλ' αἰδέσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων, *Soph.* Aj. 506. Ab αἰδώς.

Ἀΐδες, *obſcurum*, neutr. ab ἀΐδης, *obſcurus*.

Αἴδεσθεν, *Hom. Il.* 7, 93. 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, venerabilis, reverentia dignus; honeſtus, Gl. V. obſervabilis, Gl. V. (2) dignus qui exoret; (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio.

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; (2) venia; (3) miſericordia. Ab αἰδέομαι.

Αἴδεσαι, 2. ſing. aor. 1. imperat. med. *Poet.* pro αἰδέσαι, a verbo eod.

Αἰδεστικὸς, ἡ, ὸν, pudicus, *Ph.* Ab αἰδοῦμαι.

Αἰδεστικῶς, pudenter, *Ph.* A præc.

Αἰδεστὸς, ἡ, ὸν, reverentia dignus. Ab eod.

Αἰδεύμεθα, *reveremur*. 1. plur. præſ. ind. med. *Dor.* pro αἰδούμεθα, vel αἰδεόμεθα,

Ἀΐδεω, *Ion.* pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης.

Ἀΐδῃ, *inferno, Orco*, dat. ſing. ab eod.

Ἀΐδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenebricoſus; (2) arcanus; (3) inexſpectatus, *Hom. Il.* 2, 456. (4) e conſpectu tollens, exitialis. Ab ἀΐδης, vel ex α pr. & δῆλος, *manifeſtus*.

Ἀϊδήλως, *Adv.* obſcure, ut conſpectus adimatur, exitioſe. Ab ἀΐδηλος.

Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.

Αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus ſum, verecundiam ſervo. Ab αἰδήμων.

Αἰδημόνως, *Adv.* verecunde, pudenter. Ab

Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundus; pudicus, Gl. V. Ab αἰδώς.

Ἀϊδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui cerni nequit; (2) abolitus. Ex α priv. & εἴδω, *video*.

ἈΙ'ΔΗΣ, ου, ὁ, orcus; (2) mors; (3) ſepulchrum; (4) inferi.

Ἀΐδιζω, perpetuo, Gl. V. A ſeq.

Ἀΐδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *ſemper*.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδίως, *Adv.* ſempiterne, in perpetuum.

Αἰδνῇς, *tenebricoſis*, dat. plur. *Ion.* pro ἀιδναῖς, ab ἀιδνὴ, quod eſt fem. ab αἰδνός.

Ἀιδνὴς, & ἀϊδνὸς, ἡ, ὸν, tenebricoſus. Ex α pr. & ἰδεῖν, *videre*.

Αἰδοῖ, *contr.* pro αἰδόϊ, ab αἰδὼς, όος.

Αἰδοιέστατος, *maxime venerandus*, ſuperl. *Poet.* pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, *venerandus*.

Αἰδοίης, gen. *Ion.* pro αἰδοίας, ab eod.

Αἰδοικὸς, ἡ, ὸν, ad inguen pertinens. Ab

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen, veretrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus, *Hom. Il.* 2, 514. Ab eodem.

Αἰδοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδοίως, *Adv.* cum reverentia. Ab αἰδοῖος.

Αἴδομαι, revereor. Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, *Hom. Il.* 5, 531. Ab αἰδώς,

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. ab αἰδόμενος.

Ἄϊδος, *Orci*, gen. ſing. ab. ἄϊς, *Orcus*.

Αἶδος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς,

Αἰδοῦ, *reverere*, 2. ſing. præſ. imp. med. *contr.* pro αἰδέου, ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, gen. ſ. *contr.* pro αἰδόος, ab αἰδώς.

Ἀΐδου, *Orci*, gen. ſing. ab. Ἀΐδης, ου, *Orcus*.

Ἀϊδοφοίτης, ου, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἀΐδης, *orcus, inferi*, & φοιτάω, *ventito*.

Αἰδόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundam mentem habens, verecundus. Ex αἰδὼς, & φρήν.

Ἀϊδρεία, ας, ἡ, & ἀϊδρία, inſcitia, imprudentia, *Hom. Od.* 12, 41. Ex α pr. & ἰδρεία. *ſcientia*.

Ἀϊδρείῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀϊδρείαις.

Ἀϊδρείης, gen. ſing. *Ion.* pro ἀϊδρείας.

Ἀϊδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inſcius, imprudens.

Ἄϊδρις, εως, & *Poet.* ιος, ὁ, καὶ ἡ, ignarus inſcius, imperitus. Ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικὼς, *Hom. Il.* 3, 219. Ex α pr. & ἴδρις, *ſciens*.

Ἀϊδρόδικος, ον, propriè juſtitiæ neſcius, 2. pernicioſus, ſævus.

Ἀΐδρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, *fundatus*.

Ἀΐδρως, *Adv.* imperite; (2) perſpicue. Ab ἄϊδρις.

ἈΙ'ΔΥΛΟΣ, ύλη, υλον, audax, *Heſych. Suid. Etym.*

Αἰδῶ, acc. ſ. *contr.* pro αἰδόα, ab αἰδώς.

Ἀϊδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus, *Hom. Il.* 5, 190. Ab ἀΐδης.

Ἀϊδωνῆος, gen. ſ. *Ion.* pro ἀϊδωνέος,

ἈΙΔΩ'Σ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, pudor, verecundia; (2) reverentia, veneratio, obſervantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.

Ἀϊδῶς, *Adv.* inviſibiliter (2) modo incomprehenſibili. Ab ἀϊδής.

Αἰεὶ, *ſemper*, Poet. pro ἀεί.

Αἰειγενετάων, *Hom. Il.* 1, 400. gen. pl. *Poet.* & *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης.

Αἰέλιοι, οἱ, iidem qui ἀιαλοί.

Αἰετὸν, *Hom. Il.* 8, 247. *Att.* pro ἀετόν.

Αἰζήϊος, ου, ὁ, juvenilis. Ab

ἈΙΖΗΟ'Σ, ου, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, *Hom. Il.* 2, 660.

Αἰνὲς, έος, dirum, lamentabile; (2) grave valde & moleſtum; (3) æternum. Ab αἰ.

Αἴης, *Hom. Il.* 2, 162. *Ion.* pro αἴας.

Αἰήταο, *Æol.* pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, ου.

Αἴθ', ob ſeq. literam aſpiratam pro αἴτ', & hoc pro αἴτε, nom. pl. ab ἥτε, *quæ*.

Αἰθαλέος, έα, έον, cineritius, ſc. color. A ſeq.

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθαλὴς, ὲς, ſplendidus, illluſtris. *Ern.*

Αἰθαλὶς, ἡ, ſplendida.

Αἰθαλίτης, ου, ὁ, fumoſus, fuliginoſus, R.

Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens.

Αἰθαλόεις, εσσα, όεν, ardens, *Hom. Il.* 2, 415. Ἔχων αἰθαλόεντα κεραυνὸν, *Heſiod.* Θεογ. 73, & 504. Ab αἰθάλη.

Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, fumi inſtar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, *fuligo*, & κομπέω, *jacto*.

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo; (2) nigrefacio. Ab αἰθάλη. Hinc

Αἰθαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fuliginoſus, fumeus, obſcurus; (2) in favillas converſus.

Αἰθαλωτὸς, ἡ, ὸν, uſtus, combuſtus.

Αἰθᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἴθη, *nigra*, quod ab αἰθός.

Αἴθε, utinam, *Hom. Il.* 1, 127. *Dor.* pro εἴθε.

Αἰθερεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per ætherem incedo. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inuſ. βατέω, *vado*.

Αἰθέρι, *Adv.* in æthere. Ab αἰθὴρ, *æther*.

Αἰθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel αἰθέριος, ια, ιον, ætherius. Ab eod. Hinc

Αἰθερίως, purè, inſtar aëris, *Steph.*

Αἰθεριώδης, (& αἰθερώδης, *Steph.*) εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Αἰθεροβατέω, ῶ, idem quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθεροδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ. per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, *æther*, & inuſ. δρέμω, *curro*.

Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ, & εἶδος, *forma*.

Αἰθερονόμος, ου, ὁ, qui in aëre, aut in altis locis paſcitur.

Αἰθερόπλαγκτος, ον, qui in aëre vagatur, ut avis, ver cœlo, ut ſtellæ. Ex πλάζω, *erro*.

Αἰθήεις, εσσα, εν, ex uſtione niger. Ab αἴθω.

ἈΙΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, æther; (2) aër; (3) cœlum, Deorum domicilium; *Hom. Il.* 2, 412. (4) inflammatio.

Αἴθινος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus comburi, quod facile comburitur. *Etym.* Ab αἴθω, *uro*.

Αἰθίοπα, acc. ſing. ab Αἰθίοψ.

Αἰθιοπῆας, acc. plur. *Ion.* pro Αἰθιοπέας, ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops, *Hom. Il.* 1, 422. (2) fuſcus. Ex αἴθω, *uro*, & ὤψ, *facies*.

Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, Æthiopicus.

Αἰθιόπις, ιδος, ἡ, Æthiopica fæmina, lingua, &c.

Αἴθοκες, ων, *Heſ.* αἰθόλικες, *Suid.* puſtulæ in ſumma cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.

Αἰθομένοιο, *Ion.* pro αἰθομένου, ab αἴθομαι.

Αἴθοπα, *ardentem*, acc. ſing. ab αἴθοψ, *ardens*.

Αἶθος, εος, τὸ, æſtus, ardor; (2) ignis flamma. Ab eod.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, niger, in carbonem redactus. *Euſtath.* Ab eod.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, *Hom. Il.* 6, 244.

Αἰθούσῃ, dat. ſ. præſ. part. ab αἴθω.

Αἶθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, niger; *Hom. Il.* 1. 461. (2) rutilus; (3) calidus; (4) ſplendidus. Ex αἴθω, *uro*, & ὄψις, *facies*.

ἈΙΘΡΑ, ας, ἡ, aëris ſerenitas, ſuda tempeſtas, *Hom. Il.* 17, 645.

Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempeſtate, ſeu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, frigus & pruinam, vel etiam ſerenitatem inducens. Ex αἰθὴρ, & γίνομαι, *naſcor*. Unde

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Hom. Il.* 15, 170.

Αἴθρης, *æthræ*, gen. ſ. *Ion.* pro αἴθρας.

Αἰθρία, ας, ἡ, aër ſudus, ſerenitas, ſudum; (2) ſerenum nocturnum; (3) dium, ut ἐν αἰθρίᾳ, ſub dio. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, ſereno, ſerenum induco; (2) in ſereno cœlo verſor. Αἰθριάζειν τὸν ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.

Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, nocturno ſereno expono, ſub dio per noctem expono. Ab eod.

Αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſub dio cubo. Ex αἰθρία, & κοίτη, *cubile*.

Αἴθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſerenus, ſudus; apricus, clarus, Gl. V. (2) ſubdialis, qui eſt ſub dio; ab αἴθρα, *ſerenitas*; (3) frigidus. Ab αἶθρος, *frigus*.

Αἰθριόω, ſereno, Gl. V. Ab αἴθρα.

Αἰθροβάτης, ου, ὁ, qui in aere ambulat.

Αἶθρος, ου, ὁ, pruina, frigus matutinum.

Αἰθρὸς, οῦ, ὁ, ventus a ſerena parte cœli flans. Ab αἴθρα.

ἈΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

Αἴθυγμα, ατος, τὸ, fomes, ſuſcitabulum; (2) incitamentum.

Αἰθυιόθρεπτος, ον, Epith. piſcatoris, qui perpetuo in mari verſatur, & e mari victum quærit, ut mergi, ex αἴθυια, & τρέφομαι, *alor*.

Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ἡ, violentus, impetuoſus. Ab αἰθύσσω.

Αἰθυλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui refert formam puſtularum. Ab αἰθύλικες, quod idem eſt ac αἰθόλικες.

Αἰθύσσω, f. ξω, ſplendeo; (2) calefacio; (3) ſuſcito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Αἴθυσσαν λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης, *Ep.* Ab

ἈΙΘΩ, uro, accendo; cremo, Gl. V. (2) fulgeo, ſplendeo; (3) ardeo. Σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, *Heſiod.* Ἀσπ. 60. Αἴθειν ἱερὰ, ſacra facere, *Soph. Phil.* 1025.

Αἴθω, exſpiro. Ab ἄϊω.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) ſplendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, ſeu rutilus. Ab αἴθω.

Αἴκ' vel αἴκεν, *Hom. Il.* 1, 66. pro αἴκα, αἴκε, *ſi quidem*, *Dor.* pro εἴκε.

ἈΙΚΑ'ΛΛΩ, blandior, adſentior, adulor. Τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με, *Ariſt.* Eq. 211. Hinc

Αἰκάλος, ου, ὁ, adulator, adſentator.

Ἀϊκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus, qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus, *Hom. Il.* 15, 708. Ab ἀΐσσω, *ruo*.

ʼΑΙΚΙʹΑ, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulſatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulſando.

ʼΑικίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulſo, contumelioſe tracto, mutilo; αἰκίζει, cruciat, *Ph.* αἰκίζομαί σε. verbero, affligo te, mulcto te; αἰκίζομαι ὑπὸ σοῦ, affligor de te, mulctor de te, Gl. V. unde & de iis dicitur, qui gravius lugendo ſe ipſi malè tractant. Καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται, *Soph.* Aj. 65. Ἡ τις τυράννων ἑστίαν ᾐκισμένη, χαίρεις κλύουσα; *Eur. Med.* 1133. A præc.

ʼΑικίον, ου, τὸ, læſio, damnum. Ab αἰκία.

ʼΑίκισμα, ατος, τὸ, idem quod

ʼΑικισμὸς, οῦ, ὁ, verbera, pulſatio, plaga, flagellatio. Ab αἰκίζω.

ʼΑικιστικὸς, ἡ, ὸν, ad pulſandum proclivis, contumelioſus. Ab eod.

ʼΑικίστρια, ας, ἡ, quæ pulſat. Ab eod.

Αἶκλον, ου, τὸ, veſpertina cœna; (2) poſtcœnium. Ab

ʼΑΙΚΛΟΣ, η, ον, veſpertinus, *Heſ.*

ʼΑἶκτος, ου, ὁ, inacceſſus; (2) ingens. Ex α pr. & ἱκνέομαι, *venio*.

ʼΑἰκῶς, *Adv.* indecenter, turpiter, contumelioſe, *Hom. Il.* 22, 335. Ab αἰκία, vel etiam pro ἀεικῶς, quod ſuo loco videndum.

ʼΑἴλινα, *Adv.* lugubriter.

ʼΑἴλινος, miſer, lamentabilis.

ʼΑιλούριος, ου, ὁ, radix quædam, qua cati utuntur. Ab αἴλουρος.

ʼΑιλουρόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cati ſeu felis formam habens, R. Ex αἴλουρος, & μορφὴ.

ʼΑΙΛΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, felis, catus; (2) piſcis quidam.

ʼΑΙΜΑ, ατος, τὸ, ſanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) conſanguinitas; (4) genus, nati, poſteri.

ʼΑιμακορία, & αἱμακουρίαι, parentatio, inferiæ. Ex αἷμα, & κορέω, *ſatio*.

ʼΑιμακτὸς, ἡ, ὸν, ſanguinolentus. Ab αἷμα.

ʼΑιμάλιος, ία, ιον, idem & ab eod.

ʼΑιμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color ſanguinem præ ſe ferens. A ſeq.

ʼΑιμάλωψ, ῶπος, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; (2) cui oculi ſunt cruentati. Item adjective, ſanguineus, ut χυμὸν αἱμάλωπα, Aret. Ex αἱμαλέος, & ὤψ.

ʼΑιμάξασα, aor. 1. part. act. f. verbi αἱμάσσω.

ʼΑιμασιὰ, ᾶς, ἡ, *Hom. Od.* 18. 358. ſepes, proprie quæ ſpinas habet, maceria, ſeptum murale. Ab αἷμα, *ſanguis*, quia αἱμάττονται, vel per αἱμασιὰν ingrediuntur. Hinc

ʼΑιμασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, maceria e lapidibus temerè congeſtis ſine luto aut calce ſtructa, *Ern.*

ʼΑιμάσσω, vel αἱμάττω, fut. ξω, cruento, vellicando ſanguinem elicio; (2) ſanguinem fundo, cruentus ſum; ᾑμαγμένος, cruentatus, perf. part. paſſ. Ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βροτῶν, *Soph.* Aj. 453. Κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσὼν, *Id. Phil.* 994. Ab αἷμα.

ʼΑιματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio. Ex αἷμα, & ἔκχυσις, *effuſio*.

ʼΑιμάτη, ης, ἡ, enſis, gladius, Etym. Ab αἷμα.

ʼΑιματηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanguinolentus, cruentus.

ʼΑιματηφόρος, ον, idem.

ʼΑιματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis uſitatum. Ab eod.

ʼΑιματίζω, f. ίσω, ſanguinem elicio. Ab eod.

ʼΑιματικὸς, ἡ, ὸν, ſanguineus. Ab eod.

ʼΑιμάτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ʼΑιμάτιον, ου, τὸ, exiguus ſanguis. *Dim.* ab αἷμα.

ʼΑιματίτης, ὁ, λίθος, hæmitites lapis. Hinc

ʼΑιματῖτις, ιδος, ἡ, ſanguinaria.

ʼΑιματόεις, εσσα, εν, cruentus; (2) purpureus. Ab αἷμα.

ʼΑιματόεσσαι, nom. plur. fem. gen. ab αἱματόεις.

ʼΑιματολοιχὸς, ὁ, ſanguinem lambens. Ab αἷμα & λείχω, *lambo*.

ʼΑιματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ſanguificandi vim habens, ſanguificus. Ex αἷμα, & ποιέω.

ʼΑιματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto. Ab

ʼΑιματοπότης, ου, ὁ, ſanguinem bibens. Ex αἷμα, & πότης, *potator*.

ʼΑιματορροέω, ſanguine fluo.

ʼΑιματορρόφος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem ſorbens, ab αἷμα & ῥοφέω, *ſorbeo*.

ʼΑιματόρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine fluens. Ex αἷμα, & ῥυτὸς, *fluidus*.

ʼΑιματοσταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine diſtillans. Ex αἷμα, & στάζω, *ſtillo*.

ʼΑιματοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolente jugulatus. Ex αἷμα, & σφάζω, *jugulo*.

ʼΑιματοφλεβοστάσεις, αἱ, ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; (2) plenæ ſanguine & tumeſcentes venæ. Ex αἷμα, *ſanguis*, φλὲψ, *vena*, & στάσις, *ſtatio*.

ʼΑιματόφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex αἷμα, & φύρω.

ʼΑιματοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius. Ex αἷμα, & χαίρω, *gaudeo*.

ʼΑιματόω, ῶ, futur. ώσω, cruento, cruore ſeu ſanguine inficio, ſanguinolentum reddo; (2) interficio; (3) in ſanguinem verto. Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μεθ' οὗ, κατέθηκε γὰρ ᾑματωμένα ὅπου ᾤετο τὸν πάππον ὄψεσθαι, Xen. Cyr. 1, 17. Ab αἷμα.

ʼΑιματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eod.

ʼΑιματωπὸς, οῦ, ὁ, ſanguineum adſpectum habens. Ex αἷμα, & ὤψ, *oculus*.

ʼΑιμάτωσις, εως, ἡ, quaſi ſanguificatio. Ab ʼΑιματόω.

ʼΑιμευτὴς, οῦ, ὁ, ſalgamarius. Ab αἷμα.

ʼΑιμηπότης, ου, ὁ, ſanguinis potor. Ex αἷμα, & πότης, *potator*, ſ. *potor*.

ʼΑιμηρὸς, ὰ, ὸν, idem, quod αἱματηρὸς.

ʼΑίμνιον, ου, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab αἷμα.

ʼΑιμοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine tinctus, cruentus. Ex αἷμα, & βαφὴ, *tinctura*.

ʼΑιμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguivorus. Ex αἷμα, & βορὰ, *pabulum*, *cibus*.

ʼΑιμόδιψος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem ſitiens, R. Ex αἷμα, & δίψος, *ſitis*.

ʼΑιμοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem recipiens. Ex αἷμα, & δέχομαι, *recipio*.

ʼΑιμόδωρον, ου, τὸ, genus herbæ.

ʼΑιμόκερχνον, ου, τὸ, quidquid in ſanguinis profluvio inducit κέρχνον, Ex αἷμα, & κέρχνος.

ʼΑιμομίκτης, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; (2) inceſtus, inceſtuoſus. Ex αἷμα, & μικτὸς, *miſtus*.

ʼΑίμονα, acc. ſing. per *Aphæreſin* pro δαίμονα, ab αἵμων pro δαίμων, *ſciens*.

ʼΑιμοπότης, ου, ὁ, ſanguinarius, ſanguinarius ſerpens, Gl. V. idem quod αἱματοπότης.

ʼΑιμοπτυϊκὸς, ἡ, ὸν, ſanguinem exſpuens. Ex αἷμα, & πτύω, *exſpuo*.

ʼΑιμοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinem effundo, vel emitto. Ex αἷμα, & ῥήγνυμι.

ʼΑιμοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanguinis eruptione oppreſſus, adflictus, *Soph. Phil.* 825.

Αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἱμοῤῥαγής.

Αἱμόῤῥαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine conſperſus. Ex αἷμα, & ῥαντὸς, *adſperſus*.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinis profluvio laboro. Γυνὴ αἱμοῤῥοοῦσα, *Mat.* 9, 20. Ex αἷμα, & ῥόος, *fluxus*.

Αἱμοῤῥοΐα, ας, ἡ, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluvium.

Αἱμοῤῥοῒς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, ſanguinis fluxus, ſc. per venas ani; (2) genus quoddam ſerpentum.

ʼΑιμοῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, idem qui

Αἱμόῤῥοος, *contr.* αἱμόῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, profluvio ſanguinis laborans; (2) ἡ femina menſtruum patiens. Ex αἷμα, & ῥέω.

Αἱμοῤῥοώδης, ες, idem.

Αἱμοῤῥυγχία, ας, ἡ, roſtri cruentatio. Ex αἷμα, & ῥύγχος, *roſtrum*.

Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Αἷμος, ου, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. Ab αἷμα.

Αἱμοσταγὴς, ές, ſanguine ſtillans. Ab αἷμα, & στάζω, *ſtillo*.

Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, ſtillatio ſanguinis.

Αἱμοφόβος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinem metuens; (2) metuens ſanguinis miſſionem. Ex αἷμα, & φόβος, *metus*.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine inquinatus. Ex αἷμα, & φορύσσω, *polluo*.

Αἱμόφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. q. αἱματόφυρτος.

Αἱμοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. q. αἱματοχαρὴς.

Αἱμόχροος, *contr.* αἱμόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguineo colore infectus. Ex αἷμα, & χρόα.

Αἱμόω, id. quod αἱματόω. *Heſ.*

Αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas, lepor.

Αἱμύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἱμύλος.

Αἱμύλλω, decipio. Ab

ʼΑΙΜΥΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus feſtivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditiis decipiens.

Αἱμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentium dolore obſtupeſco; (2) obſtupeo. Ex αἷμα, & ὀδοὺς.

Αἱμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſanguine ſuffuſus, aut miſtus; (2) ſanguineus, ſanguine præditus. Ab αἷμα.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium dolor, ſtupor. Ex αἷμα, & ὀδοὺς, *dens*.

Αἱμωδιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἱμωδιάω, id. quod αἱμωδέω.

Αἵμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Il.* 5, 49, peritus, gnarus, *Heſ.* (2) cruentus. Vel pro δαίμων, *peritus*, vel ab αἷμα, *ſanguis*.

Αἱμωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἱματωπὸς.

Αἰνὰ, infeliciter, graviter, malo fato, *Hom. Il.* 1, 414.

ʼΑιναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab αἰνὸς, ἡ.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus gravis eſt & pernicioſa, *Hom. Il.* 16, 31. Ex αἰνὸς, *infelix*, & ἀρετὴ, *virtus*.

ʼΑινεῖτε, *contr.* pro αἰνέετε, ab αἰνέω, *laudo*.

Αἰνεσία, ας, ἡ, conſilium, cohortatio, inſtinctus. Ab αἴνεσις. Unde

Αἰνέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, laudabilis, laude dignus.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) adſenſus. Ab αἰνέω, *laudo*.

Αἰνέτης, ου, ὁ, laudator.

ʼΑινετὸς, οῦ, ὁ, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adſentior; (4) renuo, recuſo. ʼΑινέω σε προθυμίας· σοὶ, aſſentior. ʼΑινοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη, *Soph.* Aj. 526. ʼΑλλ' ᾔνεσ' ἀνδρὶ πάντα, *Eur. Med.* 1160. Ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγὼν, ταῦτά μοι πρᾶξον, promiſiſti, *Soph. Phil.* 1388. Ab αἶνος.

ʼΑίνη, ης, ἡ, laus. Ab αἶνος.

Αἰνήθιστος, ſ. αἰνόθεστος, ον, precibus non facilè placandus, *Heſ.* ex αἰνὸς, & θέσσομαι, *colo*.

ʼΑινησ' pro αἴνησι, & hoc *Ion.* pro ᾔνησι, ab αἰνέω.

ʼΑινῇσιν, *gravibus* dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ, pro αἰναῖς, quod ab αἰνὸς.

ʼΑινήσεια, *laudaverim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Poet.* pro αἰνήσαιμι, a verbo αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo; (2) occulta ſignificatio alicujus rei, Gl. V. quæſtio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obſcuro ſermone utor. Ab αἴνιγμα. Unde

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, ſermone ænigmatico utens.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel ſcriptus; (2) obſcurus. Gl. V. monſtroſus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *Adv.* ænigmatice, per ænigmata.

Αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod αἴνιγμα.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror; *Hom. Il.* 13, 374. (2) obſcure ſignifico. Ab αἶνος.

Αἰνικτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ænigmaticus, obſcure dictus. Ab αἰνίζομαι.

Αἰνικτηρίως, *Adv.* ænigmatice, obſcure.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, ænigmaticus, obſcurus. Ab

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obſcure ſignifico, occulte, ſ. ænigmatice innuo; (2) alludo ad aliquid etiam ſenſu reprehendendi & irridendi. ἠνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη, *Plat.* de Rep. 1. Ab αἶνος, *oratio obſcura.*

Αἰνοβάκχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis,* & βακχεύω, *bacchor.*

Αἰνοβίας, *Ion.* αἰνοβίης, ου, ὁ, immani robore & vi præditus; (2) fortis, ſtrenuus. Ex αἰνὸς, & βία.

Αἰνόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelici, item inceſto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, *infelix,* & γάμος, *nuptiæ.*

Αἰνογένειος, ου, ὁ, ϗ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, ſævus. Ex αἰνὸς, *terribilis,* & γένειον, *mentum.*

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, *borribilis,* & δότειρα, *datrix.*

Αἰνόθεν, *Adv.* à re gravi; *Hom. Il.* 7, 97. Ab αἰνός.

Αἰνόθρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, & θρύπτομαι.

Αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens.

Αἰνόλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολεχὴς, ὲς, idem.

Αἰνολέτης, ου, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *borribilis,* & ὄλλυμι, *perdo.*

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, *borribilis,* & λέων, *leo.*

Αἰνόλυκος, ου, ὁ, horrendus ac ſævus lupus. Ex αἰνὸς, & λύκος, *lupus.*

Αἰνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, & μαίνομαι.

Αἰνόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſerandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, *gravis,* & μόρος, *fatum, infortunium.*

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis,* & πάσχω, *patior.*

Αἰνοπάτηρ, ερος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde monſtroſus, immanis. Ex αἰνὸς, & πέλωρος.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, & πλήττω, *percutio.*

Αἰνόποτμος, ον, infelix, ſævi fati homo.

ʼΑΙΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adſenſio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ʼΑΙΝΟʼΣ, ἡ, ὸν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. Ab αἰνός.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ duriter peperit, mater infelix, R. Ab αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens. Ex iiſd.

Αἰνοτύραννος, ου, ὁ, gravis horrendus tyrannus, *Steph.*

Αἰνεῦντων, gen. plur. part. *contr.* pro αἰνεόντων, a verbo αἰνέω, *laudo.*

ʼΑΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero; *Hom. Il.* 4, 531. Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν, *Heſiod.* ʼΑσπ. 41.

Αἰνῶς, *Adv.* graviter; (2) horrende; (3) valde.

ʼΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) ſignum cœleſte.

ʼΑῖξ, ικος, ἡ, motus violentus, impetus fluctus, Ab ἀΐσσω, *ruo.*

ʼΑΐξας, nom. ſ. part. a. 1. act. verbi ἀΐσσω.

ʼΑιξὶν, *capris,* dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab αἴξ.

ʼΑιξωνεὺς, έως, ὁ, caprarum emptor, *Suid.* Ex αἴξ, & ὤνομαι, *emo.*

ʼΑΐοισα, *audiens,* part. *Dor.* pro ἀΐουσα, ab ἀΐω.

Αἰολάω, ῶ, vagor, erro. Ab αἰόλος, *varius.*

Αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ab αἰόλος.

Αἰοληῒς, *Æolica,* Poet. pro Αἰολίς.

Αἰολίδα, *Æoliam,* acc. ſing. ab ʼΑιολίς.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego; (2) verſute ago. Ab eod.

Αἰόλλω, idem quod αἰολάω. ʼΟτʼ ὄμφακες αἰόλλονται, mutant colorem, *Heſiod.* ʼΑσπʼ 399.

Αἰολόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius & verſutus in conſiliis. Ex αἰόλος, & βουλὴ, *conſilium.*

Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat, R. Ex αἰόλος, & βροντή.

Αἰολόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſicolorem cervicem habens. Ab αἰόλος, & δειρὴ, *cervix.*

Αἰολόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, ſ. pellem. Ex αἰόλος, & δέρμα.

Αἰολόδικτος, ὁ ϗ ἡ, Epith. ſolis. Ex αἰόλος, & δικέω, *jacio.*

Αἰολόδωρον, ου, τὸ, donum varium, ex variis rebus conſtans. Ab

Αἰολόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex αἰόλος, & δῶρον, *donum.*

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, vario thorace indutus. Ex αἰόλος, & θώραξ, *thorax.*

Αἰολομήτας, *Dor,* pro

Αἰολομήτης, ου, ὁ, varius conſiliis, aſtutus. Ex αἰόλος, & μῆτις, *conſilium.*

Αἰολομῆτις, ἡ, callida.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Hom. Il.* 5, 708. Ex αἰόλος, & μίτρα, *mitra.*

Αἰολόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiformis, Ex αἰόλος, & μορφὴ, *forma.*

Αἰολόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, variegatum tergum habens. Ex αἰόλος, & νῶτον, *tergum.*

Αἰολόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, velocem equum habens vel maculoſum; (2) benè equitans, *Hom. Il* 3, 185. Ex αἰόλος, & πῶλος, *pullus equinus.*

ʼΑΙΟʼΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) *Subſt.* ſpecies ſcari piſcis. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum Æolus.

Αἰολόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obſcurus, perplexa loquens. Ex αἰόλος, & στόμα, *os.*

Αἰολόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, varie ſonans, variam vocem edens. Ex αἰόλος, & φωνὴ, *vox.*

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, varium capillum habens. Ex αἰόλος, & χαίτη, *capillus, coma.*

ʼΑΐον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤιον, ab ἀΐω.

ʼΑΙΟΝΑʼΩ, ῶ, f. ήσω, adſpergo, perfundo, irrigo. ʼΕλαίῳ αἰονᾶν. Gal.

Αἰόνησις, εως, ἡ, perfuſio. Ab αἰονάω.

Αἰπεῖαν, acc. ſing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὸς, ἡ, ὸν, excelſus, in edito loco poſitus, *Hom. Il.* 2, 573. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἶπου, *ubi, Dor.* pro ἧπου.

Αἰπήεις, ήεσσα, ῆεν, altus. Ab αἰπύς.

Αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, ſum paſtor caprarum; (2) verſor inter capras. Αἱ δέ τι λῇς με ϗ αὐτὸν ἅμʼ αἰπολέοντα διδάξαι, Theoc. Id. 8, 85. Ab αἴξ, *capra,* & πολέω, *verſor.*

Αἰπολικὸς, ἡ, ὸν caprariis uſitatus, utilis. 2. paſtoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος.

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius. paſtor caprarum, *Hom. Il.* 2, 474. Ex αἴξ, *capra,* & πολέω

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celſitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, altus. Ab αἰπύς.

Αἴπτω, valde noceo. Ab α int. & ἴπτω. *noceo.*

Αἰπύδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, alte exſtructus. Ex αἰπὺς, & δομέω, *ædifico, exſtruo.*

Αἰπύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, cornua alta gerens. Ex αἰπὺς, & κέρας, *cornu.*

Αἰπυμήτης, ου, ὁ, conſilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰπὺς, & μῆτις, *conſilium.*

Αἰπύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excelſum tergum habens; (2) altus, excelſus. Ex αἰπὺς, & νῶτον, *tergum.*

ʼΑΙΠΥʼΣ, εῖα, ὺ, altus, excelſus, in alto poſitus, *Hom. Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.

Αἰπύτιος, ια, ιον, altus. Ab αἰπύς.

ʼΑΙΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) ſecuris; (3) lolium, graminis genus, *Angl.* **Darnell.**

Αἴρας, nom. ſ. a. 1. part. act. ab αἴρω.

Αἴρει, *capiebat,* 3. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ᾕρει, a verbo αἱρέω, *capio.*

Αἱρεθέωσι, *capti ſint, Ion.* pro αἱρεθῶσι, ab eodem.

Αἱρέθη, *captus eſt,* 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾑρέθη.

Αἱρεθήσομαι, *capiar,* f. 1. ind. paſſ.

Αἱρέθητι, *capiaris,* 2. ſing, a. 1. imperat. paſſ.

Αἱρεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. *contr.* pro αἱρέει.

Αἱρεῖσθαι, *contr.* αἱρέεσθαι, a verbo eod.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum auctor ſectæ. Ab

Αἱρεσιάρχης, ου, ὁ, ſectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις, & ἀρχὸς, *princeps.*

Αἱρεσίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Αἱρεσιμάχος, ου, ὁ, ϗ ἡ, hæreſeos, ſ. ſectæ propugnator, qui pro ſecta pugnat; (2) qui ſectas impugnat. Ex αἵρεσις, & μάχομαι, *pugno.*

Αἱρέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui capi poteſt, capi aptus. Ab

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propoſitum; (5) ſecta, dogma; (6) inſtitutum, vitæ ratio. Ab αἱρέω, *capio, eligo.*

Αἱρεσιώτης, ου, ὁ, hæreticus. Ab eod.

Αἱρεσιῶτις, ιδος, ἡ, hæretica. Ab αἱρεσιώτης.

Αἱρετέος, έα, έον, eligendus. Ab αἱρετός.

Αἱρέτης, ου, ὁ, elector. Ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *eliget,* 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro αἱρετίσει, a verbo ſeq.

Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) ſectæ hæreticorum adhæreo, ʼΕξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτήν. Pſal. 132, 13. Ab αἵρεσις.

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix. Ab αἱρέτης.

Αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſectam aliquam ſuſcepit; (2) ſectator, etiam in politicis. Ab αἱρετίζω.

Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; αἱρετώτερον, potius. Ab αἱρέω.

Αἱρεῦ, 2. ſ. pr. imp. med. *Dor.* pro αἱροῦ, ab αἴρω.

ʼΑΙΡΕʼΩ, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, ſubigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco & damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc; (8) capeſſo, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, cenſeo; (12) ſectam aliquam conſector; ᾑρημένοι optati, Gl. V. p. paſſ. part. Αἱρεῖν τὴν ἀρχὴν, πόλιν· τὴν δίκην, γραφὴν, vincere judicio; τί παρά τινος· αἱρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα, reum peragunt; αἱρεῖσθαι ὕπνον, Σῖτον· ἀντὶ πάντων τὸ καλὸν, πόλεμον πρὸ εἰρήνης, ζωὴν θανάτου malle; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν eligere; αἱρεθεὶς ἀρχὴν, evectus ad Τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, prodiderunt, Soph. El. 209. Πόθῳ τῆς νεοδμήτου κόρης αἱρῇ, Eur. Med. 623.

Αἱρῇ, *ceperit,* vel *capiat,* 3. ſing. præſ. conjunct. act *contr.* pro αἱρέῃ, a verbo αἱρέω.

Αἱρησιτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, murorum captor. Ex αἱρέω, *capio,* & τεῖχος, *murus.*

Αἱρήσω, *capiam,* f. 1. ind. act. verbi αἱρέω.

ʼΑιρικὸς, ἡ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium.*

ʼΑίρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

ʼΑιρόπινον, ου, τὸ, cribrum rarum, Etym. Ex αἴρω, *tollo,* & πίνος, *ſordes.*

Αἶρος, ου, ὁ, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, & ʼΙρος, *Irus.*

Αἱρεύμεθα, *contract.* pro αἱρεόμεθα, a verbo αἱρέω.

ʼΑΙΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, ſurſum tollo, eveho; (2) augeo, amplifico; (3) capio, ſumo; (4) tollo e medio, ſubverto; (5) moveo, ſolvo, proficiſcor, abeo: Et præterea αἴρομαι (6) erigo; (7) porto, geſto; (8) ſuſcipio, aggredior; (9) fero, reporto. Αἴρειν φορτίον ἐπὶ τῶν ὤμων, κλέος, ſ. δόξαν, θάρσος· ναῦν ſolvere; ὄγκον, ſuperbire; τραπέζας, apponere; χεῖρας, ſupplicis ritu extendere; ἄρεσθαι δίκας παρὰ τῶν φονευσάντων, φυγὴν, μισθὸν, πόλεμον, κίνδυνον· ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπίσι.

Αἰρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lolio plenus, ſive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium.*

Ἀΐς, ἴδος, ὁ, Orcus, Pluto, *Hom. Il.* 1, 3. (2) imbecillis; (3) inviſibilis, qui non videtur. Vel pro ἀΐδης, vel ex α priv. & ἴς, *virtus*, vel ex α priv. & εἴδω, *video*.

Αἷς, dat. pl. f. g. art. poſtpoſ. ab ὅς, *qui*.

ΑΙ͂ΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præſes; *Hom. Il.* 1, 415. (2) fatum; (3) ſors; (4) pars, portio; (5) inſania. Servit etiam periphraſi ut, ἤματος αἶσα, *dies*.

ΑΙΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti, *Heſ.* Etym.

ΑΙΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, æſalo, accipitris ſpecies.

Αἰσῦμαι, *canam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Do*. pro ἀσῦμαι, & hoc pro ᾄσομαι, ab ᾄδω.

ΑΙΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, ſentio, proprie ſenſu corporis; (2) audio; (3) ſentio ſenſu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognoſco; (5) ſcio; ᾐσθόμην, ſenſi, a. 2. ᾔσθημαι, ſenſi, p. paſſ. Αἰσθάνεσθαι ψόφου, κραυγῆς, φωνῆς. τῇ ἀκοῇ. τὸν ψόφον, φωνὴν, περί τινος. Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς, πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου, Soph. El. 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ᾔσθετ' ἠδικημένην, lædi, *Eurip. Med.* 26.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus; (2) ſenſio, ſentiendi actio, vel paſſio; (3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθήσομαι, *ſentiam*, 1. ſing. f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.

Αἰσθητήριον, ου, τὸ, ſentiendi inſtrumentum; (2) domicilium ſenſus; (3) inſtrumentum cujuſvis ſenſus; (4) intelligendi & judicandi facultas. Gl. V. αἰσθητήριος, ſenſificus. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus; (2) qui ſentiri poteſt, qui in ſenſus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, ſenſibiliter, ut ſentias.

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, ſenſibilis, qui ſenſu percipi poteſt. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητῶς, *Adv.* ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Ab αἰσθητός.

Αἴσθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνομαι.

Ἀΐσθω, audio; (2) exſpiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε ϗ ἤρυγεν, *Hom. Il.* 20, 403. Ab ἀΐω, *audio*, vel ἄω, *flo*.

Αἰσιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰσιῶν, ab αἰσία, fem. ab αἴσιος, *fauſtus*.

Αἰσίῃσι, *fauſtis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰσίαις.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα. Unde

Αἴσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis, *Hom. Il.* 8, 72. (2) decens; (3) bonus, utilis, *Hom. Il.* 6, 62.

ΑΙΣΙΜΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.

Αἴσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

Αἰσιοποιῶ, obſecundo, ſecundo, proſpere facio, Gl. V. αἰσιοποιηθήσεται, proſperabitur, Gl. V. f. 1. paſſ. Ex αἴσιος, & ποιῶ.

Αἴσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſtus, auſpicatus, fortunatus, proſper, ſecundus. Ab αἶσα, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auſpicatum, ſ. fauſtum reddo; (2) auſpicium accipio. Αἰσιούμενοι τὸ χωρίον. Ab αἴσιος.

Αἰσίως, *Adv.* fauſte, auſpicate, proſpere; (2) decenter.

Ἄϊσος, η, ον, inæqualis, impar. Ex α priv. & ἴσος, *æqualis*.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

ΑΙ'ΣΣΩ, vel ἀΐττω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, proſilio; (3) feſtino; (4) vagor; (5) impellor. Ἀΐσσειν κατ' ἴχνος, τοῖς ὅπλοις, ἐπί τινα. Ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται, *Hom. Il.* 6, 510.

Ἀΐσσω, vel ἀΐττω, f. ξω, irruo; (2) laboro. aor. 1. ἦξα. Ab ἀΐσσω.

Αἰστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) incenſor, qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.

Ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus, *Hom. Il.* 14, 258. Ex α priv. & ἴσημι, *ſcio*.

Ἀϊστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo; (2) deleo, ſimpliciter. Σὺ γάρ μου πατρίδ' ἠΐστωσας δορὶ, *Soph. Aj.* 516. Ex iiſdem.

Ἄϊστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, imperitus, inſcius, ignarus. Ex α priv. & ἵστωρ, *peritus*.

Ἀϊστώθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠϊστώθην, ab ἀϊστόω, *Hom. Od.* 10, 259.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, *Hom. Il.* 24, 347. adoleſcens valde robuſtus; (2) decens, moderatus; (3) paſtor; (4) qui facile huc illucve movetur. Ex α intenſ. & σύω, *ruo*, vel ab αἶσα, *officium*, vel ab ἀΐσσω, *ruo*.

Αἰσυήτης, ου, ὁ, idem & ex vel ab iiſd.

Αἰσυλοεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *iniquus*, & ἔργον, *opus*.

ΑΙΣΥΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel αἴσυλος, ύλη, ύλον, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

ΑΙΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, regno, impero. Ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς, *Eurip. Med.* 19.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia poteſtas per electionem alicui data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præſes & curator; (2) rex. Ab αἰσυμνάω.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. *Hom. Od.* 8, 258.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἴσχεσι, dat. plur. ab αἶσχος, εος.

Αἴσχισις, ιος, ἡ, dedecoratio. Ab

Αἰσχίω, ῶ, f. ίσω, dedecoro, infamo. Ab αἶσχος, *turpitudo*.

Αἴσχιστος, η, ον, turpiſſimus; αἴσχιον, turpior. Ab αἰσχρός.

ΑΙ͂ΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχρανδράποδα, famoſa mancipia, Gl. V. Ex αἰσχρός & ἀνδράποδον, *mancipium*.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, turpis. Ab αἰσχρὸς.

Αἰσχροεπέω, turpia loquor. *Steph*.

Αἰσχροεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔπος, *verbum*.

Αἰσχροεργέω, ῶ, turpiter ago. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ, turpis lucri comparatio. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & κέρδος, *lucrum*.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. V. turpi lucris.

Αἰσχροκέρδια, ας, ἡ, ſordidi quæſtus aviditas.

Αἰσχροκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro, ſtudio turpis lucri.

Αἰσχρολογέω, ῶ, f. ήσω, turpia loquor.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium, turpitudo verborum, ſermo turpis & obſcœnus.

Αἰσχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, turpiloquus, turpia loquens, obſcœnus. Ex αἰσχρὸς, & λόγος.

Αἰσχρόμητις, turpia conſilia capiens, ad turpia conſilia deſcendens.

Αἰσχρομυθέω, turpia loquor.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & ποιέω, *facio*.

Αἰσχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitioſum facinus. Ab

Αἰσχροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, turpia perpetrans; (2) fœdus; (3) fellator; *Ph.* obſcœnus.

Αἰσχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς, & πράττω, *ago*. Hinc

Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab

Αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, turpiloquus, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰσχρὸς, ά, ὸν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhoneſtus, probroſus. Compar. αἰσχρότερος, & αἰσχίων. Superlat. αἰσχρότατος, & αἴσχιστος, turpiſſimus, fœdiſſimus. Αἰσχρὸν φαίνεσθαι, turpe viſu. Ab αἶσχος.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obſcœnitas, dedecus. Ab αἰσχρὸς, *turpis*.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, fœde & turpiter ago.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab

Αἰσχρουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχρῶς, *Adv.* turpiter. Ab αἰσχρός.

Αἰσχυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro αἰσχύνειν.

Αἰσχύνεο, *fac te pudeat*, 2. ſingul. imperat. paſſ. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, ab αἰσχύνω.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia; (2) ignominia, dedecus, dehoneſtamentum; (3) pudenda. Ab αἶσχος, *pudor*.

Αἰσχυνθείην, 1. ſing. aor. 1. opt. paſſ.

Αἰσχυνθήμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι. Ab

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. ᾐσχύνθη, pudefactus, veritus eſt, a. 1. Αἰσχύνομαι γράφειν, γράφων, τοῖς αἰσχροῖς· τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ἐπί τινι, ἐν τοῖς ἔργοις· τὸν Θεὸν, revereor.

Αἰσχυνομένως, *Adv.* reverenter, *Suic.*

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab

Αἰσχυντηλὸς, ή, ὸν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, impudentia perpetrans, ut adulter, &c.

Αἰσχυντηρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

Αἰσχυντὸς, ἡ, ον, pudendus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχύνω, f. υνῶ, pudefacio, pudere facio; (2) infamo, dedecore adficio, *Hom. Il.* 6, 210. (3) vitium offero, ſtupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Αἰσχύνειν πρόσωπον, γένος, εὐνήν. Αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς, Ariſt. Plut. 773. Αἰσχύνομαι τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις, Id. Eq. 1351. Ab αἶσχος, *pudor*.

Αἴτας, *Dorice*, pro αἴτης.

Αἴτε, *ſive*, *vel*. *Dor.* pro εἴτε.

Αἴτει, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Αἰτεῦ, *pete*, 2. ſ. pr. imp. med. *Dor.* & *Æol.* pro αἰτοῦ

Αἰτεύμενος, præſ. part. med. *Dor.* pro αἰτούμενος, ab

ΑΙΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, peto, poſtulo, poſco. αἰτοῦμαι, m. peto utendum, mutuum; (2) poſtulo. Αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθὰ, τοῦτο παρὰ σοῦ, θυγατέρα πρὸς γάμον· αἰτῶ λαβεῖν, σὲ τὴν γνώμην· αἰτεῖσθαι δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαβεῖν, Soph.

Αἴτημα, ατος, τὸ, petitio; (2) poſtulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἴτημι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ου, ὁ, ſocius, qui amatur libidinoſe. Ab ἄω, *flo*.

Αἰτῇς, *petas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἰτέῃς, a verbo αἰτέω, *peto*.

Αἰτῆσαι, *petere*, *ſeu petiviſſe*, aor. 1. infin. act.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, poſtulatio.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator.

Αἰτητικὸς, ἡ, ὸν, qui non veretur petere.

Αἰτητὸς, ἡ, ὸν, petendus, qui peti debet, vel poteſt. Ab αἰτίω, *peto*.

ΑΙΤΙ'Α, ας, ἡ, cauſſa, ratio, occaſio; (2) culpa, crimen; (3) accuſatio; (4) controverſia, lis. Alia præterea ſignificat cum certis verbis junctum, quæ ſimpliciter verbo tribui non poſſunt.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuſo, culpo. Ab αἰτία.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accuſatio. Ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, cauſſam attribuo, aſſigno, imputo, acceptum fero, cauſſor, Gl. V. *Hom. Il.* 10, 220. αἰτιῶμαι, criminor, accuſo, culpo, incuſo. Αἰτιᾶσθαί τινα ὕβρεως, ἑκυλον συμβεβηκότων, αὐτὸν τῆς κακίας· τοὺς θεοὺς, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερηφανίαν, de ſuperbia. Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα; accuſamus, *Ariſt. Ach.* 519. Κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει, Soph. Phil. 384. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela, litis principium. Gl. V. conqueſtio, incuſatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſſa tribuenda. Ab αἰτιῶμαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, ὸν, criminatorius, accuſatorius, accuſativus; αἰτιατικὴ, ſc. πτῶσις, accuſativus, ſcil. caſus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accuſatoriè, in accuſativo.

Αἰτιατὸς, ἡ, ὸν, ex alio tamquam ex cauſſa procedens; (2) qui pro cauſſa, ſ. ratione adfertur. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτίης, *cauſſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἰτίας.

Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἰτέω.

Αἰτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, ſc. cauſſam reddo; αἰτιολογοῦμαι, idem.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio, demonſtratio.

Αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, peritus reddendi rationem ejus, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſativus, juridicialis, *Ph.* Ab

Αἰτιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cauſſam, ſ. rationem reddit, qui ſequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, *cauſſa*, & λόγος, *ſermo*, vel λέγω, *dico*.

Αἴτιον, ου, τὸ, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa. Ab αἰτία.

Αἴτιος, ία, ον, qui in cauſſa eſt, culpandus, accuſandus; (2) auctor. Ab αἰτία.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cauſſalis. Ab eod.

Αἰτιῷτο, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιάοιντο, ab αἰτιάομαι.

Αἴτνα, *Ætna*, *Dor.* pro Αἴτνη.

Αἰτοῦντι, *petenti*, dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτέοντι, a verbo αἰτέω, *peto*.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præſ. conjunct. *contr.* pro αἰτέωμεν.

Αἴφνης, *Adv.* repente, ſubito. Ab ἄφνω, *repente*.

Αἰφνίδιον, *Adv.* idem. Ab αἴφνης.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſo adveniens. Ab eod.

Αἰφνιδίως, *Adv.* repente, ſtatim, ex improviſo.

Αἰχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor; *Hom. Il.* 4, 324. Ἡ ϗ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤχμασας χεῖρα; Soph. Aj. 97. Ab αἰχμή.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἅλωσις, *captura*.

Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια, 2 Tim. 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ——αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, Rom. 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, Luc. 21, 24. Ab eod.

Αἰχμαλωτίς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.

Αἰχμαλωτίσθην, *captivus abductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐχμαλωτίσθην.

Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, captivator, Gl. V. qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.

Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, ὸν, captivus, ap. *Eur.*

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἁλωτὸς, *captus*.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

Αἰχματὰς, *bellator*, *Dor.* pro αἰχμητής.

ΑΙΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lancea, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma.

Αἰχμήεις, ὁ, bellicoſus.

Αἰχμητὰ, *bellator*, voc. ſing. ab αἰχμητής.

Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.

Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus.

Αἰχμητὴς, οῦ, ὁ, bellator, bellicoſus; *Hom. Il.* 1, 150. Ab αἰχμή.

Αἰχμητὶς, ίδος, ἡ, bellatrix, perita haſtæ.

Αἰχμίον, ου, τὸ, haſtile, telum, haſta, *Heſ.* *D.m.* Ab αἰχμή.

Αἰχμόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμὴ, & δέω, *vincio*.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſatelles. Ex αἰχμὴ, & φέρω.

ΑΙΨΑ, *Adv.* ſtatim, continuo, cito, celeriter, *Hom. Il.* 1, 303.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα, & κέλευθος, *via*.

Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.

ΑΙ'Ω, audio; *Hom. Il.* 10, 160. (2) efflo; (3) intelligo, ſcio.

ΑΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; ſeculum, Gl. V. (2) vita, tempus vitæ hominis; *Hom. Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines; (4) ſpinæ medulla.

Αἰὼν, *littus*, *Dor.* pro ἠιών.

Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.

Αἰώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.

Αἰωνίως, *Adv.* æterne, æternum. Ab αἰώνιος.

Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio; (2) geſtatio, ſ. penſilis exercitamenti genus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) reſtis, quo quis ad ſuſpendium utitur.

Αἰωρεόμην, imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐωρεόμην.

ΑΙΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho; (2) ſuſpendo; & ad hæc αἰωροῦμαι, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶν τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, ἐλπίσι· αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλων, magna aggreſſus. Hinc

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio.

Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Αἰώρητο, *evectus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾐώρητο, a verbo αἰωρέω.

Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, Gl. V. αἰωρίζεται, geſtatur. Ab αἰώρα.

Ἀκᾶ, *tacite*, *Dor.* pro ἀκῆ.

Ἀκαδήμεια, ſive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, locus quidam publicus Athenis. Ab Ἀκάδημος, *Academus*.

Ἀκαδημαϊκὸς, ἡ, ὸν, Academicus, pertinens, ad Academiam; (2) Philoſophus Academicus.

Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, *acies*.

Ἀκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. & καίω, *uro*.

Ἀκαθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, qui everti ſeu dirui non poteſt. Ex α priv. & καθαιρέω, *everto*.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, ſpurcitia, illuvies. Ex α priv. & καθαίρω.

Ἀκαθαρότης, ητος, ἡ, immunditia, R. Ex iiſd.

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impurus, immundus, ſpurcus, obſcœnus, pollutus, ſceleſtus.

Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtura, *Suic.* Ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. & κατέχω, *contineo*.

Ἀκαθέκτως, *Adv.* incontinenter.

Ἄκαινα, ης, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga decempedalis. Ab ἀκὴ, *acies*.

Ἀκαιρέομαι, οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. Ἐφ' ᾧ ϗ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δὲ, *Phil.* 4, 10. Ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia incommodè interpellans; (3) immodicitas. Ab eod.

Ἀκαίριμος, η, ον, intempeſtivus.

Ἀκαιροβόας, ου, ὁ, intempeſtive clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄκαιρος, & βοὴ.

Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempeſtiva ſermocinatio. Ex ἄκαιρος, & λόγος, *ſermo*.

Ἄκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex α priv. & καιρὸς, *tempus opportunum*.

Ἀκαίρως, *Adv.* intempeſtive, non opportune; (2) immodice.

ἈΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen ſruticis Ægyptiaci.

Ἀκακέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire deſiit. Ex α priv. & κακέμφατος, *male audiens*.

Ἀκάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄκακος.

Ἀκακήσιος, (ἀκάκητος, *Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe ſ. monte, ubi cultus. *Ern.*

Ἀκακήτης, ου, ὁ, nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab eod.

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.

Ἄκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime malus, ab omni malo remotus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus. Ex α priv. & κακὸς, *malus*.

Ἀκακούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læſus aut depravatus. Ex α priv. & κακουργέω, *maleficus ſum*.

Ἀκάκουργος, ου, ὁ ϗ ἡ innocens, a maleficio vacuus, *Suic.* Ex α priv. & κακοῦργος.

Ἀκακόφρων, ὁ, bonæ, innoxiæ mentis homo; innocens.

Ἀκάκως, *Adv.* pure, ſimpliciter, ſine fraude.

Ἀκάκωτος, ὁ ϗ ἡ, non affectus malo; moleſtiæ expers. *Heſ.*

ἈΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis avis; (2) canis.

Ἀκαλαρρείταο, *quiete fluentis*, gen. ſing. *Æol.* pro ἀκαλαρρείτου, ab

Ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ, placide & quiete fluens, *Hom. Il.* 7, 422. Ab ἀκαλὸς, & ῥέω.

Ἀκαλάρροος, ον, idem.

ἈΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, invenuſtus, deformis, inelegans. Ex α priv. & κάλλος, *pulchritudo*.

Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non litavit. Ex α priv. & καλλιερέω, *ſecunda ſacra facio*.

Ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex α priv. & καλλωπιστὴς, *culturæ nimium ſtudioſus*.

ἈΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, quietus.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. & καλυπτὸς, *tectus*.

Ἀκαλύψεις, acc. plur. *contr.* pro ἀκαλύψεας, ab

Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.

Ἀκαλῶς, *Adv.* quiete, leniter, ſine ſtrepitu.

Ἀκάμαντι, *indefeſſo*, dat. ſing. ab ἀκάμας.

Ἀκαμαντολόγχης, ὁ, infatigabilis haſta, ſ. fortiſſimus bellator.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, infatigabilis pugnator. Ex ἀκάμας, & μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedes habet indefeſſos. Ex ἀκάμας, *indefeſſus*, ποῦς, *pes*.

Ἀκάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. & κάμνω, *fatigor*.

Ἀκαμάτῃσι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάταις, ab

Ἀκάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, labore carens, laborem non ſentiens; (2) infatigabilis, indefeſſus; *Hom. Il.* 5, 4. (3) qui non laboravit. Hinc *Adv.* ἀκάματα, indefeſſe, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.

Ἀκαματοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, & χάρμη, *bellum*.

Ἀκαμάτως, *Adv.* indefatigabiliter, indefeſſe.

Ἀκάμμυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non connivens. Ex α priv. & καμμύω, *conniveo*.

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. & κάμπτω, *flecto*.

Ἀκαμπίας, ου, ὁ, qui recta currit. Ex iiſdem.

Ἀκάμπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iiſd.

Ἄκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inflexus, curvari neſcius. Ex iiſd. Unde

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia.

ἈΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, ſalebræ.

Ἀκανθεών, ῶνος, ἡ, ſpinetum, ſenticetum, dumetum. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, ſpinoſus, ſpinis abundans. Ab eod.

Ἀκανθίας, ου, ὁ, cicadæ ſpecies, vel potius epitheton tantum cicadæ, eo quod inter ſpinas cantet; (2) ſpinax, piſcis. Ab eodem.

Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.

Ἀκανθικὸς, ἡ, ὸν, ſpinoſus. Ab eod.

Ἀκάνθινος, ινη, ινον, ſpineus, ex ſpinis factus & contextus. Ab eod.

Ἀκάνθιον, ου, ſpina.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab eod.

Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus. *Gal.*

Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, ſpinigradus. Ex ἄκανθα, *ſpina*, & inuſ. βατέω, *gradior*, *vado*.

Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per ſpinas incedit.

Ἀκανθοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex ἄκανθα, & βάλλω, *jacio*.

Ἀκανθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinas colligens, ſpinarum collector, vel collectrix. Ex ἄκανθα, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Ἀκανθόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dorſum ſpinis horrens habens; (2) echinus. Ex ἄκανθα, & νῶτον.

Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, a ſpina, vel ſtimulo ictus. Ex ἄκανθα, & πλήττω, percutio.

Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus, frutex, *Angl.* Brank-Urſine, or Bearsbreech (2) ὁ, echinus, erinaceus. Ab ἄκανθα, *ſpina.*

Ἄκανθος, ὁ ϗ ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.

Ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpinis cinctus. Ex ἄκανθα, & στέφω, *cingo.*

Ἀκανθοφαγέω, ſpinis veſcor. *Steph.*

Ἀκανθοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinis veſcens. Ex ἄκανθα, & φάγος, *edax.*

Ἀκανθοφέρεω, f. φορήσω, ſpinas fero. Ex ἄκανθα, & φέρω, *fero.* Hinc

Ἀκανθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpiniger, ſpinas ferens.

Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, ſpinas produco. Ex ἄκανθα, & φύω, *gigno, profero.*

Ἀκανθόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinoſa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ου, ὁ, porcus ſpinis horrens, i. e. echinus terreſtris. Ex ἄκανθα, & χοῖρος.

Ἀκανθόω, ſpinoſum reddo. *Steph.*

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpinoſus, ſentoſus, ſentus, Gl. V. *Metaph.* moleſtiis plenus, id. Ab ἄκανθα. Unde

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani ſpeciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ἡ, ὸν, acanicus, qui acani eſt.

Ἀκάνιον, ου, τὸ, ſpinula. *Dim.* Ab eod.

Ἀκανόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. & κανὼν.

Ἀκανονίστως, *Adv.* non canonice, contra canonem & regulam, *Suic.*

Ἄκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, acanus, ſpinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, ſimplex, ſincerus, non adulteratus. Ex α priv. & καπηλεύω.

Ἀκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caupone carens. Ex α priv. & κάπηλος, *caupo.*

Ἀκάπνιστος, ου, ον, *Epith.* mellis, idem quod ἄκαπνος, acapnum. ap. *Plin.*

Ἄκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine fumo; (2) incruentus, cum eſt, *Epith.* ſacrificii. Ex α priv. & καπνὸς, *fumus.*

Ἀκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vecors, ſine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor.*

Ἀκαρεὶ, *Adv.* puncto temporis, momento.

Ἀκαρέως, *Adv.* idem.

Ἀκαρῆ, *Adv.* breviſſimo tempore, puncto temporis. Ab

Ἀκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens ſpatium, Gl. V. momentarius; ἀκαρὲς, momentum, Gl. V. (4) ferè, propè. Ex α priv. & κεῖραι, *ſecare.*

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἄκαρι, animal minutiſſimum, quale innaſcitur ceræ, caſeis, & cuti hominum. Ex iiſd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρὴς.

Ἀκαρίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ἌΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

Ἄκαρος, cerebrum; (2) caput, Etym. Ex α pleon. & κάρη, *caput.*

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, ſine fructu ſum, ſterilis ſum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, ſterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod

Ἄκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, infructuoſus, fructus expers, ſterilis; (2) inutilis. Ex α priv. & καρπὸς, *fructus.*

Ἀκάρπως, ſine fructu; (2) ſine prole, de mulieribus.

Ἀκάρπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infructuoſus. Ex α priv. & καρποῦμαι, *fruiſcor.*

Ἀκαρτέρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis. Ex α priv. & καρτερέω, *tolero.*

Ἄκαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, intonſus. Ex α priv. & καρτὸς, *tonſus.*

Ἀκαρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui arefactus non eſt, nec ſucco plane privatus. Ex α priv. & κάρφω, *ſicco.*

Ἀκαρῶς, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρής.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκᾶ, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim, *Etym. Euſt.* Ab ἀκῇ, *tacite.*

Ἀκασκαῖος, ον, valde ornatus, ap. *Æſch.*

Ἀκαστόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, acuta mente præditus, *Heſ.* Ex ἀκάζω, & φρέω.

Ἀκαταβίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non coactus, *Suic.* Ex α priv. κατὰ, & βιάζω, *cogo.*

Ἀκατάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dejici non poteſt; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. & καταβάλλω, *dejicio.*

Ἀκατάγγελτος, ὁ ϗ ἡ, non denunciatus, ſine denunciatione illatus.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehenſio non cadit. Ex α priv. & καταγινώσκω, *damno.*

Ἀκαταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis. Ex α priv. & καταγωνίζω, *certamine vinco.*

Ἀκαταδίκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indemnatus, Gl. V. Ex α priv. & καταδικάζω, *condemno.*

Ἀκαταθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo non eſt ingratus. Ex α pr. & καταθύμιος.

Ἀκαταιτίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non accuſabilis, culpa vacans, inculpatus. Ex α priv. & καταιτιάομαι, *accuſo.*

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

Ἀκατακόσμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexornatus, indiſpoſitus. Ex α priv. & κατακοσμέω, *orno.*

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non damnatus, Ph. indemnatus; (2) cui indicta cauſſa pœna infligitur. Ex α pr. & κατακρίνω, *damno.*

Ἀκατακρίτως, *Adv.* ſine judicio, indicta cauſſa.

Ἀκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ceſſans, non deſinens. Ex α pr. & καταλήγω, *deſino.*

Ἀκαταλήκτως, *Adv.* indeſinenter.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non poteſt, *de locis*; (2) quem aſſequi quocunque modo non licet; (3) *philoſophis*, incomprehenſibilis. Ex α priv. & καταληπτὸς.

Ἀκαταλήπτως, ita ut aſſequi eum non liceat, *curſu*, ubi eſt velociſſime, *oculis*, ubi eſt vel tenuiſſimè, vel celeriſſime, vel *mente*, ubi eſt obſcuriſſime, *Ern.*

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. Ex α priv. & καταλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἀκατάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis. Ex α pr. & καταλλάσσω, *placo.*

Ἀκαταλλάκτως, *Adv.* implacabiliter.

Ἀκατάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, incongruus, abſonus, Gl. V. præpoſterus, mutabilis. Ex α pr. & κατάλληλος, *congruus.*

Ἀκαταλλήλως, *Adv.* incongrue, inconcinne.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. & καταλύω, *diſſolvo.*

Ἀκαταμάθητος, ον, qui diſci, intelligi non poteſt.

Ἀκατάμακτος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri non poteſt.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ. inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi poteſt; ineluctabilis, Ph. Ex α pr. & καταμάχομαι.

Ἀκαταμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus. Ex α pr. & καταμετρέω, *dimetior.*

Ἀκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit, Gl. V. inconſideratus, item immenſus. Ex α pr. & κατανοέω *intelligo.*

Ἀκαταπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineluctabilis, inſuperabilis, lucta non ſuperandus. Gl. V. inextricabilis. Ex α pr. & καταπαλαίομαι, *lucta vinco.*

Ἀκατάπαυστος. ου, ὁ ϗ ἡ, irrequietus, ceſſare neſcius, finem non habens; (2) qui ſedari, ſeu cohiberi nequit. Ex α pr. & καταπαύω, *ſedo.*

Ἀκαταπαύστως, *Adv.* irrequiete, ſine quiete; (2) ſine fine.

Ἀκατάπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α pr. & καταπλήττω.

Ἀκαταπλήκτως, *Adv.* intrepide.

Ἀκαταπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, infatigabilis, invictus, implacabilis. Ex α pr. & καταπονέω, *fatigo.*

Ἀκατάποτος, ου, ὁ ϗ, qui deglutiri nequit. Ex α pr. & καταπίνω, *abſorbeo, deglutio.*

Ἀκαταπτόητος, ον, qui terreri non poteſt.

Ἀκαταπράϋντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſedari & deliniri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. & καταπραΰνω, *delinio, placo.*

Ἀκατάρδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non rigatus, ſiccus. Ex α pr. & ἀρδεύω, *rigo.*

Ἀκατάσειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decuti, ſeu deturbari non poteſt, firmus, inconcuſſus. Ex α pr. & κατασείομαι, *decutio.*

Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt obſignatus. Ex α pr. & κατασημαίνω.

Ἀκατάσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus. Ex α pr. & κατασκέπτομαι, *conſidero.*

Ἀκατασκέπτως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis; inconditus, incompoſitus, Gl. V. Ex α pr. & κατασκευαστὸς, *exſtructus, conditus.*

Ἀκατασκευάστως, *Adv.* incondite, incompoſite.

Ἀκατάσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, incompoſitus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino ſimplex, ſine apparatu, magnificentia, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α pr. & κατασκευὴ.

Ἀκατασκεύως, *Adv.* ſine ulla arte.

Ἀκατάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, non opacus, non umbroſus; (2) apertus. Ex α priv. & κατάσκιος, *umbroſus.*

Ἀκατάσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, qui nihil explorat. Ex α pr. & κατασκοπία.

Ἀκατάσκωπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, calumniæ non obnoxius, Suic. Ex α priv. & κατασκώπτω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, turba, tumultus, ſeditio. Ex α pr. & καθίστημι, *conſiſto.*

Ἀκατάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſtans, incertus, infirmus. Ex iiſd.

Ἀκαταστάτως, *Adv.* incompoſite, confuſe.

Ἀκατάστροφος, ον, finem, exitum non habens.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coërceri nequit. Ex α pr. & κατέχω, ſeu κατάσχετος.

Ἀκατασχέτως, *Adv.* incontinenter.

Ἀκατάτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abſumi non poteſt, Suic. Ex α pr. & κατατρίβω.

Ἀκατάφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt cataphractus. Ex α pr. & κατάφρακτος.

Ἀκαταφρόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non contemnendus, ſatis v. c. fortis, doctus. Ex α pr. & καταφρονέω, *contemno.*

Ἀκατάψεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, Suic. Ex α priv. κατὰ, & ψεκτὸς, *reprehenſibilis.*

Ἀκαταψέκτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, haud ementitus, non fictus. Ex α pr. κατὰ, & ψεύδω, *mentior.*

Ἀκατέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompoſitus, rudis, impolitus, Gl. V. infectus. Ex α pr. & κατεργάζομαι, *conficio, compono.*

Ἀκατεύναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, vigilans. Ex α pr. & κατευνάζω, *ſedo, quieſco.*

Ἀκατηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, accuſationi non obnoxius, irreprehenſibilis. Ex α priv. & κατηγορέω, *accuſo.*

Ἀκατηγορήτως, *Adv.* irreprehenſibiliter, citra reprehenſionem, vel accuſationem, Suic.

Ἀκατήχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prima religionis Chriſtianæ fundamenta nondum percepit. Ex α priv. & κατηχέω.

Ἀκάτιον, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piſcatoriæ; Gl. V. cymba. Dim. Ab.

ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἡ, genus navigii actuarii; (2) genus poculi.

Ἀκατονόμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obſcurus, ignobilis. Ex α pr. κατὰ, & ὀνομάζω, *nomino.*

Ἄκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine caule eſt, caulis expers. Ex α pr. & καυλὸς, *caulis.*

Ἀκαυστηρίατος (& ἀστος) non ſignatus cauſterio.

Ἄκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non uſtus, inuſtus; (2) qui aduri nequit. Ex α pr. & καυστὸς.

Ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ vitatio, non jactantia, Suic. Ex α pr. & καυχέω.

Ἀκαχέατο, *triſtati erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀκάχηντο, ab.

Ἀκαχέω, ῶ, f. ήσω, & ἀκάχημι, triſtitia adficio. Hinc ἀκαχήμενος, triſtis. Κραδίην ἀκαχήμενος,

ἀκαχήμενος, Heſiod. Θεογ. 99. Ex α pleon. & ἄχος, triſtitia.

Ἀκαχήμενος, Hom. Il. 5, 24. animo dolens, præt. part. paſſ. verbi ἀκάχημι.

Ἀκάχησα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἠκάχησα.

Ἀκαχῆσθαι, perf. infi. paſſ, Ion. pro ἠκαχῆσθαι.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, triſtitia adficio. Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ, Hom. Il. 6, 486. Ab eod.

Ἀκαχμένος, perf. part. paſſ. Ion. & per Syncop. pro ἠκαχημένος, ab ἀκάχημι.

Ἀκαχμέω, ῶ, fut. ήσω, acuo. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, Hom. Od. 1, 99. Ab ἀχμὴ, acies.

Ἀκάχω, dolore, mœſtitia, triſtitia adficio. Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρὺν, Heſ Θεογ. 868. Ex α pleon. & ἄχος.

Ἀκέανος, ου, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. & κέω, findo.

Ἀκέαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frangi, findi, aut diſſolvi nequit. Ex α pr. & κεάζω, findo.

Ἀκειόμενος, ſanans, part. preſſ. med. Ion. & Poet. pro ἀκεόμενος, a verbo ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμας, intonſus, Dorice pro ἀκειροκόμης.

Ἀκειροκόμης, ου, ὁ, non tonſus. Ex α pr. κείρω, tondeo, & κόμη, coma.

Ἀκειρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκελδαμὰ, ager ſanguinis. Vox Syriaca, indecl.

Ἀκέλευθος, ου, invius. Ex α pr. & κέλευθος.

Ἀκέλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſſus. Ex α pr. & κελεύω, jubeo.

Ἀκέλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo putamine tectus. Ex α pr. & κέλυφος.

Ἀκενοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ. Ex α pr. & κενοδοξία.

Ἀκενόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanæ gloriæ non appetens, carens oſtentatione.

Ἀκενόσπουδος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α pr. κενὸς, & σπουδὴ, ſtudium gloriæ.

Ἀκέντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo, ſeu aculeo non ictus. Ex α pr. & κεντέω, ſtimulo.

Ἄκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α pr. & κέντρον.

Ἀκένωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non evacuatus. Ex α pr. & κενόω, vacuo.

ἈΚΕ΄ΟΜΑΙ, οῦμαι, fut. έσομαι, & ήσομαι, ſano, medeor, medicor; (2) medeor, metaphor. expio, ſarcio, reſarcio, revoco, retracto. Ἀκεῖσθαι ἕλκος, δίψαν, τὰ διεῤῥωγότα, ὑποδήματα, θυσίαις ἀδικήματα, Ἀπορίας τῶν φίλων τὰς δι' ἄγνοιαν ἐπειρᾶτο γνώμῃ ἀκεῖσθαι. Xenoph.

Ἀκέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, immiſtus, ſincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α pr. & κεράω, miſceo. Hinc

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, integritas.

Ἀκεραίως, Adv. ſincere, Phil. Ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornibus vacans. Ex α pr. & κέρας, cornu.

Ἀκεραύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tactus, non ictus fulmine. Ex α pr. & κεραυνόω.

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

Ἀκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus; (2) damnoſus. Ex α pr. & κέρδος, lucrum.

Ακερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cauda carens. Ex α pr. & κέρκος, cauda.

Ἀκερμία, ας ἡ, rei pecuniariæ ſumma inopia. Ex α pr. & κέρμα, numulus.

Ἄκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens, cornuum expers. Ex α priv. & κέρας, cornu.

Ακερσεκόμης, ου, ὁ, intonſus, Hom. Il. 20, 39. Ex α pr. κείρω, tondeo, & κόμη, coma.

Ἀκερσίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄκερχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſperitatis expers. Φάρμακον ἀρτηρ ἢ ἄκερχνον, Aret. Ab α pr. & κέρχνος.

Ἄκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α pr. & κέρας, cornu.

Ἀκεσάμην, a. 1. ind. med. Ionice pro ἠκεσάμην.

Ἀκέσασθαι. aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

Ἀκεσίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortales ſanans. Ex ἀκέομαι, ſano, & βροτὸς, mortalis.

Ἀκέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, ſanabilis; (2) valens ad ſanandum. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκεσίπονος, ου, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος.

Ἄκεσις, εως, ἡ, ſanatio, medela.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, idem; (2) ſanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

Ἀκέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis, medicabils.

Ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεσσάμην, Poetice, idem quod ἀκεσάμην.

Ἀκεστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanans. Ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὴρ, ῆρος, idem quod

Ἀκεστὴς, οῦ, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus; (2, ſartor. Ab eod.

Ἀκεστικὸς, ὴ, ὸν, ad ſarciendum aptus, ſarciendi peritus. Ab ἀκεστής.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus Dioſc.

Ἀκεστορία, ας, ἡ, Ionice ἀκεστορίη, medicina, ars medicinæ. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστορικὸς, ὴ, ὸν, medicinalis. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκεστὸς, ὴ, ὸν, ſanabilis, medicabilis, ſanatu facilis. Ab ἀκέομαι, ſano.

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus. Ab eod.

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) ſartrix. Gl. V. ſarcinatrix. Ab eod.

Ἀκέστριον, τὸ, idem quod ακεστρα. Euſtath.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, medicatrix. Ab ἀκέστωρ.

Ἀκέστωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, ſano.

Ἀκεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, remedium adferens, ſalutaris. Ex ἄκεσις, & φέρω, fero.

Ἀκεσώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolores ſanans, doloribus medens. Ex ἄκεσις, & ὀδύνη, dolor.

Ἄκευμα, τος, τὸ, idem quod ἄκεσμα.

Ἀκεύμενος, audiens, part præſ. med. Æol. & Dor. pro ἀκουόμενος, a verbo ἀκούω, audio.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput non habens, Ph. truncus; (2) qui caret principio; (3) qui ſine auctore certo eſt; (4) imperfectus; (5) honoris & dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α pr. & κεφαλή.

Ἀκεφάλως, Adv. ſine capite; (2) ſine exordio.

Ἀκέων, ουσα, tacitus, ne hiſcens quidem; Hom. Il. 1, 33. Ex α pr. & χαίνω, hiſco.

Ἀκέαν, Adv. tacite. Ex iiſd.

ἈΚΗ῾, ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuſpis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδεμόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nemo curat, neglectus. Ex α pr. & κηδεμονεύω, curo.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) infuneratus, inſepultus, inhumatus; Hom. Il. 6, 60. Ex α pr. & κηδέω, curo.

Ἀκηδέστως, Adv. ſine ulla cura, temere; (2) ſine miſericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhumatus. Ex α pr. & κηδεύω, funero.

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων οὔ τις ἑῦ ἀκήδησ', ubi ἑῦ pro ἑο vel οὗ ponitur, h. e. αὐτοῦ, Hom. Il. 14, 427. Ab

Ἀκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, qui curæ non eſt; (3) inhumatus, inſepultus; (4) triſtitia vacuus; (5) ſecurus; Hom. Il. 21, 123. Ex α priv. vel intenſ. & κῆδος, cura. Hinc

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mæroris; (2) mæroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) triſtitia.

Ἀκηδιάω, ῶ, futur. άσω, negligenter ago; (2) animo concido; (3) mærore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσωμεν πρὸς τὰ παρόντα, Baſil. Ab eod.

Ἀκηδῶς, Adv. ſine ſepultura. Ab ἀκηδής.

Ἀκήκοα, audivi, 1 ſing. perf. med. Attice pro ἤκοα, a verbo ἀκούω.

Ἀκήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decipi nequit; (2) immutabilis; (3) qui deliniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, mulceo.

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α pr. & κηλιδόω, maculo.

Ἄκημα, ατος, τὸ, ſanatio, medela; (2) medicamentum. Ab ἀκέομαι, ſano.

Ἀκῆν, Adv. tacite, quiete; Hom. Il. 3, 95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α pr. & χαίνω, hiſco.

Ἄκηπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, incorruptus; (2) illæſus; (3) immortalis. Ex α pr. & κεράω, miſceo.

Ἀκήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Hom. Il. 15, 497. idem.

Ἀκήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, exanimis, cor non habens; Hom. Il. 5, 199. ex α pr. & Κῆρ, cor. (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæſus, (4) act. non lethifer. Sch. ap. Nic. Ex α pr. & κὴρ, fatum.

Ἀκηροφανὴς, ὲς, id. quod ἀκραιφνής.

Ἀκηρυκτεὶ, Adv. nullo feciali miſſo; (2) implacabiliter. Ab

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis. Steph. Ex α pr. & κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, Adv. idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cera. Ab α pr. & Κηρὸς, cera.

Ἀκηχέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἀκήχηνται, ab ἀκαχέω.

Ἀκηχέατο, triſtitia adfecti erant, 3 plural. pluſq. ind. paſſ. Ionice pro ἀκήχηντο.

Ἀκηχέδαται, Hom. Il. 17, 636. f. 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἀκήχηνται.

Ἀκηχεδὼν, όνος, ὁ, dolor, triſtitia.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor. Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, Hom. Il. 18, 29. Ex α pleon. & ἄχος, mæror.

Ἀκιβδήλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adulteratus, ſincerus, incorruptus. Ex α pr. & κιβδηλεύω, adultero.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſcoria nulla admixta eſt; (2) purus, ſincerus. Ex α pr. & κίβδηλος, cui ſcoria admixta eſt.

Ἀκιβδήλως, Adv. ſine ſcoria; (2) ſincere, pure. Ph. ſedulo.

Ἀκιδνὸς, ὴ, ὸν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt. Ex α pr. & κινέω, moveo.

Ἀκιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cuſpidatus, acuminatus in modum cuſpidis. Ab ἀκίς.

Ἀκιδωτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem.

Ἀκίζω, ίσω, acuo. Ab eodem.

Ἀκίκυς, υος, ὁ ϗ ἡ, impotens, imbecillis; (2) qui non eſt velox. Ex α pr. & κίκυς.

Ἀκίναγμα, ατος, τὸ, concuſſio comploſio, Etym. Ex α pleon. & τινάσσω, quatio, mutatio ſc. τ in κ.

Ἀκίναιδος, ου, ὁ, pudicus, caſtus, qui cinædus non eſt, Suid. Ex α pr. & κινέω, moveo, & αἰδὼς, membrum virile.

ἈΚΙΝΑ΄ΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Perſicus.

Ἀκινδυνὶ, Adv. citra periculum, ſine periculo.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine periculo, liber, extra periculum conſtitutus. Ex α priv. & κίνδυνος, periculum

Ἀκινδυνώδης, ῶδες, idem.

Ἀκινδύνως, Adv. ſine periculo, ſecure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies, privatio motionis. Ex α pr. & κίνησις, motio.

Ἀκινήτα, Dor. pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος.

Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis ſum.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, immotus ſto, caveo ne movear, quieſcere cupio. Ab

Ἀκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) ſegnis. Ex α pr. & κινέω, moveo.

Ἀκινήτως, Adv. ſine motu, citra motionem.

ἌΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.

Ἄκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vermibus uon obnoxius, a vermibus non corroſus; (2) incorruptus. Ex α pr. & κὶς, vermis. Ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες, Heſiod. Ἔργ. 437.

Ἀκιρὸς, ὰ, ὸν, ignavus, nihil agens; (2) Boreas, Aquilo. Ern.

Ἀκιρῶς, remiſſe, ſine motu. Heſ.

Ἀκὶς, ίδος ἡ, acies; ſpiculum, Gl. V. metaph. dolor acutus. Dim. ab ἀκὴ, acies.

Ἀκίχητα, Hom. Il. 17, 75. pro ἀκιχήτως

ſruſtra;

fruſtra; cum aliquem ſequimur & non aſſequimur.

Ἀκίχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem non poſſumus adſequi, qui comprehendi nequit; (2) inacceſſus; (3) quem mente & cogitatione comprehendere non poſſumus. Ex α pr. & κίχημι, comprehendo.

Ἀκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α pr. & κίων, columna.

Ἀκιώτατοι, *firmiſſimi*, nom. pl. ab ἀκιώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἄκιος.

Ἀκκίζομαι, f. ίσομαι, ſimulare recuſo. Ab Ἀκκὼ, muliere, quæ ſimulate recuſabat, quod maxime cupiebat. Μικρὰ μὲν ȣ̓ν ἠκκίσαντο παραιτȣ́μενοι, Plut. Hinc.

Ἀκκισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſimulata recuſatio.

Ἀκλαιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illacrimabilis. Ex α pr. & κλαίω, *fleo*.

Ἀκλάρωτος, *exſors*, *Dorice* pro ἀκλήρωτος.

Ἀκλὰς, άδος, ἡ, cui ſarmenta non ſunt fracta. Ex α pr. & κλάω, *frango*. Unde

Ἄκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non fractus, infractus.

Ἀκλαυστὶ, ſ. ἀκλαυστεὶ, *Adv.* ſine fletu. Ab ἄκλαυστος.

Ἄκλαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. V. indeflebilis. Ex α pr. & κλαίω, *fleo*.

Ἄκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, inglorius. Ex α pr. & κλέος, *gloria*.

Ἀκλεία, ας, ἡ, ſ. ἀκλεΐα, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεής.

Ἀκλειὴς, ῆος, ὁ, ϗ ἡ. *Poët.* pro ἀκλεής.

Ἄκλειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ non clauſus. Ex α pr. & κλειστὸς, *clauſus*.

Ἀκλειῶς, Poët. *Adv.* ſine gloria. Ab ἀκλειής.

Ἄκλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex α pr. & κλέπτω.

Ἀκλεῶς, *Adv.* inglorie. Ab ἀκλεής.

Ἀκληδονίστως, *Adv.* ſine gloria, fama, Ab α pr. & κληδὼν, *fama*.

Ἀκλήιστος, ſ. ἀκληστος, id. quod ἄκλειστος.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, ſum exſors, miſeriis adfligor. Ex α pr. & κλῆρος, *ſors*. Hinc

Ἀκλήρημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egeſtas, infelicitas. Ab

Ἄκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exſors; (2) pauper, egenus. Ex α pr. & κλῆρος, *ſors*.

Ἀκληρωτεὶ, *Adv.* citra ſortem.

Ἀκληρωτὶ, *Adv.* Idem. ab

Ἀκλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſorte non lectus; (2) exſors, expers. Ex α pr. & κληρόω, *ſorte lego*.

Ἀκλητὶ, *Adv.* ſine vocatione. Ab

Ἄκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens. Ex α pr. & κλητὸς.

Ἀκλήτως, *Adv.* ſine invocatione, vel invitatione. *Steph.*

Ἀκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit; Ph. durus. Ex α pr. & κλίνω. Unde

Ἄκλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non declinatur.

Ἀκλίτως, indeclinabiliter, ſine declinatione.

Ἀκλόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcuſſus. Ex α pr. & κλονέω.

Ἄκλονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α pr. & κλόνος, *motus*.

Ἄκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furum injuriæ non expoſitus non deceptus; (2) non furtivus. Ex α pr. & κλοπὴ, *furtum*.

Ἀκλυδώνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α pr. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor*.

Ἀκλυδωνίστως, *Adv.* ſine fluctibus.

Ἄκλυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex α priv. & κλύζω, *abluo*.

Ἀκλώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ramulis carens. Ex α pr. & κλὼν, *ramulus*.

Ἄκλωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nendo non ductus, tortus. ſeu connexus. Ex α pr. & κλώθω, *neo*.

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate ſum firma; (2) ſum vegetus & validus per ætatem, polleo robore juvenili; (3) facio ea, quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque; Gl. V. vigeo, adoleſco, pubeſco, vireſco, viveo, ἀκμάζων, vegetus, vigens, Phil. ἀκμάζȣσα, vivida, fortis, Phil. Ἀκμάζειν τὴν ἡλικίαν, νεότητι πολλῇ, πλȣ́τῳ, χρήμασι, πεζῇ στρατιᾷ, πρὸς δύναμιν· ἀκμάζων σῖτος, maturum, μῆλα· πόλεμος, ἀκμάζȣσα ἡμέρα, νὺξ, θέρος, medius. Ab ἀκμή.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque; (2) juvenis; adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempeſtivus; (5) vigoris plenus; Ph. (6) opportunus; (7) qui in ipſo temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *Adv.* florenter, vegete; (2) mature.

Ἀκμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀκμὴν, ab ἀκμή.

Ἀκμαστὴς, ȣ̃, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus. Ab ἀκμάζω.

ἈΚΜΗ´, ῆς, ἡ, cuſpis, acies, *Hom. Il.* 10, 173. (2) vigor, maturitas ſeu flos ætatis, firma ætas, juventus; (3) punctum, ſeu articulus temporis, quo aliquid agi debet; (4) varus.

Ἀκμὴν, *Adv.* adhuc, etiam nunc; (2) ſedulo, ſtrenue; (3) eo tempore; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ᾽ ἀκμήν.

Ἀκμηνὸς, ὴ, ὸν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

ἌΚΜΗΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui non guſtavit, item, qui non bibit, ſiccus.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defeſſus, recens, integer. Ex α pr. & κάμνω, *defatigo*.

Ἀκμήτης, ȣ, ὁ, idem.

Ἀκμητὶ, *Adv.* ſine laſſitudine. Ab ἀκμής.

Ἄκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἄκμητος, ἡ, ον, idem.

Ἀκμόθετον, ȣ, τὸ, incudis repoſitorium, *Hom. Il.* 18, 410. Ex ἄκμων, & τίθημι.

Ἄκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro Ἀκμονίδης.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *Hom. Il.* 15, 19. Ex α pr. & κάμνω, *fatigor*.

Ἄκναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis. Ex α pr. & κάμπτω, *flecto*.

Ἄκναπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fullonem non expertus a fullone non purgatus, ſubactus. Ex α pr. & κνάπτω.

Ἄκναφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; Gl. V. rudis, impolitus. Ex iiſd.

Ἄκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tibiis, ſeu cruribus carens, qui non habet ſuras. Ex α pr. & κνήμη, *tibia, crus*.

Ἄκνηστις, ιδος, ἡ, ſpina dorſi. Ex α pr. & κνάω, *ſcalpo*, ſeu *ſcabo*, quia animalia eam ſcabere non poſſunt.

Ἄκνισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſulſus, inſipidus; proprie nidoris expers. Ex α pr. & κνίσση.

Ἀκνίσωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus a nidore, expers ſacrificiorum.

Ἀκοᾶς, *auditus*, gen. ſing. *Dor.* pro ἀκοῆς.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, auditus; (2) fama, rumor, ſermo; (3) auris. Ab ἀκȣ́ω, *audio*.

Ἄκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavus non eſt, in quo eſt nihil cavum, cavitatis expers. Ex α pr. & κοῖλος, *cavus*.

Ἀκοίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, non dormiens. pervigil. Ex α pr. & κοιμάω.

Ἀκοιμήτων, *inſomnium*, gen. plur. ab ἀκοίμητος.

Ἄκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non communis; (2) non pollutus. Ex α pr. & κοινὸς, *communis*.

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, nullum commercium; (2) excommunicatio. Ex α pr. & κοινωνέω.

Ἀκοινώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incommunicabilis; (2) ſine ſocietate, inſociabilis; (3) parcus, tenax. Ex iiſd.

Ἀκοινωνήτως, *Adv.* inſociabiliter.

Ἀκοίτης, ȣ, ὁ, unum & idem cubile habens, maritus. Ex α pro ὁμȣ̃, & κοίτη.

Ἄκοιτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. A prec.

Ἄκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine cubili, cubili carens; (2) at τὸ ἄκοιτον, eſt mel ſedimento carens.

Ἀκολάκευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui adulationibus capi nequit. Ex α pr. & κολακεύω, *adulor*.

Ἀκόλακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α pr. & κόλαξ, *adulator*.

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quocunque cupiditatum genere, Gl. V. protervia. Ex α priv. & κόλασις.

Ἀκολασταίνω, intemperanter, ſeu petulanter ago; (2) proterve & libidinoſe vivo. Gl. V. nepotor, protervio. Ab ἀκόλαστος.

Ἀκολαστέω, ῶ, idem & ab eod. Hinc

Ἀκολάστημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) ſcelus; (3) ſtuprum per proterviam illatum.

Ἀκόλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intemperans, protervus, laſcivus, libidinoſus, flagitioſus; (2) non punitus; (3) qui peccatis frena laxat; (4) audax; (5) injurioſus; (6) caſtigatione dignus. Ex α pr. & κολάζω, *punio*,

Ἀκολάστως, *Adv.* intemperanter, petulanter. Gl. V. impune.

Ἀκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inglutinatus, Gl. V. qui conglutinari vel uniri nequit. Ex α pr. & κολλῶ, *glutino*.

Ἄκολλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit, incoibilis. Ex α pr. & κόλλα, *gluten*.

Ἄκολος, ȣ, ὁ, fruſtrum panis, parva buccella; (2) cibus. Ex α ex parte pr. & κόλον, *cibus*.

Ἀκολȣθέω, ῶ, fut. ήσω, ſequor, comitor; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, ſimilis fio; (3) obſequor, obtempero. Ἀκολȣθεῖν τινι, μετά τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις· τῷ λόγῳ, animo aſſequi, intelligere. Ab ἀκόλȣθος.

Ἀκολȣ́θημα, ατος, τὸ, conſequentia; (2) adſectatio, conſectatio. Ab ἀκολȣθέω.

Ἀκολȣ́θησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀκολȣθητικὸς, ὴ, ὸν, ſequax, proclivis ad ſequendum. Ab eod.

Ἀκολȣθία, ας, ἡ, adſectatio, comitatus; (2) ſeries, cohærentia; nexus, conſequentia, Gl. V. (3) convenientia, congruentia; (4) officium (5) cærimonia, ritus ſacer. Ab

ἈΚΟ´ΛΟΥΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pediſſequus, vel pediſſequa, aſſecla, comes, adſectator; (2) conſequens, conſentaneus, conveniens, congruens, ſimilis; (3) genus miniſtri. *Eccleſ.*

Ἀκολȣθȣ̃σιν, *ſequentibus*, dat. plural. præſ. part.

Ἀκολȣ́θως, *Adv.* conſequenter; (2) convenienter. Ab ἀκόλȣθος.

Ἀκόλυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, natandi inſcius. Ex α pr. & κολυμβάω, *nato*.

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus. Ab ἄκομος.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab

Ἀκόμιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine cura neceſſaria. Ex α pr. & κομίζω.

Ἄκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nulla eſt coma, qui comatus non eſt. Ex α pr. & κόμη.

Ἀκόμπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienus a jactantia, alienus ab oſtentatione. Ex α pr. & κομπὸς, *jactator*.

Ἄκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκόμψευτος, ον, non curioſe ornatus.

Ἄκομψος, ȣ ὁ ϗ ἡ, inelegans, non feſtivus; (2) vilis, ſimplex (ineptus, *Steph.*) Ex α pr. & κομψὸς, *ſcitus, elegans*.

Ἀκόμψως, *Adv.* ineleganter, illepide.

Ἀκονᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες, Luc. Ex ἀκόνη, *cos*.

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α & κονδύλη.

ἈΚΟ´ΝΗ, ης, ἡ, *cos*.

Ἀκόνημα, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητὴς, ȣ, ὁ, qui acuit. Ph. cotiarius.

Ἀκόνιον, ȣ, τὸ, coticula, Dim. Ab ἀκόνη.

Ἀκονιτὶ, *Adv.* ſine pulvere; (2) ſine pugna, citra laborem, facile. Ex α pr. & κόνις.

Ἀκονιτικὸς, ὴ, ὸν, ex aconito confectus. Ab

Ἀκόνιτον, ȣ τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, ſeu cautibus naſcitur. *Angl.* **Wolfsbane, Monkshood.**

Ἀκόνιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulveris expers; (2) qui ſine pulvere fit; (3) non illitus calce, opere

tectorio

tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α pr. & κόνις, *pulvis, cinis.*

Ἀκονίτως, *Adv.* ſine pulvere; (2) ſine difficultate.

Ἄκοντε, *inviti*, nominat. dual. ab ἄκων.

Ἄκοντι, *Adv.* invito, coactè. Ex α pr. & ἑκοντὶ, *ſponte.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, ſerpentis genus; (2) *in plur.* ſtellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον. Unde

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τὸν φεύγοντα, εἰς τοῦτον, τινὰ ἔγχει. τινός. Ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. *Hom. Il.* 4, 496.

Ἀκοντικὸν, ου, τὸ, medicamentum ad ſananda vulnera ἀκόντων, ſ. jaculorum. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντιον, ου, το, jaculum, telum, ſpiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) ſpina dorſi. Ab ἄκων, *jaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντίσσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιστὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστὴς, οῦ, idem. Hinc

Ἀκοντιστικὸς, ἡ, ὸν, jaculandi peritus.

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, *Hom. Il.* 26, 621. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλοι, ου, ὁ καὶ ἡ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, & βάλλω, *jacio.*

Ἀκοντοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jacula obſervat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, & δέχομαι, *recipio*, vel potius δοκάζω, *obſervo.*

Ἀκοντοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, & φέρω, *fero.*

Ἀκόντως, *Adv.* invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπητὶ, ſine labore, ac moleſtia. Ab α pr. & κόπος.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ καὶ ὁ, indefeſſus, indefatigabilis; (2) laſſitudinem & laborem nullum adferens. Ex α pr. & κοπιάω *laboro.*

Ἀκοπιάστως, *Adv.* ſine labore.

Ἄκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. & κόπος, *labor.*

Ἀκόπριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non eſt ſtercoratus, cui fimus non eſt ingeſtus. Ex α pr. & κόπρος, *ſtercus.*

Ἄκοπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκοπράδης, αδες, purus a ſtercore.

Ἀκόπως, *Adv.* ſine laſſitudine; (2) ſine vermium noxa.

Ἀκόρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiatus, inſatiabilis. Ex α pr. & κορέω, *ſatio.*

Ἀκορέστως, ſine ſatietate.

Ἀκόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Hom. Il.* 7, 117. idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, inſatiabilitas. Ab eod.

Ἀκορίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ex acore confectum. Ab ἄκορον.

ἌΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujuſdam.

ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba ſive radix quædam medica. *Angl.* **The ſweet ſmelling flag**, or **Calamus**.

Ἄκυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, verticem, ſeu faſtigium non habens. Ex α pr. & κορυφὴ, *vertex.*

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, ſanatio, curatio, remedium, *Hom. Il.* 9, 250. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incompoſite me gero; (2) improbus ſum. Κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας, Iſocr. Ex α pr. & κοσμέω, *orno.*

Ἀκοσμήεις, εσσα, ῆεν, inornatus. Ab ἀκοσμέω.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκοσμήτως, confuſè, ſine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, ſtatus rerum perturbatus, res incompoſitæ; dedecus, Ph. Ab eod.

Ἄκοσμος, ὁ καὶ ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompoſitus; incomptus, inhoneſtus, Gl. V. Ex α priv. & κόσμος.

Ἀκόσμως, *Adv.* turpiter.

Ἀκοστέω, ῶ, futur. ήσω, abundo eſu hordei, paſcor hordeo. Ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, *Hom. Il.* 6, 506. Ab

ἈΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἄκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimultates non alit. Ex α pr. & κότος.

Ἀκουάζω, audio; (2) invocor. Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο, Il. 4, 343. Ab ἀκούω.

Ἀκουέμεν, *audire*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν.

Ἀκουέτω, *audiat*, 3. ſing. præſ. imper. act.

Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἄκουκα, 1. ſ. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα.

Ἀκούοντα, *audientem*, acc. ſing. præſ. part. act.

Ἀκουόντεσσι, dat. pl. part. præſ. *Ionice & Poet.* pro ἀκούουσι.

Ἀκούοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσι.

Ἀκούρευτος, ου, ὁ, intonſus. Gl. V. Ex α pr. & κουρεύω, *tondeo.*

Ἄκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intonſus; (2) qui eſt ſine liberis. Ex α pr. & κείρω, vel κόρος.

Ἄκους, οντος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκούσαιεν, *audiverint*, 3. plur. aor. 1. opt.

Ἀκούσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας.

Ἀκούσας, *qui audivit*, vide antecedens ἀκούσαις.

Ἀκουσάτωσαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imp. act.

Ἀκούσεαι, *audies*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ionice* pro ἀκούσεσαι, vel ἀκούσῃ.

Ἀκουσιάζω, cogo. Ab ἀκούσιος.

Ἀκουσίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκουσις, & Θεός, *Deus.*

Ἀκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀκούσιος, ία, ον, prim. prod. non voluntarius, coactus, invitus, Gl. V. Ex α pr. & ἑκὼν, *ſponte.*

Ἄκουσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκούω, *audio.*

Ἀκουσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite.

Ἄκουσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio; (2) auditio diſcipuli, quod diſcipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor. Ex ἀκούω, *audio.*

Ἀκουσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula, Dim. Ab ἄκουσμα.

Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, auditor, qui audit; (2) diſcipulus. Ab ἀκούω. Hinc

Ἀκουστιάω, paratus ſum ad audiendum

Ἀκουστικὸς, ἡ, ὸν, ad auditum pertinens.

Ἀκουστικῶς, attente, ad audiendum paratè.

Ἀκουστὸς, ἡ, ὸν, ſub auditum cadens. Ab ἀκούω.

Ἀκούσωσιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκουτιεῖς, *audire facies*, 2 ſing. f. 1. indic. act. *Attice* pro ἀκουτίσεις. Ab

Ἀκουτίζω, f. ίσω, audire facio. Ab

ἈΚΟΥ'Ω, fut. ούσω, audio, auribus percipio, auſculto; (2) auditor, ſ. diſcipulus ſum; (3) audiens ſum dicto, obtempero; (4) intelligo & interpretor, item ſentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *eſt ubi verti poteſt*, lego: ducta inde ſignificatione, quod olim anagnoſtis utebantur. *Ern.* Ἀκούειν τινὸς, θορύβου, φωνὴν τινὸς· τοῦτο παρά σου, πρός σου, ex; ταῦτα περὶ σοῦ, περὶ τοῦ πράγματος· σοῦ περὶ τούτων, σὲ ὄντα. ἐσθλὸς, κακὸς, appellor; εὖ ἀκούειν ἀπὸ, ὑπὸ, πρός τινος, laudari; κακῶς vituperari. ἀκούομαι ὑπό σου audior. Λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων. Soph. Phil. 1255.

Ἀκοῶ, *audiam*, futur. 2. indic. act. verbi ἀκούω.

Ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, faſtigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus. Ex α pr. & κραιαίνω, *efficio.*

Ἀκραγὴς, ὲς, mutus. Ab α pr. & κράζω.

Ἀκράδαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α pr. & κραδαίνομαι, *moveor, concutior.*

Ἀκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flans in ſuperficie, vehemens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & ἄω, *flo.*

Ἀκραῖος, ου, ὁ, ſummus; (2) qui eſt in arce; (3) qui præeſt arci (unde Ἀκραία, Venus vid. *Theſ. M.*) Ex ἄκρος, *ſummus*, vel. ἄκρα, *arx.*

Ἀκραίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſentiens crapulam; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex α pr. & κραιπάλη, *crapula.*

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ex ἀκέραιος, & φαίνομαι.

Ἀκραιφνῶς, *Adv.* ſincere. Ab ἀκραιφνής.

Ἄκραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus; (2) irritus, *ut promiſſum*, prædictio. Ex α pr. & κραίνω, *efficio.*

Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, ſumma pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. & κρᾶσις. Hinc

Ἀκράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατής.

Ἀκρατευτικὸς, ἡ, ὸν, incontinens.

Ἀκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit, Ex α pr. & κράτος.

Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contineri & cohiberi nequit. Ex α pr. & κρατέω, *cohibeo.*

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α pr. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατίζομαι, jento, Gl. V. Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex α pr. & κρατίζω, vel α int. & κράτος.

Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex α pr. & κεράννυμι, *miſceo.*

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, & πόσις, *potatio.*

Ἀκρατοποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος, & ποτέω, *poto.*

Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus; (2) purus, ſincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perſpicuus. Ex α pr. & κεράω, *miſceo*, vel α intenſ. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατότης, *Ion.* ἀκρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui meracum fert; qui ad ferendum meracum aptus eſt, nomen vaſis vinarii. Ex ἄκρατος, & φέρω, *fero.*

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α pr. & κράτος.

Ἀκρατῶς, *Adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impenſe.

Ἀκράτως, *Adv.* mere, pure, ſine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina & levi de cauſſa. Ab

Ἀκράχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

Ἀκρεμονικὸς, ἡ, ὸν, ramos grandes habens. Ab

ἈΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἄκρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἄκρεος, ία, εον, non carneus, excernis. Ex α pr. & κρέας, *caro.*

Ἀκρεσπέριον, *Adv.* ſumma veſpera, extreme veſpere. Ab

Ἀκρέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſperæ principium faciens, veſperam inducens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & ἕσπερος, *veſper.*

Ἄκρη, *ſumma*, *Ion.* pro ἄκρα,

Ἀκρήβης, εος, ὁ καὶ ἡ, valde juvenis. Ex ἄκρος, & ἥβη, *ætas.*

Ἄκρηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀκρητόχολος, id. quod ἀκρόχολος. Hipp.

Ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ. Ab ἄκρα.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter indago. Ab ἀκριβὴς, *accuratus.* Hinc

Ἀκριβασμὸς, οῦ, ὁ, accuratio, exquiſitum examen.

Ἀκριβαστὴς, οῦ, ὁ, diligens explorator, exquiſitor. Gl. V. ſcrupuloſus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, ſumma cura; (2) ſummum jus; (3) tenacitas, parſimonia; χαλεπῶς ἔφερε τὴν τοῦ πατρὸς ἀκρίβειαν, γλίσχρα καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ χορηγοῦντος. Plut. in Pericle, c. 36. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ, καὶ ἡ, certus, accuratus, ſubtilis, exquiſitus, diligens, ſcrupuloſus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, juſtus, copioſus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Angl.* dic. an exact man.

Ἀκριβοδίκαιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, ſummo jure utens, ſ. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ου, jus ſummum. Ex ἄκρος, *ſummus*, & δίκη, *jus*.

Ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata diſcuſſio, & examinatio. Ab

Ἀκριβολόγος, ου, ὁ, καὶ ἡ, accurata & curioſa diligentia utens; (2) accurato ſermone utens. Ex ἀκριβὴς, & λόγος, *ſermo*.

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognoſco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) ſumma cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis ſit accuratus, & exquiſitus. Ἀκριβοῦν λόγους, τὰς τάξεις, τὰς διαθήσεις, δικαιοσύνην, περὶ τι ἠκριβωμένη σύνεσις. Ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, Matt. 2, 7. Ab ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, *Adv.* diligenter, exacte, accurate, exquiſite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) ſummo jure; (4) ſevere, parcè.

Ἀκρίβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ου, τὸ, locuſtula. Dim. Ab ἀκρίς.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locuſtas. Ab ἀκρὶς, & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui locuſtis victitat, locuſtas comedens. Ex ἀκρὶς, & φάγος.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo; (2) ſummis pedibus ambulo; (3) ſumma cædo. Ab ἄκρις, *ſummitas*.

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, locuſta.

Ἄκρις, ιος, ἡ ſummitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *ſummus*.

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconſiderantia; (2) res controverſa & non judicata; (3) judicii inopia, & temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confuſio, turbulentus rerum ſtatus. Ex α pr. & κρίσις.

Ἀκριτὶ, *Adv.* injudicato, indicta cauſſa; (2) nullo judicio, ſine judicio, ſine delectu; (3) indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβουλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui loquitur inconſiderate & ſine judicio. Ex ἄκριτος, & μῦθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, injudicatus, indemnatus; (2) confuſus. indiſcretus; (3) anceps; (4) qui in controverſiam non cadit; (5) qui componi aut decerni non poteſt; (6) ſine ratione & judicio factus, inconſideratus; (7) immodicus, immenſus, innumerabilis. Ex α priv. & κριτὸς, *judicatus*.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ, καὶ ἡ, frondes habens indiſcretas; (2) frondoſus; multis arboribus conſitus, ita ut folia arborum diſcerni nequeant; (4) umbroſus. Ex ἄκριτος, & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυρτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, conſertus, miſcellaneus Ex ἄκριτος, & φύρω, *miſceo*.

Ἀκριτόφωνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, indiſtinctam & confuſam vocem habens. Ex ἄκριτος, & φωνή.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) ipſa perſona, quæ auditur. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικὸς, ή, όν, ad auditionem pertinens; (2) in auditione, ſ. nuda ſcientia et contemplatione poſitum.

'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio diſcendi cauſſa; (3) dicto ſum audiens, pareo. Ἀκροᾶσθαί τινος λέγοντος, τῶν λεγομένων, ἐπαινῶν· τῶν ἀρχόντων, τοῦ προστάττοντος, parere. Ἀκροατέον ἡμῖν τῶν κρειττόνων, cedere oportet.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio; (2) recitatio. Ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoſcendam cauſſam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, auditor, diſcipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod.

Ἀκροατικὸς, ή, όν, auditorius, ad auditionem pertinens. Ab ἀκροατής.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, erectus in ſummos pedum digitos; (2) erectus incedens. Ex ἄκρος, & βαίνω, *eo, incedo*.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, in digitos pedum erigo, ſuſpenſus incedo. Ex ἄκρος, & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, ſumma parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος, & βάπτω, *mergo*.

Ἀκροβελὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, acutam cuſpidem habens. Ex ἄκρος, & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus. Ex iiſd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσομαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali. Ex ἄκρος, & βῆμα.

Ἀκρόβλαστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, & βλαστὸς, *germen*.

Ἀκροβολέω, ῶ, futur. ήσω, e ſummo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος, & βάλλω. Hinc

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ἀκροβολίζομαι, quacunque jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis & certamen laceſſo. Ἀκροβολίζεσθαι τοῖς ἔπεσι, τοῖς λίθοις. Ab ἀκροβολία. Hinc

Ἀκροβόλισις, ἡ, idem quod

Ἀκροβολισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque miſſilium conjectus.

Ἀκροβολιστὴς, οῦ, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβολὸς, ου, ὁ, jaculator, ſagittarius.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumciſæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος, & βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in ſummo angulo eſt; (2) imus. Ex ἄκρος, & γωνία, *angulus*.

Ἀκροδακτύλιον, ου, τὸ, ſumma pars digiti. Ex ἄκρος, & δάκτυλος, *digitus*.

Ἀκρόδετος, ου, ὁ, καὶ ἡ, in ſummo ligatus. Ex ἄκρος, & δετὸς, *ligatus*.

Ἀκροδίκαιον, ου, τὸ, ſummum jus. Ex ἄκρος, & δίκη, *jus*.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignoſum habent. Gl. V. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, & δρυς.

Ἀκρόζεστος, ου, ὁ, καὶ ἡ, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, & ζεστός.

Ἀκροζώνη, ης, ἡ, inſtita, Ph. Ex ἄκρον, & ζώνη, *zona*.

Ἀκρόθαλπτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, in ſummo calefactus & toſtus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος, & θάλπω, *foveo, calefacio*.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo. Ex ἄκρος, *ſummus*, & θιγγάνω, *tango*.

Ἀκροθιγῶς, ſummis digitis. Gl. V. ſummatim, carptim. A præced.

Ἀκροθινιάζω, futur. άσω, ſummam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium optimum. *In med.* deligo mihi, méa cauſa. Ab

Ἀκροθίνιον, ου, τὸ, & quod uſitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, ſpolia. Ex ἄκρος, *ſummus*, & θὶν, θινὸς, *acervus*, quod primitiæ a ſummitate acervi ſumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, leviter ebrius. Ex ἄκρος, & θωρήσσω, *inebrio*.

Ἀκρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummitate fructum habens. Ex ἄκρος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀκροκελαινιάω, ῶ, in ſummo, vel ſuperficie nigrico, ſ. ater ſum. Hinc ἀκροκελαινιόων pro ἀκροκελαινιῶν. Ex ἄκρος, & κελαινὸς.

Ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates, ſ. cornua antemnarum. Ex ἄκρος, & κέρας.

Ἀκροκιόνιον, ου, τὸ, ſumma, ſeu extrema columnæ pars, faſtigium columnæ. Ex ἄκρος, & κίων, *columna*.

Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſpertinus. Ex ἄκρος, & κνέφας, *tenebræ, caligo*.

Ἀκροκνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀκροκόμης, ου, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος, & κόμη.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀκροκόρυφος, ον, ſummus. Ex ἄκρος, & κορυφὴ, *faſtigium*.

Ἀκροκυματόω, ῶ, ſummis innato fluctibus. Ex ἄκρος, & κυματόω, *undis agito*.

Ἀκροκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, h. e. brachiorum, ubi humeris inſeruntur. Ex ἄκρος, & κῶλον, *membrum*.

Ἀκρόλειον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, ſ. prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex ἄκρος, & λεία, *præda*.

Ἀκρόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummitate lapidis poſitus; (2) ſummus lapis, ſ. ſummitas lapidis. Ex ἄκρος, & λίθος, *lapis*.

Ἀκρολίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſumma pinguis, in ſuperficie pinguis. Ex ἄκρος, *ſummus*, & λιπαρὸς, *pinguis*.

Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, in ſummitate lego, ſeu carpo, ſumma lego. Ex ἄκρος, & λέγω.

Ἀκρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſumma colligens.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, ſummitas collis.

Ἀκρολοφίτης, ου, ὁ, qui in ſummitatibus collium & tumulis verſatur. Ab

Ἀκρόλοφος, ου, ὁ, ſummitas collis, cacumen tumuli, ſ. montis. Ex ἄκρος, & λόφος.

Ἀκρόμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſumme villoſus. Ex ἄκρος, & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀκρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſumme inſanus, extrema inſania laborans. Ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομάσθιον, ου, τὸ, papilla, Ph. Ex ἄκρος, & μασθὸς, *mamma*.

Ἀκρομέθυσος, planè plenus, depoſitus vino.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema ſeu ima ſui parte habens. Ex ἄκρος, & μόλιβδος, *plumbum*.

Ἀκρομφάλιον, ου, τὸ, mediana umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἀκρόμφαλον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἄκρον, ου, τὸ, apex, ſummum cacumen, faſtigium, culmen; (2) crepido, margo. Gl. V. Ab ἄκρον.

Ἀκρόνηον, ου, τὸ, ſumma, ſeu extrema pars navis. Ex ἄκρος, & ναῦς, *Ion.* νηῦς, *navis*.

Ἀκρονύκτιον, ου, τὸ, prima noctis pars. A ſeq.

Ἀκρόνυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſpertinus. A ſeq.

Ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, & νὺξ, *nox*.

Ἀκρόνυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſpertinus.

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ſummo fixus. Ex ἄκρος, & πηγνύω, *figo*.

Ἀκροπαθὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſumma parte adfectus. Ex ἄκρος, & πάθος, *adfectus*.

Ἀκρόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſumma conſperſus. Gl. V. ἀκρόπαστον, parce ſalſum, Ex ἄκρος, & πάσσω, *conſpergo*.

Ἀκροπενθὴς, ὲς, ſummè triſtis.

Ἀκρόπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde cœnoſus, lutulentus. Ex ἄκρος, & πηλὸς, *lutum*.

Ἀκροποδητὶ, al. ſcrib. ἀκροποδιτὶ, *Adv.* ſummis pedibus inſiſtendo, ſummis pedum digitis. Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδητὶ, *Lucian. Dial. Mort.* Ex ἄκρος, & ποὺς, ποδὸς, *pes*.

Ἀκροποδιτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod ſummum eſt. Ex ἄκρος, & πόλις, *urbs*.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, altiſſimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, *vertex*.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, extrema parte acutus. Ex ἄκρος, & πείρω, *tranſadigo, infigo*.

Ἀκροπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens, purpura prætextus. Ex ἄκρος, & πορφύρα.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροπόσθιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀκρόπρωρον, τὸ, ſumma pars proræ.

Ἀκρόρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſuperficie habens radicem

dicem, leviter irradicatus. Ex ἄκρος, & ῥίζα, *radix*.

Ἀκρορρίνιον, ȣ, τὸ, tota naſi ſummitas, totus ambitus naſi. Ex ἄκρος, & ῥὶν, *naſus*.

Ἀκρορρύμιον, ȣ, τὸ, ſummus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος, & ῥυμὸς, *temo*.

ἌΚΡΟΣ, ρα, ρον, ſummus, extremus; (2) ſummus, i. e. ſupremus; (3) ſummum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præſtantiſſimus, ſingularis.

Ἀκροσαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in ſuperficie putreſcit; (2) qui leviter putreſcere & mutari cœpit. Ex ἄκρος, & σήπω, *putrefacio*.

Ἀκρόσοφος, impenſè ſapiens, peritus.

Ἀκροσπάθια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate coſtarum ſita ſint. Ex ἄκρος, & σπάθαι, *coſtarum oſſa*.

Ἀκροϛήθιον, ȣ, τὸ, ſumma pars pectoris. Ex ἄκρος, & ϛῆθος, *pectus*.

Ἀκροϛιχὶς, ίδος, ἡ, initium verſus; (2) carmen, in quo deinceps e primis verſuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρος, & ϛίχος, *verſus*.

Ἀκρόϛιχον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀκροϛόλιον, ȣ, τὸ, ſummitas vel ora navis. Ex ἄκρος, & ϛόλος, *pars navis*.

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad lapſum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρος, & σφάλλομαι, *labor*.

Ἀκρόσφυρον, ȣ, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris. Ex ἄκρος, & σφυρὸν, *malleolus pedis*.

Ἀκροσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, in cacumine diviſus. Ex ἄκρος, & σχίδη, *fiſſura*.

Ἀκροτελεύτιον, ȣ, τὸ, finis, ſeu extremitas carminis. Ex ἄκρος, & τελευτὴ, *finis*.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas, apex, faſtigium. Ab ἄκρος.

Ἀκρότητος, ὁ ϗ ἡ, non pulſatus; (2) non congruens ad numeros, Ex α pr. & κρότος.

Ἀκροτομέω, ῶ, f. ήσω, ſummas partes amputo. Ἀκροτομεῖν τὸν σῖτον, de meſſoribus, *Xen.* Gl. V. ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

Ἀκρότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt; (2) durus; (3) excelſus; (4) aſper & tranſitu difficilis. Ex ἄκρος, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀκρότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo tentus; (2) qui extremas partes, ſc. manus & brachia ſumma vi intendit. Ex ἄκρος, & τείνω.

Ἄκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plauſu carens, cui non applauditur. Ex α priv. & κρότος, *ſtrepitus*.

Ἀκρȣρανία, ας, ἡ, ſummitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, & ȣρανὸς, *cœlum*.

Ἀκροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſummo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος, & φαίνομαι, *appareo*.

Ἀκροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in cacumine proveniens, in ſummo naſcens; (2) excelſa indole præditus. Ex ἄκρος, & φυὴ, *natura*.

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, *arx*, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἀκρόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummitate folia habens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & φύλλον, *folium*.

Ἀκροφύσιον, ȣ, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immititur. Ex ακρος, & φῦσα, *follis*.

Ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum laxatus; (2) ebrius. Ex ἄκρος, & χάλιξ, *vinum*.

Ἀκροχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſummo vel extremo hians, apertus; (2) immani vaſtus hiatu. Ex ἄκρος, & χαίνω, *hiſco*.

Ακρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii, a cubito ad extremos uſque digitos.

Ἀκροχειρία, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμός.

Ἀκροχειριασμὸς, ȣ, idem.

Ἀκροχείρισις, εως, ἡ, idem.

Ἀκροχειρίζομαι, ſumma manu capto, & quidem proprie, velut pancratiaſtæ ſolent. Ex ἄκρος, & χεὶρ, *manus*. Hinc

Ἀκροχειρισμὸς, ȣ, ὁ, exercitatio pancratiaſtarum, qua alter alterum manu captat.

Ἀκροχειριϛὴς, ȣ, ὁ, qui ſe exercet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

Ἀκροχλωίσκοι, ων, οἱ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος, & χλωίσκος, *anſerculus*.

Ἀκροχλίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè tepidus.

Ἀκροχλιάρως, valdè tepide.

Ἀκροχολέω, ῶ, f. ήσω, ſubito iraſcor, repente ad iram concitor. Ab ἀκρόχολος,

Ἀκροχολία, ας, ἡ, proclivitas ad iram. Ab

Ἀκρόχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iracundus, proclivis ad iram; (2) qui leviter iraſcitur. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira*.

Ἀκροχορδόνιον, ȣ, τὸ, verruca, Ph. A ſeq.

Ἀκροχορδονώδης, ῶδες, verrucoſus. Cognomen Fabii Maximi.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca rotunda & calloſa, Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, & χορδὴ, *chorda*, eo, quod vertice ſuo ſimilis eſt reſectæ chordæ ſecundum extremitatem.

Ἀκρόχωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè claudus.

Ἀκρόψιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in ſummo nudus.

Ἀκρόψωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ſumma tantum parte recutitus eſt. Ex ἄκρος, & ψωλός.

Ἀκροῶντ' pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *contr.* pro ἀκροάονται.

Ἄκρω, *ſummi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἄκρȣ.

Ἄκρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non occultus; incelatus, Gl. V. Ex α priv. & κρυπτος, *occultus*.

Ἀκρύϛαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil cryſtallinum habens. Ex α priv. & κρύϛαλλος, *glacies*, *cryſtallus*.

Ἀκρωβελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος, & ὀβελίας.

Ἀκρωλένιον, ȣ, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *cubitus*.

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel ſummitas humeri; (2) montis vertex. Ex ἄκρος, & ὦμος, *humerus*.

Ἀκρώμιον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. Ab ἄκρων.

Ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, qui ſummis fit, ſeu imprimitur unguibus; (2) ſumma unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, *unguis*.

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.

Ἀκρώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Ph. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas, ſive ſumma pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Ph. Ex ἄκρος, & ὄρος, *mons*.

Ἄκρως, ſumme, excellenter, eximie, Ph.

Ἀκρωτηριάζω, f. ήσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. V. trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat. Ph. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detruncatus, Ph. perf. part. paſſ. Ἀκρωτηριάζειν τὸ πρόσωπον, τὰς ῥῖνας, τὰς πρώρας τῶν νηῶν, τὰς τριήρεις· ἠκρωτηριασμένοι τȣ̀ς ἑαυτῶν πατρίδας, labefactantes, *Dem.* Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.

Ἀκρωτηριασμὸς, ὁ, idem.

Ἀκρωτηρίασμα, ατος, τὸ, quod reſecatur ab extremo corpore.

Ἀκρωτήριον, ȣ, τὸ, extremitas, ſummitas, cacumen, vertex ſpeciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut *manus*, *pedes*, &c. (4) roſtrum navis; (5) pinna murorum; (6) ſimulacra, vexilla & ſimilia in faſtigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel venti indicandi cauſa imponuntur.

Ἀκτάζω, vel ἀκταΐζω, in littore genio indulgeo; *Plut. Symp.* 4. *Probl.* 4. (2) alacri ſum animo, elevo me. Ab ἀκτή.

Ἀκταία, ας, ἡ, ſambucus, Gl. V. Ab ἀκτή.

Ἀκταῖος, αία, αῖον, littoralis, maritimus.

Ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, littora cuſtodio. Ab

Ἀκταίωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ȣ̓̃ρος, *cuſtos*.

Ἀκτέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nihil poſſeſſionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κτέανον.

Ἀκτένιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex α pr. & κτεὶς, ενὸς, *pecten*.

Ἀκτερέϊϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſuneratus, cui non parentatum eſt, nec juſta facta ſunt. Ex α priv. & κτέρεα, *exſequiæ*.

Ἀκτέριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, littus; *Hom. Il.* 2, 395. (2) fruges; *Hom. Il.* 11, 630. (3) ſambucus; *Dioſcor.* 4. *Angl.* Elder.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, poſſeſſionum inopia, paupertas. Ab

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. & κτάομαι, *poſſideo*.

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iiſd.

Ἄκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non poſſeſſus; (2) qui adquiri non poteſt. Ex iiſd.

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius ſolis, *Hom. Il.* 10, 537. (2) radius fulminis; *Luc. in Timon.*

Ἀκτινηδὸν, *Adv.* in formam radiorum, vel radii. Ab ἀκτὶν.

Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολεῖσθαι, radiare.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

Ἀκτινοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶν, *radius*, & βάλλω, *jacio*, *jaculor*.

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἀκτινοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radiatus, *Ph.* Ex ἀκτὶν, & φέρω, *fero*.

Ἀκτινωτὸς, ἡ, ὸν, radiatus, quaſi ab ἀκτινόω.

Ἄκτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis. Ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) ſambucus; (3) vas, in quo conjiciuntur oboli. Ab ἀκτὶν.

Ἄκτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non creatus, increatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. & κτιϛός.

Ἀκτίτης, ȣ, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἄκτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ædificatus. Ex a priv. & κτίζω, *condo*, *ædifico*.

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor; (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκτωρέω, ῶ, ago cuſtodem littorum. Ab

Ἀκτωρὸς, ȣ, ὁ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ȣ̓̃ρος, *cuſtos*.

Ἀκυβέρνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. & κυβερνάω, *guberno*.

Ἀκυητήριον, ȣ, τὸ, medicamentum conceptum impediens. Ex α priv. & κύω. Unde

Ἄκυθος, ȣ, ἡ, quæ non concipit, ſterilis.

Ἀκύκλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ambitum diſciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. & κύκλιος, *circularis*.

Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

Ἀκύλιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non volvitur; (2) immotus, ſtabilis, rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *volvo*.

ἌΚΥΛΟΣ, ȣ, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) ſedatus, tranquillus. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus*. (3) fœtu carens, ſterilis. Ex α pr. & κυμά, *fœtus*.

Ἀκυμάντως, ſine fluctu, tranquillè, placidè.

Ἀκύματος, ον, id. quod ἀκύμαντος.

Ἄκυμος, *Eurip. Herc. fur.* 698. (ſi vera ſit lectio) pro

Ἀκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄκυπρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Veneris expers, *Heſ.* Ex α priv. & Κύπρις, *Venus*, quæ ita dicitur ab inſula Cypro, in qua educata & in primis culta fuit.

Ἀκύρημα, ατος, τὸ, infortunium, quo nihil adquiritur. Ab ἀκυρὴς.

Ἀκυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. & κύρω, *nanciſcor*.

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nullius dominio ſubjectus. Ex α priv. & κυριεύω, *dominor*.

Ἄκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

Ἀκυρολογία, ἡ, improprium loquendi genus, ſermonis improprietas, & abſurditas. Ab

Ἀκυρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui improprie loquitur. Ex ἄκυρος, & λόγος, *ſermo*.

Ἀκυρολόγως, valdè impropriè.

Ἄκυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auctoritate privatus, jus & poteſtatem non habens; (2) irritus; (3)

impropriùs ; (4) obſoletus ; (5) incertus. Ex α priv. & κῦρος, auctoritas. Hinc

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo ; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ Matt. 15.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio.

Ἀκύρωτος, ον, non firmatus, ſancitus ; irritus.

Ἀκυτήριον, ου, τὸ, idem quod ἀκυντήριον.

Ἄκυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκυθος.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exploratus non eſt. Ex α pr. & κωδωνίζω, tintinnabuli ſono & ſtrepitu exploro, veluti ſolebant explorari equi, an bellicos ſtrepitus ferre poſſent.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen, Hom. Il. 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκή.

Ἀκώλιστος, membro aliquo carens, vel truncatus.

Ἄκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, membris truncus ; (2) ſpeciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non impeditus. Ex α priv. & κωλύω, impedio.

Ἀκωλύτως, improhibitò, licenter, Gl. V.

Ἀκωμῳδήτως, ſine ludibrio. A α pr. & κωμῳδέω.

ἌΚΩΝ, οντος, ὁ, pen. corr. jaculum, ſpiculum, telum, Hom. Il. 4, 137.

Ἄκων, οντος, ὁ ἄκουσα, ης, ἡ, pen. prod. invitus, a. Ex α priv. & ἑκών.

Ἄκωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cono & faſtigio carens. Ex α priv. & κῶνος, conus.

Ἄκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, remus.

Ἅλα, mare, acc. ſing. ab ἅλς, mare.

Ἄλαβα, atramentum. Vox Cypria.

Ἀλαβάρχης, (& ἀλάβαρχος) alabarcha, propriè magiſter ſcripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

Ἀλαβαρχία, (ſ. ἀλαβαρχείη, Poët.) principatus ſc. Ethnarchæ.

Ἀλαβαρχέω, ſum alabarcha. Quidam autem volunt ἀραβ. in his omnibus. Ern.

Ἀλάβαστος, et ἀλάβαστρος, id. quod ἀλάβαστρον.

Ἀλαβαστροειδὴς, ὲς, alabaſtri ſpeciem referens.

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, parvus alabaſter. Dim.

Ἀλαβαστρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, alabaſtrites, ſc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαστρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem.

Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo alabaſtra reponuntur. Ex ἀλαβάστρον, & θήκη.

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabaſtrum ; (2) genus vaſis unguentarii (ex alabaſtro) ſine anſis, myrotheca lapidea ; lecythus.

Ἀλάβαστρος, ου, ὁ, vel ἡ, idem.

Ἀλαβαστροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, alabaſtra ferens.

Ἀλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, ſeu manubrio carens ; (2) qui prehendi nequit. Ex α priv. & λαβὴ, prehenſio.

Ἅλαδ', per Apoſtr. pro ἅλαδε, Adv. ad mare.

Ἁλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nàuta, mercator.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, faſtus, oſtentatio, jactatio, gloriatio, vaniloquentia, jactantia, inſolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνευμα, ατος, το, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus ; (2) facinus inſolens. Ab

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me oſtento, me vendito, falſa de me prædico, glorior ; (2) mentior. Τοῦ ἀλαζονεύεσθαι ἀποτρέπειν τοὺς συνόντας, Xenoph. τὰ ἔθη, Ariſt.

Ἀλαζονικὸς, ἡ, ὸν, ad oſtentationem pertinens, compoſitus ; (2) oſtentator, jactator. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζονικῶς, jactanter, glorioſe.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, ου, ὁ, oſtentator, animo tamen remiſſo & nugax. Ex ἀλαζών, jactator, χαῦνος, laxus, & φλύαρος, ineptiæ.

ἈΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ καὶ ἡ, inanis jactator, oſtentator, glorioſus, ſuperbus, arrogans ; (2) mendax ; (3) vagus.

Ἀλάθεια, veritas, Dor. pro ἀλήθεια.

Ἀλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀλάω, ſive ἄλημι, vagor, erro.

Ἀλάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non poteſt ; (2) quem nihil latet. Ex α priv. & λανθάνω, lateo.

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαΐος, αΐα, αΐον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

Ἀλαιὸς, antiquus. A παλαιός.

Ἀλακάτα, colus, Dor. pro ἠλακάτη.

Ἀλάκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtrepitum non edens. Ex α priv. & λακέω, ſono, ſtrepo.

Ἀλαλὰ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi ſolebat.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor.

Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum ; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλαλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem ; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum ; (2) tollo clamorem lætum ; (3) tollo clamorem triſtem, ululo ; (4) tinnio. Gl. V. ululo, tintinno ; ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. V. Κύμβαλον ἀλαλάζον. 1 Cor. 13, 1. Ab ἀλαλά.

Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, Hom. Il. 23, 73. erravi. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἠλάλημαι, a verbo ἀλάομαι.

Ἀλάλημι, vagor, erro. Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται, Heſiod. Ἔργ. 100.

Ἀλαλητέω, idem.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλή ; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris. Ab ἀλαλή.

Ἀλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis, Hom. Il. 2, 149. Ex α priv. & λαλητός.

Ἀλαλκέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro ἀλαλκεῖν.

Ἀλαλκέμεναι, arcere, præſ. idem, ſed Dorice.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulſo, arceo. Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα, Hom. Il. 19, 30. Ab ἀλκέω.

Ἀλαλκομενηῒς, ίδος, ἡ, auxiliatrix, Epitheton Minervæ, Hom. Il. 4, 8. Ex ἀλάλκω, juvo, & μένος, robur.

Ἀλαλκομένιος, nomen menſis, ap. Bœot.

Ἄλαλκον, 1 ſ. imp. ind. act. Ion. pro ἤλαλκον.

Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκτὴρ, auxiliator.

Ἀλαλκῶ, depello, arceo. Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ, Il. 23, 185. Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι, a Trojanis, Il. 21, 138. Ab ἀλκέω.

Ἄλαλος, ὁ καὶ ἡ, qui loqui non poteſt, mutus. Ex α pr. & λαλέω, vel λάλος.

Ἀλαλύκτημαι, erro ; (2) moleſte fero ; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, Hom. Il. 10, 94. Ab ἀλύσσω.

Ἀλάμπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendoris expers, non ſplendens, obſcurus. Ab

Ἀλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priv. & λάμπω, luceo, ſplendeo.

Ἀλάμπτεος, α, ον, idem.

ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, vagor, erro ; (2) incertus ſum. Ἤτοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο, Hom. Il. 6, 201.

ἈΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ καὶ ἡ, non videns, cæcus ; (2) obſcurus, caliginoſus, Steph.

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, Hom. Il. 10, 515. Ion. ἀλαοσκοπιὴ, cæca ſpeculatio. Ex ἀλαὸς, & σκοπέω, ſpeculor.

Ἀλαοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cæcos fœtus gignit ; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς. & τίκτω.

Ἀλαόω, ῶ, f. ώσω, cæco ; (2) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος—ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, Hom. Od. 9, 516. Ab ἀλαὸς.

Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, vaſtatu facilis, imbecillis, Hom. Il. 2, 675. Ab

Ἀλαπάζω, f. άξω, vaſto, diripio, diſſipo, exinanio, ſolo æquo. Νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας, Hom. Il. 11, 503. Ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν, Hom. Il. 5, 166. Ex α pl. & λαπάζω, vaſto.

Ἀλάπαξ' pro ἀλάπαξα, diſſipavi, vel ἀλάπαξε, diſſipavit, a. 1. indicat. act.

Ἅλας, ατος, τὸ, ſal. Ab ἅλς.

Ἀλασταίνω, crucior, mærore adficior. Ab

Ἀλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα, Il. 12, 163. Ab ἄλαστος, gravis.

Ἀλαστορία, ας, ἡ, ultrix conſcientia ; (2) diræ.

Ἄλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obliviſcendus, cujus indelebilis eſt memoria, Hom. Il. 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, Hom. Il. 22, 260.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviſcenda ; (2) ſceleſtus, exſecrandus ; (3) dæmon acerbus & ſanguinarius. Ex α priv. & λανθάνομαι, oblivìſcor.

Ἀλᾶτο, 3. ſing. imp. ind. med. Ion. pro ἠλᾶτο, & hoc contr. pro ἠλάετο, ab ἀλάομαι.

Ἅλατο, ſaliit, 3. ſing. a. 1. ind. med. Ion. & Dor. pro ἥλατο, a verbo ἅλλομαι, ſalio.

Ἁλατοπωλία, ας, ἡ, ſalis venditio ; (2) arbitrium vendendi ſalis. Ex ἅλς, ſal, & πωλέω, vendo.

Ἀλάχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. & λάχανον, olus.

Ἀλαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obſcura. Ex ἀλαὸς, & ὤψ, oculus.

Ἀλαωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cæcus, obſcurus.

Ἀλάωσα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠλάωσα.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. Ab ἀλαὸς, cæcus.

Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, moleſtus, aſper, gravis, dolorem adferens. Ἀλγεινὸν, τὸ, & ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος, dolor.

Ἀλγεινῶς, moleſte, cum dolore.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo & de corpore. Ἀλγεῖν παιδός τοῖς κακοῖς, ἐπὶ τοῖς κακοῖς τῶν φίλων, θάνατόν τινος· τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις ; Soph. Aj. 377. Ab eod. Hinc

Ἀλγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus.

Ἄλγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρὸς, ὰ, ὸν, dolorem adferens, moleſtus.

Ἀλγήσας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.

Ἀλγήσις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγητικὸς, ἡ, ὸν, dolori exprimendo aptum ; (2) dolorem afferens.

Ἀλγινόεις, εσσα, εν, moleſtus, acerbus. Ab

ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, Hom. Il. 1, 2, dolor ; (2) mœror, triſtitia ; (3) moleſtia ; (4) calamitas, malum. Hinc Comp. ἀλγίων, & Superlat. ἄλγιστος, moleſtior, moleſtiſſimus.

Ἀλγοῦσα, part. pr. act. f. g. contr. pro ἀλγέουσα.

Ἀλγύνθην, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠλγύνθην, a verbo ἀλγύνω.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio ; (2) mœrorem creo ; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. Τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι, Soph. Antig. 474. Μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις, idem, Trach. 489. Τοὐμὸν ἀλγύνει κέαρ, Eur. Med. 398. Ab ἄλγος.

Ἀλδαίνω, augeo. Ἀθλῶν ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν, Od. 18, 69. Ab

ἈΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo.

Ἀλδησάσκω, idem.

Ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, creſco, incrementum capio. Ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση ληΐου ἀλδήσκοντος, Il. 23, 599.

ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, ſ. tepor, qui eſt ex ſole ; (2) calor quilibet ; (3) vitatio, declinatio, effugium.

Ἀλεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor ; (2) vito. Ab ἀλέα.

Ἀλεαίνω, caleo ; (2) calefacio. Ab eod.

Ἀλέασθαι, Hom. Il. 13, 436. vitare, a. 1. inf. med. Poët. pro ἀλεύασθαι, a verbo ἀλεύω.

Ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, curæ plenus, moleſtus, Hom. Il. 2, 787. (2) triſtis ; (3) difficilis. Ab ἄλγος, dolor.

Ἀλεγίζω, f. ίσω, curo. Πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω, Heſ. Θεογ. 171. Ab ἀλέγω.

Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

ἈΛΕ'ΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες, Il. 16, 388. & Heſ. Ἔργ. 249. Οὐ σεῦ ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω, Il. 8, 483.

Ἀλέεινον, imp. ind. act. Ion. pro ἠλέεινον.

Ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, tepidus, calidus ; (2) æſtivus. Ab ἀλέα, tepor.

Ἀλεείνω, effugio, declino, evito. Ὑπερβασίας ἀλεείνων,

ἀλεείνων, *Heſiod.* Ἔργ. v. ult. πάτον ἀνθρώπων, *Il.* 6, 202. Ab ἀλέομαι.

Ἀλέες, in unum congregati; (2) frequentes, multi ſimul. Ab ἄλις.

Ἀλεή, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, *vito*.

Ἀλεία, ἡ, piſcatus, ut ἁλιεία.

Ἀλεία, ἡ, peregrinatio.

Ἀλείαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non eſt; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo*.

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina, Ab ἀλέω, *molo*.

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipſa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum. Ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἀλεινός, ἡ, ὸν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλεεινός.

Ἀλειπτήριον, ου, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui deſtinatus. Ab eod.

Ἀλείπτης, ου, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina inſtruit & exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἄλειπτον, ου, τὸ, ſuffitus præparatus. Ab eod.

Ἀλείς, præſ. part. act. verbi ἄλημι.

ἈΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum, *Hom. Il.* 11, 773. (2) poculum.

Ἀλειτεία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἀλείτω.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, *Hom. Il.* 3, 28.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. & λειτουργέω.

Ἀλειτούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis, Gl. V.

Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω.

Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.

ἈΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, inſtigo, exhortor. Ἀλείφειν μύρῳ τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, *Il.* 14, 175.

Ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλείψωσιν, *ungerent*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀλείφω.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, propulſator, per Syncop. pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arceo*.

Ἀλεκτόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus*.

Ἀλεκτορίς, ιδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτρύαινα, ἡ, idem.

Ἀλεκτορόλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, gallinacei criſtam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & λόφος, *criſta*.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & φωνὴ, *cantus*.

Ἄλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, non dicendus, celandus. Ex α pr. & λέγω, *dico*.

Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, idem.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iiſd.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, gallus, gallina. Ab

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. & λέκτρον, *lectus*, quia cantu ſuo facit, ut homines lectos relinquant.

Ἄλεκτωρ, ορος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α congr. vel privat. & λέκτρον, *lectus*.

Ἄλεν, *Hom. Il.* 22, 11. pro ἄλησαν, *concluſi ſunt*, aor. 2. paſſ. *Ion.* verbi ἁλίσκω, *capio*.

Ἀλέξαι, *juviſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, ſ. Alexandria, urbs. Ab Ἀλέξανδρος. Hinc

Ἀλεξανδρεύς, έως, ὁ, civis Alexandrinus.

Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. Ab ἀλέξω, *juvo*, & ἀνὴρ, *vir*, quaſi *fortis auxiliator*.

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventum, frigus arcens. Ab ἀλέξω, *arceo*, & ἄνεμος, *ventus*.

Ἀλέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξεῖν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν.

Ἀλεξέμεναι, pr.inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλέξειν.

Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ, *Il.* 9, 251. Ab ἀλέξω.

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήσειε, *avertiſſet*, 3. ſingul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulſatio; (2) defenſio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξήσω, *Hom. Il.* 6, 109, *juvabo*, futur. 1. indic. act. verbi ἀλεξῶ, pro ἀλεξέω, *juvo*.

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulſatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator; (2) defenſor, auxiliator. Ab ἀλεξέω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, propulſatorius; (2) defenſorius; (3) remedium præſtans.

Ἀλεξητικὸς, ή, ον, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητήρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, & ἀρὰ, *imprecatio*, *diræ*.

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, imprecationum depulſor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens, ſeu depellens ſagittas. Ex ἀλέξω, & βέλος, *ſagitta*.

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens, ſeu depellens malum; *Hom. Il.* 10, 20. (2) qui a vitio purgat & liberat. Ex ἀλέξω, & κακὸν.

Ἀλεξίλογος, ον, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hoſtilem.

Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, propulſans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, ſc. κακὰ, & βροτὸς, *homo*.

Ἀλεξίμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens mortem. Ex ἀλέξω, & μόρος, *mors*.

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adverſus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præſidium. Ab

Ἀλεξιφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, & φάρμακον, *venenum*.

ἈΛΕ'ΞΩ, futur. ξήσω, depello, arceo, *Hom. Il.* 1, 589. (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, *Xen.* ἀλλήλοις, *Iliad.* 3, 9.

Ἀλεός, οῦ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα.

Ἀλεότης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέα, *congrego*.

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεος, pro ἠλεὸς, *ſtolidus*, & φρὴν, *mens*.

Ἀλέπαδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. & λέπαδνα, *lora lata*.

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſquamatus, ſquamis carens. Ex α priv. & λεπιδωτὸς.

Ἀλέπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non decorticatus. Ex α priv. & λεπίζω, *decortico*.

Ἀλεστέον, molendum eſt. Ab ἀλέω.

Ἀλεστέος, έα, έον, molendus. Ab eodem.

Ἀλεστή, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεστὴς, ου, ὁ, molendinarius, Gl. V. Ab ἀλέω. Unde

Ἄλετος, ου, ὁ, ipſa molendi actio, molitura.

Ἀλετρεύω, fut. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλετρίβανος, ου, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur. Ex ἀλέω, *molo*, & τρίβω, *tero*.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

Ἀλετών, ῶνος, ὁ, piſtrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευάμενος, *devitans*, aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito*.

Ἀλεῦμαι, *vitor*, vel *vito*, præſ. indic. paſſ. vel med. *Dorice*, pro ἀλοῦμαι, a verbo ἀλέω, *vito*.

Ἀλευρίτης, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, cognomen Apollinis, quod ex farina vaticinia daret. Ex ἄλευρον, & μάντις, *vates*.

Ἄλευρον, ου, τό, farina. Ab ἀλέω.

Ἀλευροποιέω, ῶ, futur. ήσω, farinam facio, pinſo, molo. Ex ἄλευρον, & ποιέω, *facio*.

Ἀλευρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuiſſima farina tranſeat, unde et quidam interpretantur *Pollen*.

Ἀλευσάμην, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἠλευσάμην.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι (γρ. ἄλευε) χάλκειον, *Il.* 22, 285. Ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab ἀλέω.

ἈΛΕ'Ω, ῶ, futur. έσω, vel ήσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν, *Ariſt. Nub.* 1361.

Ἀλεώμεθα, 1. pl. præſ. conj. med.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio; *Heſiod.* (2) munimentum, tutamen. Ab ἀλέω.

Ἀλέως, *Adv.* confertim. Ab ἄλις, *ſatis*, *abunde*.

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω.

Ἀληθάργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lethargo, ſeu veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus*.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α, & λήθη, *oblivio*.

Ἀληθείη, *veritas*, *Ion.* pro ἀλήθεια.

Ἀληθὲς, *Adv.* revera, profecto; (2) *Adv.* admirantis. Ab eod.

Ἀληθευτικὸς, ή, ὸν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus ſum; (3) integer, ſincerus ſum, non fucatus; (4) verum eſſe doceo, pro vero probo. Ἀληθεύω σοι τοῦτο, ἀληθεύομαι, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Gal. 4, 16. Ab

ἈΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) ſincerus. Hinc

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθινολογία, ἡ, veritas, ap. Plat.

Ἀληθινὸς, ή, όν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* vere, veraciter.

Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, & γνῶσις, *cognitio*.

Ἀληθοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & ἔπω, *dico*.

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθὴς, & μάντις, *vates*.

Ἀλήθω, f. αλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo*.

Ἀληθῶς, *Adv.* vere. Ab ἀληθὴς, *verus*.

Ἀλήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſegetes non habens; (2) ſine præda; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *ſeges*, vel ληΐη, *præda*.

Ἀλήϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α priv. & ληϊστὴς, *prædo*.

Ἄληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, qui nunquam ceſſat. Ex α priv. & λήγω, *deſino*.

Ἄληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, communis, ſorte non diviſus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. & λαγχάνω, *ſortior*.

Ἀλήληκα, *molui*, 1 ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ἤληκα.

Ἀληλεσμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἠλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor*. perf. paſſ. indic. *Æol.* pro ἄλημι, vel *erravi*, *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo*.

Ἀλήλιφα, 1. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo aſtutus, & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro*.

Ἀλήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἄλημι, erro, congrego. Ἀργείους ἐκέλευσε ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ἡ, error vagatio; (2) peritia regionum e pergrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἁλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *captum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἄληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui captus non eſt; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehenſibilis; (4) incomprehenſibilis. Ex α priv. & ληπτὸς, *captus*.

Ἀλήπτως, *Adv.* more eorum, quæ capi nequeunt; (2) ſine reprehenſione, abſque crimine vel condemnatione.

Ἀλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἄλις, *affatim*.

Ἀλήσιον, quidquid moli poteſt. Ab ἀλήθω.

Ἄλησις, ἡ, id. quod ἄλη, ap. *Arat.*

Ἀλήστευτος, ον, latronibus non obnoxius. Ab α pr. & ληστεύω, *prædor*.

Ἀλητεία, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἄληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, quod ἄλαστος.

Ἄληται, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλήτας, *vagus*, *Dorice* pro ἀλήτης.

Ἀλητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ξεῖνός τις

δύς με

δύστηνος ἀλητεύῃ κατὰ δῶμα, mendicantium more vagatur, Odyſſ. 17, 501. Ab

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι. Hinc

Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.

Ἀλητοειδής, ὲς, farinæ ſimilis. *Hipp.* Ab

Ἄλητον, το, farina.

Ἀλθαία, & *Ionice* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ ſilveſtris genus. Ab ἄλθω, *ſano.*

Ἀλθαίνω, medeor. Ab eod.

Ἄλθεξις, εως, ἡ, ſanatio. Ab eod.

Ἄλθετο, *ſanabatur*, 3. ſ. imp. paſſ. *Ion.* pro ἤλθετο. *Il.* 5, 425.

Ἀλθευς, έως, ὁ, medicus. Ab

Ἀλθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod.

Ἀλθήεις, εσσα, ῆεν, ſanitati utilis, ſaluber. Ab eod.

Ἀλθήσκω, f. θήσω, ſano, medeor. Ab eod.

Ἀλθηστήριον, ου, τὸ, medela, remedium.

Ἄλθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum. Ab

ΑΛΘΩ, ſano; (2) augeo.

Ἁλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, conſilium. Ab ἅλις, *ſatis, abunde.*

Ἁλία, ας, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *ſal.*

Ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, & αἰετὸς, *aquila.*

Ἁλιαής, έος, ὁ ϗ ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, *mare*, & ἄημι, *flo.*

Ἁλιαίετος, ου, ὁ, idem, quod ἁλιάετος.

Ἁλίαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſale conditus. Ab ἅλς.

Ἁλιάς, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piſcatrix. Ab eod.

Ἀλίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, *Hom. Il.* 2, 797. (2) vehemens; (3) non deſinens. Ex α priv. & λιάζω, *propero, agito, exeo.*

Ἀλιβάνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus. Ex α priv. & λιβανωτὸς, *thus.*

Ἀλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, quaſi vinum mortuum; ἀλίβαντες, anni. Ex α priv. & λιβὰς, *fons*, quaſi expers vitalis humoris.

Ἁλίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, marigradus. Ex ἅλς, *mare*, & inuſ. βατέω, *gradior.*

Ἁλίβατος, altus, *Dor.* pro ἠλίβατος, q. v.

Ἁλιβδύω, futur. ύσω, ſubmergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, & δύω, *mergo.*

Ἁλίβρεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, & βρέχω. Unde

Ἁλίβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a mari abluitur.

Ἁλίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinum quemdam fremitum edens, quaſi marifremus. Ex ἅλς, *mare*, & βρέμω, *fremo.*

Ἁλίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſalem comedens; (2) a mari exeſus. Ex ἅλς, *ſal*, vel *mare*, & βρώσκω, *comedo.*

Ἁλιγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari vicinus. Ex ἅλς, & γείτων, *vicinus.*

Ἁλιγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, & γείνομαι, *naſcor.*

ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, ſimilis.

Ἁλιδινής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, & δίνη.

Ἁλίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, & δρομέω, *curro.*

Ἁλιδύω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς. & δύω.

Ἁλιεία, ας, ἡ, piſcatio, piſcatus. Ab ἁλιεύς.

Ἁλιεῖς, pro ἁλιέες vel ἁλιέας, *piſcatores*, nom. vel accuſat. plural. ab ἁλιεὺς, έως.

Ἁλιεργής, ές, in mari laborans, piſcator; (2) purpureus, quaſi e mari factus.

Ἁλιερκής, έος, ὁ ϗ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, & ἕρκος, *ſeptum.*

Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio. Ab ἁλιεύω.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιευτής, οῦ, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc

Ἁλιευτικός, ή, όν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτική, ſcil. τέχνη, ars piſcatoria.

Ἁλιευτικῶς, *Adv.* more piſcatorio.

Ἁλιεύω, f. εύσω, piſcor. Ὑπάγω ἁλιεύειν, *Joan.* 21, 3. Ab ἁλιεύς.

Ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) ſale condio, conſpergo. Ἁλίζειν, στρατὸν, ἁλὶ ἁλισθήσεται, ſale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *ſal*, vel ἅλις, *ſatis, coacervatim.*

Ἁλίζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ζωννύω, *cingo.*

Ἁλιήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιηχέα, *mariſonum*, accuſ. ſing. ab ἁλιηχής.

Ἁλιηχής, έος, ὁ ϗ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἦχος, *ſonus.*

Ἀλίθιος, *ſtultus*, *Dor.* pro. ἠλίθιος.

Ἄλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime lapidoſus. Ex α priv. & λίθος, *lapis.*

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, ſalſugo. Ab ἅλς.

Ἁλίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari ſitus eſt, ut inſulæ. Ex ἅλς, & κλύζω, *alluo.*

Ἁλικὸς, ἡ, ὸν, maritimus. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλίκος, *quantus*, *Dorice* pro ἡλίκος.

Ἁλίκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, mari, ſ. ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς, & κράω, *miſceo.*

Ἁλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς, & κρείων, *regnans.*

Ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς, & κρηπίς.

Ἁλικρόκαλος, ον, marinis calculis obſitus. Ex ἅλς, & κροκάλη, *lapillus litoralis.*

Ἁλίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus; (2) ventus, quia in mari ſtrepitum excitat; eſt et *Epith.* maris ipſius. Ex ἅλς, & κτυπέω.

Ἁλικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικίς.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, & μέδω, *regno.*

Ἀλίμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, portu carens. Gl. V. importuoſus. Ex α priv. & λιμὴν, *portus.*

Ἀλιμένωτος, ον, idem. *Heſ.*

Ἁλιμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in mari agitans conſilia, ſollicitus in mari. Ex ἅλς, & μῆδος.

Ἁλίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari permiſtus. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἅλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare.*

Ἄλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, *fames.*

Ἁλιμυρήεις, εσσα, ῆεν, in mare cum ſonitu fluens, *Hom. Il.* 21, 190. Ex ἅλς, & μύρω.

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἀλίω.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum.

Ἀλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab ἀλινδέω.

Ἀλινέω, & ἀλείνω, ungo.

Ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato.* Unde

Ἁλινηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in mari natans.

Ἁλίνιτρον, ου, τὸ, ſalpetrum, ſal-petræ. Ex ἅλς, & νίτρον, *nitrum.*

Ἅλινος, ίνη, ινον, ex ſale confectus. Ex ἅλς.

Ἄλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α priv. & λίνον, *rete.*

Ἀλινός, ὸν, venuſtus, lepidus.

Ἅλιξ, *ſtatura*, *Dor.* pro ἧλιξ.

Ἁλίοιο, *Ion.* pro ἁλίου, ab ἅλιος.

Ἁλιόκαυστος, *ſole toſtus*, *Dor.* pro ἡλιόκαυστος.

Ἅλιος, *ſol*, *Dor.* pro ἥλιος.

Ἅλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Hom. Il.* 4, 26. Ab ἅλς, *mare.*

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς, & τρέφω, *nutrio.*

Ἁλιόω, f. ώσω, vanum, ſeu irritum reddo. Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, fruſtra miſit, *Il.* 16. 737. Ab ἅλς, *mare.*

Ἀλίπαινα, ων, τὰ, quæ conſtant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἀλιπής.

Ἀλιπαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſqualidus; (2) ſupplex. Ab eod.

Ἁλίπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus; (2) mari, ſeu unda marina conſperſus. Ex ἅλς, *mare*, ſeu *ſal*, & πάσσω, *conſpergo.*

Ἁλίπεδον, ου, τὸ, ſolum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities ſive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus.*

Ἀλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguedine carens; (2) macilentus; (3) ſiccus, aridus. Ex α priv. & λίπος, *pinguedo.*

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, & πλαγκτὸς, *vagus.*

Ἁλιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἅλς, & πλάνος, *erro, vagus.* Hinc

Ἁλιπλανία, ας, ἡ, erratio, ſeu vagatio in mari.

Ἁλίπλοος, *Hom. Il.* 12, 26, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare navigans, ſeu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio.*

Ἁλίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, odorem maris habens, mare redolens; (2) per mare, in mare flans. Ex ἅλς, & πνέω, *ſpiro.*

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. Ex ἅλς, *mare*, & πορφύρα, *purpura.*

Ἁλιῤῥόθιον, ου, τὸ, fluctus marinus.

Ἁλιῤῥόθιος, ον, marinus. Ab

Ἁλίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, marifluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Subſt.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

Ἁλίῤῥοος, *contr.* ἁλίῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ marifluus, circa mare, ad mare, in mare fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo.*

Ἁλίῤῥυτος, ον, marinus, quod mari alluitur.

ΑΛΙΣ, *Adv.* ſatis, abunde; (2) adfatim, magna copia; (3) confertim, coacervatim.

Ἁλὶς, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἅλς, *ſal.*

Ἆλις, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.

ΑΛΙΣΓΈΩ, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo. *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8.

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. Ab ἀλισγέω.

ΑΛΙΣΚΩ, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum perago; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus eſt, Gl. V. a. 2. Ἁλίσκειν τὴν πόλιν· ἁλῶναι τῷ κόρης ἔρωτι, ἐπὶ κακοῖς ἔργοις, μανίᾳ, ἀπάταις, capi; κλοπῆς, μιᾷ ψήφῳ, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδόμενος, convinci; τὴν γραφὴν, damnari; ὑπὸ τῶν λῃστῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνείποντο αὐτοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι· ϗ τὰ παιδάρια, ϗ ἡ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos ſequebantur, omnes captæ ſunt. Pueri quoque & præda omnis abducta, *Arrian.* 1, 1. Ἀσεβῶν οὗτος ἥλωκε, convictus eſt impietatis, *Dem.*

Ἅλισις, εως, ἡ, ſalitura, Gl. V. Ab ἁλίζω.

ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, aliſma, planta.

Ἁλισμὸς, οῦ, ὁ, ſalitura, ipſe actus ſaliendi. Ab ἁλίζω, *ſalio.* Unde

Ἁλισθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. ἁλίζω.

Ἁλίσπαρτος, ὁ ϗ ἡ, ſale conſperſus, (per contumeliam;) (2) graviter per injuriam verberatus, et vix ſanabilia vulnera inde habens; ap. *Com.* Ern.

Ἁλιστεφής, ὲς, mari cinctus.

Ἁλίστονος, ον, a maris allapſu ſtrepens, reſonans.

Ἁλιστὸς, ἡ, ὸν, ſalitus, ſale conditus.

Ἀλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi ſe volutant animalia. Ab ἀλίω, *voluto.*

Ἁλίστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto.*

Ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἀλινδέω, pro ἀλίω, *volvo.*

Ἀλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτάνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicari non poteſt; (2) qui ſupplicando exorari non poteſt, inexorabilis. Ex α priv. & λιτανεύω, *ſupplico.*

Ἁλιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mari adjacens; maritimus; (2) demiſſus, humilis; (3) vadoſus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo.*

Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mari finitimus, ſeu conterminus. Ex ἅλς, & τέρμα, *terminus.*

Ἀλιτεύω, fut. εύσω, pecco. Ab

ΑΛΙΤΈΩ, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) ſcelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτήμενος, peccans, peccator, nocens. Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμὰς, *Il.* 24, 586. Hinc

Ἀλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, ſcelus, flagitium.

Ἀλιτημοσύνη, ἡ, idem.

Ἀλιτημένος, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠλιτημένος.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peccator, peccatrix; *Hom. Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.

Ἀλιτήμωρος, al. ἀλιτήμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus, ſtultus. Ex ἀλιτέω, & μωρὸς.

Ἀλιτήριος, ου, ὁ, peccator, ſceleratus, flagitioſus; (2) qui voto ac ſpe excidit, qui ſcopum non eſt adſecutus.

Ἀλιτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, exitioſus. Ab ἀλιτήριος.

Ἀλιτηρὸς, οῦ, ὁ, ſceleratus, fœdus. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanam ſeu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀλίτοντο, *offendebant*, 3 pl. imperf. indic. paſſ. *Ionice* pro ἠλίτοντο, a verbo ἀλίτομαι.

Ἀλιτόξεινος, ον, qui hoſpitem violavit.

Ἀλιτραίνω, pecco, ſcelerate ago. Ὥς τέ τῳ ἀφραδίῃς ἀλιτραίνηται ὀρφανὰ τέκνα, *Heſiod.* Ἔργ. 328. Ab ἀλιτρός,

Ἀλιτρία, ας, ἡ, ſcelus. Ab eod.

Ἀλιτρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, improbè vivens. Ab ἀλιτρὸς, & βίος, *vita*.

Ἀλιτρόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente peccans, peccator. Ex ἀλιτρὸς, & νόος, *mens*.

Ἁλίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, & τρέπω, *verto*.

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, peccator, ſceleratus, *Hom. Il.* 8, 361. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτροσύνη, ης, ἡ, peccatum. Ab ἀλιτρὸς.

Ἁλίτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex mari alitur, v. g. piſcatu, vel eſu piſcium marinorum. Ex ἅλς, *mare*, & τρέφω, *nutrio*.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari abſumptus, vel attritus. Ex ἅλς, & τρύω, *vexo*.

Ἁλίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, a mari percuſſus. Ex ἅλς, & τύπτω, *percutio*, *verbero*.

Ἁλίτυπτος, idem & ex iiſd.

Ἁλιφθορία, ας, ἡ, *Ionice* ἁλιφθορίη, perditio in mari, naufragium. Ab

Ἁλιφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in mari perdens, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo*.

Ἁλιφλοιός, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi mari-cortex, ſeu ſali-cortex, ſpecies quercus. Ex ἅλς, & φλοιὸς, *cortex*.

Ἁλίχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex mari lænam habens, purpuratus. Ex ἅλς, & χλαῖνα, *læna*.

ἈΛΙ'Ω, fut. ίσω, volvo, voluto.

Ἁλίως, *Adverb.* fruſtra. Ab ἅλιος, *irritus*.

Ἀλκὰ, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde

Ἀλκάζω, fortiter ago. pugno, *Etym.*

Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo ſibi robur addere ſolet; item cæterorum animalium. Ab eod.

Ἀλκαίοιο, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἀλκαίου.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præſidium, *Hom. Il.* 5, 644. Ab ἀλκή.

Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ ſilveſtris genus.

Ἀλκείδαο, *Alcidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro Ἀλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules*.

Ἀλκέω, ῶ, fut. ήσω, arceo, auxilior. Ab

ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, ſtrenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conferuntur manus; quia tum res venit ad vim pugnantium. *Ern.*

Ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robuſtus; (2) fortis, ſtrenuus. Ab ἀλκή, *robur*.

Ἀλκὶ. *robori*, dat. ſing. ab ἄλξ, *robur*.

Ἀλκιβιάδιος, herba quædam faciens contra ictum ſerpentum, ſpecies anchuſæ.

ἈΛΚΙ'ΒΙΟΣ, idem

Ἀλκίμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

Ἀλκίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrenuus in pugna, ſtrenue pugnans. Ex ἀλκή, & μάχομαι.

Ἄλκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Hom. Il.* 3, 338. vel ἄλκιμος, ίμη, ιμον, robuſtus, fortis. Ab ἀλκή, *robur*.

Ἀλκίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortis & prudens. Ex ἀλκή, & φρὴν, *mens*.

Ἀλκμαιωνίδαι, *Alcmæonidæ*, nom. pl. ab Ἀλκμαιωνίδης, *Alcmæonides*, *filius vel unus ex poſteris Alcmæonis.*

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propugnator, *Hom. Il.* 14, 485. Ab ἀλκή. Hinc

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, auxilium, remedium.

Ἀλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, & κύω, *gravida ſum*, quoniam in mari nidificat & parit.

Ἀλκυόνειον, ſive ἀλκυόνιον, ου, τὸ, ſpuma maris concreta, admiſtis ſordibus tenuiſſimis.

Ἀλκυόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, halcedonius. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυονὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδών· & (2) adjective halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυονίτιδες, αἱ, dies, quæ Halcyonia dicuntur.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, ſive halcyone. Ex ἅλς, & κύω. vide ἀλκυδών.

Ἄλκω, vel ἀλάλκω, f. ξω, id. quod ἀλκέω.

Ἀλλὰ, ſed, aſt, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, *Ph.* aſt enim, ἀλλὰ δὴ ϗ, quinimo, Gl. V. ſed &; ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, *Ph.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Ph.* imo, vero, ſed enim, Gl. V. ἀλλ' ὅμως, attamen, *Ph.*

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) viciſſitudo; (4) manſio iter facientium. Ab ἀλλάττω.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀλλακτικὸς, ὴ, ὸν, ex pacto ſequens, pacto conſentaneus. Ab eod.

Ἀλλακτὸν, οῦ, τὸ, lignum quo geſtabantur onera. Sic dictum a permutatione geſtationis ex humero in humerum. Ab ἀλλάσσω.

Ἀλλάλοισι, *Dor. & Ion.* pro ἀλλήλοις.

Ἀλλαλοφονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, ῶ, fut. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, & ποιέω, *facio*.

Ἀλλαντοπωλέω, vendo farcimina.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, ſeu farcimina quævis vendit. Gl. V. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλλὰξ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, viciſſim. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλάξαιτο, 3. ſ. a. 1. optat. med. v. ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio.

ἈΛΛΑ͂Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, ſeu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuſo, a culpâ libero; ἀλλάσσομαι, mutor, & muto; ἠλλάγη, mutatus eſt, a. 2. paſſ. ἠλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλάσσειν χρυσοῦ ἀργύριον, τὸ ἑαυτοῦ εἶδος ἐς πολλὰς μορφὰς, χροιάν· ἀλλάσσεσθαι οἶνον σίτου, νόμισμα χρημάτων, ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων· τὴν ἐλευθερίαν τῆς σφαγῆς, cæde redimere; τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν, *Luc.*

Ἀλλαχῇ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliunde. Ab eod.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi. Ab eod.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorſum, alium in locum, alibi. Ab eod.

Ἀλλαχοῦ, *Adv.* alibi, alio. Ab eod.

Ἀλλάαν, *Æol.* pro ἄλλαν, ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, *Hom. Il.* 23, 252. *congregabam*, imperf. indic. act. *Poët.* & *Ionice* pro ἀνέλεγον, a verbo ἀναλέγω, *congrego*.

Ἀλλέες, *Poët.* pro ἀολλέες, ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, *congregaſſe*, a. 1. infin. act. *Poët.* pro ἀναλέξαι, a verbo ἀναλέγω, *congrego*.

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

Ἀλλεπάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἄλλῃ, *Adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορέω, ῶ, fut. ήσω, aliud verbis, aliud ſenſu oſtendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ ſe ferunt. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλο, *aliud*, & ἀγορέω, *prædico*. Hinc

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab

Ἀλληγορητὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud intelligitur. Hinc

Ἀλληγορικὸς, ὴ, ὸν, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορικῶς, *Adverb.* allegorice.

Ἀλληγορούμενα, nom. pl. præſ. part. paſſ. n. g. ab ἀλληγορέω.

Ἄλληκτος, *non ceſſans*, *Æol.* pro ἄληκτος.

Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, qui mutua fidejubent, ſatiſdant. Ex ἀλλήλων, & ἐγγύη, *ſponſio*. Hinc

Ἀλληλέγγυον, ου, τὸ, mutua fidejuſſio.

Ἀλληλεγγύως, *Adv.* cum mutua fidejuſſione.

Ἀλλήλῃσι, *Ionice* pro ἀλλήλαις.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, ſeu dico, *Heſ.* Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Suic.* Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua ſcriptio. Ex ἀλλήλων, & γράφω.

Ἀλληλοδιάδοχος, ὁ ϗ ἡ, continua ſerie ſuccedens. Ab ἀλλήλων, & διάδοχος, *ſucceſſor*.

Ἀλληλοδαδόται οἱ, qui ſe mutuo devorant. Ab ἐδωδὴ, *cibus*.

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo ſe interficere. Ab ἀλλήλους, & κτείνειν.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων, & μάχομαι, *pugno*. Hinc

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ſeco. Ex ἀλλήλων, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio. Ex ἀλλήλων, & τυπέω, *ferio*, *verbero*. Hinc

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, coaduno.

Ἀλληλουχία, ας, ἡ, cohærentia mutua, ſeries rerum inter ſe connexarum, Gl. V. compago, compages. Ab

Ἀλληλοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo*.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo vorare. Ex ἀλλήλους, & φαγεῖν, *comedere*. Hinc

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuo ſe devorantes.

Ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo ſe deſtruere, perdere. Ex ἀλλήλους, & φθορὰ, *perditio*.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua conſumptio, mutua perditio. Ex iiſd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ ϗ αἱ, mutuo ſe interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων, & φόνος, *cædes*.

Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ ϗ αἱ, ex ſe invicem enaſcentes, mutuum ortum habentes. Ex ἀλλήλων, & φυὴ, *natura*, ſive φύω, *naſcor*.

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλους, invicem, mutuo; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλήλως, mutuo, *Adv.* Gl. V. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorſum; ἄλλην ϗ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος, & γένος.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀλλογνοῶν, deſipiens, delirans. Ex ἄλλος, & γινώσκω, *cognoſco*.

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γνωτὸς, *notus*.

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus, *Hom. Il.* 3, 48. Ex ἄλλος, *alius*, & δάπεδον, *ſolum*.

Ἀλλοδημία, ἡ, peregrinatio. Ab ἄλλος, & δῆμος.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor, quam verum eſt. Ex ἄλλος, & δόξα, *opinio*. Hinc

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diverſitas.

Ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος, & ἔθνος, gens.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, & εἶδος, forma.

Ἄλλοθεν, Adv. aliunde. Ab ἄλλος.

Ἄλλοθι, Adv. alibi, alio loco. Ab eodem.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, alia voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, & θρόος, vox.

Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλος, & οἶνος, vinum.

Ἀλλοιόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, varie poſitus. Ex ἀλλοῖος, varius, & τίθημι, pono.

Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diverſus, varius. Ab ἄλλος. Hinc

Ἀλλοιόστροφος, ον, e diverſis verſibus compoſitum carmen.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diverſitas, variatio.

Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. Ab

Ἀλλοιότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, & τρόπος, mores.

Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diverſum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, οῦμαι, mutor. Ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας, Thuc. Ab ἀλλοῖος.

Ἀλλοιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, mutabilis.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.

Ἀλλοιωτικὸς, ἡ, ὸν, immutativus, ad mutandum aptus. Ab

Ἀλλοιωτὸς, ἡ, ὸς, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas.

Ἀλλόκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus, prodigioſus; (2) inuſitatus; (3) abſurdus, rationi non conſentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, & τόκος, partus.

ἍΛΛΟΜΑΙ, futur. οῦμαι, ſalio, ſalto; ἥλατο, a. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἄλλοιτο, Xen. Ἀνήρετ'-ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας, ſcil. περὶ, Ariſt. Nub. 145.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab alio ad alium ſe transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconſtans, Epitb. Martis, ſc. fortunæ bellicæ, Gl. V. verſipellis, Hom. Il. 5, 831. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, alius.

ἌΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.

Ἄλλοσε, Adv. alio, alium in locum.

Ἄλλοτε, Adv. alias, alio in tempore.

Ἀλλότερρος, alienus, Æol. pro ἀλλότριος.

Ἄλλοτι, Adv. utrum? numquid? Ab eodem. Ἄλλοτι ἢ; num, numquid? quaſi eſſet, τί ἄλλο ἢ; quid aliud, quam? Ἄλλοτι ἢ περὶ πλείστου ποιῇ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται, id eſt, nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi? quaſi eſſet, τί ἄλλ' ἢ περὶ πλείστου ποιῇ, quid aliud, niſi plurimi facis?

Ἀλλοτριόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alienum ſectatur torum, Suic. Ex ἀλλότριος, & γάμος.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienarum rerum inſpector, alieni ſpeculator, curas alienas agens, ardelio, qui ſeſe alienis & nihil ad ſe attinentibus rebus immiſcet. Ex ἀλλότριος, & ἐπίσκοπος, inſpector.

Ἀλλοτριολογέω, aliena, abſurda loquor.

Ἀλλοτριομορφοδίαιτος, ον, aliam ſemper ſpeciem habens. Epitb. Naturæ.

Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νόμος, lex.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, deſciſco a fide. Ex ἀλλότριος, & πράττω.

Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala ſedulitas in alienis. Ex ἀλλότρια, & πράσσω, ago.

Ἀλλότριος, ια, ιον, alienus, non proprius, qui eſt alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non conſentaneus. Ab ἄλλος. Hinc

Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi.

Ἀλλοτριούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſæ naturæ, Suic. Ex ἀλλότριος, & οὐσία.

Ἀλλοτριοφαγέω, ῶ, aliena comedo.

Ἀλλοτριοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος, & φάγος, vorax.

Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis invideo.

Ἀλλοτριοφρονέω, diverſa ſentio, diverſas partes ſequor; item, alieno ſum animo.

Ἀλλοτριόχωρος, ον. alienigena.

Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀλλοτριοῦντες σωμάτων τὴν πόλιν, evacuantes, Thuc. Ab ἀλλότριος. Unde

Ἀλλοτρίως, Adv. aliene.

Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.

Ἀλλοτροπέω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, & τρέπω, verto.

Ἀλλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alius & diverſus apparet. Ex ἄλλος, & φαίνομαι, appareo.

Ἀλλοφάσσω, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio ſum; (3) deſipio. Ex ἄλλος, & φάσσω, dico.

Ἀλλόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, & φάω, occido.

Ἀλλοφράζω, aliter dico, pronuncio.

Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, ſ. in animo habeo; Hom. Il. 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) inſanio; (3) exanimor. Ex ἄλλος, & φρὴν, mens.

Ἀλλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui alius naturæ eſt.

Ἀλλοφυλισμὸς, οῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex alia tribu, qui diverſæ eſt gentis, ſeu nationis, externus, peregrinus, diverſi generis, ſeu diverſæ naturæ, Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, & φυλὴ, tribus.

Ἀλλοφωνία, ἡ, diverſitas linguæ.

Ἀλλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος, & φωνὴ, vox.

Ἀλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore ſum. Ab

Ἀλλόχροος, contr. ἀλλόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alio colore, in quo color ſubinde mutatur, Ph. ἀλλόχροος, diſcolor, ἀλλόχροοι, diſcolores. Ex ἄλλος, & χρόα, color.

Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, aliam corporis ſpeciem gerens. Ex ἄλλος, & χρόα, vel χρώς.

Ἄλλυδις, Adv. alibi; (2) alio; (3) aliorſum, Hom. Il. 11, 486. Ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, reſolvebat, Poëtice pro ἀνέλυε.

Ἄλλυτος, inſolubilis, Poët. pro ἀνάλυτος.

Ἄλλως, Adv. aliter, aliorſum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) fruſtra, incaſſum. Ab ἄλλος.

Ἄλλωστε, Adv. ἄλλως τε, præſertim, Gl. V. præſertim cum, Ph. Ab eod.

Ἅλμα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab ἅλλομαι, ſalio.

Ἅλμενος, ſaltans, præſens part. med. per Syncop. pro ἀλλόμενος, a verbo ἅλλομαι.

Ἅλμευσις, εως, ἡ, muria; (2) actio ſervandi in muria. Ab ἁλμεύω.

Ἁλμευτὴς, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria, ſalgamarius; (2) ſalſamentarius. Ab eod.

Ἁλμεύω, f. εύσω, muria condio, in muria ſervo. Ab ἅλμη.

Ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, ſalſilago; (2) mare. Ab ἅλς, mare. Hinc

Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſalſus, ſalſuginoſus.

Ἁλμυπότις, ἡ, maribiba, muriam bibens.

Ἁλμυρίζω, ſalſus ſum.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, aqua ſalſa, muria.

Ἁλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſalſus. Ab ἅλμη.

Ἁλμυρότης, ἡ, ſalſugo.

Ἁλμυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἁλμυρός.

Ἁλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eodem.

Ἀλξ, ἀλκὸς, ἡ, occurrit dativus ἀλκὶ, robur.

Ἀλοηθεὶς, tritus, a. 1. part. paſſ. ab ἀλοάω.

ἈΛΟΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo, (3) cædo, percutio. Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα, 1 Corinth. 9, 9. Λίθοις ἀλοῶν τινα, Ælian.

Ἄλοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens λοβόν. Epitb. victimæ, cujus extra, velut jecur, cor, non habent caput, Ern. Ex α priv. & λοβός.

Ἀλογέομαι, a ratione aberro, non ſum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde

Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adſpernor, negligo, non curo; ἀλογοῦμαι, ratione deſtituor.

Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) ſilentium.

Ἀλογιστὶ, Adv. ſine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.

Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab

Ἀλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ratione & conſilio aliquid faciens, inconſideratus; irrationabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & λογίζομαι, rationem ineo.

Ἀλογίστως, Adv. inconſiderate, incogitanter.

Ἀλογοθέτητον, indiſcuſſum, Gl. V. Ex α priv. & λογοθετῶ, ratiocinor, diſcutio.

Ἄλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationis expers; (2) in neut. a ratione alienum; (3) ſermonis expers; hoc eſt, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut ſurdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) in neut. incommodum, moleſtum, ap. Plat. Ex α priv. & λόγος.

Ἀλογοτροφεῖον, -ου, τὸ, brutorum animantium ſtabulum. Ex ἄλογος, & τροφεῖον.

Ἀλόγως, Adv. ſine ratione; immerito, Ph. (2) brutorum more; (3) abſurde.

ἈΛΟ'Η, ης, ἡ, Aloë, herba.

Ἀλοηνδάριον, ου, τὸ, medicina ad ſolvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.

Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, Ph. Ab ἀλοᾶν.

Ἀλοητος, οῦ, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω, trituro.

Ἁλόθεν, Adv. e mari. Ab ἅλς, mare.

Ἀλοία, 3. ſ. imp. ind. act. Ion. & contr. pro ἠλοίαε, ab

Ἀλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία, Iliad. 9, 564. Ab ἀλοάω.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α priv. & λοιδορέω, convicior.

Ἀλοιδορήτως, ſine conviciis.

Ἀλοίδορος, ον, idem.

Ἁλοίην, captus ſim, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contuſor, percuſſor, pulſator. Ab ἀλοιάω.

Ἁλοίμαν, ſaliverim, 1. ſing. aor. 2. optat. med. Dor. pro ἡλοίμην, a verbo ἅλλομαι.

Ἀλοιμὸς, οῦ, ὁ, tectorium parietum, Euſt. Ab ἀλείφω.

Ἀλοῖτις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.

Ἀλοιτὸς, οῦ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, pecco.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. Hom. Il. 9, 208. Ab ἀλείφω, ungo.

Ἀλοκίζω, f. ίσω, ſulco. Ab ἄλοξ.

Ἁλόντε, capti, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, capio.

Ἄλοξ, οκος, ὁ, ſulcus; vulnus, Eurip. Herc. Fur. 164. Idem quod αὖλαξ.

Ἁλοπήγια, ων, τὸ, ſalinæ, locus, in quibus ſal concreſcit. Ab

Ἁλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in ſalinis ſalem concreſcere facit, ſalarius. Ex ἅλς, ſal, & πήγνυμι, compingo.

Ἄλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cortice carens; (2) ſquamarum expers. Ex α priv. & λέπος.

Ἆλος, clavus, Dor. pro ἧλος.

Ἁλοσάχνη, ης, ἡ, arida ſpuma maris. Ex ἅλς, mare, & ἄχνη, ſpuma.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, Hom. Il. 20, 207. Ex ἅλς, mare, & ὕδωρ, aqua.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand.

Ἁλοτρίψ, ιβος, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur. Ex ἅλς, ſal, & τρίβω, tero.

Ἁλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, mare, & ἔργον, opus.

Ἁλουργιαῖος, α, ον, idem.

Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, veſtis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iiſd.

Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iiſd.

Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὸν, & πωλέω, vendo. Hinc

Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vendendi purpuram.

Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλουργὸς, ἡ, ὸν. purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον.

Ἁλοὺς, *captus*, *Hom. Il.* 2, 374. a. 2. part. paſſ. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λούω, *lavo*.

Ἀλουτέω, ῶ, f. ήσω, illotus ſum, abſtineo a lotionibus.

Ἄλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, illotus. Ex α priv. & λούω, *lavo*.

Ἄλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, criſtam non habens, *Hom. Il.* 10, 258. Ex α priv. & λόφος, *criſta*.

Ἀλόχευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. & λοχεύω, *pario*.

Ἄλοχος, ου, ὁ, ſterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμου, & λέχος, *lectus*.

ἉΛΟ'Ω, f. ώσω, capio, inuſitatum; unde ἁλίσκω ſumit tempora quædam.

Ἀλόω, *erra*, 2. ſing. imperat. med. *Poëtice* pro ἀλῶ, ex ἀλάου, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.

Ἀλπνὸς, ὴ, ὸν, ſuavis; ἄλπνιστος, *ſuperl.* pro ἀλπνίστατος, *Pind.*

Ἅλς, ἁλὸς, ſal, mare; ἅλες, ſales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινωνοῦμεν, eodem convictu uſi ſumus, *Luc. Aſin.* in princip.

Ἀλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenſes. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus*, *lucus*.

Ἀλσηΐτιδες, αἱ, idem.

Ἀλσίνη, ης, ἡ, alſine, herba in lucis naſci ſolita. *Angl.* Chickweed. Ab eod.

Ἄλσις, vel ἅλσις, εως, ἡ, ſaltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, qui pertinet ad ſaltuarios. Ab

Ἀλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, luci cuſtos, ſaltuarius. Ex ἄλσος, & κομέω.

ἌΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, ſaltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nemoroſus, frondoſus.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, inſtrumenta exercitii gymnaſtici. Ab ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, ſaltatorius, ad ſaltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subſt.* ſaltator, Gl. V. ἁλτικοὶ, ſaltatores. Ab eodem.

Ἅλτο, *Hom. Il.* 1, 531. *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ionice & per Syncop.* pro ἥλατο.

Ἄλυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine flagello eſt, *Heſ.* Ex α priv. & λύγος, *flagellum*.

Ἀλύζω, jactor, hæſito.

ἈΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum, cui infigitur ſtiva.

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, ſalſula aqua.

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, ſalſus. Ab ἅλς, *ſal*. Hinc

Ἁλυκότης, ητος, ἡ, ſalſugo, ſalſedo.

Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem ſolvendi me non invenio; (2) metuo, anxius ſum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto ſum*.

Ἀλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non ſum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indiſſolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πέδη, pedica.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπέδαις.

Ἄλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſolubilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς.

Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, ſtatus incompoſitus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæſus. Ex α priv. & λυμαίνω.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. v. ἀλύσκω.

Ἄλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Ἀλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſtitia non adfectus; (2) qui triſtitia adfici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *triſtitia adficio*.

Ἀλυπήτως, *Adv.* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.

Ἄλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, doloris & triſtitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *triſtitia*.

Ἀλύπως, *Adverb.* ſine dolore & moleſtia, abſque animi ægritudine.

Ἄλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine lyra eſt. Ex α priv. & λύρα, *lyra*.

Ἄλυς, υος, ὁ, propriè error; (2) ſollicitudo, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, viribus deſtituor; (2) dolore adficior, ex anxietate & inquietudine. Ab ἄλυς.

Ἀλυσθένω, idem.

Ἀλυσθμαίνω, idem & ab eod.

Ἀλυσθένεια, ἡ, imbecillitas.

Ἀλυσίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἄλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus*.

Ἀλυσιδωτὸς, οῦ, ὁ, idem hamatus.

Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula, *Dim.* Ab ἅλυσις.

Ἅλυσις, vel ἄλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *ſolvo*.

Ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσιτελεία, ἡ, incommodum. Ab

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inutilis, quaſi qui non ſolvit vectigalia. Ex α pr. λύω, & τέλος.

Ἀλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελής.

Ἀλυσκάζω, id. quod ἀλύσκω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.

Ἀλύσκω, fut. ύξω, evito, fugio. Αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου, *Soph. Antig.* 494. Θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, *Id. El.* 629. Ἀλύξεται αἴθοπα λιμὸν, *Heſiod.* Ἔργ. 361. Ab ἀλέομαι.

Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω. Hinc

Ἀλυσμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anxius, mæſtus.

Ἄλυσσον, ου, τὸ, *Dioſcor.* 3, 105. Alyſſon, nomen accepit quod a cane commorſos rabiem ſentire non patitur, potus ex aceto adalligatuſque, *Plin.* 24. §. 57. c. 11. *Angl.* Madwort.

Ἀλύσσω, fut. ξω, anxius ſum; (2) indignor; (3) rabie percitus ſum, inſanio, non ſum compos mentis; (4) tremo. Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἀλύω.

Ἀλυσταίνω, imbecillus ſum. Ab eod.

Ἄλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indiſſolubilis, inſolutus, inexplicatus. Ex α & λύω.

Ἀλύτως, *Adverb.* indiſſolubiliter.

ἈΛΥ'Ω, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto conſilii, hincque adeo ſollicito, mæſto ſum, item ad deſperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus ſum; ei enim licet indulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo ſum. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; exultas, *Odyſſ.* 18, 332. Ab ἄλυς.

Ἀλυώδης, ῶδες, amœnus. *Epith.* loci ap. *Hipp.*

ἌΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.

Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab Ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.

Ἀλφαίω, idem & ab eod.

Ἀλφάνω, idem & ab eodem. Φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ, ſibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.

Ἀλφεσίβοιαι, ῶν, αἱ, virgines, quæ propter formam ſponſos invenerunt, atque ab his boves dono accepere; *Hom. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formoſæ. Ex ἀλφέω, *invenio*, & βοῦς, *bos*.

Ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

Ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piſcis quidam.

Ἀλφηστῇσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφησταῖς.

Ἄλφι, τὸ, indecl. farina, *Heſ. Suid.* Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ, piſtor. Ex ἄλφιτον, & ἀμείβω, *permuto*.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεύς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eodem.

Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, polentarius, Gl. V.

Ἀλφιτοθήκη, ἡ, theca ſervandæ farinæ.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, & μάντις, *vates*.

ἌΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) ad victum neceſſarium.

Ἀλφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον, & ποιέω, *facio*.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλφιτίπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Ἀλφιτοσκόπος, ου, τὸ, farinæ inſpector, ſeu vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, & σκοπέω, *inſpicio*.

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον, & χροὰ, *color*.

ἈΛΦΟ'Σ, ὴ, ὸν, albus, *Heſ.*

Ἀλφὸς, οῦ, ὁ, ſpecies albæ vitiliginis; impetigo, Gl. V. Ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἀλφῶ, invenio, *Hom. Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.

Ἁλῶ, *ceperim*, 1. ſ. a. 2. conj. act. v. ἁλίσκω.

Ἁλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus conſitus, arbuſtum, arboretum, vinea; *Hom. Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) ſeges, ſata. *Ab* ἅλως.

Ἁλῶα, ων, τὰ, feſtum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari ſolitum. Ab eod.

Ἁλωαῖος, α, ον, &

Ἁλωὰς, άδος, ἡ, arealis. *Epith.* Cereris.

Ἀλώβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus, nulla injuria adfectus. Ex α priv. & λωβάω.

Ἁλωεινὸς, ἡ, ὸν, arealis, idem quod ἁλωαῖος.

Ἁλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἅλως.

Ἁλῴη, *Hom. Il.* 9, 588. *captus ſit, caperetur*, 3. ſingul. a. 2. opt. act. *Dor. & Att.* pro ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.

Ἁλωῆος, *Aloëi*, *Ion.* pro Ἁλωέος, ab Ἁλωεύς.

Ἅλωθι, 2. ſ. a. 2. imp. paſſ. v. ἅλωμι.

Ἁλώϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, arealis, cujus uſus eſt ad areas. Ab ἅλως.

Ἅλωκα, *Ionice* pro ἥλωκα, ab ἅλωμι.

Ἅλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἅλωμι.

Ἁλωνεύομαι, trituro frumentum in area, *Suid.*

Ἁλώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia ſale emebant. Ex ἅλς, *ſal*, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἁλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλων.

Ἁλωνίζω, f. ίσω, in area verſor, ſeu commoror. Ab eod.

Ἁλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex area eſt. Gl. V. ἁλώνιον, area. Ab eod.

Ἀλωπεκάω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκέη. Ab ἀλώπηξ, *vulpes*.

Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumlibet; (3) vulpis latibulum, ſeu cavernula. Ab eod.

Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπεκία.

Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω, vulpinor, aſtute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον, *Ariſtoph. Veſp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. *Dim.*

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.

Ἀλωπέκουρος, ου, ἡ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ, & οὐρὰ, *cauda*. *Angl.* Foxtail.

Ἀλωπεκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, aſtutus, dolis & impoſturis utens. Ab

ἈΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo aſtutus; (3) piſcis quidam; (4) avis quædam; (5) genus ſaltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *Plur.* partes muſculoſæ circa clunes, vel etiam interiores muſculi lumborum.

Ἀλωπόχροος, *contract.* ἀλωπόχρους, ὁ ϗ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, & χροὰ, *color*.

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, ſeu circulus ſiderum; (3) circulus lucidus, circa ſolem, aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Ἀλώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile capi, vel expugnari poteſt. Ab ἅλωσις.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἁλόω.

Ἀλωσομένης, *expugnandæ* ſeu *expugnaturæ*, gen. ſ. part. fut. 1. indic. act. v. ἁλόω.

Ἀλωτος, ἡ, ὀν, idem quod ἀλώσιμος.

Ἀλάφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, jugis, adſiduus. Ex α priv. & λαφάω, *reſpiro*.

ἍΜΑ, *Adverb.* una cum, ſimul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῷ βασιλεῦς ἀναδειχθῆναι. *Herod.* 3, 2.

Ἀμαγγάνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mangonio carens; (2) purus, ſincerus. Ex α priv. & μαγγανεύω, *præſtigiis utor*.

Ἀμαδρυάδες, ων, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus naſci & interire credebantur. Ex ἅμα, *ſimul cum*, & δρῦς, *quercus, arbor*.

Ἀμαθαίνω, in ignorantia verſor, indoctus ſum. Ἀμαθαίνειν ταῦτα ſeu εἰς ταῦτα, *Plat.* Ab ἀμαθής.

Ἀμαθεὶ, *Adv.* ſine diſciplina, ſine doctrina.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, inſcitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) ruſticitas; (3) imprudentia, inconſiderantia; (4) ſtupiditas. Ab

Ἀμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indoctus, literarum rudis; (2) ruſticus; (3) imperitus, ignarus, neſcius; (4) inſuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. Ex α ςερ, vel μειωτ, & μαθέω, *diſco*.

Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.

Ἀμαθίτιδες, ων, αἱ, gaudentes arena littorea. *Epith.* quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenoſus, *Hom. Il.* 2, 76.

Ἄμαθος, ȣ, ἡ, arena; (2) campi pulvis. A ψάμμος, vel ψάμαθος, *arena*.

Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, deſtruo. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, *Il.* 9, 589. Ab ἄμαθος.

Ἀμαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus. Ab eodem.

Ἀμαθῶς, *Adv.* inſcite, imperite, indocte; (2) ruſtice, more hominis imperiti.

Ἀμαίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obſtetricis manum non expertus. Ex α priv. & μαῖα *obſtetrix*.

ἈΜΑΙΜΆΚΕΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, invictus; *Hom. Il.* 6, 179. (2) qui animo in prælia prono eſt; (3) immenſus.

Ἀμαλακιςία, ἡ, firmitas. Ex α pr. & μαλακίζω.

Ἀμάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. & μαλάττω.

Ἀμαλάπτω, perdo, corrumpo, deſtruo. Ὃν ποτε γνάθοις Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων, ſcil. cetus, *Lycoph.* 34. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, conſumo, ut molle; (2) demolior, everto, ſolo æquo; (3) deleo, oblittero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, *Iliad.* 12, 18. ἀμαλδύνηται, *Iliad.* 7, 463. Ab eod.

ἈΜΆΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœleſtis, quæ Jovem lactaſſe dicitur.

Ἀμαλθεύω, dito, *Heſ.* Ab ἀμάλθεια.

ἌΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, faſciculus manipulorum. *Plut. in Public.* Hinc

Ἀμαλλεύω, fut. εύσω, in manipulos colligo.

Ἀμάλλιον, ȣ, τὸ, funis ad ligandos manipulos.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator, *Hom. Il.* 18, 552. Ex ἄμαλλα, & δέω, *ligo*.

Ἀμαλλοδέτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀμαλλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manipulos ferens.

ἈΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.

Ἀμαλόω, ῶ, futur. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.

Ἀμαλῶς, *Adv.* molliter; (2) imbecille.

ἈΜΆΜΥΞ, υκος, ſive ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

Ἀμᾶν, *contr.* pro ἀμάειν, ab ἀμάω.

ἈΜΑΝΙ'ΤΑΙ, fungi.

Ἀμάντευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur. Ex α priv. & μαντεύω, *vaticinor*.

ἍΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plauſtrum; (2) ſeptemtriones, a figura plauſtri.

Ἀμαξαία, ας, ἡ, currus, *Ionic.* Ab ἅμαξα.

Ἀμαξάριον, ȣ, τὸ, parvus currus, *Dim.*

Ἀμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eod.

Ἀμαξεύω, fut. εύσω, plauſtrum duco, aurigor. Ab eod.

Ἀμαξήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via. Ex ἅμαξα, & ἐλαύνω.

Ἀμαξήποδες, ων, οἱ, idem, quod ἀμαξόποδες, quod uſitatius.

Ἀμαξήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plauſtrarius, plauſtralis. Ab ἅμαξα.

Ἀμαξητὸς, ȣ, ἡ, via vehicularis. Ab eod.

Ἀμαξηφόρητος, ον, qui in plauſtris fertur.

Ἀμαξία, ας, vel ἀμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via, qua plauſtrum agitur. Ab eod.

Ἀμαξιαῖος, αία, αῖον, plauſtralis, plauſtrum implens. Ab eod.

Ἀμαξιεὺς, έως, ὁ, auriga, aurigator.

Ἀμαξικὸς, ἡ, ὀν, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens.

Ἀμάξιον, ȣ, τὸ, plauſtellum, *Dim.* Ab ἅμαξα.

Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Unde

Ἀμαξίτης, ȣ, ὁ, plauſtralis, curulis.

Ἀμαξιτὸς, ȣ, ἡ, via vehicularis, ſeu plauſtraria, per quam agitur, vel agi poteſt currus, ſeu plauſtrum; (2) via publica.

Ἀμαξόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in plauſtro vivens. Ex ἅμαξα, & βίος, *vita*.

Ἀμαξοβίτης, ȣ, ὁ, idem, & ex iiſdem.

Ἀμάξοικοι, ων, οἱ, in curribus degentes. Ex ἅμαξα, & οἰκέω, *dego, habito*.

Ἀμαξοκυλιςαὶ, ῶν, οἱ, quaſi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα, & κυλίω, *volvo*.

Ἀμαξοπηγέω, ῶ, plauſtra fabricor. Et

Ἀμαξοπηγία, ἡ, plauſtrorum fabricatio. Ab

Ἀμαξοπηγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅμαξα, & πήγνυμι, *fabricor*.

Ἀμαξοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plauſtrum implens, magnus. Ex ἅμαξα, & πλήθω.

Ἀμαξόποδες, ων, οἱ, quaſi d. plauſtripedes, arbuſculæ, in quibus verſantur rotarum axes. Ex ἅμαξα, & πȣς, *pes*.

Ἀμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα, & τροχὸς, *orbita*.

Ἀμαξουργία, ας, ἡ, plauſtri fabricatio. Ab

Ἀμαξουργὸς, ȣ, ὁ, plauſtrorum fabricator. Ex ἅμαξα, & ἔργον, *opus*.

Ἆμαρ, *dies, Dor.* pro ἦμαρ.

ἈΜΆΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, ſulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ cauſſa; (2) cloaca, meatus ſubterraneus; (3) foſſa.

Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.

Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεον, amaraco ſimilis. Ab

ἈΜΆΡΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, & ἀμάρακος, ȣ, ὁ, antepen. prod. amaracum, amaracus, herba, *Angl.* Marjorome.

Ἀμαράντινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex amaranto. Ex α priv. & μαραίνω, *marceſco*.

Ἀμάραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immarceſcibilis; (2) amarantus, flos. *Ph.* veneria, *Angl.* Flower Gentle.

Ἀμάργαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, margaritis carens. Ex α priv. & μάργαρον.

Ἀμάρευμα, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum, aut cloacam defluunt. Ab

Ἀμαρεύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios ſulcos derivantur.

Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.

Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios ſulcos influit. Ab ἀμάρα.

Ἀμαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ἈΜΑΡΤΆΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inuſitat. ἁμαρτέω, aberro, proprie a ſcopo, vel via; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, Gl. V. a. 2. Ἁμαρτάνειν τῆς ὁδȣ, ϖαυλῶς δικάζειν, τῆς ϖράξεως, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν ϖολέμῳ· εἰς τȣς γονεῖς, ϖερὶ τȣτο ἁμαρτανόμενα ϖερὶ τὴν ϖόλιν, τῇ τȣ ἀέρος ἀκρασίᾳ, depravata. Οὐ γὰρ εἰκὸς ἔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τȣτό γ', ὥσθ' ὑμᾶς ἐᾶν, non conſequi, *Soph. Phil.* 240.

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. Ab ἁμαρτάνω.

Ἅμαρτεν, *erravit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτηθὲν, *peccatum*, a. 1. part. paſſ. n. g.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ. peccatum, erratum, lapſus. Ab eod.

Ἁμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus. Ab eod.

Ἁμαρτήσω, *peccabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Ἁμαρτητικὸς, ἡ, ὀν, qui ſæpe offendit in aliqua re; offenſator, Gl. V. Ab eod.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.

Ἁμαρτίνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente errans, cujus mens eſt prava; (2) furioſus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, & ἔπος, *verbum*.

Ἁμαρτόλογος, ον, idem.

Ἀμαρτύρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens teſtibus, Gl. V. inteſtabilis. Ex α priv. & μαρτυρέω, *teſtor*.

Ἀμάρτυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & μάρτυρ, *teſtis*.

Ἀμαρτύρως, *Adv.* ſine teſtimonio.

Ἁμαρτωλὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus eſt, noxius. Ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor emicans.

Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

ἈΜΑΡΥ'ΣΣΩ, ſplendeo, fulgeo. Ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε, *Heſiod.* Θεογ. 827.

Ἀμᾶς, *nos, Dor.* pro ἡμᾶς.

ἈΜΑ'Σ, άδος, ἡ, navis, *Etym.*

Ἀμάσας, *Dor.* pro ἀμήσας, ab ἀμάω, *meto*.

Ἀμάσητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non manſus. Ex α priv. & μασάομαι, *mando, manduco*.

Ἀμᾶσθαι, inf. med. *contr.* pro ἀμάεσθαι.

Ἀμαςίγωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ex α priv. & μαςιγόω, *flagello*.

Ἀμασυκάδες, ων, αἱ, mala, ſeu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, *ſimul*, & συκῆ, *ficus*.

Ἀμάσυκον μῆλον, malum ſimul cum ficu florens. Ex iiſd.

Ἀματροχάω, ῶ, ſimul curro. Ex ἅμα, *ſimul*, & τρέχω, *curro*. Hinc

Ἀματροχία, ας, ἡ, rotarum concurſus.

Ἀμαυρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, otioſe, molliter, adeoque obſcure vivens. Ex ἀμαυρὸς, & βίος, *vita*.

Ἀμαυρόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, & καρπὸς, *fructus*.

ἈΜΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, obſcurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; obſoletus, Gl. V.

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obſcuratio. Ab eod.

Ἀμαυρωθεῖεν, *interierit*, 3. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi ἀμαυρόω.

Ἀμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obſcuro, obfuſco, oblittero, & tantum non extinguo: deformo, decoloro, Gl. V. ἀμαυρȣμαι, evaneſco, diſpareo. Ἀμαυρȣν τὴν ϖρᾶξιν τινὲς, ὑπὸ ϖλήθȣς ἠμαυρωμένος τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φόρτι' ἀμαυρωθεῖεν, *Heſiod.* Ἔργ. 691. Ab ἀμαυρός.

Ἀμαυρῶς, *Adv.* obſcure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) hebetatio, obtuſio. Ab ἀμαυρόω.

Ἀμαυρωτικὸς, ἡ, ὀν, obſcurandi vim habens, obſcurans, hebetans. Ab eod.

Ἀμαχανία, *difficultas, Dor.* pro ἀμηχανία.

Ἀμαχεὶ, *Adv.* ſine pugna, ſine controverſia. Ex α priv. & μάχη, *pugna*.

Ἀμαχητὶ, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἀμαχὶ, idem.

Ἀμάχετος, pro ἀμάχητος, idem quod (2)

Ἄμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non pugnat, non litigioſus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari poteſt, qui difficulter fieri poteſt. Ex α priv. & μάχη.

ἈΜΆΩ, ῶ, fut. ήσω. meto; (2) colligo, accumulo; (3) abſcindo, demeto; (4) fructum & utilitatem percipio. Ἀμᾶν θέρος ἀλλότριον· ἀμᾶσθαι καρπὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς σφετέρην γαςέρα, immittere. Ἰδȣ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, *Jac.* 5, 4.

Ἀμβαίνειν, *Poët.* pro ἀναβαίνειν.

Ἀμϐάλευ, *differ*, *fac diſtuleris*, 2. ſ. a. 2. imp. med. *Dor.* & *Poët.* pro ἀναϐάλευ. Ab

Ἀμϐάλλομαι, *differo*, *Poët.* pro ἀναϐάλλομαι.

Ἄμϐασε, *impoſuit in*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἀνέϐησε.

Ἀμϐάσῃ, *aſcendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* & *Dor.* pro ἀναϐήσῃ, ab ἀναϐαίνω.

Ἄμϐασις & ἀμϐάτης. *vid.* ἀναϐ.

ΑΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ, ſuperciliosa prominentia petræ, crepido.

ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.

Ἀμϐλήδην, interruptè, velut alternis, aut cum ſingultu, de lamentante et plorante, unde et vehementer explicant; item cum prooemio. *Vid.* ἀναϐάλλω.

Ἀμϐλίσκω, abortior. Ab ἀμϐλὺς, *Plut.*

Ἀμϐλόω, ῶ, ſ. ἀμϐλώσω, p. ἤμϐλωκα, obtundo & hebeto; (2) abortior; abortum pario. Ἀμϐλοῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Ἀμϐλυγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obtuſum angulum habens. Ex ἀμϐλὺς, & γωνία, *angulus.*

Ἀμϐλυντικὸς, ἡ, ὸν, hebetativus, hebetandi vim habens. Ab ἀμϐλύνω.

Ἀμϐλύνω, futur. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμϐλύνομαι, hebeſco, Gl. V. Ἀμϐλύνειν τὴν δύναμιν, *Plut.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Aret.* Ab

ΑΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Genit.* έος, είας, έος, obtuſus, hebes, cujus acies eſt obtuſa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtuſa eſt; (3) languidus, remiſſus.

Ἀμϐλυτέρως, obtuſius; (2) remiſſius, negligentius, minus cupidè.

Ἀμϐλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inſcitia; (3) remiſſio animi, ignavia. Ab ἀμϐλύς.

Ἀμϐλυωγμὸς, ου, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμϐλυώττω.

Ἀμϐλυωπέω, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, ſum obtuſis & hebetibus oculis. Ab ἀμϐλυωπής.

Ἀμϐλυωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμϐλὺς, & ὤψ.

Ἀμϐλυωπία, ας, ἡ, viſus obtuſus, hebes oculorum acies. Ab

Ἀμϐλυωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμϐλὺς, & ὤψ, *viſus.*

Ἀμϐλυώσσω, vel ἀμϐλυώττω, f. ώξω, cæcutio, obtuſum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμϐλύς.

Ἀμϐλωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀμϐλόω.

Ἀμϐλωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμϐλόω.

Ἄμϐλωμα, ατος, τὸ, abortus, *Heſ.*

Ἀμϐλωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus eſt oculis. Ex ἀμϐλυς, & ὤψ.

Ἀμϐλώσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀμϐλόω.

Ἄμϐλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμϐλόω.

Ἀμϐλωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio, abortus. *Aret.*

Ἀμϐολάδην, *vid.* ἀναϐολάδην & ἀμϐλήδην.

Ἀμϐολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. Pro ἀναϐολή.

Ἀμϐολιεργὸς, οῦ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμϐολὴ, & ἔργον.

Ἀμϐολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμϐολή.

Ἀμϐροσία, ας, ἡ, ambroſia, cibus Deorum. Ab ἄμϐροτος.

Ἀμϐροσιᾶν, *ambroſiarum*, gen. plur. *Dorice* pro ἀμϐροσιῶν, ab ἀμϐροσία, *ambroſia*, *ſive cibus Deorum.*

Ἀμϐρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus; (2) dulcis; (3) placidus. Ab eod.

Ἀμϐροτέω, ῶ, aberro, pro ἀϐροτέω, ab ἀϐρότη.

Ἄμϐροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*, inſerto μ.

Ἀμϐρότω, aberro. Ab ἀϐρότη, *nox*, inſerto μ.

Ἀμϐωμοῖσι, *Poët.* & *Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς,

ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano protuberat (2) acclivitas & faſtigium montis; (3) pulpitum, ſuggeſtus, cathedra.

Ἀμϐώσας, a. 1. part. act. *Poët.* & *Ion.* pro ἀναϐοήσας, ab ἀναϐοάω.

Ἀμὲ, *me*, *Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego.*

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immenſus, magnus; (2) invidia carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus. Ex α & μέγαρε, vel μεγαίρω, *invideo.*

Ἀμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, magnitudine carens, non magnus. Ex α priv. & μέγεθος.

Ἀμέθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tactus, non communis, cujus quis non poteſt fieri particeps. *Suic.* Ex α priv. & μεθικτὸς, *particeps.*

Ἀμεθίκτως, *Adv.* citra participationem, *Suic.*

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, qu. d. imparticibilitas, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suic.* Ex α priv. & μέθεξις.

Ἀμέθοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, via & compendio carens. Ex α priv. & μέθοδος, *via.*

Ἀμέθυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba & gemma ebrietati reſiſtens. Ex α priv. & μεθύω, *inebrio.*

Ἀμέθυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμείϐετο, 3. ſ. imp. ind. med. verbi

Ἀμείϐω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) ſuccedo; (4) prætereo, tranſeo; (5) remuneror, gratiam refero, par pari refero; (6) reſpondeo; ἀμείϐομαί σε, rependo tibi, *Ph.* Ἀμείϐειν ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος, χρῶμα, γῆν τοῦ οὐρανοῦ· γόνυ γουνός· ἀλλήλους· τὴν ὁδόν· ἴσα ἴσοις, τίνα τῆς φιλίας· ἀμείϐεται φόνος, viciſſim fit cædes; τοιούτοισι ἀμείψατο Κροῖσον, *Herodot.* reſpondit; χρυσοῖσί τινα, gratiam referre. ἄμειψον δώματα τάδε, domos has exi, *Eur. El.* 750. Hinc

Ἀμείϐων, οντος, ὁ, trabs ædificium ſuſtinens.

Ἀμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triſtis, non ridens. Ex α priv. & μειδάω, *ſubrideo.*

Ἀμείδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, aſper, durus. Ex α priv. & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείνων, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. Ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. & μείρω, *diſtribuo.*

Ἀμείφθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠμείφθην.

Ἀμείψεται, *tranſibit*, 3. ſ. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἄμειψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compenſatio. Ab ἀμείϐω.

Ἀμείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui poteſt. Ex α priv. & μείων, *minor.*

Ἀμέλγες, *Dor.* pro ἀμέλγεις. Ab

ΑΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους, *Ariſt. Eq.* 326. Μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν, *Il.* 4, 434.

Ἀμέλει, *ne cura*, 2. ſing. imper. act. *contr.* pro ἀμέλεε, a verbo ἀμελέω, *non curo*; item *Adv.* certe, profecto, utique, plane, ſane, omnino, Gl. V. etenim, nimirum. Unde

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. & μελετάω, *meditor.*

Ἀμελέτητος, ου, ὁ α ἡ, non exercitatus, Gl. V. ἀμελέτητον, extemporaneum.

Ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, ſuperſedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν τῆς ὑγιείας, περί τινος. Πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; *Soph. El.* 239. Ἀμελῶ τοῦ ὀργίζεσθαι, miſſam facio, *Xen.* Ab ἀμελής.

Ἀμελημένος, *neglectus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠμελημένος, a verbo ἀμελέω.

Ἀμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. & μέλει, *curæ eſt.*

Ἀμελησία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

Ἀμελητέος, έα, έον, negligendus; contemnendus. Ab eod.

Ἀμελητὶ, *Adv.* negligenter, ſine cura & ſtudio. Ab ἀμελέω.

Ἀμελλητὶ, ſine mora, ſine cunctatione. Ab

Ἀμέλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. & μέλλω, *futurus ſum.*

Ἀμελλήτως, *Adv.* ſine mora.

Ἀμέλξῃς, 2. ſ. a. 1. conj. act. ab ἀμέλγω.

Ἄμελξις, εως, ἡ, mulſio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *Adv.* ſine cura & ſtudio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελής.

Ἄμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis; (2) non querulus. Ex α priv. & μέμφομαι, *queror.*

Ἀμέμπτως, *Adv.* inculpate, ita, ut queri nemo poſſit; (2) ſine querelis.

Ἀμεμφὴς, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἄμεμπτος. Hinc

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla quærela, probri aut ſceleris immunitas, factum, quod reprehenſione caret.

Ἀμέμφως, ſine querela.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis; (2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *robur*, vel μένω, *maneo.* Hinc

Ἀμενηνόω, ῶ, fut. ώσω, imbecillem reddo, debilito. Ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν κυανοχαῖτα Ποσειδάων, *Iliad.* 13, 562.

Ἀμενητὶ, *Adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἀμενής.

Ἀμέρα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρα.

Ἀμέραισι, dat. pl. *Dor.* & *Ion.* pro ἡμέραις.

Ἀμερϐὲς, έος, τὸ, nox intempeſta. Ab ἀμορϐής.

ΑΜΕ'ΡΓΩ, f. ξω, exſugo, proprie amurcam exprimo; (2) ſtringo.

Ἀμέρδω, fut. σω, privo viſu, excæco; (2) obſcuro; (3) obtundo. Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς, ſpoliaveris, *Heſiod.* Ἀσπ. 331. Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς, *Iliad.* 22, 58. Ex α priv. & μέρδω, *inucor.*

Ἀμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, individuus; (2) indiviſus, partes non habens. Ex α priv. & μέρος, *pars.*

Ἀμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi poteſt. Ab ἀμερής.

Ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, ſecurus ſum, animo ſum libero. Ab ἀμέριμνος.

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab eod.

Ἀμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecurus, vacuus curis. Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*

Ἀμερίμνως, *Adv.* ſine cura, ſecure.

Ἀμέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indiviſus. Ex α priv. & μερίζω.

Ἀμεριμνεὶ, *Adv.* citra curam & ſollicitudinem. Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*

Ἀμέρσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.

Ἀμέρσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. ἀμέρδω.

Ἀμερσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμείρω, *privo*, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀμερσίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente privans. Ex ἀμείρω, *privo*, & νόος, *mens.*

Ἀμερσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, id. (2) noxius, *Heſ.*

Ἀμερῶς, *Adv.* non per partes, ex toto, integre. Ab ἀμερής.

Ἀμερώσαις, *qui manſuefecit*, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἡμερώσας, ab ἡμερόω.

Ἄμες, *nos*, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego.*

Ἄμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, medio carens, immediatus. Ex α priv. & μέσος, *medius.*

Ἀμέσως, *Adv.* ſine medio, immediate.

Ἀμετάϐατος, ου, ὁ ϗ ἡ, intranſitivus. Ex α priv. & μεταϐαίνω, *tranſeo.*

Ἀμεταϐάτως, *Adv.* intranſitive.

Ἀμεταϐλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταϐάλλω.

Ἀμετάϐλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis.

Ἀμετάϐολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμετάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, *Th.* qui ſententiam non mutat. Ex α priv. & μεταγινώσκω, *ſententiam muto.*

Ἀμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nihil impertitur, immunificus, avarus. Ex α priv. & μεταδίδωμι, *dono.*

Ἀμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.

Ἀμετάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μετατίθημι.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immotus, conſtans, certus. Ex α priv. & μετακινέω, *commoveo.*

Ἀμετακινήτως, *Adv.* immutabiliter.

Ἀμετάκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. & μετακαλέω.

Ἀμετάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus expoſitio adferri non poteſt. Ex α priv. & μεταληπτός.

Ἀμεταμέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus non pœnitet. Ex α priv. & μεταμέλομαι.

Ἀμεταμελήτως, Adv. ſine ulla pœnitentia.

Ἀμετανόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animum mutare neſcius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. & μετανοέω, reſipiſco.

Ἀμετανοήτως, Adverb. ſine ulla pœnitentia; (2) non mutato animo, firma ſententia.

Ἀμετάπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid perſuaderi non poteſt. Ex α priv. & μεταπείθω.

Ἀμεταπείστως, Adv. pertinaciter, contumaciter.

Ἀμετάπλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, transformo.

Ἀμεταποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis. Ex α priv. & μεταποιέω, muto.

Ἀμετάπταιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cadere, ſc. offendere nequit; (2) conſtans; immutabilis. Ex α priv. μετὰ, & πταίω, labor.

Ἀμετάπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tranſire in aliam ſpeciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. & μεταπίπτω.

Ἀμεταπτώτως, Adv. ſine lapſu.

Ἀμετάστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μεθίστημι, muto.

Ἀμεταστρεπτεὶ, Adv. ſine converſione. Oculo irretorto, Plat. de Legg. 10. Ex α priv. & μεταστρέφω.

Ἀμεταστρεπτὶ, Adv. idem & ex iiſd.

Ἀμετάστροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iiſd.

Ἀμετάτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, mutationis, ſeu converſionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μετατρέπω, converto.

Ἀμετάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. & μεταφέρω.

Ἀμεταχείριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intractabilis. Ex α priv. & μεταχειρίζω, tracto.

Ἀμετέρα, noſtra, Dor. pro ἡμετέρα.

Ἀμετεώριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non evagatur, Suic. Ex α priv. & μετεωρίζω.

Ἀμέτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non particeps, expers. Ex α priv. & μετέχω, habeo cum aliquo.

Ἀμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſus, immodicus. Ex α priv. & μετρέω, menſuro, metior.

Ἀμετρήτως, ſine menſura, ſine modo.

Ἀμετρὶ, Adv. ſine menſura, ſupra modum.

Ἀμετρία, ας, ἡ, exceſſus menſuræ, immodicitas; (2) intemperies. Ab ἄμετρος.

Ἀμετροβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immenſe profundus. Ex ἄμετρος, & βάθος.

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἄμετρος, & ἔπω, loquor.

Ἀμετρόκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſe malus, qui eſt malitia immenſa. Ex ἄμετρος, & κακὸς, malus.

Ἄμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, menſura carens; (2) certam menſuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. & μέτρον.

Ἀμέτρως, Adv. immodice. Ab ἄμετρος.

Ἀμευσιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, reſpondens, verbis, ſeu ſermonibus, mutuos ſermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμεύω, & ἔπω, dico.

Ἀμεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pertranſibilis, pervius. Ab ἀμεύω.

Ἀμευσίπορος, ὁ ϗ ἡ, greſſus repetens. Ex ἀμεύω, & πόρος, tranſitus.

ἈΜΕΥΩ, fut. εύσω, tranſeo, pertranſeo, vado; (2) muto.

Ἀμὴ, ῆς, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω, meto.

Ἀμῆγε, Adv. ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἀμός.

Ἀμηγέπη, Adv. idem & ab eodem.

Ἀμηγέποι, Adv. quemcumque ad locum.

Ἀμηγέπου, Adv. ubique, ubivis. Ab eod.

Ἀμηγέπως, Adv. aliquo modo. Ab eod.

Ἀμὴν, Adv. Hebr. vere. Gl. V. certe.

Ἀμήνιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. & μηνίω, iraſcor.

Ἀμηνίτως, Adv. ſine ira, animo placido.

Ἀμήρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colo non deductus, perpetuus; (2) imperfectus. Ex α priv. & μηρύω, revolvo, filum deduco.

ἈΜΗΣ, ητος, & ȣ, ὁ, genus placentæ lacteæ.

Ἀμήσεις, 2. ſ. fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, meſſor; (2) deletor.

Ἀμητίσκος, ȣ, ὁ, parvus ἀμης. Dim.

Ἄμητος, ȣ, ὁ, meſſis, collectio frugum; (2) ipſa metendi actio. Ab ἀμάω, meto.

Ἀμητὸς, ȣ, ὁ, meſſis tempus. Ab eod.

Ἀμήτωρ, ορος, ἡ, qui caret matre, ſive ſine matre natus, ut Minerva; ſive matre orbatus; (2) matrem ſævam, ſeu negligentem habens; (3) obſcura & ſordida matre natus; (4) cujus mater ignoratur. Ex α priv. & μήτηρ, mater.

Ἀμηχανέω, ῶ, fut. ήσω, ſum inops conſilii, ſum anxius animi; (2) non poſſum. Ἀμηχανεῖν τῷ ἔρωτι, περί τινος, τȣ̃το. Ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος ȣ̓δενός, Herodot. Ab

Ἀμηχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inops conſilii, anxius.

Ἀμηχάνητος, ον, invictus.

Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & conſilii inopia; (2) difficultas & anguſtiæ rerum.

Ἀμηχανίη, Ion. pro ἀμηχανία.

Ἀμηχανοποιέεσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιὸς, machinarum fabricator.

Ἀμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nullum commentum ſuppetit ad aliquid agendum, ſtupidus, minime ſolers; (2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta ſuperans et irrita reddens; (3) cujus magnitudo & præſtantia æſtimari non poteſt, inæſtimabilis, ſingularis; (4) impoſſibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv, vel κακὸν, notante, & μηχανὴ, machina.

Ἀμηχάνως, Adv. impoſſibiliter.

ἈΜΙ´Α, ας, ἡ, piſcis genus.

Ἀμίαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, impollutus. Ex α priv. & μιαίνω, polluo.

Ἀμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non mixtus, purus, ſincerus. Ex α priv. & μίγνυμι, miſceo.

Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. V. citra mixturam, pure. A præc.

Ἀμίθεος, ſemideus. Dor. pro ἡμίθεος.

Ἀμιθρεῖν, per Metath. pro ἀριθμεῖν.

Ἄμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμιγὴς; (2) abhorrens ab alio; (3) inhoſpitalis, difficilis aditu.

Ἀμίκτως, Adv. ſine miſtura, pure, ſincere.

ἌΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) ſtudium.

Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor; (2) æmulor, invideo. Ἀμιλλᾶσθαι πρός τινα, τινί περί τινος, τόνδε λόγον, πρὸς τὴν τύχην, ἐπὶ τὰ θηρία, ὑπέρ τινος, περὶ δόξης, ἵπποις. Τόνδ᾽ ἀμιλλῶμαι λόγον, Eur. Hec. 277. Ab ἅμιλλα. Hinc

Ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.

Ἀμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentioſus.

Ἀμιλλητήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo certatur.

Ἀμιμητόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, & βίος, vita.

Ἀμίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inimitabilis. Ex α priv. & μιμητὸς, imitabilis.

Ἀμῖν, nobis, dat. pl. Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur eſſe inter eos, quibus nihil eſt commercii. Ex α priv. & μίξις, miſtio.

Ἄμιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul cum equis eſt, equis adjunctus; & in Plur. ἄμιπποι, pedites equitibus juncti; (2) ipſi equi copulati ſine rheda, equi deſultorii; (3) equites deſultorii. Ex ἅμα, ſimul, & ἵππος, equus.

ἈΜΙ`Σ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.

Ἀμίσαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis & moroſus. Etymol. Ex α priv. μίσγω, miſceo, & ἄλλος, alius, quaſi qui aliis non miſcetur.

Ἀμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carus, ſine odio, non odioſus. Ex α priv. & μῖσος, odium.

Ἀμισθεὶ, Adv. gratis, ſine mercede.

Ἀμισθὶ, Adv. idem. Ab

Ἄμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine mercede, gratuitus; (2) non mercenarius, ſtipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. & μισθὸς.

Ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.

Ἀμίστυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nondum ſectus eſt in fruſta. Ex α priv. & μιστύλλω.

Ἄμισχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens pediculo, ſive caule. Ex α priv. & μίσχος, pediculus.

Ἄμιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mitram, ſeu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex α priv. & μίτρα.

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cujus tunica cincta non eſt. Ex α pr. μίτρα, & χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inacceſſus, importuoſus. Ex ἄμικτος, & ἅλς, mare.

Ἅμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, necto.

Ἄμμας, nos, acc. plur. Æolice pro ἡμᾶς.

Ἄμμε, nos, accuſ. plur. Poët. pro ἡμᾶς.

Ἀμμέγα, permagnum, Poët. pro ἀνὰ μέγα.

Ἀμμείνας, qui exſpectavit, a. 1. part. act. Poët. pro ἀναμείνας, a verbo ἀναμένω.

Ἄμμεναι, ſatiatum eſſe, præſ. infin. paſſ. Dor. pro ἄειν, a verbo ἄω.

Ἄμμενος, pr. part. med. Dor. pro ἥμενος, ab ἧμαι.

Ἀμμένομεν, 1. plur. præſ. ind. act. Æol. & per Syncop. pro ἀναμένομεν.

Ἀμμέσον, in medio, Poët. pro ἀνα μέσον.

Ἀμμέων, gen. pl. Æol. pro ἡμῶν.

AMMI, εως, τὸ, nomen ſeminis cujuſdam cumino minoris. Angl. Biſhopſweed.

Ἄμμιγα, Adv. ſimul, una cum, qs. permixtim. Qs. ex ἀνὰ, & μίγνυμι, miſceo.

Ἀμμίγδην, Adv. Poët. pro ἀναμιγδην.

Ἄμμιν, ſeu ἄμμι, dat. plur. Dor. pro ἡμῖν.

ἈΜΜΙΟΝ, ȣ, τὸ, minium.

Ἀμμίξας, qui miſcuit, a. 1. part. act. Poët. pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι.

Ἀμμοβάτης, ȣ, ὁ, per arenam incedens; (2) dipſas, ſerpentis genus. Ex ἄμμος, arena, & βαίνω, vado, incedo.

Ἀμμοδύτης, ȣ, ὁ, arenam ſubiens, ſerpens quidam. Gl. V. arenarius ſerpens. Ex ἄμμος, & δύω, ſubeo.

Ἀμμοδυώτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab

Ἄμμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, Heſ. Ex α priv. & μοῖρα, pars, item fatum.

Ἀμμόνιτρον, ȣ, τὸ, arena nitro immiſta. Ex ἄμμος, & νίτρον, nitrum.

Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab

Ἄμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers; (2) infelix. Ex α priv. & μόρος, portio, fatum.

Ἄμμος, ȣ, ἡ, arena, ſabulum. A ψάμμος.

Ἀμμόχρυσος, ȣ, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis miſtum. Ex ἄμμος, & χρυσὸς, aurum.

Ἀμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus, ſabuloſus. Ab ἄμμος.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμος, arena, ut vulgo creditur.

ἈΜΝΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, nepos, Suid. Etymolog. (2) omninoque proles, filius.

Ἀμνάμων, immemor, Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνάσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. Dor. & per Syncop. pro ἀναμνήσει.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, agnus.

Ἄμναστος, ignotus, Dor. pro ἄμνηστος.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus. Ab eod.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna.

Ἀμνημόνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immemorabilis; (2) immemoratus, ſilentio præteritus. Ab

Ἀμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio, obliviſcor. Ἀμνημονεύειν τȣ̃ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.

Ἀμνημονέω, ῶ, futur. ήσω, immemor ſum. Ab eod.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex α priv. & μνημοσύνη, memoria.

Ἀμνημόνως, Adv. ſine recordatione. Ab

Ἀμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immemor, oblivioſus. Ab α, & μνάω.

Ἀμνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, illatæ injuriæ obliviſcor; (2) non ulciſcor.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab

Ἀμνησίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuriæ immemor, *Suic.* (2) vindictæ non ſtudioſus. Ex α priv. & μνησίκακος.

Ἀμνησικάκως, *Adv.* ſine illatæ injuriæ memoria, *Suic.* (2) abſque vindictæ ſtudio.

Ἀμνηστεία, ας, ἡ, oblivio præteritorum. Ab ἄμνηστος.

Ἀμνήστευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innuptus, a. Ex α priv. & μνηστεύω, nuptias ambio.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Phil. Idem quod ἀμνηστεία.

Ἄμνηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. & μνάομαι, *recordor.*

ἊΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum ſanguinem.

Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.

Ἀμνοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſtor, ſeu tonſor ovium. Ex ἀμνὸς, & κόπτω, *ſeco.*

Ἀμνοκῶν, ȣ̃ντος, ὁ, agni mentem habens; (2) ſimplex, fatuus. Ex ἀμνὸς, & κοέω, pro νοέω, *intelligo.*

ἈΜΝΟ`Σ, ȣ, ὁ, agnus.

Ἀμνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovis fœta. Ex ἀμνὸς, & φέρω, *fero.*

Ἀμογητὶ, *Adverb.* ſine labore. Ab

Ἀμόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus R. Ex α priv. & μόγος, *labor, ærumna.*

Ἀμόθεν, unde? (2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.

Ἀμόθι, idem.

Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.

Ἀμοιβαδὶς, *Adverb.* viciſſim, alternatim. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. V. invicem, alternatim.

Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari poteſt. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβαίως, *Adv.* alternis, viciſſim; alternatim, Gl. V.

Ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) viciſſitudo; (3) compenſatio, retributio. Gl. V. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβηδὴν, *Adv.* viciſſim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβηδὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀμοιβηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀμοιβὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ἀμοιρεῖν τ̃ ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.

Ἀμοίρημα, ατος, τὸ, quando quis exſors eſt rei; (2) infortunium. Ab eod.

Ἄμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers, carens. Ex α priv. & μοῖρα, *ſors.*

Ἀμολγάζω, meridior, *Heſ.* Ab ἀμολγός.

Ἀμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.

Ἀμολγὸς, ȣ̃, ὁ, tempus, quo mulgetur; (2) veſpera; (3) nox extrema. Ab eod.

Ἀμόλυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. V. Ex α priv. & μολύνω, *polluo.*

Ἀμομφητος, ον, &

Ἄμομφος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab α, & μέμφομαι.

Ἀμὸν, *noſtrum, Dor.* pro ἡμέτερον.

ἈΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, ſimilago cocta cum melle.

Ἀμορβαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἀμορβός. Unde

Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.

Ἀμορβεὺς, έως, ὁ, paſtor; (2) ſequax.

Ἀμορβεύω, f. εύσω, ſequor, adſector, comitor.

Ἀμορβὴς, & ἀμορβὲς, media nox, *Etym.* Ex α intenſ. & ὀρφνὴ, quaſi ἀμορφνός.

Ἀμόρβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus. Ab

ἈΜΟΡΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, tenebricoſus, obſcurus; (2) comes, adſecla, ſectator.

Ἀμοργεὺς, έως, ὁ, qui exſugit oleas; (2) qui exprimit amurcam. Ab

Ἀμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo.*

Ἀμοργίδιον, ȣ, τὸ, veſtimentum ex amorgide.

Ἀμόργινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purpureus, ruber.

Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum purpurei coloris.

Ἀμοργὸς, ὴ, ὸν, qui exſugit; (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.

Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium. Ex ἅμα, *ſimul,* & ὅρος, *terminus.*

Ἀμορίτης, ȣ, ὁ, panis mellitus, & dulciarius. Ab ἀμόρα.

Ἀμορμεύω, idem quod ἀμορβεύω.

Ἄμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex α priv. & μόρος, *portio, fatum.*

Ἀμορφέστερος, deformior. Ab ἄμορφος.

Ἀμορφία, ας, ἡ, abſentia formæ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ab

Ἄμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex α priv. & μορφὴ, *forma.*

Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.

Ἀμόρφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui formatus non eſt, formam non habens. Ex α priv. & μορφόω, *formo.*

Ἄμος, *per Sync.* pro ἄμαθος, arena.

ἈΜΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.

Ἀμοτον, *Adv.* inſatiabiliter. Ab ἄμοτος.

Ἄμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis. Ex α priv. & μοτός.

Ἀμȣσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum.

Ἀμȣσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempeſtiva oratio. Ex ἄμȣσος, & λόγος, *oratio.*

Ἄμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex α priv. & μȣ̃σα, *Muſa.*

Ἀμȣ́σως, *Adv.* imperite, inſcite, illepide.

Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem. Ab ἄμοχθος.

Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem & ab eodem.

Ἄμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. & μόχθος, *labor.*

Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ, & ϖαιανίζω, *pæanem canto.*

Ἄμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, & ϖαῖδες, *pueri.*

Ἄμπαλος, *reſortitio, Poët.* pro ἀνάπαλος.

Ἀμπαλὼν, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναπαλαν.

Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, & ſic etiam cetera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ἀνά. Ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τ̃ κλίνης, *Herodot.*

Ἀμπεδίον, *per campum, Poët.* pro ἀνὰ ϖεδίον.

Ἀμπείρας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναπείρας.

Ἀμπέλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος. Unde

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.

Ἀμπελικὸς, ὴ, ὸν, vinearius, Gl. V.

Ἀμπέλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis.

Ἀμπέλιον, ȣ, τὸ, viticula, *Dim.*

Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis, Gl. V. viticula; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis. Ab eod.

Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.

Ἀμπελοεργὸς, *contr.* ἀμπελȣργός, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus.*

Ἀμπελόκαρπον, ȣ, τὸ, herba quædam; (quæ & ἀπαρίνη, *Dioſc.*) Ex ἄμπελος, & καρπὸς, *fructus.*

Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀμπελόπρασον, ȣ, τὸ, porrum in vite naſcens, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis; Species allii. Ex ἄμπελος, & ϖράσον, *porrum.* *Angl.* Vine Leeke.

ἊΜΠΕΛΟΣ, ȣ, ἡ, vitis; (2) vinea.

Ἀμπελȣργεῖον, τὸ, vinea.

Ἀμπελȣργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *Accuſ.* Ἀμπελȣργεῖ τινὸς τὴν ϖόλιν, *Æſchin.* Ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελȣργία, ας, ἡ, vineæ cultura, putatio vitium.

Ἀμπελȣ́ργημα, ατος, τὸ, vitium cultura.

Ἀμπελȣργικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab

Ἀμπελȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vinitor.

Ἀμπελοφάγος, ὁ ϗ ἡ, vites rodens, exedens.

Ἀμπελοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitifer, vini ferax. Ex ἄμπελος, & φέρω, *fero.*

Ἀμπελοφύτης, ȣ, ὁ, vitiſator, Gl. V. Ex ἄμπελος, & φύω, *ſero.*

Ἀμπελόφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitibus conſitus. Ex ἄμπελος, & φύτος, *ſatus.*

Ἀμπελοφυτωρ, ορος, ὁ, vitium Sator. Ab ἄμπελος, & φυτωρ, Sator.

Ἀμπελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vinealis, Gl. V.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.

Ἀμπέλως, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλȣς.

Ἄμπεμψας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀναπέμψας, a verbo ἀναπέμπω.

Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans,* a. 2. part. act. *Ion. & Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.

Ἀμπίσαι, induiſſe, *Lac.* vel *Æol.* pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπίτασον, *fac explicueris,* 2. ſ. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀναπίτασον, ab ἀναπετάζω.

Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum.

Ἀμπέχονον, ȣ, τὸ, indumentum. Ab

Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Ἀμπέχεσθαι τινα τριβώνιον, μέλανα pullatam veſtem; ἀλȣργίδα. Πέπλȣς ϖοικίλȣς ἠμπίσχετο, induit, *Eur. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ, & ἔχω, *habeo.*

Ἀμπισχνȣ̃μαι, idem. Ex ἀμφὶ, & ἴσχω, pro ἔχω.

Ἀμπίσχω, idem & ex iiſd.

Ἀμπλακέω, erro, pecco. Hinc

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.

Ἀμπλάκιον, τὸ, idem.

Ἀμπλάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non aberrans.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum, *Poët.* pro ἀναπλακία.

Ἀμπλάκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peccato carens, juſtus. Ex α priv. & ϖλακία, *error, peccatum.*

Ἀμπλακὼν, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω.

Ἀμπνύνθη, *reſpiravit,* 3. ſing. a. 1. ind paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνύνθη, a verbo ἄμπνυμαι.

Ἀμπολεῖν, pro ἀναπολέειν, ab ἀναπολέω.

Ἀμπόλιν, *per urbem, Ionice* pro ἀνὰ ϖόλιν.

Ἀμπρεύω, f εύσω, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab

ἊΜΠΡΟΝ, ȣ, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.

Ἀμπτάμενα, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναπτάμενα, ab ἀνίπταμαι, *revolo.*

Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.

Ἀμπυκίζω, f. ίσω, antias & capronas religo & adſtrictas teneo. Ab eod.

Ἀμπυκτὴρ, ῆρος. ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.

ἊΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vaſis.

Ἄμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æſtus marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. V. gurges. Ex ἀνὰ, & ϖῶμι pro ϖίνω.

Ἀμπωτίζω, f. ίσω, reſorbeo. Ab

Ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, reciprocatio æſtus marini. Ab ἄμπωσις.

ἈΜΥΓΔΑΛΕ'Α, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, ſ. amygdalus arbor. Hinc

Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.

Ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.

Ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, ſ. amygdalum, fructus. Ab eod.

Ἀμυγδαλίτης, ȣ, ἡ, amygdalites, ſimilitudinem aliquam habens cum amygdalo.

Ἀμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, & εἶδος.

Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab ἀμυγδάλη.

Ἀμυγδαλοκατάκτης, ȣ, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel inſtrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, & ἀγνύω, *frango.*

Ἀμύγδαλον, ȣ, τὸ, amygdalum, fructus.

Ἀμύγδαλος, ȣ, ἡ, amygdalus, arbor.

Ἀμυγδαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, amygdalæ ſimilis.

Ἄμυγμα, ατος, τὸ, laniatus & laceratio cutis; (2) evulſio capillorum. Ab ἀμύσσω.

Ἅμυδι, *Adv.* ſimul, cum. Ab ἅμα.

Ἀμυδρήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod primitivum

ἈΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſubobſcurus, vix apparens; (2) exilis, tenuis. Hinc

Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, hebeto.

Ἀμυδρῶς, *Adv.* obſcure; (2) exiliter.

Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obſcuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.

Ἀμύελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens medulla. Ex α priv. & μυελὸς, *medulla.*

Ἀμύζω, f. ύσω, ſugo; (2) lac premo; (3) ſicco. Ex α pleon. & μύζω, *ſugo.*

Ἀμύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non initiatus, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Ph.* ἀμύητοι, profani. Ex α priv. & μυέω, *initio.*

Ἀμύθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & μυθέομαι, *dico.*

Ἄμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fabularum expers, in quo ſunt nullæ fabuloſæ narrationes. Ex α priv. & μῦθος, *fabula.*

Ἀμυκαλαὶ, ῶν, αἱ, cuſpides jaculorum, *Heſiod.* Ab ἀμύσσω.

Ἀμύκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers mugitus. Ex α priv. & μυκάω, *mugio.*

Ἀμυκλαΐσδειν, *Laconice loqui,* præſ. infinit. act. *Dorice* pro ἀμυκλαΐζειν, a verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice, ſive ut Amyclæi, loquor.*

Ἀμυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naſo carens, ap. *Strab.*

Ἀμυκτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυκτικῶς, *Adv.* vellicatim, diſcerptim.

Ἀμύλιον, ȣ, τὸ, amylium, placentæ genus. Ab ἄμυλος, *non molitus.*

Ἄμυλον, ȣ, τὸ, amylum, farina triticea ſine mola facta. Ab

Ἄμυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola.*

ἈΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, laudatiſſimus, celeber, præclarus; (3) egregius, ſtrenuus; (4) elegans; (5) fauſtus.

Ἄμυνα, ης, ἡ, ultio, vindicta, injuriæ propulſatio. *Ph.* adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.

Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.

Ἀμυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.

Ἀμυνέμεναι, *auxiliari,* præſens idem, ſed *Dorice.*

Ἀμυνεῦντι, *auxiliabuntur,* 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.

Ἀμύνη, *ultio, Ion.* pro ἄμυνα.

Ἀμυνίας, ȣ, ὁ, auxiliatorius; vindictæ cupidus.

Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, *Ph.* A ſeq.

Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulſator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.

Ἀμυντήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliatorius, propulſatorius, expulſorius. Ab ἀμυντήρ.

Ἀμυντικὸς, ὴ, ὸν, ad injuriam propulſandam aptus. Ab ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab

ἈΜΥ'ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciſcor: & adhuc *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) reſiſto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, περὶ σȣ τεθνηκότος, Ἀμύνεσθαι περὶ, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare pro; τȣ̀ς ἀδικȣ̃ντας. τινὰ ὑπὲρ τȣ́τȣ, τινὰ τȣ́τȣ. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Oed.* Col. 1228. Οἵπερ ἔργ' ἀμύνȣσιν κακὰ, *Id. Ph.* 603. Ἕως ἠμύνατο ὁ Θεὸς τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτῶν, *Joſuæ* 13, 13. *Ph.* ἀμύνεται, ulciſcitur, refutat.

Ἀμὺξ, *Adv.* vellicatim, diſcerptim.

Ἄμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.

Ἄμυξις, εως, ἡ, idem, ſcarificatio. Ab

ἈΜΥ'ΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, diſcerpo; (2) lancino, ſcarifico, exulcero animum, ſaucio mentem alicujus. Σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος, *Iliad.* 1, 243. Τὴν γνώμην ἀμύξει, *Æſchin.*

Ἀμυστηγώγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, myſteria, ſeu ſacra non edoctus. Ex α priv. & μυσταγωγέω.

Ἀμυσταρίαστος, ὁ ϗ ἡ, non initiatus. *Sch.* ap. *Theoc.*

Ἀμυστὶ, *Adv.* raptim, ſine labiorum compreſſu, patente ore. Ex α priv. & μύω.

Ἀμυστίζω, f. ίσω, hiante ore & largo hauſtu bibo. Ab

Ἄμυστις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυστὶ, ſive ſine reſpiratione & labiorum compreſſione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rheſ.* 419. Ab ἀμυστὶ.

Ἄμυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀμύητος.

Ἀμυσχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus ſcelere & piaculo. *Etym.* (pro quo ἀμυγνὸς, *Suid.*) Ex α priv. & μῦσος.

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo ſumma tantum cutis perſtringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc

Ἀμυχηδὸν, *Adverb.* primoribus digitis, ſummis digitis; (2) vellicatim, diſcerptim.

Ἀμυχὶ, *Adverb.* cum vellicatione, ſuperficialiter, quaſi radendo ſummam cutem.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur. Ab eod.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ, *circa.*

Ἀμφαγαπάζω, amice habeo, valde diligo. Ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω, *diligo.*

Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ἀμφαγείρω, fut. ερῶ, congrego circa aliquem, *in paſſ.* coeo ad vel circa aliquem. Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι, *Il.* 18, 37.

Ἀμφαγνοέω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (*vox incertæ fidei*, Ern.)

Ἀμφαδὰ, *Adv.* palam. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι.

Ἀμφαδίην, *Adverb.* palam. Ab ἀμφάδιος.

Ἀμφάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀμφαδὸν, *Adv.* palam, manifeſte, *per Syncop.* pro ἀναφανδόν.

Ἄμφαινε, *oſtendebat,* 3. ſing. imperf. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω.

Ἀμφάκης, *utrimque acutus, Dor.* pro ἀμφήκης.

Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, ſervi apud Cretenſes indigenæ, ſed tamen bello capti.

Ἄμφανε, *oſtendit,* 3. ſingul. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφανε, a verbo ἀναφαίνω, *oſtendo.*

Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus, in utrumque latus vergit, & non recte hæret. Ex ἀμφὶ, & ἄξων, *axis.*

Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo. Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε, *Il.* 21, 408.

Ἀμφαραβίζω, idem, Ἅρματα δ' εὐποίητα ϗ ἄντυγες ἀμφαράβιζον, *Heſiod.* Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, & ἄραβος, *ſtrepitus.*

Ἀμφαριστερὸς, ρὰ, ρὸν, lævus utraque manu, qui dextra ut ſiniſtra utitur; (2) ſiniſter, infelix. Ex ἀμφὶ, & ἀριστερὸς, *ſiniſter.*

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, truncus abietis poſt ramos reciſos. Ex ἀμφὶ, & αὔξω.

Ἀμφαύω, circumſono, *Heſ.* Ex ἀμφὶ, & αὔω.

Ἀμφαφάασθαι, *circum tractari,* præſ. infin. paſſ. pro ἀμφαφᾶσθαι, a verbo ſeq.

Ἀμφαφάω, & ἀμφαφάομαι, contrecto; ἀμφαφόων. *Ion.* & *Poët.* pro ἀμφαφῶν, ἀμφαφάων. Μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι Ἕκτωρ, *Iliad.* 22, 273. Ex ἀμφὶ, & ἀφάω, *tango.*

Ἀμφέπετο, *fovebat,* 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus,* ſeu *circumtonſus,* 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi ἀμφικείρω.

Ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc

Ἀμφέλικτος, ον, circumvolutus, convolutus.

Ἀμφέλκω, fut. έλξω, circumquaque traho.

Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, & ἔλυτρον, *involucrum.*

Ἀμφελύτρωσις, ἡ, involutio.

Ἀμφέξω, *induam,* f. 1 ind. act. verbi ἀμπέχω.

Ἀμφεπονήθη, *conſumpſit,* 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀμφιπονέομαι, *conſumo.*

Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, verſor circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) perſequor. Ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ πρόπολος ἀμφέπει, *Eur. Ph.* 150. Τȣ̀ς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ Τιτῆνας χθονίȣς, *Heſiod.* Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *curo.*

Ἀμφέρεσθαι, *rejicere,* præſ. infin. med. *Poëtice* pro ἀναφέρεσθαι, a verbo ἀναφέρω, *rejicio.*

Ἀμφέστην, *circumſteti,* 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίστημι, *circumcolloco.*

Ἀμφετήτυμος, verus, ut *ſimplex* ἐτήτυμος.

Ἀμφεφόβηθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, a verbo ἀμφιφοβέω.

Ἀμφέφυγες, *evaſiſti,* 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω, *evado.*

Ἀμφέχυτο, *circumfuſus erat,* 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχύω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *mucro, cuſpis.*

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ, & ἡλικία.

Ἀμφημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, & ἡμέρα, *dies.*

Ἀμφήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφηρεφέα, accuſ. ſing. ab

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, *tego.*

Ἀμφήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque inſtructus remis, a cujus utraque parte remigari poteſt; (2) utrimque inſtructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, & ἐρέσσω.

Ἀμφηρικὸς, ὴ, ὸν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.

Ἀμφήριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anceps, controverſus. Ex ἀμφὶ, & ἔρις, *contentio.*

ἈΜΦΙ', Præpoſitio, circa, circum, circiter, am-, juxta; *aliquando* propter, præ, οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici. οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accuſ.* circa, ad.

Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν στολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens. Ex ἀμφὶ, & ἅλς, *mare.*

Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα——vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ, & ἄναξ, *rex.*

Ἀμφιανακτίζω, fut ίσω, prœmio utor; (2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero iſtum Terpandri: Ἀμφί μοι αὖτον Ἄνακθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.

ἈΜΦΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, vinum moderatum, *Heſ.*

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, veſtis. Ab ἀμφιάζω, *induo.*

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀμφιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumſono. Ex ἀμφὶ, & ἰάχω, *ſono.*

Ἀμφιάχω, idem & ab eod.

Ἀμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, luſtro. Ἀμφιβαίνει μοι θράσος, πόνος φρένας. Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.

Ἀμφιβάλῃ, *circumjecerit,* 3. ſingul. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβάλλω, fut. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, *Ph.* Ἀμφιβαλοῦσα κάρα στυγερὰν δȣλοσύνην, τὸ ξίφος. Ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλένησι ματρὸς, *Eur. Ph.* 313.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defenſio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumventio, (3) protectio, defenſio; (3) contentio, altercatio.

Ἀμφιβεβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, βαίνω, *vado, eo.*

Ἀμφιβέβηκας, *circumiviſti,* 2. ſingul. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in terra & in aqua vivens. Ex ἀμφὶ, & βίος, *vita.*

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρικὸς, ὴ, ὸν, retiformis, retis vim & uſum præſtans. Ab

'Αμφίβληστρον, ου, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab eod.

'Αμφιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquaque celebratus. Ex ἀμφὶ, & βοάω, *clamo.*

'Αμφιβολεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἀμφιβάλλω.

'Αμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in ſermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie ſignificans, ita ut eandem diverſo ſenſu intelligere poſſimus. Ab

'Αμφίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps. Ab ἀμφιβάλλω.

'Αμφιβόσκομαι, depaſco. Ex ἀμφὶ, & βόσκω.

'Αμφίβουλος, ον, ambiguus, incertus animi.

'Αμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonſillas.

'Αμφίβραχυς, εος, ὁ, utrimque brevis, ab initio & a fine brevis, pes proſodicus, Amphibrachys. Ex ἀμφὶ, & βραχὺς, *brevis.*

'Αμφίβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circa hominem tegens undique; (2) hominem undique tegens.

'Αμφίβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ, & βρέχω.

'Αμφιβάτης, idem quod ἀμφιβόητος.

'Αμφιγέγηθε, *circum oblectatus eſt,* 3. ſing. perf. ind. med. verbi ſeq.

'Αμφιγηθέω, ῶ, fut. ήσω, & ἀμφιγήθω, valde gaudeo.

'Αμφιγνοέω, ῶ, futur. ήσω, aliqua ex parte cognoſco; (2) dubito. Ἵνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῇς, ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάζοντας, *Iſocr.* Ex ἀμφὶ, & νοέω, *intelligo.*

'Αμφίγονος, ου, ὁ, privignus, qui ex priore uxore eſt. Ex ἀμφὶ, & γίνομαι, *naſcor.*

'Αμφιγύηεις, ήεσσα, ῆεν, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani. *Ph.* Mulciber. Ex ἀμφὶ, & γυιὸς, *claudus.*

'Αμφίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus, fortis, robuſtus. Ex ἀμφὶ, & γυίον, ſive γυῖον, *membrum.*

'Αμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφὶ, & γυιόω.

'Αμφιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſecans. Ex ἀμφὶ, δαίω, *ſeco, divido.*

'Αμφιδαίω, circum accendo. Σέο δ' ἕνεκ' ἀϋτή τε, πόλεμός τε ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε, *Il.* 6, 329.

'Αμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuoſus.

'Αμφιδάσειαν, acc. ſing. f. g. ab

'Αμφίδασυς, δάσεια, δασυ, utrimque hirſutus; (2) ubique hirſutus; (3) valdè hirſutus.

'Αμφίδεα, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφὶ, & δέω.

'Αμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periſcelides. Ex iiſd.

'Αμφιδέδηα, 1. ſ. perf. ind. med. v. ἀμφιδαίω.

'Αμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli. Ex ἀμφὶ, & δέω.

'Αμφιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum meticuloſus. Ex ἀμφὶ, & δέος, *metus.*

'Αμφιδέμω, circum ædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδέδμαντο, *Joſeph.* Ex ἀμφὶ, & δέμω.

'Αμφιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambidexter. Gl. V. æquimanus. Ex ἀμφὶ, & δεξιὰ, *dextra.*

'Αμφιδεξίως, *Adv.* admodum dextre & apte.

'Αμφιδέρκομαι, & ἀμφιδέρκω, circumſpicio.

'Αμφιδέρχθης, *circumſpectus es,* 2. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀμφεδέρχθης.

'Αμφίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ligatus, circumligatus. Ex ἀμφιδέω.

'Αμφιδούλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſtremus; (2) minutiſſimus. Ex ἀμφὶ, & δούλατος.

'Αμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo.

'Αμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerto, contendo.

'Αμφιδήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius; (2) æqualis. Ex ἀμφὶ, & δῆρις, *pugna.*

'Αμφιδιαίνω, circum irrigo, madefacio.

'Αμφιδινεύω, circumvolvo.

'Αμφιδινέω, idem, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται, *Il.* 23, 562.

'Αμφιδοκεύω, f. σω, circum obſervo, obſervo capiendi cauſſa, inſidior.

'Αμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, utrimque commoveo, ſeu agito. Ex ἀμφὶ, & δονέω, *agito.*

'Αμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab

'Αμφίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ, & δόξα, *opinio.*

'Αμφίδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle undique tectus; (2) utrimque excoriatus, ſeu cui circumquaque detracta pellis eſt. Ex ἀμφὶ, & δορὰ, vel δέρμα, *pellis.*

'Αμφίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, natus quoque parente ſervo & ipſe ſervus. Ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

'Αμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obſtetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex

'Αμφίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circum currens; (2) qui curſu obiri poteſt; (3) qui in gyrum rotatur. Ex ἀμφὶ, & δρόμος, *curſus.*

'Αμφίδρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique laceratus. Ex ἀμφὶ, & δρύπτω, *lacero.*

'Αμφιδρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Αμφίδρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Αμφίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod utrimque poteſt ſubiri, geminos aditus habens. Ex ἀμφὶ, & δύω, *ſubeo.*

'Αμφιδὺς, a. 2. part. act verbi

'Αμφιδύω, fut. ύσω, circumquaque induo. Φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῒ, *Soph. Trach.* 614.

'Αμφίειμαι, perfect. indic. paſſ. &

'Αμφιειμένος, part. verbi ἀμφιέννυμι.

'Αμφιέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumvolubilis, circumquaque volubilis.

'Αμφιέλισσος, ίσση, ισσον, qui utrimque volvitur, agitur, impellitur. Ab

'Αμφιελίσσω, fut. ίξω, circumvolvo, circumquaque volvo, circumplico.

'Αμφίεμαι, induor. Ab

'Αμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, circuminduo; ἠμφιεσμένος, indutus, perf. paſſ. part. 'Ημφίεσε ἐκεῖνον τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα, *Xen.* Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονὶ, *Ariſt. Plut.* 934. Στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον, *id.* Θεσμ. 98.

'Αμφιέποντες, præſ. part. act verbi

'Αμφιέπω, circumtracto; (2) circa quidpiam verſor, curo; (3) perſequor. Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο, *Il.* 24, 804. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *ago, operor.*

'Αμφίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cæleſtibus, & dimidia ex parte ſolaribus incaleſcit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Ex ἀμφὶ, & ἔργον, *opus.*

'Αμφιεσάμενος, a 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.

'Αμφιέσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act.

'Αμφίεσμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

'Αμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιεστρὶς, ίδος, ἡ, penula, amiculum, ſtragulum. Ab eod.

'Αμφιέσω, *induam,* fut. 1. ind. act.

'Αμφιετάζομαι, quotannis recurro, & quaſi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ, & ἔτος. Unde

'Αμφιετεὶ, *Adv.* quotannis, unoquoque anno.

'Αμφιέτες, *Adv.* idem & ex iiſd.

'Αμφιετέω, ῶ, quotannis ſacrifico. Ex iiſd.

'Αμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniverſarium.

'Αμφιέτηρος, ον, annuus, anniverſarius: item cui quotannis, certa die ſacra ſunt, *Ern.*

'Αμφιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Αμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

'Αμφιζάνω, adhæreo, circumſedeo. Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη, *Il.* 18, 25. Ex ἀμφὶ, & ἱζάνω, *ſedeo.*

'Αμφίζευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ, & ζευγνύω, *jungo.*

'Αμφηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *acies.*

'Αμφιθάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amphithalamus, utrimque thalamos habens.

'Αμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque mare habens, ab utroque latere mari cinctus, bimaris. Ex ἀμφὶ, & θάλασσα, *mare.*

'Αμφιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumfloridus, circumvirens; (2) utrumque parentem vivum habens, patrimus & matrimus. Ab

'Αμφιθάλλω, circum vireo, undique vireo, planè floreo; ἀμφιτέθηλα; perf. med.

'Αμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum, locus, in quo undique ſpectari poſſunt, quæ in ipſo fiunt. Ex ἀμφὶ, & θέατρον, quod eſt a θεάομαι, *ſpecto.*

'Αμφίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque poni poteſt, qui ex omni parte poteſt ſtatui. Ex ἀμφὶ, & τίθημι, *pono.*

'Αμφιθέω, fut. θεύσομαι, circumcurro.

'Αμφίθηκτος, ον, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, θήγω, *acuo.*

'Αμφιθλασθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀμφιθλάω.

'Αμφίθλασις, ἡ, contuſio undique facta. Ab

'Αμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. Ab ἀμφὶ, & θλάω, *frango.*

'Αμφιθορέω, undique aſſulto.

'Αμφίθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circum concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ, & τρέφω.

'Αμφίθρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique fractus, contuſus. Ab ἀμφὶ, & θρύπτω.

'Αμφίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque januam habens, fores anticas & poſticas habens. Ex ἀμφὶ, & θύρα, *janua.*

'Αμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. Μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ, *Heſiod.* Ἔργ. 553. Ex ἀμφὶ, & καλύπτω.

'Αμφικαλύψῃ, 3. ſing. a. 1. conj.

'Αμφικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ, & κάρηνος, *caput.*

'Αμφικαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) utrimque anſatus. Ex ἀμφὶ, & κάρη, *caput.*

'Αμφίκαρπος, ὁ ϗ ἡ, utrimque, vel ab utraque parte fructum habens.

'Αμφικεάζω, fut. άσω, circumcirca findo, circumſcindo, divido. Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας, *Odyſſ.* 14. 12. Ex ἀμφὶ & κεάζω.

'Αμφικεάσσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀμφικεάσας.

'Αμφίκειμαι, jaceo.

'Αμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

'Αμφικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque viam habens. Ex ἀμφὶ, & κέλευθος, *via.*

'Αμφικεύθω, fut. εύσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ, & κεύθω.

'Αμφικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, *caput.*

'Αμφικινύρομαι, circumlamentor, paſſim queror. Ex ἀμφὶ, & κινύρομαι.

'Αμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ, & κίων, *columna.*

'Αμφίκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ, & κλάω, *frango.*

'Αμφίκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ubique fletur, *Rob.* Ex ἀμφὶ, & κλαίω, *fleo.*

'Αμφικλύζω, circumluo, undique alluo, vel abluo.

'Αμφίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & κλύζω, *abluo.*

'Αμφικνέφαλος, ον, utrimque pulvinum habens.

'Αμφικνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique caliginoſus, ſeu tenebroſus, circumquaque nebulis ſeptus. Ex ἀμφὶ, & κνέφας, *caligo.*

'Αμφίκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque cavus.

'Αμφίκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectum ambiens. Ex ἀμφὶ, & κοίτη, *lectus.*

'Αμφίκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque glutinatus, ſeu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex ἀμφὶ, & κόλλα, *gluten.*

'Αμφικομέω, curo, orno, ut *ſimplex.*

'Αμφίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique comas habens; (2) late comans, undique frondoſus. Ex ἀμφὶ, & κόμη, *coma.*

'Αμφίκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſcindens. Ex ἀμφὶ, & κόπτω, *ſcindo.*

'Αμφίκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, medius inter tres fratres, *Heſ. Suid.* Ex ἀμφὶ, & κόρος, *puer.*

'Αμφίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquaque raſus; (2) ἡ, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ, κείρω, vel κοῦρος, *puer.*

'Αμφικραδαίνω, circumcirca vibro, undique quaſſo.

'Αμφικραδάω, ῶ, idem.

'Αμφίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ, & κρανον.

'Αμφικρέμαμαι, futur. άσω, circumpendeo. Ex ἀμφὶ, & κρεμάω, *pendeo.* Unde

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utrimque pendens.

Ἀμφίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque præcipitium habens, circum præceps.

Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, *habito*.

Ἀμφικτύονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi ſolitum convenientes.

Ἀμφικτυονὶς, ίδος, *Epith.* civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

Ἀμφικτυονία, ἡ, fœdus & ſocietas Amphictyonum.

Ἀμφικυλίσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* & *Poët.* pro ἀμφικυλίσας, ab

Ἀμφικυλίω, fut. ίσω, circumvolvo.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum & utrimque anſas habens. Ex ἀμφὶ, & κύπελλον, *poculum, cyathus.*

Ἀμφίκυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque declivis, gibboſus, ut luna apparet nondum ſemiplena. Ex ἀμφὶ, & κυρτὸς.

Ἀμφιβαλὴς, ὲς, ambiguus.

Ἀμφιλαῖος, utraque manu lævus.

Ἀμφίλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax.

Ἀμφιλαμβάνω, undique accipio, amplector.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, copioſitas, exuberantia. Ab

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amplus, multus, copioſus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbroſus; (4) cingens. Ex ἀμφὶ, & λαμβάνομαι, quaſi ἀμφιλαβὴς, *qui utraque manu prehendi poteſt.*

Ἀμφιλαφῶς, *Adv.* ample, abunde. Ab eod.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

Ἀμφιλέγω, fut. ξω, quaſi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, diſcepto, contendo; (2) dubito, ambigo. Hinc

Ἀμφίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius, anceps.

Ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.

Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas ſermonis, ſermo ambiguus; (2) diſceptatio. Gl. V. altercatio. Ab

Ἀμφίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex ἀμφὶ, & λόγος, *ratio.*

Ἀμφιλόγως, idem quod ἀμφιλέκτως.

Ἀμφίλοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque obliquus.

Ἀμφίλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque criſtam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ, & λόφος, *criſta,* vel *collis.*

Ἀμφιλύκη, νὺξ, ſublustris nox, ultima pars noctis ſub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ, & λύκη, *lux prima.*

Ἀμφίλυκος, antelucanus, Gl. V.

Ἀμφίμακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pes proſodicus ex brevi utrimque longam ſyllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

Ἀμφίμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque villoſus & hirſutus. Ex ἀμφὶ, & μαλλὸς, *vellus.*

Ἀμφιμάρπτω, prenſo.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ, & μασχάλη, *axilla.*

Ἀμφιμάτωρ, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt, excellens. Ab

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno, R. Ἀχαιοί τε Τρῶές τε τείχεος ἀμφιμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν, *Il.* 15, 391.

Ἀμφιμάχωμαι, 1. ſing. præſ. conj. med.

Ἀμφιμέλαιναι, omnino nigræ, nom. plur. f. g. Ab ἀμφὶ, & μέλας, *niger.*

Ἀμφιμέμυκα, *circummugii,* 1. ſing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes ſeco.

Ἀμφιμήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod circum matricem eſt in utero. Ex ἀμφὶ, & μήτρα, *matrix.*

Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſa matre.

Ἀμφιμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè, varie mixtus. Ex ἀμφὶ, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀυφιμυκάω, ῶ, circummugio.

Ἀμφινεικὴς, &

Ἀμφινείκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo contenditur; (2) excellens. Ex ἀμφὶ, & νεῖκος, *rixa.* Hinc

Ἀμφίνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo eſt contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque paſcor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται, *Il.* 18, 186. Ex ἀμφι, & νέμω.

Ἀμφινοέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε, conſidero, refero, *Soph. Antig.* 382. Ex ἀμφὶ, & νοέω.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde

Ἀμφίξοος, *contr.* ἀμφίξους, ου, ὁ ϗ ἡ, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præſtitum. Ex ἀμφὶ, & ὅρκος.

Ἀμφιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ, & ϖήγνυμι, *compingo.*

Ἀμφίπαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, peltis denſus, R. Ex ἀμφὶ, & ϖαλτὸν, *jaculi genus.*

Ἀμφιπαλύνω, undique conſpergo.

Ἀμφιπατάσσω, aſſiduè, crebro percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ ϗ αἱ, ex diverſis patribus, ſed eadem matre nati. Ex ἀμφὶ, & ϖατήρ.

Ἀμφίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, campis undique cinctus. Ex ἀμφὶ, & ϖέδον, *ſolum, terra.*

Ἀμφιπελέκη, ης, ἡ, ſecuris anceps, bipennis Ex ἀμφὶ, & ϖέλεκυς, *ſecuris.*

Ἀμφιπέλεκος, ου, ὁ, capulus ſecuris, bipennis, manubrium. Ex iiſd.

Ἀμφιπέλομαι, adſum, exſiſto.

Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus ſum in aliquâ re. Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο, *Il.* 13, 656.

Ἀμφιπερικλάω, ῶ, fut. άσω, circumvibro.

Ἀμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, *condo.*

Ἀμφιπερικτίοσι, Vicinis, dat. pl.

Ἀμφιπεριπλάζω, oberro.

Ἀμφιπεριπλέγδην, circumplexè, ita ut circumplectantur, &c.

Ἀμφιπεριστρέφω, fut. ψω, circumverto, converto. Ex ἀμφὶ, & περιστρέφω, *converto.*

Ἀμφιπεριστρώφα, *circumvertebat,* 3. ſ. imp. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἀμφιπεριστρώφαε. Ab

Ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto. Ab ἀμφιπεριστρέφω.

Ἀμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, f. σω, vel ξω, circumſtrideo.

Ἀμφιπεριφθινύθω, planè corrumpor & pereo.

Ἀμφιπιτνούσης, *amplexæ,* gen. ſing. aor. 2. part. act. f. g. a verbo ἀμφιπίπτω.

Ἀμφίπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ, & πηρὸς, *mancus.*

Ἀμφιπιέζω, f. άσω, circumcirca premo, vel conſtringo. Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφιπίαξε λύκος, *Theoc. Ep.* 6, 4.

Ἀμφιπίπτω, collum alicujus invado et amplector, præ luctu imprimis; amplector. Ὡς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, *Odyſſ.* 8, 523.

Ἀμφιπιτνέω, idem: ad genua procumbo, eaque amplector.

Ἀμφιπλεκὴς, ὲς, convolutus.

Ἀμφίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab

Ἀμφιπλέκω, circumnecto, amplector.

Ἀμφίπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex ἀμφὶ, & πλήσσω, *percutio.*

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιπλὶξ, pedibus alternatim motis. Ab

Ἀμφιπλίσσω, circumeo.

Ἀμφιπλύνω, benè eluo, vel abluo, vel ſubigo.

Ἀμφίπνευμα, τὸ, reſpiratio fortis, & difficilis.

Ἀμφίποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanatus, ſeu villoſus. Ex ἀμφὶ, & πόκος, *vellus.*

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam ſeu famulus. Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν, *Heſiod.* Ἡμερ. 39.

Ἀμφιπολέω, ῶ, fut. ήσω, verſor circum; (2) obeo, luſtro; (3) miniſtro, famulor, curo. Θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις, *Soph. Oed. Col.* 672. Ex ἀμφὶ, & πολέω, *verſor.* Unde

Ἀμφίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, ſatago, occupor in aliqua re; (2) abſumo. Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφιπονεῖτο, *Iliad.* 23, 681.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα, *Iliad.* 2, 315. Ex ἀμφὶ, & πέτομαι, *volo.*

Ἀμφίπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, ſine ephippiis vehuntur, atque ex uno in alterum tranſiliunt, ſi uſus requirat. Ex ἀμφὶ, & ἵππος, *equus.*

Ἀμφιπποτοξόται, ῶν, οἱ, equites ſagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον, *arcus.*

Ἀμφιπρονεύω, undique promineo, ſeu propendeo, R.

Ἀμφιπρόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab anteriore & poſteriore parte columnas habens. Ex ἀμφὶ, & πρόστυλος,

Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, *facies.*

Ἀμφίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque puppim habens. Ex ἀμφὶ, & πρυμνὸς, *puppis.*

Ἀμφίπταμαι, futur. πτήσομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, *volo.*

Ἀμφίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ, & πύλη, *porta.*

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique ardens, totus in igne. Ex ἀμφὶ, & πῦρ.

Ἀμφιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ῥέπω, *propendeo.*

Ἀμιῤῥήδης, έος, ὁ ϗ ἡ, undique adſperſus, probè irrigatus. Ex ἀμφὶ, & ῥάζω, *adſpergo.*

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀμφιῤῥὰξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, undiquaque ruptus. Ex ἀμφὶ, & ῥὰξ, *fiſſura.*

Ἀμφίρυτος, idem quod ἀμφίῤῥυτος.

Ἀμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) in medio; (3) ſine, ſeorſum, extra. Ab ἀμφὶ.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, quaſi utrinquegrada, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιβαίνω, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, ambiguus, quaſi de quo in utramque partem itur, *Heſ. Suid.* Ex ἀμφὶ, & βαίνω.

Ἀμφισβησία, ας, ἡ, *Ion.* ἀμφισβησίη, controverſia, contentio. Ab

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, controverſor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo. dubito. Ἀμφισβητεῖν περὶ τῶν λόγων, τοῖς φαινομένοις, τοῦτό, τούτου, τὴν ἰσότητα τοῦ πράγματος· σοὶ ἀρχῆς, tecum de; περὶ γένος, πρὸς ἀλλήλους.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controverſia, res de qua diſceptatur; (2) quæſtio; (3) dubitatio. Ab ἀμφισβητέω.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, dubius. Ab eod.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβητικὸς, ἡ, ὸν, contentioſus, contentionibus deditus. Ab eod.

Ἀμφίσγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſo ſemine genitus. Ex ἀμφὶ, & γόνος, *generatio.*

Ἀμφίσθμαινα, ης, ἡ, ſerpentis genus, idemque quod ἀμφίσβαινα, *Etym.*

Ἀμφίσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque umbram habens. Ex ἀμφὶ, & σκιά, *umbra.*

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant. *Heſ. Ex* ἀμφὶ, & κώμη, *pagus.*

Ἀμφίϛαμαι, undique circumſto. Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφίϛαντο δὴ, *Iliad.* 11, 732. Ex ἀμφὶ, & ἵϛαμαι, *ſto.*

Ἀμφίϛαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifurcatus, Gl. V.

Ἀμφιϛειλάμενος, aor. 1. part. med. ab

Ἀμφιϛέλλω, circumcirca amicio, vel orno; (2) circumcirca adſtringo, cohibeo. Κἀμφιϛειλαμένα τὰν ξυϛίδα τᾶς Κλεαρίϛας, *Theocr. Id.* 2, 74. Ex ἀμφὶ, & ϛέλλω.

Ἀμφιϛεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) ſibi mutuo innexus. Ex ἀμφὶ, & ϛέφω, *corono.*

Ἀμφίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſipellis; (2) utrimque acutus. Gl. V. anceps. Ex ἀμφὶ, & ϛόμα, *os*, *acies*.

Ἀμφιστρόγγυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique rotundus.

Ἀμφισωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, undique conſpicuus & patens. Ex ἀμφὶ, & ὢψ, *oculus*.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque libratus. Ex ἀμφὶ, & τάλαντον, *libra*.

Ἀμφιτέμνω, ſeco, v. c. vomere agrum, &c. *Ern.*

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, tapes utrimque villoſus. Ex ἀμφὶ, & τάπης, *tapes*.

Ἀμφίταπις, ιδος, idem & ex iiſdem.

Ἀμφίταπος, ου, ὁ, idem; (2) ὁ ϗ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iiſd.

Ἀμφιταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab. ἀμφιτείνω.

Ἀμφιταρϐὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρϐος, *timor*.

Ἀμφιτείνω, circum extendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ ϗ ἡ, mœnia circumdans, obſidens.

Ἀμφιτέμνω, circumcido. Ex ἀμφὶ, & τέμνω.

Ἀμφιτίθει, *circumpone*, 2. ſing. præſ. imperat. act. verbi inuſ. ἀμφιτιθέω, pro

Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς κάρα πέπλοις, *Eur. Hec.* 434. Δὴ τότ' Ὀδυσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα, *Il.* 10, 271.

Ἀμφιτινάσσω, fut. άξω, utrimque quatio.

Ἀμφίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque ſcindens, anceps; (2) circumciſus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀμφίτορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque tornatus, utrimque tornando excavatus.

Ἀμφιτόρνωτος, ον, idem.

Ἀμφιτρέμω, undiquaque tremo. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμϐρόσιος ἑανὸς τρέμε, *Il.* 21, 507.

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *Eurip. Cycl.* 703. utrimque perforatus, utraque parte pertuſus. Ex ἀμφὶ, & τράω, *foro*.

Ἀμφίτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex ἀμφὶ, & τρίζω, *ſono*.

Ἀμφιτρομέω, ῶ, fut. ήσω, tremo ab omni parte. Ex ἀμφὶ, & τρομέω, *tremo*.

Ἀμφιτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique attritus. Ex ἀμφὶ, & τρύω, *tero*.

Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφιφαὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenam ubique lucem habens. Ex ἀμφὶ, & φάω, *luceo*.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcirca ornatus clavis ſeu cuneolis. Ex ἀμφὶ, & φαλός.

Ἀμφιφανὴς, id. quod ἀμφιφαὴς, de aſtris, eſt ſtella mane et veſperi conſpicua.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, ſeu facibus accenſis.

Ἀμφίφλοξ, ογος, ὁ ϗ ἡ, dubiæ & ancipitis flammæ. Ex ἀμφὶ, & φλὸξ, *flamma*.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, ſ, vas utrimque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. Ex ἀμφὶ, & φέρω, *fero*.

Ἀμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχαίνω, inhio; (2) abſorbeo, devoro. Ex ἀμφὶ, & χαίνω, *hio*.

Ἀμφίχαιτος, ὁ ϗ ἡ, utrimque comatus.

Ἀμφιχαλκιφάλαρος, ὁ ϗ ἡ, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. *Ariſtoph.* Ex ἀμφὶ, χάλκος, & φάλαρα, *phaleræ*.

Ἀμφιχέαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀμφιχεῦσαι, a verbo ſeq.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, ſeu ſpargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην, *Heſiod.* Ἔργ. 65.

Ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago.

Ἀμφίχροος, *contr.* ἀμφίχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque coloratus; (2) bicolor. Ex ἀμφὶ, & χρόα, *color*.

Ἀμφίχρυσος, ον, inauratus.

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfuſa*, a 1. part. paſſ. f. g. verbi ἀμφιχύω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfuſus; (2) terra adgeſta utrimque munitus. A ſeq.

Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.

Ἀμφίχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utroque pede claudus. Ex ἀμφὶ, & χωλὸς, *claudus*.

Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magiſter pagi, *Ph.* Ex ἄμφοδον, & ἄρχω, *impero*.

Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, *Ph. Dim.* ab

Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, *Ph.* Ab

Ἄμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, & ὁδὸς, *via*.

Ἀμφόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδοὺς, *dens*.

Ἀμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, *per cædem*, *Poët.* pro ἀνὰ φόνον.

Ἀμφορειαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, & φέρω, *fero*.

Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς.

Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vaſculum teſtaceum vinarium, *Dim.*

Ἀμφοτεράκις, *Adv.* utroque modo. Ab ἀμφότερος. Unde

Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo.

Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ττος, ου, ὁ ϗ ἡ, in utramque parte diſputans; (2) callidus, acutus in diſputando. Ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.

Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambidexter, qui ſiniſtra pro dextra utitur, & hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.

Ἀμφοτερόπλοος, *contr.* ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ab utraque parte navigari poteſt. Ex ἀμφότερος, & πλόος, *navigatio*.

Ἀμφότερος, έρα, ερον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *Adv.* utrimque.

Ἀμφοτέρωθι, *Adv.* utrobique. Ab eodem.

Ἀμφοτέρως, *Adv.* utroque modo. Ab eodem.

Ἀμφοτέρωσε, *Adv.* utroque, in utramque partem. Ab eod.

Ἀμφουδὶς, *Adv.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ, & οὖδος, *ſolum*, *humus*.

Ἀμφράσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. *Poët.* pro ἀναφράσαιτο, a verbo ἀναφράζω.

Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.

Ἀμφύω, fut. σω, undique adnaſcor, vel adhæreo. Ab ἀμφὶ, & φύω, *naſcor*.

ἌΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, *Gen.* & *Dat.* ἀμφοῖν, *Accuſ.* ἄμφω.

Ἀμφώϐολα, αν, τὰ, vaticinia ex inſpectione viſcerum. Ex ἀμφὶ, & ὀϐελὸς, *veru*.

Ἀμφώϐολος, miſſile. Ab ἄμφω, & ϐολή.

Ἀμφώδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, & ὀδοὺς, *dens*.

Ἀμφώης, εος, ὁ ϗ ἡ, utrimque aures habens; (2) utrimque anſatus. Ex ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ἀμφωλένιον, τὸ, armilla. Ex ἀμφὶ, & ὠλένη, *ulna*.

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præſtatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, & ὄμνυμι, *juro*.

Ἀμφῶτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque anſas habens. Ex ἀμφὶ, & οὖς, *auris*.

Ἀμφωτὶς, ιδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (2) auris, ſeu anſa vaſis. Ex iiſd.

Ἄμφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque anſatus.

Ἀμωμήτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis. Ex α priv. & μωμέομαι, *culpo*.

Ἀμωμήτως, *Adv.* inculpate, irreprehenſibiliter.

Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam amomo ſimilis. Ab ἄμωμον.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum ſimilitudine aliqua referens. Ab eod.

ἈΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, amomum, nomen fruticis.

Ἄμωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, maculæ expers, irreprehenſibilis. *Ph.* immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, *dedecus*, *probrum*.

Ἀμῶνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ἀμάονται, a verbo ἀμάω, *meto*.

Ἀμῷς, *metas*, 2. ſing. præſ. opt. act. *contr.* pro ἀμάοις, a verbo eod.

Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, *unus*.

Ἀμωσγέπως, *Adv.* quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. *Plut. in Pericle.* Ex ἀμὸς, γε, & πως.

ἈΜΩΤΑ, αν, τὰ, caſtaneæ.

ἊΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo, Imperfecto & Aoriſtis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, ſi.

ἈΝΑ', Præpoſ. per, re- P. ſus- Gl. V. *apud Poëtas*, ſuper, in, cum; ἀνὰ μέρος, viciſſim, alternis, *Ph.* ἀνὰ πέντε, quini, *Phil.*

Ἄνα, *ſurrexit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *per Apocopen.* pro ἀνάστα, quod *Ionice* dicitur ἀνέστη, a verbo ἀνίστημι, *ſurgere facio.* Ἄνα, pro ἀνάστηθι, ſurge, *Hom. Il.* 6, 331. 9, 247. *Eurip. Troad.* 98.

Ἀνάϐα, *aſcende*, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. per *Apocopen*, pro ἀνάϐαθι, ſive ἀνάϐηθι, a verbo ἀναϐαίνω, *aſcendo*.

Ἀναϐάδην, *Adv.* pedibus in altum extenſis, ſeu exporrectis. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀναϐαδὸν, *Adv.* ſcanſim. Ab eod.

Ἀναϐαθμικὸς, ἡ, ὸν, gradualis, gradatim factus. Et

Ἀναϐαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus ſcalæ. Ab

Ἀναϐαθμὸς, οῦ, ὁ, adſcenſus; (2) gradus ſcalæ; (3) ſedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀνύϐαθρα, τὰ, ἡ, ſcalæ navis. Ab eodem.

Ἀνάϐαθρον, ου, τὸ, ſcala; (2) pulpitum; (3) ſubſellium. Ab eod.

Ἀναϐαίνω, fut. ἀναϐήσομαι, p. ἀναϐέϐηκα, adſcendo, conſcendo; (2) emergo; (3) ſuccreſco; ἀνάϐα, adſcende, Gl. V. pro ἀνάϐαθι, ἀνάϐηθι, quaſi ab ἀνάϐημι. Ἀναϐαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δένδρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέϐησαν αἱ ἄκανθαι, Marc. 4. 7. Ex ἀνὰ, & βαίνω, *gradior*, *incedo*, *eo*.

Ἀναϐακχεύω, valde bacchor.

Ἀναϐάλλεσθαι, *differri*, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀναϐάλλω, rejicio, retardo, remoror; reſupino, Gl. V. protraho, Gl. V. ἀναϐάλλομαι, differo, procraſtino, *Ph.* (2) præludo, Gl. V. ἀναϐαλλέσθαι, præfari, Gl. V. Ἀναϐάλλειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, ſuſtollere; τινὰ remorari; κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέϐαλλεν, *Callim.* Ἀναϐάλλεσθαι τὴν δίκην, μάχας· (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.

Ἀναϐάντες, *aſcendentes*, nom. pl. maſc. aor. 2. part. act. verbi ἀναϐαίνω.

Ἀναϐαπτίζω, rebaptizo, baptiſmum itero. Hinc

Ἀναϐάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptiſmi, *Suic.*

Ἀναϐάπτισμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀναϐαπτισμὸς, idem & ab eodem, *Suic.*

Ἀναϐαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qs. d. rebaptizator, qui baptiſmum iterat. Ab eod.

Ἀναϐὰς, nom. ſ. a. 2. verbi ἀναϐαίνω.

Ἀναϐάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ubi aſcendere poſſumus. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀνάϐασις, εως, ἡ, adſcenſio, adſcenſus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.

Ἀναϐασμὸς, οῦ, ὁ, adſcenſus. Ab eodem.

Ἀναϐάσομαι, *conſcendam*, 1. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀναϐήσομαι, ab ἀναϐαίνω.

Ἀναϐαστάζω, fut. άσω, tollo in altum ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναϐαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, *Luc.* Ex ἀνὰ, & βαστάζω, *porto*.

Ἀναϐάτης, ου, ὁ, quicquam conſcendit, Gl. V. admiſſarius equus. Ab ἀναϐαίνω.

Ἀναϐατικὸς, ἡ, ὸν, propriè, equos conſcendendi peritus, qui celeriter & facilè ſe in equum conjicere poteſt.

Ἀναϐατὸς, οῦ, ὁ, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis. Ab eod.

Ἀναϐεϐήκειν, 3. ſing. perf. ind. act. v. ejuſd.

Ἀναϐεϐιακὼς, perf. part. act. v. ἀναϐιόω.

Ἀναϐέϐρυκεν, *ſcatuit*, 3. ſing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀναϐρύω, *ſcateo*.

Ἀνάϐηθι, 2. ſing. a. 2. imp. act. v. ἀναϐαίνω.

Ἀναϐήσσω, vel ἀναϐήττω, tuſſio; (2) tuſſiendo exſpuo; (3) exſcreo; (4) rejicio.

Ἀναϐιϐάζω, fut. άσω, adſcendere facio, impono, ſubduco, proveho, eveho, *Ph.* ſubrigo, rieo. Ἀναβιβάζειν ἐφ' ἅρμα, τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, εἰς τιμήν. Ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, extollis, *Luc.*

Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.

Ἀναβιοίην, *reviviſcam*, 1. ſing. præſ. optat. act. *Att.* pro ἀναβιοῖμι, a verbo

Ἀναβιόω, ῶ, f. ώσω, reviviſco.

Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviſcentia, reſurrectio. Ab ἀναβιόω.

Ἀναβιώσκομαι, reviviſco; (2) reviviſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eod.

Ἀναβλαστάνω, fut. ἀναβλαστίσω, repullulo, regermino, renaſcor; (2) germino; (3) *act.* edo, profero de terrâ. Ὅταν ᾖ κοπῇ, μετὰ πρῶτον ἔτος εὐθὺς ἀναβεβλάστηκε, *Theophr.* Ex ἀνὰ, & βλαστάνω.

Ἀναβλαστέω, idem. Hinc

Ἀναβλάστημα, ατος, τὸ, quod renaſcitur.

Ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus in ſublime. A ſeq.

Ἀναβλέπω, f. ψω, oculos attollo; ſuſpicio, Gl. V. (2) viſum recipio; (3) intueor, conſpicio. Ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴς τινα, πρός τινα. Ἀνέβλεψεν πρὸς αὐτὸν γοργὸν, ὥσπερ οἱ λέοντες, ſæve, *Dion.*

Ἀναβλέψασαι, nom. pl. part. a. 1. act. f. g.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Ab ἀναβλέπω.

Ἀναβληδὸν, *Adv.* amictim, in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω. Unde

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio.

Ἀναβλητικῶς, tardè, cunctanter.

Ἀναβλύζω, fut. ύσω, ſcaturio; ſcateo, ebullio, redundo, Gl. V. Φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, *Ariſtot.* Ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀνάβλυσις, εως, ἡ, ſcaturigo. Ab ἀναβλύζω.

Ἀναβοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀναβοῆσαν, aor. 1. part. act. n. g.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio.

Ἀναβοθρεύω, effodio, effodiendo egero, *Heſ.*

Ἀναβολάδην, idem quod ἀναβλητικῶς.

Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, amictus, *Ph.* amiculum. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναβολεὺς, έως, ὁ, id, in quod impoſito pede adſcendimus equum, ſtapes, ſtapeda; (2) homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum, qui alios in equum levat. Ph. ſtrator. Ab eod.

Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, egeſtio; (2) terra egeſta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) proœmium carminis. Ab eod.

Ἀναβολικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναβορβορύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναβράζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. V. bullio; fervendo ejicio, de mari, v. c. ſpumam. Hinc

Ἀνάβρασις, εως, ἡ, æſtuatio, ebullitio.

Ἀναβράσσω, vel ττω, idem quod ἀναβράζω.

Ἀνάβραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervefactus, elixus.

Ἀναβρέχω, f. ξω, madefacio.

Ἀναβρόξεια, *reſorbuerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀναβρόξαιμι, ab

Ἀναβρόχω, f. ξω, reſorbeo. Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ, *Odyſſ.* 12, 240. Ex ἀνὰ, & βρόχω, *ſorbeo.*

Ἀναβρυάζω, vocifero, exclamo. Ex βρυάζω, *lætor, præ lætitia exclamo.*

Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, ſeu rugitus edo; (2) cum fremitu & rugitu defleo.

Ἀναβρύχω, fut. ξω, ſcaturio, ſubſilio. Ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

Ἀναβρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, & βρύω.

Ἀναβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, undique corroſus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναβρώσκω.

Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab

Ἀναβιβρώσκω, f. ώσω, corrodo, exedo.

Ἀναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, corroſivus, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eodem.

Ἀναβωλακία, ἡ, glebarum everſio per arationem. Ab ἀνὰ, & βῶλαξ, *gleba.*

ἈΝΑΓΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *Dioſcor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. §. 92 c. 13. morſus gallinæ, herba. *Angl.* Brook Lime, Pimpernel.

Ἀναγαργαρίζω, fut. ίσω, gargarizo, fauces colluo. Ex ἀνὰ, & γαργαρίζω.

Ἀναγαργάριστον, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἀναγγειλον, 2. ſing. a. 2. imp. act.

Ἀναγγελεῖ, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi

Ἀναγγέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγγέλλειν τινί τι, περὶ τίνος. Ἀνηγγέλθη τεθνεὼς αὐτὸς, ipſum cecidiſſe, *Plut.* Ex ἀνὰ, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncio carens, cujus ne nuncius quidem relictus eſt. Ex α priv. & ἄγγελος, *nuncius.*

Ἀναγεῖσθαι, *narrare*, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro ἀνηγέεσθαι, a verbo ἀνηγέομαι.

Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.

Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero. Ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν, 1 *Pet.* 1, 13.

Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio; (2) baptiſmus; (3) reſurrectio. Ab ἀναγεννάω.

Ἀναγεύω, f. εύσω, guſtare facio, guſtandum præbeo. Ex ἀνὰ, & γεύω, *guſto.*

Ἀναγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impurus. Ex α priv. & ἄγος, *veneratio.*

Ἀναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco; recognoſco, Gl. V. (2) lego; (3) impello, induco; ἀνέγνων, legi, a. 2. Ἀναγινώσκειν βίβλους, τὰ γράμματα. Τὸν ἐκεῖνον μεταβουλεύσασθαι, a ſententia revocare; ἀναγνωσθεὶς χρήμασι, corruptus. *Herodot.*

Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo; (2) urgeo, vexo. Ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, *Marc.* 6, 45. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαία, ας, , neceſſitas, *Ion.* pro ἀνάγκη.

Ἀναγκαῖον, ου, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, neceſſarius, neceſſario eveniens; (2) neceſſarius, cujus uſus eſt neceſſarius; (3) neceſſarius, neceſſitudine conjunctus. Ab ἀνάγκη. Hinc

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis; (2) amicitia.

Ἀναγκαιοφαγέω, v. ἀναγκοφ.

Ἀναγκαίως, *Adv.* neceſſario. Θανεῖν ἀναγκαίως ἔχει, *Eurip. Herc. Fur.* 502. mori neceſſe eſt.

Ἀνάγκασον, 2. ſing. aor. 1. imp. act. verbi ἀναγκάζω: *compello.*

Ἀναγκαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cogit, qui neceſſitatem imponit. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus, non voluntarius.

Ἀναγκαστῶς, *Adv.* coactè.

ἈΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas; (2) rerum difficultas; (3) quidquid animum quodammodo cogit; (4) tormentum, quæſtio; (5) miſeriæ e tormentis aliiſque vexationibus; (6) quivis caſus adverſus.

Ἀναγκοσιτέω, idem quod ἀναγκοφαγέω; (2) invitus aliquem alo. *Crates* ap. Ath.

Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφάγος; (2) qui invitus aliquem alit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, ingratis veſcor; (2) neceſſitate coactus me nutrio. Ex ἀνάγκη, & τρέφω, *nutrio.*

Ἀναγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo; copioſore victu uti cogor, ut athletæ, moleſtiam aliquam devorare cogor.

Ἀναγκοφαγία, ας, ἡ, comedendi neceſſitas; (2) victus athleticus. Ab

Ἀναγκοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victu athletico utitur. Ex ἀνάγκη, & φάγος, *edax.*

Ἀναγκοφορέω, ῶ, neceſſitate coactus perfero. Ex ἀνάγκη, & φέρω, *fero.*

Ἀναγκυλος, ὁ καὶ ἡ, obliquus.

Ἀναγλυκαίνω, iterum dulce reddo.

Ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi præc.

Ἀνάγλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſculptus, cælatus, ſculpturis cælaturiſque aſper.

Ἀναγλυφὴ, ἡ, cælatura, ſignum cælatum.

Ἀνάγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab

Ἀναγλύφω, futur. ψω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, fut. ψω, flecto, reflecto, curvo, incurvo; (2) ſolvo, diſſolvo, Il. 3, 348.

Ἀναγνεία, ας, ἡ, ſcelus. Ab ἀναγνός.

Ἀναγνόντες, *qui agnoverunt*, nom. pl. part. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnoſco.*

Ἄναγνος, ου, ὁ καὶ ἡ, impurus; (2) ſceleſtus; (3) impudicus. Ex α priv. & ἁγνὸς, *purus.*

Ἀναγνωρίζω, fut. ίσω, recognoſco, agnoſco. Ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, Act. 7, 13. Ex ἀνὰ, & γνωρίζω, *cognoſco.*

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel perſonæ, ante non notæ.

Ἀναγνωρισμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eodem.

Ἀναγνώρισμα, ατος, τὸ, id ex quo aliquid agnoſcitur.

Ἀναγνωσείω, lecturio, Gl. V. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipſa legendi actio; (4) perſuaſio. Ab eod.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

Ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, lectorium, locus in quo legitur. Ab eod.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus eſt legere alicui. Ab eod.

Ἀναγνωστικὸς, ἡ, ὸν, ad legendum aptus.

Αναγον, *reducebant*, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἀνῆγον, a verbo ἀνάγω, *reduco.*

Ἀναγορὰν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγοράν.

Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renuntiatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab

Ἀναγορεύω, fut. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, denuncio, prædico; (2) ſaluto, declaro, renuncio, ut conſulem, imperatorem. Ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ τινὰ αὐτοκράτορα. Νικᾶν ἀναγορεύετο, viciſſe, Dem. Σεβαστόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, Herod. Ex ἀνὰ, & ἀγορεύω, *concionor, dico.*

Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, literarum trajectio & tranſpoſitio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (& diverſum ſignificans) vox, ut ἀρετὴ, ἐρατὴ, μῦθος, θυμὸς, &c. Ex ἀνὰ, & γράμμα, *litera.* Unde

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis literis effero & dico. Hinc

Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀνάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſcriptus, literis proditus; (2) in acta relatus. Ab ἀναγράφω. Unde

Ἀναγραφεὺς, έος, ὁ, perſcriptor, ſcriba.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcriptio, acta. Gl. V. titulus. Ab

Ἀναγράφω, fut. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, literis mando; (2) proſcribe, propono; (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐν τοῖς φίλοις, εἰς τὸν τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, Luc.

Ἀναγρεύομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus non venandi. Ex α priv. & ἄγρα, *venatio.*

Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, mutio. Ex ἀνὰ, & γρύζω, *grunnio, hiſco.*

Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.

ἈΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ, vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.

Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) refero, defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, doceo; (12) indico ſceleris auctorem & in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; (14) idem quod ſimplex ἄγω, ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεὶς, ſubductus, evectus, aor. 1. part. paſſ. Ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, per pelagus deducere, κατάγειν, ad terram appellere; εἰς θεοὺς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ὀπίσω πόδα, ἔξω βέλους, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, narrare. Ἀνάγεσθαι τὸ τόπου, ſolvi, ναυσὶ ἐς τόπον. Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, κανάγει κάρα, Soph. Phil. 868.

Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, quod adligatnr alicui rei, quaſi ad eam ſuſtollendam. Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, ſubvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio, remiſſio; (5) redhibitio; (6) inſtitutio, diſciplina. Ab eodem.

Ἀναγώγια, τὰ, feſtum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur.

Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus diſciplinæ, mala educatio; (2) vita diſſoluta, animus indomitus. Ex α priv. & ἀγωγή.

Ἀναγωγικὸς, ή, ὸν, ſubvectivus, ſubvectitius; (2) myſticus, qui à ſenſibus ſubvehit ad intellectualia; (3) ſenſus remotiſſimos & abſtractiſſimos exquirens. Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγικῶς, *Adv.* myſtice.

Ἀναγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in ſublime evehens in theol. myſtica. (2) vim alliciendi, attollendi habens.

Ἀνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inſtitutus non eſt; (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. & ἀγωγή.

Ἀναγώγως, *Adv.* contumaciter; (2) petulanter, injurioſe, contumelioſe; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem & certum nexum.

Ἀναγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex α priv. & ἀγὼν, *certamen.*

Ἀναδάζομαι, fut. άσομαι, & act. ἀναδάζω, divido. Ἀναδασάμενος τὴν χώραν, *Plut.*

Ἀναδαίω, divido.

Ἀναδαίρετον, perſpicué, apud Ariſtoph.

Ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.

Ἀναδάσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδάζομαι.

Ἀναδάρκης, ες, idem qui ἀδερκής. Ern.

Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio. Ab ἀναδάζομαι.

Ἀνάδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, diviſus, diſtributus; (2) viritim æqua portione diviſus; (3) reſciſſus. Ab eod.

Ἀναδάστως, inequaliter, nulla portione.

Ἀναδέδρομα, *percurri,* 1. ſing. perfect. ind. med. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω.

Ἀναδέδραμεν, *ſurſum cucurrimus,* 1. plur. perf. ind. med. *per Sync.* pro ἀναδεδρόμαμεν.

Ἀναδείγματα, τὰ, ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur; (2) lora ſeu habenæ circa æquorum colla. Ab

Ἀναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonſtro, oſtendo; (2) deſigno, creo; (3) edo; (4) dico, conſecro; (5) inſtituo, conſtituo; (6) pando, *de portis.* Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτόν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεβαστῷ· τὰς πύλας τινί. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ϗ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, Luc. 10, 1.

Ἀναδεῖξαι, *oſtendiſſe,* a. 1. inf. act. Hinc

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, demonſtratio; (2) deſignatio, creatio; (3) dedicatio, conſecratio de qua etiam Scriptoribus Eccleſ. dicitur in Euchariſtia.

Ἀναδείπνια, ων, τὰ, poſtcœnia, menſa ſecunda, bellaria. Ex ἀνὰ, & δεῖπνον, *cœna.*

Ἀναδέκεσθαι, *recipere,* præſ. inf. med. *Ionice* pro ἀναδέχεσθαι, a verbo ἀναδέχομαι.

Ἀνάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratre carens. Ex α priv. & ἀδελφὸς, *frater.*

Ἀναδέμω, ædificium inſtauro.

Ἀναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbuſtiva, vitis arborem conſcendens; labruſca, Ph. (2) locus vitibus conſitus; (3) arbuſtum. Ex ἀνα, & δένδρον, *arbor.*

Ἀναδενδρίτης, ου, ὁ, ſcil. οἶνος, vinum ex vite arbuſtiva. Ab ἀναδενδράς.

Ἀναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.

Ἀναδέξαι, *oſtendiſſe,* aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, a verbo ἀναδείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀναδέρκω, ſuſpicio; (2) adſpicio.

Ἀναδέρω, fut. ερῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico, differo, in aliud tempus rejicio. Ex ἀνὰ, & δέρω, *excorio.*

Ἀνάδεσις, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc

Ἀναδεσμεύω, fut. εύσω, religo.

Ἀναδεσμέω, idem:

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, ſimile quidpiam diademati:

Ἀνάδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, religatus, revinctus.

Ἀναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo, miſceo, ſubigo. Ἀναδεύω τοῖς ἤθεσι παίδων νόμους, Plut. Ex ἀνὰ, & δεύω, *irrigo.*

Ἀναδέχομαι, fut. ξομαι, ſuſcipio, recipio, excipio; (2) ſuſcipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor ſc. me præſtiturum; (4) recipio in me ſc. crimen, offero me crimini, agnoſco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) exſpecto patienter, ſuſtineo; (7) promitto pro infante in baptiſmo, ago ſuſceptorem. Ἀναδέχεσθαι τίνα φιλοφρόνως, τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων, τὸν παῖδα· ἀναδέχομαι ἥξειν, ἐφ᾽ ἐμαυτόν τι· δίκην, τὸ ἔγκλημα· τὴν τιμωρίαν, pœnas dare. Ex ἀνὰ, & δέχομαι.

Ἀναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. Ἀναδεῖν χρυσῷ στεφάνῳ, δᾷδας πρὸς ἕκαστον κέρας· εἰς θεὸν, referre. Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, Ariſtoph. Plut. v. 588. Ex ἀνὰ, & δέω, *vincio.* Hinc

Ἀνάδημα, ατος, τὸ, diadema, corona.

Ἀναδῆσαι, *religaſſe,* aor. 1. inf. act.

Αναδηχθεὶς, *remorſus,* a. 1. part. paſſ. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo.* Unde

Ἀνάδηξις, εως, ἡ, morſus, morſio.

Ἀναδιδάσκω, fut. άξω, doceo, (2) meliora edoceo. Τοῦ θεοῦ τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει, Ariſt. Eq. 153.

Ἀναδίδωμι, fut. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. Ἀναδιδόναι καρπὸν, ὀσμὴν, τὴν πίστιν, ἐπιστολήν· ψῆφον, permittere ut ſententiam dicat. Ex ἀνὰ, & δικάζω.

Ἀναδικία, ας, ἡ, lis, ſeu judicium de re, judicata quidem ſed irrita. Ab

Ἀνάδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ, & δίκη, *jus, lis.*

Ἀναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, ſeu gyrum revolvo. Ex ἀνὰ, & δίνη, *vortex.*

Ἀναδιπλασιάζω, fut. άσω, reduplico. Hinc

Ἀναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, reduplicatio.

Ἀναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, reduplico.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio; (2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.

Ἀναδοθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ἀναδίδωμι.

Ἀναδοιδυκάζω, fut. άσω, commiſceo, confundo, proprie piſtillo in mortario. Ex ἀνὰ, & δοίδυξ, *piſtillum.*

Ἀναδορὴ, ῆς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio.*

Ἀνάδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ ſurſum verſus fit; (3) ſcaturigo, pullulatio; (4) diſtributio. Ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδοτικὸς, ή, ὸν, diſtributivus. Ab eod.

Ἀνάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reddendus. Ab eod.

Ἀνάδου, *redde,* aor. 2. imp. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, a verbo ἀναδίδωμι.

Ἀναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, ſ. retractio in ſervitutem. Ex ἀνὰ, & δουλόω, *in ſervitutem redigo.*

Ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) ſponſio, repromiſſio; (3) ſuſceptio in baptiſmo. Ab ἀναδέχομαι.

Ἀνάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, receptor, receptum dans alicui; (2) repromiſſor, ſponſor, fidejuſſor, Ph. præs, redhibitor; (3) ſuſceptor in baptiſmo. Ab eodem.

Ἀναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adſcenſio, adſcenſus. Ab ἀνατρέχω.

Ἀνάδυμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exſiſto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) reſpuo, recuſo, fugio, detrecto; (5) retracto. ἀναδύομαι, recuſo. Ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, Il. 1, 359. ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, emerſit, Ib. 406. ἀναδύεσθαι τὰς συνηγορίας εἰς τόπον. Πολλὰ δ᾽ ἔχων εἰπεῖν, ἀναδύομαι, *Non.* Ex ἀνὰ, & δύω, *ſubeo.* Hinc

Ἀνάδυσις, εως, ἡ, emerſio; (2) retroceſſio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emerſio in baptiſmo.

Ἀναδῦν, vide ἀναδῦμι.

Ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens, indotata. Ex α priv. & ἕδνα, *dos.*

Ἀναείρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ, & ἀείρω, *tollo.*

Ἀνάελπτα, *inſperata,* nom. plur. n. g. ab

Ἀνάελπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſperatus. Ex α priv. & ἄελπτος, *inſperatus.*

Ἀναειρτάζω, fut. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, fut. ήσω, reviviſco, ad vitam redeo; (2) reſipiſco ab improba vita; (3) innovor. Ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, Rom. 7, 9. Ex ἀνὰ, & ζάω.

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζευγνύω, f. εύξω, equos rurſum jungo; (2) redeo; (3) moveo, ſc. caſtra; (4) ſolvo; (5) reduco. Ἀναζευγνύειν διὰ τόπου, εἰς τόπον, ἐπ᾽ οἴκου, ἐπ᾽ οἶκον· τὰς νῆας, ſolvere; τὸν στρατὸν, abducere. Ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι, *jungo.*

Ἀναζεῦξαι, aor. 1. inf. act.

Ἀνάζευξις, εως, ἡ, caſtrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀνάζεμα, τος, τὸ, Ebullitio. Ab

Ἀναζέω, ῶ, futur. έσω, efferveo, ebullio; (2) fervefacio, & ad hæc ἀναζέομαι, ſcaturio, effundo. Ab ἀνα, & ζέω, *efferveo.*

Ἀναζητέω, ῶ, fut. ήσω, requiro; (2) inquiro. Ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, Luc. 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν ἄδυτα ἀναζητητικῶς, Plat. Hinc

Ἀναζήτησις, ἡ, inquiſitio.

Ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, mutatio caſtrorum.

Ἀναζυγόω, ῶ, jugo exſolvo; (2) aperio, reſero, pando. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, depingo.

Ἀναζωγρέω, ῶ, fut. ήσω, in vitam revoco, exſuſcito; (2) inſtauro.

Ἀναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, ſuccingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 1 Pet. 1, 13.

Ἀναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco.

Ἀναζωόω, ῶ, f. ώσω, refocillo, recreo.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exſuſcito, reſuſcito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζωπυρεῖ ϗ τρέφει τὴν ὄψιν, Plut. τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, 2 Tim. 1, 6.

Ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium, potentiæ.

Ἀναζωσάμενος, *qui ſuccinxit,* aor. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω.

Ἀναζωτικὸς, ή, ὸν, refocillandi vim habens. Ab ἀναζωόω.

Ἀναθαλέω, ῶ, idem quod

Ἀναθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, vigeſco, vires reparo; (3) revireſcere facio. Ἐγὼ Κύριος ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν, Ezek. 17, 24.

Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.

Ἀναθαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, fiduciam reſumo, animum recipio. Ex ἀνὰ, & θαῤῥέω.

Ἀναθαῤῥύνω, fut. υνῶ, fiduciam, ſ. ſpem, animum reddo, erigo. Ἀναθαῤῥύνομεν τοὺς ἄνδρας, Xen.

Ἀναθαρσέω, ῶ f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.

Ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.

Ἀναθείην, *retulerim,* 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *refero.* Unde

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, exſecratio; (2) ſeparatio, alienatio; (3) ſegregatio a communi uſu ad uſum ſacrum; (4) homo exſecrabilis, homo ſacer, exitio deſtinatus. Ph. domum.

Ἀναθεματίζω, f. ίσω, exſecror, diris devoveo, anathema declaro. Ποιήσαντες τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀναθεμάτισαν ἑαυτοὺς, Act. 23, 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc

Ἀναθεματισμὸς, οῦ, ὁ, exſecratio, anathematiſmus.

Ἀναθέμεν, *imponere,* aor. 2. inf. act. *Ionice* pro ἀναθεῖναι, a verbo ἀνατίθημι, *impono.*

Ἀναθερμαίνω, recalefacio, calefacio.

Ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, conſecratio; (2) dilatio, cunctatio, attributio h. e. cum alicui aliquid velut culpam, tribuimus, ad al quem auctorem, ad cauſam referimus. *Ern.* Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, ῶ, fut. θεύσομαι, ſurſum curro; (2) recurro; (3) curſito. Ex ἀνά, & θέω.

Ἀναθεωρέω, ῶ, attente contemplor, diligenter conſidero. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, Act. 17, 23. Hinc

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens conſideratio, contemplatio.

Ἀναθεωρισμὸς, οῦ, ὁ, recognitio. Ab eodem.

Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις, Heſ.

Ἀναθηλέω, revireſco. A θάλλω, *vireo.*

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo ſuſpenſum; (2) perſona Deo conſecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *ſepono.*

Ἀναθήσουσι, *ſeponent*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀναθλίβω, fut. ψω, elido; (2) exprimo.

Ἄναθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, & ἆθλος, *certamen.*

Ἀναθολόω, ῶ, fut. ώσω, perturbo, infuſco.

Ἀναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio, obſcuratio. Ab ἀναθολόω.

Ἀναθορέω, ῶ, exſilio; (2) proſilio; (3) reſilio. Ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, ἐκ τῆς στιβάδος. Ἀναθοροῦντες ἔφυγον, Syneſ.

Ἀναθορνύω, irruo, *Ern.*

Ἀναθορυβέω, ῶ, tumultuor; (2) rebello.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνὰ, & θρέμμα, *quod alitur.*

Ἀνάθρεπτος, ὁ καὶ ἡ, alumnus. Ab ἀνατρέφω.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, reſtauratio, reparatio, refectio. Ab eod.

Ἀναθρέω, ῶ, f. ήσω, perſpicio, attente conſidero. Ex α intenſ. & ἀθρέω, *video.*

Ἀναθρώσκω, f. θρώσω, exſilio, ſaltu conſcendo; reſulto, Gl. V. Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, Il. 13, 140.

Ἀναθυάω, ῶ, macto, ſacrifico. Ex ἀνὰ, & θύω, *macto.*

Ἀναθυμιάζω, futur. άσω, vaporo, ſuffio, exhalare facio. Gl. V. exhalo:

Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimen, vapor; (2) reſpiratio. Ab

Ἀναθυμιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω. Ἀναθυμιᾶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.

Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, luſus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ, & ἄθυρμα, *luſus.*

Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

Ἀναθύω, f. ύσω, opus intermiſſum reſumo; (2) exſultim ludo, laſcivio.

Ἀναθωΰσσω, vociferor, exclamo.

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.

Ἀναιδείηφι, *impudentiæ*, dat. ſing. *Ionice & per Paragogen* τοῦ φι, ab ἀναίδεια.

Ἀναιδεύομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.

Ἀναιδημόνως, *Adv.* ſine ulla reverentia, impudenter. Ab eod.

Ἀναιδὴν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς έος, inverecundia. Ex α priv. & αἰδὼς, *pudor.*

Ἀναιδῶς, impudenter, Gl. V. Ab ἀναιδής.

Ἀναιθύσσω, quatiendo, movendo excito flammam; (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo. Ex ἀνὰ, & αἰθύσσω.

Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ, & αἴθω, *uro.*

Ἀναίκλια, ſeu ἀναίκλεια, ων, τὰ, incœnia, Heſ. Ex α priv. & αἶκλον, *cœna veſpertina.*

Ἀναιμακτὶ, ſine ſanguine, incruente. Ab

Ἀναίμακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non cruentus, incruentus. Ex α priv. & αἱμακτός.

Ἀναιμία, ας, ἡ, ſanguinis privatio, defectus. Ab

Ἄναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exſanguis. Ex α pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus caro ſanguinis eſt expers. Ex α priv. αἷμα, & σὰρξ, *caro.*

Ἀναιμόχροος, *contr.* ἀναιμόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt colore exſanguis, pallidus. R. Ex α priv. αἷμα, & χρόα, *color.*

Ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, exſanguis. Ex α pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιματεὶ, *Adv.* ſine cruore. Ex iiſdem

Ἀναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀναίνεται, *recuſat*, 3. ſing. præſ. indic. Ab

ἈΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuſo, detrecto; (2) inficior; (3) reſpuo, repudio. Οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν, licet repudiare, Eur. Med. 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.

Ἀναΐξας, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀναιρέω.

Ἀναίρεμα, το, præda, ſpolium.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, ſublatio; (2) everſio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω. Unde

Ἀναιρέτης, ου, ὁ, ablator, ſublator; (2) everſor; (3) interfector, interemptor.

Ἀναιρετικὸς, ἡ, ὸν, exitiabilis, lethalis, mortifer.

Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus ſumo; (7) reddo reſponſum, *de oraculo*; *& in Medio*; (8) tollo, *de liberis*, pro ſuſcipio, vel educo; (9) ſuſcipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, ſepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως, πόλεις, νόμους, ἑαυτόν· ἀναιρεῖσθαι τὴν συγγραφὴν, expungere; παῖδας, tollere; τοὺς νεκροὺς, efferre ad ſepult. πόλεμον, ἔχθρας, πόνους, ſuſcipere. Ab ἀνὰ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀναίρω, tollo, ſurſum tollo.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus ſenſuum, ſtupor, ſtupiditas; (2) ſtoliditas, dementia. Ex α priv. & αἴσθησις, *ſenſio.*

Ἀναισθητεύομαι, idem, quod

Ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo ſenſu, non ſentio; (2) ſum ſtupidus, vel vecors. Ἐπιπείσμην δ' ὥσπερ ἐμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν, Dem. Ab

Ἀναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi; (2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum; (3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex α priv. & αἰσθητὸς, *ſenſibilis.*

Ἀναισθήτως, *Adv.* ſine ſenſu; (2) ſtupide, ſtolide; (3) lentè, patienter.

Ἀναισιμοῦν, *impendere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, a verbo

Ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo. Ἀναισιμώθη ἐκ τοῦ τάφου ἡ γῆ. *Her.* Hinc

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumptus.

Ἀναΐσσω, fut. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio. Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν, Il. 4, 114. Ex ἀνὰ, & ἀΐσσω, *ruo.*

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens ſum, impudenter ago. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτα τὶς, ὅτι τοιαῦτα ποιῶν οὐδ' ἀναισχυντεῖ; Ariſt. Θεσμ. 715.

Ἀναισχύντημα, τὸ, facinus impudens.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α priv. & αἰσχύνω.

Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde.

Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt. Ex α priv. & αἰτιολογέω.

Ἀναιτία, ἡ, innocentia.

Ἀναιτιολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt.

Ἀναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauſſam non habens, cujus cauſſa nulla eſt; qui in cauſſa non eſt, cur aliquid fiat. (2) innocens. Ex α priv. & αἰτία.

Ἀναιτίως, *Adv.* ſine cauſſa. Ab ἀναίτιος.

Ἀνακαγχάζω, fut. άσω, cachinnor, effuſe rideo. Ἀκούσας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον, Plut.

Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc

Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explanatio allegoriarum.

Ἀνακαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgativus. Ab eod.

Ἀνακάθημαι, ſedeo erectus; (2) recumbo, reſideo.

Ἀνακαθίζω, f. σω, reſideo. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, Luc. 7, 15.

Ἀνακαινίζω, fut. ίσω, innovo, inſtauro. Ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Pſal. 104, 30. Εἰς μετάνοιαν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνακαινισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνακαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, inſtauro. Ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον, &c. Col. 3, 10. Ab ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur ſervi mali & liberti, qui a dominis ſuis defecerant, Suid. Harpocration.

Ἀνακαίω, fut. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀνακαύσασθαι τὸ πῦρ, *Herodot.*

Ἀνακαλέω, ῶ, fut. έσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) ſarcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τὸν εὐεργέτην, ἀγαθόν· ἀνακαλεῖσθαι τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἐν ὑπερορίαις· τὴν στάσιν, labantem reparare.

Ἀνακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verſo, volvo.

Ἀνακαλυπτήρια, dies, quo ſponſa facie retecta prodit; (2) munus, quod ſponſæ eo die a viro aliiſque dabatur. Ab

Ἀνακάλυπτρα, τα, id. quod præc. (2) Ab

Ἀνακαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀνακαλύπτειν μυστήρια· λόγους, aperte loqui; βλέφαρον. Ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, 2 Cor. 3, 18.

Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, Act. 18, 21.

Ἀνακάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act.

Ἀνακάμψερως, ερωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω, *redeo*, & ἔρως.

Ἀνακαμψίπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet. Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, & πνοός, *flatus.*

Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpinis, ſeu aculeis carens. Ex α priv. & ἄκανθα, *ſpina.*

Ἀνακάπτειν, *deglutire*, præſ. ind. act. verbi ſeq.

Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, abſorbeo.

Ἀνάκαρ, *Adv.* ſurſum verſus, in ſuperiorem partem. Ex ἀνὰ, & κὰρ, pro κάρα, *caput.*

Ἀνακάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non diſſimili. Ex ἀνὰ, & καρδία, *cor.*

Ἀνάκαρδος, ου, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀνακαίω, *incendo.*

Ἀνακαχλάζω, ebullio, efferveſco, ut *ſimplex*

Ἀνακάχλασις, ἡ, Ebullitio.

Ἀνάκαψις, εως, ἡ, devoratio. Ab ἀνακάπτω.

Ἀνακεάζω, f. άσω, findo.

Ἀνακέαται, *dicati ſunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι.

Ἀνάκεια, ων, τὰ, feſtum Dioſcurorum, Caſtoris & Pollucis, qui & ἄνακες dicti.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) conſecratus, dicatus ſum; (3) deditus, addictus ſum; (4) ſitus, repoſitus ſum; (5) tribuor, adſcribor alicui. Ἀνάκειται εἰς ὀλίγους, ἐπὶ σοι, πᾶν ἐς σε· τοῖς βιβλίοις, συμποσίοις, incumbere; τῶν θείων, deditus; τῷ θεῷ ἀνάκειται ὑπομνήματα. Ex ἀνὰ, & κεῖμαι, *jaceo.*

Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, ſeu Dioſcurorum. Ab ἄνακες.

Ἀνακείρω, tondeo; (2) abſcindo; (3) diſſeco, lacero. Ex ἀνὰ, & κείρω, *tondeo.*

Ἀνακεκαλυμμένως, *Adv.* revelate, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακεκραγὼς, part. perf. act. v. ἀνακράζω.

Ἀνακελαδέω, ſtrepo, garrio. Ab

Ἀνακέλαδος, ὁ, ſuſurrus.

Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακεραννύω, vel ἀνακεράω, commiſceo, permiſceo; (2) tempero. Ἀνακραθέντων καιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν, Plut.

Ἄνακες, ων, οἱ, Dioſcuri, Caſtor & Pollux. Ab ἄναξ, unde ἀνακῶς, *ſedulo*, quod Athenienſibus credebantur conſulere.

Ἀνάκεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immedicabilis, inſanabilis. Ex α priv. & ἀκέομαι, *ſano, medeor*.

Ἀνακεφαλαιοῦται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ἀνακεφαλαιόεται.

Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, fut. ώσω, capitulatim & ſummatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, inſtauro; (5) impleo, perficio. Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, Eph. 1, 10. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, Rom. 1, 13. Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) conſummatio; (4) relatio.

Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.

Ἀνακηκίω, ſurſum feror, erumpo, proſilio, ſubſilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίε ἱδρὼς, Il. 13, 705.

Ἀνακήρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præconis voce renunciatus, deſignatus. Et

Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, declaratio per præconem.

Ἀνακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, promulgo, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. Ἀνακηρύσσομαι νενικηκὼς, *Luc.* Ex ἀνὰ, & κηρύττω, *prædico*.

Ἀνακινδυνεύειν, præſ. inf. act. verbi

Ἀνακινδυνεύω, fut. εύσω, iterum periclitor, vel periculum adeo. Ἀνακινδυνεύω συμβάλλαι ναυμαχίᾳ.

Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) ſuſcito, excito; (3) excito, i. e. produco. Ex ἀνὰ, & κινέω, *moveo*. Hinc

Ἀνακίνημα, idem quod

Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) ſuſcitatio.

Ἀνακίρναμαι, permiſceo. Ex ἀνὰ, & κιρνάω.

Ἀνακλάζω, fut. άγξω, clango, clamo.

Ἀνακλαίω, f. αύσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) viciſſim fleo; (4) *in medio* ploratum incipio, quem deinde alii ſequuntur. Ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν, Soph. Phil. 933.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. Ab ἀνακλάω. Unde

Ἀνακλασμὸς, ȣ, ὁ, fractio, reflexio.

Ἀνάκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reflexus. Ab eod.

Ἀνακλαυθμὸς, ȣ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.

Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.

Ἀνακλαυσμὸς, ȣ, ὁ, fletus. Ab eod.

Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀνὰ, & κλάω, *frango*.

Ἀνακλέπτομαι, retrocedo.

Ἀνάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio & invocatio in auxilium; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.

Ἀνακλητικὸν, ȣ, τὸ, cantus tubæ revocantis ignavos ad prælium; (2) ſignum receptus. Ab eodem.

Ἀνακλητικὸς, ἡ, ὸν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.

Ἀνάκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, revocatorius. Ab eod.

Ἀνακλιθῆναι, *repoſitum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ἀνακλιθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ.

Ἀνακλῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.

Ἀνακλιντήριον, ȣ, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiu. Ab

Ἀνακλίνω, f. ινῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) diſcumbere facio; (3) aperio, expando, explico. Ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, ἐπὶ δεῖπνον, ἐν τῇ φάτνῃ. Ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀβραὰμ, Matt. 8, 11. Hinc

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio, recubatio.

Ἀνακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.

Ἀνακλιτικὸς, ἡ, ὸν, diſcubitorius, reclinatorius. Ab eod.

Ἀνάκλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem &

Ἀνάκλιτον, τὸ, *ſubſt.* ſella, quæ habet in quod reclinari dorſum poſſit: recubitorium.

Ἀνακλύζω, fut. ύσω, abluo.

Ἀνακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fuſos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parca.

Ἀνάκλωσμα, τὸ, revolutio, ap. *Nic.* (ſi lectio vera, *Ern.*)

Ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio.

Ἀνακογχυλιάζω, f. άσω, os, ſ. fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, & κογχύλιον. Hinc

Ἀνακογχυλιασμὸς, ȣ, ὁ, gargarizatio, oris collutio. Et

Ἀνακογχυλιαστὸς, ἡ, ὸν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt.

Ἀνακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Hinc

Ἀνακογχυλισμὸς, ȣ, ὁ, gargarizatio.

Ἀνακοὶ, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.

Ἀνάκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cavus.

Ἀνακοίλωμα, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.

Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.

Ἀνακοίνοι, *communica*, 2. ſing. præſ. imp. verbi

Ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, conſulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινώσασθαι, communicare, Ph. Ἀνακοινοῦν τι τῷ φίλῳ, περί τινος, μετά τινος, τινί. Βουλεύσασθε, ϗ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε, Ariſt. Lyſ. 1181.

Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) ſchema quoddam rhetoricum.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, obeo.

Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino aliquid fluens, glutine adſtringo & contineo. Hinc

Ἀνακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eod.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, conſequentiæ defectus, quum ſequentia prioribus non reſpondent. Et

Ἀνακόλουθον, ȣ, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat. Ab

Ἀνακόλουθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inconſequens, non reſpondens præcedentibus; (2) non conſentaneus, ineptus. Ex α priv. & ἀκόλουθος.

Ἀνακολούθως, neglecta conſecutione legitima; (2) parum convenienter.

Ἀνακολπάζω, ſuccingo, *al.* ἀνακολπίζω, ap. *Ariſtoph.* E κολπιζώ, nam κολπάζω, non reperitur.

Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato; (2) emergens adfero.

Ἀνακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloreſco.

Ἀνακομιδὴ, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno ſepulchro in aliud. Ab

Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio. Ἀνεκομίσαντο τὴν βασιλείαν, receperunt, Plut. Τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, Xen.

Ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.

Ἀνάκοος, *Dor.* pro ἀνήκοος.

Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercuſſio, reciprocatio. Ab

Ἀνακόπτω, futur. ψω, retundo, inhibeo; (2) arceo, propulſo; (3) elido. Ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα, τὰς ὁρμὰς, τοὺς ὀφθαλμούς. Οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς, Luc. Τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, Gal. 5, 7. Ex ἀνὰ, & κόπτω.

Ἀνάκουστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audibilis, ſub auditum cadens. Ex ἀνὰ, & ἀκουστὸς, *audibilis*.

Ἀνακουφίζω, f. ίσω, ſublevo. Ἐς βραχὺ ἀνεκουφίσθησαν, Aret. Hinc

Ἀνακούφισις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio.

Ἀνακούφισμα, τὸ, idem.

Ἀνακούω, inaudio, auſculto. Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γόων; Soph. El. 81.

Ἀνακραγγαίνω, ſucclamo, Heſ. Ab ἀνακράζω.

Ἀνακραδαίνω, vibro, quatio, quaſſo.

Ἀνακραδάω, ῶ, idem.

Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, proloquor. Ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 4.

Ἀνακραθεὶς, *permixtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακράω, *permiſceo*.

Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, *immiſceo*.

Ἀνακράτος, *Adv.* totis viribus, omni ſtudio. Ex ἀνὰ, & κράτος, *vis*.

Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ, & κρέκω, *pectine pulſo*.

Ἀνακρέμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.

Ἀνακρέμασαν, *ſuſpenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν.

Ἀνακρεμάω, ῶ, vel

Ἀνακρεμάννυμι, vel

Ἀνακρεμαννύω, vel

Ἀναρέμνημι, ſuſpendo, in altum; (2) ſpe ſuſpendo. Ἀνακρέμασαν εἰς ἀκρόπολιν, Herodot. Ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, Æſchin. Ex ἀνὰ, & κρεμάω.

Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor; (2) dijudico; (3) examino, æſtimo. Ἀνακρίνειν τὰ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ταῖς ἡδοναῖς, Iſocr. Ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14, 24. Hinc

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquiſitio, quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus.

Ἀνακριτικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.

Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut ſeq.

Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plauſum, plauſu comprobo, complodo; (2) celebro.

Ἀνάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab

Ἀνακρούω, fut. ούσω, retro ago, retro pello; (2) reprimo, coërceo; (3) canendi initium facio. Ἀνακρούεσθαι τὴν ναῦν εἰς πέλαγος, τὸ στόμα τοῦ ἵππου. τὸν αὐτὸν λόγον, exordiri.

Ἄνακτα, *regem*, acc. ſing. ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. Ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχὴν, τὴν δύναμιν τοῦ σώματος, ἀνεκτήσατο τοὺς πολίτας.

Ἀνακτέον, reducendum, ſubvehendum, ab ἀνάγω.

Ἀνακτήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακτάομαι. Hinc

Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) refocillatio, recreatio; (3) conciliatio gratiæ.

Ἀνακτητικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens; (2) recreatorius, refocillatorius. Ab eod.

Ἀνακτίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ, & κτίζω, *creo*.

Ἀνάκτισις, ἡ, inſtauratio.

Ἀνακτίτης, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης. Ab ἄνακτες, *Dii*.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum, dominatus. Ab ἀνάκτωρ.

Ἀνακτόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſ. ἀνακτόριος, ία, ον, herilis. Ab eod.

Ἀνάκτορον, ȣ, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioſcurorum. Ab eod.

Ἀνακτοτελέσται & ἀνακτοτελέσται, Sacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.

Ἀνακυΐσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, & κύω.

Ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo. Ἀνακυκᾶν τὰ φάρμακα, Ariſtoph. Plut. 302.

Ἀνακύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.

Ἀνακυκλισμὸς, ὁ, idem.

Ἀνακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.

Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumactio, circulatio. A præc.

Ἀνακυλισμὸς, ȣ, ὁ, revolutio, converſio. Ab

Ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) ſurſum volvo. Ex ἀνὰ, & κυλίω, *volvo*.

Ἀνακυμβαλίζω, cum ſonitu everto.

Ἀνακυπόω, everto. Et

Ἀνακυπτόω, ῶ, f. ώσω, ſubverto, in dorſum reclino & reſupino, Heſ. Ab

Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes ſolent; (2) exſiſto, emergo; propriè & tropicè ut e malis, curis, &c. (3) orior; (4) ſpe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11.

Ἀνακυρίασις, εως, ἡ, gravitas, auctoritas. Ex ἀνὰ, & κυρόω, auctoritatem do.

Ἀνάκυρτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, repandus, Gl. V. Ex ἀνὰ, & κυρτὸς, incurvus.

Ἀνακύψατε, ſuſpicite, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ἀνακύπτω, ſuſpicio.

Ἀνακωκύω, fut. ύσω, deploro, defleo.

Ἀνάκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, breviſſimus. Ex ἀνὰ, & κῶλον, membrum.

Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo. Ex ἀνὰ, & κωλύω.

Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto vel dico; (2) comice taxo.

Ἀνακῶς, Adv. ſedulo, rigide. Ex ἄναξ.

Ἀνακωφάω, ῶ, f. ήσω, ſurdum reddo.

Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀνακωχεύω, f. εύσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo.

Ἀνακωχέω, idem. Heſ. Ab

Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, eſt, cum naves in ſalo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur ſcopulis; receſſio navium a litore verſus altum in tempeſtate; (2) induciæ; ſed in hoc ſenſu ſcribendum ἀνοκωχὴ potius. Ab ἀνέχω, vel ἀνεκέχω, Ern.

Ἀναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. ἀναλαμβάνω.

Ἀναλάζομαι, fut. άσομαι, rurſum capio.

Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo, inſtauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) aſſumo; (5) excipio, ſc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. Ἀναλαμβάνειν τι ἔκ τινος, τόπον τινὶ εἰς μνήμην, εἰς τὴν διάνοιαν· τὴν ἰσχὺν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, ἐκ τῆς νόσου. τινὰ ἐπὶ τὴν ἁρμάμαξαν, τινὰ ἑστιάσεσι καὶ θυσίαις κίνδυνον, ſuſcipere; τὸν ἵππον, ſiſtere; αἰτίαν τὴν ἐπενεχθεῖσαν, culpam objectam delere; τὴν ἀρχὴν, recuperare; τὴν διασκεδασθεῖσαν δύναμιν, reſumere. Τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι, Soph. Philoct. 5, 123. reſarcire.

Ἀναλαλάζω, ululo, acclamo.

Ἀναλάμπω, futur. ψω, reſplendeo, reluceo; (2) illuſtro. Ex ἀνὰ, & λάμπω, luceo.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, doloris expers. Ex α priv. & ἄλγος, dolor, Hinc

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia:

Ἀνάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore miſericordia tangitur; (3) multorum dolorum auctor.

Ἀναλγήτως, Adv. inhumaniter; (2) ſine doloris ſenſu, abſque moleſtia.

Ἀναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intenſ. & ἀλδαίνω, augeo.

Ἀναλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non creſcens, incrementum non capiens. Ex iiſd.

Ἀναλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Ab ἀναλδής.

Ἀναλεαίνω, contero. Ex ἀνὰ, & λεαίνω.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. pr. paſſ. verbi

Ἀναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego, Gl. V. Ἀναλέγειν τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, Philo. Ἀναλέγεσθαι τοὺς βίβλους τὸν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βεβασιλευκότων, ſupputare.

Ἀνάλειπτος, ον, non unctus.

Ἀναλειφίη, cum quis non ungitur. Ex α priv. & ἀλείφω.

Ἀναλείχω, fut. ξω, lambo, delingo.

Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub menſa. Ab

Ἀνάλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, colligo.

Ἀναλήθης, ες, falſus.

Ἀναλήθως, falſò.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito eſt, ut horti penſiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius; (2) reſocillatorius, recreatorius. Ab eod.

Ἀναληπτικῶς, Adv. reſocillatorie, apte ad reſocillandum corpus.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, reſumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio, reconvaleſcentia; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) ſchema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſanabilis, incurabilis. Ex α priv. & ἀλθέω, ſano.

Ἀναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis. Ex α priv. & ἀλίγκιος, ſimilis.

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.

Ἀναλιχμάομαι, lambo.

Ἀνάλιπος, diſcalceatus, Dor. pro ἀνήλιπος.

Ἀναλίσκοισα, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ab

Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα, abſumo, inſumo, impendo; (2) mercedem do, impenſas ſuppedito; (3) conſumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀναλίσκειν χρόνον, πόνον, λόγους ἐπί τινι· τὰ χρήματα εἰς τοὺς στρατιώτας, τὸ ἀργύριον· κάλλος, Iſoc. Ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνήλωκε, Xen. Pæd. 1. Τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; Soph. Aj. 1008. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε, Gal. 5, 15. Ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio.

Ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. & ἀλκὴ, robur.

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνάλκιδας, impotentes, acc. pl. ab ἀναλκίς.

Ἀναλκίη, ignaviæ, Ion. pro ἀναλκία.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, impotens. Ex iiſd.

Ἀνάλλακτος, immutabilis.

Ἀναλληγόρητος, ον, propriè, & ſine allegoria dictus.

Ἀναλλέξας, qui collegit, aor. 1. part. act. Poët. pro ἀναλέξας, a verbo ἀναλέγω, colligo.

Ἀναλογοῦσα, quæ ſimilis eſt, part. pr. act. f. g. contr. pro ἀναλογέουσα, ab ἀναλογέω.

Ἀναλλοίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis; (2) qui ægre mutatur. Ex α priv. & ἀλλοιωτὸς.

Ἀνάλλομαι, aſſilio, inſilio.

Ἄναλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſalſuginis expers. Ex ἅλμη.

Ἀναλογάδην, Adv. ſecundum proportionem. Ex ἀνάλογος.

Ἀναλογεῖον, ου, τὸ, locus in quo reponuntur libri, ſc. rationum. Ab eod.

Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione reſpondeo, ſimilis ſum. Ab eod.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio:

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo. Ἀναλογίζεσθαι τοὺς χρόνους, τοὺς τόκους. Ἀναλογίσασθε γὰρ, &c. Hebr. 12, 3.

Ἀναλογικὸς, ἡ, ὸν, proportionalis. Ab eod.

Ἀναλόγισμα, τὸ, idem quod

Ἀναλογισμὸς, οῦ, ὁ, ratioeinatio, ſubductio; (2) cogitatio.

Ἀναλογιστικῶς, probabiliter, per conjecturam.

Ἀνάλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſentaneus. Ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναλόγως, Adv. convenienter, congruè.

Ἄναλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſulſus, non ſalitus. Ex α priv. & ἅλς, ſal.

Ἄναλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) non augeſcens; (3) non ſalitus. Ex α priv. & ἅλις, ſatis, vel ἄλδω, augeo, vel ἅλς, ſal.

Ἀναλυέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω.

Ἀναλύζω, ingemiſco, ſingultio.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio, diſſolutio, ſolutio alicujus compoſiti; (2) abrogatio, remiſſio; (3) migratio, diſceſſus, abitus; (4) explicatio; (5) modorum ex figura in figuram reſolutio. Ab ἀναλύω.

Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.

Ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, reſolutorius.

Ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. In med. redimo.

Ἀναλύω, f. ύσω, reſolvo, diſſolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, diſcedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γινόμενα, irrita facere; οἴκαδε, reverti. Πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, Luc. 12, 36.

Ἀναλφάβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, & βῆτα.

Ἀνάλωκα, 1. ſing. perf. ind. act. Ion. pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa. Ab

Ἀναλῶσαι, conſumpſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, conſumptio, inſumptio, et

Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, conſumptor, abſumptor, impenſor. Ab eod.

Ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, abſumptivus, conſumptivus. Ab

Ἀνάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. & ἁλωτὸς, expugnabilis.

Ἀναλωφάω, ῶ, f. ήσω, iterum reſpiro, interquieſco, Hom. Odyſſ. 9, 460.

Ἀναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu ſurſum deorſum feror, furo. Ἀναμαιμάει πῦρ, Il. 20, 490. Ex ἀνὰ, & μαιμάω.

Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, fut. άξω, remollio, de integro mollio, ſubigo.

Ἀναμανθάνω, fut. θήσομαι, de integro diſco; (2) diſco, attendo.

Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor. E μαντεύομαι.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt. Ex α priv. & ἄμαξα.

Ἀναμαρμαίρω, ſplendeſco.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, innocentia. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, peccati expers, qui ſine peccato eſt; (2) qui peccare nequit, innocens. Ex iiſd.

Ἀναμαρτήτως, Adv. ſine peccato, juſte & recte.

Ἀναμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui verbis non peccat, qui falſum non dicit, Suic. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, peccò, & ἔπος, verbum.

Ἀναμασάομαι, ῶμαι, iterum mando, rumino; (2) diligenter, iterum, iterumque cogito, exploro.

Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f, ξω, pinſo, ſubigo farinam; (2) abſtergo; (3) luo, de pæna, et in med. (4) exprimo, imitor. Ἀναμάσσειν τι ἑαυτοῦ κεφαλῇ, in periculum ſe inferre. Ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ ἀναμάττετο, mortario rotundo ſubigebat, Ariſtoph. Nub. v. 676.

Ἀναμαστεύω, f. εύσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, perveſtigo.

Ἀναμασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, & μασχάλη, axilla.

Ἀνάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, fluentis carens. Ex α priv. & νᾶμα fluentum.

Ἀναμάχεσθαι, præſ. infin. med. v.

Ἀναμάχομαι, f. έσομαι, vel ήσομαι, rurſum, ſeu denuo pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem reſtituo, cladem reparo. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθορὰν, compenſat, Ariſtot. Ex ἀνὰ. & μάχομαι.

Ἀνάμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaſcenſus, qui conſcendi non poteſt. Ex α priv. & ἀμβατὸς, pro ἀναβατὸς, ſcanſilis.

Ἀναμέλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. & ἀμέλγω.

Ἀνάμελκτος, ον, idem.

Ἀναμέλπω, f. ψω, decanto, cano, celebro cantu; (2) exordior hymnum. Ex ἀνὰ, & μέλπω, cano.

Ἀναμεμιγμένως, Adv. mixtim, promiſcue. Ab ἀναμεμιγμένος.

Ἀναμεμίχαται, permixti ſunt, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, a verbo ἀναμίγνυμι, permiſceo.

Ἀναμένω, f. ενῶ, exſpecto; (2) permaneo, conſtans maneo; (3) maneo aliquem. Ἀναμένειν τὴν ὥραν, ἐν ταῖς ἤθεσι· κινδύνους ἑτέρους ἀναμενοῦντι. Ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, 1 Theſſ. 1, 10.

Ἀνάμερος pro ἀνὰ μέρος, Adv. viciſſim.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt medius aliquo in loco. Ex ἀνὰ, & μέσος, *medius*.

Ἀνάμεστος, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Ἀναμεστόω, ῶ f. ώσω, repleo. Κάτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη, Ariſt. Ran. 1202.

Ἀναμετρέω, ῶ f. ήσω, metior, ; (2) denuo metior, remetior ; (3) denuo iter per locum facio ; (4) narro, commemoro, *in med.* ferè eadem notat. item per menſuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χωρίον, τὴν θάλασσαν, τὰς πράξεις· ἀναμετρεῖσθαι τοὺς κινδύνους· Τί ἄῤῥητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ ; Eur. Or. 14. Hinc

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, (quæ fit de integro.)

Ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando. Ἀναμηρυκώμενος τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα, Luc.

Ἀναμηρύομαι, f. ύσομαι, fila dilapſa, ſeu fluentia fuſo circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι rurſum machinor, ; rurſus molior.

Ἀναμίγδην, *Adv.* mixtim, promiſcue. Ab

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immiſceo, permiſceo, commiſceo. Ἀναμίγνυσαι τὴν ἀρετὴν πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμιχθέντες, τῷ πλήθει, πρὸς ἀλλήλους.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non controverſus ; (2) non contentioſus. Ex α priv. & ἅμιλλα.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινά τινος, τῆς παιδείας. Ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου, 1 Cor. 4. 17. Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, Heb. 10, 32. Ex ἀνὰ, & μνάομαι, *recordor*.

Ἀναμίμνω, maneo. Ex ἀνὰ, & μένω, *maneo*.

Ἀναμινυρίζω, f. ίσω, cantillo, parva ſc. & querula voce.

Ἀναμὶξ, *Adv.* promiſcue, mixtim.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio.

Ἀναμίσγω, permiſceo, remiſceo.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθὸς, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accenſum eſt, ignitum ; (2) fax ardens, ſeu accenſa. Ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνάμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, enodis, vinculo ſeu nodo carens. Ex α priv. & ἅμμα.

Ἀναμμένος, *amictus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀνημμένος, a verbo ἀνάπτομαι, *induo*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiſcor, recordor. Ἀναμνησθεὶς τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις, περί τινος.

Ἀναμνησθώμεθα, *recordemur*, ſive *recordati ſimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἀναμνήσκομαι pro ἀναμνάομαι, *recordor*. Hinc

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiſcentia, recordatio ; (2) commonefactio.

Ἀναμνηστικὸς, ή, όν, qui reminiſcentia valet ; (2) facile reminiſcens. Ab eod.

Ἀναμονὴ ῆς, ἡ, remanſio, ſuſtentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω, *remaneo*.

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, inuro.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, immurmuro. Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, Odyſſ. 12, 238.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus ſubmoveo, amolior ; (2) tollo, ſubmoveo. Τί τάσδε κινεῖς κἀναμοχλεύεις πύλας ; Eur. Med.

Ἀναμπέχονος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens ἀμπεχόνην, ſ. certum veſtitum ; (2) non togatus, ſeu lænatus. Ex α priv. & ἀμπεχόνη, *cultus, ſeu veſtitus corporis*.

Ἀναμπλάκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non errans, peccato carens, juſtus. Ex ἀνὰ, & ἀμπλάκητος.

Ἀνάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, non habens vittam. Ex α priv. & ἄμπυξ, *catena*. vel *vitta aurata*.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, ſemel in baptiſmo unctum denuo chriſmate inungo. Hinc

Ἀναμυρισμὸς, οῦ, ὁ, reunctio.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo ; (2) ſuſpiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, viſum recipio. Ex ἀνὰ, & μύω, *conniveo*.

Ἀναμφήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, certus, indubitatus, non controverſus. Ex α priv. & ἀμφήριστος.

Ἀναμφηρίστως, ſine dubio.

Ἀναμφίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀναμφιβόλως, ſine dubitatione.

Ἀναμφίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime dubius. Ex α priv. & ἀμφίδοξος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* proculdubio, indubie ; (2) omnium conſenſu.

Ἀναμφίεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non indutus, nudus, Suic. Ex α priv. & ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀναμφιέστως. *Adv.* nude, ſine veſtibus, Suic.

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dubius, extra controverſiam poſitus. Ex α priv. & ἀμφίλεκτος, *in controverſia poſitus*.

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* ſine controverſia.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, non dubius, certus, non controverſus. Ex α priv. & ἀμφίλογος.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ambiguus, non controverſus, qui conſtat & convenit. Ex ἀνὰ, & ἀμφισβητέω, *controverſor*.

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* ſine controverſia, proculdubio.

Ἀνανάγκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α priv. & ἀνάγκαστος.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, ignavia. Ab ἄνανδρος.

Ἀνανδριεῖς, οἱ, Eunuchi, ap. Hipp.

Ἄνανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis ; (2) ἡ innupta. Ex α priv. & ἀνὴρ, *vir*. Hinc

Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.

Ἀνάνδρως, *Adv.* non viriliter, ignave.

Ἀνάνδρωτος, ου, ἡ, viro viduata, marito orbata. Ab ἀνανδρόω.

Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, inſtauro ; ἀνανεάζομαι, muto me in novam formam. Ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ, Ariſt. Ran. 602.

Ἀνανέμω, recenſeo ; (2) diſtribuo. Ἀνανεμέετο τῆς μητρὸς τὰς μητέρας, Herodot. quæ lectio ſuſpecta eſt.

Ἀνανεοῦσθαι, pr. inf. paſſ. *contr.* pro ἀνανεόεσθαι. Ab

Ἀνανεόω, ῶ, ώσω, renovo inſtauro. Ἀνανεώσασθαι τὰς ξενίας, τὴν ἀρχὴν, τὴν μάχην, Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, Epheſ. 4, 23. Ex ἀνὰ, & νεόω, *novo*.

Ἀνάνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, remiſſionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἄνετος.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνανεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recuſatio, repulſa, (2) elevatio capitis et oculorum, requies a malis, ac liberatio.

Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto ; (2) ſuſpicio, oculos & caput attollo ; (3) emergo, reſpiro ab ærumnis. Ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ, Od. 9, 468.

Ἀνανέωσις, εως ἡ. renovatio, inſtauratio, regeneratio. Ab ἀνανεόω, *renovo*.

Ἀνανηπιεύομαι, repueraſco.

Ἀνανήφω, f. ψω, ad ſobrietatem redeo ab ebrietate ; (2) reſipiſco ; (3) cum ἐκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo ; item (4) deſino. Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, 2 Tim. 2, 26.

Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, ſupernato, enato, emergo ; (2) recreor e calamitate.

Ἀνανθέω, ῶ, f. ήσω, refloreſco. Ab

Ἀνανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flore carens ; (2) infirmus. Ex α priv. & ἄνθος, *flos*.

Ἀνανίας, ου, ὁ, Dominus commiſeratus eſt, Nomen viri.

Ἀνάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mærore carens ; (2) innocuus, innoxius ; (5) ſuperbus. Ex α priv. & ἀνία, *mæror*. Hinc

Ἀνανίως, *Adv.* ſine dolore & moleſtia, indolenter.

Ἀνανομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio ; (2) iterata recenſio. Ab ἀνανέμω, *diſtribuo*.

Ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido, remorbeſco. Ex ἀνὰ, & νοσέω, *ægroto*.

Ἄναντα, acclivia.

Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nullus eſt æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. & ἀνταγωνίζομαι, *depugno*.

Ἀνανταπόδοτον, ου, τὸ, ubi conſequens in oratione omittitur. Ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, *reddo*.

Ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, acclivis, arduus, ſurſum tendens ; (2) difficilis. Ex α priv. & ἀντάω.

Ἀναντίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra quem non auſit aliquis oculos aperire. Ex α priv. & ἀντιβλέπω, *contra adſpicio*.

Ἀναντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem contra dici non poteſt. Ex α priv. & ἀντίλεκτος.

Ἀναντιλέκτως, *Adv.* citra controverſiam.

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem contra dici nequit. Ex α priv. & ἀντίῤῥητος.

Ἀναντιῤῥήτως, *Adv.* citra contradictionem.

Ἀναντιφώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui nihil reſpondetur ; (2) quem contra dici non poteſt. Ex α priv. & ἀντιφωνέω, *reſpondeo*.

Ἀνάνυτα, *inutiliter*, *Dor.*. pro ἀνήνυτα.

ἈΝΑΞ, ακτος, ὁ rex, ἡ regina ; (2) herus, dominus ; (3) nomen diis commune, *Eurip. Iphig. Aul.* 739. Ἄναξ κώπης, remex, *Id. Cycl.* 86.

Ἄναξα, *regnavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤναξα, a verbo ἀνάσσω, *regno*.

Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rurſum carmino ; (2) iterum diſcerpo, lacero.

Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, ſicco. Hinc

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, reſiccatio ; (2) ſiccatio.

Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra ſubmittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *ſubmitto*, & δῶρον, *munus*.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior ; (2) indignum duco, repudio, contemno. Ex ἀνάξιος, & πάσχω.

Ἀναξιοπάθα, idem et ex iiſdem.

Ἀναξιοπαθοῦσα, a. 2. part. act. f. g.

Ἀνάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus ; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. & ἄξιος, *dignus*.

Ἀναξιφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, in cithara regnans. Ex ἀνάσσω, & φόρμιγξ.

Ἀναξίως, *Adv.* indigne, immerito.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, ſubligaculum, bracca ; *in Plur.* ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω.

Ἀναξύω, f. ύσω, rado.

Ἀναπαιδεύω, rurſus inſtituo.

Ἀνάπαιστος, ου, ὁ, pes carminis primam & ſecundam ſyllabam breves, tertiam longam habens ; (2) verſus Anapæſticus, Ab ἀναπαίω, *repercutio*.

Ἀναπαιστρίδες, ων, αἱ, mallei fabrorum. Ab

Ἀναπαίω, f. αίσω, repercutio, referio.

Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo ; (2) pugnam reparo, inſtauro. Ex ἀνὰ & παλαίω, *luctor*.

Ἀναπάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ, & ἀπαλείφω, *deleo, deungo*.

Αναπάλη, ης, ἡ, genus ſaltationis. Ex ἀνὰ, & πάλη, *lucta*,

Ἀνάπαλιν, *Adv.* e contrario, in vice.

Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.

Ἀναπάλλομαι, exſilio. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι, Il. 23, 692. *Poet.* pro ἀνεφάλλομαι. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro ; (2) percutio, τὰ καλά τ' ἀμπάλλετε, pro ἀνὰ — Ariſt. Ran. 1486. Hinc

Ἀνάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quaſſatio.

Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto ſententiam, pactum irritum facio, more ſc. Pariorum. Ex ἀνὰ, & Πάριος, *Parius*.

Ἀναπάρτιστος, ον, imperfectus, mancus.

Ἀνάπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, univerſus. Ex ἀνὰ & πᾶς, *omnis*.

Ἀναπάσσω, f. άσω, adſpergo ; (2) affero, addo alicui rei ; item edo.

Ἀναπατάσσω, f. άξω, repulſo, iterum pulſo.

Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum verſus gradior.

Ἀναπαύδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indefatigabilis. Ex α priv. & ἀπαυδάω, *defatigor*.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ. quies, requies ; (2) ceſſatio ; (3) diverſorium, locus quietis ; (4) finis periodi, ap. *rhetores* ; (5) intervalla reſpirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυλις, idem & ab eod.

'Ανάπαυμα, ατος, τὸ requies, intermiſſio a labore. Ab eod.

'Ανάπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Αναπαυστήριον, ου, τὸ, locus quietis, ſeu in quo quies capitur; (2) lituo datum ſignum ad caſtra metanda. Ab eod.

'Αναπαυτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

'Αναπαύω, f. αύσω, requieſcere facio, ſedo, do requiem, ſeu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quieſco, requieſco, ceſſo a re aliqua; (2) donor immunitate; (3) confero me cubitum; (4) morior, excedo e vita. 'Αναπαύειν σαυτὸν, τὸ στράτευμα, τοὺς ἱππέας τοῦ βαδίζειν· ἀναπαύεσθαι τῶν πόνων, ἐκ καμάτου· τοῦ βίου, mori. 'Ανάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ, Philem. 20. 'Αναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν, 2 Cor. 7, 13.

'Αναπείθω, f. είσω, perſuadeo; (2) ſollicito ad mutandam ſententiam, ad rebellandum. Τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς, Ariſt. Θεσμ. 458. Παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν, Act. 18, 13.

'Ανάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis uſus; (4) conatus, inceptum. Ex ἀνὰ & πεῖρα, *experimentum.*

'Αναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento (2) tento, experior.

'Αναπείρω, f. ερῶ tranſadigo, tranſfigo, transfodio.

'Ανάπεισμα, ατος, τὸ funis, quo aliquid religatur, & præſertim quidem quo naves religantur ad littus; (2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

'Αναπειστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum. Ab eod.

'Ανάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, palam factus, manifeſtatus; (2) qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

'Αναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo verſo, præterita repeto, rumino. Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ᾽ ἡμῖν εὐδαιμονίαν, Luc. 'Αναπεμπάζων φρενὶ πυκνῇ Lyc. 9.

'Αναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) ſurſum mitto; (4) exhalo, exhalando ſurſum mitto. 'Αναπέμπειν χρήματα, τὶ ἔκ τινος, δυσωδίαν. Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ᾽ ἀνέπεμψεν ἱερὸν, Ariſt. Θεσμ. 1054.

'Αναπεπλήρωνται, *completæ ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi ἀναπληρόω, *compleo.*

'Αναπεπταμένος, part. perf. paſſ., *per Sync.* pro ἀναπεπετασμένος. Ab ἀναπετάζω.

'Αναπέπτω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.

'Αναπεπτωκὼς, *qui diſcubuit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀναπτόω.

'Ανάπεσαι, *accumbe*, 2. ſing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπέτω.

'Αναπεσεῖν, *diſcumbere*, a. 2. infin. act.

'Αναπετάζω, f. άσω, idem quod ſequens.

'Αναπετάννυμι, expando, explico, (2) aperio; (3) laxo. 'Αναπετάσαι ἱστία λευκὰ, τὰς θύρας, τὸ συνιζηκὸς τῶν πόρων. Ἢν ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα, Luc. 'Ανὰ δ᾽ ἱστία λευκὰ πετάσσαι, Odyſſ. 10, 506. Ex ἀνὰ, & πετάω, *pando.*

'Αναπεταννύω, idem & ex iiſd.

'Αναπετάω, ῶ, f. άσω, idem & ex iiſd.

'Αναπέτομαι, f. ἀνεπτήσομαι, in altum evolo.

'Αναπέπτω, recoquo

'Αναπέφηνα, *viſus ſum*, 1. ſing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo.*

'Αναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & ſcaturiginis.

'Αναπήγνυμι, fut. ήξω, ſuffigo, ſuſpendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνὰ σκολόπεσσι, Il. 18, 177.

'Αναπηδάω, ῶ, f, ήσω, ſubſilio, ſurſum ſalio; (2) proſilio, exſilio; (3) reſilio, retrorſum ſalio. 'Αναπηδᾷν ἐπὶ τὸν ἵππον, πρὸς τὸν πάππον, ἐκ μέσων. Ἐπὶ τὴν κατήλιφ᾽ εὐθὺς ἀναπηδήσομεν Ariſt. Ran. 575. Hinc

'Αναπήδησις, ἡ exſultatio, procurſio.

'Αναπηνίζω, f. ίσω, fuſo circumacto recolligo.

'Αναπηρία, ἡ, q. d. mutilitas, mutilatio, læſio, membri alicujus vitium, ſ. vitiatio. Ab

'Ανάπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutilus, quovis corporis membro mancus ut cæcus, claudus; &c. Ex ἀνὰ, & πηρὸς, *mutilus.* Hinc

'Αναπηρόω, ῶ f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

'Αναπιδύω, f. ύσω, ſcaturio, erumpo e ſcaturigine.

'Αναπιέζω, f. σω, iterum premo. 'Αναπιέζει φλεγμονὰς, Aret.

'Αναπιμπλάναι, præſ. inf. act. verbi

'Αναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. 'Αναπιμπλήσειν τινὰ φόβου, φιλίαν ἀπιστίας.

'Αναπίνω, q. d. rebibo, reſorbeo, *Hippocr.*

'Αναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

'Αναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo in menſa; (3) ſupinus ſum, (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remiſſus ſum; (6) pœnitentia ducor, ſententiam muto. 'Αναπίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς, παρά τινα· Νικώμενοι ἐπ᾽ ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι, *Thuc.* 'Αλλ᾽ ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, Luc. 14, 10.

'Αναπιστεύω, f. εύσω, confido, ſpero, bono animo eſſe incipio.

'Αναπιτνάμεν, præſ. inf. act. *Dor. & Ion.* pro ἀναπιτνάναι, ab ἀναπίτνημι, pro ἀναπίτνω, *ſupinus jacio.*

'Αναπίτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ, & πιτάω, *pando.*

'Αναπλάκητος, ον, *poet.* pro ἀναμπλ.

'Αναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀναπλάσσω, *formo, fingo.*

'Ανάπλασις, εως, ἡ fictio ſeu formatio de integro, ut reſtitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

'Ανάπλασμα, ατος, τὸ figmentum id quod fictum eſt; (2) mendacium, commentum.

'Αναπλασμὸς, οῦ, ὁ q. d. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, ſ. ipſa fingendi actio; (4) fictio rerum, quæ non ſunt, aut eſſe poſſunt. Ab

'Αναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω. denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiſcor, imaginor apud me, quæ non ſunt. 'Αναπλάσσειν τὴν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκους.

'Αναπλέκοντι, *implicant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκουσι, Ab

'Αναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio. Ex ἀνὰ & πλέκω, *plico.*

'Αναπλεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

'Ανάπλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, & πλέος, *plenus.*

'Αναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu ſolvo; (2) navigo. Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον, Il. 11. 22.

'Αναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. 'Αναπλήθειν τινά τινος· κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται, Il. 8, 35. Ex ἀνὰ, & πλήθω.

'Αναπλημμυρέω, redundo, exundo.

'Αναπληρέω, ῶ, f. ώσω, expleo, ſuppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν, 1 Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ᾽ αὐτοῖς ἡ προφητεία, Matt. 13, 14. Hinc

'Αναπλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, explementum.

'Αναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν. expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

'Αναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, ſuppletio.

'Αναπλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω.

'Αναπληστικος, ἡ, ὸν, expletivus, impletivus. Ab ἀναπλήθω.

'Ανάπλοος, *contr. uſitatius*, ἀνάπλους, ου, ὁ, navigatio ejus qui ſolvit e portu; renavigatio. Ex ἀνὰ & πλόος, *navigatio.*

'Αναπλόω, ῶ f. ώσω, expando, explico.

'Ανάπλωσις, ἡ, explicatio, interpretatio.

'Αναπλύνω, f. υνῶ eluo, iterum lavo. Hinc

'Ανάπλυσις, εως, ἡ ablutio, elotio.

'Αναπλώειν, *ſolvere portu*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, a verbo ἀναπλώω.

'Αναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω,

'Αναπνέειν, præſ. inf. act. verbi ἀναπνέω.

'Ανάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

'Αναπνευστικος, ἡ, ὸν, reſpirativus, vi reſpirandi præditus, reſpirationi ſerviens. Ab eod.

'Ανάπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reſpirare non poteſt; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. & ἄπνευστος.

'Αναπνέω, f. εύσω, reſpiro; (2) recreor, relaxor animo; (3) deſidero, adſpiro ad aliquid; (4) in mente habeo. 'Ανέπνευσε τῆς νόσου, Soph. Aj. 274. 'Αναπνεύσωσι δ᾽ ἀρήϊοι υἷες 'Αχαιῶν, Il. 11. 799. Ex ἀνὰ, & πνέω, *ſpiro.* Hinc

'Αναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio; (2) relaxatio animi.

'Αναπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non rejiciendus, qui amitti, vel rejici non poteſt, aut debet. Ex α priv. & ἀποβάλλω, *rejicio.*

'Αναπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, a publicano non recenſus nec ſcriptus, non cenſus, non inſcriptus. Ex α priv. & ἀπογράφω, *cenſeo.*

'Αναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbabilis, quaſi indemonſtrabilis. Ex α priv. & ἀπόδεικτος.

'Αναποδείκτως, *Adv.* ſine probatione vel demonſtratione.

'Αναπόδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non recipiendus. Ex α priv. & ἀποδέχομαι, *recipio.*

'Αναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter expendo, exacte perpendo, excutio. 'Αναποδίζειν εἰς τοὐπίσω, τὰ γραμματεῖα. Hinc

'Αναπόδισις, ἡ, remeatio, retroceſſio.

'Αναποδισμὸς, ου, ὁ, diligens inquiſitio; (2) regreſſus, retrogradus motus; (3) reſolutio.

'Αναπόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non redditus, non reddendus, gratuitus. Ex α priv. & ἀποδίδωμι, *reddo.*

'Αναπόδραστος ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis. Ex α priv. & ἀποδράω, *effugio.*

'Ανάποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, non redemtus pretio. Ex α priv. & ἄποινον, *pretium redemptionis.*

'Αναποίνως, gratis.

'Αναπόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui non reſpondetur, ſeu cui non reſponſum eſt. Ex α priv. & ἀποκρίνω, *reſpondeo.*

'Αναπόλαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo non frui licet. Ex α priv. & ἀπολαύω, *fruor.*

'Αναπολεμέω, bellum infero.

'Αναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, inſtauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino, de brutis. Δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ᾽ ἔπη; repetere, Soph. Phil. 1267.

'Αναπόλησις, εως, ἡ, ipſa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

'Αναπολητικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

'Αναπολίζω, celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, inſtauro.

'Αναπολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexcuſabilis; (2) indefenſus. Ex α priv. & ἀπολογέομαι, *excuſo.*

'Αναπόλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non abſolutus, indiſſolutus; (2) indiſſolubilis. Ex α priv. & ἀπολύω, *ſolvo.*

'Αναπομπὴ, ῆς, ἡ, ſurſum miſſio; (2) effoſſio. Ex ἀνὰ & πέμπω, *mitto.*

'Αναπόμπιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui remittitur.

'Αναπομπὸς, ἡ, ὸν, qui mittit ad ſuperos.

'Αναπόνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus, qui ſe non abluit. Ex α priv. & ἀπονίπτω, *abluo.*

'Αναπορεύομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

'Αναπόσβεστος, inextinctus, ſemper lucens. Ex α, & ἀποσβέννυμι.

'Αναπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui deſciſcere nequit. Ex α priv. & ἀφίστημι, *deficio.*

'Αναπόταμαι. avolo.

'Αναποτνιασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio.

'Αναπότριπτος, ου, ἡ, qui detergi nequit; (2) indelebilis. Ex α priv. & ἀποτρίβω.

'Ανάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio. Ab ἀναπιπράσκω, *revendo.* Unde

'Αναπράτης, ου, ὁ, qui ſibi vendita revendit.

'Αναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, repoſco, recupero. 'Αναπράσσειν τὰ χρήματα. Διὰ δύο [illegible] τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπράξαι, τὴν δ᾽ αὐτὸς ἀποδοῦναι, Thuc.

'Αναπρεσβεύω, legatos mitto.

'Αναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. Δάκρυ ἀναπρήσας, Il. 9. 433.

Ἀνάπταιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, qui non offendit. Ex ἀ priv. & ἄπταιστος.

Ἀναπτᾶσθαι, a 2. inf. med. v. ἀνίπταμαι,

Ἀναπτερῦν, *animum addere*, præſ. inf. act. *contract.* pro ἀναπτερόειν. Ab

Ἀναπτερόω, ῶ f. ώσω, alatum facio, pennis, ſeu alis inſtruo ; (2) excito, inſtigo, animum addo, in ſpem erigo. Ἀναπτερῶσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, Ariſt. Lyſ. 672. Ex ἀνὰ, & πτερὸν, *ala.*

Ἀνάπτημι, ſurſum volo. Ex ἀνὰ, & πτῆμι, *volo.*

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi præc.

Ἀναπτοίομαι, ῦμαι, conſternor, paveſio, perterreor ; ἀνεπτόημαι, ſpe erigor & animo, perf. paſſ.

Ἀναπτομένοιο, *Ion.* pro ἀναπτομένου. Ab ἀνάπτω.

Ἄναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus ; (2) ſuſpenſus et nexus per fibulam. *Epith.* veſtis. Ex α priv, & ἅπτομαι, *tango.*

Ἀναπτύξας, a. 1. part. act. v. ἀναπτύσσω.

Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expanſio, apertio ; (2) explicatio, explanatio. Ab

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico ; (2) aperio ; (3) explano, expono ; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς, Soph. El. 641. Ex ἀνὰ, & πτύσσω, *plico.* Hinc

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expoſitio.

Ἀνάπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, apertilis, ſeu adapertilis ; (2) apertus ; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exſpuo, exſpuendo ejicio. Gl. V. ſputo ; (2) deſpuo, conſpuo ; (3) contemno. Ex ἀνὰ, & πτύω, *ſpuo.*

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, ſuſpendo ad ; (2) circumpono, appono ; ἀνάπτομαι, induo. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τὴν χάριν. Ex ἀνὰ, & ἅπτω, *necto.*

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. paſſ. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. *Metaph.* incendo, ſuſcito. Ἀνάπτειν ὕλην, πυράν· Ἐγὼ δ' οὔτι σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, Eur. Ph. 346. Νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀνάψει μείζονι θυμῷ, Id. Med. 107. Ἤδη ἀνήφθη (τὸ πῦρ) Luc. 12, 49. Ex ἀνὰ, & ἅπτω, *incendo.*

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio ; (2) reſupinatio ; (3) animi remiſſio. Ab ἀναπίπτω.

Ἀναπυνθόνομαι, interrogo, quæro. Hinc

Ἀνάπυστος, ὁ καὶ ἡ, pervulgatus, paſſim auditus, omnibus notus.

Ἀναπυρόω, ῶ, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo.

Ἀναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rurſus vendo, revendo.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, diſceſſus & reciprocatio maris ; quaſi ἀνάποσις, quia reſorbetur. Reperitur & ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις.

Ἀναραίζω, f. ίσω, convaleſco, ex morbo receror. Ex ἀνὰ & ῥαίζω, *convaleſco.*

Ἀναραιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναράομαι, ῶμαι, imprecationem, aut votum factum revoco. Ex ἀνὰ, & ἀράομαι, *precor.*

Ἀνάρβυλος, ον, diſcalceatus.

Ἀνάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argento carens, pecunia deſtitutus ; (2) qui largitionibus non corrumpitur ; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis ſanans. Ex α priv. & ἄργυρος, *argentum.*

Ἀνάρδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non irriguus, ſiccus. Ex α priv. & ἀρδεύω, irrigo.

Ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis carens. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*

Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinúmero. Gl. V. ἀναριθμεῖ renumerat.

Ἀναρίθμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumerabilis ; (2) immenſus ; (3) ignobilis, *Eurip. Helen.* 1695. Ex α priv. & ἀριθμητὸς, *numerabilis.*

Ἀνάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, innumerus (2) qui in nullo numero eſt, vilis. Ex α priv. & ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἀναριστάω, ῶ, non prandeo ; unde ἀνηριστηκὼς, impranſus. p. paſſ. part. Ab ἀνάριστος.

Ἀναρίστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impranſus.

Ἀνάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, impranſus, non pranſus ; (2) prandio carens. Ex α priv. & ἄριστον *prandium.*

ἈΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ου, ὁ, piſcis e concharum genere.

Ἀναριτοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nutriens, vel alens anaritas. Ex ἀναρίτης, & τρέφω, *nutrio.*

Ἄναρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio ſubjectus ; (2) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἄρχω, impero ; vel ἄρχομαι, incipio.

Ἀναρμόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ex α priv. & ἁρμόδιος, *aptus.*

Ἀναρμοδίως, non convenienter.

Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, Dion.

Ἀναρμοστέω, ῶ, non congruo, non quadro.

Ἀναρμοστία, ας, ἡ incongruentia, inconvenientia ; (2) ineptiæ. Ab

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incongruus, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompoſitus, ineptus, Ph. ἀνάρμοστον, abſonum, abſurdum. Ex α priv. & ἁρμοστὸς, *aptus.*

Ἀναρμόστως, *Adv.* incongrue, inconvenienter, inepte.

Ἀναρμόττω, idem quod ἀναρμοστέω.

Ἀναριβδέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo, abſorbeo.

Ἀναρπάγδην, cum impetu, vi. Ab

Ἀναρπάζω, f. άσω, ſurſum rapio, abripio ; (2) ſubito e medio tollo ; (3) ad pœnam rapio ; (4) e ſede evello ; (5) diripio ; (6) vi opprimo. Ἀνηρπασμένος εἰς θεοὺς πρὸ ὥρας, morte præreptus. Ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα, Odyſſ. 23, 316.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.

Ἀναρπάξανδρος, ὁ καὶ ἡ, homines devorans.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, abreptus, ſurſum raptus ; (2) repente raptus ; (3) oppreſſus. Gl. V. abreptitius.

Ἀναῤῥαγήσεσθαι, f. 2. inf. paſſ. v. ἀαῤῥήγνυμι.

Ἀναῤῥαιρηκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. *Ion.* pro ἀνῃρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναῤῥάπτω, f. ψω, reſarcio, reconcinno ; (2) conſuo, conſarcino. Ex ἀνὰ, & ῥάπτω, *ſuo.*

Ἀναῤῥαψῳδέω, rhapſodi more decanto.

Ἀναῤῥέω, refluo, ſurſum fluo.

Ἀναῤῥήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo ; ἀναῤῥήγνυμαι, diffringor ; (2) erumpo, conſero ſc. pugnam ; ἀνεῤῥάγη, erupit, a. 2. ἀνεῤῥωγὼς, paſſus, patens, Gl. V. Τεῖχος ἀναῤῥήξας, Il. 7, 461.

Ἀνῤῥηγνύω, idem & ex iiſd.

Ἀναῤῥήκτως, *Adv.* ſine diſruptione, Ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἀναῤῥήκτως ἔχῃ, rata ſint, Ariſt. Lyſ. 182.

Ἀνάῤῥημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

Ἀναῤῥῆξειν, f. 1. inf. act. v. ἀναῤῥήσσω.

Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ diſruptio, diſciſſio. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio ; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

Ἀναῤῥήτω, diſrumpo, diſcerpo.

Ἀνάῤῥινον, ου, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ, & ῥὶν, *naſus.*

Ἀναῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu reluſcito ; (2) accendo, ſuſcito, exſuſcito. Ἀναῤῥιπίζειν πόλεμον, Chryſ.

Ἀναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum, ſeu in altum jacio, ſublime jaculor ; (2) temere & præcipitanter adeo ; (3) adeo, ſuſcipio ; (4) pœnitet me, muto conſilium. Ἀναῤῥιπτεῖν τὸν κίνδυνον, μάχην, κύβον. Ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ, remis percutere, Odyſſ. 7, 328. Ex

Ἀναῤῥίπτω, f. ψω, id. Gl. V. ſubacto, jacto.

Ἀναῤῥιχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, manibus & pedibus in altum enitor.

Ἀναῤῥίχομαι, idem & ex iiſd.

Ἀνάῤῥιψις, εως, ἡ, ipſa actio ſurſum jaciendi. Ab ἀναῤῥιπτω.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo ; (2) abſorbeo. Δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ, Odyſſ. 12, 104. Hinc

Ἀναῤῥοίβδησις, εως, ἡ, abſorptio, vel ejaculatio aquarum.

Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, τὸ, ſurſum vergere ; acclivitas. Ab ἀνάῤῥοπος.

Ἀνάῤῥοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſurſum vergens ; (2) retro cedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ, & ῥέπω, *vergo.*

Ἀνάῤῥους, ου, refluxus. Ex ἀνὰ, & ῥοῦς, *fluxus.*

Ἀναῤῥοφάω, vel ἀναῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo ; (2) abſorbeo. Ex ἀνὰ, & ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ἀνάῤῥυσις, εως, ἡ, redemptio ; (2) ſacrificium ; (3) libertas. Ab

Ἀναῤῥύω, f. ύσω, redimo, libero captivum ; (2) reparo, reſarcio ; (3) jugulo, macto, ſacrifico. Ex ἀνὰ, & ῥύω, *redimo.*

Ἀναῤῥαγὼς, *apertus*, perfect. part. med. *Ion.* pro ἀνεῤῥαγὼς, a verbo ἀναῤῥήγνυμι, *aperio.*

Ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥώω, f. ώσω, robur priſtinum reddo ; ἀναῤῥώννυται, convaleſcit, Ph.

Ἀναῤῥωσθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ.

Ἀνάῤῥωσις, ἡ, confirmatio, reconvaleſcentia.

Ἄναρσιος, ου, ὁ, hoſtis implacabilis ; (2) intolerabilis, iniquus. Ex α priv. & ἄρω, *apto.*

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo ; ἀναρτῶμαι, ſuſpendor ; ſuſpenſus ſum, pendeo ; (2) concilio mihi, adſciſco ; Gl. V. devincio. Ἀναρτᾷν τινα βρόχῳ· ἑαυτὸν εἴς τινα, præſidium in eo locare ; ἀναρτᾶσθαι ἐλπίσιν, ἐξ ἐλπίδων, ἐκ τοῦ νεύματός τινος, ἑαυτοὺς εἰς τὸν δῆμον, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ γὰρ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, Xen. Hinc

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio ; (2) obſtrictio, devinctio.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, impar. Ex α priv. & ἄρτιος, *par.*

Ἀναρτύω, adorno, exſtruo, molior.

Ἀναρύκα, arbor eadem quæ φελλόδρυς.

Ἀναρυστὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab

Ἀναρύτω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ & ἀρύτω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, ſtatus eorum qui domino carent, ubi nullus eſt magiſtratus ; (2) ſoluta licentia. Ab ἄναρχος.

Ἀνάρχομαι, denuo ordior.

Ἄναρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, principio carens. Ex α priv. & ἀρχὴ, *principium*, ſeu *principatus.*

Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quaſſo, agito ; ſuccutio, Gl. V. Ex ἀνὰ, & σαλεύω.

Ἀνασειράζω, f. άσω, retraho, catena ; (2) retraho, revoco, averto ; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, & σειρὰ, *catena.*

Ἀνασεισίφαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, & φαλλός.

Ἀνασεισμὸς, οῦ ὁ, conquaſſatio, concuſſio. Ab

Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio ; (2) incito, concito. Ph. ἀνασείει, ſolicitat, concitat. Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, Marc. 15, 11. Αἰγίδ' ἀνασείσαντα, Heſ. 344.

Ἀνασελγαίνομαι, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ, & ἀσελγέω, *petulanter ago.*

Ἀνασεσυρμένος, perf. part. paſſ. verbi ἀνασύρω.

Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo, quod deeſt ; (2) ad equabilitatem libro ; (3) par pari refero, rependo, reſarcio.

Ἀνασημαίνω, ſignifico.

Ἀνάσιλλος, ου, ὁ, et

Ἀνάσιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, comam e fronte, verſus verticem capitis, verſam habens : quæ forma comæ et ipſa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.

Ἀνάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reſimus, repandus ; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ & σιμὸς.

Ἀνασιμόω, ῶ, reſimo, reſimum facio ; (2) odoror, *Ern.*

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, ſarculo laxo, refodio, effodio ; (2) exſuſcito ; (3) ſcrutor, ſcrutando eruo. Ex ἀνὰ, & σκαλεύω, *fodio.*

Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio ; (2) evello radicitus. Ex ἀνὰ, & σκάπτω, *fodio.*

Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, conſidero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, deſtruo ; (2) reædifico, inſtauro, reparo ; (3) refuto. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Act. 15, 24.

Ἀνασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, inſtaurandi vim habens ; (2) deſtructivus, refutatorius.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, inſtauratio, molitio ; (2) deſtructio, everſio, refutatio. Ex ἀνὰ & σκεῦος, *inſtrumentum*.

Ἀνασκήπτω, f. ήψω, irruo, ingruo.

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α priv. & ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀνάσκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iiſd.

Ἀνασκήτως, *Adv.* ſine exercitio.

Ἀνασκίδναμαι, ſurſum deorſumque diſſipor, huc illuc diſpergor. Ex ἀνὰ & σκιδάω.

Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασχινδυλεύομαι, in crucem ſeu palum tollor, ſuſpenſor. Ex ἀνὰ, & σχίζω, *findo*.

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſilio, exſultim ludo, laſcivio, exſiliendo ; (2) proſilio ; (3) reſilio.

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, ſuſpendo. Ἀνασκολοπίζειν, ἐπὶ ξύλα, Luc. Ex ἀνὰ, & σκολοπίζω, *cruci adfigo*.

Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, conſidero, reſpicio ; (2) meditor. Πάντ' ἀνασκόπει καλῶς, Ariſt. Θεσμ. 673. Ex ἀνὰ & σκοπέω, *video*.

Ἀνασμύχω, f. ξω, lentè abſumo vel corrumpo, ſive idem quod σμύχω.

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum rejiciendo expello, excutio. Διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσει με, Plat.

Ἀνασπαράσσω, dilacero.

Ἀνάσπασις, ἡ, exſcidium ; (2) contractio.

Ἀνασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, extractus alicunde ; (2) pulſus, ablegatus e loco aliquo, vid. ἀνασπάω, n. 4. (3) cui provincia adimitur & ſucceſſor mittitur. Ab

Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, exſcindo ; (2) attollo ut ſupercilia ; (3) contraho ; (4) expello, velut in exilium ; dicitur imprimis de incolis everſæ urbis, cum alio traducuntur, *Ern.* Ἀνασπάσει αὐτὸν, Luc. 14, 5. Τίλος δ' ἐπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι λόγους ἀνέσπα, prolixe locutus eſt, Soph. Aj. 301.

Ἀνασπογγίζω, ſpongia detergo.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina, emphatice de quavis dearum, *vid.* Eurip. Androm. 934. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσατοι, *invicti*, *Dor.* pro ἀνήσσητοι.

Ἀνασσείσασα, a. 1. part. act. f. g. *Poët.* pro ἀνασείσασα, a verbo ἀνασείω, *quatio*.

Ἀνασσέμεν, *Ion.* pro ἀνάσσειν.

Ἄνασσον, *regnabam*, 1. ſing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον.

Ἀνάσσυτος, ον, revulſus, ſurſum vadens, ruens.

Ἀνάσσω, f. ξω, regno impero, regno imperio potior. Ἀνάσσειν τινὸς, τινὶ ἐν ἀθανάτοισιν. Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν. Il. 1. 252. Ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur Odyſſ. 4, 177. Ab ἄναξ.

Ἀνάστα, *ſurge*, a. 2. imp. act. per *Syncŏpen*, pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι. Unde

Ἀνασταδὸν, *Adv.* ſtando deſuper, conſurgendo.

Ἀνασταλμένος, *ſublatus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἀνεσταλμένος, a verbo ἀναστέλλω.

Ἀνασταλτικὸς, ὴ, ὸν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.

Ἀναστὰς, a. 2. part. act. verbi ἀνίστημι.

Ἀναστὰς, άδος, ἡ, porticus, ap. Ap. Rh.

Ἀναστάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, reſuſcitandi vim habens. Ab

Ἀνάστασις, εως, ἡ, ſurrectio a ſedili, vel cubili, vel e ſomno ; (2) reſurrectio a morte ; (3) reſurrectio a lapſu ; (4) everſio ; (5) expulſio e ſede, evocatio ; (6) erectio, exſtructio ; prominentia ; (7) reditus ab exilio ; (8) migratio. Ab ἀνίστημι, *erigo*.

Ἀναστατήρ, ῆρος, , everſor, vaſtator. Ab eod.

Ἀναστατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

Ἀναστάτης, ὁ, everſor,

Ἀναστατικὸς, ὴ ον, idem quod ἀναστάσιμος.

Ἀναστατικῶς, ſeditioſe. A præt.

Ἀνάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, everſus, vaſtatus ; (2) ſede expulſus. Ab eod. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ f. ώσω. everto, vaſto ; (2) ſede pello ; (3) conturbo, ſeditionem, tumultum excito. Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, Act. 17, 6.

Ἀναστάτωσις, εως, ἡ, everſio ; conturbatio.

Ἀνασταυρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo. Ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, Heb. 6, 6.

Ἀνασταύρωσις, εως, ἡ, ſuſpendium, Gl. V.

Ἀνασταχύω, ſpicas emitto, & creſco, ſurgo, de ſegete.

Ἀνάστε, 2. plur. a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστητε, ab ἀνίστημι,

Ἀναστεγνόω, ῶ, f. ώσω, adſtringo.

Ἀναστείλασα, aor. 1. part. act. f. g.

Ἀναστέλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo ; (2) ſurſum tollo ; ἀναστέλλεσθαι, tergiverſari, Gl. V, item diſſimulare, tegere, ap. *Polyb.* ἀνεσταλμένος, alticinctus, Gl. V. p. paſſ. part. Ἀνεστάλησαν, εἰς τὰς Ἄλπεις, ſe receperunt, Plut.

Ἀναστενάζω, f. άξω, alte ingemiſco ; ſuſpiro, Ph. (2) vehementer deploro. Ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ Marc. 8, 12.

Ἀναστενάχω, graviter ſuſpiro. Τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοὶ, Il. 23, 211.

Ἀναστένω, gemo, gemitus & ſuſpiria duco.

Ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναστῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

Ἀναστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, ſtatuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλώσας, Plut.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio ; (3) quod adſurgit in altum ; (3) ſtatura ; (4) proceritas ; (5) altitudo montis, ædificii ; (6) animal, ap. **LXX.** Ab ἀνίστημι, *erigo*.

Ἀναστῆναι, *ſurrexiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἀναστήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.*

Ἀναστήσεται, 3. ſing. f. 1. indic. med.

Ἀνάστητε, *ſurgitote*, 2. plur. a. 2. imp. act.

Ἀναστίζω, rurſum compungo ; (2) pungo.

Ἀναστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quaſi ab elementis incipiendo ; (2) reſolvo, quaſi in elementa ; (3) reformo, regenero. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον *principium*, *elementum*. Hinc

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit a primis elementis ; (2) reſolutio qu. in elementa ; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

Ἀνάστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, apertus, laxus, dehiſcens. Ex ἀνὰ, & στόμα, os. Hinc

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio ; (2) arcto, anguſto, in fauces comprimo ; (3) evacuo, purgo ; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare ſe exonerantibus. Ἀναστομοῦν τὸ χεῖλος, τὰς τάφρους.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio ; (2) arctatio, compreſſio in fauces ; (3) exacutio palati.

Ἀναστοματήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀναστοματικὸς, ὴ, ὸν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi ; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀνάστομος.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, talo, ſeu talis carens. Ex α priv. & ἀστράγαλος, *talus*.

Ἀναστρατεύομαι, rurſus militiam ſequor.

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrorum motio. Ab

Ἀναστρατοπεδεύω, caſtra moveo ; revertor cum exercitu. Ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω.

Ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto ; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. convertor, Ph. ἀναστρέφομαι, invertor ; (2) verſor ; ἀνεστραμμένον, contortum, Ph. p. paſſ. part. Ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, τοὺς στρατιώτας· ἀπὸ τῆς νομῆς· τὸν λόγον, perpendere ; ἀναστρέφεσθαι, τὴν γῆν, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, περί τι verſari. Ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδὶ, Ariſt. Θεσμ. 904. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, Joan. 2, 15. Ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι, Heb. 13, 18.

Ἀναστρολόγητος, ον, expers aſtronomiæ.

Ἀναστροφάδην, *Adv.* inverſe, præpoſtere, ordine inverſo. Ab ἀναστροφή.

Ἀναστρωφᾷν, *convertere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναστρωφάειν.

Ἀναστρωφάω, ῶ, verto, verſo ; (2) converto, ſubverto. Πάντη ἀναστρωφῶν ϗ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι, Heſiod. Ἀσπ. 121. Ab

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio ; retrorſum, ſeu in contrariam partem, reciprocatio ; (2) reditus, reverſio ; (3) converſatio, commoratio, tempus, mora. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recenſio, cenſus, cognitio, cenſus iterum habitus. Ab

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognoſco cenſus, iterum conſtituo cenſus. Ex ἀνὰ, σὺν, & τάσσω, *ordino*.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod ſurſum retractum eſt, aut ſurſum retrahendo retectum. Ab

Ἀνασύρω, ſurſum traho, ſeu retraho veſtes tegentes pudenda ; (2) detego, quod latet.

Ἀνασφαδάζω, f. άσω, reſilio, recalcitro, exſilio. Ex ἀνὰ, & σφαδάζω, *pedes agito*.

Ἀνασφάλλω, reſurgo ex lapſu, vel morbo ; ἀνέσφηλε, convaluit, a. 1.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.

Ἀνασφραγίζω, f. ίσω, reſigno, ſigillum tollo.

Ἀνασχέθω, attollo, erigo. Ex ἀνὰ, & σχέθω.

Ἀνάσχεο, *ſuffer*, *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſeu ἀνάσχου, a verbo ἀνασχέω, *patior*.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emerſio, ortus, exortus ; (2) toleratio, tolerantia.

Ἀνασχετὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis. Ab

Ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro ἀνασχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, exiſto ; (2) moleſtiam adfero. Ex ἀνὰ, & σχέω, pro ἔχω.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, diſcindo, ſeco, diſſeco. Hinc

Ἀνασχινδυλεύομαι, f. εύσομαι, in palum, ſeu in crucem tollor.

Ἀνασχοίμην, 1. ſing. a. 2. optat. med.

Ἀνασχὼν, a. 2. part. act. verbi ἀνέχω.

Ἀνασώζω, f. ώσω, ſervo, ſalvum præſto ; (2) recupero. Ἀνασώζειν τινὰ φονέα· ἀνασώζεσθαι τὴν πατρῴαν δόξαν, στρατηγήματι τὰς ἐκ παρατάξεως ἐλαττώσεις. Ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, reſtitutus, Diod.

Ἀνασώσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permiſceo ; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταράττεσθαι, Plut.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extenſio. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, f. αξω, compono ; (2) colloco, ordino. Ἀνατάξασθαι διήγησιν, Luc. 1, 1, τὰ μαθήματα, Plut.

Ἀνατατικὸς, ὴ, ὸν, extenſus ; (2) aptus ad extendendum ſurſum ; (3) vehemens, gravis. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατατικῶς, *Adv.* cum extenſione quadam elato quodam modo ; (2) rigide, imperioſe.

Ἀνατεὶ, *Adv.* ſine damno, impune. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατείλαντος, *exorti*, gen. ſing. part. a. 1. act verbi ἀνατέλλω, *exorior*.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, ſurſum extendo, attollo ; (2) intento, v. c. manus, gladium ; (3) porrigo manum, ut amicitiæ ſignum ; (4) ſurrigo, v. c. gladium, quod eſt ſignum fatentis ſe victum, *Ern.* Ἀνατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας· ἀνατείνεσθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor. Ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φοβερὸν, Dem.

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, reædifico muros, inſtauro mœnia. Hinc

Ἀνατειχισμὸς, ου, ὁ, inſtauratio & refectio murorum.

Ἀνατελεῖ, 3. ſing. f. ind. act. verbi

Ἀνατέλλω, f. ελῶ, p. ἀνατέταλκα, oriri facio, exſiſtere facio, produco, emitto ; (2) enaſcor, exſiſto, germino, orior, ut ſol, luna ; ἀνατείλας, ortus, Ph. a. 1. part. Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει, Matt. 5, 45. Conf. Eurip. Herc. fur. 1596. Ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, Heb. 7, 14. Ex ἀνὰ, & τέλλω, *oriri facio*.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, incido.

'Ανατέταλκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀνατέλλω.

'Ανατεταμένως, valdè, magna vi.

'Ανατετμημένος, diſſectus, perf. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, diſſeco.

'Ανατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, conſumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo. Ex ἀνὰ, & τήκω, liquo.

'Ανατὶ, *Adv.* idem quod ἀνατεί.

'Ανατιθέασι, *transferunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθεῖσι, a verbo ἀνατίθημι.

'Ανατιθέτω, *reponito*, 3. ſing. præſ. imp. act.

'Ανατίθημι, f. ήσω, ſurſum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adſcribo; (6) dedico, conſecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in craſtinum, retracto, revoco. 'Ανατιθέναι ἐπὶ κρημνόν τινα, σκεῦν τινι, τινὶ τὰ πράγματα, ταῦτα ἐν νοίᾳ θεῶν, ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεών, εἰς τὸ 'Ηραῖον· ἀνατίθεσθαι τὴν πρᾶξιν τινι, committere, τὰ κατηγορημένα, revocare. 'Ανεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, Gal. 2, 2.

'Ανατιμᾷν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab

'Ανατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, ſupra modum magni facio. Ex ἀνὰ, & τιμὴ, *pretium.*

'Ανατιναγμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio, motio e loco ſuo in alium. Ab

'Ανατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.

'Ανατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.

'Ανατιτραίνω, perforo, terebro.

'Ανατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. 'Ανατιτρᾶται ὑπὸ τῶν σκωλήκων, Dioſc.

'Ανατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνατλῆμι pro

'Ανατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. 'Ανατλᾷν πόνον, Xen. τὰ φάρμακα, Odyſſ. 10, 327. εἴπης ὁππόθεν ἐσσὶ, ϗ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης, ibid. 14, 47. Ex ἀνὰ, & τλάω. Hinc

'Ανάτλημα, ατος, τὸ, toleratio, tolerantia.

'Ανάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

'Ανατμηθεὶς, *ſectione apertus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνατέμνω, *ſectione aperio.*

'Ανατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, & τοῖχος.

'Ανατοκίζω, f. ίσω, uſuram renovo. Ex ἀνὰ, & τόκος, *uſura, fœnus.* Hinc

'Ανατοκισμὸς, οῦ, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria.

'Ανατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

'Ανατολικὸς, ὴ, ὸν, orientalis. Ab ἀνατολή.

'Ανατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

'Ανατομὴ, ῆς, ἡ, diſſectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *diſſeco.*

'Ανατομικὸς, ὴ, ὸν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

'Ανάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.

'Ανατος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus; (2) innocuus. Ex α priv. & ἄτη, *noxa.*

'Ανατρεπτικὸς, ὴ, ὸν, ſubverſorius, evertendi vim habens. Ab

'Ανατρέπω, f. ψω, ſubverto, everto, proſterno; ἀνετράπη, ſublatus eſt, Ph. a. 2. paſſ. diruo, tollo, labefacto, confuto, Ph. 'Ανατρέπειν τὸ πλοῖον, τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, τὰς πόλεις. 'Ανατρέπουσι τὴν τινων πίστιν, 2 Tim. 2, 18. 'Ανατρέψεις ἔτι τὴν πόλιν, ἀδ' ἔχουσαν ῥοπᾶς, quæ vergit ad ruinam, Ariſt. Veſp. 1227.

'Ανατρέφω, nutrio, alo, educo. 'Ανεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱὸν, Act. 7, 21.

'Ανατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor in altum, erigor, creſco; (3) augere, v. c. divitiis. 'Ανατρέχειν ἐπὶ τὴν περίβασιν τῆς διηγήσεως, πρὸς τὸν οὐρανόν· τοῖς χρόνοις, altius repetere.

'Ανάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio. Ab ἀνατράω, *perforo.* Unde

'Ανάτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, perforatus, pertuſus.

'Ανατριαίνω, vel potius ἀνατριαινόω, permiſceo, perturbo. A τρίαινα, *fuſcira.*

'Ανατρίβω, f. ψω, contero, frico; (2) miſceo. Hinc

'Ανάτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attritus.

'Ανάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio. Ab eodem.

'Ανατροπεὺς, έως, ὁ, ſubverſor, everſor. Ab ἀνατρέπω, *everto.*

'Ανατροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, ſubverſio. Ab eod.

'Ανατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio.*

'Ανατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

'Ανατυλίττω, f. ξω, repeto, revolvo animo, verſo, reglomero.

'Ανατυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid in animo, imàginor. Hinc

'Ανατύπωμα, τὸ, ſpecies rei, figura.

'Ανατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.

'Ανατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς, Ariſt. Eq. 310.

'Αναύγητος, ου, ἡ ϗ ὁ, ater, obſcurus, non ſplendens. Ex α priv. & αὐγὴ, *lux.*

'Αναυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, *vox.* Hinc

'Αναύδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Αναυδία, ας, ἡ, τὸ loqui non poſſe.

'Αναυδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀναυδής.

'Αναύδως, *Adv.* ſine voce ulla.

'Αναυλεὶ, *Adv.* ſine naulo. Ex α priv. & ναῦλον, *naulum.*

'Αναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tibiarum expers, ſine tibiis; (2) imperitus tibiarum. Ex α priv. & αὐλὸς, *tibia.*

'Αναυλόχητος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* navis parvæ, quæ in iis quæ in portu ſunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur.

'Αναυμάχιον, ου, τὸ, deſertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. & ναυμαχία.

'Αναυξὴς, ὁ ϗ ἡ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω. Hinc

'Αναυξησία, ας, ἡ, quum quid alimentum, aut incrementum non capit, R.

'Αναύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non augetur.

'Αναύξω, increſco, multum augeo. Ex α intenſ. & αὔξω, *creſco.*

'Αναυος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocis expers. Ex α priv. & αὔω, *clamo.*

'Αναυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine aura; (2) torrens. Ex α priv. & αὔρα, *aura,* vel α intenſ. & νάω, *fluo.*

'Ανάυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήυσαν, a verbo ἀναύω, *acclamo.*

'Αναύξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναύσας.

'Αναύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervice carens. Ex α priv. & αὐχὴν, *cervix.*

'Αναύω, accendo. Ex ἀνὰ, & αὔω, *arefacio.*

'Αναύω, acclamo. Ab ἀνὰ, & αὔω, *clamo.*

'Αναφαίνω, f. ανῶ, maniſeſto, oſtendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conſpicuus fio, maniſeſtus reddor; ἀναφαίνεται, extat, Ph. ἀνεφάνη, exorta eſt, apparuit, Ph. a. 2. ἀναφαινόμενος, extans, Ph. 'Αναφαίνεσθαι ἔχων, habere; γράφων, ſcribere. "Ετερον αὖ τι λῆμμα τοῦτο, κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν, Ariſt. Θεσμ. 467.

'Αναφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui auferri non poteſt. Ex α priv. & ἀφαιρέω, *aufero.*

'Αναφαλαντίας, ου, ὁ, calvus, recalvus, recalvaſter. Ab

'ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc

'Αναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in ſuperciliis; (2) calvities omnino.

'Αναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.

'Αναφανδὰ, *Adv.* aperte, maniſeſte, palam. Ab ἀναφαίνω.

'Αναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

'Αναφανέντες, a. 2. part. paſſ. verbi ἀναφαίνω.

'Αναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantaſia adficio.

'Αναφέρω, f. ἀνοίσω, a. 1. ἀνήνεγκα, ſurſum fero, ſuſtollo, ſubveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero, confero ad cultum divinum; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad ſenatum; (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficio me, colligo me, convaleſco. 'Αναφέρειν εἰς τόπον, τοὺς ὄντας, θυσίας τῷ Θεῷ, τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν εἴς τινα, τὶ πρὸς τὴν σύγκλητον, εἰς τὴν σύγκλητον περί τινος, τὸ πρᾶγμα πρός τινα, τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον· ἐκ τῆς ἀφρασίας, πληγῆς, μέθης. Ex ἀνὰ, & φέρω, *fero.*

'Αναφεύγω, f. εύξομαι, ſurſum fugio; (2) refugio, confugio. 'Αναφεύγειν ἔλεθρον αἰώνιον, effugere. Ex ἀνὰ, & φεύγω, *fugio.*

'Αναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactilis; intactus, non tactus. Ex α priv. & ἁφὴ, *tactus.*

'Αναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, reſpondeo; (2) exclamo, proclamo. 'Αναφθέγγεται χρησμοὺς, Plut. ex ἀνὰ, & φθέγγομαι.

'Αναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.

'Αναφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνάπτω.

'Αναφλασμὸς, οῦ, ὁ, maſturbatio. Ab

'Αναφλάω, f. άσω, maſturbo. Ex ἀνὰ, & φλάω.

'Αναφλεγμαίνω, rurſus ardeo, vel æſtuo; (2) rurſum intumeſco. Ex ἀνὰ, & φλεγμαίνω.

'Αναφλέγω, f. ξω, rurſum incendo; rurſum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo ira.

'Αναφλογίζω, incendo.

'Αναφλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

'Αναφλύζω, f. φλύσω, rurſum ferveo; (2) ferveo. Ex ἀνὰ, φλύζω, *ferveo.*

'Αναφλυκταίνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo puſtulæ non erupere, nec erumpunt, R. Ex α priv. & φλύκταινα, *puſtula.*

'Αναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. Ph. ἀναφλύει, emanat.

'Αναφοβέω, terreo, minor.

'Αναφοιβάζω, f. άσω, repurgo.

'Αναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rurſum eo, redeo, repeto. Εἰς οὐρανὸν ἀνεφοίτησεν, Herodot.

'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, latio ſurſum verſus, ſubvectio, emerſio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) refugium, præſidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus, quod cecidit; (8) virium & animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde

'Αναφορεὺς, έως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid geſtat:

'Αναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, adſcendere facio, ſurſum impono. Ab eod.

'Αναφορικὸς, ὴ, ὸν, relativus, ap. Gram. (2) qui cruenta e pectore extuſſit. *Dioſc.*

'Αναφορικῶς, relative. Ab ἀναφορά.

'Ανάφορον, ου, τὸ, fulcimentum doſſuarium, ſeu humerarium, vectis humerarius, quo bajuli utuntur. Ab ἀναφέρω.

'Αναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, ſubigo in modum farinæ; (2) commiſceo.

'Αναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obſtipo, occludo; (2) aperio, explico, quod ſepto clauſum erat. Ex ἀνὰ, & φράσσω, *ſepio.*

'Αναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo. Ex ἀνὰ, & φρίσσω.

'Αναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; (2) invenuſtas, inelegantia. Ex α priv. & 'Αφροδίτη, *Venus.* Unde

'Αναφρόδιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non venereus, a re venerea alienus; (2) invenuſtus.

'Αναφρονέω, ῶ, reſipiſco.

'Αναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

'Αναφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpumæ expers, non ſpumans, non ſpumoſus. Ex α priv. & ἀφρός.

'Ανάφυμι, idem quod ἀναφύω.

'Ανάφυξις, εως, ἡ, effugium, refugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio.*

'Αναφυράω, ῶ, idem quod ἀναφύσσω.

'Αναφύρω, commiſceo, permiſceo, confundo; (2) inquino, fœdo. Ex ἀνὰ, & φύρω.

'Αναφυσάω, ῶ, ſurſum flo; (2) ſufflo, inflo; (3) elatum reddo, ſuperbire facio. Hinc

'Αναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, ſpiraculum:

'Αναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) ſpiraculum:

'Αναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιόωντες, *Ion.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες.

'Αναφυτεύω, reſero, Gl. V.

'Αναφύω, f. ύσω, renaſci facio; produco, emitto;

to; ἀναφύομαι, recreſco, Gl. V. ἀνεφύη, orta eſt, Gl. V. a. 2. Ex ἀνὰ, & φύω.

Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Hinc

Ἀναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.

Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, greſſum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443. Ex ἀνὰ, & χάζω, recedo.

Ἀναχαίνω, hiſco, dehiſco. Ex ἀνὰ, & χαίνω.

Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, contumaciter efferor, in licentiam erumpo; (2) inhibeo, retro ago, reprimo, Eurip. Bacch. 1070. Ex ἀνὰ, & χαίτη, juba.

Ἀναχαλασμὸς, ȣ, ὁ, relaxatio.

Ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxativus, relaxandi vim habens. Ab

Ἀναχαλάω, ῶ, f. ήσω, relaxo.

Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo ſculpo, rurſum incido.

Ἀναχάσκω, hiſco.

Ἀναχάσσασθαι, receſſiſſe, a. 1. inf. med. Poët. pro ἀναχάσασθαι, a verbo ἀναχάζω.

Ἀναχειρίζομαι, impedio. Ex ἀνὰ, & χειρίζομαι, tracto.

Ἀναχιλύσσομαι, exſcreo, extuſſio.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo; (3) conturbo, moveo.

Ἀναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, veſtio. Ex ἀνὰ, & χλαῖνα, læna.

Ἀναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

Ἀναχνοαίνομαι, lanugine obſitus ſum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ, & χνόος, lanugo.

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, refuſio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.

Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, ſalto, choreas ago; celebro cantu & choreis.

Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congeſta extruo. Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, Dem.

Ἀναχράομαι, interficio, ut καταχρ.

Ἀναχριαίνω, rurſum ungo.

Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; (3) ungo.

Ἀναχρωννύω, idem. Hinc

Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio, coloratio; (2) inunctio; (3) contagium.

Ἀναχύρωτος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, non paleatus, paleis non mixtus, non aceratus. Ex α priv. & ἀχυρόω, paleis admiſceo.

Ἀναχυθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναχύω.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refuſio; (2) maris æſtuarium navigabile; (3) confuſio; (4) animi viriumque exſolutio, mollities. Ab

Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.

Ἀναχωματισμὸς, ȣ, ὁ, agger. Ex ἀνὰ, & χῶμα, agger.

Ἀναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo. Ex ἀνὰ, & χωνεύω, conflo.

Ἀναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, revertor; (2) remotus ſum a via; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, εἰς φυγὴν ἀπ' οἴκου, ἔκ τινος. Κελεύσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν, ἀνεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον, receptui canere, Diod. Hinc

Ἀναχώρημα, ατος, τὸ, receſſus; ſeceſſus; (2) locus, qui eſt in ſeceſſu.

Ἀναχωρησάντων, digreſſorum, gen. plur. a. 1. part. act. verbi ἀναχωρέω.

Ἀναχώρησις, εως, ἡ, receſſus, ſeceſſus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna & periculo; (4) locus ſemotus, ſolitudo; (5) locus refugii, refugium. Ab eod.

Ἀναχωρητὴς, ȣ, ὁ, receſſor, ſeceſſor; (2) qui in ſolitudine vivit, eremita, anachoreta.

Ἀναχωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſecerno; (2) facio reverti, aut ſecedere, in locum reduco, ſuæ terræ reſtituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτοὺς ἀνεχώριζεν, Xen.

Ἀναψαλάσσω, contundo, retundo.

Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo; (2) tergendo demulceo; (3) detergendo colligo & excipio.

Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) inveſtigatio, indagatio.

Ἀνάψῃς, adfigas, ſive adfixeris, 2. ſing. a. 1. conj. act. verbi ἀνάπτω, adfigo.

Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rurſus in ſuffragio mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc

Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio ſuffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.

Ἀναψήχω, f. ήξω, idem quod ἀναψάω.

Ἀναψις, εως, ἡ, accenſio. Ab ἀνάπτω.

Ἀναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, recreans.

Ἀναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigeratorius, Gl. V.

Ἀναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio:

Ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab

Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abſtergo, deſicco; (3) refocillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νέας, reficere; τινὰ σιτῷ κ̀ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, Il. 13.

Ἀνγνοίη, agnoverit, 3. ſing. a. 2. opt. act. Dor. pro ἀναγνοίη, a verbo ἀναγινώσκω, agnoſco.

ΑΝΔΑ'ΝΩ, placeo. Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, Il. 1, 24, & 378. Δίχα δέ σφίσιν ἥνδανε βουλὴ, Il. 18, 510.

Ἀνδεῖσθαι, coronari, præſ. inf. paſſ. Dor. pro ἀναδεῖσθαι, a verbo ἀναδέω, corono.

Ἄνδεμα, vitta, Poët. pro ἀνάδεμα.

ΑΝΔΗΡΟΝ, ȣ, τὸ, ſummitas, cacumen; (2) fluviorum labra, ſ. agger, Heſ.

Ἀνδησάμενος, qui religavit, a. 1. part. med. Dor. pro ἀναδησάμενος, a verbo ἀναδέω.

Ἀνδίκτης, laqueus, Poët. pro ἀναδίκτης.

Ἄνδιχα, diviſim, inter. Ex ἀνὰ, & δίχα.

Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, ſeu ſtrenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ, vir, & ἀγαθὸς, bonus, fortis. Hinc

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare geſta, Gl. V. facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. V.

Ἀνδραγαθητὴς, ȣ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter ſe gerens:

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc

Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præſto.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, ſpolia homini detracta. Ex ἀνὴρ, & ἄγρα, præda, ſpolium.

Ἄνδραγχνος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui viros ſtrangulat. Euſt. Ex ἀνὴρ, & ἄγχω, ſtrangulo.

Ἄνδραγχος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀνδράδελφος, ȣ, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, frater.

Ἀνδρακὰς, Adv. viritim. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδραποδιεῦνται, mancipabuntur, 3. plur. f. 1. ind. med. Ion. pro ἀνδραποδιοῦνται, quod Attice dicitur pro ἀνδραποδίσονται, ab

Ἀνδραποδίζω, f. ίσω, in ſervitutem redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) ſervum alteri furor & meum facio; (3) ſubjugo, in poteſtatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδραπόδον. Hinc

Ἀνδραποδισμὸς, ȣ, ὁ, redactio in ſervitutem, eo, quo de ἀνδραποδιστῇ, dictum eſt, modo; (2) plagium.

Ἀνδραπόδισις, εως, ἡ, idem.

Ἀνδραποδιστὴς, ȣ, ὁ, qui liberum furatur & in ſervitutem redigit, vel legitimo domino furatur & ſuum facit. Gl. V. plagiarius. Ab eodem.

Ἀνδραποδιστήριος, α, ον, plagio ſerviens, aptus.

Ἀνδραποδιστικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀνδραποδοκάπηλος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex ἀνδράποδον, & κάπηλος, inſtitor, propola.

Ἀνδράποδον, ȣ, τὸ, mancipium. Ex ἀνὴρ, & πȣ̃ς, pes. Hinc

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, ad mancipium pertinens; (2) illiberalis, ſervilis ingenii, degener, voluptatibus & cupiditatibus ſerviens, Gl. V.

Ἀναδραποδωδία, ας, ἡ, ſervilis turpitudo, vilitas mancipii. Ab eod.

Ἀνδραποδωδῶς, Adv. ſerviliter.

Ἀνδράριον, ȣ, τὸ, homuncio, vir exiguus. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, viro ponderoſus, viro gravis, virum gravans, ſeu onerans, ſufficiens ad onerandum virum. Ex ἀνὴρ, & ἄχθος, pondus.

ΑΝΔΡΑ'ΧΛΗ, ης, ἡ, ſcabellum muliebre, foramen habens & ſubjectos carbones.

ΑΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ΑΝΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, herba, Angl. **Purſlain.**

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) virilitas; fortitudo. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδρείκελον, ȣ, τὸ, ſimulacrum, ſtatua. Ab

Ἀνδρείκελος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, viro ſ. homini ſimilis. Ex ἀνὴρ, & εἴκελος, ſimilis.

Ἀνδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ἀνδρεῖον, ȣ, τὸ, virile robur, fortitudo. Ab

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, ſtrenuus. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρειοφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω, occido.

Ἀνδρείως, Adv. viriliter, ſtrenue. Ab ἀνδρεῖος.

Ἀνδρεράστρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, & ἐράστρια, amatrix.

Ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

Ἀνδρώμενος, præſ. part. paſſ. Dor. pro ἀνδρούμενος, quod eſt contr. ex ἀνδροόμενος, a verbo ἀνδρόω.

Ἀνδριὰν, ᾶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὼν; (2) domus magna.

Ἀνδρίων, virorum, gen. plur. Ion. pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exſilium pello, in exſilium mitto. Ex ἀνὴρ, & ἐλαύνω.

Ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenſes, ad quæ ſoli viri admittebantur.

Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ἀνδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριάς. Unde

Ἀνδριαντίσκος, ȣ, ὁ, parva ſtatua. Dimin.

Ἀνδριαντόγλυφος, ὁ, idem quod

Ἀνδριαντοπλάστης, ȣ, ὁ, ſtatuarius. Ab ἀνδριὰς, & πλάστης, fictor. Hinc

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars fingendi ſtatuas.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſtatuas facio. Ex ἀνδριὰς, & ποιέω, facio. Hinc

Ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi ſtatuas.

Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, ſtatuarum confectio, ipſa actio faciendi ſtatuas; (2) ars ſtatuaria. Ab

Ἀνδριαντοποιὸς, ȣ, ὁ, ſtatuarius, ſtatuarum artifex. Ab ἀνδριαντοποιέω.

Ἀνδριαντουργέω, ſtatuas facio.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua, cippus, Gl. V.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborari, Luc.

Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, ſtrenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρικῶς, Adv. viriliter, fortiter, ſtrenue; (2) valide, robuſte; (3) vehementer.

Ἀνδρίον, τὸ, parvus vir, homuncio. Dim.

Ἀνδριστὶ, Adv. viriliter, fortiter, ſtrenue.

Ἀνδρίφιλος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ, & φίλος, amicus.

Ἀνδροφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω.

Ἀνδροβαρὴς, ὲς, viros gravans.

Ἀνδρόβασμος, ȣ, ὁ, via anguſta, quæ uni tantum homini ſufficit, Heſ. Ex ἀνὴρ, & βαίνω, vado, eo.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris ſc. pueris conſueſco, rem habeo, amore ſc. nefando. Ex ἀνὴρ, & βατέω.

Ἀνδροβόρος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, & βορὸς, vorax.

Ἀνδρόβουλος, ὁ κ̀ ἡ, virilis conſilii, fortis, ſ. viris inſidians.

Ἀνδροβρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, edo.

Ἀνδρόϐρατος, idem.

Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros ſucceſſio generis. Ex ἀνὴρ, & γένος, genus.

Ἀνδρογίγας, gigas.

Ἀνδρογόνος, ου, ἡ, virum generans, virum gignens, vivipara. Ex ἀνὴρ, & γέγονα, a γείνομαι, naſcor.

Ἀνδρογυνώνης, ου, ὁ, idem quod

Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, androgynus, ſemimas, ſemifemina, ſemivir, Gl. V. (2) caſtratus; debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) ſocors, parum ſtrenuus. Ex ἀνὴρ, & γυνὴ, femina.

Ἀνδροδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, viros ſ. homines perimens. Ex ἀνὴρ, & δαΐζω, occido.

Ἀνδροδάμαν, acc. ſing. Dor. pro ἀνδροδάμην.

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, & ἀνδροδάμη, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ, & δαμάω, domo.

Ἀνδροδόμος, ου, triclinium, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & δόμος, domus.

Ἀνδρόθεν, Adv. ex viro. Ab ἀνήρ.

Ἀνδροθνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, a viro intefectus; (2) homines perdens, vexans. Ex ἀνὴρ, & κάμνω. Unde

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine laboratus, ſeu factus; (2) in quo vir jacet.

Ἀνδροκόϐαλος, ου, ὁ, homo maleficus, nequam veterator, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & κόϐαλος.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, Ion. ἀνδροκτασίη, cædes virorum.

Ἀνδροκτονέω, viros interficio.

Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium. Ab

Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, & κτείνω, occido.

Ἀνδρολέτειρα, ἡ, viros perdens.

Ἀνδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi elationem, Heſ. Ex ἀνὴρ, & λῆμα.

Ἀνδροληψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo ſcil. Athenienſes, ſi civis extra Atticam interfectus eſſet, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, niſi ipſe criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνὴρ, & λαμϐάνω, prebendo.

Ἀνδρολήψιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ, & λέγω, lego, i. e. deligo. Hinc

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit.

Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.

Ἀνδρομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viris inſaniens, virorum amore inſaniens, viros inſane appetens. Ex ἀνὴρ, & μαίνομαι, inſanio. Hinc

Ἀνδρομανία, ας, ἡ, inſanus virorum amor.

Ἀνδρομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ, & μάχομαι, pugno.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis; (2) humanus.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad ſtaturam & altitudinem viri adſurgens. Ex ἀνὴρ, & μῆκος.

Ἀνδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem adſumo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; in med. ſtupro fœminam; ἀνδρωθεὶς, adultus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem, viriliter ſentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ, & παῖς, puer.

Ἀνδροπλαστία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ, & πλάσσω, formo.

Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, ſeu conventus. Ex ἀνὴρ, & πλῆθος.

Ἀνδρόπορνος, ὁ, ſcortum maſculinum.

Ἀνδροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ, & πρέπει, decet.

Ἀνδρόπρωρος, ον, hominis faciem habens, in neut. humana facies. Ex ἀνὴρ, & πρώρα, prora, metaph. facies.

Ἀνδροσάθης, εος, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ, & σάθη, pudendum virile.

Ἀνδροσάθων, ωνος, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρόσαιμον, ου, τὸ, Dioſcorid. 3, 173. ruta ſilveſtris, Plin. 17, c. 4. Ex ἀνὴρ, & αἷμα, ſanguis, quia herba hæc digitis trita ſanguineo ſucco fluit, Angl. St. Johns wort.

Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀνδρόσινις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, hominibus noxius, peſtifer. Ex ἀνὴρ, & σίνω, noceo.

Ἀνδρόσφιγξ, γγος, ὁ, ſtatua, quæ viri & Sphingis figuram habet. Ex ἀνὴρ, & σφίγξ.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.

Ἀνδροῦσθαι, fieri virum, præſ. inf. paſſ. contr. pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, vir fio.

Ἀνδροτυχὴς, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne veſcor. Ab

Ἀνδροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, humana carne veſcens.

Ἀνδροφονέω, ῶ, f. ήσω, ſum homicida; (2) occido:

Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida, ficarius; ἀνδροφόνος, ἡ, interfectrix viri. Ex ἀνὴρ, & φένω, occido.

Ἀνδροφόντης, ου, homicida.

Ἀνδρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, virilem vocem habens. Ex ἀνὴρ, & φωνὴ, vox.

Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur ſubminiſtro. Ab ἀνήρ. Hinc

Ἀνδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.

Ἀνδρωδῶς, Adv. viriliter, fortiter.

Ἀνδρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνδρόω.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus, in qua viri a mulieribus ſeorſim agunt; (2) exponitur etiam ſchola, ubi ſtudioſi ſapientiæ erudiuntur. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνδρῷος, ώα, ῷον, virilis, ad virum pertinens.

Ἀνδύεται, 3. præſ. ind. med. Poët. pro ἀναδύεται.

Ἄνδωκε, reddidit, 3. ſing. perf. ind. act. Dor. & Poët. pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, reddo.

Ἀνέϐη, conſcendit, adſcendit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναϐαίνω, conſcendo, adſcendo.

Ἀνεϐορϐόρυξαν, exclamarunt, 3. plur. a. ind. act. verbi ἀναϐορϐορύζω, exclamo.

Ἀνέϐραχε, inſonuit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀναϐράχω, inſono.

Ἀνέϐωσε, clamavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἀνεϐόησε, a verbo ἀναϐοάω, clamo.

Ἀνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fide jubeo.

Ἀνέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ſponſione actus; ἀνέγγυος, ἡ, non deſponſa. Ex α priv. & ἔγγυος, ſatis dationi obnoxius.

Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, reſurgo, Gl. V. evigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Hinc

Ἀνέγερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpergiſcibilis, inexperrectus.

Ἀνεγέρτως, Adv. citra reſtitutionem vitæ.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus, Gl. V. inaccuſabilis. Ex α priv. & ἐγκαλέω, culpo.

Ἀνεγκλήτως, Adv. citra reprehenſionem, inculpate.

Ἀνέγκυος, ου, ἡ, quæ uterum non fert, quæ non eſt gravida. Ex α priv. & ἔγκυος.

Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α pr. & ἐγκώμιον, laus.

Ἀνεγνάμπτοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. ἀναγνάμπτω.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus eſt, 3. ſing a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγνωρίζω, notum facio.

Ἀνέγνωσμαι, lectus ſum, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναγινώσκω pro ἀναγνόω, lego.

Ἀνέγνωτε, legiſtis, 2. pl. a. 2. ind. act.

Ἀνέγρετο, concitabatur, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. per Syncopen, pro ἀνεγείρετο, a verbo

Ἀνέγρομαι, expergiſcor, per Sync. pro ἀνεγείρομαι.

Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐγχωρέω, admitto.

Ἀνεδάφιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pavitus non eſt, qui ſolo æquatus non eſt. Ex α priv. & ἐδαφίζω, pavio, ſolo æquo.

Ἀνεδέγμεθα, ſuſcepti eramus, 1. pl. plusq. ind. paſſ. per Sync. pro ἀνεδεδέγμεθα, ab ἀναδέχομαι.

Ἀνεδέξατο, ſuſcepit, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀνέδειξεν, demonſtravit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι pro ἀναδεικνύω.

ἈΝΕΔΗΝ, Adv. licenter, impune; (2) effuſe; (3) promiſcue; (4) palam, aperte; Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπειδὰν βούλωνται ἀνέδην τοῖς παρ' αὐτοῖς ξυγγενέσθαι σοφισταῖς. Lacedæmonii vero quotieſcunque volunt licentius cum ſuis ſophiſtis verſari, Plat. in Protag. pag. 342.

Ἀνέδρακον, ſuſpexi, 1. ſing. a. 2. ind. act. per Metatheſ. pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω.

Ἀνέδραμον, cucurri, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω, curro.

Ἀνέδραστος, ον, non ſtabilis. Ab α & ἕδρα, baſis.

Ἀνέδυ, prodiit, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἀναδῦμι.

Ἀνεδύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδύω, emergo.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, reddo.

Ἀνέζευξεν, diſceſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζεύγνυμι pro ἀναζεύγω, diſcedo.

Ἀνέζω, f. ίσω, ſublatum in ſede colloco & pono. Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ, & ἵζω, colloco.

Ἀνεθελησία, ας, ἡ, cum quis non vult, Suic. Ex α priv. & ἐθέλω, volo.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, coactus; invitus; (2) inexſpectatus; (3) triſtis, adverſus. Ex iiſd.

Ἀνεζήτουν, requirebant, 3. pl. imp. act. contr. pro ἀνεζήτεον, ab ἀναζητέω.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, reviviſco.

Ἀνέηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, remitto.

Ἀνεθάλετε, reviruiſtis, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, reviresco.

Ἀνεθεὶς, remiſſus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνίημι, remitto.

Ἀνέθιστος, ον, non adſuefactus.

Ἀνέθηκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, repono.

Ἀνέθη, laxatus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, remitto, laxo.

Ἀνεθρεψάμην, nutrivi, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, nutrio.

Ἀνείδεος, ου, ὁ ϗ ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. & εἶδος, forma.

Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem & imaginem fingo, animo propono.

Ἀνειδωλοποιΐα, ἡ, imaginum effictio in animo.

Ἀνείκαστος, ὁ ϗ ἡ, qui nulla imagine exprimi poteſt, quem nulla conjectura adſequi poſſis. Ph. inexiſtimabilis. Ex α priv. & εἰκάζω, adſimilo.

Ἀνεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non poteſt, ut Deus.

Ἀνειλείθυια, ſ. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, quæ Lucinæ labores nondum experta eſt. Ex α priv. & Εἰλείθυια, Lucina, parturientium Dea.

Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. Ex ἀνὰ, & εἰλέω, involvo. Hinc

Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.

Ἀνείληπται, contractum eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναλαμϐάνω pro ἀναλήϐω.

Ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, Aret.

Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.

Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.

Ἀνεῖλον, ſuſtuli, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, tollo.

Ἀνειμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀνίημι.

Ἀνειμένως, Adv. remiſſe, ſolute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.

Ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνὰ, & εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non veſtitus, nudus; (2) male veſtitus. Ex α pr. & εἷμα, veſtis.

Ἀνύειν, conficere, præſ. inf. act. Ion. & Poët. pro ἀνύειν, a verbo ἀνύω, conficio.

Ἀνεῖναι, remiſiſſe, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνεπαίτης,

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ, & εἰπεῖν, *dicere*.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, revello, propello, inhibeo. Ex ἀνὰ, & εἴργω, *cohibeo*.

Ἀνείρεαι, *interrogas*, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρεσαι, a verbo ἀνείρομαι.

Ἀνείρξις εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.

Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab

Ἀνειρύω, f. ύσω, sursum traho. Ἀνειρύσαι τὰς νῆας, in terram subducere, Herodot. Ab ἀνὰ, & ἐρύω, *traho*.

Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, & εἴρω, *necto*.

Ἀνεῖσαν, *ascenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἄνειμι.

Ἀνεῖσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀνίημι.

Ἀνείσοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, ad quem non patet ingreſſus. R. Ex α priv. & εἴσοδος.

Ἀνεισφορία, ἡ, immunitas a tributo.

Ἀνείσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunis, qui tributum non ſolvit. Ex α pr. & εἰσφορὰ, *tributum*.

Ἀνεῖχον, 1. ſing. impert. ind. act. v. ἀνέχω.

Ἀνείω, *remitto*, præſ. ind. act. *Poët.* pro ἀνιέω, ſive ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, *Adv.* deſuper, e loco alto; (2) ab origine generis & juxta ſeriem priſcorum, quibus quis ortus eſt. Ab

Ἀνεκὰς, *Adv.* ſurſum, ſuperne, eminus. Ex ἀνὰ, & ἑκὰς, *procul*.

Ἀνέκβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex quo non eſt egreſſus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. & ἐκβαίνω, *exeo*.

Ἀνεκβίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκβιάζω.

Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter.

Ἀνεκδαρτὶ, *Adv.* ſine excoriatione.

Ἀνέκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. & δέρω, *excorio*.

Ἀνεκδήμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non peregrinatur, peregrinatione carens. Ex α priv. & ἐκδημέω, *peregrinor*.

Ἀνεκδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inerrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ, & διηγέομαι, *enarro*.

Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.

Ἀνεκδίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inultus, indefenſus. Ex α priv. & ἐκδικέω, *ulciſcor*.

Ἀνέκδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata. Ex α priv. & ἔκδοτος, *editus*.

Ἀνέκδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excurſum & effugium non habens, impervius. Ex α priv. & ἐκδρομος, *excurſio*.

Ἀνεκθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui calefieri non poteſt, caloris expers. Ex α priv. & ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.

Ἀνέκθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθύομαι, *expio*.

Ἀνέκλαγον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλάζω.

Ἀνεκκλησίαστος, ον, cætu populi carens, inanis.

Ἀνεκλάλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀνέκλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non deficiens (2) perpetuus; (3) inexhauſtus. Ex α priv. & ἐκλείπω, *deficio, ceſſo*.

Ἀνεκλείπτως, perpetuo, ſemper inexhauſtè.

Ἀνέκλινεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indeficiens, indefinitus. Ex α priv. & ἐκλιπὴς, *deficiens*

Ἀνεκλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a quo rationes non petuntur, cujus rationes ſubduci non poſſunt. Ex α priv. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκλογίστως, ſine ratione, ſine modo, intemperanter.

Ἀνέκνιπτος, ον, elotu difficilis. Ab α priv. & ἐκνίπτω, *luo*.

Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω.

Ἀνεκόπη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀνακόπτω.

Ἀνέκπυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, exauditus; (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. & ἔκπυστος, *exauditus*.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo.

Ἀνέκπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non obſtupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. & ἐκπλήττομαι, *obſtupeſco*.

Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* imperterrite, impavide, intrepide.

Ἀνεκπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπληρόω, *expleo*.

Ἀνέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλύνω, *eluo*.

Ἀνεκποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli. Ex α priv. & ἐκποιέω.

Ἀνεκπύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſuppurabilis, qui ad ſuppurationem perduci non poteſt. Ἀνεκπύητον ἕλκος, *Aret.* Ex α priv. & ἐκπυέω.

Ἀνέκπυστος, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.

Ἀνέκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀνακράζω.

Ἀνεκρίζωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non radicitus evulſus. Ex α priv. & ἐκριζόω, *eradico*.

Ἀνεκτικὸς, ἡ, ὸν, patiens, qui tolerare poteſt. Ab ἀνέχομαι.

Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω, *tolero*.

Ἀνεκτῶς, *Adv.* tolerabiliter, commode.

Ἀνεκτρίπτος, ον, qui deleri, deteri non poteſt.

Ἀνέκφευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nemo effugere poteſt; (2) cui non licet effugere. Ex α priv. & ἐκφεύγω, *effugio*.

Ἀνεκφοίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non prodiens, foras non emanans. Ex α priv. & ἐκφοιτάω.

Ἀνέκφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod efferre non licet. Ex α priv. & ἐκφέρω, *effero*.

Ἀνέκφραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & ἐκφράζω, *eloquor*.

Ἀνεκφώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, inexpreſſus. Ex α priv. & ἐκφωνέω, *exclamo*.

Ἀνέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine oleo. Ex α priv. ἔλαιον, *oleum*.

Ἀνέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſibilis; (2) qui refelli non poteſt, aut non convinci; (3) manifeſtus. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo, convinco*.

Ἀνελέγκτως, *Adv.* ſine reprehenſione; (2) ſine probatione.

Ἀνελέγχω, arguo, convinco.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, durus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεήμων.

Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter, immiſericorditer.

Ἀνελεὴς, ές, immiſericors.

Ἀνελεῶς, ſine miſericordia,

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis, moroſitas; (2) avaritia, ſordities.

Ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab

Ἀνελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illiberalis; (2) ſordidus, avarus; (3) inhoneſtus, indecens. Ex α priv. & ἐλεύθερος, *liberalis*.

Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter; (2) ſordide.

Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἀνέλιγμα, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.

Ἀνέλλην, ὁ ϗ ἡ, alienus a moribus Græcorum.

Ἀνελινύω, tempus, tero, otior.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.

Ἀνέλιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, *verſo*, & πȣ̃ς, *pes*.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo; (2) explico, aperio. Ἀνελίσσειν τὰ βιβλία, ἱστορίας.

Ἄνελκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui trahi non poteſt.

Ἀνελκύω, f. ύσω, idem quod

Ἀνέλκω, f. ξω, ſurſum traho, attollo attrahendo; (2) ſubduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν, ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὁ δὲ τόξȣ πῆχυν ἀνέλκει, Il. 11, 375, & 13, 583. Ex ἀνὰ, & ἕλκω.

Ἀνέλκωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non ſenſit. Ex α priv. & ἑλκόω.

Ἀνελλήνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, helleniſmum non recipiens, alienus a Græca conſuetudine. Ex α priv. & ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*.

Ἀνελλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui nihil deeſt, non deficiens; (2) cui nihil detrahi poteſt. Ex α priv. & ἐλλείπω, *deficio*.

Ἀνελόντα, acc. ſing. a. 2. part. act.

Ἀνέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀνείλοντο. Ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἄνελπις, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine ſpe.

Ἀνελπιστέω, ſpei expers ſum.

Ἀνελπίσῃς, *deſperes*, ſeu *deſperaveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *deſpero*.

Ἀνελπιστία, ἡ, vacuitas ſpei, deſperatio. Ab

Ἀνέλπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſperatus, præter ſpem accidens; (2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priv. & ἐλπίς.

Ἀνελπίστως, *Adv.* ſine ſpe, citra ſpem, præter ſpem, inſperato.

Ἀνέλυτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non involutus, ſine tegmine, velamine. Ex α priv. & ἔλυτρον, *involucrum*.

Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.

Ἀνέμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, invius. Ex α priv. & ἐμβαίνω, *accedo*.

Ἀνέμεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens invidia, non inviſus. Ex α priv. & νεμεσάω.

Ἀνεμεσήτως, *Adv.* citra invidiam.

Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὶ, & ἐμέω.

Ἀνέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indiviſus, individuus, non diſtributus. Ex α priv. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus; (2) levis, inconſtans. Ab ἄνεμος, *ventus*.

Ἀνεμίδιον, ȣ, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ ϗ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Ab ἄνεμος.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμνήσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναμνάομαι.

Ἀνεμόδρομος, ȣ, ὁ, curſor, qui a ventis impellitur, curſor, qui cum ventis currit. Ex ἄνεμος, & δρόμος, *curſus*.

Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventoſus, vento plenus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos ſedabant. Ex ἄνεμος, κοῖτος, *cubile*.

ΑΝΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, ventus; (2) anima.

Ἀνεμοσκέπης, έος, ὁ ϗ ἡ, a vento tegens, ventum arcens. Ex ἄνεμος, & σκέπω, *tego*.

Ἀνεμόστροφος, ον, a vento agitatus.

Ἀνεμοσφάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento perſtrepens, R. Ex ἄνεμος, & σφάραγος.

Ἀνεμοτραφὴς. έος, ὁ ϗ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio quæ fit a vento. Ab

Ἀνεμόφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vento periens, a vento corruptus. Ex ἄνεμος, & φθείρω.

Ἀνεμοφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ventis disjectus, a ventis in diverſas partes latus. Ex ἄνεμος, & φορέω, *fero, porto*.

Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento agitari facio. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter, imperterrite. Ex α priv. & ἔμπληκτος.

Ἄνεμπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non navigans, quieſcens. Ex α priv. & ἐμπλέω, *navigo*.

Ἀνεμπόδιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nihil impedimento eſt, liber ab obſtaculo. Ex α priv. & ἐμποδίζω, *pedes implico*.

Ἀνεμποδίστως, *Adv.* ſine impedimento & obſtaculo.

Ἀνέμπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui incidere non poteſt; (2) irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.

Ἀνέμφαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non demonſtratus. Ex α priv. & ἐμφαίνω, *oſtendo*. Unde

Ἀνέμφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens efficacia; (2) ſine emphaſi ſeu ſignificatione expreſſa; (3) luculentam ſpeciem non præbens.

Ἀνεμφάτως, *Adv.* ſine efficacia; (2) non expreſſe.

Ἀνεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vento plenus, ventoſus; (2) venti naturam habens. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, venti celeritatem habens.

bens, *Eurip. Phœniſſ.* 166. Ex ἄνεμος, & ὠκὺς, *celer.*

Ἀνεμαλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, futilis, ventoſus, vanus. Ab ἄνεμος. Unde et

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, ſaliuncula; (2) vanitas.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventum pernicioſum ſedantis. Ab eod.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεὴς, *indigus.*

Ἀνένδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus ab oſtentatione. R. Ex α priv. & ἔνδειξις.

Ἀνένδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fieri nequit, nunquam contingens, impoſſibilis. Ex α pr. & ἐνδέχομαι, *fieri poſſum.*

Ἀνενδεῶς, *Adv.* ſine neceſſitate ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεὴς.

Ἀνενδοίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, *dubito.*

Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.

Ἀνένδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non remiſſus, non languidus; (2) in quo non eſt remiſſio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, *remiſſior fio.*

Ἀνενδότως, *Adv.* non remiſſe, non languide, non perfunctorie.

Ἀνένδυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non indutus. Gl. V. inveſtis. Ex α priv. & ἐνδύομαι, *induor.*

Ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω.

Ἀνενείκατο, *emiſit.* 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνηνέγκατο, a verbo eod.

Ἀνένευσεν, *renuit,* a. 1. ind. act. verbi ἀνανεύω.

Ἀνενεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργὴς, *efficax.*

Ἀνενέργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργῶ, *operor.*

Ἀνενηνοχυῖα, *erumpens, quæ erupit,* part. perf. med. f. g. *Att.* pro ἀνηνοχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω.

Ἀνενθουσίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non veſanus, non inſanus. Ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

Ἀνεννόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor eſt; (2) inexcogitatus, imperceptus. Ex α priv. & ἐννοέω, *cogito.*

Ἀνενόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω.

Ἀνέντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέντευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, hominum congreſſus refugiens, inſociabilis, moroſus, difficilis, ſuperbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio, alloquor.*

Ἀνεντρεχὴς, ὲς, tardus, non velox.

Ἀνέντροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, *revereor.*

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, *deleo.*

Ἀνεξάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, invariabilis, conſtans, Suic. Ex α priv. & ἐξαλλάσσω, *muto.*

Ἀνεξάντλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexhauſtus. Ab α priv. & ἐξαντλάω, *exhaurio.*

Ἀνεξαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decipi, falli non poteſt. Ex α priv. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat.

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo.*

Ἀνεξελέγκτως, citra refutationem, ut nil contra dici queat.

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνέργαστος.

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperſcrutabilis. Ex α priv. & ἐξερευνάω, *perſcrutor.*

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, non examinatus, non exploratus. diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconſultus. Ex α priv. & ἐξετάζω.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine; (2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

Ἀνεξεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. ἐξευρίσκω, *invenio,*

Ἀνεξήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & ἐξηγέομαι, *explico.*

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι, *tolero,* & κακὸς, *malus.*

Ἀνεξικάκως, cum incommodo.

Ἀνεξίκμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exſiccari non poteſt; (2) qui exſiccatus non eſt; (3) non exſuccus. Ex α priv. & ἰκμάζω, *humecto.*

Ἀνεξίλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. & ἐξιλάομαι, *propitio.*

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. & ἔξειμι, *exeo.*

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo.*

Ἀνέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. & ἔξοδος, *exitus.*

Ἀνέξοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. & ἐκφέρω.

Ἀνέξομαι, *tolerabo,* f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

Ἀνέωνται, *laxati ſunt,* 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῖνται, a verbo, ἀνίημι, *laxo.*

Ἀνεόρταστος, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

Ἀνέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. V. profeſtus. Ex α priv. & ἑορτὴ, *feſtum.*

Ἄνεος, mutus, tacitus, vocis expers, Heſ. Ex α priv. & αὔω, *clamo.*

Ἀνεπάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vocatus, invocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio.*

Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non ſentitur. Ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, *ſentio.*

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur.

Ἀνεπάϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv & ἐπάϊστος.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, impudens. Ex α priv. & ἐπαισχύνομαι, *erubeſco.*

Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non alternans, ſeriem continuam habens; (2) cui ſunt dentes continui. Ex α priv. & ἐπαλλάττω.

Ἀνεπάλμενος, *reſiliens,* Poët. & per Sync. pro ἀνεφαλλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, *reſilio.*

Ἀνέπαλτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *per Sync.* & *Dor.* pro ἀνεφήλατο. Ab eod.

Ἀνεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui corrigi aut emendari non poteſt, non emendabilis; inemendatus. Ex α priv. & ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) ſincerus, purus. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, *attingo.*

Ἀνεπαφρόδιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine venere & gratia eſt, invenuſtus, illepidus. Ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, *venuſtus.*

Ἀνεπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non moleſtus; (2) non invidioſus, nullam invidiam faciens. Ex α priv. & ἐπαχθὴς, *oneroſus.*

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleſte, non gravate.

Ἀνέπεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.

Ἀνεπέλευστος, ον, non redux. Ab α priv. & ἐπέρχομαι.

Ἀνέπεμψα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, 3 ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπηδάω.

Ἀνεπηρέαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inoffenſus, injuriæ immunis. Ex α priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil dicens, mutus, Heſ. Etym. Ex α priv. & ἔπος, *verbum.*

Ἀνεπίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, impervius, Ex α priv. & ἐπιβαίνω, *accedo.*

Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus. Ex α priv. & ἐπιβουλεύω.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, titulo carens, carens inſcriptione. Ex α priv. & ἐπιγραφὴ.

Ἀνεπιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. & ἐπιδεὴς.

Ἀνεπίδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α priv. & ἐπιδείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀνεπίδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt; (2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio.*

Ἀνεπίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non obligatus. Ex α priv. & ἐπίδετος, *obligatus.*

Ἀνεπίδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime mordens. Ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, *mordeo.*

Ἀνεπίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus & controverſia vacuus, de quo nulla controverſia eſt. Ex α priv. & ἐπίδικος, *controverſus.*

Ἀνεπίδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil proficiens, qui proficere nequit. Ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab

Ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, durus, immitis, iniquus, ſævus. Ex α priv. & ἐπιεικὴς.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vacuus concupiſcentia, Suic. Ex α priv. & ἐπιθυμέω.

Ἀνεπικαλύπτως, ſine tegmine, nudè; (2) apertè, palam.

Ἀνεπίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aduſtione carens, non aduſtus. Ex α priv. & ἐπικαίω, *aduro.*

Ἀνεπίκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀνεπίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo.*

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

Ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxilio deſtitutus. cui nemo fert opem. Ex α priv. & ἐπικουρέω, *auxilior.*

Ἀνεπίκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſultus, temerarius, inconſulte, & temerarie factus. Ex α priv. & ἐπικρίνω, *comprobo.*

Ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, ſine impedimento, nemine impediente, liberè, fortiter.

Ἀνεπίληπτος, ου, ϗ ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex α priv. & ἐπιλαμβάνω.

Ἀνεπιλήπτως, ſine reprehenſione, culpa.

Ἀνεπίληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inoblitus, ſine oblivione; (2) non abſconditus. Ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor.*

Ἀνεπιλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus. Gl. V. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀνεπιμέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurioſus, qui nullam curam habet; incuratus, Gl. V. Ex α priv. & ἐπιμελέομαι, *curo.*

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non permixtus; (2) ab omni commercio ſejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.

Ἀνεπιμίκτως, *Adv.* non admittendo permiſtionem.

Ἀνεπίμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. & ἐπιμένω, *permaneo.*

Ἀνεπίμωμος, ον, ὁ ϗ ἡ, inculpabilis. Ab α priv. & ἐπίμωμος, *culpabilis.*

Ἀνεπινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus; (2) improviſus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. & ἐπινοέω.

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impolitus, imperfectus. Ex α priv. & ἐπιξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulla ſimulatione fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω, *illino.*

Ἀνεπίπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliis non permiſcetur, R. Ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ἐπιπλήττω. Hinc

Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* ſine reprehenſione.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehenſione.

Ἀνεπίῤῥικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum confectus, vel libatus. Ex α priv. & ἐπιῤῥίζω, *conficio.*

Ἀνεπισήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non notabilis, nulla nota inſignitus; (2) inglorius, obſcurus. Ex α priv. & ἐπισημαίνω, *noto*.

Ἀνεπισημείωτος, ον, non notatus, ſ. explicatus.

Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus; (2) inexplicatus. Ex α priv. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adv.* inconſiderate, inexplorate.

Ἀνεπισκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreparabilis. Ex α priv. & ἐπισκευάζω, *reparo.*

Ἀνεπισκόπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectore & inſpectore carens, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοπέω, *inſpectorem ago.*

Ἀνεπισκότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui tenebræ non offunduntur, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοτέω, *tenebras offundo.*

Ἀνεπιϛάθμευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, a copiarii & parochi munere immunis. Ex α priv. & ἐπιϛαθμεύω.

Ἀνεπιϛασία, ας, ἡ, inconſiderantia, incogitantia. Ex α priv. & ἐφίϛημι, *conſidero.*

Ἀνεπιϛάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine curatore eſt, incuſtoditus, inobſervatus. Ex α pr. & ἐπιϛατέω, *præſum, præfectus ſum.*

Ἀνεπίϛατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui animum non advertimus, nulla diligentia conſideratus. Ex α priv. & ἐφίϛημι, *conſidero.*

Ἀνεπιϛάτως, *Adv.* ſine animadverſione, inconſiderate.

Ἀνεπιϛημόνως, *Adv.* imperite, inſcite, inepte.

Ἀνεπιϛημοσύνη, ης, ἡ, inſcitia, imperitia. Ab

Ἀνεπιϛήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inſciens, ignarus, neſcius; (2) inſcius, indoctus, imperitus. Ex α priv. & ἐπιϛήμων, *ſciens, gnarus.*

Ἀνεπιϛρεπτεὶ, *Adv.* idem quod ἀνεπιϛρέπτως.

Ἀνεπιϛρεπτὶ, *Adv.* ſine reditu, ſine reverſione. Ab

Ἀνεπίϛρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α priv. & ἐπιϛρέφω, *converto.*

Ἀνεπιϛρέπτως, *Adv.* ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιϛρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecurus; (2) negligens, v. c. ſcelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti neſcius. Ex α priv. & ἐπιϛρέφω, *converto.*

Ἀνεπίϛροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui non redit.

Ἀνεπιϛρόφως, *Adv.* ſine retrogreſſu; (2) incurioſe.

Ἀνεπιϛρεψία, ἡ, neglectus.

Ἀνεπίσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt; (2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α priv. & ἐπίσχω, *contineo.*

Ἀνεπισχέτως, ſine remiſſione, ut reprimi nequeat.

Ἀνεπίτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuſſu aliquid agens; (2) invictus, fortis. Ex α priv. & ἐπιτάττω.

Ἀνεπιτάκτως, *Adv.* injuſſu.

Ἀνεπίτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers intentionis, qui intendi non poteſt. Ex α priv. & ἐπιτείνω.

Ἀνεπίτευκτος, ον, infelix, non conſequens petita.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adv.* ſine arte; (2) inconſulto, non ex induſtria. Ex α priv. & ἐπιτέχνητος, *arte factus.*

Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, non idoneus, ineptus, Gl. V. incongruus, inhabilis, Ph. importunus; (2) diſſentiens, alienus; (3) non cognatus. Ex α priv. & ἐπιτήδειος, *idoneus, aptus.* Hinc

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas, ineptudo.

Ἀνεπιτήδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non accuratus, incompoſitus. Ex α priv. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adv.* non accurate, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus, non increpandus. Ex α priv. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. & ἐπιτρέπω.

Ἀνεπιφανὴς, έος, obſcurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conſpicuus.

Ἀνεπιφάντως, ſine oſtentatione.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, non invidendus, minime invidioſus, Gl. V. ſine invidia; (2) non reprehenſus; reprehenſioni non obnoxius. Ex α priv. & ἐπίφθονος, *invidiæ expoſitus.*

Ἀνεπιφθόνως, *Adv.* non invidioſe; (2) citra reprehenſionem.

Ἀνεπιχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo adſequaris. Ex α priv. & ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Ἀνεπόπτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non inſpexit, proprie ſc. myſteria Cereris. Ex α priv. & ἐποπτεύω, *inſpicio.*

Ἀνεπόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non videtur, inadſpectabilis, Suid. Ex α priv. & ἐπόπτομαι, *inſpicio.*

Ἀνεπτάμαν, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτάμην, ab ἀνίπταμαι.

Ἀνεπτοίητο, *obſtupuerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἀναπτοιέομαι, *obſtupeſco.*

Ἀνέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inamabilis; (2) ab amore alienus. Ex α priv. & ἐράω, *amo.*

Ἀνέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, ſeu fabrefactus non fuit, Gl. V. infectus. Ex α priv. & ἐργάζομαι.

Ἀνερεθίζω, f. ίσω, inſtigo, irrito. Παντὶ τῷ τρόπῳ, ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, Thuc. τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, Xen.

Ἀνέρεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non freſus, ſ. fractus, mola ſc. aut piſtillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non poteſt. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango.*

Ἀνερείπτω, f. ψω, rapio, corripio. Τὸν ϗ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234.

Ἀνερειψάμενος, part. a. 1. med. f. g.

Ἀνερεύγω, f. ξω, eructo, emitto, Ἀνερεύγεσθαι εἰς ἅλα, Apoll.

Ἀνερευνάω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo, ſcrutor, invenio.

Ἀνερίναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, incaprificatus, cui non ſunt admoti fructus caprifici, ut matureſcat. Ex α priv. & ἐρινὸς, *caprificus.*

Ἀνέριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo non contenditur. Ex α priv. & ἐρίζω, *contendo.*

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſaburratus, ſaburra non ſtabilitus; (2) non ſtabilitus; non firmatus. Ex α priv. & ἐρματίζω.

Ἀνερμήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. & ἑρμηνεύω.

Ἀνέρομαι, interrogo; rogito, percontor, Gl. V.

Ἀνερπύζω, f. ύσω, ſurſum ſerpo; (2) adrepo; (3) eo.

Ἀνέρπω, idem. Ex ἀνα, & ἕρπω, *ſerpo.*

Ἀνεῤῥήγην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω.

Ἀνεῤῥημμένος, *conſutus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῤῥαμμένος, verbi ἀναῤῥάπτω, *conſuo.*

Ἀνέῤῥωγε, *reſciſſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω, *reſcindo.*

Ἀνερυθριάω, erubeſco.

Ἀνερύω, f. ύσω, ſurſum traho; (2) retraho. Ἀνὰ δ' ἱστία λευκ' ἐρύσαντες, Odyſſ. 9, 77.

Ἀνέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adſcendo, ſcando, conſcendo. Gl. V. ſubeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, Gal. 1, 17.

Ἀνερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) ſæpe rogo. Καὶ μιν ἀνηρώτων, Odyſſ. 4, 251.

Ἄνες, *2.* ſing. a. 2. imper. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, 1. ſing. a. 1. opt. act. v. ἀνέζω.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio, Ph. requies, remiſſio, otium, imprimis diebus feſtis; (2) voluptas, et voluptarium vitæ genus; (3) immodica libertas, laſcivia; (4) condonatio, v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

Ἀνέσιμος, ον, otioſus.

Ἀνέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſpere carens. Ex α priv. & ἕσπερος, *veſpera.*

Ἀνέσσυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. per *Metath.* pro ἀνασέσυτο, ab ἀνασύω.

Ἀνέϛαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνεϛέασι, *reſurrexerunt*, 3. plur. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνεϛήκασι, a verbo ἀνίϛημι.

Ἀνέϛην, *ſurrexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀνέϛιος, ου, ὁ ϗ ἡ, domo et ſede propria carens. Ex α priv. & ἑϛία, *domus.*

Ἀνεϛραμμένως, *Adv.* perverſe, præpoſtere. Ab ἀναϛρέφω, *verto.*

Ἀνέσχετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἀνέχω.

Ἀνετάζω, f. άσω, inquiro, quæſtioni ſubjicio. Ἀνέϛησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Act. 22, 29. Ἐκέλευσεν — μάϛιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ibid. 24.

Ἀνέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullos habet amicos, carens ſodalibus. Ex α priv. & ἑταῖρος, *ſodalis.*

Ἀνέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, έα, έον, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoſcendus. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνετεροίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. & ἑτεροιόω, *muto.*

Ἀνετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἀνατίθημι. Unde

Ἀνετικὸς, ή, όν, vim habens remittendi, reſolvens; (2) remiſſionem indicans.

Ἀνέτοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imparatus. Ex α priv. & ἕτοιμος, *paratus.*

Ἄνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, laxus; (2) patens, omnibus apertus; (3) remiſſus, diſſolutus; (4) ſolutus omni imperio; Gl. V. otioſus; ἀνετώτεροι, omiſſiores, Ph. ἀνετώτερον, remiſſius, Gloſſ. Vet. Ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέτως, *Adv.* ſolute, laxe, remiſſe, licenter; otioſe.

ἈΝΕΥ, *Adv.* abſque, ſine, præter, citra; (2) injuſſu alicujus.

Ἀνευάζω, f. άσω, evan clamo; evo; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, & εὐάζω, idem.

Ἄνευθε, *Adv.* abſque, ſine. Ab ἄνευ.

Ἄνευθεν, *Adv.* idem & ab eod. Ἄνευθεν ἐὼν, *quanquam abſens ſit*, Hom. Il. 2, 64. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, Id. 16, 89.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non appoſitus. Ex α priv. & εὔθετος, *appoſitus.*

Ἀνευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab

Ἀνεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, crimine carens, ſine pœna, non obnoxius, noxa ſolutus. Gl. V. inſons, innocens. Ex α priv. & εὐθύνω.

Ἀνευθύνως, *Adv.* ſine rationibus reddendis, non redditis rationibus.

Ἄνευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non optabilis, non optandus; (2) non optans, non petens. Ex α priv. & εὔχομαι, *opto.*

Ἀνευλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, irreligioſus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumſpectus. Ex α priv. & εὐλαβής.

Ἀνευπαράδεκτος, ὁ ϗ ἡ, non acceptus, non admiſſus, ingratus, Suic. Ex α pr. & εὐπαράδεκτος, *acceptus.*

Ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non inventus, incompertus, irrepertus, quod inveniri, ſ. excogitari, nequit. Ab

Ἀνευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνῶς τε ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους, Ariſt. Θεσμ. 445.

Ἀνεῦρον, *inveni*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἄνευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, enervis, non nervoſus; (2) debilis, infirmus, ſine vi. Ex α priv. & νεῦρον, *nervus.*

Ἀνευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Hinc

Ἀνευρυσμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, dilatatio.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro fauſtis ominibus proſequens; (2) lamenta edo ſeu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo. Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. & εὐφημέω, *celebro.*

Ἀνεύφραντος, ον, non lactabilis, moleſtus.

Ἀνευφωνέω, ῶ, cum planctu & gemitu ejulo; R. Ex α priv. & εὔφωνος, *canorus.*

Ἀνεύχομαι, deprecor, R.

Ἀνεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. ἀναφαίνομαι.

Ἀνεφάλλομαι, reſilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, ſalio.

Ἀνεφάνατο, 3. ſing. a. 1. indic. med. v. ἀναφαίνομαι.

'Ανέφαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus. Ex α priv. & ἐφάπτομαι, attingo.

'Ανέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nubilus, ſerenus.

'Ανέφικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomprehenſibilis; intactus, Ph. inacceſſus, quo perveniri nequit. Ex α priv. & ἐφικτός.

'Ανεφώνησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀναφωνέω.

'Ανεχάζετο, *recedebat*, 3. ſ. imp. ind med. v. ἀναχάζω.

'Ανεχθέντος, *attracti*, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. a verbo ἀνάγω, aliis ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.

'Ανεχοίμαν, *ſuſtineam*, 1. ſing. præſ. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, a verbo ἀνέχω.

'Ανέχοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

'Ανεχώρησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναχωρέω.

'Ανέχω, f. ἀνέξω, ſ. ἀνασχήσω. p. ἀνέσχηκα, ſurſum tollo, in altum erigo; (2) promineo, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, ſuſtineo, tolero, fero; (2) ſuſcipio. Ἀνέχειν χεῖρας, τὰς ἑαυτοῦ ναῦς· τοῦ πολέμου, ceſſare. Ἀνίχεσθαι δυσχερῆ, πολλὰ κακά, ψύχη, θάλπη· οὐκ ἀνέχομαι ζῶν, ἀνέχου τὸ ἴσον ἔχειν. Ἄνεσχον σοὶ φάος, σωτήριον, attuli Eur. Med. 482. Ex ἀνά, & ἔχω, *habeo.*

'Ανέψανος, ου, ὁ καὶ ἡ, incoctilis. Ex α priv. & ἕψω, *coquo.*

'Ανέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incoctus, non coctus, non elixus. Ex iiſd.

'Ανεψιά, ᾶς, ἡ, conſobrina, patruelis.

'Ανεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia conſobrini, vel conſobrinæ, vel patruelis, ſive amitini.

'Ανεψιαδοῦς, οῦ, ὁ, ſobrinus, Ph. Ab

ἈΝΕΨΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, Ph. conſobrinus, ſobrinus, adfinis, frater, patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, ſobrini, conſobrini, Gl. V. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus ſororibus*, amitini, Gl. V.

'Ανεψιότης, ητος, ὁ. patruelitas, propinquitas, ἀνεψιῶν, Gl. V. conſobrinitas, ſobrinitas. Ab ἀνεψιός.

'Ανέψυχθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bæot.* pro ἀνεψύχθησαν, ab ἀναψύχω.

'Ανέως, *Adv.* mute, tacite. Ab ἄνεως.

'Ανέῳγα, *aperui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἄνῳγα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανέῳγμαι, *apertus ſum*, perf. ind. paſſ.

'Ανεῳγμένους, *apertos*, acc. plur. part. perf. paſſ.

'Ανεῳγότως, *Adv.* patule, Gl. V. Ab ἀνέῳγε, patet. Ab ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανέωνται, *dimiſſi ſunt*, 3, plur. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι.

'Ανέῳξα, *aperui*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*

"Ανεως, ω, ὁ, ſilens, mutus. Ex α priv. & αὔω, *clamo.*

'Ανέῳχα, 1. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα.

'Ανεῴχθησαν, *aperti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἠνοίχθησαν, a verbo eod.

'Ανη, ης, ἡ, perfectio, abſolutio; *Æſchyl. in Sept.* 724. (2) factum. Ab ἄνω, *perficio.*

'Ανῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. ἀνίημι.

'Ανηβᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν.

'Ανηβάσκω, idem quod

'Ανηβάω, ῶ, f. ήσω, repubeſco; (2) pubeſco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν, Ariſt. Lyſ. 671.

'Ανηβητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, repubeſcens, revigeſcens. Ab ἀνηβάω.

"Ανηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam ſ. juſtam pervenit ætatem. Ex α priv. & ἥβη.

'Ανήγαγον, *ſubduxi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἄνηγον, ab ἀνάγω.

'Ανήγγειλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. ἀναγγέλλω.

'Ανηγεμόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, duce & rectore carens. Ex α priv. & ἡγεμονεύω, *duco.*

'Ανήγερτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. &, ἔγρομαι, *excito.*

'Ανήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, illætabilis, injucundus, inſuavis, gravis, moleſtus. Ex α priv. & ἡδονὴ, *voluptas.*

'Ανήδυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſuavis, inſulſus, inconditus. Ex α priv. & ἡδύνω.

'Ανήδυς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ex iiſd.

'Ανηδῶς, *Adv.* moleſte, R. Ex α priv. & ἡδύς.

'Ανήεσαν, *redierant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀνήεισαν, a verbo ἀνίημι, *redeo.*

'Ανήῃ, *dimiſiſſet*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Poët.* pro ἀνῇ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω.

'Ανηθίκευτος, *Adv.* mores non bene exprimens, ſervans, *de poeta.* Ab α priv. & ἠθικός.

'Ανήθινος, ίνη, ινον, anethinus, anetho confectus. Ab

"ΑΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, anethum, herba, *Angl.* **Dill.**

'Ανηθοποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non moratus, citra decorum; (2) non inſtructus bonis moribus. Ex α priv. & ἠθοποιέω.

'Ανήϊξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναΐσσω.

'Ανῆκα, *adſcendi*, perf. ind. act. verbi ἀνήκω.

'Ανῆκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ἀνίημι.

'Ανήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεστα; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non eſt. Ex α priv. & ἀκέομαι, *ſano.*

'Ανηκέστως, *Adv.* inſanabiliter, atrociter, nullo pænitentiæ loco relicto.

'Ανηκοΐα, ας, ἡ, auditionis carentia; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab

'Ανήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκούω. *audio.*

'Ανηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio; (2) non obtempero, non ſum dicto audiens. Ἀνηκουστεῖν τοῖς στρατηγοῖς. Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων, Il 15, 236, & 16, 676.

'Ανηκουστία, ας, ἡ, contumacia, dedignatio aurem præbendi. Ab

'Ανήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exaudibilis, qui audiri nequit; (2) non auſcultandus, non admittendus; (3) qui non audivit. Ex α priv. & ἀκούω, *audio.*

'Ανηκόως, *Adv.* ſine auditione; (2) ignare, imperite. Ab ἀνήκοος.

'Ανήκω, convenio, Ph. ἀνήκει, attinet, pertinet; ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, idem; (2) aſcendo, evado, pervenio; (3) conjunctus ſum cum aliquo, ut cognatione, &c. Τοῦτο ἐς οὐδὲν ἀνήκει, nullius eſt momonti; ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιστα ἀρετῆς πέρι· χρήμασι ἐς τὰ πρῶτα, ad maximos honores. Ex ἀνά, & ἥκω, *accedo.*

'Ανήκων, ουσα, ον, adſcendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.

'Ανηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſtitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. & ἠλακάτη.

'Ανήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀνάλλομαι.

'Ανήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. & ἐλαύνω.

'Ανηλεγέως, *Adv.* contemptim. Ab

'Ανηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, non curans; (2) neglectus. Ex α priv. & ἀλέγω, *curo.*

'Ανηλεής, έος, ὁ καὶ ἡ, immiſericors, crudelis, immitis. Ex α pleon. & νηλεής.

'Ανηλέητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non miſerandus. Ex α priv. & ἐλεῶ, *miſereor.*

'Ανήλειφος & ἀνήλιφος, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus.

'Ανηλειψία, ας, ἡ, ſqualor, qui contrahitur ob diutius intermiſſa balnea, & unctionem. Ab ἀνηλιφής.

'Ανηλεῶς, *Adv.* immeſericorditer, crudeliter.

'Ανῆλθεν, *rediit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀνήλυθε, ab ἀνέρχομαι.

'Ανηλιάζω, άσω, ſoli expono.

'Ανήλιξ, impuber.

'Ανήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, opacus, ſine ſole. Ex α priv. & ἥλιος, *ſol.*

'Ανήλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, excalceatus, diſcalceatus, ſine calceis. Ex α priv. & ἤλιψ, *calceus.*

'Ανηλιφής, έος, ὁ καὶ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & ἀλείφω, *ungo.*

'Ανήλυσις, εως, ἡ, adſcenſus, Ab ἀνέρχομαι.

'Ανηλώθην, *abſumptus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναλίσκω pro ἀναλόω, *abſumo.*

'Ανήλωκα, *inſumpſi*, 1. ſing. perf. ind. act.

'Ανῆμεν, *dimiſimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνέμεν, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto.*

'Ανήμελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. & ἀμέλγω, *mulgeo.*

'Ανήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, immanſuetus, immitis, agreſtis, ferus, ferox. Ex α priv. & ἥμερος, *mitis.* Hinc

'Ανημερότης, ητος, ἡ, inclementia, Gl. V.

'Ανημερόω, ῶ, f. ώσω, manſuefacio, cicuro.

'Ανημιωβολαῖος, αία, αῖον, ſemiobolaris, valens pretium ſemioboli. Ab

'Ανημιωβόλιον, ου, τὸ, ſemiobolus. Ex ἀνά, & ἡμιωβόλος.

'Ανηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas. Ab ἀνήνεμος.

'Ανῆν, *relaxavi*, 1. ſing. a. 2. verbi ἀνίημι.

'Ανήνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀναίνομαι.

'Ανήνεγκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

'Ανηνέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

'Ανήνυσται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀνανύω.

'Ανήνοθα, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* & *per Epentheſ.* τοῦ ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω.

'Ανήνορα, *inertem*, accuſ. ſingul. ab ἀνήνωρ, *iners.*

'Ανήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine ventis, tranquillus. Ex α priv. & ἄνεμος, *ventus.*

'Ανήνυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & ἀνύω, *perficio.*

'Ανήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ανήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. & ἀνήρ.

'Ανῆπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀνάπτω.

'ΑΝΗ'Ρ, ἀνέρος, per Syocop. ἀνδρός, vir; (2) homo; (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo prædi-tus, ſtrenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipſe.

'Ανῃρέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀναιρέω.

'Ανήρεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango.*

Ανηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀνερείπτομαι.

'Ανηρεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, altus, alte tectus; (2) tecto carens. Ex ἀνά, vel α priv. & ἐρέφω.

'Ανῃρηκώς, part. perf. act. verbi ἀναιρέω,

'Ανήριθμος, ον, idem quod ἀνάριθμος.

'Ανηριθμησάμην, *enumeravi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀναριθμέω, *enumero.*

'Ανήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Ex α priv. & ἀρόω, *aro*, Hom. Od. 9, 110.

'Ανήρπασε, *rapuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναρπάζω, *rapio.*

'Ανηρώτων, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνηρώτουν, a verbo ἀνερωτάω, *interrogo.*

'Ανησίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, munera emittens, ſpargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, & δῶρον, *munus.*

'Ανησιδώρος, ώρα, ωρον, idem.

Ανήσσητος, vel ἀνήττητος, ου, ὁ καὶ ἡ, invictus, inſuperabilis. Ex α priv. & ἡσσάομαι.

'Ανῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, jejunus; (2) non jejunus, R. Ex α pleon. vel priv. & νῆστις.

'Ανήσω, 1. ſing. f. 1. ind act. verbi ἀνίημι.

'Ανήφαιστος, ον, ignis expers, qui fit ſine igni.

'Ανηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono. Ἀνήχει μολπῇ, Epigr. Ex ἀνά, ἠχέω, *ſono.*

'Ανήφθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀνάπτω.

'Ανήχθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀνάγω.

'Ανήω, 1, ſing. a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro Ionico ἀνέω, & hoc pro ἀνῶ, ab v. ἀνίημι.

'Ανθαιρέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, in locum alterius eligo, ſufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται, Eur. Hec. 655. Ex ἀντὶ, & αἱρέομαι, *capio.*

'Ανθαλίσκομαι, contra, viciſſim damnor. Ex ἀντί, & ἁλίσκομαι.

'Ανθάμιλλος, æmulus, qui alicui in certamine eſt adverſarius. Ex ἀντὶ & ἅμιλλα, *certamen.*

'Ανθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) e contrario attingo; (3) præſto, efficio; (4) increpo, reprehendo. Ἀνθάπτεσθαι πολέμου, ἔργον, ſuſcipere; φρενῶν, affligere; τῶν πραγμάτων, res publicas adminiſtrare. Καὶ διώδυνος σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο,

θήψατο, Soph. Trac. 790. Ταχὺς βαλιστὴς τερμόνων ἀνθήψατο, attigit, Eur. Med. 1185. Τῆς σῆς καρδίας ἀνθηψάμην, ſauciavi, Ibid. 1363. Ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, tango.

Ἀνθάψω, 2. ſing. a. 1. ind. med. Ion. & Att. pro ἀνθάψασο, ab ἀνθάπτομαι.

Ἀνθεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. contr. pro ἀνθέει, ab ἀνθέω.

Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλω.

Ἀνθεινὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, conſequendum, vendicandum, reſiſtendum eſt. Ab ἀντίχομαι, amplector, &c.

Ἀνθελιγμὸς, οῦ, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, volvo.

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, ſ. κόγχη eſt. Ex ἀντὶ, & ἕλιξ.

Ἀνθελκόντως, Adv. in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκων, quod eſt ab

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diverſum traho; (2) manum diſtineo; (3) diſtineo; remoror; (4) reſiſto. Ἀνθέλκειν πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἕκαστον τοῖς ἄλλοις νεύροις, reſiſtere. Ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.

Ἀνθέμενος, qui repoſuit, a. 2. part. med. Poët. pro ἀναθέμενος, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεμις, ιδος, ἡ, argemona, hodie chamomila, Angl. Camomel. Gl. V. ἄνθεμις, liguſtrum. Ab eodem.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, floridus. Ab eod.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores.

Ἄνθεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθεμόρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a flore fluens. Ex ἄνθεμον, & ῥύω, fluo.

Ἀνθεμουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ex floribus opus ſuum conficiens, ut apis. R. Ex ἄνθεμον, & ἔργον.

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, flos.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντίχομαι, retineo.

Ἀνθέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἀντέχω.

Ἄνθεο, depone, 2. ſing. a. 2. imper. med. Ion. & Poët. pro ἀνάθεσο, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum ab ἄνθος.

ΑΝΘΕ΄ΡΙΚΟΣ, ου, aſphodeli fructus, ſ. caulis; (2) albacum. Hinc

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antherici formam habens.

Ἀνθέριξ, ικος, ἡ, ariſta. Ab ἀθήρ.

Ἄνθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Poët. pro ἀνέθεσαν, ab ἀνατίθημι.

Ἀνθέστηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀνθίστημι.

Ἀνθεστήρια, ων, τὰ floralia, ſ. feſta Bacchi, Dionyſia. Ab ἄνθος, flos. Hinc

Ἀνθεστηριὼν, ῶνος, ὁ, Antheſterion, octavus anni menſis, Dionyſo. ſ. Baccho ſacer.

Ἀνθεστιάω, ῶ, f. άσω, viciſſim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἑστιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex ἄνθος, flos, & φέρω, fero, quod Pluto Deam dictam flores legentem rapuerat.

Ἀνθεστφόρος, ον, florea ſerta gerens.

Ἄνθετο, ſuperpoſuit, 3. ſing. a. 2. ind. med. Poët. pro ἀνέθετο, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, florentem, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. Dor. pro ἀνθοῦσαν, a verbo ἀνθέω.

Ἀνθεῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro ἀνθοῦσι.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphorice, velut artes florent; (3) ſcateo, exubero. Ὥστε ἤστραπτε μὲν χαλκῷ, ἤνθει δὲ φοινικίσι πᾶσα ἡ στρατιά, Xen. Cyr. 6, 24. Ἀνθεῖν ἁπαλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις, Luc. Πρὶν σφῶιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους ἀνθῆσαι, Odyſſ. 11, 319. Ab ἄνθος.

Ἄνθη, ης, ἡ, flos, floreſcentia. Ab eod.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis, Gl. V. veſpa. Ex ἄνθος, & ἔδω, edo.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanoſus flos panici, milii & ſimilium.

Ἀνθήλιον, ου, τὸ, floſculus, Dim. Ab ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſoli obverſus, vel oppoſitus, Sophocl. in Ajac. 2. Ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν, Eurip. Ion. 1550. Deorum oſtendit faciem ſolis inſtar ſplendentem.

Ἄνθημα, ατος, τὸ, florum productio. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηματικὸς, ὴ, ὸν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride ſcribo.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθηρῶς, floridè.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum productio, ipſa florendi actio. Ab eod.

Ἀνθησσάομαι, ῶμαι, viciſſim vincor, viciſſim ſuccumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ, & ἡσσάομαι.

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, ad florendum aptus; (2) florendi vim habens; (3) floridus, fœcundus. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, floriger.

Ἀνθιερόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim conſecro, R. Ex ἀντὶ, & ἱερόω, ſacro.

Ἀνθίζω, f. ίσω, floribus orno; (2) coloro, variego. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθινὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab eod.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, & ἱππάζω.

Ἀνθιππασία, ας, ἡ, decurſio equeſtris.

Ἀνθιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζω. Ἀνθιππεύειν ἀλλήλοις, Xen. Ex ἀντὶ, & ἱππεύω, equito.

Ἀνθιστάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἀνθίστημι.

Ἀνθίστατο, reſiſtebat, 3. ſing. imperf. act.

Ἀνθίστημι, f. ἀντιστήσω, reſiſto, repugno; ἀντίστη, obſtitit, reſtitit, Ph. a. 2. Τῷ βουλήματι αὐτοῦ τις ἀνθέστηκε; Rom. 9. 19. Ἀνθίστασαν τροπαῖον, Thuc. e regione ſtatuerunt. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſtatuo.

Ἀνθοβαφὴς, ὲς, pulchrè coloratus.

Ἀνθοβάφος, ου, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, flos, & βάπτω, tingo.

Ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, flores ſpargo; (2) fragro, redoleo. Ab

Ἀνθοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, flores jaciens, vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος, flos, & βάλλω, jacio.

Ἀνθοβόσκον, flores alens, Heſ. Ex ἄνθος, flos, & βόσκω, alo, paſco.

Ἄνθοδμον, ου, τὸ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος. flos, & ὄζω, oleo.

Ἀνθοκομέω, flores edo.

Ἀνθόκομος, ὁ καὶ ἡ, floriger.

Ἀνθοκραστέω, floribus abundo.

Ἀνθόκροκος, ὁ καὶ ἡ, ſubtemen habens, quod flores varii coloris exprimit. Epith. veſtis pictæ. Ex ἄνθος, & κρόκη.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem, libramentum & contralibramentum; (2) repugnandi ſtudium. Ex ἀντὶ, & ἕλκω.

Ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

Ἀνθολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀνθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος, & λέγω.

Ἀνθομιλέω, verſor cum aliquo.

Ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, paciſcor, conventum & pactum ineo; (2) laudo, celebro; (3) gratias ago. Ἀνθομολογεῖτο, τῷ Κυρίῳ, Luc. 2, 38. χάριν τινι. Ex ἀντὶ, & ὁμολογέω, confiteor. Hinc

Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, laus, celebratio.

Ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromiſſio, Gl. V.

Ἀνθονόμος, ὁ καὶ ἡ, flores depaſcens.

Ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo. Ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, armo.

Ἀνθοποιὸς, οῦ, ὁ, florificus, flores procreans. Ex ἄνθος, flos, & ποιέω, facio.

Ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

Ἄνθορε, exſiliit, 3. ſing. a. 2. ind. act. Poët. pro ἀνέθορε, a verbo ἀναθορέω, exſilio.

Ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam, definitionem facio, contrario modo definio Ph. ἀνθορίζει, reſtipulat. Ex ἀντὶ, & ὁρίζω, definio.

Ἀνθορισμὸς, οῦ, ὁ, reſtipulatio, Ph. A præc.

Ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, ſto contra inſtatione. Ἀνθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, Thuc. Ex ἀντὶ, & ὁρμέω, ſto in ſtatione.

ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venuſtus.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem ſuavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ἄνθος, & ὀσμὴ, odor.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, floriditas. Ab ἄνθος, flos.

Ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

Ἀνθοφόρια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια. Ab

Ἀνθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, floriger, florifer. Ex ἄνθος, & φέρω, fero.

Ἀνθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, & φύω, gigno, produco.

Ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.

Ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. Ἀπειλοῦντας ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, Ariſt. Lyſ. 342.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

Ἀνθρακίας, ου, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

Ἀνθρακιὴ, Ion. pro ἀνθρακιά.

Ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis, ſ. carbunculi ſpeciem habeo.

Ἀνθράκινος, ου, ὁ καὶ ἡ, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

Ἀνθρακις, ιδος, ἡ, pruna; (2) ignis e congeſtis carbonibus.

Ἀνθρακόεις, όεσσα, όεν, e carbonibus factus.

Ἀνθρακοπώλης, ου, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ, & πωλέω, vendo.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto. Ab ἀνθρακεύς.

Ἀνθρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) ſpecies piſcis.

ΑΝΘΡΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, crabro, veſpa.

Ἀνθρηδόνιον, ου, τὸ, favus veſpæ. Ab ἀνθρηδών.

Ἄνθρωπ᾽, homo, pro ἄνθρωπε, ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, ſtudium placendi hominibus. Ab

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtudet hominibus placere, qui auram captat popularem, placens hominibus. Ex ἄνθρωπος, homo, & ἀρέσκω, placeo.

Ἀνθρωπάριον, ου, τὸ, homulus, homuncio. Dim.

Ἀνθρωπέη, ης, contr. ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ humana pellis.

Ἀνθρώπειος, εια, ειον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens.

Ἀνθρωπείως, Adv. humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

Ἀνθρωπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, homo fio.

Ἀνθρωπεύομαι, humano more ago, ea quæ hominis ſunt uſurpo, ex humana natura ago. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio, Suic. Ab ἀνθρωπέομαι.

Ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, & in Paſſ. homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

Ἀνθρωπικῶς, Adv. humano more, ut hominem decet.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

Ἀνθρωπίνως, Adv. humanitus, humano more, homini convenienter.

Ἀνθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπίσκος, ου, ὁ, idem & ab. eod.

Ἀνθρωπισμὸς, οῦ, ὁ, humanitas, humani & compoſiti mores. Ab ἀνθρωπίζω.

Ἀνθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro. Ab

Ἀνθρωποβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος, & βορὰ, cibus.

Ἀνθρωπόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab hominibus devoratus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & βρώσκω.

Ἀνθρωπόγλωσσος, vel ἀνθρωπόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui humana loquitur lingua. Ex ἄνθρωπος, & γλῶσσα, *lingua*.

Ἀνθρωπογναφεῖον, ου, τὸ, balneum, Suic. Ex ἄνθρωπος, & γναφεῖον, *officina fullonis*.

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex ἄνθρωπος, & γόνος, *generatio*.

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus ex homine factus. Ex ἄνθρωπος, &, δαίμων.

Ἀνθρωπόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine morſus. Ex ἄνθρωπος, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνθρωποδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine doctus, Suic. Ex ἄνθρωπος, διδάσκω, *doceo*.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humanam formam habens. Ex ἄνθρωπος, & εἶδος, *forma*.

Ἀνθρωποειδῶς, *Adv.* humana ſpecie.

Ἀνθρωπόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum animum, vel iram habens. Ex ἄνθρωπος, & θυμὸς.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab

Ἀνθρωποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel ſacrifico. Ex ἄνθρωπος, & θύω, *ſacrifico*.

Ἀνθρωποθυτέω, idem.

Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex Ἄνθρωπος, & κτείνω, *occido*.

Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, Suic.

Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, Suic.

Ἀνθρωπολάτρης, ου, ὁ, hominum cultor. Ex ἄνθρωπος, & λάτρης, *ſervus*.

Ἀνθρωπόλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, homicida; (2) homini pernicioſus. Ex ἄνθρωπος, & ὄλεθρος.

Ἀνθρωπολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, de hominibus loquens. Ex ἄνθρωπος, & λέγω, *dico*.

Ἀνθρωπομορφιανοὶ, ων, οἱ, hæretici. Deo humanam formam tribuentes, Suic.

Ἀνθρωπομόρφῖται, ῶν, οἱ, idem & ab

Ἀνθρωπόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanam formam habens, Suic. Ex ἄνθρωπος, & μορφὴ.

Ἀνθρωπομορφόω, ῶ f. ώσω, humanam formam tribuo. Ab ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωπονομικὸς, ὴ, ὸν, ad homines paſcendos pertinens, R. Ex ἄνθρωπος, & νέμω.

Ἀνθρωπόομαι, οῦμαι, homo fio; (2) homo ſum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.

Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab

Ἀνθρωποπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος, & πάθος.

Ἀνθρωποπαθῶς. *Adv.* humano adfectu; (2) humano more.

Ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab

Ἀνθρωποποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum, ſ. humanarum formarum fictor. Ex ἄνθρωπος, & ποιέω, *facio*.

Ἀνθρωποπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hominem decens, homini conveniens, Ex ἄνθρωπος, & πρέπει, *decet, convenit*.

Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, homo.

Ἀνθρωπότης, ητος, ητος, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποτόκος, ου, ἡ, quæ hominem peperit, hominipara, Suic. Ex ἄνθρωπος, & τίκτω.

Ἀνθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab

Ἀνθρωπουργὸς, ου, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus*.

Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, hominum vorator, homines vorans, humana carne veſcens. Ex ἄνθρωπος, & φάγος, *vorax*.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος, & φυὴ, *natura*.

Ἀνθρωπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, humanus. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθυβρίζω, f. ίσω, viciſſim contumelia adficio. Ex αντὶ, & ὑβρίζω, *contumelia adficio*.

Ἀνθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim latro, oblatro. Ex ἀντὶ, & ὑλακτέω, *latro*.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, anthyllium, ſalſola, herba.

Ἀνθυλλὶς, ιδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.

Ἀνθυπάγω, recriminor, viciſſim accuſo. Ex ἀντὶ, & ὑπάγω, *accuſo*.

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ, & ὑπαλλάττω, *commuto*.

Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconſulatus.

Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconſul ſum, pro conſule provinciam adminiſtro. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, Act. 18, 12.

Ἀνθυπατικὸς, ὴ, ὸν, proconſularis. Ab

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconſul. Ex ἀντὶ, & ὕπατος, *conſul*.

Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, viciſſim do locum. Ex ἀντὶ, & ὑπείκω, *cedo*. Hinc

Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, ceſſio, qua viciſſim alicui locum damus; (2) ſubmiſſio, exſequium.

Ἀνθυπερβάλλω, invicem ſupero.

Ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.

Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi obſecutus eſt, viciſſim obſequor, obſequium reddo. Ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, *obſequor*.

Ἀνθυποβάλλω, ſuggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντι, & ὑποβάλλω, *ſubjicio*.

Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicujus ſubſtituo, ſufficio. Ex ἀντὶ, & ὑποκαθίστημι.

Ἀνθυποκρίνομαι, viciſſim ſimulo. Ex ἀντὶ, & ὑποκρίνω, *ſimulo*.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo præſtito juramento, eſt rei jurantis, ſe juſta de cauſa abeſſe. Ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι.

Ἀνθυποπτεύω, f. εύσω, viciſſim ſuſpicio, contra ſuſpectum habeo. Ex ἀντι, & ὑποπτεύω.

Ἀνθυποστρέφω, revertor.

Ἀνθυπότακτος, ſubjunct. modus, ap. Gramm.

Ἀνθυποτιμάομαι, mulctam tertio loco æſtimo, v. ὑποτιμῶμαι.

Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penſo beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, & ὑπουργέω. Hinc

Ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.

Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium.

Ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, per ſermonis exceptionem objicio, refero, replico. Ἀνθυποφέρομεν αὐτοῖς, Naz. Ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, *ſubjicio*. Hinc

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, ſ. quæ objectioni opponitur ſubjectio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, receſſus, regreſſus. Ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, *ſenſim redeo*.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur; (2) adſumptio, quæ opponitur Prolepſi. Ex ἀντὶ & ὑφαιρέω, *ſubtraho*.

Ἀνθυφίσταμαι, pariter ſuſtineo, vel ſuſcipio aliquid. Ab ἀντι, & ὑφίσταμαι.

Ἀνθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos*.

Ἀνθωμολογεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογέετο, a verbo ἀνθομολογέομαι, *palam confiteor*.

Ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, viciſſim decorem oſtento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, & ὡραΐζω, *decoro*.

ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, triſtitia, mæror.

Ἀνιάζω, f. άσω, triſtitiam adfero, mærore adficio. Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, Il. 18, 300. Ab ἀνια.

Ἀνιάκω, oleo, *Phav.*

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mærorem adferens, triſtis, mœſtus; (2) gravis, adverſus, comp. ἀνιαρότερος, reperitur tamen et ἀνιαρέστερος. Ab eod.

Ἀνιαρῶς, *Adv.* moleſte, acerbe, cum mærore, miſere,

Ἀνιασθῶ, a. 1. conj. paſſ. v. ἀνιάζω.

Ἀνιᾶσι, *ſurſum jaciunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Att.* pro ἀνιεῖσι, a verbo ἀνίημι.

Ἀνίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis, immedicabilis. Ex α priv. & ἰάομαι, *medeor*.

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſanabilis (2) non ſanatus. Ex α priv. & ἰάομι, *ſano*.

Ἀνιατρολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignarus eorum, quæ de medicina diſſeruntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. & ἰατρολογία.

Ἀνιάτως, *Adv.* inſanabiliter. Ab ἀνίατος.

Ἀνίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtreperus, reſonans, tumultuoſus. Ab

Ἀνιάχω, & έω, reſono, clamo; (2) alta voce celebro, de poetis. Ex ἀνὰ, & ἰάχω, *clamo*.

Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιῶμαι, mæreo, diſcrucior, lugeo, Gl. V. Ἀνιᾶσθαι τῷ πράγματι, διά τι. Ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνὼν, Soph. Aj. 273.

Ἀνιγρὸς, οῦ, ὁ, moleſtus, contriſtans, malus; pro ἀνιαρός.

Ἀνίδιος, ὁ ϗ ἡ, nihil habens proprium. Ex α priv. & ἴδιος, *proprius*.

Ἀνιδριτὶ, & ἀνιδιτι, *Adv.* ſine ſudore, ſine labore. Ex ἀνὰ, & ἰδίω, *ſudo*, vel ἱδρὼς.

Ἀνίδρος, ον, ſudoris expers.

Ἀνιδρόω, ῶ, f. άσω, reſudo, denuo ſudorem emitto. Ex ἀνὰ, & ἱδρόω, *ſudo*.

Ἀνίδρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento. Ex α priv. & ἱδρύω.

Ἀνιδρωτὶ, *Adv.* ſine ſudore vel labore, *Herodian.* 2, 14. Ex α priv. & ἱδρόω, *ſudo*.

Ἀνίδρωτος, ον, qui non ſudavit.

Ἀνίεμαι, vid ἀνίημι.

Ἀνιεὶς, *relaxans*, præſ. part. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνίερος, ου, ὁ ϗ ἡ, profanus, pollutus. Ex α priv. & ἱερὸς, *ſacer*.

Ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, ſacrum facio, conſecro, voveo. Ex ἀνὰ, & ἱερόω, *ſacro*. Hinc

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.

Ἀνίεσκε, *relaxabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a verbo ἀνίημι, *relaxo*.

Ἀνιεῦνται, *relaxantur*, 3. pl. pr. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνιοῦνται, ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνίη, *mæror*, *Ion.* pro ἀνία.

Ἀνιηθεὶς, aor. 1. partic. paſſiv. v. ἀνιάω.

Ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, ſubmitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) ſtimulo, urgeo. Ἀνιέναι τὴν ψυχὴν, τὰ σώματα ἐπὶ ῥᾳδιουργίαν, τῆς φιλονεικίας· τὸ πρόσωπον, exporrigere; τὸν πόλεμον, τὶ τῆς ὀργῆς, omittere; τῇ τύχῃ, condonare; τοῦ προσεύχεσθαι, deſiſtere; δύσθυμον δῆμον, excitare; τὰ σήμαντρα, obſignatas literas aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη, Act. 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, verſatur, Ariſt. Nub. 953. Ex ἀνὰ, & ἵημι, *mitto*.

Ἀνίην, *triſtitiam*, acc. ſing. *Ion.* pro ἀνίαν.

Ἀνιηρὰ, *triſtia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνιαρά.

Ἀνιήσειε, *moleſtet*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνιήσαι, a verbo ἀνιάω, *moleſto*.

Ἀνίησι, 3. ſing. pr. ind. act. v. ἀνίημι.

Ἀνίκα, *quando*, *Dor.* pro ἡνίκα.

Ἀνίκατος, *invictus*, *Dor.* pro ἀνίκητος.

Ἀνικεὶ, *Adv.* ſine certamine, atq; adeo ſine parta victoria.

Ἀνικέτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſupplicatum non eſt; (2) non ſupplex. Ex α priv. & ἱκετεύω, *ſupplico*.

Ἀνίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invictus, inſuperabilis. Ex α priv. & νικάω, *vinco*.

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exſicco. Ab

Ἄνικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, humore carens, ſqualidus, aridus. Ex α priv. & ἰκμὸς.

Ἀνίλαστος, ον, non placatus.

Ἀνίλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex α priv. & ἵλαος, *Attice* ἵλεως, *miſericors*.

Ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio, Suid. Ex ἀνὰ, & ἴλλω, *oculis conniveo*. Unde

Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adſpectus, deſpectus, *Poll.*

Ἀνίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, loro non cæſus. Ex α priv. & ἱμάσσω, *loris cædo*.

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune ſurſum traho, extraho, haurio; (2) elevo, ſuſtollo, eveho. Ἀνιμᾶν ἀλλήλους τοῖς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ ἀριστερᾷ, τὸ ἀγκύριον, τὴν ἀλήθειαν. Ἀνιμήσθω ὁ ἰχθὺς, Luc. Ex ἀνὰ, & ἱμὰς, *lorum*.

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.

Ἀνίον, *babena*, *Dor.* pro ἡνίον.

Ἀνίουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, impubes. Ex α priv. & ἴουλος, *prima lanugo pubeſcentium*.

Ἀνίοχος, *auriga*, *Dor.* pro ἡνίοχος.

Ἀνιππεύω, equito, equos ago.

Ἄνιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine equo. Ex α priv. & ἵππος, *equus*.

Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, ſurſum volo. Ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo.

Ἀνιπτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπτω, abluo, & πȣς, pes.

Ἄνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illotus. Ex α priv. & νίπτω, abluo.

Ἄνις, *Adv.* ſine, abſque. Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenſo, adæquo. Ex ἀνὰ, & ἰσάζω, *æquo.*

Ἀνισόμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine juſta, *vel* æquali menſura. Πολυπτωσιν ἀνισόμετρος, *Aret.* Ab α priv. ἴσος, *æqualis,* & μέτρος, *menſura.*

Ἀνισοειδὴς, ὲς, q. d. inæqualiformis, qui diſparem formam habere videtur.

Ἀνισασμὸς, ὁ, compenſatio, remuneratio.

ΑΝΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, aniſum.

Ἄνισος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inæqualis, impar, diverſus, ſuperior. Ex α priv. & ἴσος. Hinc

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.

Ἀνισότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. & ἰσότιμος, *æqualis dignitatis,* quod eſt ex ἴσος, *æqualis,* & τιμὴ.

Ἀνισοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſſimilis naturæ. Ex α priv. ἴσος, *æqualis,* & φυὴ, *natura.*

Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω, Ἀνισωθεὶς πλήθει, Herodot.

Ἀνιστάμενος, præſ. part. paſſ. v. ἀνίστημι.

Ἀνίστη, 3. ſing. imperf. ind. act. Ab

Ἀνίστημι, f. ήσω, ſurgere facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, ſubverto; (3) exſtruo, ædifico; (4) excito, exſtimulo; ἀνίσταμαι, ſurgo, reſurgo, exſurgo; ἀνέστη, ſurrexit, a. 2, Ἀνιστάναι πόλιν, ædificare; τȣς δήμȣς, ex ſuis ſedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ στρατόπεδον, movere; τινὰ ἀπὸ τῆς ἐργασίας, ſubmovere; πόλεις ἐκ βάθρων, evertere. Ἀλλ' ȣ̓τοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνȣ λίμνας πατέρ' ἀνστάσεις, ȣ̓τε γόοισιν, ȣ̓ λιταῖς, Soph. El. 136. Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι, Ariſt. Plut. 682. Ex ἀνὰ, & ἵστημι.

Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, ſciſcitor; (2) commentor. Οὐδ' ἀνιστόρȣν μακρὰν, Soph. Trach. 321. Ex α priv. & ἱστορέω.

Ἀνιστορησία, ας, ἡ, hiſtoriam ignoratio. Ex α priv. & ἱστορία, *hiſtoria.*

Ἀνιστόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hiſtorias non novit; (2) cujus nulla in hiſtoria fit mentio. Ex α priv. & ἱστορέω, *memoriæ trado.*

Ἀνιστορήτως, *Adv.* ſine cognitione hiſtoriæ.

Ἀνίστω, *ſurge,* 2. ſing. præſ. imp. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἀνίστασο, ab ἀνίστημι.

Ἀνίσχεο, *ſuſtine,* 2. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro ἀνίσχεσο, a verbo ἀνίσχω, *erigo.*

Ἀνίσχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clunium tumore vacans. Ex α priv. & ἰσχὶς, *lumbus.*

Ἀνίσχυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invalidus, infirmus. Ex α priv. & ἰσχυρὸς, *validus.*

Ἄνισχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, infirmus. Ex α priv. et ἰσχὺς, *robur.*

Ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) ſuſtineo. Πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνίσχοντες, Il. 8, 347. Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, Il. 5, 798. Ex ἀνὰ, & ἴσχω.

Ἀνίσως, *Adv.* inæqualiter. Ab ἄνισος.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, *adæquo.*

Ἄνιχθυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine piſcibus. Ex α priv. & ἰχθὺς, *piſcis.*

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, perveſtigo, indago, perſequor. Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ, Il. 22, 192. Διὰ γῆς ϗ θαλάσσης ἀνιχνεύων, Plut. Ex ἀνὰ, & ἰχνεύω.

Ἀνιχνευτος, idem quod

Ἀνιχνίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inveſtigari nequit, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἰχνιάζω.

Ἀνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus, gravis. Ab ἀνία, *moleſtia.*

Ἀνιώμεθα, 1. plur. præſ. ind. paſſ. v. ἀνιάω.

Ἀνιῶν, *triſtitiarum,* genit. pl. ab ἀνία.

Ἀνίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubiginem non ſentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰὸς, *rubigo.*

Ἀνιῷτο, *mæſtum reddat,* 3. ſingul. præſ. optat. med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, a verbo ἀνιάω.

Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris. Hebr. *Gratioſa.*

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri. Hebr. *Gratioſus.*

Ἄννειν, *perficere,* præſ. inf. act. *Poët.* pro ἄνειν, a verbo ἄνω pro ἀνύω, *perficio.*

Ἀννέφελος, *ſine nubibus, Poët.* pro ἀνέφελος.

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α priv. & ὁδὸς, *via.*

Ἄνοδμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα ȣ̓ρα, *Aret.* Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἄνοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invius; (2) ἡ, via ſurſum ferens, adſcenſus. Ex α priv. vel ἀνὰ, & ὁδὸς, *via.*

Ἀνόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, edentulus, cui dentes ſunt rari, aut nulli. Ex α priv. & ὀδȣ̀ς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro. Ἀνοδύρεσθαι τὴν συμφορὰν, Suid. Ex ἀνὰ, ὀδύρομαι.

Ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.

Ἄνοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, enodis, ſine nodo. Ex α priv. & ὄζος, *nodus.*

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non compos mentis; ſtultus, inſipiens. Ex α priv. & νοήμων.

Ἀνοησία, ας, ἡ, inſipientia. Ex α priv. & νόησις, *cogitatio.*

Ἀνοηταίνω, deſipio, inſipiens ſum, imprudenter & temere ago:

Ἀνοητεύω, f. εύσω, idem. Ab

Ἀνόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, demens, inſipiens, mente carens, ſtultus; (2) qui intelligi nequit. Ex α priv. & νοητὸς, *intelligibilis.*

Ἀνοήτως, *Adv.* imprudenter, ſtulte.

Ἀνόθευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non ſpurius. Ex α priv. & νοθεύω, *nothum reddo, adultero.*

Ἄνοια, ας, ἡ, & *Ion.* ἀνοίη, amentia, ſtultitia. Ab ἄνοος, *amens.*

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio.

Ἀνοιγνύω, idem quod

Ἀνοίγω, f. ξω, p. paſſ. ἀνέῳγμαι, aperio, reſero, pando, expando, patefacio, Gl. V. ἀνοίγομαι, pateſco, Gl. V. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. V. perf. paſſ. Πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον, Eur. Med. 1316. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτȣ̃ παραχρῆμα, Luc. 1, 64. Ἀνῷξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς, relevi, Theoc. 14, 15. Ex ἀνὰ, & οἴγω, *aperio.*

Ἀνοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumeſco. Ab

Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumeſco, turgeo; (2) iraſcor. Ἀνοιδέει θυμὸς, Herodot. Ex ἀνὰ, & οἰδέω, *tumeo.*

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος, εία, ειον, & ἀνοίκειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non familiaris, non domeſticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. & οἰκεῖος, *familiaris, aptus.* Hinc

Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni.

Ἀνοίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inhabitabilis. Ex α priv. & οἰκέω, *habita.*

Ἀνοικίζω, f. ίσω, inſtauro, reædifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον, Thuc. Ab ἄνοικος.

Ἀνοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, inſtauratio. Ab ἀνοικίζω.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inſtauro ædificium. Ἀνοικοδομέω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, Act. 15, 16. Ex ἀνὰ, & οἰκοδομέω.

Ἀνοικονόμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prodigus; (2) male diſpoſitus. Ex α priv. & οἰκονομέω.

Ἄνοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, extorris, ſine domo.

Ἀνοικτείρμων, ὁ ϗ ἡ, immiſericors.

Ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

Ἄνοικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immiſericors. Ex α priv. & οἶκτος, *miſericordia.*

Ἀνοικτρὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non miſerandus, immiſerabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, *miſerandus.*

Ἀνοίκτως, *Adv.* immiſericorditer. Ab ἄνοικτος.

Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemiſco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. & οἰμώζω, *fleo.* Hinc

Ἀνοιμωκτεὶ, ſ. ἀνοιμωκτὶ, ſine fletu.

Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reſeratio; (2) oſtium. Ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀναφέρω, *refero.*

Ἀνοιστέον, referendum eſt. Ab eod.

Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, ſtimulo.

Ἀνοίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.

Ἀνοκωχὴ, inducia. Ab ὀκωχὴ.

Ἀνολβία, ας, ἡ, miſeria:

Ἀνόλβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer. Ab

Ἄνολβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & ὄλβος.

Ἀνόλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab exitio & damno immunis, *Hom. Il.* 13, 761. Ex α priv. & ὄλεθρος, *perditio.*

Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit ſurſum verſus. Ab ἀνέλκω, *ſurſum traho.* Hinc

Ἀνολκητὸν, ȣ̃, τὸ, id, quo aliquid ſurſum trahitur.

Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, Soph. El.

Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.

Ἄνομαι, *perficio, Poët.* pro ἀνύομαι.

Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) ſcaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.

Ἀνομβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluvialis, pluvius, pluvioſus:

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, ſeu aquarum penuria. Ab

Ἄνομβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbribus carens. Ex α priv. & ὄμβρος, *pluvia.*

Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges tranſgredior. Ἀνομεῖν ἐς ἱρὸν, Herodot. Ex α priv. & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.

Ανομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas. Ab ἄνομος.

Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.

Ἀνομιλέω, verſor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.

Ἀνομίλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſociabilis. Ex a priv. & ὁμιλέω, *converſor.*

Ἀνόμιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illegitimus. Ab ἄνομος.

Ἀνόμιχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. & ὁμίχλη, *nebula.*

Ἀνόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oculorum expers. Ex α priv. & ὄμμα, *oculus.*

Ἀνομοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt diverſæ ſpeciei, ſpecie diſſimilis. Ex α priv. & ὁμοειδής.

Ἀνομοθέτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lege male ordinatus; (2) nullis legibus conſtitutus. Ex α priv. & νομοθετέω, *legibus conſtituo.*

Ἀνομοιογενῶς, e diverſis generibus.

Ἀνομοιομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partibus diſſimilibus conſtans. Ex α priv. & ὁμοιομερής.

Ἀνομοιόπτωτος, ον, diſſimiliter deſinens.

Ἀνόμοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, diſſimils, abſimilis, diſpar. Ex α priv. & ὅμοιος, *ſimilis.* Unde

Ἀνομοιόστροφος, ον, e diſſimilibus compoſitus ac mixtus:

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo:

Ἀνομοιόχρονος, ον, diſparem quantitatem habens; *de ſyllabis.*

Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, diſſimilem facio.

Ἀνομοίως, *Adv.* inæqualiter, non perinde, non æqualiter.

Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, diſſimilitudo.

Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adſentior; (2) concedo. Ἀνομολόγηνται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζȣσι, Philo.

Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) diſſenſio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. & ὁμόλογος, *conſentiens.*

Ἄνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. & νόμος, *lex.*

Ἀνόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inutilis, futilis; (2) injucundus. Ex α priv. & ὄνημι, *juvo.*

Ἀνονόμαστος, ον, obſcurus, ignobilis.

Ἄνοος, *contr. uſitatius,* ἄνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amens. Ex α priv. & νόος, *mens.*

Ἀνόπαια, ſ. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.

Ἀνόπιν, *Adv.* retro, retrorſum. Ex ἀνὰ, & ὀπίσω, *retro.*

Ἄνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἀνόπλως, ſine armis.

Ἄνοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

Ἀνόρατος, ον, idem.

Ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo; (2) exſilio.

Ἀνόργανος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtrumentorum expers. Ex α priv. & ὄργανον, *inſtrumentum.*

Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis origiis ſ. ſacris non eſt initiatus, Ex α priv. & ὄργια.

Ἀνοργίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacris non initiatus.

Ἀνόργος, ου, ὁ καὶ ἡ, ira carens. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἠνορέη. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. Ab

Ἀνόρεκτος, ου, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Ex α priv. & ὀρέγομαι, *appeto.*

Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia reſpuit, faſtidium cibi. Ex iiſd.

Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. Ἀνορθώσω αὐτὴν, Act. 15, 16. Παραχρῆμα ἀνωρθώθη, Luc. 13, 15.

Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror.

Ἄνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium. Ex α priv. & ὅρμος, *ſtatio navium, portus.*

Ἀνόρνυμι, excito.

Ἀνόρουσε, *ſurrexit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠνόρουσε, ab

Ἀνορούω, f. ούσω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε, Hom. Il. 10, 162. Ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας, Il. 21, 246.

Ἀνορροπύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui cauda deeſt; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. & ὀρροπύγιον.

Ἀνόροφος, ον, tecto carens, non tectus.

Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri, Ariſt. Eq. 1340.

Ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi

Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defoſſum erat, eruo e terra; (2) exſtirpo, ſubverto. Τῶν δ' ἀποθανόντων τοὺς νεκροὺς ἀνορύξαντες ἐξέρριψαν ὑπὲρ τοὺς ὅρους, Plut. Τοὺς ὑδρίας ἀνορύττω, Ariſt. Av. 609.

Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio; (2) ſalto.

Ἄνορχος, ον, teſticulis carens. Ex ὄρχης.

Ἀνόρω, excito.

Ἀνόσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ægrotus. Ex α priv. & νοσέω, *ægroto.*

Ἀνόσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus; profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. V. Ex α priv. & ὅσιος, *ſanctus.*

Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas. Ab ἀνάσιος.

Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago. Hinc

Ἀνοσιούργημα, τὸ, idem. Ab

Ἀνοσιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, impium factum, ſcelerata actio.

Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie & ſcelerate agens. Ex ἀνόσιος, *ſceleratus, impius,* & ἔργον, *opus.*

Ἀνοσίως, *Adv.* impie, ſcelerate. Ab ἀνόσιος.

Ἄνοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor.*

Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis. Ex α priv. & νόσος, *morbus.*

Ἀνόσως, ſine morbo.

Ἀνόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ἀνόστεος προβολὴ, *Aret.* Ex α priv. & ὀστέον, *os.*

Ἀνόστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers. Ex α priv. & νόστος, *reditus.*

Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exos, Gl. V. oſſibus carens. Ex α priv. & ὀστοῦν, *os.*

Ἀνότιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccus, non humidus. Ex α priv. & νοτίζω, *humecto.*

Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιΐαν, e ſono lamentantis.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, repudians admonitionem. Ex α priv. & νουθετέω, *admoneo.*

Ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens, demens, vecors, ſtultus, Ph. mente captus, ſine ſenſu, al. Gl. V. Ex α priv. & νοῦς, *mens.*

Ἀνούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens ſubſtantia. Ex α priv. & οὐσία, *ſubſtantia.*

Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. & οὐτάω, *vulnero.*

Ἀνουτητὶ, *Adv.* ſine vulnere.

Ἀνόχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. & ὀχεύω, *coëo.*

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. Ab ἀνέχω, *tolero.*

Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo.

Ἄνοχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, nulla moleſtia adfectus, turba, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. & ὄχλος, *turba.*

Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνὰ, & ὀχμάζω.

Ἀνόχυρος, ον, non munitus.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſoniii penuria. Ab ἄνοψος.

Ἄνοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, opſonio carens. Ex α priv. & ὄψον, *opſonium.*

Ἄνστα, 2. ſing. a. 2. imp. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἀνάστηθι, a verbo ἀνίστημι.

Ἀνστὰς, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναστὰς.

Ἀνστήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro ἀναστῆναι.

Ἀνστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνεστήτην.

Ἀνστρέφεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀναστρέφεται, ab ἀναστρέφω.

Ἀνσχεθέειν, *emergere,* præſ. inf. act. verbi ἀνσχεθέω, quod *Poët.* dicitur pro ἀνέχω, *emergo.*

Ἀνσχέο, *tolera,* 2. ſing. a. 2. imp. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſ. ἀνόσχου, ab ἀνασχέω ſive ἀνάσχημι, pro ἀνέχω, *ſuſtineo.*

Ἀνσχήσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀνασχήσεσθαι.

Ἀνσχοιτο, *toleraret,* 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀνάσχοιτο.

Ἄντα, *Adv.* coram, e regione, *Hom. Il.* 2, 626. Ab ἀντί.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo; (2) permuto.

Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero, liti me offero; (2) obloquor. Ex ἀντί, & ἀγορεύω.

Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, Hebr. 12, 4. Hinc

Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, adverſatio, obſtaculum, Suic.

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſarius; æmulus, Gl. V. Ab eod.

Ἀνταγωνιστῶς, more adverſantium.

Ἀντάδελφος, ου, ὁ, qui eſt loco fratris. Ex ἀντὶ, & ἀδελφὸς, *frater.*

Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuria adficio.

Ἀντᾴδω, occino; (2) cantu provoco, cantu reſpondeo. Ex ἀντὶ, & ᾄδω.

Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖράς τινι, πόλεμον βασιλεῖ, πρός τινα· Ex ἀντὶ, & ἀείρω, pro αἴρω.

Ἀντάεις, *contrarius, Dor.* pro ἀντήεις.

Ἀνταῖος, αία, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀνταίρω, idem quod ἀνταείρω; (2) Gl. V. rebello; (3) arma contrafero, etiam *in med.* omninoque (4) reſiſto, repugno.

Ἀνταιτέω, peto, ambio, pro aliquo, ſuffragor petenti honores.

Ἀνταιτιάομαι, contra accuſo.

Ἀντακολουθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.

Ἀντακολουθία, ἡ, mutuus comitatus.

Ἀντακοντίζω, contra jaculor.

Ἀντακούω, f. ούσω, viciſſim audio.

Ἀντακροάομαι, idem.

Ἀνταλαλάζω, f. όξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. Ab

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ἀντήλλαξε τῇ δικαιοσύνῃ τὴν οἰομένων ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, Plut. Τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος, τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀνταλλαττόμενοι, Dem.

Ἀνταμείβετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀντημείβετο, ab

Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero.

Ἀνταμείβω, ſubmuto, Gl. V. Σὺ δ' ἀντάμειψαι μ', Eur. Ph. 293. Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμειψόμεσθά σ', ὥσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε, Ariſt. Θεσμ. 728.

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compenſatio; permutatio, ſubmutatio, Gl. V.

Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμοιβὸς, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto rurſum; (3) me ulciſcor. Ex ἀντὶ, & ἀμύνω, *auxilior.*

Ἀνταμφοδεύω, obviam iens oberro. Ex ἀντὶ, & ἄμφοδος, *bivium, circuitus.*

Ἀνταναβιβάζω, viciſſim impono.

Ἀνταναγινώσκω, viciſſim lego; (2) relego. Hinc

Ἀνταναγνώστης, ου, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor.

Ἀντανάγω, & ἀντανάγομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo. Ἀντανῆγον ναυσὶ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀνάγω.

Ἀνταναδίδωμι, remitto, ut in reciprocatione ſerræ.

Ἀνταναιρέομαι, οῦμαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio. Ex ἀντὶ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀνταναίρεσις, ἡ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo.*

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio; (2) motio reciproca & refracta; (3) figura rhetorica:

Ἀντανακλασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀντανακλαστικὸς, ἡ, ὸν, recciprocus. Ab

Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀνακλάω, *refringo.*

Ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. Ab

Ἀντανακόπτω, repercutio.

Ἀνταναλίσκω, viciſſim conſumo.

Ἀνταναμένω, viciſſim exſpecto.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo. Ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, Col. 1, 24.

Ἀνταναπλήθω, idem.

Ἀνταναστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀντανίστημι.

Ἀνταναφέρω, refero.

Ἄντανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ, & ἀνήρ.

Ἀντάνειμι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ἀντανῄει αὐτῷ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἄνειμι.

Ἀντανίστημι, e regione excito.

Ἀντανίσταμαι, f. ἀνταναστήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀνταναστῆναι ἔρωτι, Plut.

Ἀντανίσκω, orior, contra exorior.

Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ, & ἀνισόω, *æquo.*

Ἄνταξ, *Adv.* viciſſim, Heſ. Ab ἀντί.

Ἀντάξιος, ία, ιον, exiſtimatione par, æqualis pretii, *Hom. Il.* 1, 135. Ex ἀντὶ, & ἄξιος, *dignus.* Hinc

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repoſco.

Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.

Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulgero, ex adverſo fulgero, fulgero adverſus fulgurantem, Ex ἀντὶ, & ἀπαστράπτω, *refulguro.*

Ἀνταποδείκνυμι, contra demonſtro.

Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in paſſ. dicitur* de oppoſito *ap. philoſophos.* Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίκαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, 2 Theſſ. 2, 6. Ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, Luc. 14, 14. Hinc

Ἀνταποδοθήσομαι, 1. ſing. fut. 1. ind. paſſ.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio.

Ἀνταποδοτέον, reddendum.

Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.

Ἀνταποδοτικῶς, conſecutive, in conſequente.

Ἀνταποδύομαι, viciſſim me accingo, contra aliquem accingor.

Ἀνταποδώσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποκρίνομαι, reſpondeo; (2) altercor. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, Luc. 14, 6. Hinc

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio.

Ἀνταποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio.

Ἀνταπολαμβάνω, viciſſim accipio. Ἀνταπολαμβάνειν χάριν, Dem.

Ἀνταπόλλυμι, viciſſim perdo.

Ἀνταπολογοῦμαι, viciſſim mutuo excuſo, defendo.

Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando.

Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti viciſſim oppedo.

Ἀνταποστέλλω, viciſſim emitto, remitto.

Ἀνταποστροφὴ, ἡ, digreſſus, divortium duarum rerum in diverſas partes ſitus.

Ἀνταποταφρεύω, viciſſim vallo includo.

Ἀνταποτειχίζω, viciſſim obſtruo.

Ἀνταποτίω, f. ίσω, viciſſim ſolvo, rependo.

Ἀνταποφαίνω, viciſſim oſtendo, demonſtro.

Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, ſcriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis ſe obligat. Ex ἀντὶ, & ἀποχή.

Ἀντάπτεσθαι, *capeſſere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.

Ἀνταπωθέω, ῶ, viciſſim repello; (2) retrudo, repello. Hinc

Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulſio, renixus, reliſio.

Ἀνταράτης, ου, ὁ, conjuratus.

Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par ſum ad reſiſtendum; (2) reſiſto, ad ultimum uſque reſiſto.

Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptemtrionali oppoſitus. Ex ἀντὶ, & ἀρκτικὸς, *ſeptemtrionalis*.

Ἄνταρσις, εως, ἡ, inſurrectio, ipſa actio attollendi manus adverſus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo*. Unde

Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adverſus legitimum regem, rebellis.

Ἀντασπάζομαι, f. άσομαι, viciſſim ſaluto, reſaluto, viciſſim amplector.

Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω.

Ἀνταυγάζω, reſplendeo. Hinc

Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Ph.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, ſ. ſplendoris reflexio, Gl. V. reluminatio:

Ἀνταυγέω, ῶ, lucem, ſeu ſplendorem reflecto.

Ἀνταυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lucis ſeu ſplendoris reflexionem habens. Ex ἀντὶ, & αὐγή.

Ἀνταυδάω, ῶ, viciſſim loquor, reſpondeo.

Ἀνταφαιρέω, ῶ, viciſſim aufero.

Ἀνταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto.

Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, ſeu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, ſ. ſuccini ſpecies bituminoſa. Ex ἀντὶ, & ἀχάτης.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) conſequor, nanciſcor. Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, pati; τινὸς, conſequi. Μή σοι γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι, Soph. Aj. 533. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀντιβόλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀντιβολέω, *occurro*.

Ἀντιγγράφω, reſcribo in locum ejus, quod deletum eſt; (2) in aliorum loco ſufficio. Ex ἐγγράφω, in literas refero.

Ἀντιγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.

Ἀντιγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuſo culpam alicujus. Ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω.

Ἀντίγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.

Ἀντιγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.

Ἀντιγχειρίζω, viciſſim trado.

Ἀντεικάζω, f. άσω, viciſſim adſimilo, comparo. Ἀντήκασ᾽ αὐτὸν πάρνοπι, Ariſt. Veſp. 1300.

Ἀντεῖλας, 2. ſing. a. 1. ind. act *Poët.* pro ἀνατείλας, ab ἀνατέλλω.

Ἄντεινον, 2. ſing. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀνάτεινον, ab ἀνατείνω.

Ἀντειπεῖν, *contradicere*, ſive *contradixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέπω. Ἀντειπεῖν δίκαιον λόγον τινι, πρὸς τοὺς λόγους τινος. Οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς, Soph. Antig. 1065.

Ἀντείρεσθαι, præſ. infin. med. verbi

Ἀντείρομαι, viciſſim interrogo item; (2) contra dico, fut. ἀντειρήσομαι. Ex ἀντὶ, & εἴρω, *interrogo*.

Ἀντεισάγω, f. άξω, viciſſim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὴν ἑαυτῆς γνώμην, Naz. Hinc

Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum; Ph. ſubrogatio.

Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.

Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, viciſſim ingredior, in alterius locum ſubeo, ſuccedo.

Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. c. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι τὸ θέλημα, Naz.

Ἀντικδραμόντες, a. 2. part. act. v. ἀντεκτρέχω.

Ἀντεκκόπτω, f. ψω, viciſſim exſcindo.

Ἀντέκλινεν, *adverſo innuebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντικλίνω.

Ἀντεκθλίβω, rurſus, viciſſim extero, exprimo.

Ἀντεκκλέπτω, viciſſim furor, furto eripio.

Ἀντεκκομίζω, rurſus effero.

Ἀντεκπέμπω, viciſſim emitto.

Ἀντεκπλέω, claſſe exeo, obviam navigantibus obnato.

Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex

Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.

Ἀντεκτίθημι, contra expono.

Ἀντεκτίνω, viciſſim luo, rependo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Ab

Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.

Ἀντεκτρέφω, viciſſim enutrio & educo.

Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo, ſc. in hoſtes.

Ἀντεκφέρω, viciſſim effero & exporto.

Ἀντελαττοῦμαι, viciſſim vincor.

Ἀντέλεγεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀντιλέγω.

Ἀντελιγμὸς, οῦ, ὁ, converſio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.

Ἀντέλλοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλουσα, a verbo ἀντέλλω, *orior*.

Ἀντελοιδόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδόρεε, ab ἀντελοιδορέω.

Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam ſpem concipio; (2) contra ſpero. Ex ἀντὶ, & ἐλπίζω.

Ἀντεμβάλλω, viciſſim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.

Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum, viciſſim impono.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Ex ἀντεμβάλλω.

Ἀντεμπίμπρημι, viciſſim incendo.

Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, ſ. amplector.

Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, viciſſim impleo. Τήν τ᾽ οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων, Xen.

Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.

Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.

Ἀντέμφασις, εως, ἡ, diverſitas apparitionis, ſive ſpeciei externæ.

Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compenſatio; (2) mutua accuſatio. Ex ἀντὶ, & ἐναγωγή.

Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per adfirmationem dictum intelligi volumus. Ex ἀντὶ, & ἐναντίωσις, *repugnantia*.

Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrariam indicationem habeo. Hinc

Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, conſilii capti & agitati diremptio.

Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me.

Ἀντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuo inſidiæ. Ex ἀντὶ, & ἐνέδρα, *inſidiæ*.

Ἀντενεδρεύω, contra inſidior.

Ἀντενέχυρον, τὸ, pignus, quod contradatur, vel accipitur.

Ἀντενεχυράζομαι, contra pignus capio.

Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργεῖν, efficacem vim habere contra aliquid; operari adverſus aliquid. Ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, *operor*.

Ἀντεξάγω, viciſſim educo, e contrario educo; (2) reſiſto, repugno. Ἀντεξῆγον τοὺς Ῥωμαίους οἱ ὕπατοι, Plut.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim expoſco.

Ἀντεξαπατάω, viciſſim decipio.

Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.

Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, viciſſim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἐκείνους ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, Plut.

Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.

Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel ex adverſo examino, viciſſim examino; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad cauſam accurro, judicio me ſiſto, adverſor. Hinc

Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio. Hinc

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concurſu; (2) contrarius incurſus.

Ἀντεπάγω, refero, Gl. V. reduco in aciem, adverſus aliquem; contra eo.

Ἀντεπᾴδω, contra accino.

Ἀντεπαινέω, ῶ, viciſſim laudo.

Ἀντεπανάγω, viciſſim reduco, e contrario reveho, occurro.

Ἀντεπανέρχομαι, rurſus redeo.

Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.

Ἀντεπεισάγω, viciſſim ſeu e contrario introduco.

Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus, ſeu alternus ingreſſus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, & εἴσοδος, *ingreſſus*.

Ἀντεπεισφέρω, viciſſim adfero vel addo.

Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior; (2) in occurſum ruo; invadenti hoſtiliter occurro.

Ἀντεπέξειμι, idem.

Ἀντεπεξελαύνω, idem.

Ἀντεπεξέρχομαι, idem.

Ἀντεπεξῄεσαν, *ierant*, 3. plur. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξῄεισαν, ab ἀντεπέξειμι.

Ἀντεπέξοδος, eruptio in hoſtes irruentes. Ex ἀντὶ, & ἐπέξοδος, hoſtilis aggreſſio.

Ἀντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. V.

Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, reſtipulatio, Gl. V.

Ἀντεπερωτῶ, reſtipulor, Gl. V.

Ἀντεπηχέω, ῶ, viciſſim reſono.

Ἀντεπιβαίνω, contra adſcendo; (2) adverſor.

Ἀντεπιβουλεύω, inſidiantibus e diverſo inſidior, contra inſidias tendo.

Ἀντεπιγράφω, in locum alterius, v. c. nomen, inſcribo.

Ἀντεπιδείκνυμι, viciſſim oſtendo.

Ἀντεπίθεσις, ἡ, inſidiæ viciſſim factæ.

Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor ſum. Ἀντεπιθυμεῖσθαι τῆς ξυνουσίας, Xen.

Ἀντεπικηρύττω, contra proſcribo aliquem.

Ἀντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, viciſſim auxilior.

Ἀντεπικρατέω, viciſſim vinco.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo.

Ἀντεπιμελέομαι, οῦμαι, viciſſim curam gero.

Ἀντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, viciſſim cunctor.

Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem menſura retribuo.

Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito & comminiſcor.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo, hoſtium claſſi occurro.

Ἀντεπιρρέω, viciſſim adfluo.

Ἀντεπίρρημα, pars parabaſeos chori, reſpondens ἐπιρρήματι.

Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.

Ἀντεπιστέλλω, per epiſtolam reſcribo, reſpondeo.

Ἀντεπιστρατεύω, viciſſim bellum infero.

Ἀντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto.

Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, viciſſim impono.

Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.

Ἀντεπιτίθημι, viciſſim vel contra aliquid impono; (2) reſcribo, contra do mandata alicui ad aliquem.

Ἀντεπιφέρω, refero, Gl. V. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. V.

Ἀντεπιφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. V. A præc.

Ἀντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc

Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverſo adgreſſio.

Ἀντέπνεεν, *contra ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντιπνέω.

Ἀντερανίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo; ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur.

Ἀντεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, & ἐραστὴς, *amator*.

Ἀντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐράστρια, *amatrix*.

Ἀντεράω, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi.

Ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν, ſiſte, Soph. Phil. 1394.

Ἀντερεῖν, *contradicere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀντερέειν, ἀντηρηκα, *contradixi*.

Ἀντερείσαις, a. 1. part. act. maſc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, a verbo ἀντερείδω. Unde

Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.

Ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀντεριδαίνω, contra contendo.

Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.

Ἄντερις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ, & ἔρις, *contentio*.

Ἀντέρομαι, viciſſim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι. Naz.

Ἀντερύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.

Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.

Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim percontor.

Ἀντερώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit viciſſim.

Ἀντέσθαι, præſ. inf. med. verbi ἄντομαι.

Ἀντέστην, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντίστημι.

Ἀντεστραμμένος, *in contrarium verſus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀντιστρέφω. Hinc

Ἀντεστραμμένως, *Adv.* vice verſa.

Ἀντέταται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Poët.* pro ἀνατέταται, ab ἀνατείνω.

Ἀντέτεινε, *erexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀντετόρησεν, Il. 5, 337, *transfixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω.

Ἀντιτέτυξο, Hom. Il. 8, 163. *ſimilis eras* ſeu *fueras*, 2. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἀντιτεύχω.

Ἀντευεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero. Hinc

Ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.

Ἀντευεργητικὸς, ὴ, ὸν, beneficium reddens, ſeu referens.

Ἀντεύκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, temperato oppoſitus. Ex ἀντὶ, & εὔκρατος, *temperatus*.

Ἀντευνοέω, ῶ, viciſſim benevolus ſum.

Ἀντευπάσχω, viciſſim beneficium accipio.

Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.

Ἀντεφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. v. ἀντιφέρω.

Ἀντεφεστιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio,

Ἀντεφίλασε, *redamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.

Ἀντεφοδιάζω, & ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo. Ab ἀντὶ, & ἐφοδιάζω.

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas.

Ἀντέχρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀντιχράω.

Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. V. retineo, duro, poſſum; ἀντέχομαι, retineo, ſufficio, Gl. V. vendico; ſufficio; ἀντέχειν, inhibuit, Ph. Ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere; τί τινι, ſuppeditare; τοῖς πολεμίοις, reſiſtere; ἀντέχεσθαί, τινος πράγματος, adhærere. Ἔρως με ἀπόλλυσι, καὶ οὐκ ἔτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, Luc. Ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, 1 Theſſ. 5, 14.

Ἀντέω, Il. 7, 423. *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντὶ.

Ἀντημείβετο, *reſpondebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι,

Ἀντημοιβὸς, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius.

Ἄντην, *Adv.* coram; (2) ex adverſo; (3) manifeſte, aperte. Ab ἀντὶ.

Ἀντήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui viciſſim remigat; (2) qui viciſſim datur. Ex ἀντὶ, & ἐρέσσω.

Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrimque editiora ædificia fulciens; ἀντηρίδες, tibicines, Gl. V. Ab ἀντερείδω.

Ἀντήρισε, 3. ſ. a. 1. ind act. v. ἀντερίζω.

Ἄντησις, εως, ἡ, occurſus, ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.

Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.

Ἀντηχούσης, g. ſ. præſ. part. act. v. ἀντηχέω.

ἈΝΤΙ', Pro, re-- Ph. contra; in Comp. re-- viciſſim, & quandoque parilitatem ſignificat, ut ἀντίθεος, Deo par.

Ἀντία, *Adv.* ex adverſo, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντίος.

Ἀντιάασθε, 2. plur. imp. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἠντιᾶσθε, ab ἀντιάω.

Ἀντιάγχη, ης, ἡ, q. d. præfocatio obluctans & reſiſtens; (2) tumor inveteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ, & ἄγχω, *ſuffoco*.

Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obteſtor. Ἀντιάζειν τὸν στρατὸν, occurrere. Καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς, Soph. Aj. 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Id. Phil. 805. Ab ἀντίος.

Ἀντιαμοιβὸς, id. quod ἀνταμ.

Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Hom. Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀντιαξεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσει, a ἀντιάω.

Ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt; (2) aura auſtralis nobis incognita. Ex ἀντὶ, & ἄξων, *axis*.

Ἀντιάομαι, interſum, *Hom. Il.* 24, 62.

Ἀντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην.

Ἀντιὰς, άδος, ἡ, tonſilla. Ab ἀντίος.

Ἀντιάσας, *qui occurrit*, vel *aſſecutus eſt*, Hom. Il. 1, 67. a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoriſtis & futuris longa eſt.

Ἀντιάσειν, *occurſurum eſſe*, f. 1. inf. act.

Ἀντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico.

Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adſequor, conſequor; (3) precor, ſupplico. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοινᾷ ἀντιάαν, Il. 13, 215. Ab ἀντὶ.

Ἀντιβάδην, obnixè, contra nitendo.

Ἀντιβαίνω, refragor, adverſor, obnitor; obſto.

Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Heſ. Ex ἀντὶ, & βάλανος, *glans*.

Ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverſo jacio; (2) inter ſe confero, reputo. Gl. V. confero, recognoſco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; Luc. 24, 17.

Ἀντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hiſt. Rom.* interrex.

Ἀντίβασις, εως, ἡ, contra itio, occurſus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod veluti renititur & obſiſtit. Ab eod.

Ἀντιβατικὸς, ὴ, ὸν obvius. Ab eod.

Ἀντιβῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιβαίνω.

Ἀντιβία, *Adv.* contra, e contrario, ex adverſo; (2) coram, in conſpectu. *Dativus fæm.* ab ἀντίβιος.

Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto.

Ἀντιβιβρώσκω, viciſſim comedo.

Ἀντιβίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιβία.

Ἀντιβίην, *Adv.* idem quod ἀντιβία.

Ἀντίβιον, *Adv.* idem. Ab

Ἀντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrarius, adverſus. Ex ἀντὶ, & βία, *vis*.

Ἀντιβλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo, læſus lædo.

Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverſo intueor; (2) adverſis oculis adſpicio; (3) renitor, obſiſto.

Ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. Ab ἀντιβλέπω.

Ἀντιβοάω, ῶ, reclamo. Ex ἀντὶ, & βοάω.

Ἀντιβοηθέω, f. ήσω, viciſſim auxilior.

Ἀντίβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ, & βοῦς, *bos*.

Ἀντιβολεῖν, præſ. inf. act. verbi

Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, conſequor, interſum; (2) ſupplico, oro, Gl. V. ἀντιβολῶ, oro, quæſo, precor, ſodes, obſecro, obteſtor. Μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι, Il. 4, 342. Ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν, Ariſt. Veſp. 1377. Ex ἀντὶ, & βάλλω, *jacio*.

Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occurſus; (2) conflictus (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.

Ἀντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντιβόλησα, ab ἀντιβολέω. Unde

Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, ſupplicatio, poſtulatio, adhortatio, deprecatio.

Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιβουκολέω, lenibus verbis demulceo, ſc. illudentem.

Ἀντιβραδύνω, viciſſim cunctor.

Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono, obtono.

Ἀντιγεγωνέω, ῶ, reclamo.

Ἀντιγενεαλογέω, ῶ. f. ήσω, e diverſo progeniem recenſeo.

Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo.

Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. Ab

Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ ſeu opinionis. Ex ἀντὶ, & γνώμη.

Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium ſcriptum; (2) litera alia ſibi reſpondens.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, exſcriptio, deſcriptio, Gl. V. reſcriptum, ἀντιγραφαὶ, conſtitutiones, Ph. item accuſatio ejus, a quo ante reus factus ſis; denique lites, controverſiæ.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.

Ἀντίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcriptus; tranſcriptus, deſcriptus. Ab

Ἀντιγράφω, f. ψω, reſcribo, ſcripto reſpondeo.

Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicarius alicujus in ſumenda cœna, alterius loco in cœna ſuffectus. Ex ἀντὶ, & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀντιδεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, viciſſim amice excipio, viciſſim dextram porrigo, item viciſſim gratificor, liberaliter, comiter tracto.

Ἀντιδέρκομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀσκαρδαμυκτεῖν, *Ern.*

Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, viciſſim accipio.

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio, R.

Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim (ſimile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, Suic.

Ἀντιδιαβαίνω, viciſſim tranſeo mare.

Ἀντιδιαβάλλω, viciſſim criminor.

Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, diviſio in contraria, ut, virtus, vitium, &c. Ab

Ἀντιδιαιρέω, ῶ, in oppoſita divido, oppono.

Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, viciſſim ſerviens. Ex ἀντὶ, & διακονέω, *ſervio*.

Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrarie modo, v. c. narro.

Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo; metaph. replico, obtexo.

Ἀντιδιαστέλλω, diſtinguo. Hinc

Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, diſcrimen, differentia, diſtinctio.

Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra ſtatuo, ſeu decerno.

Ἀντιδιατιθέμενος, *contrario animo adfectus*, præſ. part. paſſ. verbi ἀντιδιατίθημι.

Ἀντιδιατίθημι, contrarie diſpono, repello, ulciſcor. Hinc ἀντιδιαθέμενος, reſiſtens, contrario

trario animo adfectus. Ἐν πρᾳότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, 2 Tim. 2, 25.

Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

Ἀντιδιέξειμι, contra enarro, diſſero.

Ἀντιδιεξέρχομαι, idem.

Ἀντιδιΐστημι, diſtinguo in contraria.

Ἀντιδίδοται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi

Ἀντιδίδωμι, f. ώσω, do viciſſim, rependo; (2) mutuo dare, cum ſc. uterque dat. (3) offero permutationem fortunarum. v. ἀντίδοσις. Ἃ δ᾽ ἀντιδοῦναι δεῖ σ᾽ ἀπαιτούσης ἐμοῦ, ἄκουσον, Eur. Hec. 278. Τὼ θεσμοφόρω δ᾽ ἡμῖν ἀγαθὴν τούτων χάριν ἀντιδοίτην, Ariſt. Θεσμ. ult.

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.

Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adverſatio, Gl. V. A præc.

Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad cauſam occurro, judicio me ſiſto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικῶ, adverſor, reluctor. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, Gl. V.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppoſitio litigantium inter ſe. Ab

Ἀντίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſarius in lite, litigans, contra aliquem; (2) hoſtis, adverſarius. Ex ἀντὶ, & δίκη, lis.

Ἀντιδιορύττω, contra cuniculos ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ ſum, contrarium dogma foveo; (2) glorifico.

Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, contrariam ſententiam habeo, vel ſequor; (2) refragor. Ab

Ἀντίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contrariæ ſectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ, & δόξα *opinio.*

Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ ſubjicitur & opponitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντὶ, & δέρας, *pellis.*

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forenſe actionis, qua is qui recuſat tributum vel munus impoſitum, propterea, quod id ſuas facultates ſuperet, defert alium, qui cenſum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris ſe cum illo facturum promittit. Sic eſt hæc vox accipienda in *Iſocratis* orat. περὶ ἀντιδόσεως, *Ern.* Ab ἀντιδίδομαι. Unde

Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium, medicamentum, quod adverſus malum aliquod datur.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui remedii gratia contra malum datur.

Ἀντίδοτος, ου, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.

Ἀντιδουλέω, viciſſim ſervio.

Ἀντίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui loco ſervi eſt; (2) viciſſim ſerviens, ſeu miniſtrans.

Ἀντίδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra ſonans. Ex ἀντί, & δοῦπος, *ſonus.*

Ἀντιδράω, f. άσω, viciſſim facio; (2) rependo.

Ἀντιδυσχεραίνω, contra iraſcor.

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio. Ex ἀντὶ, & δῶρον, *donum.*

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem & ex iiſd. ſcriptores eccl. de eulogiis utuntur.

Ἀντιδωροῦμαι, remuneror.

Ἀντιζηλοῦμαι, æmulor.

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem.

Ἀντίζεσθαι, *caſtra caſtris oppoſita habere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθίζεσθαι, a verbo ἀνθίζω.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo reſpondens; (2) adverſus, oppoſitus, Ex ἀντὶ, & ζυγός.

Ἀντιζυγόω, renitor.

Ἀντιθάλπω, viciſſim mutuo foveo.

Ἀντίη, *adverſa*, *Ion.* pro ἀντία, ab ἀντίος.

Ἀντίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquiparandus Deo, ſimilis Deo, divinus, ſemideus, *Il.* 1, 262.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, viciſſim colo & obſervo, mutua obſervantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppoſitio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra poſitus, oppoſitus. Ab eod.

Ἀντιθευσόμενος, *qui contra aliquem eſt curſurus*, f. 1. part. med. verbi ἀντιθέω.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, viciſſim premo, contra premo.

Ἀντίθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex oppoſito ſedens. Ex ἀντὶ, & θρόνος, *thronus, ſedile.*

Ἀντίθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, viciſſim, vel contra ſonans. Ex ἀντὶ, & θρόος, *clamor, tumultus.*

Ἀντιθύρετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicem januæ præſtans. Ex ἀντὶ, & θύρα, *janua.*

Ἀντίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, januæ oppoſitus, januæ obverſus. Ex iiſd.

Ἀντικαθίζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικάθημαι, in conſpectu hoſtium caſtra habeo; caſtra caſtris oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverſo colloco; (2) *in med.* ex adverſo ſedeo; (3) caſtra caſtris oppoſita habeo.

Ἀντικαθίστημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſtatuo, oppono; (2) ſubſtituo, ſufficio in locum alterius; ſubrogo, Gl. V. ἀντικαθίστησι, repræſentat Ph. ἀντικαθίσταμαι, ſuffero, ſufficio, Gl. V. ἀντικαθιστάμενος, altercator, Gl. V. Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, Heb. 12, 4.

Ἀντικακουργέω, ῶ, viciſſim malum infero, Suic.

Ἀντικακόω, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, viciſſim voco, invito. Μήποτε ϗ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, Luc. 14, 12.

Ἀντικανονίζω, contra canones conſtituo, vel decerno, Suic. Ex ἀντὶ, & κανὼν, *canon.*

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque os ventris. Ex ἀντὶ, & καρδία, *cor.*

Ἀντικαρτερέω, reſiſto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικαταλαμβάνω, e regione occupo.

Ἀντικαταλέγω, lego in locom aliorum; *de militibus.*

Ἀντικαταλείπω, viciſſim relinquo v. c. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. A ſeq.

Ἀντικατάλλαγμα, τὸ remuneratio, compenſatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto.

Ἀντικαταλλάσσω, permuto, Gl. V.

Ἀντικαταμύω, contra ſ. viciſſim conniveo.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naves.

Ἀντικαταπλήττω, viciſſim perterrefacio.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra diſputatio. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικαταστρατοπεδεύω, caſtra caſtris oppono.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ retentio. Ex ἀντὶ, & κατασχέω, *retineo.*

Ἀντικατατείνω, contra contendo, contra diſſero.

Ἀντικατατρέχω, viciſſim incurſionibus infeſto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ω, f. ήσω, viciſſim accuſo. Hinc

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accuſatio, recriminatio.

Ἀντικάτησθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθησθαι, a verbo ἀντικάθημαι.

Ἀντικατίζεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, a verbo ἀντικαθίζω.

Ἀντίκειμαι, f. είσομαι, ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum, oppoſitus ſum; obſto, refragor, officio, Gl. V. ἀντίκειται, obeſt, Gl. V. ἀντικείμενος, adverſarius, obtrectator, objectus, adverſus, Gl. V. ἀντικεῖσθαι, obeſſe, officere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, 1 Tim. 1, 10.

Ἀντικειμένως, *Adv.* more eorum, quæ oppoſita ſunt, ex oppoſito.

Ἀντικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, obvius; (2) adverſus, oppoſitus. Ex αντὶ, & κέλευθος.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, viciſſim jubeo; (2) contraria jubeo.

Ἀντίκεντρον, τὸ, par ſtimulo, ſtimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.

Ἀντικήδομαι, rurſus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo, viciſſim moveo.

Ἀντικιχράω, ῶ, viciſſim commodo.

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem viciſſim edo.

Ἀντικλαίω, contra, viciſſim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, *de radiis ſolis.*

Ἀντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. V. Ex ἀντὶ, & κλεῖθρον, *clauſtrum.*

Ἀντικλίνω, contra declino & dejicio; (2) ex adverſo adnuo.

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars ſuræ oppoſita, pars cruris anterior. Ph. tibia. Ex ἀντὶ, & κνήμη, *tibia.*

Ἀντικολάζω, viciſſim punio (2) contra ſupplicio adficio, ſc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, viciſſim adulor, adſentando par pari refero.

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim reporto; viciſſim recipio. Ex ἀντὶ, & κομίζω, *fero.*

Ἀντικομπάζω, contra, viciſſim me jacto.

Ἀντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ, & κοντός, *contus.*

Ἀντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulſus, ipſe repellendi actus; (2) conflictatio, colliſio. Ab

Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulſo.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo. Ex ἀντὶ, & κορύσσω, *galea armo.*

Ἀντικοσμέω, ῶ, viciſſim orno; (2) contra orno, inſtruo, apparo. Hinc

Ἀντικόσμησις, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, repulſus, impulſus contrarius, ſeu in contrariam partem; (2) obſtaculum. Ab

Ἀντικρούω, f. ούσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) reſiſto, repugno, diſſentio; (4) occupo, præter opinionem evenio.

Ἀντικρὺ, *Adv.* e regione contra; *Hom. Il.* 3, 359. (2) penitus; (3) aperte. Οὐ περιπλοκάς οὐδὲ παραγωγὰς ἀλλ᾽ ἄντικρυς ἔφη, Plut. Fab. Max. c. 3. Ab ἀντὶ.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτερίζω, contra, vel viciſſim funero.

Ἀντικτόνος, ον, viciſſim interficiens.

Ἀντικτυπέω, contra fragorem, ſtrepitum edo.

Ἀντίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſtrepens, contra ſonans. Ex ἀντὶ, & κτύπος, *ſonitus.*

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor, contra aliquid. Ex ἀντὶ, & κυμαίνω, *fluctuo.*

Ἀντικυρία, ας, ἡ, poteſtas oppoſita. Ex ἀντὶ, & κῦρος, *auctoritas.*

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, ſic dictus ab Anticyra.

Ἀντικύρσας, a. 1. part. act. verbi

Ἀντικύρω, f. ύρσω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo. Ex ἀντὶ, & κύρω, *incido.*

Ἀντικωλύω, impedio.

Ἀντιλαβεὺς, έως, ὁ, ſcuti fibula, vel uncus ſcuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω. Unde

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehenſio; (2) apprehenſionis anſa; (3) ſententia brevis hemiſtichio potiſſimum comprehenſa.

Ἀντιλάβοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαγχάνω, reſortior, vel viciſſim ſortior; (2) denuo judicio experior in eadem cauſa.

Ἀντιλάζομαι, prehendo.

Ἀντιλακτίζω, f. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, viciſſim accipio; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, *quo ſenſu uſitatius eſt med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod præterea ſignificat* (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capeſſo. Gl. V. ſuſcipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7)

opitulor, ſuſtineo cadentem, *cum genit.* Ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων. *Dem.* Κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντιλάβετο τοῦ θρόνου, Ariſt. Ran. 795. Ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, Luc. 1, 54.

Ἀντιλάμπω, f, ψω, e contrario, ſplendeo, ſ. fulgeo; (2) ſplendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V.

Ἀντιλεγόμενον, acc. part. præſ. paſſ. ab

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuſo; (3) ambigo; (4) altercor, diſſentio, reclamo, Gl. V. Κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι, contra hunc narrare, Ariſt. Lyſ. 809. Hinc

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, ſuntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*

Ἀντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, controverſus, dubius.

Ἀντιλέων, ὁ, ſimilis leoni.

Ἀντιλεσχαίνω, oggannio, adverſus aliquem effutire aliquid.

Ἀντιληκτικὸς, eſt genus verſus Iambici, ap. *Ariſtoph.*

Ἀντίληξις, εως, ἡ, qu. reſortitio, cum in cauſa ea, in qua v. c. ob vadimonium ante deſertum, damnatus ſis, iterum adverſus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω.

Ἀντιληπτέος, έα, έον, ſuſcipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ἡ, ὸν, ſuſceptivus, apprehenſivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehenſibilis; (3) ſuſtinendo, ſ. opitulando aptus.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defenſor, adjutor, propugnator. Ab eod.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, apprehenſio; (2) opitulatio, ſubſidium, patrocinium; (3) reprehenſio, objectio; (4) perceptio ſementis; (5) perceptio alicujus, commodi.

Ἀντιλίβανος, ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppoſitus, Ex ἀντὶ, & Λίβανος.

Ἀντιλιτανεύω, viciſſim ſupplico, R.

Ἀντιλόβιον, ου, τὸ, pars auris contra poſita λοβῷ. Ex ἀντὶ, & λοβὸς, quod vide.

Ἀντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιλογητικὸς, id. quod ἀντιλογικὸς, *Phav.*

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, diſputatio doctorum hominum, ſ. altercatio, convicium. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim, vel rurſum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

Ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars contentioſa & concertatoria Sophiſtarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, contradictorius; (2) refutandi peritus; (3) argutus. Ab eod.

Ἀντιλογικῶς, contra dicendi cauſa, contra dicentium modo.

Ἀντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀνλιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, Gl. V. ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντιλοιδόρει, 1 Pet. 2, 23.

Ἀντιλυπέω, ῶ, ήσω, viciſſim moleſtus ſum, viciſſim negotium faceſſo. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, moleſtia, quæ viciſſim alicui exhibetur.

Ἀντίλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lyræ reſpondens, lyræ conſonans. Ex ἀντὶ, & λύρα, *lyra.*

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Ex ἀντὶ, & λύτρον, quod idem ſignificat. Hinc

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adverſor.

Ἀντιμανθάνω, contra diſco; viciſſim diſco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium teſtor; (2) reclamo; (3) palam atteſtor. Ἀντιμαρτυρῶ πρὸς αἴσθησιν, Plut.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adverſus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab

Ἀντιμάχομαι, pugno adverſus aliquem; repugno, reluctor, adverſor. Ἀντιμάχεται τῇ κράσει, τούτω.

Ἀντίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pugnat adverſus aliquem; adverſarius. Ex iiſd.

Ἀντιμεθέλκω, f. έλξω, in contrariam partem traho. Τῇ ϗ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος, ſcil. βίος, Epigramm.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem tranſfero; (2) viciſſim loco moveo; ἀντιμεθίσταμαι, in locum diſcentis ſubeo. Ψηφίσματα ϗ νόμον ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι, Ariſt. Θεσμ. 369.

Ἀντιμειρακεύομαι, f. εύσομαι, viciſſim erga aliquem juveniliter, vel adoleſcentis more ago.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλλω, contra cunctor, viciſſim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, viciſſim queror & expoſtulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo reſiſtendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro alia poſitio. Ex ἀντὶ, & μέρος, *pars.*

Ἀντιμεσουρανέω, ῶ, in oppoſito cœli umbilico ſum.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in tranſitu. Ex ἀντὶ, & μεταβαίνω, *tranſeo.*

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ, & μεταβάλλω, *tranſmuto.*

Ἀντιμεταλαμβάνω, viciſſim accipio; (2) ſuſcipio, velut odium. Hinc

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ viciſſim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταλλεύω, id. quod ἀντιδιορύττω.

Ἀντιμεταῤῥέω, refluo.

Ἀντιμετασπάω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem tranſlatio, ſeu tranſmutatio. Ab ἀντιμεθίστημι, *in contrariam partem tranſfero.*

Ἀντιμετατάσσομαι, pugno, prælior contra aliquem..

Ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

Ἀντιμετέρχομαι, viciſſim ſeu contra ambio.

Ἀντιμετρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim metior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Luc. 6, 38.

Ἀντιμετρηθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remenſio.

Ἀντεμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam frontem habens. Ex ἀντὶ, & μέτωπον, *frons.*

Ἀντιμηνίω, f. ίσω, viciſſim iraſcor, ob illatam injuriam iraſcor.

Ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

Ἀντιμεχάνημα, remedium adverſus vim, fraudes, inſidias, machinationes.

Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hoſtium, h. c. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) ſimilis. Ex ἀντὶ, & μιμέω, *imitor.*

Ἀντιμισέω, ῶ, f. ήσω, contra odi. Κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεὶ, Ariſt. Lyſ. 820.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis reſpondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio. Ex ἀντὶ, & μισθὸς, *merces.*

Ἀντιμισθωτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt vice mercenarii, qui pro alio mercede eſt conductus. Ex iiſd.

Ἀντιμοιρέω, viciſſim ſortiri, i. e. partem accipere tantam, quantam alter accepit.

Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo, obvio, contra aliquem eo.

Ἀντίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarius in cantu, diverſi cantus. Ex ἀντὶ, & μολπή.

Ἀντίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſam formam imitans, *veluti ſpeculum.*

Ἀντιμυκάομαι, viciſſim mugio.

Ἀντιμυκτηρίζω, f. ίσω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo, viciſſim naſo ſuſpendo.

Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, contra ſeu viciſſim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

Ἀντινήχομαι, nato contra, ſeu adverſum.

Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adverſus legem repugnantia, legum inter ſe pugnantia, legum contrarietas, leges contrariæ. Ex ἀντὶ, & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀντινομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἀντινομίαν, habens legum contrarietatem.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adverſum.

Ἀντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim admoneo.

Ἀντίνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitum tergum habens. Ex ἀντὶ, & νῶτος, *tergum.*

Ἀντιξοεῖν, contrarium eſſe. A ſeq.

Ἀντίξοος, ου, *contr.* ἀντίξους, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus, adverſus, contrarius. Ex ἀντὶ, & ξέω, *rado, polio.*

Ἀντιξύω, f. ύσω, viciſſim ſcalpo, ſeu diſtringo, mutuum ſcabo.

Ἀντίον, *Adv.* ex adverſo, e regione, contra. Ab ἀντὶ.

Ἀντίον, ου, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, Gl. V. inſubulum, inſubula; (2) magnus malus, nauticus. Ab eod.

Ἀντιόομαι, οῦμαι, obſiſto, adverſor. Ἀντιοῦσθαι τοῖς τινὸς πράγμασι, τινὶ ἐς μάχην. Ἀντιοῦμαι τὸν βάρβαρον, Herodot. Ab

Ἀντίος, ία, ίον, adverſus, ex adverſo ſtans, qui eſt in conſpectu; (2) obvius.

Ἀντιοῦσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀντιόεσθαι, a verbo ἀντιόομαι.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contraria ſentiens. Ex ἀντὶ, & φρὴν, *mens.*

Ἀντιόω, ῶ, adverſor, repugno. Ab ἀντίον.

Ἀντιόων, præſ. part. act.

Ἀντιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e contrario compactus, ex adverſo fixus. Ex ἀντὶ, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis diſſenſio & repugnantia. Ab

Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, έος, remedium adverſus aliquid. Ex ἀντι, & πάθος, *adfectus.*

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) viciſſim jocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, puer jam adultus, adoleſcens, valde juvenis, Gl. V. pueraſter, juvenis. Ex ἀντὶ, & παῖς, *puer.*

Ἀντιπαίω, f, αίσω, contra percutio, viciſſim percutio, repercutio.

Ἀντιπαλαιστὴς, οῦ, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, reſiſto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, obluctator, adverſarius in lucta; (2) adverſarius, hoſtis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppoſitus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ, & πάλη, *lucta.*

Ἀντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπανουργέω, fraudes fraudi oppono.

Ἀντιπαραβάλλω, confero inter ſe, comparo, Ἀντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτοῦ ταῖς ἐκείνου πράξεσι, Plut. Hinc

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipſe actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, ſeu denunciationem de gravitate ex ipſo negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejuſque profeſſio, denunciatio, *Ern.* Ab

Ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγελία contradico; (2) competitor ſum alicui magiſtratum petenti; (3) denuncio, ſc. arma capere contra hoſtes.

Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio, Gl. V. replicatio, proſcriptio, perſcriptio. Ab

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, Ph. remancipo.

Ἀντιπαράγω, ex adverſo procedo; (2) hoſtium exercitum captans, cum exercitu ipſe adequito. Hinc

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio; (2) obtrectatio ſecundæ fortunæ.

'Αντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.

'Αντιπαράθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, qua aliquid cum alio contendimus, ſ. comparatio. Ex ἀντὶ, & ϖαρατίθημι.

'Αντιπαραινέω, viciſſim cohortor.

'Αντιπαρακαλέω, ῶ, in contrarium hortor, contra hortor.

'Αντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor ; (2) contraria ſuadeo.

'Αντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.

'Αντιπαραλυπέω, ῶ, viciſſim moleſtia adficio.

'Αντιπαραπλέω, viciſſim prӕternavigo ; (2) adverſus hoſtem tendens prӕternavigo.

'Αντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo.

'Αντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria. Ex ἀντὶ, ϖαρὰ, & σκευή.

'Αντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio ; acies contra inſtructa ; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. *Ern.* Ex ἀντὶ, & ϖαρίστημι, *ſiſto*.

'Αντιπαραστατικὸς, ἡ, ὀν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligenti explicatione ac demonſtratione.

'Αντιπαραστρατοπεδεύω, contra caſtra pono.

'Αντιπαραχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀντιπαρέχω, pro ἀντιπαραχέω, *retribuo*.

'Αντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa.

'Αντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra inſtruo : unde in voce med. apud Thucyd. lib. 1. ϗ οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντιπαρετάξαντο ὡς κωλύσοντες.

'Αντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio ; (2) comparatio, collatio. Ab

'Αντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo, prætendo.

'Αντιπαρατίθημι, contra pono, oppono ; (2) confero, *Acc. & Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τε ϗ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*

'Αντιπαραχωρέω, ῶ, alicui invicem cedo, Gl. V. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.

'Αντιπάρειμι, contra eo.

'Αντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.

'Αντιπαρεκτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem, v. c. murorum, aciei.

'Αντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes. Ex ἀντὶ, ϖαρὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco*.

'Αντιπαρέξειμι, hoſtium exercitum captans cum exercitu adequito ; (2) decedo invicem via alicui ; (3) adverſor ; (4) perſequor ; (5) ſubinde me oppono.

'Αντιπαρεξετάζω, contra diſquiro & perſcrutor, oppono ; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo.

'Αντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, Luc. 10, 31.

'Αντιπαρέχω, refero, retribuo.

'Αντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor, allocutionibus contrariis obſto ad conſolandum.

'Αντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. 'Αντιπαρήκει δὲ τοῖς εἰρημένοις ὁ ϖόντος, Ariſtot. de mundo.

'Αντιπαρῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *prætereo*.

'Αντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoveo.

'Αντιπαρίστημι, repræſento, Ph.

'Αντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim liberè loquor.

'Αντιπάσχω, contra patior, contrariam adfectionem habeo ; (2) viciſſim beneficio, adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπάσχειν ταῖς δυσ[illegible]. *Dioſc.*

'Αντιπαταγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo.

'Αντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco.

'Αντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & ϖελαργὸς, *ciconia*, quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur. Hinc

'Αντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod

'Αντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.

'Αντιπέμπω, f. ψω, remitto. 'Αντιπέμπουσι ταῖς φωναῖς ἦχον.

'Αντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, æquale repenſum, æqualitas viciſſitudinis, talio. Ab ἀντιπάσχω.

'Αντιπεπονθότως, *Adv.* oppoſite. Ab eod.

'Αντιπέραιος, αία, αῖον, ex adverſo ſitus. Οἳ τὴν ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι ἐνέμοντο, Hom. Il. 2, 635. Ex ἀντὶ, & ϖέραν *trans*.

'Αντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverſo, tranſ.

'Αντιπέρας, *Adv.* idem & ex iiſd.

'Αντιπέρηθεν, idem.

'Αντιπεριάγω, in contrarium converto, in diverſum circumago.

'Αντιπεριΐστημι, comprimo, coarcto, intra cohibeo ; & ϖεριΐσταμαι, comprimor, cohibeor ; (2) reſiſto contrario modo ; (3) circumobſiſto.

'Αντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector.

'Αντιπερισπασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab

'Αντιπερισπάω, ῶ, retraho, revoco ; (2) retracto ; (3) in contrariam partem vim convertere cogo.

'Αντιπερίστασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπεριΐστημι.

'Αντιπεριστρέφω, contrario, circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc

'Αντιπεριστροφὴ, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.

'Αντιπεριχωρέω, circumvenio hoſtem, circumeo a tergo.

'Αντιπεριψύχω, viciſſim perfrigero, ſ. refrigero.

'Αντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Hinc

'Αντιπερίασις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio.

'Αντιπεφάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφάω, *occido pro altero*.

'Αντίπετρος, ον, valde durus ut ſaxum ; ſaxi locum tenens.

'Αντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio.

'Αντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta, *Eurip. Ion.* 19, & 1338. & 1391. Ex ἀντὶ, & ϖήγνυμι.

'Αντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.

'Αντιπιέζω, f. έσω, viciſſim premo, prementem premo.

'Αντιπίμπλημι, rurſus, viciſſim impleo.

'Αντιπίμπρημι, viciſſim incendo. viciſſim uro.

'Αντιπίπτω, contra irruo, obnitor. Ὑμεῖς ἀεὶ τῷ ϖνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, 51. Ex ἀντὶ, & ϖίπτω, *ruo*.

'Αντίπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter, ſ. e ſimili materia fictus ; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & ϖλάσσω, *fingo*.

'Αντιπλέκω, retorqueo, Gl. V.

'Αντίπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contra latus, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, & ϖλευρά.

'Αντιπλέω, contra navigo, navi occurro.

'Αντιπληκτίζω, contra percutio.

'Αντιπλὴξ, ὁ ϗ ἡ, percuſſus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.

'Αντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario repleo, viciſſim impleo ; (2) vires exhauſtas repleo ; (3) ſuppleo quod deeſt.

'Αντιπλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ήξω, repercutio, referio.

'Αντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu & impulſu ; (2) æquabilitas, parilitas. Ex ἀντὶ, & ϖλέω, *navigo*, ſ. ϖλόος, *navigatio*.

'Αντιπνέειν, præſ. inf. act. verbi

'Αντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto ; (2) adverſus ſum. 'Αντιπνέειν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & ϖνέω, *flo*. Unde

'Αντιπνοὴ, reflatus, flatus contrarius.

'Αντίπνοια, ας, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.

'Αντίπνοος, *contr.* ἀντίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpirans adverſus, reflans.

'Αντιπνόως, *Adv.* in contrarium.

'Αντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, Ph. Ab ἀντίπους.

'Αντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor.

'Αντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio ; (2) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio ; ἀντιποιοῦμαι, vendico, mihi attribuo, adfecto, adſequi conor. Τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι, τῆς ἀρχῆς, τῆς τιμῆς, arrogare.

'Αντιποίησις, ἡ, ſtudium alicujus rei comparandæ, ut ἀρετῆς.

'Αντιποιούμενος, præſ. part. paſſ.

'Αντίποινον, ου, τὸ, pæna pro delicto. Ex ἀντὶ, & ϖοινὴ, *pœna*.

'Αντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus, bello laceſſitus viciſſim bello infeſto.

'Αντιπολέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex ἀντὶ, & ϖόλεμος, *bellum*.

'Αντιπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

'Αντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis inſtar exſtruere, ad oppugnandam urbem. Ex

'Αντίπολις, urbs urbi oppoſita & æmula.

'Αντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, a quo obſidebar antea.

'Αντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. adminiſtratione ; ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, Ph. Ex ἀντι, & ϖολιτεία.

'Αντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica ; (2) contrariam factionem ſequor ; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro ; (4) reclamo, refragor, intercedo. 'Αντιπολιτεύεσθαι τοῖς ϖαλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut.

'Αντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem ; (2) reſiſto, refragor.

'Αντιπορέω, idem.

'Αντιπορθέω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.

'Αντίπορθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus ex ulteriori parte freti. Ex ἀντὶ, & ϖορθμὸς.

'Αντίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens ; (2) oppoſitus, e regione ſitus. Ex ἀντὶ, & ϖόρος.

'Αντίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, adverſa veſtigia figens ; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, & πους, *pes*.

'Αντιπρακτικὸς, adverſarius, inimicus.

'Αντίπραξις, ἡ, refragatio, reſiſtentia. Ab

'Αντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra ſeu contraria facio, in contrarium laboro ; (2) reſiſto, repugno, renitor, Gl. V. officio.

'Αντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, & ϖρέσβευς. Hinc

'Αντιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, Gl. V.

'Αντιπρήσσειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a verbo ἀντιπράσσω.

'Αντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum. Ex ἀντὶ, & ϖροβάλλω.

'Αντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum. A præc.

'Αντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſ. progredior.

'Αντιπροῄεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροῄεισαν.

'Αντιπροθυμοῦμαι, curo alterum, alterius vice curo.

'Αντίπροικα, αν, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, & ϖροῖκα, *ſine mercede*.

'Αντιπροΐσχω, viciſſim do, retribuo. Heſ.

'Αντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco ; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari. Hinc

'Αντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti.

'Αντιπροπίνω, viciſſim propino.

'Αντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.

'Αντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario adgero.

'Αντιπροσελαύνω, e contrario parte adequito.

'Αντιπροσέρχομαι, e contraria parte, adcurro, accedo.

'Αντιπροσειπεῖν, reſalutare.

'Αντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.

'Αντιπροσρέω, reſaluto.

Ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo.

Ἀντιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam faciem habens; (2) contraria fronte alium adſpiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, *facies*.

Ἀντιπρότασις, ἡ, oppoſita propoſitio. Ab

Ἀντιπροτείνω, viciſſim porrigo, v. c. manum.

Ἀντιπροτίθημι, contra viciſſim propono, v. c. edicta.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui proram habet in aliquem converſam; (2) adverſus alicui, ſ. faciem obverſam alicui habens. Ex ἀντὶ, & πρώρα.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quum Caſus pro Caſu ponitur. Hinc

Ἀντιπτωικῶς, caſuum permutatione.

Ἀντίπυγος, ὁ ϗ ἡ, adverſas clunes habens.

Ἀντιπυκτεύω, repugno, adverſor, obluctor.

Ἀντίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitam januam, ſ. portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη.

Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

Ἀντίπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod turri opponi & comparari poteſt. Ex ἀντὶ, & πύργος.

Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.

Ἀντιρρητορεύω, contra concionor.

Ἀντιῤῥέπω, in contrariam partem vergo.

Ἀντιῤῥηθῆναι, contradici.

Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, contradictio, reſponſio contradicens alicui; (2) refutatio. Gl. V. altercatio, refragatio, controverſia. A præc.

Ἀντιῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. Ex iiſd.

Ἀντίῤῥινον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod ſemine ſit vituli naribus ſimili. Ex ἀντὶ, & ῥὶν, *naſus*. *Angl.* **Calves ſnout, Snap dragon.**

Ἀντιῤῥοπία, *Ion.* ἀντιῤῥοπίη, niſus in contrariam partem, æquilibrium.

Ἀντίῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, ſeu momentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ἀντὶ, & ῥέπω, *vergo*.

Ἀντιῤῥόπως, *Adv.* æquipollenter.

Ἀντισάζω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, & ἰσάζω, *æquo*.

Ἀντισέβομαι, viciſſim colo.

Ἀντισεμνύνομαι, f. ϋμαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia reſpondeo, gravitatem præ ſe ferenti pari gravitate occurro; (2) viciſſim glorior & me jactito.

Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quaſi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc

Ἀντισήκωμα, τὸ, contrapondium; remuneratio.

Αντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repenſio, remuneratio.

Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra ſignifico, ſignificationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adverſum futuri præſagium edo.

Ἀντισιωπάω, alternis ſilere, ut & alius loqui poſſit.

Ἀντισκώπτω, f. ψω, viciſſim mordacibus dictis inceſſo. Ex ἀντὶ, & σκώπτω, *cavillor*.

Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, Sophiſmatis certo contra, Sophiſmatis contra Sophiſtam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc

Ἀντισοφιϛὴς, οῦ, ὁ, qui contra Sophiſmatibus certat; (2) qui ingenioſis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui ſapienter oppugnat.

Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἰσόω, *æquo*.

Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abſtractio in diverſum: revulſionem medici vocant in arte ſuâ.

Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, cauſa diffidii vel diſcordiæ; (2) quicquid contra dicitur, vel dici poteſt, quicquid alicui opponitur, ut ſententia mutet, adverſatio, *Ern.*

Ἀντισπαϛικὸς, ἡ, ὸν, Antiſpaſtis conſtans:

Ἀντίσπαϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, in contrarium abſtractus; (2) contra nitens; (3) Pes Proſodicus, Syllaba brevi, duabus longis & iterum brevi conſtans. Ab

Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, ſeu vello, in diverſum averto; (2) contrarius ſum, repugno; (3) reprehendo. Ἀντέσπασε πέτρης σκιῦ, prehendit, Apollon. Ex ἀντὶ, & σπάω, *trabo*.

Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obſiſto.

Ἀντίσποδος, ου, ὁ ϗ ἡ, cineris vicem præſtans, qui eſt pro cinerula, ſ. ſpodio. Ex ἀντὶ, & σποδὸς, *cinis*.

Ἀντισποδάζω, obtrecto, Ph. (2) contra aliquem ſtudeo, ſtudio meo adverſor alicui.

Ἀντιϛαθμέω, ῶ, f. ήσω, rependo, e contrario pondero. Ex ἀντὶ, & ϛαθμὸς.

Ἀντιϛαθμίζω, f. ίσω, rependo, in æquilibrio repono, Gl. V. repenſo. Ab

Ἀντίϛαθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquale pondus habens, æqualis ponderis; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu paris momenti. Ex ἀντὶ, & ϛαθμὸς, *libra, ſtatera*.

Ἀντιϛὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίϛημι.

Ἀντιϛασιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel ſequor. Ex ἀντὶ, & ϛάσις, *factio*. Hinc

Ἀντιϛασιαϛὴς, οῦ, ὁ, qui eſt contrariæ factionis:

Ἀντιϛάσιος, ejuſdem ponderis par.

Ἀντιϛασιώτης, ου, ὁ, qui eſt contrariæ factionis.

Ἀντίϛασις, εως, ἡ, reſiſtentia, obluctatio, renixus, obſtaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίϛημι. Hinc

Ἀντιϛατέω, ῶ, f. ήσω, obſiſto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factioſus ſum; factiones cogo.

Ἀντιϛάτης, ου, ὁ, reluctator, adverſarius.

Ἀντιϛατικὸς, ἡ, ὸν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens.

Ἀντίϛερνον, ου, τὸ, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, & ϛέρνον, *pectus*.

Ἀντιϛῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀντίϛημι.

Ἀντιϛήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, ſeu firmamentum contra quidpiam. Ab

Ἀντιϛηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.

Ἀντιϛοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppoſitus ſum e regione:

Ἀντιϛοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum oppoſita collocatio. Ab

Ἀντίϛοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, e regione oppoſitus; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, & ϛοῖχος, *ordo*.

Ἀντιϛοίχως, *Adv.* oppoſita ſerie.

Ἀντίϛομος, ου, ὁ ϗ ἡ, os, ſeu faciem adverſam habens. Ex ἀντὶ, & ϛόμα, *os*.

Ἀντιϛρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio contra aliquem; (2) adverſor alicui, repugno; ἀντιϛρατεύομαι, adverſus milito, Gl. V. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιϛρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, Rom. 7, 23.

Ἀντιϛρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) ſum hoſtium dux. Ab

Ἀντιϛράτηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. V. proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hoſtium imperator.

Ἀντιϛρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra ex adverſo metor.

Ἀντιϛρατοπέδευσις, ἡ, caſtrametatio adverſus caſtra hoſtium.

Ἀντιϛρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorſus ago, ſeu repello. Hinc

Ἀντιϛροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, converſio retrorſum, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars.

Ἀντίϛροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus, e regione ſitus, obverſus. Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverſo reſpondens; (4) æquipollens.

Ἀντιϛρόφως, *Adv.* converſo, reciproce; (2) contrario modo.

Ἀντισυγκρίνω, comparo.

Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogiſmo refuto. Hinc

Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogiſmus contrarius.

Ἀντισυμποσιάζω, rurſus convivio accipio.

Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim conſentio.

Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.

Ἀντισφάττω, viciſſim occido.

Ἀντισχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc

Ἀντισχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejuſdem figuræ.

Ἀντίσχειν, pr. inf. act. v. ἀντίσχω.

Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, ſeu corroboro, obfirmo; (2) obnitor; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ δὲ ἀντισχυρίζεσθαι πρὸς ἀμφότερα, Plut.

Ἀντισχύω, f. ύσω, obniter viribus, contra nitor, obluctor, reſiſto.

Ἀντίσχω, teneo ante, oppono. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν ὠκυμόρων, Odyſſ. 22, 74.

Ἀντισώζω, f. ώσω, viciſſim ſervo; (2) inſtauro.

Ἀντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.

Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, qui declinat, adverſatur.

Ἀντιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.

Ἀντιτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paris, ſeu æqualis eſt ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, & τάλαντον.

Ἀντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo; (2) virere facio, alo. Οὓς ὁ γεραιὸς αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ, Il. 24, 280. *Ion.* pro ἀντιθάλλω.

Ἀντιταμίας, ου, ὁ, proquæſtor.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio adverſus hoſtem; (2) repugnantia. Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.

Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obſiſtentia. Ab ἀντιτείνω.

Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverſo inſtruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς κἀγαθοῖς, τινὶ περὶ τινος, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6.

Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, ſeu traho; (2) viciſſim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppoſitus ſum. Ἀντιτείνειν τινι, τὶ ἀντί τινος, πρὸς τί.

Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex ἀντὶ, & τειχίζω, *munio*. Hinc

Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppoſita.

Ἀντιτέρπω, f. ψω, viciſſim delecto, viciſſim delectationem adfero.

Ἀντίτευχος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarius. Ex ἀντὶ, & τεῦχος, *inſtrumentum*.

Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.

Ἀντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἀντίτεχνος.

Αντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc

Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:

Ἀντίτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ, & τέχνη, *ars*.

Ἀντιτίειν, *luere*, præſ. inf. act. verbi ἀντιτίω.

Ἀντιτίθημι, ex adverſo pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται, refertur, Ph. Ἀντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλεία, λίθους ἀντὶ τῶν λίθων. Ex ἀντὶ, & τίθημι, *pono*.

Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim honoro; (2) contra æſtimo. Ἀντιτιμῆσαι τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ δὲ τινος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Hinc

Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit, multa, quam reus ſibi contra actorem ſtatuit.

Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem aliquis viciſſim punit, qui viciſſim pœnas luit. Ab ἀντιτίω.

Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim punio, pœnas repoſco.

'Αντιτινάσσω, viciſſim percutio. concutio.

'Αντιτίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo:

'Αντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio:

'Αντίτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, viciſſim punitus, viciſſim pœnam paſſus. Ab

'Αντιτίνω, f. ίσω, viciſſim punio, ſeu ulciſcor, viciſſim pœnas ſumo; (2) *in Paſſ.* viciſſim pœnas luo.

'Αντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adverſor alicui ſumpta audacia, audacter obſiſto.

'Αντίτολμος, ον, adverſarius.

'Αντίτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.

'Αντιτοξεύω, contra ſagittas mitto.

'Αντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν, Il. 5, 337.

'Αντιτος pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, viciſſim punitus. Τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο παιδὸς ἐμοῦ, Hom. Il. 24, 213.

'Αντιτρέφω, f. ψω, viciſſim alo, alimenta reddo.

'Αντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem.

'Αντιτριτανύω, rependo, compenſo.

'Αντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſequor. Γυναικὸς ἄρ' ἀντιτέτυξο, Il. 8, 163.

'Αντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, reſiſto:

'Αντιτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:

'Αντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, aſperitas; (3) contrarietas, Ph. repercuſſio:

'Αντίτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus, & figura; (2) exemplum ex alio expreſſum. Ab

'Αντίτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, aſper; (3) contrarius, adverſarius; (4) eandem formam & figuram habens, ſimilis. Ex

'Αντιτύπτω, repercutio, Gl. V.

'Αντιτύπως, *Adv.* repercuſſione, cum repercuſſione; (2) cum renixu; (3) dure, aſpere.

'Αντιτύχοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. v. ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτεύχω, *conſequor.*

'Αντιφάρμακον, ου, τὸ, reſiſtens venenis, antidotum, quod venenis reſiſtit; Ph. remedium. Ex ἀντὶ, & φάρμακον, *venenum.*

'Αντίφασις, εως, ἡ, contradictio. Ab ἀντίφημι.

'Αντιφατικὸς, ἡ, ὸν, contradictorius. Ab eod.

'Αντιφάω, f. άσω, occido loco alterius. Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, Il. 13, 447. Αἴθ' ἅμα πάντες Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι, Il. 24, 254.

'Αντιφερίζω, obviam me offero; (3) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν, Il. 21, 357. Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει, Heſiod. Θεογ. 609.

'Αντιφερίξαι, *obviam ſe obtuliſſe*, a. 1. inf. act. *Poët. & Dor.* pro ἀντιφερίσαι.

'Αντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ viciſſim a marito ſponſæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, & φερνή.

'Αντιφέρω, oggero, regero, Gl. V. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, reſiſto. Οὔτι ποτ' ἀντιφέροντο μάχῃ, contra ferebantur, Il. 5, 701. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, reſiſti, Il. 1, 589.

'Αντιφερίζω, idem; (2) par ſum ut ἰσοφ.

'Αντιφεύγω, alterius loco ſugio, in exilium eo.

'Αντίφημι, contradico.

'Αντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) viciſſim ſonum edo; Gl. V. reſpondeo, reclamo.

'Αντίφθεγμα, τὸ, Echo.

'Αντίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, viciſſim ſonum edens; (2) contrarium ſonum edens. Ex ἀντὶ, & φθόγγος, *ſonus.*

'Αντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, viciſſim amo.

'Αντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς, Theoc. 12, 16. Ab ἀντιφιλέω.

'Αντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Ἀντιφιλοδοξοῦντες οἱ τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται πρὸς τὸν Ἀσδρούβαν, Polyb. Ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω.

'Αντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, ex adverſo contendo; (2) pertinaciter & contentioſe reſiſto.

'Αντιφιλοσοφέω, contraria ſtatuo, doceo, contrariæ ſectæ addictus ſum.

'Αντιφιλοσοφία, ας, ἡ, ſecta philoſ. alteri contraria. Ab

'Αντιφιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecta contrariæ addictus, philoſophus alteri contraria defendens.

'Αντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, invicem certo, ſeu contendo; (2) ex adverſo largior; (3) munificentia cum aliquo certo.

'Αντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim amanter complector.

'Αντιφλέγω, viciſſim illuſtro, R.

'Αντιφονεύω, viciſſim interficio.

'Αντίφονος, ου, ὁ ϗ ἡ, cædem compenſans; (2) qui pro cæde rependitur. Ex ἀντὶ, & φόνος, *cædes.*

'Αντιφορικῶς, idem quod ἀντιφραστικῶς.

'Αντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum abſporto. Ex ἀντὶ, & φορτίζω, *onero.*

'Αντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc

'Αντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio; Ph. adverſitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario dicitur.

'Αντίφραξις, εως, ἡ, obſtructio, oppoſitio. Ab

'Αντιφράσσω, vel άττω, f. ξω, contra obſtruo, obſtructioni obſtructionem oppono; (2) obſtruo; (3) oppono. Ἐκλείπει ἡ Σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ, Alex. Aphr.

'Αντίφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt loco cuſtodis; (2) contrariam, aut æqualem cuſtodiam habens. Ex ἀντὶ, & φρουρὸς, *cuſtos.*

'Αντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua cuſtodia, cuſtodia quæ fit ex altera parte.

'Αντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel viciſſim cuſtodio; ἀντιφυλάσσομαι, viciſſim caveo.

'Αντιφυτεύω, f. εύσω, viciſſim gigno.

'Αντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) reſpondeo; (5) conſtituo me ſoluturum, expromitto. Hinc

'Αντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) ſonus contrarius; (3) expromiſſio; pecunia conſtituta, Ph.

'Αντιφωνία, ας, ἡ, reſponſio; (2) ſonus contrarius:

'Αντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Pſalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua ſacerdoti chorus reſpondet. Ab

'Αντίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra ſonans; (2) reſpondens; (3) qui eſt contrariæ vocis, diſſonus. Ex ἀντὶ, & φωνὴ, *vox.*

'Αντιφωτισμὸς, οῦ, ὁ, adverſum lumen, i. e. quod ſit ante oculos poſitum.

'Αντιχαίρω, pariter gaudeo.

'Αντιχαλεπαίνω, obſævio, contra ſævio; (2) viciſſim ſuccenſeo.

'Αντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab

'Αντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio. Ex ἀντὶ, & χάρις, *gratia.*

'Αντιχασμάομαι, ῶμαι, viciſſim oſcito.

'Αντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, & χεὶρ, *manus*, quod ſolus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, ſ. quod oppoſitus eſt & adverſus manui.

'Αντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria ſciſco ſuffragia ferendo, refragor. Hinc

'Αντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, ſuffragatio contraria.

'Αντίχθων, ονος, ἡ, oppoſita pedibus noſtris terra, terra antipodum. Ex ἀντὶ, & χθών.

'Αντίχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, contrarias chordas habens, contrarium ſonum chordis edens; (2) contrarius; (3) conſonus, reſpondens. Ex ἀντὶ, & χορδὴ, *chorda.*

'Αντιχορηγέω, ῶ, ſum antichoragus, in choragio certo.

'Αντιχόρηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, ſive choragi aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt ſuo ſumtu. *Ern.* Ex ἀντὶ, & χορηγός.

'Αντιχορία, ας, ἡ, oppoſita chori pars; (2) quod oppoſita chori pars canit. Ex ἀντὶ, & χορὸς, *chorus.*

'Αντιχρᾷν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, *ſufficio.* Unde

'Αντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus.

'Αντίχριστος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius.

'Αντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore poſitio. Ex ἀντὶ, & χρόνος, *tempus.*

'Αντιχρονισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſdem.

'Αντιψάλλω, pſallo viciſſim; (2) alteri in pſallendo reſpondeo; (3) plaudo viciſſim. Τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, Ariſt. Av. 225. Hinc

'Αντίψαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viciſſim canitur, ex adverſo reſpondens carmini.

'Αντιψέγω, viciſſim invideo.

'Αντίψηφος, adverſarius, qui alteri refragatur.

'Αντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra ſtatuo, ſeu ſciſco; Gl. V. refragor.

'Αντίψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicem animæ præſtans, qui pro altero ſe devovet & mori cupit; (2) qui pro anima, ſ. vita datur. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, *anima.*

'Αντιψύχω, f. ξω, viciſſim refrigero.

'Αντιωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι.

'Αντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρῴαν κτῆσιν Αἰγισθος δόμων ἀντλεῖ, Soph. El. 1304. Οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἄντλος.

'Αντλημα, ατος, τὸ, hauſtus; (2) vas ad hauriendum; (3) perfuſio. Ab ἀντλέω.

'Αντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.

'Αντλήσαντες, *qui hauſerunt*, nom. pl. part.

'Αντλησις, εως, ἡ, hauſtus, actio hauriendi.

'Αντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, hauſtrum. Ab eod.

'Αντλητὴρ, ῆρος, ὁ, hauſtor. Ab eod.

'Αντλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

'Αντλία, ας, ἡ, ſentina; (2) miniſterium & pœna hauriendi ſentinam; Gl. V. hauſtus:

'Αντλίον, ου, τὸ, hauſtrum:

'Αντλον, ου, τὸ, ſentina. Ab

'ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, ſentina; (2) mare; (3) manipulorum acervus.

'Αντοικοδομέω, alterius loco ædifico, ſi vel collapſum ſit, vel periculum ſit ne diruatur, v. c. murus in obſidione.

'Αντοικοδομία, extructio muri talis.

'Αντοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo habitans.

'Αντοικτίζω, f. ίσω, e diverſo, vel viciſſim miſereor.

'Αντοικτείρω, idem.

'Αντοίομαι, contra aliter opinor.

'Αντολὴ, *ortus*, *Poët.* pro ἀνατολή.

'Αντομαι, occurro, obvius fio; (2) ſupplico. Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι, Ariſt. Θεσμ. 986. Διπλόος ἤντετο θώρηξ, Il. 4, 133. Ab ἄντα.

'Αντομματέω, ῶ, obnitor, obſiſto, Suic. Ex ἀντὶ, & ὄμμα, *oculus, adſpectus.*

'Αντόμνυμι, f. ἀντομόσω, contra juro, juro viciſſim, propriè de juramento calumniæ.

'Αντομνύω, idem. Hinc

'Αντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſatoris.

'Αντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro viciſſim, adhortor. Ex ἀντὶ, & ὀμόω, *juro.*

'Αντονομάζω, f. άσω, tranſnomino, nomen commuto; (2) contra alium nomino. Hinc

'Αντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.

'Αντοργίζομαι, viciſſim iraſcor.

'Αντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra fodio; (2) e diverſo, vel contrario fodio.

'Αντορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, viciſſim vel contra ſalto, ſaltationem alterius imitor, ut ſimiæ faciunt. Ex ἀντὶ, & ὀρχέομαι, *ſalto.*

Ἀντοφείλω, f. οφειλήσω, ſeu ὀφλήσω, p. ὠφείληκα, ſeu ὤφληκα, viciſſim debeo, debitor ſum alicui ob acceptum aliquod officium.

Ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, contra intueor; (2) obluctor, obnitor, audacter contra eo, non timeo. Ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 15.

Ἀντόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, adverſis oculis intuens, obtuens; (2) oppoſitus oculis. Ex iiſd.

Ἀντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio. Ab ἀντέχω.

Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

Ἀντραῖος, αία, αῖον, cavernoſus. Ab ἄντρον.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris verſatur. Ab eod.

Ἀντροδίαιτος, ὁ ϗ ἡ, in ſpeluncâ vivens.

Ἀντροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, antri formam habens. Ex ἄντρον, & εἶδος, *forma*.

ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, antrum, caverna, ſpelunca.

Ἀντροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in antris natus. Ex ἄντρον, & φύω, *naſcor*.

Ἀντροχαρὴς, ὁ ϗ ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens.

Ἀντρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, antris plenus, cavernoſus. Ab ἄντρον.

Ἄντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.

Ἀντυγωτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab ἀντυγόω, *illo modo colligo*.

ἌΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus ſummæ ſellæ currûs, e quo habenæ ſuſpendi poſſunt, ſi currus ſiſtendus ſit, *Ern.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, *Hom. Il.* 5, 262. Ph. ἄντυγες, clitellæ.

Ἀντυπουργεῖν, *viciſſim inſervire*, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπουργέειν.

Ἄντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.

Ἀντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri reſpondens. Ex ἀντὶ, & ᾠδή.

Ἀντῳδὸς, οῦ, ὁ, qui cantu mutuo reſpondet, qui occinit. Ex ἀντὶ, & ᾠδὸς, *cantor*.

Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor.

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.

Ἀντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, viciſſim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ, & ὄνομα, *nomen*. Hinc

Ἀντωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad pronomen pertinens, pronominalis, reperitur & ἀντωνυμιακός.

Ἀντωνυμικῶς, uſu Pronominis, pronominaliter.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor:

Ἀντώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obtuens; (2) adverſus:

Ἀντωπὸν, *Adv.* adverſa facie, e regione, ex adverſo. Ab

Ἀντωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ex adverſo intuens; (2) ſplendidus. Ex ἀντὶ, & ὤψ, *oculus*.

Ἄντωσις, εως, ἡ, occurſus; (2) repulſus. Ab ἄντω, *obvio*, vel ἀντωθέω, *repello*.

Ἀντωφιλέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, contumeliæ expers. Ex α priv. & ὕβρις, *contumelia*.

Ἀνυγίαστος, ον, inſanabilis. Ab α priv. & ὑγιάζομαι.

Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ, vel α pleon. & ὑγραίνω, *madefacio*.

Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ, & ὑδρεύω, *aquor*.

Ἀνύδρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non rigatus. Ex α priv. & ὑδρεύω, *rigo*.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab

Ἄνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aridus, ſiccus, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.

Ἀνύδρων, *arentium*, gen. plur. ab ἄνυδρος.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω.

Ἀνύκτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, non caliginoſus, Suic. Ex α priv. & νύκτερος, *nocturnus*.

Ἄνυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſilva carens, non ſilvoſus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia*, *ſilva*.

Ἀνυμέναιος, ου, ἡ, carens honoribus nuptialibus, juſtos hymeneos non paſſa. Ex α priv. & ὑμέναιος.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, 1. pl. imp. ind. act. *Dor. & per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.

Ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ, & ὑμνέω, *celebro hymno*.

Ἀνύμφευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, innupta. Ex a priv. & νυμφεύω, *nubo*.

Ἄνυμφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α priv. & νύμφη.

Ἀνυπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſons, innocens. Ex α priv. & ὑπαίτιος, *noxius*, *ſons*.

Ἀνύπαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non exſiſtens, commentitius; (2) qui in rerum natura eſſe nequit. Ex α priv. & ὑπάρχω, *exſiſto*. Unde

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, eſſentiæ privatio.

Ἀνύπεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immitis, non cedens. Ex α priv. & ὑπείκω, *obedio*.

Ἀνυπεξαιρέτως, ſine exceptione.

Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſuperabilis; inexſuperabilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. & ὑπερβάλλω, *ſupero*.

Ἀνυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, ſummopere, vehementiſſime.

Ἀνυπερήφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime ſuperbus, R. Ex α priv. & ὑπερήφανος, *ſuperbus*.

Ἀνυπέρθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui differri & procraſtinari nequit. Ex α priv. & ὑπερτίθημι, *differo*. Hinc

Ἀνυπερθέτως, *Adv.* ſine mora, abſque dilatione & cunctatione. Gl. V. incunctanter.

Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. & ὑπεύθυνος, *reus*.

Ἀνυπευθύνως, *Adv.* cum ſummâ libertate agendi, quæ velis, ut rationi reddere nemini cogare, ita ut non ſis obnoxius; (2) libere quaſi nemini ſis obnoxius.

Ἀνυπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. & ὑπήκοος, *obediens*.

Ἀνύπηνος, ου, ὁ, imberbis. Ex α priv. & ὑπήνη, *barba*.

Ἀνυπηρέτητος, ου, ὁ ϗ ὁ, miniſtris carens. Ex α priv. & ὑπηρέτης, *miniſter*.

Ἀνυπόδατος, *Dor.* pro ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas:

Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, non ſum calceatus. Ab

Ἀνυπόδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non calceatus, qui eſt nudis pedibus. Ex α priv. & ὑποδέω.

Ἀνυπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſuggeſtus; (2) non ſuppoſitus, non ſpurius. Ex α priv. & ὑποτίθημι, *ſuppono*.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, & οἰστός.

Ἀνυποίστως, *Adv.* ita ut ſufferri nequeat, intolerabiliter.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime ſimulatus, non fucatus, Gl. V. non fictus, ſincerus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, *ſimulo*.

Ἀνυποκρίτως, ſine ſimulatione.

Ἀνυπομένητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, Gl. V.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuſtineri nequit, intolerabilis, it. impatiens. Ex α priv. & ὑπομένω.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſuſpicans; (2) non ſuſpectus; non proviſus.

Ἀνυπονοήτως, *Adv.* non ſuſpicioſe; (2) non ſuſpecte; inopinato & inſperato.

Ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans. Ex α priv. & ὑπόπτομαι.

Ἀνύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, & *act.* nihil mali de aliquo cogitans.

Ἀνυπόπτως, *Adv.* citra ſuſpicionem.

Ἀνυποσημείωτος, ον, non annotatus.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis; (2) cujus impetus ſuſtineri nequit; (3) Theologis, qui non poteſt ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens. Ex α priv. & ὑφίστημι, *ſubſiſto*.

Ἀνυπόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in dicendo nihil timet, aut veretur, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. & ὑποστέλλομαι.

Ἀνυποστόλως, *Adv.* ſine timore, liberè; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.

Ἀνυπόστρεπτος, ον, idem quod

Ἀνυπόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, irremeabilis, irreparabilis, Ph. Ex α priv. & ὑποστρέφω, *reverto*.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, refractarius, Gl. V. indomitus. Ex α priv. & ὑποτακτός.

Ἀνυποτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non cenſus, non æſtimatus; (2) cui lis æſtimata non eſt, mulcta, vel pœna non æſtimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, v. c. inſolentia, impietas. Ex α priv. & ὑποτιμάω, *cenſeo*, *æſtimo*.

Ἀνυποτιμήτως, *Adv.* impune; (2) licenter, liberè.

Ἀνύπουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſimulatus, ſincerus; ſine ſuſpicione; ſine vitio occulto; propriè ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος.

Ἄνυπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus celeriter confecit, Heſ. Ex ἀνύω, *perficio*, & πούς.

Ἀνυσάμαν, *confeci*, 1. ſing. a. 1. ind. med. *Dor. & Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω.

Ἀνύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act.

Ἄνυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, R. Ab ἄνυσις, & ἔργον.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἀνυσίμως, *Adv.* efficaciter, ſtrenue, perfecte.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, Gl. V. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. V. *Hom. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum. Ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, qui *perfecit*, *Poët.* pro ἀνύσας.

Ἀνυστέον, perficiendum. Ab eod.

Ἀνυστικὸς, ἡ, ὸν, efficax, effectum magnum habens. Ab eod.

Ἀνυστὸς, ἡ, ὸν, qui effici poteſt, facilis, promptus. Ab eod.

Ἄνυτο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἀνύτω, & ἀνύττω, idem quod ἀνύω.

Ἀνυφαίνω, retexo, Gl. V. Ex ἀνὰ, & ὑφαίνω.

Ἀνύφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, rudis, non textus, intextus, Gl. V. Ex α priv. & ὑφαντὸς, *textus*.

Ἀνύφαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, non arenoſus. Ex α priv. & ὕφαμμος, *arenoſus*.

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, ſublevo. Ex ἀνὰ, & ὑψόω, *erigo*.

ἈΝΥΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prorſum, confero; (3) impleo, (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, conſumo, *in med.* feſtino; (2) impetro; (3) conſequor, lucror. Σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον, Soph. Trach. 323. Τοῦδ' εὐφημοσύνα κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀραγὰν, id. Phil. 1135. Οὐ γὰρ ὀΐω τούτου γε ζώοντος ἀνυσσέσθαι τάδε ἔργα, perfectum iri, Odyſſ. 16, 373.

ἌΝΩ, *Adv.* ſurſum, ſupra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄνω, ſuperior ſuperius; ἄνω τε ϗ κάτω, ſurſum & deorſum. *Eurip. Bacch.* 740.

Ἀνῶ, *deſeram*, ſ. *deſeruerim*, 1. ſing. a. 2. conj. act. verbi ἀνίημι, pro ἀνέω, *deſero*.

Ἄνωγα, 1. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, a verbo ἀνώγω.

Ἀνωγέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀνώγειν.

Ἀνώγεον, ου, & ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum. Ab

Ἀνώγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ἄνω, & γῆ, *terra*.

Ἀνωγέω, ſuadeo. Ab

Ἀνωγὴ, ἡ, juſſum, adhortatio. Ab ἀνώγω.

Ἀνώγηθι, 2. ſing. pr. imp. act. v. ἀνώγημι.

Ἀνῶγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀνοίγω.

Ἄνωγεν, *jubebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠνώγεον, a verbo ἀνωγέω.

ἈΝΩΓΩ, jubeo, hortor, ſuadeo, inſtigo. Τί δῆτ' ἄνωγας; Soph. Phil. 53. Σιωπῇ λαὸν ἀνώγει, Il. 2, 280.

Ἄνωγον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνωγον.

Ἄνῳδος, non canens, *Epith.* avis.

Ἀνώδινος, ου, ὁ ϗ ἡ, partus dolores non ſentiens; doloris expers. Ex α priv. & ὠδίν.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, doloris carentia. Ab

Ἀνώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, doloris expers; (2) ἡ quæ dolores partus non ſentit, ſine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex α priv. & ὀδύνη, *dolor*.

Ἀνωδύνως, *Adv.* ſine dolore. Ab ἀνώδυνος.

Ἄνωθεν, *Adv.* deſuper ſuperne, e loco ſuperiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rurſum; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores noſtri, omnino veteres, antiqui, priſci. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, ſurſum impello; (2) repello, retrudo. Οἱ μὲν ἀνώσαντες πλοῖον εἰς πόλιν, Odyſſ. 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τὴν πόλιν, objectare, Thuc. Ex ἀνὰ, & ὠθέω, *pello*. Hinc

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus; (2) repulſio.

Ἀνωϊστὶ, *Adv.* clam, inopinato, inſperato. Λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ, οὐλομένης ἀλόχοιο, *Hom. Od.* 4, 92. Ab

Ἀνώϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inopinatus, improviſus. Τοῦ δ᾽ ἄρ᾽ ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεὺς, *Hom. Il.* 21, 39. Ex α priv. & οἴομαι.

Ἀνωϊστεὶ, *Adv.* inopinato, præter opinionem.

Ἀνωΐχθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Dialyſin* pro ἀνῴχθην, ab ἀνοίγω.

Ἀνῷκται, *apertus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex α priv. & ὄλεθρος, *perditio*.

Ἀνωλόφυρτος, ον, indefletus. Ab α priv. & ὀλοφύρομαι.

Ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non planus, ſalebroſus, confragoſus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex α priv. & ὁμαλὸς, *planus*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, aſperitas; (2) inæqualitas; (3) inconſtantia.

Ἀνώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνωμαλής.

Ἀνωμαλότης, ητος, id. quod ἀνωμαλία.

Ἀνωμάλως, *Adv.* ſalebroſe; (2) inæqualiter, inæquabiliter.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio.

Ἄνωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, humero carens. Ex α priv. & ὦμος, *humerus*.

Ἀνωμοτὶ, *Adv.* ſine jurejurando. Ab

Ἀνώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra jusjurandum. Ex α priv. & ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνῶν, præſ. part. act. v. ἀνόω, pro ἀνύω.

Ἄνωνις, Dioſcorid. anonis, herbæ genus, *Angl.* Reſt-harrow, or Camock.

Ἀνωνόμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaſi innominabilis, nefandus; (2) qui ſine nomine eſt. Ex α priv. & ὀνομάζω, *nomino*.

Ἀνωνυμὶ, & ἀνωνυμεὶ, *Adv.* ſine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers nominis, ſine nomine; (2) non nominatus, incelebris; ἀνώνυμα, etiam dicuntur, quæ narrantur, ſuppreſſo nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium ἀνώνυμον. Ex α priv. & ὄνομα, *nomen*.

Ἀνῶξαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀνώγω.

Ἄνωξις, εως, ἡ, juſſum. Ab ἀνώγω.

Ἀνώπιον, ου, τὸ, locus editior & a conſpectu ſemotus. Ex α priv. & ὤψ, *oculus*.

Ἀνωρθώθην, *in altum erectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνορθόω, *ſurrigo*.

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas. Ab ἄνωρος.

Ἄνωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) immaturus, precox. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*.

Ἀνώροφος, ὁ ϗ ἡ, tectum non habens. Ab α pr. & ὄροφος, *tectum*.

Ἀνωῤῥόθια, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam navis marginem attollitur. Ex ἄνω, & ῥόθος.

Ἀνώῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum vergens, reſupinus. Ex ἄνω, & ῥοπὴ, *inclinatio*.

Ἀνωρύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex ἀνὰ, & ὠρύομαι, *ululo*.

Ἀνωσάμενος, part. a. 1. med. v. ἀναθέω, pro ἀνωθέω, *propello*.

Ἀνῶσαι, *retuliſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀνοῖσαι, a verbo ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero*.

Ἀνώτατος, η, ον, ſummus, ſupremus, Gl. V.

Ἀνωτάτω, *Adv.* in ſupremo loco. Ab ἄνω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὀν, ſupernus, Ph. al. Gl. V. ſuperans. Ab

Ἀνώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. V. Ab ἄνω.

Ἀνωτέρω, ſuperius. Ab ἀνώτερος.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inutilis; infructuoſus, incommodus, Gl. V. ἀνωφελῆ, irrita, Ph. (2) damnoſum. Ex α priv. & ὠφελέω, *juvo*.

Ἀνωφέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iiſd.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutileter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adſcenſus, acclivitas. Ab

Ἀνωφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens. Ex ἄνω, & φέρω.

Ἀνώφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurſum tendens. Ex ἄνω, & φοιτάω, *eo*.

Ἀνωφορέω, ſurſum fero, veho.

Ἀνώφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀνωφερής.

Ἀνῷχα, 1. ſing. perf. indic. act. v. ἀνοίγω.

Ἄνωχθε, *jubete*, pro ἀνώχθητε, *Eurip. Herc. fur.* 241. A verbo ἀνώγημι, *jubeo*.

Ἄνωχθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Syncopen* pro ἀνώγηθι, *Hom. Il.* 10, 63.

Ἀνώχθω, *jubeto*, 3. ſing. præſ. imper. act. *per Sync.* pro ἀνωγήθι, *Hom. Il.* 11, 189.

Ἀνώχυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, non munitus, intutus, indefenſus. Ex α priv. & ὀχυρός.

Ἄξαιμι, *fregerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*.

Ἄξας, a. 1. part. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἄξε, *age*, pr. imp. v. poëtici ἄξω pro ἄγω.

Ἄξεια, *fregerim*, 1. ſing. a. opt. act. *Æol.* pro ἄξαιμι, a verbo ἄγω, *frango*.

Ἄξεινος, *ſine hoſpite*, *Poët.* pro ἄξενος.

Ἀξεναγώγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ductus ab hoſpite, non receptus. Ex α priv. & ξεναγωγέω, *hoſpitor*.

Ἀξενία, ἡ, inhoſpitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

Ἄξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine hoſpite; (2) inhoſpitalis; (3) cui non eſt hoſpes, a quo ſuſcipiatur. Ex α priv. & ξένος, *hoſpes*.

Ἄξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, radendo non politus. Ex α priv. & ξεστὸς, *raſus*.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æſtimatio, juſtum pretium. Ab ἄξιος.

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, admiratione dignus; (2) fide dignus; Gl. V. memorabilis; ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile, Gl. V. Ex ἄξιος, & ἀγαστὸς, *admirabilis*.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀκούω, *audio*.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἄξιος, & ἀκροάομαι, *audio*.

Ἀξιαφήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος, & ἀφήγησις.

Ἀξιεπαίνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus laude. Ex ἄξιος, & ἔπαινος, *laus*.

Ἀξιεπιθύμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἄξιος, & ἐπιθυμέω, *deſidero*.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus amore, amabilis. Ex ἄξιος, & ἐράω, *amo*.

Ἀξιεῦμαι, *dignum cenſeo*, 1. ſ. pr. indic. med. *Dor.* pro ἀξιοῦμαι, ab ἀξιόομαι.

Ἀξινάριον, ου, τὸ, parva aſcia; Gl. V. dolabella. Dim. ab

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, aſcia, dolabra, ſecuris. Εἵλετο καλὴν ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Hom. Il.* 12, 612.

Ἀξινίδιον, ου, τὸ, aſcia parva. Dim. ab ἀξίνη.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per ſecures. Ex ἀξίνη, & μαντεία, *divinatio*.

Ἀξιοβίωτον, dignum vivere. Ex ἄξιος, & βιωτὸς, *vitalis*.

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, deplorandus, lacrimabilis.

Ἀξιεπιθύμητος, ον, appetitione, ſtudio dignus, amabilis.

Ἀξιέργος, ον, pretio dignus aliquo.

Ἀξιόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione; (2) optabilis. Ex ἄξιος, & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἄξιος, & ζηλόω, *æmulor*.

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus admiratione. Ex ἄξιος, & θαυμάζω, *admiror*.

Ἀξιοθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpectatu dignus, ſpectabilis. Ex ἄξιος, & θεάομαι, *ſpecto*.

Ἀξιοθέητος, *Ion.* pro ἀξιοθέατος.

Ἀξιόθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex ἄξιος, & θρῆνος.

Ἀξιοκοινώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus quocum communicemus, dignus, cujus conſortium expetamus. Ex ἄξιος, & κοινωνέω.

Ἀξιόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex ἄξιος, & κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος, & λέγω, *dico*. Unde

Ἀξιόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adſpernandus, magni pretii. Ph. honeſtus, egregius; ἀξιόλογον, operæ pretium. Gl. V. ἀξιολογώτατος, digniſſimus, perfectiſſimus, Ph.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, præſtanter, ita ut ſit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex ἄξιος, & μακάριστος, *beatus*.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alicui pugnando reſiſtere poteſt, par viribus. Ex ἄξιος, & μάχομαι, *pugno*.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισὴς, ὁ ϗ ἡ, odio dignus:

Ἀξιομίσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἄξιος, & μισῶ, *odi*.

Ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. V. Ex ἄξιος, & μνημονεύω, *memoro*.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, victoria dignus. Gl. V. ἀξιόνικον, palmarium. ἀξιονικότερος, *Herodot.* Ab ἄξιος, & νίκη, *victoria*.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, ſpecies, auctoritas fide digna. Ph. honeſtas. Ab

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fide dignus, gravis; (2) veriſimilis, haud impar fidei, certus, Ph. ſeverus, honeſtus, idoneus. Ex ἄξιος. & πίστις, *fides*.

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide ſit dignum.

Ἀξιόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex ἄξιος, & ποινή.

Ἀξιοπραγία, ἡ, rerum honeſtarum ſuſceptio, actio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab ἀξιοπρεπής.

Ἀξιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex ἄξιος, & πρέπω, *convenio*.

Ἀξιοπρεπῶς, digne, decore.

Ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

ἈΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens; (3) ſalubri pretio parandus.

Ἀξιόσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus conſideratione, ſeu animadverſione, conſiderandus. Ex ἄξιος, & σκέπτομαι, *conſidero*.

Ἀξιοσπούδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus ſtudio, dignus quem ſtudioſe ſectemur. Ex ἄξιος, & σπουδάζω, *ſtudeo*.

Ἀξιοστρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατηγικὸς, ον, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀξιοστράτηγος, idem.

Ἀξιοτέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, probatus ſufficientibus argumentis. Ex ἄξιος, & τεκμαίρω.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

Ἀξιοτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pretioſus, Ph. Ex ἄξιος, & τιμῶμαι, *æſtimo*.

Ἀξιόχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſolvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) ſatis magnus & amplus. Ex ἄξιος, & χρέος, *debitum*, *munus*, &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum cenſeo, dignor; (2) peto, poſtulo; (3) exiſtimo, puto; (4) ſtatuo, inſtituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξιοῦν, opinio; ἀξιοῦμαι, mereo, Gl. V. dignus habeor; ἀξιωθῇ meruerit, Ph. Ἀξιούμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, τῆς βουλῆς, τιμωρίας, τῶν δωρεῶν, τοῦ ἐπακούειν, πάντων πρὸς σοῦ βουλημάτων. Οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων, Soph. Phil. 61. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρός σε ἐλθεῖν, Luc. 7, 7. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, Heb. 3, 3. Ab ἄξιος. Hinc

Ἀξίωμα, ατος, τὸ dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, Ph. (2) enunciatio, effatum

effatum, pronunciatum ; (3) voluntas ; (4) ſupplex oratio, preces.

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus ; (2) dignatione & majeſtate venerandus ; honorarius, Gl. V. in precibus conſumtus, ſc. ſermo, &c. *Ern.*

Ἀξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate ; (2) pro axiomate, axiomatice.

Ἀξίως, *Adv.* merito, digne, prout dignum eſt ; (2) ſatis levi & ſalubri pretio. Ab ἄξιος.

Ἀξιώσεια, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a verbo ἀξιόω. Unde

Ἀξίωσις, εως, ἡ, petitio, oratio, poſtulatio, deſiderium, rogatio, poſtulatum, Gl. V. (2) dignatio, prærogativa, Gl. V. (3) opinio, imprimis de ſe, virtutibuſque ſuis ; (4) ſignificatio, vis verborum ; (5) ſalutatio honorifica, omninoque honos, qui alteri habetur.

Ἄξιφος, enſe carens, quod ſine gladio peragitur.

Ἀξόανος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſculptili imagine carens, Ex α priv. & ξόανον, *ſculptum, politum.*

Ἀξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἄγω.

Ἆξον, 2. ſing. a. 1. imp. act.

Ἀξονήλατος, ον, agitatus. Ex ἄξων, & ἐλαύνω.

Ἀξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

Ἄξοος, ου, ὁ καὶ ἡ, non politus. Ex α priv. & ξέω, *rado, polio.*

Ἀξυγκρότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus non eſt ; (2) qui conflari, ſeu cogi nequit. Ex α priv. & συγκροτέω.

Ἀξύλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quem nemo lignatum ivit, e quo nemo ligna collegit. Ex α priv. & ξυλεύω, *lignor.*

Ἀξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

Ἀξύλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, unde nemo ligna petiit. Ab

Ἄξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lignoſus, ligno carens ; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, *Hom. Il.* 11, 155. Ex α priv. vel intenſ. & ξύλον, *lignum.*

Ἀξύμϐλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conferendus ; (2) quod intelligi non poteſt, de quo nemo poteſt conjecturam facere. Ἀξύμϐλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph. Trach. 707. Ab α priv. & συμϐλητὸς, vel ξυμϐλητός.

Ἀξύνετος, vid. Ἀσύνετος.

Ἄξυρος, ου, ὁ, irraſus, Gl. V. intonſus, Ex α. priv. & ξύρομαι, *rador.*

Ἄξυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, irraſus, Gl. V. rudis. Ex α priv. & ξύω, *rado.*

Ἄξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, axis, *Hom. Il.* 16, 378.

Ἄοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἄοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine nodis, enodis ; (2) ramoſus, plenus ramorum ; (3) nodoſus ; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intenſ. & ὄζος, *nodus arboris.*

Ἀοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus ; (2) carmen ; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάει, Odyſſ. 10, 227. Ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ, Odyſſ. 5, 61. Ab eod. Unde

Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebris, decantatus.

Ἀοιδοθέτης, ου, ὁ, poëta, qui componit cantilenas, Ex ἀοιδὴ, & τίθημι, *pono.*

Ἀοιδομάχος, ὁ, qui cantando certat.

Ἀοιδόπολος, ου, ὁ, qui verſatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, *carmen,* & πολέω.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor ; (2) poëta ; (3) cantus peritus. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhabitatus, inhabitabilis, Gl. V. Ab

Ἄοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, domo carens ; (2) extorris ; (3) pauper. Ex α priv. & οἶκος.

Ἄοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, vagus. Ex α priv. & οἴμη, *via.*

Ἀοινέω, vino abſtineo, non utor.

Ἀοινία, ἡ, abſtinentia a vino.

Ἄοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, vino carens ; (2) abſtemius. Ex α priv. & οἶνος, *vinum.*

Ἀοκνία, ἡ, ſtrenuitas,

Ἄοκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, impiger ; (2) intrepidus ; indefeſſus, Gl. V. Ex α priv. & ὄκνος.

Ἀόκνως, *Adv.* impigre. Ab ἄοκνος.

Ἀολλέω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ δ' ἄρ ἀόλλησαν (alii ἀόλλισαν) κατὰ ἄστυ γεραιάς, Il. 6, 287.

Ἀολλήδην, *Adv.* confertim, ſimul. Ab

ἈΟΛΛΗ͂Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, confertus, congregatus ; ἀολλέες, conferti, denſi.

Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ, Il. 19, 54.

Ἄοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

Ἄοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus ; (2) inviſibilis. Ex α priv. & ὄψ.

Ἄοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

ἌΟΡ, ſ. ἄορ, ορος, τὸ, enſis, Gl. V. ſpatha.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α priv. & ὁράω.

Ἀόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſibilis ; (2) quem nefas eſt videre ; (3) *act.* qui non videt.

Ἀοράτως, *Adv.* inviſibiliter. Ab ἀόρατος.

Ἀοργησία, ας, ἡ, vacuitas ab iracundia, lenitudo. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

Ἀόργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non iraſcitur, aut iraſci ſolet. Ex iiſd.

Ἀοργήτως, *Adv.* ſine ira, lente, leniter.

Ἄορες, ων, αἱ, mulieres ; (2) tripodes.

Ἀοριστaίνω, hæſito, dubito. Ab ἀόριστος. Unde

Ἀοριστέω, ῶ, f. ήσω, indefinitus ſum.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀοριστικὸς, ἡ, ὸν, indefinitus. Ab eod.

Ἀόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. & ὁρίζω.

Ἀορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, avibus carens ; (2) Avernus, lacus. Ex α priv. & ὄρνις, *avis.*

ἈΟΡΤΗ͂, ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a ſiniſtro cordis ſinu oritur.

Ἀορτηθεὶς, ſuſpenſus, appenſus, affixus, a. 1. paſſ. ab ἀορτεῖσθαι, *ſuſpendi.*

ἈΟΡΤΗ͂Ρ, ὁ, lorum ſeu funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc

Ἄορτρον, τὸ, pars pulmonis utrimque ſuſpenſa.

Ἄορτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind paſſ. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀόρχης, ὁ, cui teſticuli exſecti ſunt, Eunuchus. Ex α priv. & ὄρχις.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris carentia, odor nullus ; (2) odor malus, fætor. Ab

Ἄοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers ; (2) odore gravis & fœtidus ; (3) *Subſt.* ὁ idem quod ἀοσμία. Ex α priv. & ὀσμή.

Ἀοσσέω, auxilior, *Steph.* Unde

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat ἄνευ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulſus, ſed ſponte.

Ἄουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæſus. Ex α priv. & οὐτάω,

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv. & ὄχλος, *turba.*

Ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turba & moleſtia vacat. Ex iiſd.

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, viſus, expers, cæcus. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

Ἀπαγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγείλατε, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio ; (2) recitatio, quæ fit memoriter ; (3) phraſis ; (4) oratio ; (5) notatio, explicatio. Ab

Ἀπαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro ; (2) pronuncio ; (3) enuncio ; (4) memoriter recito ; (5) ſalutem nuncio ab aliquo ; ἀπήγγειλεν, retulit, Ph. a. ἀπηγγέλθη, relatum eſt, Ph. a. 1. paſſ. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω *nuncio.* Hinc

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

Ἀπαγγελτικὸν, οῦ, τὸ, enunciatio. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, renunciativus, enunciativus, commemorans, explicans.

Ἄπαγε, *Adv.* apage, apageſis ; (2) aufer ; (3) abſit, ne feceris. Ex ἀπὸ, & ἄγε.

Ἀπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui compactus non eſt. Ex α priv. & ἐπάγην a πήγνυμι.

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ἀπαγινεῖν φορτία, ἀργύριον, φόρον, pendere tributum, Herodot. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

Ἀπαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκάλαι.

Ἀπαγκυλόω, curvo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, & ἄγκων, *cubitus.*

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, dehoneſto. Ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, *illuſtro.*

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio.

Ἀπαγορευτικὸς, prohibitorius, vetans.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico, interdico, renuncio, ſuccumbo, Gl. V. ἀπαγορεύει, execrat, Ph. ἀπηγορευμένον, interdictum, Ph. ἀπηγορευμένος, inteſtabilis, Ph. Ἀπαγορεύειν τινὶ φόνον· πρὸς τοὺς πόνους. abhorrere ; μὴ στεφανοῦν. Κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι, Ariſt. Θεσμ. 797.

Ἀπαγρεύω, eripio, aufero, propriè quidem venatione.

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte reddo, èffero, exaſpero ; ἀπαγριοῦμαι, efferor, exaſperor. Ex ἀπὸ, & ἄγριος, *agreſtis.* Hinc

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores ruſticos reducor.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus venator, Heſ. Ex ἀπὸ, & ἄγρα, *venatio.*

Ἀπαγχονέω, et

Ἀπαγχονίζω, f. ίσω, ſtrangulo, ſuffoco.

Ἀπάγχω, f. άγξω, idem. *in med.* ſtrangulare ſe, laqueo ſibi gulam frangere ; (2) ita ægro animo aut irato eſſe, ut parum abſit, quin tibi laqueo vitam finias. Ὁ μὲν λύε νεϐρὸν ἀπάγχων, Odyſſ. 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο, Matt. 27, 5. Ex ἀπὸ & ἄγχω.

Ἀπάγω, f. άξω, abduco, avoco ; (2) abduco in carcerem, ad ſupplicium ; (3) reduco ; (4) pendo, ſolvo. Ἀπάγειν τινὰ ἐπὶ τὴν βουλὴν, deducere in ſenatum ; τινὰ τῆς ἐπιθυμίας, abducere ; φόρον, δασμὸν, pendere ; οἴκαδε, reducere. Κλαύσετ' ἄρα ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι, Ariſt. Θεσμ. 924. Εἴ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ, Soph. Phil. 979. Μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, Act. 24. 7. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.* Hinc

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio ; (2) abductio in carerem ; (3) reductio ; (4) penſio tributi ; (5) reductio, ut reductio ad impoſſibile, ad abſurdum ; (6) libellus, quo quis magiſtratui aperit, aliquem in judicium eſſe rapiendum.

Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ, expulſor, abductor.

Ἀπαδεῖν, *diſplicere,* ſ. *diſplicuiſſe,* a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.

Ἄπαδις, ἡ, vis mentis, providentia, ap. Pind.

Ἀπάδω, in cantu diſcrepo ; (2) diſſentio, diſcrepo ; ἀπάδει abhorret, diſcrepat, ἀπάδων, abhorrens, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ᾄδω, *cano.*

Ἀπαειρόμενος, *diſcedens,* part. præſ. med. verbi ἀπαείρω, *diſcedo.*

Ἀπαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* diſcedo. Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ, Il. 21, 563. Ab ἀπὸ, & ἀείρω.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem. Ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, *reddo immortalem.*

Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, conſecratio, relatio in deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas ; (2) indolentia ; (3) ſtupor. Ab ἀπαθής.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens paſſionum & adfectuum animi perturbatione, unde & placidus, lenis, velut ἔρως ἀπαθής ; (2) illæſus ; (3) nullis malis obnoxius ; (4) expers, & immunis alicujus rei ; (5) non commotus. Ex α priv. & πάθος, *adfectus animi.* Hinc

Ἀπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. impatibilis, patiendi neceſſitati non obnoxius.

Ἀπαθῶς, *Adv.* ſine ulla paſſione, ſ. adfectu ut ἀπαθῶς ὁρᾷν, non amore capi ejus quam videas.

Ἀπαὶ, *Præpoſ. Poët.* a, ab. pro ἀπό.

Ἀπαιγειρόομαι, in alnum commutor. Ab αἴγειρος.

Ἀπαιδαγώγητος, ὁ καὶ ἡ, qui regi nequit ; (2) indocilis, intractabilis ; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. & παιδαγωγία.

'Απαιδαγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Απαιδαγωγήτως, *Adv.* ſine inſtitutione ; (2) indocte, imperite.

'Απαιδευσία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia. Ex α priv. & παιδεύω, *inſtituo.* Unde

'Απαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.

'Απαιδεύτως, *Adv.* imperite, indocte.

'Απαιδία, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.

'Απαιδοτρίβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus ; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, *puer*, & τρίβω, *exerceo.*

'Απαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.

'Απαιθριάζω, f. άσω, ſub dio ago ; (2) ſereno, ſerenum reddo. Ex ἀπὸ, & αἴθριος,

'Απαιθύσσω, ventilo, concutio facem, ſc. ignis excitandi cauſa.

'Απαίνυμαι, aufero. Τίον δ' ὡς ἐνενόησεν 'Αλέξανδρος, θεοειδὴς τεύχε' ἀπαινύμενον 'Απισάονος, Il. 11, 582. Κῦδος ἀπαίνυτο, Il. 15, 595. Ex ἀπὸ, αἴνυμαι, *capio.*

'Απαιολάω, & έω, decipio, fraudo, Eur. I, 549. Ab αἰόλος.

'Απαιόλη, ης, ἡ fraus. *Ariſtoph. Nub.* 1144.

'Απαιόλημα, τὸ, idem.

'Απαιόλησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, uſura, &c.

'Απαιρεθεῖν, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ. a verbo ἀφαιρέω.

'Απαιρερημένοι, *fraudati*, nom. plural. partic. perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἀφῃρημένοι.

'Απαίρω, tollo, aufero ; (2) diſcedo, abeo, ſolvo, diſcedo navi ; (3) morior. 'Ημεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ, diſcedimus, Eur. Med. 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας, a patria, Luc. "Οταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, Luc. 5, 35.

'Απαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, liberis carens. Ex α priv. & παῖς, *puer.*

'Απαίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, infauſtus, inauſpicatus, mali auguris, obſcœnus, Ph. Ex ἀπὸ, & αἶσα, *ſors, fatum.*

'Απαισίως, infauſtè.

'Απαΐσσω, f. ξω, proſilio cum impetu ; (2) abeo. Κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα ϗ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῇξαν τῆς ἐμῆς, reſiluerunt, Soph. Aj. 447. Ex ἀπὸ, & ἀΐσσω, *proſilio.*

'Απαισχύνομαι, pudorem exuo.

'Απαιτέω, ῶ, f. ήσω, reputo, poſtulo, exigo. 'Απαιτεῖν τι παρά τινος, τινὰ ἀργύριον. Ταῦθ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς, τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν, Soph. Phil. 361. Εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο μεῖζον ἀπαιτήσειας, Il. 23, 593. Hinc

'Απαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

'Απαιτητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus. Ab eod.

'Απαιτητικὸς, ἡ, ὸν, repetens, agens repetitorem. Ab eod.

'Απαιτίζω, f. ίσω, poſtulo. exigo. Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη, Odyſſ. 2, 78. Ab ἀπαιτέω.

'Απαιωρέω, ῶ, ἀπαιωροῦμαι, immineo, impendeo, dependeo. 'Επὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', Heſiod. 'Ασπ. 234. Ex ἀπὸ, & αἰωρέω, pro αἴρω, *tollo.*

'Απακοντίζω, f, ίσω, jaculor.

'Απακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate ; (2) ſtudioſe exquiro ; (3) exacte reſpondeo. Ex ἀπὸ, & ἀκριβὴς, *accuratus.*

'Απακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco.* Unde.

'Απακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ablatus, abductus.

'Απαλα, *mollis*, *Dor.* pro ἀπαλὴ, ab ἀπαλὸς.

'Απάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucta invictus, inſuperabilis, R. Ex α priv. & παλαιστὴς.

'Απαλαίστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, palæſtræ imperitus. Ex α priv. & παλαίστρα, *palæſtra.*

'Απαλαλκέμεν, *Dor.* pro ἀπαλαλκεῖν.

'Απαλάλκοι, 3. ſing. a. 1. opt. act. Ab 'Απαλάλκω, arceo, depello. 'Ως οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι, Il. 22, 348.

'Απάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, induſtria carens ; (2) conſilii inops ; (3) difficilis. Ex α priv. & παλάμη, *ars, via.*

'Απαλάομαι, ῶμαι, deerro, vagor, 'Αυτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη χώρῃ ἄιδρις ἐὼν, Heſiod. 'Ασπ. 400. Ex ἀπὸ, & ἀλάομαι, *erro.*

'Απαλγέω, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere deſino ; (2) animum deſpondeo. "Οιτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, Eph. 4, 19.

'Απαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.

'Απάλειψον, 2. ſ. a. 1. imp. act. Ab

'Απαλείφω, f. ψω, deungo ; (2) deleo, oblitero. Δίκῃ δ' ἀπάλειψον ἄμυναν, Phocyl.

'Απαλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, a quo malum depelli non poteſt, Ex ἀπὸ, ἀλέξω, *depello*, & κακὸν, *malum.*

'Απαλέξω, paopulſo, repello ; (2) auxilior. 'Αλλα κεν ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, Il. 24, 371. Ex ἀπὸ, & ἀλέξω, *depello.*

'Απαλεύομαι, devito, evito, effugio. Ex ἀπὸ, & ἀλεύω, *vito.*

'Απαληθεύω, f. εύσω, vera prædico.

'Απαλήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάομαι.

'Απαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. 'Ουδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, Il. 8, 405, & 419. Ex ἀπὸ, & ἀλθέω, *curo.*

'Απαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus & delicatus. Ab ἁπαλὸς, *mollis, tener.*

'Απαλλαγὴ, ῆς, ἡ, diſceſſus, migratio ; (2) reconciliatio ; (3) liberatio.

'Απαλλακτικὸς, ἡ, ὸν, liberandi vim habens, ſalutaris.

'Απαλλακτικῶς, ἔχειν, liberari, defungi velle.

'Απαλλὰξ, *Adv.* viciſſim.

'Απαλλαξείω, defungi cupio, volo diſcedere, liberari. Deſiderativum a fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, *diſcedo.* 'Απαλλαξείοντες τοῦ Μηδικοῦ πολέμου, Thuc.

'Απάλλαξις, εως, ἡ, diſcedendi facultas. Ab

'Απαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo ; (2) libero ; (3) amoveo, dimoveo ; (4) tollo e medio ; (5) defungor vita ; ἀπαλλάσσομαι, abeo, diſcedo ; ἀπηλλαγμένος, liberatus, perf. part. paſſ. ἀπηλλαγη, diſceſſit, a. 2. paſſ. 'Απαλλάττειν ἀπό τινος, diſcedere ; ἐκ τῆς χώρης, τινὰ τῆς ὀφθαλμίας· ἀπαλλάττεσθαι δουλοσύνης, τῶν κακῶν, ἐς τα οἰκια. Δίκαιος εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph. Antig. 496. Μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοὶ, Id. El. 294. 'Απήλλαγμαι φόβου πρὸς τῆσδε, quod ad hanc ibid, 785. Καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, omiſſis, ibid. 1349.

'Απαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno ; ἀπηλλοτριωμένος, abalienatus, Gl. V. p. part. paſſ.

'Απηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ισραὴλ, Epheſ. 1, 12. Hinc

'Απαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.

'Απαλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, mollem comam habens.

'Απαλοάω, ῶ, f. ήσω, idem quod ſequens ἀπαλοιάω. Ex ἀπὸ, & ἀλοάω, *trituro.*

'Απαλοιάω, ῶ f. ήσω, contero, confringo ; (2) tero, trituro. 'Αμφοτέρω δὲ τένοντε ϗ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησεν, Il. 4, 522. Ex ἀπὸ, & ἀλοιάω, *tero, trituro.*

'Απαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.

'ΑΠΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus.

'Απαλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex ἀπαλὸς, & σὰρξ, *caro.*

'Απαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities. Ab ἀπαλὸς.

'Απαλοτρεφὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, delicate nutritus, ſaginatus. Ex ἀπαλὸς, & τρέφω.

'Απαλοφόρος, ον, delicatis veſtibus utens.

'Απαλόφρων, molli animo præditus. Ab ἀπαλὸς, & φρὴν.

'Απαλόχροος, *contr.* ἀπαλόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, cute tenera, & molli præditus. Ex ἀπαλὸς, & χρόα, *cutis.*

'Απαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio, Gl. V. mollio, mollifico ; ἀπαλύνομαι, molleſco, Gl. V. Ab ἀπαλὸς.

'Απαλῶς, *Adv.* molliter ; (2) delicate.

'Απαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitero, demolior, everto, ſolo æquo.

'Απαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.

'Απαμάω, f. ήσω, meto, abſcindo. 'Απ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες, Odyſſ. 21, 300. Ab ἀπὸ, & ἀμάω, *meto.*

'Απαμβλύνω, hebeto, obtundo. Ὧν ἄρη μὲν ἀπαμβλύνεται, Hom. Hymn. ad ſacerd. Samiam, v. 4. Ex ἀπὸ, & ἀμβλύνω.

'Απαμβρότω, aberro, deerro. Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ, Il. 16, 466. Ex ἀπὸ, & ἀμβρότω, pro ἀβροτέω.

'Απαμείβετο, 3. ſing. imp. ind. med. verbi

'Απαμείβομαι, f. ψομαι, reſpondeo. Τὸν δ' αὖτ' 'Αινείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε, Il. 20, 199. Ex ἀπὸ, & ἀμείβω, *reſpondeo.*

'Απαμείρω, ſeparo, privo, aufero, *paſſ.* privor ; (2) expers ſum, careo. 'Εννάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων, Heſ. Θ. 801.

'Απαμελέω, ῶ, negligo, prorſus negligo.

'Απαμέρδω, privo.

'Απαμμένος, *ſuſpenſus*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφαμμένος, a verbo ἀφάπτω.

'Απαμπίσχω, exuo.

'Απαμύνω, propello, arceo ; (2) reſiſto. "Ως ὁ μὲν 'Αιτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, Il. 9, 593. ἀπαμύνασθαι τὴν πενίαν, Herodot. 'Ο δὲ οὐκ ἀπαμύνετο χερσι, Odyſſ. 11, 578.

'Απαμφιάζω, veſtimenta detraho, nudo, ſpolio.

'Απαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem.

'Απαμφίσκω, idem. Ex ἀπὸ, & ἀμφίσκω.

'Απαναίνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀπηνήνατο.

'Απανήνασθαι, a. 1. inf. med. Ab

'Απαναίνομαι, reſpuo, renuo, recuſo, rejicio ; ἀπαναίνεται, aſpernatur, Ph. 'Ρηΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν, Heſiod. 'Εργ. 452. Θεοῦ εὐνὴν Odyſſ. 10, 297.

'Απαναισχυντόομαι, impudenter attento ; ἀπηναισχύντησε, depuduit, Ph. a. 1.

'Απαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor.

'Απαναλίσκω, f. αλώσω, abſumo, detero, erogo. Ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω. Hinc

'Απανάλωσις, ἡ, conſumtio.

'Ανανάστασις, εως, ἡ, migratio, tranſmigratio. Ab ἀπανίστημι.

'Απανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo ; ἀπανδροῦμαι, virilitatem, ſeu viriles annos adſumo.

'Απάνευθε, *Adv.* ſine, procul, ſeorſim. Ex ἀπὸ, & ἄνευ, *ſine.*

'Απανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarceſco, florem amitto, flore exuor. Hinc

'Απάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio ; (2) florum marcor & fluxus.

'Απανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Hinc

'Απανθισμὸς, οῦ, ὁ, linea ſubtilis & viſum effugiens.

'Απανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo ; (2) torreo, aſſo ; (3) anthracas, ſ. piſces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ, & ἄνθραξ, *carbo*, ſ. *piſcis genus.* Hinc

'Απανθρακὶς, ίδος, ἡ, piſcis genus cui convenit aſſatio ; (2) placentæ, ſeu lagani genus.

'Απανθράκισμα, ατος, τὸ, quidvis toſtum in prunis.

'Απανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo, exuro.

'Απανθρωπεύομαι, inhumaniter, vel crudeliter ago.

'Απανθρωπία, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab

'Απάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, crudelis ; (2) hominum frequentia carens.

'Απανθρώπως, *Adv.* inhumaniter, crudeliter.

'Απανισταμένης, *diſcedentis*, pr. part. med. f. g.

'Απανιστάω, ῶ, idem quod

'Απανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, ſurgere facio ; ἀπανίσταμαι, ſurgo, exſurgo, diſcedo, migro. 'Απανίσταμαι ἀπὸ τῆς πόλιος, Herodot. Ex ἀπό & ἀνίστημι.

'Απάνουργος, ον, tenuis, non exquiſitus.

'Απανούργως, ſimpliciter, tenuiter, ſine arte multa.

'Απαντᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν, a verbo ἀπαντάω.

'Απανταχῆ, *Adv* ubique, paſſim. Ab ἅπας.

'Απανταχόθεν, *Adv.* undique, undiquaque, quaquaverſum. Ab eod.

'Απανταχόθι, *Adv.* idem quod ἀπανταχῆ.

'Απανταχόσε, *Adv.* quaquaverſum.

'Απανταχοῦ, *Adv.* in omnem partem, quoquoverſum ; ubique. Ab ἅπας.

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero; (3) pervenio; (4) reſpondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) ap. LXX. percutere, interficere.

Ἀπαντᾷν τοῖς ϖολεμίοις, εἰς τὸν ἀγῶνα· εἰς τὴν τίμησιν, deprecari; ϖρός σε, ἐπὶ τὴν μνηστείαν· ϖρὸς τὸ δικαστήριον· τοῖς εἰρημένοις. Ex ἀπὸ, & ἀντάω.

Ἀπάντη, ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occurſus, congreſſus; (2) pernicies. *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus; (2) reſponſio; (3) ſupplicatio, dies feſtus.

Ἀπαντικρὺ, *Adv.* e regione.

Ἀπαντίον, *Adv.* idem. Ex ἀπὸ, & ἀντί.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. Ἀπαντλεῖν βάρος ψυχῆς, Eur.

Ἀπάντομαι, reſiſto. Ab ἀπαντάω.

ἍΠΑΞ, *Adv.* ſemel; (2) omnino, prorſus.

Ἁπαξάπας, ασα, άπαν, ſimul omnis, univerſus, cunctus. Ex ἅπαξ, & ἅπας, *omnis.*

Ἁπαξαπλῶς, *Adv.* univerſe, in univerſum, omnino. Ex ἅπαξ, & ἁπλῶς.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab ἀπάξιος.

Ἀπάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus. Hinc

Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo. Οὐδ' αὐτὴν τῶν καλλίστων ἀπηξίασι, Ariſtot. Hinc

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, deſpicientia.

Ἀπάορος; *remotus, Dor.* pro ἀπήορος,

Ἀπαππος, ον, non cognatus, alienus.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non tranſitorius; (2) perpetuus; qui non tranſit in alium, v. c. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, *Epith.* legis; (4) act. qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ, & ϖαραβαίνω.

Ἀπαραβάτως, *Adv.* citra tranſgreſſionem.

Ἀπαράβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullam ſobolem proferens; (2) non renaſcens, non recreſcens, a radice non regerminans. Ex α priv. & ϖαραβλαστάνω, *circumpullulo.*

Ἀπαράβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomparabilis; (2) diſſimilis; (3) inſociabilis. Ex α priv. & ϖαράβλητος, *comparabilis.*

Ἀπαραγγέλτως, *Adv.* injuſſu. Ex α priv. & ϖαραγγέλλω, *jubeo.*

Ἀπαράγωγος, ον, perpetuus, conſtans. Ab α priv. & ϖαράγω, *prætereo.*

Ἀπαράδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non receptus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex α priv. & ϖαραδέχομαι, *recipio.*

Ἀπαράθετος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; ap. *Diog. L.* Ex α priv. & ϖαρατίθεμαι.

Ἀπᾶραι, *ſuſtuliſſe,* a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, part. perf. paſſ. *Ion. & per reduplic.* pro ἀφῃρημένος. Ab ἀφαιρέω.

Ἀπαραίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexcuſabilis; (2) implacabilis, indeprecabilis, ſeverus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt; (3) inevitabilis, neceſſario ſubeundus. Ex α priv. & ϖαραιτέομαι, *deprecor.*

Ἀπαραιτήτως, *Adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat.

Ἀπαρακάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non occultatus, apertus, manifeſtus. Ex α priv. & ϖαρακαλύπτω, *occulo.*

Ἀπαρακαλύπτως, *Adv.* manifeſte, aperte; (2) impudenter.

Ἀπαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla aſſequi poteſt.

Ἀπαρακολουθήτος, temere, ſine conſilio.

Ἀπαράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſolabilis; (2) non vocatus, ſe offerens, ſpontaneus. Ex α priv. & ϖαρακαλέω, *conſolor, advoco.*

Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immutabilis; (2) non differens, per omnia ſimilis. Ex α priv. & ϖαραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλλάκτως, *Adv.* abſque ulla differentia, ſimiliter per omnia, conſtanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, conſtantia. Ex α priv. & ϖαραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non confictus ad decipiendum. Ex α priv. & ϖαραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi poſſis.

Ἀπαράλογος, ον, non abſurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex α priv. ϖαρὰ, & ἁμιλλάομαι, *contendo.*

Ἀπαραμύθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verbis flecti, vel perſuaderi nequit, ferus; (2) inconſolabilis. Ex α priv. & ϖαραμυθέομαι.

Ἀπαράμυθος, idem.

Ἀπαραμυθήτως, *Adv.* inconſolabiliter.

Ἀπαραπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. & ϖαραποδίζω, *pedes implico.*

Ἀπαραποδίστως, *Adv.* ſine impedimento.

Ἀπαραποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α priv. & ϖαραποιέω, *falſo adſimilo, adultero.*

Ἀπαραποιήτως, *Adv.* non adulterate, genuine.

Ἀπάρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, firmus. Ex α priv. & ϖαρασαλεύω.

Ἀπαρασαλεύτως, *Adv.* inſtar rei inconcuſſæ.

Ἀπαρασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deſignatus; (2) incelebris. Ex α priv. & ϖαρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non inſignitus, non adnotatus. Ex α priv. & ϖαρασημειόω, *inſignio.*

Ἀπαράσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo inſigni notus; (2) incorruptus, illæſus, integer, ſanus. Ex α priv. & ϖαράσημος.

Ἀπαρασκευασία, ἡ, negligentia.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, imparatus. Ex α priv. & ϖαρασκευάζω, *paro.*

Ἀπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, item ſimplex, tenuis, de genere vitæ. Ex α priv. & ϖαρασκευὴ, *apparatus.*

Ἀπαρασκεύως, *Adv.* imparate, ſine præmeditatione.

Ἀπαράσπειστος, ον, implacabilis. Ab α, ϖαρὰ, & σπένδω.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. άξω, abſcindo, amputo; (2) depello, deturbo. Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε, Il. 16, 116. Ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει μολὼν τοῦ στυγεροῦ, Soph. Trach. 1032. Ex ἀπὸ, & ἀράσσω.

Ἀπαρασχημάτιστος, ον, qui mutari non poteſt.

Ἀπαρατήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inobſervatus; (2) inobſervabilis. Ex ἀπὸ, & ϖαρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, *Adv.* ſine obſervatione, negligenter.

Ἀπαράτιλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vulſus non eſt, hirſutus. Ex ἀπὸ, & ϖαρατίλλω, *vello.*

Ἀπάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπὸ, & ἀράομαι.

Ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeclinatus; (2) indeclinabilis; (3) non declinans, nec oblique faciens. Ex α priv. & ϖαρατρέπω.

Ἀπαρατρέπτως, *Adv.* recta nullo diverticulo.

Ἀπαράφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, Suic. Ex α priv. & ϖαραφθείρω, *corrumpo.*

Ἀπαράφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπαραφυλάκτως, *Adm.* incaute. Ex α priv. & ϖαραφυλάσσω, *obſervo.*

Ἀπαραχάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perperam ſignatus; (2) non adulterinus; (3) illæſus, inviolatus. Ex α priv. & ϖαραχαράσσω.

Ἀπαράχυτος, ον, merus. *Epith.* vini.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nihil cedens, pertinax. Ex α priv. & ϖαραχωρέω, *cedo.*

Ἀπαραχωρήτως, pertinaciter, conſtanter.

Ἀπαρεγχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem comprehendere manibus non licet, adverſus quem nihil moliri poſſumus, inexpugnabilis, Suic. Ex α priv. & ϖαρεγχειρέω.

ἈΠΑΡΓΙΆ, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære muto, vendo. Τὸν οἶνον ϗ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, Themiſt. Ex ἀπὸ, & ἄργυρος, *argentum.* Hinc

Ἀπαργυρισμὸς, οῦ, ὁ, æſtimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυροῦσθαι, in argentum verti.

Ἀπαρεγχείρητος, ὁ ϗ ἡ, inviolabilis, non movendus, vel mutandus.

Ἀπαρεγχειρήτως, ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; ap. *Diod. Sic.*

Ἀπαρέγχυτος, ον, id. quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non poteſt. Ex α priv. & ϖαρεμποδίζω, *impedio.*

Ἀπαρέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. minime declarativus, cui nulla ſubeſt declaratio, indefinitus; infinitivus; ἀπαρέμφατον, infinitivus, Gl. V. Ex α priv. & ϖαρεμφαίνω.

Ἀπαρεμφάτως, *Adv.* abſque declaratione, indefinite, per modum infinitivum.

Ἀπαρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans.

Ἀπαρενθυμήτως, diligenter, cogitate.

Ἀπαρενόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime perturbatus. Ex α priv. & ϖαρενοχλέω, *perturbo.*

Ἀπαρέσκω, f. έσω, diſpliceo, improbor; (2) improbo, repudio; & (3) ἀπαρέσκομαι, ægre fero. Ἀπαρέσκει μοι τοῦτο γράφειν. Ἐν μέντοι με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει, Plat. Hinc

Ἀπάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

Ἀπαρηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſolabilis. Ex α priv. & ϖαρηγορέω, *conſolor.*

Ἀπαρηγορήτως, *Adv.* inconſolabiliter.

Ἀπαρήγω, f, ξω. juvo, auxiliando propulſo.

Ἀπαρθένευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non decens virginem. Ex α priv. & ϖαρθενεύω.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, non amplius virgo, devirginatus. Ex α priv. & ϖάρθενος.

Ἀπαρθρόω, ſejungo, ut ſit peculiaris pars, velut articuli ſunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαρθῶ, 1. ſing. a. 1 conj. paſſ. v. ἀπαίρω.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenſeo; (2) numero, enumero, recenſeo. Ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα, Xen.

Ἀπαριθμήσας, a. 1. part. act. v.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recenſio.

ἈΠΑΡΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Ang.* Cleavers, Gooſe-graſs.

Ἀπαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum.

Ἀπαρκής, έος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.

Ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus ſeptemtrionalis. Ex ἀπὸ, & ἄρκτος, *ſeptemtrio.*

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abnego. Οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14, 31. Hinc

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. V.

Ἀπαρνητὴς, οῦ, ὁ. abnegator, Gl. V.

Ἄπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pernegat.

Ἀπάρνυμαι, aufero.

Ἀπαρόδευτος, ον, non acceſſus, per quem via non datur, non munita eſt, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

Ἀπᾶρον, 2. ſing. a. 2. imp. act. v. ἀπαίρω.

Ἀπαρόρμητος. ου, ὁ ϗ ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, ſtupidus. Ex α priv. & ϖαρορμάω, *incito.*

Ἀπαῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, maſculum reddo.

Ἀπαῤῥησίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabili deſtituitur, adeoque ſemper inter ſpem metumque vivit. Ex α priv. & ϖαῤῥησιάζω.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, diſceſſus. Ex ἀπὸ & αἴρω, *tollo, ſc. ſarcinam.*

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; (2) dirimo, ſejungo, ſeorſim ſuſpendo; (3) colloco; (4) proficiſcor. Ἀπαρτᾶν τὰς ἐλπίδας ἔκ τινος, Luc. ἀπαρτῶμαι, ſeparor, diſto. Hinc

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appenſio.

Ἀπάρτι, *Adv.* plane, omnino *al.* ab hoc tempore, *nullo idoneo auctore.* Ex ἀπὸ, & ἄρτι, *nunc.*

Ἀπαρτὶ, *Adv.* plene, omnino. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, ſuppellex, qua ſe inſtruunt proficiſcentes ; (2) profectio. Ex ἀπὸ & αἴρω, *tollo*.

Ἀπαρτιζόντως, *Adv.* abſolute & perfecte, conſummato & completo numero. Ab

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo, omnibus numeris expleo ; (2) quadro, æquiparo, adæquo ; (3) in jure antiquo, tranſigo ; (4) divido, disjungo ; (5) deſino, finior ; Gl. V. perficio, conſumo ; ἀπαρτίζεται, peragitur, Ph. ἀπαρτισθέντων, peractis, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος ϗ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος.

Ἀπαρτιλογέω, planè, perſpicué loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, & λόγος.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, conſummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιστικὸς, ἡ όν, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem alicujus rei pertinens. Ab eod.

Ἀπαρτίως, *Adv.* accurate, perfecte.

Ἀπαρύτω, idem quod

Ἀπαρύττω, f. ξω, idem quod

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo ; (2) antiquo nomine appello ; (3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio ; ἀπαρχαιοῦμαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, & ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀπάρχεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀπάρχομαι.

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ.

Ἀπάρχημα, τὸ, idem. Qs. Ab ἀπαρχέω.

Ἀπαρχῆς, *Adv.* ſtatim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. ἄρξομαι, primitias ſolvo & decerpo ; (2) libamenta facio ; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ᾽ ὅγ᾽ ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν, Odyſſ. 14, 442. Ex iiſd.

Ἀπαρχος, ου, ὁ, dux, præfectus, ap. *Æſch.*

Ἅπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, omnino, univerſus ; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. & πᾶς, *omnis*.

Ἀπασβολόομαι, οῦμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, & ἀσβολὴ, *fuligo*.

Ἀπασέων, gen. pl. *Ion.* pro ἀπασῶν, ab ἅπας.

Ἀπασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto ; (2) exſilio gaudio.

Ἀπασπαίρω, palpito, ſingultio, *ut ſimplex*.

Ἀπαστὶ, *Adv.* jejune. Ab ἄπαστος.

Ἀπαστία, αι ἡ, jejunium, Ab eod.

Ἄπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non guſtavit ; (2) jejunus. Ex α priv. & πάω, *guſto*.

Ἀπαστράπτω, f. ψω, fulguro, corruſco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium faceſſo ; (2) impedio, occupo, abſtraho.

Ἀπασχολία, ἡ, occupatio, *ut ſimplex*.

Ἀπατᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

Ἀπαταγὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu, ſeu crepitu. Ex α priv. & πάταγος, *ſtrepitus*.

Ἀπατάτω, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἀπαταέτω. Ab

ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono, ſeduco. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, Eph. 5, 6. Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, 1, Tim. 2, 14.

Ἀπάτερθε, & ἀπάτερθεν, *Adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, & ἄτερ, *ſine*.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, veterator. Ab

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Ab ἀπάτη.

Ἀπατηλὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω, & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀπατήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

Ἀπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculcatus, non-calcatus ; (2) inculcabilis, qui calcari nequit. Ex α priv. & πατέω, *calco*.

Ἀπατιμάζω, et

Ἀπατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὔνεκ᾽ ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα, Il. 13, 113.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπατῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſine patre natus ; (2) patre, orbatus ; (3) poſthumus ; (4) abdicatus a patre aut neglectus ; (5) ſpurius extra matrimonium natus ; (6) obſcuro, ſordido patre natus ; (7) cujus pater ignoratur.

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem reddo. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor*. Hinc

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor.

Ἀπαυγασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ſplendor, lucis effulgentia. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *fulgor*.

Ἀπαυδᾶν, pr. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio ; (2) veto, interdico, prohibeo ; (3) deficio, defatigor. Ἐγὼ δ᾽ ἀπαυδῶ γ᾽ ὑπέρ τ᾽ Ἀτρειδῶν, τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ, Soph. Phil. 1282. Ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκὼς, Luc.

Ἀπαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero ; (2) pertinaci contumacia utor.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσεσθαι. Ab

Ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *domicilium, ſtabulum*.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo ; (2) ſeorſim pernocto. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *ſtabulum*.

Ἀπαυλιστήριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαύλια.

Ἀπαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* ſeorſim ſtabulans, *Steph.*

Ἀπαυράω, ῶ, q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido ; (2) aufero, eripio. Μελίφρονα θυμὸν ἀπαύρα, Heſiod. Ἀσπ. 428. Ex ἀπὸ, & αὔρα, *aura*. Hinc

Ἀπαυρίσκω, accipio, fruor.

Ἀπαυστὶ, *Adv.* indeſinenter, inceſſanter. Ab

Ἄπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus ; (2) fine carens, perpetuus. Ex α priv. & παύω, *finio*.

Ἀπαυτίκα, ſtatim, illico.

Ἀπαυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro. Ex ἀπὸ, & αὐτόματος, *ſpontaneus*.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, aufugio, transfugio, perfuga ſum.

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango ; contumaciter reluctor ; (3) fræno. Ex ἀπὸ, & αὐχὴν, *cervix*.

Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτι σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει, Odyſſ. 11, 216. Ab ἀπάφω.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀπὸ, & ἀφρὸς, *ſpuma*.

ἈΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ᾽ ἐπέεσσιν, Odyſſ. 23, 216.

Ἀπαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀπάγω.

Ἀπαχλυόμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, caligine offuſcatus, *Arat.* Ex ἀπὸ, & ἀχλὺς, *caligo*.

Ἀπαχρειόομαι, obſoleſco, inutilis fio. Ab ἀχρεῖος, *inutilis*.

Ἀπάψας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, a verbo ἀφάπτω, *necto*.

Ἀπέβα, *ſucceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, a verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάω.

Ἀπέβαλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.

Ἀπέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβαίνω.

Ἀπεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεγαλακτίσθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto*.

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, & ἔγγονος, *nepos*.

Ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo*.

Ἀπεγνωκότως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero*. Unde

Ἀπεγνώσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεδανὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pro ἠπεδανός, *Steph.*

Ἀπεδάσαο, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεδάσασο, ſ. ἀπεδάσω. Ab ἀποδαζομαι.

Ἀπέδειξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀπεδειροτόμησεν, 3. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποδειροτομέω, *caput amputo*.

Ἀπεδέξατ᾽ pro ἀπεδέξατο, *recipit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio*.

Ἀπεδήμησα, *peregre profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.

Ἀπεδίδου, 2. ſing. imp. ind. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδίδουν, 3. pl. imp. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

Ἀπέδιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. & πέδιλον, *calceus*.

Ἀπεδοκίμασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo*.

Ἀπέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.

Ἄπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, planus, campeſtris. Ex α idem quod ὁμοῦ, & πέδον, *Steph.*

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέδρα, *aufugi*, a. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω, *aufugio*.

Ἀπεδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.

Ἀπέδω, abedo, inuſ. ſed hinc ἀπηδέσθην, a. 1. paſſ. Βρύκους ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους, Ariſt. av. 26.

Ἀπέδωχ᾽ ob ſeq. adſpiratam, & ἀπέδωκ᾽ pro ἀπέδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέειπεν, *negabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἄπειπεν, a verbo ἀπέπω, *nego*.

Ἀπέεργεν, *arcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἄπειργεν, a verbo ἀπείργω, *arceo*.

Ἄπεζος, ον, pedem non habens.

Ἀπεζωσμένος, *exauctoratus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀποζώννυμι, *exauctoro*.

Ἀπέην, *aberat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἀπῆν, a verbo ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέθανον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀπέθετο, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέθηλε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποθάλλω.

Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſuefacio ; ἀπεθισμένος, deſuetus, Ph. p. part. paſſ.

Ἄπει, *abi*, 2. ſ. præſ. imp. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.

Ἀπειθαρχία, ἡ, in obedientia. Ex α priv. & πειθαρχέω.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθής.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo ; (2) incredulus ſum. Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, Joann. 3. 36. Ab eod.

Ἀπείθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφείθη, a verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, contumax, inobediens ; (2) incredulus. Ex α pr. & πείθω.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia ; (2) incredulitas ; (3) intractabilitas. Ab ἀπειθής.

Ἀπειθῶς, non obedienter, &c.

Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimilo ; (2) comparo. Ὡς ϗ θεαῖς αὐτὴν ἀπεικάζειν, Luc. Ἀπεικάζεται τοῖς μέρεσι, Plat. Hinc

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimiliata & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὰ ἐκπίπτοντα τὸ δεχόμενον ἀπεικονίζειν, Philo. Hinc

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar ; (2) effigies ; ſpecimen, ſimulacrum, Gl. V.

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, ſurdus, incongruus. Ab ἀπέοικα.

Ἀπειλεῦσα, part. pr. act. *Poët.* pro ἀπειλέουσα. Ab

ἈΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor,

terminor ; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo ; (3) glorior. Ἀπειλεῖν θάνατόν τινι, τινι εἰ μὴ, κατά τινος. Ἆρ' ἀπειλεῖτον γε νῷν, Ariſt. Av. 315. Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος, Plut. Hinc

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ ; (2) gloriatio.

Ἀπείλημα, τὸ, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, comminatrix. Ab ἀπειλητήρ.

Ἀπειλήτην, minati ſunt, 3. dual. a. 1. ind. act. Ion. & per Sync. pro ἀπειλησάτην.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minator, minax. Ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητήριος, ία, ὸν, minax. Ab eod.

Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀπειλητικῶς, minaciter.

Ἀπειληφόρος, ον, minax.

Ἀπειλήφασιν, receperunt, 3. pl. pluſq. ind. act. Att. pro ἀπολελήφασι, ab ἀπολαμβάνω.

Ἄπειμι, f. ἔσομαι, abſum. Ex ἀπὸ, & εἰμί.

Ἄπειμι, abeo, proficiſcor ; (2) abibo. Ex ἀπὸ, & εἶμι, vado, eo.

Ἀπειπάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεῖπε, abdicavit, 3. ſing. a. 1. vel 2. ind. act. Ab

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere ; (2) deponere honorem, abdicare ſe magiſtratu ; (3) repudio ; (4) deficio, deſpero ; (5) nego alicui ; (6) diſſuadeo. Ἀπείπασθαι παῖδας, τὴν πρόσοδον, τὴν ὄψιν, ἐπικουρίαν. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τῆς χώρας ὑμετέρας μὴ διαφοιτᾶν, Ariſt. Av. 564. Ex ἀπὸ, & εἰπεῖν.

Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia item infinita beneficentia, item nimia magnificentia, Gl. V. infirmitas. Ab

Ἀπειράγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinite bonus ; (2) imperitus. Ex ἄπειρος, & ἀγαθὸς, bonus.

Ἀπειραγάθως, imperitè.

Ἀπειράκις, Adv. infinitis modis ſ. vicibus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ab eod.

Ἀπείραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intentatus ; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω.

Ἀπείρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpertus ; (2) intentatus, cujus periculum non eſt factum. Ex α priv. & πειράω, tento.

Ἀπειραχῶς, Adv. infinitis modis. Ab ἄπειρος.

Ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo ; (2) deterreo, abigo ; (3) inhibeo ; (4) dirimo ; (5) relinquo, prætereo. Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, Ariſt. Veſp. 465.

Ἀπειρέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ἀπειρέσιος, ία, ιον, infinitus, immenſus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρέω, ῶ, f. ήσω, defatigor, viribus concido.

Ἀπειρηκὼς, feſſus, Gl. V. part. perf. act. ἀπειρημένος, interdictus, Gl. V.

Ἀπείρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπείρατος ; intentatus, inexpertus. Ex α priv. & πειράω, tento.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, ſpecimen, experimentum.

Ἀπειρίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeterminatus. Ex α priv. & πέρας, terminus.

Ἀπείριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ex iiſd.

Ἀπεῖρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀπείργω.

Ἄπειρξις, εως, ἡ, repulſio, cohibitio. Ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, inexpertus, & γάμος.

Ἀπειρόδακρυς, ſine fine & modo plorans.

Ἀπειροδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitam habens poteſtatem, Suic. Ex ἄπειρος, & δύναμις.

Ἀπειρόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, expers jugi, Suic.

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maris ſeu navigandi inexpertus. Ex ἄπειρος, & θάλασσα, mare.

Ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia non utor, ſimplicitate utor. Ab

Ἀπειρόκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malorum inexpertus ; (2) minime malus, ſimplex. Ex ἄπειρος, & κακὸν, malum.

Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigidè facio, loquor.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honeſtique. Gl. V. inſolentia, infirmitas. Ab

Ἀπειρόκαλος, ὁ ϗ ἡ, decori ignarus, ineptus ; inſolens, Ph. Ex ἄπειρος, & καλός.

Ἀπειροκάλως, Adv. inepte, præter decorum.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, expers tori, cælebs. Ex ἄπειρος, & λέχος, lectus.

Ἀπειρομάχης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. ἀπειρομάχας, imperitus prælii, R. Ex ἄπειρος, & μάχη.

Ἀπειρομεγέθης, ες, immenſus.

Ἀπείρονα, infinitum, acc. ſing. ab ἀπείρων.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, immenſitas perturbationum ; (2) vacuitas a perturbationibus, ſ. moleſtiis. Ab

Ἀπειροπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immenſitati perturbationum obnoxius ; (2) vacuus a turbis animi, a moleſtiis. Ex ἄπειρος, & πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infinitiplex ; (2) multiplex. Ab ἄπειρος, infinitus.

Ἀπειρόπλους, ȣ, ὁ ϗ ἡ, navigatione non expertus, navigationis imperitus. Ex ἄπειρος, & πλοῦς, navigatio.

Ἀπειροπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rei militaris imperitus. Ex ἄπειρος, & πόλεμος, bellum.

Ἀπειροπολέμως, contra rationem belli benè gerendi.

Ἄπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperitus ; (2) infinitus, immenſus, interminatus. Ex α priv. & πεῖρα, experimentum, vel πέρας, terminus.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inſcitia. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quæ non peperit, ſterilis, Suic. Ex ἄπειρος, & τίκτω, pario.

Ἀπειρώδιν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta. Ex ἄπειρος, & ὠδίν.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, Adv. imperite. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, Adv. infinite, immenſe. Ab ἄπειρος, infinitus.

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læſæ majeſtatis, (eadem putatur eſſe quæ εἰσαγγελία, Ern.)

Ἀπεῖσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπειστέω, ῶ, f. ήσω, non pareo, incredulus ſum. Ab ἄπειστος.

Ἄπειστον, ȣ, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

Ἄπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nulla perſuaſione flexibilis. contumax. Ex α priv. & πείθω.

Ἀπεῖχεν, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, nominabat, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπεκάλεε, ab ἀποκαλέω.

Ἀπεκάλυψε, 3. ſ. a. ind. act. v. ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ȣ, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ, & ἔκγονος, nepos.

Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exſpecto. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Ex ἀπο, ἐκ, & δέχομαι, capio. Hinc

Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio.

Ἀπεκδύω & δυμι, fut. υσω, exuo ; (2) in med. accingor ad aliquid, qu. depoſitis veſtibus. Ex ἀπὸ, & ἐκδύω. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus.

Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imp. paſſ. v. ἀποκλαίω.

Ἀπεκλανθάνω, obliviſcor. Ex ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω, lateo.

Ἀπέκλασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, 1. ſing. a. 2. ind. med. Poët. & Att. pro ἀπεξελαθόμην, ab ἀπεκλανθάνω.

Ἀπεκλογὴ, ἡ, reprobatio.

Ἀπεκλούω, f. ούσω, eluo, abluo, eluendo abſtergo. Ex ἀπὸ, & ἐκλούω, eluo.

Ἀπεκλύω, f. ύσω, reſolvo ; (2) debilito ; (3) libero. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, reſolvo.

Ἀπέκοψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποκόπτω.

Ἀπεκρίθη, reſpondit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεκρίνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀπεκροφέω, exhaurio, exſorbeo.

Ἀπεκρυψάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀπέκτανεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποκτείνω.

Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.

Ἀπέκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impexus. Ex α priv. & πεκτέω, pecto.

Ἄπεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A πέκω, pecto.

Ἀπελάζω, concionor, quod & ἀπελλάζω, ſcribitur, & vocabulum Laconicum eſt.

Ἀπελάμπετο, 3. ſing. imp. ind. med. v. ἀπολάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, abactio, Heſ. Ex ἀπελαύνω.

Ἀπήλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare non eſt tutum. Ex α priv. & πέλας, prope.

Ἀπελάτης, ȣ, ὁ, abigens, abigator, abactor, Ph. Ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαυσα, 1. ſ. a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων, a mea ſobole, Soph. Oed. Col. 591.

Ἀπελαφρύνω, ſublevo. Ex ἀπὸ, & ἐλαφρός.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio :

Ἀπελεγμὸς, ȣ, ὁ, refutatio, redargutio ; (2) probrum.

Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα. Ab

Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελέγξαι τινὰ ψευδόμενον, Chryſ.

Ἀπέλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſus. Ex α priv. & πέλεθρον, jugerum.

Ἀπελέκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non dedolatus, ſecuri non complanatus. Ex α priv. & πέλεκυς, ſecuris.

Ἀπελέσθαι, a. 2. inf. med. Ion. pro ἀφελέσθαι, ab ἀφαιρέω pro ἀφέλω.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumiſſio, adſertio in libertatem, Vulg. Lex :

Ἀπελευθερικὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libertinus :

Ἀπελευθέριος, ȣ, ὁ, idem. Ab

Ἀπελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, & ἐλεύθερος, liber. Hinc

Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio.

Ἀπελευθερωτὴς, ȣ, ὁ, manumiſſor.

Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, diſceſſus. Ab ἀπέρχομαι.

Ἀπελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπέληγεν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ἀπολήγω.

Ἀπελήλακε, 3. ſ. perf. ind. act. Att. pro ἀπήλακε, a verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω.

Ἀπελήλατο, abactus fuerat, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ἀπελήλυθε, abiit, 3. ſing. a. 2. ind. act. &

Ἀπελθὲ, abi, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω, abeo.

Ἀπέλιπον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana ; (2) conciones, Heſ.

Ἀπελόμενοι, qui eripuerunt, a. 2. part. med. Ion. pro ἀφελόμενοι, a verbo ἀφαιρέω.

ἈΠΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, ulcus, vulnus.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, inde ſpero ; (2) deſpero. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35.

Ἀπελπίσας, qui viciſſim ſperavit, a. 1. part. act.

Ἀπελπισμὸς, ȣ, ὁ, deſperatio.

Ἀπελύθη, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπολύω.

Ἀπελυμαίνοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. v. ἀπολυμαίνω.

Ἀπέλυσε, abſolvit, dimiſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

Ἀπελωβήθη, contumeliam accepit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολωβάω.

Ἀπέμαθον, dedidici, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω pro ἀπομαθέω. dediſco.

Ἀπεμαράνθη, emarcuit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπομαραίνω.

Ἀπέμεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ἀπήμεσε, ab

Ἀπεμέω, ῶ, f. έσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομνάομαι.

Ἀπεμόργνυ, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἀπομόργνυμι.

Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod

Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (2) ut emptum abduco, ſeu rapio. Ἀπημπόλησε τοὺς μὲν ἐπὶ πολλῶν, ἐνίους δὲ μνᾶς Ἀττικῆς, Luc. Hinc

Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.

Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, ſeu qui lucrum e venditionibus facit, inſtitor.

Ἀπεμυθεόμην, 1. ſ. a. 2. ind. med. v. ἀπομυθέω.

Ἀπεμφαίνω, non convenio, diſſimilis ſum. Hinc

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio, demonſtratio, R.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis, abſimilis. Ex ἀπὸ, & ἐμφερὴς, *ſimilis*.

Ἀπέναντι, *Adv.* coram; (2) e regione, contra. Ex ἀπὸ, & ἔναντι, *coram*.

Ἀπεναντίον, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀπεναντίως, contra.

Ἀπενέγκασθαι, *abſtuliſſe*, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέρω pro ἀπενέγκω, *aufero*.

Ἀπενεγκοῦσα, part. a. 2. fem. gen.

Ἀπενειχθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Ion.* pro ἀπενεχθεὶς.

Ἀπενείχθη, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπενέχθη.

Ἀπενέπω, ſ. ἀπεννέπω, interdico; (2) adverſor.

Ἀπενεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀποφέρω.

Ἀπενθεῖν, *abiiſſe*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, luctu carens. Ex α priv. & πένθος, *luctus*. Hinc

Ἀπένθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem luctu nemo proſecutus eſt, vel proſequitur; (2) indefletus.

Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum abſum, vel ceſſo. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτοὺς, Plat. Ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, *annus*. Hinc

Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exſilium ſ. omnino abſentia & diſceſſus in unum annum.

Ἀπέντες, *qui dimiſerunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.

Ἀπενόσφισεν, *ſeparavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπονοσφίζω, *ſeparo*.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.

Ἀπεξεδυσάμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀπεκδύω.

Ἀπεξελαθόμην, *oblitus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπεκλήθω.

Ἀπεξεργάζομαι, perficio, abſolvo.

Ἀπεξηραμμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.

Ἀπέοικα, abſimilis, & diſſimilis ſum; p. med. Ex ἀπὸ, & εἴκω, *ſimilis ſum*. Hinc

Ἀπεοικότως, *Adv.* abſimili modo, diverſimode; (2) non veriſimiliter, abſurde:

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, abſimilis, diſſentaneus, abſurdus, incongruus.

Ἀπέοντα, acc. ſ. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπὼν, *abſens*.

Ἀπεπλάγχθη, *reſiliit, aberravit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀποπλάζω.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πεπαίνω, *coquo*.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπέπλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλέω.

Ἄπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, peplo carens. Ex α priv. & πέπλος, *peplum*.

Ἀπέπλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλώω.

Ἀπέπνει, *ſpirabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω.

Ἀπέπνευσε, *exſpiravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπέπνιξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποπνίγω.

Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, & ἔπω, *dico*.

Ἀπεπτάμην, 1. ſ. a. 2. ind. med. v. ἀφίπταμαι.

Ἀπέπτην, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀπεπτέω, ῶ, cibum non concoquo. Ab

Ἄπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέπτω.

Ἀπέπτως, crudè.

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verboſa oratio, loquacitas. Ab

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullum finem loquendi faciens, verboſus, loquax. Ex ἀπέραντος, & λόγος, *ſermo*.

Ἀπέραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ex α priv. & πέρας, *terminus*.

Ἀπεράντως, *Adv.* infinite.

Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab α & ἐράω, *fundo, vomo*.

Ἀπέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, non habens exitum; (2) qui tranſiri nequit, impervius. Ex α priv. & πέρας, *finis*, vel περάω, *tranſeo*.

Ἀπεράτατος, ου, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. & περατόω.

Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio, fingo. Τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες ἀπειργάσαντ'; Ariſt. Av. 1159. Hinc

Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, abſolutio; (2) amolitio, ut morbi curatio.

Ἀπεργαστέος, έα, έον, peragendus.

Ἀπεργαστικὸς, ἡ, ὸν, operoſus, efficax.

Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, operoſe.

Ἀπέργειν, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω.

Ἄπεργμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀπέργω, id. quod ἀπείργω.

Ἀπερείδω, f. είσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. Ἀπηρεισάμην τὴν ὄψιν ἐς τὸ ἀτενὲς, Luc. Ἀπερείδοιτο ἐπὶ τὰς τελευταίας συνθήκας, Polyb.

Ἀπερείσασθαι, *effudiſſe*, a. 1. inf. med.

Ἀπερείσι' pro ἀπερείσια, & hoc *per Metatheſin*. pro ἀπειρέσια. Ab

Ἀπερείσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, multus, per Metatheſ. pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.

Ἀπερεύγω, f. εύξω, eructo, ſurſum ructo; (2) emitto, *de fluviis*.

Ἀπέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.*

Ἀπερέω, inuſitatum; ſed hinc ἀπείρηκα, p. act. deficior; tam de hominibus cum fatigati ſunt, quam de rebus, cum deeſſe cæperunt; ἀπείρηται, p. paſſ. interdictum eſt; ἀπερῶ, negabo, renuam, f. 2. quod *Ionice* ἀπερέω. Vid. ἀπειρηκώς.

Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, eremum facio; ἀπερημοῦμαι, deſolor, Gl. V.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo.

Ἀπερίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumſpectus; (2) cujus non facilis circumſpectus, qui non facilè cavetur. Ex α priv. & περιβλέπω, *circumſpicio*.

Ἀπερίβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumveſtitus, purus, nudus. Ex α priv. & περιβάλλω.

Ἀπεριγένητος, ον, inſuperabilis. A περιγίνομαι, *vinco*.

Ἀπερίγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumſcriptus; (2) incomprehenſibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. & περιγράφω, *circumſcribo*.

Ἀπεριγράπτως, *Adv.* incircumſcripte, Suic.

Ἀπερίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, incircumſcriptus.

Ἀπεριγράφως, idem quod ἀπεριγράπτως.

Ἀπερίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exquiſitus; (2) non ſuperfluus, non ſupervacaneus; (3) non curioſus. . Ex α priv. & περίεργος.

Ἀπεριέργως, *Adv.* non exquiſite, non curioſe.

Ἀπερίηγητος, ον, non explicatus.

Ἀπερίηχητος, ον, quem nullus ſtrepitus aut ſonus circumſonat.

Ἀπερικάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α priv. & περικαθαίρω.

Ἀπερικάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, detectus, apertus, ſine diſſimulatione. Ab α priv. περὶ, & καλυπτὸς, *tectus*.

Ἀπερικτύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπερίηχητος.

Ἀπερικόπως, ſine moleſtia, nemine impediente.

Ἀπερίλαλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, infans, fari neſcius; (2) quem non facile verbis compeſcas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intenſ. περὶ, & λαλέω, *loquor*.

Ἀπερίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo loco, vel tempore circumſcriptus nec comprehenſus, Gl. V. incomplexus, item finem non habiturus, ſc. de oratione, ap. *Joſ.* Ex α priv. & περιλαμβάνω, *comprehendo*.

Ἀπερίμεριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullas animo curas verſat, inconſideratus. Ex α priv. & μέριμνα, *cura*.

Ἀπεριμερίμνως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀπερινόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. & περινοέω.

Ἀπερινοήτως, *Adv.* temere atque inconſiderate.

Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expreſſus.

Ἀπερίοπτος, negligens.

Ἀπεριόπτως, negligenter.

Ἀπερίοριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. & περιορίζω.

Ἀπερίπτυκτος, non tectus, obvolutus.

Ἀπερίπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui talis eſt, ut non incidat. Ex α priv. & περιπίπτω.

Ἀπερισάλπιγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tubarum clangore non circumſonat; (2) quem nihil circumſonat. Ex α priv. & περισαλπίζομαι, *tubæ ſonitu excitor*.

Ἀπερίσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumſpectus, inconſideratus. Ex α priv. & περισκέπτομαι, *circumſpicio*.

Ἀπερισκέπτως, *Adv.* inconſiderate, imprudenter; incaute, Gl. V.

Ἀπερισκεψία, ἡ, negligentia, imprudentia.

Ἀπερισκόπητος, & ἀπερίσκοπος, ον, idem quod ἀπερίβλητος.

Ἀπερίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus; (2) non diſtractus, qui non occupatur multis. Ex α priv. & περισπάω, *diſtraho*.

Ἀπερισπάστως, *Adv.* ſine ulla diſtractione, ſ. cura, otioſe, tranquillè, conſtanter.

Ἀπερισσεία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat. Ex α priv. & περισσὸς, *abundans, ſuperfluus*.

Ἀπερισσόχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. περισσὸς, *excedens*, & χρόνος, *tempus*.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nihil circumſtat; (2) deſertus, derelictus. Ex α priv. & περιΐστημι, *circumſto*.

Ἀπερίστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. & περιστρέφω, *circumago*.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumciſus. Ex α priv. & περιτέμνω, *circumcido*.

Ἀπερίτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non verſatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. & περιτρέπω, *circumago*.

Ἀπερίτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπέριττος, vel ἀπέρισσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupervacaneum nil habens; (2) luxu carens; (3) ſimplex, elegans; (4) negligenter factus. Ex α pr. & περιττός.

Ἀπερίττως, negligenter, ſimpliciter, ſine ſollicita cura elaborandi, vel ornandi.

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non orbiculatus. Ex α priv. & περιφέρω, *circumfero*.

Ἀπέρξας, a. 1. part. act. v. ἀποῤῥέζω.

Ἄπερρε, *abi in malum rem*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἀπέῤῥω, *Æol.* pro ἀπείρω.

Ἀπέῤῥω, abeo, faceſſo in malam rem.

Ἀπεῤῥαγὼς, perf. part. med. v. ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, non erubeſco, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ ἔχειν πράγματα, Ariſt. Nub. 1218. Ex ἀπὸ, & ἐρυθριάω, *erubeſco*, ab ἐρυθρὸς, *ruber*.

Ἀπερυκόμενος, *probibens*, pr. part. med. Ab

Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulſo, abigo. Ἀπερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων, Xen. τινος τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὰρ βελέων ἀπερυκοι ἐρωὴν, Il 4, 542.

Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine conſumo; ἀπερυσιβοῦμαι, rubiginem ſentio. Ex ἀπὸ, & ἐρυσιβόω, ῶ.

Ἀπερύω, f. ύσω, abſtraho, detraho. Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, Odyſſ. 14, 134.

Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, diſcedo;

diſcedo; (2) morior. Ἀπελθεῖν τῶν οἰκείων, abeſſe a domeſticis; τοῦ λόγου, omittere; τοῦ βίου, mori; ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρός τινα.

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, ſ. inhibet. Ab

Ἀπερωέω, ῶ, cohibeo; (2) diſcedo. Τῷ κε στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας, Il. 16, 723.

Ἀπερωήσειας, 2. ſing. a. 1. opt. *Æol.* act.

Ἀπέρωτος, ον, durus, aſper, immitis. Ab α priv. & ἔρως.

Ἀπες, *dimitte*, 2. ſing. a. 2. imp. *Ion.* pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, *dimitto.*

Ἀπέσαξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποσάττω.

Ἀπέσβας, 2. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέσβης, ab ἀποσβέννυμι pro ἀποσβέω.

Ἀπέσβεσε, *exſtinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπεσθίω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπεσκίμφθαι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀποσκίμπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποσκολύπτομαι.

Ἀπέσομαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπέσπασα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Æol.* vel *Bœot.* & *Poët.* pro ἀπεσσύθησαν, ab ἀποσύομαι.

Ἀπέσσυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀπεσέσυτο.

Ἀπεστάλην, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. ἀποστέλλω.

Ἀπέσταλκε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Ἀπεσταλμένοι, *miſſi.* perf. part. paſſ.

Ἀπέστασαν, *deſtiterunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέστησαν, a verbo ἀφίστημι.

Ἀπέστειλε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποστέλλω.

Ἀπεστέρησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. ἀποστερέω.

Ἀπέστην, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀφίστημι.

Ἀπέστιχον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποστείχω.

Ἀπέστολε, 3. ſ. perf. ind. med. v. ἀποστέλλω.

Ἀπεστραμμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποστρέφω.

Ἀπέστραφον, *averti*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀπέστρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπέστω, *abſit*, 3. ſ. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἀπεστὼ, οῦς, οῖ, ἡ, abſentia. Ab ἄπειμι.

Ἀπεσφάλην, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπέσχηκα, *abſui*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπέχω pro ἀποσχέω, *abſtineo.*

Ἀπέσχον, *abſtinui*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἀπέταμον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποτέμνω.

Ἀπετίθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine foliis. Ex α priv. & πέταλον, *folium.*

Ἀπετίννυον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποτιννύω.

Ἀπέτραγον, 1. ſ. a. 2. ind. v. ἀποτρώγω.

Ἀπετραπῶντο, *non audebant*, 3. pl. imp. ind. paſſ. *contr.* pro ἀπετραπάοντο, ab ἀποτραπάω.

Ἀπευδιασμὸς, οῦ, ὁ, ſerenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπὸ, & εὐδία.

Ἀπευδοκέω, improbo, repudio.

Ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honeſta morte perfungor. Ex ἀπὸ, & εὐθάνατος, *lene & honeſte moriens.*

Ἀπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. Ex ἀπὸ, & πυνθάνομαι, *audio.*

Ἄπευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπευθύνω, adæquo; (2) rego, diſpono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. Ἀπευθύνειν τὴν πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 103. Σὲ τὸν τὰς χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, προσμολεῖν καλῶ, id. Aj. 72.

Ἀπευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α priv. & πεύκη, *tæda.*

Ἀπευκταῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀπευκτὸς, ἡ, ὸν, abominandus, exſecrandus; (2) vitandus, averſandus. Ab ἀπεύχομαι.

Ἀπευνάζω, f. άσω, ſopio.

Ἄπευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inauditus. Ex α priv. & πυνθάνομαι, *audio.*

Ἀπευτακτέω, id. quod εὐτακτέω.

Ἀπεύχετος, ον, idem quod ἀπευκτός.

Ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire; (2) abominor, exſecror. Τοῦτο μέν τοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι, Ariſt. Θεσμ. 721.

Ἀπευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπὸ, & εὔωνος, *vilis.*

Ἀπέφευγον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποφεύγω.

Ἀπεφηνάμην, *oſtendi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.

Ἀπέφηνε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπεφθαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποφθείρω.

Ἀπεφθέγξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀποφθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἀποφθίω, *corrumpo.*

Ἄπεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſæpe coctus, ut ἄπεφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἄφεπτος, decoctus.

Ἀπέφυγον, 1. ſ. a. 2. ind. act. paſſ. v. ἀποφεύγω.

Ἀπέχει, *ſufficit*, imp. alias 3. ſing. præſ. ind. act. v. ἀπέχω, *abſtineo.*

Ἀπεχθαίρω, f. αρῶ, odio proſequor; (2) inviſum reddo. Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, Il. 3, 415.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, inviſus ſum, odio ſum; (2) odi, infenſus ſum. Ὅστις ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι ϗ τοῖς γείτοσιν, Ariſt. Lyſ. 702.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, ſimultas. Ab ἀπεχθής.

Ἀπεχθέμεναι, *odio proſequi*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν, a verbo ἀπέχθω.

Ἀπεχθηαι, *odio ſis*, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro ἀπέχθησαι, ſ. ἀπέχθῃ.

Ἀπέχθημα, τὸ, res odioſa & inviſa.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inviſus, infenſus. Ex ἀπο, & ἔχθος, *invidia, odium.*

Ἀπεχθήσομαι, *odio ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, *odio ſum.*

Ἀπεχθητικὸς, ἡ, ὸν, qui in hominum odia ſolet incurrere. Ab ἀπεχθής.

Ἀπέχθομαι, f. θήσομαι, offendor; (2) ſum hoſtis; (3) triſtor; (4) odio ſum; ἀπέχθημαι, idem. Κρεῖσσον δέ μοι νῦν πρός σ' ἀπέχθεσθαι, Eur. Med. 290. Ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, Il. 4, 53. Ab eod.

Ἀπεχθόμην, 1. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀπηχθόμην.

Ἀπεχθῶς, *Adv.* odioſe, inviſe. Ab eod.

Ἀπεχρέετο, *ſatis erat*, imperf. pro ἀπέχρη.

Ἀπέχρη, *ſatis erat*, imperf. ind. verbi imperſonalis ἀπόχρη, *ſatis eſt.*

Ἀπεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio.

Ἀπέχω, f. ἀφέξω, abſtineo; (2) diſto, abſum, differo; (3) recipio, reporto; (4) ſatis ſum, ſufficio; ἀπέχομαι, abſtineo. Οἴνου τ' ἀπέχει ϗ γυμνασίων, abſtineas, Ariſt. Nub. 416. Τοσοῦτον ἀπέχετο τοῦ τι καταπράξασθαι ὧν ἐβούλετο, tantum abfuit, ut conficeret, Them. Οὐδ' ἀπείχοντο οὐδ' ἀπὸ τῶν φίλων, Plut. τοῦ λέγειν, id. Ex ἀπὸ, & ἔχω.

Ἀπεψία, ας, ἡ, indigeſtio. Ex α priv. & πέψις, *coctio.*

Ἀπεψύχοντο, 3. ſ. imp. ind. med. v. ἀποψύχω.

Ἀπέψω, decoquo, coquo.

Ἀπεὼν, *abſens*, *Ion.* pro ἀπὼν, ab ἄπειμι.

Ἀπέωσε, *repulit*, 3. ſing. a. 1. indic. act. *Att.* pro ἄπωσε, a verbo ἀπωθέω, *repello.*

Ἀπῇ, *abſit*, 3. ſing. præſ. conj. verbi ἄπειμι.

Ἀπήγαγεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Att.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπηγξάμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀπάγχω.

Ἀπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſationi reſpondeo. Ex ἀπὸ, & ἀγορέω, *concionor.* Hinc

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, reſponſio ad accuſationem; (2) narratio, relatio.

Ἀπῆγχε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀπάγχω.

Ἀπήδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, gubernaculo carens. Ex α priv. & πηδάλιον, *gubernaculum.*

Ἀπήειν, 1. ſ. pluſq. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπηθέω, ῶ, f. ήσω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ, & ἤθω. Hinc

Ἀπήθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum eſt.

Ἀπῆκεν, *dimiſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.

Ἀπηκριβωμένως, *Adv.* abſolute, ad amuſſim. Ab ἀπηκριβωμένος, quod eſt ab ἀποκριβόω.

Ἄπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. & πηγνύω, *compingo.*

Ἀπήλακε, *abegit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, *abigo.*

Ἀπήλασα, *abegi*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀπήλαυνον, 1. ſ. imp. ind. act. v. ἀπελαύνω.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno:

Ἀπηλεγέως, *Adv.* ſæve, intrepide, atrociter. Ab

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullius curam gerens, nullius reſpectum habens; (2) ſævus, atrox. Ex ἀπὸ, & ἀλέγω, *non curo.*

Ἀπῆλθον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπηλιαστὴς, ῶ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, ſeu cauſſis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. & ἡλιαία, *quod erat forum certum Athenis.*

Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, facio fatuum, ad fatuitatem redigo.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus ſubſolanus. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *ſol.*

Ἀπηλλάγη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. ἀπαλλάττω.

Ἀπηλλοτρίωκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀπαλλοτριόω.

Ἀπηλοίησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀπηλοιάω.

Ἀπήλπικε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀπελπίζω.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, illæſus. Ex α priv. & πημαίνω, *lædo, damnum adfero.*

Ἀπήμαρτεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἀφαμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, perf. part. paſſ. v. ἀπαμελέω.

Ἀπημελημένως, *Adv.* neglectim. Ab ἀπημελημένος, *neglectus*, quod eſt ab ἀπαμελέω.

Ἀπῆμεν, 1. pl. pluſq. ind. act. *per Sync.* pro ἀπήειμεν, a verbo ἄπειμι, *abeo.*

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.

Ἀπήμυνεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, nullo damno adfectus, illæſus, ſalvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. & πῆμα, *damnum.*

Ἀπῆν, 1. ſing. imp. ind. verbi ἄπειμι.

Ἀπήνεγκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποφέρω.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, ſævitia. Ab ἀπηνής.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ, & ἄνεμος, *ventus.*

Ἀπηνέος, *atrocis*, gen. ſing. ab ἀπηνὴς, *atrox.*

Ἀπηνεάθη, *obſtupefactus eſt*, 3. ſ. a. 1. Dan. *cap.* 4, 19. ind. med. v. ἀπηνέοομαι.

Ἀπηνηνάμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀπαναίνομαι.

ἈΠΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, rheda, curriculum viatorium.

ἈΠΗΝΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, crudelis, immitis, ſævus; durus, trux, Gl. V.

Ἀπῆνθεν, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.

Ἀπήντησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.

Ἀπηνῶς, inclementer, Gl. V. A præc.

Ἀπηόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſuper impendens; (2) altus, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἀπὸ, & ἀείρω, *tollo.*

Ἀπήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. item diſtans, remotus.

Ἀπήραξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.

Ἀπηρεισάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπερείδω.

Ἀπηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α priv. & πηρος, *mutilus.*

Ἀπήρθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ἀπαίρω.

Ἄπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pera carens, ſacco deſtitutus. Ex α priv. & πήρα, *pera.*

Ἄπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπηρής.

Ἀπηρτημένος, perf. part. paſſ. v. ἀπαρτάω.

Ἀπήρτισμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀπαρτίζω.

Ἀπηρτισμένως, planè, perfectè. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθριασμένως, *Adv.* impudenter, depoſito pudore, perfricta fronte. Ab ἀπηρυθριασμένος, quod eſt ab ἀπερυθριάω.

Ἀπήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mutilatus, integer, illæſus. Ex α priv. & πηρός.

Ἀπήσων, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραε, a verbo ἀπαυράω, *aufero.*

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραε, a verbo ἀπαυράω, *aufero*.

Ἀπηῦρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἀπηύρησα.

Ἀπηύραν, 3. pl. imp. ind. act. *contr.* pro ἀπηύραον.

Ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, diſſono, abſono; (2) reſono. Ab α pr. & ἠχέω. Hinc

Ἀπήχημα, ατος, τὸ, reſonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu ſono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, abſonus; (2) ingratus, odioſus. Ex ἀπὸ, & ἦχος, *ſonus*.

Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

Ἀπήχθετο, 3. ſ. imp. ind. paſſ. v. ἀπέχθομαι ſive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπήχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind. paſſ.

Ἀπήχθην, *abductus fui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπήχθηρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀπεχθαίρω.

Ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. vid. ἀπήχθετο.

Ἀπῃωρεῦντ', *ſuſpenſi erant*, pro ἀπῃωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀπῃώρευντο, *contr.* ex ἀπῃωρέοντο, a verbo ἀπαιωρέω.

Ἀπήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſpenſus, elevatus; (2) diſtans. Ex ἀπὸ, & αἰωρέω, *ſuſpendo*.

Ἀπίασι, 3. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ἄπισι, ab ἄπειμι.

Ἀπίδω, 1. ſing. a. 2. conj. v. ἀπείδω.

Ἀπίεμεν, *emittimus*, 1. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ἀφίεμεν, a verbo ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire*, præſ. inf. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπίενται, *emittunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀφίενται, a verbo ἀφίημι, *emitto*.

Ἀπίεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπίῃς, *abeas*, 2. ſing. præſ. conjunct. act.

Ἀπίθανος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur, Gl. V. ineptus. Ex α priv. & πιθανός. Hinc

Ἀπιθανότης, ἡ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in ſuadendo, jubendo.

Ἀπιθάνως, *Adv.* improbabiliter; (2) inſcite, abſurde.

Ἀπιθεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀπιθέειν.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens ſum, non obtempero. Ἀπιθεῖν τῷ ἄρχοντι, Xen. Ex α priv. & πείθω, *perſuadeo*.

Ἀπίθησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.

Ἀπιθύνω, dirigo, Gl. V. Ἀπιθύνειν τοῦ ὄφιος τὰ διάστροφα, *Aret.*

Ἀπίκαται, 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.

Ἀπίκῃ, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.

Ἀπικνέεσθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* & *contr.* pro ἀφικνέεσθαι.

Ἀπικόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος.

Ἄπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non amarus, amaritudinis expers. Ex α priv. & πικρὸς, *amarus*.

Ἀπικρόχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, non bilioſus, flavæ bilis expers. Ex α priv. & πικρὸς, & χολή.

Ἀπιλλήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ἀπιλλέω.

Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, & ἴλλος, *oculus*.

Ἀπιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedinis expers. Ex α priv. & πιμελὴ, *pinguedo*.

Ἀπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus a ſordibus. Ex α priv. & πίνος, *ſordes*.

Ἀπινύσσω, deſipio; (2) efflo. Κῆρ' ἀπινύσσων, Il. 15, 10. Δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν, Odyſſ. 6, 258. Ex α priv. & πινύσσω.

Ἀπίξεται, *veniet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἄπειμι.

Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. Ab ἄπιος.

ΑΠΙΟΣ, ου, ἡ, pirus; (2) Apios, Thymalli ſpecies. *Angl.* Knobbed Spurge.

Ἄπιος, ία, ιον, longinquus. Ab ἀπό.

Ἀπισόω, f. ώσω, adæquo, exæquo. Εἶτα δεήσειεν ἀπισῶσαι αὐτοὺς, Luc.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non picatus. Ex α priv. & πίσσα, *pix*.

Ἀπιστάναι, *diſcedere*, pr. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀπιστέαται, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφεστέαται, ab eodem.

Ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido. Οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις, Eur. Med. 927. Πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρήνεσεν; Soph. Phil. 1339. Ab ἄπιστος.

Ἀπίστημι, *ad defectionem ſolicito*, *Ion.* pro ἀφίστημι.

Ἀπιστητικὸς, ἡ, ὸν, incredulus.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.

Ἄπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incredulus, infidelis, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α priv. & πίστις, *fides*.

Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. Ab ἄπιστος.

Ἀπίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.

Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.

Ἀπισχνόω, idem.

Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) denego acrius, abnuo, pernego.

Ἀπίσχω, abſtineo; (2) averſum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, & ἴσχω, *habeo*.

Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

Ἄπιτ' pro ἄπιτε, 2. pl. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἀπίτης, ου, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.

Ἀπίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.

Ἄπιχθυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui non veſcitur piſcibus. Ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, *piſcis*.

Ἀπίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non pinguis. Ex α priv. & πίων, *pinguis*.

Ἀπλάκητος, ὁ καὶ ἡ, qui nihil peccat, *Heſ.* e *Soph.* (*niſi verum eſt* ἀμπλ.) Ab α & πλάζομαι, *Err.*

Ἀπλάνεια, ας, ἡ, ſtabilitas, vacuitas ab errore. Ab

Ἀπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. & πλάνη, *error*.

Ἀπλάνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ἀπλανῶς, ſine errore.

Ἀπλεονέκτητος, ον, non fraudatus.

Ἄπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, ineffigiatus; (2) ſimplex. Gl. V. infictus. Ex α priv. & πλαστὸς, *fictus*.

Ἀπλάστως, *Adv.* ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latitudine carens. Ex α priv. & πλάτος, *latitudo*.

Ἄπλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus. Ex α priv. & πλάω pro πελάω, *appropinquo*.

Ἄπλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.

Ἀπλετομεγέθης, ες, immenſus.

Ἀπλεύρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui latus non eſt ſtipatum. Ex α priv. & πλευρὰ, *latus*.

Ἄπλευστος, ον, innavigabilis.

Ἀπλήγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. Ab

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος.

Ἀπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non plenus; (2) ſtrigoſus, R. Ex α priv. & πλῆθος, *plenitudo*.

Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus. Ex α priv. & πλήττω, *percutio*.

Ἀπλημμελὴς, ές, delicti expers, inſons. Ab α priv. & πλημμελέω.

Ἀπλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis. Ex α priv. & πλέος, *plenus*.

Ἀπλὴξ, γος, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus, non læſus. Ex α priv. & πλὴξ, *percuſſor*.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus. Gl. V. incomplebilis, inſatiabilis. Ex α priv. & πληρόω, *impleo*.

Ἀπληρώτως, inſatiabiliter.

Ἀπληστεύομαι, f. εύσομαι, ſum inſatiabilis; (2) ſum avidus. Ab ἄπληστος.

Ἀπληστία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas. Ph. avaritia; (2) immenſitas. Ab eodem.

Ἀπλήστοινος, ον, inſatiabilis vini.

Ἄπληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) immenſus. Ex α priv. & πλήθω.

Ἀπλήστως, *Adv.* inexplebiliter, inſatiabiliter, avare, Gl. V. (2) immenſe.

Ἄπλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus; (2) immenſus. *Poët.* ἄπλετος. Ab eod.

Ἁπλέη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἁπλόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui promiſſum vel porrectum capillum habet; (2) qui raro eſt capillitio. Gl. V. recto capillo. Ex ἁπλόος, & θρὶξ, *capillus*.

Ἄπλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non poteſt. Ex α priv. & πλόος, *navigatio*.

Ἁπλοΐζομαι, f. ίσομαι, ſimplicitate utor. Ἁπλοΐζεσθαι πρός τινα, Xen. Ab ἁπλόος.

Ἁπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſimplex, non verſutus; (2) inadfectatus. Ab eod.

Ἁπλοϊκῶς, *Adv.* ſimpliciter, citra dolum.

Ἁπλοῒς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος.

Ἄπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, non plicatus. Ex α priv. & πλέκω, *plico*.

Ἁπλοκύων, ὁ, Cynicus veriſſimus. Ex ἁπλόος, & κύων, *canis*.

ΑΠΛΟ´ΟΣ, όη, όον, uſitate, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, ſimplex; (2) candidus, ingenuus; ſincerus, Gl. V. (3) ſtultus; (4) plane verus & extra controverſiam poſitus.

Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α priv. & πλόος, *navigatio*.

Ἁπλοσχήμων, eandem ſimplicem ſpeciem habens.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἁπλουστέρως, ſimplicius.

Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, divitiis carens, pauper. Ex α priv. & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἁπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἁπλοῦμαι, pandor. Gl. V. ἁπλοῦσθαι, porrigi, Ph. ἡπλωμένος, patulus, Gl. V. perf. part. paſſ. ἅπλωσον, expande, Gl. V. a. 1. Ab ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) ſpongia, quæ elui nequit. Ex α priv. & πλύνω, *lavo*. Unde

Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus, immundus.

Ἅπλωμα, τος, τὸ, expanſio, dilatatio.

Ἁπλῶς, *Adv.* ſimpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, fruſtra; (4) uno modo; (5) omnino, prorſus; (6) ingenue, candide; (7) neceſſario. Ab ἁπλοῦς.

Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innavigabilis. Ex α priv. & πλώω, *navigo*.

Ἀπνεὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, valde ſpirans; (2) non ſpirans, flatu deſtitutus. Ex α intenſ. vel priv. & πνέω, *ſpiro*.

Ἀπνεύματος, ου, ὁ καὶ ἡ, a vento non perflatus. Ex α priv. & πνεῦμα, *ſpiritus*.

Ἀπνευστὶ, *Adv.* uno ſpiritu, ſine reſpiratione; (2) confertim; (3) ſine labore.

Ἀπνευστία, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio. Ab ἄπνευστος. Hinc

Ἀπνευστιάζω, f. άσω, ſpiritum reprimo & contineo.

Ἄπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reſpirare non poteſt, ſine anhelitu, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *ſpiro*.

Ἄπνοια ας, ἡ, ubi nullus eſt flatus; (2) ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab

Ἄπνοος, όν, *contr.* ἄπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *ſpiro*.

Ἄπνουν, *mortuum*, acc. ſing. *contr.* pro ἄπνοον.

ΑΠΟ´, Præpoſ. a, ab, abs, de, e, re-dis-Ph. Soli Gen. jungitur.

Ἄπο, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπό.

Ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τῶν κταμένων ἀποαίνυμαι, Il. 13, 262. Θεὸς δ' ἀποαίνυτο, νόστον, Odyſſ. 12, 419.

Ἀποαιρεῖσθαι, pr. inf. paſſ. *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρέεσθαι.

Ἀποαίρεο, *aufer*, 2. ſ. pr. imp. med. *Ion.* pro ἀφαιρέεο, ſeu ἀφαιροῦ. Ab

Ἀποαιρέομαι, οῦμαι, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, Il. 1, 230. Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην, ibid, 275. Ex ἀπο, & αἱρέομαι.

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, diſcedo.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, ſcala navalis. Ex

Ἀποβαίνω, deſcendo; (2) diſcedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποβὰς, digreſſus, Ph. part. a. 2.

a. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὴν γῆν, τῆς νήσου, παρά τινος, τοῦ ἵππου, ἀπὸ τῶν πλοίων. Τροίας πεδίων ἀπέβησαν, Eur. Hec. 143. Ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι, evadunt, fiunt, Luc. Τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα, Eur. Med. 1422.

Ἀποβάλητε, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

Ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποβληθεὶς, repulſus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀποβληθεῖσα, exploſa, Ph. Ἀποβάλλειν τὴν τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρῷα, στρατόν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, Heb. 10, 35.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν εἰς ὕδωρ, Dioſc.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus, Ph. digreſſio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαστάζω, deporto, Ph. ἀποβασταχθεὶς, devectus, Ph. a. 1. part. paſſ.

Ἀποβεβληκότων, *eorum, qui abjicerunt*, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβάω, *deſcendo.*

Ἀποβήσομαι, *deſcendam*, f. 1. ind. med.

Ἀποβήσσω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποβιάζεσθαι ταῖς ἐπιμελείαις, Xen.

Ἀποβιβάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, Ariſtid. Ἐς τὴν Τανάγραν ἀπεβίβασεν αὐτοὺς, Thuc.

Ἀποβιῶναι, *mori*, pr. inf. act. v. ἀποβίωμι. Ab

Ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus, Gl. V. a. 1. part. Ex ἀπὸ, & βίος, *vita*. Hinc

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλου, Soph.

Ἀποβλαστάνω, f. στήσω, germino, egermino.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. A præc.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀποβλαφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποβλάπτω.

Ἀπόβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus; (2) reſpectus.

Ἀπόβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Ab

Ἀποβλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio; (2) ſuſpicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) ſpecto. Ἀποβλέπειν εἴς τινα, πρὸς τινα. Εἰς σε πάντες ἀποβλέψονται, Luc.

Ἀποβληθεὶς, a. 1 part. paſſ. v. ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικὸς, ὴ, ὸν, qui abjecit, vel amiſit; (2) qui abjiciendo eſt. Ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjectus, abjiciendus, reſpuendus, Ph. rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλίττω, f. σω, exprimendo aufero, detero. Ὅδ' ἀπέβλισε θοἰμάτιον μου, Ariſt. Av. 504.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo. Ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ, Il. 9, 487. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβολεὺς, έως, ὁ, abjector, rejector. Ab ἀποβάλλω. Unde

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, Ph.

Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, rejectaneus, Gl. V. rejectitius. Ab eod.

Ἀποβόσκομαι, depaſco. Ἀμβροσίαν μελέαν ἀπεβόσκετο, Ariſt. Av. 755. Ex ἀπὸ, & βόσκω, paſco.

Ἀποβουκολέω, ῶ, f. ήσω, abgrego, a grege abduco; (2) aberrare facio, decipio. Τῇ θυγατρὶ τὸ παιδά τινος ἀποβουκολῆσαι, Xen. Μὴ ἀποβουκοληθῇς, Luc. Hinc

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio; (2) impoſtura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, id. quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo; (2) exæſtuo, deferveſco. Hinc

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; (2) furfur tritici.

Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua, qua quid perfuſum eſt. Ab

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν, Odyſſ. 9, 151.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro. Ex ἀπὸ, & βρόχθος, *guttur, fauces.*

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico. Ex ἀπὸ, & βρόχος, *laqueus.*

Ἀποβρύκω, f. υξω, demordeo, abeo.

Ἀποβραθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo.

Ἀπόβωμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non in altari peragitur, ſed in terra, ſc. (2) impius, contemtor deorum. Ex ἀπὸ, & βωμὸς, *altare.*

Ἀπόβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab altari remotus, profanus, Heſ. Ex iiſd.

Ἀπόγαιον, ου, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. Ab

Ἀπόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus, terreſtris, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γαία, *terra.*

Ἀπογαιοῦσθαι, in terram verti. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ, γάλα, *lac.* Hinc

Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ. ablactatio.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus, qui e terra ortus, in mare fertur.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, funis, quo navis alligatur in littore, Ph. ἀπόγεια, retinacula; (2) ſumma planetæ altitudo & maxima a terra diſtantia. Ab

Ἀπόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus. Ph. terreſtris. Ex ἀπὸ, & γαῖα, vel γῆ, *terra.*

Ἀπογεισόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. Ex ἀπὸ, & γεῖσον, *ſuggrunda.*

Ἀπογεμίζω, impleo.

Ἀπογέμω, demo, ex eo quod plenum eſt, minus plenum reddo. Heſ. Ex ἀπὸ, & γέμω, *impleo.*

Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco, Vet. Lex.

Ἀπογέννημα, τὸ, proles, fœtus.

Ἀπογέννησις, ἡ, idem.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, deguſto.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ, & γέφυρα, *pons.*

Ἀπογηράσκοντας, acc. pl. pr. part. act. Ab

Ἀπογηράσκω, f. ράσω, conſeneſco.

Ἀπογίγνομαι, f. ἀπογίνομαι, abſum; (2) decedo; (3) morior.

Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnoſco, repudio; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum; (3) abſolvo; (4) deſpero; ἀπεγνωσμένος, perditus, Ph. perf. part. paſſ. Ἀπογινώσκειν τὴν γραφὴν, τὴν ἔνδειξιν τινὸς τοῦ ἐγκλήματος, abſolvere; ἑαυτῶν, τῆς πατρίδος, τὴν σωτηρίαν, deſperare.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæſium reddo. Ex ἀπὸ, & γλαυκὸς, *cæſius.* Hinc

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo. A præc.

Ἀπόγλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exiguus eſt clunibus, depygis. Ex ἀπὸ, & γλουτὸς, *clunis.*

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco; λυκαίνεσθαι, dulceſcere.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. V. mutum reddo. Ex ἀπὸ, & γλῶττα, *lingua.*

Ἀπογομῶ, exonero, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γομόω, *onero.*

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dentes ætatis indices amiſit. Ab eod.

Ἀπογνῷς, 2. ſing. a. 2. conj act. v. ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, deſperator. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, ſoboles, proles, progenies, propago; poſteritas, Ph. Ab

Ἀπόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, nepos, et qui longius diſtant, unde ἀπόγονος τρίτος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Hiſtorici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ, & γείνομαι, *naſcor.*

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) cenſus; (3) enumeratio, profeſſio, Gl. V.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, ſ. effictus. Ab

Ἀπογράφω, f. ψω, deſcribo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor quacunque de cauſa, in primis in cenſu. Πρὸς τὴν στρατείαν ἀπογράφεσθαι, Diod. Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, Heb. 12, 23.

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπὸ, & γυῖον.

Ἀπογυμνάζομαι, execrceor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη, Odyſſ. 10, 301.

Ἀπογυμνωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effæminatio. Ex ἀπὸ, & γυνὴ, *fœmina.*

Ἀπογωνιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, & γωνία, *angulus.*

Ἀποδᾶ, *pedibus carentem*, acc. ſing. Ab ἄπους.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. Ἀποδασάμενος τῆς στρατιῆς μόριον, Herodot. Ἄμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, Il. 22. 118. Ex ἀπὸ, & δαίω, *divido.*

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, inſanio. Ex ἀπὸ, & δαίμων, *dæmon.*

Ἀποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

Ἀποδακρύω, f. ύσω, lacrimis prodo; (2) illacrimo; (3) lacrimarum more deſtillo. Gl. V. delacrymo.

Ἀποδαμεῖν, *peregre proficiſci*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδημέω.

Ἀποδάπτω, demordeo, reſeco.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit. Ab

Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio, partitio; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, *divido.*

Ἀποδαστὺς, ύος, ἡ, idem.

Ἀποδάσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ, & δαυλὸς, *titio.*

Ἀποδέδεγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀποδέχομαι.

Ἀποδεδεγμένος, *receptus*, part. perf. ejuſd.

Ἀποδεδειλιακότως, *Adv.* timide, meticuloſe, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδεδειλιακὼς, quod eſt ab ἀποδειλιάω.

Ἀποδεδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω.

Ἀποδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deeſt. Ab ἀποδέω, *abſum.*

Ἀποδειδίσσομαι, vel ἀποδειδίττομαι, imperf. ἀπεδειδισσόμην, deterreo, abſterreo. Ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος εὐρεῖ' Il. 12, 53.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo, demonſtro, rationibus probo; (2) efficio, reddo; (3) creo, deſigno, mando; (4) edo, pario, *de fœmina*; ἀποδεδειγμένον, probatum Gl. V. item quod ad certos uſus deſtinatum & accommodatum eſt. Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 Cor. 4, 9. Hinc

Ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonſtrativus.

Ἀποδεικτικῶς, *Adv.* demonſtrative.

Ἀπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, demonſtrabilis, probabilis.

Ἀποδειλίασις, ἡ, timor. Ab

Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido ; præ timore refugio. Πρὸς τὸν θάνατον ἀποδειλιᾷς. Luc.

Ἀποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, declaratio, probatio ; (2) ſpecimen. Ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειπνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percœnare, Gl. V.

Ἀποδειπνίδιος, ον, e cœna reliquus.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus eſt ; (2) cœnæ expers. Ex ἀπὸ, & δεῖπνον, *cœna.*

Ἀποδείρειν, *excoriare*, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω, *excorio.*

Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abſcindo, decollo, abſcindo a cervice. Τῆς δ' ὅτι δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, Heſiod. Θεογ. 280. Ἀποδειροτομήσω Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, Il. 18, 336.

Ἀποδειχθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκάτευσις, ἡ, edecumatio, Gl. V. Ab

Ἀποδεκατεύω, ἀποδεκατεύονται, decimantur, Ph.

Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio ; (2) decimas do. Gl. V. edecumo. Ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, Heb. 7. 5. Hinc

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio.

Ἀποδέκεσθαι, pr. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a verbo ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως, Ariſt. Lyſ. 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc

Ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus.

Ἀπόδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur ; (2) acceptus, gratus, probatus.

Ἀποδέκτως, gratè, jucundè, rectè.

Ἀποδενδρόομαι, οῦμαι, arboreſco.

Ἀποδέξαι, *demonſtraſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδεξις, *demonſtratio*, pro ἀπόδειξις.

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis, ſeu pellis, detracta ; (2) ſpolium. Ab ἀποδέρω. Hinc

Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho.

Ἀποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, Gl. V. (2) verberibus cædo. Κἀθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην Ariſt. Veſp.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.

Ἀποδεσμεύω, f. εύσω, religo, devincio.

Ἀποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, faſciculus, linteum ; (2) faſcia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, Gl. V. alligamen. Ab ἀποδέω.

Ἀποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. Ab ἀποδεσμός.

Ἀποδεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto ; (2) probo, approbo ; (3) commendo, laudo. Ἀποδέξασθαι γνώμην χρησιμωτάτην, dare ; λαμπρὸν ἔργον, edere ; στρατείαν, expeditionem facere ; ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτοῦ ἀποδέχεται, a me ſententia dicta eſt ; ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας, conferre.

Ἀποδέχου, *recipe*, 2. ſing. præſ. imper. *contr.* pro ἀποδέχεο ex ἀποδέχεσο.

Ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto. Ex ἀπὸ, & δέω, *ligo.*

Ἀποδέω, abſum, ἀποδεῖ, abeſt, deeſt. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτοῦ ἔρωτα, tantum abeſt, ut extimeſcam, Plat. Ex ἀπὸ, & δέω, *deficio.*

Ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum reddo, declaro.

Ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, abſum domo ſeu patria, peregrinor, peregre proficiſcor. Πάσαισιν ἡμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνήρ, Ariſt. Lyſ. 101. Ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, Luc. 15, 13. Ab ἀπόδημος. Hinc

Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.

Ἀποδημητικὸς, ὴ, ὸν, peregrinari ſolitus.

Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis abſentia, peregrinatio. Ab

Ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, abſens a domo vel patria. Ex ἀπὸ, & δῆμος.

Ἀποδία, ας, ἡ, pedum carentia. Ex α priv. & ποὺς, *pes.*

Ἀποδιαιρέομαι, divido, disjungo.

Ἀποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio abſolvo. Ἀποδιαιτᾶν τινος τὴν δίκην, Dem. Ex ἀπὸ, & δίαιτα, *arbitrium.*

Ἀποδιαστέλλω, diſpeſco, interſepio, divido.

Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, conſumo tempus.

Ἀποδιδάσκω, f. ξω, dedoceo.

Ἀποδιδόειν, pr. inf. act. v. ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.

Ἀποδιδόντες, *retaliantes*, nom. pl. pr. part. act.

Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.

Ἀποδίδωμι, f. ώσω, reddo ; (2) attribuo, adſigno ; (3) permitto, concedo ; (4) explico, narro, definio ; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio ; (6) *in med.* vendo ; ἀποδοῦναι, dependere, Ph, a. 2. inf. Ἀποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ, χάριν, ὅρκους τινὶ τὸ πρωτεῖον· ἐς τὸν δῆμον, deferre ; τῆς ἀξίας ἀποδιδόσθαι, vendi ; ἑκάστῳ τοῦ ἰδίου, τινὶ τὴν ὁμοίαν, referre. Ὅστις ἀποδέσεται (ſ. ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τὴν ψῆφον, Luc. Ἀναβ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει· ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ Δρυκολάπτῃ, Ariſt. Av. 486.

Ἀποδιΐστημι, dirimo, diſtinguo ; ἀποδιΐσταμαι, diſto, intervallo ſejungor.

Ἀποδικάζω, f. άσω, abſolvo ; abjudico, Gl. V.

Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, cauſſam meam defendo. Ex ἀπὸ, & δίκη, *jus.*

Ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello.

Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo.

Ἀποδίομαι, idem quod ſimplex δίω, expello.

Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, ablego, procul amando ; (2) abjicio ; (3) expurgo, expio, luſtro ; (4) invocando Jove depello. Ex ἀπὸ, Διὸς, *Jovis*, & πέμπω, *mitto.* Hinc

Ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, ſacrum piaculare, piamentum.

Ἀποδιορίζω, ſegrego ſuis limitibus ; (2) ſeparo. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, Judæ. 19.

Ἀποδισκεύω, diſcum dejicio ; (2) diſci more jacio. Ex ἀπὸ, & δίσκος, *diſcus.*

Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo, ſive contraho. Ex ἀπὸ, & δίφθογγος.

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in diphthongum.

Ἀποδιωθέω, expello, extrudo.

Ἀποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulſatrix.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulſio.

Ἀποδοθείης, 2. ſ. a. 1. opt. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

Ἀποδοθῆναι, *redditum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποδοκεῖ, non videtur ; ἀπέδοξε, non viſum eſt, non placuit. Ex

Ἀποδοκέω, ῶ, diſpliceo, R. Ex ἀπὸ, & δοκέω.

Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, improbo, non approbo, rejicio ; reprobo. Gl. V. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari Ph. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, Matt. 21, 42. Hinc

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio ; repulſio, repulſa, Gl. V.

Ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.

Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, abjicio, R. Ab

Ἀποδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. Ex ἀπὸ, & δόκιμος, *probus.*

Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδόμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, ſordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ, & ὀδοὺς, *dens.*

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reddi, aut reſtitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, perſolutio ; (2) enarratio, explicatio ; (3) propoſitio προτάσει reſpondens. Ab eod.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor, R. ab eod.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſervo genitus. Ex ἀπὸ, & δοῦλος, *ſervus.*

Ἀποδοῦναι, *reddidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, communiter formatus.

Ἀπόδος, *redde*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio ; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur ; (3) approbatio. Ab eod.

Ἀποδοχεύω, recipio, exigo, vectigal ſc. *ap. Jos. e lectione C. Vat. autem eſt.*

Ἀποδοχεὺς, έως, ὁ, exactor.

Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, Odyſſ. 9, 372.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.

Ἀποδραθεῖν, *dormiiſſe*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, 2. ſ. a. 2. imp. act. v. ἀπόδρημι.

Ἀποδραίη, *aufugerit*, 3. ſing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω.

Ἀποδρὰς, a. 2. part. act. v. ἀπόδρημι.

Ἀποδράσεια, *aufugerim*, 1. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio. Ab ἀποδράω.

Ἀποδράττω, & ἀποδράττομαι, decerpo.

Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν, Soph. Aj. 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμὸν, Odyſſ. 16, 65.

Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo, Ph. ἀποδρέπεται, decerpit.

Ἀποδρῆναι, *aufugiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.

Ἀποδρομὴ, ἡ, perfugium.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, curſu revertens ; (2) curſu inferior. Ex ἀπὸ, & τρέχω, vel *potius*, δρέμω, *curro.*

Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Ἀποδρύψασι δὲ πάντα, Odyſſ. 17, 480.

Ἀποδρύφω, f. ψω, idem.

Ἀποδρῴην, *aufugerem*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀποδράοιμι, a verbo ἀποδιδράσκω.

Ἀποδυρμὸς, οῦ ὁ, deploratio, Gl. V. A ſeq.

Ἀποδύρομαι, f. δυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror ; defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονται, queruntur, Ph.

Ἀποδὺς, pr. part. act. v. ἀποδῦμι.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio. Ab ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, ſtomachor, ægre fero. impatienter agitor ; (2) renitor, reſiſto, difficulter cedo. Hinc

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi veſtimenta exuuntur. Gl. V. ſpoliarium, conſternium. Ab

Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, ſpolio, deſpolio, detraho, *in med.* exuo me ; (2) amoveo, repudio ; (3) accingor, aggredior. Ἀπόδυε τὰς καταράτους ἐμβάδας, Ariſt. Veſp. 1151. Ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ ταύτην (ἐξωμίδα) ἀπέδυν ἐγώ, id. Lyſ. 1024. Ἀπέδυσας μου τὸ παιδίον τουτὶ ὄν, id. Θεσμ. 751.

Ἀποδῶ 1. ſ. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀποδῴην, 1. ſ. a. 2. opt. act. *At.* pro ἀποδοίην.

Ἀποδωροῦμαι, id. quod ſimplex.

Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Ἀπόδων, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους.

Ἀποεῖπ' pro ἀπόειπε, *fac refutaveris*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀποείπω, *refuto.*

Ἀποέννυμι, exuo, ſpolio. Ex ἀπὸ, & ἕννυμι.

Ἀποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coërceo. Ab

Ἀποέργω, arceo, *Poët.* pro ἀπείργω, ſeu ἀπείργω. Ὅθι κληῒς ἀποέργει αὐχένα τε στῆθός τε, Il. 8, 325. Ex ἀπὸ, & εἴργω, *arceo.*

Ἀποέρρω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, Il. 6, 348.

Ἀπόερσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* & *Æol.*

Ἀποζάω, ῶ, f, ήσω, parce & tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago ; inf. ἀποζῆν.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. εύξω, diſjungo, ſejungo, ſeparo, divido ; ἀπεζευγμένον, ſejunctum, Ph.

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab

Ἀποζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio.

Ἀποζυγόω, dejugo, Gl. V.

Ἄποζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, & ὄζω, *oleo.*

Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, Ph. Ἀποζωγραφεῖ, depingit.

Ἀποζώννυμι, ſ. ἀποζωννύω, f. ζώσω, diſcingo, zonam aufero ; (2) exauctoro. Gl. V. decingo. Ph. ἀπέζωσεν, diſcinxit, a. 1.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποθάλλω, defloreſco.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀποθανοῖσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανοῦσα.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, confido, magnopere fido.

Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, ſuſpicio. Ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον, Odyſſ. 6, 49.

Ἀποθεάομαι, ῶμαι, deſpecto ex alto.

Ἀποθειάζω, numine divino adflor.

Ἀποθεμελιόω, ῶ, funditus everto.

Ἀποθέμενος, a. 2. part. med. v. ἀποτίθημι.

Ἀπόθεν, *Adv.* longe, ſeorſim, eminus, extra, procul ; unde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. Ab ἀπό.

Ἀπόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine Deo eſt ; (2) impius. Ex ἀπὸ, & θεὸς, *Deus.*

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, conſecro, divinos honores tribuo. Gl. V, divino, deum facio ; ἀποθεοῦμαι, deus fio, ad deos abeo. Ex iiſd.

Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio ; (2) cura poſt remedia vehementiora ; (3) cura poſt exercitationem adhibita. Ab

Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, ſano ; (2) colo.

Ἀποθεράπευσις, ἡ, curatio.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto ; (2) abſcindo, ſuccido,

Ἀπόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, caloris expers, *Aret.* Ex ἀπὸ, & θερμὸς, *calidus.*

Ἀποθέσθαι, a. 2. part. med. ind. v. ἀποτίθημι.

Ἀποθέσιμος, repoſitus, reconditus.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, abjectio ; (2) expoſitio partus ; (3) finis, *vox grammaticorum.* Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.

Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deteſtabilis, abominandus contemtus. Ex ἀπὸ, & θέσσομαι, *deſidero.*

Ἀπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reponi ſolet in apothecis ; (2) repoſitus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθευσόμενος, f. 1. part. med. verbi

Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.

Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe proſpecto ; (2) ſpeculor, exploro ; (3) diligenter animadverto.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, ſ. divos, conſecratio. Ab ἀποθεόω.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, repoſitorium, reconditorium ; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποθηλασμὸς, ου, ὁ exſuctio, ſuctus, qu. ex ἀποθηλάζω.

Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.

Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem, ſeu crudelitatem incito.

Ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro theſauro. Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν ἐς τὸ μέλλον, 1 Tim. 6, 19.

Ἀποθησαυρισμὸς, ου, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei.

Ἀποθήσομαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. v. ἀποτίθημι.

Ἀπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non concupitus, qui non deſideratur, Gl. V. inamabilis. Ex α priv. & ποθέω, *deſidero, concupiſco.*

Ἀποθινόω, ῶ, f. ώσω cumulo, ; (2) aggere obſtruo ; (3) exaggero. Ex ἀπὸ, & θὶς.

Ἀποθλασμὸς, ου, ὁ, fractio, fractura. A ſeq.

Ἀποθλάω, extundo ; Gl. V. defringo.

Ἀποθλίβω, f. ψω, exprimo ; (2) elido ; (3) adfligo vehementer ; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, Luc. 8, 45. Hinc

Ἀπόθλιμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expreſſio ; eliſio ; (3) adflictio, calamitas. Ab eod.

Ἀποθνήσκοι, 3. ſ. pr. opt. verbi

Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior ; ἀποθανεῖν. emori, Ph. a. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, Ph. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. V. ἀποθνήσκει, decedit, Ph.

Ἀποθορεῖν pr. inf. act. *contr.* pro ἀποθορέειν. Ab

Ἀποθορέω, ῶ, deſilio. Ἀποθοροῦντες ἀπὸ τῶν ἵππων, Herod. Ex ἀπὸ, & θορέω, *ſalio.*

Ἀποθοῦνται, 3. pl. pr. ind. paſſ. v. ἀποθέω.

Ἀποθρασύνω, f. νοῦμαι, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum ſumo.

Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio ; (2) friatura, comminutio. Ab

Ἀπόθραυσμα, τὸ, fragmentum. Ab

Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo ; (2) frio.

Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.

Ἀποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo & colligo ; (2) aufero. Ex ἀπὸ, & θρίον, *folium fici.*

Ἀπόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, impubes ; (2) depilis, carens pilis. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *pilus.*

Ἀπόθρισμα, τὸς, τὸ, fruſtum, ſegmentum.

Ἀποθρομβεῖν, exgrumare, degrumari, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θρόμβος, *grumus.*

Ἀπόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, a throno veniens, a ſede emanans. Ex ἀπὸ, & θρόνος, *tbronus.*

Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango luxu & deliciis.

Ἀποθρώσκωσιν, 3. pl. pr. conj. verbi

Ἀποθρώσκω, deſilio ; (2) reſilio ; (3) exſilio.

Ἀποθυμέω, ῶ, animum deſpondeo. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *auimus.*

Ἀποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab

Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo ; (2) odorem cieo.

Ἀποθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus animo, inviſus, moleſtus. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus.*

Ἀπόθυμος, ον, remiſſus, negligens.

Ἀποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.

Ἀποθυρίζω, evalvo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θύραι, *valvæ*, Gl. V.

Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio.

Ἀποθυσάνιον, ου, τὸ, genus poculi. Ex ἀπὸ, & θυσία, *ſacrificium*, quod ejus in hoc uſus.

Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in ſacrificium abſumo ; (2) offero. Δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θεῷ ἀπέθυσε, Xen.

Ἀποθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.

Ἀποίδησις, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ, & οἰδέω.

Ἀποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine arte factus. Gl. V. inhabilis. Ex α priv. & ποιέω, *facio.*

Ἀποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio ; (2) migro in coloniam ; (3) procul habito. Ἀποικεῖν ἐκ τῆς πόλεως, εἰς τόπον, μακράν. Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.* Unde

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, tranſmigratio.

Ἀποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco ; (2) migrare amando, facio, procul habitare facio. Υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος συγγένιαν, adoptatus, Plut. Ex ἀπὸ, & οἰκίζω.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam miſſa.

Ἀποικισμὸς, ου, ὁ, coloniæ deductio ; (2) deportatio ; (3) migratio. Ab Ἀποικίζω.

Ἀποίκιλος, ον, ſimplex.

Ἀποίκιλτος, ον, non variegatus.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obſtruo ; (2) deſtruo, demolior. Ἀποικοδομεῖν τὰς ὁδοὺς, Thuc.

Ἀποικονομέω, ῶ, f. ήσω, ab adminiſtratione, ſeu diſpenſatione removeo ; (2) removeo.

Ἄποικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propriè* domo abſens, aut domo emiſſus, ejectus ; (2) colonus, in coloniam miſſus ; (3) peregrinus, externus. Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.*

Ἀποικτίζω, f. ίσω, miſeror, defleo, defleo miſerabiliter ; (2) conqueror.

Ἀποίμαντος, ον, carens pabulo, ſ. paſcuis, ſ. paſtore.

Ἀποιμώζω, f. ώσω, ejulo, lamentor ; (2) defleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὑτὴν πατέρ' ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med. 31. Ποῖ ἀποιμῶξαι (δοκεῖς) κακά ; Soph. Phil. 277.

Ἀποινᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν. Ab

Ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, debitæ pœnæ eximo ; (2) redimo ; (3) pecuniam exigo. Ab

Ἄποινον, ου, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ſ. quo pœna debita penſatur ; (2) pœna ; (3) pecunia, cujus uſus eſt in recompenſatione rerum. Ex ἀπὸ, & ποινὴ, *pœna.*

Ἀποινεὶ, ſine pœna.

Ἀποίνητος, ον, impunitus.

Ἀποινόδικος, ον, ultor, ultrix.

Ἄποιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. & ποῖος, *qualis.*

Ἀποίσετον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.

Ἀποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀπὸ, & οἰστέον, *ferendum.*

Ἀποισῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, a verbo ἀποφέρω.

Ἀποιωνίζομαι, abominor, Gl. V.

Ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, diſcedo.

Ἀποιχόμενος, præſ. part. med.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, abſtergo.

Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo, Suic, Hinc

Ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum ; (2) piaculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio ; (2) expiatio, luſtratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgatorius, expurgativus, purgandi vim habens ; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἀποκαθέζομαι, reſideo, Gl. V. ἀποκαθέζεται abſidet, Ph.

Ἀποκαθεύδω, f. ευδήσω, ſeorſim dormio, ſecubo ; (2) obdormio.

Ἀποκαθηλόω, ῶ, refigo. Hinc

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. refixio.

Ἀποκάθημαι, deſes ſum, deſideo ; (2) languidus ſum ; (3) ſeorſim ſedeo ; ἀποκαθήμενος, ſeſſilis, reſes, Gl. V.

Ἀποκαθίζομαι, ſedem repeto ; ſeorſim ſedeo.

Ἀποκαθιστᾶ, *reſtituit*, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιστάει, a verbo ἀποκαθιστάω.

Ἀποκαθιστάνω, et

Ἀποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι, Ph. ἀποκαθιστῶ, remancipo, reſarcio ; ἀποκαθιστᾶν, repræſentare, Ph. ἀποκαταστῆσαι, repræſentare, Ph. a. 1. inf.

Ἀποκαθίστημι, reddo, Ph. reſtituo, repræſento, redintegro ; ἀποκαθίστησιν, exhibet, redintegrat, Ph.

Ἀποκαθίστων, *reſtituebam*, vel *reſtituebant*, 1. ſ. vel 3. pl. imper. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίσταον, a verbo ἀποκαθιστάω.

Ἀποκαίνυμαι, vinco, ſupero, Τῇ δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους, Odyſſ. 8, 127.

Ἀποκαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus ; (2) abſurdus. Ex ἀπὸ, & καιρὸς, *tempus.*

Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ malo deficio, ſuccumbo malo ; (2) ſuccumbo ; (3) male me habeo ; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, & κακὸν, *malum*, vel κάκη, *ignavia.* Unde

Ἀποκακίζω, malus fio, degenero.

Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, Gl. V. ſevoco ; (2) invoco ; (3) interdico, veto ; ἀποκαλοῦμαι, devoco, Gl. V. Ἀποκεκλήκαμεν Διογενεῖς θεοὺς μήκετι γε τὴν ἐμὴν διαπεῥῶν πόλιν, clamando vetuimus, Ariſt. Av. 1267.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, qui revelare, ſeu patefacere ſolet, aut poteſt. Ab

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ ϗ αἷμα, οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, Matt. 16, 17. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ, Rom. 1, 18.

Ἀποκαλυφθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, detectio, patefactio.

Ἀποκάμνω, f. αμῶ, defatigor, deficio, fatiſco; ἀποκάμουσα, laſſa, defeſſa, Ph. a. 2. part.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me a recto curſu, Ph. ἀποκάμψαι, degenerare. Ex ἀπὸ, & κάμπτω, *flecto*. Hinc

Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus.

Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo. Hinc

Ἀποκαπνισμὸς, ου, ὁ, exceptio rei ſuffitæ per infundibulum ſive arundinem.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſolicite & quaſi exſerto capite exſpecto. Hinc

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, ſolicita & anxia exſpectatio.

Ἀποκαρατομέω, caput abſcindo.

Ἀπόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo reſecatur. Ab ἀποκείρω, *detondeo*.

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonſura. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτερέω, f. ήσω, inedia mortem mihi conſciſco; (2) non ſuſtineo, animo deficio, impar ſum dolori. Hinc

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mortis oppetitio per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſeu feſtucas alicunde lego.

Ἀποκαταβαίνω, deſcendo.

Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, Col. 1, 20.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, circuitus ſolis, lunæ, & aliarum ſtellarum errantium anno vertente in eodem ſigno; (2) reſtitutio in priſtinam formam, vel ſtatum, Gl. V. reſtitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio, Ph. abſtentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατίονται, *reſident*, 3. pl. pr. ind. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται. Ab ἀποκάθημαι.

Ἀποκατεστάθην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατατίθημι, depono.

Ἀποκαταφαίνω, de ſpeculo, figuram reddente rei objectæ, inſpicientis.

Ἀποκατέχω, detineo, Ph. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Ph.

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος. Hinc

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio & abjectio, extirpatio.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto; (2) revello una cum caule. Ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς, eludebat, Thuc. Ex ἀπὸ, & καυλὸς, *caulis*. Unde

Ἀπόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caule reciſo non germinans.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, exuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſ ponor, reponor; (2) ſtatutus ſum; (3) immineo, impendeo; ἀπόκειται depoſitum eſt, Gl. V. ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, condititius, Gl. V. ἀποκείμενον, reconditum Ph. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, Heb. 9, 27.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abſcindo; (3) privo, ſpolio, imminuo; ἀποκείρειν τὰ πρόβατα τὰς κεφαλάς. Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην, Il. 23, 141.

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adv.* aperte palam. Ab ἀποκεκαλυμμένος. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλέατο, 3. pl. pluſq. ind paſſ. *Ion.* pro ἀποκέκλειντο. Ab ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένους, acc. pl. part. perf. paſſ.

Ἀποκεκληρωμένως, diſtributè, diſcretè.

Ἀποκεκρυμμένως, occultè.

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, *occulto*.

Ἀποκεκύλισται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀποκυλίω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

Ἀπόκενος, ου, ὁ, ϗ ἡ, vacuus, inanis. Hinc

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. V.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compugno, transfigo.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates diſſipo.

Ἀποκέρσω, *detondebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, a verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφαλίζω, ίσω, capite privo, caput amputo; Ph. decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, Luc. 9, 9. Ex ἀπὸ, & κεφαλή.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) ſordes, quibus caput repurgatum fuit. Ab ἀποκεφαλίζω.

Ἀποκεφαλισμὸς, ου, ὁ, capitis amputatio.

Ἀποκηδεύω, et

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ, & κῆδος, *cura*.

Ἀποκήρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, abdicatus, excommunicatus.

Ἀποκήρυγμα, τος, το, et

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem; (2) proſcriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proſcribo: (3) abdico; (4) finibus expello, in exſilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ πατρῷα, τῆς πανηγύρεως. Πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις; Luc.

Ἀποκίδνημι, diſſipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam ſubeo. Ἀποκινδυνεύειν περί τινος, πρός τινα.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, Gl. V. ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius* demoveo) ſummoveo; ἀποκινηθεὶς, amotus, Ph. ἀποκινηθέντες, emoti, Ph. ἀποκινηθῆναι, Ph. a. 1. paſſ. Hinc

Ἀποκινήσασκε, *ſubmoviſſet*, 3, ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεκίνησε.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Ph.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga; (2) genus ſaltationis. Ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου, Ariſt. Eq. 20.

Ἀποκισσόομαι, οῦμαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ, & κισσὸς.

Ἀποκλάζω, f. άγξω, clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀποκλάξας, *qui excluſit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo*.

Ἀπόκλαξον, *exclude*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ἀπόκλεισον, a verbo eod.

Ἀπόκλαρος, *exſors*, *Dor.* pro ἀπόκληρος.

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio. Ab

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo; ἀποκλᾷ, præfringit, Gl. V.

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid iucluditur; (2) res, qua aliquid includitur; (3) carcer.

Ἀπόκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, incluſus. Ab

Ἀποκλείω, excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudo. Ἀποκλείεσθαι τῆς ὁδοῦ, τοῦ ἄστεος, τὴν ὄψιν. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν, Ariſt. Lyſ. 426.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, ſurripio.

Ἀποκληρονόμος, ου, ὁ, expers hæreditatis, exhæredatus.

Ἀπόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) exſors, expers, liber. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, *hæreditas*. Hinc

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſortior, ſorte lego; (2) ſorte diſtribuo; (3) ſegrego, ſorte privo, exhæredo. Τοῖς δὲ στρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε πολλὴν, Plut.

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, ſeu creatio, quæ fit per ſortes; delegatio, deputatio, Ph.

Ἀπόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco*.

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas.

Ἀποκλινθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Poët.* pro ἀποκλιθεὶς. Ab

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνει, devertit, Ph. Ἀποκλίνειν πρὸς τὰ ἥττω, εἰς εἰρήνην, τὸ ῥαθυμεῖν· ἀποκλίνεσθαι εἰς ὕπνον, εἰς ὄχθην.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. Ab ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo. abluo; deluo, Gl. V. Ἀποκλύζεται τὰ νοσώδη, *Ariſtot.*

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, moleſtatio, vexatio. Ab

Ἀποκναίω, tædio adficio, adfligo; (2) obtundo; (3) exhaurio, accido. Ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, Luc.

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, f. ήσω, pigror, metu ab aliquo deterreor; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuſo.

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. Ab ἀποκνέω.

Ἀποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abſcindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abſciſſio, quæ fit ungue.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus proprie ungue abſciſſum; (2) ſegmentum.

Ἀποκογχίζω, f. ίσω, concha aut teſta excipio, aut in ipſam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ, & κόγχη, *concha*.

Ἀποκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſeorſim dormio, ſecubo, ſeorſim cubo; (2) dormio.

Ἀποκοιμίζω, idem quod

Ἀποκοιτέω, ῶ, f. ήσω, ſecubo, obnocto; emaneo, Gl. V. Ab

Ἀπόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecubans, ſeorſim dormiens. Ph. emanens; diſcretus lectus, Ph. ἀπόκοιτοι, emanſores, Gl. V. emanſiones, Ph. Ex ἀπὸ, & κοίτη, *cubile*.

Ἀποκολακεύω, eblandior, Gl. V.

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo aufero; pertundo; (3) inſculpo.

Ἀποκολούω, f, ούσω, detrunco, mutilo; (2) infringo.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, ſinuo, in ſinus excavo.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ἀπὸ, & κόμη, *coma*.

Ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ, aſportatio; (2) deportatio; (3) reditus. Ab

Ἀποκομίζω, f. ίσω, aſporto, porto, deporto; aufero, Gl. V. ἀποκομισθεὶς, latus, Ph. ablatus, a. 1. part. paſſ. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, Ariſtot. Ἀπεκομίζαντο πέμπτῳ μηνὶ τοὺς ἐκ τοῦ φρουρίου, Xen.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum; ἀποκόμματα, ſegmenta, præſegmina, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, inſolentius me effero, vel jacto.

Ἀποκοπείσης, g. ſ. a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, amputatio; præſectio, defectio, Gl. V. (2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur.

Ἀπόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſciſſus; (2) ſpado, debilis, imbecillis; Ph. eviratus; caſtratus, Gl. V. Ab

Ἀποκόπτω, f. ψω, abſcindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, ſeparo, avoco, abſtraho. Ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν, Joan. 18, 10.

Ἀποκορέννυμι, obſaturo, Gl. V.

Ἀποκορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφοῦν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφόειν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) paucis rem expedio. Ex ἀπὸ, & κορυφή.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero; (2) ornatum aufero, ornatu privo; *omnino-*

que privo, *ſed re pulcra, ut regno,* &c. Ἀποκοσμοῦσι, dedecorant, Ph. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *ornatus.*

Ἀποκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in ſeceſſu ſ. monaſterio vivit. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *mundus.*

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum ſonitu, quod a potu in poculo remanſerat. Hinc

Ἀποκοτταβισμὸς, οῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo poſtquam biberant, reliquum ſic e poculo ejiciebant, ut reſonaret.

Ἀποκουρέω, detondeo.

Ἀποκουρὴ, ἡ, tonſura.

Ἀποκούριμος, ον, tonſus, vel tondendus.

Ἀποκουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo, exonero. Οὐδὲν παθέαν ἀποκουφίζουσ', Eur. Hec. 105. Ἀποκουφίζων πολυπράγμονος ὄχλου τὴν πόλιν, Plut.

Ἀποκόψειν, f. 1. inf. act. v. ἀποκόπτω. Unde

Ἀποκόψιμον, ſuccidaneum, Gl. V.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ, & κράδη, *ramus ficulneus.*

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, ſeu exhalo. Ἐξυπνισθεὶς ϗ ἀποκραιπαλήσας, Plut. in Anton. *cap.* 30.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ, & κραιπάλη, *crapula.* Unde

Ἀποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditio ad ſobrietatem.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo & reſeco. Ex ἀπὸ, & κράνον, *caput.*

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compeſco; (2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo; ἀποκρέμαμαι, dependeo, Gl. V.

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπὸ, & κρέας, *Att.* κρέως.

Ἀπόκρεως, ω, ὁ, carniſprivium, tempus, quo a carne abſtinetur. Ex iiſd.

Ἀποκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus, præceps; ἀποκρημνον, præceps, Ph. abruptum, præcipitium, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κρημνὸς, *præcipitium.*

Ἀποκριδὸν, *Adv.* ſelectim, ſeparatim:

Ἀποκριθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθῆναι, *reſpondiſſe,* aor. 1. inf. paſſ.

Ἀποκριθύνω, f. υνῶ, ſecerno, excerno:

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, reſponſio, reſponſum; (2) condemnatio; ſententia.

Ἀποκρίνασθαι, *reſpondiſſe,* a. 1. inf. med.

Ἀποκρινθέντε, *ſemoti,* nom. dual. part. a. 1. paſſ. *Poët.* pro ἀποκριθέντε, ab

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, ſecerno, eximo, ſeparo, deligo, eligo; (2) incerno, excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, reſpondeo; *in paſſ.* deſino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἓν δυοῖν κακοῖν· Ἀποκρίνεσθαι τί τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδὶ, Ariſt. Θεσμ. 747. Ἀπεκρίθη ἐς τοῦτο πάντα, convertebantur, Thuc. Hinc

Ἀποκρίσεσιν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. ab

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio, reſponſum; (2) excretio, ſeu ipſa actio excernendi.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, excretivus. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſelectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plauſito:

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum concrepitatio. Ab

Ἀπόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, aſper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπὸ, & κρότος, *pulſus.*

Ἀποκρούεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀποκρούω.

Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, depulſio, repulſio, propulſatio:

Ἀποκρουστικὸς, ὴ, ὸν, repulſivus, depulſivus, vim depellendi habens:

Ἀπόκρουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur. Ab

Ἀποκρούω, f. ούσω, repello, depello, propulſo, reprimo; (2) excutio; & ἀποκρούομαι, propulſo, refello, refuto. Ἀποκρούειν τί τινος. ἀποκρούεσθαι τοῦ ἵππου, Xen.

Ἀποκρύπτασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, ab

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abſcondo, occulto, contego, operio, celo, obſcuro; (2) dignitate & præſtantia ſupero, vinco; ἀποκρύπτομαι. deliteo, deliteſco, celo, Gl. V. ἀποκεκρυμμένον, abditum, abſtruſum, abſconſum, reconditum, Ph. ἀπέκρυψεν, abdidit, Ph. Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, ϗ συνετῶν, Matt. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαι σε, Plut. Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τινα, περί τινος. Ex ἀπὸ, & κρύπτω, *abſcondo.* Hinc

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, occultus, abſconditus; ἀπόκρυφον, abditum, abſconditum, abſconſum, ſecretum, arcanum, Ph. obſcurum, Gl. V.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio, Gl. V. latitatio.

Ἀποκρυσταλλοῦμαι, in glaciem concreſco, conglacio.

Ἀποκτάμεν, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτείνω.

Ἀποκτανθῆναι, *interfectum eſſe,* a. 1. inf. paſſ.

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, poſſeſſionem alicujus rei amitto; alieno, a dominio meo emitto, emancipo.

Ἀπόκτητος, ον, alienus.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. ind. act.

Ἀποκτείνας, *qui interfecit,* a. 1. part. act. ab

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Joan. 5, 16.

Ἀποκτενεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀποκτεννύω, idem.

Ἀποκτενοῦσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀποκτένω, idem.

Ἀποκτίννυμι, & ἀποκτιννύω, idem.

Ἀποκτιννύντα, acc. ſ. præſ. part.

Ἀποκτονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀπόκτισις, ἡ, colonia. Ab ἀπὸ, & κτίζω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſonum edo, vel cieo.

Ἀποκυβεύω, aleam tento, fortunæ caſum ſubeo.

Ἀποκυβιστάω, deſilio, præcipitem me do.

Ἀποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, connixa, Ph. effœta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Hinc

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:

Ἀποκυΐσκω, pario, fœtum depono. Ex ἀπὸ, & κύω, *in utero geſto.*

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Marc. 16, 3.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀποκυλίζω.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo.

Ἀποκυματίζω, undis agito, R. Ex ἀπὸ, & κῦμα, *fluctus.*

Ἀπόκυνον, ου, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipſis comeſtus necare traditur. Ex ἀπὸ, & κύων, *canis.* *Ang.* **Dogsbane.**

Ἀποκυρτόω, gibboſum reddo.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῖ, abroget, Ph. Ex ἀπὸ, & κυρόω, *auctoritatem do.* Hinc

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, Gl. V.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκακυω, fiendo conficio.

Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.

Ἀποκώλυσις, ἡ, impeditio.

Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo; (2) exſurdo, ſurdum reddo.

Ἀπολάβωμεν, 1. pl. 2. a. conj. act. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαγχάνω, ſortior. Ἀπολαγχάνειν τῶν κτημάτων, τῆς γῆς, τὸ μέρος τινος.

Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, jugulum incido.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula inciſa eſt.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) deſpicio, ſperno. Hinc

Ἀπολακτισμὸς, οῦ, ὁ, calcitratio.

Ἀπολαλέω, ῶ, f. ήσω, garrio, effutio; (2) renuo, ſermone recuſo.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. V. (2) ſeduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recipit, Ph. ἀπολάβωσιν, conſequerentur, Ph. Ἀπολαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, τὸν μισθὸν, τοὺς ὅρκους, τι παρά τινος· τὶ πρὸς λόγον, reducere.

Ἀπολαμπρύνω, ſplendidum reddo, illuſtro. *paſſ.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, paratur.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, reſplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀρθαὶ πανταχῆ ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν, Ariſt. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ, Il. 14, 183.

Ἀπολαμφθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. *Ion.* pro ἀποληφθέντες, qu. a. fut. λάμψω, pro pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo abſorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, uſus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectatio:

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:

Ἀπολαυστικὸς, ὴ, ὸν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ab

Ἀπολαυστὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ad voluptatem pertinens. Ab

Ἀπολαύω, f. αύσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem,* damnum capio, punior. Φίλων ἡδίστης ϗ ποθεινοτάτης ὄψεως ἀπολαῦσαι, Philo. Ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαστραφήσομαι; Ariſt. Av. 178.

Ἀπολαφθέντες, *Dor.* pro ἀποληφθέντες.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.

Ἀπολεαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.

Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, ſeligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdico, veto. Ἀπολέγειν τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν· ἀπολέγεσθαι τὴν δέησιν, πόνον· τὴν ψυχὴν, deſpondere.

Ἀπολεῖ, *peribis,* f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo.*

Ἀπολείβω, diſtillo, fundo. Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, Odyſſ. 7, 107.

Ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo; (2) deſero, deſtituo; (3) ſupero, vinco, præſto, a tergo relinquo; (4) deſiſto, deſino; *eleganter cûm particip.* (5) abſum, *in formulâ,* parum abeſt, *cum gen. & infin.* Μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ πίπτειν, ἀπολείπεσθαι τῆς κυρίας, vadimonium deſerere; τῆς ἐπιβολῆς, abeſſe. Ἥπου σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; Ariſt. Plut. 832. Ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω, Soph. Phil. 1150.

Ἀπολεῖς, 2. ſing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολεῖσθε, *peribitis,* 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lingendo, ſ. lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ, Luc. 16, 21.

Ἀπόλειψις, εώς, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελεγμένως, negligenter.

Ἀπολελαμμένος, part. perf. paſſ. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολέλαυκα, 1. ſ. perf. ind. act. v. ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, *relinquo.*

Ἀπολελυμένος, perf. part. paſſ. v. ἀπολύω.

Ἀπολελυμένως, *Adv.* ſolute, abſolute, libere. Grammaticis dicitur etiam de poſitivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello non vexatus, bello non laceſſitus. Ab

Ἀπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnaciter & inſtanter.

Ἀπόλεμμα, τος, τὸ, corium, pellis. Ab ἀπὸ, & λέπω. Unde

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, τος, τὸ, cortex reſectus, item minutæ partes olerum, plantarum reſectæ.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολίσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσκομαι, pereo; quaſi hinc ſit ἀπολέσκετο, imperf. quod tamen *Ionicum* eſt pro ἀπώλετο, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολέσθαι, a. 2. infin. med.

Ἀπόλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀπώλεσαν.

Ἀπολέσω, *perdam*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. Ex ἀπὸ, & λευκὸς, *albus*.

Ἀπολήγοι, *deſinat*, 3. ſing. præſ. opt. verbi

Ἀπολήγω, deſino. Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει ἀλκῆς, Il. 21, 577.

Ἀποληκέω, ῶ, crepo, crepitum edo.

Ἀποληκυθίζω, f. ίσω, detraho ληκύθιον, ſeu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clauſula.

Ἀποληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόληται, 3. ſ. a. 2. conjunct. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, part. a. 1. paſſ. v. ἀπολαμβάνω. Unde

Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) intercluſio, ſuppreſſio.

Ἀπολιαίνομαι, liveſco.

Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος; Ariſt. Av. 1473. Ab ἀπολείβω, *deſtillo*.

Ἀπολιγαίνω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ, Ariſt. Arch. 973.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθοῦμαι, lapideſco. Ex ἀπὸ, & λίθος, *lapis*. Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπαίνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio proprie quæ fit lino.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obſideri, expugnari non poteſt.

Ἄπολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, patria pulſus. Ex α priv. & πόλις, *urbs*.

Ἀπολισθαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco.

Ἀπολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαργιῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιθαργίσω. Ex ἀπὸ, & λίτη, *janua*, & ἀργὸς, *celer*.

Ἀπολίτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, ſine politia. Ex α priv. & πολιτεύω, *verſor in republica*.

Ἀπολίτης, ου, ὁ, qui civis eſſe deſiit; alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris*.

Ἀπολιτικὸς, ἡ, ὸν, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταυθοῖ κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες, Il. 21, 123.

Ἀπολλήγω, *deſino*, *Poët.* pro ἀπολήγω.

Ἀπόλλυμι, ſ. ἀπολλύω, perdo, vaſto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπώλετο, periit, Gl. V. a. 2. Τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις καὶ τἄλλα πάντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει, Plat. Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, Soph. El. 26. Ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς, ibid. 1376.

Ἀπόλλυται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo. Ab ἀπολογίζομαι.

Ἀπολογαριασμὸς, οῦ, ὁ, ſupputatio. A præc.

Ἀπολογεῖται, 3. ſ. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογέεται, ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, defendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, περί τινος, τῷ δήμῳ, ὑπέρ τινος. Εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, Act. 24, 10. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*. Hinc

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, ὸν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio; excuſatio, purgatio, ſatisfactio, Ph. Ex ἀπὸ, & λόγος.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) imputo, impenſum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τἄλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτὸν, Xen. Hinc

Ἀπολογισμὸς, οῦ, ὁ, rationis redditio & relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expoſitio rei qua apparet, rem bene actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa & verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, reliquus.

Ἀπόλοιτο, *pereat*. 3. ſ. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπολοῦμαι, f. 2. ind. med. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπόλουμα, τὸ, lavacrum, ſ. quod lavando abluitur, ſordes e lotione.

Ἀπόλουσις, ἡ, lotio. Ab

Ἀπολούω, f. ύσω, abluo. Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα, Il. 18, 345. Ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, Act. 22, 16.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro.

Ἀπολοχμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, & λόχμη.

Ἀπολυμαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Λαοὺς δὲ Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν, Il. 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens.

Ἀπολυπραγμονήτως, ſine multo labore.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curioſus.

Ἀπολύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio; (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus; (5) confectio ſc. negotiorum. Ab eod.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. ſing. a. 1. imperf. act.

Ἀπολύσασι, 3. plur. a. 1. conjunct.

Ἀπόλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolutus, liberatus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων τὸν Ἕκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, Luc. Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *Adv.* ſolute, libere; (2) abſolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, ſejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero dato pretio redemtionis; & (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, proficiſcor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν σαυτὸν αἰτίας, τὸν φονέα, τὰ κατηγορούμενα, τὴν γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης τῆς ἐπιμελείας, Xen. Ἀπολύεσθαι τὰς διαβολὰς, Plat.

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia laceſſo. Μανία γὰρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς Νύκτερος Αἴας ἀπολωβήθη, Soph. Aj. 216.

Ἀπόλωλα, 1. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπῶλα.

Ἀπολώλει, 3. ſ. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀπώλει.

Ἀπολώλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα.

Ἀπολωλεκέναι, *perdidiſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολωλὸς, neutr. ſing. part. perf. med.

Ἀπολωλότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, veſte exuo.

Ἀπολωτίζω, detraho, avello, more eorum, qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολωφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, ceſſare facio.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, ſ. ἀπομαγδαλιά, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem eſt. Ab ἀπομάσσω, *abſtergo*. Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, abſtergimentum, ſive id, quod ex abſtergione colligitur.

Ἀπομαδαρόω, tondeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus:

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab ἀπομανθάνω, *dediſco*.

Ἀπομαθοῖσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νοῦμαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino.

Ἀπομακρύνω, longè removeo.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, abſterſor. Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, & μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακόομαι, idem.

Ἀπομανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dediſco. Ὥστε ἀπέμαθον καὶ ταῦτα, ἃ πρότου ᾤμην εἰδέναι, Plat.

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξῃ, *abſterges*, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀπομάξεσαι, ab ἀπομάττω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, abſterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, collabor.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor.

Ἀπομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. ſimilis ei plane ſum; *in med.* (3) veneficiis defixum & devotum libero. Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν, Luc. 10, 11.

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo; item, arceo *ſimpliciter*.

Ἀπόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, & μάχη, *pugna*.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrius eſſe deſino, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ, & μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. ροῦμαι, præbeo, diſtribuo; (2) ſortior. Ἦος γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν, Heſiod. Ἔργ. 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ex ἀπὸ, & μείωσις, quod idem ſignificat.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum. Ex ἀπὸ, & μέλι, *mel*.

Ἀπομέμαρμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀπομείρομαι.

Ἀπομέμαχε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομένων θ' ἑτέρων αὐτὸν ἐπὶ ταῖς παραβάσεσι τῶν ὅρκων, Plut.

Ἀπομένω, f. ενῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κῆν ἀπομένωσι, ſi convaleſcant a morbo, *Aret.*

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & μερίζω.

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior, Gl. V. demetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Ph.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, longum facio, produco.

Ἀπομηνίσαντος, g. ſ. a. 1. part. act. v. ab

Ἀπομηνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, Il. 2, 772. Ex ἀπὸ, & μῆνις, *ira*.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, ab

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσθαι βροντὰς καὶ κεραυνοὺς, Plut. Hinc

Ἀπομίμημα, τὸ, imitatio, ſimulacrum.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus.

Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ, Il. 24, 428. Ab ἀπομνάομαι.

Ἀπόμιξις, ἡ, commiſtio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπόμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut ſtipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Ex ἀπὸ, & μισθὸς, *merces*. Hinc

Ἀπομισθόω, f. ώσω, eloco mercede conductâ, eloco; (2) conduco:

Ἀπομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata.

Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me oſtendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ, ulciſcendo. Ex ἀπὸ, & μνάομαι, *memini*.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, hiſtoria; (3) commentarii rerum geſtarum:

Ἀπομνημόνευσις, ἡ, commemoratio. Ab

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiſcor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι, (2).

Ἀπόμνησαι, 2. ſ. a. 1. imp. med. v. ἀπομνάομαι.

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor ſum injuriæ; (2) non ſum memor injuriæ.

Ἀπόμνυμι, ſ. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego, ejuro, ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. Ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας, Soph. Phil. 1278.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio, pars reditus, ab agro, v. c. decimæ. Ex ἀπὸ, & μοῖρα, *portio*.

Ἀπομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, deſero; (2) privo, ſeparo, excludo; (3) non comprehendo, v. c. ſtudere.

Ἀπόμοργμα, ατος, τὸ, quod eſt expreſſum ex alio; ut ſignum annulo expreſſum.

Ἀπομόργνυμι, ſ. ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo; (2) abſtergo; (3) lacrimor. Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, Il. 18, 414. Hinc

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abſterſio; (2) expreſſio.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόμνυμι. Unde

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.

Ἀπομοτικῶς, ejurandi ſenſu.

Ἀπόμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Muſis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, & Μοῦσα, *Muſa*.

Ἀπομούσως, indoctè.

Ἀπόμυγμα, τος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω.

Ἀπομύζουρις, ιδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπὸ, & μύζουρις.

Ἀπομυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dehortor, diſſuadeo, prohibeo. Μάλα γάρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπεμυθεόμην, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ, & μῦθος, *verbum*.

Ἀπόμυιος, ου, ὁ, abactor muſcarum; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, & μυῖα, *muſca*.

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

Ἀπομυκτηρίζω, ſubſannando repudio.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, & μυλλὸς, *curvus*.

Ἀπνμυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τὴν ῥῖν' τῇ χειρὶ, Epigr.

Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego.

Ἀπομφολύγωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α priv. & πομφολυγόω, *bullo*.

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex ἀπὸ, & μωρὸς, *ſtultus*, *fatuus*.

Ἀπομωσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀπομωτικὸς, ἡ, ὸν, abjurativus. Ab eod.

Ἀπόμωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. abjurabilis; (2) vitandus, fugiendus. Ab eod.

Ἀποναίω, migro, ſedem muto, alio habitatum eo.

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα, Soph. El. 213. Σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, *fruor*.

Ἀπόναντο, 3. plur. imperf. ind. med.

Ἀποναρκάω, & όω, torpeſco, torpeo, piger ſum.

Ἀπονάσσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. *Poët.* pro ἀπονάσωσι, ab

Ἀπονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην ἄψ ἀπονάσσωσιν, Il. 16.

Ἀπονέεσθαι, *redire*, pr. inf. med. v. ἀπονέομαι.

Ἀπονέκρομαι, emorior, item obrigeo (frigore) & emorior.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, diſtributio; attributio, adſignatio, deputatio, Ph:

Ἀπονεμητικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus.

Ἀπονεμητὴς, οῦ, ὁ, diſtributor, Gl. V. Ab

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adſigno, diſpertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, diſputatus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. paſſ. Ἀπονέμειν χάριν τινὶ, agere gratias; εὐεργεσίαν, referre; ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν, συγγνώμην τινὶ, tribuere. Εἶτ' ἀπένεμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα, Ariſt. Av. 1294. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, 1 Pet. 3, 7.

Ἀπονενοημένος, part. perf. paſſ. v. ἀπονοέομαι.

Ἀπονενοημένως, *Adv.* dementer, faſtuoſe. Ab ἀπονοέω.

Ἀπονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ, & νέω.

Ἀπονεοττεύω, f. εύσω, nidifico; nidificationem relinquo.

Ἀπόνευμα, τὸ, declivitas.

Ἀπονευρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc

Ἀπονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum inciſio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.

Ἀπονεύω, f. εύσω, abnuo, reſpuo, averſor; (2) nuto, ad ruinam inclino, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεύειν πρὸς τὸν αἰθέρα, Philo; πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.

Ἀπόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημαι, *juvor*.

Ἀπόνηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens. Ex α priv. & πονηρὸς, *malus*.

Ἀπονηστίζομαι, jejunium finio.

Ἀπονητὶ, *Adv.* facile, ſine labore, Xenoph. Κυρ. Παιδ. 2, 9. Ab

Ἀπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.

Ἀπονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα, Plut.

Ἀπονία, ας, ἡ, *Ion.* ἀπονίη, vacatio e labore; (2) averſatio laboris, laborum detrectatio; (3) deſidia, inertia. Ab ἄπονος.

Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abſtergo. Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, agnovi, Odyſſ. 23, 75. Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἐσβάντες, Il. 10, 572.

Ἀπονικάω, f. ήσω, vinco, ſupero.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium:

Ἀπόνιπτρον, ου, τὸ, idem. Ab

Ἀπονίπτω, f. ψω, abſtergo, abluo. Ἀλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, Odyſſ. 19, 317. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων, ἀπονίψομαι, Ariſt. Av. 1168.

Ἀπονοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nihil penſi habeo, mentem & rationem abjicio; (2) inſoleſco, veſana quadam mente efferor; dicitur de omnibus generibus robuſtioris improbitatis, ut maledicere improbè, inceſtare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, *Ern.* ἀπονενοημένος, temerarius, demens, deſperatus. Ex ἀπὸ, & νόος, *mens*.

Ἀπονοέω, ad amentiam, &c. redigo; Gl. V. ἀπονοῶ, amento.

Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Ph. dementia; (2) veſania, confidentia, inſolentia & animi elatio; contumacia, Ph. Ex iiſd.

Ἀπονομάζω, f. άσω, denomino, appello.

Ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, diſtributio. Ab ἀπονέμω.

Ἄπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, labore carens; (2) minime impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facilis. Ἀπονώτερος, Comp. legitur apud *Thucyd.* & ἀπονώτατος, apud *Aretum*. Ex α priv. & πόνος, *labor*.

Ἀπονοστάσας, part. a. 1. act. *Dor.* pro ἀπονοστήσας, ab

Ἀπονοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μή δ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα, Heſiod. Ἔργ. 733. Ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Il. 8, 499.

Ἀπονοστήσας, *qui aliunde redit*, a. 1. part. act.

Ἀπονοστήσειν, *rediturum eſſe*, f. 1. inf. act.

Ἀπονόστησις, εως, ἡ, reverſio, reditus.

Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo; (2) (2) privo. O ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων, Soph. Phil. 970.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto.

Ἀπονύμφης, ου, ὁ, qui a contrahendis ſponſalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:

Ἀπονύμφος, ου, ὁ, idem, & ex ἀπὸ, & νυμφη.

Ἀπονυστάζω, f. άξω, obdormiſco, dormito; (2) negligenter ago; (3) ſecubo, foris cubo.

Ἀπονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco. Hinc

Ἀπονύχισμα, ματος, τὸ, unguium reſegmen.

Ἀπόνως, *Adv.* facile, ſine labore. Ab ἄπονος.

Ἀπονωτίζω, exdorſuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. Ex ἀπὸ, & νῶτος, *dorſum*.

Ἀπόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhoſpitalis, inhoſpitus. Ex ἀπὸ, & ξένος, *hoſpes*. Hinc

Ἀποξενίζω, idem quod

Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello; (2) facio exſulem, in exſilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico, ἀποξενόομαι, οῦμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me ſimulo. Ἀπεξενοῦντο πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, Ariſtot. Hinc

Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam.

Ἀποξενωτέος, α, ον, repudiandus, abjiciendus, *Aret.* Ab eod.

Ἀποξέω, f. ήσω, abrado, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio.

Ἀποξηραίνω, exſicco, areſacio; ἀποξηραίνομαι, exareſco, Gl. V.

Ἀποξιφίζω, idem quod ſimplex.

Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, ſeu quod eſt ligneum detraho; (2) ligno ſpolio.

Ἀποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξυνόομαι, aceſco. Ἀποξύνουσιν ἐρετμὰ, Odyſſ. 6, 269.

Ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.

Ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον, Ariſt. Θεσμ. 1052.

Ἀποξύρομαι, rador, detondeor.

Ἀπόξυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, abraſus; (2) exeſus. Ex ἀπὸ, & ξυρὸς, *acutus, aptus ad radendum*.

Ἀπόξυς, εος, ὁ καὶ ἡ, acuminatus, mucronatus, in mucronem faſtigiatus. Ex ἀπὸ, & ὀξὺς, *acutus*.

Ἀποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde

Ἀπόξυσμα, ατος, τὸ, quod abraſum eſt, ramentum:

Ἀποξυστρόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, aciem aufero. Ab

Ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado; (2) deſtringo; (3) abſtergo; (4) lævigo; (5) detraho; *in med.* exuo, depono.

Ἀποπαγήσομαι, *concreſcam*, 1. ſing. f. 2. ind. paſſ. verbi ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω.

Ἀποπαίζω, f. ξω & ζω, ludo, luſito; (2) ludere deſino.

Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.

Ἀποπάλλω, evibro, jaculor. Ὄψεαι τὴν χιονίδα, ἄλλοτε μὲν προσφυομένην ἐς πλάτος τοῦ οὐρανοῦ, ἄλλοτε δὲ ἀποπαλλομένην βίῃ ὠκέως, *Aret.*

Ἀπόπαππος, ου, ὁ, abavus. Ex ἀπὸ, & πάππος, *avus*.

Ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto.

Ἀποπαπταίνω, circumſpicio.

Ἀποπαρθενεύω, f. εύσω, idem quod

Ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginate privo. Ex ἀπὸ, & παρθένος, *virgo*.

Ἀπόπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non guſtavit, jejunus. Ex ἀπὸ, & πάω, *guſto*.

Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto; (2) ventrem exonero, caco, excerno. Hinc

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, quod ejectum eſt, merda:

Ἀπόπατος, ου, ὁ, ſeceſſus, quem quærimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.

Ἀποπαύεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἀποπαύεσο, ſ. ἀποπαύου.

Ἀπόπαυσις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, finis, ceſſatio, vel deceſſio, *Aret.*

Ἀποπαύστωρ, ορος, ὁ, finem, requiem afferens. Ab

Ἀποπαύω, f. αύσω, ceſſare facio, compeſco, cohibeo; ἀποπαύομαι, deſiſto, deſino. Ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι, Odyſſ. 12, 126. Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, ceſſabo, Soph. El. 233.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ, & πεῖρα. Hinc

Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor. Ἀποπειράζοντας τῶν ἀγραυλούντων, Ariſt.

Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, periclitor. Ἀποπειρᾶσθαι γνώμης τινος, τῶν μαντείων, τόπου. Τοδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι, Ariſt. Ran. 667. Ἀποπειρᾶσαι ταῖς ναυσὶν ἐβούλοντο, Thuc. Ab eod.

Ἀποπέκω, f. ξω, detondeo.

Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri aufero; (2) ſecuri dolo & complano. Πελεκάντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, Ariſt.

Ἀποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem perſolvo. Ex ἀπὸ, & πεμπτη, *quinta pars*.

Ἀπόπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimiſſus; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab

Ἀποπέμπω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo; (2) dimitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exſilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnoſco. Ἀποπέμπειν τινὰ ἐς τὸν τόπον, ἐξ ὀφθαλμῶν· τἀπόρρητ' ἐκ τόπου, evulgare, Ariſt. Ran. 361. Κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, ϗ τὸ πᾶν φράσω, hac de cauſa, Soph. El. 682.

Ἀποπεμψεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποπέμψει.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.

Ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo.

Ἀποπεπλάνηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπλανάω.

Ἀποπέπλευκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.

Ἀποπέπνιχας, 2. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπίπτω pro ἀποπτόω, *decido*.

Ἀποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio, perago.

Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποπεράω, ῶ, trajicio alicunde.

Ἀποπέρδω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.

Ἀποπερισπάω, ῶ, f. άσω, averto; (2) circumductum abſtraho.

Ἀποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου, κἀκεῖ μάχου, Ariſt. Av. 1375. Οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα, id. Pace, 719. Ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον, ibid. 1135.

Ἀποπεφασμένως, *Adv.* palam, manifeſte. Ab ἀποπεφασμένος, quod eſt ab ἀποφαίνω.

Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adſtringo, concreſcere facio. Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια, Ariſt. Ran. 126.

Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio; (2) reſilio; (3) aufugio, celeriter abſcedo. Ἀποπηδᾷ ἀπὸ τοῦ πυρὸς, Theophr.

Ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo. Hinc

Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expreſſo ſucco reliquum, fæces.

Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) ſatio, ſaturo.

Ἀποπινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus emaculo; (2) ſordibus inquino.

Ἀποπίπτω, decido. Ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, Odyſſ. 24, 7.

Ἀποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, f. γξω, a. 1. paſſ. ἀπεπλάγχθην, aberrare, vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε, Il. 13, 578.

Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. Ἀποπλανᾶν τῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἀποπλανᾶν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, Luc. Ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, 1 Tim. 6, 10. Hinc

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio; (2) Figura certa rhetorica.

Ἀπόπλανος, ου, ὁ, impoſtor. Ex ἀπὸ, & πλάνος.

Ἀποπλείειν, pr. inf. act. *Poët.* pro ἀποπλέειν, ab

Ἀποπλέω, f. εύσω, navi diſcedo, ſolvo.

Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) ſaturo, ſatio.

Ἀποπληκτικὸς, ἡ, ὸν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab

Ἀπόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui laborat apoplexia; (2) inſanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, *percutio, attonitum reddo*.

Ἀποπλήκτως, *Adv.* inſane, ſtupide, ſtolide.

Ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo; (2) perficio, præſto; (3) expleo, ſatio, ſaturo. Hinc

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

Ἀποπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, exſecutor. Ab eod.

Ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.

Ἀποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, abſilio, ſaltu me proripio, ſeu aufugio. Ex ἀπὸ, & πλίσσω, *gradior*.

Ἀπόπλοος, *contr. uſitatius* ἀπόπλους, ου, ὁ, diſceſſus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.

Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo. Ex ἀπὸ, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἀπόπλυμα, τος, τὸ, aqua ſordida, in qua aliquid lavamus. Ab

Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα, Luc. 5, 2.

Ἀποπλώειν, *renavigare*, præſ. inf. act. verbi *Ionici* ἀποπλώω pro ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, *reſpirans*, præſ. part. act. fem. g. *Poët.* pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exſpiratio. Ab

Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, ſpiro. Gl. V. redoleo, proſpiro; (2) efflo animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο, Heſiod. Θεογ. 324. Θυμὸν ἀποπνείων, Il. 4, 524.

Ἀποπνιγησόμενος, part. f. 2. paſſ. Ab

Ἀποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo; (2) vexo, diſcrucio. Ὅδ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται, Ariſt. Veſp. 1128.

Ἀποπνίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.

Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio. Gl. V. ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Ex ἀπὸ, & ποιέω, *facio*. Hinc

Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.

Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulſorius, ad pellendum aptus; (2) depulſor malorum; (2) emiſſarius, de hirco *Levit.* xvi. Ab ἀποπέμπω. Unde

Ἀποπομπέω, ῶ, depello prodigia:

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) ablegatio; (5) procuratio, aut depulſio prodigii, ſceleris; (6) ſtatus dies, quo ſacrificabatur.

Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare deſino. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖστα γὰρ ἀποπεπόνηκας, Ariſt. Θεσμ. 252.

Ἀποποντόω, in mari ſubmergo.

Ἀποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, *pedo*.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus; (2) reditus, reverſio. Ab

Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, diſcedo, abſcedo, abeo, tranſeo. Ἀποπορεύεσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους, Ariſt. Hinc

Ἀποπορευτέον, abeundum eſt.

Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expoſitio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab

Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta in legatione expono.

Ἀποπρίαμαι, emo. Ex ἀπὸ, & πρίαμαι, *emo*.

Ἀπόπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, ſcobis, Gl. V. Ab

Ἀποπρίω, f. ίσω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo.

Ἀποπρὸ, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & πρό.

Ἀποπροβάλλω, procul abjicio.

Ἀποπροέηκε, 3. ſ. a. 1. ind. v. ἀποπροΐημι.

Ἀποπροηγμένα, τὰ, rejecta, poſtpoſita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunæ; opponuntur προηγμένα.

Ἀπόπροθε, ſ. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus; (2) ſine. Ab ἀποπρό.

Ἀπόπροθι, *Adv.* procul, longe. Ab eod.

Ἀποπροθέω, procul, longè fugio.

Ἀποπροΐημι, emitto. Τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε, Odyſſ. 14, 26. Ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν, ib. 22, 82.

Ἀποπρολείπω, relinquo longe.

Ἀποπρονοσφίζω, f. ίσω, ſeparo a.

Ἀποπροσποιοῦμαι, proprie nego ad me pertinere, repudio, rejicio.

Ἀποπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, ſordes faciei abſtergo. Ex ἀπὸ, & πρόσωπον, *facies*.

Ἀποπροτέμνω, f. μῶ, abſcindo. Νώτου (ὑιὸς) ἀποπροταμὼν, Odyſſ. 8, 475.

Ἀποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀπόπταμαι pro ἀφίπταμαι, *avolo*.

Ἀποπτάνω, circumſpicio.

Ἀποπτανέουσι, *Ion.* pro ἀποπτανοῦσι.

Ἀποπτερνίζω, f. ίσω, calce peto. Ex ἀπὸ, & πτέρνα, *calcaneus*.

Ἀποπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. med. v. ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτης, ου, ὁ, ſpectator, qui ex editore loco aliquid ſpectat. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτήσομαι, *avolabo*, f. 2. ind. v. ἀφίπταμαι.

Ἀποπτοέω, ῶ, exterrefacio, obſtupefacio.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, exſul. Ex ἀπὸ, & πόλις, *urbs*.

Ἀπόπτομαι, f. ψομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco adſpicio.

Ἄποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſpectari ex alto poteſt; (2) qui videri alicunde poteſt; (3) qui eminus conſpicitur. Ab ἀπόπτομαι.

Ἀποπτύρω, abſterreo, deterreo, Gl. V.

Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor:

Ἀπόπτυστος, ὁ ϗ ἡ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus. Ab

Ἀποπτύω, ſpuo, exſpuo; (2) reſpuo, averſor. Ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην, Il. 4, 426.

Ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, caſus, prolapſio, ruina. Ab ἀποπίπτω.

Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀποπυδαρίζω, ſaltare nates calce feriendo. Ἀπεπυδάρισα μόθωνα, Ariſt. Eq. 694.

Ἀποπυητικὸς, ἡ, ὸν, purulentus. Ex ἀπὸ, & πύος, *pus*.

Ἀποπυΐσκομαι, purulentus fio.

Ἀποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, ſciſcitor ex aliquo, interrogo.

Ἀποπυργίζω, in modum turris exſtruo.

'Αποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui ſuper carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ & πῦρ, ignis.

'Αποπυρίδες, ων, αἱ, piſces quidam. Ex iiſd.

'Αποπυρίζω, f. ισω, aſſo, igni torreo. Ex iiſd.

'Αποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀποπυρόομαι, οῦμαι, igneſco, Ex iiſd.

'Αποπυτίζω, f. ίσω, reſpuo, ſpuendo ejicio vel eructo. 'Αποπυτίζει τὴν θάλασσαν, Ariſt. Ab ἀποπτύω.

'Αποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intruſio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ, & ῥαφανιδοῦσθαι, raphano in anum immiſſo cruciari, a ῥάφανος, raphanus.

'Αποργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iracundus. Ex ἀπὸ, & ὀργὴ, ira.

'Αποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, iraſcor. Ex iiſd.

'Απορέγχω, f. γξω, deſterto.

'Απορεῖ, 3. ſ. pr. ind. act. contr. pro ἀπορέει. Ab ἀπορέω.

'Απορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus ſum. 'Απορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, Act. 25, 20. Ex α priv. & πόρος, ratio excogitata efficiendi aliquid.

'Απόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qua iter non eſt, invius. Ex α priv. & πορεύομαι, eo.

'Απορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles hæſito; (2) dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam; (3) nequeo, non poſſum; (4) egeo, deſtitutus ſum. 'Απορεῖν τῷ πράγματι, τὴν αἰτίαν τινὸς, egere. Οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, Iſocr. Μήτιν' ἀπορήσειν γεράων, Heſiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος. Hinc

'Απόρημα, ατος, τὸ, res, de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

'Απορηματικὸς, ὴ, ὸν, dubitandi vim habens.

'Απορηματικῶς, vi dubitandi.

'Απορητικὸς, ὴ, ὸν, qui dubitare ſolet, dubitator, hæſitator. Ab eod.

'Απόρθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, incolumis. Ex ἀπὸ, & πέρθω, diruo. everto.

'Απορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ἀπὸ, & ὀρθόω, erigo.

'Απόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

'Απορία, ας, ἡ, inopia conſilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, anguſtia, difficultas; (2) inopia, egeſtas. Ab ἄπορος.

'Απορνεόω, ῶ, f. ώσω, avem reddo. Ex ἀπὸ, & ὄρνις, avis.

'Απορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd. Hinc

'Απορνίθωσις, εως, ἡ, converſio ſeu transformatio in avem.

'Απορνύμεναι, nom. pl. pr. part. paſſ. f. g. Ab

'Απόρνυμι, excito, concito; & ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐτεόν με ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν, Il. 5, 105.

'Απορος, ου, ὁ καὶ ἡ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) conſilii inops, ſtupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. & πόρος, via, tranſitus.

'Απόρουσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. Ab

'Απορούω, f. ύσω, proſilio, erumpo; (2) diſcedo. 'Ιδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον, Il. 5, 20.

'Αποῤῥαγείην, 1. ſ. a. 2. optat. paſſ. v. ἀποῤῥήγνυμι.

'Αποῤῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigreſco, ignavia impedior, quo minus aliquid ſuſcipiam.

'Αποῤῥαίνω, ſpargo, adſpergo, irroro. 'Αποῤῥαίνειν τοῦ θοροῦ, Herodot. τὴν ὑγρότητα, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ῥαίνω, perfundo.

'Αποῤῥαίω, deſtruo; (2) careo. Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις ἀέκοντα βίηφι Κτήματ' ἀποῤῥαίσει, Odyſſ. 1, 404. Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀποῤῥαῖσαι φίλον ἦτορ, Odyſſ. 16, 428.

'Αποῤῥὰξ, id, quod amputatum, ſeu avulſum eſt. Ab ἀποῤῥάσσω.

'Απόῤῥαξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, quo hæc fortiter ſolo alliſa ei remittebatur, qui miſerat. Ab eod.

'Αποῤῥαπίζω, obturo, obſtruo.

'Αποῤῥάπτειν, præſ. inf. act. verbi

'Αποῤῥάπτω, f. ψω, conſuo, conſuendo obſtruo. 'Αποῤῥάπτειν τὸ βαλάντιον, Plut. τὸ στόμα, Æſchin.

'Αποῤῥάσσω, vel ἀποῤῥάττω, f. ξω, amputo, revello.

'Αποῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, metro dico, recito, canto.

'Αποῤῥέμβομαι, latius evagor, aberro.

'Αποῤῥέω, f. εύσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo. Φύσας δὲ ἀποῤῥεῖν φύλλα τῶν στεφάνων, Dem. Οτου δ' ἀποῤῥεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος, beneficii, Soph. Aj. 523.

'Αποῤῥέω, veto. Ex ἀπὸ, & ῥέω, inuſ. dico.

'Απόῤῥηγμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fragmentum avulſum, Heſych.

'Αποῤῥήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, diſrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (2) erumpo. Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων, Il. 6. 507. 'Αποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, Æſch. Τὸν βίον, Eur.

'Αποῤῥηθὲν, vetitum, eſt, ἀποῤῥηθεὶς. vetitus, item abdicatus, repudiatus, ἀποῤῥηθήσεσθαι, diſſolvi, de induciis ap. Lys.

'Απόῤῥημα, το, interdictum, Gl. V. diverbium. Ex ἀπὸ, & ῥέω, dico, inus.

'Αποῤῥήξας, a. 2. part. act. v. ἀποῤῥήγνυμι. Unde

'Απόῤῥηξις, εως, ἡ, & Ion. ιος, eruptio, Aret.

'Απόῤῥησις, εως, ἡ, interdictio, (2) renunciatio; (3) inopia, Hes, ſed videtur eſſe debere ἀπόρησις; (4) defatigatio, Ern.

'Αποῤῥήσσω, vel ἀποῤῥήττω, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

'Απόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumelioſus, in contumeliam dictus aut factus, et quidem majorem; (5) nefandus; ἀπόῤῥητον, penetrale, ſecretum, arcanum, inauditum, nefandum, Ph. ἀπόῤῥητα, ſacra, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (idque maximè) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥίψασπις, &c. Ab ἀποῤῥέω.

'Αποῤῥήτως, Adv. clam, ſecreto; (2) ita ut dici nequeat, ſ. non debet.

'Αποῤῥιγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimeſco. Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι, Odyſſ. 2. 52.

'Αποῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπὸ, & ῥίζα, radix.

'Απόῤῥιμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀποῤῥίπτω.

'Αποῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ, & ῥίνη, lima. Hinc

'Αποῤῥίνημα, τὸ, limatura.

'Αποῤῥιπίζω, f. ίσω, flatu diſcutio, depello, abigo.

'Αποῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur & ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus, ἀπεῤῥιμμένος, abjectus, deſpectus, ſpretus, Gl. V. perfect. part. paſſ. Μηνιθμὸν ἀποῤῥίψαι, Il. 16, 282. 'Απαστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι, Soph. Aj. 1031. Hinc

'Αποῤῥίψαντα, acc. ſ. a. 1. part. act.

'Απόῤῥιψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

'Αποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) ſuccus alicunde effluens. Ex ἀπὸ, & ῥέω, fluo.

'Απόῤῥοια, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

'Αποῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, cum ſonitu eructo, ſeu emitto.

'Απόῤῥοος, contr. uſitatius, ἀπόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ἀπὸ, & ῥέω, fluo.

'Αποῤῥοφάω, ῶ, & ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, abſorbeo, exhaurio.

'Αποῤῥύπτω, f. ψω, abluo, ſordibus, expurgo.

'Απόῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ, effluens, defluens. Ab

'Αποῤῥύω, f. ύσω, effluo, defluo.

'Αποῤῥωγὰς, άδος, ἡ, rupta, ſeu ruptura avulſa. Ab ἀποῤῥήγνυμι.

'Αποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus; Subſtant. fragmentum avulſum, pars, portio, emanatio, ſtillamentum, latex, rivus. 'Αποῤῥῶγες τοῦ σπλάγχνου, Aret. Ab eod.

'Απορύσσω, ſ. ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

'Απόρυψις, ἡ, deterſio, ut ſimplex.

'Απορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. 'Απορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Theſſ. 2, 17. Ex ἀπὸ, & ὀρφανός.

'Απόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla purpura inſignis. Ex α priv. & πορφύρα, purpura.

'Απορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, deſulto, id eſt, imperite ſaltando perdo. 'Απορχήσαο τὸν γάμον, Herodot.

'Απόρως, Adv. perplexe; (2) tenuiter. Ab ἄπορος.

'ΑΠΟΣ, εος, τὸ, labor, laſſitudo.

'Αποσαλεύω, f. εύσω, e portu in alium proveho; (2) in ſalo ſto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυραῖς; (3) me ſtabilio. 'Αποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου, Thuc.

'Αποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concreſcere facio; ἀποσαρκόομαι, οῦμαι, in carnem concreſco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates ſector. Ex ἀπὸ, & σὰρξ, caro.

'Αποσάττω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

'Αποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, ſignifico, oſtendo. Ex ἀπὸ, & σαφὴς, clarus, manifeſtus.

'Αποσβέννυμι, & ἀποσβέω, f. σβέσω, exſtinguo, ceſſare facio. Hinc

'Απόσβεσις, εως, ἡ, & Ion. ιος, extinctio. Ἢν δὲ σφυγμοὶ πρὸς ἀπόσβεσιν ἴωσι, Aret.

'Αποσβέσσωσι, 3. pl. a. 1. conj. Poet. pro ἀποσβέσωσι. Ab ἀποσβέννυμι.

'Αποσεισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποσείω.

'Απόσεισις, εως, ἡ, excuſſio; (2) ſaltatio quædam impudica. Ab

'Αποσείω, f. είσω, excutio, concutiendo a me repello; (2) amolior, ablego; (3) de medio tollo. 'Αποσείσασθαι τὸ γῆρας, Ariſt. Lyſ. 673.

'Αποσεμνύνω, magnifice celebro; (2) in med. jacto me, oſtendo, vendito, arrogans ſum.

'Αποσεύω, idem quod ἀποσύω, quod vide.

'Αποσήθω, excutio cribro.

'Αποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in ſtabulo includo, includo tanquam in ſtabulo. Ex ἀπὸ, & σηκὸς, ſtabulum.

'Αποσημαίνεσθαι, deſignare, præſ. inf. med. verbi

'Αποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico; ἀποσημαίνομαι, annoto.

'Αποσήπω, f. ψω, putrefacio.

'Απόσηψις, ἡ, putrefactio.

'Αποσίγησις, ἡ, reticentia, taciturnitas.

'Αποσιμόω, ῶ, ſimum reddo; (2) a loco cavo elevo ſurſum; (3) extollo, effero.

'Αποσιτέω, ῶ, (ἀποσιτίζω, Ern.) a cibo abſtineo. Ab ἀπόσιτος.

'Αποσιτία, ας, ἡ, abſtinentia a cibo, inedia; (2) cibi faſtidium. Ab eod.

'Αποσιτικὸς, ὴ, ὸν, abſtinentiam a cibo inducens. Ab eod.

'Απόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a cibo abſtinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ, & σῖτος, cibus.

'Αποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo; (2) reticeſco, conticeſco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀπεσιώπα, καὶ διέλειπε, Plut. Hinc

'Αποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

'Αποσκάπτω, defodio, fodiendo detraho.

'Αποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in averſum jacto; (2) palpitans animam efflo, Anthol. Judic. cap. 4. (3) cachinnum tollo. 'Αποσκαριῶ ἐγὼ γέλωτι τήμερον, Menand.

'Αποσκεδάζω, ſ. ἀποσκεδάω, f. άσω, diſſipo, diſpello. Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασαν βασιλῆας, Il. 19, 300. 'Αλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος, Soph. Oed. Tyr. 137.

Ἀποσκεδάννυμι, f. ἀποσκεδαννύω, idem.

Ἀποσκεπάζω, detego, retego, Gl. V. ἀπεσκεπασμένα, detecta, Ph.

Ἀποσκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ. certa fractura cranii. Ex ἀπὸ, & σκεπαρνίζω, aſcia percutio.

Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto ſpeculor.

Ἀποσκέπω, detego. Ex ἀπὸ, & σκέπω, tego.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, vaſa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio ſubmoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio, neco; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, Act. 21, 15. Ex ἀπὸ, & σκεῦος.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, vaſa viatoria & ſarcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, ſublatio de medio; (4) exoneratio alvi, & ipſe locus, ubi alvus exoneratur. Ex iiſd.

Ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id eſt, humor, qui, relicta ea parte, quam infeſtabat, in aliam tranſit. Ab

Ἀποσκήμπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω.

Ἀπόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemotum ab aliis tentorium ſeu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ, & σκηνή.

Ἀποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, ſeorſum, ſeu longe remotum tabernaculum habeo; (2) ſeorſum habito; (3) tentorium moveo.

Ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) deſino. Ἀποσκήψαντος εἰς φλαῦρον, Herodot. 33, 10.

Ἀποσκήψας, a. 1. part. act.

Ἀπόσκηψις, εως, ἡ, & Ion. ιος, decubitus, eruptio, Hippocr. Ab ἀποσκήπτω.

Ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.

Ἀποσκιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀποσκίδναμαι, diſſipor. Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς Il. 23, 4.

Ἀποσκίμπτω, fulcio.

Ἀποσκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrhum induro, induro; ἀποσκιῤῥοῦσθαι, occalleſcere. Hinc

Ἀποσκίῤῥωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in ſcirrhum abiit.

Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, reſilio.

Ἀποσκλῆμι, exareſco; (2) morior; (3) tabeſio; (4) obdureſco; ἀπεσκληκὼς, tabidus, Gl. V. perf. part. paſſ. Ex ἀπὸ, & σκλέω.

Ἀποσκλῆναι, emortuum eſſe, a. 2. inf. act.

Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκληροῦμαι, obdureſco, indureſco.

Ἀποσκληρύνω, induro; præduro, Gl. V. ἀποσκληρύνομαι, indureſco.

Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.

Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, diligenter conſidero & intueor, contemplor.

Ἀποσκοπέω, f, ήσω, ex alto deſpicio; (2) eminus contueor; (3) cuſtodio, obſervo, Gl. V. ſpeculor, pro ignoro Joſ. Ab

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, eminus intuens. Ex ἀπὸ, & σκέπτομαι, ſpeculor.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſe repello; (2) in locum deſertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc

Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumelioſa repulſio; (2) increpatio.

Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obſcuro; (2) tenebras ſubmoveo, corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obſcuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro, Ph. ἀποσκοτόω, obſto, obſum. Ex ἀπὸ, & σκότος, umbra.

Ἀποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.

Ἀποσκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν, Il. 24, 64.

Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito.

Ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; (2) contumelioſa tonſura illudo.

Ἀποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, eripio prædando.

Ἀποσκυλεύω, f. εύσω, idem.

Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irriſio per ſcomma. Ab

Ἀποσκώπτω, f. ψω, ſcommata jacio, ſcommate inceſſo. Ἀποσκώπτειν εἰς τοὺς φιλοσοφοῦντας, Luc.

Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abſtergo. Ἀποσμᾶν τὸν ῥύπον, Luc.

Ἀπόσμηγμα, ατος, τὸ, retrimentum, Ab

Ἀποσμήχω, f. ξω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχων, Luc.

Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον, Luc. pro imag.

Ἀποσμίλευμα, τὸ, ſegmen ſcalpello factum, quod ſcalpello undique reſecatur. Ab

Ἀποσμιλεύω, εύσω, ſcalpello amputo, ſeu reſeco; (2) ſcalpro purgo; (3) polio, expolio.

Ἀποσμύχω, f. ξω, igni latente abſumo; (2) lenta tabe abſumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.

Ἀποσοβέω, ῶ, abigo, expello. Ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, Ariſt. Ran. 45. Οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως, εὐρὰξ, πατάξ; id. Av. 1263.

Ἄποσος, ου, ὁ ϗ ἡ, quantitatis expers. Ex α priv. & πόσος, quantas.

Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, excerptum, decerptum. Ab ἀποσπάω, extraho, evello.

Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui teſticuli ſunt avulſi, vel exſecti. Ab eod.

Ἀποσπαράσσω, lacerando avello.

Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſcia exſolvo.

Ἀποσπαρθάζω, palpito, vibro, pulſo. Ex ἀπὸ, & σπαίρω, palpito.

Ἀπόσπασις, εως, & Ion. ιος, avulſio, evulſio, Aret. Ab ἀποσπάω. Unde

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulſa; (2) evulſio, Gl. V. lacinia; fragmentum.

Ἀποσπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἀποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, ſeu avulſa, Dim. ab ἀπόσπασμα.

Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abſtraho, avello, ab aliquâ re, impr. uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσαι, recedere. Ἀποσπᾶσθαι τῆς μνήμης Θεοῦ. Baſil. Πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; Soph. Aj. 1043. ἀποσπασθεὶς, avulſus, item regreſſus, Gl. V. a. 1. part. paſſ.

Ἀποσπείρω, diſſemino.

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo, Ph. delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, Ph. a. 1. Πολλὰ δ' Ἀθήνῃ εὔχετ' ἀποσπένδων, Odyſſ. 3. 394.

Ἀποσπερμαίνω, ſemino, ſemen jacio.

Ἀποσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto, ſemine genitali polluor.

Ἀποσπεύδω, f. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινὲς ἀπέτρεπον ϗ ἀπέσπευδον, Thuc.

Ἀποσπογγίζω, f. ίσω, ſpongia abſtergo, ſeu detergo. Hinc

Ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ.

Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) e medio tollo. Ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων, attriviſſe, Av. 8.

Ἀπόσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus & excludendus a libationibus, impius, profanus. Ex ἀπὸ, & σπονδή.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſatus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, ſemino.

Ἀποσπουδάζω, f. άσω, ſtudioſus alicujus rei eſſe deſino; (2) negligo, contemno, repudio, Ἀποσπουδάζειν τῶν κοινῶν Philoſt.

Ἀπόσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitatus. Ab ἀποσσύομαι.

Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens; diſtillatio; (3) ſtiria, ſtilla. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδὰ, Adv. eminus. Ab ἀφίστημι.

Ἀποσταδὸν, Adv. idem & ab eod.

Ἀποστάζω, f. ξω, diſtillo, ſtillatim fundo. Ἀποστάζει λόγων αὐτῶν χρυσὸς, Luc.

Ἀποσταθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appenſum trado.

Ἀποσταλάζω, deſtillo. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταλάω, ῶ, idem & ab eod.

Ἀπόσταξις, ἡ, ſtillatio, diſtillatio. Ab eod.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, diſceſſio, diſcidium, Gl. V.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium; (2) derelictio juſti domini, unde ἀποστασίου δίκη.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abſceſſio, defectio; rebellio, ſegregatio, abitus, diſcidium, prævaricatio, Ph. venditio per libram. Ab ἀφίστημι.

Ἀποστατέον, deſiſtendum eſt. Ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adſum, non præſto ſum; (2) deficio, deſero. Οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων, Ariſt. Av. 320. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit, qui ſeceſſionem facit; (2) retractator, faciens deſiſtere. Ab ἀφίστημι. Unde

Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, deſertor; (2) rebellis; (3) religionis Chriſtianæ deſertor.

Ἀποστατικὸς, ἡ, ὸν, rebellis, contumax, Gl. V. ſuppuratorius. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστάτις, ιδος. ἡ, rebellis, defectrix.

Ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, ſeu palis ligneis in terram depactis munio ſeu cingo; (2) adfigo cruci.

Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in uvam paſſam converto, ſeu muto. Ex ἀπὸ, & σταφὶς, uva.

Ἀποστεγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio. Ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, Marc, 2, 4.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.

Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.

Ἀποστέγω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulſo.

Ἀποστείβω, abeo.

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, diſcedo. Οἴκαδ' ἀποστείχειν, Odyſſ. 11, 131.

Ἀποστελεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act.

Ἀποστελέγγισμα, τὸ, ſtrigmentum.

Ἀποστέλλω, f. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi ſubmoveo, ap. Thuc. ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, paſſ. etiam dicuntur, quos abeuntes proſequuntur; ἀποσταλεὶς, directus, Ph, a. 2. part. paſſ. Τίνος μ' ἕκατι γῆς ἀποστέλλεις; Eur. Med. 282. Φυγὰς ἀποσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ, id. Ph. 323. Ex ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, anguſtum reddo. Ex ἀπὸ, & στενὸς, anguſtus.

Ἀποστενωτικὸς, ἡ, ὸν, ad brevitatem in pauca redigens ſententiam.

Ἀποστεπτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποστέφω, adimo coronam.

Ἀποστέργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, deſino amare; (2) ſuſtineo, tolero. Suid.

Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποστερεῖ, inficiatur, Ph. Ἀποστερεῖν τινα τὰ χρήματα, τοῦ χρήματος, ἀποστερεῖσθαι συντυχίας τινος. Ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλὼν, Soph. Phil. 954. Τοῦ μόνου τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην; Ariſt. Θεσμ. 705. Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; id. Av. 1611. Hinc

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.

Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix.

Ἀποστερητικὸς, ἡ, ὸν, fraudativus, ad fraudandum valens. Ab eod.

Ἀποστερίζω, & ρίσκω, privo.

Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona privo; ἀποστεφανοῦμαι, corona privor. med. coronam depono.

Ἀποστέφω, f. ψω, idem. Ex ἀπὸ, & στέφω.

Ἀποστῇ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor. Ex ἀπὸ, & στῆθος.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abſceſſus, apoſtema, Gl.

Gl. V. vomica, ſuppuratio, ulcus; (2) ſpatium & intervallum, quo abſiſtimus; (3) locus remotior ac ſecretior. Ab ἀφίστημι. Hinc

Ἀποστηματίας, ου, ὁ. qui abſceſſu, ſeu apoſtemate laborat.

Ἀποστηματίζω, reſiſto, ſubſiſto. Ab eod.

Ἀποστηματικὸς, ἡ, ὸν, ſeparativus. Ab eod.

Ἀποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apoſtema, parvus abſceſſus, Dim. Ab eod.

Ἀποστημάτιος, ία, ον, apoſtemate laborans.

Ἀποστηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apoſtematis, ſeu abſceſſus naturam habens. Ab eodem.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, ſuſtento. Τοῖς σκέλεσι τοὺς μηροὺς ἀποστηριζόμενοι, Ariſtot.

Ἀποστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med.

Ἀποστιλβόω, ῶ, ſplendidum reddo.

Ἀποστίλβω, f. ψω, ſplendeo, niteo, rutilo, illuſtro, ſplendorem emitto. Ἀποστίλβοντες ἀλείφατος, Odyſſ. 3, 408. Gl. V. renideo.

Ἀπόστιχε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἀποστείχω.

Ἀποστλεγγίζω, deſtringo, abrado. Hinc

Ἀποστλέγγισμα, ατος, τὸ, ſtrigmentum.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui claſſi præeſt, magiſtratus rei nauticæ præfectus.

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, miſſio; (2) dimiſſio; (3) remiſſio; (4) profectio navi; (5) munus apoſtolicum.

Ἀποστολικὸς, ἡ, ὸν, ad apoſtolos pertinens; (2) apoſtolos decens; (3) ab apoſtolis profectus.

Ἀποστολιμαῖος, αία, αῖον, miſſitius, emiſſitius.

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apparatus claſſium & expeditio maritima; claſſis, Gl. V. (2) imperator claſſis; (3) literæ dimiſſoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) Apoſtolus; & (6) *Adjective* ὁ καὶ ἡ, qui huc illucve mitti ſolet; Gl. V. miſſus. Ab ἀποστέλλω.

Ἀποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo; (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς —— ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων, Luc. 11, 53, Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ, & στόμα, *os*.

Ἀποστομίζω, f. ίσω, idem; (2) os obſtruo; (3) aciem retundo, hebeto. Πελέκεων λαβὼν ἀποστομισμένον ὑπὸ τοῦ πληγεῖν, Philoſtr. Ex iiſdem.

Ἀποστομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; ore facto aperio. Hinc

Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto oſtio; (2) apertura, patefactio.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, amoris expers; (2) inimicus. Ex α priv. & στοργὴ, *amor*.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego.

Ἀποστρακόω, f. ώσω, in teſtam muto; (2) induro in teſtæ modum.

Ἀποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror; ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. V. ἀποστρατευσάμενος, emeritus.

Ἀποστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

Ἀποστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo, caſtris motis revertor.

Ἀποστραφείης, 2. ſ. a. 2. op. paſſ. v. ἀποστρέφω.

Ἀποστραφῶ, *averſor*, a. 2. conjunct.

Ἀποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

Ἀποστρέφω, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) diſcedo, alio iter flecto; ἀποστρέφομαι. devertor, avertor, averſor, abhorreſco, faſtidio, Gl. V. ἀπεστραμμένος, averſus, Ph. part. perf. paſſ. Ἀποστρέφοντα τὸν λαὸν, Luc. 23, 14. Ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν, Tit. 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες ἂυ ὀρνιθομανοῦσι, Ariſt. Av. 1289. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, averſa refugit, id. Pace, 681. Hinc

Ἀποστρέψας, a. 1. part. act.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, averſio, averſatio; (2) perfugium. receptus, unde v. c. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, ratio vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulſio, purgatio; (5) Figura rhetorica.

Ἀποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab inconceſſa libidine avertentis. Ab

Ἀπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, averſus, abhorrens. *Subſtantive* eſt Figura grammatica, literæ abjectæ nota.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, Rom. 12, 9.

Ἀποστυγοῦντες, nom. pl. part. pr. act.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων, Il. 16, 703.

Ἀποστύφω, f. ψω, adſtringo.

Ἀποστῶ, *diſceſſerim*, 1. ſ. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.

Ἀποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum, qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.

Ἀποσυλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι. Ab

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, deſpolio, deprædor, depeculor, ſpoliando aufero, eripio, Gl. V. ἀποσυλῶ, expilo.

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ex ἀπὸ, & συμβάλλω, *coëo*.

Ἀποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, diſſuadeo.

Ἀποσυνάγω, diſgrego, diſpello.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſynagoga motus, cui interdictum eſt ſynagoga. Ex ἀπὸ, & συναγωγὴ, *ſynagoga*.

Ἀποσύνακτος, ον, idem.

Ἀποσύομαι, erumpo, proſilio, exſilio. Ex ἀπὸ, & σεύω, *cieo. agito*.

Ἀποσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam converto; ἀποσυριγγοῦσθαι, in fiſtulam verti.

Ἀποσυρίζω, ſibilo, cum ſibilo emitto.

Ἀποσυρίσσω, ſive ἀποσυρίττω, f. ξω, exſibilo, ſibilis èjicio.

Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, ſeu abraſum eſt, fruſtum alicunde, abraſum, evulſum, excuſſum; (2) locus deſquamatus. Ab

Ἀποσύρω, detraho, retraho; abſtraho, ſubtraho, ſubduco, Gl. V.

Ἀποσυσσιτέω, ῶ, deſum ſodalitati, abſum a ſodalitio, ſeu convivio.

Ἀποσύστασις, ἡ, deſtructio.

Ἀποσφαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἀποσφάζω.

Ἀπόσφαγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum tranſmiſſum eſt. Ab

Ἀποσφάζω, ſ. ἀποσφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio. Αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα, Ariſt. Θεσμ. 757.

Ἀποσφαιρίζω, f. ίσω, ejaculor & pilam repello; (2) retorqueo & relido in modum pilæ.

Ἀποσφαίρισις, ἡ, excuſſio.

Ἀποσφαιρόω, in globi formam redigo.

Ἀποσφακελίζω, f. ίσω, infeſtor, ſ. laboro σφακέλῳ, ſive membri inflammationem paſſi mortificatione; (2) σφάκελον induco; (3) debilito, putrefacio.

Ἀποσφαλεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi

Ἀποσφάλλω, ſubverto, peſſumdo; (2) a via aberrare facio, ſeduco; (3) facio excidere ab incepto, impedio. Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ὁδοῦ, τῆς ἐλπίδος. Μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο. Il. 5, 567.

Ἀποσφαλμέω, ῶ, collabor, concido. Ὁ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας, Polyb.

Ἀποσφὰξ, άγος, ἡ, excelſum præcipitium, præcipitium in rupibus a ſe divulſis. Ab

Ἀποσφάξειν, f. 1. inf. act. verbi

Ἀποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω; ἀποσφάττει, enecat, Ph.

Ἀποσφενδονάω, ῶ, ſ. ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, funda torqueo, funda tortum emitto. Ἀποσφενδονοῦντες ἀλλήλοις, Luc. Hinc

Ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, funda emiſſus; (2) funda repulſus.

Ἀποσφενδονίζω, id. quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφηνέω, in cunei formam redigo.

Ἀποσφήλειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro Ἀποσφήλαι. Ab ἀποσφάλλω.

Ἀποσφίγγω, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coarcto, reſtringo, Gl. V. Οἷς μὲν τὰς σιαγόνας ἀπεσφίγξατε, Luc.

Ἀποσφίγξις, ἡ, conſtrictio.

Ἀποσφραγίζω, f. ίσω, reſigno; (2) ſigno; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὴ τοῦτο τὰ θεραπόντια ἀποσφράγισι, Diog. Laert. Hinc

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, ſignaculum, ſigillum.

Ἀποσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, reſignator, Gl. V.

Ἀποσφραίνομαι, odoror, olfacio.

Ἀποσχάζω, f. άσω, ſcarifico, venam aperio. Τὴν φλέβα ἀποσχάσαι, *Hippocr.*

Ἀποσχαλιδόω, ῶ plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ, & σχαλὶς, *furcula, qua attolluntur retia*.

Ἀποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

Ἀποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temere & inconſulte ago.

Ἀποσχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποσχέω.

Ἀπόσχεο, *abſtine*, 2. ſing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο, ſeu *Attice* ἀπόσχου.

Ἀπόσχεσις, ἡ, abſtinentia, temperantia. Ab

Ἀποσχέω, abſtineo. Ab ἀπέχω.

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀποσχίζω, f. ίσω, abſcindo, reſeco, fiſſu avello, abrumpo. Ἀποσχίζειν τινὰ τοῦ λόγου, Ariſt, Hinc

Ἀπόσχις, ιδος, ἡ, *Aret.* (propago, *Ern.*) id. quod

Ἀπόσχισις εως, ἡ, abſciſſio, avulſio, quæ ſcindendo, aut findendo fit.

Ἀποσχοινίζω, f. ίσω, fune circumſcriptum ſejungo; (2) ſejungo, ſeparo. Ex ἀπὸ, & σχοινίζω, *fune circumſcribo*.

Ἀποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. med. v. ἀποσχέω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, ſervo, ſanitati reſtituo. Πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τὴν δέτ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγους, κἀποσώζοντας νόσου, Soph. Phil. 1369.

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.

Ἀποτάδην, *Adv.* prolixe. Ab ἀποτείνω.

Ἀποταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

Ἀποτακεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀποτήκω.

Ἀπότακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Ab ἀποτάττω.

Ἀποταμιεύω, f. εύσω, recondo.

Ἀποτάμνω, *Ionice* pro ἀποτέμνω, quod vide.

Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio.

Ἀπότασις εως, ἡ, extenſio; (2) conſilium, propoſitum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

Ἀποτάσσω, ſ. ἀποτάττω, f. ξω, colloco certo in loco, ſepono, ſecerno; (2) centurio, in ſtationibus certis pono; (3) deſtino, deſpondeo; ἀποτάττομαι, renuntio, jubeo valere, a me ſubmoveo, abſtineo; (2) vale dico, de abeunte. Τὰς δὲ λοιπὰς σημαίας ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει, Polyb. Ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου, Luc. 9, 61.

Ἀποτάτω, *Adv.* longiſſime. Ab ἀπὸ, *a*.

Ἀπόταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tauro carens.

Ἀποταυρόω, ῶ, f. ώσω, taurum facio; & ἀποταυροῦμαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καί τοι τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσὶν, Eur. Med. 188.

Ἀπόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, privatus ſepulchro; (2) ſeorſum ab aliis ſepultus. Ex ἀπὸ, & τάφος, *ſepulchrum*.

Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio, Ab

Ἀποταφρεύω, f. εύσω, circumdo foſſa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. Ἑλεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, ἀπετάφρευε, Appian.

Ἀποτεθεῖεν, *reſerventur*, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Sync.* pro ἀποτεθείησαν. Ab ἀποτίθημι.

Ἀποτείνω, extendo, produco in longum, v. c. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, Gl. V. Οἱ δ' ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτείνουσι μισθοὺς παρὰ θεῶν, Plat.

Ἀποτεκνωθῶ, 1. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀποτεκνόω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, muro obſtruo, muro interſepio ; (2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo, adverſus aliquem, urbem circumvallo. Ἀπετείχισε τὰς καταδρομὰς τῶν Θρακῶν, Plut. Hinc

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum ; (2) murorum ablatio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci.

Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto ; (2) circumvallatio, munitio.

Ἀποτεκνόω, liberis orbo.

Ἀποτελειόω, ῶ, perficio ; (2) conſecro, ſacro, initio.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus ; (2) effectus ſtellarum ; (3) eventus. Ab ἀποτελέω. Hinc

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens ; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcilicet τέχνη, ſcientia docens ἀποτελέσματα, *imprimis* ars auguralis.

Ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effectivé.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελευτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, deſino ; (2) finem do, termino.

Ἀποτελεύτησις, ἡ, finis, determinatio.

Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præſto ; conſummo, Gl. V. Ἀποτελεῖν τὰ νομιζόμενα· τὸν καρπὸν, producere ; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15.

Ἀποτέμνω, f. εμῶ, abſcindo ; deſeco, recido, reſeco, Gl. V. Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερί, Soph. Phil. 1198.

Ἀποτεμὼν, f. 1, part. act.

Ἀποτέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino ; (2) extermino, excludo. Hinc

Ἀποτερματισμὸς, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ex ἀπὸ, & τέρμα, *terminus*.

Ἀποτεταμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

Ἀποτέτμητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτεύγμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi ſententiam ſucceſſit ; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adſequor.*

Ἀποτευκτικὸς, ἡ, ὸ, qui ſolet aberrare & fruſtrari. Ab eod.

Ἀπότευξις, εως, ἡ, repulſa, finiſter & infelix ſucceſſus ; Gl. V. offenſatio. Ab eodem.

Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, e ſartagine comedo.

Ἀποτήκω, f. ξω, liquo ; (2) macero, tabefacio, conſumo.

Ἀποτῆλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & τῆλε.

Ἀπότηξις, εως, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτιεῖ, 3. ſing. f. 1, ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει. Ab ἀποτίω, *luo.*

Ἀποτίθημι, depono, repono, Gl. V. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἔχθραν, ὀργὴν, ἐπ' ἀνθράκων, εἰς ἀγγεῖον.

Ἀποτίκτω, partum emitto ; (2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulſum eſt, ſeu vellendo abſtractum.

Ἀποτιμᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo ; (2) æſtimatum do ; (3) pignus conductionis domus do, at ἀποτιμάομαι, pignus ejuſmodi accipio ; (4) ignominia adficio, Gl. V. ἀποτιμῶμαι, cenſeor. Ἀποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, Dem. Hinc

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur ; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, deſcriptio, cenſus. Gl. V. æſtimatio ; (2) vectigal, tributum.

Ἀποτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æſtimatum accipit. Gl. V. cenſor.

Ἀπότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, honore carens, inhonoratus ; (2) oppignoratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor.*

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur, ſeu excutitur. Ab

Ἀποτινάξασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio ; (2) ἀποτίναξεν, decuſſit, Ph. a, 1. Τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ἀποτινάξατε, Luc. 9, 5.

Ἀποτιννύμενος, pr. part. med. verbi

Ἀποτίννυμι, pœnas ſumo. Ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν, Heſiod. Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτιννύω, perſolvo, luo, Gl. V.

Ἀποτίνω, luo pœnas, ſolvo, dependo. Τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δὲ ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, Plut.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. v. ἀποτίω.

Ἀποτίσει, *luet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπότισις, εως, ἡ, reſtitutio, redhibitio, Gl. V. Ab eod.

Ἀπότιτθος, ου, ὁ καὶ ἡ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ, & τιτθὸς, *mamma.*

Ἀποτίω, f. ίσω, punio ; (2) perſolvo, luo, dependo, reddo ; ἀπέτισεν, luit, Ph. Ἐπειδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὦφλον, Dem. Τὰ παράνομα τἀτ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνεται, Ariſt. Θεσμ. 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης, h. e. poſt id. Veſp. 1246.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abſcindo. Πολλὰς δὲ κλειτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, Il. 16, 390.

Ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus, abruptus. Ab ἀποτμήσσω.

Ἀποτμήξας, a. 1. part. act. v. ἀποτμήγω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, proſectio, abſciſſio. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτμήσσω, abſcindo, abrumpo.

Ἄποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, miſer, infelix. Ex α priv. & πότμος, *ſors.*

Ἀπότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, enaſcens, enatus. Τοιγαροῦν τὰ ἀπότοκα τοῦδε νοσήματα ἄφυκτα γίγνεται, *Aret.* Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτολμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior ; facinoroſe audeo. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, Rom. 10, 20.

Ἀπότολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax. Ex ἀπὸ, & τόλμα, *audacia.*

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abſciſſa ; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομεὺς, έως, ἡ, abſciſſor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, ſciſſura ; proſectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.

Ἀποτομία, ῆς, ἡ, abſciſſio, inciſio ; (2) nimius rigor, ſeveritas nimia, qua res omnes ad vivum reſecantur ; Ph. crudelitas. al. Gl. V. temeritas, ſeveritas, acerbitas.

Ἀπότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus, abruptus, præruptus ; (2) durus, rigidus, ſeverus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus ; ἀποτομώτατος, duriſſimus, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτόμως, *Adv.* abſciſſe, abrupte ; (2) ſevere, rigide ; (3) plane, præciſe, temere.

Ἀποτοξεύω, f. εύσω, ſagitta appeto ; (2) ſagitta arceo, propulſo.

Ἀποτορνεύω, f. εύσω, detorno ; (2) expolio, elaboro, exorno ; (3) in orbem redigo.

Ἄποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine potu vivit ; (2) ad potandum non idoneus. Ex ἀπὸ, & πίνω, *bibo.*

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτράγω. Unde

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, ſtrangulo, frango collum. Gl. V. decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, & τράχηλος, *collum.*

Ἀποτραχύνω, exaſpero ; (2) audeo.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ ὸν, avertendi, ſ. depellendi vim habens ; (2) diſſuaſorius, dehortatorius. Ab

Ἀποτρέπω, f. ψω, averto ; (2) avoco, revoco, deterreo. dehortor ; ἀποτρέπομαι, pedem averto, retro converto ; (3) averſor, repudio, repello. Ἀποτρέπειν τοῦ γάμου, τῶν ἁμαρτημάτων. Ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην ; Ariſt. Nub. 774. Οὐδὲν τοῦταν ἀπέτρεπέ σε, μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ, prohibuit, quo minus, Luc. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua re ; οὐκ ἀποτ. non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, ἡ, averſio. Ex ἀποτρέπω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo ; (2) vinco, ſupero ; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσσω, f. άξω, idem.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detritus. Ab

Ἀποτρίβω, f. ψω, detero, attero, contero ; (2) aboleo, expello ; (3) frictu ſeu tritu abſtergo ; ἀποτρίβομαι, detergo, diluo ; (2) ſubmoveo, amolior. Gl. V. ἀπότριψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψουσι, Odyſſ. 17, 232. Ἀποτρίβειν διαβολὰς, Diod. Sic. Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. Gl. V. retrimentum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f, ώσω, ad tertiam partem redigo. Ph. ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ καὶ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *crinis, pilus.* Unde

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας, Eur.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, deterſio ; tritura, Ph. Ab ἀποτρίβω.

Ἀποτροπάεσθαι, pr. inf. med. v. ἀποτροπάομαι,

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum depulſor ; (2) averruncus ; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, averſor, declino. Ex ἀπὸ, & τροπάω, *verto.*

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω αὐτόθεν, Il. 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, averſio ; (2) amolitio, depulſio ; (3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω, *averto.*

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, averſor, abominor, odio proſequor, exſecro ; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, Gl. V. Ab ἀποτροπή. Hinc

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, ſacrificium quod fit malorum avertendorum cauſſa, piaculum, piamentum, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, averruncatio iræ deorum ; (2) averſatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ον, avertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, averſandus, abominandus, refugiendus ; (2) ſeparatus ac quaſi exterminatus ; (3) depulſor mali, averruncus, averruncator. Ab ἀποτρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit ; (2) peregrinus ; (3) qui philoſophiæ non eſt alumnus. Ex ἀπὸ, & τρέφω, *nutrio.*

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſumo, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτοὺς, Plut.

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero ; (2) abjicio ; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σε, Soph. Trach. 126.

Αποτράγω, f. ξομαι, abedo, avello morſu ; dentibus exſcindo.

Ἀπότρωκτος, ον, demorſus, reſectus ; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adſequor ; (2) fruſtror ; (3) perdo, amitto ; & (4) ex voto non ſuccedo, præter ſpem evenio ; repulſam fero, Gl. V. ἀπέτυχον, deceptus ſum, Ph. a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Ph. part. Ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ, τῆς ἐλπίδος, Dem.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco ; ἀποτυλοῦμαι, occalleo, Gl. V. ἀποτυλοῦσθαι, calleſcere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido ; (2) tympanis & fidiculis extendo ; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. ώσω, effingo, exprimo, Gl. V. ἀποτυπῶ, effingo, ἀποτυποῖ, effingit, Ph. Πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενος φύσιν, Plat.

Ἀποτύπτεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Ἀποτύπτω, f. ψω, verberare deſino, *in med.* verberare me deſino, plangere deſino.

Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco ; (2) obturo, ſc. fontem, feneſtram.

Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium. Ab ἀποτυγχάνω, Unde

Ἀποτυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, repulſa.

Ἀποτυχίζω, a lapide aſſulas & cementa malleo roſtrato decutio ad eum complanandum, Ex ἀπὸ, & τύχος, ſeu τύκος, quod v.

Ἀποτυχόντως, *Adv.* præter ſpem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

Ἀποτυχὼν, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.

Ἀπουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ, & οὐλέω, *cicatricem duco.* Hinc

Ἀπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.

Ἀπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt cicatricem inducendi.

Ἀπουραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, a tergis agmen duco. Ex ἀπὸ, & οὐραγέω.

Ἀπουρανόθεν,, cælitus.

Ἀπουράμενος, a. 2. part. med. *per Sync.* pro ἀπουρισάμενος. Ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω. *deſinio.*

Ἀπούρας, a. 1. part. act. *per Sync.* pro ἀπουρίσας, a verbo eod.

Ἀπουρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddendo ejicio, in urina dejicio, cum urina excerno. Ex ἀπὸ, & οὐρέω, *urinam mitto.*

Ἀπουρίζω, f. ίσω, aufero, ſeparo. Ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας, Il. 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero.*

Ἀπούρησις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, ipſa actio mingendi, vel urinam reddendi. Ἀπουρήσιος προθυμίη, *Aret.*

Ἄπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abeſt a terminis. Ex ἀπὸ, & ὅρος, *terminus.*

Ἀπουρόω, ῶ, f. ώσω, deſtituor vento ſecundo, adverſo vento utor. Ex ἀπὸ, & οὖρος.

Ἄπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens.

Ἀποῦσα, *abſens*, præſ. part. f. g. verbi ἄπειμι.

Ἀπουσία, ας, ἡ, abſentia ; (2) detrimentum. Ab ἄπειμι, *abſum.*

Ἀπουσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. Ex ἀπὸ, & οὐσία, *bona, facultates.*

Ἀποφάγω, comedo.

Ἀποφαίνω, oſtendo, demonſtro, palam facio ; (2) probo ; (3) exhibeo, profero ; (4) defero ; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo ; (6) declaro, explico ; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico. Ἀποφαίνειν γνώμην περὶ τινος, τὴν διαθήκην, τί πρὸς το δημόσιον εἰς τὸ κοινόν. Hinc

Ἀποφανοῦμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανοῦμεν, ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, ſeu pronunciatio ; (2) ſententia, breve dictum ; (3) rei quæſitæ probatio ; (4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.

Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſive adfirmans, ſive negans aliquid pronunciat ; (2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντός.

Ἀποφαντικῶς, *Adv.* enunciative, more eorum qui de aliquid pronunciant.

Ἀπόφαντος, ἡ, ὸν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφασθε, 2. pl. a. 2. imp. med. v. ἀπόφημι.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio ; (2) deſcriptio bonorum, qua particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat. Ab ἀπόφημι.

Ἀποφάσκω, nego, inficior ; (2) enuncio aliquid ; (3) interdico. Ex ἀπὸ, & φάω.

Ἀποφατικὸς, ἡ, ὸν, negativus, negans.

Ἀποφατικῶς, *Adv.* negative.

Ἀποφαυλίζω, f, ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio.

Ἀποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ, & φέρβω, *alo.*

Ἀποφερβοίατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἀποφέρβοιντο. Ab

Ἀποφέρω, aufero, abduco, tollo ; (2) refero, reporto ; (3) pendo, perſolvo ; (4) adfero ; (5) renuncio, deſigno, nomen alicujus edo ; (6) refero ; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet. Ἀποφέρειν τὸν φόρον, ſolvere ; νόσος ἀπήνεγκε αὐτὸν, necavit ; παρανόμων γραφὴν κατά τινος, accuſare. Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν, Ariſt. Pace. 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κοὐκ ἀποστερεῖν, reddere idem, Conc. 449.

Ἀποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado ; (2) abſolvor. Ἀποφεύγειν τὸν τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν· τὸ ἔγκλημα, δίκην, ψηφίσματα, abſolvi. Εὖ γνῶθι, ὅτι σοὶ κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν, Soph. Phil. 1158. Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα, Ariſt. Av. 938. Hinc

Ἀποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus ; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat.

Ἀπόφευξις, εως, ἡ, effugium, evaſio.

Ἀποφηληκίζω, decerpo, ſeu deligo ficus immaturas ; (2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ, & φῆλιξ, *ficus immatura.*

Ἀπόφημι, f. φήσω, contradico ; (2) nego, inficior ; (3) profiteor, effero ; (4) cenſeo, autumo ; (5) declaro ; (6) demonſtro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, ϗ ἀγγελίην ἀπόφασθε, Il. 9. 645.

Ἀπόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, & φήμη, *omen.*

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.

Ἀπόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*

Ἀποφθέγγομαι, f. ξομαι, eloquor, ſententioſe dico ; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Act. 2, 14. Hinc

Ἀπόφθεγτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſermone remotus & ſeparatus, indignus quem alloquamur.

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, dictum ſententioſum & breve. Hinc

Ἀποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, peritus apophthegmata loquendi ; (2) qui apothegmatis loquendis gaudet.

Ἀποφθείρω, corrumpo, perdo ; (2) corruptum fœtum edo, abortum pario. Ἀποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, Hippocr.

Ἀποφθίμενος, part. pr. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμενος. Ab ἀποφθίω.

Ἀποφθινύθω, perdo, profligo ; (2) pereo, intereo. Ἀποφθινύθουσι δὲ λαοὶ, Il. 5, 643.

Ἀποφθίνω, intereo, pereo ; (2) corrumpo, perdo. Οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα, Heſiod. Ἔργ. 664. Ex ἀπὸ, & φθίνω.

Ἀποφθίσειε, *perdiderit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. v.

Ἀποφθίσθω, 3. ſing. præſ. imper. med. vel paſſ. *per Syncop.* pro ἀποφθιέσθω. Ab

Ἀποφθίω, f. ίσω, perdo, inficio ; pereo, ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, Odyſſ. 5, 110. Ex ἀπὸ, & φθίω.

Ἀποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.

Ἀποφιμόω, ῶ, f. ώσω, fiſcella capiſtro ; (2) os obturo.

Ἀποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio ; (2) derideo ; (3) malum averſor.

Ἀποφλαυρίξασα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα. Ab ἀποφλαυρίζω.

Ἀποφλεγμαίνω, ardere, ſeu æſtuare deſino, inflammari tumore deſino, tumorem depono.

Ἀποφλεγματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, & φλέγμα. Hinc

Ἀποφλεγματισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio a pituita ; (2) id, quo utimur, ad eliciendam pituitam.

Ἀποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. Ex ἀπὸ, & φλοιὸς, *cortex.*

Ἀποφλύζω, efflo, ebullio.

Ἀποφοιβάζω, expurgo ; (2) oracula reddo.

Ἀποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, reſilio, recedo ; (2) non frequento ; (3) renuncio ; (4) morior. Ἀπεφοίτα τῶν ἐκκλησιῶν, Philoſtr. Hinc

Ἀποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus.

Ἀπόφονος, φόνος, injuſta, inconveniens cædes. Ex ἀπὸ, & φόνος, *cædes.*

Ἀποφορὰ, ας, ἡ, ablatio ; (2) lucrum, emolumentum ; (3) vectigal, tributum ; (4) penſio, penſitatio ; (5) exhalatio, exſpiratio, effluxio ; (6) reditus, proventus ; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*

Ἀποφόρητος, ον, auferendus ; τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data.

Ἀπόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infirmus, imbecillis, qui non eſt oneri ferendo ; (2) non tolerandus, averſandus. Ab eod.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον, Act. 21, 3. Ex ἀπὸ, & φόρτος, *onus.*

Ἀποφράγνυμι, ſive ἀποφραγνύω, odſtruo, obturo, communio velut ſepto. Ex ἀπὸ, & φράσσω, *ſepio.*

Ἀπόφραξις, ἡ, obturatio, obſtructio.

Ἀποφρὰς, άδος, ἡ, nefaſtus, ſceleratus, infandus, inauſpicatus ; ἀποφράδες, nefaſti dies, Ph. Ex ἀπὸ, & φράζω, *loquor.*

Ἀποφράσσω, ſive ἀποφράττω, f. άξω, obſtruo, obturo, inſepio. Ἀποφράσσειν τὸ ςόμα.

Ἀπόφρικτος, ὁ ϗ ἡ, inhorreſcens, exterritus, *Aret.* Ex ἀπὸ, & φρικτὸς, *horrendus.*

Ἀποφυὰς, άδος, ἡ, appendix ; (2) ramulus adnaſcens majoribus. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.

Ἀπόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribum non habens, peregrinus. Ex ἀπὸ, & φυλὴ, *tribus.*

Ἀποφυλλίζω, folia, ſeu frondes, amputo, Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ, & φύλλον. Hinc

Ἀποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.

Ἀποφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo ; (2) perflo ; (3) flatu expello, flatu diſſipo, flatu dejicio ; (4) reſpuo. Ἀποφυσᾶσθαι πλούτου μεγέθει, Philo.

Ἀποφύσια, ας, ἡ, eminentia ; (2) bulla. Ab

Ἀπόφυσις, εως, ἡ, excreſcentia, pars ab alia enata & procedens ; (2) pars oſſis extuberans. Ab ἀποφύω.

Ἀποφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, quum ſtolo evulſus ſeritur. Ab

Ἀποφυτεύω, f. εύσω, ſtolonem evulſum ſero ; (2) tranſplanto.

Ἀποφύω, emitto ſurculum ; ἀποφύομαι, enaſcor, exorior, abnaſcor ; (2) adnaſcor.

Ἀποφώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ. vanus, irritus ; (2) monſtroſus, prodigioſus ; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, & φωλεὸς, *luſtrum, in quo feræ latent.*

Ἀποχάζω, f. άσω, abſcedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, Odyſſ. 11, 94.

Ἀποχαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio. Ab

Ἀποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, reſolvo. Ἀποχαλᾶν τὴν φροντίδα.

Ἀποχαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. Gl. V. refreno.

Ἀποχαλκεύω, f. εύσω, ære tego ; (2) fabricor.

Ἀποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, ſeu ſpolio.

Ἀποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſeu aggere includo.

Ἀποχάραξις, εως, ἡ, veſtigii impreſſio. Ab

Ἀποχαράσσω, ſ. ἀποχαράττω, f. ξω, ſcarifico, derado ; (2) impreſſo veſtigio ſigno, vel noto.

Ἀποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.

Ἀποχειμάζει, hiems deſinit, deſæviit. Ex ἀπὸ, & χειμάζω, *hiemo.*

Ἀποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.

Ἀποχειρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem ſellulariam exercens. Ex ἀπὸ, & χειρόβιος.

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V. mechanicus.

Ἀποχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo improbo, vel antiquo ; (2) veto, abrogo ; (3) plebiſcito abſolvo. Ἀποχειροτονηθεὶς τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ, Ariſt. Pace, 665. Τὰ πεπραγμένα ἀκούσας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε Μειδίου, Dem. Hinc

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit ſuffragio ; (2) abrogatio.

Ἀποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, derivo ; (2) averto rem moleſtam.

Ἀποχέω, & ἀποχεύω, effundo.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia ; (2) ſcriptum, quo pecuniam debitam creditor ſe accepiſſe teſtatur. Gl. V. apocha, acceptilatio ; (3) abſtinentia. Ex ἀπὸ, & ἔχω, *habeo.*

Ἀποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut inſania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ, & χλωρός.

Ἀπόχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, abſonus. Ex ἀπὸ, & χορδὴ, *chorda.*

Ἀποχόω, ῶ, f. ώσω, terra adgeſta averto ; (2) aggere communio.

Ἀποχρᾷ, ſufficit, ſatis eſt. Ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρᾷν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, a verbo imperſ. ἀπόχρη, *ſatis eſt.*

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor ; (2) utendo conſumo, uſu attero ; (3) vehementer utor ; (4) utor ; ἀποχρῆται, uſurpat, Ph. (5) interficio ; (6) contentus ſum. Ἀποχρᾶτο τῷ στρατοπέδῳ, Ariſtot.

Ἀπόχριμμα, ατος, τὸ, exſcreatum. Ab

Ἀποχρίμπτομαι, f. ψομαι, exſcreo, ſcreatu ejicio. Hinc

Ἀποχριμπτικὸς, ἡ, ὸν, exſcreabilis.

Ἀπόχρεμψις, εως, ἡ, exſcreatio.

Ἀποχρεώμενος, *contentus, Ion.* pro ἀποχρώμενος, quod eſt ab ἀποχράομαι.

Ἀπόχρη, f. ήσει, ſatis eſt. ſufficit. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι, Ariſt. Av. 1609. Ex ἀπὸ, & χρῆμι pro χράομαι.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, abuſus ; (2) interfectio, occiſio. Ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρίω, f. ίσω, detraho, ſeu derado, quod inunctum fuit ; (2) derado. Gl. V. relino.

Ἀποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro. Ex ἀπὸ, & χρυσὸς, *aurum.*

Ἀποχρώντως, *Adv.* ſatis ; abunde. Ab ἀποχρῶν, *ſufficiens,* quod eſt ab ἀποχρᾷ.

Ἀπόχρωσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπὸ, & χρόω, *coloro.*

Ἀποχυθεὶς, part. paſſ. a. 1. v. ἀποχύω.

Ἀποχυλίζω, f. ίσω, ſuccum extraho.

Ἀποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπὸ, & ὀχυρὸς, *munitus.*

Ἀπόχυμα, ατος, τὸ, id, quod effuſum eſt.

Ἀπόχυσις, εως, ἡ, effuſio ; (2) ſpicæ emiſſio in frumento. Ab

Ἀποχύω, effundo, profundo.

Ἀποχωλεύω, f. εύσω, claudum reddo.

Ἀποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abſcedo, diſcedo, recedo, decedo, Gl. V. Ἀποχώρησον δόμων, Ariſt. Ach. 460. Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, accede, id. Av. 1653. Ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, Act. 13, 13. Hinc

Ἀποχώρημα, ατος, τὸ, retrimentum.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abſceſſus, diſceſſus, deceſſus ; (2) egeſtio.

Ἀποχωρίζω, f. ίσω, ſejungo, ſecerno, ſegrego, revoco, ſequeſtro, abſtraho, abjugo, Gl. V. Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, Act. 15, 39. Hinc

Ἀποχωριστὴς, οῦ, ὁ ſevocator, Gl. V.

Ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, forfice reſeco.

Ἀποψάλλω, perſtringendo evello.

Ἀποψάω, f. ήσω, abſtergo, detergo. Ἀλλ' ἀποψήσασ' ἐγὼ καίτοι γε πάνυ πονηρὸς εἶ. Ariſt. Lyſ. 1036.

Ἀποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo, confingo.

Ἀπόψηγμα, ατος, τὸ, ramentum, ſtrigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, *derado.*

Ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abſtergendo, ſeu radendo detractum eſt. Ab ἀποψάω. Unde

Ἀπόψηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, deterſus, deraſus.

Ἀποψηφίζομαι, ſuffragio meo abſolvo, abſolvo ; (2) ſuffragio meo antiquo, abrogo, repello ſuffragio meo aliquem a magiſtratu ; (3) cenſeo ; (4) ſententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου, abſolveretis, Dem. νόμον, abrogare.

Ἀποψήφισις, εως, ἡ, ſuffragiorum iteratio.

Ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, deſtringo.

Ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo ; (2) deglabro, depilo. Hinc

Ἀποψίλασις, εως, ἡ, nudatio ; (2) depilatio.

Ἀπόψις, εως, ἡ, adſpectus ; conſpectus, proſpectus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ὄπτομαι.

Ἀποψοφέω, ῶ, magnum ſtrepitum edo ; (2) crepitum ventris emitto, pedo.

Ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, ſtercus. Ab

Ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio ; (2) reſtinguo ; (3) exſpiro, animam efflo, morior, Gl. V. derigeo ; (4) animi deliquium patior ; (5) exſicco, depurgo ; (6) excerno, alvum exonero ; (7) conſumo. Ἔστ' ἀπέψυξεν βίον, Soph. Aj. 1050. Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου, Luc. 21, 26.

Ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo ; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ, & ψωλὸς, *apella, verpus.*

Ἀποώμνυς, 2. ſ. imp. ind. act. *Poët.* pro ἀπώμνυς. Ab ἀπόμνυμι.

Ἀππαπαῖ, *Adverbium annuentis & approbantis.*

Ἀπραγία, ας, ἡ, ceſſatio a rebus agendis. Ex α priv. & πράσσω.

Ἀπραγμάτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circa quem ſtudium adhibitum non fuit, non curioſe excogitatus, levi labore partum. Ex α priv. & πραγματεύω.

Ἀπραγμόνως, *Adv.* ſine moleſtia ; (2) incurioſe ; (3) modeſte, quiete ; (4) ſine affectatione imperii, potentiæ.

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis ; (2) tranquillitas a negotiis vacui ; (3) negligentia, Gl. V. otium, incurioſitas, incuria. Ab

Ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, negotiis vacuus, quietus ; (2) a negotiis abhorrens, iners ; (3) qui placidis eſt moribus & nulli negotium faceſſit ; (4) qui lites non amat, fugitans litium ; (5) ignarus rerum & incurioſus. Ex α priv. & πρᾶγμα, *negotium.*

Ἀπραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. πρᾶγος, *negotium,* & πόλις, *urbs.*

Ἀπρακτέω, ῶ, nihil proficio ; (2) non impetro, quod peto ; (3) nihil ago, otioſus ſum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπρακτεῖν, Xen.

Ἄπρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus, non factus ; (2) inultus, impunitus ; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit ; (4) intractabilis ; (5) ignavus, otioſus, Gl. V. (6) in quo a laboribus & negotiis abſtinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, Gl. V. (7) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis. Ex α priv. & πρακτὸς.

Ἀπράκτως, *Adv.* re infecta, irrite, ſine profectu.

Ἀπραξία, ας, ἡ, ceſſatio a rebus agendis ; (2) otium ; (3) ignavia, inertia ; (4) juſtitium. Ex α priv. & πρᾶξις, *actio.*

Ἀπρασία, ας, ἡ, emptorum penuria quum nihil vendere poſſumus. Ex α priv. & πράω, *vendo.*

Ἄπρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nondum venditus eſt ; (2) qui non venditur. Gl. V. invenalis, non vendibilis. Ex iiſd.

Ἀπράϋντος, ον, implacabilis. Ab α priv. & πραΰνω.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, Gl. V. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέστερον, *Adv.* indecentius.

Ἀπρεπέως, *Adv.* indecenter, contra decorum. *Ion.* pro ἀπρεπῶς.

Ἀρπεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. & πρέπω, *convenio.*

Ἀπρεπῶς, *Adv.* indecenter, Gl. V. dedecore, illicite.

Ἀπρήκτοισι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπράκτοις.

Ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*

Ἀπριάτην, *Adv.* non redempte, ſine pretio, gratis. Ex α priv. & πρίαμαι, *emo.*

Ἀπρίγδα, idem quod

Ἀπρὶξ, *Adv.* tenaciter, ita ut ſerra diſſecari nequeat, tenaciter, mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Ex α priv. & πρίω.

Ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconſiderantia. Ex ἀπὸ, & προαιρέω.

Ἀπροαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, involuntarius, qui non fit conſulto. Ex iiſd.

Ἀπροαιρέτως, *Adv.* involuntarie, non ſponte, non conſulto, non de induſtria.

Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv & προβουλεύω.

Ἀπροβούλητος, ον, idem.

Ἀπροβουλεύτως, *Adv.* inconſulto, non præmeditate.

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ, & βουλὴ, *conſilium, deliberatio.*

Ἀπροβούλως, improvide, incaute.

Ἀπροδιηγήτως, ſine duce. Ex α, διὰ, & ἡγοῦμαι.

Ἀπροδιορίστως, indefinite.

Ἀπροθέτως, *Adv.* ſine certo conſilio, temere. Ex ἀπὸ, & προτίθημι, *propono.*

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, minime alacer, tardus. Ex α priv. & πρόθυμος.

Ἀπροθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter, tergiverſando.

Ἀπροϊδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, improviſus, non præviſus, inopinatus. Ex α priv. & προείδω.

Ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. & προὶξ, ſ. προῖξ, *dos.*

Ἀπροκαλύπτως, *Adv.* ſine velamento & colore quæſito, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. & προκαλύπτομαι.

Ἀπροκατασκεύαστος, ον, neceſſaria præſtructione, aut præparatione carens.

Ἀπρόλογος, ον, prologo carens.

Ἀπρομήθεια, ἡ, incogitantia, temeritas.

Ἀπρομύθητος, ον, non prædictus.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priv. & προνοέω, *ante mente percipio.*

Ἀπρονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non proviſus ; (2) qui providentia non regitur ; (3) improvidus, imprudens. Ex iiſd.

Ἀπρονοήτως, *Adv.* imprudenter, incaute, non proviſo eventu.

Ἀπρονόμευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non direptus, in quem excurſiones non ſunt factæ, ante nondum paſtus. Ex α priv. & προνομεύω, *prædatum* vel *pabulatum egredior.*

Ἀπρόοπτος, ου, ὁ καὶ ὁ, improviſus. Ex α priv. & προόπτομαι, *provideo.*

Ἀπροόπτως, *Adv.* ex improviſo, præter exſpectationem.

Ἀπροόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non proviſus, improviſus. Ex α priv. & προοράω, *provideo.*

Ἀπροοράτως, *Adv.* ex improviſo, de improviſo.

Ἀπροπτασία, ἡ vacuitas a temeritate in aſſentiendo, abſtinentia a temeraria aſſenſione. Ex α, & προπίπτω. Unde

Ἀπρόπτωτος, ον, non temere adſentiens.

Ἀπροσάντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet acceſſus, inacceſſus. Ex α priv. & προσαντάω, *in occurſum eo.*

Ἀπροσαύδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non compellatus, inſalutatus. Ex α priv. & προσαυδάω.

Ἀπρόσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus. Ex α priv. & πρόσβατος, *ad quem acceſſus patet.*

Ἀπρόσβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nemo reſiſtere poteſt, inacceſſus. Ex α priv. & προσβάλλω, *applico, adorior.*

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nulla re indiget. Ex α priv. & προσδεὴς, *indigens.*

Ἀπρόσδεικτος, et

Ἀπρόσδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui admittendus non eſt. Ex α priv. & προσδέχομαι.

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nihil ad rem facit ; (2) abſurdus. Ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, *Bacchus.*

Ἀπροσδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinitus. Ex α priv. & προσδιορίζω, *definio.*

Ἀπροσδιορίστως, *Adv.* indefinite.

Ἀπροσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexſpectatus, inopinus. Ex α priv. & προσδοκάω, *exſpecto.*

Ἀπροσδοκήτως, *Adv.* præter exſpectationem, ex improviſo, inopinato.

Ἀπροσέγγιστος, ab ἐγγίζω, idem quod

Ἀπροσέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. & ἔρχομαι.

Ἀπρόσεκτος, ον, negligens.

Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. Ex α priv. & ϖροσέχω, *deditus ſum rei alicui.*

Ἀπροσηγόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſalutatus. Ex α priv. & ϖροσηγορέω, *ſaluto.*

Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas; (2) neglectum ſalutandi officium. Ab

Ἀπροσήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem nemo appellare nec ſalutare ob ſeveritatem audet, qui propter morum aſperitatem non eſt adfabilis; (2) qui non libenter ſalutat. Ex α priv. & ϖροσήγορος, *ſalutator.*

Ἀπρόσθικτος, ον, intactus. Ab α priv. & ϖρόσθικτος.

Ἀπρόσικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, R. non adſequendus. Ex α priv. & ϖροσικομαι, *accedo.*

Ἀπρόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus, Gl. V. inacceſſibilis, Gl. V. Ex α priv. & ϖρόσειμι.

Ἀπρόσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improviſus, inconſideratus. Ex α priv. & ϖροσκέπτομαι.

Ἀπροσκέπτως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀπρόσκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dicitur actio contra eum inſtituta, qui non eſt rite vocatus in judicium. Ex α priv. & ϖροσκαλέω.

Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans ſe, non adſentiens, non amans, non ſtudioſus.

Ἀπροσκλινῶς, ſine adſenſione, acceſſione ad partes alicujus, ſtudio alicujus rei.

Ἀπρόσκλιτος, ον, id. quod ἀπροσκλινής.

Ἀπρόσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui inoffenſo gradu procedit; (2) inoffenſus. Ex α priv. & προσκόπτω, *allido.*

Ἀπροσκόπως, *Adv.* ſine offendiculo.

Ἀπροσκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſatietatem nullam adferens, Suic. Ex α priv. & πρόσκορής.

Ἀπρόσληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non adſumptus, Suic. Ex α priv. & ϖροσλαμϐάνω, *adſumo.*

Ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re propoſita, alienus.

Ἀπροσλόγως, ineptè. A ϖρὸς λόγον, *aptè.*

Ἀπρόσμαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α priv. & ϖροσμάσσω, *attingo.*

Ἀπρόσμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Ex α priv. & ϖροσμάχομαι, *expugno.*

Ἀπροσμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. & μηχάνη, *machina.*

Ἀπρόσμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui nullum cum alio commercium eſt. Ex α priv. & ϖρόσμιγνυμι, *admiſceo.*

Ἀπροσόδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nullis adiri viis poteſt, inacceſſus. Ex α priv. & ϖρόσοδος.

Ἀπρόσοιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerandus, non ferendus. Ex α priv. & ϖροσφέρω, *tolero.*

Ἀπροσοίϛως, *Adv.* intolerabiliter.

Ἀπρόσοιτος, idem. Heſ.

Ἀπροτόμιλος, idem.

Ἀπρόσοπτος, ον, idem quod

Ἀπροσόρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſpectu difficilis, horrendus, difficilis aditu. Ex α priv. & ϖροσόρατος.

Ἀπροσόρμιϛος, ον, ſtationem navium non habens.

Ἀπροσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροσκλινής.

Ἀπροσπαθῶς, idem quod ἀπροσκλινῶς.

Ἀπροσπέλαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inacceſſus. Ex α priv. & ϖροσπελάζω, *adpropinquo.*

Ἀπροσπόριϛα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α priv. & προσπορίζω, *adquiro.*

Ἀπρόσπταιϛος, ον, in quo nihil offenſionis eſt, planus, tutus. Ab α priv. & ϖροσπταίω.

Ἀπροσπτασία, ας, ἡ, ſecuritas ab hoſtili impetu. Ex α priv. & ϖροσπίπτω.

Ἀπρόσπτατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non eſt tutum.

Ἀπρόσρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ulli adfabilis; (2) in quo ſalutationibus ſuperſedetur. Ex α priv. & ϖρόσρητος.

Ἀπροϛάτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rectore & adjutore carens. Ex α priv. & ϖροϛατεύω.

Ἀπροϛάτητος, ον, idem.

Ἀπρόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui acuta cuſpide præfixus non eſt, non acutus in ſumma ſui parte. Ex α priv. & ϖρόϛομος.

Ἀπρόσφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incommodus, inconveniens. Ex α priv. & ϖρόσφορος.

Ἀπρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.

Ἀπροσφώνητος, inexorabilis, qui flecti nequit.

Ἀπρόσψαυϛος, intactus, non tangendus.

Ἀπροσωπολήπτης, ȣ, ὁ, reſpectu perſonarum carens. Vulg. Lex. Ex α priv. & προσωπολήπτης, reperitur & ἀπροσωπόληπτος.

Ἀπροσωπολήπτως, *Adv.* citra perſonarum reſpectum.

Ἀπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperſonalis, cum perſonæ non fit mentio; (2) qui perſonam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adſpectu turpis, deformis. Ex α priv. & ϖρόσωπον.

Ἀπροσώπως, *Adv.* ſine perſona, imperſonaliter.

Ἀπροτίμαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intactus, incontaminatus, *Hom. Il.* 19, 262. Ex α priv. & ϖροτιμάσσω, *attingo.*

Ἀπροτίοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem adſpicere non licet, inviſibilis. Ex α priv. ϖρὸς, & ὄπτομαι, *video.*

Ἀπροφανὴς, ὲς, improviſus.

Ἀπροφάσιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prætextu & excuſatione carens; (2) qui ſine prætextu & ſimulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. & ϖροφασίζομαι, *prætexto.*

Ἀπροφασίϛως, *Adv.* ſine prætextu & excuſatione; (2) præciſe, ſimpliciter, ἀποτόμως.

Ἀπρόφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπροφάσιϛος; (2) non prædictus, ex improviſo accidens. Ex α priv. ϖρὸ, & φάω, *dico.*

Ἀπροφάτως, *Adv.* ſine prætextu.

Ἀπροφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus; (2) nulla cautione præviſus. Ex α priv. & ϖροφυλάσσω, *cuſtodio.*

Ἀπροφυλάκτως, incaute, improvide.

Ἀπταισία, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. & πταίω.

Ἄπταιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non impingens. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex iiſdem.

Ἀπταίϛως, *Adv.* ſine offenſione, citra offenſionem, ſine peccato.

Ἀπτερέως, velociſſime. Ex α pro ἅμα, & ϖτερόν.

Ἄπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non alatus, alas non habens. Gl. V. implumis. Ex α priv.

Ἀπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alas non habens. Ex α priv. & πτέρυξ, *ala.*

Ἀπτερύομαι, alas quatio, ſignum lætitiæ in volatilibus. Ex α int. & ϖτερυομαι.

Ἀπτέρως, *Adv.* celerrime. Vid. ἀπτέρεως.

Ἀπτέρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπτερος; (2) velox.

Ἅπτεσθον, 2. dual. imp. med. v. ἅπτομαι, *tango.*

Ἀπτὴν, ῆνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, involucris, implumis. Ex α priv. & ϖτηνὸς, *volucris.*

Ἀπτῆσι, dat. plur. ab ἀπτήν.

Ἁπτικὸς, ἡ, ὸν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango.*

Ἄπτιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, implumis, non volucris. Ex α priv. & πτίλον, *penna, pinna.*

Ἄπτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pinſus & tuſus non eſt; (2) integer, indiviſus. Ex α priv. & πτίσσω, *pingo.*

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. ϖτοέω, *perterrefacio,* & ἔπος, *verbum,* vel ex ἅπτομαι, *tango,* & ἔπος, *verbum.*

Ἀπτόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus; impavidus, Ph. Ex α priv. & πτοέω, *conſterno.*

Ἀπτοίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imbellis. Ex α priv. & πτόλεμος, vel πόλεμος, *bellum.*

Ἅπτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, Gloſſ. Vet. ἥψατο, tetigit, attigit, Gloſſ. Vet. Ἅπτεσθαι ϖολιτικῶν ϖραγμάτων, ϖολιτείας, λόγων, μȣσικῆς, ϖολέμȣ. Μὴ τῶν ἀρίϛων ἅπτεται βȣλευμάτων, Soph. Antig. 185. Ὡς μȣ χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν, Ariſt. Eq. 1233.

Ἁπτὸς, ἡ, ὸν, qui tangi poteſt, ſub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτω, *tango.*

Ἅπτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧψεν, aptavit, a. 1. ἡμμένος, aptatus, annexus, perf. part. paſſ.

Ἅπτω, f. ψω, accendo; ἅπτομαι, accendor; ἡμμένος, accenſus, perf. part. paſſ. Τὴν λίθον ταύτην ἑώρας, ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτȣσι; Ariſt. Nub. 766. Ἧπται μȣ νόσος, Soph. Trach. 1027.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui non cadit, ſtabilis, firmus, conſtans. Ex α priv. & ϖίπτω.

Ἄπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indeclinabilis, carens ϖτώσει, i. e. *caſu.*

Ἀπτώτως, *Adv.* citra lapſum, ſine defectu. Ab ἀπτώς.

Ἀπτωχεύτως, ſine pauperie.

Ἄπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. & πυγή.

Ἀπύθμενος, fundum non habens.

Ἄπυκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui denſus, ſeu creber non eſt. Ex α priv. & ϖυκνὸς, *denſus.*

Ἀπύλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui porta clauſus, ſeu munitus non eſt, qui obſtrui nequit, patens; (2) effrænis, *de lingua.* Ex α priv. & πύλη, *porta.*

Ἀπυνδάκωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fundo carens. Ex α priv. & ϖύνδαξ, *fundum.*

Ἄπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inulceratus, qui ſine ulcere, ſive ſine pure eſt. Ex α priv. & πύον, *pus.*

Ἄπυργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, turres non habens, turribus non munitus. Ex α priv. & ϖύργος.

Ἀπύργωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀπύρεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non febricitans, febri non laborans. Ex α priv. & ϖυρέσσω.

Ἀπυρεξία, ας, ἡ, carentia febris, τὸ non laborare febri. Ex iiſd.

Ἀπύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπύρεκτος. Ex α priv. & ϖυρετός.

Ἀπύρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nucleum non habens. Ex α priv. & ϖυρὴν, *nucleus.*

Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, ſpecillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet. Ex α priv. ϖυρὴν, & μήλη, *ſpecillum.*

Απυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ignis expers, ignem non expertus. Ex α priv. & ϖῦρ, *ignis.*

Ἀπύρως, ſine igni.

Ἀπύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv & ϖυρωτος, *ignitus.*

Ἄπυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognoſcitur; (2) qui fando non audivit. Ex α priv. & ϖυνθάνομαι, *audio.*

ἈΠΥΩ, ſono, ſonitum reddo; (2) vociferor, clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί ϖοτ' ἀπύσω; Eur. Hec. 156.

Ἀπφὰ, frater, vel ſoror, velut a blandientibus ipſi appellantur, Heſ.

Ἀπφάριον, ȣ, τὸ, amaſius. Ab eod.

Ἀπφιον, ȣ, τὸ, amaſia. Ab eod.

ἈΠΦΥΣ, υος, ὁ, pater, qui ita dicitur a blandientibus.

Ἀπφὼ, idem. Ab ἀπφύς; (2) nunc, etiamnum; (3) occultus, abſconditus, quæ vox Hebræa eſt.

Ἀπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, imberbis. Ex α priv. & πώγων, *barba.*

Ἀπῳδέω, ῶ, f. ήσω, in cantu diſcrepo; (2) ſum abſonus. Ab

Ἀπῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſſonus; (2) abhorrens; (3) non placens. Ex α priv. & ᾠδὴ, *cantus.*

Ἀπωδύρετο, 3. ſ. imp. med. v. ἀποδύρομαι.

Ἄπωθεν, *Adv.* procul, eminus. Ab ἀπὸ, *ab.*

Ἀπωθέω, ῶ, f. ώσω, vel ὠθήσω, repello, abjicio, detrudo, Gl. V. ἀπωθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀποθȣ̃μαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulſo, propulſo, retrudo, repudio; ἀπώθησεν, diſpulit, Ph. a. 1. act. ἀπωθηκέναι, depulſitaſſe, Gl. V. ἀπώσασθαι, propellere, Ph. a. 1. med. ἀπωσθεὶς, repudiatus, repulſus, abactus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. ἀπωσθῆναι, depelli, Ph. a. 1. inf. paſſ.

Ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη, Soph. Aj. 446. Αὐθαδίᾳ φίλους ἀπωθῇ, Eur. Med. 622. Φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονὸς, id. Ph. 76. Σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ τοῦ φίλου χόρευσον, Ariſt. Pace 776.

Ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulſus.

Ἀπῳκισμένος, perf. part. paſſ. v. ἀποικίζω.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amiſſio. Ab ἀπόλλυμι, perdo.

Ἀπώλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non domitus erudituſque, ut pulli domari erudirique ſolent. Ex α priv. & πωλεύω, pullos equinos domo.

Ἀπώλεσα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμην, a. 2. ind. med.

Ἀπώλοντο, extincti ſunt, 3. plur. a. ejuſd.

Ἀπωματικῶς, abjurative.

Ἀπωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per juſjurandum. Ab ἀπόμνυμι, abjuro.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπωμοτικὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abjurativus.

Ἀπώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab eod.

Ἀπὼν, abſens, part. præſ. verbi ἄπειμι, abſum.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, canalis ſub terra foſſus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) ſciſſura, fiſſura. Ab ἀπορύσσω, defodio.

Ἀπωρχήσαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἀπωρχήσατο vel ἀπωρχήσω, ab ἀπορχέομαι.

Ἀπώρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α priv. & πῶρος, callus.

Ἀπωσάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπωθέω.

Ἄπωσις, εως, ἡ, repulſio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπωθέω, pello.

Ἀπωσμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπωθέω.

Ἀπωστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi:

Ἀπωστὸς, ἡ, ὸν, expulſus, detruſus. Ab eod.

Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotior, & ἀπώτατος, άτη, ατον, remotiſſimus. Ab ἀπὸ, procul.

Ἀπωτέρω, Adv. remotius, & ἀπωτάτω, remotiſſime. Ab ἀπώτερος, & ἀπώτατος.

Ἀπώχοντο, 3. pl. imp. ind. med. v. ἀποίχομαι.

ἌΡ', apud Poëtas pro ἄρα, ergo, utique, certe.

ἌΡΑ, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, Adjectio, ut quis nam? (5) igitur, ergo, cum γε, vel ȣν, ut ἄραγε, ἄρα ȣν, igitur, quamobrem?

Ἆρα, Adv. an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ȣν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ' ȣκ, nonne? ἆρ' ȣν ȣ, nonne.

ἈΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces ſupplices; (3) diræ, imprecatio; (4) noxa, damnum.

Ἄραβδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine virga, ſeu baculo. Ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Ἀραβεῦσαι, concutientes non ſine ſtridore, nom. pl. part. pr. act. Dor. pro ἀραβοῦσαι, ab

Ἀραβέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum, ſeu fragorem edo. Λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας, Heſiod. Ἀσπ. 249. Ab ἄραβος.

Ἀράβησε, inſonuit, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Aſiæ. Ab Ἄραψ.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραβικὸς, ἡ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus & procelloſus. Ab ἄραβος.

Ἀράβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) Arabs.

ἈΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſtrepitus, ſtridor dentium in frigore aut conſternatione.

Ἄραγμα, τος, το, &

Ἀραγμὸς, ȣ, ὁ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus. Ab ἀράττω, pulſo.

ἈΡΑΔΟΣ, ȣ, ὁ, pulſus cordis poſt vehemens exercitium.

Ἆραι, ſuſtuliſſe, a. 1. inf. act. verbi αἴρω.

Ἀραία, ᾶς, ἡ, venter & inteſtina, ubi eſt multa ἀραιότης. Ab ἀραιός.

Ἀραιόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, meatus, ſeu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς, & πόρος.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ά, ὸν, rarus; (2) tenuis; (3) anguſtus; (4) imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρὰ, imprecatio.

Ἀραιόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, raram, ſeu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, & σὰρξ, caro.

Ἀραιόστημος, ον, rarum ſtamen habens.

Ἀραιόστυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιός, & στῦλος, columna.

Ἀραιοσύγκριτοι, quibus corpus eſt laxe concretum, cui libera corporis tranſpiratio eſt. Ex ἀραιὸς, & συγκρίνομαι, concreſco.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa. Ab ἀραιός.

Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens.

Ἀραιρημένος, perf. part. paſſ. Att. & Ion. pro ᾑρημένος, a verbo αἱρέω, capio.

Ἀραιῶς, Adv. rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, rareſco, rarefio. Ab eod. Hinc

Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interſtitium, rima, hiatus, raritas:

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio, attenuatio.

Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens.

Ἀρακίδες, ſpecies leguminis.

Ἄρακος, ȣ, ὁ, ſpecies leguminis.

ἈΡΑΚΤΟ'Ν, ȣ, τὸ, atramenti ſutorii ſpecies.

Ἀράμενος, a. 1. part. med. verbi αἴρω.

Ἄραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, amputo.

Ἀραξεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. Dor. pro ἀράξει.

Ἄραο, amabas, 2. ſing. imperf. ind. med. Ion. & Dor. pro ἤρασο, a verbo ἔραμαι.

Ἀράομαι, ῶμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἦ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, Soph. Aj. 509. Ab ἀρὰ, preces.

Ἄραρα, me accommodavi, 1. ſing. perf. ind. med. Poët. pro ἦρα, a verbo ἄρω, apto.

Ἀράρισκε, 3. ſ. imp. ind. act. Ion. pro ἠράρισκε, ab

Ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραροίατο, conveniſſent, 3. pl. a. 2. opt. med. Att. & Ion. pro ἄροιντο, a verbo ἄρω.

Ἄραρον, 1. ſ. a. 2. ind. act. Att. pro ἦρον.

Ἀράρω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρότως & ἀρηρότως, aptè, commodè.

Ἀραρῶς, idem.

Ἀραρὼς, qui ſe accommodavit, qui placuit, perf. part. med. Att. pro ἠρὼς, a verbo ἄρω.

Ἄρας, qui ſuſtulit, a. 1. part. act. verbi αἴρω.

Ἀράσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exſecrandus, deteſtalis. Ab ἀράομαι.

Ἄρασθαι, ſolviſſe, a. 1. inf. med. verbi αἴρω.

ἈΡΑ'ΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulſo, illido. Ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν, Soph. Aj. 736. Ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, ibid. 373. Πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς δρομεὺς, Lyc. 15.

Ἀρᾶται, 3. ſ. pr. ind. med. contr. pro ἀράεται, ab ἀράομαι.

Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero. Ex ἄρατρον, aratrum, & φορέω, fero.

Ἀράτω, 3. ſing. a. 1. imp. ind. v. αἴρω.

ἈΡΑΚΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.

Ἀράχνειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela aranea. Ab

ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ȣ, ὁ, araneus, vel aranea.

Ἀραχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀραχναῖος.

Ἀράχνιον, ȣ, τὸ, araneæ tela; (2) araneus, vel aranea; (3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, ȣμαι, araneis ſqualeo, araneis vitior. Ab eod.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) araneæ ſpeciem imitans. Ab eod.

ἌΡΑΨ, αβος, ὁ, Arabs.

ἌΡΒΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſcalprum, culter ſutorius.

ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc

Ἀρβυλὶς, ιδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.

Ἀρβυλόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη, & πτερὸν, ala.

Ἀργαίνω, albico, albeſco. Ab ἀργὸς, albus.

Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, moleſtus, qui alicui operoſus eſt. Ab ἔργον, opus, aliis ab ἄλγος, dolor, quaſi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, Adv. difficulter.

ἈΡΓΑ͂Σ, ᾶντος, ſ. ἄργας, ᾶ, ἄργης vel ἀργῆς, genus ſerpentis; (2) qui callidioris, quam pro ætate, eſt ingenii; (3) qui ferinis & violentis moribus eſt.

Ἀργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretioſorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.

Ἀργεινής, ȣ, ὁ, albus. Ab ἀργός.

Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργειφόντης, ȣ, ὁ, Argi occiſor, epitheton Mercurii. Ab Ἄργος, & φόντης, pro φονητὴς, occiſor.

Ἀργέλοφοι, οἱ, extremæ & inutiles rei partes.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcuſculum, quod in iridis circulo naſcitur. Ab ἀργός.

Ἄργεμον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἄργεμος, ȣ, ον, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ἡ, ὸν, albus. Ab eod.

Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, ſplendidus:

Ἀργέστης, ȣ, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.

Ἀργέτι, albo, dat. ſing. ab ἀργὲς, pro ἀργῆς.

Ἀργεύω, ceſſo, ferior, pigreſco, Gl. V.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus ſum, ceſſo, vaco. Οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι ȣκ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πράττεσθαι δεομένων, Xen. Ab ἀργὸς, otioſus.

Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργός.

Ἀργῆς, ſ. ἄργης, vide Ἀργᾶς.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργός.

Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) ſegnities, ſocordia; (3) feſtivitas qua Deo otiamur. Ab ἀργὸς, otioſus.

Ἀργικέραυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albicans, ſ. lucidum. Ex ἀργὸς, albus, & κεραυνὸς, fulmen.

ἌΡΓΙΛΛΟΣ, ſ. ἄργιλος, ȣ, ὁ, argilla, terra alba & pura. Hinc

Ἀργιλώδης, ſ. ἀργιλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, argilloſus, argillaceus; (2) ſordidus.

Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, ſplendidus. Ab ἀργὸς, albus.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς, & ὀδοὺς, dens.

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀργίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.

Ἄργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.

Ἀργμένος, qui cœpit, qui inceptus eſt, perf. part. paſſ. Ion. pro ἠργμένος, ab ἄρχομαι.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otioſa & ſupervacua facio.

Ἀργολογία, ας, ἡ, ſermo otioſus & ſupervacuus.

Ἀργοναύτης, ȣ, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jaſonem comitatus eſt. Ex Ἀργὼ, Argo navis, & ναύτης, nauta.

Ἀργοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργὸς, otioſus, & ποιέω.

ἌΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, urbs Peloponneſi celeberrima, unde & pro ipſa Græcia quandoque ponitur; (2) ȣ, ὁ, Argus, paſtor centum oculis præditus, a Mercurio demum occiſus.

ἈΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus; (2) otioſus, piger; (3) incultus, Gl. V. ſegnis, deſidioſus, ſocors, lentus; (4) rudis, de lapide non cæſo.

Ἀργοτροφέομαι, otioſe & molliter vivo.

Ἀργοφάγος, inutilis homo fruges conſumere natus.

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quaſi ſuffocatur. Ex ἄργυρος, argentum, & ἄγχος, ſuffocatio.

Ἀργυραμοιβικῶς, Adv. argentariorum more. Ab inuſ. ἀργυραμοιβικὸς, quod eſt ab

Ἀργυραμοιβὸς, ȣ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui monetam minutiorem vel æream argentea permutat. Ab ἄργυρος, argentum, & ἀμείβω, muto.

Ἀργυρα-

Ἀργυράσπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, argentum clypeum habens. Ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀργυρεῖον, ȣ, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum.*

Ἀργύρειος, argenteus, Gl. V. Ab eod.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, idem.

Ἀργυρέος, έα, έον, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, ȣ̃, idem.

Ἀργύριος, idem.

Ἀργυρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab eodem.

Ἀργυρηλάτης, ȣ, ὁ, argenticuſor. Ex ἄργυρος, & ἐλαύνω.

Ἀργυρίδιον, ȣ, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius. Ab eod.

Ἀργυριοθήκη, ης, ἡ, argenti, ſeu pecuniæ theca. Ex ἄργυρος, & θήκη.

Ἀργυριοκόπος, ȣ, ὁ, argenticuſor; (2) argentarius. Ex ἄργυρος, & κοπὴ, *ſectio.*

Ἀργύριον, ȣ, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.

Ἀργυρὶς, ἴδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis. Ab eod.

Ἀργυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, capturarum conſectatio, quæſtus, pecunia capta. Ab ἀργυρίζω.

Ἀργυρίτης, ȣ, ὁ, qui pecunia abundat.

Ἀργυρῖτις, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat.

Ἀργυρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος, & βιὸς, *arcus.*

Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, argenti ſpectator, ſive explorator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος, & γνώμων.

Ἀργυροδίνης, ȣ, ὁ, argenteos, i. e. limpidos ac claros habens vortices. Ab ἄργυρος, & δίνη, *vortex.*

Ἀγυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argenti ſpeciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος, *ſpecies.*

Ἀργυρόηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteis clavis confixum. Ex ἄογυρος, & ἧλος, *clavus.*

Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος, & θήκη, *theca, repoſitorium.*

Ἀργυροκάπηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui argentariam exercet. Ex ἄργυρος, & κάπηλος.

Ἀργυροκοπεῖον, ȣ, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur. Ab

Ἀργυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos cudo, argentum ſigno. Ab

Ἀργυροκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argentarius, argenti ſignator; monetarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & κόπτω, *cudo, cædo, ferio, tundo.*

Ἀργυροκοπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀργυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecuniam poſco & exigo. Ab ἀργυρολόγος.

Ἀργυρολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad pecuniam colligendam inſtitutus. Ab ἀργυρολογέω.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab

Ἀργυρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam colligit. Ex ἄογυρος, & λέγω, *colligo.*

Ἀργυρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος, & μίγνυμι, *miſceo.*

Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formoſos habet. Ex ἄργυρος, & πέζα.

Ἀργυρόπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pedes argento ſimiles habet. Ex iiſd.

Ἀργυρόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, argenteis pedibus præditus, ſive inſtructus. Ex ἄργυρος, & πȣ̃ς, *pes.*

Ἀργυροπράκτης, ȣ, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος, & πράττω, *facio.*

Ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, argentaria, ſc. ars. Ab

Ἀργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, ad argentum elaborandum faciens, ſ. pertinens. Ex ἄργυρος, & πράττω, *facio.*

Ἀργυροπράτης, ȣ, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος, & πράτης, *venditor.*

Ἀργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, pecunia numerata vendo. Ex ἄργυρος, & πωλέω, *vendo.*

Ἀργυρόῤῥυτης, ȣ, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος, & ῥύω, *fluo.*

ἌΡΓΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vaſa argentea.

Ἀργυροστερὴς, ὲς, furax. Ex ἀργ. & στερέω.

Ἀργυρότοιχος, parietes argento ornatos habens.

Ἀργυρότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteo arcu decorus. Ex ἄργυρος, & τόξον, *arcus.*

Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, menſa argentaria; (2) menſa argentea.

Ἀργυροῦν, *argenteum,* nom. ſing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς.

Ἀργυροφάλαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteis phaleris inſignis. Ex ἄργυρος, & φάλαρα.

Ἀργυροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar argenti ſplendens. Ex ἄργυρος, & φαίνομαι, *ſplendeo.*

Ἀργυροφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, argento ſplendens. Ex ἄργυρος, & φέγγος, *ſplendor.*

Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ἀργυροχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argenteis frenis ornatus. Ex ἄργυρος, & χαλινὸς, *frenum.*

Ἀργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vaſculariis. Ab

Ἀργυροχόος, ȣ, ὁ, argenti fuſor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, & χέω, *fundo.*

Ἀργυρόω, ῶ, deargento. Ab ἄργυρος. Hinc

Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.

Ἀργυρώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, argento emptus, ſervus. Ex ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo.*

Ἀργυφέϊ, dat. ſing. ab ἀργυφής.

Ἀργύφεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albus propter texturam, ex alba textura conſtans; (2) albus. Ex ἀργὸς, *albus,* & ὑφὴ, *textura.*

Ἀργυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄργυφος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΡΓῺ, όος, ἡ, Argo, navis Jaſonis; (2) ſidus quoddam.

Ἀργῶς, *Adv.* otioſe, ſegniter; (2) temere, fruſtra. Ab ἀργός, *otioſus.*

Ἄρδα, inquinamentum. Hinc

Ἄρδαλος, ὁ ϗ ἡ, immundus. Hinc

Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.

Ἀρδάνιον, ȣ, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo ſe adſpergerent introeuntes. Ab ἄρδω.

Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, ſ. e pluvia, ſ. e rivis. Ab eod.

Ἀρδεῖν, pr. inf. act. *Att.* & *Dor.* pro ἄρδειν.

Ἄρδευσις, εως, ἡ, irrigatio. Ab

Ἀρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀρδευόμενα τοῖς ψυχροῖς, *Theophr.* Ab ἄρδω.

Ἄρδην, *Adv.* funditus, plane, omnino. Εἰ δυνηθείῃ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1. *cap.* 82. Ab αἴρω, *tollo.*

ἌΡΔΙΣ, ιος, ἡ, cuſpis teli; (2) arma, quibus cominus pugnabant.

Ἀρδμὸς, ȣ̃, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio.

Ἄρδοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἄρδȣσι. Ab

ἌΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τȣ̀ς κήπȣς, ἵππον. Ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνȣ χοᾶ, τὸν νȣ̃ν ἵν' ἄρδω, Ariſt. Eq. 96. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαστάνῃς, id. Lyſ. 387.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *Poët.* ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρά.

Ἀρειθύσανος, ὁ, fimbria Martis.

Ἀρεικὸς, ἡ, ὸν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.

Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Marte furens, bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars,* & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρειμάνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Αρειομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Arianus, Arii ſtudio furens. Ab Ἄρειος, *Arius,* & μαίνομαι, *furo.*

Ἀρειομανίτης, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρειοπαγίτης, ȣ, ὁ, Areopagita, ſenator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, ſeverus & taciturnus. Ab

Ἀρειόπαγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης, *Mars,* & πάγος, *collis.*

Ἄρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Martius; (2) Marti ſacer, ſ. ad Martem pertinens; (3) bellicoſus. Ab Ἄρης.

Ἀρειότολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Marte audaciam ſumens, Martius; (2) bellicoſus. Ex Ἄρης, *Mars,* & τόλμα, *audacia.*

Ἀρεῖται, 3. ſ. f. 2. ind. med. v. αἴρω.

Ἀρείφατος, ȣ, ὁ ϗ ὁ, Martius, bellicoſus, fortis, proprie in bello, ſive a Marte interemptus. Ex Ἄρης, *Mars,* & φάω.

Ἀρείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄρειον, præſtantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præſtantior. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέμβατος, immotus, conſtans. Ab α priv. & ῥέμβαζω.

Ἄρεος, *Martis,* gen. ſing. ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, 1. ſ. a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρεσαίμην.

Ἀρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠρέσαντο.

Ἀρέσεια, 1. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρέσαιμι.

Ἀρέσθαι, *ſuſtuliſſe,* a. 2. inf. med. verbi αἴρω.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, comitas adſentatrix, lepos in ſermone, facetoſa urbanitas, blanditia. Gl. V. venuſtas. Ab ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio. Ab

Ἀρεσκεύομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρεσκεύεσθαί τινι τῇ κρίσει, τοῖς παροῦσι. Θεȣ̀ς ἱεροῖς, Xen.

Ἀρεσκόντως, *Adv.* grate.

Ἄρεσκος, έσκη, εσκον, blandus, placendi ſtudioſus, gratiæ occupator. Ab

ἈΡΕ΄ΣΚΩ, f. έσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquieſco, placet conditio, ſatis fit mihi; ἀρέσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. Conj. ἀρέσαν, placitum, Gl. V. ἀρέσκων, placitus, Gl. V. ἀρέσκει, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρέσκομαι, placo, Gl. V. Σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Ariſt. Ran. 103. Τὸ χρῶμα τȣ̃τό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης, Ariſt. Θεσμ. 412. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι ȣ̓ δύνανται, Rom. 8, 8.

Ἀρέσομαι, *placebo,* 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo.*

Ἀρεσσάμενος, a. 1. med. *Poët.* pro ἀρεσάμενος.

Ἀρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab ἀρέσκω. Hinc

Ἀρεστήριον, ȣ, τὸ, ſacrificium gratum.

Ἀρεστὸν, ȣ̃, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, gratus, æquus; placidus, Gl. V. Ab eod.

Ἀρεστῶς, *Adv.* grate.

Ἀρεταίνω, idem quod ἀρετάω.

Ἀρετ' pro ἄρετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤρετο, a verbo αἴρω, *tollo.*

Ἀρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. v. ἄρω.

Ἀρετᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ἀρετῶν.

Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adſequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis ſtudioſus ſum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Odyſſ. 8, 329. Ab

ἈΡΕΤῊ, ῆς, ἡ, virtus; induſtria, fortitudo, navitas, Gl. V.

Ἄρευς, *Martis,* gen. ſing. *Dor.* pro Ἄρȣς, ex Ἄρεος, ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρέων, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν.

Ἄρη', pro Ἄρηα, *Martem,* acc. ſing. ab Ἄρης.

Ἄρηαι, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἄρῃ.

Ἀρηγέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν.

Ἀρήγοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἀρήγȣσα.

ἈΡΗΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello; ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀρήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521.

Ἀρηγὼν, ονος, ὁ ϗ ἡ, auxiliator; (2) defenſor. Ab ἀρήγω.

Ἀρηΐθοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus, proprie agilis in prælio. Ex Ἄρης, *Mars,* & θοὸς, *velox.*

Ἀρήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄρειος.

Ἀρηΐφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀρείφατος.

Ἀρηΐφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars eſt carus, bellator. Ex Ἄρης, *Mars,* & φίλος, *amicus.*

Ἀρὴν, ut hinc ſit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, per Syncop. pro ἀρένος, &c. agnus, agna.

Ἄρην, *Martem,* acc. ſing. ab Ἄρης, Ἄρηος.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. med. v. ἀρήγω.

Ἄρηξις, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἄρηρα, 1. f. perf. ind. med. *Att.* pro ἦρα. Ab ἄρω.

Ἀρήρειν, 1. f. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν.

ἌΡΗΣ, εος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga; (5) cædes; (6) ferrum.

Ἀρῆς, gen. ſing. *Ion.* pro ἄρεος.

Ἀρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀράομαι.

Ἄρηται 3. ſing. a. 2. conj. v. αἴρω.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos. Ab ἀρὰ, *preces.*

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) ſacerdos. Ab eodem.

Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀρητὸς, ὴ, ὸν, funeſtus, noxius, pernicioſus. Ab ἀράομαι, *damno adficio.*

Ἀρηφαίνων, *Martem præ ſe ferens,* qs. part. præſ. act. ab ἀρηφαίνω, ex Ἄρης, & φαίνω, *oſtendo.*

Ἀρθεὶς, *ſublatus,* a. 1. part. paſſ. verbi αἴρω.

Ἄρθεν, *ſublati ſunt,* 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo eod.

Ἀρθῆς, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤρθης.

Ἀρθήσονται. *ſurgent,* 3. plur. f. 1. ind. paſſ.

Ἄρθητι, *ſublatus eſto,* 2. f. a. 1. imp. paſſ.

Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἀρθμός.

Ἀρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, amicus. Ab eod.

Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, & θυμός.

Ἀρθρικὸς, ὴ, ὸν, articularis, articulis quadrans & conveniens; (2) articulis laborans, podagricus, chiragricus, articularis.

Ἀρθριτικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum. Ab

ἌΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, artus, articulus, naturalis oſſium compages; copula, Gl. V. (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc

Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.

Ἀρθρώσαι, *formaverit,* 3. ſing. a. 1. opt. act.

Ἀρθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, articuloſus.

ἈΡΙ, particula inſeparabilis, quæ vocabulis præfixa ſignificationem eorum auget per Valde, vehementer, multum, cito, ſtatim, facile, ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifeſtus.

ἈΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam ſero florens. *Angl.* The white Beam tree.

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde notus, clariſſimus, qui facile noſci poteſt. Ex ἄρι, *valde,* & γινώσκω, *noſco.*

Ἀριδάκρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum lacrimans, propenſus ad lacrimandum. Ex ἄρι, & δάκρυ, *lachrymæ.*

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀριδείκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, præclarus, valde inclitus. Ex ἄρι, & δείκνυμι, *oſtendo.*

Ἀρίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifeſtus. Ex ἄρι, & δῆλος.

Ἀριδήλως, *Adv.* manifeſte.

Ἀρίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum æmulandus; (2) valde clarus, manifeſtus, ζ poſito pro δ. Ex ἄρι, & ζῆλος, *æmulatio.*

Ἀριζήλως, *Adv.* clare, manifeſte; (2) ſtudioſe.

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde æmulandus. Ex ἄρι, & ζηλόω, *æmulor.*

Ἀριήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, obediens, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex ἄρι, & ἀκούω.

Ἀριθμεῦνται, 3. pl. pr. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμοῦνται. Ab

Ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, Odyſſ. 13, 215. Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται, Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc

Ἀριθμηθήμεναι, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι.

Ἀρίθμημα, τὸ, numerus.

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.

Ἀριθμητικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum & numerandi. Ab

Ἀριθμητικὸς, ἡ ὸν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.

Ἀριθμητικῶς, modo numerandi. Ab

Ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii.

Ἀρικύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda, Ex ἄρι, & κύω.

Ἄριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, naſo, ſeu naribus carens; (2) non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*

Ἄρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀριοβαρζάνιος, ου, ὁ, nomen emplaſtri. Ab Ariobarzane.

Ἀρίπικρος, ον, valde amarus.

Ἀριπρεπέες, nom. pl. ab. ἀριπρεπής.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.

Ἀριπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decorus; (2) valde illuſtris & excellens. Ex ἄρι, *valde,* & πρέπω, *decorus ſum, convenio.*

Ἄρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄριν.

ἈΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrile; (2) herba quædam, *Angl.* Friers-cowl.

Ἀρίσαμος, *bello clarus, Dor.* pro ἀρίσημος.

Ἀρίσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis. Ex ἄρι, *valde,* & σῆμα, *ſignum.*

Ἀρισθάρματος, victor certamine curuli.

Ἀρισκυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde indignans, ſeu iracundus, Etymol. Ex ἄρι, & σκύζομαι.

Ἄριστα, *Adv.* optime, Gl. V. Ab ἄριστος.

Ἀρίσταθλος, ου, ὁ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἄριστος, *optimus,* & ἆθλος, *certamen.*

Ἀρισταρχεῖον, τὸ, templum Dianæ ſacrum. Ab

Ἀρισταρχέω, ῶ, optime impero, optime gero magiſtratum. Ex ἄριστος, & ἄρχω, *impero.*

Ἀριστάφυλος, ον, abundans uvis.

Ἀριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ἠρώτα αὐτὸν φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ, Luc. 11, 37. Ab ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστεία, ας ἡ, fortitudo, ſtrenuitas; ἀριστεία, fortia facta, Gl. V. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.

Ἀριστερὰ, ας, ἡ, ſc. χεὶρ, ſiniſtra ſc. manus. Ph. ſcæva. Ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) infauſtus; (3) ſtultus.

Ἀριστεροστάτης, ου, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Ex ἀριστερὰ, & στατὸς, *qui ſtetit.*

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui tantum ſiniſtram habet; (2) qui ſola ſiniſtra utitur, R. Ex ἀριστερὰ, & χεὶρ, *manus.*

Ἀριστεύεσκε, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀριστεύω.

Ἀρίστευμα, τος, το, præclarum facinus.

Ἀριστεύοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀριστεύουσα.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps; (2) omnium fortiſſimus. Ab ἀριστεύω.

Ἀριστεύσασα, a. 1. part. act. fem. g.

Ἀριστευτικὸς, ὴ, ὸν, qui quaſi a natura ita eſt comparatus, ut omnium fortiſſime ſe gerat; (2) ſtrenuus. Ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, fortiſſime me gero; (2) ſtrenuum me præſto; fortiter facio, Gl. V. (3) excello; (4) dominor. Τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ, nactus ſumma præmia, Soph. Aj. 435. Ab ἄριστος.

Ἀριστῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀριστέες, ab ἀριστεύς.

Ἀριστητὴς, οῦ, ὁ, pranſor, qui prandere ſolet.

Ἀριστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. & med.* Ab ἄριστον.

Ἀριστίνδην, *Adv.* optimos quoſque deligendo, ſecundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus optimum eſt conſilium. Ex ἄριστος, & βουλὴ, *conſilium.*

Ἀριστογένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui optimos generat. Ex ἄριστος, & γενέθλη, *origo, ortus.*

Ἀριστογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, parens optimæ prolis. Ex ἄριστος, & γόνος, *ſoboles.*

Ἀριστόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum. Ex ἄριστον, & δεῖπνον.

Ἀριστοεπέω, recte loquor, dico.

Ἀριστοεπὴς, ὲς, recte loquens.

Ἄριστοι, ων, οἱ, optimates, primores, ſummates, proceres, viri præcipui ac præſtantiſſimi. Ab ἄριστος.

Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστος, & κρατέω, *impero.*

Ἀριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & (2) ἀριστοκρατέομαι, οῦμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν, Ariſt. Av. 123. Ex iiſd.

Ἀριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens; (2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eod.

Ἀριστοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος, & λοχὰς, *gravida.* Angl. Birthwort.

Ἀριστόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Ex ἄριστος, & μάντις.

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, præſtantiſſimus in prælio. Ex ἄριστος, & μάχη, *prælium.*

ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, prandium.

Ἀριστονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Ex ἄριστος, & νομὸς, *præfectura.*

Ἀριστόνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, benevolus, optima mente præditus. Ex ἄριστος, & νόος, *contr.* νοῦς.

Ἀριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀριστοποιέομαι, οῦμαι, prandeo. Ex ἄριστον, & ποιέω, *facio.*

Ἀριστοπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, optime laborans. Ex ἄριστος, & πόνος, *labor.*

Ἄριστος, ίστη, ιστον, optimus, præſtantiſſimus, proprie Marte, ſive armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab Ἄρης, *Mars.*

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Ex ἄριστος, & σαλπιγκτής.

Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, optimus & præſtantiſſimus artifex. Ex ἄριστος, & τέχνη, *ars.*

Ἀριστοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ optimos parit. Ex ἄριστος, & τίκτω, *pario.*

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ex ἄριστος, & χεὶρ, *manus.*

Ἀριστωτὸς, οῦ, ὁ, tempus prandii, Heſ. Ab ἄριστον.

Ἀρισφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, *valde,* & σφάλλω, *decipio.*

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde manifeſtus, inſignis. Ex ἄρι, & φραδὴς, *prudens.*

Ἀριφραδῶς, valdè perſpicue.

Ἀρίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens. Ex ἄρι, & φρὴν *mens.*

Ἀρκεῖ, *ſufficit,* 3. f. pr. ind. act. *contr.* pro ἀρκέει. Ab ἀρκέω,

Ἄρκειον, ου, τὸ, perſonata, *Plin.* l. 25, § 58. c. 9. herba quædam paluſtris, *Angl.* Burdock. Ab ἄρκτειον.

Ἄρκειος, εία, ειον, urſinus. Ab ἄρκτειος.

Ἀρκέσει, 3. f. f. 1. ind. act. v. ἀρκέω.

Ἀρκεσθησόμεθα, *arcebimur,* 1, plur. f. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεθα.

Ἀρκεσίγυιος, roborans membra. Ex ἀρκέω, & γυῖον.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.

Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium.

Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, ſufficiens. Ab ἀρκέω.

Ἀρκετῶς, *Adv.* ſufficienter.

Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigreſcens, Gl. V. juniperus, juniperum. Ab

ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, juniperus, arbor & fructus.

ἈΡΚΕΩ, ῶ, f. έσω, propulſo; (2) auxilior, opitulor; (3) ſufficio, ſatis ſum, (4) par ſum; (5) contentus ſum, adquieſco; ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, Ph. ἀρκεῖσθε, contenti eſtote, Gl. V. imperat. ἀρκέσθητι, contentus eſto, Ph. a. 1. imp. paſſ. Πέφυκεν ἐσθλὸς, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις, Soph. El. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς, con-

conficiens, Idem, Aj. 439. Ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἄρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens ; (2) ſatis dignus, ab ἀρκέω ; (3) ſeptentrionalis. Ab

Ἄρκος, urſa, pro ἄρκτος.

Ἀρκούντως, *Adv.* ſufficienter, ſatis, abunde. Ab ἀρκέων, quod eſt ab ἀρκέω.

Ἀρκτεία, ας, ἡ, conſecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.

Ἄρκτειος, εια, εῖον, urſinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω.

Ἀρκτεύω, f. εύσω, in urſæ occiſæ honorem virgines Dianæ conſecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptemtrionalis. Ab eod.

Ἀρκτόμυς, ὸς, ἡ, mus urſinus, ſic dictus, quod velut urſus binis pedibus incedit, R. Ex ἄρκτος, *urſus*, & μῦς, *mus.*

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, urſus, urſa ; (2) ſignum cœleſte ; (3) piſcis quidam ; (4) pars orbis ſeptemtrionalis.

Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, ſtella poſt urſæ majoris caudam. Ex ἄρκτος, & οὐρά.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, cuſtos urſæ, Sidus quod & Bootes. Ex ἄρκτος, & φύλαξ.

Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, ſeptemtrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἄρκυον, ου, τὸ, reticulum, Gl. V. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοστασία, ἡ, retium tentio. Ex ἄρκυς, & στάσις.

ἌΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete ; ἄρκυες, caſſes, Gl. V.

Ἀρκυστάσιον, ου, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς, & στάσις, *ſtatio.*

Ἀρκύστατα, ων, τὰ, loca, ubi retia tenduntur. Ex ἄρκυς, & στατὸς, *qui ſtat.*

Ἀρκύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. retium tentor.

Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, retia cuſtodio, ſto ad retia, ſ. ad indaginem. Ab

Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, retiarius, cuſtos, qui retia cuſtodit. Ex ἄρκυς, & οὖρος, *cuſtos.*

ἍΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ ; (2) pondus, onus.

Ἁρμαλιὰ, ſ. *Ionice,* ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demenſum. Ab ἄρω, *adapto.*

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, carpentum, paulo commodius quam ἅρμα. Ab ἅρμα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, Eurip. Oreſt. Ab ἅρμα.

Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω, *agito.*

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitaror currus, Ph. quadrigarius, al. Gl. V. vehicularius. Ex iiſd.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum, Gl. V. curriculus. Dim. ab ἅρμα. Unde

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigales, bigarii.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα, & δρόμος, *curſus.*

Ἁρματόδρομος, curru certans auriga.

Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα, & μάχομαι, *pugno.*

Ἁρματοπηγέω, ῶ, currus fabricor. Ab

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator, plauſtrorum compactor. Ex ἅρμα, & πήγνυμι, *compingo.*

Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα, & ποιέω, *facio.*

Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα, & τρέφω, *alo.*

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iiſd.

Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, & τρόχος, *rota.*

Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio ; vox Comica Ariſtophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία, & ἁμαρτωλία, peccatum.

Ἄρμενα, nom. vel. acc. pl. pr. part. paſſ. n. g. *per Sync.* pro ἀρόμενα, ab ἄρω.

Ἁρμενίζω, velifico, Gl. V. A ſeq.

Ἄρμενον, ου, τὸ, velum navis, carbaſus ; (2) inſtrumentum ; armamentum, Gl. V. Ab ἄρω, *apto.*

Ἄρμενος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commiſſura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor ; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω.

Ἁρμίως, *Adv.* confeſtim. Ab ἁρμοῖ.

Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμοδίαις, dat. pl. f. g. ab

Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus, Ph. adfabilis ; ἁρμόδιον, congruum, Gl. V. Ab eod.

Ἁρμοδίως, competenter, Gl. V. A præc.

Ἁρμόζοισα, pr. part. act. *Dor.* pro ἁρμόζουσα.

Ἁρμοζόντως, *Adv.* convenienter, congruenter.

Ἁρμόζω, fut. όσω, quadro, convenio, congruo ; (2) apto, adapto ; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἁρμόζεσθαι τοὺς νόμους τοῖς πολίταις. Ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ, Σήμαιν', Soph. El. 1306. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, 2 Cor. 11, 2. Ab ἁρμός.

Ἁρμοῖ, *Adv.* modo, nuper.

Ἁρμοῖ, convenienter, congruenter. Ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto. Ἡρμολόγησε τάφον, *Epigr.*

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio. Gl. V.

Ἁρμολογία, ἡ, coaptatio, conjunctio.

Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, Ph. Ex ἁρμὸς, & λέγω, *eligo.*

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages ; (2) concentus, harmonia. Ab ἁρμός.

Ἁρμονίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἁρμονίας.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniam pertinens ; (2) Muſicæ peritus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, conveniens. Ab ἁρμονία.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apto.*

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω. Hinc

Ἅρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. V.

Ἅρμοσμα, τος, τὸ, idem.

Ἁρμόσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσσειν τινι, πρός τι. Τόδε πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει, Iſoc. Ab ἁρμός.

Ἅρμοσται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥρμοσται.

Ἁρμοστὴρ, ῆρος, ὁ, moderator, magiſtratus, gubernator. Ab eod.

Ἁρμοστὴς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. aptator.

Ἁρμοστικὸς, ἡ, ὸν, ſponſalis, Gl. V. Ab

Ἁρμοστὸς, ἡ, ὸν. conveniens, congruens, Gl. V. aptus, habilis ; ἁρμοστὴ, ſponſa. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόστωρ, ορος, ὁ, id. qui ἁρμοστήρ.

Ἁρμόσυνοι, moderatores, apud Laced.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. pr. opt. act. v. ἁρμόττω.

Ἁρμοττόντως, aptè.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana ; Ph. pellis lanata. Ab ἄρς.

Ἄρνας, *agnos,* accuſ. plur. ab ἄρς, ἀρνός.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, Heſ. Ab eod.

Ἄρνειος, εία, ειον, agninus. Ab eod.

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. Ab eod.

Ἀρνεῖσθαι, pr. inf. med. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνεοθοίνης, ου, ὁ, agnis veſcens. Ex ἄρς, & θοίνη, *convivium.*

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ἡ, urinator. Ab ἄρς, *agnus,* ad cujus imitationem urinator in caput deſilire ſolet.

ἈΡΝΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, recuſo, nego, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου, Apoc. 3. 8.

Ἀρνησάμενοι, a. 1. part. med.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀρνησίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum negans, infidelis. Ex ἀρνέομαι, *nego,* & Θεὸς, *Deus.*

Ἄρνησις, εως, ἡ, negatio, recuſatio. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνῆται, 3. ſ. præſ. conj. *contr.* pro ἀρνέηται.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, negativus. Ab eod.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnellus. Dim. ab ἄρς, *agnus.*

Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago, ſeu lingua agnina. Ex ἄρς, & γλῶσσα, *lingua.* **Angl. Plantain.**

Ἀρνόγλωσσος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρνὸς, *agni,* gen. ſing. ab ἄρς, *agnus.*

Ἀρνοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. Ex ἄρς, & φάγος, *edax.*

Ἀρνόφυλλον, ου, τὸ, q. d. agni folium, cytiſus, herba, qua agni delectantur. Ex ἄρς, & φύλλον, *folium.*

ἈΡΝΥΜΑΙ, capio, conſequor, recipio. Ὧν ἐγὼ μεθύστερον, ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι, cum nil prodeſt, Soph. Trach. 724. Καιρὸς — πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυται, ſuppeditat, id. Phil. 833.

Ἀρνύσθην, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠρνύσθησαν.

Ἀρνῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, cui agnus propoſitus eſt præmium. Ex ἄρς, & ἀείδω, *cano.*

Ἀρνὼν, ῶνος, ὁ, agnile, Gl. V. Ab ἄρς.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.

Ἀρξεῦμαι, *incipiam,* 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro ἄρξομαι.

Ἀρόῃς, 2. ſ. pr. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀροίμαν, 1. ſ. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην, Ab αἴρω.

Ἀροίμεθα, *retulerimus,* 1. pl. a. 2. opt. med.

Ἄροιο, *tuleris,* 2. ſing. a. ejuſd.

Ἀρόμμεναι, pr. inf. act. *Poët.* & *Dor.* pro ἀρόειν.

ΑΡΟΝ, ου, τὸ, arum, herba, *Angl.* **Cuckow-pintle, Wake-Robin.**

Ἆρον, *tolle,* 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi αἴρω.

Ἄροντο, *tulerint,* 3. plur. a. 2. ind. med.

Ἄρος, utilitas, apud Æſchylum.

Ἀρόσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis, ſegetibus accipiendis aptus, Ab

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio ; (2) agricultura ; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator ; (2) pater. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀροτήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arabilis. Ab eodem.

Ἀροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad arationem pertinens. Ab eod.

Ἀρότοιο, *arationis,* gen. ſing. *Ion.* pro ἀρότου.

Ἄροτος, ου, ὁ, aratio, Gl. V. ſeges, ſementis ; (2) generatio prolis. Ab eod.

Ἀροτὸς, οῦ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

Ἀροτὸς, ἡ, ὸν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab

Ἀροτρεύω, f. εύσω, aro. Ab ἀροτρεύς.

Ἀροτρητὴς, οῦ, ὁ, ruſticus.

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, Ph.

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem & ab eodem. Ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, 1 Cor. 9, 10.

Ἀρότριος, ruſticus, arationi favens, &c.

Ἀροτρίαμα, τὸ, ager aratus.

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτριόω.

Ἀροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

Ἀροτροπόνος, ὁ ϗ ἡ, aratro laborans.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, vomer. Ex ἄροτρον, & πους, *pes.*

Ἀροτροφορέω, aratrum traho.

Ἀροῦν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν.

Ἄρουρα, ης, ἡ, arvum, arata terra, ager, Gl. V. ſeges ; (2) terra, tellus ; (3) terræ menſura centum cubitorum. Ab ἀρόω. Hinc

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, ruralis.

Ἀρούριον, ου, τὸ, agellus, Dim. Ab ἄρουρα.

Ἀρουροπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρουρα, & πόνος, *labor.*

Ἀροῦσι, *tollent,* 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.

ἈΡΟ'Ω. ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇσιν ἀρόῃς χθόνα δῖαν, Heſ. E. 477.

Ἁρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαγέντα, acc. ſ. a. 2. part. paſſ. v. ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipſa rapiendi actio ; rapina. Ab eod.

Ἁρπάγη, ἡ, harpago, harpix, inſtrumentum, quo e puteis attolluntur vaſa aquaria.

Ἁρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod

Ἁρπάγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rapto quæſitus.

Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Ph.

Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum eſt, rapina, præda rapta. Ab eod.

Ἁρπαγμὸς, ȣ̃, ὁ, ipſa rapiendi actio, raptus.

Ἁρπάζοντι, n. dual. part. præſ. act. v.

ἉΡΠΆΖΩ, f. άσω, vel ἄξω, rapio; prædor, Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Ph. p. part. paſſ. Ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῶν κόλπων ἥρπασαν, Luc. Καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου, Joan. 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Apoc. 12, 5. Πεῖραν ἐχθρῶν ἁρπάσαι, Soph. Aj. 2. hoſtium conſilia præripere, *Cic. Off.* 1, 30. Hinc

Ἁρπάκτειρα, ἡ, raptrix.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor.

Ἁρπακτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. Hinc

Ἁρπακτικὸς, ὴ, ὸν, rapiendi peritus, rapax.

Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapaciter; (2) raptim.

Ἁρπακτὸς, ὴ, ὸν, ereptus. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio. Ab eod.

Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus; (2) celer. Ab eod.

Ἁρπαλέως, *Adv.* rapide; (2) raptim.

Ἁρπάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſideratus; (2) qui rapitur. Ab eod.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.

Ἁρπάξασα, *quæ rapuit,* a. 1. part. act. f. g.

Ἁρπαξίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rapto vivens. Ex ἅρπαξ, & βίος, *vita, victus.*

Ἁρπαξῶ, 1. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάξω.

Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαστικὸς, ὴ, ὸν, rapax. Ab eod.

Ἁρπαστὸν, ȣ̃, τὸ, harpaſtum, genus pilæ grandioris. Ab

Ἁρπαστὸς, ὴ, ὸν, raptitius. Ab ἁρπάζω.

Ἀρπεδὲς, ſolo æquale, planum. Ex ἄρω, & πέδον, *ſolum.* Hinc

Ἀρπεδίζω, ſolo æquo, complano, pavio, Heſ.

Ἀρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus. Ab eod.

Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἁρπεδών.

Ἀρπεδονίζω, f. ίσω, prædor, illaqueo. Ab ἀρπεδόνη.

Ἁρπεδὼν, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.

Ἅρπιζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons,* & πέζα, *pes.*

Ἅρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab eod.

Ἀρπὶς, ſ. ἀρπὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus, A ῥαπίζω. *ſuo,* quaſi ῥαπίς.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monſtrum rapax fictitium; procella. Ab ἁρπάζω.

Ἅρπυς, υος, ὁ, amor, Heſ. Ab eod.

Ἀῤῥάβδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non virgatus. Ex α pr. & ῥαβδωτὸς.

ἈῬῬΑΒΏΝ, ῶνος, ἡ, arrhabo, arrha, pignus.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non fractus, infragilis. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*

Ἀῤῥαδιούργητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non temerarius. Ex α priv. & ῥαδιουργέω.

Ἄῤῥαιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & ῥαιστὸς, *corruptus.*

Ἄῤῥαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Poët.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, Ab ἀράσσω.

Ἄῤῥαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſutilis, inconſutus, Gl. V. Ex α priv. & ῥάπτω, *ſuo.*

Ἀῤῥαφὴς, ὲς, idem.

Ἄῤῥεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. & ῥέζω, *facio.*

Ἀῤῥενικὸς, ὴ, ὸν, maſculinus. Ab ἄῤῥην, *mas.*

Ἀῤῥενικῶς, *Adv.* maſculine, maſculino genere apud Grammaticos.

Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, maſculorum generatio; ſeu procreatio; virilis ſexus, Ph. A ſeq.

Ἀῤῥενογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas,* & γείνομαι, *genero.*

Ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ ϗ ἡ, generis, mas & femina, incerti ſ. ambigui. Ex ἄῤῥην, & θῆλυς.

Ἀῤῥενοκοίτης, ȣ, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην, & κοίτη, *cubile.*

Ἀῤῥενοκυέω, prolem maſculam edo.

Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, maſculos depereo, Suic. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, *inſanio.*

Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum ſexus virilis edo. Ab

Ἀῤῥενοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maſculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην, & τίκτω, *pario.*

Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, maſculos corrumpo, Suic. Ex ἄῤῥην, & φθείρω, *corrumpo.*

Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ήσω, maſculum reddo; ἀῤῥενοῦσθαι, maſculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc

Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, maſculus, fortis.

Ἀῤῥενωδῶς, *Adv.* maſcule, fortiter.

Ἀῤῥενωνυμέω, maſculino nomine appello.

Ἀῤῥενωπὸν, ȣ̃, τὸ, maſcula facies; (2) animus virilis & generoſus. Ab

Ἀῤῥενωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui virili facie eſt; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην, & ὤψ.

Ἀῤῥενωπῶς, *Adv.* viriliter, maſcule.

Ἀῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α priv. & ῥέπω, *inclino, vergo.*

Ἀῤῥεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. & ῥέπω.

Ἄῤῥηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non fractus. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*

Ἀῤῥήκτως, firme, ſtabiliter.

Ἀῤῥήκτοισι, dat. pl. *Poët.* pro ἀῤῥήκτοις.

Ἀῤῥήκτω, gen. ſing. *Dor.* pro ἀῤῥήκτȣ.

Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab

Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. & ῥῆμα, *verbum.*

ἌῬῬΗΝ, ενος, ὁ, mas, maſculus; (2) ὁ ϗ ἡ, fortis, virilis.

Ἀῤῥησία, ας, ἡ, ſilentium. Ex α priv. & ῥέω.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœda Venus. Ab

Ἀῤῥητοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἄῤῥητος, *nefandus,* & ποιέω, *facio.*

Ἄῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥητα, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefaſtus, Gl. V. (5) fœdus, odioſus. Ex α & ῥέω.

Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἄῤῥητος, & ἔργον, *opus.*

Ἀῤῥήτως, *Adv.* infande, ineffabiliter, arcane.

Ἀῤῥηφορέω, ῶ, ſacra arcana fero.

Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum geſtatio. Ab

Ἀῤῥηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nefanda & arcana geſtans. Ex ἄῤῥητος, & φέρω, *fero.*

Ἄῤῥηχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum aptus ſepimentis. Ex α intenſ. & ῥῆχος, *ſepimentum.*

Ἀῤῥίγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exhorreſcere neſcius, impavidus. Ab

Ἄῤῥιγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. & ῥῖγος, *frigus.*

Ἄῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. & ῥίζα, *radix.*

Ἀῤῥίζατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & ῥιζόω, *radices ago.*

Ἄῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naſo, aut naribus carens; (2) malum habens naſum, non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*

Ἄῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈῬῬΙΧΆΣΘΑΙ, manibus & pedibus ſurſum tendere, Heſ. alias ἀναῤῥιχᾶσθαι.

ἌῬῬΙΧΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἄῤῥοια, ας, ἡ, retentio menſium, ſ. menſtrui, Ex α priv. & ῥοὴ, *fluxus.*

Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.

Ἀῤῥυθμοπότης, ȣ, ὁ, qui non bibit ad rhythmum & menſuram, ſed plenis poculis & ſine ordine. Ex ἄῤῥυθμος, & πίνω, *bibo.*

Ἄῤῥυθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς.

Ἀῤῥύθμως, *Adv.* ſine numeris, inconcinne.

Ἀῤῥύπαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥύπος. Unde

Ἀῤῥύπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſordidus.

Ἀῤῥύπαντος, ον, idem.

Ἀῤῥυσίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pignori opponi non poteſt. Ex α priv. & ῥυσιάζω.

Ἀῤῥύσονται, *haurient,* 3. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἀναρύσονται, a verbo ἀναρύω.

Ἀῤῥυτίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rugas non habet. Ex α priv. & ῥυτιδόω, *corrugo.*

Ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥωδέω, *timeo,* ap. Ammon. ſed *Herod.* dixit pro ὀῤῥωδέω.

Ἀῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, non fractus, non ſciſſus. Ex α priv. & ῥὼξ, *fiſſura.*

Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus ſum, adverſa valetudine laboro, Gl. V. ἀῤῥωστῶ, ægroto, langueſco. Ex α priv. & ῥώννυμι.

Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V.

Ἄῤῥωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infirmus, ægrotus. Ab eod.

ἌΡΣ, ἀρνὸς, ὁ, agnus.

Ἀρσάμενος, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἀράμενος.

Ἄρσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Æol.* pro ἄραντες. Ab ἄρω.

Ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, maſculinus; ἀρσενικὸν, maſculinum, auripigmentum, Gl. V.

Ἀρσενογενὴς, ὲς, maſculini generis.

Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.

Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.

Ἀρσενόμορφος, ον, maſculina facie præditus.

Ἀρσενόπαις, cui maſculus eſt filius. Ex ἄρσην, & παῖς, *filius.*

Ἀρσενοπληθὴς, ἐς, plenus maribus.

Ἄρσην, Attice idem eſt quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσην incipientia ſub ἄῤῥην videnda ſunt.

Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, ſubvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tribntum. Ab αἴρω, *tollo.*

Ἄρσον, a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἆρον. Ab ἄρω.

Ἄρσω, 1. ſing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἀρῶ.

ἈΡΤΆΒΗ, ης, ἡ, genus menſuræ Perſicæ ſive Medicæ medimnum Atticum capiens.

Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſtra; (2) trucido. Ab

ἌΡΤΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, lanius; (2) coquus.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) ſuſpendium. Ab

ἈΡΤΆΩ, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, appendo; & (2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, ſpem in aliquo collocatam habeo.

Ἀρτεμέα, *integrum,* acc. ſing. ab ἀρτεμής.

Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis ſum, valeo, ſum integris viribus. Ab

ἈΡΤΕΜΉΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, incolumis, integer, ſanus, ſalvus. Hinc

Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, ſalus, ſanitas.

Ἀρτεμιδόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Diana, ſive Luna percuſſus, lunaticus, lymphaticus, R. Ex Ἄρτεμις, *Diana,* & βλητός.

Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana, qs. ab ἀρτεμὴς, quod puerperas ſervet.

ἈΡΤΕΜΙΣΊΑ, ας, ἡ, Artemiſia, herba. *Angl.* Mugwort.

Ἀρτεμίσιον, ȣ, τὸ, Dianæ ſtatua, aut templum, urbs Dianæ ſacra. Ab Ἄρτεμις.

ἈΡΤΈΜΩΝ, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus.

Ἀρτεπίβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pani inſidians; nomen muris in Batrach. Ex ἄρτος, *panis,* & ἐπίβουλος, *inſidiator.*

Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτιος.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco ſuſpenſum, appenſum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quaſi ſuſpenſum eſt. Ab ἀρτάω.

ἈΡΤΉΡ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus; (2) inſtrumentum bajulorum.

ἈΡΤΗΡΊΑ, ας, ἡ, arteria, ſpiritus ſemita, ſpiritus conceptaculum, Gl. Vet. vena vitalis.

Ἀρτηριακὸς, ὴ, ὸ, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus. Ab ἀρτηρία.

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio. Ex ἀρτηρία, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arterioſus.

ἈΡΤΙ, *Adv.* modo paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc uſque; ἀπ' ἄρτι, ſ. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.

Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, Ariſt. Plut. 816. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab eod.

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens germinans. Ex ἄρτι, & βλαστάνω, *germino*.

Ἀρτιβρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, & βρέχω, *irrigo*.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι, & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι, & γενέθλη.

Ἀρτιγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* lanuginis. Ex ἄρτι, & γένειον, *barba*.

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι, & γείνομαι, *naſcor*.

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἄρτι, & γεννάω, *genero*, *gigno*.

Ἀρτίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι, & γόνος, *generatio*.

Ἀρτιγραφὴς, ὲς, modo ſcriptus.

Ἀρτιδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper didicit; (2) qui nuper diſcere cœpit; (3) qui nuper cognitus & mente perceptus eſt. Ex ἄρτι, & δαίω, *diſco*.

Ἀρτίδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui modo lachrymavit. Ex ἄρτι, & δάκρυ, *lachrymæ*.

Ἀρτίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι, & διδάσκω, *doceo*.

Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, Dim. Ab ἄρτος.

Ἀρτίδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens exſtructus. Ex ἄρτι, & δομέω, *exſtruo*.

Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi ſtudium.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus & conſummatæ loquacitatis; (3) veridicus. Ab ἄρτιος, & ἔπω, *dico*.

Ἀρτιζυγία, ἡ, recens conjunctio.

Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio; (2) paro, inſtruo. Ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Theoc. 13, 43. Ab ἄρτιος.

Ἀρτίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι, & ζωὴ, *vita*.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι, & θάλλω.

Ἀρτιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, modo mortuus, recens mortuus. Eq ἄρτι, & θνήσκω, *morior*.

Ἀρτίκολλος, ον, recens, ſ. accurate conglutinatus. Ab ἄρτι, & κόλλα.

Ἀρτιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper diſcere cœpit; (2) qui nuper certior factus eſt. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *diſco*.

Ἀρτιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui membris eſt integris & perfectis. Ex ἄρτιος, & μέλος.

Ἀρτίνοος, ὁ καὶ ἡ, cui mens eſt ſana.

Ἀρτιοπέρισσος, ου, ὁ καὶ ἡ, par impar. Ex ἄρτιος, & περισσὸς, *impar*.

Ἄρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; (3) integer, ſanus, incolumis; (4) conſentaneus; (5) conſummatus pleneque inſtructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι, & πηγνύω.

Ἄρτιπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. Ex ἄρτι, & παῖς, *puer*.

Ἀρτίπλουτος, ον, recens ditatus.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens. Ex ἄρτι, & ποῦς, *pes*.

Ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτίσκαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι, & σκάπτω, *fodio*.

Ἀρτίσκος, ου, ὁ, parvus panis, paſtillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτιστομέω, ῶ, f. ήσω, expedite & articulate loquor. Ab

Ἀρτίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſtincte, plane, & perfecte verba pronunciat, minime blæſus; (2) qui jam fari poteſt. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος, & στόμα, *os*.

Ἀρτιστράτευτος, ον, tiro.

Ἀρτισυζυγία, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

Ἀρτιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι, & τέλη, *myſteria*.

Ἀρτιτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper natus. Ὠὰ ἐκ ζώων ἀρτίτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι, & τίκτω.

Ἀρτιτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iiſd.

Ἀρτίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀρτιτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nuper ſecuit, ſeu incidit; (2) qui nunc ſecat. Ex iiſd.

Ἀρτιτρεφὴς, ὲς, *Epith.* infantis.

Ἀρτίτροπος, puerilem ætatem vix egreſſus.

Ἀρτίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι, & τύπος, *forma*, *figura*.

Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ab ἀρτὶ, ὑπὸ, & ὠχρὸς.

Ἀρτιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι, & φάος, *lux*.

Ἀρτιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, & φαίνω, *in lucem profero*.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι, & φάω, *interficio*.

Ἀρτιφρονέω, ſana mente præditus ſum. Ab

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente integra, ſana præditus. Ex ἄρτι, & φρὴν.

Ἀρτιφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι, & φύω, *naſcor*.

Ἀρτίφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.

Ἀρτίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vox eſt integra & perfecta; (2) qui verba accurate & integre pronunciat. Ex ἄρτι, & φωνὴ, *vox*.

Ἀρτιχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, & χαίνω, *hiſco*.

Ἀρτιχάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus. Ex ἄρτι, & χαράσσω.

Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, cui manus ſunt integræ & perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι, & χεὶρ, *manus*.

Ἀρτιχόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, & χορεύω, *choros agito*.

Ἀρτίχριστος, ον, recens unctus.

Ἀρτίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens fuſus. Ex ἄρτι, & χύω, *fundo*.

Ἀρτίως, *Adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, prorſus; (3) aptè, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.

Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, ſpecimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, & δεῖγμα.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem diſtribuo. Ex ἄρτος, & δίδωμι, *do*.

Ἀρτοζήτης, cibum quærens, ad cibum veniens.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium. Ex ἄρτος, & θήκη.

Ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ex ἄρτος, & κόπτω, *conficio*.

Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, piſtrinum exerceo.

Ἀρτοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad piſtrinum pertinens. Gl. V. piſtrinicus, Cerealis.

Ἀρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab

Ἀρτόκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, piſtor, piſtrix. Ex ἄρτος, & κόπτω, *ſcindo*, *pinſo*.

Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne conſtans. Ph. viſceratio. Ex ἄρτος, & κρέας, *caro*.

Ἀρτολάγανον, ου, τὸ, panis genus delicatum. Ex ἄρτος, & λάγανον, *laganum*.

Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος, & λάγυνος, *lagena*.

Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem piſtoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιός. Hinc

Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ. panificium, piſtura.

Ἀρτοποιϊκὸς, & ἀρτοποιητικὸς, ἡ, ον, ad piſtoriam, ſ. piſtrinum, pertinens, piſtorius.

Ἀρτοποιεῖον, ου, τὸ, panificium, Gl. Vet. Ab

Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, unde panis coquitur; (2) piſtor, vel piſtrix. Ex ἄρτος, & ποιέω, *facio*.

Ἀρτοπτεῖον, ου, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, & ὀπτάω, *coquo*.

Ἀρτόπτης, ου, ὁ, qui panes coquit. Ex iiſd.

Ἀρτοπωλεῖον, ου, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab

Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, & πωλέω, *vendo*.

Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit. Gl. V. panarius. Ex iiſdem.

Ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi panis venditur. Ex iiſd.

Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.

ἈΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis; (2) quivis cibus.

Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & σιτέω, *nutrio*.

Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, & τρέφω, *alo*.

Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane vrſcor. Ex ἄρτος, & φαγεῖν, *edere*. Hinc

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, panivorus, qui pane veſcitur.

Ἀρτοφόρον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, Gl. V. Ex ἄρτος, & φέρω, *fero*.

Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, & χάρις, *gratia*.

ἈΡΤΥΑΙ'Α, ας, ἡ, teſtamentum, Heſ.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, Gl. V. Ab ἀρτύω. Hinc

Ἀρτυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, in condiendis cibis uſum habens.

Ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν τὴν ἐπιβουλὴν, parare, Herodot. Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες, Il. 12, 43.

Ἄρτυσις, εως, ἡ, ipſa actio condiendi. Gl. V. conditura. Ab eod.

Ἀρτυτικὰ, ῶν, τὰ, fructus cinaræ.

Ἀρτυτικὸν, conditaneum, Gloſſ. Vet. Ab

Ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, condimentarius, conditaneus, conditus, Gl. V. Ex ἀρτύω.

ἈΡΤΥ'Ω, f. ύσω, apparo, adorno, inſtruo; (2) condio; ἠρτυμένον, conditum, Gl. V. perf. part. paſſ.

Ἀρύβαλλος, ου, ὁ, marſupium quoddam plexile, quod trahendo clauditur, & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, & βάλλω, *jacio*.

Ἀρυσάμενος, a. 1. part. med. v. ἀρύω.

Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus; (2) hauſtrum. Ab eod.

Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) hauſtrum. Ab eod.

Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) hauſtrum.

Ἀρύτω, idem quod ſequens ἀρύω.

ἈΡΥ'Ω, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, Gl. V. ἀρύεται, exantlat, Ph. *in med.* eſt etiam deſtringo, extraho, ſc. gladium, item orior, de ſole & ſtellis.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων, & ἄγγελος, *angelus*.

Ἀρχαγέτας, *dux*, *Dor.* pro ἀρχηγέτης.

Ἀρχᾶθεν, *antiquitus*, *Dor.* pro ἀρχῆθεν.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ. Ab ἀρχὴ, *initium*.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem, ſeu antiquos imitor, antiquo, Gl. V. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, antiquitatem, ſeu antiquam ruſticitatem præ ſe ferens, ſine moribus; (2) ſtultus, ſimplex. Ab eod.

Ἀρχαϊκῶς, *Adv.* antiquo more loquendi & vivendi.

Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. Gl. V. origo originalis. Ab

Ἀρχαιόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος, & γνομαι, *naſcor*.

Ἀρχαιογράφος, ου, ὁ, antiquarius, Ph. Ex ἀρχαῖος, & γράφω, *ſcribo*.

Ἀρχαιοειδὴς, ές, antiquitatem redolens.

Ἀρχαιόθεν, antiquitus, Gl. V.

Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis diſſero; (2) antiquo ſermone utor.

Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, hiſtoria, de rebus antiquis. Gl. V. origo, *verius*, origines, antiquitates.

Ἀρχαιολογικὸς, ἡ, ὸν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab

Ἀρχαιολόγος, ὁ ϗ ἡ, de rebus antiquis diſſerens; (2) antiquo ſermone utens. Ph. ἀρχαιολογοι, Attellani. Ex ἀρχαῖος, & λόγος.

Ἀρχαῖον, ȣ, τὸ, ſors uſurarum; (2) bonum avitum, bona, unde pro ſorte & capite fructus & reditus manat. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιοπινὴς, ὲς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος, & πῖνος.

Ἀρχαιόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, jam inde a majoribus dives. Ex ἀρχαῖος, & πλȣ̃τος, divitiæ.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, priſtinus, antiquus, vetuſtus; (2) ſtultus, ineptus, fatuus, ſimplex; (3) ruſticus. Hinc

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetuſtas.

Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, priſca vivendi ratio. Ab

Ἀρχαιότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, antiquis moribus præditus, ap. *Thuc. ſed in contumeliam.* Ex ἀρχαῖος, & τρόπος. *mos.*

Ἀρχαιοτρόπως, more antiquo. A præc.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magiſtratuum electio ſeu creatio; (2) magiſtratuum eligendorum tempus; (3) magiſtratus electi. Gl. V. ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ, & αἵρεσις.

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia conſularia. Gl. V. comitia. Ex iiſdem. Unde &

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magiſtratus creandos convenio, magiſtratum creo; (2) magiſtratum peto, (quo ſenſu & *in med.* dicitur); (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.

Ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis, Gl. V.

Ἀρχαϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, veterum, ſeu priſcorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. Ph. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *Adv.* antique, antiquo more; (2) ſtulte. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχάριος, ȣ, ὁ, tiro, novellus, incipiens, Suic. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἀρχῆς.

Ἀρχέγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primogenius, prior natu; (2) priſcus. Gl. V. primævus; (3) auctor generis; item cauſa genitrix, cauſa gignendi. Ex ἀρχὴ & γονος.

Ἀρχεδίκης, ὁ, proprie, auctor juris, juſtus poſſeſſor.

Ἀρχεῖον, ȣ, τὸ, magiſtratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχή.

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priſcus.

Ἀρχέκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auctor, ſeu origo malorum. Ex ἀρχὴ, & κακὸς, *malus.*

Ἀρχέλαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populi rector; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ, & λαὸς, *populus.*

Ἀρχέναυς, ω, ὁ ϗ ἡ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ἀρχὴ, & ναῦς, *navis.*

Ἀρχέπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, penes quem adminiſtrandarum ac diſpenſandarum divitiarum poteſtas eſt; (2) dominus divitiarum & priſtinæ fortunæ reſtituendus. Ex ἀρχὴ, & πλȣ̃τος, *divitiæ.*

Ἀρχέπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, civitati imperans, R. Ex ἀρχὴ, & πόλις, *civitas.*

Ἀρχεσίμολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cantui præeſt. Ex ἀρχὴ, & μολπὴ, *cantus.*

Ἀρχέσπερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veſperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ, & ἕσπερος.

Ἄρχετο, 3. ſ. imp. ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο.

Ἀρχέτυπον, ȣ, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur; Ph. principale. Ab

Ἀρχέτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ, & τύπος.

Ἀρχεῦ, imp. med. *Dor.* pro ἄρχȣ.

Ἀρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.

Ἀρχέχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui præeſt choro, choragus. Ex ἀρχὴ, & χορὸς.

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magiſtratus; (3) cauſſa, origo: *in Accuſ. adverbialiter* principio, ante omnia, in primis, primo, ſtatim. *in plur.* Angeli.

Ἀρχηγενὴς, ὁ ϗ ἡ, auctor.

Ἀρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præſum:

Ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auſpicor, incipio. Ab

Ἀρχηγέτης, ȣ, ὁ, præſes, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγός.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, princeps, dux femina.

Ἀρχηγικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præcipuus. Ab

Ἀρχηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, præſes, dux, auctor, magiſter, inventor, cauſa rei. Ex ἀρχὴ, & ἡγέομαι, *dux ſum, præeo.*

Ἀρχῆθεν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo. Ph. Ab ἀρχή.

Ἀρχθέντα, acc. ſ. a. 1. part. paſſ. v. ἄρχω.

Ἀρχίατρος, ȣ, ὁ, medicorum princeps primarius inter medicos. Gl. V. archiater. Ex ἀρχὴ, & ἰατρὸς, *medicus.*

Ἀρχιβȣκόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bubulcorum princeps. Ex ἀρχὴ, & βȣκόλος, *bubulcus.*

Ἀρχίβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, princeps conſilii.

Ἀρχιγένεθλος, ὁ ϗ ἡ, auctor vitæ.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus, inter ſcribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos & princeps, ſ. præfectus carceris.

Ἀρχιδεσμώτης, ȣ, ὁ, idem, Suic.

Ἀρχιδιάκονος, ȣ, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos. Ex ἀρχὴ, & διάκονος.

Ἀρχιδικαϛὴς, ȣ̃, ὁ, præſes, ſeu præfectus judicum. Ex ἀρχὴ, & δικαϛὴς, *judex.*

Ἀρχίδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præſes judicii, qui exercet judicium, judex quæſtionis. Ex ἀρχὴ, & δίκη, *jus.*

Ἀρχίδιον, ȣ, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magiſtratus. Dim. ab ἀρχὴ.

Ἀρχιειρεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ, & εἰρεσία.

Ἀρχιεράομαι, ῶμαι, ſummus ſacerdos ſum, ſummo ſacerdotio fungor.

Ἀρχιερατεύω, εύσω, idem.

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, pontificius, ad ſummum ſacerdotem pertinens. Ab ἀρχιεράομαι.

Ἀρχιέρεια, ἡ, pontificatus maximus.

Ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, ſummus pontifex, ſummus ſacerdos. Ex ἀρχὴ, & ἱερεὺς. Hinc

Ἀρχιέρεως, *nomin.* idem.

Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, ſummum ſacerdotium. Gl. V. pontificatus. Ab ἀρχιερεύς.

Ἀρχιεταῖρος, ȣ, ὁ, princeps ſodalium.

Ἀρχιευνȣ̃χος, ȣ, ὁ, eunuchorum præfectus, ſeu princeps. Ex ἀρχὴ, & εὐνȣ̃χος, *eunuchus.*

Ἀρχίζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, & ζωὴ, *vita.*

Ἀρχιθέωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præfectus eorum, qui ſciſcitatum oracula mittebantur.

Ἀρχιθιασίτης, ὁ, Dux chori Bacchici, *in ant. inſcript.*

Ἀρχικέραυνος, ὁ ϗ ἡ, auctor fulminis.

Ἀρχικυβερνήτης, ȣ, præfectus ſummus.

Ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, primarius, princeps, Gl. V. principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχικυνηγὸς, ὁ, magiſter rei venaticæ.

Ἀρχιληϛὴς, ȣ̃, ὁ, princeps prædonum, ſ. latronum. Ex ἀρχὴ, & ληϛὴς, *latro, prædo.*

Ἀρχιμάγειρος, ȣ, ὁ, præfectus, ſeu magiſter coquorum. Ex ἀρχὴ, & μάγειρος, *coquus.*

Ἀρχιμανδρίτης, ȣ, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, abbas. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα.

Ἀρχιμανδρῖτις, ιδος, ἡ, abbatiſſa, Gl. V. præfecta cœnobii.

Ἀρχίμιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mimorum princeps; (2) princeps hiſtrionum.

Ἀρχιοινοχοεία, ἡ, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. Ab

Ἀρχιοινοχόος, ȣ, ὁ, princeps pocillatorum.

Ἀρχιπατριάρχαι, principes familiarum.

Ἀρχιπειρατὴς, ȣ̃, ὁ, piratarum princeps, archipirata. Ex ἀρχὴ, & πειρατὴς.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps.

Ἀρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, & πόσις, *potio.*

Ἀρχιπρεσβευτὴς, ȣ̃, ὁ, princeps legationis.

Ἀρχιραβδȣ̃χος, ȣ, ὁ, lictor primus, ſummus lictor, Ph. Ex ἀρχὴ, & ῥαβδȣ̃χος.

Ἀρχισιτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, piſtorum princeps; (2) piſtor. Ex ἀρχὴ, σῖτος, & ποιέω.

Ἀρχιϛράτηγος, ȣ, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, ſummus imperator.

Ἀρχισύμβολον, ȣ, τὸ, inter Symbola princeps, Suic. Ex ἀρχὴ, & σύμβολον, *Symbolum.*

Ἀρχισυνάγωγος, ȣ, ὁ, princeps Synagogæ.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præfectus ſatellitum, princeps ſtipatorum, præcipuus cuſtos corporis.

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, ſtructura. Ab ἀρχιτεκτονέω.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.

Ἀρχιτεκτονικὴ, ſc. τέχνη, ars architectonica, architectura. Ab

Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, ſtructor, machinator.

Ἀρχιτελώνης, ȣ, ὁ, magiſter publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος, ȣ, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando convivio.

Ἀρχυπασπιϛὴς, ȣ̃, ὁ, princeps ſatellitum.

Ἀρχίφυλοι, præfecti, ſ. principes tribuum.

Ἀρχιφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum; nomen magiſtratus, ap. *Diodor.*

Ἀρχίφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, princeps, ſeu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, & φῶς, *lumen.*

Ἀρχμένος, pr. part. paſſ. *per Sync.* pro ἀρχόμενος.

Ἀρχογλυπτάδης, ȣ, ὁ, magiſtratus ambiens. Etym. Euſt. Ex ἀρχὴ, & γλύφω, *ſculpo.*

Ἀρχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, principii formam habens; (2) primigenius; (3) primarius. Ex ἀρχὴ, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Ἀρχολάβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magiſtratuum hoſpes, ſuſceptor. Ex ἀρχὴ, & λαμβάνω.

Ἀρχολίπαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magiſtratum ambiens; (2) ex magiſtratu pingueſcens. Ex ἀρχὴ, & λιπαρὴς, ſtudioſus, vel λιπαρὸς, *pinguis.*

Ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. V. ἀρχομένȣ, ineuntis, Ph. ἠρξάμην, orſus ſum, cœpi, inchoavi, Gl. V. ἀρξάμενος, orſus, exorſus, Gl. V. Ἄρχεσθαί τινος, ἔκ τινος, ὑπό τινος, τὴν ἀρχὴν, τȣ̃ γράφειν.

Ἀρχοντιάω, ῶ, principatum ambio, Suic. Ab ἄρχων.

Ἀρχοντικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtratum pertinens.

Ἀρχὸς, ȣ̃, ὁ, princeps, dux; (2) podex, inteſtinum rectum. Ab

Ἄρχω, f. ξω, perf. paſſ. ἦργμαι, incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo ſum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præſum; (5) magiſtratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (2) ſum ſub dominatu, ſum ſubditus, pareo, obtempero; ἀρχομένων, ſubjectorum, Ph. Ἄρχειν τῆς μάχης, τῆς διαφορᾶς, τὴν ἀρχήν. Ουκ ἔϛιν εὖ ἄρχειν μὴ ἀρχθέντα, nemo poteſt bene imperare, niſi ipſe ſub imperio fuerit, Ariſtot. Ab ἀρχή.

Ἀρχώμεσθα, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα.

Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, ſeu imperium obtinens, princeps, Ph. præpoſitus, moderator, rector, præſes, magiſtratus. Ab ἄρχω.

ἊΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ' ἄρσας ἐρετῇσιν ἐείκοσιν, Odyſſ. 1, 280.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

Ἀρωγοναύτης, ȣ, ὁ, nautarum auxiliator, ſive fautor. Ex ἀρωγὸς, & ναύτης, *nauta.*

Ἀρωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, vindex; (2) defenſor. Item *Adj.* ut Πυρὶ μὲν ἂν καίειν τὸ πάθος ἀρωγὸν, *Aret.* Ab ἀρήγω.

ἈΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum, ſuavitas odorum, Gl. V. ἀρώματα, odores, Ph.

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata reſipio; (2) aromatis imbuo. Ab ἄρωμα. Unde

Ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, aromaticus, odoratus:

Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, & aromatibus confectus. Ab eod.

Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica.

Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. V. odorarius. Ex ἄρωμα, & πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aromata ferens. Ex ἄρωμα, & φέρω, fero.

Ἀρωραῖος, pro ἀρουραῖος.

Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.

Ἆρως, heros, Dor. pro ἥρως.

Ἃς, quas, acc. pl. artic. poſtpoſ. ὃς, qui.

Ἆσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἧσα, ab ἄτω.

ᾆσα, cecini, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω.

Ἀσαγήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum captus, Suic. Ex α priv. & σαγηνεύω, irretio, capio.

Ἀσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneribus ferendis non adſuetus, Suic. Ex α priv. & σάγη.

Ἀσάζω, faſtidio, nauſeo; (2) triſtor. Ab ἄση.

Ἆσαι, ſatiaſſe, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, ſatio. ſed ᾆσαι eſt ab ᾄδω, cano.

Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conculcatus, non oneratus. Ex α priv. & σάττω, conculco, onero.

Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritiſſimi.

Ἀσαλεία, ας, ἡ, tranquillitas, ſecuritas; (2) incogitantia, Etym. Ab ἀσαλής.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, inquaſſatus. Ex α priv. & σαλεύω.

Ἀσαλεύτως, Adv. intrepide, conſtanter.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, cura vacuus, Etym. Ex α priv. & σάλα, cura.

Ἀσαλπίγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tuba non proclamatus. Ex α priv. & σάλπιγξ, tuba.

ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, ſolium, labrum, in quo veteres ſe lavabant, balneis nondum repertis.

Ἀσᾶν, pr. inf. act. contr. pro ἀσάειν, ab ἀσάω, faſtidio adficio.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſandalis carens. Ex α priv. & σανδάλιον, ſandalium.

Ἄσαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ablandiens, ſc. more canum caudam agitantium, Heſ. Ex α priv. & σαίνω, agito.

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauſeo, faſtidio. Ab ἄση.

Ἀσαπὴς, ὁ ϗ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. & σήπω.

Ἀσαρίτης, οἶνος, aſarites, ſ. vinum ex aſaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκέω, gracilis, ſ. macilentus ſum.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab

Ἄσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. & σάρξ, caro.

Ἀσαρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. Aret.

ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, aſarum, nardus ſilveſtris. Angl. Arſarabacca.

Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α & σαρόω.

ᾆσας, 2. ſ. a. 1. ind. act. Ion. pro ἧσας, ab ᾄδω.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas. Ab

Ἀσαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus; (2) incertus.

Ἀσαφῶς, Adv. obſcure.

Ἄσβεστος, η, ον, & ἄσβεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inextinguibilis, inexſtinctus, nunquam ceſſans. Ph. calx. Ex α priv. & σβέννυμι.

Ἀσβολαίνω, fuſco. Gl. V. ἀσβολαίνεται, fuſcatur. Ab

ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus.

Ἄσβολος, ου, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσβολόεις.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, f. ήσω, irreligioſus & impius ſum, impie ago; impie tracto aliquem; in paſſ. impiè tractari, & impiè fieri. Ἐξελέγξαι — περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, Judæ 15. Ab eod.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. V. nefas. Ab ἀσεβέω.

Ἀσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, irreligioſus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & σέβω, colo.

Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria. Ab ἀσεβέω.

Ἀσεβῶς, impie, Ph. Ab ἀσεβής.

Ἄσειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, habena carens; (2) non vinctus. Ex α priv. & σεῖρα, catena.

Ἀσείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄσειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, non quaſſatus. Gl. V. inquaſſatus; (2) qui quaſſari & concuti nequit. Ex α priv. & σείω, quatio.

Ἀσελγαίνω, petulanter & laſcive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) potervæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, Dem. Gl. V. laſcivio:

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans & proterva injuria, laſcivia, luxus, impudentia:

Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, quod idem ἀσελγαίνω:

Ἀσελγέως, Adv. proterve, petulanter, improbe, libidinoſe. Ab

ΑΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, petulans, inſolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) laſcivus. Ph. ganearius, libidinoſus, luxurioſus, impudica; obſcœnus, flagitioſus, impudicus, inceſtus, al. Gl. V.

Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, cornibus laſciviens, item magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς, & κέρας, cornu.

Ἀσελγομανέω, ῶ, per laſciviam inſanio, inſana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, inſanio.

Ἀσελγῶς, idem quod ἀσελγέως.

Ἀσέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, illunis; (2) obſcurus. Ex α priv. & σελήνη, luna.

Ἄσεμνος, ὁ ϗ ἡ, minime venerandus, inhonoratus; (2) incaſtus, impudicus, Gl. V.

Ἀσέμνως, parum decorè.

Ἀσεπτέω, impius ſum.

Ἄσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impius, irreligioſus. Ex α priv. & σέβω, colo.

ᾀσεῦμαι, canam, f. 1. ind. med. Dor. pro ᾄσομαι, a verbo ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea; (2) moleſtia animi; (3) ſordes; (4) dolor. Ex ἄδω, ſatio.

ᾀσῆ, 2. ſ. f. 1. ind. med. Dor. pro ᾄσῃ, ab ᾄδω.

Ἀσηθείην, 1. ſ. a. 1. opt. paſſ. v. ἀσάομαι.

Ἀσηθῇς, 2. ſ. a. 1. conj. paſſ.

Ἀσήκορος, faſtidiens e ſatietate.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, nullo ſigillo obſignatus; (2) incuſtoditus; (3) incertus; (4) rectore carens. Ab ἄσημος.

Ἀσημείωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; (2) obſcurus; (3) qui nihil ſignificat. Ex α priv. & σῆμα.

Ἀσημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

Ἀσήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσημος.

Ἀσήμως, Adv. obſcure; (2) ignobiliter. Οὐ πάνυ ἀσήμως, Aret.

Ἄσηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, putredine non vitiatus, incorruptus. Ex α priv. & σήπω, putrefacio.

Ἀσηρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, faſtidium adferens, moleſtus; (2) impurus; (3) nullus habens vermes, Suid. Ab ἄση.

Ἀσηρῶς, Adv. moleſte. Ab ἀσηρός.

Ἀσήσῃ, 2. ſing. a. 1. conj. med. v. ἀσάομαι.

ᾀσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ᾄδω.

Ἀσθένεια, ἡ, imbecillitas, debilitas; ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. V.

Ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecillis, infirmis ſum, langueo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, Rom. 4, 19.

Ἀσθένησις, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.

Ἀσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, Gl. V. Ex α priv. & σθένος, robur.

Ἀσθενικὸς, ὴ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενοποιὸς, ὸν, languidum faciens.

Ἀσθενόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς, & ῥίζα, radix.

Ἀσθενούντων, gen. pl. præſ. part. act. contr. pro ἀσθενεόντων, ab ἀσθενέω.

Ἀσθενόψυχος, ον, imbecillis animo.

Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur vireſque alicujus frango. Ab ἀσθενής.

Ἀσθενῶς, Adv. imbecilliter, invalide.

Ἄσθη, detrimentum paſſus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἤσθη, a verbo ἄω.

ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, ſpiritus, anhelitus, anhelatio; (2) reſpiratio difficilior, ſuſpirium.

Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. Ab ἆσθμα. Hinc

Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι ἀσθμαίνουσι ϗ οἶδε, Aret:

Ἀσθματικὸς, ὴ, ὸν, ad anhelationem, ſeu reſpirationem pertinens; (2) ſuſpirioſus, difficulter ſpirans. Gl. V. anhelator.

Ἀσία, ας, ἡ, Aſia, nomen regionis.

Ἀσιανὸς, οῦ, ὁ, Aſianus. Ab Ἀσία.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Aſiarcha, princeps Aſiæ. Ex Ἀσια, & ἄρχων, princeps.

Ἀσιατογενὴς, ὲς, Aſiaticus.

Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. & σιγάω, taceo.

Ἀσίγητος, non tacens, non ſilens, tacere non valens, garrulus. Ex iiſd.

Ἄσιγμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex α priv. & σιγμὸς, ſtridor, vel σῖγμα, ſigma.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine ferro eſt; (2) qui ſine enſe eſt.

Ἀσίης, gen. ſing. Ion. pro ἀσίας, ab ἄσιος.

Ἄσικχος, ου, ὁ ϗ ἡ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus.

ΑΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædem aliis ſeſe implicans.

Ἀσινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, nullo malo adfectus, innocuus, Æſchyl. Agam. 1530. Gl. V. ſine vitio. Ex α priv. & σίνω, noceo.

Ἀσινῶς, Adv. innocue, innoxie, ſine noxa.

Ἄσιος, ία, ιον, limoſus. Ab ἄσις, limus.

ΑΣΙΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locuſtæ genus, carens pinnis.

ΑΣΙΣ, εως, ἡ, limus, ſordes, cœnum.

Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abſtineo a cibo, panem non comedo:

Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, eſuries, jejunium, abſtinentia a cibo; (2) inopia frumenti ſ. commeatus. Ab

Ἄσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cibum non ſumpſit, jejunns, impaſtus. Ex α priv. & σῖτος.

Ἀσίτως, jejunè.

ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtellio, animalculum lacertæ ſimile.

Ἀσκαλαβάτης, ου, ὁ, idem.

ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen.

Ἀσκάλαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde durus. Ex ἀσκαλὸς, & ἀφὴ, Suid.

Ἀσκάλευτος, ὁ ϗ ἡ, non foſſus, non circumfoſſus, ſeu ſarritus. Ex α pr. & σκαλεύω.

Ἄσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & σκάλλω, ſodio.

Ἄσκαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ΑΣΚΑΛΩΠΑΣ, ου, ἡ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.

Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

ΑΣΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus, lectus non habens ſtoream, grabbatus; (2) ſcamnum, ſellæ genus.

Ἀσκαρδαμυκτεὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, Adv. oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nicteris:

Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nictor, fixis & immotis oculis intueor. Ab

Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non nictans, non connivens. Ex α priv. & σκαρδαμύσσω.

Ἀσκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non exſultans, non palpitans. Ex α priv. & σκαίρω, ſalto.

Ἄσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀσκαριδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis. Ab ἀσκαρίς.

'Ασκαρίζω, f. ίσω, ſalio, exſulto. Ex α pleon. & σκαρίζω, *ſalio.*

'ΑΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

'Ασκάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſaliens, non exſultans. Ab ἀσκαρής.

"ΑΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, ſeu ſandaliorum genus, ex Heſ. (2) genus quoddam crepitaculi, Pollux.

"Ασκαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, non foſſus. Ex α priv. & σκάπτω, *fodio.*

'Ασκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, incolumis. Ex α priv. & χέθω, *habeo.*

'Ασκεία, ἡ, id. quod ἄσκησις.

'Ασκεῖον, idem quod ἄσκιον.

'Ασκελὲς, *Adv.* dure, graviter. Ab ἀσκελής.

'Ασκελέως, *Adv.* duriter; (2) aſſidue; (3) graviter; (4) ſine cruribus; (5) pari menſura. Ab

'Ασκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non obduruit; (2) qui ſupra modum exaruit, vel obduruit, prædurus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adſiduus, indeſinens. Ex α priv. vel intenſ. & σκέλλω, vel σκέλος, *crus.*

'Ασκέπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exaſciatus, ſecuri non tactus. Ex α priv. & σκέπαρνον.

"Ασκέπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ph. intectus. Ex α priv. & σκεπάζω, *tego.*

'Ασκέπαστρος, ὁ ϗ ἡ, qui tectus non eſt, operimento carens. Ex α pr. & σκέπαστρον.

'Ασκεπὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α & σκέπη.

'Ασκεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

"Ασκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, non circumſpectus; inconſultus, incognitus, Gl. V. Ex α priv. & σκέπτομαι, *contemplor.*

'Ασκέπτως, *Adv.* inconſiderate, temerarie, inconſulto, temere.

'ΑΣΚΕ'ΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod hirſutum erat & commodum tempori hiemali.

'Ασκερικὸν, τὸ, idem.

'Ασκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imparatus.

"Ασκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaſis utenſilibuſque carens, omni inſtrumento ac ſupellectile carens, non inſtructus, inops; (2) ſimplex & omni apparatu carens. Ex α & σκεῦος.

'Ασκευώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſagaci curioſaque perſcrutatione non excuſſus. Ex α priv. & σκευωρέω, *perſcrutor.*

'ΑΣΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. V. ἀσκοῦμεν, erudimus, Ph. ἤσκησα, percolui, Ph. a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, Ph. p. part. paſſ. 'Ασκεῖν ἀνδρείαν, ἀλήθειαν· τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον, *Ariſtoph. Plut.* 47. 'Εν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ſcil. ἐμαυτὸν, Act. 24, 16. Σὴν ἀρετὴν ('Ευτελίη) τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν, Epigr.

'Ασκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non læſus, incolumis.

'Ασκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, inſtitutum. Ab ἀσκέω.

"Ασκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tentorio ſive tabernaculo carens; (2) ſubdialis, ſub dio poſitus; (3) non fictus. Ex α priv. & σκηνὴ, *ſcena, tentorium.*

'Ασκήνως, *Adv.* non ficte.

"Ασκησις, εως, ὁ, exercitatio, inſtitutio, induſtria, cultus. Gl. V. ſtudium; (2) vita monaſtica. Ab ἀσκέω.

'Ασκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

'Ασκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitatio inſtituitur, gymnaſium; (2) cœnobium, monaſterium. Ab eod.

'Ασκητὴς, οῦ, ὁ, q. d. exercitator. Gl. V. curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione ſe exercet. Ph. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod. Hinc

'Ασκητικὸς, ἡ, ὸν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi ſacræ incumbens; (4) diſcendi cupidus, ſapientiæ ſtudioſus.

'Ασκητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac diſci poteſt ac debet. Ab ἀσκέω.

'Ασκήτρια, ας, ἡ, virgo, ſeu quævis mulier meditationibus ſacris vacans, monialis. Gl. V. ἀσκήτριαι, ſanctimoniales. Ab ἀσκητής.

'Ασκίαστος, ον, qui occultari non poteſt.

'Ασκίδιον, ου, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκός.

'Ασκίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

"Ασκιος, ία, ιον, umbroſus, opacus, qui denſam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, Gl. V. Ex α int. vel pr. & σκιά.

'Ασκίπων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, ſcipione non nitens, qui ſine baculo incedit, qui adhuc vegeta eſt ſenecta. Ex α priv. & σκίπων.

'Ασκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, ſpecies aquæ intercutis, ſive hydropis, in quo humor aquoſus cum exiguo ſpiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & inteſtina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.

'Ασκληπιάδαι, medici. Ab 'Ασκληπιός.

'Ασκληπιὸς, οῦ, ὁ, Æſculapius.

'Ασκοκήλης, ου, ὁ, hernioſus, Gl. V. Ex ἀσκὸς, & κήλη, *hernia.*

'Ασκοπήρα, ας, ἡ, marſupium, pera, crumena. Ex ἀσκὸς, & πήρα, *pera.*

'Ασκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſideratus, non circumſpectus; (2) mente & cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens ſcopum. Ex α priv. & σκοπέω, *conſidero.*

'Ασκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκὸς, & πυτίνη, *lagena.*

'Ασκόπως, *Adv.* inconſiderate; (2) inopinate.

'Ασκορδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non agitans membra. Ex α priv. & σκορδινάομαι, *pandiculor.*

'ΑΣΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, uter, utris, pellis; follis, culeus, Gl. V.

'Ασκοτεινὸς, ὸν, non tenebroſus.

'Ασκουρῶτις, ἡ, urſa minor.

'Ασκοῦμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἀσκέομεν, ab ἀσκέω.

'Ασκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrem ferens. Ex ἀσκὸς, & φέρω, *fero.*

'Ασκύλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſpoliatus, non ſpoliatus. Ex α priv. & σκυλεύω, *ſpolio.*

'Ασκυλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infatigabilis, Gl. V. Ex α priv. & σκύλλω, *fatigo.*

'Ασκύλτως, *Adv.* ita, ut non vexeris, aut fatigeris. Ex α priv. & σκύλλω, *vexo.*

"ΑΣΚΥΡΟΝ, ου, τὸ, hyberici genus, herba. *Angl.* St. Peter's wort.

'Ασκώλια, ων, τὰ, Aſcolia, feſtum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia ſuper ἀσκοὺς, unico pede ſaltabant, ut lapſi riſum excitarent. Hinc

'Ασκωλιάζω, f. άσω, ſuper utrem ſalio; (2) ſalto unico pede innitendo; (3) claudico. Hinc

'Ασκωλιασμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio ἀσκωλιαζόντων.

"Ασκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte ſcalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus ſcalmo alligatur. Ab ἀσκός.

"Ασμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, *cano.*

'Ασμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim. ab ᾆσμα.

'Ασματοκάμπτης, ου, ὁ, cantuum inflexor, qui variis carminum inflexibus utitur, velut poëtæ Dithyrambici ſolent; vox Ariſtophanica. Ex ᾆσμα, & κάμπτω.

'Ασμενίζω, f. ίσω, libens ſuſcipio, comiter accipio; (2) adquieſco. Ab ἄσμενος.

'Ασμενίσεια, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι.

"ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris. Gl. V. ultroneus, libens.

"Ασμένως, *Adv.* cum gaudio, libenter; jucunde, Gl. V.

'Ασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω, *cano.*

'Ασολοικίστως, ſine ſolœciſmo.

'Ασόλοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitio carens, non ſolœcus, non barbarus.

'Ασολοίκως, *Adv.* ſine vitio; (2) ſimpliciter.

'Ασοφία, ας, ἡ, inſipientia, ſtultitia. Ab

"Ασοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſipiens, imperitus.

'Ασόφως, *Adv.* inſipienter, ſtulte. Ab ἄσοφος.

'ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, ſaluto, complector, cupide apprehendo; ἄσπασαι, ſaluta, Gl. V. a. 1. imp. m. Καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο, Soph. Phil. 355. Μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε, Luc. 10, 4.

'Ασπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & σπαίρω, *palpito.*

'ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.

'ΑΣΠΑ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.

'Ασπαλιεία & ἀσπαλεία, ἡ, piſcatus, (*pro quo vitioſe vulgo* ἀσπαλία, *Ern.*) Unde

'Ασπαλιεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab ἄσπαλος.

'Ασπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piſcor. Hinc

'Ασπαλιευτὴς, οῦ, ὁ, piſcator.

"Ασπαλος, ου, ὁ, piſcis, Heſ. Ex α priv. σπάω, *traho,* & ἅλς, *mare.*

'Ασπαραγία, ας, ἡ, aſparagi plantarium. Ab

'ΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, aſparagus.

'Ασπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

'Ασπαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſatus, non ſeminatus, inſeminatus; (2) cui ſemen non committitur, qui non ſeminatur. Ex α priv. & σπείρω, *ſemino.*

'Ασπάρτως, *Adv.* ſemente non facta, citra ſationem.

'Ασπασαι, 2. ſ. a. 1. imp. med. v. ἀσπάζομαι.

'Ασπάσασθαι, *ſalutaviſſe,* a. 1. inf. med.

'Ασπάσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

'Ασπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.

'Ασπασίως, *Adv.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter.

"Ασπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.

Ασπασμὸς, οῦ, ὁ, amplexatio, amplexus; ſalutatio. Ab eod.

'Ασπαστικὸν, οῦ, τὸ, ſalutatorium, quod erat locus extra baſilicam, ubi peregrini excipiebantur:

'Ασπαστικὸς, ἡ, ὸν, ſalutatorius, Gl. V. Ab

'Ασπαστὸς, ἡ, ὸν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam ſpeciem præ ſe ferens:

'Ασπαστὺς, ύος, ἡ, ſalutatio. Ab ἀσπάζομαι.

'Ασπαστῶς, *Adv.* lubenter. Ab ἀσπαστός.

'Ασπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreconciliabilis, implacabilis. Ex α priv. & σπένδω, *fœdus ineo.*

"Ασπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ſemine & prole, ſemine carens. Ex α pr. & σπέρμα, *ſemen.*

'Ασπερχὲς, *Adv.* ſedulo, ſtudioſe, ſine ceſſatione, diligenter, continue. Ex α intenſ. & σπέρχω, *urgeo.*

"Ασπετος, ὁ ϗ ἡ, quem adſequi nequeas; (2) multus, immenſus. Ex α pr. & ἕπομαι.

'Ασπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui aſpidem, ſive clypeum abjecit, deſertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, & ἀποβάλλω, *abjicio.*

Ασπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπίς.

'Ασπιδηστρόφος, ον, idem quod

'Ασπιδηφόρος, ου, ὁ ϗ ὁ, clypeum ferens, ſcutatus, ſcutiger. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*

'Ασπίδιον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, ſcutulum. Dim. ab ἀσπίς.

'Ασπιδισκάριον, ου, τὸ, parma. Gl. V. parmula. Ab

'Ασπιδίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Heſ.

'Ασπιδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

'Ασπιδιώτας, *Dor.* pro

'Ασπιδιώτης, ου, ὁ, ſcutatus, clypeum gerens.

'Ασπιδόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab aſpide morſus, ſive ictus. Ex ἀσπὶς, & δάκνω, *mordeo.*

'Ασπιδόδουπος, ον, ſcutum pulſans, item ſcutatus. Ex ἀσπὶς, & δοῦπος.

'Ασπιδόεις, όεσσα, όεν, ſcutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπίς.

'Ασπιδοειδὴς, ὲς, idem.

'Ασπιδοθρέμμων, ον, bello vivens, bellicoſus.

'Ασπιδὸν, *Adv.* clypeatim, teſtudine facta, Suid. Ab eod.

Ἀσπιδοπηγεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur. Ab ἀσπιδοπηγός.

Ἀσπιδοπήγιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἀσπιδοπηγὸς, ȣ͂, ὁ, clypeorum compactor, ſeu fabricator. Ex ἀσπὶς, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀσπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab

Ἀσπιδοποιὸς, ȣ͂, ὁ, clypeorum fabricator, Gl. V. ſcutarius. Ex ἀσπὶς, & ποιέω, *facio.*

Ἀσπιδοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui veſcitur aſpidibus, ſive ſerpentibus. Ex ἀσπὶς, & τρέφω.

Ἀσπιδȣ͂χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum tenens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & ἔχω.

Ἀσπιδοφέρϐαν, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui clypeo ſe alit, qui bello vivit, bellicoſus. Ex ἀσπὶς, & φέρϐω, *alo.*

Ἀσπιδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*

Ἀσπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπίς.

Ἄσπιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immaculatus, intemeratus, ſine macula. Ex α priv. & σπῖλος.

Ἀσπίλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΣΠΙ'Σ, ἴδος, ἡ, clypeus, ſcutum, clypeatorum agmen; (2) aſpis, ſerpentis genus.

Ἀσπιϛάων, gen. pl. *Æol.* pro ἀσπιϛῶν, ab

Ἀσπιϛὴς, ȣ͂, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπίς.

Ἀσπίϛωρ, ορος, ὁ, idem.

Ἄσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus; (3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. V. immiſericors. Ex α priv. & σπλάγχνον, *viſcera.*

Ἀσπλήνιον, ȣ, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab

Ἄσπληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lienis expers. Ex α priv. & σπλὴν, *ſplen.*

Ἀσπονδεὶ, *Adv.* ſine amicitia; (2) ſine ſacrificio, ſine libationibus:

Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, fœdus, aut inducias non ſervo; (2) fœdus non admitto. Ab

Ἄσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœderis, ſeu induciarum expers; (2) qui eſt ſine libamento; (3) irreconciliabilis. Ex α priv. & σπένδω, *libo.*

Ἄσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſeminatus, inſeminatus; (2) ſeminis expers. Ex α priv. & σπείρω, *ſemino.*

Ἀσπούδαϛος, ὁ ϗ ἡ, neglectus, Gl. V. inſedulus, improperatus. Ex α priv. & σπȣδή.

Ἀσπȣδεὶ, *Adv.* ſine cura, ſine ſtudio, negligenter. Ex iiſd.

Ἀσπȣδῆ, *Adv.* ſine moleſtia. Ex iiſd.

ἌΣΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, quercus ſpecies.

Ἀσσάριον, ȣ, τὸ, aſſarium, aſſis, quarta pars unciæ. Vox Lat.

Ἄσσομαι, idem quod ἀσάομαι. *Aret.*

ἎΣΣΟΝ, *Adv.* prope, propius. Item, *Adj.* prope, fere omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἆσσόν μοι πρόσθεν γεγράφαται, *Aret.* Hinc ἀσσοτέρω, propius, & ἀσσοτάτω, proxime.

Ἀσσότατος, η, ον, proximus. Ab ἆσσον.

Ἀσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Aſſyria. Nomen regionis.

Ἀσσύτερον, *propius, Æol.* pro ἀσσότερον, comp. ab ἆσσον, *prope.*

Ἀσσώδης, idem quod ἀσώδης.

Ἀϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non ſtillatus, vel ſtillativus, non deſtillans, ſed copioſe fluens. Ex α priv. & ϛάζω, *ſtillo.*

Ἀϛαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis. Ex a priv. & ἵϛημι, *ſiſto.*

Ἀϛάθμευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret caſtris. Ex α priv. & ϛαθμεύω.

Ἀϛάθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, incertus; (2) improviſus, inopinatus, Gl. V. inconſideratus; (3) a quo nemini cautum eſt, quod omnibus accidere poteſt. Ex α priv. & ϛαθμητός.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, aſtacus, cancer marinus. Gl. V. locuſta, ſquilla.

Ἀϛακτὶ, *Adv.* non ſtillatim; (2) affatim; (3) cum multis lachrymis. Ab

Ἄϛακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non deſtillans. Ex a priv. & ϛάζω, *deſtillo.* Unde

Ἀϛάλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſtillatus, non ſtillativus, non deſtillans.

Ἀϛαλὴς, ὁ ϗ ἡ, non inſtructus, veſtimentis non indutus. Ex α pr. & ϛέλλω.

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ȣ, ὁ, nuntius, ſ. tabellarius Perſicus, Angarus.

Ἀϛασία, ας, ἡ, inſtabilitas, inconſtantia. Ex α priv. & ϛάσις, *ſtatio.*

Ἀϛασίαϛος, ὁ ϗ ἡ, ſeditione carens, nullis ſeditionibus turbatus. Ex iiſd.

Ἀϛατέω, ῶ, f. ήσω, inconſtans ſum, vacillo; (2) incertis ſedibus vagor, 1 Cor. 4. Ab

Ἄϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, inconſtans.

Ἀϛάτως, *Adv.* inconſtanter. Ab ἄϛατος.

Ἀϛαφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa. Ex α pleon. & ϛαφίς.

Ἀϛαφύλινος, ȣ, ὁ, paſtinaca herba; (2) genus quoddam inſecti. Ex α pleon. & ϛαφυλῖνος, quod idem ſignificat.

Ἀϛάφυλος, ον, uvis carens.

Ἄϛαχυς, υος, ὁ, ſpica; ariſta, culmus, Gl. V. Ex α pleon. & ϛάχυς, *ſpica.*

Ἀϛέγαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non tectus, non co-opertus. Ex α priv. & ϛεγαϛὸς, *tectus.*

Ἀϛεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clauſus. Ex α priv. vel intenſ. & ϛέγω, *tego.*

Ἄϛεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tecto ædibuſque deſtitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui ſuſtineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & ϛέγω, *tego.*

Ἀϛεΐζομαι, *ίσομαι,* urbanitate ſermonis utor, feſtivus ſum, jocor. Ab ἄϛυ.

Ἀϛειολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eloquens, diſertus, Ph. Ex ἀϛεῖος, & λέγω, *dico.*

Ἀϛειολογία, ἡ, urbanitas, lepos orationis.

Ἀϛειορημμονέω, lepore orationis utor.

Ἀϛεῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, urbanus, feſtivus, lepidus, comis, venuſtus, elegans, honeſtus, bellus. Ab ἄϛυ. Hinc

Ἀϛειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) feſtivitas:

Ἀϛειότης, ητος, ἡ, feſtivitas, elegantia, ſales, facetiæ, Gl. V.

Ἀϛεισμὸς, ȣ͂, ὁ, urbanitas; (2) feſtivitas; (3) Figura rhetorica. Ab ἀϛεΐζομαι.

Ἀϛείως, *Adv.* feſtive, urbane. Ab ἀϛεῖος.

Ἄϛεκτος, ȣ, ὁ ϗ ὁ, idem quod ἄϛεγος. Hinc

Ἀϛέκτως, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter.

Ἀϛελέχης. εος, ὁ ϗ ἡ, caudice, trunco carens. Ex α priv. & ϛέλεχος.

Ἀϛέλεχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀϛέμϐακτα, lamentabiliter, flebiliter. Ab

Ἀϛέμϐακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contumeliis probriſque carens; (2) firmus, ſtabilis. Ex α priv. & ϛέμϐω, *contumelia adficio, moveo.*

Ἀϛεμϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, ſtupore non attonitus, metu non perculſus. Ex iiſd.

Ἀϛεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀϛεμφῶς, *Adv.* immote, rigide, firmiter.

Ἀϛενακτεὶ, *Adv.* ſine gemitu:

Ἀϛενακτὶ, *Adv.* idem. Ab

Ἀϛένακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit. Ex α priv. & ϛένω, *gemo.*

Ἀϛενάκτως, *Adv.* ſine gemitu, ita, ut non ingemiſcas.

Ἄϛεπτος, ον, non coronis ornatus, honoratus, item, cultus. Ex α, & ϛέφω.

Ἀϛεργάνωρ, ορος, ἡ, non grata marito.

Ἀϛεργὴς, ὁ ϗ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α pr, & ϛέργω.

Ἀϛέρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellans, ſidereus. Ab ἀϛήρ.

Ἀϛερίας, ȣ, ὁ, ſtellarius. Ab eod.

Ἀϛερίζω, f. ίσω, in ſtellam verto. Ab eod.

Ἀϛέριον, ȣ, τὸ, phalangium. Ab eod.

Ἀϛέριος. ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellans. Ab eod.

Ἀϛερίσκος, ȣ, ὁ, ſtellula, aſteriſcus; (2) herba quædam. Dim. ab ἀϛήρ.

Ἀϛεροειδὴς, ὲς, ſtellatus.

Ἀϛερόμματος, ον, *Epith.* noctis, ſtellata, *proprie,* oculorum loco ſtellas habens.

Ἀϛερόεις, όεσσα, όεν, ſtellatus, ſtellis diſtinctus & ornatus. Gl. V. ſidereus. Ab eod.

Ἀϛεροπᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro ἀϛεροπῇ.

Ἀϛεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀϛράπτω. Hinc

Ἀϛεροπητὴς, ȣ͂, ὁ, fulgurator, fulminator.

Ἀϛεροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtellarum contemplator. Ex ἀϛήρ. & σκοπὸς, *ſpectator.*

Ἀϛεροφεγγὴς, ὲς, ſtellis fulgens.

Ἀϛερωπὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, ſtellarum faciem habens, ſtellatus. Ex ἀϛὴρ, & ὤψ, *facies.*

Ἀϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, coronam non habens, corona non redimitus.

Ἀϛεφάνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀϛὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἀϛός.

Ἄϛηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cippum non habens, *Epith.* ſepulti vel ſepulcri. Ex α priv. & ϛήλη, *cippus.*

Ἀϛὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, qui nullam ſtationem nec ſedem habet, Heſ. Ex α priv. & ϛῆναι, *ſtare.*

Ἄϛηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Heſ.

Ἀϛὴρ, έρος, ὁ, ſtella.

Ἀϛήρικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, infirmis. Ex α priv. & ϛηρίζω, *ſtabilio.*

ᾀϛὴς, ȣ͂, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ᾄδω, *cano.*

Ἀϛιϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. & ϛείϐω, *calco.*

ᾀϛικὸς, ὴ, ὸν, canorus, Gl. V. Ab ᾀϛής.

Ἀϛικὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, ſcitus, feſtivus; (3) prudens, circumſpectus. Ab ἄϛυ, *urbs.*

Ἀϛικῶς, *Adv.* feſtive, urbane, prudenter.

Ἄϛικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui punctus non eſt; (2) nullo ſtigmate ſignatus. &Ex α priv. & ϛικτὸς, *punctus.*

Ἀϛιοχος, ȣ, vas rotundum, quod infuſa pice, ſulphure, & ſtuppa, injectoque igne ejaculabatur, Heſ.

Ἀϛοιχείωτος, ον, *prop.* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex α priv. & ϛοιχεῖα.

Ἄϛοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo verſus ſeu ordines nulli ſunt. Ex α priv. & ϛοῖχος, *ordo, verſus.*

Ἄϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate deſtitutus eſt; (3) cui parvum eſt os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. & ϛόμα, *os.*

Ἀϛόμωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exacutus non eſt; (2) qui non tinctus eſt, poſtquam candefactus fuit. Ex α priv. & ϛομόω.

Ἄϛονος, ον, dolore vacuus; (2) valde triſtis. Ex α & ϛένω.

Ἀϛόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipſe ſit peregrinus. Ex ἀϛὸς, & ξένος, *peregrinus.*

Ἄϛοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, naturalis amoris expers; Ph. inamabilis, ſine affectione. Ex α priv. & ϛοργὴ, *amor naturalis.*

Ἀϛὸς, ȣ, ὁ, civis. Ab ἄϛυ.

Ἀϛοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad ſcopum tendo; aberro a ſcopo; (2) non gratificor, deſum alicui, ap. *Polyb.* Περὶ τὴν πίϛιν ἠϛόχησαν, 1 Tim. 6, 21. Ὧν τινες ἀϛοχήσαντες, ibid. 1, 6. Ab ἄϛοχος. Hinc

Ἀϛόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recte ad ſcopum tendit.

Ἀϛοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collineat, quum quis aberrat a ſcopo; (2) opinionis & ſpei fruſtratio. Ab

Ἄϛοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non bene collineat; (2) qui non bene conjicit. Ex α priv. & ϛοχάζομαι, *collineo.*

Ἀϛόχως, *Adv.* more eorum, qui non bene conjiciunt.

ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, ſella lignea, ephippium; (2) aſinus, mulus.

Ἀϛραϐηλάτης, ȣ, ὁ, agaſo, mulio. Ex ἀϛράϐη, & ἐλαύνω, *agito.*

Ἀϛράϐηλος, ȣ, ὁ, idem quod ϛράϐηλος.

Ἀϛραϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tortus, ſeu tortuoſus, qui non fallit, certus. Ex α priv. & ϛρέφω. Hinc

Ἀϛραϐίζω, & ἀϛραϐαλίζω, complano.

Ἀϛραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀϛράγαλος.

Ἀϛραγάλιον, ȣ, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀϛράγαλος.

Ἀϛραγαλίσκος, ȣ, ὁ, taxillus. Ph. Ab eod.

Ἀϛραγαλισμὸς, ȣ͂, ὁ, luſus taxillorum, vel alcæ. Ab ἀϛραγαλίζω. Unde

Ἀστραγαλιστικὸς, vel ἀστραγαλιτικὸς, ἡ, ὸν, talarius.

Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, aſtragalo ſimilis.

ἈΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, ſpondylus ; (2) talus luſorius.

Ἀστραγαλωτὸς, ἡ, ὸν, talaris, Philox. A præc.

Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulguralis. Ab

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruſcatio. Ab ἀστράπτω.

Ἀστραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ, Ariſt. Pace, 721. Ex ἀστραπὴ, & φέρω, *fero.* Ab

Ἀστραπηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulgura ferens.

Ἀστραποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coruſcus. Gl. V. Ex ἀστραπὴ, & εἶδος, *forma.*

Ἀστραπτεὺς, έως, fulgurator.

Ἀστραπτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

ἈΣΤΡΑ'ΠΤΩ, f. ψω, fulguro ; (2) fulgeo, coruſco, mico ; (3) ejaculor, emitto, ſpiro. Κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀστράπτει, Eur. Ph. 111. Ἤστραπτε χαλκῷ, Xen. Cyr. 6, 24.

Ἀστράρχης, ου, ὁ ϗ ἡ, princeps ſiderum.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio ; (2) deſertio militiæ ; (3) pax. Ex α priv. & στρατὸς, *exercitus.*

Ἀστράτευτος, ὁ ϗ ἡ, immunis a militia ; (2) qui non militavit. Ex α priv. & στρατεύω.

Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. & στρατηγέω.

Ἀστρατήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperitus ducendi exercitum ; (2) duce carens. Ab eod.

Ἀστρατηγήτως, *Adv.* ſine duce, ſine imperio.

Ἀστρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. & στρατηγὸς, *imperator.*

Ἀστραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui flecti nequit ; durus, immobilis. Ex α priv. & στρέφω.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit ; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iiſd.

Ἀστρίαι, & ἄστριες, taxilli. Ab ἀστράγαλος.

Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἀστρίαι.

Ἀστρικὸς, ἡ, ὸν, ſideralis. Ab ἄστρον.

Ἄστρις, ιος, ἡ, idem quod ἀστρία.

Ἀστρόβακος, ου, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur. Ex ἄστρον, & βάζω, *loquor.*

Ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ, ἡ, ſideratus, a ſidere perculſus. Ex ἄστρον, & βάλλω, *jacio.*

Ἀστροβλησία, ας, ἡ, ſideratio. Ex iiſd.

Ἀστρόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀστροβολέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſidere percellor. Ex iiſd.

Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.

Ἀστροβολίζεσθαι, ſiderari, Gl. V. ἀστροβολιζόμενοι, ſiderati, Gl. V. Ex ἄστρον, & βολή.

Ἀστροβολισμὸς, οῦ, ὁ, ſideratio. A præc.

Ἀστρογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ita editus, ut aſtris vicinus videatur. Ex ἄστρον, & γείτων.

Ἀστρογοητεία, ας, ἡ, aſtrologia præſtigiatrix, Suid. Ex ἄστρον, & γοητεία, *præſtigiæ.*

Ἀστροδίαιτος, ον, ſub dio etiam noctu agens, *Epith.* paſtoris.

Ἀστροειδὴς, ὲς, ſideribus ſimilis, ſc. motu, aut alia re.

Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ, quæ aſtrum, ſive ſidus efficiunt ; (2) conſtellatio, poſitus ſiderum. Ex ἄστρον, & θέσις, *poſitus, poſitio.*

Ἀστροθετέω, ſtellas quaſdam vicinas conjungere (imaginem, ἀστερισμὸν vocant) eiſque nomen tribuere.

Ἀστροθέτημα, τὸ, aſteriſmus, aſtrum ipſum.

Ἀστροθέτης, ου, ὁ, qui conjungit ſtellas & iis nomen facit.

Ἀστρόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſtellarum poſitum pertinens. Ex ἄστρον, & τίθημι, *pono.*

Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor. Ex ἄστρον, & θύω, *ſacrifico.*

Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, aſtrologiam tracto, profiteor.

Ἀστρολόγημα, τὸ, conſtellatio, horoſcopus.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, aſtrologia, ſcientia aſtrologorum

Ἀστρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad aſtrologiam pertinens, aſtrologicus. Ab

Ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui ex aſtris futura prædicit, aſtrologus. Ex ἄστρον, & λόγος, *ſermo.*

Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex aſtrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον, & μάντις, *vates.*

Ἄστρον, ου, τὸ, ſidus, aſtrum ; (2) ſtella ; (3) canis, canicula. Ab ἀστήρ.

Ἀστρονομέω, ῶ, aſtronomiam tracto.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, aſtronomia.

Ἀστρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad aſtronomiam pertinens, aſtronomicus.

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, aſtronomus. Ex ἄστρον, & νέμω, *diſtribuo.*

Ἀστροπλὴξ, ſideroſus, Ph. Ex ἄστρον, & πλήσσω, *ferio.*

Ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa aſtrorum ſcientiam verſor. Ex ἄστρον, & πολέω.

Ἀστρούθιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui radiculæ ſucco elotus purgatuſque non eſt. Ex α priv. & στρουθίζω, *radiculæ ſucco purgo.*

Ἀστροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtellis, ſ. in modum ſtellarum reſplendens. Ex ἄστρον, & φάω, *ſplendeo.*

Ἀστροφόρος, ου, ὁ, aſtrifer. Ex ἄστρον, & φέρω.

Ἀστροχίτων, ὁ ϗ ἡ, ſtellis, velut tunica indutus, ſtellis amictus. Ex ἄστρον, & χιτών.

Ἀστρῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſidereus. Ab ἄστρον.

Ἀστρωπὸς, ὸν, ſidereus, ſideris modo ſplendens.

Ἀστρωσία, ας, ἡ, cubatio ſine ſtragulis. Ex α priv. & στρωννύω, *ſterno.*

Ἄστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt, ſtragula non tectus, item ſine ſtragulis cubans. Ἄστρωτος εὐνὴ χαμαί, *Aret.* Ex iiſd.

ἌΣΤΥ, υος, τὸ, urbs, aſtu, ſ. aſty ; peculiariter Athenæ.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, per urbem clamitans, Ex ἄστυ, & βοάω, *clamito.*

Ἀστυγειτονέω, in vicinia (urbis) habito.

Ἀστυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus ; confinis, proximus, urbi, Gl. V.

Ἀστυδρομέω, per urbem vagor.

Ἀστυκὸς, ἡ, ὸν, qui in urbe habitat, oppidanus ; (2) urbanus, ſcitus. Ab ἄστυ.

Ἄστυλος, ου, ϗ ἡ, columnis carens.

Ἀστυνομέω, ædilis ſum.

Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum gerendi munus, ædilitas.

Ἀστυνομικὸς, ἡ, ὸν, ad aſtynomos, ſ. ædiles pertinens.

Ἀστυνόμιον, τὸ, edictum ædilitium.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit, ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ, & νέμω, *diſtribuo, colo, rego.*

Ἀστύοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbem tuens, ſeu protegens. Ex ἄστυ, & ἔχω, *habeo.*

Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo, in forum, &c. Ex ἄστυ, & πολέω, *verſor.*

Ἄστυρον, vel ἀστυρὸν, ου, τὸ, oppidulum. Dim.

Ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem extendere nequit. Ex α priv. & στύω.

Ἀστυφέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus ; (2) non diſſectus. Ex α priv. & στυφελίζω, *diſturbo.*

Ἀστύφελος, ὁ ϗ ἡ, minime durus, non aſper, vel ſalebroſus.

Ἀστυφίη, ης, ἡ, adſtrictionis vacuitas. Ex α priv. & στύφω, *adſtringo.*

Ἀστυψία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀσυγγενὴς, ὁ ϗ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, non propenſus ad ignoſcendum ; (2) qui veniam non dat ; (3) immitis, immiſericors.

Ἀσύγγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indignus venia, indignus cui ignoſcatur.

Ἀσυγγνώστως, *Adv.* ita ut ignoſci non poſſit, vel debeat,

Ἀσύγγραφος, ον, *Epith.* pecuniæ ſine ſyngrapha datæ.

Ἀσυγγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul non exercetur, vel qui ſimp. non exercetur.

Ἀσυγκέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intemperatus, Gl. V. Ex α priv. & συγκεράννυμι, *commiſceo.*

Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non concluſus ; (2) qui concludi nequit. Ex α priv. & συγκλείω, *concludo.*

Ἀσύγκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nendo connexus non eſt ; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. & συγκλώθω, *conſuo, necto, connecto*

Ἀσυγκόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comparatus, ſeu collectus non eſt. Ev α priv. & συγκομίζω, *conveho, comporto.*

Ἀσύγκρατος, ſimplex, non mixtus ; (2) qui cum altero conciliari, coire, non poteſt, planè contrarius.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui concretus non eſt ; (2) qui concreſcere, aut coaleſcere nequit ; (3) qui cum alio commercium non habet ; (4) qui cum alio contendi & comparari nequit ; incomparabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & συγκρίνω, *coagmento.*

Ἀσυγκρίτως, *Adv.* citra concretionem, more eorum, quæ concreta non ſunt.

Ἀσυγκρότητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus item compactus non eſt ; (2) qui conflari, aut cogi non poteſt. Gl. V. ſine ſuſtentatione. Ex α priv. & συγκροτέω, *conflo.*

Ἀσυγκροτήτως, diſperſè, negligenter.

Ἀσύγχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non confuſus, non permixtus, diſtinctus. Ex α priv. & συγχύω.

Ἀσυγχύτως, *Adv.* citra confuſionem, diſtincte.

Ἀσυγχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non concedendus, non permittendus ; (2) venia non dignus, cui non eſt ignoſcendum ; (3) qui ad veniam dandam non eſt propenſus, non conciliandus, placendus, &c. (4) nimium ſeverus, inclemens. Ex α priv. & συγχωρέω, *concedo.*

Ἀσυγχωρήτως, *Adv.* ita, ut venia dari non poſſit, citra veniam.

Ἀσύζευκτος, ον, inſociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non poteſt.

Ἀσυκοφάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſycophantoſe delatus non eſt ; (2) qui calumnioſe deferri nequit. Gl. V. ſine calumnia. Ex α priv. & συκοφαντέω.

Ἀσυκοφαντήτως, citra calumniam.

Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad aſylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inviolabilis & ſacer magiſtratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. Ex ἄσυλος, & ἀρχή.

Ἀσυλεὶ, *Adv.* tuto, ſine ſpoliationis periculo ; (2) ita ut ſine ſcelere ſummo violari nequeas. Ab ἄσυλος.

Ἀσύλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſpoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.

Ἀσυλία, ας, ἡ, ſanctitas loci ; (2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras conſequitur ; (3) Aſylum ipſum, ap. *Joſ.*

Ἀσύλληπτος, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi non poteſt. Gl. V. incomprehenſus ; ἡ quæ concipere nequit. Ex α priv. & συλλαμβάνω.

Ἀσυλληψία, ας, ἡ, privatio facultatis concipiendi. Ex iiſd.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non probe collectus, & ratiocinando concluſus ; ἀσυλλόγιστον, inexputabile, Gl. V. Ex α priv. & συλλογίζομαι, *ratiocinando colligo.*

Ἀσυλλογίστως, *Adv.* ſine ratiocinatione ; (2) inconſiderate.

Ἄσυλον, ου, τὸ, aſylum, locus a violatione tutus. Ab

Ἄσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſpoliatus, tutus, Gl. V. intemeratus ; (2) a violentia tutus, ſacer inviolabilis. Ex α priv. & σύλη, *ſpolium.*

Ἀσύλωτος, ον, idem.

Ἀσύμβαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀσύμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui compoſitionem non admittit, a pacificatione alienus ; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. & συμβαίνω, *convenio.*

Ἀσυμβάτως, *Adv.* animo a compoſitione alieno.

Ἀσύμβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non comparandus, impar, non adſequendus, obſcurus. Ex α priv. & συμβάλλω.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſymbolam non confert (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iiſd.

Ἀσυμβόλως, *Adv.* ſine ſymbolo, gratis.

Ἀσυμβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nemine conſultore utitur; (2) quem nemo conſilio adjuvat, ἀσυμβούλευτον, inſuaſum, Ph. Ex α priv. & συμβουλεύω, *conſilium do.*

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſilio vacans, inconſultus. Ex α priv. & συμβουλή, *conſilium.*

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, ſymmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcinnus, incongruus. Gl. V. immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem ſive nullum commenſum habet cum alio.

Ἀσυμμέτρως, *Adv.* ſine ſymmetria.

Ἀσυμμιγής, ές, qui miſceri cum altero non poteſt.

Ἀσύμμικτος, ον, idem.

Ἀσυμπαγής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui compactus, & coagmentatus non eſt. Ex α priv. & συμπήγνυμι, *compingo.*

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla miſericordia. Ab

Ἀσυμπαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, adfectus, ſ. naturæ conſenſu carens, cui nullus eſt conſenſus adfectuum cum alio; (2) qui commiſeratione alieni mali non tangitur; Ph. inclemens, immitis. Ex α priv. & συμπαθής.

Ἀσυμπαθῶς, ſine miſericordia.

Ἀσύμπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui copulatus non eſt, qui non eſt conſertus; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ex α priv. & συμπλέκω, *complico.*

Ἀσυμπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex α priv. & συμπληρόω, *compleo.*

Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non poteſt, inſociabilis.

Ἀσυμπώρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conſolidatus. Ex α priv. & συμπωρόω.

Ἀσυμφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, non conſpicuus, non perſpicuus. Ex α priv. & συμφανής.

Ἀσυμφανῶς, *Adv.* obſcure, tecte, ænigmatice.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incommodus, inutilis, damnoſus. Ex α priv. & σύμφορος.

Ἀσυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnoſe.

Ἀσυμφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, non coaleſcens.

Ἀσύμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus; (3) non quadrans. Ex α priv. & σύμφυλος.

Ἀσύμφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non commixtus, non confuſus. Ex α priv. & σύμφυρτος.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconſenſus, Gl. V. Ab

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſonus, diſcors, diſſentiens. Gl. V. abhorrens, inconveniens, incongruens, inconſonans. Ex α priv. & σύμφωνος, *conſonus.*

Ἀσυμφώνως, *Adv.* abſone, inconvenienter, inconcinniter; abſurde.

Ἀσυνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus a Synagoga, excluſus a Synagoga. Ex α priv. & συναγωγή, *Synagoga.*

Ἀσυναίρετος, ον, non contractus, vox Grammaticorum.

Ἀσυναιρέτως, *Adv.* incontracte, ſine contractione. Ex α priv. & συναιρέω, *contraho.*

Ἀσύνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui congregari non poteſt, inſociabilis. Ex α priv. & συνάγω.

Ἀσυναλγής, ὁ ϗ ἡ, ab omni commiſeratione alienus, Suic. Ex α priv. & συναλγέω.

Ἀσυναλείπτως, ſine Synalæphe, ſine eliſione. Vox Gramm.

Ἀσυνάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt; (2) cui nihil eſt commercii cum vita civili; (3) inſociabilis. Ex α priv. & συναλλάττω.

Ἀσύναπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, incoibilis, inſociabilis. Ex α priv. & συνάπτω.

Ἀσύναρθρος, vox Gramm. qui articulo non copulatur ſubſtantivo.

Ἀσυνάρθρως, ſine articulo.

Ἀσυναρίθμητος, qui connumerari non poteſt.

Ἀσυνάρτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non cohærens; (2) non conſentaneus, non conveniens. Ex α priv. & συναρτάω, *connecto.*

Ἀσυναρτήτως, non connexe.

Ἀσύνδετον, ου, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. Ab

Ἀσύνδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α priv. & συνδέω, *copulo.*

Ἀσυνδέτως, *Adv.* ſine copula; (2) modo Aſyndeti.

Ἀσύνδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, non manifeſtus, non cognitus.

Ἀσυνδύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non copulatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. & συνδυάζω.

Ἀσυνδυάστως, *Adv.* ſine coitu, ſine copulatione.

Ἀσυνείδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſciens, Gl. V. Ex α priv. & συνειδέναι, *conſcire.*

Ἀσυνειδότως, *Adv.* inconſcio alio. Ex α priv. & σύνοιδα, *conſcius ſum.*

Ἀσυνείκαστος, ον, obſcurus, nulla conjectura aut ingenio aſſequendus.

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, inſipientia, mentis in judicando nulla vis, inſcitia. Ex α priv. & συνίημι, *intelligo.*

Ἀσυνετέω, ῶ, deſipio; (2) non intelligo. Ab

Ἀσύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſipiens, inconſultus; qui in judicando non eſt perſpicax. Gl. V. imprudens. Ex α priv. & συνετός.

Ἀσυνετοποιέω, ſtultè facio, dementer ago.

Ἀσυνέτως, dementer.

Ἀσυνηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, patrocinio deſtitutus. Ex α priv. & συνηγορέω, *patrocinor.*

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia, novitas inſueta. Gl. V. deſuetudo. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, inſuetus, inſolens. Ex α priv. & συνήθης, *conſuetus.*

Ἀσυνήθως, inſolenter.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, tranſgreſſio & violatio pactorum, ſeu fœderis. Ex α priv. & συντίθημι, *compono.*

Ἀσύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non compoſitus aut concretus, ſimplex; incompoſitus, Gl. V. (2) qui fœdera & pacta non ſervat, qui pacta non iniit, qui non eſt pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire poteſt, ab omni commercio cum aliis abhorrens. Ex iiſd.

Ἀσυνθέτως, diſtracte, divulſe, per Tmeſin.

Ἀσυνίστωρ, ορος, ὁ inconſcius, Gl. V.

Ἀσυνοῦς, parum prudens.

Ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.

Ἀσύνοπτος, ον, obſcurus, quem oculis adſequi non licet.

Ἀσυνουσίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum nemine verſans, cum nemine oonſuetudinem habens. Ex α priv. & συνουσία, *converſatio.*

Ἀσύντακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, indiſpoſitus; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. & συντάττω, *compono.*

Ἀσυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. & σύνταξις, *ordo.*

Ἀσυντέλεστος, ον, imperfectus.

Ἀσυντελής, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodeſt; ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, Gl. V. Ex α priv. & συντελέω, *perficio,*

Ἀσυντελῶς, imperfecte.

Ἀσύντονος, ὁ ϗ ἡ, non contentus, laxus, remiſſus, languidus. Ex α priv. & συντείνω.

Ἀσυντόνως, *Adv.* ſine contentione, remiſſe.

Ἀσύντριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquaſſatus, Gl. V. Ab συντρίβω, *contero.*

Ἀσυνύπαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul non ſubſiſtit, Vox Eccleſ. Suic. Ex α priv. & συνυπάρχω.

Ἀσυρής, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtus, temerarius; (2) abjectus, ſortis infimæ. Ex α priv. & σύρω.

Ἀσύρικτος, ὁ ϗ ἡ, non exſibilatus, intactus a ſibilo. Ex α pr. & συρίσσω.

Ἀσυσκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non complicatus, ut ſarcina, non convaſatus; inconditus, non digeſtus. Ex α priv. & συσκευάζω.

Ἀσυστασία, ας, ἡ, non conſiſtentia, non cohærentia. Ab

Ἀσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, male compactus, non cohærens, qui conſiſtere non poteſt, parum ſibi conſtans. Ex α priv. & συνίστημι.

Ἀσυστόλως, *Adv.* citra ſyſtolen ſive correptionem. Ex α priv. & συστολή.

Ἀσύστροφος, ον, inconcinnus, incompoſitus.

Ἀσύφηλος, ὁ ϗ ἡ, vilis, abjectus; (2) ſtolidus, Ph. abſurdus, (*reperitur & ἀσυμφηλος, ſed dubia ſcriptura*, Ern) Ex ἄτω, & φῆλος.

Ἄσυχα, *quiete*, *Dor.* pro ἥσυχα.

Ἀσυχίμας, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμους.

Ἀσυχίω, gen. ſing. *Dor.* pro ἡσυχίου.

Ἀσφάδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers jactationis pedum, ſeu convulſionis modo huc, modo illuc. Ex α priv. σφαδάζω.

Ἀσφαδάστως, *Adv.* ſine palpitatione, ita, ut non convellaris, nec pedibus terram pulſes.

Ἀσφακέλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non infeſtatus σφακέλω, quod vide.

Ἀσφάκτος, non mactatus. Ab α & σφάττω.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas; (2) cautio, pignora, ſponſores; cautela, Gl. V. (3) fides publica, ſalvus conductus, libera poteſtas huc illucve commeandi; (4) præſidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; ſtabilitas, Gl. V.

Ἀσφαλέως, *Adv.* tuto, ſecure, ſine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab

Ἀσφαλής, έος, ὁ ϗ ἡ, minime lubricus; (2) tutus, nonpericuloſus; (3) qui non poteſt everti & dejici, firmus; (4) tutus adverſus fortunæ incurſus, ſeu inſidias; cautus, Gl. V. ἀσφαλὲς, cautum, Gl. V. Ἀσφαλέστεροι ἐς κίνδυνον, minus periculoſi, *Aret.* Ex α priv. & σφάλλω, *ſupplanto, everto.*

Ἀσφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, ſtabilio, proprie in lubrico lapſantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adſevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo ſponſoribus, ſive pignoribus; (5) propulſo, arceo; ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, Gl. V. ἠσφαλίσω, caviſti, Ph. a. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum, perf. part. paſſ. Τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὰς καταφορὰς τῶν μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται, Polyb. Ab ἀσφαλής. Unde

Ἀσφάλιος, ου, ὁ, ſtabilitor, epith. Neptuni, quia inconcuſſa terræ fundamenta ſervat.

Ἀσφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. v. ἀσφαλίζω.

Ἀσφάλισις, ἡ, ſtabilitio, munitio, firmatio.

Ἀσφάλισμα, ατος, τὸ, cautela, Gl. V. munitio; ἀσφάλισμα πλοίου, ſaburra, Gl. V. ἀσφαλίσματα, inſtrumenta, Ph. Ab ἀσφαλίζω, *caveo.*

Ἀσφαλτίτης, ου, ἡ, bitumen fundens.

Ἀσφαλτῖτις, ιδος, ἡ, idem *de feminino.* Ab

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, bitumen. Hinc

Ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bituminoſus.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, illitio bitumine, q. d. bituminatio. Ab ἀσφαλτόω.

Ἀσφαλῶς, *Adv.* tuto, firmiter, ſtabiliter, certe, Ab ἀσφαλής.

Ἀσφαραγέω, ῶ, valde ſtrepo. Ex α intenſ. & σφαραγέω, *ſtrepo.*

Ἀσφάραγος, idem quod σφάραγος; (2) aſparagus.

Ἄσφιγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſtringi nequit; (2) non conſtrictus. Ex α priv. & σφίγγω, *conſtringo.*

ἈΣΦΟ'ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, aſphodelus, planta, habens folia longa & caulem eſculentum, Proſerpinæ cæterum & Manibus ſacra. Ph. ebulum. *Angl.* King's Spear, or Aſphodel.

Ἀσφοδελὸς, aſphodelum generans, ubi aſphodelus invenitur. Ab ἀσφόδελος.

Ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aſpodelo ſimilis, qui de aſphodeli genere eſt. Ab eod.

Ἀσφράγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſignatus, non obſignatus; (2) non cuſtoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. & σφραγίζω.

Ἀσφυκτέω, ῶ, pulſu deſtitutus ſum, venæ mihi conciderunt. Ab

Ἄσφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non pulſans, pulſu deſtitutus, ubi pulſus tam exilis eſt, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. & σφύζω, *pulſo*.

Ἀσφυξία, ας, ἡ, privatio ſeu defectio pulſus in animali. Ex α priv. & σφύξις.

Ἀσχαλάω, ῶ, idem quod ſequens ἀσχάλλω. Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, Il. 2, 297.

ἈΣΧΑ'ΛΛΩ, doleo, mæreo, triſtor; (2) indignor, ægre fero. Ἢν κ' ἐνὶ θυμῷ τίνων ἀσχάλλῃς, Odyſſ. 2, 193.

Ἄσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. & σχῶ, pro ἔχω.

Ἀσχέτως, *Adv.* immoderate.

Ἀσχημάτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, figura carens, figuras, ſeu ſchemata non habens, non figuratus; (2) male figuratus. Ex α priv. vel κακὸν notante, & σχηματίζω, *figuro*.

Ἀσχηματίστως, ſine figuris.

Ἀσχήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & σχῆμα, *figura*.

Ἀσχημονέω, ῶ, ήσω, indecore ago; ἀσχημονήσαντες, deformati Ph. a. 1. part. Ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτȣ̃, 1 Cor. 7, 36.

Ἀσχημόνως, *Adv.* indecore, indecenter.

Ἀσχημοσύνη, ἡ, fœda actio cum turpibus geſtibus; (2) deformitas, turpitudo. Ab

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, figura, ſeu forma carens. indecorus, turpis, Gl. V. inhoneſtus, ignominioſus, indecorus. Ex α priv. & σχῆμα, *figura*.

Ἀσχιδής, έος, ὁ ϗ ἡ, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, individuus. Ex α priv. & σχίζω.

Ἀσχιζής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἄσχιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui ſcindi nequit. Ex iiſd.

Ἀσχολέω, ῶ, negotium faceſſo, occupo in opere, detineo. Gl. V. ἀσχολῶ, avoco; ἀσχολȣ̃μαι, occupatus ſum, Ph. ἀσχοληθεὶς, diſtrictus, Ph. negotiis diſtringor. Ἀσχολȣ̃σθαι πρός τι, Æſop. Ἀπόντος, ϗ ἀσχολȣμένȣ, τȣ̃ Σιβύρȣ, *Herod.* Ab ἄσχολος.

Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio.

Ἀσχολία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἄσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui otium non eſt, occupationibus & negotiis diſtrictus. Ex α priv. & σχολὴ, *otium*.

Ἀσχόλως, ſine otio.

Ἀσῶ, 2. ſ. pr. imp. paſſ. pro ἀσάȣ, ab ἀσάομαι.

Ἀσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, faſtidio & nauſea laborans, ex repletione cibum faſtidiens; (2) arenoſus, paluſtris, *Ern.* Ἀσῶδες πῦρ, *Aret.* Ex ἄση, & ἄδω.

Ἀσωματοειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suic. Ex α priv. & σωματοειδὴς, *corpori ſimilis*.

Ἀσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorporeus. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*. Hinc

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, Suic.

Ἀσωμάτως, *Adv.* ſine corpore.

Ἄσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non eſt. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*.

Ἄσωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσωτος.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, prodigalitas, profuſio; nequitia. Ab ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo homines luxurioſe epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxurioſe vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. V. luxus, luxuria, laſcivia.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luxurioſorum magiſter. Ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxurioſa potatio, crapula. Ex ἄσωτος, & πόσις, *potatio*.

Ἄσωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſervari ſeu ſoſpitari nequit, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, perditus, deſperatus, Ph. ganearius, laſcivus, luxurioſus, prodigus, profuſus, ſumptuoſus, helluo, exoletus, balatro. Ex α priv. & σώζω, *ſervo*.

Ἀσώτως, *Adv.* luxurioſe, luxurioſorum more, Gl. V. prodige. Ab ἄσωτος.

Ἀσωφρόνιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non caſtigatus aut emendatus; (2) qui non caſtigat & emendat. Ex α priv. & σωφρονίζω.

Ἄταισι, dat. plur. *Ion.* pro ἄταις.

Ἀταίω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror.

Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus ſum, ordinem non ſervo; (2) in manipulo, aut turma me non contineo; (3) inhoneſte & petulanter me gero, flagitioſe vivo. Gl. V. ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 Theſſ. 3. 7. Ab ἄτακτος.

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo petulantur factum eſt; (2) confuſio; (3) turbatus rerum ſtatus. Ab ἀτακτέω.

Ἀτακτιδακρύω, inordinate, ſeu intempeſtive lacrimor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος, & δακρύω, *lacrimor*.

Ἄτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, in quo nullus ſervatur ordo, perturbatus, confuſus; (2) qui in numerum non eſt redactus, de milite; (2) incompoſitis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) curioſus & qui præter officium ac decorum aliquid facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότεροι, tumultuoſiores, Ph. Ex α priv. & τάττω, *ordino*.

Ἀτάκτως, *Adv.* inordinate, incompoſite, indigeſte; (2) more ejus, qui incompoſitus eſt moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter.

Ἀταλαίπωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborum & ærumnarum expers; moleſtiis carens; (2) ſegnis, iners; (3) qui ex tempore & ſine demonſtratione dicitur; (4) facilis & manifeſtus. Ex α priv. & ταλαίπωρος.

Ἀταλαιπώρως, *Adv.* ſegniter, negligenter, incurioſe.

Ἀταλαιπώρητος, ον, durus, immiſericors.

Ἀταλαιπωρήτως, ſine miſericordia.

Ἀτάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paris ponderis; (2) æqualis, par, ſimilis. Ex α ſimilitudinis, & τάλαντον, *pondus*.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puerilia ſapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς, & φρὴν.

Ἀτάλλω, delicate nutrio; (2) creſco, adoleſco; (3) præ gaudio exſulto. Ἀτάλλειν νέαν ψυχὴν, Soph. Aj. 560. Ab

ἈΤΑΛΟ'Σ, ἡ ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puſilli, anguſti animi eſt; (2) animi mollis et teneri. Ex ἀταλὸς, & ψυχὴ, *anima*.

Ἀταμίευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum neceſſarias; (4) qui vim ſuam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. & ταμιεύω, *recondo*.

Ἀταμιεύτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo.

Ἀταξία, ας, ἡ, confuſio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militia deſertio. Gl. V. enormitas, tumultuatio. Ex α priv. & τάξις, *ordo*.

Ἀτάξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, confuſus, minime regularis. Ἀτάξιοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

Ἀταπείνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celſus, minime abjectus. Ex α priv. & ταπεινος, *humilis*.

ἈΤΑ'Ρ, *Conjunct.* ſed, verum, cæterum, at, Gl. V.

Ἀταρακτέω, conſtanti, impavido animo ſum.

Ἀταρακτοποιησίη, ης, ἡ, actio imperturbata. Ex ἀτάρακτος, & ποιέω, *facio*.

Ἀτάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράκτως, ſine pavore.

Ἀταραξία, ας, ἡ, ſtatus animi imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. & τάραξις.

Ἀτάραχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus a perturbationibus; (2) intrepidus; (3) ſedatus ac defæcatus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, *Adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquillè.

Ἀταρβής, έος, ὁ ϗ ἡ, intrepidus, minime pavidus & meticuloſus. Ex α priv. & τάρβος, *terror*.

Ἀτάρβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ταρβέω.

Ἀταρβήτως, *Adv.* intrepide, impavide.

Ἀταρίχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non conditus, aut maceratus ſale. Ex α priv. & ταριχεύω.

Ἀτάρμυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui oculos non claudit; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἄτερ, & μύω, vel α priv. & ταρμύσσω.

Ἄταρνον, ȣ, τὸ, ferrum in modiolo rotæ, Ex α priv. & τείρω, *tero*.

Ἀταρτηρός, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, noxius, damnoſus; (2) contumelioſus. Ex α priv. & ἀτηρὸς, *noxius*.

Ἀτάρχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſepultus. Ex α priv. & τάρχια, *inferiæ*.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, veſania, vecordia, petulantia.

Ἀτασθάλλω, inepte ago, proterve me gero. Ab

ἈΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, ſceleſtus, pernicioſus, injuſtus, impius.

Ἄταυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tauro non tactus, taurum non expertus. Ex α priv. & ταῦρος. Hinc

Ἀταύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tauri expers, taurum non expertus; (2) expers conjugii.

Ἀταφία, ας, ἡ, inopia ſepulchri, jactura ſepulchri. Ab

Ἄταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſepulchro carens, non ſepultus; inhumatus, inſepultus, Gl. V.

ἈΤΑ'Ω, ῶ, f, ήσω, lædo, noceo, noxam ſeu damnum infero.

ἍΤΕ, utpote, quippe, quia, quaſi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, Ph.

Ἄτεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tinctus & madefactus non eſt; (2) qui tingi & humectari nequit; (3) cujus cor emolliri non poteſt; (4) qui nullis conſolationibus mitigari poteſt, qui nullam conſolationem admittit; (5) qui nulla miſeratione movetur.

Ἀτέγκτως, *Adv.* ita ut humectari & aqua tingi nequeat; (2) duriter, rigide.

Ἀτειρής, έος, ὁ ϗ ἡ, indomitus. Ex α priv. & τείρω, *domo*.

Ἀτείχιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. & τεῖχος, *murus*.

Ἀτέκμαρτα, *Adv.* ſine certis ſignis, indiciis aut argumentis, abſque conjectura, Rob. Ab

Ἀτέκμαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ad finem & exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri poteſt, obſcurus; (3) inconſideratus; (4) nullas conjecturas ſequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi poteſt. Ex α priv. & τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, ſine conjectura, nullam ſequendo conjecturam. Ab ἀτέκμαρτος.

Ἀτεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis, ſeu prole careo, ſterilis ſum.

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

Ἄτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liberis, ſeu prole carens. Ph. orbus, ſine liberis, ſterilis. Ex α priv. & τέκνον, *proles, filius, filia*.

Ἀτεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo; (2) ſterilem efficio. Ab eod.

Ἀτέλεια, ας, ἡ. imperfectio; (2) immunitas a publicis oneribus. Ex α priv. & τέλος,

Ἀτελείωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελής.

Ἀτέλεστα, *Adv.* fruſtra; (2) ſine fine. Ab

Ἀτέλεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infectus, imperfectus; (2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. & τέλος, *finis*.

Ἀτελεσφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, & φέρω, *fero*.

Ἀτελεύτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interminatus, ad finem non perductus; (2) ſine carens, æternus;

nis; ἀτελούτητον, ſempiternum, Gl. V. Ex α priv. & τελουτάω, finio.

Ἀτέλευτος, idem.

Ἀτεληΐης, gen. ſing. Ion. pro ἀτελείας.

Ἀτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non ſumptuoſus, Ph. inefficax. Ex α priv. & τέλος, finis, vectigal.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. & τελωνέω, vectigal exigo.

Ἀτέμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, querulus, miſer. Ab

ΑΤΕ'ΜΒΩ, contriſto, triſtitia adficio; (2) privo, fruſtror. Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν, Odyſſ. 2, 90. Ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος, Il. 23, 445.

Ἀτενὲς, Adv. intentis, ſeu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confeſtim; (4) valde, vehementer; (5) ſimpliciter. Ab

Ἀτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem ſemper tenorem ſervat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obſtinatus. Hinc

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adſpicio, oculos defigo, Gl. Vet. contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζων, intuens, Ph. Ἀτενίζειν τινὶ, εἰς τινα, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, Act. 6, 15.

Ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus obtutus, intuitus, Gl. V. Ab ἀτενίζω.

Ἀτενῶς, Adv. idem quod ἀτενές. Ab ἀτενής.

Ἄτεξ, ἡ, ſterilis, orba, Suic. Ex α priv. & τίκτω, pario.

ΑΤΕΡ, Adv. ſine, citra, extra, præter, abſque.

Ἀτεραμνίη, ης, ἡ, incoctilis natura; Ion. Ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, Gl. V. ἀτέραμνοι, capitones. Hinc

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities et pervicacia in concoquendo, incoctilitas.

Ἀτεράμνω, duri, gen. ſing. Dor. pro ἀτεράμνου.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, natura incoctilis.

Ἀτεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἀτέραμνος.

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, a teredinibus non exeſus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. & τερηδονίζομαι.

Ἄτερθα, ſine, Æol. pro ἄτερθεν.

Ἄτερθε, ſ. ἄτερθεν, abſque, ſine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, inſtabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. & τέρμα, terminus.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄτερος, prim. prod. alter, Att. pro ὁ ἕτερος.

Ἀτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſuavis, injucundus. Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο, Stob. Ex α priv. & τέρπω, delecto.

Ἄτερπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀτερψία, ας, ἡ, moleſtia. Ex α priv. & τέρψις, delectatio.

Ἀτευκτέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adſequor; (2) aberro; (3) ſpe fruſtror. Ab

Ἄτευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſecutus non eſt, voti non compos. Ex α priv. & τυγχάνω, adſequor.

Ἀτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, armis deſtitutus, inermis. Ex α priv. & τεῦχος,

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rudis, imperitus, ſine arte. Gl. V. iners; (2) qui eſt ſine fraude. Ex α priv. & τέχνη, ars, fraus.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars, Gl. V. inertia. Ex iiſd.

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte.

Ἄτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inartificialis; (2) calidus, aſtutus; (3) imperitus; (4) artibus doloſis carens, Ph. rudis, iners. Ex α priv. vel intenſ. & τέχνη, ars, dolus.

Ἀτέχνως, Adv. ſine artificio, ſine arte, imperite, negligenter; infabre, Gl. V.

Ἀτεχνῶς, Adv. utique, certe; (2) prorſus, omnino; (3) valde, vehementer; (4) ſine verſutia, ſimpliciter; (5) ferè; (6) fortaſſe, ni fallor. Ab ἀτεχνὴς, (quatenus hoc dicitur pro ἀτενὴς, Hed.)

Ἀτέω, lædo, noceo, damno, adficio.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, Gl. V. peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens. Ab ἀτάω, lædo.

Ἄτηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non liqueſcens; (2) non liquefactus. Ex α priv. & τηκτός.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

Ἀτημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α priv. & τημελής.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀτημελήτως, Adv. negligenter, incurioſe; (2) inornate, inſcite, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, Adv. idem quod ἀτημελήτως.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumelioſus, ærumnoſus. Ab ἀτάω, noceo.

Ἀτθὶς, ίδος, Attica, v. c. dialectus.

Ἀτίετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciſcitur, Rob. Ex α priv. & τίω, punio.

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιθάσευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manſuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. & τιθασεύω, manſuefacio.

Ἀτίθασος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης.

Ἀτιμαγελέω, ῶ, gregem ſperno, armentum faſtidio; (2) ſeorſim paſcor a grege; (3) ſegregor, ſeparor a grege. Vid. Eraſm. Adag. p. 44. b. Ex ἀτιμάω, & ἀγέλη. Unde.

Ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, qui ſpernit gregem; (2) refractarius et gregem domini deſerens.

Ἀτιμάζεσκε, 3. ſ. imperf. act. Ion. pro ἠτίμαζε. Ab

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumelia adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, Ph. contumelior, dehoneſto, infamo, deformo; ἠτιμασμένον, dehoneſtatum, Ph. perf. part. paſſ. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχὸν, Jac. 2, 6. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumelioſus, Ph. a præc.

Ἀτιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, deſpicio, vitupero, dehoneſto. Ph. ἀτιμῶ, dehoneſto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα θεοὺς, Soph. Aj. 1148. Ἠτίμηνται, ὅτι ἐψεύσατο, Dem. Ab ἄτιμος.

Ἀτιμήσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

Ἀτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æſtimatus; (3) qui non æſtimari ſolet, Epith. δίκης, cauſæ, in qua leges pœnam conſtituerunt, ut non ſit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famoſitas, ignobilitas, dehoneſtamentum, dehoneſtatio, Ph. Ab

Ἀτίμιος, ου, ὁ, inhonoratus, Ph. Ex α priv. & τιμὴ, honor.

Ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

Ἀτιμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui alium ignominia adficit, ignominioſus. Gl. V. famoſus. Ph. capitalis. Ex ἄτιμος, & ποιέω, facio.

Ἄτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore excluſus. Ph. famoſus, ignobilis, infamis, al. Gl. V. inhonoratus, inteſtabilis, infimus. Ex α priv. & τιμὴ, honor. Hinc

Ἀτιμόω, ῶ, ignominia adficio, infamia noto. Ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον, Marc. 12, 4.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex α priv. & τιμωρέω, punio. Unde

Ἀτιμωρητὶ, Adv. impune. Ab

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo pœna non eſt ſumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione proſecutus eſt, inultus; (3) cui auxilium non eſt latum; (4) malus, improbus, Gl. V. inultus, impunitus.

Ἀτιμωρήτως, Adv. impune.

Ἀτίμως, Adv. ſine honore; (2) ignominioſe, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominioſa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

Ἀτιμωτικὸς, ὴ, ὸν, ignominioſum reddens, ad contumeliam valens.

Ἀτιμωτικῶς, cnm ignominia & infamia.

Ἄτιν' pro ἅτινα, quæ neutr. plur. Ab ὅστις.

Ἀτίνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcuſſus, immotus, non agitatus, inquaſſatus, Gl. V. Ex α priv. & τινάσσω, concutio.

Ἀτισανδρέω, ῶ, contemno virum, Heſ. Ex ἀτίζω, & ἀνὴρ, vir.

Ἀτιταλλέμεναι, pr. ind. act. Dor. pro ἀτιτάλλειν.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo; (2) augeo. Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν, Theoc. 15, 111. Ab ἀταλὸς, mollis.

Ἀτιτέω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. & τιέω, ſ. τίω, punio.

Ἀτίτης, ου, ὁ, inhonoratus. Ex α priv. & τίω, honoro.

Ἄτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhonoratus; (2) impunitus, inutilis. Ex α priv. & τίω.

Ἀτλαγενέων, gen. plur. ab

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, & γείνομαι, naſcor.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cæliferi bajulat; (4) ſtatua aliquid capite ſuſtinens; (5) qui non eſt audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel. pleon. & τλῆμι, perfero.

Ἄτλατος, intolerabilis, Dor. pro ἄτλητος.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

Ἀτλητέω, ῶ, f. ήσω, tolerare, vel perpeti non poſſum; (2) ſum intolerabilis; (3) metuo, animo ſum abjecto. Ab

Ἄτλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. & ταλάω, ſeu τλῆμι.

Ἀτμᾷ, vapori, dat. ſing. Dor. pro ἀτμῇ, ab ἀτμὴ, vapor.

Ἀτμενία, ας, ἡ, ſervitus; (3) infortunium, calamitas; (3) adminiſtratio.

Ἀτμένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus. Ab

ΑΤΜΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, ſervus.

Ἀτμεύω, ſervio. Pro ἀτμενεύω, ab ἀτμένος.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἀτμένος.

Ἄτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ſectus, ſectionem non paſſus; (2) non exſectus, non caſtratus; (3) indiviſibilis. Gl. V. imputatus, incæduus. Ex α priv. & τέμνω, ſeco.

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμός.

Ἀτμιδοῦχος, ου, ὁ, vaporem habens, vaporoſus. Ex ἀτμὶς, & ἔχω, habeo.

Ἀτμιδώδης, ῶδες, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab ἀτμός.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus. Ab eod.

Ἀτμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fumi ſpeciem habens, vapori ſimilis. Ex ἀτμὶς, & εἶδος.

Ἀτμοειδῶς, Adv. in fumi, ſ. vaporis modum.

ΑΤΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus, Hinc

Ἀτμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.

Ἄτοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, parietem non habens.

Ἀτοκεὶ, ſine prole; (2) ſine uſura.

Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen ſterilitatem inducens. Ab

Ἀτόκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conceptionem impedit, qui ſterilitatem adfert. Ab

Ἄτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum peperit; (2) qui non parit, ſterilis; (3) mutuo datus ſine uſura. Ex α priv. & τίκτω, pario.

Ἀτόκως, quod ἀτοκεὶ, (2).

Ἀτολμάτω, gen. ſing. Dor. pro ἀτολμήτου.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, inaudax ſum, timidus ſum, formido.

Ἀτόλμητος, ον, non audendus, non ſuſtinendus.

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab

Ἄτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audacia carens, timidus, imbellis, formidoloſus. Ex α pr. & τόλμα.

Ἀτόλμως, timide.

Ἄτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſectilis, individuus; (2) qui ſectus non eſt; (3) ἡ, corpuſculum minutiſſimum, quod diviſionem non admittit; (4) momentum, temporis ſpatium breviſſimum. Ex α priv. & τέμνω, ſeco.

Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus ſum, langueo, Ph. ἀτονεῖ, deficit.

Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, defectio, imbecillitas, infirmitas. Ab

Ἄτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, laſſus, Ph. Ex α priv. & τείνω.

Ἀτόνως, *Adv.* leviter, remiſſe.

Ἀτόξευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem ſagitta non poſſis attingere; (2) qui ſagitta non eſt ictus. Ex α priv. & τοξεύω, *ſagitta ferio.*

Ἄτοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſine arcu eſt; (2) qui arcu uti nequit. Ex α priv. & τόξον, *arcus.*

Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum ineptum atque abſurdum. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.

Ἀτοπηματοποιὸς, ȣ, ὁ, facinoroſus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, & ποιέω, *facio.*

Ἀτοπία, ας, ἡ, inſolentia, inſolita novitas; (2) turpitudo, malitia, fœditas; (3) abſurditas. inconvenientia. Ab

Ἄτοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) abſurdus; (4) ſtolidus; (5) improbus. Gl. V. abſurdus, inconſequens; item facinoroſus, flagitioſus, Gl. V. Ex α priv. & τόπος, *locus.*

Ἀτόπως, *Adverb.* abſurde, inconvenienter, inepte,

Ἀτόρνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incælatus, Gl. Vet.

Ἆτος, ὁ ϗ ἡ, inſatiabilis. Ex α priv. & ἄδω.

Ἀτραγῴδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tragœdiæ non ſimilis; (2) indecens. Ex α priv. & τραγῳδός.

Ἀτραγῴδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tragico faſtu & oſtentatione carens; (2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non eſt. Ex iiſd.

Ἀτραγῴδως, ſine tragico tumore, ſine ſtrepitu, tumultu; leniter, modeſte.

Ἀτράκτιον, ȣ, τὸ, fuſus, Gl. V. Ab ἄτρακτος.

Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fuſo ſimilis. Ex ἄτρακτος, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fuſus, colus; (2) jaculum, ſagitta.

Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus, Gl. V. colus. Ab ἄτρακτος. *Angl.* The Diſtaff-Thiſtle.

Ἀτράνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui declaratus non eſt, non manifeſtus, obſcurus. Ex α priv. & τρανὸς, *perſpicuus.*

Ἀτρέπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter moveri poteſt; (2) moroſus. Ex α priv. & τρέπω.

Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, Heſ. Ab ἀτραπὸς, *via.*

Ἀτραπιτὸς, ȣ, ἡ, idem quod

Ἀτραπὸς, ȣ, ἡ, via trita, ſemita, callis, trames, Ph. Ex α intenſ. & τραπέω, *calco.*

Ἀτραυμάτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. & τραυματίζω.

ΑΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* Orrache.

Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.

Ἀτρειάδαι, *Atridæ, Dor.* pro Ἀτρεῖδαι.

Ἀτρείδα, *Atridæ*, nom. dual.

Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas. Ab

ΑΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus, accuratus.

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρέκεια.

Ἀτρεκῶς, *Adv.* vere. Ab ἀτρεκής.

Ἀτρέμα, *Adv.* ſine aliquo motu, quiete, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμαῖος, αια, αῖον, quietus. Ab ἀτρέμα.

Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.

Ἀτρεμέεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. Ἀτρεμέει ἡ χολὴ, *Aret.* Ab ἄτρομος.

Ἀτρεμὴς, ὲς, imperterritus.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab eod. Hinc

Ἀτρεμίζω, immotus ſubſiſto; (2) ſtabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τὴν ψυχὴν, Herodot.

Ἄτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, immotus, firmus, conſtans; (2) rectus. Ex α priv. & τρέπω, *verto.* Hinc

Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla converſio, Suic.

Ἀτρέπτως, *Adv.* immutabiliter; (2) recte.

Ἄτρεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ex α priv. & τρέω, *tremo.*

Ἀτρέστως, *Adv.* intrepide. Ab ἄτρεστος.

Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, Suic. Ex α priv. & τρέπω, *verto.*

Ἄτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non cavus, non perforatus nec pertuſus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.

Ἀτρήτως, *Adv*, ſine foramine, more eorum, qui foramine carent.

Ἀτρήχυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aſperitatis expers. Ἀτρήχυντον ἔλαιον, Aret. Ab α priv. & τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, *exaſpero.*

Ἀτρίακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invictus.

Ἀτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non tritus, inuſitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α priv. & τρίβω, *tero.*

Ἀτρίβων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.

Ἄτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀτριβής; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iiſd.

Ἄτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſine capillis, capillis carens. Ex α priv. & θρὶξ, *capillus.*

Ἀτρὶψ, ὁ, imperitus, in re aliqua non verſatus. Ex α priv. & τρίβω, *tero.*

Ἀτρομέω, ῶ, f, ήσω, non tremo. Ab

Ἄτρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, Il. 5, 126. Ex α priv. & τρομέω.

Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempeſta, media nox. Ab

Ἄτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus; (3) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. & τρέπω, *verto.*

Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabeſio, non nutrior, Gl. V. tabeſco. Ex α priv. & τρέφω, *nutrio.*

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab

Ἄτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impaſtus; (2) non alens. Ex α priv. & τροφὴ, *alimentum.*

Ἀτρύγετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, infructuoſus. Ab

Ἀτρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui vindſmiari non poteſt, ineptus vindemiæ. Ex α priv. & τρυγὴ, *vindemia.*

Ἄτρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. & τρὺξ, *virum recens.*

Ἀτρύμων, ον, idem quod ἄτρυτος.

Ἀτρύπητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius. Gl. V. infoſſus; (2) ſolidus. Ex α priv. & τρύπα, *foramen.*

Ἀτρύπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus; (2) qui multos ſubit labores nec iis frangitur. Ex ἄτρυτος, & πόνος, *labor.*

Ἄτρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indefeſſus, indomitus; (2) vehemens; (3) ingens. Ex α priv. et τρύω, *tero.* Hinc

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, *Epith.* Minervæ.

Ἀτρύτως, ſine defatigatione, fortiter, conſtanter.

Ἀτρυφέρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) incultus. Ex α priv. & τρυφὴ, *deliciæ.*

Ἀτρύφητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. *Ath.*

Ἀτρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, invulneratus; (2) illæſus; (3) inoffenſus. Ex α priv. & τιτρώσκω *vulnero.*

Ἀτρωσία, q. d. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cœneo.

Ἀτρώτως, *Adv.* ſine vulnere; (2) invicte.

ἌΤΤΑ, ων, τὰ, aliqua, quædam; (2) *vocula* in ſermone plane abundans.

ἌΤΤΑ, vox, qua juniores ſenes compellant, ſodes, amabo, pater.

Ἀτταγὰς, ſ. ἀτταγὰς, avis picto dorſo, gallinago, ruſticula, coturnix, attagen.

ἈΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, idem.

ἈΤΤΑ'ΡΑΧΟΣ, vel ἀττάραγος, ȣ, ὁ, puſtula, ſeu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto, deraditur, aut ſponte decidit.

ἈΤΤΑΤΑΙ', *Interjectio*, atat.

ἈΤΤΑΤΑΙΑ'Ξ, *Interjectio flentis.*

ἈΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, locuſtæ ſpecies.

Ἀττέλεβος, ȣ, ὁ, idem.

Ἀττελεβόφθαλμος, ον, locuſtæ oculus habens,

Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.

Ἀττικίζω, partes Athenienſium ſequor; (2) Atticorum dicendi genus imitor. Ab Ἀττικός.

Ἀττικισμὸς, ȣ, ὁ, ſermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.

Ἀττικὸς, ἡ, ὸν, Atticus.

Ἀττικιστὶ, Attice, more Attico.

Ἀττικουργέω, more Attico facio, elaboro.

Ἀττικουργὴς, ὲς, more Attico factus.

ἌΤΤΩ, proſilio, ſubſilio, ſubſulto. Ἄττω δεῦρο κἀκεῖσε, Dem.

Ἀτυζηλὸς, ἡ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab

ἈΤΥ'ΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obſtupefacio, ſtupore percello, attono. Πατρὸς φίλȣ ὄψιν ἀτυχθεὶς, Il. 6, 486.

Ἄτυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infectus. Ex α priv. & τεύχω, *fabricor.*

Ἀτύμβευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carens ſepultura, inſepultus, non humatus, R. Ex α priv. & τυμβεύω, *tumulo.*

Ἄτυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non ſatis expedite lingua utitur, non ſatis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo; (2) decenti & juſta membrorum proportione deſtitutus. Ex α priv. & τύπος.

Ἀτύπτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incæſus, Gl. V. Ex α priv. & τύπτω, *cædo.*

Ἀτύπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non formatus, non expreſſus; (2) rudis. Ex α priv. & τυπόω.

Ἀτυράννευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, liber a tyrannis, ſive a dominatu tyrannico. Ex α priv. & τυραννεύω, *tyrannus ſum.*

Ἀτύρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in caſeum denſatus & coagulatus non eſt; (2) qui lac coagulari non ſinit. Ex α priv. & τυρόω.

Ἀτυφία, ας, ἡ, humilitas, modeſtia, vacuitas a faſtu. Ab

Ἄτυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime faſtuoſus.

Ἀτύφως, *Adv.* ſine faſtu, modeſte, quaſi ſine jactantiæ fumo.

Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miſer ſum, non adſequor. Ab ἀτυχής. Hinc

Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miſeria, infortunium.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix; (2) impos voti Ex α priv. & τύχη, *fortuna.*

Ἀτύχησις, εως, ἡ, et

Ἀτυχία, ας, ἡ, caſus adverſus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap *Polyb.* Ex α priv. & τύχη, *fortuna.*

Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter; (2) præter votum.

Ἄτω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, *noxa.*

ΑΥ̓, *Adv.* rurſum; (2) retro, retrorſum; (3) vice verſa, contra; (4) viciſſim; (5) vero, pro δέ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.

Αὐαίνω, vel αὐαινῶ, f. ανῶ, arefacio, exſicco. Ἄφιλος αὐανῶ βίον, Soph. El. 821, Ab αὔω, *ſicco.*

Αὐαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus; (2) ſquallidus, horridus, *de capillis.* Ab αὖος.

Αὐάνθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὐάνθης, a verbo αὐαίνω.

Αὔανσις, εως, ἡ, arefactio; (2) ſenium et tabes plantarum. Ab αὐαίνω.

Αὐαντὴ, ἡ, nomen morbi ap. *Hipp.*

Αὐαντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccans aliquid. Ab eod.

Αὐασμὸς, ȣ, ὁ, exſiccatio; (2) ſiccitas.

Αὐγάζω, f. άσω, illuſtro; (2) video, adſpicio; (3) ſplendeo, illuceſco. Εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν, &c. 2 Cor. 4, 4. Οὐδὲ πρὸς ἄλλȣς αὐγάσσεαι, Heſiod. Ἔργ. 476. Ab αὐγή.

Αὐγάσδεο, *inſpice*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* pro αὐγάζεο, et hoc *Ion.* pro αὐγάζεσο, ſeu αὐγάζȣ, a verbo αὐγάζομαι.

'Αυγάσεαι, *reſpicies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro αὐγάσεσαι, ſ. αὐγάσῃ.

'Αυγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Ab αὐγάζω.

'Αυγασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

'Αυγέω, ῶ, f. ήσω, ſplendeo. Ab αὐγὴ.

'ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, ſplendor, lux ; jubar, lumen, Gl. V. (4) locus illuſtratus ; (3) oculus ; (4) diluculum.

'Αυγήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidus ; (2) oculorum acie valens. Ab αὐγὴ.

'Αυγήτειρα, ἡ, illuminatrix, *Epith.* Luna.

'Αυδαζομαι, loquor, proloquor.

'Αυδάξασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro αὐδήσασθαι.

'Αυδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι. Ab

'Αυδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor ; (2) alloquor. Χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρὸν, Soph. Phil. 430. Ab αὐδὴ.

'ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo ; (2) nuncium.

'Αυδήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis ; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab αὐδὴ.

Αυδήσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ηὔδησε, a verbo αὐδάω.

'Αὔδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab

'Αὔδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.

'Αυθ', *rurſus*, pro αὖθι.

'Αυθάδεια, ας, ἡ, arrogantia ; (2) moroſitas ; (3) amor ſui ; (4) pertinacia ; (5) temeritas, Ph. contumacia, præſumptio, temeritas, inſolentia. Ab

'Αυθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſibi placens, ſe ipſum admirans ; (2) ſuperbus ; (3) contumax ; procax, inſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτὸς, & ἀδέω.

'Αυθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθαδεία. Hinc

'Αυθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto.

'Αυθαδίζομαι, inſolenter, temere ago. Gl. V. præſumo.

'Αυθαδικὸς, ὴ, ὸν, idem quod αὐθάδης.

'Αυθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. A præc.

'Αυθαδίστομος, ου ὁ ϗ ἡ, contumaci ore & temerario. Ex αὐθάδης, & στόμα, ατος.

'Αυθαδῶς, *Adv.* contumaciter, pertinaciter.

'Αυθαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ejuſdem ſanguinis. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.

'Αυθαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. R.

'Αυθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius, ultroneus, Gl. V. Ex αὐτὸς, & αἱρέω, *eligo*.

'Αυθαιρέτως, *Adv.* ſponte, ultro.

'Αυθέκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeverus, rigidus ; (2) juſtus. Ex αὐτὸς, & ἕκαστος.

'Αυθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem uſurpo, dominor, auctoritate utor ; (2) auctoritate mea probo ; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. 'Αυθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. 2, 12. Ab αὐθέντης. Hinc

'Αυθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. V.

'Αυθέντης, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit ; (2) auctor cædis ; (3) auctor quilibet ; (4) dominus, auctor, qui ſua anctoritate aliquid facit. Ex αὐτὸς, & ἔντεα, *arma* ſive ἵεσθαι, *mittere*. Hinc

'Αυθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas.

'Αυθεντικὸς, ὴ, ὸν, authenticus, auctoritate munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum.

'Αυθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authentice.

'Αυθερμήνευτος, ον, facilis explicatu.

'Αυθημερίζω, eodem die perficio, v. c.

'Αυθημερὸν, eodem die, eo ipſo die.

'Αυθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei, ſubitus, extemporalis. Ex αὐτὸς, & ἡμέρα, *dies*.

'Αυθημερινος, idem.

'Αὖθι, *Adv.* illic, ibi ; (2) huc. Ab αὐτόθι. Quandoque etiam id. quod αὖθις.

'Αυθιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, in aliquo loco natus ; (2) perennis. Ex αὖθι, & γίνομαι, *naſcor*.

'Αυθιμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, nativus. Lex Vulg. Ex αὖθι, & μένω, *maneo*.

Αὖθιν, *Adv.* idem quod

Αὖθις, *Adv.* denuo, rurſus, iterum ; (2) poſthac, in poſterum ; (3) retro. Hinc (4) ὁ ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὖ.

'Αυθόμαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus ; (2) frater. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis*.

'Αυθομολογέομαι, οῦμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico.

'Αυθύπαρκτον. ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe ſubſiſtens. Ex αὐτὸς, & ὑπάρχω, *ſubſiſto*.

'Αυθυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & ὑφίστημι, *ſubſiſto*.

'Αυθυπότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe eſt Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς, & ὑποτάσσω,

'Αυθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per ſe ſit Subjunctivi modi.

'Αυθωρὸν, *Adv.* ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς, & ὥρα, *hora*.

'Αυΐαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, clamans, ut canes latrantes ; (2) clamoſus, R. Ex αὖ, & ἰάχω.

'Αυλαία. ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ. Ab αὐλὴ, *aula*.

'Αυλακεργάτης, ου, ὁ, ſulcorum efficiens, *Epith.* vomeris. Ex αὖλαξ, *ſulcus*, ἐργάτης, *operarius*.

'Αυλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Ph. "Αυλακίζειν τὸ χωρίον, Ariſt. Ab

'ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. V.

'Αυλακισμὸς, οῦ, ὁ, ſulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, inſectiones. Ab αὐλακίζω.

'Αυλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps, Suic. Ex αὐλὴ, & ἄρχων, *princeps*.

'Αυλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλὴ.

'Αυλειον, ου, τὸ, veſtibulum, atrium. Ab αὐλὴ.

'Αυλειος, θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.

'Αυλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſtibularis, atrialis.

'Αυλείτης, ου, ὁ, villicus. Ab αὐλή.

'Αυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλὸς.

'ΑΥΛΗ' ῆς, ἡ, locus ſubdialis ; (2) atrium ; (3) ſtabulum, caula, ovile ; (4) domus regia, ſ. principis.

'Αυλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.

'Αυλησεῦντι, *tibia laudabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde

'Αυλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio.

'Αυλησον, *tibia cane*, 2. ſing. a. 1. imper. act.

'Αυλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.

'Αυλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen. Ab eod.

'Αυλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis. Ab

'Αυλητικὸς, ὴ, ὸν, ad tibicinem pertinens.

'Αυλητικῶς, *Adv.* more tibicinum.

'Αυλητρία, ἡ, theca tibiarum. Ab eod.

'Αυλητρίδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. ab

'Αυλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητὴς.

'Αυλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, ſtabulor, pernocto, dormio ; (2) cuſtodio caſtra loco. Gl. V. commoror. 'Αυλίζεσθαι ἀπὸ τινος, abeſſe ; ἐπὶ τῆς γῆς, jacere. Ab αὐλὴ.

'Αυλικὸς, ὴ, ὸν, tibialis, fiſtularis ; (2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλός.

'Αυλιον, ου, τὸ, ſtabulum ; (2) domicilium. Ab αὐλὴ.

'Αυλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab eod. Unde

'Αὖλις, ιδος, ἡ, aula ; (2) tentorium ; (3) cubile, lectus ; (4) ſtabulum, caula, ovile.

'Αυλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fiſtula, Dim. Ab αὐλός.

'Αυλισμὸς, οῦ, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.

'Αυλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas, ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς, & τίθημι, *compono*.

'Αυλοθήκη, ἡ, loculus tibiarum.

'Αυλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias.

'Αυλοποιητικῶς, ex arte tibiarum conficiendarum.

'Αυλοποιΐα, ας, ἡ, idem.

'Αυλοποιΐη, ἡ, idem. Ab

'Αυλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui fiſtulas conficit, Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, & ποιέω, *facio*.

'Αυλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, & πρέπω, *convenio*.

'ΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, tibia ; follis ; (3) pars haſtilis, annulus fibulæ ; (4) ſanguinis e naribus torrens.

'Αϋλος, ου, ὁ ϗ ἡ, materiæ expers. Ex α pr. & ὕλη, *materia*.

'Αυλοτρύπης, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς, & τρύπα, *foramen*.

'Αυλῳδια, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus.

'Αυλῳδικὸς, ὴ, ὸν, tibialis, fiſtularis. Ab

'Αυλῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς, & ᾠδὴ, *cantus*.

'Αυλὼν, ῶνος, ὁ. vallis, convallis, locus planus circa montem. Ab αὐλὸς.

'Αυλωνίσκος, ου, ὁ parva vallis. Dim. ab αὐλων.

'Αυλωνίας, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha.

'Αυλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vallis figuram habens, anfractuoſus. Ex αὐλὼν, & εἶδος.

'Αυλώπιδι, *galeæ*, dat. ſing. ab αὐλῶπις.

'Αυλῶπις, ιδος, ἡ, anguſta, oblonga, quaſi in fiſtulam abiens. Epitheton galeæ, ab

'Αυλωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, fiſtulæ inſtar oblongos habens oculos ; (2) piſcis quidam. Ex αὐλὸς, & ὤψ. *oculus*.

'Αυλωτος, ὴ, ὸν, fiſtulatus, tibiis inſtructus. Ab αὐλὸς.

'Αυξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do ; αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, integraſco, augeſco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Ph. a. 1. paſſ. part. ηὐξημένος, ampliatus, Ph. perf. part. paſſ. (2) *interdum tamen eſt*, creſco. Ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις αὐξάνεσθαι, Greg. 'Ιάσων οὕτως αὐτὸν ηὔξησε, *Iſocr.* 'Αυξάνονται αἱ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις, *Id.* Ab αὔξω.

'Αυξε, 2. ſing. præſ. imper. act. ab αὔξω.

'Αυξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.

'Αυξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. αὐξάνω.

'Αυξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. V.

'Αυξῆσαι, a. 1. inf. act. v. αὐξάνω.

'Αυξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, Gl. V. Ab αὐξάνω.

'Αυξηται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ηὔξηται.

'Αυξητικος, ὴ, ὸν, augendi vim habens, auctificus ; (2) creſcens, creſcendi vim habens, Gl. V. augmentarius. Ab eod.

'Αυξητικῶς, augendi cauſa.

'Αυξιθαλὴς, ὲς, viriditatem largiens, vireſcens. Ex αὔξω, & θάλλω.

'Αυξιμος. ου, ὁ ϗ ἡ, ad augendum & incrementum accommodatus. Ab eod.

'Αὖξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab eod.

'Αυξιτρόφος, alens ; αὐξίτροφος, adoleſcens.

'Αυξόμενος, præſ. part. med. verbi

'Αυξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. V. creſco, gliſco ; αὔξομαι, creſco, oleſco, Gl. V. 'Ενδέξω προσθήκην τοῦ 'Ελληνικοῦ αὔξειν τὴν ἀρχὴν, Ariſtid. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, Iſocr. Ab ἀέξω, *augeo*.

'Αυόνη, ης, ἡ, ſiccitas, ariditas, Etym. (2) clamor, Varin. Ab αὔω, *ſicco*, vel *clamo*.

Αὖος, αὔα, αὖον, ſiccus, aridus ; (2) qui (terrore) obriguit, obſtupefactus. Ab αὔω.

'Αυότης, ητος, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος.

'Αϋπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatio. Ab

'Αϋπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil ; (2) in quo ſomnus non capitur. Ex α priv. & ὕπνος, *ſomnus*.

'ΑΥΡΑ, ας, ἡ. aura, ventus lenior ; (2) exſpiratio ex humido prodiens ; (3) ventus.

'Αυρίζω, procraſtino, in craſtinum diem differo ; (2) algeo, Etym. Ab αὔριον.

'Αυριον, *Adv.* cras, craſtino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, αὔριον, *craſtinus*.

'Αῦσαι, *clamaſſe*, a. 1. inf. act. verbi αὔω.

'Αῦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤυσε.

'Αυσταλέος, έα, έον, ſiccus, aridus ; (2) ſqualens, ſqualidus. Ab αὖος.

'Αυστηρία, ας, ἡ, auſteritas, tetricitas. Ab

'ΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, auſterus, ſeverus, agreſtis ; tetricus, durus, Gl. V. Hinc

Ἀυστηρότης, ητος, ἡ, austeritas, ſeveritas.

Ἀυστηρῶς, *Adv.* auſtere; (2) ſevere; (3) tenuiter.

Ἀυτ', *rurſus*, pro ἀυτε.

Ἀυτὰ, *ipſa*, *Dor.* pro ἀυτή.

Ἀϋτὰ, *pugna*, *Dor.* pro ἀϋτή.

Ἀυτάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſibi eſt nuncius, qui ſua ipſe nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex ἀυτὸς, & ἀγγέλλω, *nuncio.*

Ἀυτάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iiſd.

Ἀυτάγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſui ipſius admirator, R. Ex ἀυτὸς, & ἄγαμαι, *admiror.*

Ἀυτάγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. R.

Ἀυτάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſe ipſo collectus, ſumptus, electus; (2) ultro oblatus; (3) ſponte collectus, congregatus. Ex ἀυτὸς, & ἀγείρω, *congrego.*

Ἀυτάδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.

Ἀυταὶ, *hæ*, nom. plur. f. g. ab ουτος, *hic.*

Ἀυτὰν, *ipſam*, acc. ſing. f. g. *Dor.* pro ἀυτήν.

Ἀυτανδρὶ, *Adv.* cum ipſis viris. Ab

Ἀυτανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum ipſis hominibus, ſeu viris. Ex ἀυτὸς, & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀυτανεψιὸς, οῦ, ὁ, conſobrinus, patruelis; fratris, vel ſororis filius.

ἈΥΤΑ'Ρ, ſed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.

Ἀυταρέσκεια, ἡ, nimius amor ſui, ſuarumque rerum. Ab

Ἀυτάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſibi placens. Ex ἀυτὸς, & ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀυτάρκεια, ας, ἡ, animus ſua ſorte contentus, ſufficientia; (2) frugalitas:

Ἀυταρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, duro; ἀυτάρκησον, contentus eſto, Ph. a. 1. imperat. Ab

Ἀυτάρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, contentus, frugalis; (2) ſibi ſufficiens, habens neceſſaria, nec aliena ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex ἀυτὸς, & ἀρκέω.

Ἀυταρκία, ας, ἡ, idem quod ἀυτάρκεια.

Ἀυτάρκως, *Adv.* ſufficienter, contente, ſatis; abunde, prolixe, commode, Gl. V.

Ἀυταρχέω, ῶ, f. ήσω, ipſe ſummæ rerum præſum. Ab

Ἀυτάρχης, ου, ὁ, qui ſummæ rerum præeſt, qui ſummam rerum poteſtatem obtinet. Ex ἀυτὸς, & ἄρχων, *princeps.* Hinc

Ἀυταρχία, ας, ἡ, ſumma rerum poteſtas.

Ἀυτᾶς, gen. ſing. f. g. *Dor.* pro ἀυτῆς.

Ἀυτάων, *ipſarum*, gen. plur. *Dor.* pro ἀυτῶν.

Αὖτε, *Adv.* rurſum, iterum, poſtea. Ab αὖ.

Ἀυτενέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipſe per ſe operans & efficiens. Ex ἀυτὸς, & ἐνεργέω, *operor.*

Ἀυτεξούσιον, ου, τὸ, liberum arbitrium. Ab

Ἀυτεξούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſui juris, ſive ſuæ poteſtatis eſt. Gl. V. licentioſus, ſuæ poteſtatis, ſui juris; (2) de imperio infinito, de regno, cujus poteſtas nullis limitibus circumſcribitur. Ex ἀυτὸς, & ἐξουσία.

Ἀυτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera poteſtas.

Ἀυτεξουσίως, libere.

Ἀΰτεον, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠΰτεον, a verbo ἀΰτέω, *exclamo.*

Ἀυτέη, *ipſa*, *Ion.* pro ἀυτή.

Ἀυτεπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſponte aliquid indicans, vel pollicens; Ph. ultroneus, Iſocrat. ad Demon. Ex ἀυτὸς, & ἐπαγγέλλω.

Ἀυτεπίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuis ipſius captus inſidiis. Ex ἀυτὸς, & ἐπίβουλος, *inſidicius.*

Ἀυτεπίσκοπος, ὁ, ſui juris, ſui ipſe curam gerens.

Ἀυτεπίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem quis ſibi ipſe accerſivit atque attraxit.

Ἀυτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipſe per ſe aliquid injungit, qui jure ſuo juſſa imponit. Ex ἀυτὸς, & ἐπιτάσσω, *impero.*

Ἀυτεπίτακτος, ὁ, idem.

Ἀυτεπιτακτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ſuo imperio regendi. Ab

Ἀυτεπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, ad imperium abſolutum pertinens. Ab ἀυτεπιτάκτης.

Ἀυτεπιτακτικῶς, *Adv.* more eorum, qui per ſe jubendi poteſtatem habent.

Ἀυτεπώνυμος, ὁ καὶ ἡ, cui idem nomen eſt impoſitum, cognominis. Ex ἀυτὸς, & ὄνομα.

Ἀυτερέτης, ου, ὁ, miles, qui ipſemet remigat.

Ἀΰτευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠΰτουν, ab

Ἀΰτέω, ῶ, clamo. Ab ἄυω.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commiſſæ; (2) pugna. Ab ἀϋτέω.

Ἀυτήγε, *ipſa*, *Att.* pro ἀυτή.

Ἀυτήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſuis aliquid auribus audivit; (2) qui ſui eſt juris. Ex ἀυτὸς, & ἀκούω, *audio.*

Ἀυτῆμαρ, *Adv.* eodem die.

Ἀυτῇς, *ipſis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀυταῖς.

Ἀυτίκ', *ſtatim*, pro ἀυτίκα.

Ἀυτίκα, *Adv.* mox, ſtatim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet. actutum, Gl. V. (2) exempli cauſa; (3) primum, jam primum.

Ἀὖτις, *Adv.* idem quod αὖθις.

Ἀυτίτης, ου, ὁ, hornus, qui unius ejuſdemque anni eſt; (2) purus, merus; (3) ſolus in ſolitudine vivens. Ex ἀυτὸς, & ἔτος, *annus.*

Ἀυτίχ, pro ἀυτίκ', ob ſequentem adſpiratam.

ἈΥΤΜΗ', ῆς, ἡ, halitus, ſpiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor.

Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Ἀυτοάγαθος, ὁ καὶ ἡ, ipſe per ſe bonus. Hinc

Ἀυτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipſamet bonitas.

Ἀυτοαγιότης, ητος, ἡ, ſanctitas naturæ interna, Suic.

Ἀυτόγα, *hic profecto*, *Dor.* pro ἀυτόγε.

Ἀυτοδάμας, αντος, ὁ, ipſiſſimus adamus, Suic.

Ἀυτοαλήθεια, ας, ἡ, ipſa veritas.

Ἀυτοαληθῶς, veriſſime.

Ἀυτοάνθρωπος, ου, ὁ, homo ipſe per ſe.

Ἀυτοάπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe infinitus, Suic.

Ἀυτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipſa virtus, Suic.

Ἀυτοβοάω, ῶ, ipſe me mea voce prædico, ipſe mei præconem ago. Ex ἀυτὸς, & βοάω.

Ἀυτοβοεὶ, *Adv.* ipſo clamore, primo ſtatim clamore. Ex ἀυτὸς, & βοὴ, *clamor.*

Ἀυτοβοηθὸς, ὁ, qui ſibi ipſe ſufficit, conſulere poteſt.

Ἀυτοβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſua voce de ſe teſtatur. Ab ἀυτοβοάω.

Ἀυτοβορέας, ου, ὁ, ipſe boreas.

Ἀυτόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſua ſponte, ſuo inſtinctu per ſe aliquid volens; Ph. arbiter. Ex ἀυτὸς, & βουλὴ, *conſilium.*

Ἀυτογένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ipſi ex ſe ipſo genus eſt, qui a ſe ipſo eſt. Ex ἀυτὸς, & γενέθλη, *origo, genus.*

Ἀυτογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἀυτὸς, & γείνομαι, *naſcor.* Unde

Ἀυτογέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſe genitus.

Ἀυτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei ſenſu & arbitratu facio ac judico. Ab

Ἀυτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ſuam dumtaxat ſententiam ſequitur. Ex ἀυτὸς, & γνώμη, *ſententia.*

Ἀυτογνωμόνως, ſuo arbitrio, conſilio.

Ἀυτόγνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuam ſententiam ſecutus. Ex ἀυτὸς, & γιγνώσκω, *cognoſco.*

Ἀυτογονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipſe per ſe genitus, a ſe ortum habens. Ex ἀυτὸς, & γόνος.

Ἀυτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica.

Ἀυτόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum propria manu exaratum. Ab

Ἀυτόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, propria manu ſcriptus. Ex αυτος, & γράφω, *ſcribo.*

Ἀυτόγυον, ου, το, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex ἀυτὸς, & γύα.

Ἀυτοδαὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ex ſe ipſo & ſine magiſtro didicit. Ex ἀυτὸς, & δαίω, *diſco.*

Ἀυτοδάϊκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſe ipſo interfectus. Ex ἀυτὸς, & δαΐζω, *occido.*

Ἀυτόδαιτος, idem quod ἀυτόδειπνος.

Ἀυτοδὰξ, *Adv.* mordicus, ipſis dentibus.

Ἀυτόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vocatus ſecum ipſe adfert, quæ cœnet, (*ſive potius*, pauper, paraſitus, *ut* ἀυτόσιτος, *Ern.*) Ex ἀυτὸς, & δεῖπνον.

Ἀυτοδεκαέτης, ſolidis decem annis. Ex ἀυτὸς, δέκα, *decem*, & ἔτος, *annus.*

Ἀυτοδέσποτος, ὁ, dominus abſolutus, ſummus.

Ἀυτόδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe manifeſtus.

Ἀυτοδημιούργητος, a ſe factus.

Ἀυτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis ſui ipſius miniſterio, non alieno, utitur. Ab

Ἀυτοδιάκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſibi miniſtrat & famulatur. Ex ἀυτὸς, & διακονέω, *miniſtro.*

Ἀυτοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſua ipſius induſtria aliquid didicit, a ſe ipſo doctus; (2) ſuapte natura aliquid faciens.

Ἀυτοδιδάκτως, *Adv.* naturæ inſtinctu.

Ἀυτοδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab ipſo ſeu per ſe narratus, ab ipſo auctore commemoratus. Ex ἀυτὸς, & διηγέομαι, *narro.*

Ἀυτοδιηγούμενος, ου, ὁ, ipſe ex ſua perſona narrans. Ex iiſd.

Ἀυτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipſa juſtitia.

Ἀυτοδικέω, ῶ, f. ήσω, mihi ipſi jus dico. Ex ἀυτὸς, & δίκη, *jus.*

Ἀυτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per ſe ipſum, & non per alium. Ex iiſd.

Ἀυτόδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſe ipſo judice utitur. Ex iiſd.

Ἀυτόδιον, *Adv.* ſtatim, e veſtigio. Ex ἀυτὸς, & ὁδὸς, *via.*

Ἀυτοδόξα, ἡ, opinio, vel gloria ipſa per ſe ſpectata.

Ἀυτοδόξαστος, ον, proprie & magis opinabilis.

Ἀυτοδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe & ſua natura currens; (2) qui per ſe & ſua natura movetur. Ex ἀυτὸς, & inuſ. δρέμω, *curro.*

Ἀυτοδύναμος, ὁ καὶ ἡ, per ſe potens. Ex ἀυτὸς, & δύναμαι, *poſſum.*

Ἀυτόδωρον, τὸ, donum ipſum, totum.

Ἀυτοειδὴς, ὲς, prorſus ſimilis.

Ἀυτοεῖναι, ipſum eſſe, per ſeipſum eſſe.

Ἀυτοίκαστος, ου, ὁ, pro ſe quiſque.

Ἀυτοέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſua ſponte volutatus, qui per ſe contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex ἀυτὸς, & ἑλίσσω.

Ἀυτοενεργητικὸς, ὴ, ὸν, vocem paſſivam, ſed activam ſignificationem habens.

Ἀυτοεντεὶ, *Adv.* propria manu. Ab

Ἀυτοέντης, ου, ὁ, interfector, percuſſor; (2) qui ſibi ipſe manum infert; (3) dominus, ap. Eur. *Ern.* Ex ἀυτὸς, & ἵέω, *mitto.*

Ἀυτοεξουσία, ἡ, libera poteſtas.

Ἀυτόετες, *Adv.* eodem anno. Ab

Ἀυτοετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eodem anno, qui ejuſdem anni eſt. Gl. V. anniculus. Ex ἀυτὸς, & ἔτος, *annus.*

Ἀυτοζήμιος, qui ſe ipſe punit.

Ἀυτοζήτητος, qui ſe ipſe offert, qui non quæſitus reperitur.

Ἀυτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipſa vita, cum quis per ſe vivit. Ex ἀυτὸς, & ζωὴ, *vita.*

Ἀυτοθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſibi mortem infert. Ex ἀυτὸς, & θάνατος, *mors.*

Ἀυτοθελεὶ, ultro.

Ἀυτοθελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quod ipſe quis vult, voluntarius. Ex ἀυτὸς, & θέλω, *volo.*

Ἀυτοθέμεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe habens fundamentum. Ex ἀυτὸς, & θέμεθλον.

Ἀυτόθεν, *Adv.* illic, iſtinc, inde, ex iſto loco; indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confeſtim, protinus; (4) jam inde. Ab ἀυτὸς.

Ἀυτόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe Deus, vel Dea, Deus veriſſimus, Suic. Ex ἀυτὸς, & θεὸς, *Deus.*

Ἀυτοθήριον, ου, τὸ, ipſa bellua, Suic.

Ἀυτόθι, *Adv.* illic, iſtic, ibi; inibi, Gl. V. Ab ἀυτός.

Ἀυτόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſua ipſius voce profectus, quem quis de ſe ipſo dicit. Ex ἀυτὸς, & θρέω, *clamor, loquor.*

Ἀυτοῖο, *ipſius*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀυτοῦ, ab ἀυτὸς, *ipſe.*

Ἀυτοκάβδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, utcumque ſubactus; (2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex ἀυτὸς, & κάβος, *farina*, de qua proprie dicitur.

Ἀυτοκάθαρσις, εως, ὁ, ipſamet purgatio, per ſe purgatio. Ex ἀυτὸς, & κάθαρσις.

Ἀυτόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſe bonus, Suic.

Ἀυτοκασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana.

Ἀυτοκασίγνητος, ȣ, ὁ, frater germanus.

Ἀυτοκατάκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuopte judicio condemnatus. Ex ἀυτὸς, & κατακρίνω.

Ἀυτοκατασκέυαςος, non factus opera humana, natus.

Ἀυτοκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe iter faciens.

Αὐτοκέλευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſſus, ſua ſponte. Ex ἀυτὸς, & κελεύω, *jubeo.*

Αὐτοκελὴς, ὲς, (a κέλομαι) idem.

Αὐτοκέρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe mixtus ac temperatus. Ex ἀυτὸς, & κεράννυμι.

Αὐτοκέφαλον, ȣ, τὸ, ipſum caput.

Αὐτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua ſua ſponte, vel ſuopte impulſu movetur, aut moveri poteſt. Ex ἀυτὸς, & κίνησις, *motus.*

Αὐτοκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe movetur, aut moveri poteſt, ſuapte natura mobilis. Ex ἀυτὸς, & κινέω, *moveo.*

Αὐτόκλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipſe cum ſuis ramis.

Αὐτόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.

Αὐτοκλήτως, *Adv.* ſuâ ipſius vocatione.

Αὐτοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo fabricatus & elaboratus. Ex ἀυτὸς, & κάμνω.

Αὐτόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe comatus, ſua ſponte comatus. Ex ἀυτὸς, & κόμη.

Αὐτόκοπον ἱμάτιον, ȣ, τὸ, veſtis comica, vulgo ζυπία dicta. Ex ἀυτὸς, & κόπτω, *ſuccido.*

Αὐτοκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipſe per ſe miſtus & temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accerſere opus non eſt. Ex ἀυτὸς, & κεράννυμι, *miſceo.*

Αὐτόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ τὸ, idem.

Αὐτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, liberum arbitrium habens.

Αὐτοκρατὲς, έος, τὸ, libera poteſtas.

Αὐτοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris eſt, qui pro ſuo arbitrio de re aliqua ſtatuit. Ex ἀυτὸς, & κράτος, *poteſtas.*

Αὐτοκρατορέυω, imperator ſum, ſummum imperium teneo.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera poteſtas, poteſtas ἀυτοκράτορος, Gl. V. principatus:

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V.

Αὐτοκρατορικῶς, *Adv.* pro ſuo arbitrio, plena poteſtate.

Αὐτόκρατος, ὁ, vinum ſapore medium inter dulcem & auſterum.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui ſui juris eſt, qui liberam plenamque poteſtatem habet, ut legatus, Dux belli. Unde (2) Imperator Rom. a Græcis ſic vocatur. Ex ἀυτὸς, & κράτος, *poteſtas.*

Αὐτοκτείνω, ipſe interficio me.

Αὐτόκτιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſua ſponte ſtructus. Ex ἀυτὸς, & κτίζω.

Αὐτοκτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Αὐτόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum interfecit, qui ſibi manus intulit. Ex ἀυτὸς, & κτείνω, *occido.*

Αὐτοκτόνως, ſua cæde manu.

Αὐτοκυβερνητὶ, ſua ipſius gubernatione.

Αὐτοκύλιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe volutus, ſuapte natura volubilis.

Αὐτοκύριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe dominus.

Αὐτόκωπος, ον, adnatum capulum habens enſis.

Αὐτολάλητος, ον, ſecum loquens.

Αὐτολεξεὶ, *Adv.* verbo tenus, ad verbum. Ex ἀυτὸς, & λέξις, *verbum.*

Αὐτολήκυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper; (2) paraſitus.

Αὐτολυτὴρ, ὁ, peremtor. Ex ὄλλυμι.

Αὐτολίθινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapideus, ſaxeus; (2) durus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ȣ, ὁ, ipſum verbum, filius Dei.

Αὐτολόχευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe genitus. Ex ἀυτὸς, & λοχεύω, *pario.*

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipſemet lyra cano.

Αὐτομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſe ipſo didicit; qui nullo præceptore uſus eſt. Ex ἀυτὸς, & μανθάνω, *diſco.*

Αὐτομαθῶς, *Adv.* diſcendo a & ex ſe ipſo, ſine præceptore.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipſo teſtor.

Αὐτομάρτυς, υρος, ὁ, qui ſibi ipſe teſtis eſt, ſeu teſtimonium exhibet.

Αὐτοματεὶ, *Adv.* ſponte, ultro. Ab ἀυτόματος.

Αὐτομάτην, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab ἀυτόματος.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, ſponte facio; injuſſus non coactus. Hinc

Αὐτοματισμὸς, ȣ̃, ὁ, actio, quæ ſponte fit.

Αὐτόματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ſe ipſo aliquid faciens, non alieno impulſu, ſpontaneus, ultroneus; (2) fortuito eveniens. Ex ἀυτὸς, & μάτην, *fruſtra*, vel μάομαι, *excitor.*

Αὐτομάτως, *Adv.* ſponte, ultro, ſine alieno impulſu; (2) temere, fortuito.

Αὐτοματȣργὸς, ȣ̃, ὁ, faber ἀυτομάτȣ, artifex operis ſe ipſum moventis. Ex ἀυτόματος, & ἔργον, *opus.*

Αὐτομαχέω, ῶ, per me pugno; (2) per me ipſe, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex ἀυτὸς, & μάχομαι, *pugno.*

Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipſiſſima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, eadem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, ad hoſtes deficio, transfugio, meos deſero & ad hoſtes deficio, ut ipſis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Αὐτομολεῖν πρός τινα, ἔις τινα, ἔκ τινος. Ab ἀυτόμολος. Unde

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, qua quis ſponte ad hoſtes tranſit; (2) ſtolo, ſeu ſoboles e trunco vitis propullulans.

Αὐτόμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte & a nullo incitatus it; (2) qui ſua ſponte ad partem alteram tranſit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex ἀυτὸς, & μολέω, *venio, eo.*

Αὐτομόλως, *Adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ.

Αὐτονομέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris ſum:

Αὐτονομία, ας, ἡ, poteſtas vivendi ſuis legibus, vel ſuo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab

Αὐτόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis legibus vivit; magiſter morum, Ph.

Αὐτονόμως, *Adv.* ſuis vivendo legibus, ſuo utendo jure.

Αὐτοντιμωρȣ́μενος, ȣ, ὁ, ſe ipſum puniens. Ex ἀυτὸς, & τιμωρέω, *punio.*

Αὐτονυκτὶ, ἀυτονυχεὶ, & ἀυτονυχὶ, ea ipſa nocte.

Αὐτόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ipſo ligno adhuc rudi confectus; (2) qui eſt e vernaculo ligno. Ex ἀυτὸς, & ξύλον, *lignum.*

Αὐτοȣδέτερον, ȣ, τὸ, per ſe, ſive abſolute neutrum. Vox gramm. ex ἀυτὸς, & ȣ̓δέτερος.

Αὐτοπαγὴς, ὲς, a ſemet ipſo factus ſibi.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata paſſio; (2) reciprocatio, qua perſona agit & patitur. Ab

Αὐτοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex ſe, vel intrinſecus patiens; (2) reciprocus. Ex ἀυτὸς, & πάθος, *paſſio.*

Αὐτοπαθῶς, *Adv.* cum paſſione innata, patiendo intrinſecus; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi ſenſu.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, filius genuinus.

Αὐτοπαράκλητος, ὁ, qui ſponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo productus. Ex ἀυτὸς, & παράγω, *produco.*

Αὐτοπαραξία, ας, ἡ, per ſe ipſum productio, Suic. Ex iiſd.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a ſe eſt, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ὁ, ſibi ipſe nocens.

Αὐτόπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe fidem faciens, per ſe credibilis. Ex ἀυτὸς, & πίςις, *fides.*

Αὐτοποδὶ, ſuis pedibus.

Αὐτοποδία, ας, ἡ, actio, quum quis ſuis pedibus iter facit. Ex ἀυτὸς, & πȣ̃ς, *pes.*

Αὐτοποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſe factus. Ex ἀυτὸς, & ποιέω, *facio.*

Αὐτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ſua ſponte & per ſe factus, ſ. faciens.

Αὐτόπολις, ίως, ἡ, civitas, quæ ſuis ipſius legibus utitur, urbs, quæ per ſe ſola civitatis nomine cenſetur. Ex ἀυτὸς, & πόλις.

Αὐτοπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe elaboratus. Ex ἀυτὸς, & πονέω, *laboro.*

Αὐτόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis ipſius pedibus iter facit; (2) ſuis pedibus ſinè duce incedens. Ex ἀυτὸς, & πȣ̃ς, *pes.*

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per ſe & ſuo arbitrio aliquid facit; (2) poteſtas vivendi, ut velis. Ex ἀυτὸς, & πράττω.

Αὐτοπραγματέυτως, ſine arte.

Αὐτόπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per ſe radicatus, nativus, ſua ſponte proveniens. Ex ἀυτὸς, & πρέμνον, *ſtirps.*

Αὐτοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſe ipſum decens, ſibi ipſi conveniens; (2) difficilis; (3) qui cum ipſis radicibus evellitur; (4) magnus. Ex ἀυτὸς, & πρέπω, *convenio.*

Αὐτοπροαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libero arbitrio agens, Gl. V. ultroneus, voluntarius.

Αὐτοπροαιρέτως, *Adv.* ſuo ipſius arbitratu, ſua ſponte.

Αὐτοπρόσωπον, ȣ, τὸ, ſcriptum, in quo auctor ex ſua perſona docet, nulla extrinſecus adſumpta. Ab

Αὐτοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non perſonatus; (2) perſonam, qualis eſt, veram gerens. Ex ἀυτὸς, & πρόσωπον, *perſona.*

Αὐτοπροσώπως, *Adv.* in, vel ſub propria perſona; (2) coram.

Αὐτοπτέω, ῶ, ipſe meis oculis cerno. Ab

Αὐτόπτης, ȣ, ὁ, qui ſuis oculis vidit, oculatus teſtis. Ex ἀυτὸς, & ὄπτομαι, *video.*

Αὐτοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ipſe viſus & deprehenſus. Ex iiſd.

Αὐτοπυρίτης, ȣ, ἡ, ut ἄρτος ἀυτοπυρίτης, panis, cui furfur ademptum.

Αὐτόπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἀυτὸς, & πυρὸς.

Αὐτοπώλης, ȣ, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde

Αὐτοπωλικὴ, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro ſuo natarum.

Αὐτορέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quod ipſe ſibi ſtruit, ſive ſibi conciliat aliquis. Ex ἀυτὸς, & ῥέζω, *ſtruo.*

Αὐτόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tectum ex ſe ipſo habens, ſe ipſum contegens. Ex ἀυτὸς, & ὀροφή.

Αὐτόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum ipſa radice, cujus radix non avulſa eſt; (2) radices, fundamenta habens a ſe.

Αὐτοῤῥιφὴς, ὲς, ſua ſponte cadens, labens.

Αὐτόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponte profluens. Ex ἀυτὸς, & ῥύω, *fluo.*

ἈΥΤΟ͂Σ, ἡ, ὁ, ipſe, ipſa, ipſum; (2) ipſemet; (3) qui ſponte aliquid facit; (4) ſolus, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* ἀυτότατος, ipſiſſimus.

Αὐτόσαρκες, οἱ ϗ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii.

Αὐτόσε, *Adv.* illuc, huc; (2) eodem.

Αὐτοσίδηρος, ὁ ϗ ἡ, ferreus.

Αὐτόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſibi cibum comparat; (2) qui cum alio cœnaturus ipſe ſuas ſecum adfert dapes; (3) pauper; (4) paraſitus. Ex ἀυτὸς, & σῖτος.

Αὐτοσκέυαςος, idem quod

Αὐτόσχεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rudis, ſimplex & inconditus, nullo conſtans artificio.

Αὐτόσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſponte excitus, veniens. Ex ἀυτὸς, & ζύομαι, *excito.*

Αὐτοςαδία, ας, ἡ, pugna ſtataria, qua nimirum pede collato cum hoſte pugnatur. Ex ἀυτὸς, & ςάδιος, *ſtatarius, ſtabilis.*

Αὐτόςεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe ſibi tecti loco eſt, vel tecto natura ſua inſtructus; (2) perfectus, abſolutus.

Αὐτόςοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus ſecum meditatur, qui ipſe ad ſe animum advertit.

Αὐτόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine navi trajicit, ipſe ſibi navis eſt, *de natante.*

Αὐτοστόνος, ον, tacite gemens.

Αὐτοστράτηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſummus dux belli, qui auſpicia habet.

Αὐτόστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe & ſuapte natura columnis fultus.

Αὐτοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ipſe a ſe jugulatus, qui ſe ipſe occidit. Ex αὐτὸς, & σφαγή.

Αὐτοσχεδὰ, *Adv.* illico; (2) cominus.

Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, ſc. μάχη, pugna, quæ cominus fit. Ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio, ſive (2) temere, inconſulte, v. c. judico, loquor, &c. (3) ſponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, Iſocr. εἰς τὰ σώματα, Æſchin. Ab eod.

Αὐτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. Ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, dictio extemporalis:

Αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore & tumultuarie aliquid facit:

Αὐτοσχεδιαστὶ, *Adv.* ex tempore, non præmeditate:

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ, ὸν, extemporalis.

Αὐτοσχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, Gl. V. αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.

Αὐτοσχεδίως, *Adv.* ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito caſu; (3) ſponte ſua.

Αὐτοσχεδὸν, *Adv.* cominus.

Αὐτοτέλεια, ας, ἡ, perfectio, abſolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελής.

Αὐτοτέλεστος, ὁ ϗ ἡ, per ſe perfectus. Ab

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſe finem ſuum habens; (2) per ſe finem faciens ſeu imponens; (3) per ſe abſolutus & conſummatus; (4) ipſe ſibi ſufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum ſufficiunt, Ph. αὐτοτελὲς, abſolutum. Ex αὐτὸς, & τέλος, *finis.*

Αὐτοτελῶς, *Adv.* abſolute, perfecte.

Αὐτότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe peritus, per ſe artem tenens. Ex αὐτὸς, & τέχνη, *ars.*

Αὐτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, editus cum ipſo partu. Ex αὐτὸς, & τίκτω, *pario.*

Αὐτότροφος, idem quod αὐτόσιτος.

Αὐτότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſe ipſo impreſſus.

Αὐτοῦ, *Adv.* ibi, illic; (2) hic. Ab αὐτός.

Αὐτοϋπερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe ſupra-eſſentialis, Suic. Ex αὐτὸς, & ὑπερούσιος.

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me facio. Ab αὐτουργός. Hinc

Αὐτούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, extemporalis, inelaboratus; (2) ſponte natus.

Αὐτούργημα, τὸ, quod quis ipſe facit.

Αὐτουργία, ας, ἡ, operatio ejus, qui per ſe aliquid efficit. Ab

Αὐτουργὸς, ὁ ϗ ἡ, qui per ſe facit & operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu ſua victum ſibi quærit; (3) opifex; (4) qui ſua manu cædit, pulſat, vel pugnat. Gl. V. auctor rei. Ex αὐτὸς, & ἔργον.

Αὐτουργικὸς, ὁ, qui ſua manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur.

'Αὐτουργότευκτος, ον, ſubito, ex tempore factus

Αὐτόφι, ſ. αὐτόφιν, *Adv.* ibi; (2) ipſis pro *Dativo* αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ἡ, humanitas ipſiſſima.

Αὐτόφιλαυτος, ον, ſui amans.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ipſum corticem adhuc habens, nondum a cortice ſejunctus.

Αὐτοφονευτὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum perimit, vel perimit. Ex φονεύω.

Αὐτοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Αὐτοφόντης, ου, ὁ, idem; (2) qui alii ſua manu cædem infert. Ex iiſd.

Αὐτοφόνως, ſuo ictu, ſua manu.

Αὐτόφορβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ipſe voravit. Ex αὐτὸς, & φέρβω, *voro.*

Αὐτόφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum ipſo onere & mercibus. Ex αὐτὸς, & φόρτος, *onus.*

Αὐτοφρούρητος, ον, a ſemet ipſo ſervatus.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nativus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus. Gl. V. ſpontaneus, naturalis. Ex αὐτὸς, & φύω, *naſcor.*

Αὐτόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſe ipſo natus, ex ſe ipſo procreatus. Ex αὐτὸς, & φυτός.

Αὐτοφυῶς, *Adv.* ſuapte natura, ſponte naturæ; (2) native, genuine; (3) ſine arte, elaboratione. Ab αὐτοφυής.

Αὐτόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ipſe voce utitur ad dicendum. Ex φωνή.

Αὐτόφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, deprehenſus in ipſo furto, deprehenſus in ipſa re, ſive ſcelere, ita ut non ſit inficiando. Gloſſ. Vet. manifeſtarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in ſcelere ipſo; Gl. V. manifeſto.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipſa lux; (2) Spiritus Sanctus.

Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipſa per ſe gratia, Suic.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui ſua manu aliquid facit; (2) qui ſua manu victum quærit; qui ſua manu vim facit, cædem patrat; (4) quod propria manu patratur; (5) qui ſe ipſum interficit; (6) αὐτόχειρ τινος, etiam eſt qui aliquem ſua manu capit, v. c. in prælio. Hinc

Αὐτοχειρὶ, *Adv.* propria manu, proprio Marte.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu ſua patratum; neque ſolum in ſemet ipſo, ſed & in aliis, *unde interdum* facinus *poſſis vertere:*

Αὐτοχειρίᾳ, *Adv.* ſua ipſius manu:

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, propria manu facio:

Αὐτόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſum occidit.

Αὐτοχειροτόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuo ipſius ſuffragio electus, per ſe creatus. Ex αὐτὸς, & χειροτονέω, *creo.*

Αὐτοχείρως, idem quod αὐτοχειρί.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ex ipſa terra ortus, ex ipſa tellure oriundus; (2) indigena, domeſticus; patricius, Ph. αὐτόχθονες, aborigines, Ph. Ex αὐτὸς, & χθών.

Αὐτοχόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte iram concipit; (2) ſibi ipſi iratus. Ex αὐτὸς, & χολόω, *iraſcor.*

Αὐτοχόωνος, ὁ ϗ ἡ, craſſa Minerva fuſus, veluti ſua ſponte fuſus. Ex αὐτὸς, & χόανος.

Αὐτόχρημα, *Adv.* re ipſa, re vera, plane, omnino. Ex αὐτὸς, & χρῆμα, *res, negotium.*

Αὐτόχροος, *contr.* ους, ου, ὁ ϗ ἡ, nativi coloris, Gl. V. αὐτόχροος, nativa.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per ſe & ſponte ſua fuſus, vel diffuſus. Ex αὐτὸς, & χύω.

Αὐτοχώνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex αὐτὸς, & χωνεύω, *fundo.*

Αὐτόχωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis ſuis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conſpectu. Ex αὐτὸς, & ὄψις, *viſus.*

Αὑτῷ, *ſibi ipſi.* dat. ſing. *Att.* pro ἑαυτῷ.

Αὕτως, ſive αὔτως, *Adv.* ſic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temere, fruſtra. Ab αὐτός.

Αὐφένα, *cervicem*, *Dor.* pro αὐχένα.

Αὐχενίας, ου, ὁ, cervicoſus, Gl. V. Ab αὐχήν. Unde

Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi conſtringo:

'Αυχενιστὴρ, ὁ, gulam frangens, *Epith.* laquei.

Αὐχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cervicem pertinens.

'ΑΥΧΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχεῖν τὴν εὐγένειαν, *Ariſtid.* Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι, Hom. Βατρ. 57. Hinc

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta eſt. Ex αὐχὴ, vel αὐχήν.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, faſtus.

'ΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, cervix; (2) anguſtia loci, locus anguſtus; (3) pars clavis & gubernaculi, in quam gubernator incumbit, Gl. V. αὐχένες, gubernaculum; αὐχὴν πλοίου, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὴν πηδαλίου, temo, Ph.

Αὐχητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αὐχήεις.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, areo præ æſtu; (2) ſqualeo. Ab αὐχμός.

Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Αὐχμαλέος, ον, &

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſqualidus. Ab eod.

Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſqualidus, hiſpidus, hirſutus, Gl. Vet. (2) obſcurus, caliginoſus; (3) ſiccus; (4) pauper. Ab eodem.

Αὐχμηροκόμης, ου, ὁ, comam ſqualidam habens.

'ΑΥΧΜΟ'Σ, οῦ, ἡ, ſiccitas ex æſtu vehementi; (2) ſqualor, ſitus, pædor, illuvies.

'Αὐχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, aridus præ æſtu; (2) ſqualidus. Ab αὐχμός.

'ΑΥ'Ω, vel αὔω, ſicco, arefacio, accendo.

Αὔω & per dialyſ. ἀΰω, clamo, reſono, boo, Αὖε δ' ἑταίρους, Il. 11, 461.

'Αφ', *ab*, pro ἀπὸ, ob ſequentem literam aſpiratam.

'Αφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) conſecro; (3) ſpolio, exuo. Ex ἀπὸ, & ἁγίζω.

'Αφαγιστεύω, εύσω, idem. 'Αφαγιστεύσας ἃ χρὴ, Soph. Antig. 253. Ab eod.

'Αφαγνισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, conſecratio.

'Αφάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non placet, ingratus; (2) hoſtis, inimicus. Ex ἀπὸ, & ἁδέω, *placeo.*

'Αφαίμαξις, εως, ἡ, ſanguinis detractio. Ab

'Αφαιμάσσω, vel άττω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho. Ex ἀπὸ, & αἱμάσσω.

'Αφαιρεθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἀφαιρέω.

'Αφαιρεῖται, *aufert*, 3. ſing. præſ. ind. med.

'Αφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur & ſeligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc

'Αφαιρεματικὸς, ἡ, ὸν, ablativus, abſtractivus.

'Αφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abſtractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id, quod ex cæſi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

'Αφαιρέτις, ereptrix. Epith. Parcæ.

'Αφαιρετὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui auferri poteſt; (2) exemptilis. *Fam.* quoque ἀφαιρετὴ occurrit. Ab eod.

'Αφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo. Ph. ἀφαιροῦμαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, ſubtraho; ἀφείλετο, abſtulit, dempſit, Gl. V. a. 2. ἀφῃρημένων, detractis, Ph. perf. part. paſſ. 'Αφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τὶ τινα, ἀπό τινος. Κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων ὀργὰς ἀφῄρουν, Eur. Med. 456. 'Ανθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν; auferes? Ariſt. Ach. 469. Εἰ τἄμα κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με; Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς, Ibid. 926. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, *capio.*

'Αφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

'Αφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. med. v. ἀφαιρέω.

'Αφαιρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀφαιρετικός.

'ΑΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, leguminis & quidem in ſpecie viciæ genus, Gl. V. vicia. *Angl.* **Yellow Vetchling.**

'Αφάλλομαι, deſilio, ex uno loco in alium ſalio, reſilio; exilio, deſilio, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

'Αφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavis, ſeu ſcutulis ex auro ſplendentibus non inſignis; (2) ſine cono, aut criſta. Ex α priv. & φάλος.

'Αφαλσις, εως, ἡ, reſultatio. Ab ἀφάλλομαι.

'Αφαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reſiliens. Ab eod.

'Αφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro; (2) privor. 'Αφαμαρτάνεσθαι τῇ πάσῃ ὁδῷ, Prov.

'Αφάμαρτε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἀφήμαρτε.

'Αφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, errans in verbis; (2) futilis. Ex ἀφαμαρτάνω, & ἔπος.

'Αφανδάνω, diſpliceo. Ex ἀπὸ, & ἁνδάνω.

'Αφανδὸν, non manifeſtum, Gl. V.

'Αφάνεια, ἡ, obſcuritas; (2) incertitudo. Ab

'Αφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, non manifeſtus, occultus, latens; (2) incertus. Gl. V. ignotus; (3) ignobilis; (4) qui e medio ſublatus eſt, periit, diſcerptus a beſtiis, &c. Ex α priv. & φαίνω, *oſtendo.* Hinc

'Αφανίζω, f. ίσω, ab adſpectu removeo, e conſpectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, inter-

interficio ; (3) inquino, polluo, contamino ; (4) quovis modo corrumpo, deformo, vaſto, excido ; (5) levo, imminuo v. c. laborem, ne ſentiatur ; (6) in exilium pello ; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων ; (8) abeo, e conſpectu diſcedo, *int.* ἐμαυτόν. ἀφανίζομαι, evaneſco aboleſco, pereo, &c. Ab ἀφανής.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conſpectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evaneſcentia ; interitus, exterminium, *Gl.* V. obſcuratio rei, v. c. veritatis.

Ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, deſtructor, exterminator, vaſtator, corruptor.

Ἀφανιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi.

Ἀφανιστὸς, ἡ, ὸν, deſtructilis, Gl. V.

Ἀφαντασίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis perturbatur viſis & inſomniis. Ex α priv. & φαντασία, *apparitio, viſio*.

Ἀφαντασίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non habet vim perſpicuas rerum imagines concipiendi. Ex iiſd.

Ἀφάνταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſionibus carens. Ex α priv. & φανταστός.

Ἄφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab adſpectu remotus, qui non videtur ; (2) qui diſceſſit, abiit quocunque modo & quacunque de cauſa ; (3) cujus memoria nulla eſt, qui funditus extinctus eſt. Ex α priv. & φαίνω, *oſtendo*.

Ἀφανῶς, *Adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum. Gl. V. obſcure, pedetentim.

Ἀφάπτω, f. ψω, ſuſpendo ; (2) alligo ; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ, & ἅπτω, *necto*.

ἌΦΑΡ, *Adv.* ſtatim, continuo, facile.

Ἀφαρεὶ, vel ἀφαρὶ, *Adv.* feſtinanter & inconſiderate, ſtatim, celeriter. Ab ἄφαρ.

ἈΦΑΡΕΎΣ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina ſub ventre habet.

ἈΦΆΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor ſemper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicamenti expers, ſine medicamentis. Ex α priv. & φαρμακεύω.

Ἀφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, non venenatus, non infectus. Ex α priv. & φάρμακον, *venenum*.

Ἀφάρμακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, veneficio non infectus. Gl. Vet. innocuus. Ex α priv. & φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, diſſonus ſum. Ex α priv. & ἁρμόζω, *quadro*.

Ἀφαρμόττω, idem & ex iiſd.

Ἀφαρμόζωμος, ου, ὁ, juſculum ex tempore, vel cito factum. Ex ἄφαρ, & ζωμός.

Ἄφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inveſtis ; (2) inaratus, incultus. Ex α priv. & φᾶρος, *veſtis exterior*, it. *aratio*, Etym. Unde

Ἀφάροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inaratus, Etym.

Ἀφαρόω, ῶ, aro, Suid. Ex ἀπὸ, & ἀρόω.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto ; deripio, Gl. V. ἀφαρπάξαι, deripere, Ph. ἀφήρπασι, diripuit, Ph. a. 1. Ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, Ariſt. Plut. 676.

Ἀφάρτερος, έρα, ερον, celerior. Comp. Ab ἄφαρ.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmuteſcentia, ſtupor, præ quo loqui non poſſumus. Ex α priv. & φημὶ, *loquor*.

Ἀφάσσω, vel ἅπτω, tango, contrecto. Ἐν χερσὶν ἀφάσσειν, Apoll. Ab ἁφὴ, *tactus*.

Ἄφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ineffabilis, non dicendus, Gl. V. nefandus ; (2) incelebris.

Ἀφάτως, ineffabiliter. Ab ἄφατος.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exſicco. Δίψῃ γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἀφαυανθήσομαι, Ariſt. Conc. 146.

ἈΦΑΥΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, fut. αύσω, ſicco, uro ; ἀφαύομαι, ſiccor, inedia exareſco. Ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας, Ariſt. Pace, 1153. Ex ἀπὸ, & αὔω, *ſicco*.

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ, & ἁφή.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcus, obſcurus, lumine carens. Ex α priv. & φέγγος.

Ἀφεδράζω, eloco, Gl. Vet. Ex ἀπὸ, & ἑδράζω.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἄφεδρος.

Ἀφεδρεύω, f. εύσω, ſellæ inſideo, in ſella ſedeo. Ex ἀπὸ, & ἕδρα, *ſella*. Unde

Ἄφεδρος, ου, ὁ, purgatio menſtrua mulierum.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.

Ἀφέητε, *dimiſeritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, aor. 1. part. paſſ. a verbo eod.

Ἀφειδέω, ῶ, f. ήσω, non parco ; (2) contemno, nullam curam habeo. Ἀφειδεῖν τῶν ἀλλοτρίων, τῶν σωμάτων. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδέως, *non parce Ion.* pro ἀφειδῶς.

Ἀφειδῶς, non parce, liberaliter. Ab eod.

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non parcens, profuſus. Gl. V. largus ; (2) rigidus, aſper. Gl. V. Ex α priv. & φείδομαι, *parco*.

Ἀφειδήσαντα, *ſecurum, qui non pepercit*, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω.

Ἀφειδία, ας, ἡ, crudelitas ; (2) imparſimonia. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδῶς, ſine parſimonia, Gl. V. (2) aſpere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφείθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt. Ab ἀπέχομαι.

Ἀφεκτικὸς, ἡ, ὸν, abſtinens. Gl. V. diſtans. Ab ἀπέχομαι, *abſtineo*, vel ἀπέχω, *diſto*.

Ἀφεῖλεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφεῖμαι, 1. ſing. perf. paſſ. v. ἀφίημι.

Ἀφεῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Sync.* pro ἀφείημεν,

Ἀφεῖναι, *dimiſiſſe*, aor. 2. infin. act.

Ἀφεὶς, *derelinquens*, a. 2. part. act.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas. Ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, *auferet*, 3. ſing. f. 2. med.

Ἀφελέσθαι, *abſtuliſſe*, aor. 2. inf. med.

ἈΦΕΛΉΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimplex ; (2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero ; ἀφελκοῖ, exulcerat, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκος.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. Ab

Ἀφελκύω, f. ύσω, abſtraho, retraho, avoco, abduco ; ἀφείλκυσεν, abſtraxit, Ph. ἀφελκύσαι, detrahere, Ph. Ex ἀπὸ, & ἑλκύω.

Ἀφέλκω, abſtraho, ſubſtraho, detraho, Gl. V. ἀφέλκεται, detrahit, Ph. ἀφέλκεσθαι, detrahi, Ph. Κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον, Ariſt. Av. 509. Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν, Id. Pace, 361.

Ἀφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμην.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, ſimplicitas. Ab ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, 1. ſing. a. 2. conj. med. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. particip. act.

Ἀφελῶς, *Adv.* ſimpliciter, nude, ſine artis affectione. Ab eodem.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id. quod demitittur. Ab ἀφίημι, *demitto*.

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum.

Ἀφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab ἀφίημι.

Ἀφέντι, *relinquenti*, dat. aor. ejuſd.

ἈΦΈΝΤΙΝΔΑ, ης, ἡ, nomen luſus.

Ἄφεξις, εως, ἡ, abſtinentia. Ἄφεξις δριμέων, *Aret.* Ab ἀπέχω, *abſtineo*.

Ἀφέξω, 1. ſing. f. 1. indic. act. v. ἀπέχω.

Ἄφερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, concluſus, incluſus, velut carcere. Ex ἀπὸ, & εἴργομαι.

Ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

Ἀφερπύζω, idem quod ἀφέρπω.

Ἀφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ, & ἕρπω.

Ἄφερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus ; ἀφέρτερος, ἀφέρτατος, minus, minime ferendus.

Ἀφερψῶ, *ſerpendo abibo*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρψω, a verbo ἀφέρπω.

Ἀφες, a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι.

Ἀφέσιος, ου, ὁ, q. d. dimiſſor, liberator. Epitheton Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto*.

Ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta ; (3) remiſſio, debiti v. c. delicti, pænæ, Gl. V. emancipatio. Ab eodem.

Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen, congregatio apum ; (2) agmen. Ex ἀπὸ, & ἑσμός, *examen*.

Ἀφεσταίην, *dimitterem*, 1. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀφισταίην, a verbo ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *ceſſant*, 3. plur. præſ. ind. act. pro ἀφιστᾶσι, a verbo ἀφίστημι, *ceſſo*.

Ἀφέστατε, *ceſſaveritis*, 2. plur. perſ. imper. act. *per Syncop.* pro ἀφεστήκατε.

Ἀφεστήκω, abſiſto, abſum.

Ἀφέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſens, qui a domo abeſt, non domeſticus. Ex ἀπὸ, & ἑστία.

Ἄφετε, 2. pl. a. 2. imper. act. v. ἀφίημι. Unde

Ἀφετέος, έα, έον, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimiſſor. Ab eod.

Ἀφετηρία, ας, ἡ, ſc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi curſu certaturi dimittuntur ; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis ; (3) quodlibet principium.

Ἀφετήριον, ίου, τὸ, portus unde navigatur, *Strabo lib.* 10. Ab

Ἀφετήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſſilis, qui mittere, ſeu dimittere poteſt, miſſorius, ſeu immiſſorius. Ab ἀφίημι.

Ἀφέτης, ου, ὁ, emiſſor ; (2) manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus. Ab eod. Hinc

Ἀφετικὸς, ἡ, ὸν, emiſſorius, remittendi vel emittendi poteſtatem & vim habens.

Ἄφετος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimiſſus, liber ; (2) ſolutus & cujuſque libidini expoſitus ; (3) pro derelicto habitus ; (4) abſolutus. Ab ἀφίημι.

Ἄφευκτος, ον, non effugiendus. Unde

Ἀφεύκτως, *Adv.* ſinè ullo effugio, inevitabili lege.

Ἀφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. Ἀποξυρεῖν ταδὶ, τὰ κάτω δ' ἀφεύειν, Ariſt. Θεσμ. 223. Ἄφευσεν αὐτὸν, Ibid. 597. Ex ἀπὸ, & εὕω, *uro*.

Ἀφεψέω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω.

Ἀφεψὴ, ῆς, ἡ, decoctio. Ab eod.

Ἀφέψημα, ατος, τὸ, decoctum.

Ἀφέψησις, ἡ, coctio, decoctio. Ab ἀφεψέω.

Ἄφεψις, εως, ἡ, idem.

Ἀφέψω, idem quod ἀφεψέω.

Ἀφέωκα, *remiſi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, a verbo ἀφίημι.

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφεῖνται.

Ἀφεώρα, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, & hoc pro ἀφόραε. Ab ἀφοράω.

Ἁφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio ; (2) commiſſura ; (3) ictus, plaga ; (4) accenſio, incenſio ; (5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango*, vel ἅπτω, *incendo*.

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior, depubeſco. Ab ἄφηβος. Hinc

Ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad ſenectutem.

Ἄφηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceſſit. Ex ἀπὸ, & ἥβη, *adoleſcentia*.

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, ſum, dux, præco ; (2) narro, enarro, commemoro. Ἀφηγεῖσθαι τῆς χολῆς· πᾶν τὸ γεγονὸς, τὴν συμφοράν. Ex ἀπὸ, & ἡγέομαι.

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἀφηγηματικὸς, ἡ, ὸν, narratione conſtans, narrationem continens.

Ἀφηγηματικῶς, modo narrationis.

Ἀφηγήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ.

Ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator ; (2) dux viæ.

Ἀφηδύνω, f. υνῶ, jucundum reddo.

Ἀφῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind act. verbi ἀφίημι.

Ἀφήκω, f. ήξω, pervenio. Ex ἀπὸ, & ἥκω.

Ἀφήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Ph. (2) impuber. Ph. minor ; Ἀφηλικέστερος, adultior, jam ſenior, quæ antiqua eſt ſignificatio, *Ern.* Ex ἀπὸ, & ἧλιξ, *coævus*.

Ἀφηλιώτης, ου, ὁ, ſubſolanus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, *ſol*.

Ἀφήμαρτον, a. 2. ind. act. v. ἀφαμαρτάνω.

Ἀφήμενος, ου, ὁ, ſedens procul, ſedens ſeorſim. Ex ἀπὸ, & ἧμαι, *ſedeo*.

Ἀφημερεύω, f. εύσω, interdiu abſum ; (2) diem abſum. Ex ἀπὸ, & ἡμερεύω.

Ἄφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fama cèlebris non eſt, non nominatus, non memoratus. Ex α priv. & φήμη, *fama*.

Ἀφήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀφήμως, *Adv.* tacite ; (2) decore (indecore, *Ern.*)

Ἀφηνιάζω, f. άσω, habenas detracto, & excutio, frena reſpuo ; (2) contumax ſum, non pareo, contumaciter recedo. Ἀρετῆς δ' ἀφηνιάσαντας, ſpernentes, Philo. Ex ἀπὸ, & ἡνία, *frenum*. Hinc

Ἀφηνιασμὸς, οῦ, ὁ, frenorum excuſſio, ferocia habenas non admittens ; (2) contumacia ; (3) rebellatio.

Ἀφηνιαστὴς, οῦ, ὁ, habenarum excuſſor ; (2) ferox. Ab eod.

Ἀφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω.

Ἀφηρωΐζω, ἀφηρωάζω, & *Dor.* ἀφηροΐζω, heroum honore adficio ; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex ant. inſc.

Ἀφηρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀφαιρέω.

Ἀφησυχάζω, ad quietem redigor, conquieſco.

Ἀφῆτε, 2, plur. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emiſſor, jaculator, vaticinator. Ab ἀφίημι.

Ἀφητορεία, ας, ἡ, vaticinatio ; (2) jaculatio. Ab ἀφήτωρ.

ἌΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas ; (2) immortalitas. Ex α priv. & φθάρσις, *corruptio*.

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo ; (2) immortalem reddo. Ab

Ἄφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis, immortalis, Ph. incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. Gl. V. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθάστως, celerrime, ut adſequi nemo poſſit. Ex α & φθάω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

Ἄφθεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vocalis.

Ἀφθείς, a. 1. part. paſſ. verbi ἅπτομαι.

Ἄφθη, *conflagravit*, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥφθη, a verbo ἅπτω, *incendo*.

Ἀφθιτόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτος, & μῆτις.

Ἄφθιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptibilis. Ex α priv. & φθίω, *corrumpo*.

Ἄφθιφος, ου, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἄφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutus, non vocalis.

Ἀφθόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. & φθονέω, *invideo*.

Ἀφθονήτως, ſine invidia.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia ; (2) *uſitatius* abundantia ; copia. Gl. V. Ex α priv. & φθόνος, *invidia*.

Ἄφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidia carens ; nulli invidens, ſine invidia, Gl. V. (2) copioſus. Gl. V. opimus. Ex iiſd.

Ἀφθόνως, *Adv.* ſine invidia, copioſe, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio. Ph. pudicitia. Ab

Ἄφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

ἈΦΙ'Α, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, deſudo, exſudo, ſudorem emitto. Ex ἀπὸ, & ἱδρὼς, *ſudor*.

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, ſtatua ; ſimulacrum, delubrum, effigies, Ph. Ab ἀφιδρύω.

Ἀφιδρύνω, idem quod ἀφιδρύω.

Ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collatio, dedicatio. Ab

Ἀφιδρύω, f. ύσω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπὸ, & ἱδρύω.

Ἀφίδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, deſudatio ; (2) ſudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἀφιερίζω, f. ίσω, ſacrum & ſanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ, & ἱερὸς, *ſanctus*.

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico, devoveo ; ἀφιερωθέντες, dicati, Ph. ἀφιερωμένος, ſacroſanctus, Ph. Ex iiſd. Hinc

Ἀφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium.

Ἀφιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.

Ἀφιζάνω, f. ζήσω, e ſede ſurgo ac deſcendo.

Ἀφίζω, idem. Ex ἀπὸ, & ἵζω, *ſedere facio*.

Ἀφίημι, f. ήσω, p. εἷκα, dimitto, repudio ; (2) abſolvo, remitto ; (3) omitto, miſſum facio ; (4) permitto, ſino ; (5) emitto ; (6) projicio, conjicio ; (7) jacio, ἀφίεμαι, dimittor, Gl. V. emereor ; ἄφες, ſine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. a. 2. part. ἀφειμένος, ſolutus, Ph. perf. part. paſſ. ἀφεθεὶς, miſſus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀφεῖναι τινὰ ἐπὶ τόπον, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναῖκα, τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, τινὰ τοῦ χρέους· ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, ſententiam repudiare ; τοῦ ἐγκλήματος, abſolvi. Τὰ μὲν ϖεριασσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, Soph. El. 1301. Ἀφεῖνται ϖαῖδες οἵδε σοι φυγῆς, liberati ſunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀφίησιν, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἀφῖενται, *remittuntur*, 3. plur. præſ. ind. act.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio. Ἡ μὲν δὴ ϖρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει, Il. 6, 388.

Ἀφικέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφικεῦ, 2. ſ. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἀφίκου.

Ἀφίκηαι, *adveneris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ.

Ἀφικνέομαι, οῦμαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adſequor. Ἀφικνεῖσθαι τοσοῦτον τύχης· διὰ μάχης τινὶ, prælium committere cum ; ἐς λόγους τινὶ, ἐς λέσχην ϖερί τινος, colloqui ; ἐς διαπειράν τινος, periculum facere ; ἐς χερῶν νόμον, manus conſerere. Κἀγὼ ϖόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι, Eur. Med. 757. Τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα ταχεῖ ϖεδίλῳ ; Ariſt. Θεσμ. 1108. Ex ἀπὸ, ἱκνέομαι, *venio*. Hinc

Ἀφίκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, minime amans bonorum aut bona. Ex α priv. φίλος, & ἀγαθὸς.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab

Ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhumanus, inclemens. Ex α pr. φίλος, & ἄνθρωπος.

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρέω, abſum ab avaritia.

Ἀφιλαργυρία, ἡ, vacuitas ab avaritia.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus ab avaritia. Ex α priv. φίλος, & ἄργυρος, *argentum*.

Ἀφιλέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuos ſodales odit, inimicus ſodalium.

Ἀφιλεχθρως, ſine amore inimicorum.

Ἀφιλήδονος, ον, voluptatem contemnens.

Ἀφίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inamabilis, Gl. V. Ex α priv. & φιλῶ, *amo*.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus ; (2) inimicitiæ.

Ἀφιλίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non poteſt. Ab

Ἄφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienus ab amicitia, amicis carens. Ex α priv. & φίλος, *amicus*.

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ comtemptus. Ab

Ἀφιλόδοξος, ὁ ϗ ἡ, minime gloriæ cupidus, non ambitioſus. Ex α priv. φίλος, & δόξα.

Ἀφιλοδόξως, ſine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego.

Ἀφιλοθεάμων. ονος, ὁ ϗ ἡ, non cupidus ſpectandi, ſpectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεΐα, ας, ἡ, impietas, Suic. Ab

Ἀφιλόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei non amans, Suic.

Ἀφιλοικτείρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immiſericors, immitis. Ex α priv. & φιλοικτείρμων.

Ἀφιλοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honeſtarum negligentia. Ab

Ἀφιλόκαλος, ον, rerum honeſtarum minimè ſtudioſus.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, faſtum contemno, Suic.

Ἀφιλοκομπία. ας, ἡ, arrogantiæ & faſtus contemptus, Suic. Ab

Ἀφιλόκομπος, ου, ϗ ἡ, alienus ab arrogantia & faſtu, Suic.

Ἀφιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſcendi non cupidus ; (2) imperitus, Suic. Hinc

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Suic.

Ἀφιλόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, a pugna abhorrens, Suic. Ex α priv. & φιλόμαχος.

Ἀφιλόνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. & φιλόνεικος.

Ἀφιλονείκητος, ον, idem.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* ſine contentionis ſtudio.

Ἀφιλοξενέω, ῶ, ab hoſpitalitate alienus ſum, Suic. Ex α priv. & φιλοξενέω.

Ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.

Ἀφιλοπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli non amans, non bellicoſus.

Ἀφιλόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſtudioſus, ſine ſtudio, Ph. Ex α priv. & φιλόπονος.

Ἄφιλος. ου, ὁ ϗ ἡ, amicis carens ; (2) ab amicitia alienus. Ex α priv. & φιλος.

Ἀφιλοσόφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ & literarum expers. Ex α priv. & φιλοσοφέω.

Ἀφιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, a philoſophia alienus ; (2) philoſophiæ non conveniens.

Ἀφιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, a caritate ſum alienus, Suic. Ab

Ἀφιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, non amans, a caritate alienus. Ex α priv. & φιλόστοργος.

Ἀφιλοτεκνία, ας, ἡ, non amatio liberorum, Ex α priv. & φιλότεκνος, *amans liberorum*.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honorum cupiditate alienus. Ab

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, liber ab ambitione ; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectuſque divitiarum.

Ἀφιλοχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suic.

Ἀφιματόω, ῶ, veſtes exuo, veſte exuo, veſtimentis ſpolio. Ex ἀπὸ, & ἱμάτιον.

Ἄφιξις, εως, ἡ, adventus, acceſſus, interventus ; (2) diſceſſus, profectio. Ab

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ, & ἵππος, *equus*.

Ἀφιππεύω, f. εύσω, idem & ex iiſdem.

Ἀφίππεια, vel ἀφιππία, ἡ, inſcitia equitandi ; (2) fuga quæ fit equo.

Ἄφιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equitandi imperitus ; equitari non aptus. Ex iiſd.

Ἀφιπποτοξότης, ου, ſagittarius equeſter.

Ἀφίπταμαι, avolo, Gl. V. Ex α priv. & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀφιστάνω, idem quod ἀφίστημι.

Ἀφιστάω, idem quod ἀφίστημι.

Ἀφίστημι, ſejungo, elongo, abſcedo, abſiſto, Gl. V. ἀφίσταμαι, abſto, abſiſto, deſero ; abſcedo, diſcedo, recedo, deſiſto, ſuppuro, Gl. V. ἀπόστησον, remove, Ph. a. 1. imperat. ἀποστῆσαι, per libram vendere ; ἀποστήσασθαι, libra appenſum accipere. ἀπίστη, deſtitit, Ph. a. 2. Ἀφιστάναι τινὰ τῶν ϖολεμικῶν, ἀπὸ τινος, τὴν διάνοιαν τῶν ἐχομένων, avocare ; ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare ; ἀφεστάναι φρενῶν, deficere, Soph. Phil. 867. Παμπολὺ τῶν τοῦ ϖατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκὼς, remotus, Luc. Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν φύσεος, ἣν ἔχοι τις ἀεὶ, Ariſt. Veſp. 1446.

Ἀφῖχθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, ſumma pars puppis. Ex α priv. & φλαστὸς, *qui contundi nequit*.

Ἄφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, venis carens, ſeu privatus. Ex α priv. & φλὲψ, *vena*.

Ἀφλέγμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ inflammatione carens ; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. & φλεγμαίνω, *inflammo*.

Ἄφλεκτος, ὁ ϗ ἡ, non uſtus ; (2) non coctus, non toſtus. Ex α pr. & φλέγω.

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non uſtulatus. Ex α priv. & φλογίζω, *uſtulo*.

Ἄφλογος, ον, igni carens.

Ἄφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cortice carens, vel privatus. Ex α priv. & φλοιὸς, *cortex*.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, (et ἀφλυσμὸς) ſpuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ.

Ἀφλύαρος, ον, nugis, garrulitate abſtinens.

Ἀφλυκταίνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, puſtulas non ſentiens, ex quo puſtulæ non erumpunt. Ex α priv. & φλυκταινόομαι, *in puſtulas erumpo*.

Ἀφνειόομαι, diteſco. Ab

Ἀφνειὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφνεός· ἀφνειότερος, ditior ; ἀφνειέστατος, ditiſſimus.

Ἀφνειὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dives, opulentus; ἀφνειότερος, ditior. Ab ἄφνος.

Ἀφνέω, ῶ, diteſco, Euſt. Ab ἀφνεός. Hinc

Ἀφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus.

Ἄφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος.

Ἀφνύνω, dito. A præc.

Ἀφνύω, dito. Ab eod.

Ἄφνω, *Adv.* repente, ſubito; protinus, Gl. V. Ab ἀφανῶς.

Ἀφόβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metu non perculſus, non metuens. Ex α priv. & φοβέομαι.

Ἀφοβία, ας, ἡ, ſecuritas, imperterritus animus. Ab

Ἄφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adferens. Ex α priv. & φόβος, *metus.*

Ἀφόβως, *Adv.* ſine metu, intrepide.

Ἀφοβόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, ſtercus, Gl. V. Ab

Ἀφοδεύω, f. εύσω, caco, alvum exonero. Ab

Ἄφοδος, ȣ, ἡ, diſceſſus, digreſſus; (2) reditus; (3) ſeceſſio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, ſtercus. Ex ἀπὸ, & ὁδὸς, *via.*

Ἀφοίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frequentari nequit, inacceſſibilis. Ex α priv. & φοιτάω.

Ἄφολκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, levis. Ἀφολκότερος, *Strabo, lib.* 15. Ex ἀπὸ, & ὁλκὴ, *pondus.*

Ἀφόμοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abſimilis, diſſimilis, ficto ſimilis. Ex ἀπὸ, & ὅμοιος. Hinc

Ἀφομοιόω, ῶ, f. ώσω, ſimilem reddo, adſimilo.

Ἀφομοίωμα, ατος, τὸ, ſimiltudo alicujus rei ficta, ſimulacrum, effigies. Gl. V.

Ἀφομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio. Ab eod.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, exarmo, armis ſpolio; (2) arma exuo. Οἱ δ᾽ ἔντε᾽ ἀφωπλίζοντο ἕκαστος χάλκεα, Il. 23, 26. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, *arma.*

Ἀφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, reſpicio, Gl. V. adſpecto. Ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμὲ, Luc. Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, Heb. 12, 2.

Ἀφόρδιον, ȣ, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *inſerto* ρ.

Ἀφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, moleſtus. Ex α priv. & φέρω. Hinc

Ἀφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. V.

Ἀφορήτως, ut tolerari nequeat.

Ἀφορία, ας, ἡ, infæcunditas, ſterilitas frugum, ſterilitas agrorum, quum non ſunt frugiferi. Ab ἄφορος.

Ἀφοριεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφορίσει, ab ἀφορίζω.

Ἀφορίζω, f. ίσω, ſeparo, ſegrego, diſtinguo; (2) finio, termino; (3) deſigno, adſigno, attribuo. Gl. V. delego, deſtino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, deſtinor, deportor, deputor, Gl. V. ἀφώρισεν, delegavit, Ph. a. 1. act. ἀφωρισμένα, deſtinata, Ph. perf. part. paſſ. Ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, Act. 19, 9. Ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, Matt. 25, 32. Ex ἀπὸ, & ὁρίζω, *definio.* Hinc

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, ſuis terminis deſcriptum & definitum.

Ἀφορισμένος, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἀφωρισμένος.

Ἀφορισμὸς, ȣ, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio; (2) brevis ſententia. Ab eod.

Ἀφοριστικὸς, ἡ, ὸν, ſecernendi & diſtinguendi vim habens. Ab eod.

Ἀφοριστικῶς, diſtinguendi cauſa.

Ἀφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) diſcedo, proficiſcor. Δέδοκται ὡς τάχιστα τῆσδ᾽ ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, Eur. M. 1240.

Ἀφορμέω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo. Ἀφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιβύην, Polyb.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occaſio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris univerſa; (5) merces, mercatus, negotiatio. Ex ἀπὸ, & ὁρμὴ. Unde

Ἄφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.

Ἀφόρμιγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cithara caret. Ex α priv. & φόρμιγξ, *cithara.*

Ἀφορολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a quo non exigitur tributum. Ex α priv. & φορολογέω.

Ἄφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, non frugifer. Ἄφοροι γυναῖκες, Hippocr. Ex α priv. & φέρω.

Ἀφόρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. & φορύσσω, *polluo.*

Ἀφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, ȣμαι, expio; (2) ſacro, devoveo; (3) juſta facio; (4) abominor; (5) perfunctorie ago, *unde eſt*, leviter defungor, velut auſpicandi tantum cauſa; (6) deprecor, recuſo. Πόλιν τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιῶ, Æſchin. Ex ἀπὸ, & ὅσιος, *ſanctus.* Hinc

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.

Ἀφοῦ, 2. ſ. a. 2. imp. med. *Att.* pro ἄφεο, & hoc *Ion.* pro ἄφεσο, ab ἀφίημι.

Ἀφόωντα, acc. ſing. præſ. part. act. *Poët.* pro ἀφῶντα, ex ἀφάοντα. Ab ἀφάω.

Ἀφραδέοντι, dat. ſ. part. pr. act. v.

Ἀφραδέω, ῶ, f. ήσω, inconſulte ago; (2) ſtulte loquor, inſanio. Ab ἀφραδής.

Ἀφραδέως, *Adv.* ſtulte, temere, inconſiderate.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, temerarius, inconſultus. Ex α priv. & φραδὴς, *comſultus.*

Ἀφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, ſtultitia. Ab ἀφραδὴς.

Ἀφραδμόνως, quod ἀφραδέως.

Ἀφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀφραδής. Ex α priv. & φράδμων, *circumſpectus.*

Ἀφράζω, deſipio. Ex α priv. & φράζω, *dico.*

Ἀφραίνω, f. ανῶ, inſanio, deſipio. Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφὲς, Il. 7, 109. Ex α priv. & φρὴν, *mens.*

Ἄφρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non ſeptus; (2) non munitus. Ex α priv. & φρακτὸς, *ſeptus.*

Ἀφράσμων, idem quod ἀφράδμων.

Ἀφρασμόνως, quod ἀφραδμόνως.

Ἄφραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis; (2) improviſus, inexſpectatus; (3) occultus. Ex α priv. & φράζω, *dico.* Hinc

Ἀφραστότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.

Ἀφραστὺς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.

Ἀφράστως, *Adv.* inconſiderate; (2) ex improviſo. Ab ἄφραστος.

Ἀφρέω, ῶ, f. ήσω, ſpumo, ſpumeſco. Ab ἀφρὸς, *ſpuma.*

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui eſt extra tribum; (2) oſor civilis ſocietatis. Ex α priv. & φράτωρ, *contribulis.*

Ἀφρίζω, f, ίσω, ſpumo, ſpumam excito, Marc. 9, 18. Ab ἀφρὸς, *ſpuma.* Hinc

Ἀφρισμὸς, ὁ, ſpumatio.

ἈΦΡΙΚΗ῀, ῆς, ἡ, Africa. Quaſi ex α priv. & φρίκη, *frigus.*

Ἀφρικτὶ, ſine horrore. Ab α & φρικτὸς.

Ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, ſpuma lactis, lac ſpumoſum, lac, quod cunctum in ſpumam abiit. Ex ἀφρὸς, & γάλα, *lac.*

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, ſpuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρὸς, *ſpuma*, & γίνομαι.

Ἀφρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpuma prognatus.

Ἀφροδίσια, ων, τὰ, res Venereæ; (2) feſtum Veneris. Ab Ἀφροδίτη.

Ἀφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Veneris, Venerem exerceo; (2) *paſſive* muliebria patior. Ab eod.

Ἀφροδισιακος, ἡ, ὸν. Venereus; (2) ὁ ſc. λίθος, gemma Aphrodiſiaca. Ab eod.

Ἀφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.

Ἀφροδισιασμὸς, ȣ, ὁ, rerum Venerearum uſus. Ab Ἀφροδισιάζω.

Ἀφροδισιαστικὸς, ἡ, ὸν, Venereus, ſalax, libidinoſus. Ab eod.

Ἀφροδίσιος, ία, ιον, ſ. ἀφροδίσιος, ȣ, ϗ ἡ, idem. Ab

ἈΦΡΟΔΙ´ΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; (2) Venerea libido; (3) venuſtas, gratia.

Ἀφρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumicomus, ſpumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς, & κόμη.

Ἀφρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumilegus. Ex ἀφρὸς, & λέγω, *colligo.*

Ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non ſapio, amens ſum. Ex α priv. & φρην, *mens.* Hinc

Ἀφρόνησις, εως, ἡ, dementia.

Ἀφρόνιτρον, ȣ, τὸ, ſpuma nitri, aphronitrum.

Ἄφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, curæ expers, ſecurus. Ex α priv. & φροντὶς, *cura.*

Ἀφροντιστία, ἡ, negligentia.

Ἀφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo. negligo. Ab ἄφροντις.

Ἀφροντιστὶ, ſine cura.

Ἀφρόντιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curis vacuus, ſecurus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intenſ. & φροντίζω, *curo.*

Ἀφροντίστως, *Adv.* ſinè cura, ſecure; (2) negligenter, contemptim.

Ἀφρόνως, *Adv.* inſipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.

ἈΦΡΟ`Σ, ȣ, ὁ, ſpuma; (2) piſcis quidam.

Ἀφροσέληνος, ȣ, ὁ, ſpuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, & σελήνη, *luna.*

Ἄφροσι, *inſipientibus*, dat. plur. Ab ἄφρων.

Ἀφροσκόροδον, ȣ, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς, & σκόροδον, *allium*, eo, quod tritum multam ſpumam reddat.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.

Ἀφρούρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incuſtoditus, nullo præſidio munitus. Ex α priv. & φρουρέω.

Ἄφρουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρουρά, *cuſtodia.*

Ἀφροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpumam ferens, ſpumans. Ex ἀφρὸς, & φέρω, *fero.*

Ἀφροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpumam innatam habens. Ex ἀφρὸς, & φύω, *naſcor.*

Ἀφρύη, ης, ἡ, apua, piſcis e ſpuma naſci ſolitus. Ab ἀφρὸς. Unde

Ἀφρὼ, ȣς, ἡ, Venus, idem quod Ἀφροδίτη.

Ἀφρώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpumoſus. Ab eod.

Ἄφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amens, deſipiens, ſtolidus, ſtultus, imprudens. Ex α priv. & φρὴν, *mens.*

Ἀφυβρίζω, f. ίσω, deſævio, petulantiam meam compeſco, injuria, vel contumelia adficere deſino. Ex ἀπὸ, & ὑβρίζω.

Ἀφυγιάζω, ſanum reddo, ſano.

Ἀφυγιασμὸς, ὁ, ſanatio.

Ἀφυδραίνω, abluo.

Ἀφύδιον, τὸ, Dim. Ex

Ἀφύη, ης, ἡ, apua, piſcis quidam. Pro ἀφρύη.

Ἀφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura minime aptus ad aliquid; (2) indoctus, imperitus. Ex α priv. & φυὴ, *natura.* Hinc

Ἀφυΐα, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.

Ἄφυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fuca carens.

Ἄφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inevitabilis, neceſſarius. Ex α priv. & φεύγω, *fugio.*

Ἀφύκτως, *Adv.* ſine ſpe fugæ.

Ἀφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab

Ἀφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi non cavet, incautus, ſecurus; (2) incuſtoditus, non obſervatus. Ex α priv. & φυλάττω, *cuſtodio.*

Ἀφυλάκτως, *Adv.* incaute; (2) incuſtodite.

Ἀφυλαξία, ας, ἡ, cuſtodiæ defectus; (2) incuria cuſtodum & excubitorum. Ex α priv. & φύλαξ, *cuſtos.*

Ἀφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ, & ὑλίζω.

Ἀφύλισμα, ατος, τὸ, ſedimentum, craſſamentum. Ab ἀφυλίζω.

Ἄφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, foliis carens.

Ἀφύξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui hauritur; (2) exhauſtus. Ab ἀφύσσω, *haurio.*

Ἀφυξῶ, *hauriam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, a verbo ἀφύσσω, *haurio.*

Ἀφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex ἀπὸ, & ὕπνος, *ſomnus.* Unde

Ἀφυπνος, ον, expergefactus.

Ἀφυπνόω, ῶ, f. ώσω, ſopior, obdormiſco. Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε, Luc. 8, 23.

Ἀφύρητος, non mixtus vel ſubactus. Ab α & φυράω.

Ἀφυσγετὸς, ȣ, ὁ, hauſtus; (2) ſordes, cœnum. Ab ἀφύω, *haurio.*

Ἀφύσητος, ον, non inflatus. Ab α & φυσάω.

Ἀφυσιολόγητος, ον, alienus a ſcientia naturali, non conſentiens doctrinæ naturali.

Ἀφυσμὸς, ȣ, hauſtio, exhauſtio. Ab ἀφύω.

Ἄφυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. & φῦσα, *follis*.

Ἀφύσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro ἀφύσαι. Ab ἀφύω.

Ἀφύσσω, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo, colligo. Ἄφενος ϗ πλοῦτον ἀφύξειν, Il. 1, 171. Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.

Ἀφυστερέω, ῶ, f. ήσω, ſubtrahor; (2) defraudor Ex ἀπὸ, & ὑστερέω, *poſterior ſum*.

Ἀφύτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non plantatus, non ſatus; (2) non conſitus. Ex α priv. & φυτεύω, *planto*.

ἈΦΥΩ, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) dealbor. Εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος, Heſiod.

Ἀφυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.

Ἀφυῶς, *Adv.* natura inhabili; (2) male temperate. Ab ἀφυής.

Ἀφωμοιωμένος, part. perfect. paſſ. v. ἀφομοιόω.

Ἀφώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. & φωνέω, *vocem edo*.

Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) ſilentium. Ab

Ἄφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutus, voce deſtitutus. Ex α priv. & φωνή, *vox*.

Ἀφώνως, *Adv.* mute, ſine ullo vocis uſu, vocem non emittendo.

Ἀφώρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non deprehenſus in furto; (2) non deprehenſus. Ex α priv. & φωράω, *in furto deprehendo*.

Ἀφώριζον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀφορίζω.

Ἀφωρισμένως, ſeparatim.

Ἀφώτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) myſteria religionis Chriſtianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. & φωτίζω, *illumino*.

Ἀφῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

ἈΧΑΐΑ, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.

Ἀχαΐς, ΐδος, ἡ, & Ἀχαιΐς, idem.

Ἀχαϊκὸς, ή, όν, & Ἀχαιικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.

ἈΧΑΙΟΣ, ά, όν, Achæus, Achivus.

Ἀχάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, effrenatus.

Ἀχαλίνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) freno carens. Ex iiſd.

Ἀχάλκευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ex ære fabricatus. Ex α priv. & χαλκεύω.

Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, ſum ſine ære, pecuniam non habeo. Ab

Ἀχαλκής, ὁ ϗ ἡ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α pr. & χαλκός.

Ἄχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem

ἈΧΆΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas; ciſta frumentaria.

Ἀχανής, έος, ὁ ϗ ἡ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi, qui hiſcere non poteſt. Ab α pr. & χαίνω. (3) α *int.* valde hians, vaſtum hiatum habens, *unde* et, (4) non tectus, *de ædificio*; (5) vaſtus, immenſus.

Ἀχάρακτος, ὁ ϗ ἡ, nullas ſibi impreſſas habens notas, nullis notatus ſignis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α priv. & χαράσσω.

Ἀχαράκωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vallo non munitus. Ex α priv. & χαρακόω, *vallo munio*.

Ἄχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, ingratus, inſuavis, invenuſtus. illepidus, inſulſus, moleſtus; (2) triſtis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor. Ex α priv. & χάρις, *gratia*.

Ἀχαριστέω, ῶ, f. ήσω, ingratus ſum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obſequor; & (3) *in Paſſivo*, non accipio debitam gratiam. Ἀχαριστεῖν πρὸς τοὺς φίλους ἄδικόν ἐστι, Xen.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab

Ἀχάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus. Ex α priv. & χάρις, *gratia*.

Ἀχαρίστως, *Adv.* ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter. Ab ἀχάριστος.

Ἀχαρίτη, ἡ, ingratus animus.

Ἀχαρίτως, ingrato animo.

Ἀχαρίτωτος, ον, invenuſtus, indecorus. Ab α & χαριτόω.

ἈΧΆΤΗΣ, ου, ὁ, achates, gemma.

Ἄχει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἤχει, ab ἠχέω.

Ἄχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, labiis carens; (2) qui ſine ora, ſive margine eſt.

Ἀχείμαντος, ὁ ϗ ἡ, tranquillus, nullis tempeſtatibus agitatus. Ex α pr. & χεῖμα.

Ἀχείμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. & χείρ, *manus*.

Ἀχειρής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀχειρία, ἡ, *opp.* εὐχειρίας, defectus manus, tarditas manus.

Ἀχειραγώγητος, ον, immanſuetus, ſævus.

Ἀχειρογεώργητος, ον, non cultus manu humana.

Ἀχειρόπλαστος, ον, non fictus manu.

Ἀχειροποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non manu, vel manibus factus; (2) non humano ſtructus opere. Ex α priv. & χειροποίητος.

Ἀχειροποιήτως, *Adv.* ſinè manuum opera.

Ἄχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄχειρ.

Ἀχειροτόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullis electus eſt ſuffragiis. Ex α priv. & χειροτονητός.

Ἀχειρότευκτος. ον, non factus humana manu.

Ἀχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis; (2) manu non factus.

Ἀχέουσα, part. pr. act. f. g. *Dor.* pro ἠχέουσα. Ab ἀχέω, *doleo*.

ἈΧΕΡΔΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam.

ἈΧΕΡΩΪΣ, ίδος, ἡ, populus alba.

Ἀχέρων, οντος, τὸ, Acheron fluvius. Ex ἄχος, *dolor*, & ῥόος, *fluvius*.

Ἀχεῦσιν, *reſonant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* *Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro ἠχοῦσι.

Ἀχεύω, f. εύσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχεύων, Il. 5, 869.

Ἀχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀχέω, *reſono*, *Dor.* pro ἠχέω.

Ἄχην, ένος, ὁ ϗ ἡ, pauper, mendicus. Ex α priv. & ἔχω, *habeo*. Hinc

Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.

Ἀχηρής, έος, ὁ ϗ ἡ, dolorificus, moleſtus. Ab ἄχος.

Ἄχης, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄχην.

Ἀχήσῃ, *Dor.* pro ἠχήσῃ, ab ἠχέω.

Ἀχθεινὸς, ή, όν, gravis, oneroſus; (2) moleſtus; (3) inviſus; (4) laborioſus. Ab ἄχθος.

Ἀχθεινῶς, moleſtè, graviter.

Ἀχθεὶς, *ductus*, a. 1. partic. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθέσει, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἀχθέσῃ, a verbo ἀχθέω, *doleo*.

Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia. Ab eod.

Ἀχθῆναι, *adduci*, a. 1. inf. paſſ. verbi ἄγω.

Ἀχθηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, gravis, moleſtus. Ab eod.

Ἀχθηρῶς, *Adv.* gravate, gravatim.

Ἀχθήσομαι, *dolebo*, f. 1. ind. med. verbi

Ἄχθομαι, f. θέσομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo ſub pondere; (2) gravate fero, ægre & moleſte fero; (3) ſuccenſeo. Ἄχθεσθαι περί τινος πράγματος. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, Eurip. Med. 244. τοῖς πρέσβεσι, Ariſt. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἄχθομαι, Soph. Phil. 961. Πολλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, Ariſt. Lyſ. 10. Σαπρὸν τὸ χοινίον, ὅμως γε μὴν τοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται, Id. Veſp. 1333. Ab ἄχθος.

ἈΧΘΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis moleſtia.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera ſuſtineo. Ex ἄχθος, & φέρω, *fero*.

Ἀχθοφορία, ας, ἡ, *Ion.* ἀχθοφορίη, moleſtia in oneribus ferendis. Ab eod.

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſarcinas & onera fert, bajulus, ſarcinarius. Ex iiſd.

Ἀχὶ, vel ἄχι, *Adv.* facile, Suid.

Ἄχι, *ubi*, *Dor.* pro ἧχι.

Ἀχιλλῆα, acc. ſing. *Ion.* & *Poët.* pro Ἀχιλλέα, ab Ἀχιλλεύς.

Ἄχιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine ſucco, aut nutrimento; (2) pabulo deſtitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intenſ. & χιλός.

Ἀχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, qui tunicam non habet.

Ἀχλαινία, ἡ, defectus lænæ.

Ἄχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine læna, vel veſte. Ex α priv. & χλαίνη, *lena*.

ἌΧΛΑΞ, ακος, ὁ, arena lapidoſa, glarea; (2) lapillus.

Ἀχλόητος, ον, idem quod

Ἄχλοος, ἄχλους, ου, ὁ ϗ ἡ, virore deſtitutus. Ex α priv. & χλόα, *herba virens*.

Ἀχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginoſus. Ab

ἈΧΛΥΣ, ύος, ἡ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio.

Ἀχλύω, f. ύσω, & ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro. Ab ἀχλύς.

Ἀχλυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginoſus, nebula obtectus. Ab eod.

ἌΧΝΑ, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) ſpuma; (4) ſordes; (5) tenuiſſima & minima pars alicujus rei.

Ἄχνοος, ου, *contr.* ἄχνους, ὁ ϗ ἡ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.

Ἄχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχος.

Ἀχνύμενος, præſ. part. med.

Ἀχνὺς, ύος, ἡ, mæror. Ab ἄχνυμαι.

Ἀχοῖ, *Echo*, dat. ſing. *Dor.* & *contr.* pro ἠχόϊ, ab ἠχὼ, *Echo*.

Ἀχολία, ἡ, mens non bilioſa, nulla bilis. Ab

Ἄχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bile, ſeu felle carens. Ex α priv. & χολή, *fel*, *bilis*.

Ἄχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſine fidibus. Ex α priv. & χορδή, *chorda*.

Ἀχόρευτος, ου, ϗ ἡ, carens choreis; (2) illætabilis. Ex α priv. & χορεύω, *choreas duco*.

Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus, ſ. apparatus. Ex α priv. & χορηγέω, *ſumptus præbeo*.

Ἀχορήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui non ſubminiſtratur, non ſuppetit, egens. Ex iiſd.

Ἄχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχέρευτος.

Ἀχόρταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. & χορτάζω.

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, mæror, dolor, triſtitia.

Ἀχραής, έος, ὁ ϗ ἡ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χράω.

Ἀχρανής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄχραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ἈΧΡΑΣ, άδος, ἡ, pirus ſilveſtris; (2) fructus piri ſilveſtris.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, temere, vel ſine cauſſa ridens; (2) qui ob inutilia ridet; (3) ineptus, ſtultus. Ex ἀχρεῖος, & γέλως.

Ἀχρεῖον, *Adv.* leviter, indecore. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρειοποιὸς, ὁ, inutilia faciens.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis; (2) ineptus. Ex α priv. & χρεία, *utilitas*.

Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; & (2) *in Paſſ.* inutilis fio. Ab ἀχρεῖος.

Ἀχρείως, *Adv.* turpiter. Ab eod.

Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ex α priv. & χρεία, *utilitas*.

Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab

Ἀχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α priv. & χρήματα, *opes*.

Ἀχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, ſum inops.

Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab

Ἀχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀχρήματος.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηστία.

Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.

Ἀχρηστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis ſum; (2) inuſitatus ſum.

Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas; (2) non uti. Ab

Ἄχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inutilis, incommodus; (2) inuſitatus; (3) improbus.

Ἀχρήστως, *Adv.* inutiliter; (2) inuſitate,

Ἄχρι, vel ἄχρις, *Adv.* uſque ad, tenus, quoad; (2) donec

Ἄχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & χρίω, *ungo*.

Ἀχροέω, f. ήσω, ſum coloris expers; (2) nativum colorem amiſi; (3) ſum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἀχροία, ας, ἡ. coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amiſſo colore nativo. Ab eod.

Ἄχροιος, ον, exanguis, coloris expers.

Ἄχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers temporis, æternus.

Ἀχρόνως, *Adv.* ſine tempore, citra temporis principium; (2) ſubito, ſtatim.

Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter, ſeu ſubito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. & χρονοτριβέω, *tempus tero.*

Ἄχροος, *contr.* ἄχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum clorem amiſit, decolor. Ex α priv. & χρόα, *color.*

Ἀχρυσόπεπλος, ὁ ϗ ἡ, carens veſte aurea.

Ἄχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α priv. & χρωματίζω, *colore imbuo.*

Ἄχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex α priv. & χρῶμος, *color.*

Ἄχρωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. & χρώζω.

Ἄχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſuccus; (2) inſipidus; (3) fatuus. Ex α priv. & χυλὸς, *ſuccus.*

Ἄχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀχύμωτος, ον, idem.

Ἀχύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, longe lateque & in multas partes fuſus, copioſe fluens. Ex α intenſ. & χύνω, *fundo.*

Ἀχύρινος, ἡ, ὸν, e paleis conſtans.

Ἀχυρμιὰ, ας, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον, & δέκομαι, pro δέχομαι, *recipio.*

Ἀχυροθήκη, ἡ, idem.

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, feſtuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ ϗ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον, & τρίβω, *tero.*

Ἀχυροφαγέω, paleas comedo.

Ἀχυρόω, f. ώσω, paleis ſterno & reſpergo; (2) paleis immiſceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρτίδες, αἱ, paleolæ.

Ἀχυράνης, εος, ὁ ϗ ἡ, aceroſus. Ab eod.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχύρωσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, conſtructio quæ fit paleis, paleata conſtructio. Ab ἀχυρόω.

Ἀχὼ, *Echo, Dor.* pro ἠχώ.

Ἀχώνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, *conflo.*

ἈΧΩ΄Ρ, ῶρος, manans capitis ulcus, ſordes capitis.

Ἀχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comprehendi non poteſt, immenſus. Ex α priv. & χωρέω, *capio.*

Ἀχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſeparabilis. Ex α priv. & χωρίζω, *ſeparo.*

Ἀχωρίστως, inſeparabiliter, indiviſe.

Ἄχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſine loco eſt, extorris, cui igni & aqua interdictum eſt.

ἊΨ, *Adv.* retro, retrorſum, in averſum; (2) rurſus, iterum; (3) ἂψ δ' αὖθις, rurſus autem.

Ἀψάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tactus non eſt; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, Ariſt. Lyſ. 27 . Ex α priv. & ψαλάσσω, *tango.*

Ἄψαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fidium pulſu, vel cantu carens. Ex α priv. & ψάλλω, *cano.*

Ἀψάμαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenis carens, non ſabuloſus. Ex α priv. & ψάμαθος.

Ἄψαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἄψαο, *tetigiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥψω, a verbo ἅπτω, *tango.*

Ἄψασθαι, *tetigiſſe*, a. 1. inf. med. v. ejuſd.

Ἀψαυστέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.

Ἀψαυστὶ, *Adv.* citra tactum. Ab eod.

Ἄψαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. & ψαύω, *tango.*

Ἀψεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, irreprehenſus. Ex α priv. & ψέγω, *reprehendo.*

Ἀψεγῶς, *Ion.* ἀψεγέως, ſine reprehenſione.

Ἄψεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas.

Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

Ἀψευδέως, *Adv.* vere, citra mendacium, revera. Ab

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentiri neſciens, verax.

Ἀψευστέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.

Ἄψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ex α priv. & ψεύδω, *mentior.*

Ἄψηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non raſus (2) non deterſus; (3) durus, non mollis. Ex α priv. & ψήχω, *rado.*

Ἀψηλάφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus.

Ἀψήφιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non tulit ſuffragium; (2) non computatus. Ex α priv. & ψηφίζω, *ſuffragor.*

Ἄψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuffragio carens.

Ἀψηφοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nondum ſuffragium tulit. Ex ἄψηφος, & φορέω, *fero.*

Ἀψιδοειδὴς, ὲς, in modum abſidis formatus, ſ. ſtructus. Ex ἁψὶς, & εἶδος.

Ἀψικάρδιος, ον, vim habens in animum.

Ἀψικορία, ας, ἡ, faſtidium. Ab

Ἀψίκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, faſtidioſus. Ex ἅψις, & κόρος, *ſatietas.*

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo ad pugnam.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; leve certamen, quo nil decernitur; (2) quælibet rixa. Ab

Ἀψιμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnam leviter attingens, veles. Ex ἅψις, *tactus*, & μάχη.

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel ſimultas non diuturna. Ex ἅψις, & μῖσος, *odium.*

ἈΨΙ΄ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, abſinthium, herba amara. *Angl.* Wormwood. Hinc

Ἀψινθίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, abſinthites, vinum abſinthio conditum.

Ἄψινθος, ου, ὁ, abſinthium.

Ἀψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) teſtudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto.*

Ἅψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango.*

Ἀψίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cito iraſcitur, ſed iram etiam facile deponit. Ex ἅψις, & χολὴ, *ira.*

Ἄψοῤῥον, *Adv.* retro, retrorſum; (2) iterum.

Ἀψόῤῥοος, *contr.* ἀψόῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, retrograda, ſeu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἂψ, & ῥόος, *fluentum.*

Ἀψοῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, retro veſtigia referens. Ex iiſd.

Ἅψος, εος, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto.*

Ἀψοφητὶ, *Adv.* ſine ſtrepitu. Antonin. 1, 6. ſed in ſenſu metaphorico. Ab

Ἀψόφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullum edens ſonum, vel ſtrepitum. Ex α priv. & ψοφέω.

Ἄψοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀψυδρακίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non infeſtatus puſtulis, quæ ψύδρακες dicuntur.

Ἄψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non ſentit. Ex α priv. & ψύχω, *refrigero.*

Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers ſum; (2) animo linquor, exanimor.

Ἀψυχία, ας, ἡ, τὸ, inanimum eſſe; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab

Ἄψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. & ψυχὴ, *anima.*

ἌΩ, f. ἀήσω, flo, ſpiro.

Ἀώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inodorus, non olens. Ex α priv. & ὄζω, *oleo.*

Ἀῶθεν, *mane, Dor.* pro ἠῶθεν.

Ἀωρέω, ῶ, f. ήσω, non cuſtodio, negligo.

Ἀωρὶ, *Adv.* intempeſtive.

Ἀωρία, ἡ, intempeſtivitas, immaturitas. Ab

Ἄωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus, *act. & paſſ.* (2) indecorus; (3) difficilis cuſtoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*, ſive οὖρος, *cuſtos*, vel ὥρα.

Ἀώριος, idem quod

Ἀωρόνυκτος, ον, media nocte veniens, abiens, &c.

Ἀωροτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, immaturo, ſeu intempeſtivo partu editus. Ex ἄωρος, & τόκος.

Ἄωρτο, *Hom. Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. per *Syncop.* & *Ion.* pro αἰώρετο, a verbo αἰωρέω, *ſurſum volo.*

Ἀὼς, *aurora, Dor.* pro ἠώς.

Ἀωτεύω, f. εύσω, flores decerpo; (2) texo; (3) dormio. Ab

Ἀωτέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

ἌΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) præſtantiſſimum cujuſque rei.

Ἄωτος, ου, ὁ, idem.

Ἄωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aures non habens; (2) anſa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτὸς, *auris, anſa.*

B

B Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis ſignificans *duo*, & cum lineola inferne poſita β, *duo millia.*

Βᾶ, *incede*, 2. ſing. a. 2. imper. *Dor.* & *per Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo.*

Βαὰλ, ὁ ϗ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Dominus.*

ΒΑ΄ΑΞ, mollis, Suic.

ΒΑΑ΄ΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, inarticulate loquor, vocem inarticulatam edo. Gl. Vet. βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ῀, *Interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαὶ, βαβαιὰξ, idem.

Βαβάκτης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) inſanus (3) ſaltator. A βαβάζω.

βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάζω.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. Ab eod.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde Βὰξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Hebræis *confuſio.*

Βάγμα, ατος, τὸ, ſermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Perſica.

Βάδαν, *pedetentim, Dor.* pro βάδην.

Βαδδὶν, linea veſtis, ſtola. Vox Hebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδίζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, πρὸς, ἐπὶ, εἰς οἰκίαν· εἰς τὸ πολίτευμα, ſe conferre; ἐπὶ τὸ βῆμα. Ἁπάσῃ τῇ στρατείᾳ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, Luc. Διὰ ταῦτα τὴν βάδιν βαδίζομεν, Ariſt. Av. 42. Ab eod.

Βαδιξῶ, 1. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.

Βαδιοῦμαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι,

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſus. A βαδίζω, Hinc

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus.

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Βαδισματίας, ου, ὁ, idem qui βαδιστικός.

Βαδιστέον, *Adv.* poſit. eundum eſt. *Ariſt. Ran.* 671. Ab eod.

βαδιστὴς, οῦ, ὁ, tolutarius, curſor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ἡ, ὸν, qui ambulare poteſt, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ἡ, ὸν, per quem incedi poteſt.

Βαδιῶ, *ibo.* futurum idem ac βαδιοῦμαι & eadem dialecto formatum in activo.

Βάδος, ου, ὁ, iter; (2) greſſus, Ab eod.

ΒΑ΄ΖΩ, f. άσω, & άξω, loquor, dico, facio verba, orationem habeo.

Βαθέην, acc. ſing. *Ion.* pro βαθεῖαν.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. ſing. *contr.* pro βαθέϊ.

Βάθεσιν, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro βάθεσι, a βάθος, εος.

Βαθέως, *Adv.* profunde, alte; (2) graviter.

Βαθμηδὸν, *Adv.* gradatim. A βαθμός.

Βαθμὶς, ιδος, ἡ, gradus; (2) baſis. Ab eod.

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) ſtatio pœnitentium. A βαίνω, *ſcando*.

ΒΑ΄ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) εἰς βάθος, penitus, introrſum, alte, profunde.

Βαθράδιον, τὸ, *Dim.* ex

Βάθρα, ας, ἡ, ſcala domus, vel navis. A βαίνω.

Βάθρον, ου, τὸ, ſcala; (2) fundamentum, baſis, ſcamnum, ſubſellium. Ab eod.

Βαθυαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profundas valles habens. Ex βαθὺς, & ἄγκος, *vallis*.

Βαθύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundi conſilii, prudentiſſimus. Ex βαθὺς, & βουλὴ, *conſilium*.

Βαθύγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus ſolum profundum eſt, fertilis, pinguis. Ex βαθὺς, & γαῖα.

Βαθυγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundam barbam habens, egregie barbatus. Ex βαθὺς, & γένειον, *barba, mentum*.

Βαθύγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαθύγειος.

Βαθύγηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, provectam ſenectutem agens, decrepitus, valde ſenex. Ex βαθὺς, & γῆρας, *ſenectus*.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, eloquens. Ex βαθὺς, & γλῶσσα, *lingua*.

Βαθυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, homo abſtruſi ingenii & conſilii, taciturnus. Ex βαθὺς, & γνώμη, *ſententia*.

Βαθυδίνης, ου, ὁ καὶ ἡ, profundos vortices habens. Ex βαθὺς, & δίνη, *vortex aquarum*.

Βαθύδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, glorioſiſſimus, celeberrimus. Ex βαθὺς, & δόξα, *gloria*.

Βαθύζωνος, ὁ καὶ ἡ, infra cinctus. Ex βαθὺς, & ζώνη, *zona*.

Βαθυζώνας, acc. pl. *Dor.* pro βαθυζώνους.

Βαθύθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, denſo vellere inſignis. Ex βαθὺς, & θρὶξ, *capillus*.

Βαθυκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longe lateque curvatus, valde curvus. Ex βαθὺς, & κάμπη.

Βαθυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, piſcoſus; (2) profundus, altus; (3) in profundis receſſibus cetos habens. Ex βαθὺς, & κῆτος.

Βαθυκλεὴς, ὲς, illuſtris.

Βαθύκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, opulentus.

Βαθύκολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundum ſinum habens. Ex βαθὺς, & κόλπος, *ſinus*.

Βαθυκόμης, ου, ὁ, bene comatus.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda præcipitia habens. Ex βαθὺς, & κρημνός.

Βαθυκρηπὶς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, profundum fundamentum habens. Ex βαθὺς, & κρηπίς.

Βαθυκτέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædives. Ex βαθὺς, & κτέανον, *poſſeſſio, opes*.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, habens undas profundas. Ex βαθὺς, & κῦμα, *unda*.

Βαθύλειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, læta paſcua habens.

Βαθυλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαθυλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferax, fertilis. Ex βαθὺς, & λήϊον.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villoſus.

Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentiſſimus. Ex βαθὺς, & μῆτις.

Βάθυνσις, εως, ἡ, excavatio. A βαθύνω.

Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excavo, profundum facio. A βαθύς.

Βαθύξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, opacus, denſus arboribus. Ex βαθὺς, & ξύλον, *lignum*.

Βαθυπέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſ. βαθυπίδιος, ια, ιον, latum campum, ſeu planitiem habens. Ex βαθὺς, & πεδίον, *campus*.

Βαθύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde amarus.

Βαθυπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex βαθὺς, & πλέκω, *necto*.

Βαθυπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, comam denſis cincinnis nexam habens.

Βαθυπλούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædives.

Βαθύπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui magnum & grave bellum movet. Ex βαθὺς, & πόλεμος.

Βαθύπρωρος, ἡ, navis alta prora.

Βαθυῤῥείταο, gen. ſ. *Æol.* pro βαθυῤῥείτου, a

Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens, profundum alveum habens. Ex βαθὺς, & ῥέω.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas:

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, altas radices habens. Ex βαθὺς, & ῥίζα, *radix*.

Βαθύῤῥοος, *contr.* βαθύῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens. Ex βαθὺς, & ῥέω, *fluo*.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus & extremus; (3) craſſus; (4) plenus; (5) *in compoſitione* profundus, magnus, gravis. *Compar.* βαθύτερος, βαθίων, & βάσσων. *Superl.* βαθύτατος, & βάθιστος. A βάθος.

Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altè effoſſus. Ex βαθὺς, & σκάπτω.

Βαθύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbroſus. Ex βαθὺς, & σκιά.

Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A βαθύς.

Βαθύσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui profunde ſeritur; (2) in quo profundæ ſationes fieri poſſunt.

Βαθύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui altum eſt pectus; (2) profundos habens receſſus. Ex βαθὺς, & στέρνον, *pectus*.

Βαθυστήριγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, fulcimentum profundum habens, altè defixus.

Βαθύστομος, ον, altas fauces habens.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alte ſtratus, molliter ſtratus. Ex βαθὺς, & στρώννυμι, *ſterno*.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, denſos juncos ferens, juncis obſitus, juncoſus.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Ab βαθύς.

Βαθύτριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, villoſus, multos & prolixos capillos habens. Ex βαθὺς, & θρὶξ, *capillus*.

Βαθύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex βαθὺς, & φρὴν, *mens*.

Βαθύφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda folia habens, frondoſus. Ex βαθὺς, & φύλλον, *folium*.

Βαθύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox diſtincta. Ex βαθὺς, & φωνὴ, *vox*.

Βαθυχαῖος, ον, valde nobilis. Ex βαθ. & χάος.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui denſam habet cæſariem. Ex βαθὺς, & χαίτη, *coma*.

Βαθύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia.

Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.

Βαθύχροος, *contr.* βαθύχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde coloratus, qui denſo & ſaturo eſt colore. Ex βαθὺς, & χρόα, *color*.

Βαῖεν, *iverint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro βαίησαν, a verbo βαίνω, *eo*.

Βαΐνος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmeus. A βαΐον.

ΒΑΙ΄ΝΩ, f. βήσω, vel βήσομαι, p. βέβηκα, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in Perf. etiam* ſitus & fixus ſum, fundatus ſum. Βαίνειν ἐπὶ σμικροῦ, baſin exiguam habere; ἐν ῥυθμῷ, πρὸς ῥυθμόν· μεγάλα, ἴσα, ἁβρὰ, ſuperbe, æquis paſſibus, molliter; εὖ, bene ſuccedere, ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἔβησεν, impoſuit. βεβηυῖα ἐν δαπέδῳ, fundata. Ὃν δὴ πάλαι ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκοι, mortuus ſit, Soph. Phil. 494.

Βαΐον, ου, τὸ, Dim. a βαΐς.

Βαιὸν, *Adv.* paulliſper, parum. A βαιός.

ΒΑΙΟ΄Σ, ά, ὸν, parvus, modicus, paucus, unus.

Βαϊοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmifer. Ex βαΐον, φέρω, *fero*.

ΒΑΐΣ, ἡ, ramus palmæ.

ΒΑΙ͂ΤΑ, ης, ἡ, læna conſuta ex corio, ſeu pellibus.

Βαϊφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαϊοφόρος.

ΒΑΙΩ΄Ν, όνος, ὁ, piſcis gobio adſimilis, alias βλέννος, dictus.

ΒΑ΄ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, raphani, ſive braſſicæ ſemen.

ΒΑ΄ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, homo magna ſtatura præditus, ſed excors & effeminatus; (2) eunuchus, ſpado; (3) mollis.

Βακκάριον, ου, τὸ, unguentum ex baccari. A

ΒΑ΄ΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, ſ. baccaris, herba odorata.

Βακτηρεύω, f. εύσω, baculo nitor. A

ΒΑΚΤΗΡΙ΄Α, ας, ἡ, baculus, ſcipio.

Βακτήριον, τὸ, idem.

Βακτηρίδιον, ου, τὸ, bacillum.

Βάκτρευμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipſe, quo nitimur. A

Βακτρεύω, fut. εύσω, idem quod βακτηρεύω.

Βάκτρον, ου, τὸ, idem quod βακτήριον.

Βακτροπροσαίτης, *Epith.* Cynici baculum geſtantis, & mendicantis.

Βακχεία, ας, ἡ, bacchatio. A Βάκχος.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; ſed *ſubſt.* ὁ, Bacchius, pes poëticus ſyllaba brevi & duabus longis conſtans.

Βακχειώτης, ου, ὁ, idem quod βακχεύτωρ.

Βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. Ab eod.

Βακχευτὴς, οῦ, ὁ, bacchicus. A βακχεύω.

Βακχευτικὸς, ή, ὸν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.

Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.

Βακχεύω, f. εύσω, debacchor, Orgia celebro; (2) βακχεύομαι, furioſus ſum:

Βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) ſacerdos Bacchi:

Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, inſania:

Βακχιάζω, bacchor.

Βακχικὸς, ή, ὸν, bacchicus. A

Βακχιακὸς, ή, ὸν, & Βάκχιος, α, ον, idem.

ΒΑ΄ΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) Orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.

Βάκχων, ωνος, ὁ, Bacchulus. Dim. a βάκχος.

Βαλαὰμ, ὁ, Nomen Hebræum ἄκλιτον. *Vetuſtas populi.*

Βαλὰν, ὁ, Nomen Hebræum ἄκλιτον. *Exinaniens.*

Βαλανάγρα, ας, ἡ, clauſtrum, cui inſeritur peſſulus. Ex βάλανον, & ἄγρα.

ΒΑΛΑΝΕΙ͂ΟΝ, ου, τὸ, balineum, balneum.

Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A βαλανεῖον.

Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix. Ab eod.

Βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo adminiſtro; (2) ſervio, miniſtro. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω, Ariſt. Pace, 1112. Ab eod.

Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A βάλανος.

Βαλανηφαγέω, glandibus veſcor.

Βαλανηφάγος, ὁ καὶ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus veſcitur. Ex βάλανος, & φαγεῖν.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex βάλανος, & φέρω, *fero*.

Βαλανίζω, f. ίσω, glandes excutio; (2) glandem ſedi ſubjicio:

Βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit:

Βαλανῖς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίτης, ου, ὁ, glandem referens. A

ΒΑ΄ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, glans, fructus quercus; (2) fructus ſimilis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum quoddam in glandis formam effigiatum, quod ſedi imponitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, peſſulus.

Βαλανόω, ῶ, f. ώσω, obice objecto obſero. Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, Ariſt. Conc. 361. A βάλανος.

Βαλαντίδιον, ου, τὸ, Dim. a

ΒΑΛΑ΄ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marſupium.

Βαλαντιοτομέω, crumenas ſeco. A

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, crumenarum ſector, fur zonarum, ſaccularius. Ex βαλάντιον, & τέμνω, *ſeco*.

ΒΑΛΑΥ΄ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali ſilveſtris Punici.

Βαλὴν, vel βαλλὴν, O rex. Unde

Βαληναῖος, vel βαλληναῖος, regius.

ΒΑΛΒΙ΄Σ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui curſu certant, emittuntur.

Βάλε, 2. ſ. a. 2. imper. act. verbi βάλλω.

Βάλε, & βάλεν, *demiſit*, 3. ſing. a. 2. indic. act. *Ionice*, pro ἔβαλε.

Βαλέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro βαλεῖν.

Βαλέοντι, dat. ſing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλοῦντι.

Βαλέω, 1. ſing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.

Βάλῃς, *jeceris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act.

Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.

Βαλιὸς, ά, ὸν, & βάλιος, ία, ιον, varius, maculoſus; (2) velox, rapidus. A βάλλω.

Βάλλεαι, 2. ſ. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro βάλλῃ.

Βάλλεο, præſ. imp. med. *Ion.* pro βάλλου.

Βαλλέσκετο, *jaciebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐβάλλετο.

Βάλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβάλλετο.

Βάλλευ, præſ. imp. med. *Dor.* pro βάλλου.

Βάλλησα, *jeci*, 1. ſing. a. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro ἐβάλλησα, a verbo inuſ. βαλλέω.

Βάλοι, 3. ſ. a. 2. optat. act. verbi βάλλω.

Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio. Quaſi ex βάω, *eo*, & ἅλλομαι, *ſalio*, vel potius a βάλλω.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, tripudium. A βαλλίζω.

ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, ſaucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, laceſſere; σκοπὸν, ſ. ἐπὶ σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere; ἐν θυμῷ, ſ. ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλεσθαι εἰς νοῦν, animum advertere; ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, apud ſe cogitare, τὶ ἐς θυμόν.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* **Stinking Horehound.**

Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, a verbo βάλλω.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balſamine, herba quædam. Ab

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, balſamum. Hinc

Βαλσαμώδης, εος, ἡ, caſſia quædam, odore ſimili odori balſami.

Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Βάλωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. a. βάλλω, *jacio, dejicio.*

Βᾶμα, *inceſſus, greſſus*, *Dor.* pro βῆμα.

Βάμβα, *tinctura*, *Dor.* pro βάμμα.

Βαμβαλίζω, tremo labiis, ſtrideo.

Βαμβάλω, idem.

Βᾶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῶμεν, a verbo βαίνω, *eo*.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo*.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio, confuſum quemdam ſonum edo; (2) dentibus præ metu crepito.

Βαν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἔβασαν, a βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) mechanica, ars illiberalis; (4) inepta & prodiga magnificentia:

Βαναυσικὸς, ή, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens. A

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, proprieque, qui opus ſuum ad ignem conficit, qui manibus ſibi victum quærit, ſellularius, ſedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.

Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo.

Βαναυσουργέω, idem.

Βαναυσουργὸς, οῦ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ ſunt artis ſedentariæ & ſellulariæ. Ex βάναυσος, & ἔργον, *opus*.

Βαναύσως, *Adv.* more βαναύσων. A βάναυσος.

Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo. A βάζω.

Βαπτίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (*quibuſcunque in rebus tropice mergere dicitur Latinis, inde & pro* opprimere, urgere v. c. tributis, ære alieno, ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *ſignificatu ſacro*. Βαπτίζειν εἰς τὴν λίμνην, *Heliod.* l. 1. Ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται, *Plut.* de educat. Τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, *Æſop.* A βάπτω.

Βαπτισθῆναι, *baptizari*, aor. 1. inf. paſſ.

Βαπτισθήσεσθε, 2. plur. f. 1. ind. paſſ.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A βαπτίζω. Unde

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immerſio, intinctio; (2) Baptiſmus:

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem:

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; (2) Baptiſterium, locus, ubi baptiſmus peragitur:

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptiſta.

Βαπτὸς, ή, ὸν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. A βάπτω.

Βαπτρία, ας, ἡ, tinctrix. Ab eod.

ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi. Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ, Soph. Aj. 95.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienſes, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:

Βαραθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, barathro ſimilis; (2) profundæ altitudinis, voraginoſus.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor. A βάρβαρος.

Βαρβαρικὸς, ή, ὸν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A βάρβαρος.

Βαρβαρικῶς, *Adv.* barbare, barbarorum more.

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbariſmus. A βαρβαρίζω.

Βαρβαριστὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.

Βαρβαρόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, barbare loquens.

Βαρβαρόκτονος, ὁ ϗ ἡ, a barbaris interfectus.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, barbarus, pronuntiatione inſuavi & peregrina utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agreſtis; (4) non Græcus.

Βαρβαροστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis linguam barbare pronunciat. A

Βαρβαρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex βάρβαρος, & στόμα, *os*.

Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.

Βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro ſermone utor. A

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, barbaram vocem habens. Ex βάρβαρος, & φωνὴ, *vox*.

Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agreſtem, ferum facio, (2) barbarorum poteſtati ſubjicio. A βάρβαρος.

Βαρβάρως, *Adv.* barbare. A βάρβαρος.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulſo, barbito cano. A

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, barbitum, inſtrumentum muſicum multis chordis intentum.

Βάρβιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit. Ex βάρβιτος, & ᾠδὸς, *cantor*.

Βάρδιστος, *tardiſſimus*, nom. ſing. ſuperl. per *Metatheſ.* pro βράδιστος, a βραδὺς, *tardus*.

Βαρείσθω, *gravetur*, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro βαρεέσθω, a

Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρύς.

Βαρέως, *Adv.* graviter, moleſte, valde.

Βαρηκοέω, difficulter audio.

Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. Nomen Hebræum. *Filius haurientis aquam.*

Βαρία, ας, ἡ, & *Ion.* βαρίη, gravitas. Ὑπὸ βαρίης τοῦ ἠέρος, *Aret.* A βάρος, *pondus*.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *proprie* quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, reſpondetque Lat. *mœnia*. Deinde de variis ſpeciebus dicitur ut navi; (2) turri; (3) domo turrita & regia; (4) muro; (5) porticu; (6) ſphæra.

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, Barnabas. Nomen Hebræum. *Filius conſolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus; (2) moleſtia; (3) auctoritas, gravitas.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barſabas. Nomen Hebræum. *Filius quietis.*

Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. Nomen Hebræum. *Filius Timæi.*

Βαρυαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens; it. gravem dolorem inferens. *Epith.* Furiarum. Ex βαρὺς, & ἄλγος.

Βαρυάλγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.

Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex βαρὺς, & βοάω, *clamo*.

Βαρυβρεμέτης, graviter fremens, tonans, *Fœm.* βαρυβρεμέτειρα.

Βαρύβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter fremens, vel ſtrepens. Ex βαρὺς, & βρέμω, *fremo*.

Βαρυβρὼς, ῶτος, valde mordens, acerbus.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter ſonans. Ex βαρὺς, & δουπέω, *ſono*.

Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus lingua gravis eſt; (2) maledicus.

Βαρυγούνατος, & βαρύγουνος, ον, tardus.

Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra; item, membra gravatus, tardus.

Βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miſer ſum:

Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer.

Βαρύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, graviter lacrymans.

Βαρυδάκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Βαρίδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravi vinculo ligatus.

Βαρυδότειρα, ἡ, graviter adfligens, vexans.

Βαρύδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαρύγδουπος.

Βαρυεγκέφαλος, ὁ, gravedo.

Βαρύζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidioſus; (3) infeſtus.

Βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium.

Βαρυήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui hebetes ſunt aures. Βαρυήκοοι νόσοι, *Hippocr.* Ex βαρὺς, & ἀκοὴ, *auditus*.

Βαρυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviſonus. Ex βαρὺς, ἦχος, *ſonus*.

Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, animum deſpondeo.

Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A

Βαρύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.

Βαρυθόμως, *Adv.* irate, ægre.

Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθει δέ θ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς, Heſiod. Ἔργ. 213. A βαρύς.

Βαρυκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, excors. Ex βαρὺς, & καρδία.

Βαρυκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, grave caput habens. Ex βαρὺς, & κεφαλή.

Βαρύκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravem ſtrepitum edens. Ex βαρὺς, & κόμπος, *ſonitus*.

Βαρύκοτος, ὁ ϗ ἡ, inviſus.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviſtrepus, graviter fremens. Ex βαρὺς, & κτυπέω, *reſono*.

Βαρύλαιλαψ, valde ſonans, fremens.

Βαρύλλιον, ου, τὸ, ponduſculum. Dim. a βάρος.

Βαρυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus.

Βαρύλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex βαρὺς, & λύπη, *dolor*.

Βαρυμάνιος, *Dor.* pro

Βαρυμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus, valde iratus. A

Βαρύμηνις, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βαρυμηνιάω, valde iraſcor.

Βαρύμαστος, ον, mammoſus.

Βαρύμιτον, τὸ, idem quod βάρβιτον.

Βαρόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus.

Βάρυνθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, a βαρύνω.

Βαρύνοσος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.

Βαρυντικὸς, ή, ὸν, gravandi vim habens. A

Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) moleſtia adficio. Βαρύνειν τοὺς δικαστὰς, τινά τινι· βαρύνεσθαι καμάτοις, χόλῳ, γήρᾳ, ὑπό τινος. A βαρύς.

Βαρύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravi teſta, ſ. tergore onuſtus. Ex βαρὺς, & νῶτος, *dorſum*.

Βαρυοδμία, ας, ἡ, & *Ion.* βαρυοδμίη, graveolentia. A

Βαρύοδμος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter olens.

Βαρύοπας, *graviſonus*, *Dor.* pro βαρυόπης.

Βαρυόργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gravi ira exardeſcit. Ex βαρὺς, & ὀργὴ, *ira*.

Βαρύοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαρύοδμος.

Βαρυπαθέω, ægre fero.

Βαρυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus ad parendum. Ex βαρὺς, & πείθω.

Βαρυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi luctu oppreſſus. Ex βαρὺς, & πένθος, *luctus*. Hinc

Βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus.

Βαρύπενθος, id quod βαρυπενθής.

Βαρυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex βαρὺς, & πῆμα, *damnum*.

Βαρυπνείω, graviter flo. Ex βαρὺς, & πνέω.

Βαρύπνοος, ου, ὁ, grave olens.

Βαρύποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſer, infelix. Ex βαρὺς, & πότμος.

Βαρυπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde decorus; (2) ſumptuoſus. Ex βαρὺς, & πρέπω.

Βαρύπυκνος, ου, ὁ, ſonus in muſicis, qui velut regiones primas ſpiſſus retentat.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderoſus, gravis; (2) robuſtus; (3) gravis, de ſono; (4) violentus; (5) moleſtus, oneroſus; (6) opulentus, potens, amplus. A βάρος.

Βαρυσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravis ferro.

Βαρυσταθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. A βαρύσταθμος.

Βαρυσταθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Βαρύσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter ponderans, gravis. Ex βαρὺς, & σταθμὸς, *libra*.

Βαρυστενάχω, f. άξω, graviter gemo.

Βαρύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter ſuſpirans; (2) infelix; (3) luctuoſus.

Βαρυστόνως, ægre, magno cum gemitu.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix. Ex βαρὺς, & συμφορὰ.

Βαρυσυμφορώτατα, infeliciſſime.

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus.

Βαρύσωμος, robuſtus.

Βαρυταρβὴς, ὲς, terribilis.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. A βαρύς.

Βαρύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravis pretii, pretioſus. Ex βαρὺς, & τιμὴ, *pretium*.

Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.

Βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero.

Βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A

Βαρύτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravitonus, qui gravi tono pronunciatur. Ex βαρὺς, & τόνος.

Βαρυτόνως, *Adv.* gravi tono. A βαρύτονος.

Βαρύϋμνος, hymnus grave ſonans.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravum ſonum edens.

Βαρύφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravis, onuſtus.

Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, graviter mente ſum adfectus. A βαρύφρων. Hinc

Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi.

Βαρύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, æger animo. Ex βαρὺς, & φρὴν, *mens*.

Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A

Βαρύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vox eſt gravis. Ex βαρὺς, & φωνὴ, *vox*.

Βαρύχειλος, ον, vaſte loquens.

Βαρύψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ignavo eſt animo. Ex βαρὺς, & ψυχὴ, *animo*.

Βαρυώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex βαρὺς, & ὀδύνη, *dolor*.

Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, viſu ſum obtuſiore. Ex βαρὺς, & ὢψ, *oculus*.

Βὰς, *qui ivit*, a. 2. part. act. verbi βαίνω, ſeu potius βῆμι, ex βάω, *eo*.

Βᾶσαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g.

Βασανιζόμενος, *qui cruciatur*, pr. part. paſſ. v.

Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæſtionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adfligo quocumque modo. Βασανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἕκαστα, τὸν ἀλάστορα. Βασάνιζε γοῦν τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν, Ariſt. Ran. 636. Ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος, id. Ach. 110. A βάσανος.

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, exploratio, quæſtio, tormenta, cruciatus. A βασανίζω.

Βασανιστέον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιστέον τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ, Ariſt. Lyſ. 481. Ab eod.

Βασανιστήριον, ου, τὸ, inſtrumentum ad explorandum; (3) locus in quo habetur quæſtio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, explorator; (2) tortor. Ab eod. Hinc

Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.

ΒΆΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquiſitio, examen; (3) quæſtio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis.

Βασεῦμαι, *ibo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro βήσομαι, a verbo βαίνω.

Βασεῦνται, *progredientur*, 3. plur. futuri ejuſd.

Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc

Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.

Βασιλείδης, ου, ὁ, regius filius, Suid. Ab eod.

Βασιλείδιον, ου, τὸ, regulus. Dim. ab βασιλεύς.

Βασίλειον, ου, τὸ, regia, regia domus. A

Βασίλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, regalis. A βασιλεύς.

Βασιλευέμεν, præſ. inf. *Ion.* pro βασιλεύειν.

ΒΑΣΙΛΕΎΣ, έως, ὁ, rex; (2) regulus avis.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, qui regiam majeſtatem magis præ ſe fert, quam cæteri, auguſtior; (2) regno dignior. A βασιλεύς.

Βασιλευτὸς, ὴ, ὸν, qui regnum ferre natura aptus eſt. A

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex ſum; (2) regnum adipiſcor; (3) regem creo. Βασιλεύειν τῆς Ἀσίας, ἐν Πέρσαις· Βασιλεύεσθαι ὑπό τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις, Ariſt. Eq. 1048. A βασιλεύς.

Βασιλὴ, ἡ, regnum, Heſ. ex Soph. Ab eod.

Βασιλῆϊ, *regi*, Dat. ſing. *Ion.* pro βασιλεῖ.

Βασιληΐδα, *regiam*, acc. ſing. a. βασιληΐς.

Βασιλίζομαι, ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero. Ab eod.

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, ῆς, ἡ, regia domus; (2) baſilica, ædificium amplum tranſigendis negotiis deſtinatum. Ab eod.

Βασιλικῶς, *Adv.* regie, regaliter.

Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus, in quo, qui ſorte rex factus, facienda imperat.

Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, apud Men.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) ſerpens quidam; (4) ſtella in corde leonis. Dim. a βασιλεύς.

Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervius; (2) acceſſibilis; (3) acceſſus; (4) ſtabilis, fixus, conſtans. A βάσις.

Βάσις, εος, ἡ, greſſus, gradus, inceſſus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum. A βαίνω, *eo*, *incedo*.

ΒΑΣΚΑΊΝΩ, f. ανῶ, faſcino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. Βακαίνειν τινι, τί τινι, ἐπί τινι.

Βασκανητικὸς, ὴ, ὸν, invidiæ pronus.

Βασκανία, ας, ἡ, faſcinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio. A βάσκανος.

Βασκάνιον, ου, τὸ, faſcinum; (2) odium. A

Βάσκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, faſcinator, faſcinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) inviſus, intolerandus. A βασκαίνω.

Βασκάνως, *Adv.* invide, animo invido.

Βασκοσύνη, ης, ἡ, faſcinatio, faſcinum.

Βάσκω, vado. Poëticum.

Βασμὸς, οῦ, ὁ, id. quod βαθμός.

Βασεῦνται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro βήσονται, a verbo βαίνω.

Βάσσα, *concavitas*, *Dor.* pro βῆσσα.

ΒΑΣΣΆΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes.

Βασσάρειος, εία, ειον, vulpinus. A βασσάρα.

Βασσαρικὸς, ὴ, ὸν, bacchicus. Ab eod.

Βασσάριον, & ειον, τὸ, Dim. a βασσάρα.

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.

Βασταγὴ, ῆς, ἡ, onus, quod portatur:

Βάσταγμα, ατος, τὸ, geſtamen. A

ΒΑΣΤΆΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie ſcilicet, onus; (3) exporto; (4) tolero, ſuffero; (5) e medio tollo, deleo, ſepelio. Βαστάζειν τι ἐπὶ τῶν ὤμων, Ariſtot. ὕβριν, Epig. Πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ, Ariſt. Θεσμ. 444.

Βαστατικῶς, bajulantis modo.

Βαστὸν, οῦ, τὸ, calceus.

Βαστάσαι, a. 1. inf. act. verbi βαστάζω.

Βαστάσασι, dat. pl. a. 1. part. act.

Βάσωμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor.* pro βήσωμεν.

Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A

ΒΆΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulieroſus, effeminatus, cinædus; (2) tibicen quidam effeminatus Epheſius; (3) podex.

Βατάνιον, ου, τὸ, patella. Dim. a πατάνη.

Βᾶτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imper. act. *Dor.* pro βῆτε, a βαίνω.

Βατεύω, f. εύσω, coëo, de maribus, ut βατεύομαι, de feminis. A βατέω.

Βατέω, ῶ, idem; (2) calco, pro πατέω, a βαίνω.

Βάτην, 3. d. a. 2. ind. act. v. βαίνω.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.

Βατήριος, ία, ιον, ſcanſorius. A βατήρ.

Βατία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.

ΒΑΤΙΆΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Βατιδοσκόπος, & βατιοσκόπος, idem qui ὀψοφάγος. Ex βάτις, vel βατία, *piſcis*, & σκέπτομαι.

Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. Ab eod.

Βάτιον, ου, τὸ, parvus cadus. Dim. a βάτος.

Βατὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) piſcis quidam, raia, Gl. V. avis quædam.

Βατοδρόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος, & δρέπω, *decerpo*.

ΒΆΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, ſentis.

ΒΆΤΟΣ, ου, ὁ, batus, menſura liquidorum apud Hebræos.

Βατὸς, ὴ, ὸν, pervius, acceſſu facilis. A βαίνω, *eo*.

Βατράχειος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ranalis, ad ranas pertinens. A βάτραχος.

Βατραχίζω, f. ίσω, p. ικα, in morem ranæ nato. Ab eod.

Βατράχιον, ου, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ, *Plin.* l. 25. §. 109. c. 13. cujus ſucco inficiebant faciem ante inventas perſonas. Scribitur & βατράχειον, unde et color ſic dictus. Dim. ab eod. *Angl.* Crowfoot.

Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis habens colorem, qui ex βατραχίου fit.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædam in cithara.

Βατραχίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, batrachites lapis.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, & μάχη.

ΒΆΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana.

Βατταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæſito; (2) blatero, garrio. A βάττος. Hinc

Βατταρισμὸς, οῦ, ὁ, titubantia & hæſitantia linguæ, linguæ offenſio in loquendo.

Βατταριστὴς, οῦ, ὁ, titubator, hæſitator, qui impedite loquitur.

Βαττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος, & λόγος, *ſermo*.

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas. A βαττολογέω.

ΒΆΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus & exili voce præditus.

ΒΑΤΤΎΛΗ, ης, ἡ, femina nana.

Βάτω, 3. ſing. aor. 2. imp. verbi βαίνω.

Βατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rubeus, rubo ſimilis. A βάτος.

Βαυβάω, ῶ, f. ήσω, dormio ; (2) ſopio. A

Βαυβὼ όος, *contr.* οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

Βαΰσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro βαΰζειν.

ΒΑΎΖΩ, f. ξω, latro, baubor. βάϋζε, τομὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ, Ar. Θεσ. 902.

Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, ſopio cantu nutricum more. A βαυβάω.

Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem quod βαυκαλάω.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas anguſti oris. A βαΰζω.

Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.

Βαυκίδες, genus calceamentorum.

Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, laſcivio. A βαυκός.

Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A βαυκίζω.

Βαυκισμὸς, οῦ, ὁ, genus laſcivæ ſaltationis.

ΒΑΥΚΌΣ, ἡ, ὸν, jucundus, delicatus.

ΒΑΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, fornax, caminus.

Βαφεῖον, ου, τὸ, officina tinctoris, f. infectoris. A βάπτω.

Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio ; (2) tinctura ; (3) color ; (4) macula. Ab eod.

Βαφικὸς, ἡ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, ſc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.

Βάψας, aor. 1. part. act. v. βάπτω.

Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipſe tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.

ΒΆΩ, inuſ. unde βῆμι, & βαίνω, *eo.*

ΒΔΆΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo ; (2) ſugo. Hinc

Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus ; (2) ſuctus.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga ; Prov. 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.

Βδέλλιον, ου, τὸ, arbor quædam Arabica ; (2) lacryma iſtius arboris. Dim. a βδέλλα.

Βδελλολάρυγξ, ὁ, convicium in paraſitum.

Βδέλλω, mulgeo, ſugo.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exſecratio, abominatio ; (2) res exſecranda. A βδελύσσω.

Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio ; (2) nauſea. Ab eod.

Βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βδέλυγμα.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, exſecrabilis.

Βδελυκτρόπος, idem. A βδ. & τρέπω.

Βδελυσσόμαι, idem quod βδελύσσομαι.

Βδελυρία, ας, ἡ, ſumma impudentia, ingens protervia ; (2) ſcurrilitas ; (3) vita impura & flagitioſa. A βδελυρός.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt frontis proſtitutæ, protervus, flagitioſus, impurus, fœdæ libidini deditus. A βδέω.

Βδελυρῶς, *Adv.* impure, flagitioſe. Ab eod.

Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exſecror, abominor, deteſtor, proprie ob fœtorem ; (2) formido, exhorreo. Βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους, Ariſt. Ach. 592. Οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη κεῖνος, Id. Lyſ. 797. A βδέω.

Βδελυχρὸς, ὰ, ὸν, quod βδελυρός.

Βδέννυμαι, alvum evacuo. Ab eod.

Βδέσμα, ατος, τὸ, flatus ventris.

ΒΔΈΩ, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto ; (2) fœteo, puteo.

Βδόλος, ου, ὁ, flatus ventris ; (2) crepitus ; (3) fœtor extinctæ lucernæ. A βδέω.

Βδύλλω, idem quod βδέω ; (2) timeo, tremo. Τί βδύλλεθ' ἡμᾶς ; Ariſt. Lyſ. 356.

Βέβαα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro βέβηκα, a βαίνω.

Βεβαιόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, firmus & conſtans in fide. Ex βέβαιος, & πίστις, *fides.*

ΒΈΒΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, & αιος, αία, αιον, firmus, ſtabilis ; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo perſuademus. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, ſtabilitas.

Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo, firmum reddo ; (2) confirmo ; (3) præſto, ut ei habere liceat, cui ſponſione & ſtipulatione evictionis cautum eſt ; (4) fidem facio, adfirmo. Βεβαιοῦν τὴν εἰρήνην, νόμους, τὴν ἀρχήν τινι. Ab eod.

Βεβαίως, *Adv.* firme ; (2) certo, explorato.

Βεβαιῶσαι, *confirmaſſe*, a. 1. inf. act.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω.

Βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, confirmator, ſancitor.

Βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmativus. Ab eod.

Βεβακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro βεβηκὼς, a βαίνω.

Βεβάλως, *profanos*, acc. pl. *Dor.* pro βεβήλους.

Βέβαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro βεβήκαμεν, a βαίνω.

Βεβαρημένος, part. perf. paſſ. verbi βαρέω.

Βεβαρηὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβαρηκώς.

Βέβασαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐβεβήκεισαν.

Βέβαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βάπτω.

Βεβαὼς, perf. part. act. *Ion.* pro βεβηκὼς, a βαίνω.

Βέβηκας, *iviſti*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, *limen domus.* Hinc

Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. A βεβηλόω.

Βεβιασμένως, coacte.

Βεβίηκε, 3. ſing. perf. ind. act. act. v. βιάω.

Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βιόω.

Βέβλαβε, 3. ſing. perf. ind. med. v. βλάπτω.

Βέβλαμμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ.

Βεβλάστηκε, 3. ſ. perf. indic. act. v. βλαστάνω.

Βέβλαφε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βλάπτω.

Βέβληαι, *vulneratus es*, 2. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβλησαι, a βάλλω.

Βεβλήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται.

Βεβλήατο, *fuerant*, 3. pl. pluſq. paſſ. *Ion.* pro βεβλημένοι ἦσαν.

Βέβληκας, *jaculatus es*, 2. ſing. perf. ind. act.

Βέβληται, *decumbit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Βεβοήαται, *clamati ſunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βεβόηνται, a βοάω.

Βέβοκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω.

Βεβολήαται, *ejecti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro βέβληνται, a βάλλω.

Βεβολημένος, perf. part. paſſ. v. βολέω.

Βέβουλα, 1. ſ. perf. ind. med. v. βούλομαι.

Βεβούλευμαι, 1, ſing. perf. ind. paſſ. v. βουλεύω.

Βεβουλευμένως, conſulto.

ΒΕΒΡᾺΣ, άδος, ἡ, ſpecies piſcis.

Βέβρεγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. βρέχω, *rigo.*

Βεβρέμηκε, *ſtrepuit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρέμω, *ſtrepo.*

ΒΈΒΡΗΚΕΣ, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βέβριθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. βρίθω,

Βεβριθότι, *onuſto*, dat. ſing. perf. part. med.

Βεβρισμένος, *obrutus.* perf. part. paſſ.

Βέβροχας, 2. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro βέβρεχας, a βρέχω.

Βέβρυχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρύχω.

Βέβραθα, *comedi*, perf. ind. med.

Βεβράθοις, 2. ſing. perf. optat. med. a βράσκω.

Βεβρώθω, f. ώσω. comedo, depaſco. A βρώθω, inuſitato.

Βέβρωκας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi βράσκω, βιβράσκω, βρῶμι, βρώω, vel βρόω.

Βέβρωκε, *pavit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Βεβρωκόσιν, dat. pl. perf. part. act.

Βεβρὼς, qui comedit, perf. part. act. *per Sync.* pro βεβρωκὼς, a verbo eod.

Βεβωμένος, *celebris*, *clarus*, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro βεβοημένος, a verbo βοάω.

Βεβὼς, perf. part. act. *Att.* & *Ion.* pro βεβηκὼς, a βαίνω.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Dominus muſcarum.*

Βέῃ, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro βῇ, a βαίνω.

Βεινητιάω, ῶ, Venerem appeto. A βείνω, in uſu βινητιᾶν.

ΒΕΊΝΩ, in uſu βινεῖν, ineo, coëo.

Βείομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro βέσομαι, a verbo inuſ. βείω, *vivo.*

Βείω, *ivero*, 1. ſ. a. 2. conj. *Poët.* pro βῶ, a βαίνω.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, delirus, ſtupidus ; (2) antiquus, quaſi ante βέκκον, *panem*, & σελήνην, *lunam.*

ΒΈΚΚΟΣ, ου, ὁ, panis, Phrygum lingua ; (2) amens.

Βέκυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecuinus, ovillus, Suid.

ΒΈΛΕΚΟΣ, legumen, lathyro ſimile, Suid.

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, ſagitta. A βέλος.

Βελενίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eod.

ΒΈΛΕΝΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam.

Βέλεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro βέλεσι, a βέλος, *telum.*

Βελεσσιχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſagittis, ſive jaculis gaudens. Ex βέλος, & χαίρω, *gaudeo.*

Βελιὰλ, ὁ, Belial. Nomen Hebræum ἄκλιτον, *ſine jugo*, vel *nequam.*

Βελόακον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium, dictamnus. Ex βέλος, & ἀκέομαι, *ſano.*

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex βέλος, & θήκη, *theca.*

Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur. Ex βέλος, & μαντεία.

Βελόνη, ης, ἡ, acus ; (2) piſcis quidam. A βέλος.

Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula, Dimin. a βελόνη.

Βελονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acus formam habens. Ex βελόνη, & εἶδος, *ſpecies.*

Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex βελόνη, & ποικίλλω, *variego.*

Βελονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit. Ex βελόνη, & πωλέω, *vendo.* Unde

Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.

Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio. A

Βελοποιὸς, ου, ὁ, telorum fabricator.

ΒΈΛΟΣ, έος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat ; (2) fulmen ; (3) ictus & dolor ex ictu illatus.

Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela conſtitutus ; (2) machina bellica, aries, baliſta. Ex βέλος, & στάσις, *ſtatio.*

Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica ; (2) ſagitta. Ex βέλος, & σφενδόνη, *funda.*

Βελοτόκος, ου, ὁ, dictamnus, pulegium ſilveſtre, quod ſagittarum & partuum remedium fit. Ex βέλος, & τόκος, *partus.*

Βελουλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho.

Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi extractio.

Βελουλκικὸς, ἡ, ὸν, ad telorum extractionem pertinens. A

Βελουλκὸς, ἡ, ὸν, tela miſſilia extrahens. Ex βέλος, & ἕλκω, *traho.*

ΒΈΛΤΕΡΟΣ, έρα, ρον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός.

Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.

Βέλτιστα, *Adv.* optime.

Βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Superlat. ab ἀγαθός.

Βελτίω, nom. & acc. pl. comp. n. g. *Ion.* & *Att.* pro βελτίονα. A

Βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior.

Βελτίωσις, εως, ἡ in meliorem ſtatum reſtitutio ; (2) emendatio ; (3) profectus. A βελτιόω.

Βεμβιάζω, f. άσω, idem quod βεμβικίζω.

Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Βεμβηκιάω, idem quod

Βεμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, circumago, volvo. Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτοὺς, Ar. V. 1506. A

ΒΈΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus.

Βέμβιξ, ικος, ἡ, idem.

Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens.

Βεμβρὰς, idem quod βεβράς. Piſcis genus.

Βεμβραδιάζω, f. άσω, idem quod βεμβιάζω.

Βεμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βεμβέω,

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum. A βάθος.

Βενιαμὶν, ὁ, Benjamin, Nom. Hebr. ἄκλιτον. *Filius dextræ*, vel dierum.

Βένιστος, *optimus*, *Dor.* pro βέλτιστος.

Βέομαι, *vivam*, 1. ſing. f. 1. ind. *Poët.* pro βείσομαι, a verbo inuſ. βείω, *vivo.*

ΒΈΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.

Βέρεθρον, barathrum, foſſa, *Att.* pro βάραθρον.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.

ΒΕΤΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus varium, purpureum.

ΒΗ, vox ovium balantium.

Βῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.

Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur; (2) tuſſis ipſa. A βήσσω, *tuſſio.*

Βήζω, clamo, βη, ut oves; (2) clamo. A βη.

Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Hebr. *Domus tranſitus.*

Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Hebr. *Domus adflictionis.*

Βηθεσδὰ, Betheſda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ, ſ. beneficentiæ.*

Βῆθι, *vade*, 2. ſing. a. 2. imp. verbi βαίνω.

Βηθλεὲμ, ἡ, Bethlehem. Vox Hebr. ἄκλιτος, *Domus panis.*

Βηθσαϊδὰ, ἡ, ſ. **Βηθσαϊδὰν**, Bethſaida. Vox Heb. ἄκλιτος. *Domus piſcationis.*

Βηθφαγὴ, Bethphage. Vox Hebr. *Domus ficuum præcocium.*

Βῆκα, ων, τὰ, oves, Heſ. A **Βῆ**.

ΒΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, limen domus.

Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus; (2) veſtigium; (3) tribunal, ſuggeſtus. A βαίνω. Hinc.

Βηματίω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior.

Βηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior, per greſſus diſtinguo; (2) rem divinam in bemate, ſive ſuggeſtu perago. Ab eod. Hinc

Βηματιστὴς, οῦ, ὁ, menſor itinerum.

Βήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro βῆναι, a βαίνω.

Βῆν, *ivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβην,

ΒΗ'Ξ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.

ΒΗ'ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farinis percolatis; (2) gladii recti.

Βηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) herbæ genus.

Βησάμενος, a. 1. part. med. a βαίνω.

Βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.

Βῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.

Βήσεσθαι, *iturum eſſe*, f. 1. inf. med.

Βήσετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβήσετο.

Βήσομαι, *progrediar*, 1. ſing. f. 1. ind. med.

Βήσομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.

ΒΗ'ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi poſſumus; (2) ſaltus; (3) convalles, valles profluæ, reperitur & *Sing.*

Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A βῆσσαι.

Βήσσης, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις.

ΒΗ'ΣΣΟΣ, εος, τὸ, caverna.

Βήσσω, vel βήττω, f. ξω, tuſſio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος, Ariſt. conc. 56. A βήξ.

Βηταρμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio concinno greſſu, ſeu ad ſonum. Ex βάω, & ἁρμόζω.

Βητάρμων, ονος, ὁ, ſaltator ad ſonum.

Βήτην, 3. d. a. 2. ind. *Poët.* & *Ion.* pro ἐβήτην.

Βηχικὸς, ή, όν, ad tuſſim pertinens. A βήξ.

Βήχιον, ου, τὸ, tuſſilago, *Plin.* l. 26. §. 16. c. 6. ſ. tuſſicularis, *Cæl. Aur.* herba. Ab eodem. *Angl.* Coltsfoot.

Βηχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tuſſi laborans. A βήξ.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta.

Βιάζεο, 2. ſ. pr. imp. med. *Ion.* pro βιά .

Βιάζευ, 2. ſing. pr. imper. med. *Dor.* pro βιάζου.

Βιάζω, f. άσω, uſitatius βιάζομαι, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) ſtupro, ſtuprum infero. Βιάζεσθαι ῥοῦν ποταμοῦ, Eccl. 4, 31. adverſus flumen navigare, h. e. fruſtra agere. A βία.

Βιαιοκλὼψ, ῶπος, vi extortus.

Βιαιομάχης, ου, ὁ, violentus pugnator, ſtrenuus bellator, proprie qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex βίαιος, & μάχομαι.

Βιαιομαχεῖν, vi certare. A præc.

Βίαιος, αία, αιον, & βίαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A βία.

Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A βίαιος.

Βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.

Βιαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad vitam ſufficiens, vitam & victum ſuppeditans. Ex βίος, & ἀρκέομαι, *ſufficio.*

Βίαρχος, ου, ὁ, victui, ſeu commeatui præfectus. Ex βίος, & ἀρχός.

Βιᾶσθαι *cogere*, præſ. inf. med. verbi βιάω.

Βιάσθω, 3. ſing. præſ. imper. med. per *contr.* pro βιαέσθω, a verbo eod.

Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio, vis adhibita. A βιάζω.

Βιαστὴς, οῦ, ὁ, violator, qui vim infert, *Dor.* βιατὴς, fortis, ſtrenuus, ap. *Pind.* Ab eodem.

Βιαστικὸς, ή, όν, violentus. A βιαστής.

Βιάω, ῶ, ex βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo. A βία.

Βιβάζω, f. άσω, venire facio; (2) admitto, admiſſario admoveo. A βαίνω, *eo.*

Βιβὰς, præſ. vel a. 2. part. act. verbi βίβημι, pro βαίνω.

Βιβάσθω, vado, traaſeo, ambulo. Ab eod.

Βίβασις, εως, ἡ, genus ſaltationis apud Lacedæmonios. A βιβάζω.

Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius. Ab eod.

Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.

Βίβημι, idem & ab eod.

Βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a βιβλάριον.

Βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a βίβλος. Unde

Βιβλιακὸς, ή, όν, in librorum lectione verſatus; (2) biblicus, ad libros pertinens.

Βιβλιαφόρος, ὁ καὶ ἡ, tabellarius.

Βίβλινος, ίνη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) chartaceus.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio. A

Βιβλιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, librorum ſcriptor. Ex βιβλίον, & γράφω, *ſcribo.*

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria. Ex βιβλίον, & θήκη, *theca, repoſitorium.*

Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.

Βιβλίον, ου, τὸ, liber; (2) ſcheda; & *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura ſacra. A βίβλος.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor librorum. Ex βιβλίον, & πωλέω, *vendo.*

Βιβλιοτάφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libros occultat, & illis lucem invidet. Ex βιβλίον, & θάπτω.

Βιβλιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, libellio, tabellarius. Ex βιβλίον, & φέρω, *fero.*

Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi libri cuſtodiuntur & adſervantur. Ex βιβλίον, & φυλακὴ, *cuſtodia.*

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber.

Βιβλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depaſco. A βρώσκω.

Βιεῦντες, n. pl. pr. part. act. *Dor.* pro βιοῦντες.

Βιήμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vi & robore, non arte, pugnans. Ex βία, & μάχη, *pugna.*

Βίης, gen. ſing. *Ion.* pro βίας.

Βιήσατο, *cogebat*, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion*, pro ἐβιήσατο, verbi βιάω, *cogo.*

Βίηφι, *vi*, per *Paragogen. Poët.* & *Ion.* pro βία.

Βικίδιον, ου, τὸ, idem quod ſ.

Βικίον, ου, τὸ, urceolus. Dim. A

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna anſata; (2) urceus; (3) doliolum.

ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.

Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor. A βινέω.

Βιοδότης, ὁ, vitæ dator. Ex βίος, & δίδωμι.

Βιοδώρα, ας, ἡ, victum largiens, altrix. Ex βίος, & δῶρον, *donum.* Unde

Βιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, victum largiens, altor.

Βιοδώτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem. Ex βίος, & δίδωμι.

Βιοθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diuturnæ vitæ eſt, longævus. Ex βίος, & θάλλω, *vigeo.*

Βιοθανατέω, violenta morte pereo.

Βιοθάνατος, qui violenta morte periit.

Βιοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vitam alens & ſuſtentans. Ex βίος, & τρέφω, *alo.*

Βιοθρέπτειρα, ἡ, vitæ nutrix.

Βιοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro βιόει.

Βιομηχανία, ας, ἡ, induſtria in vita ſuſtentanda & victu comparando. A

Βιομήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, docilis & ad vitæ munera ingenioſus, qui omnia ad vitam ſuſtentandam machinatur. Ex βίος, & μηχανὴ, *machina.*

Βιοπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui victus parandi cauſſa huc illuc vagatur, mendicus.

Βιοποριστικὸς, ή, όν, victum parans & ſuppeditans. Ex βίος, & πορίζω, *paro.*

ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) certa vivendi ratio; (5) annona; (6) res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria; (7) vulgus, populus.

Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. A βία.

Βιοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam ſervans, ſalutifer. Ex βίος, & σόω, *ſervo.*

Βιοστερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui victus & ad vitam ſuſtentandam neceſſaria non ſuppetunt. Ex βίος, & στερέω, *privo.*

Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ inſtitutum. A βιοτή.

Βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A βίος.

Βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Βιοτήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitalis. A βιοτή.

Βιοτικὸς, ή, όν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. Dimin. a βίοτος.

Βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. Ab eod.

Βιότοιο, *victus*, gen. ſing. *Ion.* pro βιότου.

Βίοτος, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A βίος.

Βιοὺς, a. 2. part. act. verbi inuſ. βίωμι.

Βιοῦσθαι, *vivere*, præſ. inf. med. a verbo βιόω.

Βιοφθορία, ἡ, pernicies vitæ, peſtis.

Βιοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ. vitam corrumpens. Ex βίος, & φθείρω, *corrumpo.*

Βιοχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitæ utilis.

Βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc βιῶμι, unde uſitata ἐβίων, βιοὺς, βιῶναι. A βίος.

Βιτιννα, crepidæ, ſandalia, Suid.

Βιῴατο, *urgerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro βιῷντο, a verbo βιάω.

Βιῴην, *viverem*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro βιοίην, a βιόω.

Βίωθι, *vive*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inuſ. βίωμι.

Βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus ſub haſta emit, ſector. Ex βίος, & ὠνέομαι, *emo.*

Βιῶσαι, *vixiſſe*, a. 1. inf. act. verbi βιόω.

Βιώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpem vitæ habens; (2) vitalis. A βιόω.

Βιωσίμως, *Adv.* vitaliter.

Βίωσις, εως, ἡ, ipſa vivendi actio; (2) vita anteacta. Ab eod.

Βιώσκομαι, viviſco. Ab eod.

Βιωτικὸς, ή, όν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens; (2) civilis, laicus. A βιόω.

Βιωτικῶς, *Adv.* ut ſit in communi vita, populariter. A βιωτικός.

Βιωτὸς, ή, όν, vitalis. A βίος.

Βιώτω, *vixerit*, 3. ſing. a. 2. imp. act. verbi βίωμι, pro βιόω, *vivo.*

Βιωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vitæ utilis. Ex βίος, & ὠφελέω, *proſum.*

Βλαβεὶς, *læſus*, a. 2. part. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnoſus. A βλάβη.

Βλαβερῶς, *Adv.* perperam.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A βλάπτω, *noceo.*

Βλαβόεις, όεσσα, όεν, noxius.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλάβω, Antiquum pro Βλάπτω.

Βλαβῶ, *nocebo*, 1. ſing. f. 2. ind. act.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, immatura, fatua, Heſ. A βλαστὸς, *germen.*

Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, diſſolutus. A βλάζω, *ſtultus ſum.*

Βλαδὺν, *Adv.* tarde. Ab eod.

Βλάζω, ſtultus ſum. A βλάξ.

Βλαινώδης, v. βλιννώδης.

Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus, vel oblæſus. Ex βλαισὸς, & ποῦς, pes.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, valgus, diſtorta habens crura. Hinc

Βλαισότης, ητος, ὁ, diſtortio.

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, diſtorqueo.

Βλαίσωσις, εως, ἡ, diſtortio. A βλαισόω.

Βλάκευμα, ατος, τὸ, quod per ſocordiam fit; (2) arrogantia; (3) ſtupor, dementia.

Βλακεύω, f. εύσω, ſocordiæ me dedo, torpeo, ſtupeo. A βλάξ.

Βλακεία, ας, ἡ, ſocordia, ſtupor. Ab eod.

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, ignavus, ſocors, piger, ſtultus. Ab eodem.

Βλακικῶς, *Adv.* ignave, tarde.

Βλακωδῶς, βλακωδέστερον, ignave, ignavius, Pollux. A βλακώδης, *ignavus.*

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.

Βλανὸς, idem quod βλεννός.

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis; (2) ſtultus, ignavus, iners, ſocors, ſupinus.

Βλάπτῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. βλάπτω.

Βλαπτικὸς, ἡ, ὸν, noxius, lædens, nocens. A

ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno, adficio. Οὔ νυν με πρῶτον ἔβλαψε δόξα, Eur. Med. 293. Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτον, Ariſt. Av. 1648.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. Τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα, manant, Ariſt. Lyſ. 409.

Βλαστεῖον, ου, τὸ, germen, propago. A βλαστάνω.

Βλάστη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βλάστημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλαστησάτω, *germinet*, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi βλαστάνω, pro βλαστέω. Unde

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio.

Βλαστήσω, *germinabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Βλαστητικὸς, ἡ, ὸν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propenſus. Ab eod.

Βλαστικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Βλαστοκοπέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, germina detraho, germina corrumpo. Ex βλαστὸς, & κόπτω, *ſeco.*

Βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, pro ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαστὸς, & λέγω.

Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio. A βλαστολογέω.

Βλαστὸς, οῦ, ὁ, germen. A βαστάνω.

Βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, impie loquor, maledictis laceſſo. Βλασφημεῖν περὶ τινος, εἴς τινα, κατά τινος.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia. Ab

Βλάσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, blaſphemus, maledicens; ἀπὸ τοῦ βλάπτειν τὴν φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ου, τὸ, os anterius narium purpuræ; (4) concha Indica.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti. Hinc

Βλαυτίον, ου, τὸ, ſolea, crepida, ſandaliolum.

Βλαφθεὶς, *læſus*, a. 1. part. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio. Ex βλάψις, & γονὴ, *genitura.*

Βλάψις, εως, ἡ, læſio. A βλάπτω.

Βλαψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt læſa, ſtolidus. Ex βλάψις, & φρὴν, *mens.*

Βλείμην, *percuſſerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi βλῆμι, *percutio*, a βάλλω.

Βλεὶς, *percuſſus*, a. 2. part. act. v. ejuſd. vel *jactus*, a. 2. part. paſſ. *per Sync.* pro βαλείς.

Βλεκέμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, Heſ. mucoſus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex βλὰξ, & μύξα, *mucus.*

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio, minor. A

Βλέμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, ignavus. A βλέννα.

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus. A βλέννα.

Βλεπιδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, retortis oculis horrificoque adſpectu intuens; (2) ſtrabus; (3) attonitus. Ex βλέπω, & δαίμων, *dæmon.*

Βλέπησις, εως, ἡ, adſpectus.

Βλέποισα, *Dor.* pro βλέπουσα.

Βλέπος, εος, τὸ, adſpectus. A βλέπω.

Βλεπτικὸς, ἡ, ὸν, acutè cernens.

ΒΛΕ'ΠΩ, f. ψω, adſpicio, intueor; (2) ſpecto, pertineo; (3) ſedulo caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλοφρόνως πρός τινα, amice intueri; πρὸς, ſ. εἴς τινα, exſpectare aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπουσι εἰς σὲ κἀμὲ, Ariſt. Av. 316.

Βλεστὸς, ἡ, ὸν, valgus, varus, incurvus; (2) cui membra ſunt ſoluta, paralyticus; (3) cui lingua eſt impedita, blæſus. A βλαισός.

ΒΛΕ'ΤΥΓΕΣ, Heſ. nugæ.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo.

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra. pellis tegens oculos.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.

Βλήδην, *Adv.* jactim, jaciendo. A βάλλω.

Βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Βληθῆναι, projici. a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Βληθήσῃ, *conjiciaris*, 2. ſing. f. 1. conj. paſſ.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus; (3) plaga. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλιμάζω, βλημάττω, contrecto, tactu exploro; *impr.* mammas fœminæ contrecto, *Vox comica.* Unde appeto.

Βλήμενος, *ictus*, perf. part. paſſ. *per Sync.* pro βεβλημένος, a βάλλω.

Βλῆσθαι, pro βεβλῆσθαι, perf. inf. paſſ.

Βληστρίζω, f. ίσω, jacto cum vi & impetu. Βληστρίζεσθαι ἐν τῇ πλατείῃ κοίτῃ, *Aret.* A βάλλω. Hinc

Βληστρισμὸς, οῦ, ὁ, jactatio aſſidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium.

Βλήσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.

Βλῆτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβέβλητο, a verbo eod.

Βλητίζω, dejicio, vinco.

Βλητὸς, ἡ, ὸν, ictus, attonitus, apoplecticus, Vox medicorum de iis qui e lateris inflamatione difficulter reſpirant, & livores in latere habent, velut e percuſſione. A βάλλω.

Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus, peſſulus.

Βλητρόω, immitto, v. c. clavum.

Βλήττω, favos apum eximo, ap. *Plut.*

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

Βλήχεσθαι, *balare*, v. βλήχομαι pro βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. A βληχάομαι.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλῆχρον, ου, τὸ, filix, herba. A βληχρός.

Βληχρὸν, οῦ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillus; (2) validus, robuſtus.

Βληχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. balatorius; (2) mente ſimilis ovi. A βληχάομαι.

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba.

Βληχωνίας, ου, ὁ, ut βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admiſtum.

Βλιμάζω, idem quod βλημάζω. Οἶδ' ὠνοῦν βλιμάζοντες, Ariſt. Av. 536.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, blitum, olus inſipidum; (2) fæmina fatua.

Βλιτομάμας, ου, ὁ, ſtultus, fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel è favis. Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ, Ariſt. Lyſ. 478.

Βλιχανώδης, (ſ. βλιχώδης) pituitoſus.

Βλοστρισμὸς, ὁ, e *Gal.* laudat *Phav.* & interp. ἀπορίαν.

Βλοστρονύχιος, α, ὸν, acerrime pungens.

Βλοσυρόφρων, ſævus, immitis.

Βλοσυροῖο, gen. ſing. *Ion.* pro βλοσυροῦ, a

ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, terribilis adſpectu, torvus, truculentus; (2) auctoritate præditus.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, & ὤψ, *oculos.* Unde

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, terribilis adſpectu.

ΒΛΥ'ΖΩ, f. βλύσω, ſcaturio, mano; (2) effundo.

Βλύσσω, & βλύττω, idem.

Βλυσμὸς, οῦ, ὁ, ſcatebra. A βλύζω.

Βλυστηρὶς, ίδος, ἡ, q. d. ſcaturitrix, ſcaturiens & fluens. A βλύζω.

Βλύω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celſus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A βλώσκω, *adſcendo.*

Βλωμίδιον, ου, τὸ, parva buccella, offula, fruſtulum. Dim. a

ΒΛΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A βλώσκω.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio; (2) adſcendo; (3) creſco.

Βλώσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.

Βοᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro βοάει.

Βοάα, 3. ſing. præſ. ind. act. *Poët.* pro βοάει.

Βοάασκον, 1. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβόων.

Βοάγριον, ου, τὸ, ſcutum ex boum agreſtium pelle. Ex βοῦς, & ἄγριος, *agreſtis.*

Βοαθόος, *bellator*, *Dor.* pro βοηθόος.

Βοανεργὲς, Boanerges. *Syr. filii tonitrui.*

Βόαξ, ακος, ὁ, piſcis quidam, qui & βόηξ dicitur. A βοάω.

Βοᾶσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro βοᾶῃ, a βοάω, *clamo.*

Βοάσας, *Dor.* pro βοήσας.

Βοᾶσαι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro βοῶσι.

Βοαύλιον, ου, τὸ, boum ſtabulum, bubile. Ex βοῦς, & αὐλὴ, *aula.*

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) uſurpatur & de inanimatis. Τλῶδε δ' ἔκλοσθεν βοᾶν ἴα τάθ' αὐτῆς ϗ τὰ τῶν φίλων κακὰ Soph. El. 805. Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην; Ariſt. Av. 60.

Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula; (2) ſcutum, ſive clypeus e corio bubulo factus. A βοῦς.

Βοειακὸς, ἡ, ὸν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. A βοῦς.

Βοεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, , έα, εον, idem & ab eod.

Βόες, *boves*, nom. plur. a βοῦς, *bos.*

Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.

Βοῇ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. βοάω.

Βοηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, & γείνομαι, *naſcor.*

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.

Βοηδρόμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliaris. A

Βοηδρόμος, ου, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοάω, & δρέμω, *curro.*

Βοήθαρχος, ου, ὁ, præfectus auxiliorum.

Βοήθει, *ſuccurre*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro βοήθεε, a verbo βοηθέω.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulſio malorum; (3) perſecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, ſuccurro; (2) occurro hoſtibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἐπὶ τοὺς πολεμίους, adverſus; ἔς τινα τόπον procurrere.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium. A βοηθέω.

Βοηθηματικὸς, ἡ, ὸν, auxiliatorius, auxiliandi vim habens. A βοήθημα.

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari poteſt, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.

Βοηθὸς, οῦ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda. Ex βοῦς, & ἐλαύνω, *abigo.*

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves agito; (2) boves abigo. A βοηλάτης.

Βοηλάτης, ου, ὁ, bovum agitator, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς & ἐλαύνω.

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix. A βοηλάτης.

Βόημα, ατος, τὸ, clamor, *Dor.* βόαμα. A βοάω.

Βοῆν, *clamare*, *Dor.* & *contr.* pro βοάειν.

Βοηνόμος, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βοῦς, & νέμω, *paſco.*

Βόησον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. βοάω.

Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. Ab eod.

Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A βοθρὸς, *fovea*.

Βόθριον, ȣ, τὸ, parva ſcrobs. Dim. ab eod.

Βοθροειδὴς, ὲς, in ſcrobis modum cavatus.

ΒΟΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, fovea, ſcrobs.

Βόθυνος, ȣ, ὁ, idem. A βαθύνω, *excavo*.

Βοϊδάριον, ȣ, τὸ, bucula. A βȣ̃ς.

Βοΐδιον, ſ. βοΐδιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, bubulus. Ab eod.

Βοΐκλεψ, πος, ὁ, boum, ſur. Ex βȣ̃ς, & κλέπτω, *furor*.

Βοϊστί, bubulci more.

Βοιωτιάζω, & βοιωτίζω, Bæotorum partibus faveo, ſtudeo.

Βολαῖος, αία, αῖον, impetuoſus; (2) irretitus; A βολὴ, *jactus*.

Βολϐάριον, ȣ, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a βολϐὸς.

Βόλϐιον, ȣ, το, idem & ab eod.

Βόλϐιτον, ȣ, τὸ, ſtercus bubulum; (2) fimus. A βάλλω, *jacio*, quoniam ejicitur.

Βολϐοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus, bulbum referens. A

ΒΟΛΒΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda.

Βολϐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bulboſus. A βολϐός.

Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, jacio. A βάλλω. Hinc

Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A βάλλω.

Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.

Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A βολίτον.

Βόλιτον, ȣ, τὸ, ſtercus, fimus. A βάλλω.

Βόλιτος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Βολοκτυπία, ας, ἡ, jactus teſſerarum in alea.

Βόλος, ȣ, ὁ, jactus vel teſſeræ aut tali, vel retis, unde & captura; (2) dentitio.

Βομϐαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A βόμϐος.

Βομϐαύλιος, ȣ, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex βόμϐος, & αὐλὸς, *tibia*.

Βομϐεῦντι, *Dor.* pro βομϐȣ̃σι, a

Βομϐέω, ῶ, fut. ήσω, bombum edo. A βόμϐος.

Βομϐηδὸν, *Adv.* edendo bombum.

Βομϐήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.

Βόμϐησις, εως, ἡ, editio bombi. A βομϐέω.

ΒΟ΄ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis. Hinc

Βομϐύλη, ης, ἡ, genus apis ſtreperæ.

Βομϐυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo. A

Βομϐύλιος, ȣ, ὁ, idem quod βομϐύλη; (2) inſecta canora omnia; (3) genus poculi. A βόμϐος.

Βόμϐυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.

ΒΟ΄ΝΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, animal ſilvaticum, monops.

Βοοϐοσκὸς, ȣ̃, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βȣ̃ς, & βόσκω, *paſco*.

Βοόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchris oculis præditus. Ex βȣ̃ς, & γλήνη, *pupilla*, *oculus*.

Βοὸζ, ὁ, Booz, ſ. Boas. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *In quo robur eſt.*

Βοοζύγιον, ȣ, τὸ, boum jugum. Ex βȣ̃ς, & ζυγος, *jugum*.

Βοοθύτης, ȣ, ὁ, qui bovem mactat. Ex βȣ̃ς, & θύω, *macto*.

Βοοκλόπος, ὁ, boum raptor. E κλέπτω.

Βοόκρανος, ὁ, bubulum caput habens.

Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occiſio. Ex βȣ̃ς, & κτείνω, *occido*.

Βοονόμος, ὁ, bubulcus.

Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex βȣ̃ς, & σφάττω, *macto*.

Βοοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui boves alit, vel paſcit. Ex βȣ̃ς, & τρέφω, *alo*.

ΒΟΡΑ΄, ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, proprie brutorum.

Βορϐορίζω, f. ίσω, cœnum refero; (2) cœno inquino A βόρϐορος.

Βορϐορόθυμος, ὁ ϗ ἡ, cænoſus, ſtercus *olens*.

Βορϐοροκοίτης, ȣ, ἡ, qui cubat in cœno. Ex βόρϐορος, & κοίτη, *cubile*.

ΒΟ΄ΡΒΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, cœnum, limus, lutum.

Βορϐορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A Βόρϐορος.

Βορϐοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρϐορος, & ταράσσω, *commoveo*.

Βορϐορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Βορϐορυγμὸς, ȣ̃, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A

ΒΟΡΒΟΡΥ΄ΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, proprie de inteſtinis crepitantibus.

Βοϐορωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex βόρϐορος, & ὤψ.

Βορέαο, *boreæ*, gen. ſing. *Æol.* pro βορέȣ, a

ΒΟΡΕ΄ΑΣ, ȣ, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptemtrio.

Βορέηθεν, *Adv.* a plaga ſeptemtrionali, a ſeptemtrione. A βορέας.

Βόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, borealis, ſeptemtrionalis.

Βορϐὼ, *pabulum*, acc. ſing. *Ion.* pro βοράν.

Βόρος, ρα, ρον, edax, vorax. A βορά.

Βορὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A βόω, *paſco*.

Βοσκάδιος, ία, ιον, paſcens, altilis. A ſeq.

Βοσκὰς, άδος, paſcens, a βοσκω; (2) avis quædam marina; (3) piſcis quædam ſpecies.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus; (2) paſcua. A βόσκω, *paſco*.

Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio. Ab eod.

Βοσκήσω, *paſcam*, f. 1. ind. act.

Βοσκησεῖσθε, *paſcemini*, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, a βοσκέω, vel βόσκω.

Βόσκοντι, pro βόσκȣσι, a

Βόσκω, f. βοσκήσω, paſco. Αἱ δ᾽ ἐλπίδες βόσκȣσι φυγάδας, ὡς λόγος, Eur. Ph. 399. Βόσκȣ κȣ́φοις πνεύμασιν, Soph. Aj. 559. Ἃ (παιδάρια) ἐγὼ μόλις στεφανηπλοκȣ̃σ᾽ ἔϐοσκον, Ariſt. Θεσμ. 455. A βόω.

Βόσμορος, frumenti Indici genus, Strabo, lib. 15. Quaſi dicas βόσιμος μόρον, *morum eſculentum*.

Βοσπόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boſporius. A

Βόσπορος, ȣ, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex βȣ̃ς, & πόρος.

ΒΟ΄ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæſaries.

Βοστρυχηδὸν, *Adv.* in cincinni modum, in formam cirri. A Βόστρυξ.

Βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.

Βοστρύχιον, ȣ, τὸ, cincinnulus, Dim. ab eod.

Βοστρυχόομαι, ȣ̃μαι, unde βεϐοστρυχωμένος, cincinnatus.

Βόστρυχος, ȣ, ὁ, idem quod βόστρυξ.

Βοστρυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cincinni ſeu cirri formam habens. A βόστρυχος.

Βόσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. a βόω.

Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A βόω.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc.

Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello.

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.

Βοτάνιον, ȣ, τὸ, herbula, herba puſilla, Dim.

Βοτανισμὸς, ȣ̃, ὁ, evulſio herbarum. A βοτανίζω.

Βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη, & λέγω.

Βοτανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbaceus, herboſus, herbis abundans. A βοτάνη.

Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A βοτήρ.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A βόσκω.

Βοτηρικὸς, ἡ, ὸν, paſtoralis. A βοτήρ.

Βοτὸν, ȣ̃, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ βοτά, ῶν, oves. A βόσκω.

Βοτὸς, ȣ̃, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.

Βοτρύδιον, ȣ, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim. a βότρυς.

Βοτρυδὸν, *Adv.* denſe inſtar racemi.

Βοτρυόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex βότρυς, & δῶρον, *donum*.

Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A βότρυς.

Βοτρυόκοσμος, ὁ ϗ ἡ, racemis ornatus.

Βοτρυόομαι, ȣ̃μαι, racemor. Ab eod.

Βοτρυόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos fert. Ex βότρυς, & παῖς.

Βοτρυοσταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab uvis diſtillans. Ex βότρυς, & στάζω, *ſtillo*.

Βοτρυοστέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, botrorum ſertis redimitus. Ex Βότρυς, & στέφανος.

Βοτρυοχαίτης, ȣ, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex Βότρυς, & χαίτη, *coma*.

ΒΟ΄ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; racemus; (2) nomen herbæ; (2) *metaph.* uſurpatur e capillis. Hinc

Βοτρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, racemoſus.

Βοτρυφόρος, ὁ ϗ ἡ, uvas ferens.

Βȣ, *Particula* augendi, ut βȣ́λιμος, βȣ́παις.

Βȣάγωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, paſtor, armenti ductor. Ex Βȣ̃ς, & ἄγω, *ago*, *duco*.

Βȣ́ϐαλις, ιδος, ἡ, bubala, vacca ſilveſtris. A

Βȣ́βαλος, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A βȣ̃ς.

Βȣϐάρας, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex βȣ̃ς, & βάρος.

Βȣϐόσιον, ȣ, τὸ, locus, ubi paſcuntur boves. Ex βȣ̃ς, & βόσκω.

Βȣ́ϐοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iiſd. Unde

Βȣϐότας, *boum paſtor*, *Dor.* pro βȣϐότης.

Βȣϐότης, ȣ, ὁ, boum paſtor, bubulcus.

Βȣ́ϐοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pabulo abundans.

Βȣ́ϐρωστις, εως, ἡ. magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex βȣ̃, & βρῶσις.

ΒΟΥΒΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel etiam in quacumque corporis parte.

Βȣϐωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis. A βȣϐών.

Βȣγάιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui valde jactat, magnus jactator. Ex βȣ̃, & γαίω, *glorior*.

Βȣγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bove genitus. Ex βȣ̃ς, & γίνομαι, *naſcor*.

Βȣ́γλωσσον, ȣ, τὸ, lingua bubula, herba. Ex βȣ̃ς, & γλῶσσα, *lingua*. Angl. Bugloſs, Borage.

Βȣ́γλωσσος, ȣ, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis.

Βȣδέριον, ȣ, τὸ, bovinum corium. Ex βȣ̃ς, & δέρω, *excorio*.

Βȣ́δορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boves excorians. Ex βȣ̃ς, & δέρω, *excorio*.

Βȣδρομέω, ῶ, f. ήσω, accelero, curſu incitato curro. Ex βȣ̃, & δρόμος, *curſus*.

Βȣδρομία, ας, ἡ, curſus citatus, ſ. incitatus.

Βȣθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui a bobus depaſcitur. Ex βȣ̃ς, & θέρος, *æſtas*, *meſſis*.

Βȣ́θορος, ὁ, inſiliens vaccis, *Epith.* tauri.

Βȣθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. Ex βȣ̃ς, & θύω, *macto*.

Βȣθυτέω, ῶ, f. ήσω, boves macto & immolo; (2) ſacrifico. Ἔνθα βȣθυτεῖν μᾶλλον πρέπει, Eur. Hec. 263. Ex iiſd.

Βȣθύτης, ȣ, ὁ, qui boves mactat. Ex iiſd.

Βȣ́θυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad boum mactationem pertinens. Ex iiſd.

Βȣκαῖος, ȣ, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A βȣ̃ς.

Βȣκάπαι, ῶν, αἱ, boum præſepia. Ex βȣ̃ς, & κάπη, *præſepe*.

Βȣκάρδιος, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex βȣ̃ς, & καρδία, *cor*.

Βȣ́κεντρον, ȣ, τὸ, ſtimulus, quo boves impelluntur. Ex βȣ̃ς, & κέντρον, *ſtimulus*.

Βȣκέρας, fœnum Græcum.

Βȣ́κερας, ω, ὁ ϗ ἡ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex βȣ̃ς, & κέρας, *cornu*.

Βȣκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, taurino & magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.

Βȣκολέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco; (2) paſco; (3) *paſſ.* erro, vagor; (4) inani ſpe lactare, item, blandis verbis, narratiunculis, &c. fallo, ac decipio, *item*, demulceo, delinio. Κατακάρα ῥίψας με βȣκολήσεται, Ariſt. Pace, 153. Βȣκολεῖν τὸν δήμιον, id. Conc. 81. A βȣκόλος. Unde

Βȣκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen.

Βȣκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio.

Βουκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum.

Βουκολιάζω, f. άσω, & άξω, *Dorice*, paſtoritium carmen cano. Ab eod.

Βουκολιασδεις, *Dor.* pro Βουκολιάζεις.

Βουκολιασμὸς, ου, ὁ, paſtoritii carminis modulatio. A βουκολιάζω.

Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, paſtoritii carminis modulator. Ab eod.

Βουκολικὸς, ὴ, ὸν, paſtoritius, paſtoralis. A βουκόλος. Unde

Βουκόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βουκολὶς, ἡ, ad boves paſcendos apta, v. c. herba.

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, paſtoralis cantilena.

Βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βοῦς, & κόλον, *cibus*.

Βουκόρυζα, ἡ, magna gravedo.

Βουκόρυζος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum mucoſus; (2) ſtolidus. Ex βοῦ, & κορύζα.

Βοῦκος, ου, ὁ, bubulcus; (2) meſſor. A βοῦς.

Βουκράνιον, ου, τὸ, vitis nigra. A βούκρανον.

Βούκρανον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βοῦς, & κράνον.

Βούκρανος, ον, bubulum caput habens.

Βουλαῖος, αία, αῖον, conſiliarius. A βουλὴ.

Βουλαρχέω, ῶ, f. ήσω, conſilii vel curiæ ſum princeps. Ex βουλὴ, & ἄρχω.

Βούλαρχος, ὁ, conſilii publici princeps.

Βουλαφόρας, acc. pl. *Dor.* pro βουληφόρους.

Βούλει, *vis*, 2. ſing. præſ. ind. *Att.* pro βούλῃ.

Βουλεία, ἡ, munus ſenatorium.

Βουλεῖον, ου, τὸ, curia, Herodot. A βουλὴ.

Βούλεο, *velis*, 2. ſing. præſ. imper. *Dor.* pro βούλου, ſeu βούλεσο, a verbo βούλομαι.

Βουλεύεο, *conſultare*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro βουλεύεσο, a βουλεύω.

Βουλεύησθα, 2. ſ. pr. conj. act. *Ion.* pro βουλεύῃς.

Βούλευμα, ατος, τὸ, conſilium. A βουλεύω.

Βουλεύμενος, *volens*, præſ. part. med. *Dor.* & *Poët.* pro βουλόμενος, a verbo βούλομαι.

Βούλευσαι, 2. ſing. a. 1. imp. med. v. βουλεύω.

Βουλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.

Βούλευσεν, *conſultavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐβούλευσε.

Βούλευσις, εως, ἡ, conſultatio; (2) accuſatio; (1) inſidiarum vitæ noſtræ factarum; (2) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, *Harpoc.* Ab eod.

Βουλευτήριον, ου, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus. Ab eod.

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, conſultor, ſenator. Ab eod.

Βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, conſultus; (2) ſenatorius, ad ſenatum pertinens. Ab eod.

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, in deliberationem cadens. Ab eodem.

Βουλεύω, f. εύσω, p. ευκα, conſulto, delibero, conſilia agito. Βουλεύειν νεώτερα περί τινος, ὄλεθρόν τινι, moliri. Ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον, Soph. Aj. 1074. Ἀλλ' ἄμεινον βεβούλευμαι τάδε, Eur. Med. 893. Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; Ariſt. Lyſ. 515. A βουλή.

Βουλέων, *conſiliorum*, gen. pl. *Ion.* pro βουλῶν.

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio; (2) curia, conſilium. Lucian, de Saltat.

Βούληαι, 2. ſ. pr. ind. med. *Ion.* pro βούλῃ.

Βουληθείην, *voluerim*, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Βουληθεὶς, *qui voluit*, a. 1. part. paſſ.

Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propoſitum. A βουλή.

Βουλῇσιν, *conſiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βουλαῖς.

Βούλησις, εως, ἡ, voluntas. A βουλή. Unde

Βουλητικὸς, ὴ, ὸν, voluntarius.

Βουλητὸς, ὴ, ὸν, ſub voluntatem cadens; τὸ βουλητὸν, voluntas.

Βουληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſultor, conſiliarius. Ex βουλή, & φέρω, *fero*.

Βουλιμία, ας, ἡ, bovina, i. e. ingens fames. Ex βοῦ, & λιμὸς, *fames*.

Βουλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βουλιμία. A

Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βουλιμία.

Βούλιμος, ου, ὁ, idem quod βουλιμία.

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, f. βουλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.

Βουλόμαχος, ὁ, pugnandi ſemper cupidus, id quod θυμομαχῶν.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, veſpera, tempus, quo boves ſolvuntur. Ex βοῦς, & λύω, *ſolvo*.

Βούμασθος, vel βούμαστος, ου, ὁ, uva quædam a craſſitudine ita dicta. Ex βοῦ, & μαστὸς.

Βουμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, ſpecies fraxini. Ex βοῦς, ſeu βοῦ, & μελία.

Βουμέλιος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βουμολγὸς, οῦ, ὁ, bumulgus, qui vaccas mulget. Ex βοῦς, & ἀμέλγω, *mulgeo*.

Βουμυκαὶ, & βούμυκοι, mugitus. A βοῦς, & μυκὴ, mugitus.

Βούνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus. Ex βοῦ, & νεβρὸς, *hinnulus*.

Βουνιὰς, napi genus. A βουνός.

Βουνίζω, f. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eod.

Βούνιον, ου, τὸ, idem quod βουνιάς.

Βουνὶς, ίδος, ἡ, ſc. γῆ, terra collibus frequens. A βουνός.

Βουνοβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex βουνὸς, & βατέω, *vado*.

Βουνοειδὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, montoſus. Ex βουνός, & εἶδος, *ſpecies*.

Βούνομος, a bobus depaſtus.

Βουνόμος, bobus paſcendis aptus. Ex βοῦς, & νέμω, *paſco*.

Βουνοπατέω, ῶ, f ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βουνὸς, & πατέω.

ΒΟΥ'ΝΟΣ, οῦ, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.

Βουνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, collibus, ſeu tumulis frequens, clivoſus, colli ſimilis. A βουνός.

Βούπαις, αιδος, ὁ, puer vel adoleſcens grandis, & apicularum epitheton, quia e bobus naſcuntur. Ex βοῦ, & παῖς, *puer*.

Βουπάλειος, ον, magnus.

Βούπαλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multam luctam habens. Ex βοῦ, & πάλη, *lucta*.

Βούπαλος, ου, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus aſinus. Ex iiſd.

Βουπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, boum poſſeſſor, pecoris dives. Ex βοῦς, & πάω, *poſſideo*.

Βούπεινα, ης, ἡ, magna fames. Ex βοῦ, & πεῖνα, *fames*.

Βουπελάτης, ου, ὁ, bubulcus. Ex βοῦς, & πελάζω, *propinquo*.

Βουπλάστης, ου, ὁ, qui boves fingit.

Βούπλευρον, ου, τὸ, herba quædam. Ex βοῦς, & πλευρὰ, *latus*.

Βούπληκτρον, ου, τὸ, bovis ſtimulus.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex βοῦς, & πλήττω, *ferio*.

Βουποιμὴν, ένος, ὁ, boum paſtor, bubulcus.

Βουπόλος, ου, ὁ, idem. Ex βοῦς, & πολέω, *verſor*.

Βουπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad boves transfigendos aptus. Ex βοῦς, & πείρω, *transfigo*.

Βούπρηστις, εως, ἡ, inſectum ex cantharidum genere, ſcarabæo ſimile; (2) oleris ſilveſtris ſpecies. Ex βοῦς, & πρήθω, *inflammo*. quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.

Βούπρωρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, qui bovem in prora habet; (2) in quo bos antecedit. Ex βοῦς, & πρώρα, *prora*.

ΒΟΥ'ΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, fructus, qui clauditur ſpathe, ſ. elate, i. e. palma ſuo involucro incluſa.

ΒΟΥ͂Σ, βοὸς, ὁ ϗ ἡ, taurus, vaccca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum e corio bubulo, item ſcutum; (4) piſcis quidam; (5) numiſma Atticum bovis imagine ſignatum.

Βουσκαφέω, ſubruo, proruo. E σκάπτω.

Βουστάθιον, ου, τὸ, bubile. A βοῦς, & ἵσταμαι.

Βούσταθμον, ου, τὸ, idem. Ex βοῦς, & σταθμός.

Βουστάσιον, ου, τὸ, idem. Ex βοῦς, & στάσις.

Βουστασίς, ἡ, &

Βούστασις, εως, ἡ, idem.

Βουστροφηδὸν, *Adv.* vertendo & flectendo ſe more boum arantium. Ex βοῦς, & στρέφω.

Βούστροφος, ον, aratus.

Βουσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex βοῦς, & σφάζω, *macto*.

Βουσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex iiſd.

Βούτας, *paſtor*, *Dor.* pro βούτης.

Βούτης, ου, ὁ, paſtor boum, bubulcus. A βοῦς.

Βούτιμος, ου, ὁ, bovis pretium æquans. Ex βοῦς, & τιμὴ, *pretium*.

Βούτομον, ου, τὸ, butomon, herba, ſive frutex paluſtris. Ex βοῦς, & τέμνω, *ſeco*.

Βούτομος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βούτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves penetrans & tranſfigens. Ex βοῦς, & τορέω.

Βουτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves alens. Ex βοῦς, & τρέφω, *alo*.

Βούτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) ſpecies animalculi. Ex βοῦς, & τύπτω, *ferio*.

Βουτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A

Βούτυρον, ου, τὸ, butyrum. Ex βοῦς, & τυρός.

Βουφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, boves vorans; (2) valde vorax, valde edax.

Βούφθαλμον, ου, τὸ, buphthalmum, herba. Ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς, *oculus*. quia flores ejus oculis bovinis ſimiles ſunt. *Angl.* Ox eye.

Βουφονέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. A βουφόνος.

Βουφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui boves cædit & mactat; (2) ſacerdos boves immolans. Ex βοῦς, & φονὴ, *cædes*.

Βουφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves paſco.

Βουφόρβια, ων, τὰ, armenta. A

Βούφορβος, ου, ὁ, qui boves paſcit, bubulcus. Ex βοῦς, & φέρβω, *paſco*.

Βουχανδὴς, έος, οῦς, valde capax, ampliſſimus, de cratere, lebeto, &c. Ex βοῦς, & poëtico χανδάνω, *capio*.

Βούχιλος, ον, herboſus, alendo pecori aptus. E χιλός.

Βοῴμην, 1. ſing. pr. opt. *Att.* pro βοῷμαι, a verbo βοάω, *clamo*.

Βόων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐβόαον.

Βοώνης, ου, ὁ, boum emptor, ſive ad ſacra, ſive in macellum nomine publico, nomen curationis publicæ, ejuſdem valdè honeſtæ. Ex βοῦς, & ὠνέομαι, *emo*.

Βοώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bove emptus. Ex iiſd.

Βοῶντι, *clamantibus*, dat. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro βοῶσι, a verbo βοάω.

Βοώπης, ου, ὁ, & βοῶπις, ιδος, ἡ, magnos, (i. e. pulcros) oculos habens. Ex βοῦς, & ὤψ, *oculus*.

Βοώτης, ου, ὁ, bubulcus.

Βόωψ, βόωπος, piſcis quidam. Ex iiſd.

Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & conſtituendi de eo; (2) dijudicatio & diſceptatio. A βραβεύς.

Βραβεῖον, ου, τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.

Βραβευέτω, *palmam ferat*, 3. ſing. præſ. imp. act. verbi βραβεύω. *palmam fero*.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum & præmia diribens.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis, certaminis ſum arbiter & moderator; (2) moderor, diſpenſo, *ſimpliciter*, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τὴν δίκην, Plut. A βραβεύς.

ΒΡΑ'ΒΥΛΟΝ, ου, τὸ, prunum Damaſcenum.

Βραγχαλέος, έα, έον, raucus. A βράγχος.

Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant; (2) fauces porci. Ab eod.

Βραγχιάω, ῶ, rauceſco. Ab eod.

Βραγχιοειδὴς, ὲς, branchiis ſimilis.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo, raucitas.

Βραγχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, raucus. A βράγχος.

Βράδεως, *Adv.* tarde, ſero; (2) ſegniter, cunctanter. A βραδύς.

Βραδύγλωσσος, vel βραδύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, tardiloquus, qui tardioris eſt linguæ. Ex βραδὺς, & γλῶσσα, *lingua*.

Βραδυδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς, & δίνη, *vortex*.

Βραδύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tardos, ſeu ſeros dans fructus. Ex βραδὺς & καρπὸς, *fructus*.

Βραδυκίνητος, ον, tardus, tarde incedens.

Βραδυώσια, ας, ἡ, tarditas mentis & ingenii. A

Βραδύνοος, *contr.* βραδύνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tardo eſt mente & ingenio. Ex βραδὺς, & νόος, *mens.*

Βραδύνω, f. υνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.

Βραδυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tarde & ægre ſibi perſuaderi ſinit. Ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπεπτέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo ; (2) tarde concoquo. Ex βραδὺς, & πέπτω, *coquo.*

Βραδυπεψία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. Ex iiſd.

Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, Act. 27, 7. Ex βραδὺς, & πλοῦς, *navigatio.*

Βραδύπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpiritum ægre trahens, *Aret.* Ex βραδὺς, & πνόος, *ſpiritus.*

Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior.

Βραδυπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tarde, ſeu lente pertranſiens. Ex βραδὺς, & πορεύομαι, *tranſeo.*

Βραδύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, tardigradus ; (2) lentus. Ex βραδὺς, & ποῦς, *pes.*

ΒΡΑΔΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, ſegnis ; (2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος, *Superſ.* βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, έος, tardigradus, tarde incedens. Ex βραδὺς, & σκέλος, *crus.*

Βραδυστομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex βραδὺς, & στόμα, *os.*

Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, traditas, cunctatio ; (2) ſegnities. A βραδύς.

Βραδυτόκος, ου, ἡ, tarde pariens. Ex βραδὺς, & τίκτω, *pario.*

Βραδυχρόνιος, ον, ſerus.

ΒΡΑ΄ΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio. Βράζει τὰ ἔνδον τοῦ θώρηκος, *Aret.*

ΒΡΑ΄ΘΥ, υος, τὸ, ſabina, ſ. ſavina, herba.

Βρασθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. βράζω.

Βράκανα, τὰ, olera agreſtia quæ non facile purgantur.

Βράσμα, ατος, τὸ, ebullitio, fervor ; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.

Βρασματίας, ου, ὁ, qui fit cum ebullitione ; (2) ebullitioni ſimilis. A βράσμα.

Βρασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, immodicus, qui quaſi fervet. Ab eod.

Βρασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a βράχω.

Βραχέα, τὰ, brevia. Quaſi a βράχος, εος,

Βραχέη, nom. ſing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖα.

Βραχεὶς, *perfuſus*, a. 2. part. paſſ. verbi βρέχομαι, ſeu βρέχω, *madefacio.*

Βραχέως, *Adv.* breviter ; (2) paucis ; (3) ad breve tempus.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus ; (2) armus vituli.

Βραχύβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui brevis eſt vitæ. Ex βραχὺς, & βίος, *vita.* Hinc

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.

Βραχυβλαβὴς, ὲς, parum, leviter nocens.

Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens. *Epith.* prædioli parvi.

Βραχυγνώμων, ὁ ϗ ἡ, tardus conſilio.

Βραχύδρομος, ον, tardus, tarde currens.

Βραχυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, breviloquus, brevitatis in dicendo ſtudioſus. Ex βραχὺς, & ἔπος, *verbum.*

Βραχυεπῶς, *Adv.* breviter, paucis verbis.

Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem ſc. ſyllabam deſino ; (2) pede uno brevior ſum. A

Βραχυκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in brevem deſinens ; (2) pede uno brevior. Ex βραχὺς, & καταλήγω, *deſino, terminor.*

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem geſto. Ex βραχὺς, & κόμη, *coma.*

Βραχύκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevibus membris conſtans. Ex βραχὺς, & κῶλον, *membrum.*

Βραχύλεκτος, ον, brevis in dicendo.

Βραχυλογέω, brevis ſum in loquendo.

Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A

Βραχυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevis in ſermone. Ex βραχὺς, & λέγω, *dico.* vel λόγος.

Βραχυμέρεια, ας, ἡ, brevitas, tenuitas partium. A βραχυμερής.

Βραχυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus partes ſunt breves & exiguæ, tenuis. Ex βραχὺς, & μέρος, *pars.*

Βραχυμυθία, ας, ὁ, breviloquentia. Ex βραχὺς, & μῦθος, *oratio, ſermo.*

Βραχυντικὸς, ἡ, ὸν, breviandi vim habens. A

Βραχύνω, f. υνῶ. corripio, breve reddo. A βραχύς.

Βραχύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevis tergo, breve dorſum habens. Ex βραχὺς, & νῶτος.

Βραχυόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauca habens ſomnia. Ex βραχὺς, & ὄναρ, *ſomnium.*

Βραχυπαραληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A

Βραχυπαράληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus penultima brevis eſt. Ex βραχὺς, & παραλήγω.

Βραχύπνοος, *contr.* βραχύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, breves ſimulque tardos ſpiritus ducens. Ex βραχὺς, & πνοὴ, *ſpiritus.*

Βραχύπολις, parva, *Epith.* Urbis.

Βραχύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, breves meatus habens. Ex βραχὺς, & πόρος, *meatus.*

Βραχυπότης, ου, ὁ, parum potans. Ex βραχὺς, & πότης, *potor.*

Βραχύποτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Βραχυῤῥιζία, ας, ἡ, brevitas radicum. A

Βραχύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, breves radices habens. Ex βραχὺς, & ῥίζα, *radix.*

ΒΡΑΧΥ΄Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, ſubito, repente, paucis ; (3) κατὰ βραχὺ, ſenſim, paullatim ; (4) βραχὺ, aliquantum, interdum, paulliſper, parvi momenti.

Βραχυσίδηρος, brevis, *Epith.* teli.

Βραχυστελέχης, qui parvo ſed brevi caudice eſt. Ex βραχὺς, & στέλεχος, *caudex.*

Βραχυστομία, ἡ, brevitas oris.

Βραχύστομος, ὁ ϗ ἡ, qui brevi eſt ore, ſive parvo orificio. Ex βραχὺς, & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ὁ ϗ ἡ, paucis ſyllabis conſtans, *Epith.* pedis, numeri.

Βραχυσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui parvum ſeu exiguum ſymbolum ad convivium confert. Ex βραχὺς, & σύμβολον, *ſymbolum.*

Βραχυτελὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevem finem habens. Ex βραχὺς, & τέλος, *finis.*

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, curte recido. A

Βραχύτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, curte reciſus. Ex βραχὺς, & τέμνω, *ſeco.*

Βραχυτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, breve collum habens. Ex βραχὺς, & τράχηλος.

Βραχύυπνος, ου ὁ ϗ ἡ, brevi contentus ſomno.

Βραχυφαγία, ἡ, tenuitas victûs, paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, breve & exiguum lumen habens. Ex βραχὺς, & φέγγος.

Βραχύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevia habens folia.

Βραχυχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans. Ex βραχὺς, & χρόνος, *tempus.*

Βραχύωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevis habens auriculas. Ex βραχὺς, & οὖς, *auris.*

ΒΡΑ΄ΧΩ, ſono, ſonitum ſeu crepitum edo, ſtrepo. Eſt onomatopœia. Hinc ἔβραχε, & βράχε, apud poëtas.

Βρέγμα, ατος, τὸ, ſinciput. A βρέχω.

Βρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΚΕΚΕ΄Ξ, vox ranarum.

Βρέμεσθαι, *fremere*, pr. inf. med. verbi

ΒΡΕ΄ΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοις δ᾽ ὅπλοις βρέμων, Eur. Ph. 113.

ΒΡΕΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca.

Βρένθιον, & βρένθειον, τὸ, unguentum e floribus. Unde βρενθινός.

ΒΡΕ΄ΝΘΟΣ, ου, ὁ, tumor, faſtus ; (2) avicula incerta.

Βρενθύομαι, & βρενθύνομαι, ſuperbio, elato animo ſum, eumque geſtu & vultu prodo. *ap. antiquiores*, vox comica ; (2) *apud poſteriores*, varia, quæ ab ſuperbia fiunt, aut cum ſuperbia quadam conjuncta ſunt, ut indignor, iraſcor, faſtidio, aut ſuperborum moribus ſunt, ut ſevero & compoſito vultu aliquid dicere, v. c. meditari, *Ern.* Ὑπὸ φρονήματος βρενθύεται, Ariſt. Pac. 26. A βρένθος.

Βρέξις, εως, ἡ, pluvia. A βρέχω.

Βρέξαι, *pluere*, a. 1. inf. act. verbi βρέχω, *pluo.*

ΒΡΕ΄ΤΑΣ, τὸ, ſimulacrum.

Βρεφικὸς, ἡ, ὸν, infantilis.

Βρεφικῶς, infantiliter.

Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium.

Βρεφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex βρέφος, & κτείνω, *occido.*

ΒΡΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis & educandis infantibus deſtinatus. Ex βρέφος, & τρέφω, *alo.*

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, ſinciput. A βρέχω.

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕ΄ΧΩ, f, ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38. Βρέχει ἐπὶ δικαίους ϗ ἀδίκους, Matt. 5, 45.

ΒΡΙ, *Partic.* inſep. quæ in *Compoſitione* intenſionem notat, redditurque fere per *valde*, vel *vehementer.*

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robuſtus, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ ϗ ἡ, robuſtus.

ΒΡΙΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, robuſtum reddo ; (2) robuſtus ſum ; (3) extollo ; (4) tumeſco. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει, Heſiod. Ἐργ. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſomniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω, & μάντις, *vates.*

ΒΡΙ΄ΖΩ, f. ίσω, vel ξω, poſt cibum dormio. Ἔνθ᾽ οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, Il. 4, 223.

Βριήπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer clamans. Ex βρὶ, & ἠπύω, *clamo.*

Βρῖθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod. Ut et

Βριθὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, gravis.

Βριθύκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, gravia habens cornua. Ex βριθὺς, & κέρας, *cornu.*

Βριθύνοος, *contr.* βριθύνους, ου, ὁ ϗ ἡ, gravem & prudentem mentem faciens.

ΒΡΙ΄ΘΩ, ſum gravis, ingraveſco, onuſtus ſum ; (2) deorſum vergo præ pondere, inclinor ; (3) ingruo, impreſſionem facio ; (4) abundo ; (5) gravo. Ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάρει, polles manu, vel opibus, Soph. Aj. 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor. A βριμόομαι, *fremo.* Unde et

Βριμαίνω, f. ανῶ, idem ; (2) excandeſco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A βριάω,

Βριμάω, ῶ, fremo.

Βριμηδὸν, *Adv.* cum fremitu, fremebunde.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βρίμηνις, ἡ, iracunda. A βρὶ, & μῆνις.

ΒΡΙΜΟ΄ΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ώσομαι, fremo, excandeſco ira, frendeo. Ἐβριμοῦτο τῷ τε Κύρῳ, ϗ τοῖς Μήδοις, Xen.

Βρισάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, currum gravans. Ex βρίθω, *gravo*, & ἅρμα, *currus.*

ΒΡΙ΄ΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concavitates. A βρόγχος.

Βρογχία, ἡ, arteria cartilaginea.

Βρογχιάζω, f. άσω, p. ακα, deglutio, devoro.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, tumor in gutture ſeu aſpera arteria exoriens, tumidum guttur. A βρόγχος, & κήλη, *hernia, ramex.*

ΒΡΟ΄ΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces ; (2) aſpera arteria.

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρέμω.

Βρομιάζω, f. άσω, bacchor. A βρόμιος.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A βρέμω. Unde

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor ; (2) avena.

Βρομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fremitum, ſeu ſonum edens. A βρόμος.

Βρονταῖος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. A

ΒΡΟΝΤΗ΄, ῆς, ἡ, tonitru.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Βροντεῖον, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragorem imitantur.

Βροντησικέραυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tonans & fulminans.

Βροντογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, filius, vel filia tonitrûs, Ex βροντὴ, & γείνομαι, *naſcor.*

Βροντόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Βροντοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tonitru faciens. Ex βροντὴ, & ποιέω, *facio.*

Βροντόφωνος, ον, vocem gravem, tonitrubus ſimilem, habens.

Βροτεᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro βροτέων. A

Βρότειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortalis, humanus. A βροτός.

Βρότεος, έα, εον, idem & ab eod.

Βροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Βροτοβάμων, *Dor.* pro

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, calcator hominum. Ex βροτὸς, & βῆμα, *greſſus.*

Βροτόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, voce humana loquens.

Βροτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt humana ſpecie; (2) homini ſimilis. Ex βροτὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Βροτόεις, όεσσα, όεν, ſanioſus, cruore reſperſus. A βρότος, *cruor.*

Βροτοκτονέω, hominem interficio.

Βροτοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, homicida. Ex βροτὸς, & κτείνω, *occido.*

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex βροτὸς, & λοιγὸς.

ΒΡΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, mortalis; (2) homo.

ΒΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, ſanies, cruor; (2) ſanguis pulvere permixtus. Hinc

Βροτοσκόπος, ον, homines, eorum actiones ſpectans, inſpiciens, *Epith.* Furiarum.

Βροτόσωος, ον, ſalutaris hominibus.

Βροτοστυγὴς, ές, inviſus hominibus.

Βροτοφθόρος, ον, hominibus pernicioſus.

Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento.

ΒΡΟΥ῀ΚΟΣ, ſeu βροῦχος, ου, ὁ, ſpecies locuſtarum, Lev. 11, 22.

Βρόχετος, ὁ, laqueus.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, *humecto.*

Βροχθίζω, f. ίσω, ſorbeo; (2) voro; (3) helluor. A βρόχθος.

Βρόχθος, ου, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρόγχος.

Βροχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inaquoſus, aridus.

Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus.

Βρόχος, ου, ὁ, idem.

Βρόχω, ſorbeo, voro, deglutio, *inuſ.* unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν, apud Hom.

Βρυάζω, i. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exſulto. A βρύω.

Βρύγδην, *Adverb.* cum ſtridore dentium; (2) ſtrictim. A βρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus. Ab eod.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. βρύκουσά σε τοὺς συνδήμονας, Ariſt. Lyſ. 369.

Βρύλλω, potito, ſubbibo; (2) ſorbeo, ſorbillo; inebrior. A βρυν.

ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, όεσσης, όεντος, muſcoſus; (2) mollis, friatilis. A

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, muſcus. *Angl.* 𝔐𝔬𝔰𝔰. (2) alga, *Plin.* 23. §. 48. c. 25. *Angl.* 𝔖𝔢𝔞𝔴𝔯𝔞𝔞𝔨.

Βρυοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, muſcifer, muſci fertilis. Ex βρύον, & φέρω, *fero.*

Βρυόω, ῶ, f. ώσω, muſco oppleo. Ab eod.

Βρύσις, εως, ἡ, quaſi d. ſcaturitio. A βρύω.

Βρύτεα, ων, τὰ, reſiduum poſt preſſuram calcatarum uvarum. A βρύτον.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, cereviſia, potus ex hordeo, vinum hordeaceum.

Βρύτος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Βρύττω, idem quod βρύχω, edo, devoro.

Βρυχαλέος, έα, έον, rugiens. A βρύχω. Hinc

Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio.

Βρυχὴ, ἡ, ſtridor e contritu, v. c. dentium, ſtrepitus.

Βρυχηδὸν, *Adv.* cum rugitu, cum fremitu.

Βρυχηθμὸς, οῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus.

Βρύχημα, ητος, τὸ, idem.

Βρύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubmerſus, ſubmerſorius.

Βρυχμὸς, οῦ, ὁ, morſus, roſio. A βρύκω.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω. frendo, ſtrideo, mordeo cum ſtridore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) *med.* furo. Ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54.

Βρυχώδης, ες, ſtrepens fluctibus.

ΒΡΥ'Ω, f. ύσω, ſcateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) ſcatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρὸν; Jac. 3, 11. βρύων μελίτταις ϗ προβάτοις, Ariſt. Nub. 45.

Βρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, id. quod βρυόεις.

Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύον. *Angl.* 𝔅𝔯𝔶𝔬𝔫𝔶.

Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Βρωθεὶς, *roſus,* a. 1. part. paſſ. v. βρώσκω.

Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca, cibus; (2) quod exeſum & eroſum eſt. A βρώσκω. Hinc

Βρωμαομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, propriè, de ruditu aſinorum, tum; (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iratiorum; (3) fœteo.

Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. Ab eod.

Βρωμία, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.

Βρώμη, ης, ἡ, cibus, edulium, eſca. A βρώσκω.

Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.

Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.

Βρωμηστὴς, οῦ, ὁ, q. d. ruditor, rudens.

Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Βρωμολόγος, ου, ὁ, fœtores loquens, Vox inepta. apud *Lucian.*

ΒΡΩ῀ΜΟΣ, ου, ὁ, graveolentia, ſœtor; (2) virus.

Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fœtidus. A βρῶμος.

Βρωσείω, eſurio, edere cupio. A βρώσκω.

Βρώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, eſculentus, edulis. A βρῶσις.

Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipſa comedendi actio; (3) eroſio, adeſio. A

ΒΡΩ'ΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depaſco, conſumo. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', gramina, Il. 22, 94.

Βρωτικὸς, ἡ, ὸν, edulis, cibo aptus.

ΒΥ῀, vox infantis vagientis.

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

Βυβλάριον, ου, τὸ, chartula ex papyro. Dim a βύβλος.

Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus, junceus. Ab eod.

Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt; (2) funiculus nauticus. A

ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro ſimilis; (3) liber.

Βύζην, *Adv.* denſe. A βύζω.

Βύζω, f. ύσω, confertim impleo; (2) vagio; (3) bubulo. A βύω, *obturo,* vel βῦ, *voce infantium,* vel βύας, *bubo.*

Βυθίζεσθαι, *demergi,* præſ. inf. paſſ. verbi

Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.

Βύθιος, ία, ιον, qui eſt in profundo, profundus, unde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.

Βυθίως, *Adv.* ſub fluctibus. A βύθιος.

ΒΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, gurges, profundum.

Βυθοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, & τρέφω, *nutrio.*

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc

Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.

Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.

Βυκανιστήριον, ου, τὸ, buccina. A βυκανιστής.

Βυκανιστὴς, οῦ, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.

Βύκτης, ου, ſonans, ſpirans. A βύζω.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, malta.

Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, mergo. A βάπτω.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A βύρσα. Unde

Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.

Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. Ab eod.

Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dim. ab eod.

Βυρσοδεψέω, ῶ, f, ήσω, corium concinno, tingo. Ex βύρσα, & δεψέω.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius. Ex iiſd. Hinc

Βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarios pertinens.

Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corio contectus, corio compactus. Ex βύρσα, & πηγνύω.

Βυρσοποιὸς, οῦ, ὁ, coriarius.

Βυρσοπώλης, ου, ὁ, corii venditor.

Βυρσοτενὴς, ές, corio obductus. Ep. tympani.

Βυρσοτόνος, ον, idem.

Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.

Βύσιος, ου, ὁ, menſis quidam apud Delphos. A φύω, *germino,* quia eo omnia germinant.

Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.

Βύσσινος, ίνη, ινον, byſſinus. A βύσσος.

Βυσσοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς, & βάρος.

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, profunde cogito, machinor. A βυσσὸς, & δομεύω.

Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo. A βυσσὸς, pro βυθός.

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, fundum, profunditas. A βυθός.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, byſſus, lini pretioſiſſimi genus.

Βυσσόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, profunda cogitans. Ex βυσσὸς, & φρὴν, *mens.*

Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.

Βύστρα, idem quod βύσμα.

ΒΥ'Ω, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego. Χρυσίῳ γὰρ ταῦτα ποιήσαντες ἔβυσεν τὸ στόμα, Ariſt. Pace, 643. Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, Odyſſ. 4, 134.

Βῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. βαίνω.

Βώδιον, τὸ, bucula. Ex βοΐδιον, Dim. a βοῦς.

Βωθεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro βοηθεῖν.

Βωκολιαξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βουκολιάσεις, a βουκολιάζω.

Βωκόλω, *bubulci,* gen. ſing. *Dor.* pro βουκόλου.

Βῶκον, *bubulcum,* acc. ſing. *Dor.* pro βοῦκον.

Βωλάκιον, ου, τὸ, glebula. Dim. A

Βῶλαξ, κος, gleba, Job 7, 5. A βῶλος.

Βωλάριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Βωληδὸν, *Adv.* in glebæ modum. Ab eod.

Βώλιον, ου, τὸ, glebula. Dim. ab eod.

Βωλίτης, ου, ὁ, boletus, fungi genus.

Βωλοκοπέω, ῶ, f ήσω, glebas ſcindo, vel frango, occo. Ex βῶλος, & κοπὴ, *ſectio.*

Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iiſd.

ΒΩ῀ΛΟΣ, ου, ὁ, gleba; (2) ager; (3) maſſa; (4) bolus.

Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inverſio. Ex βῶλος, & στρέφω, *verto.*

Βωλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, glebas ſecans. Ex βῶλος, & τέμνω, *ſeco.*

Βωλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gleboſus. A βῶλος.

Βωμάκευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum. A βώμαξ.

Βώμαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, ſacrilegus, ſcurra; (2) ara parva. A βωμός. Unde

Βώμευσις, εως, ἡ, exſtructio.

Βωμιαῖος, ον, idem quod

Βώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad aram pertinens.

Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.

Βωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram ſacra peragit, ſacerdos, ſacerdotiſſa. Ab eod.

Βωμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aræ ſimilis. Ex βωμὸς, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum aut dictum. A βωμολοχεύω.

Βωμολοχεύω, f. εύσω, ſcurram ago.

Βωμολοχέω, idem.

Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas.

Βωμολοχικὸς, ἡ, ὸν, ſcurrilis. A

Βωμολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè adſiduus aræ & quaſi inſidians. Hinc (2) paraſitus; (3) adulator; (4) ſcurra; (5) avis quædam e monedularum genere. Ex βωμὸς, & λόχος, *inſidiæ.*

Βωμονείκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit. Ex βωμὸς, & νεικέω, *contendo, rixor.*

ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, baſis; (2) ara.

Βῶν, *bovem,* acc. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro βοῦν.

Βωνίτης, ου, ὁ, bubulcus. A βοῦς.

Βὼξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam. A βοάω, *clamo.*

Βῶς, *boves,* accuſ. plur. *Dor.* pro βόας.

Βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro βοῆσαι, a βοάω.

Βώσαντι, *Poët.* pro βοήσαντι.

Βώσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro βοήσας.

Βωστρέομες, *vocemus*, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor.* & *Poët.* pro βωστρέωμεν. A

Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Τί με βωστρεῖς, vocas? Ariſt. Ach. 964. Ποιήσω τήμβον τὰς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πικτεύμενον, id. Lyſ. 688. Τόν τε Μαιλῶ ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου, id. Pace, 1155. A βοάω, *clamo*.

Βώταν, *paſtorem*, acc. ſing. *Dor.* pro βώτην.

Βώτης, paſtor, *Fem.* βῶτις. A βόσκω, *paſco*.

Βωτιανείρῃ, *populoſæ*, dat. ſing. f. g. a

Βωτιάνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens & educans viros. Ex βώτης, & ἀνὴρ, *vir.*

Βῶτις, ιδος, ἡ, femina paſtoris. A βώτης.

Βώτωρ, ορος, ὁ, paſtor. A βόσκω, vel βόω, *paſco.*

Γ.

Γ, Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, ſignificans tria, at cum lineola inferne appoſita γ,, *tria millia.*

Γ', pro γε, per apoſtrophum, ob ſequentem vocalem vel diphthongum.

Γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem dialecto pro γέ.

Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Hebræa indeclinabilis. *Pavimentum elatum.*

Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Hebr. *Robur Dei.*

ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, pen. prod. Gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo.

Γαγγαμεὺς, έως, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piſcator. A Γαγγάμη.

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſagena, rete piſcatorium.

Γάγγαμον, τὸ, idem.

Γαγγαμουλκὸς, οῦ, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. Ex γαγγάμη, & ἕλκω, *traho.*

Γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγῖτις, Gangites, gemma, A Γάγγης,

ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contorſio, (tuberculum circa nervos ſub cute naſci ſolitum, *Ern.*)

Γαγγλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ganglio ſimilis; (2) e gangliorum genere. A γάγγλιον.

ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc

Γαγγραινικὸς, ἡ, όν, gangrænæ ſimilis.

Γαγγραινόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod.

Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ ingrueſcentia. A γαγγραινόω.

Γὰδ, ὁ, Gad, Nom. Hebr. ἄκλιτον, *Turma.*

Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarenſis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syria.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus. Ab eod.

ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) theſaurus. Vox Perſica.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium eccleſiaſticum. A

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, theſauri cuſtos.

Γαθὲ, *bone*, voc. ſing. *per Aphæreſ.* pro ἀγαθέ.

Γαθεῖν, *gaudere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro γηθεῖν.

Γαθέμεναι, præſens idem, *Dor.* pro eod.

Γάθησεν, *gaviſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἐγήθησε.

Γαῖ, *terra*, per apoſtr. pro γαῖα.

ΓΑΙ͂Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.

Γαίῃ, *terræ*, dat. ſing. *Ion.* pro γαίᾳ.

Γαιηγενὴς, ές, terra natus.

Γαίηθεν, *Adv.* a terra. A γαία.

Γαιήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, terrenus, terreſtris.

Γαιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, terram cingens & continens. Ex γαία, & ἔχω, *contineo.*

Γαιηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terra veſcitur.

Γαιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terram deſcribit. Ex γαία, & γράφω, *ſcribo.*

Γαιοδότης, ου, ὁ, terræ dator.

Γάϊος, ου, ὁ, Caius, vel Gaius. Nomen viri.

Γαιοῦχος, idem quod γαιήοχος.

ΓΑΙΣΟ'Σ, οῦ, & γαῖσον, γαῖσα, gæſum, contus, armaturæ genus.

ΓΑΙ'Ω, glorior, ſuperbio, efferor. Κύδεϊ γαίων. Il. 1, 405.

Γαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terreus. A γαῖα.

Γαιωμορία, v. γεωμ.

ΓΑ'ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac; (2) ſuccus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac.*

Γαλαθηνὸς, ἡ, όν, lacteus. A γάλα. Unde

Γαλακτιάω, ῶ, lacte abundo, lacte plena ſum.

Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor, candore lac refero.

Γαλακτικὸς, ἡ, όν, lac referens, lacteus.

Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus, Ab eod.

Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.

Γαλακτὶς, ίδος, ἡ, &

Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam ſuccum emittat.

Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra.

Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacteus, lac referens. Ex γάλα, & εἶδος, *forma, ſpecies.*

Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus.

Γαλακτοκόμος, ου, ὁ, paſtor. Ex γάλα, & κομέω, *curam gero.*

Γαλακτόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, lacteſco, in lac vertor, in naturam lactis degenero.

Γαλακτοπίνω, lac bibo.

Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, όν, lacti augendo aptus.

Γαλακτοποιΐα, ἡ, lactis augendi vis.

Γαλακτοποσία, ἡ, uſus lactis ad bibendum.

Γαλακτοπόταν, acc. ſing. *Dor.* pro γαλακτοπότην.

Γαλακτοποτέω, ῶ, f, ήσω, lac bibo. A

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit. Ex γάλα, & πότης, *potor.*

Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. Ex γάλα, & τροφὴ, *cibus.*

Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.

Γαλακτουργέω, lacticinia conficio.

Γαλακτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lacticiniorum confector. Ex γάλα, & ἔργον, *opus.*

Γαλακτουχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. A γαλακτοῦχος.

Γαλακτουχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

Γαλακτοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens. Ex γάλα, & ἔχω, *habeo.*

Γαλακτοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacte victitans, lac comedens. Ex γάλα, & φαγεῖν, *comedere.*

Γαλακτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacti generando, augendo utilis.

Γαλακτόχροος, *contr.* γαλακτόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, lactei coloris. Ex γάλα, & χρόα, *color.*

Γαλακτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacteus, albidus, unde το γαλακτῶδες, εος, lac & lactis ſerum. A γάλα.

Γαλάκτωσις, εως, ἡ, degeneratio in lac.

Γαλάνας, gen, ſing. *Dor.* pro γαλήνης.

Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cælo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus.

Γαλάτης, ου, ὁ, Galata; (2) Gallus. Hinc

Γαλατία, ας, ἡ, Galatia; (2) Gallia.

Γαλατικὸς, ἡ, όν, Galaticus; (2) Gallicus.

Γαλεάγρα, ας, ἡ, cavea ferrea & quoddam carceris genus; (3) decipula. Ex γαλέη, & ἄγρα, *captura.*

ΓΑΛΕ'Η, ης, *contr.* γαλῆ, ῆς, ἡ, muſtela; (2) catus, felis, Lev. 11, 29.

Γαλεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex muſtelino genere eſt; (2) muſtelæ ſimilis. Ex γαλεὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem & mures. Ex γαλέη, μῦς, *mus*, & μάχη.

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, muſtela; (2) piſcis quidam; (3) ſtellio; (4) felis. A γαλέη.

Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, ſerenus; (2) hilaris. A γαλήνη.

Γαλερωπὸς, οῦ, ὁ, oculis lætus & hilaris. Ex γαλερὸς, & ὤψ, *oculus.*

Γαλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod γαλεοειδής.

Γαλεώτης, ου, ὁ, ſtellio. A γαλέη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis; (2) muſtella. A γαλέη, ex quo contractum eſt.

Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus. A γαλήνη.

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, ſerenitas, tranquillitas & hilaritas vultus.

Γαλήνης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod γαληνός.

Γαληνιάω, ῶ, ſerenus ſum, tranquillus ſum.

Γαληνίζω, f. ίσω, ſerenus fio, tranquillor.

Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, ſerenus; (2) hilaris. A γαλήνη.

Γαληνισμὸς, οῦ, ὁ, ſerenitas. A γαληνίζω.

Γαληνιῶσαν, acc. ſ. part. præſ. act. f. g. a γαληνιάω.

Γαληνὸς, ἡ, όν, idem quod γαλήνιος.

Γαληνότης, ητος, ἡ, ſerenitas, tranquillitas; (2) titulus imperatoris. A γαληνός. Unde

Γαληνόω, ῶ, f. ώσω, ſereno, tranquillo.

Γαληνῶς, *Adv.* tranquille, tranquillo animo.

Γαληρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſerenum & hilarem vultum habens. Ex γαληρὸς, pro γαλερὸς, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Γαλιάγκων, ὁ ϗ ἡ, qui eſt breviori brachio, qu. muſtelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλῆ, & ἀγκών.

Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis, Hebr. *limes.*

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A γαλιλαία.

Γάλιον, ου, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.

ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ ſimilis, urtica mortua, lamium, *Plin.* 22. §. 16. c. 14. *Angl.* Archangel.

Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad gallos, qui gallorum eſt. A

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ſ. γαλλὸς, οῦ, ὁ, gallus eviratus, ſpado.

Γαλουχέω, ῶ, f, ήσω, lacte abundo, lac habeo, Ex γάλα, & ἔχω, *habeo.*

Γαλουχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iiſd.

Γάλοως, ἡ, τοῦ γάλοω, & γάλως, ἡ, τοῦ γάλω, item γάλωος, glos, ſoror mariti; (2) uxor fratris.

Γᾶμαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro γαμῆσαι.

Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei.*

Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio jungo, vel ſocio. Ἐγεγάμβρευτο γὰρ ἤδη καθ' ὁμολογίαν τῷ Ὑρκανοῦ γένει, Joſeph.

Γάμβρια, ων, τὰ, munus, ſeu convivium a genero dari ſolitum. A

Γάμβριος, α, ον, pretioſus, v. c. veſtitus, qualis rex Perſarum generis dabat.

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ gener; (2) ſocer; (3) frater uxoris; (4) ſponſus, impr. ap. *Dor.* & *Æol.*

Γαμείτωσαν, 3. pl. præſ. imper. act. v. γαμέω.

Γάμεν, 3. ſ. a. 1. ind. *Ion.* & *Bæot.* pro ἐγάμησεν.

Γαμέσσεται, pro γαμέσηται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro γαμήσεται.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.

Γαμέτης, ου, ὁ, maritus.

Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.

ΓΑΜΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς; Ariſt. Θεσμ. 796. Οὐ γὰρ γαμοῦμαι τῷ κασιγνήτῳ ποτέ, ib. 907.

Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales ſuos inducit.

Γαμήλιον ου, τὸ, munus nuptiale. A γαμέω,

Γαμήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, al. Januarius.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias deſidero. Ab eod.

Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. Ab eod.

Γαμικὸς, ἡ, όν, nuptialis. A γάμος.

Γάμιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γάμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro γάμου.

Γαμοῖτο, *nubat*, 3. ſing. præſ. opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο. A γαμέω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro. Ex γάμος, & κλοπὴ *furtum.*

Γαμοκλόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptiarum fur, adulter. Ex iiſd.

Γαμοποιΐα, ἡ, nuptiarum apparatio.

Γαμόρω, *agricolæ*, gen. ſing. *Dor.* pro γεωμόρου.

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A

Γαμοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, & στέλλω, orno.

Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro. Ex γάμος, & τελέω, perficio.

Γαμουμένῃ, dat. ſ. pr. part. paſſ. f. g. v. γαμέω.

Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμψός.

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, idem & ab eod.

Γαμψὸς, ὴ, ὸν, incurvus inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto. Hinc

Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura, flexura.

Γαμψαλὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Γαμψάνυχες, quibus curvi ſunt ungues, nom. pl. a γαμψώνυξ.

Γαμψάνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, cui curvi ſunt ungues. Ex γαμψὸς, & ὄνυξ, unguis.

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia ; (2) voluptas ; (3) ſplendor ; (4) hortus ; (5) vinum.

Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio ; (2) ſplendeo. A γάνος.

Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυσθαι τῷ ἐπαίνῳ, Luc. Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, Ariſt. Veſp. 610. Ab eod.

Γανύομαι, f. ύσομαι, idem & ab eod.

Γανυτελέω, ῶ, opipare apparo ; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος, & τελέω, perficio.

Γάνωμα, ατος, τὸ, lætitia ; (2) ſplendor. A γανόω.

Γάποτος, ον, Dor. pro γήπ. a terra bibendus, hauriendus.

ΓΑ'Ρ, Conjunctio poſtpoſ. enim, nam.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, ſplendeo ; (2) vibro ; (3) palpito ; (4) multiplico.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo ; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον, Cebes.

Γαργαλισμὸς, ου, ὁ, titillatio. A γαργαλίζω.

Γάργαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine inſigni. Alioquin urbs Troadis. A γαργαίρω.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, fiſtula, qua ſpiratur.

Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A præc. Hinc

Γαργαρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa gargarizandi actio.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamem piſcium ſale conditorum.

Γάρος, ου, ὁ, idem,

Γαρυέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro γηρύειν.

Γαρύεν, præſ. idem, Dor. formatum.

Γαρύομαι, conqueror, Dor. pro γηρύομαι.

Γᾶς, terræ, gen. ſing. Dor. pro γῆς, a γῆ,

ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, per Syncop. γαστρὸς, ἡ, venter ; (2) ventriculus in quem cibus recipitur ; (3) uterus.

Γάστρα, ας, ἡ, fundum vaſis, navis, & ſimilium. A γαστήρ.

Γάστρη, ης, ἡ, idem & ab eodem.

Γαστρίδιον, ου, τὸ, parvus venter. Dim.

Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem ſaburro ; (2) opipare & laute accipio ; (3) in ventrem cædo. Παράβαινε κύκλῳ, ϗ γάστριζε σεαυτὸν, Ariſt. Veſp. 1517.

Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, guloſus, cibi avidus. Ex γαστήρ, & μάργος, inſanus.

Γαστριμάργως, cum cibi aviditate.

Γάστρις, ιος, ὁ, guloſus, lurco, ventri deditus ; (2) lumbricus. A γαστήρ.

Γαστρισμὸς, οῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.

Γαστροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam ventris habens, ventroſus. Ex γαστὴρ, & εἶδος, forma.

Γαστροκνημια, ἡ, ſura, pars tibiæ poſterior ; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, & κνήμη.

Γαστροκνήμιον, ου τὸ, idem & ex iiſd.

Γαστρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi cauſa Archeſtrati opus. A

Γαστρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de rebus ventri gratis diſſerit & eas exponit. Ex γαστὴρ, & λόγος, ſermo.

Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor. Ex γαστὴρ, & μαντεύομαι, vaticinor.

Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocoſe de Archeſtrati libro. Ex γαστὴρ, & νόμος, lex.

Γαστροοιδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ventre tumidus eſt. Ex γαστὴρ, & οἰδέω, tumeo.

Γαστοῤῥαφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio. Ex γαστὴρ, & ῥάπτω, ſuo.

Γαστρόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventri deditus. Ex γαστὴρ, & φίλος.

Γαστρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, & χείρ, manus.

Γαστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ventroſus. A γαστήρ.

Γάστρων, ωνος, ὁ, guloſus, lurco. Ab eod.

ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, ſitula.

Γαυλικὸς, & γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, navalis, χρήματα γαυλικὰ pecunia de navibus coacta. A

Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus ; (2) ſentina.

Γαυλὼς, mulctras, acc. plur. Dor. pro γαυλούς.

Γαυνάκη, ἡ, mantile villoſum, ap Cl. Al.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exſultatio, gloriatio. A

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, ſuperbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, Job 3, 14. Γαυριῶντες ἐπὶ τῷ συκόψαι τὸν παιδαγωγὸν, Plut. A γαῦρος.

Γαυρικὸς, ὴ, ὸν, elatus, ſuperbus. Ab eod.

Γαυριόωντες, ſuperbientes, nom. pl. pr. part. act, Poët. pro γαυριῶντες. A γαυριάω.

Γαῦρος, ρα, ρον, ſuperbus, arrogans. ferox ; (2) qui elatus eſt & aliqua re exſultat. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, ſuperbia, elatio, ferocia.

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, ſuperbio, glorior, efferor. Ab eodem.

Γαύσαπος, ὁ, gauſape.

ΓΑΥΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuoſus.

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. A γαυσός.

ΓΕ', Particula, aliis vocibus fere adnecti ſolita, certe ; (2) cum pronominibus quidem ; (3) abundat omnino ; (4) ſaltem ; (5) καίγε, idem quod γε ; (6) διάγε, tamen ; (7) καιτοιγε, etſi ; (8) μενοῦνγε, immo vero.

Γέα, ας, contr. γῆ, ῆς, ἡ, terra ; (2) patria. A γαῖα.

Γεάοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, terram complectens. Ex γέα, & ἔχω, contineo.

Γέγαα, 1 ſ. perf. ind. med. Ion. pro γέγηκα, a v. poët. γάω, pro γείνομαι.

Γεγάασιν, geniti ſunt, 3. plur. perf. ejuſd.

Γεγάατε, geniti eſtis, eſtis, 2. plur. perf.

Γεγαθὼς, perf. part. act. Dor. pro γεγηθὼς, & hoc per Sync. pro γεγηθηκὼς, a γηθέω.

Γεγάμεν, natum eſſe, perf. ind. med. Dor. & Poët. pro γεγηκέναι, a verbo γάω.

Γεγανυμένος, perf. part. paſſ. v. γανύω pro γανόω.

Γεγεναμένος, genitus, perf. part. paſſ. Dor. pro γεγενημένος, a verbo γίνομαι, fio, naſcor.

Γεγένημαι, natus fui, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Γεγενημένον, factum, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Γεγενῆσθαι, fuiſſe, præſ. inf. paſſ.

Γεγενοίμην, Poët. & Ion. pro γενοίμην.

Γέγηθα, per Sync. pro γεγήθηκα, a γηθέω.

Γεγηθότως, Adv. cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod eſt a γηθέω.

Γεγηρήκα, 1. ſ. perf. ind. act. v. γηράσκω.

Γεγόναμεν, facti ſumus, 1. plur. perf. ind. med.

Γεγόνει, natus fuerat, 3. ſing. pluſq. ind. med. Ion. pro ἐγεγόνει, a verbo γίνομαι, ſum.

Γέγονεν, factum eſt, 3. ſing. perf. ind. med.

Γεγραμμένος, perf. part. paſſ. verbi γράφω.

Γέγραπται, ſcriptum eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. act. v. γυμνασιαρχέω.

Γεγυμνασμένος perf. part. paſſ. v. γυμνάζω.

Γεγωνέμεν, præſ. inf. act. Dor. pro γεγωνεῖν.

Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clare clamo, clare vociferor. Ab inuſ. γνάω. Hinc

Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferario, altus clamor.

Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.

Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. A γνάω.

Γεγὼς, natus, perf. part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγηκὼς, a verbo γάω, naſcor.

Γεδεὼν, Gideon. Nomen Hebr. ἄκλιτον, Everſor.

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom ; (3) locus ſuppliciorum. Vox Hebr.

Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, ſeu agri cultura. A

Γεηπόνος, ὁ ϗ ἡ, agricola. Ex γέα, & πόνος.

Γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terrenus, terreſtris. Ex γέα.

Γεαρότης, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, & ἀρόω.

Γειναμένοιο, nati, gen. ſing part. a. 1. med. Ion. pro γειναμένου, a verbo γείνομαι.

Γεινάμην, 1. ſ. a. 1. med. Ion. pro ἐγεινάμην.

Γείναο, 2. ſ. a. 1. ind. med. Ion. pro γείνασο.

Γείνασθαι, natum eſſe, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Γείναι, 2. ſing. præſ. ind. Ion. pro γείνῃ.

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγεινάμην, gignor, naſcor ; (2) active de mare & femina, gigno, procreo ; (3) ſum.

Γειοκόμος, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, ſ. γῆ, & κομέω, curo.

Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter ſe dividunt. Ex γῆ, & μόρος, portio.

Γειοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, agricola. Ex γῆ, & πονέω.

Γειοτόμον, ου, τὸ, aratrum. A

Γειοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γεία, pro γῆ, & τέμνω, ſeco.

Γείσιον, ου, τὸ, ſeptum, lorica ; (2) ſuggrundium. A γεῖσον.

Γεισιποδίζω, f. ίσω, ſuggrundia fulcio. A γεισίπους. Hinc

Γεισιπόδισις, εως, ἡ, ſuggrundatio.

Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, ſuggrundiorum fulcrum.

Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. Ex γεῖσον, & πούς.

ΓΕΙ͂ΣΟΝ, ου, τὸ, ſuggrunda, ſuggrundium.

Γεῖσος, εος, τὸ, idem ; (2) capitellum. A γεῖσον.

Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, ſuggrundo, ſuggrundis imbrico ; (2) in ſuggrundæ modum conformo. Ab eod. Hinc

Γείσωμα, ατος, τὸ, ſuggrundatio, ſuggrundamentum, imbricamentum.

Γείσωσις, εως, ἡ, ſuggrundatio, imbricatio.

Γείταινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.

Γειτνία, ης, ἡ, vicinitas. Ab eod.

Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus ſum ; (2) adfinis, cognatus ſum. A γειτνία.

Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτνιάζω.

Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.

Γειτνιῶσα, vicina, præſ. part. act. fem. g. verbi γειτνιάω, vicinus ſum.

Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.

Γειτόνευμα, ατος, τὸ, vicinitas, Aret.

Γειτονεύω, f. εύσω, vicinus ſum. A γείτων.

Γειτόνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, vicinitas. A γειτονέω.

Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.

Γείτοσι, vicinis, dat. plur. a γείτων.

Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. Ab eod.

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, vicinus ; (2) adfinis ; (3) ſimilis.

Γειώρας, ου, ὁ, advena ; (2) proſelytus ; al. γειῶρας. Vox Syro-Chald.

Γελᾷ, ridet, 3. ſing. præſ. pro γελάει.

Γελαῖς, rides, 2. ſing. præſ. ind. act. Æol. pro γελᾷς, & hoc per contr. pro γελάεις.

Γελᾶν, ridens, præſ. part. act. Dor. pro γελῶν.

Γελανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris. A γελάω.

Γελαξῶ, ridebo, 1. ſing. f. 1. Dor. pro γελάσω.

Γελάοισα, præſ. part. Dor. pro Γελάουσα.

Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.

Γελάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, riſu dignus.

Γέλασμα, ατος, τὸ, riſus. Ab eod.

Γελάσσαι, a. 1. inf. act. Poët. pro γελάσαι.

Γελαστικὸς, ἡ ὸν, ridendi facultate præditus.

Γελαστὴς, οῦ, ὁ, riſor, irriſor. Ab eod.

Γελαστὸς, ὴ, ὸν, riſu dignus. Ab eod.

Γελαστὺς, ύος, ἡ, riſus. Ab eod.

Γελάσομεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

ΓΕΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, rideo ; (2) irrideo ; (3) ſplendeo, niteo, floreo. Γελώμενος πρὸς σοῦ γε ϗ τῶν Ἀτρέως διπλῶν στρατηγῶν deriſus ab, Soph. Phil. 1014. Ἐγέλων μέγα κεκραγότα μ' οἱ θεώμενοι, Ariſt. Veſp. 1278.

Γελεῦσα, præſ. part. act. f. g. Dor. pro γελῶσα, a γελέω, Ion. pro γελάω.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, ſarcina variarum mercium ; (2) color, tinctura.

Γελγηθεύω, f. εύσω, decipio. A γέλγη.

Γελγιδόομαι, οῦμαι, in γέλγιδας evado, in nucleos, ſeu ſpicas divido, & diſcerno. A

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γέλγις, ιδος, ἡ, allii caput, ſeu nucleus.

Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſcruta vendo. Ex γέλγη, & πωλέω, *vendo*.

Γελγοπώλης, ου, ὁ, ſcrutorum venditor.

Γελγόπωλις, ιδος, ἡ, ſcrutorum venditrix.

Γελῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro γελᾷς.

Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.

Γελοιασμός, ου, ὁ, jocatio. A γελοιάζω.

Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eodem.

Γελοίης, gen. ſing. *Ion.* pro γελοίας.

Γελοίοιο, *ridiculi*, gen. ſing. *Ion.* A

Γελοῖος, οία, οῖον, jocoſus, facetus, urbanus; at γελοιός, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus.

Γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.

Γελοίωντες, *ridentes*, *Poët.* pro γελῶντες.

Γελοίως, *Adv.* ridicule. A γελοῖος.

Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, riſus; (2) maris ſerenitas. A γελάω.

Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, riſum excito, ſcurra ſum. Ex γέλως, & ποιέω.

Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, excitatio riſus, ſcurrilitas. A

Γελωτοποιός, οῦ, ſcurra.

Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onus impono. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, Joan. 2, 7. Ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων, Luc. 15, 16. A γέμω.

Γεμίσας, a. 1. part. act.

Γεμίσατε, *implete*, 2. plur. a. 1. imperat. act.

Γεμισθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A γεμίζω.

Γέμομες, *pleni ſumus*, *Dor.* pro γέμομεν.

ΓΕ'ΜΩ, plenus ſum, onuſtus ſum, proprie de navi, tum vero de variis aliis, adeoque & de rebus animi. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, Soph. Oed. Tyr. 4.

Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiæ auctor; unde Aborigines, γενάρχαι, (2) princeps, nomen magiſtratus. Ex γένος, & ἀρχή.

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio; (2) progenies, genus; (3) tempus, ſpatii, non ſatis certi: non tamen infra 25 annos.

Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenſeo, natales progenitorum inveſtigo; (2) annumero in proſapia aliqua. A γενεαλόγος.

Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod.

Γενεαλογία, ἡ, genealogia, generis recenſio.

Γενεαλογικὸς, ἡ, ὸν, ad generis recenſionem, ſive ad genealogiam pertinens.

Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenſet. Ex γενεὰ, & λέγω, *dico*.

Γενεῆθεν, genere.

Γενεῆφιν, *generatione*, dat. ſing. *Ion.* & per *Paragogen* τοῦ φιν, pro γενεᾷ, a γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, generatio. A γενεά. Hinc

Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia.

Γενεθλιάζω, natalitia ago.

Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus, planetarius. A γενέθλια.

Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex ſideribus natalitiis. A

Γενεθλιαλογέω, genethliacus ſum.

Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενέθλια, & λέγω, *dico*.

Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas, θεοὶ γενέθλιοι, penates.

Γενεθλίδιος, ου, ὁ, natalitius.

Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.

Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c. A γενέθλη. Hinc

Γενέθλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, natalis, natalitius.

Γενεθλίωμα, τὸ, genus, ſexus.

Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.

Γένει, dat. ſing. *contr.* pro γένεϊ, a γένος.

Γενειάζω, f. άσω, pubeſco. A γένειον. *barba*.

Γενειᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro γενειάειν.

Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ. Ab eod.

Γενειάσδων, præſ. part. *Dor.* pro γενειάζων.

Γενειάσκω, barbam emittere incipio. A γενειάς.

Γενειάω, ῶ, barbam geſto; (2) pubeſco. A γένειον. Hinc

Γενειήταν, acc. ſing. *Dor.* pro γενειήτην, a

Γενειήτης, ου, ὁ, & γενειάτης, barbatus.

Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.

Γένεο, *fuiſti*, 2. ſing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένου, a verbo γείνομαι, *ſum*.

Γενέσεως, *Att.* & *Ion.* pro γενέσιος, a γένεσις.

Γενέσθαι, a. 2. Inf. med. verbi γείνομαι.

Γενέσια, ων, τὰ, natalitia & quidem propriè de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.

Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex γένεσις, & ἀρχή.

Γενεσιουργὸς, οῦ, ὁ, originis cauſſa. Ex γένεσις, & ἔργον.

Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; (4) genitura, poſitus cœli tempore nativitatis. A γείνομαι.

Γενέτειρα, ας, ἡ genitrix, parens. A γενετήρ.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γείνομαι.

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.

Γενέτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Γενέτο, *fuit*, 3. a. 2. *Ion.* pro εγενετο.

Γένευ, 2. a. 2. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐγένου.

Γένῃ, *fueris*, 2. ſing. a. 2. conj. med.

Γενηΐς, ίδος, ἡ, ſecuris. Ἐκεῖ γὰρ οὔ τι τοῦ γενῆδος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή, Soph. Antig. 255. Ξίφος εἴ ποθεν, ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε, id. Phil. 1249.

Γενηθεὶς, *natus*, a. 1. part. paſſ. verbi γείνομαι.

Γενήθητι, *naſcaris*, 2. ſing. a. 1. imp. paſſ.

Γενηθήτω, *fiat*, 3. ſing. a. ejuſd.

Γενήσεται, *erit*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Γένησθε, *fueritis*, 2. plur. a. 2. conjunct. med.

Γενήσομαι, *ero*, 1. ſing. f. 1. ind. med.

Γενῆται, ῶν, οἱ, qui ejuſdem generis ſunt, gentiles. Ab eod.

Γένηται, 3. ſing. a. 2. conjunct. med.

Γενητὸς, ἡ, ὸν, creatus, factus. Ab eod.

Γενικὸς, ἡ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitivus, caſus. A γένος.

Γενικῶς, *Adv.* generaliter. A γενικός.

Γέννα, ῆς, ἡ, genus, progenies. A γείνομαι.

Γεννάδας, ου, ὁ, generoſus; (2) ingenuus. A γεννά.

Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, inſitus; (4) generoſus, ſtrenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod.

Γενναιοπρεπῶς, generoſe.

Γενναιότης, ητος, ἡ, generoſitas. A γενναῖος.

Γενναίως, *Adv.* generoſe, fortiter. Ab eod.

Γεννᾶται, *naſceretur*, 3. ſing. præſ. conjunct. paſſ. *contr.* pro γεννάηται, a γεννάω.

Γέννατο, *fuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Æol.* pro ἐγείνατο, a verbo γείνομαι, *ſum*.

Γεννάω, ῶ, genero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*; (2) pario, *metaph.*

Γεννηθεὶς, *natus*, maſculinum.

Γεννηθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. A γεννάω.

Γεννηθέντος, gen. ſing. a γεννηθείς.

Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum ſeu procreatum eſt, progenies; (2) fructus. A γεννάω.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω.

Γεννησαρὲτ, τὸ, Genneſaret. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον. *Hortus principis.*

Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω. Unde

Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.

Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator.

Γεννητικὸς, ἡ, ὸν, generandi vim habens, genitalis.

Γεννητὸς, ἡ, ὸν, genitus, natus; (2) mortalis.

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.

Γεννικὸς, ἡ, ὸν, generoſus, fortis.

Γεννικῶς, *Adv.* generoſe, fortiter.

Γεννοδότειρα, genetrix, *Epith.* Veneris.

Γεννῶσα, *generans*, præſ. part. act. *contr.* pro γεννάουσα, a verbo γεννάω.

Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Dor.* pro γενοίντο.

Γενόμενος, *natus*, aor. 2. part. med.

Γένος, εος, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) Genus, cui opponitur Species. A γείνομαι.

Γενοῦ, *fis*, 2. ſing. aor. 2. imper. med.

Γενοῦμαι, *fiam*, f. 2. ind. med.

Γένους, *generis*, g. ſ. *contr.* pro γένεος, a γένος.

Γενούστης, ου, ὁ, genere propinquus. A γένος.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viſcera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, gentiana, herba. *Angl.* Gentian, or Felwort.

Γέντο, *fuit*. 3. ſing. a. 1. med. *Poët.* pro ἐγένετο, a verbo γείνομαι, *ſum*, *naſcor*.

ΓΕΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. (2) barba.

Γενωμαι, *fiam*, a. 2. conj. med. v. γίνομαι.

Γενώμεθα, *efficeremur*, 1. plur. a. ejuſd.

Γεοειδὴς, ὲς, terreus.

Γεόομαι, οῦμαι, in terram vertor.

Γεοῦχος, ου, ὁ, terram continens, qui terram ſuo ambitu complectitur. Ex γέα, & ἔχω.

Γεραίεσι, vel γεραίεσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro γερασι, a γέρας, *munus*.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A γεραιός.

Γεραιὸς, ὰ, ὸν, ſenilis; (2) *maſc.* ſenex. A γέρων.

Γεραίρω, muneror honoris cauſſa, orno. Τραγικοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγέραιρον, Herodot. Μέλπε, ϗ γέραιρε φωνῇ πᾶσα, χορομανεῖ τρόπω, Ariſt. Θεσμ. 970. A γέρας.

Γεραίτερος, *ſenior*, per Syncop. pro γεραιότερος.

Γεράνδρυον, ου, τὸ, (al. γεράνδριον) arbor annoſa. Ex γέρων, & δρῦς, *arbor*.

Γεράνιον, ου, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, *Plin.* l. 26. §. 68. c. 11. A γέρανος. *Angl.* Cranesbill.

Γερανίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.

Γερανοβοσκία, ας, ἡ, grex gruum paſcentium. Ex γέρανος, & βόσκω, *paſco*.

Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. Ex γέρανος, & μάχη, *pugna*.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, avis; (2) ſaltationis genus; (3) machina ſcenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.

Γεραὸς, οῦ, ὁ, ſenex; (2) honoratus. A γέρας.

Γερᾶραι, a. 1. inf. act. verbi γεραίρω.

Γεραρὸς, ρὰ, ρὸν, honorandus, venerandus, auguſtus. Ab eod.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. (2) honor.

Γεράσιμος, ου, ὁ ϗ, ἡ, honoratus, honore & præmio dignus; (2) honorificus; (3) ſenilis. A γέρας.

Γερασφόρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, & φέρω.

Γερατοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Γεράων, gen. pl. *Ion.* pro γεράτων, a γέρας.

Γεργέριμος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Olivæ, eſtque decidua, quæ ob maturitatem ſponte decidit.

Γεργεσηνὸς, οῦ, ὁ, Gergeſenus. Vox Hebr. *Vicinus peregrinationi.*

Γέρεα, nom. pl. *Ion.* pro γέρατα, a γέρας.

Γερήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, epitheton Neſtoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερήνια.

Γερηφορία, ἡ, honores.

Γέρον, *ſenex*, vocat. ſing. a γέρων, *ſenex*.

Γεροντᾰγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſenem inſtituo, ſeniles mores formo. A

Γεροντᾰγωγός, οῦ, ὁ, qui ſenem inſtituit, ſeu erudit. Ex γέρων, & ἀγωγὴ, *ductus*.

Γεροντεῖος, εία, εῖον, ſenilis. A γέρων.

Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Γεροντία, ἡ, ſenectus.

Γεροντιάω, ῶ, ſenium & delirium reſipio, ſenile delirium reſipio Ab eod.

Γεροντικὸς, ἡ, ὸν, ſenilis. Ab eod.

Γερόντιον, τὸ, vetulus, ſenecio.

Γεροντικῶς, *Adv.* ſeniliter. A γεροντικός.

Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ſenis atque adeo parum docilis præceptor eſt. Ex γέρων, & διδάσκαλος, *præceptor*.

Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi ſenes tractantur & curantur. Ex γέρων, & κομέω, *curo*.

Γέρουσι, *ſenibus*, dat. plur. a γέρων.

Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus. A γερούσιος.

Γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, ſenator. A γερουσία.

Γερούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad ſenes pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.

Γεῤῥάδια, ων, τὰ, ſtoreæ ex vimine, aut junco. A γέῤῥον.

ΓΕ'ΡΡ'ΟΝ, ου, τὸ, ſcutum Perſicum ex vimine textum, (2) quodvis defenſaculum.

Γεῤῥοφόροι, milites, qui ſcuto vimineo utuntur.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex; (2) *in Plural.* ſenatores, curia; (3) colus.

Γερωχία, ἡ, pro γερουχία, i. e. γερουσία, ſenatus.

Γευθμὸς, οῦ, ὁ, guſtus. A γεύω.

Γεῦμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Γευματίζω, f. ίσω, guſto. A γεῦμα.

Γεύμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion. & Dor.* pro γεγεύμεθα, a γεύω.

ΓΕΥ'ΟΜΑΙ, guſto, experior. Εἰ μὴ γεύσεται σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, Herodot. irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας, Ariſt. Ran. 461. Ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος, 1 Sam. 14, 29.

Γευσάμενος, a. 1. part.

Γεῦσις, εως, ἡ, guſtatio. A γεύω. Unde

Γευστήριον, ου, τὸ, guſtandi inſtrumentum; (2) poculum, quo vinum guſtatur.

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, guſtatorius.

Γευστὸς, ἡ, ὸν, guſtabilis.

ΓΕΥ'Ω, fut. εύσω, guſtare facio, guſtum præbeo.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos inſtructæ aciei ordines.

Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte ſcommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, ſubſanno. A γέφυρα.

Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.

Γεφυρισμὸς, οῦ, ὁ, deriſio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde

Γεφυριστὴς, οῦ, ὁ, cavillator, irriſor.

Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio. A

Γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit. Ex γέφυρα, & ποιέω, *facio.*

Γεφυροῦν, præſ. inf. pro γεφυρόειν. A

Γεφυρόω, ῶ, f. άσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυροῦν διάβασιν, Polyb. τοὺς ποταμοὺς νεκροῖς, Luc. Ex γέφυρα.

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipſum opus jungendi ponte fluvium; (2) tranſitus. A γεφυρόω.

Γεφύρωσις, εως. ἡ, pontium exſtructio.

Γεφυρωτὴς, οῦ ὁ, qui pontes exſtruit. Ab eod.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem deſcribo. A γεωγράφος.

Γεωγραφία, ας, ἡ, deſcriptio terræ. Ab eod.

Γεωγραφικὸς, ἡ, ὸν, ad terræ deſcriptionem pertinens; (2) terræ deſcriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ deſcriptione. Ab eod.

Γεωγραφικῶς, Geographice, more Geographi.

Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, ſeu terræ ſitum deſcribit. Ex γέα, & γράφω, *ſcribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diviſio, diſtributio, partitio. Ex γέα, & δαίω, *divido.*

Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφον,

Γεώλοφον, ου, τὸ, collis, tumulus, mons. A

Γεώλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, e terra inſtar tumuli, ſ. collis elevati; (2) *Subſt.* ὁ, tumulus; (3) homo craſſus, ſtupidus inutile terræ pondus. pondus. Ex γέα, & λόφος.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα ὑμῖν, Ariſt. Av. 1001. A

Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri menſor. Ex γέα, & μετρέω, *metior.*

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, ſerram dimetiendi ſcientia. A γεωμέτρης.

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, ad Geometriam, ſ. Geometram pertinens; (2) Geometriæ peritus. Ab eod.

Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, proportione. A γεωμετρικός.

Γεωμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, terræ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, & μίγνυμι, *miſceo.*

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio. Ab eod.

Γεωμορικος, ἡ, ὸν, (νόμος) agrarius.

Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, & μείρω, *divido.*

Γεωνόμος, ου, ὁ, qui agrum diſtribuit. Ex γέα, & νέμω, *diſtribuo.*

Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet; (2) famelicus. Ex γέα, & πεῖνα, *fames.*

Γεωπονέω, ῶ, f. terram colo. Ex γέα, & πόνος, *labor.*

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. Ex iiſd.

Γεωπονικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens, ſ. ſpectans. A γεωπονία.

Γεωπόνος, ου, ὁ, agricola.

Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργεῖν τὴν γῆν, Dem. A γεωργός.

Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A γεωργέω.

Γεωργήσιμος, ὁ καὶ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργία, ας, ἡ, Agricultura. A γεωργός.

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, liber de agricultura.

Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γέα, & ἔργον, *opus.*

Γεωργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ruſticus. Hinc κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, ſive ruſticorum more. A γεωργός.

Γέωρες, ων, οἱ, & γεῶραι, οἱ, qui terram cuſtodiunt, agrorum cuſtodes. Ex γέα, & οὖρος, *cuſtos.*

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A

Γεωρύχος, ου, ὁ, qui terram fodit, ſuffoſſor. Ex γέα, & ὀρύσσω, *fodio.*

Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γέα, & τεμνω, *ſcindo.*

Γεωτραγία, ἡ, victus e rebus terræ natis, *in infantibus opp.* Lacti, & eſt cibus alius non liquidus quivis. Ex γέα, & τρώγω.

Γεωφάνιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla naſcuntur, ſ. apparent. Ex γέα, & φαίνομαι.

Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex γέα.

Γηγενίτης, ου, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, & γίνομαι, *naſcor.*

Γηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem, (2) indigena; (3) gigas. Ex iiſd.

Γήδιον, ου, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.

Γῆθεν, *Adv.* e terra. Ab eod.

Γήθεον, *Ion.* pro ἐγήθεον. A

ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε; Il. 9, 77. Γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη, Heſiod. Θεογ. 173.

Γήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.

Γηθήσειε, *lætatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι.

Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.

Γηθοσύνη, ης, ἡ, idem. A γῆθος.

Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus, lætabundus.

Γηθοσύνως, *Adv.* læte, lætabunde.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro ſimile. A

ΓΗ'ΘΥΟΝ, ου, τὸ, genus cepæ.

Γήθω, idem quod, γηθέω.

Γήϊνος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.

Γήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Γηΐτης, ου, ὁ, agricola, ruſticus. Ab eod.

Γήκινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, & κινέω, *moveo.*

Γηλεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humi cubans, cui humi lectus eſt. Ex γῆ, & λέχος, *lectus.*

Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.

Γῆμαι, aor. 1. inf. *per Sync.* pro γαμῆσαι.

Γήμας, *qui uxorem duxit*, part. aor. 1.

Γήμασθαι, aor. 1. inf. med. *per Sync.* pro γαμήσασθαι.

Γημέρος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & μείρω.

Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, terram habeo, agrum poſſideo. Ex γῆ, & ἔχω, *habeo.*

Γηοῦχος, ου, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iiſd.

Γηπάτταλος, ου, ὁ, paxillus terræ. Ex γῆ, & πάτταλος, pro πάσσαλος, *paxillus.*

Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, ſolum; (2) ſolum, quod adjacet prædii urbanis. Ex γῆ, & πέδον, *ſolum.*

Γηπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in terram delapſus. Ex γῆ, & πίπτω, *cado.*

Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo. A γηπόνος.

Γηπονία, ας, ἡ, agricultura. Ab eod.

Γηπόνος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & πόνος.

Γηπονικῶς, ruſtice, more agricolarum.

Γήρα, dat. ſ. *Ion.* & *Att.* pro γήρατι, γῆρας.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenex, ſenilis, ſenio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηραλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Γηράλεος, α, ον, idem, (2) triſtis, acerbus.

Γήραμα, ατος, τὸ, ſeneſcentia; (2) floccus vaneſcentis floris. A γηράω.

Γηράναι, præſ. inf. act. v. γήρημι, *ſeneſco.*

Γηράντεσσι, *ſeneſcentibus*, dat. pl. a. 1. part. act. *Poët.* & *Ion.* pro γηρᾶσι, & hoc pro γηράσασι, a γηράσας, verbi γηράω, *ſeneſco.*

Γηρὰς, *ſeneſcens*, præſ. part. verbi γήρημι.

ΓΗΡΑΣ, ατος, τὸ, ſenectus, ſenium.

Γηράσῃς, *ſenueris*, 2. ſing. a. 1. conj. act. v.

Γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. A

Γηράω, ῶ, idem. Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα, Il. 7, 148. A γῆρας.

Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.

Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſuſtentatio ſenis.

Γηροβοσκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſenum nutritor, qui aliquem in ſenectute alit. Ex γῆρας, & βόσκω, *paſco, alo.*

Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur ſenes. A γηροκόμος. Unde

Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam ſenis gero.

Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio ſenum.

Γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, ad curam alendi ſenes pertinens.

Γηροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui curam habet ſenum. Ex γῆρας, & κομέω, *curam, gero.*

Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſenes aluntur. A γηροτρόφος. Unde

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi ſenes.

Γηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſenes nutriens. Ex γῆρας, & τρέφω, *nutrio.*

Γηρυόνας, *vocalis, garrulæ*, gen. ſing. *Dor.* pro γηρυόνης, a γηρυόνη, *garrula.*

ΓΗ͂ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A γηρύω.

Γηρύω, f. ύσω, ſono, (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύετ᾽ ἀνθρώπων ἄδικον νόον, Heſiod. Ἔργ. 258. A γῆρυς.

Γήραος, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατος.

Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.

Γητης, ου, ὁ, agricola ruſticus. A γηΐτης.

Γητομέω, ῶ, fut. ήσω, terram ſcindo, ſ. findo.

Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, ſeu ſcindit. Ex γῆ, & τέμνω, *ſcindo.*

Γηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terra veſcitur; (2) pauper, qui terræ oleribus ſe ſuſtentat. Ex γῆ, & φάγω, *comedo.*

Γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidoſa. Ex γῆ, & χύω, *fundo.*

Γιγανταῖος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus. Ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum ſimilis ſum.

Γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix. Ex γίγας, & ὀλέτειρα, *perditrix.*

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. Ex γίγας, & ὄλλυμι, *perdo.*

Γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, quod γιγαντολέτειρα.

Γιγαντολέτωρ. ορος, ὁ, quod γιγαντολέτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. Ex γίγας, & μάχη.

Γιγαντόραιστιος (A ῥαίω) idem quod

Γιγαντοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gigantes interficit. Et γίγας, & φόνος, *cædes.*

Γιγαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, giganti ſimilis.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino vinaceo oſſeum, ſ. lapidoſum eſt, granum acini, Num. 6, 4. Hinc

Γιγαρτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plenus γιγάρτων.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, paſtinacæ ſilveſtri ſimilis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, titillatio; (2) riſus petulans.

Γιγγλυμοειδὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, ginglymo ſimilis. Ab εἶδος, ſpecies, & ſeq.

ΓΙΓΓΛΥΜΟΣ, οῦ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipſa porta vertitur ; (2) oſſium quædam junctura inſtar vertebræ.

Γιγγλυμοῦσθαι, ginglymo jungi.

Γιγγλυμώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, quaſi vertebroſus.

Γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ gingras dicitur. A Γίγγρας. Hinc.

Γιγγραντὸς, ἡ, ὸν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem ſonum edens.

Γιγγρασμὸς, οῦ, ὁ, cantus, ſeu ſonitus τοῦ γίγγρου. A γίγγρας.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γιγνώσκω, vide γινώσκω.

Γίνεσθαι, fieri, præſ. inf. med. verbi γίνομαι.

Γίνετ', fiebat, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Ion. & per Apoſtr. pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus ; (2) fœtus aſininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis naſcitur.

ΓΙΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, naſcor, gignor ; (2) orior ; (3) ſum, fio ; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεσθαι πρός τινος, μετά τινος, ab aliquo ſtare ; ἀπὸ τινος, opponere ; ἐπὶ πῆμα, incidere ; ἐν ποιήσει, verſari ; ἐξ ἴσου, æquare, τινὶ δι' ἔχθρας, inimicus eſſe ; ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, idem ſentire ; ἐπ' ἐλπίδος, ſperare ; ἐπὶ τῆς γῆς, appellere.

Γινώσκεν, præſ. inf. act. Dor. pro γινώσκειν.

Γινώσκετε, ſcitis, 2. plur. præſ. ind. act.

Γινώσκοντι, Dor. pro γινώσκουσι.

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, noſco, cognoſco, agnoſco, intelligo, novi ; (2) meum agnoſco ; (3) approbo ; (4) cenſeo, exiſtimo, judico, ſtatuo ; (5) ſentio ; (6) cognoſco, coëo cum aliqua. Ἔγνως ἄνδρα δυστυχέστατον, Ariſt. Θεσμ. 9, 8. Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς, ſtatuit, Luc.

Γλαγερὸς, οῦ, ὁ, &

Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A

Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.

Γλαγοπὴξ, γος, qui lac concreſcere facit, ſ. in quo lac concreſcit. E γλ. & πήγνυμι.

Γλαγότροφος, ον, qui lacte alitur.

Γλαγοφραν, lac habens, Epith. uberis.

Γλαγόων, οντος, ὁ, lacteſcens & nondum ſatis adultus. Ab eod.

Γλάζω, cano.

Γλακάω, lacte plenus ſum.

Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo ; (2) oculorum ſordes. A λήμη, lippitudo.

Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A

Γλάμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculi, quorum anguli ſcabri ſunt, ſ. ſcabra lippitudine laborant. A γλαμάν.

Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramioſus, lippus.

Γλαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Γλάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. A γλάμη.

ΓΛΑΝΙΣ, ιδος, ἡ, piſcis quidam.

Γλανὶς, ἡ, Hyæna.

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum architecti.

Γλαῦκ', pro γλαῦκα, noctuam, acc. ſing. a γλαὺξ, noctua.

Γλαυκιάω, ῶ, Poet. γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor ; (2) glauceſco. A γλαυκός.

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo ; (2) obtuſe video. Ab eod.

Γλαύκιον, & γλαυκίον ; herba quædam ; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.

Γλαυκιόω, Poët. pro γλαυκιάω.

Γλαυκιόων, præſ. part. act. Poët. pro γλαυκιῶν.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piſcis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, glaucos oculos habens, cæſius. Ex γλαυκὸς, & ὄμμα, oculus.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ἡ, ὸν, glaucus, cæſius, cæruleus.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A γλαυκός.

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cæſiis eſt oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, cæſiam jubam, vel comam habens. Ex γλαυκὸς, & χαίτη.

Γλαυκόχροος, contr. γλαυκόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, glauci coloris. Ex γλαυκὸς, & χρόα, color.

Γλαυκόω, ῶ, cæſium reddo. A γλαυκός.

Γλαυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, noctuæ ſpeciem gerens. Ab eod.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, ſuffuſio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæſios habens oculos. Minervæ epith. Ex γλαυκὸς, & ὤψ.

Γλαυκωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, glaucis oculis præditus.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

Γλαυκὼψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, qui cæſios oculos habet. Ex γλαυκὸς, & ὤψ, oculus.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, ulula, noctua. A γλαυκός.

Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, ſpelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλαφυρῆσι, & γλαφυρῆς, Ion. pro γλαφυραῖς.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus ; (2) ſcitus, elegans, venuſtus ; (3) lautus ; (4) aptus, appoſitus. A γλάφω.

Γλαφυρῶς. Adv. ſcite, eleganter, venuſte.

ΓΛΑΦΩ, f. ψω, cavo ; (2) ſculpo.

Γλευκαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, muſtum vehens. Ex γλεῦκος, & ἄγω, fero, vebo.

Γλεύκινος, ινη, ον, muſteus. A γλεῦκος.

ΓΛΕΥΚΟΣ, εος, contr. γλεῦκους, τὸ, muſtum, decoctum, defrutum ; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

Γλευκοπότης, ου, ὁ, muſti, dulcioris potionis amans.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, pretioſæ, ſpectaculo dignæ. A γλήνη.

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi ; (2) oculus ; (3) pupa ; (4) puella ; (5) cavitas oſſis quæ aliud os recipit.

Γλῆνος, εος, τὸ, ſtella ; (2) lumen. A γλήνη.

ΓΛΗΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. Angl. Pennyroyal.

Γληχωνίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A γλήχων.

ΓΛΙΑ, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙΝΟΣ, ſ. γλεῖνος, genus aceris campeſtris, gallica.

Γλισχραίνω, f. ανῶ, viſcoſum ſive lentum reddo. A γλίσχρος.

Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui damnoſæ & levis litis eſt. Ex γλίσχρος, ἀντιλογία, lis, ἐξ, ex, ἐπίτριπτος, quod conteri poteſt. Vox Comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viſcoſitas. A γλίσχρος.

Γλισχράζομαι, f. άσομαι, parcus & tenax ſum.

Γλισχρία, ίας, ἡ, miſeria. Ab eod.

ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viſcoſus, tenax, glutinoſus ; (2) lubricus ; (3) tenax, parcus ; (4) ſtrictus ; (5) jejunus ; (6) valde ſordidus ; (7) ærumnoſus ; (8) guloſus ; (9) ſuavis ; (10) humilis ; (11) adulator.

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas ; (2) lubricitas ; (3) parcitas. A γλίσχρος.

Γλισχρόχολος, ον, glutinoſus & bilioſus ; γλισχρόχολα, excrementa glutinoſa, & bilioſa. E χολὴ, bilis.

Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lentus, tenax, viſcoſus. Ab eod.

Γλίσχρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid diſcupit ; (2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίσχρως, Adv. tenaciter, more viſcoſorum ; (2) lubrice ; (3) parce, tenuiter ; (4) vix, difficulter, ægre. Ab eod.

ΓΛΙΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τι, περί τινος. Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεσθαι, Ariſtot.

Γλοιάζω, connivendo oculos obvolvo.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio.

Γλοίης, ητος, ὁ, invalidus. A

ΓΛΟΙΟΣ, οῦ, ὁ, invalidus ; (2) ſordidus ; (3) malignus, malis imbutus moribus ; Subſtantive (4) ſordes olei, ſtrigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viſcoſum reddo ; Paſſ. lenteſco, viſcoſus fio. A γλοιός.

Γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtrigmentoſus, glutinoſus, viſcoſus. Ab eod.

Γλοιωδῶς, Adv. more eorum, qui nuunt capite inter dormiendum ; (2) conniventer.

Γλούτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΥΤΟΣ, οῦ, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo ; (2) dulceſco. A γλυκύς. Hinc

Γλυκαίνω, f. ανῶ, dulce reddo.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A γλυκαίνω.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυκεῖα, ας, ἡ, radix prædulcis, al. γλυκύρριζος ; ab Hippocrate vocatur γλυκύμη.

Γλυκεροῖο, dulcis, gen. ſing. Ion. pro γλυκεροῦ, a γλυκερός.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis.

Γλυκεροχρὼς, ὁ ϗ ἡ, formoſus, tener.

Γλυκόεις, όεσσα, όεν, dulciuſculus, ſubdulcis.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, & δάκρυ, lachrymæ.

Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulce videns, aut adſpiciens, qui dulcis adſpectus eſt. Ex γλυκὺς, & δέρκω, video.

Γλυκύδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, & δῶρον, donum.

Γλυκυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulciſonus. Ex γλυκὺς, & ἠχέω, ſono.

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animæ ſuavitas, animi hilaritas. A

Γλυκύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exhilarans ; (2) delicatus ; (3) placido & miti animo præditus. Ex γλυκὺς, & θυμός.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dulcem fructum fert. Ex γλυκὺς, & καρπὸς, fructus.

Γλυκυμείλιχος, ου ὁ ϗ ἡ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex γλυκὺς, & μείλιχος, blandus.

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce. Ex γλυκὺς, & μῆλον.

Γλυκυπάρθενος, ον, virginea ſuavitate præditus.

Γλυκύπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcedinem amarori permixtam habens. Ex γλυκὺς, & πικρὸς, amarus.

Γλυκύρριζα, ης, ἡ, dulcis radix. Ex γλυκὺς & ῥίζα, radix. Hinc Angl. Liquorice.

Γλυκλύρρίζον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

ΓΛΥΚΥΣ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, dulcis ; (2) jucundus.

Γλυκυσίδη, Glycyſide, planta quædam.

Γλυκύστρυφνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſapore dulci ſimul & acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo ; (2) Schema oratorium.

Γλυκυτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcem cervicem ſeu dulce collum habens.

Γλυκύφθογγος, ον, dulce ſonans.

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. Ab

Γλυκύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui dulcis eſt vox. Ex γλυκὺς, & φωνὴ, vox.

Γλυκύχυλος, ον, dulcem ſuccum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, ſculptura, cælatura, quod ſculptum eſt. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſculptor, cælator.

Γλύπτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, ſculptilis ; (2) ſculptus.

Γλυφάνοιο, gen. ſ. Ion. pro γλυφάνου. A

Γλύφανον, ου, τὸ, ſcalprum, inſtrumentum ferreum, quo metalla ſcalpuntur & cælantur.

Γλύφανος, ου, ὁ, ſcalptura, cælatura.

Γλυφεῖον, ου, τὸ, ſcalprum.

Γλυφεὺς, έως, ὁ, ſculptor.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, ſculptura, cælatura.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, inciſura & crena ſagittæ. A

Γλύφω, f. ψω, ſcalpo, ſculpo. Γλύφειν τὰς ναῦς, Ariſt. A γλάφω.

ΓΛΩΣΣΑ, Attice, γλῶττα, ης, ἡ, lingua ; (2) di-

(2) dicendi facultas; (3) ſermo unicuique genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obſcurum & exoletum; (5) lingua ſeu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo; (2) lingua prurio. Ex γλῶσσα, & ἀλγέω, *doleo*.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex γλῶσσα, & ἄλγος, *dolor*.

Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas; (2) linguæ ignavia. A γλωσσαργός.

Γλωσσαργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα, & ἀργός.

Γλωσσάριον, ου, τὸ, lingula, Dim. A γλῶσσα.

Γλώσσασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui lingua pro clypeo utitur, qui ſua ſe defendit facundia. Ex γλῶσσα, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Γλωσσηματικὸν, οῦ, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigum. A γλῶσσα.

Γλωσσηματικῶς, voce antiqua, rara, exquiſita.

Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ miniſterio ventrem alit, qui lingua victum quærit. Ex γλῶσσα, & γαστὴρ, *venter*.

Γλωσσογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de gloſſematum interpretatione ſcribit. Ex γλῶσσα, & γράφω, *ſcribo*.

Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linguæ ſimilis. Ex γλῶσσα, & εἶδος, *ſpecies*.

Γλωσσοκάτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, linguam continens. Ex γλῶσσα, & κατέχω, *contineo*.

Γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marſupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex γλῶσσα, & κομέω, *curo*.

Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo. Ex γλῶσσα, & κρατέω, *contineo*.

Γλωσσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, &c.

Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verſo, blatero. Ex γλῶσσα, & στρέφω.

Γλωσσότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui lingua præciſa eſt. Ex γλῶσσα, & τέμνω, *ſcindo*, *ſeco*.

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior. Ex γλῶσσα, & χάρις, *gratia. blanditiæ.*

Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lingulatus; (2) linguæ ſimilis; (3) linguax, locutuleius.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμὸς, οῦ, ὁ, oſculum, quo linguæ baſiantium ſe contingunt mutuo. Ab eod.

Γλωττοδεψέω, ῶ, fello, ore morigeror. Ex γλῶττα, pro γλῶσσα & δεψέω.

Γλωττόκομον, ου, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοποιέω, verba fingo, formo, ſed talia fere, qualia philoſophi ſolent.

Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.

ΓΛΩΧΙ'Ν, ῖνος, ὁ, cuſpis teli, angulus, acies.

Γλωχὶς, ῖνος, ὁ, idem.

Γναθμὸς, οῦ, ὁ, mala, maxilla. A γνάθος.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ὁ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, paraſitus; (2) nomen proprium. Ab eod.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, incurvus, flexibilis. A

Γνάμπτω, f. ψω, inflecto carpendo vel vellicando polio. A κάμπτω.

Γνάπτω, f. ψω, carpendo vel vellicando polio. Ab eod.

Γναφάλιον, ου, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A γνάφαλον.

Γνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω. Unde

Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo; (2) piſcis quidam.

Γναφευτικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, ſc. ars. A γναφεύς.

Γναφευτικὸς, ἡ, ὸν, ad fullones pertinens.

Γναφεύω, fullonicam exerceo. Ab eod.

Γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, legitime genitus; (2) genuinus, ſincerus. A γίνομαι. Hinc

Γνησιότης, ητος, ἡ, ſinceritas, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine. Ab eod.

Γνοίην, 1. ſing. a. 2. opt. act. v. γινώσκω.

Γνοὺς, *ſciens*. a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus.

Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo. Hinc

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.

Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calignoſus. Ab eod.

Γνὺξ, *Adv.* genuflexo. A γόνυ, *genus*.

Γνῶ, *cognovit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔγνω, a verbo γινώσκω.

Γνώμας, *mentis*, gen. ſing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens*.

Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, judicium.

Γνωματεύω, f. εύσω, ſententioſe loquor; (2) dignoſco, judico. A γνώμη.

Γνώμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

Γνώμη, ης, ἡ, ſententia, mens; (2) voluntas; (3) conſilium; (4) ſententia, ſ. dictum aliquod inſigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad ſenatum; (6) ſenatus auctoritas, ſc. cum interceſſione tribuni SCtum impeditur. A γινώσκω.

Γνωμηδὸν, *Adv.* per ſingulorum ſententias.

Γνωμίδιον, τὸ, ſententiola.

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, ſententioſus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, conſilium do, ſententiam pronuncio. Ex γνώμη, & δίδωμι, *do*.

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, ſententioſe dico, ſententias loquor. A γνωμόλογος. Unde

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio ſententiæ; (2) ſententiarum collectio.

Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, ſententiis utens.

Γνωμολογικῶς, ſententioſe.

Γνωμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſententiis frequenter utens. Ex γνώμη, & λόγος.

Γνωμονικὸς, ἡ, ὸν, peritus, ſciens, doctus; (2) ad ſciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, ſc. τέχνη, Gnomonica, quæ eſt ars conficiendi ſolaria. A γνώμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* gnomonice.

Γνωμοσύνη, ἡ, ſcientia, acumen judicii.

Γνωμοτυπέω, ſententiis acutis utor.

Γνωμοτυπικὸς, ἡ, ὸν, frequens acutis ſententiolis.

Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cognitor; (2) index; (3) norma, amuſſis; (4) dens, ætatis index. A γινώσκω.

Γνῶναι, a. 2. inf. act. v. γινώσκω.

Γνωριζέσθω, 3. ſing. pr. imp. paſſ. A

Γνωρίζω, f. ίσω, noſcito, agnoſco, cognoſco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco. Γνωρίζειν τοὺς λέγοντας, ὁποῖοι ϗ τίνες εἰσι, Iſoc. γνωρίζεσθαι πρός τινος, ab. Luc.

Γνώριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, notus, cujus notitiam habemus; (2) notus, familiaris; (3) clarus, celebris; (4) diſcipulus. A γνωρίζω.

Γνωρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) inſigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, οῦ, ὁ, agnitio e ſignis, &c.

Γνωριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans. A γνωρίζω.

Γνωριῶ, *notum faciam*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro γνωρίσω, a verbo γνωρίζω.

Γνώσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσεσαι.

Γνώσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνώσεσαι, a γινώσκω.

Γνωσθεὶς, *cognitus*. a. 1. part. paſſ.

Γνωσθήτω. *notum ſit*, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, repugno ſententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, reſipiſco. Ex γνῶσις, & μάχομαι, *pugno*.

Γνωσίμαχος, inimicus ſententiæ; nomen hæreticorum.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio judicis; (3) ſententia, doctrina, ſapientia. A γινώσκω.

Γνώσομαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. v. γινώσκω.

Γνώστης, ου, ὁ, cognitor, ariolus. Ab eod.

Γνωστικὸς, ἡ, ὸν, cognoſcendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in myſteria Dei altius quam cæteri ſe penetraſſe credebant, (iique vel chriſtiani recte ſentientes ut ap. Cl. Al. ſæpe, vel hæretici ap. Epiphan. *Ern.*) A γνώστης.

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, cognitus; (2) amicus.

Γνωτὴ, ῆς, ἡ, ſoror. A γνωτός.

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, notus; (2) conſanguineus, propinquus, frater. A γινώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui.

Γνώτω, *noſcito*, 3. ſing. a. 2. imper. act.

Γνώωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* γνῶσι.

Γοάοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro γοάουσι. A

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo. Γοᾶσθέ μ᾽ ὦ γυναῖκες, Ariſt. Θεσμ. 1045.

Γόγγρος, ου, congrus, vel conger, piſcis; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ ſimile.

Γογγροειδὴς, ές, congro ſimilis.

Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit.

Γογγρώνη, ης, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervoſarum partium.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, muſſo.

Γογγύλωμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A

Γολγυλόω, f. ώσω, rotundo, rotundum efficio. A Γογγύλος.

Γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum; *Angl.* Turnep; (2) maza rotunda. Ab eod.

Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum; (2) pillulæ minutæ. Dim. à γογγύλη.

Γογυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλόω.

Γογγύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A γογγύλος.

Γογγύλος, ἡ, ὸν, rotundus. A στρογγύλος.

Γογγυλόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tabernaculum ſeu domicilium habens rotundum. Ex γογγύλος, & σκηνὴ, *tabernaculum*.

Γογγυλωπὸς, ἡ, ὸν, qui rotunda eſt facie, rotundus viſu ſeu adſpectu. Ex γογγύλος, & ὤψ, *oculus*, *vultus*.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, muſſitatio, fremitus. A γογγύζω.

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. Ab eod.

Γογγυστικὸς, ἡ, ὸν, ad murmurationem propenſus.

Γοέδνος, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. Ex γόος, & ἔδνον.

Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis. A γοάω.

Γοερῶς, lamentabiliter.

Γοήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro γοῆναι, a γόημι, *gemo*.

Γοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοηπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. luctivagus. Ex γόη, & πλάνη, *error*.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator; (2) impoſtor quivis. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum.

Γοήτευμα, ατος, τὸ, idem.

Γοητευτικῶς, incantandi, faſcinandi cauſa.

Γοητεύω, f. εύσω, incanto, faſcino, incantatione & præſtigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατῶντες ϗ γοητεύοντες, Plat. A γόης.

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, incantatorius. Ab eod.

Γολγοθᾶ, Golgotha, Nomen Syr. ἄκλιτον. *Locus Calvariæ.*

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Hebr. *Habitatio.* Hinc

Γομοῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, Gomorrhæus.

Γόμος, ου, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.

Γομοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſarcinarius. Ex γόμος, & φέρω.

Γομόω,

Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. A γόμος.

Γομφάριον, τὸ, parvus clavus; (2) piſcis quidam.

Γομφίασις, εως, ἡ, mobilitas dentium, morbi genus.

Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, confractio, vel ſtupor dentium. Ab eod.

Γόμφιος, ὁ, dens molaris. A γόμφος.

Γομφόδετος, ον, clavis firmatus.

Γομφοπαγὴς, ὲς, idem; (2) accuratus, exquiſitus.

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus; (2) clavus; (3) piſcis quidam. Hinc

Γομφοτήριον, ου, τὸ, clavus ligneus.

Γομφότομος, ου, ὁ, clavis fixus. Ex γόμφος, & τέμνω, ſeco.

Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos.

Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.

Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.

Γομφωτὸς, ὴ, ὸν, coagmentatus, compactus. A

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo. A γόμφος.

Γονατίζω, f. ίσω, geniculo, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.

Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.

Γονατόδεσμος, ου, ὁ, genuale. ſcil. ligaculum. Ex γόνυ, & δεσμός.

Γονατόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.

Γονατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus. Ab eod.

Γονεία, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.

Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A

Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A γονὴ, *genitura*.

Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) ſemen genitale; (3) fœtus, ſuboles. Ab eod.

Γονῆος, g. ſ. *Ion.* pro γονέος, a γονεύς.

Γόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, genitalis, prolificus; (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod.

Γονίμως, *Adv.* fœcunde.

Γονιμότης, ητος, ἡ fœcunditas.

Γονιμώδης, ῶδες, fœcundus.

Γονόεις, όεσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γίνομαι, *naſcor.*

Γονοποιέω, fœtifico.

Γονοποιΐα, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.

Γονόῤῥοια, ας, ἡ, ſeminis genitalis profluvium. A

Γονόῤῥοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeminis fluxum patitur. Ex γονὴ, & ῥέω, *fluo.* Unde

Γονοῤῥυα, idem quod γονόῤῥοια.

Γονοῤῥυης, ου, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος.

Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum ſeminis patior.

Γόνος, ου, ὁ, ſoboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) filius. A γίνομαι, *naſcor.*

Γονὸς, οῦ, ὁ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.

ΓΟ'ΝΥ, υος, & γόνατος, & *Poet.* γουνὸς, τὸ, genu; (2) internodium.

Γονυαλγὴς, ὁ ϗ ἡ, genuum dolore laborans.

Γονυκλινέω, ῶ, fut. ήσω, genu flecto. A

Γονυκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ, & κλίνω, *flecto.*

Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, & κλίσις.

Γονύκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, blæſus; (2) cui genua trepidant; (3) timidus; (4) cinædus, mollis. Ex γόνυ, & κρότος.

Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A

Γονυπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, accidens ad genua alicujus. Ex γόνυ, & πίπτω.

Γόος, ου, ὁ, luctus. A γοάω.

Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. A γοργώ.

Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, feſtino. A γοργός.

Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem tumidam imitor.

Γοργίειος, α, ον, γοργόνειος, & γοργονώδης, idem quod γόργειος.

Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex γοργὼ, & λόφος.

Γοργολόφας, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.

Γοργόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens. Ex γοργὼ, & νῶτος.

Γοργόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, agiliorem & vivaciorem me præbeo; (2) ferocio, efferor. Ab eod.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ὴ, ὸν, velox, vividus, torvus.

Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas; (2) torvitas. A γοργός.

Γοργοῦς, *Gorgonis*, gen. ſing. *contr.* pro γοργόος, a nom. γοργὼ, *Gorgo.*

Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix.

Γοργοφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector, vel idem.

Γοργόφθαλμος, idem quod γοργῶπις.

Γοργὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Sthenio, vel Euryale, quæ junctim γοργόνες dicuntur. A

Γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.

Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda, ut Gorgo.

Γοργωπὸς, οῦ, ὁ, adſpectu horrendus ut Gorgo. Ex γοργὼ, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Γοῦν, igitur; (2) certe, quidem; (3) ſaltem; (4) etiam. Ex γε, & οὖν.

Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὕπερ' ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων, Il. 15, 665. A γόνυ.

Γούναθ', pro γούνατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.

Γουναλγὴς, ὲς, id. quod γονυαλγής.

Γούνασμα, τος, τὸ, ſupplicatio.

Γουνοῖσιν, *fertilibus*, dat. plur. *Ion.* pro γουνοῖς. A γουνὸς, *fertilis.*

Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplector ſupplex.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, genua pinguis, tumida habens genua. Ex γόνυ, & παχὺς, *craſſus.*

Γουνὸς, ὴ, ὸν, fertilis; (2) *Subſtantive* ſolum fertile vel ferax.

Γούνων, gen. pl. *Iom.* pro γονύων, a γόνυ.

Γοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lugubris. A γοάω.

Γοῶσα, *contr.* pro γοάουσα, a γοάω.

Γράβδην, *Adv.* expreſſe, quaſi depictim. A γράφω.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus.

ΓΡΑΙ͂Α, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugæ ſenectutem indicant; (3) una γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant.

Γραία, ἡ, arca panaria.

Γραΐδιον, ου, τὸ, anicula. Dim. a γραῖα.

Γραϊκὸς, ὴ, ὸν, anilis. Ab eod.

ΓΡΑΙΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, Græcus. a, um.

Γραιόομαι, οῦμαι, anus fio, ſeneſco. A γραῖα.

Γραίνω, comedo, quaſi a γράω.

Γραῒς, ιδος, ἡ, anus. Ab eod.

Γράμμα, ατος, τὸ, littera ſcripta; (2) *antiq. pro* libro; (3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in Plurali* epiſtola, literæ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum.

Γραμμάριον, ου, τὸ, ſcrupulum, vigeſima quarta pars unciæ. A γράμμα.

Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura, literatura.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque; (3) teſtamentum, teſtamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; & *in Plural.* (6) acta & documenta publica; (7) rationes argentarii.

Γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba; (2) magiſtratus nomen variæ in variis civitatibus poteſtatis; (3) *in S. lib.* legis divinæ interpres, Theologus, Theologiæ Doctor.

Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba; ſcribæ partes ago. A γραμματεύς.

Γραμματίδιον, ου, τὸ, epiſtolium *inpr.* amatorium; (2) ſchedula teſtificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γράμμα.

Γραμματικεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, ſeu literatorem ago. A γραμματικός.

Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, Grammatica, ſc. ars. Ab eodem.

Γραμματικὸς, ὴ, ὸν, literator grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.

Γραμματικῶς, *Adv.* grammatice.

Γραμματίζω, f. ίσω, literas, initia linguæ trado, i. e. legendi & ſcribendi ſcientiam.

Γραμμάτιον, τὸ, idem quod γραμματίδιον.

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, Grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus literarius. A

Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui literas docet, ludi litterarii magiſter. Ex γράμμα, & διδάσκαλος, *magiſter.*

Γραμματεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) ad literas introductor. Ex γράμμα, & εἰσαγωγεύς.

Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, pueros docens, ſc. legere vel ſcribere (vilis & contemptibilis ut γραμματιστής.) Ex γράμμα, & κύφων.

Γραμματοφορέω, ῶ, fut. ήσω, literas fero. A

Γραμματοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tabellarius. Ex γράμμα, & φέρω.

Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi ſcripta publica adſervantur. Ex γράμμα, & φύλαξ, *cuſtos.*

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea; (2) carceres ſive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur; (3) tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω. Hinc

Γραμμίζω, fut. ίσω, latrunculis ludo.

Γραμμικὸς, ὴ, ὸν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.

Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.

Γραμμοποίκιλος, ον, lineis variis diſtinctus, virgatus, ſcutulatus.

Γραμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lineæ ſimilis. A γραμμή.

Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.

Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decens, anilis.

Γραόφιλος, ὁ, aniculæ amans.

Γραοσόβης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piſcibus. Vox Comica. A γραῖα, & σοβέω, *abigo.*

Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ, & ſimilium; (2) avis ſpecies.

Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.

Γράπτης, ου, ὁ, rugoſus. Ab eod.

Γραπτὸς, ὴ, ὸν, ſcriptus. Ab eod.

Γραπτὺς, ύος, ἡ, inſcriptio corporis vulneribus; (2) ſcarificatio. Ab eod.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in conflictu primo.

Γράστις, εως, ἡ, gramen. A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, hircoſus, cui fœtent alæ; (2) fatuus, ſtultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αὸς, ἡ, anus. A γραῖα.

Γραφείδιον, ου, τὸ, ſtilus; (2) penicillus.

Γραφεῖον, ου, τὸ, idem. A

Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor; (2) pictor.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura; ſcriptio; (2) pictura; (3) accuſatio.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imper. paſſ. v. γράφω.

Γραφίδιον, τὸ, ſtilus. *Dim.*

Γραφικὸς, ὴ ὸν, ſcriptorius; (2) pingendi peritus.

Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expreſſe, ſignanter.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtilus. A

ΓΡΑ'ΦΩ, f. ψω, ſcribo; (2) pingo; (3) inſculpo; (4) decerno, ſancio. Γράφω σε μυρίας δραχμὰς, accuſo, Ariſt. Av. 1057. Γράφεσθαι τινὰ παράνομον. ἐπί τινος, accuſare coram; δίκην, impingere.

Γραψείω, ſcripturio.

Γράψῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. γράφω.

Γράψον, *ſcribe*, 2. ſing, a. 1. imper. act.

ΓΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, comedo.

Γραώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anilis. A γραῦς.

Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo. Ab ἐγρηγορέω.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A γρηγορέω.

Γρηγορικος, ὴ, ὸν, vigil, pervigil. Ab eod.

Γρηγορὼς, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορώς, a verbo γρηγορέω, *vigilo.*

Γρήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, anilis; (2) antiquus. A γραῖα.

Γριπάομαι, & γριφάομαι, it. γρίπομαι, & γρίφομαι, *ap. Hipp.* vellico, lancino, de doloribus e ſpaſmo.

Γριπεὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) qui conſuit, vel ſarcit retia. A γρίπος.

Γριπεύω, piſcor.

Γριπίζω, f. ίσω, piſcor. Hinc

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, rete.

Γρίπων, ὁ, piscator. A γρῖπος.

Γριφεύω, f. εύσω, griphos diſſolvo. A

Γρῖφος, ȣ, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete; (2) ſagena; (3) convivalis quæſtio ænigmatica; (4) ænigmaticus & ambiguus ſermo quivis, griphus. A γρῖπος.

Γριφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gripho ſimilis; (2) intricatus. A γρῖφος.

ΓΡΟ'ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docentur, ſ. qui tibias inflare diſcunt.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ȣ, ὁ, teli genus, pilum, haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis funda excutitur.

Γροσφόμαχος, ὁ, miles levis armaturæ, veles.

Γροσφοφόρος, ὁ, idem.

ΓΡΥ˜, vel γρῦ, quicquid minimum eſt; (2) ſordes, quæ ſunt ſub unguibus; (3) genus quoddam parvi numiſmatis; (4) vox ſuum, quam & edere ſolent, qui dedignantur reſpondere.

Γρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, leniter loquor, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν εἴαθ' ἡμᾶς, Ariſt. Lyſ. 511. A γρῦ.

Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod.

Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. A γρύλλη.

Γρυλλισμὸς, ȣ, ὁ, grunnitus. A γρυλλίζω.

Γρυλλίων, ονος, ὁ, idem. Diminut. A

Γρύλλος, ȣ, ὁ, idem quod γρυλλισμός.

Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus; (2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.

Γρυμαιοπώλης, ȣ, ὁ, qui peras & ſcruta vendit. Ex γρυμαία, & πωλέω, vendo.

Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.

Γρυπὸς, ȣ, ὁ, qui naſo, vel roſtro eſt adunco.

Γρυπὸς, ἡ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρὺψ. Hinc

Γρυπότης, ητος, ἡ, incurvitas, aduncitas, peculiariter naſi.

Γρυσμὸς, ȣ, ὁ, grunnitus. A γρύζω.

Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum & inflexum facio. Ab eod.

Γρυτάρια, αν, τὰ, ſcruta. A γρῦ.

Γρύτη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Γρυτοπωλεῖον, locus ubi ſcruta venduntur.

Γρυτοπώλης, ȣ, ὁ, ſcrutorum venditor. Ex γρύτη, & πωλέω.

ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, & γρῶνος, ὁ, caverna, ſaxum exeſum, excavatum.

ΓΥΑ, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) foſſa.

Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur. A γύα.

Γύαλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.

Γυάλοιο, gen. ſing. *Ion.* pro γυάλȣ.

ΓΥ'ΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, cavitas; (2) vola; (3) vallis. Hinc

Γυαλὸς, ἡ, ὸν, qui manu comprehendi poteſt.

Γυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Γύης, ȣ, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα.

Γυήτης, ȣ, ὁ, claudus. A γυιός.

Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans, malè afficiens.

Γυιοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membra depaſcens. Ex γυῖον, & βορὸς, *edax*.

Γυιοδάμας, α, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, & δαμάω, *domo*.

Γυιόκολλος, ὁ ϗ ἡ, membra, pedes conſtringens.

Γυιοκόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membra depaſcens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, & κείρω.

ΓΥ˜ΙΟΝ, ȣ, τό, membrum, in primis majus, ut pes manuſve.

Γυιοπαγὴς, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.

Γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus. A γυῖον.

Γυιοτακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra tabefaciens. Ex γυῖον, & τήκω, tabeſco.

Γυιοτόρος, ὁ ϗ ἡ, membra transfigens, lacerans.

Γυιοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, membra exedens. Ex γυῖον, & φαγεῖν, *comedere*.

Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυιός.

Γυιωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi γυιόω.

Γυλιαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. Ex γυλιος, & αὐχὴν, *cervix*.

ΓΥΛΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, & γύλιος, vaſculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adſervabatur.

Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.

Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.

Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præſum, ſum gymnaſiarcha. A

Γυμνασιάρχης, ȣ, ὁ, gymnaſii præfectus, gymnaſiarcha. Ex γυμνάσιον, & ἄρχων, *princeps*.

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnaſii præfectura.

Γυμνασίαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Γυμνάσιον, ȣ, τὸ, exercitatio; (2) palæſtra, gymnaſium, locus, in quo ſe nudi exercent. A γυμνάζω.

Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio. Ab eod.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Γυμναστὴς, ȣ, ὁ, præfectus pueris exercendis.

Γυμναστικὸς, ἡ, όν, exercitatorius. Ab eod.

Γυμναστικῶς, more palæſtrico.

Γυμνηλὸς, ἡ, ὸν, inops. A γυμνός.

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.

Γυμνησίαι, & γυμνήτιδες, inſulæ Baleares.

Γυμνητεία, & γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ. A γυμνής.

Γυμνητεύω, f. εύσω, ſum miles levis armaturæ; (2) nudus ſum. Γυμνητεύομεν ϗ κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.

Γυμνήτης, ȣ, ὁ, idem quod γυμνής.

Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit. A γυμνήτης.

Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, gymnicus. A γυμνός.

Γυμνοδερκέομαι, ȣμαι, nudus conſpicior. Ex γυμνὸς, & δέρκω, *conſpicio*.

Γυμνόκαρπος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, cujus fructus nudi ſunt, qui non habet fructus involucro tectos. Ex γυμνος, & καρπὸς, *fructus*.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio. Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex γυμνὸς, & παῖς, *puer*.

Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπȣς.

Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπȣς.

Γυμνοποδία, ας, ἡ, inceſſus nudis pedibus; (2) ſaltationis genus; (3) nudipedalia. A γυμνόπȣς.

Γυμνόπȣς. οδος, ὁ ϗ ἡ, qui nudis pedibus eſt, vel incedit. Ex γυμνὸς, & πȣ̃ς.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, nudus; (2) inermis; (3) deſtitutus rebus quibuſvis; pauper, inops; (4) ſolus; (5) puer imberbis; (6) manifeſtus, apertus.

Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum ſapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant. Ex γυμνὸς, & σοφιστὴς, *ſapiens*.

Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſemen nudum, i. e. nullis involucris tectum eſt.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas. A γυμνός.

Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) ſpolio, privo; (3) aperio, detego. Ab eod. Hinc

Γυμνωθέντα, acc. ſ. m. g. a. 1. part. paſſ. v. γυμνόω.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.

Γυνὰ. *mulier, Dor.* pro γυνή.

Γύναι, *o mulier!* voc. ſing. ab inuſ. γύναιξ pro γυνή.

Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.

Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus. Ex γυνὴ, γυναικὸς, *mulier*, & ἀνὴρ, *vir*.

Γυναικάριον, ȣ, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γυναικεῖον, ȣ, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τα γυναικεῖα, ων, menſtrua.

Γυναικείως, *Adv.* muliebriter.

Γυναικίας, ȣ, ὁ, muliebris, effeminatus.

Γυναικίζω, f. ίσω, cultu geſtuque feminam reddo; (2) effemino. *In med.* (1) cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminate vivo, muliebria patior.

Γυναικικὸς, ἡ, ὸν, effeminatus, muliebris.

Γυναίκισις, ἡ, imitatio muliebris.

Γυναικισμὸς, ȣ, ὁ, ſuperſtitio, metus aliave pars indolis muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικιστὶ, muliebriter.

Γυναικόβȣλος, ὁ ϗ ἡ, muliebriter conſulens, a muliere excogitatus, muliebris.

Γυναικοειδὴς, έος, ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſpecie muliebri. Ex γυνὴ, & εἶδος, *ſpecies*.

Γυναικόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui muliebri eſt animo, Ex γυνὴ, & θυμὸς, *animus*.

Γυναικοθύμας, *Adv.* muliebriter.

Γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus inhiant. Ex γυνὴ, & ἱέραξ.

Γυναικοκήρυκτος, ον, a muliere celebratus, laudatus.

Γυναικόκλωψ, adulter.

Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magiſtratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa adficiebant. Ex γυνὴ, & κόσμος.

Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris.

Γυναικοκρατέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Ex γυνὴ, & κρατέομαι, *regor*. Unde

Γυναικοκρατια, ίας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum inſanio. Γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ, Ariſt. Θεσμ. 583. A ſeq.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulierum amore inſanus, mulieroſus. Ex γυνὴ, & μαίνομαι, *furo*. Hinc

Γυναικομανία, ίας, ἡ, inſanus mulierum amor.

Γυναικόμιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulieres imitans. Ex γυνὴ, & μιμέομαι, *imitor*.

Γυναικόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mulieris formam habens. Ex γυνὴ, & μορφὴ, *forma*.

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum diſciplina. A

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magiſtratus modeſtiæ matronali præfecti. Ex γυνὴ, & νόμος.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. Ex Γυνὴ, & πάσχω, *patior*.

Γυναικοπίπης, ὁ, venator mulierum.

Γυναικοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulieribus plenus. Ex γυνὴ, & πλήθω, *plenus ſum*.

Γυναικοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mulieres decens. Ex γυνὴ, & πρέπει, *decet*.

Γυναικοπρεπῶς, *Adv.* muliebriter, ita ut mulieres decet.

Γυναικὸς, *mulieris*, gen. ſing. a γυνή.

Γυναικοφίλας, *Dor.* pro.

Γυναικοφίλης, ȣ, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, & φίλος, *amicus*.

Γυναικόφρων, muliebriter ſentiens, cogitans.

Γυναικόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, muliebrem vocem habens. Ex γυνὴ, & φωνὴ, *vox*.

Γυναικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, muliebris, effeminatus. A γυνή.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.

Γυναικωνίτης, ȣ, ὁ, idem.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum. A γυναικών.

Γυναιμανὴς, idem quod γυναικομανής.

Γυναίκιον, ȣ, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γύνανδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui maſculi & feminei ſexus eſt. Ex γυνὴ, & ἀνὴρ, *vir*.

ΓΥΝΗ', γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina; (2) uxor. Hinc

Γύνις, & γυνὶς, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus.

Γυπαίετος, ȣ, ὁ, aquila vulturis ſpeciem referens. Ex γὺψ, *vultur*, & ἀετὸς, ſ. αἰετός.

Γυπάριον, ȣ, τὸ, avis nidus. Ab eod.

Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) luſtrum, domicilium ſubterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture eſt. Ab eod.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curvus. A γυρός.

ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, caniſtrum e vimine.

Γυρεία, ας, ἡ, foſſio, ſcrobs, repaſtinatio, ambitus. A

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verſo; (2) fodio; (3) in ſcrobibus condo. A γυρός.

Γυρότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in orbem ſciſſus. Ex γυρὸς, & τέμνω, *ſcindo*.

Γυροτόμος, in orbem findens.

Γυρῖνοι, ranæ rotundæ minores & imperfectæ. A γυρὸς. Ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων. Aratus 947.

Γύριος, ία, ιον, orbicularis. Ab eodem.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.

Γυρόδρομος, ου, ὁ, in orbem currens, aut motus. A γυρὸς, & inuſ. δρέμω, curro.

ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, *Subſt.* ſcrobs.

Γῦρος, ου, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρός.

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in ſcrobem condo. A γυρός.

Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus. A γυρόω.

Γύρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultur.

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, gypſum, res calci cognata. Hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypſo illino, gypſo obduco.

Γὼ, *ego*, per Aphæreſin, pro ἐγώ.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, ſpeluncæ & latibula, ſeu luſtra ferarum.

Γῶν, *ſaltem*, *Ion.* pro γοῦν.

Γώνατα, nom. vel acc. pl. *Dor.* pro γόνατα.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.

Γωνιασμὸς, οῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.

Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus; (2) locus anguſtus & abditus. Dim. a γωνία.

Γωνιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, & εἶδος, *forma*.

Γωνιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.

Γωνιόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguloſa folia habens. Ex γωνία, & φύλλον, *folium*.

Γωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.

Γωνιώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, anguloſus, angularis. A γωνία.

Γωνιωδῶς, *Adv.* in formam anguli.

ΓΩΡΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ, Quarta Alphabeti litera, quæ Δέλτα, ab Hebræorum *Daleth* dicitur; (2) nota numeralis ſignificans *quatuor*, & cum lineola inferne oppoſita δ, *quatuor millia*; (3) pars Ægypti.

Δα, *Particula*, inſeparabilis augens ſignificationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbroſus, ex δὰ, & σκιά, umbra, δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δὰ, & φόνος, *cædes*.

Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Dilectus*.

ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, ἡ, (pen. prod.) Theocr. 2, 110. ubi exponunt; (1) glacies; (2) ſimulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.

Δαγκάνω, mordeo. Ex δήκω.

ΔΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ genus.

Δαδίον, ου, τὸ, facula. A δαίω, *uro*.

Δαδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, tædam excido. Ex δὰς, & κόπτω, *ſcindo*.

Δαδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A

Δαδουργὸς, οῦ, ὁ, qui tædas conficit. Ex δᾳς, & ἔργον, *opus*.

Δᾳδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illuſtro. A δᾳδοῦχος.

Δᾳδουχία, ας, ἡ, facis geſtatio. Ab eod.

Δᾳδουχίης, gen. ſing. *Ion.* pro δᾳδουχίας.

Δᾳδοῦχος, ου, ὁ, facem, ſeu tædam geſtans. Ex δᾳς, & ἔχω, *habeo*.

Δᾳδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem, ſeu tædam geſto. A

Δᾳδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δᾳδοῦχος.

Δᾳδόω, ῶ, fut. ώσω, in tædam converto.

Δᾳδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tædaceus; (2) tædæ ſimilis; (3) tædis abundans. Ab eodem.

Δᾳδῶν, gen. plur. a δᾳς, *tæda*. A δαΐς.

Δᾴδωσις, εως, ἡ, in tædam mutatio. A δᾳδόω.

Δάειρα, ἡ, Proſerpina, Atticis dicta.

Δαειρίτης, ου, ὁ, Proſerpinæ ſacerdos.

Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. paſſ. verbi δαίω.

Δαείω, diſco. A δαέω.

Δαέω, ῶ, diſco, doceor; (2) ſcio. A δαίω.

Δάζομαι, f. δάσομαι, p. δεδάσμαι, divido; (2) lacero, diſeco. Ab eod.

Δαΐη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *incendo*.

Δαηθμὸς, οῦ, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαήμεναι, a. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαῆναι, a δαίω.

Δαημόνεσσι, *peritis*, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro δαήμοσι, a verbo δαήμων, *peritus*.

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. A δαήμων.

Δαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαίω.

Δαῆναι, aor. 2. infin. paſſ. verbi δαίω.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater.

Δαήσω, *diſcam*, f. 1. ind. act. verbi δαίω.

Δαὶ, vero. A δὲ, Attice, in interrog.

Δαιδαλέοιο, gen. ſing. *Ion.* pro δαιδαλέου.

Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλειος, artificioſus, artificioſe factus; (2) varius.

Δαιδαλεόδμος, ον, ſuaviſſime olens. *Epith.* unguenti.

Δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificioſe facio; (2) variego.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum & egregium. A δαιδάλλω. A

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, Dædalus, artifex ſumme ingenioſus; (2) artificioſus; (3) varius.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, artificioſas manus habens, ſolers. Ex δαίδαλος, & χεὶρ.

Δαιδαλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artificioſe reſonans. Ex δαίδαλος, & φωνὴ, *vox*.

Δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.

Δαΐδων, *facum*, gen. pl. a δαῒς, *fax*.

Δαῖε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδαιε, a δαίω.

Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) diſcerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.

Δαιθμὸς, δαϊθμός, diviſio. Ex δαίω, & δαΐζω.

Δαικτὴρ, ὁ, & δαΐκτωρ, vi cogens, domans, infeſtus, hoſtilis.

Δαιμονάω, ῶ, fut. ήσω, ſum dæmoniacus; (2) inſanio, furore correptus ſum.

Δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.

Δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, a dæmone obſeſſus aut adflatus. Ab eod.

Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.

Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι, a dæmone poſſideor, vexor, torqueor. Ab eod.

Δαιμονίη, *Ion.* pro δαιμονία, a δαιμόνιος.

Δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, dæmonicus, qui eſt dæmonis. Ab eod.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, dæmonium, i. e. ſpiritus impurus, diabolus in N. T. apud Profanos, Numen; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna. Ab eod.

Δαιμονιόληπτος, ον, a Dæmone afflatus.

Δαιμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinus; (2) felix; (3) auguſtus; (4) admiratione dignus; (5) præter modum magnus; (6) miſer, miſerandus. Ab eodem.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dæmoniacus.

Δαιμονίως, *Adv.* vehementer, mirum in modum.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, ira, vel pœna divina.

Δαιμονολάτρης, ου, ὁ, dæmonum cultor. Ex δαίμων, & λάτρις, *cultor*.

Δαιμονομανία, ας, ἡ, inſanus dæmonum amor. Ex δαίμων, & μαίνομαι, *inſanio*.

Δαιμονοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a dæmone agitatur, dæmoniacus.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus; (2) ſpiritus potens, ſed Deo inferior; (3) genius; (4) fortuna cum bona, tum adverſa; (5) diabolus, in N. T.

Δαίνυ, 2. ſing. præſ. imperat. act. per *Apocopen*, pro δαίνυθι, a δαίνυμι.

Δαίνυμαι, convivor, epulor. A δαίω. Hinc

Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.

Δαίνυνθ' pro δαίνυντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, a δαίνυμαι.

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari*, perf. inf. med.

Δαΐξαι, *diviſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi δαΐζω.

Δάϊος, ία, ιον, peritus, prudens; (2) hoſtilis. Ab eodem.

Δαίρα, ἡ, pro δάειρα.

Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.

Δαῒς, ίδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.

Δαισάμενος, aor. 1. part. med. verbi δαίω.

Δαίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, edulis, veſcus. Ab eod.

Δαῖτα, *cibus*, acc. ſing. a δαὶς, *cibus*.

Δαιταλεὺς, έως, ὁ, conviva; (2) epulo. A δαίτη.

Δαιταλουργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex δαίω, & ἔργον, *opus*.

Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor. A

Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.

Δαίτηθεν, *Adv.* e convivio. A δαίτη.

Δαῖτις, ιδος, ἡ, fax major; (2) alliorum capita colligata. A δαίω, *uro*.

Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρός.

Δαιτροπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſtor, coquus. Ex δαιτρὸς, & πονέω.

Δαιτρὸν, *Adv.* diviſim. A δαιτρός.

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus. A δαίω.

Δαιτροσύνη, ης, ἡ, ſcientia miniſtrandi more δαιτροῦ. A δαιτρός.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium inſtruit. A δαίω.

Δαιτὺς, ύος, idem quod δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus; (2) prudens. Ex δαῒς, & φρὴν, *mens*.

Δαϊχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi δαΐζω.

ΔΑΙ'Ω, f. αίσω, perf. m. δέδηα, pl. perf. ἐδεδήειν, diſco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus caſſiæ.

Δάκε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, a δάκνω.

Δακέειν, a. 2. inf. act. *Poët.* pro δακεῖν.

Δακέθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mordens animum; (2) gravis, moleſtus. A δάκνω, & θυμός.

Δάκετον, ου, τὸ, animal venenoſum. A δάκος.

Δακνάζω, idem quod.

ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pugno. Ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι, Eur. Med. 1347. Δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν, ægre ferens, Soph. Phil. 377.

Δακνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mordax. A δάκνω.

Δακόντος, g. ſ. aor. 2. part. act. v. δάκνω.

Δάκος, εος, τὸ, animal venenoſum. Ab eod.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel ſuccus e plantis diſtillans.

Δακρύγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, fletu miſto ridens. Ex δάκρυ, & γέλως, *riſus*.

Δακρύδιον, ου, τὸ, lacrimula. Dim. a δάκρυ.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.

Δακρυντὸς, ἡ, ὸν, lacrymabilis, flebilis.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* όεντος, όεσσης, όεντος, lacrimoſus, lacrimabundus.

Δακρυόεν, *Adv.* lacrimis effuſis. A δακρυόεις.

Δακρυοποιὸς, ἡ, ὸν, lacrimas ciens. Ex δάκρυον, & ποιέω.

Δακρυόστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacrimis ſtillans, lacrimoſus.

Δακρυπλώω, lacrimis exundo. Ex δάκρυ, & πλώω, pro πλέω, *fluito*.

Δακρυρροέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A

Δακρύρροος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, & ῥέω, *fluo*.

Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.

Δάκρυσι, *lacrimis*, dat. plur. a δάκρυ, *lacrima*.

Δακρυσίστακτος, idem quod δακρυόεις.

Δακρυχέω, f. εύσω lacrimas fundo.

Δακρύω, f. ύσω, lacrimor, deploro. Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν πατέρων ἰκάνων, Ariſt. Av. 547. A δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lacrimoſus.

Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum & pedum adhiberi ſolitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde

Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.

Δακτυλίδιον, ου, τὸ, annellus. A δακτυλίς.

Δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, digitalis; (2) dactylicus, dactylis pedibus conſtans.

Δακτυλικῶς, per dactylos.

Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum ſculptura ſive cælatura. A

Δακτυλιογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui annulos ſculpit, aut cælat. Ex δακτύλιος, & γλύφω.

Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, ſive repoſitorium. Ex δακτύλιος, & θήκη, theca.

Δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. A δάκτυλος.

Δακτυλιουργος, οῦ, ὁ, annulorum artifex, ſ. faber. Ex δακτύλιος, & ἔργον, opus.

Δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis. A δακτυλος.

Δακτυλῖτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.

Δακτυλιώτης, ου, ὁ, digitus annularis.

Δακτυλοδεικτέω, ῶ, digito monſtro. A

Δακτυλοδείκτης, ου, ὁ, qui digito monſtrat. Ex δάκτυλος, & δείκνυμι, monſtro.

Δακτυλόδεικτος, ου ὁ ϗ ἡ, qui digito monſtratur.

Δακτυλοδειξία, ἡ, demonſtratio facta digito.

Δακτυλοειδὴς, ὲς, digito ſimilis.

Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. Ex δάκτυλος, & δοχμὴ, palmus.

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus; (2) pes metricus, e ſyllaba longa & duabus brevibus conſtans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus.

Δακτυλότριπτος, ον, digito tritus.

Δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, digitatus. A δάκτυλος.

Δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.

Δᾶλε, *Dele*, voc. ſing. *Dor.* pro Δῆλε, a Δῆλος.

Δαλεῖτο, *lædebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδηλεῖτο, a verbo δηλέω.

Δαλερὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.

Δάλιον, ου, τὸ, torris, titio. A δαλός.

Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius.*

Δαλμανουθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον. *Hæreditas pauperis.*

Δαλματικὴ, ἡ, veſtis ſacerdotalis, ferè clavata.

Δαλὸς, οῦ, ὁ, pen. prod. titio, torris; (2) funale. A δαίω.

Δαμᾷ, pro δαμάει, a δαμάω. Unde

Δαμάζω, f. άσω, domo; (2) interficio. Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βέλεσσι δαμάζει, Epigr.

Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eodem.

Δαμαλήβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, depaſtus a juvencis. A δαμάλη, & βόσκω, *paſco.*

Δαμαληφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, bucularum, ſeu juvencarum eſor, qui buculas devorat.

Δαμαλίζω, idem quod δαμαζω.

Δαμάλλω, lacero, avidè voro.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, vitula, bucula.

Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti.

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.

Δαμάσδειν, *Dor.* pro δαμάζειν.

Δαμασίβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, domitor mortalium. A δαμάω, & βροτὸς, *mortalis.*

Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui domat mentem. Ex δαμάζω, & φρὴν, *mens.*

Δαμασίφως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, hominum domitor. Ex δαμάζω, & φὼς, *vir.*

Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, Damaſcus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, Damaſcenus.

Δάμασσα, *Ion.* & *Poët.* pro ἐδάμασα, a δαμάζω.

Δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.

Δαμάτειρα, ἡ, victrix, domitrix, Domina.

Δαμάτωρ, ορος, domitor, victor. A

ΔΑΜΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, ſubigo; (2) adfligo; (3) occido. Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ ϗ λοιμὸς Ἀχαιοὺς, Il. 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς, Il. 12, 478.

Δαμείη, *domitus ſit*, 3. ſingnl. aor. 2. opt. paſſ. verbi δέμω, vel δάμνω, pro δαμάω.

Δάμεν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Poët.* & *Bœot.* pro ἐδάμησαν, a verbo δαμάω.

Δαμέντε, nom. dual. a. 2. part. paſſ.

Δαμήμεναι, aor. 2. inf. paſſ. *Dor.* pro δαμῆναι.

Δαμναίμαν, *domer*, 1. ſing. præſ. opt. paſſ. *Dor.* pro δαμναίμην, a δάμνημι.

Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.

Δάμνημι, idem & ab eodem.

Δάμνησι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. δάμνημι.

Δαμνιππος, ον, eques, bene equitans.

Δᾶμον, acc. ſ. *Dor.* pro δῆμον, a δῆμος.

Δαμόταν, acc. ſing. *Dor.* pro δημότην.

Δαμωσώμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. med. *Dor.* pro δημωσώμεθα, a verbo δημόομαι.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναός.

Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti ſolvi ſolitus. A δαίω.

Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, ſive Græci a Danao, Beli filio, ſic dicti.

Δανειακὸς, ἡ, ὸν, mutuus. A δάνειον.

Δανείζω, f. είσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιον μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμὰς, Ariſt. Pace, 374. *in med.* mutuum ſumo. A

Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δάνος, *donum.*

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipſa fœneratio. A δανείζω.

Δανεισμὸς, οῦ, ἡ, foeneratio, mutuatio.

Δανειστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc

Δανειστικὸς, ἡ, ὸν, fœneratorius, fœneratitius.

Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Judex Dei.*

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors. Macedonibus.

Δανὸς, ἡ, ὸν, pen. prod. aridus. A δαίω, *uro.*

Δάος, ου, vel Δαὸς, οῦ, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.

Δαπανᾶν, præſ. inf. pro δαπανάειν.

Δαπανάσαιμι, 1. ſing. a. 1. opt. act. A

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, conſumo, impendo, ſumptus facio; (2) exhaurio; (3) ſplendide vivo & bona obligurio. Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus, impendium.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, impenſa, ſumptus.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſumptuoſus; (2) in quem magni ſumptus fiunt. A δαπάνη.

Δαπανηρῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnis ſumptibus.

Δαπανητικὸς, ἡ, ὸν, conſumendi vim habens. Ab eod.

Δάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſumptor, conſumendi vim habens; (2) ſumptuoſus, profuſus.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum; (2) ſolum.

Δαπίδιον, ου, τὸ, parvus ſeu vilis tapes. A

Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.

Δαπτὸς, ου, ἡ, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muſcæ, a δάπτω.

Δάπτριος, ου, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πέπλοι δὲ λεπτοὶ λευκὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος, Eur. Med. 1192.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι, Ariſt. Nub. 710. Τουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος Εὐριπίδου, invadit, id. Ran. 66.

Δαρήσομαι, 1. ſing. f. 2. indic. paſſ. δέρω.

Δάρεικος, ου, ὁ, nummus aureus Perſicus.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ, per metath. pro ἔδαρθεν, Odyſſ. 23, 143. A

Δαρθέω, ῶ, dormio. *Inuſitatum.*

Δαρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex δαρὸς, pro δηρος, & βίος, *vita.*

Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio.*

Δαρτὸς, ἡ, ὸν, excoriatus. Ab eod.

Δᾳς, δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. Ex δαΐς.

Δάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδάσαντο, a δάζω.

Δάσας, a. 1. parſ. act. *Dor.* pro δήσας, a δέω.

Δασάσκετο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἐδάσατο, a δάζω.

Δασεῖται, 3. ſ. f. 1. ind. med. *Dor.* pr δάσεται.

Δασέως, *Adv.* aſpirate. A δασύς.

Δασθήσομαι, *dividar*, f. 1. ind. paſſ. v. δάζω.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, daſcillus, piſcis quidam.

Δάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus. Ex δα, & σκιά.

Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, *divido.*

Δάσμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum colligo, & δασμολογοῦμαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τοὺς νησιώτας, Iſoc. παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν, Dem.

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A

Δασμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tributorum collector. Ex δασμὸς, & λέγω, *colligo.*

Δασμὸς, οῦ, ὁ, diviſio; (2) portio; (3) tributum, vectigal. A δάζομαι.

Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum ſolvo, ſeu pendo. A

Δασμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς, & φέρω, *fero.*

Δάσος, εος, τὸ, locus ſilvoſus, fruticeum. A δασύς.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, difficilis, gravis, atrox. Ex δα intenſivo, & πίμπλημι, repleo, quaſi malo augens; vel a πελάζω, quaſi acceſſu nocens.

Δασπλῆτις, ιος, ἡ, gravis; (2) acceſſu difficilis. A δασπλὴς.

Δάσσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδάσαντο, v. δάζω.

Δασυγένειος, ὁ, barbatus.

Δασύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, qui denſo capillo eſt. Ex δασὺς, & θρὶξ, *capillus.*

Δασύκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui villoſa eſt cauda. Ex δασὺς, & κέρκος, *cauda.*

Δασυκέρκως, *Dor.* pro δασυκέρκους.

Δασυκνήμων, ὁ, hirſutos pedes habens.

Δασύμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanoſus, cui denſum eſt vellus. Ex δασὺς, & μαλλός.

Δασύνω, fut. υνῶ, denſo, piloſum reddo; (2) ſpiritu aſpero vocabulum ſigno. A δασύς.

Δασυπόδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, leporinus. A

Δασύπους, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus. Ex δασὺς, & ποῦς, *pes.*

Δασύπρωκτος, ον, hirſutum anum habens.

Δασυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, denſam barbam habens, hiſpida & hirſuta barba præditus.

ΔΑΣΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, denſus; (2) piloſus, hirſutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, ſpiritus aſper, ſive denſus, apud Grammaticos.

Δασύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſam umbram faciens. Ex δασὺς, & σκιά.

Δασυσμὸς, οῦ, ὁ, denſatio, denſitas. A δασύνω.

Δασύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hirſutum pectus habens. Ex δασὺς, & στέρνον, *pectus.*

Δασύτης, ητος, ἡ, denſitas; (2) piloſitas; (3) adſpiratio vocis apud Grammaticos. A δασύς.

Δασυτόνως, idem quod δασέως, *ap. Gramm.*

Δασύτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δασύθριξ

Δασύφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denſum, vel hirſutum habens corticem. Ex δασὺς, & φλοιός.

Δασυχαίτης, ἡ, ὁ, denſam jubam, ſeu comam habens.

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, divido, partior. Ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται χηρωσταὶ, Heſiod. Θεογ. 606. Ἀρμαλιὴν δατέεσθαι, id. Ημ. 3.

Δατέοντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατοῦντο.

Δατεῦντο, *Ion.* pro ἐδατοῦντο.

Δατεώμεθα, *diviſerimus*, 1. pl. præſ. conj.

Δατήριος, α, ον, dividens.

Δάτησις, εως, ἡ, diviſio, partitio. A δατέομαι.

Δατητὴς, οῦ, ὁ, diviſor, diſtributor. Ab eod.

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Datiſmus, i. e. barbariſmus vel ſolœciſmus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Perſarum ſatrapa.

Δατύομαι, helluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, ἡ, herba quædam Cretica.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, denſus. Ex δα, & ὕλη, *ſilva*.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, titio, torris. Æolicum, a δαλός.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus, Epitheton Apollinis. A δάφνη.

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum converſæ.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A δάφνη.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, lauri comeſtor. Dicuntur ita vaticinantes.

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero; (2) ſum laureatus. A

Δαφνηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lauriger.

Δαφνιακὸς, ἡ, ὸν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Δάφνινος, ινη, ινον, idem & ab eod.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφναῖος; (2) qui laurum aliqua ſimilitudine refert. Ab eod.

Δαφνῖτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo ſimilis. A δαφνίτης.

Δαφνογηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη, & γηθέω, *gaudeo*.

Δαφνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lauri ſpeciem gerens. Ex δάφνη, & εἶδος, *ſpecies*.

Δαφνόκομος, ὁ καὶ ἡ, laureatus.

Δαφνοπώλης, ὁ, *Epith*. Apollinis.

Δαφνόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, lauris umbroſus.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, id. quod δαφνηφορέω. A

Δαφνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, *Adv*. cum lauro, ſeu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris conſitus.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ lauretum, locus conſitus lauris. A δάφνη.

Δαφοινὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, valde funeſtus, cruentus. Ex δα *intenſ*. & φόνος, *cædes*.

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, valde fulvus. Ex iiſd.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copioſe & abundanter ſubminiſtro; (2) valde ſolicitus ſum.

Δαψιλέως, *contr*. δαψιλῶς, *Adv*. copioſe, abundanter, laute. A

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, dapſilis, largus, copioſus.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δαίω.

ΔΕ', *Conj*. vero, autem; (2) ſed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) ſane.

Δέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion*. pro δεδέαται, & hoc pro δέδενται, a δέω.

Δέγμενος, perf. part. paſſ. *Æol*. pro δεδεγμένος. A δέχομαι.

Δέδαα, perf. ind. act. *Ion*. pro δεδάηκα. A δαίω.

Δεδάηκα, *didici*, *novi*, 1. ſing. perf. ind. act.

Δεδαίαται, *diviſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion*. pro δέδαινται, a verbo δαίω, *divido*.

Δεδαϊγμένος, perf. part. paſſ. v. δαΐζω.

Δέδαιμαι, *diviſus ſum*, perf. ind. paſſ. v. δαίω.

Δεδάκρυσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. δακρύω.

Δεδάμασμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δαμάζω.

Δέδαεν, *diviſi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Poët*. pro ἔδαον, a verbo δαίω, *divido*.

Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.

Δέδαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέρω.

Δέδασμαι, perf. ind. paſſ. A δάζω.

Δεδαὼς, *doctus*, perf. part. med. al. perf. part. act. *Ion*. pro δεδαηκὼς, a verbo δαέω.

Δεδέημαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δέομαι.

Δέδειγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δείκνυμαι.

Δέδεικα, *timui*. perf. ind. act. verbi δείδω.

Δεδείπναμεν, 1. pl. perf. ind. med. a δειπνέω.

Δεδεῖσαι, a. 1. inf. act. *Ion*. pro δεῖσαι, a δείδω.

Δέδειχα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δείκνυμι.

Δέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέχομαι.

Δέδεμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέω.

Δεδεμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g.

Δεδέμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δέμω.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion*. pro ἐδέδεντο, verbi δέω, *ligo*.

Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. ſing. paulo poſt. fut. ind. paſſ. verbi δέχομαι, *capio*.

Δέδεξο, 2. ſing. perf. imper. paſſ.

Δέδερχα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω.

Δέδεσαι, perf. ind. paſſ. verbi δέω.

Δέδετο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion*. pro ἐδέδετο.

Δεδέχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion*. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a verbo δέχομαι.

Δέδηα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δαίω.

Δέδηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Δεδηλώκαμεν, 1 plur. perf. ind. act. v. δηλόω.

Δεδημιούργηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δημιουργέω,

Δέδημαι, *ligatus ſum*, perf. ind. paſſ. A

Δεδῆσθε, 2. pl. perf. opt. paſſ. pro δεδημένοι εἴητε, a δέω, *ligo*.

Δεδήσομαι, 1. ſing. paulo poſt fut. ind.

Δέδηχα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δῃόω, ſ. δηϊόω.

Δέδι, pro δέδια, 1. ſing. perf. ind. med. v. δείδω.

Δεδίχθι, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδιδάχθαι, perf. infin. paſſ. v. διδάσκω.

Δεδιηκόνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. διακονέω.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus ſum*, pro δεδιαίτηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

Δεδιθι, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδικαίωμαι, perf. indic. paſſ. v. δικαιόω.

Δέδιμεν, *veremur*, 1. plur. perf. ind. med. per *Syncop*. pro δεδίαμεν, a verbo δείδω.

Δεδιότως, *Adv*. timidè.

Δεδίσκομαι, idem quod δεδίττομαι.

Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, Luc. A δείδω.

Δεδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. paſſ. verbi διώκω.

Δεδιῴκηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att*. pro διῴκηται, a verbo διοικέω.

Δέδμανθ' pro δέδμανται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Dor*. pro δεδμένται, a δέμω.

Δεδμήατο, *domiti ſunt*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion*. pro ἐδέδμηντο, a verbo δαμάω.

Δέδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. per *Syncop*. pro δεδέμηκα, a verbo δέμω.

Δέδμημαι, perfect. ind. paſſ. per *Syncop*. pro δεδέμημαι, ab inuſ. δέμω, pro δαμάω.

Δέδμηντο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion*. & per *Syncop*. pro ἐδεδέμηντο, a δέμω.

Δέδογμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δοκέω.

Δέδοια, *timui*, perf. ind. med. *Ion*. pro δέδοικα.

Δέδοιγμεν, 1. plur. perf. ind. med. per *Sync*. pro δεδοίκαμεν, a δέδοικα, euphroniæ gr. pro δέδοιδα, a δείδω.

Δεδοίκαμες, *timuimus*, *Dorice*, pro δεδοίκαμεν.

Δεδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.

Δεδόκημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. v. δοκιμάζω.

Δέδοκται, *viſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δοκέω, *videor*.

Δεδόνατο, *percuſſus erat*, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Dor*. & *Ion*. pro ἐδεδόνητο. A δονέω.

Δεδοξασμένος, perf. part. paſſ. v. δοξάζω.

Δέδορκα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δέρκω.

Δέδοται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δίδωμι, *do*.

Δεδούλωκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δουλόω.

Δεδουλωμένοι, perf, part. paſſ. v. δουλόω.

Δέδουπα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δουπέω, *ſono*.

Δέδοχα, perf. ind. act. v. δόκω, pro δοκέω.

Δέδρακα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δράω.

Δεδράμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. τρέχω.

Δέδραται, *excoriatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. per *Metatb*. pro δέδαρται, a δέρω.

Δέδροκα, *vidi*, 1. ſing. perf. ind. med. per *Metatb*. pro δέδορκα, a verbo δέρκω, *video*.

Δέδρομας, 2. ſing. perf. ind. med. v. τρέχω.

Δεδροσαμένος, part. perf. paſſ. verbi δροσόω.

Δέδυκα, *ſubii*, 1. ſ. perf. ind. act. v. δύω vel δυόω.

Δεδύκει, 3. ſ. pluſq. ind. act. *Ion*. pro ἐδεδύκει.

Δεδυνήμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δύναμαι.

Δεδυστύχηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. δυστυχέω.

Δέδωκας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi δίδωμι.

Δεδώρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δωρέομαι.

Δέελος, *manifeſtus*, *Poët*. pro δῆλος.

Δέῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. δεῖ, *oportet*.

Δεήθητε, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. a. δέομαι.

Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.

Δεῆσαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, *oportet*.

Δεήσει, dat. ſing. *contr*. pro δεήσεϊ. A

Δέησις, εως, ἡ, Obſecratio. A δέομαι.

Δεήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέομαι.

Δεητικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, rogatorius; (2) ſupplex. Ab eod.

Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, oportet, convenit, opus eſt. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 588. Ἔρρεψε δεῖν πειρατέον εἶναι, tentandum putavit, Plat. Οὐδὲν ἐπιτεχνήσεως αὐτῷ δεῖ, Ariſtot. Πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, multum abeſt, Plat. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω. Unde

Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, Heſ.

Δεῖγμα, ατος, τὸ exemplum; (2) ſpecimen alicujus rei, quod oſtenditur emturientibus; (3) locus in Piræo, ubi ſpecimina talia proponebantur mercium. A δείκνυμι.

Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, in exemplum propono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, Col. 2, 15. A δεῖγμα.

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion*. & *Poët*. pro ἐδέδεκτο, a v. δέχομαι.

Δειδέχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion*. pro δεδεγμένοι, εἰσί, a verbo eod.

Δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus, meticuloſus.

Δειδία, ας, ἡ, nox obſcura, nox obſcuritate ſua terrorem incutiens, Suid. Euſt.

Δείδια, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poët*. pro δέδια, a verbo δειδω, *timeo*.

Δειδίζω, timeo. A δειδω.

Δείδιθι, *timueris*, 2. ſing. perf. imper. med. *Poët*. pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε.

Δείδιμεν, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poët*. pro δέδιαμεν.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. ſing. f. 1. indic. med. *Poët*. pro δεδίξεται, a δεδίττομαι.

Δειδιότες, nom. pl. perf. part. med. v. δειδω.

Δειδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio.

Δειδίσσεο, præſ. imp. *Ion*. pro δειδίσσου. A

Δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδυνάσαντο δύω Αἴαντε κορυστὰ Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι, Il. 18, 163, 164. Δαιμόνι' οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι, Il. 2, 190.

Δείδοικα, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poët*. vide δέδοιγμεν.

ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδειν τὴν τίσιν, περί τινος, ὑπέρ τινος, περὶ τοῖσιν Ἕλλησι, ἀμφί τινι. Ἣν σὺ μὴ δείσῃς πάθος, Soph. El. 1322. Ὑπὲρ ληστοῦ δέδοικε, Iſoc.

Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior. Hom. Od. 17, 599. δειελιήσας, ubi exponunt etiam cœnatus.

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus; (2) veſpertinus.

Δείελον, ου, τὸ, merenda; (2) crepuſculum.

Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſpertinus. A δείλη.

Δεικανάειν, præſ. inf. act. verbi inuſ. δεικανάω, *oſtendo*.

Δεικανᾶσθαι, comiter & benigne excipere, ſalutare, apud Hom. Il. 15, 86. ubi δεικανόωντο, pro ἐδεικανῶντο, quaſi a δέκομαι, *Ion*. pro δέχομαι, ap. Theoc. autem eſt vel porrigere vel ſimile quid.

Δεικελιστὴς, οῦ, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in ſcena repreſentat, mimus; quaſi a δεικελίζω, ſimulacrum repræſento. Hujus verbi f. 1. δεικελίξω, *Dor*. unde ὁ δεικελίστας, *Dor*. idem quod δεικελιστής.

ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, ſimulacrum.

Δεικηλίστας, ου, ὁ, idem quod δεικελιστής.

Δείκηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, oſtendo, monſtro, indico, declaro, manifeſto, pro δείκω. Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ 'πιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωρεῖται θεοὶ, Soph. El. 1398. Δείκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, Plat.

Δεικνύναι, præſ. infin. act. v. δείκνυμι.

Δεικτηριάς, άδος, ἡ, proſtibulum ap. Alexandrinos.

Δεικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, ſuggeſtum. A δείκνυμι. Unde

Δείκτης, ου, ὁ, oſtenſor, demonſtrator.

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus, oſtenſivus.

Δεικτικῶς, *Adv.* demonſtrative.

Δειλαινόομαι, timidus ſum. A δειλὸς.

Δείλαιος, αία, αῖον, timidus. Ab eod.

Δειλαῖος, *timidus*, *Dor.* & *Att.* pro δείλαιος.

Δειλακρίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, extreme timidus, Ariſtoph. A

Δείλακρος, δειλάκρα. Ariſtoph. idem, Ex δειλὸς, & ἄκρος, *ſummus*.

Δείλαν, *veſperi Dor.* pro κατὰ δείλην.

Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex δειλὸς, & ἀνὴρ, *vir*.

Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas. Ex iiſd.

Δειλιάτω, *formidet*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro δειλιαέτω, a verbo δειλιάω.

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum ; (2) veſpera ; (3) diluculum ; (4) crepuſculum.

Δειλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, timidus, meticuloſus. A δειλός,

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.

Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσι, Pſal. 104, 7. A δειλία.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A

Δειλιάω, ῶ, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. A δειλια.

Δειλινοῖο, g. ſ. *Poët.* & *Ion.* pro δειλινοῦ,

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, merenda. A δείλη.

Δειλινὸν, *Adv.* veſperi, veſpertino tempore.

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus. Ab eod.

Δειλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, timidus, ignavus ; (2) miſer ; (3) debilis ; (4) improbus, malus.

Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas. A δειλὸς.

Δειλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, timidus, timidi animi.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus.

Δειμαίνω, f. ανῶ, timeo. Δειμαίνειν τὴν δύναμίν τινος, περὶ ἑαυτοῦ, ὑπέρ τινος. Δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν, Eur. Ph. 264.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus ; (2) terribilis.

Δειμάομαι, ῶμαι, timeo, Heſ. A δεῖμα.

Δείμας, aor. 1. part. act. verbi δέμω.

Δειματόεις, όεσσα, όεν, timidus, pavidus.

Δειματόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio. Ἐδειμάτου τοὺς Ἴωνας, Herodot. Ab eod. Hinc

Δειματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terribilis, terrificus.

Δειμὸς, οῦ, terror, metus. A δείδω. Hinc

Δειμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terribilis, terrificus.

Δεῖν, *oportere*, præſ. inf. act. verbi imperſ. δεῖ, *oportet*.

ΔΕΙ͂ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα. quidam.

Δεινὰ, *Adv.* vehementer. A δεινός.

Δεινάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.

Δεῖναι, vortices, alias δῖναι, Heſ.

Δείνακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſummopere acutus. Ex δεινὸς, & ἄκρος, *acutus*.

Δεινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circum ago. A δεῖνος.

Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δείνησις, εως, ἡ, converſio. A δεινέω.

Δεινοβίης, ου, ὁ, fortiſſimus. A δεινὸς, & βία.

Δεινοθέταν, *Dor.* pro δεινοθέτην. A

Δεινοθέτης, ου, ὁ, graviter adficiens, malificus, noxius. Ex δεινὸς, & τίθημι.

Δεινοῖο, *terribilis*, gen. ſing. *Ion.* pro δεινοῦ.

Δεινοκάθεκτος, magna vi coercens, præpotens. Ex δεινὸς, & κατεχω.

Δεινολεχὴς, ὲς, infelix conjugii.

Δεινόλινος, ον, infelix. Ex δεινὸς, & λίνον, *filum*, ſc. Parcarum.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς, & λέγω, *dico*.

Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iiſd.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela. A δεινοπαθής.

Δεινοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ægre fero. Ab eod.

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. Ex δεινὸς, & πάσχω.

Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινός, & ποιέω, *facio*.

Δεινόπους, ὁ ϗ ἡ, celer ; (2) cujus adventus gravis eſt.

Δεινοπροσωπέω, ῶ, terribili ſum viſu, ſeu adſpectu. Ex δεινὸς, & πρόσωπον, *vultus*.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *univerſe*, qui eſt in aliquo genere multus, vehemens, excellens, *unde ſpeciatim* ; (2) dirus ; (3) gravis ; (4) ſolers ; (5) peritus ; (6) validus ; (7) magnus ; (8) nefarius, improbus ; (9) terribilis ; (10) graviter aliquid faciens ; (11) ſplendidus.

Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo ; (2) vortex, gurges ; (3) poculi genus : (4) ſaltationis genus, A δῖνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas ; (2) calliditas, ſolertia ; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινός.

Δεινόω, ῶ, fut. ώσω, contorqueo, in orbem ago ; (2) exaggero. Δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μεῖζον, Thuc. ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς, Plut. *in* Pericle. 28. Videtur hoc loco exaggeraſſe patriæ calamitates. A δεῖνος.

Δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. a δεινὸς, *terribilis*.

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, torvus. Ex δεινὸς, & ὤψ.

Δεινῶς, *Adv.* vehementer, graviter ; (2) terribiliter ; (3) mire ; (4) accurate ; (5) indigne.

Δείνωσις, εως, ἡ, converſio ; (2) exaggeratio.

Δεινωτικῶς, *Adv.* cum exaggeratione. A δεινόω. Unde

Δεινωτὸς, ἡ, ὸν, converſus ; (2) tornatus.

Δεινώψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, terribilis adſpectu, Ex δεινὸς, & ὤψ, *oculus*, *vultus*.

Δείξαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.

Δεῖξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε.

Δεῖξις, εως, ἡ, oſtentio, oſtentatio ; (2) indicium ; (3) argumentum. A δείκνυμι.

Δεῖξον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. δείκνυμι.

Δείξω, *oſtendam*, 1. ſing. fut. 1. ind. act.

Δειπνάριον, ου, τὸ, cœnula, Dim. a δεῖπνον.

Δειπνεῦντες, *Dor.* pro δειπνοῦντες. A

Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno ; (2) comedo. Ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν, Plato. δειπνήσεις πολυτελῆ δεῖπνα, Luc. Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνάναι, idem & ab eod.

Δειπνηστὸς, ου, ὁ, idem quod δειπνητὸς.

Δειπνήσω, *cœnabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δειπνέω.

Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam pertinens, cœnæ inſtruendæ peritus.

Δειπνητικῶς, lautè, opipare.

Δειπνητὸς, ἡ, ὸν, lautus in epulando.

Δείπνητος, ου, ὁ, cœnæ tempus. A δειπνεῖν.

Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula, Dim. a δεῖπνον.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ξέρξεα, Herodot. Τοιούτους πολλοὺς δειπνίζουσαι, Xen. Ab eod.

Δειπνῖτις, ἡ, convivalis, *Epith.* στολῆς, qua in in cœna utebantur.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui convivas ad cœnam vocat, vocator. Ex δεῖπνον, & κλήτωρ.

Δειπνοκλητόριον, τὸ, epulæ, convivium.

Δειπνολογία, ας, ἡ, ſermo de cœna. A

Δειπνολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δειπνον, & λέγω, *dico*, *loquor*.

Δειπνολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conviviis inſidiatur ; (2) paraſitus, lurco. Ex δεῖπνον, & λόχος.

Δειπνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano cœnarum amore ducitur. Ex δεῖπνον, & μαίνομαι, *inſanio*.

ΔΕΙ͂ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna ; (2) cibus ; (3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.

Δειπνοποιΐα, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

Δειπνοποιὸς, οῦ, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, & ποιέω, *facio*.

Δειπνοσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus eruditis diſſerit. Ex δεῖπνον, & σοφιστής.

Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi cauſa in Parodia, εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων, ut Hom. εὖ εἰδὼς τοξοσυνάων. A δεῖπνον.

Δειπνοῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro δειπνέοντα, a δειπνέω.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. A

Δειπνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnam ferens, ad cœnam ferendam comparatus. Ex δεῖπνον, & φέρω, *fero*.

Δειρὰς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρή.

Δείρας, a. 1. part. act. verbi δέρω.

Δειραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, collo oneroſus. Ex δειρὴ, & ἄχθος, *onus*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum ; (2) cervix. A δείρη.

Δειριάω, ῶ, probris ſcindo. Laconicum, A δαίρω, *verbero*.

Δείρειν, præſ. inf. *Ion.* pro δέρειν, a δέρω.

Δειροκύπελλον, ου, τὸ, poculum oblongo collo. Ex δειρὴ, & κύπελλον, *poculum*.

Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torquis, collare. Ex δειρὴ, & πέδη, *pedica*.

Δειρὸς, οῦ, ὁ, collis, Heſ. A δέρη.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, decollo, caput amputo. Ex δειρὴ, & τέμνω, *ſeco*.

ΔΕΙ͂ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, humor ; (2) ſtercus ; (3) fœtor, L. G.

Δεισαλέος, έα, έον, ſtercoreus. A δεῖσα.

Δεισαλία, ἡ, impuritas.

Δείσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. δείδω.

Δεῖσε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε.

Δεῖσθαι, præſ. inf. *contr.* pro δέεσθαι, a v. δέομαι.

Δεισιδαιμονέω, ſuperſtitioſus, religioſus ſum.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, ſuperſtitio ; (2) religio. A δεισιδαίμων.

Δεισιδαιμονίας, religioſe.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſuperſtitioſus. Ex δείδω, *metuo*, & δαίμων.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem boum pretio eſtimabilis. Ex δέκα, & βοῦς.

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum uſque gradum. Ex δέκα, & γονὴ, *generatio*.

Δεκαγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem literis conſtans. Ex δέκα, & γράμμα, *litera*.

Δεκαδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio ; (2) decemvir. Ex δέκα, & ἀρχὴ, *principatus*.

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus ; (2) decurionatus. A

Δεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem tabularum.

Δεκαδεὺς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικὸς, ἡ, ὸν, denarius. Ab eod.

Δεκαδοῦχος, ου, ὁ, decemvir. Ex δέκα, & ἔχω.

Δεκαδύο, duodecim. Ἄκλιτον.

Δεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem palmos longus. Ex δέκα, & δῶρον, *palmus*.

Δεκαεννέα, novemdecim.

Δεκαὲξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim.

Δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. Ἀ δεκαετής.

Δεκαέτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Δεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δέκα, & ἔτος.

Δεκαετία, ας, ἡ, decennium. A δεκαετής.

Δεκάζω, f. άσω, do decimam ; (2) munere corrumpo ; (3) corrumpo, perverto. Τὴν σπεῖραν ἐδέκαζε χρυσοῦν ἑκάστῳ διανέμων, Plut. A δέκα.

Δεκάκις, *Adv.* decies. Ab eod.

Δεκάκλινος, ον, decem lectos habens.

Δεκακότυλος, ον, decem cotylos habens.

Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex δέκα, & κῦμα, *fluctus*.

Δεκάκωλος, ον, decem verſiculis conſtans.

Δεκάλιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decem librarum vel obolorum eſt. Ex δέκα, & λίτρα.

Δεκάλογος, ου, ἡ, Decalogus, decem præcepta Dei. Ex δέκα, & λόγος, *verbum*, *ſermo*.

Δεκαμηναῖος, αία, αῖον, decimum menſem agens, decimeſtris. Ex δέκα, & μήν.

Δεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eſt. Ex δέκα, & μνᾶ, mina.

Δεκάμνους, idem & ex iiſd.

Δέκαμνον, τὸ, merces decem minarum.

Δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens.

Δεκανόομαι, οῦμαι, humaniter excipio, Heſ. A Dor. δέκομαι pro δέχομαι.

Δεκαναΐα, ἡ, decem naves.

Δεκανία, ἡ, idem, ap. Strab.

Δεκανία, ἡ, decuria.

Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

Δεκαπάλαι, Adv. q. d. decies olim.

Δεκάπεντε, quindecim. Ex δέκα, & πέντε.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, decem cubitorum.

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.

Δεκαπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, decuplus. A δεκάπλους.

Δεκάπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem jugerum eſt. Ex δέκα, & πλέθρον, jugerum.

Δεκαπλοῦς, decuplus, A δέκα.

Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens civitates; (2) regio quædam Judææ. Hinc

Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui ex regione Decapoli eſt.

Δεκάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui decem pedum eſt.

Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decemprimatus. A

Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi ſenatores.

Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. Ex δέκα, & ἄρχων.

Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.

Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, decurionalis. Ab eod.

Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.

Δεκάσκαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem ſcalmis inſtructus. Ex δέκα, & σκαλμὸς, ſcalmus.

Δεκασμὸς, οῦ, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.

Δεκάσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo decem ſementes factæ ſunt; (2) decenn[illegible]. Ex δέκα, & σπόρος, ſatio.

Δεκαστάτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem ſtateribus valens. Ex δέκα, & στατὴρ, ſtater.

Δεκάστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tabulata habens. Ex δέκα, στέγος, tectum.

Δεκάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem columnas habens. Ex δέκα, & στῦλος, columna.

Δεκάσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem ſchœnos longus, vel latus. Ex δέκα, & σχοῖνος, ſchœnus.

Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui decimo die v.c. venit.

Δεκαταλαντία, ας, ἡ, decem talenta. A

Δεκατάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem talentorum eſt, qui decem talenta ponderat.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, quatuordecim.

Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.

Δεκατευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ perſolvuntur. Ab eod.

Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, decimator, qui decimas exigit; (2) decumanus. Ab eod.

Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τὴν οὐσίαν, Herodot. A δέκα.

Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decima.

Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.

Δεκατηλόγιον, ου, τὸ, locus in quo decimæ colliguntur. A

Δεκατηλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, decimarum exactor. Ex δέκα, & λέγω, colligo.

Δεκατημόριον, ου, τὸ, decima pars. Ex δέκα, & μόρος, portio.

Δέκατος, άτη, ατον, decimus. A δέκα. Hinc

Δεκατόω, ῶ, fut. ώσω, decimas accipio; (2) decimo. Δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, Heb. 7, 6. δεδεκάτωται, ib. v. 9.

Δεκατώνης, ου, ὁ, qui decimas redimit, decumanus, genus publicani. Ex δεκάτας, & ὠνέομαι, emo.

Δεκάφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus diviſus. Ex δέκα, & φυλὴ, tribus.

Δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. Ex δέκα, & χαλκὸς.

Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκαχίλιοι, Homerus. Ex δέκα, & χίλιοι, mille.

Δεκάχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem chordas habens. Ex δέκα, & χορδή.

Δεκέμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem inſtructus roſtris. Ex δέκα, & ἐμβολὴ, roſtrum.

Δεκέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decennalis.

Δεκέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem. Fœm. δεκέτις.

Δέκευ, accipe, Dor. & Ion. pro δέχου, & δέχομαι.

Δεκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα, & ἐρέσσω, remigo.

Δέκομαι, capio, Ion. pro δέχομαι.

Δεκτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.

Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliquos accipit vel ſuſcipit. Ab eod.

Δέκτης, ου, ὁ, acceptor; (2) mendicus.

Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad recipiendum aptus.

Δέκτο, Ion. pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus. Ab eod.

Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, ſuſceptrix, receptrix. A

Δέκτριος, ου, ὁ, ſuſceptor. A δεκτός.

Δέκτωρ, ὁ, idem.

Δελεάζω, f. άσω, ineſco, eſca capio; (2) eſcam impono; (3) *metaphorice* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, 2 Pet. 2, 14. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A

ΔΈΛΕΑΡ, ατος. τὸ, eſca, qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus.

Δελέασμα, ατος, τὸ, ineſcamentum, quod eſcæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.

Δελεασμάτιον, ου, τὸ, ineſcamentum exiguum.

Δελεασμὸς, οῦ, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.

Δελέαστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, tranſenna, in quam eſca imponitur. Ab eod.

Δελεαστρεὺς, έως, ὁ, ineſcator, qui eſca decipit. Ab eod.

Δελεάρπαξ, γος, ὁ καὶ ἡ, eſcam rapiens.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.

Δέλευρον, τὸ, idem quod δέλεαρ.

Δελητήριον, ου, τὸ, idem.

Δελήτιον, ου, τὸ, idem.

Δέλτα, τὸ, litera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.

Δελτάριον, ου, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.

Δελτίον, ου, τὸ, parvi pugillares, tabellulæ. Dim. ab eod.

Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, *liber*.

Δέλτος, ου, ἡ, pugillares, qui forma litera Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum; (4) teſtamentum; (5) tabula pictoria. A δέλτα.

Δελτόω, ῶ, fut. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo. Ab eod.

Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc Δελτωτὸν, triangulum, ſignum quoddam cœleſte, & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.

Δελφάκειος, ον, porcinus.

Δελφακινὸς, ἡ, ὸν, idem.

Δελφάκιον, ου, τὸ, porcellulus lactens; (2) pudendum muliebre. Dim. a δέλφαξ.

Δελφακόομαι, ſuccreſco in porcam.

ΔΈΛΦΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, porcellus.

Δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, piſcis; (2) nauticum inſtrumentum, quo utebantur ad demergendas naves.

Δελφινίζω, delphinos imitor.

Δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* **Larks-ſpur**; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ δελφινίῳ. A δελφίν.

Δελφινίσκος, ου, ὁ, delphinulus. Dim. a δελφίν.

Δελφινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, & εἶδος.

Δελφινόσημος, ον, delphino ſignatus; (2) menſa Delphica, abacus marmoreus.

Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφίν.

ΔΕΛΦΎΣ, ύος, ἡ, vulva, uterus.

Δέλω, ineſco.

Δέμα, ατος, τὸ, vinculum; faſciulus. A δέω.

ΔΈΜΑΣ, τὸ, corpus. *Nomen indeclinabile.*

Δεμάτιον, ου, τὸ parvus faſciculus. A δέμα.

Δέμειν, *ædificare*, præſ. inf. act. verbi δέμω.

ΔΈΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, ſtratum, lectus.

Δεμνιοτήρης, ου, ὁ, qui ſtrata cuſtodit. Ex δέμνιον, & τηρέω, *obſervo, cuſtodio*.

ΔΈΜΩ, *ædifico, ſtruo*; eſt inuſitatum ſicut & δέμομαι; in uſu hæc; ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω, & ἴλλος, *oculus*.

Δένδρεα, *arbores*, nom. plur. a δένδρεον, *arbor*.

Δένδρεον, ου, τὸ, arbor. A δένδρον.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemoroſus, arboribus abundans. A δένδρον, *arbor*. Hinc

Δενδρίζω, arboreſco, arboris figura ſum.

Δενδρικὸς, ἡ, ὸν, arboreus.

Δένδριον, ου, τὸ, arbuſcula.

Δενδρῖτις, εως, ἡ, vitis arboreſcens, *Strabo* 5.

Δενδροβατέω, ῶ, fut. ήσω, arbores ſcando. Ex δένδρον, & βαίνω, *ſcando*.

Δενδροειδὴς, έος, οῦς ὁ καὶ ἡ, arboris figuram habens. Ex δένδρον, & εἶδος, *ſpecies*.

Δενδροκολάπτης, ου, ὁ, picus. A κολάπτω, *ſcalpo*.

Δενδρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, arboribus ornatus. Ex δένδρον, & κομέω, *orno*.

Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcindo. Ex δένδρον, & κόπτω, *cædo*.

Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arboreſcentia. Ex δένδρον, & λάχανον, *olus*.

Δενδρολίβανος, ου, ἡ, thus arbor, ſeu arbor ipſa, quæ thus fert; (2) ros marinus coronarius.

Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arboreſcens, althæa. Ex δένδρον, & μαλάχη, *malva*.

ΔΈΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, arbor; (2) ſtirps.

Δενδροπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, arboribus nocens. Ex δένδρον, & πῆμα, *damnum*.

Δένδρος, εος, τὸ, (unde δένδρεσι) idem quod δένδρον.

Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.

Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcindo, vaſto, populor. Ex δένδρον, & τέμνω, *ſeco*.

Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum.

Δενδροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arborum ferax. Ex δένδρον, & φέρω, *fero*.

Δενδρόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, arboribus conſitus. Ex δένδρον, & φύω, *naſcor*.

Δενδρυάζω, fut. άσω, quercus ſubeo, inter quercus me abſcondo. A δένδρον.

Δενδρύδιον, ου, τὸ, arbuſcula. Ab eod.

Δενδρύφιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Δενδρώδης, εος. ὁ καὶ ἡ, arboreus, arborarius; arboroſus, ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.

Δενδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abundans.

Δενδρὼν, ῶνος, ὁ, Arbuſtum, arboretum, locus arboribus conſitus.

Δενδρῶτις, ἡ, arboribus denſa.

Δεννάζω, f. άσω, maledico, probris inceſſo, *Euripid. Rheſ.* 926. A δέννος.

Δενναστὸς, ἡ, ὸν, convitiis & maledictis obnoxius. Ab eod.

ΔΈΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia.

Δέξαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. A δέχομαι.

Δεξαμενὴ, ης, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) ciſterna; (4) piſcina. A δέχομαι.

Δεξάμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.

Δέξασθαι, *recipiſſe*, aor. 1. inf. med.

Δέξασθε, *ſuſcipite*, 2. plur. aor. 1. imper. med.

Δέξατο, 3. ſ. a. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextra ſc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia & auxilium.

Δεξιάδην, *Adv.* a dextra. A δεξιά. Hinc

Δεξιάομαι, ῶμαι, dextra prehendo, dextra prehenſum amplector, ſaluto. Præſupponitur propter Homericum δεξιόωντο, quod eſt pro δεξιῶντο, ἐδεξιῶντο, ex ἐδεξιάοντο.

Δεξίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, dono accipiens. Ex δέχομαι, & δῶρον, *donum*.

Δεξίμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oves excipiens, vel ſuſcipiens. Ex δέχομαι, & μῆλον, *ovis*.

Δεξιοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dextra manu telum jacit. Ex δεξιὸς, & βάλλω, *jacio*.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dextra & agilia membra habet. Ex δεξιὸς, & γυῖον.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles, ſtipator. A δεξιὸς, & λαμβάνω, *ſumo*.

Δεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter, ac comiter excipio. A δεξιά.

ΔΕΞΙΌΣ, ά, ὸν, dexter; (2) fauſtus, proſper; (3) ſolers, acutus, ingenii dexteritate præ-

præditus ; (4) ſcitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus ; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσειρος, ου, ὁ, ſcil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης apud Sophoclem. Mars in dexterum cornu inclinans. Eſt a σειραὶ, habenæ.

Δεξιοστάτης, ου, ὁ, qui a dextra ſtat ; (2) qui in dextra chori parte præſidet. Ex δεξιὸς, & ἵστημι, ſiſto.

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſolertia. A δεξιός.

Δεξιότοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex δεξιὸς, & τοῖχος.

Δεξιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. Poët. pro ἐδεξιοῦντο, a δεξιόομαι.

Δεξίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignem ſuſcipiens, vel excipiens. Ex δέχομαι, & πῦρ, ignis.

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi.

Δεξιτερὸς, ρὰ, ρὸν, dexter. A δεξιός.

Δεξίωμα, ατος, τὸ, id, quod comiter accipimus, & quaſi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita ; (2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A δεξιόομαι.

Δεξιώνυμος, ον, fauſtus.

Δεξιῶς, Adverb. dextre ; (2) proſpere ; (3) ſoleiter.

Δεξίωσις, εως, ἡ, id. quod δέξις, & ferè in bonam partem, amplexus, gratulatio, etiam ſi cui occurrimus gratulabundi, amplectimur. A δεξιόομαι.

Δεξιώτατα, Adv. commodiſſime. A δεξιώτατος, quod eſt Superl. a δεξιός.

Δέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέχομαι.

Δέξωνται, 3. pl. a. 1. conjunct. med.

Δεῖος, metus, Poët. pro δέος.

Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo ; (2) indigeo, mihi opus eſt, δεόμενοι etiam qui aliquem cupiunt conventum. Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν, Ariſt. Nub. 428. πτωχικοῦ βακτηρίου, id. Ach. 452. Παιδαγωγοῦ γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδὶ καλῷ ὄντι μοι, Lucian, Vitar. Auct. 12. A δεῖ, opus eſt.

Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum ; (2) deficiens ; (3) neceſſarium. Ab eod.

Δέον, ligabant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. pro ἔδεον, a verbo δέω, ligo. Hinc

Δεόντως, Adv. decenter ; (2) commode.

Δέος, δέους, τὸ, metus. A δείδω.

Δεπάεσσιν, dat. pl. Ion. pro δέπασι, a δέπας.

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, τὸ, poculum ; (2) patera.

Δέπαστρον, ου, τὸ, poculum, crater. A δέπας.

Δεραγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, collum conſtringens & ſuffocans. Ex δέρη, & ἄγχω, ſtrangulo.

Δέραιον, ου, τὸ, collare, torques. A δέρη.

Δεραιοπέδη, ης, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius. Ex δέραιον, & πέδη, pedica.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis Hebr. Stimulus.

Δερβιστὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium, Su.d. Pleonaſmo τοῦ β. A δέρας.

Δέργμα, ατος, τὸ, adſpectus. A δέρκω.

Δεργμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρις, collum, Heſ. A δέρη.

Δερκέσκετο, Apud Homerum eſt. a δέρκομαι, video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, & τυπτέσκετο.

Δερκευνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inter dormiendum videns. Ex δέρκω, & εὐνὴ, cubile.

Δερκιάομαι, ῶμαι, video. A δέρκω.

Δερκιόωνται, vident, 3. pl. præſ. ind. med. Poët. & contr. pro δερκιάονται.

ΔΕ'ΡΚΟΜΑΙ, vel δέρκω, video. Poët.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομένων.

Δερκομένοιο, Ion. pro δερκομένου.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.

Δερμάτινος, ινη, ινον, coriaceus. A δέρμα.

Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula, Dim. A δέρμα.

Δερματουργικὸς, ὴ, ὸν, e corio conficiens.

Δερματοφαγέω, pellem edo.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem geſto, pelle amictus ſum. Ex δέρμα, & φέρω, fero.

Δερματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, coriaceus ; (2) cuteus. A δέρμα.

Δερμηστὴς, οῦ, ὁ, animalculum quoddam a conſumendis pellibus ita dictum. A δέρμα.

Δερμόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, membranis volitans, cui membranulæ loco pinnarum ſunt. Ex δέρμα, & πτερὸν, ala.

Δερμύλλω, ſanguinem poto ; (2) excorio. Lexicogr. Græc. A δέρμα.

Δέρξις, εως, ἡ, viſio, ipſa actio videndi. A δέρκω.

Δέρος, εος, τὸ, pellis, corium. A δέρας.

Δερρίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A δέῤῥις.

Δέῤῥιον, ου, τὸ, cilicium. A δέρας.

Δέῤῥις, εως, ἡ, pellis ; (2) craſſum ſeu vile veſtimentum, cilicium. A δέῤῥις.

Δεῤῥιστὴρ, ῆρος, ὁ, monile equi Heſ. Ab eod.

Δέρτρον, ου, τὸ, membrana ; (2) omentum ; (3) roſtrum. A δέρας.

Δερχθεὶς, obtuitus, aor. 1. part. paſſ. verbi δέρκω.

Δέρω, f. δερῶ, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho ; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, 2 Cor. 11, 20.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, menſis Junius apud Macedones, ut quidem nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio ; (2) nodus ; (3) junctura, conjunctio. A δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμευτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad ligandum. A

Δεσμεύω, fut. εύσω, ligo, vincio, colligo. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, Job 26, 8. A δεσμός.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. A δέω.

Δέσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, faſciculus. Dim. a δεσμός.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, commentarienſis, cuſtos vinctorum. A δεσμὸς, & φύλαξ.

Δεσμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo ; (2) in carcerem conjicio. A δεσμός.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A δεσμόω.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo ; (2) & in Paſſivo dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, herilis. Ab eod.

Δεσποσιοναύτης, ὁ, q. d. herilis navis magiſter ; genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσπόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, herilis. δεσποσύνη, filia h. A δεσπόζω.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, dominatus.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera. A δεσπότης.

Δεσποτεύω, fut. εύσω, idem quod

Δεσποτέω, f. ήσω, dominor. Ab eod.

Δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus ; (2) rex, imperator ; (3) rei alicujus poſſeſſor. A δεσπόζω. Hinc

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, herilis ; (2) qui dominari novit ; (3) imperioſus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, Adv. heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A δεσπότης.

Δεσποτίσκος, ὁ, herus vel blandiendo vel contemnendo.

Δεσποτὸς, ὴ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζω.

Δέτας, gen. ſing. Dor. pro δέτης, a

Δέτη, ης, ἡ, fiſtula. A δέω.

Δετὴ, ης, ἡ, faces in faſciculum colligatæ.

Δετὸς, ὴ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦε, imperf. ind. Ion. pro ἔδευε, a δεύω.

Δεύεαι, inferior, es, 2. ſing. pr. ind. med. Ion. pro δεύῃ, v. δεύομαι, Poët. pro δέομαι.

Δευήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. Ion. pro δευήσῃ.

Δευήσομαι, indigebo, 1. ſing. f. 1. ind. med. Poët. pro δεήσομαι, a verbo δέομαι.

Δεῦκος, τὸ, idem quod γλεῦκος, Ern.

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.

Δευοίατο, indigerent, 3. pl. præſ. opt. Ion. & Poet. pro δέοιντο, a verbo δέομαι.

Δευόμεναι, madentes, nom. pl. part. præſ. part. paſſ. f. g. a verbo δεύομαι, madeſio.

Δευόμενος, pro δεόμενος, a δέομαι, egeo.

Δεύονθ', 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐδεύοντο, a verbo Poet. δεύομαι, pro δέομαι.

Δεύοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐδεύοντο, a δεύομαι, vel δεύω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.

ΔΕΥ'ΡΟ, Adv. huc ; (2) adeſdum.

Δεύσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. v. δεύω.

Δευσοποιέω, tingo, inficio, (v. c. fuco) humecto. E δεύω, idem.

Δευσοποιΐα, ἡ, infectio, fucatio, &c.

Δευσοποιὸς, οῦ, ὁ, infector, tinctor, (2) bene tinctus ; (2) indelibilis. Ex δεύω, & ποιέω.

Δεύτατος άτη, ατον, ultimus, poſtremus.

Δεῦτε, Adv. huc, agite, adeſte, venite. A δεῦρο.

Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, ſecundas fabulæ partes ago ; (2) ſecundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſecundas fabulæ partes agit. Ex δεύτερος, & ἀγωνίζομαι.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, ſecundarius ; (2) qui ſecunda die aliquid agit. A δεύτερος.

Δευτερεῖα, τὰ, ſecundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundus ſum, ſecundas fero, locum ſecundum obtineo ; (2) diſſimilis ſum. Ab eod.

Δευτεριάζω, f. άσω, ſecundas partes ago, qs. lampada alicui trado, ut mihi in actu ſuccedat. A δεύτερος.

Δευτερίας, ſc. οἶνος, vinum ſecundarium, lora.

Δευτέριον, ου, τὸ, ſecundæ, partus qs. ſecundarius. Ab eod.

Δευτέριος, ία, ιον, ſecundarius. Ab eod.

Δευτεροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecunda vice dentes indices jacit. Ex δεύτερος, & βάλλω.

Δευτερογαμέω, ſecundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, ſecundæ nuptiæ.

Δευτερόγαμος, bigamus.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, ſecundaria decima a Levitis olim ſacerdotibus ſolvenda. Ex δεύτερος, & δεκάτη, decima.

Δευτερόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſecundæ Conjugationis. Vox Grammatica. Ex δεύτερος, & ζυγὸς, jugum.

Δευτεροκοιτέω, ῶ, ſecundus, vel ſecunda ſum in lecto, ſocium habeo in cubili. Ex δεύτερος, & κοίτη, cubile.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo loco ſermonem habeo. Secundam orationem habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio, ſecundæ dicendi vices.

Δεύτερον, Adv. ſecundo. A δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis, ſecunda lex, liber quintus Moſis. Ex δεύτερος, & νόμος, lex.

Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque juſtis & exequiis de more honoratus, ſalvus redit ex bello, vel ex peregrinatione. A δεύτερος, & πότμος.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, ſum ſecundæ perſonæ. Vox Gram. A

Δευτεροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundæ perſonæ eſt. Vox Gram. Ex δεύτερος, & πρόσωπον, perſona.

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alter primus, a ſecundo primus ; Epith. ſabbathi primi a ſecundo Paſchatos die, Scal.

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ρον, ſecundus, alter, poſterior. Ἐκ δευτέρου, ſecunda vice.

Δευτερόχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecundo loco ſequens, ſecundarius. Ex δεύτερος, & ἔχω.

Δευτεροτόκος, ου, ἡ, quæ ſecundo parit vel peperit. Ex δεύτερος, & τίκτω, pario.

Δευτερότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundo partu editus eſt. Ex iiſd.

Δευτερουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundas actionis partes, vel ſecundum in agendo locum obtinet ; (2) manuarius. Ex δεύτερος, & ἔργον, opus.

Δευτεροῦχος, ὁ, qui ſecundas tenet.

Δευτερόω, f. ώσω, ſecundo facio; (2) itero, repeto. A δεύτερος.

Δευτέρωμα, ματος, τὸ, ſecundus actus, repetitio.

Δευτέρως, *Adv.* ſecundo. Ab eod.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, ſecundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio.

Δευτερωτὴς, οῦ, ὁ, traditionum doctor.

Δευτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum piſtorum & coquorum. A

ΔΕΥ'Ω, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα, effudi, Soph. Aj. 376.

ΔΕ'ΦΩ, f. δέψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Διχάμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem nodos, ſeu vincula habens. Ex δέκα, & ἅμμα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a v. δέχομαι.

Δέχεσθε, *capite*, 2. plur. præſ. imper. med.

Διχήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem dies durans. Ex δέκα, & ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *ſuſcepiſſe*, perf. inf. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro δεδέχθαι, a verbo δέχομαι.

Δέχμενος, per Syncop. pro δεχόμενος.

Δέχνυμαι, capio. A

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, ſuſpicio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo. Δέχεσθαι χάριν, τὸν ὅρκον, τινὰ χώραν, τοὺς στρατιώτας τῷ τείχει, τὶ παρά τινος. Ὅστις ξένους δέξαιτο πόντιον σάλον κάμνοντας, Ariſt. Θεσμ. 479. Τίς με δέξεται πόλις; Eur. Med. 286.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium, Suid. A δέψω.

Δεψέω, ῶ, fut. ήσω, depſo, ſubigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕ'Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ, a tergo liga. Ariſt. Lyſ. 437.

ΔΕ'Ω, δεήσω, abſum; opus habeo. Τοσούτου δέουσι χάριν ἔχειν. Iſoc. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πολλοῦ, Ariſt. Av. 1381. Ἐλαχίστου ἐδέησαν διαφθαρῆναι, parum abfuerunt, quin, Thuc. Τί δεῖ μοχλῶν; opus eſt? Ariſt. Lyſ. 434. Unde δεῖ oportet, ἔδει, ἐδέησε.

ΔΗ', ſane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, ſcilicet; (5) demum, dumtaxat; (6) interrogationi ſervit; (7) ironicum eſt; (8) abundat.

Δῆγμα, ατος, τὸ, morſus. A δήκω, *mordeo*.

Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Δήετε, *invenietis*, 2. plur. præſ. ind. act. verbi δήω, *invenio*.

Δηθὰ, *Adv.* diu; (2) frequenter, crebro, *Poët.* A δήω.

Δηθαγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ, & ἀγορεύω, *loquor*.

Δηθαίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, longævus, annoſus. Ex δηθὰ, & αἰὼν, *ævum*.

Δηθάκι, vel δηθάκις, *Adv.* diu; (2) crebro.

Δῆθεν, *Adv.* videlicet, ſcilicet. A δή.

Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror, Il. 1, 27. A δηθά.

Δηιάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus. Ex δηΐος, & ἁλίσκω, *capio*.

Δηϊάω, ῶ, igne ferroque vaſto, hoſtiliter depopulor. Hinc δηϊάασκον, *Ion. Imperfect.* pro ἐδηΐων, quod eſt ex ἐδηΐαον. A δήϊος.

Δήϊον, acc. ſing. *Ion.* pro δάϊον. A

Δήϊος, ΐα, ϊον, hoſtilis, infeſtus, & *Subſtantive*, hoſtis. A δαΐω. Hinc

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna; (2) bellum.

Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.

Δηῒς, ΐδος, pugna; (2) bellum. A δαΐω.

Δηκτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mordax. A δήκω.

Δήκτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δηκτικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

ΔΗ'ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inuſit.

Δηλαδὴ, *Adv.* videlicet, ſcilicet, profecto. A δῆλον, δῆλα, & Partic. δή.

Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλέω.

Δηλεύμενος, *Dor.* pro δηλούμενος. A

ΔΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, *impr.* incantando & Veneficiis; (2) deludo, decipio. Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται τὸν ἰόντα, Theoc. 15, 48. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum, pernicies.

Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nocivus, pernicioſus.

Δήλησις, εως, ἡ, læſio, maleficium. A δηλέω.

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

Δηλητήριον, ου, τὸ, nocivum (pharmacum) venenum.

Δηλητηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nocivus. Ab eod.

Δηλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens eſt oblæſa, ſtolidus; apud Naum.

Δηλονότι, *Adv.* nimirum, omnino, profecto, quippe. Quaſi ex δῆλον, & ὅτι.

Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifeſtum reddo. Ex δῆλος, & ποιέω.

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, manifeſtus, perſpicuus.

Δῆλος, ου, ἡ, Delus, inſula. A δῆλος, *manifeſtus*, quod repente mari enata apparuerit.

Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto, declaro, indico. Ἔδοξεν οὖν μοι πρός σε δηλῶσαι τὸ πᾶν, Soph. Trach. 373. A δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium. A δηλόω.

Δήλως, *Adv.* manifeſte, aperte. A δῆλος.

Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio, ſignificatio, enunciatio; (2) ap. LXX. Urim & Thumim. A δηλόω. Hinc

Δηλωτικὸς, ἡ, ὸ, declarativus, aptus ad declarandum, declarandi vim habens.

Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto; (2) aliquem capio, concilio mihi, & *in paſſ.* ab aliquo capi, delectari, *inpr.* oratione. Δημαγωγῶν τοὺς πολλοὺς, Plut. A

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus & regimen; (2) concio; (3) adminiſtratio reipublicæ; (4) popularitas, gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum; (5) ars, qua quis utitur ad conciliandum ſibi populum. Ab eod.

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, cujus conſiliis populus obſequitur, utpote ſibi gratioſi, popularis. Ex δῆμος, & ἄγω, *duco*.

Δημαγωγικῶς, populariter, more demagogorum.

Δημάζω, ludo.

Δημακίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δημάκιον.

Δημάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, populi precibus & votis expetitus. Ex δῆμος, & ἀράομαι, *precor*.

Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis ſum, tribunatu plebis fungor. A δήμαρχος.

Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.

Δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, tribunitius. Ab eod.

Δήμαρχος, ου, ὁ, tribunus plebis, magiſtratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος, & ἄρχων, *princeps*.

Δημεραστὴς, οῦ, ὁ, populi ſtudioſus, popularis. Ex δῆμος, & ἐράω, *amo*. Hinc

Δημεραστία, ας, ἡ, popularitas.

Δημευσία, ας, ἡ, proſcriptio. A δημεύω.

Δήμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δημεύω, f. εύσω, publico; (2) proſcribo; & in *Paſſ.* bonorum publicatione, ſive proſcriptione multor. Δημεύουσιν ἡμῶν τοὺς ἀγρούς. Dion. Hal. A δῆμος.

Δημηγορέω, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρει πρὸς αὐτοὺς, Act. 12, 21.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio.

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, concionalis, concionatorius.

Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator, orator. *Adject.* concionatorius. Ex δῆμος, & ἀγορεύω.

Δημηλάσιος, & δημήλατος, ον, populiſcitu in exilium actus. Ex δῆμος, & ἐλαύνω.

Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δήμητρα ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Doribus autem uſitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δάματερ *in Vocativo*; (2) fruges. Hinc

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, feſtum Cereris.

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, Cerealis. Ab eod.

Δημήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.

Δημίδιον, ου, τὸ, popellus, plebecula. A δῆμος.

Δημητρίουλος, vel Δημήτρουλος, ου, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ, & ἴουλος, *hymnus in Cererem*.

Δημίζω, f. ίσω, populo ſum addictus, faveo ut Μηδίζω.

Δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.

Δημιόπρασα, quæ populus vendit, quæ publicantur. Ex δήμιος, & πιπράσκω, *vendo*.

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) *Subſt.* ὁ, ſervus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, officina.

Δημιουργέω, ῶ, f, ήσω, ſum opifex, opificium exerceo. Efficio; fabricor, condo.

Δημιούργημα, τὸ, opus artificis cujuſque, item quicquid ab aliquo effectum eſt.

Δημιουργία, ας, ἡ, rerum popularium adminiſtratio; (2) opificium; (3) adminiſtratio, gubernatio, effectio.

Δημιουργικος, ἡ, ὸν, ad opifices pertinens, fabrilis.

Δημιουργικῶς, artificioſe. A

Δημιουργὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex & artifex; (2) auctor operis, creator, *unde* de deo, legiſlatore, architecto &c. dicitur, *item*, & conciliatrice nuptiarum; (3) adminiſtrator, gubernator, præfectus; *unde* interdum eſt nomen magiſtratus, v. ἐπιδ. & συνδ. *Ern.* Ex δήμιος, & ἔργον, *opus*.

Δημοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bona populi devorat, vel conſumit. Ex δῆμος, & βορά.

Δημογέρων, οντος, ὁ, ſenator; (2) qui in populo honoratior eſt propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ου, ὁ, populi doctor; (2) concionator eccleſiaſticus.

Δημόθεν, *Adv.* e populo. A δῆμος.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, ſacrificium publicum; (2) dies feſtus. Ex δῆμος, & θοίνη, *epulum*.

Δημόθρους, ὁ καὶ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex δῆμος & θροῦς, *fremitus*.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, publicæ exſecrationi obnoxius. Ex δῆμος, & κατάρατος.

Δημοκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, poplicola, qui populum colit. Ex δῆμος, & κήδομαι.

Δημοκηρυξικὸς, ὁ. fecialis.

Δημόκοινος, ου, ὁ, publicorum tormentorum miniſter, tortor. Ex δῆμος, & κοινός.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, adulator populi.

Δημόκομπος, ου, ὁ, proprie qui ſe jactat ad populum. Ex δῆμος, & κομπὸς, *jactator*.

Δημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.

Δημοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum velut concutit obrepens ei arte aliqua, qui popularitate ſua populum ſibi conciliat, popularis. Ex δῆμος, & κόπτω.

Δημοκρατέομαι, οῦμαι, populi imperio ſubſum. Ἔτι δημοκρατουμένης τῆς πόλεως, Plat.

Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, populi principatus, imperium populare; (2) reſpublica. Ab eod. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.

Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad democratiam ſive imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, *Adv.* juxta popularem ſtatum.

Δημόκρατος, ον, popularis.

Δημολάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, populi ſermone jactatus. Ex δῆμος, & λαλέω, *loquor*.

Δημόλευστος, ὁ καὶ ἡ, a populo lapidibus obrutus.

Δημολογέω, concionor.

Δημολογικος, ὁ, concionator plebeius.

Δημόομαι, οῦμαι, populum lenociniis capto. Lexicogr. Græci; propter δαμώματα, *Dor.* apud Ariſtoph. pro δημώματα, ludicra & carmina publica. A δῆμος.

Δημοπίθηκος, ου, ὁ, qui ſimiam ſe exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia. Ex δῆμος, & πίθηκος, *ſimia*.

Δημόπρακτος, ον, publicus, a populo factus, decretus, &c.

Δημορριφὴς, ὲς, a populo jactatus, ſ. vulgatus, popularis. E δῆμος & ῥιπτέω.

ΔΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Athenienſium dictæ

δῆμοι,

δῆμοι, *impr.* cujus in carcere opera utitur civitas; (3) dicitur tamen & de honeſtioribus hominibus, qui civitati ſuas operas præſtant.

ΔΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσίᾳ, *Adv.* publice, in loco publico.

Δημοσιακὸς, ή, όν, publicus. A δημόσιος.

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. A

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico; (2) publica perſona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A δημόσιος.

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiſcus; (2) carcer. Ab eod.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, ſolennis; (2) *Subſt.* ὁ, miniſter publicus, publicanus, publici redemtor. A δῆμος. Hinc

Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) divulgo.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, vilis, contemptus, *Suid.* male. *Ern.* Ex δημόσιος, & ὠνέομαι. Hinc

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, *Adv.* publice. A δημόσιος.

Δημοστροφέω, ῶ, fut. ήσω, in populo verſor. Ex δῆμος, & στρέφω, *verto, verſo.*

Δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expenſis, aut publico nomine facio. A δημοτελής.

Δημοτελὴς, ὁ ϗ ἡ, publicis expenſis factus; (2) publicus. Ex δῆμος, & τελέω.

Δημοτελῶς, *Adv.* publicis impenſis; (2) publice.

Δημοτερπὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, populo jucundus, populum delectans.

Δημοτεύομαι, fut. εύσομαι, popularis ſum, municeps ſum, populo alicui accenſeor. A

Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis, certo, it. eidem δήμῳ adſcriptus. A δῆμος.

Δημοτικὸς, ή, όν, popularis, plebeius; (2) popularis ſtatus amans. Ab eod.

Δημοτικῶς, *Adv.* populariter, more popularium ſeu plebeiorum; (2) humaniter.

Δημοῦχος, ὁ ϗ ἡ, Præſes, gubernator, rector populi.

Δημοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, plebivorus.

Δημοφθόρος, populum corrumpens.

Δημοχαριστὴς, οῦ ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex δῆμος, & χαρίζομαι, *gratificor.*

Δημόω, publico, uſibus populi concedo. ap. *Dion.*

Δημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo proſum. Ex δῆμος, & ὠφελέω, *proſum.*

Δημωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, έος, publica utilitas.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter, δημωφελίστατα, ad utilitatem populi aptiſſime.

ΔΗ'Ν, *Adv.* diu; (2) dudum, pridem.

Δηναιὸς, ά, όν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δήν.

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνιον, τὸ, conſilium. A

ΔΗΝΟΣ, εος, τὸ, conſilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δὴξ, δηκὸς, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δήκω, pro δάκνω, *mordeo.*

Δηξίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum mordens; (2) moleſtus. Ex δῆξις, & θυμὸς, *animus.*

Δῆξις, εως, ἡ, morſus. A δήκω, *mordeo.*

Δήξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.

Δῄουν, *comburebant,* 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἐδῄοον. A

Δῃόω, ῶ, f. άσω, vaſto, hoſtiliter populor. Δῃώσασθαι τὴν νῆσον, Herodot. A δηΐς, *pugna,* vel δήϊος, *hoſtilis.*

Δῆπερ, *Adv.* ſaltem. Ex δὴ, & περ.

Δήποθεν, *Adv.* undecunque. Ex δὴ & πόθεν.

Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam.

Δήπου, *Adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum. Ex δὴ, & που, particula enclitica.

Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, ſcilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.

Δήρη, ης, ἡ, pugna, contentio. A δῆρις.

Δηριάω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρίζω, idem.

Δηρινθῆναι, & Δηρίσασθαι, ejuſdem ſignificationis. Ab inuſitatis, δηρίνω, & δηρίζω.

Δηρινθήτην, *contendebant,* 3. dual. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* ἐδηρινθήτην, a verbo δηρίνω.

ΔΗ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.

Δηρισάντοιν, *certantibus,* gen. vel dat. dual. a. 1. part. act. verbi δηρίζω, *certo.*

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo. A δῆρις.

Δηρὸν, *Adv.* diu, ad multum tempus. A

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήν.

Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion,* pro ἔδησαν, a δέω.

Δησάσκετο, *colligebat,* 3. ſing. imperf. ind. verbi *Poët.* δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi δέω.

Δήσατε, *colligate,* 2. plur. a. 1. imper. act.

Δῆσε, 3. ſing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, a δέω.

Δῆτα, *Adv.* demum, certe, ſane, igitur. A δὴ, *ſane.*

ΔΗ'Ω, invenio, vel potius in ſignificatione Futuri, inveniam.

Δηὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres.

Δῃώσειν, fut. 1. inf. act. v. δῃόω, pro δηϊόω.

Δὶ, pro δὶς, vide δίς.

ΔΙΑ', *Præpoſ.* cum *Genitivo,* per; (2) ex; (3) in; (4) poſt; (5) inter; (6) notat *cauſſam inſtrumentalem,* & redditur Latine Ablativo; (7) cum Nominibus temporis redditur per *quoque,* vel *quaque,* v. g. διὰ δέκα ἔτων, decimo *quoque* anno; (8) facit periphraſin *Adverbii,* v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *ſpatium,* vel *intervallum,* διὰ βίου, tota vita, δὶ ἔτους, toto anno; (10) cum *Accuſativo,* per; (11) propter; in *Compoſitione,* notat; (12) *Diverſitatem,* ut διασκεδάζω, diſpergo; (13) *medium,* per quod, ut διαβαίνω, tranſeo ſive eo per; (14) *continuum* ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam,* διορῶ, perſpicio; (16) *rem fieri inter duos pluresve,* ut διαγωνοθετέω; (17) redditurque adeo per *di,* vel *dis, per, trans, de, circum, ex, poſt, ob, contra,* & *ſub, cum,* inter; (18) ſæpiſſime ſignificationem ſimplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranſeo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, ſcala nautica, pons; (2) ſcala, qua in muros adſcenditur. Ex διὰ, & βάθρα, *ſcala.*

Διάβαθρον, ου, calceamenti genus.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, tranſeo, trajicio; (2) divarico. Διαβαίνειν τὸν ποταμὸν εἰς τόπον. Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, Heb. 11, 29.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero; criminor; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui malè audiunt, inviſi ſunt. (5) fallo, decipio. Οὐ γάρ με ϗ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, calumniabitur, Ariſt. Ach. 509. Μή με διαβάλλῃς στρατῷ, Soph. Phil. 583. Διέβαλλε μ' ὤ γραυς, Ariſt. Θεσμ. 1226. διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος, id. Av. 1654.

Διαβὰς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.

Διαβασανίζω, diligenter examino, exploro.

Διαβασείω, tranſiturus ſum.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, tranſitus; (2) divaricatio. A διαβαίνω.

Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, Ariſt. Av. 492.

Διαβαστάζω, f. άσω, porto.

Διαβαστάσαι, *portaſſe,* a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, ſacrificia pro tranſitu. A διαβαίνω.

Διαβατήριος, ου, ὁ, qui felicem tranſitum largitur. Epith. Jovis. Ab eod.

Διαβάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβατὸς, ή, όν, qui trajici, vel tranſiri poteſt.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, affirmo, adſevero. Περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, Tit. 3, 8.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio, aſſertio.

Διαβῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διάβημα, ατος, τὸ, tranſitus; (2) greſſus. A Διαβαίνω.

Διαβητείω, tranſiturio, tranſire cupio.

Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum; it. funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus; (3) ap. medicos, morbus, cum vitio renum omne ſerum in corpore proliciunt, & per urinam continuo & copioſè effundunt, qu. tranſitus urinæ. Ab eod.

Διαβιβάζω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατὸν, Her.

Διαβιβάσκω, idem.

Διαβιβρώσκω, peredo, exedo, corrodo. Διεβρώθη ἡ κιονὶς, *Aret.*

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam tranſigo, vitam traduco. Τῶν χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ, Xen. Ἀτυχῆ βίον, Iſoc. Ex διὰ, & βιόω, unde διαβιωτέον.

Διαβλαστάνω, f. στήσω, germino, pullulo. Hinc

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαβλέπω, f. ψω, perſpicio, viſu penetro; (2) deſpicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. Luc. 6, 42.

Διαβλέψεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Διαβοάω, ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro. Διεβοήθη πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθρώπους, Plut.

Διαβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, inſignis; (2) famoſus. A διαβοάω.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω. Unde

Διαβολία, ας, ἡ, idem.

Διαβολίῃ, dat. ſing. *Ion.* pro διαβολίᾳ.

Διαβολικὸς, ή, όν, calumniatorius; (2) diabolicus.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator; (2) diabolus, ſatan.

Διαβόλως, *Adv.* calumnioſe. A διάβολος.

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perſtrepo.

Διαβορβορύζω, & διαβορβορίζω, ſtrepitum edo.

Διαβόρειος, ον, adverſus Boream porrectus in latitudinem.

Διάβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, abſumptus, exeſus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ, & βορά.

Διαβοστρυχόω, cincinnis orno.

Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβουκολεῖ αὐτοὺς ϗ ἐπελπίζει, Luc.

Διαβουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.

Διαβουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex διὰ, & βουλὴ, *conſilium.*

Διαβούλιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Διάβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius, conſilii dubii vel duplicis, Heſ.

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adſpergo, humecto, irroro.

Διαβρεχὴς, humefactus.

Διαβρίθω, f. ίσω, gravo.

Διαβροχὴ, ῆς, perfuſio, humectatio.

Διάβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, madidus, uvidus. A διαβρέχω.

Διάβρωμα, τος, τὸ, quod exeſum eſt vetuſtate.

Διάβρωσις, εως, ἡ, pereſio. A ſeq.

Διαβρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικὸς, ή, όν, peredendi vim habens.

Διαβυνέεσθαι, præſ. inf. med. verbi.

Διαβυνέομαι, Verbum rariſſimum. Ap. *Her.* διαβυνέονται, trajiciunt, transfigunt.

Διαβύω, infercio, indo.

Διαβῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διαγαληνίζω, f. ίσω, ſereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, peregre fero, indignor. Ex διὰ, & ἀγανακτέω, *moleſte fero.*

Διαγανόω, exhilaro.

Διαγγελία, ἡ, præceptum, juſſum.

Διαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, divulgo. Διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 9. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διᾶγε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, a διάγω.

Διαγείρω, fut. γερῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, ῶ, f. άσω, derideo; (2) de ſerenitate & tranquillitate. Ex διὰ, & γελάω.

Διαγενόμενος, a. 2. part. med. v. διαγίνομαι.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, intereſum; (2) intercedo; (3) duro, permaneo; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Act. 25, 13.

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernoſco, plane cognoſco; (2) ſtatuo; (3) delibero. Εἴ γε καθεσταί με διεγνώκατε, Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ᾽ ὑμᾶς, Act. 24, 22.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi infero. Ex διὰ, & ἀγκυλέω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διὰ, & ἀγκύλη, *jaculi anſa*.

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd.

Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ſedeo. Hinc

Διαγκωνισμὸς, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum.

Διαγλαύσσω, illumino.

Διαγλάψασα, Homerus, quaſi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, inuſitato.

Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, ſculpo, inſculpo.

Διαγνοία, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, ſtatutum, decretum, plebiſcitum; (2) conſilium; (3) deliberatio, conſultatio. A διαγινώσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dijudicator. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, Luc. 2, 17. Ex διὰ, & γνωρίζω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, diſcretio; (2) cognitio cauſæ judicum. A διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω, *pernoſco*.

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, qui eſt dijudicandi & dignoſcendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2.

Διαγορεύω, f. εύσω, explicate dico, ſcribo; ediſſero. Διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα, traducit, Luc. Ex διὰ, & ἀγορεύω.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) deſcripta tabella; (5) Diagramma, figura geometrica, item muſicorum tabulæ muſicis notis conſcriptæ. A διαγράφω, *deſcribo*.

Διαγραμμισμὸς, οῦ, ὁ, teſſerarii ludi ſpecies. A διαγραμμίζω, verbo in ea re uſitato, h.e. lineis deſcribo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, (δίκη) deleta lis.

Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico ſcribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) deſcriptio & delineatio v.c. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio captæ controverſiæ & ſublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, deſcribo; (2) conſcribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præſcribo; Διέγραψεν ὁ ἄρχων κατὰ τὸν νόμον τὴν τούτου ἀμφισβήτησιν, Dem.

Διαγράψομες, *deſcribemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a verbo διαγράφω, *deſcribo*.

Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, Luc. 9, 32.

Διαγριαίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

Διαγρυπνέω, ῶ. f. ήσω, inſomnem noctem tranſigo. Ἤδη ποτ᾽ ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα, Ariſt. Ran. 1048.

Διαγρυπνητὴς, ὁ, qui noctem vigilando conſumit, vel in cuſtodiis, vel in conviviis, &c.

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo.

Διάγω, f. traduco, trajicio, tranſmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procraſtino, in longum traho vel duco, διάγειν τὸν βίον μετὰ φρονήσεως, in ſtudio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως· τὴν ςρατιὰν, trajicere; ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ᾽ ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, Ariſt. Nub. 462. Ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι, εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε, id. Conc. 240. Διήγαγες τὰ σκέλη, Ezech. 16, 25.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio: (2) productio; (3) vita, vitæ inſtitutum; (4) converſatio; (5) oblectamentum; (6) ſtatio. A διάγω.

Διαγώγιον, τὸ, tranſvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius ſum, trepido; (2) vereor. Ex διὰ, & ἀγωνιάω.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem ſive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαι τινι, πρός τινα. Διαγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen.

Διαγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διὰ, & γωνία, *angulus*.

Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ δὲ χρόα καλὸν δάψεν, Il. 5, 858.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, diſpertior. Χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο, Il. 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, oſtendo, do documentum & ſpecimen.

Διαδέκτωρ, ρος, hæreditate acceptus.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. med. v. διαδέχομαι.

Διαδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fauſtus, lætus, proſper.

Διάδεξις, εως, ἡ, ſucceſſio, propagatio, ab alio ad alium, ut humorum ex parte in aliam. *Hippocrat.* A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perſpicio, tranſpicio.

ΔΙΑ'ΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortenſis.

Διάδεσμος, έσμου, ὁ, faſcia, ligamentum.

Διαδεσμόω, ῶ, f, ώσω, vincio, ligo.

Διάδετος, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) ſuccedo. Διαδεξάμενος ἀρχὴν οὐκ ἄδοξον, Plut.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) corono; (3) connecto; (4) intertexo. Διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Luc.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο, Odyſſ. 14.

Διάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, perſpicuus; (2) valde manifeſtus, *Aret.*

Διαδηλόω, manifeſto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, faſcia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diadema geſtans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, evito, effugio. Διαδιδρήσκουσι ὄλεθρον, *Aret.* Ex διὰ, & διδράω, *fugio*.

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus; (2) diſtribuo; (3) diſſemino, ſpargo. Τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διαδώσουσιν, Apoc. 17, 13.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudicio, judicium fero; & quidem *interdum* definitivum, & in *Medio* judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum cenſeo, ut juſtum adfero.

Διαδικασία, ας, ἡ, diſceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos uter dignior honore aut munere, ut divinatio *Lat.* (5) controverſia, de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lyſ.* (6) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio.

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, diſceptatio, jurgium.

Διαδικέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, ſeu diſcepto; (2) injuria adficio. A

Διάδικος, ου, ὁ, litigator. Ex διὰ, & δίκη, *lis*.

Διαδίπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex. Ex διὰ, & διπλόος, *duplex*.

Διαδοιδυκίζω, indecenter ſalto. Ex διὰ, & δοίδυξ, *piſtillum*.

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internoſco, dijudico.

Διαδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, cui internoſcendi & dijudicandi vis ineſt; (2) probandi vi præditus. A διαδοκιμάζω.

Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum tranſverſarium, quod cæteras trabes ſuſtinet. Ex διὰ, & δοκὶς, *trabecula*.

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando diſcutio, diſturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, haſta dimico vel pugno. Ex διὰ, & δόρυ, *haſta*.

Διάδος, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. διαδίδωμι.

Διαδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) diviſio, diſtributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio, & quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſucceſſor, ſuccedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδράκοι, 3. ſ. a. 2. opt. act. v. διαδέρκω.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poëma ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor ſum. Ex διὰ, & δρᾶμα, *fabula*.

Διαδραμοῖσα, nom. ſing. a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμοῦσα, a διατρέχω.

Διαδρᾶναι, *aufugiſſe*, a. 2. inf. verbi inuſ. διάδρημι, pro διαδράσκω, *aufugio*.

Διαδρᾶσα, nom. ſing. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σω, & inuſ. διάδρημι, aufugio.

Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia ſubterfugiunt; vox Ariſtophanica.

Διαδρήσηται, *diffugiat*. 3. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται.

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διαδρομέω, ῶ, diſcurro. Ex διὰ, & δρόμος.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, diſcurſus, diſcurſio; (2) excurſio ad laceſſendam pugnam. Ex iiſd.

Διάδρομος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Διαδύνω, f. διαδύσω, ſubeo per medium; (2) permeo, perlabor; (3) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, idem. Ἀπορῶν, ὅπῃ ποτὲ διαδύσεται, Plat. Δεινὸν δῦναι διαδὺς, Dem.

Διαδὺς, *ſubiens*, a. 2. part. verbi διαδύνω.

Διάδυσις, εως, ἡ, permeatio; (3) detrectatio, tergiverſatio, latitatio, eluſio. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.

Διάδω. f. διᾴσω, diſſono. Ex διὰ, & ᾄδω.

Διαδωρέομαι, donando deſtribuo.

Διαείδω, perſpicio, cognoſco. Unde apud Homerum διαείδεται, & in fut. διαείσεται.

Διαειμένος, *trajectus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro διειμένος, a verbo διΐημι, *trajicio*.

Διαείσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërius. Ex διὰ, & ἀέριος.

Διαζάω, ῶ f. ήσω, vivo, vitam ago. Ἃ μὴ καὶ μάθῃς ἀφ᾽ ὧν διέζων, ὥς τ᾽ ἔφυν, εὐκάρδιος, Soph. Phil. 539. Ἀφ᾽ ὧν διαζῇν ἄνδρα χρὴ τοσουτονί, Ariſt. Av. 1440.

Διαζεύγνυμι, f. εύξω, disjungo, diſgrego; (2) repudio. Hinc

Διαζευγνύω, idem & ex iiſd.

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν. disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, ſeparatio, disjunctio.

Διαζηλεύομαι, æmulor, affecto.

Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, æmulor invideo.

Διαζητέω, exquiro, exeogito. Ποικίλους λόγους ἀνευρεῖν εὖ διεζητημένους, Ariſt. Θ. 446.

Διαζυγία, ας, ἡ, ſeparatio. Ex διὰ, & ζυγία.

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. Ex διὰ, & ζυγὸς, *jugum*.

Διαζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, depingo.

Διάζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, ſuccingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτὸν, Joan. 15, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* inſtructus, adjutus; *ut Lat.* ſuccinctus.

Διαζωννύω, idem & ex iiſd.

Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorſi vertebra, ſecundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζῇν. Ex διὰ, & ζῶ.

Διάημι, f. ήσω, perflo. Ex διὰ, & ἄημι, *flo*.

Διαήσει, *tranſmittet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro διήσει, a διαΐημι pro διΐημι.

Διάντι, 3. ſ. pr. ind. act. *Dor.* pro διάης, a διάημι.

Διαθαλασσόω, f. ώσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expaſſis alis apricor.

Διαθαύμαστος, ον, admirandus.

Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, diſpicio, conſidero.

Διαθειόω, f. ώσω, ſulphure perfumo & expio. Ex διά, & θεῖον, *ſulphur*.

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, f. calefacio; (2) incaleſco.

Διαθερμασία, ας, ἡ, calor; (2) calor diffuſus. Ex διὰ, & θερμασία, *calor*.

Διάθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fervidus, præcalidus.

Διαθερμόω, penitus calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio; (2) teſtamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) conſtitutio; (7) caritas; (8) accuratior deſcriptio; (9) ſpecies, habitus externus rei, ut διαθ. οικεία, ſpecies, domus, &c. (10) diſpenſatio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo; (2) deſigno.

Διαθεσμὸς, ȣ, ὁ, interſtitium, intervallum, ap. *Hipp.*

Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ȣ, ὁ, diſpenſator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικὸς, ἡ ὸν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. εύσομαι, diſcurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρός τινα, Xen.

Διαθήκη, ης, ἡ, teſtamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Vet. & Nov. Teſt. A διατίθημι.

Διαθηλύνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorſus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero; (2) prorſus effero, exacerbo.

Διαθῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contuſione penetro.

Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo; (2) infuſco.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo ſeu loquor; (2) perturbo.

Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) rumorem diſſemino; (3) ſæpius eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior; (3) de cantaturo, præludiis mollibus præludente. Διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, Luc.

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ȣ, τὸ, obex tranſverſarius ductilis aut verſatilis, repagulum. Ex διὰ, & θύρα.

Διαΐγδην, *Adv.* cum impetu tranſeundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, diſſereno; (2) ſub dio ago. A

Δίαιθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus, ſerenus, perſpicuus. Ex διὰ, & αἴθρα, *æthra*.

Διαιθύσσω, ruo, irruo.

Διαίθω, uro, ſuccendo. Διαίθεται πλεύμων, *Aret.* Ex διὰ, & αἴθω, *uro*.

Δίαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguinolentus, cruentus. Δίαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex διὰ, & αἷμα, *ſanguis*.

ΔΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων, Il. 13, 30.

Διαιολάω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio; (2) diſcriminatio & differentiarum conſtitutio.

Διαιρέτης, ȣ, ὁ, diviſor, diſtributor.

Διαιρετικὸς, ἡ, ὸν, vim aut facultatem dividendi ſive diſcriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendi; (2) ſeparatim.

Διαιρετὸς, ἡ, ὸν, diviſibilis, qui dividi poteſt; (2) ſeparabilis; (3) diviſus; (4) fiſſilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* diviſim, ſeparatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, diſtribuo; (2) diſtinguo; (3) findo, ſeco; (4) explano, explico; (5) reſpondeo, v. c. de jure, cum accus. (6) *in med.* diſſero, interpretor, diſputo; (7) *paſſ.* deligor. Διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς τοσȣ́των θεῶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. Ex διὰ, & αἱρέω, *capio*.

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio ſc. os; (3) trajicio, tranfreto. Οὐδὲ διῆρε τὸ ςόμα, Dim. Ex διὰ, & αἴρω.

Διαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, perſentiſco, perſpicue percipio, plane ſenſu percipio. Τά τε αδυνατα ϗ τὰ δυνατα διαισθάνεται, Plat.

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu pertranſeo; (2) emico. Διαΐσσȣσιν ὀδύναι, *Hippocr.*

Διαϊςόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Ex διὰ, & ἀϊςόω.

Διαισχύνομαι, fut. ȣ̃μαι, vereor, erubeſco.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ ſeu vivendi inſtitutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet; (4) diæta ſeu victus ratio a medicis præſcripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτασεν, *peregit*, 3. ſing. a. 1. act. *Poët.* & *Dor.* pro διῄτησεν, a

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, ſum arbiter, judico, diſcepto, diſputo; (2) diaeta præſcripta alo. Διαιτᾷν τȣ̀ς νοσȣ̃ντας οἴκοι, Plut.

Διαιτῶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, verſor; (3) victus ratione certa utor. Ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μόνῃ, Xen.

Διαιτωμένη, *vitam degens*, præſ. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ inſtitutio, & diſciplina, vitæ genus, quod quiſque ſequitur; (2) victus ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτήσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arbitrarius.

Διαιτητήριον, ȣ, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, ȣ, ὁ, arbiter.

Διαιτητικὴ, ſcil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτικὸς, ὁ, λόγος, judicium, arbitrium.

Διαιωνιεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum maneo. A

Διαιώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſempiternus. Ex διὰ, & αἰώνιος, *æviternus*.

Διακαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peruſtus, accenſus, ardens. Ex διὰ, & καίω, *uro*.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, in diverſis partibus purgo, interpurgo, interputo & interluco, ſc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτȣ̃, Mat. 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, conſeſſum inſtituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) ſtimulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα διέκαιε ϗ παρώξυνε τὸν Κράσσον, Plut.

Διακαλλωπίζω, orno.

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάξαι, cum murmure deſcendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cor tranſiens. Ex διὰ, & καρδία, *cor*.

Διακαρπόομαι, ȣ̃μαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque perduro, tolero, perfero.

Διακαταβάλλω, infamo, inviſum reddo.

Διακαταδαρθέω, obdormiſco, dormio.

Διακατάχεσις, ἡ, conſervatio.

Διακαταχράομαι, interficio.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰȣδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, Act 18, 28. A διὰ, & κατελέγχω, *redarguo*.

Διακατέχω, f. θέξω, moror; (2) obtineo, poſſideo. Ex διὰ, & κατέχω. Hinc

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, poſſeſſio, detentio.

Διακάτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, poſſeſſor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decauleſco. Ex διὰ, & καυλὸς, *caulis*.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æſtus & ardor perurens. A διακαίω.

Διάκαυσις, εως, ἡ, peruſtio, uſtio penetrans ſeu pertranſiens. Ab eod.

Διακαῶς, ardenter, v. c. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, conſtitutus ſum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem,

Διακείρω, f. ϐῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interſeco.

Διάκεισο, 2. ſ. pr. imper. v. διάκειμαι.

Διακεκριμένως, *Adv.* diſcrete, diſtincte. A διακεκριμένος, quod eſt a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσȣ̃τον ὑμῖν διακελεύομαι μνημονεύειν, Iſoc. Hinc

Διακελευσμὸς, ȣ, ὁ, & διακέλευσμα, τὸ, adhortatio.

Διακενῆς, *Adv.* inaniter, fruſtra, nequicquam.

Διάκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Ex διὰ, & κενὸς, *inanis*.

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. A διάκενος.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo.

Διακένως, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas. A διακενόω.

Διακεράννυμι, f. ράσω, miſceo, permiſceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes ſeco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol*, pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proſcindo.

Διακεχυμένως, effuſè, ſine modo.

Διακεχωρισμένως, diſcrete, ſeparate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem ſeu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere. Ex διὰ, & κηρυκεύω, *præconis munere fungor*.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, ſive moticillam, moveor ſive agitor more κίγκλȣ; (2) concutio, moveo, motito.

Διακινδυνεύω, periculum adeo. & *in Paſſ.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τὸν νȣ̃ν αὐτȣ̃, Ariſt. Nub. 477. Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων διακινήσας φαιδροῖς ὤσιν, id. Pace, 156.

Διακλάσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro διακλάσας.

Διακλαυςικὸς, ἡ, ὸν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo, comminuo, findo.

Διάκλεισις, ἡ, intercluſio, prohibitio.

Διακλείω, f. είσω, diſcludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & diſtraho, ſubduco, ſupprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte diſtribuo ſeu divido; (2) *in Medio* ſortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) ipſa actio legendi ſorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde percutio; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. υσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo colluimus, ſeu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμὸς, ȣ, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) moleſtia adficio; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τȣ̀ς προλόγȣς ἡμῶν, Ariſt. Ran. 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cavus.

Διακοινοποιέω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, ῶ, ήσω, regis more obeo & adminiſtro.

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento, conferrumino. Hinc

Διακολλητικὸς, ὴ, ὸν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, tranſnato.

Διακολυμβώντων, gen. pl. præſ. part. act.

Διακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A

Διακομίζω, f. ίσω, tranſporto, tranſveho; (2) perfero, ut tabellarius. Hinc

Διακομιστὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid tranſportat vel tranſvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

Διακομπέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo.

Διακονεῖον, ου, τὸ, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire ſolent. A διάκονος.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, miniſtrum ago, inſervio, miniſtro, dicitur de legatis inpr. eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς; Ariſt. Av. 1328. Διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. Ab eod.

Διακονηθεῖσα, *fœmina, cui alii inſerviunt*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi διακονέω.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a miniſtro præſtita, miniſterium; (2) utenſile ad ſupellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονητὴς, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, miniſterium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in eccleſia; (5) inſtrumentum ad ſupellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ὴ, ὸν, miniſtratorius, ad miniſterium pertinens; (2) promptus ad exſequendum miniſteria, peritus exſequendi miniſterium. Hinc τὸ διακονικὸν, ſacrarium. A διάκονος.

Διακονικῶς, *Adverb.* more miniſtratorio, more eorum, qui miniſtrant.

Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (2) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconiſſa. Ab eod.

Διακονίω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; & (3) διακονίω, lorico me pulvere more athletæ, in palæſtra ad certamen me paro.

Διάκονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Antep. prod. miniſter, famulus; (2) legatus; (3) diaconus eccleſiæ; (4) qui eleemoſynas diſtribuebat pauperibus; (5) qui panem & calicem miniſtrabat in Euchariſtia; *in Compar.* (6) διακονέστερος, expeditior & celerior in miniſtrando. Ex διὰ, & κονίω.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, interciſio, præciſio, ſeparatio. A

Διακόπτω, f. ψω, diſcindo, diſſeco; (2) dirimo, ſeparo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι ποταμὸν, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

Διακόρευσις, εως, ἡ, devirginatio, ſtuprum. A

Διακορευτὴς, ὁ, corruptor virginis.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, ſtupro, vitio. Ὥσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν, Ariſt. Θεσμ. 487. Ex διὰ, & κορεύω.

Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſatur, ſatiatus, expletus. Ἦγε καινοὺς ϗ προτρέπτους ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, οὐ διακορεῖς οὐδὲ ἐξιτήλους ταῖς ἀναίδην κοινωνίαις, Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex διὰ, & κόρος, *ſatietas.*

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορκορυγέω, ῶ, f, ήσω, ſtrepitum edere cogo. Ex διὰ, & κορκορυγὴ, *ſtrepitus.*

Διάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διακορής.

Διακόρως, *Adv.* abunde, adfatim, ſatis ſuperque.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni, Ex δὶς, & ἑκατὸν, *centum,* Hinc

Διακοσιονταχοῦς, οῦν, ducentiplex.

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ducenteſimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino; (2) diſtribuo, digero; (3) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαργύροις ϗ ἐπιχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, Philo. A διάκοσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, *diſtributi ſumus*, 1. plur. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) diſtributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digeſtio, numeros omnes concinnitatis habens. Ex διὰ, & κόσμος, *ordo.*

Διακουράζομαι, f. άσομαι, Etymolog. intentis pupillis ſive oculis adſpicio. Ex διὰ, & κόρη, ſive κούρη, *pupilla.*

Διακούω, audio ut diſcipulus præceptorem; (2) audio. Διήκουσεν Ἀντιόχου τοῦ ῥήτορος, Plut. Διακούσομαί σου, Act. 23, 35.

Διάκοψις, εως, ἡ, interciſio, diſſectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, fut. ανῶ, quaſſo, concutio.

Διακράζω, f. ξω, clamo, vocifero. Οἷα πιπίζουσι ϗ τρέχουσι διακεκραγότες; Ariſt. Av. 314.

Διακρανοῦν, præſ. inf. act. v. διακρανόω.

Διακρανάσασθε, Theocr. διεκρανάσατε, quod Schol. exponit ἀνεῴξατε, aperuiſtis, & ἐπηγάσατε, i. e. e fonte manare feciſtis. Quaſi a Dor. κράνα, pro κρήνη, *fons.* Al. quaſi pro διακαρανώσατε, ut ſi caput *dolii* aperuiſtis. Al. quaſi διεκεράσατε, i. e. miſcuiſtis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, pertinaciter obtineo vel retineo, dilabi e manibus non ſino. Hinc

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conſervatio.

Διακραυγὴ, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f, ξω, citharam pulſo.

Διακρημνίζω, præcipito e ſaxo.

Διακρηνόω, fundo, e fonte refundo.

Διακριβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accurate diſcutio; (2) accurate ediſſero.

Διακριβόω, ῶ, f. άσω, accurate elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* diſcrete, diſtincte, diligenter; (2) præter cæteros, præcipue. A διακρίνω.

Διακριθεῖτε, 2. pl. a. 1. opt. paſſ. *per Syncop.* pro διακριθείητε, a verbo διακρίνω.

Διακριθήμεναι, *diſcretum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro διακριθῆναι.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Διακρινέει, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.

Διακρινθέντες, *diſcreti*, nom. pl. a. 1. part. paſſ. *Poet.* pro διακριθέντες.

Διακρίνομαι, diſcepto, judicio contendo; (2) diſpicio, hæſito. A

Διακρίνω, f. ινῶ, diſcerno, dirimo, ſecerno; (2) diſſipo, diſcutio; (3) dijudico, diſcepto; (4) *in paſſ.* (cum πρὸς) ſignificat etiam adjungo me; (5) deficio. Διακρίνειν τοῦ ἑκουσίου τὸ ἀκούσιον· τὸν πόλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τὴν στρατιὴν διέκρινε, Herodot. delectum habebat; διακρίνεσθαι μάχῃ. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε ϗ αὐτῶν, Act. 15, 9. Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, Jac. 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio, diremptio, diſcriminatio, ſecretio; (2) diſſolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικὸς, ὴ, ὸν, diſcernendi vim habens; (2) ſegregativus & præditus facultate diſcutiendi; (3) diſſipativus. Ab eod.

Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.

Διακροβολισμὸς, οῦ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo.

Διάκρουσις, εως, ἡ, depulſio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. διακρούω.

Διακρουστικὸς, ὴ, ὸν, eludens, fraudulentus. A

Διακρούω, f. ούσω, pulſando penetrare facio; (2) *in med. potius*, depello, protelo; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuſo. Ταύτῃ διακρουσάμενος αὐτοὺς τῇ προφάσει, Dion. Hal.

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ὁ, compoſitio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, adminiſterium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτωρ.

Διάκτορος, ου, ὁ, miniſter; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epitheton uti & ſequens. Ab eod.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, ſtrepo, ſonum gravem edo.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) aleam, ſ. periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo; (2) confundo, perturbo.

Διακυκλέω, ῶ, f. ώσω, voluto.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diverſas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctuare facio, concito.

Διακυνωφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adſpicio; (2) in faciem procaciter reſiſto.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel ſimile, perſpicio, ſuſpicio.

Διακυρίττεσθαι, dicuntur arietes inter ſe cornibus decertantes; (2) Metaph. ſignif. repugnare, Heſ. Comp. ex διὰ, & κυρίττω, *cornu peto.*

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli ſono exploro; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento eſt.

Διακωλυτικὸς, ὴ, ὸν, impediendi vim habens. A

Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐὰν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις, imminentem fratribus, Soph. Oed. Col. 1774. Ἡ γάρ σε λιταὶ διακωλύσουσ' ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας, Eur. Hec. 151.

Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto, dico, vel taxo, mordacibus dictis inceſſo, ſubſanno, irrideo.

Διακωπηλατέω, remigo.

Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermiſſio, ceſſatio; (2) induciæ. A διέχω, *tranſigo, dirimo.*

Διαλαγχάνω, ſortior, ſortito divido. Θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε, Eur. Ph. 68.

Διαλακέω, ῶ, diſrumpor, cum ſonitu diſſilio aut crepo. Ex διὰ, & ληκέω.

Διαλακτίζω, calcitrando repello.

Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, Luc. 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ibid. 1, 65.

Διαλάλησις, ἡ, colloquium, divulgatio.

Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, diviſim & ſigillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) diſtinguo, divido, partior; (4) comprehendo complector; (5) narro, vel diſſero; (6) interpello; (7) dirimo, diduco; (8) ornandi cauſa diſtinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) ſtatuo, cenſeo, dijudico; (11) conſulto; adminiſtro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, Polyb.

Διαλάμπω, f. ψω, illuceſco; (2) excello, ſplendeo.

Διάλαμψις, ἡ, ſplendor.

Διαλανθάνω, f. λήσομαι, p. m. λέληθα, prorſus lateo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, Iſocr.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore diſcrucior. A

Διαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perdolet, qui vehementi dolore diſcruciatur. Ex διὰ, & ἄλγος, *dolor.*

Διαλεγδὴν, *Adv.* eximie, præcipue, inſigniter. A διαλέγω, *deligo.*

Διαλέγομαι, loquor, ſermocinor; (2) diſputo, diſſero. Οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, Ariſt. Nub. 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, ſecerno, eligo.

Διαλείβομαι, reſtagno. Ex διὰ, & λείβω.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interſtitium. A

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) diſto, abſum; (3) *cum Participio* deſino. Οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας, Luc. 7. 45. Διαλείποντες πυρετοὶ, *Hippocr.*

Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino; (2) deleo. Ex διὰ, & ἀλείφω, *ungo*.

Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.

Διάλειψις, εως, ἡ, intermiſſio. A διαλείπω.

Διαλεκτικεύομαι, ſubtiliter diſſero.

Διαλεκτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Dialectica, ars diſſerendi, ars argumentis aliquid demonſtrandi. A

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, dialecticus, differendi peritus. A διαλέγω.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus. Ab eod.

Διαλελαμμένος, *diſtinctus*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro διαλελημμένος, a διαλαμβάνω.

Διαλελυμένως, diſſolute.

Διάλεξις, εως, ἡ, ſermocinatio, diſſertatio, colloquium. Ab eod.

Διαλεπτολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, argute diſſero, ſubtiliter diſcepto, de rebus parvis argute diſputo. Ex διὰ, & λεπτολογέω.

Διάλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pertenuis, perexilis.

Διάλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, albo intermixtus & diſtinctus. Ex διὰ, & λευκὸς, *albus*.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. διαλέγομαι.

Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.

Διάληξις, εως, ἡ, diviſio per ſortem. A διαλαγχάνω.

Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, diligens, accuratus.

Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.

Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) conſilium, propoſitum, inſtitutum; (3) diſceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, exiſtimatio; (7) conſtitutio, decretum, A διαλαμβάνω.

Διάλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, gemmatus, gemmis diſtinctus. Ex διὰ, & λίθος, *gemma*.

Διαλιμπάνω, relinquo temporis ſpatium in medio. A διαλείπω.

Διαλινέω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado ſeu effugio. Ex διὰ, & λίνον, *rete*.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. v. δίαλειπω.

Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio. A διαλλάττω.

Διαλλάγηθι, 2. ſ. a. 2. imp. paſſ. v. διαλλάσσω.

Διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio, reconciliandi efficiens.

Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Διαλλακτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, reconciliandi vim habens. Ab eod.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator, pacificator.

Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) prætereo, tranſeo; (2) differo, diſcrepo; (4) reconcilio· Καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, fœdus ferire, Ariſt, Lyſ. 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, Matt. 5, 24.

Διάλλομαι, tranſilio. Ex διὰ, & ἄλλομαι,

Διάλμα, ατος, τὸ, ſaltus. Ex διὰ, & ἅλμα.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, ſecretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium, A διαλέγω.

Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, diſſero, diſcepto; (2) diſcerno, diſtinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verſo. Διαλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς Marc. 2, 8. Ex διὰ, & λογίζομαι.

Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, ad dialogos, ſive dialogorum ſcriptionem pertinens. A διάλογος.

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, ſermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis ſecum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.

Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinativus.

Διάλογος, ου, ὁ, ſermocinatio, ſermo aliquorum inter ſe differentium aut confabulantium. A διαλέγω.

Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορέομαι, οῦμαι, conviciis lacero, maledictis inſector. Hinc

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum.

Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto. Hinc

Διαλύγισμα, ατος, τὸ, flexio.

Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλὶς τοῦ χοὸς ἢ τῆς κοτύλης τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, Ariſt. Θεσμ. 355.

Διαλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεας. A

Διάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio; (2) ſolutio æris alieni & quicquid debeas, *unde et* gratiæ relatio; (3) compoſitio, pacificatio; (4) fœdus; (5) mors, interitus. A διαλύω.

Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, diſſolutor. Ab eod.

Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, diſſolvendi vim habens, paralyticus, νόσοι διαλυτικοὶ, *Hippocr.* Ab eod.

Διαλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus. Ab eod.

Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, diſſolubilis, qui diſſolvi poteſt.

Διαλύω, f. ύσω, diſſolvo, perſolvo; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono.

Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farina conſpergo. Verbum Ariſtophanicum. Ex διὰ, & ἄλφιτον.

Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, fædo.

Διαμαθύνω, vaſto, perdo.

Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio. Ex διὰ, & μαλάττω, *mollio*.

Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, oraculum conſulo, augurium capto.

Διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ex διὰ, & ἄμη.

Διαμαρτάνοι, 3. ſing. præſ. opt. act. A

Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adſequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῶν ἐλπίδων, Luc. τῆς δόξης, Iſoc.

Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio. Ex διὰ, & ἁμαρτία, *peccatum*.

Διαμάρτημα, τὸ, idem.

Διαμαρτυράμενος, *qui etiam atque etiam obteſtatus eſt*, a. 1. part. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de ſcripto conteſtor; & *in Med.* (2) teſtor, conteſtor.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, conteſtatio, obteſtatio; (2) teſtimonium; (3) in foro Attico eſt genus παραγραφῆς, cum actor aut reus teſtes affert, actionem dari poſſe aut non poſſe, intendi poſſe vel non poſſe.

Διαμαρτύρομαι, teſtificor, obteſtor; (2) demonſtro, doceo, *impr.* in re mala. Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, Act. 2, 40.

Διαμασάομαι, & διαμασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco.

Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, manſum, id, quod manſum, ſeu commanducatum eſt. A διαμασάομαι.

Διαμάσησις, εως, ἡ, ipſa actio commanducandi. Ab eod.

Διαμάσσω, vel διαμάττω, f. άξω, ſubigo, pinſo. Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει, Ariſt. Av. 469.

Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo. Hinc

Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio

Διαμαστροπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio.

Διαμαχαλίζω, ſuffarcino.

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.

Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, & οῦμαι, depugno, acriter pugno, (2) repugno. Διαμάχεσθαί τινι περὶ τῆς χάρις, ὑπὲρ τῆς οὐσίας, πρός τινα, ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, Act, 23, 9.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abſcindo. Διάμησε χιτῶνα ἔγχος, Il. 3, 359.

Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς πλοῦτον, Luc.

Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aliquantum rideo. Διαμειδία τῷ προσώπῳ, Plut.

Διαμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, adoleſcenturio; (2) ludo, exſulto; (3) juveniliter & jactabunde contendo cum aliquo, &c. Τοῖς σοφισταῖς διαμειρακιευόμενος, Plut.

Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.

Διαμειψόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διαμείβω.

Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, denigro, nigrefacio.

Διαμελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per partes.

Διαμελετάω, exerceo aliquid.

Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) trunco. Hinc

Διαμελισμὸς, οῦ, ὁ, conciſio in membra.

Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.

Διαμελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator, procraſtinator. A

Διαμέλλω, f. ήσω, futurus ſum; (2) cunctor, moror; (3) differo.

Διαμεμενηκότες, *qui permanſerunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμένω, *permaneo*.

Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuſo, conqueror, accuſo. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριστίας.

Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου, Luc. 22, 28. Διέμεινεν εἰς ἡμᾶς, Plut.

Διαμερίζω, f. ίσω, partior, diſtribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κτήματα) πᾶσι, Act. 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 27, 35. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, Luc. 12, 53. Hinc

Διαμερισθεῖσα, *diviſa*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio; (2) diſcidium.

Διάμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, intermedius; (2) qui mediocris fortunæ eſt. Ex διὰ, & μέσος.

Διάμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus. Hinc

Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo.

Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) diſtribuo. Πεδίον διαμετρήσασθαι χοινῷ, Herodot.

Διαμετρέσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio. A διαμετρέω.

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimenſus. Ab eod.

Διάμετρος, ου, ἡ, ſc. γραμμὴ, Diameter linea dimentiens, per medium ſecans. Hinc ἐκ διαμέτρου, directe ex oppoſito. Ex διὰ, & μέτρον, *menſura*.

Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηριῶ τὴν Ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, Ariſt. Av. 1260. Ex διὰ & μηρὸς. Hinc

Διαμηρισμὸς, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitio.

Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor. Διαμηχανώμενος τινα τρόπον ἀνασοβήσει με, Plut.

Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.

Διαμίγνυμι, permiſceo.

Διαμίσγω, idem.

Διαμικρολογέομαι, οῦμαι, nimis μικρολόγος, i. e. ſordidus, & ſcrupuloſus ſum.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno ſtudio decerto.

Διαμινυρίζω, exili voce cantillo.

Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, peroſus ſum, penitus odi.

Διάμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenoſus. Ex διὰ, & ἄμμος. *arena*.

Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι, Luc.

Διαμμοιρηδὰ, *Adv.* æquis portionibus.

Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, diſpartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο, Odyſſ. 14, 434.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, ſtabilitas, perennitas. A διαμένω.

Διαμονομαχέω, ῶ, f. ήσω, idem quod μονομαχέω.

Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas ſpecto, de forma aliquorum ex diligenti inſpectione judico.

Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo; (2) ad formam fingo, informo, effingo.

Διαμόρφωσις, ἡ, efformatio.

Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, illitum linteamentum vulneri indo, linteamentum vulneri indo, ne coëat. Ex διὰ, & μοτόω.

Διαμοχλίζω, vectibus amolior.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *Adv.* in totum, penitus, prorſus; (2) ſemper; (3) utrimque.

Διαμπείρω, penitus transfigo. Ex διὰ, & ἀνὰ, & πείρω, *transfigo*.

Διαμπερὲς, *Adv.* prorſus, in totum, penitus, perpetuo. A διαμπείρω.

Διαμπερέως, *Adv.* idem & ab eod.

Διαμπραθέειν, a. 2. inf. act. *Æol.* & *Poët.* pro διαναπραθεῖν, a διαναπέρθω.

Διαμυδάω, nimio humore, ſudore, marceſco.

Διαμυθέομαι, vulgo vocor. Hinc

Διαμύθησις, εως, ἡ, Heſ. fallens ratio, paralogiſmus.

Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογέομαι, confabulor ; (2) diſputo, diſſero. Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plat.

Διαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus.

Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabuloſe.

Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os diſtraho ; (2) tortis labris illudo ; (3) paſtoritia fiſtula proſequor. Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιὸς Ariſt. Veſp. 1304. Ex διὰ, & μυλλὸς, *curvus.*

Διαμυστίλλω, diſſeco in fruſta.

Διαμφίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeorſum poſitus ; (2) ſeparatus ; (3) diverſus ; (4) alienus. διαμφίδιον μέλος, Æſchyl. Prometh. vinc. 557. id. quod. ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχαρισμένον. Ἀμφὶς γὰρ χωρὶς, Heſych. A διαμφὶς.

Διαμφὶς, *Adv.* utrimque ; (2) ſeorſim. Ex διὰ, & ἀμφὶς, *utrimque.*

Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controverſor, diſcepto. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγεμονίας, Dim. Hinc

Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio ; (2) altercatio.

Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio divellor. Ex διὰ, & ἄμφοδος, *bivium.*

Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo. Hinc

Διαμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio.

Διαναβάλλω, differo, protelo, procraſtino, prolato. Ex διὰ, & ἀναβάλλω, *differo.*

Διαναγινώσκω, lego.

Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.

Διᾶναι, *humectaſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαίνω.

Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.

Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, interquieſcere facio, refocillo, *Hippocr.*

Διανάσσω, vel διανάττω, interfarcio, farciendo premo, *Strabo*, lib. 4.

Διανάστασις, ἡ, conatus aſſurgendi.

Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico. Ex διὰ, & ναυμαχέω.

Διανάω, perfluo. Ex διὰ, & νάω, *fluo.*

Διάνδιχα, *Adv.* bifariam. Ex διὰ, & ἄνδιχα.

Διανεῖμαι, aor. 1. inf. act. verbi διανέμω.

Διανεμηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Διανενέμημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Διανέμησις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio ; (2) diſſipatio. διανέμω.

Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus. Ab eod.

Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo ; (2) ventis expono.

Διανέμω, diſtribuo, divido, partior. Τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, Plat. Ἵνα ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, Act. 4, 17.

Διανενοημένως, cogitate, prudenter.

Διάνευμα, τὸ, actus annuendi.

Διανεῦσαι, tranare. A διανέω. Ex διὰ, & νέω, *nato.*

Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo.

Διανέω, enato ; (2) evado periculum, moleſtiam.

Διανήθω, f. ήσω, neo.

Διάνημα, τὸ, filum, ſtamen.

Διανηστεύω, jejuno.

Διανηστισμὸς, οῦ, ἡ, jentaculum ; (2) jentaculi ſumptio. Ex διὰ, & νῆστις, *jejunus.*

Διανήχομαι, f. ξομαι, tranſno, natando pervenio ; (2) pertranſeo. Ex διὰ, & νήχω.

Διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex διὰ, & νήφω.

Διανθέω, ῶ, f. ήσω, perfloreo. Ex διὰ, & ἄνθος, *flos.*

Διανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶ, pro δὶς, & ἄνθος, *flos.*

Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.

Διανιάω, & άομαι, vehementer ango.

Διανίζω, idem quod

Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.

Διανίσσομαι, tranſeo.

Διανίστημι, f. στήσω, excito, exſuſcito ; (2) excito, incito, *in med.* aſſurgo, ſurgere conor. Ex διὰ, & ἀνίστημι, *erigo.*

Διάνιψις, εως, ἡ, lotio, perlutio.

Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, ſentio, ſtatuo. Διανοούμενος πρὸς ἐμαυτὸν, Plut. Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῆς ἰδίας, Iſocr. Ex διὰ, & νοέομαι, *mente agito.* Hinc

Διανοηθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio ; (2) commentatio ; (3) ſententia.

Διανοῆσθε, 2. plur. præſ. conj. paſſ. v. διανοέομαι.

Διανόησις, εως, ἡ, ipſa actio cogitandi.

Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione poſitus ; (2) cogitatione valens, ingenioſus. Ab eod.

Διανοητῶς, mente & cogitatione.

Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio ; (2) mens, animus ; (3) ingenium ; (4) ſententia, ſenſus. Ex διὰ, & νοῦς, *mens.*

Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, Luc. 24, 32. Διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, Marc. 7, 35.

Διανοίχθητι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Διανομεὺς, έως, ὁ, diviſor, diſtributor, diſpenſator. A διανέμω.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, diviſio, diſtributio, largitio.

Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, ſtatuo.

Διανοσέω, diu ægroto.

Διανοσφίζω, ῶ, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.

Διανούμενος, præſ. part. paſſ. v. διανοέομαι.

Διανταῖος, αία, αῖον, adverſus, ex adverſo penetrans. Ex διὰ, & ἀντὶ, ſ. ἀνταῖος.

Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio ; (2) tolero, perfero.

Διαντλίζομαι, idem.

Διανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ, Luc. 6, 12.

Διάνυσις, εως, ἡ, iter quod conficitur.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. A

Διανύω, & διανύτω, f. ύσω, abſolvo, expedio, perficio. Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, Act. 21, 7.

Διαξαίνω, carmino, carpo ; (2) cædo.

Διάξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. διάγω.

Διαξηραίνω, exſicco.

Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex διὰ, & ξίφος.

Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *ſtrigem* vulgo vocant.

Διαξύω, f. ύσω, radendo ſtrias, canaliculos facio.

Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.

Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo pueros ; (2) moderor ; (3) inſervio, accommodo me. Διαπαιδαγωγοῦντες, ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, Plut. Κλεοπάτρα διεπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, Plut. in Ant. c. 29.

Διαπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio, doceo.

Διαπαίζω, f. ξω, & σω, illudo, ludificor, irrideo.

Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.

Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.

Διαπάλλω, quaſſo, concutio.

Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conſpergo, v. c. farina, nive.

Διαπαννυχισμὸς, οῦ, ὁ, pervigilium.

Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem tranſigo, pernocto.

Διαπαντὸς, *Adv.* ſemper. Ex διὰ, & πᾶς.

Διαπαπταίνω, circumſpecto per.

Διαπαρακύπτω, f. ψω, oblique adſpicio.

Διαπαρθενεύμεν. *Ion.* pro διαπαρθενεύειν. A

Διαπαρθενεύω, f. εύσω, devirgino, vitio virginem.

Διαπαρθένια, δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ, & παρθένος.

Διαπαροξύνω, exaſpero, irrito.

Διάπαρσις, εως, ἡ, q. d. defixio, transfixio. *Aret.* A διαπείρω.

Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inſperſum, unguentum, quo crines, &c. adſperguntur. A διαπάσσω.

Διαπασσαλεύω, & διαπατταλεύω, diſtendo clavis ab extrema parte fixis. Διαπατταλευθήσῃ χαμαὶ, Ariſt. Eq. 370.

Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inſpergo.

Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.

Διαπατέω, conculco.

Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermiſſio, ceſſatio.

Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A

Διαπαύω, f. αύσω, interquieſcere facio, intermiſſionem do.

Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpoſitis minis territo, minitor.

Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde eſurio.

Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. Ex διὰ, & πεῖρα, *periculum.*

Διαπειράζω, f. άσω, pertento. Διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, Herodot.

Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, ſollicito ; (2) capto. Διαπειρώμενος τοῦ παιδὸς, Plut.

Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo. Ex διὰ, & πείρω, *transfigo.* Σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, Eur. Ph. 26.

Διαπελεκίζω, f. ίσω, ſecuri percutio ſeu ferio.

Διαπέμπω, f, ψω, tranſmitto ; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν εἰλεῖν πρός τινα, τινί. Κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διεπέμψαν.

Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησαν ἐνιαυτὸν ὅλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ, Plut.

Διαπεπονημένως, elaborato, eleganter.

Διαπέπτω, ſive διαπέττω, f. ψω, percoquo, penitus coquo.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, abſolvo. Σελήνη ἐν μηνὶ τὸν ἑαυτῆς διαπεραίνεται κύκλον, Ariſtot.

Διαπερᾶναι, a. 1. inf. act.

Διαπεραιόω, ῶ, trajicio in ulteriorem oram, tranſporto, tranſveho. Ὡς εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διαπεραιοῦσθαι ξίφη, ſtringerentur, Soph. Aj. 741.

Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus. A διαπεραιόω.

Διαπεράσας, aor. 1. part. act.

Διαπέραμα, τὸ, trajectus ; (2) fretum.

Διαπεράσιμος, pervius.

Διαπεράω, ῶ, f. άσω, tranſjicio, tranſmitto. Διαπερᾶν πόλιν, Ariſt. Av. 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, Matt. 9, 1.

Διαπέρθω, f. πέρσω, devaſto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοί ἀπέχθωνται περὶ κῆρι, Il. 4, 53.

Διαπερονάω, ῶ, fibula trajicio, fibula necto.

Διαπέρσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi διαπέρθω.

Διαπερῶσιν, 3. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro διαπεράωσι, a διαπεράω.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. med. v. διαπίπτω.

Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando. Ἥξω ταχέως, ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον. Ariſt. Lyſ. 735.

Διαπετάννυμι, f. τάσω, idem.

Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιωπῇ διαπέτῃ διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, volas, Ariſt. Av. 1222.

Διαπεττεύω, teſſerarum ludo conficio.

Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.

Διάπηγα, ων, τά, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores diſpoſitæ. A

Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono. Ex διὰ, & πήγνυμι, *compingo.*

Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio, ſaltu ſupero. Διαπηδᾶν τάφρους, Xen.

Διαπήδησις, εως, ἡ, tranſitus, qui ſaltu fit.

Διαπηδύω, f. ύσω, ſcaturio ; (2) Heſ. διαπηδύει, διαπηδᾷ, tranſilit.

Διαπηνικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.

Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum eſt. Ex διὰ, & πηρόω, *mutilo.*

Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguifacio, pinguedine diſtendo.

Διαπιέζω, comprimo.

Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more ſimiæ. Ex διὰ, & πίθηξ, *ſimia.*

Διαπιδύω, ſcaturio, permeo.

Διάπικρος, ον, amarus.

Διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro.

Διαπίνω, perpoto, epoto, ebibo; (2) interpoto. Ex διὰ, & ϖίνω, *poto*.

Διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo.

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quaſi e manibus, *unde* (2) excido, de verbis, &c. emano in vulgus; (3) vaneſco, intereo, diffluo. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, Xen. Λόγου διαπεσόντος εἰς τὰ στρατεύματα, Plut.

Διαπιστεύω, f. εύσω, credo, concredo, fidei alicujus committo; (2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi. Ex διὰ, & πιστεύω, *credo*.

Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorſus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ἡμᾶς τούτοις διαπιστήσειν, Dem. Ex διὰ, & πίστις, *fides*.

Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) ſpecies. A διαπλάσσω.

Διαπλάσσω, vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo, apud medicos in locum reſtituo membrum. Τελεώτατον ἔργον διαπλάσασθαι, Philo. Hinc

Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.

Διαπλασμὸς, ὁ, idem.

Διαπλαστικὸς, ἡ, ὸν, effingendi formandique vi præditus.

Διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ, & πλατύνω.

Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) dego. Πάρθοι διαπλέξαι μὲν οὐ δυνάμενοι τὸν στρατὸν, perumpere, Plut. Διαπλέκειν τὸν βίον, Plat.

Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata.

Διαπλεξαισα, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα.

Διάπλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A

Διαπλέω, f. εύσω, navigando tranſeo, navi tranſmitto. Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, Act. 27. 5. Διαπλεῖν τὸν βίον εὖ, Herodot. tranſigere.

Διαπλήθω, f, ήσω, expleo, compleo.

Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, uſque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno. Hinc

Διαπληκτισμὸς, οῦ, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo; (2) diſſipo; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari. Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, Il. 23, 120.

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, ſimultas, (2) permiſtio, confuſio. A διαπλέκω.

Διάπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλοος, *contr.* διάπλους, ου, ὁ, trajectus, trajectio, tranſmiſſio. A διαπλέω.

Διαπλώω, *Poët.* navigationem conficio; (2) emetior, tranſigo. Ex διὰ, & πλέω.

Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.

Διάπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.

Διαπνευστικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, diſſipans, diſſipandi vim habens, *Aret.* A

Διαπνέω, f. εύσω, perflo, perſpiro; (2) difflo, diſſipo; (3) interſpiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τῆς τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, Philo. Hinc

Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, diſſipatio, perſpiratio.

Διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2) examino. Hinc

Διαποδισμὸς, οῦ, ὁ, genus ſaltationis.

Διαποιέω, conficio, tranſigo.

Διαποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, variegatus, variis coloribus diſtinctus.

Διαποικίλλω, vario, variego, varie diſtinguo.

Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, depugno, bello vinco. Ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, Plat. Hinc

Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) debellatio.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, conſtanter obſideo.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. adminiſtrationem pertinentibus. A

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad adminiſtrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ adminiſtratione verſor.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo. Ex διὰ, & ἀπόλλυμι, *perdo*.

Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, tranſmiſſio, dimiſſio.

Διαπόμπησις, ἡ, idem; (2) depulſio, averruncatio.

Διαπόμπιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranſmiſſus. A διαπέμπω.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) excerceo; (4) factito; (5) excolo; (6) *in paſſ.* laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, ſtudioſus alicujus artis eamque exercens. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, Plut. Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, Act. 4, 2. A διάπονος.

Διαπόνημα, ατος, τὸ, labor & exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.

Διάπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, laborum patiens, induſtrius. Ex διὰ, & πόνος, *labor*.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui per mare fertur. Ex διὰ, & πόντος, *mare*.

Διαπόνως, *Adv.* laborioſe, magno cum labore. A διάπονος.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) interceſſio. A

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiſcor; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, Luc. 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, Act. 16, 4.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæſito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) neſcio; (4) egeo. indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, Act. 10, 7. Ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, Luc. 24, 4. Ex διὰ, & ἀπορέω.

Διαπόρημα, τὸ, angor, æſtuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, dubitativus.

Διαπορητικῶς, *Adv.* dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devaſto, depopulor, everto. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, Thucyd.

Διαπορθμευτικῶς, *Adv.* tranſportando, tranſmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) tranſporto; (3) interpretor. Τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, Herodot.

Διαπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet, purpureus. Ex διὰ, & πορφύρα, *purpura*.

Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diverſas partes; (2) dimitto, ſeu emitto nuncium. Hinc

Διαποστολὴ, ῆς, ἡ, miſſio internuncii.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο, Luc. 19, 15.

Διαπραθέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπαρθεῖν, a verbo διαπέρθω, *devaſto*.

Διαπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεπάρθομεν.

Διαπραξάμενος, a. 1. part. med. v. διαπράττω.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium. A διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) tranſigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur & de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, in malam partem. Διαπράσσειν μοι ἐφ' ἃ ἥκοιμι, Dem. Διαπράττεσθαι τὴν κατάβασιν παρά τινος, Luc.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eximius, illuſtris excellens. A

Διαπρέπω, decorus ſum & excello inter alios Διαπρέπεις μορφώματι, Plat.

Διαπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie, magnifice.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum interceſſio. A

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, & διαπρεσβεύομαι, legatus dimittor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.

Διαπρήξασθαι, *perfeciſſe*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, a verbo διαπράττω.

Διαπρήσουσα, f. 1. part. act. f. g. Et

Διαπρήσουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. a διαπρήσσω, *poeticum*, a fut. v. διαπεράω, ήσω.

Διαπρίω, f. ίσω, ſerra diſſeco. Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, Act. 5, 33.

Διαπρὸ, *Adv.* per totum, penitus.

Διαπρύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, auditui pervius. A διαπορεύω.

Διαπρυσίως, *Adv.* clare, clara voce.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίουσα, Luc.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico ſeu expando. Διαπτερῶσαι βρόγχον, *Hippocr.*

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, ἡ, expanſio alarum; (2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. *Hipp.*

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo. Ex διὰ, & πτίσσω.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. *Poët.* διαπτοιέω; (2) amore incendo, *paſſ.* vehementi amore capior.

Διαπτόησις, & διαπτοίησις, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido.

Διαπτυίζω, ventilo, λικμάω. A πτύον.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, ſolutio. A

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum eſt; (2) expando, aperio.

Διάπτυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſpuendus, dignus deſpui. A

Διαπτύω, f. ύσω, deſpuo; (2) contemno, faſtidio. Σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους, Dem.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, ruina; (2) opinionis vel ſpei fruſtratio. A διαπίπτω.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris univerſi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam eſt. A διαπυΐσκω pro διαπυέω.

Διαπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, ad pus movendum accommodatus. Ab eod.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ex διὰ, & πυέω, *ſuppuro*.

Διαπυκτεύω, f. εύσω, pugnis decerto; (2) contendo. Τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύειν, Luc.

Διαπύλιος, ου, ὁ καὶ ὁ, qui per portam effertur. Ex διὰ, & πύλη, *porta*.

Διαπυνθάνομαι, fut. πεύσομαι, intelligo, cognoſco; (2) ſciſcitor, percontor.

Διάπυος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuppuratus. Ex διὰ, & πύον, *pus*.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex διὰ, & πῦρ, *ignis*.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω. idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accenſam præfero.

Διαπύρως, acriter, vehementer.

Διάπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπύω, ſuppurare facio, ad ſuppurationem perduco. Διάπυον ἧπαρ, *Hippocr.*

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαραίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, inſpergo, irrigo.

Διαράσσω, vel διαράττω, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα, Heſiod. Ἀσπ. 364.

Διάργεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἀργὸς, *albus*.

Διάρδω, f. άρσω, irrigo; (2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis ſuis diſtinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo;

exprimo; (4) membratim & artuatim compono, abſolvo; (6) explico, explano.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio, artuum commiſſura; (2) artuum agilitas. A διαρθρόω.

Διαρθρωτικὸς, ὴ, ὸν, articulandi & membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμέω, ῶ, f. ήσω, dinumero, diſtincte numero, numerando diſcerno, enumero. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, Ariſt. Av. 1628. Hinc

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, ſupputatio.

Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio. A διαρκής.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, ſufficienter vires habeo, par ſum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) ſuggero, ſubminiſtro, ſuppedito, adjuvo. Διαρκεῖν πρὸς τοῦ πένθους τὸ μέγεθος, Luc. τοῖς γεωργοῦσι, Plut. Hinc

Διαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens, abunde inſtructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκῇς, par ſis, 2. ſing. præſ. conjunct. act. contr. pro διαρκέῃς a διαρκέω.

Διαρκῶς, Adv. ſufficienter; (2) perſeveranter. A διαρκής.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio; (2) trajectus. A διαίρω, tollo.

Διαρμόζω, f. όσω, disjungo, diſgrego.

Διαρμόττω, f. όσω, idem.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, Matt. 12, 29. Ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, Jer. 21, 22.

Διαῤῥαγείης, 2. ſ. a. 2. opt. paſſ. v. διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίνω, vide διαραίνω.

Διαῤῥαίσει, vaſtabit, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. διαῤῥαίω, vaſto.

Διαῤῥαίω, vaſto, perdo, corrumpo, deſtruo. Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει, Il. 9, 78.

Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adſpergo, conſpergo.

Διαῤῥέπω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαῤῥέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαῤῥέων, Iſocr. διαῤῥέειν τρυφῇ.

Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diſtringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 26, 65. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, Luc. 5, 6.

Διαῤῥηγνύω, idem. Ex διὰ, & ῥηγνύω.

Διαῤῥήδην, Adv. palam, clare, diſertis verbis. Ex διὰ, & ῥέω, dico.

Διαῤῥήξας, a. 1. part. act. v. διαῤῥήγνυμι.

Διάῤῥηξις, ἡ, fiſſio, diruptio, divortium fluminis.

Διαῤῥήσσω, f. diffringo.

Διάῤῥιμμα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus. A διαῤῥίπτω.

Διαῤῥιπίζω, f. ίσω, diventilo, difflo; (2) ventilando, vel flando diſpergo, disjicio.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diverſas partes jacio. Πανταχῇ διάῤῥιπτον ὄμμα, Ariſt. Θεσμ. 672. Τί δ' ἂν εἶτα διά τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν γράφων διαῤῥίπτοιμι, ibid. 781.

Διάῤῥιψις, ἡ, diſperſio, diſſipatio.

Διάῤῥοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex roſis compoſitus. Ex διὰ, & ῥόδον, roſa.

Διαῤῥοὴ, ῆς, ἡ meatus, canalis. A διαῤῥέω.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

Διαῤῥοιζέω, f. ήσω, cum impetu vel ſtridore fluo, trajicio. Ἐς δὲ πνεύμονας στέρνων διεῤῥοίζησεν, cum ſtridore trajecta eſt ſagitta, Soph. Trach. 577. Ab eod.

Διαῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάῤῥοια.

Διαῤῥυέω, diffluo, unde in uſu διεῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διαῤῥυῆναι. Διεῤῥυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, Plut.

Διαῤῥύπτω, f. ψω, ſordes eluo, purgo, abſtergo.

Διάῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.

Διαῤῥαγὴ, Ion. διαῤῥιωγὴ, ἡ, interruptio, rima hiatus.

Διαῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, diſruptus, fiſſus. A διαῤῥήγνυμι.

Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſta; (2) trucido.

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) diſtineo; (4) decipio, fallo. Ex διὰ, & ἀρτάω.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.

Διαρυθμίζω, f. ίσω, coapto.

Διαρυμβονάω, diſſipo, disjicio.

Διαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νέας τὸν ἰσθμὸν, Herodot. Ex διὰ, & ῥύω, traho.

Διάρχω, impero uſque ad certum finem.

Διασαίνω, adulor, de cane, caudam movente.

Διασαλακωνίζω, f. ίσω, mollitie diffluo, delicias facio, molli gradu incedo.

Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, commoveo.

Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

Διασαρδανίζω, Sardonium riſum rideo; (2) ſubſanno.

Διασαυλόομαι, οῦμαι, inuſ. unde διασαυλούμενος, ένη, ενον, delicians, luxui deditus.

Διασαφέω, ῶ, f. ήσω, do intelligendum, manifeſtum reddo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, Matt. 18, 31.

Διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico; (2) explano, declaro.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ὴ, ὸν, declarativus, explicativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, οῦ, ὁ, concuſſio magiſtratus, quæ fit muneribus, corruptio magiſtratus donatione munerum. A διασείω.

Διάσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, concuſſus. Ab eod.

Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate; (3) muneribus corrumpo; (4) diſcutio. Μηδένα διασείσητε, Luc. 3, 14. Ὅλον σε διασείων ταῖς ἐλπίσι, Luc.

Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.

Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus manu æſtimo, manu ſublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, ſignum do, manu deſigno; (2) nota inſignio, ſigno noto. Διεσήμηνεν αἴτησιν ἡσυχίας καὶ σιωπῆς, Plut. Διασημαίνει τοῦ ἐῤῥωγότος μέρεος, Ares.

Διάσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſignis, illuſtris. Ex διὰ, & σῆμα, ſignum.

Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe conſumo. Διασαπὲν ἔντερον, Aret.

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, & ἄσαι, calamitates, quoniam has Athenienſes Jovis Milichii ope quondam effugerant.

Διασιγάομαι, ſileo, reticeo.

Διασιγάσομαι, reticebo, 1. ſing. f. 1. indic. med. Dor. pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω, reticeo, ſileo.

Διασιλλαίνω, irrideo, convitiis proſcindo.

Διασιλλόω, ῶ, f. άσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſilentium teneo, conticeſco, obticeſco. Ex διὰ, & σιωπάω, ſileo.

Διασκαίρω, tranſnato, pernato.

Διασκαλιδεύω, f. εύσω, ſarculo terram verſo. Ex διὰ, & σκαλὶς, ſarculum.

Διασκανδικίζω, Ariſtoph. Euripidis more me gero. Ex διὰ, & σκάνδιξ, olus vile, quod vendere ſolebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo everto.

Διασκαριφῆσαι, aves dicuntur unguibus terram ſcalpentes; διασκαριφήσασθαι, diſſolvere.

Διασκεδάζω, f. άσω, diſſipo, disjicio, diſpergo; (2) divulgo, diſſemino.

Διασκεδάω, ῶ, f. άσω, & διασκεδάννυμι, idem in paſſ. eſt etiam, pereo ap. Plut. Διασκεδᾶν γῆν καὶ νόμους, Soph. Antig. 293. Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδᾷ, Ariſt. Veſp. 229.

Διασκεπάζω, tego, obſcuro.

Διασκέπτομαι, f. ψομαι, diſpicio, conſidero; (2) contemplor, inſpecto; (3) perſpicio, conſulto, delibero. Ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἁπαντάπως διεσκέφθαι καλῶς, Ariſt. Θεσμ. 694.

Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, inſtruo; (2) emendo, corrigo; (3) in med. diſtrahere, v. c. rem familiarem. Τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα τύχη βασιλικῶς διεσκεύασε, Luc.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris. Ex διὰ, & σκευή.

Διασκευωρέω, ῶ, f. ήσω, captioſe machinor, inſidioſe fabrico, doloſe tracto; (2) conſervo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, conſideratio, deliberatio, A διασκέπτομαι.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno.

Διασκηνάω, ῶ, vel διασκηνέω, ῶ, f. ήσω, diverſandi cauſſa tentoria pono; (2) diſpertior tentoria; (3) caſtra metior; (4) tentoria diſſolvo, vaſa colligo.

Διασκηρίπτω, ſuffulcio.

Διασκιδνᾶσιν, 3. pl. præſ. ind. act. v.

Διασκίδνημι, diſſipo, diſpergo. Διασκιδνᾶσι τε νῆας, Heſiod. Θεογ. 875.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto, exſilio, perſulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, ſpeculor; (2) contemplor animo, conſidero rem; (3) exploro hominem, ſpecto, experior. Διασκοπεῖν σιωπῇ, Ariſt. Θεσμ. 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνίας ἀμπέλους, id. Pace 1170.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, ſpeculor, ex ſpecula obſervo.

Διασκορπίζω, f. ίσω, diſſipo, diſpergo. Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης, Matt. 26, 31. Hinc

Διασκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio.

Διασκώπτω, f. ώψω, ſcommata & dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω διεσκώπτετο, Xen.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium. A διάζομαι.

Διασμᾷν, præſ. inf. act. contr. pro διασμάειν. A

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

Διασμέω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f, ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, ſcapello perpurgo; (2) accurate expolio.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro, & cæt. quæ ἀποσμύχω.

Διασοβέω, ῶ, fut. ήσω, diſpello, diſcutio, diſturbo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, aſtu utor, ſophiſtice ago. Διασοφίζεται, λέγων, Μινετοὶ θεοὶ, καὶ μὴ ᾿ποδιδῷ, Ariſt. Av. 1625.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco τῇ σπάθῃ, inſtrumento quodam textorio; (2) prodige licia telæ addo; (3) dilapido, profuſe inſumo. Διασπαθῆσαι τὴν οὐσίαν, Plut.

Διασπαρακτὸς, ὴ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, diſcerpo.

Διασπάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui divelli & diſtrahi poteſt. A διασπάω.

Διάσπασις, εως, ἡ, divulſio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, diſtractio, divulſio.

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διασπάω, ῶ, dilacero, divello, dirimo. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, Iſocr.

Διασπείρω, fut. ερῶ, diſpergo, diſſemino, diſſipo. Πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας, Act. 8, 1.

Διασπεύδω, f. σω, excito ad properandum, feſtinare jubeo, in med. feſtino.

Διασποδέω, idem quod ſimplex.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, diſſeminatio, diſperſio; (2) in ſ. literis Iſraelitæ vel Judæi extorres, & diverſis locis domicilium habentes. A διασπείρω.

Διασπορεὺς, έως, ὁ, diſperſor. A præced.

Διασπουδάζω, f. άσω, ambitioſe ago aliquid vel expeto,

expeto; unde & de ambitu dicitur, διασπουδάσαντες per ambitum ſc. creati ſuut. *Dicitur & in med.*

Διαστάδὸν, *Adv.* Eminus, interjecto ſpatio, intercedente utrimque intervallo. A διΐστημι, *ſeparo.*

Διασταθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, metor, diſpono. Ex διὰ, & σταθμάω, *pondero.*

Διασταλήσονται, 3. pl. f. 2. ind. paſſ. v. διαστέλλω.

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum; (2) diſtinctio. A διαστέλλω. Unde

Διασταλτικὸς, ἡ, ὸν, ad diſtinguendum aptus, diſtinguendi cauſa factus.

Διασταλτικῶς, ad diſtinguendum accommodate.

Διαστασιάζω, f. άσω, diſcordiam vel ſeditionem inter aliquos excito, diſſidiis ſegrego. Ὁ δὲ Μάνλιος διεστασίαζε τὴν πόλιν, Plut. A διάστασις.

Διάστασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, diſtractio in duas partes; (3) diſſidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis, quæ degenerant; (5) apta & concinna rerum diſpoſitio; (6) drachma data arbitris ab actore. A διΐστημι.

Διαστατέω, ῶ, diſto; (2) diſſidiis implico.

Διαστατικὸς, ἡ, ὸν, dirimendi vim habens. A

Διαστατὸς, ἡ, ὸν, diſtans, diremptus. A διΐστημι.

Διασταυρόω, vallo interſepio, munio.

Διάστειλον, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. διαστέλλω.

Διαστείχω, permeo, pervado; (2) diſcedo. Διαστεῖχαν πόλιν, Eur.

Διαστέλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, ſeparo, diſtermino; unde διαστεῖλαι, *pro* diſſentire, ap. *Polyb.* (3) diſpono, diſtinguo; *unde & pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio; (5) interdico. Διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 Reg. 8, 53. Διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, Marc. 7, 36.

Διάστενος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguſtus.

Διάστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtellis diſtinctus, ſtellatus. Ex διὰ, & ἀστὴρ, *ſtella.*

Διάστημα, ατος, τὸ, diſtantia, intervallum. A διΐστημι. Hinc

Διαστηματίζω, f. ίσω, pauliſper ſubſiſto & ceſſo, intervallum facio.

Διαστηματικὸς, ἡ, ὸν, intervallis diſtinctus.

Διαστηρίζω, ſtabilio, firmo.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. act. v. διΐστημι.

Διαστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεστήτην.

Διαστίζω, f. ξω, diſtinguo punctis & notis; (2) in punctum deſino.

Διαστίλβω, mico, pelluceo, intermico. Αἵτε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον, Ariſt. Pace 565.

Διάστιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαστίζω.

Διαστοιβάζω, f. άσω, conſtipo.

Διαστοιχίζω, fut. ίσω, ordine colloco & diſpono.

Διαστολεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compreſſa diducuntur. A διαστέλλω.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, diſtinctio; *unde &* interpunctio; (2) diviſio, diſcretio, diſtractio; (3) pacificatio, reconciliatio animorum; (4) eminentia. Ab eod.

Διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. Ex διὰ, & στόμα, ος. Hinc

Διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαστομωτρὶς μήλη, ſpecillum, quo os clauſum diducitur. Ab eod.

Διαστοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.

Διαστράπτω, f. ψω, coruſco, fulguro, quaſi diffulguro. Ex διὰ, & ἀστράπτω, *fulguro.*

Διαστρατεύομαι, conficio ſtipendia; legitime ſtipendia, i. annos militiæ, abſolvo, διαστρατευσάμενοι, emeriti veterani.

Διαστρατηγέω, ῶ, munus imperatoris obeo.

Διαστρεβλόω, torqueo, tormentis diſtraho.

Διάστρεμμα, τὸ, depravatio, perverſitas. A

Διαστρέφω, fut. ψω, perverto, diſtorqueo; (2) depravo. Ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως, Act. 13, 8. Διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας, ib. v. 10.

Διαστροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuoſe pervado.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, diſtortio, obliquitas; (2) iniquitas, perverſitas. A διαστρέφω.

Διάστροφος, ου, ὁ, ϗ ἡ, diſtortus; (2) perverſus, præpoſterus. Διάστροφος ποικίλας κεφαλὴν, *Aret.* Ab eod.

Διαστρώννυμι, vel διαστρωννύω, *ſterno.*

Διάστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, columnis fultus. Ex διὰ, & στῦλος. Hinc

Διαστυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίστημι, commendo, jucundum reddo; (2) conſtituo, inſtituo, Gl. V.

Διασύομαι vel διασεύομαι, tranſeo. Poëtice ut hinc ſit διέσυτο.

Διασυριγμὸς, ὁ, exſibilatio, irriſio. A

Διασυρίζω, ſibilum edo.

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, diſtractio; (2) Diaſyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diverſa ſignificata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio. A διασύρω.

Διασυρτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad obtrectandum, obtrectatorius. Ab eod.

Διασύρω, obtrecto, calumnior, graviter reprehendo. Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος ϗ διασύρων, Dem.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, ſeu gutture diſſecto; (2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel διασφάττω, jugulum ſeco, diſſeco.

Διασφαιρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio.

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui reſolvens, aptus ad reſolvendum jugulum. A διασφάζω.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. Διέσφηλε τὴν τέχνην, Æſchin. Διασφαλῆναι τῆς πρός τινος συμμαχίας, id.

Διασφὰξ, γὸς, ἡ, interſtitium, quo duæ rupes diruptæ diſtant a ſe invicem, montis hiatus & ſciſſura, rupes hians & diducta; (2) vallis, quaſi a διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, f. ήσω, funda diſſipo, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, ſibi vendicare. Ex διὰ, & σφετερίζω, *meum facio.*

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in veſpam converto, veſpæ figuram tribuo, v. σφηκόω.

Διασφηνόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, perſtringo, valde ſtringo, cohibeo, colligo.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio. Διάσφιγξις κραταιὴ, *Aret.*

Διασφύξις, εως, ἡ, pulſus *arteriarum*, *Aret.* Ex διὰ, & σφύζω, *ſalio.*

Διασχάω, fut. σω, pertundo. Διασχάσαι φλέβα, *Aret.* Ex διὰ, & σχάω, *ſcalpro aperio.*

Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro.

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, diſſeco. Διέσχισται τοῦ καλοῦ, ſeparatur ab honeſto.

Διασχὶς, ίδος, ἡ, diſſectio, fiſſio.

Διάσχισμα, ατος, τὸ, fruſtum ex diſſectione. A διασχίζω.

Διασχολέω, f. ήσω, negotiis deſtineo, occupo.

Διασχὼν, a. 2. part. act. verbi διασχέω.

Διασώζω, f. ώσω, ſervo, ſalvum & incolumem tueor, conſervo, *in paſſ.* effugio, ſalvus perfugio. Ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Luc. 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 Pet. 3, 20.

Διασώσειε, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

Διασώσῃ, *ſervaverit*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Διασωστικὸς, ἡ, ὸν, hominum vitæ conſervandæ ſtudioſus, *Epith.* Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, ſanctio, mandatum; (2) miniſterium. A διατάττω. Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, ſanctio.

Διατάκτης, ου, ὁ, diſpoſitor.

Διατάκτωρ, ορος, idem & ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis & miſeriis uſque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu cuſtodio.

Διατάμνω, diſſeco, diſcindo, *Ion. & Poët.* pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, conſtitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A διατάσσω.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, Luc. 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis; (2) contentio, ſeu oratio invectiva; (3) diſtentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. ξω, ordino, diſpono; (2) ſtatuo, conſtituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 11, 1. Ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ. Luc. 17, 9.

Διαταφρεύω, f. εύσω, foſſam duco ad dirimendum, foſſa dirimo, vel ſeparo; (2) perfodio.

Διαταχέων, *Adv.* repente, derepente, *Strabo*, lib. 7. A διὰ, & ταχύς.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plural. perf. part. paſſ. n. g. verbi διαθρυλλέω.

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter; (2) diſſolute. A διατεθρυμμένος, quod eſt *Particip. Perf. Paſſivi* a διαθρύπτω.

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi.

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, ſpecto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adſevero; (6) oratione contendo cum aliquo, ſæpe per contentionem interrogo. Διατείνει ταῦτα διὰ παντὸς βίου, Ariſtot. Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πέλτα, οἱ δὲ τὰ τόξα, Xen.

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, diſtermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὑψηλὴ ῥὶς διατετείχικε τὰ ὄμματα, Xen. Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus, ut ſeparet quædam, murus interſepiens.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. διετεκμηράμην, certis notis oſtendo; (2) conjicio, conjecturis adſequor. Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο, Heſiod. Ἔργ. 396.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, perſevero. Διατετελεκὼς τὰ ἐν τοῖς ἐφήβοις δέκα ἔτη, Xen. Ἄσιτοι διατελεῖτε, Act. 27, 33.

Διατελὴς, ὁ ϗ ἡ, perpetuus.

Διατελῶς, *Ion.* διατελέως, ſemper.

Διατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, divello, perrumpo, diſcindo. Διατετμηκότα τὴν πολιτείαν, Æſchin.

Διατενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pertendens, contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exſicco, inarefacio.

Διατεταμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατεταχέναι, perf. inf. act, διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. paſſ. v. διατινάσσω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, ſervo, conſervo, tueor; (2) ſervo, obſervo; (3) attente obſervo, caveo. Διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Luc. 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, obſervatio, conſervatio.

Διατίθημι, f. θήσω, diſpono, compono; (2) adminiſtro quamcunque rem; κακῶς διατιθέναι, male pronunciare, male agere; (3) conſtituo; (4) aliquo modo adficio; (5) tracto; & *in Medio*; (6) teſtor, teſtamento mando; (7) paciſcor, pactum ineo, fœdus pango; (8) ſatisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) *in paſſ.* ſignificat & habitum animi & mores, ut φιλοτίμως διατιθῆναι, cujuſdam honoris eſſe; (11) ſtatum & conditionem, ut ἀγὼν ἀδοξότερον διατεθειμένος, certamen tenue, minus glorioſum. Ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Heb. 8, 10. Διάθες τάδε κόσμῳ, diſpone eleganter, Ariſt. Av. 1336.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.

Διατίλλω, pervello, evello. Hinc

Διάτιλμα, ατος, τὸ, pervulſio, evulſio.

Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo, probo. Διατετίμηνται θεοῖς, Æſchyl. Hinc

Διατίμησις, εως, ἡ, æſtimatio.

Διατιμητικὸς, ὴ, ὸν, æſtimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium conſtituendi.

Διατινάσσω, f. άξω, diſcutio, quaſſatione diſcutio; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω, Eur.

Διατινθαλέος, έα, έον, fervidus, ignitus, candens.

Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

Διατμήγω, f. ξω, diſſeco, diſcindo.

Διατμήσσω, idem. Ex διὰ, & τμήσσω, *ſeco.*

Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem reſolvo, perſpiro. Διητμίσθη τὸ ξύμπαν σκῆνος, *Aret.*

Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex διὰ, & τοῖχος.

Διάτοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, a pariete ad parietem pertinens. Ex iiſd.

Διατομὴ, ῆς, ἡ, inciſura. A διατέμνω.

Διάτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſectus, diſciſſus; (2) æquali portione diviſus. A διατέμνω.

Διατονθορύζω, murmuro, fremo.

Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.

Διάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſtentus, extentus; (2) contentus, vehemens. Ab eod.

Διατοξεύω, f. εύσω, ſagitta penetro, vel trajicio; (2) jaculor, telum vibro.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.

Διάτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, penetrans; (2) trajectus; (3) qui clare audiri poteſt, acutus, ſonorus. Ex διὰ, & τορὸς, *penetrans.*

Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum & perſpicuum, declaro, manifeſto.

Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango; (2) præcipito.

Διατρέπω, f. τρέψω, diſtorqueo, perverto; (2) averto, avoco, deterreo; (3) perſuadeo; (4) confundo, perterreo, ad inopiam conſilii redigo. Διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, Herodian.

Διατρεπτικώτατα, efficaciſſime ſc. ad perſuadendum, ap. *Cl. Alex.*

Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρτοπωλίας οἰκίαν διατρέφει, Xen.

Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, diſcurro, percurro, curſu pertranſeo.

Διατρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco; (2) perterrefactus diffugio; (3) perterebro, perforo. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, Il. 11, 486. Ex διὰ, & τρέω, tremo, vel τράω, *perforo.*

Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio, pertuſio, A διατράω. Unde

Διάτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, perforatus, foraminibus pertuſus.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, extractio temporis in longum, procraſtinatio; (2) commoratio in aliquo loco, converſatio; (3) ſtudium & opera, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio; (4) Philoſophorum congreſſus & diſputatio; (5) locus in quo διατριβὴ fit; (6) ſchola, locus, in quo literæ diſcuntur. A

Διατρίβω, f. ψω, abſumo, attero, perdo; (2) moror, commoror; (3) tempus tero in aliqua re; (4) procraſtino, differo. Διατρίβειν χρόνον, ἔπη, τὸν βίον, ἔν τινι, ἐπί τινι, περὶ τὰ μαθήματα, πρὸς θυσίαις, Plut. Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς, Act. 14, 28. Hinc

Διάτριμμα, ατος, τὸ, intertrigo.

Διατριπτικὸς, ὴ, ὸν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.

Διάτριτος, ου, ὁ, morbus ſeu febris tertia quaque die veniens. Ex διὰ, & τρίτος.

Διάτριχα, *Adv.* trifariam, tripliciter.

Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confuſa facies; (2) confuſio, perturbatio; (3) commiſeratio. A διατρέπω.

Διάτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, perverſus; (2) qui perverti ſolet; (3) mutabilis. Ab eod.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.

Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere.

Διατρύγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumento conſitus inter vitium ordines; (2) frugifer. Ex διὰ, & τρύγη, *triticum.*

Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo; (2) penetro, transfigo; (3) excavo. Hinc

Διατρύπημα, τὸ, perforatio, foramen.

Διατρύπησις, ἡ, perforatio.

Διατρυπητὸς, ὴ, ὸν, perforatus.

Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxurior, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ παιδείᾳ τεθραμμένος, Plat.

Διατρυφεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi διαθρύπτω.

Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.

Διάττω, proſilio, deſilio, huc & illuc, emico. Ex διὰ, & ἄττω, *proſilio.*

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, conſtituo, ſancio; (2) formo, reformo; (3) apud me conſtituo, animo concipio. Διατυποῦν νόμους, Luc. Hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio; (2) conſtitutio, ſtatutum, teſtamentum; (3) figura rhetorica.

Διαυαίνομαι, exſiccor.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. διαυαίνομαι.

Διαυγάζω, f. άσω, diffulgeo, tranſpareo; (2) illuceſco. Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 Pet. 1, 19. Hinc

Διαύγασμα, ατος, τὸ, diluculum.

Διαυγασμὸς, οῦ, ὁ, ſplendor tranſlucens.

Διαύγεια, ας, ὁ, idem. A

Διαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus, tranſlucidus, limpidus. Ex διὰ, & αὐγὴ, *ſplendor.*

Διαυγία, ας, ἡ, ſplendor pellucens.

Διαυγάω, illuceſco, ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.

Διαυλακίζω, f. ίσω, perſulco, peraro.

Διαύλειον, ου, τὸ, diaulium, quum omnibus in ſcena tacentibus tibicen intus canit. Ex διὰ, & αὐλὸς, *tibia.*

Διαύλιον, ου, τὸ, idem quod διαύλειον.

Διαυλίσκος, ου, ὁ, canaliculus in dioptris, quo viſus dirigitur. Ex iiſd.

Διαυλοδρομέω, ῶ, quum ad calcem ſeu metam perventum eſt, rurſum ad carceres redeo. A

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui curſum circenſem, i. e. διςάδιον, peragit.

Δίαυλος, ου, ὁ, circumacti curriculi hujuſmodi, ut, quum ad metam perveniſſent, flectentes eo rurſum recurrant, unde curſum inierant, curſus duplex, a carcere ad metam, & a meta ad carcerem; (2) menſura duorum ſtadiorum; (3) ſtudium abeundi, ſed & mox redeundi. Ex διὰ, & αὐλὸς, quod vide.

Διαυλωνία, ας, ἡ, locus anguſtus, in quo aves ſilveſtres capiuntur. A δίαυλος.

Διαυλωνίζω, f. ίσω, per anguſtum fluo; (2) meatus longos tranſeo. A διαυλωνία.

Διαυλωνισμὸς, ὁ, tranſitus per longos meatus.

Διαυχενίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo; (2) elata cervice incedo. Ex διὰ, & αὐχὴν, *cervix.*

Διαυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cervicalis. Ex iiſd.

Διαυχέω, glorior.

Διαφαγεῖν, peredere, exedere, edendo conſumere.

Διαφαίνω, f. ανῶ, oſtendo, demonſtro; (2) eluceo; & διαφαίνομαι, inter alia conſpicuus ſum; (3) tranſparens & pellucidus ſum; (4) in conſpectum venio, conſpicuus fio. Διεφάνη οὐδὲν πρὸς αὐτὸ ἰσχύος πέρι, ἢ ἀσθενείας, Thucyd. l. 2. c. 51.

Διαφανεία, & διαφανία, ἡ, ſplendor, perſpicuitas, pelluciditas.

Διαφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus, candens; (2) illuſtris, celebris, clarus. A διαφαίνω.

Διαφανέςατα, *Adv.* clariſſime.

Διάφανσις, εως, ἡ, interlucentia; (2) tranſparentia. Ab eod.

Διαφανῶς, *Adv.* pellucide, perſpicue, clare manifeſte; (2) cum concentu ſuavi.

Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medeor, medicamentum purgans præbeo.

Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.

Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, floccifacio.

Διαφαύω, f. αύσω, illuceſco.

Διαφεγγὴς, ὲς, ſplendidus.

Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, impoſtura.

Διαφερόντως, *Adv.* excellenter, egregie; (2) magis, maxime, vehementer. A διαφέρω.

Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diverſas partes fero; (2) diſſipo; (3) divulgo; (4) traduco, agito, bellum, ætatem, &c. (5) fero, perfero, ſuſtineo; (6) differo, diſcrepo; (7) antecello, excello, præſto; (8) confero proſum; & (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor; (10) diſſideo, diſſentio; (11) contendo, ambigo, litigo; (12) etiam ſententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, diſtrahere, ἐν ἑαυτῷ, cogitare, ἀπὸ τόπου, ἐπὶ τόπον traducere; γυναικῶν οὐδὲν differre; τῶν ἄλλων τινὶ, antecellere in; ἡμῖν, prodeſſe; ἀνδρίᾳ, πρὸς πολεμικὰ, præſtare, Imperſ. ᾧ μάλιςα διαφέρει, cujus maxime intereſt. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν, diſcrepabis, Ariſt. Nub. 533.

Διαφεύγω, f. ξομαι, effugio, evito. Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι, Ariſt. Nub. 442. Οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, Id. Veſp. 459. Hinc

Διαφεύξις, ἡ, effugium.

Διαφημίζω, f. ίσω, ſpargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διαφημίζειν τὸν λόγον, Marc. 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ, Matt. 9, 31.

Διαφθαρῇ, 2. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. διαφθείρω, *corrumpo.*

Διαφθείρω, f. ερῶ, corrumpo; (2) ſtupro; (3) interficio; (4) *de legibus eſt* abrogare, *de judiciis* eludere, perfringere; *in fœtu,* elidere per abortum. Πρᾶγμα κάλλιςον διαφθείρειν διὰ τὰ σχήματα, Ariſt. Pace, 323. Τὰς οὔσας τέ μου ϗ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν, Soph. El. 308. Hinc

Διαφθονοῦμαι, per invidiam in periculum & mala adducor, ap. *Joſ.*

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela; (2) ſtupratio, vitiatio; (3) abortus; (4) internecio, ſtrages, cædes, pernicies; (5) mors.

Διαφθορεὺς έως, ὁ, corruptor; (2) ſtuprator.

Διαφθορέω, ῶ, diripio, vaſto.

Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. Διαφεῖναι τὴν δύναμιν, Dem. Ex διὰ, ἀπὸ, & ἵημι.

Διαφιλονεικέω, ῶ, ήσω, pervicaciter contendo.

Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo & magno ſtudio conor aliquid efficere.

Διαφλέγω, f. ξω, exuro. Ex διὰ, & φλέγω.

Διάφλυξις, ἡ, effuſio, ebullitio. A φλύω.

Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor.

Διαφοινίσσω, rubefacio, cruento.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebeſco. Τοῦ ἔργου λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, Plut. Ex διὰ, & φοιτάω.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, diſcrimen; (2) diſſidium, diſſenſio, controverſia, contentio, inimicitia. A διαφέρω.

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, diſtraho; (2) diripio, ſpolio; (3) diſcutio; (4) digero; & *in Paſſ.* exhaurior, reſolvor, diſſipor. Διαφορουμένης τῆς αὐτοῦ χώρας ὑπὸ τῶν λῃςῶν, Dem. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ dilanier, Ariſt. Av. 360. Διαφορήσω σ', εἴτι γρύξεις, id. Eq. 294. A διαφορὰ. Hinc

Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod diſſipatur, ſeu disjicitur; (2) ludicrum, ludibrium.

Διαφόρησις, εως, ἡ, diſſipatio, v. c. per ſudorem, reſolutio; (2) diſſolutio. Ab eod.

Διαφορητικὸς, ὴ, ὸν, diſcutiendi vim habens, v. c. per ſudorem. Vox medica.

Διάφορον, ου, τὸ, differentia ; (2) ſimultas, odium ; (3) pars adverſa ; (4) controverſia ; (5) ſumptus, impenſæ ; (6) ipſa pecunia, & pretium rei ; (7) tributum ; (8) utilitas.

Διάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, differens, diverſus ; (2) præſtans, excellens ; (3) commodus, conferens ; (4) diſſidens, diſſentiens, atque etiam inimicus, hoſtis. A διαφέρω.

Διαφορότης, ητος, ἡ, idem quod διαφορά.

Διαφόρως, *Adv.* differenter, cum differentia ; (2) diverſe, varie, multifariam.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, interſepimentum, quod interſepit, ſeu interſepiendo diſcludit ; (2) membrana, quæ cor & pulmonem a jecore & liene diſtinguit, præcordia.

Διαφράγνυμι, ſive διαφράγνυμαι, ſepio, munio, obſtruo. Διεφράγνυτο ξύλοις πολλοῖς τὸ ϛρατόπεδον, Plut. A

Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, interſepio, ſepto interjecto diſcludo & ſeparo.

Διαφραδέως, liquide, aperte.

Διαφρίττω, inhorreſco.

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam ſuſcipio & adhibeo.

Διαφρυκτοῦν, ſecundum Suidam eſt, ſuffragia ferre & ſortiri. A calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, & φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, fiſſura.

Διαφυγγάνω, effugio, evado. Διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαϛηρίων, Thuc. A διαφεύγω.

Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, & φυγή.

Διαφύγοι, 3. ſ. a. 2. opt. act. v. διαφεύγω.

Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interſtitium inter artus, intervallum, fiſſura. A διαφύω.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. v. διαφυλάσσω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conſervo, cuſtodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν, Eur.

Διαφυράω, ῶ, f. άσω, ſubigo, pinſo.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo ; (2) flatu diſcindo ; (3) efflo. Hinc

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, diſſipatio.

Διάφυσις, εως, ἡ, interſtitium inter artus ; (2) fiſſura, rima, res intercurrens & diſcriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ, & ἀφύσσω.

Διαφυτεύω, ſero, planto.

Διαφύω, f. ύσω, internaſcor ; (2) enaſcor, orior. Ex διὰ, & φύω, *naſcor.*

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce ſeu ſono diſſideo, diſſentientem ſonum edo ; (2) diſſideo, diſcrepo ; Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, Ariſt. (3) a nimia vocis contentione obmuteſco, *unde* (4) animam ago, efflo, morior, pereo, *Ern.*

Διαφώνησις, εως, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia.

Διαφωνητικὸς, ἡ, ὸν, qui eſt ingenio ad diſſenſionem propenſo.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis ſeu ſoni diſcrepantia ; (2) diſſenſio, diſcordia. A

Διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcrepantem vocem ſeu ſonum habens, diſſonus ; (2) diſſentiens. Ex διὰ, & φωνὴ, *vox.*

Διαφώνως, diverſe ab aliquo.

Διαφώσκω, illuceſco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illuſtro ; (2) in lucem profero.

Διαχαίνω, hiſco, magno hiatu diducor.

Διαχάλασμα, τὸ, interſtitium, hiatus.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, diſſolvo ; (2) reſolvo, diſſipo, aperio.

Διαχαράττω, f. ξω, deſcribo, exaro.

Διαχαρίζομαι, dilargior.

Διαχάσκω, hiſco.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. verbi διαχέω.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειραγωγέω, traduco.

Διαχειρία, ἡ, adminiſtratio, tractatio.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, adminiſtro, rego, gero, tracto, *in med.* interficio. Διαχειρίζειν τὰ πράγματα, χρήματα, πολλὰ τῶν κοινῶν. Ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου, Act. 5, 30.

Διαχείρισις, εως, ἡ. idem quod διαχειρία.

Διαχειρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſuffragio meo declaro, utra res ex propoſitis mihi placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri ſuffragio præfertur.

Διαχέω, f. εύσω, diffundo, diſpergo, & diſſipo fundendo ; (2) divulgo ; (3) perfundo, transfundo ; (4) diſſeco, in fruſta ſeco ; (5) frango, minuo, v. c. impetum, iram ; *unde et* lenio, placo ; (6) perdo. Καὶ μὲν διέχευαν ἅπαντα, Il. 7, 316.

Διαχλευάζω, irrideo.

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus ſum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco ; (2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor ; (2) ſuſtento me ; (3) interficio ; (4) mutuo ſumo. Διαχρᾶσθαι ξεινικοῖσι ἔθεσι, κήρυξι, ἀβουλίᾳ. Διεχρήσαντο τοιούτῳ μόρῳ, Herod.

Διαχρᾶσθαι, præſ. inf. pro διαχράεσθαι, a διαχράομαι.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum ; (2) perunctio. A

Διαχρίω, fut. ίσω, perungo, perlino.

Διαχρόω, f. ώσω, coloro ; (2) contamino.

Διάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, auro diſtinctus, aurum intextum habens, inauratus.

Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, f. χρώσω, idem quod διαχρόω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffuſio, effuſio ; (2) profuſio, prodigalitas ; (3) lætitia, voluptas, riſus, placatio.

Διαχυτικὸς, ἡ, ὸν, diffundendi vim habens ; (2) prodigus. A

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo ; (2) late ſpargo, placo, exhilaro ; *unde* διακεχυμένοι, læti, hilares, *præſertim* in conviviis, ludo ; item voluptuarii.

Διαχώννυμι, vel διαχωννύω, idem quod διαχόω.

Διαχωρέω, ῶ, fut. ήσω, pervado ; (2) excerno, onus ventris pono ; (3) admittor, probor, *de* nummis. Hinc

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum ; (2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, ipſa excernendi actio, egeſtio.

Διαχωρητικὸς, egerendi vim habens, (per alvum).

Διαχωρίζω, f. ίσω, diſgrego, diſcerno, diſjungo. Hinc

Διαχώρισις, εως, ἡ, idem quod

Διαχωρισμὸς, οῦ, ὁ, ſeparatio, ſejunctio.

Διαχωριϛικὸς, ἡ, ὸν, ſeparandi vim habens, qui diſcernit ac ſeparat. Ab eod.

Διάχωρος, ου, ὁ, intervallum quod eſt inter cohortes, aut centurias, manipulorum interſtitium. Ex διὰ, & χῶρος, *locus.*

Διάχωσις, ἡ, aggeris oppoſitio. A διαχόω.

Διαψαθάλλω, idem quod διαψαλάττω, Heſ.

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo ; (2) perflo, perſpiro ; (3) diſtraho ; (4) diſſolutus ſum, diffluo ; (5) quietus ſum. Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ, Ariſt. Av. 1721.

Διαψαλάττω, dimitto ad ſcrutationem.

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango ; (2) pſallo.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus & melodiæ immutatio. A διαψάλλω.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro ; (2) perforo, perfodio, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, fut. εύσομαι, fallo, decipio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἀρρωϛίας, Iſocr. in orat. ad Philip. διεψεύσθη τῶν λογισμῶν, Plut. in Lyc. opinione ſua eſt falſus.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, ſententiam fero. Ex διὰ, & ψηφίζω, *calculis computo.* Hinc

Διαψήφισις, εως, ἡ, ſuffragiorum latio ; (2) diſquiſitio ; (3) recenſio civium populatim tributimque citatorum, examen, quod ſinguli populi de popularibus inſtituunt, inquirentes, num quis revera cives ſit, an vero peregrinus & perperam adſcriptus.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, murmuro, ſuſurro.

Διαψυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A

Διαψύχω, f. ξω, refrigero, recreo, reficio ; (2) aëri ſeu vento perflandum expono. Τὰς ναῦς διαψύξαι, Thuc.

Διάω, vel διάημι, perflo, perſpiro. Ex διὰ, & ἄω, vel ἄημι.

Δίβαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bipes. Ex δὶς, & βαίνω.

Δίβαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis tinctus. *Epith.* purpuræ ; (2) veſtis purpurea, purpura-prætexta. Ex δὶς, & βάπτω, *tingo.*

Δίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, dupliciter injectus ; (2) anceps ; (3) duplex. Ex δὶς, & βάλλω.

Δίβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicis eſt conſilii. Ex δὶς, & βουλὴ, *conſilium.*

Δίβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. Ex δὶς, & βρέχω, *madefacio.*

Διγαμέω, alteras nuptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, ſecundæ, ſeu iteratæ nuptiæ. A

Δίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecundo jungitur matrimonio. Ex δὶς, & γάμος.

Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica litera, figura & vi ſimilis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ ſibi ſuperimpoſitorum formam gerat.

Διγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mento eſt bipartito. Ex δὶς, & γένειον, *mentum.*

Διγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum eſt generum ; (2) qui duplicis eſt ſexus. Ex δὶς, & γένος, *genus.*

Δίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, binas pupillas habens. Ex δὶς, & γλήνη, *pupilla.*

Δίγλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis inciſus, gemina ſculptura inciſus. Ex δὶς, & γλύφω, *ſculpo.*

Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus ; (2) bilinguis, fallax. Ex δὶς, & γλῶσσα.

Δίγνωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicis ſeu dubiæ eſt ſententiæ, anceps. Ex δὶς, & γνώμη.

Διγόνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici geniculorum nodo cinctus. Ex δὶς, & γόνυ, *genu.*

Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, ſeu partus geminatio & iteratio. A

Δίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, geminus, ſeu bis genitus. Ex δὶς, & γίνομαι, *naſcor.*

Δίγυιος, vel δίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duorum jugerum eſt. Ex δὶς, & γύα.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.

Διδακτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

Διδακτὸς, ἡ ὸν, doctus, peritus ; (2) qui doceri poteſt ; (3) qui diſci poteſt ; (4) docendus, quem docere licet ; (5) arte excogitatus, exquiſitus. Ab eod.

Δίδακτρον, ου, τὸ, præmium, quod magiſtro pro doctrina traditur, Minerval, didactrum. Ab eod.

Διδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duorum eſt digitorum. Ex δὶς, *bis,* & δάκτυλος.

Διδακτῶς, per doctrinam.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. verbi διδάσκω.

Διδάξει, *docebit,* 3. ſing. f. 1. ind. act.

Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus. A διδάσκω.

Διδάξω, a. 1. conj. act. v. διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi docetur, gymnaſium, ſchola. A διδάσκαλος. Unde

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, inſtitutio.

Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, q. d. doctorius, ad doctrinam pertinens ; (2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium.

Διδασκάλιον, ου, τὸ, idem quod. δίδακτρον. A

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter literarum, aut morum ; (2) magiſter quilibet ; (3) poëta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.

Διδασκέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν.

Διδασκέμεναι, idem, ſed *Dorice.*

Διδάσκευ, 2. ſ. pr. imper. paſſ. *Dor.* pro διδάσκου.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. v. διδασκέω, *Att.* pro

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, inſtituo ; (2) in *Paſſiv.* diſco, certior fio ; (3) *in med.* erudiendum curo, loco. Διδάσκειν τοὺς πολίτας τὰ συμφέροντα, τινὰ περί τινος, τινὰ μισθοῦ· δρᾶμα, edere. Ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, Joan, 14, 26.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, inſtructio, admonitio. A διδάσκω.

Διδαχθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi διδάσκω.

Διδείασι, *ligant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro διδέασι, vel διδεῖσι, a δίδημι.

Διδέω, vel δίδημι, ligo. A δέω.

Δίδη, ligabat, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδίδη.

Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. præſ. ind. act. per *Epentheſ.* pro δίδομεν, a δίδωμι.

Διδοῖ, *dat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro διδόει, a διδόω, pro δίδωμι, *do*.

Διδόμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro διδόναι.

Δίδοτι, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.

Διδότω, *dato*. 3. ſing. præſ. imperat. act.

Δίδου, *da*, 2. ſing. præſ. imperat. med.

Διδοῦν, *Ion.* & *Poët.* pro διδόναι.

Διδόω. Unde διδώσομεν, διδώσειν, ἐδίδουν. Idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.

Διδράσω, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω.

Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem eſt, quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δὶς, & δραχμή.

Δίδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, valens duas drachmas. Ex iiſd.

Διδυμάονε, nom dual. a διδυμάων.

Διδυματόκος, ου, ἡ, & διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος, & τίκτω, *pario*.

Διδυμάων, άονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.

Διδυμεύω, f. εύσω, geminam habeo prolem.

Διδυμογενὴς, ὲς, eodem partu editus.

Διδυμόθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplici voce reſonans. Ex δίδυμος, & θρόος, *vox*.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex; *in Plurali*; (2) gemini, gemelli; (3) teſticuli.

Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio. A δίδυμος.

Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.

Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus. A

Διδυμοτόκος, ου, ἡ, idem quod διδυματόκος.

Διδυμόχροος, *contr.* διδυμόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, bicolor. Ex δίδυμος, & χρόα.

Δίδωθι, imperat. act. *Poët.* & *Æol.* pro δίδοθι.

ΔΙ'ΔΩΜΙ, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in patrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adſcribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem*, affligere, ut διδόναι πόνους, &c. *Ern.* Διδόναι τινὶ σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα, εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere; τῷ ῥεύματι, projicere, ἀμφιδέας περὶ τοὺς πόδας, injicere. Οὐκ οἶδ᾽ ὅτῳ μ᾽ ἔδωκας εἰς χεῖρας ποτὲ, Soph. El. 1363. Γαμικὴν χλαμίδα διδότω τὶς δεῦρό μοι, Ariſt. Av. 1699.

Διδῶν, *dare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διδοῦν, & hoc *Ion.* & *Poët.* pro διδόναι.

Δίδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum palmorum eſt. Ex δὶς, & δῶρον, *palmus*.

Δίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, a δίω, pro δείδω, *timeo*.

Διεβίβασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαβιβάζω.

Διεβλήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διαβάλλω.

Διεγγυὰ, ᾶς, ἡ, fidejuſſio. Ex διὰ, & ἐγγύη.

Διεγγυάω, ῶ, ſponſione facta recipio & libero, quod ſit in adſertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio* ſpondeo, promitto, facturum me recipio. Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων, D. Hal. Hinc

Διεγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſionis interceſſio.

Διεγείρω, ρῶ, excito, ſuſcito, expergefacio; (2) exſtimulo. Ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 Pet. 3, 1. Θάλασσα διηγείρετο, Joan. 6, 18.

Διεγερθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. διεγείρω.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio. A διεγείρω.

Διεγερτικὸς, ἡ, ὸν, excitandi vim habens, concitandi vi præditus. Ab eod.

Διεγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, expergiſcor.

Διεδάσατο, *diſtribuit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* a διαδάζω.

Διέδεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διέδειξε, a δείκνυμι.

Διεδιδόμην, 1. ſing. imp. ind. paſſ. v. διαδίδωμι.

Διέδοξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διαδοκέω.

Διέδρα, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, a διάδρημι, *effugio*.

Διεδρία, ας, ἡ, diffidium. A διέδρος.

Διέδριον, ου, τὸ, ſellula, Dim. a διέδρον.

Διέδρον, ου, τὸ, biſellium, ſellæ genus. A

Διέδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diffidens. Ex διὰ, & ἕδρα, *ſella*.

Διέδωκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διαδίδωμι.

Διέζωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διαζώννυμι.

Διέθετο, 3. ſ. a. 2. med. v. διατίθημι.

Διέθηκα, 1. ſing. a. 1. indic. act.

Διεῖ, *tranſmittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi διιέω, aut διΐημι, *tranſmitto*.

Διεζευγμένως, diviſe, disjuncte.

Διεθίζω, f. σω, adſuefacio; & διεθίζομαι, aſſuefacio. Διεθίζει χρόνῳ μακρῷ τὸ ἄλγημα, *Aret.*

Διειδέναι, pernoſcere.

Διειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, clarus. Ex διὰ, & εἶδος, *forma*.

Διεῖλε, 3. ſ. a. 2. ind. v. διαιρέω.

Διειλημμένως, *Adv.* diſtincte, diviſim; (2) præciſe, præciſa formula. A διειλημμένος, quod eſt a διαλαμβάνω.

Διείλησις, εως, ἡ, turbo, convolutio. Ex διὰ, & εἰλέω, *volvo*.

Διειλύω, vel διειλύσσω, clam evolvo. *in paſſ.* clam abeo, aufugio.

Δίειμι, tranſeo, permeo, tranſmitto; (2) penetro; (3) proſequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenſeo. Ἅπαντα γάρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα, narro, Ariſt. Av. 1398. Ex διὰ, & εἶμι, *eo*.

Δίειμι, uſque ſum, pergo eſſe. Ex διὰ, & εἰμὶ, *ſum*.

Διείπω, enuncio, expono; (2) adminiſtro.

Διείργω, f. ξω, diduco, dirimo, interſepio, ſeparo. Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος, Plut.

Διείρεο, imp. med. *Ion.* pro διείρου, a

Διείρομαι, inquiro, interrogo. Ex διὰ, & εἴρω, *dico*.

Διείρω, trajicio, inſero, innecto; (2) tranſadigo, tranſſuo.

Διειρωνόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimulato hoſpitio fallens, ſub hoſpitalitatis ſpecie decipiens. Vox Comica Ariſtophanis de Laconibus. Ex διὰ,, εἰρωνεία, *ſimulatio*, & ξένος, *hoſpes*.

Διεισδύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior. Ex διὰ, εἰς, & δύνω, *ingredior*.

Διεκβαίνω, exeo per, inter.

Διεκβάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, ſaltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum anguſtum & interceptum, & exitus quicunque.

Διεκβόλιον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.

Διεκδικέω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, ſive armis, ſive oratione.

Διεκδρομὴ, ῆς ἡ, excurſus; (2) percurſus. Ex διὰ, & ἐκτρέχω, *excurro*.

Διέκδυμι, & διεκδύω, exeo, erumpo. Hinc

Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & ſtrophæ tergiverſationum, exitus, eruptio.

Διέκειτο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.

Διεκθέω, f. θεύσομαι, diſcurro, excurro.

Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.

Διεκλύω, reſolvo, exſolvo.

Διεκόπην, 1. ſing. a. 2. paſſ. v. διακόπτω.

Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.

Διεκπεραίνω, f. ανῶ, abſolvo & ad finem perduco rem inſtitutam; (2) percurro.

Διεκπεράω, ῶ, f. ήσω, vel άσω, ex loco aliquo per alium tranſeo; (2) exeo; (3) tranſjicio, tranſeo; (4) tranſjicio, tranſfigo.

Διεκπερδικίζω, f. ίσω, perdicis more decipio & effugio. Ex διὰ, ἐκ, & πέρδιξ, *perdix*.

Διεκπίπτω, per medium elabor, & evado; (2) per rimam & foramen evado; (3) intercido. Διεκπίπτω ἐκ τῶν στρατοπέδων, Plut.

Διεκπλέω, f. εύσω, impetum claſſe facio, carptim, h. e. irruendo, & mox recedendo, & deinde iterum impetum faciendo. Unde talis impetus dicitur

Διέκπλοος, *contr.* διέκπλους, ου, ὁ, & diſtinguitur a μάχη, *Ern.*

Διεκπλώειν, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro διεκπλεῖν, a διεκπλέω.

Διεκπνέω, f. εύσω, exſpiro per, perflo. Hinc

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus, exſpiratio, pertranſitus.

Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, tranſeo per; (2) progredior.

Διεκπροαλὴς, ὲς, e ſuperiori loco pondere ſuo ruens.

Διέκπτωσις, εως, ἡ, elapſus, effugium. A διεκπίπτω.

Διεκρέω, f. ῥεύσω, perfluo, effluo per.

Διέκροος, *contr.* διέκρους, ου, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, oſtium, exitus aquæ. A διεκρέω.

Διέκτασις, ἡ, pandiculatio. A διεκτείνω.

Διεκτέμνω, f. εμῶ, diſſeco; (2) exſeco.

Διεκτρέχω, excurro per, percurro.

Διεκφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus; (2) illuſtris, clarus. Ex διὰ, & ἐκφανής.

Διεκφεύγω, effugio.

Διεκχέω, effundo. Διεκχέει τὸ αἷμα, *Aret.*

Διέλαθον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.

Διελάλουν, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, a διαλαλέω.

Διελασία, ας, ἡ, decurſio militaris. A διελαύνω.

Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, tranſjicio. Ὃν σὺ δορατίῳ διήλασας, Luc.

Διελέγετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. διαλέγομαι.

Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) diſcepto. Διελέγχων ἅπαντας, Luc.

Διελεῖν, *diviſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.

Διελεύσεται, *penetrabit*, 3. ſing. &

Διελευσόμεθα, *tranſibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.

Διελέχθην, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διαλέγω.

Διεληλυθότα, acc. ſ. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *tranſeo*.

Διέλῃς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. v. διέρχομαι.

Διελίννυω, ceſſo, deſino.

Διελίττω, pervolvo, excutio, ſc. librum.

Διελκυσμὸς, ὁ, pertractio.

Διελκυστίνδα, ης, ἡ, puerorum luſus, in quo una pars ſingulos alterius partis ad ſe pertrahere ſatagit. A διελκύω.

Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum, *præcipue dicitur*, de navibus quæ per iſthmum trahuntur, v. δίολκος.

Διέλκω, f. ξω, diduco.

Διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διειλημμένος, oratio intricata, obſcura,

Διελοιδοροῦντο, *conviciis adficiebantur*, 3. pl. imp. ind. paſſ. verbi διαλοιδορέω.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διείλοντο, a διαιρέω, *divido*.

Δίεμαι, humecto,

Διεμαρτυράμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διεμάχετο, 3. ſ. imperf. med. v. διαμάχομαι.

Διεμβάλλω, injicio, immitto.

Διεμβιβάσθην, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. verbi διαμβίζω.

Διεμμένω, f. ενῶ, conſtanter permaneo in.

Διεμπιμπλάω. ſ. διεμπίμπλημι, ſ. διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ᾽ ὁ ναυβάτης; dictis obſcuris ducit, Soph. Phil. 580.

Διεμφαίνω, f. ανῶ, oſtendo.

Διενεῖκαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro διενέγκαι, a διαφέρω, *conficio*.

Διενενόηντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. διανοέομαι.

Διενήνοχε, *diſtulit*. 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.

Διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum cura & ſollicitudine.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.

Διενίσταμαι, f. ενστήσομαι, refragor diſſerendo.

Διενοήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διανοέομαι.

Δίενος, ου, ὁ καὶ ἡ, biennis, bimus, qui eſt duorum annorum. Ex δὶ vel δὶς, & ἔνος.

Διενοχλέω, moleſtus ſum.

Διεξάγω, f. άξω, traduco; (2) rego, adminiſtro; (3) tranſigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸν βίον, τὴν ἀμφισβήτησιν, Polyb.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſactio, compoſitio, controverſiæ diremptio; (2) exactio, finis rei. A διεξάγω.

Διεξάϊξε, *cum impetu tranſiit*, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξῄιξε, a διεξαΐσσω.

Διεξάνθημα, ατος, τὸ, puſtula. Διεξανθήματα μικρὰ, *Aret.* Ex διὰ, & ἄνθημα.

Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.

Διεξάττω, f. άξω, erumpo, proſilio, raptim emico.

Διέξειμι, tranſeo; (2) narro, ediſſero, mente revolvo; (3) perlego. Ex διὰ, ἐξ, & εἶμι, *eo*.

Διέξεισιν, 3. pl. præſ. ind. act.

Διεξείργω, prohibeo, arceo.

Διεξελαύνω, f. άσω, tranſeo.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διεξέρχομαι.

Διεξελέγχω, refello.

Διεξέλευσις, ἡ, idem quod, διέξοδος.

Διεξελήλυθα, *tranſiii*, perfect. ind. med.

Διεξελθεῖν *tranſiiſſe*, a. 2. inf. act.

Διεξελίσσω, diſſolvo. Φακέλους ῥάβδων διεξελίσσουσι, Herodot.

Διεξερέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.

Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. Διεξερευνώμενος χώραν, Plat. Hinc

Διεξερευνητὴς, οῦ, ὁ, perſcrutator, indagator.

Διεξερπύζω, f. ύσω, erepo, prorepo. A

Διεξέρπω, f. ψω, penetro, rependo.

Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τινος βίου, Luc. accuſare. Ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους, Soph. Phil. 1409.

Διεξέρχονται, 3. pl. præſ. indic. act.

Διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.

Διεξηγέομαι, narro, demonſtro, explico.

Διέξις, εως, ἡ, idem quod, διέξοδος.

Διεξιέμεναι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, a verbo διέξειμι.

Διεξίημι, dimitto, emitto per.

Διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.

Διεξοδικὸς, ή, όν, pervius; (2) qui aliquid ordine & prolixe narrat & explicat; ἱστορία διεξοδικὴ, Plut. in Fab. A διέξοδος.

Διεξοδικῶς, *Adv.* narratione & explicatione verboſa, perſpicua.

Διέξοδος, ου, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) tranſactio; (4) explicatio verboſa, & enarratio rei; (5) curſus; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.

Διεξουρέω, per urinam emitto.

Διεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro.

Διεπέρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.

Διέπεσον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαπίπτω.

Διεπίφραδε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, a verbo διαφράζω, *dico*.

Διέπουτι, *Dor.* pro διέπουσι, a διέπω.

Διεπράθομες, *perdidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπράθομεν, a διαπέρθω.

Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, a verbo διαπράσσω.

Διέπτατο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. διίπταμαι.

Διέπω, adminiſtro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, Herodot. στρατὸν, Il. 2, 207. Ex διὰ, & ἕπω, *curo*.

Διεπιφράζω, explico, præcipio, moneo.

Διεπιφώσκω, illuceſco.

Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio. Καὶ μή σε γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ, perdas, Soph. Oed. Col. 1412.

Διερεθίζω, f. ίσω, valde irrito. Hinc

Διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Διερείδω, f. είσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. Κἀγὼ σκολιῷ σκίμπωνι χερὸς διερειδομένα, Eur. Hec. 65. Διερεισμένην τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ, Ariſt. Conc. 150.

Διερέσσω, vel διερέττω, f. ξω, remigo per.

Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perſcrutor. Τοὺς μυχοὺς τῆς θαλάσσης διερευνῶν, App.

Διερευνητὴς, οῦ, ὁ, inquiſitor, ſcrutator.

Διερὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διεράν.

Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.

Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.

Διερμηνευτής. οῦ, ὁ, interpres. A διερμηνεύω.

Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ, Luc. 24, 27.

Διέρομαι, interrogando pergo, interrogo.

Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διαίνω, *humecto*.

Διερπύζω, f. ύσω, penetro reptando.

Διέρπω, f. ψω, idem.

Διερρηγνύμην, 1. ſ. imp. ind. paſſ. v. διαρρήγνυμι.

Διερρήγνυτο, 3. ſing. imperf.

Διέρρηξε, *dirupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διερριμμένως, negligenter. A διαρρίπτω.

Διέρριψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διαρρίπτω.

Διέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt. Ex διὰ, & ἐρυθρὸς, *ruber*.

Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, Plut.

Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, prætereo; (2) diſſero, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, præterire, *de certo die ac tempore*; (6) nihil prætermittere, v. c. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθαι τὸν βίον διὰ θεοσεβείας, pie tranſigere. Διελθόντες τὴν νῆσον, Act. 13, 6. Περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος, Plat. Τὸν βίον, id. πρός ἑαυτὸν, reputare, Iſocr.

Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, Act. 10, 17.

Διεσάφησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.

Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.

Δίεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tranſmiſſio; (3) perfuſio; (4) quarta pars toni muſici, quod eſt elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars. *Ern.* A διΐημι, *divido*, vel διημι, *perfundo*.

Διεσκέδασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.

Διεσκεμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι, *contemplor*.

Διεσκόρπισε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασκορπίζω.

Διεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διασπαράσσω.

Διεσπάρην, *ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διασπείρω.

Διεσπασμένως, ſparſim, diverſis partibus. A διασπάω.

Διεσπουδασμένως, accurate, diligenter.

Διέσπειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.

Διέσσυτο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro διεσέσυτο, a διασεύω.

Διεστειλάμην, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. διαστέλλω.

Διέστην, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διΐστημι.

Διέστιχε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. διαστείχω.

Διεστραμμένος, perf. part. paſſ. v. διαστρέφω. Hinc

Διεστραμμένως, *Adv.* diſtorte.

Διεστράφην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Διεστὼς, *diſſitus*, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro διεστηκὼς, a διΐστημι.

Διεσφαλμένως, cum noxa.

Διέσχε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi διίσχω pro διέχω.

Διεσώθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διασώζω.

Διέσωσε, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Διέταξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. διατάσσω.

Διεταράχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διαταράσσω.

Διετεκμήραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. διατεκμαίρω.

Διετέλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετέλεε, a διατελέω.

Διετετάχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro διατεταγμένοι ἦσαν, a διατάσσω.

Διετήρει, *conſervabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρεε, a διατηρέω.

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.

Διετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bimulus, biennis. Διετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστι, Ariſt. *de* gen. animal. l. 4. ☞ Διετὴς & Διέτης. Prior, de eo dicitur, qui perannet; poſterior de bimo, *Caſaubon*, ad *Sueton*. Veſp. c. 5.

Διετήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, per totum annum durans; anniverſarius. Ex διὰ, & ἔτος.

Διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.

Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.

Διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Bœot.* pro διετμάγησαν, a διατμήγω.

Διέτμαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.

Διετοῦς, pro διετέος, gen. ſing. a διετής.

Διέτριβον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. διατρίβω.

Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. ſing, a. 1. ind. act.

Διευεργετέω, benefacio.

Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, ſuo quodque loco digero & diſpono; (2) boni conſulo.

Διευθέτησις, ἡ, compoſitio, bona adminiſtratio.

Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono & hilari ſum animo.

Διευθυντὴς, οῦ, ὁ, director, gubernator. A

Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inquiro diſputando. Διευθύνειν τὸν λόγον, Luc.

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, diſtinguo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accurate examino, Ex διὰ, & εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis*. Hinc

Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio.

Διευλαβέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.

Διευνάζω, ſopio; (2) vitam adimo.

Διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna ſecunda utor.

Διευριπίζω, f. ίσω, huc & illuc vagor, ſive Euripi more huc illuc agitor & reciprocor.

Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.

Διευστοχέω, adſequor quod petii, volui.

Διευσχημονέω, decore ago, decorum conſervo.

Διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum, valeo viribus, poſſum. Ex διὰ, & εὔτονος.

Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, uſque quaque proſpera utor fortuna.

Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi διαφαύσκω.

Διεφθάρην, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. διαφθείρω.

Διέφθαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Διεφθαρμένως, corrupte, vitioſe.

Δίεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, decoctus, concoctus. Ex διὰ, & ἑφθὸς, *coctus*.

Διέφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαφῦμι.

Διεχειρίσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio*.

Διέχευαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαχέω.

Διεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, disjunctus, diſcretus. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo, teneo*.

Διεχθρεύω, f. εύσω, inimicus ſum, inimicitias gero.

Διεχρήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι.

Διέχω, disjungo; (2) pertineo, ad locum aliquem; (3) diſto. Διέχων ἀπ' ἀλλήλων, Thuc. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*.

Διεψευσμένως, fallaciter, fallendi cauſa, falſo.

Διέψευσται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. διαψεύδομαι.

Διέψω, coquo, concoquo; bene calefacio.

Δίζεο, *quære*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, a δίζημαι.

Δίζηαι, *quæris*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poët.* pro δίζεαι, & hoc *Ion.* pro δίζεσαι.

Διζήμεθα, *quærimus*, 1. pl. præſ. ind. act.

Δίζημι, idem quod δίζω.

Δίζημαι, quæro, inveſtigo, A δίζω.

Διζήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quæſitor, inveſtigator. Nonnus. A δίζημι.

Δίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, bijugis; (2) duplex. Ex δὶς, & ζυγὸς, *jugum*.

Διζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΔΙΖΩ, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do operam, ſtudeo. Δίζε γὰρ, ἢ μάχοιτο, &c. Il. 16, 713.

Δίζων, *geminum*, nom. ſing. g. n. *Dor.* pro διζουν, & hoc *contr.* pro δίζοον, a διζοος.

Δίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δὶς, & ζωὴ, *vita*.

Διήγειρα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. διεγείρω.

Διηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, diſſero. Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; Ariſt. Av. 205. Διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται, Marc. 9, 9.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio; (2) expoſitio, commemoratio. A διηγέομαι.

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, qui narrationibus delectatur, fabulator; (2) ad narrationem pertinens, narrativus. A διήγημα.

Διηγηματικῶς, *Adv.* narrative, narratione verboſa.

Διηγημάτιον, ου, τὸ, narratiuncula. Dim. a διήγημα.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, ſed longior, quam διήγημα. A διηγέομαι.

Διῄειν, 1. ſ. pluſq. ind. med. *Att.* a διειμι.

Διηέριος, pro διαέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui eſt in aëre, ad aërem pertinens. Ex διὰ, & ἀέριος, *aërius*.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo; (2) idem tranſmitto, ut lumen de corporibus pellucidis. Ex διὰ, & ἤθω, *colo*.

Διήθω, idem & ex iiſd.

Διήθησις, ἡ, percolatio.

Διηκόνουν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηκόνεον, a διακονέω.

Διηκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ex διὰ, & ἠκριβωμένως, *accurate*.

Διήκω, f. ήξω, pervado, pertranſeo. Ἰσθμὸς εἰς τὸν πόντον διήκει, Ariſtot.

Διῆλθον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. διέρχομαι.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, ſole peruro.

Διήλλαττον, imperf. ind. act. v. διαλλάττω.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo transfigo per.

Διήλυσις, εως, ἡ, excurſus; (2) ſeparatio. A διέρχομαι.

Διημαρτήκασι, 3. plur. perf. ind. act. v. διαμαρτάνω.

Διημερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, diem totum duro.

Διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio.

ΔΙΉΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διήνεγκε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. *Poët.* pro διηνεκέσι, a διηνεκής.

Διηνεκέως, *Adv.* continua & perpetua ſerie, jugi & continuo tenore, continuo, perpetuo, identidem. A

Διηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκὲς in perpetuum, jugiter. Ex διὰ, & ἠνεκής.

Διηνεκῶς, *Adv.* idem quod διηνεκέως.

Διήνεμος, ον, ventoſus, vento expoſitus.

Διήνοιξε, 1. ſ. aor. 1. ind. act. v. διανοίγω.

Διῇξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro διήϊξε, a διαΐσσω.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διηπόρει, 3. ſ. imperf. ind. act. v. διαπορέω.

Διηπόρουν, *mirabantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, a διαπορέω.

Διήρεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro διήρεσσε, a διερέσσω.

Διῃρημένως, *Adv.* diviſim, diſtincte. A

Διῃρημένος, *diviſus*, quod eſt a διαιρέω.

Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, biremis. Ex δὶς, & ἐρέσσω, *remigo*.

Διῄρηται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. διαιρέω, *diſtinguo*.

Διημβλώθουν, imp. ind. act. v. διαμβλώθω.

Διήρπασε, 3. ſ. a. 1, ind. act, v. διαρπάζω.

Διήρχθην, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διείργω.

Διηρχόμην, 1. ſ. imp. ind. med. v. διέρχομαι.

Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διημι.

Διητᾶτο, 3. ſing. imperfect. indic. med. *contr.* pro διητάετο, a διαιτάομαι.

Διήτησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδιαίτησα, a διαιτάω.

Διηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Hinc

Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, ſonitus ad auditum pervehitur.

Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimaris, qui utrimque mari adluitur. Ex δὶς, & θάλασσα, *mare*.

Διθεΐα, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. Ex δὶς, & θεῖον, numen. Hinc

Διθεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos ſtatuunt.

Δίθηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque acutus. Ex δὶ, vel δὶς, & θηκτὸς, *acutus*.

Διθυμία, ας, ἡ, diſſenſio, diſcordia. A

Δίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcors. Ex δὶς, & θυμὸς, *animus*.

Διθυραμβικὸς, ἡ, ὸν, ad dithyrambos pertinens. A διθύραμβος.

Διθυραμβικῶς, *Adv.* Poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia.

Διθυραμβογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quaſi duabus januis in lucem editus. Ex διθύραμβος, & γείνομαι, *naſcor*.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyramborum poeta. Ex διθύραμβος & διδάσκαλος.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos ſcribo & compono.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum ſcriptio.

Διθυραμβοποιὸς, οῦ, ὁ, dithyramborum poëta, ſeu ſcriptor. Ex διθύραμβος, & ποιέω.

Διθύραμβος, ου, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, *biforis*, & ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum ex Semele, & deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingreſſus fingitur. Hinc

Διθυραμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dithyrambicam audaciam, ſeu dithyrambicum tumorem præ ſe ferens.

Δίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas januas habens, biforis. Ex δὶς, & & θύρα, *janua*.

Δίθυρσον, το, duplex thyrſus.

Διϊαύω, bene dormio, dormio.

Δίϊδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſudans. Ex διὰ, & ἱδρὼς, *ſudor*.

Διϊδρόω, ῶ, f. ώσω, perſudo.

Διΐημι, tranſmitto, trajicio; (2) dimitto.

Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, rector, moderator. A

Διϊθύνω, dirigo, rego, moderor.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, f. διΐξομαι, pervado, permeo; (2) pertingo, pervenio; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε ϗ πνεύματος, Heb. 4, 12.

Διΐξομαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. v. διϊκνέομαι.

Δίϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, Jovialis. A ζεὺς, διός.

Διϊπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Jove dilapſus, qui cœlitus decidit; (2) continuus inſtar torrentis, ſ. limpidus, &c. *ap. Hipp.* Ex διὸς, *Jovis*, & πίπτω.

Διιπόλια, Jovialia.

Διϊπολιώδης, εος, ους, unde τὰ διϊπολιώδη, priſca, obſoleta, apud Ariſtoph.

Διϊππασία, ας, ἡ, certamen equeſtre. Ex διὰ, & ἱππασία, *equitatio*.

Διϊππεύω, equo pervado v. c. flumen, equo tranſeo.

Διΐπταμαι, f. διαπτήσομαι, pervolo.

Διϊπτάμενος, *pervolans*, præſ. part. med.

Διΐπτημι, idem quod διΐπταμαι.

Διϊσθμέω, ῶ, f. ήσω, iſthmum trajicio. Ex διὰ, & ἰσθμὸς, *iſthmus*.

Διϊσθμονίζω, f. ίσω, per iſthmum traduco, ſive traho. Ex iiſd.

Διϊστάναι, præſ. inf. act. verbi.

Διΐστημι, f. στήσω, ſeorſum ſtatuo; (2) dirimo, diſtinguo, ſeparo; at (3) διΐσταμαι, diſto; (4) differo, diſſentio. Διέστη ἀπ' αὐτῶν, Luc, 24, 51. Ex διὰ, & ἵστημι.

Διϊσχναίνω, extenuo.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, vehementer contendo. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν, Act. 12, 15.

Διϊσχύω, f. ύσω, viribus ſuperior ſum.

Διΐσχω, idem quod διέχω.

Διῖχθαι, perf. inf. paſſ. v. διϊκνέομαι.

Δικαζέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro δικάζειν.

Δικάζω, f, άσω, jus dico, judico; (2) litigo, in jus voco; (3) *in med.* jus meum perſequor, judicio cum aliquo contendo. Κατὰ μέγεθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζειν, Herodot. A δίκη.

Δικαία, ας, ἡ, *Ionice* pro δίκη, juſtitia.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, juſtum imperium; (2) juſtorum imperium. Ex δίκαιος, & ἀρχή.

Δικαιεῦμαι, pr. ind. *Dor.* pro δικαιοῦμαι.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, juris adminiſtratio, juriſdictio; (2) cauſſa idonea. Ex δίκαιος, & δόσις, *datio*, a δίδωμι, *do*.

Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jura reddo. Ex δίκαιος, & δίδωμι, *do*. Hinc

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juriſdictionem exercens magiſtratus, juridicus.

Δικαιοῦσθε, 2. pl. præſ. imper. paſſ. v. δικαιόω.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, juſtum judicium. Ex δίκαιος, & κρίσις, *judicium*.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, juſtus judex. Ex δίκαιος, & κριτὴς, *judex*.

Δικαιολογέω, ῶ, judicio contendo; (2) accuſo; (3) defendo. Ἡδέως ἂν σοι δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων. Luc.

Δικαιολογία, ας, ἡ, cauſſæ ſuæ defenſio, id, quod pro cauſſæ fundamento dici poteſt; (2) accuſatio.

Δικαιολογίζω, cauſam alterius defendo. *In med.* me defendo, cauſam meam defendo, ap. *Lucian.* Ern.

Δικαιολογικὸς, ad defendendum pertinens, ad defendendas cauſas idoneus.

Δικαιολόγος, ου, ὁ, advocatus, cauſſidicus, cauſſarum orator. Ex δίκαιος, & λέγω, *dico*.

Δικαιονόμος, ὁ, juridicus, præfectus jure dicendo.

Δικαιόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, juſtitiam in ſuis urbibus colens. Ex δίκαιος, & πόλις, *urbs*.

Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, juſte ago. Ex δίκαιος, & πράττω, *facio*. Hinc

Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, juſte factum.

Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, actio juſta. Ex δίκαιος, & πράττω.

Δίκαιος, αία, αιον, juſtus, æquus; (2) dignus; (3) legitimus; (4) probus, innocens; (5) verus, *ſed in cauſis forenſibus*; (6) lenis, mitis; (7) non præter modum magnus, v. ἄδικος; (8) τὰ δίκαια, ſuum cujuſque jus, item res familiaris cujuſque. A δίκη, *jus*. Hinc

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, juſtitia, æquitas; (2) conformitas cum lege; (3) vita pia & ſancta; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraiſmo, ut (5) juſtificatio.

Δικαιότης, ητος, juſtitia.

Δικαιόω, ῶ, f. ώσω, juſtum & æquum cenſeo; (2) cenſeo, judico, ſtatuo; (3) abſolvo, juſtum & innocentem pronuncio; (4) condemno; (5) punio, ſupplicio adficio. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, Luc. 10, 29. Οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, Gal. 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι, 1 Cor. 4, 4. A δίκαιος. Hinc

Δικαιωθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, juſte factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) præſidium & firmamentum cauſſæ; (5) quæſtio juris; (6) inſtrumentum, litis cautio, cauſſificatio.

Δικαίως, *Adv.* juſte, per fas; (2) merito, jure.

Δικαίωσις, εως, ἡ, defenſio; (2) poſtulatum; (3) arbitrium; (4) ſupplicium.

Δικαιωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ ſumuntur.

Δικᾷν, apud Herodotum eſt pro δικάσειν, non a δικάω.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forenſis, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κάρηνον, caput.

Δικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. Ex δὶς, & καρπὸς, fructus.

Δίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis fructum gignens.

Δίκας, gen. ſing. *Dor.* pro δίκης.

Δικάσῃς, 2. ſ. a. 1. conj. act. v. δικάζω, *jus dico.* Unde

Δικάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præſtitutus.

Δικασπολίη, ης, ἡ, *Ion.* pro δικασπολία in Epigramm. judicium, lis, cauſſa, controverſia. A

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui verſatur circa jus; (2) rex. Ex δίκη, & πολέω, *verſor.*

Δικάσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro δικάσαι, a δικάζω.

Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale; (2) judicium; (3) conſeſſus judicum; (4) tribunal.

Δικαστηρίδιον, τὸ, Dim. a præc.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω.

Δικαστικὸν, οῦ, τὸ, merces judicum, ſportulæ judiciales. A δικαστής.

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius; (2) judicandi peritus.

Δικαστικῶς, *Adv.* judicum more, ut fit in judiciis. A διkαστικός.

Δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.

Δικατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, dupliciter deſinens. Ex δὶς, & κατάληκτος, *deſinens.*

ΔΙ´ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, inſtrumentum ruſticum. Hinc

Δικελλίτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, foſſor.

Δικέραιος, ὁ ϗ ἡ, duo cornua, ſive duos apices habens. Ex δὶς, & κραία, *apex.*

Δικέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis. Ex δὶς, & κέρας, *cornu.*

Δίκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κεφαλὴ, *caput.*

ΔΙ´ΚΗ, ης, ἡ, jus, juſtitia, fas; (2) dea judiciorum præſes, Dice; (3) ritus, mos, conſuetudo; (4) dica, judicium, cauſſa, actio, lis; (5) ſupplicium, pœna.

Δίκηλον, ου, τὸ, imago, proprie ſtatua Jovis. Ex διὸς, & εἴκελον, *ſimulacrum.* Vide δείκελον.

Δίκῃσιν, dat. plur. *Ion.* pro δίκαις.

Δίκησις, εως, vindicta. A δίκη.

Δικηφόρος, ὁ, juris defenſor, *Epith.* Jovis, item, judicialis v. c. dies: item judex, ultor injuriæ alteri factæ.

Δικίδιον, ου, τὸ, liticula, controverſiola. Dim. a δίκη.

Δίκλειδος, ου, ὁ ϗ ἡ, utrimque clauſus.

Δίκλιδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores; (2) quæ duplici clave obſeratur. Ex δὶς, & κλείω, *claudo.*

Δικογραφία, ας, ἡ, cauſſarum ſcriptio, ſeu concinnatio. A

Δικογράφος, ου, ὁ, cauſſarum ſcriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex δίκη, & γράφω, *ſcribo.*

Δικοδοσία, ας, ἡ, cauſſæ dictio. Ex δίκη, & δίδωμι, *do.*

Δίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplici grano præditus. Ex δὶς, & κόκκος, *granum.*

Δικολέκτης, ου, ὁ, cauſſidicus. Ex δίκη, & λέγω, *dico.*

Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, cauſſas dico; (2) judiciales præceptiones do.

Δικολογία, ας, ἡ, de jure diſceptatio. A

Δικολόγος, ου, ὁ, cauſſidicus. Ex δίκη, & λέγω, *dico.*

Δίκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos ſinus habens. Ex δὶς, & κόλπος.

Δικόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duo nodos habens, qui binis nodis adducitur. Ex δὶς, & κόνδυλος, *nodus & articulus digiti.*

Δικοῤῥαφέω, ῶ, fut. ήσω, cauſſas conſuo, Ariſt. Av. 1441. A

Δικοῤῥαφία, ἡ, cauſarum conſarcinatio.

Δικοῤῥάφος, ου, ὁ, cauſſarum conſarcinator, calumniator. Ex δίκη, & ῥάπτω, *ſuo.*

Δίκορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κόρση, *caput.*

Δικόρυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, binos corymbos, ſeu vertices habens. Ex δὶς, & κόρυμβος.

Δικόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici eſt capillorum diſcrimine. Ex δὶς, & κορυφή.

Δικότυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas caruncυlas concavas circa cirros habens; (2) qui geminas cotylas capit. Ex δὶς, & κοτύλη.

Δικόω, ῶ, f. ώσω, ſupplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. A δίκη.

Δικραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, biceps. Ex δὶς, & κράας, *caput.*

Δίκραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicornis, bifidus.

Δικραιότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas. A δίκραιος.

Δίκραιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δὶς, & κραῖρα.

Δικραιόω, in duas partes divido, bifidum facio.

Δίκρανον, ου, τὸ, fuſcina.

Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps. Hinc

Δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio.

Δικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. bipotens, diviſum habens imperium. Ex δὶς, ϗ κρατέω, *impero.*

Δίκροος, *contr.* δίκρους, & Δικρόος, *contr.* δικροῦς, biceps, bifidus, bifurcus.

Δίκροσσος, ὁ ϗ ἡ, geminam habens fimbriam, fimbriatus, cirratus. Ex δὶς, & κροσσὸς, *fimbria.*

Δίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis pulſans; (2) qui utrimque impellitur. Ex δὶς, & κρότος.

Δίκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos habens fontes aquæ ſalientis. Ex δὶς, & κρουνός.

ΔΙ´ΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, dictamnum, ſeu dictamnus herba, *Angl.* 𝔇𝔦𝔱𝔱𝔞𝔫𝔶.

Δίκτης, ὁ, indagator, inſpector, defenſor. A δίζομαι.

Δικτυαγωγὸς, ου, ὁ, retiarius. Ex δίκτυον, & ἄγω, *duco.*

Δικτυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reti captus, irretitus. Ex δίκτυον, & ἁλίσκω, *capio.*

Δικτυόβολος, v. δικτυοβ.

Δίκτυννα, Diana, ἀπὸ τῶν δικτύων, a retibus, quia venatrix.

Δικτύδιον, ου, τὸ, reticulum, rete parvum. Dim. a δίκτυον.

Δικτυεὺς, έως, ὁ, piſcator retiarius. Ab eod.

Δικτυοβόλος, ου, ου, ϗ ἡ, qui rete jacit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, & βάλλω.

Δικτυόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, retium inſtar poſitus, reticulatus. Ex δίκτυον, & τίθημι.

Δικτυόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in retia plexus, in retia fili modo intextus. Ex δίκτυον, & κλώθω, *neo, nexo.*

ΔΙ´ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete; (2) plaga, caſſis; (3) media cribri pars.

Δικτυοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retia texit. Ex δίκτυον, & πλέκω.

Δικτυοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui retia conficit.

Δικτυολκὸς, οῦ, ὁ, qui rete trahit, piſcator retiarius. Ex δίκτυον, & ἕλκω, *traho.*

Δικτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. A δίκτυον.

Δικτυώδης, ες, &

Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, reticulatus. A δικτυόω.

Δίκυκλος, ὁ ϗ ἡ, binas rotas habens ſc. currus: unde & pro carpento tali dicitur.

ΔΙ´ΚΩ, jacio, dejicio.

Δίκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimembris. Ex δὶς, & κῶλον, *membrum.*

Δικωπία, ας, ἡ, ſcapha, quæ duobus tantum remis agitur. A

Δίκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos remos habens. Ex δὶς, & κώπη, *remus.*

Διλήκυθον, ου, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δὶς, & λήκυθος, *lecythus.*

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, ſyllogiſmus ab utraque parte feriens adverſarium, ſyllogiſmus cornutus, complexio. Ex δὶς, & λῆμμα, quod eſt a λαμβάνω, *ſumo.*

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.

Διλογία, ας, ἡ, ſermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco ſignificatio. Figura Gramm.

Δίλογος, ου, ὁ, bilinguis, fallax.

Δίλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas geſtans lanceas. Ex δὶς, & λόγχη, *lancea.*

Δίλοφος, ον, duas criſtas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. Ex δὶς, & λόχος, *decuria.*

Διμάχαι, οἱ, duplicem pugnam committentes, qui equites & pedites depugnant, prout neceſſitas exigit. Ex δὶς, & μάχομαι, *pugno.*

Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus.

Διμέδιμνον, ου, τὸ, menſura capiens duos modios. Ex δὶς, & μέδιμνος.

Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris. Ex δὶς, & μέρος, *pars.*

Διμερῶς, *Adv.* bipartito. A διμερής.

Διμέτρητος, ον, duas amphoras capiens.

Δίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens ſeu continens menſuras, qui duabus menſuris ſeu dimenſionibus conſtat. Ex δὶς, & μέτρον.

Διμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifrons; (2) anceps.

Δίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bimeſtris. Ex δὶς, & μήν.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. Ex δὶς, & μήτηρ.

Δίμιτρον, ου, τὸ, duplici zona cinctum; (2) duplex germen. Ex δὶς, & μίτρα.

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum eſt, duarum minarum pretium æquans. Ex δὶς, & μνᾶ *mina.*

Διμοιρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duas habens partes. Ex δὶς, & μοῖρα, *pars.* Hinc

Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum; (2) bes in hæreditatibus; (3) cohors dimidia in militia.

Διμοιρίτης, ου, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum ſtipendium datur; (2) qui διμοιρίᾳ præeſt.

Δίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod διμοιρής.

Δίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, biformis. Ex δὶς, & μορφή.

Δίμυξος, ου, ὁ ϗ ἡ, duo ellychnia habens. Ex δὶς, & μύξα, *ellychnium.*

Δινάζω, in gyrum agor, vorticoſus ſum, ut τόπος δινάζων, gurges.

Δίνασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐδίνησε.

Δινέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro δινεῖν.

Δινεύεσκ' pro δινεύεσκε, *volutabat ſe,* 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐδίνευε.

Δίνευμα, το, circumactio in gyrum.

Δινεύω, f. εύσω, inſtar vorticis circumago, gyro, verſo; (2) verſor, moveo me, voluto me. A δίνη.

Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν δινέμεν, Heſiod. Ἔργ. 596.

ΔΙ´ΝΗ, ης, ἡ, vertex; (2) aëris turbo.

Δινήεις, εσσα, εν, *Gen.* εντος, έσσης, εντος, vorticoſus. A δίνη.

Δινηθμὸς, οῦ, ὁ, in verticem ſeu gyrum circumactio. A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δῖνος, ου, ὁ, vortex æthereus, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) ſaltationis genus; (5) vaſculi ſpecies; (6) urca, in qua fruges teruntur. A δίνη.

Δίνω, idem quod δινέω.

Δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbineus, vorticibus plenus. A δίνη.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, turbinatus, tornatus; (2) teſſellatus; (3) rotundus. A δινόω.

Δίξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, bifidus, bifurcus. Ex δὶς, & ξέω, *rado, ſcalpo.*

Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus, *Ion.* pro διστός.

Διο, *Conjunct.* ideo, propterea, proinde, quamobrem. Ex διὰ, & ὃ, *quod.*

Διόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Jove tactus, ſeu fulmine ictus. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς & βάλλω, *jacio.* Unde

Διόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Jove miſſus.

Διογενίτωρ, ορος, τὸ, Jovis parens, Jovis natalis.

Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e Jove genitus, ſ. ortus ; (2) generoſus, divus, nobiliſſimus. Ex διὸς, & γείνομαι, *naſcor.*

Διογένητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo, tumidum reddo ; διογκόομαι, οῦμαι, turgeo.

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumefactio. A διογκόω.

Διόγνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod διογένητος.

Διοδεία, ας, ἡ, & διόδευσις, εως, ἡ, tranſitus.

Διοδεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervius, permeabilis. A

Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, tranſeo. Διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, Luc. 8, 1. Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1. Ex διὰ, & ὁδεύω.

Διοδοιπορέω, fut. ήσω, permeo. Ex διοδος, & πείρω, *tranſeo.*

Δίοδος, ου, ἡ, tranſitus. Ex διὰ, & ὁδός.

Δίοζος, ὁ καὶ ἡ, duos ramos habens. Ex δὶς, & ὄζος, *ramus.*

Διόθεν, *Adv.* a Jove. A ζεὺς, *Gen.* διός.

Δίοιγμος, ὁ, recluſio, ap. *Æſch.* (ſi locus ſanus, *Ern.*) Ch. v. 24. ubi legendum videtur δὶ ἰυγμοῖς.

Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, reſero. Ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε, Ariſt. Conc. 849. Ex διὰ, & οἴγω, *aperio.*

Διοίγω, f. ξω, idem & ex iiſd. Βοᾷ διοιγειν κλεῖθρα, Soph. Oed. Tyr. 1296.

Διοιδαίνω, intumeſco, inturgeſco ; (2) intumeſco ira ; (3) emano, erumpo.

Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco. Διοιδέουσαι φλέβες, *Aret.* Διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, Luc.

Διοιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tumidus, turgidus.

Διοικέω, ῶ, f. ήσω, ſeorſim habito ; (2) rego, adminiſtro ; (4) inſtituo. Διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὸν βίον· προνοίᾳ διοικεῖται, adminiſtrantur.

Διοικῆσαι, a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio ; (2) quævis provincia, in qua præſes jus dicit, & conventus ; (3) adminiſtratio multarum provinciarum, apud Scriptores eccleſiaſticos, Diœceſis. A διοικέω. Unde

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, adminiſtrator, procurator, *impr.* fiſci.

Διοικητρία, ἡ, promaconda, cellæ penuariæ præpoſita.

Διοικίζω, f. ίσω, diſſocio, incolas diſpergo, ſparſim colloco.

Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando ſeparo & diſcrimino.

Διοικονομέω, ῶ, fut. ήσω, perſevero regendo.

Διοικοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, a διοικέω.

Διοινοχέω, vinum miniſtro convivis.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex διὰ, & οἶνος, *vinum.*

Δίοιξις, εως, ἡ, apertio, patefactio. A διοίγω.

Διοίσω, 1. ſ. fut. 1. ind. act. v. διαφέρω, *differo.*

Διοϊστεύω, f. εύσω, ſagittam mitto per, jaculor.

Διοιστρέω, vehementi cupiditate ac propè inſana incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνει δισσὰς αἰνιγμάτων οἴμας, Lyc. 10.

Διοίχομαι, f. οἰχήσομαι, pereo, intereo.

Διόκτυπος, ὁ, fulmine ictus.

Διοκωχὴ, ἡ, remiſſio.

Διολισθαίνω, labor per ; (2) dilabor e manibus ; (3) labor, cado.

Διολισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Διολισθεῖν τοὺς χρήστας, Ariſt. Nub. 4[illegible]3.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, tractio per. A διέλκω, *diſtraho.*

Δίολκος, ου, ὁ, Tractus in Iſthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum & viciſſim trahebantur. Ab eod.

Διόλλυμι, f. διολλύω, f. ολέσω, p. ολώλεκα, diſperdo. Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε, Soph. Trach. 472.

Διὸλος, ὁ καὶ ἡ, perpetuus.

Διόλου, *Adv.* perpetuum, Gl. V.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo, æqualem reddo.

Διομαλεύω, idem.

Δίομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbre madidus ; (2) madidus. Ex διὰ, & ὄμβρος, *imber.*

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero ; (2) juro ; jurejurando adfirmo.

Διομνύω, idem. Ex διὰ, & ὀμνύω, *juro.*

Διομολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, confiteor ; (2) paciſcor, ex pacto promitto ; (3) conſtituo ; (4) adfirmo ; (5) tranſigo ; (6) decido ; (7) a te contendo, ut hoc fatearis. Διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι, Plat.

Διομολόγησις, ἡ, confeſſio, pactum, tranſactio.

Δίον, 1. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιον, a δίω.

Διονομάζω, fut. άσω, denomino, appello. Hinc διανομασμένος, celeber, in utramque partem.

Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchia, bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionyſus*, ſ. *Bacchus.*

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, feſtum Bacchi celebro. Ab eod.

Διονυσιακὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus, Bacchanalis.

Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam. Ab eod.

Διονύσιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus. Ab eod.

Διονυσίσκος, ου, ὁ, q. d. Bacchulus ; (2) oſſea eminentia, quæ prope tempora naſcitur. Dim. Ab eod.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, Dionyſus, Bacchus.

Διόπαις, αιδος, ὁ, Jovis filius. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & παῖς, *filius.*

Διόπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Jove miſſus. Ex ζεὺς, διὸς, & πέμπω, *mitto.*

Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Jove delapſus, de cœlo deſcendens. Ex ζεὺς, διὸς, & πίπτω.

Διοπομπέομαι, οῦμαι, expio, ablego, procul amando, exigo, & procul amoveo, rejicio, negligo. Ex Διὸς, *Jovis*, & πομπὴ, *miſſio.*

Δίοπος, ου, ὁ, adminiſtrator, inſpector ; (2) curator navis ; (3) rex. Æſchyl. in Perſ. 44. v. Euſt. ad Il. 2. & Od. 17. A δίοψ.

Διόπος, ὁ καὶ ἡ, qui habet duo foramina. Ex δὶς, & ὀπὴ, *foramen.*

Διοπτεύω, f. εύσω, inſpicio, curo, cuſtodio, impr. navem ; (2) ſpeculor, exploro. Ex διὰ, & ὄπτομαι, *video.*

Διοπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſpector ; (2) diſpenſator ; (3) excubitor ; (4) inſtrumentum geometricum, cujus ope rerum altitudo æſtimatur, A διόπτομαι.

Διόπτης, ου, ὁ, qui pervidet, & proſpicit, inſpector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. ὄψομαι, pervideo, perſpicio.

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, inſtrumentum geometricum ; (2) inſtrumentum librandis aquis aptum ; (3) ſpeculum matricis. A διόπτομαι.

Διοπτρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpectanda remotiora aptus.

Διορᾶν, *contr.* pro διοράειν, a διοράω.

Διορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A διοράω.

Διοράω, ῶ, tranſpicio ; (2) perſpicio ; (3) internoſco. Διορᾶν πρός τινα, Iſocr.

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium inſtrumentalium in corpore humano coagmentatio. Ex διὰ, & ὄργανον, *inſtrumentum.*

Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo vel inflammo.

Διόργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas ulnas longus. Ex διὰ, & ὄργυια.

Διορθιόω, recti quid facio.

Διορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo. Διορθοῦμαι τὸ χρέος, reddo, Phal. Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.

Διορθῶν, *corrigens, contr.* pro διορθόων, a διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipſa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repoſitio. Ab eod. Unde

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui corrigere poteſt.

Διορία, ας, ἡ, definita & præſcripta dies ; (2) diſcrimen. A δίορος. Unde

Διορίζω, f. ίσω, diſtermino ; (2) extermino ; (3) definio, diſtinguo ; (4) explico, explano diſſerendo ; (5) ſtatuo, decerno, adfirmo, *quo ſenſu* (2. 3.) *& in med. dicitur.* Δικαιότατον διορίζεσθαι περί τινος, Iſocr. Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, diſtinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διορισμένως, diſtincte, definite.

Διόρνυμαι, procedo. Ex διὰ, & ὄρνυμι.

Δίορος, ου, ὁ, diremptor, diſcriminator. Ex διὰ, & ὅρος, *terminus.*

Διόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplici tecto inſtructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δὶς, & ὄροφος.

Διορόω, vel διοῤῥόω, f. ώσω, in ſerum converto, in ſeroſam qualitatem muto.

Διόῤῥασις, ἡ, idem quod διορασις.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa, perfoſſio. A διορύττω.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. διορύσσω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta ; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσι, καὶ κλέπτουσι, Matt. 6, 19.

Διορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, perſalto, uſque ad finem ſalto, deſalto ; (2) peritia ſaltandi cum aliquo certo.

Διόρασις, εως, ἡ, converſio in ſerum.

Διὸς, *Jovis*, gen. ſing. a Ζεὺς, *Jupiter.*

Δῖος, δῖα, δῖον, a Jove oriundus ; (2) divus, (3) generoſus. A Ζεὺς, *Gen.* διός.

Διόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Jove datus. Ex *Gen.* διὸς, & δίδωμι, *do*

Διοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, ſignum a Jove datum ; (2) prodigioſa tempeſtas ; (3) prodigium, oſtentum. Ex ζεὺς, διὸς, & σημεῖον, *ſignum.*

Διόσκοροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor & Pollux ; (2) reges. Ex ζεὺς, διὸς, & κόρος.

Διόσκουροι, ων, οἱ, iidem ; (2) apoſtemata ſub auribus emergentia (παρώτιδες) in gravi morbo ſalutem indicantia.

Δίοσμος, ου, ὁ, vis illa, quæ odorum ſenſum ad odoratum tranſmittit. Ex διὰ, & ὀσμὴ, *odor.*

Διόσπυρα, & Διόσπυρον, genus ceraſi. Theophraſt. hiſt. plant. 3, 13. Eſt etiam Dioſpyron alio nomine lithoſpermon dicta herba. Plin. 27. § 74. c. 11. *Angl.* **Stonecrop.**

Διόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex gemino conſtans oſſe. Ex δὶς, & ὀστέον, *os.*

Διοσφραίνω, odore (ſ. ſuavi, ſ. fædo) perfundo, imbuo, *unde* inquino fædis ſordibus.

Διότι, *Conjunctio*, quoniam, quamobrem, quare. Ex διὰ, *propter*, & ὅτι, *quod.*

Διοτρεφέεσι, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφής.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & τρέφω.

Διουρέω, ῶ, f. ήσω, permingo, permeio. Hinc

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens urinam ciendi.

Διοχέτεια, ἡ, aquæ deductio.

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco, aquam per tubam duco.

Διοχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quo duo vehi poſſunt. Ex δὶς, & ὄχος, *currus.*

Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, moleſtiam exhibeo, moleſtus ſum.

Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Δίοψ, οπος, ὁ, diſpenſator, Heſ. A διόπτομαι. Hinc

Δίοψις, εως, ἡ, tranſpectus ; (2) perſpectio.

Δίπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, duorum liberorum parens ; (2) bis puer.

Διπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς, & παλαιστὴ, *palmus.*

Δίπαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui utrimque vibrari poteſt ; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens ; (3) ambidexter. Ex δὶς, & παλτὸς, *vibratus.*

Διπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum ; (2) ambabus manibus, totis viribus.

Δίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, bicubitalis. Ex δὶς, & πῆχυς, *cubitus.*

Διπλάζω, f. άσω, geminus ſum ; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata ; (2) ὁ ϗ ἡ, duas habens cruſtas. Ab eod. vel etiam ex δὶς, & πλάξ, *cruſta.*

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio ; (2) Figura grammatica, qua litera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ίον, duplo major ; (2) duplex, geminus. A διπλόος.

Διπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, duplex. Ab eod.

Δίπλεθρον, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpatium duorum jugerum ; (2) duo jugera. Ex δὶς, & πλέθρον.

Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.

Διπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicatus, bis plenus. Ex δὶς, & πλήθω, *impleo.*

Διπλόη, ῆς, ἡ, duplicitas ; (2) fraus, verſutia, deceptio ; (3) obſcuritas. A διπλόος.

Διπλοείματος, ον, duplicato pallio utens.

Διπλοΐζω, duplico, ap. *Æſch.* (*ſi lectio ſana* Ern.) Ag. v. 844.

Διπλοῒς, ίδος, ἡ, læna duplicata ; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit ; (3) pallium ; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟ´ΟΣ, ῦς, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, ῦν, duplex, duplus ; (2) verſipellis, verſutus ; (3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens ſignificationes. Ex διπλόος, & σημαίνω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, Apoc. 18, 6.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes* ; (2) vas duplex.

Δίπλωσις, ἡ, duplicatio. A διπλόω.

Δίπνοος, ον, duo ſpiracula habens.

Διποδία, ἡ, genus ſaltationis Laconicæ ; (2) dimenſio verſuum per duos pedes, v. c. qui Hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν eſt trimeter, ut et ſenarius Iambicus.

Διποδισμὸς, ὁ, idem.

Διποδιάζω, f. ξω, ſalto per διποδίαν.

Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis, bipedaneus.

Διπόδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A δίπους.

Δίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis verſus ſeu aratus. Ex δὶς, & πολέω, *verſo.*

Δίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas vias ſeu duos meatus habens. Ex δὶς, & πόρος, *meatus.*

Διπόταμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, bibes. Ex δὶς, & πους, *pes.*

Διπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, biceps, bifrons, anceps. Ex δὶς, & πρόσωπον.

Δίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem puppim habens. Ex δὶς, & πρύμνα, *puppis.*

Δίπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem proram habens. Ex δὶς, & πρῶρα, *prora.*

Δίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, bipennis, binas alas ſive pennas habens. Ex δὶς, & πτερὸν, *ala.*

Διπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δίπτυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, duplex. Ex δὶς, & πτύσσω, *plico.*

Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A δίπτυχος.

Δίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχον δελτίον, pugillaris duplicatus. A δίπτυξ.

Δίπυλος, duas portas habens.

Διπύρηνον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpecillum, duo capita habens, averſa parte, & in ſumma cuſpide, velut nucleos.

Διπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos nucleos habens ; (2) qui interiore ligno gemino eſt. Ex δὶς, & πυρὴν, *nucleus.*

Διπυρίτης, ὁ, bis coctus, *Epith.* panis.

Δίπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὶς, & πῦρ.

ΔΙΡΡΑΙ´Α, ας, ἡ, herba quædam.

Δίρραβδος, ον, duabus lineis deſcriptus, notatus.

Δίρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.

Δίρρυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos temones habens. Ex δὶς, & ῥυμὸς, *temo.*

ΔΙ´Σ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinent, ſequente Conſona vero plerumque amittit, v. gr. δίσεκτος, biſſextus, δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίεφθος, pro δίσεφθος, & δισθανὴς, pro διθανής.

Δὶς, διὸς, ὁ, Jupiter, ſed pro hoc Nominativo in uſu eſt Ζεύς.

Δισαλία, impuritas. A δεῖσα, *ſtercus.*

Δισεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A δισέγγονος.

Δισέγγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, atnepos. Ex δὶς, & ἔγγονος, *nepos.*

Δίσεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, biſſextus.

Δισεξάδελφος, conſobrinus patruelis.

Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς, & εὐνὴ, *cubile.*

Δίσεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, bis coctus, recoctus.

Δίσημος, ον, duplicem ſignificationem habens.

Δισθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis moriens. Ex δὶς, & θνήσκω, *morior.*

Δισκεύς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.

Δίσκηπτρος, ον, duo ſceptra tenens.

Δίσκιος, ον, perumbroſus.

Δισκήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a δισκέω.

Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus. A δισκοβόλος.

Δισκοβόλος, ου, ὁ, diſci jaculator. Ex δίσκος, & βάλλω, *jaceo.*

ΔΙ´ΣΚΟΣ, ου, ὁ, diſcus, orbis ferreus, ligneus, ſaxeus, vel plumbeus, quem exercendi corporis cauſſa jacere ſolebant olim ; (2) orbis ſolis ; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina, quadra ; (4) ſpeculum.

Δίσκουρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. Ex δίσκος, & Ionico οὖρος, pro ὅρος, *terminus.*

Δισκοφόρος, ον, diſcum ferens.

Δισμύριοι, ιαι, ια, bis decies mille, viginti millia, reperitur & δισμύριος, α, ον.

Δίσπαππος, ου, ὁ, atavus. Ex δὶς, & πάππος, *avus.*

Δισπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem quod

Δισπίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas ſpithamas longus ; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς, & σπιθαμὴ, *ſpithama.*

Δισπόνδειος, ου, ὁ, geminus, vel duplex ſpondeus.

Δισσάκις, *Adv.* bis. A δισσός.

Δισσάρχης, ου, ὁ ϗ ἡ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς, & ἄρχων, *princeps.*

Δισσεύω, f. εύσω, duplex ſum. A δισσός.

Δισσολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor ; (2) bis dico ; (3) duobus modis effero. Ex δισσὸς, & λέγω.

Δισσολόγιστος, ον, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur.

Δισσὸς, vel διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, geminus. A δίς.

Δισσυλλαβία, ἡ, duæ ſyllabæ.

Δισσύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, duabus conſtans ſyllabis.

Δισσυλλαβῶς, per duas ſyllabas.

Δισσυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, duarum ſum Conſonantium. A

Δισσύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duarum eſt Conſonantium.

Δίσσως, dupliciter.

Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio. A διστάζω,

Διστάδιος, ον, duo ſtadia æquans.

ΔΙΣΤΑ´ΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας, Matt. 14, 31.

Διστακτικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus.

Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio, A διστάζω.

Διστατικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus. Ab eod.

Διστάσιος, ον, bilibris ; (2) duplum ponderans.

Δισταφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis ſepultus. Ex δὶς, & θάπτω, *ſepelio.*

Διστεγία, ίας, ἡ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A

Δίστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas contignationes habens. Ex δὶς, & στέγη.

Δίστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, duos ordines habens ; (2) ex duobus verſibus conſtans.

Διστοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A

Δίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δίστιχος.

Δίστοκος, ου, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Δίστολος, ον, geminus.

Διστομέω, bilinguis ſum.

Δίστομος, ου, ὁ, ϗ ἡ, geminum os habens ; (2) anceps, acutus ; (3) duo habens oſtia.

Δισύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δισσ.

Δισχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bifidus. Ex δὶς, & σχίζω, *findo.*

Δισχίλιοι, ιαι, ια, bis mille, duo millia.

Δίσχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, utroque claudicans pede. Ex δὶς, & χωλὸς, *claudus.*

Δισώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, bicorpor. Ex δὶς, & σῶμα, *corpus.*

Δίσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Διτάλαντος, duo talenta ponderans.

Διτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario ; (2) gemellos pario. A

Δίτοκος, ου, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Διτονίζω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.

Διττακῶς, *Adv.* dupliciter. A διττός.

Διττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua. A

Διττόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, duplicis linguæ. A διττὸς, & γλῶττα, *lingua.*

Διττογονέω, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. Ex διττὸς, & γέγονα, quod eſt a γείνομαι.

Διττολογέω, ῶ, idem quod δισσολογέω.

Διττὸς, ὴ, ὸν, duplex, *Attice,* pro δισσός.

Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens.

Διυγραίνω, madefacio, humecto. A δίυγρος.

Δίυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus ; (2) uliginoſus ; (3) mollis, infirmus.

Διυλάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.

Διϋλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, Matt. 23, 24. Ex διὰ, & ὑλίζω, *defæco.*

Διύλισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio ; (2) baptiſmus. A διυλίζω.

Διυλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.

Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex διὰ, & ὕπνος, *ſomnus.*

Διυφαίνω, intertexo, pertexo.

Διφαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangium. Ex διὰ, & φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præeſt. A

Διφαλάγγαρχος, ου, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx ; (2) duæ phalanges. Ex δὶς, & φάλαγξ, *phalanx.*

Διφασία, ας, ἡ, duobus modis dici, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A

Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius ; (2) duplex, geminus. Ex δὶς, & φάσις, a φάω, *dico, aio.*

Δίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duobus modis dicitur. Ex δὶς, & φάω, *dico.*

ΔΙΦΑ´Ω, ῶ, quæro, veſtigo. Τεὴν διφῶσα καλιὴν, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Διφήτωρ, ορος, quæſitor, inveſtigator.

ΔΙΦΘΕ´ΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium ; (2) veſtis coriacea ; (3) membrana, in qua ſcribitur.

Διφθερίας, ου, ὁ, qui geſtat διφθέραι.

Διφθέριον, ου, τὸ, ulcus quoddam. Ab eod.

Διφθερίτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας.

Διφθερῖτις, ιδος, ἡ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat. A διφθερίτης.

Διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatur.

Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego, corio intego. A διφθέρα.

Διφθογγίζω, per dipthongum ſcribo aut pronuncio.

Διφθογγραφέω, per dipthongum ſcribo.

Δίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem ſonum habens ; (2) ἡ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, Diphthongus. Ex δὶς, & φθόγγος.

Διφορέω, ῶ, f. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. Hinc

Διφόρησις, ἡ, differentia, diſcrimen.

Δίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, biferus, bis anno fructum ferens. Ex δὶς, & φέρω, *fero.*

Δίφραξ, ακος, ἡ, ſella. A δίφρος.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio vel circumagitatio. A διφρεύω.

Διφρηλάτειρα, ἡ, currus agitatrix.

Διφρευτὴς, οῦ, ὁ, auriga, currus, ſeu bigarum agitator, rector plauſtri. Ab eod.

Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. Ex δίφρος, & ἐλαύνω, agito. Unde.

Διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga.

Διφρηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſella lecticaria aliquem geſtat. Ex δίφρος, & φέρω, fero, geſto.

Διφρὸς, ὁ, iners, otioſus, deſes, q. ſ. ſellularius. Ex Heſ. A δίφρος.

Διφρίσκος, ου, ὁ, ſella curulis aurigæ. Dim. a δίφρος.

Διφρόντις, ὁ ϗ ἡ, animi dubius.

Διφροπηγία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, & πήγνυμι.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga ſedebant; (2) bigæ; (3) ſella.

Διφρυλκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἄντυγα διφρυλκεῖ, Epigr. Ex δίφρος, & ἕλκω.

Διφρουργία, ας, ἡ, bigarum ſeu ſellarum fabricatio. Ex δίφρος, & ἔργον, opus.

Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A

Διφροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſella lecticaria aliquem geſtat. Ex δίφρος, & φέρω, fero.

Διφρυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bis toſtus, qui bis torretur. Ex δὶς, & φρύγω, torreo.

Διφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δὶς, & φυή.

Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. Ex διφυής.

Δίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bina ſolia habens, bifolius. Ex δὶς, & φύλλον, folium.

Δίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. Ex δὶς, & φωνὴ, vox.

Διφῶσα, part. contr. pro διφάουσα, a διφάω.

Δίχα, Adv. bifariam, dupliciter, diviſim; (2) ſine, abſque, ſeorſim a. A δίς.

Διχάζω, f. άσω, in duo divido, ſeparo; (2) diſſidere facio. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτοῦ, Matt. 10, 35. A δίχα.

Διχαίω, idem.

Διχαστὴρ, ῆρος, ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes iſti cibum dividunt.

Διχῆ, Adv. diviſim, bifariam, dupliciter.

Διχηλεύω, f. εύσω, ungulam biſulcam habeo.

Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

Δίχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in duas chelas fiſſus; (2) ungulam habens biſulcam; (3) biſulcus, bifidus. Ex δὶς, & χηλή.

Διχθὰ, dupliciter, bifariam. A δίχα.

Διχθάδιος, ία, ιον, duplex. A διχθά.

Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. Ab eod.

Δίχιτων, ὁ ϗ ἡ, duabus tectus tunicis. Ex δὶς, & χιτών.

Διχόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcors, diſſentiens. Ex δίχα, & βουλὴ, voluntas

Διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio animo, duplici ſententia diſtrahor. A διχογνώμων.

Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Διχογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ancipiti tractus ſententia; (2) cujus ſententia diſſidet a ſententia alterius. Ex δίχα, & γνώμη.

Διχόθεν, Adv. a duabus partibus. A δίχα.

Διχόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius animi.

Διχοίνικον, ου, τὸ, menſura continens duas chœnicas. A

Διχοίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas capiens chœnicas. Ex δὶς, & χοῖνιξ, chœnix.

Διχόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplicis iræ.

Διχόμην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, in duas partes menſem ſecans. Ex δίχα, & μήν. Hinc

Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia menſis pars; (2) plenilunium.

Διχομηνιαία, ας, ἡ, ſc. ἡμέρα, dies, qui menſem in duas partes æquales dividit; (2) quæ decimo quinto die menſis aliquid facit. Ab eod.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena & ſoli adverſa; (2) medius menſis, Idus. Ab eod.

Διχόμηνος, ου, ὁ, idem quod διχόμην.

Διχόμητις, ιος, ὁ, ϗ ἡ, duplicis conſilii, anceps, dubius. Ex δίχα, & μῆτις, conſilium.

Διχόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus. Ex δίχα, & μῦθος.

Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, diſſideo. Ex δίχα, & νοῦς, mens.

Διχόνοια, ας, ἡ, duplex ſeu bifaria ſententia mentis, diſſenſio. Ex iiſd.

Διχορία, ας, ἡ, diviſio chori in duas partes, chorus in duas partes diviſus. Hinc

Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano.

Διχορραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα, & ῥήγνυμι, rumpo.

Διχορρόπως, Adv. in duas partes.

Διχοστασία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio, ſeceſſio. Ex διχα, & στάσις, ſtatio.

Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, diſſideo, diſſentio, diſcordo; (2) diſſenſionem facio; (3) contendo; (4) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, Eur. Med. 15. Ex δίχα, & ἵστημι, ſiſto.

Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes ſeco, diſſeco, ſeparo. Διχοτομήσει αὐτὸν, Matt. 24, 51. Ex διχα, & τέμνω, ſeco.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, una ex duabus partibus æqua proportione diviſis; (2) particula, fruſtum. A διχοτομέω.

Διχοτομία, ἡ, diviſio in duas partes. A

Διχότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſectus, in duo diviſus; (2) dimidiatus.

Διχοτόμος, in duo dividens. A δίχα, & τέμνω.

Διχοφρονέω, diſſideo, diſſentio.

Διχοφροσύνη, ης, ἡ, diſcordia; (2) inimicitia; (3) ſeditio. A

Διχόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, diſcors, diſſentiens, qui mente eſt diſcordi. Ex δίχα, & φρήν.

Διχόω, divido in duas parres.

Δίχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.

Διχρονέω, ῶ, f. ήσω, ſum duorum temporum, ſum anceps, indifferens. A δίχρονος.

Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſinens in ancipitem vocalem.

Δίχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duorum temporum eſt, anceps, indifferens, communis.

Δίχροος, contr. δίχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, bicolor, qui gemini coloris eſt. Ex δὶς, & χρόα.

Δίχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Διχῶς, Adv. dupliciter. A δίχα.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, ſitis; (2) vehemens deſiderium.

Διψᾷ, ſitit, vide διψῇ.

Διψακὸς, οῦ, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima ſitis; (2) genus herbæ; Angl. Teaſel. A δίψα. Unde

Διψαλέος, έα, έον, ſitibundus, ſiticuloſus.

Διψὰς, άδος, ἡ, ſiticuloſa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, preſter, cauſo, melanurus; (3) genus herbæ.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, ſitio; (2) cupio, deſidero, appeto. Διψῆν ὑδάτων μάλιστα, Herodot. Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, Plat.

Διψῇ, ſitit, 3. ſing. præſ. ind. act. Dor. pro διψᾷ, contr. ex διψάει, a verbo διψάω.

Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſiticuloſus, aridus. Ab eod.

Διψήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.

Δίψησις, ἡ, ſitis.

Διψητικὸς, ἡ, ὸν, ſitim provocans; (2) ſiticuloſus, ſitiens, ſitibundus. A διψάω.

Δίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiticuloſus, aridus. A δίψα.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.

Διψυχέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, ambiguo & duplici ſum animo.

Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæſitatio. A

Δίψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconſtantem. Ex δὶς, & ψυχὴ, anima.

Διψώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiticuloſus, ſitibundus. A δίψα, ſitis.

Διψῶντες, pro διψάοντες, a διψάω.

ΔΙ'Ω, expello, abigo; (2) timeo; (3) celeriter curro, fugio. Περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν, Il. 5, 566. Μή σε, ϗ ὁπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι, Βάλλων χερμαδίοισι, Odyſſ. 21, 370.

Διωβόλιον, ου, τὸ, duo oboli. Ex δὶς, & ὀβολὸς, obolus.

Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iiſdem.

Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod perſequimur; (2) ſacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, perſecutio, exagitatio, vexatio. Ab eod.

Διώδευσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διοδεύω.

Διώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem adferens.

Διωθέω, f. διώσω, vel διωθήσω, diſpello; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulſo. Ταῦτα πάντα διεωθοῦντο, Dem. Διωσάμενος τὴν ἀρχὴν, τὸν ὄχλον, Plut.

Διωθίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Διωθισμὸς, οῦ, ὁ, impulſio; (2) propulſio.

Διωκάθω, Att. idem quod διώκω.

Διωκέμεν, Ion. pro διώκειν, a διώκω.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν.

Διωκτέος, έα, έον, perſequendus. Ab eod.

Διώκτης, ου, ὁ, perſecutor. Ab eod.

Διωκτὸς, ἡ, ὸν, quem perſequi debemus; (2) quem confectari oportet, expetendus.

Διώκτρια, ἡ, perſecutrix, venatrix.

Διωκτὺς, ύος, ἡ, perſecutio. A

ΔΙ'ΩΚΩ, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo; (2) in exſilium mitto; (3) perſequor, inſequor; (4) adſequi conor, confector, adfecto, expeto; (5) perſequor judicio, accuſo, reum ago; (6) perſequor oratione, deſcribo. Διώξομαί σε δειλίας, reum agam, Ariſt. Eq. 367. Φροῦδοι διώκοντες σε ναυτικῷ στόλῳ, diſceſſerunt ut perſequantur, Soph. Phil. 562. Οὐδὲ ταπεινῶς διώκει τὸν ἑαυτοῦ βίον, Iſocr.

Διωλένιος, ία, ιον, ulnas expanſas habens.

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) late ſe extendens.

Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumnia. A διόμνυμι.

Διώμοτος, ον, perjurus.

Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris,

Διωνομασμένος, perf. part. paſſ. v. διονομάζω.

Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A

Διώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Ex δὶς, & ὄνομα, nomen.

Διώνυσος, idem quod Διόνυσος.

Διωξάτω, 3. ſ. a. 1. imper. act. v. διώκω.

Διωξικέλευθος, ον, curſor, feſtinans.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator. Ex διώκω, & ἵππος, equus.

Δίωξις, εως, ἡ, perſecutio. A διώκω.

Διώξωσι, 3. pl. a. 1. conj. act. v. διώκω.

Διωρία, dilatio; (2) intervallum.

Διώρισε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διορίζω.

Διωρισμένως, Adv. definite; (2) ſeorſim, particulatim.

Διώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplex tectum habens.

Διωρυγὴ, ῆς, ἡ, foſſa. A διορύσσω. Unde

Διώρυγμα, ατος, τὸ, foſſa per aliquem locum ducta.

Διωρυκτὴς, οῦ, ὁ, qui parietes perfodit.

Διῶρυξ, υχος, vel υγος, ἡ, foſſa; (2) cuniculus.

Διωρύσσω, perfodio.

Διωρυχὴ, ἡ, idem quod διῶρυξ.

Διωσάμενος, a. 1. part. med. v. διωθέω.

Δίωσις, εως, ἡ, protruſio, propulſio; (2) dilatatio cum pulſu. A διωθέω.

Διωσμὸς, οῦ, ὁ, protruſio, extenſio. Διωσμὸς χειρῶν, Aret. Ab eod.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.

Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vaſis duas habentis anſas. A

Δίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens anſas. Ex δὶς, & οὖς, ὠτός.

Δμᾶθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* & *Bœot.* pro ἐδμήθησαν, a δμάω.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Δμηθήτω, *dometur*, 3. ſing. a. 1. imp. paſſ.

Δμῆσις, εως, ἡ, ſubactio, domitio ; (2) ipſe domandi actus. A δαμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A δμητήρ.

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δμητὸς, ὴ, ὸν, domitus. Ab eod.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla. A δμως.

Δμωῒς, ΐδος, ἡ, idem & ab eod.

Δμῶος, ου, ὁ, ſervus. A δμάω.

Δμὼς, ωὸς, ὁ, idem & ab eod.

Δμῶσιν, *ſervis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, agito & percutio, vel excutio manibus ; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν, Il. 4, 472.

Δνόφεος, έα, εον, caliginoſus, ater. A δνόφος.

Δνοφερῆσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφεραῖς. A

Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.

Δοάζω, ομαι, dubito, delibero ; (2) poſt dubitationem tandem decerno.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum ; (2) placitum, dogma ; (3) ritus, inſtitutum. A δοκέω, *cenſeo.* Hinc

Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado ; (2) ritibus onero ; (3) conſulto ; (4) cenſeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε ; Col. 2, 20.

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam ſcientiam dari ſtatuit ; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.

Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus eſt auctor vel defenſor. A δογματίζω.

Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.

Δογματοποιΐα, ἡ, inventio ſententiarum philoſophicarum, confectio ſyſtematis philoſophici.

Δοθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. δίδωμι.

Δοθείσης, *datæ*, gen. ſing. a. ejuſd. f. g.

Δοθῆναι, *datum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοθίων, ωνος, ὁ, idem.

Δοιὰ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poët.* pro δύω.

Δοιάζω, f. άσω, dubito ; (2) conſulto, delibero. A δοιή.

ΔΟΙ'ΔΥΞ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii ; (2) cochlear, quo contuſa eximuntur.

Δοιδυκοφόβης, ου, ὁ, piſtilli ſonum timens.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot.* & *Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοίη, 3. ſ. aor. 2. opt. v. δίδωμι.

Δοιοὶ, *duo*, nom. pl. m. g. *Poët.* pro δύο.

Δοιὸς, ὰ, ὸν, geminus. Ab eod.

Δοιὼ, *duo*, nom. dual. g. m. *Poët.* pro δύο.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, fut. άσω, obſervo, exſpecto, arbitror. Ὡρᾶν πιπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς, Theoc. 1, 150.

Δοκασεῖς, 2. ſ. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a δοκέω.

Δοκεῖς, 2. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.

Δοκεύω, obſervo, exſpecto ; (2) inſidior. Βιῇ ζύλασκε δοκεύων, Heſiod. a. 480. A

ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, videor, cenſeo, exiſtimo ; (2) probo ; (3) in aliqua exiſtimatione ſum, laudor, celebror. *unde* δοκοῦντες *ſunt* clari, &c. *Imperſ.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut πῶς δοκεῖς, τί δοκεῖς, πόσον δοκεῖς, ſunt formulæ admirandi. *In paſſ.* δέδοκται, viſum eſt, decretum eſt. Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι, Plat. Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον τοῦτον ὑπομεῖναι, Xen. Ἄριστος εἶναι δοκεῖ, Luc. Ὡς τότ' ἐδόκει, Æſch.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.

Δοκησιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi acutus & dexter videtur, qui ſe fauſtum & felicem exiſtimat. Ex δοκέω, & δεξιός.

Δόκησις, εως, ἡ, exiſtimatio, opinio, ſuſpicio, exſpectatio. A δοκέω.

Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falſo de ſua ſapientia concipit. A

Δοκησίσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſibi videtur ſapiens eſſe, quum non ſit. Ex δοκέω, & σοφὸς, *ſapiens*.

Δοκίδιον, ου, τὸ, trabecula, trabs parva, Dim. a δοκός.

Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior ; (2) approbo, in pretio habeo ; (3) utile judico, conſultum cenſeo: *it. ſimpliciter*, judico, cenſeo ; & *in paſſ.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem ſumo ; (2) de iis quorum vita & mores explorantur, an quis ſit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας, Iſocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, Plat. A δόκιμος. Hinc

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio ; (2) *impr.* eorum qui honores petunt ; (3) cenſura ; (4) ſpecimen, documentum.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æſtimator ; (2) approbator. Ab eod.

Δοκιμαστικὸς, ὴ, ὸν, exploratorius. A δοκιμαστής.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. A δόκιμος.

Δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. Ab eod.

Δόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω.

Δοκίμως, planè, verè.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula ; (2) trabs. A δοκός.

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, trabs, tignum ; (2) haſta, lancea.

Δοκὼ, ἡ, opinio.

Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.

Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, doloſus. A δόλος.

Δολερῶς, *Adv.* doloſe, fraudulenter.

Δολίῃσι, dat. pl. *Ion.* pro δολίαις, a δόλιος.

Δολιεύομαι, fut. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc

Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo.

Δόλιος, ία, ιον, doloſus. Ab eod.

Δολιόπους, ὁ ϗ ἡ, inſidiator, inſidioſo pede incedens.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

Δολιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doloſa cogitans, fraudulentus, doloſus. Ex δόλιος, & φρήν.

Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, Bœot. Rom. 3, 13. A δόλιος.

Δολίχαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas tibias ſeu fiſtulas habens. Ex δολιχὸς, & αὐλός.

Δολιχαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ longam cervicem habens, Ex δολιχὸς, & αὐχὴν, *cervix*.

Δολιχεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longam haſtam habens. Ex δολιχὸς, & ἔγχος, *haſta*.

Δολιχεύω, f. εύσω, dolichum, quod eſt curriculum certum, curro, decurro ; (2) curſito. Δολιχεύει τὸν τῆς φύσεως δρόμον, Philo. A δόλιχος.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς, & ἐρετμὸς, *remus*.

Δολιχογραφία, ας, ἡ, ſcriptorum prolixitas.

Δολιχόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς, & δειρὴ, *collum*.

Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. curſum longiſſimum decurro. A

Δολιχοδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſexies ſtadium decurrit. Ex δολιχὸς, & δρέμω, *curro*.

Δολιχόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum caulem habens ; (2) longum haſtile habens.

Δολιχόουρος, q. d. longam caudam habens ; *Epith.* verſus cujus in fine ſyllaba redundat.

Δολίως, doloſè.

Δολόδουπος, ὁ ϗ ἡ, callide ſtrepens.

Δολιχόπους, ὁ ϗ ἡ, quod δολιχήπους.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, longus, prolixus ; (2) multus.

Δόλιχος, ου, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti ſtadiorum. A δολιχός.

Δολιχόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longam projiciens umbram ; (2) longus.

Δολόεις, όεσσα, όεν, doloſus ; (2) doloſe factus. A δόλος.

Δολοκτασία, ἡ, cædes per inſidias facta.

Δολομήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui dolos meditatur, doloſus. Ex δόλος, & μῆδος.

Δολομῆτα, voc. ſing. a

Δολομήτης, ου, ὁ, vafer, doloſus. Ex δόλος, & μῆτις, *conſilium*.

Δολόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δολομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος, & μηχανὴ, *machina*.

Δολόμυθος, ον, doloſe loquens.

Δολοπεύω, f. εύσω, Lex Græc. Fraudem meditor, inſidior. A δόλοψ.

Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A δολοπλόκος.

Δολοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolos nectens, verſutus, doloſus. Ex δόλος, & πλέκω, *necto*.

Δολοποιὸς, ὸν, idem.

Δολόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, doloſo pede gradiens. Ex δόλος, & ποῦς, *pes*.

Δολοῤῥαφέω, dolos ſuere, dolum procudere. A

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex dolis conſutus, doloſus. Ex δόλος, & ῥάπτω, *ſuo*.

Δολοῤῥαφία, ας, ἡ, vafrities. A δολοῤῥαφής.

ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, dolus, fraus.

Δολοῦντες, part. pro δολέοντες, a δολέω.

Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex inſidiis occido. Ex δόλος, & φόνος, *cædes*.

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex inſidiis patrata. Ex iiſd.

Δολοφόνος, ὁ, ſicarius.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolos animo agitans, aſtutus. Ex δόλος, & φράζω, *dico*.

Δολοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes, cogito. Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης ; Il. 3, 405. Ex δόλος, & φρονέω.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A

Δολόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος, & φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator, explorator, inſidiator, ap. Heſ. Ex δόλος, & ὄψις, *viſio*. Alioqui Δόλοπες, Theſſaliæ incolæ.

Δολόω, ῶ, f. ώσω, falſo vel doloſe ago, dolis capio, decipio ; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δόλετρον δολούμεθα ; Soph. Phil. 1276. A δόλος.

Δολωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Δόλωμα, τος, τὸ, fraus.

Δόλων, ονος, ὁ, ſica, pugio, in baculo ligneo occultus ; (2) minimum velum in navi. Ab eod.

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.

Δόμα, ατος, τὸ, donum quocumque modo datum. A δίδωμι.

Δομαῖος, αία, αῖον, ad ſtructuram pertinens.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν παρ' Αὐσονῖτιν φυλαμὸν δομήσεται, Lyc. 593. A

Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura ; (2) murus. A δέμω, *exſtruo*.

Δόμησις, εως, ἡ, ſtructura. A δομέω.

Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus.

Δόμονδε, *Adv.* domum verſus. A δόμος.

Δόμος, ου, ὁ, domus. A δέμω.

Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans.

Δοναθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, a δονέω.

Δονακεῖον, ου, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinoſus. Ab eod.

Δονακόεις, εσσα, εν, idem.

Δονακῆα, acc. ſ. *Ion.* pro δονακέα, a δονακεύς.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, arundinifer. Ex δόναξ, & τρέφω, *alo*.

Δονακόχλοος, *contr.* δονακόχλους, ου, ὁ ϗ ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ, & χλόα.

Δονακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arundinoſus. A

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava & craſſa ; (2) ſagitta ; (3) calamus ſcriptorius ; (4) calamus piſcatorius ; (5) tibia.

Δονεύω, f. εύσω, agito. A δονέω.

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, idem ; (2) turbo ; (3) laceſſo. Ῥύμη τε ϗ πτεροῖσι ϗ ῥοιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖται, Ariſt. Av. 1187.

Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A δονέω.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. δίδωμι.

Δόξα, ης, ἡ, ſententia, opinio ; (2) fama, rumor ; (3) gloria, laus, fama, honor ; (4) exſpectatio ; (5) dignitas ; (6) dogma, axioma. A δοκέω.

Δοξάζητε, 2. pl. pr. conj. act. v. δοξάζω.

Δοξάζω, f. άσω, glorifico ; (2) exiſtimo, opinor,

pinor, ſuſpicor, conjicio. Δοξάζειν τὸν Θεὸν, τ' ἀληθῆ, κακῶς, φρενί. Δοξάζω περὶ ψυχῆς ὄντας, Thuc, Ἐδοξάσθη εἶναι σοφώτατος, Herodot. A δόξα.

Δοξάριον, ου, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim. a δόξα.

Δοξάσαι, a. 1. inf. act. v. δοξάζω.

Δοξασθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.

Δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura. A δοξάζω.

Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur.

Δοξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod. Hinc

Δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, vi opinandi præditus.

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, opinabilis. A δοξάζω.

Δόξητε, 2. pl. aor. 1. conj. act. v. δοκέω.

Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis ſuæ. Ex δόξα, & καλὸς, *pulcher*.

Δοξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & oſtento me Ex δόξα, & κομπέω, *jactito*.

Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, de fama & gloria laboro, ambio.

Δοξοκοπία, ας, ἡ, oſtentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα, & κοπή.

Δοξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.

Δοξολογία, ἡ, collaudatio, glorificatio.

Δοξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, collaudans, glorificans. Ex δόξα, & λέγω, *dico*.

Δοξομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα, & μαίνομαι.

Δοξομανία, ας, ἡ, inſanus gloriæ amor.

Δοξομιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator rei non certo cognitæ.

Δοξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitans rem non ſatis cognitam. *Plat.*

Δοξοπαιδευτικὸς, ἡ, ὸν, ſcientiæ opinionem, inſpirans, tradens.

Δοξοποιΐα, ἡ, inanis opinionis ſuſceptio.

Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio, qua quis ſe ipſe ſapientem cenſet. A

Δοξόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ipſe ſapientem credit. Ex δόξα, & σοφὸς.

Δόξουσι, pro δοξάσουσι, a δοξάω.

Δόξω, 1. ſ. f. 1. ind. act. v. δοκέω pro δόκω.

Δοιὸς, ά, ὸν, duplex.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. A δέρω, *excorio*.

Δορατιαῖος, αία, αῖον, haſtæ magnitudinem æquans. A δόρυ.

Δορατίζομαι, f. ίσομαι, haſtis pugno.

Δοράτιον, ου, τὸ, haſtile, ſpiculum, jaculum.

Δορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit haſtis. A δορατίζομαι.

Δορατογλύφος, ὁ, e ligno ſtructus.

Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo haſtæ reponuntur. Ex δόρυ, & θήκη.

Δορατομαχέω, haſta pugno.

Δορατοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtæ craſſitudine eſt. Ex δόρυ, & παχὺς, *craſſus*.

Δορατοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtatus, ſatelles. Ex δόρυ, & φέρω, *fero*.

Δοριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta captus. Ex δόρυ, & ἁλίσκω, *capio*.

Δορίγαμβος, ἡ, in bellum nupta (ſc. a cujus nuptiis) bellum natum eſt. Æſc. Ag. 695.

Δοριθήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem haſta aliquis venatus eſt, haſta captus. Ex δόρυ, & θηράω, *venor*.

Δορικμὴς, haſtatus, bellicoſus, Æſc. Ch. 363. Ex δόρυ, *haſta*, & κάμνω, *laboro*.

Δορίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, captus bello. Ex δόρυ, & κτάομαι, *adquiro*.

Δορίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtifremus, bellicoſus. Ex δόρυ, & κτύπος, *ſonitus*.

Δορίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta captus. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio*.

Δοριμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſta furens; (2) inſano belli amore captus, bellandi cupidiſſimus. Ex δόρυ, & μαίνομαι, *furo*.

Δοριμάργος, ον, bellicoſus.

Δοριμήστωρ, ὁ, belli peritus, amans.

Δορίπαλτος, ὁ, haſtam quatiens, haſtatus.

Δοριπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui haſta cecidit. Ex δόρυ, & πίπτω, *cado*.

Δορίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, fortis, laborioſus in bello. Ex δόρυ, & πόνος, *labor*.

Δορὶς, ίδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, *excoriatio*.

Δορίτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax bello, ſtrenuus.

Δορκάδειος, εία, ειον, e dorcade factus, ſ. e talo, tibia hinnuli.

Δορκαδίζω, dorcadum ſive caprearum ſaltus imitor.

Δορκάδιον, ου, τό, damula, parva caprea ſive dorcas. Dim.

Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella e coreo caprearum confecta; (2) inſtrumentum, quo ſontes torquebantur. A

Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δόρξ.

Δόρκος, ου, ὁ, caprea.

Δόρκων, ὁ, idem; (2) cervus. A

ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra ſilveſtris, dama, dorcas.

Δοροδόκος, ου, ὁ, lignum, quod tectum domus ſuſtinet, trabs, *Suid.* ſed vox eſt corrupta, legendumque cum *Valeſio*, δουροδόκος.

Δορὸς, οῦ, ὁ, uter, culeus, ſaccus e corio confectus. A δέρας, *pellis*.

Δορπέω, ῶ, f. ήσω, cœno. Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες. Il. 23, 11. A δόρπον.

Δόρπη, ης, ἡ, tempus veſpertinum. Ab eod.

Δόρπηστος, ου, ὁ, hora cœnæ. Ab eod.

Δορπία, vel δόρπεια, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad cœnam conveniebant, qui ex eadem tribu erant. Ab eod.

Δόρπιστος, ου, ὁ, idem quod δόρπηστος.

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) paſtus; (3) appetitus cœnandi.

Δόρπος, ου, ὁ, idem.

ΔΟ'ΡΥ, Gen. δόρατος, & δουρὸς pro δόρατος. Dat. δουρὶ, & δορὶ, haſta; (2) lignum.

Δορυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus, captivus. Ex δόρυ, & ἁλωτός.

Δορυβόλος, ον, haſtam jaculans, Epith. tormenti bellici.

Δορυδρέπανον, ου, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago. Ex δόρυ, & δρέπανον.

Δορυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. Ex δόρυ, & θάρσος, *audacia*.

Δορυκλυτὸς, ἡ, ὸν, bello inclitus.

ΔΟΡΥ'ΚΝΙΟΝ, ου, τὸ, dorycnium, herba.

Δορύκρανος, ον, cuſpidatus.

Δορύκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίκτητος.

Δορύληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίληπτος.

Δορύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellator.

Δορυμήστωρ, ορος, ὁ, peritus rei militaris.

Δορύξενος, ὁ ϗ ἡ, qui in bello captus atque dimiſſus eſt cum hoſpitii jure, ex hoſte factus hoſpes; (2) qui mittitur legatus de redimendis captivis. Κἀμοὶ δὲ πάντων φίλτατος δορυξένων, Eurip. Med. conf. Æſchyl. Coëph. 560. Ex δόρυ, & ξένος, *hoſpes*.

Δορύξεον, ου, τό, locus ubi haſtæ raduntur aut poliuntur, Heſ. Ex δόρυ, & ξέω.

Δορυξόος, ου, ὁ, & δορύξους, qui haſtas radit aut polit; (2) haſtarum artifex. Ex iiſd.

Δορυπαγὴς, ὲς, e ligno conſtructus.

Δορυπετὴς, ὲς, haſta percuſſus.

Δορύπληκτος, ον, haſta interfectus.

Δορυπτοίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta perculſus. Ex δόρυ, & πτοιέω, *conſterno*.

Δορύπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, igneam haſtam habens.

Δορυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſta potens. Ex δόρυ, & σθένος, *robur*.

Δορυσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta impetuoſus, bellicoſus. Ex δόρυ, & σείω, *moveo*.

Δορύσσω, f. ξω, haſta pugno. A δόρυ.

Δορυτίνακτος, ον, haſta concuſſus.

Δορυτόμος, ον, lignum ſecans, findens.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtipo, comitor ut ſatelles; (2) tueor, protego; (3) ſervio. Ἐδορυφόριον τὸν βασιλέα, Herodot. Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, Iſocr. Τὴν ἑκάστου σωτηρίαν τούτων δορυφοροῦντες, Dem.

Δορυφόρημα, ατος, τὸ, ſatellitium, mutæ perſonæ in ſcena. Ἢν Περδίκκας εὐθὺς ἐν δυνάμει μεγίστῃ τὸν Ἀρριδαῖον ὥσπερ δορυφόρημα ἐφελκόμενος, Plut. in Alexandr. c. 77.

Δορυφορητὶς, idem.

Δορυφορία, ας, ἡ, ſatellitium.

Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, ad ſatellites pertinens. A

Δορυφόρος, ου, ὁ, ſpiculator, ſatelles, haſtatus.

Δὸς, & δόθι, 2. ſ. aor. 2. act. v. δίδωμι.

Δόσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν.

Δόσεις, nom. pl. *contr.* pro δόσεες, a δόσις.

Δοσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peccati dat pœnas. Ex δόσις, & δίκη, *pœna*.

Δοσίπυγος, ἡ, proſtibulum.

Δοσιληψία, ἡ, aviditas largitionum.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.

Δόσκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐδίδων, a δίδωμι.

Δότε, *dederitis*, 2. plur. aor. 2. imper. act.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. A δοτήρ.

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.

Δότης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, ad dandum propenſus.

Δοτὸς, ἡ, ὸν, qui dari poteſt; (2) datus.

Δότω, *dederit*, 3. ſ. aor. 2. imp. act. v. δίδωμι.

Δοῦ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* pro δόου, & hoc *Ion.* pro δόσο.

Δουλαγωγέω, ῶ, in ſervitutem redigo. A

Δουλαγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervorum ductor. Ex δοῦλος, & ἄγω, *duco*.

Δουλαπατία, ας, ἡ, ſervorum ſeductio. Ex δοῦλος, & ἀπατάω, *ſeduco*.

Δουλάριον, ου, τὸ, ſervulus Dim. a δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. Ab eod.

Δούλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δούλευμα, ατος, τὸ, ſervitium, ſervitus.

Δούλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδούλευσαν, a δουλεύω.

Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imper. act.

Δούλευσις, εως, ἡ, ſervitium. A

Δουλεύω, fut. εύσω, ſervio, ſervus ſum. Δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, Xen. τοῖς νόμοις, Plat. A δοῦλος.

Δούλη, ης, ἡ, ancilla, ſerva. Ab eod.

Δουληΐης, gen. ſing. *Ion.* pro δουλείας.

Δουλικὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. Ab eod.

Δουλικῶς, *Adv.* ſerviliter. A δουλικός.

Δούλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. A δοῦλος.

Δουλὶς, ίδος, ἡ, ſerva. Ab eod.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem, ſive longum collum habens. A δουλιχὸς, pro δολιχὸς, & δειρὴ, *cervix*.

Δουλογνώμων, ὁ ϗ ἡ, ſervili animo præditus.

Δουλογράφιον, ου, τὸ, adſertio in ſervitutem. Ex δοῦλος, & γράφω, *ſcribo*.

Δουλοκρατέομαι, a ſervis me regi patior.

Δουλοκρατία, ας, ἡ, ſervorum imperium in dominos. Ex δοῦλος, & κρατέω, *impero*.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis. Ex δοῦλος, & πρέπω.

Δουλοπρεπῶς, ſerviliter, ſervili more.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, ſervus; (2) *Adjective*, ος, η, ον, ſervus, a, um.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. A δοῦλος.

Δουλόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δουλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, ſervi, famuli. Ex δοῦλος, & σῶμα, *corpus*.

Δουλότερος, έρα, ερον, qui magis ſervitutis jugo premitur. Comparat. a δοῦλος.

Δουλούμενος, præſ. part. paſſ. v. δουλόω.

Δουλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervi ſpeciem gerens. Ex δοῦλος, & φαίνομαι, *appareo*.

Δουλόφρων, ὁ ϗ ἡ, ſervilis animi homo.

Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in ſervitutem redigo, ſervum facio. Δουλοῦν ἀπάτῃ τοὺς πολεμίους, Plut. τόπον ὑπὸ νόμοις, Plat. Οἱ Κᾶρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἁρπάγου, Herodot. A δοῦλος.

Δουλωθέντες, aor. 1. part. paſſ. v. δουλόω.

Δούλωσις, εως, ἡ, ſubjugatio. A δουλόω.

Δουλασύνη, *ſervitus*, *Ion.* pro δουλοσύνη.

Δοῦναι, *dediſſe*, a. 2. infin. act. verbi δίδωμι.

Δουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo; (2) cadendo ſono. Δούπησεν δὲ πεσὼν, Il. 4, 504.

Δούπησεν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐδούπησε.

ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, qui ex corpore ad terram adliſo oritur; (2) ſonitus quivis; (3) mors ejus, qui cum ſtrepitu cadit.

Δοῦρα, *ligna*, nom. vel acc. pl. *per Apocopen*. pro δούρατα, *Ion.* pro δόρατα, a δόρυ.

Δούρατ' pro δούρατα, vide antecedens δοῦρα.

Δούρατα, τὰ, ligna, haſtæ. A δόρυ.

Δουράτεος, έα, εον, ligneus. A δούρατα.

Δούρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A δοῦρα.

Δουρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui intra haſtæ ictum eſt. Ex δόρυ, & ἠνεκὴς, *longus*.

Δουρὶ, dat. ſing. *Ion.* pro δορὶ, a δόρυ.

Δουρικλειτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, haſta clarus, præclarus bellator.

Δουρικλυτὸς, οῦ, idem. Ex δόρυ, & κλυτὸς.

Δουρίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus. Ex δόρυ, & κτάομαι, *poſſideo*.

Δουρίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio*.

Δούριος, ία, ιον, ligneus. A δοῦρα.

Δουροδόκη, ης, ἡ, haſtæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ, & δέκομαι, pro δέχομαι.

Δουροθήκη, idem. Ex δόρυ, & θήκη, *theca*.

Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.

Δοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum. Ab eod.

Δοχεὺς, έως, ὁ, acceptor. Ab eod.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. Ab eod.

Δόχμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus. A δοχμός.

Δοχμόκορσος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coma eſt obliqua, ſeu tortuoſa, Heſych. Ex δοχμὸς, & κόρση, *crinis*.

ΔΟΧΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, obliquus, tortus. Hinc

Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Θήγει δέ τι λευκὸν ὀδόντα δοχμωθεὶς, Heſiod. Ἀσπ. 389. *de apro*.

Δοχμωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. δοχμόω.

Δοχὸς, ὴ, ὸν, capax. A δέχομαι, *capio*.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen, *Angl.* **Araman Muſtard**.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω.

Δραγματολόγος, ου, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα, & λέγω, *colligo*.

Δραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.

Δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus. Ph. At Etymologo multitudo parvæ pecuniæ.

Δραγμὸς, οῦ, ὁ, *idem* ſ. prehenſio.

Δραγμὶς, ίδος, ἡ, pugillus.

Δραθεῖν, aor. 2. inf. act. v. δαρθάνω.

Δραίην, 1. ſ. aor. 2, opt. act. verbi inuſit. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio*.

Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.

Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Hinc

Δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piſcis.

Δρακεὶς, *viſus*, a. 2. part. paſſ. verbi δέρκω.

Δράκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον.

Δράκοντε, nom. dual. a δράκων. Unde

Δρακόντειος, εία, ειον, dracontinus, anguinus.

Δρακοντίας, ου, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam. Ab eod.

Δρακόντιον, ου, τὸ, nomen herbæ; *Anglice.* **Dragons**. (2) genus vitis; (3) ſpecies morbi. Ab eod.

Δρακοντογενὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, ſerpentigena.

Δρακοντέθειρα, ἡ, ſerpentes in capite gerens. *Epith.* furiarum.

Δρακοντοειδὴς, ὲς, ſerpentis ſpeciem habens.

Δρακοντοειδῶς, ſpecie ſerpentis.

Δρακοντολέτης, ου, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων, & ὄλλυμι, *perimo*, *occido*.

Δρακοντόμαλλος, ον, anguinos crines habens.

Δρακοντόμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dracones imitans.

Δρακοντόμορφος, idem quod δρακοντοειδής.

Δρακοντόπαις, Gigas, ſc. e ſerpentis dentibus natus.

Δρακοντοφόνος, ὁ καὶ ἡ, ſerpentes interficiens.

Δρακοντόφρουρος, ον, a ſerpente cuſtoditus.

Δρακοντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, draconibus, ſeu anguibus plenus. A δράκων.

Δράκος, εος, τὸ, oculus, viſus, apud Nicandrum. A δέρκω, *video*.

Δρακῶ, f. 2. ind. act. *per Metath.* pro δαρκῶ, a δέρκω, *video*.

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, Tragœdia, vel Comœdia; (2) narratio; (3) rei repræſentatio; (4) actus, ſeu faſcinus. A δράω.

Δραματίζω, fabulam ago. A δρᾶμα.

Δραματικὸς, ὴ, ὸν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, activus. Ab eod.

Δραματικῶς, ſcenice.

Δραμάτιον, τὸ, fabella, Dim.

Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas ſcribo. A δραματοποιός.

Δραματοποιΐα, ας, ἡ, fabularum ſcriptio.

Δραματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fabularum ſcenicarum ſcriptor.

Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω; (2) aliquid machinor.

Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιΐα. A

Δραματουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δραματοποιός. Ex δρᾶμα, & ἔργον, *opus*.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. v. τρέχω.

Δράμημα, ατος, τὸ, curſus. A τρέχω.

Δραμῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν.

Δραμοῦσα, *quæ cucurrit*, a. 2. part. act. f. g.

Δρᾶναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro δρῆναι, a δρῆμι, *facio*.

Δρᾶναι, *fugiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω.

Δραξάμενος, a. 2. part. med. a δράσσω.

Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. Τοῦ δραπετεύειν δεσμοῖς ἀπείργουσι, Xen. A

Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. A διδράσκω.

Δραπετίδαν, *ſervum fugitivum*, acc. ſing. *Dor.* pro δραπετίδην, a δραπετίδης.

Δραπετίδης, ου, ὁ, idem & ab ipſo.

Δραπετίνδα, ης, ἡ, genus luſus. Ab eod.

Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiva. A δραπέτης. Unde

Δραπετίσκος, ου, ὁ, ſervulus fugitivus. Dim.

Δραπετοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fugitivum faciens. Ex δραπέτης, & ποιέω, *facio*.

Δραπὼν, aor. 2. part. act. v. δρέπω.

Δρὰς, aor. 2. part. act. v. διδράσκω.

Δρασείω, facturio, facere vel patrare cupio vel cogito. Καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν, Soph. Aj. 326. A δράω.

Δράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, efficax, ſtrenuus.

Δρᾶσις, εως, ἡ, actio. Ab eod.

Δρασκάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.

Δράσκασις, εως, ἡ, fuga, Heſ. A præc.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio*.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, ſeu. δράττω, f. ξω, prehendo, manu arripio. Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, 1 Cor. 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, fretus, Soph. Antig. 241.

Δράσταν, acc. ſing. *Poët.* & *Dor.* pro δράστην.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, ſervus, miniſter. *Ion.* δρηστὴρ, unde δρήστειρα, famula. A δράω.

Δραστήριος, ία, ιον, efficax, ſtrenuus, impiger, induſtrius, promptus. A δραστήρ.

Δραστηριότης, τος, ἡ, ſtrenuitas.

Δράστης, ου, ὁ, idem quod δραστήρ. A δράω.

Δραστικὸς, ὴ, ὸν, efficax, ad faciendum paratus, & uſu exercitatus. A δράστης.

Δραστοσύνη, ης, ἡ, ſtrenuitas in agendo. *Ion.* pro δρηστοσύνη. Ab eod.

Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium ſeu pondus æquans. A δραχμή.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans, pondus duarum unciarum.

Δραχμιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Δραχμίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Δραχμὶς, ίδος, ἡ, v. δραγμίς.

ΔΡΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, facio; (2) miniſtro. Δρᾶν τινα ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεύς με ταῦτ᾽ ἔδρασεν, Ariſt. Plut. 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καί τοι δύσκολος γ᾽ ἔφυσ᾽ ἀνήρ, id. Lyſ. 1031. Ἄργια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾷ κακά, Id. Θεσμ. 462.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.

Δρεπανηφόρος, ου, ὁ, καὶ ἡ, falcem ferens, falcatus. Ex δρεπάνη, & φέρω, *fero*.

Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis Plinio Drepanis, Gazæ Falcula riparia.

Δρεπανοειδὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρέπανον, & εἶδος.

Δρέπανον, ου, τὸ, falx meſſoria.

Δρεπανουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, falcium artifex. Ex δρέπανον, & ἔργον, *opus*.

Δρεπτὸς, ὴ, ὸν, qui percipi poteſt; (2) quo quis frui poteſt; (3) vindemialis. A

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, & δρέπομαι, decerpo, *unde* (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποικίλα Μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι, Epigr.

Δρεψάμεναι, *Dor.* pro δρεψέμεναι, & hoc *Ion.* pro δρεψόμεναι, a δρέπω.

Δρήσας, a. 1. part. act. *Ion.* pro δράσας, a δράω.

Δρησμὸν, acc. ſ. *Ion.* pro δρασμόν.

Δρήστειρα. Δρηστοσύνη. Vid. Δραστὴρ, & δραστοσύνη.

Δρήσω, fut. 1. ind. act. v. διδράσκω.

Δριάω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρίος.

Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis, Heſ. A

ΔΡΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. In Epigrammate.

Δριμέως, *Adv.* acriter, vehementer.

Δριμύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum acris ſeu acerbus, acriuſculus.

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri guſtu eſt, acrem ſeu pungentem ſaporem habens; (2) acer, vehemens; (3) aſtutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc

Δριμύσσω, acri & mordaci humore adficio.

Δριμύτης, ητός, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, aſperitas; (3) acumen, aſtutia. Ab eod.

Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum eſus; (2) vomitus acrium eſu provocatus. A

Δριμυφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui acribus veſcitur, qui acrium eſu delectatur. Ex δριμὺς, & φαγεῖν, *edere*.

Δρίον, ου, τὸ, locus arboribus conſitus. A δρῦς, *arbor*. Unde

Δρίος, εος, τὸ, ſilva; (2) locus quivis arboribus conſitus, locus nemoroſus.

Δροίτη, ης, ἡ, alveus balneatorius; (2) arca funebris, vide δρύτη. Ex δρῦς, & οἶτος.

Δρομάδην, *Adv.* curſim. A δρόμος.

Δρομαῖος, αία, αῖον, curſu valens, velox.

Δρομαίως, *Adv.* curſim.

Δρομὰς, άδος, ἡ, curſitans, velox, curſorius. Ut δρομὰς κάμηλος, vulgo Dromedarius; (2) vagum ſcortum. A δρέμω, vel τρέχω.

Δρομεὺς, έως, ὁ, curſor. Ab eod.

Δρόμημα, τὸ, curſus, curriculum.

Δρομικὸς, ὴ, ὸν, curſu valens. Ab eod.

Δρομικῶς, curſu, celeriter.

Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius curſorius. Ex δρόμος, & κήρυξ, *præco*.

Δρόμος, ου, ὁ, curſus; (2) fuga; (3) curriculum. A δρέμω, pro quo uſurpatur τρέχω.

Δρομοχαίτης, ου, ὁ, ſetas, vel jubam inter currendum agitans. Ex δρόμος, & χαίτη.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, dromo, parvus cancer.

Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia. Heſ. A δρέπω.

Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roſcidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δρόσος.

Δροσίζω, irroro, adſpergo.

Δροσοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rorem jaciens, vel ſpargens. Ex δρόσος, & βάλλω, *jacio*.

Δροσοείμων, ὁ καὶ ἡ, roratus, qu. rore veſtitus.

Δροσόεις, όεσσα, όεν, roſcidus, rorulentus.

Δροσόμελι, ιτος, τὸ, roſcidum mel. Ex δρόσος, & μέλι, *mel*.

Δροσοπάχνη, ης, ἡ, ros ſemiconcretus, ros pruinoſus. Ex δρόσος, & πάχνη, *pruina*.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, ros; (2) (*dicitur de teneritudine, ut* δρόσοι καὶ χνοῦς, *tenera lanugo*, Ern.) pullus. Æſc. Ag. 145. v. Etymol. in v. Ἔρσαι.

Δροσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, roriferus.

Δροσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, roſcidus, rorulentus.

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.

Δρυάριον, τὸ, quercus, Dim.

Δρύινος, ίνη, ινον, quernus, roboreus.

Δρυΐτης, ου, ἡ, dryites, lapis. Ab eod.

Δρυοκολάπτης, ου, ὁ, picus. A δρῦς, & κολάπτω, *ſcalpo*.

Δρυμὸν, οῦ, τὸ, ſilva querna, quercetum; (2) nemus. Ab eod.

Δρυμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſilvoſus. Ab eod.

Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμόν.

Δρυμῶς, acc. pl. *Dor.* pro δρυμούς.

Δρυοβάλανος, ἡ, glans querna.

Δρυοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quercu ſeu quercus cortice tinctus. Ex δρῦς, & βάπτω, tingo.

Δρυογόνος, ἡ, e quercu nata. Nympha Dryas.

Δρυοκοίτης, ου, ὁ, in quercu, ſeu arbore cubans. Ex δρυς & κοίτη, *cubile*.

Δρυοκολάπτης, ȣ, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρῦς, & κολάπτω, *tundo, excavo*, quia arbores roſtro tundit & cavat.

Δρυοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quereus ſecat, qs. querciſeca; (2) generis roborei avis. Ex δρῦς, & κόπτω, *ſeco*.

Δρυοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e quercubus compactus. Ex δρῦς, & πήγνυμι, *compingo*.

Δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ex δρῦς, & πτερὶς, *filix*.

Δρύος, ȣ, ὁ, ſecundum quoſdam pro δρῖος.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio.

Δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars amputandi arbores. A

Δρυοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quercuum amputator; (2) arborum amputator; (3) materiarius, lignarius faber. Ex δρῦς, & τέμνω, *ſeco*.

Δρύοχος, ȣ, ἡ, carina, alveus navis; (2) ſecuris. Ex δρῦς, & ἔχω, *habeo*.

Δρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oliva drupa; fructus maturus. Ex δρῦς, & πέπτω, *coquo*.

Δρυπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere ſolet. Ex δρῦς, & πίπτω.

Δρύπεψ, επος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum ſpinas habet. A δρύπτω, *lacero*.

ΔΡΥΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται παρειὰν, Eur. Hec. 651.

ΔΡΥΣ, υὸς, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.

Δρύτη, ης, ἡ, coculus, ſandapila, capulum. Alii ſcribunt δροίτη, Æſchyl. Coëph. 999.

Δρύφακτον, ȣ, τὸ, cancelli, ſepes. Ex δρῦς, & φράττω, *ſepio*.

Δρύφακτος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem. *Strabo lib.* 13. A δρυφακτόω.

Δρυφὰς, αδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, Heſ. A δρύπτω.

Δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veſte.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, carptio & laceratio, quæ fit unguibus. Ab eod.

Δρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρώοιμι, 1. ſing. præſ. opt. act. pro δρῷμι vel δράοιμι, a verba δράω, *facio*.

Δρώντων, g. pl. præſ. part. pro δραόντων.

Δρωπακίζω, fut. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. Hinc

Δρωπακισμὸς, ȣ, ὁ, dropacis adplicatio.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili; (2) *Adjective*, vulſus, glaber.

Δῦ, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a δῦμι.

Δυαδικὸς, ὴ, ὸν, dualis. A δυάς. Unde

Δυάζω, f. άσω, dubito, (2) nugor.

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas, A δύο.

Δυασμὸς, ȣ, ὁ, coitus. A δυάζω.

Δυάω, ῶ, in miſerias & calamitates conjicio, unde Homericum δυόωσι, pro δυῶσι, δυάουσι. A δύη. Unde

Δυερὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus, calamitoſus; (2) damnoſus, noxius.

ΔΥΗ, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio. A

Δυηπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη, & πάσχω, *patior*.

Δύῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. v. δῦμι.

Δῦθι, *ſubiveris*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Δυϊκὸς, ὴ, ὸν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter. A δυϊκός.

Δύμεναι, a. 2. inſ. act. *Dor.* pro δῦναι. A

Δῦμι, ſubeo. A δύνω, vel δύω.

Δύναι, *potes*, 2. ſing. præſ. ind. *per Apocopen*, pro δύνασαι, vel *Dor.* pro δύνῃ, a δύναμαι.

Δυνάζομαι, inuſ. unde ἐδυνάσθην, potui.

Δύναιτ pro δύναιτο, 3. ſing. præſ. opt. A

ΔΥΝΑΜΑΙ, f. ήσομαι, poſſum, valeo; (2) æſtimor, *de nummis*; (3) efficio. Οὐδενὶ ἀρίσαι δύναται, Xen.

Δυνάμεις, *virtutes*, nom. pl. *contr.* δυνάμεες, a δύναμις.

Δυνάμεσθα, *poſſumus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro δυνάμεθα, a δύναμαι.

Δυναμικὸς, ὴ, ὸν, valens, efficax.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis, vires, facultas; (2) exercitus, copiæ; (3) multitudo, copia, *ut Lat.* vis. in *Plur.* (4) angeli; (5) miracula, in N. T. A δύναμαι. Unde

Δυναμόω, ῶ, fut. ώσω, confirmo, roboro.

Δυνασθῆναι, *potuiſſe*, a. 1. inf. verbi ejuſd.

Δύνασις, εως, ἡ, potentia. A δυνάζομαι.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, dominatio, imperium. A δυνάστης.

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. A

Δυναστεύω, f. εύσω, potentatum obtineo, ſum princeps, impero, præſum; (2) polleo opibus & potentia; (3) in *Paſſ.* potentiæ ſeu imperio alicujus ſubjectus ſum. Δυναστεύω Ῥώμης, Plat. κατὰ μοναρχίαν, Gal.

Δυνάστης, ȣ, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynaſta. A δυνάζομαι.

Δυναστικὸς, ὴ, ὸν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυνάστης.

Δυνάστις, ιδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.

Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens ſum. A

Δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens; (2) poſſibilis. A δύναμαι.

Δυνατῶς, *Adv.* potenter, valide.

Δῦνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior*.

Δυνέαται, *poſſunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a δύναμαι.

Δύνῃ, *poſſis*, 2. ſingul. præſ. conjunct.

Δύνηαι, *poſſis*, 2. ſing. pr. conj. *Ion.* pro δύνῃ.

Δυνηθείην, 1. ſing. a. 1. opt. paſſ.

Δυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δυνήσεαι, *poteris*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δυνήσῃ, a δύναμαι.

Δυνήσεται, *poterit*, 3. ſing. f. ejuſd.

Δύνοντος, g. ſ. præſ. part. v. δύνω.

Δύντα, *occidentem*, acc. ſing. a. 2. part. act.

Δύνω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν, Il. 3, 332. A δύω.

ΔΥΟ, *Gen.* δυοῖν, duo.

Δυογὸν, τὸ, vox antiq. pro ζυγόν. ap. Plat.

Δυόδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυοδεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim menſium eſt. Ex δυόδεκα, & μὴν, *menſis*.

Δυοδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

Δυοδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δυοειδὴς, ὲς, biformis.

Δυοκαίδεκα, duodecim.

Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus.

Δυοστὸν, ȣ, τὸ, *int.* μέρος, pars altera; reſpondet quæſtioni, *quota pars?* A δύο.

Δυοτοκέω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex δύο, & τίκτω, *pario*.

Δύπτης, ȣ, ὁ, urinator, qui aquas ſubit. A

Δύπτω, f. ψω, aquas ſubeo, mergo. Φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους, Lyc. 164. A δύω, *ſubeo*.

ΔΥΣ, *Particula inſeparabilis*, notans in compoſitione ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, ſive non, velut α privativum; (4) intenſionem, velut α ἐπιτατικὸν, valde.

Δύσαγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male caſtus, impurus, ſpurcus.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix ſum in venando vel piſcando, &c. Ἁλιεύειν καὶ δυσαγρεῖν, Plut. in Anton. cap. 29. Ex δὺς, & ἄγρα, *venatio*.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, ſeu venatio. Ex iiſd.

Δυσαγωγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficile impellitur, vel ducitur, quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δὺς, & ἀγωγὴ, *ductus*.

Δυσάδελφος, ὁ ϗ ἡ, infelix in fratribus.

Δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempeſta gravis, cœli intemperies. A

Δύσαερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum habens aërem.

Δυσαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, graviter ſpirans. Ex δὺς, & ἄω, *ſpiro*.

Δυσάθλιος, ον, valde miſer.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. v. δύω, vel δύνω.

Δυσαίακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter & miſerabiliter defletus; (2) qui non facile lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facile luget. Ex δὺς, & αἰάζω, *lugeo*.

Δυσαιανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσαίνητος, ον, infamis.

Δυσαίρετος, ον, difficilis expugnatu.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum labefactio. Ex δὺς, & αἴσθησις, *ſenſus*.

Δυσαίσθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſenſu non valens, hebetem ſenſum habens; (2) hebes.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui ærumnoſa eſt vita, qui vitam miſeram degit.

Δυσαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui ægre dolore alterius adficitur. Ex δὺς, & ἄλγος, *dolor*.

Δυσάλγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσαλγής.

Δυσαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δὺς, & ἄλθος, *ſanatio*.

Δυσάλθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab ipſo.

Δυσαλλοίατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix mutari poteſt.

Δυσάλυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δὺς, & ἀλύσκω, *evito*.

Δυσάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corripitur vel tentatur.

Δυσάμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri aut ſcandi poteſt, impervius. Ex δὺς, ἀνὰ, & βαίνω, *ſcando*.

Δυσάμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq.

Δυσάμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, qui fata habet difficilia, Heſ. Ex δὺς, & μόρος, *fatum*.

Δυσαναβίβαστος, ὁ ϗ ἡ, qui haud facile adduci, adſuefieri alicui rei poteſt.

Δυσανάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre rejicitur, vel exſcreatur, non facile excreabilis; (2) difficilis perſuaſu. Ex δὺς, & ἀνάγω.

Δυσανάδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile digeritur & in membra diſtribuitur.

Δυσανάκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, revocatu difficilis, qui ægre revocari poteſt. Ex δὺς, & ἀνακαλέω, *revoco*.

Δυσανακόμιστος, qui ægre reducitur. Ex δὺς, & ἀνακομίζω, *reduco*.

Δυσανάκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter commiſcetur ſeu temperatur. Ex δὺς, & ἀνακεράννυμι, *commiſceo*.

Δυσανάλγητος, idem quod δυσαλγ.

Δυσανάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficile reſocillari, aut recreari poteſt. Ex δὺς, & ἀναλαμβάνω, *recupero*.

Δυσανάλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre reſolubilis, ſeu diſſolubilis. Ex δὺς, & ἀναλύω, *reſolvo*.

Δυσανάλωτος, ον, qui non poteſt abſumi, confici.

Δυσανάπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix diſſuaderi poteſt; (2) qui ægre ab opinione poteſt deduci. Ex δὺς, & ἀναπείθω, *perſuadeo*.

Δυσανάπλους, ȣν, non navigabilis, adverſo flumine.

Δυσανάπλατος, ον, vix tranabilis.

Δυσανάπνευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre reſpirans. Ex δὺς, & ἀναπνέω, *reſpiro*.

Δυσανάπορος, ον, difficilis tranſitu, ſ. ad quem non facile tranſitur.

Δυσανάσφαλτος, ον, qui ægre e morbo convaleſcit.

Δυσανασχετέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor. Δυσανασχετοῦντες ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, Plut. περὶ θανάτου, Ph. A

Δυσανάσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.

Δυσανασχέτως, *Adverb.* ægro animo, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, everſu difficilis. Ex δὺς, & ἀνατρέπω.

Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exſcreat. Ex δὺς, & ἀναφέρω, ſurſum fero, exſcreo.

Δυσάνικτος, idem quod δυσανάχετος.

Δυσάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, moroſus, difficilis; (2) anxius. Ex δὺς, & ἀνία, mœror.

Δυσάνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſcenſu difficilis; (2) ad quem accedi vix poteſt.

Δυσάνολβος, ον, miſer.

Δυσανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quo male & periculoſe decertatur, fortis, bellicoſus. Ex δὺς, & ἀνταγωνίζομαι.

Δυσαντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod

Δυσάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malus, ſeu ſiniſter eſt occurſus; (2) difficilis, ſævus. Ex δὺς, & ἀντάω, occurro.

Δυσαντίβλεπτος, ου. ὁ ϗ ἡ, adſpectu terribilis. Ex δὺς, & ἀντιβλέπω, contra adſpicio.

Δυσαντίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix contradici poteſt, qui vix refelli poteſt; (2) cui reſiſti non poteſt.

Δυσαντίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ægre contradici poteſt.

Δυσαντιῤῥήτως, Adv. ita, ut vix contradici queat.

Δυσαντοφθάλμητος, ον, cui reſiſti non poteſt, invictus.

Δυσάνωρ ορος, infelix viro, qui viro infeliciter ſuccedit.

Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.

Δυσαπαλλακτία, ἡ, difficultas rejectionis. A

Δυσαπάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter abjici poteſt; (2) qui difficulter profligatur, quo vix liberari poſſumus. Ex δὺς, & ἀπαλλάττω, dimitto.

Δυσαπαλλάκτως, ut haud facile diſcedi, liberari poſſis.

Δυσαπάλειπτος, ον, non facile abluendus.

Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης.

Δυσαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis deceptu, qui ægre decipi poteſt. Ex δὺς, & ἀπατάω, decipio.

Δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix non credo.

Δυσαπόδεικτος, ον, ægre demonſtrandus.

Δυσαποδίδακτος, ὁ ϗ ἡ, qui ægre dedocetur.

Δυσαποκατάστασις, ἡ, ægritudo, languor.

Δυσαπόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad reſpondendum, cui difficulter reſponderi poteſt. Ex δὺς, & ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Δυσαποκρίτως, Adv. ita, ut ægre reſponderi queat.

Δυσαπολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre defenditur vel excuſatur. Ex δὺς, & ἀπολογέομαι, excuſo.

Δυσαπολύτως, Adv. ita, ut difficulter avelli, vel abſolvi queat.

Δυσαπόνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix deleri, vel elui poteſt. Ex δὺς, & ἀπονίπτω, eluo.

Δυσαπόπαυστος ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix finem imponere poſſumus, vix ſedabilis; (2) ſtrenuus in bello. Ex δὺς, & ἀποπαύομαι, ceſſo.

Δυσαποπαύστως, Adv. ita, ut vix finis imponi poſſit; (2) firmiſſime.

Δυσαπόπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ablui poteſt. Ex δὺς, & ἀποπλύνω, ablui.

Δυσαπόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix decidit, ſeu delabitur. Ex δὺς, & ἀποπίπτω, decido.

Δυσαπόῤῥυπτος, ον, qui elui non poteſt.

Δυσαπόσπαστος, ου, ὁ ϗ, ἡ, qui ægre avellitur. Ex δὺς, & ἀποσπάω, avello.

Δυσαποσπάστως, Adv. ita, ut ægre avelli poſſit, more eorum, quæ difficulter avelluntur.

Δυσαποτέλεστος, ον, eventum non habens, non finiendus, aut abſolvendus.

Δυσαπότρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum difficultate avertitur; (2) qui difficulter avocatur, refractarius. Ex δὺς, & ἀποτρέπω.

Δυσαπότριπτος, ον, qui amoveri non poteſt.

Δυσάπουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre citatricem ducens. Ex δὺς, & ἀπουλόω.

Δυσαπούλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρέσκομαι, diſpliceo.

Δυσάρεσκος, ου, ὁ, ineptus gratiæ aucupator.

Δυσαρεστέω, ῶ, non ſum hilariter adfectus, moroſum me præbeo, offenſo ſum animo. A δυσάρεστος.

Δυσαρέστησις, εως, ἡ, diſplicentia ſui & tædium. A δυσαρεστέω.

Δυσάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui placere difficulter queas, moroſus, unde τὸ δυσάρεστον, ου, moroſitas. Ex δὺς, & ἀρεστὸς, gratus.

Δυσαρέστως, Adv. moroſe, iniquo animo.

Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato.

Δύσαρκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui difficile eſt imperare, contumax. Ex δὺς, & ἀρχή.

Δυσαρμοστία, ας, ἡ, diſconvenientia, diſcordia. Ex δὺς, & ἁρμόζω, congruo.

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

Δυκάχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilitate moleſtus.

Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ἡ, inhoſpitalitas loci.

Δύσαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, & δυσαυλιστος, ad commorandum, diverſandum parum commodus. A δὺς & αὐλή.

Δυσαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui difficulter augeſcit, auctu difficilis. Ex δὺς, & αὔξω.

Δυσαύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus ſeſe jactando. Ex δὺς, & αὐχή,

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oneroſus, moleſtus. Ex δὺς, & ἄχθος, moleſtia.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ. difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, οῦμαι, difficilem aditum, tranſitum, vel receptum facio. Ex δύσβατος, & ποιέομαι, facio.

Δύσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri, aut ſcandi poteſt, inacceſſus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ου, adeundi, ſeu tranſeundi difficultas. Ex δὺς, & βαίνω, eo.

Δυσβάϋκτος, ον, lamentabilis.

Δυσβίοτος, ον, miſer, ærumnoſus.

Δυσβλαστέω, ῶ, difficulter germino. A

Δυσβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficulter germinans.

Δυσβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui vix ſuccurri poteſt, ægre medicabilis. Ex δὺς, & βοηθέω, auxilior.

Δυσβόηθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δύσβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δὺς, & βάλλω, jacio.

Δυσβουλία, ας, ἡ, malum conſilium, infelicitas conſilii. A

Δύσβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malum vel infelix eſt conſilium. Ex δὺς, & βουλὴ, conſilium.

Δύσβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non valde edulis, gratiam in cibis non habens.

Δύσβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui terra eſt aſpera, vel gleba difficilis. Ex δὺς, & βῶλος, gleba.

Δύσγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias. Ex δὺς, & γάμος, nuptiæ.

Δυσγάργαλις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui ſe ægre manibus titillari vel contrectari ſinit. Ex δὺς, & γαργαλίζω, titillo.

Δυσγαργάλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγάργαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obſcuritas; (2) animus degener, ignavia. A

Δυσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ignobilis, qui claro genere non eſt ortus; (2) degener. Ex δὺς, & γένος.

Δυσγεφύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ponte vix jungi poteſt, qui ægre fert pontem. Ex δὺς, & γεφυρόω, ponte jungo.

Δυσγεώργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter coli poteſt. Ex δὺς, & γεωργέω, terram colo.

Δυσγνώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnoſci poteſt. Ex δὺς, & γνωρίζω, noſcito.

Δύσγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσγοήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facile faſcinari poteſt; (2) qui non facile vel illecebris, vel ſtupore adficitur. Ex δὺς, & γοητεύω, faſcino.

Δυσγράμματος, ον, ineptus ad literas diſcendas.

Δυσγρίπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcriptum invenitur δυσγρίπιστος, e quo non facile lucrum percipi poteſt. Ex δὺς, & γριπίζω.

Δυσδαιμονία, ἡ, infortunium, infelicitas.

Δυσδαιμόνως, infeliciter.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δὺς, & δαίμων, fortuna, ſors.

Δυσδάκρυτος, ον, lacrimabilis.

Δυσδάμαρτος, ον, infelix uxore.

Δύσδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, demonſtratu difficilis. Ex δὺς, & δείκνυμι, demonſtro.

Δυσδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter videri poteſt. Ex δὺς, & δέρκω, video.

Δυσδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tranſitu difficilis, impervius. Ex δὺς, & διαβαίνω, tranſeo.

Δυσδιάγνωστος, ον, obſcurus.

Δυσδιάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractandus, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγον ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφέων, Strabo lib. 16.

Δυσδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſpoſitu ſeu compoſitu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δὺς, & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter diviſibilis. Ex δὺς, & διαιρέω, divido.

Δυσδιαίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus arbitrium difficile eſt, de quo difficile eſt arbitrari. Ex δὺς, & διαιτάω, arbitror.

Δυσδιακόμιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu difficilis. Ex δὺς, & διακομίζω, porto.

Δυσδιάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui diſcerni, ſeu dijudicari ægre poteſt. Ex δὺς, & διακρίνω, dijudico.

Δυσδιάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari poteſt. Ex δὺς, & διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter diſſolvi poteſt; (2) qui iram ægre deponit. Ex δὺς, & διαλύω, diſſolvo.

Δυσδιανόητος, ον, obſcurus, difficilis.

Δυσδιάπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre difflatur; (2) qui per ſpiritales meatus ægre tranſmittitur. Ex δὺς, & διαπνέω, perflo.

Δυσδιατύπωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ad bonos mores formari poteſt. Ex δὺς, & διατυπόω, formo.

Δυσδιάφευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre evitari poteſt. Ex δὺς, & διαφεύγω, evito.

Δυσδιαφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui difficulter ſucci perſpirabili cute digeruntur. Ex δὺς, & διαφορέω, digero.

Δυσδιάφυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre evitabilis. Ex δὺς, & διαφεύγω, evito.

Δυσδιαφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δὺς, & διαχωρέω, excerno.

Δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέγερτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitatu difficilis. Ex δὺς & διεγείρω, excito.

Δυσδιεξίτητος, qui difficulter percurri, ſeu tranſiri poteſt; (2) qui percurrendo vix explicari poteſt. Ex δὺς, & διέξειμι, tranſeo, percurro.

Δυσδιέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre pervius, unde exiri non poteſt.

Δυσδιερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis inveſtigatu. Ex δὺς, & διερευνάω, inveſtigo.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, enarratu difficilis. Ex δὺς, & διηγέομαι, enarro.

Δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος.

Δυσδιοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adminiſtratu vel moderatu difficilis. Ex δὺς, & διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre emendari poteſt. Ex δὺς, & διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, probatu perſpectuque difficilis. Ex δὺς, & δοκιμάζω, probo.

Δύσεαι, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. Ion. pro δύσεσαι, a δύω, induo.

Δυσεγχείρητος, ον, difficilis conatu.

Δύσεδρος, ον, ineptus, abhorrens.

Δυσειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deformis, turpis. Ex δὺς, & εἶδος, forma.

Δυσείκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infeliciter expreſſus, conjectu difficilis. Ex δὺς, & εἰκάζω.

Δυσείματος, male veſtitus. Hinc

Δυσειματόω, ῶ, fut. ώσω, malo, ſeu ſordido veſtitu utor. Ex δὺς, & εἷμα, veſtitus.

Δυσειμονία,

Δυσειμονία, ἡ, malus & ſordidus veſtitus. A

Δυσείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſordide veſtitus, male indutus, pannoſus. Ex δὺς, & εἷμα.

Δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio ; (2) remigatio infauſta. Ex δὺς, & εἰρεσία.

Δυσείσβολος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, acceſſu, difficilis inacceſſus. Ex δὺς, & εἰσβολὴ, *ingreſſus.*

Δυσείσπλοος, ον, idem quod

Δυσείσπλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre patens navibus. Ex δὺς. & εἰσπλώω, *nave intro.*

Δυσεκβίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non facile vis adferri poteſt ; (2) pertinax. Ex δὺς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo.*

Δυσεκβίβαστος, ὁ ϗ ἡ, qui haud facile ab aliqua re revocari, abſtrahi poteſt.

Δυσέκδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non facile edendus vel elocabilis. Ex δὺς, & ἐκδίδωμι.

Δυσεκθέρμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre poteſt calefieri, ſeu incaleſcere. Ex δὺς, & ἐκθερμαίνω, *excalefacio.*

Δυσεκκόμιστος, ον, ægre exportandus.

Δυσέκκριτος, ον, non facile excernendus.

Δυσεκλάλητος, ον, non effandus.

Δυσέκλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre deficiens. Ex δὺς, & ἐκλείπω, *deficio.*

Δυσεκλόγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre computari poteſt, adeoque perſpectu difficilis eſt. Ex δὺς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor.*

Δυσέκλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ſolvi vel exſolvi poteſt, vix exſolubilis. Ex δὺς, & ἐκλύω. *exſolvo.*

Δυσέκνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter elui poteſt. Ex δὺς, & ἐκνίπτω, *eluo.*

Δυσεκπέραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter abſolvi & ad finem perduci poteſt. Ex δὺς, & ἐκπεραίνω, *ad finem perduco.*

Δυσέκπλȣς,, ȣν, unde vix enavigari poteſt.

Δυσεκπλώτος, ον, idem.

Δυσέκπλυντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter elui poteſt. Ex δὺς, & ἐκπλύνω, *eluo.*

Δυσέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσεκπόρευτος, ον, unde evadi, exiri non poteſt.

Δυσεκπύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratu difficilis, qui ægre ad ſuppurandum perducitur. Ex δὺς, & ἐκπυέω, *ſuppuro.*

Δυσέκτηκτος, ον, qui non facile evacuatur.

Δυσέκφευκτος, ον, vix effugiendus.

Δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.

Δυσεκφόρως, dure ad pronunciandum.

Δυσέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter redargui poteſt. Ex δὺς, & ἐλέγχω, *redarguo.*

Δυσέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficile evolubilis ; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δὺς, & ἑλίσσω, *volvo.*

Δυσελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δὺς, & ἕλκος.

Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iiſd.

Δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi poteſt.

Δύσελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt abjectæ ſpei.

Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, prope deſpero.

Δυσελπιστία, ας, ἡ, ſpes mala. Ex iiſd.

Δυσέλπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod *δύσελπις.*

Δυσελπίστως, cum mala ſpe, ſine ſpe.

Δυσέμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo incedi ægre poteſt, qui pedibus calcari nequit.

Δυσέμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum ſuum poteſt.

Δυσέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis acceſſu, in quem difficulter invaſio fieri poteſt, item ad quem vix perveniri poteſt. Ex δὺς, & ἐμβάλλω, *injicio.*

Δυσεμετέω, ῶ, fut. ήσω, ægre vomo.

Δυσεμέω, idem.

Δυσέμετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre vomens. A

Δυσεμὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & ἐμέω.

Δυσέμφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malæ & moleſtæ ſignificationis. Ex δὺς, & ἐμφαίνω, *ſignifico.*

Δυσεντερία, ας, ἡ, inteſtinorum tormina.

Δυσεντερικός, ἡ, όν, dyſentericus ; (2) qui dyſenteria laborat.

Δυσεντεριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Δυσέντερος, idem. Ex δὺς, & ἔντερον.

Δυσέντευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad quem non facile patet aditus ; (2) inaffabilis. Ex δὺς, & ἐντυγχάνω, *adeo.*

Δυσεντευξία, ἡ, moroſitas.

Δυσένωτος, ον, non facile in unum conjungendus.

Δυσεξάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δὺς, & ἐξάγω, *educo.*

Δυσεξάλειπτος, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter deletur ſ. obliteratur. Ex δὺς, & ἐξαλείφω.

Δυσεξάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari poteſt. Ex δὺς, & ἐξαλλάττω, *muto.*

Δυσεξανάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile conſumitur. Ex δὺς, & ἐξαναλίσκω.

Δυσεξαπάτητος, ȣ ὁ ϗ ἡ, difficilis deceptu. Ex δὺς, & ἐξαπατάω, *decipio.*

Δυσεξαρίθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix numerabilis. Ex δὺς, & ἐξαριθμέω, *enumero.*

Δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item demonſtrari poteſt.

Δυσεξέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis explicatu & evolutu. Ex δὺς, & ἐξελίττω, *evolvo.*

Δυσεξέργαστος, ον, difficilis elaboratu. Ex δὺς, & ἐργάζομαι.

Δυσεξερεύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis eſt perſcrutatio, qui non facile inveſtigari poteſt. Ex δὺς, & ἐξερευνάω, *inveſtigo.*

Δυσεξεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inventu ſeu adinventu difficilis. Ex δὺς, & ἐξευρίσκω.

Δυσεξήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, & ἐξηγέομαι, *explico.*

Δυσεξήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari poteſt. Ex δὺς, & ἐξημερόω, *cicuro.*

Δυσεξήνυτος, ȣ ὁ ϗ ἡ, vix enodabilis ; (2) inenodabilis ; (3) effectu difficilis. Ex δὺς, & ἐξανύω. *perficio.*

Δυσεξίτηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter elabitur ſeu evaneſcit. Ex δὺς, & ἐξίτηλος.

Δυσεξίτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, difficilis exitu. Ex δὺς, & ἔξειμι, *exeo.*

Δυσέξοδος, ὁ ϗ ἡ, difficilem exitum habens.

Δυσέξοιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elatu vel expoſitu, vel interpellatu difficilis. Ex δὺς, & ἐκφέρω.

Δυσεπανόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix emendabilis. Ex δὺς, & ἐπανορθόω, *emendo.*

Δυσεπέκτατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter extenditur. Ex δὺς, & ἐπεκτείνω, *extendo.*

Δυσεπήβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δὺς, & ἐπήβολος, *compos.*

Δυσεπίβατος, ον, aditu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui non facile fiunt inſidiæ, cui difficile imponitur. Ex δὺς, & ἐπιβουλεύομαι, *inſidior.*

Δυσεπικούρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vix auxilium adferri poteſt. Ex δὺς & ἐπικουρέω, *auxilior.*

Δυσεπίκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo vix judicari poteſt. Ex δὺς, & ἐπικρίνω, *judico.*

Δυσεπίμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cum aliis commercium non habet, qui non facile aliis admiſcetur. Ex δὺς, & ἐπιμίγνυμι.

Δυσεπινόητος, idem quod δυσδιαν.

Δυσεπίστροφος, qui non facile converti poteſt.

Δυσεπίσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri poteſt. Ex δὺς, & ἐπέχω, *cohibeo.*

Δυσεπιτευκτος, ον, difficilis ad aſſequendum.

Δυσεπιτήδευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando ſumma diligentia requiritur.

Δυσεπιχείρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non facile invadi poteſt ; (2) confectu difficilis. Ex δὺς, & ἐπιχειρέω, *manum admoveo.*

Δυσέργαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, factu difficilis. Ex δὺς, & ἐργάζομαι, *operor.*

Δυσεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod δύσεργος.

Δυσεργία, ας, difficultas ; (2) ſegnities. A

Δύσεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piger ad opus faciendum ; (2) difficilis, operoſus. Ex δὺς, & ἔργον, *opus.*

Δυσερεύνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſcrutabilis. Ex δὺς, & ἐρευνάω, *ſcrutor.*

Δυσέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſertus, deſolatus ; (2) difficilis ob ſolitudinem.

Δύσερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, contentioſus, moroſus.

Δυσέριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile eſt ; (2) in infelici contentione poſitus. Ex δὺς, & ἐρίζω.

Δυσερμήνευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, explicatu difficilis. Ex δὺς, & ἑρμηνεύω, *interpretor.*

Δυσερμηνεύτως, obſcure.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, Heſ. A

Δύσερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix. *Suidæ* exſpes. A δὺς, & Ἑρμῆς, *Mercurius.*

Δύσερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, invenuſtus, qui infelici & periculoſo amore tenetur, perdite amans.

Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore.

Δύσεται, 3. ſ. pr. ind. v. poët. δύσομαι.

Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas anni, malus annus. Ex δὺς, & ἔτος, *annus.*

Δυσετυμολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus Etymologia vix reddi poteſt. Ex δὺς, & ἐτυμολογέω, *origines verborum indico.*

Δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiſcere non poteſt. A

Δυσευνήτωρ, ὁ, male cubans.

Δυσεύνητος, idem.

Δυσεύρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δὺς, & εὑρίσκω, *invenio.*

Δυσέφικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad quem vix pervenire poſſumus ; (2) cui vix pares eſſe poſſumus, Herodian, 2, 11.

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.

Δύσζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δὺς, & ζῆλος.

Δυσζήλως, invide.

Δυσζήτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quæſitu, vel perveſtigatu difficilis. Ex δὺς, & ζητέω, *quæro.*

Δύσζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus miſera eſt vita. Ex δὺς, & ζωὴ, *vita.*

Δυσηκὴς, έος, ȣς, ſanatu difficilis. Nam Heſ. δυσηκῆ exponit δυσίατον. Ex δὺς, & ἀκέομαι, *curo, ſano.*

Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio ; (2) inobediens ſum. A δυσήκοος.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas ; (2) inobſequentia. Ab eod.

Δυσήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter audit ; (2) inobſequens, inobediens. Ex δὺς, & ἀκούω, *audio.*

Δυσήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δὺς, & ἐλαύνω, *agito.*

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, moleſtam habens dormitionem ; (2) moleſtus, gravis. Ex δὺς, & λέγομαι, *cubo, dormio.*

Δυσήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad quem ſol ægre pervenit, ſoli minus expoſitus.

Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δὺς, & ἡμέρα, *dies.*

Δυσημερία, ας, ἡ, infauſtus dies ; (2) infortunium, fortuna adverſa. Ex iiſd.

Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A

Δυσημὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ægre vomens. Ex δὺς, & ἐμέω, *vomo.*

Δυσήνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δὺς, & ἄνεμος, *ventus.*

Δυσηνίαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frenis vix regi poteſt. Ex δὺς, & ἡνία, *frenum.*

Δυσηνιάστως, *Adv.* ita ut frenis vix regi queat. Ex δυσηνίαστος.

Δυσήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frenis contineri nequit ; (2) moroſus ; (3) doloris impatiens. Ex δὺς, & ἡνία, *frenum.*

Δυσηνιόχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri poteſt. Ex δὺς, & ἡνία, *frenum,* & ἔχω, *habeo.*

Δυσηνίως, *Adv.* idem quod δυσηνιάστως.

Δυσήνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δὺς, & ἀνύω, *perficio.*

Δυσηπίστȣν, imperf. ind. act. pro δυσηπίστειν. A δυσαπιστέω, *non credo.*

Δυσήροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aratu difficilis. Ex δὺς, & ἀρόω, *aro.*

Δυσήττητος, ον, invictus, vix vincendus.

Δυσήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, triſtis, qui animo triſti eſt. Ex δὺς, & ἦτορ, *cor.*

Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, horriſonus. Ex δὺς, & ἦχος, *ſonus.*

Δυσθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infeliciter aut ægre germinans, ægre vireſcens. Ex δὺς, & θάλλω, *vireo.*

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δὺς, & θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατέειν, *iniquo animo mortem ferre*, præſ. inf. act. verbi δυσθανατέω.

Δυσθανατέω, iniquo animo mortem fero. A

Δυσθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer. Ex δὺς, & θάνατος, *mors.*

Δυσθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, miſere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δὺς, & θνήσκω.

Δυσθέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inviſus, non viſus; (2) horribilis vel infelix adſpectu. Ex δὺς, & θεάομαι, *adſpicio.*

Δυσθενέω, deficio viribus.

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύσθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, impius; odioſus Deo. Ex δὺς, & θεὸς, *Deus.*

Δυσθεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre ſanabilis. Ex δὺς. & θεραπεύω, *ſano.*

Δυσθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis. Ex δὺς, & θέρω, *calefacio.*

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, male adficio, languidum reddo. Ex δὺς, & θετός.

Δύσθετος, ὁ καὶ ἡ, male ſitus; (2) male adfectus, languens, ſibi diſplicens.

Δυσθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus contemplatio difficilis eſt. Ex δὺς, & θεωρέω, *contemplor.*

Δυσθήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex δὺς, θήρα.

Δύσθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui parum ſuccedit venatio. Ex iiſd.

Δυσθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adſervari poteſt. Ex δὺς, & θησαυρός.

Δύσθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre frangitur. Ex δὺς, & θραύω, *frango.*

Δύσθροος, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυσθυμέω, ῶ, animum deſpondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύσθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti ſubit.

Δυσθύμως, *Adv.* ægro animo.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. a δύω, *duo.*

Δυσίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurabilis; (2) curatu difficilis. Ex δὺς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre ſudat, cui difficulter elicitur ſudor. Ex δὺς, & ἱδρώς.

Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, male ſacrifico; (2) ſacrificia mihi dira portendunt. Ex δὺς, & ἱερὸς, *ſacer.*

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, mare ſubiens ſeu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre amabilis; (2) ægre cupidus; (3) improbus & protervus amator. Ex δὺς, & ἵμερος, *deſiderium.*

Δύσιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitatui minus idoneus. Ex δὺς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, εως, ἡ, occaſus. A δύνω, *ſubeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inveſtigatu difficilis, ægre inveſtigabilis. Ex δὺς, & ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter uri, ſeu cremari poteſt, ægre ardens. Ex δὺς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre ſive difficulter everti poteſt. Ex δὺς, & καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, purgatu difficilis. Ex δὺς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter contineri ſeu cohiberi poteſt.

Δυσκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δὺς, & κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Δύσκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fumum moleſtum habens. Ex δὺς, & καπνὸς, *fumus.*

Δυσκαρτέρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex δὺς, & καρτερέω, *tolero.*

Δυσκαταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, expugnatu difficilis. Ex δὺς, & καταγωνίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fractu difficilis. Ex δὺς, & κλάω, *frango.*

Δυσκάτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex δὺς, & καταγνύω, *frango.*

Δυσκατάληπτος, ον, obſcurus.

Δυσκατάλλακτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δὺς, & καταλλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre ſolubilis. Ex δὺς, & καταλύω, *diſſolvo.*

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad diſcendum. Ex δὺς, & καταμανθάνω, *diſco.*

Δυσκαταμαθήτως, *Adv.* ita ut vix addiſci, vel intelligi poſſit. A

Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis. Ex δὺς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκατανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix poteſt animadverti. Ex δὺς, & κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix ſedari ſeu cohiberi poteſt, irrequietus. Ex δὺς, & καταπαύω, *ſedo.*

Δυσκαταπαύστως, *Adv.* ita, ut vix ſedari poſſit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκαταπολέμητος, ον, vix bello ſubigendus.

Δυσκαταπόνητος, ον, vix efficiendus.

Δυσκατάπρακτος, ον, idem.

Δυσκατάποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis deglutitu. Ex δὺς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατάρτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conceptum non perficit. Ex δὺς, & καταρτίζω.

Δυσκατάσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile extingui nequit. Ex δὺς, & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, conditu ſeu fabricatu difficilis. Ex δὺς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſedatu difficilis. Ex δὺς, & καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contemni vix poteſt. Ex δὺς, & καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui effici ſeu confici ægre poteſt; (2) difficilis concoctu. Ex δὺς, & κατεργάζομαι, *conficio.*

Δυσκατόπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſpectari vix poteſt. Ex δὺς, & κατόπτομαι, *ſpecto.*

Δυσκατόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ex animi ſententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δὺς, & κατορθόω.

Δυσκατούλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre cicatricem ducens. Ex δὺς, & κατουλόω.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum ſonum edens, horriſonus; (2) maledicus.

Δύσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, a δύσκω, pro δύνω, vel δύω.

Δυσκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non lucroſus, malum lucrum aut non ſine ſummo labore adferens. Ex δὺς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infeſtus. Ex δὺς, & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ. difficilis motus, ſeu motus difficultas. Ex δὺς, & κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficile movetur, aut moveri poteſt, tardus; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δὺς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inglorius, infamis. Ex δὺς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obſcura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλεής.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, ſine gloria.

Δυσκληδόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui male ominis eſt, male ominatus. Ex δὺς, & κληδονίζομαι, *ominor.*

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili ſorte premor; (2) ſorte a magiſtratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, ſors difficilis & aſpera, infortunium. A

Δύσκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem ſors difficilis premit. Ex δυς, & κλῆρος, *ſors.*

Δύσκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inglorius, inhonoratus, celebris. Ex δὺς, & κλυτὸς, *clarus.*

Δυσκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui alvus eſt adſtrictior, alvo incommodus. Ex δὺς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ον, alienus a ſocietate, aſper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ, ægre & non ſine moleſtia cubo Ex δὺς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A

Δύσκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, male & incommode cubans. Ex δὺς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, moroſus ſum, indigne fero. Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ, καὶ βρενθύεται, Ariſt. Lyſ. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, moroſitas.

Δυσκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui glutinari difficulter poteſt, glutine vix ſociabilis. Ex δὺς, & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Ex δύσκολος, & κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilem ſomnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη, *cubile.*

Δύσκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis in ſumendo cibo; (2) moroſus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δὺς, & κόλον, *cibus.*

Δυσκόλως, *Adv.* moroſe, iniquo animo.

Δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens. *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre tolerabilis. Ex δὺς, & κομίζω, *tolero, porto.*

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δὺς, & κρᾶσις, *mixtio.*

Δύσκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, male temperatus. Ex δὺς, & κεράννυμι, *tempero.*

Δύσκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, judicatu difficilis, cujus diſceptatio difficilis eſt, Ex δὺς, & κρίνω, *judico.*

Δυσκρίτως, *Adv.* ita ut non facile ſit judicare, ita, ut difficilis ſit diſceptatio.

Δύσκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δὺς, & κτητὸς.

Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix ſum in ludo teſſerario. Ex δὺς, & κύβος, *teſſera.*

Δυσκύμαντος, ον, proceloſus.

Δύσκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſurdaſter.

Δύσλεκτρος, ον, infelici conjugio utens.

Δύσληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captu difficilis. Ex δὺς, & λαμβάνω, *capio.*

Δυσλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ratiocinatu difficilis; (2) inconſideratus, qui reputatus & perpenſus non eſt. Ex δὺς, & λογίζομαι.

Δύσλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλόφως, *Adv.* difficulter, periculoſe.

Δύσλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix ſolvi poteſt.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix ſolvi queat, nexu non facile ſolubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad diſcendum, indocilitas. A

Δυσμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non facile diſcit, tardus ad diſcendum. Ex δὺς, & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *Adv.* non facile diſcendo.

Δυσμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rarefactu difficilis. Ex δὺς, & μανὸς, *rarus.*

Δυσμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis. Ex δὺς, & μάρη, *munus.*

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter reſiſto, ita, ut vix ſim expugnabilis.

Δυσμάχητος, &

Δύσμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δὺς, & μάχη, *pugna.*

Δυσμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ſeu vix mulceri poteſt, implacabilis. Ex δὺς, & μειλίσσω, *mellitum reddo, placo.*

Δυσμεναίνω, animo erga aliquem ſum male adfecto, adverſor. Ex δὺς, & μένος.

Δυσμενέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro δυσμενέσι. A δυσμενής.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hoſtilitas. A

Δυσμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cujus animus male erga aliquem adfectus eſt, malevolus, inimicus. Ex δὺς, & μένος, *animus.*

Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hoſtiliter. A δυσμενής.

Δυσμετάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis mutatu. Ex δὺς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δὺς, & μεταδίδωμι, *trado.*

Δυσμετάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranſpoſitu, vel mutatu difficilis. Ex δὺς, & μετατίθημι.

Δυσμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile tranſmoveri ſeu mutari poteſt. Ex δὺς, & *μετακινέω, tranſmoveo.*

Δυσμετάκλαστος, ον, immiſericors, inexorabilis.

Δυσμετακόμιστος, ον, idem quod

Δυσμετάστρεπτος, ον, vix mutabilis, ſ. flexibilis.

Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

Δυσμετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre de ſententia dimoveri poteſt.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi aut teneri ægre poteſt; (2) qui vix tractari poteſt; (3) inſuperabilis. Ex δὺς, & *μεταχειρίζω, manu tracto.*

Δυσμεταχειρίστως, *Adv.* ita ut vix tractari queat.

Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσαγωγός.

Δυσμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem metiri non eſt facile. Ex δὺς, & *μετρέω, metior.*

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus ſolis; (2) occaſus quilibet; (3) finis. A δεύω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus gravis eſt ira; (2) injuriarum acceptarum memor, ægre placabilis. Ex δὺς, & *μῆνις, ira.*

Δυσμήτηρ, ερος, ὁ καὶ ἡ, mala, ſeu infeſta mater.

Δυσμήτης, ου, ὁ, mala meditans, mala conſilia animo volvens. Ex δὺς, & *μῆτις.*

Δύσμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσμήτωρ, ὁ, ſævam, &c. matrem habens.

Δυσμηχανέω, difficultate laboro, fruſtra conor.

Δυσμικὸς, ή, όν, occidentalis. A δυσμή.

Δύσμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile cum alio miſceri poteſt. Ex δὺς, & *μικτός.*

Δυσμίκτως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem.

Δυσμίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix imitabilis. Ex δὺς, & *μιμέομαι, imitor.*

Δυσμίσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exoſus. Ex δὺς, & *μισέω, odi.*

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

Δυσμοιρία, ἡ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix. Ex δὺς, & *μοῖρα, ſors.*

Δυσμορία, ας, ἡ, miſeria, qua quis fatum adverſum experitur. A

Δύσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) mala infelicique morte periens. Ex δὺς, & *μόρος, fatum.*

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas, forma turpis & indecora. A

Δύσμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, deformis, infelici forma præditus, turpis adſpectu.

Δύσμουσος, ον, abhorrens a muſis, parum ſuavis.

Δυσνίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui haud facile vinci poteſt.

Δύσνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre lavari, aut elui poteſt; (2) qui ægre deleri poteſt. Ex δὺς, & *νίπτω, lavo.*

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia proſequor, infenſus ſum. Ex δὺς, & *νοῦς.* Hinc

Δυσνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre intelligi poteſt, vix intelligibilis, difficilis intellectu.

Δυσνοήτως, *Adv.* perobſcure.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum inſtitutio; (2) improbitas. Ex δὺς, & *νόμος, lex.*

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, abhorrens & legibus nefarius.

Δύσνοος, *contr.* δύσνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mala eſt mente adverſus aliquem, malevolus, inimicus. Ex δὺς, & *νόος, mens.*

Δύσνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis, infauſtus, *Epith.* iter facientis vel itineris.

Δυσνύμφευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis nuptiis. Ex δὺς, & *νυμφεύω, nuptum do.*

Δύσνυμφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inauſpicatas contraxit nuptias, infelix ſponſus. Ex δὺς, & *νύμφη, ſponſa.*

Δυσξήραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter inareſcit, difficilis ſiccatu. Ex δὺς, & *ξηραίνω.*

Δυσξύμβλητος, ον, obſcurus.

Δυσξύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) cum quo non facile pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex δὺς, & *συμβάλλω.*

Δυσξύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δὺς, & *ξυνίημι.*

Δύσογκος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde gravis. Ex δὺς, & ὄγκος, *moles.*

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & imperviam viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter impervium ſive malum.

Δύσοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum odorem ſpirans, olidus, fœtidus. Ex δὺς, & ὀδμὴ, *odor.*

Δύσοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem difficulter iter fieri poteſt; (2) invius, avius; (3) *Subſt.* via difficilis, aſpera, & ſalebroſa.

Δυσοδοπαίπαλος, ον, idem.

Δυσοίκητος, ὁ καὶ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δὺς, & οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſpenſatu difficilis. Ex δὺς, & οἰκονομέω, *diſpenſo.*

Δύσοικος, idem quod ἄοικος.

Δύσοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immiſericors.

Δύσοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δύσοδος. Ex δὺς, & οἴμη, *ſemita, via.*

Δύσοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem difficulter ferre queas, ægre tolerabilis. Ex δὺς, & οἴω.

Δυσοίστως, *Adv.* ita ut vix feras.

Δυσοιωνισμὸς, ὁ, omen infauſtum.

Δυσοιώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inauſpicatus, ſiniſtri auſpicii. Ex δὺς, & οἰωνὸς, *augurium.*

Δυσοκνος, ὁ καὶ ἡ, piger, ſegnis. Ex δὺς & ὄκνος.

Δυσόκνως, *Adv.* pigre, ſegniter, gravatim.

Δυσόλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficulter interiens.

Δυσόμβρος, ον, pluvioſus.

Δυσόμιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum quo conſuetudinem habere & colloqui difficulter poſſumus, ægre, adfabilis. Ex δὺς, & ὅμιλος, *cœtus.*

Δυσομίλητος, ον, idem.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus.

Δυσόμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis.

Δυσόνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, moleſtis ſomniis moleſtans. Ex δὺς, & ὄναρ, *ſomnium.*

Δύσοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre videtur. Ex δὺς, & ὄπτομαι, *video.*

Δυσόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix viſui eſt obvius, qui cerni difficulter poteſt. Ex δὺς, & ὁράω, *video.*

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira. A δύσοργος.

Δυσοργία, ἡ, iracundia.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσοργήτως, iracunde.

Δύσοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, qui graviter iraſcitur. Ex δὺς, & ὀργὴ, *ira.*

Δυσόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui definiri & determinari vix poteſt. Ex δὺς, & ὁρίζω.

Δύσορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtationem navium difficilem & incommodam habens.

Δύσορνις, ιθος. ὁ καὶ ἡ, qui adverſa ave fit.

Δυσορφναῖος, α, ον, obſcurus, caligноſus.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A δύσοσμος.

Δύσοσμος, ὁ καὶ ἡ, malum odorem ſpirans, fœtidus. Ex δὺς, & ὀσμὴ, *odor.*

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo, *Aret.* Ex δὺς, & οὖρον, *urina.*

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ ſuppreſſio. Ex iiſd. Hinc

Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro.

Δυσουρικὸς, ή, όν, urinæ difficultati obnoxius.

Δυσούριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, qui ſecundo vento non provehitur. Ex δὺς, & οὖρος.

Δύσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuſtoditu difficilis.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio. A δυσπαθής.

Δυσπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, laborum miſeriarumque patiens. Ex δὺς, & πάθος, *paſſio.*

Δυσπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix eluctabilis, ſuperatu difficilis. Ex δὺς, & παλαίω, *luctor.*

Δυσπάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis & malis inſtructus artibus, Heſ. Ex δὺς, & παλάμη.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilem luctam adferens, non facile ſuperabilis, ſuperatu difficilis; (2) difficilis. Ex δὺς, & πάλη.

Δυσπάλλω, concutio, labefacto.

Δυσπαραβοήθητος, ον, cui auxilium ferri non poteſt.

Δυσπαραβούλευτος, ον, male conſulens.

Δυσπαράδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis admiſſu ſeu perceptu. Ex δὺς, & παραδέχομαι.

Δυσπαραδέκτως, difficulter ad credendum, ἔχειν, vix credere.

Δυσπαραίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δὺς, & *παραιτέομαι, exoro.*

Δυσπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intellectu difficilis. Ex δὺς, & παρακολουθέω.

Δυσπαρακόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel geſtatur, qui difficulter iter facit. Ex δὺς, & παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui verbis vix flecti poteſt, qui hortamenta & ſuaſiones ægre admittit. Ex δὺς, & παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλεύστος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ad præter-navigandum difficile, *Strab.* lib. 16.

Δυσπάρευνος, ον, in quo, ſ. quocum ægre cubatur, non bene dormitur.

Δυσπαρηγόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix conſolabilis, conſolatu difficilis, omninoque vehementiſſimus, velut amor. Ex δὺς, & παρηγορέω.

Δυσπαρήγορος, ον, idem.

Δυσπαρηγορήτως, *Adv.* q. d. inconſolabiliter, conſolationem non admittendo.

Δυσπάρθελκτος, ον, inconſolabilis.

Δυσπάρθενος, ου, ἡ, virgo miſera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infauſtus et infelix Paris; (2) infauſtum et male ominatum nomen habens, ut Paris.

Δυσπάριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, progreſſu vel tranſitu difficilis. Ex δὺς, & *πάρειμι, progredior.*

Δυσπάροδος, ον, difficilis tranſitu.

Δυσπάτητος, ον, aſper calcatu.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obſequium coactum et involuntarium, inobedientia, inobſequentia. A

Δυσπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ægre paret et obſequitur; (2) refractarius; (3) cui ægre perſuaderi poteſt. Ex δὺς, & πείθω.

Δυσπειθῶς, *Adv.* inobſequenter.

Δυσπειρία, ἡ, difficultas experientiæ.

Δυσπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre ſibi perſuaderi quidquam ſinit. Ex δὺς, & πείθω.

Δυσπείστως, *Adv.* ita ut ægre aliquid alicui perſuadeatur.

Δύσπεμπτος, ον, qui ægre aut non amoveri, ſubmoveri poteſt.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, trajectu difficilis; (2) valde turbatus, tempeſtuoſus. Ex δὺς, & *πέμπω, mitto.*

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

Δυσπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graviter lugens. Ex δὺς, & πένθος, *luctus.*

Δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non poſſum. A

Δύσπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, concoctu difficilis. Ex δὺς, & *πέπτω, coquo.*

Δυσπέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter tranſitur. Ex δὺς, & *περάω, tranſeo.*

Δυσπερικαθαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter detrahi ſeu demi poteſt. Ex δὺς, & *περικαθαιρέω, demo.*

Δυσπερικάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile circumpurgari poteſt. Ex δὺς, & *περικαθαίρω, circumpurgo.*

Δυσπερίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter comprehendi poteſt. Ex δὺς, & περιλαμβάνω.

Δυσπερινόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis intellectu. Ex δὺς, & *περινοέω, intelligo.*

Δυσπερίψυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter refrigerari poteſt, difficulter prefrigeſcens.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, adverſis caſibus agor; (2) male me habeo, (3) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, caſus adverſus, infortunium.

Δυσπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, male cadens, adverſus; (2) difficilis. Ex δὺς, & *πίπτω, cado.*

Δυσπετῶς, ægre, moleſte; (2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. Ex δὺς, & *πέπτω, coquo.*

Δυσπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſordibus ac illuvie deformis, ſqualidus, ſordidus. Ex δὺς, et *πίνος, ſordes.*

Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δύσπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter credit, incredulus

credulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δὺς, & ϖίστις.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δυσπλαγχνος, ον, immitis, ſævus.

Δύσπλανος, ον, vagabundus, ſed miſere.

Δύσπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non facile percellitur, ſeu perturbatur. Ex δὺς, & ϖλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, completu, ſeu perfectu difficilis. Ex δὺς, & ϖληρόω, compleo.

Δυσπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus. Ex δὺς, & ϖλόος.

Δύσπλυτος, ον, ægrè eluendus.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, ſpirandi difficultate laboro.

Δυσπνόητος, ον, ægre reſpirans.

Δύσπνοια, ας, ἡ, ſpiritus difficultas.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, reſpirandi difficultate laborans. A

Δύσπνοος, contr. δύσπνους, idem. Ex δὺς, & ϖνέω, ſpiro.

Δυσπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bello ægre capi poteſt. Ex δὺς, & ϖολεμέω.

Δυσπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſeſſu difficilis. Ex δὺς, & ϖολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus. Ex δὺς, & ϖόνος, labor.

Δυσπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficili labore fit. Ex δὺς, & ϖονέω, laboro.

Δυσπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, impervius, invius, difficilem habens tranſitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre parabilis. Ex δὺς, & ϖορίζω, paro.

Δύσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter tranſiri poteſt. Ex δὺς, & ϖόρον, tranſitus.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adverſa fortuna utor, infelici fato adfligor.

Δυσποτμία, ας, ἡ, ſors, ſeu fortuna adverſa.

Δύσποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſors eſt adverſa, infelix. Ex δὺς, & ϖότμος, ſors.

Δυσπότμως, *Adv.* infeliciter, miſere.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix ſum, adverſa fortuna utor. A

Δυσπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuſlibet. Ex δὺς, & ϖράττω, *ago*.

Δυσπραγία, ης, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγής.

Δυσπραγμάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, moroſus, cum quo rem habere difficile eſt. Ex δὺς, & ϖρᾶγμα.

Δύσπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, factu difficilis. Ex δὺς, & ϖράττω, *facio*. Unde

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indecorus, turpis. Ex δὺς, & ϖρέπω, *decorus ſum*.

Δύσπριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerra ægre ſecabilis, ſectu difficilis. Ex δὺς, & ϖρίω, *ſerra ſeco*.

Δυσπρόμαχος, ὁ ϗ ἡ, inhabilis ad defendendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non facile procidens. Ex δὺς, & ϖρόσπίπτω, *procido*.

Δυσπρόσβατος, ὁ ϗ ἡ, haud facilis acceſſu.

Δυσπρόσβλητος, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre admittitur, ſeu recipitur. Ex δὺς, & ϖροσδέχομαι, *admitto*.

Δυσπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, non adfabilis, qui difficilem ſe præbet in colloquiis. Ex δὺς, & ϖροσηγορέω, *alloquor*.

Δυσπροσηγόρως, *Adv.* ita ut alloqui difficile ſit.

Δυσπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter adiri, ſeu accedi poteſt; (2) qui non eſt adfabilis. Ex δὺς, & ϖρόσειμι, *adeo*.

Δυσπροσίτως, *Adv.* ita ut ægre adiri poſſit.

Δυσπρόσμικτος, et

Δυσπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυσπρόσιτος. Ex δὺς, & ϖρόσοδος.

Δυσπρόσοιστος, ον, idem; intractabilis, vix ferendus.

Δυσπρόσοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſpectu difficilis; (2) qui adſpectus infauſti eſt. Ex δὺς, & ϖροσόπτομαι, *adſpicio*.

Δυσπροσόρμιστος, ον, quo naves appelli non poſſunt.

Δυσπροσπέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu difficilis, qui ægre adiri poteſt. Ex δὺς, & ϖροσπελάζω, *accedo*.

Δυσπρόσρητος, ον, non adfabilis, moroſus.

Δυσπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui deformi facie eſt, adſpectu triſtis.

Δυσπύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratu difficilis. Ex δὺς, & ϖυέω, *ſuppuro*.

Δυσραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruptu difficilis. Ex δὺς, & ῥήγνυμι, *rumpo*.

Δύσρηκτος, ον, qui non facile perrumpi poteſt.

Δύσρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre dici ſeu pronunciari poteſt; (2) non facile dicendus. Ex δὺς, & ῥέω, *dico*.

Δυσριγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Δύσριγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, alſioſus.

Δυσροέω, non bene ſuccedo, non proſpere fluo.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius ſum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A δυσσεβέω.

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impius. Ex δὺς, & σέβομαι, *religioſe colo*.

Δυσσεβῶς, impie.

Δύσσειστος, firmus, immobilis.

Δύσσεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Poët.* pro δύσεο, & hoc *Ion.* pro δύσεσο, a δύσομαι.

Δύσσομαι, *Poët.* ſubeo aquas, mergor. A δύνω.

Δυσσομενάων, *Æol.* & *Poët.* pro δυσομένων. A δύσομαι.

Δύσσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ſervari poteſt; (2) qui vix abigi poteſt; (3) quem difficulter perſequi poſſumus. Ex δὺς, & σόος, *ſalvus*, vel σόω, *in fugam conjicio*.

Δυσσύμβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre colens, ægre ſociabilis. Ex δὺς, & συμβαίνω, *coëo*.

Δυσσύνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter cogi, ſeu colligi poteſt. Ex δὺς, & συνάγω.

Δυσσυνειδητὸς, ὸν, &

Δυσσύνοπτος, ον, obſcurus.

Δύστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ordinatu difficilis. Ex δὺς, & τάττω, *ordino*.

Δυστάλας, ανος, valde miſer, ærumnoſus.

Δύστανος, *Dor.* pro δύστηνος.

Δυστάραχος ,ον, valde ventoſus, procelloſus.

Δυστέκμαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis, qui difficulter quæri, inveniri, aut comprehendi poteſt, Soph. Oed. Tyran. 109. Ex δὺς, & τεκμαίρω, *certis ſignis oſtendo*.

Δυστεκνία, ας, ἡ, infelicitas liberis. A

Δύστεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis. Ex δὺς, & τέκνον, *filius*, vel *filia*.

Δυστερπὴς, ὲς, moleſtus.

Δύστηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre liquabilis. Ex. δὺς, & τήκω, *liquefacio*.

Δυστηνία, ας, ἡ, miſeria, ærumna, calamitas. A

Δύστηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer, ærumnoſus, perditus. Ex δὺς, & ἵστημι, *ſiſto*, quaſi qui non invenit, ubi conſiſtat.

Δυστήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſervatu difficilis, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & τηρέω.

Δυστίβευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inveſtigatu difficilis. Ex δὺς, & στιβεύω.

Δυστιθάσευτος, ον, ferus, qui ſe manſuefieri non ſinit.

Δυστλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus.

Δύστλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, toleratu difficilis. Ex δὺς, & τλάω, *tolero*.

Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. δυστοκέω.

Δυστοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

Δυστοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύστοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter pariens.

Δύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis cæſu. Ex δὺς, & τέμνω, *cædo, ſeco*.

Δύστονος, ον, valde moleſtus, gravis. A στένω.

Δυστοπάζω, f. άσω, difficulter conjicio. Hinc

Δυστόπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem conjectura difficulter adſequi poſſis, difficilis conjectu.

Δύστοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilis, abſurdus.

Δυστόχαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjectu difficilis. Ex δὺς, & στοχάζω, *conjicio*.

Δυστράπεζος, ον, nefandis cibis utens.

Δυστραπελία, ας, ἡ, perverſitas & malignitas morum, improbi mores; (2) moleſtia aliquid efficiendi. A

Δυστράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, moroſus, qui difficulter moveri poteſt, cujus animus ægre flecti poteſt, durus, rigidus; (2) qui non facile ſedatur; (3) qui ſuæ calamitatis effugium non invenit. Ex δὺς, & ἔτραπον, a τρέπω, *verto*.

Δυστραπέλως, *Adverb.* implacide, contumaciter, (2) inconcinne, incondite.

Δυστράπητος, ον, non facile loco movendus.

Δυστροπία, ας, ἡ, difficultas morum, moroſitas, malignitas & pravitas animi. A

Δύστροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ingenio & moribus eſt difficilis; (2) qui transferri & moveri difficulter poteſt; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex δὺς, & τρόπος, vel τρέπω.

Δυστρόπως, *Adv.* maligne, morum quadam perverſitate.

Δύστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δὺς, & τρέφω, *alo*.

Δυστρύπητος, ου, ὁ ϗ ἡ, terebratu difficilis. Ex δὺς, & τρυπάω, *terebro*.

Δυστυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix. Δυστυχεῖν ϖερὶ τὴν μάχην, Plut. ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, Luc. A δυστυχής.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A δυστυχέω.

Δυστυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſer, calamitoſus, infelix. Ex δὺς, & τύχη, *fortuna*.

Δυστυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium.

Δαστυχοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. *contr.* pro δυστυχέοντας, a δυστυχέω.

Δυστυχῶς, *Adv.* infeliciter, adverſante fortuna.

Δυσυπνέω, ῶ, ægre obdormiſco. A δύσυπνος.

Δύσυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre obdormiſcit.

Δυσυποβίβαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubductu difficilis. Ex δὺς, & ὑποβιβάζω, *ſubduco*.

Δυσύποιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ægre ſufferri poteſt, ægre tolerabilis. Ex δὺς, & ὑποφέρω.

Δυσυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus impetus vix ſuſtineri poteſt. Ex δὺς, & ὑφίσταμαι.

Δύσφαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, labefactu & ſubverſu difficilis. Ex δὺς, & σφάλλω, *labefacto*.

Δυσφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vix apparens, obſcurus. Ex δὺς, & φαίνομαι, *appareo*.

Δυσφάνταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non facile viſiones concipiens. Ex δὺς, & φαντάζω.

Δύσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δὺς, & φημὶ, *dico*.

Δυσφερὴς, ὲς, intolerandus.

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) ominoſa loquor.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obſcænitas verborum.

Δυσφήμιστος, ον, male ominatus.

Δύσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus, famam & exiſtimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infauſtus. Ex δὺς, & φημί.

Δύσφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vix corruptibilis. Ex δὺς, & φθείρω, *corrumpo*.

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto vel tolero; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, latu toleratuque difficilis; (2) qui non facile reſolvitur.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi ſeu tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi v. c. ſpiritum.

Δυσφορικὸς, ὸν, animi moleſtiam exprimens, indicans. Vox Gramm.

Δυσφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, flebilis, luctuoſus.

Δύσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, portatu difficilis; (2) moleſtus, gravis. Ex δὺς, & φέρω.

Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat; (2) moleſte, ægre, iniquo animo.

Δύσφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vix explicari poteſt. Ex δὺς, & φράζω, *expono*.

Δυσφράστως, obſcure in pronunciando, dicendo.

Δυσφρονέω, f. ήσω, animum abjicio, animo ægre fero. Ex δὺς, & φρονέω.

Δύσφροντις, ἡ, curis plenus, ſollicitus.

Δυσφρόνως, ægro animo.

Δύσφρων, æger animo.

Δυσφροσυνάων, pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν.

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo, anxietas, dolor, ſolicitudo. A δύσφρων.

Δυσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficile naſcens, aut proveniens. Ex δὺς, & φύω, *naſcor*. Hinc

Δυσφυΐα, ας, ἡ, naſcendi difficultas.

Δυσφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu difficilis, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δὺς, & φυλάσσω, *cuſtodio*.

Δύσφυσις, εως, ἡ, mala natura.

Δυσφωνία, ἡ, aſperitas vocis, ſeu ſoni. A

Δύσφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, malam vocem habens, malum aut inſuavem ſonum edens. Ex δὺς, & φωνὴ, *vox*.

Δυσφώνως, *Adv.* voce aſpera, ſono inſuavi.

Δυσφώρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficile deprehendi poteſt. Ex δὺς, & φωράω.

Δυσχαλίνωτος, ον, effrænis.

Δυσχάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum gratus, Ex δὺς, & χάρις, *gratia*.

Δυσχειμερινὸς, ὴ, ὸν, difficilis habitatu ob hiberna frigora; (2) infeſtus hiberno frigore. A

Δυσχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex δὺς, & χειμὼν, *hiems*.

Δύσχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσχείμων, ονος, idem.

Δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.

Δυσχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ægre ſuperabilis. A δὺς, & χειρόω, *ſubigo*.

Δυσχεραινόντως, *Adverb.* cum indignatione & ſtomacho. A

Δυσχεραίνω, f. ανῶ, moleſte fero, gravor; (2) pertæſus ſum, indigne fero; (3) rem difficilem eſſe cenſeo, addubito, hæſito; (4) rem difficilem reddo; & (5) δυσχεραίνομαι, ſum moleſtus, odioſus, inviſus. Δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, Plut. ἐπὶ πράξει, Luc. τό πρᾶγμα, Dem, A δυσχερής. Hinc

Δυσχεραντικὸς, ὴ, ὸν, difficilis.

Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, moroſitas.

Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas; (2) moleſtia, tædium, incommodum; (3) ſævitia, acerbitas quæcunque.

Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manibus non facile tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) moleſtus, gravis, odioſus. Ex δὺς, & χείρ.

Δυσχερῶς, *Adv.* difficulter; (2) odioſe, moleſte.

Δυσχημάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, figuratu difficilis. Ex δὺς, & σχηματίζω.

Δύσχιμος, pro δύσχειμος.

Δύσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficulter finditur, ſeu ſcinditur. Ex δὺς, & σχίζω, *findo*.

Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna; (2) quævis veſtis ſqualida. A δύσχλαινος.

Δύσχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, attrita & lacera læna indutus. Ex δὺς, & χλαῖνα, *læna*.

Δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus.

Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, ſqualidus, & *hinc* inviſus.

Δυσχρανὴς, ὲς, idem.

Δυσχρηστέω, ῶ difficilis, aut etiam nullius uſus ſum. Δυσχρηστοῦμαι, uſu rei cujuſpiam offendor, impedior. Ἐδυσχρήστουν τὰ τῶν ἀντιπάλων σκάφη, Polyb. Ex δὺς, & χρῶμαι, *utor*. Hinc

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliqua, incommoditas. A

Δύσχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus difficilis eſt uſus; (2) inutilis, incommodus; (3) mala vaticinans, ſiniſtra oracula reddens. Ex δὺς, & χράομαι, *utor*, vel *oraculum reddo*.

Δυσχρήστως, ita, ut difficile ſit uti. Ab eod.

Δύσχροια, ἡ, deformis, teter color corporis. A

Δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, male coloratus. Ex δὺς, & χρόα, *color*.

Δύσχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσχυλία, ας, ἡ, ſaporis injucunditas, ſapor inſuavis. A

Δύσχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem & ingratum habens ſaporem. Ex δὺς, & χυλός.

Δύσχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, difficilem & moleſtum ſuccum, ſeu ſaporem habens.

Δύσχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, graviter claudicans.

Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, ſ. regionis, loca difficilia. Ex δὺς, & χῶρος, *locus*.

Δυσχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter ſejungi aut ſecerni poteſt. Ex δὺς, & χωρίζω.

Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, graviter olens, fœtidus. Ex δυς, & ὄζω, *oleo*. Hinc

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.

Δυσώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δὺς, & ολεθρος.

Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo; nolo tantum dare, quantum petitur. A

Δυσώνης, difficilis emptor, qui moroſus eſt in emendo. Ex δὺς, & ωνέομαι, *emo*.

Δυσώνητος, ον, male emptus.

Δυσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt & infauſtum nomen; (2) cujus nomen odioſum eſt; (3) infauſtus. Ex δὺς, & ὄνομα.

Δυσωπέω, ῶ, fut. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, perſuadeo; (3) *omnino* moveo, ſed rebus deterioribus, quæ abſterrent, &c. *unde eſt* (4) horribili ſpecie perterreo; (5) hæreo, hæſitabunde adſpicio; (6) ſuſpicor, vereor. Τί μάλιστά σε δυσωπεῖ τῶν ὑπὸ Κλεομβρότου τιθεμένων; Plut. Ex δὺς, & ὢψ, *vultus*, *adſpectus*. Hinc

Δυσώπησις, εως, ἡ, ipſa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, perſuaſio.

Δυσωπητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.

Δυσωπητικῶς, ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non ſinit, qui aliquid a nobis poſtulant; (2) vitioſus & immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi. Ex δὺς, & ὢψ, *oculus*, *adſpectus*.

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter cuſtodio. Ex δὺς, & οὖρος, *cuſtos*.

Δυσωρήσονται, 3. pl. f. ind. med. v. δυσωρέω.

Δύσωρος, ον, importunus.

Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύνω. Hinc

Δυτικος, ὴ, ὸν, urinatorius; (2) qui aquas ſubire amat, ſeu ſolet; (3) occidentalis.

Δυτὸς, ὴ, ὸν, qui indui poteſt.

ΔΥ'Ω, f. δύσω, ſubeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλων δῦναι, Luc. 277.

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præeſt. Ex δυώδεκα, & ἄρχων.

Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula abſolvit.

Δυωδεκαεικοσίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duorum & viginti cubitorum eſt.

Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qni duodecim menſium eſt. Ex δυώδεκα, & μὴν, *menſis*.

Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, & παῖς, *filius*.

Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt. Ex δυώδεκα, & πῆχυς.

Δυωδεκάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecimus numero. Ex δυώδεκα, & ἀριθμὸς, *numerus*.

Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *Adjec.* pro in duodecim partes diviſus; (3) pars duodecima.

Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A

Δυωδέκατος, duodecimus.

Δυῷν, gen. dual. *Att.* & *Ion.* pro δυοῖν.

Δυώνυμος, ον, duo nomina habens.

Δῶ, acc. ſing. *per Apocop.* pro δῶμα.

Δῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.

Δωδεκάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim boum pretium valens. Ex δωδέκα, & βοῦς, *bos*.

Δωδεκαγνάμπτος, ον, duodecim flexus habens. *Epith.* curriculi.

Δωδεκαδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim digitos habens. Ex δώδεκα, & δάκτυλος.

Δωδεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δυωδεκαδάρχης.

Δωδεκάδελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim tabularum eſt, qui ex duodecim tabulis conſtat, Ex δώδεκα, & δέλτος, *tabula*,

Δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas valens.

Δωδεκάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim palmorum eſt. Ex δώδεκα, & δῶρον, *palmus*.

Δωδεκάεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim baſium, ſ. laterum eſt. Ex δώδεκα, & ἕδρα.

Δωδεκάεθλος, ον, decies victor.

Δωδεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim annorum eſt, duodecennis. Ex δώδεκα, & ἔτος, *annus*.

Δωδεκαήμερος, ον, decem dies durans.

Δωδεκάθεον, ου, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam, a duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Veſta.

Δωδεκάθεος, ου, ὁ ϗ ὁ, qui duodecim deorum eſt.

Δωδεκάκις, *Adv.* duodecies. A δώδεκα.

Δωδεκάκλινος, ον, decem lectos ſtratos habens.

Δωδεκάκλωνος, ον. decem ramos habens.

Δωδεκάκρουνος, ὁ ϗ ἡ, duodecim habens fiſtulas, ſive ſcaturigines, κρουνὸς, *ſcatebra ſaliens*.

Δωδεκάκωλος, ον, decem membra, *verſus* habens.

Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis conſtans.

Δωδεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δυωδεκάμηνος.

Δωδεκαμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim inſtructus machinis; (2) duodecim artium peritus, verſutus. Ex δώδεκα, & μηχανή.

Δωδεκάμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in duodecim partes diviſus. Ex δώδεκα, & μοῖρα, *pars*.

Δωδεκάπαλαι, dudum.

Δωδεκάπηχυς, εως, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim cubitorum eſt.

Δωδεκάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum eſt.

Δωδεκάρχης, v. δυωδ.

Δωδεκὰς, v. δυωδ.

Δωδεκάσκαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, decem ſcalmis inſtructus. Ex δωδέκα, & σκαλμός.

Δωδεκάσκυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim habens pelles. Ex δώδεκα, & σκῦτος, *corium*.

Δωδεκαστάδιος, ον, decem ſtadia æquans.

Δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens.

Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abeſt. A δώδεκα.

Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars. Ex δωδέκατος, & μόριον, *pars*.

Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δωδεκάφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duodecim ſolia habens, Ex δώδεκα, & φύλλον, *folium*.

Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus.

Δωδεκαφόρος, vitis ſingulis menſibus uvas ferens.

Δωδεκέτης, ὁ, qui decem annorum eſt, fœm. δωδεκάτις.

Δωδεκηΐδες, *Ion.* pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκίδες, dicuntur, ſacrificia ex duodecim animalibus.

Δωδεκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. Ex δώδεκα, & ἐρέσσω.

Δῴην, 1. ſ. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίην, a δίδωμι.

Δώησι, *dederit*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δῴη, & hoc *Att.* pro δοίη.

Δῶλον, *ſervum*, acc. ſing. *Dor.* pro δοῦλον.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum. A δέμω, *ædifico*.

Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.

Δωματῖτις, ἡ, domeſtica.

Δωμάω, ῶ, fut. ήσω, ædifico. Οὓς σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι, Lyc. 719.

Δῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. v, δίδωμι.

Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio. A δωμάω.

Δωμητὺς, ύος, ἡ, apparatus ſtructuræ, ſtructura. Ab eod.

Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor. Ab eod.

Δώομεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. per *Syſtolen* pro δώωμεν, & hoc *Poët.* pro δῶμεν.

Δῶρ', *dona*, pro δῶρα, pl. a δῶρον, *donum.*

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima ſedes, immunitas, & ſimilia, quæ in primis honoris cauſſa alicui dantur, ſive quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.

Δωρεὰν, *Adv.* gratis, ſine merito; (2) fruſtra, ſine cauſſa. A δωρεὰ, cujus proprie Accuſativus eſt, ſubaudiendumque venit τὸ κατά.

Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωροῦμαι, dono. Κροῖσος ἕκαστον δύο στατῆρσι δωρέεται, Herodot. Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς, Eur. Or. 117. A δῶρον, *donum.* Hinc

Δώρημα, ατος, τό, donum, munus.

Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, munificus, liberalis.

Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod δωρητός.

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono, ſive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.

Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Δωριάζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, ſeu nudam conſpiciendam præbeo, ut Dores quondam ſolebant.

Δωρικὸς, ἡ, ὸν, Doricus.

Δώριος, ία, ιον, idem. A

ΔΩΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.

Δωρίσδεν, *Dorice loqui*, præſ. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a verbo δωρίζω, *Dorice loquor.*

Δωρισμὸς, οῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio.

Δωριστὶ, *Adv.* Dorice. A Δωρίς.

Δωροβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dona vorat, donivorus. Ex δῶρον, & βορός, vel βορός.

Δωρογραφὴ, ῆς, ἡ, accuſatio ejus, qui remp. adminiſtrat ob dona accepta. Ex δῶρον, & γράφω, *ſcribo.*

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, Dem. Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ, idem. Δεδωροδόκηνται ταῦτα, id. Ex iiſd.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio.

Δωροδοκιστὶ, avide in accipiendis donis.

Δωροδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, munerum acceptor, donis inhians. Ex δῶρον, & δέχομαι.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, de donis reſeco. Ex δῶρον, & κόπτω, *ſeco.*

Δωροληπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi ſino.

Δωρολήπτης, ου, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, & λαμβάνω, *capio.*

Δωροληψία, ας, ἡ, munerum acceptio, aviditas.

ΔΩ῀ΡΟΝ, ου, τὸ, donum; (2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accuſatus donis judicibus datis effugit. Ex δῶρον, & ξένος, *hoſpes, peregrinus.*

Δωροτελέω, munera ſolvo, fero.

Δωροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dona devorat, dorivorus. Ex δῶρον, & φαγεῖν, *vorare.*

Δωροφορέω, ῶ, donum fero, largior. A

Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A

Δωροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dona fert, ſeu portat. Ex δῶρον, & φέρω, *fero.*

Δὼς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, a δίδωμι.

Δωσέμεναι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.

Δώσῃ, *tradat*, 3. ſ. a. 1. conj. act. *Poët.* pro δώκῃ.

Δῶσι, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῷ.

Δωσίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad pœnam traditur; (2) qui dat pœnas; (3) qui judicio ſe permittit. Ex δίδωμι, & δίκη, *pœna.*

Δωσεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.

Δωσῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.

Δώσω, 1. ſ. fut. 1. ind. act.

Δώσων, ὁ, Doſon, qui ſemper pollicetur ſe daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis,* ex verſione Eraſmi. A δίδωμι.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A δωτίνη.

Δωτίναν, acc. ſing. *Dor.* pro δωτίνην.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, ſive munus, quod conſumitur, ut vinum, veſtis, &c. A δίδωμι.

Δωτίνῃσι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.

Δώωσ' pro δώωσι, *dediſſent*, 3. pl. a. 2. conj. *Poët.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do.*

E.

E, Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, ſive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam ἀπὸ τοῦ η, quod E latum, & pingue ſonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, & cum addita inferne lineola ͵ε, *quinquies mille, ſ. quinque millia.*

Ἒ, ἒ, *Interjectio dolentis*, he! he!

Ἓ, *ſe*, acc. ſing. ab οὗ, *ſui.*

Ἔα, *interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quaſi ab Imperativo Verbi ἐάω, *ſino.* Hinc ἔα δὴ, *age igitur.*

Ἔα, *eram*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἦα, & hoc pro ἦν, a εἰμί.

Ἐᾷ, 3. ſ. pr. pro ἐάει, a ἐάω.

Ἐάᾳ, 3. ſ. pr. *Poët.* pro ἐᾷ.

Ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab ἄγνυμι.

Ἐάγην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἤγην, ab eodem.

Ἔαγμα, τὸ, fragmentum, ab ἄγω.

Ἕαδα, perf. ind. med. *Att.* part. ἧδα, ab ἅδω.

Ἑαδότα, acc. ſ. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.

Ἔακα, perf. ind. act. ind. pro εἴακα, ab ἐάω.

Ἑάλωκα, *captus ſum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, a verbo ἁλίσκω, *capio.*

Ἑάλων, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, ab eod.

ἘΑ'Ν, *Conjunct.* ſi; (2) ἐὰν μὴ, niſi; (3) geminatum cum τε notat ſive; (4) particula potentialis pro ἂν; (5) ἐάνπερ, ſi; licet.

Ἑάνδανον *placebam*, 1. ſing. inf. imperf. ind. act. *Att.* pro ἥνδανον, a verbo ἁνδάνω.

Ἑανὸς, ὴ, ὸν, indutu pulcher; (2) ſplendidus; (3) tenuis, ſimplex, coloribus non diſtinctus; et (4) *Subſtantive* amictus, pallium, peplum. Ab ἕω, *induo.*

Ἕαται, 3. pl. pr. ind. act. *Att.* pro ἧνται, ab ἧμαι.

Ἔαξεν, *fregit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἦξε, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango.*

ἜΑΡ, αρος, τὸ, ver; (2) ſanguis; (3) pinguedo. Hinc

Ἐαρίζω, fut. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.

Ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ab eod.

Ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus.

Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus.

Ἐαροτρόφος, ον, & ἐαροτρεφὴς, ὲς, idem.

Ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.

Ἑάρτερος, έρα, έρον, vernus. Ab ἔαρ.

Ἐᾷς, *ſinis*, pro ἐάεις, ab ἐάω.

Ἕασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, ab ἁνδάνω.

Ἐάσαμεν, *ſivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἐάσετε, *ſinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act.

Ἔασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴαε.

Ἔασι, *ſunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Ἐάσομεν, *ſinemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἔασσα, *exiſtens*, præſ. part. f. g. *Dor.* pro οὖσα, ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἔατε, 2. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.

Ἐατέον, renunciandum vel valedicendum eſt. Ab ἐάω.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, ſui ipſius. Ex ἕο pro οὗ, *ſui*, & αὐτὸς, *ipſe.*

Ἐάφθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἥφθην, ab ἅπτομαι.

ἘΑ'Ω, ῶ, f. άσω, ſino; (2) prætermitto, omitto; (3) deſino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐῶ ποιεῖν, Xen. Μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾶς, μήτε ὑβριζόμενον περιορᾷς, Iſocr.

Ἑάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἐῶν, ab ἐὸς.

Ἔβα, *venit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, a βαίνω.

Ἐβάδισε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.

Ἔβαινε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. βαίνω, *eo.*

Ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, a βαίνω.

Ἐβάπτετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. βάπτω.

Ἐβαπτίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.

Ἐβαρυώπησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. paſſ. v. βαρυώπτομαι, *caligo.*

Ἔβασον, *ſine*, a. 1. imper. act. *Lacon.* pro ἔασον.

Ἐβάστασα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. βαστάζω.

Ἐβάφην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. βάπτω.

Ἐβδελυγμένος, part. perf. paſſ. v. βδελύσσομαι.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med.

Ἑβδομαγέτης, ὁ, ſeptimo die natus. *Epith.* Apollinis.

Ἑβδομαδικὸς, ὴ, ὸν, ſeptimanus. Ab ἑβδομάς.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui ſeptimo die aliquid facit; (2) ſeptimanus. Ab ἕβδομος.

Ἑβδομάκις, *Adv.* ſepties. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius; (2) hebdomas, ſeptimana; (3) ſeptima quæque dies. Ab eod.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, ſeptimus. Ab eod.

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* ſeptuagies.

Ἑβδομηκοντούτης, ſeptuaginta annos natus, ἑβδομηκοντοῦτις, fœm.

Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, ὸν, ſeptuageſimus. Ab eod.

Ἕβδομος, όμη, ομον, ſeptimus. Ab ἑπτά.

Ἐβεβαιώθη, 3. ſing. 1. ind. paſſ. &

Ἐβεβαίωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. βεβαιόω.

Ἐβεβλήμην, 1. ſing. pluſ. ind. paſſ. v. βάλλω.

Ἐβέβλητο, *jaciebat*, 3. ſing. pluſq. ejuſd.

ἘΒΕΛΟΣ, ου, ὁ, ebenus, lignum graviſſimum.

Ἐβένινος, ίνη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab

Ἔβενος, ου, ὁ, idem quod Ἔβελος.

Ἑβὲρ, vel Ἐβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *tranſiens.*

Ἔβην, *veni*, aor. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio.*

Ἔβησε, *venit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐβήσετο, *ibat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo.*

Ἐβιήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. βιάω.

Ἐβίου, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίοε, a verbo βιόω, *vivo.*

ἘΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, hibiſcus, malva, althæa herba.

Ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἔβλαβον, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.

Ἐβλάκευμαι, *diſſolutus ſum*, perf. ind. paſſ, *Att.* pro βεβλάκευμαι, a verbo βλακεύω.

Ἔβλαμμαι, *læſus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro βέβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *noceo.*

Ἐβλαστηκότες, nom. plur. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a βλαστάνω.

Ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔβλαστον, *germinavi*, a. 2. ind. act.

Ἐβλασφήμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi βλασφημέω.

Ἔβλαψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. βλάπτω.

Ἔβλεπε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. βλέπω.

Ἔβλητο, *jactus erat*, 3. ſingul. pluſq. ind. paſſ. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a verbo βάλλω.

Ἐβόα, 3. ſ. imperf. pro ἐβόαε, a βοάω.

Ἐβοήθησα, *ſuccurri*, aor. 1. ind. act.

Ἐβοηθησάμην, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.

Ἔβοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.

Ἐβουλέατο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλοντο, a verbo βούλομαι, *volo.*

Ἐβούλευκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. βουλεύω.

Ἐβούλευσε, *conſuluit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐβουλήθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. βούλομαι.

Ἐβούλευ, *volebas*, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἐβούλεσο, ab eod.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor, ſeu vivo. Ab Ἑβραῖος.

Ἑβραϊκός, ή, όν, Ebraicus. Ab eod.

Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἑβέρ.

Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑβραῖος.

Ἑβραϊστὶ, *Adv.* Ebraice. Ab eod.

Ἐβράσθη, *ebullivit*, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. verbi βράζω.

Ἔβραχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. βρέχω.

Ἔβραχον, *madefeci*, 1. ſing. a. 2. ind. act.

Ἔβρεξε, *madefecit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Ἐβρόντησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βροντάω.

Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι.

Ἔβρω, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. βρῶμι.

Ἐβώσατο, *vocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐβοήσατο, a verbo βοάω.

Ἔβωσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐβόησεν.

Ἐβώσθησαν, *celebres facti ſuut*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβοήθησαν.

Ἐγανώθην, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. γανόω.

Ἔγγαιος, αία, αιον, qui in terra eſt. Ex ἐν, & γαῖα, *terra*.

Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, ſerenus fio, tranquillor. Ex ἐν, & γαλήνη.

Ἐγγαλακτίομαι, οῦμαι, lacteſco, in lac convertor.

Ἔγγαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lac habens. Ex ἐν, & γάλα, *lac*.

Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.

Ἐγγαστρίβυθος, ὁ, imum ventrem penetrans.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, *venter*, & μάντις.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventiloquus, qui ex ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet, interrogantibus reſponſa dantem. Ex ἐν, γαστὴρ, & μῦθος.

Ἐγγάστριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in utero ſeu ventre eſt. Ex ἐν, & γαστὴρ, *venter*.

Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.

Ἐγγέγαα, 1. ſ. perf. ind. med. v. ἐγγίνομαι.

Ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. f. g. perf.

Ἐγγεγυήκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἠγγύηκα, ab ἐγγυάω.

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγγυμνάζω.

Ἔγγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in terra, ſeu ipſo ſolo eſt. Ex ἐν, & γῆ, *terra*.

Ἐγγειότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in ipſa terra naſcitur. Ex ἔγγειος, & τόκος, *partus*, a τίκτω, *pario*.

Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens folia humi ſerpentia. Ex ἔγγειος, & φύλλον, *folium*.

Ἐγγελαστὴς, οῦ, ὁ, irriſor. Ab

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελῶσα τοῖς πολεμίοις, Soph. El. 279.

Ἐγγενέτης, ου, inquilinus, indigena.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigena, ingenitus; (2) conſanguineus; (3) congenitus, inſitus.

Ἐγγένηται, *innatus fuerit*, 3. ſing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἐγγείνομαι.

Ἐγγεννάω, gigno, *ut ſimplex*.

Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον, terreſtre.

Ἐγγήραμα, τὸ, id, cui inſeneſcimus. Ab

Ἐγγηράσκω, f. ἐγγηράω, f. άσω, inſeneſco.

Ἐγγηροτροφέω, in ſenectute alo.

Ἐγγίγνομαι, f. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, inſum, innaſcor; (2) interſum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; & (4) ἐγγίνεται, *Imperſ.* licet, facultas eſt; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται πράγμασι, Dem. Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, Plat. Ex ἐν, & γίγνομαι, *naſcor, fio*.

Ἐγγιγνώσκω, agnoſco ineſſe. Οὔτε ἣν ἔρωτα ἐγγιγνώσκεν, *Aret.* Ex ἐν, & γιγνώσκω.

Ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, immineo, inſto, accedo. Ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, Cebes. Ab ἐγγὺς, *prope*.

Ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.

Ἔγγιον, *Adv.* propius. Ab ἐγγύς.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐγγίζω. *appropinquo*.

Ἔγγιστα, *Adv.* proxime. Ab eod. Unde

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in qua os adfectum loco naturali dimotum ad interiorem cerebri membranam pertingit.

Ἔγγλαυκος, ὁ καὶ ἡ, glaucus.

Ἔγγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viſcoſus, glutinoſus, lentus, tenax. Ex ἐν, & γλίσχρος, *viſcoſus*.

Ἔγγλυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ineſt aliqua dulcedo. Ex ἐν, & γλυκὺς, *dulcis*. Unde

Ἐγγλυκάσω, dulcedinem infero.

Ἐγγλύφω, f. ψω, inſculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.

Ἐγγλωσσοτυπέω, lingua crepo; (2) ſemper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, & τυπέω.

Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, & γαστήρ.

Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. Ex ἐν, & γομφόω, *compingo*.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.

Ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus, fœtura. Ab eod.

Ἔγγονοι, οἱ, nepotes, *omninoque*, poſteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι.

Ἐγγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcriptus. Ab ἐγγράφω.

Ἔγγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio. Ab eod.

Ἔγγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcriptus, ſcriptio conſtans, in literas relatus; (2) in ſcriptura exſtans. Ab eod.

Ἐγγράφω, fut. ψω, inſcribo; (2) refero in tabulas; *unde* ἐγγεγραμμένα, de quibus lis inſtituta eſt in foro; (3) adſcribo, addo; (4) conſcribillo; (5) ſacrifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλοῦν τινι, mulctari. Ex ἐν, & γράφω, *ſcribo*.

Ἐγγράφως, *Adv.* ſcripto, in ſcripto.

Ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξῃ, Il. 2, 436. Ex ἐν, & γύαλον, *manus cavitas*.

Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act.

Ἐγγυάσομαι, 1. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι. Ab

Ἐγγυάω, ῶ, ſpondeo, ἐγγυᾷν παῖδά τινι, Herodot. Ἀλλ' ἔγγε ἐγγυᾷς σύ μοι ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ', οἴσω τὰς χύτρας, Ariſt. Plut. 1203. Οὐδὲ τις βούλεται ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, Dem. Ab

Ἐγγύβαθος, ον, fundo vicinus.

ΕΓΓΥ'Η, ῆς, ἡ, ſponſio, *fidejuſſio*.

Ἐγγυηθήκη, ης, ἡ, ſcrinium, in quo velut in fidejuſſione nummi deponuntur, & pretioſa ſupellex. Ex ἐγγύη, & θήκη.

Ἐγγύησα, aor. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſio, vadimonium.

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejuſſor, ſponſor. Ab eod.

Ἐγγυητικος, η, ον, ad fidejuſſionem pertinens.

Ἐγγυητὸς, ή, όν, promiſſus; unde ἡ ἐγγυητὰ, ſponſa, deſponſata. Ab eod.

Ἐγγύθεν, *Adv.* cominus, prope. Ab ἐγγύς.

Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

Ἐγγύθι, *Adv.* prope. Ab eod.

Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνασάμενος πολέμοις, Plut.

Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.

Ἔγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, præs; (2) ſponſor. Ab ἐγγύη.

ἘΓΓΥ'Σ, *Adv.* prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἔγγιων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, *proximus*.

Ἐγγύτατα, *Adv.* proxime.

Ἐγγυτάτω, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐγγυτέρω, *Adv.* proprius. Ab ἐγγύτερος.

Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas. Ab ἔγγυς.

Ἐγγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, angulos habens. Ex ἐν, & γωνία, *angulus*.

Ἐγεγράφηκειν, 1. ſing. pluſq. ind. act. verbi γραφέω, *ſ ribo*.

Ἐγείναο, *genuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγείνασο, a verbo γείνομαι, *naſcor*.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.

Ἔγειρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐγειρομένω, *excitati*, gen. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro ἐγειρομένου, a verbo eod.

Ἐγειρόφρων, mentem excitans, acuens.

ἘΓΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exſtruo, ædifico; (4) vitam reddo in N. T. Μήτ' ἐπὶ πλείω θρήνον ἐγείρετε, Soph. Oed. Col. penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, Matt. 17, 23.

Ἐγέλαξα, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα, a γελάω.

Ἐγέλασσε, *riſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐγέλασε.

Ἐγέμισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γεμίζω.

Ἔγεμον, imperf. ind. act. v. γέμω, *onuſtus ſum*.

Ἐγεννήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a γεννάω.

Ἐγέννησε, *genuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γείνομαι.

Ἔγεντο, *factus eſt*, 3. ſing. a. 2. med. *per Syncop.* pro ἐγένετο, a verbo eod.

Ἐγέρθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγείρω.

Ἐγερθῆναι, *expergiſci*, inf. a. ejuſdem.

Ἐγερσιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω, & βοάω, *clamo*.

Ἐγερσίγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, riſum excitans. Ex ἐγείρω, & γέλως, *riſus*.

Ἐγερσιθέατρος, ον, ſpectatores excitans.

Ἐγέρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* ſomni, e quo evigilamus, cui opponitur ſomnus mortis.

Ἐγερσίνοος, *contr.* ἐγερσίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, mentem excitans. Ex ἐγείρω, & νόος, *mens*.

Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) reſurrectio. Ab ἐγείρω.

Ἐγερσιφαὴς, έος, οῦς, ὁ, lucem vel ignem excitans. Lapis igniarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις, & φάος.

Ἐγερτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.

Ἐγερτικὸς, ή, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.

Ἐγεύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. γεύω.

Ἐγηγέρατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, ab ἐγείρω.

Ἐγήγερμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤγερμαι.

Ἐγηγερμένον, *reſuſcitatum*, acc. ſing. part. perf.

Ἐγήθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. γηθέω.

Ἔγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obſoleti γάμω, *uxorem duco*.

Ἐγίνωσκεν, *cognoſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi γινώσκω.

Ἐγκαγχάζω, fut. άσω, illudo, cachinnor, effuſe rideo.

Ἐγκάειν, præſ. inf. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐγκαίειν, ab ἐγκαίω, *incendo*.

Ἐγκαθαίρω, purgo.

Ἐγκαθαρμόζω, fut. σω, apto, quadro. Τούτων χρὴν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα, perforato ſtipite vincire, Ariſt. Lyſ. 684.

Ἐγκαθέζομαι, fut. εδοῦμαι, inſideo.

Ἐγκαθείργνυμι, f. ἐγκαθειργνύω, & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo. Βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθείργειν, Plut. Ex ἐν, κατὰ & εἴργω, *includo carcere*.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubornatus, clam ſubmiſſus. Ex ἐν, & καθίημι, *immitto*.

Ἐγκαθεύδω, fut. ευσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος, Ariſt. Lyſ. 617.

Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.

Ἐγκαθηβάω, ῶ, fut. ήσω, pubeſco in, juveneſco in, pubertatem conſumo in.

Ἐγκάθημαι, inſideo; (2) obſervo, inſidior.

Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.

Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in v. c. in inſidiis; (2) inſideo, Ἐγκαθίζειν εἰς θρόνον, *Plato*.

Ἐγκαθίημι, f. ήσω. immitto.

Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio in aqua medicata; (2) inſidiæ; (3) locus depreſſus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα eſt in aſperitate vocis, cum vox velut ſubſidet; opp. ἀνακοπὴ, στηριγμὸς, velut offenſio ad eminentia loca. *Ern.*

Ἐγκαθισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.

Ἐγκαθίστημι, f. ταστήσω, colloco; (2) conſtituo in; (3) interpono; (4) clam ſubmitto. *in aor. 2. perf. & paſſ. etiam* (5) interſum. Ἐγκαθιστάναι τύραννον πόλει, Dem. φρουρὰν, Luc.

Ἐγκαθοράω, ſpecto.

Ἐγκαθορμίζομαι, in portum inveho.

Ἐγκαθυ-

Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, inſolens & contumelioſus ſum in; (2) inſolens ſum.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, & καινός.

Ἐγκαινίζω, futur. ίσω, renovo, inſtauro; (2) ſancio, confirmo; (3) dedico, conſecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, Heb. 10, 20. ἐγκεκαίνισται, ibid. 9. 18. Ex iiſd. Hinc

Ἐγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, renovatio, inſtauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, conſecratio.

Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico. Ex ἐν, & καινὸς, novus.

Ἐγκαιρία, ας, ὁ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.

Ἔγκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, opportunus, tempeſtivus. Ex ἐν, & καιρὸς, tempus.

Ἐγγαίρως, Adv. opportune, tempeſtive.

Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encauſtica pingo.

Ἐγκακέω, male tracto, moleſtia afficio; item ſegneſco, detrecto, ut ἐκκακέω, ſi vera lectio. Ern.

Ἐγκαλέω, ῶ, & in med. ἐγκαλοῦμαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuſo, ſc. in cauſa capitis. Ἐγκαλῶν δέ μοι φόνους πατρῴους, Soph. El. 781. Οὔτ᾽ ἐγκαλοῦντες, οὔτ᾽ ἐγκαλούμενοι ὑφ᾽ ἑτέρων, Dem.

Ἐγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo, obvolvo, operio.

Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς οὖν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, Plut. Hinc

Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur.

Ἐγκαλοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui habet crura in ligno ſeu numella, Heſ. Ex ἐν, κᾶλον, lignum, & σκέλος, crus.

Ἐγκαλυπτήρια, vox jocantis qui ob deformitatem ſponſæ negabat ſibi ανακαλυπτήρια convenire ſed ἐγκ.

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, obvolvo; (2) in med. velo me, faciemque meam aut caput; (3) pudore ſuffundor.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. Ab ἐγκαλύπτω.

Ἐγκάμνω, f. μῶ, laſſeſco. Ἐγκάμῃ τὸ θέρμον ἔργον, Aret.

Ἐγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.

Ἐγκαναχήσασθαι, Theocr. ἐγκαναχήσατο, lætus inſonuit. Ex ἐν, & καναχή.

Ἐγκανάξαι, Ariſtoph. Eq. 105. ἐγκάναξον, infunde cum ſonitu; quaſi a καναχή. Vide διακανάξαι.

Ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν, & κανθὸς, oculi angulus.

Ἐγκάπτω, fut. ψω, voro, devoro.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his ſignificationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum qui apud Homerum. Il. 1. v. 378. pro ἐν καρὸς legebant ἔγκαρος, minus bene.

Ἐγκάρδιον, ου, τὸ, q. d. in quo cor eſt, medulla ligni; (2) quod in corde eſt, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis, Cl. Al. Ex ἐν, & καρδία.

Ἔγκαρος, ου, ὁ, cerebrum. Ab ἐν, & κὰρ, caput.

Ἐγκάρπιος, ον, idem quod.

Ἔγκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum in ſe habens; (2) fœcundus; (3) gravidus. Ex ἐν, & καρπὸς, fructus. Hinc

Ἐγκαρπόω, fructum capio, mercedem, &c. ut ſimp.

Ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus.

Ἐγκαρσίως, Adv. oblique.

Ἐγκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, conſtans maneo in re aliqua. Ἐγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, Xen.

Ἐγκὰς, Adv. profunde, alte. Gal. in Lex. Hipp.

Ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina, viſcera, Gen. 43, 30.

Ἐγκαταβαίνω, deſcendo in, ingredior.

Ἐγκαταβιόω, ῶ, fut. ώσω, vitam conſumo in.

Ἐγκαταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν, & καταγελάω, irrideo.

Ἐγκαταγηράσκω, conſeneſco in.

Ἐγκαταγράφω, inſcribo.

Ἐγκατάγω, deduco in.

Ἐγκαταδαμάω, ſubigo, affligendo perdomo, affligo.

Ἐγκαταδαρθάνω, indormio.

Ἐγκαταδέω, illigo. Ex ἐν, & καταδέω, ligo.

Ἐγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto.

Ἐγκαταδύω, ſive ἐγκατάδυμι, ſubeo in.

Ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto, accommodo.

Ἐγκαταθῇς, repoſueris, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατατίθημι.

Ἐγκατακαίω, aduro, inuro.

Ἐγκατάκειμαι, f. κείσομαι, inſideo, incumbo; (2) incumbo, ſc. oraculi petendi cauſa.

Ἐγκατακεῖσθαι, inſidere, præſ. ind. med.

Ἐγκατακεράννυμι, vel ἐγκατακεραννύω, f. κεράσω, immiſceo.

Ἐγκατάκλειστος, ον, incluſus. Ab

Ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

Ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, diſcumbo, accumbo.

Ἐγκατακρύπτω, occulto.

Ἐγκατακρούω, infigo.

Ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus capio; (2) obſtringo, obligo; (3) intercipio. Ἐγκαταλημμένοι ἐντὸς τείχεος, Thuc.

Ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenſeo inter alios, adnumero; (2) adlego, adſciſco; (3) militibus accenſeo; (4) congero.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum. Ab ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, Act. 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε, Thuc. Hinc

Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.

Ἐγκαταλείφω, inungo, illino.

Ἐγκατάληψις, ἡ, interceptio, intercluſio: ſuppreſſio humorum evacuandorum in corpore.

Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

Ἐγκαταμεμιγμένως, permixtim, immiſcendo. Ab

Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, inſero, immiſceo. Καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι, Ariſt. Lyſ. 583.

Ἐγκατανάω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi cauſa.

Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, actio exhauriendi.

Ἐγκαταπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

Ἐγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo.

Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, inſero.

Ἐγκαταῤῥάπτω, f. inſuo in.

Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio, condo, & perficio.

Ἐγκατάσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, concinnus; (2) locuples; (3) abſolutus. Ex ἐν, & κατασκευή.

Ἐγκατασκεύως, aptè, concinne.

Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado. Hinc

Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio v. c. morbi, &c.

Ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſchirrum induro; (2) invetero.

Ἐγκατασπείρω, f. ρῶ, ſpargo in, ſemino in; (2) diſſemino, divulgo.

Ἐγκατασπορὰ, ἡ, diſſeminatio.

Ἐγκαταστηρίζω, inſero, interpono, pono in mediis.

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, una cum primis elementis indo, Plut. in Lycurg. cap. 13. Ex ἐν, κατὰ, & στοιχεῖον, elementum.

Ἐγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.

Ἐγκαταχάζω, f. άσω, ſacrifico, ſcalpro aperio.

Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. άξω, inter alios colloco.

Ἐγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

Ἐγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono ſeu recondo.

Ἐγκαταχόω & χώννυμι, obruo.

Ἐγκαταχαρίζω, ſuo, apto loco pono.

Ἐγκατέβα, intravit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. Dor. pro ἐγκατέβη, a verbo ἐγκαταβαίνω.

Ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.

Ἐγκατέλιπον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, deſero.

Ἐγκατέχω, inſiſto. Ex ἐν, & κατέχω.

Ἐγκάτθεο, conde, 2. ſing. a. 2. imper. Ion. pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, a verbo ſeq.

Ἐγκάτθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. per Syncop. pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατίθημι.

Ἐγκατιζέσθαι, præſ. inf. med. Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, ab ἐγκαθίζομαι.

Ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Heſ. ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι.

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola ſum in. Ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, 2 Pet. 2, 8.

Ἐγκατοικίζω, fut. ίσω, introduco, colloco in vel intus.

Ἐγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo, it. vivum circum ædifico, includo ſtructis parietibus ut moriatur. Ern.

Ἐγκάτοικος, ὁ, incola.

Ἐγκατορύττω, defodio.

Ἔγκατος, ὁ καὶ ἡ, interior. Ex ἐν, & κεῖμαι.

Ἐγκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, cauleſco, caulem emitto, ſeu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν, & καυλὸς, caulis.

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inuſta; (2) inuſtio; (3) puſtula ex uſtione contracta; (4) materia, quæ cito ignem concipit. Ab ἐγκαίω. Unde

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exuſtio; (2) ardor, æſtus aliqua re excitatus.

Ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, inuſtor; (2) pictor, qui inuſtione aliquid pingit. Ab eod.

Ἐγκαυστικὸς, ὴ, ὸν, ad ἔγκαυσιν, ſive inuſtionem pertinens; (2) ἐγκαυστῷ pictus; unde & ἡ ἐγκαυστικὴ, ſcil. τέχνη, ars inuſtione pingendi. Ab ἐγκαυστής.

Ἔγκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuſtus; (2) ἐγκαύστοις pictus. Ab ἐγκαίω, inuro.

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior.

Ἔγκαφος, ου, ὁ, buccella. Ab ἐγκάπτω.

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, inſum, inhæreo; (2) invado, immineo, incumbo, inſto, valde cupio. Οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα, Ariſt. Ach. 313. Ὅσοι δ᾽ ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις, Soph. Phil. 1306.

Ἐγκείσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. Ion. pro ἐγκείσῃ.

Ἔγκειται, 3. ſ. præſ. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐγκεκαίνισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκαινίζω.

Ἐγκεκαλυμμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγκαλύπτω.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ineſt ſtrepitus; (2) genus inſecti, quod bombum edit.

Ἐγκέλευμα, τὸ, adhortamentum, ap. Xen.

Ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.

Ἐγκελευσμὸς, οῦ, ὁ, hortatio.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, juſſus. Ab

Ἐγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

Ἐγκέλλω, f. έλσω, inſiſto, incumbo.

Ἐγκενόω, infundendo evacuo, infundo large.

Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, Heſ. Ab ἔγκεντρος. Unde

Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) inſero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτοὺς, Rom. 11, 23. Ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, ibid. 24.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, ſtilus; (4) retinaculum ferreum, quo uti ſolent in altum nitentes.

Ἐγκέντρισις εως, ἡ, inſitio. Ab ἐγκεντρίζω.

Ἔγκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aculeatus, cui aculeus eſt. Ex ἐν, & κέντρον, ſtimulus. Hinc

Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.

Ἐγκερᾶν, præſ. inf. act. v. ἐγκεράω.

Ἐγκεράννυμι, ſeu ἐγκεραννύω, fut. κεράσω, immiſceo.

Ἐγκερτομέω, f. ήσω, convitia ingero; (2) illudo.

Ἐγκέρχνω, exaſpero.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in capite eſt. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, ſc. μυελὸς, cerebrum.

Ἐγκέχοδα, perf. ind. med. v. ἐγχέζω.

Ἐγκεχρημένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχράομαι.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχυράζομαι.

Ἔγκηρος, mortalis, Heſ. ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν, & κὴρ, *Parca, mors.*

Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν, & κηρὸς.

Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulſo in.

Ἐγκιρνῶ, immiſceo. Ex ἐν, & κιρνῶ, a κεράω.

Ἐγκιλικεύομαι, f. εύσομαι, moroſus, ſeu potius improbus ſum, ingenio improbo præditus ſum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & Κίλιξ, *Cilix.*

Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.

Ἐγκινούμενος, turbans, impediens, Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & κινοῦμαι, *moveor.*

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto. Hinc

Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio; (2) initus, coitus Venereus.

Ἐγκισσεύομαι, hederæ more volvor, ſerpo. *unde* (2) implicor; (3) coëo.

Ἐγκισσήσασι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλαστρίδια, τὰ, inaures.

Ἐγκλάω, f. άσω, infringo. Ex ἐν, & κλάω.

Ἐγκλείω, f. είσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείσοι φόβος, præcluderet, Soph. Antig. 311. Ἐγκεκλεισμένος τι, aliquid occultans, occulte faciens.

Ἐγκλεισμὸς, οῦ, incluſio, occultatio.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accuſatur; (2) accuſatio; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc

Ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, litigioſus, accuſatorius.

Ἐγκληματικῶς, accuſatorie. A præc.

Ἐγκληματόομαι, οῦμαι, ſarmentis ſilveſco.

Ἔγκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors, particeps; (2) hereditarius; (3) dives. Ex ἐν, & κλῆρος.

Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accuſatio, expoſtulatio. Ab ἐγκαλέω.

Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehenſione dignus.

Ἔγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo provocatio eſt; (2) de quo provocatum eſt. Ab eod.

Ἐγκλιδὸν, *Adv.* inclinando.

Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio. Ab

Ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino. Ἐγκεκλιμένοι τοῖς σκίμποσι, innixi, Plut.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) Modus, apud Grammaticos.

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, ὸν, qui inclinari poteſt; (2) encliticus, ſive qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Ab eod.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, ſeu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, & κλοιὸς, *collari,* ſive κλοιόω, *indo.*

Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc

Ἐγκλυδαστικὸς, ἡ, ὸν, ſolitus fluctuare vel æſtuare intus, ſ. æſtum intus movens.

Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clyſterem indo.

Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clyſterem infunditur, infuſio. Ab ἐγκλύζω.

Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero.

Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.

Ἐγκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ventre eſt. Hinc τὰ ἐγκοίλια, inteſtina, viſcera. Ex ἐν, & κοιλία, *alvus.*

Ἔγκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, introrſum cavus.

Ἐγκοίλασις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.

Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo.

Ἐγκοισυρόομαι, οῦμαι, Cœſyræ mores imitor, luxurioſe vivo, & in primis nimio cultu ornor, Ariſtoph. ἐγκεκοισυρωμένην, etiam, longo Cœſyrarum ordine ac ſerie (i. e. nobilitate) ſuperbiens, Ex ἐν, & κοισυρόομαι, quod eſt a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.

Ἐγκοιτάω, dormio alicubi.

Ἐγκολαβέω, idem quod ἐγκολάπτω.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, ſculptura, celatura.

Ἐγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, inſculptus, inciſus, proprie tundendo. Ab

Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo, inſculpo; (2) inſculpo, incido. Προμάντειαν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ χαλκοῦ λύκου ἐγκολάπτω, Plut.

Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, & ἐγκολαβέω, inſtar κολλάβου deglutio. Εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας, Ariſt. Eq. 263. Ex ἐν, & κόλλαβος, *panis genus.*

Ἐγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui e ſinu maris oritur. Ex ἐν, & κόλπος, *ſinus.*

Ἐγκολπίζω, f. ίσω, inſinuo, in ſinum recipio. Πλῆθος ἄλλων σωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκεκόλπισται μέρη, Philo. Ex iiſd.

Ἐγκόλπιος, ον, in ſinu ſ. gremio jacens.

Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinum colligo vel conſtringo. Ex iiſd.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, induor; (2) ornor. Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, 1 Pet. 5, 5. Ex ἐν, & κομβόω, *orno.* Hinc

Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium ſervile.

Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offenſio. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκονέουσα, præſ. part. act. f. g. Ab

Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, feſtino, urgeo opus. Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; Ariſt. Av. 1329. Ex ἐν, & κόνις, *pulvis.* Unde

Ἐγκονητὶ, *Adv.* laborioſe, cum labore.

Ἐγκονίζω, pulvere conſpergo luctatorem.

Ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.

Ἐγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, miniſtra.

Ἐγκοπεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo lapides ſecantur. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura; (2) impedimentum. Ab eod.

Ἔγκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, *de rebus.* Ex ἐν, & κόπος, *labor.*

Ἐγκόπτω, f. ψω, incido; (2) impedio, interpello; (3) impingo; (4) figo.

Ἐγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, Ariſtoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν, & κορδύλη.

Ἐγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto. Τῷ δ' δευτέραν ἔπι πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται, incutiet, Lyc. 558.

Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, ſeu diſpono. Ex ἐν, & κόσμος, *ordo.*

Ἐγκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt intra mundum, qui in mundo verſatur. Ex ἐν, & κόσμος, *mundus.*

Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, æſtuo ira. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira. Ab ἐγκοτέω.

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui veteres iras animo conditas habet; (2) iratus, pertinaciter infeſtus. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*

Ἐγκότως, *Adv.* irato animo, iracunde, irate.

Ἐγκραγγάνειν, Suidas ἐκβοᾷν. A ſeq.

Ἐγκράζω, inclamo. Ex ἐν, & κράζω, *clamo.*

Ἐγκρασίχολος, cui permixta eſt bilis, bilioſus.

Ἐγκρασίχολοι, piſces quidam. Ab ἐν, & κρᾶσις, *miſtura,* & χολὴ, *bilis.*

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio. Ab ἐγκρατής.

Ἐγκρατεῖς, *continentes,* nom. plur. *contr.* pro ἐγκρατέες, ab ἐγκρατής.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, 1 Cor. 7, 9.

Ἐγκρατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo. Ἐγκρατῶ τῇ πενίᾳ, Plut. Ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in poteſtate habet aliquid; (2) ſuperior; (3) potens, validus; (4) qui potitur re aliqua. Ex ἐν, & κράτος.

Ἐγκρατῶς, potenter; (2) temperanter.

Ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo in. Ex ἐν, & κρεμάω.

Ἐγκρικόω, inſero, devincio, proprie annulo. A κρίκος.

Ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo. Ἐπειδὰν τις εἰς τὴν καλουμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ, Dem.

ἘΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila et oleo, vel oleo, melle, & aqua, Exod. 16, 31.

Ἔγκρισις, εως, ἡ, admiſſio, approbatio; (2) ſacrum certamen. Ab ἐγκρίνω.

Ἔγκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, admiſſus, approbatus, probus. Ab eod.

Ἐγκροτέοισαι, *pulſantes, Dor.* pro ἐγκροτέουσαι. Ab

Ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulſo, cum ſtrepitu, *impr.* de ſaltantibus.

Ἐγκρούω, f. ούσω, pulſando introrſum adigo, infigo; (2) ad numeros incedo.

Ἔγκρυμμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occuluntur ad circumveniendos hoſtes. Ab

Ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, oculo. Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, Luc. 13, 21. Hinc

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui in cinere occultatus coquitur, panis ſubcineritius.

Ἐγκτάομαι, poſſideo extra patriam. *Unde*

Ἔγκτημα, ατος, τὸ, & ἔγκτησις, poſſeſſio, extra patriæ fines.

Ἔγκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus, comparatus.

Ἐγκτερεΐζω, juſta facio, funus.

Ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo.

Ἔγκυδον, magna gloria præditum, Heſ. Ex ἐν, & κῦδος, *gloria.*

Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immiſceo, miſcendo confundo. Ἐσόψεται ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα, Lyc. 674.

Ἐγκυκλέω, ῶ, circumvolvo; (2) in theatris dicebantur Ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebant ſpectanda, quæ intus acta eſſent, *Ern.* Hinc

Ἐγκύκλημα, τος, τὸ, machina, qua converſa in ſcenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur.

Ἐγκλύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, circularis, rotundus; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens; (3) anniverſarius; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, ſolennis. Ex ἐν, & κύκλος.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, diſciplinarum orbis ſive complexus. Ex ἔγκυκλος, & παιδεία.

Ἔγκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, in orbem factus, circularis. Aſt τὸ ἔγκυκλον, veſtis quædam muliebris. Ex ἐν, & κύκλος.

Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo, circumago; (2) circumeo, cingo. Ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλαται, Ariſt. Veſp. 394. Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυκλωμένος, id. Av. 1185. Ab ἔγκυκλος. Hinc

Ἐγκύκλωμα, τὸ, machina quæ & ἐκκύκλημα; (2) actio, qua proferuntur in conſpectum per machinam, quæ latebant; quod et

Ἐγκύκλωσις, εως, ἡ.

Ἐγκυλίδωτος, ον, (ſ. *potius* ἐγκυλιν.) involutus, convolutus.

Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo implico.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem. Ex ἐν, & κυλίω.

Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida ſum, fero uterum.

Ἐγκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fœtum habens, prægnans; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, & κύω.

Ἔγκυος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐγκυούμενος, præſ. part. v. ἐγκυέομαι.

Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo; (2) incurvo me ad introſpiciendum; (3) cognoſco.

Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab

Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem. Ex ἐν, & κύρω.

Ἐγκύρσας, *illapſus,* a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκύρας, a verbo ἐγκύρω.

Ἔγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

Ἐγκυτὶ, *Adv.* ad cutem uſque, Etymologus. Ex ἐν, & κύτος, pro σκύτος, *cutis.*

Ἔγκυτον, ου, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, inteſtinum, Heſ. Ex iiſd.

Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, ſum prægnans.

Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων ἐγκωμιάζειν, Plut. Ἐγκωμιασθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίαις, Iſocr. Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc

Ἐγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus.

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius. Ab eod.

ἘΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, laudatio, præconium.

Ἐγλυκάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. γλυκαίνω.

Ἔγμεν, *habere,* præſ. inf. act. *per Syncop.* pro ἐχέμεν, quod Dor. dicitur pro ἔχειν.

Ἔγνω, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.

Ἔγνωκα, *cognovi,* perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐγνώκαμεν, *cognovimus,* 1. plur. perf. ejuſd.

Ἔγνων, *ſapui, cognovi*, a. 2. ind. act.

Ἐγνωρίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi γνωρίζω.

Ἐγνώρισε, *notum fecit*, 3. ſing. 1. ind. act,

Ἔγνωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.

Ἔγνωσμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἐγξέω, ῶ, intus rado ; (2) inſculpo, inſcalpo.

Ἐγόγγυζον, 3. pl. imperf. ind. act. v. γογγύζω.

Ἐγράφησαν, *ſcripti ſunt*, 3. pl. a. ind. paſſ.

Ἔγραψε, *ſcripſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐγρεκύδοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω, *excito*, & κυδοιμὸς, *turba*.

Ἐγρεμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, incitans ad pugnam. Ex ἐγείρω, & μάχη, *pugna*.

Ἔγρεο, *excitare*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἔγρεσο, a verbo ἔγρω pro ἐγείρω.

Ἐγρεσίκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitans comeſſationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω, & κῶμος, *comeſſatio*.

Ἐγρήγορε, 3. ſ. perf. ind. med. γρηγορέω.

ἘΓΡΗΓΟΡΕ΄Ω, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, Ariſt. Conc. 32. Hinc

Ἐγρήγορθαι, *ſuſcitatum eſſe*, perfect. inf. med. *Poët.* pro ἐγρηγορέναι, a verbo præced.

Ἐγρηγόρθασιν, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.

Ἐγρηγορικὸς, ἡ, ὸν vigil, pervigil.

Ἐγρήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐγρηγορότως, *Adv.* vigilanter, vigilando.

Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab eodem.

Ἐγρηγορτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab eod.

Ἐγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.

Ἔγρομαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.

Ἐγύμναζον, imperf. ind. act. v. γυμνάζω.

Ἐγύμνασμαι, *exercitus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro γεγύμνασμαι.

Ἐγυμνώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. γυμνόω.

Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio ; (2) valde derideo. Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος, Ariſt. Veſp. 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε ϛρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, id. Eq. 1309.

Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio ; (2) freno injecto rego.

Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab

Ἔγχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui æs ineſt, æreus ; (2) cui eſt pecunia. Ex ἐν, & χαλκὸς, *æs*.

Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, veſtigium.

Ἐγχάραξις, εως, ἡ, inſculptura, inciſura ; (2) ſcarificatio. Ab

Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, inſculpo, incido, imprimo. Ex ἐν, & χαράσσω, *ſculpo*.

Ἐγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.

Ἐγχέζω, f. έσω, *Perf.* ἐγκέχοδα, caco in.

Ἐγχεία, ας, ἡ, ſive ἐγχείη, ης, haſta ; (2) peritia haſta certandi. Ab ἔγχος, *haſta*.

Ἐγχειβρομος, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. A βρέμω.

Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fulmine pro haſta uti ſolet, fulmina jaciens.

Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.

Ἐγχείμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſta furens, bellicoſus. Ex ἔγχος, & μάργος, *inſanus*.

Ἐγχειρέω, ῶ, f. ήσω, adgredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ, Ariſt. Θεσμ. 784. Ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, Ibid. 814. Ex ἐν, & χεὶρ, *manus*. Hinc

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus.

Ἐγχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio. Ab eod.

Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.

Ἐγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo.

Ἐγχειρίδιον, τὸ, enchiridium, libellus ; (2) pugio, gladiolus ; (3) manubrium.

Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, & *in Paſſ.* in manus ſumo, mihi in manus traditur. Ἐγχειρίζειν τὰς πόλεις, Dem. Αὐτοῖς χρήματα, ϗ δόξαν, ϗ φίλους ἐνεχείρισε, Iſocr. Ex iiſd.

Ἐγχειρίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, in alicujus manu poſitus. Ex ἐν, & χεὶρ, *manus*, & τίθημι, *pono*.

Ἐγχείριον τὸ, mantile.

Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod Ἐγχειρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω. Unde

Ἐγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, molitor.

Ἐγχειρογάστορες, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χεὶρ, & γαϛὴρ, *venter*.

Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo manus imponendo.

Ἐγχειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor ; (2) fabricor ; (3) manu facinus perpetro ; (4) medicinam manu admoveo.

Ἐγχέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla*. Unde

Ἐγχελεὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.

Ἐγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim.

Ἐγχελύδιον, τὸ, idem.

Ἐγχελυοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguillarum nutritor. Ex ἔγχελυς, & τρέφω.

ἜΓΧΕΛΥΣ, υος, & εως, ἡ, anguilla.

Ἐγχελυωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, anguillæ ſimilis. Ex ἔγχελυς, & ὤψ, *vultus*.

Ἔγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.

Ἐγχεσίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐγχείμαργος.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. Ex ἔγχος, & ὤρα, *cura*.

Ἐγχεσίπαλος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtam vibrat ; (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, & πάλλω.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐγχεσφόρος, ὁ ϗ ἡ, haſtatus, bellicoſus.

Ἐγχεῦντα, acc. ſ. part. præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab

Ἐγχέω, f. εύσω, infundo. Ἔγχει δὴ ϛπονδὴν, ϗ τῶν σπλάγχνων φέρε δεῦρο, Ariſt. Pace, 1111. Ex ἐν, & χέω, *fundo*.

Ἐγχθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in terra eſt, terrenus. Ex ἐν, & χθὼν, *terra*.

Ἐγχλαινόω, f. ώσω, læna induo. Λειὰς ἐσθῆτα πρὸς τρόπαιον ἐγχλαινουμένος, Lyc.

Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in.

Ἔγχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viridis.

Ἔγχνοος, *contr.* ἔγχνους, ου, ὁ ϗ ἡ, lanuginoſus.

Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adſpergo ; (2) cartilaginem coapto. Ab ἔγχονδρος.

Ἔγχονδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, grumoſus ; (2) cartilagineus.

Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, inſtrumenta chordas habentia. Ex ἐν, & χορδή.

Ἐγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.

ἜΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta ; (2) enſis.

Ἔγχουσα, ης, ἡ, fucus, Anchuſa herba.

Ἐγχουσίζεσθαι, fuco colorari. A præc.

Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, uſit. ἐγχωννύω, terra adgeſta impleo.

Ἐγχραύω, infligo, impingo. Ἐνέχραυε τὸ ϛκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, Herodot.

Ἐγχράω, coloro, imbuo, *paſſ.* ἐγκεχραμένοι, colliſi.

Ἔγχριμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. Ab

Ἐγχρίμπτομαι, exſcreo in, inſpuo in.

Ἐγχρήζω, utor, opus habeo. Τὰ ἐγχρήζοντα, utenſilia.

Ἐγχριμπτεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. Ab

Ἐγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, appropinquare facio, appello ; (2) accedo ; (3) fulcio me, nitor. Περισκοπῶ μήπου τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν, Soph. El. 904.

Ἔγχρισις, εως, ἡ, inunctio ad, ſc. qua fit ob vulnus, &c. quod &

Ἔγχρισμα, τὸ, unguentum.

Ἔγχρισον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐγχρίω.

Ἔγχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inunctus, illitus ; (2) qui inungitur, ſeu illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.

Ἐγχρίψας, Nicand. in Theriac. 445. *admovens*, a. 1. part. act, *Poët.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπτω, *admoveo*.

Ἐγχρίω, f. ίσω. inungo, illino ; (2) pungo, ſtimulo. Κολλύριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, Apoc. 3, 18.

Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror ; (2) inveteraſco. Ab

Ἔγχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, per aliquod tempus durans. Ex ἐν, & χρόνος, *tempus*.

Ἐγχρόω, uſit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo ; (2) imbuo velut colore.

Ἐγχρώζω, vel ἐγχρώννυμι, idem.

Ἔγχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aurum in ſe habens.

Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in ſuccum redigo. Ab ἔγχυλος. Hinc

Ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Ἔγχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuccum in ſe habens, ſucculentus ; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυλός.

Ἐγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc

Ἐγχύλωσις, εως, ἡ, ſucci derivatio, *Aret.*

Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐγχύω. Hinc

Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, inſtillo. Hinc

Ἐγχυματισμὸς, οῦ, ὁ, infuſio, inſtillatio.

Ἔγχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſucculentus, ſucci plenus ; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυμός. Hinc

Ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infuſio.

Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔγχυσις, εως, ἡ, infuſio. Ab ἐγχύω.

Ἔγχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infuſus, qui infundi ſolet aut poteſt. Ab eod.

Ἐγχύτριαι, & ἐγχυτρίϛριαι, quæ inferias mortuis ferunt ; (2) præficæ ; (3) quæ in olla exponunt. Ab

Ἐγχυτρίζω, in olla pono ; (2) occido. Ex ἐν, & χύτρα.

Ἐγχύω, fut. ύσω, infundo. Ex ἐν, & χύω.

Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgeſta impleo.

Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. Καθ' ὅσον ἐγχωρεῖ, Quatenus fieri poteſt, Xen.

Ἐγχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui natus eſt in ea regione in qua degit, indigena domeſticus, patrius. Ab

Ἔγχωρος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & χῶρος.

Ἔγχωσις, εως, ἡ, impletio, quæ fit terra adgeſta in locum cavum. Ab ἐγχόω.

ἘΓΩ΄, *Gen.* ἐμοῦ, per Aphæreſin μοῦ, ego.

Ἔδαεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. δαίω.

Ἐδάη, *novit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἐδαΐζετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. δαΐζω, *divido*.

Ἐδαίσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. δαίομαι, *epulor*.

Ἔδακ', pro ἔδακε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δάκνω.

Ἐδάμασσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo*.

Ἐδάμη, *domitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμναε, a verbo δαμνάω.

Ἐδανὸς, ἡ, ὸν, jucundus, ſuavis. Ab ἡδύς.

Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde uſitatum εἶδαρ per Epentheſin τοῦ, ι, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.

Ἔδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, ſeu δαρθέω, *dormio*.

Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδρακον, a verbo δέρκω.

Ἐδασάμην, *diviſi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. δάζομαι, *divido*.

Ἐδασσάμεθ' pro ἐδασσάμεθα, *diviſimus*, 1. pl. *Poët.* pro ἐδασάμεθα.

Ἐδαφιεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσει. Ab

Ἐδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido, ſolo æquo. Ab ἔδαφος.

Ἐδάφιον, ου, τὸ, parvum pavimentum, Dim.

Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum ; (2) pavimentum ; (3) fundus ; (4) contextus ſacer. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.

Ἔδαψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a δάπτω.

Ἔδδεισε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔδεισε, a verbo δείδω.

Ἔδεαι, 2. ſ. præſ. ind. *Ion.* pro ἔδεσαι. Ab ἔδομαι.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator ; (2) convivii magiſter & curator. Ab ἔδω.

Ἐδέγμην, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët. & Ion.* pro ἐδεδέγμην, a δέχομαι.

Ἐδεδίατο, *ligati fuerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, a verbo δέω, *ligo.*

Ἐδεδίειες, 2. ſ. pluſq. ind. med. v. δαίω.

Ἐδεδίειν, 1. ſing. pluſq. ind. med. v. δείδω.

Ἐδεδμήατο, *ſtructi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο. A δέμω.

Ἐδεδείκει, 3. pluſq. ind. med. v. δείδω.

Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a verbo δεῖ, *oportet.*

Ἐδεήθην, *indigui*, a. 1. ind. paſſ. v. δέομαι.

Ἐδέησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεῖ.

Ἐδέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δέω.

Ἔδει, *oportebat*, imperf. ind. verbi imperſ. δεῖ.

Ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδεδίεισαν. A δείδω.

Ἔδειμε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέμω.

Ἔδειξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. δείκνυμι.

Ἔδειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέρω.

Ἐδέθλιον, ου, τὸ, firmamentum, fundamentum; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἔδεθλον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἔδεκτο, *ſuſceperat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο. A δέχομαι.

Ἐδέμεναι, præſ. inf. *Dor.* pro ἔδειν. Ab ἔδω.

Ἐδέξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.

Ἐδέρχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέρκω, *video.*

Ἔδεσκε, 3. ſ. imperf. *Ion.* pro ἦδε. Ab ἔδω.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.

Ἐδεσμάτιον, τὸ, idem. Dim.

Ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Ab ἔδω.

Ἐδεστὸς, ὴ, ὸν, edulis, eſculentus. Ab eod.

Ἐδεύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δεύομαι.

Ἐδεύησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Poët.* δεύω, *oro.*

Ἐδῇ, 2. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἕζω.

Ἐδηδάται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ.

Ἐδήδε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἦδε, a verbo ἔδω, *edo.*

Ἐδήδοκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἦδεκα, a verbo inuſ. ἐδέω.

Ἐδηδὼν, όνος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.

Ἐδηδὼς, perf. part. med. verbi ἔδω.

Ἔδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω, *edo.*

Ἐδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. δηλέω.

Ἐδήλουν, *manifeſtabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλοον, a verbo δηλόω.

Ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus, id quod comeditur.

Ἐδήχθην, *punctus*, ſeu *morſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo.*

Ἐδίδαξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διδάσκω.

Ἐδίδου, *dabat*, 3. ſing. imperf. antecedentis.

Ἐδίδων, *Dor.* pro ἐδίδουν, a δίδωμι.

Ἐδίζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. δίζω.

Ἐδίηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διαίνω.

Ἐδίστασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διστάζω.

Ἐδίψησε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. διψάω.

Ἐδίωκον, imperf. ind. act. v. διώκω.

Ἔδμεναι, præſ. inf act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἐδέμεναι, *Poët.* pro ἔδειν, a verbo ἔδω.

ἝΔΝΑ, vel ἔδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat.

Ἑδναία, ας, ἡ, cathedra, ſedes, Suid. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἔδνας, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, Heſ. Ab ἕδνα. Unde

Ἑδνάω, idem quod ἑδνόω.

Ἕδνιος, ία, ιον, ſponſalis.

Ἑδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo.

Ἑδνωτὴ, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus.

Ἑδνωτὴς, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet alii, addita dote. Ab eod.

Ἐδόθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. δίδωμι.

Ἔδοις, *edas.* 2. ſing. præſ. optat. act.

Ἐδόκει. 3. ſ. imperf. ind. act. v. δοκέω.

Ἐδοκεῦμες, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκοῦμεν.

Ἐδολίευσαν, *dolo utebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἐδολίευν, a δολιόω.

Ἔδομαι, *comedam*, 1. ſ. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἐδοῦμαι, ab ἔδω.

Ἔδον, *dederunt*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* & *Bœot.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδονέετο. A δονέω.

Ἔδοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι, Ab ἔδω.

Ἔδοξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. δόκω, *puto.*

Ἕδος, εος, τὸ, ſedes, ſella; (2) delubrum, templum, ædes; (3) ſimulacrum; (4) firmamentum, baſis. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.

Ἔδου, *da*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* pro ἔδοο, & hoc *Ionice* pro ἔδοσο.

Ἐδούλευσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi δουλεύω.

Ἐδοῦμαι, 1. ſing. fut. 2. ind. med. v. ἕζω.

Ἐδούπεον, 3. pl. a. 2. ind. act. v δουπέω.

Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes; (2) baſis; (3) podex hominis; (4) latrina. Ab ἕζομαι.

Ἔδρα, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδρασα, a verbo διδράσκω.

Ἑδράζω, fut. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.

Ἔδραθον, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathes.* pro ἔδαρθον, a verbo δαρθάνω.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius; (2) ſtabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc

Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, firmamentum.

Ἑδραίως, *Adv.* q. d. ſeſſim; (2) ſtabiliter, firmiter.

Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. act. *per Metathes.* pro ἔδαρκον, a δέρκω.

Ἔδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro.*

Ἔδραμες, *fugimus*, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐδράμεν, a verbo διδράσκω, *fugio.*

Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ejuſdem.

Ἔδραν, *fugerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a verbo διδράσκω.

Ἕδρανον, ου, τὸ, ſedes; (2) baſis. Ab ἕδρα.

Ἑδρανὸς, ἡ, τὸ, ſtabilis, firmus. Ab eod.

Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, ſtabiliter.

Ἔδρασε, 3. ſ. aor. 1. ind act. v. διδράσκω.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ. firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.

Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.

Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.

Ἕδρης, *ſellæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας, ἕδρα.

Ἔδρησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a δράω, *facio.*

Ἕδρῃσιν, dat. plur. *Ion.* pro ἕδραις.

Ἑδριάομαι, ſedeo. Unde ἑδριόαντο, pro ἑδριῶντο, ἑδριάοντο.

Ἑδρικὸς, ἡ, ὸν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab eod.

Ἕδριον, ου, τὸ, Heſychio ἕδρια idem quod ζυνέδρια, conſeſſus. Ab eod.

Ἑδριόωνται, *ſedem habent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἑδριῶνται, a verbo ἑδριάω.

Ἑδρῖται, ſupplices, Suid. Ab ἕδρα.

Ἑδροδιαστολεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſint. Ex ἕδρα, & διαστέλλω, *diduco.*

Ἑδροστρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui podicem verſat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα, & στρέφω, *verſo.*

Ἐδύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.

Ἔδυν, *ſubii*, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δῦμι.

Ἐδυνάθη, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a δύναμαι.

Ἐδυναίατο, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐδύναντο.

Ἐδυνάσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δυνάζω.

Ἐδύνατο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύναμαι.

Ἐδύνει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δύνω.

Ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδύναντο, a δύναμαι.

Ἐδυνήθην, *potui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἔδυσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δύω vel δύνω.

Ἐδύσσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐδύσατο.

Ἐδυσόκησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δυσοκέω.

Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, a δυσφορέω.

ἜΔΩ, fut. 2. med. ἔδομαι, vel ἐδοῦμαι, perf. ἐδήδοκα, edo; (2) rado, arrodo. Ἔδουσί τε πίονα μῆλα, Il. 12, 319. Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται, Il. 4, 237.

Ἐδωδᾶς, *cibi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐδωδῆς.

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde

Ἐδώδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, eſculentus, edulis.

Ἐδωδὸς, ἡ, ὸν, edax. Ab eod.

Ἔδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δίδωμι.

Ἑδωλιάσαι, in tranſtris collocare remiges. Ab

Ἑδώλιον, ου, τὸ, ſedes; & *in Plur.* navium tranſtra, fori. Ab ἕζομαι, *ſedeo.*

Ἔδωνται, 3. pl. præſ. conj. med. v. ἔδω.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δωρέω.

Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.

Ἔεδνα, & ἔεδνα, ων, τὰ, dona ſponſalia. Ab ἕδνα.

Ἐεδνώσασθαι, ab ἐεδνοῦσθαι, dotatam filiam elocare.

Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, qui dotatam elocat; (2) ſocer, affinis.

Ἐείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.

Ἐεικοσάβοια, τὰ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βοῦς, *bos.*

Ἐείκοσι, *Poët.* pro εἴκοσι.

Ἔεικται, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴκται, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum.*

Ἔειπα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.

Ἔειπον, 1. ſ. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.

Ἐεὶς, *unus*, *Ion.* pro εἷς.

Ἐεισάμενος, aor. 1. part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, a verbo εἴδω, *video.*

Ἐεισάμην, 1. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην.

Ἐείσαο, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσαο.

Ἐεισάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo.*

Ἐέλδεται, *Ion.* pro ἔλδεται, ab ἔλδομαι.

Ἐέλδωρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.

Ἔελμαι, *obvolutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἶλμαι, a verbo εἴλω, ſeu εἰλέω.

Ἐέλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *ſpero.*

Ἐέλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἔλσαι, quod *per Syncop.* dicitur pro ἐλάσαι. Ab ἐλαύνω.

Ἐένδυνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδυνεν, a verbo ἐνδύω, *induo.*

Ἐέργαθε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.

Ἔεργε, 3. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro εἶργε. Ab εἴργω.

Ἐεργμένοι, n. pl. part. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι.

Ἐέργατο, *muniti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι ἦσαν.

Ἔες, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἑέσθω, *induatur*, 3. ſing. a. 2. imper. paſſ. *Ion.* pro ἕσθω, a verbo ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo.*

Ἔεστο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἷστο.

Ἔζεε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ζέω.

Ἕζετο, 3. ſing. ind. med. *Ion.* pro ἵζετο. Ab ἕζομαι.

Ἔζη, *vivebat*, *Dor.* & *contr.* pro ἔζαε, a ζάω.

Ἐζήλωσα, a. 1. ind. act. v. ζηλόω.

Ἐζημίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ζημιόω.

Ἔζην, *vivebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζαον, a ζάω.

Ἐζήτει, *quærebat*, pro ἐζήτεε, a ζητέω.

Ἐζήτουν, *quærebant*, 3. plur. imperf.

Ἕζομαι, ſedeo.

Ἑζόμενος, præſ. part. med. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ζεύγνυμι.

Ἐζωγρημένος, perf. part. paſſ. v. ζωγρέω.

Ἔζαον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi *poët.* ζάω. *vivo.*

Ἔζωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω pro ζώω. *cingo.*

Ἔζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἔῃ, *ſit*, 3. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.

Ἔηκα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἵημι.

Ἔην, *eram*, 1. ſing. vel *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ, *ſum.*

Ἑήνδανον, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἥνδανον, ab ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐέος, ab ἐΰς.

Ἑηδε,

Ἔησθα, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἔησι, *ſit*, 3. ſing. præſ. conjunct. *Ion.* pro ᾖ.

Ἑῇσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑὸς, *ſuus*.

Ἔησον, *ſiveris*, 2. ſing. aor. 1. imper. act. *Ion.* pro ἔασον, a verbo ἐάω, *ſino*.

Ἔητε. 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἧτε, ab ἵημι.

Ἔθακας, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a τίθημι.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.

Ἔθανον, a. 2. ind. act. v. θνήσκω.

Ἐθὰς, ἄδος, ὁ ϗ ἡ, adſuetus, amicus. Ab ἔθος.

Ἐθαύμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. θαυμάζω.

Ἐθαύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἔθαψα, *ſepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω.

Ἐθεασάμην, a. 1. ind. med. v. θεάομαι.

Ἐθεάσασθε, *vidiſtis*, 2. plur. a. ejuſd.

Ἔθεεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. θέω.

ἘΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæſaries; (2) juba equorum.

Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.

Ἐθεὶς, *miſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵημι.

Ἐθελακριβεία, ἡ, inanis diligentia.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, *Ion.* pro ἔθελε, a θέλω.

Ἐθέλεχθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἐθέλω, & ἐχθρός.

Ἐθελέχθρως, *Adv.* ita ut libenter cum alio ſuſcipiantur inimicitiæ.

Ἐθελημὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, volens, lubens.

Ἐθελήμως, & ἐθελημῶς, *Adverb.* voluntarie, prompte.

Ἐθέλησθα, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.

Ἐθέλησιν, *voluerit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.

Ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθελοδουλέω, voluntariam in ſervitutem me trado.

Ἐθελοδουλία, & ἐθελοδουλεία, ας, ἡ, voluntaria ſervitus. Ab

Ἐθελόδουλος, ſervus voluntarius. Ab ἐθέλω, & δοῦλος.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, numinis cultus voluntarius; (2) ſuperſtitio.

Ἐθελοθρησκέω, ῶ, arbitratu meo numen aliquod mihi fingo & ſuperſtitionis cæremoniis colo. Ex ἐθέλω, & θρησκεύω.

Ἐθέλοι, 3. ſ. pr. opt. act. verbi ἐθέλω.

Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiverſor. Hinc

Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites voluntarie vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem.

Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἐθελόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malevolus, male rem data opera gerens. Ex ἐθέλω, & κακὸς, *malus*.

Ἐθελοκάκως, *Adv.* de induſtria ignaviter.

Ἐθελοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte ſe periculis objicit, temerarius. Ex ἐθέλω, & κίνδυνος, *periculum*.

Ἐθελοκωφέω, ῶ, ſponte audire nolo. Ab

Ἐθελόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponte ſurdus eſt & audire non vult. Ex ἐθέλω, & κωφός.

Ἐθελοντηδὸν, *Adv.* ultro, ſponte. Ab ἐθέλω.

Ἐθελοντὴν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius. Ab eod.

Ἐθελοντὴς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἐθελοντὶ, ἐθελοντεὶ, ſponte.

Ἐθελόντιος, voluntarius, ultroneus.

Ἐθελόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui voluntarie peregrinatur. Ex ἐθέλω, & ξένος, *hoſpes*.

Ἐθελοπερισσοθρησκεία, idem quod ἐθελοθρ.

Ἐθελόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboris cupidus. Ex ἐθέλω, & πόνος, *labor*.

Ἐθελόπορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſua ſponte corpus ſuum proſtituit. Ex ἐθέλω, & πόρνος.

Ἐθελοπρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius hoſpes, qui ultro hoſpites recipit. Ex ἐθέλω, & πρόξενος, *hoſpes publicus*.

Ἐθελότρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus voluntas mutabilis eſt. Ex ἐθέλω, & τρέπω, *verto*.

Ἐθελουργία, ἡ, alacritas in labore ſuſcipiendo vel conficiendo. Ab

Ἐθελουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponte opus ſubit, promptus & impiger factor operis. Ex ἐθέλω, & ἔργον, *opus*.

Ἐθελούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελουσίως, *Adv.* ultro, libenter, ſponte.

Ἐθέλχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θέλγω.

ἘΘΕ΄ΛΩ, f. ἐθελήσω, volo.

Ἕθεν, *ſui*, gen. ſing. *Æol.* pro οὗ.

Ἔθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι.

Ἐθεράπευε, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor*.

Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι.

Ἔθευ, 2. ſ. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἔθου.

Ἔθηγεν, *acuebat*, a θήγω.

Ἐθηεύμεθα, *ſpectamus*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ἐθηούμεθα, a θηέομαι.

Ἐθηήσαντο, *inſpexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a θεάομαι.

Ἐθηεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθεᾶτο.

Ἔθηκα, *poſui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.

Ἐθήκαο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο.

Ἔθηλα, *florui*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω.

Ἐθήλασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. θηλάζω.

Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, conſuetudo, adſuetudo. Ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſuetus. Ab ἔθος, *mos*.

Ἔθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵθην, ab ἵημι.

Ἔθιζε, 2. ſ. præſ. imper. act. ab

Ἐθίζω, f. ίσω, adſuefacio, inſtituo; ἐθίζομαι, adſueſio, ſoleo. Πρὸς τοὺς πόνους τὰ σώματα ἐθίζοντες, Luc. Ἐθισμένος ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν, Xen. Ab ἔθος. Unde

Ἔθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſuetus, adſuetus.

Ἔθισμα, ατος, τὸ, adſuefactio. Ab ἐθίζω.

Ἐθισμὸς, οῦ, ὁ, adſuefactio; (2) conſuetudo; (3) inſtitutum. Ab ἐθίζω. Unde

Ἐθιστέον, adſuefaciendum eſt.

Ἐθιστὴς, ἡ, ὸν, qui conſuetudine parari, aſſumi poteſt.

Ἔθλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θλάω.

Ἐθναγὸς, οῦ, ἡ, dux gentis. Ex ἔθνος, & ἀγός.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minus majus tetrarchæ nomine. Ex ἔθνος, & ἄρχων, *princeps*.

Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.

Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.

Ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Chriſtiana alienus, gentilis, ethnicus. Ab ἔθνος.

Ἐθνικῶς, *Adv.* more gentilium, gentiliter.

Ἐθνιστὴς, οῦ, ὁ, gentilis, ejuſdem gentis.

Ἐθνίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ἘΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio; (2) gens a vera fide aliena; (3) ſocietas, ordo atque genus hominum; (4) ſexus; (5) multitudo; (6) pars urbis.

Ἐθοινεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi θοινέομαι.

Ἐθοίνων, *depaſcebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθοίναον, a verbo θοινάω.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, conſuetudo; (2) lex non ſcripta.

Ἔθου, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεσο, a τίθημι.

Ἐθόωσα, *excitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόασα, a verbo inuſ. θοάω.

Ἔθραξε, *conturbavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτάραξε, a verbo ταράσσω.

Ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.

Ἐθρέφθην, aor. 1. ind. paſſ. v. τρέφω.

Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθρηνῶδυν, *lugebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρηνώδουν, a θρηνῳδέω.

Ἐθύθην, aor. 1. ind. paſſ. v. θύω.

Ἐθυμώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θυμόω.

Ἐθωΰεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. θωϋέω.

Ἔθυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θύω.

Ἔθω, p. m. εἴωθα, conſueſco, facio aliquid ex conſuetudine. Ab ἔθος.

Ἐθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἵημι.

ἘΙ, *Conjunctio*, ſi; (2) an, utrum, num; (2) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod ſi; eja; (6) εἴπερ, ſiquidem; quoniam; ſic; (7) εἴγε, ſi modo; ſi quid; (8) εἰ δὲ μὴ, ſin minus, alicqui; (9) εἰ ἄρα, ſi forte; (10) εἰ γὰρ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, ſi quidem, ſi modo; (12) εἴγεν, ſi ſaltem; (13) εἰ δ' ἄγε, agedum; (14) εἰ ϗ, etſi; (15) εἰ μὲν, εἰ δὲ, ſi, ſin; (16) εἰ μὴ, niſi; (17) εἴ τις, ſi quis, εἴ του, ſi cujus, εἴ τῳ, ſi cui.

ΕἼΑ, *Adv.* hortantis, eja.

Εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, Heſ. & Suid.

Εἶα, 1. ſing. perf. ind. med. verbi εἶμι,

ἘΙΑΜΕΝῊ, ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herboſus, pratum.

Εἵατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.

Εἴαον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐάω.

Εἶαρ, ver; (2) ſanguis, *Poet.* pro ἔαρ.

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus.

Εἰαροπότης, ου, ὁ, ſanguipota. Ex εἶαρ, *ſanguis*, & πότης, *bibax*.

Εἰαροτερπὴς, ὲς, veris amicus. Ex ἔαρ, & τέρπομαι.

Εἴας, *ſinebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴαες, ab ἐάω.

Εἴασε, *reliquit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Εἴασκε, *ſinebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἴα, quod *contr.* dicitur pro εἴαε.

Εἵαται, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.

Εἴβεται, *diſtillat*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λείβεται, à λείβω.

Εἴβιμος, ὁ ϗ ἡ, ſtillatitius; (2) ſtillans. Ab

Εἴβω, libo; (2) perfundo; (3) εἴβομαι, deſtillo; (4) lacrimor. Ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο, Heſiod. Θεογ. 910. A λείβω.

Εἶγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Εἰδαίνομαι, adſimilor, ſimilis fio. Ab εἶδος.

Εἰδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus, formoſus. Ab eod.

Εἰδάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι, L. G.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, cibus. Ab ἔδω.

Εἴδε, 2. ſ. a. 2. imper. act. verbi εἰδέω.

Εἰδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα. Ab εἴδω.

Εἰδείην, præſ. opt. act. verbi εἴδημι.

Εἶδεν, 3. ſing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ. Ab εἴδω.

Εἰδέναι, *videre*, præſ. inf. act. verbi εἴδημι.

Εἴδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. εἴδομαι.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adſpectu deformis, qui adſpectu odioſo eſt. Ex εἶδος, & ἔχθος.

Εἰδέω, ſcio, inuſ. in præſ. & imperf. uſitata εἰδήσω. οἶδα. ᾔδειν. εἰδήσω. ἐὰν εἰδῶ, εἰδῇς, &c. εἰδείην, εἰδέναι, εἰδώς. Ὅσα γὰρ ᾔδεις, ἐξέχεας ἅπαντα, Ar. Θ. 561.

Εἰδημονικῶς, &

Εἰδημόνως, *Adverb.* ſcienter, perite. Ab

Εἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus. Ab εἴδω.

Εἰδῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. εἰδέω.

Εἴδησις, εως, ἡ, ſcientia, peritia. Ab εἰδέω.

Εἰδήσω, *ſciam*, fut. 1. ind. act. verbi εἰδέω.

Εἰδῆτε, *ſciatis*, 2. pl. præſ. conjunct. act.

Εἰδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis; (2) formalis. Ab εἶδος.

Εἰδικῶς, *Adv.* ſpecialiter, ſpeciatim.

Εἰδόθ' pro εἰδότα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, ab εἰδέω.

Εἴδομαι, εἴσομαι, εἰσάμην, videor, aſſimilor.

Εἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. v. εἰδέω.

Εἴδομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.

Εἶδον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. ind act.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem ſeu formam efficio alicujus rei, repræſento aliquid. Ab

Εἰδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſpecificus, ſpeciem efficiens, Ex εἶδος, & ποιέω, *facio*.

Εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma, facies; (2) genus; (3) ſtatura; (4) modus; (5) ſtatus rei & conditio. Ab εἴδω, *video*.

Εἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. *Bæot.* pro εἶδον, ab εἰδέω.

Εἰδότε, *ſcientes*, nom. dual. perfect. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότε.

Εἰδότες, *ſcientes*, nom. plur. perf. part.

Εἰδότως, *Adv.* ſcienter. Ab εἴδω.

Εἰδοφορέω, ſpecimen alicujus rei effingo, geſtu, motu, &c.

Εἰδυῖα, perf. part. act. f. g. *per Syncop.* pro εἰδηκυῖα, ab εἰδέω.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, Idyllium, parvum poëma. Dim. Ab εἶδος.

ΕΙ'ΔΩ, video *in præſ. & imperfect.* inuſitatum. Uſitata εἶδον, & ἴδον, a. 2. ἴδοιμι, Opt. ἰδεῖν infin. ἰδών, part.

Εἰδῶ, 1. ſ. præſ. conj. act. pro εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.

Εἰδωλικὸς, ἡ, ὸν, paganus, opp. Chriſtianus.

Εἰδωλικῶς, corporea ſpecie.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον, & θύω, *immolo.*

Εἰδωλολατρεία, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, & λάτρης, *ſervus.*

Εἰδωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus. Ex εἴδωλον, & μαίνομαι, *furo.*

Εἴδωλον, ου, τὸ, idolum, ſimulacrum. Ab εἶδος, *ſpecies.*

Εἰδωλόπλαστος, ον, cujus ſpecies efficta eſt animo, ſomnio. Ex εἶδος, & πλάσσω, *fingo.*

Εἰδωλοποιέω, ῶ, fut. ήσω, idola fabrico, ſimulacra conficio. Ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio.*

Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpeciem rei vel corpoream, vel intelligibilem effingendam aptus.

Εἰδωλοποιὸς, ὁ, ϗ ἡ, idem.

Εἰδωλουργικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) perſonæ repræſentatio. Ab εἰδωλοποιέω.

Εἰδωλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimulacri ſpeciem habens Ex εἴδωλον, & φαίνομαι.

Εἰδωλοφανοῦντες, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes. Ex iiſd.

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen*, pro εἰδηκὼς, a verbo εἰδέω.

Εἶεν, age vero, eſto; (2) ſatis de hoc. Ab εἰμί.

Εἶεν, *eſſent*, 3. pl. præſ. opt. *per Sync. Att.* pro εἴησαν, a verbo εἰμὶ, *ſum.*

Εἵην, 1. ſ. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.

ΕΙ'ΘΑΡ, *Adv.* ſtatim, confeſtim.

Εἴθε, *Adv.* utinam. Ab εἰ.

Εἵθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. ἵημι.

Εἰθικὼς, *adſuetus*, perf. part. act. verbi ἐθίζω.

Εἴθισα, *adſuevi*, a. 1. ind. act.

Εἴθισμαι, *adſuetus ſum*, perfect. ind. paſſ.

Εἶκα, perfect. indic. med. verbi εἴκω.

Εἷκα, *miſi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἵημι.

Εἰκαδάρχης, ου, ὁ, viginti virorum ordinis præfectus. Ab εἰκὰς, & ἄρχων, *princeps.*

Εἰκαδισταὶ, ῶν, οἱ, q. d. viceſimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia viceſimum cujuſvis menſis diem in honorem Epicuri feſtum habebant. Ab εἰκάς.

Εἰκάζω, f. άσω, adſimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν ἀπὸ τοῦ προσώπου τὴν τῆς καρδίας διάθεσιν, e vultu judicare. Τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς δῆτ' Ἄδραστος ἤκασεν, Eur. Ph. 423. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*

Εἰκάθω, cedo, pareo. Εἰκάθειν τοῖς κρατοῦσι, Soph. El. 391. Ab εἴκω, *cedo.*

Εἰκαιοβουλία, ας, ἡ, vana conſultatio; (2) ſtoliditas. Ex εἰκαῖος, & βουλὴ, *conſilium.*

Εἰκαιολέσχης, garrulus.

Εἰκαιολεσχία, ἡ, garrulitas. Ab εἰκ. & λέσχη.

Εἰκαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor. Ex εἰκαῖος, & μῦθος, *ſermo.*

Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ex iiſd.

Εἰκαιόμυθος, ὁ ϗ ἡ, vana loquens, garrulus.

Εἰκαιορρημονέω, ῶ, fut. ήσω, vana loquor.

Εἰκαιορρημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab

Εἰκαιορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος, & ῥῆμα, *verbum.*

Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere ſe offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab εἰκῆ.

Εἰκαιοσύνη, [ης, ἡ, temeritas. Ab εἰκαῖος.

Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Εἰκαιοψόγος, ὁ ϗ ἡ, temere reprehendens.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigeſima dies menſis. Ab εἴκοσι.

Εἴκασι, *miſerunt*, 3. plur. perf. ejuſd.

Εἰκασία, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) ſimulacri effictio. Ab εἰκάζω. Unde

Εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum.

Εἰκασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura, conjectatio.

Εἰκάσσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poët.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάζω.

Εἰκαστὴς, οῦ, ὁ, conjector.

Εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, dubitativus; (2) adſimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, & εἰκαστικὰ, ſc. ἐπιρρήματα, Adverbia dubitativa, ſ. dubitandi.

Εἰκαστικῶς. per conjecturam.

Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.

Εἶκε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἴκω.

Εἰκειν, *iveram*, pluſq. ind. act. verbi εἶμι, *eo.*

Εἰκελόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis; (2) vanus, inanis. Ex εἴκελος, & ὄνειρος.

Εἴκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis. Ab εἴκω.

Εἰκελόφωνος, ον, vocem ſimilem (ſc. alteri) habens.

ΕΙΚΗ͂, *Adv.* fruſtra; (2) temere, ſine conſilio.

Εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ, & βάλλω, jacio, qs. *temere telum conjicio.*

Εἰκονίζω, f, ίσω, adſimilo, exprimo. Ab εἰκών.

Εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, omnibus lineis exemplar expreſſus. *Epith.* ſimulacri ſtaturam archetypi æquantis.

Εἰκόνιον, ου, τὸ, exigua ſtatua, parva imago. Dim. ab εἰκών.

Εἰκόνισμα, τὸ, ſpecies, ſimulacrum.

Εἰκονισμὸς, οῦ, ἡ, effictio, effigies, imago; Figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.

Εἰκονογραφέω, ω, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem oratione deſcribo.

Εἰκονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex εἰκων, & γράφω.

Εἰκονολογία, ἡ, idem.

Εἰκονομαχία, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab

Εἰκονομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui imagines oppugnat atque e templis deturbat. Ex εἰκὼν, & μάχομαι, *pugno.*

Εἰκονοποιέω, ſimulacrum facio.

Εἴκοντι, *Dor.* pro εἴκουσι, ab εἴκω.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens conſentaneum, veriſimile, probabile. Ab εἰκών.

Εἰκοσάβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι, & βοῦς, *bos.*

Εἰκοσάεδρος, ου, ὁ, qui vicenorum ſeſſuum eſt; (2) qui viginti baſibus conſtat. Ex εἴκοσι, & ἕδρα, *baſis, ſedes.*

Εἰκοσαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus.*

Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum. Ex iiſd.

Εἰκοσαετὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti eſt annorum.

Εἰκοσάκις, *Adv.* vicies. Ab εἴκοσι.

Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens.

Εἰκοσάκωλος, ον, viginti verſibus brevioribus conſtans.

Εἰκοσάκωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti remos habens. Ex εἴκοσι, & κώπη, remus.

Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. Ex εἴκοσι, & μὴν, *menſis.*

Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.

Εἰκοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti-primatus. Ab εἰκοσάπρωτοι.

Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi.

Εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades.

Εἰκοστάδιον, τὸ, ſpatium viginti ſtadiorum.

Εἰκοσάφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι, & φύλλον, *folium.*

Εἰκοσέτης, εος, ὁ, qui viginti annorum eſt. Fæm. εἰκοσέτις, ἡ.

Εἰκοσήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, & ἐρετμὸς, *remus.*

Εἰκοσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*

ΕΙ'ΚΟΣΙ, viginti, *Adj.* indeclin.

Εἰκοσίβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti boum pretio æſtimabilis. Ex εἴκοσι, & βοῦς, *bos.*

Εἰκοσίεδρος, idem quod εἰκοσαεδ.

Εἰκοσίκλινος, idem quod εἰκοσακ.

Εἰκοσιὲξ, viginti ſex. Ex εἴκοσι, & ἓξ, *ſex.*

Εἰκοσίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti menſuras capiens. Ex εἴκοσι, & μέτρον, *menſura.*

Εἰκόσιμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, viginti minarum. Ex εἴκοσι, & μνᾶ, *mina.*

Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι, & ἐρίζω, *contendo.*

Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.

Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.

Εἰκοσίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui viginti cubitorum eſt.

Εἰκοσιτέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, viginti quatuor.

Εἰκοσόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt viginti orgyiarum. Ex εἴκοσι, & ὀργυιὰ, *orgyia.*

Εἰκόσορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*

Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigeſimo die proveniens. Ab εἰκοστός.

Εἰκοστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vigeſimam vectigalis colligit. Ex εἰκοστὸς, & λέγω.

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, viceſimus. Ab εἴκοσι.

Εἰκοστώνης, publicanus viceſimæ vectigalis. Ab εἰκ. & ὠνέομαι

Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὼς, & λέγω, *dico.*

Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab εἰκός.

Εἴκτην, *ſimiles fuerant*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro εἰκίτην, a verbo εἴκω.

Εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo.*

Εἴκτο, *adſimilatus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro εἴκετο.

Εἰκυῖαν, *decoram*, acc. ſ. ab εἰκώς.

ΕΙ'ΚΩ, fut. ξω, ſimilis ſum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινὶ τῇ ὀργῇ. Hinc ἔικε, conſentaneum eſt, par eſt. Hinc

Εἰκὼ, όος, *contr.* εἰκοῦς, ἡ, imago, effigies.

Εἰκὼν, ονος, ἡ, imago, effigies; (2) ſchema rhetoricum. Ab eod.

Εἴκων, *cedens*, præſ. particip. act. verbi εἴκω.

Εἰκὼς, υῖα, ὸς, *ſimilis, æquus, probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.

Εἰλαδὸν, *Adv.* in gyrum, ſimul, univerſim, turmatim. Ab ἰλαδόν.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo.*

Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλαπίνη.

Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva. Ab εἰλαπινάζω.

ΕΙΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω.

Εἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη, & ἄρχων.

Εἰλάω, idem quod εἰλέω. Εἰλῶνται ὀφθαλμοὶ, *Aret.*

Εἷλε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. verbi αἱρέω.

Εἴλεγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλεγμαι, a verbo λέγω.

ΕΙΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium; (2) partus. Hinc

Εἰλειθυῖον, ου, τὸ, templum Lucinæ.

Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) menſa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλέω, *volvo.*

Εἵλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.

Εἵλευ, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἵλου.

Εἰλεῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro εἰλοῦντο. Ex εἰλέοντο, ab

ΕΙΛΕ'Ω, ſ. εἰλέω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ἥνπερ ἄελλαι χειμέριαι εἰλέωσιν, Il. 2, 294.

Εἰλέω, inſolo, Euſt. unde εἵλησις. Ab εἵλη.

Εἰλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ileo ſive volvulo laborans. Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatus, ſive torſiones. Ab εἰλεός.

Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.

Εἴλη, ης, ἡ, ſplendor ſolis; (2) calor ſolaris. Ab ἕλη.

Ἐιληδὸν, *Adv.* turmatim. Ab ἐιλέω, *verſo.*

Εἰληθερέω, ῶ, fut. ήσω, ad ſolem caleſco, inſolor, apricor. Ab

Εἰληθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a ſole calefactus. Ab εἵλη, *ſplendor,* & θέρω, *calefacio.*

Εἰλήϊον, in ſole calefactum, Heſ. Ab εἵλη.

Ἐιλήλουθε, *venit,* 3. ſing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐλήλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐιληλούθει, *venerat,* 3. ſing. pluſq. ind. med. *Poët.* pro ἐληλύθει.

Ἐιλήλουθμεν, *venimus,* 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* & *Dor.* pro εἰληλούθαμεν, quod *Poët.* dicitur pro εἰληλύθαμεν.

Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, *involvo.*

Εἴλημμαι, *adſumptus ſum,* perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλημμαι, a λαμβάνω.

Εἴληπται, *adſumptus eſt,* 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* λέληπται.

Εἴλησις, εως, ἡ, apricatio, æſtus.

Ἐίλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio.

Ἐιλητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe volvit & trahit inter incedendum, ut ſerpens, eruca. Ab ἐιλέω.

Ἐιλητὸς, ἡ, ὸν, convolutus; (2) convolubilis. Ειλητὴ, ap. ſch. *Ariſt.* farcimen.

Εἴληφα, *ſumpſi,* 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληφα, a λαμβάνω.

Εἴληχε, *ſortitus eſt,* 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληχε, a λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, tentor vertigine. Ab

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen inteſtinorum. Ab εἰλέω, *verſo.*

Εἴλιγμα, τὸ, involutio. Ab εἰλίττω.

Εἴλιγμαι, perf. ind. paſſ. v. εἰλίττω.

Εἰλιγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſus, intortus, flexuoſus. Ab εἴλιγμα.

Ἐιλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίσσω.

Εἰλιδὸν, *Adv.* plexim & implicatim, flexuoſe.

Ἐιλικοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flexuoſus, amfractus. Ex ειλιξ, & εἶδος, *forma.*

Εἰλικόεις, εσσα, όεν, tortuoſus, voluminibus tortus. Ab εἰλίσσω.

Ἐιλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas.

Ἐιλικρινέω, ῶ, fut. ήσω, ſincerum reddo. Ab

Ἐιλικρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſtinctus; (2) ſincerus; (3) manifeſtus. Ex εἵλη, *ſplendor ſolis,* & κρίνομαι, *ſecerno.*

Εἰλικτὸς, ἡ, ὸν, convolutus.

Ἐιλινδέομαι, οῦμαι, verſor, volutor. Ab εἰλέω.

Ἕιλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus, & hinc (3) via per ambages (4) ſpecies hederæ; (5) *Adj.* implicatus. Ab εἰλίσσω.

Ἐιλίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, flexipes, curvos pedes habens. Ex εἰλέω, & πούς.

Ἐιλισκότωσις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offuſione oculorum. Ex εἰλίσσω, & σκοτόω, *obtenebro.*

Ἐιλίσσω, f. ίξω, circumvolvo, verſo. Θοοῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα, Eur. Ph. 3. Βιβλίον εἰλισσόμενον, Apoc. 6, 14. Ab εἰλέω.

Ἐιλιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui volutatim in altum extenditur. Ex εἰλέω, & τείνω.

Ἐιλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰλιγμένοι ἦσαν, ab εἰλίσσω.

Ἕιλκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. ab ἕλκω, *trabo.*

Ἕιλκυσα, *traxi,* a. 1. ind. act. verbi ἑλκύω.

Ἕιλλω, vel εἴλλω, in anguſtiam cogo. Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε ϗ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Ἐιλομένων, Il. 8, 214. Ab εἰλέω.

Ἐιλόμενος, *arctatus,* præſ. part. act. v. εἴλω.

Ἐιλόμην, *elegi,* a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

Ἕιλον, *accepi,* a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐιλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori ſolis expoſitus. Ex εἵλη, & πέδον.

Ἑιλοῦ, 2. ſ. a. 2. imper. med. v. αἱρέω.

Ειλοχε, *dixit,* 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro λέλοχε, a λέγω.

Ἐιλύαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰλυμένοι εἰσὶ, ab εἰλύω, ſeu εἴλυμι.

Ἐιλυθμὸς, οῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω. Unde

Ἔιλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) veſtis, indumentum.

Ἐιλυὸς, οῦ, ὁ, latibulum, luſtrum.

Ἐιλὺς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλύς.

Ἔιλυσις, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.

Ἐιλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Ex εἰλύω, & σπάομαι, *trabor.* Hinc

Ἐιλύσπωμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo trahitur.

Ἐιλύσσω, intego, involvo. Ab εἰλύω.

Ἐιλύφαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v.

Ἐιλυφάζω, verſo, torqueo. Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει, Il. 20, 492. Ab εἰλύω.

Ἐιλυφάω, ῶ, idem & ab eod. Ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες, Heſiod. Θεογ. 692.

Ἐιλυφόωντες, *Poët.* pro εἰλυφῶντες.

Ἐιλυφόωσα, part. præſ. act. f. g. *Poët.* pro εἰλυφῶσα, & hoc *contr.* pro εἰλυφάουσα.

Ἐιλύω, vel εἴλυμι, f. ύσω, verſo, volvo; & (2) εἰλύομαι, volvor; (3) repto, de homine qui incedere nequit; (4) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους, Il. 16, 640. Ab εἰλέω. Unde

Ἕιλω, ſive εἴλω, volvo. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνώμην ἀεὶ, Ariſt. Nub. 759.

ἙΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἱλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, ſervus Spartanus.

Ἑιλωτεία, ας, ἡ, helotici miniſterii præſtatio, ſervitus; (2) turba ſervorum, mancipia. Ab

Ἑιλωτεύω, f. εύσω, heloticum miniſterium præſto, ſervio. Ἑιλωτεύειν τῇ πόλει, Iſocr.

Ἑιλωτικὸς, ἡ, ὸν, heloticus.

Ἑιλωτὶς, ίδος, ἡ, ſerva, ancilla. Ab eod.

Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo.*

Εἷμαι, perfect. ind. paſſ. v. ἕω.

Εἵμαρμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro μέμαρμαι, a μείρω.

Ἐιμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum. A μείρω, unde εἵμαρμαι.

Ἐιμὲν, *ſumus,* *Poët.* pro ἐσμὲν, ab εἰμὶ.

Ἔιμεναι, *eſſe,* præſ. inf. act. *Dor.* pro εἶναι.

Ἐιμὲς, *ſumus,* *Dor.* pro ἐσμὲν.

Ἐιμὶ, f. ἔσομαι, ſum. Ab ἕω.

Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἴω.

Εἰν, *in,* *Poët.* pro ἐν.

Ἐινάετες, vel εἰναετὲς, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος, *annus.* Hinc

Ἐιναετίζομαι, novem annos natus ſum.

Ἐινάπηχυς, ὁ ϗ ἡ, id. q. ἐννεάπ.

ΕΙΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

Ἔινατος, pro ἔννατος, nonus.

Ἐιναφώσσων, ὁ ϗ ἡ, unum, vel novem vela habens. Ab ἓν vel ἐννέα & φώσσων.

Ἐίνεκα, *propter,* *Poët.* pro ἕνεκα.

Ἐινέτης, ες, novennis.

Ἐινὶ, *in,* *Poët.* & *Att.* pro ἐν.

Ἐινίκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἠνείκαντο, vel ἠνέγκαντο, a v. φέρω.

Ἐινόδιος, in via poſitus. Pro ἐνόδιος.

Ἐινοσίφυλλος, in qua folia agitantur, i. e. frondoſus. Ab ἐνέθω, *agito,* & φύλλον.

Ἐινύω, vel εἴνω, induo. Ab ἕω.

Εἴνται, *ſederunt,* 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi inuſit. ἕω.

Εἷξα, *ſimilis ſum,* a. 1. indic. act. v. εἴκω.

Εἷο, *ſui,* gen. ſing. *Poët.* pro οὗ.

Ἐιοικυῖα, perf. part. med. f. g. *Poët.* pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.

Ἔιπα, *dixi,* a. 1. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

Ἐιπὲ, *dic,* 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro εἶπε.

Ἐιπέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro εἰπεῖν.

Ἔιπερ, ſiquidem, ſi. Ex εἰ, & περ.

Ἔιπεσκε, *dixit,* 3 ſing. a. 2. ind. act. *Ion.*

Ἔιπῃ, *dixerit,* 3. ſing. a. 2. conjunct. act.

Ἔιπῃς, *dixeris,* 2. ſing. a. ejuſd.

Ἔιπῃσθα, *dixeris,* 2. ſing. a. ejuſd. & pro eod. per *Paragogen* τοῦ θα.

Ἐιπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.

Εἶπον, *dixi,* a. 2. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

Ἔιπω, *dixero,* a. 2. conjunct. act.

Ἔιπως, ſi quomodo, ſi qua ratione. Ex εἰ, & πως.

Ἐιράνας, *pacis,* gen. ſing. *Dor.* pro εἰρήνης.

Ἐιργάθω, prohibeo, diſtraho. Ab εἴργω.

Ἐιργασάμην, a. 1. ind. med. v. ἐργάζομαι.

Ἐιργάσθην, *confeci,* a. 1. indic. paſſ.

Εἶργμαι, perf. ind. paſſ. ab ἔργω.

Ἐιργμὸς, οῦ, ὁ, incluſio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehenſi detentio. Ab εἵργω.

Ἐιργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris cuſtos. Ex εἱργμὸς, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ἐιργνυμι, f. ξω, coërceo, carcere contineo. Ab εἴργω.

Εἶργον, præſ. part. act. n. g. v.

ἘΙΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, excludo. Ἡ φόβος τίς εἴργει νιν; Soph. Phil. 570. Ἐιργεσθαι γελώτων, Plat.

ἙΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) includo carcere, conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἵρξῃ μοιχὸν, Dem.

Ἐιρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico.*

Ἔιρεαι, *interrogas,* 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro εἴρῃ, a verbo εἴρομαι pro ἔρομαι.

Ἐιρέαται, *dicti ſunt,* 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔρηνται, a ῥέω.

Ἐιρέεσθαι, *interrogare,* præſ. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro εἴρεσθαι, a verbo εἴρομαι.

Ἔιρεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro εἴρεσο.

Ἐιρερὸς, ου, ὁ, captivitas, ſervitus. Ab εἴρω.

Ἔιρεσθαι, præſ. inf. med. verbi εἴρομαι.

Ἐιρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.

Ἐιρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ lana velatus, inſigne ſupplicum. Ab εἶρος, *lana.*

Ἐιρεῦσαι, apud Heſiodum, Θεογ. 38. *Ion.* pro ἐρέουσαι, dicentes. pro ἐρέουσαι, nom. plur. præſ. part. act. f. g. verbi ἐρέω.

Ἔιρηκε, *dixit,* 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥηκε, a ῥέω, *dico.* Unde

Ἐιρημένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἐῤῥημένος.

Ειρὴν, ενος, Lacedæmoniis puer, qui jam fari poteſt. Ab eod.

Ἐιρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco. Ex εἰρήνη, *pax,* & ἄγω, *ago, duco.*

Ἐιρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.

Ἐιρηναίως, *Adv.* pacate, amice.

Ἐιρηνάρχης, ου, ὁ, irenarcha, magiſtratus qui ſecuritatem & quietem tuetur. Gl. V. Ab εἰρήνη & ἄρχων. Hinc

Ειρηναρχικὸς, ἡ, ὸν, ad ſecuritatem, quietem præſtandam conſtitutus, factus, &c.

Ειρηνεῖον, templum pacis.

Ειρηνέω, in pace vivo.

Ἐιρηνεύοντες, nom. pl. pr. part. act. v.

Ἐιρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύομαι, idem. Ἐιρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 Theſſ. 5, 13. μετὰ πάντων, Rom. 12, 18.

ἘΙΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.

Ἐιρηνικὸς, ὴ, ὸν, pacificus, pacatus; (2) pacis ſtudioſus; (3) ad pacem pertinens. Ab εἰρήνη.

Ἐιρηνικῶς, *Adv.* pacifice. Ab εἰρηνικός.

Ειρηνοδίκαι, οἱ, feciales, quia interpretes ſunt pacis & belli.

Ἐιρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem conſtituo, pacifico, paco. Ἐιρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος, Col. 1, 20. Ab

Ἐιρηνοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, pacificus, qui eſt ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη, & ποιέω, *facio.*

Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pacis cuſtos; (2) pacificator.

Εἰρίνεος, ου, ὁ ϗ ἡ, laneus. Ab εἶρος.

Εἴριον, ου, τὸ, & ἐρίον, lana. Ab εἶρος.

Εἶρις, ιδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. *Athen.*

Εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἵργω.

Ειρκτοφύλαξ, ὁ, cuſtos carceris.

Εἱρμὸς, οῦ, ὁ, nexus, ſeries. Ab εἴρω, *necto.*

Εἰροκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος, & κομέω, *curo.*

Εἴρομαι, interrogo.

Εἰροπόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, laniger. Ex εἶρος, & πόκος, *vellus.*

Ἐιροπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lanificio laborem impendit. Ex εἶρος, & πονέω, *laboro.*

Εἵρπομες, *ibamus,* 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro εἵρπομεν, a verbo ἕρπω, *repo.*

ΕΙ῀ΡΟΣ, εος, τὸ, lana.

Εἰροχαρὴς, ἐς, q. d. lætans lana; lanificus, lanam gerens.

Εἰρύαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρυνται a verbo εἰρύω pro ἐρύω.

Εἴρυκαν, *ſuſtulerunt*, 2. pl. perf. ind. act.

Εἰρύμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἰρύειν.

Εἴρυντο, 3. pl. imperf. ind. med. v.

Εἰρύομαι, ſervo, conſervo. Ab ἐρύομαι.

Εἰρύσασθαι, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Εἴρχαται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. εἴργνυμι.

Εἶρψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω.

ΕΙ'ΡΩ, unde εἶρας, necto.

Εἴρω, dico. In præſenti & imperfecto inuſitatum, fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν, ἐρέω, uſitatum & perf. εἴρηκα.

ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulator in oratione, diſſimulate loquens; (2) cavillator, omnia deridens. Hinc

Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione; (2) deriſio; (3) Tropus rhetoricus.

Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor diſſimulatione in oratione; (2) derideo. Ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται; Ariſt. Av. 1216.

Εἰρωνευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod εἴρων.

Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, diſſimulatione utens.

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.

Εἰρωνικῶς, *Adv.* ficte, diſſimulate, ironice.

Εἰρωτᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro εἰρωτάει, ab εἰρωτάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω.

Εἰρωτᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτάειν.

'ΕΙΣ, *Præpoſ.* regens *Accuſ.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) ſuper; (6) poſt; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) *in Compoſitione* notat in, ad, intra; (15) *inſervit Periphraſi*, & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratiſſime, εἰς ὑπερβολὴν, ſumme.

ΕΙ'Σ, μία, ἕν, unus; (2) quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, ſiuguli; (5) ἓν παρ' ἕν, viciſſim; (6) ὑφ' ἕν, conjuncte in unum.

Εἶς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔεις pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *ſum*.

Εἶς, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι.

Εἷς, *qui miſit*, aor. 2. part. verbi ἵημι.

Εἶσα, *ſcivi*, aor. 1. ind. act. verbi εἴδω.

Εἶσα, a. 1. ind. act. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω.

Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* εἰσάγῃ, ab εἰσάγω.

Εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) delator, accuſator in ſenatu. (3) Χάρης ὁ εἰσαγγελεὺς, Plut. in Alex. 46. internuntius, Juſtin. 1, 9. Ab eod.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accuſatio, delatio criminis innominati, ſtellionatus.

Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελλίαν, ut lex, modum εἰσαγγελλιῶν præſcribens.

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, accuſo, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται, Ariſt. Θεσμ. 604.

Εἴσαγε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἰσάγω.

Εἰσαγείρω, colligo, congrego.

Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) eſt verbum forenſe, quod de judice & actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc. Ὅταν δὲ καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, Soph. El. 39. Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην, Ariſt. Nub. 780.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius.

Εἰσαγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, importatus, qui alicunde importatur; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti poteſt.

Εἰσαεὶ, *Adv.* ſemper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus. Ex εἰς, & ἀεὶ, *ſemper*.

Εἴσατο, *ſtatua honoravit*, 3. ſing. a. 1. ind' med. verbi ἕω.

Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conſpicio, inſpicio.

Εἰσαίρω, infero, appono. Ex εἰς, & αἴρω.

Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.

Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς, & αΐω.

Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis inceſſo.

Εἰσακούω, exaudio. Τοῦτο λέγοντος τἀνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ, Soph. Trach. 355.

Εἰσάλλομαι, inſilio.

Εἰσαμείβω, ingredior.

'Εισάμενοι, *collocantes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἑσάμενοι, a verbo ἕω.

Εἰσάμην, *ſcivi*, a. 1. ind. med. v. εἴδω.

Εἶσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἕω.

Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conſcendo. Ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, Il. 2, 514.

Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.

Εἰσανάγω, f. ξω. introduco, induco. Εἴρερον εἰσανάγουσι, Odyſſ. 8, 529.

Εἰσαναλίσκω, f. ώσω, impendo, ſumptum facio in aliquid.

Εἰσανδρόω, maribus compleo.

Εἰσάνειμι, ingredior.

Εἰσανείδω, ſurſum adſpicio, inſpicio. Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, Il. 24, 307.

Εἰσανέχω, inſurgo, exſurgo.

Εἰσανιὼν, a. 2. part. act. v. εἰσάνειμι.

Εἰσαντλέω, infundo, ingero.

Εἰσάπαν, *Adv.* omnino, prorſus.

Εἰσάπαξ, *Adv.* ſemel. Ex εἰς, & ἅπαξ.

Εἰσαποβαίνω, evado.

Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.

Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.

Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.

Εἴσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἴδω.

Εἰσάττω, inſilio, ſubſilio.

Εἰσαῦθις, *Adv.* in poſtremum, poſthac.

Εἰσαύριον, *Adv.* cras, in poſterum diem.

Εἰσαφίημι, f. ήσω, jacio intro; (2) introduco.

Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo, Μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, Odyſſ. 22.

Εἰσαφίκηαι, 2. ſing. a. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab

Εἰσαφικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, Il. 22, 17.

Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον, Odyſſ. 9, 103.

Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.

Εἰσβάλλειν εἰς θάλασσαν, Herodot.

Εἴσβασις, εως, ἡ, adſcenſus; (2) ingreſſus.

Εἰσβατὸς, ἡ, ὸν, quem ingredi poſſumus.

Εἰσβιάζομαι, fut. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιάζονται εἰς τοὺς οἴκους, Plut.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio. Εἰσεβίβαζον τοὺς δούλους ναύτας, Iſocr.

Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus; (2) expeditio militaris; (3) impetus & inſultus primus febris, paroxyſmus. Ex εἰς & βάλλω.

Εἰσδανείζω, fœneri colloco pecuniam.

Εἰσδέρκομαι, inſpicio.

Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 Cor. 6, 17.

Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.

Εἰσδραμοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εἰστρέχω.

Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio; (2) invaſio, irruptio. Ab εἰστρέχω.

Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro.

Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingreſſus; (2) os ſpeluncæ. Ab εἰσδύω.

Εἰσδύω, f. ύσω, & εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.

Εἶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕω.

Εἴσεαι, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσῃ, ab εἴδω.

Εἰσεάω, intromitto, introire ſino.

Εἰσέδραμον, a. 2. ind. act. verbi εἰστρέχω.

Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi εἴσδυμι, *ingredior*.

Εἰσείδω, & ἐσείδω, video.

Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtiam, redigo in.

Εἴσειμι, intro, ingredior. Ex εἰς, & εἶμι, *eo*.

Εἰσεῖσι, *immittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσιεῖσι, a verbo εἰσίημι.

Εἰσελαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrumpo. Εἰσήλασε μέσον τῶν πολεμίων, Plut.

Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. Ab εἰσέρχομαι.

Εἰσελεύσομαι, *ingrediar*, f. 1. ind. med.

Εἴσελθε, *ingredere*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Εἰσέλθητε, *poſſitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.

Εἰσελκύω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.

Εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium cauſſa me confero aliquo.

Εἶσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἕω.

Εἰσενέγκῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσενηνόχει, 3. ſing. pluſq. ind. med.

Εἰσένθωμες, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.

Εἰσέπειτα, *Adj.* vel *Conj.* deinde, poſtea.

Εἰσεπέρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπεράω.

Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto.

Εἰσεπήδησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. εἰσπηδάω.

'Εισέρπω, irrepo. Ex εἰς, & ἕρπω, *repo*.

"Εισερσις, εως, ἡ, plexus, nodus.

'Εισέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος; Ariſt. Av. 1214. Εἰσέρχεται αὐτῷ φόβος, Plat.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.

Εἴσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. εἴδω.

Εἰσέτι, *Adv.* in poſterum quoque.

Εἰσευπορέω, ſuppedito, aor. 1. εἰσευπορῆσαι, ap. *Diod.* niſi leg. εἰσπορίσαι.

Εἰσεφίημι, f. ήσω, intro mitto.

Εἰσέχω, pertineo, pervado. Εἰσέχει εἰς τὸν οἶκον ἥλιος, Herodot.

Εἰσηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, auctor ſum & cauſa alicujus rei. *Unde varie dicitur* pro ſuadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) inſtituere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicare. Μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, Xen. Εἰσηγήσατο τὸν νόμον, Luc.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia ſignificat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, cauſa intelligi poteſt, ut ſuaſio, admonitio; doctrina, &c.

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, cujuſcunque rei quocunque modo auctor, ut ſuaſor, monitor, &c.

Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia, Suid. Ex εἰς, & ἀγορέω, *dico*.

Εἰσῄει, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. εἴσειμι.

Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, *Attice* ἐσηθῶ, colo, decolo in, colando infundo, per colum inſtillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθίζω.

Εἰσηκούσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. εἰσακούω, *exaudio*.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, *ingreſſus ſum*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι.

Εἰσηνεγκάμην, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.

Εἶσθα, *is*, 2. ſing. præſ. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἶμι.

Εἶσθαι, *miſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἵημι.

Εἴσθεσις, ἡ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. Vox ſcholiaſtarum.

Εἰσθέω, irrumpo.

Εἰσθορέω, ῶ, f. ήσω, inſilio.

Εἶσι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. εἶμι.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἴσεισι, ab εἴσειμι.

Εἰσιέναι, *intrare*, præſ. inf. verbi εἴσειμι.

Εἰσίημι, immitto, intromitto.

Εἰσιθμὴ, ῆς, ἡ, vicus.

Εἰσιππεύω, equo ingredior.

Εἰσίπτημι, & εἰσίπταμαι, involo, Διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα, Ariſt. Av. 1178. Ex εἰς, & ἵπταμαι, *volo*.

Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingreſſum pertinens, ingreſſorius. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies. & ſacra, quæ initio anni fiebant.

Εἰσιτητὸς, ἡ, ὸν, ad quem ingreſſus patet.

Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito. Ἀπορεῖ γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσκέκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν, Ariſt. Veſp. 1464.

Εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. c. antrum.

Εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν ἢ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει; Ariſt. Θεσμ. 884.

Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.

Εἰσκλύζω, inundo.

Εἰσκολυμβάω, innato.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.

Εἰσκρίνω, aliquem numerum adſciſco, lego, coopto; & (2) εἰσκρίνομαι, ingredior, inſinuo me.

Εἴσκρισις, εως, inſinuatio. Ab εἰσκρίνω.

Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intus verto, infero. Εἴσω τὶς ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω, Ariſt. Θεσμ. 272.

Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, que e conſpectu removebantur oſtenſa. Ab εἰσκυκλέω.

Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquo. Κακοδαίμων ἐγὼ δι' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα; Ariſt. Θεσμ. 658.

Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inſpicio.

Εἴσκω, adſimilo. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*

Εἰσκωμάζω, f. άσω, comeſſabunde & temulenter me infero, irrumpo; (2) tropicè, irrepo, invaleſco, ſed ſemper in deteriorem partem, ſæpe ap. *Chryſ.*

Εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de Sole radiante.*

Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. Μάλα γάρ μιν θανὼν ἐσεμάσσετο θυμὸν, Il. 17, 564. *in med.* idem quod

Εἰσματτεύομαι, inſerendo digito contrecto, ſcrutor.

Εἰσνέω, innato. Ex εἰς, & νέω, *nato.*

Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde εἰσενόησα, animadverti, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν ἑσταότ' ἐν δίφρῳ. Il. 24, 700.

Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecunia.* Ab

Εἰσόδιον, ου, τὸ, reditus honorarius, penſio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, ſumptus.

Εἰσόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad introitum pertinens, in ingreſſu adhiberi ſolitus; (2) qui itat, ventitat ad, &c. Ab εἴσοδος.

Εἴσοδος, ου, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) via, quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex εἰς, & ὁδός.

Εἰσοικειόω, ῶ, f. ήσω, concilio, amice jungo, familiarem & amicum reddo.

Εἰσοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.

Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem.

Εἰσοικίζω, f. ίσω, domum introduco, ſeu recipio; (2) in urbem habitatum mitto; (3) *in med.* in domum immigrare; (4) inſinuare ſe; (3) verſari, commorari. Ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα, Ariſt. Pace 260.

Εἰσοικισμὸς, οῦ, ὁ, introductio vel receptio in ædes, deductio colonorum.

Εἰσοίσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσοιστέος, inferendus, introducendus.

Εἰσοιχνέω, ingredior. Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, Odyſſ. 9, 120.

Εἰσόκε, & εἰσόκεν, *Poet.* donec, Ex εἰς, ὅ, *quod,* & κὲ, vel κὲν, pro ἄν.

Εἴσομαι, *ſciam,* f. 1. ind. med. verbi εἴδω.

Εἰσομόργνυμι, attingo,

Εἰσοπίσω, *Adv.* poſtea.

Εἴσοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inſpectus eſt, qui inſpici poteſt. Ex εἰς, & ὄπτομαι.

Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inſpicio ſpeculum, in ſpeculo faciem intueor. Ab

Εἴσοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. Ex εἰς, & ὄπτομαι, *video.*

Εἰσοράω, ῶ, intueor, adſpicio. Ἵππους τ' εἰσορόων, Il. 5, 183.

Εἰσορόων, *videns,* præſ. part. act. *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων.

Εἰσορμίζω, in portum inveho.

Εἶσος, ου, ον, *Poet.* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Εἴση *Epith.* navis, videtur eſſe bona, bene ædificata; diciturque & de ſingulis, forte & cum de cibo dicitur, ſignificat, bonum, ſuavem, ſalubrem. *Ern.*

Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrſum vergit. Ab εἰσέχω.

Εἰσπαίω, f. αίσω, feriens inſilio, irrumpo.

Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo.

Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, tranſeo, tranſjicio; (2) adeo.

Εἰσπέταμαι, f. πτήσομαι, involvo, volando introëo.

Εἰσπετάομαι, vel εἰσπέτομαι, idem.

Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, irrumpo. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, Act. 16, 25.

Εἰσπίπτω, incido, irruo. Εἰσπίπτω εἰς τὴν πόλιν. Thuc.

Εἰσπλέω, f. εύσω, navigo introrſum, adnavigo. Εἰσέπλει εἰς τὸν λιμένα, Plut.

Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio; (2) locus per quem intrant naves portum. Ex εἰς, & πλοῦς, *navigatio.*

Εἰσπνέω, f. ήσω, inſpiro, adflo; (2) ſpiritum duco; (3) amo.

Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amaſius, amoris igne adflatus. Ab εἰσπνέω.

Εἰσπνοὴ, ῆς, ἡ, inſpiratio. Ab eod.

Εἰσποιέω, ω, f. ήσω, adſciſco; (2) adopto. Τῶν πραττομένων εἰσεποίει κοινωνὸν αὐτὸν, Dinar.

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποιέω.

Εἰσποιητὸς, ἡ, ὸν, adoptatus. Ab eod.

Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immiſſio. Ab εἰσπέμπω.

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ, Marc. 1, 21. εἰς τὸ ἱερὸν, Act. 3, 2. πρὸς αὐτὸν, ib. 28, 30.

Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid. Εἰσπράττεσθαί τινα τὰ χρήματα, ἐγγύην, Dem.

Εἰσπτύω, f. ύσω, inſpuo. Ex εἰς, & πτύω.

Εἰσρέω, f. t. εύσω, influo, illabor, interlabor.

Εἴσροος, *contr.* εἴσρους, ου, ἡ, influxus, influxio. Ab εἰσρέω.

Εἴσρυσις, εως, idem & ab eod.

Εἶσαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro εἶται, ab εἶμαι.

Εἰστήκειν, pluſq. ind. act. v. ἵστημι.

Εἱστία, *convivio excipiebat,* 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἱστίαε, a verbo ἑστιάω.

Εἰστίθημι, impono, pono in, ſeu intra, indo.

Εἰστιμάομαι, in cenſum defero, *cum accuſ.*

Εἰστοξεύω, ſagittam immitto, ſagitta ferio; *tropice,* alte in animum injicio.

Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, ſeu intra, recipio me intra, ſ. intus.

Εἰστρέχω, f. θρέξω, incurro. Ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους, Lyc. 1163. Εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν, Act 12, 14.

Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro intro, terebrando perforo; (2) inſinuo me, clam me infero.

Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, infero, ingero. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, Act. 17, 20. Εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα, Heb. 13, 11.

Εἰσφθείρομαι, clam irrepo. Ex εἰς, & φθείρω.

Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior, eo, vado; (2) ſæpe ingredior; (3) ſæpe adeo.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) collatio; (3) tributum. Ab εἰσφέρω.

Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obſtruo intra. Ex εἰς, & φράσσω, *obſtruo.*

Εἰσφρέω, & εἰσφρίημι, f. ήσω, infero, intromitto.

Εἰσχειρίζω, trado.

Εἰσχέω, f. εύσω, infundo.

Εἴσω, *Adv.* intra; (2) intus, *Poet.* pro ἔσω. Hinc ὁ εἴσω, interior. Ab εἰς.

Εἴσω, *ſciam,* f. 1. ind. act. verbi εἴδω.

Εἰσωθέω, f. εἰσώσω, intrudo, intropello.

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conſpectum aliquid habens. Ex εἰς, & ὤψ, *vultus.*

ΕἾΤΑ, *Adv.* poſtea, deinde, tum; (2) anne, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) *in argumentatione* atqui, enimvero; (4) ſed.

Εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*

Εἴτε, *Conjunct.* ſive. Ex εἰ, & τε.

Εἶτε, *ſitis,* 2. pl. præſ. opt. *per Syncop.* pro εἴητε, ab εἰμί, *ſum.*

Εἶτεν, & ἔπειτεν, pro εἶτα, & ἔπειτα, *Ion.* *Adv.* idem quod εἶτα.

Εἴτω, *ſit,* 3. ſing. præſ. imper. pro ἔστω, a verbo εἰμί vel *eat,* 3. ſing. præſ. imp. pro ἴτω, ab εἶμι.

Εἰχέναι, *ceſſiſſe,* perf. inf. act. verbi εἴκω.

Εἴχεο, *tenebas,* 2. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro εἴχεσο, ab ἔχω.

Εἶχον, *habebam,* imperfect. ind. act.

Εἴω, *uſitatum,* εἶμι, vado, eo. Ab ἴω, *eo.*

Εἴω, *miſiſſem,* 1. ſing. a. 2. conj. act. pro ὦ, ab ἵημι.

Εἴωθεν, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἔθω.

Εἰωθότως, *Adv.* conſuete, more ſolito. Ab εἰωθὼς, *conſuetus.*

Εἴων, imperf. ind. act. pro εἴαον, ab ἐάω.

Εἰῶσι, 3. pl. pr. conj. act. *Poët.* pro ἐῶσι.

ἘΚ, ſequente Conſona, & ἐξ ſequente Vocali vel Diphthongo, *Præpoſ.* regens Genitivum, e, ex; (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) poſt; (8) extra; (9) in; (10) ſæpe cum ſuo caſu pro *Adverbio,* ponitur, v. g. ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte, ἐκ τοῦ δικαίου, juſte, ἐκ προαιρέσεως, ultro, conſulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus; (11) interdum *abundat,* v. g. ἐξ οὐρανόθεν, cœlitus; (12) *ſervit Periphraſi,* ut οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici, οἱ ἐξ ἐριθείας, rixoſi; (13) notat *in Compoſitione* ex, vel extra, idem ab, in, re, ſeorſum; (14) *vehementiam*; (15) *ornatum*; (16) *contrarium.*

Ἐκάδδεον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκήδδεον, a verbo κηδδέω.

Ἑκάεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, Apollinis epitheton, longe arcens, procul abigens. Ex ἑκὰς, & εἴργω, *arceo.*

Ἐκάην, *uſtus ſum,* a. 2. ind. paſſ. verbi καίω.

Ἐκαθαρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καθαρίζω.

Ἐκαθεζόμην, imperf. ind. v. καθέζομαι.

Ἕκαθεν, *Adv.* procul, eminus. Ab ἑκάς.

Ἐκάθευδον, imperf. ind. act. verbi καθεύδω.

Ἐκαθήμην, imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκάθηρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Ἐκάθητο, 3. pl. imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκάθιζον, imperf. ind. act. verbi.

Ἐκάθιξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε.

Ἐκαίνυτο, 3. ſ. imperf. ind. v. καίνυμαι.

Ἐκάκωσα, a. 1. ind. act. v. κακόω.

Ἐκάλει, *vocabat,* 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, a καλέω.

Ἐκάλεσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκάλεσε.

Ἐκαλήμην, *vocabar,* imperf. ind. paſſ. *Æol.* pro ἐκαλέμην.

Ἐκαλλωπίσατο, *pulchros oculos fecit,* 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi καλλωπίζω.

Ἕκαλον, *quietum,* acc. ſing. *Dor.* pro ἕκηλον.

Ἐκάλυψα, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω.

Ἐκάμμυον, *claudebam,* imperf. ind. act. *Poet.* pro κατέμυον, a verbo καταμύω, *claudo.*

Ἔκαμον, a. 2. ind. act. v. κάμνω.

Ἔκανον, *occidi,* a. 2. ind. act. verbi καίνω.

Ἔκαον, *uſſi,* a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro.*

Ἐκάρη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κείρω.

Ἐκαρτύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. καρτύνω.

ἙΚΑ'Σ, *Adv.* procul, e longinquo, eminus.

Ἑκαστάτω, *Adv.* longiſſime. Ab ἑκάς.

Ἑκασταχῆ, *Adv.* ubique, ubilibet. Ab ἕκαστος.

Ἑκασταχόθεν, *Adv.* undique. Ab eod.

Ἑκασταχόθι, *Adv.* ubique gentium, paſſim.

Ἑκασταχόσε, *Adv.* quocumque, quoquo verſum. Ab eod.

Ἑκασταχοῦ, *Adv.* ubilibet, ubique.

Ἑκαστέρω, *Adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκάς.

Ἕκαστος, άστη, αστον, ſinguli, quiſque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli; καθ' ἕκαστον, ſigillatim; καθ' ἑκάστην, ſc. ἡμέραν, παρ' ἕκαστα, ſemper, ubique.

Ἑκάϛοτι, *Adv.* idem & ab eod.

Ἑκαϛοτέρω, *Adv.* longius. Ab ἑκάς.

Ἑκάστω, pro ἑκαστάτω, ap. *Hipp.*

Ἑκαταϐόλον, *longe jaculantem*, acc. ſing. *Dor.* pro ἑκατηϐόλον, ab ἑκατηϐόλος.

Ἑκάταιον, & ἑκάτειόν, Hecates fanum & ſtatua.

Ἑκατέατο, *ſedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, a κάθημαι.

Ἑκατεράκις, *Adv.* alterutra ſeu utraque vice, bis. Ab ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.

Ἑκατερὶς, ιδος, ἡ, genus ſaltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.

Ἑκατερομάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus inſtructus. Ex ἑκάτερος, & μασχάλη, *axilla.*

ΕΚΑΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.

Ἑκατέραθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.

Ἑκατέραθι, *Adv.* in alterutra parte, utrobique. Ab eod.

Ἑκατέρως, *Adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.

Ἑκατέρωσε, *Adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.

Ἑκατηϐελέταο, g. ſ. *Æol.* pro ἑκατηϐελέτȣ, ab

Ἑκατηϐελέτης, ȣ, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκάς, & βάλλω, *jacio.*

Ἑκατηϐόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.

Ἑκατήσια, τὰ, ſacra Hecates.

Ἕκατι, propter, cauſa, *Dor.* pro ἕκητι.

Ἑκατογκέφαλας, λος, centiceps.

Ἑκατόγκρανος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, centimanus.

Ἑκατόγχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκάτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἑκάτȣ.

Ἑκατόμϐαια, ων, τὰ, feſtum in qua hecatombe mactari ſolebat. Ab ἑκατόμϐη.

Ἑκατομϐαιὼν, ῶνος, ὁ, hecatombæon, menſis Athenienſium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.

Ἑκατόμϐη, ης, ἡ, ſacrificium centum boum ſeu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) ſacrificium ſolennius quodvis. Ex ἑκατον, & βȣ̃ς, *bos.*

Ἑκατόμϐοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum boum, ſeu ejus nominis nummorum pretio æſtimabilis. Ex iiſd.

Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum civitates.

Ἑκατόμπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, centum habens pedes.

Ἑκατόμπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν, & πύλη.

ΕΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *Adject. indecl.* centum; (2) multi.

Ἑκατόζυγος, ſc. ναῦς, centum tranſtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατον, & ζυγά.

Ἑκατόνσεμνον, ȣ, auguſtum, multum, magnum. Ex ἑκατὸν, & σεμνὸς, *auguſtus.*

Ἑκατονταίτης, ȣ, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν, & ἔτος.

Ἑκατονταετὴς, ἡ̃ος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑκατοντακάραιος,, *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος, *centiceps.*

Ἑκατοντακεφάλας, apud Ariſtoph. *Dor.* Idem.

Ἑκατοντάκις, *Adv.* centies. Ab ἑκατόν

Ἑκατοντάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum lectis inſtructus. Ex ἑκατὸν & κλίνη, *lectus.*

Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum.

Ἑκατοντάλαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui centum talentorum eſt, centum talenta pondere æquans. Ex ἑκατον, & τάλαντον, *talentum.*

Ἑκατονταόργυιος, ȣ, ϗ ἡ, & ἑκατοντορ· qui centum cubitorum vel orgyiarum eſt.

Ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum.

Ἑκατοντάπυλος, ὁ ϗ ἡ, centum portas habens.

Ἑκατοντάρχης, ȣ, ὁ, centurio. Ex ἑκατὸν, & ἄρχων.

Ἑκατόνταρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria, centenarius.

Ἑκατοντατρίκλινος, ον, centum triclinia habens.

Ἑκατοντάχειρ, ὁ ϗ ἡ, centimanus.

Ἑκατοντάχοος, *contr.* ȣς, ὁ ϗ ἡ, centuplum reddens. Ex ἑκατὸν, & χέω, *fundo.*

Ἑκατόντορος, ſc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκατὸν, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἑκατοντέτης, ὁ ϗ ἡ, centum annorum.

Ἑκατὸς, ȣ̃, ὁ, longe jaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκάς.

Ἑκατοϛεύω, f. εύσω, centuplico. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοστιαῖος, α, ον, centeſimus.

Ἑκατόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, centum oſtia habens. Ex ἑκατὸν, & ϛόμα, *os.*

Ἑκατοϛὸς, ή, ον, centeſimus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατοϛὺς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.

Ἐκαύθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. καίω.

Ἐκϐαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔτλη θεῶν ἀλοιτὸς ἐκϐῆναι δίκην, Lyc. 136. Κάκιϛος ἀνδρῶν ἐκϐέϐηχ᾽ οὑμὸς πόσις, evaſit, Eur. Med. 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ᾽ ἐκϐέϐηκεν, Ariſt. Conc. 503. Ex ἐκ, & βαίνω.

Ἐκϐακχεύω, f. εύσω, & ἐκϐακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκϐακχεύω, in furorem bacchicum impello.

Ἔκϐαλε, *ejecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέϐαλε, ab ἐκϐάλλω.

Ἐκϐαλεῖν, *ejeciſſe*, aor. 2. inf. act.

Ἐκϐάλλω, ejicio, excutio, elido, *inpr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumelia adficio; (4) erumpo, velut fons e terra. Οὐκ ἂν ἐκϐάλοι δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 304. Σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιϐόμενος ἐκϐάλλω, Ariſt. Veſp. 1279. Ἔλαφος ἔνθα ψυχρὸν ἐκϐάλλει ποτὸν, Lyc. 1033.

Ἐκϐάλω, aor. 2. conj. act.

Ἐκϐαρϐαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκϐαρϐαρȣ̃μαι, barbarus fio. Ἐξεϐαρϐάρωσε τὴν πόλιν, Iſocr.

Ἐκϐαρϐάρωσις, ἡ, barbaries.

Ἐκϐασανίζω, cruciatu & tormentis fateri cogo.

Ἐκϐάσιος, ȣ, ὁ, exſcenſorius. Epitheton Apollinis. Ab

Ἔκϐασις, εως, ἡ, egreſſus; (2) eventus, exitus; (3) evaſio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκϐαίνω.

Ἐκϐεϐαίωσις, ἡ, fiducia.

Ἐκϐέλειος, ον, ſine telis capiendus vel captus.

Ἐκϐέϐληκα, perf. ind. act. v. ἐκϐάλλω.

Ἐκϐήσῃ, *exibis*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκϐήσεσαι, ab ἐκϐαίνω.

Ἐκϐήττω, fut. ξω, extuſſio.

Ἐκϐιάζω, f. άσω, & ἐκϐιάζομαι, vi exturbo; (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.

Ἐκϐιϐάζω, f. άσω, educo; (2) e navi exire facio; (3) exigo, Ἐκϐίϐασον ἐκ τȣ̃ βȣτόμȣ τȣρνίθοον, Ariſt. Av. 668. Hinc

Ἐκϐιϐασμὸς, ȣ̃, ὁ, exactio.

Ἐκϐιϐαϛὴς, ȣ̃, ὁ, exactor rei judicatæ, exſequutor ſententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.

Ἐκϐλαϛάνω, f. ϛήσω, egermino. Ἐκϐλαϛῆσαι ἔξοδον χλόης, *Job* 38, 27.

Ἐκϐλάϛημα, ατος, τὸ, germen, quod egerminat. Ab ἐκϐλαϛάνω.

Ἐκϐλάϛησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.

Ἐκϐληθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ἐκϐάλλω.

Ἔκϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectitius. Ab ἐκϐάλλω.

Ἐκϐλύζω, f. ύσω, effundo, emano, ſcaturio.

Ἐκϐοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.

Ἐκϐοήθεια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκϐοηθέω.

Ἐκϐοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.

Ἐκϐόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκϐοάω.

Ἐκϐολὰς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, ſcoriæ. Ab ἐκϐάλλω.

Ἐκϐολϐίζω, radicitus extraho, effodio.

Ἐκϐολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus. Ab eod.

Ἐκϐολιμαῖος, αία, αῖον, expoſitus, ejectitius. Ab eod.

Ἔκϐολιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐκϐόλιον, ȣ, τό, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκϐόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.

Ἔκϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐκϐόσκω, f. βοσκήσω, & ἐκϐόσκομαι, depaſco, abſumo.

Ἐκϐράζω, f. άσω, ebullire ſeu fervere facio, Nehem. 13, 28. Hinc

Ἔκϐρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.

Ἐκϐρασμὸς, ȣ, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.

Ἐκϐράσσω, æſtus impetu ejicio, ſ. exſpuo.

Ἐκϐροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, inſtar fulminis emitto vim.

Ἐκϐρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera.

Ἔκϐρωμα, ατος, τὸ, edulium, quod editur. Ex ἐκ, & βιϐράσκω, *edo.*

Ἐκϐρώσκω, exedo, conſumo.

Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, Matt. 22, 30.

Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τȣ̃ αἰῶνος, τȣ́τȣ γαμȣ̃σι ϗ ἐκγαμίσκονται, Luc. 20, 34.

Ἐκγαυρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ſuperbus fio, inſoleſco; (3) effero, jacto, exaggero.

Ἐκγεγάμεν, perf. ind. med. *Poët.* pro ἐκγεγαέμεν, *Dor.* pro ἐκγεγαέναι. Ab ἐκγείνομαι, *naſcor.*

Ἐκγεγαὼς, perf. part. med. verbi ἐκγάω.

Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in riſum effundor, effuſe rideo.

Ἐκγελῶς, ωτος, ὁ, riſus effuſus.

Ἐκγενέτης, ȣ, ὁ, oriundus, ortus ex.

Ἐκγεννάω, pario.

Ἐκγενόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐκγείνομαι.

Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γίγαρτον.

Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enaſcor, oriundus ſum; (2) ἐκγίνεται, datur, licet.

Ἐκγλισχραίνω, f. νῶ, viſcoſum reddo, *Aret.*

Ἐκγλυκίζω, dulce reddo.

Ἐκγοητεύω, f. εύσω, præſtigiis illudo.

Ἔκγονοι, liberi liberorum. Ab

Ἔκγονος, ȣ, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum eſt; (3) alumnus, diſcipulus. Ex ἐκ, & γονὴ, *proles.*

Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exſcribo, deſcribo. Ὃν ἐγὼ παρὰ τ᾽ Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, Ariſt. Av. 588.

Ἐκγρηγορέω, ῶ, evigilo. Τȣτὶ τὸ κακὸν ȣ̓ φαῦλον ἐξεγρήγορεν, Ariſt. Av. 1419.

Ἐκγρυτεύω, fut. εύσω, ſcrutor, Heſ. Ex ἐκ, & γρύτη, *ſcrutum.*

Ἐγδακρύω, f. ύσω, illacrymor.

Ἐκδανείζω, fut. είσω, fœnero. Ex ἐκ, & δάνος, *mutuum.*

Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 Cor. 12, 15. Ex ἐν, & δαπάνη, *ſumptus.*

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἐκδέρω.

Ἐκδεδίκηται, *ultio data eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκδικέω, *ulciſcor.*

Ἐκδείκνυμι, oſtendo.

Ἐκδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui aliqnid deeſt, imperfectus. Ex ἐκ, & δέομαι, *egeo.* Unde

Ἔκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.

Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.

Ἐκδειμαίνω, idem.

Ἐκδεινόω, augeo dicendo.

Ἐκδεκατεύω, decimas do.

Ἐκδέκεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι.

Ἐκδεκτικὸς, ή, όν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.

Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, ſuſceptio; (2) ſucceſſio. Ab eod.

Ἐκδέρω, fut. δερῶ, excorio, pellem detraho.

Ἐκδερματίζω, idem.

Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo.

Ἐκδέχομαι, fut. ξομαι, excipio, ſuccedo; (2) exſpecto; (3) ſuſcipio; (4) inſidiis aut vi excipere, i. e. capere, interficere. Σὺ μὲν μένων νῦν ᾽κεῖνον ἐνθάδ᾽ ἐκδέχου, Soph. Phil. 122.

Ἐκδέω, f. ήσω, religo. Ex ἐκ, & δέω, ligo.

Ἐκδηθύνω, f. νῶ, tardo, moror. Aret.

Ἔκδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, evidens. Hinc

Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto; (2) explico.

Ἐκδήλως, manifeſte.

Ἐκδηλότατα, Adv. clariſſime.

Ἐκδημαγωγέω, concionibus concilio mihi plebem.

Ἐκδημέω, ῶ, f. ήσω, e gente vel populo meo peregre abſum, peregrinor. Ex ἐκ, & δῆμος, populus. Hinc

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.

Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio.

Ἔκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregre agens, peregrinus, longinquus. Ex ἐκ, & δῆμος.

Ἐκδημοσιεύω, palam facio; (2) publico.

Ἐκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio. Ex ἐκ, διὰ, & δέχομαι, capio.

Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, deſciſco a diſcipllna, genere vitæ, victus. Ab ἐκ, & δίαιτα.

Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, diſceſſio a diſciplina; (2) vita in luxum effuſa. A præc.

Ἐκδιαπρίζω, reſecare veluti ſerra ſæpe feriendo.

Ἐκδίδαγμα, τὸ, tirocinium. Ab

Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ σε βραχεῖ τοῦτ᾽ ἐκδιδάξω, Soph. Phil. 435.

Ἐκδιδοῦν, exonerare ſe, præſ. inf. act. Ion. & Poet. pro ἐκδιδόναι, a verbo ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδράσκω, effugio.

Ἐκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν.

Ἐκδιδύσκω, exuo. Ab ἐκδύω.

Ἐκδίδωμι, edo; (2) dedo in poteſtatem alterius; (3) do nuptui, eloco, item nubo; (4) erumpo; (5) in aliquem locum, influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Matt. 21, 41.

Ἐκδιεκπαίω, cum vi emptionem facio.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. Ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, Act. 15, 3.

Ἐκδιΐστημι, disjungo.

Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.

Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciſcor. Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐκ, & δίκη, jus, ultio. Hinc

Ἐκδίκημα, τὸ, ſcelus, pœna dignum.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta.

Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.

Ἐκδικητικὸς, ulciſcendi vim, munus habens.

Ἐκδικία, ας, ἡ, defenſio, vindicta. Ab eod.

Ἔκδικος, ου, ultor, vindex, defenſor; (2) adjective injuſtus. Ex ἐκ, & δίκη.

Ἐκδικοῦντες, ulciſcentes, nom. pl. præſ. part. act. contr. pro ἐκδικέοντες, a verbo ἐκδικέω.

Ἐκδίκως, Adv. injuſte. Ab ἔκδικος.

Ἐκδινεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. & Æol. pro ἐκδινοῦσι, ab ἐκδινέω.

Ἐκδιόθεν, Adv. ex Jove, divinitus.

Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel ſella excutio.

Ἐκδιωκτέον, propulſare oportet. Ab

Ἐκδιώκω, f. ξω, expello; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, 1 Theſſ. 2, 15. Hinc

Ἐκδίωξις, εως, ἡ, inſectatio; (2) expulſio.

Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.

Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo.

Ἐκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, evulſio. Ab ἐκδέρω, excorio.

Ἐκδόρια, ſc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta excoriatoria. Ab eod.

Ἐκδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui edi, ſ. dedi poteſt, vel debet, locatitius, elocatus. Ab ἐκδίδωμι.

Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) deſponſatio; (5) nauticum fœnus. Ab eod.

Ἐκδοτέος, έα, έον, edendus; (2) evulgandus; (3) dedendus.

Ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν, locatus mercede.

Ἔκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, deditus, traditus, proditus.

Ἐκδοὺς, aor. 2. part. act. v. ἐκδίδωμι.

Ἐκδοχεῖον ου, τὸ, receptaculum, ciſterna. Ab

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio; (2) exſpectatio; (3) ſuſceptio; (4) conjectura, ap. Polyb. Ab ἐκδέχομαι.

Ἐκδρακοντόω, in draconem converto; (2) efferare, in Paſſ. gravi ira excandeſcere.

Ἐκδραμεῖν, excurrere.

Ἐκδραμὼν, excurrens, ab inuſ. ἐκδρέμω.

Ἐκδρᾶν, effugere præſ. inf. act. contr. pro ἐκδράειν. Ab ἐκδράω.

Ἑκδράχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex drachmarum eſt. Ex ἕξ, & δραχμὴ, drachma.

Ἐκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo.

Ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, excurſus. Ab ἐκτρέχω, excurro.

Ἔκδρομος, qui extra inſtitutum curſum fertur. Ab eod.

Ἔκδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐκδύω.

Ἐκδῦναι, a. 2. inf. act. v. ἐκδυύω.

Ἐκδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ.

Ἐκδύνω, emergo. Ἐκδῦναι κακῶν, ὄλεθρον, effugere.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, ſpoliatio; (2) exitus, emerſio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδυύω.

Ἐκδυσωπέω, abſterreo, Joſ.

Ἐκδυσώπησις, ἡ, ſupplicatio.

Ἐκδύω, f. ύσω, ſpolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, Mar. 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, 1 Sam. 18, 3.

Ἐκδωριεύω, Dor. loqui dedoceo.

Ἐκδώσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐκέδασσε, diſſipavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐκέδασε. A κεδάω.

Ἐκεῖ, Adv. illic; (2) illuc, eo. Ab ἐκεῖνος.

Ἐκεῖθεν, Adv. illinc. Ab ἐκεῖ.

Ἐκεῖθι, Adv. illic, ibi. Ab eod.

Ἔκειν, cedere, præſ. inf. act. Poet. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, illa, Dor. pro ἐκείνη, ab ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, illorum, gen. pl. Ion. pro ἐκείνων.

Ἐκείνῃ, Adv. illic; (2) illa ratione, illa via. Ab

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, είνη, εῖνο, ille.

Ἐκείνως, Adv. illo modo. Ab ἐκεῖνος.

Ἔκειτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi κεῖμαι.

Ἐκεκάσμην, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. κάζω.

Ἐκέκλετο, 3. ſing. imperf. ind. v. κέκλομαι.

Ἐκέκλιτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. κλίνω.

Ἐκεκλόφειν, 1. ſ. pluſq. ind. act. Att. verbi κλέπτω.

Ἐκεκοσμέατο, ornati erant, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐκεκόσμηντο, a κοσμέω.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. κτάομαι.

Ἐκέκτησο, 2. ſing. pluſq. indic. paſſ.

Ἐκέλευ, 2. ſing. imperf. ind. Dor. pro ἐκέλου, a κέλομαι.

Ἐκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. v. κελεύω.

Ἐκέλευσα, juſſi. a. 1. indic. act. verbi ejuſd.

Ἐκέρδανεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κερδαίνω.

Ἐκέρδησα, aor. 1. ind. act. v. κερδέω.

Ἔκερσα, totondi, a. 1. ind. act. Æol. pro ἔκειρα. A κείρω.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐκεχειρίαν ἐνιαύσιον ἐποιήσαντο, Thucyd. Ex ἔχω, cohibeo, & χεὶρ, manus.

Ἐκεχειροφόρος, fecialis.

Ἐκεχήνειν, hiaveram, 1. ſing. pluſq. ind. med. Att. pro ἐκεχήνειν, ab ἐγχαίνω.

Ἔκζεμα, ατος, τὸ, fervida eruptio.

Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.

Ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem. Ab

Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, efferveſco, ebullio; (2) ebullire facio. Μὴ ἐκζέσῃς, Gen. 49, 4. Ἐξέσε σκώληκας, Exod. 16, 20.

Ἔκζεστος, ον, fervens.

Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. Καίπερ μετὰ δακρύων, ἐκζητήσας αὐτὴν, Heb. 12, 17.

Ἐκζητηθῇ, repoſcatur, 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἐκζητέω, repoſco.

Ἐκζήτησις, εως, ἡ, exquiſitio, inquiſitio.

Ἐκζωόομαι, οῦμαι, animal fio.

Ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, excito, exſuſcito ſopitum ignem; (2) aliud quidvis. Ἐκζωπυρεῖν συγγένειαν, Plut. Hinc

Ἐκζωπύρησις, εως, ἡ, exſuſcitatio, accenſio.

Ἔκηα, combuſſi, a. 1. ind. act. verbi καίω.

Ἐκηβολία, ἡ, peritia jaculandi eminus. Ab

Ἐκηβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longe jaculans. Ex ἑκὰς, & βάλλω, facio.

Ἔκηδε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κήδω.

Ἐκήκιον, imperf. ind. act. v. κηκίω.

Ἐκηλία, ἡ, quies; (2) benigna tractatio. Ab

ἝΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus, mitis, pacificus.

Ἑκήλως, Adv. quiete, pacifice.

Ἐκηρύχθην, a. 1. ind. paſſ. v. κηρύσσω.

Ἕκητι, Adv. cauſſa, gratia; (2) voluntarie; (2) ſine, abſque. Ab ἑκών.

Ἐκθαλαττόω, in maris formam redigo; mare facio, ſc. e terra continente.

Ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, obſtupeſco, expaveſco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, Marc. 9, 15. Ab

Ἔκθαμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mente attonita ſtupet, attonitus, ſtupore perculſus. Ex ἐκ, & θάμβος, ſtupor.

Ἐκθαμνίζω, exſtirpo. Ex ἐκ, & θάμνος, frutex, Æſchyl. Sept. 72.

Ἐκθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.

Ἐκθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκθαυμάζω, f. άσω, valde admiror, prædico.

Ἐκθεάομαι, ſpecto.

Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco; (2) arguo; (3) explodo, exigo. Ταχίως ἐξεθεάτρισαν αὐτοὺς, Polyb.

Ἐκθειάζω, f. άσω, deo dedico, conſecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valde admiror. Ἐξεθείαζον αὐτὸν, App. Hinc

Ἐκθειασμὸς, οῦ, ὁ, conſecratio, admiratio. Hinc

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid publice expoſitum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.

Ἐκθέμεν, præſ. inf. act. Dor. pro ἐκθεῖν.

Ἐκθεόω, ῶ, deifico, deum efficio; ἐκθεοῦσθαι, deum fieri.

Ἐκθεραπεύω, f. εύσω, cultu & obſervantia concilio, vel demereor; (2) ſano, perſano. Ὀβίνιον ἐξεθεράπευσε δώροις, Plut.

Ἐκθερίζω, fut. ίσω, meto, demeto, reſeco.

Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.

Ἐκθερμάνασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἐκθερμαίνω.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐκτίθημι.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expoſitio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum; (3) finis, clauſula, opp. εἴσθεσις. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exlex; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius.

Ἐκθέσμως, Adv. illegitime.

Ἐκθέσφατα, oracula, Hom. Il. ε. 64. Ubi tamen aliqui legunt ſeparatim θεῶν ἐκ θέσφατα, ut ſit, ἐκ θεῶν θέσφατα.

Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, expoſitivus; (2) expreſſivus. Ab ἐκτίθημι.

Ἔκθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, expoſitus. Ab eod.

Ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero.

Ἐκθέωσις, ἡ, conſecratio, relatio in Deos.

Ἐκθεωτικὸς, ἡ, ὸν, deificus. Ab ἐκθεόω.

Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exſugo.

Ἐκθήλυνσις, ἡ, effeminatio; (2) imbecillitas, extenuatio. Ab

Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.

Ἐκθηρεύω, venor. Ex ἐκ, & θὴρ, fera.

Ἐκθηρίζω, effero, exaſpero. Ex iiſd.

Ἐκθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.

Ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, e theſauro depromo; (2) theſaurum exhaurio.

Ἐκθλίβω, f. ψω, exprimo, elido. Hinc

Ἔκθλιμμα, τὸ, eliſio; (2) ſummæ cutis exulceratio e compreſſione aut colliſione.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, eliſio; (2) expreſſio foras; (3) figura grammatica, qua litera eliditur.

Ἐκθνήσκω, animo linqui ac pro mortuo jacere; (2) præternaturali morte, ut fame, ſite, &c. extingui.

Ἐκθορέω, ῶ, exſilio, a. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες. Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, Heſiod. Θεογ. 281.

Ἐκθόρνυμι, idem, *Aret.* Ex ἐκ, & θόρνυμι.

Ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Aret.*

Ἐκθροεῖν, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare. Ὅς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, Soph. Oed. 1420. Ab ἐκ, & θροεῖν, *loqui.*

Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo & concreſcere facio. Hinc

Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.

Ἐκθρώσκω, exſilio, proſilio.

Ἐκθύζω, efferveſco, ebullio; (2) evomo, Heſ. Ab ἐκθύω, *erumpo.*

Ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quaſi erumpit, puſtula, papula. Ab eod.

Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, animi promptitudo. Ab ἔκθυμος.

Ἐκθυμιάω, ῶ, ſuffio, adoleo, accendo.

Ἔκθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui animo prompto eſt, alacer. Ex ἐκ, & θυμὸς, *anima.*

Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, prompte.

Ἐκθύομαι, placo, expio. Ex ἐκ, & θύω.

Ἐκθύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, expiandus. A præc.

Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio.

Ἐκθύω, futur. ύσω, perdo & quaſi macto; (2) efferveo, erumpo.

Ἐκίνησα, *movi,* a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, 1. ſing. imperf. ind. act. verbi κίω.

Ἐκίρνη, *miſcebat,* 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρναε, a κιρνάω.

Ἐκίχανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κιχάνω.

Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuſe rideo.

Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 Cor. 5, 7.

Ἐκκαθάρατε, 2. plur. a. 1. imper. act. v. ἐκκαθαίρω.

Ἐκκαθεύδω, dormio.

Ἑκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.

Ἑκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſedecim palmos longus. Ex ἑκκαίδεκα, & δῶρον, *palmus.*

Ἑκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, ſedecim annorum tempus. Ex ἑκκαίδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἑκκαιδεκαέτης, ου, ὁ, qui ſedecim annorum eſt. Ex iiſd.

Ἑκκαιδεκάπηχυς, ſedecim cubitos æquans.

Ἑκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus ſextus.

Ἑκκαιδεκέτης, ου, ὁ, idem quod ἑκκαιδεκαέτης.

Ἑκκαιδεκήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſedecim ordinum. Ex ἑκκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Ἔκκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, & καιρός, *tempus*

Ἐκκαίω, exuro; (2) accendo, Rom. 1, 27.

Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, ſegneſco; (2) malis ſuccumbo. Αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, Epheſ. 3, 13. Ex ἐκ, & κακὸς, *malum.*

Ἐκκακῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. verbi ἐκκακέω.

Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora a ſpicilegio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *a culmo, ſpica;* vel etiam, ἀπὸ τοῦ ἀσπαλιευτικοῦ καλάμου, *ab arundine piſcatoria.* Καὶ παππάζεσθ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶσθαι, Ariſt. Veſp. 607.

Ἐκκαλαμᾶσθαι, præſ. infin. paſſ. *contr.* pro ἐκκαλαμάεσθαι, ab ἐκκαλαμάομαι.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλίσωμαι, Ariſt. Conc. 34.

Ἐκκαλύνω, deformo, corrumpo.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo, in theatrum produco ſpectandum.

Ἐκκάμνω, defatigor labori aut dolori ſuccumbo.

Ἐκκανάξαι, evacuare, exhaurire. Ut ſupra ἐγκανάξαι, infundere.

Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor.

Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo & percipio, & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.

Ἐκκαρπόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc

Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio.

Ἐκκαταγγέλλω, indico. Ἐκκαταγγείλας ἀγῶνα Plut.

Ἐκκαταλείπω, relinquo, penitus deſtituo.

Ἐκκατάτασις, ἡ, membri luxati per extenſionem repoſitio, *ut ſimp.* (2) luxatio ipſa.

Ἐκκατείδω, inuſitat. conſpicor,

Ἐκκατιδὼν, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.

Ἐκκαυλέω, ῶ, fut. ήσω, cauleſco, caulem emitto; (2) in caule marceſco. Hinc

Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id quod caulis inſtar erumpit; (2) caulis ſcapus.

Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emiſſio.

Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.

Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, ſuſcitabulum; id, quo aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω.

Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accenſio, aduſtio.

Ἐκκαυστικὸς, ἡ, ὸν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.

Ἔκκειμαι, periculo expoſitus ſum.

Ἐκκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, devius.

Ἐκκέλευστος, ſubornatus; quaſi ἐξ ἄλλων κελευθείς.

Ἐκκενοῦν, pro ἐκκενόειν. Ab

Ἐκκενόω, ῶ, fut. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ, & κενός.

Ἐκκεντάω, ῶ, pungo, ſtimulo, transfigo, transverbero. Οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, Apoc. 1, 7.

Ἐκκεντέω, ῶ, idem.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egeſtio, evacuatio. Ab ἐκκενόω.

Ἐκκεραΐζω, diripio, populor, vaſto.

Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo miſceo.

Ἐκκεχυμένως, liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.

Ἐκκέχυται, *effuſus eſt,* 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐκχύω, vel ἐκχεύω, *effundo.*

Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulſus; (2) expulſus, exactus, ejectus. Ab

Ἐκκηρύσσω, vel ττω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆς πόλεως, Æſchin.

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito; (2) *item* pro κινέω *unde paſſ. pro* appetere, cum præp. πρὸς. Σὺ γάρ μ' ἀπουνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ, Soph. Trach. 1268. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα; id. Oed. Tyr 363.

Ἐκκλάω, fut. άσω, defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, Rom. 11, 20.

Ἐκκλείω, fut. είσω, excludo. Ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, Gal. 4, 17.

Ἐκκλέπτω, f. ψω, furto eripio, clam & furtim ſubduco, diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœna eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, ne celes, Soph. Trach. 444. Τὴν Φιλοκτήτου σὲ δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων, dictis dicere, Soph. Phil. 54. Ἐκκλέψας ἐμέ, decipiens, ibid. 959.

Ἐκκληΐζεσθαι, *excludi,* præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐκκληΐζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, convocatus; (2) locus concionis; (3) Eccleſia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) ſoli paſtores & preſbyteri, qui Eccleſiæ præſunt; (7) ſoli auditores; (8) locus in quo cœtus ſacer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω. Hinc

Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) ſum in concione, concioni interſum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες, Thuc.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba fecit; (2) qui in concione ſententiam dicit; (3) qui in concione adeſt.

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad concionem pertinens; (2) eccleſiaſticus, ad Eccleſiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, apud Athenienſes merces eorum, qui concioni interfuerunt.

Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιπομαρτυρίαν, teſtimonium non dictum in jus voco.

Ἐκκλητικός, ἡ, όν, evocandi, item alliciendi, eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.

Ἐκκλητικῶς, *Adv.* tanquam evocando, eliciendo.

Ἔκκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio eſt; (4) ad certam conſultationem deſtinatus. Ab ἐκκαλέω.

Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, Rom. 3, 12.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio. Ab ἐκκλίνω.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ἐπὶ ψυχῇ ῥύπον ἐκκλύζειν, Luc. Hinc

Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.

Ἐκκλώζω, exſilio, explodo.

Ἐκκναισεῦνται, 3 pl. fut. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ἐκκναίσουσι. Ab

Ἐκκναίω, odioſe ſtrido. Ex ἐκ, & κναίω.

Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι, apud Ariſtophanem. fraudulentis adulationibus circumvenire, aſtute furari. Ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται, Ariſt. Eq. 270.

Ἐκκοιλίζω. e ventre eximo.

Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, ſomno excitor.

Ἐκκοιτέω, ῶ, excubo, dormio foris. Ab ἐκ, & κοίτη, *cubile.*

Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) ſpolio, viduo. Ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας σου, Ariſt. Lyſ. 366.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, exſculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ovis. Hinc

Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, exciſio, quæ tundendo fit, excluſio ovorum.

Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι, Act. 27, 42.

Ἐκκολύπτω, cortice nudo.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab

Ἐκκομίζω, f. ίσω, eveho, exporto. Ἐκκομίσας ἐμαυτὸν καὶ χρήματα, Herodot. Ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, Luc. 7, 12. Hinc

Ἐκκόμισαι, 2. ſ. a. 1. imper. med. v.

Ἐκκομισμὸς, οῦ, ὁ, exportatio, evectio.

Ἐκκομπάζω, f. άσω, inſoleſco.

Ἐκκομψεύω, lepidus, venuſtus, argutus ſum in ornatu, ſermone, &c.

Ἐκκονιόω, a pulvere purgo.

Ἐκκοπεὺς, έως, ὁ, ſcalprum ad exſectiones.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, exciſio. Ab ἐκκόπτω.

Ἔκκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, feſſus, laſſatus, laſſitudine enervatus. Ex ἐκ, & κόπος, *labor.*

Ἐκκοπρέω, & ἐκκοπρίζω, ſtercus edo, alvum levo.

Ἐκκοπρόω, idem.

Ἐκκόπρωσις, ἡ, alvi laxatio.

Ἐκκοπρατικὸς, ἡ, ον, laxandi vim habens.

Ἐκκόπτω, exſcindo, extundo; (2) *omnino* de medio tollo; (3) impedio, & quantum in me eſt, tollo. Κλαύσει γὰρ ἢν ἅπαξ γε τὼ 'φθαλμὼ ἐκκοπῇς, Ariſt. Av. 348.

Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, Suid. abigo, ejicio, faceſſere jubeo. Ex ἐκ, & κόραξ.

Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo, expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.

Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. ώσω, ſummatim dico. Ex ἐκ, & κορυφὴ, *vertex.*

Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, ſublevo. Ex ἐκ, & κοῦφος, *levis.*

Ἔκκοψον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐκκόπτω.

Ἐκκραγγάνω, vociferor.

Ἐκκράζω, exclamo.

Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, ſuſpenſus ſum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων, Luc. 19, 48.

Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, ſuſpendo. Ex iiſd.

Ἐκκρεμὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, pendulus, dependens. A præc.

Ἐκκρήμνημι, idem quod ἐκκρεμάννυμι.

Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablacto.

ablacto. Ἐκκρίνουσι γὰρ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸ ἔκγονον, Ariſtot. Hinc

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhauſtio; (3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens, excretorius. Ab eod.

Ἔκκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſelectus, eximius.

Ἐκκροτέω, excutio ſc. fragore & cum ſonitu.

Ἔκκρουσις, εως, excuſſio, exturbatio.

Ἔκκρουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, excuſſus, exturbatus; (2) ſtupefactus. Ab

Ἐκκρούω, f. ούσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procraſtino; (5) tero. Ἐκκρούειν τὸν καιρὸν, εἰς τὴν ὑστεραίαν, τὸ φθόνον. Ἐκκρούσω τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν, Dem.

Ἐκκτυπέω, cum ſonitu erumpo.

Ἐκκυβεύω, f. εύσω, jacio aleam, jacta alea periclitor. Ex ἐκ, & κυβεύω, alea ludo.

Ἐκκυβιστάω, ῶ, præceps in caput deſilio.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, revelo, converſione machinæ in ſcena oſtendo, quod intus agitur.

Ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res ſpectandas.

Ἐκκύλιστος στέφανος, quaſi dicas, rotatilis & volubilis corona. A ſeq.

Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, & ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.

Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.

Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.

Ἐκκυματίζω, fluctibus ad littus ejicio.

Ἐκκυνηγετέω, perſequor.

Ἔκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti, & hinc a canum ſocietate remoti.

Ἐκκύπτω, f. ψω, proſpicio; (2) promineo, foris appareo.

Ἐκκωδωνίζω, ebuccino, divulgo. A κώδων.

Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo.

Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, ſurdum facio; (2) Hebeto; vim adimo. Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθηναίας ἐκκεκώφηκας βοῶν, Ariſt. Eq. 312.

Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλάζω.

Ἔκλαγον, clamavi, aor. 2. ind. act.

Ἐκλαγχάνω, ſortior. Ὅπως πατρῴας τύμβου ἐκλάγχοι χθονός, Soph. El. 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, Ariſt. Θεσμ. 1080.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλακτίζω, fut. ίσω, calces in ſublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλος οὐράνιον γ᾽ ἐκλακτίζων, Ariſt. Veſp. 1481. Hinc

Ἐκλάκτισμα, ατος, τὸ, ſaltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.

Ἐκλακτισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἐκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραγγείλας, μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, Act. 23, 22.

Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, conſequor; (2) excipio; (3) defigo. Οἱ παρ᾽ ἑκατέρων ἐκλαβόντες, Philo.

Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλάμπω.

Ἔκλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνω, illuſtro, & ἐκλαμπρύνομαι, clareſco, illuſtrior fio; (2) glorior.

Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude eniteſco. Ἀρ᾽ ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ, Ariſt. Lyſ. 390. Οὐδ᾽ ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας ἐξέλαμψεν, id. Av. 1716. Εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας, Lyc. 1091.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, ſplendor eniteſcens. Ab ἐκλάμπω.

Ἐκλανθάνομαι, obliviſcor. Ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, Heb. 12, 5. Ex ἐκ, & λανθάνω.

Ἐκλαξεύω, exſpolio, exſculpo.

Ἐκλάπην, a. 2. ind. paſſ. v. κλέπτω.

Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, ſeu exſorbeo, lambendo exhaurio. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πότον, Lyc. 1201.

Ἔκλασα, fregi, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus conſtruo.

Ἔκλαυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. κλαίω.

Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio.

Ἐκλαχανίσασθαι, olus decerpere. Ex ἐκ, & λάχανον, olus.

Ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo, ſc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. c. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, Luc. 10, 42.

Ἔκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.

Ἐκλεικτὸν, οῦ, τὸ, idem. Ab ἐκλείχω.

Ἐκλειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tero minutiſſime, contero & contundo, ita, ut leviſſimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, & τρίβω.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, eclipticus, defectivus. Ab

Ἐκλείπω, futur. ψω, derelinquo, deſero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, deſum. Ἡ σελήνη δ᾽ ἐξέλιπε τὰς ὁδοὺς, Ariſt. Nub. 384. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, Luc. 22, 32.

Ἐκλείσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. κλείω.

Ἐκλείχω, delingo, delambo; (2) in ecligmate ſumo. Ex ἐκ, & λείχω, *lingo.*

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium ſolis, vel lunæ, eclipſis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλεκτικοὶ, philoſophi qui nulli ſectæ addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus; (2) eximius; (3) *Ex Hebr.* ſanctus, *item* carus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλέλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

Ἐκλελάθων, præſ. part. act. v. ἐκλελάθω.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. ind. paſſ. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλελυμένως, *Adv.* ſolute; (2) minus ornate, & elaborate. Ab ἐκλύω, *ſolvo.*

Ἔκλεμμα, τὸ, cortex, v. λέμμα.

Ἔκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλέγω.

Ἐκλεπίζω, f. ίσω, ex cortice & putamine eximo, decortico, deſquamo; (2) excludo, excudo.

Ἐκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum excluſio.

Ἔκλεπτος, ον, valde tenuis.

Ἐκλεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, minutiſſima quæque perſequor.

Ἐκλεπτύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.

Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde albus, candidiſſimus.

Ἔκλεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κλέπτω.

Ἐκλήγω, f. ξω, deſiſto, deſino ab, ceſſo ab.

Ἐκληθάνω, obliviſci facio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλήθην, a. 1. ind. paſſ. *per Sync*, pro ἐκαλήθην, a καλέω.

Ἐκλήθητε, *vocati eſtis*, 2. pl. a. 2. ind. paſſ.

Ἐκλήθω, unde ἐκλέλαθον, apud Hom. Il. 2. 600. pro ἐξέλαθον, obliviſci facio.

Ἐκλήϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κληΐζω.

Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) ſuſceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde

Ἔκληψις, εως, ἡ exceptio; (2) ſuſceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.

Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapidem jacio.

Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides eligo, i. e. legendo eximo.

Ἐκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab

Ἔκλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fame confectus, macilentus, jejunus. Ex ἐκ, & λιμὸς, *fames.*

Ἐκλιμνόω, palude obruo, ſtagnum facio.

Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.

Ἔκλιναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλίνω.

Ἐκλινάτω, *declinet*, 3. ſing. a. 1. imper. act.

Ἐκλινέω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado, ſeu effugio. Ex ἐκ, & λίνον, *linum.*

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. *Poët.* & *Dor.* pro ἐκλίνθημεν, a verbo κλίνω.

Ἐκλιπαίνω, pinguefacio.

Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impenſe oro, obteſtor; (2) impenſe orando exoro.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. varbi ἐκλείπω.

Ἐκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermiſſus. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλίπητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐκλείπω.

Ἐκλογέομαι, excuſo, crimen diluo. Ex ἐκ, & λέγω, *colligo*, vel *dico.*

Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ex iiſd.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen paſtorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præſtantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo.*

Ἐκλόγω, f. ξω, eligo. Ἐκλογεῖν τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλλίστας γνώμας, Iſocr.

Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero, reputo, perpendo, æſtimo. Εἰ σώφρονάς τις τὸν πόλεμον ἐκλογίζοιτο, Thuc. Hinc

Ἐκλογισμὸς, ου, ὁ, computatio, æſtimatio; (2) conſilium.

Ἐκλογιστὴς, οῦ, ὁ, præfectus rationibus.

Ἐκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta poſito calculo.

Ἐκλονέοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ v. κλονέω.

Ἐκλοποφόρησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. κλοποφορέω.

Ἐκλούω, f. ούσω, eluo, abluo.

Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται, Lyc. 468.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, cohortes ſeligo; (2) in cohortes diſtribuo.

Ἐκλοχμόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ſilveſco denſis fruticibus, fruticor, fruticeſco. Ex ἐκ, & λόχμη, *locus fruticoſus & inſidiis aptus.*

Ἐκλύζετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. κλύζω.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἐκλύω.

Ἔκλυον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. κλύω.

Ἔκλυπος, ον, triſtis.

Ἐκλύσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω, Unde

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exſolutio, diſſolutio, liberatio; (2) imbecillitas, enervatio, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque.

Ἐκλυσσάω, ῶ, rabie & impetu feror; (2) cupide appeto; nam & λύσσα dicitur de amore inſano. Ex ἐκ, & λύσσα, *rabies.*

Ἐκλυτήριον, τὸ, piaculum libertatis, qui morte ſua medetur malis publicis.

Ἔκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſolutus, languidus, effeminatus.

Ἐκλύτως, ſolute, expedite.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἐκλύω, f. ύσω, exſolvo; (2) dirimo; (3) diſſipo; (4) diſcedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) deſtituo, relinquo; (8) libero. Καὶ μὴν φόβοισί γ᾽ αὐτὸν ἐξελυσάμην, ablegavi, Soph. Aj. 531. Μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ, Matt. 15, 32.

Ἐκλωβέω, f. ήσω, injuria afficio. Μόλις δ᾽ ἐγὼ ἃ ἴδον ὑπ᾽ αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν, Soph. Phil. 329.

Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veſte exuo. Ex ἐκ, & λώπη, *veſtimentum tenue.*

Ἐκμαγεῖον, τὸ, mantile, ſpongia, & quocunque ad abſtergendum, expurgandumve utimur; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum.

Ἐκμαγειόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, maſſa ſubacta; (2) expreſſum rei alicujus ſimulacrum, velut in cera ſignum, unde & σφραγὶς exponitur; (3) illud ipſum, quod recipit ſpeciem & figuram, unde ap. *Plat.* materia ſuſceptrix & genetrix formarum variarum ſic vocatur. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, perfuro; (2) furo, inſanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ᾽ ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; Ariſt. Conc. 961.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, (prorſus) beatum prædico.

Ἔκμακτρον, τὸ, impreſſa ſpecies, veſtigium.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio; (2) effemino.

Ἐκμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furioſus; (2) inſane cupiens, amans. Ex ἐκ, & μαίνομαι, *furo.*

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, Soph. Ant. 181. Ἔπειτ' ἀνύσας ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων Ariſt. C. 244.

Ἐκμανῶ, a. 2. conj. paſſ. v. ἐκμαίνω.

Ἐκμανῶς, furioſe, ardenter.

Ἐκμάξας, qui abſterſit, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, exterſio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.

Ἐκμαρτυρέω, f. ήσω, teſtimonium abſens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis a judicio. Ex ἐκ, & μαρτυρία, teſtimonium.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, & ἐκμάττομαι, extergo, abſtergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libero. Ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ, Joan. 12, 3. Ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους, Lyc. 138.

Ἐκμαστεύω, quæro, indago.

Ἐκματαιόομαι, οῦμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, demulceo, delinio.

Ἐκμέλεια, ἡ, cantus extra numerum, ſine numeris.

Ἐκμελέτα, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἐκμελέται. Ab

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι, Luc.

Ἐκμελής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſocors, iners; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) Luxatus. Ex ἐκ, & μέλει, curæ eſt, vel μέλος, carmen, ſive membrum.

Ἐκμελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, & μέλος, membrum. Unde

Ἔκμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, invalidus. Heſ.

Ἐκμελῶς, Adv. cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione.

Ἐκμεμύθηται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐκμυθέομαι.

Ἐκμετρέω, ῶ, f. ἐκμετροῦμαι, emetior, dimenſione exquiro, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκμετρούμενος χθόνα, Soph. Oed. 805.

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimenſio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, modum excedens. Ex ἐκ, & μέτρον, menſura.

Ἐκμέτρως, Adv. modum excedendo, immodice.

Ἐκμηκύνω, longum facio, extendo.

Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandeſco ira, indignor.

Ἔκμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex menſium eſt. Ex ἐκ, pro ἕξ, & μήν, menſis.

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho. Ex ἐκ, & μηρύω, volvo.

Ἐκμιαίνομαι, polluor nominatim profluvio ſeminis. Ex ἐκ, & μιαίνω.

Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμεμιμημένη, Lyc. 7. Πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι, Ariſt. Av. 1290.

Ἔκμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui merces non datur. Ex ἐκ, & μισθὸς, merces. Hinc

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκμίσθως, Adv, ita ut merces non detur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκμισθόω.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abſtergo. Ex ἐκ, & μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι.

Ἐκμορφόω, formam effingo, ſeu exprimo.

Ἐκμουσόω, carmine aliquid, v. c. leges, complector; (2) doceo, ſc. per carmina, proprie.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho; (2) omnino, detraho, v. c. pinguedinem, conficio. A μυελός.

Ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exſugo.

Ἐκμυζέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Hinc

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, exſuctio, ipſa ſugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήριζον αὐτὸν, Luc. 16, 14.

Ἐκμυστίζω, f. ίσω, uno hauſtu & ſpiritu ebibo. Ex ἐκ, & μύω, os ſive labra claudo.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco.

Ἐκναυλόω, ῶ, fut. ώσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυσθλόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus me ſolvo. Αἴγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται, Lyc. 726.

Ἐκνεάζω, f. άσω, juveniliter excreſco.

Ἐκνέμεσθαι, depaſci; (2) educi vel exire ad paſtum. Οὐκ ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα; retro feres, Soph. Aj. 396.

Ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido. Ex ἐκ, & νεῦρον, nervus.

Ἐκνευρόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nervoſus cauliculus eſt, nervicaulis. Ex ἐκ, & νεῦρον, & καυλὸς, caulis.

Ἐκνεῦσαι, enataſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω.

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus ſive diverticulum. Ab

Ἐκνεύω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Joan. 5, 13.

Ἐκνέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ, & νεφέλη, nubes.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, idem. Ex ἐκ, & νέφος, nubes.

Ἐκνέω, f. εύσω, enato; (2) expedio me a re aliqua, difficili & pernicioſa.

Ἐκνηστεύω, jejuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio. Ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου, 1 Reg. 25, 37. Ἐκνήψει ὕπνος ἀῤῥώστημα, Sirac. 31, 2. Hinc

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ.

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.

Ἐκνικάω, ῶ, vinco, ſupero; (2) obtineo.

Ἐκνίκημα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἐκίκησις, τὸ, evictio. Ab ἐκνικάω.

Ἔκνιξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. Dor. pro ἔκνισε, a κνίζω.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ ἐκεῖ πεπραγμένα σαυτῷ, Dem.

Ἐκνίσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. κνίζω.

Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, lavo nitro, nitro perfrico, nitro perfrictum expurgo. Ex ἐκ, & νίτρον, nitrum.

Ἔκνιψις, εως, ἡ, eluſio, abſterſio. Ab ἐκνίπτω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.

Ἐκνομὴ, ἡ, paſtio. Ab ἐκνέμω.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, exlex; (2) inuſitatus, vehemens, inſolens; (3) ſcelestus, nefandus. Ex ἐκ, & νόμος, lex.

Ἐκνομίως, Adverb. enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.

Ἔκνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐκνόμιος.

Ἔκνοος, contr. ἔκνους, ου, ὁ καὶ ἡ, excors, demens, ſtultus. Ex ἐκ, & νόος, mens.

Ἐκνοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo.

Ἐκνοστήσαντε, n. dual. a. 1. part. act. v. ἐκνοστέω.

Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, ex alia materia in lignum verto, ex tenero & molli lignoſum reddo; & in Paſſivo lignum fio, in lignum mutor.

Ἐκοίλαναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κοιλαίνω.

Ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐκοιμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κοιμάω.

Ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.

Ἐκολάφισα, a. 1. ind. act. v. κολαφίζω.

Ἐκολοβώθην, a. 1. ind. paſſ. v. κολοβόω.

Ἐκόμιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐκόμιξαν, duxerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. Dor. pro ἐκόμισαν.

Ἐκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐκόμισσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. Poet. pro ἐκόμισε.

Ἐκόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κομπάζω.

Ἐκόνισσεν, pulvere fædavit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐκόνισε, a verbo κονίζω.

Ἑκοντὶ, Adv. ſponte, ultro. Ab ἑκών.

Ἐκόπασα, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω.

Ἐκόπην, a. 2. ind. paſſ. verbi κόπτω.

Ἔκοπτον, incidebant, 3. plur imperf. ind. act.

Ἐκοπώθην, a. 1. ind. paſſ. v. κοπόω.

Ἐκορέσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέω.

Ἐκορέσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. Poet. pro ἐκορέσατο.

Ἐκόρυσσεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. κορύσσω.

Ἐκόσμηθεν, 3. plur. a. 1, ind. paſſ. Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, a κοσμέω.

Ἑκοῦσα, volens, fem. ab ἑκὼν, voluntarius.

Ἑκουσιάζομαι, f. άσομαι, ſponte & voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἑκούσιος.

Ἑκουσιασμὸς, οῦ, ὁ, actio voluntaria, inpr. donum tale.

Ἑκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpontaneus, voluntarius. Ab ἑκών.

Ἑκουσίως, Adv. ſponte, ultro, voluntarie.

Ἔκπαγλα, Adv. terribilem & ſtupendum in modum, immaniter, Neutr. plur.

Ἔκπαγλον, Adv. idem. Neut. ſing. Ab

Ἔκπαγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπαγλέομαι, οῦμαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. A præc.

Ἐκπαγλότατα, terribiliſſima, nom. pl. n. g. grad. ſuperlat.

Ἐκπαγλούμενος, η, ον, efflictim cupiens. Πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, Eurip. Oreſt. Τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη, Idem Troad.

Ἐκπάγλως, horribiliter, mirifice.

Ἐκπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nihil paſſus eſt, Illæſus, incolumis; (2) immodice adfectus. Ex ἐκ, & πάθος.

Ἐκπαθῶς, Adv. cum immodico adfectu.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἃς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς, Lyc. 577.

Ἐκπαιφάσσειν, more inſanorum excurrere, Hom. Il. 5, 803. Ex ἐκ, & παιφάσσω.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, perrumpo.

Ἔκπαλαι, Adv. jam olim. Ex ἐκ, & πάλαι.

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges gymnaſticas ago.

Ἐκπαλλακίδιοι, αν, οἱ, nothi, ſpurii, Heſ. Ex ἐκ, & παλλακὴ, concubina.

Ἐκπαντὸς, Adv. omnino, prorſus.

Ἐκπαπποῦσθαι, præſ. inf. paſſ. contr. pro ἐκπαππόεσθαι, ab

Ἐκπαππόομαι, in pappos abeo vel diſſolvor. A πάππος, lanugo carduorum.

Ἐκπαραβόλως, audaciſſime.

Ἐκπαρθενεύω, devirgino.

Ἐκπαρίστημι, prope adpono, aor. 2. adſto. Ἐκπαραστῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, Dem.

Ἐκπαταγέω, perſono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculſus, attonitus.

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam evagor, exſpatior, inambulo. Ex ἐκ, & πάτος, via. Unde

Ἐκπάτιος, qui extra ſemitam eſt, Æſchyl. Agam. 49. Ἐκπάτιον, τὸ ἔξω πάτου, Heſych.

Ἐκπάτριον, ου, τὸ, non patrium, diſſimile. Heſ. Ex ἐκ, & πάτριος, patrius.

Ἐκπαύω, libero a malo aliquo; (2) eripio.

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo.

Ἐκπαφλασμὸς, ὁ, ſtridor.

Ἐκπείθω, perſuadeo.

Ἐκπειράζω, f. άσω, tento, experior. Καί σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, Ariſt. Eq. 1230.

Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo.

Ἔκπελοι, Heſ. ἔξεστι, licet. A πέλω, ſum.

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν Παῦλον, Act. 17, 10. Hinc

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoquo, ad maturitatem plane perduco.

Ἐκπεπόρνευκα, perf. ind. act. v. ἐκπορνεύω.

Ἐκπεπότασαι, evolaſti, 2. ſ. perf. ind. paſſ. Dor. pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.

Ἐκπεραίνω, ad finem perduco.

Ἐκπεράω, ῶ, tranſeo; (2) trajicio, traduco, tranſporto. Κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί, ſcande, Eur. Ph. 100.

Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, & πέρδιξ, *perdix*.

Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devaſto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, Il. 1, 19.

Ἐκπεριάγω, circumduco.

Ἐκπερίειμι, peragro, luſtro. Ex ἐκ, περὶ, & εἶμι, *eo*.

Ἐκπεριέρχομαι, uſquequaque circumdo; (2) uſquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obſideo; (4) graviter conſtrictum teneo.

Ἐκπερίϊξις, ἡ, circuitio, percurſio. Ab ἐκ, & περιϊκνέομαι.

Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, undique comprehendo & circumplector.

Ἐκπερινοστέω, ῶ, f. ήσω, peragro, luſtro.

Ἐκπεριοδεύω, undequaque cingo. *Met.* ap. *Joſ.*

Ἐκπεριπλέω, f. εύσω, circumnavigo.

Ἐκπεριστασμὸς, ου, ὁ, plenior converſio militum triplici flexione conſtans. Ex ἐκ, & περισπασμός.

Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, ſ. ab uno ad alterum curro.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, *excidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, a verbo ἐκπίπτω pro ἐκπέτω.

Ἐκπέσσω, excoquo.

Ἐκπέσωσι, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplus, paſſuſque in modum folii. Ex ἐκ, & πέταλον, *folium*.

Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo.

Ἐκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, ſ. ἐκπετάζω, extendo. Unde ἐξεπέτασα· ἐκπετάννυμαι. extendor. Unde ἐκπεπταμένος, extenſus. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα, Rom. 10, 21. Hinc

Ἐκπέτασις, ἡ, expanſio,

Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπετήσιμος, volucris, volatilis. A præc.

Ἐκπέτομαι, volo.

Ἐκπέττω, f. έψω, excoquo. Ἐξέπεψε τὰ σιτία, *Aret.* Ex ἐκ, & πέττω, pro πέπτω.

Ἐκπέφρασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐκφράζω.

Ἐκπεφυυῖαι, perf. part. med. f. g. v. ἐκφύω.

Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio.

Ἐκπηδάω, ῶ, exſilio, ſaltu exeo. Hinc

Ἐκπήδημα, τὸ, ſaltus, procurſio.

Ἐκπήδησις, εως, exitus ejus, qui exſiliit.

Ἐκπηκτικὸς, ἡ, ὸν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηνιεῖται, *filum educet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσεται. Ab

Ἐκπηνίζω. ίσω, extrico, Ariſt. Ran. 587. A πηνίον.

Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐπήγνυμι.

Ἐκπηρόω, mutilo.

Ἔκπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſex cubitorum eſt. Ex ἐκ pro ἕξ, & πῆχυς, *cubitus*.

Ἐκπίασμα, quaſi ab ἐκπιάζω pro.

Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo expello. Hinc

Ἐκπίεσις, εως, ἡ, expreſſio; (2) compreſſio, comprehenſio.

Ἐκπίεσμα, ατος, τὸ, id quod expreſſum eſt, ſuccus ſeu liquor expreſſus; (2) fractura calvariæ in multas partes.

Ἐκπιεσμὸς, οῦ, ὁ, expreſſio; (2) oculi prolapſus extra ſuam cavitatem.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.

Ἐκπιεστὸς, ἡ, ὸν, expreſſus; (2) qui exprimi poteſt.

Ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaſpero. Ab

Ἔκπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehementer amarus. Hinc

Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.

Ἐκπίμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.

Ἐκπίνω, ebibo, epoto. Τὸν δὲ λοιπὸν ἐκπιὼν σκύφειον, Lyc. 163. Τοὐμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, Soph. El. 787. Ἐπειδὰν ἐκπίνῃς οἶνον νέον λεπαστήν, Ariſt. P. 921.

Ἐκπίπτω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, *ut*, de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum eſſe, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen & de eventu, pro* evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diverſum; (7) digredior. Ἐξέπεσεν ἐκ ἅρματος, Ariſt. Veſp. 1416. Λόγων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονὸς, Eur. Med. 450.

Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitiſſando exhaurio. Ab ἐκπίνω.

Ἐκπιτνέω, ῶ, excido, decido.

Ἐκπλαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγῶς, *Adv.* mirabiliter, egregie.

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum, ſ. jugerum curſu metiri. Ab

Ἔκπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plethri, ſ. jugeri menſuram excedens. Ex ἐκ, & πλέθρον.

Ἐκπλεονάζω, f. άσω, redundo.

Ἔκπλεος, εα, εον, *Attice*, ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui ſufficit.

Ἔκπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex latera habens. Ex ἐκ pro ἕξ, & πλευρὰ, *latus*.

Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi

Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, ſolvo e portu; (2) impetum claſſe in hoſtes facio. Οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, Soph. Phil. 380. Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, Act. 20, 6. Ex ἐκ, & πλέω.

Ἐκπλέως, *Adv.* cumulate, abunde.

Ἐκπληγδὴν, *Adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo. compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς, Eur. Ph. 174.

Ἐκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληκτικῶς, *Adv.* cum ſtupore, cum terrore.

Ἔκπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attonitus. Ab eod.

Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æſtu inundo, reſtagno.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, perterrefactio, conſternatio, mentis abalienatio; (2) ſideratio & arborum tabes. Ab eod.

Ἐκπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, Act. 13, 32. Hinc

Ἐκπλήρωμα, τὸ, ſupplementum, complementum.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.

Ἐκπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui facit juſſa, mandata.

Ἐκπλήσσεο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐκπλήσσεσο. Ab

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, ſtupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares ſuaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; *unde* cupiditate incendo; (4) *in paſſ.* timeo, terreor. Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος, Eurip. Med. 8. Ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου, Act. 13, 12.

Ἐκπλινθεύω, f. εύσω, lateres eximo.

Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu; (2) impetus claſſis in hoſtes. Ab ἐκπλέω.

Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, Ariſt. Lyſ. 577. Ἐκπλυθῇ τὸ ἔριον εἰς γάλα, Ariſtot. Hinc

Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ipſa eluendi actio.

Ἔκπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ἡ, ὸν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.

Ἐκπλώω, f. ώσω, enavigo. Πέτρας Συμπληγάδας ἐξέπλωμεν, Apoll.

Ἐκπνευματόω, ῶ, f. ώσω, in ſpiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex ἐκ, & πνεῦμα, *ſpiritus*.

Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exſpiratio; (2) mors. Ab

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exſpiro; (2) morior. Ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον, Lyc. 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε, Marc. 15, 37.

Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exſpiratio, exhalatio. A præc.

Ἐκποδὼν, *Adv.* e medio, e conſpectu, *tropice* e vita; (2) *cum gen. vertere licet* procul. Ex ἐκ, & πούς, *pes*.

Ἐκποιέω, ῶ, fut. ήσω, alieno, abalieno; (2) ſubduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, *item* adoptandum do; (4) ſufficio; (5) perficio, conſummo; (6) *imperſ.* ſuppetit, licet. Ἐκποιῶ με τοῦ δικαστηρίου, Herodot. Hinc

Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio; (2) emancipatio; (3) abſolutio, perfectio.

Ἐκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie diſtinguo.

Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας, Ariſt. Θεσμ. 574.

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. Ex ἐκ, & πόλεμος, *bellum*. Unde

Ἐκπολεμόω, ῶ, ad bellum concito, hoſtem alicui conciliare, infenſum reddere, *in paſſ.* infenſum fieri alicui. Ἐξεπολεμώθησαν, πρὸς τοὺς στρατιώτας, Plut.

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exſtruo.

Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθείη δὲ πότερος ἂν θᾶττον, Xen.

Ἐκπολιτεύω, populum ad aliam formam reip., morum traduco.

Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando ſecreta. Ἐκπομπεύειν τοῦ κάλλους, Luc.

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emiſſio; (2) deductio; (3) excurſio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto*.

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero. Ἐκπονεῖν ὑψηλὰ τείχη, Ariſt. Av. 384.

Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum & vitioſum reddo, vitio. Ex ἐκ, & πονηρός.

Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. Ex ἐκ, & πόντος, *mare*.

Ἐκπορεύομαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, Marc. 11, 19. Hinc

Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, proceſſio, egreſſio.

Ἐκπορευτὸς, ἡ, ὸν, procedens, egrediens.

Ἐκπορευτῶς, *Adv.* per proceſſionem.

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devaſto, diripio. Πᾶσαν ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορὶ, Lyc. 1339.

Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vaſtator. A præced.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæſtus, negotiatio. Ex ἐκ, & πόρος, *tranſitus*.

Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) ſuppedito. Τοῖς δεομένοις τὸν βίον ἐκπορίζειν, victum ſuppeditare, Dem. Πάντα γὰρ κινοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον, Ariſt. Veſp. 1107.

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuſe ſcortor. Αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, Judæ 7.

Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκποτέομαι, οῦμαι, idem. Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται, Il. 19, 357.

Ἐκποτισμὸς, οῦ, ὁ, ſiccitas terra.

Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio, exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μητρῷον φόνον, ulciſci.

Ἐκπραΰνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.

Ἐκπρεμνίζω, exſtirpo, radicitus evello.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus & inſignis inter alios, eximius, elegans. Ex ἐκ, & πρέπω, *decorus ſum*. Unde

Ἐκπρέπω, decorus ſum, inter alios excello.

Ἐκπρεπόντας, decenter, ut decet.

Ἐκπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie.

Ἐκπρήθω, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) efflo. Hinc

Ἔκπρησις, εως, incenſio, inflammatio.

Ἐκπρησμὸς, ὁ, fervor aquæ &c. bullientis ſ. ſtridor.

Ἐκπρήξας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας ab ἐκπράττω.

Ἐκπρίαμαι, eximo; (2) pecunia e rumpo Τοὺς κινδύνους ἐξεπρίαντο, Lyſias.

Ἐκπρίασθαι, præſ. inf. med.

Ἐκπρίω, f. ίσω, ſerra exſeco, excido.

Ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præſtitutum excedo, in mora ſum. Ab

Ἐκπρόθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præſtitutum diem non ſervat. Ex ἐκ, & προθέσμος.

Ἐκπροθέσμως, *Adv.* poſt diem præſtitutum.

Ἐκπροθυμοῦμαι, cupio, valde cupio.

Ἐκπροΐημι, emitto.

Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ, & προῖξ, ικός.

Ἐκπροκαλέομαι, οῦμαι, evoco, accerſo. Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων ἐϋναιεταόντων. Odyſſ. 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, & καλέω.

Ἐκπρολείπω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα δὲ ἐκπρολίπῃς, Phocyl.

Ἐκπρολίποις, 2. ſing. a. 2. opt. act.

Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

Ἐκπροπίπτω, decido.

Ἐκπροφαίνω, oſtendo, præ me fero.

Ἐκπροφέρω, effero, profero.

Ἐκπροφεύγω, effugio.

Ἐκπροχέω, fut. εύσω, effundo. Χλοερὸς ἐκπροχέων πλοκάμους, Epigr.

Ἐκπτεροῦμαι, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar.

Ἐκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expaſſas concutio; (2) geſtio.

Ἐκπλήσσω, f. expavefacio, exterrefacio. Οἴκων μ' ὥς τ' ὄρνιν θάμβει τῷδ' ἐξέπλαξας, Eur. Hec. 181.

Ἔκπλυστος, ὁ καὶ ἡ, abominandus, repudiandus.

Ἐκπτύω, f. ύσω, exſpuo; (2) reſpuo, abhorreo, Gal. 4, 14.

Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapſio; (2) luxatio. Ab ἐκπίπτω. Unde

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapſio, eruptio; (2) calamitas.

Ἔκπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, delapſus. Ab eod.

Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, ſuppuro; (2) ad ſuppurationem perduco. Ex ἐκ, & πύον. Hinc

Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.

Ἐκπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.

Ἐκπυητικὸς, ή, όν, vim habens ſuppurandi ſeu pus movendi. Ab eod.

Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio; (2) ſciſcitor. Σκαιῶς αὐτοῦ ἐκπυνθάνῃ, roges, Ariſt. Plut. 60. Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει, Ariſt. Conc. 749. Ἵν' ἐκπυθώμεθα πόθεν πάρεισι, Eur. Cyc. 93.

Ἐκπυόω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.

Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex ἐκ, & πυρὴν, *nucleus.*

Ἐκπυριᾶσθαι, incendi, incaleſcere, ap. *Hipp.*

Ἔκπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervidus, æſtuoſus, ardens. Ex ἐκ, & πῦρ, *ignis.* Hinc

Ἐκπυρόω, ῶ, fut. ώσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα, Eur. 293.

Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco. Ex ἐκ, & πυρσὸς, *fax.*

Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor. Ab ἐκπυρόω.

Ἔκπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exauditus, cognitus. Ab ἐκπυνθάνομαι.

Ἐκπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cui barba excrevit, barbatus. Ex ἐκ, & πώγων, *barba.*

Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.

Ἐκπατάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπατισμὸς, ὁ, ſiccitas terræ.

Ἐκράανθεν, *impleti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκραάνθησαν, a κραιαίνω.

Ἐκραβδίζω, f. ίσω, virgis expello. Ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, Ariſt. Lyſ. 578. Ab ἐκ, & ῥαβδίζω.

Ἔκραγα, perf. ind. med. v. κράζω.

Ἔκραζον, 3. pl. imperf. ind. act.

Ἐκραγὴ, ῆς, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, *effringo.*

Ἐκράηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.

Ἐκραίαινον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἐκράθην, *mixtus ſum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐκεράθην, a κεράννυμι.

Ἐκραίνω, f. ανῶ, ſpargo ex; (2) diſpergendo effundo. Κόμης γὰρ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου κρατὸς διασπαρέντος, effluit, Soph. Trach. 795. Ex ἐκ, & ῥαίνω.

Ἔκραξα, aor. 1. ind. act. v. κράζω.

Ἐκραταιοῦτο, *corroborabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κραταιόω.

Ἐκραύγασεν, *vociferatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi κρέμαμαι.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. ſing. imperf. ejuſd. *Att.* & *Ion.* pro ἐκρέμασο.

Ἐκρέω, f. εύσω, effluo; (2) excido. Ἐξερρύησαν οἱ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, Plut.

Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) ſalebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab

Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ῥήξω, effringo, erumpo. Καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη, Soph. Aj. 786. Hinc

Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.

Ἐκρήηνα, a. 1. ind. act. v. κραιαίνω.

Ἐκριζόω, ῶ, eradico, exſtirpo. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον, Matt. 13, 29 ἐκριζωθήσεται, ib. 15, 13.

Ἐκριζώσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exſtirpatio.

Ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ, eradicator, exſtirpator.

Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum, quod ejicitur. Ab ἐκρίπτω.

Ἔκριν, ινος, ὁ καὶ ἡ, cui naſus eſt prælongus, *Aret.* Ex ἐκ, & ῥὶν, *naſus.*

Ἐκρίνατο, *interpretatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω.

Ἐκρινίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno. Ex ἐκ, & ῥὶν, *naſus.*

Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα προσπεσὸν ἄφνω τὴν παρεσκευασμένην ὕλην ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξερρίπιζε, Plut.

Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio.

Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio, relego in locum aliquem. Hinc

Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio, decuſſio, ipſa actio projiciendi.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, effluxus. Ab ἐκρέω.

Ἔκροος, *contr.* ἔκρους, ου, ὁ, idem.

Ἐκρυώθην, a. 1. ind. paſſ. v. κρυόω.

Ἐκρύσω, *pepuliſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exſorbeo.

Ἐκρύβην, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. κρύπτω.

Ἔκρυπτον, 1. ſing. imperf. ind. act.

Ἔκρυσις, εως, ἡ, effluxus, profluvium. Ab ἐκρύω, *effluo.*

Ἔκρυφα, *occultavi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, a κρύπτω.

Ἔκρυψα, *abſcondi*, 1. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Et ἐκρύομαι, eximo, libero. Τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς φασγάνων ἐκρύσεται, Lyc. 190.

Ἐκσαγηνεύω, e ſagena, ſeu reti explico.

Ἐκσαλεύω, agitando ſ. concutiendo ejici, cum vi expello.

Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, excarnifico, carnem ſeparo. Ex ἐκ, & σὰρξ, *caro.*

Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excreſcere facio, carnem ingenero. Ex iiſd. Hinc

Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excreſcentia.

Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quaſſando emoveo.

Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.

Ἐκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.

Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, ſiphone elicio, vel extraho.

Ἐκσκεδάζω, f. άσω, ejectos diſſipo, ejicio ſimul & diſpergo.

Ἐκσκευάζομαι, fut. άσομαι, vaſa ſummota alicunde exporto; (2) exporto.

Ἐκσκορπισμὸς, οῦ, ὁ, diſſipatio. Ex ἐκ, & σκορπίζω, *diſſipo.*

Ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.

Ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.

Ἐκσπάω, f. άσω, extraho, expello.

Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.

Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto.

Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad ſemen pervenio, ſemen reddo.

Ἐκσπεύδω, feſtino, feſtinando pervenio, tendo.

Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, ſpongia extergo.

Ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.

Ἔκσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, excluſus a fœdere vel a ſocietate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, & σπονδὴ, *fœdus.*

Ἐκστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex ſtadiorum. Ex ἐκ, pro ἓξ, & στάδιον, *ſtadium.*

Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio rei e ſtatu, in quo erat; (2) mentis emotio, ecſtaſis; (3) abſceſſus, diſceſſus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, ſtupor. Ab ἐξίστημι, *de ſtatu dejicio.*

Ἐκστατικὸς, ή, όν, vim rem aliquam e ſtatu ſuo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furioſus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam. Ab eodem.

Ἐκστέλλω, fut. λῶ, emitto, extra mitto; (2) exorno.

Ἐκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuor; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας δὲ βωμοὺς οἳ κατ' Ἀδμήτου δόμους προσῆλθε, κἀξέστεψε, Eur. Alc. 168.

Ἐκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non e libro aut membrana recito. Ex ἐκ, & στῆθος, *pectus.*

Ἐκστήσῃ, *mirabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκστήσεται, ab ἐξίστημι.

Ἐκστραγγίζω, f. ίσω, excolo, ſtillatim exhaurio.

Ἐκστρατεία, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐκστρατεύω.

Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infeſto exeo agmine.

Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra loco extra.

Ἐκστρέφω, fut. ψω, inverto, immuto. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους, Ariſt. Nub. 88. Ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς, ibid. 554.

Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσσυτο apud Hom. Il. 7, 1.

Ἐκσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut fiſtulam.

Ἐκσυρίζω, ſibilo, de ſerpente.

Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exſibilo, explodo.

Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor; (2) fundatoris more ejaculor.

Ἐκσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ad exemplar ſigno. Hinc

Ἐκσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.

Ἐκσχίζω, f. ίσω, ſcindo ex, exſcindo.

Ἐκσώζω, f. ώσω, e periculo ſervo, libero, tueor. Τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μέγας Ὁπλοσμίας, Lyc. 613. Πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων, Soph. Phil. 488. Ἴδεσθε τάδε τὼ κασιγνήτω, φίλοι, Ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην, id. El. 985.

Ἐκσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, acervatim adgero.

Ἔκτα, *occidit*, 3, ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, a verbo κτῆμι.

Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.

Ἔκταγκεν, 3. ſing. perf. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτάδην, *Adv.* extenſe, porrectim. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, extenſus, exporrectus; (2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eodem.

Ἐκταδὸν, *Adv.* idem quod ἐκτάδην.

Ἐκταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐκτείνω.

Ἔκταθεν, *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκτάθησαν, a κτείνω.

Ἑκταῖος, αία, αῖον, ſextus; (2) ſextanus. Ab ἕκτος, *ſextus.*

Ἔκτανε, *occidit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Ἐκταλαντόω, talentis, i. e. magna pecunia fraudo.

Ἔκταμα, ατος, τὸ, extenſio, productio, id quod extenſum eſt. Ab ἐκτείνω.

Ἐκταμένος, perf. part. paſſ. v. κτείνω.

Ἐκτάμῃσι, exciderit, 3. ſing. a. 2. conj. act. Ion. pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.

Ἔκταμμαι, perf. ind. paſſ. verbi κτείνω.

Ἐκτάμνω, exſeco, excido. Ἰθὺς ἐκτάμνειν, Il. 11, 515. νήιον, ib. 3, 62. πρυμνὴν, ib. 12, 149. Ab ἐκτέμνω.

Ἔκταν, occiderunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Boeot. pro ἔκτασαν, a verbo κτῆμι.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.

Ἐκτανθαρύζω, tremo.

Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.

Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, inſtructio aciei. Ab ἐκτάττω, ordino.

Ἐκταπεινόω, ῶ, f. ώσω, deprimo, humilem facio.

Ἐκταρακτικὸς, ἡ, ὸν, vim turbandi habens, ap. medicos, ventrem.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos, ventris.

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Act. 16, 20. Ἐκταραχθεὶς πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον, Luc.

Ἐκταρβέω, ῶ, f. ήσω, extimeſco; (2) exterreo.

Ἔκτας, occidiſti, 2. ſing. a. 1. ind. act. per Syncop. pro ἔκτεινας, a κτείνω.

Ἔκτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio; (2) Figura grammatica, qua ſyllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, inſtruo, in ordine pono. Ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, Philo.

Ἐκτάσω, poſſediſti, 2. ſing. a. 1. ind. med. Dor. pro ἐκτήσω, a κτάομαι.

Ἔκτατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. κτείνω.

Ἔκτατος, ἡ, ὸν, exporrectus, extenſus. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτέατο, poſſeſſa erant, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐκτῶντο, a κτάομαι.

Ἐκτεθέντα, expoſitum, acc. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi ἐκτίθημι.

Ἐκτεθραμμένους, enutritos, acc. plur. perf. part. paſſ. verbi ἐκτρέφω.

Ἐκτείνας, a. 1. part. act. v. ἐκτείνω.

Ἔκτεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.

Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo; (2) extraho, educo. Ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται χρόνος, Soph. Aj. 1419. Μεῖζον' ἐκτείνω λόγον, id. Trach. 692.

Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα θαυμάζεις ὅτι οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ; Ariſt. Av. 1170.

Ἐκτεκνόω, pario.

Ἐκτεκνόομαι, liberos ſuſcipio.

Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, conſumo.

Ἐκτελέοιτε, 2. pl. præſ. opt. act. v. ἐκτελέω.

Ἐκτελέσαις, quum compleviſſet, qui complevit, a. 1. part. act. Æol. pro ἐκτελέσας.

Ἐκτελευτάσῃ, Dor. pro ἐκτελευτήσῃ, ab ἐκτελευτάω, finio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. ήσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνον, γάμον τινι.

Ἐκτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus. Ex ἐκ, & τέλος, finis.

Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exſeco; (2) caſtro. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, Ariſt. Ran. 584.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, extenſio; (2) explicatio; (3) jugis & adſidua opera; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, extenſus; (2) ſedulus, diligens; (3) aſſiduus, jugis. Ab eod.

Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.

Ἐκτενῶ, 1. ſing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.

Ἐκτενῶς, Adv. vehementer, impenſe, prolixe. Ab ἐκτενής.

Ἐκτεταγμένως, ordinate, ab ἐκτάσσω.

Ἐκτεταμένως, explicate. Ab ἐκτεταμένος, quod eſt Partic. Paſſ. ab ἐκτείνω.

Ἐκτεὺς, έως, ὁ, ſextarius. Ab ἑκτὸς, ſextus.

Ἐκτεφρόω, in cineres redigo.

Ἐκτέφρωσις, ἡ, cinefactio.

Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contechnor, comminiſcor. Ex ἐκ, & τέχνη, ars.

Ἐκτήκω, fut. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, extabefacio.

Ἔκτηξις, ἡ, liquefactio, percolatio.

Ἐκτημόριον, ου, τὸ, ſextans, ſexta pars, ſextarius. Ex ἑκτὸς, & μόριον, particula.

Ἔκτηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κτάομαι.

Ἐκτησάτην, 1. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐκτῆσθαι, perf. inf. paſſ. Ion. pro κεκτῆσθαι.

Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo.

Ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. c. edictum, præmium, &c. (5) proſcribo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono; (8) in med. aliquo tranſportandum curo, ſecuritatis cauſa. Ern. Ἐκθεῖναι βρέφος, Eur. Ph. 25. Τὸν δὲ πατέρα Κηφέα, ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ, Ariſt. Θεσμ. 1065. Ἐκτεθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, Iſocr.

Ἐκτιθηνεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, in habitu poſitus; (2) qui hectico febri laborat. Ab ἔχομαι, habeo.

Ἑκτικῶς, Adv. habitualiter. h. e. firmiter, probe.

Ἐκτίκτω, fut. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.

Ἐκτίλλω, evello.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo, nimio pretio æſtimo; (2) valde honoro; (3) honoris cauſa nomine aliquo, præſertim honeſtiori, appello. Hinc

Ἐκτίμησις, ἡ, magni honores.

Ἔκτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers honoris. Ex ἐκ, & τιμὴ, honor.

Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, excuſſio. Ab ἐκτινάσσω.

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi

Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, Matt. 10, 14.

Ἐκτιννύω, fut. τίσω, exſolvo, luo. Ab ἐκτίω.

Ἐκτίνω, f. τίσω, idem & ab eod. Ἐκτίνειν τὰ ὀφειλόμενα, Plat. Ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν, retuliſſet. Soph. Aj. 304. Ὦ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν δαίμων, Lyc. 211. Ab eod.

Ἔκτισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κτίζω.

Ἔκτισις, εως, ἡ, perſolutio. Ab ἐκτίω.

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod.

Ἔκτισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. κτίζω.

Ἐκτιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſolvit; (2) exactor; (3) vindex. Ab eod.

Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιτρώσκω, f. τρώσω, abortum facio.

Ἐκτίω, luo, punio, ſolvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ πόσιν, Eur. Med. 267.

Ἔκτμημα, ατος, τὸ, fruſtum ſectione extractum, ſegmentum. Ab ἐκτέμνω, exſeco.

Ἔκτμησις, εως, ἡ, exſectio; exciſio; (2) caſtratio. Ab eod.

Ἔκτοθεν, Adv. extra, ex eo, ſeorſim. Ab ἐκτός.

Ἔκτοθι, Adv. idem & ab eod.

Ἐκτοιχωρυχέω, parietes perfodio furandi cauſa.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. ap. Joſ. ad audendum impello, incito. Ex ἐκ, & τόκος, uſura.

Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo.

Ἐκτολμήσας, auſus, a. 1. part. act.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. v.

Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio.

Ἐκτομεὺς, έως, ὁ, ſculptor, exciſor, ſector. Ab Ἐκτέμνω.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, exciſio. Ab eod.

Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. Ab eod.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, ſectrix. Ab eod.

Ἔκτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἔκτονε, 3. ſing. perf. ind. med. verbi κτείνω.

Ἔκτονος, ον, abhorrens a tono, ſ. muſico.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram; (2) emitto telum. Νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον, Ariſt. Plut. 34. Ex ἐκ, & τόξον, arcus.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Ariſtot. Ab ἔκτοπος.

Ἐκτόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrinus. Ab eod.

Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, diſceſſus, ſedis mntatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.

Ἐκτοπιστέον, abigendum.

Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus.

Ἐκτοπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui loca mutare ſolet.

Ἔκτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, loco ſuo emotus; (2) inuſitatus. Ex ἐκ, & τόπος, locus.

Ἐκτόπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, impendio. A præc.

Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, tornando elicio.

Ἕκτος, η, ον, ſextus. Ab ἕξ, ſex.

Ἐκτὸς, Adv. extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ἐκτόσθεν, Adv. extra. Ab ἐκτός.

Ἔκτοσε, idem & ab eod.

Ἔκτοτε, Adv. ex eo tempore. Ab ἐκ, & τότε, tunc.

Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto; (3) tragice decanto & exaggero.

Ἐκτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, extra menſam conſtitutus, qui in menſam non infertur. Ex ἐκ, & τράπεζα, menſa.

Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.

Ἐκτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, invenuſtus, fœdus, averſandus. Ex ἐκ, & τρέπω, decorus ſum.

Ἐκτραπέλως, invenuſte, fœde.

Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. verbi ἐκτρέπομαι, averſor.

Ἐκτραχηλίζω, fut. ίσω, excutio & præcipitem do, de equo; (2) collum ſeu cervicem frango; (3) interficio, nominatim decollo; (4) in ſnperbiam ago, effero, extollo; ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti & in collum devolvi; (2) interfici; (3) ſuperbire; (4) deliquium pati. Ὁ δὲ ἵππος ἐκτραχηλίζει τοὺς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι, Plut. Ex ἐκ, & τράχηλος, collum, cervix.

Ἐκτραχύνω, exaſpero, exacerbo.

Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto iter; (2) averſor.

Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω, Soph. Aj. 53. Οὗτος ἐκτρέπεταί με νῦν ἁπάντων, Dem.

Ἐκτρέφω, fut. θρέψω, enutrio. Ἐκτρέφει ϗ θάλπει αὐτὴν, Epheſ. 5, 29. Χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώραν τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω, Ariſt. Θεσμ. 529.

Ἐκτρέχω, excurro, raptim proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν, Ariſtot.

Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen, perforatio, Aret. Ab ἐκ & τετράω.

Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoveo.

Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.

Ἐκτριβήσομαι, perdar, f. 2. ind. paſſ. verbi

Ἐκτρίβω, f. ψω, extero. Κατεύχομαι κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρῖψαι βίον, exigere, Soph. Oed. Tyr. 256. Σὺ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε, peribit, Ibid. 436. Hinc

Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abſtergimus; (2) mantile, ſudarium, &c.

Ἐκτρῖψαι, a. 1. infinit. act. verbi ἐκτρίβω.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, extritio, deletio. Ab eod.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digreſſio; (2) diverticulum; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.

Ἐκτροπίας, ου, ὁ, ſcilicet οἶνος, vappa.

Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ everſæ.

Ἔκτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, deflexus; (2) male moratus; (3) diſſentaneus. Ab eod.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.

Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.

Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἐκτρυπάω, ῶ, fut. ήσω, terebrando egero; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν, Ariſt. Conc. 337. Hinc

Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramentum, ramenta, quæ terebra educit.

'Εκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, conſumo, exhaurio. Ex ἐκ, & τρυχάω, *tero.*

'Εκτρύχω, idem. Ex ἐκ, & τρύχω, *tero.*

'Εκτρώγω, erodo, exedo. Ex ἐκ, & τρώγω, *rodo.*

"Εκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω. Hinc

'Εκτρωματιαῖος, αία, αῖον, abortivus.

"Εκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.

'Εκτρωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio. Ab eod.

'Εκτυγχάνω, adſequor, vel ſum.

"Εκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, expreſſus ex archetypo.

'Εκτυπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc

'Εκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.

'Εκτύπωσις, εως, ἡ, expreſſio, efformatio.

'Εκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc

'Εκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.

Εκτύφομαι, & ἐκτυφόομαι, οῦμαι, in fumum evaneſco. Ex ἐκ, & τύφω, *fumum excito.*

'Εκυδάσσατο, *convitiatus eſt,* 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.

'Εκύκλωσα, a. 1. ind. act. v. κυκλόω.

'Εκυρὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, mariti mater. Ab

'ΕΚΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſocer, mariti pater.

'Εκυρσα, a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρα. A κύρω.

'Εκυρώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κυρόω.

'Εκυψεν, 3. ſing. a. 1. ind. cum ν ἐφελκ. v. κύπτω.

'Εκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.

'Εκφαιδρύνω, nitidum ac terſum reddo.

'Εκφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, apertus; (2) ſplendidus, illuſtris. Ab

'Εκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; & (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conſpicuus ſum. Ὡς τὸ πυθικὸν θεοῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί, Oed. Tyr. 250.

'Εκφανίζω, f. ίσω, manifeſtum reddo, aperio.

"Εκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expreſſio, ennarratio, ſignificatio.

'Εκφαντικὸς, ή, όν, enunciativus, ennarrativus.

'Εκφαντικῶς, *Adv.* enunciative; (2) expreſſe, ſignificanter.

'Εκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφαίνω.

'Εκφαντορικὸς, ή, όν, idem quod ἐκφαντικός.

"Εκφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, patefactus, evulgatus.

'Εκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit.

'Εκφανῶς, manifeſte, palam. Ab ἐκφανής.

Εκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.

'Εκφατνίσματα, ων, τὰ, præſepium purgamenta, ſordes, quæ e præſepibus ejiciuntur, reliquiæ ciborum. Ab ἐκφατνίζω, quod eſt ab ἐκ, & φάτνη, *præſepe.*

'Εκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno. Hinc

'Εκφαυλισμὸς, ὁ, contemtus.

"Εκφαυλος, ον, contemtus, fœdus.

'Εκφερέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.

'Εκφερμυθέω, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, & μῦθος, *verbum.*

'Εκφέρομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.

'Εκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. c. librum publice propono, recito, &c. (5) promo, edo; (6) refero, v. c. ad ſenatum vel populum; (7) infero, v. c. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtus, *Ern.* 'Εκφέρειν δεῖγμα τῆς φύσεως, Iſocr. Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ, Soph. El. 530. Καὶ γάρ τινες ἐκφέρ[illegible] τουτονὶ νεκρόν, Ariſt. Ran. Ran. 171.

'Εκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι, parum abſuit quin, Xen. Πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκῆς ἐκφυγεῖν; Ariſt. Av. 361. 'Αυλητῆρος ἐκπεφευγότα λαρυγγοσθόρους ῥιπὰς, Lyc. 235.

'Εκφθέγξῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. v. ἐκφθέγγω.

'Εκφημι, eloquor; unde ἔκφατο, ἐσφάθη.

'Εκφθίομαι, inauſpicato & in perniciem exeo.

'Εκφθίω, corrumpo, perdo, interficio.

'Εκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex ἐκ, & φλαῦρος, *vilis, pravus.*

'Εκφλεγματοῦσθαι, in phlegma converti.

'Εκφλέγω, f. ξω, exuro. 'Αυτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, Ariſt. Pace, 606.

'Εκφλίβω, idem quod ἐκθλίβω, ap. *Hipp.*

'Εκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.

'Εκφλυαρίζω, contemno, deprimo.

'Εκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.

'Εκφλυνδάνω, erumpo. Ex ἐκ, & φλύω.

'Εκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon Rhod. ἐκφλύξαι, quaſi exæſtuare, ex corde æſtuanti promere.

'Εκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimeſco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν, 2 Cor. 10, 9. Ab ἔκφοβος. Hinc

'Εκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum.

'Εκφόβημα, τὸ, idem.

'Εκφόβησις, ἡ terror.

"Εκφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, exterrituc, conſternatus. Ex ἐκ, & φόβος, *timor.*

'Εκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento.

'Εκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, Plut. Hinc

'Εκφοίτησις, εως, ἡ, egreſſio; (2) divulgatio rei.

'Εκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) elatio funeris; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.

'Εκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησον αὐτὸν τὸν πλοῦτον ἐκ τῆς οἰκίας, Luc. Ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκφορήσεις, Ariſt. Eq. 359. Ab eod. Hinc

'Εκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum ſ. egeſtum eſt.

'Εκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egeſtio.

'Εκφόριον, ου, τὸ, terræ proventus, fructus, quem terra edit. *Plur.* τὰ ἐκφόρια.

"Εκφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, exportatitius; (2) divulgatus; (3) percitus.

'Εκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus.

'Εκφράζω, f. άσω, eloquor, ediſſero, enarro.

'Εκφρακτικὸς, ή, όν, cui vis ineſt expediendi meatus obſtructos. Ab ἐκφράσσω.

'Εκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio, expoſitio, explicatio. Ab ἐκφράζω.

'Εκφραστικὸς, ή, όν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

'Εκφρέω, vel ἔκφρημι, f. φρήσω, emitto foras; (2) effero.

'Εκφρονέω, ῶ, f. ήσω, curo; (2) deſpicio; (3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero. Ab ἔκφρων.

'Εκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. 'Εκφροντίζειν τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων, Ariſtoph. Ex ἐκ, & φροντὶς.

'Εκφρόνως, *Adv.* ſtulte, amenter. Ab

"Εκφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt extra mentem, delirans, amens. Ex ἐκ, & φρὴν, *mens.*

'Εκφυὰς, άδος, ἡ, res quæ alii adnata eſt, Ab ἐκφύω.

'Εκφυγγάνω, effugio.

"Εκφυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde

'Εκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.

'Εκφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturæ modum excedens, ſed ferè in bonam partem. Ex ἐκ, & φυή.

'Εκφυλλοφορέω, ῶ, ſenatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, & φύλλον, *folium,* quo olim ſuffragia ferebantur, & φέρω.

'Εκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, ſenatu, vel populo. Ex iiſd.

"Εκφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non eſt ejuſdem tribus; (2) qui nullius eſt tribus; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) inuſitatus. Ex ἐκ, & φυλὴ, *tribus.*

"Εκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

'Εκφυσᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν. Ab

'Εκφυσάω, ῶ, exſufflo, vehementer reſpiro, gravi reſpiratione laboro; (2) follibus ventilo; (3) excito ſpiritu. 'Εξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε, &c. Ariſt. Pace, 628. Hinc

'Εκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exſufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id, quod efflatur.

'Εκφύσησις, εως, ἡ, efflatio, exſufflatio.

'Εκφυσις, εως, ἡ, q. d. enaſcentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium poſt ſementem; (3) generatio, procreatio, quæ nata ſunt. Ab ἐκφύω.

"Εκφυστις, εως, idem, *Ern.*

'Εκφυτεύω, tranſlatum alicunde planto.

'Εκφύω, f. ύσω, & ἔκφυμι, gigno; (2) naſcor. 'Εγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς Soph. Aj. 487. 'Ημᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους, id. Phil. 987.

'Εκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc

'Εκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) Figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emiſſio; (4) diſerta alicujus nominatio.

'Εκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro.

'Εκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.

'Εκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.

'Εκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum & ſalebroſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo. Ex ἐκ, & χαράδρα.

'Εκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio; (2) tumidum reddo, *proprie & tropice. Ern.*

'Εκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio; (2) *paſſ.* effundor, abſumor, pereo. Κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα, Soph. Phil. 14. Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα, Lyc. 773.

'Εκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vaſto; unde ἐκκεχιλωμένος, deſolatus.

'Εκχοΐζω, fut. οΐσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, & χόω, *humum egero.*

'Εκχλοιοῦμαι, & ἐκχλοοῦμαι, palleſco, ſed ut aliquid viridis vel luridi admiſtum ſit.

'Εκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.

'Εκχορδόω, e fidibus excito, h. e. fidibus cano.

'Εκχορεύω, e choro ejicio.

'Εκχρέμπτομαι, exſpuo.

'Εκχρᾶν, præſ. inf. act. pro ἐκχράειν.

'Εκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam, Ex ἐκ, & χρῆμα, *pecunia.*

'Εκχρῆσαι, ſufficere; ἐξέχρησε, ſuffecit; ἐκχρήσει, ex uſu erit. A χρὴ, ut ἀπόχρη.

'Εκχρησμῳδέω, vaticinor, oraculum reddo.

'Εκχυθέντος, g. ſ. a. 1. partic. paſſ. v. ἐκχύω.

'Εκχυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio; (2) in ſuccum redigo.

'Εκχυμίζω, f. ίσω, exſugo. Ex ἐκ, & χυμός.

'Εκχυμόω, ῶ, a quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum ſuccos & humores extra vaſa ſua effundit, ut in ſuggillatione. Hinc

'Εκχύμωμα, ατος, τό, ſanguinis ſub cutem per grumos effuſio, ſuggillatio.

'Εκχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

"Εκχυντο, *effuſi erant,* 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο. Ab ἐκχύω.

"Εκχυσις, εως, ἡ, effuſio. Ab ἐκχύω.

'Εκχύτης, ου, ὁ, effuſor. Ab eod.

"Εκχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, effuſus. Ab eod.

'Εκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex ἐκ, & χύτρος.

'Εκχύω, effundo, *paſſ.* amore alicujus rei capior; (2) valde exhilaror, ad lætitiam, riſum profundor; (3) frangor, langueſco; (4) pereo, fruſtra conſumor, de labore, impenſa, *Ern.*

'Εκχωνεύω, conflo.

'Εκχωρέω, ῶ, excedo, diſcedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, Soph. Hinc

'Εκχώρησις, ἡ, exceſſus, diſceſſus.

"Εκψηγμα, τὸ ramentum.

'Εκψύχω, f. ξω, animam efflo, exſpiro; (2) deficio animo.

'Εκώλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κωλύω.

'ΕΚΩΝ, οῦσα, όν, voluntarius, qui ſponte aliquid facit.

'Ελάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.

'Ελάαν, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἐλάειν.

'Ελάασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλαον.

"Ελαβον, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

'Ελάδιον, ου, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

Ἐλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐλαύνω.

Ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.

ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.

Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία, & ἄγνος, *vitex*.

Ἐλαιάεις, άεσσα, άεν, oleoſus, oleaceus. Ab ἐλαία.

Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.

Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία, & ἔμπορος, *mercator*.

Ἐλαΐζω, oleas colo; (2) oleagino colore ſum. Ab ἐλαία.

Ἐλαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleoſus. Ab eod.

Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius. Ab eod.

Ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex olea arbore. Ab eod.

Ἐλάϊνος, ΐνη, ινον, idem & ab eod.

Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία, & βρέχω.

Ἐλαιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, & δεύω, *imbuo*.

Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleum continens. Ex ἐλαία, & δέχομαι.

Ἐλαιοειδὴς, olivæ vel olei ſpeciem habens.

Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A ſeq.

Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, olearum cultor. Ex ἐλαία, & κομέω, *curo*.

Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἐλαία, & κονία, *albarium*.

Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία, & λέγα.

Ἐλαιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui olivas colligit.

Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. Ex ἐλαία, & μέλι, *mel*.

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.

Ἐλαιοπινὴς, ὲς, oleo imbutus, ſordidus. Ex ἔλαιον, & πῖνος.

Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, olivatio. Ex ἐλαία, & ποιέω.

Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, & πωλέω, *vendo*.

Ἐλαιοπώλης ου, ὁ, venditor olei. Ex iiſd.

Ἐλαιοπώλιον, ου, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.

Ἐλαιοτριβεῖον, ου, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, & τρίβω, *tero*.

Ἐλαιότρυγον, ου, τὸ, olei fæx, murca. Ex ἔλαιον, & τρύξ, *fæx*.

Ἐλαιουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, & ἔργον, *opus*.

Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iiſd.

Ἐλαιοφόρον, ου, τὸ, vas olearium. Ex ἔλαιον, & φέρω, *fero*.

Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferens oleas, olivifer.

Ἐλαιοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oleis conſitus, in quo oleæ enatæ ſunt. Ex ἐλαία, & φύω.

Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ καὶ ἡ, olivæ folia edens.

Ελαιόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐλαιοφυής.

Ἐλαιοχριστία, ας, ἡ, olei unctio. Ex ἔλαιον, & χρίω, *ungo*.

Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivo, olivas colligo; (2) oleo perungo. Ab ἐλαία.

Ἐλαῒς, ΐδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.

Ἐλαϊστὴς, οῦ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.

Ἐλαίω, *olei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐλαίου.

Ἐλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oleoſus; (2) pinguis.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.

Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat. Ab ἐλαιόω.

Ἐλαιωτὸς, ὴ, ὸν, oleo perunctus, ſeu imbutus. Ab eod.

Ἔλακον, a. 2. ind. act. v. λήκω.

Ἐλάλευν, pro ἐλάλεον. A λαλέω, *loquor*.

Ἔλασε, *agitavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.

Ἔλανδρος, ον, viros capiens.

Ἐλασᾶς, ὁ, nomen avis, ap. *Ariſt.*

Ἐλάσαι, *compuliſſe*, a. 1. inf. act.

Ἔλασαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἐλάσασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.

Ἐλάσεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι.

Ἐλαστείω, expeditionem adfecto & apparo. Ab ἐλαύνω, *agito*. Unde

Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio; (2) curſio; (3) expeditio militaris.

Ἐλασίβροντος, ου, ὁ καὶ ἡ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis eſt tonitrus. Ex ἐλαύνω, & βροντὴ, *tonitru*.

Ἐλάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω, & ἵππος.

Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, ſeu currus, aurigatio, equitatio; (2) expeditio; (3) remigatio; (4) expulſio, abactio. Ab ἐλαύνω. Unde

Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli.

Ἐλασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐλασσάμενος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἐλασάμενος, a verbo ἐλάω,

Ἔλασσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔλασε.

Ἔλασσον, *Adv.* minus.

Ἐλασσόνως, idem.

Ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. Ἐλασσοῦμαι τῆς τιμῆς, Thuc. Ab ἐλάσσων.

Ἐλάσσω, *minorem*, acc. ſ. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.

Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.

Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior. *Comparativus*, ab ἐλαχύς.

Ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, impulſor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc

Ἐλαστρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello.

Ἐλάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαυνω, pro ἐλάω.

Ἐλάτειρα, ας, ἡ, expultrix. Ab ἐλαύνω.

ἘΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.

Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator; (2) curſor.

Ἐλατήριον, ου, τὸ, quicquid deorſum ventrem purgat; (2) ſuccus cucumeris agreſtis; (3) cucumer. Ab eod.

Ἐλατικὸς, ὴ, ὸν, impellendi, incitandi vim habens.

Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.

Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.

Ἐλατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.

Ἐλατὸς, ὴ, ὸν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.

Ἔλαττον, *Adv.* minus, parum. ἔλαττον ἔχειν, vinci, inferiorem eſſe, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.

Ἐλαττονάκις, *Adv.* minus rarius. Ab eod.

Ἐλαττονέω, ῶ, minus habeo. Ab eod.

Ἐλαττόνως, *Adv.* minus. Ab ἔλαττον.

Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.

Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω. Hinc

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio.

Ἐλαττωτικὸς, ὴ, ὸν, diminutiens, diminuendi vim habens.

Ἐλαυνέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.

Ἐλαύνοι, *impellat*, 3. ſing. opt. verbi ejuſd.

ἘΛΑΥ'ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) ſtimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, inſector; (6) perſequor judicio, accuſo; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, cito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ, Soph. Ajac. 275. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, Eur. Med. 706. Ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε, ſuſcepit, Luc. Ὑπὸ τῆς συνέσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, Herodian.

Ἐλάφειος, ου, ὁ καὶ ἡ, cervinus. Ab ἔλαφος.

Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, ſervorum jaculatio, ſeu venatio. Ab ἐλαφηβόλος.

Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, feſtum in honorem Dianæ venatricis. Ab eod.

Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Februarius, ita a figendis cervis dictus. Ab eod.

Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, & βάλλω, *jacio*.

Ἐλαφίνης, ου, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἐλαφός.

Ἐλάφιον, ου, τὸ, cornu, vel caro cervi.

Ἐλαφοβόσκον, ου, τὸ, Elaphaboſcon, herba quædam valens contra morſus ſerpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω, *paſco, alo*.

Ἐλάφοιο, *cervi*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐλάφου.

Ἐλαφοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cervos occidens Ex ἔλαφος, & κτείνω, *occido*.

ἝΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva; (2) placentæ genus.

Ἐλαφοσκόροδον, ου, τὸ, allium cervinum. Ex ἐλ. & σκόροδον, *Angl.* Wild Parſnip.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.

Ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.

Ἐλαφρόπους, celer.

ἘΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, levis & celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non moleſtus, uon difficilis.

Ἐλαφρότης, ἡ, levitas, celeritas.

Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρός.

Ἐλαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.

Ἔλαχεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.

Ἐλάχηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. λαχαίνω.

Ἐλάχιστα, *Adv.* minime. Ab ἐλάχιστος.

Ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, minimus, pauciſſimus, breviſſimus. Ab ἐλαχύς.

Ἐλαχιστότερος, έρα, ερον, minimo minor. Comp. a Superl. ἐλάχιστος.

Ἔλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, breves alas habens.

ἘΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ύ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιστος.

Ἐλάω, abigo, ejicio. Τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾷν Κορινθίας μέλλει Κρέων, Eur. Med. 70.

Ἐλαὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.

Ἔλδεαι, 2. ſ. pr. ind. med. *Ion.* pro ἔλδῃ. Ab

ἝΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, deſidero, appeto.

Ἔλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium, cupido. Ab ἔλδομαι.

Ἕλε, *interfecit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.

Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Dei auxilium*.

Ἐλεαίρω, miſereor. Ab ἔλεος, *miſericordia*.

Ἐλεακεὶμ, Eleachim, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Deus reſtituet*.

ἘΛΕΑ͂Σ, ὁ, nomen avis.

Ἐλεγεία, ας, ἡ, idem quod

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum.

Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ ſcriptor elegiarum. Ex ἐλεγεῖον, & ποιέω, *facio*.

Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœſtitiam factus. Ab ἔλεγος.

ἘΛΕΓΙ͂ΝΟΙ, ων, οἱ, piſces gregales, elegini.

Ἐλεγκτικὸς, ὴ, ὸν, reprehenſorius. Ab ἐλέγχω.

Ἐλεγκτὸς, ὴ, ὸν, reprehenſibilis. Ab eod.

Ἐλεγμὸς, οῦ, ὁ, reprehenſio, redargutio.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imp. act. v. ἐλέγχω.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἐλεγμός.

ἘΛΕΓΟΣ, ου, ὁ lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum.

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vituperabilis.

Ἐλεγχθῇ, 3. ſ. a. 1. conj. paſſ. v. ἐλέγχω.

Ἐλεγχίγαμος, ον, fidem aut perfidiam conjugis oſtendens.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus.

Ἔλεγχος, ου, ὁ, elenchus, argumentum, indicium, ſignum; (2) criminatio; (3) accuſatio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν experientia doctus, Soph. Phil. 97. Ab

ἘΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonſtro; (2) refuto; (3) redarguo, reprehendo; (4) convinco; (5) reprimo, coërceo; (6) adſpernor; (7) ſciſcitor, percontor; (8) quæſtionem de aliquo habeo. Μή μ' ἔλεγχε πλείοσι λόγοις, interroga, Soph. El. 1369. Ἀμηχανῶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο σὺν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω, id. Phil. 336.

ἘΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, eledona, ſpecies polypi.

Ἑλέειν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν, a verbo αἱρέω pro ἕλω.

Ἐλεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miſerabiliter loquor, miſe-

miſerabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς, & λέγω, dico. Unde

Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miſerabilis.

Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miſerabilis. Ab ἔλεος.

Ἐλεεινῶς, *Adv.* miſerabiliter. Ab ἐλεεινὸς.

Ἐλεέω, ῶ, f. ήσω, miſereor; & *in Paſſ.* miſericordiam conſequor. Οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν; Ariſt. Lyſ. 882. Ἐλέησον αὐτὰν τὴν ὄπα, id. Pace, 339. Ab ἔλεος.

Ἐλεηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Ἐλεηθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.

Ἐλεημονικὸς, ἡ, ὸν miſericors, benignus.

Ἐλεημόνως, miſericorditer. Ab ἐλεήμων.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia; (2) ſtips erogata pauperibus, eleemoſyna; (3) omne beneficium, quo calamitoſos proſequimur. Ab eod.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, miſericors. Ab ἔλεος.

Ἐλέησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐλεέω.

Ἐλέησον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Ἐλεητικὸς, ἡ, ὸν, ad miſericordiam propenſus, miſericors. Ab ἐλεέω.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiſeratio. Ab eod.

Ἑλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἱρέω.

Ἑλειοβάτης, ου, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω, *eo*.

Ἑλειογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in paluſtribus locis natus. Ex ἕλος, & γίνομαι, *naſcor*.

Ἑλειονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἑλειόνομος, in paludibus degens, paluſtris. Ab ἕλος, & νέμω, *colo, habito*.

Ἕλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, paluſtris, in paludibus naſcens, vel degens. Ab ἕλος.

Ἐλειὸς, οῦ, ὁ, glis; (2) ſciurus; (3) ſpecies accipitris. Ab eod.

Ἑλειοσέλινον, apium paluſtre. A σέλινον, *apium*. Vid. ἑλεοσέλινον. *Angl.* Smallage

Ἑλειότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, in paludibus altus, creſcens. Ex ἕλος, & τρέφω, *nutrio*.

Ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, aurelia, flos agreſtis aurei coloris. Ex ἕλειος, & χρυσός.

Ἐλείψασκον, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, a λείπω.

Ἐλέκτο, *concubuerat*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐλέλεκτο. A λέγομαι.

ἘΛΕΛΕΥ, acclamatio bellica, eleleu!

Ἐλελήθει, *oblitus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Poet.* pro ἐλελήθει, a verbo λανθάνω.

Ἐλέλιζε, *torquebat*, ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab

Ἐλελίζω, f. ίσω, eleleu, ſ. alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τοῦ ἐλελεῦ; (2) torqueor. Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι, Ariſt. Av. 220. Ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλικτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἑλίσσω.

Ἐλελίξαις, *qui convolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, a verbo ἐλελίζω.

Ἐλέλιξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἐλελισφακίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ſalvia conditum. Ab

Ἐλελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, ſalvia obverſa & implicata mari, ſalvia femina. A σφάκος, *ſalvia*. *Angl.* Sage.

Ἐλελίττω, fut. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio & tremefacio. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

Ἐλέλιχθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.

Ἐλελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus & concuſſio. Ab ἐλελίττω.

Ἐλελίχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίττω, & χθών.

Ἐλελόγχει, 3. ſ. pluſq. ind. med. v. λαγχάνω.

Ἐλελοίπεσαν, *omiſerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a λείπω.

Ἕλεν, *invaſit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλεν, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.

ἙΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

Ἑλενηφόρια, τὰ, feſtum quoddam, dictum ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vaſe, in quo myſteria portabantur.

Ἑλένεια, τὰ, feſtum apud Lacedæmonios, in honorem Helenæ.

Ἑλένιον, ου, τὸ, herba quædam, quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur, Ph. inula. Ab Ἑλένη, *Angl.* Elecampane.

Ἐλέξατο, *dormivit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λέγομαι, *dormio*.

Ἐλεοδύτης, ου, ὁ, menſæ coquinariæ miniſter. Ex ἐλεὸς, & δύω.

Ἑλεόθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, genitus ſeu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, & τρέφω, *alo*.

Ἐλεοῖσιν, *menſis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.

Ἐλεὶν, *Adv.* miſere, *per Syncop.* Ab ἐλεεινόν.

Ἐλεὸν, οῦ, τὸ, ſive

ἘΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, menſa coquinaria; (2) avis quædam.

ἜΛΕΟΣ, ου, ὁ, vel εος, ους, τὸ, miſericordia, commiſeratio.

Ἑλεοσέλινον, ου, τὸ, apium paluſtre, heleoſelinum. Ex ἕλος, & σέλινον, *apium*.

Ἐλέπισα, a. 1. ind. act. λεπίζω.

Ἑλέπολις, εως, ἡ, ſc. μηχανὴ, machina obſidionalis, machina, qua urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, *capere*, & πόλις, *urbs*.

Ἑλέπτολις, idem.

Ἑλέσθαι, a. 2. inf. med. v. αἱρέω.

Ἕλεσθε, *ſumite*, 2. pl. a. 2. imper. med.

Ἐλέτην, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, prenſabilis, apud Homerum, Il. 9, 409. Ab ἑλεῖν, *prehendere*.

Ἑλεῦ, *elige*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἑλοῦ. Ab αἱρέω.

Ἐλευθερία, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρια, ων, τὰ, libertatis ſolennia.

Ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vagor, ut ſervus fugitivus; (2) libertatem uſurpo, libere ago. Ab ἐλευθερία. Hinc

Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui libere agere amat.

Ἐλευθερικὸς, ἡ, ὸν, liber. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) ſervator, liberator, epitheton Jovis.

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a ſincero animo profectum. Ab ἐλευθέριος.

Ἐλευθερίως, *Adv.* liberaliter, ingenue.

Ἐλευθερόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ cui filii ſunt liberi & qui ipſe etiam inde liber eſt.

Ἐλευθεροπράσιον, ου, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλευθεροπρασίου δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος, & πιπράσκω, *vendo*.

Ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex ἐλεύθερος, & πρέπω, *convenio*.

Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, hominem liberum & ingenuum decet.

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non ſervus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generoſus.

Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.

Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

Ἐλευθερόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ qui eſt ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος, & στόμα.

Ἐλευθεροῦντας, *liberantes*, acc. plur. part. præſ. act. *contr.* pro ἐλευθερόοντας. Ab

Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. Ἐλευθεροῦν τινα τῆς αἰτίας, τοῦ φόνου. Ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν, Plat. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθερωθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ἐλευθέρως, *Adv.* libere, ut liberum & ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. Ab ἐλευθερόω.

Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, liberator. Ab eod.

Ἐλεύθω, venio. Inuſit. pro ἔρχομαι. Unde uſitata, ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον. Hinc

Ἐλευθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem.

Ἔλευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio.

Ἐλεύσομαι, f. 1. ind. med. ἔρχομαι.

Ἐλευστέον, eundum eſt. Ab eod.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, decipio, noceo, lædo. Ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων, Heſ. Θ. 330.

Ἐλεφανταγωγὸς, οῦ, ὁ, qui elepantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας, & ἄγω, *ago*.

Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, & ἀρχὴ. Hinc

Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

Ἐλεφάντειος, ου, ὁ καὶ ἡ, elephantinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiaſis, morbus lepræ ſimilis.

Ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab

Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiaſi laboro.

Ἐλεφάντινος, η, ον, eburnus.

Ἐλεφαντιστὴς, οῦ, ὁ, elephantorum magiſter, elephantorum domitor & rector.

Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ebore revinctus. Ex ἐλέφας, & δέω, *vincio*.

Ἐλεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compoſitus, ſ. ebore ornatus, eburneis figillis.

Ἐλεφαντόκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, & κώπη.

Ἐλεφαντόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum elephanto pugnans, elephantis infeſtus. Ex ἐλέφας, & μάχομαι, *pugno*.

Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, & ποῦς, *pes*.

Ἐλεφαντοφάγος, ὁ καὶ ἡ, elephanti carnem comedens.

Ἐλεφαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, elephantinus.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiaſis, morbus; (4) poculi genus.

Ἐλέχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi λέγω.

Ἔλεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. λέπω.

ἝΛΗ, ης, ἡ, calor, ex ſole prodiens, calor ſolaris; (2) ſplendor ſolis.

Ἔληα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔλησα. A λάω.

Ἕληαι, *ceperis*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλῃ, a verbo αἱρέω.

Ἐλήθετο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a λανθάνω.

Ἐλήλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἔλακα, a verbo ἐλαύνω.

Ἐληλακότες, perf. part. act. *Att.* pro ἐλακότες.

Ἐλήλαμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔλαμαι.

Ἐληλαμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἐλαμένος.

Ἐλήλαται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔλαται.

Ἐλήλεγκται, *redargutus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔλεγκται. Ab ἐλέγχω.

Ἐλήλεγμαι, *convictus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐληλέδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσὶ. Ab ἐλαύνω.

Ἐληλουθὼς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἠλυθώς. Ab ἔρχομαι.

Ἐλήλυθα, p. ind. med. *Att.* pro ἤλυθα.

Ἐληλύθειν, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἠλύθειν.

Ἐληλυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἠλυθυῖα.

Ἔληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

Ἐλήφθης, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. λαμβάνω.

Ἐλθὲ, *veni*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Sync.* pro ἔλυθε, ab ἔρχομαι.

Ἐλθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

Ἐλθεῖν, vel ἐλθῆν, *veniſſe*, a. idem, *Dor.*

Ἔλθῃς, 2. ſ a. 2. conj. v. ἔρχομαι.

Ἔλθοι, *venerit*, 3. ſing. a. 2. optat. act.

Ἐλθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poët.* pro ἐλθοῦσι.

Ἔλθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἦλθον.

Ἔλθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act.

Ἐλιάσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. λιάζω.

Ἑλίγδην, *Adv.* volutim, convolutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

Ἑλιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. ἑλίσσω.

Ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, involutio. Ab eod. Hinc

Ἑλιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuoſus, flexuoſus, intortus.

Ἑλιγμὸς, οῦ, ἡ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

Ἐλιθάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. λιθάζω.

Ἐλιθοβόλουν, imp. ind. act. v. λιθοβολέω.

Ἑλικάμπυξ, κος, ἡ, crines in nodum collectos habens.

Ἑλίκη, ης, ἡ, urſa major inter aſtra; ἑλίκη, ſalix Arcadibus. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικηδὸν, *Adv.* volutatim, in orbem.

Ἑλικίας, ου, ὁ. tortuoſus, unde ἑλικίαι κεραυνοί.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, proprie cui palpebræ ſunt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἑλικος, & βλέφαρον.

Ἑλικοδρόμος, ὁ ϗ ἡ, in orbem currens, *Epith.* ſolis & Lunæ.

Ἑλικοειδὴς, ἑος, ους, tortilis. Ab ἕλιξ, & εἶδος, *ſpecies.*

Ἑλικοειδῶς, tortuoſe, in gyrum.

Ἑλικόεις, οεσσα, όεν, tortuoſus. Ab ἑλίσσω.

Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticoſus; (2) niger. Ab eod.

Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla; (2) inauris.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, tortilis, tortuoſus, Ab eod.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Muſis ſacer; (2) inſtrumentum quoddam muſicum. Ab eod. Hinc

Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Muſæ.

Ἑλικώνιος, ια, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, eadem ſunt, quæ Heliconiades ſive Muſæ.

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puella, quæ amantium oculos ad ſe trahit; (2) cui oculi ſunt nigri, vel rotundi, ac mobiles h. e. pulcri, unde (3) pulcra. Ab

Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, cui oculi ſunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri. Ex ἑλικὸς, & ὢψ, *oculus.*

ἘΛΙΝΝΎΩ, ύσω, vito, caveo; (2) deſino, deſiſto; (3) maneo, moror; (4) ſedo, ceſſare facio. Ἐλιννύσας οὐδένα χρόνον, Herodot.

ἘΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud Nicandrum. Vitis, ap. Dionyſ. P.

Ἐλινύω, idem quod ἐλιννύω. Οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 605.

Ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) ſpecies hederæ; (6) ὁ ϗ ἡ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (3) circumiens. Ab εἰλέω.

Ἔλιξις, ἡ, linctus. Ab ἐλίσσω, ap. *Hipp.*

Ἑλιξόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, tortuoſa cornua habens. Ex ἕλιξ, & κέρας, *cornu.*

Ἐλιοὺδ, ὁ, *Eliud*, Nomen viri Hebræum ἄκλιτον, *Laus Dei.*

Ἔλιπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.

Ἐλισαβὲτ, ἡ, *Eliſabetha*, Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Deus juravit.*

Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, *Eliſſæus*, nomen prophetæ Hebr. *A Deo ſalus.*

Ἑλισσέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν.

Ἐλίσσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi λίσσομαι, *ſupplico.*

Ἑλισσομένη, part. pr. f. g. med. vel paſſ. v.

Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἑλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι, Soph. El. 784. Ab εἰλέω.

Ἑλίτροχος, ου, in quo vertitur axis, *Epith.* σύριγγος.

Ἔλιφθεν, *relicti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐλείφθησαν, a λείπω.

Ἑλίχρυσος, idem quod ἑλειόχρυσος.

Ἕλκε, *trahebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἷλκε, ab ἕλκω.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. ſing. *contr.* pro ἕλκεϊ.

Ἑλκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν.

Ἕλκεο, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro εἵλκου.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longa veſte indutus, peplum inter ferendum trahens. Ex ἕλκω, *traho*, & πέπλος.

Ἕλκετο, 3. ſing. imperf. verbi ἕλκω.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cui longa eſt veſtis ſive tunica. Ex ἕλκω, *traho*, & χιτὼν.

Ἑλκέω, fut. ήσω, apud Homerum traho; (2) diſcerpo, dilacero; (3) violo, attento, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ' ἀικῶς, Il. 22, 336.

Ἑλκηδὸν, *Adv.* tractim, trahendo. A præc.

Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis. Ab ἑλκέω.

Ἕλκηθρον, ου, τὸ, traha; (2) buris. Ab eod.

Ἕλκημα, τος, τὸ, præda.

Ἑλκοποιέω, ῶ, ulcero, exulcero. Ab

Ἑλκοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἕλκος, & ποιέω, *facio.*

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, ulcus; (2) vulnus, imprimis inveteratum.

Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *Paſſ.* ἑλκῶσθαι, ἡλκωμένος. Ab ἕλκος.

Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, tractorius, attractativus. Ab ἕλκω.

Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, tractus, ductilis. Ab eod.

Ἑλκύδριον, ου, τὸ, uſcuſculum. Dim. ab ἕλκος.

Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, ſcoria ſeu recrementum argenti. Ab eod.

Ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ, tractio. Ab eod.

Ἑλκυστάζω, fut. άσω, trahendo rapto.

Ἑλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, tractor; (2) hauſtorius; (3) capiſtrum; (4) inſtrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab eod.

Ἑλκυστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens trahendi.

Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινὰ εἰς οἶκον. Ὅπου λινεργὴς κλᾶσις ἑλκύσει πικρὰ, Lyc. 716. Ab

ἝΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. (2) ſugo. Ἕλκειν τὸ γένος ἀπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀθινοῦσαν; Ariſt. Θεσμ. 625. Ἴχι συνεργὸν ἠλακάτην ἕλκειν, κλῆμα πένητι βίῳ, Epigr.

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ulceroſus. Ab ἕλκος.

Ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, ulcerativus.

Ἕλκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.

Ἔλλαβε, *ſumpſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαβε, a verbo λαμβάνω.

Ἑλλαδικὸς, ἡ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλάς.

Ἐλλαμβάνω, comprehenſum, conſtrictum teneo.

Ἐλλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareſco; (2) magnificentiam oſtendo, largitionis ſplendore me illuſtro; (3) ſplendida & magnifica oratione utor. Ex ἐν, & λαμπρύνω.

Ἐλλαμπτικὸς, ἡ, όν, illuminativus.

Ἐλλαμπτικῶς, *Adv.* illuminoſe.

Ἐλλάμψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐλλάμπω.

Ἔλλαμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio. Ab

Ἐλλάμπω, fut. ψω, illuceo; illuſtro, clarum reddo; (2) illumino, divinitus doceo.

Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices ſacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro Ἑλληνοδίκαι. Ex Ἕλλην, & δίκη, *judicium.*

Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex ſum ſacrorum certaminum. Ex iiſd.

Ἕλλανες, *Græci*, *Dor.* pro Ἕλληνες, ab Ἕλλην, *Græcus.*

Ἑλλὰς, άδος, Hellas, Græcia; (2) *Adj.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνική.

Ἐλλάσαι, *Poët.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.

Ἔλλαχον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαχον, a λαγχάνω.

Ἑλλεβοριᾶν, helleboro indigere.

Ἑλλεβορίζω, helleboro purgo.

Ἑλλεβορισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio helleboro facta, *Aret.* Ab

ἙΛΛΈΒΟΡΟΣ, & ἐλλέβορος, ου, ὁ, helloborus, veratrum, *Angl.* **Hellebore.**

Ἐλλεδανοῖσιν, *Ion.* pro ἐλλεδανοῖς, ab

Ἐλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, reſtis. Ab εἴλλω, *ſtringo.*

Ἔλλειμμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum penſionis non perſolutæ. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid, imperfectus. Ab eod.

Ἐλλειπτικὸς, ἡ, ὸν, defectivus.

Ἐλλειπτικῶς, defective.

Ἐλλείπω, fut. ψω, relinquo, prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας, Ariſt. Lyſ. 676. Hinc

Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermiſſio; (2) defectus; (3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo adſumo. Ex ἐν & λείχω, lingo.

Ἔλλεχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore & ſermone. Ex ἐν, & λέχος.

ἙΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων ſortiti.

Ἑλληνίζω, fut. ίσω, Græcos ſequor, ſeu imitor, Græcum refero, Græcus ſum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor. Ab Ἕλλην.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.

Ἑλληνικῶς, *Adverb.* Græce, Græco more, Græcanice.

Ἑλλήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod Ἑλληνικός.

Ἑλληνὶς, ίδος, Græcia. Ab eod.

Ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) literæ Græcæ, lepos Græcus; (3) ſermo Græcanicus, ſeu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω. Unde

Ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, ſectator, ſeu imitator Græcorum, æmulus & ſtudioſus Græcorum.

Ἑλληνιστὶ, *Adv.* ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico; (2) Græce, lingua Græca. Ab eod.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.

Ἑλληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto; (2) Græcorum more diſſero, ap. *Polyb.*

Ἑλληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæſtores Græciæ, ærarii Græci præfecti. Ex Ἕλλην, & ταμίας, *diſpenſator, quæſtor.*

Ἔλληξε, *Poet.* pro ἔληξε, a λήγω.

Ἑλλησποντίας, ου, ὁ, nomen venti ab Helleſponto ſpirantis.

Ἑλλησπόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Helleſpontinus; (2) qui ad Helleſpontum pervenit. Ab

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Helleſpontus, mare, vel potius fretum inter Europam Aſiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, & πόντος, *mare*, quaſi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipſo periit.

Ἐλλιμενίζω, f. ίσω, in portu ſum, in portu verſor; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex ἐν, & λιμὴν, *portus.*

Ἐλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex iiſd.

Ἐλλιμενικὸς, ἡ, όν, ad portum ſ. portorium pertinens. Ἐλλιμενικὰ, τὰ, vectigalia e portorio.

Ἐλλιμενιστὴς, οῦ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ex ἐλλιμενίζω.

Ἐλλιμνάζω, fut. άσω, ſtagno, reſtagno.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui deeſt aliquid. Ab ἐλλείπω.

Ἐλλιπῶς, defective. A præc.

Ἐλλοβίζω, ſiliquor. Ab ἔλλοβος.

Ἐλλόβιον, ου, τὸ, inauris. Ex ἐν, & λοβός.

Ἐλλοβοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, florem in ſiliqua edens, in folliluco florens. Ex ἔλλοβος, & ἄνθος, *flos.*

Ἔλλοβος καρπὸς, fructus in folliculo, vel in ſiliqua clauſus. Ex ἐν, & λοβός.

Ἐλλοβοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſemina ſunt in folliculo vel ſiliqua. Hinc ἐλλοβοσπέρματα, ſemina in folliculis clauſa. Ex ἔλλοβος, & σπέρμα, *ſemen.*

Ἐλλοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt e genere ſiliquatorum vel ſiliquas ferentium.

Ἐλλογεῖν, imputare. Ab ἔλλογος.

Ἐλλόγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus Ex ἐν, & λόγος.

Ἔλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, inſignis, clarus.

Ἐλλόγως, cum ratione, apte.

Ἐλλοπεύω, f. piſcor. Ab ἔλλοψ.

Ἐλλοπιεύω, f. εύσω, idem & ab eod.

ἘΛΛΟΣ, ου, ὁ, hinnulus; (2) mutus.

Ἐλλοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hinnulorum cervinorum peremptor; (2) cervorum interfector. Ex ἐλλὸς, *hinnulus*, & φόνος, *cædes.*

Ἐλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in inſidiis lateo, inſidior. Ex ἐν, & λόχος, *inſidiæ*.

Ἐλλοχίζω, in inſidiis pono. Ex iiſd.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut piſcis; (2) piſcis. Ex λείπω, & ὄψ, *vox*.

Ἔλλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui moleſtiarum & curarum expers non eſt. Ex ἐν, & λύπη.

Ἐλλυχνιασμένος, ellychnium habens. Ab

Ἐλλύχνιον, ου, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, & λύχνος, *lychnus*.

Ἐλλυχνιωτὸν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.

Ἔλλω, contineo. Ab εἰλέω, *coarcto*.

Ἑλμινθιάω, ῶ, lumbricis infeſtor.

Ἑλμίνθιον, ου, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.

Ἑλμινθώδης, ὁ καὶ ἡ, lumbrico ſimilis. Ab

ἝΛΜΙΝΣ, ινθος, ἡ, (*ſcribitur* & ἕλμινς) lumbricus; (2) tinea.

Ἐλμωδὰν, *Elmodan*, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Deus menſurabit eos*.

Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, parietaria, herba. Ab ἕλκω, *trabo*, eo quod prætereuntium veſtes attrahat. *Angl.* Pellitory-of-the-Wall.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

Ἐλογίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. λογίζομαι.

Ἐλεῦν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐλόουν, a λόω.

Ἐλοιδόρει, 3. pl. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.

Ἑλοίτην, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω.

Ἕλοιμι, *ceperim*, a. 2. opt. act.

Ἑλοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro ἑλοῦσα.

Ἑλόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro εἱλόμην.

Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλον.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus, aqua paluſtris cœno mixta.

Ἑλοῦ, 2. ſing. a. 2. imper. med. verbi αἱρέω.

Ἐλοῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro ἐλούομεν, a λούω.

Ἑλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. αἱρέω.

Ἑλοῦσ᾽ pro ἑλοῦσα. Vide ἑλοῖσα.

Ἐλοχεύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi λοχεύω.

Ἔλπεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, ab ἔλπομαι.

Ἔλπεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἔλπου.

Ἐλπιδοδότης & δώτης, autor ſpei.

Ἐλπιδοποιέω, ſpem alicui facio, ſpe lacto.

Ἐλπίζω, f. ίσω, ſpero; (2) reor, exiſtimo, *diciturque interdum & in partem deteriorem pro* vereor, metuo; (3) *& act.* ſpem facio, *ut* ἐπελπίζω. Τήνδε δ᾽ ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν, Soph. A. 810. Τουτὶ μὰ Δί᾽ ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ᾽ ἤλπισα, Ariſt. Av. 962. Ab ἐλπίς.

Ἐλπιοῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσουσι,

ἘΛΠΙΣ, ιδος, ἡ, ſpes; (2) exſpectatio.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐλπίζω. Unde

Ἔλπισμα, ατος, τὸ, id, quod ſperatur, ſpes.

Ἐλπιστικὸς, ἡ, ὸν, in ſpe poſitus.

Ἐλπιστὸς, ἡ, ὸν, ſperabilis, qui ſperari poteſt.

Ἐλπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω.

Ἔλπομαι, ſpero; (2) exiſtimo, puto. Ab ἐλπίς.

Ἔλπω, ſperare facio, in ſpem adduco, apud Homerum, Od. 2, 90. Ab eod.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, ſpes. Ab eod.

Ἔλσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐλάσαι.

Ἔλυμα, ſ. ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἐλύω, ſ. εἰλύω, *involvo, tego*.

Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas, Nomen magi Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.

Ἐλυμήνω, 2. ſing. ejuſd. mod. & temp.

Ἔλυμος, ου, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum herba. *Angl.* Panick. Ab ἐλύω, *involvo*.

Ἐλύπει, *dolebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπεε, a λυπέω.

Ἔλυσα, *ſolvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *ſolvo*.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, e qua naſcitur cilium; (3) cruſta in inſectis, quæ alas claudit; (4) folliculus ſeminis; (5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eod.

Ἐλύτριον, ου, τὸ, idem.

Ἐλυτρώσω, *liberaſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐλυτρώσασο, a λυτρόω.

Ἐλύω, vel εἰλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω. *involvo*.

Ἕλω, a. 2. conj. act. v. αἱρέω.

Ἑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, paluſtris. Ab ἕλος.

Ἕλωμαι, a. 2. conj. med. v. αἱρέω.

Ἑλὼν, *capiens, qui cepit*, a. 2. part. act.

ἝΛΩΡ, ορος, τὸ. captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel interfectionis.

Ἑλώριον, ου, τὸ, idem.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. μανθάνω.

Ἔμαθον, *didici*, 1. ſing. a ejuſd.

Ἐμάθοσαν, 3. pl. a. *Boeot.* pro ἔμαθον.

Ἐμαίμασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμαίμασε, a μαιμάω.

Ἐμακάρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω.

Ἐμαλάχθην, a. 1. ind. paſſ. v. μαλάσσω.

Ἐμαλοφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *per contr.* pro ἐμηλοφόρεε, a μηλοφορέω.

Ἐμάνην, a. 2. ind. paſſ. verbi μαίνομαι.

Ἐμάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. μάσσω.

Ἐμάρανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.

Ἐμαράνθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.

Ἐμαρνάσθην, 3. d. imperf. ind. med. verbi μάρνομαι.

Ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, mei ipſius. Ex ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ, & αὐτὸς, *ipſe*.

Ἐμαχεσάμην, a. 1. ind. m. v. μάχομαι.

Ἔμβα, *progredere*, 2. ſing. a. 2. imper. *per Apocop.* pro ἔμβηθι, a verbo ἐμβαίνω.

Ἐμβαδίζω, incedo.

Ἐμβάδιον, ου, τὸ, calceus, vel ſolea. Ab ἐμβάς.

Ἐμβαδὸν, *Adverb.* pedeſtri itinere. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθμὸς δικαστὴς, in Pand. ordinarius judex. Ab eod.

Ἔμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθυνοὺς, Heſ. ſapientes, prudentes, quorum cogitationes ſunt profundæ. Ex ἐν, & βάθος. Unde

Ἐμβαθύνω, fut. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.

Ἔμβαινον, imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον. Ab

Ἐμβαίνω, ingredior, ſubeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) inſulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὰν, Plut. Ex ἐν, & βαίνω.

Ἐμβακχεύω, bacchor in, inſolenter lætor in.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐμβάλλω.

Ἔμβαλλε, 3. ſing. imp. ind. act. *Poët.* pro ἐνέβαλλε.

Ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) inſero, interſero, intercalo; (3) ingredior, irrumpo: (4) hoſtiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης. Eur. Med. 2328. Κἀυτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, ſubvertat, Ariſt. Ach. 516. Ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν, Soph. Phil. 810. Ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν, Ariſt. Av. 1151.

Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. ſing. a. 2. conj.

Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.

Ἐμβάντι, dat. ſing. part. ἐμβάς.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.

Ἐμβαπτεύω, idem.

Ἐμβάπτω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε, Ariſt. Nub. 150.

Ἐμβαρύθω, f. ύσω, ingravo, gravo.

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, ſolea; (2) ſoccus. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβὰς, a. 2. part. act. v. ἐμβαίνω.

Ἐμβασικοίτης, qui intrare facit, aut intrat τὴν κοίτην cubile.

Ἐμβασίλευον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐνεβασίλευον, ab

Ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in. Ὁ δ᾽ οὐρανῷ ἐμβασιλεύει, Heſiod. Θεογ. 71.

Ἐμβάσιος, ου, ὁ, conſcenſorius, epithetum Apollinis, qui colebatur in littore a conſcenſuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde

Ἔμβασις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus, conſcenſus; (2) ſolium, in quo lavamus.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ollas repens, nom. muris in Batrachom. 208. Ex ἐμβαίνω, & χύτρα, *olla*.

Ἐμβάται, ων, οἱ, cothurni. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατευτικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſorius. Ab

Ἐμβατεύω, f. εύσω, & ἐμβατέω, f. ήσω, faſtuoſe incedo; (2) invado, ingero me, incolo, Æſchyl. in Perſ. 449. (3) quæro, ſcrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν οὐσίαν, Dem. εἰς τὴν ναῦν, id. Καὶ τοὶ μὲν αὐλὰς ἐμβατεύσουσι λεπρὰς Ἰβηροβόσκους, Lyc. 642.

Ἐμβατέω, ingredior.

Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, ſolium, vel alveus, ſive vas, quo in balineo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατήριον, ου, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingreſſus. Ab

Ἐμβατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingreſſivus. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, equitator; (2) miles claſſiarius. Ab eod.

Ἐμβατὸς, ἡ, ὸν, & ἐμβατὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adſcendi poteſt; (2) facilis acceſſu, ad quem accedere licet. Ab eod.

Ἐμβάφιον, ου, τὸ, patina profundior. Ex ἐν, & βάπτω.

Ἐμβάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bibulus. Ex iiſd.

Ἐμβάψας, a. 1. part. act. v. ἐμβάπτω.

Ἐμβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, conſtabilio, confirmo. Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut.

Ἐμβέβακεν, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμβέβηκεν, v. ἐμβαίνω.

Ἐμβέβασαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβεβαὼς, part. perf. act. *Att.* & *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.

Ἐμβεβηλέω, ῶ, profano, contamino.

Ἐμβείη, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt intra teli jactum. Ex ἐν, & βέλος, *telum*.

Ἔμβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέβη, ab ἐμβαίνω.

Ἐμβῄη, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη.

Ἔμβηθι, *inſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Ἐμβῆναι, *ingreſſum eſſe*, a. 2. inf. act.

Ἐμβιβάζω, fut. άσω, facio ut inſcendat; (2) impono; (3) impello; (4) induco, introduco; (5) deduco. Ἐμβιβάζειν τινὰ εἰς πλοῖον, Plat.

Ἔμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitalis, vivus, animatus cui vita, ſeu vitalis vis ineſt, vividus, vivax. Ex ἐν, & βίος, *vita*.

Ἐμβιοτεύω, f. σω, vivo in, alor. Ἐν τῇ (δίαιτα) ἐμβιοτεύει ἡ νοῦσος, *Aret.*

Ἐμβιόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.

Ἐμβιωτήριον, τὸ, domicilium, ſedes.

Ἔμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adſpectus. Ab

Ἐμβλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, Plat.

Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri inſertum ornatus cauſſa. Ab ἐμβάλλω.

Ἔμβλησις, ἡ, injectio.

Ἐμβοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μεῖζον ἐμβοᾶν τοῦ Στέντορος, Luc.

Ἐμβόησις, εως, ἡ, q. d. inclamatio, clamitatio, *Aret.* Ab ἐμβοάω.

Ἐμβόθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, in foveam depreſſus locus; (2) qui in fovea eſt. Ex ἐν, & βόθρος.

Ἐμβοθρόω, in foveæ vel ſcrobis formam excavo vel deprimo.

Ἐμβολὰς, άδος, ἡ, arbor inſita ; (2) fructus inſitus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολεὺς, έως, ὁ, adgreſſor, invaſor.

Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio ; (2) impreſſio irruentis aciei vel grandinis ; (3) oſtium fluminis ; (4) roſtrum navis, *an ſignificet non certum eſt*, Ern. Ab eod.

Ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.

Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, interjectitius, inſertus, intercalaris. Ab

Ἐμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, intercalaris, inſertus ; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβολίσματα, panni hinc inde conſuti.

Ἐμβολισμὸς, οῦ, ὁ, intercalatio.

Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, roſtrum navis ; (2) paxillus, fulcimentum ; (3) acies cuneata, pars machinæ ; (4) porticus in templis Græcorum. Ab ἐμβάλλω.

Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo ; (2) reſono in.

Ἐμβραδύνω, f, υνῶ, immoror, moror in.

Ἔμβραχυ, *Adv.* ſummatim, breviter.

Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, ſuccus, id, in quo aliquid tingitur & madefit ; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.

Ἐμβρέμω, infremo. Ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης Ἱστίῳ ἐμβρέμεται, Il. 15, 627.

Ἐμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto.

Ἐμβρίθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab

Ἐμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravis, ponderoſus ; (2) majoris momenti ; (3) conſtans, ſolidus, firmus ; (4) ferox. Ex ἐν, & βρίθω.

Ἐμβριθῶς, *Adv.* ponderoſe, graviter ; (2) ſevere, rigide ; (3) ferociter.

Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Matt. 9, 30. τῷ πνεύματι, Joann. 11, 33. Ab ἐμβρίμω. Hinc

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.

Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obſtupeſco, unde ἐμβεβροντῆσθαι, ſtupere ; ἐμβεβροντημένος, ſtupefactus, ſtupidus. Hinc

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, ſtupor ; veſania.

Ἐμβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, attonitus ; (2) amens. Ab eod.

Ἐμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo, humectatio. Ab ἐμβρέχω.

Ἔμβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, & βρόχος, *laqueus.*

Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον, & δέχομαι, *capio.*

Ἐμβρυοθλάστης, ου, ὁ, uncus, ſeu ſpiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον, & θλάω, *contundo, frango.* Celſ. 7. 29. Galen. Voc. Gall. Un Tire-tête. Conf. Tertull. de anima, c. 25.

Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον, & κτείνω, *neco.*

Ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc concluſus, crudus & immaturus ; (2) fœtus ; (3) infans recens natus, vel fœtus, qui ante paucos dies ex utero prodiit. Ex ἐν, & βρύω, *pullulo*, quaſi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre ſive utero pullulans.

Ἔμβρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, prolificus, genitalis.

Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici ſectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον, & τέμνω.

Ἐμβρυουλκὸς, ὁ, inſtrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον, & ἕλκω.

Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, jentaculum ; (2) eroſio, ſeu id ipſum, quod eroſum eſt. Ex ἐν, & βρῶμα.

Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.

Ἐμβύθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod eſt in profundo, profundus, immerſus. Ex ἐν, & βύθιος.

Ἐμβυκανάω, buccina cano.

Ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo ; (2) impleo ; (3) tego.

Ἐμεγάλυνα, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω.

Ἐμέγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέγηρα. A μεγαίρω.

Ἔμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. ἵημι.

Ἔμεθεν, g. ſ. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἐμεθύσθην, a. 1. ind. paſſ. v. μεθύω.

Ἐμεθύσθησαν, *inebriati ſunt*, 3. plur. aor.

Ἔμεινα, *manſi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.

Ἐμεῖο, *mei*, gen. ſing. *Poët.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελε, imperf. ind. imperſ. v. μέλει.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind.

Ἔμελλε, 3. ſing. imperf. ind. v. μέλλω.

Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. verbi ἐμέω.

Ἐμεμίγμην, pluſq. ind. paſſ. v. μίγνυμι.

Ἐμέμφετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. μέμφομαι.

Ἐμὲν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. *Poët.* pro ἐσμὲν, ab εἰμί.

Ἔμεν, *eſſe*, præſ. inf. pro εἶναι, ab eod.

Ἕμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro εἶναι, ab ἵημι.

Ἐμένοινα, *curabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμενοίναε, a μενοινάω.

Ἔμενον, imperf. ind. act. verbi μένω.

Ἕμενος, a. 2. part. med. verbi ἵημι.

Ἐμέρισε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. μερίζω.

Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω.

Ἐμεσία, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.

Ἔμεσις, εως, ἡ, idem.

Ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.

Ἐμετέθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. μεθίημι.

Ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria. Ab ἐμέω.

Ἐμετιάω, ῶ, vomiturio. Ab eod.

Ἐμετικὸς, ὴ, ὸν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.

Ἐμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.

Ἐμετοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vomitum ciens. Ex ἔμετος, & ποιέω, *facio.*

Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.

Ἐμετὸς, ὴ, ὸν, vomitu ejectus. Ab eod.

Ἐμετωδίως, *Adv.* in modum vomitus. Ab ἐμετώδης, quod eſt ab ἔμετος.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

ἘΜΕΩ, ῶ, f. έσω, vomo, evomo. Οὐδέπω τὸ ἴκταρ ἐμέμηκας, Luc. Μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου, Apoc. 3, 16.

Ἐμεωυτοῦ, *mei ipſius*, *Ion.* pro ἐμαυτοῦ.

Ἕμην, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.

Ἔμηνα, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι.

Ἐμήνιε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. μηνίω.

Ἐμήνυθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Boeot.* a μηνύω.

Ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐμήσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. μήδομαι.

Ἐμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a μηχανάομαι.

Ἐμίανα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Ἔμιγον, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.

Ἐμίηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a μιαίνω.

Ἔμικτο, *mixtus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι.

Ἐμιμήσω, 2. ſ. a. 1. ind. med. a μιμέομαι.

Ἐμίν, dat. ſing. *Dor.* pro ἐμοί, ab ἐγώ.

Ἔμιμνε, 3. ſ. imp. ind. act. v. μίμνω.

Ἔμιξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. μίγνυμι.

Ἐμίσγετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. μίσγομαι.

Ἐμίσησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. μισέω.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. a. 1. indic. med. v. μισθόω.

Ἔμιχθεν, *miſti ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι.

Ἐμίχθην, *miſtus ſum*, 1. ſing. aor. ejuſd.

Ἔμμαθε, *didicit*, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔμαθε, a μανθάνω pro μαθέω.

Ἐμμαίνομαι, furo in, inſano. Περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, Act. 26, 11.

Ἔμμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanatus, villoſus. Ex ἐν, & μαλλός.

Ἐμμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.

Ἐμμανῶς, *Adv.* furibunde, furenter.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, *Emanuel.* Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Deus nobiſcum.*

Ἐμμαοὺς, ἡ, *Emmaus*, Nom. Hebr. ἄκλιτον, *propugnaculum.*

Ἐμμαπέω, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμμαπέουσα, ubi ſchol. ἐνεργοῦσα, i. e. ſatagens, operoſa. Ex ἅμα, & ἔπος, *verbum.*

Ἐμμαπέως, *Adv.* dicto citius, ſimul cum dicto, prompte, ſtudioſe. Ex iiſd.

Ἐμμάρτυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, teſtes habens, teſtimoniis comprobatus. Ex ἐν, & μάρτυς.

Ἐμμαρτύρως, e teſtimonio, ut teſtis idoneus adſit.

Ἐμμάσαι, Heſ. ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν, & μάσαι, *contrectare.*

Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero, Suidas.

Ἐμματέω, Nicander ἐμματέων, ubi Schol. καθιεὶς τοὺς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Heſ. ἐμματέων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσαι.

Ἐμμαχέομαι, οῦμαι pugno in.

Ἐμμέθοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo methodus ineſt ; (2) compendioſus, artificioſus.

Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodice, artificialiter, via & ratione compendiaria.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter ; (2) ebrius ſum. Ex ἐν, & μεθύσκω.

Ἐμμειδιάω, ῶ, fut. άσω, ſubrideo in, vel propter.

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ἐμμένω.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio ; (2) apta modulatio ; (3) genus ſaltationis tragicæ ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.

Ἐμμελεστέρως, curioſius, accuratius.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re. Hinc

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, id, in quo ſe aliquis exercet.

Ἐμμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, modulationem habens, canorus ; (2) concinnus, ſcitus, aptus. Ex ἐν, & μέλος, *carmen.*

Ἐμμελῶς, *Adv.* concinne, apte ; (2) canore.

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f, ήσω, modulando pronuncio ; (2) modis muſicis mando.

Ἐμμεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.

Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, ſtudio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.

Ἐμμέμηνα, perf. ind. med. v. ἐμμαίνομαι.

Ἔμμεν, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.

Ἔμμεναι, idem ſed *Dorice.*

Ἐμμενετικὸς, ὴ, ὸν, qui permanere & perſeverare poteſt, aut ſolet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενέως, *Adv.* conſtanter, alacriter, *Poët.* pro ἐμμενῶς. Ab

Ἐμμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permanens & conſtanter perſeverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, έος, conſtantia, ſtabilitas, & ἐμμενὲς, *Adv.* conſtanter, firmiter, perpetuo. Ab

Ἐμμένω, fut. ενῶ, permaneo, perſevero, v. c. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, ſervo, obſervo : (2) adquieſco. Ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅρκοις, ἐν τῇ τάξει. Οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, Heb. 8, 9.

Ἐμμεσιτεύω, conciliatorem, pacificatorem ago.

Ἔμμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, intermedius, qui medium habet. Ex ἐν, & μέσος.

Ἔμμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus, impletus, refertus. Ex ἐν, & μεστός.

Ἐμμετρέω, metior, ap. *Lucian.* ſed verbum eſt ſuſpectum, *Ern.*

Ἔμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, metricus, metro conſtans ; (2) qui metrice ſcribit. Ex ἐν, & μέτρον, *metrum.*

Ἐμμέτρως, *Adv.* carmine, verbis metro vel numero adſtrictis, metrice.

Ἐμμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, menſtruus. Ex ἐν, & μὴν, *menſis.*

Ἔμμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menſtrua mulierum. Ex iiſd.

Ἔμμητρος, ου, ὁ καὶ ἡ, medullam in ſe habens. Ex ἐν, & μήτρα, *medulla.*

Ἐμμὶ *ſum*, *Dor.* pro εἰμί.

Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immiſceo.

Ἔμμιλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbutus rubrica, rubricæ colore rubens. Ex ἐν, & μίλτος, *minium, rubrica.*

Ἔμμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, mercenarius. Ex ἐν, & μισθός.

Ἐμμονὴ, ἡ, duratio. Ab ἐν, & μένω.

Ἔμμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, permanens, conſtanter perſeverans. Ab ἐμμένω.

Ἐμμὼρ, ὁ, *Emmor.* Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Lutulentus.*

Ἔμμορα, perf ind. med. *per Metath.* pro μέμορα, a μείρω, *ſortior.*

Ἔμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, particeps ; (2) qui in fatis eſt, fatalis. Ex ἐν, & μόρος.

Ἔμμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, forma indutus, informatus ; (2) formæ ſpeciem habens. Ex ἐν, & μορφὴ, *forma.*

Ἔμμοτον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab

Ἔμμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ulcere cavo laborat ; (2) cui μοτὸς inditus eſt. Ex ἐν, & μοτός.

Ἔμμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, muſicus ; (2) muſicos modulos in ſe habens. Ex ἐν, & Μοῦσα.

Ἐμμούσως, *Adv.* muſice ; (2) Muſarum inſtinctu.

Ἔμμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum & ærumnarum plenus. Ex ἐν, & μόχθος.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν, & μύλη.

Ἐμνάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, a verbo μνάομαι.

Ἐμνήμυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* & *per Epentheſ.* pro ἤμυκα, a verbo ἠμύω.

Ἔμνησα, a. 1. ind. act. v. μιμνήσκω.

Ἐμνήσθην, *memini*, a. 1. ind. act.

Ἐμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο.

Ἐμόγησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.

Ἔμοιγε, *mihi quidem*, dat. ſing. ab ἐγώ.

Ἔμολε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μολέω.

Ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus. Ab ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ.

Ἐμόχθει, *laboravit*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, a verbo μοχθέω.

Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.

Ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζεαι, 2. ſ. pr. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab

ἘΜΠΑ΄ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo ; (2) revereor. Οὔτι θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, Il. 16, 50. Ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων, Odyſſ. 17, 488.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus commotio. Ab

Ἐμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui inſunt adfectus ſeu perturbationes, adfectu commotus. Ex ἐν, & πάθος, *adfectus.*

Ἐμπαθοῦς, gen. ſing. *contr.* pro ἐμπαθέος.

Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθής.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illuſio, ludibrium.

Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, idem ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιδοτριβέομαι, οῦμαι, in aliqua re innutritus, diu verſatus ſum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel ζω, illudo. Ἡ (Ἥρα) πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει, Ariſt. Θεσμ. 985.

Ἐμπαικτέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν. Ab

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illuſor, irriſor. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω.

Ἔμπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι.

Ἔμπαιος, a παίω, incidens, Æſc. Ag. 195.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, quæ infantem utero geſtat, gravida, prægnans, Heſ. Ex ἐν, & παῖς, *puer.*

Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, ſeu pictura incuſa, ſ. impreſſa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστικὴ, ſc. τέχνη, ῆς, ἡ, ars excudendi ſeu imprimendi imagines, *Athen.* l. 40.

Ἐμπαιστὸς, ἡ, ὸν, cui imagines ſunt impreſſæ.

Ἐμπαιχθήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. paſſ. v. ἐμπαίζω.

Ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo, ſc. percuſſu.

Ἐμπαλάσσω, f. ξω, inquino, involvo.

Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, e diverſo, vice verſa ; (2) retro, retrorſum. Ex ἐν, & πάλιν.

Ἐμπάλλω, cum vi injicio, immitto.

Ἐμπαλύνω, *Adv.* f. υνῶ, p. υγκα, inſpergo.

Ἐμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos feſtoſque conventus celebro in vel ob.

Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator ; (2) tutor ; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo.*

Ἐμπαραβάλλομαι, injicio, indo.

Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.

Ἐμπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, præparatus, inſtructus. Ex ἐν, & παρασκευή.

Ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.

Ἐμπαρέχω, præbeo ; (2) permitto, concedo ; (3) accomodo ; (4) expono. Οὐ γὰρ ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ, Luc.

Ἐμπαρίημι, remitto, laxo, ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partus doloribus fracta.

Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, inſulto, ludibrio habeo ; (2) *abſol.* inſolenter ſe gerere ; inſolenter abuti alicujus benignitate. *Paſſ.* ab temulento inſolenter tractari.

Ἐμπεπαρῳνημένα, contumeliæ ex inſolentia, *Ern.*

Ἐμπαῤῥησιάζομαι, libere, magno animo diſſero, dico de re aliqua.

Ἔμπας, *Adv.* omnino, prorſus ; (2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν, & πᾶς, *omnis.*

Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inſpergo ; (2) intexo. Πολέας δ᾽ ἐνέπασσεν ἀέθλους, Il. 3. 126.

Ἔμπεδα, *Adverbialiter.* tuto, accurate, Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδέω, ῶ, f. ήσω, compedibus conſtringo.

Ἐμπεδόκυκλος, χρόνος, tempus quod firmis jugibuſque orbibus volvitur. Nonnus.

Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, Neceſſitas ſtabilis conſilii. Ex ἔμπεδος, & μῆτις, *conſilium.*

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus. Ex ἔμπεδος, & μόχθος.

Ἐμπεδόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui firmi & conſtantis eſt ſermonis, Nonnus.

Ἔμπεδον, *Adv.* firmiter ; (2) tuto ; (3) perpetuo. Ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέω, ῶ, f. ήσω, fœdus ſive jus juratum ſervo. Ex ἔμπεδος, & ὅρκος.

Ἔμπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, firmus, in ſolo ſtans, ceu fixus. Ex ἐκ, & πέδον.

Ἐμπεδοσθενὴς, ές, firmum robur habens, conſtans. Ex εμπ. & σθένος.

Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui mente firma præditus eſt, qui mente captus non eſt, Ex ἔμπεδος, & φρὴν, *mens.*

Ἐμπεδόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui folia non amittit, ſed perpetuo retinet. Ex ἔμπεδος. & φύλλον, *folium.*

Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio ; (2) firmiter & conſtanter ſervo, ſeu obſervo. Τόνδ᾽ ὅρκον, ὃ κατώμοσ᾽ ἐμπεδώσομεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος,

Ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *Adv.* firmiter, certo.

Ἐμπείραμος, *Poët.* pro ἔμπειρος, peritus.

Ἐμπειρέω, ῶ, peritus ſum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χώρας, regionis & loci peritum eſſe. Ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia ; (2) empirice, ſecta medicorum. Ab eod.

Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, Empirice, medicorum ſecta.

Ἐμπειρικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolum ex experientia aliquid tractat ; (2) ὁ medicus ejuſmodi.

Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.

Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli peritus, in bello exereitatus, veteranus. Ex ἔμπειρος, & πόλεμος, *bellum.*

Ἔμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, uſu peritus ; (2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia.*

Ἐμπειροτόκος, ἡ, mulier quæ jam antea peperit.

Ἐμπείρω, fut. ερῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα δ᾽ ἄρ ἐμπείραντες, Il. 2, 426.

Ἐμπείρως, *Adv.* perite, more eorum qui rei periti ſunt ; (2) ſcite, apte.

Ἐμπέλα, *appropinqua*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* ἐμπέλαε, a verbo ἐμπελάω.

Ἐμπελάδην, *Adv.* prope ; (2) cum impetu.

Ἐμπελαδὸν *Adv.* prope ; (2) appropinquando. Ab

Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio ; (2) admoveo ; (3) committo, congredi facio. Αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε, Soph. Trach. 17. Πῶς δ᾽ ἐμπελάζεις τ᾽ ἀνδρὶ ϗ παρίστασαι ; ibid. 761.

Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Ἐμπελαστικῶς, *Adv.* cum impetu. Ab inuſ. ἐμπελαστικὸς, quod eſt ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix, Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.

Ἐμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.

Ἐμπέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, intus lividus, ſeu in quo livor ineſt. Ex ἐν, & πέλιος,

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπείρω.

Ἐμπεπιστευμένος, perf. part, paſſ. v. ἐμπιστεύω.

Ἐμπεπραμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπιπράσκω.

Ἐμπέραμος, ου, ὁ ϗ ἡ, peritus ; (2) qui tranſit, vel trajicit ; (3) vector. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *tranſeo.*

Ἐμπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peritus. Heſ. ex Sophocle. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia.*

Ἐμπεριάγω, fut. άξω, circumdo.

Ἐμπεριβάλλω, complector, comprehendo.

Ἐμπερίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, ornatus, elegans, artificioſus. Ex ἐν, & περιβάλλω.

Ἐμπεριγράφω, f. ψω, ſcripto comprehendo.

Ἐμπεριεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, capax, qui multa comprehendere poteſt.

Ἐμπεριέρχομαι, obeo, perluſtro.

Ἐμπεριέχω, contineo, comprehendo, complector. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπεριεχόμενα, καθ᾽ ἑκάστην ἰδέαν τούτων ἐπισκεψώμεθα, Longin.

Ἐμπερικλείω, incluſum teneo.

Ἐμπεριλαμβάνω, intus comprehendo ; (2) comprehendo. Hinc

Ἐμπεριληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi, capi poteſt.

Ἐμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.

Ἐμπερίοδος, ον, periodis conſtans, *Epith.* orationis.

Ἐμπεριπαθέω, ῶ, f. ήσω, indoleo ; (2) ſtomachor in.

Ἐμπεριπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo ; (2) diſcepto, proprie, inambulando, defendo ; (3) verſor inter. Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, ϗ ἐμπεριπατήσω, 2 Cor. 6, 16.

Ἐμπεριπείρω, transfigo, configo.

Ἐμπεριπίπτω, incido.

Ἐμπεριπλέω, navigo alicubi.

Ἐμπεριῤῥήγνυμι, diſrumpo.

Ἐμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Hinc

Ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, veſtis fibulis nexa, ſeu perforando & fibulas trajiciendo confecta.

Ἐμπερπερεύομαι, jacto me, oſtento me & artem meam, placendi cauſa.

Ἔμπεσε, *inciderat*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέπεσε, ab ἐμπίπτω.

Ἐμπεσεῖται, *incidet*, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Ἐμπέσωσι, *inciderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἐμπεταλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caſeo paratum. Ex ἐν, & πέταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui ſolet.

Ἐμπετάννυμι, vel ἐμπεταννύω, f. πετάσω, explico, extendo.

Ἐμπέτασμα, τος, τὸ, aulæum.

Ἔμπετες, 2. ſ. a. 2. ind. act. *Dor.* & *per Antitheſ.* pro ἐνέπεσες, ab ἐμπίπτω.

Ἔμπετρον, ου, τὸ, ſaxifraga, herba. Ab

Ἔμπετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in petris & locis ſaxoſis provenit. Ex ἐν, & πέτρος.

Ἐμπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus. Ex ἐν, & πεύκη, *amaritudo picea.*

Ἐμπεφυῖα, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυυῖα, ab ἐμφύω.

Ἐμπεφύη, *innata eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνεφύη.

Ἐμπεφυυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφυῖα, ſed magis communiter.

Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπήγνυσθαι, concreſcere.

Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto.

'Εμπήκτης, ου, ὁ, miniſter, qui tabulas legum a legiſlatore accipiens in libellos compingit, Heſ. Ab ἐμπήγνυμι.

Ἔμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.

Ἔμπηρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, mutilatus, mutilus.

Ἔμπης, Ion. idem quod ἔμπας, tamen.

'Εμπιέζω, imprimo, inſero firmiter.

'Εμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in; ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infenſus ſum.

Ἔμπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amarulentus.

'Εμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac conſtipo in.

'Εμπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo pinguedo eſt, pinguis. Ex ἐν, & ϖιμελὴ, pſnguedo.

'Εμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, f. ϖλήσω, impleo; (2) expleo, exſatio. 'Εμπιπλᾶναι τινα ἀηδίας, καρδίαν τοῦ θείου ἔρωτος, ὑπὸ ϖιότητος οἴκου θεοῦ ἐμπλησθήσεται. Ἔν γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι; Ariſt. Ach. 451.

'Εμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω. f. ήσω, incendo, inflammo.

'Εμπίνω, ebibo, exhaurio; (2) deglutio; (3) poto. 'Εμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δ' ἰόντος καλῶς, Ariſt. Pace, 1152.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἐμπίπλημι.

'Εμπιπλάω, & ἐμπίπλημι, impleo. Τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη ϖτερῶν, Ariſt. Av. 1315.

'Εμπίπλη, 2. ſing. præſ. imp. act. Att. pro ἐμπίπληθι.

'Εμπιπρασκόμενος, præſ. partic. med. v.

'Εμπιπράσκω, f. άσω, vendo.

'Εμπιπράω, & ἐμπίπρημι. Vide ἐμπίμπρημι.

'Εμπίπτω, incido; (2) invado, irruo; (3) obvius fio. 'Εμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις τοῦδ' ἀνδρὸς, Soph. Phil. 956.

'ΕΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, culicis genus.

'Εμπιστεύω, f. εύσω, fido, oonfido; (2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.

Ἔμπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui fides ineſt. Ex ἐν, & ϖίστις, fides.

'Εμπιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνῶν, Soph. Aj. 58. Τόσσον ἐν ϖοίμναις ϖιτνῶν, ibid. 185.

'Εμπλάζομαι, erro, ſeu vagor in; inerro.

'Εμπλακεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἐμπλέκω.

'Εμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inſpergo; (2) obſtruo; (3) in maſſam formo; (4) imprimo, ſ. imprimendo figuram rei impreſſæ efficio, infercio. Τὸν κηρὸν ἐμπλάττεσι, Ariſtot.

'Εμπλαστικὸς, ή, όν, ad illinendum aptus.

'Εμπλαστὸς, ή, όν, idem ab ἐμπλάσσω.

Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, emplaſtrum. Ab eod.

Ἔμπλαστρος, ου, ἡ, ſc. φαρμακεία, idem.

'Εμπλαστρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, emplaſtro ſimilis.

'Εμπλείμην, præſ. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.

'Εμπλείω, idem quod ἐμπλέω, Aret.

'Εμπλέκτης, ου, ὁ, ciniflo, Ph.

'Εμπλεκτὸν, οῦ, τὸ, ſtructuræ genus apud Architectos. Ab ἐμπλέκω.

'Εμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab eod.

'Εμπλέκω, implico, irretio, intexo; (2) confundo, permiſceo. Ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις, Lyc. 213. Χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμῷ Eur. Or. 253. 'Εμπλακεὶς ϖόνοις, Plat.

Ἔμπλεος, Att. ἔμπλεως, Poet. ἔμπλειος.

'Εμπλεόω, ῶ, f. ήσω, impleo; (2) ſatio; (3) refercio. Ab eod.

Ἔμπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, latera plena habens. Ex ἐν, & πλευρὰ, latus. Hinc

'Εμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus inſilio, coſtas alicujus inſulto.

'Εμπλέω, f. εύσω, innavigo; (2) innato. 'Ενέπλεον τῇσι νηυσὶ, Herodot.

'Εμπλέως, Adv. plene. Ab ἔμπλεος.

'Εμπλήγδην, Adv. attonite, ſtupide; (2) temere; (3) ſine judicio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἔμπληγος, ὁ ϗ ἡ, qui fit verberibus, verberando, ut ὕβρις ἔμπληγος. A ϖληγή.

'Εμπλήδην, Adv. confertim, plene. Ab

'Εμπλήθω, impleo, expleo; (2) exſaturo. 'Εμπλήθειν τινα χαύνης ἐλπίδος, Plat. τὴν ϖόλιν χρημάτων, Plut. Ὃ ἂν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος ϖολλοῦ, Ariſt. Nub. 375.

'Εμπληκτικὸς, ή, όν, ſtupefaciens. Ab eod.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attonitus vel terrore, vel admiratione; (2) ſtupidus. Ab ἐμπλήσσω.

'Εμπλήμενος, qui implevit, a. 1. part. act. per Syncop. pro ἐμπλησάμενος, a verbo ἐμπίμπλημι.

Ἔμπλην, Adv. prope; Conj. tamen. Ab ἐμπελάω, appropinquo.

'Εμπληξία, ας, ἡ, ſtupor, ſtupiditas; (2) vecordia; (3) pavor; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.

'Εμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Hinc

'Εμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.

'Εμπλήσατο, implevit, 3. ſing. a. 1. ind. med. Poët. pro ἐνεπλήσατο. Ab ἐμπλήθω.

'Εμπλησθεὶς, impletus, a. 1. part. paſſ.

'Εμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo; (2) obſtupefacio. Ἐν ϖυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη, Ariſt. Θεσμ. 1041.

'Εμπληστέος, implendus. Ab ἐμπλήθω.

'Εμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.

'Εμπλώω, f. ώσω, innavigo, innato, Aret.

'Εμπνευματόω, inflo; (2) flatu ſeu vi ventorum incito. Ab ἐμπνέω. Hinc

'Εμπνευματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flatus movens.

'Εμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum ingeneratio. Ab eod.

Ἐμπνευματατικὸς, ή, όν, inflandi vi præditus, flatulentus. Ab eod.

'Εμπνεύσαις, qui inſpiravit, a. 1. part. act. Æol. pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.

'Εμπνεύσας, idem, ſed communiter.

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratus. Ab

'Εμπνέω, & Poët. ἐμπνείω, fut. εύσω, inſpiro; (2) ſpiro, unde ἐμπνέων, vivus, adhuc ſpirans; (3) Metaph. inſpiro, adſpiro, inflo. Ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναπνεῖ, Eur. Or. 152. Οὐ γὰρ ϖροδώσω σ' οὐδέποτ', ἤνπερ ἐμπνέω, Ariſt. Θεσμ. 933. Ex ἐν, & ϖνέω, ſpiro.

'Εμπνίγω, f. ίξω, ſuffoco. Hinc

Ἔμπνικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuffocatus, ſpecialiter ln olla furno incluſa.

'Εμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.

Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipſa inſpirandi actio; (2) ſpiratio, vita. Ab

Ἔμπνοος, contr. ἔμπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpirans in; (2) ſpirans. Ex ἐν, & ϖνόος, flatus.

'Εμπνύθη, reſpiravit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Poët. pro ἐνεπνύθη, a verbo ἔμπνυμαι.

'Εμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento ſum. Το θεῖον ἐνεπόδιζέ με, Ariſt. Av. 971. Ἀλλὰ γ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμὰ, Soph. Phil. 432. Ex ἐν, & ϖοῦς, pes.

'Εμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab

'Εμπόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt impedimento; (2) obvius. Ex ἐν, & ϖοῦς, pes.

'Εμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum. Ab ἐμποδίζω.

'Εμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

'Εμποδιστάτης, ου, ὁ, qui obſtat, qui impedimento eſt. Ex ἐμποδὼν, & ἵστημι, ſiſto.

'Εμποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui impedimento eſt.

'Εμποδιστικὸς, ή, όν, qui eſt impedimento, vel obſtaculo. Ab eod.

'Εμποδὼν, Adv. ante pedes, in promptu, ſignificatque ſæpe ſimplicem præſentiam; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præſentia. Ex ἐν, & ϖοῦς, pes.

Ἔμποθεν, hinc.

'Εμποιέω, ῶ, injicio, indo, incutio, inſero, immitto; (2) facio 'Εμποιεῖν ἐλπίδας ἀγαθάς τινι, Xen. Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη, depicta, Ariſt. Av. 1306.

'Εμποίησαν, fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐνεποίησαν.

'Εμποιητικὸς, ή, όν, efficiens, injiciens, v. c. terrorem, amorem, &c.

'Εμποικίλλω, intertexo.

Ἐμποίμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in grege eſt. Ex ἐν, & ϖοίμνη, grex.

'Εμποίνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, puniendus, pœna dignus. Ex ἐν, & ϖοίνιμος, poenalis.

'Εμποίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & ϖοινὴ, pœna.

'Εμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator; (2) epitheton Mercurii; (3) præſes negotiorum. Ab ἐμπολὴ.

'Εμπολάω, ῶ, fut. ήσω, vendo, negotior; (2) comparo. Ex ἐν, & ϖωλέω.

'Εμπολέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, & ϖόλεμος, bellum.

'Εμπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus in bello uſus eſt, aptus ad bellum. Ex iiſd.

'Εμπολεὺς, έως, ὁ, mercator, negociator. Ab

'Εμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco; (2) emo; (3) comparo. Ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά ϖω, οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρὸν, Ariſt. Pace, 367. Hinc

'Εμπολὴ, ῆς, ἡ, quod ſibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera; (2) lucrum ex negotiatione partum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

'Εμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus; et rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

Ἔμπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, cui patria eſt & certa civitas; (2) eandem civitatem incolens. Ex ἐν, & ϖόλις, civitas.

'Εμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, verſor in republica, adminiſtro rempublicam; (2) verſor in, habito in.

'Εμπολίτης, ου, ὁ, incola.

'Εμπολέωντο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐνεπολᾶντο. Ab ἐμπολάω.

'Εμπομπεύω, f. εύσω, pompatice me in aliqua re effero; (2) publice traduco; (3) in triumpho duco. 'Εμπομπεύειν τοῖς κατορθώμασι, Dem.

'Εμπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei, operam alicui rei impendo. Ab ἔμπονος.

'Εμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impenſus. Ab ἐμπονέω.

Ἔμπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum patiens; (2) qui eſt in labore. Ex ἐν, & ϖόνος, labor.

'Εμπορεῖον, τὸ, emporium.

'Εμπορευέσθωσαν, 3. pl. a. 1. imp. paſſ. v.

'Εμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor; (2) merces aliunde importo; (3) ad negotiationem utor; (4) lucror, Jac. 4, 13. Ab ἔμπορος.

'Εμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio, mercatura. Ab ἐμπορεύομαι.

'Εμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

'Εμπορευτικὸς, ή, όν, rei mercatoriæ peritus, ſtudioſus.

'Εμπορέω, ῶ, f. ήσω, negotior, mercaturam facio. Ab ἔμπορος. Hinc

'Εμπορητικὸς, ή, όν, pertinens ad mercatores.

'Εμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio, proprie, qua mare trajicitur mercium cauſſa. Mercatus, nundinæ; (2) merces ipſa. Ab ἔμπορος.

'Εμπορικὸς, ή, όν, mercatorius, negotiatorius.

'Εμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

Ἔμπορος, ου, ὁ, vector, qui mare tranſjicit pro naulo in aliena nave; (3) viator; (4) ὁ ϗ ἡ, mercatorius. Ex ἐν, & ϖόρος.

'Εμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, ſeu ſubnecto.

'Εμπορπέω, ῶ, f. ήσω, idem. 'Ενεπορπήσατο σάγον ἰβηρικῶς, App. Hinc

'Εμπόρπημα, ατος, τὸ, infibulatio; (2) quod fibula connectimur chlamys, &c.

'Εμπορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐμπορπάω.

'Εμπορφύρεος, ον. purpureus, pulcher de floribus.

'Εμπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, indutus purpura; (2) imbutus colore purpureo; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, & ϖορφύρα.

Ἔμποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. potabilis, *Aret.* Ex ἐν, & πότος.

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, empuſa, ſpectrum, quod ab Hecate immiſſum miſeris apparere & in varias ſe formas mutare credebatur.

Ἐμπρακτικὸς, ἡ, ὸν, efficax; (2) actuoſus.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & πράττω, *ago*.

Ἐμπράκτως, *Adv.* efficaciter; (2) actuoſe.

Ἔμπρεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, decorus, conveniens, Heſ. Ab

Ἐμπρέπω, decorus & præſtans ſum inter; (2) decori ſum, convenio. Hinc *Imperſ.* ἐμπρέπει, decet. Ἐμπρέπειν μόνοις τοῖς ἄρχουσι.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας, Ariſt. Lyſ. 383.

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐμπρησθεὶς, *incenſus*, a. 1. part. paſſ.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, incenſio, inflammatio.

Ἐμπρησμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) incendium.

Ἐμπρηστὴς, οῦ, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab ἐμπρήθω.

Ἐμπρισθεὶς, a. 1. part. paſſ. v.

Ἐμπρίω, f. ίσω, ſerra incido; (2) ſerratim inciſus ſum; (3) conſtringo, comprimo.

Ἐμπρόθεσμος, ου, ὁ ϗ ὁ, qui intra conſtitutum diem aliquid facit.

Ἐμπροθέσμως, *Adv.* intra præſtitutum tempus.

Ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν, & προὶξ.

Ἐμπρομελετάω, f. ήσω, exerceo ad, v. c. bellum, *in med.* meditor, commentor, v. c. bellum, mortem.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Hinc

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, anterior.

Ἐμπροσθόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aculeum in anteriore parte habens; (2) cui aculeus eſt in ore. Ex ἔμπροσθεν, & κέντρον.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat inclinatione colli, ſive ἐμπροσθοτονία. Ab

Ἐμπροσθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, & τείνω, *tendo*.

Ἐμπροσθουρητικὸς, ἡ, ὸν, anteriore parte, ſeu adverſa mingens, ut homo, *opp.* ὀπισθου. Ex ἔμπροσθεν, & οὐρέω.

Ἐμπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem in oculis gerimus; (2) qui eſt exemplo vel ſpectaculo. Ex ἐν, & πρόσωπον, *facies*.

Ἔμπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, & πρώρα.

Ἐμπτυσθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπτύω.

Ἔμπτυσις, εως, ἡ, ſputi immiſſio in aliquid.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, ſputum, vel quod alicui inſpuitur. Ab

Ἐμπτύω, fut. ύσω, inſpuo, conſpuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, Marc. 14, 65.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapſus, caſus, prolapſus in; (2) illapſus, ut lucis in oculos, feneſtras; (3) *ap. Gramm.* ſignificat Pleonaſmum e litera inſerta. Ab ἐμπίπτω.

Ἐμπυέω, ῶ, fut. ήσω, purulentus ſum; (2) pus exſcreo. Ab

Ἐμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exſcreatur. Ex ἐν, & πύον, *pus*.

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, collectio puris, ſuppuratio; (2) effuſio, ſeu exſcreatio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμπυΐσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐμπύλιος, ον, janitrix. Ab ἐν & πύλη.

Ἔμπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo pus eſt, purulentus. Ex ἐν, & πύον, *pus*.

Ἐμπύρευμα, ατος, τὸ, incenſio, inflammatio; (2) ſuſcitabulum, ſcintilla, fomentum igniarium. Ab

Ἐμπυρεύω, fut. εύσω, incendo, inflammo. Ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων, Ariſt. Lyſ. 374.

Ἐμπυρίζω, idem. Ex ἐν, & πῦρ. Hinc

Ἐμπυρισμὸς, οῦ, ὁ, incenſio, inflammatio.

Ἔμπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν, & πῦρ, *ignis*.

Ἐμπυροσκόπος, ὁ ϗ ἡ, divinans ex igni in ſacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur.

Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

Ἔμπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, rufus, ruber. Ex ἐν, & πυῤῥὸς, *rufus*.

Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, contraho, condenſo. Ex ἐν, & πυτία, *coagulum*.

Ἐμπωλέω, f. ῶ, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ, Ariſt. Θεσμ. 459.

Ἐμπωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. Ab eod.

Ἐμπώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, ſeu venum exponitur. Ab ἐμπωλέω.

Ἐμπώλησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐμυθολόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

Ἔμυκον, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάω.

Ἐμφαγεῖν, veſci, comeſſe. Ab ἐν, & φαγεῖν.

Ἐμφαγὼν, όντος, paſtus, qui comedit.

Ἐμφαίνω, f. ανῶ, repræſento, ſpeciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνει, *imperſ.* videtur. Ἅπαντες δὲ πως ἐμφαίνουσιν οἱ καρποὶ ϗ τὸν τοῦ φυτοῦ χυλὸν, Tneoph.

Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adſpectus, apparitio; (2) ſignificatio, demonſtratio; (3) ſignificatio præſentiæ, v. c. divinæ, per miracula, ut ἐμφανεία Θεοῦ, ap. *Joſ.*

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui repræſentatur oculis noſtris, conſpicuus; (2) manifeſtus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, repræſento, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) accuſo, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conſpectum venio, appareo; (2) deferor, accuſor. Ἐμφανίζειν τί τινι, πρός τινα. Οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἐμφανισμὸς, οῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accuſatio.

Ἐμφανιστικὸς, ἡ, ὸν, habens emphaſin. Ἔστιν ἄρ' ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τοῦ κόσμου παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31.

Ἔμφανσις, idem quod ἔμφασις.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens, comprehenſum.

Ἐμφαντικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐμφατικὸς, ἡ, ὸν.

Ἐμφαντικῶς, *Adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, ἐμφανίως, clare, manifeſte, palam.

Ἐμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in guttur demiſit, devoravit. Heſ. & Dioſc. tanquam a themate φαρύσσομαι, quod eſſet a φάρυγξ, *guttur*.

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræſentatio, inanis rei exhibitio; (2) ſimulatio; (3) expreſſa rei ſignificatio, quum verbis ineſt tacita quædam vis & ſignificatio; (4) ſignificatio quævis; (5) demonſtratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonſtrationis. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ἡ, ὸν, habens emphaſin, ſignificans cum emphaſi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, ſignificanter, perſpicue.

Ἔμφατον, ου, τὸ, per emphaſin dictum. Heſychio ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo. Ab

Ἐμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis, qui refert aliquid. Ab

Ἐμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, ſimilis ſum. Ἐμφερόμενος ἐν πελάγει, Philoſtr.

Ἐμφερῶς, ſimiliter. Ab ἐμφερής.

Ἔμφθαρτος, idem quod φθαρτός.

Ἐμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo.

Ἐμφθορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perit in, *Nican.*

Ἐμφιληδονέω, delector aliqua re.

Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, fut. ήσω, in ſtudio rei honeſtæ verſor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς στρατιωτικοῖς, Plut.

Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, philoſophor in, philoſophice commentor in, diſputo in; (2) ſtudium & operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philoſophamur, diſputatio philoſophica, ſtudium philoſophicum.

Ἐμφιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, philoſophiæ conveniens, ad philoſophum pertinens; (2) ad philoſophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφιλοτεχνέω, peritè in aliqua re verſor, peritè & accurate conſidero, exploro, explico.

Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

Ἐμφλάω, intro deprimo, ἐμπεφλασμένος, intro depreſſus.

Ἐμφλεβοτομέω, venam ſeco in loco aliquo.

Ἐμφλέγω, fut. ξω, inflammo, comburo.

Ἔμφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, corticem habens. Ex ἐν, & φλοιός.

Ἐμφλοιοσπέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſemina cortice obtecta ſunt. Ex ἔμφλοιος, & σπέρμα.

Ἔμφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, timeo. Ἐμφοβήσονται περὶ αὐτῶν, Plut.

Ἔμφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, perterritus, timens. Ex ἐν, & φόβος, *timor*.

Ἐμφόρβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, depaſcens, abſumens, Nicander. Ex ἐν, & φέρβω, *paſco*.

Ἐμφορβιόω, ῶ, fut. ώσω, capiſtro, capiſtrum injicio. Unde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen apud Ariſtophanem, Av. 868. capiſtratus, capiſtro munitus, ut ſpiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν, & φορβειά, *capiſtrum*.

Ἐμφορεῖσθαι, pr. inf. paſſ. pro ἐμφορέεσθαι, ab

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, repleor, ſatior, fruor copioſe, etiam in malam partem, item immodice utor, v. c. poteſtate, nimis indulgeo, v. c. iræ. *Ern.* Πολλὰς ἐνεφόρει τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plut. Ἐμφορεῖσθαι τῆς ἀμβροσίας, τῶν ὄψων, Luc. Ex ἐν, & φέρω.

Ἐμφόρησις, εως, ἡ, uſus cibi, potus, largior & ultra ſatietatem ac neceſſitatem, nimis avidus; (2) abuſus rei bonæ cujuſcunque.

Ἔμφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oneratus, onuſtus. Ex ἐν, & φόρτος, *onus*.

Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, ſeptum, obex, obſtructio. Ab ἐμφράσσω.

Ἐμφραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμφρακτικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi vim habens.

Ἔμφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſtructus, ſeptus, munitus, obturatus. Ab eod.

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, fut. ξω, obturo, obſtruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν στόμα, Dem. Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς κατὰ σοῦ τιμωρίας, Æſchin.

Ἐμφρόνως, *Adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφρουρέω, ῶ, inter cuſtodias ago. Ab

Ἔμφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui præſidia impoſita ſunt, præſidiis munitus; (2) qui in præſidio eſt, qui cuſtodit; (3) in cuſtodiam incluſus, in cuſtodiam traditus. Ex ἐν, & φρουρὸς, *cuſtos*.

Ἔμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐν, & φρὴν.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura inſitus, naturalis. Ex ἐν, & φυὴ, *natura*.

Ἐμφύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribulis; (2) inteſtinus; (3) civilis. Ab

Ἔμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐν, & φυλή.

Ἐμφυλλίζω, inſero, inoculo.

Ἐμφῦναι, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι, Unde a. 2. ἐνέφυν, ἐμφὺς, ἐμφῦναι, inhærere; (2) amplecti. A φύω.

Ἐμφύομαι, inhæreſco tenaciter. Ἐνεφύοντο γὰρ ἀλλήλοις, ϗ κατεφίλουν, Plut.

Ἐμφύρομαι, immiſceo, ſubigo.

Ἐμφυσάω, ῶ, fut. ήσω, influo, inſpiro; (2) flatu accendo. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, ſcil. αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Hinc

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, inſufflatio; (2) id, quod ſufflatur, ſeu inflando immittitur; (3) Spiritus Sanctus; (4) tumor, morbus.

Ἐμφύσησις, ἡ, flatus in inteſtinis.

Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipſa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

Ἐμφυσιόομαι, οῦμαι, inflor, intumeſco, ſuperbio. Ex ἐν, & φυσιῶ, inflo.

Ἐμφυτεία, ας, ἡ, inſitio. Ab ἐμφυτεύω.

Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμφυτεύω, fut. εύσω, inſero. Ab

Ἔμφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingenitus, inſitus a natura; (3) nativus, non fucatus; (4) ſtabilis, pertinax, conſtans, ſic & Latini inſitus. Ab

Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, inſero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν, Odyſſ. 22, 348. Ex ἐν, & φύω, gigno.

Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in, Aret.

Ἐμφωνέω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, Strabo lib. 13. Ab

Ἔμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, voce præditus, canorus. Ex ἐν, & φωνή.

Ἐμφώτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſplendidus. Ex ἐν, & φῶς, lux.

Ἐμψηφίζω, imputo.

Ἐμψιθυρίζω, ſuſurro, fremo, obſcure & clam loquor cum aliquo, inſuſurro aliquid. Ab ἐν & ψιθυρίζω.

Ἔμψοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſonitus ineſt; (2) cum ſonitu factus. Ex ἐν, & ψόφος.

Ἔμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.

Ἔμψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, animatus, ſpirans. Ex ἐν, & ψυχὴ, anima.

Ἐμψυχοφαγία, ἡ, eſus animalium.

Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἔμψυχος.

Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.

Ἐμψύχως, Adv. vive, vivaciter, animate.

ΕΝ, Præpoſ. regens Dat. in, quum ſignificat in loco; (2) pro εἰς, in, quum ſignificat in locum; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) facit Periphraſin Adverbii, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) Verbi, v. g. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, poſſe; (12) notat tempus, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, ſpatio trium dierum; (13) abundat, v. g. ἐν βέλει πληγεὶς, telo percuſſus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τούτῳ, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi. (17) εἶδε ſignificat inſuper, item.

Ἔνα, veſperi, Dor. pro ἔνη.

Ἐναβρύνομαι, inſoleſco.

Ἐναγγειοσπέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἐν, & ἀγγεῖον, vas, & ſπέρμα.

Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.

Ἐναγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis, impurus, piacularis. Ex ἐν, & ἄγος, piaculum. Hinc

Ἐναγίζω, f. ίσω, ſacra mortuis facio, parento; (2) immolo. Ἐναγίζειν βοῦν, Plut.

Ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, piacularis, de re.

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen, quod parentationis cauſſa adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.

Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.

Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, in ulnas recipio, amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, ſcil. παιδίον, Marc. 9, 36. Ex ἐν, & ἀγκάλη.

Ἐναγκάλισμα, το, quod amplectimur, deliciæ.

Ἐναγκυλάω, & όω, amento. Ab ἀγκύλη.

Ἐναγκωνιεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. Att. pro ἐναγκωνίσεις, ab ἐναγκωνίζω.

Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, & ἀγκὼν, cubitus.

Ἐναγλαΐζομαι, placeo mihi in re aliqua, jacto me.

Ἔναγχος, Adv. paullo ante, nuper. Ex ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐνάγω, induco, incito; (2) ſuadeo, urgeo; (3) accuſo, defero, adduco in jus, judicium. Ἐνάγειν τὸν πόλεμον, Thuc. Hinc

Ἐναγωγὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, delatio.

Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, reſiſto, adverſor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Ἐναγωνίζεσθαι τοῖς Ἕλλησιν, Thuc.

Ἐναγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, præfectus in aliquo genere; (4) Epith. Mercurii; (5) anxius, ſolicitus. Ex ἐν, & ἀγὼν, vel ἀγωνία.

Ἐναγωνίως, militariter, perite, valde.

Ἐναδημονέω, mœreo, lugeo, angor alicubi.

Ἐναδιαφορέω, ῶ, f, ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens ſum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.

Ἐναδολεσχέω, de aliqua re garrio.

Ἐνάετος, ου, ὁ καὶ ἡ, anniculus, qui unius eſt anni. Ex ἐν, & ἔτος, annus.

Ἐναερίζω, f. ίσω, in aërem ſubveho. Ab

Ἐναέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërius. Ex ἐν, & ἀὴρ,

Ἐναθλέω, exerceo me in aliqua re, Perf. exercitatus, peritus ſum.

Ἐναθρέω, ῶ, fut. ήσω, fixis oculis intueor.

Ἔναιε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ναίω.

Ἐναιθέριος, ον, ætherius.

Ἐναίθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſub dio, apricus.

Ἔναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguine præditus, vivus; (2) ſanguinolentus, cruentus, ſanguine adhuc ſtillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & ſiſtendo ſanguini aptus eſt. Ex ἐν, & αἷμα, ſanguis.

Ἐναιμότης, ητος, ἡ, eſt attributum partium corporis, ſanguinem habentium.

Ἐναιματόω, cruento.

Ἐναίμων, ὁ καὶ ἡ, quod ἔναιμος.

ἘΝΑΙ'ΡΩ, occido; (2) perdo; (3) ſpolio. Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ, Heſiod. Θεογ. 316.

Ἐναίσιμον, Adv. decenter, commode. Ab

Ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, aliquid portendens; (2) idoneus, decens, utilis, æquus, juſtus. Ex ἐν, & αἶσα, fatum.

Ἐναισίμως, fataliter; (2) apte, decenter.

Ἐναίσιος, ον, auſpicatus, opp. ἐξαισ.

Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσουσιν αὐταῖς ψισι, Lyc. 546.

Ἐναιωρέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, in ſublimi, ſuperficie nato, moveor. Ex ἐν, & αἰρέομαι.

Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod ſuperne natat, nubecula in urina, quæ non ſubſidet. Ab ἐναιωρέομαι.

Ἐνακμάζω. f. άσω, vigorem accipio, invaleſco. adoleſco.

Ἐνακμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. vegetus, robuſtus. Ex ἐν, & ἀκμὴ, vigor ætatis.

Ἔνακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐνακολασταίνω, f. ανῶ, petulans ſum in aliquem, vel in aliqua re, libidinem meam in aliqua re exerceo.

Ἐνακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, nongenteſimus.

Ἐνακούω, exaudio.

Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, intrinſecus augeo. Ἐναλδήσας κορύνην, Nic. Ex ἐν, & ἀλδέω.

Ἐνάλειμμα, τὸ, quod illinitur.

Ἐνάλειπτος, ον, illitus, unctus. Ab

Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.

Ἐναλήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, in veritate, verus. Τῆς δὲ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιστον ἀεὶ τὸ ἔμπρακτον, καὶ ἐνάληθες, Longin. 15.

Ἐναληθῶς, vere, veroſimiliter.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimilis.

Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo.

Ἐνάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, Poet. εἰνάλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν, & ἅλς, mare.

Ἔναλλα, inverſa, contraria, præpoſtera ap. Theocr. quaſi ἐνηλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλὰξ, aut ab ἐν, & ἄλλα, alia.

Ἐναλλάγδην, Adv. permutato ordine; (2) decuſſatim; (3) complicatim; (4) vice verſa, viciſſim, alternatim, e contrario.

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio, ordinis mutatio.

Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium.

Ἐναλλὰξ, Adv. mutuo; viciſſim; vice verſa.

Ἐνάλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή. Ab

Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐνηλλαγμένος, immutatus; item per vices dans & accipiens, ἄρθρα ἐνηλλαγμένα, articuli vertebrarum, inſerti ſibi invicem; (3) commercium habeo, apud Thuc. ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Athenienſibus commercium habuerunt. Νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν, Soph. Aj. 1080. Τὴν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἱρμοῦ, παντοίας πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλάττουσι τάξιν, Longin. 22.

Ἐνάλλομαι, inſilio, inſulto.

Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐναλίσκω.

Ἐναλύω, immoror cum tædio.

Ἐναμάρτητος, ον, peccati minime expers: non purus a peccatis.

Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.

Ἐναμάω, aggero, acervo in re aliqua, ut terram in corpore inſepulto.

Ἐναμείβω, alterno.

Ἐνάμιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certans & contendens cum, non cedens, par, reſpondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, & ἅμιλλα.

Ἐναμίλλως, Adv. ita, ut contendi poſſit, pariter.

Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.

Ἐναμοιβαδὶς, Adverb. permutatis vicibus, viciſſim.

Ἐναναπαύομαι, conquieſco in, acquieſco.

Ἐναφανίζω, obſcuro, deleo.

Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines verſor. Ex ἐν, & ἄνθρωπος. Hinc

Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, converſatio inter homines.

Ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐνανθρωπέω.

Ἐνανθρωπότης, ητος, ἡ, incarnatio, vox Eccleſ.

Ἔναντα, Adv. contra. Ex ἐν, & ἄντα, coram.

Ἔναντι, Adv. coram, ante. Ex ἐν, & ἀντί.

Ἐναντίβιον, Adv. adverſus, contra. Ab

Ἐναντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adverſarius. Ex ἔναντι, & βία, vis.

Ἐναντιγνωμονέω, contra ſentio.

Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis. Ex ἐναντίος, & γνώμη.

Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.

Ἐναντιοδύναμος, ον, adverſus, contrarius; (2) contrariam vim habens.

Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor.

Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab

Ἐναντιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, contraria loquens. Ex ἐναντίος, & λέγω, dico.

Ἐναντίον, Adv. contra, ex adverſo, coram.

Ἐναντιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, adverſor. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἠναντιώμεθα, Ariſt. Av. 390. Δῆλός ἐστ' οὗτος γ' ὅτι ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς, id. Pace, 1054. Ab ἐναντίος.

Ἐναντιοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in contrariam partem lapſus, qui in adverſum cecidit. Ex ἐναντίος, & πίπτω, cado.

Ἐναντιοποιολογικὸς, ἡ, ὸν, qui ſemet ipſum cogit contraria dicere, vox Platon. de ſophiſtis.

Ἐναντιοπραγέω, adverſor, ab adverſariorum partibus ſto.

Ἐναντίος, ία, ιον, qui eſt in conſpectu, adverſus, oppoſitus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverſo, & ὁ ἐναντίος, ου, hoſtis.

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.

Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, converſio contraria. Ex ἐναντίος, & τροπὴ, converſio.

Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, ſibi non conſtans.

Ἐναντιόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrariam vocem edens, contra ſonans. Ex ἐναντίος, & φωνὴ, vox.

Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. Ex ἐν, & ἀντιπάσχειν.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adverſatur, reſiſtit; (2) adverſus caſus; (3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.

Ἐναντιωματικὸς, ἡ, ὸν, adverſativus.

Ἐναντιωματικῶς, adverſative.

Ἐναντίως, *Adv.* contrarie. Ab ἐναντίος.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.

Ἔναξε, *æquavit*, a. 1. ind. act. verbi ἐνάσσω.

Ἐναπαιωρῦμαι, pendeo, ſ. ſuſpenſus ſum in.

Ἐναπεδεικνύατο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο, a ab ἐναποδείκνυμι.

Ἐναπειλέω, minor.

Ἐναπενιαυτίζω, annum integrum commoror alicubi.

Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.

Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo.

Ἐναπέρεισμα, το, impreſſio, quod impreſſum, infixum eſt.

Ἐναποβάπτω, intingo.

Ἐναποβλύζω, vomo vel mingo in locum.

Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo.

Ἐναπογεννάω, ingenero.

Ἐναπόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſcriptitius, adſcriptitiæ conditionis.

Ἐναποδείκνυμαι, oſtento; (2) demonſtro, probo.

Ἐναποδέω, illigo in aliquid.

Ἐναποζέω, incoquo, decoquo in.

Ἐναποθνήσκω, immorior.

Ἐναποκάμνω, frangor, animo, deficio in.

Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.

Ἐναπόκειμαι, repoſitus ſum in, inſum.

Ἐναποκινδυνεύω, periculum ſubeo in re aliqua.

Ἐναποκλάω, partem defringo, unde ἐναποκέκλαστο, de haſta confracta in re aliqua.

Ἐναποκλείω, f. είσω, intus includo.

Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.

Ἐναποκρύπτω, includo, intus abſcondo.

Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo.

Ἐναπολείπω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.

Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ.

Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclusio, cohibitio, concluſio. Ab ἐναπολαμβάνω.

Ἐναπόλλυμαι, pereo alicubi, in aliqua re.

Ἐναπολούω, abluo in.

Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo. Ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα, Philo.

Ἐναπομένω, perſiſto, permaneo in.

Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abſtergo, detergo.

Ἐναπονίζω, abluo in.

Ἐναπονίπτω, idem cum præc.

Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.

Ἐναποξύω, erado, radendo eximo.

Ἐναποπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, congredior. Ἐναποπατεῖν γὰρ ἔστ' ἐπιτήδειος πάνυ, Ariſt. Pace, 1227.

Ἐναποπλύνω, abluo in.

Ἐναποπνέω, fut. εύσω, ſpiro in, immorior.

Ἐναποπνίγεσθαι, ſuffocari in, v. c. aqua, *item* fumo.

Ἐναποσβέννυμι, extinguo.

Ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in cera ſignum.

Ἐναποστηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.

Ἐναποσφάττω, inſuper macto, interficio.

Ἐναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.

Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impreſſum eſt alicui rei.

Ἐναποτελέω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.

Ἐναποτέμνω, f. μῶ, inter abſcindo, *Strabo* lib. 2.

Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.

Ἐναποτιμάω, in æſtimationem accipio, rem (ſpeciem ICti vocant) pro pecunia, in ſolutum.)

Ἐναποτίω, f. ίσω, perſolvo in. Πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα, Ariſt. Av. 38.

Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.

Ἐναποψάω, idem.

Ἐναποχράομαι, abutor.

Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.

Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango. attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, indutus. Πέμψω —— ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους, Ariſt. Av. 1255.

Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.

Ἔναρα, ων, τὰ, ſpolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido*.

Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, fut. άξω, illido. Οἱ κριοὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν αὐτόματοι, ϗ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκουσι, Pauſan.

Ἐνάργει, *operabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* & *Dor.* pro ἐνήργει, a verbo ἐνεργέω.

Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illuſtratio. Ab

ἘΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, evidens, manifeſtus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia.

Ἐναργώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, clarus, manifeſtus. Ἐναργώδεες ὄνειροι, *Aret.* Ab eod.

Ἐναργῶς, *Adv.* evidenter, perſpicue, luculenter. Ab ἐναργής.

Ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.

Ἐνάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, virtutis particeps, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἐν, & ἀρετὴ, *virtus*.

Ἐναρέτως, honeſtè, cum virtute.

Ἐναρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.

Ἐναρηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpolia ferens, ſive gerens. Ex ἔναρα, & φέρω.

Ἔναρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν, & ἄρθρον, *articulus*.

Ἐνάρθρως, *Adv.* articulate, articulatim.

Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) ſpolio. Οὐ φίτυν ἠνάριξεν Οἰταίοις στόνυξ, Lyc. 486. Ab ἔναρα.

Ἐναριθμέω, adnumero.

Ἐναρίθμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, adnumeratus. Ab

Ἐνάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, homicida. Ex ἐναίρω, & βροτός.

Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἠνάριξε, ab ἐναρίζω.

Ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω.

Ἐναρκτικὸς, ἡ, ὸν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio*.

Ἐναρμόζω, f. όσω, & ἐναρμόττω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Εἰς περιόδους ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ νοήματα, D. Hal.

Ἐναρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniæ muſicæ modulos compoſitus. Ab

Ἐναρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ idem; (2) concinnus; apte compoſitus, cohærens. Ex ἐν, & ἁρμονία, *harmonia*, *concentus*.

Ἐναρμονίως, *Adv.* compoſite ad modulos muſicæ.

Ἐναρμόξαι, *aptaſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, a verbo ἐναρμόζω.

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐνάρχομαι.

Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, ab ἐναίρω.

Ἔναρος, ου, ὁ ϗ ἡ, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ*.

Ἐναρφορὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ἐναροφόρος, ſpoliator. Ex ἔναρα, & φέρω, *fero*.

Ἐνάρχομαι, incipio, auſpicor. Ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι, Luc.

Ἔναρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, principium habens; magiſtratu fungens. Ex ἐν, & ἀρχή.

Ἑνὰς, άδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus*.

Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum in.

Ἐνάσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. νάω, pro ναίω, *habito*.

Ἐνασκέω, ῶ, exerceo me in aliqua re; *in med.* diſco aliquid, exerceo me in.

Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, ad quieſco.

Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, ῦμαι, clypeo armo. Ex ἐν, & ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἔνασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔνασε, a verbo νάω pro ναίω.

Ἐναστράπτω, f. ψω, q. d. infulguro; (2) interno ſplendore radio.

Ἔναστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſtris apertus. Ex ἐν, & ἄστρον, *aſtrum*.

Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.

Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aſpicio.

Ἔνατμος, ον, plenus vapore, τὸ ἔνατμον, vapor.

Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.

Ἐναυγάζω, incendo, ignem ſc. vel candelam.

Ἐναυάγησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ναυαγέω.

Ἐναυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, ſpirans. Ex ἐν, & αὐδὴ, *vox*.

Ἔναυδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor. Ἐναυλιζόμενον τῶν χαρίων, Thuc.

Ἐναυλικόφοιτις, ἡ, ruſtica.

Ἐναύλιος, α, ον, interior, ἡ, ἐναυλία, via domus interior.

Ἐναυλισάμενος, *moratus*, a. 1. part. med.

Ἐναύλιον, ου, τὸ, domicilium. Ex iiſd.

Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem.

Ἐναυλὶς, ἡ, tibiæ inſerta, *Epith.* γλασσίδος.

Ἐναυλιστήριον, τὸ, diverſorium.

Ἔναυλος, ου, ὁ, ſtabulum. Ex ἐν, & αὐλή.

Ἔναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tibiis perſonans; (2) in tibiam inſertus; (3) inhabitans. Ex ἐν, & αὐλὸς, *tibia*, ſ. αὐλή.

Ἐναυξάνομαι, innutrior.

Ἔναυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo auræ ſunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν, & αὖρα, *aura*.

Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum, fomes, fax, incitamentum. Ab ἐναύω, *incendo*.

Ἐναυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo eſt, collo injectus, collo inſertus. Ex ἐν, & αὐχὴν, *cervix*.

Ἐναύω, fut. αύσω, incendo, accendo. Τὸν κεραυνὸν ἐναυσάμενος ἐκ τῆς Οἴτης, Luc.

Ἐναφανίζω, obſcuro; (2) tollo, deleo.

Ἐναφανίζομαι, fut. ίσομαι, obſcurus fio. Ὥσπερ ϗ τὰ μυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα, Longin. 17.

Ἐναφάπτω, immitto.

Ἐναφεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo.

Ἐναφέψω, idem.

Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in alium.

Ἐναφόρμος, ον, occaſionem, materiam alicujus rei in ſe habens.

Ἐνγόνασι, vel ἐν γόνασι, ingeniculum, nomen ſideris. Ex ἐν, & γόνυ, *genu*.

Ἔνδαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, tædam habens, ſ. qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex ἐν, & δᾴς, *fax*. Hinc

Ἐνδαδόω, ῶ, f, ώσω, in tædam converto, vel convertor.

Ἐνδαίνυμαι, veſcor, loco ſc. aut tempore quo.

Ἔνδαις, αιδος, idem quod ἔνδαδος.

Ἐνδαιτέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν, & δαίω, *epulum præbeo*.

Ἐνδάκνω, morſus infero.

Ἔνδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, cui lacrimæ oboriuntur. Ex ἐν, & δάκρυ.

Ἐνδακρύω, lacrymor, illacrimo.

Ἐνδάπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, indigena. Ex ἐν, & δάπεδον, *ſolum*.

Ἔνδασυς, υος, ὁ ϗ ἡ, piloſus, hirſutus.

Ἐνδατέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, diſpertior; (2) valde accuſo, vitupero. *Ern.* Τὸν ἀλινήτην χόνδρον ἐνδατυμένον, Lyc. 155.

Ἐνδαψιλεύομαι, fut. εύσομαι, dapſilis & largus ſum in.

Ἐνδεδομένως, *Adv.* remiſſe, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδεδυμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. ἐνδύω.

Ἐνδεέστερον, *Adv.* non ſatis, minus quam.

Ἐνδεεστέρως, idem. Ab

Ἐνδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigus; (2) qui non ſufficit, cui aliquid deeſt; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν, & δέομαι, *indigeo*.

Ἔνδεια, ας, ας, ἡ, indigentia, penuria, inopia, inedia. Ab ἐνδεής.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab

Ἐνδείκνυμι, oſtendo præ me fero, indico; (2) defero, accuſo.

Ἐνδείκνυμαι, oſtento me, vendito me, ſpecimen præbeo; (2) defero. Unde ἐνδειξάμενος, delator, accuſator. Πολλὴν ἀρετὴν ϗ σωφροσύνην ἐν τῷ βίῳ ἐνδεδειγμένος, Iſocr.

Ἐνδείκτης, ȣ, ὁ, delator, quadruplator, ſycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεικτικὸς, ἡ, ὸν, oſtentatorius. Ab eod.

Ἐνδεικτικῶς, *Adv.* oſtentatorie, oſtentabunde, cum oſtentatione; (2) per indicationem.

Ἐνδεικτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνεδέδεικτο. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἔνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gravis.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in *Lys. or. Adv. Andocidem.* Ab ἐνδείκνυμι.

Ἕνδεκα, undecim, οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri. Ex ἓν, & δέκα, *decem.*

Ἐνδεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui undecim annorum eſt. Ex ἕνδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἐνδεκάζω, diem feſtum celebro, qui incidit, ſc. in diem decimum.

Ἐνδεκάκις, *Adv.* undecies. Ab ἕνδεκα.

Ἐνδεκάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undecim lectis inſtructus. Ex ἕνδεκα, & κλίνη, *lectus,* vel κλίνω, *inclino.*

Ἐνδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt undecim cubitorum.

Ἐνδεκάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, undecim pedum, ut ἐνδεκάπους σκιὰ de hora diei.

Ἐνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus undenarius. Ab ἕνδεκα.

Ἐνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecima die aquid facit aut patitur; (2) qui undecimum diem agit. Ab eod.

Ἐνδεκατημόριον, ȣ, τὸ, undecima pars. Ex ἕνδεκα, & μόριον, *pars.*

Ἐνδέκατος, άτη, ατον, undecimus.

Ἐνδέκεσθαι, *admittere,* præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

Ἐνδεκήρης, εος, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremus. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω.

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab ἐνδελεχής.

Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, & ἔχω, *habeo.*

Ἐνδελεχίζω, fut. ίσω, perennis, continuus ſum. Ab ἐνδελεχής. Hinc

Ἐνδελεχισμὸς, ȣ, ὁ, perennitas, continuatio.

Ἐνδελεχῶς, *Adv.* adſidue, continenter.

Ἔνδεμα, ατος, τὸ, id, quod illigatur, alligamentum; (3) geſtamen collo appenſum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, & condo, exſtruo ſimpliciter, a. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας.

Ἐνδέξια, *Adv.* dextre, apte; (2) verſus dextram. Ab ἐνδέξιος.

Ἐνδεξιόομαι, ȣμαι, dextra manu teneo, vel amplector. Ab eod.

Ἐνδέξιος, ια, ιον, qui eſt ad dextram; (2) fauſtus, proſper. Ex ἐν, & δεξιὰ, *dextra.*

Ἐνδεξίως, apte, proſpere.

Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθεὶς, a. 1. Ab ἐν, & δέω, *abſum.*

Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, *Perf.* innexus. Ab ἐν, & δέω, *ligo.*

Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri copulatum eſt.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico. Ex ἐν, & δεσμὸς, *vinculum.*

Ἐνδεσμεύω, idem.

Ἔνδεσμος, ȣ, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

Ἔνδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtrictus, nodatus. A δέω, *ligo.*

Ἐνδέχομαι, admitto, recipio. Hinc ἐνδέχεται, *Imperſ.* convenit, licet, fieri poteſt; ἐνδεχόμενος, conveniens; τὸ ἐνδεχόμενον, contingens. Πάντα γ᾽ ἐνεδέξατο ἐφ᾽ ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, Dem.

Ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri poteſt maxime.

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior. Ἐνέδει τοῦ ἀριθμοῦ, Luc.

Ἐνδέω, f. ἐνδέσω, & ἐνδήσω, illigo, unde ἔνδησον, illiga.

Ἐνδεῶς, *Adv.* indigenter, non ſufficienter, parum, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς plane; ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.

Ἔνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, evidens, inſignis. Ex ἐν, & δῆλος.

Ἐνδήλως, evidenter.

Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo ſum, domi ſum præſens. Ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, 2 Cor. 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ibid. 8. Ab ἔνδημος.

Ἐνδημία, ας, ἡ, præſentia, quum quis a populo non abeſt. Ab eod.

Ἐνδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, populo cuidam peculiaris, aut ſolennis. Ab eod.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ἐνδήμοις, ab

Ἔνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in populo eſt, in civitate vel domi, domeſticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν, & δῆμος, *populus.*

Ἐνδημιουργέω, gigno in, v. c. corpore.

Ἐνδιάασκον, *meridiabantur,* 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνεδίαον, a verbo ἐνδιάω.

Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

Ἐνδιάγω, agito, ſeu dego in; (2) verſor in.

Ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντο ἐκεῖ διὰ τὴν σκιὰν θρέμματα, Plut. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente conceptus, internus; (2) in canonem ſacrum receptus. Ex ἐν, & διατίθημι, *diſpono.*

Ἐνδιαθέτως, *Adv.* e ſententia animi.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐνδιαθρύπτω, ludificor, per delicias illudo; (2) delicate, molliter ago.

Ἐνδιαιτάομαι, immoror, inhabito. Hinc

Ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabitatur, habitatio, manſio, hoſpitium.

Ἐνδιακειμένως, ſumma vi, cum contentione.

Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.

Ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus ſum, ſplendeo.

Ἐνδιάσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ornamentis inſtructus. Ex ἐν, & διασκευή.

Ἐνδιασκόλως, apte, decenter.

Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, diſſero, diſſemino in.

Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino & digero in, ſeu intus.

Ἐνδιατρίβω, tempus tero in, verſor in, operam & ſtudium pono in re aliqua, immoror, *imprimis* in laude alicujus rei, *unde interdum* laudo, *verti* poteſt. Τοῖς ἤθεσι λίαν τοῖς τ᾽ ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, Ariſt. Conc. 583. Hinc

Ἐνδιατριπτέον, immorandum eſt.

Ἐνδιατριπτικὸς, ἡ, ὸν, aſſiduus in aliqua re.

Ἐνδιαφθείρω, eneco in, v. c. utero.

Ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

Ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) tranquillus ſum. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνδιδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἐνδύω.

Ἐνδίδωμι, in manus trado; (2) præbeo; (3) cedo, remitto, permitto me, v. c. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo precibus, flector; (4) inclinatus ſum ad aliquid, ſtudeo, v. c. rebus novis; (5) præeo aliis voce, cantu, ἐνδιδοὺς, præcentor, *Ern.* Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν, Ariſt. Lyſ. 675.

Ἐνδίεσαν, *incitabant,* 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐνδιῆσαν, a verbo ἐνδίημι.

Ἔνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſtus; (2) judicialis. Ex ἐν, & δίκη, *jus.*

Ἐνδίκως, jure, merito. A præc.

Ἔνδινα, ων, τὰ inteſtina. Ab ἔνδον. *intus.*

Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, inſtar vorticis aut turbinis circum ago; (2) intus converto, ſ. torqueo, v. c. oculos.

Ἔνδιον, ȣ, τὸ, domicilium, ſedes, habitaculum; (2) meridies. Ab

ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus; (2) ſub dio agens.

Ἐνδίφριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in curru eſt, ſeſſor. Ab ἐν, & δίφρος, *currus.*

Ἐνδογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intus genitus; (2) dominatus. Ex ἔνδον, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἔνδοθεν, *Adv.* ex interiore loco, intrinſecus.

Ἐνδόθι, *Adv.* intus, in. Ab ἔνδον.

Ἐνδοῖ, *intus, Dor.* pro ἔνδον.

Ἐνδοιάζω, fut. άσω, dubito. Μέχρις τινὸς ἐνεδοίαζε, ϗ μάχης οὐ κατῆρχεν. App. Ex ἐν, & δοιὸς, *geminus.* Hinc

Ἐνδοιάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dubius.

Ἐνδοιασίμως, dubie. A præc.

Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio. Ab eod.

Ἐνδοιασμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐνδοιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

Ἐνδοιαστικῶς, dubitanter.

Ἐνδοιαστὸς, ἡ, ὸν, dubius. Ab eod.

Ἐνδοιαστῶς, *Adv.* ambigendo, dubie, non conſtanter.

Ἔνδομα, ατος, τὸ, remiſſio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδομάχαν, acc. ſ. *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab

Ἐνδομάχης, ȣ, *Dor.* ἐνδομάχας ὁ, intus vel domi pugnans. Ex ἔνδον, & μάχομαι.

Ἐνδομενία, ας, ἡ, ſupellex.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quaſi ab ἐνδομέω.

Ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχοῦν κακὸν, latens malum. Ab

Ἐνδόμυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inteſtinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, & μυχὸς, *penetrale.*

ἘΝΔΟΝ, *Adv.* intus.

Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξασθῆναι, glorificari. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2, Theſſ. 1, 12.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ἐνδοξολεσχέω, ῶ, fut. ήσω, gloriam in ſermone aucupor.

Ἐνδοξόπωλις, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equorum pullis inclitus. Ex ἔνδοξος, & πῶλος, *pullus.*

Ἔνδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nobilis, glorioſus; (2) opinabilis. Ex ἐν, & δόξα, *gloria, opinio.*

Ἐνδοξότης, ἡ, gloria.

Ἐνδόξως, *Adv.* honorifice, ἐνδοξότατα, honorificentiſſime. Ab ἔνδοξος.

Ἐνδόσθια, ίων, τὸ, inteſtina. Ab ἔνδον.

Ἐνδόσιμον, ȣ, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occaſio; (4) indulgentia, conceſſio. Ab

Ἐνδόσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gratuitus. Ab ἔνδοσις.

Ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδότατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus. Superl. ab ἔνδον.

Ἐνδοτάτω, *Adv.* intime. Ab ἐνδότατος.

Ἐνδότερος, έρα, ερον, interior. Comparat. ab ἔνδον.

Ἐνδοτέρω, *Adv.* interius. Ab ἐνδότερος.

Ἐνδοτικὸς, ἡ, ὸν, incitandi vim habens; ᾆσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

Ἐνδοτικῶς, *Adv.* remiſſe, moderate.

Ἐνδουπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſonum edo in. Ἄντλῳ δ᾽ ἐνδούπησε πεσοῦσα, Odyſſ. 15, 478.

Ἐνδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, efficax, habilis ad faciendum, ſolers. Ab ἐν, & δραίνω.

Ἐνδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, inſultus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, & δραμεῖν.

Ἐνδρομίδες, αἱ, calceamenti genus, quo utebantur curſores in certamine; (2) vinculum. Ab eod.

Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum craſſius apud Juvenalem.

Ἔνδροσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, roſcidus, rorulentus; (2) humidus, aquoſus. Ex ἐν, & δρόσος.

Ἔνδρυον, ȣ, τὸ, cor & medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, & δρῦς.

Ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo, Heſ. Ex ἐν, & δύω, *duo.* Hinc

Ἐνδυασμὸς, ȣ, ὁ, dubitatio, Heſ.

ἘΝΔΥΚΕΩΣ, *Adverb.* prompto animo, diligenter.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.

Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro, confirmo. Ἐνεδυνάμωσέ με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, Heb. 11, 24.

Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo aliquem; (2) primas partes obtineo; (3) autoritate mea obtineo, perficio.

'Ενδῦτες, nom. pl. pr. part. act. v. ἔνδυμι.

'Ενδύνω, f. δύσω, penetro, induo. Ὅς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν, Arist. Θεσμ. 1053. Τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω, ζεὶ προσιοῦσ' ἐγὼ, id. Lyſ. 1022.

'Ενδύομαι, ingredior.

'Ενδῦσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔνδυμι.

'Ενδυσάμενος, *qui induit*, a. 1. part. med.

'Ενδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med.

'Ενδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus; (2) veſtitus. Ab ἐνδύω, *ſubeo.*

'Ενδυστυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miſer ſum in. 'Ενδυστυχεῖ τῇ πόλει κακῶς βουλευσάμενος, Plut.

'Ενδυσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἔνδυμι.

'Ενδυτὴρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui poteſt.

'Ενδυτον, ου, τὸ, indumentum. Ab

'Ενδυτος, ον, indutus.

'Ενδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, ſubeo.

Ενεαρίζω, vernum tempus dego in, ver alicubi tranſigo. Ex ἐν, & ἔαρ, *ver.*

'Ενέβαλον, a. 2. ind. act. v. ἐμβάλλω.

'Ενεβίβασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐμβιβάζω.

'Ενεβριμησάμην, *graviter interminatus ſum*, a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι.

'Ενεγγυάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, & ἐνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, ſpondeo. Ex ἐν, & ἐγγύη.

'Ενεγγύησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνηγγύησα.

'Ενεγγυς, *Adverb.* prope. Ex ἐν, & ἐγγύς.

'Ενέγκαι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

'Ενεγκεῖν, *tuliſſe*, a. 2. inf. act.

'Ενεγκον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκον.

'Ενεγκοῦσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνέγκω, *fero.*

'Ενεγκωμιάζω, laudibus celebro.

'Ενεδιδύσκετο, *induebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐνδιδύσκω.

'Ενέδρα, ας, ἡ, inſidiæ. Ex ἐν, & ἕδρα.

'Ενεδρευτὴς, inſidiator, inceptor. A ſeq.

'Ενεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad inſidias aptus, proclivis.

'Ενεδρεύω, f. εύσω, inſidior. 'Εκεῖνος ἐνεδρεύων αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, Plut. Τὰ δὲ τῶν ζώων αὐτοῦ ἐνεδρεύεται, Xen.

'Ενεδρον, ου, τὸ, inſidioſum, inſidiæ.

'Ενεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquilinus. Ab ἐν, & ἕδρα, *ſedes.*

'Ενέδυσα, *indui*, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

'Ενέηκεν, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐνῆκεν, a verbo ἐνίημι,

'Ενέζομαι, inſideo. Ex ἐν, & ἕζομαι, *ſedeo.*

'Ενεθεὶς, *dilutus*, a. 1 part. paſſ. verbi ἐνίημι.

'Ενέθηκα, a. 1. ind. act. v. ἐντίθημι.

'Ενεθίζω, f. ίσω, adſueſacio.

'Ενεθυμήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ἐνθυμέομαι.

'Ενεῖδον, ἐνεῖδες, vidiſti in, animadvertiſti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus.

'Ενείην, *inſim*, præſ. optat. act. verbi ἔνειμι.

'Ενεικα, *propter*, *gratia*, *Poet.* pro ἕνεκα,

'Ενεικα, *attuli*, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἤνεγκα, a verbo *inuſ.* ἐνείκω. pro φέρω.

'Ενεικονίζω, fut. ίσω, ſpecto, vel comparo imagine.

'Ενειλέω, ῶ, implico, involvo. Καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι, Marc. 15, 46. 'Ενειληθεὶς λεοντῇ, Thuc. Hinc

'Ενείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.

'Ενειλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.

'Ενειλίσσω, fut. ξω, involvo, unde ἐνειλιγμένος, involutus.

'Ενείλλω, idem quod ἐνειλέω, a quo etiam deſcendit.

'Ενειμα, *diſtribui*, a. 1. ind. act. verbi νέμω.

'Ενειμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro ἔνεσμεν. Ab

'Ενειμι, inſum. Ex ἐν, & εἰμί.

'Ενείργνυμι, vel ἐνειργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab

'Ενείργω, fut, ξω, idem.

'Ενείρω, innecto, inſero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

'Ενεὶς, *qui miſit*, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.

'Ενεῖται, perfect. ind. paſſ.

'Ενείχε, *in animo habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνεῖχε, a verbo, ἐνέχω.

'Ενείχθην, *latus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠνέχθην, a verbo ἐνείκω, pro φέρω.

'ΕΝΕΚΑ, *Adv.* cauſſa, propter.

'Ενέκειτο, 3. ſ. imperf. ind. verbi ἔγκειμαι.

'Ενεκεκόλαπτο, *inſculptus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ἐγκολάπτω.

'Ενεκεν, *Adv.* idem quod ἕνεκα.

'Ενεκεντρίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγκεντρίζω.

'Ενεκίσσων, *concipiebant*, 3. pl. imperf. ind. act, *contr.* pro ἐνεκίσσαον, a verbo ἐγκισσάω.

'Ενεκοπτόμην, *impediebar*, 1 ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἐγκόπτω.

'Ενεκότει, *odio habebat*, 3. ſing. imp. ind. act. *contr.* pro ἐνεκότεε, a verbo ἐγκοτέω.

'Ενέκοψα, a. 1. ind. act. v. ἐγκόπτω, *impedio.*

'Ενέκρυψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐγκρύπτω.

'Ενεκτέος, έα, έον, referendus. A φέρω.

'Ενέκυρσε, *incidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐνέκυρε, a verbo ἐγκύρω.

'Ενελαύνω, invehor curru, equo ingredior, ap. *Pind.*

'Ενελίπανεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. ab ἐνλιπαίνω.

'Ενεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur ſeu infunditur, ſcil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, *immitto.*

'Ενέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνεῖναι. Ab ἐνίημι.

'Ενέμετο, 3. ſ. imp. ind. paſſ. v. νέμω.

'Ενεμέω, ῶ, f. ήσω, evomo in.

'Ενεμήθης, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. νέμω.

'Ενέμοντο, 3. imperf. ind. paſſ. v. ejuſd.

'Ενεμφύεσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐνφύω.

'Ενενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.

'Ενενηκονταέτης, έος, οῦς, ὁ, nonagenarius.

'Ενενηκοντούτης, ου, ὁ, idem. Ex ἐνενήκοντα, & ἔτος.

'Ενενῆτο, *cogitaret*, 3. ſing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro ἐνενόητο, a verbo ἐννοέω, ῶ.

'Ενενώκασι. 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro ἐνενοήκασι.

'Ενενῶντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνενόηντο.

'Ενεξουσιάζω, licentia utor in. Ab ἐν, & ἐξουσία.

'Ενεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro. Ex ἐν, & ἑορτή.

'Ενεος, ά, όν, mutus; (2) ſurdus; (3) ſtultus. Ex ἐν, & αὔω, *clamo.* Hinc

'Ενεότης, ἡ, ſurditas; (2) defectus vocis.

'Ενεοττοποιήσατο, *pullos excluſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi νεοττοποιέω.

'Ενέοχμεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. νεοχμέω.

'Ενεπαγγέλλομαι, polliceor alicubi.

'Ενεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἐμπήγνυμι.

'Ενέπαιζον, 1. ſ. imperf. ind. act. v. ἐμπαίζω.

'Ενεπαίχθη, *illuſus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

'Ενέπαξε, *infixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.

'Ενεπήγετο, 3. ſ. imperf. ind. med.

'Ενέπεσον. 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐμπίπτω.

'Ενεπηρεάζω, inſulto, vexo, calumnior.

'Ενεπιδείκνυμι, oſtendo in re aliqua.

'Ενεπιδημέω ῶ, f. ήσω, ut peregrinus verſor & commoror in.

'Ενεπίδημος, peregrinus in urbe aliqua, advena.

'Ενεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδ.

'Ενεπικύπτω, fut. ψω, inclinato capite incumbo; (2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.

'Ενεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.

'Ενεπίσκημμα, τό, actio judicialis, quam intendebant vindicantes ſibi aliquid de publicatis bonis. A ſeq.

'Ενεπισκήπτεσθαι, incumbere. Peculiariter creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujuſpiam experiebantur, contra populum, ut hodie contra fiſcum, actione pignoratitia petentes & vindicantes ſibi partem eorum, quæ ſibi quacunque de cauſa deberentur, *ut uxori dos, creditori creditum.*

'Ενεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπλήθω.

'Ενέπνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμπνέω.

'Ενεποιήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐμποιέω.

'Ενέποισιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐνέπουσι. Ab ἐνέπω.

'Ενέπρηθον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἐμπρήθω.

'Ενέπρησα, *incendi*, a. 1. ind. act.

'Ενέπτυσα, a. 1. ind. act. v. ἐμπτύω.

'Ενέπω, & ἐννέπω, dico, cano; (2) calumnior.

'Ενεργάζομαι, injicio, ingenero. 'Ενεργάζεται τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τοῦ ἄρχεσθαι, Plut.

'Ενέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργής.

'Ενεργέω, ῶ, fut. ήσω, operor, intus efficio, ago. Hinc ὁ ἐνεργούμενος, ου, a diabolo poſſeſſus. Hinc

'Ενέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio, facultas.

'Ενεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, efficax, acer. Ex ἐν, & ἔργον.

'Ενεργητικὸς, ἡ, ὸν, activus; (2) efficax.

'Ενεργητικῶς, active; (2) efficaciter.

'Ενεργοβατέω, vi, (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam.

'Ενεργολαβέω, quæſtum in aliqua re facio; (2) opus faciendum ſuſcipio, conduco.

'Ενεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, efficax, acer.

'Ενεργῶς, *Adv.* efficaciter. Ab ἐνεργής.

'Ενερείδω, f. είσω, impingo, illido; (2) infigo, *in med.* innitor, incumbo. Hinc

'Ενέρεισις, εως, ἡ, compreſſio, infixio, innixus.

'Ενερεύγω, eructo, irructo. Unde a. 2. ἐνήρυγεν.

'Ενερευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ruber, rubicundus. Ex ἐν, & ἔρευθος, *rubor.*

'Ενερθε, vel ἔνερθεν, *Adv.* infra. Ex ἐν, & ἔρα, *terra.*

'Ενεροι, ων, mortui, manes, inferi. Ex iiſdem

'Ενεροχρῶτες, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἔνερος, & χρόα, *color.*

'Ενερσις, εως, ἡ, innexio, religatio Ab ἐνείρω.

'Ενέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνερος.

'Ενέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubicundus. 'Ενέρυθροι ὀφθαλμοὶ, *Aret.* Ex ἐν, & ἐρυθρός.

'Ενεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐνίημι.

'Ενεσία, ας, ἡ, conſilium. Ab

'Ενεσις, εως, ἡ, immiſſio. Ab ἐνίημι.

'Ενέσαι, *inerit*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐνέσεαι, a verbo ἔνειμι.

'Ενέστακτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἐνστάζω.

'Ενεστεῶτος, g. ſ. perf. part. act. *Ion.* & *per Craſin*, pro ἐνεστηκότος, ab ἐνίστημι.

'Ενεστησάμην *inſtiti*, a. 1. ind. med.

'Ενεστι, licet. Ab ἔνειμι.

'Ενεστιάω, ῶ, convivio excipio in, convivium celebro alicubi.

'Ενέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui intra lares eſt, domeſticus. Ex ἐν, & ἑστία, *lares.*

'Ενεστὼς, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.

'Ενετειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐντέλλω.

'Ενετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.

'Ενετὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum medicinale, quo infuſio perficitur, clyſter. Ab eod.

'Ενετύγχανον, imp. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

'Ενετύλιξε, 3. ſ. a. ind act. v. ἐντυλίσσω.

'Ενέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

'Ενευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in.

'Ενεύδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐνεύδειν, ab ἐνεύδω.

'Ενευδοκιμέω, ῶ, inclareſco, clarus ſum in.

'Ενεύδω, indormio. Ex ἐν, & εὕδω, *dormio.*

'Ενευημερέω, ῶ, proſperor in; ἐνευημέρηκε, proſpero ſucceſſu uſus eſt in.

'Ενευθηνεῖσθαι, abundare in aliqua re.

'Ενευκαιρέω, opportunitate utor in aliqua re.

'Ενευκαταφρόνητος, ον, contemptibilis.

'Ενευλογέω, ῶ, beatum reddo per, beatum prædico.

'Ενευναῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, in lecto poſitus, qui eſt in lecto. Ex ἐν, & εὐνὴ, *cubile.*

'Ενευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

'Ενευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. νεύω.

'Ενευστομέω, ῶ, f. ήσω, concinna ſuavique melodia cantillo, ſ. perſtrepo in.

'Ενευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

'Ενευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

'Ενευφ

Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix ſum in, feliciter ago in.

Ἐνεύχομαι, precor in, vel inter.

Ἐνευωχέομαι, οῦμαι, convivor in, conviviis indulgeo.

Ἐνεφάνισα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.

Ἐνεφάνθην, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ.

Ἐνεφορέετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἐμφορέω.

Ἐνέφραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐμφράττω.

Ἐνεφύσησε, 3. ſ. 1. a. ind. act. v. ἐμφυσάω.

Ἐνέχεα, a. 1. ind. act. v. ἐγχέω.

Ἐνέχεεν, *infudit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἐνεχείρει, *moliebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείρεε, a verbo ἐγχειρέω.

Ἐνέχεσθαι, *detineri*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐνέχω.

Ἐνεχθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ἐμφέρω.

Ἐνεχθῆναι, *illatum eſſe*, inf. ejuſd.

Ἐνέχραε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἐγχράω.

Ἐνεχυράζω, fut. άσω, pignus capiendi poteſtatem do; *de magſtratu, at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e poteſtate a magiſtratu data pignus aufert*; (2) pignus capio, de miniſtro magiſtratuum; (3) *denique & de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; *in paſſ.* beneficio obligor. Ab ἐνέχυρον.

Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus, oppigneratum. Ab ἐνεχυράζω.

Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio.

Ἐνεχυριάζω, idem quod ἐνεχυράζω; ἠνεχυρίαστο, pignori oppoſitum fuerat.

Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.

Ἐνεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμός.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, & ἐχυρὸς, *tutus*.

Ἐνέχω, inſto, urgeo. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius ſum. Ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα, Ariſt. Conc. 357.

Ἐνεψέω, ῶ, f. ήσω, incoquo, *Aret.* Hinc

Ἐνέψημα, ατος τὸ, pulmentum, quod incoquitur, *Aret.*

Ἐνεψητέον, *Adv. poſitionis*, incoquendum eſt.

Ἐνζέομαι, inferveo. Ξὺν ἐλαίῳ, ἔνθα πήγανον ἐνεζέσθη, *Aret.*

Ἕνη, ſ. ἕνη vetus; (2) ἕνη ϗ νέα, triceſimus ſeu ultimus dies menſis, Atticis, *proprie* vetus & nova ſc. luna.

Ἐνηβάω, pubeſco; (2) juveniliter laſcivio, delectationibus indulgeo.

Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab

Ἔνηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in pubertate eſt, puber. Ex ἐν, & ἥβη.

Ἐνήδομαι, delector in. Ex ἐν, & ἥδω.

Ἐνήδονος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, & ἡδονή.

Ἐνήδρευον, imperf. ind. act. v. ἐνεδρεύω.

Ἐνηδύνω, exhilaro in, illætifico.

Ἐνηδυπαθέω, ῶ, ſuavitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector. Ex ἐν, ἡδὺς, & πάθος.

Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. Ab ἐνής.

Ἐνῆεν, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐνῆν, ἔνειμι.

Ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benignus, placidus, mitis. Ab ἐὺς, *bonus*.

Ἐνεθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ἐνίημι.

Ἐνῆκα, *immiſi*, 1. ſing. aor. 1. ind. act.

Ἐνήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακούω, *inaudio*.

Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta, in quibus defiguntur & adiguntur gradus ſcalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) ſpondæ, & in *Singulari* ἐνήλατον, ſponda, *ap. Joſ.* pars throni in qua ſedetur.

Ἐνήλικος, ου, ὁ ϗ ἡ, puber. Ex ἐν, & ἡλικία.

Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐνηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverſo, viciſſim. Ab ἐναλλάττω.

Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις. ſicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quaſi *deſcenſor*.

Ἐνήλωσις, εως, ἡ, inſertio clavorum, *item* clavi ipſi. Ab ἐν, & ἧλος.

Ἔνημαι, inſideo.

Ἐνήμενος, *inſidens*, partic. præſ. med.

Ἐνῆν, 1. ſ. imperf. ind. verbi ἔνειμι.

Ἐνήνοθα, 1. ſ. perf. ind. med. v. ἐνανθέω.

Ἐνήνοχα, *tuli*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤνοχα, a verbo ἐμφέρω.

Ἐνήρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἐναίρω.

Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco in.

Ἐνήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, navis remigio inſtructa. Ex ἐν, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἕνησα, 1. ſ. a. 1. ind. act. verbi νέω.

Ἐνῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἔνειμι.

Ἐνήσειν, fut. 1. inf. act. v. ἐνίημι.

Ἐνηχέω, ῶ, inſono; (2) inculco, doceo.

Ἔνηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſonans, ſonorus. Ex ἐν, & ἦχος, *ſonus*.

Ἔνϑ', pro ἔνθα, *hic*.

ἜΝΘΑ, *Adv.* hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4 tum.

Ἐνθάδ', pro ἐνθάδε, *hic*.

Ἐνθάδε, *Adv.* hic, iſtic; (2) huc.

Ἐνθαδὶ, Attice; idem & ab eod.

Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, inſideo. Hinc

Ἐνθάκησις, εως, ἡ, inſeſſio.

Ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, in mari verſor, mare frequento, in mari navigo, duio.

Ἐνθάλαττος, ον, marinus.

Ἐνθάλπω, foveo, velut in ſinu.

Ἐνθανατόω, capitis condemno.

Ἐνθάπτω, f. ψω, q. d. inſepelio in, vel intra.

Ἐνθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐνθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum in.

Ἐνθαῦτα, *hic*, *Ion.* pro ἐνταῦθα.

Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, divino ſpiritu adflatus ſum. Ab ἔνθεος.

Ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. Ab eod.

Ἐνθεαστικῶς, ritu fanatico.

Ἔνθεμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui inſeritur arbori. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθεματισμὸς, ὁ, inſertio.

Ἐνθέμεν, *inſerere*, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, a verbo ἐντίθημι.

Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis. Ab eodem.

Ἔνθεν, *Adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.

Ἐνθένδε, *Adv.* idem & exin. Ab eod.

Ἔνθεο, 2. ſ. a. ind. act. *Ion.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.

Ἔνθεος, & ἔνθους, ου, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus. Ex ἐν, & Θεός.

Ἐνθερίζω, fut. ίσω, æſtatem in aliquo loco dego, per æſtatem moror.

Ἐνθερμαίνω, f. νῶ, incaleſco. Εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ, incenſus ſit, Soph. Trach. 372.

Ἔνθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, callidus, fervidus.

Ἔνθες, 2. ſ. a. 2. imp. act. v. ἐντίθημι.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.

Ἔνθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt intra leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens. Ex ἐν, & ϑεσμὸς, *lex*.

Ἐνθέσμως, *Adv.* legitime, ut fas eſt.

Ἔνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſitus. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθεῦτεν, *hinc*, *Ion.* pro ἐντεῦθεν.

Ἐνθέως, ſancte, pie; (2) furioſe. Ab ἔνθεος.

Ἐνθήκη, ἡ, merces, proprie, quæ imponitur navibus.

Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior in, muliebri libidine tabeſco. Ex ἐν, ϑῆλυς, & πάθος, *paſſio*.

Ἔνθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, feras habens; (2) ferinus. Ex ἐν, & ϑὴρ, *fera*.

Ἔνθῃς, *veneris*, 2. ſing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθῃς, a verbo ἔρχομαι.

Ἔνθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta ex contuſione. Ab ἐν, & ϑλᾷν, *frangere*.

Ἐνθλάω, contundo, ſ. tundo, premo, ut ſubſidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐνθλίβω, fut. ψω, infringo, imprimo, Nicand. Alexiph. 453.

Ἐνθνήσκω, immorior.

Ἐνθορέω, ῶ, inſilio.

Ἔνθορον, *inſilui*, a. 2. ind. act. v. ἐνθόρω.

Ἔνθου, *impoſueris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.

Ἔνθους, vide ἔνθεος.

Ἐνθουσιάζω, f. άσω, fanatico, ſeu divino furore agor; ἐνθουσιαζόμενος, limphaticus. Ab ἔνθεος.

Ἐνθουσιᾶν, limphari, inſanire; in *Particip.* ἐνθουσιῶν, inſtinctus, inſaniens. Πολλαχοῦ γὰρ ἐνθουσιᾷν ἑαυτοῖς δοκοῦντες, οὐ βακχεύουσιν ἀλλὰ παίζουσιν, Longin. 3.

Ἐνθουσίασις, εως, fanaticus ſeu divinitus adflatus. Ab ἐνθουσιάζω.

Ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐνθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.

Ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, numine adflatus, qui numine adflari ſolet; (2) animos furore divino corripiens. Ab eod.

Ἐνθουσιαστικῶς, *Adv.* more eorum, qui furoris fanatici inſtinctu aguntur.

Ἐνθουσιωδῶς, idem. Ab

Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐνθουσιαστικός.

Ἐνθράσσω, pungo intus, affligo interiori parte.

Ἐνθρέψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐντρέφω.

Ἐνθριοῦσθαι, ficulneis foliis involvi. *Præt.* ἐντεθριᾶσθαι. Ab ἐν, & ϑρίον, *ficus folium*.

Ἐνθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno ſedeo. Ex

Ἔνθρονος, ὁ ϗ ἡ, in ſolio ſedens.

Ἐνθρυλλέω idem quod

Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurro. Δούλη τινὸς προαγωγὸς οὖσ' ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ, Ariſt. Θεσμ. 348.

Ἔνθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab

Ἐνθρύπτω, f. ψω, comminuo intra, intero.

Ἐνθρώσκω, inſilio. Ἐνθρώσκων πνοαῖς, Lyc. 576.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, conſidero, reputo. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς, Ariſt. Conc. 262. Ex ἐν, & ϑυμός.

Ἐνθυμηθέντος, g. ſ. aor. 1. part. paſſ.

Ἐνθυμηθῆναι, *animo volviſſe*, inf. a. ejuſd.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum & ſententia oratoria, *imprimis* conſtans interrogatione e contrariis; (3) ſpecies ſyllogiſmi enthymema. Ab ἐνθυμέομαι.

Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, Enthymema continens; (2) acer in argumentando, argutus orator. Ab ἐνθύμημα.

Ἐνθυμημάτιον, τὸ, ſententiola argutula.

Ἐνθυμηματώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, acutis argumentationibus refertus.

Ἐνθυμήσεις, acc. pl. pro ἐνθυμήσιας. Ab

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio; (2) commentatio. Ab ἐνθυμέω.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμέω.

Ἐνθυμιάω, ῶ, ſuffio intus.

Ἐνθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo reponitur; (2) piaculum (ἄγος) quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt, ſ. cogitatio a tali re orta, religio; unde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem vertere ſ. in omen. Ab ἐν, & ϑυμός.

Ἐνθυμιστὸς, ἡ, ὸν, cujus ratio habetur in re aliqua; ἐνϑυμιστὸν ποιεῖσθαι religioni ducere, Herod.

Ἔνθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus.

Ἐνθύμως, fortiter, alacriter.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, ſacrifico in. Ab ἐνθύω.

Ἔνθω, *venerim*, a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, a verbo ἔρχομαι.

Ἐνθωρακίζω, lorico.

Ἔνι, *licet*, *per Apoc.* pro ἔνεστι.

Ἐνὶ, *in*, *Poet.* pro ἐν.

Ἐνιαύσια, *Adv.* quotannis. Ab ἐνιαύσιος.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus.

Ἐνιαύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniculus, anniverſarius. Ab ἐνιαυτός.

Ἐνιαυτίζω. annum tranſigo.

ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab

Ἐνιαυτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω, *fero.*

Ἐνιαύω, fut. αύσω, immoror; (2) indormio.

Ἐνιαχῆ, *Adv.* nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.

Ἐνιαχοῦ, *Adv.* alicubi, aliquando, interdum.

Ἐνίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno membro ſeu pede mutilus, claudus, Suidas. Ex ἐν, & γυῖον.

Ἐνιδε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.

Ἐνιδρόω, fut. ώσω, inſudo.

Ἐνιδρύνω, colloco in; (2) fundo, firmo.

Ἐνιδρύω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύνω.

Ἐνιδὼν, *intuitus*, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.

Ἐνίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίεε, a verbo ἐνίημι pro ἐνιέω.

Ἔνιεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἔνειμι.

Ἐνιέναι, *immittere.* præſ. inf. act. v. ἐνίημι.

Ἐνίετε, *immittite*, 2. plur. præſ. imper.

Ἐνιζάνω, f. ζήσω, inſideo.

Ἐνιζευγνύω, adjungo; unde ἐνιζευχθείς.

Ἐνίζημα, τὸ, ſedes.

Ἐνίζησις, εως, ἡ, q. d. inſeſſio, *Aret.* Ab

Ἐνίζω, f. σω, inſideo. Ἐνίζουσα τῇ γλώσσῃ χολὴ, *Aret.*

Ἑνίζω, unum ſeu unitatem pono, aduno. Ab ἓν, *unum.*

Ἐνίημι, immitto, infigo, injicio.

Ἐνίκα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνίκαε, a νικάω.

Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.

Ἐνικάτθεο, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Poët.* & *Ion.* ἐγκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.

Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.

Ἐνικλείω, f. είσω, includo.

Ἔνικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus. Ex ἐν, & ἰκμὰς, *humor.*

Ἐνικνέομαι, οῦμαι, intro, penetro.

Ἐνικνήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero.

Ἑνικὸς, ἡ, ὸν, ſingularis. Ab ἓν, *unum.*

Ἑνικῶς, *Adv.* ſingulariter, numero ſingulari.

Ἐνικρίνεσθαι pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari, unde ἐνικριθῆναι.

Ἐνίλλω, irrideo oculis, Euſtath. Hinc

Ἐνιλλωπέω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, ſeu diſtorqueo.

Ἐνιλλώπτω, ſum ſtrabo. Ab eod.

Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν, & ἰοβόλος, *venenum ejaculans.*

ἘΝΙΟΙ, ιαι, ια, aliqui, quidam, nonnulli.

Ἐνίοτε, *Adv.* interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.

Ἐνιπᾶς, g. ſ. *Dor.* pro ἐνιπῆς. Ab

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.

Ἐνίπλειος, *Poët.* pro ἔμπλεος, plenus.

Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo. Εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους, Odyſſ. 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, ib. 11, 451.

Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, terrorem incutio; (2) irruo, incido.

Ἐνιππάζομαι, equo invehor.

Ἐνιππεύω, f. εύσω, idem.

Ἐνιπρήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, Il. 8, 182.

Ἐνιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab

Ἐνίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε, Il. 3, 438. Ex ἐν, & ἔπω, *dico.*

Ἐνιπτύω, f. ύσω, inſpuo.

Ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, & ἴσος.

Ἐνισκέλλω, intus arefacio.

Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα, Il. 17, 437.

Ἐνισκίμπτω, f. ψω, infigo. Δόρυ μακρὸν οὔδει ἐνισκίμφθη, Il. 16, 612.

Ἐνισπε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi

Ἐνισπέω, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, & ἔπω.

Ἐνίσπω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo. Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε, Il. 2, 80. Ex iiſd.

Ἐνισσέμεν, *Ion.* pro ἐνίσσειν, ab

Ἐνίσσω, verbis aſperis inceſſo, objurgo, injuria adficio. Ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων, Il. 24, 238. ἐνισσόμενος, *Paſſ.* Odyſſ. 24, 162. Ab ἐνίπτω.

Ἐνίστανται, 3. pl. pr. ind. paſſ. v. ἐνίστημι.

Ἐνίστημι, ſtatuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίσταμαι, inſiſto, inſto; (4) inſtituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, obſervo; (7) obſiſto, repugno; (8) intercedo. Ἤδη τῆς τοῦ κλήρου διαδικασίας ἐνεστηκυίας, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, Iſocr.

Ἔνισχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracilis, tenuis.

Ἐνισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor.

Ἐνισχύω, fut. ύσω, vires ſumo, invaleſco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, Luc. 22, 43.

Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæſito in loquendo.

Ἐνιτρέφω, alo, ſeu nutrio in. Ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς, Il. 19, 326.

Ἐνιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, Il. 17, 405.

Ἐνκάπτω, avide edo. Ἀλλ' ἐξαρπάσας ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῖν ποδοῖν, Ariſt. Pac. 7.

Ἐνλείπομαι, *uſitatius* ἐλλείπομαι, deficio.

Ἐνναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab

Ἐνναετὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν, & ναιέτης.

Ἐννάετις, *Adv.* per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος.

Ἐνναετηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.

Ἐνναέτηρος, ου, ὁ, novennis.

Ἐνναέτης, novennis. Fœm. ἐνναέτις.

Ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix. Ab ἐνναίω, *inhabito.*

Ἐνναίρειν, pr. infin. act. *Poet.* pro ἐναίρειν.

Ἐνναίω, inhabito, incolo. Ἐν ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, Tmeſis, Il. 9, 154.

Ἐννάκις, novies.

Ἐννακοσιαστὸς, ἡ, ὸν, nongenteſimus.

Ἐννακόσιοι, ιαι, ια, nongenti. Ab eod.

Ἐνναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur, &c.

Ἐννάτῃ, *nonæ*, dat. ſing. f. g. ab

Ἔννατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔννατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. Ab ἐννέα.

Ἐνναυλοχοῦμαι, in portu ſto, de navi.

Ἐνναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, pugna navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, & μάχομαι, *pugno.*

ἘΝΝΕ'Α, novem.

Ἐννεάβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem boum, ſeu ejus nominis nummûm pretium valens. Ex ἐννέα, & βοῦς, *bos.*

Ἐννεάγηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem (ſenectutes, ſive) ætates vivens. Ex ἐννέα, & γῆρας.

Ἐννεάδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui noven vinculis ſeu juncturis continetur; (2) multis vinculis ligatus.

Ἐννεαδικὸς, ἡ, ὸν, novennarius, nonarius.

Ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adoleſco in aliquo ſtudio.

Ἐννεακαίδεκα, novemdecim.

Ἐννεακαιδεκετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἐννέα, ϗ δέκα, & ἔτος, *annus.*

Ἐννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, undeviceſimo die aliquid agens aut patiens.

Ἐννεακαιδέκατος, άτη, ον, undeviceſimus.

Ἐννεάκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem habens ſtimulos ſive aculeos. Ex ἐννέα, & κέντρον.

Ἐννεάκις, *Adv.* novies. Ab ἐννέα.

Ἐννεάκρουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem habens fiſtulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirhoë dicebatur.

Ἐννεάκλινος, ὁ ϗ ἡ, novem lectis ſtratis conſtans.

Ἐννεάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, novemplici lino plexus. Ex ἐννέα, & λίνον.

Ἐννεάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ. qui novem menſium eſt. Ex ἐννέα, & μὴν, *menſis.*

Ἐννεάμυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem annorum eſt, robuſtus, validus, Heſ. Ex ἐννέα, & μύκλοι.

Ἐννεάνυχες, *Adv.* per novem noctes. Ex ἐννέα, & νὺξ, *nox.*

Ἐννεάπηχυς, εος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novem cubitorum eſt.

Ἐννεαπλάσιος, ιαν ιον, novemplex.

Ἐννεάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, novem pedes habens.

Ἐννεάπυλος, ὁ ϗ ἡ, novem portas habens.

Ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.

Ἐννεάφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem ſonos reddens.

Ἐννεάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem voces habens. Ex ἐννέα, & φωνὴ, *vox.*

Ἐννεάχιλοι, apud Hom. pro ἐννακισχίλιοι, novies mille.

Ἐννεάχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐννέα, & χορδὴ, *chorda.*

Ἐννέμομαι, paſcor in.

Ἐννενήκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, *novem.*

Ἐννενηκονταέτης, & ἐννενηκοντούτης, qui nonaginta annorum eſt, nonagenarius. Ex ἐννενήκοντα, & ἔτος, *annus.*

Ἐννενηκοστὸς, ἡ, ὸν, nonageſimus. Ab ἐννέα.

Ἐννεόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, novem ulnas (orgyas) longus. Ex ἐννέα, & ὀργυιά.

Ἐννεὸς, ὰ, ὸν, attonitus, mutus, in quo vox præ ſtupore oppreſſa. Ex ἐν, & αὔω.

Ἐννεοτροφεῖσθαι· ἐννεοτροφηθεὶς, ab adoleſcentia innutritus.

Ἐννεοττεύω, f. εύσω, nidifico in. Ἔν τι τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύουσι, Ariſt. Av. 1113.

Ἐννέποισα, *Poët.* & *Dor.* pro ἐνέπουσα, ab

Ἐννέπω, dico, loquor. Ex ἐν, & ἔπω, *dico.*

Ἐννεσία, ας, ἡ, conſilium, inſtinctus. Ab ἐνίημι.

Ἐννεσίῃσι, dat. pl. *Poët.* & *Ion.* pro ἐνεσίαις.

Ἐννεύω, fut. εύσω, innuo, nutu ſignifico. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, Luc. 1, 62.

Ἐννέωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, novennis. Ex ἐννέα, & ὥρα, *annus.*

Ἐννῆμαρ, *Adv.* per novem dies. Ex ἐννέα, & ἦμαρ, *dies.*

Ἐννήρις, ſcil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, & ἐρέσσω.

Ἐννῆφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔννη, pro ἔνη, & ſyllabica adjectione φι.

Ἐννοέω, mente concipio, cogito. Ἐπιδεῖξαι ἐθέλω τί ποτε ἐννοεῖ, Plat. Μητρὸς οὐδὲν ἐννοούμενοι κακῶν, Eur. Med. 46. Ab ἔννοος. Hinc

Ἐννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, intelligentia.

Ἐννόμως, legitime, ex lege, ſecundum legem.

Ἐννόησα, *ſenſi*, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐνόησα, a νοέω.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.

Ἔννομα, *Adv.* legitime. Ab ἔννομος.

Ἐννομολέσχης, ου, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, *lex*, & λέσχη.

Ἔννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, legitimus, legibus conſentaneus, juſtus; (2) legi obnoxius.

Ἔννοος, *contr.* ἔννους, ου, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, ſapiens, prudens. Ex ἐν, & νόος.

Ἔννος, ου, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνη.

Ἐννοσέμεναι, *moviſſe*, a. 1. inf. act. *Poët.* & *Ion.* pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόθω.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, quaſſator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόθω, & γαῖα, *terra.*

Ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidificor.

Ἐννοσσοποιέω, idem.

Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.

Ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatiens ſeu agitans folia ſeu frondes, in quo frondes ſeu folia agitantur. Ex ἐνόθω, & φύλλον.

Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo.

Ἐννότιος, & ἔννοτος, ὁ ϗ ἡ, humidus, irriguus. A νοτία, *humor.*

Ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in.

Ἕννυμι, vel ἕννυμι, induo. Χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν ἕννυσθαι, Odyſſ. 6, 28. Ex ἐν, & ἕω.

Ἐννυὸς, οῦ, ἡ, nurus. Ex ἐν, & νυός.

Ἔννυτο, 3. ſing. imperfect. ind. med. verbi ἕννυμι.

Ἐννύχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, *nox.*

Ἔννυχον, & ἐννύχιον, *Adv.* noctu; multa nocte. Ab

Ἔννυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, *nox.*

Ἐννυχώτερον, *Adv.* maturius. Ab ἔννυχος.

Ἐννύω, induo. Ex ἐν, & ἕω, *induo.*

Ἔννωθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, torpidus.

Ἐννώσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐννοήσας, a verbo ἐννοέω.

Ἐνόδια, ων, τὰ, casses. Ab ἐνόδιος.

Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.

Ἐνόδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in via positus, obvius; (2) quod incidit seu offertur in via, aptus itineri, ut ὅπλα. Ἐνόδια, quibus uti solent viatores. Ex ἐν, & ὁδός.

Ἔνοδμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, odoratus. Ex ἐν, & ὀδμὴ, *odor.*

Ἐνόθω, f. όσω, quatio, agito, moto.

Ἐνοδῖτις, ἡ, vialis Dea, præses viæ.

Ἐνοιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intumescens, turgidus, tumidus. Ex ἐν, & οἶδος, *tumor.*

Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.

Ἐνοικάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domesticus. Ἐνοικάδιοι γαλεοὶ, *Aret.* Ex ἐν, & οἶκος.

Ἐνοικειῶσαι, *familiarem reddidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικειόω.

Ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, & *Poët.* ἐνοικειόω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσȣσι Σικανῶν χθόνα, Lyc. 951.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.

Ἐνοικίδιος, ον, domeſticus.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλότριον.

Ἐνοίκισμα, τὸ, inhabitatio.

Ἐνοίκιον, ȣ, τὸ, pretium conductæ domus; merces, quæ hoſpiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.

Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.

Ἔνοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet. Ex ἐν, & οἶκος, *domus.*

Ἐνοικȣρέω, ῶ, domi maneo, ſervo.

Ἐνοινοφλύειν, vino ſe largius ingurgitare.

Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.

Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis ſubſido. Ὁ δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνέχει τὴν δέρην, Philoſtr. *de cane.*

Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.

Ἔνολμος, ȣ, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim reſponſa dabat.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. ind. act. v. νομίζω.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in conſuetudine alicujus ſum, converſor. Ex ἐν, & ὅμιλος.

Ἐνομίλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abſtergo, ſ. detergo in.

Ἐνὸν, *Imperſon.* cum liceat. Ab ἔνεστι.

Ἐνόντα, *quæ penes nos ſunt*, nom. plur. part præſ. verbi ἔνειμι.

Ἐνοπὴ, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.

Ἐνοπλίζεσθαι, armari. Στερρὰν ἐνοπλίσȣσιν ὠλέναις πλάτην, Lyc. 205.

Ἐνόπλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in armis eſt, vel fit. Ex ἐν, & ὅπλον, *arma.*

Ἔνοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐνοπλισθῶμες, 1. pl. a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.

Ἑνοποιέω, ῶ, f. ήσω, unum facio, unio. Ex ἓν, & ποιέω.

Ἑνοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens. Ex iiſd.

Ἐνοπτρεύομαι, f. εύσομαι, intueor in ſpeculum.

Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum ſpeculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in ſpeculo. Ab

Ἔνοπτρον, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſpeculum; (2) quidquid viſum reflectit. Ex ἐν, & ὄπτομαι, *video.*

Ἐνορᾷν, pr. inf. act. pro ἐνοράειν, ab ἐνοράω.

Ἐνοράω, ῶ, inſpicio, animadverto. Ἦ μέγ' ἐνορῶ βȣ́λευμ' ἐν ὀρνίθων γένει, Ariſt. Av. 163.

Ἐνόρασις, ἡ, ſpectatio.

Ἐνόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui intra terminos eſt.

Ἐνόρκιον, ȣ, τὸ, juramentum. Ab ἐνόρκιος.

Ἐνόρκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jurejurando fit. Ab

Ἔνορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juratus, jurejurando comprobatus. Ex ἐν, & ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἐνόρκως, jurato.

Ἐνορμάω, impello, *in med.* vado, venio.

Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in ſtationem appello, portum teneo, vel capio. Τὴν ναῦν ἐνορμίζει λιμενίσκῳ τινὶ χαρίεντι, Syneſ.

Ἐνορμίτης, ȣ, ὁ, qui in portu ſtationem habet. Ex ἐν, & ὅρμος, *portus.*

Ἐνορȣ́ω, f, ύσω, irruo, inſilio.

Ἐνόρχαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἐνόρχην.

Ἐνορχέων, gen. pl. *Ion.* pro ἐνορχῶν, ab

Ἐνόρχης, ȣ, ὁ, qui unum habet teſticulum. Ex ἐν, & ὄρχις, *teſticulus.*

Ἔνορχος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐνόρχης, ȣ, ὁ, teſticulos habens, teſticulatus. Ex ἐν, & ὄρχις.

Ἔνορχις, εος, idem.

Ἐνόρω, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitaſti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν, Il. 6, 499. Ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν, 499.

ἘΝΟΣ, vel ἔνος, ȣ, ὁ, annus.

ἘΝΟΣ, η, ον, vel ἕνος, ἕνη, ἕνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἕνη & νέα, ultima dies menſis lunaris, quaſi vetus & nova, pro veſpera ἕνη dicitur ap. Theoc.

Ἐνόσει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνόσεε, a νοσέω.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.

Ἐνοσίγαιος, ȣ, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις, & γαῖα, *terra.*

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐνοσφίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi νοσφίζω.

Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab εἷς, ἑνός.

Ἔνȣλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intrà ambientes. Ex ἐν, & ȣ̓λον.

Ἐνȣλισμὸς, ὁ, criſpatio, v. c. comæ quæ fit calamiſtro. Ab ἐν & ȣ̓λός.

Ἐνȣράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in cœlis eſt, cœleſtis.

Ἐνȣρέω, ῶ, fut. ήσω, meio in; (2) urinam non contineo. Hinc

Ἐνȣρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.

Ἔνȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in urina eſt. Ex ἐν, & ȣ̓ρον, *urina.*

Ἐνȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. ſubſtantialis; (2) ſubſtantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus. Ab ἔνειμι, *inſum.*

Ἐνοφείλομαι, debeor in.

Ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν, & ὀφθαλμός.

Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem inſero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἐν ὑπὸ πλειόνων διαφορῶν, Dioſc. Ex iiſd. Hinc

Ἐνοφθαλμισμὸς, ȣ, ὁ, inoculatio.

Ἐνοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι, *obligo.*

Ἐνόχιον, ȣ, τὸ, pretium penſionis. Ab eodem.

Ἐνοχλέω, ῶ, turbo, moleſtus ſum. Νῷν δ' ἐνοχλȣ̃σ' ἄγαν, Ariſt. Conc. 303. Ἠνώχλει τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, Iſocr. Ex ἐν, & ὄχλος, *turba.*

Ἔνοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tenetur quaſi vinctus & obſtrictus; (2) obnoxius, obſtrictus, reus. Ex ἐν, & ἔχω, *habeo, teneo.*

Ἑνόω, ῶ, f. ώσω, unio, aduno. Ab εἷς, ἑνός.

Ἐνράπτω, fut. ψω, inſuo, includo. Ἐνερράψατο ἐς τὸν μηρὸν, Herodot.

Ἐνράσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει πύλαις, Joſeph. Ab

Ἐνρήσσω, idem.

Ἐνριγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνερρίγωσα.

Ἐνριζόω, radices ago in.

Ἐνρίπτω, conjicio in aliquem.

Ἐνρυθμικὸς, ἡ, ὸν, qui certa ratione ordinem ſervat. Ab

Ἔνρυθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, particeps rhythmi & numerorum. Ex ἐν, & ῥυθμὸς, *rhythmus.*

Ἐνσαρόω, ῶ, verro, jacto. Πόντȣ δ' ἄοπνος ἐνσαρȣ́μενος μυχοῖς. Lyc. 753.

Ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo.

Ἐνσήθω, incerno, cribro tranſmitto.

Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, ſignifico, exprimo, imprimo. Τὴν αἰτίαν ἐνσημαινόμενος, Themiſt.

Ἐνσιαλόω, inſpuo. Ex ἐν, & σίαλον.

Ἔνσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimus, preſſis naribus.

Ἐνσκευάζω, f. άσω, inſtruo, induo, orno. Ἱματίῳ δ' ἀνδρείῳ ϗ ὑποδήμασιν ἐνσκευάζει, Plut.

Ἐνσκηνοβατέω, ῶ, in ſcenam vel proſcenium produco. Ex ἐν, & σκηνὴ, & βατέω.

Ἐνσκηπτέμεν, *Ion.* pro ἐνσκήπτειν, ab

Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τοῖσι τȣτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλειαν νȣ̃σον, Herodot.

Ἐνσκιατροφέομαι, vitam umbratilem dego.

Ἐνσκιρρȣ̃μαι, ſchirrhum duco, in ſchirrum degenero.

Ἔνσκλημι, durefacio, *perf.* indurui, durus ſum.

Ἐνσοριάζω, f. άσω, in loculo condo, ſepelio. Ex ἐν, & σορὸς, *tumulus.*

Ἐνσπαργανόω, ῶ, fut. ώσω, faſciis involvo. Ἐνσπαργανȣ̃σθαι ἐπιτηδεύμασι, a teneris unguiculis imbui, Longin. 44.

Ἐνσπείρω, inſero, inſemino; (2) injicio.

Ἔνσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo ſemen ineſt; (2) qui copioſo eſt ſemine. Ex ἐν, & σπέρμα, *ſemen.*

Ἔνσποδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cineritius, pulverulentus,

Ἔνσπονδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœdere junctus, fœderi incluſus, confœderatus; (2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν, & σπονδὴ, *fœdus.*

Ἐνσπόνδως, *Adv.* more confœderatorum.

Ἐνϛάζω, f. ξω, inſtillo.

Ἐνϛαλάζω, f. ξω, idem.

Ἔνϛασις, εως, ἡ, exordium & auſpicatio rei inſtitutæ; (2) inſtantia litis & cauſſæ; (3) inſtantia, pugnax contentio; (4) propoſitum, inſtitutum; (5) figura oratoria. Ab ἐνίϛημι, *ſtatuo in.*

Ἐνϛάτης, ȣ, ὁ, qui in via obſiſtit.

Ἐνϛατικὸς, ἡ, ὸν, inſtans & urgens.

Ἐνϛατικῶς, *Adv*, inſtanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando.

Ἐνϛερνίζω, in pectore figo, *in med.* in pectoris ſinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν, & ϛέρνον, *pectus.*

Ἐνϛερνομαντίας, ȣ, ὁ, ex cujus pectore Dæmon reſponſa dat. Ex ἐν, ϛέρνον, & μάντις.

Ἐνϛερνόμαντις, εως, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω.

Ἐνστηρίζω, infigo, adigo in.

Ἐνϛοιβάζω, inſtipo.

Ἐνϛομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Ab ἔνϛομος. Unde

Ἐνϛόμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ore eſt.

Ἐνϛόμισμα, ατος, τὸ, frænum. Ab ἐνϛομίζω.

Ἔνϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐνϛόμιος. Ex ἐν, & ϛόμα, *os.*

Ἐνϛρατοπεδεύω, caſtra metor ſ. pono in.

Ἐνϛρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μηρὸς ἰσχίῳ ἐνϛρέφεται, Il. 5, 306.

Ἐνϛύφω, f. ψω, adſtringo linguam; (2) ſpiſſo.

Ἐνσφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) inſpiſſo, velut adacto cuneo.

Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, ſignum imprimo, nota inſignio.

Ἐνσχέδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, levis, inelaboratus. Ἐνσχέδιος κάθαρσις, *Aret.*

Ἐνσχολάζω, fut. άσω, immoror, verſor in.

Ἐνσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corporeus, corporatus, corporalis. Ex ἐν, & σῶμα. Hinc

Ἐνσωματόω, ῶ, fut. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto.

Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immiſſio; (2) incorporatio, incarnatio.

Ἐνσωρεύω, accumulo, obruo.

Ἐντακεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ἐντήκω.

Ἐνταλθεὶς,

Ἐνταλθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ἐντέλλω.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.

Ἐνταμιεύω, fut. εύσω, recondo, in theſaurum refero.

Ἐντάμνω, incido, *Ionice*. Ab ἐντέμνω.

Ἐντανύω, fut. ύσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσειν, Odyſſ. 21, 97.

Ἔντασις, εως, ἡ, intenſio. Ab ἐντείνω.

Ἐνταράσσω, turbo, perturbo.

Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, interjicio, interpono.

Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.

Ἐντατὸς, ἡ, ὸν, intentus. Ab eod.

Ἐνταῦθα, *Adv.* hic, illic. huc, eo. Ab ἔνθα.

Ἐνταυθοῖ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad ſepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν, Matt. 26, 12. Ex ἐν, & θάπτω.

Ἐνταφιάσαι, *funeraſſe*, a. 1. inf. act.

Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius.

Ἐνταφιοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ea, quæ ad ſepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιος, & πωλέω, *vendo*.

Ἐντάφιον, τὸ, veſtis quæ induitur cadaveri, ornandi & honoris cauſa.

Ἐντάφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.

Ἔντε' pro ἔντεα, *arma*.

ENTEA, ων, τὰ, arma; (2) vaſa convivalia.

Ἐντειλάμενος, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.

Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo; (2) cædo, ferio; (3) verſibus exprimere, nude, & addito εἰς ἔπος. Ἐντείνειν ἐν τῇ ποιήσει, Plat. πληγὰς, Luc. Ἐντείνομαι τόξον, Xen.

Ἐντειχίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muris ſe continet, qui muris incluſus eſt. Ab

Ἐντείχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, muro cinctus. Ex ἐν, & τεῖχος.

Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum ædifico. Hinc

Ἐντείχισις, εως, ὁ, muri ſeu munimenti in loco aliquo excitatio, ſeu muri exſtructio.

Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.

Ἔντεκνος, ον, liberos habens.

Ἐντεκνέω, ῶ, fut. ήσω, liberos procreo in. Ex ἐν, & τέκνον, *filius*.

Ἐντελεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.

Ἐντελευτάω, ῶ, finio vitam in, morior in.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio; (2) actus. Ab

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus; (2) adſiduus. Vide ἐνδελεχής.

Ἐντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, abſolutus. Ἐντελὲς δεῖπνον, cœna recta, *Lucian.* Ex ἐν, & τέλος, *finis*.

Ἐντέλλω, & ἐντέλλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ, 1 Reg. 17, 4. Ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, Act. 13, 47.

Ἐντελομίσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui plenam & perfectam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, & μισθὸς, *merces*.

Ἐντελῶς, *Adv.* perfecte, abſolute.

Ἐντεμενίζω, dedico ſignum Dei in æde.

Ἐντέμνω, incido; (2) cæſas ſeu mactatas hoſtias immolo ſed heroïbus; (3) dedico. Ἐντεμεῖν σφάγια Πολυφήμῳ, Plut. Ex ἐν, & τέμνω.

Ἐντενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντενίζω, f. ίσω, oculus defigo. Ab ἐντενής,

Ἐντερεύω, exentero. Ex ἐν, & ἔντερον.

Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, inteſtinalis. Ab ἔντερον.

Ἐντεριώνη, ης, ἡ, interior pars cujuſlibet rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.

Ἐντεριωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor ſcroti inteſtino & omento ſimul in ipſum devolutis. Ex ἔντερον, & ἐπιπλοκήλη, *hernia*, quum omentum deſcendit in ſcrotum.

Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor ſcroti ex delapſo in id inteſtino. Ex ἔντερον, & κήλη.

Ἐντεροκηλήτης, ου, ὁ, ramicoſus, Gl. Vet.

Ἐντεροκηλικὸς, idem.

Ἔντερον, ου, τὸ, inteſtinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἴουλοι alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντός.

Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ a carina initium ducunt; (2) ipſa carina navis. Ab ἔντερον.

Ἐντεριπώλης, ὁ, qui viſcera, farcimina vendit.

Ἔντεσι, dat. plur. ab ἔντος, plur. ἔντεα.

Ἐντεσίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubjugalis. Epith. mulorum. Ex ἔντεα, & εἴργω, *coërceo*.

Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, armorum opifex. Ex ἔργον, & ἔντεα.

Ἐντέταλται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐντέλλω.

Ἐντεταμένος, part. perf. paſſ. v. ἐντείνω.

Ἐντεταμένως, vehementer.

Ἐντέταται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐντείνω.

Ἐντετυπωμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἐντυπόω.

Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐντεῦθεν, *Adverb.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.

Ἐντευθενί, *Adv.* idem. Attice

Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus; (2) cujus cauſſa fit aditus, ut poſtulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde

Ἐντευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui conveniri & compellari facile poteſt, adfabilis, comis.

Ἐντευτλανόω, cum betis coquo.

Ἔντεφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo cinis eſt; (2) cinereus; (3) referens id, in quo cinis eſt.

Ἐντεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab

Ἔντεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, doctus, artibus inſtructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificioſus. Ex ἐν, & τέχνη, *ars*.

Ἐντέχνως, perite, cum magna arte.

Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, inſtillo; (2) imprimo. Μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι, Soph. El. 1324.

Ἐντὶ, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμί.

Ἐντίθημι, fut. ήσω, impono; (2) inſero, indo, immitto. Ἐνέθηκε δὲ χειρὶ ἅρπην καρχαρόδοντα, Heſiod. Θεογ. 174.

Ἐντίκτω, ingenero, inſero. Ἵνα τι ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούουσιν ἐντέκῃ λόγον ἄξιον, Longin. 16.

Ἐντιλάω, ῶ, fut. ήσω, incaco, caco in vel ad; (2) merda ſeu ſtercore inquino.

Ἐντιμάομαι, ῶμαι, æſtimatum accipio.

Ἔντιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in honore & pretio habetur, ſpectabilis, honorabilis, honeſtus, honorificus. Ex ἐν, & τιμὴ, *honor*.

Ἐντιμότης, ητος, dignitas. Ab ἔντιμος.

Ἐντίμως, *Adv.* honeſte, honorifice. Ab eod.

Ἐντιναγμὸς, οῦ, ὁ, incuſſio. Ab ἐντινάσσω.

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

Ἔντμημα, ατος, τὸ, inciſura. Ab ἐντέμνω.

Ἔντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔντοκος, ον, pariens, *Epith.* puerperæ, ſub uſuris collocata pecunia ſic dicitur, quia quaſi gignit.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἐντολμάω, audeo.

Ἔντομα, ων, τὰ, inſecta, ut veſpæ, formicæ, &c. victimæ, inferiæ. Ab ἐντέμνω.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, inciſio. Ab eod.

Ἐντόμια, τὰ, inſecta.

Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, ſpado, exſectus.

Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere ſe laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. inſecta mactat, aut inferias inſert.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, inciſio, inciſura; (2) laceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ἡ, ὁ ϗ ἡ, ſectus, inciſus, unde (2) ἔντομα, animalcula, inſecta, ſacra heroica, Gl. V. inferiæ.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intenſio. A ſeq.

Ἔντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, *Adv.* intente; (2) acriter, enixe.

Ἐντοξεύω, ſagitta ferio, & tropice animo injicio, velut amorem.

Ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco meo me contineo; (2) in loco aliquo dego, ſedem non muto. Ab

Ἐντόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, loci incola. Ex ἐν, & τόπος, *locus*.

Ἔντοπος, ον, idem.

Ἐντορεύω, f. εύσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, inſculpo, per cælaturam addo.

Ἐντορνεύω, torno addo.

Ἔντορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tornatus, torno confectus. Ex ἐν, & τόρνον.

Ἐντὸς, *Adv.* intus, intra. Ab ἐν.

Ἔντοσθε, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντός.

Ἐντοστηθίδια, τὰ, interiora pectoris, Poll. Ex ἐντὸς, & στῆθος, *pectus*.

Ἔντοσθι, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντός. Unde

Ἐντόσθια, ων, τὰ, inteſtina, viſcera.

Ἐντοσθίδια, ων, τὰ, idem & ab eod.

Ἐντραγεῖν, comedere.

Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, paraſitus, menſæ adſecla. Ex ἐν, & τράπεζα. Hinc

Ἐντραπεζῖτις, ιδος, ἡ, femina alienas menſas ſectans, paraſita.

Ἐντραπῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. ἐντρέπω.

Ἐντραχὺς, in quo aſperitas eſt.

Ἐντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, pudefaciendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, *Adv.* pudore adficiendo.

Ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore ſuffundor, verecundor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 Cor. 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, Luc. 18, 2.

Ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη, Herodian.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, ſolertia, induſtria. Ab

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, velox; (2) ſolers, acutus, acer, in utramque partem.

Ἐντρέχω, incurro; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, inſideo. Ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα, Il. 19, 385.

Ἐντρεχῶς, citate, ſolerter, Ab ἐντρεχής.

Ἐντριαίνας, cum tridente incedens, epitheton Neptuni, Pind. Ex ἐν, & τρίαινα.

Ἐντριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diligenter verſatus in aliqua re, adſuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε ϗ νόμοισιν ἐντριβὴς, Soph. Antig. 183. Ab

Ἐντρίβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, ceruſſa.

Ἔντριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplex.

Ἔντριτος, ου, ὁ, ſequeſter. Ex iiſd,

Ἔντριχον, ου, τὸ, coma appoſititia, galericulum. Ab

Ἔντριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui galericulo utitur ob comarum penuriam. Ex ἐν, & θρὶξ, *coma*.

Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars ſub oculis, ſ. extima palpebra, qua pili longiuſculi enaſcuntur. Ab ἔντριχος.

Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.

Ἔντριψις, εως, ἡ, infricatio. Ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tremefactus. Ex ἐν, & τρόμος, *terror*.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, reſpecto inter eundum.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, pudefactio, reverentia, reſpectus; (2) excuſatio. Ab ἐντρέπω.

Ἐντροπία, *Ion.* ἐντροπίη, idem.

Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν, & τροπὴ, *mutatio*.

Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam.

Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innutritus, adſuefactus in. Ab ἐντρέφω.

Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici ſc. victo in certamine; nam peculiariter id ſic dicebatur.

Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxurioſe utor; (3) illudo, inſulto. Τοῖς ἐντρυφῶν,

τρυφῶν τῇ μητρὶ, Plut. Ἐντρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, Jac. 5, 5. Hinc

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ἐντράγω, unde ἐντραγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello, adeo aliquem precandi caussa, interpello; (3) invenio. Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, Soph. Aj. 433. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἥρωϊ τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ, Arist. Av. 1497.

Ἔντυε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐνέτυε, ab ἐντύω.

Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι, Arist. Nub. 983.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἐντύνω.

Ἔντυνον, 2. sing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, adorno, instruo. Πλατῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον, Lyc. 734. Ab ἔντεα, arma.

Ἐντυπὰς, *Adv.* impresso corporis vestigio; (2) obvolutim. Ab

Ἔντυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, impressus, *opp.* πρόστυπος, quod vide.

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam & effigiem, imprimo, cælo. Φασὶ τὸν Φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι, Aristot. Ab ἔντυπος.

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi iste cum brachio coalescit. Ab ἐντυπόω.

Ἐντυπωτὴς, οῦ, ὁ, impressor, cælator.

Ἐντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno subjectus sum.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. s. *Ion.* pro Ἐνυαλίου. Ab

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; (2) bellicosus, Martius. Ab Ἐνυὼ, *Bellona.*

Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumeliosus sum in aliquem. Τὸ σὸν φράσον αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν Soph. Phil. 341. Hinc

Ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ἐνυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, piscator. Ex ἔνυγρος, & θηρευτὴς, *venator.*

Ἐνυγροθηρικὸς, ὸν, in aqua venans.

Ἔνυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.

Ἐνυδρέω, humesco, madesco.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.

Ἐνυδρὶς, ίδος, vel ἔνυδρις, ιδος, ἡ, lutra.

Ἐνυδρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in aqua vivens, aquatilis. Ex ἔνυδρος, & βίος, *vita.*

Ἔνυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquas in se habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, & ὕδωρ.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.

Ἐνυεῖον, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui inest materia, ex materia constans, materialis. Ex ἐν, & ὕλη.

Ἐνυμενόσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ὑμὴν, & σπέρμα.

Ἐνυμφοκόμησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. νυμφοκομέω.

Ἔνυξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. νύττω.

Ἐνυπάρχω, f. ξω, insum, sum insitus; (2) antecedo. Ex ἐν, & ὑπάρχω, *sum.*

Ἐνυπνιάζω, & ἐνυπνιάζομαι, somnio. Ἐνυπνιάζει τῶν ζώων μάλιστα ὁ ἄνθρωπος, Arist. Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, Act. 2, 17. Ab ἐνύπνιον.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, somniator. Ab ἐνυπνιάζω.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, insomnium. Hinc *Adv.* ἐνύπνιον, per somnum. Ex ἐν, & ὕπνος.

Ἐνυπνιώδης, ες, somnio similis, vanus, inanis.

Ἐνυποπνίγω, suffoco in, v. c. aqua.

Ἐνυπόσαπρος, ου, cui aliquid puris inest, purulentus.

Ἐνυπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui subsistit, reveraque in rerum natura exsistit. Ex ἐν, & ὑφίστημι, *subsisto.*

Ἐνύσταξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. νυστάζω.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν, & ὕστερος, *posterior,* quia est in postrema corporis parte.

Ἐνυφαίνω, intexo.

Ἐνύφαντος, ον, intextus.

Ἐνύφασμα, τὸ, quod intextum est, tela, auro, &c. intexta.

Ἐνυφίστημι, insero, *in aor.* 2. insum, ut pars pro toto.

ἘΝΥΩ΄, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.

Ἐνώμα, *quatiebat,* 3. sing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνώμαε, a verbo νωμάω.

Ἔνωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis inest, crudiusculus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης, ου, ὁ, qui præest certo numero militum, qui ἐνωμοτία, dicebatur.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel secundum alios, 25. Ab ἐνώμοτος.

Ἐνώμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, juratus, qui juravit, juramento obstrictus. Ex ἐν, & ὄμνυμι.

Ἐνωμότως, *Adv.* cum jurejurando, jurato.

Ἐνωπαδὶς, *Adv.* coram. Ab ἐνωπή.

Ἐνωπαδίως, coram. Ab eod.

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, adspectus. Ex ἐν, & ὤψ, *oculus.*

Ἐνωπῇ, *Adv.* manifeste, coram proprie.

Ἐνώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus ostio, aut adversus, qui est in adspectu.

Ἐνωπιδίως, coram.

Ἐνώπιον, *Adv.* in conspectu, coram.

Ἐνώπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in alicujus præsentia aliquid facit, aut dicit. Ab ἐνωπή.

Ἐνωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in. Γυναιοῖς ἐνωραϊζόμενος, Luc.

Ἔνωρος, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἐν, & ὥρα, *tempus.*

Ἐνῶρσε, *irruit,* 3. sing. a. ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρε, a verbo ἐνόρω.

Ἐνῶρτο, *irruerat,* 3. sing. plusq. ind. pass.

Ἐνὼς, ὁ, *Enos,* Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *homo.*

Ἐνωσάμην, *cogitavi,* a. 1. ind. med. *per Crasin,* pro ἐνοησάμην, a νοέω.

Ἐνῶσι, 3. pl. pr. conj. verbi ἔνειμι.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio. Ab ἑνόω.

Ἐνωτίζομαι, fut. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἐν, & οὖς, *auris.*

Ἐνωτικοίτης, ου, ὁ, aures habens ad pedes usque dependentes, ut in iis dormire videatur.

Ἑνωτικὸς, ἡ, ὸν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris, Pl. ἐνώτια τὰ, inaures. Ab ἐν, & ὠτίον.

Ἐνωτίσασθε a. 1. pl. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.

Ἐνὼχ, ὁ, *Enoch.* Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *consecratus.*

Ἐνωχλήθην, a. 1. ind. pass. v. ἐνοχλέω.

Ἔνωχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo pallor est, pallidus. Ex ἐν, & ὠχρὸς, *pallidus.*

ἝΞ, οἱ, αἱ, τὰ, sex.

ἘΞ, *Præpos.* e, ex, sequente vocali, vel diphthongo, quæ ἐκ scribitur sequente consona. Vide ἐκ.

Ἑξάβιβλος, ον, sex libris constans.

Ἔξαγε, *eduxit,* 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.

Ἐξάγαγε, 2. s. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἔξαγε.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξάγειν.

Ἐξάγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus, admirabilis.

Ἐξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ, & ἄγγελος.

Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, annuncio, narro, expono. Πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις; Plut.

Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) evulgatio, enunciatio; (3) annunciatio. Ab

Ἐξάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nunciat iis qui foris sunt, ea, quæ intus sunt, enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.

Ἐξαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, nunciativus. Ab

Ἐξάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patefactus per famam, proditus, enunciatus.

Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase. Ex ἐξ, & ἄγγος, *vas.*

Ἐξαγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello, item extermino simpliciter.

Ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *congrego.*

Ἐξάγιον, ου, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἐξ, & ἄγω, *pendo.*

Ἐξάγιστος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, exsecratus. Ex ἐξ, & ἄγος, *scelus.*

Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in lucta. Ex ἐξ, & ἀγκών.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζει κόσμον μεγάλης τιμῆς, Nazian.

Ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei arcanæ. Ab

Ἐξαγορεύω, effutio, enarro, confiteor. Ἑκάστη ὃν γόνον ἐξαγόρευεν, Od. 11, 233.

Ἐξαγριαίνω, effero, exaspero, exacerbo.

Ἐξαγριόω, ῶ, fut. ώσω, agrestem reddo; (2) effero, exaspero; (3) item, asper sum. Hinc

Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem; (2) efferatio, exasperatio.

Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) subduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio. Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ, Arist. Pace, 743. Ἐξήχθη ὁ περίβολος, exstructus, Thuc.

Ἐξαγωγεὺς, έως, ὁ, deductor, qui v. c. præsidia ex urbibus deducit.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur, qui effert, educit aliquid ut cloaca, ἐξαγώγιμος sordium. Ab eod.

Ἐξαγωνίζομαι, certo.

Ἑξαγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἕξ, & γωνία.

Ἑξάγωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἑξαδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sex habens digitos. Ex ἕξ, & δάκτυλος, *digitus.*

Ἑξάδαρχος, ου, ὁ, sex virorum præfectus. Ex ἕξ. & ἄρχων, *præfectus.*

Ἐξάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus ex fratre vel sorore.

Ἑξάδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. Ex ἕξ, & δραχμὴ, *drachma.*

Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem pervenire.

Ἐξαδυνατέω, ῶ, elangueo, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατῶν τῷ σώματι, Plut.

Ἐξάδω, excanto, incantatione libero.

Ἐξαείρω, extollo, elevo.

Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aërem converto, extenuo. Hinc ἐξαερόομαι, in aërem convertor, evanesco, item ab aëre perflari. Ex ἐξ, & ἀήρ.

Ἑξάετις, *Adv.* per sex annos, sexennio.

Ἑξαέτης, ου, ὁ, sexennis. Ex ἕξ, & ἔτος.

Ἑξαετὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἑξαετία, ας, ἡ, sexennium. A præc.

Ἑξαήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, sex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἑξαήμερον, ου, spatium sex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἕξ, & ἡμέρα, *dies.*

Ἐξαθέλγω, emulgeo, exsugo.

Ἐξαθερίζω, fut. ίσω, vilipendo, contemno.

Ἔξαθλος, ὁ, qui certare (ob senectutem, &c.) amplius non potest.

Ἐξαθροίζω, congrego, convoco.

Ἐξαθυμέω, ῶ, penitus deficio animo, exanimor.

Ἐξαιθριάζω, f. άσω, sereno cœlo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.

Ἐξαιμάσσω, & ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento.

Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto. Ex ἐξ, & αἷμα, *sanguis.* Hinc

Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipſa actio vertendi in ſanguinem, ſanguinis effectio vel generatio.

Ἔξαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanguine deſtitutus; (2) qui multum ſanguinis effudit, exſanguis.

Ἐξαίνυμαι, aufero privo. Φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμφοτέροιν, Il. 5, 155. Νηῒ δ᾽ ἐνὶ ϖρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, Odyſſ. 15, 206.

Ἑξάιππος, ον, ſex equis junctus, ſc. currus.

Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἐξαιρέω.

Ἐξαιρεῖσθαι, pr. inf. paſſ. pro ἐξαιρέεσθαι.

Ἐξαιρέσιμος, ἡ, ὸν, exemptilis. A ſeq.

Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forenſis, qua ſervum vindicamus, ap. *Harp.* Ab ἐξαιρέω.

Ἐξαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exemptus e numero, ſelectus, eximius, peculiaris. Ab eod.

Ἐξαιρέτως, *Adv.* eximie, præcipue, inprimis.

Ἐξαιρεύμην, *Dor.* & *Ion.* pro ἐξῃρούμην, imp. ind. paſſ. verbi

Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, ȣμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) ſecerno, ſeligo tanquam, præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ἐξελῶ ἐκ τ οἰκίας, Ariſt. Nub. 800. Ἐξαιρεῖσθαι τ μέμψεως, liberari. Ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Εἴτις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς ϖάρος ἐξῄρετ᾽, elatus, id. El. 1488. Τίς τὴν ἀγαπητὴν ϖαῖδα σου ἐξῃρήσατο; Ariſt. Θεσμ. 768.

Ἐξαιρόομαι, ȣμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ, & αἶρα.

Ἐξαίρω, fut. αρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (3) incito, irrito. Ἐξαίρειν τȣ ἵππȣ τ χαλινὸν, Xen. Εἰς ὄγκον ἐξαρθεὶς, Plat.

Ἐξαίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immenſus; (4) inauſpicatus. Ex ἐξ, & αἶσα, *ſors.*

Ἐξαΐσσω, f. ξω, proſilio alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξηξάτην ȣν δύο δράκοντ᾽ ἐκ τȣ νεὼ, Ariſt. Plut. 732,

Ἐξαϊστόω, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec ſciri quidpiam nec cognoſci poſſit; (2) deleo, extinguo.

Ἐξαιτέω, ῶ, & *in med.* ἐξαιτȣμαι, depoſco, expoſco ad quæſtionem; item ad pœnam, ſupplicium; (2) expeto, poſtulo; (3) *in med. eſt etiam* aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero. Ἐξῄτησεν ἄν με ϖαῖδα τ γράφοντα τὰς μαρτυρίας, Dem. Ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, Luc. 22, 31.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipſa actio depoſcendi aliquem ad ſupplicium, vel quæſtionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτέω.

Ἔξαιτος, eximius, Heſ. Suid. pro ἐξαίρετος.

Ἐξαίφνας, *repente*, *Dor.* pro ἐξαίφνης.

Ἐξαίφνης. *Adv.* ſubito, repente, quaſi ex occulto adveniendo.

Ἐξαιφνίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, repentinus, ſubitus, improviſus.

Ἐξακανθίζω, ſpinis privo, ſpinas evello.

Ἐξακανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo. Ex ἐξ, & ἀκανθόω, quod idem notat.

Ἐξακέομαι, ȣμαι, f. έσομαι, medeor, ſano, perſano; (2) placo; (3) ſarcio. Θύσθλοις Φοιβαίαν ἐξακȣμένοι θεὰν, Lyc. 1180.

Ἐξακέονται, 3. pl. præſ. ind. med.

Ἐξακέσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐξακέσας, *medicatus*, a. 1. part. act.

Ἐξάκεσις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἐξακέομαι.

Ἐξακεστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.

Ἑξάκις, *Adv.* ſexies. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἑξακισμύριοι, αι, α, ſexagies mille.

Ἑξακισχίλιοι, αι, α, ſexies mille. Hinc

Ἑξακισχιλιοστὸς, ſexies milleſimus.

Ἑξάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſex lectis instructus. Ex ἕξ, & κλίνη.

Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flacceſco.

Ἑξάκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſex κνήμας, ſ. radios habens.

Ἐξακολȣθέω, ῶ, f. ήσω, ſequor, inveſtigo, perequito, proprie & tropice. Καὶ ϖολλοὶ ἐξακολȣθήσȣσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, 2 Pet. 2, 2.

Ἐξακολȣ́θησις, ἡ, inveſtigandi, cognoſcendi, intelligendi ſtudium.

Ἐξακοντίζω, futur. ίσω, jaculor, jaculum emitto. Ἐξακοντίζειν ἐπί τινα, Plut. τοῖς δόρασιν, Xen. Hinc

Ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) ſcatebra; (4) ſanguinis ductus.

Ἐξακοντισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ἑξακόσιοι, αι, α, ſexcenti. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἑξακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ſexcentiſimus.

Ἐξάκȣστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile exaudiri poteſt; (2) celebris. Ab

Ἐξακȣ́ω, exaudio, intelligo. Δίνης ϖτερωτὸς φθόγγος ἐξακȣ́εται. Ar. Av. 1203.

Ἐξακριβάζω, f. άσω diligenter & ad amuſſim aliquid facio.

Ἐξακριβόω, ῶ f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβȣ̃σί γε ϖάσαις ὁμοίως, Ariſtot.

Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado. Ἐξακρίζετ᾽ αἰθέρα ϖτεροῖς; Eur. Or. 265.

Ἐξακτέος, educendus. Ab ἐξάγω.

Ἑξάκυκλος, ον, ſex rotas habens, *Epith.* currus.

Ἑξάκωλος, ον, ſex membra (verſiculos breviores) habens.

Ἐξαλαόω, ῶ, f. ώσω, excæco.

Ἐξαλαπάζω, f. άσω, & άξω, evacuo, exinanio; (2) vaſto, diripio, depopulor. Ἕτερος δ᾽ ἑτέρȣ ϖόλιν ἐξαλαπάξει, Heſiod. Ἔργ. 1 7.

Ἐξαλαπάξαι, a. 1. inf. act.

Ἐξάλατο, *exſiluit*, *Dor.* pro ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.

Ἐξαλδαίνω, germino.

Ἐξαλέασθαι, evitare, a. 1. inf. med. *per Sync.* pro ἐξαλεύασθαι, & hoc pro ἐξαλεύσασθαι, inuſitato. Οὕτως ȣ̃τι πη ἐςὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι, Heſiod. Ἔργ. 105. Ab ἐξ, & ἀλεύομαι, *vito.*

Ἐξαλειπτρον, ȣ, τὸ, vas unguentarinm. Ab

Ἐξαλείφω, fut. ψω, unguentum abſtergo; (2) deleo ungendo; (3) deleo, oblitero, tollo, v. c. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, veluti ſpem. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτȣ̃ ἐκ τ βίβλȣ τ ζωῆς, Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, Act. 3, 19.

Ἐξαλειφθῆναι a. 1. inf. paſſ.

Ἐξαλείψεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξαλείψαιμι.

Ἐξάλειψις, εως, obliteratio, deletio.

Ἐξαλεύω, devito, effugio. Ὡς ἂν μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς, Soph. Aj. 665.

Ἐξαλίπτης, ȣ, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπτης, Hipp.

Ἐξαλίςρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abſtergendi pulveris & ſudoris cauſa.

Ἑξάλιτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſex librarum eſt, Ex ἕξ, & λίτρα, *libra.*

Ἐξαλίω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. c. pulverem, evacuo; ab ἐξαλίςρα abduco. Ἄπαγε τ ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, *Ariſt. Nub.* 32

Ἐξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, diſcrimen. Ab ἐξαλλάττω.

Ἐξάλλαξε, 3. ſing. a. 1. indicat act. *Ionice* pro ἐξήλλαξε. Ab ἐξαλλάττω.

Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diverſitas. Ab

Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto; (2) differo, ἐξηλλαγμένος, inauditus, prodigioſus. Ἐξαλλάττειν τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτȣ̃ γύμνασιν, Thuc. τ ἀρχαίας μȣσικῆς, Ariſtot. Κακοῖσιν ὅςις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, ſemper verſatur, Soph. Aj. 474.

Ἐξαλλοιόω, ῶ, altero, muto.

Ἐξάλλομαι, exſilio. Καί ῥα ϖολὺ ϖρομάχων ἐξάλμενος ἔςη, pro ἐξαλλόμενος, Il. 17, 343.

Ἔξαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab aliis diverſus; (2) inuſitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.

Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.

Ἐξάλλως, *Adv.* alio modo; (2) inuſitate; (3) mirum in modum, inſigniter.

Ἔξαλμα, ατος, τὸ, q. d. exſultatio. deſultatio; (2) eruptio; (3) impetus; (4) ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἔξαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari exemptus; (2) extra mare poſitus; (3) exſtans mari. Ex ἐξ, & ἅλς, *mare.*

Ἔξαλσις, εως, ἡ, exſultus, ſaltus. Ab ἐξάλλομαι.

Ἐξαλύξαι, & ἐξαλύξασθαι, effugere, devitare, Ab ἐξ, & ἀλύσκω, *vito.*

Ἐξάλφω, invenio.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυράννȣς ἄνδρας, Eur. Med. 308. Ἦ δεινὸν εὖ λέγȣσαν ἐξαμαρτάνειν, Soph. El. 1045. Βȣ́λομαι δ᾽, ἄναξ, καλῶς, ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς, fruſtrari, Soph. Phil. 94.

Ἐξαμαρτία, ἡ, fruſtratio, cum quis excidit ſpe, aut alia qua re.

Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, oblitero.

Ἐξαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto, abſcindo. Βȣ́κνηστά σου τȣ̀ς ϖνεύμονας, ϗ τ᾽ ἔντερ᾽ ἐξαμήσω, Ariſt. Lyſ. 369.

Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab

Ἐξαμβλόω, ῶ, idem. Φροντίδ᾽ ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην, Ariſt. Nub. 137.

Ἐξάμβλωμα, ατος, τὸ, abortus.

Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.

Ἐξαμβλώσκω, fut. βλώσω, aborto.

Ἐξαμβρόσαι, *Æſch.* affluere.

Ἐξαμείβετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξημείβετο. Ab

Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακαῖσι ὀργαῖς ταῖσδε μ᾽ ἐξημείψατο, *Æſchyl.* Ex ἐξ, & ἀμείβω, Hinc

Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) viciſſitudo.

Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exſugo.

Ἐξαμελεῖν, præſ. inf. act. ab

Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς, Plut.

Ἑξάμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſex metris conſtans; (2) *Subſt.* verſus hexameter. Ex ἕξ, & μέτρον, *menſura*, *metrum.*

Ἑξαμηναῖος, α, ον, ſemeſtris. Ab ἕξ, & μὴν, *menſis.*

Ἑξαμηνόβιος, ἡ, ὁ ϗ ἡ, qui ſex menſes vivit. Ex ἕξ, μῆνος, & βίος, *vita.*

Ἑξάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemeſtris, ſex menſium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ȣ, ſemeſtre, ſex menſes. Ex ἕξ, & μὴν, *menſis.*

Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) inſequor, vexo. Τίνες ϖολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Eur. Or. 415. Αἵ τόνδ᾽ ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, ibid. 83.

Ἑξαμναῖος, αία, αῖον, qui ſex minarum eſt. Ex ἕξ, & μνᾶ, *mina.*

Ἑξάμνȣς, idem & ex iiſd.

Ἑξάμορον, ȣ, τὸ, ſexta pars. Ex ἕξ, & μόρος, *pars.*

Ἐξαμπρεύω, f. σω, traho. Χ᾽ ὅπως ϖοτ᾽ ἐξαμπρεύσομεν τȣ̃τ᾽ ἄνευ κανθηλίȣ, Ariſt. Lyſ 289.

Ἐξαμύνομαι, defendo, propulſo.

Ἐξαμυςίσαι, uno ſpiritu epotare. Ab ἐξ. & ἀμυςίζειν.

Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utraque re excido; (2) in dubium pono, dubium facio.

Ἐξαναγεννάω, *cum gen.* libero purgo ab aliqua re, ap *ul.*

Ἐξαναγινώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνȣ̀ς τὸ βιβλίον, Plut.

Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ᾽ ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασιν, Ariſt. Av. 382.

Ἐξανάγω, educo.

Ἐξανάδυμι, ἐξαναδυόω, ἐξαναδύομαι, emergo; (2) detrecto. Ἐξαναδύεσθαι μάχης, Plut. Ex ἐξ, & ἀναδύω, emergo.

Ἐξαναδὺς, a. 2. part. act.

Ἐξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio.

Ἐξαναιρέω, eximo, tollo de.

Ἐξανακαλύπτω, e tegmentis evolvo.

Ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.

Ἐξανακρούω, f. ούσω, retraho.

Ἐξαναλίσκω, abſumo, exhaurio, fut. ἐξαναλώσω, p. ἐξηνάλωκα, Paſſ. ἐξηνάλωμαι, ἐξαναλωθείς.

Ἐξαναλωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἐξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) Paſſ. penitus reſolvor & evaneſco.

Ἐξανανεόω, ῶ, renovo. Strabo, lib. 9.

Ἐξαναvήφω, reſipiſco, ad me redeo.

Ἐξαναπείθω, perſuadeo.

Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.

Ἐξαναπνέω, reſpiro.

Ἐξανάπτω, fut. ψω, appendo, ſuſpendo, ad vel ex. Ἐπωτίδων ἐξανῆπτον ἀγκύρας, Eur.

Ἐξαναρπάζω, abripio.

Ἐξανασπάω, ῶ, evello, demolior.

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulſio e ſede; (3) everſio; (4) migratio e ſedibus ſuis; (5) reſiſtentia, ap. Long.

Ἐξαναστέφω, corono.

Ἐξαναστρέφω, everto.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.

Ἐξαναστήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐξανατέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει, Plut.

Ἐξαναφανδὸν, *Adv.* aperte, clare.

Ἐξαναφέρω, reficio me; (2) ſuffero, ſuſtineo.

Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τὴν στρατιὴν, Herodot.

Ἐξαναψύχω, refrigero ventilando; (2) abſtergo, ſicco; (2) refocillo, recreo.

Ἐξανδραποδίζομαι, in ſervitutem redigo.

Ἐξανδραποδιεύμενοι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐξανδραποδισόμενοι.

Ἐξανδραπόδισις, ἡ, abreptio in ſervitutem.

Ἐξανδραποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐξανδρόομαι, οῦμαι, vir fio, evado vir.

Ἐξάνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιὼν, in a. 2.

Ἐξανεμόομαι, οῦμαι, flatu turgeſco, diſtendor; (2) flatu ſiccor. Hinc ἐξηνεμωμένος.

Ἐξανέργαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, infectus, infabricatus, minime concoctus.

Ἐξανέρχομαι, egredior, prodeo alicunde.

Ἐξανέστην, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίστημι.

Ἐξανέτειλα, aor. 1. ind. act. v. ἐξανατέλλω.

Ἐξανευρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν, Soph. Phil. 982.

Ἐξανέχω, exſto ſuper, emineo. Hinc ἐξανέχομαι, perfero, tolero, ſuſtineo.

Ἐξανῆκε. 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐξανίημι.

Ἐξανεψιοὶ, οἱ, conſobrinorum filii.

Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloreſco ex; (2) defloreſco; (3) ſcateo, pullulo; (4) mergo; (5) per ſumma emineo; (6) emitto, a. 1. ἐξήνθησα, perfect. ἐξηνθηκάς. Οἱ τοιαῦτα ἐξηνθήκατε ποικίλα, *Lucian. Piſcat.* 2. Hinc

Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod effloruit; (2) puſtula, ſeu papula.

Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipſa effloreſcendi, prorumpendi actio.

Ἐξανθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc

Ἐξανθίζομαι, utor veſte diverſicolori, floribus intextis, &c.

Ἐξανθισμὸς, οῦ, ὁ, eruptio puſtularum.

Ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum traduco.

Ἐξανθρωπίζω, ex homine quaſi in alienam naturam tranſmuto, *in paſſ.* homo eſſe deſino, ſed contra ἐξανθρωπισμένα, ap. *Hipp.* ad naturam humanam accomodata, velut σιτία.

Ἐξάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, durus, ſævus, inhumanus; (2) ex homine ratione prædito inſanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, & ἄνθρωπος.

Ἐξανίημι, remitto, libero. Ex ἐξ, & *ἀνίημι, mitto.* Hinc ἐξανήσω, ἐξανείς. Sed ἐξανίεσθαι, exſolvi, liberari, & ἐξανίει, remittit, diſſolvitur, quaſi ab *ἀνίω.*

Ἐξανιστάναι, *funditus evertere,* præſ. inf. act.

Ἐξανίστασο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v.

Ἐξανίστημι, excito, exſurgere facio; (2) ſurgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) funditus ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστήσω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσταμαι, ſurgo, exſurgo; unde ἐξανέστην, ἐξαναστῆναι, ἐξαναστάς. Χρῄζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας, Eur. Med. 1215. Εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρεῖα, efferor, Soph. Phil. 366.

Ἐξανοίγω, aperio. Εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου, Ariſt. Ach. 325.

Ἐξάνοιξις, ἡ, patefactio.

Ἐξανορθόω, rurſus erigo; (2) in meliorem ſtatum redigo.

Ἐξαντίπλευρος, ον, qui eſt vel fit in latere contrario.

Ἐξάντης, ες, ſanatus, morbo defunctus, ap. *Hipp.* qu. ἔξω τῆς ἄτης, *Ern.*

Ἐξαντλέω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. Ἐξαντλεῖν γόους, Eur. Hinc

Ἐξάντλημα, ατος, τὸ, hauſtrus, hauſtrum.

Ἐξανύω, fut. ύσω, perficio; (2) efficio aliquid, proſum. Λαθίπονον δ' ὀδύναν οὔτ' ἔνδοθεν, οὔτε θύραζ' ἔνεστί μοι ἐξανύσαι βιότου, expellere, Soph. Trach. 1039.

Ἐξανύτω, idem, *Attice.*

Ἐξάξω, *educam,* f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.

Ἐξαπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex palmorum eſt. Ex ἕξ, & παλαιστή.

Ἐξαπαλλάττομαι, unde ἐξαπαλλαγῆναι, ſubducere ſe, diſcedere.

Ἐξαπατᾶν, pr. inf. act. pro ἐξαπατάειν, ab

Ἐξαπατάω, ῶ, fut. ήσω, ſeduco, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾶν δὶς ϗ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων, Ariſt. Nub. 546. Πολλάκις ἐξηπατήθην ὑπὸ σοῦ, Ariſt. Eq. 1099. Τί ἐξαπατᾶς αὐτὸν ξένον; Id. Θεσμ. 899. Ἐξηπάτησεν ἡ Χάραξ τὴν ἄμπελον, id. Veſp. 1281.

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.

Ἐξαπατῆσαι, *decepiſſe,* a. 1. inf. act.

Ἐξαπατητικὸς, ὴ, ὸν, fallax.

Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poët.* Ex ἐκ, & ἀπατάω.

Ἐξαπατύλλω, idem.

Ἐξαπατεῦντι, *decipiunt, Dor.* pro ἐξαπατᾶσι.

Ἐξαπαφάω, ῶ, fut. ήσω, *Poët.* fallo, decipio.

Ἐξαπαφίσκω, idem.

Ἐξαπάφοιτο, 3. ſ. pr. opt. med. v.

Ἐξαπάφω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, Il. 14, 160.

Ἐξάπεζος, ον, tripes.

Ἐξαπείδω, video. Ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι, Soph. Oed. Col. 1643. Ab ἐξ, ἀπὸ, & εἴδω, *video.*

Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ ϗ ἡ, cui ſex ſecures præferuntur, ut Prætori.

Ἐξαπέστειλεν, *ablegavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐξαποστέλλω.

Ἐξάπινα, *Adv.* repente, ex improviſo. Ex ἐξ, α priv. & φαίνομαι, *appareo.* Hinc

Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, ſubitus, improviſus.

Ἐξαπιναίως, *Adv.* ſubito, ex improviſo, repente.

Ἐξαπίνης, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.

Ἐξαπλάσιος, ια, ιον, ſeſcuplex, ſeſcuplo major; (2) ſexies tantus. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἐξάπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſex jugerum eſt. Ex ἕξ, & πλέθρον, *jugerum.*

Ἐξάπλευρος, ον, ſex latera habens.

Ἐξαπλῇ, *Adv.* ſextupliciter. Ab ἐξαπλόος.

Ἐξαπλήσιος, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.

Ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ſextuplex. Ab ἕξ.

Ἐξαπλόω, ῶ, fut. ώσω, expando, explico, explano. Hinc

Ἐξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expanſio. Ἐξαπλώσιος τῶν ὑμένων εἰς πλάτος, *Aret.*

Ἐξαποβαίνω, deſcendo, unde ἐξαπέβησαν, Hom. Ἐξαπέβησαν ἑταῖροι νηός, Odyſſ. 12, 306.

Ἐξαπόδης, ου, ὁ, qui ingreditur ſex pedibus; (2) ſenos pedes longus. Ex ἕξ, & ποῦς.

Ἐξαποδίω, ſ. ἐξαποδίομαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίωμαι, in *Conj.* Hom. Il. 5, 763.

Ἐξαποδίωμαι, *expellam,* præſ. conj. med.

Ἐξάποδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐξαπόδης.

Ἐξαποδύνω, exuo.

Ἐξαπόλλυμαι, ſ. ἐξαπολλύω, funditus perdo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμενος, & ἐξαπόλωλα, deperii, interii. Ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ, Il. 18, 290.

Ἐξαπολοίατο, *funditus perdiderint,* 3. pl. aor. 2 opt. med. *Ion.* pro ἐξαπόλοιντο.

Ἐξαπονέομαι, οῦμαι, revertor. Σόον δ' ἀνένδυσι μάχης ἐξαπονέεσθαι, Il. 16, 253.

Ἐξαπονίζω, abluo, eluo. Τοὺς πόδας ἐξαπένιζεν, Odyſſ. 19, 387.

Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio.

Ἐξαποπατέω, excernor, alvum dejicio.

Ἐξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, οῦμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam, neſcio, tædio vincor, egeo, debilitor.

Ἐξαποστέλλω, ablego; unde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti. Ἅμα δὲ τοῖς φυλάττουσιν αὐτὸν ἐξαπέστειλε, Polyb. Hinc

Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emiſſio, ablegatio.

Ἐξαποτίνω, punio. Οὕτω μὲν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις, Il. 21, 412.

Ἐξάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ſex pedes habens.

Ἐξαποφαίνω, oſtendo.

Ἐξαποφθείρω, perdo, interimo.

Ἐξάπρυμνος, ον, ſex puppes habens.

Ἐξαπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex alas habens. Ex ἕξ, & πτέρυξ, *ala.*

Ἐξάπτω, adnecto, appendo; unde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, dependens, ſuſpenſum habens, ἐξῆπται, dependet. Ἱκέτης ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς, Eur. Or. 367. Ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὥσπερ πυρὸς, Plat.

Ἐξάπτω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθεὶς, accenſus. Πῦρ ἔνδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτω φλογί, Lyc. 1363.

Ἐξαπωθέω, abigo.

Ἐξάπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſex pullos ſeu equuleos habens. Ex ἕξ, & πῶλος, *pullus.*

Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, colliſio, fractura. Ab ἐξαράττω.

Ἐξαραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Aret.*

Ἐξαραίρηται, *exemptus eſt,* 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξῄρηται, a verbo ἐξαιρέω.

Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde ἐξαρᾶσθαι, vota perſolvere, Suid. dedicare, conſecrare.

Ἐξάρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἐξαίρω.

Ἐξαράττω, futur. ξω, exturbo, expello, effringo. Εὐθὺς ἐξαράττω πολλοῖς κακοῖς, Ariſt. Nub. 1376.

Ἐξαργέω, ῶ, fut. ήσω, otioſus ſum, obtorpeſco; unde ἐξηργηκέναι & *Paſſ.* ἐξαργηθείς. Διὰ τὸ ἐξηργηκέναι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, Ariſtot.

Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω.

Ἐξαργυρίζω, & ομαι, *med.* in argentum redigo, pecunia vendo, vel permuto. Ex ἐξ, & ἄργυρος.

Ἐξαργυρισάμενος. a. 1. partic. med.

Ἐξαργυροῦν, *contr.* pro ἐξαργυρόειν, ab

Ἐξαργυρόω, idem. Στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι, Thuc. Ex iiſd.

Ἐξαρεσκεύομαι, placo. Ab

Ἐξαρέσκομαι, f. ρέσομαι, idem. Ἐὰν τοὺς κυρίους δώροις ἐξαρέσηται, Dem. τοῖς θεοῖς, Xen.

Ἐξαρθρέω, ῶ, luxo; unde ἐξηρθρηκὸς, τὸ luxatum. Ab ἔξαρθρος. Hinc

Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ luxatio.

Ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἔξαρθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, articulis ſuis emotus, luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent & exſtant. Ex ἐξ, & ἄρθρον.

Ἐξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus ſuis ſedibus emoveo. Ab ἔξαρθρος. Hinc

Ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio.

Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξαριθμέω, enumero, recenſeo. Ἐξαριθμήσας γονὰς σuὸς μελαίνης, Lyc. 1255.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio.

Ἐξάριθμος, ον, ſextuplex.

Ἐξαρκέω, ῶ, ſufficio, ſatis ſum, ἐξαρκεῖ, ſufficit, ἐξαρκέσει, ἐξήρκεσε. Ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τοὺς φίλους ἐξήρκεσεν, Xen.

Ἐξαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens. Ex iiſd.

Ἐξαρκούντως, *Adv.* ſufficienter, abunde.

Ἔξαρμα, ατος, τὸ, ſublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρμόζω, harmonico concentui non ſum conſonus; (2) avello, disjungo.

Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, pernego; (2) nego. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι πράττειν, Æſchin.

Ἐξαρνησάμενος, aor. 1. part. med.

Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.

Ἐξαρνητικὸς, ὴ, ὸν, inficiandi peritus.

Ἔξαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui negat, inficiator.

Ἐξαρπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπασα, & ἐξήρπαξα, & *paſſ.* ἐξήρπαστο, ereptus fuerat. Ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τὰ ἔντερα, Ariſt. Eq. 705. Τὸ παιδίον ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου, Id. Θεσμ. 698.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademptio. evulſio; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρτάω, ῶ, ſuſpendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus ſum; (4) conjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus ſum, adhæreo. At in voc. Med. ἐξηρτησάμην, ἐξηρτήσω, divinxiſti tibi. Ἐξήρτηνται τοῦ ἀποβησομένου, Xen.

Ἐξάρτημα, ατος, τὸ, appendix.

Ἐξάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio, *Aret.*

Ἐξαρτίζω, f. ίσω, abſolvo; (2) præparo, perfecte inſtruo. *paſſ.* ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus. Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, Act. 21, 5.

Ἐξαρτυμένοι, *inſtructi*, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, a verbo ἐξαρτύω.

Ἐξάρτυσις, ἡ, apparatus, inſtructio. Ab

Ἐξαρτύω, adorno, apparo, *perf. paſſ.* ἐξήρτυνται, ἐξηρτυμένος, a. 1. ἐξαρτυθεὶς, inſtructus, Παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod.

Ἐξάρυσις. εως, ἡ, exhauſtio. Ex

Ἐξαρύω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὗτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε βουλεύων σαφῶς, Soph. Phil. 423.

Ἐξαρχῆς, *Adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

Ἔξαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus eſt. Ex ἐξ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auſpicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν; Ariſt. Θεσμ. 711. Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον, Lyc. 251.

Ἑξὰς, άδος, ἡ, ſenarius numerus. Ab ἕξ.

Ἐξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elangueſco, viribus deficior.

Ἐξασθενίζω. f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενὴς, *debilis.*

Ἐξασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. Ἦν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἱππεῖς, Xen.

Ἑξαστάδιος, ον, ſex ſtadia æquans.

Ἑξάστερον, ου, τὸ, Pleiades. Ex ἕξ, & ἄστρον, quoniam tantum ſex plerumque ſtellæ in Pleiade videntur, ſeptima vero obſcura eſt. Ex ἕξ, & ἄστρον, *ſidus.*

Ἐξάστις, αἱ, flocci extantes in tela, panno, e trama ſ. ſubtemine, ap. *Hipp.*

Ἑξάστιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſenis conſtans ordinibus; (2) ſex conſtans verſibus.

Ἐξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων, Luc. 9, 29.

Ἑξάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex columnas habens.

Ἐξασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Ἐξατιμόω, ῶ, prorſus infamia noto.

Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio, exhalationem ſubduco; ἐξατμίζεσθαι, evaporare, exareſcere, expirare; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμίζεσθαι γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων συμβαίνει, Ariſtot.

Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.

Ἐξάττω, exſilio, ſubſilio.

Ἐξαυαίνω, fut. ανῶ, exſicco.

Ἐξαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſplendens, candens. Ex ἐξ, & αὐγὴ, *ſplendor.*

Ἐξαύδα, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐξαύδαε. Ab

Ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐξηυδώμαν, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφὸς πεφυκὼς, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφὸν, ibid. 1232.

Ἐξαυθαδιάζομαι, arroganter me gero.

Ἐξαυλέω, ῶ, unde ἐξηυλημέναι γλῶτται, ſcil. αὐλῶν, inveteratæ & detritæ lingulæ tibiarum. Ab

Ἔξαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui tibia exempta aut fracta eſt; (2) qui tibiæ ſonum non amplius edit. Ex ἐξ, & αὐλὸς, *tibia.*

Ἐξαύξεσθαι, immodice augeri.

Ἐξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ, & αὐτῆς, ſc. ὥρας.

Ἐξαῦτις, *Adv.* continuo, ſtatim.

Ἐξαυτομολέω, ῶ, transfugio.

Ἐξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quaſi ab ἐξαυχενίζομαι. Ex ἐξ, & αὐχὴν.

Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior. Οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, Soph. Phil. 870.

Ἐξαυχμόω, & ἐξαυχμόομαι, οῦμαι, ſqualeſco, exareſco. Ex ἐξ, & αὐχμὸς.

Ἐξαύω, accendo, torreo.

Ἐξαφαιρέομαι, οῦμαι, adſero ex. Hinc ἐξαφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν, apud Demoſth. quaſi ex ſervitute tranſdare in libertatem.

Ἐξαφανίζω, deleo. Ab ἐξ, & ἀφανίζω.

Ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72.

Ἐξαφίσταμαι, abſcedo, abſiſto, abducor. Ἐξαφίσταμαι λόγων παλαιῶν, Eur.

Ἑξαφόροι, ων, οἱ, qui ſeni aliquod onus geſtant. Ex ἕξ, & φέρω, *fero.*

Ἑξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a ſex viris geſtatur. Ex iiſd.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, deſpumo; ἐξαφρίζομαι, in ſpumam redigor. Ex ἐξ, & ἀφρὸς.

Ἐξαφύω, exhaurio. Ex ἐξ, & ἀφύω, *haurio.*

Ἑξάχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, qui ſex manus habet.

Ἑξαχῆ, *Adv.* ſexies, ſex modis, in ſex partes. Ab ἕξ, *ſex.*

Ἑξάχοος, *contr.* ἑξάχους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſex congiorum eſt. Ex ἕξ, & χοῦς, *congius.*

Ἔξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.

Ἐξέβαλον, a. 2. ind. act. v. ἐκβάλλω.

Ἐξέβαν, *exierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *per Syncop* pro ἐξέβησαν, a verbo ἐκβαίνω.

Ἐξεγγυάω, ῶ, ſponſione, vel fidejuſſione aliquem ex, vel a cuſtodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, Dem. Hinc

Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejuſſio, ſponſio.

Ἐξεγείρω, exſuſcito. ſuſcito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exſurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, 1 Cor. 6, 14.

Ἐξεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκγίνομαι.

Ἐξέγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, ſurrectio e cubili. Ab ἐξεγείρω.

Ἐξέγρομαι, exſurgo, exorior. Ἐκ τοῦ κάρου καὶ τῆς μέθης ἐξήγρετο, *Aret.*

Ἐξέγρωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρω,

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὲν, deſolatum.

Ἐξεδεχόμην, imperf. ind. med. v. ἐκδέχομαι.

Ἐξεδίκησα, a. 1. ind. act. v. ἐκδικέω.

Ἐξέδοτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes ſedes, v. c. porticus; (2) popina.

Ἐξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde

Ἔξεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in ſede & domicilio ſuo non eſt, a ſede & domicilio abſens, remotus, aut expulſus.

Ἐξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐκδύω.

Ἐξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedet.

Ἔξεεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ξέω.

Ἐξεθαμβήθησαν, *metu perculſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι.

Ἐξέθλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐκθλίβω.

Ἐξέθοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκτίθημι.

Ἐξέθορε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐκθόρω.

Ἐξεθρέψατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκτρέφω.

Ἔξει, *exi*, 2. ſing. pr. imper. act. pro ἔξιε, ab ἐξίω, pro quo in uſu eſt ἔξειμι.

Ἕξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐξειδέναι, noſſe, a themate inuſitato; unde & ἔξοιδα, perſpectum habeo. Ἐξειδῆσαι, accurate noſſe.

Ἑξείδιον, ου, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἕξις.

Ἑξείης, *Poet.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adſimilo, ad ſimilitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, ſimilis ſum; unde ἐξεικασμένος, imagine expreſſus.

Ἐξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐξεῖλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

Ἐξείλησις, ἡ, evolutio.

Ἐξείλκυσα, a. 1. ind. act. v. ἐξελκύω.

Ἐξείλλω, e poſſeſſione ejicio. Ἐάν τις ἐξείλλῃ τινὰ τῆς ἐργασίας, Dem.

Ἐξειλόμην, aor. 2. ind. med. v. ἐξαιρέω.

Ἔξειμι, exeo, egredior; (2) exibo. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.

Ἐξεῖναι, pr. infin. verbi imperſ. ἔξεστι, *licet.*

Ἐξείνισα, *hoſpitio excepi*, aor. 1. ind. act. verbi ξεινίζω pro ξενίζω.

Ἐξειπεῖν, enunciare, ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus ſum, &c, item dicere ſimpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρηστὸν ἐξειπὼν, Ariſt. Av. 460. Ab ἐξ, & inuſ. ἔπω.

Ἐξείπω, *dicam, dixerim.* a. 1. conjunct. act.

Ἐξειργασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξεργάζομαι.

Ἐξειργασμένως, perfecte, abſolute.

Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε; Ariſt. Ach. 831. Ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων, id. Conc. 11.

Ἐξειρύσαι, *extraxiſſe.* a. 1. inf. act. verbi ſeq.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξείρω, exſero. Ἐξείρειν τὴν γλῶτταν, Ariſt.

Ἐξειρωνεύομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

Ἐξεὶς, *qui emiſit*, a. 2. part. act. v. ἐξίημι.

Ἕξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἔξεισι, 3. ſing. pr. ind. act. verbi ἔξειμι.

Ἐξεκαύθησαν, *exuſti, cremati ſunt*, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκαίω.

Ἐξεκέντησα, a. 1. ind. act. v. ἐκκεντέω.

Ἐξεκένωσα, a. 1. ind. act. v. ἐκκενόω.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, concilium habeo.

Ἐξεκλάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐκκλάω.

Ἐξεκλείσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐκκλείω.

Ἐξέκλεψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ἐκκλέπτω.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

Ἐξεκόλαψα, a. 1. ind. act. v. ἐκκολάπτω.

Ἐξεκομίζετο, *efferebatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐκκομίζω, *effero.*

Ἐξεκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. imperfect. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι.

Ἐξελάαν, *expellere*, præſ. inf. act. *Poët.* pro ἐξελάειν, a verbo ἐξελάω.

Ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. v. ἐκλανθάνω.

Ἐξελαιόω, ῶ, f. ώσω, oleo perungo & imbuo; (2) in oleum verto.

Ἐξελάμβανε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.

Ἐξελάουσι, 3. pl. præſ. ind. act. v. ἐξελάω.

Ἐξελάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.

Ἐξελάσειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐξελάσαι.

Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulſio; (2) diſceſſus; (3) expeditio militaris. Ab

Ἐξελαύνω, fut. ἐξελάσω, Attice ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. Τῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς, Soph. Oed. Col. 1287.

Ἐξέλασσε, 3. ſing. a. 1. Poët. pro ἐξέλασε. Ab

Ἐξελάω, ῶ, unde ἐξελάαν, expellere, per Dialyſin ab ἐξελᾶν, idem.

Ἔξελε, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξελέγοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἐκλέγω.

Ἐξελέγχω, f. ξω, redarguo, convinco; (2) deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) paſſ. ap. Polyb. nudare animum. Ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς, Judæ 15.

Ἐξέλεθ' pro ἐξέλετο, delegit, 3. ſing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἐξείλετο, a verbo ἐξαιρέω.

Ἐξελέξατο, elegit, 3. ſing. a. ſequentis.

Ἐξελέξω, elegiſti, 2. ſing. a. 1. ind. med. a verbo ἐκλέγω.

Ἐξελέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω.

Ἐξελευθερικὸς, οῦ, ὁ, libertinus, Ab

Ἐξελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, proprie, qui ob æs alienum in ſervitutem a creditore redactus, poſt libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.

Ἐξελευθεροστομέω, ῶ, admodum libero ore loquor, apud Soph.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελεύσομαι, egrediar, prodituruſ ſum, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι pro ἐξελεύθω.

Ἐξεληλάκεσαν, 3. pl. pluſqu. ind. paſſ. Att. & Ion pro ἐξηλάκεισαν, ab ἐξελαύνω.

Ἐξελήλυθα, exii, perf. ind. med. Att. pro ἐξήλυθα, a verbo ἐξέρχομαι.

Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Ἐξελθὸν, aor. 2. part. act. n. g.

Ἐξέλθω, exiverim, a. 2. conjunct. act.

Ἐξελιγμὸς, οῦ, ὁ, evolutio, explicatio, inprimis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, evolvendus, explicandus. Ab eod.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμος & ab eod.

Ἐξέλιπον, aor. 2. ind. act. act. v. ἐκλείπω.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. Ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Ariſt. Nub. 33.

Ἐξελκομένοιο, extracti, gen. ſing. m. g. part. præſ. paſſ. Ion. pro ἐξελκομένου, verbi ἐξέλκω.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξελκυσμὸς, οῦ, ὁ, extractio. Ab

Ἐξελκύω, abſtraho, extraho. Ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην, Ariſt. Part. 294.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβὼν, ἐξεῖλκε κολεοῦ, Eur. Hec. 443. Ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος, Jac. 1, 14.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἐξελκόω.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam & ritum inſtituo; (4) ad Græcam facundiam exacte enuncio.

Ἐξελόμην, diripui, a. 1. ind. med. Ion. pro ἐξειλόμην, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.

Ἔξελον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἐξεῖλον.

Ἐξελῶ, erimam, fut. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐξέμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω,

Ἐξέμεν, emiſiſſe, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι.

Ἐξέμεν, ſervare, vel ſervaturum ſive habiturum eſſe, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, ab ἔχω.

Ἐξεμέω, ῶ, evomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπεδόω, conſtanter obſervo & ſancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Ἐξεμπωλημένος, venditus, part. paſſ. Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος.

Ἐξεναίρω, interficio; unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, Heſiod. Ἀσπ. 329.

Ἐξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) occiſum armis ſpolio. Ἐξηνάριξεν ὃν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ νέκυς, Lyc 50.

Ἐξενάριξε, interfecit, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐξενέγκατε, agite, extuleritis, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω.

Ἐξενεῖκαι, aor. 1. inf. act. Poët. pro ἐξενέγκαι.

Ἐξενεχθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Ἐξενέπω, Poet. edico, eloquor.

Ἐξενεχυριάζω, f. ασω, pigneror; (2) pignora capio.

Ἐξενηνειγμένος, exportatus, perf. paſſ. Ion. pro ἐξενηνεγμένος, ab ἐκφέρω.

Ἐξενήνοχα, extuli, exportavi, perf. ind. med.

Ἐξένηψα, a. 1. ind. act. v. ἐκνήφω.

Ἐξένθοις, exeas, ſ. exiveris, 2. ſing. a. 2. opt. act. Dor. pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.

Ἐξένισα, a. 1. ind. act. v. ξενίζω.

Ἐξέννυμι, exuo.

Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo inteſtina, item medullam. Ex ἐξ, & ἔντερον.

Ἐξέντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐξίημι.

Ἐξεπᾴδω, excanto; (2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito; unde ἐξεπάρῃ, a. 2. conjunct. 3. ſing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν, Ariſt. Lyſ. 626.

Ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. v. ἐκπέρθω.

Ἐξέπεσον, excidi, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, pro ἐκπέτω, excido.

Ἐξεπέτασα, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.

Ἐξεπεύχομαι, glorior.

Ἐξέπιπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐκπίπτω.

Ἐξεπίσταμαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπιστάμενος, Dem.

Ἐξεπίστεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. Ion. pro ἐξεπίστασαι.

Ἐξεπισφραγίζω, ſigno, imprimo ſignum.

Ἐξεπίτηδες, Adv. ex induſtria, de induſtria, cum οὐκ vel οὐκοῦν eſt fruſtra.

Ἐξεπιωθέω, f. ώσω, perf. ἐξεπίωκα, premo, urgeo onere.

Ἐξεπλάγην, a. 2. ind. paſſ. v. ἐκπλήττω.

Ἐξεπλάγησαν, 3. plur.

Ἐξεπλήσσοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ.

Ἐξέπλει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.

Ἐξεπόνασα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.

Ἐξεπορθοῦντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορθόομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati ſumus, 1. pl. a. 2. ind. per Metath. pro ἐξεπάρθομεν, ab ἐκπέρθω.

Ἐξέπτη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξίπτημι.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.

Ἐξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id, quod ejectum eſt. Ab eod.

Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. Τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε, Ariſt. Ach. 345. Ex ἐξ, & ἔρα, terra.

Ἐξεργάζεσθαι, interficere, præſ. inf. med. v.

Ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, abſolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. c. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξείργαστο, ἐξειργάσθη, ἐξειργασμένος. Ταῦτα ξυμβουλεύειν δεῖ, ἃ τοὺς πολεμίους, ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσεται, Plat. Hinc

Ἐξεργασθὲν, abſolutum, a. 1. part. paſſ. n. g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, abſolutio; (2) Figura rhetorica, qua phraſes idem ſignificantes eleganter conjunguntur.

Ἐξεργασμένος, factus, perf. part. paſſ.

Ἐξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, induſtrius, rebus agendis idoneus. Ab eod.

Ἐξερέεινε, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἐξηρέεινε, ab

Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.

Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.

Ἐξερείπω, everto, proſterno. Αὐχένας ἐξεριπόντες, Heſiod. Ἀσπ. 174.

Ἐξερείψαι, proſtraverit, 3. ſing. a. 1. opt. act.

Ἐξερέοντο, interrogabant, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐξηρέοντο, ab ἐξερέομαι.

Ἐξέρευγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum eſt; (2) oſtium fluminis. Ab

Ἐξερεύγω, & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo, de fluminibus, quo ſe effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξήρυγον. Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων, Lyc. 474. Ἐξερεύγονται ποτὰ, id, 725.

Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor, 1 Pet. 1, 10. Hinc

Ἐξερεύνησις, ἡ, perſcrutatio, inveſtigatio.

Ἐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, perſcrutator, indagator.

Ἐξερευνητικὸς, ἡ, ὸν, ad inveſtigandum acutus.

Ἐξέρευξις, εως, ἡ, eructatio, Aret. Ab ἐξερεύγω.

Ἐξερέω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξερῶ; ἐξερέω, & ἐξερέομαι, perquiro. Ex ἐξ, & inuſ. εἴρω, dico.

Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, vaſto. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζειν, Plat.

Ἐξερινάζω, caprifico.

Ἐξεριστὴς, οῦ, ὁ, litigator, contentioſus.

Ἐξεριπόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω.

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.

Ἐξέρομαι, interrogo; unde ἐξείρετο καὶ ἐξήρετο, apud Homer. Ex ἐξ, & ἐρέω, dico.

Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.

Ἐξεῤῥάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἐκρήσσω.

Ἐξέῤῥω. Hinc. ἔξεῤῥε, abi in malam rem.

Ἐξέῤῥασις, ἡ, pro ἐξέῤῥευσις, effluxio, evacuatio.

Ἐξερυθριάω, rubeſio.

Ἐξέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde ruber.

Ἐξέρυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξερύω.

Ἐξερύσασκε, Ion. pro ἐξέρυσε.

Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χείμαρον ἐξερύσας, Heſiod. Ἔργ. 624.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, Joann. 8, 9.

Ἐξερωτάω, interrogo.

Ἔξεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ξέω, rado.

Ἐξεσθίω, exedo, erodo.

Ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, ablego.

Ἔξεσις, εως, ἡ, expulſio. Ab eod.

Ἐξέσκληκα, perf. ind. act. v. ἐκσκλέω.

Ἐξέσμων, extergebam, imperf. ind. act. contr. pro ἐξέσμαον, a verbo ἐκσμάω.

Ἐξέσπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐκσπάω.

Ἐξέσσυτο, eruperat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. per Metath. pro ἐξεσέσυτο, ab ἐκσύω, vel ἐκσεύω.

Ἐξέσται, licebit, ſ. 1. ind. act. per Syncop. pro ἐξέσεται, a verbo imperſ. ἔξεστι.

Ἐξέστην, a. 2. ind. act. v. ἐξίστημι.

Ἔξεστι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. Ab ἐξ, & εἰμὶ, ſum.

Ἐξέστραμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐκστρέφω.

Ἐξεστραμμένως, Adv. e tranſverſo; (2) more eorum, quæ inverſa ſunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod eſt ab ἐκστρέφω.

Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perſcrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) æſtimo; (3) comparo, contendo; (4) recenſeo, enumero; (5) adnumero; (6) in paſſ. dicitur de eo inprimis, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, ſpectatus. Πάσας δ' ἰδέας (τοῦ εὖ λέγειν) ἐξήτασιν, Ariſt. Θεσμ. 444. Ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου, Matt. 2, 8.

Ἐξέταμον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐκτέμνω.

Ἐξετανύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐκτανύω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.

Ἐξετάσατε, exquirite, 2. pl. a. 1. imper. act.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio, examen; (2) quæſtio, criminis inquiſitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recenſio, luſtratio; (6) ſpecimen & documentum induſtriæ.

Ἐξετασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) diſcuſſio.

Ἐξεταςὴς, οῦ, ὁ, examinator, inquiſitor.

Ἐξεταςικὸς, ὴ, ὸν, qui multus eſt in indagatione veritatis, vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab eod.

Ἐξεταςικῶς, *Adv.* accurate, exquiſite.

Ἐξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.

Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεον, a verbo ἐκτελέω.

Ἐξετελέσθην, *perfectus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐξετέλεσσε, *perfecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεσε.

Ἐξετεροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero.

Ἐξέτης, ου, ὁ, ſexennis. Ex ἕξ, & ἔτος.

Ἐξέτι, *Adv.* ab illo tempore, jam inde.

Ἐξέτις, ιδος, ſex annos nata.

Ἐξετμήθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκτέμνω.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi ἐκτρέπομαι.

Ἐξέτρωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω.

Ἐξετύφλου, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.

Ἐξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei geſtæ.

Ἐξευλαβέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.

Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo; (2) felicem reddo.

Ἐξευμενίζω, fut. ίσω, propitium reddo, placo.

Ἐξευνουχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.

Ἐξευπορέω, ῶ, f. ήσω, ſuppetit mihi; (2) ſuggero, ſuppedito; (3) conſequor, comparo mihi. Ταῦτα δὲ πάντα δύναται πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν, Plat.

Ἐξευρεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐξευρίσκω.

Ἐξευρηκότων, gen. pl. perf. part. act.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, ſolers inventum.

Ἐξεύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab

Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiſcor; (2) comperio, reperio. Νή μοι τὸ κάλλος ὄλγος ἐξεῦρέ ποτε, pariat. Soph. Trach. 25. Πῶς τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; Ariſt. Eq. 145. Τοῦτ', ὦ 'γαθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα, id. Av. 1149.

Ἐξευρετικὸς, ἡ, ον, ſolers, ad inveniendum acutus.

Ἐξευρόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐξευτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam εὐτελής; (2) tenue reddo, facio.

Ἐξευτελισμὸς, ὁ, contemtus.

Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, apparo, inſtruo.

Ἐξεύχομαι, glorior.

Ἐξεφαάνθην, a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐξεφάνθην.

Ἐξέφανεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.

Ἐξέφερον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξέφηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem exceſſit.

Ἐξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando.

Ἐξεφρείομεν, 1. pl. præſ. ind. act. v. ἐκφρείω pro ἐκφέρω.

Ἐξεχέβρογχος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω, & βρόγχος.

Ἐξεχέγλουτος, ὁ καὶ ἡ, habens prominentes nates.

Ἐξέχεεν, *effundebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐκχέω.

Ἐξεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eminens, prominens. Ab ἐξέχω.

Ἐξέχρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v ἐκχράω.

Ἐξεχύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκχύω.

Ἐξέχω, emineo, exſto. Πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, Dem.

Ἐξέψυξα, a. 1. ind. act. v. ἐκψύχω.

Ἐξέψω, excoquo.

Ἐξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξῶσαν, a verbo ἐξωθέω.

Ἐξηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pubertatem exceſſit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ, & ἥβα.

Ἐξήγαγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐξάγω.

Ἐξήγγειλα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγγέλλω.

Ἐξήγειρα, a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Ἐξηγείσθω, *dux eſto*. 3. ſing. imperat. med. *contr.* pro ἐξηγεέσθω, ab ἐξηγέομαι.

Ἐξηγέομαι, οῦμαι, dux ſum, præſum; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res ſacras, leges; (3) cenſeo, diſſero; (4) adminiſtro; (5) educo, diduco; (6) perficio. Χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, Soph. Oed. Col. 1515.

Ἐξηγέρθην, a. 1. ind. paſſ. v ἐξεγείρω.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.

Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua; (2) ſequeſter, tranſactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificii & ſacrorum interpres, omninoque juris divini & humani, qui conſulitur de iſtis rebus. Ab eod. Hinc

Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, enarrativus, interpretandi, narrandi peritus. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.

Ἐξηγόρασα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγοράζω.

Ἐξηγορία, ἡ, tripudium, prædicatio accepti beneficii.

Ἐξηγούμενος, pr. part. med. v. ἐξηγέομαι.

Ἐξῄεσαν, *egreſſi erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐξῄεισαν, a verbo ἔξειμι.

Ἐξήκειν, *exire*, præſ. inf. act. verbi ἐξήκω.

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta. Ab ἕξ.

Ἐξηκονταέτης, έος, ὁ καὶ ἡ, ſexagenarius. Ex ἑξήκοντα, & ἔτος, *annus*.

Ἐξηκοντάκις, ſexagies.

Ἐξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, ſexaginta quinque.

Ἐξηκοντάπηχυς, ὁ καὶ ἡ, ſexaginta cubitos æquans.

Ἐξηκονταστάδιος, ον, ſexaginta ſtudia explens.

Ἐξηκοντατέσσαρες, οἱ καὶ αἱ, ſexaginta quatuor.

Ἐξηκοντατούτης, ες, ſexaginta annos natus.

Ἐξηκοσταῖος, qui ſexageſimo die venit, agit aliquid.

Ἐξηκοςὸς, ἡ, ὸν, ſexageſimus. Ab ἕξ, *ſex*.

Ἐξηκριβωμένως, *Adv.* diligentiſſime, ad amuſſim. Ex ἐξ, & ἀκριβόω.

Ἐξήκω, diſcedo; (2) prætereo; (3) egreſſus ſum. Ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει, Xen.

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.

Ἐξήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exſilio*.

Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐξήλειψεν, *delevit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἐξαλείφω.

Ἐξήλθετε, 2 pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.

Ἐξῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξήλυθον.

Ἐξηλιάζω, f. άσω, ſole aduro, ſoli expono; (2) ſuſpendo ſub dio. Ex ἐξ, & ἥλιος.

Ἐξηλίασα, a. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.

Ἐξηλλαγμένος, perf. part. paſſ. verbi ἐξαλλάττω.

Ἐξηλλαγμένως, perverſe, abhorrenti modo.

Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξῆμαρ, *Adv.* per ſex dies.

Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falſo, doloſe, perperam. Ab ἐξημαρτημένος, quod eſt ab ἐξαμαρτάνω, *pecco*.

Ἐξημερόω, ῶ, manſuefacio. Hinc

Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.

Ἐξήμεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐξεμέω.

Ἐξήμοιβος, ἡ, ὸν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.

Ἐξήνεγκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, effrenis. Ex ἐξ, & ἡνία, *frenum*.

Ἐξήπαφε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάφω.

Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumvenio falſis verbis.

Ἐξηπειρόω, aggeranda terra continens ſolum facio.

Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.

Ἐξήπλωτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. ἐξαπλόω.

Ἐξῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.

Ἐξήραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi ξηραίνω.

Ἐξήρανα, *arefeci*, aor. 1. ind. act.

Ἐξηράνθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐξῄρες, 2. ſing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.

Ἐξῄρετο, 3. ſing. imperfect. ind. med. verbi ἐξαίρομαι.

Ἐξηρεύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐξερευνάω.

Ἐξήρης, εος, ἡ, ſc. ναῦς, navis ſex ordinum, hexeres. Ex ἕξ, & ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐξηρτισμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξαρτίζω.

Ἐξηρτυμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω.

Ἐξῆρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐξάρχω.

Ἐξηρώησε, *cum impetu latus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξερωέω.

ἙΞΗ͂Σ, *Adv.* deinceps, conſequenter, ordine, ſerie perpetua.

Ἐξήταξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a verbo ἐξητάζω, *examino*.

Ἐξητριάζω, f. άσω, ſumendum hinc eſſe, ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem eſt τὸ διὰ ἠτρίου, i. e. λεπτοῦ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, & ἤτριον, *linteum*.

Ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor.

Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, 1 Theſſ. 1,8.

Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ſano.

Ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vendico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἐξ, & ἴδιος.

Ἐξιδιασμὸς, οῦ, ὁ, uſurpatio. A præc.

Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιάσω, a. 1. med. peculiarem tibi feciſti, & privatim familiarem.

Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.

Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, uſurpatio.

Ἐξιδίω, f. ίσω, exſudo; (2) alvum exonero.

Ἐξιδρόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἐξιδρύω, depono, colloco.

Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, dedico.

Ἐξιειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι. Ab

Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξιέμεν, emittere, *Poëtice*; ἐξιᾶσι, emittunt.

Ἐξιθύνω, rego, dirigo. Ὥστε ςάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει, Il. 15, 410.

Ἐξικέσθαιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθην, ab ἐξικνέομαι.

Ἐξίκετ' pro ἐξίκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med.

Ἐξικετεύω, f. εύσω, ſupplico.

Ἐξικμάζω, f. άσω, exſicco, arefacio, exſugo; (2) excoquo; (3) exhalo.

Ἐξικνεῖσθαι, pr. inf. med. *contr.* pro ἐξικνέεσθαι. Ab

Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) aſſequor, v. c. oculis, mente; (3) exſequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους, Il. 8, 439.

Ἐξικόμην, *perveni*, a. 2. indicat. med.

Ἐξίκω, evenio.

Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάομαι.

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio. expiatio.

Ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.

Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula iræ divinæ.

Ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, placo.

Ἐξιλέωμα, τὸ, (non ἐξιλέωσμα) placamen.

Ἐξίλλειν, ejicere, arcere, interficere.

Ἐξίμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι, ab ἔξειμι.

Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *impr.* bilem, unde ἐξινωμένος, purgatus. Ab ἰνὸς.

Ἐξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἔξειμι.

Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.

Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo evehor, equo exeo.

Ἔξιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex equis junctus, *Epith.* currus.

Ἐξίπταμαι, evolo.

Ἐξιπωτικὸς, ἡ, όν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi præditus. Ab ἐξιπόω.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio conſtans corporis vel animi. Ab ἔχω.

Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.

Ἐξίσης, *Adv.* æqualiter, perinde. Ex ἐξ, & ἴσος.

Ἐξίσου, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἐξισονομέω, parem portionem capio, par ſum aliis, unde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio γνησίῳ.

Ἐξίσος, ον, æqualis, par.

Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas ſeu æquatio bonorum. Ex ἐξ, & ἰσότιμος.

Ἐξισοῦσθαι, *adæquari*, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, Ariſt. Ran. 706.

Ἐξιστάνω, vel ἐξιστάω, vel

Ἐξίσταμαι, abſiſto, deſiſto, cedo; (2) degenero, exoleſco; (3) paveſco, ſtupeo. Ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, Matt. 12, 23.

Ἐξίσταντο, 3. pl. imperf. paſſ. v.

Ἐξίστημι, de ſtatu mentis dejicio, mente alieno; (2) percello, ſtupefacio; (3) deſciſcere vel degenerare facio, immuto, corrumpo.

Ἐξιστορεῖν, exquirere, ſciſcitari. Ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βουλευμάτων, Eur. Hec. 733.

Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminet; (2) omnino membrum, cujus articulus vel nodus eminentior eſt.

Ἐξισχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. v.

Ἐξισχύω, f. ύσω, poſſum, valeo, Epheſ. 3, 14.

Ἐξίσχω, emineo, promineo; (2) porrigo.

Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.

Ἐξισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in Jure vet. dicitur, expendens cenſus & æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, evanidus, evaneſcens, exoleſcens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus eſt. Ab ἔξειμι, *exeo.* Unde

Ἐξιτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad diſceſſum pertinens.

Ἐξίτης, ου, ὁ, ſenarius, de jactu in talis, qui & Cous dicitur. Ab ἕξ.

Ἐξιτητέον, exeundum eſt, prodeundum eſt.

Ἐξιτὸν, exeundum. Ab ἔξειμι.

Ἐξιχνευτὴς, οῦ, ὁ, inveſtigator, ſpeculator.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex.

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem. Hinc

Ἐξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, inveſtigatio, indagatio.

Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, inveſtigo, quæro per veſtigia. Ex ἐξ, ἴχνος, & σκοπέω.

Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, humorem ſeroſum aut ſaniem exprimo. Ex ἐξ, & ἰχώρ.

Ἐξογκέω, ῶ, idem quod.

Ἐξογκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ, Eur. Or. 386. Hinc

Ἐξόγκωμα, τος, τὸ, tumor.

Ἐξόγκωσις, ἡ, idem.

Ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.

Ἐξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.

Ἐξοδέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.

Ἐξοδία, ας, ἡ, egreſſio, expeditio, excurſio. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via.*

Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Ab ἐξοδία.

Ἐξοδίασις, εως, ἡ, ipſa actio expendendi ſeu impendendi. Ab ἐξοδιάζω.

Ἐξοδικὸς, ἡ, ὸν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.

Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, exodium, ſive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) feſtum in Vet. Teſtamento quod celebrabatur in memoriam exitus ex Ægypto.

Ἐξόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐξοδικός.

Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiſcor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.

Ἔξοδος, ου, ἡ, exitus de via; (2) egreſſio; (3) expeditio militaris; (4) excurſio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impenſæ. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via.*

Ἐξοδυνάω, torqueo.

Ἐξόζω, oleo, redoleo.

Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.

Ἐξοιδαίνω, idem quod

Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumeſco.

Ἐξοιδίσκω, tumefacio. Ab ἐξοιδέω.

Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, οῦμαι, concilio, amice conjungo, familiarem & amicum reddo. Ex

Ἐξοικέω, ῶ, fut. ήσω, domicilio & ſedibus meis exeo, emigro. Ab ἔξοικος. Hinc

Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio ex ædibus.

Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. *Soph.*

Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio; (2) expello; & (3) *in Paſſ.* migro, emigro. Καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν, Eur. Hec. 876. Φροῦδοι γὰρ εἰσὶν (οἱ θεοὶ) ἐξῳκισμένοι, Ariſt. Pace, 197. Hinc

Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulſio ſeu ejectio e domo; (2) expulſio ex quocumque loco.

Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐξοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, ſimpliciter.

Ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.

Ἔξοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, e domo ſua ejectus, exſul; (2) qui e domo ſua migravit.

Ἐξοιμώζω, f. ώσω, ejulo, in ejulatus erumpo.

Ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino.

Ἐξοινία, ἡ, idem.

Ἔξοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vineum ſaporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius. Ex ἐξ, & οἶνος, *vinum.*

Ἐξοινόω, vino inebrio.

Ἔξοισις, ἡ, divulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐξοίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.

Ἐξοιστράω, ῶ, œſtro exagitor, furore perculſus ſum, furo.

Ἐξοιστρέω, ῶ, demento, & *Active,* œſtro exagito, unde *Paſſ.* ἐξοιστροῦμαι, œſtro exagitor.

Ἐξοιχνεῦσιν, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνοῦσιν, ab

Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.

Ἐξοίχομαι, idem. Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, Il. 6, 379.

Ἐξοιωνίζομαι, ominor.

Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium a portu, a recta via, *dicitur & tropice in partem malam* incido ſc. in aliquod vitium, malum.

Ἐξολέσειε, *perdat.* 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, ab ἐξόλλυμι.

Ἐξολέσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, prorſus negligo & contemno.

Ἐξολισθαίνω, &

Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διαβολὰς, Ariſt. Eq. 489. Πῶς ἐξολισθεῖν πλέως ὢν δυνήσεται; id. Pace, 141. Ὡς μή ποτ' ἐξολισθῇ ἡμᾶς ὁ κίνδυνος, animo excidat, id. Conc. 286.

Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.

Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω, prorſus everto, omnino perdo, f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν, Perf. ἐξολώλεκα. part. ἐξολωλεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσειε. Εἰθέ με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν. Ariſt. Θεσμ. 1060.

Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies.

Ἐξολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, vaſtator, deletor.

Ἐξολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, pernicioſus. Ab

Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, diſperdo, funditus perdo; extermino. Ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ, Act. 3, 23. Ex ἐξ, & ὄλεθρος.

Ἐξολολύζω, fut. υξω, exululo, ululatus edo.

Ἐξολόλυξα, *ululavi,* a. 1. ind. act.

Ἐξομαλίζω, fut. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.

Ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.

Ἐξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.

Ἐξομήρευσις, εως, ἡ, poſtulatio obſidum vel obſtrictio alicujus per obſides, vel obſtringendi aliquem tanquam obſidibus datis. Ab

Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obſides poſco, acceptis obſidibus alicujus fidem obſtringo; (2) obſidibus datis emereor & adſequor.

Ἐξομιλέω, ῶ, conſuetudinem habeo.

Ἐξόμιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus, abhorrens a conſuetudine. Ex ἐξ, & ὅμιλος.

Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, viſum reſtituo; (2) oculos effodio; (3) ſordes ex oculis abſtergo. Ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται, Ariſt. Plut. 364. Ex ἐξ, & ὄμμα, *oculus.* Hinc

Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, eliſio oculorum; (2) abſterſio ſordium, quæ in oculis ſunt.

Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, teſtimonium. Hinc ἐξομόσασθαι, a. 1. ἐξομόσατο, ἐξομοῦμαι, f. 2.

Ἐξομόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.

Ἐξομοιόω, ῶ, ſimilem efficio, adſimilo.

Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua ſimulacrum alicujus exprimitur. Ab ἐξομοιόω.

Ἐξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor; (2) ſpondeo, polliceor. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9.

Ἐξομολογήσηται, 3. ſing. a. 1. conj. med.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confeſſio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.

Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργνυμαι, imprimo, exprimo; (2) abſtergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξατο.

Ἐξόμορξις, εως, ἡ, impreſſio.

Ἐξόμφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui prominet ſeu procidit umbilicus. Ex ἐξ, & ὀμφαλός.

Ἐξὸν, *licitum, cum liceat,* præſ. part. n. g. v. ἔξεστι.

Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo. Hinc

Ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, irriſio.

Ἐξονειδιστικὸς, ἡ, ὸν, ad irridendum pronus, irriſor.

Ἐξονειραγμὸς, οῦ, ὁ, ſeminis in ſomno emiſſio.

Ἐξονειρωτικὸς, ἡ, ὸν, cui ſemen per ſomnium effluit. Ab

Ἐξονειρόω, idem quod

Ἐξονειρώττω, f. ξω, ſemen in ſomno emitto.

Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.

Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξονομήνῃς, a. 1. conj. 2. ſ.

Ἐξονομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ἐξονυχίζω, fut. ίσω, ungues exſcindo ſeu eximo; (2) ungues præcido, ſeu reſeco; (3) exarmo; (4) exquiſite expendo, & ad unguem exigo. Ex ἐξ, & ὄνυξ.

Ἐξοξυνόω, fut. ώσω, acidum reddo. Unde ἐξοξυνόομαι, *aceſco.*

Ἐξοπάζω, præbeo, largior.

Ἐξοπίζω, ſuccum exprimo. Ab ὀπός.

Ἐξόπιθεν, *Poët.* pro ἐξόπισθεν.

Ἐξόπισθεν, *Adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, poſterior.

Ἐξοπίσω, *Adv.* retro; (2) in poſtremum, poſtea.

Ἐξοπλίζω, armo; (2) exarmo. Ἐξωπλισμένη σφύρα, App.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, quum aliquis ſe inſtruit armis, quum aliquis armis inſtruitur; (2) exercitatio militaris; (3) procinctus.

Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐποπλισμὸς, ου, ὁ, inſtructio, qua armis aliquem inſtruimus. Ab eod.

Ἔξοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, armatus; (2) exarmatus. Ex ἐξ, & ὅπλα, *arma.*

Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, aſſo.

Ἔξοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaſſatus, aſſus.

Ἐξοράω, perſpicio.

Ἐξοργιάζω, ad ſacra ſuſcipienda præparo, ad ſacrorum cultum expio & idoneum reddo. Ἴβεις τοῖς ἐξοργιάζουσιν τὴν ψυχὴν χρῶνται, Ariſtot.

Ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.

Ἐξορθιάζω, ſublata voce clamo.

Ἐξόρθιος, rectus, erectus, ap. *Sch. Arati.*

Ἔξορθος, idem.

Ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) inſtauro, corrigo. Τὸν σὸν ἐξόρθου βίον, Soph. Ant. 83.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exſilium.

Ἐξορίζω, extermino, exſilio, mulcto. Ab

Ἐξόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui extra terminos eſt; (2) exſul. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus*.

Ἐξορισμὸς, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.

Ἐξόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, extorris, exſul. Ab eod.

Ἐξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Matt. 26, 63,

Ἐξορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.

Ἐξορκιστὴς, ου, ὁ, exorciſta, adjurator.

Ἐξορκιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξορκίσω.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκοῦν, pr. inf. act. pro ἐξορκόειν. Ab

Ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obſtringo. Hinc

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, *in paſſ. & med.* erumpo, proficiſcor, egredior; quo ſenſu & in act. *reperitur.* Ἐξορμᾶν ναῦν, Thuc. οἴκοθεν, Xen. Πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα, Ariſt. Θεσμ. 666.

Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione navium diſcedo, enavigo, ſolvo.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio, cohortatio.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμέω; (2) ſede ſua moveo, *in paſſ.* luxari.

Ἔξορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui e ſtatione ſolvit.

Ἐξοροθύνω, concito, incito.

Ἔξορος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſul, exterminatus. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus*.

Ἑξόροφος, ον, ſex tabulata habens.

Ἐξορούω, exſilio, proſilio. Πάριδος ἦ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν, Il. 3, 325.

Ἐξορρίζω, ſerum lactis excolo, ſerum e caſeo exprimo. Ex ἐξ, & ὀῤῥός.

Ἐξορροῦμαι, in ſerum vertor.

Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες, Gal. 4, 15. Ex ἐξ, & ὀρύσσω.

Ἐξορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, exſulto; (2) illudo; (3) enuntio, effutio.

Ἐξορῶ, excito. Unde ἐξῶρτο, apud Apollon.

Ἐξόσδεις, *oles*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξόζεις, a verbo ἐξόζω.

Ἐξοσιόω, ῶ, ſanctum reddo; (2) excipio.

Ἐξοστίζω, fut. ίσω, exoſſo, oſſa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, & ὀστέον, *os*.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, teſtularum ſuffragiis in exſilium mitto; (2) in exſilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Ex ἐξ, & ὄστρακον, *teſta*. Hinc

Ἐξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, exoſtraciſmus, relegatio, quæ per teſtarum ſuffragia fiebat; (2) exſilium.

Ἐξόστωσις, ἡ, oſſis prominentia, *impr.* circa tempora.

Ἐξότε, *Av.* ex quo tempore.

Ἐξότου, *Adv.* idem. Pro ἐξ ὅτου pro ἐξ οὗτινος.

Ἐξοτρύνω, exhortor, exſtimulo.

Ἐξουδενέω, nihil facio, contemno, ſperno. Hinc

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus.

Ἐξουδενητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Ἐξουδενοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro ἐξουδενόοντας, ab

Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, ſperno, pro nihilo habeo. Ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῆς, 2 Sam. 6. 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ, ϗ ἐξουδενωθῇ, Marc. 9, 12. Hinc

Ἐξουδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, Idem & ab eod.

Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adſpernor. Σοφίαν ϗ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσι, Prov. 1, 7. Λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἀφ᾽ ὑμῶν, Act. 4, 11. Ex ἐξ, & οὐθεὶς, *nemo, nullus*. Hinc

Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.

Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, & οὐθεὶς, *nullus*.

Ἐξούλη, ejectio.

Ἐξούλης δίκη, nomen actionis, adverſus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus ſis; (3) adverſus eos qui judicatum non ſolvunt. Ab ἐξίλλω.

Ἔξουρα, in anguſtum coacta. Ab οὖρος.

Ἐξουραγία, ἡ, extremum agmen.

Ἐξουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.

Ἐξουρίας, *Adv.* ſecundis ventis, feliciter. Ex ἐξ, & οὐρία, *ventus ſecundus*.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) poteſtas, jus; (4) magiſtratus, facultas. Ab ἔξεστι, *licet*. Hinc

Ἐξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, 1 Cor. 7, 4. ἐξουσιασθήσομαι, 6, 12.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. Ab ἐξουσιάζω.

Ἐξουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ ſe ferens. Ab eod.

Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum poteſtate, imperioſe; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentius.

Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyſſ. 15, 18, ἐξώφελλεν ἔεδνα.

Ἐξόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oculis eſt prominentibus, cui oculi exſtant.

Ἐξοφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilium tollo, ſeu adlevo, unde ἐξωφρυωμένος, ſuperciliosus.

Ἔξοχα, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ἔξοχος.

Ἐξοχετεία, ἡ, emiſſarium, emiſſio, deductio aquæ per foſſam, canalem, &c.

Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, ſive excreſcentia in corpore; (3) excellentia, præſtantia. Ab ἐξέχω, *emineo*.

Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximie. Ab

Ἔξοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, eminens, præeminens; (2) excellens, præſtans. Ab ἐξέχω.

Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.

Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximie.

Ἐξυβρίζω, fut. ίσω, injuriam facio per inſolentiam; (2) præ inſolentia omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor poteſtate, &c. (3) inſolenter me gero; (4) extra alveum erumpo; (5) nimia ſoli ubertate laſcivio. Ἐξυβρίσαι εὐτυχοῦντα, Xen. εἰς τινα, Luc. Hinc

Ἐξύβρισις, εως, ἡ, inſolentia in quocunque genere; (2) luxuria ſegetum.

Ἐξυγιάζω, et

Ἐξυγιαίνω, ſano, ſanitati reſtituo.

Ἐξυγραίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, & ἐξυγρασμένος.

Ἔξυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, prorſus humidus ſeu aqueus.

Ἐξυδαρόω, ῶ, f. ώσω, in aqueam naturam converto, in aquam reſolvo. Ex ἐξ, & ὕδωρ, *aqua*.

Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel reſolvo. Unde Paſſ. ἐξυδατοῦται, acquieſcit. Hinc

Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in ſubſtantiam aqueam converſio.

Ἐξυδρίας, ου, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.

Ἐξυδρωπιάω, ῶ, hydrope corripior.

Ἐξυλακτέω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον, Lyc. 764.

Ἐξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, & ὑμήν. Hinc

Ἐξυμενιστὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in diſſectione membranæ ſeparantur.

Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis proſequor, celebro.

Ἐξυνῆκα, *intellexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro συνῆκα, a συνίημι.

Ἐξυπαλύξαι, effugere, vitare.

Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.

Ἐξυπειπεῖν, monere, jubere.

Ἐξύπερθε, *Adv.* ſupra, ſuperne.

Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, οῦμαι, miniſtro, inſervio, odedio.

Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, Joann. 11, 11.

Ἐξυπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui e ſomno excitat. Ab

Ἔξυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui e ſomno evigilavit, expergefactus. Ex ἐξ, & ὕπνος.

Ἐξυπτιάζω, fut. άσω, idem quod ſimplex ὑπτιάζω, ſupinus ſum, ſupinor; (2) negligens ſum. Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν, Δίς τ᾽ ἐν τελευτῇ τοὔνομ᾽ ἐνδατούμενος, Æſchyl contra Theb. 583. ubi Scholiaſt. ἐξυπτιάζων, αναπτύσσων, ἐτυμολογῶν. Ἐνδατούμενος — Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.

Ἐξύρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ξυράω.

Ἐξύρημαι, *raſus ſum*, perfect. ind. paſſ.

Ἐξύρησαν, *raſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo abſolvo; (2) compono, ſtruo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in Conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc

Ἐξύφασμα, τὸ, tela.

Ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφαινα, ab ἐξυφαίνω.

Ἐξυφηγέομαι, duco, præeo.

Ἔξω, *Adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) abſque, ſine. Hinc ἔξω, ſc. ὢν, externus, peregrinus, item *Compar.* ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, & ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus*.

Ἕξω, *habebo*, fut. 1. indic. act. verbi ἔχω.

Ἐξῴδηκα, perf. ind. act. v. ἐξοιδέω.

Ἔξωθεν, *Adv.* extrinſecus, ab externo; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξω.

Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) ſedibus expello & extermino. Unde ἐξέωσα, a. 1. & ἔξωσα, inf. ἐξῶσαι. a. 1. Paſſ. ἐξωσθῆναι. Ὅς μ᾽ ἐξέωσε, κἀπεστύλησεν πάτρας, Soph. Oed. Col. 1325. Μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν, exprimere, Id. 1132. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον εἰς κόλπον, Act. 27, 39. Hinc

Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulſio, ejectio.

Ἐξωκεανισθῆναι, in oceanum egredior. Ex ἐξ, & ὠκεανὸς, *oceanus*. Hinc

Ἐξωκεανισμὸς, οῦ, ὁ, egreſſio in oceanum.

Ἐξῴκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.

Ἐξώκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui foris cubat, emanſor; (2) exocœtus, piſcis quidam. Ex ἔξω, & κοίτη, *cubile*.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies, exitium. Ab

Ἐξώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, perditus, deploratus; (2) pernicioſus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.

Ἐξωλέκειν, pluſq. ind. act. v. ἐξόλλυμι.

Ἐξώλισθον, a. 2. ind. act. v. ἐξολισθέω.

Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum e pallio, veſte exſertum habet. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.

Ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab

Ἐξωμιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, exomidum confector. Ex ἐξωμὶς, & ποιέω, *facio*.

Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ὁμῶς χειροτονητέον ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα, Ariſt. Conc. 267. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis & ſubſtricta tunica circa humeros deſinens, ſ. tunica ſervilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab

Ἔξωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui humeros exſertos habet; (2) expeditus; (3) *Subſt.* idem quod ἐξωμίς. Ex ἐξ, & ὦμος, *humerus*.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio ſive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, οῦμαι, redimo. Χρημάτων ἐξωνοῦντο τοὺς συνειλημμένους, Ariſtot.

Ἐξώνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.

Ἐξώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, extra conſpectum poſitus. Ex ἐξ, & ὤψ, *oculus*.

Ἐξώπλισε, a. 1. ind. act. v. ἐξοπλίζω.

Ἐξώπροικα ων, parapherna, dona, quæ ſponſa extra dotem conſtitutam fert ſecum. Ex ἔξω, & προίξ, *dos*.

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἐξώργισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐξοργίζω.

Ἐξώρκιζον, imperf. ind. act. v. ἐξορκίζω.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐξορμάομαι.

Ἔξωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam exceſſit; qui conſenuit. Ex ἐξ, & ὥρα.

Ἐξῶρτο, 3. ſ, pluſq. ind. paſſ. v. ἐξόρω.

Ἐξῶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐξωθέω.

Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luctatio.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio. Ab ἐξωθέω.

Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, idem; ἐξώστης ἄνεμος, ventus aſper & violentus. Ab eod. Unde

Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua impulſu converſa oſtendebatur ſpectatoribus, quid in ſcena pararetur.

Ἐξωστρακισμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξοστρακίζω.

Ἐξώτατος, vide ἔξω.

Ἐξωτάτω, Adv. extime. Ab ἐξώτατος, quod eſt Superlat. ab ἔξω.

Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus; (2) trivialis. Ab

Ἐξώτερος, vide ἔξω.

Ἐξωτέρω, *Adv.* foras, exterius. Ab eod.

Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.

Ἐξῴχοντο, 3. pl. imp ind. med. v. ἐξοίχομαι.

Ἔξωχρος, valde pallidus.

Ἔοι, 3. ſ. pr. opt. act. *Poet.* pro εἴη, ab εἰμὶ.

Ἑοῖ *ipſi ſibi*, dat. ſing. *Poët.* pro οἱ, ab ὅς.

Ἔοιγμεν, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐοίκαμεν.

Ἔοικα, perf. ind. med. *Att.* pro οἶκα.

Ἔοικε, *decet*, 3. ſing. perf. ab εἴκω.

Ἐοίκεσαν, *ſimiles facti erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro οἴκεισαν.

Ἐοικότα, acc. ſ. perf. part. med.

Ἐοικότως, *Adv.* ſimiliter; (2) convenienter; (3) recte, jure, merito; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, conveniens, meritus, quod eſt Part. Perf. med. Ab εἴκω.

Ἐοικυῖα, *ſimilis*, nom. ſ. part. v. εἴκω.

Ἕοιμι, *immitterem*, præſ. opt. act. verbi. ἵημι.

Ἑοῖο, *ſui.* gen. ſing. *Ion.* pro ἑοῦ, ab ἑός.

Ἔοισα, præſ. part. *Ion.* & *Dor.* pro οὖσα, ab εἰμί.

Ἑοῖσι, *ſuis*, dat. plur. *Ion.* pro ἑοῖς, ab ἑός.

Ἔολπα, perf. ind. med. *Att.* ſeu *Ion.* pro ἦλπα, ab ἔλπω.

Ἔον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἦν, ab εἰμί.

Ἐὸν, præſ. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.

Ἔοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ὦργα, a verbo inuſ. ἔργω.

Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* & *Bœot.* pro ἐόργασι.

Ἐόργει, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐώργει.

Ἐόργη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἐοργῆσαι, cochleari agitare, & ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari, Lexic. Græc.

Ἑορτάζω, feſtum celebro. Ἑορτάσετε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, Lev. 23, 31. Ab ἑορτή. Hinc

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolennis, feſtus.

Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, feſtivitas. Ab eod.

Ἑορτασμὸς, οῦ, ὁ, feriæ. Ab eod.

Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, ſolennis. Ab eod.

Ἑορταστίον, feriandum eſt. Ab eod.

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, feſtus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.

Ἑόρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad feſtum pertinens; (2) ſolennis. Ab ἑορτὴ.

Ἑορτολόγιον, ου, τὸ, codicillus feſtorum, liber, in quo feſta ſolennia conſignata ſunt. Ex ἑορτὴ, & λόγος, *ſermo, recenſio.*

Ἑορτώδης, ες, feſtivus, ſolennis.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, ſuus, *de uno*; (2) meus, *cum verbis primæ perſonæ*; (3) tuus, *cum verbis ſec. perſonæ*; (3) veſter, *cum pluralibus & verbis ſecundæ perſonæ.* Ab ἕ, *ſe.*

Ἐοῦσα, præſ. part. act. *Ion.* pro οὖσα, ab εἰμί.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.

Ἐπαγαίομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me.

Ἐπαγάλλεο, *exſulta*, 2. ſing. præſ. imperfect. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλεσο, ab

Ἐπαγάλλομαι, exſulto; (2) ſuperbio.

Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto.

Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγελία, ἡ, denunciatio; (2) promiſſio; (3) genus quoddam accuſationis. Ab

Ἐπαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor; (2) profiteor; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. c. ὑπατείαν, conſulatum peto. Hinc ἐπηγγειλάμην, a. 1. Ἣν (ζωὴν αἰώνιον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, Tit. 1, 2.

Ἐπαγγέλλομαι, Paſſ. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, a. 1. ἐπηγγελμένον, perf. part.

Ἐπαγγέλλοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλουσι.

Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλειν πόλεμον, Dem. πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, id. Hinc

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſio, pollicitatio; (2) profeſſio.

Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promiſſionem pertinens. Ab eod.

Ἐπαγγελτικῶς, *Adv.* per promiſſionem.

Ἐπάγειν, præſ. inf. act. v. ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, congrego, colligo, Il. 1, 126.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.

Ἐπάγην, a. 2. ind. paſſ. v. ἐπήγνυμι.

Ἐπαγινέειν, adducere, admovere, Herodot.

Ἐπαγλαΐζομαι, exſulto ob, inſolentius me effero, Hom. Il. 18, 133. ἐπαγλαϊεῖσθαι, *in futuro, Att.* pro ἐπαγλαΐσεσθαι.

Ἐπαγμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.

Ἔπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.

Ἐπάγριος, ου, ὁ καὶ ἡ, agreſtis, ferox.

Ἐπαγριόω, ῶ, f. άσω, agreſtem reddo, effero. Ab ἐπάγριος.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.

Ἐπάγω, induco, infero, inveho; *item paſſ.* invehor, impetum facio; (2) infligo, infero; (3) adduco, adfero poſt aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor; (5) arceſſo; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito teſtem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 Pet. 2, 5. Βούλεσθε ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, Act. 5, 28. Hinc

Ἐπαγωγεὺς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, Polluci.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus; (2) introductio; (3) ſubvectio; (4) invaſio hoſtilis; (5) illecebræ; (6) ordinum ſeries; (7) criminatio, accuſatio; (8) ſociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cum alia ſuper aliam cumulatur. (n. 5. & 8. ex ἐπάγομαι.) Ex ἐπάγω.

Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium.

Ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad perſuadendum aptus.

Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθαι τῇ πίστει, Judæ 3.

Ἐπαγώνιος, ον, defenſor.

Ἐπᾴδω, *Poët.* ἐπαείδω, accino, incanto. Ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικὸν, Ariſt. Conc. 1147.

Ἐπαείρας, a. 1. part. act.

Ἐπαείροντι, *Dor.* pro ἐπαείρουσι, ab

Ἐπαείρω, elevo; (2) incito.

Ἔπαθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. πάσχω, *patior.*

Ἔπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces.

Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων, Luc. 11, 29.

Ἐπαιάζω, illacrimor.

Ἐπαΐγδην, *Adv.* cum impetu, impetuoſe; (2) in ſuperficie, leviter. Ex ἐπὶ, & ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuoſe ſpiro. Ex ἐπὶ, & αἰγὶς, *procella.*

Ἐπαιδέομαι, οῦμαι, erubeſco. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθήσομαι. Ex ἐπὶ, & αἰδώς.

Ἐπαιδεύθην, a. 1. ind. paſſ. v. παιδεύω.

Ἔπαικλα, & ἐπάϊκλα, ων, τὰ, bellaria, cæna ſecunda: vox *Dorica.* Ex ἐπὶ, & αἶκλον, *cibus, cœna*, pro quo etiam αἶκνον, & hinc ἐπαίκνια, dicitur.

Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* ἐπαινέει, ab ἐπαινέω.

Ἐπαινέοντι, *Dor.* pro ἐπαινέουσι.

Ἐπαινέσαι, *laudaſſe*, a. 1. inf. act.

Ἐπαινέσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι.

Ἐπαινέσσειε, *Poët.* pro ἐπαινέσειε.

Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus.

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator.

Ἐπαινετιάω, laudem appeto.

Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.

Ἐπαινετικῶς, laudandi cauſa, laudantium more.

Ἐπαινετῶς, laudabiliter. Ab

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. Ab

Ἐπαινέω, ῶ, laudo; (2) approbo, adſentior. Ἐπῄνει τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγαλοψυχίας, Luc. Ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου, Soph. Aj. 536. Ab ἔπαινος.

Ἐπαινήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας.

Ἐπαινήσῃ, 3. ſ. a. 1. conjunct. act.

Ἐπαινίζω, idem.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, inſignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, & αἰνὸς, *gravis.*

Ἐπαΐξας, a. 1. inf. act. v. ἐπαΐσσω.

Ἐπαΐξασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε.

Ἐπαιόλημα, ατος, τὸ, impoſtura, Ariſt. Nub. 727. Ab Αἰόλος, *vafer.*

Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo.

Ἐπαιονέω, idem.

Ἐπαίρω, & ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) effero aliquo animi motu; eadem fere notat *in med. In paſſ.* eſt etiam moveor aliqua cupiditate, ſpe, &c. item audere aliquid, item arrogantem & ſuperbum fieri, inſoleſcere. Unde ἐπάρασθαι, a. 1. ἐπήρθην, impulſus ſum, ἐπηρμένος. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, ſ. τὸν αὐχένα, inſolenter ſe gerere, γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα, impulit, Ariſt. Nub. 42. Ὅστις μ' ἐπάρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον, Eur. Or. 286.

Ἔπαισε, 3. ſing. a. 1. act. v. παίω.

Ἐπαισθάνομαι, ſentio; (2) audio, intelligo. Ὅθ' οὕνεκ' οὐδὲν τῶνδε ἐπαισθάνῃ κακῶν, Soph. Aj. 553. Οὔτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο, id. Œd. Col. 1346. Hinc

Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, ſenſus.

Ἐπαΐσσοντα, acc. ſ. part. act. v.

Ἐπαΐσσω, fut. ίξω, irruo; (2) accurro; (3) inſequor; (2) percutio; (5) invado; (6) inſurgo. Ἡ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν, Odyſſ. 14, 281.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo auditum eſt, qui innotuit, manifeſtus; (2) deprehenſus. Ab ἐπαΐω, *audio.*

Ἐπαισχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, & αἶσχος, *turpitudo.*

Ἐπαισχύνεσθε, 2. pl. præſ. ind. paſſ. v.

Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubeſco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη, 2 Tim. 1, 16.

Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, ſtipem peto; (2) inſuper peto, poſt aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.

Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτέω.

Ἐπαιτιάω, ῶ, & αομαι, ωμαι, cauſſam adſigno; (2) criminor, culpo. Μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα, Soph. El. 635. Φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ, Ariſt. Veſp. 1736.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in culpa. Ex ἐπὶ, & αἰτία, *culpa.*

Ἐπαίχθη, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παίζω.

Ἐπαΐω, idem quod ſimplex ἀΐω, *audio.*

Ἐπαιωρέομαι, οῦμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) ſuſpenſe ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, *imperf.* 3. *ſing.*

Ἐπακανθίζειν, acculeatum eſſe, ſpinis horrere.

Ἐπακήκοα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, ab ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, fut. άσω, vigeo, ſum ætate vegeta. Ab ἔπακμος.

Ἐπακμαστικὸς, ἡ, ὸν, invaleſcens paulatim, ſenſim efferveſcens. Ab ἐπακμάζω.

Ἔπακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vegetus, robuſtus. Ex ἐπὶ, & ἀκμὴ, *robur*, *vigor*.

Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſubſequor ; (2) ſequor ; (3) inſto operi ; (4) adſector ; (5) perſequor ; (6) animadverſione & intelligentia dicentem conſequor. Ἆρ' ἐστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ ; Ariſt. Conc. 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, 1. Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ατος, τὸ, quod conſequitur ex alio ; (2) appendix.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, conſequentia, conſecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθητικὸς, ὴ, ὸν, conſecutivus, qui conſequitur. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, οῦ, conſectarium.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκοον, acc. ſ. *Dor.* pro ἐπήκοον.

Ἐπακουὸς, οῦ, ὁ, auditor. Ab ἐπακούω.

Ἐπακουσμὸς, οῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui auditur ; (2) qui audiri poteſt ; (3) cui præſtatur obedientia. Ab eod.

Ἐπακούω, fut. ούσω, exaudio ; (2) obedio, ſum dicto audiens ; (3) ex præceptore audio, diſco ; (4) audio. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, 2 Cor. 6, 2.

Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad ſummum perduco ; (2) finem induco. Ab ἔπακρος.

Ἐπάκριος, ου, ὁ, q. d. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροάομαι, exaudio, auſculto. Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auſcultatio.

Ἔπακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſummitate anguſtus, in acutum deſinens.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικὸς, ὴ, ὸν, illex ; (2) advena.

Ἐπακτικῶς, *Adv.* per inductionem, ſingula æſtimando percurrendoque.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, littoralis. Ex ἐπὶ, & ἀκτὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, advectitius, adſcititius ; (2) peregrinus ; ἐπακτὸς ὅρκος, jusjurandum delatum ; ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, navigium piraticum, actuarium.

Ἐπάκτριον, ου, τὸ, navigium piſcatorium. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα, & κέλητα.

Ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.

Ἐπάλαιεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. παλαίω.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς, Odyſ. 15, 176.

Ἐπαλαστέω, ῶ, graviter adficior ob mala.

Ἐπαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui valde dolet. Ἐπαλγεστέρη ἰσχυρία, *Aret.* Ex ἐπὶ, & ἄλγος.

Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio ; (2) id, quo inungimus. Ab

Ἐπαλείφω, f. ψω, ſuper inungo, ſuperillino ; (2) acuo, exhortor, excito. Βουλόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, Polyb.

Ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior. Τῷδ' ἐπαλεξήσαν Σῶκος, Il. 11, 428.

Ἐπαλεξήσουσα, f. 1. part. act.

Ἐπαλετρεύω, molo.

Ἐπαληθεύω, verum reddo ; (2) verum eſſe probo, confirmo ; (3) verus ſum.

Ἐπαληθίζομαι, conſentio cum aliqua re, convenio

Ἐπαλθέω, ῶ, curo, ſano.

Ἐπαλίνδομαι, volvor, involvor.

Ἐπαλκὴς, ὲς, validus, robuſtus. Ex ἄλκος.

Ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, variatio, vices.

Ἐπαλλὰξ, *Adv.* permutato ordine, vice verſa. Ab ἐπαλλάττω.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio ; (2) indiſcretus ab altero ad alterum tranſitus ; (3) motus celerrimus ; (4) micatio digitorum ; (5) contractus ; (6) mixtio. Ab

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius ſum, viciſſim hoc atque illo modo procedo ; (2) vario, evario ; (3) implico. Τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, Il. 13, 359.

Ἐπάλλετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. πάλλω.

Ἐπαλληλία, ας, ἡ, ſeries continua & ſine interceſſione. Ab

Ἐπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alius ſuper alium, vel poſt alium ; (2) creber & continuus ; (3) qui ſine interſtitio aut intercapedine ſuccedit alteri ; (4) ſimilis. Ex ἐπὶ, & ἀλλήλων.

Ἐπαλλήλως, *Adv.* ſerie continua & ſine intermiſſione, identidem.

Ἐπαλλόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aliarum plantarum fultus ſuſtentaculo fructificat. Ex ἐπὶ, ἄλλος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἐπαλλόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus caulis alii innititur.

Ἐπάλμενος, præſ. part. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφαλλόμενος, ab ἐφάλλομαι.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri.

Ἐπαλξίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui eſt ſupra pinnam muri poſitus.

Ἔπαλπνος, ον, mitis, ſuavis.

Ἔπαλτο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλφιτόω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farina conſperſit.

Ἐπαλωστὴς, οῦ, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus ſeu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ, & ἀλοάω, *trituro*.

Ἐπαμαξεύω, tero plauſtris, γῆ ἐπημαξευμένη.

Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.

Ἐπαμβατὴρ, ῆρος, ὁ, vector, eques.

Ἐπαμβλήδην, *Adv.* cum tergiverſatione ; (2) procraſtinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo*.

Ἐπαμείβω, & ἐπαμείβομαι, permuto ; (2) alterno. Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, Il. 6, 230.

Ἐπάμειπτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπήμειπτο.

Ἐπαμμένω, *Poët.* pro ἐπαναμένω.

Ἔπαμβον, acc. ſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφημβον, ab ἔφημβος.

Ἐπαμησάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπαμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, *Adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβὸς.

Ἐπαμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐπαμοιβὸς, ὴ, ὸν, alternans.

Ἐπαμπέχω, ſuperinduo.

Ἐπαμπίσχω, idem.

Ἐπαμῦναι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύνω.

Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator ; (2) vindex. Ab

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab injuria, ulciſcor ; (2) auxilior, ſuccurro. Ἐπαμύνειν ταῖς ἐνδείαις, Iſocr.

Ἐπαμφιάζομαι, ſuperinduor.

Ἐπαμφιέννυμι, f. ιέσω, induo, circuminduo.

Ἐπαμφίσκω, idem.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo ; (2) utrique ſufficio ; (3) in neutras partes tranſeo, neutrum me præbeo ; (4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi poteſt.

Ἐπαμφοτεριζόντως, ambigue.

Ἐπαμφοτεριστὴς, οῦ, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

Ἐπὰν, *Conjunct.* poſtquam. Ex ἐπεὶ, & ἄν.

Ἐπαναβαθμὸς, οῦ, ὁ, gradus.

Ἐπαναβαίνω, adſcendo, conſcendo.

Ἐπαναβάλλεσθαι, præſ. inf. med. verbi

Ἐπαναβάλλω, differo ; (2) *in med.* induo. Καὶ θοἰμάτια ταὐδρεῖα, τάπερ ἐκλέψατε, ἐπαναβάλλεσθε, Ariſt. Conc. 276.

Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adſcenſio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναβιβάζω, impono, v. c. equo ; (2) adduco, ſed in locum editum.

Ἐπαναβληδὸν, *Adv.* quaſi injectim. Ab ἐπαναβάλλω.

Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.

Ἐπανηγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγεῖν.

Ἐπαναγινώσκω, relego, ἐπανάγνωθι, lege ; ἐπαναγνῶναι, recognoſcere.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

Ἐπάναγκες, τὸ, neceſſe, neceſſitas ; (2) neceſſario. Ex ἐπὶ, & ἀνάγκη, *neceſſitas*. Μόνα ἐπάναγκες ἀπηγόρευσαν ἐσθίειν εἰδωλόθυτα, Origen. contra Celſ. lib. 8. p. 396. Conf. Act. Apoſt. 15, 28.

Ἐπαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior.

Ἐπανάγω, revoco, retrorſum ago, rejicio, commoveo, proveho in altum, ſc. mare navem. *in paſſ.* in altum navi provehi ; ἐπανήγαγον, revocavi, a. 2. Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, Luc. 5, 4.

Ἐπαναγωγὴ, ἡ, reductio ad aliquid.

Ἐπανάγαγος, ὁ καὶ ἡ, redux, *Epith.* Fortunæ.

Ἐπαναδέρω, cutem, corium revello.

Ἐπαναδίδωμι, creſco, augeor.

Ἐπαναδιπλάζω, &

Ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico.

Ἐπαναδιπλάσμα, &

Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod reduplicatum eſt, replicatum. Ab ἐπαναδιπλόω.

Ἐπαναδίπλασις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio ; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una ſententia primum & ultimum locum occupat ; (3) Figura grammatica, quum ſyllaba ab initio vocis geminatur ; (4) vox medicorum de febri.

Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſio, recurſus ; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro*.

Ἐπαναζευγνύω ; ἐπαναζεῦξαι, reverti ; (2) proficiſci.

Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, ſpecto.

Ἐπαναιρέομαι, οῦμαι, ſuſcipio, capeſſo ; (2) occido. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & αἱρέω. Hinc

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occiſio.

Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, a. 1. med. ſuſtulit.

Ἐπαναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſenſus valde expers, *Aret.*

Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rurſus renovo.

Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.

Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσεται, repoſitus erit, manebit.

Ἐπανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, ſummatim enumero & colligo.

Ἐπανακίρνασθαι, rurſus miſcere.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, reſtitutio. Ab ἐπανακαλέω.

Ἐπανακλίνω, reclino.

Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, retroceſſio ; (2) aciei in ſiniſtram partem inclinatio.

Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico conſilii capiendi gratia.

Ἐπανακομίζω, f. ίσω. refero, reduco.

Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανάκρουσις, εως, ἡ, repulſus, rejectio. Ab

Ἐπανακρούω, f. ούσω, repello ; (2) retro inhibeo navim, currum, &c. (3) retrocedere ſeu remeare cogo.

Ἐπανακτάομαι, ῶμαι, recupero ; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπανακυκλέω, repeto, itero, revolvo.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

Ἐπανακύπτω, attollor, erigor.

Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio ; (2) repeto, itero ; (3) auxilior, quocunque modo etiam monendo, corrigendo ; (4) epilogum facio.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio ; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπαναλαμβάνω.

Ἐπαναλίσκω, inſumo ; ἐπανήλωκα, ultra inſumpſi ; ἐπανηλωκότες, qui conſumpſerunt.

Ἐπαναλογέω, ῶ, altius repeto, ab initio, accurate explico.

Ἐπαναμένω, ἐπανάμεινον. expecta. aor. 1. Ἀλλ' ἐπανάμεινον χρόνον, Ariſt. Nub. 801.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco ; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, Rom. 15, 15.

Ἐπανάμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.

Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχου λόγον, Plat. Hinc

Ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renovatio.

Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἀναπαύομαι, requieſco ſuper; (2) adquieſco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, Rom. 2, 17. Ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, Luc. 10, 6.

Ἐπαναπέμπω, ſurſum pello in locum aliquem.

Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſurgo.

Ἐπαναπίπτω, decumbo in v. c. lectum.

Ἐπαναπλάττω, fingo, formo.

Ἐπαναπλέω, ῶ, crebro navigo; ἐπαναπεπλευκέναι, navigaſſe; (2) navibus irruo in aliquem.

Ἐπαναπνέω, ſæpe reſpiro, apud Herodot. ἐπαναπνέειν ἔπεα, effundere verba.

Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo.

Ἐπαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum eſt. Ab ἐπαναποδίζω.

Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, iterum revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.

Ἐπαναῤῥήγνυμι, erumpo.

Ἐπαναῤῥιπίζω, ſuſcito ignem flatu; (2) commoveo, ſero bellum, belli cauſas.

Ἐπαναῤῥίπτω, unum ſuper aliud rejicio; ἐπαναῤῥίπτειν, ejaculari, in ſublime jacere.

Ἐπανασαλεύω, f. εύσω, concutio, moveo ſurſum verſus.

Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concuſſio armorum, vibratio, minæ. Ab

Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, *& in paſſ.* terribilis ſum alii, minis terreo; (3) intento, v. c. arma.

Ἐπανασπείρω, inſuper ſero, denuo ſemino. Hinc

Ἐπανασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio iterata.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, ſeditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι.

Ἐπαναστέλλω, reprimo, inhibeo, compeſco, contraho. Αἱ γενέσεις ἐπαναστέλλουσι τὰς φθορὰς, Ariſtot.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia. Ab ἐπανίστημι.

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπανίσταμαι.

Ἐπαναστρέφομαι, revertor.

Ἐπαναστραφεὶς, regreſſus, a. 2.

Ἐπαναστρέφω, retrorſus ago; (2) ſubverto; (3) redeo. Hinc

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexus; (2) vita & conſuetudo.

Ἐπανασώζω, ſervo, iterum ſervo.

Ἐπανατέμνω, iterum exſcindo. Ἐπανατέμνειν αὖθις τὴν φλέβα, *Aret.* Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τέμνω.

Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extenſio, intenſio; (2) ſublatio, evectio. Ab

Ἐπανατείνω, intento, ſublatum intento alicui; (2) intendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1.

Ἐπανατέλλω, orior, exſiſto; (2) prorumpo, exorior.

Ἐπανατίθεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat ſc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero.

Ἐπανατρέπω, ſubverto, everto.

Ἐπανατρέφω, reficio, *proprie* medicorum verbum; dein *tropice* recreo, quoad rem familiarem.

Ἐπανατρέχω, recurro; (2) in ſublime excreſco; ἐπανέδραμε ſuccrevit.

Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, poſt vindemiam colligo, quæ ſuperſunt.

Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπανενεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Jovem removere, a. 2. Οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, Xen. Hinc

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures ſententiæ initium ſumunt.

Ἐπαναφορικὸς, ἡ, ὸν, (σχῆμα) Figura Epanaphoræ ſimilis.

Ἐπαναφυσάω, reſpiro.

Ἐπαναχέω, gemo, queror.

Ἐπαναχρεμπτήριος, ον, exſcreationem juvans, de medicamentis.

Ἐπαναχρέμπτομαι, exſcreo, inpr. pituitam.

Ἐπανάχρεμψις, ἡ, exſcreatio.

Ἐπαναχωρέω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, poſt digreſſionem. Ἐπαναχωρήσω πάλιν, μὴ καί τις ἂν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ, Ariſt. Conc. 29. Ex ἐπὶ, & ἀναχωρέω, *retrocedo.*

Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus.

Ἔπανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, virilis, virilitatem præ ſe ferens, viripotens. Ex ἐπὶ, & ἀνήρ.

Ἐπανεγείρω, excito, ſuſcito. Hinc

Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, reſurrectio.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. indic. paſſ. v. ἐπανίημι.

Ἐπάνειμι, redeo, revertor; (2) rurſus diſputo, ad differendum redeo; ἐπανίωσι, revertantur, a. 2. Conj. ἐπανιέναι, redire; ἐπανιών. Ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι, Luc.

Ἐπανειπεῖν, præconio annunciare.

Ἐπανεῖπον, præconio promiſerunt.

Ἐπανείρεσθαι, præſ. infin. med. *Poët.* pro ἐπανέρεσθαι, ab ἐπανέρομαι.

Ἐπανεὶς, a. 2. part. act. ἐπανίημι.

Ἐπανέλευσις, ἡ, reditus.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. v. ἐπανέρχομαι.

Ἐπανελκύω, attraho.

Ἐπανεμέω, ſæpe vomo.

Ἐπανερεύγομαι, ructo, ſubinde ructo.

Ἐπανέρομαι, rurſum interrogo; (2) interrogo. Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρῃ με, Ariſt. Ran. 434.

Ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, Luc. 19, 15. Ἐπανελθόντες ἐλπίσι, Dem.

Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rurſum.

Ἐπανερωτήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπανέχω, antecello; (2) innitor.

Ἐπανήκεστος, ον, inſanabilis, irrevocabilis; de pœna, eſt ultima, graviſſima.

Ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.

Ἐπανήρετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἐπανέρομαι.

Ἐπανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinſecus addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* ſuperfloreo; (2) eniteo, effulgeo. Κύκνου τε πολιώτεραι δὴ αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες, albicant, Ariſt. Veſp. 1059.

Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio puſtularum; (2) decus extrinſecus colori, &c. additum, *id.*

Ἐπανθιάω, effloreſco, *Ion.* όω.

Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus ſpargo, floridum reddo. Ἐπήνθιζον χρυσῷ, Luc. Hinc

Ἐπάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio puſtularum; (2) quod ineſt, natat, ſerpit, in ſuperficie, ut lanugo in genis, ſpuma in urina, &c. Ἐπάνθισμα, ἀφρῶδες, *Hippocr.*

Ἐπανθισμὸς, οῦ, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venuſtioribus & ſententiis.

Ἐπανθρακίδες, *αἱ*, piſciculi quæ ſuper carbonibus aſſantur. Ab ἐπὶ, & ἄνθρακες.

Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, ſuper carbonibus aſſo. Μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἐπανθρακίζομεν, Ariſt. Av. 1452.

Ἐπανιᾶσι, 3. pl. præſ. ind act. *Att.* pro ἐπανιεῖσι, ab

Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεὶς, Particip. Præſ. ἐπανεὶς, a. 2. part. f. ἐπανεῖσα, inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων, Luc.

Ἐπανισόω, exæquo.

Ἐπανισταίατο, 3. pl. præſ. optat. paſſ. *Ion.* pro ἐπανισταῖντο, ab ἐπανίστημι.

Ἐπανίσταμαι, aſſurgo; (2) emineo. Ὄρνιθές τινες ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις, Ariſt. Av. 1590.

Ἐπανιστέαται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπανίστανται, ab

Ἐπανίστημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) *in aor. 2. & perf. & med.* aſſurgo; inſurgo; (2) rebello, ſeditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (2) exorior, naſcor, erumpo, v. c. e cute.

Ἐπανιτέον, *Adv. poſit.* redeundum eſt. Ab ἐπάνειμι.

Ἐπανιτητέον, idem & ab eod.

Ἐπανιὼν, a. 2. part. act. v. ἐπάνειμι.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ὁδὸς, *via.*

Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω. intumeſco.

Ἐπανορθούμενος, præſ. part. paſſ. *contr.* pro ἐπανορθοόμενος. Ab

Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum reſtituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένους πλεῖστα ἐπανορθοῦν, Xen.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum; (2) emendatio, reſtitutio in integrum. Ab ἐπανορθόω.

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) Figura rhetorica.

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Ἐπανορθωτικὸς, ἡ, ὸν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.

Ἐπαντέλλουσα, præſ. partic. act. verbi ἐπαντέλλω.

Ἐπάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, acclivis; (2) excelſus altus. Ex ἐπὶ, & ἄντα, *in conſpectu.*

Ἐπαντιβολέω, precor, ſupplico.

Ἐπαντλέω, ῶ, hauſtam aquam infundo.

Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infuſio aquæ vel alius liquoris, fovendi potiſſimum gratia; (2) fotus, fomentum. Ab ἐπαντλέω.

Ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπηνύσθην, a. 1. Paſſ.

Ἐπάνω, *Adv.* ſupra; (2) ſupra quam.

Ἐπάνωθεν, *Adv.* deſuper. Ab ἐπάνω.

Ἐπάνωθι, *Adv.* ſupra. Ab eod.

Ἐπάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.

Ἔπαξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπῆξε, v. πήγνυμι.

Ἐπάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus. Hinc

Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, poſtulo, rogo, precor; (2) puto, cenſeo. Τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν, Soph. Phil. 799.

Ἐπαξίως, *Adv.* digne, pro dignitate.

Ἐπαξίωσις, ἡ, æſtimatio, cenſus.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ, & ἄξων, *axis.*

Ἐπάξω, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Dor. Att. & Ion.* pro ἐπήξω, a πήγνυμι.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἐπὶ, & ἀοιδή.

Ἐπαοιδία, ἡ, idem.

Ἐπαοιδὸς, οῦ, ὁ, incantator.

Ἔπαον, *ſedavi*, a. 2. ind. act. verbi παύω.

Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ηκα, minor. Ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη, Soph. Aj. 312.

Ἐπαπερείδομαι, innitor. A ſeq.

Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo, *paſſ.* innitor.

Ἐπαπέρχομαι, diſcedo poſt, ſubſequor.

Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, ſuſcipio. Ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τουτῳῒ τῷ πράγματι, Ariſt. Lyſ. 618.

Ἐπαποθνήσκω, poſt aliquem morior.

Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo.

Ἐπαποκτείνω, inſuper poſt alium vel alios interficio.

Ἐπαπολαύω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.

Ἐπαπόλλυμι, peſſundo porro.

Ἐπαπολογέομαι, οῦμαι, inſuper defendo; (2) defendo.

Ἐπαπορέω, ῶ. fut. ήσω, addubito, inſuper dubito; (2) aliam inſuper dubitationem & quæſtionem moveo. Hinc

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæſtio ſuper aliqua re. Hinc

Ἐπαπορηματικὸς, ἡ, ὸν, addubitativus.

Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæſtio ſuper aliqua re.

Ἐπαπορητικῶς, dubitanter.

Ἐπαπορῶμεν, 1. pl. pr. conj. act. *contr.* pro ἐπαπορέωμεν, ab ἐπαπορέω.

Ἐπαποστέλλω, mitto poſt alium.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπάπτανα, a παπταίνω.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπὶ, & ἀρά.

Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Πέρσῃσι πολλὰ, Plat.

Ἐπάρας, a. 1. part. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρασα, quæ ſuſtulit, fem. ab ἐπάρας.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπαράσσω, vel ἀττω, item ἐπαῤῥάσσω, ττω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπήραξε, & ἐπήῤῥαξε.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. ἐπαίρω.

Ἐπάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrabilis; (2) diris devotus; (3) diris ſacratum, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπάργεμος, leucomate ſ. albugine laborans, de oculo & animante; (2) cæcus, obſcurus. Ἐπάργεμον πάθος, ὀφθαλμοῦ τὸ κοινῶς λεγόμενον λεύκωμα, Euſthath. ad Iliad. 3. Ex ἐπὶ, & ἄργεμος.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inargentatas.

Ἐπαρδεύω, &

Ἐπάρδω, f. σω, irrigo.

Ἐπαρέσκομαι, placo, reconcilio.

Ἐπάρη, 3. ſ. a. 2. indic. paſſ. v. πείρω.

Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσῆι παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει, Il. 27, 783.

Ἐπαρηγὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, adjutor, auxiliator.

Ἐπάρηξις, ἡ, auxilium.

Ἐπαρήρειν, pluſq. ind. act. verbi ἐπάρω.

Ἐπαρησάμενος, a. 1. part. med. Ion. pro ἐπαρασάμενος. Ab ἐπαράομαι.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἐπαίρω.

Ἔπαρθεν, a. 2. ind. act. verbi πέρθω.

Ἐπαρίστερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiniſter, perverſus, ineptus. Hinc

Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, q. d. ſiniſteritas; (2) ineptia, inſulſitas.

Ἐπαριστέρως, Adv. ſiniſtre; (2) inepte.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπάρκεσις, ἡ, idem.

Ἐπάρκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐπήρκεσε.

Ἐπαρκέσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulſo; (2) opitulor, opem fero; (3) ſuppedito, ſuggero, f. ἐπαρκέσω, ἐπαρκέσοντα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκεσα, inf. ἐπαρκέσαι, Poët. ἐπαρκέσσαι. Ἥδιον ἐς θάλατταν τὰ σφέτερα αὐτῶν βάλοιεν, ἢ τοῖς δεομένοις ἐπαρκέσειεν, Dem.

Ἐπαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſufficiens.

Ἐπάρκιος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἐπαρκέω.

Ἐπαρκούντως, Adv. ſufficienter. Ab ἐπαρκέων, ῶν, Part. Ab ἐπαρκέω.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus ſublatus, editus; (2) tumor, tuberculum. Ab ἐπαίρω.

Ἔπαρσις, ἡ, idem.

Ἐπάρμενον, acc. ſ. præſ. part. paſſ. per Sync. pro ἐπαρόμενον, ab ἐπάρω.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.

Ἐπάρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, agricola, hortulanus.

Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio; (2) ſuperbia. Ab ἐπαίρω.

Ἐπάρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτάω, ῶ, ſuſpendo deſuper; (2) ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo, Perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.

Ἐπαρτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paratus, qui eſt in promptu. Ex ἐπὶ, & ἀρτέομαι, paro.

Ἐπαρτίζω, paro, perficio.

Ἐπαρτικὸς, ἡ, ὸν, attollens, inflans. Σίσαρον φυσῶδες μὲν, ϗ στομάχῳ ἐπαρτικὸν, Aret. Ab ἐπαίρω.

Ἐπαρτύω, apto, adapto.

Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum, infuſorium. Ex ἐπὶ, & ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, provincia. Ab ἔπαρχος.

Ἐπαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtratum pertinens, proconſularis.

Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, F. ἐπαρχιῶτις, τιδος. Ab eod.

Ἔπαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, præſes, præfectus.

Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. Τῆς Εὐρώπης ἔπαρχον Iſocr.

Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.

Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπάδω.

Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.

Ἐπασθμαίνω, anhelo.

Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, inſtruo adverſus aliquem. Σοφίαν ἐπασκεῖ, Ariſt. Nub. 517. Hinc

Ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator, athleta, Heſ.

Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari ſolita. Ab ἐπάδω.

Ἐπασπαίρω, palpito.

Ἐπασσύτερος, έρα, ερον, alter poſt alterum. Ex ἐπὶ, & ἄσσον, prope.

Ἐπασσυτεροτριβὴς, ὲς, idem.

Ἐπαστράπτω, fulgeo, emitto ſplendorem.

Ἔπασχον, imperf. ind. act. v. πάσχω.

Ἐπάταξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. πατάσσω.

Ἐπατήθην, a. 1. ind. paſſ. v. πατέω.

Ἐπάτησε, calcavit, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem adfero; at in Paſſ. ſplendeſco; (2) ſplendeo. Hinc

Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.

Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico.

Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter reſiſto.

Ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens, Epith. januæ.

Ἐπαυλέω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, Luc.

Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, Luc.

Ἐπαύλιον, ου, τὸ, villa, villula; τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarium dies.

Ἔπαυλις, ἡ, villa, caſa, ſtabulum, ovile.

Ἔπαυλος, ου, ὁ, ſtabulum.

Ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύξομαι, creſco. Ab

Ἐπαυξάνω, & ἐπαύξω, f. ξήσω, adaugeo. Ἐπαυξῆσαι πατρίδα, Dem. Hinc

Ἐπαύξη, ῆς, ἡ, accretio, incrementum.

Επαύξησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, creſcens paulatim, ut febris. Ἐπαυξέας νόσους, Hippocr. Ab eod.

Ἐπαυρεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. pro ἐπαυρίει, ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro ἐπαυρεῖν.

Ἐπαύρεο, 2. ſ. a. 2. ind. med. Ion. pro ἐπηύρεσο.

Ἐπαυρέω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, & ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio; (2) damnum accipio, pænas luo; (3) adſequor, contingo; (4) conſequor, nanciſcor. Πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν, Il. 11, 572.

Ἐπαύρηαι, fruaris, 2. ſ. præſ. conj. med. Ion. pro ἐπαύρῃ.

Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρισις, εως, ἡ, fruitio, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.

Ἐπαυρίζω, ſpiro, flatum emitto.

Ἐπαύριον, Adv. cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, craſtinus.

Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύρομαι, idem.

Ἐπαύροιτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρέω.

Ἐπαύρωνται, 3. pl. præſ. conj. med.

Ἔπαισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παίω.

Ἐπαύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐπαῦσον, 2. ſ. a. 1. imp. act. v. ἐπαύω.

Ἐπαύσω, 2. ſ. a. 1. med. Att. & Ion. pro ἐπαύσασο, a παύω.

Ἐπαυτίκα, ſtatim.

Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic conjunctim ſæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, ipſum furtum, eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρος.

Ἐπαυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cervici imponitur. Ex ἐπὶ, & αὐχὴν, cervix.

Ἐπαυχέω, ῶ, glorior ob. Ἐπαυχήσας γὰρ τοῖσι σοῖς λόγοις, Ariſt. Av. 635.

Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata. Ab

Ἐπαφαιρέω, ῶ, inſuper demo, ſeu detraho.

Ἐπαφαυαίνω, exſicco. Sed hoc verbum præſupponitur tantum, propter ἐπαφαυάνθην, ex Ariſtophanis Ranis, ubi tamen alii legunt ἀπαφαυάνθην.

Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.

Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαφαυαίνω.

Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio. Ex ἐπὶ, & ἀφάω.

Ἐπάφησις, ἡ, idem.

Ἐπαφῆσιν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.

Ἐπαφίημι, fut. ήσω, immitto. Ἐπαφιέναι τὰ πάλτα, Xen.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, decurtatum ab Ἐπαφρόδιτος.

Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, Epahroditus. Nomen viri. Venuſtus.

Ἔπαφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuper quo ſpuma eſt.

Ἐπαφῶ, a. 2. conj. act. v. ἐπαφίημι.

Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. Ab

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, moleſtus. Ex ἐπὶ, & ἄχθος, pondus.

Ἐπαχθῶς, Adv. moleſte. Ab ἐπαχθής.

Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.

Ἐπάχνασιν, 3, ſ. a. 1. ind. act. v. παχύνω.

Ἐπαχύνθην, a. 1. ind. paſſ. v. παχύνω.

Ἐπεὰν, Conj. poſteaquam. Ab ἐπάν.

Ἐπέβα, acceſſit, 3. ſing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἐπέβη, ab ἐπιβαίνω.

Ἐπέβαινεν, imperf. ind. act.

Ἐπέβαλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐπιβάλλω.

Ἐπέβαλον, injeci, a. 2. ind. act.

Ἐπέβασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, a verbo ἐπιβιβάζω.

Ἐπέβην, a. 2. ind. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπέβησα, a. 1. ind. act.

Ἐπεβίβασα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβιβάζω.

Ἐπεβίω, 3. ſ. a. 2. ind. act. ab ἐπιβίωμι.

Ἐπέβλεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιβλέπω.

Ἐπεβώλωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιβωλόω.

Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto. Τοῖς θανοῦσι τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν, Soph. Aj. 1008.

Ἐπέγγυος, ὁ ϗ ἡ, per ſponſionem factus.

Ἐπέγειρε, 2. ſing. præſ. imp. act.

Ἐπεγείρω, excito. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν, Soph. Oed. Col. 525. Σφῷν δ' αὐλὸν εἵνεκ' ἐπεγρῶ, Ariſt. Av. 84.

Ἐπέγεντο, 3. ſing. a. 2. ind. med. per Sync. pro ἐπεγένετο, ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπεγερμὸς, ὁ, &

Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio, incitatio.

Ἐπεγερτικὸς, ἡ, ὸν, incitandi, excitandi vim habens.

Ἐπεγερτικῶς, ad incitandum aptè.

Ἐπεγκαχάζω, rideo ſuper aliqua re, & quidem in malis alienis.

Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαψον, ſuperingere, devora inſuper.

Ἐπεγκεράννυμι, inſuper miſceo.

Ἐπεγκολάπτω, incido.

Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.

Ἐπεγκυλίω, volvo in re obliqua. paſſ. volutor, hæreo in re aliqua.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐπέγνωτε, cognoviſtis, 2. pl. a. 2. ind. act.

Ἐπέγρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. per Sync. pro ἐπεγείρετο, a verbo ἐπεγείρω.

Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανών.

Ἐπεγχείρησις, ἡ, conatus, aggreſſio.

Ἐπεγχέω, infundo.

Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχύω. Hinc

Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo.

Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab eod.

Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum infundo.

Ἐπεδείξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi ἐπιδείκνυμι.

Ἐπέδησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. πεδάω.

Ἐπεδίδου, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπέδραμε, 3. ſ, a. 2. ind. act. v. ἐπιτρέχω.

Ἐπέδρης, moræ, gen. ſing. Ion. pro ἐφέδρας.

Ἐπέδυν, a. 2 ind. act. v. ἐπιδύμι.

Ἐπέδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπέεσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἔπεσι, ab ἔπος.

Ἐπέζεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιζέω.

Ἐπεζήτει, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐπιζητέω.

Ἐπέθετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπέθηκε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐπεθύμησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιθυμέω.

ἘΠΕΙ', poſtquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.

Ἐπείγεαι, 2. ſ. indic. paſſ. Ion. pro ἐπείγῃ.

Ἐπείγετο, 3. ſ. imperfect. ind. paſſ. Ion. pro ἠπείγετο.

Ἐπειγομένοιο, paſſ. Ion. pro ἐπειγομένου, ab

ἘΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo; (2) inſto. Ἐπείγει γάρ με τύχη θεοῦ παρὸν, Soph. Oed. 1535. Τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον, Id. Phil. 499. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ἐπείξομαι, Ariſt. Conc. 1143.

Ἐπειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, Conj. quandoquidem.

Ἐπείδοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v.

Ἐπεῖδον, inſpexi, ab inuſitato ἐπείδω.

Ἐπεὶν, Poët. quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.

Ἐπείθετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. πείθομαι.

Ἐπεικάζω, fut. άσω, conjicio, conjecto; (2) conjectura adſequor.

Ἐπείκε, ſ. ἐπείκεν, quando, poſtquam, poeticum pro ἐπειδάν.

Ἐπείκτης, ου, ὁ, inſtigator. Ab ἐπείγω.

Ἐπειλημμένη, perf. part. paſſ. f. g. Att. pro ἐπιλελημμένη, ab ἐπιλαμβάνω.

Ἔπειμι, ſuccedo; (2) invado. Ἔπεισί μοι γελᾶν, Luc.

Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper & poſt, unde ἐπεσσόμενοι, Poët. poſteri.

Ἐπεῖναι, a. 2. inf. act. Ion. pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Ἐπείνασα, a. 1. ind. act. verbi πεινάω.

Ἐπείνυσθαι, præſ. inf. paſſ. v. ἐπείνυμαι.

Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.

Ἐπείπερ, Conj. quoniam, quandoquidem.

Ἔπειρα, transfixi, a. 1. ind. act. verbi πείρω.

Ἐπειράθην, a. 1. ind. paſſ. verbi πειράω.

Ἐπειράσω, tentaſti, 2. ſing. a. 1. ind. med.

Ἐπειρᾶτο, 3. ſ. imperf. med. contr. pro ἐπειράετο.

Ἐπείρεσθαι, præſ. inf. med. v. ἐπείρομαι.

Ἐπείρη, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπείρα, & hoc contr. pro ἐπείραε, a πειράω.

Ἐπειρύεσθαι, inf. med. Poet. pro ἐπιρύεσθαι, ab

Ἐπιρύω, attraho.

Ἐπειράατο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro

Ἐπειρῶντο, periculum faciebant, 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἐπειράοντο, a πειράω.

Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re, derideo.

Ἐπειρωτᾶν, rogare, præſ. inf. act. Ion. & contr. pro ἐπερωτάειν, a verbo ἐπερωτάω.

Ἐπειρώτων, imperf. ind. act. Ion. pro ἐπηρώτων, contr. ex ἐπηρώταον.

Ἐπειρώτησιν, acc. ſing. Ion. pro ἐπερώτησιν.

Ἐπεισα, adii, a. 1. ind. aet. verbi ἔπειμι, adeo.

Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. id quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα, ab ἐπισάττω.

Ἐπεισάγω, ſuper induco, aliunde inveho, adſciſco, adopto.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio, invectio, importatio.

Ἐπεισαγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, invectitius, importatus aliunde.

Ἐπείσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, advectitius, aſcititius. Ab eod.

Ἐπεισβαίνω, inſuper ingredior; (2) ingredior. Ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν θάλατταν, Xen.

Ἐπεισβάλλω, ſuper infundo, v. c. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.

Ἐπεισβάτης, ου, ὁ, vector, miles claſſiarius.

Ἐπεισδέχομαι, fut. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro.

Ἐπείσειμι, ſuper ingredior, invado.

Ἐπεισέρχομαι, idem.

Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, inſuper induco; (2) in uſum, conſuetudinem induco, invenio; (3) celebro.

Ἐπείσθεσις, ἡ, initium. Vox. Schol. v. Εἴσθεσις.

Ἐπείσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι.

Ἔπεισιν, adit, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἔπειμι.

ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τό, aqualiculus, ima pars ventris.

Ἐπεισκαλέω, ῶ, intro voco.

Ἐπεισκρίνομαι ingredior, inſinuo me.

Ἐπεισκυκλέω, ῶ, advolvo; (2) inſero, inculco, & ferè in malam partem, ineptè inſero.

Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.

Ἐπεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio; (2) irrepo aliunde, inſinuo me.

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quaſi adventitia, ſive digreſſio in carmine epico, ad narrationem non neceſſaria, ſed tamen apte cum fabula conjuncta ſuavitatis, & ornatus cauſa; (2) omne acroama, adventitium & jucundum. Ab ἐπείσοδος.

Ἐπεισόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperinductus, adventitius. Ab eod.

Ἐπεισοδιόω, ῶ, tanquam epiſodion interjicio & interſero. Ab ἐπεισόδιον.

Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.

Ἐπείσοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingreſſio, adgreſſio.

Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo, ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit, Ariſtoph. Plut. 804.

Ἐπεισπέμπω, immitto alicui.

Ἐπεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſuper inſilio.

Ἐπεισπίπτω, ſuper incido.

Ἐπεισπλέω, navigo in v. c. portum.

Ἐπεισπνέω, inſuper ſpiro.

Ἐπεισρέω, ſuper influo.

Ἐπεισφέρω, inſero, intromitto. Χρεία δὲ ποία τοῦδ' ἐπεισφέρεις λόγον; Ariſt. Θεσμ. 1174.

Ἐπεισφρέω, & ἐπεισφρημι, inſuper intro fero; (2) ſuperintro. Hinc ἐπεισέφρησα, a. 1. ἐπεισφρήσας, & ἐπεισφρησάμενος.

Ἔπειτα, Adv. deinde, poſtea, tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in poſterum; οἱ ἔπειτα, poſteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas; (2) nonnunquam abundat; (3) interrogantis eſt cum indignatione; (4) *argumentanti ſervit*, enimvero, atqui. Ex ἐπὶ, & εἶτα.

Ἐπειτε, poſtquam. Ex ἐπεὶ, & τε.

Ἐπείτοι, idem ex ἐπεὶ, & τοι.

Ἐπείχθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω.

Ἐπεκάθισα, a. 1. ind. act. v. ἐπικαθίζω.

Ἐπεκαλεῖτο, 3, ſing. imperf. paſſ. contr. pro ἐπεκαλέετο, ab ἐπικαλέω.

Ἐπεκαλύφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπικαλύπτω,

Ἐπεκβαίνω, egredior, *inpr.* in terram e navi.

Ἐπεκβοάω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus differor.

Ἐπεκβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.

Ἐπεκδιδάσκω, f. δάξω, amplius doceo & demonſtro.

Ἐπεκδίδωμι, inſuper elargior, ἐπεκδοῦναι, a. 2.

Ἐπεκδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, inſuper commemoro vel enarro, inſuper explico.

Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

Ἐπεκδραμεῖν, excurrere adverſum. Hinc

Ἐπεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, eruptio in aliquem.

Ἐπέκειατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, *jacebat ſuper*, 3. ſing. imperf. med.

Ἐπεκέκλητο, 3. ſing, pluſq. ind. paſſ. verbi ἐπικαλέω.

Ἐπέκεινα, *Adv.* illic; (2) ultra; (3) ante.

Ἐπεκθέω, adverſus aliquem excurro, erumpo.

Ἐπεκκουφίζω, levo.

Ἐπεκλέγομαι, percenſeo, perlego.

Ἐπεκκλίνω, declino, devito.

Ἐπεκλώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω.

Ἐπεκπίνω, inſuper ebibo; (2) ebibo in rè aliqua, v. c. dum loquor, inter ſcribendum.

Ἐπέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ου, ὁ, enavigatio adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔκπλοος.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπικρατέω.

Ἐπεκρέμασε, a. 1. ind. act. v. ἐπικρεμάω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, extenſio, dilatatio. Ab

Ἐπεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.

Ἐπεκτεταμένως, intente, vehementer.

Ἐπεκτήσω, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικτάομαι.

Ἐπεκτρέχω, prorumpo adverſum; (2) excurſionibus & latrociniis infeſto.

Ἐπεκτυπέω, ῶ, f. ήσω, perſono. Πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος, Ariſt, Av. 786.

Ἐπεκφέρω, profero, proveho.

Ἐπεκφεύγω, effugio, perfugio.

Ἐπεκφορὰ, ᾶς, elatio, i. e. pronunciatio.

Ἐπεκχέω, inſuper effundo.

Ἐπελάβετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλαμβάνω.

Ἐπελάθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπέλασις, εως, ἡ, invaſio, impetus. Ab

Ἐπελαύνω, infeſto incurſu in aliquem feror, invado; (2) adæquito; (3) admoveo. Κρὴ τάχιστα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν, Xen.

Ἐπελαφρίζω, fut. ίσω, ſurſum tollo, elevo, attollo.

Ἐπελαφρύνω, levo.

Ἐπέλεγχος, ου, ὁ, ſequens elenchus, elenchus elencho ſuperadditus.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, invaſio, impetus; (2) adventus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio.*

Ἐπελευστικὸς, ὴ, ὸν, ſuperveniens, adventitius; (2) ſubito ſuperveniens. Ab eod.

Ἐπελήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. *Att.* pro ἐπήλατο, ab ἐπελαύνω.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπέρχομαι.

Ἐπελθὼν, *qui ſupervenit*, aor. 2. part. act.

Ἐπέλκω, *Ion.* pro ἐφέλκω, retraho, attraho.

Ἐπελπίζω, cum acc. in ſpem adduco; (2) *cum dat.* ſpem pono in aliquo; item bene de aliquo ſpero; (3) ſpero.

Ἐπέλπομαι, ſpero.

Ἐπέλυον, a. 2. ind. act. v. ἐπιλύω.

Ἐπεμαίετο, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ἐπιμαίομαι.

Ἐπεμάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω.

Ἐπεμβαδὸν, *Adv.* adſcendendo. Ab

Ἐπεμβαίνω, ingredior; (2) inſulto. Ἄγαν ἐπεῖκεν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν, Plut.

Ἐπέμβαλε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμβάλλεσθαι, *ſuperinjici*, præſ. inf. paſſ.

Ἐπεμβάλλω, intercalo, interſero; (2) ſuper adjicio, auctarium addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ [illegible] τὸν μισθὸν ἕνεκα καὶ τῆς ἀφανίας ἐπεμβαλλόμενον, Luc.

Ἐπέμβασις, εως, ἡ, incurſus. Ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis: miles claſſiarius.

Ἐπεμβεβαὼς, perf. part. act. *per Craſin*, pro ἐπεμβεβηκὼς, ab ἐπεμβαίνω.

Ἐπεμβοάω, ῶ, inclamo, clamorem tollo.

Ἐπεμβολάς, άδος, ἡ, inſititia. Ab ἐπεμβάλλω.

Ἐπεμβολὴ, ῆς, ἡ, Figura grammatica parentheſi ſimilis, interjectio.

Ἐπέμεινα, a. 1. ind. act. v. ἐπιμένω.

Ἐπεμελήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι.

Ἐπέμενε, 3. ſing. imperf ind. act. v. ἐπιμένω.

Ἐπεμέμφετο, 3 ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμέμφομαι,

Ἐπεμηνάμην, a. 1. ind. med. v. ἐπιμαίνομαι.

Ἐπέμμηνος, ἡ, fœm. vid. ἔμμηνος.

Ἔπεμπε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πέμπω.

Ἐπεμπηδάω, inſuper inſulto calcibus; (2) inſilio; (3) ſuper aliquem ingredior.

Ἐπεμπίπτω, ſuper incido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Soph. Aj. 42.

Ἐπέμυξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω.

Ἐπεμφύρω, tingo in, immiſceo.

Ἔπεμψα, a. 1. ind. act. verbi πέμπω.

Ἐπενάχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, ab ἐπινήχομαι.

Ἐπενδίδωμι, do amplius, addo.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, ſuperior veſtis, ut toga, pallium.

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum, induſium.

Ἐπενδύω, f. ύσω, ſuper induo.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act, v. ἐπιφέρω.

Ἐπένεγξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam ſine γ, ἐπένιξις. Ab ἐπιφέρω, *infero*.

Ἐπενείκαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐπενέγκαντες, ab ἐπιφέρω.

Ἐπένειμα, a. 1. ind. act. v. ἐπινέμω.

Ἐπενέμετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπινέμω.

Ἐπενήνεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπενηνέω.

Ἐπενήνοθα, perf. ind. med. *Att.* & *per Epenth.* τοῦ ν pro ἐπήνοθα, ab ἐπανθέω.

Ἐπενήχετο, *natabat*, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *ſupernato*.

Ἐπένθει, *lugebat*, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ἐπένθεε, a πενθέω.

Ἐπένθεσις, εως, ἡ, inſertio literæ vel ſyllabæ; Figura Gramm. Ab ἐπεντίθημι.

Ἐπενθορέω, inſilio. Unde a. 2. ἐπένθορε, irruit, ἐπενθορὼν, ἐπενθοροῦσα.

Ἐπενθρώσκω, inſilio, irruo.

Ἐπενθυμέομαι, οῦμαι, enthymema enthymemati ſuperaddo.

Ἐπενθύμημα, ατος, τὸ, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.

Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.

Ἐπενθὼν, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθὼν, a verbo ἐπέρχομαι.

Ἐπεντανύω, f. ύσω, inſuper intendo.

Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.

Ἐπεντέλλω, mando, jubeo.

Ἐπεντίθημι, infero in medium.

Ἐπεντρίβω, infligo, ſc. plagam, vulnus.

Ἐπεντρυφάω, luxurioſe aliqua re utor.

Ἐπεντρώγω, una comedo, inf. a. 1. ἐπεντραγεῖν.

Ἐπέντρωμα, τὸ, &

Ἐπέντρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæſitis & ſuperfluis. Ab ἐπεντρώγω. *Caſaub.* Al. ab ἐπεντιτρώσκω, *leviter vulnero*, ſtringo, ſ. pungo cutem. *Ern.*

Ἐπεντύνω, apparo, inſtruo. Ἀδάμαστος θεὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν, Soph. 451.

Ἐπεντύω, idem.

Ἐπεξάγω, educo exercitum. Hinc

Ἐπεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio aciei in hoſtem.

Ἐπεξαμαρτάνω, pecco inſuper, porro.

Ἐπεξανθίζομαι, effloreſco, ἐπεξανθισμένος, nitidus, pinguis.

Ἐπεξαπατάω, fallo, decipio.

Ἐπέξειμι, egredior, exſcendo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuſo, item impugno, *verbis* male accipio, ſ. tracto; (4) ulciſcor, punio; (5) perſequor oratione, ſcriptis; (6) operam navo; (7) exſequor.

Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλύνθιοι ἐπεξελαύνουσι τοὺς ἱππεῖς, Xen.

Ἐπεξέλεγχος, ὁ, confutationis (ἐλέγχου) copioſior elaboratio.

Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) exſecutio. Ab ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. v. ἐπεξέρχομαι.

Ἐπεξελευστικὸς, ἡ, ὸν, ultor, ultrix.

Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. infin. act.

Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) abſolvo; (4) occido.

Ἐπεξεργαστὴς, οῦ, ὁ, exſecutor.

Ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad operis expolitionem faciens. Ab eod.

Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expoſitione.

Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.

Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurſo, invado, inſulto; (2) percurro, oratione perſequor; (3) ulciſcor, punio; (4) in jus rapio, accuſo, actionem intentatam perſequor; (5) perficio, abſolvo; (6) exſcendo aliquo.

Ἐπεξέτασις, ἡ, repetita, altera luſtratio, recenſio exercitus.

Ἐπεξευρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.

Ἐπεξεδράμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act.

Επεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidius explicandi gratia.

Ἐπεξῆς, *deinceps*, *Ion.* pro ἐφεξῆς.

Ἐπέξιθι, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἐπέξειμι.

Ἐπεξόδια, τὰ, ſacra facta ob felicem expeditionis bellicæ ſuſcipendæ eventum.

Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔξοδος, *exitus*.

Ἐπέοικε, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἐπείκω.

Ἐπεπείθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιπείθω.

Ἐπέπειν, *inſequi*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, a verbo ἐφέπω.

Ἐπεπειρέατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπείρηντο. A πειράω.

Ἐπέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

Ἐπεπήγει, *fixerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. ἐπιπήγνυμι, *figo*.

Ἐπέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεπίθομεν, quod *Ion.* pro ἐπίθομεν, a πείθω.

Ἐπέπλεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπιπλέω.

Ἐπέπληγον, aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπληγον.

Ἐπέπληξα, a. 1. ind. act. v. ἐπιπλήσσω.

Ἐπέπλων, a. 2. ind. act. v. ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω.

Ἐπεποίθειν, 1. ſing. pluſq. ind. med. verbi ἐπιπείθω.

Ἐπεπόνθην, 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπεπόνθειν, ab ἐπιπάσχω.

Ἐπεπράγεισαν, 3. plur. pluſq. ind. med. v. ἐπιπράσσω.

Ἐπέπταρον, a. 2. ind. act. v. ἐπιπταίρω.

Ἐπεπτώκειν, 1. ſing. pluſq. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.

Ἐπέπυστο, 3. plur. pluſq. ind. med. verbi πυνθάνομαι.

Ἐπεραιώθην, aor. 1. ind. paſſ. v. περαιόω.

Ἐπεργάζομαι, colo, aro, ſubigo. Hinc

Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter ſe; (2) aratio, quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.

Ἐπερεθίζω, irrito.

Ἐπερεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, proritatio.

Ἐπερείδω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo; ἐπερείδομαι, innitor, incumbo. Hinc

Ἐπέρεισε, *adegit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illiſus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam, repugnantia.

Ἐπερεύγω. evomo in aliquem.

Ἐπερήρεισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπερείδω.

Ἐπέρησα, aor. 1. ind. act. v. περάω.

Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, ſciſcitor. Πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ, ἐπερήσομαι τι μικρὸν, Ariſt. Lyſ. 98.

Ἐπερράγην, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιρρήγνυμι.

Ἐπερρίφην, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιρρίφω.

Ἐπέρρωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιρρώννυμι.

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.

Ἐπερυθριάω, erubeſco ob rem aliquam.

Ἐπερύω, fut. ύσω, attraho.

Ἐπέρχομαι, fut. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato tranſeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciſcor; (5) ediſſero, explico; (6) in concionem dicendi cauſa prodeo. Εἰθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς, percurras, ſ. narres, Ariſt. Eq. 615.

Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo; (2) conſulo.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio; (2) ſponſio, ſtipulatio.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπερωτήσας, a. 1. part. act. v. ἐπερωτάω.

Ἐπερωτῶντα, acc. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro ἐπερωτάοντα, ab ἐπερωτάω.

Ἐπέσαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπισάττω.

Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conſcendo, ſc. navem. Ἐπεσβαίνειν ἐς τὴν θάλασσαν, Thuc.

Ἐπεσβολέω, convicior, maledico. Ex

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, convicium. Ab

Ἐπεσβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus, conviciator. Ex ἐπὶ, ἐς, & βάλλω, *jacio*.

Ἔπεσεν, vel ἔπεσε. *cecidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πέτω.

Ἐπεσήθω, per colum adſpergo, ap. *Joſ.*

Ἐπεσθίω, poſt alium edo, inſuper edo. Ἐπεσθίειν μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον, Xen.

Ἐπεσθῶ, *Poët.* pro ἐπεσθίω.

Ἐπέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. med. verbi ἕπομαι.

Ἔπεσιν, dat. plur. ab ἔπος, *verbum*.

Ἐπέσκαζον, imperf. ind. act. v. ἐπισκάζω.

Ἐπέσκεπτεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπτω.

Ἐξεσκέψασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.

Ἐπεσκίασα, a. 1. ind. act, v. ἐπισκιάζω.

Ἐπεσκίρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.

Ἐπεσκότησε, 3. ſing. aor. 1. ind, act. verbi ἐπισκοτέω.

Ἔπεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.

Ἐπέσπεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐφέπεσθαι, ab ἐφέπομαι.

Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω.

Ἐπέσσεται, *erit*, 3. ſing. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέσεται, a verbo ἔπειμι, *ſum*.

Ἐπεσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπεσεύοντο, ab ἐπισεύομαι.

Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu, *Aret.*

Ἐπέσσυται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metatheſ.* pro ἐπισέσυται, ab ἐπισεύω.

Ἐπεστάθην, a. 2. ind paſſ. v. ἐφίστημι.

Ἐπέσταλμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπιστέλλω.

Ἐπέστειλα, *miſi*, a. 1. ind. act.

Ἐπεστενάχιζε, 3. ſiug. imperf. ind. act. verbi ἐπιστεναχίζω.

Ἐπέστενε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιστένω.

Ἐπεστέψαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπιστέφω.

Ἐπεστεὼς, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφεστακὼς, ab ἐφίστημι.

Ἐπέστην, *ſuperveni*, a. 2. indicat. act.

Ἐπεστήρικτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐπιστηρίζω.

Ἐπεστήριξα, *confirmavi*, aor. 1. ind. act.

Ἐπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἐφίστημι.

Ἔπεστι, *Imperſ.* imminet; (2) licet. Ab ἔπειμι, *immineo*.

Ἐπέστιος, ου, ὁ, *Ion.* pro ἐφέστιος, rectius autem ἐπίστιος, domeſticus, familiaris, epitheton Jovis. Ex ἐπὶ, & ἑστία.

Ἐπεστονάχιζε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστοναχίζω.

Ἐπεστραμμένα, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. verbi ἐπιστρέφω.

Ἐπεστράφην, *converſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.

Ἐπεστυφέλιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιστυφελίζω.

Ἐπεσχάριος, ον, in foco ſitus, ſ. ardens, &c. δαλὸς ἐπεσχ. titio.

Ἐπέσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, *inbibuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med.

Ἐπέταν, acc. *Poet.* & *Dor.* pro ἐπέτην, ab ἐπέτης.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. πετάννυμι, ſeu πετάζω, *pando*.

Ἐπέτειλα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quotannis fructificans. Ex ἐπέτειος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſingulis annis caulem mutans. Ex ἐπέτειος, & καυλος.

Ἐπέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniverſarius. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.

Ἐπετειοφορέω, ῶ, f. ήσω, quotannis fero, ſ. fructifico. Ab

Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſingulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος, & φέρω, *fero*.

'Επετειόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, singulis annis folia mutans. Ex ἐπέτειος, & φύλλον.

'Επέτελλε, 3. sing. imper. ind. act. v. ἐπιτέλλω.

'Επετέρπετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτέρπομαι.

'Επετήδευσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐπιτηδεύω.

'Επέτης, ου, ὁ, pediſſequus, famulus. Ab ἕπομαι, ſequor.

'Επετήσιος, ὁ καὶ ἡ, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, annus.

'Επετίθουν, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἐπετίθεον qu. ab ἐπιτιθέω, pro ἐπιτίθημι, impono.

'Επετικὸς, ἡ, ὸν, qui ſequitur; (2) qui paret, ſeu obſequitur. Ab ἕπομαι.

'Επετίμα, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπετίμαε, ab ἐπιτιμάω.

'Επετίμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Επετίμων, imperf. ind. act. pro ἐπετίμαον.

'Επέτις, ιδος, ἡ, pediſſequa, famula. Ab ἕπομαι.

'Επέτοσσα, a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπέτοσα, ab πετόω.

'Επετράπην, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω.

'Επετράπητε, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω.

'Επέτρεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέπω.

'Επέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐπιτυγχάνω.

'Επεύαδον, a. 2. ind. act. Æol. & Ion. pro ἐφῆδον, ab ἐφάδω.

'Επευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo.

'Επευθὺ, Adv. recta.

'Επευθὺς, Adv. ſtatim.

'Επευθόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi πεύθομαι.

'Επευθυμέω, ῶ, f. ήσω, bono ſeu æquo animo ſum in, vel ob.

'Επευθύνω, dirigo; (2) rego.

'Επευκτὸς, ἡ, ὸν, expetendus votis, exoptandus. Ab ἐπεύχομαι.

'Επευλαβέομαι, οῦμαι, metuo.

'Επευξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπεύχομαι.

'Επεύξεαι, 2. ſing. f. 2. ind. med. Ion. pro ἐπεύξῃ.

'Επευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione utor. 'Επευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, Il. 1, 22.

'Επευφήμησα, laudavi, a. 1. ind. act.

'Επευφημίζω, benè precor; (2) honoris cauſa nomen tribuo, v. c. Sulla ἐπευφημίσθη felix, i. e. appellatus eſt honorifico nomine. Ern.

'Επεύχεο, 2. ſing. præſ. imper. med. Ion. pro ἐπεύχου, ab ἐπεύχομαι.

'Επευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.

'Επεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατὸς, Eur. Hec. 542. 'Επεύξατο τοῖς θεοῖς, Plut.

'Επευωνίζω, fut. ίσω, vilis pretii facio; (2) vili pretio vendo. 'Επευωνίσαι τὴν ἀγορὰν, Plut. Ex ἐπὶ, εὖ, & ὠνέομαι.

'Επευωχέομαι, convivor.

'Επεφάνη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

'Επέφαντο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι.

'Επέφερεν, imperf. ind. act. v. ἐπιφέρω.

'Επεφνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πέφνω.

'Επέφραδον, aor. 2. ind. act. v. ἐπιφράζω.

'Επεφράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

'Επεφράσσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο.

'Επεφράσω, 2. ſing. a. 1. med.

'Επέφυκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. πεφύκω.

'Επεφώνει, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπεφώνεε, ab ἐπιφωνέω.

'Επέχεεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιχέω.

'Επεχείρησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω.

'Επεχεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.

'Επέχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi πέκω.

'Επέχραον, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπιχράω.

'Επέχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιχρίω.

'Επέχω, f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo; (2) ſubſiſto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliqua nitor, fretus ſum; (9) in animo habeo; (10) nanciſcor, incido in; (11) exagito, faceſſo negotium; (12) irruo, invado. 'Επέχειν περί τινος, hæſitare; ἀπὸ τοῦ αἰκισμοῦ, abſtinere; τινὰ λέγοντα, impedire; τὴν γνώμην τινί, applicare; ἐπέχεσθαι τινας ἡμέρας, intermittere. Οὐ πολὺν χρόνον μ' ἐπέχον μὴ με ναυστολεῖν ταχὺ, permiſerunt, Soph. Phil. 348.

'Επεψα, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.

Ἔπη, carmina, nom. pl. contr. pro ἔπεα.

'Επῇ, inſit, 3. ſing. præſ. conj. v. ἔπειμι.

'Επήβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐπίβολος, proprie qui ſcopum ferit; (2) qui adeptus eſt, petita, optata. Ab ἐπιβάλλω.

'Επήγαγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Att. pro ἐπῆγε, ab ἐπάγω.

'Επηγάγοντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. Att. pro ἐπήγοντο.

'Επηγγειλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἐπαγγέλλω.

'Επήγειρα, aor. 1. ind. act. v. ἐπεγείρω.

'Επηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extenſæ, quaſi ἐπενεγκίδες. Ab ἐπενεγκεῖν, inferre.

'Επηγορέω, accuſo, incuſo; (2) queror, conqueror. Hinc

'Επηγορία, ας, ἡ, accuſatio, incuſatio; (2) querela.

'Επῆεν, 3. ſing. imperf. ind. Poët. pro ἐπῆν, ab ἔπειμι.

'Επῄειν, 1. ſing. pluſq. indic. med. v. ἔπειμι.

'Επηετανὸς, ἡ, ὸν, annuus, toto anno durans; (2) copioſus, abundans, largus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, annus.

'Επηθρηκυῖα, part. perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.

'Επῆκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.

'Επηκολούθησα, a. 1. ind. act. v. ἐπακολουθέω.

'Επήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, audiens, auditor, qui rem aliquam audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri poteſt. Ex ἐπὶ, & ἀκούω.

'Επήκουσα, a. 1. ind. act. v. ἐπακούω.

'Επηκροῶντο, ab ἐπακροάομαι.

'Επῆλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πάλλω.

'Επῆλθον, aor. 2. ind. act. per Syncop. pro ἐπήλυθον, ab ἐπέρχομαι.

'Επηλὶς, ιδος, ἡ, operculum arcæ vel ciſtæ; (2) macula a ſole. Ex ἐπὶ, & ἥλιος.

'Επηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, tropice, tego, obſcuro, in paſſ. lateo. Ab ἐπήλυξ.

'Επηλυγίζω, fut. ίσω, idem.

'Επήλυθε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι.

'Επήλυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus. A λύγη.

'Επήλυς, υδος, ὁ, καὶ ἡ, advena, extraneus. Ab ἐπελεύθω.

'Επηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. Ab ἔπηλυς.

'Επήλυσις, ἡ, idem.

'Επηλύτης, ου, ὁ, advena. Ab eod.

'Επήλυτος, ὁ, idem.

'Επημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, fit, &c. Ab ἦμαρ.

'Επήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐπιμαίνω.

'Επημοιβὸς, ἡ, ὸν, permutatorius, mutuus. Ex ἐπὶ, & ἀμείβω, muto.

'Επῆν, 3. ſing. imperf. ind. v. ἔπειμι.

'Επηνέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventoſus, vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ, & ἄνεμος, ventus.

'Επῄνεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπαινέω.

'Επῄνεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Επῄνεσκον, 3. plur. a. 1. ind. act. Poet. pro ἐπῄνεσαν.

'Επῄνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

'Επῆνθα, perf. ind. med. v. ἐπανθέω.

'Επήντησα, aor. 1. ind. act. v. ἐπαντάω.

'Επηνύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐπανύω.

'Επήξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. πήγνυμι.

'Επῆξε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Επήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, tollo.

'Επηπείλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω.

'Επῆρα, ſuſtuli, a. 1. ind. verbi ἐπαίρω.

'Επήρανος, ον, &

'Επήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ, & ἐράω, amo.

'Επηρεαζόντων, gen. pl. part. præſ. act. v.

'ΕΠΗΡΕΑ'ΖΩ, f. άσω, noceo, damno adficio; (2) infeſto; (3) calumnior. 'Επηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν, 1 Pet. 3, 16. Hinc

'Επηρεασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια.

'Επηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, injurioſus; (2) contumelioſus.

'Επήρεια, ας, ἡ, proprie injuria, maxime in contumeliam inferioris; (2) inſultatio; (3) calumnia ſycophantæ; (4) mulcta; (5) impetus hoſtilis; (6) odium, ſ. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, Attice.

'Επηρεμέω, acquieſco in re aliqua.

'Επῆρεν, ſuſtulit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro ἐπῆρε, a verbo ἐπαίρω.

'Επήρετμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad remigationem accinctus; (2) remis inſtructus. Ab ἐπὶ, & ἐρετμὸς, remus.

'Επήρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπέρομαι.

'Επηρεφέας, tectos, acc. pl. ab

'Επηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ, & ἐρέφω, tego.

'Επήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, paratus & inſtructus, proprie ad remigationem. Ex ἐπὶ, & ἐρέσσω, navigo.

'Επήρθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαίρω.

'Επήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ, & ἔρις.

'Επήρκει, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἐπήρκεε, ab ἐπαρκέω.

'Επήρκεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.

'Επηρμένος, part. perf. paſſ. v. ἐπαίρω.

'Επῆρσα, a. 1. ind. act. Æol. pro ἐπῆρα.

'Επηρτημένος, perf. part. paſſ. v. ἐπαρτάω.

'Επηρώτα, 3. ſing. imperf. ind. contr. pro ἐπηρώταε, ab ἐπερωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

'Επηρωτήσειν, f. 1. ind. act.

'Επηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώταον.

'Επῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. ἔπειμι.

'Επησθείεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. Ion. & Bœot. pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.

'Επῄσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐπαισθάνομαι.

'Επησκήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.

Ἔπηται, 3. ſing. præſ. conj. med. v. ἕπομαι.

'Επητεία, ἡ, ſapientia, facundia.

'Επητὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, facundus. Ab ἔπος.

'Επητριμὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, denſus; (2) confertus. Ex ἐπὶ, & ἤτριον, ſtamen.

'Επητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.

'Επηχέω, ῶ, obſtrepo, inſono.

'Επηχθεσμένος, perf. part. paſſ. v. ἐπάχθομαι.

'Επήωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, impendens; (2) ſublimis. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, tollo.

'ΕΠΙ', Præpoſ. cum Genitivo ſuper; (2) ſub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) verſus; (7) penes; (8) erga; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) a, in notatione officii, ut ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epiſtolis; (13) apud; (14) inſervit periphraſi, ut τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magiſter; cum Dativo (15) ſuper; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) poſt; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adverſus; (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem, ut Σπονδὴ ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant, & cautam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut; (26) tempus, ut ἐπ' ἤματι, uno die, vel per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ γογγύλαις ἐβίω, rapis vixit; (28) facit periphraſin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere; cum Accuſativo; (29) ſuper; (30) ſupra; (31) ad; (32) verſus; (33) contra.

(33) contra, adverſus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τȣ́τȣ, ſcil. χρόνȣ, tamdiu; (39) *ſine Caſu*, deſuper, ſuperne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compoſitione notat*; (41) ad, in, ſuper, contra, imminutionem, intenſionem, proclivitatem, & vitiationem, ſeu depravationem: ſæpe tamen redundat.—(42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγȣ́ςȣ. *Ern.*

Ἐπιάλλω, f. αλῶ, immitto; (2) mitto. Ἐπιάλλειν οἴκαδε, Thuc.

Ἐπιάλμενος, præſ. part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι.

Ἐπιάλτης, ȣ, ὁ, inſultor, inſultator; (2) incubus. Ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἐπιανδάνω, complaceo, gratus ſum.

Ἐπίασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi πιάζω.

Ἐπιάσθην, *prehenſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐπιαύω, dormio inter vel apud. ἔτι ϲυϐώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, Odyſſ. 15, ult.

Ἐπίαχον, 3. pl. imperf. ind. act. v.

Ἐπιάχω, acclamo. Ἐπίαχον, Il. 5, 860.

Ἐπίϐα, *inſulta*, 2. ſing. a. 2. imper. *per Apoc.* pro ἐπίϐηθι, ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium ſcandendos; (2) aditus ad rem, v. c. ſcientiam, baſis.

Ἐπιϐαθραίνω, aſcendo, aggredior.

Ἐπίϐαθρον, ȣ, τὸ, naulum. Ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐαίην, a. 2. opt. act. v. ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐαινέμεν, *Ion* pro ἐπιϐαίνειν.

Ἐπιϐαίνω, f. ϐήσομαι, p. ϐέϐηκα, conſcendo. Ἐπιϐαίνειν τ̃ Λακωνικῆς, Dem. ἐτῶν τετταράκοντα, Plat. τοῖς ςρώμασι, Thuc. Κολχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot.

Ἐπιϐακχεύω, læta voce adclamo.

Ἐπιϐάλῃς, 2. ſ. a. 2. conj. act. v. ἐπιϐάλλω.

Ἐπιϐάλλευ, 2. ſ. pr. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιϐάλλȣ, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἐπιϐάλλεσο.

Ἐπιϐάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, ſc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capeſſo; (8) τὰ ἐπιϐάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, & ſic ferè *in medio*. Οὐδὲ ϲύμϐολον ἐπέϐαλεν Ὀρνίθαρχος ȣ̓δείς ϲοι παρών; Ariſt. Av. 1220. Διὰ τȣ̃το ταῖς γυναικωνίτισιν ϲφραγῖδας ἐπιϐάλλȣσιν, Ariſt. Θεσμ. 422.

Ἐπιϐαλȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g.

Ἐπιϐαλȣ̃σι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἐπιϐαπτίζω, immergo.

Ἐπιϐάπτω, futur. ψω, idem.

Ἐπιϐαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

Ἐπιϐὰς, a. 2. part. act. ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπίϐασις, εως, ἡ, ſcanſio; (2) invaſio; (3) inceſſio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐασκέμεν, præſ. infin. act. *Ion.* pro ἐπιϐάσκειν, a verbo *Poet.*

Ἐπιϐάσκω, induco, Hom. Il. 2, 234. ἐπιϐασκέμεν, inducere.

Ἐπιϐαστάζω, fero in v. c. manibus.

Ἐπιϐατεύω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adſcendo; (5) innitor, inſiſto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. Ἐπιϐατεύειν τȣ́τȣ τȣ̃ ῥήματος, Herodot. Ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐατήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcanſorius, ad ſcandendum pertinens. Ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐάτης, ȣ, ὁ, epibator, vector. Ab eod.

Ἐπιϐατικὸς, ἡ, ὸν, ad epibatas pertinens. Ἐπιϐ[illegible], claſſiarii.

Ἐπιϐατὸς, ἡ, ὸν, ad quem patet acceſſus, qui conſcendi poteſt. Ab eod.

ΕΠΙΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima feſti Apaturiorum apud Athenienſes; (2) poſtridiana feriarum dies; (3) dies ſecunda nuptiarum.

Ἐπιϐδάλλω, rurſus mulgeo.

Ἐπιϐεϐαιόω, & ἐπιϐεϐαιόομαι, ȣ̃μαι, confirmationem addo, poſt confirmo, confirmo.

Ἐπιϐεϐηκὼς, part. perf. act. v. ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιϐῆναι.

Ἐπιϐήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιϐήσῃ.

Ἐπιϐησέμεν, *conſcenſurum eſſe*, fut. 1. inf. act.

Ἐπιϐήσεο, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro ἐπιϐήσȣ.

Ἐπιϐησόμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐήτωρ, ορος, ὁ, inſcenſor, vel adſcenſor, qui navem vel equum conſcendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conſcendit. Ab ἐπιϐαίνω.

Ἐπιϐιϐάζω, f. άσω, impono, facio adſcendere. Ἐπιϐιϐάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, Luc. 10, 34. Ab eod.

Ἐπιϐιϐάσας, a. 1. part. act.

Ἐπιϐιϐρώσκω, inſuper edo, edo una, velut obſonium cum pane.

Ἐπιϐιόω, ῶ, & ἐπιϐίωμι, ſupervivo, ultra vivo, ſuperſtes ſum. Hinc ἐπιϐιώσομαι, ἐπιϐιώσεσθαι, ἐπιϐιȣ̀ς, ἐπιϐιῶναι.

Ἐπιϐλαϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noxius, damnoſus. Ἐπιϐλαϐεῖς, κόποι, *Aret.*

Ἐπιϐλαϐῶς, damnoſe, noxie. Ab

Ἐπιϐλάπτω, f. ψω, inſuper noceo & damnum infero.

Ἐπιϐλαςάνω, ſuper germino, inſuper germino; (2) refrutico.

Ἐπιϐλαςέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

Ἐπιϐλάςησις, εως, ἡ, ſupergerminatio, ſecunda germinatio.

Ἐπιϐλαςικὸς, ἡ, ὸν, qui ſupergerminat, vel ſupergerminandi vim habet.

Ἐπιϐλασφημέω, convicior inſuper, ultro.

Ἐπιϐλέπω, f. ψω, inſpicio. Ἐπιϐλέπειν εἴς τι. τὰς ϲυμφορὰς τὰς ἐκ τ̃ ἀϐȣλίας, Iſocr.

Ἐπιϐλέψαια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιϐλέψαιμι.

Ἐπιϐλήδην, *Adv.* q. d. injectim, ſuperinjectim, injiciendo. Ab ἐπιϐάλλω.

Ἐπίϐλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inſerta purpura in fine veſtis; (4) ornamentum domus.

Ἐπιϐλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus. Ab eod.

Ἐπίϐλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adjectitius, adventitius. Ab eod.

Ἐπιϐλὺξ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ, & βλύζω, *mano, ſcaturio*.

Ἐπιϐόας, ὁ, valde ſtrepens, clamoſus. Ab

Ἐπιϐοάω, ῶ, & ἐπιϐοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. Κἀπιϐοᾶται Θέμιν εὐκταίαν, Eur. Med. 168.

Ἐπιϐοήθεια, ας, ἡ, auxilium, ſubſidium. Ab

Ἐπιϐοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum ſupervenio, inſuper auxilior, præter alios ſubvenio.

Ἐπιϐόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιϐοάω.

Ἐπιϐόησις, ἡ, idem.

Ἐπιϐόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, famoſus; in utramque partem, ſed magis in malam.

Ἐπιϐόϊον, τὸ, ſcil. θῦμα, ſacrificium, quod præter, vel poſt bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ, & βȣ̃ς, *bos*.

Ἐπιϐόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

Ἐπιϐολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impoſitio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal. (7) impreſſio notæ in nummo, nota ipſa, inſigne, quo quem agnoſcimus. Ab ἐπιϐάλλω.

Ἐπίϐολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, compos, qui aliquid adeptus eſt. Ab eod.

Ἐπιϐόλως, *Adv.* ingenioſe, ſapienter; (2) feliciter.

Ἐπιϐομϐέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adſono; (2) bombos edo; (3) ſtrepitum facio.

Ἐπιϐόσκησις, εως, ἡ, depaſtio.

Ἐπιϐοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis. Ab

Ἐπιϐόσκομαι, paſcor, depaſcor.

Ἐπιϐȣκόλος, ȣ, ὁ, bubulcus.

Ἐπιϐȣ́λευμα, ατος, τὸ, inſidiæ; (2) molimen, adgreſſio, conatus.

Ἐπιϐȣ́λευσις, ιος, ἡ, inſidiatio, inſidiæ.

Ἐπιϐȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, inſidiator. Ab

Ἐπιϐȣλεύω, f. εύσω, inſidias ſtruo; (2) inſidioſe molior; (3) conſilium capio, delibero; (4) conjuro. Ἐπιϐȣλεύειν τῇ τυραννίδι, Plat. θάνατόν τινι, Thuc. λαϐεῖν, Dem.

Ἐπιϐȣλὴ, ῆς, ἡ, conſilium adverſus aliquem initum, inſidiæ. Ex ἐπὶ, & βȣλή.

Ἐπιϐȣλία, ἡ, idem.

Ἐπίϐȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inſidioſus.

Ἐπιϐȣ́λως, *Adv.* inſidioſe. Ab ἐπίϐȣλος.

Ἐπιϐραδύνω, cunctor, immoror.

Ἐπιϐραχὺ, *Adv.* ad breve tempus.

Ἐπίϐρεγμα, τὸ, irrigatio, irroratio.

Ἐπιϐρέμω, & ἐπιϐρέμομαι, admurmuro.

Ἐπιϐρέχω, perfundo, irroro.

Ἐπιϐρίθω, f. ίσω, ingraveſco, magno cum pondere irruo, impreſſionem facio; (2) degravo, deprimo.

Ἐπιϐριμάομαι, ῶμαι, infrendo.

Ἐπιϐρίσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act. v. ἐπιϐρίθω.

Ἐπιϐρομέω, ῶ, f. ήσω, adfremo, rugio. Ab ἐπιϐρέμω.

Ἐπιϐροντάω, ῶ, f. ήσω, inſuper tono, attono, intono. Hinc

Ἐπιϐρόντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, veſanus.

Ἐπιϐροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio. Ab ἐπιϐρέχω.

Ἐπιϐρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

Ἐπιϐρύω, f. ύσω, ſcateo, plenus ſum.

Ἐπιϐύςρα, ας, ἡ, obturamentum; (2) obturatrix, obſtructrix. Ab

Ἐπιϐύω, f. ύσω, obturo, obſtruo. Ἐπιϐύειν τὸ ςόμα τινος κέρμασι, Ariſtoph. Ἐπιϐύσασθαι τὰ ὦτα, Luc.

Ἐπιϐωμίζω, f. ίσω, aræ ſacrificandi cauſa impono. Ex ἐπὶ, & βωμὸς, *ara*.

Ἐπιϐώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, altari impoſitus; (2) ad altare cantari ſolitus. Ex iiſd.

Ἐπιϐωμιοςατέω, ad aram colloco.

Ἐπιϐώσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐπιϐοήσασθαι, ab ἐπιϐοάω.

Ἐπιϐωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιϐοησόμεθα.

Ἐπιϐωςρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

Επιϐώτωρ, ορος, ὁ, paſtor.

Ἐπίγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper terram eſt; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα.

Ἐπιγαμϐρεία, ἡ, connubiorum junctio. Ab

Επιγαμϐρεύω, generum aſſumo, filiam alicui nuptum do; (2) & *in paſſ.* gener fio, uxorem duco.

Ἐπιγαμϐρία, ας, ἡ, adfinitas, quæ ex juncto matrimonio eſt. Ab eod.

Ἐπιγαμέω, ῶ, uxorem ſuperinduco, a. 1. ἐπέγημα. Οὐ γδ' ἐπεγάμει πόσει πόσιν, Eur. Or. 572.

Ἐπιγαμία, ἡ, adfinitas, jus connubii. Ab

Ἐπίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nubilis.

Ἐπιγάννυμαι, vel ἐπιγάνυ, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.

Ἐπιγανόω, orno, illuſtro.

Ἐπιγάςριον, ȣ, τὸ, epigaſtrium, venter exterior. Ex ἐπὶ, & γαςὴρ, *venter*.

Ἐπιγάςριος, ον, ventri deditus, ad ventrem ſpectans.

Ἐπιγαυριάω, ῶ, inſulto calamitoſo.

Ἐπιγαυρόομαι, ȣ̃μαι, exſulto, lætor; (2) efferor animo & ferocior reddor.

Ἐπίγαυρος, ὁ ϗ ἡ, jactabundus; (2) fortis.

Ἐπιγεγαὼς, perf. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγειόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis humilis eſt, qui non erectum, ſed humi ſtratum caulem habet. Ex ἐπίγειος, & καυλός.

Ἐπίγειον, ȣ, τὸ, apſis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab

Ἐπίγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, terreſtris; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γέα, *terra*.

Ἐπιγειόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a radice tantum foliatus; (2) ſparſa humi folia habens.

Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, inſulto. Ἐπιγελᾶσαι προθύμως ταῖς χορείαις, Ariſt. Θεσμ. 988.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo,

Ἐπιγένημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quaſi inſuper accedit, acceſſio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena; (2) natus poſt, adnatus, ſeu inſuper natus.

Ἐπιγεννάω, adgenero, inſuper genero.

Ἐπιγέννημα, τὸ, quod adnatum eſt; (2) ſymptoma.

Ἐπιγεννηματικὸς, ἡ, ὸν, adnatus, adjunctus velut natura.

Ἐπιγενόμενος, a. 2. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγεραίρω, inſuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, guſto, deguſto.

Ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliqua re.

Ἐπιγῆτις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπίγειος.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, poſt naſcor; (2) adnaſcor; (3) ſuccedo, ſubſequor; (4) advenio, ſupervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, poſteri, Iſocr.

Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγνώσω, agnoſco, cognoſco, reſcio, novi; (2) decerno, ſtatuo; (3) amo, diligo.

Ἐπιγλισχραίνω, viſcoſius reddo.

Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulceſco.

Ἐπίγλυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcis; (2) ſubdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, inſculpo, cælo.

Ἐπιγλωσσάομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precor.

Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem. Περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττίσομαι τοιοῦτον οὐδὲν, Ariſt. Lyſ. 37. Ex ἐπὶ, & γλῶσσα, *lingua.*

Ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginoſa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iiſd.

Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.

Ἐπιγνάμψας, a. 1. part. act.

Ἐπίγναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, & γνάπτω, *polio.*

Ἐπιγνοίη, 3. ſ. a. 2. opt. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐπίγνωθι, 2. ſ. a. 2. imperat. act.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inſpector ſive æſtimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνῷς, 2. ſing. a. 2. conj.

Ἐπιγνώσεσθε, *agnoveritis,* 2. pl. f. 1. ind. med.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, ſcientia. Ab eod.

Ἐπιγνωστὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, cognitus, notus.

Ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commiſſura tegitur, patella; (2) veſtis genus ad genua pertinens.

Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt natus, fœtus ſuccedaneus; (2) ſecundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, poſteri filii. Ab eodem.

Ἐπιγουνατὶς, ίδος, ἡ, os toti genu ſuperjectum, mola, patella; (2) femur, genu muſculus. Ex ἐπὶ, & γόνυ, *genu.*

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ἐπιγουνίδιος, ὁ ϗ ἡ, genibus impoſitus.

Ἐπιγράβδην, *Adv.* ſtrictim, perſtringendo, leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inſcriptio, ſive proſaica, ſive metrica. Ab eod.

Ἐπιγραμματογράφος, &

Ἐπιγραμματοποιὸς, ὁ, ſcriptor epigrammatum.

Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, quæſtor, qui pecuniam in ærarium conferendam deſcribit. Ab eod.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio, titulus; (2) indictio; (3) deſcriptio, cenſus. Ab

Ἐπιγράφω, f. ψω, inſcribo; (2) adſcribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem deſcribo; (5) teſtium nomina edo, quos producturus ſum; (6) ſubſcribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, Ariſt. Ἐπιγράφεσθαι ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις, ſubſcribere, Dem. Ἀχθεσθεῖσ' ὅτι αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο, Ariſt. Pace, 682.

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, naſum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.

Ἐπιγυμνάζομαι, inſuper exerceo me.

Ἐπιδαίομαι, in medium profero, divido.

Ἐπιδαίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, communis. Ex ἐπὶ, & δαίω, *partior.*

Ἐπιδαιτέομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor, Heſ. Ex ἐπὶ, & δαίω.

Ἐπίδαιτρον, ου, τὸ, opſonium. Ex ἐπὶ, & δαιτρὸς, *coquus.*

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.

Ἐπίδαμος, ὁ ϗ ἡ, *Dorice,* pro ἐπίδημος.

Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero.

Ἐπίδασυς, εος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum denſus & hirſutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium ſeu auctarium.

Ἔπιδε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἐπείδω.

Ἐπιδεδωκότα, acc. ſ. perf. part. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigens.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, ſpecimen. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδείελα, *Adv.* poſt meridiem. Ab

Ἐπιδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, promeridianus. Ex ἐπὶ, & δείλη.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, & ἐπιδείκνυμαι, oſtendo, demonſtro; (2) ſpecimen artis edo, artem oſtento, de oratoribus *imprimis,* poëtis, &c. Unde (3) & pro dicere, canere, &c. Σαυτὸν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, Ariſt. Av. 627. Hinc

Ἐπιδεικτιάω, ῶ, oſtendere vel oſtentare me cupio, oſtento.

Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtrativus, oſtenſivus; (2) utens genere dicendi ad oſtendendum ingenium & eloquentiam comparato; quod genus ipſum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipſa ἐπιδεικτική.

Ἐπιδεικτικῶς, *Adv.* cum oſtentatione; (2) demonſtrative; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonſtratio; (2) oſtentatio, artis ſpecimen; (3) oratio, cantus, &c. ipſe, artis oſtentandæ cauſa. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδειπνέω, ſecundariam cœnam perago.

Ἐπιδείπνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſt cœnam eſt, fit, &c. Ab ἐπιδεῖπνον.

Ἐπιδειπνὶς, ίδος, ἡ, q. d. poſt-cœnium, cœna ſecundaria. Ab eod.

Ἐπίδειπνον, ου, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui poſt decem penditur.

Ἐπιδεκτικὸς, ἡ, ὸν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

Ἐπιδελεάζω, eſcam impono.

Ἐπιδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſtrato poſitus, qui in aut ſuper ſtrato eſt. Ex ἐπὶ, & δέμνιον, *ſtratum.*

Ἐπιδεξιελευθέρως, *Adv.* dextre & ingenue.

Ἐπιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ad dextram, dexter; (2) ſcitus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Hinc

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδεξίως, *Adv.* ſcite, decenter, lepide.

Ἐπιδέομαι, fut. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκεται, 3. ſ. præſ. indic. med.

Ἐπιδέρκομαι, inſpicio.

Ἐπίδερκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſibilis. A præc.

Ἐπιδερματὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ eſt inter digitos anſerum & avium hujus generis; (2) cuticula ſenſu deſtituta & veræ cuti ſupertenſa. Ex ἐπὶ, & δέρας, *pellis.*

Ἐπιδερμὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio. Ab ἐπιδέω.

Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo.

Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, faſciola. Ab

Ἐπίδεσμος, ου, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, faſcia.

Ἐπιδεσμοχαρὴς, ὲς, nodis gaudens.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

Ἐπιδεύεαι, 2. ſ. pr. conj. med. *Ion.* pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigens.

Ἐπιδεύῃς, 2. ſ. præſ. conj. act. v. ἐπιδεύω.

Ἐπιδεύομαι, & ἐπιδεύω, indigeo.

Ἐπιδευόμενος, *egens,* præſ. part. med.

Ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto.

Ἐπιδέω, obligo; (2) alligo.

Ἐπιδεῶς, *Adv.* parce, non ſatis. Ab ἐπιδεὴς.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus.

Ἐπιδήλως, *Adv.* manifeſte.

Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena ſum; (2) peregre advenio; (3) domi ſum, non abſum. Ab ἐπίδημος.

Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Hinc

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre.

Ἐπιδημητικὸς, ἡ, ὸν, domi & quaſi intra populi fines manens. Ab eod.

Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, *impr.* deorum.

Ἐπιδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſans in populo; (2) civilis; (3) domeſticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.

Ἐπιδημιουργέω, perficio opus.

Ἐπιδημιουργοὶ, apud Thuc. curatores murorum reficiendorum, ſed apud Procopium Thuc. imitatorem, ſemper de opifice.

Ἐπίδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit.

Ἐπιδὴν, *Adv.* diu, multo, pro ἐπὶ δήν.

Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.

Ἐπιδιαβαίνω, poſt alium, qui tranſit, ipſe etiam tranſeo; (2) pertranſeo.

Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognoſco.

Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, poſterius teſtamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.

Ἐπιδιαιρέω, divido, partior, deſcribo.

Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, diſpenſatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio ſeu ordinatio. Ex ἐπὶ, & διαιτάομαι.

Ἐπιδιαίτητος, ου, qui iterum diſceptatur, judicatur, v. c. lis.

Ἐπιδιάκειμαι, adquieſco. Ex ἐπὶ, & διάκειμαι, *conſtitutus ſum.* Τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον, *Pollux.* Æs manuarium, Gell. 18, 13. *Angl.* Stakes or Forfeits.

Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.

Ἐπιδιακρίνω, inſuper diſcerno, poſtea diſcerno.

Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.

Ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc

Ἐπιδιαμονὴ, ἡ, permanſio, immoratio.

Ἐπιδιανέμω, inſuper diſtribuo.

Ἐπιδιανοέω, poſt excogito

Ἐπιδιαπέμπω, mitto inſuper, ſc. poſt alium jam miſſum.

Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, inſuper navi trajicio; (2) trajicio.

Ἐπιδιαρρήγνυμι, f. ήξω, diſrumpo.

Ἐπιδιασκευάζω, recognoſco, retracto.

Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.

Ἐπιδιασύρω, perſtringo, irrideo.

Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, inſuper mando, vel conſtituo; (2) inſuper addo.

Ἐπιδιατίθημι, inſuper paciſcor; (2) depono.

Ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.

Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.

Ἐπιδιδάσκω, doceo, quod reſtat, quod alter prætermiſit.

Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima teſticulorum tunica dura, craſſa, & admodum valida. Ex ἐπὶ, & δίδυμος, *teſticulus.*

Ἐπιδίδωμι, inſuper do, dono præterea; (2) do, trado, dedo; (3) creſco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν τὴν τῶν πολεμίων ἰσχὺν, Thuc.

Ἐπιδιέρχομαι, percenſeo, percenſendo, obeundo recognoſco.

Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui biennium exceſſit.

Ἐπιδίζημαι, inſuper quæro.

Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

Ἐπιδικάζω, litigo de re aliqua.

Ἐπιδικάζω, diſcepto ; (2) ſententia mea adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo ; (2) expecto. Hinc

Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controverſa.

Ἐπιδικάσιμος, ον, arbiter familiæ herciſcundæ *inpr.* deinde advocatus in quacunque re ; denique expetitus aliis, utilitatis cauſa.

Ἐπίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, litigioſus, controverſus.

Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plus quam duas habens partes.

Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verſo.

Ἐπιδινήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci. Hinc

Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta ſunt. Ab ἐπιδιορθόω.

Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad corrigenda ſuperiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. Ab eod.

Ἐπιδιουρέω, inſuper mingo, v. c. pus præter dolorem.

Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.

Ἐπιδιπλοΐζω, idem.

Ἐπιδιπλόω, ῶ. f. ώσω, idem.

Ἐπιδιφριάς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ, & δίφρος, *currus.*

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper curru eſt, ſedet, aut pugnat ; (2) ſellularius, ut τέχνη, ars ſellularia ; (3) ignavus, effeminatus. Ex iiſdem.

Ἐπιδίχα, *Adv.* ſeorſim, ſeparatim.

Ἐπιδίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiticuloſus.

Ἐπιδίω, f. ίσω, inſudo.

Ἐπιδιώκω, f. ξω, inſequor, perſequor.

Ἐπιδίωξον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Ἐπιδοιάζω, in utramque partem cogito, volvo animo.

Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ ſupra juſtam menſuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo eſt aliqua opinio in futurum, item qui exſpectatur ; (2) celebris, clarus, illuſtris. Ex ἐπὶ, & δόξα, *opinio.*

Ἐπιδόξως, *Adv.* honorifice. glorioſe.

Ἐπιδορατίς, ίδος, ἡ, ferrum lanceæ, cuſpis haſtæ. Ex ἐπὶ, & δόρυ, *haſta.*

Ἐπιδορπέω, cœnam ſecundariam ſumo.

Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Ἐπιδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis ; (2) q. d. poſt-cœnius. Ex ἐπὶ, & δόρπον.

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. poſt-cœnium, cœna ſecundaria.

Ἐπιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in ſecundis menſis apponitur, bellaria.

Ἐπιδορπισμὸς, οῦ, ὁ, cœnæ ſecundariæ ſumptio. Ab eod.

Ἐπίδος, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, addititius, ex acceſſione proveniens. Ab eod.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, acceſſio, additamentum ; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium ; (3) incrementum.

Ἐπιδοτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuperaddendum ſeu ſupererogandum propenſus. Ab eod.

Ἐπιδοῦναι, *addidiſſe*, aor. 2. inf. act.

Ἐπιδουπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum inſuper edo.

Ἐπιδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum.

Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, ſuſceptio ; (2) ſucceſſio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*

Ἐπιδραμόντος, g. ſ. a. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.

Ἐπιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι. f. ξομαι, prehendo, adripio.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, irruptio, levis, & perfunctoria tractatio rei vel explicatio ; (3) affluxus humorum. ap. Med. Ab ἐπιτρέχω.

Ἐπιδρομία, ἡ, idem.

Ἐπίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ. acceſſu facilis, planus ; (2) incurſionibus expoſitus ; (3) in quem accedi ſolet.

Ἐπιδυέτω, 3. ſ. præſ. imper. verbi ἐπιδύω.

Ἐπιδυναστεύω, f. εύσω, poſt alium obtineo imperium.

Ἐπιδυσφημέω, ῶ, infami appellatione noto.

Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido ſuper.

Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδοὺς, *qui addidit*, a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, *addam*, f. 1. ind. act.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, ſummi juris moderatio ; (2) clementia ; (3) modeſtia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert. Ab ἐπιεικής.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis.

Ἐπιεικέσι, *humanis*, dat. plur. ab ἐπιεικής.

Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, ſum mitis. Ab

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquus ; (2) decens, conſentaneus ; (3) clemens, lenis ; (4) bonus, modeſtus ; (5) mediocris, non magnus ; (6) qui bonus & frugi eſt ; (7) probabilis, veroſimilis. Ex ἐπὶ, & εἴκω, *ſimilis, vel conſentaneus ſum.*

Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. Ab ἐπιεικής. Sed potius ἐπιείκισις, legendum, ut ſit. Ab

Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuo, ſeu arbitror. Ab eod.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis ; (2) facile cedens. Ex ἐπὶ, & εἴκω, *cedo.*

Ἐπιεικῶς, *Adv.* non abſurde ; (2) moderate ; (3) clementer. Συνδειπνεῖ παρ' αὐτῷ μετὰ τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, Plut. in Anton. cap. 28. (4) valde ſufficienter. Ab ἐπιεικής.

Ἐπιειμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐφειμένος, ab ἐφίννυμι.

Ἐπιέλδομαι, deſidero, cupio.

Ἐπιέλπεο, 2. ſ. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπέλπου, ab

Ἐπιέλπομαι, ſpero.

Ἐπιέναι, pr. inf. act. v. ἔπειμι.

Ἐπιέννυμι, induo.

Ἐπιέπομαι, inſequor.

Ἐπιέσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφέσασθαι, ab ἐφίννυμι.

Ἐπίεσται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐπιέω.

Ἐπιζαρέω, infeſto, gravo.

Ἐπιζαφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde vehemens, ardens, fervidus.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.

Ἐπιζάω, ῶ, f. ήσω, vel ήσομαι, ſupervivo, ſuperſtes ſum ; (2) diu vivo.

Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, q. d. infervefactio, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.

Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, inſuper innecto, adjungo. Hinc

Ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, catena ; (2) ſeries.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio ; (2) iteratio ; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia. Ab eod.

Ἐπιζέω, f. έσω, inferveſco. Οἷος ἂν μέλλει τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπιζέσειν, Ariſt. Ach. 325. Οὐ θαυμάσιον ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν, id. Θεσμ. 475.

Ἐπίζηλος, ὁ ϗ ἡ, æmulandus, invidendus.

Ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulg. ap.* Lucian. ſed ibi legendum ἔτι ζηλ. *Ern.*

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, noxius ; (2) cui mulcta eſt irrogata. Ex ἐπὶ, & ζημία.

Ἐπιζημιόω, multam irrogo.

Ἐπιζημίως, *Adv.* damnoſe.

Ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.

Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amiſſæ deſiderio teneor ; (2) poſco. Ἐπιζητεῖν τι παρά τινος, Ariſt. Hinc

Ἐπιζήτημα, τὸ, quæſtio.

Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requiſitio, deſiderium.

Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui requiri poteſt, aut ſolet, appetitibilis. Ab eod.

Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio. Ab ἐπιζεύγνυμι.

Ἐπιζώστρα, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ, & ζωστήρ.

Ἐπιῇ, 3. ſ. a. 2. conj. act v. ἐφίημι, *immitto.*

Ἐπίηλε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιάλλω.

Ἐπιήρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjutor. Ex

Ἐπίηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator ; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ, & ἐράω.

Ἐπιηρεφὴς, *Ion.* pro ἐπηρεφής.

Ἐπιησθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. *Ion. & Poët.* pro ἐφησθέντες, ab ἐφήδομαι.

Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. Ab

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptialis. Ex ἐπὶ, & θάλαμος.

Ἐπιθαλασσίδιος, ία, ιον, vel ὁ ϗ ἡ, maritimus. Ex ἐπὶ, & θάλασσα.

Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.

Ἐπιθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, callidus ; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, & θάλπω.

Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum ſtupore attonito admiror, ſtupeo.

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, morti deſtinatus, capitis damnatus. Ex ἐπὶ, & θάνατος.

Ἐπιθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mortem accerſens, ſeu adferens, lethifer ; (2) morti vicinus.

Ἐπιθανάτως, *Adv.* ita ut morti vicinus fit.

Ἐπιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ, & θνήσκω, *morior.*

Ἐπιθαρσέω, ῶ, fiduciam ſumo, confidentior fio.

Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.

Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.

Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro ; (2) deorum iram alicui imprecor.

Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino adflor, inſtinctu divino agor ; (2) vaticinor ; (3) deos precor ; (4) imprecor ; (5) per deos obteſtor, deorum teſtimonio utor ; (6) conſecro.

Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus ; (2) obteſtatio, quæ fit per Deos vel Deum ; (3) precatio, qua Dei opem imploramus. Ab ἐπιθειάζω.

Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐπιθεῖναι, a. 2. inf. act. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id, quod imponitur, ſeu ſuper imponitur ; (2) ſtatua, quæ defuncti ſepulchro imponitur ; (3) operculum ; (4) corona ; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impoſitio ; (2) adgreſſio, invaſio ; (3) rerum novarum molitio ; (4) conjuratio ; (5) inſidiæ, impoſtura ; (6) amor, concupiſcentia, libido. Ab eodem.

Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obſequium præſto. Ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα, Thuc.

Ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, ſancio oraculo, auſpicio, addico aliquid.

Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, ſcitum.

Ἐπιθετέον *adv. poſ.* imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impoſtor. Ab eod. Hinc

Ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad fallendum, fallax ; (2) adgreſſu promptus, audax.

Ἐπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjectus, adjectivus qui adjici ſolet ; (2) aliunde invectus ; (3) commentitius ; (4) ſimulatus, adfectatus ; (5) impoſitus, qui imponi ſolet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos eſt nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.

Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, proſpicio, conſidero, contemplor.

Ἐπιθῇ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio. Ab ἐπιτίθημι.

Ἐπίθημα, τὸ (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Ab eod.

Ἐπιθηματόω, operculo claudo.

Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα, & ἔργον, *opus.*

Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, duplaris feraria, qua quis aliis θηράρχοις, vel quatuor etiam elephantis præeſt. Ab

Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliis θηράρχοις præeſt, qui quatuor elephantos regit.

Ἐπίθησε, 3 ſ. a. 1. ind. act. v. ἐπιθέω.

Ἐπιθήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπίθι, 2. ſ. præſ. imper. act. v. ἔπειμι.

Ἐπιθιγγάνω, &

Ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλίβω, premo.

Ἐπίθλιψις, εως, ἡ, compreſſio, *Aret.*

Ἐπίθμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπίθομεν, a πείθω.

Ἐπιθοάζω, inſideo; (2) ſedeo.

Ἐπιθολόω, infuſco, obfuſco, perturbo.

Ἔπιθον, *perſuaſi*, 1. ſing. a. 2. verbi πείθω.

Ἐπιθορέω, ῶ, adſilio, inſilio, ſuperſilio.

Ἐπιθόρνυμαι, ineo feminam. Ab ἐπιθορέω.

Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo, ſecundo rumore adſtrepo, admurmuro.

Ἐπιθρέξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.

Ἐπίθρεπτος, ον, bene nutritus vel auctus, de carne.

Ἐπιθελωέω, allamentor, collamentor.

Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἦν ἐπιθρομβωθῇ.

Ἐπιθρώσκουσα, præſ. part. f. g. act. v.

Ἐπιθρώσκω, inſilio; (2) ſubſilio, ſubſultim progredior.

Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupiſco, deſidero. Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν, Ariſtoph. Nub. 411. Κȣδὲν ἰδίων ἐπιθυμῶν, id. Ran. 359. Ex ἐπὶ, & θυμὸς, *animus*.

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, deſiderium. Ab ἐπιθυμέω.

Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιθυμητὴς, ὁ, qui tenetur alicujus rei deſiderio, cupidus. Ab eod. Hinc

Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, ad concupiſcendum propenſus, inſitam concupiſcendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiſcendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.

Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* ad deſiderium propenſe; cum ἔχειν, cupiditate teneri.

Ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis. Ab ἐπιθυμέω.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, deſiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffimentum, quod ad ſuffiendum adoletur. Ab

Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odoramenta adoleo, ſeu accendo.

Ἐπιθυμόδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, & δεῖπνον, *cœna*.

Ἐπιθύνω, corrigo, Suid.

Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.

Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel ſacrifico poſt alium; (3) immolo, ſacrifico.

Ἐπιθῶνται, 3. pl. a. 2. conj. v. ἐπιτίθημι.

Ἐπιθωρακίδιον, ȣ, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinduitur. Ab

Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, inſuper lorico; (2) lorico; (3) ſuper thoracem aliquid induo.

Ἐπιθωρήσσομαι, armor adverſus aliquem.

Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, inclamo, acclamo, vociferando incito.

Ἐπιΐδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gnarus.

Ἐπιΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus.

Ἐπιΐζομαι, inſideo.

Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinnum ſuſtollo ad aliquid.

Ἐπικαγχλάζω, ſtrepo, de aqua maritima.

Ἐπικαθαιρέω, deſtruo, diruo.

Ἐπικαθέζομαι, conſido in.

Ἐπικαθεύδω, indormio; (2) incubo.

Ἐπικάθημαι, inſideo; (2) ſedeo.

Ἐπικαθιζάνω, inſideo.

Ἐπικαθίζω, f. ίσω, inſideo; (2) impono.

Ἐπικαθιστάντος, g. ſ. a. 1. part. act.

Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, inſeſſus.

Ἐπικαθίστημι, ſubſtituo, ſufficio, a. 1. ἐπικατίστησα, Paſſ. ἐπικατιστάθην, ἐπικατασταθεὶς, ſubſtitutus.

Ἐπικαινίζω, f. ίσω, inſtauro, innovo.

Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas.

Ἐπικαίριος, ὁ ϗ ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab

Ἐπίκαιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπικαίρως, *Adv.* opportune.

Ἐπικαίω, & ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo; ἐπικεκαυμένος, aduſtus. Τὰ σώματα ὑπὸ τȣ̃ ἡλίȣ ἐπικεκαυμένοι, Plat.

Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſpicilegium facio; (2) ſpolio bonis quæ ab aliis relicta ſunt.

Ἐπικαλέομαι, ȣ̃μαι, invoco, imploro; (2) provoco, ſuperiorem appello; ἐπεκαλεσάμην, a. 1. med. *Paſſ.* ἐπικαλȣ̃μαι, cognominor; ἐπικληθεὶς, cognominatus, a. 1. *Part.* (2) poſtulor, accuſor. Ἐπεκαλεῖτο τὸν Βρȣ̃τον, Plut.

Ἐπικαλέω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio verto; (3) invoco, imploro; (4) teſtem facio. Ἀνδραποδιστὰς ἑαυτȣ̃ ἐπικαλεῖ, Xen.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus. Ab ἐπικαλύπτω.

Ἐπικαλυπτήριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obſcuro. Hinc

Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, contectio, velatio.

Ἐπικαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio, curvamen. Ab ἐπικάμπτω. Hinc

Ἐπικαμπὴς, ὲς, flexus, curvus.

Ἐπικάμπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπικαμπτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod.

Ἐπικάμπτω, fut. ψω, inflecto; (2) perſuadeo, animum alicujus ad meam voluntatem inflecto.

Ἐπικαμπύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incurvus.

Ἐπικαμπῶς, flexe, curve.

Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, converſio, v. c. navis.

Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices. Ex ἐπὶ, & κανθὸς, *canthus*.

Ἐπίκαρ, *Adv.* ad verticem, in caput.

Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, ſeu fructuum proventus; (2) uſus rei fructuoſus; (3) quæſtus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπὶ, & καρπὸς.

Ἐπικάρπιος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, frugifer, fructifer, qui ſemen continet. Ex iiſd.

Ἐπικαρπίδιος, ον, qui fructibus (pomis) ineſt, extrinſecus.

Ἐπικαρπολογέω, ſpicilegium facio.

Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obliquus, tranſverſus.

Ἐπικαρυκεύω, inſuper condio, condimentum aliud addo.

Ἐπικαταβαίνω, deſcendo.

Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.

Ἐπικατάγνυμι, inſuper frango.

Ἐπικατάγομαι, poſt alium applico, vel appello.

Ἐπικαταδαρθάνω, indormio; ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormiſſe.

Ἐπικαντακλείω. f. είσω, concludo, recondo.

Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπικατακλύζω, inundo, obruo aquis.

Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.

Ἐπικαταλȣθέω, inſequor, perſequor.

Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) conſequor; (3) opprimo.

Ἐπικαταμωμάομαι, irrideo, ſubſanno.

Ἐπικαταπηδάω, deſilio in.

Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.

Ἐπικαταπλάσσω, emplaſtrum impono.

Ἐπικαταπρήθω, comburo ſuper aliquo.

Ἐπικαταράομαι, diris devoveo.

Ἐπικατάρατος, ὁ ϗ ἡ, ſacer, exſecrabilis.

Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuoſe impello, *in paſſ.* immittor.

Ἐπικαταῤῥέω, influo, illabor ex ſuperiore loco.

Ἐπικαταῤῥήγνυμαι, ſuper aliqua re frangor, diſcindo, v. c. veſtes, a pectore.

Ἐπικαταῤῥιπτέω, ſuper injicio.

Ἐπικαταῤῥυέω, deſuper defluo aliquo.

Ἐπικατασείω, f. είσω, ſuper decutio, ſuper deturbo.

Ἐπικατασκάπτω, fut. ψω, ſuper fodio, diruo ſuper.

Ἐπικατασπάω, detraho.

Ἐπικαταστρατοπεδεύω, caſtra loco contra aliquem.

Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo deſuper.

Ἐπικαταστρέφω, fut. ψω, ſuperinverto, inverto ſuper jaciendo.

Ἐπικατασφάττω, f. ξω, inſuper jugulo, macto ſuper.

Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.

Ἐπικατατρέχω, irruo in aliquem.

Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor; præceps moveor.

Ἐπικαταφορὰ, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo ab horoſcopo ſigno. Ab

Ἐπικατάφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pronus, proclivis.

Ἐπικαταχωννύω, adobruo.

Ἐπικαταψάω, ſuperficiem v. c. agri leviter rado, ſarrio.

Ἐπικαταψεύδομαι, mentior adverſus aliquem.

Ἐπικατείδω, inſpicio.

Ἐπικάτειμι, deſuper deſcendo in, v. c. capite in ſtomachum.

Ἐπικατέρχομαι, idem.

Ἐπικατιράω, ῶ, defuſum, tranſfuſum, ſeu decapulatum, vel elutriatum ſuperpono, vel indo compoſitioni.

Ἐπικατέχω, retineo.

Ἐπικατηγορέω, inſuper exprobro; (2) inſuper explico.

Ἐπικατηγόρησις, ἡ, addita rei explicatio, ut in *Alba longa* τὸ longa eſt Figuræ ἐπικατηγόρησις.

Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.

Ἐπικατορθόω, bene gero inſuper.

Ἐπικαττύω, & ἐπικαττύομαι, veteramentarii ſutoris artem exerceo, coria inveterata & detrita conſuo.

Ἐπικαυλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, & φύλλον.

Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio; (2) id ipſum, quod aduſtum eſt; (3) genus ulceris circa nigram oculi partem: inuſtionem Lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω.

Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίκαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præuſtus. Ab eod.

Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui. Hinc

Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, inſultatio.

Ἐπικαχλάζω, ſuperne ſtrepito.

Ἐπικάω, id. quod, ἐπικαίω; quod videndum.

Ἐπίκειμαι, impoſitus ſum, ſuper impoſitus ſum; (2) imponor, ſuper imponor; (3) jaceo ſuper; (4) incumbo, immineo. Ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταῖς, Ariſt. Av. 1024.

Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. med.

Ἐπικείρω, attondeo; (2) præcido.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. paſſ. v. ἐπικαλέω.

Ἐπικεκρυμμένως, occulte, obſcure.

Ἐπικέλευσις, ἡ, acclamantium cohortationes. Ab

Ἐπικελεύω, & ἐπικελεύομαι, hortor.

Ἐπικέλλω, *Poët.* appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπικέλσω, a. 1, ἐπέκελσα, ἐπικέλσαι, ἐπικέλσας.

Ἐπίκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inanis, vanus.

Ἐπικεντρίω, ſtimulum addo.

Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, admiſceo. Hinc

Ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, cui attemperandi vis ineſt, obtundens vel temperans malignitatem morbi.

Ἐπικέρας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum. Ex ἐπὶ, & κέρας, *cornu*.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quæſtuoſus, lucroſus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum, quæſtus. Ex ἐπὶ, & κέρδος, *lucrum*.

Ἐπικερτομέοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέουσα. Ab

Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis ſeu probris inceſſo ſuper aliqua re; (2) falſum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc

Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irriſione; (2) objurgatio.

Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.

Ἐπικεύσω, f. 1. ind. act.

Ἐπικεφάλαιον, ȣ, τὸ, capitatio, id, quod in capita ſingula penditur, tributum capitulare, Ph. Ex ἐπὶ, & κεφάλαιον, *caput*.

Ἐπικεφαλαιόω, in ſummam colligo.

Ἐπικήδειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ȣ, Epicedium, carmen funebre, nænia. Ex ἐπὶ, & κῆδος, *funus*.

Ἐπικήκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ, & κηκάζω, *convitiis injector*.

Ἐπικήπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hortenſis. Ex ἐπὶ, & κῆπος, *hortus*.

Ἐπικήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἐπίκηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ, & κὴρ, *fatum*.

Ἐπικηρυκεία, ας, actus mittendi, legatio de pace aut fœdere; (2) alia re. Ab

Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, ſeu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (ſc. in ſenatu vel ap. populum) pacis cum hoſte faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.

Ἐπικήρυξις, ἡ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem.

Ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) ſufficio, ſubſtituo. Ἐπικύρυττον τὰ χρήματα, ϗ τὰ σώματα, Plut.

Ἐπικήρως, *Adv.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii ſunt. Ab ἐπίκηρος.

Ἐπικίδναμαι, diſſipor ſuper, diſpergor ſuper. Ex ἐπὶ, & κίδνημι, *diſſipo*.

Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo verſor, in periculum adductus ſum.

Ἐπικίνδυνος, ὁ ϗ ἡ, periculoſus.

Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.

Ἐπικινδύνως, *Adv.* periculoſe.

Ἐπικίρναμαι, admiſceo.

Ἐπικλάζω, flecto, infringo. Ex ἐπὶ, & κλάω.

Ἐπικλαίω, fleo ſuper; (2) fleo. Σὲ δ' (χρὴ) ἐπικλάειν ὕστερον, Ariſt. Θισμ. 1072.

Ἐπίκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, flebilis, lamentabilis. Ab ἐπικλαίω.

Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλασθῆναι, a. 1. *Paſſ.* frangi, flecti, nempe animo; ἐπικεκλασμένος, reflexus.

Ἐπικλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, glorioſus, celeber. Ex ἐπὶ, & κλέος, *gloria*.

Ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco.

Ἐπικληθεὶς, a. 1. partic. paſſ. *per ſync.* pro ἐπικαληθεὶς, ab ἐπικαλέω. Unde

Ἐπίκλημα, τὸ, criminis objectio; (2) accuſatio; (3) crimen, quod objicitur.

Ἐπίκλην, *Adv.* cognomento; (2) prænomine. Ab inuſit. nom. ἐπίκλη.

Ἐπίκληρος, ἡ, puella, ad quam univerſa hereditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta. Ex ἐπὶ, & κλῆρος, *ſors*.

Ἐπικληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo aſſigno. Ἐπικληρȣ̃ν τὸν ἄρχοντα, Dem.

Ἐπικλήρωσις, ἡ, ſortitio, attributio per ſortem.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ἐπικαλέσαι, ab ἐπικαλέω.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod

Ἐπίκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, advocatus, evocatus, accitus; (2) mobilis, celebris; (3) attributus, adſignatus; (4) conviva extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehenſione dignus. Ab eod.

Ἐπικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declinans, deorſum vergens, declivis, devexus.

Ἐπίκλινον, *acclina*, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐπικλίνω.

Ἐπικλίντης, ȣ, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.

Ἐπίκλιντρον, ȣ, τὸ, ſella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere poſſumus. Ab

Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo ſuper, Appollon. ἐπικέκλιται, adjacet; ἐπικεκλιμένος, inclinatus, Thuc. Hinc

Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio; (2) acclinatio.

Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo; (2) valde concutio.

Ἐπίκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) ſubdolus, vafer, verſutiloquus; (4) *Subſt.* fur. Ex ἐπὶ, & κλέπτω, *furor*.

Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, ſubmergo; (3) *tropicè*, ut inundo ap. Lat. (4) *in aor.* 1. abundo.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ἐπίκλυσις, εως, ἡ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) illuvio, inundatio. Ab ἐπικλύζω.

Ἐπικλυσμὸς, ȣ, ὁ, inundatio.

Ἐπίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.

Ἐπικλυτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, inclytus. Ab

Ἐπικλύω, audio, celeber ſum.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco; ἐπέκλωσεν, deſtinavit; ἐπικλώσαντο. deſtinarunt; ἐπικεκλωσμένα, fato deſtinata; ἐπικλωσθεὶς, ſorte attributus.

Ἐπικνάμπτω, inflecto; (2) intorqueo; propter Homericum ἐπικνάμψασα, Il. 1, 569. ſed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα.

Ἐπικνάω, ῶ, idem cum ſeq. Ἐπικνᾶσιν τυρὸν, ἔλαιον, σίλφιον, ὄξος. inſuper radunt. Ariſt. Av. 539.

Ἐπικνήθω, fut. ήσω, intero.

Ἐπικνίζω, fut. ίσω, in ſuperficie ſcalpo; (2) per ſumma incido. Hinc

Ἐπίκνισις, εως, ἡ, ſcarificatio. ſcalptura; (2) inciſio, quæ per ſummas partes fit,

Ἐπικοιλὶς, ἡ, ſuperior palpebra, cilium.

Ἐπίκοιλος, ον, cavus.

Ἐπικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo.

Ἐπικοίμησις, ἡ, decubitus in aliquam corporis partem in ſomnis.

Ἐπίκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communis, promiſcuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ ſub una terminatione utrumque ſexum denotant.

Ἐπικοινόω & νόομαι, communico.

Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

Ἐπικοίνωνος, ον, particeps.

Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.

Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel conſtituo mihi in.

Ἐπικοκκάζω, arrideo, vox comica.

Ἐπικοκκαστρία, arridere, adludere ſolita; *Epith.* Echuſ. al. ἐπικοκκυστρία.

Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc

Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alicui rei jungitur.

Ἐπικολπίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in ſinu geſtatur. Ex ἐπὶ, & κόλπος, *ſinus*.

Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

Ἐπικομμόω, ornatu nimis exquiſito excolo.

Ἐπικομπάζω, fut. άσω, jactabundis verbis prædico, Plut. in Camill. c. 22. (2) jactabundis verbis addo.

Ἐπικομπέω, ῶ, fut. ήσω, jactito, oſtento. Ἐπικομπᾶν τὰ μέγιστα, Thuc.

Ἐπικομψεύω, exquiſitè orno.

Ἐπικόπανον, ȣ, τὸ, menſa coquorum, ſupra quam carnes ſecari ſolent. Ab

Ἐπικοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, acciſio, præciſio, qua arborum extremæ partes præciduntur.

Ἐπίκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acciſus, præciſus, decacuminatus; (2) brevis; *Subſt.* τὸ, lignum, quod ſupponitur rei, quæ ſecatur.

Ἐπικόπτης, ȣ, ὁ, reprehenſor. Ab

Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo, reprehendo.

Ἐπικορίζω, ſperno, rejicio. Gaz. ap. Ariſtot.

Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum quod ſupponitur rei ſecandæ.

Ἐπίκορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra tempora ſ. maxillas eſt. Ex ἐπὶ, & κόρσαι.

Ἐπικορύσσομαι, armor adverſum.

Ἐπικος, epicus, ut poëta, verſus. Ab ἔπος.

Ἐπικοτα, τὰ, irata, culpanda, ob quæ quis merito iraſcatur, Heſ. Ex ἐπὶ, & κότος.

Ἐπικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto reliquas ita, ut ſonitum reddat.

Ἐπικότως, *Adv.* irate, iracunde, Heſ. Ab ἐπίκοτος.

Ἐπικȣρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio. Ἐπικȣρεῖν τοῖς δεομένοις, Luc.

Ἐπικȣρῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπικȣ́ρησις, εως, ἡ, opitulatio, auxilium.

Ἐπικȣ́ρημα, τὸ, idem.

Ἐπικȣρία, ας, ἡ, auxilii latio.

Ἐπικȣρικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικȣρικὸν, ȣ, auxiliares copiæ.

Ἐπικȣ́ριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliaris. Ab

ἘΠΊΚΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, adjutor, opitulator.

Ἐπικȣφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικȣφίζειν τὴν πενίαν τινὸς, Greg.

Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio ſuper.

Ἐπικράζω, inclamo.

Ἐπικράθην, *amarus factus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐπικράνθην, a πικραίνω.

Ἐπικραίνω, & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc a. 1. ἐπικρήηνον, ſ. ἐπικρῆνον, perfice, apud Homerum, Il. 1, 455. item, confirmo, ratum facio promiſſum, dictum. Ὅς ταῦτ' ἐπίκρανεν, Soph. Phil. 1458.

Ἐπικρᾶναι, a. 1. inf. act.

Ἐπικράνθην, vide ἐπικράθην.

Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ, & κράνον, *caput*.

Ἐπίκρανον, ȣ, τὸ, quod ſuper caput eſt, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum, quod capiti imponitur; (3) capitulum columnæ. Ex iiſd.

Ἐπίκρασις, εως, ἡ, attemperatio. Ab ἐπικιρόννυμι.

Ἐπικραταιόω, ῶ, fut. ώσω, inſuper firmo.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, poteſtas, ditio.

Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. part. præſ. m. g. v.

Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo, potior, dominium obtineo, ſupero, cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, Thuc. τῆς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, Iſocr. Ex ἐπὶ, & κρατέω.

Ἐπικρατέως, potenter, prævalide, *Poët.* pro ἐπικρατῶς. Ab

Ἐπικρατὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in poteſtate ſua habens, alicujus rei compos; (2) fortis; potens. Ex ἐπὶ, & κράτος.

Ἐπικρατήσεια, 1. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπικρατήσαιμι. Ab ἐπικρατέω.

Ἐπικρατίδες, αἱ, ſudaria.

Ἐπικρατίδιον, ȣ, τὸ, ſudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπὶ, & κρὰς, *caput*.

Ἐπικρατικὸς, ἡ, ὸν, cui attemperandi vis ineſt. Ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.

Ἐπικρατῶς, *Adv.* valde. Ab ἐπικρατής.

Ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulſo, poſito plectro quo proprie κρέκȣσι.

Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel

Ἐπικρεμάω, ſuſpendo ſuper, imminere facio. Hinc a. 1. ἐπεκρέμασα· ἐπεκρέμασας κίνδυνον, periculum impendere feciſti. Hinc ἐπικρέμαμαι, ſuſpenſus ſum ſuper, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθεὶς. Hinc

Ἐπικρεμὴς, ὁ ϗ ἡ, impendens.

Ἐπικρήηνον, 2. ſing. a. 1. imper. act. *per Epenth.* & *Att.* pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.

Ἐπίκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præceps, in præcipitium vergens. Ex ἐπὶ, & κρημνός.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. *Att.* pro ἐπικράνωμεν, ab ἐπικραίνω.

Ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικεράσαι, ab ἐπικεράννυμι.

Ἐπικρητηρίδιον, ȣ, τὸ, operculum κρητηριδίȣ ſive parvæ crateræ.

Ἐπικριδὸν, *Adv.* cum delectu, diligenter.

Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.

Ἐπίκριον, ȣ, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.

Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) diſcretio; (4) cenſura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde

Ἐπικριτὴς, ȣ, ὁ, arbiter; (2) conſultor.

Ἐπίκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lectus, delectus, approbatus. Ab eod.

Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito, caſtigo, vitupero, increpo. Νηρηΐδες παριππεῦον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτȣ̃σαι, Luc.

Ἐπίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulſatus, propulſatus, proculcatus. Ex ἐπὶ, & κρότος.

Ἐπίκρουμα, ατος, το, pulſus, ictus.

Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, certa percuſſio ferulis levibus. Ab

Ἐπικρούω, fut. ούσω. impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρούεις ζύγε (τὸν ἧλον). Ariſt. Θεσμ. 1013; (2) idem quod ἐπικρέκω.

Ἐπικρυπτικὸς, ἡ, ὸν. q. d. occultativus; (2) occultationis ſignificationem habentia. Ab

Ἐπικρύπτω, f. ψω, abſcondo; (2) celo, diſſimulo. Hinc

Ἐπίκρυφος, ον, occultus.

Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) ſermo ænigmaticus. Ab ἐπικρύπτω.

Ἐπικρώζω, adcrocito.

Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper adquiro, ultra adquiro, ſeu comparo.

Ἐπικτένιον, ου, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum, locus ſupra pubem. A κτεὶς, quod de pube etiam dicitur.

Ἐπίκτημα, τὸ, poſſeſſio extra patriæ fines, quæ al. ἔγκτημα.

Ἐπίκτησις, ἡ, acceſſio poſſeſſionum. Ab ἐπικτάομαι. Unde

Ἐπίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, adquiſitus, poſſeſſus.

Ἐπικτίζω, f. ίσω, ſuper ædifico, ſuperſtruo.

Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſtrepo, perſtrepo; (2) ſtrepitum excito.

Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.

Ἐπικυδεϛέρως, *Adv.* glorioſius; (2) meliore fortuna & ſucceſſu.

Ἐπικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, glorioſus; (2) potens; (3) magna fiducia præditus. Ex ἐπὶ, & κῦδος.

Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, ſuperfœto. Hinc

Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui poſt alium conceptum concipitur.

Ἐπικυΐσκω, idem quod ἐπικυέω.

Ἐπικυκλέω, extrinſecus infero, inculco.

Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, ſuperiores palpebræ.

Ἐπικυλίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, inter pocula dictus vel factus.

Ἐπικυλινδέω, ῶ, volvo ſuper, devolvo.

Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris in ſuperficie æquo & complano. Ex ἐπὶ, & κύλινδρος, *cylindrus*.

Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.

Ἐπικυλίω, devolvo in.

Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.

Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.

Ἐπικυμάτωσις, ἡ, fluctuatio.

Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus vel propendens incumbo.

Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciſcor.

Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.

Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικῦραι, ab ἐπικύρω.

Ἐπίκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurvus. Hinc

Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.

Ἐπικυρτώοντε, nom. dual. part. præſ. act. *Poët.* ἐπικυρτόοντε.

Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, Partic.

Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Ab ἐπικυρόω.

Ἐπίκυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.

Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.

Ἐπικωκύω, f. ύσω, allamentor, allacrimor. Κἀπικωκύω πατρὸς τὴν δυϛάλαιναν δαῖτα, Soph. El. 285.

Ἐπικώλυσις, εως, ἡ. impeditio. Ab

Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) inſuper impedio, inſuper prohibeo. Τίς ἔϛαι μ' ὁ ἐπικωλύσων τάδε, Soph. Phil. 1230.

Ἐπικωμάζω, fut. άσω, commiſſatum eo ad quem.

Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, encomium, laus. Ab

Ἐπικώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudatorius. Ab ἐγκώμιον, pro quo etiam *poëtice* dicitur.

Ἐπίκωμος, comeſſator. Ex ἐπὶ, & κῶμος.

Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, ſubſanno.

Ἐπίκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio inſtructus. Ex ἐπὶ, & κώπη.

Ἐπικῶς, more carminis Epici.

Ἐπικώφωσις, ἡ, ſurditas.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλαγχάνω, ſuper alio ſeu poſt alium ſorte obtineo; unde ἐπιλαχὼν, a. 2. ſorte ſuffectus, ſublectus, ſubſortitius.

Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι.

Ἐπιλάθηται, 3. ſing. aor. 2. conj. med.

Ἐπιλαὶς, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαΐς, nuncupatur.

Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.

Ἐπιλαμβάνω, inſuper adſumo; (2) ſumo poſt aliud; (3) excipio, ſuccedo; (4) opprimo, invado, corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo; (7) nanciſcor; (8) retineo, ſiſto; (9) obſtruo. obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, Thuc. Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Dem.

Ἐπιλαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, illuſtris, manifeſtus.

Ἐπιλαμπρύνω, floreo, in celebritate magna verſor.

Ἐπιλάμπω, ſuperfulgeo, luceo ſuper aut poſt; (2) illuſtro.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. ſing. præſ. imper. med. v,

Ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, f. ἐπιλήσομαι, Perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπελαθόμην. Νήπιος ὅϛις τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται, Soph. El. 145. Ταῦτ' ἐπιλέληϛαι πρὶν μαθεῖν, oblitus eſt, Ariſt. Nub. 631.

Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ, & ἰλάρχης.

Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per aſſentationem.

Ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, ſeligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenſeo; ἐπιλεξάμην, a. 1. ἐπιλελεγμένοι, *Perf.* delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, Thuc.

Ἐπιλειόω, lævigo.

Ἐπιλείπω, fut. ψω, deficio, deſum. Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους, Ariſtot. Veſp. 1324. Ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, Iſocr.

Ἐπιλείχω, in ſuperficie lambo; (2) lambo.

Ἐπίλειψις, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, delectus, ſelectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπιλεκτάρχης, ου, ὁ, præfectus militum extraordinariorum,

Ἐπιλέκτως, cum delectu.

Ἐπιλέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέληθα, ab ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλελῆσθαι, *oblivioni traditum eſſe*, perf. inf. paſſ.

Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.

Ἐπιλευκαίνω, dealbo.

Ἐπίλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum albus, albicans

Ἐπιλεύσσω, adſpicio. proſpicio.

Ἐπιλήθεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἐπιλήθου.

Ἐπιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab

Ἐπιλήθομαι, obliviſcor. Κἀπιλήθομαι κακῶν, Eur. Hec. 285.

Ἐπίληθον, apud Hom. aliqui pro ἐπιληϛικὸν, efficax oblivionis. Vid. mox.

Ἐπιλήθω, apud Poëtas obliviſci facio, oblivionem induco, aor. 1. ἐπέλησεν, obliviſci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neut.* ἐπιλῆθον, apud, Hom. Odyſſ. 4, 221. obliviſci faciens, ſecundum eos, qui ibi non ſcribunt ἐπίληθον.

Ἐπιληῒς, ίδος, ἡ, jure belli parta, v. c. urbs. Ex ἐπὶ & λεία.

Ἐπιληκέω, crepitum ſeu ſtrepitum excito ad, applaudo.

Ἐπιλήναιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in feſto Bacchi uſitatus. Ex ἐπὶ, & Ληναῖος, *Bacchus*.

Ἐπιλήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ, & ληνός.

Ἐπιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.

Ἐπιληπτικὸς, ἡ, ὸν, morbo comitiali laborans.

Ἐπιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω, Ab

Ἐπίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, reprehenſione dignus: (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepſia, ſive morbo comitiali; (4) conſpicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehenſor. Ab eod.

Ἐπιλήσμη, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, oblivioſus, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπιλήθομαι.

Ἐπιληστικὸς, ὸν, oblivionem afferens.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, invaſio, paroxyſmi initium; (2) morbus comitialis, epilepſia; (3) retentio, obſtructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.

Ἐπιλήψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, reprehenſione dignus. Ab eod.

Ἐπίληψις, εως, ἡ, prehenſio, apprehenſio; (2) invaſio, manus injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepſia. Ab eod.

Ἐπιλίγδην, *Adv.* ſtrictim, leviter.

Ἐπιλιμνάζω, ſuperſtagno, reſtagno.

Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.

Ἐπιλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculus innuo. Ex ἐπὶ, & ἶλλος, *oculus*.

Ἔπιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtrabus, pætus.

Ἐπιλλώπτω, conniveo, adnicto.

Ἐπιλοβὶς, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ, Heſ. Ex ἐπὶ, & λοβὸς, *extrema pars hepatis*.

Ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω, *ſeligo*.

Ἐπιλογίζομαι, computo, ſupputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc

Ἐπιλογικὸς, ἡ, ὸν, ad reddendam rationem pertinens, τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπίλογος.

Ἐπιλογισμὸς, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, ſubjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, concluſio. Ab ἐπιλέγω.

Ἐπίλογχος, ον, *Epith.* cuſpidis in haſta.

Ἐπιλοίβιος, ον, libationi ſerviens, ſc. patera.

Ἐπιλοιδορέω, convicior, in re, ob rem.

Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur poſt ſedatam peſtem. Ex ἐπὶ, & λοιμός.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, reliquus. Ab ἐπιλείπω, *relinquo*.

Ἐπίλουτρον, ου, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris. Ex ἐπὶ, & λουτρόν.

Ἐπιλυπέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper moleſtiam adfero; (2) contriſto.

Ἐπίλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde mœſtus, admodum triſtis. Ex ἐπὶ, & λύπη, *triſtitia*.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.

Ἐπιλυτικὸς, nodoſas quæſtiones ſolvendi peritus. Ab eod.

Ἐπίλυχνος, ὁ, lucerna, ſ. ellychnium.

Ἐπιλύω, explico, ſolvo; (2) *med. etiam* libero ad facultatem alicujus rei.

Επιλωβάω, ignominia, injuria afficio.

Ἐπιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo.

Ἐπιλώβητος, ον, ignominia affectus, infamis.

Ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio. Ἐπιμαιμάσαι μάχης, Lyc.

Ἐπιμαίνομαι, inſanio; (2) furioſe amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανεὶς, ἐπιμανεῖσα.

Ἐπιμαίομαι, attingo; (2) inſtigo; (3) cupio; (4) quæro.

Ἐπίμαλθος, ου, ὁ καὶ ἡ, maltha inductus. Ex ἐπὶ, & μάλθα.

Ἐπιμᾶλλον, *Adv.* promptius, propenſius, vehementius.

Ἐπιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſanus, furioſus. Ab ἐπιμαίνομαι.

Ἐπιμανῶς, furioſe, vehementer.

Ἐπιμάζιος, lactans, de infante, a μαζός.

Ἐπιμανθάνω, diſco ſeu doceor poſt.

Ἐπίμαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſanus.

Ἐπιμάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, teſtis factæ rei.

Ἐπιμαρτυρέω, teſtimonium perhibeo; (2) teſtimonio meo attribuo vel adſcribo.

Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, atteſtatio.

Ἐπιμαρτύρομαι, teſtes appello, cito ſuper aliqua re; (2) teſtificor, conteſtor. Ὁ υχῖνος ἂν ἴχων, τιν' ἐπιμαρτύρατο, Ariſt. Veſp. 1426.

Ἐπιμάρτυρος, *Poëtice*, qui teſtis eſt ſuper aliqua re, qui teſtis adhibetur.

Ἐπιμαστάομαι, inſuper mando, ſ. manduco; ἐπιμαστηθεὶς, inſuper manducatus.

Ἐπιμάσσω, & ἐπιμάσσομαι, tango, attingo, contingo ita ut alius perſentiſcat; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abſtergo.

Ἐπιμαστίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mammæ admotus; (2) ſubrumus. Ex ἐπὶ, & μαστός.

Ἐπιμάστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.

Ἐπιμαχία, ας, ἡ, ſocietas belli in propulſanda injuria, ſocietas belli ſubſidiaria. Ab

Ἐπίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *ſuperl.* ἐπιμαχάτατος; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex ἐπὶ, & μάχομαι, *pugno*.

Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. ήσω, ſubrideo, &c.

Ἐπιμειδήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιμειδίασις, ἡ, arriſio; (2) riſus. Ab

Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo; (2) adrideo.

Ἐπιμείλια, τὰ, ap. Hom. Il. 9, 147. res dotales. Ex ἐπὶ, & μειλίσσω, *mulceo*.

Ἐπιμελαίνομαι, nigreſco, nigredine inficior.

Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, & *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, ſtudium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελής.

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero, ſtudeo, operam do. Ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώματος· τῶν κοινῶν, res publicas. Ἐπιμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος, Iſocr. Ex ἐπὶ, & μέλει.

Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentiſſime. Ab ἐπιμελέστατος, Superl. ab ἐπιμελής.

Ἐπιμελέστερον, *Adv.* diligentius. Ab ἐπιμελέστερος, quod eſt Compar. ab eod.

Ἐπιμελήθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ. v. ἐπιμελέομαι. Unde

Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ eſt; (2) cura.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui curam agit; (2) ſolicitus, diligens; (3) qui curæ eſt, qui curatur. Ex ἐπὶ, & μέλει, *curæ eſt*.

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελητικὸς, ἡ, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens & peritus curator. Ab ἐπιμελητής.

Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.

Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, *Adv.* cura adhibita, diligenter.

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, culpabilis, accuſabilis. Ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιμέμφεαι. 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab

Ἐπιμέμφομαι, conqueror ſuper aliqua re, incuſo; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθαι ἑαυτῷ τῆς τόλμης, Dioſc.

Ἐπίμεμψις, εως, conqueſtio, reprehenſio.

Ἐπιμένω, permaneo, perſevero; (2) exſpecto, a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμεῖναι. Ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ἐπιμένει με, Eur. Ph. 231.

Ἐπιμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vid. ἐπιμόριος.

Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.

Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio.

Ἐπίμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐπίμεσα ῥήματα, Verba Deponentia.

Ἐπίμεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus, redundans.

Ἐπιμεταπέμπομαι, arceſſo novum, v. c. auxilium.

Ἐπιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, ſuper menſuram adjicio; (2) certa menſura mutuo do, quod eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod.

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, quod ſuper menſuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.

Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, conſilium poſt rem jam peractam; (2) prudentia. Ab ἐπιμηθεύς.

Ἐπιμηθεύομαι, conſilium re jam peracta capio. Ab eod.

Ἐπιμηθεὺς, έως, qui ſero ſapit, qui re jam peracta conſilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus. Ex ἐπὶ, & μῆδος, *conſilium*.

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prudens. Ex iiſd.

Ἐπιμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, oblongus; (2) ſublongus; (3) prælongus; (4) procerus; *Superl* ἐπιμήκιστος. Ex ἐπὶ, & μῆκος.

Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, meſpili arboris genus; (2) apii genus. Ex ἐπὶ, & μηλίς.

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, menſtruus, qui ſingulis menſibus fit. Ex ἐπὶ, & μήν.

Ἐπιμηνίω, fut. ίσω, iraſcor.

Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.

Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.

Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo; (2) commercium habeo, exerceo.

Ἐπίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, permixtus, commixtus; (3) promiſcuus. A præc.

Ἐπιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνήσομαι, ἐπιμνησθήσομαι, aor. 1. ἐπιμνήσασθαι, & uſitatis ἐπιμνησθῆναι. Ἐπεὶ δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθης, Luc. Ex ἐπὶ, & μνάομαι.

Ἐπιμίμνω, *Poët.* permaneo alicubi, incumbo. Ex

Ἐπιμὶξ, *Adv.* miſtim, promiſcue. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde

Ἐπιμίξαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.

Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permiſtio, commiſtio, coaleſcentia; (2) commercium; (3) congreſſus. Ab eod.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in conſortium venio; (2) ingredior, accedo. Ab ἐπιμίγνυμι.

Ἐπιμίσθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Ex ἐπὶ, & μισθός.

Ἐπιμισθὶς, ίδος, ἡ, mercenaria meretrix.

Ἐπιμνημονεύω, memor ſum.

Ἐπιμνησθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, præſ. inf. med. pro ἐπιμοιράεσθαι, ab

Ἐπιμοιράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, impertior.

Ἐπιμοίριος, ον, fatalis.

Ἐπιμομφᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro ἐπιμομφῆς. Ab

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehenſio. Ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius.

Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, perduratio, perſeverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.

Ἐπίμονος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſtanter permanens, perdurans. Ab eod.

Ἐπιμονόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, ſolum reddo, ſolitudinem adfero; (2) deſero, deſtituo; unde ἐπιμονωθεὶς, deſtitutus.

Ἐπιμόνως, *Adv.* conſtanter, perſeveranter. Ab ἐπίμονος.

Ἐπιμόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſuperparticularis, qui aliam quantitatem continet & præterea partem ipſius. Ex ἐπὶ, & μόριον.

Ἐπίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ex ἐπὶ, & μορτή.

Ἐπιμορφάζω, f. ίσω, vultum variè fingo.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, ærumnoſus.

Ἐπιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & moleſtia.

Ἐπιμοχλέω, peſſulum obdo.

Ἐπιμπλέετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pr ἐπιμπλάετο, & hoc pro ἐπίμπλατο, a πίμπλημι.

Ἐπίμπλω, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίμπλασο.

Ἐπίμπρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι.

Ἐπιμύζω, f. ξω, compreſſis labris gemo.

Ἐπιμυθέομαι, οῦμαι, alloquor; (2) exhortor.

Ἐπιμυθεύω, & ἐπιμυθεύομαι, adfabulor. Ex ἐπὶ, & μῦθος. *fabula*.

Ἐπιμύθιον, ου, το, adfabulatio, epilogus fabulæ. Ex iiſd.

Ἐπιμύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, molaris, in mola cantari ſolitus, mola ſuperior. Ex ἐπὶ, & μύλη, *mola*.

Ἐπιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella, aut mola genu.

Ἐπίμυξις, εως, ἡ, ſuſpirium ſeu gemitus, qui fit compreſſis labris. Ex ἐπιμύζω.

Ἐπιμύρομαι, humecto.

Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, ſubſanno, ſtrepitu narium flocci facio.

Ἐπιμύω, f. ύσω, claudo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύει, *Aret.*

Ἐπιμωμάομαι, vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.

Ἐπίμωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, culpabilis.

Ἐπινάστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis ſe habitatum contulit; pulſus patria, exſul. Ex ἐπὶ, & ναίω, *habito*.

Ἐπινάττω, vel ἐπινάσσω, fut. άσω, oppleo, ponitur propter ἐπινενασμέναι, oppletæ; apud Ariſtoph.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, navalia, ſtatio navium. Ex ἐπὶ, & νεῖος, *navalis*.

Ἐπινείσσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.

Επιμενέεσθαι, pr. inf. paſſ. v. ἐπινέμω.

Ἐπινέμησις, εως, ἡ, diſtributio, diviſio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.

Ἐπινέμω, diſtribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio. Ἐπινέμειν τὰ βοσκήματα, Plat.

Ἐπινενησμένος, part. perf. paſſ. v. ἐπινήθω.

Ἐπινενόηκα, perf. ind. act. v. ἐπινοέω.

Ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu ſignifico; (2) annuo, adſentior; (3) vergo, deorſum vergo, propendeo. Σὺ μὲν γὰρ ἐπινεύσας τάδ', Eur. Or. 274.

Ἐπίνευσις, ἡ, conceſſio; (2) inſtinctus, inſpiratio, adflatus.

Ἐπινέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubiloſus, nubis modo innatans. Ex ἐπὶ, & νεφέλη.

Ἐπινεφέω, nubibus tego, obnubilo. Ab

Ἐπινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubibus tectus; ſ. obductus, obnubilus. Ex ἐπὶ, & νέφος.

Ἐπινεφρίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod eſt in renibus. Ex ἐπὶ, & νεφρὸς, *ren*.

Ἐπίνεψις, εως, ὁ, actio ipſa obtegendi nubibus. Ab inuſ. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.

Ἐπινέω, ſupernato, in ſuperficie aquæ nato; (2) adnato.

Ἐπινέω, ſive, ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, ſeu deſtino; ἐπινενησμένα, fato attributa.

Ἐπινέω, ſive ἐπινηέω, accumulo.

Ἐπινήιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſuper navi eſt aut fit. Ex ἐπὶ, & ναῦς, *navis*.

Ἐπίνητρον, ου, τὸ, id, ſupra quod fila deducta glomerantur, ſuſus, ſeu ſuſum.

Ἐπινήφω, f. ψω, ſobrius ſum, maneo.

Ἐπινήχομαι, fut. ξομαι, innato, in ſuperficie aquæ nato.

Ἐπινήχυτος, ον, copioſus, largus.

Ἐπινίκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ου, epinicium, carmen triumphale. Ex ἐπὶ, & νικάω.

Ἐπινιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod poſt lotas manus extremo convivis apponitur. Ex ἐπὶ, & νίπτρον.

Ἐπινίσσομαι, adeo, convenio.

Ἐπινίφω, fut. ψω, ningo ſuper, nive obruo; in ſuperficie irrigo.

Ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiſcor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) deſtino, in animum induco. Εὖ γ'

ἐπινοήσας

ἐπινόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς, Ariſt. Av. 1517. Ἢν ταῦθ᾽ ἃ ἐπινοεῖς κατεργάσῃ, Ariſt. Conc. 247. Hinc

Ἐπινόημα, τὸ, commentum.

Ἐπινοηματικὸς, ἡ, ὸν, promptus conſilio. Ab ἐπινόημα.

Ἐπινοητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ἐπινοέω.

Ἐπινόησις, ἡ, inventio conſilii.

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio; (2) commentum; (3) ſolertia, qua quis excogitat. Ex ἐπὶ, & νοῦς, *mens*.

Ἐπίνομες, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίνομεν, a πίνω.

Ἐπινομὴ, ἡ, jus compaſcui.

Ἐπινομία, ας, ἡ, paſtio, jus paſcendi in alieno; (2) jus paſcendi inter ſe, paſcuarium commercium. Ex ἐπὶ, & νέμω, *paſco*.

Ἐπινομὶς, ίδος, ἡ, ſtrena; (2) appendix legum; (3) dialogus quidam Platonis. Ex ἐπὶ, & νόμος, *lex*.

Ἐπινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſancio, ad leges latas aliquam addo.

Ἐπίνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, hæres, Heſ. (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, *diſtribuo*.

Ἔπινον, *bibebant*, 3. pl. imperf. verbi πίνω.

Ἐπινοσέω, ultra (ſuperato morbo) ægroto; (2) ægroto.

Ἐπίνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, morbis obnoxius.

Ἐπινόσως, *Adv.* per morbos, cum morbis.

Ἐπινοτίζω, fut. ίσω, in ſuperficie humecto; (2) irroro, inſpergo.

Ἐπινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto.

Ἐπινυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis cuſtodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπὶ, & νὺξ, *nox*.

Ἐπινυμφίδιος, ον, Epithalamius.

Ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) admoveo, impello.

Ἐπινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito, inſuper dormito.

Ἐπινωμάω, ῶ, fut. ήσω, inſuper diſtribuo; (2) luſtro, inſpicio. Οὐδέ τιν᾽ αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν, Soph. Phil. 167.

Ἐπινώτια, dorſualia. Ab ἐπὶ, & νῶτος.

Ἐπινωτίδιον, ου, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ab ἐπινώτιος.

Ἐπινώτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuper dorſum poſitus. Ex ἐπὶ, & νῶτος.

Ἐπιξαίνω, exulcero.

Ἐπίξανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubflavus.

Ἐπιξενίζω, hoſpitio excipio, *in paſſ.* diverſor (devertor) apud aliquem.

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, hoſpitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.

Ἐπιξέω, in ſuperficie rado ſeu ſcalpo.

Ἐπίξηνον, menſa coquinaria.

Ἐπιξηραίνω, in ſuperficie ſicco; (2) exſicco, arefacio. Hinc

Ἐπιξηραντικὸς, ἡ, ὸν, exſiccandi ſeu arefaciendi vim habens.

Ἐπίξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde ſiccus. Ἐπίξηρος γαστὴρ, *Aret.*

Ἐπιξιφίζω, f. ίσω, protenſis enſibus ſalto.

Ἐπιξυννοέομαι, οῦμαι, excogito.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, promiſcuus.

Ἐπιξύω, f. ύσω, in ſuperficie rado.

Ἐπιόγδοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeſquioctavus.

Ἔπιον, a. 2. ind. act. v. πίνω.

Ἐπιόντα, acc. ſ. a. 2. part. act. v. ἔπειμι.

Ἐπιόπτομαι, f. ψομαι, inſpicio. Τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων, Il. 9, 167.

Ἐπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero. Τοὺς θεοὺς ἐπιορκῶ, Æſch. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιορκήσῃς, 2. ſ. a. 1. conjunct. act. v. ἐπιορκέω.

Ἐπιορκητικὸς, ἡ, ὸν, perjurus. Ab ἐπιορκέω.

Ἐπιορκία, ας, ἡ, pejurium. Ab ἐπίορκος.

Ἐπιόρκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἐπίορκον, *Adv.* pejerando. Ab eod.

Ἐπίορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, perjurus.

Ἐπιόρκως perjure, neglecto jurejurando.

Ἐπιόσσομαι, adloquor, ſignifico; (2) proſpicio.

Ἐπίουρα, τὰ, interſtitium. Ab ἐπὶ, & ὅρος.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, cuſtos.

Ἐπιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔπειμι.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, venturus; (2) de die in diem ſufficiens, quotidianus, nobis ſuſtentandis idoneus, *Script. Eccleſ.* ſuperſubſtantialis. Ab ἐπιοῦσα, ſcil. ἡμέρα, *craſtina dies*, quod eſt partic. verbi ἔπειμι, *ſuccedo, ſequor*.

Ἐπιόπτομαι, f. ἐπιόψομαι, video.

Ἐπιόψεται, *videbit*, f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.

Ἐπίπαγος, ου, ὁ, glacies ſuperficiaria; (2) humor in ſummo concretus; (3) ſuccus, qui inciſo arboris cortice emanans concreſcit. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπάγχυ, *Adv.* prorſus, omnino. Ex ἐπὶ, & πάγχυ, pro πάνυ, *valde*.

Ἐπιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.

Ἐπιπαίζω, deludo.

Ἐπίπαισμα, ατος, τὸ, offendiculum, offenſio. Ab ἐπιπαίω.

Ἐπιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.

Ἐπιπακτὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

Ἐπιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obſero, claudo.

Ἐπιπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) ſimulate applaudo; (3) doloſe ago.

Ἐπιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inſpicio. Apollonius ἐπιπαμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάοντες.

Ἐπίπαν, *Adv.* in univerſum, omnino.

Ἐπίπαππος, ὁ καὶ ἡ, proavus, *al.* atavus.

Ἐπιπαραγίνομαι, ſupervenio.

Ἐπιπαρανέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exſtruo, exaggero. Ἐπιπαρένησαν τῆς ἄλλης πόλεως, Thuc.

Ἐπιπαρανήω, f. ήσω, idem.

Ἐπιπαρασκευάζω, fut. άσω, apparo, præparo.

Ἐπιπάρειμι, adſum; ἐπιπαρὼν, adſtans.

Ἐπιπάρειμι, ſupervenio; (2) ſubſequor.

Ἐπιπαρεμβάλλω, impetum facio in.

Ἐπιπαρέξειμι, ſenſim exeo; unde ἐπιπαρεξιὼν, paulatim evadens, ſeu excedens.

Ἐπιπαρέρχομαι, progredior, procedo.

Ἐπιπαροξύνω, incito, ſtimulo, incendo.

Ἐπιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper adhortor.

Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, q. d. inſuper adſpergo, inſpergo. Ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσα τῇ νύμφῃ, *Lucian.* Hinc

Ἐπίπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſperſus condimentis; (2) qui inſpergitur.

Ἐπιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo.

Ἐπιπατάσσω, infigo, v. c. clavum.

Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπὶ, & πατὴρ.

Ἐπιπαφλάζω, f. άσω, inferveo, inferveſco; (2) efferveo, æſtuo.

Ἐπιπεδέστερος, ον, planior, ſatis planus.

Ἐπίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualis, ſuperficiei planus; (2) latus; (3) campeſtris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ου, ſuperficies. Ex ἐπὶ, & πέδον.

Ἐπιπείθεο, 2. ſ. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπείθου, ab ἐπιπείθομαι.

Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obediens, morem gerens, obſequens. Ab

Ἐπιπείθω, futur. είσω, perſuadeo. Hinc ἐπιπείθομαι, perſuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, Il. 1, 218.

Ἐπιπειράω, tento, periculum facio.

Ἐπιπελάζω, appropinquo.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeſquiquintus; (2) quinta pars.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἶτα σιτία τις τῆς τικούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν; Ariſt. Conc. 235. Hinc

Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, miſſio in aliquem locum.

Ἐπιπεντάμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quinarius alter.

Ἐπιπεπτωκὸς, *quod incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπτω, *incido*.

Ἐπιπεριτρέπω, circumducendo ad me converto.

Ἐπίπερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubniger, nigricans; (2) maculis nigris diſtinctus.

Ἐπιπεσὼν, aor. 2. part. act. v. ἐπιπίπτω.

Ἐπιπετάννυμι, ſuper extendo vel pando. Ἐπιπετάννυται τῇσι ἐσχάρῃσι, *Aret.*

Ἐπιπετάομαι, ῶμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

Ἐπιπέτομαι, idem.

Ἐπίπετρον, ου, τὸ, herba quædam. Ex ἐπὶ, & πέτρος, *petra*.

Ἐπιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in ſuperficie congelo, in ſumma parte concreſco.

Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto, invado. Κᾆτ᾽ εἰσαῦθις γ᾽ ἐπιπήδησά γ᾽ αὐτῷ κειμένῳ, Ariſt. Nub. 550.

Ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.

Ἐπιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι.

Ἐπίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra cubitum eſt. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, ſc. μέρος, pars cubiti ſuperior. Ex ἐπὶ, & πῆχυς.

Ἐπιπιθηκίζω, ſimium imitor.

Ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

Ἐπίπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

Ἐπιπίλνημι, conſpergo.

Ἐπιπίνω, ſubbibo; (2) potum potui addo.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo. Ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ᾽ αὐτοὺς, Act 11, 15.

Ἐπιπιστεύω, concredo, ap. *Joſ. ſi vulg. lectio vera.*

Ἐπιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.

Ἔπιπλα, ων, τὰ, ſupellex; (2) omne genus inſtrumenti, ut in bello, arma, tela. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπλάζομαι, erro, vagor.

Ἐπίπλασις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab

Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obſtruo.

Ἐπίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fictus, ſimulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplaſtris, quæ diſtinguuntur ab ἐπιπάστοις. Ab ἐπιπλάσσω.

Ἐπιπλάστως, ficte, ſimulate.

Ἐπιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo ſuper re aliqua, alicui applaudo.

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando.

Ἐπιπλεῖον, *Adv.* ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copioſius. Ab

Ἐπίπλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, refertus, plenus.

Ἐπιπλεῖστον, *Adv.* frequentiſſime, maxime.

Ἐπιπλείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, amplior, copioſior.

Ἐπιπλέκω, f. ξω, permiſceo, implico, intrico.

Ἐπιπλομένοιο, gen. ſ. præſ. part. med. *Ion. per Sync.* pro ἐπιπελομένου, ab ἐπιπέλομαι.

Ἐπιπλέον, *Adv.* amplius, copioſius. Ab

Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus. Ex ἐπὶ, & πλέος, *plenus*.

Ἐπιπλέοντα, acc. ſ. part. præſ. act. m. g. v. ἐπιπλέω.

Ἐπίπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra latus eſt, coſtis ſuperjacens; (2) latera ampla habens. Ex ἐπὶ, & πλευρά.

Ἐπίπλευσις, ἡ, ingreſſus navis, vel claſſis. Ab

Ἐπιπλέω, fut. εύσω, ſupernavigo; (2) adnavigo in; (3) claſſe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις, Thuc.

Ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

Ἐπιπλήθω, impleo.

Ἐπιπλήκτης, ου, ὁ, caſtigator. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, in caſtigando aſper, ad caſtigationem pertinens.

Ἐπιπληκτικῶς, graviter, aſpere reprehendendo.

Ἐπιπλῆξαι, *increpuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo*

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio, reprehenſio. Ab ἐπιπλήσσω.

Ἐπιπληρόω, adimpleo; (2) impleo.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἐπιπλήσσου, ab

Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, caſtigo. Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 Tim. 5, 1.

Ἐπιπλοκὰς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω. Unde

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, adfinitas.

Ἐπιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, ramex, quum omentum deſcendit in ſcrotum. Ex ἐπίπλουν, & κήλη, *hernia*.

Ἐπίπλον, ου, τὸ, ſupellex. Ab ἐπιπλέω.

Ἔπιπλον, *impleverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro πιμπλάω, ſeu πίμπλημι.

Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπιπλέω, quod reliquis inteſtinis quodammodo innatat.

Ἐπίπλοος, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio ad verſus aliquem; (2) conflictus; (3) infeſtus claſſis adventus. Ab eod.

Ἐπιπλώοντι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro *Poët.* ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι.

Ἐπιπλὰς, *navigans*, aor. 1 part. act. *per Sync.* ἐπιπλώσας, ab

Ἐπιπλώω, innavigo; (2) navigo adverſus. Ab ἐπιπλέω.

Ἐπιπνείουσα, præſ. part. act. *Poët.* pro ἐπιπνέουσα, ab

Ἐπιπνείω, inſpiro, reſpiro. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inſpiratio.

Ἐπιπνευστικὸς, ἡ, ον, inſpiratione, adflatu factus vel conſtans, *Epith.* μαντείας.

Ἐπιπνέω, f. εύσω, adſpiro, adflo; (2) flo ſeu ſpiro ſuper; (3) ſuggero, inſpiro. Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἵματι Θήβας, incitans contra, Eur. Ph. 796.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus inſtinctuſque divinus. Ab ἐπιπνέω.

Ἐπίπνοος, *contr.* ἐπίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, adflatus.

Ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens, *Epith.* laquei, pedicæ.

Ἐπιποθέω, expeto, deſidero; (2) intime amo.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium.

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exoptatus. Ab eod.

Ἐπιποθία, ας, ἡ, deſiderium. Ab eod.

Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo.

Ἐπιποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, fictus, commentitius. Ab ἐπιποιέω.

Ἐπιποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde varius.

Ἐπίποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanatus, vellere intectus. Ex ἐπὶ, & πόκος, *vellus*.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in ſuperficie ſum, per ſumma feror, exſiſto; (3) multus & frequens ſum, redundo; (4) invaleſco; (5) emergo, emineo. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαιόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus radices leviter ſunt fundatæ. Ex ἐπιπόλαιος, & ῥίζα.

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperficiarius, qui in ſuperficie tantum corporis alicujus exſtat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) extans, non intus latens; (5) evidens, perſpicuus, non obſcurus. Ab ἐπιπολῆς.

Ἐπιπολαίως, *Adv.* in ſuperficie, leviter, non vehementer, ſummatim.

Ἐπιπολασμὸς, οῦ, ὁ, innatatio cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax & aſſidua inſultatio, vel impetus. Ab ἐπιπολάζω.

Ἐπιπολαστικὸς, ἡ, ὸν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.

Ἐπιπολαστικῶς, *Adv.* abundanter, ſupra modum.

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *Adv.* in ſuperficie, in ſummitate, ſupra.

Ἐπιπολιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, ſuperne caneſco, canus fio.

Ἐπιπολὺ, *Adv.* multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπιτοπολὺ, plerumque, fere, pene ſemper, ut plurimum.

Ἐπιπομπεύω, triumpho, pompam duco.

Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab

Ἐπίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, operoſus; (2) labores & moleſtias adferens, laſſeſcens, laſſitudinem ſentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, moleſtia.

Ἐπιποντία, ας, ἡ, q. d. ſupermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ, & πόντος, *pontus*.

Ἐπιπόνως, *Adv.* magno cum labore, difficulter, ægre; (2) ſedulo, diligenter, magno cum ſtudio. Ab ἐπίπονος.

Ἐπιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiſcor ad; (2) eo, ſeu proficiſcor per, peragro. Τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, Luc. 8, 4.

Ἐπιπορπάω, fibulas necto, *in paſſ.* induor veſte fibulis nexa. Hinc

Ἐπιπόρπημα, & *Dor.* ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum ſupra fibulam; (2) fibula.

Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex πόρπη.

Ἐπιπορπόω, v. ἐπιπορπάω Hinc

Ἐπιπόρπωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπόρπημα, Heſ.

Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab

Ἐπιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpureus, purpuræ ſimilis.

Ἐπιποτάομαι, ῶμαι, involo, advolo. Ab ἐπιπέτομαι.

Ἐπιπράττομαι, addo, inſuper facio; (2) exigo, ut εἰσπράττομαι.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus. Ab ἐπιπρέπω.

Ἐπιπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, decorus. Ab

Ἐπιπρέπω, decorus ſum, cum Dat.

Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, ſeu eo ad.

Ἐπιπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cernuus, in faciem pronus.

Ἐπιπρίω, f. ίσω, in ſuperficie ſerro; (2) ἐπιπρίω τοὺς ὀδόντας, dentibus infrendeo.

Ἐπιπρὸ, *Adv.* longo tractu, perpetim.

Ἐπιπροβαίνω, progredior, provehor.

Ἐπιπροβάλλω, ſuperinjicio.

Ἐπιπροέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπιπροῆκα, ab ἐπιπροΐημι.

Ἐπιπροέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπιπροεῖναι.

Ἐπιπροθέω, longè procurro, provehor.

Ἐπιπροϊάλλω, protendo, foras emitto.

Ἐπιπροΐημι, inſuper mitto.

Ἐπίπροικος, ου, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab

Ἐπίπροιξ, quod doti additur, quod doti accedit, Heſ. Ex ἐπὶ, & προίξ, *dos*.

Ἐπιπρομολέω, progredior, provehor.

Ἐπιπρονέω, idem.

Ἐπιπροπίπτω, ſuper incumbo, procumbo ad v. c. aquam bibendi cauſa.

Ἐπιπροσβάλλω, proficiſcor verſus, peto locum.

Ἐπιπρόσθε, vel ἐπίπροσθεν, *Adv.* ante, coram.

Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, adjectio.

Ἐπιπροσθέω, ῶ, fut. ήσω, objicio, obtendo; (2) obſcuro, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus ſum. Ab ἐπίπροσθεν.

Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ. obumbratio; (2) obtentus. Ab ἐπιπροσθέω.

Ἐπιπροσπλέω, adnavigo.

Ἐπιπροστίθημι, adjicio, adjungo.

Ἐπιπρόσω, procul.

Ἐπιπροτέρωσε, *Adv.* ulterius.

Ἐπιπροφαίνω, profero, oſtendo, *in paſſ.* appareo.

Ἐπιπροφέρω, profero, promoveo.

Ἐπιπρωϊαίτερον, *Adv.* maturius.

Ἐπιπταίρω, adſternuto, ſternuto dum aliquid dicitur, vel fit; a. 2. ἐπέπταρον.

Ἐπίπταισμα, τὸ, offenſio, quum impingitur; (2) læſio pedis ex offenſione. Ab

Ἐπιπταίω, fut. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, fruſtror.

Ἐπίπταμαι, advolo, ſuperinvolo; unde occurrunt ἐπέπτατο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθαι, Ab ἐπὶ, & πτῆμι, ſ. ἵπτημι, *volo*.

Ἐπιπτάρνυμαι, idem quod ἐπιπταίρω.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἐπίπτημι.

Ἐπίπτησις, ἡ, advolatus; (2) id. quod ἐπίπνευσις.

Ἔπιπτον, 1. ſ. imperf. ind. act. v. πίπτω, cado.

Ἐπίπτυγμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιπτύσσω.

Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi.

Ἐπίπτυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dignus, qui inſputetur, contemnendus, deteſtandus. Ab ἐπιπτύω.

Ἐπιπτύσσω, fut. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; complector, amplector. Hinc

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura.

Ἐπιπτύω, f. ύσω, inſpuo. inſputo.

Ἐπίπτωσις, ἡ, caſus, κατ' ἐπίπτωσιν, forte fortuna.

Ἐπιπύησις, ἡ, ſuppuratio.

Ἐπιπυνθάνομαι, audio (inſuper)

Ἐπιπυρέσσω, &

Ἐπιπυρεταίνω, inſuper febricito & quidem gravius paulatim, *Auct.*

Ἐπίπυῤῥος, ad ruſum colorem inclinans.

Ἐπιπωλέομαι, οῦμαι, obambulo; (2) luſtro.

Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.

Ἐπιπωμάζω, &

Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.

Ἐπιπωματικὸς, ἡ, ὸν, claudens, v. c. corporis poros.

Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro. Hinc

Ἐπιπώρωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.

Ἐπιπώρωσις, obſtinatio; (2) cæcitas.

Ἐπιριγέω, ſubinde, & per intervalla frigore arripior.

Ἐπίρικνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum rugoſus aut incurvus; (2) ſuperne incurvus, aut rugoſus.

Ἐπιῤῥαθυμέω, pigreſco, vitam otioſe ago.

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, inſpergo, irroro, infundo.

Ἐπιῤῥακτὸς, ἡ, ὸν, incumbens cum hiatu. Ab ἐπιῤῥάσσω.

Ἐπίῤῥαμμα, ατος, τὸ, aſſumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, inſpergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

Ἐπιῤῥαπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quaſi bacillis percutiendo, arguo, caſtigo. Hinc

Ἐπιῤῥάπισις, ἡ, reprehenſio, vituperatio, caſtigatio.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐπιῤῥάπτω, f. ψω, aſſuo. Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Marc. 2, 21.

Ἐπιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάττω, f. ξω, irruo, incumbo.

Ἐπιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapſodorum.

Ἐπιῤῥεῖν, præſ. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, ſacrifico.

Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propenſio. Ab

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui propendet, propenſus, proclivis, pronus; (2) felix, ſuccedens. Ab

Ἐπιῤῥέπω, fut. ψω, propendeo, vergo; (2) vergere facio, inclino. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ, Epigr.

Ἐπιῤῥέω, ῥεύσω, influo; (2) fluo ſuper; (3) inundo; (4) largior copioſe.

Ἐπιῤῥήδην, *Adv.* palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico*.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, Adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) geſtamen quoddam comicum. Ex iiſd.

Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, adverbialis, adverbii formam habens. Ab ἐπίῤῥημα.

Ἐπιῤῥηματικῶς, *Adv.* adverbialiter.

Ἐπίῤῥησις, εως. ἡ, vituperatio; (2) accuſatio. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico*.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέῤῥησσε, ab ἐπιῤῥήσσω, obdo peſſulum, irrumpo.

Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, vituperabilis, reprehenſione dignus, probroſus, infamis.

Ἐπιῤῥιγόω, idem quod ἐπιριγέω.

Ἐπιῤῥίζιον, ου, τὸ, additamentum ad radicem; radicamentum; capillamentum radicum. Ex ἐπὶ. & ῥίζα, *radix*.

Ἐπίῤῥινος, ὁ, naſo.

Ἐπιῤῥιπτέω, ῶ, ſuperjicio, injicio. Ab

Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, Luc. 19, 35.

Ἐπιῤῥίψαντες, a. 1. part. act. v. ἐπιῤῥίπτω.

Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus; (2) abundantia, adfluentia. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fremitum edo; (2) tumultuor. Ab

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, auxiliator, adjutor auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis.

Ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥοιβδὴν, *Adv.* rapido cum impetu & ſtridore. Ex ἐπὶ, & ῥοῖβδος, *ſtridor.*

Ἐπιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando, cum ſtrepitu irruo. Δἐασω——σύρουσαν ἄλμη κἀπιῤῥοιζοῦσαν πάτρῃ δεινὰς ἀπειλὰς, Lyc. 217, conf. *v.* 585.

Ἐπιῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, ſorbeo, ſorbitione ſumo.

Ἐπιῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιῤῥυγχὶς, ίδος, ἡ, curvitas roſtri in avibus rapacibus. Ex ἐπὶ, & ῥύγχος, *roſtrum.*

Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo. Ἐς τὸ ἀσφαλὲς ϗ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐπεῤῥύθμισεν, *Lucian. Piſcat.* 5.

Ἐπιῤῥυπαίνω, commaculo.

Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ. confluxio, influxio, adfluxio. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.

Ἐπιῤῥύτως, per affluxum, inſtillando.

Ἐπιῤῥαγολογέω, & οῦμαι, racemos lego.

Ἐπιῤῥώννυμι, f. ρώσω, corroboro.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui ſupponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάσσω.

Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. Ab

Ἐπίσαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui agitatur, concutitur, mobilis, inſtabilis.

Ἐπισαλπίζω, buccina accino.

Ἐπίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgeſtio. Ab

Ἐπισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas ſeu ſtragula; (2) ſterno, inſterno; (3) impono; (4) conſtipo, inculco.

Ἐπίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris ſupra pudenda, *Ern.*

Ἐπίσειστος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Perſonæ quædam comicæ ſic inducebantur. Ab

Ἐπισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ ἐπίσειέ μοι τὰς αἱματωπὰς ϗ δρακοντώδεις κόρας, Eur. Or. 245. Οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν, ibid. 596.

Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adverſus aliquem.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. v.

Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημῆναι, oſtendere ſe, adeſſe, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam eſt promitto, ap. *Joſ.* Hinc (3) ἐπισημαίνομαι, quamcumque ſignificationem do; (4) acclamatione teſtor; (5) applaudo; (6) ſubſcribo, approbo, obſigno. Hinc

Ἐπισημασία, ας, ἡ, ſignificatio cujuſcumque rei velut futuræ tempeſtatis, ſed *impr.* acclamatio faventium, plauſus; (2) dicitur tamen ſimpliciter de laude, & de reprehenſione; (3) indicium motus febrilis.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, ſcribo adnotationes; (2) plauſu approbo. Hinc

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio.

Ἐπίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſignum, ſeu nota impreſſa eſt, ſignatus; (2) ἐπίσημόν τινος eſt, quod ab aliquo nomen habet; (3) inſignis, nobilis, illuſtris; (4) ἐπίσημον, *dicitur & de* nomine. Ex ἐπὶ, & σῆμα.

Ἐπισήμως, *Adv.* inſigniter; (2) perſpicue, ſignificanter.

Ἐπίσης, adæque. Ex ἐπὶ, & ἴσος, ἴση, *par.*

Ἐπισίγμα, ατος, τὸ, canum inſtigatio. Ab

Ἐπισίζω, canes inſtigo, ſeu incito ſibilo.

Ἐπισινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui noceri poteſt, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ, & σίνω.

Ἐπίσινος, ου, ὁ, inſidiator, clam aliis nocere ſtudens. Ex iiſd.

Ἐπισιτιάζω, f. άσω, viaticum ſumo. Ab ἐπισίτια.

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo, *in med.* idem ferè, frumentum, commeatum deporto, ſubveho, ſed proprie, cibaria, viaticum ſumo, paro mihi, deinde locupleto me.

Ἐπισιτιεύμενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιούμενος, *Att.* pro ἐπισιτιζόμενος.

Ἐπισίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victus cauſſa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.

Ἐπίσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπισιττέω, ῶ, f. ήσω, incito paſtorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ, & σίττα.

Ἐπισίφλιον, irriſione dignum, turpe, Heſ. Ex ἐπὶ, & σίφλος, *reprehenſio.*

Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.

Ἐπισκαλμὶς, ίδος, ἡ, lignum ſub ſcalmo.

Ἐπισκάπτω. f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, diſſipo & diſpergo; (2) inſpergo, ſpargo.

Ἐπισκεδάννυμι, idem.

Ἐπισκέλησις, εως, ἡ, primus equi motus ad greſſus glomerandos. Ex ἐπὶ, & σκέλος.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus; (2) a vento. Ex ἐπὶ, & σκέπη.

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviſo, viſito; (2) pœnas ſumo; (3) opem fero; (4) adſpicio, inſpicio, contemplor; (5) luſtro, recenſeo; (6) conſidero, animo expendo; (7) diſquiro; diſcepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους, ἑπτὰ, Act. 6, 3.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, ſarcio, inſtauro; (2) inſterno clitellas & onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον ἁπαξάπασιν, Ariſt. Conc. 1142. Hinc

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, inſtaurator.

Ἐπισκευαστὸς, ἡ, ὸν, inſtauratus, redivivus.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio, refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inſpectio; (2) recenſio, quæ fit luſtrando & inſpiciendo; (3) conſideratio, perpenſio, cogitatio; (4) diſputatio, diſquiſitio. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκήνιον, ου, τὸ, domicilium ſuper ſcena; (2) ſuperior ſcenæ pars. Ab

Ἐπίσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuper ſcena eſt aut fit. Ex ἐπὶ, & σκηνὴ, *ſcena.*

Ἐπισκηνόω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, 2 Cor. 12, 9.

Ἐπισκηνώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐπισκήπτω, fut. ψω, irruo, ingruo in; (2) urgeo, inſto; (3) mando, injungo, *inpr.* de mandatis morientium; (4) obteſtor, obſecro; (5) innitor, incumbo; (6) *inpr.* eſt verbum forenſe, & (maxime *in med.*) ſignificat (1) falſi teſtimonii accuſare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera conſulto illata; (3) reperitur etiam univerſe pro accuſare, ut cædis, ap. Plat.

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipſa incumbendi actio; (2) actio, qua teſti crimen falſi teſtimonii intendimus; (3) oratio, qua moriens a circumſtantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obſcuro. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτοὺς, Matt. 17, 5.

Ἐπισκιασμὸς, οῦ, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

Ἐπίσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbra tectus, umbroſus; (2) umbratilis. Ex ἐπὶ, & σκιά.

Ἐπισκίως, umbroſe.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto alicubi, inſulto, exſultim ludo.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκόπει, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

Ἐπισκοπεῖον, ου, τὸ, domus epiſcopi. Ab ἐπίσκοπος.

Ἐπισκοπεύω, f. εύσω, epiſcopus ſum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viſo, viſito, inviſo; (2) inſpicio; (3) curator, inſpector ſum; (4) diſpicio mecum, animo verſo, conſidero; (5) video, obſervo, animadverto; (6) etiam ſidera dicuntur ἐπισκοπεῖν propter influxum ſuum. Ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν, Ariſt. Θεσμ. 966. Πᾶν ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, Iſocr. ad Dem. Hinc

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, inſpectio, munus inſpiciendi; (2) epiſcopatus; (3) viſitatio ad opem ferendam, vel pœnam ſumendam.

Ἐπισκόπησις, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικὸς, ἡ, ὸν, epiſcopalis. Ab

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inſpector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus eſt; (3) inſpector eccleſiæ, epiſcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκοτάζω, idem quod

Ἐπισκοτέω, ῶ, ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obſtruo. Ex ἐπὶ, & σκότος, *tenebræ.* Hinc

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuſcatio; (2) caligo.

Ἐπισκύζομαι, indignor.

Ἐπισκύζωνται, 3. pl. præſ. conj. med.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, inprimis in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, triſti, ſevero vultu ſum in aliqua re.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, ſupercilium; (2) faſtus.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, ſcommata & dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, Xen. εἴς τι, Plut.

Ἐπισμαραγέω, inſono, ſtrepo, fremo.

Ἐπισμάω, f. ήσω, abſtergo.

Ἐπισμῇ, 3. ſ. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abſtergo, detergo.

Ἐπισμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, miſerabilis; (2) triſtificus, cor dolore exedens.

Ἐπισμυγερῶς, *Adv.* ærumnoſe.

Ἐπισόγκου, æquabiliter, ex æquabili ſupeficie conſtans, Strabo lib. 13. Ab ἐπὶ, ἴσος, & ὄγκος.

Ἐπισος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis.

Ἐπισπάδην, hauſtu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίρω, ſubſulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde

Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio, adductio.

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, attractor, inſtrumentum, quo aliquid attrahimus.

Ἐπισπαστικὸς, ἡ, ὸν, attrahendi vim habens.

Ἐπισπαστὸς, ἡ, ὸν, quem quis ſibi ipſe attraxit & accerſivit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, τὸ, laqueus, quem quis ſibi ipſe attraxit & induit; (2) marculus ferreus; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

Ἐπισπάω, ῶ, fut. άσω, attraho; (2) conſequor, adquiro; (3) *in med.* adſequor, inſequor, impello. Ἐγὼ δὲ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος, Soph. Aj. 780. Ἡ θάλαττα τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν ἑαυτὴν, *Lucian.*

Ἐπισπείρω, f. ερῶ, inſuper ſero, denuo ſemino; (2) diſſemino; (3) inſero, inſemino, ſero in aliquo.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab ἐπισπένδω.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo ex patera.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, incitatus, feſtinus, properans ſtudioſe aliquid. Ex

Ἐπισπέρχω, premo, urgeo.

Ἐπισπερχῶς, *Adv.* ſtudioſe, feſtinanter.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, propero, feſtino; (2) feſtinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδων τοῖς ἱροῖσι, Herod. τὸ δρᾶν, Plat.

Ἐπίσπῃ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. ἐπισπάω.

Ἐπίσποιτο. *comitetur*, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi *Poët.* σπέομαι, pro ἕπομαι.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, miſericordia commoveor ſuper.

Ἐπίσπληνος, ον, lienoſus.

Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, *libo.*

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio iterata, qua ſatis prioribus novum ſuperſeritur; (2) inſitio, ſatio alicujus in alio. Ab ἐπισπείρω.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inſeritur vel reſeritur. Ab eod.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, feſtino; (2) incito, inſtigo. Ἐπισπούδασεν ἔπι θᾶσσον, *Lucian.*

Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, accelerator, exactor, qui urget. Ab ἐπισπουδάζω.

Ἐπισπώμενος, præſ. part. paſſ. pro ἐπισπαόμενος, ab ἐπισπάω.

Ἐπίσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impetuoſus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισσεύω.

Ἐπίστα, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poët.* pro ἐπίστασαι, ab ἐπίσταμαι.

Ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ, inſtillatio. Ab ἐπιστάζω.

Ἐπισταδὸν, *Adv.* conſtanter; (2) inſtando; (3) ſcite, ſcienter, perite. Ab ἐπίσταμαι.

Ἐπιστάζω, f. άξω, inſtillo; (2) ſuper inſtillo.

Ἐπίσταθμα, ῶν, τὰ, manſiones, ſtativa. Ab ἐφίστημι.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, ſtabulatio, diverſatio; (2) neceſſitas hoſpites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab eodem.

Ἐπισταθμεύω, ῶ, f. εύσω, ſtabulor alicubi, ſtativa habeo, diverſor.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtationarius, manſionum curator. Ab ἐφίστημι.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ponderi adjicitur. Ex ἐπὶ, & σταθμὸς, *libra.*

Ἐπισταλάζω, f. άξω, inſtillo, irrigo.

Ἐπισταλάω, ῶ, idem.

Ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum, quod fit per epiſtolam, commiſſio. Ab ἐπιστέλλω.

Ἐπισταλτικὸς, ή, όν, qui ſcribendis epiſtolis operam dat. Ab eod.

Ἐπίσταμαι, ſcio, peritus ſum; (2) poſſum, ſoleo; (3) exiſtimo, credo.

Ἐπισταμένως, *Adv.* ſcienter, perite; (2) prudenter. Ab ἐπιστάμενος.

Ἐπίσταξις, ἡ, crebra ſtillatio, v. c. ſanguinis e naribus.

Ἐπιστὰς, *inſtans*, nom. ſing. a. 2. part.

Ἐπιστᾶσα, fem. a præc.

Ἐπίστασαι, 2. ſ. præſ. ind. med. v. ἐπίσταμαι.

Ἐπιστάσθαι, *ſupra ſtare*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐφίστασθαι, a verbo ἐφίστημι.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, attenta conſideratio; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inſpectio. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστάσιος, ου, ὁ, ſtator, epitheton Jovis.

Ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum ſiſtimus; (2) animadverſio, conſideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inſpectio; (7) cohibitio, retenſio; (8) impetus; (9) quod inſidet, vel ſupernatat urinæ; (10) pars navis. Ab eod.

Ἐπιστάτα, voc. ſing. ab ἐπιστάτης.

Ἐπιστατεία, ας, ἡ, functio. Ab

Ἐπιστατεύω, f. εύσω, præfectus ſum, præſum. Ab ἐπιστάτης.

Ἐπιστατέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Ἐπιστατεῖν πᾶσι τοῖς τεχνίταις, Plut. τῶν ἔργων, Xen.

Ἐπιστατὴρ, ῆρος, ὁ, roſtrum navis. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, qui præfectus eſt alicui rei, qui præeſt, curator; (2) qui reipublicæ præeſt; (3) mendicus, qui ad fores ſtare ſolet. Ab eod.

Ἐπιστατικὸς, ή, όν, ad curatorem vel præfectum pertinens. Ab ἐπιστάτης.

Ἐπιστατικῶς, conſtanter, fixe.

Ἐπιστάτις, ιδος, ἡ, quæ curandis & adminiſtrandis negotiis præeſt. Ab eod.

Ἐπίστατον, τὸ, baſis crateris, in inſcr. Sigea.

Ἐπίστατο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἐπίσταμαι.

Ἐπιστατοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. verbi ἐπιστατέω.

Ἐπισταχὺν, idem quod ἐπανθεῖν, de lanugine barbæ.

Ἐπιστέαται, *ſciunt*, 3. pl. præſ. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a verbo ἐπίσταμαι.

Ἐπιστείβω, calco.

Ἐπιστεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιστέλλω.

Ἐπιστείχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo.

Ἐπιστέλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) per literas certiorem facio, literis ſignifico; (5) mando, jubeo; (6) attraho, adduco, f. ἐπιστελῶ, a. 1. ἐπέστειλα, perf. paſſ. ἐπεσταλμένος, τὰ ἐπεσταλμένα. Διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν, Heb. 13, 22.

Ἐπιστενάζω, f. άξω, ingemo, ingemiſco ob.

Ἐπιστενάχω, idem. Ex ἐπὶ, & στενάχω, *gemo.*

Ἐπιστένω, idem. Τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις, Eur. Med. 929.

Ἐπιστεύετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. πιστεύω.

Ἐπιστεύθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐπιστεύσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act.

Ἐπιστεφανόω, corono.

Ἐπιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corona impoſita cinctus vel redimitus. Ab

Ἐπιστέφω, f. ψω, corona redimio. Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, Il. 1, 470.

Ἐπιστέανται, 3. pl. præſ. ind. *Ion.* ἐπίστανται, ab ἐπίσταμαι.

Ἐπίστῃ, 2. ſ. pr. ind. med. *Att.* pro ἐπίστασαι.

Ἐπίστηθι, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἐφίστημι.

Ἐπιστήθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in pectore recumbens. Ex ἐπὶ, & στῆθος, *pectus.*

Ἐπιστηλόω, columnam impono.

Ἐπίστημα, ατος, τὸ, columna, quæ defunctis erigi ſolet. ſtela ſepulchralis. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia; (2) peritia; (3) ars. Ab ἐπίσταμαι.

Ἐπίστημος, hæſitans, cogitabundus. Ab ἐφιστήμον.

Ἐπιστημονικῶς, *Adverb.* perite.

Ἐπιστημόνως, *Adv.* ſcienter, perite, ſcite.

Ἐπιστημοσύνη, ſcientia; (2) peritia. Ab

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſcientia præditus, ſciens, peritus. Ab ἐπίσταμαι.

Ἐπιστηρίζω, f. ίξω, magis ſtabilio; (2) ſtabilio & firmo ſuper. Hinc ἐπιστηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me ſuper. Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, Act. 14, 22. Ἐπιστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ, Luc.

Ἐπιστήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. a verbo ἐπίσταμαι.

Ἐπιστητέον, *Adv. poſit.* ſciendum eſt. Ab ἐπίσταμαι.

Ἐπιστητὸς, ή, όν, ſub ſcientiam cadens, quod ſcitur. Ab eod.

Ἐπιστίζω, f. ίξω, notis compungo; (2) in ſuperficie notis diſtinguo.

Ἐπιστίλβω, ſplendeo, fulgeo.

Ἐπίστιος, ον, pro ἐφίστιος.

Ἐπιστοβέεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπιστόβουν, ſeu ἐπιστόβεον, ab

Ἐπιστοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, convicior, apud Apollon. Rhod. Quaſi ἐπιστομέω. Ex ἐπὶ, & στόμα, *os.*

Ἐπιστοιβάζω, f. άσω, conſtruo, compono, digero ſuper.

Ἐπιστολάδην, *Adverb.* ornate, ſuccincte. Ab ἐπιστέλλω.

Ἐπιστολεὺς, έως, ὁ, epiſtolarum ſcriptor; (2) epiſtolarum magiſter; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi; (5) ducis, ut prætoris, &c. legatus. Ab

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola, literæ, quæ ad aliquem mittuntur; (2) mandatum, juſſum, præceptum. Ab eod.

Ἐπιστολίζω, veſtio, velut veſte tego.

Ἐπιστολικὸς, ή, όν, epiſtolaris. Ab ἐπιστολή.

Ἐπιστολιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & ap. *Demoſth.* conducticius.

Ἐπιστόλιον, ου, τὸ, parva epiſtola, epiſtolium, Dim. ab eod.

Ἐπιστολιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui epiſtolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον, & φέρω.

Ἐπιστολογραφικὸς, ή, όν, epiſtolis ſcribendis ſerviens.

Ἐπιστομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo; (2) frænum injicio, inhibeo. Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, Tit. 1, 11. Ex ἐπὶ, & στόμα, *os.*

Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, idem quod

Ἐπιστόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, præpedimentum, quo os alicui obſtruitur; (2) obſtaculum. Ab ἐπιστομίζω.

Ἐπιστοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemiſco.

Ἐπιστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Ἐπιστόρνυμι, pro ἐπιστρώννυμι, inſterno.

Ἐπιστρατεία, ας, ἡ, expeditio adverſus aliquem; (2) copiæ ſupervenientes; (3) exercitus.

Ἐπιστράτευσις, εως, ἡ, expeditio. Ab

Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem ſuſcipio adverſus, infeſto agmine tendo in. Ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, Soph. Trach. 366. Διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο, infeſtabat, Eur. Med. 1188. Ἐπιστρατεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Διΐ, Ariſt. Av. 1528.

Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, caſtra adverſus quem poſita.

Ἐπιστρατοπεδεύω, caſtra moveo adverſus.

Ἐπιστραφεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ἐπιστρέφω.

Ἐπιστρεπτικὸς, ή, όν, vim habens convertendi.

Ἐπίστρεπτος, ον, ſpectabilis, qui ora hominum convertat.

Ἐπιστρέφεια, ας, ἡ, ſolertia, induſtria, ſagacitas, ſeveritas, accurata diligentia.

Ἐπιστρεφέως, & ἐπιστρεφῶς, *Adverb.* diligenter, accurate; (2) fraudulenter. Ab

Ἐπιστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolers, induſtrius, circumſpectus, prudens; (2) perverſus; (3) verſutus. Ab

Ἐπιστρέφω, fut. ψω, converto, convertere greſſum cogo, retroago; (2) in diverſum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corrugo; (7) inflecto, incurvo. Ἐπιστρέφομαι, pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) ſe reſpicere tandem, ad ſuæ utilitatis curam tandem converti. Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, 2 Pet. 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω, Matt. 10, 13. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν, Ariſt. Plut. 1131.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act.

Ἐπιστρέψαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Ἐπιστρογγύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in rotundum inclinatus, ſubrotundus, turbinatus.

Ἐπιστροφάδην, *Adx.* huc illuc ſe convertendo, in utramque partem ſe convertendo; (2) ſtudioſe; (3) ſtrenue, fortiter.

Ἐπιστροφεὺς, έος, ὁ, primus ſpondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio; (2) reverſio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadverſio, cura, reſpectus; (7) punitio, ultio. Ab eod.

Ἐπιστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quaſi Antevorta, vel Verticordia. Ab eod.

Ἐπιστροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni. Ab eod.

Ἐπίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui convertitur, reciprocus, flexuoſus; (2) qui conſervatur cum aliis. Ab eod.

Ἐπιστρόφως, *Adv.* diligenter.

Ἐπίστρωμα, ατος, τὸ, inſtragulum. Ab

Ἐπιστρώννυμι, vel ἐπιστρωννύω, f. στρώσω, inſterno, ſuperſterno, ſtrato tego. Ἐπιστρωννύουσι τῇ γῇ νιφετὸν, Luc.

Ἐπιστρωφάω, ῶ, verſor in, oberro, obeo. Ἐπιστρωφῶσι πόληας, Odyſſ. 17, 486. Ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστυγνάζω, triſtor ob aliquid, contriſtor, dolore & triſtitia adficior propter aliquid.

Ἐπιστύλιον, τὸ, trabs, aut lapis, qui ſupra columnam ponitur. Ex ἐπὶ, & στῦλος.

Ἐπιστύφω, f. ψω, adſtringo, coërceo.

Ἐπίστω, 2. ſ. imperf. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπίστασο, ab ἐπίσταμαι.

Ἐπιστώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πιστόω.

Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, fut. ήσω, ſycophantice aliquem infector.

Ἐπισυγκροτέω, convoco, colligo.

Ἐπισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.

Ἐπισύλληψις, εως, ἡ, ſuperfœtatio.

Ἐπισυμβαίνω, ſuperaccido, inſuper accido, poſtea accido.

Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, jus contrahendi ſocietatem mutuo.

Ἐπισυμπίπτω, una incido, ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπισυναγεῖν, ab

Ἐπισυνάγω, f. άξω, adgrego, poſt alium colligo, inſuper colligo ; (2) colligo. Ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, Matt. 23, 37. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, Marc. 1, 33.

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio. Ab ἐπισυνάγω.

Ἐπισυναθροίζω, congrego ad locum.

Ἐπισυνάπτω, coagmento, conjungo ; (2) adjungo ; (3) committo, ſc. prælium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτουσι, Plut.

Ἐπισυναχθεισῶν, g. pl. a. 1. part. paſſ. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, colligatio.

Ἐπισύνδεσμος, ὁ, vinculum, copula.

Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.

Ἐπισυνδίδωμι, invaleſco, accreſco.

Ἐπισύνειμι, inſuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, ſupervenientes ; ἐπισυνιέναι, convenire.

Ἐπισυνέχω, contineo, apto.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part. paſſ. f. g. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compoſitio. Ab ἐπισυντίθημι.

Ἐπισυνίσταμαι, coëo, conſpiro, inſurgo in aliquem ; (2) concreſco.

Ἐπισυννέω, aggero.

Ἐπισυνοδοιπορέω, una iter facio.

Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.

Ἐπισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis jam conſtructis.

Ἐπισυντείνω, contraho.

Ἐπισυντήκομαι, contabeſco aliquam ob rem.

Ἐπισυντίθημι, inſuper compono & conjungo ; (2) cumulatim adnecto & adjungo.

Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, Marc. 9, 25.

Ἐπισύομαι, impetum facio. Unde ἐπέσσυμαι, incitatus ſeu concitus ſum ; ἐπεσσυμένος.

Ἐπισυρίσσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, ſibilo ad, ſibilis excipio ; (2) exſibilo ; (3) more gruum clamo.

Ἐπίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis poſt ſe trahit ; (2) veſtigium corporis tractim ſe agentis.

Ἐπισυρρέω, confluo, affluo.

Ἐπισύρω, attraho, poſt me traho ; (2) tractim duco.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factioſa, ſeditio, tumultus. **Ab** ἐπισυνίστημι.

Ἐπισυστέλλω, contraho.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid ſuſcipiendum contra aliquem.

Ἐπισφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator.

Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo ſeu macto ſuper, immolo ſuccedaneam. Ab

Ἐπισφάζω, f. άξω, jugulo, ſeu macto ſuper ; (2) eneco, obtundo.

Ἐπισφακελίζω, inſuper ſphacelo laboro.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui labefactari poteſt, lubricus ; (2) inſtabilis, incertus ; (3) periculoſus ; (4) damnoſus. Ab

Ἐπισφάλλω, ſupplanto, everto, fallo.

Ἐπίσφαλμα, τος, τὸ, res male, infeliciter geſta, infelix eventus.

Ἐπισφαλῶς, *Adv.* ita ut labefactari poſſit, lubrice, non ſine periculo.

Ἐπίσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, pernicioſus, exitialis. Ex ἐπὶ, & φάω, *occido*, Euſt. (2) infamis, ap. *Amm.* A φημί.

Ἐπισφάττω, f. άξω, jugulo, ſeu macto ſuper.

Ἐπισφελίτης, ου, ὁ, remex, Heſ. Ex ἐπὶ, & σφέλας, *ſedes remigum.*

Ἐπισφίγγω, f. ξω, adſtringo, adductum ad me ſtringo & arcte complector.

Ἐπισφραγίζω, fut. ίσω, ſignum imprimo ; (2) probo, approbo, ſubſcribo ; (3) conſigno ; (4) concludo velut ſigillo. Hinc

Ἐπισφραγιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſigillum imprimit, obſignator.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ ; tegumentum ſeu faſcia malleolorum ſive tibiarum. Ex ἐπὶ, & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

Ἐπισχάζω, f. άσω, in ſuperiore parte ſcarifico, ſeu cultro aperio.

Ἐπίσχε, 2. ſ. pr. imper. act. v. ἐπίσχω.

Ἐπισχεδὸν, *Adv.* propemodum.

Ἐπισχέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν.

Ἐπισχερὼ, *Adv.* deinceps, ordine. Tanquam ab ἐπίσχω, *inhibeo.*

Ἐπίσχεσια, ας, ἡ, prætextus ; (2) mora. Ab ἐπίσχω, *inhibeo.*

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repreſſio, remora. Ab eod

Ἐπισχετικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens. Ab eod.

Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.

Ἐπισχίδες, ων αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut diſtinetur. Ab ἐπισχίζω.

Ἐπισχίδιον, ου, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab

Ἐπισχίζω, f. ίσω, in ſuperficie aliquid findo, vel ſcindo, incido.

Ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, extenuo. Hinc

Ἐπισχναντέον, *Adv. poſit.* arefacere oportet.

Ἐπισχολάζομαι, vaco.

Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro ; (2) omni ope reſiſto.

Ἐπίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator.

Ἐπισχύω, fut. ύσω, vires ſumo, invaleſco. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, Luc. 23, 5.

Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo ; (2) adhibeo. Ἐπίσχες τοῦ δρόμου, Ariſt. Av. 1205.

Ἐπισχὼν, a. 2. part. act.

Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.

Ἐπίσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpulentus ; (2) toroſus. Ex ἐπὶ, & σῶμα, *corpus.*

Ἐπισωρεύω, cumulo, acervatim adgero. Κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, 2 Tim. 4, 3.

Ἐπίσωτρον, ου, τὸ, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citius deteratur.

Ἐπιταγὴ, ῆς, mandatum, imperium. Ab ἐπιτάττω.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, ſubſidiarla cohors ; (2) mandatum. Ab eod.

Ἐπιταγματικὸς, ἡ, ὸν, ſubſidiarius.

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.

Ἐπιτακτικὸς, ἡ, ὸν, imperioſus ; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, ſc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.

Ἐπιτακτικῶς, *Adv.* imperioſe, pro imperio, cum imperio, cum mandato.

Ἐπίτακτοι, milites triarii & ſubſidiarii.

Ἐπίτακτος, ον, juſtus, præſcriptus.

Ἐπιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper laboro & moleſtias perfero.

Ἐπιτανύω, fut. ύσω, intendo, contendo ; (2) augeo ; (3) enitor, adnitor.

Ἐπιτὰξ, *Adverb.* deinceps, ex ordine ; (2) breviter, ap. Comicos ; (3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπιτάττω, Etym. M. Unde

Ἐπίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium.

Ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab

Ἐπιταράσσω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello. Ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, Luc.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, adjutor.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio ſignificationis, *item* (2) affirmatio, opp. στέρησις, privatio, diminutio ; (3) incrementum ; (4) amplificatio, exaggeratio, vehementia ; (5) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo.*

Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, colloco ſeu diſpono poſt ; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, ſubditus ſum alicujus poteſtati. Ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, Luc. 4, 36. Ἐπίταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, Marc. 6, 39.

Ἐπιτατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi augendique vim habens, intenſivus. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτατικῶς, *Adv.* intenſive.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, funebris, pro ſubſt. ſc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, ου, carmen ſepulchrale, Epitaphium. Ex ἐπὶ, & τάφος.

Ἐπιταχύνω, accelero, urgeo.

Ἐπιτεθειασμένως, *Adv.* adflatu, ſeu cum adflatu numinis. Ab ἐπιτεθειασμένος, quod eſt ab ἐπιθειάζω.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπιτείνω, intendo, contendo ; (2) augeo ; (3) increſco, invaleſco ; (4) enitor, annitor ; (5) torqueo ſc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι, a. 1. intendere. Paſſ. ἐπετάθην, conj. ἐπιταθῶ, ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur, perf. ἐπιτεταμένος, intenſus. Ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc.

Ἐπιτειχίζω, f. ίσω, munio adverſus impetum hoſtium ; (2) caſtellum ſtruo, unde hoſtem infeſtemus ; (3) e propugnaculo decurrendo infeſto ; (4) excitato muro oppugno ; (5) murum addo, muro cingo. Hinc

Ἐπιτείχισις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum ; (2) *tropice* quicquid ejuſmodi eſt, ut eo uti ad vexandos alios & infeſtandos poſſimus.

Ἐπιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, excitatio muri adverſus aliquem. Ab eod.

Ἐπιτεκμαίρομαι, quæro, indago conjecturis, &c.

Ἐπιτεκνόω, inſupergigno, *in paſſ.* inſuper naſcor.

Ἐπιτελειόω, idem quod ἐπιτελέω.

Ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, abſolutio, peractio ; (2) augmentum ; (3) procreatio. Ab ἐπιτελειόω.

Ἐπιτελεόω, ῶ, f. ώσω, offero ἐπιτελέωμα. Ab ἐπιτελής.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. ſ. a. 1. part. paſſ. v. ſeq.

Ἐπιτελεστικὸς, ἡ, ὸν, ſtrenuus, acer, induſtrius.

Ἐπιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exſequor, præſto ; (2) obeo, perfungor ; (3) celebro. Μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, Heb. 8, 5. Βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα, Iſocr. Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε ; Gal. 3. 3.

Ἐπιτελέωμα, ατος, τὸ, hoſtia ſuccedanea, quæ poſt cæteras omnes immolatur, ut priora ſacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελεόω.

Ἐπιτελέως, tandem, denique, *Aret.* Ab

Ἐπιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad finem perductus, abſolutus ; (2) non irritus ; (3) maturus. Ex ἐπὶ, & τέλος, *finis.*

Ἐπιτέλλεο, 2. ſ. præſ. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιτέλλου, ab

Ἐπιτέλλω, faciendum injungo, jubeo, mando ; (2) orior, exſiſto. Hinc a. 1. ἐπέτειλα, in Med. ἐπετειλάμην, injunxi.

Ἐπιτέμνω, fut. εμῶ, incido, concido ; (2) brevius reddo, in compendium redigo. Ὀμόσας δὲ σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν, Luc. pro imag.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ, & τίκτω, *pario.*

Ἐπιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigioſe adfingo & adfabulor.

Ἐπιτέρμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terminis ſeu limitibus præeſt. Ex ἐπὶ, & τέρμα, *terminus.*

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delectationem & voluptatem adferens ; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab

Ἐπιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.

Ἐπιτερπῶς, *Adv.* jucunde, ſuaviter, ita ut delectationi ſit. Ab ἐπιτερπής.

Ἐπιτεταμένως, *Adv.* intenſe, vehementer. Ab ἐπιτεταμένος, quod ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτέταται, 3. ſ. perf. ind. paſſ.

Ἐπιτετηδευμένως, *Adv.* accurate, perite.

Ἐπιτετμημένως, conciſe, &c.

Ἐπιτέτραπται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐπιτρέπω.

Ἐπιτετράφαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion* pro ἐπιτετραμμένοι εἰσί.

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, proſper ſucceſſus. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet adſequi id ad quod contendebat, ſucceſſu non carens.

Ἐπίτευξις, εως, ἡ, impetratio. Ab eod.

Ἐπιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper machinor; (2) molior, machinor, comminiſcor. Hinc

Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) ſolertia.

Ἐπιτεχνητὸς, ἡ, ὸν, arte factus, artificialis.

Ἐπιτεχνολογέω, arte & ratione trado, diſſero.

Ἐπιτήδειος, εία, (ap. Lyſiam) ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, ſtudioſus; (3) neceſſarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam neceſſaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδειοτέρως, aptius, amicius, &c.

Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. Ab ἐπιτήδειος.

Ἐπιτηδείως, *Adv.* commode, utiliter.

Ἐπίτηδες, *Adv.* de induſtria, data opera, ſtudio. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum, quod ſtudioſe ſectamur, tam in malam, quam in bonam partem; (2) profeſſio; (3) diſciplina; (4) vitæ inſtitutum, vitæ genus. Ab ἐπιτηδεύω.

Ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, ſtudium accuratum, induſtria, opera; (2) adfectatio. Ab eod.

Ἐπιτηδευτὴς, οῦ, ὁ, ſtudioſus, deditus alicui rei.

Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, ὸν, adfectatus, nimis accurato ſtudio factus. Ab eod.

Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, ſtudio & data opera aliquid facio; (2) ſtudeo, operam do, ſtudioſe ſector in bonam & in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, inſtruor. Ἐπιτηδεύειν χαρακτῆρά τινος, Plat. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδέως, *Adv.* commode, apte. Ab eod.

ΕΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, idoneus, aptus, habilis.

Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.

Ἐπιτήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter obſervo. Καιρὸν ἐπιτηρεῖ, Plat.

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, obſervatio, animadverſio. Ab ἐπιτηρέω.

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, ὸν, qui obſervare ſolet, obſervator. Ab eod.

Ἐπιτιθέασι, 3. ſing. pr. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτίθησι.

Ἐπιτιθέω, idem quod

Ἐπιτίθημι, impono, ſuper impono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occludo. Et ἐπιτίθεμαι; (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adgredior; (8) hoſtiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus ſum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑποσχέσεσι τὸ νεανικώτατον ἐπίθηκας, Plat.

Ἐπιτιθῇς, 2. ſing. præſ. conjunct. act.

Ἐπιτίκτω, inſuper pario; (2) pario, partum edo.

Ἐπιτιλάω, commaculo ſordibus.

Ἐπιτιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐπιτιμάει. Ab

Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, rei pretium augeo ſeu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δ' ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῴης, Iſocr.

Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, reprehenſio, objurgatio, increpatio, interminatio.

Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehenſor, objurgator, caſtigator; (2) qui rem æſtimatam denuo æſtimat.

Ἐπιτιμητικὸς, ἡ, ὸν, ad reprehenſionem pertinens, reprehenſorius.

Ἐπιτιμητικῶς, acriter, aſpere.

Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex. Ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, ſtatus, civis juſtus & integer, quum fama ejus & exiſtimatio integra eſt; (2) increpatio.

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, & τιμή. Unde

Ἐπίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos ſuus integer & illæſus eſt, honoratus.

Ἐπιτιμῶνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ.

Ἐπιτίμως, honeſte, honorifice. A præc.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubrumus, lactens, Ex ἐπὶ, & τιτθὸς, *mamma.*

Ἐπιτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Unde ἐπιτλήτω, *imperat.* toleret, perferat.

Ἐπιτμήγω, ſeu ἐπιτμήσσω, incido, decurto. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον δάνεισμα, fœneratio quæſtuoſa.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus ſiderum. Ab ἐπιτέλλομαι, *orior.*

Ἐπιτολμᾶν, pr. inf. act. pro ἐπιτολμάειν. Ab

Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω, *contraho.*

Ἐπίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, inciſione, ſeu præciſione brevior factus, præciſus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius. Ab eod.

Ἐπιτόνιον, τὸ, inſtrumentum, quo chordæ funeſve intenduntur; (2) amplificatio. Ab

Ἐπίτονος, ου, ὁ, ſc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, ſeu rudens, qui a ſumma mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.

Ἐπιτοξεύω, idem.

Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui imponitur in arcu ſagitta. Ex ἐπὶ, & τόξον, *arcus.*

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & ſede mea me contineo, ſedem non muto. Ex ἐπὶ, & τόπος, *locus.*

Ἐπιτραγέαι, ῶν, αἱ, piſcium genus. Ex ἐπὶ, & τράγος, *caper.*

Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen. Ex iiſd.

Ἐπίτραγος, ου, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iiſd.

Ἐπιτραγῳδέω, tragice decanto & exaggero.

Ἐπιτραπεζίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſuper menſam, aut ſuper menſa fit. Ab

Ἐπιτραπέζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τράπεζα, *menſa.*

Ἐπιτραπεζώματα, ων, τὰ, quæ in menſa ſeu ſuper menſa apponuntur; (2) ſecundæ menſæ. Ex ἐπὶ, ϗ τραπεζόω.

Ἐπιτραχήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra collum eſt, collaris. Ex ἐπὶ, & τράχηλος, *collum.*

Ἐπιτραχύνω, exaſpero.

Ἐπιτρεπτέον, permittendum eſt. Ab

Ἐπιτρέπω, fut. ψω, permitto, traho; (2) committo curæ alicujus. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλα τοῦτ' ἐπίτρεπον ποιεῖν, Ariſt. Plut. 1078. Ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ γερονταγωγεῖν, id. Eq. 1094.

Ἐπιτρέφω, alo ſuper, alendo ſuperinduco, adnaſci facio.

Ἐπιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incurſionem facio. Πολλαῖς μυριάσι ἐπιτρέχειν, adoriri, Philo.

Ἐπίτρεψον, 2. ſing. a. 1. imper. act. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρέψοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρέψουσι.

Ἐπιτρίβω, f. ψω, attero, adfligo. Hinc a. 2. ἐπιτρίβην· ἐπιτριβείης, in Conj. pereas. Perf. ἐπιτέτριψαι, periiſti. Οἱ δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτρῖψαι σε, Ariſt. Av. 96.

Ἐπιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi ſuſtineo; (2) ultra juſtum tempus munus trierarchi obeo. Hinc

Ἐπιτριηράρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit.

Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur ſeu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.

Ἐπίτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) ſceleratus, perditus. Ab eod.

Ἐπιτρὶς, *Adv.* ter.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeſquitertius; (2) pes poëticus.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipſa conterendi actio; (2) fluctus. Ab ἐπιτρίβω.

Ἐπίτρομος, ὁ ϗ ἡ, perterritus, trepidus.

Ἐπιτροπάδην, *Adv.* ex commiſſo, non ſponte. Ab ἐπιτροπή.

Ἐπιτροπαῖος, αία, αιον, commiſſus, conceſſus; (2) curæ alicujus traditus. Ab eod.

Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.

Ἐπιτρόπευσις, ἡ, idem.

Ἐπιτροπευτικὸς, ἡ, ὸν, peritus aliquid procurandi, ſeu adminiſtrandi. Ab

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, ſum adminiſtrator ſeu præfectus, procuro, adminiſtro; (2) tutor ſum, in tutela habeo. Hinc (3) ἐπιτροπεύομαι, ſum ſub tutela. Θαυμάζω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷός τ' εἰμ' ἐπιτροπεύειν ἐγὼ, Ariſt. Eq. 212. Ab

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, ſive adminiſtrandi ſeu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui cura alicujus commiſſa eſt, procurator, vicarius; (2) tutor, (3) præfectus provinciæ minoris.

Ἐπιτροφὴ, ἡ, alimentum, ap. *Joſ.*

Ἐπιτροχάδην, *Adv.* mature, feſtinanter, more ejus qui currit; (2) ſummatim, breviter ſuccincte. Ab

Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.

Ἐπιτροχαλος, ὁ ϗ ἡ, velox, volubilis. Ab

Ἐπίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπιτροχασμὸς, οῦ, ὁ, percurſio; (2) verborum ſuper ſe invicem effuſio ad perturbandum adverſarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάω, v. ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτρόχως, *Adv.* velociter, cito curſu.

Ἐπιτροχαίτερον, *Adv.* agilius.

Ἐπιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

Ἐπιτρώζω, una cum pane comedo.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. ſing. præſ. opt. act. v.

Ἐπιτυγχάνω, adſequor, nanciſcor; (2) attingo; & (3) ſuccedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον; ἐπιτυχὼν, adeptus; (6) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus ſum. Paſſ. ἐπιτετευγμένον, quo potiti ſumus, quod bene ſucceſſit. Τοῦτο δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος, Iſocr. ad Dem. Ἢν οὖν ἐπιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς, Ariſt. Nub. 535.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuper ſepulchro poſitus; (2) ad ſepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab

Ἐπιτύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τύμβος, *buſtum, ſepulchrum.*

Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.

Ἐπιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo.

Ἐπιτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voti compos. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, proſper ſucceſſus.

Ἐπιτυχὼν, a. 2. part. act. v. ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχῶς, *Adv.* proſpero ſucceſſu, feliciter.

Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effuſe cachinnor; (3) adſentor, adulor. Hinc

Ἐπιτωθασμὸς, οῦ, ὁ, adulatio.

Ἐπιφαγεῖν, a. 2. poſt aliquid edere, ſuperedere, una cum pane edere.

Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) ſplendidum reddo, purgo, lavo.

Ἐπιφαίνω, appareo ſuper aliqua re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, ſupervenio; (3) appareo.

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. act.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ſpecies ſuperna, ſuperficies; (2) habitus & forma loci, item corporis, ſeu oris; (3) dignitas, honos, præſtantia; (4) celebritas; (5) apparitio Deorum, ſive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo ſcelere, &c. conſpicua; (6) apparitio Chriſti in carne; item in judicio mundi; (7) *omninoque* majeſtas divinæ naturæ in Chriſto conſpicua, divinitas ipſa Chriſti; ſed τὰ ἐπιφάνεια, ων, dies, qua Chriſtus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifeſtari cœpit, Magique ad eum acceſſere. Ab

Ἐπιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis, clarus. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.

Ἐπιφανῶς, *Adv.* inſigniter, inſignem in modum, ſplendide, magnifice. Ab ἐπιφανής.

Ἐπιφαρμακεύω, aliud inſuper medicamentum ſumo.

Ἐπίφασις, εως, ἡ, ſpecies externa, cultus, apparatus, ut magiſtratuum, &c. (2) adſpectus, vultus. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφάσκω, dico.

Ἐπιφατνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, præſepialis. Ex ἐπὶ, & φάτνη, *præſepe.*

Ἐπίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui male audit. Ex ἐπὶ, & φημὶ, *dico.*

Ἐπιφαύσκω, luceo, ſplendeo, effulgeo; & *in Med.* in lucem profero, oſtendo. Ex ἐπὶ, & φάω, *luceo.*

Ἐπιφαύω, f. αύσω, illuceſco.

Ἐπιφάω, idem.

Ἐπιφέροισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, ab

Ἐπιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco; importo, inveho; (2) objicio, accuſo; (3) adſcribo; (4) impono, ſuperimpono; (5) ſubjicio, ſubjungo, poſt cætera profero in medium, promo; (7) infero, v. c. cenſum, primitias, &c. ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo; (2) profero; (3) affero, etiam de dote, quæ affertur a fœmina. Αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, Philo. Ἐπίφερε πολέμιον ὁρμὰν φονίαν, Ariſt. Av. 350.

Ἐπιφημιτὴρ, ῆρος, ὁ, fauſta precans, qui bona ominatur adclamans, adſentiens. Ex ἐπὶ, & φημὶ, *dico.*

Ἐπιφημίζω, f. ίσω, famæ ſeu nomini alicujus adſcribo; (2) adſcribo, adſigno, tribuo; (3) pervulgo, diſſemino; (4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maxime) *quo ſenſu & in med. maxime dicitur.* Hinc

Ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.

Ἐπιφημισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ἐπιφθὰς, a. 2. part. act. v. ἐπιφθάνω.

Ἐπιφθέγγομαι, f. ξομαι, adſono, acclamo, reſpondeo. Hinc

Ἐπίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.

Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel ſuper.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidiæ expoſitus, invidioſus; (2) reprehenſione dignus.

Ἐπιφθόνως, *Adv.* invidioſe.

Ἐπίφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitialis, lethalis. Ex ἐπὶ, & φθορὰ, *exitium.*

Ἐπιφθύσδοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, ab ἐπιφθύζω.

Ἐπιφθύω, vel ἐπιφθύζω, *inſpuo.*

Ἐπιφιλοπονέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, naviter alicui rei operam do.

Ἐπίφλεβος, ου, ὁ ϗ ἡ, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ, & φλέψ.

Ἐπιφλεγμαίνω, valde ardeo vel tumeo.

Ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illuſtro. Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην, Il. 2, 455.

Ἐπιφλογὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammeus, incendens. Ab ἐπιφλέγω.

Ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio ſ. pars inflammatione vexata. Quaſi ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod eſt ex ἐπὶ, & φλὸξ, *flamma.*

Ἐπιφλογώδης, ῶδες, inflammationem habens, rubicundus.

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

Ἐπίφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, metu perculſus, perterritus. Ex ἐπὶ, & φόβος, *metus.*

Ἐπιφοινικίζω, ad colorem purpureum vergo.

Ἐπιφοινίσσω, rubefacio.

Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi cauſſa; (3) viſo; (4) pervado; (5) peragro; (6) in mentem venio; (7) conſuetudinem ſtupri habeo.

Ἐπιφοιτέος, έα, έον, adventitius, *Hippocr.*

Ἐπιφοιτέω, idem quod ἐπιφοιτάω. Ἐπιφοιτέει νοῦσος ἐς τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, acceſſus, adventus; ipſa actio ſuperveniendi, *cum gen.* θεοῦ, inſpiratio, adflatus divinus.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, vis, impreſſio; (3) impetus hoſtilis; (3) vis atque impetus imbris; (4) oratio invectiva & cum impetu prolata; (5) præmium præter ſtipendium publicum nautis dari ſolitum a trierarchis; (6) pecuniæ ſolutio & pœnæ perpeſſio; (7) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (8) illatio, quæ adſumptionem ſequitur in Syllogiſmis, concluſio; (9) ſententia addita ſermoni præcedenti; (10) Figura rhetorica, verbum in fine ſententiarum repetens, Anaphoræ oppoſita. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορβέω, depaſco.

Ἐπιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero poſt cætera, poſtremo loco infero. Οὐ κατορύξεις κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν; Ariſt. Pace 167.

Ἐπιφόρημα, τὸ, menſa ſecunda, bellaria.

Ἐπιφορικὸς, ὴ, ὸν, vehemens, acer.

Ἐπίφορος, ὁ ϗ ἡ, ferens, perferens; (2) ſecundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propenſus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφόρως, prone, propenſe; (2) vehementer, acriter.

Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono; (2) moleſtiam exhibeo; (3) in humeros attollo.

Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.

Ἐπιφραδέως, *Adv.* conſulte, prudenter. Ab

Ἐπιφράζω, indico, ut hinc ſit ἐπέφραδε, a. 2. indixit; ἐπιφράζομαι, excogito, comminiſcor, item, comperio, cognoſco, ut hinc ſit f. ἐπιφράσομαι, & *Poët.* ἐπιφράσσομαι. Ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον, Hom. Odyſſ. 15, 443.

Ἐπιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ξω, obturo, obſtruo. Ἐπιφράττομαι τὰ ὦτα, Luc.

Ἐπιφρὶξ, horror maris, apud Homerum ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρίξ, Il. 7, 63.

Ἐπιφρίσσω, inhorreo.

Ἐπιφροντίζω, curo.

Ἐπίφρονα, acc. ſing. ab ἐπίφρων. Unde

Ἐπιφροσύνη, ης, prudentia; (2) inſtinctus, adflatus, ſuggeſtio.

Ἐπιφροσύνῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφροσύναις.

Ἐπίφρουρος, ον, cuſtos, cuſtodiæ impoſitus.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐπὶ, & φρὴν.

Ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφυλαξικὸς, cuſtos. Ab

Ἐπιφυλάττω, f. ξω, obſervo.

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor; (2) accurate exquiro. Ab

Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo ſuperjacet; (2) pampinus racemarius; (3) racematio; (4) racemus poſt vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui ſub foliis latet. Ex ἐπὶ, & φύλλον.

Ἐπιφυλλόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſuper folia fructum habens, qui in folii dorſo fructum gerit. Ex ἐπὶ, & φύλλον, & καρπός.

Ἐπίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐπὶ, & φύλλον.

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Ἐπιφυτεύω, f. εύσω, ſuperſero.

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) unitio oſſis cum alio oſſe. Ab

Ἐπιφύω, inſuper produco ſeu edo; (2) ἐπίφυμι, & ἐπιφύομαι, adnaſcor, innaſcor; (3) adhæreo, adhæreſco; (4) adorior, invado, inſurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus, ἐπιφυεὶς, agnatus, poſt natus, adortus; quod & ἐπιφὺς, inhærens, incumbens ἐπιφῦναι, ingruere.

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ dicta ſunt, cum acclamatione adjungo. Hinc

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) Epiphonema, dictum ſuperioribus additum cum acclamatione.

Ἐπιφωνηματικὸς, ὴ, ὸν, qui per acclamationem effertur. Ab ἐπιφώνημα.

Ἐπιφωνηματικῶς, exclamatorie, cum epiphonemate.

Ἐπιφωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.

Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.

Ἐπιφώσκω, *de ſideribus,* appareo, luceo; (2) *de die ac nocte,* incipio. Ex ἐπὶ, & φῶς.

Ἐπιχαίνω, inhio, Perf. ἐπικεχηνὼς, inhians.

Ἐπιχαιράγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui honeſtis delectatur ſtudiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, & χαίρω, & ἀγαθός.

Ἐπιχαιρεκακία, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas, ex alienis malis. Ab

Ἐπιχαιρέκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gaudet alienis malis, qui gaudium ex aliorum calamitate percipit. Ex ἐπὶ, χαίρω, & κακός.

Ἐπιχαίρω, proprie gaudeo aliqua re; (2) *plerumque,* ex alterius malis gaudium percipio, inſulto calamitoſo.

Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, inſulto ſeu verbero.

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, reſolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto.

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor & cudo; (2) inſuper fabricor & cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi concilio.

Ἐπίχαλκος, ὁ ϗ ἡ, æratus, ære obductus.

Ἐπιχάραγμα, τὸ, ſignum quod monetæ impreſſum eſt, ut noctua in nummis Atticis.

Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, inſculpo, imprimo; (2) inciſuris ſerratum reddo.

Ἐπιχάρεια, ἡ, venuſtas, lepos.

Ἐπιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχαρίεις, εν, & ἐπιχάριτος, ον, idem quod

Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, gratus, gratioſus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia ineſt.

Ἐπιχαρίτως, *Adv.* gratioſe, cum gratia, venuſte, lepide. Ab ἐπίχαρις.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipſa, irriſio.

Ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) inſultatio.

Ἐπίχαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ob quem, vel apud quem lætamur, lætitiam ac gaudium nobis adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχέζω, f. έσω, caco ſuper, Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδώς.

Ἐπιχειλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui ſuper labro aut crepidine eſt; (3) qui non eſt plenus, ſed cui aliquid deeſt. Ex ἐπὶ, & χεῖλος, *labrum.*

Ἐπιχειμάζω, fut. άσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Hinc

Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas quæ poſt diem ſtatutum ſequitur.

Ἐπιχείρει, 2. ſing. pr. imper. act. pro ἐπιχείρεε. Ab

Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adſtruere & probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρεῖς, Iſocr. πράγμασι νεωτέροις, Plut.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur ſeu molitur, molimentum, conatus, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare ſatagimus; (3) ſyllogiſmus dialecticus. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρηματικὸς, ὴ, ὸν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas & gladiatorias. Ab ἐπιχείρημα.

Ἐπιχείρησις εως, ἡ, adgreſſio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, *Adv. Poſ.* adgrediendum eſt. Ab eod.

Ἐπιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.

Ἐπίχειρον, ου, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. Ex ἐπὶ, & χεὶρ, *manus.*

Ἐπιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſciſco, decerno, ſuffragia fero. Ἐπειδὰν ἐπιχειροτονεῖτε τὰς γνώμας, Dem. Hinc

Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiſcitum.

Ἐπιχερρονησιάζω, f. άσω, accedo ad figuram cherroneſi. Ex ἐπὶ, & χεῤῥόνησος.

Ἐπιχέω, fut. εύσω, infundo, ſuperinfundo, addito οἶνον vel ἄκρατον, eſt in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα, Odyſſ. 4, 52. Ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο, Tmeſis, Il. 8, 159.

Ἐπιχηρεύω, vidua ſum, in viduitate vivo.

Ἐπιχθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, terreſtris, in terris verſans; (2) indigena. Ex ἐπὶ, & χθών.

Ἐπιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo.

Ἐπιχνοάω, ῶ, ſum obſitus lanugine.

Ἐπίχνοος, *contr.* ἐπίχνους, ου, ὁ ϗ ἡ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obſitus.

Ἐπίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus, bilioſus. Ex ἐπὶ, & χολὴ, *ira.*

Ἐπιχορδὶς, ἰδος, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum, meſenterium. Ex ἐπὶ, & χορδὴ, *inteſtinum.*

Ἐπιχορεύω, ſaltabundus accedo.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Hinc

Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem, apparatus, ſubminiſtratio.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. Ab eod.

Ἐπιχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor; (2) ſæpe utor; (3) familiaris ſum alicui.

Ἐπιχραύω, invado, vehementi cum impetu adorior, inſto, urgeo.

Ἐπιχρεμέθω, inſuper hinnio.

Ἐπιχρέμπτομαι, inſuper exſcreo.

Ἐπιχρεώμενος, *Ion.* pro ἐπιχρώμενος.

Ἐπιχρηματίζω, ſciſco, ratum facio.

Ἐπιχρηματισμὸς, ὁ, ſcitum, ratificatio.

Ἐπιχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſciſcit, ratum facit.

Ἐπιχρίμπτω, f. ψω, idem quod χρίμπτω.

Ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.

Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.

Ἐπίχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, illitus, inunctus. Ab

Ἐπιχρίω, f. ισω, inungo, illino, proprie in ſuperficie.

Ἐπιχροὰ, ἡ, color.

Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror; (2) inveteraſco.

Ἐπιχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, diuturnus, inveteratus. Ab

Ἐπίχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, inauratus; auro obductus.

Ἐπιχρώζω, fut. ώσω, coloro, colorem induco & quidem leviter, ut color non alte deſcendat; (2) leviter imbuo qua re, ἐπικεχρωσμένος, leviter doctus. Δόξαις ἐπικεχρωσμένοι, Plat.

Ἐπιχρωματίζω, idem. A χρῶμα.

Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.

Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.

Ἐπίχυλος, ον, ſuccum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.

Ἐπιχύνω, vel χύω, infundo, ſuperinfundo. Unde uſitate, ἐπίχυντο, ἐπιχυθείς.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio; (2) vaſculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.

Ἐπίχυτος, ου, ὁ, genus quoddam placentæ.

Ἐπίχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum claudus; (2) claudus.

Ἐπίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggeſtus. Ab

Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio; (2) terra aggeſta operio.

Ἐπιχωρέω, concedo, permitto. Hinc

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio; (2) ceſſio.

Ἐπιχωριάζω, fut. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter verſor apud; (4) in uſu ſum alicubi. Ab

Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de perſona & re.* Ex ἐπὶ, & χῶρος, *locus.*

Ἐπιχωρίως, *Adv.* more regionis, more patrio.

Ἐπίχωσις, εως, ἡ, agger; (2) aggeſtio terræ. Ab ἐπιχόω.

Ἐπιψάλλω, fut. αλῶ, pſallo, cano.

Ἐπιψαύδην, *Adv.* ita ut ſummis tantum digitis attingas; (2) ſtrictim.

Ἐπιψαύσῃσι, 3. ſing. a. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ.

Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter. Ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, *Lucian.* Κἀξεπεύξασθαι βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, Phil. 670. Χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς κάπης ἐπιψαύουσαν, ibid. 1243.

Ἐπιψέγω, f. ξω, inhumo, ſepelio.

Ἐπιψεκάζω, f. άσω, irroro, adſpergo; (2) inſtillo, Ariſt. Pace. 1150.

Ἐπιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior. Ἐπιψευδεσθαι κατηγορίαν ἀκάκοις.

Ἐπίψηγμα, ατος, τὸ, ſtrigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψήχω.

Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.

Ἐπιψηφίζω, & ἐπιψηφίζομαι, in ſuffragium mitto, rogo ſententias; (2) ſuffragio meo comprobo, decerno, *idem in medio ſæpius.*

Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipſa mittendi in ſuffragium; (2) approbatio. A præc.

Ἐπίψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reprehenſionem meretur, in vituperium incurrens.

Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perſpiro.

Ἐπιψωμίζω, bolos in buccam ingero.

Ἐπιωγαὶ, loca ubi naves ſtantes a ventorum injuria tutæ eſſe poſſunt. Ex ἐπὶ, ἰωὴ, *flatus,* & ἄγω, *frango.*

Ἐπιὼν, a. 2. part. act. verbi ἔπειμι.

Ἐπλάγην, a. 2. ind. paſſ. v. πλήσσω.

Ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſſ. *per Epentheſ.* pro ἐπλάχθην, vel ab inuſitato verbo πλάγζω, pro πλάζω, *errare facio.*

Ἐπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἐπλανάετο, a πλανάομαι.

Ἔπλαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, a πλάσσω.

Ἔπλε, 3. ſing. imperf. act. *per Syncop.* pro ἔπελε, a πέλω.

Ἔπλεε, 3. ſ. imperf. act. v. πλέω.

Ἔπλεο, *eras,* 2. ſing. aor. 2. ind. med. *per Syncop. & Ion.* pro ἐπέλου, a πέλω.

Ἔπλεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. πλέω.

Ἐπλεόνασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πλεονάζω.

Ἔπλετο, *erat,* 3. ſing. imperf. indic. med. *per Syncop.* pro ἐπέλετο, a verbo πέλομαι.

Ἔπλου, *eras,* 2. ſing. imperf. ind. med. *Dor. & per Sync.* pro ἐπέλου.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. πλέω.

Ἐπλήγην, aor. 2. ind. paſſ. v. πλήσσω.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. paſſ. v. πίμπλημι.

Ἐπληθύνθην, a. 1. ind. paſſ. v. πληθύνω.

Ἐπλήσατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐπεπλήσατο, a πίμπλημι.

Ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλήσσω.

Ἐπληρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πληρόω.

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πλήθω.

Ἐπλήσθην, *impletus ſum,* a. 1. ind. paſſ.

Ἐπλήσθησαν, *impleti ſunt,* 3. pl.

Ἔπλητο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. πλῆμι.

Ἐπλούτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλουτέω

Ἐπλουτίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. v. πλουτίζω.

Ἔπνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πνέω.

Ἔπνιγε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πνίγω.

Ἐπνίγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἐπνύνθην, *ſpiratus ſum,* a. 1. ind. paſſ. verbi inuſ. πνύνω pro πνύω.

Ἐπόγδοος, ſeſquioctavus.

Ἐπόγκιαι, ῶν, αἱ, ſarcinæ & onera navis, Heſ. Ex ἐπὶ, & ὄγκος, *maſſa, moles.*

Ἐπόδια, *viaticum, Ion.* pro ἐφόδια.

Ἐπόδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus moleſtiæ & laboris. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη, *labor.*

Ἐποδύρομαι, fleo ſuper, defleo, deploro.

Ἐπόζω, oleo. ſuboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἐπώζεσεν.

Ἐπόθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ποθέω.

Ἐπόθησεν, *amavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐποιδάλεος, α, ον, tumidus.

Ἐποιδέω, intumeſco; (2) in ſuperficie tumeo.

Ἐποιδίσκω, tumefacio; (2) in ſuperficie tumefacio.

Ἐποίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* ἐποίεε, ab ποιέω.

Ἐποίησας, *feciſti,* 2. ſing. a. 1.

Ἐποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliis ejectis inhabito, Πέμψει ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόνιν, Lyc. 926.

Ἐποικίδια, Ceres, quaſi domeſtica.

Ἐποικίζω, ædifico, v. c. ad flumen, de urbe, condo.

Ἐποίκιον, ου, τὸ, ſupellex; (2) villa, caſa, domicilium. Ex ἐπὶ, & οἶκος, *domus.*

Ἐποικοδομέω, ῶ, ſuperſtruo, ædifico.

Ἐποικοδομὴ, ἡ, inædificatio.

Ἐποικοδομηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ.

Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, ſuperſtructio.

Ἐποικονομέω, ῶ, accuro, diſpenſo.

Ἔποικος, ου, ὁ, colonus, advena. Ex ἐπὶ, & οἶκος.

Ἐποικουρέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.

Ἐποικτείρω, miſereor. Κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με, Soph. Phil. 1062. Πεῖθ' τὴν ζὴν ὥς ἐποικτεῖραι τύχην. Eur. Hec. 347.

Ἐποικτίζω, f. ίσω, commiſeror; (2) miſerabiliter queror.

Ἐποίκτιστος, ον, miſerabilis.

Ἐποιμάζω, fut. άξω, illamentor, adgemo.

Ἐποίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinoſus. Ex ἐπὶ, & οἶνος, *vinum.*

Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιφέρω pro ἐποίω.

Ἐποίσει, *inferet,* 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἐποιστέον, inferendum. Ab eod.

Ἐποίχεο, *accede,* 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἐποίχου, ab ἐποίχομαι.

Ἐποιχνέω, ῶ, eo adverſum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.

Ἐποίχομαι, idem. Ex ἐπὶ, & οἴχομαι, *abeo.*

Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.

Ἐποκέλλω, impingo, illido, a. 1. ἐπώκειλα.

Ἐπολισθαίνω, & ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.

Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. ind. med. v. πολιτεύομαι.

Ἐπολολύζω, f. ζω, ejulo, lamentor. Μέλος Χάριτες Μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν, Ariſt. Av. 789.

Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis proſequor.

ἝΠΟΜΑΙ, ſequor; (2) aſſequor, intelligo; (3) conſentio, convenio, reſpondeo; (4) τὰ ἑπόμενα τινὶ, quæ cum aliqua re conjuncta ſunt, conſentanea. Ἕπεσθαι τινὶ, ἅμα τινὶ, μετά τινος. Τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi conſentaneum eſt. Τάχος γὰρ ἔργου, καὶ ποδῶν ὁμ' ἕψεται, Soph. Aj. 825.

Ἐπομβρέω, imbre rigo, irrigo. Hinc

Ἐπόμβρησις, ἡ, irrigatio per imbrem.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humiditas. Ab

Ἔπομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbrem habens ſeu pluviam, imbre abundans

Ἑπόμενον, acc. ſing. pr. part. med. v. ἕπομαι.

Ἑπομένως, *Adv.* conſequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more ſequendo.

Ἐπόμνυθι, 2. ſing. præſ. imper. act. v.

Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro,

juro, jurejurando confirmo; (2) inſuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομοῦμαι, a. 1. ἐπώμοσα. inf. ἐπομόσαι, Part. ἐπομοσάμενος.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπομόσσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro ἐπομόσῃ.

Ἐπομόργνυμι, & ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, quod ſupra umbilicum eſt; (2) umbo clypei. Ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἐπομφάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbilicatus, rotundus.

Ἐπόνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, a πονέω.

Ἐπόνει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἐπόνεε.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & convitiis increpo, exprobro.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui probroſe objici poteſt, probroſus. Ab ἐπονειδίζω.

Ἐπονειδίστως, *Adv.* probroſe, cum probro.

Ἐπονήθην, a. 1. ind. paſſ. v. πονέω.

Ἐπονηρεύοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi πονηρεύομαι.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim conſecro, & conſecro, dico ſimpliciter; (3) deſpondeo alicui fœminam.

Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio.

Ἐπονόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cognominatus.

Ἐπονομάστως, *Adv.* nominatim.

Ἐπόνουν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπόνεον, a πονέω.

Ἕπονται, 3. pl. præſ. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐποξίζω, fut. ίσω, coaceſco.

Ἐποξύνω, inſtigo.

Ἐποξὺς, ὺ, valde vehemens.

Ἐποπίζω, fut. ίσω, revereor, caveo.

Ἐπόπισθεν, *Adv.* a tergo, pone.

Ἐποποιΐα, ας, ἡ, ſcriptio carminis heroici. Ex ἔπος, & ποιέω, *facio*.

Ἐποποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad epopœiam pertinens.

Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, heroici carminis ſcriptor.

Ἐποπτάω, aſſo inſuper.

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inſpectio; (2) cura ſacrorum. Ab

Ἐποπτεύω, fut. εύσω, inſpicio, inſpecto; (2) ſecretiora ſacra poſt annum initiationis inſpicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτὴρ, ὁ, inſpector, ſpeculator.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector, ſpectator, ſpeculator; (2) qui aliquid inſpicit & cenſura notat; (3) antiſtes ſacrorum. Ab eod.

Ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐπόπτην pertinens.

Ἐπόπτομαι, f. ὄψομαι, inſpicio, viſo, inviſo; (2) diligenti facta inviſione ſecerno ac ſeligo. Οἰκτρὸν γὰρ οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος, Lyc. 304. Τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται πάθος ἀμέγαρτον, ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ; Ariſt. Θεσμ. 1057. Hinc

Ἔποπτος, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, aſpectabilis.

Ἐπορᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφοράειν, ab ἐποράω, inſpicio, guberno. Ἐπορᾶν τὰ πράγματα, Herodot.

Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, proprie libidinis.

Ἐποργιάζω, myſteria, orgia celebro.

Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenſo, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo.

Ἐπορεξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπορέγομαι.

Ἐπορεύετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.

Ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ.

Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo.

Ἐπορθοβοάω, alta voce nuncio.

Ἐπόρθουν, imperf. pro ἐπόρθεον, a πορθέω.

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo ſurgo.

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Ἐπορθρισμὸς, οῦ, ὁ, quod fit matutino tempore, conſuetudo matutino tempore ſurgendi & agendi.

Ἐπορίνω, concito adverſus quem.

Ἐπορίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.

Ἐπορκίζω, f. ίσω, adjuro, exorcizo. Hinc

Ἐπορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio, exorciſmus.

Ἐπορκιστὴς, οῦ, ὁ, adjurator, exorciſta. Ab eod.

Ἐπορμέειν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμέειν, ab ἐφορμέω.

Ἐπόρνυμι, vel ἐπορνύω, concito & paro adverſus.

Ἐπορνύμενος, pr. part. v. ἐπόρνυμι.

Ἐπόρουσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v.

Ἐπορούω, f. ούσω, impetu ſeu gradu concitato feror, irruo, hoſtiliter adſilio.

Ἔπορσον, 2. ſing. a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἔπορον, ab ἐπόρω.

Ἐπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, inſulto.

Ἐπόρω, incito, concito adverſus. Unde a. 1. ἐπῶρσα, ἐπῶρσεν, incitavit.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) verſus; (4) verſus contextus biblici; (5) oraculum, πρὸς ἔπος, ſtatim. Ab ἔπω, *dico*.

Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel teſtulam mitto per ſuperficiem aquæ, quod pueri ludentes facere ſolent. Ex ἐπὶ, & ὄστρακον.

Ἐποστρακισμὸς, οῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel teſtæ per ſuperficiem aquæ mittuntur.

Ἐπόσχιον, τὸ, palmes, ex quo quid enaſcitur. Ab ὄσχος.

Ἐποτᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἐποτάετο, a ποτάομαι.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ποτίζω.

Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, ſuper aliquem lugeo.

Ἐποτρυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρυνέειν.

Ἐποτρύνω, inſtigo, excito, incito, aor. 1. Part. ἐποτρύνας.

Ἐπουλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, quo tuberculum quoddam in iis provenit. Ex ἐπὶ, & οὖλον, *gingiva*.

Ἐπουλόω, ῶ, f. ώσω, citatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ἐπὶ, & οὐλὴ, *cicatrix*.

Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

Ἐπουλωτικὸς, ἡ, ὸν, efficax cicatricis.

Ἐπουραῖος, αία, αῖον, qui in cauda eſt; (2) cui canda eſt, caudatus.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœleſtis.

Ἐπουρέω, meio ſuper; (2) meio, mingo.

Ἐπουριάζω, flatu ſecundo impello; (2) obſecundo. Ex ἐπὶ, & οὐρία, *proſperitas venti*.

Ἐπουρίζω, f. ίσω, vento ſecundo impello; (2) proſpero, perficio. Ab

Ἔπουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento ſecundo impellens.

Ἐπουσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad ſubſtantiam accedens, ſubſtantiæ adjunctus. Ex ἐπὶ, & οὐσία.

Ἐποφείλω, inſuper debeo, a. 1. ἐπωφείλησα.

Ἐποφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo.

Ἐποφθαλμιέω, ῶ, f. ήσω, oculos adjicio & concupiſco; (2) invidis oculis adſpicio, invideo; (3) adnicto.

Ἐποφθαλμιάζω, idem.

Ἐποφθαλμίζω, idem.

Ἐποφθαλμιάω, ᾶ, idem.

Ἐποφθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculo impoſitus, ſupra oculum ſitus. Ex ἐπὶ, & ὀφθαλμός.

Ἐποχετεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ἐπὶ, & ὀχετὸς, *rivus, canalis*.

Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

Ἐποχεύω, iterum ineo.

Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho, ἐποχοῦμαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, repreſſio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) ſtatus cœli poſituſque ſiderum; (5) initium chronologiæ, Epocha, æra. Ad ἐπέχω, *contineo*.

Ἔποχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vehitur curru, ſeu equo; (2) qui firmiter inſidet ad vehendum; (3) cui quis inſidet. Ex ἐπὶ, & ὀχέω, *vehо, porto*.

ΕΠΟΨ, οπος, ὁ, upupa, avis.

Ἐποψάομαι, ῶμαι, una cum pane comedo, opſonii loco veſcor. Ab ὄψον.

Ἐποψὲ, ſerò.

Ἐποψειασμὸς, οῦ, ὁ, inſpiciendi vel ſpectandi cupiditas. Quaſi ab ἐποψειάζω, quod eſt ab ἔποψις.

Ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ὄψον, *opſonium*.

Ἐποψία, ας, ἡ, inſpectio. Ex ἐπὶ, & ὄπτομαι, *video*.

Ἐπόψιμος, ον, idem quod

Ἐπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, adſpectabilis, qui cernitur, viſibilis; (2) epith. Jovis. Ab ἐπόπτομαι.

Ἔποψις, εως, adſpectus, proſpectus.

Ἐπράδειν, pluſq. ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόρδειν, a πέρδω, *pedo*.

Ἐπράθην, a. 1. ind. paſſ. v. πιπράσκω.

Ἔπραθον, a. 2. ind. act. *per Metatheſin* pro ἔπαρθον, a πέρθω.

Ἔπραξα, a. 1. ind. act. verbi πράσσω.

Ἔπρασα, a. 1. ind. act. v. πιπράσκω.

Ἐπράχθην, aor. 1. ind. paſſ. v. πράσσω.

Ἔπρηξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα.

Ἔπρισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔπρησε, a πρήθω.

Ἔπρησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐπρίσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐπρησσόμην, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion* pro ἐπρασσόμην, a πράσσω.

Ἐπρήχθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπράχθην.

Ἐπριάμην, imperf. ind. med. v. πρίαμαι.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω vel πρίζω, *diſſeco*.

Ἐπρίω, 2. ſing. imperf. ind. *Att. & Ion.* pro ἐπρίασο, a πρίαμαι.

Ἐπρασεν, *finivit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεράτωσεν, a περατόω.

ΕΠΤΑ', ſeptem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus ſeptenarius.

Ἑπταβασίλειον, τὸ, genus unguenti.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ſeptem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis. Ex ἑπτὰ, & βοῦς, *bos*.

Ἑπτάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptem boves, i. e. nummos bovis imagine ſignatos valens.

Ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptilinguis. Ex ἑπτὰ, & γλῶσσα.

Ἑπταγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeptem literarum eſt. Ex ἑπτὰ, & γράμμα.

Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, muſica inſtrumenta quædam, q. d. ſeptangula. Ex ἑπτὰ, & γωνία.

Ἑπταέτης, vel ἑπταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſeptennis, qui ſeptem annorum eſt. Hinc

Ἑπταετία, ας, ἡ, ſeptennium.

Ἑπταήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeptem dierum eſt.

Ἑπταῖος, α, ον, qui ſeptimo die venit, aliudve facit.

Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim.

Ἑπτακαιδέκατος, άτη, ατον, decimus ſeptimus.

Ἑπτακαιδεκαταῖος, idem quod

Ἑπτακαιδεκέτης, ſeptemdecim annos natus.

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptem & viginti partibus major.

Ἑπτάκαυλος, ὁ καὶ ἡ, ſeptem caules habens.

Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, *Adv.* ſepties.

Ἑπτακισμύριοι, ιαι, ια, ſeptuagies mille.

Ἑπτάκλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptem lectis inſtructus. Ex ἑπτὰ, & κλίνη.

Ἑπτακόσιοι, ſeptingenti.

Ἑπτακοσιοπλασιάκις, ſeptingenties.

Ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ſeptingenteſimus.

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptiſonus, ſeptem ſonos edens.

Ἑπτάκωλος, ον, ſeptem colis, verſiculis conſtans.

Ἑπτάλογχος, ον, ſeptem legionibus conſtans.

Ἑπτάλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſepticollis.

Ἑπτάλυχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptem lucernas habens.

Ἐπτάμην, aor. 1. ind. med. v. πτῆμι, vel a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπτησάμην, ab ἵπταμαι.

Ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, ſeptimum menſem agens; (2) qui ſeptimo menſe in lucem editus eſt. Ex ἑπτὰ, & μὴν, *menſis*.

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑπταμήτωρ, ἡ, ſeptem filiorum mater.

Ἑπτάμιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptem habens chordas.

Ἑπταμόριον, ου, τὸ, ſeptima pars.

Ἑπτάμυχος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens receſſus.

Ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Dor. pro ἔπτηξαν, a πτήσσω.

Ἑπτάπικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſepties vel multoties tonderi poteſt. Ex ἑπτὰ, & ϖείκω.

Ἑπτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem cubitis.

Ἑπταπλασιάζω, fut. άσω, reddo ſeptuplo majorem. Ab

Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ſeptuplus. Ab ἑπτά.

Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἑπταπλασίως, Adv. ſeptuplo.

Ἑπτάπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſeptem lātera habet; (2) cui ſeptem coſtæ ſunt.

Ἑπτάπλοος, contr. ἑπτάπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptuplex. Ab ἑπτά.

Ἑπταπόδης, ου, ὁ, ſeptempedalis. Ex ἑπτὰ, & ϖοῦς, pes.

Ἑπτάπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem habens vias. Epith. Pleiados.

Ἑπτάπους, οδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptempedalis.

Ἑπτάπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet ſeptem portas.

Ἑπτάπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet ſeptem turres.

Ἔπταρον, aor. 2. ind. act. verbi ϖταίρω.

Ἑπτάρροος, contr. ἑπτάρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptemfluus; (2) ſeptem oſtia habens. Ex ἑπτὰ, & ῥέος, fluentem.

Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius.

Ἑπταστάδιος, ον, ſeptem ſtadiis conſtans.

Ἑπτάστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem modis inſtructus ſeu ornatus.

Ἑπτάστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem ora ſeu oſtia habens, ſeptem oſtiis in mare influens.

Ἑπτατειχὴς, ὲς, Epith. portarum Thebanarum, ap. Æſch.

Ἑπτάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem tonos habens, ſeu ſeptem chordis inſtructus.

Ἑπταφαὴς, ὲς, ſeptem partibus lucens, Epith. Zonarum cæleſtium.

Ἑπτάφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem voces ſeu ſonos edens.

Ἑπτάφυλλος, ον, ſeptem folia habens.

Ἑπτάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἑπτάχα, Adv. ſeptempliciter. Ab ἑπτά.

Ἑπταχῆ, Adv. idem & ab eod.

Ἑπτάχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeptem fidibus inſtructus. Ex ἑπτὰ, & χορδὴ, fides.

Ἐπτέρνηκα, perf. ind. act. v. ϖτερνάω.

Ἐπτερύγην, a. 2. ind. paſſ. v. ϖτερύσσομαι.

Ἑπτέτης, ου, ὁ, ſeptennis, ſeptem annos natus. Ex ἑπτὰ, & ἔτος.

Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, ſeptem annos nata.

Ἑπτήμερος, ον, ſeptem dies durans.

Ἔπτην, a. 2. ind. act. verbi ϖτῆμι.

Ἑπτήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeptem remorum ordinibus inſtructus, ſeptiremis. Ex ἑπτὰ, & ἐρέσσω, remigo.

Ἐπτοίηται, exterrefactus eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ϖτοιέω, Poët. pro ϖτοέω.

Ἔπτόμην, evolabam, imperf. ind. med. per Syncop. pro ἐπετόμην, a verbo ϖέτομαι.

Ἐπτοκὼς, perf. part. act. Ion. pro ϖεπτωκὼς, a ϖίπτω.

Ἔπυδρος, udus, Ion. pro ἔφυδρος.

Ἐπυθόμην, aor. 2. ind. med. v. ϖυνθάνομαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. ſ. imperf. ind. med.

Ἐπύλλιον, ου, τὸ, verſiculus; (2) vocabulum; (3) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.

Ἐπύργωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi ϖυργόω.

ΕΠΩ, dico; inuſitatum, a. 2. εἶπον, εἰπεῖν, εἰπὼν, a. 1. εἶπα, uſitata.

ΕΠΩ, ago, operor, in compoſitione uſitatum.

Ἐπωάζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo. Ex ἐπὶ, & ᾠόν.

Ἐπώασις, ιος, ἡ, incubatio, incubitus.

Ἐπωασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐπωβελία, ας, ἡ, ſexta pars æſtimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui ſexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ, & ὀβολός.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπᾴδω.

Ἐπώδης, ῶδες, fœtidus, graveolens, ut δυσώδης.

Ἐπωδικὸς, ὴ, ὸν, ſuccinens. Ab ἐπᾳδός.

Ἐπωδίνω, parturio.

Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod odæ accinitur, verſiculus. Ab ἐπὶ, & ᾠδή.

Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici in primis odæ Pindaricæ; (3) verſiculus brevior poſt longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. Ex iiſd.

Ἐπώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη.

Ἐπωδύνως, cum gravi dolore.

Ἐπώζω, idem quod ἐπωάζω.

Ἐπωθέω, ῶ, f. ἐπώσω, impello.

Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.

Ἐπώκειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐποκέλλω.

Ἐπωλένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ulnis, vel ſub ulnas fertur. Ex ἐπὶ, & ὠλένη.

Ἐπώλευν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπώλεον, a ϖωλέω.

Ἐπωμάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuperhumeralis, humeris ſuperimpoſitus. Ex ἐπὶ, & ὦμος.

Ἐπωμαδὸν, Adv. ſuper humeros, in humeris.

Ἐπωμίδιον, ου, τὸ, parva epomis. Dim. ab

Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale, i. e. ſumma humeri pars; (2) humerus; (3) nomen veſtis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inſcriptum eſt elogium. Ex iiſd.

Ἐπωμοσία, ας ἡ, jusjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.

Ἐπώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juravit, adſtrictus juramento; (2) obſtrictus. Ab eod.

Ἐπώνιον, ου, τὸ, tributum, quod pro aliqua re empta penditur. Ex ἐπὶ, & ὠνέομαι.

Ἐπωνόμασα, aor. 1. ind. act. v. ἐπονομάζω.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab

Ἐπώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, additus ad nomen, q. ſupernominis, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) denominatus, qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ου, cognomen. Ex ἐπὶ, & ὄνομα.

Ἐπωνύμως, Adv. nomine.

Ἐπωπάζω, inſpicio, Heſ. Ab ἐπώπης.

Ἐπωπάω, ῶ, idem, Heſ. Ab eod.

Ἐπώπης, ου, ὁ, inſpector, Heſ. Ex ἐπὶ, & ὤψ, oculus.

Ἐπῶπις, ιδος, ἡ, pediſſequa.

Ἐπώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion, & contr. pro ἐφόρας, ab ἐφοράω.

Ἐπωριάζω, curo, ſolicitus ſum. Ab ἐπὶ, & ὤρα, cura.

Ἐπωρορέχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐπωρορεγμένοι ἦσαν, ab ἐπορέγω.

Ἐπώρσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπόρω.

Ἐπωρύω, f. ἐπωρύομαι, ululo, infremo.

Ἔπωσις, εως, ἡ, impulſio. Ab ἐπωθέω.

Ἐπωτειλέομαι, inſuper cicatrice obducor, Aret. Ex ἐπὶ, & ὠτειλὴ, cicatrix.

Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia. Quaſi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, & οὖς, auris.

Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab ἐπωφελέω.

Ἐπωφελέω, inſuper juvo; (2) proſum.

Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.

Ἐπωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis.

Ἐπωφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ἐπῴχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐπωχμένοι ἦσαν, ab ἐπείγω.

Ἐπῴχετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἐποίχομαι.

ΕΡΑ, ας, ἡ, terra.

Ἔραζε, Adv. humi, in vel ad terram. Ab ἔρα.

Ἐραίμαν, 1. ſ. præſ. opt. med. Dor. pro ἐραίμην, ab ἔραμαι.

Ἐραίσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ῥαίω.

Ἔραμα, τὸ, vomitus. Ab ἐράω.

Ἐρᾷν, præſ. inf. act. contr. pro ἐράειν.

Ἐρανάρχης, ου, ὁ, proprie, qui collegio eraniſtarum præeſt; (2) qui præeſt cœnæ collatitiæ. Ex ἔρανος, & ἀρχὴ, principatus.

Ἐρανέμπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet.. Ex ἔρανος, & ἐμπολέω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, cum acc. peto ab amicis collationem, atque adeo obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) cum dat. confero ſymbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) in med. eſt eranon peto; (2) eleganter tropice, colligere, aucupari & captare v. c. quæſtum, laudem, &c. (3) conſequi ab aliquo aliquid. Τοὺς φίλους ἐρανίσας, Dem. Ab ἔρανος.

Ἐρανικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad ἐράνους, qui fit ad corrogandam ſtipem. Ab eod.

Ἐράνιον, ου, τὸ, parva ſymbola; (2) exigua ſtips. Dim.

Ἐράνισις, εως, ἡ, &

Ἐρανισμὸς, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.

Ἐρανιστὴς, οῦ, ὁ, qui eſt ex numero ſodalium, qui ſingulis menſibus, qui ſtatis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.

Ἐραννᾶς, amœnæ, g. ſ. Dor. pro ἐραννῆς. Ab

Ἐραννὸς, ὴ, ὸν, amabilis. Ab ἐράω, amo.

ΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collatitia cœna, convivium, in quod quiſque ſymbolam ſuam confert; reperitur etiam pro cœna lauta non e ſymbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; nempe quicquid paulatim variis factis conſequimur id eleganter ἔρανος dicitur, ut Cicero gratiam colligere dixit. Ab ἐράω, fundo.

Ἔρασδε, humi, Dor. pro ἔραζε.

Ἐράσθην, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠράσθην, ab ἐράω.

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans carminis ſeu cantus. Ex ἐράω, & μολπὴ, cantus.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus capillitii. Ex ἐράω, & ϖλόκαμος, cincinni.

Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.

Ἐρασιχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, pecuniæ deſiderio flagrans, pecuniam ſive opes amans. Ex ἐράω, & χρήματα, opes.

Ἐράσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis, deſiderabilis. Ab ἐράω.

Ἔρασσαι, 2. ſ. præſ. ind. Poët. pro ἔρασαι, ab ἔραμαι.

Ἐράσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. Poët. pro ἠράσατο.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator, amans. Ab eod.

Ἐρατεινὸς, ὴ, ὸν, amabilis, amœnus. Ab

Ἐρατὸς, ὴ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.

Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.

Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulcricomus.

Ἐρατόχροος, contr. ἐρατόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς, & χρόα.

Ἐρατὼ, οῦς, Erato, una Muſarum.

Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, amabiles oculos habens. Ex ἐρατὸς, & ὤψ, oculus.

ΕΡΑ'Ω, ῶ, amo, amore proſequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἐρασθεὶς, qui amavit; ἐρώμενος, ſubſtantive, amaſius; ἐρωμένη, ſubſtantive, amaſia, amica. Ταλαιπώρων γε ϖραγμάτων ἐρᾷς, Ariſt. Av. 135. Ἀλλ' ἀναγκαίας ἔχει ϖατρίδος ἐρᾷν ἅπαντας, Eur. Ph. 361. Ἃ δρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, id. Med. 700. item, fundo, expendo, vomo.

Ἐργᾷ, 2. ſ. f. 1. ind. med. Bœot. pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.

Ἐργάζευ, 2. ſ. præſ. imp. med. Dor. pro ἐργάζου.

Ἐργάζομαι, fut. άσομαι, opus facio, laboro, impr. in agro, mari; unde (2) colo agrum; (3) navigo quæſtus cauſa; (4) quæſtum facio; (5) elaboro, efficio, de arte factis, inprimis, Ern. Τὰ δεινὰ κέρδη ϖημονὰς ἐργάζεται, Soph. Antig. 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν; Ariſt. Lyſ. 368.

Ἔργαθεν, 3. ſ. imperf. Poët. pro εἴργαθεν, ab

Ἐργάθω, arceo, aufero, ſeparo. Ab εἴργω.

Ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ἐργαλήϊον, inſtrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.

Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex. Ab ἔργον, & ἄνω, *perficio*.

Ἐργάξῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ.

Ἐργάσαιο, *operatus ſis* 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐργασθῇ, *operatus ſit*, 3. ſ. a. 1. conj. paſſ.

Ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, inpr. in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; (5) concoctio; (6) quæſtus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fabricabilis, qui elaborari poteſt; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.

Ἔργασμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. pro εἴργασμαι.

Ἐργαστέον, *Adv. poſ.* opera danda eſt, agendum eſt. Ab eod.

Ἐργαστὴρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαστηριάρχης, ου, ὁ, manceps officinæ; tabernarius; inſtitor. Ex ἐργαστήριον, & ἀρχή.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, taberna; (2) *in ſpecie* cella meretricia, *quam & Plautus* opificinam *vocat*. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστικὸς, ή, ὸν, operarius; (2) operoſus, efficax; (3) in opere ſolicitus; (4) opere & labore præſtans. Ab eod.

Ἐργατεύομαι, laboro.

Ἐργάτης, ου, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte; (2) pro ἐργαστικός. Ab eod.

Ἐργατήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui coli & laborari poteſt. Ab eod.

Ἐργατικὸς, ή, ὸν, operarius, operoſus.

Ἐργατικῶς, *Adv.* operoſe.

Ἐργατίναισι, dat. pl. *Poët.* pro ἐργατίναις, ab

Ἐργατίνης, ου, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria. Ab ἐργάτης.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἔργει, 3. ſ. pr. ind. act. v. ἔργω, *Ion.* pro εἴργω.

Ἐργεπείκτης, ου, ὁ ϗ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον, & ἐπείκτης, *inſtigator*.

Ἐργεπιστατία, operi præſum.

Ἐργεπιστάτης, ου, ὁ, qui operi præeſt, operum reficiendorum curator. Ex ἔργον, & ἐπιστάτης.

Ἔργετος, ου, ὁ, ſepes, ſepimentum, impedimentum Heſ. Ab ἔργω, pro εἴργω, *includo*.

Ἕργμα, ατος, τὸ, ſeptum, clauſtrum. Ab eod.

Ἔργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ῥέζω, *facio*.

Ἔργματι, dat. ſ. *per Metatheſ.* pro ῥέγματι, a ῥέγμα, *opus*.

Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, urgeo opus. Ab

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, qui urget opus. Ex ἔργον, & διώκτης, *perſecutor*.

Ἐργοδοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab

Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui opera diſtribuit, qui penſum dat, operis locator. Ex ἔργον, & δότης.

Ἐργοεπιστάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.

Ἐργοκηδιστὴς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum ſuſcipio, operam loco, redempturas facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam ſuam locant.

Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi ſuſceptio, redemptura, vel conductio. Ab

Ἐργολάβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui opus faciendum ſuſcipit, redemptor. Ex ἔργον, & λαμβάνω.

Ἐργολήπτης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐργομακία, ας, ἡ, adulatio. Ab ἐργόμωκος.

Ἐργομωκεύω, & ἐργομωκῶ, adſentor, adulor, ancillor.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ ϗ ἡ, illuſor; (2) adulator. Ex ἔργον, & μῶκος, *illuſio*.

ἜΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus, factum, res; difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, *omninoque* in ſuo cujuſvis opificio, artificio, &c. Οὐκ ἄρα ἡμῖν ἔργον ἑστάναι, opus eſt, Ariſt. Av. 1308.

Ἐργοπαρέκτης, ου, ὁ, operis locator. Ex παρέχω.

Ἐργοπόνος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ruſticus.

Ἐργοστόλος, ου, ὁ, curator, præfectus operis. Ex στέλλω.

Ἐργότρυς, inſpector operum, qui urget opus, Heſ. Ex ἔργον, & ὀτρύνω, *urgeo*.

Ἐργόχειρον, ου, τὸ, opus manuum. Ex ἔργον, & χείρ.

Ἐργοχειρόω, manibus laboro.

Ἔργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo. Εἴργετο ἑκὼν τῆς πόλιος, Herodot. Ab εἴργω.

Ἐργώδης, εος, ὁ, operoſus, difficilis, laborioſus. Ab ἔργον.

Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter. Ab ἐργώδης.

Ἐργώνης, ου, ὁ, manceps, ſ. conductor operum, *inpr.* publicorum.

Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ὠνέομαι.

Ἔρδεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδε.

Ἔρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦρδον. Ab

Ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ᾽ ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο, Soph. Phil. 7. Ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην, exerceat, Ariſt. Veſp. 1420. A ῥέζω, quod idem notat.

Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἶρος.

Ἐρεβεννὸς, ή, ὸν, furvus, obſcurus. Ab ἔρεβος.

Ἐρέβευσφιν, g. ſ. *Dor. & per Paragog. Poët.* pro ἐρέβους, *contr.* ex ἐρέβεος, ab ἔρεβος.

Ἐρεβίνθειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cicerinus.

Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem.

Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem. Ab

ἘΡΈΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc

Ἐρεβινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad cicerem pertinens; (2) ciceri ſimilis.

Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abſcondita ſcrutor; (2) ſubterranea ſcrutor. Ex ἔρεβος, & διφάω, *quæro*.

Ἐρέβοθεν, ex erebo, ex orci tenebris.

ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ ſeu caligo.

Ἐρεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebroſus; (2) profundus. Ab ἔρεβος.

Ἐρεβῶπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, ſ. terribiles oculos habens.

Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba freſa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo ſe habentia. Ab ἐρείκω, *frango*.

Ἐρεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico*.

Ἐρέθῃσιν, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ἐρέθῃ, ab ἐρέθω.

Ἐρέθιζε, 2. ſ. præſ. imper. act. v. ἐρεθίζω.

Ἐρεθιζέμεν, pr. infin. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, laceſſo. Κύνας τ᾽ ἄνδρας τ᾽ ἐρεθίζων, Il. 17, 658. Ab ἐρέθω.

Ἐρεθίσδειν, *Dor.* pro ἐρεθίζειν.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) roſio. Ab eod.

Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, irritator, provocator. Hinc

Ἐρεθιστικὸς, ή, ὸν, irritatorius, proritandi vim habens.

Ἐρεθιστικῶς, irritantis more, irritando.

ἘΡΈΘΩ, laceſſo, irrito, provoco. Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν, Odyſſ. 19, 517.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἐρέω.

ἘΡΕΊΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo; (2) ingruo. Ἐς θῖν᾽ ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος, Lyc. 246. Ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, Il. 13, 131

Ἐρεικτὸς, ή, ὸν, confractus, freſus, fiſſus. Ab

ἘΡΕΊΚΩ, frango, confringo, contundo; (2) frangor, adfringor. Ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ, Il. 13, 441.

Ἔρειξις, εως, ἡ, fractio, fiſſio. Ab ἐρείκω.

Ἔρειο, *interroga*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion. & Poët.* pro ἔρου, a verbo ἔρομαι.

Ἐρείομεν, 1. plur. præſ. ind. act. *Poë.* pro ἐρέομεν, ab ἐρέω.

Ἔρειος, contentioſus, ap. Theoc. ſi ſana ſit lectio, *Ern.*

Ἐρείπιον, τὸ, ruinæ; (2) collapſi ædificii rudera.

Ἐρειπομένης, *diruentis*, g. ſ. præſ. part. med. f. g. ab ἐρείπω.

ἘΡΕΊΠΩ, everto, diſturbo, demolior; ἐρειφθεὶς, a. 1. part. paſſ. proſtratus; a. 2. ab ἐρείπω, ruo, ἤριπον, cecidi, lapſus ſum. Οὐ γάρ ἐσθ᾽ ὅπως πόλιν κείνην ἐρείψεις, Soph. Oed. Col. 1367. Λίστροις αἰπὺν ἤρειψεν πάγον, Lyc. 1348.

Ἐρεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.

Ἐρείσατο, 3. ſ. a 1. ind. med. verbi ἐρείδω.

Ἔρεισις, ἡ, fultura.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. Ab ἐρείδω.

Ἐρεῖτε, 2. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐρέετε.

Ἐρείτω, *dicat*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐρεέτω, ab ἐρέω.

Ἐρείψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, caducus, ruinoſus. Ab ἐρείπω.

Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.

Ἐρεμνὸς, ή, ὸν, tenebricoſus, obſcurus, caliginoſus; (2) terribilis, horribilis. Ab ἔρεβος.

Ἔρεξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥέζω.

Ἐρέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤροντο, ab ἔρομαι.

Ἐρεοῦς, ῆ, οῦν, laneus. Ab εἶρος, *lana*.

ἘΡΈΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono. Ἄρτον ἐρέπτων, Nonn.

Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Att.* pro ἔρριπτο, a ῥίπτω.

Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.

Ἐρεσσέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.

ἘΡΈΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, Soph. Antig. 164. Ἀλλ᾽ ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ, id. Phil. 1125.

ἘΡΕΣΧΕΛΈΩ, ῶ, f. ήσω, cavillor, ſcommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor. Hinc

Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentioſa diſputatio.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετικὸς, ή, ὸν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars remigandi. Ab ἐρέσσω.

Ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, remus. Ab eod.

Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, remus. Ab eod.

Ἐρετμόω, f. ώσω, remis inſtruo; (2) remigo. Ab ἐρετμός.

Ἐρέττω, vide ἐρέσσω.

Ἔρευγμα, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω. Hinc

Ἐρευγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ructus movens.

Ἐρευγμώδης, ες, idem.

Ἐρευγμὸς, οῦ, ὁ, ructatio. Ab ἐρεύγω.

ἘΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quaſi eructando. Ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος, Il. 16, 162.

Ἐρευθέδανον, ου, τὸ, rubia, herba quædam.

Ἐρευθήεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus.

Ἐρευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ruber. Ab ἔρευθος.

Ἐρευθιάω, ῶ, rubefio, rubeſco, ſum ruber.

Ἐρευθόδανον, ου, τὸ, rubia, herba. Ab

ἘΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor. Hinc

Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. Ὁ δέ θ᾽ αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πύθεται, Il. 11, 394.

Ἐρευκτικὸς, ή, ὸν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.

Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio; (2) quæſtio per tormenta. Ab

ἘΡΕΥΝΆΩ, ῶ, f. ήσω, indago, inveſtigo; (2) ſcrutor, perſcrutor, quæro; (3) conor. Πόντου θαλάσσης ἐν ἐρευνήσει μυχοὺς; Lyc. 283.

Ἐρευνῇ, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ.

Ἐρευνητὴρ, ῆρος, ὁ, ſcrutator. Ab ἐρευνάω.

Ἐρευνητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Hippocr.*

ἘΡΈΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono. Εἴποτέ τοι χαρίεντ᾽ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα, Il. 1, 39.

Ἐρέχθω, ſcindo, agito.

Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. v. ἐρέφω.

Ἐρέψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectis idoneus. Ab

Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio ; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, Il. 1, 297. Ab εἴρω, *dico*.

Ἐρῇ, *amat*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, ex ἐράει, ab ἐράω.

Ἐρημάζεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, in ſolitudine vagor, loca deſerta frequento. Ab ἔρημος.

Ἐρημαῖος, αία, αῖον, ſolitarius, deſertus ; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημία, ας, ἡ, deſertum, ſolitudo ; (2) penuria ; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) abſentia. Ab eod.

Ἐρημιάς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐρημικός, ή, όν, ſolitarius. Ab eod.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, ſolitarius, eremita.

Ἐρημοβάτος, ον, qui per deſerta vagatur, qui in deſertis agit.

Ἐρημοκόμης, ὁ, calvus.

Ἐρημοδίκιον, ου, τό, deſertio vadimonii. Ex ἔρημος, & δίκη, *cauſſa, lis.*

Ἐρημολαλός, ὁ ϗ ἡ, in ſolitudine loquens, canens.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in deſerto paſtus. Ex ἔρημος, & νέμω, *paſco.*

Ἐρημοπλάνης, & ος, ὁ ϗ ἡ, ſolivagus, in deſertis errans.

Ἐρημοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui deſertum aliquid reddit, qui vaſtat. Ex ἔρημος, & ποιέω.

ΕΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἔρημος, ήμη, ημον, deſertus, ſolus, ſolitarius, inhabitatus ; (2) incultus ; (3) præſidio deſtitutus, incuſtoditus, item qui defendi non poteſt propter abſentiam exercitus, aut aliam talem cauſam ; (4) *omninoque* carens aliqua re utili, neceſſaria ; (5) *Subſt.* ἡ, ſc. χώρα, eremus, deſertum ; (6) ἡ ἐρήμη, ſc. δίκη, vadimonium deſertum.

Ἐρημοσύνη, ἡ, ſolitudo.

Ἐρημόφιλης, & ος, ου, ὁ, ſolitudinem amans.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vaſto, deſertum reddo ; (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα τῆς ἐκ θεοῦ σωτηρίας, Ariſt. Ab ἔρημος.

Ἐρημοῦται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. pro ἐρημόεται.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio, deſolatio.

Ἐρημωτής, οῦ, ὁ, vaſtator. Ab eod.

Ἐρηρέδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠρεισμένοι εἰσὶ, ab ἐρείδω.

Ἐρήρεικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

Ἐρήρειστο, *nixus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, ab ἐρίζω.

Ἐρήριμμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤρειμμαι.

Ἐρήριφα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤριφα.

Ἐρηρώτηκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, ab ἐρωτάω.

Ἐρήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, ſeu ἐρέομαι.

Ἐρητύετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἐρητύω.

Ἐρήτυθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐρητύθησαν.

Ἐρητύσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε.

Ἐρητύσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι.

ΕΡΗΤΥ'Ω, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλᾷ κέλευθος ἐρητύει, Soph. Oed. C. 156.

ΕΡΙ, particula, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίβρομος, *valde fremens.*

Ἐριαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem elatam habens.

Ἐριβόας, ου, ὁ, valde clamans, clamoſus. Ex ἐρι, & βοάω, *clamo.*

Ἐριβρεμετᾶν, g. pl. *Dor.* pro ἐριβρεμετῶν, ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, valde fremens. Ex ἐρι, & βρέμω, *fremo.*

Ἐρίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐριβρύχεω, g. ſ. *Ion.* pro Ἐριβρύχου, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ, & ἐρίβρυχος, valde mugiens. Ex ἐρι, & βρύχω, *mugio.*

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, valde gleboſus ; (2) fertilis. Ex ἐρι, & βῶλος, *gleba.*

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ventroſus. Ex ἐρι, & γαστήρ, *venter.*

Ἐριγδούποιο, g. ſ. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans. Ex ἐρι, & δοῦπος, *ſonus.*

Ἐριγήθης, ες, valde ridens. A γηθέω.

Ἐριγλήνος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex ἐρι, & γλήνη, *pupilla.*

Ἔριγμα, ατος, τὸ, faba aliaque legumina freſa. Ab ἐρείκω.

Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti ex leguminibus contuſis. Ab ἐρείκω, *frango.*

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδδήσασθαι, Iliad. ψ. 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. 2. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδέω, *Poët.* duplicatione ἐριδδέω.

Ἐρίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde manifeſtus, Nonn.

Ἐρίδηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐρίδανα, ab ἐριδαίνω.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐριδέω.

Ἐριδινής, έος, ὁ ϗ ἡ, valde vorticoſus. Ex ἐρι, & δίνη, *vortex.*

Ἐρίδιον, ου, τὸ, exigua lana, Dim. ab ἔριον.

Ἐριδμαίνοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poët.* pro ἐριδαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, vocabulum, *Poët.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo ; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, Il. 16, 260. Ab ἔρις.

Ἐρίδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans.

Ἔριζε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, ab ἐρίζω.

Ἐριζέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν.

Ἐριζέμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐρίζειν.

Ἐρίζοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι.

Ἐρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo ; (2) exaſpero. Ab ἔρις.

Ἐρίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, vivax, Heſ. Ex ἐρι, & ζωή, *vita.*

Ἐρηκόος, ον, diligenter, ſtudioſe audiens.

Ἐρίηρος, ου, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum, & ἐρίηρες, ἐρίηρας, per metaplaſmum. Ab ἐρι, & ἄρω, *apto.*

Ἐρηχής, έος, ὁ ϗ ἡ, magniſonus, valde ſonans. Ex ἐρι, & ἠχέω, *ſono.*

ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

Ἐριθακίς, ίδος, ἡ, mercenaria.

Ἐρίθακος, ου, ὁ, erithacus, avis quædam ſolitaria, quæ a quibuſdam *Silvia*, ab aliis *Rubicula* dicitur. Ab ἐριθάκη.

Ἐριθαλής, έος, ὁ ϗ ἡ, valde vireſcens, valde pullulans vel frondens. Ex ἐρι, & θάλλω, *frondeo.* Hinc

Ἐριθαλλής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐριθαλίς, ίδος, ἡ, herba quædam.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

Ἐριθεύς, έως, ὁ, avis ead. quæ ἐριθακίς.

Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo ; (2) lanam tracto ; (3) laboro ; (4) ſervio. Ab ἔρις, *contentio*, vel ἔριον, *lana.*

Ἐριθηλής, έος, ὁ ϗ ἡ, valde virens, pullulans, aut frondens. Ex ἐρι, & θάλλω.

Ἔριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanificus, textor, vel textrix ; (2) agricola, meſſor. Ex εἶρος, *lana*, vel ἔρα, *terra.*

Ἐρίκιδες, αἱ, hordea freſa.

Ἐρικλάγκτας, *Dor.* pro

Ἐρικλάγκτης, ὁ, valde ſtrepens. Ex κλάζω.

Ἐρίκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde lacrimoſus.

Ἐρίκλυτος, ον, valde clarus.

Ἐρικτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde dives.

Ἐρικτός, ή, όν, freſus. Ab ἐρίκω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde ſonans.

Ἐρικυδής, έος, ὁ ϗ ἡ, valde illuſtris, admodum glorioſus. Ex ἐρι, & κῦδος, *gloria.*

Ἐρικύμων, ον, valde fœcundus. A κύω.

Ἐρίκω, frango ; (2) ſcindo, Il. 17, 295.

Ἐρικώδης, ὁ ϗ ἡ, diſruptus.

Ἐριμήκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde longus. Ex ἐρι, & μῆκος, *longitudo.*

Ἐρίμυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde mugiens. Ex ἐρι, & μυκάω, *mugio.*

Ἐρινάζω, f. άσω, caprificos admoveo. Ab ἐρινεός.

Ἐρινάς, άδος, ἡ, caprificus. Ab eod.

Ἐρινασμός, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.

Ἐρινεόν, ου, τὸ, caprificus fructus, ficus ſilveſtris. Ab

ΕΡΙΝΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, caprificus, arbor, ficus ſilveſtris ; (2) caprificus fructus.

ΕΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, Erinnys, furia, Dea infernalis.

Ἐριννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furioſus. Ab eod.

Ἐρινόν, οῦ, τὸ, idem quod ἐρινεόν.

Ἐρινός, οῦ, ὁ, idem quod ἐρινεός.

Ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω.

Ἐριόδων, οντος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens dentes. Ex ἐρι, & ὀδούς, *dens.*

Ἔριον, ου, τὸ, lana. Ab εἶρος.

Ἐριόξυλον, ου, τὸ, lana, ſeu lanugo xyli, id eſt, goſſypii fruticis. Ex ἔριον, & ξύλον.

Ἐριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex ἔριον, & πλύνω, *lavo.*

Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo, ſum venditor lanæ. Ex ἔριον, & πωλέω.

Ἐριοπώλης, ου, ὁ, lanæ venditor. Hinc

Ἐριοπωλικῶς, *Adv.* more eorum qui lanam vendunt.

Ἐριοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.

Ἐριούνος, & ἐριούνιος, ου, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἐρι, & ὄνημι.

Ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo.

Ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab

Ἐριουργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον, & ἔργον, *opus.*

Ἐριοφορέω, laneo veſtitu utor, aut lanam fero.

Ἐριοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, laniger. Ex ἔριον, & φέρω, *fero.*

Ἐριόω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.

Ἔριπε, *cecidit*, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤριπε, ab ἐρείπω.

Ἐρίπλευρος, ον, robuſtus. A πλευρά.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἐρι, & πνέω, *flo*, quia valde perflatur.

Ἐριπόω, ῶ, f. ήσω, everto, diſturbo. Ab ἐρείπω.

ΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio ; (2) Dea contentionum.

Ἐρισάλπιγξ, ἡ, valde ſonans.

Ἐρίσαντε, dual. a. 1. part. act. v. ἐρίζω.

Ἐρίσδων, pr. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων.

Ἐρισθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, valde potens, præpotens. Ex ἐρι, & σθένω, *poſſum, valeo.*

Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

Ἐρισμαράγοιο, g. ſ. *Ion.* pro ἐρισμαράγου, ab

Ἐρισμάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde tonans. Ex ἐρι, & σμαραγέω.

Ἐρίσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſementem recipiendam aptus. Ex ἐρι, & σπορά, *ſatio.*

Ἐρισαράδοιο, g. ſ. *Ion.* pro ἐρισαράδου, ab

Ἐρισάραδος, ου, ὁ ϗ ἡ, grandifremus. Ex ἐρι, & ἄραδος, *ſtrepitus.*

Ἐριστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas ferens uvas. Ex ἐρι, & σταφυλή, *uva.*

Ἐριστής, οῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐριστικός, ή, όν, contentioſus. Ab ἐριστός.

Ἐριστός, ή, όν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριταρβής, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum pavidus & meticuloſus, Heſ. Ex ἐρι, & τάρβος.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pretioſus, valde honoratus. Ex ἐρι, & τιμή, *honor.*

Ἐρίφειος, ου, ὁ ϗ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.

Ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus & tenellus hœdus, Dim. ab eod.

Ἐρίφλοιος, ον, craſſum corticem habens. *Epith.* arboris ſterilis.

ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. Hinc οἱ ἔριφοι, ων, hœdi, aſtrum.

Ἐρίφυλλος, ὁ ϗ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἐρι, & φύλλον.

Ἐριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui lana ineſt, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, gravem dolorem adferens. Ex ἐρι, & ὀδύνη, *dolor.*

Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, ſive turbo. Ex ἐρι, & ἄημι, *flo*, & εἰλεῖν, *volvere*, ut & ἄελλα, Apud Ariſtoph. jocoſe

ἐριώλη

ἐριώλη, dicitur veſtis lanoſa, quaſi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.

Ἐριώπης, ου, ὁ, magnos habens oculos & venuſtos. Ex ἐρι, & ὤψ, *oculus*.

Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venuſtos oculos habet. Ab ἐριώπης.

Ἑρκάνη, ης, ἡ, ſepes, ſepimentum, Euſt. Ab εἴργω, *includo*.

Ἕρκατος, ſ. ἕρχατος, ου, ὁ, ſepes, ſepimentum, murus, Heſ. Ab eod.

Ἕρκειος, ſ. ἑρκεῖος, Jovis epitheton, quaſi tutelaris, qui tutatur ſepta. Ab ἕρκος.

Ἕρκιον, ου, τὸ, ſeptum. Ab ἕρκος.

Ἑρκίτης, ου, ὁ, ſervus.

Ἑρκοθηρευτικὴ, ἡ, retiaria venatio.

Ἑρκοθηρικὴ, ἡ, idem. A θήρ.

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.

Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω, *includo*.

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum; (2) confidentia; (3) ſaburra; (4) ſcopulus, ſaxum in mari; (5) inauris; (6) monile.

Ἑρμάδιον, ου, τὸ, Mercuriale, Suid. (niſi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. *Er..* Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) ſaburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, ſtatua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς, & Ἀθηνᾶ.

Ἑρμαΐζω, Mercurium imitor.

Ἑρμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Mercurialis.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum inſperatum. Ab

Ἕρμαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii feſtum. Ab Ἑρμῆς.

Ἕρμακες, ſaxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas. Nomen viri.

Ἑρμὰς, άδος, ἡ, ſcopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.

Ἕρμασις, εως, ἡ, ſaburra, vel quod ſaburræ loco ad ſtabiliendam juſto pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.

Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, ſaburro, ſaburra onero. Ab ἕρμα.

Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, ſtabiliens. Ab ἕρμα.

Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii; (2) ſemimas, ambigui ſexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς, & Ἀφροδίτη, *Venus*.

Ἑρμάων, ωνος, ὁ, Mercurius.

Ἑρμέας, ου, ὁ, idem.

Ἑρμείας, ου, ὁ, *Poët.* idem.

Ἑρμήδιον, ου, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio; (2) vocabulum, modus loquendi; (3) N. T. facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciaſſet. Ab

ἙΡΜΗΝΕΥ͂Σ, έως, ὁ, interpres.

Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres; (2) hiſtoricus. Ab eod. Hinc

Ἑρμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, interpretatorius, ad interpretationem pertinens. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur & de Hiſtoricis; (3) propono, demonſtro, doceo. Ab ἑρμηνεύς.

ἙΡΜΗ͂Σ, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ου, τὸ, officina ejus, qui Mercurii ſtatuas ſculpit. Ex

Ἑρμογλυφεὺς, έως, ὁ, qui Mercurii ſtatuas ſculpit; (2) ſtatuarius quivis. Ex ἑρμῆς, & γλύφω, *ſculpo*. Hinc

Ἑρμογλυφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtatuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſculpendi ſtatuas.

Ἑρμογλύφος, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat ſtatuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, & κόπτω, *amputo*.

Ἑρμόπαν, ανος, τὸ, Pan. Ex Ἑρμῆς *Mercurius*, & Πᾶν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.

Ἑρνεσίπεπλος, ον, frondibus velatus.

Ἑρνοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui plantas educat & curat, horrulanus. Ex ἔρνος, & κομέω.

ἝΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen; (2) ramus. Hinc

Ἑρνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis plantæ vel germini; (2) ramoſus.

Ἕρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἕρδω pro ῥέζω.

Ἕρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἷρξαν.

Ἕρξει, *faciet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἑρξείης, ου, ὁ, coercitor, Herodotus. Ab εἵργω, *coërceo*.

Ἔρογα, *feci*, perf. ind. med. *per Metatheſ.* pro ἔοργα, ab ἔργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.

Ἔρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρομαι, Ariſt. Ab ἐρέω.

Ἔρος, ου, ὁ, amor. Ab ἔρως.

Ἐροῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. v. εἴρω.

Ἐροῦσιν, *dicent*, 3. pl. f. 2. ind. act.

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω, & ἄκανθα, *ſpina*.

Ἑρπετόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, morſus, ſeu ictus a reptilibus, ſeu ſerpentibus. Ex ἑρπετὸς, & δάκνω, *mordeo*.

Ἑρπετὸς, ἡ, ὸν, reptilis; (2) ſerpens, *maxime*. Ab ἕρπω. Hinc

Ἑρπετώδης, ὁ καὶ ἡ, qui eſt naturæ reptilis.

Ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.

Ἕρπην, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a ſerpendo dictus, eo quod per corpus ſerpat, eſtque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω.

Ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπηστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis. Ab eod.

Ἑρπινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, repens, ſerpens; (2) vim ſerpendi habens, ad ſerpendum aptus. Ab eod.

Ἕρπις, vinum apud Ægyptios.

Ἑρπτὸς, ἡ, ὸν, *per Sync.* pro ἑρπετός.

Ἑρπύζω, f. ύσω, ſerpo. Ab ἕρπω.

Ἕρπυλλον, ου, τὸ, ſerpyllum. Ab eod.

Ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.

Ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod.

Ἑρπυστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ἑρπυστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis, aptus ad rependum, rependi vim habens.

ἝΡΠΩ, f. ψω, ſerpo, repo. Πρός γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλὸν, Eur. Or. 808.

Ἕρπωμες, 1. plur. pr. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν.

Ἐῤῥαβδίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ῥαβδίζω.

Ἐῤῥάγην, a. 2. ind. paſſ. v. ῥήγνυμι.

Ἐῤῥάδαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, a ῥάζω.

Ἐῤῥαμμένος, perf. part. paſſ. v. ῥάπτω.

Ἐῤῥαντισμένος, perf. part. paſſ. v. ῥαντίζω.

Ἔῤῥαος, ου, ὁ, aries, *al.* aper. ap. Lyc.

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ῥαπίζω.

Ἐῤῥάσθην, a. 1. ind. paſſ. act. v. ῥάζω.

Ἐῤῥαστωνευμένως, *Adv.* per inertiam, ſegniter. A *perf.* verbi ῥαστωνεύω.

Ἐῤῥάφην, a. 2. ind. paſſ. verbi ῥάπτω.

Ἔῤῥαψαν, *conſuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἔῤῥε, *peri*, 2. ſing. præſ. imper. act. v. ἔῤῥω.

Ἔῤῥεε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.

Ἐῤῥέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥεξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*, 3. ſing. præſ. imperat. act. verbi ἔῤῥω.

Ἔῤῥευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor. & Ion.* pro ἔῤῥουν, *contr.* pro ἔῤῥεον, a ῥέω.

Ἔῤῥευσε, *fluxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐῤῥήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.

Ἔῤῥιγα, *horrui*, perf. ind. med. verbi ῥιγέω.

Ἐῤῥίγησι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ἐῤῥίγῃ, ab ἐῤῥίγω.

Ἐῤῥίγοντι, dat. ſing. præſ. part. act.

Ἐῤῥιγόω, ῶ, f. ώσω, inalgeo, a. 1. ἐνεῤῥίγωσα.

Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔῤῥιγα, quod eſt Perfect. Med. a ῥιγέω.

Ἐῤῥίζωμαι, perf. ind. paſſ. v. ῥιζόω.

Ἔῤῥιμμαι, perf. ind. paſſ. v. ῥίπτω.

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infuſum. Ex ἐν, & ῥὶν.

Ἔῤῥιπτον, imperf. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων, 3. dual. perf. imper. paſſ.

Ἔῤῥιψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ῥίπτω.

Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, proſtratio & dejectio corporis. Ex ἐν, & ῥίψις, *projectio*.

Ἐῤῥύηκα, perf. ind. act. quaſi a ῥυέω pro ῥύω.

Ἐῤῥυθμισμένως, apte, concinne.

Ἔῤῥυθμος, ον, aptus, concinnus.

Ἐῤῥύπηνα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύπανα, a ῥυπαίνω.

Ἐῤῥυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.

Ἐῤῥύσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.

ἘΡΡΩ, ægre eo, dolens & adflictus eo; (2) inauſpicato & cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, faceſſo in malam crucem; (4) pereo, intereo, peſſum eo. Ἔῤῥει ταῦτα ἐκ τῆς ἑαυτῶν χώρας, Plat.

Ἔῤῥωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔῤῥηγα, verbi ῥήγνυμι ſeu ῥήσσω, *frango*.

Ἔῤῥωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ῥώννυμι ſeu ῥωννύω.

Ἐῤῥωμένως, *Adv.* robuſte, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενεστέρως, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod eſt a ῥώννυμι.

Ἔῤῥων, præſ. part. act. verbi ἔῤῥω.

Ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo*.

ἘΡΡΩΟΥ͂Σ, οῦ, ὁ, aper; (2) aries.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. ind. paſſ.

Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. ſing. perf. imper. paſſ.

Ἔρσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρσα, ab ἔῤῥω.

Ἑρσαῖος, αία, αῖον, roſcidus, rore imbutus. Ab

ἝΡΣΗ, vel ἔρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.

Ἑρσήεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roſcidus.

Ἔρσην, ενος, ὁ, mas, *Ion.* pro ἄρσην.

Ἔρσις, vel εἶρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.

Ἔρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, ab ἔῤῥω.

Ἑρσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἑρσήεις.

Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγεῖν, *ructaſſe*, a. 2. inf. act. v. ἐρεύγω.

Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.

Ἐρυγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ructus movens.

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter boans; (2) eructans cibos, Ab eod.

Ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præſ. inf. med. v. ἐρύω.

Ἐρυθαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v.

Ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τὸ, *rubor*. Hinc

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας.

Ἐρυθιάω, ῶ, rubeſio. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθιόωσαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Poët.* pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω.

Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.

Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor.

Ἐρυθρίας, ου, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.

Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor.

Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubeſco, rubore ſuffundor. Ab eod.

Ἐρύθριον, τὸ, Malagmatis nomen, apud Æginetam.

Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piſcis nomen.

Ἐρυθροβαφὴς, ὲς, rubro colore tinctus.

Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubeis lineis interſtinctus. Ex ἐρυθρὸς, & γράμμη, *linea*.

Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubros habens digitos.

Ἐρυθρόδανον, ου, τὸ, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* **Madder**.

Ἐρυθροδανόμενα, apud Heſ. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quaſi ab ἐρυθροδανόω.

Ἐρυθροῒς, ἶδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica teſtium & vaſorum ſpermaticorum, ubi extra ventrem proceſſere. Ab ἐρυθρος.

Ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubro corde præditus. Ex ἐρυθρὸς, & καρδια, *cor*.

Ἐρυθροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rubeis eſt comis. Ex ἐρυθρὸς, & κόμη.

Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cui pedes rubent, rubeos pedes habens.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.

Ἐρυθρόστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubris maculis diſtinctus. Ex ἐρυθρὸς, & στικτός.

Ἐρυθρόχροος, ὁ καὶ ἡ, ruber, rubro colore infectus.

Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, rubram cutem habens.

Ἐρυθρώδης, εος, rubicundus.

Ἐρυκακέω, & ἐρυκάνω, coërceo, Hom. ἠρύκακε, ἐρυκακέειν, ἐρυκάνοι. Ab ἐρύκω.

Ἐρυκέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.

Ἐρύκοι, *contineat*, 3. ſing. præſ. opt. act.

ἘΡΥ´ΚΩ, ξω, inhibeo, contineo, impedio; (2) ſervo. Ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, Il. 3, 313· Ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται, Soph. Phil. 1145.

Ἔρυμα, ατος, τό, tutamen, præſidium, propugnaculum. Ab ἐρύω, *ſervo*.

Ἐρυμάτιον, τὸ, parvum propagnaculum.

Ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dorſum habens munitum ſeu loricatum. Ex ἐρυμνὸς, & νῶτος.

Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, qua quid eſt munitum. Ab ἐρυμνός.

Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.

Ἐρύσαι, aor. 1. inf. act. v. ἐρύω.

Ἐρυσαίατο, 3. ſing. a, 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *trabo*.

Ἐρύσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med.

Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.

Ἐρύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤρυσαν.

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, currum trahens. Hom. Il. 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσάρματοι, per metaplaſmum. Ex ἐρύω, & ἅρμα, *currus*.

Ἐρύσῃς, *traxeris*, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. Ab ῥυσιάζω.

Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιβᾷ, ærugine laborat. Ab

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre ſuperveniens ſegetibus. Ab ἔρευθος, *rubor*.

Ἐρυσιβόομαι, οῦμαι, ἐρρυσίβωται, ærugine vitiatur. Ab ἐρυσίβη.

Ἐρυσίθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, cui rufi ſunt capilli; (2) qui capillos diſtrahit. Ex ἐρυθρὸς, vel ἐρύω, & θρὶξ, *capillus*.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, eryſimum, herba. Ab ἐρύω.

Ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, tumor de tenui ferventique ſanguine ortus, ignis ſacer, Eryſipelas. Ex ἐρύω, & πέλας, *prope*, vel *in vicinia*. unde etiam *vicinitraba*, & *vicinirubia*, dicitur. Hinc

Ἐρυσιπελατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, eryſipelatis ſpeciem habens, in ignem ſacrum vergens.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cuſtos urbis.

Ἐρυσίσκηπτρον, Eryſiſceptrum. Frutex ſpinoſus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.

Ἐρυσσάμενος, aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἐρυσάμενος, ab ἐρύω.

Ἐρύσσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐρύσομεν.

Ἐρυστὸς, ἡ, ὸν, tractilis; (2) tractus, ſtrictus. Ab ἐρύω.

Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſalvum & incolumem reddit. Ab eod.

Ἔρυτο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο.

ἘΡΥ´Ω, traho; (2) cuſtodio; (3) vito. Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, Il. 17, 230.

Ἔρφος, ου, ὁ, pellis, Nicander. Ab ἐρέφω.

Ἔρχαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσι, ab εἴργω. Hinc

Ἕρχατος, ὁ, ſepes, ſeptum, murus. Hinc

Ἑρχατόω, obſepio, concludo, ut hinc ſit ἑρχατόωντο, apud Hom. Odyſſ. 14, 15.

Ἑρχατόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poët.* & *Ion.* pro ἠρχατοῦντο.

Ἔρχεο, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* pro ἔρχου, ab ἔρχομαι.

Ἔρχευ, 2. ſing. præſ. imper. *Dor.* pro ἔρχου.

Ἔρχομ' pro ἔρχομαι, *venio*.

ἜΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, perſequor; (4) *part.* ἐλθὼν *indicat* ſtudium, feſtinationem ut ἰών. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας; Ariſt. Nub. 830.

Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo*.

Ἑρψοῦμες, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἑρψομεν.

Ἑρψῶ, 1. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω.

Ἐρῶ, fut. 1. ind. act. v. εἴρω, *dico*.

Ἐρώει, 2. ſing. pr. imper. act. pro ἐρώεε, ab ἐρωέω.

Ἐρωδιὸς, & ἐρῳδιὸς, ardea.

ἘΡΩΔΙΟ´Σ, οῦ, ὁ, ardea, Lev. 11, 19.

ἘΡΩΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) ceſſo; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ, Il. 1, 303.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) ceſſatio; (3) retroceſſio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.

Ἐρωήσει, 3. ſ. fut. 1. ind. act. v. ἐρωέω.

Ἐρωμανέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἐρωμανίσι. Ab

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amore inſaniens; (2) amatorius. Ex ἔρος, & μαίνομαι.

Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris inſania, perditus & inſanus amor. Ab ἐρωμανής.

Ἐρωμανῶς, *Adv.* inſano & furioſo amore.

Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρᾶν, *amare*.

Ἐρωμένιον, ου, τὸ, ſcortulum; Dim.

Ἐρώμενος, amaſius.

Ἐρῶν, præſ. part. act. pro ἐράων, ab ἐράω.

Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo proſequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.

Ἐρωτόριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim.

ἘΡΩΤΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, ſciſcitor; (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λόγον eſt proponere captioſas quæſtiones, e quibus conceſſis concluſiunculæ ducantur, deinde argumentari. Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν, Ariſt. Ach. 654.

Ἐρωτεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.

Ἐρωτηθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. Ab ἐρωτάω. Hinc

Ἐρωτηματίζω, fut. ίσω, interrogo.

Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.

Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative.

Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.

Ἐρωτῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἐρωτάω.

Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio, ipſa interrogandi actio; (2) quæſtio; (3) propoſitio. Ab ἐρωτάω.

Ἐρωτίδια, ων, τα, amoris feſtum. Ab ἔρως.

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiſcens; (2) in amorem valde propenſus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, feſtum, quod Amori celebrabatur. Ab eod.

Ἐρωτικῶς, *Adv.* amatorie. Ab ἐρωτικός.

Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus cupido; (2) imaguncula Cupidinis. Dim. ab eod.

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum.

Ἐρωτογράφος, ſcriptor hiſtoriæ amatoriæ, vel carminis amatorii.

Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, artem amandi, ſeu amoris præcepta tradens. Ex ἔρως, & διδάσκαλος, *doctor*.

Ἐρωτόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, amore captus; (2) cujus amor auctus eſt. Ex ἔρως, & λαμβάνω.

Ἐρωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus eſt. Ex iiſd.

Ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furioſe amo. Ab

Ἐρωτομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perdite & furioſe amans. Ex ἔρως, & μαίνομαι. Hinc

Ἐρωτομανία, ας, ἡ, furioſus amor.

Ἐρωτοπαίγνιον, τὸ, poëma, quo luſus amatorius continetur. Ex ἔρως, & παίγνιον.

Ἐρωτοπλάνος, ὁ καὶ ἡ, amorem fallens, ab amore avocans.

Ἐρωτοπλοέω, ῶ, in amore navigo. Ex ἔρως, & πλόος, *navigatio*.

Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio. Ex ἔρως, & ποιέω, *facio*.

Ἐρωτοτόκοισι, *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις. Ab

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως, & τίκτω, *pario*.

Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, amorem alens. Ex ἔρως, & τρέφω, *nutrio*.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.

Ἐρωτῷο, 2. ſing. præſ. opt. paſſ. *contr.* pro ἐρωτάοιο, ab ἐρωτάω.

Ἐς, *in Præpoſ. Poët.* & *Att.* pro εἰς.

Ἕς, *mitte*, 2. ſing. a. 2. imper. verbi ἵημι.

Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω, & ita vocabula etiam reliqua, in quibus ἐς *Att.* pro εἰς.

Ἐσαειράμενος, a. 1. part. med. v. ἐσαείρω.

Ἐσαθρήσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.

Ἐσᾶλτο, *inſilierat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐσήλατο, ab ἐσάλλομαι.

Ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.

Ἕσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

Ἔσανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαίνω.

Ἕσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἵσαντο, ab ἕννυμι.

Ἐσάπαξ, ſemel.

Ἐσάρτι, *Adv.* ad hoc tempus.

Ἐσαρτίζω, inſero, immitto.

Ἐσαφάω, & άομαι, immitto manum concertandi cauſa.

Ἐσαφάσσω, idem.

Ἐσάπην, a. 2. ind. paſſ. verbi σήπω.

Ἐσάωθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσαώθησαν, a verbo σαώζω.

Ἐσάωσα, *ſervavi*, a. 1. ind. act.

Ἐσβάντες, *ingreſſi*, nom. pl. aor. 2. part. act. v. ἐσβαίνω pro εἰσβαίνω.

Ἔσβεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. σβέννυμι, *exſtinguo*.

Ἔσβην, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi σβῆμι.

Ἐσδιδοῦν, *influere*, præſ. inf. act. *Ion. Poet.* & *Att.* pro εἰσδιδόναι, ab εἰσδίδωμι.

Ἐσδόμενοι, *Dor.* pro ἑζόμενοι, ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, 1. plur. perf. conjunct. *Dor.* pro ἑζώμεθα.

Ἔσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμι.

Ἐσεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi σεβάζομαι.

Ἔσει, 2. ſing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.

Ἐσείσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. σείω.

Ἐσείσθην, *motus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐσεῖται, 3. ſing. fut. 1. ind. *Dor.* pro ἔσεται, ab εἰμί.

Ἐσελθεῖν, aor. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν, ab εἰσέρχομαι.

Ἐσενειχθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Att.* pro εἰσενειχθεὶς, ab εἰσφέρω.

Ἐσέπτατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσέπτατο, ab εἰσίπταμαι.

Ἐσεργνύναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύναι, ab εἰσέργνυμι.

Ἐσεσάχατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσακτο, a σάττω, *onero*.

Ἐσεσήρει, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. σαίρω.

Ἔσεσθαι, *futurum eſſe*, f. 1. inf. verbi εἰμί.

Ἐσόβησα, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi σοβέω.

Ἐσεῦμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.

Ἐσίφθην, a. 1. ind. paſſ. verbi σέβω.

Ἐσίχειν, *effluere*, præſ. inf. act. verbi ἐσίχω.

Ἐσέχυντο, *infuſi erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro εἰσεκέχυντο, a verbo εἰσχέω.

Ἔσῃ, *eris*, 2. ſing. fut. 1. ind. a verbo εἰμί.

Ἐσηθέω, infundo, inſtillo.

Ἐσηκάσθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.
Ἐσήλατο, *inſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, ab εἰσάλλομαι.
Ἐσηλυσίη, ἡ, introitus. Ab ἐσέρχομαι.
Ἐσήμανε, aor. 1. ind. act. v. σημαίνω.
Ἕσθαι, *miſiſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.
Ἐσθάς, *veſtis*. *Dor.* pro ἐσθής.
Ἐσθέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.
Ἔσθημα, ατος, τὸ, veſtimentum. Quaſi ab ἐσθέω, pro ἕω, *induo*.
Ἐσθημένος, perf. part. paſſ. ab inuſit. ἐσθέομαι.
Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.
Ἔσθησις, εως, ἡ, veſtitus. Ab inuſ. ἐσθέω.
Ἔσθιε, 2. ſ. præſ. imper. act. v.
Ἐσθίω, edo, comedo; (2) abſumo. Ab ἔσθω.
ἘΣΘΛΟ`Σ, ἡ, ὸν, bonus; (2) frugi, probus; (3) utilis; (4) ſtrenuus, fortis; (5) peritus. Hinc
Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas; (2) ſtrenuitas.
Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum ſtrenuum, facinus præclarum. Ab eod.
Ἔσθορε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Poët.* *Ion.* & *Att.* pro εἰσέθορε, ab εἰσθορέω.
Ἔσθος, εος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo*.
ἘΣΘΩ, edo, comedo.
Ἐσκαλέω, ῶ, f. ήσω, invoco, advoco, *Ariſt.*
Ἕσθω, 3. ſing. a. 2. imper. med. v. ἵημι.
Ἐσιγάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. σιγάω.
Ἐσίδη, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro εἰσίδη, ab εἰσείδω.
Ἐσιέναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, ab εἰσίημι.
Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. σίνω.
Ἐσίον, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἰσίον, ab εἴσειμι.
Ἐσιππεύω, equo ingredior.
Ἐσιώπα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσιώπαε, a σιωπάω.
Ἔσκαμμαι, perf. ind. paſſ. verbi σκάπτω.
Ἐσκάτθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* & *per Sync.* pro εἰσκατέθετο, ab εἰσκατατίθημι.
Ἔσκαφα, *fodi*, perf. ind. act. verbi σκάπτω.
Ἔσκε, *erat*, 3. ſ. imperf. ind. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκέδασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. σκεδάω.
Ἔσκεμμαι, perf. ind. paſſ. v. σκέπτομαι.
Ἐσκεμμένως, *Adv.* conſiderate, diligenter.
Ἐσκευάδαται, 3. pl. perf. ind. verbi *Ion.* pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, a σκευάζω.
Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ.
Ἐσκευώρημαι, perf. ind. paſſ. v. σκευωρέομαι.
Ἐσκήνωσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. σκηνόω.
Ἐσκίδναντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. σκίδνημι.
Ἐσκίρτα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσκίρταε, a σκιρτάω.
Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐσκίρταον.
Ἔσκλην, *exarui*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι.
Ἐσκομίσαι, a. 1. inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσαι, ab εἰσκομίζω.
Ἔσκον, imperf. ind. *Ion* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκοτίσθην, aor. 1. ind. paſſ. v. σκοτίζω.
Ἔσκωπτεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. σκώπτω.
Ἐσμαράγησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a σμαραγέω.
Ἐσμὲν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμί.
Ἔσμηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi σμήχω.
Ἐσλὸς, *Dorice*, pro ἐσθλός.
Ἑσμὸς, οῦ, ὁ, examen apum; (2) examen quodvis, multitudo. Ab ἕω, *mitto*.
Ἔσο, *eſto*, 2. ſing. præſ. imper. verbi εἰμί.
Ἐσοιδαίνω, intus tumeſco. Ἐσοιδαίνει τὸ δέρμα, *Aret.*
Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. optat. act. v. εἰμί.
Ἔσοισθε, *fueritis*, 2. pl. f. 1. optat.
Ἔσομαι, *ero*, f. 1. ind.
Ἐσοπτρίζομαι, in ſpeculum inſpicio.
Ἐσορᾶν, præſ. inf. act, *Att.* pro ἐσοράειν, ab ἐσοράω.
Ἐσορῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορᾷς, & hoc *contr.* pro εἰσοράεις.
Ἐσορῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορῶμεν, *contr.* ex εἰσοράομεν.
Ἐσορῶν, *Att.* & *contr.* pro εἰσοράων.

Ἐσσοῦμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.
Ἐσσοῦνται, *erunt*, 3. plur. *Dor.*
Ἐσοφίσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. σοφίζω.
Ἐσόψομαι, fut. 1. indic. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, ab εἰσόπτομαι.
Ἐσπαθημένος, perf. part. paſſ. v. σπαθάω.
Ἐσπάθων, imperf. ind. act. pro ἐσπάθαον.
Ἔσπακα, perf. indic. act. verbi σπάω.
Ἐσπάραξεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. σπαράσσω.
Ἐσπαργανωμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ.
Ἐσπαργάνωσεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. verbi σπαργανόω.
Ἐσπάρθαι, perf. ind. paſſ. verbi σπείρω.
Ἐσπαρμένος, *ſatus*, perf. part. paſſ.
Ἐσπάσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. σπάω.
Ἔσπε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. σπέω, pro σπάω.
Ἔσπειρα, aor. 1. ind. act. v. σπείρω.
Ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. v. σπένδω.
Ἐσπείσθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera; (2) veſpertina; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel πρὸς ἑσπέραν, veſperi. Ab ἕσπερος, Hinc
Ἑσπερία, ας, ἡ, occaſus, occidens, Heſperia.
Ἑσπερίζω, veſperi edo. Ab ἕσπερος.
Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, veſpertinus. Ab eod.
Ἑσπέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, veſpertinus, veſperi accidens; (2) occidentalis. Ab eod.
Ἑσπερὶς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantius, quam interdiu ſpirans. Ἑσπερίδες vero ſunt Heſperides, Deæ. Ab eod.
Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, veſpertina manducatio.
ἝΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, veſper, heſperus, ſtella Veneris, quæ Heſperus dicitur ſolem ſequens, Phoſphorus ſolem antecedens; (2) veſpera; (3) veſpertinus; (4) occidentalis, occidentem ſpectans.
Ἕσπεσθαι, præſ. inf. med. *Poët.* pro ἕπεσθαι.
Ἕσπετο, 3. ſ. imperf. indic. *Poet.* pro εἵπετο, ab ἕπομαι.
Ἔσπετε, 2. pl. pr. imper. act. v. ἔσπω, *dico*.
Ἔσπευδον, 3. pl. imperf. ind. act. v. σπεύδω.
Ἐσπευσμένως, *Adv.* cito, feſtinanter.
Ἐσπιλωμένος, perf. part. paſſ. v. σπιλόω.
Ἐσπλαγχνίσθην, aor. 1. ind. paſſ. v. σπλαγχνίζομαι.
Ἑσπόμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Poët.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.
Ἔσπον, *evulſi*, aor. 2. ind. act. v. σπάω.
Ἔσπουδα, perf. ind. med. v. σπεύδω.
Ἐσπούδασα, aor. 1. ind. act. v. σπουδάζω.
Ἐσπουδασμένως, *Adv.* bona fide, ſerio.
Ἕσσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro εἷσα, ab ἕζω.
Ἕσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἕσαι.
Ἑσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἑσαμένη, ab ἕω, vel ἕννυμι.
Ἔσσαν, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμί.
Ἑσσᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἡσσάειν, ab ἡσσάω.
Ἕσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἕσας, ab ἕω, vel ἕννυμι.
Ἔσσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
Ἐσσεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ἔσται.
Ἔσσεται, 3. ſ. fut. 1. ind. *Poet.* pro ἔσεται.
Ἔσσευα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσευσα, a σεύω, pro σείω.
Ἔσσευμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro σέσευμαι.
Ἐσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.
Ἐσσὴν, ῆνος, rex.
Ἐσσὶ, *es*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro εἶ, ab εἰμί.
Ἔσσο, 2. ſ. præſ. imper. *Poet.* pro ἔσο.
Ἕσσο, pro ἕσο, 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro εἷσο, ab ἕω, ſeu ἕννυμι.
Ἐσσόμενα, *futura*, nom. pl. f. 1. part. med. n. g. *Poet.* ἐσόμενα, ab εἰμὶ.
Ἕσσον, ου, τὸ, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.

Ἕσσον, pro ἕσον, *indue*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Poet.* a verbo ἕω vel ἕννυμι.
Ἑσσόομαι, *vincor*, *Ion.* pro ἡσσῶμαι, & hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω.
Ἔσσυθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* & *Poet.* pro ἐσύθησαν, a σύω, vel σεύω.
Ἔσσυμαι, *erupi*, perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro σέσυμαι.
Ἐσσυμένως, *Adverb.* incitate, cum impetu, cum ſtudio. Ab ἐσσυμένος, a σύω.
Ἔσσυται, *irruit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro σέσυται.
Ἕσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἕσω, ab ἕω.
Ἕσσαμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥσσωμαι, ab ἑσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι.
Ἕσταα, perf. ind. act. *Ion.* pro ἕστηκα, ab ἵστημι.
Ἔσταθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐστάθησαν.
Ἔσταζε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. στάζω.
Ἔσται, 3. ſ. fut. 1. ind. *per Sync.* pro ἔσεται, ab εἰμί.
Ἑσταίην, pr optat. act. v. ἕστημι, pro ἵστημι.
Ἕστακα, 1. ſ. perf. ind. act. *Dor.* pro ἕστηκα.
Ἔστακτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. a. στάζω, *ſtillo*,
Ἐσταλάδατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστάλατο, & hoc pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a στέλλω.
Ἐστάλαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι εἰσι.
Ἐστάλην, *miſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.
Ἔσταλκα, *miſi*, perf. ind. act.
Ἕσταμεν, *ſtamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἵσταμεν, ab ἵστημι.
Ἑστόμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἑστάναι, ſeu ἱστάναι.
Ἕσταν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἔστησαν.
Ἑστάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro ἑστακέναι.
Ἑσταότα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακότα.
Ἔστασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔστησαν.
Ἐστάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐστήσατο.
Ἑστᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἱστᾶσι.
Ἑστάτω, *ſtato*, 3. ſing. præſ. imperat. act.
Ἑσταὼς, perf. part: act. pro ἑστακώς.
Ἐσταυρωμένον, perf. part. paſſ. v. σταυρόω.
Ἐστὲ, *eſtis*, 2. plur. præſ. ind. verbi εἰμι, *ſum*.
Ἔστε, *Adv.* donec. Ex ἐς, pro εἰς, & τί.
Ἔστειλα, *miſi*, a. 1. indic. act. verbi στέλλω.
Ἔστειχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. στείχω.
Ἐστελάδατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a στέλλω.
Ἐστέναξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. στενάζω.
Ἔστενεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. στένω.
Ἐστενωμένως, *Adv.* anguſte, arcte. Ab ἐστενωμένος, a στενόω.
Ἐστερεώθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. στερεόω.
Ἐστέρημαι, perf. Ind. paſſ. v. στερέω.
Ἐστεφάνιξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνισα. A στεφανίζω.
Ἐστεφανοῦτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐστεφανόετο, a στεφανόω.
Ἐστεφάνωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. στέφω.
Ἑστεὼς, *ſtans*, perf. part. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἑστηκὼς, a verbo ἵστημι.
Ἔστη, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. indic. act.
Ἕστηκα, *ſteti*, perfect. ind. act.
Ἑστήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.
Ἑστήκατε, *ſtatis*, 2. plur. perf. ind. act.
Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, ſto, perſto, conſtanter ſto. Ab ἕστηκα, ab ἵστημι.
Ἔστην, a. 2. ind. act. v. ἵστημι.
Ἑστήξει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἑστήκω.
Ἐστηριγμένος, perf. part. paſſ. v. στηρίζω.
Ἐστήρικται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἐστήριξεν, pro ἐστήριξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ejuſd.
Ἔστησα, 1. ſ. a. 1. ind. act.
Ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act.
Ἑστηὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστηκώς.
ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar; (2) domus; (3) ara; (4) aſylum; (5) Veſta, Dea. Ἀφ᾽ ἑστίας ἄρχεσθαι, conſentaneum rei gerendæ initium capere, vid. Petav. ad Syneſium

neſium, p. 4. Ἀλλ' ἵνα Ἀφ' ἑστίᾳ ἀρχόμενος ἐπιρρίψω τινά, Ariſt. Veſp. 844.

Ἑστιάθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro εἱστιάθην, ab ἑστιάω.

Ἑστίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.

Ἑστιαρχέω, de domino ædium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστίαρχος, quod apud *Heſych.* reponendum pro ἑστιᾶχος, *Ern.*

Ἑστιὰς, άδος, ἡ, Veſtalis. Ab ἑστία.

Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, convivatorium, locus, in quo convivium inſtituitur.

Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, convivator, qui convivium præbet. Ab

Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) paſco animum, oblecto. Ἑστιᾶν ᾗ μέλλομεν ξένους τινάς, Ariſt. Lyſ. 1060. Τοῖς κόραξιν ἑστίαν, id. Θεσμ. 949. Ἐνύπνιον ἑστιώμεθα, id. Veſp. 1212. Ab ἑστία.

Ἔστιβεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. στείβω.

Ἑστιοπάμμων, ονος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία, & πάω, *poſſideo.*

Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domus cuſtos. Εἰ γὰρ τὸν ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον, Longin. 3.

Ἐστιτρώσκω, fut. σω, intus vulnero. Ἐστίτρωσαν τῷ ὀστέῳ, *Aret.*

Ἐστιχέτην, 3, dual. a. 2. ind. act. v. στείχω.

Ἐστιχόωντο, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐστιχῶντο, a στιχάω.

Ἐστιῶτις, ἡ, domeſtica.

Ἕστο, *induerat*, 3. ſ. pluſq. ind. act. *Poet.* ſeu *Ion.* pro εἷστο, ſeu εἷτο, ab ἕω, ſeu ἕννυμι.

Ἐστόβεον. imperf. ind. act. v. στοβέω.

Ἐστομώθην, aor. 1. ind. paſſ. v. στομόω.

Ἐστὸν, *ſunt*, 3. du. præſ. ind. verbi εἰμί.

Ἐστονάχιζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ, a στοναχίζω.

Ἔστοργα, perf. ind. med. verbi στέργω.

Ἐστόρεσα, a. 1. ind. act. verbi στορέω.

Ἐστόρεσται, *ſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἔστραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi στρέφω.

Ἐστρατοπέδευσα, aor. 1. ind. act. v. στρατοπεδεύω.

Ἐστρατόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐστρατῶντο, a στρατάομαι.

Ἐστράφατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστραμμένοι ἦσαν, a στρέφω.

Ἐστράφην, a. 2. ind. paſſ. v. ejuſd.

Ἐστρέφθην, *verſus ſum*, aor. 1. ind. paſſ.

Ἔστρεφον, imperf. ind. act.

Ἐστρηνίασα, a. 1. ind. act. v. στρηνιάζω.

Ἔστροφα, *verti*, perf. ind. act. verbi στρέφω.

Ἔστρωμαι, perf. part. paſſ. v. στρώννυμι.

Ἐστρώννυον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἔστρωσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ἔστρωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ἔστυγον, a. 2. ind. act. v. στυγέω, vel στύγω.

Ἐστυφέλιξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. a στυφελίζω.

Ἔστω, 3. ſing. præſ. imperat. v. εἰμί.

Ἐστωμυλόμην, a. 1. ind. med. v. στωμύλλω.

Ἔστων, 2. dual. præſ. imp. v. εἰμι.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἕω.

Ἑστὼς, *ſtans*, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστηκώς, ab ἵστημι.

Ἔστωσαν, 3. pl. præſ. imper. act. v. εἰμί.

Ἑστῶτες, *ſtantes*, nom. pl. perf. part. act, *per Syncop.* pro ἑστηκότες, ab ἵστημι.

Ἐσύθην, a. 1. ind. paſſ. v. σύω vel σεύω.

Ἔσυλα, 3. ſ. imperf. ind. act. pre ἐσύλαε, a συλάω.

Ἐσύλευον, 3. pl. imperf. ind. act. v. συλεύω.

Ἐσυνῆκα, a. 1. ind. act. v. συνίημι.

Ἐσύστερον, *Adv.* poſtea.

Ἐσφάγην, aor. 2. ind. paſſ. v. σφάττω, ſeu σφάζω.

Ἐσφαγμένος, *jugulatus*, perf. part. paſſ.

Ἔσφαζον, 3. pl. imperf. indic. act.

Ἐσφαίρωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. σφαιρόω.

Ἐσφάλην, a. 2. ind. paſſ. v. σφάλλω.

Ἔσφαλμαι, *deceptus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐσφαλμένως, *Adv.* imperite.

Ἔσφαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. σφάζω.

Ἐσφαράγιζον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi σφαραγίζω.

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω.

Ἔσφιγγεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. σφίγγω.

Ἔσφιγξε, *adſtrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔσφλασις, ἡ, depreſſio mediæ rei, v. c. oſſis. Ab

Ἐσφλάω, medium, v. c. os deprimo, tundo, ut deſidat, ap. *Hipp.* pro ἐσθλάω, vel ἐνθλάω, *Ern.*

Ἐσφράγισεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. σφραγίζω.

Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐσφραγισμένος, *obſignatus*, perf. part. paſſ.

ἘΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, focus & craticula in foco; (2) focus ſ. craticula in ara; (3) ara *inpr.* Heroum; (4) vagina terebri; (5) baſis ex arrectariis & tranſverſariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex aduſtione vulneri adhærens. Hinc

Ἐσχαρεὺς, έως, ὁ, qui foco præeſt in navi.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐσχάριον, ου, τὸ, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum. Ab eod.

Ἐσχάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad focum pertinens.

Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, focalis, coctus in foco.

Ἐσχαρόπεπτα, τὰ, cocta in foco. Ex ἐσχ. & πέπτω.

Ἐσχαρόω, ῶ, cruſtas obduco, in cruſtas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incruſtata vulnera. Ab ἐσχάρα.

Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio. Ab ἐσχαρόω.

Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, cruſtas inducens.

Ἐσχατεύω, fut. εύσω, extremus, ſ. ultimns ſum; (2) in extremis finibus, ſub oris ſitus ſum. Ab ἔσχατος. Unde

Ἐσχατιά, ᾶς, ἡ, ultimæ cujuſque rei partes. ſ. extremitas; (2) agri privatorum ſuis terminis diſtincti & ſeparati, iidemque remotiores et finibus territorii, vel mari montibuſve proximi; (3) extrema pars & finis territorii; (4) explicantur etiam per ſolitudinem, ap. Heſych. *Ern.*

Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte ſum. Ab ἐσχατιά.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.

Ἐσχάτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ultimus. Ab eod.

Ἐσχατογέρων, &

Ἐσχατόγηρως, ω, ὁ καὶ ἡ, extremam ſenectutem agens, decrepitus. Ex ἔσχατος, & γῆρας.

Ἐσχατόεις, όεσσα, όεν, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.

ἜΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, ultimus, poſtremus; (2) ſummus.

Ἐσχάτως, *Adv.* extreme; (2) ſumme, ita ut nihil ſupra ſit. Ab ἔσχατος.

Ἔσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐσχέθην, *habitus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχηκα, *habui*, perf. ind. act.

Ἐσχηματίζετο, 3. ſing imperf. ind. paſſ. verbi σχηματίζω.

Ἐσχηματισμένως, figurate.

Ἔσχικα, *findi*, perf. indic. act. verbi σχίζω.

Ἐσχίσθην, *fiſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἐσχόμην, *habui*, a. 2 ind. med. v. ἔχω.

Ἔσχον, *habui*, a. 2. ind. act.

Ἔσω, *ſedere faciam*, f. 1. ind. act. v. ἕζω.

Ἔσω, *Adv.* intra. Ab εἰς.

Ἔσωθεν, *Adv.* intrinſecus. Ab ἔσω.

Ἐσώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi σώζω.

Ἔσωσα, *ſervavi*, aor. 1. indic. act.

Ἔσωσεν, 3. ſ. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Ἐσώτατος, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus, Superl. ab ἔσω.

Ἐσωφρονίσθην, aor. 1. ind. paſſ. v. σωφρονίζω.

Ἐσωχὰς, άδος, ἡ, excreſcentia in ano, ſ. tuberculum, ſed intus latens, cui opponitur ἐξωχάς, ap. *Hipp.*

Ἐτάγην, a. 2. ind. paſſ. v. τάσσω.

ἘΤΑ'ΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione uſitatum.

Ἐτάθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, amicitia; (2) factio, ſocietas factioſa; (3) ſcortatio. Ab ἑταιρεύω.

Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) qui ſodalitatibus præeſt; (3) meretricius. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεύω, f. εύσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor. Ab eod.

Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑτῃρηκὼς, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab eod.

Ἑταιρήϊος, ἡ, ὸν, *Ion.* id. quod ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρίδεια, ων, τὰ, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.

Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio, & ἑταιρίζομαι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab eod.

Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, ſodalitius, meretricius.

Ἑταιρικῶς, *Adv.* meretricio more.

Ἑταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικός.

Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix.

Ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, ſcortator, qui meretricari ſolet. Ab eod. Hinc

Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix.

ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) ſocius; (4) adminiſter, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum; (6) diſcipulus; (7) commilito.

Ἐτάκευ, 3. ſing. imperf. indic. med. *Dor.* pro ἐτήκου, a τήκομαι.

Ἐτάκην, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. τήκω.

Ἐταλάνιζεν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ταλανίζω.

Ἔταμον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. τέμνω.

Ἐτανύσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. τανύω.

Ἔταξα, a. 1. ind. act. verbi τάττω.

Ἐταπείνωσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a ταπεινόω.

Ἐτάραξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ταράττω.

Ἐταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐταράχθησαν, *perterrefacti ſunt*, 3. plur.

Ἑταρίσσατο, 3. ſ. a. 1 ind. med. *Poët.* pro ἑταρίσατο, ab ἑταρίζω.

Ἕταρον, acc. ſing. *Poët.* pro ἑταῖρον.

Ἕταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

Ἔτασις, εως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata ſunt. Ab ἐτάζω.

Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) tormentum, in compoſitione uſitatum. Ab eod.

Ἔτασον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐτάζω.

Ἐτάφην, a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω.

Ἐτάχυνον, imperf. ind. act. v. ταχύνω.

Ἔτεα, *annos*, acc. pl. ab ἔτος.

Ἐτεθήλει, 3. ſ. pluſq. ind. med. v. θάλλω.

Ἐτέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι.

Ἐτεθήπεε, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτεθήπει, a θάπτω.

Ἐτεθνήκειν, pluſq. ind. act. v. θνήσκω.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. τέλλω.

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.

Ἐτεῖος, εία, ειον, annuus. Ab ἔτος.

Ἔτειρεν, 3. ſ. imperf. ind. act. eum ν ἐφελκ. a τείρω.

Ἐτείρετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ.

Ἔτεκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τίκτω, pro τέκω.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.

Ἐτέκναθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐτεκνώθησαν, a τεκνόω.

Ἐτελέετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐτελεῖτο, a τελέω.

Ἐτέλειον, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεον

Ἐτελείωσα, a. 1. ind. act. verbi τελειόω.

Ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3. pl.

Ἐτελέσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐτέλεσσα, *Poet.* pro ἐτέλεσα.

Ἐτελεύτα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελεύταε, a τελευτάω.

Ἔτιλλε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. τίλλω.

Ἔτεμον, a. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Ἐτεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter ſerviens, ita ſerviens ut bonum ſervum decet. Ex ἐτεὸς, & δμὼς, *ſervus.*

Ἐτεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex ἐτεὸς, & κριθὴ, *hordeum.*

Ἐτεόν, *Adv.* vere, revera. Ab ἐτεός.

Ἐτεός, ὰ, ὸν, verus. Ab ἐτός.

Ἑτεραλκέως, ῶς, *Adv.* ancipite Marte. Ab

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Ex ἕτερος, & ἀλκή.

Ἑτεραχθὴς, ὲς, alteri parti gravis ; in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.

Ἑτέρῃ, *Adv. Ion.* alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτερος.

Ἑτερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alternis diebus durans ; (2) viciſſim & mutuas ſortes habens, per dies variatus. Ex ἕτερος, & ἡμέρα, *dies.*

Ἑτεροβαρεία, ἡ, alterius partis favor, ſ. ſtudium.

Ἑτερογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alienigena ; (2) alterius & diverſi generis. Ex ἕτερος, & γένος, *genus.*

Ἑτερόγλαυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, altero oculo cæſius. Ex ἕτερος, & γλαυκὸς, *cæſius.*

Ἑτερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius & diverſæ linguæ eſt ; (2) lingua ipſa diverſa & peregrina. Ex ἕτερος, & γλῶσσα.

Ἑτερόγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, utriſque mandibulis avide comedens ; (2) edax ; (3) qui duro ore eſt. Ex ἕτερος, & γνάθος.

Ἑτερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diverſa ſententia. Ab

Ἑτερογνώμων, ὁ ϗ ἡ, qui alterius, ſeu diverſæ eſt ſententiæ. Ex ἕτερος, & γνώμη.

Ἑτερόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, e vario genere natus. Ex ἕτερος, & γονὴ, *genitura.*

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, fut. ήσω, diverſam doctrinam doceo. Ex ἕτερος, & διδάσκω.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius ſum opinionis, orthodoxis non adſentior.

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diverſa ; (2) opinio prava. Ab

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt opinionis ; (2) qui alterius eſt ſectæ. Ex ἕτερος, & δόξα, *opinio.*

Ἑτεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt ſpeciei. Ex ἕτερος, & εἶδος, *ſpecies.*

Ἑτεροεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ eſt gentis. Ex ἕτερος, & ἔθνος.

Ἑτερόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alio ſtudio ducitur, alia ſectans.

Ἑτεροζήλως, *Adv.* inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.

Ἑτεροζυγέω, diverſa animalia jungo ; (2) adjungor alienigenis.

Ἑτεροζύγιοι, quibus in jugo non convenit.

Ἑτερόζυγος, Phocyl. σάθμος ἑτερόζυγος, ſtatera in alteram partem inclinans.

Ἑτεροθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo ; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕτερος, & θαλέω, *vireo.*

Ἑτεροθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui aliud vult. Ex ἕτερος, & θέλω, *volo.*

Ἑτερόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. alteriſonus ; (2) qui diverſæ eſt linguæ ; (3) alienigena.

Ἑτεροῖος, οία, οῖον, alius, diſſimilis, diverſus a reliquis. Ab ἕτερος. Hinc

Ἑτεροιότης, τος, ἡ, diſſimilitudo.

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.

Ἑτεροίως, *Adv.* alio & diverſo modo, aliter, diſſimiliter, diverſe.

Ἑτεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diverſitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.

Ἑτερόκαρπος, ον, diverſum fructum edens, ut, v. c. ſurculus inſitus ſtirpi, &c.

Ἑτεροκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verſatilis ; (2) in alteram partem vergens. Ex ἕτερος, & κλίνω, *inclino.* Unde

Ἑτερόκλιτον, τὸ, ſc. ὄνομα, Heterocliton, nomen, quod in diverſas declinationes cadit.

Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens.

Ἑτεροκλίτως, *Adv.* aliter declinando.

Ἑτεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diverſum moveo, vel quatio. Ex ἕτερος, & κλονέω.

Ἑτεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii partem tentans.

Ἑτερόκωφος, altera aure ſurdus. Hinc

Ἑτεροκωφέω, altera aure ſurdus ſum.

Ἑτερολεξία, ἡ, ejuſdem rei aliis verbis expreſſio. A λέξις.

Ἑτερόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, altera parte villoſus.

Ἑτερομάσχαλος, ὁ ϗ ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕτερος, & μασχάλη.

Ἑτερομεγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter creſco. Ex ἕτερος, & μέγεθος, *magnitudo.*

Ἑτερομερεία, ἡ, ſtudium partis alterius. Ab

Ἑτερομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕτερος, & μέρος, *pars.*

Ἑτερομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, altera parte longior. Ex ἕτερος, & μῆκος, *longitudo.*

Ἑτερομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diverſa matre. Ex ἕτερος, & μήτηρ, *mater.*

Ἑτερομόλιος, ὁ ϗ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit ; ut ἑτερομόλιος δίκη, in qua adverſarii non comparuerunt, Suid. Ex ἕτερος, & μολέω.

Ἑτερόμορφος, ὁ ϗ ἡ, qui formæ diverſæ eſt.

Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex ἕτερος, & πάθος, *paſſio.*

Ἑτερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens, ἑτερόπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτεροπλῷ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, ſc. χρήματα, vel δανείσματα.

Ἑτεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, perſona differo.

Ἑτεροπροσωπικὸς, ὴ, ὸν, qui alius ſeu diverſæ perſonæ eſt.

Ἑτεροπροσωπικῶς, *Adv.* in alia perſona. Ab

Ἑτεροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. Ex ἕτερος, & πρόσωπον.

Ἑτεροῤῥεπέω, in alteram partem vergo, ſeu propenſus ſum. Ex ἕτερος, & ῥέπω.

Ἑτεροῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in alteram partem vergens, ſeu inclinans. Ex iiſd.

Ἑτεροῤῥοπέω, idem quod ἑτεροῤῥεπέω.

Ἑτερόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑτεροῤῥεπής.

Ἑτερόρυθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius rhythmi eſt. Ex ἕτερος, & ῥυθμὸς, *rhythmus.*

ἝΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alter ; (2) alius ; (3) diverſus.

Ἑτερόσκιος, quorum alterum latus umbram facit, quorum umbra aut ad ſeptemtrionem, aut ad meridiem ſpectat. Ex ἕτερος, & Ϲκιὰ, *umbra.*

Ἑτορόστοιχὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius eſt ordinis & diverſæ ſeriei.

Ἑτερόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕτερος, & στόμα, *acies.*

Ἑτερόστροφα, metra quædam ab alteratione ſtropharum. Ex ἕτερος, & στροφή.

Ἑτεροσχήμων, ὁ ϗ ἡ, qui diverſæ figuræ eſt. Ex ἕτερος, & σχῆμα.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, diverſitas. Ab ἕτερος.

Ἑτερότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliuſmodi, diverſus ; (2) alius ; (3) diſſimilis.

Ἑτερούας, ὁ ϗ ἡ, unam aurem habens. Ab οὖας, pro οὖς.

Ἑτερούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterius ſeu diverſæ eſt eſſentiæ ; (2) alius, diverſus. Ex ἕτερος, & οὐσία, *eſſentia.*

Ἑτερόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alterum oculum amiſit ; (2) monoculus ; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc

Ἑτεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium in primis in equis, quum varios habent oculos.

Ἑτεροφρούρητος, ον, qui ab alio cuſtoditur.

Ἑτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, aliter ſentiens. Ex ἕτερος, & φρὴν, *mens.*

Ἑτεροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diverſæ naturæ ; (2) alibi natus, Ex ἕτερος, & φυὴ, *natura.*

Ἑτερόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ex alia tribu ; (2) qui diverſæ eſt gentis, alienigena ; (3) qui diverſæ eſt naturæ. Ex ἕτερος, & φυλή.

Ἑτεροφωνία, ἡ, diverſitas ſoni, ſ. vocis.

Ἑτερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliam & diverſam edens vocem. Ex ἕτερος, & φωνὴ, *vox.*

Ἑτεροχροέω, alio & diverſo colore ſum. Ab

Ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcolor, diverſo præditus colore, verſicolor. Ex ἕτερος, & χρόα. Hinc

Ἑτεροχροιότης, ἡ, diverſitas coloris.

Ἑτερόχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἕτερος, & χρῶμα, *color.*

Ἑτερόχρως, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑτερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a τέρπω.

Ἔτερψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi τέρπω.

Ἐτέρφθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τέρπω.

Ἑτέρωθεν *Adv.* altera ex parte, diverſa ex parte. Ab ἕτερος.

Ἑτέρωθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.

Ἑτερώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſum nomen habens. Ex ἕτερος, & ὄνομα, *nomen.*

Ἑτερωνύμως, *Adv.* diverſo nomine, non analogice.

Ἑτέρως, *Adv.* alio modo, aliter, ſecus.

Ἑτέρωσε, *Adv.* alteram in partem ; (2) alio.

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.

Ἐτετάλμην, pluſq. ind. paſſ. verbi τέλλω.

Ἐτεταπείνωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. verbi ταπεινόω.

Ἐτετάχατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, a τάσσω.

Ἐτετεύχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro τετευγμένοι ἦσαν, a τεύχω.

Ἔτετμον, 3. ſ. imperf. ind. act. v. τέτμω.

Ἐτετρήχειν, pluſq. ind. act. v. τρήχω.

Ἐτέτυκτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. τεύχω.

Ἐτετύφεα, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν, a τύπτω.

Ἐτετύχατο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* v. τυγχάνω.

Ἔτεκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τίκτω.

Ἐτέχθην, *natus ſum,* a. 1. ind. paſſ.

Ἐτήκετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. τήκω.

Ἐτήρουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτήρεον, a τηρέω.

ἘΤΗΣ, ου, ὁ, ſocius, amicus ; (2) civis ; ἔται, ſodales. Hinc ὦ 'τὰν, o bone.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Eteſiæ, venti anniverſarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ ſpirare ſolent. Ab

Ἐτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniverſarius, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτησίως, *Adv.* quotannis.

Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab

Ἐτήτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, verus, verax. Hinc ἐτήτυμον, *Adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.

Ἐτητύμως, verè.

Ἐτηΐομακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἡτοίμακα, ab ἑτοιμάζω.

ἜΤΙ, *Adv.* adhuc, etiamnum ; (2) amplius, præterea ; (3) poſthac, in poſtremum ; (4) quin, quin etiam ; (5) jam, jamnunc ; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μὴν, etiam nunc.

Ἐτίθει, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθεε, a τιθέω, pro τίθημι.

Ἐτίθευ, 2. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐτίθου.

Ἐτίθου, 2. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἔτικτον, imperf. ind. act. v. τίκτω.

Ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.

Ἐτινάσσετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi τινάσσω.

Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. τίω.

Ἔτισα, *colui,* aor. 1. ind. act.

Ἐτιταίνετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. τιταίνω.

Ἔτλην, *ſuſtinui,* a. 2. ind. act. verbi τλῆμι.

Ἐτμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a τμήγω, vel τμήσσω.

Ἔτμηγον, *ſecui,* a. 2. ind. act.

Ἔτμηξα, aor. 1. indic. act.

Ἐτμήθην, a. 1. ind. paſſ. v. τέμνω pro τμάω.

Ἔτνηρος, ου, ὁ, pulmentarium ex freſis elixiſque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.

Ἐτνήρυσις, εως, ἡ, trulla, qua puls hauritur ; (2) omne inſtrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.

ἜΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.

Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu ſit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασται, Marc. 10, 40. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμάσατε, parate, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) baſis, ſedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris.

Ἑτοιμαστὴς, οῦ, ὁ, apparator.

Ἑτοιμόδακρυς, ὁ ϗ ἡ, qui facile flet.

Ἑτοιμοθάνατος, ὁ ϗ ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.

Ἑτοιμοκοπία, ἡ, tolerantia laboris, ſ. ſtudium laborandi, ſed inaniter fere & cum oſtentatione.

ἙΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus, paratus, τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta ſunt, poſſeſſiones.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propenſio. Ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμοτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτοιμος, & τρέπω.

Ἑτοίμως, Adv. prompte, expedite, parate.

Ἐτόλμα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐτόλμαε, a τολμάω.

Ἐτόλμησε, auſus fuit, 3 ſing. a. 1. ind. act.

Ἕτον, 2. dual. a. 2. ind. act. v. ἵημι.

ἜΤΟΣ, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, ſum.

Ἐτὸς, Adv. fruſtra, temere, perfunctorie.

Ἔτραγον, roſi, a. 2. indicat. act. verbi τρώγω.

Ἔτραπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. τρέπω.

Ἐτράπεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. τραπέω.

Ἐτράπετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. τρέπω.

Ἐτράπην, verſus ſum, a. 2. ind. paſſ.

Ἐτραπόμην, verti, a. 2. indicat. med.

Ἐτράφην, aor. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω.

Ἔτραφον, alui, aor. 2. indicat. act.

Ἔτρεμε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. τρέμω.

Ἔτρεσα, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω.

Ἐτρέφετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. τρέφω.

Ἔτρεφον, alebam, imperf. indic. act.

Ἔτρησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. τιτράω, ſeu τίτρημι.

Ἔτριγον, ſtridi, a. 2. indic. act. verbi τρίζω.

Ἐτρύγων, 3. pl. imperf. ind. contr. pro ἐτρύγαον, a τρυγάω.

Ἐτρύπη, 3. ſing. imperf. ind. act. Dor. pro ἐτρύπα, contr. ex ἐτρύπαε, a τρυπάω.

Ἐτρύφθην, a. 1. ind. paſſ. v. θρύπτω.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. τρυφάω.

Ἔτρωσα, a. 1. ind. act verbi τιτρώσκω.

Ἐτύθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θύω.

Ἐτυλίχθην, a. 1. ind. paſſ. v. τυλίσσω.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος, & ἀγορέω, dico.

Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta. Ex ἔτυμος, & δρῦς.

Ἐτυμόθροος, oontr. ἐτυμόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, veriſonus, veriloquus. Ex ἔτυμος, & θρόος.

Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολόγος.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ. Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.

Ἐτυμολογικὸς, ἡ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum,

Ἐτυμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, & λέγω, dico.

ἜΤΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, Adv. vere, revera, & τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.

Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. τυμπανίζω.

Ἐτυμώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, Adv. vere; (2) ab origine vocis, ſecundum originem vocis. Ab ἔτυμος.

Ἐτύπαν a. 2. ind. paſſ. Dor. pro ἐτύπην, a τύπτω.

Ἐτύφθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Bœot. pro ἐτύφθησαν.

Ἔτυχε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.

Ἐτύχθην, fieri, a. 1. paſſ.

Ἔτυχον, nactus ſum, a. 2. indic. act.

Ἐτωσιοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui in caſſum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἐτώσιος. & ἔργον, opus.

Ἐτώσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanis, caſſus, inutilis. Ab ἐτὸς, fruſtra.

Ἐτωσίως, Adv. fruſtra.

Εὖ, Adv. bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compoſitione notat; (9) facile; & interdum (10) feliciter. Ab ἐῢς.

Εὔα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Hebr. vivificans.

Εὐαγγέλια, τὰ, ſacrificium, ſ. præmium ob lætum nuncium. Ex εὖ, & ἀγγελία.

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, bonum nuncio, læta nuncio; (2) doctrinam Chriſti annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις, Apoc. 10, 7. Εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 8, 1.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, ὸν, evangilicus, ad Evangelium pertinens. Ab

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Chriſti, quo homines morte ſua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Chriſtiana univerſa; hiſtoria Chriſti, prout ab Evangeliſtis deſcripta eſt. Ex εὖ, & ἀγγελία.

Εὐαγγελιοῦνται, 3. pl. f. 1. ind. med. Att. pro εὐαγγελίσονται, ab εὐαγγελίζω.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Evangeliſta, Evangelii præco; (2) Evangelii ſive Hiſtoriæ evangelicæ ſcriptor. Ab eod. Hinc

Εὐαγγελίστρια, ἡ, quæ Evangelium docet.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fauſta annunciat.

Εὐαγέω, ſanctus ſum.

Εὐαγέως, Adv. ſancte, pure, rite. Ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanctus, ſacer, purus, caſtus, pius; (2) agilis; (3) ſecundus; (4) qui facile frangi poteſt. Ex εὖ, & ἅγιος, res ſacra, vel ἄγω, ago, ſ, frango.

Εὐάγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, ſplendidus, clarus, mobilis, qui huc & illuc agitur. (Vox inepta dithyrambica ap. Ariſtoph. incertæ ſignificationis Dor. pro εὐήγητος, Ern. Quaſi ab εὖ, & ἄγω, vel ab αὐγὴ, ſplendor.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ, & ἀγκάλη, ulna.

Εὐαγλὶς, ιθος, ὁ ϗ ἡ, bonas ſeu pulchras ſpicas habens; (2) bonos nucleos habens.

Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura ſum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex εὖ, & ἄγρα.

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus ſucceſſus in captura, proſpera venatio, opima præda. Ex iiſd.

Εὔαγρος, ον, felix in captura.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio.

Εὐάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ductilis, qui facile dúci poteſt; (2) tractabilis, docilis.

Εὐαγῶς, ſancte. Ab εὐαγής.

Εὔαδε, 3. ſ. a. 2. ind. act. Æol. pro ἕαδε, ab ἁνδάνω.

Εὐαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ, & ἅδω, placeo.

Εὐαδίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile injuria adfici ſolet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis. Ex εὖ, & ἀδικέω.

Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαής.

Εὐαερὴς, ὲς, tranquillum cœlum habens.

Εὐαερία, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀὴρ.

Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo; (2) ſacro furore percitus ſum. Ab εὐάω.

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſalubriter ſpirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Εὖτ᾽ ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος, χώρῳ ἐν εὐαεῖ, Heſiod. Ἔργ. 596. Ex εὖ, & ἄημι.

Εὔαθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum.

Εὐαίνετος, ον, laude digniſſimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile capi poteſt. Ex εὖ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſuum vigor. Ex εὖ, & αἰσθάνομαι, ſentio. Unde

Εὐαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenſu valens, ſenſum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, ſentiendi facultas, ſenſus acumen.

Εὐαισθήτως, cum ſenſuum vigore, comp. εὐαισθητοτέρως, ap. Plat.

Εὐαίων, ανος, ὁ ϗ ἡ, beatus, felicis ævi.

Εὐαίως, Adv. feliciter. Vox Comica.

Εὐάκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, curatu facilis. Ex εὖ, & ἀκέομαι.

Εὐακέως, ita ut curari facile poſſit, Aret.

Εὐάκτιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens radios.

Εὐαλάκατον, acc. ſ. Dor. pro εὐηλάκατον.

Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. Ab

Εὐαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene & feliciter creſcens, bonum incrementum accipiens. Ex εὖ, & ἀλδέω, creſco.

Εὐαλθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἄλθω, ſano, medeor.

Εὐάλιος, ſoli bene expoſitus, apricus, Dor. pro εὐήλιος.

Εὐαλλοίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile mutari poteſt.

Εὐαλσὴς, ὲς, nemoroſus. Ab ἄλσος.

Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas frugum copia implet, Heſ. Ex εὖ, & ἀλοάω, trituro.

Εὐάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex εὖ, & ἁλίσκομαι, capio.

Εὐαμερίαν, acc. ſ. Dor. pro εὐημερίαν.

Εὐάμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre vitibus conſitus, bonas vites habens.

Εὐὰν, Vox mulièrum Bacchum inclamantium, Hinc Lat. Evan, ipſe Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectu facilis. Ex εὖ, & ἀναγινώσκω, lego.

Εὐανάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile rejicitur, ſive exſcreatur. Ex εὖ, & ἀναγωγή.

Εὐαναδιδάκτως, Adv. ut facile meliora ſibi perſuaderi ſinat. Ab ἀναδιδάσκω.

Εὐανάδοτος, ὁ ϗ ἡ, qui facile digeritur & in membra diſtribuitur. Ex ἀναδίδωμι.

Εὐανάκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facile flecti poteſt & ab ira revocari. Ex εὖ, & ἀνακαλέω, revoco.

Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.

Εὐανάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile refocillari, reſtitui poteſt. Ex ἀναλαμβάνω.

Εὐανάλωτος, ον, qui facile abſumitur.

Εὐανάμνηστος, ον, memor.

Εὐανάπνευστος, ον, reſpirationi aptus. Ab ἀναπνέω.

Εὐανάσφαλτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile ex morbo reſurgens; facile convaleſcens. Ab εὖ, & ἀνασφάλλω.

Εὐανάτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubverſu ſeu everſu facilis. Ex εὖ, & ἀνατρέπω.

Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens.

Εὐανδρέω, ῶ, f. ήσω, bonis & ſtrenuis viris abundo; (2) viribus polleo, vigeo.

Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab

Εὔανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtrenuos ſeu fortes viros habens, qui a ſtrenuis viris incolitur. Ex εὖ, & ἀνὴρ, vir.

Εὐάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos & proſperos ventos habens; (2) ſerenus, pulcher; (3) a ventis tutus.

Εὐάνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, emiſſu facilis; diſſolutu & dilutu facilis; acile liqueſcens. Ex εὖ, & ἀνίημι, remitto.

Εὐανθεῖς, nom. plur. pro εὐανθέες, ab εὐανθής.

Εὐάνθειος, α, ον, &

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, floridus.

Εὐανθέω, bene & proſpere floreo. Ab

Εὐανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchre floridus; (2) nitidus, venuſtus. Ex εὖ, & ἄνθος, flos.

Εὐάνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex εὖ, & ἀνία.

Εὐάνοικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, apertu facilis, qui facile reſeratur. Ex εὖ, & ἀνοίγω.

Εὐάντης, ες, &

Εὐάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile obvius, expoſitus; (2) propitius; (3) cui occurrere bonum & fauſtum eſt. Ex εὖ, & ἀντάω.

Εὐαντίλεκτος ὁ ϗ ἡ, qui facile refelli poteſt. Ex εὖ, & ἀντιλέγω.

Εὐάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.

Εὐαπάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quo faeile liberari poſſumus. Ex εὖ, & ἀπαλλάσσω.

Εὐαπαλλάκτως, ad evadendum apte.

Εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, abſolutus.

Εὐαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile decipitur. Ex εὖ, & ἀπατάω, *decipio*.

Εὐαπήγητον, *facilem narratu*, acc. ſing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος.

Εὐαπόβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis deſcenſu. Ex εὖ, & ἀποβαίνω.

Εὐαπόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, demonſtratu facilis, probabilis. Ex εὖ, & ἀποδείκνυμι.

Εὐαπόδεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceptus, gratiſſimus. Ex εὖ, & ἀποδέχομαι.

Εὐαπόδοτος, ὁ ϗ ἡ, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.

Εὐαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facile reſponderi queat. Ex εὖ, & ἀποκρίνομαι.

Εὐαπολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qxi facile excuſari poteſt. Ex εὖ, & ἀπολογέομαι.

Εὐαπόλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile exſolvi poteſt. Ex εὖ, & ἀπολύω, *abſolvo*.

Εὐαπόρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile defluens.

Εὐαποσείστως, ut facile amoveri, repelli poſſit.

Εὐαπόσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile avelli vel abſtrahi poteſt.

Εὐαποτείχιστος, ὁ ϗ ἡ, qui circumvallari & muniri facile poteſt. Ex ἀποτειχίζω.

Εὐαπόφυκτος, qui facile effugi poteſt.

Εὐαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene irrigatus; (2) irrigationi aptus & conveniens. Ex ἄρδω.

Εὐάρεσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, placere cuilibet ſtudens, placidus, obtemperans. Ex εὖ, & ἀρέσκω, *placeo*. Hinc

Εὐαρέσκως, *Adv.* blande.

Εὐαρεστέω, ῶ, f. ήσω, bene placeo. Εὐηρέστησε δὲ Ἠνὼχ τῷ Θεῷ, Gen. 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς, Heb. 13, 16. Hinc

Εὐαρεστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, placatorius.

Εὐαρέστησις, εως, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, ſtudium placendi.

Εὐαρεστικὸς, ἡ, ὸν, ad placendum accommodatus.

Εὐάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens.

Εὐαρέστως, *Adv.* ad placitum, grate.

Εὐαρίθμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.

Εὐαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad propulſandum vel auxiliandum idoneus. Ex αρκέω.

Εὔαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.

Εὐάρματος, ὁ ϗ ἡ, qui bonum habet currum eoque bene utitur. Ex ἅρμα.

Εὐαρμοστία, ἡ, aptitudo, dexteritas, lepos.

Εὐάρμοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptús, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) harmonice compoſitus.

Εὐαρμόστως, *Adv.* apte, concinne.

Εὔαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρς, *agnus*.

Εὐάροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ, & ἀροτός.

Εὐάρτυτος, ον, bene conditus. Ab ἀρτύω.

Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab

Εὔαρχος, ὁ ϗ ἡ, bonus ductor & imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ, & αρχὴ.

Εὔασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.

Εὐασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Εὐάστερος, ου, ὁ, ſplendide lucidus, lucidiſſime fulgens. Ex εὖ, & ἀστὴρ, *ſtella*.

Εὐάστειρα, ἡ, Baccha, ſacerdos Bacchi.

Εὐαστὴρ, ῆρος, ὁ, Evans, qui furit ex Baccho; (2) ſacerdos Bacchi.

Εὐαστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab ευαζω.

Εὐαστικὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus.

Εὐαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auctu perfacilis; (2) auctu inſignis. Ex εὖ, & αὐξάνω.

Εὐαφήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis poteſt. Ex εὖ, & αφηγέομαι.

Εὐάφεια, ἡ, mollitudo.

Εὐαφὴς, ἡ ϗ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἀφή.

Εὐάφορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, opportunus; (2) excuſatu facilis; (3) excuſatione dignus. Ex εὖ, & ἀφορμὴ.

Εὐάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, editus, unde longe proſpici poteſt. Ex εὖ, & ἀφοράω.

Εὐαφῶς, *Adv.* decenti tactu, appoſitiſſime.

Εὐαχεῖς, nom. plur. *Dor.* pro εὐηχέες, ab εὐηχὴς.

Εὐβάστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis geſtatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, & βαστάζω.

Εὔβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile adiri, aut tranſiri poteſt, pervius.

Εὔβιος, ὁ ϗ ἡ, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis eſt.

Εὔβιοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Εὔβλαπτος, ὁ ϗ ἡ, offenſioni expoſitus, qui facile lædi poteſt. Ex βλάπτομαι.

Εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene & copioſe germino. Ex εὖ, & βλαστάνω, *germino*.

Εὐβλάστεια, ας, ἡ, copioſa germinatio.

Εὐβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene germinans.

Εὐβλαστία, ας, ἡ, copioſa germinatio.

Εὔβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene germinans.

Εὐβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facile eſt opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur.

Εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum ſortior, feliciter aleam jacio. Ab

Εὔβολος, ὁ ϗ ἡ, felix jactu. Ex βάλλω, *jacio*.

Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, ſeu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, & βόσκω, *paſco*. Unde

Εὔβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene paſtus; (2) paſcuis abundans; (3) bonas pecudes habens.

Εὐβόστρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens cincinnos, ſeu cirros.

Εὔβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchros racemos habens.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum conſilium, prudentia, ſive ſcientia diſpiciendi, quid & quomodo aliquid faciendum ſit. Ab

Εὔβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens, qui bene conſulit aliis. Ex εὖ, & βουλή.

Εὐβούλως, *Adv.* prudenter.

Εὔβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens laqueos.

Εὔβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile comedi poteſt, edulis.

Εὐγάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro εὐγήθητος, delectabilis. Ex γηθέω.

Εὔγαιος, ον, terreus, *Epith.* ſoli, non lapidoſi, ſed facilis aratu & fertilis.

Εὐγάλακτες, ων, οἱ ϗ αἱ, bene lactati. Ex εὖ, & γάλα, *lac*.

Εὐγάληνος, ον, ſerenus.

Εὐγαλήνως, *Adv.* ſerene.

Εὔγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix in nuptiis.

Εὖγε, *Adv. laudantis ſeu adſentientis*, euge, ſane, recte; (2) inſultantis vel irridentis.

Εὔγειος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔγαιος.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas. Ab εὐγενής.

Εὐγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram barbam habens; (2) barbatus; (3) villoſus; (4) generoſus, nobilis. Ex γένειον, vel γένος.

Εὐγενέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, nobili & præſtanti genere ortus, generoſus.

Εὐγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nobili genere ortus, generoſus. Ex εὖ, & γένος.

Εὐγενὶς, ἡ, generoſa.

Εὐγενῶς, *Adv.* generoſe.

Εὐγεώργητος, ον, arabilis, fertilis.

Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔγειος.

Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda ſenectus, felix ſenium. Ex εὖ, & γῆρας, *ſenectus*.

Εὔγηρυς, εος, ὁ ϗ ἡ, vocalis.

Εὐγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, ſenio felix, cui commoda & felix ſenectus obtigit. Ex εὖ, & γῆρας.

Εὐγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans & plenus. Ex εὖ, & γλάγος, *Lac.*

Εὐγλάγετος, ον, idem.

Εὔγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras & bonas pupillas in oculis habens; (2) acutum cernens. Ex εὖ, & γλιών, *pupilla*.

Εὔγλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ, & γλύφω.

Εὐγλυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, ſuavitas ſermonis. Ab

Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ὁ ϗ ἡ, diſertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc

Εὐγλωττέω, facundus, ſ. diſertus ſum.

Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, *precor*.

Εὖγμαι, perf. ind. paſſ. v. ejuſd.

Εὐγνάμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, qui facile flecti poteſt; (2) bene flexus, *unde in nonnulis rebus vertas* elaboratus, pulcher.

Εὐγνωμονέω, fidem bonam agnoſco; (2) æquo animo ſum. Ab εὐγνώμων.

Εὐγνωμόνως, *Adv.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.

Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) æquanimitas; (3) candor. Ab

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, proba mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æſtimator; (3) qui bonam fidem agnoſcit; (4) candidus. Ex εὖ, & γνώμη.

Εὐγνώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnitu facilis, qui facile agnoſci poteſt. Ex εὖ, & γνωρίζω.

Εὔγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, clarus, cognitu facilis; (2) bene notus.

Εὐγνώστως, clare, perſpicue.

Εὔγομφος, ον, clavatus, clavis firmans.

Εὐγόνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra genicula ſeu internodia habens, bene ſeu pulchre geniculatus. Ex εὖ, & γόνος, *genu*.

Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab εὔγονος.

Εὔγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcundus, ad generandum & procreandum habilis. Ex γονή.

Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta ſcite ducta, accurata delineatio. Ab

Εὔγραμμος, ὁ ϗ ἡ, bene delineatus, lineamentis bene diſtinctus. Ex γράμμη.

Εὐγραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene, ſeu pulchris literis ſcriptus; (2) bene ſcribens, ſeu pingens. Ex εὖ, & γράφω, *ſcribo*.

Εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus, *Epith.* luctæ.

Εὐγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, recte angulatus, angulos bonos & rectos habens. Ex εὖ, & γωνία.

Εὐδαίδαλος, ον, perpulcher, egregie elaboratus.

Εὐδαιμονέστατα, *Adv.* feliciſſime. Ab

Εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix ſum, beate vivo. Ab εὐδαίμων. Hinc

Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, res, eventus felix.

Εὐδαιμονια, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, ὸν, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.

Εὐδαιμονισμα, ατος, τὸ, felicitas.

Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, beatitudinis prædicatio.

Εὐδαιμονιστέος, έα, έον, fortunatus exiſtimandus.

Εὐδαιμόνως. *Adv.* fortunate, feliciter.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.

Εὐδάκρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde luctuoſus, lacrimoſus.

Εὐδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſumptuoſus, lurgus. Ex εὖ, & δάπανος.

Εὐδαρκὴς, ὁ ϗ ἡ, bene & acute videns, Heſ. pro εὐδερκής. Ex δέρκω.

Εὖδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὗδε, ab εὕδω.

Εὐδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad occaſum, vel etiam ad meridiem ſitus; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, & δείλη.

Εὔδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, copioſus, delicatus, *Epith.* cœnæ; (2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur.

Εὔδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arboribus bene conſitus. Ex εὖ, & δένδρον, *arbor*.

Εὐδέρματος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus.

Εὐδέψητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubactu facilis. Ex εὖ, & δέψω, *ſubigo*.

Εὔδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum evidens.

Εὐδῇσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro εὔδῃ, ab εὕδω.

ΕΥΔΙ'Α, ας, ἡ, q. d. aëris bonitas; (2) ſerenitas, ſudum, ſerenum cælum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris.

Εὐδιάβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile tranſiri poteſt. Ex εὖ, & διαβαίνω, *tranſeo*.

Εὐδιάβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem facile calumniari poſſumus, calumniæ obnoxius; (2) dignus calumnia. Ex εὖ, & διαβάλλω.

Εὐδιάβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐδιάγνωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile diſcernendus.

Εὐδιάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætus, hilaris; (2) qui eſt læti ſeu jucundi convictus; (3) qui oblectat vitam & tædium adimit. Ex εὖ, & διαγωγὴ, *vitæ inſtitutum*.

Εὐδιάζομαι, fut. άσομαι, tranquillus ſum, tranquille vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, ſerenus, clemens & tepidus. Ab εὐδία.

Εὐδιάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſeu pulchre diſpoſitus, bene adfectus.

Εὐδιαθέτως, *Adv.* interpoſitis ſpatiis.

Εὐδιαῖος, ȣ, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto defluit aqua in ſentina collecta; (2) foramen in carina, per quam egeritur ſentina. Ab εὐδία.

Εὐδιαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile dividi poteſt, fiſſilis; (2) perſpicuus.

Εὐδιαίτερος, α, ον, ſerenior, tranquillior.

Εὐδιαίτητος, ὁ ϗ ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari ſ. diſceptare facile eſt. Ex διαιτάω.

Εὐδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui victu facili eſt contentus, homo frugi. Ex εὖ, & δίαιτα.

Εὐδιάκλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, & διακλάω, *perfringo*.

Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici poteſt.

Εὐδιάκοπος, & εὐδιάκοπτος, qui facile frangi, comminui poteſt.

Εὐδιάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, & διαλλάττω.

Εὐδιαλλάκτως, placabiliter.

Εὐδιάλυτος; ὁ ϗ ἡ, qui facile diſſolvi poteſt, frangive.

Εὐδιανέμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dividuus, qui facile diſtribui poteſt. Ab εὖ, & διανέμω.

Εὐδιάπνευστος, ον, idem quod ſeq; (2).

Εὐδιάπνοος, *contr.* εὐδιάπνους, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per ſpiritales meatus facile tranſmittitur. Ex εὖ, & διαπνέω, *perflo*.

Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.

Εὐδιάρπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, direptu facilis, direptioni expoſitus. Ex εὖ, & διαρπάζω.

Εὐδιαρρίπιστος, ον, qui facile difflatur, h. e. perimitur, aboletur.

Εὐδιαστόλως, *Adv.* diſtincte.

Εὐδιάτμητος, ον, bene ſectus, diviſus.

Εὐδιάφθαρτος, ον, valdè corruptibilis.

Εὐδιάφθορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex εὖ, & διαφθείρω.

Εὐδιαφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui facile ſucci perſpirabili cute digeruntur; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ, & διαφορέω.

Εὐδιάφευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile vitari poteſt. Ex εὖ, & διαφεύγω.

Εὐδιάχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile diffunditur, & diffluit. Ex εὖ, & διαχύω.

Εὐδιαχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile egeritur. Ex εὖ, & διαχωρέω, *pervado*.

Εὐδιάω, ῶ, tranquillus ſum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, *Jonice* pro εὐδιῶν, εὐδιάων.

Εὐδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, docilis.

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, ſerenus, tranquillus. Ab εὐδία.

Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum ſerenitate, tranquille.

Εὐδιέξοδος, ον, facile excernendus, tranſpirandus.

Εὐδιήγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro*.

Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium ſincerum. Ex εὖ, & δίκη, *jus*.

Εὐδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile mobilis. Ex εὖ, & δινέω.

Εὐδίοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tranſitu facilis, facile pervius, permeabilis. Ab εὖ, & δίοδος.

Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile adminiſtrari poteſt. Ex εὖ, & διοικεῖν.

Εὐδίοπτος, ὁ ϗ ἡ, qui facile pervideri poteſt, viſui facile pervius. Ex διόπτομαι.

Εὐδιόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, emendabilis, emendatus. Ex εὖ, & διορθόω.

Εὔδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſerenus, tranquillus; (2) ſereno cœlo utens, ap. *Arat.* Hinc εὔδια, *Adv.* tranquille, placide. Ab εὐδία.

Εὔδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ædificatus. Ex εὖ, & δέμω, *ſtruo*.

Εὐδοκέω, ῶ, fut. ήσω, adquieſco, oblector; (2) bene volo; (3) bona exiſtimatione ſum; (4) probor; (5) celebror. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 Cor. 12, 10. ἐν σοὶ, Luc. 3, 22. ὁλοκαυτώματα, Heb. 10, 6.

Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona & propenſa voluntas Dei, amor Dei gratuitus; (3) ſummum deſiderium; (4) decretum, placitum.

Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμέομαι, ȣ̃μαι, bene audio; (2) clarus ſum; (3) felici ſucceſſu utor; (4) gratioſus ſum. Εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, Iſocr. Ab εὐδόκιμος.

Εὐδοκιμηκότες, nom. plur. part. perf. act. v. εὐδοκιμέω.

Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis ſplendor; (2) approbatio.

Εὐδόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, probus, probatus & laudatus.

Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror ſermone hominum, ſum clarus & illuſtris. Ab Εὔδοξος.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona exiſtimatio. Ab eod.

Εὔδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, illuſtris, glorioſus, honorificus. Ex δόξα.

Εὐδόξως, *Adv.* cum laude.

Εὔδουλος, ȣ, ὁ, bonæ frugi ſervus; (2) ſervis benevolus, aut benignus.

Εὐδρακὴς, ὲς, pro εὐδερκής.

Εὐδράνεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quaſi ab εὐδρανὴς, *efficax*.

Εὐδρανία, ας, ἡ, idem.

Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix curſu ſum; (2) inoffenſo pede procurro.

Εὐδρομία, ἡ, celeritas.

Εὐδρομίας, ȣ, ὁ, qui bene currit, celer. Ab

Εὔδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) bene procedens. Ex εὖ, & δρόμος, *curſus*.

Εὔδροσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre roſcidus.

Εὐδύνατος, ον, valde potens.

Εὐδυσώπητος, ὁ ϗ ἡ, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex δυσωπέω.

Εὐδυσωπήτως, *Adv.* facile erubeſcendo, flexibiliter.

ΕΥ'ΔΩ, dormio. Ὡς οὔποτ' εὕδει λυπρὰ σοῦ κηρύγματα; ceſſabis clamare? Eur. Hec. 657.

Εὐέανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decenter velatus.

Εὔεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui tuto inſidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter inſidet. Ex εὖ, & ἕδρα, *ſedes*.

Εὔει, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εὔω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpecioſus, formoſus, ſcitus, pulcher. Ex εὖ, & εἶδος, *ſpecies*.

Εὐείκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu, ſeu ad conjecturam facilis. Ex εὖ, & εἰκάζω.

Εὔεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile cedens, obſequens, morigerus. Ex εὖ, & εἴκω, *cedo*.

Εὐείκτως, *Adv.* cum prompto obſequio, facile, prompte.

Εὔειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εὖ, & εἵλη, *ſplendor ſolis*.

Εὐειματέω, bene & eleganter ſum indutus. Ex

Εὐείματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene & eleganter veſtitus. Ex εὖ, & εἷμα, *veſtis*.

Εὐείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ. idem quod εὐείματος.

Εὐειμονέω, idem quod εὐειματέω.

Εὔειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonam habens lanam.

Εὐείσβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingreſſum vel adgreſſum facilem habens. Ex εὖ, & εἰσβολή.

Εὐέκβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis egreſſu. Ex εὖ, & ἐκβαίνω, *egredior*.

Εὐεκκριτικὸς, ἡ, ὸν, &

Εὐέκκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, excretu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ, & ἐκκρίνω.

Εὐέκνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile elui & ablui poteſt. Ex εὖ, & ἐκνίπτω, *eluo*.

Εὐέκπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile eluit; (2) q. ſ. eluitur.

Εὐεκπύρωτος, ον, prorſus exuſtus Ab ἐκπυρόω.

Εὐέκρυπτος, ον, facile eluendus.

Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, ſum bona corporis habitudine, ſum firmo corporis habitu. Ab

Εὐέκτης, ȣ, ὁ, qui eſt bona corporis habitudine. Ex εὖ, & ἔχω, *babeo*.

Εὐεκτικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εὔεκτος.

Εὐεκτικῶς, *Adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine.

Εὐεκτὸς, qui bene habito corpore eſt, ſtrenuus, nitidus. Ex εὖ, & ἔχω, *babeo*.

Εὐέκφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum fertilis.

Εὐέλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olei bene ferax. Ex εὖ, & ἐλαία, *oliva*.

Εὐέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile reprehendi, refelli poteſt; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ, & ἐλέγχω.

Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.

Εὐελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ulcus facile ſanatu habens, Ex εὖ, & ἕλκος, *ulcus*.

Εὔελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, bona ſpe fretus, beneſperans. Hinc τὸ εὔελπι, bona ſpes. Hinc

Εὐελπιστὶ, *Adv.* cum bona ſpe.

Εὐελπιστία, ας, ἡ, bona ſpes. Ab eod.

Εὐέμβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis ingreſſu. Ex εὖ, & ἐμβαίνω.

Εὐέμβλητος, ον, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.

Εὐέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex εὖ, & ἐμβολή.

Εὐέμετος, ὁ ϗ ἡ, vomitum facile movens. Ab

Εὐεμέω, ῶ, facile vomo, unde εὐεμέσῃ, a. 1. conj. vomitio bene ſuccedat.

Εὐεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, facile vomens, proclivis ad vomendum. Ex iiſd.

Εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano ut, catarrhus, diarrhæa.

Εὐέμπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile incidit, ſeu illabitur; (2) qui facile labitur, peccat. Ex ἐμπίπτω.

Εὐεμπτώτως, *Adv.* facile incidendo ſeu illabendo, procliviter.

Εὐένδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile cedit. Ex εὖ, & ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo*.

Εὐέντευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, *adeo, convenio*.

Εὐεξάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile avehi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάγω, *avebo*.

Εὐεξάλειπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ex εὖ, & ἐξαλείφω, *deleo*.

Εὐεξανάλωτος, ον, qui facile conſumitur; de cibo, qui facile digeritur.

Εὐεξαπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ, & ἐξαπατάω, *decipio*.

Εὐέξαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accenſu facilis, qui facile accendi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάπτω.

Εὐεξέλεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile argumentis probari poteſt, certus, exploratus, bene diſcuſſus; (2) qui facile refelli poteſt. Ex εὖ, & ἐξελέγχω.

Εὐεξέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile evolvendus, vel explicandus, *Strabo lib.* 3.

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo*.

Εὐέξοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilem exitum habens. Ex εὖ, & ἔξοδος.

Εὐεπαίσθητος, ον, acutos ſenſus habens, facile ſentiens; (2) qui facile ſentitur.

Εὐεπανόρθωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, correctu & emendatu, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἐπανορθόω.

Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) apta verborum compoſitio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐεπής.

Εὐεπήβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid adeptus eſt.

Εὐεπηβόλως, *Adv.* manifeſte; (2) recte.

Εὐεπηρέαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile noceri poteſt, damnis ſeu injuriis obnoxius. Ex εὖ, & ἐπηρεάζω, *damno adficio.*

Εὐεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, facundus, diſertus, eloquens. Ex εὖ, & ἔπος, *verbum.*

Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iiſd.

Εὐεπίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile conſcendi poteſt; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex εὖ, & ἐπιβαίνω.

Εὐεπίβλεπτος, ον, conſpicuus.

Εὐεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facile inſidiæ ſtrui poſſunt. Ex εὖ, & ἐπιβουλεύω.

Εὐεπίγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis cognitu.

Εὐεπίην, acc. ſ. *Ion.* pro εὐεπίαν.

Εὐεπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adgreſſu vel invaſu facilis, expoſitus inſidiis, incurſionibus hoſtium. Ex εὖ, & ἐπιτίθημι.

Εὐεπιθέτως, ad inſidias faciendas apte.

Εὐεπίληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblivioſus, facile obliviſcens. Ex εὖ, & ἐπιλανθάνομαι.

Εὐεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis ad converſandum, ſociabilis ad conſortium, facilis aditu. Ex εὖ, & ἐπιμίγνυμι, *commiſceo.*

Εὐεπιμίκτως, *Adv.* facile admittendo congreſſum, ſeu conſortium, ſ. aditum.

Εὐεπίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pronus ad aliquid.

Εὐεπιφόρως, *Adv.* procliviter ad aliquid.

Εὐεπιχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem adoriri facile licet, adgreſſu facilis. Ex ἐπιχειρέω.

Εὐεπῶς, facunde.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὔεργος.

Εὐεργεσιάων, gen. pl. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέταν, acc. ſ. *Dor.* pro εὐεργέτην.

Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Εὐεργετεῖν, διεμβύας, Ariſt. Plut. 835. Τὴν πόλιν. Dem. ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἀνήρ, id. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργετηθείς, part. aor, 1. paſſ.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, benefactor, beneficus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

Εὐεργετητέον, benefaciendum eſt.

Εὐεργετητικός, ή, όν, beneficus. Ab eod.

Εὐεργετικός, ή, όν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, οῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.

Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.

Εὐεργής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, vel bona operatur; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo. Ex εὖ, & ἔργον.

Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum ſucceſſus; (2) beneficium, *ap. Joſ.* ſi locus ſanus. *Ern.*

Εὔεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bene & honeſte operatur, qui ſe bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus. Ex εὖ, & ἔργον, *opus.*

Εὐεργῶς, *Adv.* efficaciter.

Εὐερέθιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ, & ἐρεθίζω, *irrito.*

Εὐέρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ, & εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐέρκεια, ſ. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab

Εὐερκής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſeptus, bene munitus. Ex εὖ, & ἕρκος, *ſeptum.*

Εὐερκῶς, *Adv.* munite, bono ſepto.

Εὐερμής, έος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felici rerum ſucceſſu gaudens. Ex εὖ, & Ἑρμῆς, *Mercurius,* qui mercimoniorum habebatur præſes, & lucri inde provenientis procurator. Hinc

Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ ſucceſſus, felicitas, proſperitas.

Εὐερνής, ὁ ϗ ἡ, virens, qui eſt lætis germinibus; (2) pulchros habens ſtipites ſ. truncos; (3) denſus arboribus. Ex ἔρνος.

Εὔερος, & εὐέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene lanatus. Ex εὖ, & ἔριον, *lana.*

Εὐέστιος, ὁ ϗ ἡ, bene habitans. Ex ἑστία.

Εὐεστώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, ſtatus rerum bonus ac tranquillus, Æſchyl. Prom. vinct. 192. Ex εὖ, & ἵστημι, *ſiſto.*

Εὐετηρία, ας, ἡ, annorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, & ἔτος.

Ἐυετὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐυεύρετος, ον, facilis inventu.

Εὐέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis, adortu, oppugnatu.

Εὐέψητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene coctus; (2) coctu ſeu concoctu facilis.

Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab

Εὔζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æmulator in bonam partem; (2) bonus & felix æmulator, ſeu imitator.

Εὐζήλως, *Adv.* bono zelo; (2) feliciter.

Εὔζυγος, ὁ ϗ ἡ, bene junctus ſeu copulatus.

Εὐζωὰ, ἡ, *Dor.* pro εὐζωή, bona & beata vita.

Εὐζωΐα, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐζωμεύω, bene coquo, condio.

Εὔζωμος, ὁ ϗ ἡ, jurulentus, in jure ſeu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ου, herba eruca, miræ ſuavitatis.

Ἐϋζώνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro εὐζώνου. Ab

Ἐΰζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene cinctus; (2) formoſus; (3) expeditus. Ex εὖ, & ζώνη.

Εὔζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus vita beata eſt; (2) vivax. Ex εὖ, & ζωὴ, *vita.*

Εὔζωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, merus, meracus, Comp. εὐζωρότερος, & εὐζωρέστερος, meracior.

Εὐηγγέλην, aor. 2. ind. paſſ. v. εὐαγγέλλω.

Εὐηγγελίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Εὐηγγελισάμην, *evangelizavi,* a. 1. ind. med.

Εὐηγενής, ὲς, *Poët.* pro εὐγενής.

Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona adminiſtratio.

Εὐηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo, benedico.

Εὐηγορία, ας, ἡ, ſermonis elegantia. Ab

Εὐήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene peritus fori; (2) jureconſultus; (3) facundus. Ex ἀγορά.

Εὐηγόρως, *Adv.* facunde.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, ſimplicitas; (2) fatuitas, ſtultitia.

Εὐηθία, ἡ, idem. Ab

Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, bonis moribus præditus; (2) ſimplex; (3) fatuus, ſtultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c.; (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ex εὖ, & ἦθος.

Εὐηθίζομαι, ſimpliciter ago; (2) ſtulte ago. Τί εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους; Plat. Ab εὐηθία.

Εὐηθικός, ή, όν, ſimplex; (2) ſtultus, ineptus.

Εὐηθικῶς, ſimpliciter; (2) ſtulte, inepte.

Εὐήθως, *Adv.* idem.

Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, valde acutus. Ex ἀκή.

Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio; (2) obedio.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obſequentia. Ab

Εὐήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obſequens, morigerus; (4) attentus. Ex εὖ, & ἀκούω, *audio.*

Ἐυηκόως, *Adv.* obedienter.

Εὐήκτουν, imperf. ind. act. pro εὐήκτεον, ab εὐεκτέω.

Εὐηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus; (3) pulchras ſagittas habens; (4) artis ſagittariæ peritus. Ex εὖ, & ἠλακάτη.

Εὐήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ductus; (2) ſpatioſus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex ἐλαύνω.

Εὐήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, apricus, ſoli expoſitus.

Εὐηλίως, ſerene, placide.

Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, proſpero, proſperor, dies feliciter tranſigo, commode & ex animi ſententia vivo, bona ſum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ proſpere ſucceſſit, felix inceptum, ſucceſſus.

Εὐημερία, ας, ἡ, diei ſerenitas; (2) cœli temperies; (3) ſucceſſus, *impr.* in rebus bellicis, proſperitas; (4) ſecunda fama, gloria. Ab

Εὐήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, proſper, felix; (2) manſuetus. Ex εὖ, & ἡμέρα, *dies.*

Εὐημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἧμα.

Εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, proſperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher. Ex εὖ, & ἄνεμος.

Εὐήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obſequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.

Εὐηνορία, ας, ἡ, fortitudo. Ex

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles ſeu ſtrenuos faciens, viris animum addens; (3) habens & generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, & ἀνήρ, *vir.*

Εὐήνυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, effectu; ſeu confectu facilis. Ex εὖ, & ἀνύω.

Εὐηπελής, έος, ὁ ϗ ἡ, manſuetus; (2) obediens. Heſ. Ex εὖ, & πέλομαι Hinc

Εὐηπελία, ἡ, proſperitas, bona habitudo.

Εὐήρατος, ὁ ϗ ἡ, valde amabilis. Ex ἐράω.

Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.

Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. v. εὐαρεστέω.

Εὐήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi proprie. Ex εὖ, & ἐρέσσω.

Εὐήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui facile agi, duci poteſt; (3) tractabilis, mitis. Ex iiſd.

Εὐῆρις, ἡ, affabre elaborata. Ex εὖ, & ἄρω.

Εὐήροτος, ὁ ϗ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) bonam habens terram. Ex ἀρόω, *aro.*

Εὐητόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum oblectans. Ex εὖ, & ἦτορ, *animus, cor.*

Εὐήτριος, ὁ ϗ ἡ, bene textus. Ex ἤτριον.

Εὐηχής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſonans, ſonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, & ἦχος.

Εὐήχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare ſitus, *Epith.* urbis.

Εὐθαλέω, bene vireo ſeu germino. Ab

Εὐθαλής, ὁ ϗ ἡ, florens, floridus. Ex θάλλω.

Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, *item* honeſta mors. Ex θάνατος. Hinc

Εὐθανατέω, ῶ, fut. ήσω, felici & honeſta morte morior; (2) dicitur & de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors eſt.

Εὐθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in lectulo ſuo moritur, jubente fato; (2) bene & honeſte moriens; (3) bonam & honeſtam mortem adferens.

Εὐθανάτως, *Adv.* felici morte; (2) facili morte.

Εὐθαρσέω, forti animo ſum, bene ſpero.

Εὐθάρσεια, ἡ, fiducia, animi præſentia. Ab

Εὐθαρσής, έος, ὁ ϗ ἡ, fiducia præditus, qui fidenti eſt animo, alacer, confidens. Ex εὖ, & θάρσος, *fiducia.*

Εὐθαρσῶς, *Adv.* cum fiducia, audacter. Ab eodem.

Εὐθείῃ, dat. ſing. *Ion.* pro εὐθείᾳ, ab εὐθύς.

Εὐθένεια, vel εὐθενία, ας, ἡ, proſper ſucceſſus; (2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum.

Εὐθενέω, proſpero ſucceſſu utor; (2) ſum dives, rebus omnibus abundo. Εὐθενοῦνται τῶν πραγμάτων, Dem. Ex θλὼ, *cumulus.*

Εὐθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile ſanabilis.

Εὐθέρμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene calefactus; (2) bene caleſcens.

Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis conſtitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut εὐθένησις. Ex εὖ, & θέσις.

Εὐθετέω, aptus ſum; (2) utilis ſum; (3) bene habitus ſum; (4) concinne diſpono, ſcite digero. Εὐθετεῖς πάντα, Syn. Ab εὔθετος. Unde

Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne diſpono.

Εὐθετίσας, a. 1. part. act.

Εὔθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſitus, aptus; (2) firmus, ſtabilis. Ex εὖ, & τίθημι.

Εὐθέτως, apte, utiliter.

Εὐθεώρητος, ὁ ϗ ἡ, ſpectatu, cognitu facilis.

Εὐθέως, *Adv.* ſtatim, confeſtim. Ab εὐθύς.

Εὐθήγης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene acutus. Ex θήγω.

Εὔθηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔθηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mammoſus, diſtentas mammas habens. Ex εὖ, & θηλή.

Εὐθημονέω, apte & concinne diſpono. Εὐθημονεῖν γ ἄθος, Plut.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum diſpoſitio, ordo. Ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concinnus, bene conſtitutus, apte ſeu pulchre diſpoſitus. Ex εὖ, & τίθημι, *pono.*

Εὐθηνέω, ῶ, & εὐθηνέομαι, οῦμαι, abundo, exubero; (2) proſperis ſucceſſibus utor, *item*, proſpere ſuccedo; (3) vigeo corpore, bene creſco.

Εὐθηνοῦντα, acc. ſing. part. act. pro εὐθηνέοντα.

Εὐθηνία, ας, ἡ, vid. εὐθένεια.

Εὐθήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis venatu, qui facile capi poteſt venando. Ab εὔθηρος.

Εὔθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.

Εὐθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.

Εὐθήσαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix theſauris, habens egregios theſauros; (2) bene reconditus & cuſtoditus.

Εὔθικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tactu facilis, tractabilis; (2) facetus, dicax. Ex εὖ, & θιγω.

Εὐθίκτως, *Adv.* apte, congrue, facete.

Εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo ſcopo; (2) ſagacitas in re aliqua conjicienda & adſequenda; (3) felicitas in perficiendo, &c. Ex εὖ, & θιγω.

Εὔθλαστος, ον, valdè fragilis. A θλάω.

Εὐθνήσιμος, ον, facilem ac ſine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάτιμος.

Εὔθοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendida cœna exceptus, lautus. Ex θοίνη.

Εὐθορύβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.

Εὔθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fractu vel contuſu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ, & θραύω, *vulnero.*

Εὔθριγκος, ον, firma lorica, ſepto munitus; (2) munitus bene.

Εὔθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, bene capillatus; (2) coronatus.

Εὔθρονος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum thronum habens.

Εὔθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre ſonans, ſonorus.

Εὔθρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis, ſolutus; (4) mollis. Ex εὖ, & θρύπτω.

Εὐθὺ, *Adv.* recta; (2) ſtatim, ab εὐθύς.

Εὐθυβολέω, recte jaculor.

Εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab

Εὐθύβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppoſitus, q. d. recte jactus. Ex εὐθύς, & βάλλω, *jacio.*

Εὐθυβόλως, recto & deſtinato jactu, recte.

Εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, veridicus; (2) eloquitur, quæ ſentit; (3) ſincerus, probus, verax.

Εὐθύγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectis lineis diſtinctus, directis lineis conſtans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, *linea.*

Εὐθυδικέω, quaſi pede collato & recto certamine confligo; (2) caput cauſæ peto.

Εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulſio; (2) judicium rectum & incorruptum. Ab

Εὐθύδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ, & δίκη, *jus.*

Εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum curſum teneo, recto curſu pergo. Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, Act. 16, 11. Ab

Εὐθύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recto curſu pergit. *Epith.* ſtadii.

Εὐθυέντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui recta ſunt inteſtina. Ex εὐθύς, & ἔντερον.

Εὐθυέπεια, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Heſ. Ab ἔπος.

Εὐθυθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubitam mortem inferens, ſtatim interficiens.

Εὐθύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui crines habet pendentes.

Εὐθύκαυλος, ὁ ϗ ἡ, qui rectum habet caulem.

Εὐθύληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, comparatu, captu facilis. Ex εὐθὺς, & λαμβάνω.

Εὐθυλογέω, recte & proprie loquor. Ex λέγω, vel λογος.

Εὐθύμακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, recta in longitudinem tendens.

Εὐθυμάχης, ὁ, *Dor.* εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.

Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, ſeu bellum tumultuarium & repentinum. Ex iiſd.

Εὐθυμάχος, ου, ὁ, tumultuarie pugnans; (2) bellicoſus. Ex iiſd.

Εὐθυμέω, & έομαι, bono & læto animo ſum. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω, Jac. 5, 13.

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab

Εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt bono & alacri animo.

Εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono animo.

Εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, diſquiſitio; (2) accuſatio; (3) crimen; (4) pœna, pl. εὐθύναι, rationes. Ab εὐθύνω.

Εὔθυνος, ου, ὁ, qui rationes exigit.

Εὔθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.

Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione ſoli; (2) pars navis, ab εὐθύνειν, gubernare, ut Lat. gubernaculum; prius illud ab εὐθύνω, complano.

Εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.

Εὐθυντὴς, οῦ, ὁ, idem.

Εὐθυντικὸς, ἡ, ὸν, directorius, correctorius.

Εὐθυντὸς, ἡ, ον, directus. Ab

Εὐθύνω, fut. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, poſtulo; (6) damno & mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ, Eur. Hec. 9. Ab εὐθύς.

Εὐθυονειρία, ας, ἡ, inſomnium aperte oſtendens quid futurum ſit. Ab

Εὐθυόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aperte videt in ſomnis quod futurum ſit; (2) τὸ εὐθυόνειρον, ſomnium evidens.

Εὐθυόνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, rectos ungues habens.

Εὐθυόνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐθυπλοέω, recta navigo.

Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis curſus. Ex εὐθὺς, & πλόος.

Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura ſeu connexio. Ex εὐθυς, & πλοκὴ, *nexus.*

Εὐθύπλοος, ον, recta navigans, rectum curſum tenens.

Εὐθύπνοος, *contr.* εὐθύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, recta ſpirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem reſpirationem habet, ap. *Hipp.*

Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, ſum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protenſos; (2) rectam viam ſequor, recto itinere progredior.

Εὐθυπορία, ης, ἡ, itineris rectitudo, progreſſio in rectum. Ab

Εὐθύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus. Ex εὐθὺς. & πόρος.

Εὐθυῤῥημονέω, recta ſine circucitione rem eloquor; (2) rem ſuo nomine proprio, quamvis turpi, appello.

Εὐθυῤῥημόνως, ſine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.

Εὐθυῤῥημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυῤῥήμονος, ſ. conſuetudo εὐθυῤῥημόνως loquendi.

Εὐθυῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui aperte & ſine circuitione ulla rem ipſam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non conſulens auribus honeſtis. Ex εὐθὺς, & ῥῆμα.

Εὐθύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus rectæ ſunt radices, in rectum protenſæ. Ex ῥίζα.

Εὐθύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui recto eſt naſo, habens naſum juſtæ proportionis.

Εὐθύῤῥις, idem & ex iiſd.

Εὔθυρσος, ον, thyrſum gerens, ſ. ad modum thyrſi redimitus.

ΕΥΘΥ῀Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐθὺς, *Adv.* recta; (2) protinus, confeſtim, ſtatim; (3) jam inde; (4) inconſulte, inconſiderate; (5) aperte, non diſſimulanter.

Εὐθυσκοπέω, recte adſpicio.

Εὐθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, & τείνω, *tendo.*

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθύς.

Εὐθυτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſecans, εὐθύτομος, *Paſſ.* directo ſectus. Ex τέμνω.

Εὐθύτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum extenſus. Ex τείνω.

Εὐθύτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.

Εὐθυφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & φέρω.

Εὐθύφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rectum corticem habens; (2) ſpecies roboris.

Εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.

Εὐθύφρων, ον, ſapiens, prudens. A φρήν.

Εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.

Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus proceſſus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθύς.

Εὐθυωρὸν, *Adv.* ſecundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) ſtatim, eadem hora. Ab

Εὐθυωρὸς, ά, ὸν, rectus, ſecundum lineam rectam. Ab εὐθύς.

Εὐθώρηκος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene thoracatus ſeu loricatus; (2) bene armatus. Ex εὖ, & θώραξ, *thorax.*

Εὐϊακὸς, ἡ, ὸν, Bachicus. Ab εὔϊος.

Εὐϊερὸς, ά, ον, idem.

Εὐΐατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἰάομαι, *ſano.*

Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ, & ἱλάσκομαι, *propitior, placor.*

Εὐϊλατεύω, propitius ſum; (2) ignoſco. Ab

Εὐΐλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius. Ex εὖ, & ἱλάω, *propitius ſum.*

Εὐϊματέω, bene, pulcre veſtitus ſum.

Εὔϊνος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene fibratus, nervoſus. Ex εὖ, & ἲς, *fibra, nervus.*

Εὔϊος, ὁ, Bacchus.

Εὔιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos ſeu præſtantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præſtans.

Εὐιχθὺς, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus.

Εὐκαὴς, ὁ ϗ ἡ, facile ardens. Ex καίω.

Εὐκαθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile everti poteſt. Ex καθαιρέω.

Εὐκάθεδρος, ἡ, remigio bene inſtructa, ſc. navis.

Εὐκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile contineri aut cohiberi poteſt, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ, & κατέχω.

Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciſcor; (2) vacat mihi; (3) opulentus ſum. Οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν, Marc. 6, 31.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab

Εὔκαιρος, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempeſtivus; (2) cui vacat, otioſus.

Εὐκαίρως, *Adv.* opportune, tempeſtive; (2) otioſe: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.

Εὐκάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilem laborem habens.

Εὐκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex κάμπτω.

Εὔκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iiſd.

Εὐκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum cor habens, forti animo præditus; (2) ſtomacho gratus. Ex καρδία.

Εὐκαρδίως, *Adv.* forti & præſenti animo; (2) prompte, cupide.

Εὐκαρπέω, uberes fructus fero.

Εὐκαρπίζω, idem.

Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fœcunditas, fertilitas. Ab

Εὔκαρπος, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.

Εὐκατάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehenſibilis.

Εὐκατηγόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile accu-

ſari

ſari poteſt, facile reprehenſibilis. Ex εὖ, & κατηγορέω, *accuſo*.

Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, expugnatu facilis, parum validus. A καταγωνίζομαι.

Εὐκατακόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex εὖ, & κατακομίζω, *deporto*.

Εὐκατακράτητος, ον, infirmus, parum validus.

Εὐκατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, comprehenſu facilis.

Εὐκατάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis reconciliatu, placabilis.

Εὐκαταμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expugnabilis. A καταμάχομαι.

Εὐκατανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem facile intelligere poſſumus. A κατανοέω.

Εὐκαταπράϋντος, ου, ὁ καὶ ἡ, placabilis. A καταπραΰνω.

Εὐκατάπρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis combuſtu. A καταπίμπρημι.

Εὐκατάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, proclivis ad lapſum, caducus; (2) debilis.

Εὐκατασήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſignatu facilis. A κατασημαίνω.

Εὐκατασκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, conditu ſeu fabricatu facilis.

Εὐκατάσκηπτος, ον, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.

Εὐκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene conſtitutus; (2) bene compoſitus; (3) ſedatus, placidus; (4) ſtabilis. Ex εὖ, & καθίστημι.

Εὐκατάστρεπτος, ον, volubilis, mobilis.

Εὐκατάστροφος, ον, idem.

Εὐκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.

Εὐκατατρόχαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconſtans; (3) in quem (agrum v. c.) facile incurſio fieri poteſt; unde (4) contemtibilis. A τροχάζω.

Εὐκατάτροχος, ὁ καὶ ἡ, propenſus. A τρέχω.

Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab

Εὐκατάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, propenſus, pronus proclivis, Ex εὖ, & καταφέρω.

Εὐκαταφρόνητος, ὁ καὶ ἡ, contemptibilis, deſpicabilis, adſpernabilis. A καταφρονέω.

Εὐκατάψευστος, ον, in quo facile eſt mentiri.

Εὐκατεργάζομαι, bene ſubigo, mollio velut lanam, linum.

Εὐκατέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile confici aut effici poteſt; (2) qui facile ſubigitur, vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.

Εὐκάτοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſpicuus.

Εὐκατόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, factu facilis. Ex εὖ, & κατορθόω.

Εὐκάτοχος, ὁ καὶ ἡ, qui facile coërceri poteſt.

Εὔκαυστος, ον, idem quod εὐκαταπ.

Εὔκαυτος, ον, idem.

Εὐκέαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile findi poteſt, A κεάζω.

Εὐκέατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐκέλαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene ſonans; (2) ſonorus.

Εὔκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene aculeatus.

Εὐκέραος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens cornua. A κέρας.

Εὐκέραστος, ὁ καὶ ἡ, bene miſtus; (2) bene dilutus & temperatus. A κεράννυμι.

Εὐκερῶς, idem quod εὐκέραος.

Εὐκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, ſ. conducens. A κεφαλή.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὔκηλος.

Εὐκηλία, ας, ἡ, quies, Heſ. Ab eod.

Εὔκηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, mitis. Ab ἕκηλος.

Εὐκήλως, quiete.

Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ, & κινέω, *moveo*.

Εὐκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile movetur, ſ. moveri poteſt, mobilis, agilis. Ex iiſd.

Εὐκινήτως, mobiliter, agiliter.

Εὐκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens columnas.

Εὔκλαδος, ον, procerus, late germinans.

Εὔκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fractu facilis, fragilis. Ex κλάω.

Εὐκλεής, έος, ὁ καὶ ἡ, glorioſus. Ex κλέος.

Εὐκλεῖα, vel εὐκλεία, ας, ἡ, ſ. εὔκλεια, gloria, ſplendor nominis. Ab εὐκλεής.

Εὐκλεΐζω, f. ίσω, celebro. Ab εὐκλεής.

Εὐκλεΐξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro εὐκλεΐσαι.

Εὐκλεεής, έος, ὁ καὶ ἡ, glorioſus.

Εὐκλεῶς, *Adv.* glorioſe. Ab εὐκλεής.

Εὔκλειστος, ον, bene clauſus.

Εὐκληΐς, ἡ, bene clauſa. Ex εὖ, & κλείω.

Εὐκληρέω, proſpera fortuna utor. Ab εὔκληρος.

Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, proſpera fortuna.

Εὐκληρία, ἡ, bona ſors, proſpera fortuna.

Εὔκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fortunatus. Ex κλῆρος.

Εὔκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nendo bene contortus. Ex εὖ, & κλώθω.

Εὔκναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, flexibilis, qui flecti facile poteſt. Ex εὖ, & κνάμπτω.

Εὔκναπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene paratus a fullone. Ex κνάπτω.

Εὐκνήμις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, bene ocreatus vel armatus. Ex εὖ, & κνημίς.

Εὔκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bonis ſeu pulchris tibiis eſt. Ex κνήμη.

Εὐκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonam alvum faciens. Ex κοιλία, *alvus*.

Εὐκοινόμητις, ἡ, communi multorum conſilio bene conſtitutus.

Εὐκοινώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.

Εὐκοινωνησία, ἡ, affabilitas, comitas.

Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.

Εὐκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. adglutinabilis, ſociabilis. Ex εὖ, & κολλᾷν, *glutinare*.

Εὔκολπος, ον, ſinuoſus, magnum ſinum habens.

Εὔκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſo; (2) ſimplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ, & κόλον, *cibus*.

Εὐκόλως, *Adv.* expedite, facile; εὐκολώτατα. facillime.

Εὐκόλυμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, urinandi peritus.

Εὐκόμης, ὁ, bene comatus. Ex εὖ, & κόμη.

Εὐκομιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ, & κομίζω, *curo*.

Εὐκομίζω, f. σω, bene recondo.

Εὐκομίσασθαι, a. 1. inf. med.

Εὐκόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bene curatur. Ex εὖ, & κομίζω, *curo*.

Εὔκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. quod εὐκόμης.

Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab

Εὔκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.

Εὐκόπως, *Adv.* facili labore & negotio.

Εὐκοπρώδης, ες, excrementi colorem & naturam habens, τὰ εὐκοπρώδεα, excrementa ſtercoracea.

Εὐκόρυθος, ὁ καὶ ἡ, pulchre galeatus. Ex κόρυ.

Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeſte me gero, officio fungor; (2) orno bene.

Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modeſtia.

Εὐκοσμίως, modeſte, decenter.

Εὔκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene ordinatus, concinnus.

Εὐκόσμως, *Adv.* concinne, recte.

Εὐκραής, έος, ὁ καὶ ἡ, bene temperatus. Ex κεράννυμι.

Εὔκραιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchra cornua habens. A κραῖρα.

Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.

Εὔκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, temperatus; (2) ſincerus; (3) qui media conſtat temperatione; (4) qui confundi commiſcerique poteſt. Ex iiſd.

Εὐκρατῶς, firmiter. A κράτος.

Εὔκρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene ſtrepens, canorus, ſonorus. Ex κρέκω.

Εὔκρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcaturigne bona præditus. A κρήνη.

Εὔκριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonum habens hordeum.

Εὐκρίνεια, ας, ἡ, diluciditas, puritas. Ab

Εὐκρινής, έος, ὁ καὶ ἡ, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) diſtinctus; (4) qui e morbo convaluit, omninoque robuſtus, elegans, velut de corpore. Ex εὖ, & κρίνω.

Εὐκρίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene diſcernendus.

Εὐκρινέω, bene diſcerno, accuratum delectum habeo.

Εὐκρινῶς, *Adverb.* diſtincte, diſcrete.

Εὔκριτος, ον, perſpicuus, facile diſtinguendus, judicandus.

Εὐκρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram ſ. copioſam in littore arenam habens. A κροκάλη.

Εὐκρόταλος, ον, ſuaviter ſtrepens, ſonorus. A κρόταλον.

Εὐκρότητος, ον, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. *Err.*

Εὔκρυπτος, ον, facile latens.

Εὐκρυφής, έος, ὁ καὶ ἡ, facile ſe occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ, & κρύπτω.

Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Ab εὔχομαι.

Εὐκταίως, *Adv.* optabiliter.

Εὐκτέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, dives, opulentus. A κτέανον.

Εὐκτημοσύνη, ἡ, divitiæ. Ab

Εὐκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives. A κτάομαι.

Εὐκτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκτήριον, oratorium, ſacrarium, lararium. Ab εὔχομαι.

Εὐκτίζω, f. ίσω, bene ædifico.

Εὐκτικός, ή, όν, optativus. Ab εὔχομαι.

Εὐκτικῶς, *Adverb.* optative. Ab εὐκτικός.

Εὐκτιμένη, perf. part paſſ. *Poët.* pro εὐκτισμένη, ab εὐκτίζω.

Εὔκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, eleganter conditus.

Εὔκτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene ſtructus.

Εὐκτός, ή, όν, item εὔκτος, ὁ καὶ ἡ, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.

Εὐκτῶς, *Adv.* optabiliter.

Εὐκυβέω, ῶ, f. ήσω, felici ſucceſſu ludo teſſeris. A κύβος.

Εὔκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rotundus; (2) cum *Epith.* currus, volubilis, εὔτροχος; (3) qui fit in orbem.

Εὐκύκλως, rotunde.

Εὐκύκλωτος, ον, rotundatus.

Εὐκύλιξ, ὁ καὶ ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.

Εὐκύλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, volubilis. A κυλίω.

Εὐκύμαντος, ον, fluctuoſus.

Εὔκωπος, ον, remigio bene inſtructus, agilis, de navi.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumſpectio; (2) ſollicitudo, anxietas.

Εὐλαβέομαι, vereor, caveo religioſe; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religioſe; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Εὐλαβεῖσθαι τὴν ἀπό τινος λύμην. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Μάλιστα εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας, Iſocr. Ab

Εὐλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui bene res capeſſit, ſeu adgreditur, circumſpectus, cautus; (2) timidus; (3) religioſus; (4) verecundus. Ex εὖ, & λαμβάνω, *capio*.

Εὐλαβητέον, *Adv. poſit.* cavendum eſt.

Εὐλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβέομαι.

Εὐλαβίης, gen. ſ. *Ion.* pro εὐλαβίας.

Εὐλαβοῦ, 2. ſ. imperat. præſ. med. pro εὐλαβέου, ab εὐλαβέομαι.

Εὐλαβῶς, *Adv.* timide, caute; (2) religioſe.

Εὐλαγής, ές, leporibus abundans. A λαγὺς, *Ion. lepus*.

Εὐλάζω, putreſco, vermes produco, Heſ. Ab εὐλαί.

Εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro, Lac. ap. Thuc.

ΕΥΛΑΙ', ῶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine naſcuntur.

Εὐλάϊγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, e bonis pulchriſque lapidibus ſtructus. Ex λάϊγξ.

ΕΥΛΑ'ΚΑ, ας, ἡ, Vox Lacon. vomer; (2) bidens, ligo.

Εὔλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene loquens, facundus, diſertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.

Εὐλαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſplendens, fulgidus. A λάμπω.

Εὔλαμπρος, ον, ſplendidus.

Εὐλάχανος, ον, oleribus abundans, ſ. fertilis.

Εὐλείαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile levigatur aut complanatur ; (2) qui facile conteritur. Ex λεπαίνω.

Ἐυλείμος, ου, ὁ ϗ ἡ, bona prata habens. Ex λειμών.

Ἐυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἐυλέκτρος, ον, pulcher, &c.

Ἐυλέξις, εως, ὁ ϗ ἡ, bonas dictiones habens.

Ἐυλέπιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſquamatu facilis ; (2) qui facile delibratur & cortice ſpoliatur. A λεπίζω.

Ἐυλευκος, ὁ ϗ ἡ, valde albus.

Ἐυλεχὴς, ές, idem quod ἔυλεκτρος ; (2) felix de ſponſis, vel conjugibus, vel nuptiis.

Ἐυληθάργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.

Ἐυληκτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω.

Ἐυλημματέω, ῶ, f. ήσω, animoſus ſum, forti ſum animo. A λῆμμα.

Ἐυληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile capi poteſt. Ex εὖ, & λαμβάνω.

Ἐυλήπτως, *Adv.* ita ut facile & cito capi poſſit.

ΕΥΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ.

Ἐυλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.

Ἐυλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens lapides.

Ἐυλίμενος, ὁ ϗ ἡ, bene inſtructus portu, *Epith.* portus ipſius, commodus. A λιμήν.

Ἐυλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præpinguis. A λίπος.

Ἐυλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo, prædico ; (2) bene precor ominor ; (3) benigne polliceor, *per Ebr. vulgo* benedico. Ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, Ariſt. Ach. 376. Ἀλλὰ πολλά τι κἀγαθὰ, ἔτρβά τι πλεῖςα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, id. Conc. 454. A λόγος.

Ἐυλογηθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Ἐυλόγημαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εὐλελόγημαι.

Ἐυλογημένος, *benedictus*, part. perf. ejuſd.

Ἐυλογητὸς, ἡ, ὸν, cui benigne promiſſum eſt ; (2) laudatus, *vulgo* benedictus.

Ἐυλογία, ας, ἡ, honeſtus ſermo ; (2) laus, prædicatio ; (3) fauſta omnia, felicitatis promiſſio, *vulgo* benedictio ; (4) beneficium, munus, eleemoſyna ; (5) ſacra Cœna.

Ἐυλογιςέω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor ; (2) æquo animo fero.

Ἐυλογιςία, ας, ἡ, ratio bene ſubducta ; (2) conſilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis conſiliis. Ab

Ἐυλόγιςος, ὁ ϗ ἡ, quem facile reputare & perpendere licet ; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus ; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Ἐυλογίςως, prudenter, ſapienter, recte.

Ἐυλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationabilis, rationi conſentaneus, probabilis, rectus, verus ; (2) quod facile parari & haberi poteſt.

Ἐυλόγως, recte, apte, opportune, vere.

Ἐυλογοφανεία, ἡ, probabilitas cauſæ, prætextus.

Ἐυλογοφανὴς, ές, ſpecioſus, veroſimilis.

Ἐυλογχέω, felix ſum, *Heſych.* Ab

Ἐυλογχος, fortunatus. Ab λογχή.

Ἐυλουσία, ας, ἡ, munditics, qua quis bene elotus eſt ; (2) purgatio. Ex εὖ, & λούω.

Ἐυλόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fortem cervicem habens ; (2) ſtrenuus ; (3) morigerus ; (4) bene criſtatus, pulchram criſtam habens.

Ἐυλόφως, *Adv.* generoſe, fortiter.

Ἐυλοχος, ου, ὁ, gravidis parturientibus favens, epitheton Dianæ.

Ἐυλύγιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, flexilis, qui facile flecti poteſt. Ex εὖ, & λυγίζω.

Ἐυλύρας, *Dor.* pro εὐλυρης, ου, ὁ, bonam lyram habens ; (2) bene lyra canens ; (3) canorus. Ex εὖ, & λύρα.

Ἐυλυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἐυλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile ſolvi poteſt ; (2) paratus diſcedere, expeditus. A λύω.

Ἐυλυτως, expedite, facile.

Ἐυμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas diſcendi Ab

Ἐυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, docilis, ingenioſus ; (2) facilis intellectu. Ex εὖ, & μανθάνω.

Ἐυμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμαθεία.

Ἐυμαθῶς, *Adv.* ita, ut quis facile addiſcat, facile diſcendo.

Ἐυμάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile emollitur, facile emolleſcens. Ex εὖ, & μαλάσσω.

Ἐυμαλον, acc. ſ. *Dor.* pro εὔμηλον.

Ἐυμαρα, ἡ, pellis, corium, Sch. Theoc.

Ἐυμάραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile marceſcit, caducus. A μαραίνω.

Ἐυμάρεια, ας, ἡ, facilitas ; (2) tranquillitas animi ; (3) latrina, ap. *Iones.*

Ἐυμαρὴς, ὁ ϗ ἡ, facilis, commodus. A μάρη.

Ἐυμαρία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.

Ἐυμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

Ἐυμαρις, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum inceſſum facit ; ſive ab εὐμάρα, quia e corio erant, *Ern.*

Ἐυμαρῶς, *Adverb.* facile, nullo negotio.

Ἐυμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ valde magnus, ingens ; (2) procerus. Ex μέγεθος.

Ἐυμεθοδικῶς, methodice ; (2) compendioſe.

Ἐυμέθοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo methodus & ratio eſt ; (2) compendioſus, artificioſus.

Ἐυμεθόδως, *Adv.* idem. Ab εὐμέθοδος.

Ἐυμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hilaris, lætus. Ex εὖ, & μειδιάω.

Ἐυμείλικτος, ὁ ϗ ἡ, qui facile mulceri, leniri, vel placari poteſt. A μειλίσσω.

Ἐυμείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἐυμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab

Ἐυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, apte modulatus, canorus. A μέλος, *modulatio.*

Ἐυμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Ἐυμελίας, ου, ὁ, fraxini, i. e. haſtæ e fraxino peritus. A μελία, *fraxinus.*

Ἐϋμελίην, acc. ſ. *Ion.* pro εὐμελίαν.

Ἐυμελιττέω, apes meæ bene mellificant ; (2) bene mellifico. A μέλιττα.

Ἐυμελῶς, perite, accurate, egregie.

Ἐυμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene adfectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενὴς.

Ἐυμενεςέρως, *Adv.* benignius, Ab eod.

Ἐυμενέτειρα, ἡ, benevola, patrona. Ab

Ἐυμενέτης, ου, ὁ, benevolus, amicus. Ab

Ἐυμενέω, ῶ, f. ήσω, benevolus ſum, propitius ſum. Ab

Ἐυμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.

Ἐυμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphraſin ab εὐμενὴς.

Ἐυμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo.

Ἐυμενῶς, benevole, benigne.

Ἐυμεριςος, ου, ὁ ϗ ἡ, dividuus.

Ἐυμετάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis. A μεταβάλλω.

Ἐυμετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd,

Ἐυμεταβλήτως, inconſtanter.

Ἐυμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis ad impertiendum. Ex εὖ, & μεταδίδωμι.

Ἐυμεταδότως, benigne, liberaliter.

Ἐυμετάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis. A μετατίθημι.

Ἐυμετακίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile tranſmoveri & mutari poteſt. A μετακινέω.

Ἐυμετακόμιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, tranſportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

Ἐυμετάπειςος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facile aliud perſuadetur ; (2) qui facile diſſuaderi poteſt. Ex εὖ, & μεταπείθω.

Ἐυμεταποίητος, ον, mutabilis.

Ἐυμετάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.

Ἐυμετάςατος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſtabilis, inconſtans. A μεθίςαμαι.

Ἐυμετατρεπτος, ον, idem.

Ἐυμεταφορος, ον, mutabilis.

Ἐυμεταχειριςία, ἡ, mobilitas, placabilitas.

Ἐυμεταχείριςος, ου, ὁ ϗ ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis ; (2) qui facile capi poteſt. A μεταχειρίζω.

Ἐυμεταχειρίςως, *Adv.* ita ut facile tractari queat, placabiliter.

Ἐυμέτριος, ια, ιον, idem quod

Ἐυμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, modum ſervans, moderatus. A μέτρον.

Ἐυμήκης, ὁ ϗ ἡ, bene longus. A μῆκος.

Ἐυμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovibus abundans ; (2) pecorum ferax. A μῆλον.

Ἐυμηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bona ſeu firma femora habet.

Ἐυμήρυτα, ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ, & μηρύομαι, *filum diduco.*

Ἐυμητις, ιδος, ἡ, prudens. A μῆτις.

Ἐυμηχανία, ας, ἡ, induſtria, ſolertia. Ab

Ἐυμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad machinandum promptus, induſtrius, ingenioſus. Ex εὖ, & μηχάνη.

Ἐυμηχάνως, *Adv.* ingenioſe, artificioſe.

Ἐυμικτος, ον, facilis, bonus ſodalis.

Ἐυμίμητος, ὁ ϗ ἡ, imitabilis. A μιμεῖσθαι.

Ἐυμίσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, invidioſus, invitus. A μισέω.

Ἐυμιτος, ον, bono ſtamine factus.

Ἐυμιτρος, ὁ ϗ ἡ, bene cinctus. A μίτρα.

Ἐυμνημονεςέρως, ad retinendum aptius.

Ἐυμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.

Ἐυμνηςος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus facile recordamur, cujus memoria ſemper nobis obverſatur. A μνάομαι.

Ἐυμοιρέω, ῶ, bona ſorte utor.

Ἐυμοιρία, ἡ, bona ſors, felicitas.

Ἐυμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bona ſorte utens, felix. A μοῖρα.

Ἐυμοίρως, *Adv.* felici fato. A præc.

Ἐυμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus ; (2) ſuavitas vocis. A μολπή.

Ἐυμολπος, ὁ ϗ ἡ, bene canens.

Ἐυμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab

Ἐυμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, formoſus, ſpecioſus. A μορφή.

Ἐυμορφολογεῖν, facete, lepide loqui.

Ἐυμουσία, ας, ἡ, muſica elegantia, muſicus lepos & doctrinæ lepos & gratia. Ex εὖ, & Μοῦσα, *Muſa.*

Ἐυμουσος, ον, ſuaviter canens ; (2) venuſtus, argutus ; (3) eruditus.

Ἐυμούσως, *Adv.* eleganter, erudite. Ex iiſd.

Ἐυμοχθος, ου, ὁ, labore honeſto ortus, vel cum l. h. conjunctus, *Heſych.*

Ἐυμυχος, ον, mugiens. A μυκάομαι.

Ἐυνάζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνή.

Ἐυνάζω, f. άσω, ſopio ; (2) in cubili colloco, cubile ſtatuo ; (3) *de mari* placare, tranquillum reddere, ponere, ſternere ; (4) dormio, quieſco ; (5) concumbo. Τὸν πετράπλευρον ὕδρον εὐνάσας θρόνοις, Lyc. 1313. Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται, Eur. Med. 18. Καὶ τὸν μὲν ἡμῖν ἔυνασε δαίμων δόρυ, Lyc. 567. Ab εὐνή.

Ἐυναία, ης, ἡ, *Ion.* pro εὐνή.

Ἐυναιόμενος, part. pr. ind. paſſ. v. εὐναίω.

Ἐυναῖον, ου, τὸ, ſtratum lecti, ſtragulum.

Ἐυναῖος, αία, αῖον qui procumbere amat,

Ἐυναίω, bene vel commode habito.

Ἐυνάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cubandum, ſeu cubile ſtatuendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde

Ἐυναςὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Ἐυναςήριον, ου, τὸ, cubiculum, dormitorium ; (2) cubicularis lectus.

Ἐυναςὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Ἐυνάςωρ, ορος, ὁ, idem quod εὐναςήρ.

Ἐυνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix ; (2) conjux, marita. Ab

Ἐυνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Ἐυνατήριον, ου, ὁ, cubile ; (2) dormitorium.

Ἐυνατωρ, ὁ, v. εὐναςωρ.

Ἐυνάω, ῶ, f. ήσω, ſopio ; (2) concumbo. Τῆς δὲ εὔνησε γόον, Odyſſ. 4, 758. Θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, Il. 2, 821. Ab εὐνή.

Ἐυνέτης, ου, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Ἐυνέτις, ιδος, ἡ, concubina ; (2) uxor. Ab

ΕΥΝΗ', ῆς, ἡ, cubile ; (2) luſtrum ; (3) concubitus ; (4) tentorium ; (5) ſepulchrum ; (6) locus quivis, in quo aliquis commoratur ; (7) ancora ; (1) veſtis, ſtragula lecti.

Ἐυνηθεῖσα, pari. a. 1. iad. paſſ. f. g. verbi εὐνάω.

Εὐνῆθεν, *Adv.* e lecto. Ab eod.

Εὔνημα, τὸ, concubitus.

Εὐνήτρια, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.

Εὐνητὴρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνητὴρ χιτὼν, veſtis cubicularis, nocturna.

Εὔνητος, ſ. ἐΰνητος, ὁ καὶ ἡ, bene textus. A νέω.

Εὐνήτωρ, v. εὐνάστωρ.

Εὐνῆφι, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.

Εὔνια, αν, τὰ, ſtragula, ſtrata. Ab eod.

Εὐνὶς, ιδος, ἡ, uxor. Ab eod.

Εὖνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab εἷς, *unus*.

Εὐνοέω, ῶ, fut. ήσω, benevolus ſum, bene adfectus ſum. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου, Matt. 5, 25. Ab εὔνοος.

Εὐνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis intellectu. Ab εὐνοέω.

Εὐνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.

Εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, benevolus. Ab eod.

Εὐνοϊκῶς, *Adv.* benevole; εὐνοϊκωτέρως, magis benevole. Ab εὐνοϊκός.

Εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus inſtituo. Hinc εὐνομέομαι, οῦμαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μέλλει εὐνομήσεσθαι, Plat. Ab εὔνομος.

Εὐνομία, ας, ἡ, bona legum conſtitutio, bonæ leges; (2) ſtatus ſub bonis legibus; (3) æquitas, Eunomia. Ab eod.

Εὐνομίην, acc. ſ. *Ion.* pro εὐνομίαν.

Εὔνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) paſcuus, pabuloſus. Ex νόμος, *lex*, vel νέμω, *paſco*.

Εὔνοος, *contr.* εὔνους, ου, ὁ καὶ ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνουν, benevolentia. Comp. εὐνούστερος, Sup. εὐνούστατος.

Εὔνουν, acc. ſing. *contr.* pro εὔνοον.

Εὔνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, numen molendinis appoſitum, quod farinæ menſuram inſpicere, eique præeſſe credebatur.

Εὐνουχίας, ου, ὁ, ſpado. Ab εὐνοῦχος.

Εὐνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caſtro, eviro. Matt. 19, 12. Ab eod.

Εὐνούχιον, ου, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adverſum. Ab eod.

Εὐνουχιστὴς, οῦ, ὁ, caſtrator. A præc.

Εὐνουχοειδὴς, ὲς, Eunuchi ſimilis.

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, ſpado; (2) continentiam ſervans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνοῦχοι, proceres. Ex εὐνὴ, & ἔχω, *curo*.

Εὐνουχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνοῦχος.

Εὐνόως, *Adv.* benevole. Ab εὔνοος.

Εὔνως, *Adv.* idem & ab eod.

Εὖντα, acc. ſing. part. præſ. *Dor.* pro ἐόντα, ſ. ὄντα, ab εἰμί.

Εὔνωμος, ον, qui facile movetur, vibratur. A νωμάω.

Εὔνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonum habens dorſum; (2) bonos & latos humeros habens.

Εὔξαιο, 2. ſ. a. 1. opt. med. v. εὔχομαι.

Εὐξαμένῳ, dat. ſing. part. aor. 1. med.

Εὔξεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpitalis. Hinc Εὔξεινος, ſc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος.

Εὐξείνως, *Adv.* hoſpitaliter, amice.

Εὔξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὔξεινος.

Εὐξένως, idem quod εὐξείνως.

Εὔξεστος, ὁ καὶ ἡ, bene raſus, politus. A ξέω.

Εὔξῃ, 2. ſ. a. 1. conj. med. v. εὔχομαι.

Εὐξήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. αὐξάνω.

Εὐξήραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile deſiccatur, exſiccatu facilis. A ξηραίνω.

Εὔξοος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene raſus ſeu politus; (2) qui raſura ſeu ſculptura facile poliri poteſt. A ξέω.

Εὐξυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt probæ materiæ. A ξύλον.

Εὔξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐξύμβολος, vide εὐσύμβολος, & ſic etiam cætera in quibus τὸ ξὺν, *Att.* pro σύν.

Εὐξύνετος, ον, perſpicuus, clarus.

Εὔξυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, raſilis. A ξύω, *rado*.

Εὔογκος, ὁ καὶ ἡ, molis amplæ & compactæ, corpulentus, mediocriter intumeſcens; (2) qui admittit & requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.

Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, & εὐοδέομαι, οῦμαι, proſpere progredior, proſperum iter præbeo, *in med.* proſpero itinere, ſ. omnino, proſpero ſucceſſu utor. Ἡ μὲν ἂν εὐοδῇ φέρεται κάτω, ſcil. *aqua*, Dem. Ab εὔοδος.

Εὐοδιάζω, idem.

Εὐοδὴς, idem quod εὔοδος.

Εὐοδία, ας, ἡ, proſperum iter. Ab eod.

Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab ὀδμή.

Εὔοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, boni odoris, fragrans.

Εὔοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui proſpero ſucceſſu utitur.

Εὐοδόω, idem quod εὐοδέω, in act. & med.

Εὐόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.

Εὐόδωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Εὐόδως, *Adv.* facili via, expedite; (2) proſpero ſucceſſu, feliciter. Ab eod.

ΕΥΟΙ῀, Euoë, vox, qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εὔιος, Bacchi cognomen.

Εὐοικονόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſpenſatu facilis; (2) digeſtu facilis. Ex εὖ, & οἰκονομέω.

Εὐοικονομικὸς, ὁ, œconomiæ peritus.

Εὔοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonam domum habens; (2) bonus & commodus ad habitandum.

Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde

Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas; (2) annus vini copia & bonitate inſignis.

Εὐοίνιστος, ον, vino bono factus, ut libatio.

Εὔοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.

Εὐοιώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι.

Εὔολβος, ον, felix, dives.

Εὐόλισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde lubricus, labilis.

Εὔομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbribus abundans.

Εὐόμενοι, part. præſ. ind. paſſ. v. εὔω.

Εὐόμιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bene & dextre novit cum aliis converſari, affabilis.

Εὐομολόγητον, clarum & conceſſu facile. Ab ὁμολογέομαι.

Εὐόνειρος, qui bona ſomnia videt, vel efficit.

Εὐοπλία, ἡ, armorum bonitas.

Εὔοπλος, ὴ, ὁ καὶ ἡ, bene armatus, felix in armis.

Εὔοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, adſpectabilis. Ex εὖ, & ὄπτομαι.

Εὐόρατος, ὁ καὶ ἡ, qui facile cerni poteſt. A ὁράω.

Εὐοργησία, ας, ἡ, promptitudo, ſeu facilitas ad iraſcendum. Ab εὔοργος.

Εὐόργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile ſeu levi de cauſſa iraſcitur; (2) qui moderate iraſcitur; (3) bene moratus. Ab eod.

Εὐοργήτως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat; (2) ſtudioſe, alacriter; (3) moderate, decore.

Εὔοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐόργητος. (2. 3.) Ab ὀργή.

Εὐόρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bene appetit cibos; (2) qui ſtomacho appetitum cibi conciliat. Ex εὖ, & ὀρέγομαι.

Εὐόριστος, ὁ καὶ ἡ, qui ſuis finibus facile continetur; (2) quem definire & ſuis limitibus deſcribere facile eſt. Ab ὁρίζω.

Εὐορκέω, religioſe juro, liquido juro. Ὑμεῖς δὲ κατὰ νόμον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινεῖτε, Xen. Ab εὔορκος.

Εὐορκησία, ας, ἡ, ſanctum jusjurandum.

Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. Ab

Εὔορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jusjurandum religioſe colit; (2) τὸ εὔορκον quod jurijurando conſentaneum eſt.

Εὐόρκως, *Adv.* religioſe jusjurandum ſervando; (2) interpoſito ſacramento.

Εὐόρκωμα, τὸ, v. εὐορκησία.

Εὐόρκωτος, v. εὔορκος.

Εὐόρμητος, ον, unde facile impetus fieri poteſt. Ab ὁρμάομαι.

Εὔορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, commodam & tutam navium ſtationem habens.

Εὐορνιθία, ἡ, bonum augurium. Ab

Εὔορνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ, qui bonis auſpiciis fit.

Εὔοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ex εὖ, & ὀσμὴ, *odor*.

Εὐοσφραντικὸς, ἡ, όν, idem quod

Εὐόσφραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, olfactu pollens, ſagax. Ab ὀσφράομαι.

Εὐόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pulchris & venuſtis oculis eſt; (2) qui alienis oculis gratus eſt; (3) honeſtus, bellus.

Εὐοφθάλμως, *Adv.* cum quadam oculorum venuſtate; (2) decore, decenter.

Εὔοφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, pulchra habens ſupercilia.

Εὐοχέομαι, οῦμαι, εὐοχεῖται, recte habenis regitur. Ab ὀχέω.

Εὐοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab

Εὔοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lætus.

Εὔοχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.

Εὐοψέω, pulcher, jucundus adſpectu ſum.

Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adſpectus, venuſtas; (2) opſoniorum abundantia, bona opſonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.

Εὔοψος, ου, ὁ καὶ ἡ, opſoniis abundans.

Εὐπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene compactus. A πήγνυμι.

Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici poteſt, corporis conſtitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium, quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ, habitus bonus corporis vel animi qui facile ſuſtinet incommoda, robur corporis vel animi.

Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, ſeu adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona ſum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab

Εὐπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui facile patitur, ſeu adficitur; (2) pronus, promptus. Ex εὖ, & πάθος, *adfectus*.

Εὐπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, paſſibilis, patiendi neceſſitati valde expoſitus. Ab εὐπαθεῖν.

Εὐπαθῶν, beneficiarius, Partic.

Εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta inſtitutio liberorum; (2) diſciplinarum notitia, quæ ineſt recte inſtituto. Ex εὖ, & παιδεύω.

Εὐπαίδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recte inſtitutus, valde eruditus, doctiſſimus. Ex iiſd.

Εὐπαιδεύτως, *Adv.* erudite, docte, perite.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adferunt boni liberi. Ab

Εὔπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles.

Εὐπακτὸν, acc. ſ. *Dor.* pro εὔπηκτον.

Εὐπάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, manu perita ſtructus, artificioſus, bene conſtructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A παλάμη.

Εὐπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.

Εὐπαλῶς, *Ion.* εὐπαλέως, ſine magno certamine.

Εὐπάραον, acc. ſ. *Poët.* & *Dor.* pro εὐπάρειον.

Εὐπαρόγαγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile decipitur; (2) cui facile perſuadetur; (3) qui facile regitur, ſ. tractatur.

Εὐπαράδεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde acceptus, probatus, gratus.

Εὐπαράδοξος, ον, idem quod ſimplex.

Εὐπαράδοχος, ον, aptus, ſ. facilis ad recipiendum.

Εὐπαραίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, facile exorabilis, placabilis, non durus deprecantibus.

Εὐπαράκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile advocatur, qui facile allicitur, placabilis; (2) propenſus ad recipiendum.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis intellectu; (2) perſpicax. A παρακολουθέω.

Εὐπαρακολουθήτως, *Adv.* perſpicue.

Εὐπαρακόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, advectu ſeu comportatu facilis. A παρακομίζω.

Εὐπαραλόγιστος, ον, qui facile decipitur.

Εὐπαραμύθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile verbis flecti poteſt, facile exorabilis. A παραμυθέομαι.

Εὐπάρατος, ον, pulcher, *Dor.* ap. Pind. pro εὐπήρατος, ſ. εὐπάρειος.

Εὐπαράπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, pravi docilis; cui facile malum ſuadetur. A ϖαραπείθω.

Εὐπαράπλους, ουν, qui ſine periculo prænavigatur.

Εὐπαράτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile decipitur. A ϖαρατρέπω.

Εὐπαρατύπωτος, ον, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, *nam & act. dicitur.* A τυπόω.

Εὐπαράφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. A ϖαράφορος.

Εὐπάρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſtanter aſſidens; aſſiduus in aliquo negotio.

Εὐπαρέδρως, aſſidue, conſtanter.

Εὐπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras genas habens. A ϖαρειά.

Εὐπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, felix virgo.

Εὐπαρήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile conſolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adv.* æquo animo, facilem ſe conſolationibus præbendo.

Εὐπαρόρμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile commovetur. A ϖαρορμάω.

Εὐπάροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilem ſe præbens. Ex εὖ, & ϖαρέχω.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veſte utens. Ex ϖαρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio adficior; unde εὐπαθών.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa; quaſi ab εὐπάτηρ.

Εὐπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile calcari poteſt. Ex εὖ, & ϖατέω, *calco.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25, §. 29, c. 6. *Angl.* Agrimony.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπατρίδας, patricius. Ex εὖ, & ϖατήρ.

Εὔπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, a bono patre natus.

Εὐπαχὴς, ὲς, carnoſus, compactus. A ϖαχύς.

Εὐπεδιὰς, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.

Εὐπέδιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchris indutus calceis, ſeu talaribus. A ϖέδιλον.

Εὔπεζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra ſc. femina.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obſequium, obedientia.

Εὐπειθέω, obtempero, obſequor. Ab

Εὐπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile paret, ſeu obſequitur, credulus. Ex εὖ, & ϖείθω.

Εὐπειθῶς, *Adv.* obſequenter, obſequioſe.

Εὔπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui facile aliquid perſuaderi poteſt; (2) morigerus. Ab eod.

Εὐπείστως, *Adv.* ita ut facile perſuaderi cuiquam poſſit.

Εὔπεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene pexus.

Εὐπελέκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecari facilis, dolatu facilis. A ϖελεκάω.

Εὐπέμπελος, ον, felix, lætus.

Εὐπένθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nobilem ſocerum habet.

Εὔπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens peplum.

Εὔπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, concoctu facilis. A ϖέπτω.

Εὐπεριάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis circumactu, verſatilis. A ϖεριάγω.

Εὐπεριαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile detrahitur. Ex εὖ, & ϖεριαιρέω.

Εὐπερίβλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus.

Εὐπερίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene circumſcriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, deſcribi poteſt. A ϖεριγράφω.

Εὐπερίθραυστος, ον, fragilis. A θραύω.

Εὐπερικάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile celari poteſt. A ϖερικαλύπτω.

Εὐπερίκοπτος, ὁ ϗ ἡ, ap. *Polyb.* qui facile aliorum importunitatem fert, v. c. in adeundo.

Εὐπερίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde adſpectabilis; (2) qui facile deſpici poteſt, contemptibilis. Ex εὖ, & ϖεριόπτομαι.

Εὐπεριόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile terminari ſeu circumſcribi poteſt. A ϖεριορίζω.

Εὐπεριπάτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ambulare ſeu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, & ϖεριπατέω.

Εὐπερίσπαστος, ον, qui facile flecti, circumagi poteſt. A ϖερισπάω.

Εὐπερίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumſiſtunt. A ϖερΐσταμαι.

Εὐπερίστροφος, verſatilis, verſutus. Ex εὖ, & ϖεριστρέφω.

Εὐπερίτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumactu facilis, ſubverti facilis. A ϖεριτρέπω.

Εὐπερίφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, deprehenſu facilis. A ϖεριφωράω.

Εὐπερίχυτος, ὁ ϗ ἡ, qui facile circumfunditur, undique circumfuſus. A ϖεριχύω.

Εὐπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene foliatus, foliis decorus. A ϖέταλον.

Εὐπέταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, expanſu ſeu explicatu facilis. A ϖετάζω.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.

Εὐπετείης, gen. ſ. *Ion.* pro εὐπετείας.

Εὐπετὴς, ὁ ϗ ἡ, facilis. A ϖίπτω.

Εὐπετῶς, facile, ſine moleſtia, expedite.

Εὔπετρος, ον, e ſaxo duro factus.

Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. Ex εὖ, & ϖέπτω, *coquo.*

Εὐπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene compactus, firmus, validus. A ϖήγνυμι.

Εὔπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, pulchra ornatus galea.

Εὔπηνος, ὁ ϗ ἡ, pulchre textus. A ϖήνη.

Εὔπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, pulchra brachia habens. pulchra, de femina.

Εὐπίδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pulchros fontes habens, irriguus.

Εὐπιθὴς, ὲς, certus quo freti eſſe poſſumus. A ϖείθω.

Εὐπίλητος, ον, denſus, denſe textus.

Εὐπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſqualidus, ſordidus. A ϖίνος.

Εὔπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A ϖίστις.

Εὐπίστως, fideliter.

Εὐπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui feliciter errat & vagatur.

Εὔπλαστος, ὁ ϗ ἡ, qui facile fingi poteſt, qui facile formam induit. A ϖλάσσω.

Εὐπλάστως, ad fingendum apte.

Εὐπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde latus, peramplus. A ϖλατύς.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene junctus, nexilis; unde εὐπλεκέες, *Poët.* A ϖλέκω.

Εὔπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, ſeu contextus.

Εὔπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonis firmiſque lateribus eſt, lateribus valens, ſeu decorus. A ϖλευρά.

Εὔπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile pulſatur. A ϖλήσσω.

Εὐπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene repletus; (2) qui facile impletur. A ϖληρόω.

Εὐπλοέω, bene navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοΐη, felix & bona navigatio. A ϖλέω.

Εὐπλοκαμὶς, ιδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene textus. A ϖλέκω.

Εὔπλοος, *contr.* εὔπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, navigatu facilis, navigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitiis auctus, prædives.

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene lotus; (2) mundus. A ϖλύνω.

Εὐπνευστία, ας, ἡ, commoda ſpiratio, ſpiritus facilitas, facilis flatus. Ab

Εὔπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſpirans, cujus ſpiracula aperta ſunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem ſpirans. A ϖνέω.

Εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſpirans; (2) perflabilis. Ex iiſd.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, ήσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιεῖν τὸν εὐποιοῦντα, Xen.

Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus.

Εὐποιητικὸς, ὴ, ὸν, propenſus ad benefaciendum.

Εὐποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene factus, elegans.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia, beneficium.

Εὐποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, beneficus. Ab eod.

Εὐποίκιλος, ον, diverſicolor.

Εὔποκος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, oppugnabilis, qui debellari facile poteſt, cum quo bellum gerere facile eſt. A ϖολεμεῖν.

Εὐπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habilis ad bellum, bellicoſus, ſtrenuus & fortis in bello.

Εὐπολέμως, apte ad rationem bellicam; ex arte militari.

Εὔπολις, multas, pulchras urbes habens.

Εὐπολίτευτος, ον, bene conſtitutus, de civitate.

Εὐπολιόρκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, obſeſſu facilis. A ϖολιορκέω.

Εὐπολύβουλος, ον, conſiliis abundans, prudentiſſimus.

Εὔπομπος, ὁ, bonus dux. A ϖομπός.

Εὐπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile pervius, permeabilis. A ϖορεύω.

Εὐπορέω, ῶ, & εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde poſſum, eſt mihi facultas. Εὐπορεῖν χρημάτων, τῆς τροφῆς, Ariſtot. εἰπεῖν, Plat. τὰ χρήματα, Dem. A ϖόρος.

Εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia.

Εὐπόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde ſuppetens.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.

Εὐπόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, parabilis, adquiſitu & paratu facilis, qui facile ſuppeditatur. Ex ϖορίζω.

Εὔπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expeditus; (2) copioſus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, *Adv.* facile, copioſe.

Εὐπορώτερον, facilius, *Adv.*

Εὐποτμία, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab

Εὔποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, felix, fortunatus.

Εὐπότμως, *Adv.* fortunate, feliciter.

Εὔποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum eſt. Ex εὖ, & ϖοτόν.

Εὔπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix ſum in rebus gerendis. Ab εὐπραγής. Hinc

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis; (2) opera ſtrenue navata.

Εὐπραγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ, & ϖράττω. Hinc

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) ſors proſpera, res ſecundæ; (3) recta actio, bonum opus.

Εὐπραξία, ας, ἡ, idem.

Εὔπραξις, ἡ, idem.

Εὔπρακτος, ὁ καὶ ἡ, factu facilis.

Εὐπράσσω, vel εὐπράττω, f. ξω, felix ſum in rebus gerendis, ſecundis rebus utor. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc.

Εὔπρεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens ſtipitem. A ϖρέμνον.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.

Εὐπρεπέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro εὐπρεπέσι, ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, decorus, decens, ſpecioſus, τὸ εὐπρεπὲς, *impr.* de prætextu ſpecioſo dicitur. A πρέπω.

Εὔπρεπτος, ον, idem, ap. *Æſch.*

Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, ſpecioſe, ſpecioſo prætextu; εὐπρεπεστέρως, decentius, quod & εὐπρεπέστερον.

Εὐπρηξίην, acc. ſ. *Ion.* pro εὐπραξίαν.

Εὔπρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis accenſu uſtuque; (2) inflatu facilis. A ϖρήθω.

Εὔπριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, accurate ſectus aut diſſectus; (2) qui facile ſecari poteſt. A ϖρίζω.

Εὐπροαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, promptus. A ϖροαιροῦμαι.

Εὐπροόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſpectus, præviſus. A ϖροορῶ.

Ἐυπροπαθῶν, οῦσα, ὸν, Part. qui prior beneficio eſt adfectus. Ex ϖροπάσχω.

Ἐυπρόσδικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, gratus.

Ἐυπρόσεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſiduus in aliquo negotio.

Ἐυπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab

Ἐυπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, adfabilis, comis.

Ἐυπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis. Ex ϖρόσειμι.

Ἐυπροσίτως, facili aditu.

Ἐυπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facilis.

Ἐυπρόσοιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, allatu facilis; (2) pervius; (3) expoſitus. Ex ϖροσφέρω.

Ἐυπροσόρμιστος, ον, facilem aditum habens, Epith. portus.

Ἐυπρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus.

Ἐυπρόσφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, facile coiens & coaleſcens. Ex ϖροσφύω.

Ἐυπροσωπέω, honeſtam ſpeciem habeo. Ὅσοι θέλουσιν ἐυπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, Gal. 6, 12.

Ἐυπροσωπία, ας, ἡ, honeſta ſpecies, veroſimilitudo. Ab

Ἐύπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulcher adſpectu, qui ſpecioſa forma eſt; (2) ſpecioſus, probabilis; (3) qui hilari & læto eſt vultu.

Ἐυπροφάσιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, prætextu facilis; (2) ſpecioſum prætextum habens; (3) excuſatione dignus. Ex ϖροφασίζομαι.

Ἐυπροφασίστως, Adv. ſpecioſo prætextu.

Ἐυπρυμνὴς, ες, &

Ἐύπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram puppim habens.

Ἐύπρωρος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρόσωπος.

Ἐύπταιστος, ον, lubricus, fallax. A ϖταίω.

Ἐύπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene alatus; (2) nobilis, ſuperbus. Ex ϖτερόν.

Ἐυπτέρυγος, ον, idem; (2) celer.

Ἐύπτοητος, ον, timidus, facile terrendus. A ϖτοέω.

Εὐπτόρθος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens pulchros ramos.

Εὔπυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui bonæ ſeu pulchræ nates ſunt. Ex ϖυγή.

Εὔπυργος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.

Ἐυπυροφόρος, ον, fertilis frugibus. A ϖυρός.

Ἐυπύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui facile igneſcit, facilis excandefactu.

Ἐυπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.

Ἐύπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facile vertitur aratro. Ex ϖῶλος, vel ϖωλέω, verto.

Ἐυραθάμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, multis irrorans guttis, Nonnus.

Ἐυραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur, Pollux. Ab ἐυρύς.

Ἐυράμενος, aor. 1. part. med. per Sync. pro ἑυρησάμενος.

Ἐυράμην, a. 1. ind. med. per Sync. pro ἑυρησάμην, ab ἑυρίσκω pro ἑυρέω, invenio.

Ἐυρὰξ, Adv. ex obliquo. A ἑυρος.

Ἐυραφὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, bene conſutus, pulchram ſuturam habens. Ex ῥάπτω.

Ἑυρὲ, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. ἑυρίσκω.

Ἐύρεα, Ion. pro ἐυρεῖα, ab ἐυρύς.

Ἑυρέθη, 3. ſing. ab

Ἑυρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἑυρίσκω.

Ἑυρέθησαν, inventi ſunt, 3. plur.

Ἑυρειμεναι, præſ. infin. act. Dor. pro

Ἑυρεῖν, inveniſſe, a. 2. inf. act, verbi ejuſd.

Ἑυρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab ἑυρισκω.

Ἑυρεσιέπεια, ἡ, inventio verborum; facundia.

Ἑυρεσιεπέω, verba invenio; nova verba fingo.

Ἑυρεσιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verborum inventor, facundus. Ex ἑυρίσκω, & ἔπος.

Ἑυρεσίκακος, ὁ ϗ ἡ, inventor, autor malorum.

Ἑυρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, prompte & ſolerter verba invenio; (2) fictos ſermones, nugas loquor.

Ἑυρεσιλογία, ας, ἡ, ſolertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab

Ἑυρεσιλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolers in inveniendis verbis, facundus, diſertus; (2) nugator, fabulator. Ex ἑυρίσκω, & λόγος.

Ἑυρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab ἑυρίσκω.

Ἑυρεσίτεχνος, ὁ ϗ ἡ, inventor artium.

Ἑυρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab eod.

Ἑυρετέος, έα, έον, inveniendus; (2) inveſtigabilis. Ab eod.

Ἑυρετικὸς, ἡ, ον, inveniendi vim habens.

Ἑυρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab ἑυρετής.

Ἑυρετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. v. ἑυρίσκω.

Ἑυρετὸς, α, ὸν, inventus; (2) qui inveniri poteſt. Ab ἑυρίσκω.

Ἑυρετρα, τὰ, præmium inventori rei amiſſæ dari ſolitum. Ab eod.

Ἑυρέτρια, ας, ὁ, inventrix. Ab ἑυρετής.

Ἑυρηκα, inveni, perf. ind. act. verbi ἑυρίσκω.

Ἔυρηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile frangendus. Ἔυρηκτα ζώματα, Aret.

Ἑυρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæſtus, lucrum.

Ἑυρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab

Ἐυρήμων, ὁ ϗ ἡ, facundus. Ex ῥέω.

Ἑυρῆν, aor. 2. inf. act. Dor. pro ἑυρεῖν.

Ἐυρηνος, & ἐύῤῥηνος, ον, abundans pecoribus.

Ευρήσεις, invenies, 2. ſing. fut. 1. ind. act.

Ἑυρήσετε, invenietis, 2. plur. fut. ejuſd.

Ευρησιεπὴς, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἑυρεσιεπής.

Ἑυρήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, inventor.

Ἕυρητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἑυρίσκω.

Ευρητέος, έα, έον, inveniendus. Ab ἑυρίσκω.

Ἐυριζος, ὁ ϗ ἡ, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.

Ἐυριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus ſum; (2) radicibus exubero. Ab ἐυριζος.

Ἔυριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, ſagax, quaſi cui bonus eſt naſus.

Ἐυρινος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.; (2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A ῥινός.

Ἐυριπιδικῶς, Adv. more Euripidis.

Ἐυριπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui inſtabilis eſt, ut Euripus; (2) qui fide incerta eſt. Ab ἐυριπίζω.

ἜΥΡΙΠΟ῾Σ, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocrum, quaie eſt inter inſulam Eubœam & Atticam; (2) fretum quodvis; (4) aquæ ductus & receptaculnm, ciſterna, lacuna, ſtagnum. Hinc

Ἐυριπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Euripo ſimilis, reciprocos æſtus habens, velut Euripus.

ἙΥΡΊΣΚΩ, invenio inveſtigando & inquirendo; (2) caſu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo. F. ἑυρίσκομαι, invenior, aor. 1. ἑυρέθην; (4) in med. comparo mihi, adipiſcor, paro, impetro; (2) incido in aliquid mali, conſciſco, aor. 1. med. ἑυράμην, ἑυράμενος, ἑυρημένος, Perf. ἑυρέθης, a. 2. Ἀρετὰς ἑυρήσεις ϖάσας μαθήσει τε ϗ μελέτῃ αὐξανομένας, Xen. Τὰ δ᾽ ἔργα τοὺς λόγους ἑυρίσκεται, Soph. El. 627.

Ἐυροέω, ῶ, f. ήσω, bene fluo; (2) facilem curſum habeo; (3) feliciter ago, proſpera fortuna utor. Ἐυρώσαντος τοῦ ϖράγματος, Polyb. Ab ἔυροος.

Ἔυροια, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis curſus; (3) res proſperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.

Ἐυροίζητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene ſtridens; (2) celeriter volans. Ex εὖ, & ῥοῖζος.

Ἑυροίμην, aor. 2. opt. ind. med. v. ἑυρίσκω.

Ἑυροῦσα, part. a. 2. act. Dor. pro ἑυροῦσα.

Ἐυροκλύδων, ωνος, Euroaquilo, fluctuoſus Eurus. Ex εὖρος, & κλυδων, fluctus.

Ἕυρομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὕρομεν. Ab

Ἕυρον, inveni, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐυρόνοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno ſpirans. Ex εὖρος, & νότος.

Ἔυροος, contr. εὔρους, ου, ὁ ϗ ἡ, bene fluens, facilem curſum hubens; (2) facilem meatum præbens; (3) copioſe fluens; (4) facundus.

ἘΥΡΟΣ, ου, ὁ, Eurus, ventus ab oriente ſpirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Hiſtoricos, Phyſicos, ſpirans ab oriente brumali, adeoque regione meridiem verſus.

Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab ἐυρὺς, latus.

Ἑυροῦσα, a. 2. part. act. v. ἑυρίσκω.

Ἐυῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſeu pulchre conſutus. Ex εὖ, & ῥάπτω.

Ἐυῤῥείτης, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre fluens. Hom. ἐυῤῥείταο, in Genitivo. Ex ῥέω, ῥείω.

Ἐυῤῥὴν, νος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἐύῤῥηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens agnas, ſeu oves. Ex εὖ, & ἄρς, ἀρνος, agnus.

Ἐύῤῥης, έος, ὁ ϗ ἡ, aut ἐύῤῥεος, q. d. pulchrifluus, ut hinc ſit Genitiv. ἐυῤῥεῖος, Hom. Il. 6, 508. Ex εὖ, & ῥέω, fluo.

Ἐύῤῥιν, ὁ ϗ ἡ, ſagacis naris.

Ἐύῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, largiter, bene fluens.

Εὐρὺ, Adv. late. Ab εὐρύς.

Εὐρυάγυιος, α, ον, latas vias habens. Ex ἀγυιά.

Ευρυαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, latam ſeu amplam aream habens; (2) latus, amplus, ἅλως, area.

Εὐρυάλως, ωος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἑυρυάνασσα, ἡ, late regina, potens.

Εὐρυβατεύεσθαι, improbe agere, ut Eyrybates, ſ. Eurybatus.

Εὐρυβίης, εὐρυβίας, ου, ὁ, cujus vis ſe late extendit. Ex εὐρὺς, & βία.

Εὐρυγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplam & numeroſam poſteritatem habens. Ex εὐρὸς, & γένος.

Εὐρυδίνης, ου, ὁ, latos vortices habens. Ex εὐρὺς, & δινή.

Ἐὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; (2) concinnatus, corporis decens & aptus motus. Ab

Εὔρυθμος, ὁ ϗ ἡ, numeroſus; (2) concinnus.

Εὐρύθμως, Adv. numeroſe; (2) concinne.

Εὐρυκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum ſeu vaſtum caput habens. Ex κάρηνον.

Εὐρύκερως, ωτος, lata cornua habens. Ex κέρας.

Εὐρυκοίλιος, ον, latum alvum habens. A κοιλία.

Εὐρύκολπος, ον, latum ſinum habens.

Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, lata prata habens; (2) latus, amplus.

Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans, late rex. Ex εὐρὺς, & μέδω, impero.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, latam frontem habens.

Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. εὐρύνω.

Εὐρυνόντι, 3. pl. pr. ind. act. Dor, pro εὐρύνουσι.

Ευρυνω, f. υνῶ, dilato. Καλὸν δ᾽ εὔρυναν ἀγῶνα, Odyſſ. 8, 260. Ab εὐρύς.

Εὐρύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum dorſum habens.

Ευρυοδείης, gen. ſ. Ion. pro εὐρυοδείας.

Ευρυόδειος, εια, ειον, vel εὐρυόδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, Ion.

Εὐρυόπα, pro εὐρυόπης, Hom. Il. 8, 206. late ſonans, cujus vox late diffunditur. Ex εὐρὺς, & ὄψ, vox.

Εὐρύοχλος, ου, ὁ ϗ ἡ, latus ſeu amplus turba; (2) populoſus. Ex εὐρὺς, & ὄχλος.

Εὐρύοψ, late ſonans, ut hinc ſit accuſativus εὐρύοπα Κρονίδην. Ex ἑυρὺς, & ὄψ, vox.

Εὐρυπέδιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum habens ſolum.

Εὐρύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρὺς, & ϖόρος.

Εὐρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi.

Εὐρύπρωκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, latum & amplum podicem habens.

Εὔρυπτος, ον, abſterſu facilis. Ab ῥύπος.

Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata & ſpatioſa porta.

Εὐρυπυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latas, amplas, & ſpatioſas portas habens. Ex iiſd.

Εὐρύπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐρυρέεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, late fluens. Ex εὐρὺς, & ῥέω, fluo.

Εὐρυρέω, f. εύσω, late fluo. Ex iiſd.

ΕΥΡΥΣ, εῖα, ὺ, latus, amplus.

Εὐρυσάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, latum & amplum ſcutum habens. Ex εὐρὺς, & σάκος, ſcutum.

Εὐρυσθενὴς, ὁ ϗ ἡ, late potens. A σθένος.

Εὐρύσορος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum habens loculum, ut εὐρύσορον σῆμα, in Epigr. amplum & capax ſepulchrum.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum pectus habens.

Εὐρυςήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui lato ſeu amplo pectore eſt, pectoroſus. Ex εὐρὺς, & ςῆθος.

Ἐυρυςομία, ας, ἡ, hiatus vaſtus oris, ſc. in pronunciando.

Εὐρύςομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui lato ore ſeu oſtio eſt. Ex εὐρὺς, & ςόμα, os.

Εὐρυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui late diſtenditur, latus, amplus. Ex εὐρὺς, & τείνω, tendo.

Εὐρυτέρως, *Adv.* latius.

Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo.

Εὐρύτιμος, ον, valde honoratus. A τιμή.

Εὔρυτος, ὁ ϗ ἡ, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρύτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lata & ampla habens foramina.

Εὐρυφαρέτρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, altam ſeu amplam habens pharetram. Epitheton Apollinis.

Εὐρυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, late creſcens. Ex φύω.

Εὐρυφωνία, ἡ, pronunciatio, ſonus verbi amplior.

Εὐρύφωνος, ον, ampla pronunciatione gaudens; (2) de verbo, ſonorus.

Εὐρυχαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, latus, capax. Ex εὐρὺς, & χάζω, *capax ſum.*

Εὐρυχαίτας, *Dor.* pro εὐρυχαίτης, ȣ, ὁ, latam comam habens. Ex εὐρὺς, & χαίτη, *coma.*

Εὐρυχόροιο, *Ion.* pro εὐρυχόρȣ, ab

Εὐρύχορος, ȣ, ἡ, in qua ampli chori duci poſſunt, & propterea ampla, ſpatioſa, ſc. urbs vel regio, ut ſit ab εὐρὺς, & χορὸς, *chorea.* Aut εὐρύχορος, pro εὐρύχωρος, metri cauſſa.

Εὐρυχωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, ſpatium latum. Ab

Εὐρύχωρος, ὁ ϗ ἡ, amplus, ſpatioſus, capax.

Εὐρύωψ, ωπος, vel οπος, ὁ ϗ ἡ, latum vel magnum habens oculum, late videns. Jovis epitheton, quaſi omnia longe lateque providentia ſua perluſtrantis & gubernantis. Ab ὤψ, *oculus.* Aut ab ὄψ, *vox*, ut ſit longe lateque ſonans, tonans, Hom. Il. 1, 498. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem eſt & εὐρυόπα Ζεὺς, Il. 5, 265. *Nom.* pro εὐρυόπης.

Εὐρώγης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene acinatus. Ex ῥάξ.

Εὐρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, & εὐρώεις, εντος, putris, ſitu obſitus; (2) tenebroſus, obſcurus; (3) amplus, latus. Ab εὐρώς.

Εὕρωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.

Εὐρωπαῖος, αία, αῖον, Europæus.

Εὐρωπιὺς, ίας, ἡ, idem & ab

Εὐρώπη, ης, ἡ, Europa.

Εὐρωπὸς, ἡ, ὸν, adſpectu latus; (2) tenebricoſus. Ab εὐρύωψ.

ΕΥΡΩ΄Σ, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor, caries.

Εὐρωστέω, bene, valeo, robuſtus ſum.

Εὐρωςία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

Εὔρωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, robuſtus, validus, bene valens. Ex εὖ, & ῥώννυμι, *roboro.*

Εὐρώςως, *Adv.* robuſte, valde, firmiter.

ΕΥΡΩ΄ΤΑΣ, ȣ, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum in Ep. ap. Suid.

Εὐρωτιάω, ῶ, ſitu obſitus ſum, putreo, marceo, εὐρωτιῶν, Part. carioſus, ſordidus. Ab εὐρώς.

ΕΥ΄Σ, bonus; (2) ſtrenuus.

Εὖσα, aor. 1. ind. act. verbi εὔω.

Εὖσα, part. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐοῦσα, vel οὖσα, ab εἰμί.

Εὐσανίδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene tabulatus, *Epith.* navis. Ex εὖ, & σανιδόω, *tabulo.*

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

Εὔσαρκος, ȣ, ὁ, bonam habens carnem, carnoſus, corpulentus. Ex σάρξ. Hinc

Εὐσαρκόω, reddo corpulentum & carnoſum.

Εὐσάρκωσις, ἡ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura & tutela eorum, quibus eam debemus. Ab εὐσεβής.

Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe & religioſe Deum colo, pius ſum, pie ago adverſus quemcunque, cui pietas debetur. *Hinc* (2) curo & tueor eos, quos debeo. Πρῶτον μὲν ἂν εὐσεβεῖ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, Iſocr. Ab eod.

Εὐσεβίως, *Adv.* pie, religioſe. Ab εὐσεβής.

Εὐσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.

Εὐσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pius, religioſus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, έος, pietas. Ex σέβομαι.

Εὐσεβῶς, *Adv.* idem quod εὐσεβίως.

Εὔσειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile poteſt concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσέληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucidus, lunæ fulgore illuſtris; (2) non illunis.

Εὔσελμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens tranſtra. Ex σέλμα.

Εὔσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, venerabilis. Ex σέβω.

Εὔσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſignificans; (2) inſignis. Ex σῆμα.

Εὔσηπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile putreſcit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putreſcendi facultas.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενέω, viribus polleo. Ἕκαςον εὐσθενεῖ ἐν τῇ οἰκείᾳ χώρᾳ, Ariſtot. Ab

Εὐσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus pollens, validus, admodum robuſtus. Ex σθένος.

Εὔσθενος, ον, idem

Εὐσιτέω, bene habitus ſum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter ſumo. Ab

Εὔσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bono eſt ſtomacho. Ex σῖτος, *cibus.*

Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

Εὐσκέπαστος, ον, bene tectus, atque munitus.

Εὐσκεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

Εὔσκαρθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſaltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bona habens crura.

Εὐσκεύαστος, ον, &

Εὔσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vaſis utenſilibus bene inſtructus.

Ἐυσκευόω, vaſis utenſilibus bene inſtruo. Οὕτω μὲν ἐσκευȣμεν, Soph. Aj. 134.

Εὔσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκιά.

Εὔσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſcopum perite adſequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Ἐυσκόπως, apte, perite.

Εὐσκωμμόνως, *Adv.* facete, ſalſe.

Εὐσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in ſcommatis & dicteriis ſalſis jaciendis. Ab

Εὐσκώμμων, ονος ὁ ϗ ἡ, facilis in dicteriis ſive ſcommatibus dicendis. Ex σκῶμμα.

Εὐσμίλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcalpro bene politus, ex Heſ. Ex εὖ, & σμίλη.

Εὐσοΐα, ας, ἡ, robur, virium potentia, Heſ. & Suid. Ab

Εὔσοος, *contr.* εὔσȣς, ὁ ϗ ἡ, qui tuto ſervatur, incolumis, bene ſalvus, Heſ.

Εὐσπειρὴς, ὲς, &

Εὔσπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras ſpiras faciens, pulchre ſe in ſpiras colligens, in ſpiras bene convolutus. Ex σπεῖρα.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animoſitas; (2) miſericordia.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile miſereor.

Εὔσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) miſericors; (3) qui bona & valida viſcera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὔσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus ſeminis. Ex σπορά.

Εὐςάθεια, ας, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia; (2) bona conſtitutio corporis.

Εὐςαθέω, ῶ, f. ήσω, ſtabilis ac firmus ſum, placidus ac tranquillus ſum, quieſco. Εὐςαθȣν πέλαγος, Luc. Ab

Εὐςαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, firmus, conſtans; (2) *Epith.* morbi conſtantis, ejuſdemque moderati. Hinc τὸ εὐςαθὲς, έος, bona conſtitutio. Ex εὖ, & ἵςημι.

Εὐςάθια, ας, ἡ, idem quod εὐςάθεια.

Εὐςαθμως, exacte, ad amuſſim.

Εὐςαθῶς, *Adv.* conſtanter, firmiter, tuto.

Εὐςαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene inſtructus, decenter ornatus; (2) ſuccinctus & paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A ςέλλω.

Εὐςαλῶς, *Adv.* decenti cultu & ornatu, compoſite.

Εὐςάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uvis onuſtus. Ab ςαφυλή.

Εὔςαχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, bonas & multas ſpicas ferens.

Εὐςεγὴς, ὲς, bene tectus, munitus. A ςέγω.

Ἐυςειρος, ον, firmam carinam habens. *Epith.* navis. *A* ςεῖρα.

Εὔςερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum ac firmum pectus habens. Ex ςέρνον.

Εὐςέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

Εὐςεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ςέφω.

Εὐςέφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐςιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene tritus & calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex ςείβω.

Εὔςιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὔςολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene inſtructus, habilis. Ex ςέλλω.

Εὔςομα, *Adv.* de ſilentio in ſacris, ut εὔςομ' ἔχε, ore fave, lingua fave, i. e. ſile, εὔςομα κεῖσθω, lingua favendum.

Ἐυςομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) ſapor ſtomacho gratus. Ab

Εὐςόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum habens ſtomachum; (2) ſtomacho conveniens, utilis, gratus, ſtomachum corroborans.

Εὐςομέω, ῶ, f. ήσω, ſuavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐςομία, ἡ, bona pronunciato; (2) oris feſtivitas, dicacitas; (3) ſapor ori gratus. Ab

Εὔςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ori conveniens, ſapidus; (2) qui pulchro ore eſt; (3) diſertus.

Εὐςοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adſequor.

Εὐςοχέω, jaculandi peritus ſum, ſolerter jaculor, ſcopum attingo; (2) ſolerter conjecto; (3) prodeſſe, valere ad aliquid. Πάσης εὐςοχεῖν πεφεισάσθαι, Polyb.

Εὐςόχημα, ατος, τὸ, id, quod conjicitur, quod ſolerter perſpicitur; (2) ſententia, apophthegma.

Εὐςοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perſpicacitas, ſolertia conjectandi. Ab

Εὔςοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad ſcopum tendens, directus; (3) ſolers, ingenioſus, perſpicax, acutus. Ab ςοχάζομαι.

Εὐςόχως, *Adv.* dextre, apte, ſolerter, accommodate.

Εὔςρα, vel εὖςρα, ας, ἡ, foſſa, in qua ſues mactabantur; (2) ſpica hordei toſta. Ab εὔω, vel εὕω, *uſtulo.*

Εὐςραβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex ςρέφω.

Εὐςρατηγέω, bene impero exercitui.

Εὐςραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verſatilis, agilis; (2) navus, ſtrenuus. Ex ςρέφω.

Εὔςρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Εὐςριφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iiſd.

Εὐςρογγυλίζω, in rotunditatem conglobo.

Εὐςροφάλιγξ, ὁ ϗ ἡ, calamiſtratus, *Epith.* comæ.

Εὐςροφία, ας, ἡ, q. d. verſatilitas; (2) verſutia, verſatile ingenium. Ab

Εὔςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus. Ex ςρέφω.

Εὐςρόφως. apte, perite.

Εὔςυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, columnas juſtis intervallis diſtributas habens, ideoque columnarum ſpecie decorus.

Εὐσύγκρυπτος, ὁ ϗ ἡ, bene celatus, *Aret.*

Εὐσύλητος, ον, prædantibus, ſpoliantibus expoſitus. A συλάω.

Εὐσύλληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehenſibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλόγιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile colligi poteſt. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαςος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσύμβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui per conjecturas facile cognoſci poteſt. Ex συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis in pactis, facilis

cilis in commercio, cum quo facile pactum inimus; *item*, facilis & comis in congreſſibus, aditu; (2) fauſti ominis, fauſti ſigni; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex σύμϐολον.

Εὐσυμπερίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile circumducitur quo quis vult, obſequioſus, moriger, facile adſentiens. Ex συμπεριφέρω.

Εὐσύμφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile coaleſcens, qui facile coagmentari poteſt. Ex συμφύω.

Εὐσυνάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile congregari poteſt; (2) in quem facile aliquid comportari poteſt. Ex συνάγω.

Εὐσυνάλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὐσύμϐολος. Ex συναλλάττω.

Εὐσυναλλάκτως, comiter, placide.

Εὐσυνάρμοςος, ὁ ϗ ἡ, qui facile aptari & coagmentari poteſt. Ex συναρμόζω.

Εὐσυνάρπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile abripi poteſt. A συναρπάζω.

Εὐσυναρπάςως, ut facile corripi poſſit.

Εὐσυνειδησία, ἡ, conſcientia recti.

Εὐσυνείδητος, ὁ ϗ ἡ, bene ſibi conſcius. Ex συνειδέναι.

Εὐσυνειδήτως, cum ſcientia recte facti.

Εὐσυνεσία, ας, ἡ, bona ſagacitas, prudentia in judicando. Ex σύνεσις.

Εὐσύνετος, ὁ ϗ ἡ, intellectu facilis; (2) prudens, perſpicax, ſagax. Ex συνίημι.

Εὐσυνθεσία, ἡ, facilitas in paciſcendo, fides in pactis ſervandis.

Εὐσυνθετέω, ῶ, bene compoſitus ſum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera & pacta ſervo. Ab

Εὐσύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apte compoſitus; (2) aptus ad compoſitionem.

Εὐσυνθέτως, apte, congrue.

Εὐσυνόπτος, ὁ ϗ ἡ, qui facile conſpici poteſt, conſpicuus, manifeſtus, intellectu facilis.

Εὐσυνόπτως, perſpicue, clare.

Εὐσύντακτος, ον, bene compoſitus, aptus, congruus. A συντάσσω.

Εὐσυντάκτως, apte, congrue.

Εὔσφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile vel recte pulſans, *Aret.* Ex σφύζω.

Εὔσφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, elegantes habens pedes, de femina pulcra.

Εὔσχετος, ον, qui bene retineri, excipi poteſt. Ab ἔχω.

Εὐσχημολογέω, honeſte & ſcite loquor. Ex εὔσχημος, & λέγω.

Εὐσχημονέω, honeſte me gero, contineo; (2) de hominibus, & rebus honeſtis, viſu, auditu, &c.

Εὐσχημόνως, *Adv.* decore, decenter.

Εὔσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honeſtus, ſpecioſus. Ex σχῆμα.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, ſpecioſitas, modeſtia Ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus; (2) modeſtiæ ſtudens, & legibus obtemperans. Ex σχῆμα.

Εὐσχήμως, *Adv.* honeſte, compoſite.

Εὐσχιδής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene fiſſus aut ſciſſus. Ex σχίζω.

Εὔσχιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fiſſilis, qui facile findi aut ſcindi poteſt. Ex iiſd.

Εὐσχολέω, ῶ, fut. ήσω, vaco, otio abundo.

Εὐσχολία, ας, ἡ, abundantia otii.

Εὔσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui abundat otio. Ex σχολή, *otium*.

Εὐσωματέω, ſum corpore pulchro & bene conſtituto. Εὐσωματεῖ γὰρ ϗ σφριγᾷ, Ariſt. Nub. 797.

Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis conſtitutio. Ab

Εὐσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui corpore bene conſtituto eſt, corpulentus, corpore robuſto. Ex σῶμα.

Εὔσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Εὔσωτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens bonas curvaturas rotæ. Ex σῶτρον.

Εὐτακτέω, ordinem ſervo; (2) facio quæ debeo, modeſte parco, ſolvo tributa quæ debeo; (3) caſtus ſum. Ab

Εὔτακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ordinatus, diſpoſitus; (2) ordinem ſervans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὔτακτον, ȣ, diſciplina, modeſtia. Ex τάττω.

Εὐτάκτως, *Adv.* ordinate; (2) æqualiter, compoſite.

Εὐταμίευτος, ὁ ϗ ἡ, bene reconditus; (2) bene adminiſtratus, cum ſc. parce & modice aliqua re utimur, nec totam ſimul profundimus, *unde* (3) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. Ex ταμιεύω.

Εὐταξία, ἡ, ordo, modeſtia. Ex τάττω.

Εὐτάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile perturbatur. Ex ταράσσω.

ΕΥΤΕ, *Adverb.* aliquando; (2) quando, quum, ubi; (3) quoad; (4) quandoquidem; (5) ſicut, velut, ceu.

Εὐτειχής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene munitus. Ex τεῖχος.

Εὐτείχεος, idem.

Εὐτείχιστος, ον, idem.

Εὐτέκμαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conjectu facilis. Ex τεκμαίρομαι.

Εὐτεκνέω, ῶ, εὐτεκνοῦσα, felix prole.

Εὐτεκνία, ἡ, boni liberi & multi. Ab

Εὔτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix ſobole; (2) fœcundus.

Εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus ſumptus, frugalitas, parſimonia; (2) vilitas, humilitas. Ab

Εὐτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, non magnam impenſam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos ſumptus facit; (2) vilis, frivolus. Ex τέλος, *ſumptus*. Hinc

Εὐτελίζω, f. ίσω, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam εὐτελές. Εὐτελίζειν τὰς θεὰς, Luc.

Εὐτελισμὸς, ȣ, ὁ, extenuatio rei, contemptus.

Εὐτελῶς, *Adv.* parvo ſumptu, frugaliter, tenuiter. Ab eod.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, una Muſarum. Ex εὖ, & τέρπω, *delecto*.

Εὐτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus.

Εὐτεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio; (2) artificium quodvis. Ex

Εὔτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artis peritus. Ex τέχνη.

Εὐτέχνως, *Adv.* artificio.

Εὔτμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſectus & paratus. Ex τέμνω.

Εὐτοκέω, facile, ſæpe pario.

Εὐτοκία, ἡ, fœcunditas; (2) facilis partus. Ab

Εὔτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœcundus; (2) facile pariens, εὔτοκος *paſſ.* bene, feliciter genitus, pulcra proles. Ex τίκτω.

Εὐτολμέω, audeo.

Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animoſitas, animi præſentia. Ab

Εὔτολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audax, confidens, animoſus, intrepidus. Ex τολμάω.

Εὐτόλμως, *Adv.* audacter, animoſe, intrepide.

Εὔτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſectu facilis; (2) bene ſeu pulchre ſectus. Ex τέμνω.

Εὐτονέω, validus ſum; (2) vires recipio.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, ſ. nitendo. Ab

Εὔτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, validus, firmus. Ex τείνω.

Εὐτόνως, *Adv.* acriter, magna contentione.

Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. Ab

Εὔτοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum urcum habens. Ex τόξον.

Εὔτορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tornatu facilis; (2) pulchre tornatus.

Εὐτόρνως, ſcite, eleganter.

Εὐτράπεζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos laute excipit; (2) quod fit ad menſam laute inſtructam; (3) qui bene inſtructa menſa utitur.

Εὐτραπελεύομαι, lepide jocor.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas; (2) ſcurrilitas.

Εὐτραπελίζω, fut. ίσω, feſtive jocor, ſcurriliter loquor. Ab

Εὐτράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſua verba ſcite vertere poteſt, urbanus, facetus, lepidus, jocoſus; (2) ſcurrilus, ineptus. Ex τρέπω.

Εὐτραπέλως, facete, lepide; (2) ſcurriliter.

Εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo Ex τρέφω.

Εὐτραφής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, ſaginatus, pinguis. Ab eod.

Εὐτράφητος, ον, idem.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene paratus. Hinc

Εὐτρεπίζω, apparo, inſtruo. Hinc

Εὐτρεπισμὸς, ȣ, ὁ, apparatus, apparatio.

Εὐτρεπιστὴς, ȣ, ὁ, curator rei apparandæ.

Εὔτρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verti facilis, mutabilis Ex τρέπω.

Εὐτρεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, v. εὐτραφής.

Εὔτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene perforatus, late hians. Ex τιτράω.

Εὐτριαινής, ὁ, tridentem gerens, *Epith.* Neptuni.

Εὐτριϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene tritus. Ex τρίϐω.

Εὔτριπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tritu facilis, friabilis.

Εὔτριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene comatus, bene capillatus. Ex θρίξ.

Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab

Εὔτροπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui probatis eſt moribus, bene moratus.

Εὐτρόπως, morate.

Εὐτρόπις, ίδος, ἡ, bonam carinam habens navis.

Εὐτροφέω, ῶ, f. ήσω, bene alor, copioſum nutrimentum accipio.

Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia; (2) habitus vegetior. Ab

Εὔτροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bene nutritus; (2) pinguis, plenus; (3) *act. part.* εὐτρόφος, copioſe nutriens. Ex τρέφω.

Εὐτρόχαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, rotundus; (2) planus. Ab

Εὔτροχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bene currens, volubilis, agilis. Ex τρέχω.

Εὐτρύγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui facile demetitur, decerpitur, vindemiatur. Ex τρυγάω.

Εὔτυκος, ον, bene paratus, ornatus, facilis.

Εὐτύκως, affabre, facile.

Εὔτυκτος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex τεύχω.

Εὐτυχεῖν, præſ. infin. act. pro εὐτυχέειν, ab

Εὐτυχέω, ῶ, fut. ήσω, ſum felix, ſecunda fortuna utor; (2) feliciter obtineo, aſſequor. Εὐτύχηται τοῖς πολεμίοις, Plut. Ab εὐτυχής.

Εὐτύχηκα, perf. ind. act.

Εὐτυχέως, *Ion.* pro εὐτυχῶς, feliciter.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas.

Εὐτυχής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſecunda fortuna utens, votorum compos, felix. Hinc τὸ εὐτυχὲς, idem quod εὐτυχία. A τύχη.

Εὐτυχία, ας, ἡ, ſecunda fortuna, felicitas.

Εὐτυχήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro εὐτυχήσας, ab εὐτυχέω.

Εὐτυχῶς, feliciter; proſpere.

Εὐΰαλος, ον, e pulcro vitro factus, vitreus.

Εὔϋδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aqua abundans. Ex ὕδωρ.

Εὐϋδρία, ἡ, copia aquarum.

Εὔϋμνος, ὁ καὶ ἡ, laude dignus, celebrandus.

Εὐϋμνία, ἡ, celebritas.

Εὐϋπέρϐλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſuperatu facilis, ſuperabilis. Ex ὑπερϐάλλω.

Εὐϋπέρϐατος, ον, ſuperabilis, qui facile ſuperatur.

Εὔϋπνος, ον, facile & placide dormiens.

Εὐϋπόιστος, ον, tolerabilis.

Εὐΰφαντος, ὁ ϗ ἡ, bene & eleganter textus.

Εὐϋφής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ὑφή.

Εὐφαμίαν, acc. ſing. *Dor.* pro εὐφημίαν.

Εὐφάμως, *Dor.* pro εὐφήμως.

Εὐφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, bene clarus, pellucidus, Nonnus. Ex φαίνω.

Εὐφαντασίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bene & facile capit viſiones; (2) qui ſibi omnia ſecundum verum optime fingit. Ex φαντασιόομαι.

Εὐφαρέτρας, *Dor.* pro εὐφαρέτρης, ȣ, ὁ, pulchram pharetram habens.

Εὐφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicamentis conveniens, ſeu utilis. Ex φάρμακον.

'Ευφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum ſplendorem habens, valde ſplendidus. Ex φέγγος.

'Ευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis ευφήμοις utor εὐφήμει, melius ominare; bona verba quæſo; deſine male loqui; ſile; εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι γὰρ ȣ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν ϛόμα, Eur. Hec. 659. Ab εὔφημος.

'Ευφημῆσαι, a. 1. inf. act.

'Ευφημία, ας, ἡ, bona fama; laus, favor; (2) honorifica appellatio; (3) bonum omen; (4) fauſta acclamatio. Ab eod.

'Ευφημίζω, f. ίσω, fauſtis acclamationibus proſequor. Ab eod. Hinc

'Ευφημισμὸς, ȣ, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemiſmus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.

Ἔυφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honorificus; (2) pius, religioſus; (3) proprie, bene, ſuaviter ſonans, *ſed de verbis*; bonæ, honeſtæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

'Ευφήμως, *Adv.* honeſto nomine; (2) per Euphemiſmum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religioſe.

'Ευφημοσύνη, ἡ, idem quod ευφημία.

Ευφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facile corruptibilis. Ex φθείρω.

'Ευφθογγέω, bene ſono, ſuaviter cano. Ab

'Ευφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſonans, ſuavem edens ſonum.

'Ευφιλὴς, ὲς, gratus, jucundus alicui.

Ευφίλητος, & *Dor.* ευφιλατος.

Ἔυφιλοπαις, ὁ ϗ ἡ, indulgens in liberos.

'Ευφιλοτιμητος, ον, ambitioſus, laudis cupidus, magnificus.

'Ευφιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, adſtringens, vim adſtringendi habens, obturandi vel obſtruendi vi pollens.

'Ευφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.

'Ευφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

'Ευφορβία, ας, ἡ, paſtus ſeu alimenti copia. Ex φορβή.

'Ευφόρβιον, ȣ, τὸ, nomen arboris. Ex iiſd.

'Ευφορέω, ferax ſum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπȣ τινὸς πλȣσίȣ εὐφόρησεν ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὔφορος.

'Ευφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portatu ſeu toleratu facilis, tolerabilis. Ab εὐφορέω. Unde

Ευφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas.

'Ευφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, pulchram citharam habens; (2) *Subſt.* ἡ, pulchra cithara.

Ἔυφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

'Ευφόρως, ita, ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile, æquo animo.

'Ευφραδέεσιν, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro εὐφραδέσι, ab

'Ευφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clarus, manifeſtus; (2) bene differens, diſertus. Ex φράζω.

'Ευφραδέως, *Adv.* eleganter, prudenter; (2) decenter, ornate.

'Ευφραδία, ας, ἡ, venuſtas ſermonis, vis dicendi. Ab εὐφραδής.

'Ευφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto; εὐφραίνομαι, lætor. Κἀκχέας γ' ἐμȣ̀ τοιαῦθ' ὅ τ τȣ̃δ' ȣ̓́ποτ' εὐφρανεῖ βίον, Soph. Oed. Col. 1348. Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνηθ' εὐρήμασιν, Ariſt. Nub. 561. Πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται, Soph. Aj. 280. Ex φρήν.

'Ευφρανέαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εὐφρανῇ.

'Ευφρανέειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν.

'Ευφράνθην, a. 1. ind. paſſ.

'Ευφράνθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

'Ευφραντικὸς, ἡ, ὸν, exhilarans, genialis, lætus.

'Ευφραντοποιὸς, ὸν, exhilarans.

'Ευφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honeſtum. Ab εὐφραίνω.

Εὔφραστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, notabilis, certus. Ex φράζω.

Εὔφρονα, *hilarem.* occuſ. ſing. ab εὔφρων.

'Ευφρονέω, bene ſapio; (2) bene cupio. Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, Il. 2, 78. Ab εὔφρων.

'Ευφρόνη, ης, ἡ, nox. Ab εὐφρονέω, quia nox aptiſſima ad inventionem & conſiderationem rerum.

'Ευφρόνως, prudenter; (2) benevole.

'Ευφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

'Ευφρόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens integra eſt; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρήν.

'Ευφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas ſeu commoditas. Ex φεύγω.

'Ευφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ac læte creſcens, ut arbor, &c.; (2) habilis & aptus ad aliquid natura; (3) ingenioſus; (4) bene a natura conſtitutus & factus; (5) facetus, jocoſus, dicax. A φύω.

'Ευφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab ἐυφυής.

'Ευφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cuſtoditu ſeu ſervatu facilis; (2) bene cuſtoditus; (3) a quo facile caveri poteſt. Ex φυλάσσω.

Εὔφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſus foliis, umbroſus.

'Ευφυσητος, ον, qui ſpiritu facile diſſipatur. A φυσάω.

'Ευφυῶς, *Adv.* ingenioſe; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.

'Ευφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) ſuavis pronunciatio. Ab

Εὔφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene ſonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.

'Ευφώνως, *Adv.* bona voce; (2) ſuavi pronunciatione.

'Ευφώρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deprehenſu facilis Ex φωράω.

'Ευχαίτης, ȣ, ὁ, bene ſeu pulchre jubatus; bene comatus.

Εὔχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bonum æs habens, ex pulchro ære factus.

'Ευχάλκωτος, ον, idem.

'Ευχαριεντίζομαι, honeſte, lepide, acute jocor.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, gratioſus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia ineſt.

'Ευχαριστέω, ῶ, fut. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago. Ἐυχαριϛεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Ab εὐχάριϛος. Hinc

'Ευχαριϛήριον, ȣ, τὸ, gratiarum actio; (2) ſacra Cœna.

'Ευχαριϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

'Ευχαριϛήσας, a. 1. part. act. v. εὐχαριϛέω.

'Ευχαριϛία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, grata animi ſignificatio, gratiarum actio; (2) myſterium ſacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Chriſtum partorum commemoratione conjuncta. Ab

'Ευχάριϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratioſus, acceptus, amabilis. Ex χάρις.

'Ευχαρίϛως, *Adv.* animo grato; (2) placide, gratioſe; (3) bene, fortunate.

Εὔχεαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.

Εὔχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, labroſus, pulchra ſeu magna labia habens.

'Ευχείμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) ſalubri frigori expoſitus; (3) frigoris bene patiens. Ex χεῖμα.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, cui manus ſunt habiles, manu fortis, ſtrenuus.

'Ευχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas ſeu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.

Εὔχειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔχειρ.

'Ευχείρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facile in poteſtatem redigi poteſt, facile ſuperabilis captu & manſuefactu facilis. Ex χειρόω.

'Ευχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas. Ab

'Ευχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.

'Ευχερῶς, *Adv.* facile; (2) leviter; ἐυχερέϛερον, facilius; εὐχερέϛατα, facillime.

'Ευχέσθω, 3. ſing. præſ. imper. med. verbi εὔχομαι.

'Ευχετάασθαι, præſ. inf. med. *Poët.* pro εὐχετᾶσθαι, ab

'Ευχετάομαι, ῶμαι, precor; ſupplico; (2) glorior; jacto me, *Poët.* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται, εὐχετάονται, 3. plur. ind. εὐχετοώμην, imperf. pro εὐχετώμην, εὐχεταόμην. Μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαϛος, Il. 8, 347. Ab εὔχομαι.

'Ευχετοῴμην, præſ. opt. med. *Poet.* pro εὐχετάοιμην.

'Ευχέτης, ȣ, ὁ, ſupplex, vota faciens.

'Ευχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

'Ευχήμαν, ον, optabilis.

Εὔχθω, 3. ſing. perf. imper. paſſ. v. εὔχομαι.

Εὔχιλος, ὁ ϗ ἡ, abundans pabulo & alimonia; (2) bene nutriens; (3) ſucculentus, corpulentus.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene virens, pulchre vireſcens. Ex χλόα.

Εὔχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchre viridans; (2) viridis.

'Ευχολόγιον, ȣ, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex ἐυχὴ, & λόγος.

ΕΥ̓ΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι θεοῖς, Ariſt. Ran. 1002. Ἐυξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ', id. Av. 630.

Εὐχόρδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens chordas, ſuaviter ſonans. Ex χορδή.

Εὔχορτος, ὁ ϗ ἡ, fœno ſeu gramine abundans.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, opulentus ſum, divitiis abundo.

'Ευχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

'Ευχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pecunioſus, pecunia bene inſtructus. Ex χρήματα.

'Ευχρημονέω, idem quod εὐχρηματέω.

'Ευχρηϛέω, ῶ, f. ήσω, facilem ſeu commodum uſum præbeo, utilis ſum; εὐχρηϛȣ̃μαι, commodis afficior, ſeu beneficiis. Ab εὔχρηϛος. Hinc

'Ευχρήϛημα, ατος, τὸ, commodum.

'Ευχρηϛία, ας, ἡ, utendi facilitas, uſus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Εὔχρηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, commodus; utilis. Ex χράομαι.

'Ευχρήϛως, commode, utiliter, liberaliter.

'Ευχρόαστος, ον, bene coloratus, nitidus, *Epith.* bene valentium. A χρόα.

'Ευχροέω, ῶ, f. ήσω, bono ſum colore, colore ſum hilari, vel jucundo; (2) bona ſum corporis habitudine. Ab εὔχροος.

'Ευχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod εὔχροος.

Εὔχροια, ας, ἡ, pulcher color. Ab εὔχροος.

Εὔχροος, *contr.* εὔχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρόα.

Εὔχρως, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

'Ευχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, *Epith.* Pactoli.

'Ευχυλία, ας, ἡ, bonitas ſucci; (2) bonus ſapor. Ab

Εὔχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bono ſucco præditus, ſapidus; (2) ſucco abundans.

'Ευχυμία, ας, ἡ, bonus ſuccus, bonus ſapor, ſaporis gratia. Ex χυμός.

Εὔχυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui boni ſucci eſt, ſapidus. Ex iiſd.

Εὔχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis fuſu. Ἔυχυτον ἐς τ ἐλλέβορον φλέγμα, *Aret.* Ex

'Ευχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.

'Ευχωλιμαῖος, αία, αῖον, ſoldurius, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλή.

Εὐχώριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile ſeparatur, ſeparatu & ſecretu facilis. Ex χωρίζω.

Εὔχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile muniri aggere poteſt. Ex χώννυμι.

Εὐψηλάφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tractabilis. Ex ψηλαφᾶν.

Εὔψυκτος, ὁ ϗ ἡ, refrigerabilis. Ex ψύχω.

Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti magnoque ſum animo, confido, bono ſum animo. Ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὔψυχος.

Εὐψυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jucundo & ſalubri expoſitus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.

Εὐψυχία, ας, ἡ, animi præſtantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab

Εὔψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui generoſo & alacri eſt animo, animoſus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, miti præditus; (4) audax. Ex ψυχή.

Εὐψύχως, *Adv.* animoſe, animo magno fortique, æquo animo.

ΕΥ῞Ω, vel εὕω, uro, uſtulo. Ἧτ' ἄνδρα ϗ ἴφθιμόν περ ἐόντα, Εὕει ἄτερ δαλοῦ, Heſ. Εργ. 703.

Εὐώδη, acc. ſ. pro εὐώδεα, ab

Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.

Εὐωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, ſuavitas odoris. Ab εὐώδης. Hinc

Εὐωδιάζω, f. άσω, boni odoris ſum, bene oleo, odoratum reddo, odorem ſpargo.

Εὐώδιν, ινος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐώδινος θαλάσσης, fœcundi maris.

Εὐώλενος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens ulnas.

Εὐώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquabilis.

Εὐώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſalubris pretii eſt.

Εὐωνία, ας, ἡ, ſalubre pretium; (2) vilitas mercium.

Εὐωνίζω, f. ίσω, vilem facio, contemtum reddo. Ab

Εὔωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi poteſt. Ab ὠνέομαι.

Εὐώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fauſti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) ſiniſter, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.

Εὐώνως, *Adv.* bono ſeu parvo pretio.

Εὐώπης, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ab εὐώπης.

Εὐωπὸς, ἡ, ὸν, qui bene cernit; (2) idem quod εὐώπης.

Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, Heſ.

Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, Heſ. Suid. Ab ὤρα.

Εὔωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene curans; (2) male cuſtoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, Suid. Heſ. Ab ὤρα.

Εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.

Εὐωχέω, convivio accipio; (2) ſaturo, ſatio; (3) oblecto; (4) paſco; εὐωχοῦμαι, convivor; epulor. Δοκεῖ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων, Theophr. περὶ λογοπ. Εὐωχέει τοὺς ἑπομένους, Herodot. Ab

ΕΥ᾿ΩΧΙ´Α, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.

Εὐωχητικὸς, ἡ, ὸν, epulatorius. A præc.

Εὐώψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro eſt adſpectu, ſeu vultu.

Ἔφα, 3. ſ. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφη, a φημί.

Ἐφάανθην, a. 1. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐφάνθην, a φαίνω.

Ἐφαβικὸν, acc. ſ. *Dor.* pro ἐφηβικὸν.

Ἔφαγον, *comedi*, a. 2. ind. act. verbi φάγω.

Ἐφαίνεο, 2. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφαίνου, a φαίνω.

Ἔφαινον, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφαιρέομαι, οῦμαι, poſt eligo, alium eligo; (2) ſubſtituo in locum electi. Τοῦ δὲ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτου ἐφῃρημένου. Thuc.

Ἐφάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad mare ſitus, maritimus, mari vicinus; (2) qui eſt ſuper mare. Ex ἐπὶ, & ἅλς, *mare.*

Ἐφάλλομαι, inſilio; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφηλάμενος, qui inſiluit. Apud poëtas ἐπάλμενος, pro ἐπαλλόμενος, inſiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.

Ἔφαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, muria conditus.

Ἔφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐφάλιος.

Ἔφαλσις, εως, ἡ, inſultus. Ab ἐφάλλομαι.

Ἐφαλῶν, præſ. part. ind. act. *Dor.* pro ἐφηλῶν, ex ἐφηλόων, ab ἐφηλόω.

Ἐφαμαρτάνω, pecco.

Ἐφάμαρτος, ον, peccatis obnoxius.

Ἐφάμαν, a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐφάμην, a φημί.

Ἔφαμεν, 1. pl. imper. ind. act.

Ἐφάμην, a. 2. ind. med.

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimilis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.

Ἐφαμίλλως, cum æmulatione, ſtudioſe.

Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.

Ἔφαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arenoſus.

Ἔφαν, 3. plur. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἔφασαν, a φημί,

Ἐφανδάνω, complaceo, gratus ſum.

Ἔφανε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.

Ἐφανερώθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. φανερόω.

Ἐφάνη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. a. φαίνω.

Ἐφάνην, 1. ſing. a. ejuſd.

Ἐφάνθη, *apparuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐφανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φανίζω.

Ἐφάπαξ, *Adv.* ſemel.

Ἐφαπλόω, impono, circumdo.

Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, integumentum, culcita. Ex ἐπὶ, & ἁπλόω.

Ἐφαπτὶς, ίδος, ἡ, ſagum, paludamentum. Ab ἐφάπτω.

Ἐφάπτομαι, attingo; alligor; impendeo. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο, Ariſtoph. Plut. 727. Ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο, Soph. Aj. 1191.

Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo; (2) accendo.

Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet.

Ἐφαρμογὴ, ἡ, commiſſura, convenientia. Ab

Ἐφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ σοφὸς φειδοῖ ϗ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο, Luc. in Epigr,

Ἐφαρμόσδειν, *Dor.* pro ἐφαρμόζειν.

Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.

Ἐφαρμόττω, accommodo; (2) quadro. Ἐφαρμόττειν ἀλλήλοις, Procl. ἐπ' ἄλλο γένος, Ariſtot. Ab ἐφαρμόζω.

Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. per *Metatheſ.* pro ἐφράξαντο, a φράσσω, vel φράττω.

Ἔφασαν, 3. pl. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἔφησαν, a φημί.

Ἔφατο, 3. ſ. a. 2. med. v. φημί.

Ἐφαύλισα, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.

Ἐφαψάμενη, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφάψατο 3. ſ. a. 1. ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο.

Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπτω.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. ind. med. v. φέβομαι.

Ἐφέδρα, ας, ἡ, inſeſſio; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus inſideat. Hinc

Ἐφεδράζω, impono, defigo.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ.

Ἐφεδρεία, ας, ἡ, ſeſſio, ipſe ſedendi vel inſidendi actus; (2) ſtatio, quæ alicui ſorte obtingit; (3) actus inſidiandi vel obſervandi; (4) ſubſidia. Ab ἕδρα.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, inſideo, ſubſideo; (2) inſidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar; (4) immineo calamitati alicujus; (5) in ſubſidiis ſum. Βουλόμενος ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καιροῖς, Polyb. Ab ἔφεδρος.

Ἐφεδρίζω, fut. ίσω, inſideo; (2) inſideo tergo alicujus, quod fiebat in ludo. Ab eod.

Ἐφεδρισμὸς, οῦ, ὁ, actus inſidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω, Heſ. ἐφεδριασμος, quaſi ab ἐφεδριάζω, quod idem eſt.

Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis inſiſtens portabatur; ex Heſ. Ab eod.

Ἔφεδρον, τὸ, ſella, & quidem firma.

Ἔφεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſidens; (2) inſidiator, qui eventum rei quaſi ex inſidiis aucupatur; (3) captator occaſionis; (4) ſubſidiarius, ſubſeſſor, triarius; ſuperſtes; (5) adverſarius; (6) ſucceſſor. Ab ἕδρα.

Ἐφέζετο, 3. ſ. imperf. indic. med. v. ἐφέζομαι.

Ἐφέζομαι, inſideo. Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμὸν, Ariſt. Av. 780.

Ἐφέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκα, ab ἐφίημι.

Ἐφεθεὶς, aor. 1. part. ind. paſſ.

Ἐφείδετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφειμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφίημι.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. plusq. ind. paſſ.

Ἐφείσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.

Ἐφείσθω, 3. ſ. perf. imperat. paſſ. v. ἐφίημι.

Ἐφεστήκειν, pluſq. ind. act. *Poët.* pro ἐφεστήκειν, ab ἐφίστημι.

Ἐφείσω, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐφείσο, a φείδομαι.

Ἐφείω, a. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.

Ἐφεκτικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens, compeſcens; ἐφεκτικοὶ, Philoſophi, Sceptici, Pyrrhonici, a cohibendo aſſenſu. Ab ἐπέχω, *cohibeo.*

Ἔφεκτος, τόκος, q. d. uſura ſextaria; a ſexta ſummæ parte; (2) ἔφεκτον, ſupra ſex creſcens. Ex ἐπὶ, & ἕκτος, *ſextus.*

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, cruſta ulceris. Ab ἕλκος.

Ἐφελκύνω. pro ἐφελκύω, ap. Sch. *Lyc.*

Ἐφελκυσμὸς, ὁ. attractio.

Ἐφελκυστὴς, οῦ, ὁ, attractor; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυστικὸς, ἡ, ὸν, attractivus; (2) attractus. Ab eod.

Ἐφελκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.

Ἐφέλκω, f. ξω, idem. Πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, Eur. Med. 461.

Ἐφέμεν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.

Ἐφεξῆς, *Adv.* deinceps, poſtea; (2) ordine.

Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio. Ab ἐπέχω.

Ἐφέπεσκον, 1. ſ. imper. ind. act. *Ion.* pro ἐφεῖπον, ab ἐφέπω.

Ἐφέπομαι, ſubſequor, *Poët.* ἐφέσπομαι, a. 2. ἐπισπόμην, ἐπίσπομαι. Τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ, Soph. El. 1043. Ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι, ibid. 973. vid. Schol. edit. per *Johnſon.*

Ἐφέπω, apud poëtas, perſequor, ſector; (2) rego, guberno; (5) quæro, incolo. Ὣς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 11, 177.

Ἔφερον, *ferebam*, imper. ind. act. verbi φέρω.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepo, irrepo. Ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίας ἐφερπύσαι, Ariſt. Plut. 674.

Ἐφέρπω, idem. Ex ἐπὶ, & ἕρπω, *ſerpo.*

Ἔφερσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἤνεγκε, qs. a fut. φέρσω, *Æol.* pro φερῶ, a φέρω.

Ἕφες, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἐφίημι.

Ἐφέσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui transferri poteſt de judicio ad judicium. Ab

Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, tranſlatio cauſæ de foro ad forum; (2) appetitus, deſiderium; (3) impetus, impreſſio. Ab ἐφίημι.

Ἐφεσπερεία, ας, ἡ, veſpertina. Ab ἐφέσπερος.

Ἐφεσπερίζω, f. ίσω, veſperi advigilo. Ab eod.

Ἐφέσπερος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſpertinus.

Ἐφέσπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.*

Ἐφέσπομαι, proſequor, ſector, *Poët.* ἡ χάρις ἐφέσπετο, Ariſt. Veſp. 1268. Ab ἐφέπομαι.

Ἔφεσσαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. *Poët.* pro ἔφεσαι, ab ἐφέζω.

Ἐφέσσεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pto ἐφέσεσθαι.

Ἐφέστασαν, 3. pl. imperf. indic. act. v. ἐφίστημι.

Ἐφέστηκα, 1. ſ. aor. 1. ind. act.

Ἐφέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, domeſticus, qui eſt apud focum; (2) qui habet focum ſeu larem, id eſt, domum; (3) oppidanus, civis, incola; (4) qui in eadem eſt domo; (5) qui domi eſt, qui domum rediit; ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Ab ἑστία.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, ſagum, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι tunicæ.) (2) veſtimentum quodvis. Ex ἐπὶ, & ἕννυμι.

Ἐφεστῶτα, acc. perf. part. act. *per Craſin Att.* pro ἐφεστηκότα, ab ἐφίστημι.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magiſtratus apud Athenienſes, qui de cauſſis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι, *immitto.*

Ἐφετικὸς, ἡ, ὸν, deſiderativus. Ab ἐφίημι.

Ἐφετμέων, g. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum juſſum. Ab ἐφίεμαι.

Ἐφευάζω, bacchantium more tripudio, & vociferor in re aliqua.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab

Ἐφευρίσκω, invenio. Οὔτι τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφευρίσκω, Odyſſ. 19, 158.

Ἐφεύροι, 3. ſ. a. 2. opt. act.

Ἐφεψιάομαι, ῶμαι, illudo, inſulto; ἐφεψιόωντο, 3. pl. imperf. pro ἐφεψιῶντο, ἐφεψιάοντο. Αὐτὰρ τεθνηῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες, Odyſſ. 19, 331.

Ἐφεψιάωντο, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐφεψιῶντο.

Ἐφέψω, recoquo, inſuper coquo.

Ἐφέω, ῶ, f. ίσω, p. ικα, inſidere facio, colloco.

Ἐφεώρα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφεώραε, ab ἐφοράω.

Ἔφη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. φημί.

Ἐφηβάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab eod.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, Ipſa actio pubeſcendi; (2) pubertas; (3) adoleſcentia. Ab ἐφηβεύω.

Ἐφηβεῖον, ου, τὸ, Ephebeum, locus, in quo Ephebi verſantur. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβεύω, f. εύσω, pubeſco; (2) puber ſum.

Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, ad ephebos ſeu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, pubertas, ipſa pubes. Ab eod.

Ἐφήβαιον, τὸ, pubes, pubis regio; id omne, quod eſt ab hypogaſtrio uſque ad pudenda. Ab

Ἔφηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubeſcens, adoleſcens uſque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ, & ἥβη, *pubertas.*

Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. Ab ἔφηβος.

Ἐφηγέομαι, οῦμαι, præſum. Hinc

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adverſus eum, qui recipit aliquem, cui publice regione interdictum eſt.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *inpr.* malis alterius, f. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος, a. 1. ἐφησθῆναι, *in inf.*

Ἐφηδύνω, exhilaro ſuper aliqua re.

Ἐφῆκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

Ἐφήκω, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφήκειν, Soph.

Ἐφήλατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος.

Ἔφηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἔφηλις, ιδος, adfixus; (2) maculis ſolaribus infectus; *& hinc* (3) *ſubſ.* cutis aſperitas in facie ex ardore ſolis aut inflammatione; (4) ſoli expoſitus. Ab ἧλος, vel ἥλιος.

Ἐφήμενος, *inſidens*, præſ. part. verbi ἔφημαι.

Ἐφημερεύω, quotidie verſor, aſſiduus ſum in aliqua re.

Ἐφημερία, ας, ἡ, & pl.

Ἐφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna ſive quotidiana conſignantur, diarium, commentarius.

Ἐφήμερον, ου, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate.

Ἐφήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; mortalis; homo. Ex ἐπὶ, & ἡμέρα.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι.

Ἔφην, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημί.

Ἔφηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. φαίνω.

Ἐφῆπται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφήρμοσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.

Ἔφησα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi φημί.

Ἐφήσεις, 2. ſ. fut. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

Ἔφησθα, 2. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro ἔφης, a φημί.

Ἐφησθεῖεν, 3. pl. a. 1. optat. paſſ. *per Sync.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.

Ἐφήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι, *immitto.*

Ἐφησυχάζω, acquieſco, quietem ago.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. ind. act. verbi φθάνω.

Ἔφθαξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔφθασα.

Ἐφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἑφθός.

Ἐφθάρην, *perii*, a. 2. ind. paſſ. verbi φθείρω.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act.

Ἐφθαρμένος, *interemptus*, perf. part. paſſ.

Ἔφθασα, *præveni*, a. 1. ind. act. verbi φθάνω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. Imperf. ind. med. verbi φθέγγομαι.

Ἐφθέγξαο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξω.

Ἐφθήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſeptem dierum, durans ſeptem dies; (2) factus intra ſeptem dies. Ex ἑπτὰ, & ἡμέρα.

Ἐφθημιμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemiſeptenarius. Vox proſodica ſignificans tres pedes cum dimidio.

Ἔφθην, a. 2. ind. act. qs. a φθῆμι, quod eſt a φθάνω.

Ἐφθίατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἔφθιντο, a φθίω.

Ἐφθίθην, *interii*, a. 1. ind. paſſ. verbi φθίνω, vel φθίω.

Ἔφθιτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ.

Ἑφθοπωλεῖον, ου, τὸ, locus ubi cocta ſeu elixa veneunt. Ab

Ἑφθοπώλης, ου, ὁ, qui cocta ſeu elixa vendit. Ex ἑφθὸς, & πώλης.

Ἔφθορα, perf. ind. med. verbi φθείρω.

Ἑφθὸς, ἡ, ὸν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febri. Ab ἕψω.

Ἑφθόω, ῶ, elixo, coquo; (2) aſſo. Ab ἑφθός.

Ἐφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ κέντρον ὑπὸ τὸ πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον, Ariſt. Nub. 1302.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἅλλομαι, Hinc

Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adverſus ephialten valens.

Ἐφιάλτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἐφιγμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφικνέομαι.

Ἐφιδρόω, inſudo; (2) ſudore langueo; (3) ſudo. Hinc

Ἐφίδρασις, εως, ἡ, ſudor tenuis, debilitans corpus.

Ἐφίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφίεε, ab ἐφιέω, pro ἐφίημι.

Ἐφιεῖσι, 3. pl. præſ ind. act.

ἘΦΙΕΛΙ͂Σ, ίδος, ἡ, calyculus, vel ſimile quid in corona.

Ἐφίεμαι, mando; (2) expeto. Τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι, Soph. Aj 116.

Ἐφιέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.

Ἐφιέναι, *immittere*, præſ. infin. act.

Ἐφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφιζάνω, inſideo, ſedeo in vel ſuper. Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, Il. 10, 26.

Ἐφίζοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro ἐφίζουσα, ab ἐφίζω.

Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ ἀκτῖν' ἐφῆκας, Eur. Ph. 5. Τί μοι τῆς δυσφόρου ἐφίῃ; Soph. El. 144. Τῆς ἀρετῆς ἐφίεσθαι, Xen.

Ἐφίησι, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἐφίητι, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι.

Ἐφικέσθαι, aor. 2. inf. med. v. ἐφικνέομαι.

Ἐφίκετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med.

Ἐφικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adſequor, conſequor; (3) adſpiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι, Iſocr. Ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, 2 Cor. 10, 14.

Ἐφικτὸς, ἡ, ὸν, quem adſequi poſſumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.

Ἐφίλαθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Dor. & Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a φιλέω.

Ἐφίλασα, 1. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα.

Ἐφίλατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. quaſi a φίλω.

Ἐφίλετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φίλημι, pro φιλέω.

Ἐφίλευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλουν, ex ἐφίλεον, a φιλέω.

Ἐφίληθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν.

Ἐφίλησα, aor. 1. indicat. act.

Ἐφιλονείκουν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, a φιλονεικέω.

Ἐφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. v. φιλοσοφέω.

Ἐφίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, amabilis, deſiderabilis.

Ἐφίμωσε, 3. ſ, a. 1. ind. act. v. φιμόω.

Ἐφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo invehor; (2) equito ſuper vel adverſus.

Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.

Ἐφιππεύω, equo vehor.

Ἐφίππιος, ου, ὁ καὶ ἡ, equeſtris. Hinc ἐφίππιον, ου, ſtratum equi, ephippium. Ab

Ἔφιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui equo vehitur; eques.

Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, ſagittarius equeſter.

Ἐπίπταμαι, involo, advolo; ἐπέπτατο, advolabat; ἐπίπτασθαι, involare. Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπίπτατο δεξιὸς ὄρνις, Odyſſ. 15, 160.

Ἐφίπτημι, idem & ex iiſd.

Ἐφίσδει, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει, ab ἐφίζω.

Ἐφίστη, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐφίστημι.

Ἐφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus ſum; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, inſto, advento, *inpr.* de adventu & apparitione deorum; (2) repente ex inſidiis prodeo; (3) præfectus ſum; (4) adhibeo mentem; (5) ſupernato, aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφιστάναι, admovere, advertere; ἐπέστην, adveni, a. 2. ἐφέστηκα, perf. adſtiti, adſum, immineo, inſto. Ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, Act. 4, 1. Κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις, Soph. El. 194. Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκε τραγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, animum intendit, Ariſt. Ach. 634.

Ἐφιστορέω, ῶ, f. ήσω, ſciſcitor, percontor, inſuper ſciſcitor.

Ἔφλαδον, a. 2. ind. act. verbi φλάζω.

Ἔφλεξα, a. 1. ind. act. verbi φλέγω.

Ἐφλέχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ.

Ἐφόβηθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφοβήθησαν, a φοβέω.

Ἐφόβησα, a. 1. ind. act.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, luſtratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, luſtro, vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam inſtruo & viatico dono; (2) inſtruo quaſi viatico, *Gloſſ. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, inſtruor, *item* viaticum peto. Ἐφοδιάζειν ἀργίαν, Plut. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφοδιασθέντι, Xen. Ab ἐφόδιον.

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum, & quicquid eſt inter ſarcinas iter facientis; (2) adminiculum, ſubſidium; (3) res familiaris, facultates. Ab

Ἔφοδος, ου, ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus; (2) via, ratio; (3) inſinuatio; (4) acceſſus, adventus, in primis hoſtilis, invaſio, impetus; (5) narratio, expoſitio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingreſſus in cauſam; (6) apparatus, inſtrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis excrementa ejiciuntur; (9) ὁ ϗ ἡ, ad quem via patet, qui adiri poteſt.

Ἐφοίτα, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἐφοίταε, a φοιτάω.

Ἐφοίτη, ibat, 3. ſing. imperf. ind. act. Dor. ἐφοίτα,

Ἐφόλκαιον, ου, τὸ, gubernaculum; temo.

Ἐφόλκιον, ου, τὸ, navis parva, quæ a majori trahitur; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur; (3) navicula quævis; (4) gubernaculum; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἐφέλκω.

Ἐφολκὶς, ἴδος, ἡ, idem; (2) appendix, acceſſio, auctarium, ſed In re mala.

Ἐφολκὸς, ἡ, ὸν, attractivus, attrahens; (2) illiciens, ſuaviter capiens. Ab eod.

Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, inſequor. Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον ϗ ϛπεύδετον, Il. 8, 191.

Ἐσομολέω, verſor cum aliquo.

Ἐφόνευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φονεύω.

Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adverſus. Ἐφοπλίζειν δαῖτα γέρουσι, Il. 4, 344. ἡμιόνους ϗ ἄμαξαν, Odyſſ. 6, 37. δόρπον, Il. 23, 55.

Ἐφοπλισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. Dor. pro ἐφοπλισόμεθα.

Ἐφορατικὸς, ἡ, ὸν, peritus inſpiciendi res & illis providendi. Ab

Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis luſtro; (2) obſervo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, ϗ κρατύνει, Soph. El. 176.

Ἐφορεία, ας, ἡ, inſpectio, Ephori munus.

Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab eod.

Ἐφόρεις, 2. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἐφόρεες, a φορέω.

Ἐφόρευν, 3. pl. imperf. ind. act. Dor. pro ἐφόρεον.

Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inſpector ſum. Ab ἔφορος.

Ἐφορία, ας, ἡ, confinium; (2) fines. Ab

Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus eſt, finitimus. Ab eod.

Ἐφορκίζω, adjuro,

Ἐφορμαθεὶς, a. 1. part. part. Dor. pto ἐφορμηθεὶς, ab ἐφορμάω.

Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.

Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio in. Ἐφορμοῦσιν ἀλλήλοις, Thuc. Πομπηΐω δὲ ἀνὴρ μέγας πεζὸς ἐφώρμησε, Plut. πόλεμον, Il. 3, 165. Ἐφορμήσασθαι, ἀέθλους, Heſiod. Ἀσπ. 127.

Ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico; (2) in ſtatione ſum; (3) in ſtatione me continens alteri immineo; (4) obſideo portum. Πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, Dem. Ab ἔφορμος.

Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio; (2) invaſio.

Ἐφορμήσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐφορμάω.

Ἐφόρμησις, εως, ἡ, invaſio cum impetu; (2) ipſa irruendi actio; (3) adgreſſio. Ab ἐφορμάω.

Ἐφορμητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens aggrediendi. Ab eod.

Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad ſtationem appello, applico. Ab

Ἔφορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſtatione eſt; (2) ὁ, locus ſtationi navium accommodatus; (3) ingreſſus navium.

Ἔφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, finitimus, confinis.

Ἔφορος, ου, ὁ, inſpector, ephorus, præſes. Ab ἐφοράω.

Ἐφόσον, Adv. in quantum, quoad.

Ἔφραδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.

Ἐφραθὰ, ης, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Hebræum. Fructifera.

Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Seſe propugnans.

Ἔφραξα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φράζω.

Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐφράσσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. Poët. pro ἐφράσαντο.

Ἐφρόνουν, imperf. ind. act. pro ἐφρόνεον, a φρονέω.

Ἐφρούρει, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφρούρεε, a φρουρέω.

Ἐφρυάττετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φρυάττομαι.

Ἔφρυξα, a. 1. ind. act. v. φρύγω, vel φρύσσω.

Ἔφυ, 3. ſ. a. 2. ind. act. verbi φύμι.

Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio. Ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει Καπανεύς; Eur. Ph. 185. τὸν δῆμον, Plut.

Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in aliquem injurius eſt, contumelioſus in alios, inſolens, petulans. Ab ἐφυβρίζω.

Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐφύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, contumelioſus, injurioſus. Ab eod.

Ἐφυβρίστως, Adv. contumelioſe, ignominioſe.

Ἔφυγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.

Ἐφύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. Dor. pro ἔφυγον.

Ἐφυγραίνω, humecto.

Ἔφυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus, uliginoſus, humidus.

Ἐφυδάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.

Ἐφυδρεύω, irrigo; ἐφυδρεύομαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.

Ἐφυδριὰς, άδος, Nympha aquatica.

Ἔφυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquoſus; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.

Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor apud Athenienſes, qui clepſydras in judiciis curabat. Ex iiſd.

Ἐφύη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. φύω, vel φύμι.

Ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.

Ἐφυμνέω, decanto, celebro.

Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno ſuccinitur, ſive, quod poſt hymnum cantatur. Ab ὕμνος.

Ἔφυν, a. 2. ind. act. verbi φύμι.

Ἐφύπερθε, ſive ἐφύπερθεν, Adv. deſuper. Ab ὑπέρ.

Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare.

Ἐφυπνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad ſomnum adferendum facit, ſomnum inducens. Ab ὕπνος.

Ἔφυρον, 3. pl. imperf. ind. act. v. φύρω.

Ἐφύσα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφύσαε, a φυσάω.

Ἐφυσιάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φυσιόω.

Ἐφύση, ſufflabat, 3. ſ. imperf. ind. act. Dor. & Poët. pro ἐφύσα, ex ἐφύσαε, a φυσάω.

Ἐφυστερίζω, f. ίσω, poſterior ſum, vel fio.

Ἐφύτευσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. φυτεύω.

Ἐφυφαίνω, intexo; (2) inter texendum inſero.

Ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod ſtamini ſubtexitur, trama, ſubtegmen.

Ἐφύω, f. ύσω, ſuperpluo; (2) pluvia perfundo. Hinc ἐφύει, Imperſ. impluit, pluvia ſtatim ſequitur, ſtatim poſt pluit.

Ἐφφαθὰ, vox Syriaca. Aperitor.

Ἐφώνεεν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a φωνέω.

Ἐφώνει, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφώνεε.

Ἐφώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus.

Ἐφωτίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. φωτίζω.

Ἔχαδον, a. 2. indicat. act. verbi χάζω.

Ἐχαίρον, imperf. ind. act. verbi χαίρω.

Ἐχαλάσθην, a. 1. ind. paſſ. v. χαλάω.

Ἐχαλέπηνα, 1. ſ. aor. 1. ind. act. Att. pro ἐχαλέπανα, a χαλεπαίνω.

Ἔχανον, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.

Ἐχαράκου, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐχαράκοε, a χαρακόω.

Ἐχάρην, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.

Ἐχάρησαν, 3. pl. a. ejuſd.

Ἐχαρίσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. χαρίζω.

Ἐχαρίσθην, a. 1. ind. paſſ

Ἔχεα, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, a χέω.

Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω, & βοῦς, bos.

Ἐχέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, fide dignus; (2) qui promiſſa ſervat; (3) ad fidem faciendam aptns. Ex ἔχω, & ἐγγύη.

Ἐχεγλωττία, ἡ, taciturnitas, Lucian.

Ἐχέθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente præditus; (2) qui animi cupiditates coërcet. Ex ἔχω, & θυμός.

Ἐχείδιον, ου, τὸ, viperula; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.

Ἐχειροτονήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. χειροτονέω.

Ἐχέκαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulcher.

Ἐχέκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenax inſtar glutinis, glutinoſus. A κόλλα.

Ἐχεκόλλως, Adv. firmiter.

Ἐχεκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens divitias, dives.

Ἐχέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro ἔχειν.

Ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, ſupprimo verba.

Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab

Ἐχέμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus; (2) qui myſterium occultum ſervat. Ex ἔχω, & μῦθος.

Ἔχεν, habet, 3. ſing. præſ. ind. act. Dor. pro ἔχει, vel habebat, 3. ſing. imperſ. ind. act. Ion. pro εἶχε, habebat, ab ἔχω.

Ἔχεο, 2. ſ. præſ. imperat. paſſ. Ion. pro ἔχου.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, echeneïs, remora, piſciculus; (2) anchora navem retinens. Ex ἔχω, & νηῦς.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amarus; (2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω, & πεύκη.

Ἐχέπικρος, ον, idem.

Ἐχέπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pullos equinos habens. Ex ἔχω, & πῶλος.

Ἐχέσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carni ſeu cuti adhærens. Ex ἔχω, & σάρξ.

Ἔχεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. Ion. & Poët. pro εἶχε, ab ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gemitus adfert; (2) pernicioſus. Ex ἔχω, & στόνος.

Ἐχέτην, 3. dual. imperf. ind. act. Ion. pro εἰχέτην.

Ἐχέτης, ου, ὁ. dives. Ab ἔχω.

Ἐχέτλη, ης, ἡ. ſtiva. Ab eod.

Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.

Ἔχετο, 3. ſ. imperfect. ind. paſſ. Ion. pro εἴχετο, ab ἔχω.

Ἐχέτρασις, εως, ἡ, bryonia alba.

Ἔχευα, a. 1. ind. act. pro ἔχευσα, a χέω.

Ἐχεύατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. pro ἐχεύσατο.

Ἐχέφρονες, cordati, nom. plural. ab ἐχέφρων.

Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω. prudens ſum, ſapio.

Ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia, mens cordata. Ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω, & φρήν.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. Att. pro ἔχαρα, a χαίρω.

Ἔχῃς, 2. ſing. præſ. conj. act. v. ἔχω.

Ἐχθαίρῃ, 3. ſing. præſ. conjunct. act.

Ἐχθαίροντι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro ἐχθαίρουσι.

Ἐχθαίρω, odio proſequor. Μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ἔμμα Ἐχθαίρω, Epigr. Ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι, Soph. Aj. 457. Ab ἔχθος, odium.

Ἔχθει, 3. ſ. præſ. ind. act. verbi ἔχθω.

Ἐχθὲς, Adv. heri. A χθές.

Ἐχθεσινὸς, ἡ, ὸν, heſternus. A præc.

Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.

Ἐχθήρειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, ab ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, a. 1. conj. act. Att. pro ἐχθάρω.

Ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐχθάνομαι.

Ἐχθιόνως, Adv. magis inſenſe, infeſtius. Ab ἐχθίων, infenſior, ab ἔχθος.

Ἔχθιστος, inimiciſſimut, infenſiſſimus, Superl.

Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor; (2) inviſus fio, odio ſum. Ὅτ' ἄμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ, Il. 1, 518. Ab

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus. Ex ἔχθος, & ὄψ, viſus, ſeu vox.

ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium, inimicitiæ, ſimultas. Hinc Comp. ἐχθίων, odioſior, magis inimicus, & Superl. ἔχθιστος, odioſiſſimus, inimiciſſimus.

Ἔχθρα, ας, ἡ, ſimultas, inimicitiæ.

Ἐχθραίνω, odio proſequor; (2) pro inimico habeo, inviſum reddo. Ἐχθραίνει βίον ϗ πόλεμον, Plut. Ἐχθρανῇ ἐξ ἐμοῦ, odio habeberis, Soph. Antig. 93. Ab ἐχθρός.

Ἐχθραντέος, έα, έον, odio proſequendus, pro inimico habendus. Ab ἐχθραίνω.

Ἐχθραίω, f. αίσω, inimicus ſum, inimicitias gero; ſimultatem exerceo. Ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inviſus Diis; (2) infelix. Ex ἐχθρὸς, & δαίμων, *Deus.*

Ἐχθρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, oſor hoſpitum.

Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito. Ex ἐχθρὸς, & ποιέω.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inviſus, quem odimus; (2) qui odit, inſenſus; (3) inimicus. Ab ἔχθος.

Ἐχθρότατα, *Adv.* inimiciſſime. Ab eod.

Ἐχθρωδῶς, *Adv.* infenſe, infeſte, infeſto animo, hoſtiliter. Ab ἐχθρός.

Ἐχθρῶς, inimice.

Ἔχθω, odio proſequor, odi; & ἔχθομαι, ſum odio. Ἐχθομένη Ἀθήνῃ, Odyſſ. 4, 502. Ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι, ib. 14, 366. Ab ἔχθος.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera *femina.* Ab ἔχις.

Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. Ab ἔχιδνα.

Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem & ab eod.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula, vipera parva. Dim.

Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus a vipera, ictus a vipera. Ex ἔχιδνα, & δάκνω.

Ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viperæ ſimilis; vipereus. Ab ἔχιδνα, & εἶδος.

Ἐχίειον, apud Nicandrum; τὸ ἔχιον.

Ἐχιναλώπηξ, εκος, ἡ, echinovulpes.

Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχινίσκος, ου, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caput habet capiti echini ſimile. Ex ἐχῖνος, & κεφαλή.

Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres, ſeu matrices, echini majores. Ex ἐχῖνος, & μήτρα.

Ἐχινόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ſpinæ vel tribuli genus aculeis horrens.

ἘΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, echinus, marinus vel terreſtris. Erinaceus; (2) teſta echini marini; (3) ollæ ſpecies; (4) capſa vel ſcrinium forenſe in quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placentæ genus.

Ἐχινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, echinatus; (2) ſpinoſus, aſper ut echinus. Ab ἐχῖνος.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus a vipera. Ex ἔχις, & δάκνω.

Ἔχιον, ου, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod hujus morſibus medetur.

ἜΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas.*

Ἐχίτης, ου, ὁ, echites, lapis quidam, ſeu gemma. Ab ἔχις.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω.

Ἐχμάζω, fut. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quieſco. Ab ἔχμα.

Ἔχοι, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi ἔχω,

Ἔχοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχουσα.

Ἐχόλωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. χολόω.

Ἐχομένως, *Adv.* proxime, contigue; (2) deinceps; (3) ſtatim; (4) congrue.

Ἔχομες, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχομεν, ab ἔχω.

Ἔχον, imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχον.

Ἐχόντως, more habentis, ut appareat habere.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω.

Ἔχραον, a. 2. ind. act. v. χραύω.

Ἔχρην, imperf. ind. act. verbi imp. χρή.

Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med. verbi χράομαι.

Ἐχρῆτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, ab ἐχράετο.

Ἐχρήσθην, a. 1. ind. paſſ. v. χράω.

Ἔχριεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. χρίω.

Ἔχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἐχρόνισα, a. 1. ind. act. v. χρονίζω.

Ἐχρόωντο *utebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poët.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, a χράομαι, *utor.*

Ἐχύη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. χύω.

Ἐχύθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐχύμην, pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχύμην.

ἘΧΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.

Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. Ab ἐχυρός.

Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, firma & ſtabili prudentia præditus. Ex ἐχυρὸς, & φρήν.

Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυρῶσαι τὴν Ἑλλάδα, Iſocr. Ab ἐχυρός. Hinc

Ἐχύρωμα, τὸ, munitio; (2) ſecuritas.

Ἐχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ἐχυρός.

ἜΧΩ, f. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, poſſideo, teneo, obtineo; (2) ſuſtineo; (3) reſiſto, obſiſto; (4) cohibeo, reprimo, *unde & pro* abſtineo, *intell.* ἐμαυτόν; (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, claſſe; (7) attingo; (8) tendo, curſum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) geſto; (11) ſcio; (12) habito, incolo; (13) æſtimo, reputo; (14) *inf. ſeq.* poſſum; (15) præbeo, materiem, cauſam, alicujus rei affero; (16) cum adverbiis varia ſignificat, ἀμφιβόλως ἔχω dubito, εὐνοϊκῶς, benevolus ſum, &c. (17) eleganter etiam redundat, ut ληρεῖς ἔχων, nugans; (18) adminiſtro, guberno; (19) adfectus ſum. *In paſſ.* habeor, ſum in poteſtate alterius, impeditus ſum; (2) laboro, v. c. morbo; (3) prehendo atque prehenſum teneo, adhæreo, conjunctus ſum alicui, loco, ſectæ, &c. (4) conſentio, unde τὰ ἐχόμενα, conſentanea; (5) aggredi aliquid & in eo aſſiduum eſſe; (6) *In med.* continere ſe, abſtinere, deſiſtere, quieſcere. Ἄστα θυμῷ ϗ διὰ μνήμης ἔχω, in memoria habeo, Lyc. 8. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος ἐκ μακροῦ χρόνου ἕξειν, Soph. Phil. 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, εὐνοϊκῶς πρός τινα· πῶς ἔχεις δόξης, quid ſentis? Plat. διὰ χειρὸς, ςόματος, ἐλπίδος· ἔχεσθαι ἔργου, πολέμου, ὁδοιπορίας, aggredi.

Ἔχωντι, 3. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro ἔχουσι.

Ἐχώρει, 3. ſ. imperf. indic. act. pro ἐχώρεε, a χωρέω.

Ἐχώσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. χώομαι.

Ἐχώσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi χωννύω, vel χώννυμι, pro χόω.

Ἐψαθάλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ψαθάλλω.

Ἐψάλαται, 3. pl. perf ind. paſſ. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσί, a ψάλλω.

Ἑψαλέος, ία, έον, coctus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.

Ἑψανὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ἑψάνη, ης, ἡ, olla; vas, in quo coquitur, Heſ. Ab eod.

Ἑψάω, coquo.

Ἕψεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕψῃ, ab ἕπομαι.

Ἑψέμεν, *coquere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἕψειν, ab ἕψω.

Ἕψεται, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐψεύδετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ψεύδομαι, *fallo*

Ἐψεύσθησαν, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐψευσμένως, falſo.

Ἑψέω, coquo, elixo; ἑψῆσαι, & ἑψήσασθαι, coquere, aor. 1. ἑψημένος, perf. coctus, fervens.

Ἐψηλάφησα, a. 1. ind. act. v. ψηλαφάω.

Ἕψημα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum eſt idoneum; (3) ſapa, defrutum. Ab ἑψέω.

Ἑψηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſapam redolens.

Ἕψησις, εως, ἡ, coctio, elixatura, coquendi ratio aut actus. Ab eod.

Ἑψητήριον, ου, τὸ, olla, id, in quo coquitur, aut elixatur aliquid. Ab eod.

Ἑψητὴς, οῦ, ὁ, coctor. Ab eod.

Ἑψητικὸς, ὴ, ὸν, ad coquendum pertinens.

Ἑψητὸς, ὴ, ὸν, coctus, elixatus. Ab eod.

Ἕψια, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.

Ἑψία, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔπω, *dico.*

Ἑψιάασθαι, præſ. infin. med. *Poët.* pro ἑψιᾶσθαι, ex ἑψιάεσθαι, ab

Ἑψιάομαι, ſ. ἑψιάομαι, ῶμαι, confabulor; ludo, facetiis, & jocis exhilaror, delector; ἑψιόωνται, 3. pl. pro ἑψιῶνται, ἑψιάονται, imperfect. ἑψιόωντο, pro ἑψιῶντο, ἑψιάοντο, imperativ. ἑψιάασθων pro ἑψιαέσθωσαν. Οὗτοι δ' ἡ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιάασθων, Odyſſ. 17, 530.

Ἐψιθυρίσδομεν, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, a ψιθυρίζω.

Ἐψιμμυθισμένως, fucate. A ψιμμυθίζω.

Ἑψιόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἑψιῶντο, ab ἑψιάομαι.

Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐψυχαγώγεε, ab ψυχαγωγέω.

Ἔψυχον, Imperf. ind. act. verbi ψύχω.

ἝΨΩ, coquo, elixo.

Ἔω, inuſ. hinc f. ἔσομαι, ero, præſ. εἰμί,

Ἕω, inuſ. hinc ſ. ἕσω, *Poët.* ἕσσω, ἕσσεις, ἕσσει, induet. a. 1. m. ἑσσάμην, imperat. ἕσσαι, indic. perf. εἷμαι, indutus ſum; εἱμένος, indutus, præſ. uſit. ἕννυμι.

Ἕω, inuſit. a cujus f. ἕσω, eſt a. 1. *Ion.* ἕσα, ἕσας, collocaſti; εἷσε, collocavit, perf. paſſ. εἷμαι; εἵαται, pro εἶνται.

Ἕω, inuſ. unde f. ἥσω, mittam, perf. ἧκα, miſi; in præſ. uſit. ἵημι.

Ἕω, a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὧ, ab ἵημι.

Ἔω, *ſim*, præſ. conj. *Ion.* pro ὦ, ab εἰμί.

Ἑῷ, *ſuo*, dat. ſing. ab ἑός, *ſuus.*

Ἔῳγα, perf. ind. med. *Att.* pro ᾦγα, ab οἴγω.

Ἐῷγμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ᾦγμαι.

Ἐῳγυῖα, perf. part. med. f. g. *Attice* pro ᾠγυῖα.

Ἔωθα, perf. ind. med. *Æol.* & *Ion.* pro εἴωθα, ab ἔθω.

Ἕωθεν, *Adv.* mane, diluculo. Ab ἕως.

Ἑωθινὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Ἐώθουν, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ὤθεον, ab ὠθέω.

Ἑώϊος, ια, ον, matutinus; (2) orientalis.

Ἐῴκειν, *ſimilis eram*, pluſquamperf. indic. med. *Poet.* pro ἐοίκειν, ab εἴκω.

Ἑωλίζω, fut. ίσω, putreſco ſepoſitus. Ab ἕωλος.

Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, miſtura pridiana & exoleta; (2) potio vana & inefficax, heſternæ repletionis gravedo & incommoditas, temulentia pridiana; (3) ſordium, purgamentorum colluvies. Ex ἕωλος, & κρᾶσις.

Ἑωλόνεκρος, dudum mortuus, Suid.

ἝΩΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, heſternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obſoletus.

Ἐώλπειν, pluſq. ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἠόλπειν, ab ἔλπω.

Ἑῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὧμεν, ab ἵημι.

Ἐῷμι, præſ. opt. act. pro ἐάοιμι, ab ἐάω.

Ἐὼν, præſ. part. act. *Ion.* pro ὢν, ab εἰμί.

Ἐώνημαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤνημαι, ab ὠνέομαι.

Ἐωνούμην, imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ὠνούμην.

Ἐῳνοχόουν, imperf. indic. act. *Att.* pro ᾠνοχόουν, quod *contr.* dicitur pro ᾠνοχόεον, ab οἰνοχοέω.

Ἔῳξα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ᾦξα, ab οἴγω.

Ἑῷος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.

Ἑώρα, ας, ἡ, exaltatio, geſtatio; (2) ſuſpendium.

Ἑώρα, 3. ſing. imperſ. ind. act. *Att.* & *contr.* pro ὥραε, ab ὁράω.

Ἑώρακας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ὥρακας.

Ἐώργειν, pluſq. ind. med. *Poët.* & *Att.* pro ἐόργειν, ab ἔργω.

Ἑωρέομαι, οῦμαι, ſublimis, tollor, Heſ.

Ἑώρημα, ατος, τὸ, elatio. Ab ἑώρα.

Ἑώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἑωρίζομαι, geſtor. Ab ἑώρα.

Ἑώρταζον, imperf. indic. act. v. ἑορτάζω.

Ἑώρων, imperfect. indicat. act. *Att.* & *contr.* pro ὥραον, ab ὁράω.

Ἕως, ω, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.

Ἕως, *Adv.* donec, uſquedum, tantiſper dum, quoad, quamdiu; (2) in Scriptura S. ſæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad; (3) ἕως πότε, quouſque? (4) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, uſque nunc; (5) ἕως οὗ, ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quouſque; (6)

ἕως τινὸς, uſque ad aliquod tempus; (7) ἕως τούτου, hucuſque. Ab ὡς.

Ἕως, *dum*, *Poet.* pro ὥς.

Ἔωσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὦσα, ab ὠθέω.

Ἐώσθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ὤσθην.

Ἔωσι, 3. plur. præſ. conj. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμί, *ſum.*

Ἔωσται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὦσται, ab ὠθέω.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως, & φέρω.

Ἑωυτοῦ, *ſui ipſius*, *Ion.* pro ἑαυτοῦ.

Z.

Z, Eſt ſexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade exiſtimatur orta; (2) in Notis numeralibus valet *ſeptem*, & cum lineola inferius addita (ζ,) *ſepties mille.*

ZA, *Particula inſeparabilis* augens ſignificationem vocis, cum qua compoſita eſt, v. gr. Ζάπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγὴς, *vehementer ardens.* Non tamen ſemper.

Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica, Suid.

Ζαβάλλειν, Heſ. & Etym. ἐξαπατᾷν, decipere, putatur eſſe a διαβάλλειν, calumniari.

Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, zabareum, locus, in quo reponuntur zabæ; armamentarium, Suid. A ζάβα.

Ζάβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum abundans paſcuis; (2) abundans pecoribus, Heſ. Ex ζα, & βοτος, *paſcuum*, vel βοτὸν, *pecus.*

Ζαβουλὼν, ὁ, Zabulon. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Cohabitatio.*

ΖΑΒΡΟ`Σ, edax, vorax, Heſ. Suid.

ΖΑ΄ΓΚΛΗ, ης, ἡ, falx.

Ζάγκλον, ου, τὸ, idem.

Ζαγρεὺς, έος, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα, & ἀγρεύω, *venor.*

ΖΑΓΡΟ`Σ, diſcalceatus, Suid.

Ζαεὶς, *flans*, præſ. part. act. v. ζάημι.

Ζαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementer ſpirans. Ex ζα, & ἄω, *ſpiro.*

Ζαθέεια, g. f. *Ion.* pro ζαθέου, a

Ζάθεος, ζαθέη, divinus, ſacer.

Ζαθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα, & θέρω.

Ζαῖεν, 3. pl. præſ. opt. act. *Bœt.* pro ζαίησαν, a ζῆμι pro ζάω.

Ζακαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum formoſus, perpulcher, Heſ. Ex ζα, & κάλλος.

ΖΑΚΕΛΤΙ΄ΔΕΣ, ſ. ζεκελτίδες, ων, αἱ, rapa; (2) cucurbitæ.

Ζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ædituus; (2) famulus, miniſter. Ex ζα, pro διὰ, & κορέω.

Ζάκοτος, ὁ ϗ ἡ, furioſus, valde iracundus.

Ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitæ, Heſ.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchæus. Nomen viri Syriacum. *Juſtus.*

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Hebr.

Ζαλάω, fluctuo, procellis agitor; unde apud Nic. ζαλόωσα, pro ζαλῶσα, ζαλάουσα.

ΖΑΛΕΙ΄Α, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibuſdam, teſte Dioſcor.

Ζαλοῦ, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ζηλοῦ, ex ζηλόου, a ζηλόω.

ΖΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æſtus; tempeſtas.

Ζαλόεις, όεσσα, όεν, procelloſus. A ζάλη.

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod.

Ζαλῶ, *Dor.* & *contr.* pro ζηλόω.

Ζαλωτὸν, acc. ſing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum.

Ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magna vi ago; (2) valde iratus ſum. Καὶ ζαμένησε, ϗ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ, Heſiod. Θεογ. 928.

Ζαμένησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμένησε. A

Ζαμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ου, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infenſus; (4) valde iracundus; (5) violentus. Ex μένος.

Ζὰν, ζανὸς, ὁ, Jupiter. Vox *Dor.*

Ζανὼ, όος, ἡ, Juno. A ζάν.

Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum ſolum.

Ζαπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, præpinguis, admodum pinguis, Heſ. Ex πιμελή.

Ζαπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum plenus, copioſus, multus. Ex πλήθω.

Ζαπλουτέω, valde dives ſum, abundo divitiis. A

Ζάπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde dives, prædives.

Ζαπότης, ου, ὁ, valde bibax, magnus ſeu ſtrenuus potator, Heſ. Ex πότης.

Ζάπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde igneus. Ex πύρ.

Ζαρὰ, ὁ, Zara, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Ortus.*

Ζατέω, *Dor.* pro ζητέω, quæro; unde ζατεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.

Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi puniuntur, carcer ſervorum; ex Vet. Lex. al. ζητρεῖον.

Ζατρεύω, in piſtrino torqueo, Lexicogr. Gr. Ex ζα, & τρέω, *timeo.*

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, ſaginatus, pinguis. Ex τρέφω.

Ζαφεγγὴς, ὁ ϗ ἡ, admodum lucidus & ſplendidus; ex Heſ. Ex φέγγος.

Ζαφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde ſimplex, Suid. (2) durus, vehemens, Heſ. Ex ζα, & ἀφελὴς, *ſimplex*, vel ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo.*

Ζάφελος, vehemens, intentus, quaſi ζαόφελος. Ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*, Etym.

Ζαφελῶς, *Adv.* valde ſimpliciter, Suid. (2) vehementer, Heſ. A ζαφελής.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum urens; (2) valde ſplendens; (3) ſummo vigore præditus. Ex φλέγω.

Ζάχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde iracundus. Ex χολή.

Ζαχρειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde utilis. Ex ζα, & χρεία, *neceſſitas*, *utilitas*, Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμους, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς, a ſeq.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus. Ex χράω.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives auri. Ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμάμενος, Euripid. Rheſ. 439.

ΖΑ΄Ω, ζῶ, vigeo. Ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον, Ariſt. Av. 161. Flectitur hoc verbum ſic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἔζων, ἔζης, f. 1. ζήσομαι. a. 1. ἔζησα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. Doriſmus obtinet; *Poët.* ζώω, ζώεις, vivo, vivis.

ΖΕ΄Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, ſpelta; (2) ſtriata pars oris equi.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedæus. Nomen viri Hebræum. *Dotatus* vel *munificus.*

Ζειά. ᾶς, ἡ, idem quod ζέα.

Ζείδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fertilis, almus. Ex ζειὰ, & δῶρον.

Ζείουσα, *Ion.* pro ζέουσα. a ζέω, *ferveo.*

ΖΕΙΡΑ΄, ᾶς, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζειρεῖν. aromata facere, Heſ.

Ζεῖρον, varium, Heſ.

Ζείω, *Poet.* pro ζέω, ferveo.

ΖΕ΄ΛΛΩ, jacio, Heſ. Etym. pro βέλλω idem quod βάλλω.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus coctus. A ζέω.

Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμενον, quod coquitur. A ζέω.

Ζέρεθρον, το βέρεθρον, τὸ βάραθρον. barathrum.

Ζέσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a ζέω.

Ζεσθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. paſſ.

Ζέσις, εως, ὁ, fervor, æſtus. A ζέω.

Ζεστολουσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida. Ex ζεστὸς, & λούω, *luo.*

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, fervidus. A ζέω.

Ζέσω, *fervefaciam*, f. 1. ind. act. verbi ζέω.

Ζευγάριον, ου, τὸ, parvum jugum. A ζεῦγος.

Ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, *Epith.* lori, quo res devincimus, ap. *Joſ.* ubi tamen MSS. plerique ζευκτήρ. *Ern.*

Ζευγεῖον, τὸ, jugum, *ib.*

Ζευγελάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος, & ἐλαύνω.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγελάτης.

Ζευγήσιον, cenſus τῶν ζευγιτῶν apud Athen.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adſtrictus; (2) ζευγῖται, apud Athenienſes ex inſtituto Solonis claſſis civium equeſtri ordini ſubordinata; quaſi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη; aut quia junctim bini equeſtrem cenſum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi. A ζεῦγος.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. Ab eod.

Ζευγλόδεσμον, ου, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη, & δεσμός.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica. A ζευγνύω.

Ζευγνύασι, 3. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ζευγνύουσι. A

ΖΕΥ΄ΓΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte, a. 1. ζεῦξαι, & ζεύξασθαι, jungere. Paſſ. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς, a. 2. Paſſ. ἐζύγην. ἐζύγης. Καί τοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς, Soph. Phil. 1017. Ζεύξομαι ἅρματι πώλους, Eur. Hec. 469.

Ζευγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, & in ſpecie bigarum conſtructio. Ex ζεῦγος, & ποιέω.

Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum, & boves qui ſunt ſub jugo; (2) bigæ; *item* trigæ & quadrigæ, *omninoque* vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτροφεῖν, equos curules alere. Ex ζεῦγος, & τρέφω.

Ζευγοτρόφος, qui alit equos curules.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, vinculum. A ζεύγνυμι.

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, conjugatus, junctus. Ab eod.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. v. ζεύγνυμι.

Ζευξίλεως, ω, ὁ, cui ſubditi ſunt populi. Ex ζεῦξις, & λαός, vel *Attice* λεὼς, *populus.*

Ζεῦξις, εως, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. ind. act. v. ζεύγνυμι.

ΖΕΥΣ, *Gen.* διὸς, ὁ, Jupiter.

Ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, zephyrius. A ζέφυρος.

Ζεφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, favonialis.

ΖΕ΄ΦΥΡΟΣ, ου, ὁ. zephyrus, favonius.

ΖΕ΄Ω, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandeſco; (2) ſcateo, fervefacio. Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, Il. 21, 361.

Ζῆ, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro ζᾶ, ex ζάε.

Ζηβύνη, venabulum, Ph.

Ζῆθι, 2. ſing. præſ. imper. act. v. ζῆμι.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus. æmulus. A ζῆλος.

Ζηλευτὴς, οῦ, ὁ, æmulator; (2) invidus. A

Ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quaſi a ζηλέω, quod eſſet *invideo.*

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum; (2) ſtudium rerum bonarum injiciens.

Ζηλομανὴς, ὲς, iracundus. *Epith.* Bacchi.

Ζηλοῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ζηλόει, a ζηλόω.

ΖΗ῀ΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) zelus, amor cultus divini; (4) zelotypia; (5) felicitas, gloria.

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia. A ζῆλος.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus ſum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, bono zelo proſequor; (2) invideo, maligno animo proſequor; (4) invideo, maligno animo proſequor. Ζηλοτυπεῖν ἀρετὴν, Æſchin.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

Ζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, zelotypus, invidia percuſſus. Ex ζῆλος, & τύπτω.

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor, ambio; (2) probo; (3) invideo; (4) beatum prædico; (5)

zelotypus ſum. Ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ, ob prudentiam laudo, Soph. El. 1033. Ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμάς. Eur. Hec. 257. Οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως, Ariſt. Θεσμ. 182. A ζῆλος.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia. A ζηλόω.

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus. Ab eod.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accenſus zelo.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulativus. Ab ζηλωτής.

Ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, æmulandus; (2) qui beatus eſt ducendus; (3) laudandus. A ζηλόω.

ΖΗΜΙ´Α, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta; (3) pœna, ſupplicium; (4) privatio.

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) mulcto pecunia, exſilio, &c. Ἐζημίωσε πατέρα, Eur. Or. 561. τινὰ χρημάτων, Plat. βασιλέα χρήμασι, Plut. θανάτῳ τινα, Thuc. A ζημία.

Ζημιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, pernicioſus, qui fraudi eſt. Ab eod.

Ζημιωδῶς, damnoſe. A ζημιώδης.

Ζημιωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio. Ab eod.

Ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆν, præſ. inf. act. Dor. pro ζᾶν, a ζάω.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Jovis mentem habens. Ex Ζὴν, & φρήν.

Ζῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. Dor. pro ζᾷς, ex ζάεις.

Ζήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ζήσῃ, vives, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Ζήσομαι, vivam, f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζήτει, 2. ſing. præſ. imper. act. pro ζήτεε, a ζητέω.

Ζητῇς, 2. ſing. præſ. conj. act. v.

Ζητεύω, f. εύσω, quæro. A

ΖΗΤΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæſtionem habeo ſeu exerceo; (3) requiro, rei amiſſæ deſiderio teneor; (4) ſtudeo, conor. Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, 1 Cor. 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι, Plat. Οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος, Heb. 8, 7. Hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio, quæſitum.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæſtiuncula. Dim.

Ζητησάτω, 3. ſing. a. 1. imper. act. v. ζητέω.

Ζήτησις, εως, ἡ, ipſa quærendi actio, inveſtigatio; (2) quæſtio, controverſia.

Ζητητέος, έα, έον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæſtiones, vel potius loca, ubi quæſtiones exercentur, tormenta. Suid.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæſtor criminum; (2) impr in foro ſic dicitur, qui Lat. recuperator in cauſa repetundarum: qui quærit quæ pecunia male conciliata & capta pervenerit, ut repeti inde poſſit. Ern.

Ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ζητέω.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸ, qui quærere & inveſtigare ſolet, ſagax, ad quæſtiones movendas promptus. A ζητητής.

Ζητοῦσι, 3. pl. pro ζητέουσι.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi puniuntur. Vid. ζατρεῖον.

Ζήτω, vivat, 3. ſing. præſ. imp. act. Ion. pro ζάτω, contr. ex ζαέτω, a ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. contr. pro ζητέωμεν, a ζητέω.

Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, haſta, jaculum, venabulum. A σιβύνη.

ΖΙΓΓΙ´ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙ´ΓΓΟΣ, ου, ἡ, ſonus apum, Heſ.

ΖΙΖΑ´ΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium; lolium.

Ζόης, vitæ, gen. ſing. Ion. pro ζωῆς, a ζωή.

Ζορκάδες, αἱ, capreæ, Ion. pro δορκάδες.

Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.

Ζώσθω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. contr. pro ζοέσθω, a ζόω pro ζώννυμι.

Ζόφεος, έα, εον, idem quod ζοφερός.

Ζοφεροῖο, gen. ſing. Ion. pro ζοφεροῦ, a

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus. A ζόφος.

Ζοφοδορπίας, ου, ὁ, qui veſperi cœnat. Ex ζόφος, & δόρπον, cœna.

Ζοφόδορπις, ιδος, ἡ, cœna tenebricoſa, h. e. ſerotina. Ex iiſd.

Ζοφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ζοφώδης.

Ζοφόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus, obſcurus. A ζόφος.

Ζοφομήνια, ἡ, obſcuritas lunæ, lunæ defectus Ex ζόφος, & μήνη, luna.

ΖΟ´ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (4) occaſus, pars occidentalis. Hinc

Ζοφόω, obtenebro, obſcuro.

Ζοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus, obſcurus.

Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) tenebræ, obſcuritas. Ab ζοφόω.

Ζυγὰ, τὰ, juga, tranſtra in navi triremi medii ordinis.

Ζυγαδὰ, Adv. jugatim, junctim. A ζυγός.

Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piſcis.

Ζυγάστριον, ου, τὸ, arca, capſa. Ab eod.

Ζύγαστρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ζυγέντες, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι.

Ζυγηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugum ferens. Ex ζυγος, & φέρω.

Ζυγέω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri ſolebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum inſtruebantur. A ζυγός.

Ζυγιανὸς, ἡ, ὸν, natus ſub libra, ſigno cœleſti. Ab eod.

Ζύγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugalis.

Ζυγίον, ου, τὸ, ſtatera, libella. Ab eod.

Ζυγίτης, ου, ὁ, remex in medio navis ſupra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖται, οἱ ζευγῖται, de quibus ſupra.

Ζυγόδεσμον, ου, τὸ, lorum, quo temo alligatur jugo; (2) collare, ſubjugium lorum. Ex ζυγὸς, & δεσμός.

Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ζυγοδέτης, ου, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, & δέω.

Ζυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jugi ſpeciem præferens. A ζυγὸς, & εἶδος.

Ζυγόλωρον, τὸ, lorum, quo jugum adſtringitur cervicibus.

Ζυγομαχέω, rixor, contendo impr. cum domeſticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν, Plut. Ex ζυγος, & μάχη.

Ζυγὸν, ου, τὸ, tranſtrum, ſedes remigum; (2) in pl. impr. trutina. A ζυγός.

Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga curruum conſtruo.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum; (2) in teſtudine tranſtillum, quo brachia. ſ. cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, ſeries porrecta; (4) calceamenti corrigia; trutina, libra, in gen. fœm. ut Grammaticis placet.

Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους, ϗ πρὸς τὸ ἴσον ἀπευθύνω, Lucian. Vitar. Auct. 21. Οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν Τιμάρχου βραχίονα. *Non comparabo omnes eos ad Timarchi brachium*, Alciph. 2, 2. A

Ζυγοστάτης, ου, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, libra, & ἵστημι.

Ζυγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugifer, qui fert jugum.

Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo ſubmitto; (2) conjungo. A ζυγός.

Ζυγαθρίζω, fut. ίσω, claudo vecte; (2) examino, libro, perpendo. A

Ζύγαθρον, ου, τὸ, vectis, qui valvas ſeu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, & θύρα.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum.

Ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio.

Ζυγωτὸς, ἡ, ὸν, junctus jugo. A ζυγόω.

ΖΥ´ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cereviſia.

ΖΥ´ΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) falſa doctrina; (3) pravi mores.

Ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.

Ζυμίζω, fermentum refero. Ab eod.

Ζυμίτης, ου, ὁ, fermentator. Ab eod.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, Gal. 5, 9. Ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον, Luc. 13, 21. Ab eod.

Ζυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.

Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens.

Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, fermentatus. Ab eod.

Ζωαγραφέω, idem quod ζωγραφέω.

Ζωαγραψάμενος, aor. 1. part. med. verbi ζωαγραφέω.

Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita ſervata. A ζωγρέω.

Ζωάριον, τὸ, animaculum.

Ζωαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ, & ἀρκέω.

Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, vitæ principium habens. Ex ζωὴ, & ἀρχή.

Ζώαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animanti præeſt; (2) qui præeſt elephanto. Ex ζῶον, & ἄρχος.

Ζωγραφεῖον, ου, τὸ, officina pictoris. A ſeq.

Ζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipſum, quod pictum eſt. A ζωγραφέω.

Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, pictus.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.

Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.

Ζωγραφικῶς, picturæ modo.

Ζωγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pictor. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζώγρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ζώγρεε, a ζωγρέω.

Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, condonatio vitæ capto hoſti facta; (2) captura vivi animalis. A ζωγρέω.

Ζωγρεῖον, ου, τὸ, vivarium, beſtiarium, cavea, locus, in quo animalia capta adſervantur. A

Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exſuſcito; (3) inſtauro; (4) vivum capio, a cæde captum ſervo, vitam alicui in bello ſervo. Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμὸν, Il. 5, 698. Ex ζωὴ, & ἐγείρω, excito; vel ἀγρέω.

Ζωγρητικὸς, ἡ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut rete, &c.

Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus captus. Ab eod.

Ζῶγρον, ου, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.

Ζωγρῶν, præſ. part. act. contr. pro ζωγρέων, a ζωγρέω.

Ζωδάριον, ου, τὸ, animaculum, Dim. a ζῶον.

Ζωδιακὸς, ὁ, ſignifer, Zodiacus in cœlo. A

Ζώδιον, ου, τὸ, animalculum; (2) ſignum cœleſte in Zodiaco; Dim. a ζῶον. Hinc

Ζωδιωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωωτός.

Ζωδιοφόρος, ſignifer, ſcil. circulus.

Ζῶε, vivebat, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔζωε, a ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώειν, vivere, præſ. inf. act. a verbo eod.

Ζώεσκον, imperf. ind. act. Ion. & Poët. pro ἔζωον.

Ζώῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.

Ζωηδὸν, Adv. animantium more. A ζῶον.

Ζῴην, præſ. opt. act. Att. ζῷμι, contr. pro ζάοιμι.

Ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζωή.

Ζωῇσιν, pl. Ion. & cum ν ἐφελκ. pre ζωαῖς.

Ζωηφόρος, ὁ ϗ ἡ, vitam adferens, ſalutaris.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vividus, almus. Ex ζωὴ, & θάλπω, vel θάλλω.

Ζωΐδιος, ου, ὁ, idem quod ζωδιακός.

Ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, animalis. A ζῶον.

Ζῶμα, ατος, τὸ, veſtimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμάρυστρον, ου, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, & ἀρύω.

Ζώμευμα, τὸ, condimentum, ſalgamum. A

Ζωμεύω, condio; (2) elixo. A ζωμός.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, hauſtus juſculi. Ex ζωμὸς, & ἀρύω.

Ζωμίδιον, ου, τὸ, juſculum. A ζωμός.

Ζωμοποιέω, jurulentum cibum facio.

Ζωμοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς, & ποιέω.

ΖΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, jus, juſculum, cibus jurulentus.

Ζωμοτάριχος, ου, ὁ, qui muria piſcium ſale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς, & τάριχος.

Ζωνάριον, ου, τὸ, zonula. A ſeq.

Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum; (2) pera. A ζωννύω, cingo.

Ζώνιον, τὸ, cingulum; (2) cinctura. Dim.

Ζωνιοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui zonas plicat, ſ. conficit, zonarius. Ex ζώνιον, & πλέκω.

Ζωνίτης, ου, ὁ, zonarius. A ζώνη.

Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A ζωνίτης.

ΖΩΝΝΥΜΙ, ζωννύω, ζωννύσκω, f. ζώσω, cingo, præcingo. Ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, Joann. 21, 18.

Ζωννύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐζώννυτο.

Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. particip. accinctus.

Ζωνογάστωρ, ορος, ὁ, καὶ ἡ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη, & γαστήρ.

Ζώντειον, ſ. ζώντιον, ου, τὸ, mola, qua ſc. victus conficitur. A ζωή.

Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal ſeu vivnm gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζῶον, vel ζωὴ, & γονή.

Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animantis procreatio; (2) vermiculatio. A

Ζωογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant facilius, quam qui nati menſe ſequente.

Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. Ex ζωὴ, & δίδωμι, do.

Ζωόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ου, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, & δῶρον.

Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. Ex θήρα.

Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad ζωοθηρίαν pertinens.

Ζωοθυσία, ἡ, victima conſtans animante.

Ζωοθυτέω, animal ſacrifico. Ex θύτης.

Ζώοιμι, præſ. opt. act. v. Poët. ζάω.

Ζώοισι, animalibus, dat. pl. Ion. pro ζώοις.

Ζωόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, formam animalis habens. Ex ζῶον, & μορφή.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. A ζάω, vivo.

Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶν ἄνδρας, Lyc. 844.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes genero. Ex ζωὸς, & ποιέω. Hinc

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio.

Ζωοποιητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.

Ζωοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vivificus; (2) vivum & animale generans. Ex ζωὸς, & ποιέω.

Ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit. Ex ζῶον, & πωλέω.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus. A ζάω.

Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, & στάσις, ſtatio.

Ζωοταμνω, vivum diſſeco.

Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.

Ζωοτοκέω, animal genero, ſeu pario.

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A

Ζωοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, animal gignens, vel pariens; (2) viviparus. Ex ζῶον, & τίκτω.

Ζωοτὸς, ἡ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζῶον.

Ζωοτροφεῖον, ου, τὸ, vivarium. A ſeq.

Ζωοτροφέω, animalibus nutriendis rem quæro. A

Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria; nutritio, & ſaginatio animalium, piſcium, ut vendantur.

Ζωοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad alenda animalia, & ad negotiationem iſtam pertinens.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον, & τρέφω.

Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A

Ζωοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, & φάγω.

Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ βούφθαλμον, Plin.

Ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ, animalia ferens; (2) circulus cœleſtis, zodiacus. Ex ζῶον, & φέρω.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia & plantas. Ex ζῶον, & φύω.

Ζωοφυτέω, vivos ſurculos edo, ap. Athen. ſi lectio ſana. Ern.

Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. Ζωώσεις ἡμᾶς, Pſal. 80, 18. A ζωός.

Ζώπισσα, ης, ἡ, pix a navibus deraſa, reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur. A πίσσα, pix.

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſopitum accendo; (2) bella aut alia mala ſopita ſuſcito; (3) refocillo, vires propemodum extinctas inſtauro; (4) reſtituo. Εἰ νὴ τὼ θεὼ μὲ ζωπυρήσεις, irritabis, Ariſt. Lyſ. 685. Ὁρᾷς, ἃ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα; Euripid. Electr. 1121. A ζώπυρον.

Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον (2)

Ζωπύρησις, εως, ἡ, ſuſcitatio ignis ſopiti; (2) item alius rei prope extinctæ.

Ζωπύριον, ου, τὸ, follis. A

Ζώπυρον, ου, τὸ, ſuſcitabulum ignis; (2) ſcintillæ, reliquiæ ignis ſopiti & cineribus obruti; (3) vitam conſervans & quaſi excitans ſopitam; (4) foliis, cujus ſtatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam.

Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.

Ζωροποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. A

Ζωροπότης, ου, ὁ, meri bibulus, qui meracum bibit; (2) ebrioſus. Ex ζωρὸς, & πίνω.

ΖΩΡΟ'Σ, merus, meracus.

Ζωρότερος, ſcil. οἶνος, meracius vinum, Hom. Il. 9, 203.

Ζῶς, pro ζωὸς, vivus, apud Hom. Il. 5, 887.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. v. ζώννυμι pro ζόω.

Ζῶσαν, acc. ſing. part. præſ. pro ζάουσαν, a ζάω, vivo.

Ζώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ζώννυμι.

Ζώσεσθαι, cincturum eſſe, f. 1. inf. med.

Ζωσθεῖσα, cincta, a. 1. part. paſſ. f. g.

Ζωσθῆναι, cinctum eſſe, aor. 1. inf. paſſ.

Ζωσθήσομαι, cingar, f. 1. ind. paſſ.

Ζῶσι, 3. pl. pro ζάουσι, a ζάω.

Ζώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.

Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζωννύω.

Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.

Ζωστὴρ, ηρος, ὁ, cingulum, balteus. Ab eod.

Ζωστηρία, Palladis epitheton. A ζώσασθαι, accingi & armari.

Ζωστὸς, ἡ, ὸν, cinctus. A ζωννύω.

Ζώστης, ου, ὁ, cinctor. Ab eod.

Ζῶστρον, ου, τὸ, cinctus, veſtis ad præcingendum. Ab eod.

Ζώσω, f. 1. ind. act. v. ζώννυμι pro ζόω.

Ζώτειον, ου, τὸ, locus, ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζώντειον.

Ζωτικὸς, ἡ, ὸν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζάω.

Ζωτικῶς, Adv. vivifice; (2) vitaliter.

Ζωΰφιον, ου, τὸ, animalculum, beſtiola, inſectum. A ζῶον.

Ζώφυτος, ἡ, ὁ καὶ ἡ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς, & φυτόν.

Ζώω, vivo. A ζάω.

Ζωώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, animalis; (2) belluinus. A ζῶον.

Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut ſiderum.

Ζώωσις, εως, ἡ, vivificatio animantium, animatio. A ζωόω.

Ζωωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωωτός.

H.

H, Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet octo, & cum lineola inferne addita; (η) octies mille.

Ἢ, aut, vel an, quam.

Ἠὲ, Poët. pro ἤ.

Ἤπερ, quam.

Ἤτοι, ἤ, aut-aut.

Ἤτοι, Poët. pro μὲν, quidem, Hom. Ἤτοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν, ille quidem ſic locutus. Additur & μὲν, eadem manente ſignificatione.

Ἦ, ἦ, ah! ah!

Ἦ, certe, profecto, utrum, an.

Ἦ μὴν, profecto, Poet. & ἦ μὲν.

Ἧ, Adv. qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ἥ, quæ.

Ἧπερ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.

Ἡ, Artic. præp. ὁ ἡ τό.

Ἥ, Artic. poſtp. ὃς, ἥ, ὅ, qui, quæ quod; (2) pron. poſſ. ſua; (3) pro αὕτη hæc, Poet.

Ἦα, ἤαν, pro ἤια, ἤιαν, τὰ, paleæ; (2) viaticum.

Ἦα, imperf. ind. act. Ion. pro ἦν, ab εἰμί.

Ἦα, ivi, perf. ind, med. Att. pro εἶα, ab εἶμι.

Ἥατο, 3. plur. imperf. ind. Ion. pro ἧντο, ab ἧμαι.

Ἠβαιὸν, Adv. paullulum. Ab

Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιός.

Ἥβας, gen. ſing. Dor. pro ἥβης.

Ἡβάσκω, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.

Ἡβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo, ἡβῶν, puber. Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο, Heliod. Ἔργ. 696. Ab eod.

ἭΒΗ, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.

Ἡβηδὸν, Adv. juveniliter, puberum more, petulanter; (2) uſitatiſſime, omnes puberes, qui quidem puberes eſſent, ut πολίτας ἡβηδὸν interficere. Ab ἥβη.

Ἥβηκα, perf. ind. act.

Ἡβηκὼς, perf. part. act. v. ἡβάω.

Ἥβησα, adultior factus ſum, a. 1. ind. act.

Ἡβήσαντι, n. dual. aor. 1. part. act.

Ἡβήσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. Æol. pro ἡβήσαι.

Ἡβήσω, pubeſcam, f. 1. ind. act.

Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.

Ἡβητήριον, ου, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adoleſcentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda.

Ἡβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητήρ.

Ἡβητικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis, ad pubeſcentes ſeu adoleſcentes pertinens.

Ἡβήτριον, ου, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.

Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡβητήρ.

ἩΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus; (2) gibboſus.

Ἡβουλήθην, a. 1. ind. Att. pro ἐβουλήθην, ἠβούλετο, pro ἐβούλετο. Eur. Heſ. 758. a. βούλομαι.

Ἡβυλλιάω, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.

Ἡβῴην, præſ. opt. act. Att. pro ἡβάοιμι, ab ἡβάω.

Ἡβώοιμι, præſ. optat. act. v. Poet. ἡβώω pro ἡβάω.

Ἡβώτης, ου, ὁ, adoleſcens. Ab ἡβάω.

Ἡβώω, Poet. pubeſco. Ab eod.

Ἡβώωσα, præſ. part. act. f. g. Poet. pro ἡβῶσα ex ἡβάουσα, ab ἡβάω.

Ἦγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.

Ἡγάγετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. Att. pro ἤγετο.

Ἤγαγον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦγον.

Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum divinus, ſacer, quaſi ab ἄγαν, & θεῖος,

Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι, frango.

Ἠγαλλιάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.

Ἠγάμην, imperf. ind. v. ἄγαμαι.

Ἠγανάκτησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω.

Ἤγανον, ου, τὸ, ſartago, pro τήγανον.

Ἠγάπα, 3. ſing. Imperf. ind. act. pro ἠγάπαε, ab ἀγαπάω.

Ἠγαπᾶτε, 2. pl. imperf. pro ἠγαπάετε.

Ἠγάπευν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπων, ex ἠγάπαον.

Ἠγαπημένοι, nom. plur. part. perf. paſſ.

Ἠγάπησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἠγασάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγάζομαι.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἠγάσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἠγάσατο.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγγαρεύω.

Ἠγγειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγγέλλω.

Ἤγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἠγγέλθην, aor. 1. ind. paſſ.

Ἠγγέλλετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἤγγικα, perf. ind. act. v. ἐγγίζω.

Ἠγγίκειν, 3. ſing. cum ν ἐφελκ.

Ἤγγισαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἠγγυᾶτο, 3. ſ. imperf. ind. *contr.* pro ἠγγυάετο, ab ἐγγυάομαι.

Ἦγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.

Ἤγειρα, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω.

Ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. plur. a. ejuſd.

Ἡγεῖσθαι, præſ. inf. med. verbi ἡγέομαι.

Ἡγεῖται, 3. ſing. præſ. ind. med. pro ἡγέεται.

Ἡγεμονεία, ας, ἡ, præitio, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμόνευμα, τὸ, idem.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, præeo, ſum dux, rego. Οὐδ᾽ ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ, Heſiod. Θεογ. 387. Ἡγεμονεύεσθαι ὑφ᾽ ὑμῶν καὶ ἀξιοῦτε, Thuc. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονέω, ῶ, f. ήσω, principatum teneo.

Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Heſ. & alii; item Veneris, Heſ.

Ἡγεμονῆα, acc. ſing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεύς.

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, princeps, rector; (2) dominus ſenſuum, animus. Ab ἡγεμονία.

Ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præſidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.

Ἡγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet; (2) ut decet virum principem.

Ἡγεμόνιος, ου, ὁ, Mercurius, qui ita dicitur, quoniam viæ dux eſt, & animas deducit. Ab ἡγεμών.

Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.

Ἡγεμόσι, dat. plur. ab ἡγεμών.

Ἡγεμόσυνον, ου, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἡγεμόσυνα, ſacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem expoſcimus Ab

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præſes, auctor, cauſa rei. Ab

ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ήσομαι, duco, dux ſum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἥγημαι, exiſtimavi, puto. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα, Ariſt. Plut. 15. Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένῃ φυγῇ, quod tantum exilio puniris, Eurip. Med. 455. Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ᾽ ὁρῶν; Ariſt. Conc. 101.

Ἠγερέθοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἀγερέθομαι, Hom. Il. 3, 231.

Ἠγερέομαι, *Poët.* ἠγερέεσθαι, Hom. congregari. Ἵνα γάρ σφιν ἐπίφραδον ἠγερέεσθαι, Il. 10, 127. Ab ἀγείρομαι.

Ἤγερθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.

Ἠγέρθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω.

Ἤγερκα, perf. ind. act. v. ἀγείρω.

Ἤγετε, 2. pl. a. 2. ind. med. v. ἄγω.

Ἡγεσία, ας, ἡ, præitio; (2) principatus. Ab ἡγέομαι.

Ἡγέτης, ου, ὁ, dux. Ab eod.

Ἠγηγέρκειν, pluſq. indic. act. *Att.* pro ἠγέρκειν, ab ἐγείρω.

Ἠγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, ſuſtineo. Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει, Odyſſ. 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾶν, *pellere.*

Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) conſilium.

Ἥγην, a. 2. ind. paſſ. v. ἄγνυμι, vel ἄγω.

Ἥγησαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. v ἄγω.

Ἡγησάμην, a. 1. ind. med. v. ἡγέομαι.

Ἡγησάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med.

Ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἡγῆται, 3. ſing. præſ. conj. med.

Ἥγησις, εως, ἡ, idem quod ἥγημα.

Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux, *femina*, ductrix. Ab

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor.

Ἡγητέον, putandum. Ab ἡγέομαι.

Ἡγήτης, ὁ, dux.

Ἡγητηρία, ας, ἡ, maſſa ficuum, quæ in feſtivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & manſuetioris victus.

Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) maſſa ficuum, Suid. A ſeq.

Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab eod.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab eod.

Ἡγιασμένοις, dat. plur. perf. paſſ. v. ἁγιάζω.

Ἦγμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄγω.

Ἠγμένως, *Adv.* erudite. Ab ἠγμένος, doctus, eruditus; Part. perf. Paſſ. ab ἄγω.

Ἡγνευμένως, pure, caſte. Ab ἁγνεύω.

Ἡγνικότες, nom. pl. perf. part. act. v. ἁγνίζω.

Ἡγνισμένος, *purificatus*, perf. part. paſſ.

Ἠγνόηκα, perf. ind. act. v. ἀγνοέω.

Ἠγνοίησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poet.* pro ἠγνόησε.

Ἠγνόουν, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγνόεον.

Ἤγομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἄγω.

Ἦγον, imperf. indic. act.

Ἤγοντο, 3. pl. imperf. ind. med.

Ἠγόρασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀγοράζω.

Ἠγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἠγορασμένος, perf. part. paſſ.

Ἠγορεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἀγορεύω.

Ἠγορόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγορῶντο.

Ἤγουν, *Conj.* ſive; (2) videlicet. Ex ἤ, & γοῦν.

Ἤγρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγείρετο, ab ἐγείρω.

Ἠγρεύθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀγρεύω.

Ἤγρευσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἠγρίωσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀγριόω.

Ἠγριῶσθαι, perf. inf. paſſ.

Ἠγροικησάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγροικέω.

Ἠγωνίζετο, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.

Ἠγώνισμαι, perfect. ind. paſſ.

Ἧδα, *placui*, perfect. ind. med. v. ἁνδάνω pro ἅδω.

Ἡδανὸς, ἡ, ὸν, dulcis, ſuavis. Ab ἡδύς.

Ἠδάφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐδαφόω.

ἨΔΕ', *Conj.* apud *Poetas* pro ϗ.

ᾔδεα, 1. ſ. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ᾔδειν *Attic.* & *Sync.* ex εἰδήκειν, ab εἰδέω.

ᾔδειμεν, 1. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειμεν.

ᾔδει, *ſciebat*, 3. ſing. pluſq. antecedentis.

ᾔδειν, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειν.

ᾔδεισαν, *noverant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκεισαν.

ᾔδεισθα, 2. ſing. pluſq. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro εἰδήκεις.

ᾔδειτε, 2. pl. pluſq. ejuſdem.

Ἥδεικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἕδω.

ᾔδεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, ab εἰδέω.

ᾐδέσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αἰδέομαι.

Ἥδεται, 3. ſing. præſ. ind. v. ἥδομαι.

Ἡδέως, *Adv.* ſuaviter, libenter. Ab ἡδύς.

ἬΔΗ, *Adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.

Ἤδην, pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, ab εἴδω.

Ἠδίκησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀδικέω.

Ἥδιστα, *Adv.* ſuaviſſime, lubentiſſime. Ab ἥδιστος, Superl. ab ἡδύς.

Ἥδομαι, delector, lætor, ἥσθην, a. 1. delectatus ſum, delector, f. ἡσθήσομαι, Part. pr. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ἥσθην ἀπειλαῖς, Ariſt. Eq. 693. Καὶ δεδρακώς γ᾽ ἥδομαι, id. Av. 332.

Ἡδομένη, præſ. part. med. f. g.

Ἡδομένως, libenter. A præc.

Ἦδον, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ᾄδω.

Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, ſuavitas, delectatio, πρὸς ἡδονὴν, ſuavitatis cauſa, ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.

Ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, voluptarius. Ab ἡδονή.

Ἡδονοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, voluptate percuſſus, voluptati deditus. Ex ἡδονη, & πλήσσω.

Ἦδος, εος, τὸ, utilitas, delectatio, ſuavitas, jucunditas. Ab ἡδύς.

Ἦδος, εος, το, acetum. Ab eod.

Ἥδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω.

Ἡδρηκῶς, *adultus*, perf. part. act. v. ἁδρέω.

Ἡδρυώθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἁδρυόω.

Ἡδὺ, *Adv.* ſuaviter. Ab ἡδύς.

Ἡδύβια, placentæ genera. Ex ἡδυς, & βίος, victus.

Ἡδυβόας, *Dor.* pro ἡδυβόης, ου, ὁ, jucundum clamans, ſuavem vocem edens, canorus. Ex ἡδὺς, & βοάω.

Ἡδύγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonam terram ſeu bonum ſolum habens. Ex ἡδὺς, & γαῖα.

Ἡδύγελως, ὁ ϗ ἡ, dulce ridens, ſuaviter ridens.

Ἡδύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuavem & jucundam linguam habens.

Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui conſilio & prudentia, &c. homines delectat. Ex ἡδὺς, & γνώμη.

Ἡδυέπεια, ας, ἡ, ſuaviloquentia, facundia. Ab

Ἡδυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuaviloquus, eloquens, facundus.

Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſonans, dulciſonus; mitis, lenis.

Ἡδύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaves fructus habens.

Ἡδύκρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, cujus caro grati eſt ſaporis. Ex κρέας.

Ἡδύκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jucundam præbens comeſſationem; (2) jucunda comeſſatio; (3) genus ſaltationis.

Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδύς. Hinc

Ἡδυλισμὸς, οῦ, ὁ, adulatio, adſentatio.

Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.

Ἡδυλογία, ας, ἡ, ſuavitas ſermonis, ſuaviloquentia; (2) ſcurrilis dicacitas; aſſentatio. Ab

Ἡδυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviloquus, aſſentator, ſcurra.

Ἡδυλύρος, ου, ὁ, ſuaviter lyra canens; (2) ſuaviſonus. Ex λύρα.

Ἡδυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuavem & canoram vocem habens; ſuaviter canens. A μέλος.

Ἥδυμος, ſuavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.

Ἠδυνάαιντο, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* pro δύναιντο, a δύναμαι.

Ἠδυνάμην, imperfect. ind. med.

Ἠδυνήθην, a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐδυνήθην.

Ἥδυνται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἡδύνω.

Ἡδυντήρ· ἡδυντῆρες ἅλες, ſal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω. Hinc

Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.

Ἡδυντικὸς, ἡ, ὸν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi ſcientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, ῶν, condimenta. Ab ἡδύνω.

Ἡδυντὸς, ἡ, ὸν, conditus. Ab eod.

Ἡδύνω, ſuave reddo, condio; (2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.

Ἡδύοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuave vinum ferens.

Ἡδυόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jucunda ferens ſomnia.

Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris ſuavitas, odor jucundus. Ex ἡδύοσμος.

Ἡδύοσμον, ου, τὸ, mentha. A ſeq.

Ἡδύοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jucunde & ſuaviter olens; (2) mentha, *Angl.* Mint; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὀσμή.

Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, ſuavis adſpectu.

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.

Ἡδυπαθέω, ῶ, fut. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab ἡδυπαθής.

Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, ſuavitas.

Ἡδυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinoſus. Ex ἡδὺς, & πάθος.

Ἡδύπνοος, contr. ἡδύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter ſpirans. A πνοή.

Ἡδύπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, gratus & acceptus civitati.

Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, oſtrea quædam.

Ἡδυπότιδες, phialæ & pocula quædam. Ab

Ἡδυπότης, ὁ, ſuavis conviva. fœm. ἡδυπότις, e πίνειν, vel πότος.

Ἡδύποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus potus ſuavis eſt.

Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus aſpectu, hilaris, mitis.

ἩΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, ſuavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, ſuavitas; (2) condimentum ſuave. Ab ἡδύς.

Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἡδυσώματος, ον, pulcher forma.

Ἥδυτατα, Adv. libentiſſime, ſuaviſſime. Ab ἡδέως.

Ἡδύτης, ητος, ἡ, ſuavitas, lepos, jucunditas.

Ἡδυφαγέω, ſuaviter edo.

Ἡδυφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuave ſplendens. A φάω.

Ἡδυφάρυγγες θρυμματίδες, gutturi gratæ placentæ. A φάρυγξ.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis ſuavitas. Ab

Ἡδύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuavem vocem habens, ſuaviloquus. A φωνή.

Ἡδυφώνως, Adv. ſuavi voce.

Ἡδύχροος, contr. ἡδύχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, jucundo colore præditus. A χρόα.

Ἥδω, ſuavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. 1. ἥσω, a. 1. ἧσα; ἧσας, delectaſti. Ab ἡδύς.

Ἠὲ, Conjunct. aut, vel, ſive; (2) an? Ab ἤ.

Ἦε, 3. ſ. imperf. ind. act. Poët. pro ἦ, ab εἰμί.

ᾔεα, pluſq. ind. med. Ion. pro ᾔειν, ab εἶμι.

ᾔει, iverat, 3. ſing. pluſq. ind. med.

ᾔδειν, pluſq. ind. med. Att. pro εἴδειν, ab εἰδέω.

ᾔδης, 2. ſ. pluſq. conj. med. Att. pro εἴδῃς.

ᾔειν, pluſquam perf. ind. med. v. εἶμι.

Ἤειρα, a. 1. ind. act. Att. pro εἶρα, ab εἴρω.

Ἠέλιος, ου, ὁ, Poet. pro ἥλιος, ſol.

Ἦεν, 3. ſ. imperf. ind. Att. pro ἦν, ab εἰμί.

Ἠέπερ, Conjunct. quam. Ex ἠὲ, & περ.

Ἠέρα, nebulam, acc. ſ. ab ἠὴρ, Poet. pro ἀήρ.

Ἠερέθομαι, in aërem attollor; (2) pendeo, inſpenſus ſum; (3) inconſtans, vel ſuſpenſo animo ſum. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο, Il. 2, 448. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, ibid. 3, 108. Ab ἀείρω, tollo.

Ἠερέθονται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. v. ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι.

Ἠέρθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀείρω.

Ἠέρι, aëri, dat. ſing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ.

Ἠερινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab ἔαρ, ver.

Ἠέριος, ία, ιον, aërius, per aërem volans, qui eſt in aëre; (2) excelſus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠὴρ, pro ἀήρ.

Ἠεροδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aërem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠὴρ, & δινέω.

Ἠεροδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in aëre agitatus.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris ſpatium, quoad oculis proſpicere poſſumus, Ern. Ex ἠὴρ, & εἶδος.

Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus, caliginoſus. Ab ἠήρ.

Ἠέροθεν, Adv. ex aëre, ab aëre. Ab eod.

Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.

Ἠεροπλαγκτος, ον, in cœlo errans, Epith. ſtellarum. A πλάζω.

Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obſcuritate ſepta vel aliorum oculos latens incedit, Epith. Furiarum. Ex ἠὴρ, & φοιτάω, eo.

Ἠεροφοῖτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex iiſd.

Ἠερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, elatam ſeu altam vocem habens, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἠὴρ, & φωνή.

Ἤερτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἀείρω.

Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ ϗ ἡ, Poet. pro ἀὴρ, aër.

Ἤεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. Att. pro ᾔεισαν, ab εἶμι.

Ἠζάνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀζαίνω.

ᾔθα, perfect. ind. med. Att. pro εἴωθα, ſeu ἔθα, ab ἔθω, conſueſco.

Ἠθάδα, conſuetam, acc. ſing. ab ἠθάς.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν

Ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, familiaris, adſuetus. Ab ἦθος.

Ἤθεα, mores, nom. plur. ab ἦθος, εος.

Ἠθεῖν, præſ. inf. act. pro ἠθέειν, ab ἠθέω.

Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox junioris ad ſeniorem reverentiæ cauſa; germane venerande, colende frater. A θεῖος.

Ἤθελε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐθέλω.

Ἠθέλησα, volui, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤθελον, volebam, imperf. ind. act.

Ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἦθω.

Ἤθηκα, colavi, perf. ind. act. verbi ἠθέω, colo.

Ἠθητὴς, οῦ, ὁ, colator, ſaccellator. Ab ἠθέω.

Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ethicus, moralis, moratus; (2) colatus. Ab ἦθος, mos, vel ἤθω, colo.

Ἠθικῶς, Adv. moraliter, ethice; (2) modeſte; (3) graviter, ſevere.

Ἤθισις, εως, ἡ, colatio. Ab ἠθίζω.

Ἠθισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἠθιστήριον, ίου, τὸ, rete, naſſa. Ab ἠθίζω. Vid. Ἰθητήριον.

Ἠθμάριον, ου, τὸ, parvum colum, ſaccellus. Dim. ab ἠθμός.

Ἠθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coli formam habens.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.

Ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores ſcribendo exprimo. Ab

Ἠθογράφος, ου, ὁ, qui morum notationes ſcripſit.

Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moreſque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.

Ἠθολόγοι, morum effictores, mimi. Ex ἦθος, & λόγος.

Ἠθοποιέω, mores exprimo.

Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus.

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum, adfectuum expreſſio. Ab

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mores inſtituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, & ποιέω.

ἯΘΟΣ, εος, τὸ, unde uſitatum pl. ἤθεα, ἤθη, domicilium, manſio, ſedes conſuetæ.

ἮΘΟΣ, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.

Ἠθροισμένως, gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

Ἠθύμουν, imperf. ind. act. Att. & contr. pro ἐθύμοον, a θυμόω.

ἬΘΩ, colo, percolo ſaccello, per colum mitto. f. ἤσω, unde a. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθίσας.

Ἤϊε, 3. ſing. perf. ind. med. Ion. pro ᾖε, ab εἶμι.

Ἤϊα, τὰ, viatica; (2) paleæ.

ἨΙ'ΘΕΟΣ, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis; (2) cælebs; (3) Venerem non expertus.

Ἤϊκτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. Poet. pro εἶκτο, ab εἴκω.

Ἤϊμεν, 1. pl. pluſq. ind. med. Att. pro ᾔειμεν, ab εἶμι.

Ἤϊξα, a. 1. indicat. act. verbi ἀΐσσω.

Ἤϊξαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. Poet. pro εἶξαι, ab εἴκω.

Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens magnas ripas, ſive magnum littus. Ab ἠϊὼν, ripa.

Ἠϊόνεσσι, littoribus, dat. pl. Ion. pro ἠϊόνεσι.

Ἠϊονῆσαι, a. 1. inf. act. Ion. pro αἰονῆσαι, ab αἰονάω.

Ἤϊος, ία, ιον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.

Ἦις, quibus, dat. pl. Poet. pro ᾗς, & hoc Ion. pro αἷς, ab ἥ, quæ, fem. ab ὅς, qui.

Ἤϊσαν, 3. pl. a. 1. ind. Poet. pro ᾔεσαν, ab εἶμι.

Ἤϊσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. εἴσκω.

Ἠΐστωσα, a. 1. ind. act. v. ἀϊστόω.

Ἠΐχθην, excurri, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀΐσσω.

Ἤϊχι, pro ᾗχι, & hoc pro ᾗ, ubi.

ἨΙΩΝ, όνος, ἡ, littus, ripa.

Ἧκε, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.

ἬΚΑ, Adv. leniter, quiete, ſenſim, ſubmiſſe.

Ἦκα, comedi, perfect. indicat. act. verbi ἔδω.

Ἧκα, miſi, aor. 1. indicat. act. verbi ἵημι.

Ἤκαζον, imperfect. ind. act. Att. pro εἴκαζον, ab εἰκάζω.

Ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. Ab ἦκα.

Ἠκαλὸς, ή, ὸν, tranquillus, quietus. Ab ἦκα.

Ἥκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἥκω.

Ἤκαχον, dolui, aor. 2. ind. act. v. ἀκαχέω.

Ἧκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἵημι.

Ἤκειν, pluſq. ind. act. Att. pro εἴκειν, ab εἴκω.

Ἦκεν, Poet. pro ἢν, ἂν, ἐὰν, ſi; an.

Ἠκεσάμην, aor. 1. ind. med. v. ἀκέομαι.

Ἤκεστος, έστη, εστον, ſtimulo nondum domitus, ſtimulum nondum expertus. Ex ἡ pro α priv. & κεντέω, ſtimulo.

Ἠκηκόειν, pluſq. ind. med. Att. pro ἀκηκόειν, ab ἀκούω.

ᾘκισάμην, aor. 1. indic. med. v. αἰκίζω.

Ἥκιστα, Adv. minime. Ab

Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. Ab ἦκα.

Ἠκολούθει, 3. ſ. imperf. ind. act. contr. pro ἠκολούθεε.

Ἠκολούθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.

Ἥκομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἥκω.

Ἠκόνημαι, perf. ind. paſſ. v. ἀκονάω.

Ἦκου, Ion. pro ἤπου, certè.

Ἤκουκα, perf. indicat. act. verbi ἀκούω.

Ἤκουσα, audivi, a. 1. ind. act.

Ἠκούσθην, ης, ἡ, aor. 1. ind. paſſ.

Ἠκριβωμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκριβόω.

Ἠκριβωμένως, Adv. accurate. Ab ἠκριβωμένος, part. perf. ab ἀκριβόω.

Ἠκρίβωσα, aor. 1. ind. act. v. ἀκριβόω.

Ἠκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀκροάομαι.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκρωτηριάω.

Ἧκτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἄγω.

Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.

ἫΚΩ, f. ἥσω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. Ἥκει σοι ὄλεθρος, Dem. εἰς Ἀττικὴν, id. ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xen. ἐπὶ τὴν πρεσβείαν, Dem. πρὸς ὑποψίαν, Xen. ἐκκλησιάσοντες, Iſocr. Euripid. Heraclid. 431.

Ἠλάθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.

Ἤλακα, perfect. indic. act.

Ἠλαίνω, inſanio; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἠλεὸς, ſtultus.

ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus; in Pl. τὰ ἠλάκατα, ων, fuſus; (2) fila, ſtamina; lanæ colui circumvolutæ. Hinc

Ἠλακατῆνες, piſces quidam a ſimilitudine coli ita dicti.

Ἠλακατώδης, ὲς, coli ſimilis; (2) ad colum pertinens.

Ἠλάλαξα, aor. 1. ind. act. v. ἀλαλάζω.

Ἡλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι, ſalio.

Ἤλασε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. ἐλαύνω.

Ἠλασκάζω, idem quod ſequens ἠλάσκω. Εἰπεῖν ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει, fugiat, Odyſſ. 9, 457.

ἨΛΑ'ΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fugito, vagabundum declino. Αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν, Il. 2, 470.

Ἠλάστεον, imperf. ind. act. v. ἀλαστέω, Hom. Il. 15, 21.

Ἠλάστρεις, 2. ſ. imperf. ind. act. pro ἠλάστρεες, ab ἐλαστρέω.

Ἥλατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. ἅλλομαι.

Ἠλαττονοῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλαττονέοντο, ab ἐλαττονέω.

Ἠλάττωσα, aor. 1. ind. act. v. ἐλαττόω.

Ἤλγηκα, dolui, perf. ind. act. v. ἀλγέω.

Ἤλγουν, imperfect. ind. act. pro ἤλγεον.

Ἤλεγξα, aor. 1. ind. act. v. ἐλέγχω.

Ἤλειμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλείφω.

Ἤλειψα, *unxi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, ſuccinum; (2) metallum ex auro & argento conflatum; (3) lapis cryſtallinus. Ab ἠλέκτωρ.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, idem & ab eod.

Ἠλεκτροφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, & φάω, *luceo*.

Ἠλεκτρώδης, ες, electro ſimilis; (2) de excretione, cum ſplendicat & relucet.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, ſol. Ex η pro α priv. & λέκτρον, *lectum*, quia eo oriente lectos deſerimus, aut ab electri ſplendore.

Ἠλέματος, άτη, ατον, vanus, ſtultus. Ab

ἨΛΕΟ´Σ, ά, ὸν, ſtultus, ſtolidus.

Ἤλευα, aor. 1. ind. act. *Poet.* & *Æol.* pro ἤλευσα, ab ἀλεύω.

Ἠλευθέρωσα, a. 1. ind. act. v. ἐλευθερόω.

Ἠλήλατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Att.* pro ἐλήλατο, ab ἐλαυνω, pro ἐλάω.

Ἠληλίμμην, pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἠλίμμην, ab ἀλείφω.

Ἦλθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἔρχομαι.

Ἦλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἤλυθον.

Ἤλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον.

Ἠλὶ, ὁ, *Eli*, Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Adſcenſus.*

Ἡλιάζω, f. άσω, & άξω, ad ſolem expando, ſoli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæa judico. Ἀλλ' ἐκ ἔθ' ἡλιάξεις, in foro ſedebis, Ariſt. Lyſ. 382. Ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo cauſæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος.

Ἡλιακὸν, ου, τὸ, ſolarium, locus apricus. Ab

Ἡλιακὸς, ὴ, ὸν, ſolaris. Ab ἥλιος.

Ἡλιὰς, άδος, ἡ, ſcil. κόρη, ſolis filia.

Ἡλιάδες, Heliades, ſolis filiæ.

Ἠλίας, ου, ὁ, Elias. Nomen Hebræum viri. *Deus meus.*

Ἡλίασις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæa.

Ἡλιαστήριον, ου, τὸ, locus ad apricandum, ſolarium. Ab eod.

Ἡλιαστὴς, ου, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαστικὸς, ὴ, ὸν, heliaſticus, judicialis.

Ἡλιάω, ῶ, ſolem refero, ſolis inſtar candeo. Ab ἥλιος.

Ἠλιβάτας, pro ἠλιβάτης, ου, ὁ, errabundus.

Ἠλίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tam altus, ut uni ſoli ſit pervius. Ex ἥλιος, & βαίνω, *vado*, vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus, ut acceſſum fruſtretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βάσις, *greſſus*.

Ἠλίδουν, imperf. ind. act. v. ἀλιδῶ.

Ἤλιθα, *Adv.* fruſtra; (2) copioſe, valde; (3) ſimul. Ab ἠλίθιος.

Ἠλιθιάζω, f. άσω, ſtulte ago, ſtultus ac ſtupidus ſum. Ab eod.

ἨΛΙΘΙΟΣ, ία, ιον, ſtultus, ſtolidus, brutus, inſipiens, ſenſu communi deſtitutus.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia, dementia. Ab ἠλίθιος.

Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, ſtultum reddo. Ab eod.

Ἠλιθίως, *Adv.* ſtulte, ſtolide. Ab eod.

Ἠλιθιοεργὸς, ου, ſtulte agens. Ex ἠλίθιος, & ἔργον.

ἩΛΙΚΙ´Α, ας, ἡ, ſtatura; (2) ætas; (3) adoleſcentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas ſenilis; (6) ætas, i. e. ſæculum; (7) altitudo. Hinc

Ἡλικιώτης, ὁ, par ætate, æqualis.

Ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ coæva. Ab ἡλικιώτης.

ἩΛΙ´ΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀλινδέω.

Ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ætatis.

Ἡλιόβλητος, ον, idem quod

Ἡλιόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolis radiis quaſi feritur, ſoli expoſitus; (2) ſolis radiis ictus, liquefactus, &c. Ex ἥλιος, & βάλλω.

Ἡλιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolis formam habens, ſoli ſimilis. Ex ἥλιος, & εἶδος. Hinc

Ἡλιοειδῶς, *Adv*, ſpecie ſolis.

Ἡλιοκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peruſtus a ſole, exuſtus in ſole. Ex ἥλιος, & καίω.

Ἡλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, ſive æſtus ſolis; (2) inſolatio. Ab ἡλιοκαής.

Ἡλιοκάμινος, ου, ὁ, fornax ſolaris, caminus ſolaris, vaporarium ſolare.

Ἡλιοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus ſolaris.

Ἡλιόκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſole toſtus, ſole exuſtus. Ex ἥλιος, & καίω.

Ἡλιόκεντρις, ιδος, ἡ, q. d. ſolipuga, muſca in æſtu ſolari pungens. A κέντρον.

Ἡλιομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano ſolis amore captus, ſole nimium gaudens. A μαίνομαι.

Ἡλιόμορφος, ὁ ϗ ἡ, ſolis formam habens.

Ἡλιόπους, οδος, ὁ, heliotropium magnum.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, ſol.

Ἡλιοσκόπιος, ου, q. d. ſolem ſpectans, helioſcopium, tithymalli ſpecies comas cum ſole circumagens. A σκοπός.

Ἡλιοστερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſole privatus; (2) ſole privans, inumbrans. Ex ἥλιος, & στερέω.

Ἡλιοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a ſole tritus, per quem ſol incedit aut meat, ſoli expoſitus. A στείβω.

Ἡλιότευκτος, ον, a ſole ortus, ſ. creatus. A τεύχω.

Ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris, heliotropion; (2) ſolarium, horologium. A τρέπω.

Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, ſolaris claritas. Ab

Ἡλιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolarem ſplendorem habens; (2) ſole illuſtris. A φαίνω.

Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolō, in ſole expono, inde ſolis modo ſplendeo, niteſco, ἡλιῶσα, nitida. Hinc *in Paſſ.* ἡλιόομαι, οῦμαι, ſole illuſtror, a ſole uror. Κοὐχ' ἡλίωσε τοῦπος, irritus fuit, Soph. Trach. 263. Ab ἥλιος.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἁλίσκω.

Ἡλίσκος, ου, ὁ, claviculus, parvus clavus. Dim. ab ἧλος, *clavus.*

Ἤλιτεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀλιτέω.

Ἡλιτενὴς, altus; quaſi ad ſolem protenſus. Ab ἥλιος, & τείνω.

Ἡλίτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἡλῖτις, ιδος, ἡ, ſquama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἧλος.

Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aberrans a menſibus, qui ante juſtos menſes natus eſt. Ab ἀλιτέω, & μὴν, *menſis.*

Ἠλιτόποινος, ον, improbos ulciſcens, *Epith.* Furiarum. Ab ἀλιτεῖν, & ποινή.

ἯΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus, Schol. Theocr.

Ἡλιώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolem referens, ſoli ſimilis. Ab ἥλιος.

Ἡλιωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ἡλιόω.

Ἡλίωσις, εως, ἡ, inſolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.

Ἧλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, ab ἕλκω.

Ἡλκωμένος, perf. part. paſſ. v. ἑλκόω.

Ἠλλάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἀλλάσσω.

Ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. paſſ.

Ἤλλαξα, *mutavi*, aor. 1. ind. act.

Ἠλλοίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλλοιόω.

Ἠλλοτρίωνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. ἀλλοτριόω.

Ἡλοειδὴς, ὁ ϗ ἡ, clavi formam habens.

Ἠλοήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀλοάω.

Ἠλοίησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀλοιάω, *Poet.* pro ἀλοάω

Ἡλοκέντρον, ου, τὸ, calcar. Ab ἧλος, & κέντρον.

ἯΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, palus; (2) oleæ morbus, qui & fungus; (3) tubercula calloſa potiſſimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.

Ἠλὸς, ὴ, ὸν, ſtolidus. Ab ἠλεός.

Ἡλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavo percuſſus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex ἧλος, & τύπτω.

Ἡλόω, ῶ, fut. ώσω, clavo figo, configo. Ab ἧλος.

Ἤλπικα, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω.

Ἠλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde

Ἠλυγαῖος, αία, αῖον, umbroſus, opacus.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη.

Ἠλυγίζω, f. ίσω, id. quod ἠλυγάζω. Hinc

Ἠλυγισμὸς, οῦ, ὁ, obtenebratio, obumbratio; (2) obſcuritas.

Ἤλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι, pro ἐλήλυθα.

Ἤλυθον, *veni*, a. 2. ind. act.

Ἤλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.

Ἠλύσιον, ſcil. πεδίον, Elyſius campus.

Ἤλυσις, εως, ἡ, adventus, ingreſſus, itio, Eurip. Herc. Eur. 1140 Ab ἔρχομαι.

Ἦλφον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἄλφω, vel ἀλφάνω.

Ἥλωκα, perf. ind. act. v. ἁλίσκω pro ἁλόω.

Ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. v. ἀλάομαι.

Ἧλων, a. 2. ind. act. v. ἁλίσκω, pro ἁλόω.

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile, jaculum. Ab ἵημι. *mitto.*

Ἠμάθυνεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠμάθανεν, ab ἀμαθαίνω.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenoſus. Ab ἄμαθος, *arena.*

Ἠμαθόεντα, acc. ſing. *Ion.* pro ἀμαθόεντα.

ἯΜΑΙ, ἧται, ἧται, ſedeo.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα.

Ἥμαρτες, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.

Ἡμάρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act.

Ἡμαρτημένως, perperam, opp. ὀρθῶς.

Ἥμαρτον, *peccavi*, aor. 2. ind. act.

Ἠμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

Ἡμάτωμαι, perf. ind. paſſ. v. αἱματόω.

Ἤμβλακον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβλακίω.

Ἠμβλύθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύω.

Ἤμβροτεν, aor. 2 ind. act. v. ἀμβροτέω.

Ἡμέας, *nos*, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.

Ἡμεδαπὸς, ὴ, ὸν, qui eſt e noſtro, ſc. ſolo, noſtras. Ex ἡμεῖς, & δάπεδον.

Ἠμείβετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἀμείβω.

Ἠμείδηκα, perf. ind. act. v. ἀμειδάω.

Ἡμείων, *noſtrum*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.

ἩΜΕΚΤΕ´Ω, ægre fero, indignor.

Ἠμελημένος, perf. part. paſſ. v. ἀμελέω.

Ἠμελημένως, incurioſe, negligenter.

Ἤμελλε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. μέλλω, *futurus ſum.*

Ἠμέλουν, 3. pl. imperf. indic. act. pro ἠμέλεον, ab ἀμελέω.

ἩΜΕ´Ν, *Conjunct.* &, atque.

Ἦμεν, 1. plur. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἦμεν, *eſſe*, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι.

Ἥμενος, *ſedens*, præſ. part. verbi ἧμαι.

ἩΜΕ´ΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore hebraizantes; (3) καθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, verſus diem, ſub lucem.

Ἡμερέων, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν.

Ἡμερεύω, f. εύσω, diem tranſigo, in opere diem totum verſor. Ab ἡμέρα.

Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.

Ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἁμερία, dies.

Ἡμερίδης, ου, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula, Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερινὸς, ὴ, ὸν, diurnus. Ab eod.

Ἡμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) unicum diem durans. Ἡμέριοι, homines mortales, πολύμοχθον γένος ἁμερίων, *Dor.* pro ἡμερίων, Euripid. Iphig. in Aul. 1331.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Ab ἥμερος.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex ἡμέρα, & βίος, *vita*, vel *victus*.

Ἡμεροδρομέω, ῶ, ſum curſor, ſum a pedibus; (2) totum diem curro. Ab

Ἡμεροδρόμος, ὁ, q. d. curſor diurnus, qui curſum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui eſt a pedibus. Ex ἡμέρα, & δρόμος.

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor quædam glandifera, ſpecies quercus. Ex ἥμερος, & δρῦς.

Ἡμεροθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, placide & benigne vigens

vigens ſeu pullulans; (2) placide vireſcere & pullulare faciens. Ex ἥμερος, & θάλλω.

Ἡμεροθηρικὸς, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκαλλὲς, τὸ, ſc. ἄνθος, &

Ἡμεροκαλλὶς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.

Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, interdiarius, Ph. Ab ἡμέρα, & κλέπτης, *fur*.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα, & κοίτη, *lectus*.

Ἡμερόλεγδον, *Adv.* ſingulos dies numerando.

Ἡμερολεκτέω, ῶ, fut. ήσω, quotidie numero, dies ſupputo. Ex ἡμέρα, & λέγω.

Ἡμερολογέειν, *dies numerare*, præſ. inf. act. v. ἡμερολογέω.

Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, faſti. Ex iiſd.

Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei & noctis ſpatium. Ex ἡμέρα, & νύξ.

Ἡμεροποιέω, manſuetum reddo. Ex ἥμερος.

Ἡμεροποιὸς, q. d. manſuefactor.

ἩΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, manſuetus, cicur, mitis, placidus; (2) ſativus.

Ἡμεροσκοπέω, ſpeculor interdiu.

Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπειον, diurnæ ſpeculationis locus. Ab

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus ſpeculator, excubias diurnas agens. A σκοπὸς.

Ἡμερότης, ητος, ἡ, manſuetudo. Ab ἥμερος.

Ἡμερόφαντος, ον, interdiu conſpicuus, ſ. viſus. A φαίνω.

Ἡμερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, & φοιτάω.

Ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, cuſtos diurnus.

Ἡμερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, diem inclamans, ſeu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, & φωνή.

Ἡμερόω, manſuefacio, cicuro; ἡμερῶμαι, manſueſio. Ab ἥμερος. Hinc

Ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, manſuefactio.

Ἡμερωρεῖν, interdiu cuſtodire, Suid. Heſ. Ex ἡμέρα, & ὠρέω.

Ἡμέρως, manſuete, placide, modeſte.

Ἡμέρωσις, εως, ἡ, manſuefactio. Ab ἡμερόω.

Ἦμες, præſ. inf. *Dor.* pro εἶν, ab εἰμί.

Ἡμετέρῃσιν, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἡμετέραις.

Ἡμέτερος, έρα, ερον, noſter; (2) qui nobiſcum facit. Ab ἡμεῖς.

Ἡμέων, *noſtrum*, gen. pl. *Ion.* pro ἡμῶν.

Ἠμημένος, perf. part. paſſ. v. ἀμάω.

Ἥμην, *eram*, imperf. ind. med. verbi εἰμί.

Ἥμην, imperf. ind. med. v. ἧμαι.

Ἤμησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀμάω.

Ἠμὶ, pro φημὶ, dico, Att. Ariſtoph. παῖ, ἠμὶ, παῖ, *puer, inquam, puer*. Hinc ἦν δ' ἐγὼ, dicebam; ἦ δ' ὃς, dicebat, inquit, Apud Atticos.

Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς, & ἀμφορεὺς, *& ſic reliqua deinceps, ab* ἡμι *incipientia*.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, ſemivir. Ἡμίανδροι, ſemimares. Ab ἀνήρ.

Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, ſemihomo, ſemivir.

Ἡμιάνωρ, ορος, ἡ, ſemivir.

Ἡμιάρτιον, τὸ, genus panis hemicycli figura, Heſ. ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.

Ἡμιασσάριον, τὸ, ſemiſſis.

Ἡμιαστράγαλον, ου, τὸ, ſemitalus.

Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibarbarus.

Ἡμιβρεχὴς, & ἡμιβραχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte rigatus, ſemimadidus.

Ἡμίβροχος, idem. A βρέχω.

Ἡμιβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, ſemeſus. A βρώσκω.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemibarbatus.

Ἡμιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quaſi ſemicreatus, ſemiinchoatus. A γείνομαι.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeminudus.

Ἡμιγύναιξ, &

Ἡμίγυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivir.

Ἡμιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemeſus, ſemieſus; (2) ſemidiviſus; (3) ſemiuſtus. A δαίω.

Ἡμιδάϊκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiocciſus. A δαΐζω.

Ἡμιδαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemidomitus. A δαμάω.

Ἡμιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui dimidium deeſt, ſemivacuus, ſemiplenus. A δέομαι.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, ſemicinctium, veſtimenti muliebris genus. A διπλοῒς.

Ἡμίδουλος, ου, ὁ, ſemiſervus.

Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus ſextarius, dimidium ſextarii. Ex ἥμισυς, & ἕκτος.

Ἡμίεκτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἡμιέλλην, ſemigræcus.

Ἡμιεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.

Ἡμίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίετες, dimidius annus. Ab ἔτος.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemielixus, ſemicoctus. Ab ἑφθός.

Ἡμιζώνιον, ου, τὸ, ſemicinctium. A ζώνη.

Ἡμίζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivivus.

Ἡμίηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte ſoli expoſitus; (2) ad dimidium ſiccatus. Ab ἥλιος.

Ἡμιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiviridis. A θάλλω.

Ἡμιθανῆ, acc. ſ. *contr.* pro ἡμιθανέα, ab

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſeminex, ſemimortuus. A θνήσκω.

Ἡμιθέαινα, ης, ἡ, ſemidea. Ab

Ἡμίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes, divi.

Ἡμίθηλυς, ὁ, ſemivir.

Ἡμιθὴρ, ῆρος, ὁ, ſemiferus. A θὴρ, *fera*.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, ſemimortuus. A θνήσκω.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimortuus; (2) ſemimortalis, ſemideus; (3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur. Ex iiſd.

Ἡμίθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemifractus. A θραύω.

Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax. A θώραξ.

Ἡμιϊουδαῖος, ὁ, ſemijudæus.

Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus, dimidium cadi. A κάδδος, vel κάδος.

Ἡμίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimalus, ſemipravus; (2) non plene bonus; (3) neglectus.

Ἡμικάκως, *Adverb.* ſemiprave, non omnino bene.

Ἡμίκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus, dimidia ex parte crematus. A καίω.

Ἡμίκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίκενος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemivacuus, ſemiplenus.

Ἡμικέραμον, ου, τὸ, urna. A κέραμος.

Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τὸ, ſinciput. A κεφαλή.

Ἡμικλάδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiputatus. A κλαδεύω.

Ἡμίκλαστος, ὁ ϗ ἡ, ſemifractus. A κλάω.

Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.

Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.

Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αιον, qui eſt cotylæ dimidiatæ. Ab

Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, ſeu hemina dimidiata. A κοτύλη.

Ἡμίκραιρα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κραῖρα

Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium ſive medium capitis. Ab ἡμίκρανον. Hinc

Ἡμικρανικὸς, οῦ, ὁ, hemicrania laborans.

Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitis pars; ſinciput. A κράνον.

Ἡμικρὴς, ὁ, ſemicretenſis.

Ἡμικύαθος, ου, ὁ, ſemicyathus, *Aret.* Ex κύαθος.

Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, ſemicirculus, ſemiorbis, hemicyclium. Ab

Ἡμικύκλιος, ὁ ϗ ἡ, ſemicirculi figuram habens, ſemicircularis. A κύκλος.

Ἡμικυκλιώδης, ες, idem.

Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, ſemicirculus, hemicyclus.

Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, ſemicylindrus. A κύλινδρος.

Ἡμίκυπρον, ου, τὸ, ſemimodius. A κύπρον.

Ἡμικύων, υνος, ὁ ϗ ἡ, ſemicanis.

Ἡμιλάσταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nequam.

Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemidecorticatus. A λεπίζω.

Ἡμιλέπτος, ον, ſemiexcluſus, ſc. ex ovo. A λέπω.

Ἡμίλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemialbus.

Ἡμιλιτριαῖος, αία, αῖον, ſelibris, ſemilibris. Ab

Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, ſelibra, ſemilibra, libra dimidiata; (2) ſemiobolus, ſex ærei. A λίτρα.

Ἡμίλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemilotus. A λούω.

Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidiatus λόχος, dimidia cohors.

Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præeſt ἡμιλοχίᾳ.

Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemidoctus. A μανθάνω.

Ἡμιμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiinſanus. A μαίνομαι.

Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, ſemiaridus, ſemimarcidus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, Lucian. in Toxari, p. 59. A μαραίνω.

Ἡμιμάσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimanſus. A μασάομαι.

Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, ſemimedimnus.

Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiebrius.

Ἡμιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dimidiæ partis, ſemi. A μέρος.

Ἡμίμεστος, ὁ ϗ ἡ, ſemiplenus.

Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium menſuræ v. c. modii.

Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, ſemimenſtruus. A μήν.

Ἡμιμήνιον, τὸ, ſemi-menſtruum, menſis dimidius. Ab eod.

Ἡμίμναιον, ου, τὸ, dimidium minæ, dimidiata mina. A μνᾶ.

Ἡμιμόριον, ου, τὸ, dimidiata pars, altera pars.

Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimalus.

Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.

Ἡμίξεστον, hemina, dimidius ſextarius.

Ἡμίξηρος, ὁ ϗ ἡ, ſemiarefactus, ſideratus.

Ἡμιξύρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiraſus. A ξυράω.

Ἡμιοβόλιον, τό, ſemiobolus.

Ἡμιόδιον, ſemita, Philoxenus. Ab ὁδὸς, *via*.

Ἡμιόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dimidia parte præeſt itineribus.

Ἡμιολία, ας, ἡ, ſeſcuplum; (2) ſeſquialtera; (3) navis piratica.

Ἡμιολιασμὸς, οῦ, ὁ, penſio ſeſcupli. Ab

Ἡμιόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus cum dimidia ſui parte, ſeſcuplus, ſeſquialter, ſeſquiplex. Ex ὅλος, *totus*.

Ἡμίολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ex iiſd.

Ἡμιόνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mularis. Ab ὄνος.

Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaſo mulorum, mulio. Ex ἡμίονος, & ἄγω.

Ἡμιονικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ἡμίονος.

Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, *aſpledon* alias dicta; (2) avis quædam. Ab eod.

Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, ſtercus muli. *ap. Hipp.* pro ἡμιόνου ὀνίς.

Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.

Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis; (2) multum pariens.

Ἡμίονος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμιόνιον. Ab ὄνος.

Ἡμιόπλος, q. d. ſemiermis. Ab ὅπλα, *arma*.

Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπή.

Ἡμίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemiaſſatus, ſemiaſſus; (2) ſemicoctus. Ab ὀπτάω.

Ἡμιοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω.

Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiconcretus. A πηγνύω.

Ἡμιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partim adfectus vel vitiatus. Ἡμιπαθεία μέρεα, *Aret.* A πάθος.

Ἡμιπαίδευτος, ſemidoctus. Suid. indoctus. A παιδεύω.

Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuffertus. A παχύς.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuris uno tantum latere ſcindens, ab una tantum parte acuta. Ex πέλεκυς.

Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, ſemicoctus.

Ἡμιπηχυαῖος, αια, αῖον, ſemicubitalis.

Ἡμίπηχυς, υ, idem.

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium jugeri.

Ἡμιπληκτικὸς, ἡ, όν, hemiplexia laborans. Ab

Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, dimidia parte percuſſus. A πλήττω.

Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis reſolutio, paralyſis, hemiplexia, quæ eſt partis corporis, ſicut apoplexia totius corporis.

Ἡμιπλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſemiplenus. Ἡμιπλήρεσι κύστισι, Aret.

Ἡμιπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiplenus, ſemiinanis. A πληρόω.

Ἡμιπλίνθιον, ȣ, τὸ, dimidius later; ἡμίπλινθοι, ſemilateres. A πλίνθος.

Ἡμίπνικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiſuffocatus. A πνίγω.

Ἡμίπνοος, contr. ἡμίπνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemianimis, ſemivivus. A πνέω, ſpiro.

Ἡμιπόδιον, ȣ, τὸ, ſemipes, pes dimidius. A πȣ́ς.

Ἡμίπολον, ȣ, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, Heſ. A πόλος.

Ἡμιπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, ſemimalus, ſemimalignus.

Ἡμίπȣς, όδος, ſemipes. A πȣ̃ς, pes.

Ἡμίπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemirutus, qui dimidia ex parte corruit. A πίπτω.

Ἡμίπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus, ſemiardens.

Ἡμιπύρωτος, ον, ſemicombuſtus, ſ. ſemicalidus.

Ἡμίπυῤῥος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemirufus.

Ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemifractus, ſemilacer, interruptus. A ῥήσσω.

Ἡμισάλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte concuſſus & agitatus. A σαλεύω.

Ἡμισαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiputris, qui dimidia ex parte computruit. A σήπω.

Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. Ab

Ἡμισεύω, dimidius ſum; (2) dimidia ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.

Ἡμίσȣς, gen. ſ. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

Ἡμίσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiſapiens.

Ἡμίσπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemivulſus, ſemiavulſus. A σπάω.

Ἡμιστίχιον, ȣ, τὸ, hemiſtichium, dimidium verſus. A στίχος, verſus.

Ἡμιστρατιώτης, ὁ, ſemimiles, miles ſemivir.

Ἡμιστρόγγυλος, ον, ſemiteres, ſemicircularis, ſubobliquus.

Ἥμισυ, εος, τὸ, demidium, altera pars, ſemis. Ab

ἩΜΙΣΥΣ, σεια, συ, Gen. εος, είας, εος, dimidius, ſemi, ſemis.

Ἡμισφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemimactatus. A σφάττω.

Ἡμισφαίριον, ȣ, τὸ, dimidia ſphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.

Ἡμιτάλαντον, ȣ, τὸ, ſemitalentum.

Ἡμιτάριχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui media ex parte eſt ſalſamentum.

Ἡμιτέλεια, ας, ἡ, dimidium ſeu ſemiſſis.

Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.

Ἡμιτέλεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte abſolutus, imperfectus. Ab

Ἡυιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiabſolutus, interruptus, ſemifinitus, imperfectus. A τέλος.

Ἡμίτμητος, ον, in duas partes ſectus.

Ἡμιτόμης, ȣ, ὁ, ſemicaſtratus, cui alter teſticulus exſectus eſt. Ex τέμνω.

Ἡμιτομίας, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἡμιτόμιον, ȣ, τὸ, dimidia pars, dimidium.

Ἡμίτομον, ȣ, τὸ, idem; (2) latus. Ab

Ἡμίτομος, ὁ ϗ ἡ, dimidiatus.

Ἡμιτόνιον, ȣ, τὸ, dimidia pars toni, ſemitonium. A τόνος.

Ἡμίτραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemibalbus.

Ἡμιτριβὴς, ὲς, paululum detritus. A τρίβω.

Ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.

Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, ſemitertianus.

Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) ſudarium, faſcia.

Ἡμιτύμβιον, ȣ, τὸ, dimidium, h. e. parvum buſtum, parvum ſepulchrum. A τύμβος.

Ἡμίυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiſomnis.

Ἡμιφαὴς, & ἡμιφανὴς, ὲς, dimidia parte conſpicuus. A φαίνομαι.

Ἡμιφάλακρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemicalvus.

Ἡμιφάριον, ȣ, τὸ, dimidia veſtis pars. A φᾶρος.

Ἡμίφαυλος, ον, dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.

Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſemiuſtus, ſemiuſtulatus. A φλέγω.

Ἡμίφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἡμίφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dimidiatam vocem edens; (2) litera ſemivocalis. A φωνή.

Ἡμίχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemiviridis.

Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidium continens congium, ſemiſextarius. A χόος.

Ἡμίχοος, contr. ἡμίχȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Hinc & ἡμίχȣν, ſc. ἀγγεῖον, dimidius congius.

Ἡμιχοίνικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dimidiam chœnicem continens.

Ἡμιχοίνιξ, ἡ, dimidia chænix.

Ἡμιχολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubbilioſus.

Ἡμιχόριον, ȣ, τὸ, altera pars chori bipartiti.

Ἡμίχρηστος, ὁ ϗ ἡ, non ſatis bonus, ſubimprobus.

Ἡμίχρυσος, ὁ ϗ ἡ, ex dimidia parte aureus.

Ἡμίχωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemirutus. A χωννύω.

Ἡμιψυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq.

Ἡμίψυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemifrigefactus, ſemigelatus. A ψύχω.

Ἡμίψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemianimis. A ψυχή.

Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, ſemiobolaris, ſemiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab

Ἡμιωβόλιον, ȣ, τὸ, ſemiobolus, dimidia oboli pars. Hinc & τὰ ἡμιωβόλια, ων, vaſa minimi pretii. Ab eod.

Ἡμιώβολον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἡμιώριον, ȣ, τὸ, ſemihora. Ab ὥρα.

Ἧμμαι, perfect. ind. paſſ. v. ἅπτω.

Ἠμοιρηκὼς, perf. part. act. v. ἀμοιρέω.

ἩΜΟΣ, Adv. Poët. quando, quum.

Ἡμὸς, ἡ, ὸν, noſter, Poët. Ab ἡμεῖς.

Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, ſeu jaculandi peritia. Ab ἥμων.

Ἠμπειχόμην, induebar, imperf. ind. paſſ. Poët. pro ἀμπειχόμην, ab ἀμπέχω.

Ἠμπεσχόμην, a. 2. ind. med. v. ἀμπέχω.

Ἠμπισχόμην, imperf. ind. paſſ. v. ἀμπίσχω.

Ἠμπόλησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐμπολέω.

Ἤμυνε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἀμύνω.

Ἠμύνατο, ultus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἠμυόεις, όεσσα, όεν, qui ſolet inclinare, ſeu cadere. Ab ἠμύω.

Ἤμυσε, 3. ſ. a. 1, ind. act. v. ἠμύω.

Ἠμύσειε, ceciderit, 3. ſing. a. ejuſd. Æol. format. Hom. Il. 4, 290.

ἨΜΥΩ, f. ύσω, inclino, cado, demitto. Ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν, Il. 2, 148. ἤμυσε κάρη, ibid. 8, 308.

Ἠμφαγνόȣν, imperf. ind. act. pro ἠμφαγνόεον, ab ἀμφαγνοέω.

Ἠμφιεσμένος, perf. part. paſſ. v. ἀμφιέννυμι.

Ἤμφιβαλλον, imperf. ind. act. v. ἀμφιβάλλω.

Ἠμφίγνȣν, imperf. ind. act. pro ἠμφιγνόεον, ab ἀμφιγνοέω.

Ἠμφιεννύμην, imperf. ind. v. ἀμφιέννυμι.

Ἠμφίεσα, veſtivi, a. 1. ind. act.

Ἠμφίεσμαι, indutus ſum, perf. ind. paſſ.

Ἠμφιεσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ἠμφισβήτȣν, imperf. ind. act. contr. pro ἠμφισβήτεον, ab ἀμφισβητέω.

Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, mitto.

ἮΝ, Conj. ſi, pro ἐὰν, ſi. Hinc ἢν μὴ, niſi.

Ἦν, dixi, Poët. pro ἔφην, a. 2. verbi φημί.

Ἧν, miſi, a. 2. ind. verbi ἵημι.

Ἠνάγκασα, a. 1. ind. act. v. ἀναγκάζω.

Ἠναγκασμένως, Adv. coacte.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω.

Ἠνάλωσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω.

Ἠναντιώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐναντιόομαι.

Ἦναξα, a. 1. ind. act. v. ἀνάσσω.

Ἤνασσεν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἤναρα, interfeci, a. 1. ind. act. v. ἐναίρω.

Ἥνδανον, imperf. ind. act. verbi ἁνδάνω.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. ind. act. v. ἀνδραγαθέω.

Ἠνδρώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀνδρόω.

Ἤνεγκα, a. 1. ind. act. v. φέρω pro ἐνέγκω.

Ἤνεγκαν, tulerunt, 3. pl. a. ejuſd.

Ἤνεγκον, tuli, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνεγμαι, latus ſum, perfect. indic. paſſ.

ᾐνέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi αἰνέω.

Ἤνεικα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a φέρω.

Ἤνεπε, edixit, 3. ſing. a. 1. ind. act. Poet. pro ἀνεῖπε, ab ἀνέπω.

Ἠνείχθην, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἠνέχθην, a φέρω.

Ἠνειχόμην, ſuſtinebam, imperf. ind. med. Att. pro ἀνειχόμην, a verbo ἀνέχομαι, ſuſtineo, tolero; ἠνέσχετο, Euripid. Electr. 264.

Ἠνεκέως, Adverb. diu multumque, longo tempore. Ab

ἨΝΕΚΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.

Ἤνεπον, dixi, a. 2. ind. act. verbi ἐνέπω.

ᾔνεσα, laudavi, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.

Ἠνεσχέθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀνέχω.

Ἠνεσχόμην, a. 2. ind. med. Att. pro ἀνεσχόμην.

Ἠνέχθην, delatus ſum, a. 1. ind. paſſ. v. φέρω.

Ἠνέῳγα, perf. ind. med. Att. pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω.

Ἠνεῴχθησαν, aperti ſunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἠνήλωμαι, perf. ind. paſſ. Att. pro ἀνήλωμαι, ab ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.

Ἠνηνάμην, renui, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.

Ἦνθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.

Ἦνθον, a. 2. ind. Dor. pro ἦλθον.

Ἠνθισμένος, perf. part. paſſ. v. ἀνθίζω.

ἨΝΙ, Adv. ecce.

ἩΝΙΑ, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum.

Ἡνιάζω, f. άσω, fræno. Ab ἡνία.

Ἠνίγμαι, perf. ind. paſſ. v. αἰνίττομαι.

Ἠνίδε, ecce, Dor. pro ἐνίδε, ab ἐνείδω.

Ἠνίησαι, 2. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀνιάω.

ἩΝΙΚΑ, Adv. quum, quando, ap. Atticos dicitur de hora diei qua hora? ut & πηνίκα.

Ἡνίον, ȣ, τὸ, frænum. Ab ἡνία.

Ἡνιοποιεῖον, ȣ, τὸ, officina habenarum.

Ἡνιοποιέω, habenas conficio; (2) habenas rego & duco; (3) rego, moderor. Ab

Ἡνιοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui habenas conficit. Ex ἡνία, & ποιέω.

Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verto, guberno. Ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βιβάς, Eur. Ph. 176. Ὁ τὴν πέδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν, Lyc. 166. Ab

Ἡνιοστρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui habenas vertit, auriga. Ex ἡνία, & στρέφω.

Ἡνιοχεία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio. Ab ἡνιοχεύω.

Ἡνιοχεὺς, έος, ὁ, auriga; obliqui caſus ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, Poet. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχεύειν, Epigr. Ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. pro ἡνιοχεῖς.

Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.

Ἡνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus.

Ἡνίοχος, ȣ, ὁ, auriga. Ex ἡνία, & ἔχω.

Ἠνίπαπεν, dixit, 3. ſing. perf. ind. med. Poet. pro ἤνιπε, ab ἐνίπτω.

Ἦνις, ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, annus.

ᾐνισάμην, a. 1. ind. med. v. αἰνίσσω.

Ἠνιασάμην, a. 1. ind. med. v. ἀνιάω.

ᾐνίσσετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. αἰνίσσομαι.

ᾐνίχθω, 3. ſing. perf. imper. paſſ.

Ἤνοθα, florui, perf. ind. med. verbi ἄνθω, per Metatheſ. pro ἀνθέω.

Ἠνοίγην, a. 2. ind. paſſ. Ion. pro ἀνοίγην, ab ἀνοίγω.

Ἤνοιξα, aperui, perf. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνοισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀναφέρω, pro ἀνοίω, refero.

Ἤνον, imperf. ind. act. *per Sync.* pro ἤνυον, ab ἀνύω.

Ἠνορέα, ας, ἡ, vel ἠνορίη, ης, ἡ, virilitas; ἠνορέην ἐρατεινήν, Hom. Il. 6, 156. Ab ἀνήρ.

Ἤνοχα, *tuli*, perf. ind. med. verbi φέρω.

Ἤνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, vocalis; (2) perſpicuus, lucidus. Ab ὂψ, *vox*, vel ὢψ, *oculus*.

Ἠ χόμην, 1. ſing. aor. 2. ind. med. *contract.* pro ἠνεχόμην, ap. Soph. An. 473. Ab ἀνέχω.

Ἧνται, *ſedent*, 3. plur. præſ. ind. verbi ἧμαι.

Ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, *Ion.* pro ἀντάω.

Ἠντέτο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἄντομαι.

Ἤντησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀντάω.

Ἠντιβόλουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, ab ἀντιβολέω.

Ἠντιδίκουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.

Ἥντινα, *quam*, acc. ſing. ab ἥτις.

Ἠντληκότες, nom. plur. pluſq. part. act. verbi ἀντλέω.

Ἧντο, *ſedebant*, 3. pl. impetf. act. v. ἧμαι.

Ἤνυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.

Ἤνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἤνυστρον, ου, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ανύω, *perficio*.

Ἤνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. v. ἀνώγω.

Ἤνωξα, *juſſi*, a. 1. ind. act.

Ἥνωμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἑνόω.

Ἠνώρθουν, imperf. ind. act. pro ἠνώρθοον, ab ἀνορθόω.

Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act.

Ἠνώχλουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνώχλεον, ab ἐνοχλέω.

Ἦξα, *veni*, a. 1. ind. act. v. ἥκω.

Ἥξει, *veniet*, 3. ſing. f. 1. ind. act

Ἧξα, *fregi*, a. 1. ind. act. v. ἄγνυμι

Ἧξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἥκω.

Ἤξιε, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἤξιοε, ab ἀξιόω.

Ἠξίωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἥξουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἥκω.

Ἡξῶ, *veniam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.

Ἠοῖ, *auroræ*, dat. ſing. *contr.* pro ἠόϊ, ab ἠώς.

Ἠοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.

Ἤομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἴομεν, ab εἶμι.

Ἦον, *ivi*, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶον.

Ἠόνα, *ripam*, acc. ſing. ab ἠών.

Ἠόνησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. αἰονάω.

Ἠόνιος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠιών.

Ἠοῦς, gen. ſing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς.

ΗΠΑΡ, ατος, τὸ, hepar, jecur.

Ἠπατήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπατάω.

Ἡπατηρὸς, ὰ, ὸν, hepaticus, hepatarius; a præc. Afferunt & ἡπατήρια, ſcil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.

Ἠπατητικὸς, ή, ὸν, fraudulentus. Ab ἀπαταω.

Ἡπατίας, ου, ὁ, hepatarius, ad hepar pertinens. Ab ἧπαρ.

Ἡπατιαῖος, α, ον, idem.

Ἡπατίζω, f. ίσω, hepar refero, hepati ſimilis ſum; (2) ad hepatis colorem vergo.

Ἡπατικὸς, ή, ὸν, jecoralis; (2) qui morbo hepatico laborat. Ab eod.

Ἡπάτιον, ου, τὸ, juſculum. Ab ἧπαρ.

Ἡπατίτης, ου, ὁ, hepaticus, hepatarius.

Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, hepatica. Ab ἡπατίτης.

Ἡπατοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jecinori ſimilis. Ex ἧπαρ, & εἶδος.

Ἥπατος, ου, ὁ, piſcis quidam a jecinoris colore nomen ſortitus. Ab ἧπαρ.

Ἡπατοσκοπέω, exta conſulo.

Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inſpectio, haruſpicina. Ab

Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, haruſpex, extiſpex, qui ex inſpecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, & σκοπέω.

Ἡπατουργὸς, ὁ ϗ ἡ, hepatis diſſector, ap. Lyc. *ſi lectio vera, quod non videtur.* Ern.

Ἡπατώριον, ου, τὸ, eupatorium, herba.

Ἤπαφε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀπαφίσκω.

Ἠπάω, farcio. Hinc ἠπήσασθαι.

Ἠπεδανὸς, ὴ, ὸν, claudus; (2) infirmus; (3) ſtolidus. Ex η pro α priv. & πέζα, *pes extremus*; ut ſit quaſi ἄπους. Hinc

Ἠπεδανόω, debilito.

Ἠπείγετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ἐπείγω.

Ἤπειγμαι, perf. ind. paſſ.

Ἠπείθησα, a. 1. ind. act. v. ἀπειθέω.

Ἠπείθουν, imperf. ind. act. pro ἠπείθεον.

Ἠπείλει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠπείλεε.

Ἠπείλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπειλέω.

Ἠπειρογενὴς, ὲς, in continente natus. A γίγνομαι.

Ἠπείροιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab

ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus. Hinc

Ἠπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχωρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, Ariſtot.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.

Ἠπειρωτικὸς, ή, ὸν, ad continentem ſpectans; (2) Epiroticus. Ab eod.

Ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea.

Ἤπειτα, *deinde*, *Poet.* pro ἔπειτα.

Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπεὺς, έος, ſ. ῆος, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eod.

Ἠπεροπεύσας, a. 1. part. act. v. ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπευτὶς, εως, ἡ, fraus, impoſtura.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; Il. 5, 349. Ab ὂψ, *vox*.

Ἠπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι.

Ἠπητής, οῦ, ὁ, ſartor, vel ſutor. Ab ἠπάω.

Ἠπήτρια, ας, ἡ, ſartrix, vel ſutrix.

Ἠπήτριον, ου, τὸ, inſtrumentum. quo ſutores & ſartores in conſuendis coriis vel pannis utuntur, ſubula, acus. Ab ἠπάω.

Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab

ΗΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, febris quotidiana, epialus.

Ἠπιάλης, ητος, ὁ, Epialus, incubo.

Ἠπιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, febrilis. A præc.

Ἤπιαμα, ατος, lenimentum. Ab

Ἠπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.

Ἠπιήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος, & δῶρον.

Ἠπιοδώτης, ου, ὁ, idem, *Epith.* Æſculapii.

Ἠπιόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, benigni & mitis animi. Ex ἤπιος, & θυμος.

Ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.

Ἠπιόλιον, ου, τὸ, levis febris, epiali acceſſio. Dim. ab

Ἠπίολος, ου, ὁ, beſtiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem eſſe quod ἠπίαλος.

Ἠπιόμοιρος, ον, mite fatum ſortitus, mite ingenium ſortitus.

ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc

Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.

Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui placidas & benignas manus habet, placidus, mitis.

Ἠπίστατο, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίστατο, ab ἐπίσταμαι.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπιστέω.

Ἠπίστησαν, *diffiderunt*, 3. pl. a. 1. ind act.

Ἠπίστουν, imperf. ind. act. pro ἠπίστεον. Ἠπίστω, noveras, aor. 2. imp. ind. verbi ἐπίσταμαι, imp. ἠπιστάμην, ἠπίστασο, *Ion.* ἠπίσταο, *Att.* ἐπίστω, Euripid. Herc. Eur. 344.

Ἠπίως, *Adv.* leniter, benigne, clementer, æquo animo, ἠπιωτέρως, lenius.

Ἠπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἠπόρουν, imperf. indic. act. pro ἠπόρεον, ab ἀπορέω.

Ἤπου, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.

Ἧπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἅπτω.

Ἤπυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀπύω, vel ἠπύω.

Ἠπύτα, *vociferator*, voc. ſing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab

Ἠπύω, ſono, ſonitum edo, vociferor, clamo. Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἠπύει, Il. 14, 399. Ab ἀπύω.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.

Ἦρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐρᾶν, *amare*, vel ἄρω, *apto*. (Ἦρα, gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ἦρ, quod idem ſignificat. *Ern.*)

ΗΡΑ, ας, ἡ, Juno.

Ἦρα, *tuli*, aor. 1. indicat. act. verbi αἴρω.

Ἤρα, 3. ſing. imperf. ind. pro ἤραε, ab ἐράω.

Ἠρᾶτο, *imprecabatur*, 3. ſing. imperf. ind. pro ἠράετο, ab ἀράομαι.

Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἥραιον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἥραια, pro ἡραῖα, ων, Junonia ſacra, ſeu feſtum Junonis. Ab ἥρα.

Ἡρακλέης, εος, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡράκλεις, Apud Poetas. Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆα, Ἡρακλέην, Ἡρακλέω.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλέης.

Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, feſtum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eod.

Ἡράκλεις, *Adv.* Hercle; (2) part. admirandi cum terrore. Ab eod.

Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, ſum ſectæ Heracliteæ. Ab Ἡράκλειτος.

Ἡρακλειτιστὴς, οῦ, ὁ, ſectator Heracliti.

Ἤραμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἐράω.

Ἠράμην, *extuli*, a. 1. ind. med. verbi αἴρω.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἠράνθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, & ἀνθέω, *floreo*.

Ἤρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator, Etym. Heſ.

Ἠρανέω, opera fero, gratificor.

Ἤραρα, perf. indic. med. *Att.* pro ἄρηρα, ab ἄρω.

Ἠραρχικὸς, ή, ὸν, a vere incipiens. Ex ἦρ, & ἄρχομαι.

Ἤρας, 2. ſing. imperf. ind. act. pro ἤραες, ab ἐράω.

Ἠρασάμην, *devovi*, aor. 1. ind. med. ἀράομαι.

Ἠρασάμην, captus fui amore, ab ἐράζω pro ἐράομαι, *amo*. Hom. Il. 14, 317. Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο.

Ἠράσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐράω.

Ἠράσαο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠράσω.

Ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. *contr.* pro ἠράετο, ab ἀράομαι.

Ἠργαζόμην, imperf. ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, ab ἐργάζομαι.

Ἠργάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐργαίνω.

Ἦργμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄρχω.

Ἤρεαι, 2. ſing. præſ. indic. *Ion.* pro ἔρῃ, ab ἔρομαι.

Ἡρέθην, *delegi*, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω.

Ἥρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἥρεε, ab verbo αἱρέω, *eligo*.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐρέθω.

Ἠρείδει, 3. ſing. pluſq. ind. act. v. ἐρείδω.

Ἤρεικον, imperf. ind. act. v. ἐρείκω.

Ἠρείσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐρείδω.

Ἡρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἡρέετο, ab αἱρέω.

Ἠρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐρείπω.

Ἠρέμα, *Adv.* ſenſim, paullatim, lente, tacite, (2) aliquantum. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, mæreo. Ab ἠρέμα.

Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, ſubmiſſus, lenitus. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμαίως, *Adv.* ſenſim.

Ἠρεμεστέρως, *Adv.* quietius. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμέω, quieſco, quietus ſum; (2) infrequens ſum, de loco. Ab ἤρεμος. Hinc

Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipſa quieſcendi actio, quies; (2) perturbationum ſedatio.

Ἠρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas.

Ἠρεμίζω, f. ίσω, ſedo, quieſcere facio. Ab

ΗΡΕΜΟΣ, εμη, εμον, quietus, otioſus, mitis, placidus.

Ἦρεν, *tulit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.

Ἠρινὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ex ἐαρινὸς, ab ἔαρ.

Ἥρεον, imperf. ind. act. verbi αἱρέω.

Ἤρεπται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐρέφω, *tego*.

Ἤρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω.

Ἡρέτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. v. αἱρετίζω.

Ἤρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. ἔρομαι.

Ἠρεύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐρευνάω.

Ἥρης, *Junonis*, gen. ſing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.

Ἥρημαι, perf. ind. paſſ. v. αἱρέω.

Ἥρημεν, 1. plur. perf. ind. act. *per Sync* pro ἡρήκαμεν.

Ἠρημώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐρημόω.

Ἠρημωμένος, *vaſtatus*, perf. part. paſſ. v.

Ἠρήρειν, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν, a verbo ἄρω.

Ἠρήρειστο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. verbi ἐρείδω.

Ἡρήσαντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.

Ἤρθην, aor. 1. ind. paſſ. v. αἴρω.

Ἤρθρωσας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀρθρόω.

Ἦρι, *Adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ epith. Ex ἦρι, & γίνομαι.

Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vernus; (2) matutinus. Ex ἦρ, vel ἦρι, & γίνομαι.

Ἠριγέρων, οντος, ὁ, ſenecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo caneſcant. Ex ἦρ, & γέρων, *ſenex*. Cuj. memin. Plin. l. 25. §. 106. c. 13. *Angl.* Groundſel.

Ἠριεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſepulchrorum conſector, ſpoliator ſepulchrorum, Heſ. Ex ἠρίον, & ἔργον, *opus*.

Ἤριζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.

Ἠρίκει, *contenderat*, 3. ſing. pluſq. ind. act.

Ἠριθμημέναι, nom. plur. perf. part. paſſ. f. g. ab ἀριθμέω.

Ἤρικον, *ſecui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω.

Ἠρινέος, ου, ὁ, candidus.

Ἠρινὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ex ἐαρινός.

ἨΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum.

Ἤριπον, *cecidi*, a. 2. ind. act. v. ἐρείπω.

Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex ἦρι, & πολέω, *verſer*.

Ἠριπώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐριπόω.

Ἤρισε, 3. ſing a. 1. ind. act. v. ἐρίζω.

Ἦρκε, *tulit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi αἴρω.

Ἤρκει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤρκεε, ab ἀρκέω.

Ἤρκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἦρκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι, *incipio*.

Ἠρκὼς, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.

Ἦρμαι, *ſublatus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἥρμοζε, 3. ſing. imperfect. indic. act. verbi ἁρμόζω.

Ἡρμοσμένως, apte. Ab ἁρμόζω.

Ἠρνεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρνέετο, ab ἀρνέομαι.

Ἠρνήσατο, *negavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. ind. v. ἄρνυμαι.

Ἠρξάμην, a. 1. ind. med. v. ἄρχομαι.

Ἤρξαντο, *cœperunt*, 3. pl. a. ejuſd.

Ἤρξατο, *cœpit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἦρξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἄρχω.

Ἠρόμην, a. 2. ind. med. v. ἔρομαι.

Ἤρου, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. med.

Ἤροσα, *aravi*, a. 1. indic. act. verbi ἀρόω.

Ἠρεῦτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρέετο.

Ἡροῦντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. pro ᾑρέοντο, ab αἱρέω.

Ἡρπάγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.

Ἥρπασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἁρπάζω.

Ἦρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.

Ἦρται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. αἴρω.

Ἦρτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Ἤρτημαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀρτάω.

Ἠρτύνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.

ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba, *Angl.* Eryngo, or Sea-holly.

Ἤρυγγος, ου, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quaſi ab εἴριον, *lanugo*.

Ἤρυγε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. ἐρεύγω.

ἨΡΥΓΩ, mugio, Heſ. ἠρύγων, μυκώμενος, mugiens.

Ἠρύκακε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρυκάκω.

Ἤρυκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρύκω.

Ἤρυον, imperf. ind. act. verbi ἀρύω.

Ἤρυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. ἐρύω.

Ἦρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.

Ἤρχατο, 3. plur. pluſq ind. paſſ. *Ion.* pro ἠργμένοι ἦσαν, ab ἔργω, vel εἴργω.

Ἦρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.

Ἤρχθην, *inceptus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἤρω, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.

Ἥρωας, *heroes*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.

Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes. Hinc

Ἡρωδιανοὶ, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis, item Herodis concubina. Ab eod.

Ἡρώειον, ου, τὸ, herois monumentum. Ab ἥρως.

Ἡρωελεγεῖον, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis verſibus conſtans. Ex ἡρῷος, & ἐλεγεῖον.

Ἡρώεσσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἥρωσι.

Ἠρώησα, *fluxi* a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω.

Ἡρωΐζω, heroicè ago; (2) carmen heroicum ſcribo.

Ἡρωϊκὸς, ὴ, ὸν, heroïcus. Ab ἥρως.

Ἡρωϊκῶς, fortiter.

Ἡρωΐνη, & ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. ſemidea. Ab eod.

Ἡρώϊος, ία, ιον, herous. Ab eod.

Ἡρωῒς, ΐδος, ἡ, herois, heroina, heroica.

Ἡρωΐσσα, & ἡρῷσσα, ης, ἡ, idem.

Ἡρωολογέω, res Heroum expono, de poeta Epico.

Ἡρωολογία, ἡ, hiſtoria ſ. res Heroum.

Ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤραον, ab ἐράω, *amo*.

Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum ſeu monumentum, ſacrarium, ſtatua; (2) carmen heroicum; (3) epulum ſolenne in honorem herois. Ab ἥρως.

Ἡρῷος, vel ἡρῷος, ῴα, vel ῷα, ῷον, vel ῷον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρώϊος.

ἩΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, ſemideus; (2) generoſus, potens, fortis.

Ἡρῶσσα, ἡ, heroina.

Ἠρώτα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠρώταε, ab ἐρωτάω.

Ἠρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἠρώτων, 1. ſ. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἠρώταον.

Ἧς, *ſuæ*, gen. ſing. ab ἥ, fem. ab ὅς, pro ἑός.

Ἦς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. verbi εἰμί.

Ἦσα, *cecini*, aor. 1. indic. act. verbi ᾄδω.

Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. act. v. ἧμαι.

Ἦσαν, 3. plur. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἥσας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἥδω.

Ἥσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. ἥδομαι.

Ἠσέβηκα, perf. ind. act. v. ἀσεβέω.

Ἥσει. 3. ſing. f. 1. ind. verbi ἵημι.

Ἠσέλγημαι, perf. ind. paſſ. v. ἀσελγέω.

Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσέλγανα, ab ἀσελγαίνω.

Ἧσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἵζω.

Ἦσθα, 2. ſ. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.

Ἧσθαι, *ſedere*, præſ. inf. verbi ἧμαι.

Ἡσθείην, a. 1. opt. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἠσθένηκα, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω.

Ἠσθενήσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.

Ἠσθένουν, imperf. ind. act. pro ἠσθένεον.

Ἡσθέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ἥδομαι.

Ἤσθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.

Ἥσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἤσθημαι, perf. ind. paſſ. verbi αἰσθάνομαι.

Ἥσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἥδω.

Ἠσθησάμην, aor. 1. ind. med. v. αἰσθάνομαι.

Ἠσθῆσθαι, *ſenſiſſe*, perf. indic. paſſ.

Ἡσθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἤσθητο, 3. ſing. pluſq. paſſ. v. Inuſ. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor*.

Ἤσθιον, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω.

Ἤσθμηνα, aor, 1. ind. act. *Att.* pro ἤσθμανα, ab ἀσθμαίνω.

Ἠσθόμην, a. 2. ind. med. v. αἰσθάνομαι.

Ἦσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.

Ἦσιν, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ.

Ἧσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.

Ἠσίτουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσίτεον, ab ἀσιτέω.

Ἤσκειν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.

Ἠσκήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.

Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἤσκουν, imperf. ind. act. pro ἤσκεον.

Ἦσμαι, perf. ind. paſſ. v. ᾄδω.

Ἧσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἥδομαι.

Ἦσμεν, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syuc.* pro εἰδήκειμεν, ab εἰδέω.

Ἦσο, *eras*, 2. ſ. imperf. vel pluſq. p. v. εἰμί.

Ἠσπάζοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ἀσπάζομαι.

Ἤσπικα, perf. ind. act. v. ἀσπίζω.

Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adverſum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἥσσων.

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior diſcedo, ſuperor, vincor, ſuccumbo, proprie & tropice. Unde & deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθεὶς, aor. 1. victus; ἡττημένος, perf. victus, ἡσσῆσθαι, victum eſſe, ἡσσᾶσθαι, præſ. vinci. Πικρῶς δ' ἔρωτος ἡττηθήσομαι, Eur. Hipp. 731. τῶν συμφορῶν, Iſocr. τῶν ἡδονῶν, Xen. Ab eod.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἦσσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἦσε, ab ᾄδω.

Ἥσσονας & ἥττονας, minus, parum. Ab

ἩΣΣΩΝ, vel ἥττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor, inferior; (2) deditus, obnoxius cupiditati & dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες, vincuntur a lucro, Ariſt. Plut. 363.

Ἧσται, *ſedit*, 3. ſing. perf. ind. v. ἧμαι.

Ἠστάτουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠστάτεον, Ab ἀστατέω.

Ἦστε, 2. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.

Ἤστην, 3. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἤτην, ab εἰμί.

Ἦστον, 2. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦτον.

Ἧστο, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἧτο, ab ἧμαι.

Ἡστὸς, ὴ, ὸν, jucunditate adfectus, exhilaratus, delectatus; (2) qui jucunditate adfici poteſt. Hinc τὸ ἡστὸν, οῦ, jucunditas, ſuavitas. Ab ἥδω.

Ἤστραπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀστράπτω.

Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. v. ἀσυνθετέω.

Ἧσυχα, *Adv.* quiete, tacite, paullulum, ſenſim. Ab ἥσυχος.

Ἡσυχάζω, f. άσω, quieſco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τοὺς παῖδας, Thuc. Ab eod.

Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.

Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior.

Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.

Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. Ab

Ἡσυχαστὴς, οῦ, ὁ, monachus, ſolitariam & tranquillam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.

Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχα, *it.* aliquantum.

Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, ſilentium, otium. Ab ἥσυχος.

Ἡσύχιμος, ον, &

Ἡσύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

ἩΣΥΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, tranquillus, placidus.

Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille.

Ἠσφαλίσαντο,

Ἠσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀσχάλλω.

Ἠσχολήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀσχολέω.

Ἠσχύνετο, 3. ſing. imper. ind. paſſ. v. αἰσχύνομαι.

Ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. verbi ἵημι.

Ἤτασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐτάζω.

Ἦτ' pro ἤτε, artic. præpoſ.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἤτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αἰτέω.

Ἠτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτεκνόω.

Ἠτήκειν, pluſq. perf. ind. verbi αἰτέω.

Ἤτην, *erant*, dual. imperf. ind. verbi εἰμί.

Ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. v. αἰτέω.

Ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἠτιᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. αἰτιάομαι.

Ἠτιμάθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀτιμάω.

Ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ἠτίμησε, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἡτοίμαζε, 3. ſing. imperfect. ind. act. verbi ἑτοιμάζω.

Ἡτοίμασε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἡτοίμασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἤτον, 2. dual. imperf. ind. v. εἰμί.

Ἦτορ, τὸ, animus, anima, cor, pectus.

Ἠτεῦντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἠτέοντο, ab αἰτέω.

Ἠτραῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.

Ἠτριαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Ἠτρίδιον, ου, τὸ, tomaculum; (2) ſumen, abdomen. Dim. ab eod.

ἨΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſtamen; (2) textum.

ἮΤΡΟΝ, ου, τὸ, imus venter, pars ab umbilico uſque ad pubem.

Ἧττα, vide ἧσσα.

Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι.

Ἡττᾶσθαι, præſ. inf. med. pro ἡττάεσθαι, ab ἡττάομαι.

Ἥττημα, ατος, τὸ, defectus; (2) clades; (2) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.

Ἡττημένος, perf. part. paſſ. v. ἡττάομαι.

Ἡττητέα, *Adv. poſit.* cedendum eſt. Αὐτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἐσθ' ἡττητέα ἡμῖν, Ariſt. Lyſ. 453.

Ἧττον, ονος, τὸ, minus; (2) damnum. Ab ἥττων.

Ἥττων, vide ἥσσων.

Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠτύχεε, ab ἀτυχέω.

Ἤτω, 3. ſing. imper. *Poet.* pro ἔστω, ab εἰμί.

Ηὔγει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔγεε, ab αὐγέω, pao αὐχέω.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ἠΰ, pro εὖ, & γένειον.

Ηὔδα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὔδαε, ab αὐδάω.

Ηὐδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, ab αὐδάζομαι.

Ηὐδηκώς, perf. part. act. verbi αὐδάω.

Ηὐδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, *volo.*

Ηὗδον, imperf. ind. act. verbi εὕδω.

Ηὔηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ηὔανα, ab αὐαίνω, *arefacio.*

Ηὐθύνθην, aor. 1. ind. paſſ. v. εὐθύνω.

Ηὐκαίρουν, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαίρεον, ab εὐκαιρέω.

Ἠϋκόμοιο, per *Diæreſ.* & *Ion.* pro εὐκόμου.

Ἠΰκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ἠΰ, pro εὖ, & κόμη.

Ηὔλει, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ηὔλεε, ab αὐλέω.

Ηὐλήσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act.

Ηὐλίσθην, a. 1. ind. paſſ. v. αὐλίζομαι.

Ηὐλόγει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὐλόγεε, ab εὐλογέω.

Ἠΰν, *bonum*, acc. ſing. *Poet.* pro ἐΰν, ab ἐΰς.

Ηὔξανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.

Ηὔξατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. verbi εὔχομαι.

Ἤϋξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤϋσε, ab αὔω.

Ηὔξετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αὔξομαι.

Ηὐξήθην, a. 1. ind. paſſ.

Ηὔξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.

Ηὐπορεῖτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ηὐπορέετο, ab εὐπορέω.

Ηὑράμην, a. 1. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εὑρησάμην, ab εὑρίσκω.

Ηὑρῆσθαι, *inventum eſſe*, perf. inf. paſſ.

Ηὕρω, *inveniſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med.

Ἠΰς, ἐος, ὁ, bonus; (2) fortis; (3) magnus; (4) generoſus. Ab ἐΰς.

Ἤϋσα, a. 1. ind. act. *per Dialyſin*, pro ἦυσα, ab αὔω.

Ἠΰτε, *Adv.* ſicut, tamquam. Ab εὖτε.

Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπτω, *necto.*

Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ου, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, ſ. Vulcani feſtum. Ab Ἥφαιστος.

Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. Ab eod.

Ἡφαίστοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἡφαίστου. Ab

ἭΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præſes; (2) ignis, flamma; (3) lux.

Ἡφαιστόπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Vulcano elaboratus. Ex ἥφαιστος, & πόνος.

Ἡφαιστότευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἡφαιστοτευχὴς, ἐς, idem.

Ἤφασα, a. 1. ind. act. v. ἀφάω.

Ἠφειδήκεισαν, 3. plur. pluſq. ind. act. verbi ἀφειδέω.

Ἠφείθην, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφείθην, ab ἀφίημι.

Ἠφλιακὼς, perf. part. act. *Att.* pro ἀφλιακὼς, ab ἀφλιάζω.

Ἧφθα, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἥφθη, ab ἅπτω.

Ἧφθαι, *attigiſſe*, perf. inf. paſſ. v. ejuſd.

Ἠφίει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Boeot.* pro ἠφίη, ab ἀφίημι.

Ἦφιεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ.

Ἠφυσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀφύω.

Ἠφωρίσθαι, perf. inf. paſſ. v. ἀφορίζω, *termino.*

Ἠχαίνω, mendico, Suid. Quaſi ab ἀχήν.

Ἦχε, *duxit*, 3. ſ. perf. ind. act. verbi ἄγω.

Ἠχεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἠχέει, ab ἠχέω.

Ἠχεῖον, ου, τὸ, ſonale, ſonaculum, vas, ſeu machina, quo ſonus editur. Ab eod.

Ἠχέτης, ου, ὁ, ſonator, ſonorus, ἠχέτα τέττιξ, cicada ſtrepens, canora. Ab ἠχέω. Hinc

Ἠχετικὸς, ἡ, ὸν, ſonorus, canorus.

Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, ſono, reſono, tinnio. Ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω, edit ploratum, Soph. Trach. 875. Ab ἦχος.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, ſonus. Ab eod.

Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, reſonans, ſonorus.

Ἠχητὴς, οῦ, ὁ, ſonans, ſonorus. Ab ἠχεῖν.

Ἠχητικὸς, ἡ, ὸν, ſonorus.

Ἠχθέσθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἄχθομαι.

Ἤχθημαι, perf. ind. paſſ. v. ἐχθάνομαι.

Ἤχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω.

Ἤχθηρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθαρα, a verbo ἐχθαίρω.

Ἠχθόμην, a. 2. ind. med. v. ἐχθάνομαι.

Ἦχι, *Adv.* ubi.

Ἤχλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀχλύω.

Ἠχμαλώτευται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτεύω.

Ἦχον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἔχω.

Ἠχόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, ſonipes, pedibus ſonitum edens, Euſt. Ex ἦχος, & πούς.

ἮΧΟΣ, ου, ὁ, ſonus, ſonitus; (2) clamor.

Ἠχρειώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀχρειόω.

Ἠχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, ſonus reciprocus, vox repercuſſa. Ab ἦχος.

Ἠχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſonorus, reſonabilis, ſonans. Ab eod.

Ἡψάμην, aor. 1. ind. med. v. ἅπτομαι.

Ἥψατο, *tetigit*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἥψησα, aor. 1. ind. act. v. ἕψω, pro ἑψέω.

Ἠῶ, acc. ſing. pro ἠόα, ab ἠώς.

Ἠῶθεν, *Adv.* mane, a diluculo. Ab ἠώς.

Ἠῶθι, *Adv.* ſub aurora, diluculo, mane.

Ἠώκοιτος, ου, ὁ, matutinus, Heſ. Ex ἠὼς, & κοίτη.

Ἠὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠϊών.

Ἠωνίκει, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.

Ἠωρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠωρέετο, ab αἰωρέω.

Ἤωρουν, imperf. ind. act. pro ἠώρεον.

ἨΩΣ, ἠόος, *contr.* ἠοῦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Θ, Octava litera Græcorum, quæ θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris ſignificat *novem*, & cum lineola inferne addita (,θ) *novies mille*; (3) ſola extra numeros poſita olim θάνατον notabat, ſignumque erat condemnationis.

Θάασσεν, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθάασσε. A

Θαάσσω, ſedeo. Αἰπὸν ἕδος, ἔνθα θαάσσον, Il. 2, 194.

Θαγῇ, 2. ſ. f. 1. ind. med. verbi θάσσω.

Θαεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion. Dor.* & *contr.* pro ἐθηεῖτο, a θηέομαι pro θεάομαι.

Θάεο, præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro θάου, a θάομαι pro θεάομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, miraculum. A θέα.

Θαητὸς, ἡ, ὸν, ſpectabilis, mirandus. Ab eod.

ΘΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cardo, axis.

Θακεύω, ſedeo. A θᾶκος.

Θακέω, ῶ, ſedeo. Ab eod. Hinc

Θάκημα, ατος, τὸ, ſeſſio, ſedendi actio, ſedes, item domicilium.

Θᾶκος, ου, ὁ, ſedes, ſedile.

Θάκος, εος, τὸ, idem.

Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina ſeu cavitates narium, nares. A θαλάμη.

Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.

Θαλάμευμα, ατος, το, contubernium.

Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum & nuptias pertinentia, pronuba. A

Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. Ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις, Euripid. Bacch. 561. A θάλαμος.

Θαλαμὴ, templum Dioſcurorum: item templum cujuſcunque Dei.

Θαλαμηγὸς, οῦ, ἡ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens diætas, triclinia, &c. quo genere uſi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex θάλαμος, & ἄγω.

Θαλαμήϊος. Hinc, θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμειος.

Θαλαμηπολέω, miniſtro, famulor in cubiculo.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. Ex θάλαμος, & πολέω, *verſor.*

Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* θαλαμιὴ, ῆς, navis foramen, per quod remus exſtat.

Θαλάμιος, ου, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὀπὴ ἡ θαλαμία. A θάλαμος.

Θαλαμίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis; (2) Theſaurus, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa; (3) nidus omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi ſimulacrum Dei repoſitum eſt; (5) pars ſanctior templi; (6)

cavitas illa capitis, in qua oculi ſunt ; (7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo ſedet.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, ſ. ϑάλαττα, ης, ἡ, mare ; (2) aqua marina, aqua ſalſa ; (3) aquæductus ſeu foſſa.

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus.

Θαλασσεὺς, έως, ὁ, piſcator. A ϑάλασσα.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari verſor. Ab eod.

Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta eſt. Ab eod.

Θαλασσίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de oſtreis.

Θαλάσσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta eſt. Ab eod.

Θαλασσοβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, e mari victum parans. Ex ϑάλασσα, & βίος, *victus*.

Θαλασσογενὴς, ὲς, e mari natus.

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, maris ſpeciem referens, coloris marini. Ex ϑάλασσα, & εἶδος.

Θαλασσοκοπέω, ῶ, tumultuor, vana & inania loquor. Ex ϑάλασσα, ϗ κοπή.

Θαλασσοκρατέω, maris potior.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris potitus, maris dominus. A ϑάλασσα, & κράτος, *robur*.

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalaſſomeli, conſectio ex melle, aqua marina, & aqua pluvia.

Θαλασσόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in mari paſcens. A νέμω.

Θαλασσόπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare errans, marivagus, fluctivagus. A πλαγκτός.

Θαλασσόπλοος, ον, mare trajiciens.

Θαλασσοπορέω, per mare iter facio. A

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per mare iter faciens. A ϑάλασσα, & πόρος.

Θαλασσουργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio, maritimis negotiationibus vaco. A

Θαλασσουργία, ἡ, piſcatura.

Θαλασσουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, in mari opus faciens, piſcator, item mercator. A ϑάλασσα, & ἔργον.

Θαλασσόω, ῶ, fut. ώσω, mari ſubmergo, mari obruo. Ἠπείρους ἐθαλάττωσαν, Ariſtot. A ϑάλασσα.

Θαλαττεὺς, ϑαλαττεύω, ϑαλαττίας, ϑαλαττίδιος, ϑαλάττιος, &c. vide ϑαλασσεὺς, ϑαλασσεύω, ϑαλασσίας, ϑαλασσίδιος, ϑαλάσσιος, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, ſubmerſio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A ϑαλαττόω.

Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quaſi florere faciunt. A ϑάλος.

Θαλεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. v. ϑαλέω.

Θαλέθοντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi ϑαλέθω.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel ϑάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Muſæ ; (2) epulum ſolenne ac ſplendidum ; (3) dies feſtus ; (4) rerum adfluentia. A ϑάλλω, *vireo*.

Θάλειος, εία, εια, ειον, virens, floridus.

Θαλερόμματος, ον, pulcros oculos habens, pulcher.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ idem.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus ; (2) pulcher ; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, ſpiritu, &c. Ab eod.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo ; (2) decoror, ornor. Ab eod.

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ ſolennes ; (2) frons oleagina ; (3) ramus virens. Ab eodem.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago ; ſertis virentibus redimitus convivor. A ϑαλία.

Θαλίῃ, dat. ſing. *Ion.* pro ϑαλίᾳ.

Θαλίκτρον, ου, τὸ, thalictrum, herba. A ϑαλέω.

Θαλιοποιὸς, οῦ, ὁ, qui arculas corio obductas ſive riſcos coriaceos conficit. Ex ϑαλία, & ποιέω.

Θαλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A ϑάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θάλλωσα, pr. part. act. *Dor.* pro ϑάλλουσα.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, oleæ germen ; (2) omnis frons vel planta virens. Ab eod.

Θαλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. A φαγεῖν.

Θαλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem geſto. Ex ϑαλλὸς, & φορεῖν.

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem geſtans, ut in Panathenæorum feſto apud Athenienſes. Ex eod. & φέρω.

ΘΑ'ΛΛΩ, vireo, floreo ; (2) pullulo ; (3) ſcateo, Perf. τέθηλα, Partic. τεθηλὼς, fœm. τεθηλυῖα. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται, Soph. Phil. 258.

Θαλὸς, οῦ, ὁ, ramus virens. A ϑάλλω.

Θάλος, εος, τὸ, germen, proles, filius. Ab eodem.

Θαλπέαι, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro ϑάλπῃ, a ϑάλπω.

Θαλπείω, calefacio. A ϑάλπω.

Θαλπιάω, ῶ, caleſco. Ab eod. Hinc ϑαλπιόων, calens, pro ϑαλπιῶν, ϑαλπιάων, Odyſſ. 12, 319.

Θαλπιόων, pr. part. act. *Poët.* pro ϑαλπιῶν, *contr.* ex ϑαλπιάων, a verbo ϑαλπιάω.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, H. Steph. ex Vet. Lex.

Θαλπνὸς, ὴ, ὸν, callidus, fervidus ; (2) ſplendidus. Ab eod.

Θάλπομαι, caleſio. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα ϑάλπεται ῥάκη, ſiccantur, Soph. Phil. 37.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æſtus. Ab eod.

Θαλποτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in vapore alitus, ſuſtentatus. Ex eod. & τρέφω, *alo*.

Θαλπτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc ϑαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum. Ab eod.

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefaceo. Ἄλλον ἰοῖσα ϑάλπει φίλον, Theocr. 14, 38. Ὑπὸ τοῦ εὐτρήτου χοάνοιο ϑαλφθεὶς, de ſtanno, Heſiod. Θεογ. 864.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum ; (2) ſolamen, ſpes. A ϑάλπω.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, fervidus ; (2) vehemens. A ϑαλύω.

Θαλυώω, calefacio, Heſ. Ab eod.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia feſtum poſt comportatas fruges ; (2) primitiæ frugum. A ϑάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, ία, ιον, ex novis frugibus factus ; (2) qui pro felici frugum proventu datur. Ab eod.

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Paſſ. ϑαλύομαι, unde ϑαλύεσθαι, φλέγεσθαι, Heſ.

Θαλφθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ϑάλπω, *calefacio*.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum. A ϑάλπω.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ϑάλλω.

ΘΑΜΑ', *Adv.* crebro, frequenter ; (2) perpetuo.

Θαμάκις, *Dor.* idem ac ϑαμὰ, Pind. Nem. Od. 10. ſtr. 3.

Θάμαρ, ἡ, Thamar. Nomen mulieris Hebr. *Palma*.

Θαματροχέω, ῶ, inquietus ſum, concurſo, trepido. Ex Heſ. Ex ϑαμὰ, & τρέχω.

Θαμβαλέος, έα, έον, ſtupendus, formidabilis ; (2) ſtupens admirabundus. A ϑάμβος.

Θάμβεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔθαμβε, a

Θαμβέω, ῶ, ſ. ήσω, obſtupefacio, ſtupore percello ; (2) obſtupeo ; ϑαμβέομαι, οῦμαι, paveſco, τεθαμβημένος, ſtupefactus. Οἱ δὲ ἰδόντες ϑάμβησαν, Il. 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτὸν, Odyſſ. 17, 367. A ϑάμβος.

Θάμβησεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐθάμβησε.

Θαμβήτειρα, ἡ, terribilis, *Epith.* Furiarum.

Θαμβητὸς, ὴ, ὸν, timendus, horrendus.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, attonitus, ſtupenda admiratione perculſus, Euſt. A ϑάμβος.

Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. a ϑαμής.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A ϑαμά.

Θαμέας, *Ion.* pro ϑαμειάς. A

Θαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, ſed ab eo pluralia, ϑαμέες, ϑαμέας, ϑαμέσι.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento, frequens ſum. Οὐδὲ ϑαμίζεις ἡμῖν, Plat. Ab eod.

Θαμινὰ, idem quod ϑαμά. A

Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro.

ΘΑ'ΜΙΞ, ικος, ἡ, vulpes, Heſ.

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices perduco. A ϑάμνος.

Θαμνίον, ου, τὸ, fruticetum parvum, Dim.

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fruticoſus. Ex ϑαμνὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

Θαμνομήκης, ες, *Epith.* virgæ, flagelli ex arbore ſ. vepribus reſecti.

Θαμνοφάγος, ον, frutices depaſcens.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum ; (2) ramulus denſus arbori adnatus ; ϑάμνοι, vepres, virgulta. Hinc

Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fruticoſus.

Θαμνὼν, ῶνος, ὁ, fruticetum. A ϑάμνος.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θάμυρις, ιδος, ἡ, ſolennis conventus hominum, concilium, Heſ. Alioqui nomen proprium. A ϑαμά.

Θανάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ϑανάσιμος, ίμη, ιμον, lethalis, mortifer, exitialis ; ϑανάσιμα, morticinia. A ϑάνατος.

Θανασίμως, *Adv.* lethaliter.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem mihi opto. Ab eod.

Θανατηγὸς, ὁ ϗ ἡ, mortifer. Ab ἄγω.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A ſeq.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lethifer, mortiferus. Ex ϑανατος, & φέρω.

Θανατιάω, ῶ, idem quod ϑανατάω.

Θανατικὸς, ὴ, ὸν, lethalis, mortifer, capitalis. A ϑάνατος.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Θανάτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ϑανάτου.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, lethum ; (2) res capitalis. A ϑνήσκω, *morior*.

Θανατούμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. pro ϑανατοόμενοι.

Θανατοῦν, præſ. inf. act. pro ϑανατόειν.

Θανατοῦτε, 2. pl. præſ. imper. act. pro ϑανατόετε. A

Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio ; (2) morti adjudico, capitis damno ; (3) mortifico. Ὃν κρίνας, ἐθανάτωσε, Plut. A ϑάνατος.

Θανατούσια, ων, τὰ, feſtum apud inferos.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lethalis, mortifer.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occiſio, internecio, cædes ; (2) mortificatio. A ϑανατόω.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θάνε, 3. ſ. a. 2. ind. act. per. *Aphær.* pro ἔθανε.

Θανέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ϑανεῖν, a ϑνήσκω, pro ϑανέω.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ϑανεῖν.

Θανεῖν, *mori*, a. idem communiter formatum.

Θάνοιμι, 1. ſing. aor. 2. opt. act.

Θανοίσας, g. ſing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro ϑανούσης.

Θανὸν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.

Θανοῦμαι, fut. 2. indic. med.

Θανὼν, aor. 2. part. act.

Θάοντα, acc. ſing. præſ. part. act. v. ϑάω.

Θάπος, εος, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. A ϑάπτω, *ſtupeo*.

Θάπτεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔθαπτε, a ϑάπτω.

Θαπτέος, έα, έον, ſepeliendus. A

ΘΑ'ΠΤΩ, f. ψω, ſepelio, humo, inhumo ; (2) ſtupeo, admiror cum ſtupore. Θάψαι νεκροὺς, μοι τούσδε, ϗ κλαῦσαι πάρες, Eur. Med. 1380. Τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται, Soph. Aj. 578.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Spirans*.

ΘΑΡΓΗ'ΛΙΑ, ων, τὰ, Thargelia, feſtum in honorem Apollinis & Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus menſis

mensis apud Athenienses. A ϑαργήλια, quia festum hoc in eo celebrabatur.

Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animosus; (2) audax, in bonam partem. A ϑάῤῥος. Hinc

Θαῤῥαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia.

Θαῤῥαλέως, *Adv.* audacter, confidenter.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. pro ϑαῤῥέειν. A

Θαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo sum, ϑαῤῥῶν, fretus. Οὔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, Dem. A ϑάῤῥος.

Θαῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, fiducia fretus; (2) animosus. A ϑαῤῥέω.

Θάῤῥος, εος, τὸ, audacia, confidentia.

Θαῤῥούντως, audacter, confidenter. A ϑαῤῥεῖν.

Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαῤῥύνων τοὺς ἀτρώτους, Plut.

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A ϑάρσος.

Θαρσαλέως, confidenter. A præc.

Θάρσει, 2. sing. præs. imper. act. ϑαρσεε, a ϑαρσέω.

Θαρσεῦσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro ϑαρσοῦσα, *contr.* ex ϑαρσέουσα.

Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A ϑάρσος, *audacia*.

Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui est animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. verbi ϑαρσέω.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, fiducia, *proprie* ex idonea causa; (2) audacia, quæ proprie ϑράσος.

Θαρσυνίσκω, *fiduciam adfero*, *Poet.* pro ϑαρσύνω.

Θάρσυνος, ύνη, υνον, confidens, in spem erectus. Ab eod. Hom. Il. 16, 70.

Θαρσύνω, fiduciam adfero, ϑαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε, *Ionice.* Τί σε ϑαρσύνει; Eur. Alc. 94. Τοὺς μάλα ϑαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν, Il. 4, 233.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præsente, audax. Rarissime occurrit.

Θᾶσαι, 2. sing. aor. 1. imper. med. *Dor.* pro ϑέασαι, a ϑεάω.

Θάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ϑήσομαι, a τίθημι.

Θασόμενος, f. 1. part. med. v. ϑάω.

Θᾶσσον, *Adv.* citius. A ϑάσσων.

Θάσσω, sedeo. Ἥσυχοι ϑάσσουσ' ἐπ' αὐλαῖς τῆσδε Θρηϊκίας χθονὸς, Eur. Hec. 39. Τί δὴ σὺ ϑάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας; Arist. Θεσμ. 806.

Θάσσων, vel ϑάττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, celerior; Hinc θᾶσσον vel ϑᾶττον, *Adv.* celerius, citius, magis facilius, Comp. a ταχὺς, *celer.*

Θάτερον, antep. prod. alterutrum. Hinc ϑατέρα, & sic porro, ὅπῃ ϑάτερα, in diversum, in alteram partem. Ex τὰ, & ἕτερα.

Θάττων, vid. θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) observantia prosequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor. Τῆς εὐλαβείας καὶ καλοκἀγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμασαν, Plut. Ὑμᾶν μὲν τοι ϑαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, Xen. Ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, Isocr.

Θαυμαίνω, admiror. A ϑαυμάζω.

Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.

Θαυμάσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ϑαυμάζω. Unde

Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ ϑαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ salutis hominum caussa ab eo eduntur. Hinc

Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.

Θαυμασιουργέω, mirabilia facio de præstigiatoribus.

Θαυμασίως, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, admiratio. A ϑαυμάζω.

Θαυμαστέον, *Adv. posit.* mirandum.

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator.

Θαυμαστικὸς, ἡ, ὸν, ad admirationem propensus; (2) immodice admirans.

Θαυμαστικῶς, *Adv.* cum admiratione.

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, admirandus.

Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo.

Θαυμαστῶς, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.

Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupesio. A ϑαῦμα.

Θαυματικῶς, mirabiliter.

Θαυματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor.

Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præstigiæ; (2) miraculum. A θαυματοποιός.

Θαυματοποιητικὸς, idem quod

Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, præstigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira proponens. Ex ϑαῦμα, & ποιέω.

Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo; (2) præstigiis utor. Ἐφ' οὗ ἔμελλε ϑαυματουργήσειν, Xen.

Θαυματούργημα, τὸ, idem quod

Θαυματουργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ; (2) miraculum. A

Θαυματουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui miracula edit; (2) præstigiator. Ex ϑαῦμα, & ἔργον.

Θαφθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ϑάπτω.

Θάψαι, *sepeliisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in insula Thapso.

Θάψινος, ίνη, ινον, Thapsinus, Thapso similis. A

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, thapsus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.

Θάω, video cum stupore inuſ.

Θέα, ας, ἡ, spectaculum; (2) ludi; (3) locus, e quo ludi spectantur ut *Lat.* spectaculum; (4) quævis res jucunda spectatu.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, Deo. A Θεός.

Θεαγγελεὺς, έως, ὁ, qui denuuciat solennitates Deorum, præco. Ex Θεὸς, & ἄγγελος.

Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auspicium. Ex ϑεὸς, & ἄγω.

Θεάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad Deum accedo. A Θεός.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ϑεάω.

Θέαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.

Θεαίτητος, ον, a deo expetitus, s. exoratus. Ab αἰτέω.

Θεάκτωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.

Θέαμα, τος, τὸ, spectaculum. A ϑεάομαι.

Θεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, spectator, contemplator, speculator. Ab eod.

Θεανδρικὸς, ἡ, ὸν, divinus & humanus simul, deivirilis. A ϑέανδρος.

Θεανθρωπία, ἡ, Vox Eccles. de Christo ϑεανθρώπῳ.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. άσομαι, specto, contemplor; (2) specto ludos; (3) video. Θεάσονται σέ τι ποιήσεις, Dem.

Θεάρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deo placens. Ex Θεὸς, & ἀρέσκω.

Θεαρέστως, *Adv.* ita ut Deo placeat.

Θεάριον, ου, τὸ, locus sacer, templum. A Θεός.

Θεαρχία, ας, ἡ, suprema divinitas, Deus supremus, divinum & æternum principium omnium rerum. Ex ϑεὸς, & ἀρχή. Hinc

Θεαρχικὸς, ἡ, ὸν, qui supremæ divinitatis est; (2) qui summi Dei est; (3) divinus.

Θεασάμενος, a. 1. part. med. v. ϑεάω.

Θεάσασθαι, *vidisse, videre*, aor. 1. inf. med.

Θεαστικὸς, ἡ, ὸν, divinus; (2) qui spiritu divino agitur. A ϑεάζω.

Θεατέον, spectandum. A ϑεάομαι.

Θεατὴς, οῦ, ὁ, spectator. Ab eod.

Θεατὸς, ἡ, ὸν, visibilis, spectabilis.

Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A ϑέατρον.

Θεάτρια, ας, ἡ, spectatrix. A ϑεατής.

Θεατρίδιον, ου, τὸ, parvum theatrum, Dim.

Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) traduco, publice omnibus deridendum propono. Ὀνειδισμοῖς τε καὶ ϑλίψεσι ϑεατριζόμενοι, Heb. 10, 33.

Θεατρικὸς, ἡ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus spectaculis delectatur; (3) ostentatorius, ad ostentationem compositus; (4) concinnus, exquisitus. Ab eod.

Θεατρικῶς, *Adverb.* theatrice; (2) fastuose, ostentatorie.

Θεατριστὴς, οῦ, ὁ, mimus.

Θεατροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, theatri formam habens. Ex ϑέατρον, & εἶδος.

Θεατροειδῶς, forma theatri.

Θεατροκοπέω, spectatorum gratiam capto, placere cupio. A κόπτω.

Θεατροκοπία, ἡ, captatio applausus.

Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis potestas. Ex ϑέατρον, & κράτος.

Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, insano theatri amore teneor. Ex ϑέατρον, & μαίνομαι.

Θεατρόμορφος, ος, id. quod θεατροειδής.

Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque spectantur; (2) spectaculum; (3) spectatores. A ϑεάομαι.

Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui a spectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex ϑέατρον, & πώλης, *venditor.*

Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis spectatio. Ex ϑέατρον, & σκοπέω.

Θεατροτορύνη, ἡ, q. d. theatri cochlear, i. e. assiduus in theatro ut sc. cochlear in olla, s. patina.

Θεατρώνης, ου, τὸ, theatri magister, qui theatrum conduxit. Ex ϑέατρον, & ὠνίομαι.

Θεάφιον, ου, τὸ, sulphur. A ϑεῖον, id. & ἅπτω *incendo.*

Θέαφος, ου, ὁ, sulphur. Ab eod.

Θέε, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* pro ἔθεε, a ϑέω.

Θέειον, sulphur, *Poet.* & *Ion.* pro ϑεῖον.

Θεειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. Ὄφρα ϑεειώσω μέγαρον, Odyss. 22, 482. A ϑέειον pro ϑεῖον.

Θεεύμενος, præs. part. med. *Ion.* & *per contr.* pro ϑεώμενος, ex ϑεαόμενος, a ϑεάομαι.

Θεηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex ϑεὸς, & γίνομαι, *nascor.*

Θεηγορέω, deum pronuncio aliquem, deum esse dico. Ex αγορέω.

Θεηγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diviniloquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex ϑεός, & ἀγορὰ, *oratio.*

Θεηδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor. Ex ϑεὸς, & δέχομαι.

Θεηδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Θεήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Deo invectus, a Deo impulsus, a Deo immissus. Ex ϑεὸς, & ἐλαύνω, *agito.*

Θέημα, ατος, τὸ, pro ϑέαμα, *Ionice.*

Θεημαχία, ϑεημαχος, v. ϑεομ.

Θεημοσύνη, ἡ, speculatio, contemplatio. A

Θεήμων, ονος, ὁ, spectator, *Ion.* pro ϑεάμων.

Θεηπολέω, ῶ, fut. ήσω, Deorum simulacra circumfero & stipem corrogo. Ex ϑεὸς, & πολέω, *verso.*

Θεῇς, dat. plur. *Ion.* pro ϑεαῖς, a ϑεά.

Θεήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro ϑεάσασθαι, a ϑεάομαι.

Θεήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ϑεάσῃ.

Θεητὴς, οῦ, ὁ, spectator, *Ion.* pro ϑεατής.

Θεητικὸς, v. ϑεατ.

Θεητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione spectandus, spectabilis, *Ion.* pro ϑεατός.

Θεία, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A ϑεῖος.

Θειάζω, fut. άσω, divinum instinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) pass. adflatus sum divinitus Θειάζουσι τελευταῖς, Philostr. A ϑεῖος, *divinus.*

Θειασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis; (2) superstitiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus. A ϑειάζω.

Θείει, 3. s. præs. ind. act. *Ion.* vel *Boeot.* pro ϑέει, a ϑέω.

Θείην, aor. 2. opt. act. v. τίθημι.

Θειητὸς, ἡ, ὸν, admirandus. A ϑεητός.

Θεϊκὸς, ἡ, ὸν, divinus. A ϑεός.

Θεϊκῶς, *Adv.* divine; (2) Deum respiciendo; (3) ad Deum referendo. A ϑεϊκός.

Θειλοπεδεύω, in aprico exsicco, insolo. A

Θειλόπεδον, ου, τὸ, locus apricus; pro εἰλόπεδον, ex εἵλη, & πέδον.

Θεῖναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. verbi τίθημι.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου θεινόμεναι βουπλῆγι, Il. 6, 135. θεινομένην, Il. 1, 588.

Θειόδομος, ον, a Deo, ſ. Diis exſtructus. A δέμω.

Θείοιο, gen. ſ. *Ion.* pro θείου, a θεῖος.

Θείομεν, a. 2. conj. act. v. τίθημι.

Θεῖον, ου, τὸ, ſulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ου, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina.

ΘΕΙ̃ΟΣ, ου, ὁ, patris vel matris frater; avunculus, patruus. Θεῖος, abſolute pro ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, vid. Eurip. Iph. T. 930.

Θειοτέρως, *Adv.* divinius. A θειότερος, Comp. a θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeſtas. A θεῖος.

Θειοφαγὴς, ὲς, quem Dii edunt, delicatus.

Θειόχροος, *contr.* θειόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſulphuris colorem habens, luridus. Ex θεῖον, & χρόα, *color.*

Θειόω, ῶ, f. ώσω, Deo, ſeu Diis conſecro; (2) ſulphure perfumo. Ex θεῖος, *divinus*, & θεῖον, *ſulphur.*

Θείω, curro, metri cauſa, pro θέω.

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſulphureus. Θειώδη λουτρὰ, *Aret.* A θεῖον, *ſulphur.*

Θείως, *Adv.* divine, divinitus, divina ſorte.

Θείωσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, a θειόω.

Θελγεσίμυθος, ον, ſuavia loquens, oratione permulcens animum.

Θελγῖνες, Heſychio ſunt οἱ τελχῖνες, præſtigiatores, venefici; verſipelles. A θέλγω.

Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum; illecebræ. A θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγομένη, *geſtiens*, pr. part. paſſ. f. g. A

ΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, ſeduco; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὰρ Ἀχαιῶν θέλγε νόον, Il. 12, 255. θυμὸν, Il. 15, 594. Πολλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν, Odyſſ. 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.

Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens, Vet. Lex.

Θελήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θελήσω, f. 1. ind. act. verbi θέλω.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, cupitus, expetitus.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.

Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui deliniendi, ſ. oblectandi vis ineſt; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena.

Θέλκτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελκτὼ, όος, ἡ, adulatrix, blandiens, Suid. A θέλγω.

Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, ſuavis.

Θελξίνοος, *contr.* θελξίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mentem demulcens; (2) animum decipiens. Ex θέλγω, & νόος.

Θελξίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, animum deliniens. Ex θέλγω, & φρὴν.

Θέλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro θέλουσα, a θέλω.

Θελοκακέω, vid. ἐθελοκ.

Θέλοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro θέλουσι.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. A θέμηλον.

Θέλω, f. θελήσω, volo; (2) opto; (3) delector; (4) poſſum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, poſitio, poſitum, appoſitum, expoſitum, aut depoſitum, *unde* & pecunia apud trapezitam poſita; (2) legio provinciæ impoſita; (3) ipſa provincia; (4) propoſitio apud Rhetores; (5) horoſcopus, ſidus natale. A τίθημι, *pono.*

Θεματίζω, f. ίσω, depono, pono caſum; (2) themata facio, horoſcopum erigo.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, poſitivus; (2) primitivus apud Grammaticos; (3) provincialis; (4) præmium propoſitum habens pecuniarum, *Epith.* ludi ſ. certaminis. A θέμα.

Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, poſitio caſus; (2) poſitus, ſtatio; (3) thematis aſtronomici erectio. A θεματίζω.

Θεμείλιον, τὸ, pro θεμέλιον, metri cauſa.

Θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum. A θέμηλον.

Θεμέλη, ης, ἡ, fundamentum, Heſ.

Θεμέλιον, ου, τὸ, idem.

Θεμελιακὸς, ἡ, ὸν, fundamentalis.

Θεμελιόθεν, funditus. A ſeq.

Θεμέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in fundamento ſeu fundamenti loco ponitur. Ab eod.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, Heb. 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, Matt. 7, 25. Hinc

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti ſubſtructio.

Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro θεῖναι, a τίθημι.

Θέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro θεῖναι.

Θεμέθλω, *Poet.* & *Dor.* pro θεμέθλου.

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμίπλεκτος, ον, legitime nexus, ſ. plexus, *Epith.* coronæ.

ΘΕ'ΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) inſtitutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, ſive juſtitiæ, conſiliorumque & oraculorum præſes. *In Plur.* θέμιστες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) conſilia.

Θεμισκρέων, recte, bene imperans. A κρέω, *al.* θεμισκέραν, jus adminiſtrans. A κέραω.

Θεμισκόπος, ὁ, juſtus inſpector, ſ. curator.

Θέμιστα, *juſtitiam*, acc. ſing. a θέμις.

Θεμιστεῖος, εία, εῖον, juſtus. Ab eod.

Θεμιστευτὸν, lege ſancitum, Heſ. A

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura & leges; (2) vaticinor, do reſponſa & oracula; (3) impero. Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων, Odyſſ. 114. Ab eod.

Θεμιστέων, gen. pl. *Ion.* pro θεμιστῶν, a

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, legibus conſentaneus, juſtus. A θέμις.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa leges & reddenda jura verſatur, legis peritus; (2) judex. Ex θέμις, & πολέω, *verſor.*

Θεμιστοῦχος, ὁ, jus dicens, jus reddens. Ab ἔχω.

Θεμίστωρ, ορος, ὁ, juſtus; (2) prudens; (3) æquus. A θέμις.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, juſtus, licitus, legibus congruus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *Adv.* juſte, licite, legitime.

Θεμόω, ῶ, fut. ώσω, appropinquare facio, accedere cogo. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι, Odyſſ. 9, 486. A θέω, *pono*, ſc. in conſpectu.

Θὲν, Particula, ſignificans in compoſitione motum de loco, v. g. οὐρανόθεν, de cœlo.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A θένω.

Θένω, cædo, pulſo, tundo. Τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν, Ariſt. Av. 54. Τὴν γνάθον βούλει θένω, id. Lyſ. 823. A θείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læſio Deorum, impietas; (2) dira ſtoliditas, velut divinitus immiſſa.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, divinitus punior. A

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumelioſus; (3) adverſo numine agens; (4) a Deo reprobatus. Ex θεὸς, & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furioſe.

Θεογάμια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex θεὸς, & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptiſmus.

Θεογέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptiſmus. Ex θεὸς, & γίνομαι.

Θεόγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinas; i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adſpectu divino præditus, Nonnus.

Θεόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, cui divina eſt lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis. A θεογονία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γιγνώσκω.

Θεόγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo cognitus. Ex iiſd.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus & origo. A γίνομαι.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dei ſeu rerum divinarum ſuſceptor divinus. A δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo ſcriptus.

Θεοδήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo læſus; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui a Deo circumagitur, a Deo agitatus, inſtinctu Dei editus. A δινέω.

Θεόδματον, *Γor.* pro θεόδμητον. A

Θεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitus ædificatus, a Diis exſtructus. A δέμω.

Θεοδόκος, & θεοδόχος, ον, ſacer, de templo, quia Deum δέχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas.

Θεοδέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, dvinitus datus. A δίδωμι.

Θεόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεοδώρητος, ον, idem.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, ſancte vivo. A δρέμω.

Θεόδρομος, ον, ſancte vivens.

Θεοείδεια, ας, ἡ, ſimilis Deo forma. A

Θεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis, Dei formam habens, Hom. Il. 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, *Adv.* Deo ſimiliter, ita, ut Dei figuram repræſentet, divine.

Θεοείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis, Hom. Il. 1, 131.

Θεοεχθία, ἡ, id. quod θεοβλαβεία (2).

Θεοεχθρία, ἡ, idem.

Θεόθεν, *Adv.* a Deo, divinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo immolatus, Diis ſacrificatus. A θύω.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, ſacrum Bacchi, Heſ. Suid. A θέοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θέοινος, ου, ὁ, Deus vini, Bacchus, Suid.

Θεοῖο, *Dei*, gen. ſing. *Ion.* pro θεοῦ, a θεός.

Θέοισα, part. act. *Dor.* pro θέουσα, a θέω.

Θέοιτο, *cucurrerit*, 3. ſing. a. 2. opt. med.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Deum ſeu res divinas cauponatur & quæſtui habet, ſacrilegus nundinator. A κάπηλος.

Θεοκατάσκευαστος, ον, a Deo paratus, ſ. Deo, in honorem dei factus. A κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei, ſ. ſacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ, fut. ήσω, Deum invoco, ſ. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖν τὸν Κυρῖνον, Plut. A κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio.

Θεόκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo honoratus.

Θεόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo laboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, Deo adhærens qu. adglutinatus.

Θεόκραντος, ον, a Deo perfectus, effectus. A κραιαίνω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo conditus, a Deo inſtitutus. A κτίζω.

Θεοκτονία, ἡ, Dei cædes. A κτείνω.

Θεοκτόνος, qui Deum interfecit. *Voces Eccleſ.*

Θεολαμπὴς, ὲς, a deo illuſtratus, divinum ſplendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, numine adflatus, qui divino inſtinctu rapitur, a numine correptus. A λαμβάνω.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus ſeu inſtinctus. Ex iiſd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis diſſero ϑεολογέμενα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologice diſputantur. Θεολογεῖται ἡ ἀρχέγονος φύσις τοῖς ἔπεσι τοῦ Ὁμήρου, Plut. A ϑεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus ſupra ſcenam, in quo Dii oſtendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, ſermo de Deo.

Θεολογικὸς, ἡ, ὸν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebuſve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A ϑεολογία.

Θεολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, theologus, qui de Deo diſſerit, rerum divinarum conſultus, *apud Eccleſ.* qui divinitatem Chriſti defendit ſcriptis.

Θεομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deorum inſtinctu furens, cui furor a Diis immiſſus eſt. A μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, inſtinctus divinus.

Θεομαντέω, vaticinor inſtinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vates.

Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 29, 9. A ϑεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέομεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro ϑῶμεν, a τίθημι.

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, ſeu Deorum. A μῆνις.

Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum conſultus, peritus.

Θεομητιάω, ῶ, divina ſapio, divino ſpiritu agor. Ex Heſ. A

Θεόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, divina ſapiens, divina conſulens. A μῆτις.

Θεομήτωρ, ἡ, Dei mater, *Maria.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμεῖσθαι.

Θεομίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad imitationem Dei factus & inſtitutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *Adv.* imitando Deum, imitatione Dei.

Θεομισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo inviſus. A μῖσος.

Θεομίσης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui Deum odit.

Θεομιστῶς, odio Dei, impie.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitus acceptus, præſtantiſſimus; (2) a deo aliqua re ornatus. A μοῖρα.

Θεομυσὴς, ὁ ϗ ἡ, quem Deus abominatur, ſceleratus, abominandus. A μύσος.

Θεόντων, gen. pl. præſ. part. act. v. ϑέω.

Θεοξένια, ων, τὰ, feſtum in omnium Deorum honorem inſtitutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Θεόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus inſtitutus. A παραδίδωμι.

Θεοπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ὁ, Dei pater, *Epith.* Davidis, ap. Script. Eccleſ.

Θεοπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, parens, ſeu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adverſus Deum.

Θεόπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo miſſus.

Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανάομαι.

Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ου, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλαστία, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitus inſpiratus. A πνέω.

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum ſeu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, Luc. A ϑεοποιός.

Θεοποιητικὴ, ῆς, ἡ, confictio Deorum, fabricatrix religioſorum ſimulacrorum, A præc.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, Deorum fabricatio, ſimulacrorum in Deorum honorem effictio.

Θεοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui Deos ſeu Deorum imagines fabricatur. Ex ϑεὸς, & ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos verſor, Deos fingo, Deorum ſimulacra fabricor. A πολέω.

Θεόπομπος, ον, divinitus datus, divinus.

Θεοπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo elaboratus, factus, ſtructus. A πονέω.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ ϑεοπρεπὲς, έος, divinum decus, divina majeſtas. Ex ϑεὸς, & πρέπω.

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divine.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι ϑεοπροπέων ἀγορεύεις, Il. 1, 109.

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.

Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A

Θεοπρόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεὸς, & πρέπω, *excello.*

Θεόπτης, ὁ, qui Deum videt. Ab ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας ἡ, viſio Dei, ſeu divina, Dei conſpectus. A ϑεόπτης.

Θεοπτικὸς, ἡ, ὸν, Deum videns. Ab eod.

Θεοπτυστὸς, ὸν, Deo inviſus.

Θεόπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinitus ſ. cœlitus accenſus. Ex Θεὸς, & πῦρ.

Θεόργητος, ον, idem quod ϑεομανής.

Θεοργὸν, οῦ, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.

Θεορρημοσύνη, ἡ, inſtitutio divina, doctrina divina; (2) inſtitutio, quæ viva voce fit. A

Θεορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.

Θεόρρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo dictus; (2) divinus. A ῥέω, *dico.*

Θεόρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo profluens, a Jove fuſus. A ῥύω.

Θέορτος, ὁ ϗ ἡ, a Deo excitatus. Ab ὄρω.

ΘΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, Deus, ἡ Θεὸς, Euripid. Androm. 130. & ἡ Θεὰ, Dea.

Θεόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo divinitus datus. A δίδωμι.

Θεόσδωρος, ον, idem.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.

Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. A

Θεοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dei cultor, religioſus. A σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, *Adv.* pie.

Θεόσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei inſtar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεὸς, & σεπτός.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius.

Θεοσεχθρία, ας, ἡ, odium & inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.

Θεοσημεία, ας, ἡ, ſignum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.

Θεοσκυνέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo. A κυνέω.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum ſcientia, Theologia, religio Chriſtiana. A ϑεόσοφος.

Θεόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, rerum divinarum conſultus, Theologus. Ex Θεὸς, & σοφός.

Θεόσπορος, ον, a Deo ſatus, genitus. A σπείρω.

Θεόσσυτος, & ϑεόσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo impulſus, divinus, a Deo profectus. A σεύω.

Θεοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Deo calcatus, vel calcandus. Ex Θεὸς, & στίβος, *via.*

Θεόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, Nonnus. A στοργή.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dei oſor, Deum exoſus; (2) Deo inviſus. A στυγέω.

Θεοστύγητος, ον, idem.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium Dei. A ϑεοστυγής.

Θεοσυλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſacrilegus. A σύλη.

Θεοσύνακτος, ον, Deo conjungens. A συνάγω.

Θεοσύστατος, ον, Deum commendans, laudans. A συνίστημι.

Θεόταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deus taurus, Epith. Jovis.

Θεοτέρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo prodigioſe proficiſcens. A τέρας.

Θεοτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. A τέρπω.

Θεότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.

Θεότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A τιμή.

Θεοτόκος, ου, ὁ, Deum pariens, Dei genitrix. A τίκτω.

Θεότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo natus. Ex iiſd.

Θεότρεπτος, ον, a Deo converſus in aliquem.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum Deo. A τύπος.

Θεουδεία, ας, ἡ, pietas, religio, Nonnus. A

Θεουδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis, religioſus, pius, Deo acceptus. Ex ϑεὸς, & εἶδος.

Θεουδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei, ſeu rerum divinarum ſuſceptor, Deum ſeu res divinas capiens; (2) *Epith.* templorum & Mariæ. A δέχομαι.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum. A ϑεουργός.

Θεουργικὸς, ἡ, ὸν, cui Deos faciendi vis ineſt; (2) ad ſacra pertinens; (3) in ſacris frequens, diligens.

Θεουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſacris operatur. Ab ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei apparitio; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.

Θεοφάνεια, ων, τὰ, & ϑεοφάνιαι, αἱ, Feſtum ſolenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Chriſtianos feſtum nativitatis Chriſti; *item* trium regum. Ex iiſd.

Θεόφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo declaratus, aut manifeſtatus. Ex iiſd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, ſacerdos; (2) theologus.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor, Heſ. A

Θεόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo pronunciatus, Dei oraculo editus. A φημί.

Θεόφθεγκτος, ον, idem.

Θεοφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) pius; (4) quod divini numinis favore contingit.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia & familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex ϑεὸς, & φίλος.

Θεοφιλῶς, feliciter, beate.

Θεόφιν, *Adv.* divinitus. Ex ϑεὸς, & φιν.

Θεόφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum timens, Heſ.

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine correptus ago. Παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου ϑεοφορεῖται, Longin. 15. A ϑεοφόρος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inſpiratio divina.

Θεοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, inſtinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. Ab eod.

Θεοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.

Θεοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Deo pronunciatus; (2) diviniloquus, qui divina loquitur. A φράζω. Hinc

Θεοφραδία, ας, ἡ, conſilium divinum, oraculum divinum.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iiſd.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, divina mente præditus, vates, propheta. Ex ϑεὸς, & φρήν.

Θεοφροσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, qua ſcilicet divina ſapimus. A ϑεόφρων.

Θεοφρούρητος, ον, a Deo defenſus, cuſtoditus. A φρουρέω.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo ſervatus, qui eſt in Dei tutela. A φυλάσσω.

Θεόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo plantatus, A φύω.

Θεοχάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo ſculptus vel impreſſus. A χαράσσω.

Θεοχόλασια, ας, ἡ, diræ, Philoxenus. A χολοῦσθαι, *iraſci.*

Θεοχόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, iratum deum habens; (2) dirus. id. Ex iiſd.

Θεόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Deo unctus. A χρίω.

Θεόω, Deum facio, Deum efficio. Ex ϑεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula, Dim.

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla. A ϑεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, miniſterium; (2) famuli, miniſtri, ſervi, comitatus; (3) obſervantia, obſequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) ſanatio, medela; (7) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A ϑεραπεύω.

Θεραπευθεῖσι, dat. ſing. aor. 1. part. paſſ. f. g. v. θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod ſanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπευσία, ας, ἡ, curatio, ſanatio; (2) ſupplicatio. Ab eod.

Θεραπεύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, medicabilis, ſanabilis. Ab eod.

Θεραπεύσω, f. 1. ind. act. v. θεραπεύω.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus; (2) ſanandus; (3) colendus. Ab eod.

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor; (2) curator.

Θεραπευτὴς, ȣ̃ ὁ, miniſter; (2) medicus, curator. Ab eod.

Θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, obſequioſus, officioſus, colendis hominibus deditus; (2) ſanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei. A θεραπευτὴς.

Θεραπευτικῶς, *Adv.* officioſe, obſequioſe; (2) comiter, benigne.

Θεράπευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis curabilis.

Θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix; (2) curatrix, A

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, ſervio, (2) obſequium præſto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, remedia adhibeo, ſano. Θεραπεύειν τινα, τὰς Θεὰς, *Cura.* Ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα, Ariſt. Θεσμ. 179. A θεράπων.

Θεραπηίης, gen. ſing. *Ion.* pro θεραπείας.

Θεραπὶς, ίδος, ἡ, cultrix, Heſ. Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla; Euripid. Troad. 1070. Per ſyncopen a θεράπαινα.

Θεραπνίδιον, ȣ, τὸ, ancillula. Dim.

Θεραποντὶς, ἡ, idem A

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus; (2) cultor.

Θέραψ, απος, ὁ, ſervus, miniſter. A θεράπων.

Θέρεια, vel θερεία, ας, ἡ, æſtas, tempus æſtatis. A θέρος.

Θερείβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æſtiva habens paſcua; θερείβοτον, locus æſtiva habens paſcua. A θέρος, & βόσκω.

Θερείης, gen. ſing. *Ion.* pro θερείας.

Θερειλεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æſtate lectum præbens, umbroſus. Ex θέρεια, & λέχος.

Θερείνομος, ον, idem quod θερείβοτος. A νομή.

Θέρειος, εία, ειον, æſtivus. A θέρος.

Θερείποτος, ον, æſtate rigatus. A πίνω.

Θερειότατος, η, ον, æſtuoſiſſimus. A θέρος, vel θέρειος.

Θέρετρον, ȣ, τὸ, locus habitationi æſtivæ accommodatus. Ab eod.

Θέρευς, gen. ſ. *Dor.* pro θέρους, ex θέρος.

Θερήγανον, ȣ, τὸ, currus, quo meſſis importatur, Heſ. Ex θέρος, & ἄγω, *ago, porto.*

Θερηΐη, ης, ἡ, ἡ θερεία. *Ionice.*

Θερίζω, f. ίσω, æſtivo, æſtatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, proſterno. Καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον, Ariſt. Av. 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ, Apoc. 14, 16.

Θερικὸς, ὴ, ὸν, æſtivus; (2) meſſorius in Vet. Lex. A θέρος. Unde

Θερινὸς, ὴ, ὸν, æſtivus.

Θέριος, ια, ον, æſtivus.

Θερίσδειν, *metere*, præſ. inf. *Dor.* pro θερίζειν.

Θέρισις, εως, ἡ, meſſio. A θερίζω.

Θερισμὸς, ȣ̃, ὁ, meſſis. A θερίζω.

Θεριστήριον, ȣ, τὸ, falx meſſoria. A θεριστής.

Θεριστὴς, ȣ̃, ὁ, meſſor. A θερίζω.

Θεριστὴρ, &

Θεριστικὸς, ὴ, ὸν, meſſorius. Ab eod.

Θεριστὸς, ὴ, ὸν, meſſus; meſſilis. Ab eod.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.

Θερίστριον, ȣ, τὸ, veſtis æſtiva. Ab eod.

Θέριστρον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θερμάζω, ſive θερμάω, calefacio, foveo. Nicand. θερμάσσαιο in a. 1. med. A θέρμη.

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj a. 1. θερμήνω, θερμήνῃς, calefacias; θερμαίνομαι, caleſco; θερμανθῆναι, a. 1. inf. caleſcere; (2) febricitare. Ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται, Soph. Aj. 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ, Ariſt. Ran. 954.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A θερμαίνω.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, calefactorium, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.

Θερμαντικὸς, ὴ, ὸν, qui calefacere poteſt, calefactorius. A

Θερμαντὸς, ὴ, ὸν, calefactus; (2) qui calefieri poteſt.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A θερμάζω.

Θέρμασμα, το, fomentum. Ab eod.

Θερμαστῆθεν, *Adv.* e caminis, Heſ. A

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, Heſ. A θερμάζω.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium; (2) genus ſaltationis. Ab eod.

Θέρμαυστρα, ας, ἡ, caminus. A θέρμαστρα.

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aere pedes concutio. A

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θερμαστρίς.

Θερμερῶπις, ιδος, ἡ, faciem rubeſaciens, Æſc. Pr. 117. θερμερῶπιν αἰδῶ, pudorem, qui faciei calorem & ruborem inducit.

Θέρμετο, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἐθέρμετο, a θέρμομαι.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æſtus. A θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. Ab ἀγορέω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, dies æſtivi, tempus æſtatis. Ex θερμὸς, & ἡμέρα, *dies.*

Θέρμια, τὰ, lupini. A θέρμος.

Θέρμινθος, ἡ, interdum pro τέρμινθος.

Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus.

Θερμόβουλος, ον, calidis conſiliis utens. A βουλή.

Θερμοδότης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidum præbet. Ex θερμὸς, & δίδωμι.

Θερμοδοτις, ιδος, ἡ, quæ calidam præbet.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum. Ex θερμὸς, & λούω.

Θερμολουτρία, ἡ, ap. *Hipp.* idem.

Θερμολουτέω, lavor calida. Ex iiſd.

Θερμολουτρέω, idem. Ex λουτρόν.

Θερμόνους, ὁ ϗ ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ȣ, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calidum bibebatur. A θερμοπότης.

Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces ſaltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex θερμὸς, & πύλαι.

Θερμοπώλης, ȣ, ὁ, qui calida vendit. Ex θερμὸς, & πωλέω.

Θερμοπώλιον, ȣ, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur; thermopolium.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A θέρω.

Θέρμος, ȣ, ὁ, lupinus; leguminis genus; *Angl.* Lupins.

Θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æſtus; (2) fervor animi. A θερμός.

Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

Θερμουργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus. A

Θερμουργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμος, & ἔργον, *opus.*

Θερμόω, calefacio.

Θέρμω, calefacio. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, Il. 18, 348. A θέρω.

Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A θερμός.

Θερμῶς, *Adv.* calide, fervide. Ab eod.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, æſtas; (2) meſſis ſive fruges demeſſæ.

Θέρσω, f. 1. *Æol.* pro θερῶ, a θέρω.

ΘΕ'ΡΩ, f. θερῶ, (& *Æol.* θέρσω, unde θερσόμενος apud Homerum, Odyſſ. 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et *in Paſſ.* calefio, caleſco, uror, caleo.

Θὲς, 2. ſing, aor. 2. imper. act. pro θέτι, a τίθημι.

Θέσαν, 3. pl. a. 2. *Ion.* pro ἔθεσαν.

Θέσθαι, *poſuiſſe*, aor. 2. inf. med.

Θέσις, εως, ἡ, poſitio; poſitura; ſitus; (2) depoſitio pecuniæ, (a) in menſa trapezitæ; (b) ap. judicem, ſacramentum; *unde* & pro controverſia dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris cauſa; (3) impoſitio, v. c. nominis; (4) ap. Philoſophos, (a) principium demonſtrationis, (b) poſitio, ſ. vera & propria rei explicatio, cui opp. ἄρσις negatio, (vid. etiam *Proſod. Morell.* p. 4.); (5) ap. Rhetores, quæſtio infinita; (6) adoptio. A τίθημι.

Θέσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Deo ſimilis. Ex θεὸς, & εἴκελος.

Θέσμιον, ȣ, τὸ, debitum, legitimum; (2) conſuetudo, *lex.* A

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conveniens, conſuetus. A θεσμὸς, *lex.*

Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me ſubmitto. Ex θεσμὸς, & δέχομαι.

Θεσμοδότειρα, ἡ, quæ leges dedit.

Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex, inſtitutum; (2) legiſlatio; (3) ritus, mos. Ex τίθημι.

Θεσμοθέσιον, ȣ, τὸ, locus, ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex iiſd.

Θεσμοθετέω, ῶ, ſum theſmotheta; leges fero.

Θεσμοθέτης, ȣ, ὁ, legiſlator, inſtitutorum auctor; (2) magiſtratus quidam Athenis, cuſtodes legum.

Θεσμοποιέω, leges facio, præſcribo.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, lex inſtitutum, ritus. A τιθημι.

Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges.

Θεσμοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legiſlator; *Nonn.* E τίκτω.

Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia; feſtum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A θεσμοφόρος. Hinc

Θεσμοφοριάζω, f. άσω, ſacra Cereris legiferæ celebro.

Θεσμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legifer, legiſlator. Ex θεσμὸς, & φέρω.

Θεσμοφύλακες, legum & inſtitutorum cuſtodes. E φύλαξ.

Θεσμῳδέω, ῶ, leges & inſtituta ſacra cano. Ex ᾠδή.

Θεσπέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinus. A θέσπις.

Θεσπεσίως, *Adv.* divine; divinitus. Ab eod.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, divinitus ardens. Ex θέσπις, & δαίω.

Θεσπιέπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. Ex θέσπιος, & ἔπος.

Θεσπίζω, fut. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) ſancio, ſtatuo. A

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, reſponſum vatis, oraculum; (2) dictum vel ſancitum. A θεσπίζω.

Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, Ariſt. Plut. 9. A

Θεσπιῳδὸς, & *Poet.* θεσπιαοιδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, & ᾠδή.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis. A

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Theſſalonica, urbs Macedoniæ.

Θέσθω, 3. ſ. a. 2. imperat. med. a τίθημι.

Θέσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poet* pro ἔθεσαν.

Θέσσομαι, precor, peto, poſtulo.

Θέσφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina reſponſa, oracula. Ex θεὸς, & φημὶ, *dico.*

Θετέον, ponendum. A τίθημι.

Θέτης, ȣ, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

Θετικὸς, ὴ, ὸν, poſitus. Ab eod.

Θετικῶς, *Adv.* poſitive, adfirmative.

Θέτο, 3. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο.

Θετὸς, ὴ, ὸν, poſitus; (2) adoptivus. A τίθημι.

Θέτω, 3. ſ. aor. 2. imper. act. a τίθημι.

Θεῦ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro θȣ̃, ex *Ion.* θέο pro θέσο.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Teudas, Nomen viri Hebr. *Torrens.*

Θευμερᾶ, d. ſ. *Dor.* pro θεομερεῖ, a θεομερής.

Θευμορία, ας, ἡ, Dei pars, h. e. primitiæ, caro, quæ ſacerdotibus datur, quum ſacrificatur, Heſ. Ex θεὸς, & μέριον. Hinc

Θευμοριάζω,

Θευμοριάζω, Deo munus offero. Ex Heſ.

Θευμόριος, α, ον, divina ſorte datus, divinitus immiſſus. A μοῖρα.

Θεύμορος, ον, idem.

Θεῦσις, εως, ἡ, curſus, ap. Sch. *Lyc.* A θέω.

Θεύσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro θεύσεσαι, a θέω.

Θευσεύμενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro θευσόμενος.

Θευφορίη, ης, ἡ, furor & inſtinctus divinus. *Poët.* pro θεοφορία, Suid.

ΘΕ´Ω, fut. ϑεύσομαι, curro. Ὁδὶ δὲ καὐτὸς ὅπη σε κἀμ' ἔοικε ϑεῖν, Ariſt. Veſp. 1349.

ΘΕ´Ω, *inuſ.* f. θήσω, p. τέθεικα, pono.

Θέωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro θῶμεν, a τίθημι.

Θεώντων, *ſpectantium*, gen. pl. præſ. part. act. *contract.* pro θεαόντων, a θεάω.

Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. Ex ὄνομα.

Θεωρεῖται, 3. ſ. paſſ. pro θεωρέεται, a

Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, ſpecto, contemplor, inſpicio; (2) perpendo, accurate inveſtigo; (3) ludos ſpecto, ludos ſpectatum publice eo. Θεωρεῖν τι, περί τινος, ἐς τι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ, πλὴν ἐς Πάρον, Ariſt. Veſp. 1182. A θεωρός.

Θεώρημα, ατος, τὸ, ſpectaculum, quod ſpectamus; contemplatio, θεωρήματα, ſpeculamenta diſciplinarum, commentationes & præcepta. *Cicero vertit* percepta. *Ern.* A θεωρέω.

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus; theorematicus, dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.

Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.

Θεωρητήριον, ου, τὸ, locus, ubi ſpectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν. contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoreticus, theoremata continens. Ab eod.

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, ſpectabilis, adſpectabilis; (2) qui ſub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehenſibilis. Ab eod.

Θεώρητρα, τὰ, munera, quæ ſponſus ſponſæ dabat, cum ſe primum, depoſito flammeo, ſpectandam daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, *Adv.* ſpectabiliter, viſibiliter.

Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio, commendatio; (2) legatio ad ludos nomine civitatis; (3) ludus ipſe, ſpectaculum; (4) inſpectio locorum & morum cujuſque civitatis; (5) *dicitur etiam* de rebus ipſis ſpectatu dignis, ut θεωρία βασιλειῶν, ap. *Joſ.* magnificentia regiæ viſenda. A θεωρός.

Θεωρὶς, ἴδος, ἡ, navis, qua legati Athenienſes vehebantur ad ſacra Deliaca.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpectationem ludorum ſeu ſpectaculorum pertinens. A θεωρία.

Θεώριον, τὸ, ſpectaculum.

ΘΕΩΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, ſpectator, contemplator; (2) legatus ad ſacra ſolennia, *item* ad oraculum petendum.

Θεωροῦσι, 3. pl. pro θεωρέουσι, a θεωρέω.

Θέωσις, εως, ἡ, deificatio, apotheoſis; (2) unio cum Deo, in Deum adſumptio. A θεόω.

Θεώτερος, divinior, pro ϑειότερος. A ϑεὸς, ut a βασιλεὺς βασιλεύτερος.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus ſive natus. Ex Θήβη, & γείνομαι, *naſcor*.

Θήβαζε, *Adv.* Thebas. A Θήβη.

Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.

Θηβαῒς, ἴδος, ἡ, Thebais, ſc. poëſis.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι αἱ, Thebe ſive Thebæ. Urbs in Ægypto, Aſia min. & Bœotia. Θήβῃσι, Thebis.

Θήβηθεν, *Adv.* Thebis. A Θήβη.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus; in Epig.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A ϑήγω.

Θήγανον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΘΗ´ΓΩ, fut. ϑήξω, acuo; (2) excito, inſtigo, inflammo; τεθηγμένος, perf. acutus. Θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα, de apro, Heſiod. Ἀσπ. 388. & Il. 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικὰ, Xen.

Θηεῖσθαι, præſ. inf. med. pro ϑηέεσθαι.

Θηεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθηέετο, a

Θηέομαι, cum admiratione ſpecto. Thema Ionicum propter talia: ἐθηεῖτο, ſpectabat; ϑηεῦντο, ſpectabant mirabundi; ϑηήσατο, a. 1. cum admiratione ſpectavit; ἐθηήσαντο, ſpectarunt; ϑηήσαιτο, opt. admiraretur. A ϑεάομαι.

Θηεύμενος, *ſpectans*, præſ. part. med *Ion.* & *Dor.* pro ϑεώμενος, a ϑεάομαι.

Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηοῦντο, *contr.* ex ἐθηέοντο.

Θηήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione ſpectat. A ϑηέομαι.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione ſpectandus ſpectabilis, admirabilis. Ab eod.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans ſpectator. Ab eod.

Θήϊον, τὸ, pro ϑεῖον, *Ion.* ſulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ deſtinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A ϑήκη.

Θηκάμενος, a. 1. part. med. verbi τίθημι.

Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν.

Θήκαο, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθήκασο.

Θῆκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε.

Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, ſepulchrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, ου, τὸ, repoſitoriolum; (2) loculus. Dim. a ϑήκη.

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A ϑήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam ſugendam præbeo, lacto; (2) *in med.* lacteo, mammam præbitam ſugo. (Μακάριοι) μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριοι) μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας, ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ ϑηρίον, Plut. de Romul. A ϑηλή.

Θηλαίνω, lacto; unde apud Heſ. a. 1. med. ϑήλαντο.

Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens natus, Heſ. A ϑηλάζω.

Θηλαμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutrix, Euſtath. Ab eod.

Θηλασμὸς, οῦ, ὁ, lactatio; (2) nutritio; (3) lactis hauſtus. Ab eod.

Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix, lactatrix.

Θήλεια, ας, ἡ, *Ion.* ϑηλέη, ης, ἡ, femina, femella, cujuſvis generis animantium. A ϑῆλυς.

Θηλέεις, 2. ſing. præſ. indic. act. *Ion.* pro ϑαλέεις, a

Θηλέω, fut. ήσω, germino, vireo; ut hinc fit ϑήλεον, pra ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, & ϑηλήσαντα, in aor. 1. part. Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου Θήλεον, Odyſſ. 5, 73. A ϑάλλω, *vireo*.

ΘΗΛΗ`, ῆς, ἡ, papilla; mamilla; mamma; ruma.

Θηλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, papillatus; papillæ formam habens, Gl. Vet.

Θῆλυ, τὸ, femella.

Θηλυγενὴς. έος, ὁ ϗ ἡ, femina ortus, muliebris. Ex ϑῆλυς, & γείνομαι.

Θηλυγενῶς, feminino genere.

Θηλύγλωσσος, ον, teneram, ſuavem vocem, orationem habens.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A

Θηλυγόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, feminam procreans, ſeu gignens. Ex ϑῆλυς, & γόνος.

Θηλυδριᾷν, puellaſcere, Gl. Vet A ſeq.

Θηλυδρίας, ου, ὁ, mollis, effeminatus. A ϑῆλυς. Hinc

Θηλυδριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mollis & effeminatus; (2) qualis eſt mollium & effeminatorum.

Θηλυδριῶτις, ἡ, mollis effeminata.

Θηλυκεύομαι, muliebriter me gero.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo ſexui proprius & peculiaris. A ϑῆλυς.

Θηλυκῶς, *Adv.* feminino genere.

Θηλυκρανεία, vel ϑηλυκρανία, ας, ἡ, cornus.

Θηλυκρατὴς, ὲς, feminis imperans.

Θηλύκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, muliere interfectus. Ex κτείνω.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano feminarum amore captus, mulieroſus. Ex μαίνομαι.

Θηλυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, molliter & ut femina canens. Ex μέλος.

Θηλυμιτρὴς. ὁ, mitra muliebriter redimitus.

Θηλύμιτρις, ἡ, idem, de viro, per irriſionem.

Θηλύμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feminina forma præditus, qui forma feminea eſt. Ex μορφή.

Θηλύνοος, *contr.* ϑηλύνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt femineo, mollis, effeminatus.

Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλύνθην, a. 1. paſſ. Ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς, Soph. Aj. 660. A ϑῆλυς.

Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.

Θηλύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ut ϑηλύπους βάσις, apud Eur. pes ſ. inceſſus femineus, ſ. feminarum.

Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feminis conveniens. Ex πρέπω.

Θηλυπτερὶς, ίδος, ἡ, filix *femina*.

ΘΗ͂ΛΥΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui eſt ſexus feminei. Hinc ϑηλύτερος, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde αἱ, ϑηλύτεραι, feminæ, feminei ſexus.

Θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A ϑῆλυς.

Θηλυτοκέω, feminei ſexus partum edo.

Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A

Θηλυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, feminei ſexus partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.

Θηλυφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui videtur eſſe femina, feminæ ſimilis. Ex φαίνομαι.

Θηλυφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, feminas occidens, feminei ſexus animalia interimens.

Θηλύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, muliebri mente præditus, mollis, effeminatus, ſapiens muliebria. Ex φρὴν.

Θηλύφωνος, ον, muliebrem, *item* ſuavem vocem habens.

Θηλυχίτων, ὁ, muliebri indutus tunica.

Θηλὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, altrix, nutrix, Heſ. A ϑηλή.

Θηλωτὶς, ίδος, ἡ, altrix. Ab eod.

Θῆμα, ατος, τὸ, theca, ſepulchrum, Heſ. A τίθημι.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A ϑῆμα.

Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipſo. Apud Heſ. & ϑημωνιά.

ΘΗ`Ν, ϑινὸς, ἡ, ὁ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus.

ΘΗ`Ν, Particula *Poët.* ſane, diu; οὐ ϑὴν, haud ſane.

Θήνιον, ου, τὸ, lac, Heſ.

Θήξας, a. 1. part. act. verbi ϑήγω.

Θῆξις, εως, ἡ, punctio per acum; (2) momentum, punctum, celeritas, quaſi a ϑήγω, niſi forte ϑίξις ſcribendum. A ϑιγγάνω, *attingere*.

Θήξω, *acuam*, f. 1. ind. act. verbi ϑήγω.

Θηοῖο, 2. ſing. præſ. opt. med. pro ϑηέοιο, a ϑηέομαι.

Θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέθηπα, perf. med. obſtupui, miror. Ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς. Il. 21, 64.

ΘΗ`Ρ, ϑηρὸς, ὁ, fera, bellua.

Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A ϑήρ.

Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio v. c. veri. Ex ϑὴρ, & ἄγρα.

Θηραγρίτης, ου, ὁ, venator. A ϑηράγρα.

Θήραγρος, ον, venationi aptus, ſerviens.

Θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A ϑηράω.

Θηρᾶν, præſ. inf. act. pro ϑηράειν, a ϑηράω.

Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A

Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum ſeu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex ϑὴρ, & ἀρχός.

Θηράσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) venatu captus. Θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ. Æſch. Pr. 856. A ϑηράω. Unde

Θηρατέον, *Adv. poſit.* venandum eſt.

Θηρατέος. έα, έον, venandus. Ab eod.

Θηρατὴς, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Ab eod.

Θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus; (2) tropice, aſſequenda, quæ labore curaque poſſunt ϑηρατὰ dicuntur, ap. *Polyb.*

Θήρατρον, ου, τὸ, inſtrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.

Θηράω, ῶ, & ϑηράομαι, ῶμαι, venor; (2) ſector, conſector; (3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut miſericordiam, &c. Θηρᾶν δ' ϖρέπει τἀμήχανα, Soph. Ant. 92. Πολλῆς ἀνοίας ϗ τὸ ϑηρᾶσθαι κενὰ, id. El. 1060. A ϑήρ. Unde

Θήρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferinus, belluinus.

Θηρευέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϑηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A ϑηρεύω.

Θηρεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) ad venandum aptus. A ϑήρευσις.

Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipſa venandi actio. A ϑηρεύω.

Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator.

Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc ϑηρευτικὴ, ſcilicet τέχνη, venandi ſcientia.

Θηρευτὸς, ἡ, ὸν, q. d. venabilis, qui venatione capi poteſt. Ab eod.

Θηρεύω, fut. εύσω, feras venor, aucupor; (2) ſector, conſector; (3) inſidioſe obſervo. Θηρεύουσι γὰρ σεμνοῖς λόγοισιν αἰσχρὰ μηχανώμεναι, Eur. Hipp. 960. A ϑήρ.

Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A ϑηρεύω.

Θήρης, gen. ſing. *Ion.* ϑήρας, a ϑήρα.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Θηριακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. φάρμακα, medicamenta, quibus animalium venenatorum morſus ſanantur. A ϑηριακός.

Θηριακὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adverſus venenum. Ab eod.

Θηριακὸς, ἡ, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A ϑήρ.

Θηριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a feris captus. Ex ϑηρίον, & ἁλίσκω.

Θηρίβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, a feris adeſus, a feris comeſus. Ex ϑὴρ, & βορά.

Θηρίδιον, ου, τὸ, beſtiola, Dim. A ϑήρ.

Θηρίκλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Thericleius, ut ϑηρίκλειοι, ſc. κύλικες. Θηρίκλεια, ſc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a feris comeſtus. Ex ϑηρίον, & βρώσκω.

Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morſus a fera illatus; (2) morſus ſerpentis. A δάκνω.

Θηριόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a fera ſeu bellua morſus; (2) a ſerpente morſu ictus.

Θηριοκτόνος, ον, beſtias perimens. A κτείνω.

Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum bellis pugno. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15, 32.

Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A

Θηριομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum feris ſeu belluis pugnat, beſtiarius. A μάχομαι.

Θηριομιγὴς, ές, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.

Θηριόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, belluinam formam habens. Ex ϑηρίον, & μορφή.

Θηρίον, ου, τὸ, beſtia, bellua, fera; (2) beſtia venenata, ſerpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus ferum, tetrum, malignum. A ϑήρ.

Θηριοπρεπὴς, ές, beſtiis conveniens,

Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A ϑηρίον.

Θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A

Θηριότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui feris veſcitur; (2) qui veſcitur ſerpentibus. A τρέφω.

Θηριοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui belluas alit.

Θηριοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex ϑηρίον, & φόνος.

Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; effero, irrito, ira gravi adverſus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exaſperatus, efferatus. A ϑηρίον.

Θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferus, belluinus; (2) feris refertus. Hinc τὸ ϑηριῶδες, εος, feritas. Ab eod.

Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A ϑηριώδης.

Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.

Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A ϑηριόω.

Θηρίωσις, οως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.

Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex ϑὴρ, & βολέω, pro βάλλω.

Θηρόβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, a feris adeſus ſeu arroſus. Ex ϑὴρ, & βορὰ, *cibus.*

Θηρόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a feris depaſtus; (2) feris paſcendis aptus. Ex ϑὴρ, & βόσκω.

Θηρόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a feris devoratus. Ex ϑὴρ, & βιβρώσκω, *voro.*

Θηροθῆραι, οἱ, venatores, Heſ. Ex ϑὴρ, & ϑηρεία, *venatio.*

Θηρόθυμος, ον, ferus, iratus.

Θηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animalium formas habens; ut veſtis animalium figuris picta. Ex ϑὴρ, & εἶδος.

Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. A κομέω.

Θηροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferarum occiſor. Ex ϑὴρ, & κτείνω.

Θηρολεκτέω, voces aucupor. A

Θηρολέξης, ου, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum Suid. A ϑήρα, & λέγω.

Θηρολέτης, ου, ὁ, belluarum occiſor. Ab ὀλέτης.

Θηρονόμος, ὁ ϗ ἡ, feras paſcens. A νέμω.

Θηροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, feris inſidians. A σκοπός.

Θηροσύνη, ἡ, venatio. Ex Heſ. A ϑήρ,

Θηροτόκος, ον, feras gignens, *Epith.* ſilvarum, ſaltuum. A τίκτω.

Θηρότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui feris veſcitur. A τρέφω.

Θηροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feras alens. Ex iiſd.

Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.

Θηροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, feras occidens. Dianæ Epith. ϑηροφόνον, aconitum ab occidendis feris. Ex ϑὴρ, & φόνος, *cædes.*

Θηρόχλαινος, ον, lænam, ferinam veſtem geſtans.

Θηρώμενος, præſ. part. paſſ. *contr*, pro ϑηραόμενος, a ϑηράω.

Θηρῶν, part. act. pro ϑηράων.

ΘΗ'Σ, ϑητὸς, ὁ, *proprie*, cives, liberi illi quidem, ſed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλοῦντο ϑῆτες, οἷς οὐδὲ μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν. Plut. in Solon. cap. 18.

Θῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro ϑηλάσαι, a ϑηλάζω.

Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro ϑήσαιντο, a ϑάω.

Θησαυρίζω, f. ίσω, theſauros exſtruo; (2) in theſauro repono; (3) recondo, adſervo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ ϑησαυρίζετε ὑμῖν ϑησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6, 19. Ἕκαστος δὲ ἃ εἶχεν ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, Herod. A ϑησαυρός. Hinc

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in theſauro conditum & repoſitum eſt, theſaurus; (2) repoſitorium; (3) adſervatio.

Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio recondendi & reponendi in theſauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.

Θησαυριστὴς, οῦ, ὁ, qui theſauros congerit, qui in theſauris adſervat opes. Ab eod.

Θησαυριστικὸς, ἡ, ὸν, in theſauro recondens, condens in futurum. Ab eod.

Θησαυροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, collector theſauri; (2) avarus. Ex ϑησαυρὸς, & ποιέω.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, theſaurus, acervus rerum repoſitarum in poſterum; (2) ipſæ opes repoſitæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.

Θησαυροφυλακέω, cuſtos ſum, præfectus ærarii, pecuniarum.

Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in quo theſauri repoſiti cuſtodiuntur. A

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, cuſtos theſauri.

Θήσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

Θησέμεν, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ϑήσειν.

Θησεύμεσθα, 1. pl. fut. 1. indic. med. *Dor.* & *Æol.* pro ϑησόμεθα.

Θησεῖον, τὸ, templum Theſei.

Θῆσθαι, præſ. inf. med. *per Sync.* pro ϑηλάζεσθαι, ſive pro ϑᾶσθαι, ex ϑάεσθαι, a ϑάομαι.

Θήσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. v. τίθημι.

Θήσοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ϑήσουσι.

Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A ϑής.

Θήσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.

Θῆτα, *ſervum*, acc. ſing. a ϑὴς, *ſervus.*

Θητεία, ας, ἡ, ſervitus, famulatus pro mercede. Ab eod.

Θητεὺς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.

Θητεύω, f. εύσω, mercede ſervio, unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori ϑητεύειν, v. ϑὴς, *Ern.* Ἐθήτευσαν παρ' Ἀδμήτῳ, Luc. Θητεύω κύκλωπι, Euripid. Cyclop. 77. Ab eod.

Θητικὸς, ἡ, ὸν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui conſtat e mercenariis famuliſque operariis.

Θῆττα, ης, ἡ, idem quod ϑῆσσα.

Θητώνιον, ου, τὸ, pretium mercenarii. A ϑὴς, & ὠνεῖσθαι.

Θιαγόνες, panes, qui Diis apponebantur.

Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, Heſ. A ϑίασος.

Θιασάρχης, ου, ὁ, ſacri chori princeps & antiſtes ſacrificantium, vel ſolenni cœtu Deum colentium. Ex ϑίασος, & ἀρχή.

Θιασεύω, per pompam & thiaſo progredior. Θιάζω, initio. Ἐθίασέν σε, ἢ παῖς τάδ' αὐδᾷς, Euripid. Ion. 552.

Θιασίτης, ου, idem quod ϑιασώτης. A

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus & multitudo tripudantium, proprie Bacchicos choros agitans; (2) examen & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus

Θιασώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thiaſis celebris.

Θιασὼν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiaſi & feſta convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, ſodales thiaſos agitantes, ſocii in chorea; (2) ſocii. Ab eod.

Θιασώτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiaſos pertinens.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiſcella e vimine plexa in modum arculæ.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, toſtus ſub carbonibus; (2) tener.

Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ, Soph. Oed. Col. 342. Παρέσται ταῦτα σοι ϗ ϑιγγάνειν, id. Phil. 668. Μὴ ϑιγγάνειν μου μηδέν, ἀλλ' εἴργειν ὄχλον τοῦ παιδὸς, ſcil. χρὴ, Eur. Hec. 695. A ϑίγω.

Θιγεῖν, *tetigiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ϑίγω.

Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A ϑίγω.

Θίγοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ϑίγουσα.

Θίγον, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Dor.* pro ϑίγε.

ΘΙ'ΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ' ἦν φόβος ϑίγειν νεκροῦ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς ϑιγών, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ ϑιγόντα, id. Phil. 406. Θίγειν ὠλέναις τέκνου, Eur. Phil. 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἆρ' ἐμοῦ γε θίξεται, idem Hipp. 1089.

ΘΙ'Ν, ϑινὸς, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.

Θινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, littoreus; (2) leviter elatus in modum cumulorum arenarum & acervorum frugum.

Θίξις, ιος, ἡ, tactus, contactus, contagium, ictus. A ϑίγω.

Θίξω, *targam*, f. 1. ind. act. verbi ϑίγω.

Θὶς, ϑινὸς, idem quod ϑίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui teſtes ſunt contuſi. A ϑλάω.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, εως, ὁ, contuſio. Ab eod.

Θλάσμα, ατος, τὸ, contuſio, colliſio.

Θλάσπι, εως, ἡ, thlaſpi, herba, cardamum agreſte, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τὸ, idem.

Θλάσε, 3. ſ. a. 1. indic. act. *Ion. & Poët.* pro ἔθλασε, a ϑλάω.

Θλαστικὸς, ἡ, ὸν, contundendi ſeu collidendi vim habens. Ab eod.

Θλαστὸς, ἡ, ὸν, contuſus. Ab eod.

ΘΛΑ'Ω, ῶ, f. *άσω*, contundo, colligo, conquaſſo, frango. Οὔτ' ἔῤῥηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, Heſiod. Ἀσπ. 140.

Θλιβίας, ου, ὁ, ſpado, cui teſtes contuſi ſunt, Heſ. A

ΘΛΙ'ΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, conſtringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ ϑλίβωσιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μέλλομεν ϑλίβεσθαι, 1 Theſſ. 3, 4. Hinc

Θλίμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Θλιμμὸς, ου, ὁ, adflictio. Ab eod.

Θλίψις, εως, ἡ, compreſſio; (2) adflictio, anguſtiæ, anxietas. Ab eod.

Θνάσκω, *morior*; *Dor.* pro ϑνήσκω.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med.

Θνησείδιον, ου, τὸ, materia morticina. A ϑνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ ϑνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors, Suid. Ab eod.

Θνῆσκον, *Ion.* pro ἔθνησκον, a

ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior, f. ϑανοῦμαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον, ϑανών. *Poët.* perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, a τεθνηὼς, a τεθνηκώς· τεθνᾶσι, mortui ſunt, inf. τεθνᾶναι, & τεθνάναι, τέθναθι, imperat. τεθνάτω, Opt. &c. pleraque quaſi a ϑνῆμι, vel τέθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἃς ἔχρῃζε, γᾶς ἐπὶ ξένας ἔθανε, in terra ubi optavit, id. Oed. Col. 1700.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex ϑνητὸς, & γάμος.

Θνητογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mortalibus genitus. A γίνομαι.

Θνητοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam mortalis habens. Ex ϑνητὸς, & εἶδος.

Θνητοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ϑνητοῦ, a

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; (2) homo; (3) beſtia. Τέκνων τε ϑνητῶν κόμισαι δέμας, Eurip. Supp. 273. A ϑνήσκω.

Θοάζω, f. *άσω*, celeriter moveor; (2) ſedeo, proprie celeriter in ſedile inſilio. Τίνας ποθ' ἕδρας τάς δε μοι ϑοάζετο; Soph. Oedip. T. 2. Τίς ὅδ' ἀγὼν φόνιος ἔρχεται, ϑοάζων σε τὸν μέλεον; Eurip. Or. 321. A ϑοός.

Θοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro ϑοαῖς.

Θοἰματίδιον, ου, τὸ, parva veſtis; (2) palliolum, Dim. a

Θοἰμάτιον, ου, τὸ, veſtis; (2) pallium. Ex τὸ, & ἱμάτιον.

Θοίμην, aor. 2. opt. med. *Poët.* pro ϑείμην, quaſi a ϑέω, pro τίθημι.

Θοίναμα, ατος, τὸ, epulum, convivium.

Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. A

Θοινάω, ῶ, & ϑοινάομαι, ῶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna abſumo; (4) veſcor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς, Heſiod. Ἀσπ. 212. Αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι ϑοινᾶσθαι ξένους, Eur. Alceſt. 539. A ϑοίνη.

Θοινατήριον, ου, τὸ, idem quod ϑοινητήριον.

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc

Θοινητήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes.

Θοινητικὸς, ὴν, ad epulationem idoneus. A ϑοινάω.

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comeſtor, conviva, epulo, devorator. Ab eod.

Θεῖτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.

Θολβὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus; (2) obſcurus; (3) inquinatus; (4) de ſpiritu, concitatus, anxius. A ϑολός.

Θολερῶς, *Adv.* turbide. A ϑολερός.

Θολία, ας, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella. A ϑόλος.

Θολοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex ϑόλος, & εἶδος.

ΘΟΛΟ'Σ, ου, ὁ, ſordes turbidæ; (2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt.

Θολὸς, ἡ, ὸν, turbidus. A ϑολός.

ΘΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii; (2) apud Athenienſes locus in quo Prytanes cœnare ſolebant; (3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidiana uſui neceſſaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur calore.

Θολοῦντα, acc. ſ. part. pro ϑολέοντα, a

Θολόω, ῶ, ώσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infuſco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωται τῇ φράσει, Longin. 3. A ϑολός.

Θολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infuſcatio, inquinatio. A ϑολόω.

ΘΟΟ'Σ, ά, ὸν, celer, velox; (2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. Hinc ἐθόωσα, acui, a. 1. ap. Hom. Ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς Ἄκρον, Odyſſ. 9, 227. A ϑοός.

Θοραῖος, αία, αῖον, ſeminalis. A ϑορή.

Θόρε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a ϑορέω, vel ϑόρω.

ΘΟΡΕ'Ω, ῶ, ſalio, ut hinc fit. a. 2. ἔθορον, ϑόρον, ϑορὼν, ϑοροῦσα. Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσι ϑόρον, Il. 8, 252.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale.

Θορικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A ϑορή.

Θόρνυμι, vel ϑορνύω, item ϑόρνυμαι, & ϑορνύομαι, inſilio, ineo, libidine agitor, coëo.

Θορὸς, οῦ, ὁ, ſemen genitale; (2) excretio ſeminis.

Θόρος, ου, ὁ, initor, admiſſarius, Heſ.

Θορυβεῦσιν, *Dor.* pro ϑορυβοῦσι.

Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα, perf. turbavi, paſſ. τεθορυβημένος, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. ϑορυβηθεὶς, turbatus. Ὅπως ἂν μὴ ϑορυβήσῃ μοι, Dem. Ταῦτα Γάλβαν ἐθορύβει, Plut. Τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνωται, Longin. 3. A ϑόρυβος.

Θορυβήσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act.

Θορυβητικὸς, ἡ, ὸν, tumultus, pavores faciens.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) ſeditioſus. Ex ϑόρυβος, & ποιέω.

ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβοῦντες, nom. plur. part, ϑορυβέοντες, a ϑορυβέω.

Θορυβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tumultuoſus, turbulentus; (2) ſtrepens, obſtrepens. A ϑόρυβος.

Θορυβωδῶς, *Adverb.* tumultuoſe, turbulente, raptim.

Θορύεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Θορύω, in libidinem concito, q. d. πρὸς τὴν ϑορὴν ὀρνύεσθαι.

ΘΟ'ΡΩ, ſalio; ut hinc fit ἔθορον, ϑόρον, imperf. & a. 2. ϑορὼν, ϑοροῦσα, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ ϑόρε παμφανόωντος, Il. 8, 320.

Θουραῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A ϑοῦρος.

Θουρὰς, άδος, ἡ, impetuoſa, Nicand.

Θουρήθρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, Heſ. A ϑόρω.

Θούρης, ου, ὁ, admiſſarius, qui init, Heſ.

Θουρικὸς, ἡ, ὸν, impetuoſus, violentus.

Θουριμάντις, ὁ, Vox Comica, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.

Θούριος, ία, ιον, impetuoſus, bellicoſus.

Θοῦρις, ιδος, ἡ, impetuoſa. A

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A ϑόρω.

Θόωκὸς, ὁ, ſedile, ſolium, conſeſſus. A ϑῶκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A ϑοός.

Θραγμὸς, ὁ, fragor, ſ. ſonus e re aliqua contuſa.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, Thracia. A Θρᾴξ.

Θρᾷκες, οἱ, Thraces. Edones.

Θρᾳκίας, ου, ὁ, Thracias, ut Θρᾳκίας λίθος.

Θρᾳκικὸς, ἡ, ὸν, Thracicus. A Θρᾴξ.

Θρᾳκιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.

Θρανεύω, f. εύσω, ſupra ſcabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα σου ϑρανεύσεται, Ariſt. Eq. 368. A ϑρᾶνος.

Θρανίδιον, ου, τὸ, ſellula, parvum ſcabellum, Dim.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Hinc

Θρανῖτις, ιδος, ἡ, remus thranitæ.

Θρανιτικὸς, ἡ, ὸν, qui thranitarum eſt.

Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella, in ſpecie familiarica; (2) ſcabellum, hypopodium; (3) ſcabellum in quo coria extenduntur. A ϑράω, *ſedeo.* Θρανόω, ϑρανύω, ejuſdem ſignificationis cum

Θρανύσσω, f. ξω, confringo, contero. Οἳ πάντα ϑρανύξαντες εὐτόρνῳ σκάφει, Lyc. 664. A ϑραύω, *frango.*

ΘΡΑ'Ξ, Θρᾳκὸς, ὁ, Thrax.

Θρᾳΐκιος, ία, ιον, Thracius. A Θρᾴξ.

Θρᾴκιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Θρασέως, *Adv.* audacter, temerarie.

Θρασιόμαχος, ap. Pind. pro ϑρασύμαχος, *Ern.*

Θρασκίας, ου, ὁ, Thraſcias, Cæcias, ventus. Quaſi ϑρακίας, a Θρᾴξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas. A ϑάρσος.

Θρᾷσσα, vel Θρᾷττα, Θρῇσσα, Θρήισσα, Threſſa vel Threiſſa, femina ex Thracia. A Θρᾴξ.

Θράσσω, *Attice*, ϑράττω, f. ξω, moveo, moleſtiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. Eur Rh. 863. A ταράσσω.

Θρασύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax verbis.

Θρασυγλωττία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis.

Θρασύγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax membris. A γυῖον.

Θρασύδειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax, ferus.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ϑράσυμαχᾶν.

Θρασυμάχανον, acc. *Dor.* pro ϑρασυμήχανον, a

Θρασυμάχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro ϑρασυμήχανος, audax machinator, qui conſilia audacia init. Ex ϑρασὺς, & μηχάνη.

Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro ϑρασυμάχης, audax in pugna. A μάχη.

Θρασύμαχος, ὁ, idem.

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui audacter irruentem hoſtem ſuſtinet. A μένω.

Θρασύμητις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, & ϑρασυμήτης, ου, ὁ, audax conſilio. A μῆτις.

Θρασύμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, verbis audax & temerarius. A μῦθος.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc ϑρασύνομαι, audax fio, audacter & libere loquor, ſum confidens. Θρασύνομαι ἀβεβαίοις ὑπονοίαις, Plut. πρὸς τινα, id. A ϑρασύς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus; (2) magnanimus, fortis, ſtrenuus. A ϑαρσύς.

Θρασύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo intrepidus. A σπλάγχνον.

Θρασυσπλάγχνως, *Adv.* audacter, intrepide.

Θρασυστομέω, ῶ, f. ήσω, audacter & inſolenter loquor. A

Θρασύϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ore audax.

Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, ferocia. A ϑρασύς.

Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia & procacitas. A

Θρασύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, audaci & procaci ore utens. Ex ϑρασυς, & φωνή.

Θρασύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, audax manu.

Θρασυχειρία, ας, ἡ, audacia manus, ſeu manuum. A ϑρασύχειρ.

Θράτ7α, ἡ, nomen piſcis vilis, ap. Athen.

Θρατ7ίδιον, τὸ, dim. a præc.

Θράτ7α, vid. ϑράσσω.

Θραῦλος, ruptu facilis. Comp. ϑραυλοτέρα, Heſ. Suid. A ϑραύω.

Θραύπαλος, traupalus, arbor apud Theoph.

Θραυπὶς ἰδος, ἡ, avis. Gazæ carduelis, apud Ariſtot.

Θραυσάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, frangens currum, verbum ineptum, veteris Tragici, ap. Ariſt. Ex ϑραύω, & ἄντυξ.

Θραῦσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum.

Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura.

Θραυϛὸς, ἡ, ὸν, fragilis; (2) friabilis. A

ΘΡΑΥ'Ω, f. αύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας, Soph. El. 747. Θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, Herodian. τὴν Ἀθηναίων δύναμιν, Plut.

ΘΡΑ'Ω, ſedeo, verbum rariſſimum, occurrit ϑρήσασθαι, apud Athenæum ex Phileta.

Θρέισσα. *Threiſſa*, *Dor.* pro Θρῄσσα.

Θρεκτικὸς, ἡ, ὸν, celer, curſu velox. A τρέχω.

Θρεκτὸς, ȣ, ὁ, curſu peractus. Ab eod.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, quod alitur. Eur. Hipp. 11. A τρέφω.

Θρεμματοτροφέω, pecora habeo, vel alo.

Θρεξάσκω, curro. Præſupponitur propter ϑρέξασκεν, Homericum, Il. 18, 599. & 602. cum potius habendum ſit hoc imperfect. Ionicum, formatum ab a. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκεν, ϑρέξασκον. A τρέχω.

Θρέξω, f. 1. ind. act.

Θρέπ7ειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A ϑρεπ7ήρ.

Θρεπ7ὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.

Θρεπ7ήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ali ſolet; (2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ ϑρεπ7ήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia.

Θρεπ7ικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.

Θρεπ7ὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis.

Θρέπ7ρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.

Θρέπ7ρον, τὸ, plural. ϑρέπ7ρα, nutritionis præmium, quod & ϑρέπ7α.

ΘΡΕ'ΤΤΕ, vox barbara pro ϑαῤῥεῖν, audacem eſſe.

Θρέφθη, *eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐθρέφθη, a τρέφω.

Θρέψαι, *aluiſſe*, aor. 1. inf. act.

Θρεψάμενος, aor. 1. part. med.

Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.

Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.

Θρέψον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. τρέφω.

Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act.

ΘΡΕ'Ω, f. ϑρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. Αὕτη ϑρεομένη ζαυτῇ κακὰ, Eur. Med. 51.

Θρηκῶν, *Thracium*, gen. pl. *Ion.* pro Θρακῶν, a Θρᾷξ, *Thrax.*

Θρήνει, 2. ſing. præſ. imperat. act. ϑρήνει, a

Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύϛηνον ἐμὸν ϑρηνῶ πατέρα, Soph. El. 94. Ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις, id. Phil. 1392. Οὓς διὰ ϑείȣ ϛόματος ϑρηνεῖς, Ariſt. Av. 218. A ϑρῆνος.

Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. A ϑρηνέω.

Θρηνητὴρ, ὁ, qui luget, ejulat.

Θρηνητικὸς, ἡ, ὸν, ad lamentandum propenſus. Ab eod.

Θρηνητικῶς, *Adv.* lugubriter, lamentabiliter.

Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A ϑρηνέω.

ΘΡΗ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.

Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. A ϑράω.

Θρηνωδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A ϑρηνῳδός. Hinc

Θρηνώδημα, το, lugubris cantus.

Θρηνῳδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad lamentandum propenſus, flebilis, querulus. A ϑρῆνος.

Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A

Θρηνῳδός, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui carmen lugubre canit, ἡ ϑρηνῳδος, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex θρῆνος, & ᾠδή.

Θρήσκεία, ας, ἡ, religio, ſuperſtitio, ritus, ceremonia.

Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes.

Θρησκευτὴς, ȣ͂, ὁ, religioſus, cultor, ſuperſtitioſus. A

ΘΡΗΣΚΕ'ΥΩ, f. εύσω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror; (2) colo, veneror. Θρησκεύουσι γὰρ μάλιϛα τὴν θεὰν τήνδε Ῥωμαῖοι, Herodian. Hinc

Θρησκος, ȣ, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus.

Θριάζω, f. άσω, folia fici, aut cujuſvis arboris decerpo; (2) furore percitus ſum, numine adflor, Heſ. A θρίον, vel θριαί.

ΘΡΙΑΙ', ῶν, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam conjiciunt; (2) ſortes.

Θριαμβευτὴς, ȣ͂, ὁ, triumphator. A

Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc ϑριαμβεύομαι, in triumpho ducor, ſ. de me triumphatur. Ἐθριάμβευσε βασιλεῦς, ſcil. χτ, Plut. Ἀπὸ τȣ́των, id. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριϛῷ, 2 Cor. 2, 14. Conf. Euripid. Herc. Fur. A θρίαμβος.

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis. A θρίαμβος.

Θριαμβὶς, ἰδος, ἡ, idem & ab eod.

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, triumphus.

Θριαϛαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A θριάζω.

Θριγκίον, ȣ, τὸ, ſeptum parvum, Dim. a

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, ſ. θριγγὸς, ȣ͂, ὁ, pinna ſeu corona murorum; (2) lorica muri; ſeptum, vallum, maceria. Θριγκὸς κακῶν, Euripid. Troad. *Summum malorum.* Eſt enim θριγκὸς τὸ ἀνώτατον τȣ͂ τείχȣς, Euſtath. Hinc

Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſepio, lorico; (2) faſtigium ſeu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ, Odyſſ. 14, 10.

Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumſeptio.

Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca ſilveſtris. A θρίδαξ.

Θριδακινὶς, ἰδος, ἡ, lactucula. Ab eod.

Θριδάκινος, η, ον, qui eſt in vel e lactuca, ut folium.

Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.

Θριδακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lactucæ ſimilis, qui e lactucarum genere eſt. A θρίδαξ.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* **Lettice.**

Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado. A θερίζω.

Θρινακία, ας, ἡ, Sicilia. **Θρινακίη**, Sicula.

Θρινακὶς, ἰδος, ἡ, Sicula.

Θρίναξ, ακος, ὁ, quaſi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum. A τρεῖς.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) ſeta; (3) villus.

Θριοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ϑριὰς in urnam jacit, ſortilegus. Ex ϑριαὶ, & βάλλω.

ΘΡΙ'ΟΝ, vel θρῖον, ȣ, τὸ, folium ficulneum; (2) folium quodvis; (3) genus edulii.

ΘΡΙ'ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora vento favente.

Θριπήδεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corroſus & exeſus a tineis. Ex ϑρὶψ, & ἔδω, *edo.*

Θριπόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) corroſus & exeſus a vermibus quibuſvis. Ex ϑρὶψ, & βιβρώσκω.

Θριποφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui victus eſt coſſis; (2) qui veſcitur vermibus ligna rodentibus. Ex ϑρὶψ, & φαγεῖν.

Θριπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, putreſcens, vermibus obnoxius. A ϑρὶψ.

Θρὶψ, ϑριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίβω.

Θροέω, ῶ, f. ήσω, turbo; (2) tumultuando clamo vel loquor; (3) dico, loquor. Ὁ ξένος ϑροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν, alloquitur, Soph. Trach. 540. Οὐ πρὸς ἰατρȣ͂ ϛοφȣ͂ ϑροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, canere, id. Aj. 583. A ϑρόος, ϑρȣ͂ς.

Θροηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. ϑροέω.

Θρομβήιον, pro ϑρομβεῖον, ȣ, τὸ, grumulus, parvus grumus. A ϑρόμβος.

Θρομβίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Θρομβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, grumoſus, grumo ſimilis. A ϑρόμβος, & εἶδος, *ſpecies.*

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, grumus, fruſtum rei in unam maſſam concretæ; (a) partes ſanguinis concretæ; (3) locus editus. Hinc

Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in crumos cogo. Hinc ϑρομβόομαι, ȣ͂μαι, in grumos coëo.

Θρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, grumo ſimilis, grumoſus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, *Soph. Trach.* 699. A ϑρομβόω.

Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.

Θρονίζω, fut. ίσω, in throno colloco. A ϑρόνος. Hinc

Θρονισμὸς, ȣ͂, ὁ, collocatio in throno.

Θρονιϛὴς, ȣ͂, ὁ, qui in throno collocat.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ȣ, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum. Uſitatum in plurali, τὰ ϑρόνα.

Θρονοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thronos conficit.

ΘΡΟ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, thronus, ſolium, ſedes, ſedile, ſella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ſeu adminiſtratio Eccleſiæ.

Θρόος, ȣ, *contr.* ϑρȣ͂ς, ȣ͂, ὁ, clamor tumultuantium; (2) tumultus; (3) murmur, ſuſurrus; (4) fama ſuſurrans, rumor; (5) turbo. A ϑρέω, *clamo.*

Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. A

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ἰδος, ἡ, ellychnium; (2) herba, cujus folia apta ſunt ad ellychnia.

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, ῶ, frico, ſcalpo. Τὴν γείτονα τήνδ' ἐκκαλέσομαι ϑρυγανῶσα τὴν ϑύραν, Ariſt. Conc. 34.

Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A ϑρύον.

Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. *Dion. Halic.* idem fere quod, ἐκμέλεια aut ſaltem ſpecies ejus. A ϑρυλίζω. *Ern.*

Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) famigero, diſſemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πλειόνων τεθρύλληται, Plut. A ϑρύλλος.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, ſuſurrus. A ϑρυλλέω.

Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod confractum, ſive quod diſcerptum eſt. A ϑρυλλίσσω.

Θρυλλίζω, f. ίσω, ſuſurro, murmuro. A ϑρύλλος.

Θρυλλίσσω, f. ξω, frango, quaſi a ϑραύω. Θρυλλίξας δέμας, Lyc. 487.

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſuſurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandeſtinum.

Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A ϑρύπ7ω.

Θρυμματὶς, ἰδος, ἡ, genus placentæ; (2) fruſtum panis; (3) cruſtum. A ϑρύμμα.

ΘΡΥ'ΟΝ, ȣ, τὸ, juncus; (2) ulva.

Θρύορος, ȣ, ὁ, genus herbæ veſicariæ. A ϑρύον.

Θρυπ7ικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, ſeu comminuendi vim habens. A ϑρύπ7ω.

Θρυπ7ικῶς, molliter, delicate.

Θρυπ7όμενος, *contritus*, pr. part. paſſ. v.

ΘΡΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu, ϑρύπ7ομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, inſolens ſum. Χαυνȣ͂νται γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων ϗ ϑρύπ7ονται, Xen.

Θρυψικὸς, ἡ, ὸν, mollis, delicatus. A

Θρύψις, εως, ἡ, ipſa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A ϑρύπ7ω.

Θρυψίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui molli & delicata eſt cute, Heſ. Ex ϑρύψις, & χρώς.

Θρυώδης, ὲς, juncis abundans, *Epith.* regionis. A θρυον.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, ſalio, inſilio, pro θορέω. Ὅδ' αὐτος ἀρτίπους θρώσκει δόμους, tempeſtive redit, Soph. Trach. 58. Αὗται πλησίον θρώσκουσι μου, Eur. Or. 247.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, locus eminens. A θρώσκω.

Θύα, ας, ἡ, arbor quædam odora. A θύω.

Θυάζω, f. άσω, ſacrifico, conſecro; (2) Bacchica orgia celebro. A θύω.

Θύαρος, ου, ὁ, lolium, ita dicitur a quibuſdam, Dioſc. A θύω.

Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quaſi furore percitæ ferebantur, cum ſacra celebrarent; (3) *Adj.* ſolennis. A θύω.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis.

Θυάω, ῶ, ſubo, velut ſus libidinoſo furore percita. A θύω.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, ἡ, filia, gnata.

Θυγατρὶ, *per Sync.* pro θυγατέρι, a θυγάτηρ.

Θυγατριδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex filia. Ab eod.

Θυγατριδοῦς, οῦ, ὁ, nepos ex filia. Ab eod,

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola, Dim. a θυγάτηρ.

Θυγατροθετέω, pro filia adopto.

Θῦε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε a θύω.

Θυέεσσι, dat. pl. *Poët.* pro θύεσι, a θύος.

Θύει, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi θύω.

Θύεια, ας, ἡ, Thya, arbor quædam odora.

Θυεία, ſ. θυΐα, ας, ἡ, mortarium. A θύω.

Θυείδιον, ου, τὸ, mortariolum, Dim. a θυεία.

ΘΥΈΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo. Hinc

Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procelloſus.

Θυελλοφορέω, pro impetu fero.

Θυελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procelloſus. Ab eod.

Θυέστειος, εία, ειον, Thyeſteus. A Θυέστης.

Θυέτω, 3. ſ. præſ. imper. act. a θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus, redolens ſuffimentis. Ab eod.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruſpicium, extiſpicium; (2) libamenta, primitiæ ſacrorum; (3) ſacculus, in quem ſuffimenta conjiciuntur. A θύω.

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad ſacrificium pertinentia; (2) ſuffimenta, quæ in aris adolebantur. A θυηλή.

Θύημα, ατος, τὸ, ſuffimentum, odoramentum. A θύος.

Θυηπολέω, ſacrifico, macto. Καθ' ἃς θυηπολοῦσι, ſcil. βουλους, Plat.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in ſacris.

Θυηπόλιον, ου, τὸ, ſacrificium. A

Θυηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa ſacra verſatur, ſacerdos, ſacrificus. Ex θύος, & πολέω.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens ſuffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*

Θυηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, victimam conſumens. Ex θύος, & φαγεῖν.

Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A θύω.

Θυιὰς, άδος, idem quod θυάς.

Θυΐδιον, ου, τὸ, mortarium parvum, Dim. a θυΐα.

Θύϊνος, ίνη, ινον, thyinus, qui eſt ex thyia. A θύω.

Θυΐος, η, ον, thyam ſimilitudine referens.

Θυΐον, τὸ, invenitur pro θύον.

Θυὶς, ίδος, ἡ, mortarium.

Θυίσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. A θύω.

Θυίσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, ſc. λίθος, lapis thyites.

Θυλάκιον, ου, το, ſacculus; (2) folliculus, vagina ſeminis, Dim. a θύλακος.

Θυλακίσκος, θυλακίσκη, θυλακίσκιον, idem.

Θυλακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſacci formam habens; (2) folliculo ſimilis. Ex θύλακος, & εἶδος.

Θυλακίτης, ου, ἡ, fem. θυλακῖτις, ιδος, ἡ, ſacci, ſ. folliculi formam habens.

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, ſaccus, ſacculus, follis, crumena; (2) folliculus, vagina ſeminis; (3) panarium, ſaccus, in quo panes conduntur; (4) corpus humanum. Εἶτα δ' ἑπόμεθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, Ariſt. Veſp. 1081.

Θυλακοτρὼξ, τρῶγος, ὁ, ſaccos rodens, nomen muris. Ex θύλαξ, & τρώγω.

Θυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſacci formam habens. A θύλακος.

Θύλαξ, ακος. ὁ, idem quod θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Diis offerebatur vino & oleo irrorata. A θύω.

Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum; (2) ſacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, iraſcor, excandeſco. Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι, Heſiod. Ἀσπ. 262. A θυμός.

Θυμαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolorem adferens animo. Ex θυμὸς, & ἄλγος.

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio ambuſtus, carbo ſemiuſtus. A τύφω, *uſtulo.*

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gratus, placidus.

Θυμάρμενον, animo gratum, Nicand. A θυμὸς, & ἄρω, *apto.*

Θυμάτιον, ου, τὸ, parvum & vile ſacrificium, hoſtiola, victima exigua, Dim. a θῦμα.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia. Philox.

Θυμβρεπίδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thymbra ſuper cœna utitur. Ex θύμβρα, ἐπὶ, & δεῖπνον.

Θύμβρις, ιδος, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A θύμβρα.

Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod θύμβρα.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, thymbra victitans.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi poſt orcheſtram; (3) farina, quæ in ara offertur; (4) ſcena, theatrum. Προσαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν θυμέλας, Euripid. Suppl. 65. A θύω.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, ſcenicus, theatricus; *Subſt.* ὁ, hiſtrio; (2) muſicus. A θυμέλη.

Θυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, iraſcor. Σὲ τὴν σκυθρωπὸν, ϗ πόσει θυμουμένην Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν, Eur. Med. 271. A θυμός.

Θυμηγερέω. ῶ, f. ήσω, animum recolligo. Ex θυμός, & ἀγείρω, *colligo.*

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo lætor. Ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ τοῦ ὑδάσπου θυμηδούντων, Heliodor. 10, p. 458. Ex θυμὸς, & ἥδομαι.

Θυμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animo gratus. Ex θυμὸς, & ἡδύς. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro θυμάνας, a θυμαίνω.

Θυμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, v. θυμαρής.

Θυμια, ας, ἡ, & *Ion.* θυμίη, idem quod θυμίαμα. Θυμίῃσι κακώδεσι, *Aret.* A θυμιάω.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *Ion.* θυμίημα, ſuffitus, ſuffimentum ex aromatibus, *incenſum thus.*

Θυμίασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra.

Θυμιατικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuffiendum aptus, vaporificus. Ab eod.

Θυμιατὸς, ἡ, ὸν, exhalabilis. Ab eod.

ΘΥΜΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odores accendo, adoleo, θυμιαθεὶς, a. 1. part. paſſ. accenſus, uſtus. Θυμιᾶν τοῦ λιβανωτοῦ, Luc. λίβανωτὸν, Herodian. Κατὰ το ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, Luc. 1, 9.

Θυμίδιον, ου, τὸ, animulus, Dim. a θυμός.

Θυμιῆται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro θυμιᾶται, a θυμιάω.

Θυμικος, ἡ, ὸν, animoſus; (2) fortis; (3) iracundus. Ab eod.

Θυμικῶς, irate, vehementer.

Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, qui ex thymo factus eſt. A θύμος. Unde

Θύμιον, ου, τὸ, ſimilax, taxus, cunila; (2) quod ſupra corpus quaſi verrucula eminet, *inpr.* tubercula carnoſa.

Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, ut θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες θυμῖται, ſales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo miſtus, tritus. Hinc apud Ariſtoph. θυμιτιδᾶν ἁλῶν, *Dor.* pro θυμιτιδῶν ἁλῶν, ſalium thymo miſtorum.

Θυμοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animum gravatum habens, animo dolens, luctu & mœrore gravatus. Ex θυμὸς, & βάρος.

Θυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. Ἄλγεα θυμοβορεῖν, Heſiod. Ἡμ. 35. A

Θυμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum excedens. Ex θυμὸς, & βορά, *pabulum.*

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, moleſtus, animum mordens. Ex δάκνω.

Θυμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animoſus, acer & vehemens. Ex θυμὸς, & εἶδος.

Θυμοειδῶς, *Adv.* animoſe, iracunde.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita. Ex θυμὸς, & λέαινα.

Θυμολέοντα, acc. ſing. a

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus Ex θυμὸς, & λέων.

Θυμόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui animo, ratione, futura proſpicit, vates. Ex θυμὸς, & μάντις.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenſo animo bellum gero; (2) bello aliquem ulciſci cupio, cum propter tenuitatem virium non poſſim, ſed cogar injurias perferre, ap. *Polyb.* Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις, Act. 12, 20. Ex θυμὸς, & μάχη.

Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agreſtis, bulbus. A θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto & ſalibus, pulegio & ruta. A θύμος, & ὄξος, *acetum*, & ἅλμη, *muriæ ſalſedo.*

Θυμοπληθὴς, ὲς, plenus irarum, iracundus.

Θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, animum perdens. Hom. Il. 13, 544.

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, animus, mens; (2) cupiditas; (3) animi præſentia; (4) animi præſtantia; (5) animi vehementia; (6) animalis & vivificus ſpiritus; (7) ira, excandeſcentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ου, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agreſtis; (3) glanduloſa pars quæ in jugulo ad os ſummum pectoris conſiſtit; (4) tuberculum carnoſum, quod ſuper corpus quaſi verrucula exiſtit. A θυμὸς, vel a θύω, ob fragrantiam.

Θυμοσοφικὸς, ἡ, ὸν, qui ipſe ſibi animi ſui acumine peritiam alicujus rei adquiſivit; (2) ingenio præſtans, ingenioſus, ſolers. Ex σοφός.

Θυμόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſapientiam non ex diſciplina, ſed ab ipſa natura hauſit, natura ſolers, docilis, ingenioſus. Ex iiſd.

Θυμουμένοις, dat. pl. part. paſſ. v. θυμόω.

Θυμοφθορέω, animum corrumpo, exedo.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, animum labefactans, animum perdens, Ex φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. ώσω, ad iram provoco, concito; θυμόομαι, οῦμαι, iraſcor; θυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ἐθυμώθη λίαν, Matt. 2, 16. τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης, Thuc. A θυμός.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Θυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex θυμὸς, vel θύμος.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandeſcentia. A θυμόω.

Θυννάζω, f. άσω, pungo ut piſcator thynnum majorem conto, vel tridente; (2) irruo. Εἶτα δ' ἐσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, Ariſt. Veſp. 1081. A θύννος.

Θῦνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. Δελφῖνες τῇ ϗ ἔθυνεον ἰχθυάοντες, Heſiod. Ἀσπ. A θύνω.

Θυνναῖος, αία, αῖον, qui ex thynno eſt. Hinc θυνναῖον, ου, ſacrificium e thynnis.

Θύνναξ, ακος, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.

Θυννὰς, άδος, ἡ, thynna.

Θυννεῖον, ȣ, τὸ, fruſtum thynni.

Θυννευτικὸς, ὴ, ὸν, thynninus, *Epith.* retis, quo thynni capiuntur.

Θυννίδες, ων, αἱ, ſalſamenta muriæ; (2) fruſta thynnorum in partes conciſorum.

Θυννίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide ϑυνάζω.

Θυννίον, ȣ, τὸ, parvus thynnus. Dim. a ϑύννος.

Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynna *piſcis.* Ab eod.

Θυννοϑηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A

Θυννοϑήρας, ȣ, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex ϑύννος, & ϑήρα.

ΘΥΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, thynnus, *piſcis.*

Θυννοσκοπέω, thynnos ſpeculor & capto; (2) intentis oculis accurate obſervo.

Θυννοσκοπεῖον, ȣ, τὸ, locus thynnorum inſidiis aptus.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum ſpeculatio & captatio; (2) accurata obſervatio. A

Θυννοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thynnis inſidiatur. Ex ϑύννος, & ϲκοπός.

Θυννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thynnum referens; (2) craſſus & ineptus. A ϑύννος.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, Il. 5, 87. διὰ προμάχων, ib. 20, 412. Θῦνον, ib. 11, 73. A ϑύω.

Θυοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſuffimentorum receptor. Hinc ϑυοδόκον, ſcil. ἀγγεῖον, ſuffimentorum receptaculum. Eſt & *Epith.* templi. A ϑύον, & δέχομαι, *recipio.*

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, ſuffitu repletus. A ϑύω.

Θύοισα, præſ. part. *Dor.* pro ϑύουσα.

Θύον, ȣ, τὸ, libum, quod diis offerebatur; (2) aroma ſeu ſuffimentum; (3) thya, *arbor odora.* A ϑύω.

Θύοντι, 3. plur. præſ. ind. *Dor.* pro ϑύουσι, a ϑύω.

Θύος, εος, τὸ, victima, hoſtia, ſacrificium; (2) ſuffimentum. A ϑύω.

Θυοσκινέω, ſacra facio.

Θυοσκόος, ȣ, ὁ, aruſpex. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*

Θυοσκόπος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis ſuffio, odorem jucundum reddo. A ϑύον, vel ϑύος.

ΘΥΡΑ, ας, ἡ, janua, oſtium; (2) facultas rei faciendæ.

Θύραζε, *Adv.* foras; (2) extra, foris.

Θυράϑεν, *Adv.* foris; (2) forinſecus, extrinſecus. Hinc ὁ ϗ ἡ ϑύραϑεν, externus, a, um, τὰ ϑύραϑεν, bona externa.

Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ ſc. facta eſt perfoſſo pariete communi. A

Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus, qui foris eſt, abſens, externus; (2) ad januam pertinens. A ϑύρα.

Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro ϑυρῶν, a ϑύρα.

Θυραυλέω, foribus aſſideo; (2) foris, ſub dio ago, ut paſtores, &c. A ϑύραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores.

Θυραυλικὸς, ὴ, ὸν, qui ſub dio eſt, aut fit.

Θύραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ante fores jacens ſeu excubans, foris pernoctans. Ex ϑύρα, & αὐλὴ, *atrium.*

Θυράων, gen. pl. *Æol.* pro ϑυρῶν, a ϑύρα.

Θυρέασπις, ιδος, ἡ, ſcutum & parma.

Θυρεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcutiformis; (2) cartilago quædam. Ex ϑυρεὸς, & εἶδος.

Θυρεὸς, ȣ, ὁ, janua, operculum; (2) ſcutum, quod ita dicitur a forma januæ. A ϑύρα.

Θυρεοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcutifer, qui geſtat ſcutum. A ϑυρεὸς, & φέρω, *geſto.*

Θυρεπανοίκτης, ȣ, ὁ, januarum apertor, *Philox.* effractor; (2) qui quaſvis ædes impune ingreditur. Ex ϑύρα, & ἐπανοίγω.

Θύρετρον, ȣ, τὸ, janua, oſtium. A ϑύρα.

Θύρηφι, *Dativus, Adv.* foris, extra.

Θυρίδιον, ȣ, τὸ, oſtiolum, Dim. a ϑύρα.

Θύριον, idem & ab eod.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum; (2) feneſtra.

Θυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oſtii ſpeciem habens. Ex ϑύρα, & εἶδος.

Θυροιγὸς, ȣ̃, ὁ, janitor, januæ apertor. Ex ϑύρα, & οἴγω.

Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulſo. Ἀπὸ γὰρ οἴνȣ γίνεται ϗ ϑυροκοπῆσαι, ϗ πατάξαι, ϗ βαλεῖν. Ariſt. Veſp. 1245. Ex κόπτω.

Θυροκοπήτης, ȣ, ὁ, januæ pulſans, ut marculus. Ab eod.

Θυροκοπικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Θυροκόπος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Θυροκρουστέω, januas pulſo. Ex κρούω.

Θυροπηγία, ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.

Θυροποιὸς, ȣ̃, ὁ, januarum opifex.

Θυρόω, ῶ, f. ώσω, januâ claudo ſeu obſtruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι ϑύραις. Ariſt. Av. 621. A ϑύρα.

Θυρσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, thyrſi formam referens. Ex ϑύρσος, & εἶδος.

Θυρσομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, thyrſo furens. Ex μαίνομαι.

Θυρσοπλὴξ, unde apud Heſ. ϑυρσοπλῆγες, thyrſo percuſſi, inſanientes in orgiis Bacchicis. Ex πλήσσω.

Θύρσος, ȣ, ὁ, thyrſus, haſtula hedera veſtita. A ϑύω.

Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrſum geſto.

Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrſi geſtatio. A

Θυρσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, thyrſifer, thyrſum geſtans. Ex φέρω.

Θυρσόλογχος, ὁ, thyrſus, haſta thyrſi, λόγχη τεϑυρσωμένη.

Θυρσόω, haſtam hedera cingo, ut thyrſus fiat.

Θύρωμα, ατος, τὸ, obſtructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulſæ; (4) poſtis, Gl. V. A ϑυρόω.

Θυρὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum. A ϑύρα.

Θυρωρεῖον, ȣ, τὸ, cella janitoris.

Θυρωρέω, januam cuſtodio, ſum janitor. Ἢν ϑυρωρεῖν αὐτὸν ἐπιστήσῃς, Luc. A

Θυρωρὸς, ȣ̃, ὁ, vel ἡ, januæ cuſtos, janitor, oſtiarius. Ex ὦρος, vel ὥρα, *cura.*

Θῦσαι, a. 1. inf. act. verbi ϑύω.

Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, Hom. Il. 17, 593. rectius ϑυσσαν. A

ΘΥΣΑΝΟΙ, ο, fimbriæ, limbi.

Θυσάνουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hirtam & villoſam, fimbriatam vel alatam habens caudam, Heſ. Ex ϑύσανος, & ȣρὰ, *cauda.*

Θυσανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fimbriatus.

Θυσανωτὸς, ὴ, ὸν, idem, & quaſi a ϑυσανόω.

Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi ϑύω.

Θύσϑλα, ων, τὰ, vitis folia ſeu rami cum fructu appenſo; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A ϑύω.

Θυσία, ας, ἡ, ſacrificatio, ipſa actio ſacrificandi, ſolennitas in re divina facienda; (2) feriæ, quibus ſacra fiunt; (3) victima, hoſtia. A ϑύω. Hinc

Θυσιάζω, fut. άσω, ſacrifico, immolo.

Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A ϑύω.

Θυσιαστήριον, ȣ, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) menſa in qua Euchariſtia reponitur. A ϑυσιάζω.

Θυσιάων, gen. plur. *Æol.* pro ϑυσιῶν.

Θύσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſacrificari poteſt aut ſolet. A ϑύω.

Θυσκάριον, ȣ, τὸ, parva ſcapha, quæ τὰ ϑύματα Diis offerenda recipit, Dim. a

Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, τὰ ϑύματα Diis offerenda recipiens. A ϑύω.

Θυσκόος, ȣ, ὁ, v. ϑυοσκόος.

Θυσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. ϑυοσκόπος.

Θύσσανοι, & ϑυσσανωτὸς, vide ϑύσανοι.

Θύσσω, quatio. Ex Heſ. A ϑύω.

Θυστὰς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificialis.

Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſacrificus. A ϑύω.

Θυτήριον, ȣ, τὸ, ara. A ϑύω.

Θυτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aptus ad ſacrificandum.

Θύτης, ȣ, ὁ, ſacrificus, immolator, aruſpex, ſacerdos. Ab eod.

Θυτικὸς, ὴ, ὸν, ſacrificus, ad ſacrificia pertinens. Hinc ἡ ϑυτικὴ, ſc. τέχνη, aruſpicina, aruſpicum diſciplina, ſcientia faciendi rem divinam. A ϑύω.

Θύψις, εως, ἡ, uſtio. A τύφω, *uro.*

ΘΥΩ, f. ϑύσω, p. τέϑυκα, ſacrifico, ſacra facio, macto, at *in med.* exta inſpicio, de haruſpicibus; (2) cum impetu quaſi furibundibus feror, præpropero & feſtino impetu feror; (3) furo; (4) ferveo, æſtuo. Ὅταν ϑύσωσιν ἄνϑρωποι ϑεοῖς, Ariſt. Av. 191. Ὅτε τὸ πάσχα ἔϑυον, Marc. 14, 12. Ὑπὲρ ἡμῶν ἐϑύϑη, 1 Cor. 5, 7. Θύω, dicitur tam de inanimatis, quam de animatis. Ἔϑυσαν πέλανον, Euripid. Ion. 226.

Θυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, odorus. A ϑύος.

Θυώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Θύωμα, ατος, τὸ, ſuffimentum odoratum, odoramentum. A ϑυόω.

Θυωρὶς, ίδος, ἡ, menſa ſacra theatralis liba ſuſtinens, Pollux. A ϑύη, & αἴρειν.

Θυωρίτης, ȣ, ὁ, qui ſacræ menſæ miniſtrat, Heſ. Ab eod.

Θυωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, ut τράπεζα ϑυωρὸς, menſa, quæ ſacris uſibus dicatur.

Θῶ, a. 2. conj. act. verbi τίϑημι.

ΘΩΗ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.

Θωκέω, ῶ, ſedeo. Θωκεῖν ἐν ϑρόνῳ, Herod. A

Θῶκος, ȣ, ὁ, ſedile, ſolium; (2) conſeſſus. A ϑάκος.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Hebr. *Geminus.*

Θῶμεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. 2. verbi τίϑημι.

Θώμιγξ, γγος, ὁ, funis, reſtis, ligaculum e cannabi; (2) nervus, vinculum.

ΘΩΜΙΖΩ, vel ϑωμίσσω, f. ξω, vincio ſeu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; ϑωμιχϑεὶς, aor. 1. paſſ. verberatus, flagellis cæſus.

ΘΩΜΟΣ, ȣ, ὁ, acervus frumenti, lignorum. Æſch. Agam. 303.

Θωπεία, ας, ἡ, adſentatio, adulatio; (2) blanditiæ. A ϑωπεύω.

Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.

Θωπευματικὸς, ὴ, ὸν, adſentatorius, blandus.

Θωπευμάτιον, ȣ, τὸ, adſentiuncula. Dim.

Θωπευτικῶς, *Adv.* adſentatorie.

Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, blandior. Δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε ϑωπεῦσαι ποτ' ἄν; Eur. Med. 368. A ϑώψ. Unde

Θωπικὸς, ὴ, ὸν, adſentatorius, adulatorius.

Θωπικῶς, adſentatorum more, adulatorie.

ΘΩΠΤΩ, adſentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.

Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. Θωρακίσας δὲ αὐτȣ̀ς ϗ ἵππȣς, Xen. A ϑώραξ.

Θωράκιον, ȣ, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. Dim. a ϑώραξ.

Θωρακισμὸς, ȣ̃, ὁ, loricatio. A ϑωρακίζω.

Θωρακίτης, ȣ, ὁ, miles thoracatus, miles lorica munitus. A ϑώραξ.

Θωρακομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.

Θωρακοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.

Θωρακοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui thoracem geſtat. Ex φέρω.

ΘΩΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus; (4) poculi genus.

Θωρηκοφόρȣ, gen. ſ. *Ion.* pro ϑωρακοφόρȣ.

Θωρηκτὴς, ȣ̃, ὁ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A ϑωρήσσω.

Θώρηξις, εως, ὁ ϗ ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.

Θωρήσσετο, *Ion.* pro ἐϑωρήσσετο, a

Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, ϑωρηχϑῆναι, armari, a. 1. paſſ. ϑωρηχϑεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος ϑώρηξεν Ἀχιλλεύς. Il. 16, 155. Τῷδ' ἐγὼν αὐτὸς ϑωρήξομαι, armabor adverſus, ib. 7, 101. A ϑώραξ.

Θωρηθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Θὼς, θωὸς, ὁ ϗ ἡ, animal lupo ſimile, lupus cervarius, Gl. antiq. A θέω, vel θοός.

Θὤτερον, alterum, Dor. pro τὸ ἕτερον.

Θωΰκτήρ, ῆρος, ὁ, latrator. A θωΰσσω.

Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, Ion. pro θαῦμα.

Θωυμάζω, admiror. Ion. pro θαυμάζω.

ΘΩΫ́ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuoſe feror. Ἢ ἐκ κηκάτατι Αἴαντος, οἷαν τλώδε θωΰσσει βοάν; Soph. Aj. 335. Πανώλεθρον κηλῖδα θαῦξας γίνει, imprecatus, Lyc. 165.

Θωϋτὸς, mirabilis, Ion. pro θαυμαστός.

Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adſentator, adulator, palpo, blandus, adſentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I.

I, ι Eſt nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, ſemperque vocalis eſt, & nunquam conſonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, & cum lineola inferne addita (ͺι) *decem millia*; (4) Mat. 5, 18. idem eſt ac minimum quid, velut apex, punctum, vel ſimile.

Ἰα, *Ion.* ἰη, vox.

Ἴα, una.

Ἰάειρος, ȣ, ὁ, Jairus. Nomen viri Hebr. *Illuminabit.*

Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor. Ab Ἴων.

Ἰάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἰάομαι.

Ἰαθήσεται, *ſanabitur*, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ἰάθητε, *ſanati fuiſtis*, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἰαιβοῖ, *Adv.* dolentis.

ΙΑΙ΄ΝΩ, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, diſſolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, exhilaro, ἰήνατε, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. paſſ. exhilaratus eſt. Οἷα τε θυμὸν αἰεὶ δμώεσσι ἰαίνει, Odyſſ. 15, 378. Θυμὸς εὐφροσύνῃσι ἰαίνεται, ibid. 6, 156.

Ἰακὸς, ἡ, ὸν, Ionicus. Ab Ἴων.

Ἰακχαγωγὸς, ȣ, ὁ, quaſi myſtagogus, miniſter in orgiis, ſc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχος, & ἀγωγός.

Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more. Ab ἴακχος.

Ἰακχαῖος, α, ὸν, Bachicus. Ab

Ἴακχος, ȣ, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) Hymnus in Bacchum.

Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Plantam tenens.*

Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, Heſ. Ab

ΙΑ΄ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus & frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre & lamentabile; (4) *Adj.* miſer, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc

Ἰαλεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frigidus & ineptus, Suid.

Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.

Ἴαλλος, ȣ, ὁ, deriſor, cavillator; (2) ſcomma, dicterium, Suid. Ab ἰάλλω.

ΙΑ΄ΛΛΩ, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἰάλλειν οἰςὸν ἀπὸ νευρῆφιν, Il. 8, 300. χεῖρας ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, ibid. 9, 91. ἀτιμίῃσιν τινα, afficere, Odyſſ. 13, 142. Μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον, volitant, Heſiod. Θεογ. 269.

Ἴαμα, ατος, τὸ, ſanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.

Ἰαμβαυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, Heſ. Ex Ἴαμβος, & αὐλέω.

Ἰαμβεῖον, ȣ, τὸ, carmen iambicum.

Ἰάμβειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iambeus, iambicus.

Ἰαυβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, convitiator, maledicus, Heſ. Ab ἴαμβος.

Ἰαμβιάζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.

Ἰαμβίζω, Iambis inſector; (2) maledico.

Ἰαμβικὸς, ἡ, ὸν, iambicus, Iambis conſtans.

Ἰαμβιςὴς, ȣ, ὁ, convitiator, proprie, qui alios Iambis proſcindit. Ab ἰαμβίζω.

ἸΑΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, Iambus, pes metricus, ſyllaba brevi & longa conſtans; (3) carmen ſatyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conſcribi ſolebat.

Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem quod ἰαμβιστής.

Ἰαμβρῆς, ȣ, ὁ, Jambres. Nomen viri Hebr. *Rebellans.*

Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, ſive inſtrumenta muſica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur, Heſ. Suid. Ab Ἴαμβος.

Ἰαμβναὶ, αἱ, loca herboſa & irrigua, prata, vireta, Heſ. Ab εἰαμβνὴ, idem.

Ἰαμναὶ, οἱ, ap. Nic. idem.

Ἰάνθην, *florui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἰαίνω.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab ἴανθος.

Ἴανθος, ȣ, ὁ, flos colore purpureo, ſeu violaceo, Heſ. Ab ἴον.

Ἰαννὰ, Janna. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Afflictio ſuperborum.*

Ἰαννὴς, ȣ, ὁ, Jannes. Nomen viri Hebr. *Reſpondens.*

ΙΑ΄ΟΜΑΙ, ῶμαι, medeor, ſano, curo, f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι, a. 1. ἰασάμην vel ἰησάμην, a. 1. paſſ. ἰάθην, ſanatus ſum. Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν, Ariſt. Veſp. 649. Ἰασάμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, Æſchin.

Ἰάονες, Iones, Athenienſes, Græci.

ΙΑ΄ΠΤΩ, f. ἰάψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) convitiis inſector. Ἰάπτειν ὀρχήματα αὐτοδαῆ, Soph. Aj. 710. Καί τις σμικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ, λόγοις ἰάπτων, ib. 501.

ΙΑ΄ΠΥΞ, υγος, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans verſus Romam.

Ἰὰς, ἄδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.

Ἰάσατο, *ſanavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἰᾶσθαι, *mederi*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἰάεσθαι.

Ἴασι, 3. pl. præſ. *Ion.* pro εἶσι, ab εἶμι.

Ἱᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἱέασι, pro ἱεῖσι, ab ἵημι.

Ἰάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſanabilis.

Ἴασις, εως, ἡ, ſanatio. Ab ἰάομαι.

ΙΑΣΙΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, Jaſione, olus ſilveſtre.

Ἰάσμη, ης, ἡ, Jaſme, & ἰάσμινον μύρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficeretur.

Ἰάσμινον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ἰασπίζειν, jaſpidem imitari, jaſpidis colore eſſe, Dioſcor. Ab

ἸΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, Jaſpis, gemma.

Ἰαςὶ, *Adv. Ionice.* Ab Ἴων.

Ἰασὼ, όος, *contr.* ȣς, ἡ, Jaſo, Dea ſanationis. Ab ἰάομαι.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jaſon. Nomen viri.

Ἰατέον, ſanandum eſt. Ab eod.

Ἰατέος, έα, έον, ſanandus. Ab eod.

Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.

Ἰατηρίη, medicina, ars medica, Heſ. A ſeq.

Ἰατήριος, ία, ιον, ſanandi vim habens. Ab eod.

Ἰατικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Ἰατραλείπτης, ȣ, ὁ, medicus unguentis & perfrictionibus corporis morbos ſanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω.

Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars unguentis curandi. A præc.

Ἰατρεία, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ȣ, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) præmium medici. Ab eod.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, ſanatio. Ab

Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor curo, ſano; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ τῆς ἀνάγκης ἰάτρευσεν, Naz. Ab ἰατρός.

Ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab eod.

Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.

Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica; (2) obſtetrix, in pandect. Ab ἰατρός.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor ſeu diſſero. Ex ἰατρὸς, & λέγω, *dico.*

Ἴατρον, ȣ, τὸ, merces, quæ datur medico.

Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. Vox Comica.

Ἰατρονίκης, ȣ, ὁ, medicorum victor. A νικάω.

Ἰατρὸς, ȣ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροσοφιςὴς, ὁ, medicam artem doctus.

Ἰατροτέχνης, ȣ, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, & τέχνη.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ΄, *Interjectio lamentantis*, heu!

Ἰατταταιὰξ, *Interjectio*, heu! eheu! Ab eod.

ἸΑΥ΄, *Interjectio* indignantis; (2) lugentis.

Ἰαυθμὸς, ȣ, ὁ locus quietus, in quo quis commoratur; (2) ſtabulum, luſtrum; (3) cubile; (4) ſomnus. Ab ἰαύω.

Ἰαυοῖ, *Interject.* exclamantis, qua quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem & reſpondentis. Ab ἰαύ.

Ἴαυον, imperf. ind. act. verbi

ΙΑΥ΄Ω, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύεσκον eſt imperfectum, *Ion.* ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαυέσκω. Ἰαύσει τὸν μειναρμένον πότμον, *Lyc.* 430. Ζῶος γὰρ τῷ ἀρίςῳ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις, Il. 14, 213.

Ἰαφέτης, ȣ, ὁ, ſagittarius. Ab ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἰάπτω.

Ἰαχαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχή.

Ἴαχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἰάχω.

Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore ſeu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχησας, Epigr. Ab ἰάχω.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.

Ἴαχος, ὁ, idem.

Ἴαχον, 1. ſing. imperf. verbi ἰάχω.

Ἰαχυῖα, *reſonans*, perf. part. act. f. g.

ΙΑ΄ΧΩ, vociferor, clamo. Ἴαχε σάλπιγξ, Il. 18, 219. Ἀχιλλεὺς, ib. 228.

Ἰαχὼς, perf. part. act.

Ἴαων, ὁ, Ἰάονες, Iones.

Ἰαωνίζω, Ionice loquor.

Ἰαωνιςὶ, Ionice.

ἸΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*

Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hiſpania dicitur,

Ἰβηρικὸς, ἡ, ὸν, Hiſpanicus. Ab Ἰβηρία.

Ἰβηρικῶς, *Adv.* more Hiſpanico.

ἸΒΗΡΙ΄Σ, ἡ, Iberis, herba.

ἾΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, avis Ægyptia ſerpentes devorans.

ἸΒΙ΄ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, hibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.

Ἶβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, avis clamoſæ genus.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila; (2) genus ſaltationis. Hinc

Ἰγδίζω, agito piſtillum; (2) torqueo, flecto.

Ἰγδίον, ȣ, τὸ, mortariolum, Dim. Ab eod.

Ἴγδις, idem quod ἴγδη.

Ἴγδισμα, ατος, τὸ, genus ſaltationis in qua lumbi agitantur, ut piſtillum.

Ἰγδοκόπανον, τὸ, idem quod ἴγδη. A κόπτω.

Ἴγμαι, *adveni*, perf. ind. paſſ. &

Ἰγμένος, part. ab ἱκνέομαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, poſterior genu pars, poples. A γόνυ.

Ἰγνὺς, ύος, ὁ, idem & ab eod.

Ἴδε, *vidit*, 3. ſing. a. 2. ind. v. εἴδω, *video*; vel *vide*, 2. ſing. a. 2. imper.

ἼΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ, *item* quivis locus editus & ſylvoſus, v. ἴδη.

Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & laurus Alexandrina dicitur. Ab Ἴδα.

Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.

Ἰδάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ſudoriferus; (2) ſpecioſus, formoſus. Ab ἶδος, *ſudor*, vel ἰδέα, *ſpecies.*

Ἰδὲ, *Ionice*, pro ἠδὲ, &, atque.

Ἰδέα, ας, ἡ, idea, ſpecies; (2) genus & forma; (2) pulchritudo; (4) modus & ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδέα πράγματος, res. Ab ἰδεῖν.

Ἰδέειν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.

Ἰδῇ, dat. ſing. *contr.* pro ἴδεϊ, ab ἶδος.

Ἰδεῖν, *vidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi εἴδω.

Ἰδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.

Ἰδὲν, a. idem, ſed *Dorice* formatus.

Ἰδέσθαι, *vidiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Ἴδεσκε 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.

Ἴδετε, 2. pl. a. 2. imper. act.

Ἴδη, ἡ, *Ion.* ap. *Herod.* ſilva, materia.

Ἴδῃ, 3. ſing. a. 2. conj.

Ἴδηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.

Ἴδῃς, *videris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Ἰδησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω, ab ἰδέω.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conj. act.

Ἰδία, privatim ; (2) ſeorſim, ſeparatim ; (3) clam. *Dat. adverbiaſcens* ab ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, peculiariter, ſingulariter. Ab

Ἰδιάζω, f. άσω, ſeorſim ſum ab aliis, in ſeceſſu dego ; (2) proprium mihi facio, mihi vendico ; ἰδιάζων, proprius, ſingularis, peculiaris. Κελεύει τῷ Μακρίνῳ ἀποστάντι καὶ ἰδιάσαντι, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, ſeorſum ac proprie. Ab

Ἰδιαίτατος, άτη, αίτατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτερον, *Adv.* peculiarius ; (2) ſecretius, magis ſeorſum. Ab eod.

Ἰδιαστής, οῦ, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.

Ἰδίῃ dat. ſing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.

Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *ſpecies.*

Ἰδικῶς, *Adv.* ſeorſum, ſpeciatim.

Ἰδιοβουλεύω, meo conſilio utor, mei conſilii & arbitrii ſum. A βουλεύω.

Ἰδιοβουλέω, idem. A βουλή.

Ἰδιογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, proprium & privatum genus habens, ſui generis. A γένος.

Ἰδιόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriam & peculiarem linguam habens.

Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem ſententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab

Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui propriam & peculiarem ſententiam habet, qui ex ſuo arbitrio privato ſtatuit, qui ſuæ ſententiæ eſt. A γνώμη.

Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis e ſui generis animali. Vox Platon. A γίγνομαι.

Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, ſcriptum manu propria exaratum. A γράφω.

Ἰδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ſibi venans, ſui quæſtus cauſa venans. A θηρεύω.

Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cujus quæſtus ad nos redit.

Ἰδιόκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, peculiaris, Ph. A κλάομαι.

Ἰδιολογέομαι, ſeparatim loquor. A λέγω.

Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. A λόγος.

Ἰδιόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui propriæ & peculiaris formæ eſt. A μορφή.

Ἴδιον, ου, τὸ, peculium, Ph.

Ἰδιοξενία, ας, ἡ, neceſſitudo hoſpitalis cum aliquo privata, privatum hoſpitium. Ab

Ἰδιόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui privatum eſt hoſpitium cum aliquo, privatus hoſpes.

Ἰδιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, mihi vendico ; (2) mihi concilio. Ab ἴδιος.

Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris adfectio. Ab

Ἰδιοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliquem peculiarem adfectionem habens. A πάθος.

Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, ſtabilem & firmam poſſeſſionem do.

Ἰδιοποιέομαι, οῦμαι, proprium mihi facio, uſurpo, vendico mihi ; (2) concilio mihi.

Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, uſurpatio, Ph.

Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio ; (2) apud Script. Eccleſ. dicitur de naturis Chriſti alterius naturæ prædicata aſſumentibus, *item* de aſſumtione humanæ naturæ, *Ern.*

Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena. A πρᾶγος.

Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum ſuorum ; (2) privata commoditas

Ἰδιοπραγμονέω, v. ἰδιοπραγέω.

Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſua tantum curans, ſuas res agens ; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.

Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, privata commoditas. A πρᾶξις.

ἼΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, ſui generis ; (2) ſuus ; (3) privatus ; (4) de morte, ſpontanea, non per vim ab aliis illata ; (5) τὰ ἴδια, domicilium, ſedes.

Ἰδιόστολος, ναῦς, navis, quam quis ſibi ſuis ſumptibus inſtruxit. Ex ἴδιος, & στόλος.

Ἰδιοσυγκρισία, ας, ἡ, propria & peculiaris quædam concretio & conſtitutio, peculiare temperamentum. A σύγκρισις.

Ἰδιοσύστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui habet propriam hypoſtaſim, per ſe conſiſtens. A συνίσταμαι.

Ἰδιοσυστάτως, *Adv.* ex propria ſubſtantia.

Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas Ab ἴδιος.

Ἰδιότροπος, ὁ καὶ ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδ. de cibis Judæorum, ap *Joſ.*

Ἰδιοτρόπως, *Adv.* modo proprio & peculiari ; (2) peculiariter & privatim.

Ἰδιότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeorſum alitur & paſcitur, qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. A τρέφω.

Ἰδιόχειρον, ου, τὸ, propria manu ſcriptum, factumve. A χείρ.

Ἰδιοχείρως, manu propria. A præc.

Ἴδισις, εως, ἡ, ſudatio ; (2) ſudor. Ab ἰδίω.

Ἰδιόω, vindico mihi, adſciſco. Ab ἴδιος.

Ἰδίω, f. ίσω, ſudo. Ὥστε ἤδη τινὲς ἴδισαν αἱματώδη ἱδρῶτα, Ariſtot. Ab ἶδος.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas ; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.

Ἰδιωματικος, ἡ, ὸν, peculiaris. Ab ἰδίωμα.

Ἰδίως, *Adv.* proprie. Ab ἴδιος.

Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciæ. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita privata. Ab ἰδιωτεύω.

Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago. Τοῦτο τοῦ πράγματος τῆς ἀρετῆς οὐδένα δεῖ ἰδιωτεύειν, Plat. Ab

Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus, vitam privatam agens ; (2) laicus, apud ſcriptores eccleſiaſticos, ſive qui munere in eccleſia non fungitur ; (3) unus e vulgo, plebeius ; (4) rei alicujus imperitus ; (5) domeſticus, inquilinus ; (6) omnino teneant tirones, vim hujus vocis admodum variam eſſe, eamque ſingulis locis ex antitheto intelligendum eſſe. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτίζω, ad vulgarem conſuetudinem accommodo.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad privatos ſeu vulgus pertinens ; (2) privatus. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιωτικῶς, *Adverb.* privatorum more, vulgi more ; (2) ſermone vulgi.

Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, privata. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιωτισμος, ου, ὁ, ſermonis forma e vulgo ſumpta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.

Ἴδμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *per Sync.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἴδμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *per Sync.* pro ἰδεῖν.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia. Ab

Ἴδμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Ab εἰδέναι.

ἸΔΝΌΩ, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, intorqueo, a. 1. paſſ. ἰδνώθη, incurvatus eſt, ſeſe retorſit. Ἰδνώθη δὲ πεσών, Il. 13, 618. ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ib. 12, 205.

Ἰδοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, ab εἴδω.

Ἴδοιμι, *viderim*, a. 2. opt. act.

Ἰδοῖσα, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro ἰδοῦσα.

Ἰδόμην, *vidi*, a. 2. ind. med.

Ἶδον, *vidi*, a. 2. ind. act.

Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

Ἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἴδον.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, ſudor.

Ἰδοῦ, *Adv.* en, ecce. Ab ἰδεῖν.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, Idumæa. Nomen regionis. Hebr. *Rufa.*

Ἰδοῦσα, a. 2. part. v. εἴδω.

Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴσημι.

Ἰδρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἰδρίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἰδρίας.

Ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, peritus, ſciens ; providus. Ab eod.

Ἰδρίτης, ἡ, idem.

Ἱδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Οὔτε αὐτός ποτε πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον αἱροῖτο, Xen. Ab ἱδρώς.

Ἱδρύθην, ſ. ἱδρύνθην, aor. 1. paſſ. ab ἱδρύνω.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus conſtructum ; (2) firmamentum, fundamentum, ſtabilimentum ; (3) delubrum, locus, in quo Deorum ſimulacra collocantur, fanum ; (4) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἵδρυμι, idem quod ἱδρύω.

Ἱδρυνθεὶς, a. part. paſſ. verbi ἱδρύω.

Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio ; (2) ſedes. Ab ἱδρύω.

Ἱδρύσω, f. 1. indic. act. verbi ἱδρύω.

Ἱδρυτέον, ſedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.

Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, fundatus, firmatus, ſtabilitus. Ab

Ἱδρύω, f. ύσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco ; & *in Paſſ.* ſtatuor, collocor, ſedeo, inſideo ; ἱδρυμένος, perf. paſſ. collocatus ; ἱδρύθη, a. 1. paſſ. collocatus eſt. Καὶ, ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρῦσθαι χθονός ; commorari, Soph. Trach. 68. Ἀναφελὴς εὐήθεια κατ' οἶκον ἵδρυται γυνή, Eur. Hip. 643.

Ἱδρῶ, dat. vel acc. ſing. *per Apoc.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρώς.

Ἵδρωα, vel ἱδρῶα, ων, τὰ, morbi ex ſudore puſtulis ulceribuſve ſe exſerentes, puſtulæ ipſæ.

Ἱδρώδης, ες, cum ſudore conjunctus.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Ab ἶδος.

Ἵδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudoris evocatio.

Ἱδρωτήριον, ου, τὸ, ſudatorium. Ab ἱδρόω.

Ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, ſudare ſolitus, crebro ſudans, ſudatorius. Ab eod.

Ἱδρωτικῶς, *Adv.* propenſe ad ſudorem.

Ἱδρώτιον, τὸ, ſudor. Ab ἶδος.

Ἱδρωτοποιέω, ſudorem elicio, & *in Paſſ.* ſudo.

Ἱδρωτοποιΐα, ἡ, ſudoris evocatio, ſudatio. Ab

Ἱδρωτοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſudorem eliciens. Ex ἱδρὼς, & ποιέω.

Ἱδρώω, ſudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.

Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἴδω.

Ἴδωμαι, *viderim*, a. 2. conj. med.

Ἰδών, *intuens*, aor. 2. part. act.

Ἴδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.

Ἴε, 2. ſing. a. 2. imper. act. ab εἶμι.

Ἰεζαβὴλ, Jezabel. Nomen mulieris ἄκλιτον, Hebr. *In inſula habitans.*

Ἵεθι, 2. ſ. præſ. imper. act. v. ἵημι.

Ἵει, *mittebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Ἱείην, præſ. opt. act.

Ἵεις, 2. ſing. imperf. ind. act.

Ἱεὶς, *mittens*, præſ. part. act.

Ἱεῖσαι, nom. pl. præſ. act. f. g.

Ἱεῖσι, 3. pl. præſ. ind. act.

Ἵεμαι, eo cum impetu. Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων, Odyſſ. 10, 529. Ἄστυδε, ib. 17, 5.

Ἵεμαι, cupio, deſidero. Ἱέμενος νόστοιο, Odyſſ. 15, 69. φιλέειν, ib. 201. ἐπὶ οἰκίαν, Luc. πρὸς τὴν πόλιν, Plut.

Ἱέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἱέναι, ab ἵημι.

Ἰέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab εἶμι.

Ἱέμεναι, *mittere*, pr. inf. act. *Dor.* pro ἱέναι, ab ἵημαι.

Ἵεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἵεσαν,

Ἱέναι, præſ. infin. act.

Ἰέναι, *ire*, præſ. inf. act. verbi εἶμι.

Ἵενται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ἵημι.

Ἱέντες, nom. plur. part. præſ. act.

Ἱερὰ, ῶν, τὰ, ſacra, exta.

Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compoſitio ; (2) ſerpentis nomen. Ab ἱερός.

Ἱεράγγελος, ου, ὁ, qui ſacras celebritates anunciat.

Ἱεράκιον, ου, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus ſucco oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* **Hawkweed.**

Ἱερακίσκος, ου, ὁ, parvus accipiter, Dim. ab eodem.

Ἱερακίτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.

Ἱεράμοιβοι, ων οἱ, ſacri vates, προφῆται, Heſ. Ex ἱερὸς, & ἀμοιβαί.

ἹΈΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἱεραοιδὸς, ὁ, ſacer cantor, poëta. Heſ.

Ἱεράομαι, ῶμαι, ἱεράσομαι, ſacerdos ſum; ἱερωμένη, femina ſacerdos; ἱερασάμην, aor. 1. ſacerdos factus ſum. Ἱερᾶσθαι τοῦ θεοῦ, Pauſan. τῇ Ἀθηνᾷ, id. Ab ἱερός.

Ἱεραρχέω, ῶ, f. ήσω, ſacris præſum, ſacro imperio & magiſtratu fungor. Ab

Ἱεράρχης, ου, ὁ, qui ſacris præeſt; (2) pontifex, qui ſacris ordinibus præeſt. Ex ἱερὸς, & ἀρχὴ, *principatus*. Hinc

Ἱεραρχία, ας, ἡ, ſacrum imperium, imperium in rebus ſacris.

Ἱεραρχικὸς, ἡ, ὸν, pontificialis, ad eum pertinens, qui ſacris præeſt, vel etiam ad hierarchiam ipſam. Ab eod.

Ἱεραρχικῶς, *Adverb.* more eorum qui ſacris præſunt.

Ἱερᾶται, 3. ſing. præſ. indic. med. *contract.* pro ἱεράεται, a verbo ἱεράομαι.

Ἱερατεία, ας, ἡ, ſacerdotium. Ab ἱερατεύω.

Ἱερατεῖον, ου, τὸ, ſacrarium. Ab eod.

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium. Ab eod.

Ἱερατεύω, & ἱερατεύομαι, ſacerdotio fungor, ſum ſacerdos. Τῷ θεῷ, ᾧ ἱεράτευσε, Herodian. Ab ἱερός.

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis; (2) ſacris uſibus deſtinatus. Ab ἱεράομαι.

Ἱεράων, gen. pl. *Dor.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς.

Ἱερεία, ας, ἡ, ſacerdos, *femina.* Ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, victima, hoſtia; (2) actus ſacrificandi. Ἱερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Caſaub.* ad *Athen.* 1, 11. Ab eod.

Ἱερείτης, ου, ὁ, ſacerdos. Ex Platone.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen Hebr. viri. *Exaltans Deum.*

Ἱερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos. Ab ἱερεύω.

Ἱερεύω, f. εύσω, ſacrifico; (2) dico, conſecro. Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων Πίονα, Il. 2, 402. δυοκαίδεκα μῆλα, Odyſſ. 8, 59. Ab ἱερός.

Ἱέρη, ης, ἡ, ſacerdos, antiſtita, Plut.

Ἱερήϊον, Hom. Il. 22, 159. *Ion.* τὸ ἱερεῖον.

Ἱερῆς, gen. ſing *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερὸς.

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, ſacerdos, *femina.* Ab eod.

Ἱεροβοτάνη, ης ἡ, verbena.

Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, ſacra ſculpens, peritus ſculpendi hieroglyphica. A γλύφω.

Ἱερογλύφικα, ῶν, τὰ, hieroglyphica, ſacra monumenta apud Ægptios, non literis ſed variis figuris animalium, aliarumque rerum conſtantia, Ex iiſd.

Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.

Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacram linguam habens. A γλῶσσα.

Ἱερογραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba rerum ſacrarum, & myſticarum, ſacer ſcriba.

Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines ſeu adumbrationes. A γράφω.

Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per ſigna quædam. Ex iiſd.

Ἱερογραφούμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.

Ἱερόδακρυς, *Epith.* thuris, quia in ſacris adhibetur, & e frutice lacrimarum modo prorumpit.

Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſacra docet, ſacrorum doctor, qui ad ſacra initiat.

Ἱερόδοκος, ον, ſacer, *Epith.* victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. At

Ἱεροδόκος, *Epith.* templi, &c. ut θεοδόκος. A δέχομαι.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacris inſerviens, æditus; (2) Deo ſacratus.

Ἱεροθετέω, ῶ, ſacros ritus inſtituo. Ab

Ἱεροθέτης, ου, ὁ, ſacrorum rituum inſtitutor. Ex ἱερὸς, & τίθημι.

Ἱεροθήκη, ης, ἡ, ſacrarium, Ph.

Ἱεροθυτέω, ſacrifico, ſacris faciendis præſto ſum.

Ἱεροθύτης, ου, ὁ, ſacerdos; (2) ſummus ſacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit, *Ern.*

Ἱερόθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, ſacræ hoſtiæ. Ex ἱερὸς, & θύω.

Ἱεροῖσι, *ſacris*, dat. plur. *Ion.* pro ἱεροῖς.

Ἱεροκαυτόω, ſacri cauſa cremo, immolo, *Paſſ.* immolor. A καίω.

Ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ, ſacer præco, qui in ſacris aliquid edicit.

Ἱεροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſacrorum curam gerit, æditus. A κομέω, *curo.*

Ἱερολογέω, ῶ, de ſacris rebus loquor; (2) ſacra verba pronuncio. A λόγος.

Ἱερολογία, ας, ἡ, ſermo de rebus ſacris.

Ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi; in quibus e Baccho furebant. A μαίνομαι.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies feſti, ſupplicationes; (3) feſtivi ludi. Ex ἱερὸς, & μὴν, *menſis.*

Ἱερομνημονέω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab

Ἱερομνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſacrarum rerum, ſeu ſacrorum rituum memoriæ prœfectus, ſacrorum præſul; (2) ſacer ſcriba, qui eſt a commentariis rerum ſacrarum; (3) apud Græcos, ſacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittitur ad concilium Amphictyonum, ſuperior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθύτης. (2) *Ern.*

Ἱερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus ſilveſtris.

Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui ſacris myſteriis initiat, qui ſacros ritus tradit, ſacrorum antiſtes.

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, ſacrum, ſacrificium; (2) hoſtia, victima; (3) ſacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid eſt ædificiorum ad ædem pertinentium, etſi in iis ſacra non fiunt, ut Hieroſolymis ἱερὸν, a quo diſtinguitur ναὸς, ædes, in qua ſacra fiunt. Ab ἱερος.

Ἱερονίκης, ου, τὸ, victor in ſacris Græcorum certaminibus. A νίκη.

Ἱερονόμος, ου, ὁ, ſacræ diſciplinæ magiſter & exactor. A νέμω.

Ἱερονουμηνία, idem quod ἱερομηνία.

Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines ſeu adumbrationes. A πλάστης.

Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam ſigna. Ex iiſd.

Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſacra facio; (2) dico, conſecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι, Dem.

Ἱεροποιΐα, ας, ἡ, ſacrificatio, ſacrificium. Ab

Ἱεροποιὸς, οῦ, ὁ, ſacrificus, ſacrificulus; (2) Athenis decem inſpectores haruſpicum, cum inſpiciunt, ne fraus intercedat.

Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs ſacra, ſancta civitas.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanctimoniam præ ſe ferens, ſanctus, auguſtus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, έος, ſanctimonia. A πρέπει.

Ἱεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet ſanctum, ut convenit rei ſacræ, ſacro quodam modo.

Ἱερόπτης, ὁ, haruſpex. Ab ὄπτομαι.

ἹΕΡΟ'Σ, ά, ὸν, ſacer, ſacroſanctus, auguſtus.

Ἱεροσαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen in ſacris; ſiticen, Ph.

Ἱεροσκοπέω, haruſpicis munere fungor.

Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruſpicina. Ab

Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruſpex, extiſpex.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, Hieroſolyma. Nomen urbis Hebr. Hinc

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hieroſolymitanus.

Ἱερόστεπτος, ον, velatus ſacris inſignibus. A στέφω.

Ἱεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, ſacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Rom. 2, 22. Ab ἱερόσυλος. Hinc

Ἱεροσύλησις, ἡ, ſacrilegium.

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium. Ab eod.

Ἱερόσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacrilegus. A συλάω.

Ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui ſacris initiat, ſacerdos; (2) epiſcopus. A τελέω, *initio.*

Ἱεροτελεστία, ἡ, initiatio, conſecratio, &c.

Ἱερότροχος, ον, ſacer, *Epith.* carpenti. A τρέχω.

Ἱερότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſacra figura impreſſa eſt.

Ἱερουργέω, ſacra celebro, operor ſacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, Rom. 15, 16.

Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, ſeu operatio, ſacrificium. Ab

Ἱερουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, divina peragens, divinis operans, ſacrificus, immolator. Ab ἔργον.

Ἱεροφαντέω, ſacrorum antiſtes ſum. Ab

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui ſacra & cærimonias docet, ſacrorum antiſtes. A φαίνω. Hinc

Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antiſtitis ſacrorum dignitas; (2) ſacrorum cærimonia.

Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis. Ab eod,

Ἱεροφαντικῶς, more ſacerdotum.

Ἱερόφαντις, ἡ, antiſtita ſacri.

Ἱεροφόρος, ὁ καὶ ἡ, qui ſacra fert. A φέρω.

Ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi ſacra cuſtodiuntur, ſacrarium. Ab

Ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ſacrorum cuſtos, æditus.

Ἱερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacram vocem habens, ſ. in ſacris canens, ſonans. A φωνή.

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui ſacra canit, pſaltes in ſacris. A ψάλτης.

Ἱερόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.

Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, ſacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. paſſ. ſacratum, ſacrum eſſe. Partic. ἱερωμένος θεῷ, Deo ſacratus, ſacer. Ab ἱερός.

Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod conſecratum eſt, ſacrum. Ab ἱερόω.

Ἱερώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſacrum eſt nomen. Ab ὄνομα.

Ἱερῶς, *Adv.* ſancte. Ab ἱερός. Unde

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium, pontificatus.

Ἵεσαν, 3. pl, imperf. ind. verbi ἵημι.

Ἱέσθων, 3. dual. præſ. imper. paſſ. v. ἵεμαι.

Ἵετο, *cupiebat*, 3. ſing. imperf. ind. med.

ἸΕΥ', hui! (2) irridentis.

Ἰεφθάε, ὁ, Jephtha. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον.

Ἱέω, jaculor, mitto, immitto; thema inuſ. unde imperf. 3. ſing. in uſu, ἵει, mittebat, jaciebat, apud *Poët.* Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων, Il. 1, 479. ὄπα μεγάλην ἐκ στήθεος, ib. 3, 221. ἕνα οἴκονδε, ib. 4, 397. γεινομένοισιν κακότητα βαρεῖαν, ib. 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, ib. 12, 25. οἰστὸν, 13, 650. Ab ἕω.

Ἱζάνω, ſedere facio; (2) ſedeo, ſido, peſſum eo, f. ἱζήσω, a. 1. ἵζησα, mutuatur ab inuſit. ἱζέω. Οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος Ἱζάνει, Il. 10, 91.

Ἵζεο, 2. ſ. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἵζεσο.

Ἵζησας, a. 1. part. act. verbi ἱζέω.

Ἵζημα, ατος, τὸ, ſedile; (2) locds depreſſus, vallis. Ab ἱζέω.

Ἵζοισα, *ſedens*, præſ. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.

Ἵζον, imperfect. ind. act.

ἽΖΩ, f. σω, ſedere facio, colloco; (2) ſedeo; ἵζομαι, ſedeo; (2) ſido. Ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει, Il. 13, 281.

ἸΗ', io! ἰὴ παιὰν, io Pæan.

Ἰὴ, vox; ἰὴν, vocem.

Ἴη, una, ſola. Ab ἴα, *una*, *ſola.*

Ἰῇ, *æquali*, dat. ſing. *Ion.* pro ἰᾷ, ab ἴος, quod in gen. & dat. circumflecti dicitur; ſed fortaſſe pro μιᾷ ponitur, a μία, *una.*

Ἰήϊος, ου, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ipſi Pythonem interficienti acclamabatur.

Ἰήκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάομαι, & κόπος, *labor.*

Ἴηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.

Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica ex Heſ. quaſi ab ἰηλεμίζειν, quod eſſet *plorare.*

Ἰήλεμος, *Ion.* pro ἰάλεμος, lamentatio. Οἰκτισαί μ' ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν, Euripid. Suppl. 281.

Ἵημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro ἴαμα.

Ἵημι, mitto; (2) emitto; ἱεῖσιν, & ἱᾶσι, mittunt; ἱέμεν, mittere, & in a. 2. ἕμεν, *Poet.* At f. ἥσω, ab ἕω, ut & perf. ἧκα, *Poët.* εἷκα, ut in ἐφεῖκα, προεῖκα; paſſ. ἵεμαι ſignificat, cupio, deſidero. Ἵημι φωνὴν, Plat. διὰ χώρης, Heſiod. Θεογ. 806.

Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione ἰὴ παιάν.

Ἰῆσαϑαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἰάσαϑαι, ab ἰάομαι.

Ἵησι, 3. ſing. præſ. ind. act. ab ἵημι.

Ἴῃσι, 2. ſ. a. 2. conj. *Ion.* pro ἴῃς, ab εἶμι.

Ἰήσιμος, ſanabilis, *Ion.* pro ἰάσιμος.

ἸΗΣΟΥΣ, οῦ, ὁ, JESUS nomen Salvatoris noſtri, origine Hebræum, & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, ſeu quod ſcriptoribus Eccleſiaſticis magis uſitatum eſt, *Salvator*.

Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατήρ.

Ἰατήριος, α, ον, medicinalis, *Aret.* A præc.

Ἰητρεῖον, ου, τὸ, *Ion.* pro ἰατρεῖον.

Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro ἰατρός.

Ἰθαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, (Antep. prod.) Hom. Odyſſ. 14, 203. genuinus, q. d. recte natus, verus. A γείνομαι.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen inſulæ.

Ἰθία, *recta*, *Ion.* pro ἰθεῖα, ab ἰθὺς, *rectus*.

Ἰθεῖαν, vel *Ion.* ἰθεῖην, recta. Ab ἰθύς.

Ἰθέως, *Adv.* recte; (2) confeſtim, ſtatim. Ab ἰθύς.

Ἴθι, *Adv.* age, agendum. imperat. ab εἶμι.

Ἴθμα, τὸ, greſſus, paſſus. Ab eod.

Ἰθὺ, & ἰθὺς, *Adv.* recta; (2) obviam; (3) ſtatim. Ab ἰθύς.

Ἰθύβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recta jacitur, ſeu projicitur; (2) directus. A βάλλω.

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. *Ion.* pro ἰθυδίκαις, ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus judicia recta ſunt. Ex ἰθὺς, & δίκη.

Ἰθύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens. Ab

Ἰθύθριξ, τρίχος, ὁ, qui crinibus eſt paſſis.

Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, recta via ambulans.

Ἰθυκυφὴς, ές, & ἰθύκυφος, η, ον, e recto obliquus, gibboſus. A κύπτω.

Ἰθύλορδος, ον, e recto incurvus, ſc. ad interiores partes flexus, repandus.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A μάχη.

ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, ſaltatores ridiculi, vel ſaltationes ſive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Heſ.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἰθύνω.

Ἴθυνεν, *direxit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.

Ἴθυνσις, -σεως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.

Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab

Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰθύνω. Unde

Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Heſ. ſceptrum e lauro, quod vates geſtarunt.

Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.

Ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Ἰθύνω, rego, dirigo; (2) corrigo; (3) mulct. Βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, Il. 5, 291. ἐπὶ σταθμὴν, Odyſſ. 21, 44. σκολιὰν, Heſiod. Ἔργ. 7. μύθους, ib. 261. Ab ἰθύς.

Ἰθυπετεῖν, recta volare. A πέτομαι.

Ἰθυπορέω, recta progredior.

Ἰθυπόρος, ὁ ϗ ἡ, recta procedens, ἰθύπορος, recta tranſeundus, directus.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, recta volans. A πέτομαι.

ἸΘΥΣ, έος, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus, Fem. ἰθεῖα, & ἰθείη, N. ἰθύ.

Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab ἰθύω.

Ἰθὺς, & ἰθὺ, *Adverb.* recta, vel recta in, ad, adverſus; (2) obviam, ex adverſo.

Ἰθύτατος, η, ον, rectiſſimus. Ab ἰθύς.

Ἰθυσκόλιος, ον, ex recto obliquus & incurvus.

Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extenſa, via recta. Ab

Ἰθυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in rectum extenſus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, & τείνω, *tendo*.

Ἰθυτενῶς, directa via.

Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab ἰθύνω.

Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Aret.* Ab eod.

Ἰθύτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in rectum ſectus; (2) rectus. Ex ἰθὺς, & τέμνω, *ſeco*.

Ἰθύτριχες, vide ἰθύθριξ.

Ἰθυφαλλικὸς, ithyphallicus.

Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in ſacris Bacchi phallum ſequebatur, muliebri indutus veſte, ac phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex ἰθὺς, & φαλλὸς, *penis ligneus*.

Ἰθύω, f. ύσω, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) deſiderio alicujus rei feror ſeu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, Il. 12, 433. Ἰθύει ἀλλ' οὔτι πρήσσει, i. e. Recta irruit, ſed nihil proficit; Hom. Il. 17, 661. Ab ἰθύς.

Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progreſſio directa. Ab eod.

Ἰΐζω, æruginem refero, æruginis ſ. ferruginis aſſimilis ſum, Dioſcor. Ab ἰός.

Ἵκανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἱκάνω.

Ἱκάνετον, *perveniebatis*, 2. dual. imperf.

Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, ſatiſdatio, Theophil. & Ph. Ex ἱκανὸς, & δίδωμι, *do*, unde δόσις.

Ἱκανοδότης, ου, ὁ, ſatiſdator, Ph. Ab iiſd.

ἹΚΑΝΟΣ, ή, όν, idoueus; (2) ſufficiens, aptus; (3) ſatis magnus, ſatis multus, τὸ ἱκανὸν *Subſt.* quod dari oportet, conſtituta multa, certum pretium, ſatiſdatio, ſumma qua ſatiſdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. χρόνου, a multo tempore; ἐφ' ἱκανὸν, diu.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. Ab ἱκανός.

Ἱκανούσθω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro ἱκανοέσθω, ab ἱκανόω.

Ἱκανόω, ῶ, idoneum vel ſufficientem reddo. Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 Cor. 3, 6. Ab eod.

Ἱκάνω, convenio, adeo, adſequor, ſupplico; (2) tango, invado, opprimo, ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio ſupplex. Ab ἵκω.

Ἱκανῶς, *Adv.* abunde, ſatis, ſufficienter; (2) valde, multum. *Superl.*

Ἴκελος, έλη, ελον, ſimilis. Ab εἴκελος.

Ἰκελόω, ῶ, adſimilo, ex Vet. Lex. Ab ἴκελος.

Ἰκέλως, ſimiliter.

Ἵκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἵκω.

Ἵκευ, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἵκεσο.

Ἱκέσθαι, *veniſſe*, a. 2. inf. med.

Ἱκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med.

Ἱκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio, preces ſupplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.

Ἱκέσιος, ία, ιον, ſupplicum preces; (2) ſupplex. Ab eod.

Ἱκεταδόκος, ὁ ϗ ἡ, admittens ſupplicem. A δέχομαι.

Ἱκέταν, acc. ſing. *Dor.* pro ἱκέτην.

Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. Ab eod.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἱκετεύω.

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. Ab ἱκετεύω.

Ἱκέτευσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἱκετευτικὸς, ή, όν, ſupplicatorius. A ſeq.

Ἱκετεύω, fut. εύσω, ſupplico, ſupplex oro. Ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι, Soph. Oed. Col. 1409. Ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων, καὶ σοῦ γενείου, Eur. Hec. 741. Ab ἱκέτης.

Ἱκετηρία, ἡ, ſupplicatio, deprecatio; (2) velamenta ſupplicum, i. e. oleæ ramus, lana velatus.

ἹΚΕΤΗΣ, ου, ὁ, ſupplex, qui humiliter & more ſervili aliquid orat; (2) cui ſupplicatur; (3) ſervus.

Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod ἱκέσιος.

Ἱκετικὸς, ή, όν, ſupplicatorius. Ab ἱκέτης.

Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ ſupplicat; (2) famula, ſerva. Ab ἱκέτης.

Ἵκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. ab ἵκω.

Ἱκετοδόχος, vel ἱκετοδέκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupplicum receptor. Ex ἱκέτης, & δέχομαι.

Ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod ἱκετηρία.

Ἱκετώσυνα, ων, τὰ, ſupplicationes. Ab ἱκέτης.

Ἵκηαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἵκῃ, ab ἱκνέομαι.

Ἵκηται, *veniat*, 3. ſing. a. ejuſd.

Ἰκμάζω, f. άσω, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab ἰκμάς.

Ἰκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.

Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.

Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab eod.

ἸΚΜΑΣ, άδος, ἡ, vel ἰκμὰς, humor; (2) vapor.

Ἰκμασία, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab ἰκμάζω.

Ἴκμενος, vel ἴκμενος, humidus, ſecundus de vento. Ab ἰκμὰς, vel *per Sync.* pro ἱκόμενος, ab ἵκομαι.

Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab ἰκμάς.

Ἰκμοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, humorem jactans, emittens. Ex ἰκμὰς, & βάλλω.

Ἰκμόβωλον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex ἰκμὰς, & βῶλος.

Ἱκνεῖσθαι, præſ. inf. med. pro ἱκνέεσθαι, ab

ἹΚΝΕΟΜΑΙ, οῦμαι, venio, advenio; (2) ſubeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) ſupplico, obſecro, f. ἵξομαι, & a. 2. ἱκόμην, ab inuſ. ἵκομαι. Ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην, loquerer, Soph. El. 316. Καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, Soph. Aj. 589.

Ἱκνευμένῳ, dat. ſ. part. med. *Ion.* pro ἱκνουμένῳ.

Ἱκνουμένως, *Adv.* congrue, convenienter.

Ἱκνεῦνται, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἱκνοῦνται.

Ἵκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἵκω.

Ἱκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἱκοίμην.

Ἱκόμην, *veni*, a. 2. ind. med. verbi ejuſd.

Ἵκοντο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.

Ἵκου, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἵκεσο.

Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab

ἸΚΡΙΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum.

Ἰκριοπηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui tabulata conficit, ſeu coagmentat. Ex ἰκρίον, & πήγνυμι.

Ἰκριόω, e tabulis & levibus lignis exſtruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria.

Ἴκταρ, *Adverb.* juxta, prope; (2) celerrime. Ab ἱκνέομαι.

Ἰκτεράω, f. ἰκτεριάω, ῶ, ictero, morbo regio laborans. Ab ἴκτερος.

Ἰκτερικὸς, ή, όν, ictericus, arquatus. Ab eod.

Ἰκτεριώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, ictero laborans, ictericus. Ab eod.

Ἰκτερόομαι, οῦμαι, idem quod ἰκτεράω.

ἸΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, icterus, morbus regius ſeu arquatus, qui e bile naſcitur; (2) avis galbula.

Ἰκτερώδης, vid. ἰκτεριώδης.

Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, ſupplex. Ab ἱκέτης.

Ἰκτήριος, ια, ιον, pro ἱκετήσιος.

Ἰκτίδεος, ίη, εον, e muſtela confectus. Ab ἰκτίς.

ἸΚΤΙΝ, ῖνος, ὁ, milvus, ſeu milvius; (2) lupi genus.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.

ἸΚΤΙΣ, ιδος, ἡ, muſtela ſilveſtris; (2) muſtela domeſtica major, viverra; (3) animal aquaticum & piſcivorum; caſtor.

Ἶκτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. pro ἵκετο, ab ἵκω.

ἽΚΩ, venio; (2) adſequor, f. ἵξω, a. 1. ἶξα; eſt & ἶξον, imperfectum, tanquam a themate ἵξω, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἶξεν ἀλώμενος, Il. 667.

Ἵκωμαι, *venerim*, aor. 2. conj. med.

Ἵκωντι, 3. pl. aor. ejuſd. *Dor.* pro ἵκωσι.

Ἰλαδὸν, turmatim; (2) affatim. Ab ἴλη.

Ἵλαθι, 2. ſing. præſ. imper. verbi ἵλημι.

Ἱλάομαι, propitio, ἱλάεσθαι, propitiare, placare, ἱλάονται, placant. f. ἱλάσομαι, hinc ἱλάσεαι, 2. ſing. placabis, ἱλασώμεθα, a. 1. Conjunct. propitiemus, ἱλάσατο, 3. ſing. a. 1. med. propitium reddidit; ἵλασαι, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἱλασάμενος, qui propitiavit, aut cum propitiaſſet, ἱλάσθητι, a. 1. imperat. eſto propitius, ἱλασμένος, propitiatus, ἱλασμένος κριὸς, aries expiatorius, Num. 5. Occurrit & ἱλάξονται, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod.

Ἵλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab ἱλάω.

Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, feſtum quoddam. Ab

Ἱλαρὸς, ά, όν, hilaris, lætus. Ab ἱλάω.

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. Ab ἱλαρός. Hinc

Ἱλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico.

Ἱλαρύνω, exhilaro, lætifico.

Ἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ, ſeu agminis; (2) qui octo elephantis præſectus eſt. Ex ἴλη, & ἀρχή. Hinc

Ἰλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, ſeu equitum.

Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebuſque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός, & ᾠδή.

Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & feſtivorum in theatris & conviviis.

Ἱλαρῳδὸς, οῦ, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ex iiſd.

Ἱλάσθητι, 2. ſ. a. 1. imper. paſſ. ab

Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) paſſ. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, Heb. 2, 17. τὸν Θεὸν, Luc.

Ἱλασκόμενος, præſ. part. med.

Ἱλάσκω, propitio, placo.

Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, propitiatio. Ab eod.

Ἱλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱλάσκομαι.

Ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. Poet. pro ἱλασάμενος.

Ἱλάσσεαι, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion*, & *Poët*. pro ἱλάσησαι, vel ἱλάσῃ.

Ἱλασσόμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poët*. pro ἱλασώμεθα.

Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit, datur placandorum deorum cauſa; unde & de victima; (2) in libris ſacris aurea tabula, ſ. lamina quæ tegebat arcam fœderis. *Ern*. Ab

Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.

Ἵλεος, ου, ὁ, *Poët*. propitius, facilis, benignus; (2) hilaris, lætus. Ab ἱλάσκομαι.

Ιλεόομαι, οῦμαι, propitium reddo, placo. Ab ἵλεος.

Ἵλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, propitius, *Att*. pro ἵλαος.

Ἱλέως, *Adv*. animo propitio & hilari, hilaliter. Ab ἵλεος.

Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλη.

Ἵληθι, *propitius eſto*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Ion*. pro ἵλαθι, ab ἵλημι.

Ἱλήκῃσι, 3. ſ. perf. conj. act. *Ion*. pro ἱλήκῃ.

Ἱλήκω, propitius ſum. Ut hinc ſit ἱλήκοις, Opt. ſis propitius, ἱλήκοι, ſit propitius, & in Subj. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ. A ſeq.

Ἵλημι, propitius ſum; præſupponitur propter ἵλαθι, & ἵληθι.

Ἰλιακὸς, ή, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poëma, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi ſpecies; (4) multitudo.

Ἰλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τοῦ δίνου γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ, Ariſt. Ach. 587. Ab

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἰλίσσω. Hinc

Ἴλιγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæſitatio hominis, quo ſe vertat, neſcii.

Ἰλιόθεν, *Adv*. ab Ilio. Ab Ἴλιον.

ἼΛΙΟΝ, ου, τὸ. Ilium, urbs Troja.

Ἰλιοραϊστής, οῦ, ὁ, Ilii populator. Ex Ἴλιον, & ῥαίω, *deſtruo*.

Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos diſtorqueo, torve inſpicio. Ab ἴλλος.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funis. Ab ἴλλω.

Ἰλλίζω, oculis innuo. Ab ἴλλος.

Ἰλλὶς, ίδος, ἡ, luſcioſa, quæ oculis retortis eſt. Ab ἰλλός.

ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἴλλος, oculus.

Ἰλλὸς, οῦ, ὁ, ſtrabo, ſtrabus, luſcioſus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab ἴλλω.

Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, Illyricum. Hinc Ἰλλύριοι Illyrii, incolæ Illyrici.

Ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, conſtringo; (4) volvo, contineo; (5) concludo. Ab ἴλλος.

Ἰλλώδης, εος, qui oculis connivet, ſtrabo.

Ἰλλωπέω, ῶ, f. ήσω, nicto; (2) conniveo; (3) hallucinor. Ab eod.

Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum. Ab eod.

Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limoſus; (2) fæculentus.

Ἰλυὸς, οῦ, ὁ, luſtrum. Ab εἰλυός.

ἸΛΥ΄Σ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.

Ἰλύω, oblimo, limo, obduco. Ab ἰλύς.

Ἰλυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, limoſus; (2) fæculentus. Ab eod.

Ἴλωσις, εως, ἡ, vel ἴλλωσις, diſtortio, ſ. perverſio, de oculis, ab ἰλλόω, id. quod ἰλλωπέω. Ἴλωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ, *Aret*. Ab ἴλλος.

Ἷμα, ατος, τὸ, veſtimentum, pro εἷμα.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molas verſantibus aut aquas e puteis extrahentibus canitur; (2) redundans, copioſus, uber. Ab eod.

Ἱμαῖος, ου, ἡ, hauſtor. Ab ἱμάω.

Ἱμαλιά, ᾶς, ἡ, cumulata farinæ menſura. Heſ. Ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copioſus. Heſ.

Ἱμαλὶς, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium. Ab eod.

Ἱμαντάριον, ου, τὸ, ſitula nautica; (2) inſtrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.

Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loriolum, corrigiola, Dim.

Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus.

Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbus*, uvulæ in ore extenſio. Ab ἱμάς.

Ἱμαντόδεσμος, ὁ, qui loris devincitur.

Ἱμαντοπέδη, ἡ, vinculum loreum. Cirri Polypi.

Ἱμαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.

Ἱμάντωσις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis conſtrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio ſtructuræ ponitur; (2) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.

Ἱμαιοδὸς, οῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab

ἹΜΑ΄Σ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. Ab ἱμάς.

Ἱμᾶσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμάς, *lorum*.

Ἱμάσσας, a. 1. part. *Poët*. pro ἱμάσας, ab

Ἱμάσσω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασεν, partic. ἱμάσας, *Poet*. ἱμάσσας. Ἡνίοχος δ᾽ ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, Il. 11, 280. μάστιγι φαεινῇ Ἡμιόνους, Odyſſ. 9, 316.. Ab ἱμάς.

Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod

Ἱματίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἱμάτιον.

Ἱματίζω, fut. ίσω, veſtio, Luc. 8, 35. Ab eodem.

Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, veſtiarium.

Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, veſtimentorum propola, veſtiarius, ſcrutarius, cerdo.

Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, veſtium fur. A κλέπτω.

Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis veſtes mercede locat. A μισθός.

Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtimentum, velamen, toga.

Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, veſtium venditor, veſtiarius. A πωλέω. Hinc

Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, veſtiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum veſtiarium, ſ. in quo veſtes venduntur.

Ἱματιοφορὶς, ίδος. ἡ, veſtigerula.

Ἱματιοφυλακέω, veſtes cuſtodio, ſervo.

Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca veſtiaria, veſtiarium, locus, in quo veſtes adſervantur. Ab

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, veſtium cuſtos.

Ἱματισμος, οῦ, ὁ, veſtitus & cultus. Ab ἱματίζω.

Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, veſtificium, Gl. V. Ab ἷμα, pro εἷμα, & ποιεῖν.

Ἱματουργικὸς, ή, όν, ad veſtes conficiendas pertinens. Hinc ἱματουργική, ſc. τέχνη, ars veſtiaria. Ab

Ἱματουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui veſtes conficit, veſtiarius. Ex ἷμα, pro εἷμα, & ἔργον.

Ἱματοφύλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.

Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.

ἹΜΕΙ΄ΡΩ, & ἱμείρομαι, deſidero, cupio. Ἱμείρων λέχους, Lyc. 201. ἱμείρων φιλότητος, Heſiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχειν, Plut.

Ἶμεν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi εἶμι.

Ἴμεν, præſ. inf. act. *Ion*. pro ἰέναι.

Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, deſiderabilis, amabilis.

Ἱμερόνους, ουν, amabilis animo.

Ἵμερος, ου, ὁ, deſiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) deſiderium amatorium. Ab ἱμείρω.

Ἱμεροῦσθαι, Venerem pati. ἱμερωθεῖσαι, aor. 1. Hippocr. coitum paſſæ. Ab ἵμερος.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vocem habet ſuavem & optabilem, ſuaviloquus. A φωνή.

Ἱμερτὸς, ή, όν, deſiderabilis, optabilis, amabilis, formoſus, ſuavis. Ab eod.

Ἱμητὸς, ή, όν, loreo fune extractus, hauſtus. Ab ἱμάω.

Ἱμονιά, ᾶς, ἡ, funis loreus, ſeu e loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod. Ἱμονιὰν καταπατεῖν, Ariſtoph. Con. 346.

Ἱμονιοστρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, verſat. A στρέφω.

ἾΝ, nomen menſuræ; (2) fibra.

Ἶνα, acc. ſing. ab ἴς.

ἽΝΑ, *Conj*. ut. Hinc ἵνα μή, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, niſi, ἵνα τί, vel ἱνατί, quamobrem? quare? quomodo? in quem uſum? (2) *Adverb*. ubi. Ἥξομεν, ἵν᾽ ἐλθεῖν βουλόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, Euripid. Helen. 1461. Ἔμαθε ἵνα ἦν κακοῦ, Herodot. Aliquando ſine genitivo. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ᾽ ἵν᾽ ἂν πράττῃ τις εὖ, Ariſtoph. Plut.

Ἴναι, *ire*, præſ. inf. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. Varin. quaſi ab ἴς.

Ἰνάω, ῶ, inanio, vacuo, expurgo, Heſ. ἰνᾶσθαι ἐκκενοῦσθαι. Ab ἰνέω.

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor; (2) videor, appareo. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, Lyc. 254. Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις, id. 597. Ab εἰδάλλομαι.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, ſpecies. Ab ἰνδάλλομαι.

ἸΝΔΙΚΟ΄Ν, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris & medicamenti genus.

Ἰνδολέτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epitheton. Ex Ἰνδος, & ὄλλυμι.

Ἶνες, *αἱ*, fibræ.

Ἰνδύω, tendo. Ex Heſ. Ab ἴς, *nervus*.

ἸΝΕ΄Ω, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc

Ἰνηθμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio.

Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri baſi uſque ad latos nervos, qui robur noſtrum continere creduntur, poſterior colli pars. Ab ἴς.

Ἶνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, filius, puer, infans, nepos, Heſ. Φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἶνις, Euripid. Troad. 570.

Ἰνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fibræ ſimilis, nervoſus. Ex ἴς, & εἶδος.

Ἰνὼ, όος, *contr*. οῦς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.

Ἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fibroſus, nervoſus. Ab ἴς, *fibra*.

ἼΞ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites arrodens.

Ἰξάλη, ἡ, pellis caprina, ap. *Hipp*. al. ἰσάλη.

Ἴξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſaltu progreditur, ſaltator, crebro ſaltans, impetuoſus, ſalax. Ex ἰξύς, & ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἶξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.

Ἵξεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion*. pro ἵξεσαι, vel ἵξῃ.

Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.

Ἰξευτηρία, ας, ἡ, q. d. viſcatrix, viſcata.

Ἰξευτήριον, ου, τὸ, aucupium. Ab eod.

Ἰξευτὴς, οῦ, ὁ, viſcarius, viſco aves captans, auceps, *Amos*, 3, 5. Ab eod.

Ἰξευτικός, ή, όν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viſcaria. Ab eod.

Ἰξεύω, viſco aves capto, aucupor. Ab ἰξός.

Ἰξίας, ου, ὁ, radix quædam viſcoſa lethalis.

Ἰξιβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viſco veſcens, viſcum vorans; (2) turdi ſpecies. A βορά.

Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viſcoſa, maſtichen ferens. Ab ἰξός. Unde

Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, viſcoſus ; (2) lethalis.

Ἶξις, εως, ἡ, adventus, Ion. ἶξις, apud Hippocr. ductus rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξιφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſco victitans, viſcum vorans. A φάγω.

Ἰξοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιβόρος.

Ἵξομαι, veniam, 2. ſing. f. verbi ἵκω.

Ἶξον, a. 2. ind. act. Bœot. pro ἶκον ; vel veniebam, imperf. ind. act.

ΙΞΟ΄Σ, ὁ, viſcum ; (2) arundo aucupatoria ; (3) virix ; (4) Adj. tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰξιφάγος.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, viſcum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, viſciferæ quercus.

Ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, viſcoſus ; (2) viſci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

ΙΞΥ΄Σ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰόβακχος, Heſ. ὁ Διόνυσος, Bacchus, A bacchantium clamore.

Ἰοβάπτης, ου, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, viola, & βάπτω.

Ἰοβαφὴς, ές, violaceus. Ex iiſd.

Ἰοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, violacea, nigra, pulchra habens ſupercilia. Ex Heſ.

Ἰοβολέω, ῶ, ſagittas mitto ; (2) veneno inficio. Ab

Ἰοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſagittas jaculatur ; (2) venenum ejaculans, venenatus, venenoſus. Ex ἰὸς, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, venenivorus, venenatus ; (2) iracundus, Heſ. Ex ἰὸς, & βορά.

Ἰοβόστρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, comam nigram habens.

Ἰογλήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, & γλήνη.

Ἰόδετος, ον, e violis nexus, Epith. coronæ.

Ἰοδνεφὴς έος, ὁ ϗ ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον, & δνόφος.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

Ἰοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſagittas recipiens. Ex ἰὸς, & δέχομαι.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger, rubiginoſus ; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον, & εἶδος.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus ; (2) accommodus ad ſaggitas conficiendas ; (3) niger. Ab ἰὸς, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, violaceo, ſeu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

Ἰοθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſtar violæ florens, pulcher. Ex ἴον, & θάλλω.

Ἴοιμι, eam, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.

Ἰοῖσα, aor. 2. part. act. Dor. pro ἰοῦσα.

Ἴομεν, ivimus, 1. plur. a. 2. ind. act.

Ἰομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς, & μίγνυμι.

Ἰόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, ſagittis occidens. Ex ἰὸς, & μόρος, Hom. Il. 4, 242.

ΙΟΝ, ου, τὸ, viola, vaccinium, Philox. Angl. Violet.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, lanuginoſa ; (2) villoſa ; (3) varis laborans ; (4) velox. Ab ἴονθος.

ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, lanugo, primi pili ; (2) varus in facie.

Ἰόομαι, οῦμαι, rubiginor, rubigine corrumpor ; ἰωμένος, perf. paſſ. partic. Ab ἰός.

Ἰόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peplum violaceum, purpureum geſtans.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, e violis corollas nectens. A πλέκω.

Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Hebr. Pulchritudo.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Hebr. Fluvius.

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ΙΟ΄Σ, οῦ, ὁ, miſſile, ſagitta, jaculum ; (2) venenum ; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

ΙΟΣ, ἴα, ἴον, ſolus, unus.

Ἰοστέφανος, ὁ ϗ ἡ, coronam e violis geſtans.

Ἰότης, ητος, ἡ, conſilium ; (2) voluntas, ut ἰότητι θεῶν, voluntate deorum, Hom. Ab ἵω, mitto. Vid. Æſch. Pr. 559.

Ἰοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, venenum pariens, venenoſus. Ex τίκτω.

Ἰοτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jaculo percuſſus, ſagitta ictus. A τύπτω.

ΙΟΥ΄, Interjectio dolentis, heu, eheu, o ; (2) exſultantis, io ! Scribitur & ἰοῦ.

Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaice vivo, Gal. 2, 14. Ab Ἰουδαῖος.

Ἰουδαϊκὸς, ή, όν, Judaicus. Ab eod.

Ἰουδαϊκῶς, Adv. Judaice. Ab Ἰουδαϊκός.

Ἰουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, Judaiſmus. Ab Ἰουδαΐζω.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus ; (2) Judaicus. Ab Ἰούδας.

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Hebr. Filius celebrationis.

Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubeſco, primam barbam emitto.

Ἰουλὶς, ίδος, ἡ, Iulis, piſcis quidam ſaxatilis.

Ἰουλόπεζοι, naves ap. Lyc. quæ multos habent remos. Ex ἴουλος, & πέζα.

Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum faſcis ; (2) cantilena lanam tractantium ; (3) prima lanugo ex puberum genis effloreſcens ; (4) lanugo aliarum rerum ; (5) beſtiola quædam multipes in parietibus repens, item ſcolopendra. Ab οὖλος.

Ἰουλοφυέω, ῶ, primam lanuginem emitto. Ex ἴουλος, & φύω.

Ἰουλώ, όος, contr. οῦς, ἡ, Ceres. Ab ἴουλος.

Ἰουλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Iulos, vermi ſimilis. Ab ἴουλος.

Ἴουν, imperf. ind. pro ἵεον, ab ἵημι.

Ἰοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit ſagittas, vel ſagittis gaudens, Diana. Ex ἰὸς, & χέω, vel χαίρω.

Ἴπνιος, ία, ιον, qui e furno eſt, qui furni eſt. Ab ἰπνός.

Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus ; (2) teſtaceus. Ab eod.

Ἰπνοκαὴς, ές, in furno toſtus, crematus. A καίω.

Ἰπνοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνὸς, & ποιέω.

Ἰπνὸς, οῦ, vel ἶπνος, ου, ὁ, furnus ; (2) caminus ; (3) culina ; (4) lampas, lychnus ; (5) ſterquilinium. Ab ἴπτω.

Ἰποκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ, & κτείνω.

Ἶπος, ου, ὁ, muſcipula. Ab ἴπτω.

Ἶπος, ου, ὁ, preſſura. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum. Ab ἴπτω.

Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἵππος, & ἀγρόμαι.

Ἵππαγρος, ου, ὁ, equus ſilveſtris & ferus.

Ἱππαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, navis equos vehens, vel trajicens. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππάετος, ου, ὁ, aquila magnitudine equum æquans ; (2) animal ex aquila & equo.

Ἱππάζω, & ἱππάζομαι, equito, equo vehor. Ὅταν γε μὴν ἱππαζόμενον ὠνῆται, Xen. Ab ἵππος.

Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equeſtre.

Ἵππαιχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui haſta vel lancea ex equo pugnat. Ex αἰχμή.

Ἱππάκη, ης, ἡ, caſeus equinus ; (2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππάκης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἱππακοντισταὶ, ῶν, οἱ, equeſtres jaculatores, qui ex equo pugnant. Ex ἀκοντιστής.

Ἱππαλεκτρυὼν, ὄνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεκτρυών.

Ἱππάνθρωπος, ὁ, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Ariſtophane ficta.

Ἱππάρδιον, ου, τὸ, Hippardium, animal equo ſimile. Apud Ariſtot. Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus ; (2) avis nomen, ſimilis vulpanſeri. Dim. ab ἵππος.

Ἱππαρμοστὸς, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum magiſter equitum, præſum equitatui. Ab ἵππαρχος.

Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod ἵππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ή, όν, ad magiſtrum equitum pertinens ; (2) ducendorum equitum peritus. Ab eod.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magiſter, præfectus equitum. Ex ἵππος, & ἀρχή.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, equeſtris. Καὶ τούτους ἱππάδα τελοῦντας ἐκάλουν, Plut. in Solon. cap. 18. Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio ; (2) equitatus.

Ἱππάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, equitabilis, equis idoneus.

Ἱππαστὴς, οῦ, ὁ, eques, equitator.

Ἱππαστὶ, Adv. equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab ἱππάζω.

Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde emittuntur equi, ad currendum ſtadium. Ex ἵππος, & ἀφίημι.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio ; (2) munus aurigandi. Ab ἱππεύω.

Ἱππεῖος, εία, ειον, equeſter, equinus. Ab ἵππος.

Ἱππελάτειρα, ἡ, quæ equo vincit.

Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.

Ἱππεραστὴς οῦ, ὁ, equorum ſtudioſus.

Ἵππερος, ου, ὁ, equorum amor, equorum ſtudium. Vox ficta ab Ariſtophane, cum alluſione ad morbos, ut ἴκτερος, ὕδερος, ut ἵππερος τῶν χρημάτων, ſit infamis amor equorum, ſimulque tabes & pernicies opum. Ab ἔρος.

Ἵππευμα, ατος, τὸ, equitatio ; (2) iter equeſtre, iter, quod ab equite conficitur.

Ἵππευσις, εως, ἡ, equitatio.

Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques, & in Plur. ἱππεῖς, ordo equeſtris ; (2) genus cometæ.

Ἱππευτὴρ, ὁ, idem quod

Ἱππευτὴς, ὁ, equitandi peritus, equeſtris. Ab

Ἱππεύω, f. εύσω, equito ; (2) ſum eques. Ab ἵππος.

Ἱππηγέτης, ου, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni.

Ἱππηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ut ἱππηγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππηδὸν, Adv. equorum & equitantium modo. Ab ἵππος.

Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵππος, & ἐλαύνω.

Ἱππηλάσιος, ut ἱππηλασίη ὁδὸς, apud Hom. Il. 7, 340. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex iiſd.

Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello ; (2) equito. Ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equorum. Ex iiſd.

Ἱππήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, equitabilis, per quem equi agi poſſunt ; (2) ſpatioſus, amplus, latus. Ab eod.

Ἱππημολγοὶ, ῶν, οἱ, equimulgi populi. Ex ἵππος, & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἱππιάναξ, ὁ, dux equitum.

Ἱππιατρία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria. Ab

Ἱππίατρος, ου, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus. Ex ἵππος, & ἰατρός.

Ἱππίδιον, ου, τὸ, equuleus. Dim. ab ἵππος.

Ἱππικὸς, ή, όν, equeſtris ; (2) equeſtris artis peritus. Hinc τὸ ἱππικὸν, οῦ, equitatus. Ab ἵππος.

Ἵππιος, ου, ὁ, equeſtris. Ab eod.

Ἱππιοχαίτης, ου, ὁ, ex juba equina, ſive ſetis equinis factus. A χαίτη, ſeta.

Ἱππιοχάρμης, ου, ὁ equis gaudens, qui equo in pugna utitur. A χαίρω.

Ἱππίσκος, ου, ὁ, equulus. Dim. ab ἵππος.

Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, qui equum conſcendit ; eques, equeſtris ; (2) grandis & quaſi equo vehens. A βαίνω.

Ἱπποβάτης, ου, ὁ, eques, qui equum conſcendit. Ex iiſd.

Ἱπποβήτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἱππόβινος, valde libidinoſus, vox ficta ab Ariſtophane, qui Calliam Hipponici F. libidinoſum hominem vocat Καλλίαν τὸν ἱπποβίνου. Ex ἵππος, quod ſignificat magnitudinem

tudinem in compoſitione quandoque, & βινεῖν, quod venereum actum ſignificat.

Ἱπποβοσκὸς, ὁ, idem quod.

Ἱπποβότης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui equos paſcit, ſeu alit ad certamina potiſſimum equeſtria; (2) qui opibus & gloria præcellit. Ex βόσκω.

Ἱπποβότοιο, *Ion.* pro ἱπποβότȣ, ab

Ἱππόβοτος, ὁ ϗ ἡ, equis paſcendis aptus.

Ἱπποβȣκόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equiſo, equorum paſtor ſeu educator. Ex βȣκόλος.

Ἱππόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.

Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus ceu equis vehuntur, apud Luc. in Vera Hiſt. Ex γέρανος.

Ἱππόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, linguam equinam habens, ſeu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ȣ, Hippogloſſa, frutex, cujus folia linguæ equinæ ſimilia ſunt. Ex γλῶσσα.

Ἱππογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui equas gravidas ab aliis internoſcit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex γινώσκω.

Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus invehuntur, apud Luc in Vera Hiſt. Ex γύψ.

Ἱπποδαμαστὴς, ȣ̃, ὁ, equorum domitor.

Ἱπποδάμοιο, *Ion.* pro ἱπποδάμȣ, ab

Ἱππόδαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equorum domitor. Ex δαμάω.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, denſus inſtar equi, hirſutus ex ſetis equinis. Ex δασὺς.

Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula ſeu lora equorum, habens. Ex δεσμός.

Ἱπποδέτης, ȣ, ὁ, ligans equum, ἱπποδέτης ῥυτὴρ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δέω, *ligo.*

Ἱπποδιώκτης, ȣ, ὁ, equorum agitator, eques. Ex διώκω.

Ἱπποδοτέω, equum ſacrifico.

Ἱπποδρόμια, τὰ, equina, ludi Circenſes.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, curſus equeſtris.

Ἱπποδρόμιος, ȣ, ὁ, ut ἱπποδρόμιος μὴν, menſis, in quo equorum curſu certatur.

Ἱππόδρομος, ȣ, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equeſtria, ſeu curulia. Ex δρόμος, *curſus.*

Ἱπποζύγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad modum equi jugalis, Strab. lib. 15. Ex ζυγόν.

Ἱππόθεν, *Adv.* ex equo. Ab ἵππος.

Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus ſuppoſiti. Ex ἵππος, & θηλή.

Ἱππόθοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equo velox ſeu celer; (2) auriga, Heſ. Ex θοός.

Ἱππόθορος, ȣ, ὁ, in equas inſiliens, equas inſcendens, admiſſarius; (2) cantio ſolita accini equabus coëuntibus ad magis exſtimulandas eas. Ex θόρω, *inſilio.*

Ἱππόοιν, gen. dual. *Ion.* pro ἵπποιν.

Ἱπποθυτέω, equum ſacrifico.

Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, Hippocampus, animal marinum. Ex κάμπτω.

Ἱππόκαμπος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus equi vicem præſtans volaturo in cœlum, ap. Comicum.

Ἱπποκέλευθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iter equo faciens, equeſter, qui multum itineris conficit.

Ἱπποκένταυρος, ȣ, ὁ, hippocentaurus.

Ἱπποκομέω, equos curo.

Ἱπποκόμος, ὁ ϗ ἡ, equiſo, equorum curator.

Ἱππόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ſetis equinis conſtans. Ex κόμη.

Ἱπποκορυστὴς, ȣ̃, ὁ, qui armato equo pugnat, bellator equeſtris; Hom. Il. 2, 1. Ex κορύσσω.

Ἱπποκρατέω, equeſtribus copiis vinco; (2) equeſtribus copiis præſto. Hinc

Ἱπποκρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equeſtris.

Ἱπποκρήμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rupium modo grandis, valde aſper ſicut præcipitia, vox ficta apud Ariſtophanem ad adſperitatem verborum Æſchyli exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aſpera.

Ἱπποκροτέω, ῶ, ήσω, equis perſtrepo. Ex

Ἱππόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equis perſtrepens.

Ἱππολάπαθον, ȣ, τὸ, hippolapathum, herba.

Ἱππολȣ́στρα, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, Heſ. Ex λȣ́ω.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris veneficium, quod equis inaſcitur; virus ex equarum equientium naturalibus diſtillans. Ab ἱππομανής.

Ἱππομανέω, ῶ, equorum inſano amore ducor; (2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exſtimulor. Ab eod.

Ἱππομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furiis exſtimulatur; (3) valde inſanus. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἱππομανία, ας, ἡ, inſanus equorum amor, inſanus equorum curulium ſtudium.

Ἱππομάραθρον, ȣ, τὸ, fœniculum ſilveſtre ſativo majus. Ex μάραθρον.

Ἱππομαχέω, ex equo pugno.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equeſtre prælium. Ab

Ἱππόμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

Ἱππομολγὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equimulgus, vel equimulga, equum mulgens. Ex ἀμέλγω.

Ἱππόμορφος, ον, equi ſpeciem habens.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud Lucian.

Ἱππόνομα, merces ex equis & mulis locatis, Heſ. Ab ἱππονόμος.

Ἱππονομεὺς, έως, ὁ, equarius, equi paſtor.

Ἱππονόμος, ȣ, ὁ, equorum paſtor. Ex νέμω.

Ἱππονώμας, ȣ, ὁ, equos agitans, Epith. Solis. Ex νωμάω.

Ἱππόομαι, ἱππȣ̃μαι, in equum mutari.

Ἱπποπείρης, ȣ, ὁ, qui equi aut artis equeſtris periculum facit. Ex πειράω.

Ἱπποπῆραι, bulgæ, ſacculi, ſive peræ, quibus equites neceſſaria itineri ſecum ferunt. Ex πήρα.

Ἱπποπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui circa equos verſatur, qui equos alit, equeſter, bellicoſus. Ex πολέω, *verſor.*

Ἱππόπορνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equæ equientis more ſcortans, immane libidinoſus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equeſtris.

Ἱπποπόταμος, ȣ, ὁ, Hippopotamus, equus fluvialis.

Ἱπποπώλης, ȣ, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

ἽΠΠΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος; (3) nomen piſcis; (4) oculorum quædam affectio, cum aſſidue tremunt, moventurque; (5) pudenda; (6) in compoſitione ſignificationem auget, & magnitudinem notat, v. g. ἱππόπορνος. ἱππομανὴς.

Ἱπποσέλινον, ȣ, τὸ, apium ſativo majus. Hippoſelinum, Smyrnium, *Plin.* 19. §. 37. c. 8. & §. 48. Ex ἵππος, & σέλινον, *apium. Angl.* Alexanders.

Ἱπποσόας, α, ὁ, equorum agitator, eques. Ex ἵππος, & σεία, vel σόω.

Ἱπποστασία, ας, ἡ, equile, ſtabulum equorum, ſtatio equorum. Ex στάσις.

Ἱπποστάσιον, idem & ex iiſd.

Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἱπποστράτηγος, ȣ, ὁ, dux equitum.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, ars ſive peritia equitandi.

Ἱππόσυνος, ȣ, ὁ, equeſter.

Ἱππότης, ȣ, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱππότιλος, ȣ, ὁ, morbus equorum. Ex τιλᾶν, *ſtercus elidere.*

Ἱπποτοξότης, ȣ, ὁ, eques ſagittarius. Ex τόξον.

Ἱπποτραγέλαφος, ȣ, ὁ, beſtia, ex equo, hirco, & cervo. Ex ἵππος, τράγος, & ἔλαφος.

Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio.

Ἱπποτροφικὸς, ὴ, ὸν, idem quod. Ab

Ἱπποτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.

Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna, ſuperbia, nanis gloria. Ex τῦφος.

Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hippocrena, i. e. equi fons quem Pegaſus in Helicone pedum pulſu elicuit.

Ἵππȣρις, ιδος, ἡ, galea criſtam ex ſetis equinis habens; (2) ſetis equinis comans; (3) cauda equina, herbæ nomen; (4) morbus genitalium ex *Hipp.* Ex ἵππος; (5) ſ. potius ex ἶπος, &, ὐρὰ *inguen. Ern.*

Ἱππȣρȣ̀ς, piſcis nomen, Plin. Hippurus.

Ἵππȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudam equinam habens; (2) piſcis quidam; (3) ſciurus, a magnitudine caudæ; (4) genus muſcæ. Ex iiſd.

Ἱπποφαὲς, & νὲς, vid. ἱπποφυές.

Ἱππόφαιστον, ȣ, τὸ, Hippophæſtum, planta, ſpina fullonia.

Ἱπποφοβὰς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis averſantur. Ex φόβος.

Ἱπποφορβεὺς, έως, ἡ, equorum paſtor. Ex φέρβω.

Ἱπποφόρβια, ων, τὰ, greges equorum. Ex iiſd.

Ἱπποφόρβιον, ȣ, τὸ, locus paſcendis equis.

Ἱπποφορβὸς, ȣ̃, ὁ, equorum paſtor. Ex iiſdem.

Ἱπποφορεὺς, έως, ὁ, tolutarius, gradarius, Gl. V. Ex φέρω.

Ἱπποφυὲς, έος, vel ἱππόφυον, carduus, quo fullones utuntur in concinnandis veſtibus. Ex ἵππος, & φύω, *naſcor.* Scribitur & ἱπποφαὲς, & ἱπποφανὲς, & ἱππόφεως.

Ἱπποχάρμης, ȣ, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.

Ἱππώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, equinus, equo ſimilis. Ab ἵππος.

Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum ſtabulum.

Ἱππωνέω, equos emo. Ex ὠνέομαι.

Ἱππώνης, ȣ, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iiſd.

Ἱππωνία, & ἱππωνεία, ας, ἡ, equorum emptio. Ex iiſd.

ἽΠΤΑΜΑΙ, f. ἱπτήσομαι, volo; (2) cito curſu vel impetu feror. Ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστὸς, Il. 13, 592. Ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς, ib. 16, 469.

Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἵπταμαι.

ἽΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo, damnum infero. Τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, Il. 2, 193.

Ἵπτω, *volabas*, 2. ſing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἵπτασο, ab ἵπταμαι.

Ἴπω, idem quod ἵπτω.

Ἱρὰ, τὰ, ſacra, victimæ, *Ion.* pro ἱερὰ, ἱερεῖα.

Ἱραὶ, vel ἶραι, ἱράων, ἱρῶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω.

Ἱρᾶται, *ſacerdos eſt*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἱερᾶται, ab ἱεράομαι.

Ἴρηξ, *Ion.* pro ἱέραξ; Hom. Il. 13, 62.

ἼΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. *Hipp.*

Ἰρινόμικτος, unde ἰρινομίκτοις σμήγμασιν apud Athenæum, Smegmatibus irino oleo ſ. unguento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἶρις, & μίγνυμι.

Ἴρινον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις.

Ἰριοειδὴς, ὲς, Iridis ſpeciem habens.

ἾΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœleſtis; (2) Iris, Dea; (3) circulus oculi; (4) herba quædam aromatica; *Angl.* Flower-deluce.

Ἴρισσιν, dat. pl. *Poët.* pro ἴρισιν, ab ἶρις.

Ἱρμὸς, ȣ̃, ὁ, ſeries, conſequentia, Heſ. alias εἰρμός. Ab εἴρω.

Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ, ἱρμοφύλαξ. Ex εἴρω, & φύλαξ.

Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, ſub quo videnda etiam cætera, in quibus ι pro ιε *Ion.*

ἾΡΟΣ, ȣ, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum; (2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρουργία, ῶν, οἱ, ſacra, cærimoniæ. Ex ἔργον.

Ἴρω, idem quod εἴρω, necto.

Ἱρῶν, gen. pl. *Ion.* pro ἱερῶν, ab ἱερός.

ἿΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus; (2) robur, vis.

Ἶσα, *Adv.* perinde, æque. Ab ἴσος, *par.*

Ἰσαὰκ, ὁ, Iſaac. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Ridebit.*

Ἰσάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis angelis, angelicus.

Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ἰσάζῃ ἀλλήλοις, Ariſtot. Ab ἴσος.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, ſimilis, ut hinc ſit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fœm. ſed poteſt *Ionice* eſſe ab ἰσαία, pro ἴση, ut Ϲιλωαία, pro Ϲιλωών. Ab eod.

Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.

Ἴσαισι, paribus, dat. plur. f. g. *Poet.* pro ἴσαις, ab ἴσος, *par.*

Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομβίλω apud Nicandr.

Ἰσάκις, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis ſeu vicibus. Ab eod.

ΙΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, veſtis e pelle caprina. Ab ἰξάλη.

Ἴσαμι, *ſcio, Dor.* pro ἴσημι.

Ἰσάμιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. εἶμι, *eo.* vel *ſciebant, per Sync.* pro ἴσασαν, ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἰσάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento par velocitate, velociſſimus.

Ἴσαντι, 3. plur. pr. ind. act: *Dor.* pro ἴσασι, ab ἴσημι.

Ἰσάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquivalens, æquipollens.

Ἰσαπόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, par apoſtolis.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, par numero.

Ἴσασαι, *ſcis*, 2. ſing. pr. ind. med. v. ἴσημι.

Ἴσασι, *ſciunt*, 3. pl. pr. ind. act. v.

Ἴσασι, *ſcit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴσησι.

Ἰσάστερος, ον, ſtellis ſimilis, pulcher, præclarus.

ΙΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, glaſtum, herba; *Angl.* Woad

Ἰσατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis, quæ iſatim ſeu glaſtum colore refert, i. e, fuſca. A præc.

Ἰσαχῶς, *Adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἴσειον, ου, τὸ, ſacrarium Iſidis. Ab ἶσις, *Iſis.*

Ἴση, *ſciebat*, 3. ſ. imp. ind. act. verbi ἴσημι.

Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, æque libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος, & ἀγορεύω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, ſtatus reip. popularis. Ab ἰσηγορέω.

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par. Ex ἧλιξ.

Ἰσημερία, ας, ὁ, æqua dies, æquinoctium.

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. Ab

Ἰσήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ἰσήμερος πυρὸς, apud Theoph. triticum, quod æquinoctio verno ſeritur. Philox. ἰσήμερος, æquidialis. Ex ἴσος, & ἡμέρα.

ΙΣΗΜΙ, ſcio, novi, cognoſco, Theocr. *Dor.* ἴσαμι, ſcio. ἴσμεν & ἴδμεν, ſcimus; ἴστε, ſcitis pro ἴσαμεν, ἴσατι, ἴσθι, ἴστω, &c. *ſcias, ſciat*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσήμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit. Ex μοῖρα.

Ἰσήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, totidem ſeu æquales remos habens, Eur. Ex ἐρετμός.

Ἰσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, par. Ex ἄρω.

Ἰσήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰσάριθμος.

Ἰσθητήριον, rete, naſſa, *Strabo* lib. 3. Caſaub. autem legit, ἐν ἠθιστηρίοις.

Ἴσθι, *ſcias*, 2. ſing. præſ. imper. act. per *Syncop.* pro ἴσαθι, ab ἴσημι.

Ἴσθι, *es*, vel *ſis*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi εἰμί.

Ἴσθμια, τὰ, monilia, ornamentum collare. Ab ἰσθμός.

Ἴσθμια, τὰ, ſcil. ἱερὰ, Iſthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Iſthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων, de minus commode ſalubriterque viventibus.

Ἰσθμιακός, ὴ, όν, Iſthmiacus, ad Iſthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, Iſthmica. Ab eod.

Ἰσθμικὸς, ὴ, όν, Iſthmicus. Ab ἰσθμός.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces eſt; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Iſthmicis.

Ἴσθμιος, ια, ιον, in Iſthmo habitans, (2) Iſthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Iſthmo ſimilis. Ex ἰσθμὸς, & εἶδος.

Ἰσθμοῖ, *Adv.* in Iſthmo. Ab eod.

ΙΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Iſthmus, terra anguſta inter duo maria; (2) Iſthmus Peloponneſi; (3) aliquid Iſthmo ſimile, fauces, guttur; (4) collum clepſydræ.

Ἰσθμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Iſthmo ſimilis, Iſthmi formam habens, in modum Iſthmi anguſtus. Ab ἰσθμός.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. pr. ind. act. v. εἶμι.

Ἰσιακὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, indutus more eorum, qui Iſidis templum viſebant; (2) qui initiatus eſt Iſiacis ſacris, ſacerdos Iſidis. Ab Ἶσις.

Ἰσίκιον, ου, τὸ, & ἴσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutiſſime inciſa. Videtur Latinum.

ΙΣΙΣ, ιδος, ἡ, Iſis, Dea Ægyptiorum.

Ἴσκον, *adſimilabam*, imperf. ind. act. verbi

Ἴσκω, Hom. ἴσκεν, Odyſſ. 22, 31. ſciebat, fingebat; (2) adſimulo; (3) dico. Poetæ poſt Homerum.

Ἴσμα, τος, τὸ, ſtructura, opus, ut ſepulcrum, &c. Ab ἵζω.

Ἴσμεν, *ſcimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμεν, ab ἴσημι.

Ἰσοβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque profundus. Ex βάθος.

Ἰσοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque gravis. Ex βάρος.

Ἰσοβασιλεὺς, έως, ὁ, par, vel æqualis regi.

Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans, Rob. Ex ἴσος, & βόος, βοῦς.

Ἰσόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis ponderis, Heſ.

Ἰσόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, terræ æqualis, par, qua terram, ſ. regionem, ſ. agros.

Ἰσογώνιος, ὁ ϗ ἡ, æquiangulus. Ex γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui æquali ſorte fruitur, qui ejuſdem ſortis eſt.

Ἰσόδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arborem æquans, i. e. altus, longus.

Ἰσοδίαιτα, ης, ἡ, æqualitas victus, ſimilitudo in victu.

Ἰσοδιαίτης, ου, ὁ, idem quod

Ἰσοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquali ſeu pari victu cum alio utens. Ex iiſd.

Ἰσόδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualiter ſtructus. Ex δομέω.

Ἰσόδοξος, ον, æque clarus.

Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu æquo, pariter curro & una feror. Ab

Ἰσόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, curſu æquans.

Ἰσοδυναμέω, æque potens ſum, æquipolleo, Gl. V. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis poteſtas. Ab

Ἰσοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æque potens. Ex δύναμις.

Ἰσοδυνάμως, pari vi.

Ἰσοελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par pondere; æquilibris. Ab ἴσος, & ἕλκω.

Ἰσοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. æquijugis, par, æqualis.

Ἰσόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἰσόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab

Ἰσόθεος, ὁ ϗ ἡ, Deo par, Deo æquiparandus.

Ἰσοκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualiter deſinens, ſimilem exitum habens. Ex καταλήγω.

Ἰσοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in pari diſcrimine, qui pari periculo ſe exponit.

Ἰσοκιννάμωμον, cinnamomo æquipollens, caſia.

Ἰσοκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gloria par, eandem gloriam habens. Ex κλέος, *gloria.*

Ἰσόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pari cum alio ſorte eſt, cui par portio ſorte obvenit.

Ἰσοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter vergens & inclinans; (2) æque propenſus, ad æquilibrium quoquoverſus tendens. Ex κλίνω, *inclino.*

Ἰσόκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis concavitatis.

Ἰσοκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφή.

Ἰσοκράτεια, ſ. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æquali robore præditus, æque pollens. Ex εἶσος.

Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκραὴς, æqualiter temperatus. Ab κεράννυμι.

Ἰσόκριθος, ον, hordeo par menſura, aut pretio. Ex κριθή.

Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab

Ἰσόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paria membra habens. Ex κῶλον.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par, æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

Ἰσόλυρος, ον, *Epith.* cantus. Ex λύρα.

Ἰσόμαχοι, οἱ, pares & æquales in pugna. Ex μάχη.

Ἰσομεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.

Ἰσομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualiter participans. A μέρος, *pars.*

Ἰσομέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus menſura æquata eſt, æquam menſuram habens. Ex μετρέω.

Ἰσομέτρως, pari menſura. A μέτρον.

Ἰσομέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, parem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquata acie ſtantes. Ex μέτωπον.

Ἰσομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. Ex μῆκος.

Ἰσομιλήσιος, ον, *Epith*, veſtis, ad modum Mileſiarum factæ, mollis.

Ἰσόμιμος, ον, ſimilis. A μιμέω.

Ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio: tantundem juris habeo:

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui portio par & æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.

Ἰσόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; ex Heſ.

Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſite loquor. Heſ. ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες.

Ἶσον, *Adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnio ſimilis, inanis, vanus.

Ἰσόνεκυς, εως, ὁ ϗ ἡ, fato defunctus pari.

Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum ſeu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris.

Ἰσονομικὸς, ὴ, ὸν, æquabilitate juris utens.

Ἰσονομικῶς, *Adv.* æquabiliter.

Ἰσονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquabilitate legum ſeu juris utens; (2) æquabiliter diſtributus. Ex ἴσος, & νομος, *lex*, vel νέμω.

Ἴσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἵξονται, ab ἵκω.

Ἰσόπαις, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus eſt.

Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex παλαιστή.

Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, *Epith.* fornacis, ap. *Ioſ. ſi ſana lectio*, Interpr. par tormentum habens. *Ern.*

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, par in lucta ſeu pugna; (2) par viribus. Ex ἴσος, & πάλη, *lucta*, vel πάλος, *ſors.*

Ἰσόπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἰσοπαλῶς, *Adv.* æqualibus viribus in pugna, ſ. lucta.

Ἰσοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque craſſus, æqualem habens craſſitiem. Ex παχύς.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.

Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, planus. Ex πέδον.

Ἰσοπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui totidem jugerum eſt, æque magnus. Ex πελέθρον.

Ἰσοπενθὴς, ὲς, parem luctum, noxam afferens ſ. habens.

Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens.

Ἰσόπετρος, ον, durus.

Ἰσόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui totidem cubitorum eſt.

Ἰσοπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. Ex πλάτυς.

Ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.

Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æquilaterus. Ex πλευρά.

Ἰσοπληθής, έος, ὁ ϗ ἡ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.

Ἰσοπολῖται, ῶν, οἱ, æquales cives.

Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.

Ἰσόπρεσβυς, ὁ, pari ætate.

Ἰσόπυρον, τὸ, Iſopyrum, planta, alias Phaſiolus.

Ἰσοῤῥοπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, ſum æqualis momenti, in neutram partem vergo, æqualibus ſum viribus, æqualis ſum, adæquo.

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, par, æquivalens. Ex ῥέπω.

Ἰσοῤῥόπως, pari vi, valore.

ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἶσα ϗ, perinde ac, æque ac; ἴσοι, totidem.

Ἰσοσθένεια, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.

Ἰσοσθενέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab

Ἰσοσθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex σθένος.

Ἰσοσκελής, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par de numero. Ex σκέλος.

Ἰσόσπριος, ου, ὁ ϗ ἡ, legumini ſimilis. Ex ὄσπριον.

Ἰσοστάδην, Adv. contra ſtando, ſ. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.

Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. A σταθμός.

Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, Ph. A ſeq.

Ἰσόσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, par pondere.

Ἰσοστάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ἵστημι.

Ἰσοστέω, idem quod ἰσοσταθμέω.

Ἰσόστοιχος, ον, ex adverſo reſpondens, oppoſitus, ut ἀντίστοιχος.

Ἰσόστροφος, idem quod ἀντίστροφος.

Ἰσοσυλλαβέω, totidem ſyllabas habeo.

Ἰσοσυλλάβως, Adv. totidem ſyllabis.

Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paris eſt ponderis & momenti, æquilibrium faciens; (2) æqualis.

Ἰσοταχής, έος, ὁ ϗ ἡ, æque velox. Ex ταχύς.

Ἰσοταχῶς, Adv. æque celeriter, pari celeritate.

Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab

Ἰσοτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iiſdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.

Ἰσοτέλεστος, ον, qui ſimul, una abſolvitur, expletur. A τελέω.

Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσος.

Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas; (2) par conditio & jus. Ab

Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, æque pretioſus. Ex τιμή.

Ἰσοτίμως, pari honore, conditione.

Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.

Ἰσότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt æqualis toni, eodem accentu præditus. Ex τόνος.

Ἰσοτόνως, Adv. æquali tono; (2) æque, perinde.

Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, ſimilibus moribus ſum. Ab

Ἰσότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilibus eſt moribus.

Ἰσότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, eandem habens formam & ſculpturam.

Ἰσοτύραννος, ὁ ϗ ἡ, tyrannis par & æqualis.

Ἰσουργέω, paria faciens. Ab

Ἰσουργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, paria faciens. Heſ. Ex ἔργον.

Ἰσοῦσθαι, præſ. inf. med. ab ἰσόω.

Ἰσοϋψής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt altitudinis, æque altus. Ex ὕψος.

Ἰσοφαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quaſi ἰσοφερίζω. Οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν, Il. 6, 101. Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι, ib. 9, 390. Ab ἴσον, & φέρεσθαι, ferre, ut ἐμφερής.

Ἰσοφαρίσδειν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν.

Ἰσοφόρος, ὁ ϗ ἡ, æqualem partem ferens.

Ἰσοφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis naturæ, qui ejuſdem eſt eſſentiæ, Nonn. Ex φυή.

Ἰσοχειλής, έος, ὁ ϗ ἡ, labra æquans, de menſura, plenus uſque ad labra. Ex χεῖλος.

Ἰσόχειρ, ὁ ϗ ἡ, pari robore præditus.

Ἰσόχνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, æque lanuginoſus. Ex χνόη.

Ἰσόχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, totidem conſtans chordis. Ex χορδή.

Ἰσοχρονέω, tempore æquo, æquali tempore vivo. Ab ἰσόχρονος.

Ἰσοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod.

Ἰσόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempore ſeu ætate par.

Ἰσόχροος, contr. ἰσόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimili colore præditus. Ex χρόα.

Ἰσόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo eſt æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repenſus.

Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par auctoritas in ſuffragiis ferendis; (2) paria ſuffragia. Ab

Ἰσόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, unanimis; amiciſſimus, ſimilis animo. Ex ψυχή.

Ἰσοψύχως, pari animo.

Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. Δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, Soph. El. 688. Ab ἴσος.

Ἰσραήλ, ὁ, Iſraël. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Princeps Dei.*

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ. Iſraëlita. Ab ἰσραήλ.

Ἰσραηλῖτις, ιδος, ἡ, Iſraëlitis.

Ἵστα, 2. præſ. imper. act. Att. pro ἵσταθι, ab ἵστημι.

Ἵσταμαι, ſto, ſubſiſto, perſto, ſtatuo.

Ἱστάμενος, pr. part. paſſ. v. ἵσταμαι.

Ἱστᾶντι, 3. plur. præſ. ind. act. Dor. pro ἱστᾶσι.

Ἵσταο. 2. ſing. imperfect. ind. act. Ion. pro ἵστασο.

Ἵστασο, *ſta*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ.

Ἵστατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Ἱστάω, ῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ, ſiſto. Vid. ἵστημι.

Ἵστε, 2. plur. præſ. ind. act. *per Sync.* pro ἵστατε, ab ἵστημι.

Ἱστέον, *ſciendum*, Ion. pro εἰστέον, ab εἴδω.

Ἵστη, *ſta*, *ſiſte*, 2. ſ. præſ. imper. act. Att. pro ἵσταθι, vel *ſtatueris*, 2. ſing. pr. ind. paſſ. Att. pro ἵστασαι, ab ἵστημι.

Ἵστημι, in præſ. imperf. fut. aor. 1. colloco, ſtatuo: *& hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjecto ſubſtantivo judicanda* ſunt, at in aor. 2. perf. pluſq. p. ſto, conſiſto; *unde eſt*; (1) de meretrice proſtrante, (2) eſſe, natum, ortum eſſe, (3) conquieſcere, &c. quæ vis & *in med.* ἵσταμαι obtinet. f. ſtabo, aor. 1. στῆσαι, & στήσασθαι, perf. ἕστηκα; in partic. ἑστὼς, ἑστῶσα, ἑστὸς, ſtans; in inf. ἑστηκέναι, ſtare; ἱστάναι, ſtatuere, ἑστάναι, ſtare, στὰς, ſtans, &c. Ὄρθιον οὖς ἵστησιν, arrigit aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα στησόμεθα τοῦ λόγου, Dem. βασιλέα, Plat.

Ἱστίη, ſ. ἱστίη, ης, ἡ, Ion. pro ἑστία, focus, Veſta.

Ἱστιητήριον, ου, τὸ, convivatorium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, Ion.

Ἱστιοδρομέω, ſolis velis feror, non remis. Fx ἱστίον, & δρόμος.

Ἱστιοκώπη, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velo & remis. Ex ἱστίον, & κώπη.

Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.

Ἱστιοποιέω, vela facio.

Ἱστιοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, velorum ſutor, qui vela conſuit; (2) doloſus, aſtutus. Ex ἱστίον, & ῥάπτω.

Ἱστοβοεύς, έως, ὁ, proprie aratri temo. Ex ἵστημι, & βοῦς.

Ἱστοβοή, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Ἱστοβοῆι, Ion. pro ἱστοβοεῖ, ab ἱστοβοεύς.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἱστὸς, & δέχομαι.

Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media & ima navi, cui inſeritur malus, ſ. foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inſerebatur.

Ἱστοπόνος, ὁ ϗ ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς (2) & (3).

Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, ſeu ligni, e quo ſtamina ducta ſunt.

Ἵστορα, *peritum*, acc. ſing. ab ἵστωρ.

Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, ſciſcitor; (2) viſo, luſtro; (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) ſciſcitando vel percontando audio, vel cognoſco. Τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ἅ σ' ἱστορῶ, Soph. Trach. 408. Βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν, Plut. Ab ἵστωρ.

Ἱστόρημα, τὸ, res geſta, & quæcunque, quæ audiendo viſendove cognoſcitur.

Ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium; (2) luſtratio locorum; (3) percontatio, inquiſitio; commentatio; (5) hiſtoria, rerum geſtarum expoſitio; (6) ſenſus Scripturæ hiſtoricus ſive literalis. Ab eod. Hinc

Ἱστοριέω, vel ἱστοριεύω, oſtento, cum affectatione quadam demonſtro, ab ἱστόριον. *Hipp.* ἱστοριευμένη Ion. pro ἱστοριουμένη.

Ἱστορικός, ἡ, ὸν, ad hiſtoriam pertinens; (2) hiſtoricus, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱστορικῶς, *Adv.* hiſtorice, hiſtoricorum more; (2) ſenſu literali.

Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, hiſtoriographus, hiſtoriarum ſcriptor. Ex ἱστορία, & γράφω, *ſcribo*.

Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides ſeu probatio rei alicujus, apud Hippocr. Ab ἵστωρ.

Ἱστοριοσυγγραφεύς, έως, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱστορίς, ίδος, hiſtorica traditio, fama, hiſtoria.

Ἱστός, οῦ, ὁ, malus navis; (2) malus ſ. lignum e quo ſtamina ſ. tela ſuſpenditur; (3) ipſa tela. Ab ἵστημι.

Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, claſſiarius, ſocius navalis. A τρίβω.

Ἱστουργεῖον, ου, τὸ, textrina. A ſeq.

Ἱστουργέω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo.

Ἱστουργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.

Ἱστουργικός, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἱστουργική, ſc. τέχνη, ars textoria. Ab

Ἱστουργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, textor, textrix. Ex ἔργον.

Ἱστω, 3. ſing. præſ. imper. *per Sync*, pro ἱστάτω, ab ἵστημι.

Ἵστων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵσταον, ab ἱστάω pro ἵστημι.

Ἵστων, *per Sync.* pro ἱστάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἱστάτωσαν, 3. pl. imper. v. ἵστημι.

ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ſciens, peritus; (2) teſtis, judex, arbiter.

Ἰσχάδιον, ου, τὸ, caricula, Dim. ab ἰσχάς.

Ἰσχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχὰς, & πωλέω. Hinc

Ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix.

Ἴσχαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiſtens ſanguinem, ſiſtendi ſanguinis vim habens. Ex ἴσχω, & αἷμα.

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, areſacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνός.

Ἰσχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eod.

Ἰσχανάᾳ, 3. ſing. præſ. indic. act. *Poët.* pro ἰσχανᾷ, ab

Ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, deſidero, *Poët.* Hinc ἰσχανάᾳ, cupit, pro ἰσχανᾷ, per dialyſin ἰσχανόων, deſiderans, cupidus, pro ἰσχανῶν. Αὐτὸν τ' ἰσχανάασκον, Il. 15, 723. Ἵππω δ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν, ib. 23, 300. Ab ἴσχω, *babeo*.

Ἰσχανόωσιν, *Poet*, pro ἰσχανῶσι.

Ἰσχάνω, *Poëticum*, comprimo, contineo. Δέος ἰσχάνει ἄνδρας, Il. 14, 387. Ὁπότε χρέως ἀνέρας εἶργον Ἰσχάνει, Heſiod. Ἔργ. 493.

Ἰσχάς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰσχνός.

Ἰσχέμεν, inf. act. *Ion.* pro ἴσχειν, ab ἴσχω.

Ἴσχεο, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro ἴσχου.

Ἰσχεῦ, *Dor.* pro ἴσχου.

Ἰσχιαδικός, ἡ, όν, ad coxendicis dolores faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἴσχις.

Ἰσχιακός, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ἰσχιάς, άδος, ἡ, ut ἰσχιὰς νόσος, coxendicum dolor.

ʼΙσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab

ʼΙ Σ Χ Ι Σ, ιος, ἡ, lumbus, Heſ.

ʼΙσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

ʼΙσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab ἰσχναίνω.

ʼΙσχνανσις, εως, ἡ, emaciatio, attenuatio, macies. Ab eod.

ʼΙσχναντικὸς, ὴ, ὸν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab ʼισχναίνω.

ʼΙσχνασία, ας, ἡ, emaciatio. Ab eod.

ʼΙσχνοεπέω, nimis tenuiter ac ſubtiliter loquor.

ʼΙσχνολογέω, idem.

ʼΙσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta diſputatio. A λόγος.

ʼΙσχνολόγος, ὁ, ſubtilis diſputator.

ʼΙσχνομυθέω, ῶ, ſubtiliter loquor, Heſ. Suid.

ʼΙσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ, Heſ. Suid. A μῦθος.

ʼΙσχνόπεδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.

ʼΙσχνόπορος, ὁ ϗ ἡ, meatus tenues habens.

ʼΙ Σ Χ Ν Ο΄ Σ, ὴ, ὸν, macer, gracilis, tenuis.

ʼΙσχνοσκελὴς, έος, ους, ὁ ϗ ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.

ʼΙσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ʼισχνός.

ʼΙσχνουργὴς, ὲς, ſubtiliter factus, elaboratus, *Epith.* veſtis.

ʼΙσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecilitas; (2) linguæ hæſitatio. Ab

ʼΙσχνόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gracili & tenui voce eſt; (2) cui vox ſupprimitur, & repente ſiſtitur ac deficit, inter loquendum. A φωνή.

ʼΙσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ʼισχνός· ʼισχνοῦται, extenuatur.

ʼΙσχνῶς, *Adv.* tenuiter.

ʼΙσχονται, 3. pl. pr. ind. med. v. ἴσχω, pro ἔχω.

ʼΙσχουρία, ας, ἡ, obſtructio veſicæ, urinæ in veſica ſuppreſſio. Ex ἴσχω, & οὖρον.

ʼΙσχυριεύω, aſſevero, affirmo. Ab

ʼΙσχυρίζομαι, f. ίσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defenſione utor; (3) adſevero, adfirmo. ʼΙσχυρίζεσθαι περὶ τῶν νεκρῶν, Plut. in Solon. cap. 10, τῷ νόμῳ, Xen. Ab ʼισχυρός.

ʼΙσχυροβελὴς, ὲς, adverſus ſagittarum ictus validus, *Epith.* ocrearum vel loricæ. A βέλος.

ʼΙσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in ſententia, propoſitum tenax. Ab

ʼΙσχυρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obfirmatus in ſententia, tenax propoſiti. A γνώμη.

ʼΙσχυρόδετος, ον, valide vinctus, ſ. ligatus. A δέω.

ʼΙσχυροποιέω, ῶ, robuſtum, validum reddo, corroboro, confirmo; ʼισχυροποιοῦμαι, corroboror.

ʼΙσχυροπράγμων, ὁ ϗ ἡ, gravia, fortia auſus. A πρᾶγμα.

ʼΙσχυρόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem validam habens, ſeu agens. Ex ῥίζα.

ʼΙσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ʼισχύς.

ʼΙσχυρόω, idem quod ʼισχυροποιῶ; (2) munio. Ab ʼισχυρός.

ʼΙσχυρῶς, *Adv.* valde, vehementer, enixe, naviter.

ʼΙ Σ Χ Υ΄ Σ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

ʼΙσχυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

ʼΙσχύσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.

ʼΙσχυτήριος, α, ον, id. quod ʼισχυρὸς, ab ʼισχύω.

ʼΙσχύω, f. ύσω, robuſtus ſum; (2) potens ſum, polleo, prævaleo, poſſum. Τανῦν γὰρ δοῦλον ἴσχουσιν βίον, ſuſtinent, Soph. Trach. 306. τοῖς ὅπλοις, Dem. σώμασι, Xen. Ab ἰσχύς.

ʼΙσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum poſſideo; (3) cohibeo, coërceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) ſcatere facio; (6) valeo, de pretio interno nummi; ἴσχομαι, hæreo, ſiſto gradum, deſino. ʼΙσχειν ξυγγνοιαν, dare veniam, Soph. Ant. 66. Χαλεπὸν ὑπὸ τῆς ὀργῆς, αὐτὰς, ſc. χεῖρας ἴσχειν, Ariſt. Lyſ. 507. Ab ἴσχω.

ʼΙσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ab ὠνέομαι.

ʼΙσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.

ʼΙσως, *Adv.* æqualiter, æque, pariter; (2) fortaſſe, forſitan. Ab ἴσος.

ʼΙσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. v. εἴδω, niſi ſit pro ἴσασι, 3. pl. pr. ind. ab ἴσημι.

ʼΙσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ʼισόω.

ʼΙταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ. Ab ʼΙταλός. Hinc

ʼΙταλικὸς, ὴ, ὸν, Italicus; (2) Latinus.

ʼΙταλιώτης, ου, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui eſt ex magna Græcia. Ab eod.

ʼΙταλιῶτις, ιδος, ἡ, Itala.

ʼΙταλὸς, οῦ, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis ʼΙταλος.

ʼΙταμὸς, ὴ, ὸν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ʼιτης.

ʼΙταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia.

ʼΙταμῶς, *Adv.* proterve, impudenter.

ʼΙτε, 2. pl. præſ. imper. verbi εἶμι.

ʼΙ Τ Ε΄ Α, ας, ἡ, & ʼιτέη, ης, ἡ, ſalix; (2) haſta ſaligna. ʼΙτέαν λαβὼν χειρὶ χαρεῖ πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν, Eurip. Suppl. 695. Hinc

ʼΙτέϊνος, ίνη, ινον, ſalignus, e ſalice.

ʼΙτέον, eundum. Ab εἶμι, *eo.*

ʼΙτεὼν, ῶνος, ὁ, ſalicetum, ſalictum, locus conſitus ſalicibus. Ab ʼιτέα.

ʼΙτην, 3. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι.

ʼΙ Τ Η Σ, ου, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens, magnanimus, animoſus.

ʼΙτητικὸς, ὴ, ὸν, temerarius, præceps, temerarium reddens. Ab ἴτης.

ʼΙτον, *ibatis*, 2. dual. imperf. indic. act. vel *itis*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præſ. ind. act. Ab εἶμι.

ʼΙτουραία, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Syr. *Monteſa.*

ʼΙτρία, τὰ, ſumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera. Hinc

ʼΙτριοπώλης, ου, ὁ, placentarum, quæ ἴτρια dicuntur, venditor. Ex ἴτριον, & πωλέω.

ʼΙ Τ Υ Σ, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.

ʼΙτω, *ito*, 3. ſ. præſ. imper. act. v. εἶμι.

ʼΙϋγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰΰζω.

ʼΙϋγμὸς, οῦ, ὁ, clamor acutus, ſtridor.

ʼΙ Υ΄ Γ Ξ, γγος, ἡ, torquilla, vel motacilla, avicula veneficis in uſu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quævis; (4) deſiderium, cupiditas.

ʼΙΰζω, acutum clamo, ſtrideo. Hinc

ʼΙϋκτὴς, οῦ, ὁ, acutum clamans, ſtridens.

ʼΙφα, *læſi*, perf. ind. act. verbi ἴπτω.

ʼΙφθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἰφθιμος, ίμη, ιμον, viribus potens, robuſtus; (2) fortis, generoſus, animoſus. Ex ἶφι.

ʼΙφι, *Adverb.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἴς.

ʼΙφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum, quæ ab Iphicrate nomen indepta ſunt.

ʼΙφιον. roboris efficax, pingue; ut hinc ſit ἴφια μῆλα, ap. Hom. Il. 5, 556. Ab ἶφι.

ʼΙχθύα, ας, & ἰχθύη, ης, ἡ, pellis arida marinæ ſquatinæ; (2) ferreus unguis, cujus uſus eſt in extractione & ſectione fœtus; (3) limatura, ſcobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.

ʼΙχθυάω, ῶ, piſcor. Hinc ἰχθυάα, apud Hom. Odyſſ. 12, 95. pro ἰχθυᾷ, & ἰχθυάασκον, *Ion.* pro ἰχθύασκον. Ab ἰχθύς.

ʼΙχθυβολεὺς, έως, ὁ, qui tridente piſces figit, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

ʼΙχθυβολέω, ῶ, piſces tridente figo, piſcor. Ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα, Epigr. *De nave.* Ab

ʼΙχθυβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſces tridente figens, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.

ʼΙχθυβόρος, ον, piſcivorus. A βορά.

ʼΙχθύδιον, ου, τὸ, piſciculus. Dim. ab ἰχθύς.

ʼΙχθυδόκος, ον, piſces capiens, continens. A δέχομαι.

ʼΙχθύη, ης, ἡ, vid. ἰχθύα.

ʼΙχθυήματα, ων, τὰ, ſquamæ piſcium; (2) ſcobs: (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰχθυάω.

ʼΙχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piſculentus, piſcarius; (2) aptus ad piſces. Ab ἰχθύς.

ʼΙχθυϊκὸς, ὴ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piſcaria porta. Ab eod.

ʼΙχθύκεντρον, ου, τὸ, fuſcina tridens.

ʼΙχθυοβολεὺς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυβολεύς.

ʼΙχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.

ʼΙχθυοβόλος, idem quod ἰχθυβόλος.

ʼΙχθυόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a piſcibus depaſtus, aut depaſcendus. Ex βιβρώσκω.

ʼΙχθυοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, piſci ſimilis. Ab εἶδος.

ʼΙχθυόεις, όεσσα, όεν, piſcoſus. Ab ἰχθύς.

ʼΙχθυοθήρας, ου, ὁ, piſcator. A θήρα.

ʼΙχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piſcatoria. A θηρεύω.

ʼΙχθυοθηρευτὴρ, ὁ, piſcator. A θηράω.

ʼΙχθυοθηρικὸς, ὴ, ὸν, piſcatorius. Ab ἰχθυοθήρας.

ʼΙχθυόθηρον, vel θηρος, rapum terræ.

ʼΙχθυοκόλλα, ης, ἡ, Icthyocolla, piſcis cui glutinoſum eſt corium, ipſum illud gluten. A κόλλα.

ʼΙχθυολκὸς, οῦ, ὁ, qui piſces reti e mari vel flumine trahit, piſcator. Ex ἕλκω.

ʼΙχθυολογέω, ῶ, de piſcibus diſſero. A ſeq.

ʼΙχθυόλογος, ου, ὁ, qui de piſcibus diſſerit.

ʼΙχθυολύμης, ὁ, piſces multos abſumens. Vox Comica. de Athenienſibus. A λύμη.

ʼΙχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piſcibus futura prædicens.

ʼΙχθυονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſcibus imperans, piſcibus jus dicens. A νόμος.

ʼΙχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piſcium venditrix. A πωλέω.

ʼΙχθυοπωλεῖον, & ἰχθυοπώλιον, ου, τὸ, piſcaria, forum piſcarium. Ex iiſd.

ʼΙχθυοπώλης, ὁ, piſcium venditor. Ex iiſd.

ʼΙχθυοπωλεία, ἡ, negotiatio piſcaria.

ʼΙχθυοτροφεῖον, ου, τὸ, piſcium vivarium, cetarium, locus ubi piſces aluntur.

ʼΙχθυοτροφικὸς, ὴ, ὸν, qui piſcibus alendis delectatur. Ab

ʼΙχθυοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui piſces alit, piſcinarius. Ex ἰχθὺς, & τρέφω.

ʼΙχθυουλκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἰχθυολκός.

ʼΙχθυοφαγέω, ῶ, piſcibus victito. Ab

ʼΙχθυοφαγία, ἡ, victus e piſcibus.

ʼΙχθυοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui piſcibus vivit, qui piſces comedit. A φαγεῖν.

ʼΙ Χ Θ Υ΄ Σ, ύος, ἡ, piſcis.

ʼΙχθυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus, piſculentus; (2) piſci ſimilis. Ab ἰχθύς.

ʼΙχθυαδῶς, *Adv.* piſcium modo.

ʼΙχνάομαι, ῶμαι, veſtigo, veſtigiis conſequor. Ab ἴχνος.

ʼΙχνεία, ας, ἡ, veſtigatio, indagatio. Ab ἰχνεύω.

ʼΙχνελάτης, ου, ὁ, veſtigiator. Ab ἴχνος, & ἐλαύνω, *perſequor.*

ʼΙχνεσιν, *veſtigiis*, dat. pl. ab ἴχνος, εος.

ʼΙχνευμα, ατος, τὸ, veſtigiatio. Ab ἰχνεύω.

ʼΙχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quaſi inveſtigator Crocodeli; (2) genus veſpæ.

ʼΙχνευσις, εως, ἡ, indagatio, inveſtigatio.

ʼΙχνευτὴς, οῦ, ὁ, veſtigator, indagator.

ʼΙχνεύω, f. εύσω, veſtigo, veſtigiis conſequor. Τὰ μὲν γὰρ ὄρη οἷον ἐστὶ ϗ ἰχνεύειν, Xen. Ab ἴχνος,

ʼΙχνηλασία, ας, ἡ, inveſtigatio, indago.

ʼΙχνηλατέω, ῶ, indago, inveſtigo. ʼΙχνηλατεῖν τἀληθὲς, Phil. Ab

ʼΙχνηλάτης, ου, ὁ, inveſtigator, indagator, qui aliquid veſtigiis conſequitur. Ex ἴχνος, & ἐλαύνω, *perſequor.*

ʼΙχνιον, ου, τὸ, veſtigium. Dim. ab ἴχνος.

ʼΙχνοβάτης, ου, ὁ, qui veſtigiis inſiſtit. Ex ἴχνος, & βαίνω.

ʼΙχνογραφία, ας, ἡ, deſcriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, & γράφω.

ʼΙχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, caſſis.

ʼΙ Χ Ν Ο Σ, εος, τὸ, veſtigium, i. e. ima pars pedis; (2) veſtigium, i. e. ſignum, quod pes ſolo vel alii rei molli imprimit.

ʼΙχνοσκοπέω, veſtigia luſtro.

ʼΙχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex veſtigiis. Ex iiſd.

'ΙΧΩ'Ρ, ὦρος, ὁ, ſanies, tabum, pus; (2) humor ſeroſus, vel cruor, proprie deorum ſecundum Homerum, Il. 5, 416.

'Ιχωρίζω, ſuppuro, Gl. V. unde ἰχωρισμένος, ſuppuratus. Ab ἰχώρ.

'Ιχωροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humoris ſeroſi ſpeciem habens, ſaniem referens. Ex ἰχὼρ, & εἶδος.

'Ιχωρώδης, ες, idem.

'Ιχωῤῥοέω, ῶ, ſanie fluo. A ῥοή.

"Ιψ, ἰπὸς, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infeſtans. Ab ἴπτω.

"Ιψαο, læſiſti, 2. ſing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἴψασο. 1. ἴψω, ab ἴπτω.

'ΙΩ', heu! eho! proh!

'Ιωαθὰμ, ὁ, Jotham. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. A Deo profectus.

'Ιωακεὶμ, ὁ, Joacim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Dominus excitabit ipſum.

'Ιωάννα, Joanna. Nomen mulieris Hebr. Gratioſa.

'Ιωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas. Nomen viri Hebr. Gratioſus.

'Ιωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen viri Hebr. Gratioſus.

'Ιωάννου, Joannis, gen. ſing. ab 'Ιωάννης.

'Ιὼβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Hebr. Ejulans.

'ΙΩΒΗΛΑΙ'ΟΣ, ου, ὁ, Jubilæus.

'ΙΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen; tectura; protectio; quies; littus; (2) vox; clamor.

'Ιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, violaceus, violæ ſimilis; (2) rubiginoſus, ferrugineus; (3) venenoſus. Ab ἴον, vel 'ιός.

'ΙΩΗ', ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

'Ιωὴλ, ὁ, Joel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Adquieſcit.

'Ιωκὴ, ῆς, ἡ, perſecutio, impetus, quaſi διωκή. a διώκω, perſequor; in accuſ. 'ιῶκα, per metaplaſmum pro 'ιωκήν.

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εἶμι.

'ΙΩΝ, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi nepos Hellenis; (2) Ionicus.

'Ιὼν, Interject. eho, heus! Ab 'ιώ.

'Ιωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Hebr. Columbus.

"Ιωνες, 'Ιώνων, οἱ, Iones, populus Græcus. Ab "Ιων.

'Ιωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi naſcuntur violæ. Ab "Ιων.

'Ιωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab "Ιων.

'Ιωνίζω, Iones æmulor, Iones ſequor. Ab "Ιωνες.

'Ιωνικὸς, ἡ, ὸν, qui Ionum eſt, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.

'Ιωνικῶς, Adv. Ionice, Ionum more.

'Ιωνὶς, ίδος, ἡ, Ionica. Ab "Ιων.

'Ιωρὰμ, ὁ, Joram. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Ex Domino excelſus.

"Ιωρος, ου, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) veſtibulum domus; (4) veſtibuli ſeu domus cuſtos. Ab οὖρος, cuſtos.

'Ιωσαφὰτ, Joſophat. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Dominus judicabit.

'Ιωσῆ, ὁ, Joſe. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Senex.

'Ιωσὴφ, ὁ, Joſeph. Nomen viri Hebr. indeclinabile. Addat.

'Ιωσίας, ου, ὁ, Joſias. Nomen viri Hebr. Qui eſt a Domino.

'Ιῶτα, τὸ, Iota. Nomen literæ Græcæ ἄκλιτον.

'Ιωτακισμὸς, οῦ, τὸ, vitium cum iota ſuper juſtum extenditur, Diom. q. ab. 'ιωτακίζω.

'Ιωχμὸς, οῦ, ὁ, perſecutio, hoſtilis infeſtatio. Pro διωχμὸς, a διώκω.

"ΙΩΨ, 'ιωπὸς, ὁ iöps, piſcis nomen.

K.

K, Decima litera Græcorum, qoæ Καππα dicitur, & nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet viginti & cum lineola inferne poſita (κ) viginti millia.

Κάβαισος, vorax, qui ſatiari nequit. A κάβος.

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.

Κάββαλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. Dor. vel Poët. pro κατέβαλε, a καταβάλλω.

Καββαλικὸς, ἡ, ὸν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A καταβάλλω.

Καββὰς, a. 2. part. act. Poet. pro καταβὰς, a καταβαίνω.

Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus ſequor, celebro.

Καβειρικὸς, ἡ, ὸν, Corybanticus, a Cabiris fieri, cani ſolitus.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. Fœm. καβειρίδες.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quaſi a κάπτειν.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, (pen. prod.) larus, avis vorax; (2) verſutus, vafer, Lex. Gr. Ab eod.

ΚΑΒΟΣ, ου, ὁ, menſuræ frumentaceæ genus; (2) menſura vinaria.

Κἀγαθοῖς, & bonis, pro καὶ ἀγαθοῖς.

Καγγόνυ, Il. 20, 458. ad genu, Æol. pro κατὰ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, Cancamum, lacrima ligni Arabici.

Κάγκανον, τὸ, herba quædam.

Κάγκανος, aridus. A καγκαίνω.

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, cachinor, convitior. Καγκάζαν μεθ' ἑτέρου νεανία, Ariſt. Conc. 846.

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio, Heſ.

Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exſulto gaudio; καγχαλάων pro καγχαλῶν, Il. 6, 514. "Ηπου καγχαλόωσι καρηκομόωντες 'Αχαιοὶ, Il. 3, 43. A καγχάζω.

Καγχαλόωσι, exſultent, 3. pl. præſ. conj.

Καγχασμὸς, οῦ, ὁ, cachinnatio, ipſa actio cachinnandi; (2) riſus effuſus. A καγχάζω.

Καγχαστὴς, οῦ, ὁ, cachinnator, qui lubenter cachinnatur, ſeu effuſius ridet. Ab eod.

Καγχαστικὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καγχριδίας, ου, ὁ, ut καγχριδίας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρυδίας.

Κάγχρυς, ſ. κάγχρυ, roris marini fructus, Dioſc. Etiam ſine γ.

Κάγχρυς, αἱ, hordea, hordei farina; alias κάχρυς. A κάγχρυες, contr.

Κἀγὼ, & ego, Att. pro καὶ ἐγώ.

Κάδδ' ἔβαλεν, proſtravit vero, pro κατὰ δὲ ἔβαλε, ſ. κατέβαλε δέ.

Καδδὲ, ſecundum vero, Poët. pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Æol. pro κατέπεσε δὲ, a καταπίπτω.

Κάδδος, κάδδιον, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδδραθέτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατεδραθέτην, a καταδρήθω.

Καδδύναμιν, pro viribus, ſecundum potentiam, Dor. pro κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, a. 1. inf. act. Dor. pro καταδῦσαι, a καταδύω.

Καδίον, ου, τὸ, parvus cadus, ſitella; (2) pera. Dim. a κάδος.

Καδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καδμεία, ας, ἡ, arx Thebana.

Καδμεία, ſive καδμία, ας, ἡ, lapis æroſus; (2) medicamentum metallicum.

Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, poſteri Cadmi. A Κάδμος.

Καδμείωνες, οἱ Thebani. Ab eod.

Καδμηῒς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & arcis Cadmææ, in Bœotia poſtea conditor.

ΚΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, ſitula; (2) ſitella ſuffragiorum. Κάδδος καλεῖται τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ἀπομαγδαλίας ἐμβάλλουσι, Plut. in Lycurg. c. 12.

Καδοποιὸς, οῦ, ὁ, cadorum fabricator.

ΚΑΔΥΤΤΑΣ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus & ſpinis ſe circumvolvens.

Καεὶς, deuſtus, a. 2. part. paſſ. v. καίω.

ΚΑ'ΖΩ, fut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, inſtruo. Unde uſitatum apud Poët κεκασμένος, ornatus, perfect. part. paſſ. ἐκέκαστο, pluſq. p. paſſ. ornatus erat. 'Εκέκαστο ἐγχείῃ, Il. 2, 530. κάλλεϊ, ib. 13, 432. ἱπποσύνῃ, 23, 219. ὄλβῳ, πλούτῳ, ibid. 24, 536. μαντοσύνῃ, Odyſſ. 9, 509. Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, Il. 3, 339.

Καῆ, 3. ſ. a. 2. conj. act. verbi καίω.

Καήσομαι, ardebo, f. 1. ind. paſſ. verbi ejuſd.

Καθὰ, Adv. velut, ſicut. Ex κατὰ, & ἅ.

Καθαγιάζω, f. άσω, conſecro; (2) cremo.

Καθαγίζω, f. ίσω, conſecro; (2) ſolvo juſta, perago exſequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινὸς, Plut. Ex κατὰ, & ἅγος, res ſacra. Hinc

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, conſecratio; (2) parentatio, parentalia.

Καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθήγνισαι δέμας, Eur. Or. 40.

Καθαιμακτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, valde cruentatus. A

Καθαιμάσσω, fut. ξω, cruento. Μῶρος εἶ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην, Eur. Or. 1504. Σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα, id. Andr. 588.

Καθαιματόω, ῶ, idem. Πληγὲν (τὸ παιδίον) μαχαίρᾳ τῇδε φονίας φλέβας, καθαιματώσει βωμὸν, Ariſt. Θεσμ. 702.

Κάθαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolentus, cruentus. Ex κατὰ, & αἷμα, ſanguis.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, ſubverſio, demolitio; (2) cædes. A καθαίρω.

Καθαιρετέος, έα, έον, evertendus. Ab eod.

Καθαιρέτης, ου, ὁ, dejector, everſor, vaſtator; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικὸς, ἡ, ὸν, evertendi ſive minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαιρέω, ῶ, detraho, everto, deſtruo; (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, οῦμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρεθεὶς, a. 1. depoſitus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς στήλας, reſcindere, Dem. τὸ ἀξίωμα, Plut. ψήφισμα, id. Καθαιρεῖσθαι, Act. 19, 27.

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, fut. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) luſtro, expio; (3) flagris cædo. a. 1. ἐκάθηρα, purgavi, paſſ. ἐκαθάρθην, part. καθαρθεὶς, purgatus. Καθαίρειν καθαρμὸν, Plat. "Ομβροις γῆ καθαίρεται, Ariſt.

Καθάλλομαι, deſilio. Καθάλλεσθαι ἀπ' ὀχθῶν, Xen.

Καθαλμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum ſalſus; (2) ſalſus, Nicand. Ex κατὰ, & ἅλς, ſal.

Κάθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſale conſperſus; (2) ſubſalſus. Ex iiſd.

Καθαμαξεύω. Ex κατὰ, & ἁμαξεύω, plauſtrum duco, agito. Hinc in uſu καθημαξευμένος, in perf. paſſ. tritus, trivialis, καθαμαξευθὲν, a. 1. paſſ. tritum.

Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus.

Καθαμμίζω, arena obruo. Ex ἄμμος.

Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, Adv. omnino, in univerſum.

Καθάπαξ, Adv. omnino, prorſus.

Καθάπερ, Adv. ſicut, veluti, ut, ceu, quaſi, tanquam.

Καθαπερανεὶ, veluti, quaſi, ac ſi. Ex καθάπερ, ἂν, & εἰ.

Καθαπερεὶ, veluti, quaſi, ac ſi.

Καθαπλόω, explico, expendo.

Καθάπου, Adv. ſimul, vero, Strabo, lib. 7.

Καθάπτεσθαι, præſ. inf. med. v. καθάπτομαι.

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax. A

Καθάπτομαι, attingo, tango, taxo, impeto, pungo, mordeo, manus injicio, invado. f. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθῆψω, tetigiſti, pupugiſti. Καθηψάμην τυραννίδος, Plut. Hinc

Καθαπτὸν, tactionale, Guil. Bud.

Καθαπτὸς, ligatus, adſtrictus, inductus. A

Καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo, a. 1. καθῆψα. Οἷον τόδ' ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς, Soph. Trach. 1068 ſcil. malum. Ex κατὰ, & ἅπτω, necto.

Καθάρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundus, munditiem ſervans. A καθαίρω.

Καθαρειότης, ἡ, mundities.

Καθαρεύω, f. εύσω, purgo; (2) ſum purus,

καθα-

Καθαιρό[illegible] τοιούτων τὴν πόλιν, Plut. Ab eod.

Καθάρθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, a καθαίρω.

Καθαριεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσει, a

Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 19. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Luc. 17, 17. A καθαρὸς.

Καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundus, munditiem ſervans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθαρίσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act. καθαρίζω.

Καθαρίσθητι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίως, *Adv.* munde, munditiem ſervando; (2) eleganter. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti; (2) ſacri & piaculares. A καθαίρω.

Καθαρμόζω, f. όσω, apto, compono. Βρόχον λευκᾷ καθαρμόζουσα δέρᾳ, Eur. Hipp. 774.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, purificatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.

Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, ſincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, ſimplex; (3) qui ſe non contaminavit ſcelere; (4) expeditus, nullis impedimentis impeditus; (5) præſtans, excellens; ἄρτος καθαρὸς, purior panis, Gl. V. Siligineum. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρὸς.

Καθαρπάζω, corripio. Ἐκ τε δεξιᾶς ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι, Eur. Andr. 813.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio, luſtratio, piaculum; καθάρσια, ſacra expiatoria, piacula, expiamenta. A κάθαρσις.

Καθάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purgatorius, luſtralis, expiatorius. Ab eod.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, luſtratio. A καθαίρω.

Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.

Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) luſtrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, purgativus, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, & τὸ πῦρ καθαρτήριον, ignis purgatorius, purgatorium. Ab eodem.

Καθαρτὴς, οῦ, ὁ, purgator; (2) expiator, luſtrator. Ab eod.

Καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, purgativus, purgandi vim habens; (2) luſtralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dim. a καθαρὸς, ἄρτοι τῶν καθαρύλλων, Alexis, panis purior, vid. καθαρὸς.

Καθαρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro καθαροῦ.

Καθαρῶς, *Adverb.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeſte; (3) pura mente, candide, ſincere; (4) prorſus, omnino.

Καθαυαίνω, arefacio, exarefacio.

Καθ᾽αυτὸν, *Adv.* ſeorſum; (2) per ſe; (3) plus; (4) ſua ſponte; (5) ſuo arbitrio. Ex κατὰ, & αὐτὸν, *ſe.*

Καθεδοῦμαι, f. ind. med. v. καθέζομαι.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, ſuggeſtum; (2) ſedes, ſella, ſedile; (3) locus exonerandæ alvi; (4) obſidio; (5) ſeſſio; (6) habitus ſedentis.

Καθέζομαι, ſedeo, f. καθεδοῦμαι, ſedebo; καθέζεσθαι, etiam caſtra dicuntur alicubi ſubſiſtentia & manentia; *dicitur* (3) de ſupplicibus, qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus, quæ in cella ſe proſtituunt. Ἐπεὶ δ᾽ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ᾽ ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. ἐς τὸ Ἡραῖον, Thuc.

Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, a κάθημαι.

Καθεικέναι, perf. inf. act. verbi καθίημι.

Καθεῖλον, aor. 2. ind. act. v. καθαιρέω, pro καθῖλον.

Καθειμένος, perf. part. paſſ. v. καθίημι.

Καθειμένως, *Adv.* remiſſe, parce, demiſſe.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. καθίημι.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ.

Καθείργνυμι, & καθειργνύω, coërceo, cohibeo, concludo. Καθείργνυντο εἰς οἴκημα, Plut.

Καθείργω, f. ξω. idem a. 1. καθεῖρξα, perf. paſſ. καθειργμένος. Εἶτα δὴ αὐτὴν καθείρξαιμ᾽ ἐς λοφεῖον στρογγύλον, Ariſt. Nub. 749.

Καθεῖρκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. καθείργω.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio. A καθείργω.

Καθεῖς, unuſquiſque ſigillatim, unus poſt alium. Ex κατὰ, & εἷς, *unus.*

Καθεὶς, a. 2. part. act. v. καθίημι.

Καθεῖσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καθέζω.

Καθειστήκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. verbi καθίστημι.

Καθεῖτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. καθίημι.

Καθεκάστην, pro καθ᾽ ἑκάστην, ſcil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθέκαστον, καθ᾽ ἕκαστον, ſingulatim.

Καθεκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluntarius.

Καθεκτέον, retinendum eſt. A κατέχω.

Καθεκτικὸς, ὴ, ὸν, continens, retinens. A

Καθεκτὸς, ὴ, ὸν, qui contineri aut detineri poteſt; (2) qui fieri poteſt. A κατέχω.

Καθεκτῶς, *Adv.* ita ut contineri, val retineri queat.

Καθέλῃς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. καθαιρέω, pro καθέλω.

Καθελκυσμὸς, ὁ, detractio. A

Καθελκύω, f. ύσω, traho deorſum. Καθελκύειν τὰς ναῦς, Thuc.

Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ, Ariſt. Conc. 97. τὰς τριήρεις, Dem.

Καθελῶ, f. 2. ind. act. v. καθαιρέω.

Κάθεμα, ατος, τὸ monile ex variis gemmis in pectus mulierum deſcendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto.*

Καθέμενος, aor. 2. part. med. v. καθίημι.

Καθεξῆς, *Adv.* ordine, deinceps.

Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conſervatio; (2) detentio. A κατέχω.

Καθέξω, f. 1. ind. act. verbi κατέχω.

Κάθεο, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro κάθεσο, a καθίημι.

Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, ſerpo. Καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τειχῶν, *Joſ.*

Καθέρπω, idem; (2) ſerpendo deſcendo, *item* deſcendo.

Κάθες, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. καθίημι.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Κάθεσις, εως, ἡ, ſedes, domicilium, diverſorium, habitatio; (2) demiſſio, dejectio, immiſſio, inſectatio. A καθίζω, vel καθίημι.

Καθεσμὸς, οῦ, ὁ, conſeſſus, ſedes. A καθέζομαι

Καθέσσαντο, *collocarunt*, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro καθίσαντο, a καθίζω.

Καθεσταμένος, perf. part. paſſ. v. καθίστημι.

Καθέστηκα, *conſtitui*, perf. ind. act.

Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam & gravem; (2) καθεστηκότα, ſtata, certa, fixa, item, bene conſtituta.

Καθεστηκότως, *Adv.* compoſito, animo compoſito & moderato. A καθίστημι.

Καθεστήκω, conſto; perſto, conſtanter permaneo, ut hinc ſit. f. 1. καθεστήξω, καθεστήξει, conſtabit.

Καθεστῶτα, ων, τὰ, ſtatus præſens, pro καθεστηκότα. A καθίστημι, *conſtituo.*

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immiſſor. Inſtrumentum chirurgicum veſicarium; (2) linteamentum tortum, quod intra ulcera immittitur; (3) redimiculum, Ph. A καθίημι. Hinc

Καθετηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem.

Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum, Ph.

Καθετος, ου, ὁ, agnus, qui in mare demittebatur. A καθίημι.

Κάθετος, ου, ἡ, ſc. γραμμὴ, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis ſubvecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piſcatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθευδήσω, dormio; (2) cum muliere rem habeo, imperf. καθηῦδον, καθεῦδες, καθηῦδε, dormiebat. Ὃς ἀνὴρ παρ᾽ ἐμοὶ καθεύδειν, Ariſt. Θεσμ. 486.

Καθεύρημα, ατος, τὸ, inventum.

Καθευρίσκω, invenio.

Κάθεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, probe coctus. *Epith.* auri obryzi. Κάθεφθος πτισάνη, *Aret.* Ex κατὰ, & ἕψω.

Καθεψέω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc

Καθέψησις, ἡ, decoctio.

Καθεψιάομαι, ſcommatis inceſſo, illudo.

Καθέψω, idem & ex iiſd.

Κάθῃ, 2. ſ. præſ. ind. med. *Att.* pro κάθησαι, a κάθημαι.

Καθηβάω, ῶ, idem quod ſimplex ἡβάω.

Καθηγεμονικὸς, ὴ, ὸν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, dux viæ; (2) ſuaſor; (3) præceptor. A

Καθηγέομαι, οῦμαι, dux ſum, duco, præeo. Καθηγήσατο τοῦ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Strab. τοῦ πολιτεύματος, Plut. Hinc

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ; (2) inſtitutor, præceptor, doctor, monitor.

Καθηγουμένη, ης, ἡ, præfecta monaſterii, abbatiſſa. Ab eod.

Καθηγούμενος, ου, ὁ, præfectus Monaſterii, Abbas. Ab eod.

Καθηδύνω, ſuave reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluntatem & luxum abſumo. Τὰς τοῦ πολέμου καιροὺς καθηδυπαθῶν, Luc. Ἀναλίσκειν καὶ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, Plut. in Anton. cap. 28.

Καθῆκα, a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκω.

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium poſtulat, convenienter, decenter, rite. A καθῆκον.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, *Imperſ.* convenit mihi, conſentaneum eſt mihi; officii mei eſt, partium mearum eſt.

Καθηλόω, clavo defigo, clavis configo, figo.

Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio, quæ fit clavis, confixio. A καθηλόω.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, confixor. A καθηλόω.

Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, ſedeo; (2) moneo; (3) deſideo; (4) habito; (5) inſideo & obſideo; (6) caſtra metor. Καθῆσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων, Xen. πρὸς τὸ πῦρ, Ariſt. ἐπὶ ταῖσι θύραις, id. χαμαὶ, id.

Καθημαξευμένως, trito modo. A καθαμαξεύω.

Καθημέραν, *Adv.* in dies, ſingulis diebus, quotidie. Ex κατὰ, & ἡμέρα, *dies.*

Καθημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus, diurnus.

Καθημέριος, ία, ιον, idem & ex iiſd.

Καθημερόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in diem vivens, præſentibus contentus, minime ſolicitus de futuris. Ex κατὰ, ἡμέρα, & βίος, *vita.*

Καθηράμενος, a. 1. part. med.

Κάθηρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Καθηρέθην, a. 1. ind. paſſ. *per Syſtolen.* pro καθῃρήθην, a καθαιρέω.

Καθήοντο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Καθῆσθαι, præſ. inf. verbi κάθημαι.

Κάθησο, *ſede*, 2. ſing. imper. med.

Καθήσομαι, *ſedebo*, f. 1. indic. med.

Καθῆστο, 3. ſ. imper. ind. *Ind. & Poet.* pro ἐκάθητο.

Καθῆψεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, a καθάπτω.

Καθιγνυμαι, vid. καθιννυμαι.

Καθιδρόω, ῶ, deſudo, Gl. V.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, ſtatua, Phil. pulvinar, Ph. A καθιδρύω.

Καθιδρυνθέντες, n. pl. a. 1. part. paſſ. v. καθιδρύνω.

Καθιδρύνω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθιδρύω, colloco; (2) fundo, inſtituo, conſtituo

ſtituo, erigo; (3) dedico, conſecro. Ἐν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον καθιδρυκεν ἡ φύσις, Ariſtot Ὅποι καθιδρυθέντες διαγενοίμεθ᾽ ἄν, Ariſt. Av. 45.

Καθίδρως, Suid. laſſus uſque ad ſudorem.

Καθίει, 3. ſ. imperf. ind. act contr. pro καθίεε, a καθίημι.

Καθίεμαι, demittor, p. paſſ. καθειμένον, demiſſum. A καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, ſacrifico, ſacris operor; (2) ſacro, dedico, conſecro.

Καθιερουργέω, & οῦμαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, devoveo. Τὰ δ᾽ ἐργαλεῖα καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις, Lyc. 950. τῷ θεῷ τὴν δεκάτην, Plut.

Καθιερωτέα, conſecranda.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. καθίημι.

Καθιζάνω, ſedeo, inſideo, reſideo; (2) conſtituo. Ἐφ᾽ ἅπαντα βλαστήματα καθιζάνειν, Iſocr.

Καθίζησις, ἡ, ſeſſio, collocatio.

Καθίσδου, 2. ſ. præſ. imper. med. Dor. pro καθίζου, a καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g.

Καθίζω, f. ίσω, ſedere facio ſeu jubeo, colloco; (2) conſtituo, velut, in inſidiis, &c. (3) proſtituo, ſc. feminam; (4) *dicitur tamen & neutraliter*, ut *in med.* καθίζομαι, ſedeo; *unde* (1) de ſupplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de ſaltatoribus ſcenicis, cum contumeliæ cauſa coguntur inter ſpectatores ſedere; (4) de judicibus, qui & Latinis ſedere coguntur; (5) de exercitu, ſedente ad urbem; (6) de navi ſidente. In quorum tamen nonnullis medium uſitatius eſt, *Ern.* Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸ ἱερὸν σκίμποδα, Ariſt. Nub. 253. Στένει ἢν μὴ ᾽πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου, id. veſp. 90.

Καθίημι, demitto, ſubmitto; (2) immitto; καθιεὶς, demittens; καθεὶς, in aor. 2. qui demiſit; καθιέναι, demittere; καθῆκα, demiſi; p. poët. καθέηκα, p. paſſ. καθειμένος, demiſſus, dejectus; & de barba promiſſus, *promiſſaque barba*. Virg. Καθίημι τὸν πώγωνα, τὸ ἱμάτιον, βοστρύχους.

Καθίκεο, *contigiſti*, 2. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίκου, a καθικνέομαι.

Καθικετεύω, ſupplico.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, adſequor. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο, percuſſit, Soph. Oed. Tyr. 818.

Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, fune demitto; (2) demitto. Ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα δήσας σαυτὸν, Ariſt. Veſp. 378. Hinc

Καθίμησις, εως, ἡ, demiſſio per funem.

Καθίνυμαι, inſideo, deſideo, collocor, apud *Hipp.* Al. καθίγνυμαι, quod vitioſum putatur, *Ern.*

Καθίξαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, a καθίζω.

Καθίξῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Καθίξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω.

Καθιοῦμαι, fut. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι.

Καθιππάζομαι, fut. άσομαι, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurſo. Καθιππάζεσθαι τῆς φιλοσοφίας, ſe exercere in, Laërt.

Καθίππευσις, εως, ἡ, invaſio & incurſio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A

Καθιππεύω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis ſeu equeſtribus copiis vinco.

Καθιπποτροφέω, alendis equis inſumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, devolo, volando deſcendo.

Καθίσας, a. 1. part. act. verbi καθίζω.

Καθίσατε, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Καθίσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Καθίσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Κάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, ſeſſus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio; (2) ſedile, ſella.

Καθίστα, 2. ſing. præſ. ind. act. *per Apocop.* pro καθίσταθι, a καθίστημι.

Καθιστάνω, & καθιστάω, ῶ, f. καταστήσω, idem quod

Καθίστημι, in pr. fut. aor. 1. conſtituo; (2) inſtituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum ſtatum redigo, *omninoque* (7) bene conſtituo, firmo. At aor. 2. perf. *paſſ.* dicitur καθεστηκότα, mores, *it.* res bene conſtitutæ; ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis eſt militaris, media, ὁ καθεστηκὼς, qui non ſana mente eſt; καθίσταμαι, fio, ſum, Ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται, Eur. Ph. 51. Πανταχῇ φυλακαὶ καθεστήκασι, Ariſt. Av. 1166, Καταστήσω σ᾽ ἐγὼ τύραννον, ibid. 1678.

Καθίστησι, 3. ſ. præſ. ind. act.

Καθιστῶσα, præſ. part. act. f. g. *contr.* pro καθιστάουσα, a καθιστάω.

Καθὸ, *Adv.* ſicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κατὰ, & ὅ, *quod.*

Καθοδηγέω, ῶ, dux viæ ſum, deduco.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. A

Καθοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ, ſeu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, deſcenſus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exſulum in patriam, aut reſtitutio in regnum.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, univerſalis, perpetuus.

Καθολικῶς, *Adv.* univerſe, in univerſum.

Καθόλου, *Adv.* prorſus, omnino, penitus, in univerſum, in genere, in ſumma. Ex κατὰ, & ὅλος.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) a ferocia in manſuetudidem redigo. Ex κατὰ, & ὁμαλός.

Καθομηρίζω, idem quod ſimplex ὁμηρίζω, *Homerice induco, Homericis verſibus deſcribo.*

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, conſuetudinem ſeu commercium habeo; (2) inſervio tempori; (3) *cum acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, & *in Paſſ.* in conſuetudinem, proverbium abeo. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, Ariſtot.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciſcor, deſpondeo. Καθωμολογημένος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Πακόρῳ, Plut.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινὰ ὅπλοις, Chryſ. Ἰσχυρὸς καθωπλισμένος, Luc. 11, 21.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipſa armandi.

Καθοπλισμὸς, οῦ, ὁ, inſtructio armis, armatura. Ab eod.

Κάθοπτος, ὁ, καὶ ἡ, pro κάτοπτος, *Hipp.*

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. ſ. præſ. indic. act. pro καθοράει, a καθοράω.

Καθορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A

Καθοράω, ῶ, deſpicio, deſpecto, deorſum adſpicio; (2) perſpicio, oculis luſtro; (3) animadverto. Ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορᾶν, fixis, Luc. Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διὸς, Ariſt. Pace, 178. Τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, Rom. 1, 20.

Καθορίζω, f. ίσω, definio. Hinc

Καθοριστικὸς, ἡ, ὸν, definitivus, perſpicuus, certus.

Κάθορμα, ατος, τὸ, collare, ornamentum, Heſ. Ex κατὰ, & ὅρμος, *monile.*

Καθορμίζω, f. ίσω, ſtationem ſubeo, in portum appello. Καθορμίζειν ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, Plut. Καθορμισάμενος ἐς τὴν Ἔφεσον, Thuc.

Καθόρμιον, ου, τὸ, monile.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum reddo, ſanctifico; (2) expio; (3) conſecro, dico, devoveo; (4) ſacrifico. Καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, Plut. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα καθωσιώθη, Ariſt. Plut. 660.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, ſanctificatio, juſtificatio, & condemnatio; (2) devotio, dicatio.

Καθόσον, *Adv.* quantum.

Καθότι, *Adv.* eo quod. Ex κατὰ, & ὅ, τι.

Κάθου, 2. ſ. a. 2. imper. med. v. καθίημι, vel *ſede*, a κάθημαι.

Καθυβρίζω, f. ίσω, inſolenter adficio injuriis, injuria laceſſo, dedecore adficio. Τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων, inſultans, Soph. Aj. 153. Ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, Eur. Med. 1383. Οἵ τε σοῦ καθύβρισαν γέρας πατρὸς συλῶντες, Soph. Phil. 1353.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Κάθυγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, humidus, madidus.

Κάθυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquis abundans. Ex κατὰ, & ὕδωρ.

Καθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, ſupervacuis frondibus ſilveſco.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.

Καθυπερέχω, ſupero, vinco.

Καθυπερίσχω, idem, ſuperior ſum.

Καθυπερηφανέω, inſolens, arrogans ſum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in ſummo loco, ſupra. Ex κατὰ, & ὕπερθεν, *ſupra.*

Καθυπερτερέω, præſto, ſuperior ſum.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior; (2) præſtantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc Superl. καθυπέρτατος, editiſſimus, ſupremus.

Καθυπισχνέομαι, οῦμαι, fut. νήσομαι, promitto, polliceor; (2) voveo. Καθυπίσχετο τῷ θεῷ, Naz.

Καθυπνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi ſ. alto ſomno oppreſſus, graviter conſopitus. Ab ὕπνος.

Κάθυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Hinc

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, abdormio, ſomnium capio. Ἵνα δὲ καθυπνώσεις ἡδέως, Xen.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, obdormitio. A καθυπνόω.

Καθυποβάλλω, ſubjicio; (2) ſuggero, admoneo.

Καθυπογράφω, exprimo dicendo, demonſtro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, ſubjaceo, ſubſiſto, ſuppoſitus ſum.

Καθυποκρίνομαι, hiſtrionica actione exprimo; (2) ſimulo, ap. *Joſ.*

Καθύποπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſpectus.

Καθυποτάσσω, vel καθυποτάττω, ſubigo, ſubjicio.

Καθυπουργέω, miniſtro.

Καθυστερέω, ῶ, poſterior ſum, tardius venio, cedo, inferior ſum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, tardo, moror. Ex κατὰ, & ὕστερος.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A

Καθυφίημι, ſubmitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo cauſam adverſariis, prævaricor; (4) ſubtraho. Τὸν δὲ καιρὸν τῶν πραγμάτων ἐάν τις ἑκὼν καθυφῇ, Dem.

Καθυψηλὸς, ἡ, ὸν, altus.

Καθύω, compluo. Ex κατὰ, & ὕω, *pluo.*

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior.

Καθὼς, *Adv.* ſicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adv.* idem.

ΚΑῚ, *Conj.* &, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, ſic &; (4) quam, ac; (5) ſed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur & pro relativo pronomine; (11) *poſt* τις *vel* τι *ſignificat* tandem; (12) abundat, Attice. Hinc (13) κἂν vel καὶ ἂν, etiam, etiamſi, plane; (14) κἂν εἰ, quod ſi; (15) καὶ γὰρ, etenim, & quidem; (16) καὶ γε. quamquam, ſaltem, atqui; (17) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ & quidem, & certe, quin etiam; (18) καὶ εἰ, etſi, etiam ſi; (19) καὶ ἢ, ſive; (20) καὶ μάλα, certe, ita, profecto; (21) καὶ μὴν, enimvero, & vero, & ſane, & profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) καὶ μὴν καὶ, quin etiam; (23) καὶ μὴν γε, at ſaltem, at vero; (24) καὶ τοὶ, atqui; at; etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde; itaque; & tamen; (25) καὶ τοι εἰ, vel ἂν, quod ſi; (26) καὶ γὰρ τοι, etenim; (27) καὶ οὐ, καὶ μὴ, non autem; (28) καὶ νὴ δία, atque adeo; (29) καὶ πάλαι, jam pridem; (30) καὶ περ, quamvis, quamquam; (31) καὶ ταῦτα, idque præſertim; (32) καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque hæc

hæc quidem ita ſe habent, ſed de his hactenus.

ΚΑΙ'ΑΔΑΣ, ου, ὁ, carcer ſubterraneus, in quem ſontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, ſive foſſa, in quam conjiciebantur apud eoſdem cadavera ſupplicio adfectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. Nomen viri Hebr. *Lapis, S. Petrus.*

Καίγε, *Conj.* & quidem. Ex ϗ & γέ.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æſtivo ſpirans.

Καΐν, ὁ, Cain. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Adquiſitus.*

Καϊνάν, ὁ, Cainan. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Poſſeſſor.*

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, Heſ. A καίνω.

Καινίζω, fut. ίσω, novo; (2) renovo. A καινός. Hinc

Καινισμὸς, οῦ, ὁ, novatio, innovatio.

Καινιστὴς, οῦ, ὁ, innovator, Gl. V.

Καινοδοξία, ας, ἡ, ſtudium & amor rerum novarum. Ex καινός, & δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, ſermonis novitas, nova loquendi ratio. Ex καινὸς, & λόγος.

Καινοπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novo quodam modo compactus, ſ. novus. A πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus eſt. A πῆμα.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιός. Hinc

Καινοποιητὴς, οῦ, ὁ, novis artificiis utens.

Καινοποιΐα, ἡ, res novæ, rerum converſio.

Καινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, novator, nova faciens. A ποιέω.

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum deſignatio. A πρᾶγος.

Καινοπρέπεια, ἡ, novitas moris.

Καινοπρεπεστέρως, *Adv.* inſolentius.

Καινοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novi moris, inſolitus. A πρέπω.

Καινοπρεπῶς, *Adv.* nove, inſolenter.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, novus; τὸ καινον, v. c. πολέμου, Atticis notat viciſſitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro.

Καινοσχημάτιστος, ον, novo modo formatus, inſolens. A σχηματίζω.

Καινοταφος, ον, novo modo ſepultus.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινός.

Καινοτομέω, ῶ, fut. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excido. A καινοτομος. Hinc

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum inſtitutum.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid inſtituit, novitatis ſtudioſus. Ex καινὸς, & τέμνω.

Καινότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo novæ viæ ſectæ & apertæ ſunt. Ex iiſd.

Καινοτόμως, nove, novo quodam more.

Καινότροπος, ον, novi moris, inſolens.

Καινουργέω, ῶ, f. ήσω, deſigno, res novas edo. Τὰ περὶ τους ἀνθρώπους καινουργῆσαι, Luc. A καινουργός. Hinc

Καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio.

Καινουργία, ἡ, idem.

Καινουργίζω, f. ίσω, idem quod καινουργέω. Hinc

Καινουργισμὸς, οῦ, ὁ, innovatio.

Καινουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, innovator, nova operans. Ex καινὸς, & ἔργον.

Καινοφανὴς, ὲς, novitatis, ſ. inſolentiæ ſpeciem habens. A φαίνομαι.

Καινόφιλος, ὁ ϗ ἡ, recens amicus; (2) qui non iiſdem, ſed ſubinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. Ex καινὸς, & φωνὴ, *vox.*

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινός.

Καίνυμαι, vinco. Ἦ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο, Heſiod. Ἀσπ. 4. A

ΚΑΙ'ΝΩ, perimo, interficio, occido. Παῖς πατέρα καίνῃ, Eur. Ph. 44.

Καινῶς, *Adv.* nove, novo modo. A καινός.

Καίομαι, ardeo, conflagro, p. paſſ. κεκαυμένος, combuſtus· Καιόμεναι δεταί, Il. 11, 553. πυρί, ib. 21, 361. A καίω, *uro.*

Καιομένῃσι, dat. plur. *Ion.* pro καιομέναις, a καίω.

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκαίοντο.

Καίπερ, *Conj.* etſi, quamvis. Ex ϗ, & περ

Καιρικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus ſpectans, tempus ſignificans.

Καίριος, ία, ιον, vel καίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maxime prodeſſe quid vel nocere poteſt; unde (3) lethalis, de plaga, ictu, &c. Ὀυκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185. A καιρος.

Καιρίως, *Adv.* tempeſtive, opportune; (2) lethaliter.

Καιροπτία, ἡ, tempus continuum, perpetuum, ap. *Joſ.*

Καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus; ut hinc ſit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροεσσῶν, gen. pl. fœm. Od. 7, 107. A

ΚΑΙ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, licium.

ΚΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, occaſio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas, & facultas, *impr.* vitæ tuendæ, *unde* & (2) victus, ut καιρὸς ὄνων *pro* gramine; (3) modus; (4) tempus certum & ſtatutum; (5) quod par eſt, decet; (6) ſtatus rerum & conditio; (7) ἐκ καιροῦ, ex tempore, πρὸς καιρὸν, & εἰς καιρὸν, in præſentia.

Καιροσκοπέω, tempus, occaſionem ſpeculor.

Καιροτηρέω, idem.

Καιροφυλακέω, &

Καιροφυλακτέω, ῶ, idem. Ex φύλαξ.

Καιρόω, ῶ, ſtamen connecto. A καῖρος. Hinc

Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio ſtaminis.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καιρωστὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

Καιρωστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæſar. Nomen Latinum.

Καίτοιγε, *Conj.* quamquam.

ΚΑΙ'Ω, & *Att.* κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, uſtulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Paſſ.* idem, uror; (2) amo, *cum Gen.* a. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, Matt. 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μου, ἵνα καυθήσωμαι, 1 Cor. 13, 3.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malum nuncium; (2) maleficentia. A

Κακάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, malus nuncius.

Κακάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΚΑ'ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri, Heſ.

ΚΑΚΑΛΙ'Α, ας, ἡ, Cacalia, leontice, *herba.* Plin. 25. §. 85. c. 11. *Angl.* Wild Chervil, Strange Colts foot.

Κακανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, & ἀνήρ.

Κακανέω, ῶ, excito. Vox Laconica.

ΚΑΚΑ'Ω, ῶ, caco; κακᾶν, cacare.

Κἀκεῖ, pro ϗ ἐκεῖ, & *ibi & illic,* per craſin Atticam.

Κἀκεῖθεν, & *illinc,* ex ϗ, & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, & *ille,* ex ϗ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, & *illuc,* ex ϗ & ἐκεῖσε.

Κακέμφατον, ου, τὸ, dictio obſcœna; (2) oratio mali ominis. Ab ἔμφατος.

Κακεμφάτως, obſcœne, parum grate.

Κακεντρέχεια, ας, ἡ, ſolertia ſubdola & malefica. A

Κακεντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolers in re mala, aſtutus, verſutus, malitioſus. Ab ἐντρεχὴς, *ſolers.*

Κακεργάτις, ιδος, ἡ, malefica.

Κακεργέτης, ου, ὁ, maleficus. Ab ἔργον.

Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A præc.

Κακέσχατος, ου, ὁ ϗ ἡ, extreme malus & improbus.

Κακέφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo mala loquuntur, inglorius, ignobilis, Heſ. Ex φημί.

Κάκη, ης, ἡ, malitia; (2) ignavia, timiditas militis; (3) *proprie* vitium rei cujuſque in quocunque genere. Κακοβουλέω, malis conſiliis impeto, ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβουλευθεῖσ', Euripid. Ion. 877. A κακός.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior, Εἴσῃ γοῦν αὐτίκα οὓς τίνας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγορεῖς, *Lucian. Piſcat.* 1.

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόριον, ου, τὸ, idem, ut κακηγορίου δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίστερος, maledicentior; κακηγορίστατος, maledicentiſſimus. A

Κακήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus. Ab ἀγορεύω.

Κακηγόρως, maledice, cum maledicentia.

Κακηπελέων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, æger. A κακὸς, & πέλω, ſum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων, Il. 15, 24.

Κακῇς, *malis,* dat. plur. *Ion.* pro κακαῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) peccatum, ſcelus; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακός.

Κακιζότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω, & τέχνη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, vitupero; κακίζομαι, ignavus fio, ſum timidus, Eur. Ion. 894. A κακός.

Κακίμηνος, adverſa luna natus, infelix. A μήν, *menſis.*

Κάκιον, *Adv.* pejus. A κακός, κακίων, *pejor.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, οῦ ὁ, vituperatio, ipſa actio vituperandi, probrum, detractio. A κακίζω.

Κάκιστα, *Adv.* peſſime. A κακὸς, κάκιστος.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ, ſ. κακάβη, ης, ἡ, & κάκκαβος, ου, ὁ, cacabus, olla teſtacea.

Κακκαβίζω, caccabo, vox perdicum; (2) ululantium. A κακκάβη.

Κακκάβιον, ου, τὸ, parvus cacabus, Dim.

Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκάζειν, gallinarum cantus ad ovorum partum, Heſ. At Poll. Meleagridum.

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κακκείειν, *dormitare,* præſ. inf. act. *Æol.* pro κατακείειν, a κατακείω.

Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω.

Κἀκκεφαλῆς, *ex capite,* ex ϗ, ἐκ, & κεφαλῆς, a κεφαλὴ, *caput.*

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro κατακῆαι, ſeu κατακαῦσαι, a κατακαίω.

Κακκόρυθα, *in galeam,* ex κατὰ, & κόρυθα.

Κακκορυφὴν, *in verticem,* ex κατὰ, & κορυφήν.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, a κατακρύπτω.

Κακοβάκχευτος, ον, *Epith.* chori; triſtis, luctuoſa. A βακχεύω.

Κακόβιος, ὁ ϗ ἡ, male ſ. duriter vivens.

Κακοβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino. A

Κακοβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male germinans, in germinando deficiens. A βλαστάνω.

Κακόβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κακόβλητος, ον, fruſtra jactus, *Epith.* teli.

Κακοβουλεύω, male conſulo.

Κακοβουλία, ας, ἡ, malum conſilium, temeritas, perverſitas & pravitas in capiendis conſiliis. A

Κακόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus malum eſt conſilium; malevolus, ſtultus, parum prudens. A βουλή.

Κακοβούλως, temere, imprudenter.

Κακογαμβρος, ὁ ϗ ἡ, infelix, ob generum, ſ. ob affinitatem.

Κακογάμιον, ου, τὸ, nuptiæ malæ, ſive malo conſilio & non rite contractæ, ut κακογαμίου δίκη, accuſatio ob tales nuptias. A γάμος.

Κακόγαμος, ὁ ϗ ἡ, qui infelici matrimonio utitur.

Κακογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malus vicinus.

Κακογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara eſt barba.

Κακογενὴς, ἐς, ignobili & ſordido genere natus.

Κακόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt malæ linguæ, inauſpicatus; maledicus, jactator, &c.

Κακόγονος, ον, male, infeliciter natus. A γίνομαι.

Κακοδαιμονάω, ῶ, a malo genio ſive cacodæmone agor.

Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſa fortuna utor.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.

Κακοδαιμοσύνη, ης, idem.

Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico. A

Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix, miſer, calamitoſus; (2) malus dæmon, malus genius ſeu ſpiritus.

Κακοδάκρυτος, ον, triſtis, luctuoſus. A δακρύω.

Κακοδεκτέω, male excipio, male accipio. Heſ. A δέχομαι.

Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, male doceo.

Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex δίκη.

Κάκοδμος, ον, male olens. Ex ὀσμή.

Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, ſum pravæ & malæ opinionis; (2) infamia laboro. Πρός ᾗ πᾶσι τοῖς κακοδοξῶν. Xen.

Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum dogma; (3) infamia, ignominia. A

Κακόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex δόξα.

Κακόδουλος, ου, ὁ, malus & infelix ſervus.

Κακοειδὴς, ἐς, mala ſpecie, deformis.

Κακοειμονία, ἡ, malus ac ſordidus veſtitus. A

Κακοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, male indutus, perperam veſtitus, pannoſus, detrita veſte amictus. Ex εἷμα, veſtis.

Κακοέπεια, ας, ἡ, ſermo vitioſus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.

Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus ſum.

Κακοεργίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κακοεργία, maleficium, improbitas. A

Κακοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, maleficus. Ex ἔργον.

Κακοζηλία, ας, ἡ, male & infelix æmulatio, ſeu adfectatio. A

Κακόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, malus & infelix æmulator ſeu imitator, malus adfectator.

Κακοζήλως, mala & infelici adfectatione.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, miſera vita. Ex ζωή.

Κακοήθεια, ἡ, calliditas; (2) malignitas; (3) fraus callida.

Κακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, male moratus; (2) malignus, malitioſus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, *mos.*

Κακοηθῶς, *Adv.* maligne.

Κακοηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male ſonans.

Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.

Κακοθαλπὴς, ἐς, non idoneus ad fovendum. Ex θάλπω.

Κακοθάνατος, ον, male, miſere moriens.

Κακοθελὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, malevolus, malignus. Ex θέλω.

Κακοθελία, & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. Ex iiſd.

Κακόθεος, ον, infelix, ut κακοδαίμων.

Κακοθεράπεια, ἡ, mala & perverſa curatio morbi.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur & diſponuntur. A

Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt corpore male conſtituto; (2) male digeſtus; (3) ignavus. Ex τίθημι.

Κακοθηνεῖν infelicem eſſe, vel male habitum, κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oves, cum male proveniunt agni, ipſæque partu ſunt infelices, cum parva agnorum copia eſt. Ex θίω, *cumulus.*

Κακόθροος, *contr.* κακόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus, infauſtus.

Κακοθυμία, ας, ἡ, malevolentia, animus malo adfectus. A

Κακόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malo, ſeu malevolo animo eſt.

Κακοίλιον, ου, τὸ, infelix Ilium; ſceleſtum Ilium.

Κακοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro κακοῦ.

Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus ſterilis. A

Κακόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, male & infeliciter fructificans, malos fructus gignens.

Κακοκέλαδος, ον, male ſonans; (2) maledicus, invidus.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *Ion.* κακοκερδίη, ης, ἡ, turpis quæſtus. Ex κέρδος.

Κακοκερδείῃσιν, *Ion.* & *Poët.* pro κακοκερδείαις.

Κακοκλεὴς, ὁ ϗ ἡ, infamis, qui malæ famæ eſt. Ex κλέος.

Κακόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.

Κακοκοίμητος, ον, male dormiens.

Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. Ex κρίσις.

Κακοκτέριστος, ον, inſepultus, male ſepultus.

Κακολίμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, malum portum habens. Ex λιμήν.

Κακολογέω, male dico, obtrecto. Δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με, Marc. 9, 39.

Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum malè de aliquo loquimur.

Κακολογικὸς, ἡ, ὸν, vituperatorius. A

Κακολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, obtrectator.

Κακομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui male didicit, male doctus. Ex μανθάνω.

Κακόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, malus vates, mala vaticinans.

Κακομάχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum machinator, & excogitator. Ex μηχανή.

Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitioſe, improbe, ac ſubdole, item prave, timide, ignave pugno. Ex μάχη.

Κακομέλετος, ον, mala triſtia canens. Ex μέλος.

Κακομετρέω, ῶ, male metior.

Κακομέτρητος, ον, recta menſura carens. A

Κακόμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, male metiens. Ex μέτρον.

Κακομηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui malum eſt conſilium; (2) fraudulentus, aſtutus. Ex μῆδος, *conſilium.*

Κακομήτης, ου, ὁ, malo conſilio utens, cujus mala ſunt conſilia. Ex μῆτις.

Κακόμητις, ιος, idem.

Κακομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala ſtruo vel molior. A κακομήχανος.

Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.

Κακομιλία, ἡ, conſuetudo cum pravis.

Κακομιμήτως, *Adv.* male imitando. Ex μιμάομαι.

Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.

Κακομοιρία, ἡ, fatum adverſum.

Κακομοίριος, ον, infelix.

Κακόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A ſeq.

Κακόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, deformis. Ex μορφή.

Κακόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, male, i. e. in vanum laborans.

Κακονοέω, ῶ, malevolus ſum, male cogito.

Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A

Κακόνοος, *contr.* κακόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, malevolus, mala mente præditus. Ex νόος.

Κακονομία, ἡ, pravæ leges.

Κακόνομος, ὁ ϗ ἡ, qui malis legibus utitur.

Κακονούστατα, *Adv.* nimis malevole. A κακόνους.

Κακονυμφευτος, ἡ, idem quod.

Κακόνυμφος, ου, ἡ, quæ infeliciter nupſit. Ex νύμφη.

Κακόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, quæ male ſe gerit erga hoſpites, inhoſpitalis.

Κακόνως, malevole. A κακόνους.

Κακοξύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, in malis ſapiens ac prudens. Ex ξυνετός.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, moleſtia, ærumna, calamitas, labor.

Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, mala patior, tolero adverſa, vexor, item moleſtias v. c. itineris, &c. fero. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 Tim. 2, 3. A

Κακοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, adflictus, malis preſſus. Ex πάθος.

Κακόπαθος, ον, idem.

Κακοπαθῶς, *Adv.* ærumnoſe, male, aſpere.

Κακοπαρθενεύτως, indigno virgine modo.

Κακοπάρθενος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, malo patre ortus; (2) qui obſcuris eſt natalibus; (3) cui mala eſt patria. Ex πατὴρ, vel πατρίς.

Κακοπέτης, male volans. Ex πέτομαι.

Κακόπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, malam habens peram. Ex πήρα.

Κακοπινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, impurus, ſordibus & illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πίνος.

Κακοπιστία, ἡ, perfidia.

Κακόπιστος, ον, perfidus.

Κακόπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, male fictus, ſi ſit a πλάσσω, fingo, ſed affertur ex Hermog. pro errativus, ut ſit a πλάζομαι, *erro.*

Κακοπλάστως, per fictionem parum elegantem.

Κακοπλοέω, male navigo.

Κακοποιέω, male facio, noceo, Luc. 6, 9.

Κακοποιητικὸς, ἡ, ὸν, maleficus.

Κακοποιΐα, ἡ, maleficentia, maleficium. A

Κακοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, maleficus, malis adficiens. Ex ποιέω.

Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ adminiſtratio, corruptus reip. ſtatus.

Κακοπονητικὸς, οῦ, ex Ariſtot. affertur pro peſſime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.

Κακόποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix.

Κακόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui infirmis eſt pedibus.

Κακοπραγέω, infelix ſum. A

Κακοπραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, male factus. Heſ. A πράττω, vel πρᾶγος. Hinc

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, ſeu gerendis; (2) infelicitas quævis, ſors dura, res adverſæ.

Κακοπραγμονέω, improbe ago; (2) improbas ſeu malas res molior, male cogito.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calumnia. A

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui malas res agit, qui ſe improbe gerit, litigioſus, calumniator. Ex πρᾶγμα.

Κακοπρόσωπος, ὁ ϗ ἡ, informis.

Κακόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, male pennatus, male volans. Ex πτερόν.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *Ion.* κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ, dolus, fraudes. A κακοῤῥάφος.

Κακοῤῥαφίῃσι, *Ion.* & *Poët.* pro κακοῤῥαφίαις.

Κακοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum ſutor, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.

Κακοῤῥέκτης, ου, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.

Κακοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A

Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, maledicus; (2) indiſertus, expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.

Κακοῤῥοθέω, q. d. malo ſtrepitu linguæ proſequor, vel inſector. Οὐ γὰρ ἔτος ἄνθρωπος πάλαι ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοῤῥοθεῖ; Ariſt. Ach. 5?2. Τίς ἡ γραῦς ἡ κακοῤῥοθοῦσά σε; id. Θεσμ. 903. Συζύγους κακοῤῥοθεῖς; Eur. Hipp. 344.

ΚΑΚΟ´Σ, ἡ, ὸν, proprie vitioſus, vitio aliquo laborans in ſuo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infauſtus, pernicioſus; (4) infeſtus; (5) ignavus, timidus; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetuſque. Hinc τὸ κακὸν, οῦ, *ſcelus, calamitas, damnum.*

Κακόσινος, ου, ὁ ϗ ἡ, nocens. Ex σίνω, *noceo.*

Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi faſtidium. A

Κακόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtomachi vitio cibum faſtidit.

Κακοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui pravis eſt cruribus. Ex σκέλος.

Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A

Κάκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum odorem ſpirans. Ex ὀσμή.

Κακόσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male ſementans, malum ſemen proferens ſeu habens. Ex σπέρμα.

Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

Κακοσπορία, ἡ, mala ſatio, i. e. alieno loco, &c. A σπόρος.

Κακοσσόμενος, afferunt ex Hom. Il. α. 105. ſed legendum κάκ' ὀσσόμενος.

Κακοϛατέω, ῶ, male ſto; male conſtitutus ſum. Ex ϛατός, ſtans.

Κακοϛόμαχος, ὁ ϗ ἡ, cujus ſtomachus male adfectus eſt; (2) qui ſtomachum lædit.

Κακοϛομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior; (2) male pronuncio.

Κακοϛομία, ας, ἡ, vitium, quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A

Κακόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mali eſt oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex ϛόμα.

Κακόϛρωτος, ον, male ſtratus, incommodus, de lecto.

Κακοσύμβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male ſuadens, maleſuada, Gl. V.

Κακοσύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prudentia abutens ad malum.

Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compoſitio; (3) malorum ſtructura & machinatio. Ex συντίθημι.

Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.

Κακοσύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male compoſitus.

Κακοσύϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male conſiſtens Ex συνίϛαμαι.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulſus. Ex σφύξις, pulſus venarum.

Κακοσχημόνως, Adv. indecenter, turpiter. A

Κακοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indecens, indecorus. Ex σχῆμα.

Κακοσχολεύομαι, otio abuti, nugas agere.

Κακοσχολέω, idem.

Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus teritur. A

Κακόσχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, otio male utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex σχολὴ, otium.

Κακοσχόλως, otio abutendo, nihil, male agendo.

Κακότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male ordinatus. Ex τάττω.

Κακοτελεύτητος, ον, male definens, malum exitum habens.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor; (2) malis artibus adultero & depravo; (3) omnino mala fide in aliqua re utor; (4) *inprimis*, falſum teſtimonium dico. Κακοτεχνῶν ὃ φασι περὶ τὰς διαθήκας, Dem.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falſum, quod ICti dicunt: falſum teſtimonium.

Κακοτέχνιον, ȣ, τὸ, idem, unde κακοτεχνίȣ δίκη adverſus eum qui falſum teſtmonium dixit.

Κακότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificioſus, malignus. Ex τέχνη,

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (2) vitium; (4) ſcelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna A κακός.

Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitioſe improbeque, *item*, perverſe, dementer, ago. Κακοτροπευσάμενος πρὸς τοὺς προειρημένους, Polyb.

Κακοτροπέω, idem.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perverſi mores; (2) malignitas, nequitia. A

Κακότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, male moratus, mali moris; (2) malus, pravus, malignus. Ex τρόπος, *mores*.

Κακοτρόπως, *Adv.* maligne, perverſe.

Κακοτροφέω, ῶ, male nutrior, malum alimentum ſive parum alimenti accipio, a. 1. part. κακοτροφήσας, male nutritus, & *paſſ.* κακοτροφηθεὶς, idem.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutritio. A

Κακότροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui male nutritur. Ex τρέφω.

Κακοτυχέω, infelix ſum, infeliciter ago.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A

Κακοτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

Κακουπονόητος, ον, ſuſpicax.

Κακȣργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus ſum; (2) damno adficio. Τὴν χώραν ϗ τὰ κλήματα κακȣργεῖν, Plat. A κακȣργός.

Κακȣ́ργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, ſcelus. A præc.

Κακȣργία, ας, ἡ, improbitas, ſcelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, aſtus, fraus; ſtellionatus, Gl. V. A

Κακȣ̃ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, maleficus, improbus, facinoroſus; (2) fraudator, latro, inſidiator. Ex ἔργον. Hinc

Κακȣ́ργως, malefice, improbe, ſcelerate.

Κακȣχέω, male tracto, male aliquem habeo. Ex ἔχω.

Κακȣχία, ας, ἡ, mala tractatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex iiſd.

Κακόφατις, ιδος, ἡ, male ſonans, male ominata. Ex φημὶ, f. φάτις.

Κακόφατον, τὸ, mala compoſitio ſyllabarum, junctura deformem ſonum reddens. Detorſio ſermonis in obſcœnum. Ex nominibus male ominatis conſiſtens. Al. κακέφατον, & κακέμφατον. Ex iiſd.

Κακοφημία, ἡ, famoſitas; (2) obtrectatio. A

Κακόφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mali ominis, inauſpicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famoſus. Ex φήμη.

Κακόφθαρτος, ον, male perditus.

Κακοφθορεὺς, έως, ὁ, male perdens, Nicand.

Κακοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perditor, male perdens; idem. Ex φθείρω.

Κακόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malum corticem habens, Nic.

Κακοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malum cogitans ſeu machinans. Vocativ. κακοφραδές.

Κακοφράδμων, ον, male ſuadens ſ. conſulens.

Κακοφρονέω, male cupio alicui.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitioſa mens; (2) ſtultitia; (3) mens malevola. A

Κακόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malæ vel malitioſæ mentis; (3) malevolus; (3) ſtultus. Ex φρήν.

Κακοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui prava eſt natura, pravo ingenio ſeu animo præditus; (2) male naſcens, male proveniens. Ex φύω. Hinc

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indoliſque corruptio.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox ſeu ſonus aſper; (2) inſuavis pron[illegible]. A

Κακόφ[illegible] ϗ ἡ, malam vocem ſeu aſperam habens; (2) ingratam & inſuavem pronunciationem habens. Ex φωνή.

Κακοφώνως, *Adv.* ingrata pronunciatione.

Κακόχαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χαίρω.

Κακοχράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, improbus. Ex χράομαι, *utor*.

Κακοχροέω, ῶ, f. ήσω, mali ſum coloris,

Κακόχροια, ας, ἡ, malus color. A

Κακόχροος, *contr.* κακόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decolor. qui mali eſt coloris. Ex χρόα.

Κακόχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mali eſt ſucci.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A

Κακόχυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, malis & vitioſis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.

Κακόψογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demiſſio animi. A

Κακόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis, qui animo eſt demiſſo, ſive malo. Ex ψυχή,

Κακόω, proprie corrumpo, vitioſum reddo: ut aquam, turbulentam reddendo, &c. (2) malo ſeu damno adficio, infeſto, vaſto, populor, vexo, adfligo, male & inique tracto, κεκακωμένος, perf. paſſ. adflictus. Ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακῶται, Xen. A κακός.

Κακτάμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a κατακτείνω.

Κάκτανε, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro κατάκτανε.

Κάκτεινε, 3. ſ. imperf. ſive 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατέκτεινε.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ȣ, ἡ, Cactus, ſpinoſa quædam planta, carduus.

Κακτȣ́τω, *ex hoc tempore, Dor.* pro ϗ ἐκ τȣ́τȣ, ſc. χρόνȣ.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbe ago. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, Eur. Hipp. 690. A κακός.

Κακχεῦσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro καταχεῦσαι, a καταχέω.

Κακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, male olens. Ex ὄζω.

Κακωδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iiſd.

Κακώλεθρος, ον, pernicioſus.

Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.

Κακῶς, *Adv.* male, improbe, perperam.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infeſtatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

Κακώσȣσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. a κακόω.

Κακώσων, *adflicturus*, f. 1. part. act.

Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, infeſtandi ſeu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.

Καλὰ, *Adv.* opportune. A καλός.

ΚΑΛΑΒΡΙ'ΖΩ, Calabros imitor. Hinc

Καλαβρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltatio Calabrica.

Καλάθιον, ȣ, τὸ, parvus calathus, quaſillus Dim. a κάλαθος.

Καλαθὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαθίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος, & εἶδος.

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A præc.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

Καλάϊνος, ίνη, ινον, ex calai lapide factus, vel conſtans. A

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωστις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμος, & ἄγρωστις, *gramen*.

Καλαμαδίας, ὁ ϗ ἡ, arundinoſus.

Καλάμαιος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos ſeu ſtipulas eſt. A κάλαμος.

Καλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſtipulas lego, ſpicas colligo poſt meſſores; (2) racemo; (3) ſpolio poſt alium; (4) ſummas olerum partes carpo & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, ȣ, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ȣ, ὁ, qui calamo in tibiam formato canit. Ex κάλαμος, & αὐλὸς, *tibia*.

Καλαμαυλητὴς, ȣ̃, ὁ, idem.

Καλαμευτὴς, ȣ̃, ὁ, meſſor. A

Καλαμεύω, f. εύσω, meto, calamos ſeco & colligo. A κάλαμος.

Καλάμη, ης, ἡ, ſtipula; (2) frumenti ſpica; (3) corpus ſenecta confectum & quaſi areſcens; (4) cadaver hominis interempti.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum ſeu ſtipularum ſectio; (2) meſſis. Ex τέμνω.

Καλαμητόμος, ον, culmos ſecans.

Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ ſtipulas colligit; (2) quæ ſpicas colligit. A κάλαμος.

Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαμηφάγος, culmos ſecans, *de falce*.

Καλαμηφορεῖν, culmos geſtare.

Καλαμηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, culmos geſtans.

Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha herba. Ab eod. *Angl*, Calamint. Hinc

Καλαμίνθιος, ὁ, nomen ranæ in Batrochom.

Καλαμινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ex calamintha confectus, *Strabo lib.* 8.

Καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis ſpeciem referens, arundinoſus. A κάλαμος.

Καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) ſpecillum, inſtrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piſcatoria; (2) calamarium, ſive theca calamorum; (3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. Ab eod.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

Καλαμῖτις, ιδος, ἡ, ſpicis gaudens.

Καλαμοβόας, ου, ὁ, calamoſtrepus. Ex κάλαμος, & βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, ſive arundines ſculpo. A

Καλαμογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, calamorum, ſive arundinum ſculptor. Ex γλύφω.

Καλαμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calami ſpeciem habens. Ex κάλαμος, & εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga Geometrica; (4) calamus ſcriptorius; (5) tibia; E. M. potius teſtudinis μαγάδιον, quod in veterrima ſtructura erat ex arundine. *Ern.* (6) ſtipula.

Καλαμοστεφέων, gen. pl. a

Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος, & στέφω.

Καλαμοτύπος, ου, ὁ, auceps, Laconice, Heſ. Ex κάλαμος, & τύπτω, *figo*.

Καλαμοφθίγγης, ου, ὁ, calamo ſonans, arundine canens. Ex κάλαμος, & φθέγγω.

Καλαμόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλαμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, calamum ſeu arundinem geſtans. Ex κάλαμος, & φέρω.

Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. Ex κάλαμος, & φύλλον.

Καλαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arundineus, arundinoſus. Hinc τὰ καλαμώδη, arundineta. A κάλαμος,

Καλαμὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμώτη, ῆς, ἡ, ſeptum ex calamis in navigiorum oris, ſive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, τὸ, forma caligaris, Gl. V. A

Καλάπους, οδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, & πούς.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, veſtis linea, ad talos demiſſa, tunica lata.

Καλαυρῖτις λιθάργυρος, apud Dioſcoridem, ſpuma argenti ex puro argento, forſitan quod in Calauria ſive Calabria fieret.

Καλαύροψ, οπος, ἡ, pedum, proprie, quod in ſummo eſt repandum. Ex καυλὸς, & ῥέπω.

Καλέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a καλέω.

Καλείμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.

Καλεοίμην, præſ. opt. paſſ.

Καλέοισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέουσι.

Καλέομαι, οῦμαι, vocor; (2) voco in jus.

Κάλεον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλεον.

Καλέοντι, 3. pl. *Dor.* pro καλέουσι.

Καλέσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

Καλέσκετο, ind. imp. 3. p. ſ. καλέσκω, pro καλέω. Hom. Il. 15, 338.

Καλεσίχορος, ον, pulchros choros agens.

Κάλεσον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Καλέσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐκαλέσατο.

Καλεῦνται, 3. pl. paſſ. *Dor.* pro καλοῦνται.

ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα, Καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, πρὸς τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαστήριον, in jus; Θεὸν, invocare. Σὲ καλῶ ξύμμαχον, Ariſt. Lyſ. 348. Ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν, id. Θεσμ. 895. Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, id. Av. 330. Μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ κέκληκεν αὐτὸν τῶν φίλων; id. Conc. 349. Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως, id. A. 1051.

Καλήμεναι, præſ. vel. a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quaſi a κάλημι vel καλαίνω.

Καλήμενος, præſ. part. med. *Æol.* pro καλούμενος.

Καλήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui felix eſt dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ἡ, vocator. A καλέω.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, & quidem proprie lignea; (4) horreum. A κᾶλον. Hinc

Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium; domuncula.

Καλίδιον, ου, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.

Καλιῆς, *nidi*, gen. ſing. *Ion.* pro καλιᾶς.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verſo; καλινδοῦμαι, volutor. Ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ καλινδουμένην, Plat. in Phædon. Ἐν καπηλείοις καλινδηθεὶς, Syneſ. epiſt. 32. καλινδηθεὶς, a. 1. volutatus. A κυλίω.

Καλιὸς, οῦ, ὁ, caſa, tugurium. A καλιά.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, a colore. A κάλλη. Hinc

Καλλαΐνος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus.

Κάλλη, τὰ, veſtes, ſtragulæ exquiſitioris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo ſit color.

Καλλείψω, *relinquam.* 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, & βλέφαρον.

Καλλιβόας, ου, ὁ, qui pulchram habet vocem, Ex καλὸς, & βοάω, *clamo*.

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, & βότρυς.

Καλλίβωλος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, ſerenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut ſecundum alios Cereris epitheton. Alii nutricem, alii pediſſequam Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchro ponte præditus ſive junctus. Ex κάλλος, & γέφυρα.

Καλλίγλουτος, ον, nates formoſas habens.

Καλλίγονος, pulchri generis, Gl. V.

Καλλιγραφέω, ῶ, eleganter ſcribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans ſcriptura, ſcribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eleganter ſcribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλίδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, *Epith.* regionis.

Καλλιδίνης, ὁ, pulcre fluens, liquidus, *Epith.* fluvii.

Καλλίδιφρος, ον, cui pulcher currus, ſ. ſella.

Καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, *Epith.* fluminis.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

Καλλιέπεια, ἡ, q. pulchriloquentia, elegantia & ornatus ſermonis, ſermo ornatus.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico; κεκαλλιεπημένοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, & ἔπω.

Καλλιεργέω, pulchre fabricor, adfabre facio. A

Καλλίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex ἔργον.

Καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερὸς. Hinc

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, litatio.

Καλλιζυγὴς, ὲς, pulcrijugus, pulcris equis junctus. Ex ζύγος.

Καλλίζωνος, ἡ, pulcro cingulo ornata. Ex ζώνη.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre fundatus. Ex θέμεθλον.

Καλλίθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλίθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonis auſpiciis aut rite ſacrificatus; (2) in quo pulchra aut ſplendida ſacrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo & venuſtas. A

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικέλαδος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum ſonum edens.

Καλλίκερας, ωτος, ὁ ϗ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher eſt acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus quidam amœniſſimus juxta Simoëntem Fl. Troadis. Ex κολωνός.

Καλλικόμοιο, gen. ſ. *Ion.* pro καλλικόμου. A

Καλλίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram comam habens. Ex κόμη.

Καλλικοτταβέω, ῶ, cottabo venuſte ludo, ſcite cottabizo. Ex κότταβος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida & ſubpinguis eſuque jucundiſſima.

Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex κρήδεμνον.

Καλλιλεξία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλογέω, ῶ, ſcite & venuſte loquor. Ex λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuſtaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ex iiſd.

Καλλίμηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλίμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra forma præditus. Ex μορφή.

Κάλλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulcher, elegans; proſper, ſecundus. A καλὸς.

Καλλίναος, ὁ ϗ ἡ, pulchre fluens. Ex νάω.

Καλλίνικος, ὁ ϗ ἡ, qui pulchram & egregiam victoriam adeptus eſt, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, Gl. V. At Ph. Victorioſus, invictiſſimus. Ex νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præſtantia & bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος,

Κάλλιον, *Adv.* melius. A καλὸς.

Καλλιόνας, idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Muſarum.

Καλλίουλος, ου, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, pulchrius & venuſtius reddo. A κάλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τὸ habere pulchros liberos. A

Καλλίπαις, ὁ ϗ ἡ, cui pulchri ſunt liberi; (2) proles pulcra, proba.

Καλλιπάρηος, *Bœot.* pro καλλιπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειά.

Καλλιπάρθενος, ὁ ϗ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. *Epith.* Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλίπεπλος, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra folia habens. Ex πέταλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, ὁ ϗ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre ac ſuaviter ſpirans. Ex πνοή.

Καλλίπολις, ἡ, egregia ſeu pulchra civitas.

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a καταλείπω.

Καλλιπόταμος, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens fluvios.

Καλλιπρόβατος, ὁ ϗ ἡ, pecore abundans.

Καλλίπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex πρῶρα.

Καλλιπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſpectu pulcher.

Καλλιπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, egregius & ſtrenuus in bello, bellicoſus.

Καλλίπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πυγή.

Καλλίπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre turritus, pulchre turribus munitus; (2) ſublimis.

Καλλιπύργωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros equos habens.

Καλλιρέεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchra fluenta habens, pulchrifluus. Ex ῥέεθρον.

Καλλίροος, *contr.* καλλίρους, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Καλλιρόη,

Καλλιρόη, fons Athenis, alias Ἐννεάκρουνος.

Καλλιῤῥημονέω, pulcre & ornate dico.

Καλλιῤῥημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A

Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pulchris & elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.

Καλλίῤῥοος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, egregio robore præditus. Ex σθένος.

Κάλλιστα, *Adv.* optime. A κάλλιστος, pulcherrimus. A καλὸς, *pulcher*.

Καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Leſbios de muliebris formæ præſtantia.

Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ; (2) præmium quodvis honeſtiſſimi optimique. A

Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formoſiſſimus ſum. Πότερα τὸ τῆσδε σῶμ' ἐκαλλιστεύετο πασῶν γυναικῶν; Eur. Hipp. 1012. Θεραπαινίδες αἱ καλλιστεύουσαι, Plut. in Anton. cap. 26. A κάλλος.

Καλλιστέφανος, ὁ ϗ ἡ, pulchra redimitus corona.

Καλλιστρούθια σῦκα, paſſeraria ficus, Plin. 15, c. 29. Ex καλὸς, & στρουθὸς, *paſſer*.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui pulchri ſunt pedum malleoli, pulchros habens pedes, pulcher. Ex σφυρά.

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A

Καλλίτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchros habens liberos. Ex τέκνον.

Καλλιτεχνέω, eleganti artificio elaboro.

Καλλιτεχνὴς, ὲς, idem quod καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A

Καλλίτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.

Καλλίτοκος, ἡ, pulchros edens partus. Heſ.

Καλλίτοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus ſagittarius.

Καλλιτράπεζος, ον, delicata menſa utens.

Καλλίτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pulchro eſt capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.

Καλλίφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchre veſtitus; (2) ſplendidus.

Καλλιφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde lucidus. Ex φέγγος.

Καλλίφθογγος, ὁ ϗ ἡ, pulchre ſonans.

Καλλίφλοξ, γος, ὁ ϗ ἡ, pulchra flamma, ſeu egregio ſplendore coruſcans.

Καλλίφυλλον, τὸ, eſt adianti genus.

Καλλίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus. Ex φύλλον.

Καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, ſonus elegans. A

Καλλίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter ſonans. Ex φωνή.

Καλλιχελώνος, ου, ὁ, obulus teſtudine ſignatus, Heſ. q. d. pulchra teſtudinis figura inſignitus. Ex χελώνη.

Καλλίχειρ, ὁ ϗ ἡ, pulchras habens manus.

Καλλιχθὺς, ὁ, piſcis quidam.

Καλλίχοιρος, ὁ ϗ ἡ, pulchros porculos habens

Καλλίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo pulchræ choreæ duci poſſunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) tripudiis ſe oblectans; (5) pulcher chorus.

Καλλίχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram regionem habens. Ex χώρα.

Καλλιώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) genus piſcis ſiccuſſimi. *Ern.* Ex ὄνομα.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, pulchritudo, elegantia. A

Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujuſvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba ſeu palearia galli gallinacei. A καλός.

Καλλοσύνη, ἡ, idem.

Καλλόσυνος, η, ον, pulcher.

Καλλίφυλλος, ὁ ϗ ἡ, pulchris foliis præditus.

Καλλυντήριον, ου, τὸ, ornamentum, Heſ. καλλυντήρια, τὰ, feſtum quoddam apud Athen. Etym. A καλλύνω.

Καλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator, comptor; (2) tonſor, Heſ. A καλλύνω.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, omne inſtrumentum comptorum, ſeu aptum ad comendum; (2) inſtrumentum, quo verrimus, ſcopæ; (3) ſpathula. A

Καλλύνω, pulchrum, ſeu venuſtum reddo, orno, honeſto; (2) verro, mundo; & (3) καλλύνομαι, venuſtor; nitide eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipſe placeo. Κρηπῖδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ, Lyc. 338. χρυσῷ φαιδρὰ ῥέθη, ibid. 862. A κάλλος.

Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem & venuſtam faciem facio, ſed fere de curioſo nimis ſtudio ornandi, *& ſic etiam tropice*; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, ornor, glorior, mihi placeo, artem oſtento. Ex ὤψ, ὠπὸς. Hinc

Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, *inpr.* cultus ſuperfluus.

Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, cultus (in veſtitu) nimium ſtudioſus. Ab eod.

Καλλωπιστικὸς, ὴ, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus. A καλλωπιστής.

Καλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in veſtitu nimium ſtudioſa; (2) comptrix. Ab eod.

Καλοβάτης, ου, ὁ, funambulus, Gl. V. & Ph. (2) grallator. A κᾶλον, & βαίνω, *incedo*.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honeſtatis magiſter, honeſta docens.

Καλοήθης, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis.

Καλόθριξ, τριχος, bene comatus, *item* jubatus, de equo.

Καλοιώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui boni eſt augurii, ſeu ominis. Ex οἰωνός.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honeſtas.

Καλοκαγαθικὸς, ὴ, ὸν, honeſtus, probus, integer. A

Καλοκάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex καλὸς, ϗ, & ἀγαθός.

Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A κᾶλον, & κόπτω, *cædo*.

Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.

ΚΑ΄ΛΟΝ, ου, τὸ, lignum.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ. ligneæ compedes.

Καλοπόδιον, ου, τὸ, pes ligneus, inſtrumentum ſutorum, forma calcei, norma. Ex κᾶλον, & πούς.

Καλοποδιώκτης, ap. Comic. v. καλωπ. & κολλοπ.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.

Καλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma ſutoris. Ex καλός, vel κᾶλον, & πούς.

ΚΑΛΟ΄Σ, ὴ, ὸν, pulcher, formoſus; (2) decens, decorus, honeſtus, laudabilis, egregius; (3) probus, bonus, æqui bonique amans; (4) ſtrenuus, fortis; (5) jucundus, ſuavis. Hinc τὸ καλὸν, οῦ, decus, ornamentum, commodum; & *Compar.* καλλίων, pulchrior, *Superl.* κάλλιστος, pulcherrimus, & *Adv.* καλῶς, pulchre, belle, honeſte. Τὸ καλὸν, idem. Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, Theocrit. 3, 3. Ὁπόταν δὲ ϗ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ, Lucian. in Imaginibus.

Κάλος, ου, ὁ, rudens, funis nauticus; uſitatius κάλως.

Καλοτίθηνος, ὁ ϗ ἡ, bene nutriens; (2) bene nutritus, Heſ. Ex τιθηνός.

Καλοτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον, & τύπτω.

Καλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, benevolus; (2) pulchra mente præditus. Ex φρώ.

Καλπάζειν, equum in greſſum exſultantem urgere, vulgo callopare; ſummis pedibus & molliter incedere.

ΚΑ΄ΛΠΗ, ης, ἡ, urna, ſitula, hydria, urceus.

Κάλπις, ιδος, ἡ, idem.

Κάλπιον, ου, τὸ, genus poculi. A κάλπη.

Κάλπος, poculi genus, Heſ.

Καλύβη, ης, ἡ, caſa, tugurium, gurguſtium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.

Καλύβιον, ου, τὸ, tuguriolum, caſula, gurguſtiolum, Dim. a καλύβη.

Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.

Καλυβοποιέω, ῶ, & καλυβοποιοῦμαι, gurguſtia, ſeu caſas facio. Ex καλύβη, & ποιέω.

Καλυβὸς, οῦ, ὁ, thalamus; (2) ex velis obductis facta ſcena, Heſ. A καλύβη.

Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, Heſ. A κάλυξ.

Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκοστέφανος, ον, coronam e roſis recentibus gerens. A κάλυξ.

Καλυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calyculatus, calycula intectus. Ab eod.

Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, roſeam, i. e. pulcram faciem habens.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, velum, tegmen, tegumentum. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. Dim.

Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos roſæ nondum apertus; (2) omnis folliculus, ſeu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.

Κάλυξις, calix roſæ; (2) ornamentum quoddam e roſis, Heſ. Quaſi a καλύσω, quod eſſet *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλυπτὸς, ὴ, ὸν, opertus, tectus. A καλύπτω.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis.

Καλύπτρην, *Ion.* pro καλύπτραν.

ΚΑΛΥ΄ΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo. Τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα; Eur. Andr. 832. Καλύψαι τινα τάφῳ, ſepelire, Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3.

Καλύψαι, aor. 1. inf. act.

Καλχαίνω, purpureo colore tingo; (2) alta mente cogito, alte animo verſo. A

ΚΑ΄ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur. Hinc

Κάλχιον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta.

Καλῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro καλέσω.

Καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis funiculus. A κάλως.

Καλωποδιώκτης, ου, ὁ, qui conſectatur pulchros. Ex καλωπὸς, & διώκω.

Καλωπὸς, ὴ, ὸν, pulcher adſpectu. Ex ὤψ.

ΚΑ΄ΛΩΣ, ωος, vel ω, ὁ, rudens, funis nauticus. Πάντα κάλων κινεῖν, Proverb.

Καλῶς, *Adv.* pulchre, recte, belle, honeſte.

Καλωστρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui funes conficit, Ex κάλως, & στρέφω.

Καμακίας, ου, ὁ, ut καμακίας σῖτος, frumenti genus, fortaſſe a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ. Unde

Καμάκινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex pertica eſt.

Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis.

ΚΑ΄ΜΑΞ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum haſtæ, Æſch. Agam. 66.

ΚΑΜΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, camara ſeu camera, *proprie* tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen ejus. Hinc

Καμαρεύω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, Heſ.

Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars ſupra communem meatum fornicis modo ſuperinducta.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.

Καμαροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fornicis habens figuram, cameratus. Ex καμάρα & εἶδος.

Καμαρόω, fornico, Gl. V. A καμάρα, *fornix.* Hinc

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix.

Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

Καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus; deinde currus cum tecto, &c. Ab eod.

ΚΑΜΑΣΙ΄ΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, piſces quidam marini.

ΚΑΜΑ'ΣΣΩ, moveo, Heſ.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus ; (2) defeſſus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, *Adv.* laborioſe, ægre.

Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio ; (2) id, quod labore partum eſt ; (3) morbus. A κάμνω. Καμάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ ϗ ὕπνῳ, Hom. Il. 10, 98.

Καματόω, ῶ, laboro, fatigo, fatiſco ; (2) delaſſo, Gl. V. A κάματος.

Καματώδης, ὁ ϗ ἡ, laborioſus ; (2) gravis.

Καμβαίνω, *Æol.* pro καταβαίνω, *deſcendo*.

Κάμβαλον, *depoſui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμβαλον, a κατεμβάλλω.

Κάμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, a κάμνω.

Καμεῖται, *elaboravit*, 3. f. f. 2. ind. med.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμιλαύκιον, pileus. Quaſi ex καῦμα, *æſtus*, & ἐλαύνω, *cohibeo*.

Καμήλειος, εια, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλέμπορος, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος, & ἔμπορος.

Καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. Ex κάμηλος, & ἐλαύνω.

Καμηληλάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex iiſd.

Καμηλίζω, camelo ſimilis ſum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ὁ, cameli agitator, vel curator.

Καμηλοκόμος, ὁ, idem. A κομέω.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ. Camelopardalis. Ex κάμηλος, & πάρδαλις, *pardalis*.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, Camelus, animal.

Καμηλοτροφέω, camelos alo. A τρέφω.

Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis cameli.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. κάμνω.

ΚΑ'ΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.

Καμιναῖος, αία, αῖον, caminarius, ad caminum pertinens. Ab eod.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.

Καμινευτὴρ, ῆρος, idem.

Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum ſeu fornacem laborat ; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A

Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, ſeu candefacio. A κάμινος.

Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis caminarius, in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax, Dim. ab eod.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. V. A καίω, *uro*.

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus ; (2) *ap. Eccleſ. Script.* ignis, flamma, æſtus, ardor ; (3) pars quædam navis. Hinc

Καμινὼ, οῦς, ἡ, fuligine camini oppleta.

Καμινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginoſus, fuligineus. Ab eod.

Κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, &

Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, ſquillæ marinæ & cancrorum genus ; (2) aconiti genus.

Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμάρψαι, a καταμάρπτω.

Κάμματα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, *comedo*.

Καμματίδες, ων, αἱ, idem & ab eo ipſo.

Καμμὲν, *utique*, *Æol.* pro καταμέν.

Καμμένειν, præſ. inf act. *Æol.* pro καταμένειν.

Κάμμες, *& nos*, *Æol.* pro ϗ ἡμεῖς.

Καμμέσον, *per medium*, *Æol.* pro κατὰ μέσον.

Καμμίξας, *Æol.* pro καταμίξας, a καταμίγνυμι.

Καμμονὴ, ῆς, ἡ, perſeverantia, victoria conſtanter parta. Ex κατὰ, & μένω, *maneo*.

Κάμμορος, *infelix*, *Poët.* pro κακόμορος.

Καμμύω, ύσω, conniveo, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, Act. 28, 27.

Κάμνε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, a

ΚΑ'ΜΝΩ, f. καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, deficio ; (2) cum labore facio, elaboro ; (3) labore paro, ſeu adquiro ; (4) ægroto, male me habeo ; (5) καμόντες, mortui, *item* κεκμηκότες. Καὶ κάμνεις μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων, Ariſt. Nub. 414. Ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ, Lyc. 1210. Διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, ϗ οὐ κέκμηκας, Apoc. 2, 3.

Καμοὶ, *per Craſin.* pro ϗ ἐμοὶ, *& mihi.*

Κάμον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, a κάμνω.

Καμοῦσα, aor. 2. part. act. f. g.

Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπτω.

Καμπεσίγουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπτω, & γόνυ, *genu*.

Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens, *Epith.* παιγνίου.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, curvatio, curvatura, articulus ; (2) flexus cantus. A κάμπτω.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.

Κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis, flexibilis.

Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura ; (2) meta circi, vel hippodromi. Ab eod.

Καμπτὸς, ἡ, ὸν, flexilis, flexibilis ; (2) flexus.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capſa, quæ fiebat e lignis flexilibus.

ΚΑ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo ; (2) flecto, inflecto curru ; (3) flecto, exoro, de ſententia deduco, animum alicujus mollio ; κεκαμμένος, inflexus, p. paſſ. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. paſſ. Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, Epheſ. 3, 14. Ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τέλος γὰρ κάμψαιμ' ὥσπερ ἠρξάμην βίου, Eur. Hipp. 92.

Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus ; item lituus, Ph. A καμπύλος. Unde

Καμπυλιάζω, fut. άσω, inflecto, incurvo.

Καμπυλόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, curvas lineas habens, curvis lineis circumſcriptus. Ex καμπύλος, & γράμμη, *linea*.

Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recurvus. Ab eod.

Καμπύλομαι, curvor, inflector. A κάμπτω.

Καμπυλόπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.

Καμπυλόῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, incurvum ſeu aduncum naſum habens. A ῥὶν.

Καμπυλόῤῥινος, ον, idem.

Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσαλπισταὶ, cornicines, Ph. A καμπύλη, & σαλπίζω.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.

Κάμψα, ης, ἡ, capſa. Ab eod.

Καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Κάμψῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.

Καμψίδιαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. in diaulo reciprocans ; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω, & δίαυλος.

Καμψίουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, & οὐρὰ, *cauda*.

Καμψίπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ curvos pedes reddens, *Epith.* Furiarum, ap. *Æſch.*

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψόδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens ; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις, & ὀδύνη.

Καμψὸς, ἡ, ὸν, inflexus, curvus. A κάμπτω.

Καμὼν, όντος, qui laboravit, mortuus ; καμόντων, mortuorum. A κάμνω.

Κἂν, & in. Ex ϗ & ἐν.

Κἂν, ſaltem, quamvis, etſi, tametſi. Ex ϗ, & ἄν.

Κἂν γοῦν, ſaltem.

Κανάβινος, vid. καννάβινος.

Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Poſſeſſio.*

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumlinunt ; (2) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis ſparſi.

Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex ſtorea. A κάννη.

Κανανίτης, ου, ὁ, Cananites. Nomen gentile. *Æmulator.*

Κανάξαι, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάξαι.

Καναστραῖα, ῶν, τὰ, vaſa quædam cava, Suid. A κάνης Unde

Κάναστρον, ου, τὸ, caniſtrum ; (2) cochlear.

Καναχέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſtrepitum, ſeu crepitum edo. A καναχὴ, & ἦχος.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus. Ab eod.

Καναχηδὰ, *Adv.* cum ſtrepitu. Ab eod.

Καναχηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Καναχήπους, ſonipes, Gl. V.

Καναχίζω, reſono, ſtrepo. Τῶν δ' ὑποσσευομένων καναχίζε πόσσ' εὐρεῖα χθὼν, Heſiod. Ἀσπ. 337. A καναχή.

Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.

Κάνδαυλος, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caſeo, & melle. A κάνδυλος.

Κανδύκη, ης, ἡ, Perſica veſtis. A κάνδυς.

Κανδύλαι, & κανδύταναι, ſ. κανδύτανες, & κανδύταλις. veſtiaria, pretioſorum veſtimentorum repoſitoria. Ab eod.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ὁ, id. quod κάνδαυλος.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perſicum.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω.

Κανέοιο, *caniſtri*, gen. ſing. *Ion.* pro κανέου, a κάνεον, *caniſtrum*.

Κάνεον, & κανοῦν, caniſtrum, ciſta. A κάνης.

Κανῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro κανεῖν, a καίνω.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, caniſtrum, calathus.

Κανήτιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum, Dim.

Κανηφορεῖν, caniſtrum ferre in ſacris.

Κανηφορία, ἡ, geſtatio caniſtri in ſacris.

Κανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, caniſtrum ferens ; Canephoræ, virgines ſacra portantes. Cic. in Verr. 4, 5. Ex κάνης, & φέρω.

Κανθαρίζω, ap. *Ammon.* tremo. A κάνθαρος. Sed vox corrupta videtur, a τανθαρίζω, *Ern.*

Κανθάριον, ου, τὸ, parvus cantharus, Dim.

Κανθάριος, vel κανθάρεος, ſ. κανθαρίος, vitis genus. Hinc

Κανθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, ſcarabæus frumentum erodens ; (2) inſectum alatum viroſum cauſticum, e muſcarum genere, vulgo muſca Hiſpanica. A

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, ſcarabæus ; (2) cantharus, poculi genus ; (3) piſcis quidam littoralis ; (4) nota in lingua Apidis ; (5) navigii genus.

Κανθήλια, ων, τὰ, clitellæ. A κανθήλιος.

Κανθήλιος, ου, ὁ, aſinus magnus ; (2) bardus, ſtolidus. A κανθών.

Κανθὶς, ίδος, ἡ, aſella, Dim. ab eod.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, oculi angulus, hirquus ; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus.

Κανίσκιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum Dim. a κάνης.

Κάνιστρον, ου, τὸ, caniſtrum, Heſ. Ab eod.

ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, ſtorea.

Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabe factus, ſtuppeus. A

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, ſtuppa. *Angl.* Hemp.

Καννύσας, *Æol.* pro κατανύσας, a. 1. apud Hom. Odyſſ. 15, 463. A κατανύω.

Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.

Καννωποιὸς, οῦ, ὁ, qui ſtoreas ſeu tegetes conficit, Pollux. Ex κάννη, & ποιέω.

Κἄννομος, *Æol.* pro ϗ ἔννομος, *eaque legitima.*

Κανονάρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν, & ἀρχή.

Κανονίας, ου, ὁ, & plur. κανονίαι, apud Harpocr. quibus ventres velut ad canonem ſive regulam exacti ſunt, h. e. ſubſtricti, non prominentes. A κανών. Unde

Κανονίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo ; (2) per certas regulas ſeu canones conſtituo aliquid, velut κανονίζεται ap. Gramm. dicitur de regulari forma declin. & conjugandi ; (3) in canonem Scrip-

turarum

turarum refero aliquid ; (4) concinno, modulor. Τῇ πείρᾳ τὴν ἐνέργειαν φαρμάκων κανονίζειν, Diosc.

Κανονικὸς, ἡ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ conſentaneus ; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adverb.* regulariter, rite, ſecundum regulam & normam.

Κανόνιον, ȣ, τὸ, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt ; (2) libellus, ſeu quodvis tractatus ſeu operis genus, Dim. a κανών.

Κανονὶς, ίδος, ἡ, ſcriptorium inſtrumentum, quo utuntur elegantius ſcripturi ; (2) librorum ſeu chartarum volumen. Ab eod.

Κανόνισμα, τὸ, regula, regularis ratio

Κανȣ̃ν, τὸ, & plur. κανᾶ, caniſtrum, caniſtra.

Κἀνυπόδατος, *Æol.* & *Dor.* pro ϗ ἀνυπόδητος.

Κανυσῖνις, ὁ, canuſina pænula, item pænula quæcunque.

ΚΑΝΩ´Ν, όνος, ὁ, proprie examen in libra ; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere ſequimur, *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti ; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt ; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant ; (5) palus, ſeu lignum erectum, menſura ſaltus, omninoque menſura & portio certa alicui attributa ; (6) tributum ſtatum ; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia ; (8) pſalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari ſolitus ; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adſcriptorum, *unde* & ordo Clericorum.

Κανωπικὸν, ȣ, τὸ, pityuſa herba. A

ΚΑ´ΝΩΠΟΝ, ȣ, τὸ, ſambuci flos.

Κἄξ, *Æol.* pro ϗ ἐξ.

Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, *Æol.* pro ϗ ἐξήγειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Καπάναξ, nomen partis in curru, *Poll.*

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe ; (2) rheda ; (3) pars quædam currus ; (4) galea e pilis. A κάπτω.

Καπανικὸς, unde καπανικώτερα, magis ſatiantia, grandiora ; (2) curulis.

Κἄπειτα, *Æol.* pro ϗ ἔπειτα, & *poſtea*.

Καπίλαιον, idem quod καπνέλαιον.

Καπερναὺμ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis, ἄκλιτον. *Vicus conſolationis.*

Κάπετος, ȣ, ὁ, foſſa, fovea, ſcrobs, conditorium, ſepulchrum. A σκάπτω.

Καπευρετὴς, ȣ̃, ὁ, pabuli inventor, *Strabo, lib.* 13.

Κάπη, ης, ἡ, præſepe ; (2) pabulum equis in præſepi appoſitum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *Adv.* a præſepi, Suid.

Καπηλεία, ας, ἡ, ars inſtitoria, ars cauponaria ; (2) cauponatio, ipſa cauponandi actio.

Καπηλεῖον, ȣ, τὸ, caupona, popina, taberna.

Καπηλευτὴς, ȣ̃, ὁ, nundinator, Gl. V. A

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo ; (2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. Τὴν εἰρήνην ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσίου καπηλεύοντες, Herodian. *de Germanis.* A κάπηλος.

Καπηλικὸς, ἡ, ὸν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponarie, cauponum more ; (2) fraudulenter, doloſe.

Καπήλιον, ȣ, τὸ, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa.

Καπηλοδύτης, ȣ, ὁ, qui cauponam ſubinde ingreditur ; ganeo, tabernarius. Ex κάπηλος, & δύω, *ſubeo.*

Κάπηλον, dolo fraudeque vitiatum, adulteratum. A

ΚΑ´ΠΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, caupo ; (2) inſtitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗ´ΡΙΑ, placentæ genus, Suid.

Κἀπὶ, *Æol.* pro ϗ ἐπὶ, & *in.*

Καπίθη, ης, ἡ, menſura duarum cotylarum Atticarum capax. A πίθος, *dolium.*

Καπνίω, fumigo, ſuffio, *Poët.* pro καπνίζω.

Καπνέλαιον, reſina ſponte profluens, e καπνὸς, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ȣ, ὁ, fumoſus ; (2) lapis ex jaſpidum genere.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιζόμενος, *in fumum evaneſcens*, part. paſſ. verbi

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito ; (2) ignem accendo ; (3) infumo, fumigo, fumo inficio ; (4) fumo ; (5) ignem accendo convivii gratia. Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, ϗ δεῖπνον ἕλοντο, Il. 2, 399.

Καπνίον, ȣ, τὸ, parvus fumus, Dim. a καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ατος, τὸ, infumatio ; (2) thus incenſum. A καπνίζω.

Καπνιστὸς, ἡ, ὸν, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ȣ, τὸ, idem. Ex iiſd.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Καπνοδόχον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Καπνόομαι, ſuffumigor. Ἡ νῦν καπνȣ̃ται, Eur. Tro. 8.

Καπνοποιὸς, ὸν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, fumus ; (2) ignis ; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* **Fumitory**.

Καπνοσφραντὴς, ȣ̃, & καπνοσφράντης, ȣ, ὁ, fumi olfactor, ſordidus & præparcus.

Καπνȣ̃χος, ȣ, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνὸς, & ἔχω.

Καπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fumoſus, fumidus ; (2) nebuloſus ; (3) fæculentus. Ab eod.

Κάπος, ȣ, ὁ, flatus, ſpiritns, anhelitus ; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen.

Καππάριον, ȣ, τὸ, parva capparis, frutex & fructus, Dim. a

ΚΑ´ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Καππαύει, 3. ſiug. præſ. ind. act. *Æol.* pro καταπαύει.

Καππεδίον, *per campum*, *Æol.* pro κατὰ πεδίον.

Κάππεσε, *decidit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, a verbo καταπίπτω, pro καταπέτω, *decido.* Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, Hom. Il. 1, 593, *decidi.*

Καπποφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocumque modo impreſſum. Ex Κάππα, & φέρω.

Καππυρίσασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρίσασα, a καταπυρίζω.

Κάππάλαρ᾽ *ad clavos caſſidis*, *Æol.* pro κατὰ φάλαρα, Hom. Il. 16, 106.

Κάπραινα, ης, ἡ, libidinoſa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, ſubo velut ſus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus ſcropharum. A κάπρος.

Καπριάω, ῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem & ab eod.

Κάπριος, ȣ, ὁ, aper ; (2) roſtratus. Ab eod.

Κάπριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aprugnus ; ut καπρίȣς πρώρας, aprorum inſtar roſtratas proras.

ΚΑ´ΠΡΟΣ, ȣ, ὁ, aper, verres.

Καπρώζω, idem quod καπράω.

ΚΑ´ΠΤΩ, repetitis identidem & interpellantibus morſibus appetere, & vellicatim carpta demittere, hinc edo, avide edo, mordeo. Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τοῖν ποδοῖν, Ariſt. Pace 7.

Καπύρια, & καπυρίδια, τὰ, cruſtula, placentæ genus.

Καπυρίζω, clare & ſonore rideo, cachinnor ; (2) gulæ indulgeo & ventri ſervio.

Καπυρόομαι, ȣ̃μαι, torreor, callidus vel fervidus ſum, *Strabo lib.* 4. A

Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, aduſtus ; (2) efflans, exſpirans. A καπύω. Hinc

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo.

Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc ſit. a. 1. ἐκάπυσε, efflavit, ap. Hom. Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε, Il. 22, 467, A κάπος.

Κάπω, idem, *Ern.*

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Κὰρ pro κάρα, caput, ἐπὶ κὰρ, in caput.

ΚΑ`Ρ, Καρὸς, ὁ, Car, gentile ; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τὸ, caput ; (2) vertex ; (3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ȣ, τὸ, parvus carabus ; (2) navicula in Lex. vulg. Dim. a κάραβος.

Καραβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carabi ſpeciem habens. Ex κάραβος, & εἶδος, *forma.*

ΚΑ´ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, carabus animal marinum e cancrorum genere.

Καραβοπρόσωπος, ον, carabi formam habens.

Καραβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, e caraborum genere. A κάραβος.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, exſpecto capite quaſi ad videndum exſerto, ſ. elato ; (2) exſpecto. Καραδόκει ὅταν ςράτευμ᾽ Ἀργείων ἔξιῃ κάλως, Eur. Tro. 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ᾽ ἡ βȣλὴ πάλιν, Ariſt. Eq. 660. Ex κάρα, & δοκέω. Hinc

Καραδοκία, ας, ἡ, ſpes, exſpectatio.

Καραιβαράω, ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα, & βάρος.

Καραιβαρέω, ῶ, idem & ex iiſd.

Καρακάλλιον, ȣ, τὸ, cuculla, Gl. V. q. Ex κάρα, & κάλλος.

Καρανιςὴς, ȣ̃, ὁ, capitalis. Μόρος καρανιςὴς Eur. Rh. 818. A κάρηνον.

Κάρανος, ȣ, ὁ, Dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum. A κάρα.

Καρανόω, ſummatim dico, narro ; (2) abſolvo. A κάρηνον.

Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρῆν καρατομεῖν ξίφει, Eur. Rheſ. 585.

Καρατομία, ἡ, capitis reſectio.

Καρατόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui caput amputat, caput abſcindens. Ex κάρα, & τέμνω.

Καράτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui caput amputatum eſt. Ex iiſd.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν. & καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui, Heſ.

Κάρβανος, Barbarus, *Æſch.* Agam. 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙ´ΝΗ, ης, ἡ, vile & ruſticum calceamentum.

Καρδαμογλύφος, ὁ ϗ ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, & γλύφω.

Καρδαμίζω, cardamum imitor ; (2) aſpero vultu ſum, aſpere intueor.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΚΑ´ΡΔΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, naſturtium. *Angl.* **Creſſes**.

Καρδάμωμον, ȣ, τὸ, Cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, & ἄμωμον, quia utrique ſimile.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara. ap. *Ammon.*

ΚΑΡΔΙ´Α, ας, ἡ, cor ; (2) animus ; (3) os ventriculi ; (4) adfectus, appetitus ; (5) medulla arboris ; (6) alveus Clepſydræ. Hinc

Καρδιακὸς, ἡ, ὸν, cordialis ; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui cor dolet ; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi. A καρδιαλγής. Unde

Καρδιαλγικὸς, ἡ, ὸν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιόωντα, apud Nicandrum pro καρδιῶντα, καρδιάοντα, Acc. ſ. part. præſ.

Καρδίνημα, ατος, τὸ, capitis gravedo, Vox Ionica, Erotianus. Ex κάρα, & δινεῖσθαι.

Καρδιοβολεῖσθαι, corde vulnerari, contriſtari, Heſ. Ex καρδία, & βολή.

Καρδιοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βρώματα, *Aret.* Ex iiſd.

Καρδιογνώςης, ȣ, ὁ, qui corda novit, cordium ſcrutator. Ex καρδία, & γινώσκω.

Καρδιοπονέω, cordis dolore vexor ; (2) animo angor.

Καρδιουλκέω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξαιρῶν ϗ καρδιουλκῶν, Luc. Ab ἑλκω.

Καρδιουλκία, ἡ, cordis extractio, ſ. evulſio.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. A καρδιοῦσθαι, Heſ. καρδιουργεῖν, de victimis, q. d. cor laniare, apud Etym. victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιώσασθαι. A καρδία.

Καρδιωγμὸς, οῦ, ὁ, dolor cordis ſ. ventriculi. A

Καρδιώσσω, & καρδιώττω, ventriculi dolorem ſentio. A καρδία.

Καρδόπεον, ου, τὸ, capiſtrum, quo ſervi pinſentes aut farinam ſubigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοπογλύφος, ὁ ϗ ἡ, qui alveos ſeu mactras ſculpit ſeu conficit. A γλύφω.

ΚΆΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.

Κάρη τὸ, *indeclinabile*, caput. A κάρηνον.

Καρῇ, 3. ſ. a. 2. conj. paſſ. v. κείρω.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput. A κάρη.

Καρηβαρεῖν, capite gravari. A ſeq.

Καρηβαρέω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite. Ex κάρη, & βάρος.

Καρηβαρία, & καρηβάρεια, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iiſd.

Καρηβαριᾶν, capite gravari. Ex iiſd.

Καρηβαρικὸς, ἡ, ὸν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, Suid. Ex iiſd.

Καρηβοάω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo; (2) vertigine laboro. Ex καρη, & βοάω.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito ſum. Hinc illud Homericum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες. A κόμη.

Καρῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω.

ΚΆΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, caput; (2) vertex, ſummitas.

Κάρητος, gen, ſ. *per Sync.* pro καρήατος.

Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Aſiæ minoris. A Κάρ.

Καρίδιον, & καριδάριον, ου, τὸ, parva ſquilla. A καρίς.

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Carica gente factus. Ex Καρικὸς, & ἔργον, *opus*.

Καρικὸς, ἡ, ὸν, Carius. A Κάρ.

Καρικὸν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, apud *Athen.*

Καρῖναι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu proſequebantur funera, e Caria fere ortæ. A Καρία.

Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, Heſ. A κάρ, pro κὴρ, *mors*.

Καρὶς, ίδος, ἡ, (pen. prod.) ſquilla, piſcis caput permagnum habens. A κάρη.

Καριστὶ, Carice.

ΚΑΡΚΑΊΡΩ, reſono, ſonitum edo; (2) pulſatus vibro vel tremo. Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν, Il. 20, 157.

Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris ſimilia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, ου, τὸ, parvus cancer, Dim. A

ΚΑΡΚΙ῀ΝΟΣ, vel καρκῖνος, ου, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) ſidus cœleſte; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) inſtrumentum, quo peſſulus attolitur; & (8) καρκίνοι, oſſa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur. Hinc

Καρκινόω, ῶ, cancro adſimilo; (2) cancro morbo infeſto; καρκινοῦσθαι, cancro tentari.

Καρκινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cancro ſimilis; (2) e cancrorum genere; (3) a cancro exeſus, cancroſus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκινόω.

Καρνεᾶται, ῶν, οἱ, Carneatæ, cælibes quidam Apollinis Carnei miniſterio deſtinati, Heſ.

Κάρνεια, vel κάρνεια, τὰ, ſacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei.

ΚΑΡΝΕΙ῀ΟΣ, ου, ὁ, Carnëus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio, Heſ.

Καρνεονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis Ex Κάρνεια, ſeu Κάρνεα, & νίκη.

ΚΆΡΝΟΣ, εος, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Heſ.

Κάροινον, ου, τὸ, Carœnum, muſtum decoctum. Ex κάρα, & οἶνος.

ΚΆΡΟΣ, ου, ὁ, (pen. corr.) ſopor cum gravedine, marcor, Nicandr. Ther. 728.

Κάρος, vel κάρον, herba quæ in officinis Carui. al. κάρειον, & κάριον, item κάρυον, necnon καρναβάδιον, *Angl.* Carraways.

Καρόω, ῶ, ſoporem cum gravedine adfero. Et *in Paſſ.* gravedine ſoporis adgravor, ebrior, alto gravique ſomno corripior. A κάρος.

ΚΆΡΠΑΙ, putantur eſſe vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΙ΄Α, ας, ἡ, ſaltationis genus.

Καρπάλιμος, celer, rapidus. Quaſi ab ἁρπάλιμος, ab ἁρπάζω, *rapio*.

Καρπαλίμως, *Adv.* cito, raptim.

Καρπασινὸς, ἡ, ὸν, carbaſinus. A

ΚΆΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbaſus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, uſusfructus. A καρπεύω.

Καρπεῖον, ου, τὸ, fructus. Ab eod.

Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς πράξεις καρπεύσεται, D. Hal. A καρπος.

ΚΑΡΠΗ΄ΣΙΟΝ, ου, τὸ, Carpeſium, feſtuca tenuis.

Καρπία, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.

Καρπίζω, & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; καρπίζομαι, in libertatem adſero. Καρπίζουσι δὲ αὐτὴν ἐν θέρει. Dioſcor.

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, frugifer, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπός.

Καρπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, adſertio.

Καρπισμὸς, οῦ, ὁ, fructus perceptio, uſusfructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adſertio; (4) mancipatio. A καρπίζω.

Καρπιστεία, ας, ἡ, adſertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, adſertor, vindex. Ab eod.

Καρποβάλσαμον, ου, τὸ, balſami fructus.

Καρπόβρωτος, ου, ὁ, ϗ ἡ, fructum exeſum habens; (2) fructum eſculentum habens. Ex καρπὸς, & βρώσκω, *comedo*.

Καρπογένεθλος, ου, ὁ, generator fructuum. A γενέθλη.

Καρπογονέω, fructum gigno ſeu fero.

Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum ſtirpes fructum pariunt. A

Καρπογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπός, & γίνομαι, *gigno*.

Καρπόδεσμα, ων, τὰ, manicæ ſeu vincula, quæ manui injiciuntur. Sic abuſive Lexiphanes Luciani; cum ſit ornamentum manuum, Gl Vet. καρπόδεσμος, lemniſcus, articularia faſciola. A δεσμός.

Καρποδέσμιος, lemniſcatus, Gl. V.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix, ſ. datrix. A

Καρποδότης, ου, ὁ, fructuum ſeu frugum dator, frugifer. Ex καρπὸς, & δότης.

Καρπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπὸς, & λέγω.

Καρπομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.

Καρπόομαι, οῦμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τούτων καρποῦμαι ἀσφάλειαν ϗ εὔκλειαν, Xen. Ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα, Soph. Trach. 207.

Καρποποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fructificus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟ΄Σ, οῦ, ὁ, fructus; (2) ſemen cum ſuo involucro; (3) ſemen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, Carpus.

Καρποτοκέω, fructum pario vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A

Καρποτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς, & τίκτω.

Καρπότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, frugibus nutritus & altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

Καρποφάγος, ὁ ϗ ἡ, fructibus vivens, fructuum eſu vitam ſuſtentans. A φαγεῖν.

Καρποφορέω, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφορούμενον, Col. 1, 6.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A

Καρποφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς, & φέρω.

Καρποφυέω, ῶ, fructus edo, ſeu gigno. Ex καρπὸς, & φύω, *gigno*.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum cuſtos.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, fruendum offero, *paſſ.* ſ. *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπός.

Καρπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fructuoſus, Gl. V.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæſtus; (2) oblatio, ſacrificium, hoſtia, victima. A καρπόω.

Καρπώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex quo fructus capi poteſt; (2) frugiferus. Ab eod.

Κάρπωσις, εως, ἡ, fruitio, uſus rei fructuoſus; (2) holocauſtum. Ab eod.

Καρπωτὸς χιτὼν, veſtis talaris, 2 Reg. cap. 13.

Κάῤῥα, *continuo*, pro κατάῤῥα.

Καῤῥέζω, demulceo, Hom. Il. 5, 424, καῤῥέζουσα. Ex κατὰ, & ῥέζω, *facio*.

Κάῤῥων, ονος, ὁ ϗ ἡ, melior, præſtantior, fortior. Comparativ. *Dor.* ab ἀγαθός.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΆΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonſura. A κείρω, *tondeo*.

Καρσίως, *Adv.* oblique. A κάρσιος.

Κάρτα, *Adv.* valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος, pro κράτος.

Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.

Καρταίπους, οδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κραταιός.

Καρταλάμιον, ου, τὸ, parvus κάρταλλος, Robertſ. At Gloſſ. Vet. καρταλάμιον, cartalamia.

ΚΆΡΤΑΛΛΟΣ, & κάρταλος, ου, ὁ, fiſcella, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens.

Καρτεραίχμαν, *Dor.* pro καρτεραίχμην, a

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, haſtipotens, qui potens eſt bellicis armis. Ex αἰχμὴ, *cuſpis*.

Καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo ſum; (2) perſevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὁπλιτικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, Iſocr. τοῖς κινδύνοις, Xen. πρὸς τὸ μέτριον, id. A καρτερός. Hinc

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

Καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερός. Hinc

Καρτερικὸς, ἡ, ὸν, patientia præditus, patiens.

Καρτερικῶς, *Adverb.* toleranter, ſedulo.

Καρτεροβρόντης, ου, ὁ, graviter tonans.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pertinaci animo eſt, pertinax, tolerans.

Καρτερόπληξ, ηγος, ὁ ϗ ἡ, fortiter feriens. A πλήσσω.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, potens, qui re aliqua potiri, vel illam retinere poteſt; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.

Καρτερούντως, fortiter, patienter. A καρτερέω.

Καρτερῶς, idem. A καρτερός.

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτερὸς, & φρήν.

Καρτερόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, fortis manu.

Καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A ψυχή.

Καρτερώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, qui fortes ſive robuſtos habet ungues. Ab ὄνυξ.

Καρτερώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καρτὸς, ἡ, ὸν, tonſus. A κείρω.

Κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, *per Metatheſin*, pro κράτος.

Καρτῦναι, a. 1. inf. act. *per Metatheſin*, pro κρατῦναι.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro· Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Heſiod. Θεογ. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, ου, τὸ, nucula, Gl. V.

Καρύδια, τὰ, nuces, Gl. V.

Καρυηδὸν κάταγμα, fractura oſſis in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci ſimilis.

Καρύϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Καρυίσκος, ου, ὁ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquiſiti confectio, nominatim e ſanguine, v. καρύκη; (2) conditura ſupervacanea.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquiſite factum. A

Καρυκεύω, f. εύσω, exquiſite condio; (2) condio quovis modo. A

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam ſeu condimentum Lydorum, ſc. e. ſanguine; (2) condimentum exquiſite factum; (3) conditura, ſeu condimentum quodvis.

Καρυκοειδὴς, ὲς, ſubcruentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

Καρυκὸν, οῦ, τὸ, medicamentum ex nucibus & aliis rebus. A κάρυον, (ſed ſcribendum καρικόν, *Ern.*)

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκην, (2) condio ſuaviter; (3) condimentum conficio. A

Καρυκοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui conficit καρύκην. Ex καρύκη, & ποιέω.

Κᾶρυξ, *præco*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξαισα, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro καρύξασα, a κηρύσσω.

Κάρυξε, 3. ſing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοκατάκτης, ου, ὁ, inſtrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & καταγνύω.

Καρυοκοκκύμηλα, nucipruna, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ου, τό, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

Καρύοπος, ου, ὁ, nucis ſuccus. Ab ὀπός.

Καρυόφυλλον, ου, τὸ, caryophyllum, quaſi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujuſdam Indicæ.

Καρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nuceus, nucis ſimilis. A κάρυον.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, ου, τὸ, ſcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuceus; καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ου, τὸ, ramentum. A κάρφη.

Κάρφη, ης, ἡ, ſtramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρὸς, ὰ, ὸν, e feſtucis factus. *Epith.* nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ου, τὸ, parva feſtuca; (2) ſurculus. Dim. a κάρφη.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ου, ὁ, qui eſt e feſtucis compoſitus, ut καρφίτης θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, feſtucæ modo gracilis. Ex κάρφη, & εἶδος, *forma*.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſ. feſtucas lego; (2) exquiſite in alium inquiro, quaſi feſtucam in oculo ſcrutans; (3) floccos lego & quiſquilias in veſte hærentes. Ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον καρφολογῆσαι, Theoph. Char. c. 2. varie autem ſcribitur, Caſaub. leg. καρφιλογῆσαι, alii καρφολ. Ex κάρφος, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, ſ. feſtucarum, ſ. floccorum lectio. Ex iiſd.

Κάρφος, εος, τὸ, palea; (2) feſtuca; (3) ſurculus; (4) nidus, e feſtucis, &c.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. Heſ. καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι, areſcere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑ'ΡΦΩ, ſicco, arefacio; (2) deprimo, facio ut defloreſcat, frango. Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, Odyſſ. 13, 430. Ἀγήνορα κάρφει, Heſiod. Ἔργ. 7.

Καρφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtramentitius.

Καρχαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus.

Καρχαρίας, ου, ὁ, canis marinus, piſcis, ſic dictus ab aſperis, quos habet dentibus; (2) piſcis ſpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, dentibus aſper.

Κάρχαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginienſium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ου, Carthaginienſis. A

Καρχηδὼν, όνος, ὁ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, τὸ, carcheſium, ſumma pars mali nautici, antenna; (2) poculum.

Καρῷ, dat. ſ. *Dor.* pro κηρῷ, a κηρός.

Καρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſoporifer, *Aret.*

Κάρωσις, εως, ἡ, ſoporatio, actio inducendi ſoporem, ſopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, ὸν, ſoporifer, ſoporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλβάζω, fut. άσω, convitiis & probris meretricium more inceſſo. Κασαλβάζω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγοὺς, Ariſt. Eq. 354. A

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A κασάλβη.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασάλβιον, ου, τὸ, lupanar. A κασάλβη.

Κάσαμον, ου, τὸ. Caſamum, a quibuſdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrobique villoſus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, ſcortum, Heſ. Ex κάσσα, & ὥρα, *cura*.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eo ipſo.

Κασαυρεῖον, ου, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, Heſ.

Κἀσθλοῖσιν, & *in bonis*, *Æol.* pro ϗ ἐσθλοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, Caſia, frutex lauro ſimilis, cujus cortex abraditur. A κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. Ex κάσις, *frater*, vel *ſoror*, & γείνομαι, *naſcor*.

Κασίγνητος, ου, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) conſobrinus, fratris vel ſororis filius; (3) conſanguineus; (4) *Adject.* fraternus, germanus.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, frater vel ſoror; (2) coætaneus.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασσαβὰς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, Caſſia, frutex aromaticus.

Κασσίζω, caſſiam refero. A κασσία.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, ſtanneus, e ſtanno confectus. A

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, ſtannum, plumbum album.

Κασσιτερουργὸς, οῦ, ὁ, qui ſtannea opera conficit, Gl. V. ſtannator.

Κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco; κεκασσιτερωμένος, ſtanno inductus. A κασσίτερος.

Κάσσυμα, *Attice*, κάττυμα, ατος, τὸ, corium *proprie*, e quo calcei ſuuntur; (2) doloſa machinatio. A

ΚΑΣΣΥ'Ω, *Att.* καττύω, conſuo, reficio conſuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) ſtruo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι καττύεται, Ariſt. Eq. 314.

Κασσωρεῖον, ου, τὸ, lupanar. A κασσωρεύω.

Κασσωρεύω, ſcortor, meretricor. Βασσάρα σεμνῶς κασσωρεύουσα, Cyc. 772. A

Κασσωρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix. A κάσσα.

ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καϛαναϊκὸς, ὴ, ὸν, Caſtaneus ut Καϛαναϊκὸν κάρυον, nux Caſtanea.

Κάϛανον, ου, τὸ, Caſtanea. A Κάϛανα.

Καϛόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Caſtoreus, qui fit in honorem Caſtoris. Καϛόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Caſtore Spartano.

Καϛόριαι, & Καϛορίδες κύνες, canes Spartani.

Καϛορίζω, imitor Caſtorium, Caſtorium refero. A

Καϛόριον, & καϛόρειον, ου, τὸ, καϛόρεια, caſtorea, teſticuli caſtoris; (2) medicamentum e caſtoris teſticulis. A κάϛωρ.

Καϛόρνυμι, ſterno, conſterno, pro καταϛόρνυμι, Hom. καϛορνῦσα, conſternens. Κῶεα καϛορνῦσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι, Odyſſ. 17, 32.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. Caſtor propr. frater Pollucis.

Κάχεε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατέχεε, a καταχέω, pro κατέχω.

ΚΑΤΑ', *Præpoſ. cum Genitiv.* adverſus, contra, in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præſcriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paulatim, ſenſim; κατὰ καιρὸν, opportune, καθ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' αὑτὸν ſignificat multa, ut ſua ſponte, ipſe, ſuo arbitrio, ſolus, ſeorſim, ſeparatim ab aliis. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſervit*, v. g. οἱ κατὰ ἀγορὰν, cauſſidici. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum; Σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel ſecundum artem; *in compoſitione notat* (α) *oppoſitum τοῦ* ἄνω, ſive, de, vel deorſum, ut καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo; (β) *contra*, ut καταχαυχᾶσθαι, contra gloriari; (γ) *valde*, ſive *intendit ſignificationem*, ut κατείδωλος, refertus idolis; (δ) *retinet ſignificationem ſimplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾆτα, deinde. Ex ϗ, & εἶτα, *deinde*.

Κατάβα, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act. *per Apocopen*, pro κατάβαθι, a καταβαίνω.

Καταβάδην, *Adv.* q. d. deſcenſim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, οῦ, ὁ, deſcenſus, catarrhacta. Ab eodem.

Καταβαίνω, deſcendo; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; κατάβα, deſcende, pro κατάβηθι. Πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς ἀνίκ' ἔλειπον ἄστυ, Eur. Andr. 111. εἰς στάδιον, Xen. ἀπὸ τοῦ ἵππου, id.

Καταβακχεύομαι, enthuſiaſmo correptus ſum.

Καταβακχιόω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deturbo, proſterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) ſolvo, perſolvo; & καταβάλλομαι, fundamentum pono, *omninoque*, initium alicujus rei facio; dicitur, & de ſerentibus. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῶδι, ὦ θυηπόλε; Ariſt. Pace, 1133. τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat.

Καταβαπτίζω, demergo, obruo. A καταβάπτω.

Καταβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, ſubmerſor. A καταβαπτίζω.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus*. Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio, Gl. V.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ ϗ ἡ, prægravis.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβὰς, a. 2. part. act. v. καταβαίνω.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιον, τὸ, deſcenſus.

Καταβάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſcendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, deſcenſio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, faſcino.

Καταβασμὸς, ὁ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταβάτης, ου, ὁ, Vid. καταιβάτης.

Καταβάτω, 3. ſ. a, 2. imper. act. v. καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, cantu ſopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus ſopiendis puerulis.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu nutricis more. Ex κατὰ, & βαυκὸς, *jucundus*.

Καταβεβαιόομαι, οῦμαι, confirmo. A βέβαιος. Hinc

Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.

Καταβεβλακευμένως, *Adv.* per ſocordiam, ſocorditer, remiſſo animo. A καταβλακεύομαι.

Καταβεβλημένας, acc. pl. part. perf. paſſ. f. g. v. καταβάλλω.

Καταβεβρίθασι, 3. plur. perf. ind. med. v. καταβρίθω.

Καταβῇ, 3. ſ. aor. 2. conj. act. verbi καταβαίνω.

Κατάβηθι, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Καταβήσεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion* pro καταβήσου, a καταβήσομαι.

Καταβήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ᾽ αὐτοῦ, Plut.

Καταβιβάζω, f. άσω, deſcendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, Plut. Ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, Matt. 11, 23.

Καταβιβασμὸς, οῦ, ὁ, degradatio. A præc.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, Hyper.

Καταβιόω, vitam tranſigo, finio. Hinc

Καταβίωσις, ἡ, vita, vitæ finis.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, ſocordiæ me dedo, ſocorditer me gero, obtorpeſco.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ σιγᾶν ὅτε μήτι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ, Hom. Hym. in Merc. 93.

Καταβλέπω, f. ψω, deorſum adſpicio; (2) diligenter contemplor, adſpicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, Pol.

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujuſque rei injicitur; (2) fundamentum ut fimbria vel ſimile quidpiam; (3) aulæum ſive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (5) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.

Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.

Καταβλητικὸς, ἡ, όν, dejiciendi vel proſternendi vim habens. Ab eod.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, balo.

Καταβλώσκω, decurro in, percurro, ſubterfugio. Εἰς Τέμεσσαν ναῦται καταβλώξουσιν, Lyc. 1068. ἄστυ, Odyſſ. 16, 466.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore perſequor, convicior; (4) accuſo.

Καταβοὴ, ῆς, ἡ, accuſatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incuſatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

Καταβολεὺς, ſolutor, Gl. V. A ſeq.

Καταβολὰν, acc. ſing. *Dor.* pro καταβολήν.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninoque cujuſque rei initium & origo, ut creatio mundi, &c. (2) penſio, ſolutio; (3) calumnia; (4) adflatus inſtinctuſque divinus; (5) deſtructio, deſcenſus; (6) ſacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorſum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. A καταβάλλω.

Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adſperſio, dejectio in cœnum. Ex κατὰ, & βορβορόω.

Κατάβορρος, ου, ὁ καὶ ἡ, boreæ expoſitus, ſive obverſus. Ex κατὰ, & βορρᾶς, *boreas.*

Καταβοσκομενάων, gen. pl. part. præſ. med. f. g. *Æol.* pro καταβοσκομένων. A

Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depaſco. Ξύλοχον καταβοσκομενάων, Il. 5, 162.

Καταβόστρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cincinnis crinium obtectus, comatus, capillis tectus.

Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβραβεύω, ignominia afficio, debito præmio privo; (2) imperioſe tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, Col. 2, 18.

Καταβραχὺ, paullatim, parumper.

Καταβρέχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, f. ίσω, ingraveſco; (2) onuſtus ſum; (3) copia ſupero. Εἰροπόκοι δ᾽ ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι, Heſiod. Ἔργ. 232

Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος.

Καταβροντάω, ῶ, adverſus aliquem tono; (2) attonitum reddo.

Καταβροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δὲ γ᾽ ἤνυστρον βοὸς, καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας, Ariſt. Eq. 356. Ὀβολὸν κατεβρόχθισα, id. Av. 509. Ex βρόχθος. Hinc

Καταβροχθισμὸς, ὁ, devoratio, abſorptio.

Καταβρόχω, ſorbeo, vel reſorbeo; ut hinc ſit καταβρόξειεν, apud Hom. Odyſſ. 4, 222.

Καταβρύκω, fut. ξω, comedo, commando.

Καταβρύχω, fut. ξω, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, eſca, cibus. A

Καταβρώσκω, ſive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβρόξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Lyc. 742.

Καταβράξας, α, 1. part. act. *Dor.* pro καταβράσας.

Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; peſſundo. Καταβυθίζειν πολύτιμα.

Καταβυθισμὸς, οῦ, ὁ, demerſio. A præc.

Καταβυρσόω, corio contego. Τὰς γὰρ πρώρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν.

Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a καταβοάω.

Καταγαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γαῖα, *terra.*

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annunciator, delator.

Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuſo. Ἀντὶ δ᾽ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασι, Plut. Διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38.

Κατάγγελος, ὁ καὶ ἡ, obnunciator, delator.

Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus.

Καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. Ex κατὰ, & ἄγγος, *vas.*

Κατάγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γέα, *contr.* γῆ, *terra.*

Καταγελασθήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, a καταγελάω.

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, deriſus, deriſio. A καταγελάω.

Καταγελαστικὸς, ἡ, όν, irriſorius, vim irridendi habens.

Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, deriſorum more.

Καταγέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ridiculus, qui derideri ſolet, deriſione dignus, deriſus.

Καταγελάστως, *Adv.* ridicule.

Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Οἱ σοῦ καταγελῶμεν, Ariſt. Av. 98. Πέρσῃσι, Herod.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, deriſio, irriſio.

Καταγέμω, plenus ſum, onuſtus ſum.

Καταγεωργέω, aro, conſero, colo.

Καταγιᾶται, ῶν, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, Heſ. A κατάγειος.

Καταγηραιὸς, ὰ, ὸν, ſenilis, ſenectute confectus.

Καταγηράσκω, f. ράσω, ſeneſco, conſeneſco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, Heſiod. Ἔργ. 93.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, conſeneſco.

Καταγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, conſeneſcens, ſenex, ſenio confectus. Ex κατὰ, & γῆρας.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Ariſtophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίγαρτον, *nucleus ſive os acini.*

Καταγίζω, *Ion.* pro καθαγίζω, conſecro, dico, offero, adoleo.

Καταγινέω, deorſum fero, vel veho, deveho, e loco ſuperiore fero. Ἄστυ δ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην, Odyſſ. 10, 104.

Καταγίνομαι, verſor, ſum occupatus; (2) habito, moror; (3) perſevero. Καταγίνεσθαι περί τι, περί τινος.

Καταγινώσκω, decerno adverſus aliquem, condemno; (2) cognoſco, intelligo, percipio; (3) ſentio de, judico, exiſtimo de; (4) arguo, reprehendo, accuſo, f. καταγνώσομαι, reprehendam; paſſ. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. a. 2. καταγνῶναι, damnare; paſſ. καταγνωσθῆναι, damnari. Καταγινώσκειν τινὸς φόνον, τινὰ φόνου. Τί δὴ ἰδὼν ποιοῦντα ταῦτα κατέγνωκας αὐτοῦ; Xen. Πολλήν γέ μου κατέγνωκας ἀτυχίαν, Plat.

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuoſum reddo.

Καταγλαΐζω, orno.

Καταγλισχραίνω, viſcoſum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce ſeu ſuave reddo; (2) mulceo. Ποιητῶν μέτρῳ καὶ μύθῳ καταγλυκαινόντων τὴν ἀκοήν, Greg.

Καταγλυφὴ, ἡ, inciſura, cavitas facta.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, oſcula jungo columbatim, ſuavior lingua ori inſerta; (2) elinguem reddo, obturo os. Κατεγλωττισμένα, dicuntur res, verba exquiſitæ ſuavitatis, *etiam in bonam partem.* Καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου, deblateravit, Ariſt. Ach. 384. Ex κατὰ, & γλῶττα, *lingua.* Hinc

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, ſuaviatio; (2) verbum exquiſitæ elegantiæ.

Καταγλωττισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατέαγμα, a κατάγνυμι; (2) tractum laneum. A κατάγω, *deduco.*

Καταγνάπτω, carmino, *item* lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.

Καταγνοίην, a. 2. opt. act. v. καταγινώσκω.

Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, a. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vid. κατάγω. Γυνή ποτε κατέαξ᾽ ἐχῖνον, Ariſt. Veſp. 1425. Καὶ πῶς κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα, Ariſt. Veſp. 1417.

Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehenſio, damnatio, condemnatio. Ab eod.

Καταγνωστὸς, ignominioſus, notatus, Gl. V.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adverſus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεύω, præſtigiis illudo, faſcino.

Κατάγομος, onuſtus, Gl. V. Ex κατὰ, intenſiva, & γόμος, *onus, ſarcina.*

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfligo, infligo.

Καταγορασμὸς, ὁ, emtio. Ex ἀγοράζω.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expoſitio. A

Καταγορεύω, f. εύσω, defero, indico, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ᾽ ἀληθῆ, Iſocr.

Κατάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſcriptus, perſcriptus, pictus, depictus, notis punctiſque diſtinctus. A καταγράφω.

Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perſcriptio; delineatio. Ab eod.

Κατάγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, deſcribo, delineo. Τὰς Ὀρφείας κατέγραψε γῆρυς, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας, Plut.

Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἣν πολλαῖς ἀνάγκαις καὶ πόνοις ἀντέχειν τοὺς νέους καταγυμνάζουσι. Luc.

Καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulieroſus. Ex γυνή.

Καταγύναιος, ſalax, Ph. mulieroſus. Ab iiſd.

Καταγύνης, ου, ὁ, mulieroſus. Ab iiſd.

Κατάγχω, ſuffoco.

Κατάγω, frango, confringo. In *præſ.* inuſitatum, & pro eo dicitur καταγνύω, & κατάγνυμι; verum a κατάγω formantur, κατέαξα, a. 1. & κατέαγα, p. med. fregi; κατεαγὼς, qui fregit; partic. paſſ. κατεαγμένος, fractus; κατεάγην, aor. 2. paſſ. fractus ſum; ἐὰν καταγῇ, ſi fractum fuerit; καταγὲν, fractum.

Κατάγω, f. ξω, duco, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico; κατάγομαι, deducor; (2) diverſor, hoſpitor. a. 2. act. καταγαγεῖν, paſſ. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit; (3) neo. Κατάγειν & κατάγεσθαι τὰς νῆας, ad terram appellere. Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει (Δαιμόνιον) tollit, dejicit Epigr. Ὅς νιν εἰς ᾅδου δόμους μέλλει κατάξειν, Eur. Alc. 26.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diverſorium, hoſpitium; (2) advectio, adveƈtio, appulſus in portum; (3) reditus exſulum in patriam. A κατάγω, *deduco.*

Καταγώγιον, ȣ, τὸ, diverſorium. Ab eod.

Καταγωγὶς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Heſ. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. deviƈtio. A præc.

Καταγωνισμὸς, ȣ, ὁ, expugnatio, ſubaƈtio, & quaſi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι. f. άσομαι, divido, diſcerpo. Ἀλλὰ κύνες τε ϗ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, Tmeſis. Il. 22, 354.

Καταδαίνυμαι, epulor; comedo, Nonnus.

Καταδαίομαι, conſumo, de igni, qui abſumit viƈtimam, ap. *Joſ.*

Καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω, Hom. Βατρ. 45.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro; (2) ad lachrymas provoco. Κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτȣ τύχην, Xen.

Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi cauſa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδάμναμαι, idem ac δάμναμαι, *domo.*

Καταδάνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obæratus. Ex δάνειον, *mutuum.*

Καταδαπανάω, ῶ, conſumo, impendo, ſumptus facio. Καταδαπανᾷν τὸν χρόνον.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, ſumptus.

Καταδάπτω, f. ψω, voro, dilanio, lacero. Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν, Il. 22, 339. Καταδάπτετ' ἦτορ, Odyſſ. 16, 92.

Καταδαρδάπτω, idem & ex iiſd.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormiſſe; καταδαρθὼν, qui obdormivit; καδδραθέτην, apud Hom. Odyſſ. 15, 493. pro καταδραθέτην, κατεδαρθέτην. Κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι ϗ κοπιῶσαι, Ariſt. Θεσμ. 802.

Καταδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid deeſt, non expletus omnibus numeris; καταδεέστερος, inferior. Ex κατὰ, & δέομαι, *indigeo.*

Καταδεῖ, indiget, ei deeſt. Ex κατὰ, & δεῖ.

Καταδείδω, pertimeſco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὴν προσηγορίαν, καταδείσαντες, Luc. Τοιȣτον ἰδὼν τέρας ȣ κατέδεισ', Ariſt. Pace 758.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, oſtendo, patefacio; (2) inſtituo, doceo; (3) conſtituo, edo. Πάλαι καταδεδειγμένον τȣτο ποιεῖν, Syneſ.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide & ignave ſuccumbo, extimeſco, expaveſco.

Καταδειπνέω, devoro, abſumo.

Κατάδενδρος, ὁ ϗ ἡ, plenus arboribus.

Καταδέξαι, aor. 1. infin. aƈt. *Ion.* pro καταδεῖξαι, a καταδείκνυμι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obſecro, a. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, ſi rogaverit. Οὐκ ἂν ἐκεῖνός γε αὐτȣ καταδεηθείη, Plat.

Καταδέομαι, & καταδȣμαι, devincior, adſtringor, aor. 1. καταδεθεὶς, vinƈtus, deligatus.

Καταδέρκομαι, video, ſpeƈto.

Κατάδεσις, εως, ἡ, adſtriƈtio. A præc.

Καταδεσμεύω, deligo, devincio.

Καταδεσμέω, ῶ, innodo, vincio, Gl. V.

Κατάδεσμος, ȣ, ὁ, vinculum, quo quis adſtringitur, ligatura; (2) incantatio. A καταδέω.

Καταδεύω, f. εύσω, madefacio. Ἵν' ὕατα μὴ καταδεύῃ, Heſiod. Ἔργ. 544.

Καταδέχομαι, fut. δέξομαι, recipio, admitto; (2) ſuſtineo, poſſum; (3) non recuſo, ſubeo; (4) probo. Καταδέξασθαι τὸ λεγάτον, Pand.

Καταδέω, f. δήσω, deligo, devincio, adſtringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco facinoris alicujus; (5) incanto, veneficio adficio. Προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτȣ, Luc. 10, 34.

Καταδεῶς, *Adv.* tenuiter, mance. A καταδεὴς.

Καταδηϊόω, devaſto, deprædor, exſcindo.

Κατάδηλος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo. Τȣτȣς ὁ Περικλῆς καταδημαγωγȣμενος, Plut. Ex κατὰ, δῆμος, & ἄγω, *duco.*

Καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, populum devoro, quæ ſunt populi voro; (2) devoro, conſumo. Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι, Il. 18, 301. Ex κατὰ, δῆμος, & βορὰ, *eſca.*

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.

Καταδημομβίσαι, in populum diſtribuere, quaſi a δημομβίζω. Ex δῆμος, & μβίζω.

Καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηιόω.

Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. Τώσδε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι, Il. 16, 96.

Καταδιαιρέω, ῶ, divido, a. 2. καταδιελέσθαι, dividere, Heſ.

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἔφη με καταδιαιτήσασθαι τὴν δίκην αὐτȣ, Dem.

Καταδιαλλάσσω, vel ἄττω, reconcilio. Εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην, Ariſt. Veſp. 1274.

Καταδιδȣν, præſ. inf. aƈt. *Ion.* pro καταδιδόναι. A

Καταδίδωμι, diſtribuo; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἕλη καταδίδωσι, Plut. *de mari*, καταδιδοῖ ἐς ποταμὸν, Herodot.

Καταδιΐστημι, dirimo, intervallo aliquo ſeparo.

Καταδικάζω, condemno, mulƈto. Οὐκ ἂν κατεδικάσατε τȣς ἀναιτίȣς, Matt. 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σȣ καταδικασθήσῃ, ib. 37.

Καταδικασθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulƈta.

Καταδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, obnoxius e re judicata, damnatus, damnatitius. Ex iiſd.

Καταδικόω, condemno. A pr.

Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.

Καταδιψάω, intenſe ſitio.

Καταδιώκω, proſequor, perſequor, inſequor. Εἰς τὴν θάλασσαν καταδιώξαντες, Xen.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, exiſtimo; (2) improbo.

Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero & nugando futio in aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τὴν ἄλλως ἀδολεσχῶ, Dem.

Καταδοξάζω, fut. άσω, contra opinor; (2) opinor, exiſtimo; (3) glorioſum reddo, ad gloriam effero.

Καταδȣλοῖ, 3. ſing, pr. ind. aƈt. pro καταδȣλόει. A

Καταδȣλόω, ῶ, & καταδȣλόομαι, ȣμαι, in ſervitutem redigo, ſubjugo. Κατεδȣλωσε τὴν νῆσον βασιλεῖ, Iſocr. Οἱ ἀνδρεῖοι τȣς ἀνάνδρȣς καταδȣλωσάμενοι καρπȣνται, Xen.

Καταδȣλωσις, εως, ἡ, ſubaƈtio, ſubjugatio, ſervitus impoſita. A καταδȣλόω.

Καταδȣπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo ex alto decidens, cum ſonitu decido. A

Κατάδȣπος, ȣ, ὁ, ſonitus corporis ex alto decidentis; (2) cataraƈta.

Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) *impr.* reſtitutio exulum in patriam. A καταδέχομαι.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. aƈt. v. κατατρέχω.

Καταδρέπω, decerpo.

Καταδρομέω, incurro, occurro. A κατάδρομος.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, incurſio, decurſus; (2) inſeƈtatio, reprehenſio.

Κατάδρομος, ȣ, ὁ, locus, in quo decurrunt equites; (2) funis tenſus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.

Κατάδρυμος, ὁ ϗ ἡ, ſilvoſus, ſilvis obſitus.

Κατάδρυμα, τὸ, dilaceratio. Affertur ex Eur. καταδρύματα, pro lacerationibus; ſed potius καταδρύμματα, leg. A

Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo. Καταδρύψασα παρειὰς, Epigr.

Καταδρυφάσσω, f. ξω, ſepio, munio. Χηλαὶ κατεδρύφαξε διπτύχȣς γωνὰς, Lyc. 239. Ex κατὰ, δρῦς, *quercus*, & φάσσω, pro φράσσω.

Καταδύμεναι, aor. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι, a καταδύω.

Κατάδυμι, idem quod καταδύνω.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppreſſio. A

Καταδυναστεύω, potentia mea opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, ſub poteſtatem meam redigo. Οὐχ οἱ πλȣσιοι καταδυναστεύȣσι ὑμῶν; Jac. 2, 6. Καταδυναστευομένȣς ὑπὸ τȣ διαβόλȣ, Aƈt. 10, 38.

Καταδυντα, acc. ſing. a. 2. part. aƈt. verbi κατάδυμι.

Καταδύνω, penitus ingredior, ſeu in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubeſco; (5) demergo, ſubmergo; (6) occido; (7) induo. Κατεδύσαμεν γε ναῦς τῶν πολεμίων, Ariſt. Ran. 50. ἐφ' ὕδατι, Ariſtot. Ὑπ' αἰδȣς καταδεδυκὼς, Luc.

Καταδὺς, nom. ſing. aor. 2. part. aƈt. verbi κατάδυμι.

Καταδύσεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro καταδύσȣ, a καταδύσομαι, *quod a fut. in præſens abiit* Poët. Καταδύσσομαι. *Schrev.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, receſſus, latibulum; (2) immerſio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) fleƈto, exoro. Οὕτω κατεδυσώπησε τὸν θεὸν, Luc.

Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.

Κατᾴδω, occino, cantu obſtrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτρίαν ἔχων ϗ καταδόμενος, Luc.

Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) ſordida munera accipio. Ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται, Ariſt. Ran. 360.

Καταέγχειμαι, *Hipp.* v. κατεγχ.

Καταείδω, *Poet.* idem quod κατᾴδω.

Καταειμένος, *teƈtus*, perf. part. paſſ. *Poët.* pro καθειμένος, a καθέννυμι.

Καταείνυον, 3. pl. imperf. aƈt. v. καταεινύω, *tego, cooperio.*

Καταείσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi κάτειμι.

Καταέννυμι, vel καταεννύω, induo, veſtio; καταείνυον, induebant, tegebant; καταειμένος, partic. indutus. Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, Il. 23, 135.

Καταζαίνω, ſicco, arefacio. Καταζήνασκε δὲ δαίμων, Odyſſ. 11, 586.

Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.

Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. εύξω, conjungo, copulo; (2) caſtra metor. Ἀναπαυστικὸν τῶν καταζευγνύντων ἐπίφθεγμα, Plat.

Καταζευγοτροφέω, in alendis equis conſumo.

Κατάζευξις, εος, ἡ, caſtrametatio, caſtrorum metatio. A καταζεύγνυμι.

Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.

Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum ſtupore. Κατατεθαμβημένος τὸν Ἀννίβαν, Plut.

Καταθάπτω, ſepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, Il. 19, 228.

Καταθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo ſum, fidenter ſeu audaƈter me adverſus aliquem gero. Τῶν ἡμετέρων ὅπλων καταθαῤῥήσας, Herodian.

Καταθαρσέω, ῶ, idem.

Καταθαρσύνω, animo, incito.

Καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, reſpicio, ſuſpicio. Ἵνα τὸν ȣρανὸν καταθεᾶται, Philo.

Καταθεῖναι, a. 2. inf. aƈt. v. κατατίθημι.

Καταθεῖο, 2. ſing. a. 2. opt. med.

Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro. Κατέθελγε δὲ κȣρην, Moſch. 2, 94. Σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον, Epigr. Hinc

Κατάθελξις, εως, ἡ, demulſio, delinitio.

Καταθεραπεύω, percuro, Gl. V.

Καταθέρω, torreo.

Καταθέσθαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθημι.

Καταθέσιον, ου, τὸ, repoſitorium, conditorium. A κατατίθημι.

Κατάθεσις, εως, ἡ, depoſitio; (2) diſpoſitio; (3) adfirmatio; (4) profeſſio; (5) ſolutio pecuniæ. Ab eod.

Κατάθεσο, 2. ſing. aor. 2. imper. med. verbi κατατίθημι.

Καταθέω, decurro; (2) hoſtiliter percurro, incurſionibus infeſto. Καταθεῖν εἰς τόπον, Xen.

Κατάθηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro καταθῇ, a κατατίθημι.

Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.

Καταθήκη, ης, ἡ, depoſitio; (2) depoſitum, fidei commiſſum. A κατατίθημι.

Καταθηλύνω, mulierem facio, effemino.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.

Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus ſeu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.

Καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc

Κατάθλιψις, εως, ἡ, compreſſio, oppreſſio.

Καταθνήσκω, morior. Σὺν σοὶ κατθανεῖν αἱρήσομαι, Eur. Or. 297. Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται, id. Alc. 777.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis.

Καταθοινάω, ῶ, abſumo epulando, abſumo in cœna; (2) comedo, depaſco.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.

Καταθορέω, ῶ, deſilio, a. 2. καταθορὼν, qui deſiluit.

Καταθορυβῶ, obturbo, deturbo, exturbo; (2) tumultuor, vociferor.

Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; καταθρασύνομαι, audax ſum.

Καταθραύσας, a. 1. part. act. v.

Καταθραύω, f. αύσω, effringo.

Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inſpicio, perſpicio.

Καταθρηνέω, deploro.

Καταθρύπτω, confringo, comminuo.

Καταθρώσκω, deſilio. Καταθρώσκειν τὴν αἱμασίαν, Herodot.

Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labaſco; (2) conſidero. Δῆμος φαύλως κατεθύμησεν, Xen. Ex θυμος, *animus.*

Καταθύμιον, ου, τὸ, animi deſiderium, libitum. A

Καταθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel καταθύμιος, ια, ιον, animo obverſans; (2) gratus, jucundus. Ex θυμός.

Καταθυμίως, *Adv.* ex animi ſententia, libenter.

Καταθυμοβορήσῃς. 2. ſing. aor. 1. conjunct. act. verbi.

Καταθυμοβορέω, animum exedo triſtitia.

Καταθῦσαι, *occidiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi

Καταθύω, f. θύσω, ſacrifico, immolo, macto, Deo offero. Καταθύσομαι ἄνδρα, Theocr. 2, 3. Κατέθυσε ἑκατόμβας, *Herodian.*

Καταθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi κατατίθημι.

Καταθωρακίζω, lorico.

Καταιβασίαι, ῶν, αἱ, ſigna cœlitus in terram demiſſa. A καταβαίνω. Unde

Καταίβασις, εως, ἡ, deſcenſus.

Καταιβάτης, ου, ὁ, deſcenſor. Ab eod.

Καταιβατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permeabilis, pervius. Θύραι καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν, Odyſſ. 5, 110. καται in compoſ. *Poët.* pro κατά.

Καταιβάτις, fœm. declivis. Ab eod.

Καταιβατὸς, ἡ, ὸν, declivis, per quem deſcendere licet. Ab eod.

Καταίγδην, *Adv.* impetu, irruendo. A καταΐσσω.

Καταιγίζω, impetuoſus ſum, ingruo, de vento; καταιγιζόμενος, procelloſus. Ab eod.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella. A καταΐσσω.

Καταιδεῖσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro καταιδέεσθαι. A

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, οῦμαι, revereor, perpudet, a. 1. κατῃδέσθην, imp. καταιδέσθητι, reverere. Καταιδέσθητι πατρῷον Δία, Ariſt. Nub. 1470. Ex κατὰ, & αἰδὼς, *pudor.*

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginoſum reddo. Καταιθαλώσει (σῶμα) σου Λικυμνίας βολαῖς, Ariſt. Av. 1247. Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, Lyc. 1376. Ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ, Eur. Supp. 641.

Καταιθύσσω, cum ſplendore emitto.

Καταίθω, comburo. Καταίθειν τὸν πανοῦργον, Ariſt. Θεσμ. 734. Κάταιθε γεῖσα τείχιος τάδε. Eur. Or. 1599. Σάρκας καταίθων λοφνίσιν, Lyc. 48. γαῖαν, ibid. 250. Ἀλλ' ὅτι τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, Theocr. 2, 40.

Καταικίζω, f. ίσω, contumelioſe injurioſeque fœdo, plagis lacero. Σῶμα σὸν καταικιῇ, Eur. Andr. 827. Ἀλλὰ κατῄκισται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμὴ, 16, 290.

Καταίνεσις, εως, ἡ, adſenſus, approbatio; (2) ſponſio. A

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, annuendo comprobo, adſentior. Καὶ καταίνεσον μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκὼν, te nunquam proditurum, Soph. Oed Col. 1629.

Καταῖξ, ικος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιονάω, ῶ, perfundo, adſpergo. Καταιονᾷν ἐλαίῳ, Gal. Hinc

Καταιόνησις, εως, ἡ, perfuſio.

Καταιρεθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi καθαιρέω.

Καταιρούμενος, præſ. part. med. vel paſſ.

Καταίρω, appello, applico, deferor, deſcendo, advenio. Καταίρειν τὰς νῆας, appellere ad terram. Κᾆπειτ' ἂν ἅμα κατῇραν ἐς τὰ βιβλία, Ariſt. 1293.

Καταισθάνομαι, intelligo, ſentio.

Καταισιμόω, conficio, paro.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. verbi.

Καταισχύνω, dehoneſto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) ſtuprum vel vitium offero; (3) deſtituo; καταισχύνομαι, pudefio; dedecoror, erubeſco, Τὴν σὴν οὐ καταισχυνῶ φύσιν, Soph. El. 611. Καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνῃ θεούς; idem Phil. 1372.

Καταιτιᾷ, 2 ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro καταιτιάει. A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuſo, inſimulo; καταιτιαθεὶς, accuſatus, a. 1. paſſ.

ΚΑΤΑΙ῀ΤΥΣ, υγος, ἡ, caſſis, galea ſine criſta, & depreſſa, Hom. Il. 10, 258.

Καταιωρέομαι, οῦμαι, dependeo. Θύσανοι δὲ κατῃωρεῦντο φαεινοὶ, Heſiod. Ἀσπ. 225.

Κατακαγχάζω, vehementer irrideo

Κατακαεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. κατακαίω.

Κατακαήσομαι, *exurar*, f. 2. ind. paſſ.

Κατακαιάθω, comburo.

Κατακαίνω, perimo, conficio, interimo.

Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; κατακαίομαι, conflagro; κατακεκαυμένος, p. paſſ. combuſtus, aor. 2. κατακαεὶς, combuſtus, torridus. Ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, Ariſt. Nub. 406. Μὰν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς κατακαύσω; id. Lyſ. 1221.

Κατακαλέω, ῶ, advoco, accerſo; (2) adquiro; (3) invoco, imploro. Ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεὶς, Thuc.

Κατακαλλύνω, exorno; (2) verro.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A

Κατακαλύπτω, f. ψω, obvelo, obtego, operio. Κατακαλυψάμενος τῷ λογισμῷ, Plat.

Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A κατακάμπτω.

Κατακαπηλεύω, adultero cauponum more.

Κατακάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cor tendens, in cor directus. Ex καρδία, *cor.*

Κατάκαρπος, ὁ καὶ ἡ, fructuoſus, frugifer.

Κατακαρπόω, adoleo. A præc. Hinc

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e conſumpto holocauſto relictus.

Κατακάρφω, deſicco, exſicco; (2) e conſpectu ſeu medio tollo.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exuſtum ſeu combuſtum eſt; (2) ambuſtum. A κατακαίω.

Κατακαῦσαι, a. 1. inf. act. v. κατακαίω.

Κατακαύσει, *exuret*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio; (2) exuſtio, combuſtio. Ab eod.

Κατακαύτης, ου, ὁ, combuſtor, combuſtor mortuorum. Ab eod.

Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui, Rom. 11, 18.

Κατάκειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, diſcumbo; (3) diſpoſitus ſum, procumbo. Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, Marc. 1, 30.

Κατάκεισο, 2. ſing. præſ. imp. med.

Κατακείρω, detondeo; (2) abſumo. Βίον κατακείρε τι πολλὸν, Odyſſ. 5, 676.

Κατακείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Κατακεκλιμένος, perf. part. paſſ. verbi κατακλίνω.

Κατακέκριται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi κατακρίνω.

Κατακελευσμὸς οῦ, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabant. A

Κατακελεύω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) ſilentium indico.

Κατακενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

Κατακεντάννυμι, idem quod.

Κατακεντάω, ῶ, pungo, ſtimulo, confodio.

Κατακεντέω, idem. Hinc

Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio.

Κατακεντρόομαι, ſtimulis refertus ſum.

Κατακέομαι, idem quod κατάκειμαι, *Aret.*

Κατακεράννυμι, commiſceo, permiſceo. Hinc

Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, contemperatio.

Κατακεραστικὸς, ἡ, ὸν, temperandi vim habens. Ab eod.

Κατακεραυνόω, fulmine ferio, interficio.

Κατακερδαίνω, quæſtum facio.

Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo ſeu diſſeco. Ἀκούεσθαι γὰρ νῦν μὴ τὰ δεόντως συνεστραμμένα, ἀλλ' ὅσα ἄντικρυς μικρὰ καὶ κατακεκερματισμένα, Longin. 42.

Κατακερτομέω, verbis mordacibus inſector.

Κατακεχύαται, *effuſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κατακέχυνται, a καταχύω,

Κατακηέμεν, aor. 1. inf. *Ion.* pro κατακῆαι, a κατακαίω.

Κατακηλέω, idem quod ſimplex κηλέω. Ἡ τῶν κυρίων καὶ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ θαυμαστῶς ἄγει καὶ κατακηλεῖ τοὺς ἀκούοντας, Longin. 30. Hinc

Κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt ſuavitate auditus animum permulcendi.

Κατακηρόω, ῶ, cera obduco, illino. Κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, Herod.

Κατακηρύσσω, vel κατακηρύττω, per præconem indico.

Κατακινέω, commoveo; (2) dimoveo.

Κατακίνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permiſceo. Ἡ ὑγρότης κατεκίρνα τὸ ἄγαν θερμὸν τοῦ μέλιτος, Al. Aphr.

Κατακισηρίζω, pumice polio, lævigo. Ex κίσηρις, *pumex.*

Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lachrymis ad miſericordiam commoveo. Hinc

Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio.

Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

Κατακλάω, ῶ, f. άσω, defringo; (2) frango; (3) torqueo. Κατέκλασε τοὺς ἄρτους Marc. 6, 41.

Κατακλεὶς, εῖδος, ἡ, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars ſcapularum in collum ſub pectore deſinens; (3) parvum foramen in veſte muliebri, in quod inſerebatur fibula.

Κατάκλειστος, ὁ ϗ ἡ, incluſus, concluſus. A

Κατακλείω, f. είσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (3) claudo obſidione, obſidione cingo. Κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, Luc. 3, 20. φυλακαῖς, Act. 26, 10. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ, Ariſt. Nub. 403.

Κατακληΐζω, f. ίσω, concludo, occludo.

Κατακληροδοτέω, ſorte diſtribuo. Κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, Act. 13.

Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo; (2) hereditatem poſſideo; (3) heredem facio; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὸν Κύριος, 1 Reg. 2 15.

Κατακληρουχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte adſignatum accipio, ſorte nanciſcor, in ſortem accipio; (2) in colonias deſcribo, colonis diſtribuo. Κατεκληρούχησαν τὴν χώραν, Polyb.

Κατακληρόω, ῶ, ſorte lego ſeu deligo.

Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, Heſ. A κατακαλέω.

Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, ſed etiam ruſticæ, & per pagos Atticos diſperſæ ob gravius negotium. Ab eod.

Κατάκλιμα, τὸ, lectus diſcubitorius, ap. *Joſ.* ſed lectio eſt dubia, *Ern.*

Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. κατακλίνω.

Κατακλιθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act.

Κατακλινής, έος, ὁ ϗ ἡ, decumbens in lecto, reclinis; (2) qui decumbit ob adverſam valetudinem, valetudinarius.

Κατακλινοβατὴς, ὲς, lectos obiens, lectos terens, *Epith.* morbi, ap. Lucian. Ex κλινὴ, & βαίνω.

Κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono; (2) diſcumbere facio; (3) diſcumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; devergo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi, paſſ. κατεκλίθην, decubui; κατακλιθεὶς, diſcumbens. a. 2. κατακλινεὶς, diſcumbens. a. 1. med. κατακλινάμενος, diſcumbens. f. 2. paſſ. κατακλινήσομαι, accumbam. p. paſſ. κατακέκλιται, vergit. Κατακλίνατε αὐτοὺς, Luc. 9, 14. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, ib. 14, 8, Hinc

Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus.

Κατάκλιτον, ου, τὸ, lectulus diſcubitorius; (2) ſedes, in qua reclinare poſſumus.

Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram ſupergreſſum, inundo, obruo aquis, ſubmergo; (2) abundare facio; (3) obruo. Τὴν Φρυγῶν πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν δαπάναισιν, Eur. Tro. 996. Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2. Pet. 3, 6. Hinc

Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies, illuvies, illuvio; (2) diluvium, inundatio terræ.

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, diluvium, inundatio, (2) ablutio, eluvies. Ab eod.

Κατάκλυστρον, τὸ, compluvium, Ph. Ab eod.

Κατακλῶθες, ων, αἱ. Parcæ, ſtamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.

Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, Suid. Ab eod.

Κατακλώθω, fila deduco, ſtamina deduco; (2) deduco ſtamina fatalia.

Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, diſſeco; (2) derado, abrado, defrico.

Κατακνήθω, fut. ήσω, derado, a. 1. Conjunct. Paſſ. κατακνησθείην, divellicem; κατακνήθομαι, pruritum patior, prurio. Hinc

Κατακνῆστις, ιος, ἡ, culter, quo caſeum abradimus, Heſ.

Κατακνιδόω, pungo, vel uro in modum urticæ, ſcarifico. A κνίδη, *urtica*.

Κατακνίζω f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico; (2) ſugillo; obtrecto; (3) titillo, pruritum excito. Τὰ τοῦ Ὁμήρου κατακνίζοντι, Luc. Hinc

Κατακνισμὸς, ὁ, pruritus, ſalacitas; (2) amores.

Κατακνώσσω, dormio.

Κατακοιμάω, ſopio, conſopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio; κατακοιμηθεὶς, aor. 1. ſopitus; κατακεκοιμημένος, p. ſopitus. Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω, Il. 9, 427.

Κατακοιμηθήτω, 3. ſ. aor. 1. imp. paſſ.

Κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοιμητικὸς, ὴ, ὸν, ſoporans, ſomnum inducens. A κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, f. ίσω, ſopio, ſoporo. Hinc

Κατακοιμιστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοινόω, idem quod

Κατακοινωνέω, communico, impertio.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, adminiſtro. Ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι, Odyſſ. 1, 247.

Κατάκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in cubili eſt, jacet, aut dormit. A κοίτη.

Κατακολλάω, ῶ f. ήσω, glutino, adglutino.

Κατακολουθέω, conſequor, ſector, (2) exſequor, adſentior; (3) obſecundo, obſequor. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, Act. 16, 17.

Κατακολπίζω, in ſinum deflecto, ſinum intro. Κατακολπίζειν εἰς Αἴγιναν, Thuc.

Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in ſinum, Suid. A κατακολπίζω.

Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor.

Κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas ſubit, urinator. A κατακολυμβάω.

Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A

Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo. Κατακομίζειν ναῦν, Æſch.

Κατάκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui disjecta coma eſt, vel qui denſam comam habet. Ex κόμη.

Κατακομψεύεσθαι, ſcite, & eleganter dicere.

Κατακονὰ, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio.

Κατακονάω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo & attenuo atterendo. Κατακοναμένου ἀβίωτος βίος, Eur. Hipp. 824.

Κατακονδυλίζω, fut. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo, contundo.

Κατακοντίζω, confodio telo, ſeu jaculo; κατηκοντίζεσθαι, p. paſſ. jaculis confoſſum eſſe.

Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, deciſio, putatio, detruncatio. A κατακόπτω.

Κατάκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, defeſſus, labore confectus.

Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes ſeco; (3) trucido; (4) percutio, batuo; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, Marc. 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι ἐς τοὺς γάμους, Ariſt. Av. 1695.

Κατακορέννυμι, vel κατακορεννύω, ſatio, exſaturo.

Κατακορέως, adſatim, Hippocr. A

Κατακορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, faſtidium adferens; (2) ſaturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, ſincerus. A κορέω, *ſatio*.

Κατακορμάζω, amputo, *Heſ.* A κορμός.

Κατακορμίζω, lignum in minutas partes ſeco. Ab eod.

Κατάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſatur, ſatiatus; (2) κατακόρος, nimius, qui ſatietatem adfert. Ex iiſdem.

Κατακόρως, *Adv.* abunde, adſatim, immodice, crebro. A κατάκορος.

Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακοσμῆσαί τινα σεμνοτέροις πράγμασιν, Ariſt. Veſp. 1462. Hinc

Κατακόσμησις, εως ἡ, ordo & digeſtio rerum, aptaque compoſitio.

Κατακουστὴς, οῦ, ὁ, auſcultator, Gl. V. A ſeq.

Κατακούω, exaudio; (2) dicto ſum audiens, obedio, obſequor, obtempero. Νυκτιδρόμου σύριγγος ἰὼν κατακούω, Eur. Rheſ. 552.

Κατακράζω, reclamo, obſtrepo, occlamo, clamore obtundo; paulo poſt f. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.

Κατάκρας, *Adv.* *Ion.* κατάκρης, pro κατ' ἄκρας, & κατ' ἄκρης, quaſi a ſummo, ſcil. ad imum, i. e in totum, penitus, prorſus, funditus. Ab ἄκρα, *ſumma, arx*, vel a κᾶρα, ſive κάρη, *caput*. Al qui κατάκρας pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim.

Κατάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, permiſtio. A κατακεράννυμι.

Κατακρατέω, robore vinco, ſubigo, ſupero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς οὐ δύναται, Theoph. Hinc

Κατακράτησις, εως, ἡ, ſubactio, ſuperatio,

Κατακρατητικὸς, ὴ, ὸν, cohibendi ſeu ſiſtendi vim habens. Ab eod.

Κατακράτος, *Adv.* per vim; (2) omnino; (3) vehementer; (4) pro viribus.

Κατακραυγάζω, σω, occlamo tibi, Suid.

Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, ſuſpendo de; κατακρεμάννυμαι, ſuſpenſus ſum de, dependeo de.

Κατακρέμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, dependens de, ſuſpenſus de. A

Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, ſuſpendo de. Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λίγειαν, pro κατεκρέμασε, Odyſſ. 8, 105.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ὁ Πύθης ἕως τοῦδε ἐπὶ τῆς νεὼς ἐμάχετο, ἕως ἅπας κατεκρεουργήθη, Longin. 31. ex Herodot. Ex κατὰ, & ἔργον, *opus*.

Κατακρῆθεν, ſive κατάκρηθεν, *Adv.* a capite; in totum, penitus; Hom. Il. 16, 548. Ex κατὰ, & κάρη. Vid. κατάκρας.

Κατακρημνάω, præcipito, præcipitem ago.

Κατακρήμνημι, idem & ab eod. κατακρήμναμαι, præceps dependeo, præcipitor.

Κατακρημνίζω, f. ίσω, per prærupta loca dejicio, præcipito, deorſum ago. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, Luc. 4, 29.

Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, præcipitator. At Gl. Vet. præceps. A præc.

Κατάκρης, *Adv.* in totum, funditus. Al. vi, per vim. Vid. κατάκρας.

Κατακριβόω, ῶ, accurate rimor.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A

Κατακρίνω, ῶ, damno, condemno; κατακρινεῖ, f. condemnabit; κατακριθεὶς, aor. 1. paſſ. condemnatus. Κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10, 33. Ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται, Marc. 16, 16. Hinc

Κατακρίσιμος, ον, capitis damnatus.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio.

Κατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, damnatus, condemnatus. Ab eod.

Κατακροάομαι, ῶμαι, auſculto.

Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere ſtrepito.

Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plauſibus excipio, ſeu comprobo, valde laudo.

Κατακρουνίζω, f. ίσω, defluo, inſtar ſalientis aquæ fluo deorſum. A κρουνός.

Καλάκρουσις, εως, ἡ, repreſſio, depreſſio deſuper. A κατακρούω.

Κατακρουστικὸς, ὴ ὸν, vim habens reprimendi, Ab eod.

Κατακρούω, f. ούσω, deorſum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo.

Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, diſſimulo. Κατακρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογὸς, Eur. Iph. in Tau. 1210. Hinc

Κατακρύψαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακρύψας.

Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, diſſimulatio.

Κατακτάμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a κατακτείνω.

Κατακτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι.

Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido. Παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις; Eur. Iph. in Au. 921.

Κατακτενίζω, f. ίσω, pectine como, pecto.

Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis ſeu capillis eſt, Heſ. Ex κτεὶς, & κόμη.

Κατάκτημι, interficio. occido. Κεῖνον δ' εὐθὺς ἰόντι παλινδρομέοντι κατέκτα, Epigr.

Κατάκτης, ου, ὁ, deductor. A κατάγω, *deduco*.

Κατάκτης, ου, ὁ, fractor. A κατάγω, *frango*.

Κατάκτησις, εως, ἡ, acquiſitio. A κατακτάομαι.

Κατακτὸς, ὴ, ὸν, fragilis. Ab ἀγνύω, *frango*.

Κατάκτος, deductilis, penſilis. A κατάγω.

Κατάκτρια, ἡ, lanificio dedita.

Κατακτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitu percutio.

Κατακυβεύω, f. εύσω, in alea conſumo & diſſipo. Κατακυβεύσας τὰ ὄντα, Lyſias.

Κατακυβιστάω, v. κυβιστάω.

Κατακυκάω, commiſceo.

Κατακυκλόω, claudo, circumdo.

Κατακυλίνδω, deorſum volvo, devolvo.

Κατακυλίσας, a. 1. part. act. verbi

Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακεκυλισμένος, devolutus. Κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, Xen.

Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulſando obtundo; (2) illudo, decipio.

Κατακύψασαν, acc. ſ. part. præſ. act. f. g. verbi

Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorſum adſpicio. Κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος, Luc.

Κατακυριεύω, f. εύσω, dominor; (2) ſupero, ſubigo, vinco, Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25.

Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo; (2) adjudico, addico; (3) damno, condemno. Ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς, Eur. Or. 1002.

Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις, Dem.

Κατακωμάζω, comeſſatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut inſolentiam.

Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, poſſeſſio; (2) inſtinctus, adflatus numinis. A κατέχω, *retineo*. Hinc

Κατακώχιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui detineri & capi poteſt.

Καταλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. v. καταλαμβάνω.

Καταλαβέω, *antique*, pro eod. *Hipp.*

Καταλάβητε, 2. pl. a. 2. conj. act.

Καταλαβόμενος, part. a. 2.

Καταλαγνεύω, unde apud Heſ. καταλαγνευθεὶς, a. 1. paſſ. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines dejectus, in libidines prolapſus.

Καταλαζονεύομαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro. Καταλαζονεύεσθαι περὶ τοῦ πλούτου, Iſocr.

Καταλακτίζω, inculco, Gl. V. calcitro contra quem.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, Jac. 4, 11. τινὰ, Polyb.

Καταλαλιὰ ἡ, obtrectatio, oblocutio. A

Κατάλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oblocutor, maledicus, obtrectator.

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciſcor; (2) comprehendo, adſequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præſidia impono; (7) *paſſ.* de iis, qui Ἔνθεοι vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) cæteræ ſignificationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ στρατόπεδον, Thuc. Καταλαμβάνει με συμφορὰ, Plat.

Καταλάμπω, f. ψω, ſplendeo, fulgeo. Καταλάμπειν τινὰ, Luc. τινός, Ariſt. τινὶ, Naz. Ἡ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, *Luc. Vitar. Auct.* 20.

Καταλγύνομαι, doloribus & moleſtiis adficior.

Καταλεαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico.

Καταλέγω, deligo, deſcribo, centurio; (2) adſcribo; (3) cenſeo, exſtimo, loco habeo; (4) recenſeo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν στρατιώτας, conſcribere, Ariſt. Ach. 1070. Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς, Xen.

Καταλείβω, effundo & deſtillo; (2) *Paſſ.* defluo. Δέμας ἀεικέλιον καταλείβειν, Eur Andr. 131. Καταλειβομένας ἄλγεσι πολλοῖς, id. Supp. 1116.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum eſt. A καταλείπω.

Κατάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, relictus. Ab eod.

Καταλείπω, relinquo, deſero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo poſt me, relinquo poſteris meis; (4) omitto. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Soph. Phil. 805. Καταλείπεται ἀείμνηστος δόξα, Thuc. Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλέλειπται, *Lucian. Vitar. Auct.* 21.

Καταλειτουργέω, in publicum inſumo, impendo, militia fungor, &c.

Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.

Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A καταλείπω.

Καταλελειμμένος, *relictus*, perf. part. paſſ.

Καταλέξεται, 3. ſ. f. 2. ind. med. v. καταλέγομαι.

Καταλεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταλέξω, a καταλέγω.

Καταλεπτολογέω, ſubtiliter diſputo.

Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, deminuo.

Καταλευκαίνω, dealbo.

Καταλεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A ſeq.

Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. a. 1. κατέλευσα, paſſ. καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλλοντες, Plat.

Καταλέω, ῶ, f. ήσω, mola frango.

Καταλήγω, f. ξω, deſino, terminor, extremus ſum.

Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurſo, vaſto, diripio, depopulor.

Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine deeſt ſyllaba ad perfectionem. A καταλήγω.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clauſula. Ab eod.

Καταληπτέον, occupandum eſt. A καταλαμβάνω.

Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat, occupativus. Ab eodm.

Καταληπτικῶς, *Adv.* comprehenſive, ex certa comprehenſione.

Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi poteſt, comprehenſibilis, qui obtineri poteſt. A καταλαμβάνω.

Καταληρέω, *cum acc.* nugando perdo; (2) nugas ago.

Καταλήψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad deprehenſionem & condemnationem faciens & incitans. A

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio; (2) comprehenſio; (3) invaſio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehenſio mente; (6) exploratio concentus chordarum pulſando; (7) in morbis is, qui vocatur παροξυσμός. A καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς, Luc. 20, 6.

Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.

Κατάλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideus.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo ſeu cooperio.

Καταλιμπάνω, relinquo, deſero. Χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, Plat.

Καταλιπαίνω, pinguem reddo, ſagino.

Καταλιπαρέω, impenſe rogo, obteſtor.

Καταλιπὼν, a. 2. part. act. v. καταλείπω.

Καταλισκόμαι, convincor, ex Herodot.

Καταλιχνεύω, abligurio.

Καταλλάγδην, *Adv.* per commutationem, ſeu permutationem; (2) mutuo, viciſſim, e converſo. A καταλλάττω.

Καταλλαγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. καταλλάσσω.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Καταλλάκτης, ὁ, reconciliator, pacificator.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, reconciliabilis, placidus. Ab eod.

Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττομαι, commuto, permuto. & *Paſſ.* reconcilior. Κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους, Ariſtot. Καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, Dem.

Κατάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, congruus, conſentaneus, ſibi reſpondens. Ex κατὰ, & ἀλλήλων. Hinc

Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, ſeries congruens, cohærentia quadrans.

Καταλλήλως, *Adv.* congrue, convenienter.

Καταλοάω, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.

Καταλογάδην, proſaice, proſa oratione.

Καταλογεὺς, έως, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.

Καταλογέω, contemno, negligo.

Καταλογὴ, ῆς, ἡ, reſpectus, Ph. A λέγω.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2) imputo; (3) adnumero, adſcribo. Καταλογίζεσθαι πρός τινα τὸ εὐεργέτημα, Dem. τινὰ ἐν τοῖς ἀδίκοις, Xen. Τί ἐπ' ἀρετῇ, Æſch. Ἡ καὶ εὐεργεσίαν καταλογίζῃ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει, *Lucian. Piſcat.* 2. Ab eod. Hinc

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, numeratio, recenſio, imputatio.

Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recenſio, proprie eorum, qui ſtipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipſa ſtipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ κατάλογον, emeriti. A καταλέγω.

Καταλοιάω, v. καταλοάω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, reliquus. A καταλείπω.

Καταλοκίζω, f. ίσω, ſulco.

Καταλούω, perluo, ſubluo, Gl. V. Apud Ariſtophanem a καταλούομαι eſt καταλόει, pro καταλούει, balneis impendis, abſumis, conſumis, Nub. 836.

Καταλοφάδια, *Adv.* ſupra cervicem, ſuper humeros. A λόφος, *humerus.*

Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.

Καταλοχέω, (*Poll.*) idem quod

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias ſeu centurias diſtribuo, in claſſes deſcribo. Ab eod. Hinc

Καταλοχισμὸς, οῦ, ὁ, diſtributio in cohortes.

Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.

Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, diverſorium. A καταλύω, *diverto.*

Καταλυμαίνομαι, noceo, vaſto, populor.

Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.

Καταλύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſſolvi, deſtrui, aboleri poteſt.

Κατάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio, everſio, deſtructio; (2) finis, exitus, *unde* & mors; (3) diverſorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.

Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie ſum contra aliquem incitatus, Suid.

Καταλυτέον, tollendum, deſtruendum.

Καταλυτήριον, ου, τὸ, diverſorium.

Καταλυτὴς, οῦ, ὁ, deſtructor, everſor.

Καταλύτης, ου, ὁ, hoſpes, qui divertit ad aliquem. A καταλύω.

Καταλύω, diſſolvo; (2) everto, deſtruo, aboleo, item irritum reddo; (3) finio; (4) deſino; (5) diverto in hoſpitium, commoror; (6) ſedo; (7) conficio; (8) privo v. c. honore, *cum gen. dicitur tamen ſic abſolute*; (9) *in med.* pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, ſc. magiſtratu. Καταλύειν τὸν πόλεμον, λόγον, βίον· παρά τινα, εἰς πανδοχεῖον, divertere; τινὰ τῆς ἀρχῆς. Τοὺς δούλους κατέλυσεν, Ariſt. Pace, 742. φονία αἰχμὰ, Eur. Tro. 821.

Καταλωφέω, ſedo; (2) deſino.

Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.

Καταμάθετε, *diſcite*, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi καταμανθάνω, pro καταμαθέω.

Καταμάθησις, εως, ἡ, conſideratio, diſciplina, eruditio.

Καταμαίνομαι, furore incitatus ſum contra, Ph. καταμαίνεται, ſuccenſet.

Καταμάκτης, ου, ὁ, terſor, Gl. V. A καταμάσσω.

Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.

Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.

Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.

Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.

Καταμανθάνω, conſidero, perdiſco, pernoſco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter conſidero. Τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, Epict. τι ἔκ τινος, Iſocr.

Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, Ariſt.

Καταμαξεύω, curru tero, unde ὁδὸς καταμαξευμένη,

ξευμένη, via trita; κατημαξευμένον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἄμαξα.

Καταμαραίνω, tabefacio.

Καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, manu corripio. Ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων, Il. 16, 598.

Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtimonium dico contra aliquem; καταμαρτυροῦμαι, teſtimoniis convincor, teſtimonium dicitur contra me; καταμεμαρτύρηται convictus eſt. Αὐτὸς ἑαυτοῦ καταμεμαρτύρηκε, Dem.

Καταμάρψαισα, aor. 1. f. g. part. act. *Æol.* pro καταμάρψασα, a καταμάρπτω.

Καταμάρψας, *qui corripuit*, a. idem. m. g.

Καταμασάομαι, & καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, abſumo.

Καταμάσσω, tergo, Gl. V.

Καταμαστεύω, f. εύσω, diligenter inquiro vel exquiro.

Καταματτεύομαι, immitto, ſc. contrectandi cauſa, v. c. digitum in vulnus, &c.

Καταμάττομαι, idem.

Καταμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμάω, accumulo ut meſſores; καταμήσασθαι, accumulare; καταμᾶσθαι, conſpergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν, Il. 24, 165.

Καταμβλύνω, hebeto, obtundo. Τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ; Soph. Oed. T. 700

Καταμβλύω, idem.

Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.

Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.

Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. v. καταμένω.

Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo; καταμεμελετηκέναι, meditatum eſſe.

Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorſus negligo, contemno; a. 1. paſſ. καταμεληθεῖσα, contempta, perf. paſſ. κατημελημένος, neglectus. Κατημελημένως, neglectim, contemptim. A κατημελημένος. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ, Soph. Aj. 45.

Καταμελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle inficio, ſuave reddo. Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην, Ariſt. Av. 231. A μέλι.

Καταμέλλειν, cunctari, procraſtinare.

Κατάμεμπτος, ον, vituperandus. A

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuſo, incuſo, reprehendo. Καταμέμφεσθαι ἑαυτὸν τῆς προτέρας ζωῆς, Xen. Hinc

Κατάμεμψις, εως, ἡ, querimonia, reprehenſio, vituperatio, incuſatio.

Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror; (2) ſubſideo. Οὗ ἦσαν καταμένοντες, Act. 1, 13.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes diſſeco, in fragmenta divido; (2) diſtribuo, diſpenſo. Καταμερίζειν τὸ πλοῦτον πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, Baſil.

Καταμερίς, ίδος, ἡ, fragmentum. A μέρος.

Καταμέρως, *Adv.* membratim, ſigillatim.

Καταμετρέω, demetior, metior. Hinc

Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſuræ & ſpatii deſcriptio.

Καταμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, perlongus. A μῆκος.

Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, ſpecillo ſeu ſpathula agito, exploro.

Καταμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, menſtruus; καταμήνια, τὰ, menſtrua muliebria. A μὴν

Καταμηνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, menſtruus. A καταμήνιος.

Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicatum, proditio, delatio. A

Καταμηνύω, indico, defero & oſtendo, prodo, enuncio. Κατεμήνυσε πρᾶξιν, *Plut.*

Καταμιαίνω, polluo.

Καταμιάναις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro καταμιάνας, a καταμιαίνω.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immiſceo, permiſceo. Λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα, Ariſt. Nub. 230. Καταμιγνύοιτο τοῖς ἀναγκαίοις ἀρετῆς τινὰ ζῆλον, Plut.

Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permiſtio. A καταμίγνυμι.

Καταμικρὸν, *Adv.* ſenſim, paullatim; (2) diviſim, minutim.

Καταμίσγομαι, admiſceo. Ὑάκινθος καταμίσγεται ἄκριτα ποίην, Hom. Hym. in Pan. 26.

Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione emo.

Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in ſtipendia militum exhaurio. Κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, Æſchin.

Καταμνημονεύω, f. εύσω, memor ſum.

Καταμολίσκω, deſcendo, devenio. A μόλω.

Κατάμομφος, ον, vituperabilis; (2) infauſtus, infelix.

Καταμόνας, *Adv.* ſolum; (2) ſeorſum, privatim. Ex μόνος.

Καταμονὴ, ῆς, ἡ, ſtatio, remanſio, Gl. Vet. A καταμένω.

Καταμονομαχέω, ſingulari certamine vinco. Κύκνον κατεμονομάχησε, Plut.

Κατάμονος, ου, ὁ καὶ ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.

Καταμόσχευσις, propagatio, Gl. V. A καταμοσχεύω, propago.

Καταμουσόω, ῶ, numeris & modis exorno, & venuſtius reddo.

Κατάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitibus conſitus, abundans.

Καταμπίχω, cooperio.

Καταμπίσχω, idem.

Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, ſeu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philoſtr.

Καταμύξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro κατεμύξατο, a καταμύσσω.

Καταμυρίζω, unguentis perfundo.

Καταμῦσαι, aor. 1. inf. act. v. καταμύω.

Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. A καταμύω.

Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perſtringo; κατεμύξατο, a. 1. med. perſtrinxit, a. 1. paſſ. καταμυχθεὶς, ſauciatus, ſaucius. Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιὴν, Il. 5, 425.

Καταμυττόω, ῶ, fut. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum, Ariſtoph. καταμεμυττωμένα, perf. paſſ. contrita penitus ut allia in mortarium conjecta, ſive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατὰ, & μυττωτὸν, *intritum ex alliis.*

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo, (2) morior. Καταμύειν τὰ βλέφαρα, Xen.

Καταμφιέννυμι, veſtio; (2) obduco, v. c. auro, &c.

Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Καταμωκησόμενος ζω, Arrian. Hinc

Καταμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio, deriſio.

Καταμωλύνω, ſenſim ſedo, lenio.

Καταμωμίομαι, irrideo, vitupero.

Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo, compello, impello; (2) vexo.

Κατανάγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, devotio. Hinc

Καταναθεματίζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo.

Καταναιδεύομαι, impudenter tracto aliquem, ſ. loquor contra aliquem, *Euſt.*

Καταναισιμόω, ῶ, inſumo, impendo.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.

Καταναλίσκω, fut. λώσω, conſumo, impendo, abſumo; κατηνάλωσε, conſumpſit, aor. 1. κατηναλωμένον, conſumptum, perf. paſſ. Καταναλίσκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν, Iſocr. ad Dem.

Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpefacio, torpidum reddo; (2) obtorpeo. Οὐ κατενάρκησα οὐδενὸς, 2 Cor. 11, 8.

Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno; (2) navali prælio ſupero. Τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον, Suid.

Καταναίω, habitare facio, colloco. Hinc a. 1. apud poët. κατένασσε, collocavit, habitare juſſit. Κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης, Heſiod. Ἐργ. 167.

Κατανδρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco, viriliter ſupero.

Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατὰ, ἄνδρα, & λέγω, *ſeligo.*

Κατανεανιεύομαι, f. εύσομαι, juveniliter glorior; (2) juvenili robore prævaleo, animoſe ſupero.

Κατανείσσομαι, vel κατανίσσομαι, venio de, deſcendo. Ἐξ ὀχέων κατανίσσεται, Apollon.

Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατὰ, & νεμεσάω, *indignor.*

Κατανέμω, diſtribuo, partior; κατανέμομαι, incolo, poſſideo, fruor; κατανειμάμενοι, aor. 1. med. partic. paſſ. κατανεμηθέντες, diſtributi; κατανενεμημένος, perf. paſſ. depaſtus. Ὃν ἐγὼ κατανεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι ποτὲ ἐς κάττυμα, Ariſt. Ach. 305.

Κατανέομαι, f. κατανεῦμαι, venio de, deſcendo, κατανεύμενος, deſcendens, Nonn.

Κατανεῦσαι, aor. 1. inf. act. v. κατανεύω.

Κατανεύσιμος, ον, quod concedi, annui, ſ. nutu perfici poteſt.

Κατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A

Κατανεύω, f. εύσω, annuo, nutu aliquid confirmo; (2) innuo, nutu ſignifico. Κατένευσαν τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, Luc. 5, 7.

Κατανεφόω, caligine obduco, obſcuro.

Κατανῆσαι, aggerare, extruere, Herodot. Ex κατὰ, & νῆσαι, quaſi a νέω, ſive νήω.

Κατανήχομαι, natando deferor.

Κατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo; κατηνθρακωμένος, perf. paſſ. in carbones verſus. Ἐπεὶ δ' κατηνθρακώθη θύμ' ἐν Ἡφαίστου φλογὶ, Eur. Iph. in Au. 1649.

Κατανίζω, diffundo, transfundo, Vet. Lex.

Κατάνιμμα, τὸ, perfuſio, lotio.

Κατανίπτης, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra ſordidatum eluebat. A

Κατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω. Κατανίψαν ἀπὸ γλώττης ἅπαντας, Luc.

Κατανίσσομαι, idem quod κατανείσσομαι.

Κατανίσταμαι, conſurgo contra aliquem, inſurgo repugnatorius. Κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τόλμῃ, Polyb.

Κατανίφω, f. ψω, ningo; (2) nive obruo. Κεἰ κρημνάδην κατανίφοι, Ariſt. Nub. 962.

Κατανοέω, contemplor, ſpecto; (2) conſidero; (3) animadverto, intelligo, perſpicio; (4) diſco. Κατανοήσατε τὰ κρίνα, Luc. 12, 27. Hinc

Κατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animadverſum ſeu perſpectum eſt, commentum, remedium excogitatum.

Κατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadverſio, deprehenſio; (2) cognitio; (3) diligens & attenta conſideratio; (4) documentum. Ab eod.

Κατανοητικὸς, perſpicax. Ab eod.

Κατάνομαι, abſumor. Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται, Odyſſ. 2, 58.

Κατανομιστεύω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos inſumo, ap. Suid. Ex κατὰ, & νομίζω, in ea ſignificatione qua & νόμισμα, *nummus* inde deſcendit.

Κατανομοθετέω, ῶ, legem oppono legi, obrogo. Ex Plat.

Κατανοσφίζομαι, ſurripio, depeculor.

Κατανουθετέω, ῶ, commoneo, monitis inſtituo & moderor.

Κάταντα, ων, τὰ, declivia, *Poetice.* A κατάντης.

Καταντάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio, evado; (2) pervenire facio, tranfero. Κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, Act. 25, 13. Μισθοφορίας ἀξιολόγου προκειμένης πολλοὶ ἐθέλοντι κατήντων, Diod. Hinc

Κατάντημα, ατος, τὸ, occurſus; (2) faſtigium ædificii; *item* (3) finis, terminus.

Κατάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, declivis, proclivis, deorſum vergens. Ab eod.

Καταντία, ἡ, declivitas.

Καταντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.

Καταντικρὺ, *Adv.* ex adverſo, e regione, ex oppoſito, τὸ καταντικρὺ, contrarium.

Καταντίον, *Adv.* idem.

Καταντιπέρας, *Adv.* idem.

Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hauſta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Ph. καταντλῶ, fomento. Ap. Med. eſt, fomenta adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum ſuavitate orationis capere tentant auditores & permulcere. Ἀλλ᾽ ὅταν ξυνήγορος ταυτὰ σου καταντλῇ, accuſationibus aſpergit, Ariſt. Veſp. 481. A κάταντλος.

Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infuſione fit. A præc.

Κατάντλησις, εως, ἡ, infuſio aquæ vel alius liquoris potiſſimum fovendi gratia.

Κάταντλος, ὁ καὶ ἡ, abundans, circumfluens.

Κατανυγῇς, 2. ſing. a. 2. conj. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν, acerbus, mordax.

Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus & omni ſenſu privans, ſopor, ſtupor. A

Κατανύσσω, vel κατανύττω, f. ξω, pungendo penetro, compungo, a. 2. paſſ. κατενύγην, 3. pl. κατενύγησαν. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, Act. 2, 37.

Κατανυστάζω, f. άσω, dormito capite dejecto & nictante; (2) obdormiſco; (3) aliquantum dormio.

Κατανυχθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανύειν δρόμον, τὴν πορείαν, Plut.

Κατανωτιαῖος, αία, αῖον, qui a tergo eſt.

Κατανωτίζομαι, dorſo fero, ſublatum bajulo.

Καταξαίνω, carpo, carmino; (2) lacero; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero, f. 1. καταξανῶ, εῖς, a. 1. part. καταξάνας· paſſ. καταξανθείς. Ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πετροῖσι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν, Soph. Aj. 739. Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; cruentare, Ariſt. Ach. 324. Κατεξάνθην πόνοις, Eur. Tro. 757.

Καταξέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro κατάξειν, a κατάγω.

Καταξενόω, hoſpitio excipio.

Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & ſcalpendo polio; a. 1. paſſ. κατεξέσθην, Sub. 3. ſing. καταξεσθῇ. Ὅταν δὲ πρισθῇ, καὶ καταξεσθῇ, Plut. de *cornibus*.

Καταξηραίνω, deſicco, exſicco.

Κατάξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccus, aridus, peraridus. Κατάξηρος ψυχὴ, *Num.* 11, 6.

Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; paſſ. καταξιοῦμαι, dignus judicor; a. 1. κατηξιώθην, inf. καταξιωθῆναι. Κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι, Act. 5, 41. τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, Luc. 20, 35.

Καταξίως, *Adv.* digne, pro dignitate,

Καταξυράω, rado, derado.

Καταξυσμὸς, οῦ, ὁ, ſculptura. A

Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado, litura obduco, oblitero; (2) incido, ſcarifico. Τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύοντες, Luc.

Καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo, a. 1. part. paſſ. καταπαιχθεὶς, eluſus.

Καταπαίω, fut. αίσω, percutio, flagello, ferio.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, compactus. A πηκτός.

Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco; (2) vinco; a. 1. part. paſſ. καταπαλαισθεὶς, lucta victus. Ἀλλ᾽ οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους, Eur. Iph. in Au. 1038.

Καταπαννυχίζομαι, pernocto.

Καταπανουργέω, f. ήσω, malitioſe ago contra, dolis utor adverſus.

Κατάπασμα, ατος, τὸ, id, quo corpus conſpergitur. A

Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. καταπάσω, conſpergo. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν, Ariſt. Nub. 177. Πάντα ταυτὶ καταπάσω βουλευματίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων, Ariſt. Eq. 99. Hinc

Κατάπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſperſus, qui adſpergitur.

Καταπατέω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, Heb. 10, 29. Καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Hinc

Καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.

Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies; (2) finis.

Καταπαύσιμος, ὁ καὶ ἡ, requiem adferens.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) ſedatio; (3) dejectio, de honore. A

Καταπαύω, f. αύσω, ceſſare, ſeu deſiſtere facio, coërceo, compeſco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requieſco, ceſſo; καταπαυθήσεται, ſedabitur, f. 1. paſſ. Δέσποινα χόλον καταπαύσει, Eur. Med. 172. Ἐγὼ σου καταπαύσω τὰς πνοὰς, Ariſt. Av. 1403. Τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν, id. Pace, 738.

Καταπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obſequens, moriger. A

Καταπείθω, fut. πείσω, perſuadeo, adduco, adhortor, induco. Et *Paſſ.* obedio, morem gero, pareo.

Καταπειλέω, interminor.

Κατάπεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, fame confectus. Ex κατὰ, & πεῖνα, *ſitis*.

Κατάπειρα, ας, ἡ, tentamentum, experimentum.

Καταπειράζω, f. άσω, periculum & experimentum facio, attento, tento. Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, Polyb. ψῆφον τινὸς, Lyſ. Hinc

Καταπειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.

Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc

Καταπειρητὴρ, ῆρος, ἡ, inſtrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, *Ion.* pro καταπειρατηρία. idem.

Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo, configo; καταπεπαρμένος, perf. paſſ. confixus.

Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, pittaciis conſuo; vel novis ſoleis reficio, καταπεπελματωμένα, calcei ſordidi, obſoleti. Ex πέλμα, *ſolea calceamenti*.

Καταπελτάζω, catapultis impugno; (2) invado, vel incurſo more peltatorum militum; f. 1. καταπελτάσονται, peltati incurſabunt. Καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην, Ariſt. Ach. 164. A καταπέλτης.

Καταπελταφέτης, ου, ὁ, qui telum e catapulta mittit. Ex καταπέλτης, & ἀφίημι, *mitto*.

Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, baliſta, machina bellica; (2) ſupplicii genus. Ex πέλτη. Hinc

Καταπελτικὸς, ἡ, ὸν, catapultarius.

Καταπελτόω, pro καταπελματόω.

Καταπέμπω, f. ψω, demitto; (2) mitto. Καταπέμπειν γράμματα, Herodian.

Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.

Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. V.

Καταπεπτηυῖα, part. perf. act. f. g. *per Sync.* pro καταπεπτηκυῖα, a καταπτάω.

Καταπέπτω, f. ψω, percoquo, decoquo, concoquo. Χόλον καταπέψῃ, Il. 1, 81.

Καταπεπυκασμένως, ſolerter, callide, fraudulenter. A πυκάζω.

Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim & inſolenter illudo, a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.

Καταπερίειμι, longe ſuperior ſum, multum ſupero.

Καταπερίξυσις, ἡ, laceratio, ſcarificatio.

Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.

Καταπερπερεύομαι, adulor,

Καταπεσὼν, a. 2. part. act. verbi καταπίπτω.

Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Καταπετάσας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, Ariſt. Plut. 730.

Καταπετάννυμι, vel καταπεταννύω, idem.

Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolo, volando deſcendo.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.

Καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. A πέτρος & κόπτω.

Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de ſaxo præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρος.

Καταπέττω, *Att.* pro καταπέσσω.

Καταπεφύγασι, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφεύγω.

Καταπέφνω, occido. Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, Il. 3, 281.

Καταπεφρονηκότως, contemtim.

Καταπέψῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. verbi καταπέπτω.

Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango; (2) gelu conſtringo, congelo, conglacio. Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτὸν, ſcil. ὀβελίσκον, Ariſt. Av. 365.

Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio, inſilio.

Καταπημαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. καταπημήνειε, noceat, lædat.

Καταπημήνειε, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Att.* pro καταπημήναι.

Καταπὴξ, ῆγος, ὁ, ſublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.

Κατάπηρος, ον, læſus, mutilatus.

Καταπήσσω, vel καταπήττω, f. ξω, defigo.

Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.

Καταπιέζω, f. έσω, deprimo, opprimo; (2) comprimo, preſſo.

Καταπίεσις, εως, ἡ, depreſſio, oppreſſio, compreſſio. A καταπιέζω.

Κατάπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, peramarus.

Καταπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, præpinguis, obeſus. Ex πιμελὴ, *pinguedo*.

Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo; f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα, paſſ. καταπίμπλαμαι, oppleor.

Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρησαν τὰς οἰκίας, Plut.

Κατάπινε, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi

Καταπίνω, abſorbeo, ebibo, epoto; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπιοῦμαι, καταπιοῦνται, devorabunt; paſſ. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, devorabitur; a. 1. paſſ. καταποθῆναι; aor. 2. act. κατέπιον, Conj. ἐὰν καταπίω. Αὕτη γέ τοι ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως, Ariſt. Veſp. 1141. Ἧκον ὡς τρισμύριαι γέρανοι θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους, id. Av. 1142.

Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.

Καταπιπράσκω, vendo, venundo.

Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor; a. 2. κατέπεσον, καταπεσὼν, prolapſus; perf. inf. καταπεπτωκέναι, deciſſe. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, Act. 26, 14.

Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incruſto.

Καταπιστεύω, credo, fidei alicujus committo. Καταπιστεύεται ταῖς Μούσαις, Phal.

Καταπιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præſto, fidem exigo. Ex πίστις. Hinc

Καταπίστωσις, εως, ἡ, fiduciæ & ſecuritatis contractus.

Καταπίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.

Καταπίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, præpinguis, valde obeſus, Suid.

Καταπλαγεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi καταπλήσσω.

Καταπλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu conſternatus. A καταπλήσσω.

Κατάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod ſuperimponitur, emplaſtrum. A

Καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplaſma impono, cataplaſmate curo. Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμυθίῳ κατάπλαττε, Epigr. Ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ ἕστηκα, fucata. Arist. Con. 875. Hinc

Καταπλαστὸς, ἡ, ὸν, illinendo adhibitus, illitus.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto. Καταπλέκειν τὴν ζόην, Herodot. finire, ῥῆσιν, perorare.

Καταπλεονεκτέω, excello, præsto.

Κατάπλεος, & *Att.* κατάπλεως, cumulate expletus, plene satiatus.

Καταπλέω, devehor, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, Luc. 8, 26.

Καταπληγμὸς, ου, ὁ, objurgatio, insultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν, formidabilis, terribilis, stuporem afferens. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, cum stupore, terrore, ut stupeant, qui vident, &c.

Κατάπληξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, perculsus, consternatus; (2) pavidus; (3) stolidus.

Κατάπληξις, εως, ἡ, obstupefactio; (2) stupor, mens attonita. Ab eod.

Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obstupefacio; καταπλήσσομαι, obstupesco, stupeo, percellor; a. 1. act. καταπλῆξαι, perculisse, in med. καταπλήξασθαι, a. 2. pass. καταπλαγῆναι, percelli, perculsum esse. Κατέπληξε πάντας, Xen. Καταπλαγῆναι τοὺς πολεμίους, Thuc.

Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio. A καταπλέκω.

Κατάπλοος, *contr.* κατάπλους, ου, ὁ, navigatio deorsum, sive qua descendimus; (2) appulsus; (3) locus ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, dives sum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλουτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.

Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo.

Κατάπλυσις, ἡ, lotio. A pr.

Καταπλώω, *Ion.* pro καταπλέω, navi devehor. a. 1. καταπλώσας, devectus.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, perspiratio, adflatus. A

Καταπνέω, f. εύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, suffoco, præfoco, strangulo. Καταπνίγειν πῦρ, Gal. Hinc

Κατάπνιξις, εως, ἡ, strangulatio, suffocatio.

Καταπνοὴ, ἡ, venti irruentis flatus. A καταπνέω.

Καταπόδα, & καταπόδας, *Adv.* e vestigio, cursu, per vestigia. Ex κατὰ, & πούς, *pes.*

Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. καταπίνω pro καταπόω. Unde

Καταπόθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium.

Καταποικίλλω, variego, varie distinguo, perf. pass. καταπεποίκιλται, variegatum est. Αἱ τῶν πλάσεων, χρόνων, προσώπων, ἀριθμῶν, γενῶν ἐναλλάξεις πῶς ποτε καταποικίλλουσι καὶ ἐπεγείρουσι τὰ ἑρμηνευτικά, Longin. 23.

Καταπολαύω, perfruor; (2) nimium & plus, quam par est, fruor.

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Καταπολεμεῖν τινα ἐγκλήματι, Thuc. Hinc

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio, debellatio.

Καταπολιτεύομαι, politica ratione vinco, institutis meis vinco vel antiquo. Κατεπολιτεύσατο τὴν ἐν τούτοις πλεονεξίαν, Plut.

Καταπολὺ, *Adv.* multum, valde; (2) multo, *cum Compar.*

Καταπομπεύω, transmitto, transveho pompa; (2) glorior adversus quem.

Καταπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso; καταπονοῦμαι, labore conficior, fatisco, affligor; καταπονηθεὶς, a. 1. part debilitatus, vexatus. Ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, Act. 7, 24. Hinc

Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, lassitudo.

Κατάπονος, ὁ καὶ ἡ, labore defessus, confectus.

Καταποντίζω, demergo in pontum, seu mare, submergo, immergo. Καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης, Matt. 18, 6. Hinc

Καταποντισμὸς, οῦ, ὁ, demersio in mare; submersio.

Καταποντιστὴς, οῦ, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui post prædam captam homines in aquas submergit. Ab eod.

Καταποντόω, idem quod καταποντίζω.

Καταπέρδω, oppedo.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exsilio.

Καταπόρνευσις, εως, ἡ, scortatio; (2) stupratio. A

Καταπορνεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero; (2) prostituo; (3) corrumpo, adultero.

Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices insumo. Ex πορνοκόπος, *leno.*

Κατάποσις, εως, ἡ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, Gl. V. καταποσις, vorago. A καταπίνω.

Καταπότης, ου, ὁ, vorax, devorator, helluo, Cl. V. (2) gula, guttur. Ab eod.

Καταπότιον, ου, τὸ, Catapotium, medicamentum, quod deglutiendo sumitur. Ab eod.

Κατάποτον, ου, τὸ, idem. *Hipp.*

Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior.

Καταπρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis, pronus, dependens.

Καταπράσσω, vel καταπράττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, transigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ πάντα, ὅσα ἡ πόλις βούλεται, καταπράττῃ, Plut.

Καταπράϋνσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A

Καταπραΰνω, mitigo, mansuefacio, lenio, demulceo, compesco, sedo. Κατεπράϋνε τῆς ὀργῆς αὐτὸν, Plut.

Κατάπρεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, stirpibus, arboribus abundans. Ex πρέμνον, *stirps.*

Καταπρεσβεύω, *cum gen.* legatus venio contra aliquem.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo, deuro; (2) incendo.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus, declivis, dependens.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρηνόω, ῶ, præcipito, pessundo; hinc a. 1. med. καταπρηνώσαο, pro καταπρηνώσω. Ex κατὰ, & πρηνὸς, *pronus,*

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταπρήθω.

Καταπρίω, f. ίσω, serra deseco, vel præcido, serra descindo; (2) discindo, disseco.

Καταπροδιδόναι, præs. inf. act. verbi

Καταπροδίδωμι, prodo. Μήτε τοὺς ξυμμάχους καταπροδίδωμεν, Thuc.

Καταπροήσεσθαι, a. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημι, e manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.

Καταπροΐξομαι, progredior longius; (2) impune evado; (3) impune aliquid facio. Hoc thema inusitatum præsupponitur, ut hinc sit καταπροΐξεσθαι, futurum. Sic autem occurrit: οὐ καταπροΐξει pro οὐ καταπροΐξῃ, haud impune feceris; & οὐ καταπροΐξεται, non impune fecerit. Οὔτοι σὺ καταπροΐξει λέγουσα ταυτί, Arist. Θεσμ. 573. & Vesp. 1385. Quasi κατὰ προῖκα, *gratis, impune*; in altera significatione quasi ex κατὰ, πρὸ, & ἵκομαι.

Καταπροϊξάμην, *impune reliqui*, aor. 1. ind. med. v. καταπροΐξομαι.

Καταπρολείπω, relinquo, desero.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, devinco.

Καταπροχέω, f. εύσω, p. ευκα, profundo, effundo.

Καταπρωκτὸς, ὁ, cinædus.

Καταπτὰς, a. 2. part. act. v. καθίπτημι.

Καταπτάω, ῶ, f. καταπτήσομαι, devolo. *Præs. inus.*

Κατάπτερος, ὁ καὶ ἡ, plumatus, aliger. Ex πτερὸν.

Κατάπτεσθαι, *perstringere*, præs. inf. med. *Ion.* pro καθάπτεσθαι, a καθάπτομαι.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, consternor, perterrefio, obstupesco; pertimesco, valde timeo; (2) perterrefacio.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro κατεπτήτην, a v. καθίπταμαι.

Καταπτοιέω, metu consterno, exterreo.

Κατάπτομαι, *Ion.* pro καθάπτομαι, tango, exprobro; cito, de teste.

Κατάπτυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, despuendus, detestandus, abominabilis. A καταπτύω.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sinuosus, plicatus, Ex πτύσσω, *plico.*

Καταπτύω, ύσω, despuo, despicio, contemptim adversor.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A καταπίπτω.

Κατάπασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido.

Κατάπτωτος, succiduus, Gl. V. A καταπίπτω.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops sum; (6) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὴς, έος, ὁ, cinædus; (2) obscenus, Hes. Ex πυγή.

Κατάπυγος, ου, ὁ, idem & ex iisd. Hinc

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.

Καταπύγων, ονος, ὁ, cinædus. A πυγή.

Καταπυγωνέστερος, impudicior, libidinosior.

Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine consumo; καταπύθομαι, putresco.

Καταπυκάζω, exorno.

Κατάπυκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, condensus.

Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenso. Κατεπύκνου παραδειγμάτων πλήθει τὴν πόλιν, Plu. Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας φαντασίαις καταπεπυκνωμένον, Longin. 9.

Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.

Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo. Ex κατὰ, & πῦρ.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, incendus absumo, comburo.

Κατάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignitus, igne excandefactus; (2) ardentissimus, ferventissimus. Ex πῦρ.

Κατάπυῤῥος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde rufus.

Καταπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.

Καταπωλέω, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, diræ.

Καταρακόω, sive καταῤῥακόω, ῶ, lacero. Unde p. part. κατεῤῥακωμένος, laceratus. Νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατεῤῥακωμένος τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας, Soph. Trach. 1119. A ῥάκος.

Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A καταῤῥάσσω.

Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, male ominor, exsecror, devoveo. Ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ, Arist. Ran. 764. Ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, Marc. 11, 21. Ex ἀρὰ, *preces, diræ.*

Καταρᾶσθε, 2. plur. præs. imper. med. contr. pro καταράεσθε, a καταράομαι.

Καταράσιμος, exsecrabilis.

Κατάρασις, εως, ἡ, maledictio, ipsa exsecratio.

Κατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, diris devotus, exsecratione dignus. A καταράομαι.

Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταῤῥάσσω.

Κατάρβυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, usque ad calceos demissus. Ex ἀρβύλη.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo, cessare facio ab opere, aboleo; inutile reddo, inutiliter occupo. Κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου, 1 Cor. 13, 11. Κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, Rom. 7, 6.

Καταργηθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi καταργέω.

Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, & *in Plur.* primitiæ. A κατάρχω.

Καταργουμένην, acc. sing. part. præs. pass. f. g. v. καταργέω.

Κατάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argentatus; (2) argenteus.

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, inargento, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo.

Καταρδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus, Gl. V. quaſi a καταρδεύω, quod eſſet irrigo.

Κατάρδω, irrigo. Οὔτι πανουργῶν, οὔτι κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων, laudibus perfundens; Ariſt. Ach. 664.

Καταρέζω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, Il. 1, 361.

Καταρὴς ἄνεμος, ventus contortus, & deſuper irruens cum impetu, typho. A καταράσσω.

Καταρθεὶς, aor. 1. part. paſſ. Ion. pro καθαρθεὶς a καθαίρω.

Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.

Καταριγηλὸς, ἡ, ὸν, horribilis, horrendus.

Καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) connumero; (4) numero. Καταριθμημένη Τρῳάδων ἄλλων μέτα, Eur. Tro. 873. Κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, Act. 1, 17.

Καταρίθμησις, ἡ, enumeratio, dinumeratio. A præc.

Καταριπτάζω, fut. άσω, dejicio, Heſ.

Καταριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo.

Καταρκέω, ῶ, ſufficio. Ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ καταρκείτω, Eur. Rheſ. 446.

Καταρμόζω, Ion. pro καθαρμόζω, adapto.

Καταρόω, ῶ, fut. όσω, aro.

Καταρραγὴ, ἡ, dilaceratio. A ſeq.

Καταρραγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi καταρρήγνυμι.

Καταρραθυμέω, ignave vel timide ago.

Καταρραίνω, fut. ανῶ, perfundo ſtillatim; (2) adſpergo, inſpergo.

Καταρράκτης, ου, ὁ, idem quod καταράκτης.

Καταρράπτω, fut. ψω, inſuo, conſuo.

Καταρράσσω, vel καταρράττω, f. ψω, frango, rumpo; (2) impetuoſe deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more ſalientium aquarum defluo. Κατέρραξε δὲ εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας, Dem.

Κατάρραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſutus; (2) pannoſus; (3) ex commiſſuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A καταρράπτω.

Καταρραψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor conſuendo carmina; (2) nugor.

Καταρροίζω, permulceo. *Ern.*

Καταρρέων, præſ. part. act. n. g. verbi καταρρέω.

Καταρρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deorſum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A

Καταρρέπω, f. ψω, decrſum vergo & inclinor.

Καταρρεύσαν, nom. ſ. a. 1. part. act. n. g. verbi

Καταρρέω, f. εύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς ἐντεῦθεν, Ariſt. Pace. 145. Φόνῳ καταρρεῖ, Eur. Tro. 16.

Καταρρήγνυμι, vel καταρρηγνύω, confringo, diſtringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter & cum impetu moveo; valde purgo, ap. Med. Γυναῖκες καταρρηγνύμεναι τοὺς πέπλους, Xen. Ἀσκοὺς καταρρωγότας, Joſ. 9, 4. Hinc

Καταρρηκτικὸς, ἡ, ὸν, celeriter urinam, aut alvum ciens.

Κατάρρησις, εως, accuſatio; (2) condemnatio. Ex ῥέω, *dico*.

Καταρρήσσω, vel καταρρήττω, f. ξω, confringo, diſtringo; (2) conſtrepo, interſono.

Καταρρητορεύω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia ſupero; (3) eloquentiæ vi demulceo.

Κατάρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex ῥίζα, *radix*. Hinc

Καταρριζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, radicibus fixis ſtabilio.

Καταρρινάω, ῶ, f. ήσω, limo, lima polio. Ex ῥίνη, *lima*.

Καταρρινίζω, f. ίσω, idem.

Καταρριπτάζω, f. άσω, dejicio, vel diſjicio.

Καταρριπτέω, dejicio, proſterno. A

Καταρρίπτω, f. ψω, idem.

Καταρροιζέω, aſthmate ſibilante laboro.

Καταρροΐζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, deſtillationibus vexor. A κατάρροος.

Καταρροϊκὸς, ἡ, ὸν, a catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, ſ. cum catarrho conjunctus. Ab eod.

Καταρροητικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Κατάρροος, *contr.* κατάρρους, ου, ὁ, catarrhus, defluxio, deſtillatio; gravedo. A ῥόος.

Καταρροπία, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorſum vergit. A

Κατάρροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, declivis, deorſum vergens. A καταρρέπω.

Καταρροφέω, ſorbillo, abſorbeo.

Καταρροώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinoſus.

Καταρρυθμέω, ῶ, fut. ήσω, quadrare facio, ad numeros aptos redigo.

Καταρρυθμίζω, f. ίσω, idem.

Καταρρύομαι, defluo, deſcendo, de veſte.

Καταρρυπαίνω, fut. ανῶ, conſpurco, contamino. Σπερμολόγα ῥήματα τοὺς λέγοντας πρώτους καταρρυπαίνει, Plat.

Καταρρυπόω, idem.

Κατάρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copioſus. A καταρρέω.

Καταρρωδέω, extimeſco; metu conſternor. Unde pl. p. καταρρωδήκεε, *Ion.* pro καταρρωδήκει, Part. καταρρωδηκὼς, ap. Herod.

Καταρρὼξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ſcopulus fractus fluctibus. A καταρρήγνυμι.

Κάταρσις, εως, ἡ, appulſus navium, deſcenſus navis; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. A καταίρω.

Καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἵνα καταρτήσω ἐς τοῦτο κεῖνα πάντα, Herodot. Hinc

Καταρτησις, εως, ἡ, coapatio.

Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco ſeu repono; (2) inſtauro; (3) perficio, abſolvo, ſtruo, inſtruo; (4) Accommodo, apte compono; (5) ex multis unum compono; (6) concilio, ad concordiam adduco; (7) reconcinno, reſarcio, reficio. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 21. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, Heb. 10, 5.

Κατάρτισις, ἑως, ἡ, inſtauratio, perfectio, abſolutio.

Καταρτισμὸς, οῦ, ὁ, reſtauratio membrorum luxatorum in locum ſuum; (2) inſtauratio, Ab eod.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compoſitor, conciliator, moderator. Ab eod.

Κατάρτυσις, ἡ. conditio ciborum; (2) diſciplina, inſtitutio. A

Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, inſtruo; (2) condio.

Καταρχαιρεσιάζομαι, magiſtratus creo.

Καταρχὰς, *Adv.* ab initio. Ex ἀρχή.

Καταρχὴ, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex iiſd.

Κατάρχουσα, pr. part. act. f. g. verbi

Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor ſum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; victimam ferio, libo. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται ὁ χιλίαρχος, ſacrificia, Lyc. 209. Κατάρχομαι νόμων βακχείων, Eur. Hec. 680. Τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγὼ, Id. in Tau. 56.

Καταρωμένους, acc. pl. præſ. part. med. *contr.* pro καταραομένους, a καταράομαι.

Καταρῶνται, 3. pl. pr. ind. med. *contr.* pro καταράονται.

Κατάσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnoſus, corpulentus, obeſus. Ex σάρξ, *caro*. Hinc

Κατασαρκόω, ῶ, f. ώσω. obeſum reddo.

Κατασάττω, f. ξω, conſtipo, condenſo.

Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo; (2) ſedo, reſtinguo. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τοῦτο κατασβέσαιμι, Ariſt. Lyſ. 736. Ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον, Eur. Or. 680.

Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A præc.

Κατάσεισις, ἡ, concuſſio. A

Κατασείω, f. σείσω, decutio; (2) concutio, quaſſo; (3) terrefacio; (4) manu deorſum commota ſilentium præcipio, ſeu aliud ſignum do. Κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, Act. 21, 40. τὴν χεῖρα, ib. 19, 33.

Κατασημαίνω, fut. ανῶ, annoto, obſervo; (2) obſigno, ſigillo; (3) noto, inſignio.

Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, marceſcere facio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς, Ariſt. Plut. 1035.

Κατασθμαίνω, de equo ſæviente in frenum.

Κατασιγάζω, f. άσω, ſilere facio, ſilentium impero. Ex κατὰ, & σιγάζω, *tacere jubeo*.

Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, conticeſcere facio.

Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum comice fictum ab Ariſtophane, τυρὸν κατεσικέλιζε, caſeum Siculum devorabat. Ex Σικελία, *Sicilia*.

Κατάσιμος, reſimus, Gl. V.

Κατασινάζω, f. άσω, admodum lædo. A

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιτέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, comedo, veſcor.

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, conticeſco; (2) ſilentium impero; (3) ſedo.

Κατασκάζω, f. άσω, concido; (2) proſterno.

Κατασκαίρω, deſilio.

Κατασκάπτω, fut. ψω, ſuffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, Eur. Iph. in Au. 63. Μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἑλεῖν δεῖ, ϗ κατασκάψαι βίᾳ, Soph. Phil. 989. Πατρῷα δ' ἑστία κατεσκάφη, Eur. Hec. 22.

Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, everſio. A κατασκάπτω.

Κατασκαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dirutus, ſuffodiendo everſus. Ab eod.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, diſpergo, diſſipo; (2) diluo, refuto; (3) diſſipo, v. g. rumores; (4) offundo. Κατεσκέδασαν ὕβριν τοῦτο καθ' ὑμῶν, ἄναν, Ariſt. Av. 542.

Κατασκεδάννυμι, idem.

Κατασκελετεύω, exſicco, exarefacio, extenuo; (2) proprie carnem & medullam demo, ut ſola oſſa remaneant; ſceleton efficio.

Κατασκέλλω, idem. Hinc

Κατασκελὴς, ὲς, tenuis, exſanguis.

Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.

Κατασκευάζω, f. άσω, inſtruo, adorno; (2) armis inſtruo, armo; (3) exſtruo, exædifico; (4) adſtruo, probo, argumentis, confirmo; (5) inſtauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, conficio; (10) præparo. Ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεὸς, Heb. 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ib. Hinc

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod ſtructum eſt, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum ſubdolum; (4) remedium excogitatum.

Κατασκευασμὸς, οῦ, ὁ, commentum, molimentum ſubdolum. Ab eod.

Κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, exſtructor, molitor, opifex. Ab eod.

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.

Κατασκευαστικῶς, *Adv.* demonſtratione.

Κατασκευαστὸς, ἡ, ὸν, exſtructus, conditus, ſtructilis; (2) compactus; (3) fabrilis; (4) ſubornatus, appoſitus, ſubmiſſus. Ab eod.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exſtructio, ſtructura, opificium; (2) ſtructura, compoſitio & artificium orationis; (3) conſtitutio; (4) inſtitutum; (5) apparatus; (6) ſupellex, vaſa & inſtrumenta domus vel fundi; (7) metatio caſtrorum; (8) adſtructio, probatio, demonſtratio. Ex σκευή.

Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.

Κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio.

Κατασκηνάω, & κατασκηνόομαι, tentorium defigo, ſedem & domicilium pono.

Κατασκηνόω, ῶ, idem; (2) tentorium ſeu taber-

tabernaculum præbeo ; (3) quieſco. Κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, Act. 2, 26, ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari, Xen. Hinc

Κατασκήνωμα, τὸ, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum ſeu tabernaculorum collatio ; (2) tentorium, habitaculum ; (3) nidus.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuoſe irruo ; (2) corripio, invado ; (3) incumbo. Κατέσκηψεν ἐς ἀγγέλους, Herodot. τῷ ὀδόντι, Ariſtot. Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους, Soph. Oed. Col. 1008. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio ; (2) decubitus.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, Heb. 9, 5.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατεσκίαον apud Hom. Odyſſ. 12, 436. obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, diſſipor.

Κατάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus. A Σκιά.

Κατασκλῆμι, exareſco, contabeſco ; p. κατέσκληκα, exarui, contabui, Partic. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκλητεύω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, ſpeculatio. A

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, ſpeculor. A Σκοπὴ, *ſpeculatio.*

Κατασκοπέω, exploro, & quidem hoſtili animo ; *unde* inſidiari. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4. Hinc

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.

Κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpeculatio, exploratio ; (2) ſpecula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, ſpeculatorius, exploratorius.

Κατασκόπιον, ου, τὸ, navis exploratoria,

Κατάσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, explorator, ſpeculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, triſti, ſevero ſum vultu.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus inceſſo.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, *Ariſtot.* ſed lectio dubia. *Ern.*

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo ; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A Σμύρνα, *myrrha.*

Κατασμύξαι, 3. ſ. a. 1. opt. act. v.

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασμάχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, inſolenter, vel ſuperbe me adverſus aliquem effero.

Κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, ago, propulſo, expello ; (2) perſequor ; (3) arceo.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, ſophiſtice decipio, ſophiſmate circumvenio, redarguo, aut percello ; (2) fraudes & dolos machinor, doloſe ago ; (3) arte aliqua decipio, circumvenio, Paſſ. κατασοφίζομαι, decipior, aor. 1. part. κατασοφισθεὶς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, Act. 7, 19. Ὑπὸ τεχνίτου ῥήτορος σχηματίοις κατασοφίζεται, Longin. 17.

Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo captioſe verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, fut. άσομαι, valde comiter accipio & amplector.

Κατασπαθάω, ῶ, f. ήσω, luxu conſumo, prodigo. Κατασπαθᾷν τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω dilacero, dilanio, diſcerpo. Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε, Ariſt. Eq. 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, detractio ; (2) convulſio. Ab eod.

Κατασπασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, detrahendi vim habens.

Κατασπαταλάω, delicior, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, deſtruo, convello, deturbo ; (2) avide deglutio, ſeu haurio faucibus, p. in ſign. præſ. κατέσπακας, deglutis, ſive ſoles deglutire, apud Ariſtoph. Τῶν τριχῶν κατέσπασα, Ariſt. Lyſ. 728.

Κατασπείρω, ſero, ſemino, conſero. Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνεις ; Soph. Aj. 1024.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfuſio, ut hoſtiæ. A

Κατασπένδω, fut. σπείσω, libo, perfundo libamine ſeu libamento ; (2) devoveo. Χοὰς κατασπείσουσ' ὑπὲρ ματρὸς τάφου, Eur. Or. 1176. Οἱ με κατασπείσαντες ἀπήμονα, Epigr.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. εύσω, feſtino, propero ; (2) urgeo, incito, inſtigo, p. part. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, Æſchin. A σπεύδω.

Κατασπιλόζω, fut. άσω, commaculo, labem adſpergo, inquino. A σπῖλος.

Κατασποδέω, ῶ, f. ήσω, ferio, percutio. Τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, Ariſt. Θεσμ. 567.

Κατασπορὰ, ᾶς, ἡ, ſeminatio. A κατασπείρω.

Κατασπουδάζω, f. άσω, ſtudeo, operam navo, ſtudioſe adfecto, p. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius.

Κατασπουδῇ, *Adv.* de induſtria, ſtudio, data opera. A σπουδὴ, *ſtudium.*

Καταϛαγμὸς, οῦ, ὁ, deſtillatio. A

Καταϛάζω, f. άξω, deſtillo, inſtillo, ſtillatim infundo, ſtillatim effundo. Ἱδρὼς γέ τοι νιν καταϛάζει δέμας, Soph. Phil. 823. Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', οὗ καταϛάζω δάκρυ ; Eur. Hec. 749. Ἀφρῷ καταϛάζοντι Καδμείαν χθόνα, Eur. Supp. 588.

Καταϛαθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. καθίϛημι.

Καταϛαθμεύω, fut. εύσω, in ſtatione, diverſorio, ſeu ſtabulo colloco. Τὰ βοσκήματα καταϛαθμεύουσι, Strabo.

Καταϛαθμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior.

Καταϛαθμισμὸς, οῦ, ὁ, appenſio.

Καταϛαλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi aut ſiſtendi vim habens, reprimens, ſiſtens, cohibens. A καταϛέλλω.

Καταϛαμνίζω, fut. ίσω, in vas ſeu dolium infundo & condo. A ϛάμνος.

Καταϛάντος, gen. ſ. aor. 2. part. act. verbi καθίϛημι.

Καταϛασιάζω, fut. άσω, ſeditione opprimo & adfligo ; (2) concerto. Κατεϛασίαζε τὴν βουλὴν, Plut. Καταϛασιαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου φίλων, Xen.

Κατάϛασις, εως, ἡ, collocatio & conſtitutio cujuſvis rei in ſuam ſedem ; (2) conſtitutio, ordinatio, inſtitutio ; (3) ordinatio ad officium ; (4) conſtitutio. v. gr. aëris, corporis humani ; (5) ſtatus, conditio ; (6) ipſa actio ſtandi ; (7) locus, in quo conſiſtitur ; (8) conſeſſus, concilium, concio ; (9) ſedes ; (10) ſedatio ; (11) ſtipendium equeſtre. A καθίϛημι.

Καταϛάτης, ου, ὁ, inſtaurator, diſpoſitor. Ab eodem.

Καταϛατικὸς, ἡ, ὸν, certo ſtatu præditus ; (2) ſedandi vim habens. Ab eod.

Καταϛεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Καταϛέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen.

Κατάϛεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tectus, tecto coopertus ; ſubtegulaneus. A ϛέγω, *tego.*

Καταϛείβω, ψω, calco, pedibus tero.

Καταϛεῖλαι, a. 1. inf. act. v. καταϛέλλω.

Καταϛείχω, f. ξω, deſcendo ; (2) redeo, revertor.

Καταϛέλλω, reprimo, ſedo, reſtringo, compeſco ; (2) veſtio, orno ; καταϛεῖλαι, in a. 1. compeſcere ; κατεϛαλμένος, p. part. moderatus. Καταϛείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, Act. 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει, πάλιν καταϛελοῦμεν, Eur. Bac. 932.

Καταϛενάζω, f. άξω, ingemiſco, cum gemitu deploro.

Καταϛένω, f. νῶ, ingemo. ſuſpiro. Τί δῆτα σοῦ καταϛένω τέκνον ; Eurip. Andr. 444. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς, id. Iph. in Au. 481.

Καταϛερίζω, f. ίσω, ſtellis diſtinguo, ſtellis inſignio ; (2) inter aſtra colloco, in aſtra refero. A κατάϛερος. Hinc

Καταϛέρισις, εως, ἡ, conſtellatio, Gl. V.

Κατάϛερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtellatus, qui ſiderum ſplendorem imitatur. Ab ἀϛὴρ.

Καταϛερισμὸς, οῦ, ὁ, relatio in aſtra. Eratoſthenis καταϛερισμοὶ, enarratio eorum, quæ in aſtra ſunt relata, iiſque nomen dedere. Ab eod.

Καταϛεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.

Καταϛεφὴς, ὲς, coronatus. A

Καταϛέφω, fut. ψω, corono, ſerto redimio. Σοὶ καταϛέψας ἐγώ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, Eur. Iph. in Au. 928. βωμὸν, id. Herac. 125.

Καταϛηλιτεύω, fut. εύσω, in ſtela noto, in cippo proſcribo ; p. part. κατεϛηλιτευμένος, proſcriptus.

Καταϛηλόω, cippis, columellis diſtinguo, v. c. viam.

Κατάϛημα, ατος, τὸ, conſtitutio, habitus, ſtatus ; (2) habitus vultuſque hominis compoſitæ mentis ; (3) veſtitus. A καθίϛημι. Hinc

Καταϛηματικὸς, ἡ, ὸν, ſedatus, & qui nullo modo turbatur.

Κατάϛημος, ὁ ϗ ἡ, veſtis denſo ſtamine. A ϛήμων.

Καταϛῆναι, a. 2. inf. act. v. καθίϛημι.

Καταϛηρίζω, f. ίξω, incumbo.

Κατάϛιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A

Καταϛίζω, f. ξω, punctis diſtinguo, compungo. Hinc

Κατάϛικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, punctis diſtinctus, notis compunctus, varius, maculoſus.

Καταϛίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Καταϛολὴ, ῆς, ἡ, repreſſio, inhibitio, cohibitio ; (2) veſtitus, amictus ; (3) modeſtia in veſtitu. A καταϛέλλω.

Καταϛολίζω, veſtibus orno.

Καταϛομίζω, f. ίσω, tacere facio.

Καταϛομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A ϛόμα, *os.*

Καταϛοναχέω, ῶ, ingemiſco, ſuſpiro graviter.

Καταϛοναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταϛορέννυμι, vel καταϛορεννύω, humi ſterno, obfirmo, complano, ſedo. A

Καταϛορέω, ῶ, proſterno ; (2) conſterno, ſterno, complano ; (3) ſedo ; aor. 1. κατεϛόρεσε, ſtravit, ſedavit ; pl. p. paſſ. κατεϛόρνυντο, ſtrati ac cæſi fuerant, aor. 1. paſſ. καταϛορεσθῆναι, ſedari. Καταϛορεῖν τὴν φιλοτιμίαν, Plut.

Καταϛοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, ſcopum peto ; (2) velut ſcopum propoſitum habeo, ſpecto ; (3) conjicio.

Καταϛοχασμὸς, οῦ, ὁ, conjectura.

Καταϛοχαϛικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταϛραγγίζω, f. ίσω, facio deſtillare.

Καταϛράπτω, fut. ψω, fulgore vel fulgetro illuſtro, fulgore vel ſplendore oppleo.

Καταϛρατηγέω, ῶ, f. ήσω, ſtratagemate ſupero, bellica aſtutia decipio, p. part. paſſ. κατεϛρατηγημένος, ſtratagemate circumventus. Καίσαρα καταϛρατηγῶν, Plut.

Καταϛρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra moveo adverſus, exercitu infeſto invado ; (2) caſtra metor ; in caſtris dego.

Καταϛρατοπεδία, ἡ, caſtrametatio, ſ. caſtra ipſa.

Καταϛρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo ; (2) diſtorqueo, depravo.

Καταϛρέφω, f. ψω, ſubverto ; (2) dejicio, proſterno ; (3) revoco ; (4) exigo, finio, claudo ; (5) morior, vitam finio ; (6) deſino, finior ; (7) ſubigo, ſubjugo, in poteſtatem redigo ; καταϛρέφομαι, act & paſſ. ut, κατεϛραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ ſubegit ; κατεϛραμμένος, ſubactus,

ctus, everſus. Τὰς τραπέζας——κατέστρεψε, Marc. 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεστρέψαντο ὑπὸ Περσέων, Herodot. Κατεστρεψάμην γε τοὺς ἐναντίους, fugavi, Ariſt. Veſp. 1086.

Καταστρεψάμενος, aor. 1. part. med.

Καταστρέψοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψουσι.

Καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, inſolentius & laſcivius me gero, laſcivio. Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, 1 Tim. 5, 11.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, cataſtrophe, extrema pars fabulæ; (2) ſubverſio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

Καταστροφικῶς, *Adv.* more cataſtropharum, ſeu ut in cataſtrophis fabularum fieri ſolet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, ſuperius tabulatum navis, quod nautas aut milites ſuſtinet, fori. A

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, fut. στρώσω, conſterno; (2) humi ſterno, humi adfligo. Inf. καταστρωννύναι, ſternere, aor. 1. κατέστρωσαν, ſtraverunt; pl. p. κατέστρωντο, ſtrati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, conſtratio, proſtratio.

Καταστυγέω, averſor, odio proſequor.

Καταστυγνάζω, moleſtia afficior.

Κατάστυγνος, ον, triſtis, æger.

Καταστύφελος, ὁ καὶ ἡ, valde durus, aſper.

Καταστωμύλλω, deblatero, p. part. paſſ. κατεστωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compoſitus, aor. 1. med. κατεστωμύλατο, argute accuſavit, argute recitavit. Οἷα κατεστωμύλατο οὐκ ἄκαιρα, Ariſt. Θεσμ. 468.

Κατασύομαι, cum impetu deſcendo; ut hinc fit Homericum κατέσσυτο, Il. 21, 382.

Κατασυρίττω, f. ξω, ſibilum edo, ſibilo; (2) exſibilo.

Κατασύρω, detraho, deorſum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, Luc. 12, 58. Τῆς διὰ μεσατίης κατασύρεται ὕδατα Ῥήνου, Dion. Περ. 296.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occiſio. A

Κατασφάζω, ſive κατασφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido, a. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus. Κατασφάξατε (αὐτοὺς) ἔμπροσθεν μου, Luc. 19, 27. Κατεσφάγη στρατὸς, Eur. Rheſ. 811. Hinc

Κατασφακτικὸς, ή, όν, jugulatorius, avidus jugulationis & cædis, ſanguinolentus.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) demiſſum munio, ſecuritatis cauſſa demiſſum obfirmo.

Κατασφάξατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατασφάττω.

Κατασφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adverſus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, in anguſtum contraho.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, diſtringo, Gl. V. conſtringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſignaculo obfirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, Apoc. 5, 1.

Κατασχάζω, f. άσω, ſcarifico, ſcalpro aperio.

Κατάσχασμα, ατος, τὸ, ſcarificatio, inciſio aut apertura ſcalpello facta. A κατασχάζω.

Κατασχασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κατασχαστέον, ſcarificandum. Ab eod.

Κατασχάω, laxo, remitto.

Κατασχεθήτω, 3. ſ. aor. 1. imperat. paſſ. v. κατέχω pro κατασχέω.

Κατασχέθω, inhibeo, detineo.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, poſſeſſio, occupatio; (2) retentio. A κατέχω, *contineo.*

Κατασχετλιάζω, f. άσω, indignor adverſum.

Κατάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo.*

Κατάσχῃ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. κατέχω.

Κατασχηματίζω, fut. ίσω, effingo, conformo. Κατεσχημάτισεν ἑαυτὸν, Plut.

Κατασχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore & contumelioſe ago, ſeu tracto.

Κατασχίζω, f. ίσω, diffindo, diſcindo, conſcindo, diffindendo convello; (2) præcido Σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι, Ariſt. Ran. 402. Hinc

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffiſſio, diſciſſio.

Κατάσχισμα, ατος, τὸ, fruſtrum diffindendo avulſum. Ab eod.

Κατασχοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα. a κατέχω.

Κατασχολάζω, otium habeo, vaco.

Κατασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupo, occupatus ſum; (2) otio male utor.

Κατασχόμενος, aor. 2. part. med. v. κατέχω.

Κατάσχωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Κατασχὼν, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατασωτεύω, per luxuriam abſumo.

Κατασώχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Καταταξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατήξεις, a κατατήκω.

Κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Κατατάσσω, vel κατατάττω, fut. ξω, ordino, conſtituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, inſero. Εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, Lyſ.

Καταταράττω, perturbo.

Καταταρταρέω, in locum caliginoſum, ſubterraneum, item carcerem dejicio.

Καταταχέω, celeritate vinco & averto. Κατετάχησε γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας, Polyb. Ex ταχύς.

Κατάταχος, *Adv.* celeriter.

Κατατεθαῤῥηκότως, *Adv.* confidenter, audacter, licenter, Plut. in Anton. cap. 27. A καταθαῤῥέω.

Κατάτασις, εως, ἡ, extenſio; (2) collocatio membri, ap. *Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) proſterno, dejicio; (5) contendo; (6) diſtendo, extendo, diſtendendo torqueo; (7) tendo, porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τοὺς ἵππους, Plut. Ὁ δὲ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, Dem.

Κατατειχίζω, muros demolior & dejicio.

Κατατειχογραφέω, *cum Gen.* in pariete adverſus quem ſcribo quid.

Κατατελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus, totus, uſque ad reliquias. Hinc τὰ κατατέλεια, ων, reliquiæ; (2) ſumptus & impenſæ; (3) magiſtratuum conſeſſus. Ex τέλος.

Κατατέμνω, f. εμῶ, concido; (2) vulneribus multis conciſum interficio; (3) occido; (4) diſſeco, in partes ſeco; (5) dirimo, dirimo ſocietatem, aor. 2. κατέταμον. part. καταταμὼν, qui ſcidit, aor. 1. paſſ. κατετμήθην, part. κατατμηθεὶς, ſciſſus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen.

Κατατέρπω, f. ψω, delecto.

Κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Κατατεχνικὸς, ή, όν, idem quod κατάτεχνος.

Κατατεχνικῶς, *Adv.* artificioſe.

Κατατεχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificioſe diſtinguo & diſſero; (2) in artem redigo.

Κατάτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, artificioſus, induſtrius; (2) artificioſe elaboratus & perpolitus. A τέχνη, *ars.*

Κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ᾽, Ariſt. Plut. 1034.

Καταθήπω, admiror, obſtupeſco, p. med. κατατέθηπα· κατατεθήπεισαν, 3. pl. p.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) perſolvo, numero; (4) repono, colloco, conſtituo; (5) *in med.* depono ex humeris & omitto, controverſiam, accuſationem; (2) conſtituo, ordino res; (3) comparo, conſequor; (4) ineo (gratiam) ſuſcipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *In paſſ.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem; (7) occultare, comprimere, de Dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, Marc. 15, 46. Θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, Act. 24, 27.

Κατατιλάω, ῶ, fut. ήσω, ſtercore contamino; (2) ſtercus emitto adverſum.

Κατατίλλω, pervello, depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, fut. κατατιτρήσω, perforo, pertundo, perterebro, p. part. paſſ. κατατετρημένος, perforatus.

Κατατιτρώσκω, f. κατατιτρώσω, ſaucio, vulnero.

Κατατοκίζω, fut. ίσω, fœnore obruo & exhaurio.

Κατατολμάω, audeo adverſus aliquem, item audaci animo, cum periculo *etiam*, facio aliquid.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, conciſio; (2) inciſio, ſectio, inciſura. A κατατέμνω.

Κατάτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, deorſum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorſum tendo.*

Κατατοξεύω, f. εύσω, ſagitta peto; (2) ſagitta configo, trajicio, transfigo, confodio. Βολίσι κατατοξευθήσεται, Exod. 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulneribus conficio.

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, fut. ψω, in fugam verto, fundo, fugo.

Κατατρέχω, incurro, incurſionem facio, incurſionibus vaſto; (2) inſector, invehor, reprehendo; (3) percurro, luſtro, conſidero, aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν; part. καταδραμών. Κατατρέχοντες τὴν χώραν καὶ λείαν ἀπάγοντες, καὶ πορθήσαντες, Herod. Κατέδραμεν ἐπ᾽ αὐτοὺς, Act. 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) conſumo, vel tero tempus; κατατριβῆναι, a. 2. paſſ. ætatem conſumpſiſſe; p. paſſ. κατατέτριμμαι, ætatem conſumpſi. Κατατρίβεσθαι ἡδοναῖς, περὶ τὸν πόλεμον, Plut.

Κατατρίζω, f. ίσω, ſtrido, ſtridorem edo.

Κατατρίχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtar pili tenuis. A θρίξ.

Κατατρίψεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, deorſum verſus, deorſum vergens, declivis, Heſ. A κατατρέπω.

Κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, *curſus*, vel τροχὸς, *rota.*

Κατατρόχαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui curſu tranſiri poteſt. A præc.

Κατατρυπάω, ῶ, penetro, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατετρύφησαν περὶ τὴν θάλασσαν, Ariſtid.

Κατατρύχω, exhaurio; (2) adfligo, vexo. Δώροισι κατατρύχω, Il. 17, 225.

Κατατρύω, f. ύσω, emacero, conficio.

Κατατρώγω, comedendo, ſeu corrodendo conſumo, comedo.

Κατατυγχάνω, evenio, ſucceſſum habeo, conſequor, adſequor; κατατυχὼν, aor. 2. part. voti compos; ſucceſſu uſus; inf. κατατυχεῖν, aſſequi, ſortiri.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo.

Καταυαίνω, arefacio. Ψυχρὸν νέκυν ἀκτὶς σειρίου καταυανεῖ, Lyc. 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illuſtro; (2) reſplendeo, luceo. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, Nonn. Καταυγάζεσθαι ὑπὸ τῆς σοφίας.

Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, illuſtratio. A καταυγάζω.

Καταυγάστειρα, ἡ, illuminatrix.

Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

Καταῦθι, *Adv.* illic.

Καταυλακίζω, f. ίσω, ſulco.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. Et *in Paſſ.* καταυλέομαι, οῦμαι, tibiæ cantum audio;

dio; (2) tibiis perſono; (3) exſibilor & derideor. Hinc

Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtationem habeo; (2) caſtra metor, conſideo. Νῦν μὲν καταυλισθῆτε, Eur. Rheſ. 517.

Καταυτίκα, *Adv.* ſtatim, illico.

Καταυτόθι, *Adv.* ibi, illic, iſtic.

Καταυχέομαι, οῦμαι, glorior contra.

Καταύω, torreo, exuro; (2) aboleo.

Καταφαγᾶς, nepos, comeſſator, vorax, comeſtor, devorator, helluo, ganeo, Ph. καταφαγάς, comeſtor. Ph. καταφαγάδες, gulatores, Ph. A

Καταφαγεῖν, aor. 2. præſ. non datur; peredere, edere, devorare; (2) conſumere, abſumere, per luxum abligurire; καταφάγομαι, devorabo. Καταφαγών σου τὸν βίον, Luc. 15, 30. Πῶς γὰρ ἂν νῦν δ' ὑφείης, ὃ κατέφαγε, Ariſt. Pac. 6.

Καταφαίνομαι, appareo, videor eſſe. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perſpicuitas.

Καταφανῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. a καταφαίνομαι.

Καταφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, apertus, qui apparet. Ab eod.

Καταφαντάζω, fut. άσω, apparere facio, & phantaſia adficio.

Καταφατὸς, ἡ, ὸν, adfirmativus, qui adfirmari poteſt, adfirmandus; (2) qui videri aut conſpici poteſt, conſpiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφανῶς, *Adv.* aperte, evidenter, manifeſte. A καταφανής.

Καταφαρμακεύω, f. εύσω, veneficio delinio & ſortilegio; (2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, fut. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adſenſu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) ſancte polliceor, affirmo. Ex φάτις, *fama.*

Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, adfirmativus, adfirmans. A κατάφημι.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmative, adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno.

Καταφέγγω, fulgore percello. Ὥσπερει καταβροντᾷ καὶ καταφέγγει τοὺς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, Longin. 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Καταφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) ſalax, libidinoſus; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorſum fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, defero, appello; κατενεχθεὶς, a. 1. part. delatus, appulſus, in act. κατενεγκὼν, qui detulit, adegit. Ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον, Act. 16, 10. Καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, ibid. 20, 9. ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ibid.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τόνδ' ἐκ ἔχομεν καταφυγεῖν, Eur. Cyc. 433. Κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις, Act. 14, 6. Hinc

Καταφευκτέος, έα, έον, confugiendus. Ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δή μοι καταφευκτέον, *Lucian. Piſcat.* 1.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam ſpargo.

Κατάφημος, famoſus, Gl.-V. A φήμι.

Καταφθάνω, pervenio, advenio.

Καταφθατέομαι, idem, Æſch. Eum. 401.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 1. paſſ. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 Pet. 2, 12.

Καταφθιμένοισιν, dat. plur. perf. part. paſſ. *Ion.* pro καταφθιμένοις, a καταφθίω.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo; (2) contabeſco, diſpereo.

Καταφθίνω, conſumo tabe; (2) *paſſ.* tabeſco, marceſco, intereo. Οὐ δεῖ σε σοῦ τέκνα γῆρα παιδί μου καταφθίνειν, Eur. Alc. 618.

Καταφθίω, fut. ίσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμὸς, Soph. Phil. 345.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, deſtructio; (2) maceratio; (3) ſtupratio, (4) internecio, ſtrages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita, improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deoſculor. Ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, Act. 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, ſentio in philoſophia contra aliquem, ſ. diſputo; (2) philoſophica diſputatione vinco; (3) ſilentio & modeſtia ſ. patientia vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. combuſtus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ, Ill. 22, 512.

Καταφλεκτὸς, ὸν, combuſtus.

Καταφλέξαι, 3. ſ. a. 1. opt. act.

Καταφλεξίπολις, exuſtor, vaſtator urbis. A καταφλέξις, & πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφοβέω, exterreo, conterreo. A

Κατάφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, formidoloſus; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίσσω, rubore tingo.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, diſcedo.

Καταφοιτεῖν, præſ. inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾶν.

Καταφονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτροις, Eur. Or. 608.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapſus, delapſus; (2) ictus; (3) adliſio; (4) altus ſopor, gravis ſomnolentia; (5) invectiva. A καταφέρω.

Καταφορέω, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aſpere.

Κατάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, proclivis, pronus, propenſus, qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, magnopere onero. Hinc

Καταφορτικὸς, ἡ, ὸν, oneroſus; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onuſtus. A φόρτος.

Κατάφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A καταφράσσω.

Καταφράζεσθε, 2, pl. pr. imper. act. v.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, conſidero, perpendo, animadverto. Καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ τήνδε δίκην, Heſiod. Ἔργ. 246.

Κατάφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumquaque armis munitus, cataphractus. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; lorica munio.

Καταφρονέω, contemno, ſperno, deſpicio. *Alicubi & pro* adfecto, meditor; (3) in fines alienos irruo hoſtiliter, ſc. quia hoſtes contemno, h. e. non timeo; contemtim, ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* contemno. Ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε; 1 Cor. 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς, Eur. Bacc. 199. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemptio, deſpicientia; (2) hoſtilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpectio.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν, ad contemnendum propenſus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. pro καταφρονέοντας, a καταφρονέω.

Καταφροντίζω, f. ίσω, jocoſe fictum ab Ariſtophane, οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα, ſcil. θοἰμάτιον, non amiſi veſtem, verum ſtudiis impendi, Nub. 855.

Καταφρύαγμα, ατος, τὸ, faſtus, ſupercilium. A

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, proprie de equo ſæviente in frenum; (2) gloriam mihi adverſus aliquem adſumo, effero me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, arefacio; (2) cremo. Καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, Ariſt. Nub. 395.

Καταφρύσσω, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον ου, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδὸν, *Adv.* per tribus, tributim, per gentes. Ex κατὰ, & φῦλον, *tribus.*

Καταφυλάσσω, vel ττω, f. ξω, obſervo.

Καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ, & φύλλον, *folium.*

Καταφύξιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem perfugium eſt. A καταφεύγω.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, inflando perfundo. Καταφυσᾶσιν οἴνῳ γλυκεῖ, Ariſtot.

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A ſeq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, conſero.

Κατάφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſitus, arboribus conſitus. A φυτὸν, *planta.*

Καταφωνεῖν, reſonare facere, *de cicadis.* Hinc

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid ſono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo & comperio; (3) ſcrutor, exquiro. Τὰς ἐπιβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, Thuc. A

Κατάφωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, deprehenſus, in facinore manifeſtus, reus. A φὼρ, *fur.*

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illuſtro; (2) baptizo, ap. Eccl. Script.

Καταχαίνω, dehiſco; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, inſulto. Καταχαίρειν ἐπί τινος, Heorodot.

Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fuſtes congero.

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum inſtrumentum, ap. Plat. ſi lectio vera, *Ern.*

Κατάχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, æratus. A χαλκὸς. Hinc

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter & ambitioſe loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ προδιδοὺς ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, Æſchin.

Καταχαριστικὸς, ῦ, ὁ, largitor. A præc.

Καταχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. A καταχαίνω. Hinc

Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehiſco (2) derideo. Hinc

Καταχάσμησις, εως, ἡ, deriſio.

Καταχέζω, f. έσω, concaco.

Καταχειρος, ον, habilis manui, ut χειρμάδιος, *Ern.*

Καταχειροτονέω, ῶ, adverſus aliquem ſuffragium fero, ſuffragio condemno. Hinc

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per ſuffragia, condemnatio a plebe facta.

Καταχεύω, profundo, idem quod

Καταχέω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo. a. 1. κατέχευα. Ἀλλ' ἱππερόν μου κατέχει τῶν χρημάτων, Ariſt. Nub. 74. Ἐγὼ δὲ καταχέασα τῆς στροφίγγος ὕδωρ, ſupra cardinem, id, Θεσμ. 494.

Καταχήνη, ης, ἡ, deriſio, contemptus. A καταχαίνω.

Καταχὲς, έος, τὸ, ſonorum, ſtreperum, *Dor.* pro κατηχές. A κατηχής.

Καταχεύετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro κατεχεύετο, a καταχεύομαι.

Καταχήνῃ, 3. ſ. aor. 1. conj. act. *Att.* pro καταχάνῃ, a καταχαίνω.

Καταχηρεύω, vidua ſum, in viduitate ago.

Καταχθέω, moleſtia afficio.

Κατάχθομαι, rei alicujus moleſtia adficior.

Καταχθόνιος, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus, infernus, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. A χθών.

Καταχλαινέω, veſtio, proprie læna, veſte pinguiori. A χλαῖνα.

Καταχλευάζω, f. άσω, ludificor, ludo, irrideo, ſubſanno, cavillor.

Καταχλιδάω, delicias facio, inſolens ſum.

Κατάχλοος, ον, valde viridis. A χλοή.

Καταχορδεύειν, inteſtina & ventrem ſ. etiam carnem concidere, ſecare, reſcindere, Herodot. A χορδή.

Καταχορδέω, idem, ab eod.

Καταχόρευσις, εως, ἡ, ſpecies cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans repræſentabatur.

Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, conſumo in choragia, abſumo in apparatu ludorum choricorum; (2) ſuppedito, largior, erogo; (3) effundo, large contribuo.

Καταχόω, inuſit. ſed. fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda ſuppeditat verbum καταχωννύω, humo congeſta tego, humo vel arena obruo.

Καταχράομαι, ῶμαι, fut. χρήσομαι, abutor, immodice utor, abſumo, profundo; (2) utor *in bonam partem*; (3) male accipio, verberibus, morte adficio, interficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου, 1 Cor. 9, 18.

Καταχρέμπτομαι, exſcreo in; (2) deſpuo, conſpuo.

Κατάχρεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppreſſus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.

Καταχρῆσθαι, præſ. inf. med. *contr.* pro καταχράεσθαι, a καταχράομαι. Hinc

Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus, uſurpatio, *etiam in bonam partem*; (2) catachreſis, figura rhetorica.

Καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν, abuſivus. Ab eod.

Καταχρηστικῶς, *Adverb.* abuſive.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, unguentum.

Κατάχριστος, ὁ καὶ ἡ, inunctus, perlitus. A

Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.

Καταχρόω, inuſit. ſed ſuppeditat. f. καταχρώσω, verbum καταχρωννύω, colore imbuo; (2) tingo.

Κατάχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro obductus, inauratus. Hinc

Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.

Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.

Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, idem.

Κατάχυμα ατος, τὸ, profuſio, infuſio, adſperſio. A καταχύω.

Κατάχυσις, εως, ἡ, idem; (2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel menſæ infertur. Ab eodem.

Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adſpergo, inis; quod effunditur, ſeu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emptorum ſervorum ad ferum ſedentium, vel etiam ſponſorum effundi ſolebant. Ab eodem. Hinc

Καταχυσμάτιον, ου, τὸ, juſculum & condimentum, quo perfunditur caro aſſa, Dim.

Κατάχυτλον, ου, τὸ, perfundibulum, vas, quo lavantes ſe perfundunt balneatores. A καταχύω.

Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vaſe fictili condo, repono, expono; (2) occido.

Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inuſ.

Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.

Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inuſ. καταχόω, aggerem duco; (2) terra obruo, aor. 1. part. paſſ. καταχωσθεὶς, obrutus. Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις, Ariſt. Ach. 299.

Καταχωρίζω, f. ίσω, ſemoveo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo ſtatuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.

Καταχωρισμὸς, οῦ, ὁ, collocatio, relatio in literas, in tabularium, &c.

Καταψαίρω, commoveor.

Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.

Καταψάω, fut. ήσω, tergendo ſiccandove demulceo, defrico, demulceo. Καταψήσας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, Xen.

Καταψακάζω, f. άσω, irroro, rore adſpergo; (2) adſpergo.

Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαι τινος προδοσίαν, Phal.

Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falſum teſtimonium dico in, falſo teſtimonio oppugno & opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινός, Xen.

Κατάψευσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.

Καταψευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) cenſeo, decerno, pronuncio; (3) ſententiam fero adverſam, antiquo. Καταψηφίζεσθαι τινος θάνατον, Xen.

Καταψηφισμὸς, οῦ, ὁ, condemnatio. A præc.

Καταψήφισις, ἡ, idem.

Καταψήχω, fut. ψω, mulceo, permulceo, demulceo, frico, derado, deſtringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) confero, contundo. Καταψήχειν ἵππους, Eur. Hipp. 115.

Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.

Καταψοφέω, perſono locum.

Καταψυκτικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, refrigeratus, qui refrigerari poteſt.

Καταψύξῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act. v. καταψύχω.

Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, frigiditas.

Κατάψυχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, perfrigidus, pergelidus. A

Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) inareſacio, exſicco; (2) ſedo, refocillo. Καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, Luc. 16, 24.

Κατάωρος, ον, immaturus ætate.

Κατεαγῆναι, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῆναι, a κατάγω.

Κατέαξα, *confregi*, aor. 1. ind. act.

Κατέαται, *ſedent*, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, a κάθημαι.

Κατέβα, *Dor.* pro

Κατέβη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.

Κατέβην, *deſcendi*, 1. ſing. a. ejuſd.

Κατεβάλλευ, *Dor.* pro κατεβάλλου, a καταβάλλω.

Κατεβιήσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v καταβιάζω.

Καταβλήθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταβάλλω.

Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, ſponſione, vel ſatiſdatione obſtringo; (2) deſpondeo, vel deſponſatam trado; κατεγγυημένη, deſponſata, ſponſa. Ἥν σοι κατηγγύησ' ἑταιρίαν, Eur. Or. 1068.

Κατεγγύη, ης, ἡ, deſponſio, Ph.

Κατεγγυητικά, ſponſalia, Gl. V. A κατεγγυᾶν.

Κατεγέλων, imperf. ind. act. pro κατεγέλαον, a καταγελάω.

Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuſo. Hinc

Κατέγκλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipſum; (3) accuſatio.

Κατέγκειμαι, irruo, incumbo in.

Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, feſtino.

Κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταγινώσκω.

Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.

Κατεγχέω, infundo in.

Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato faſtidio rejicio.

Κατεδάην, a. 2. ind. paſſ. v. καταδαίω.

Κατεδαίσατο, *diviſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Κατέδαρθον, a. 2. ind. act. v. καταδαρθέω.

Κατεδαφίζω, ſolo æquo; (2) ſolo allido.

Κατέδειξα, a. 1. ind. act. v. καταδείκνυμι.

Κατέδευσας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. καταδεύω.

Κατεδήδοκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro κατέδηκε, a κατεδίω.

Κατέδησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καταδέω.

Κατεδιώκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi καταδιώκω.

Κατεδίωξα, a. 1. ind. act.

Κατεδόκεον, imperf. ind. act. v. καταδοκέω.

Κατεδουλοῦτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *contr.* pro κατεδουλέετο, a καταδουλόω.

Κατέδραθες, 2. ſ. a. 2. ind. act. *per Metath.* pro κατέδαρθες, a καταδαρθάνω.

Κατέδραμον, a. 2. ind. act. v. κατατρέχω,

Κατέδυ, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. κατάδυμι.

Κατέδω, comedo, conſumo, p. κατεδήδοκας, qui devoravit, a. 1. paſſ. κατηδέσθην, p. paſſ. κατεδηδεσμένος, comeſtus. Τὴν πείβατον ἐμὲ πόλιν, Ἴλιον ἱρὴν —— Αἴανος τέφρη κατεδήδοκεν, Epigr. τρυφαλίδα Σικελὴν, Ariſt Veſp, 834, Αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ Πάρνοπες οὐ κατέδονται, Ariſt. Av. 595.

Κατεηγὼς, perf. part. med. *Ion.* pro κατεαγὼς, a κατάγνυμι.

Κατεθάῤῥησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καταθαῤῥέω.

Κατέθετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. verbi κατατίθημι.

Κατεθίζω, conſuefacio.

Κατεθοινήσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med, v. καταθοινάω.

Κάτει, 2. ſ. præſ. ind. act. v. κάτειμι,

Κατείβω, effundo, perfundo; κατείβομαι, defluo, fluo. Θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν, per genas, Il. 24, 794.

Κατεῖδε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. κατείδω.

Κατείδω, inuſit. ſed hinc κατεῖδον, conſpexi; κατειδὼς, conſpicatus. Πολὺ Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτὸ δαΐκτον Ξέρξης. Epigr. Ὤρθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε μαινάδας, Eur. Hec. 1075.

Κατείδωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.

Κατεῖν, 3. ſ. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. a κάτειμι,

Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.

Κατεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cedens, obſequens, moriger. Ab εἴκω.

Κατειλέω, implico, involvo; (2) colligo in arctum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειληθέντες ἐς Μέμφιν, Herodot.

Κατείλησις, εως, ἡ, involutio. Κατείλησις εἰρίων, *Aret.* A præced.

Κατειλημμένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro καταλελημμένος, a καταλαμβάνω.

Κατειλίσσω, obvolvo; κατειλίσατο, pl. p. paſſ. 3. pl. obvoluti erant.

Κατειλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, a καθειλίσσω.

Κατείλλω, coarctum & quaſi concluſum teneo, in anguſtum cogo.

Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus inſtar ſerpentis traho. Ab εἰλέω, & σπάομαι.

Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.

Κααειλατίζω, fut. ίσω, in ſervitutem redigo, mancipio. Ab εἵλως, *ſervus Laconum*.

Κάτειμι, deſcendo; (2) redeo, revertor.

Κατεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a καθίημι.

Κατεῖπαι, a. 1. inf. act. verbi κατείπω.

Κατειργάσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. κατεργάζομαι.

Κατειργνύναι, præſ. inf. act. v. κατείργνυμι.

Κατείργω, fut. ξω, arceo; (2) ſubigo, compello. Ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, Pauſ. ςρατιᾷ, id. Κατείργεσθαι ἀπὸ τοῦ δυνατωτέρου, Thuc.

Κατείρεικον, 3. plur. imperf. ind. act. v. κατερείκω.

Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per diſſimulationem deludo; (2) cavillor.

Κάτεισιν, 3. ſ. præſ. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro κάτεισι, a κάτειμι.

Κατεκάην, a. 2. ind. paſſ. v. κατακαίω.

Κατέκανε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. κατακαίνω.

Κατεκείμην, imperf. ind. med. verbi κατάκειμαι.

Κατέκηε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. κατακαίω.

Κατέκηλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω.

Κατεκλάξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατεκλείσατο, a κατακλείω.

Κατεκλασθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro κατακλησθῇς, a κατακλείω.

Κατεκλύω, frango alicujus vires, impetum, &c.

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi κατακόπτω.

Κατεκρίθην, a. 1. ind. paſſ. v. κατακρίνω.

Κατέκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act.

Κατέκτα, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατέκτη, v. κατάκτημι.

Κατέκταθεν, 3 pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* κατεκτάθησαν, a κατακτείνω.

Κατέκτανον, *occidi*, aor. 2. ind. act.

Κατεκφεύγω, effugio.

Κατέλαβον, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.

Κατελαύνω, depello. Ex κατ', & ἐλαύνω, *agito*.

Κατελεγχέτω, 3. ſing. præſ. imper. act. v. κατελέγχω.

Κατελέγχω, fut. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελέγχει Περσία σὸν κλισίην, Epigr.

Κατελεέω, έῶ, miſereor, commiſereor. Κατελεήκατε με, Luc.

Κατελεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, a καθαιρέω pro καθέλω.

Κατελείφθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταλείπω.

Κατελέλειπτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Κατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατελέλεκτο, a καταλέγω.

Κατελεξάμην, a. 1. ind. med.

Κατέλεξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καταλέγω.

Κατέλευσις, ἡ, deſcenſus, adventus. A κατέρχομαι.

Κατελήφθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταλαμβάνω.

Κατελθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.

Κατέλθωμεν, *deſcenderimus*, a. 2. conj. act.

Κατελθὼν, *qui deſcendit*, a. 2. part. act.

Κατέλιπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.

Κατελίασομαι, *Ion.* pro καθελίασομαι, convolvor.

Κατελόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμενος, a καθαιρέω.

Κατελοῦσι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελοῦσι.

Κατελπίζω, f. ίσω, ſpero, ſpem concipio.

Κατελπισμὸς, οῦ, ὁ, ſpes. A κατελπίζω.

Κατέλυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.

Κατεμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.

Κατέμαρπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταμάρπτω.

Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adſpicio.

Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conſpergo.

Κατεμήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.

Κατεμματίω, demitto, immitto, Nicand.

Κατεμπάζω, corripio, urgeo; apud Nicand.

Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) efflo, exſufflo.

Κατεναίρω, interficio, corrumpo, a. 1. m. κατενήρατο, interfecit.

Κατέναντι, *Adv.* ex adverſo, a regione; (2) adverſus, obviam.

Κατεναντία, *Adv.* idem.

Κατεναντίον, *Adv.* idem.

Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo, p. paſſ. κατηναρισμένος, jugulatus.

Κατένασσε, 3. ſing, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατένασε, a καταναίω.

Κατενδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigus.

Κατένεγξις, ἡ, lapſus ex alto. Ab *inuſ.* ἐνέγκω.

Κατένεικε, *detulit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro κατήνεγκα, a καταφέρω.

Κατένευσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κατανεύω.

Κατενεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. καταφέρω.

Κατενεχθῆναι, *appulſum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.

Κατενήνοθεν, *conſtraverat*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* & *per Metatheſin*, pro κάτηνοθα, a κατενθέω, pro quo dicitur κατενέθω.

Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταναίρω.

Κατενθεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.

Κατεντείνω, diſtraho, κατεντείνομαι, enixe contendo, flagito.

Κατεντεύκτης, ου, ὁ, qui aliquem conveniens accuſat, vel alium, vel ipſum. A

Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.

Κατεντρυφάω, ῶ, inſulto. Philox. κατεντρυφᾶν, inſoleſcere.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi κατανύσσω.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, *Adv.* in conſpectu, coram. Ex κατα, & ἐνώπιον.

Κατενώπιον, *Adv.* idem & ex iiſd.

Κατεξανάστασις, ἡ, oppugnatio.

Κατεξαναστατικὸς, ἡ, ὸν, oppugnans, adverſans. A

Κατεξανίσταμαι, contra aliquem inſurgo; (2) contra futurum me præparo.

Κατεξετάζω, recognoſco.

Κατεξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. Hinc

Κατεξουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, imperans.

Κατεξούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſuæ poteſtatis, qui eſt ſui juris & arbitrii. Ab ἐξουσία.

Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio.

Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.

Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' ἀυτο κατεπάγειν πυκνὸν, Ariſt. Eq. 25.

Κατεπᾴδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores ſolent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.

Κατεπαίρομαι, effero me adverſum aliquem.

Κατεπακολούθημα, τὸ, acceſſio, conſecutio, additamentum.

Κατεπάλληλος, ον, alternus.

Κατεπατήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπατέω.

Κατεπάτησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Κατέπαυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.

Κατεπείγω, urgeo. compello; κατεπείγομαι, feſtino, propero, maturo, accelero; (2) ſtudioſus ſum, f. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur.

Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod επεις.

Κατέπεσεν, a. 2. ind. act. v. καταπίπτω.

Κατεπέστησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι.

Κατέπεφνεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπέφονεν. Al. a φω fit φενω per *redupl.* πεφενω & *per Sync.* πεφνω, inde a. 2. επεφνον.

Κατεπήδησε, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.

Κατέπηξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταπήγνυμι.

Κατεπιάνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταπιαίνω.

Κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.

Κατεπίθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, concupiſcens. Gl. V. κατεπίθυμος, deſiderabilis. Ex κατὰ & ἐπιθυμία, *cupiditas*.

Κατεπιορκέω, ῶ, perjurio cauſſam ſubverto, vel judicio vinco.

Κατεπιτηδεύω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter ſtudioſeque.

Κατεπιφεύγω, confugio.

Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.

Κατέπλευσα, a. 1. ind. act. v. καταπλέω.

Κατεπόθην, a. 1. ind. paſſ. v. καταπίνω.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. v. καταπραΰνω.

Κατέπω, contra aliquem loquor. Μὴ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε; δέσποτα, Ariſtoph. Pace, 377. Ἄγε δὴ κάτειπῃ μοι σὺ σὸν σαυτοῦ τρόπον, id. Nub. 478.

Κατεράξαι, defundere; quaſi ab ἔρα, *terra*, unde ἔραζε, *humi*.

Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) conficio, concoquo; (3) conſumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατειργασμένος, p. paſſ. cultus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, Rom. 4, 15. τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 Cor. 12, 12. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει, *diſpatch'd*, Eur. Iph. in Tau. 1176. Hinc

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio.

Κατεργασμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro κατειργασμένος. A præc.

Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum eſt.

Κατεργαστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conficiendi.

Κατέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, excultus, ornatus, operoſus.

Κατεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, labore excultus, cultus. Ex ἔργον.

Κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.

Κατερείδω, f. είσω, ſuperimpono.

Κατέρεικτος, ὁ καὶ ἡ, confractus. A

Κατερείκω, f. ξω, frango, confringo, contundo.

Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo; κατερηρειμμένος, p. paſſ. dirutus. Ἔστην ἐν ὀσομιγγι, κατερείφθην ἢ σὺν αὐλῷ Θήβη, Epigr.

Κατέρεξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταρέζω.

Κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατήρυγεν, aor. 2. ructavit in faciem. Ὡς θερμὸν ἢ μιαρά τί μου κατήρυγεν, Ariſt. Veſp. 1145.

Κατερεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, coopertus. A

Κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικαῖς κεράμῳ τὸ νῶτον, Ariſt. Veſp. 1284. opertæ eſtis.

Κατερέω, ῶ, dico ſeu loquor contra, indico, oblequor, ediſſero. Κατερῶ πρός γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως τἀληθῆ, Ariſt. Nub. 518. Ἀποθανεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ, τι πότ' ἐστὶ σοι, id. Pace, 188.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. ind. act. v.

Κατερητύω, detineo, retineo. Κατερητύσαν δ' ὁδὸν ἣν στέλλῃ, Soph. Phil. 1407.

Κατεριθεύομαι, contendo, litigo.

Κατερειπόω, idem quod κατερείπω. Hinc

Κατερείπωσις, ἡ, deſtructio, vaſtatio.

Κατερυθραίνω, rubefacio.

Κατερυθριάω, rubore ſuffundor.

Κατερυκάνω, detineo, remoror, ut hinc fit Homericum μὴ κατερύκακε, ne detine, ſed ibi legitur & κατερύκανε, Il. 24, 218.

Κατερυκάω, detineo, remoror.

Κατέρυκε, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε. A

Κατερύκω, f. ξω, detineo, inhibeo, remoror. Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις, Ariſt. Veſp. 599.

Κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν, Odyſſ. 5, 251.

Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, deſcendo; ſc. in loca depreſſiora; (2) *de oratore, ſcriptore,* venire ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exſilio, poſtliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ, Eur. Iph. in Tau. 39. ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, Act. 21, 10. πρὸς τοὺς ἁγίους, ib. 9, 32.

Κατέσβην, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. κατασβέννυμι.

Κατέσειε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασείω.

Κατεσθίω, edo, peredo, voro, devoro. Ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας, Luc. τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, Matt. 23, 14.

Κατεσκαμμένα, perf. part. paſſ. verbi κατασκάπτω.

Κατέσκαψα, *dirui*, a. 1. ind. act.

Κατεσκεύασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατασκευάζω.

Κατεσπευσμένως, *Adv.* feſtinanter, accelerate. A κατεσπευσμένος, part. perf. paſſ. verbi κατασπεύδω.

Κατεσπουδασμένως, *Adv.* bona fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. paſſ. verbi κατασπουδάζω.

Κατέσταθεν, *oppoſiti ſunt*, 3. pl. a 1. ind. paſſ. *Æol.* pro κατεστάθησαν, a καθίστημι.

Κατεστάθησαν, idem, sed communiter.

Κατέστασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατέστησαν.

Κατεστεὼς, perfect. part. act. *Ion.* pro καθεστηκώς.

Καθεστήκεε, 3. sing. plusq. ind. act. *Ion.* pro καθεστήκει.

Κατέστην, *constitui*, a. 2. ind. act.

Κατεστράφατο, 3. pl. plusq. ind. pass. *Ion.* pro κατεστραμμένοι ἦσαν, a καταστρέφω.

Κατεστράφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

Κατεστρέφετο, 3. s. imperf. ind. pass.

Κατέστρεψα, *subverti*, a. 1. ind. act.

Κατεστρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι.

Κατέστυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω.

Κατέσχεθε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω pro κατέχω.

Κατέσχεν, *retinuit*, 3. sing. a. 2. ind. act.

Κατετάκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro κατετήκετο, a κατατήκω.

Κατετόξευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω.

Κατέτος, *Adv.* quotannis, annuatim, pro κατ᾽ ἔτος. Ex ἔτος, *annus.*

Κατέτριβον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω.

Κατέτριζε, 3. sing. imperf. ind. act. v. κατατρίζω.

Κατέτρωξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. κατατρώγω.

Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κατατιτρώσκω.

Κάτευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.

Κατευδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.

Κατευδοκέω, laudo quem.

Κατευημερέω, ῶ, proſpere ago; (2) gratia & auctoritate polleo; (3) auctoritate & gratia ſupero. Κατευημερηκὼς παρ᾽ ὑμῖν, Æſchin.

Κατευθικτέω, ῶ, f. ήσω, recta ſcopum tango, vel attingo; (2) rem acu tango; (3) adſequor. Ex εὔθικτος, *tactu facilis.*

Κατευθὺ, *Adv.* recta. Ex κατὰ, & εὐθὺς, *rectus.*

Κατευθύνω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, conſtituo; (4) mulcto; (5) commode ago ſeu vivo, felici ſucceſſu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύριος, κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, 2 Theſſ. 3, 5. τοὺς πόδας ἡμῶν, Luc. 1, 79. Hinc

Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.

Κατευθυντὴς, οῦ, ὁ, idem.

Κατευθυντηρία, ας, ἡ, amuſſis, regula fabrilis.

Κατευκαιρέω, occaſione dextrè utor.

Κατευκηλέω, permulceo, delinio, ſedo.

Κατευκτικῶς, optative, precandi cauſa. A κατεύχομαι.

Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fauſta precor. Κατευλογοῦσι πρὸς τοὺς πολλοὺς, Plut.

Κατευμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio.

Κατευμεγεθεῖν, ſuperiorem eſſe, dominari. Ab εὐμεγέθης.

Κατευνάζω, f. άσω, ſopio; (2) ſedo, paco; (3) finio; (4) *in paſſ. & med.* quieſco, requieſco; (5) cubo, dormio. Ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατεύνασεν Ἕκτωρ, Eur. Rheſ. 614. Τὸν ἄνδρα δ᾽ ἡμῖν ποῦ κατεύνασαι φράσον, ibid. 611. Hinc

Κατευνασμὸς, ὁ, dormitio.

Κατευναστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius; (2) qui ſponſam ducit dormitum.

Κατευναστήριον, το, cubiculum, cubile.

Κατευναστικὸς, ἡ, ὸν, vim ſopiendi, ſedandi habens.

Κατευνάω, ῶ, unde a. 1. paſſ. κατευνηθέντα, ſopitum, idem quod κατευνάζω.

Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo, fortuno. Et *in Paſſ.* κατευοδοῦμαι, proſperor, proſpere ago.

Κατευόδωσις, εως, ἡ, proſperatio. Gl. V. A præc.

Κατευορκέω, ῶ, f. ήσω, ſancte & religioſe juro; (2) non pejero.

Κατευόροφος, v. εὐόροφος.

Κατευπορέω, abundo.

Κατευστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene contra collimo; (2) conjecto bene.

Κατευτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio. Ex εὐτελὴς, *vilis.*

Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, inſtruo. Καὶ μέν τοι σὺ μὲν ταύτας κατευτρέπιζ᾽, Ariſt. Conc. 508.

Κατευτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.

Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione proſequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατευφημοῦντες αὐτὸν, Plut.

Κατευφραίνω, exhilaro.

Κατευχειρίζω, idem quod εὐμαρίζω.

Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obſecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A

Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. Ὅταν κατεύχῃ ταῦτ᾽ ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου, Soph. Aj. 392. Καὶ στᾶσα πρόσθεν ἑστίας κατηύξατο, Eur. Alc. 152.

Κατευωχέω, epulis excipio.

Κατευωχέομαι, οῦμαι, epulor.

Κατέφαγον, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω.

Κατεφαίνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφαίνω.

Κατεφάμιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημίζω.

Κατεφάνην, a. 2. ind. paſſ. v. καταφαίνω.

Κατεφθαρμένος, perf. part. paſſ. verbi καταφθείρω.

Κατέφθειρα, *corrupi*, a. 1. ind. act.

Κατεφίστημι, inſurgo in aliquem. Κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, Act. 18, 12.

Κατεφόνευσε, aor. 1. indic. act. verbi καταφονεύω.

Κατέφυγον, a. 2. ind. act. v. καταφεύγω.

Κάτεχε, 2. ſing. præſ. imper. act. vel 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, a κατέχω.

Κατέχεεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro κατέχευσε, a καταχέω.

Κατέχευσα, *effudi*, 1. ſing. a. ejuſd.

Κατέχευσεν, idem quod antecedens κατέχεεν.

Κατεχθραίνω, odio proſequor, inimicus ſum alicui.

Κατεχόμενος, præſ. part. paſſ. verbi

Κατέχω, f. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, poſſideo; (3) ſuſtineo v. c. impetum; (4) contineo, cohibeo, coërceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo, *cum ſubſ.* varias accipit ſignificationes, ut hiſtriones ſcenam, ſcurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes ſunt intenti: fama κατέχειν, quæ pervulgata eſt. *Ern.* Et ad hæc *in Paſſ.* numine ſum adflatus. Ἀλλ᾽ ἀγρίαις κατεῖχ᾽ ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, implebat, Soph. Phil. 11. Κατέχουσι ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως, Ariſt. Av. 1321. Μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ᾽ ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, Soph. Aj. 142. Καρδίαν κατείχετο ἔρωτι δεινῷ, Eur. Hipp. 27.

Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo, Nicand.

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a κατάγω.

Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.

Κατηγέομαι. *Ion.* pro καθηγοῦμαι.

Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſo, reprehendo, adverſus aliquem loquor; (2) indico, arguo, deſero nomen, demonſtro, prædico, enuncio; *in logicis.* Ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ, Act. 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτὴ κατηγόρηκεν οὗ, Ariſt. Θεσμ. 451. Ἐγὼ δ᾽ ἃ σ᾽ εἶδα διὰ λόγων ἰόντ᾽ ἐμοῦ κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ᾽ ἀμείψομαι, Eur. Tro. 918. Κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, Act. 22, 30.

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g.

Κατηγόρημα. ατος, τὸ, de quo quis accuſatur, crimen, quod objicitur; (2) accuſatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum ap. Logicos. A κατηγορέω.

Κατηγορητέον, accuſandum. Ab eod.

Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) Categoria, Prædicamentum apud eoſd. Ab eod.

Κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, accuſatorius; (2) ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορος.

Κατηγορικῶς, accuſatorie, criminoſe.

Κατήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, accuſator. A κατηγορέω.

Κατηγορούμενος, præſ. part. paſſ.

Κατηγωνίσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. καταγωνίζομαι.

Κατῄδεσα, a. 1. ind. act. v. καταιδέω.

Κατῃθαλωμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi καταιθαλόω.

Κατήϊεν, 3. ſing. perf. med. *Att.* pro κατεῖε, a κάτειμι.

Κατήκει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, a καθήκω.

Κατῄκιζον, imperf. ind. act. v. καταικίζω.

Κατήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, dicto audiens, moriger; (2) imperio ſubjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auſcultator; (5) auditor. A κατακούω.

Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.

Κατήλασα, a. 1. ind. act. v. κατελαύνω.

Κατῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατήλυθον, a κατέρχομαι.

ΚΑΤΗ῀ΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens; (2) ſcala.

Κατηλλάγην, aor. 2. ind. paſſ. verbi καταλλάττω.

Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, ſulco.

Κατηλόκισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κάτηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, declivis, Nonnus. A κατέρχομαι.

Κατηλυσία, ας, ἡ, deſcenſus. A κάτηλυς.

Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κατηλωκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, a καθάλωμι.

Κατῆμαρ, indies, quotidie, ſingulis diebus.

Κατημελημένως, *Adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus, vilis*, perf. part. paſſ. [illegible] καταμελέω.

Κατημύχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταμύσσω.

Κατημύω, demitto v. c. animum dolore, &c.

Κατηναγκασμένως, coacte, neceſſario.

Κατηναλωμένα, nom. pl. p. part. paſſ. n. g. verbi καταναλίσκω.

Κατήναρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω.

Κατήνεγκα, a. 1. ind. act. v. καταφέρω.

Κατήνοχα, detuli, perf. ind. med.

Κατήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis obnoxius, ventis expoſitus, ventoſus.

Κατηντήσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταντάω.

Κάτηξις, ἡ, *Ion.* confractio. A κατάγω.

Κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξιόω.

Κατῃόνων, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατῃόνεον, a καταιονάω.

Κατήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, dependens, demiſſus. Ex κατὰ, & αἴρω, *tollo.*

Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis & placidus ſum. Hinc Homericum, κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, imperf. Il. 5, 417.

Κατηρᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράετο, a καταράομαι.

Κατηργήθη, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi καταργέω.

Κατήργηκα, *abolevi*, perf. ind. act.

Κατήργησα, *inanem reddidi*, a. 1. ind. act.

Κατῆρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καταίρω.

Κατήρεε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro καθήρεε, a καθαιρέω.

Κατηρέθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi κατερέθω.

Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſcere facio, ſedo.

Κατηρεμίζω, f. ίσω, idem.

Κατηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus. coopertus, opacus: item, plenus, redundans. Ex ἐρέφω.

Κατήριπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi κατερείπω.

Κατήρραξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταρράσσω.

Κατηρτίσθαι, perf. ind. paſſ. v. καταρτίζω.

Κατηρτίσω, *perfeciſti*, 2. ſing. aor. 1. med.

Κατήσθιον, imperf. ind. act. v. κατεσθίω.

Κατησχύνθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi καταισχύνω.

Κατήσχυνον, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.

Κατήφεια, ας, ἡ, vultus demiſſus, pudor cum mœrore.

Κατηφέω, ſum vultu demiſſo præ pudore. A

Κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt vultu præ pudore demiſſo, pudibundus, ſubtriſtis, mœſtus. Ex κάτω, & φάος, *vultus*.

Κατηφήσας, a. 1. part. act. v. κατηφέω.

Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc Poëtice κατηφιόων, part. pro κατηφιάων, κατηφιῶν. A κατηφής.

Κατηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono, inſono; (2) inſono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem; (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Chriſtianiſmi, a. 1. paſſ. κατηχηθεὶς, edoctus, informatus. Ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, Luc. 1, 4.

Κατήχημα, ατος, τὸ, ſonitus. A κατηχέω.

Κατηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſonorus, ſtreperus. Ex κατὰ, & ἦχος, *ſonus*.

Κατήχησις, εως, ἡ, catecheſis, inſtitutio in primis rei alicujus elementis, A κατηχέω.

Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima tradit elementa, qui initiat. Ab eod.

Κατήχητοι, qui initiantur. Vulg. Lex. ex Dionyſ. Areop. Ab eod.

Κατήχθην, a. 1. ind. paſſ. v. κατάγω.

Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω. Hinc

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, catechiſmus, prima diſciplinæ, in primis Chriſtianiſmi, elementa.

Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa rei, in primis Chriſtianiſmi ſive doctrinæ Chriſtianæ, docet. Ab eod.

Κατηχιστικὸς, ή, όν, ad inſtitutionem primam in re aliqua pertinens. Ab eod.

Κατηχούμενα, vel κατηχουμενεῖα, ων, τὰ, loca, in quibus ſtabant catechumeni, tabulæque item catecheticæ adſervabantur. A κατηχέω.

Κατηωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατηωροῦντο, a καταιωρέομαι.

Κάτθανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω.

Κατθέμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro καταθεῖναι, a κατατίθημι.

Κάτθεο, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Æol.* & *Ion.* pro κατάθεσο.

Κατιάπτω, f. ψω, lædo, corrumpo.

Κατίασι, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro κατεῖσι, a κάτειμι.

Κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. v. κατείδω.

Κατιδόντες, nom. plur. aor. 2. part. act.

Κατιέναι, præſ. inf. act. verbi

Κατίημι, *Ion.* pro καθίημι, demitto. Hinc

Κατιὰς, άδος, ſcapellum, quo fœtus, aut abſceſſus ex utero exſcinditur.

Κατίζω, *Ion.* pro καθίζω, colloco.

Κατιθὺ, *Adv.* recta, e regione, ex adverſo.

Κατιθύνω, dirigo.

Κατικετεύω, *Ion.* pro καθικετεύω, ſupplico.

Κατικμαίνω, *Ion.* pro καθικμαίνω, humecto; (2) mollio.

Κατιλλαίνω, diſtortis oculis irrideo.

Κατίλλω, contorqueo, convolvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod κατιλλαίνω; ut &

Κατιλλωπτέω, ῶ.

Κατιλλώπτω, idem; (2) ſtrabis ſeu contortis oculis intueor.

Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde aor. 1. paſſ. κατιλυθεὶς, oblimatus.

Κατιόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi κάτειμι.

Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, ſeu conſumo; κατιόομαι, οῦμαι, rubigine conſumor, perf. part. κατιωμένος.

Κατιππάζεσθαι, præſ. infin. med. *Ion.* pro καθιππάζεσθαι, a καθιππάζομαι.

Κατιρεῦν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro καθιερόειν, a καθιερόω.

Κατίστασθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro καθίστασθαι, a καθίστημι.

Κατιστέατο, *conſtituebantur*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro καθίσταντο.

Κατίσχεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. v. ſeq. *Ion.* pro κατίσχῃ.

Κατίσχειν, præſ. inf. act. v. κατίσχω.

Κατισχναίνω, idem quod κατισχνόω.

Κάτισχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, macer, gracilis.

Κατισχνόω, ῶ, fut. ώσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutiſſima quæque perveſtigo.

Κατισχύουσι, 3. pl. præſ. ind. act. v.

Κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adverſus aliquem; (2) invaleſco; (3) poſſum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, & (6) *in Paſſ.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν, Luc. 23, 23.

Κατίσχω, coërceo, contineo, ſiſto; (2) appello. Λέγουσι σέλας ἐπὶ τὴν βοῦν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατίσχειν, Herodot. deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νῆας, idem.

Κατίωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. κατιόω.

Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, κατοδυνῶμαι, dolore conficior.

Κατοδύρομαι, deploro, defleo.

Κατοικὰς, άδος, ἡ, domeſtica, ædes inhabitans. A κάτοικος.

Κατοικίσια, ων, τὰ, feſta eo die quotannis celebrari ſolita, quo quis aliquo habitatum conceſſerat. Ab eod.

Κατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito. Κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, Eur. Med. 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, Soph. Phil. 39.

Κατοικῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro κατοικεῖν. Hinc

Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem, ab eod.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel κατοικίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domeſticus, domi noſtræ degens. Ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) creo; (5) incolis frequento, κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor. Ὡς ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν, Ariſt. Av, 203.

Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domeſtica, in domo habitans. A κάτοικος.

Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus; (2) coloniæ deductio. A κατοικίζω.

Κατοικισμος, οῦ, ὁ, domicilium. Ab eod.

Κατοικιστὴς, οῦ, ὁ, deductor coloniæ.

Κατοικοδομέω, ædifico, inædifico.

Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, diſpenſo.

Κάτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhabitor, incola. Ex οἶκος.

Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum & familiam, ſ. rem familiarem conſumo ac perdo.

Κατοικτείρω, miſeror, a. 1. part. κατοικτείρας. Κατοίκτειρόν με τὴν παναθλίαν, Ariſt. Θεσμ. 1117. Ἀλλ' αἴδεσαί με, καὶ κατοίκτειρον βίον, Eur. Iph. in Au. 1274. τέκνα, id. Herac. 445.

Κατοικτίζω, & κατοικτίζομαι, commiſereor; (2) conditionem meam amarè defleo. Τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσεις, Eur. Herac. 153. Hinc

Κατοίκτισις, ἡ, miſeratio, miſericordia.

Κατοίκτρισις, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρός.

Κατοιμάζω, in ejulatus erumpo.

Κατοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex οἶνος. Hinc

Κατοινόω, ῶ, fut. ώσω, vino inebrio, vino obruo.

Κατοίομαι, arroganter de me ſentio.

Κάτοισθα, 2. ſing, perf. ind. med. per *Sync.* pro κατοίδασθα, *Æol.* pro κατοίδας, a κατείδω.

Κατοίχομαι, morior, οἱ κατοιχόμενοι, mortui.

Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror.

Κατοκλάζω, fut. άσω, in genua procumbo, genua flecto.

Κατόκνει, *tergiverſare, pigeat te*, 2. ſing. præſ. imper. act. pro κατόκνεε. A

Κατοκνέω, ῶ, fut. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non poſſum, nequeo. Κατοκνέω περιϊδεῖν γῆν τμηθεῖσαν, vaſtari, Thuc.

Κατολιγωρέω, ῶ, fut. ήσω, prorſus negligo, prorſus parvi pendo.

Κατολισθαίνω, & κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor, κατολισθὼν, collapſus, aor. 2.

Κατολολύζω, exululo in vel ad.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo. Κατολοφύρομαί σε τῆς χερνίβων ῥανῖσι μελόμενον αἱμακταῖς, Eur. Iph. in Tau. 644.

Κατομβρέω, ῶ, fut. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.

Κατομβρία, ἡ, diluvium, Gloſſ. V. A

Κάτομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex ὄμβρος.

Κατόμνυμι & **κατόμνυμαι**, dejero; (2) contra aliquem juro; (3) ſancte juro; (4) jurejurando confirmo; κατώμοσα, a. 1. juravi. Κατόμοσον νῦν ταῦτά μοι, Ariſt. Av. 450. Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγὼ, Eur. Or. 1492.

Κατονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, increpo, vitupero.

Κατονεύομαι, ſuculam verſo & circumago.

Κατονομάζω, f. άσω, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμενος τοῖς πάθεσι, ab, Philo. Hinc

Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.

Κατονόω, ῶ, & κατόνομαι, vitupero, carpo, vilipendo, ſperno, deſpicio, ut hinc ſit Herodoteum μή με κατονοσθῇς, in a. 1. conj. paſſ. ne me contemnas.

Κατοξύνω, acuo. A

Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.

Κατοπάζω, a tergo premo, perſequor.

Κάτοπιν, *Adv.* a tergo, retro. Ex ὀπίσω.

Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem.

Κατοπτάω, aſſo, torreo. A κάτοπτος.

Κατόπτευσις, εως, ἡ, adſpectus, inſpectio, ſpeculatio.

Κατοπτευτήριος, ον, ad ſpeculandum aptus. A

Κατοπτεύω, deſpicio, ſpeculor, adſpicio, oculis luſtro; (2) perſpicio, animadverto. Κράτιστος ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, D. Hal.

Κατοπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator; (2) ſpecillum, inſtrumentum, quo ſedes diducitur, ut vitium latens cognoſci poſſit. A κατόπτομαι. Hinc

Κατόπτης, ὁ, ſpeculator, explorator.

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτ. Eſt & nomen pr. rupis in Parnaſſo.

Κατοπτία, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A

Κατόπτομαι, fut. ψομαι, perſpicio, video, cerno. Μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς χ' ἡμῶν ἴσως κατόπτῃ, Ariſt. Conc. 495. Παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρὼ κατόψεται, Eur. Or. 1514.

Κάτοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, oculis expoſitus; (2) pertoſtus, valde aſſatus. A κατόπτομαι, vel ex κατὰ, & ὀπτὸς, *aſſus*.

Κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines & reflexiones facio in modum ſpeculi; κατοπτρίζομαι, in ſpeculo me contemplor, intueor velut in ſpeculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικὸς, ὴ, ὸν, ſpecularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, ſc. τέχνη, Catoptrica, diſciplina optices, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* ſpeculari ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. A κατόπτομαι.

Κατοράω, ῶ, *Ion.* pro καθορῶ, proſpicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere vel deflorere, vigorem amittere. Heſ.

Κατοργιάζω, f. άσω, Orgiis initio, ad Orgia præparo

Κατορθοῦσαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθόουσαν. A

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, inſtauro; (2) felici ſucceſſu rem gero; item recte & laudabiliter; (3) perpetro, conſtituo, proſpero ſucceſſu uſus. Τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα, dirigens, Ariſt. Conc. 172. Οὐδὲ πολλοστημόριον ἂν εὑρεθείη τῶν ἐκείνοις τοῖς ἥρωσι πάντῃ κατορθουμένων, Longin. 36. Hinc

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter geſta, facinus felici ſucceſſu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res feliciter geſtæ, ſtatus rerum (*inpr.* bellicarum) proſper, victoriæ.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix geſtio, res feliciter geſta, proſper ſucceſſus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, οῦ, ὁ, perpetrator. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ὴ, ὸν, qui recte efficere omnia ſolet, ad res feliciter gerendas idoneus.

Κατοῤῥαδέω, ῶ, fut. ήσω, vehementer timeo.

Κατορυκτος, ὴ, ὸν, defoſſus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoſſio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, fut. ξω, defodio, terra obruo; (2) ſepelio. Ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτε, Ariſt. Θεσμ. 469. Ἢν δ᾽ ἄρ ἀποθάνωμεν, κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς, id. Av. 400. Hinc

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defoſſio; (2) defoſſum.

Κατορχέομαι, οῦμαι, ſaltando delecto; (2) in contemptum & contumeliam alicujus ſalto. Φῦλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κατωρχήσατο, Luc. Hinc

Κατορχήτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine ſua.

Κατορωρύχθαι, perf. inf. paſſ. v. κατορύττω.

Κατουδαῖος, ſubterraneus, κατουδαῖοι, ſubterranei, inferi. Ex οὖδος, *ſolum.*

Κατουλας, άδος, ἡ, ſcil. νὺξ, obſcura nox.

Κατουλόω, cicatrice obduco. Hinc

Κατουλωτικὸς, ὴ, ὸν, cicatricem inducens.

Κατουρανόθεν, *Adv.* cœlitus.

Κατουρέω, meio in aliquem; (2) permeio.

Κατουρίζω, vento ſecundo expando, explico, ut ventus ſecundus inſpiret; (2) vento ſecundo utor; (3) fortuna ſecunda utor.

Κατουρόω, idem. Το λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἱστοὺς, καὶ κατουρῶσαν, Polyb. Ex οὖρος.

Κατοφείλω, debeo.

Κατοφρυάομαι, ῶμαι, ſupercilium tollo; (2) ſuperbus fio. Ex κατὰ, & ὀφρύς.

Κατοφρυόομαι, οῦμαι, idem; κατωφρυωμένος, perf. part. paſſ. ſuperbus, elati ſupercilii.

Κατοχεύς, έως, ὁ, retinaculum, Gl. V. A κατέχω.

Κατοχεύω, f. εύσω, coire ſino.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) poſſeſſio; (3) adflatus, inſtinctuſque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque ſtupore totius corporis conjunctus. A κατοχή.

Κάτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tenetur, poſſideri poteſt, licet; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens; (4) numine adflatus, v. c. ſomno; (5) qui laborat κατοχῇ; (6) unde & κάτοχος pro κατοχή. A κατέχω.

Κατόχως, continenter, & cum ſtupore.

Κατόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculis ſubjectus, conſpicuus. A κατόπτομαι.

Κατοψοφαγέω, opſonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγία, obſoniorum comeſtio.

Καττάδε, *Dor.* pro κατὰ τάδε.

Κάττυμα, ατος, το, corium; (2) machina doloſa. A καττύω.

ΚΑΤΤΥ'Ω, f. ύσω, vel κασσύω, conſuo, reficio conſuendo, & quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, ſtruo. Ἔοικε Πέλμασιν οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσι, Nicand.

Κατύπερθε, *ſuper*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπνῶσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυπνῶσαι, a καθυπνόω.

Κατύπτεσθαι, præſ. infin. med. *per Syncop.* pro κατατύπτεσθαι, a κατατύπτομαι.

ΚΑ'ΤΩ, *Adv.* infra; (2) deorſum; (3) inferne, in inferiore parte, ſubter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, poſteriores, ap. Lucian.

Κατωβλέπων, οντος, ὁ, Catoblepon, beſtia tauro ſimilis, ſolo adſpectu hominem interficiens. Ex κάτω, & βλέπω.

Κατώβλεψ Ἑρμῆς, deſpiciens Mercurius. Ex iiſd.

Κατώγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γέα, ſ. γῆ, *terra.*

Κατώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dolore adficitur. Ex κατὰ, & ὀδύνη, *dolor.*

Κάτωθε, vel κάτωθεν, *Adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorſum, in inferiorem locum. A κατω.

Κατωθέω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *Adv.* in caput, capite deorſum vergente. Ex κάτω, & κάρα.

Κατῴκει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro κατῴκεε, a κατοικέω.

Κατῴκισα, *babitavi*, aor. 1. ind. act.

Κατῴκισθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bæot.* pro κατῳκίσθησαν, a κατοικίζω.

Κατῳκοδομημέναις, dat. plur. perf. part. paſſ. f. g. v. κατοικοδομέω.

Κατωμάδιος, ου, ία, *Ion.* ίη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A κάτωμος.

Κατωμαδὸν, *Adv.* humeris. Ab eod.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, ſublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, qua humerus luxatus in ſuum locum reponitur.

Κατωμιστὴς, οῦ, ὁ, ἵππος, equus ſternax, ſeſſorem excutiens, Heſ. Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt dejectis humeris vel armis. Ex κάτω, & ὦμος.

Κατωμοσια, ας, ἡ, jusjurandum. A κατόμνυμι.

Κατώμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. Ab eod.

Κατωμοτικὸς, ὴ, ὸν, jurando ſerviens, & quidem affirmativè; ut νὴ eſt particula κατωμοτική. Ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, veſtis ſervilis, cui adſutus erat limbus e pelle ovina. Ex κάτω, & νάκος, *pellis ovina.*

Κατώνοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόνομαι.

Κατωπιάω, vultum demitto. A

Κατωπὸς, ὴ, ὸν, qui oculos dejicit, qui vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Κατώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro καθώραε, a καθοράω.

Κατώρυξ, defoſſus, κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defoſſi, Homerus κατωρυχίας vocat, Pollux. κατώρυξ, propago, Gl. V. nempe ſtirpes & virgulta in terram defoſſa ad plantandum. Ex κατὰ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατωρυχὴς, έος, ὁ, defoſſus, ob Dat. κατωρυχέεσσι λίθοισι, defoſſis lapidibus apud Hom. vid. κατώρυξ.

Κατώρυχος, ὁ καὶ ἡ, defoſſus. Ex ὀρύσσω.

Κατωρχέοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατορχέομαι.

Κατωτερικὸς, ὴ, ὸν, *Epith.* medicamenti deorſum purgantis. A

Κατώτερος, inferior, κατώτατος, infimus, imus, κατωτέρω, *Adv.* inferius, κατωτάτω, *Adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Κατωφαγᾶς, ᾶ, ὁ nomen avis; (2) cognomen ſcommaticum Cleonymi apud Ariſtoph. Ex κάτω, & φαγεῖν, *comedere.*

Κατωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utilis.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorſum fertur; (2) ſalacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A

Κατωφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui deorſum fertur, declivis, deorſum propendens, proclivis, pronus; (2) ſalax, libidinoſus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω, & φέρομαι.

Κατωφερῶς, *Adv.* deorſum, in præceps.

Κατώφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ima petens, deorſum tendens.

Κατωχράω, ῶ, palleo, palleſco admodum, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχρήσασα, a. 1. part. pallore perfuſa.

Κατωχριάω, ῶ, idem.

Καυάζω, f. ξω, *Poët.* pro κατάγνυμι, vel κατάγω, contero, frango. Οὔτε κε νῆα καυάξαις, *Heſiod. Op. & Dies.* 664.

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.

Καυάξαις, 2. ſing. acr. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, a verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. καίω.

Καυθήσωμαι, 1. ſing. f. ejuſd. in conj.

Καυθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exoleta.

Καυκίζεσθαι, ſaltare indutum καυκίσιν, ut ex fragmento ap. Athenæum colligitur.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ιδος, ἡ, calcei genus, ib.

Καυλέω, ῶ, cauleſco. A καυλός.

Καυληδὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ου, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, ſuccus e caule. Ab eod.

Καυλικὸς, ὴ, ὸν, cauliculaceus. Ab eod.

Καυλίον, ου, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. a καυλός. Unde

Καυλίσκος, ου, ὁ, cauliculus, parvus caulis.

Καυλοπώλης, ου, ὁ, qui caules vendit. Ex καυλὸς, & πωλέω, *vendo.*

ΚΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) oſtium uteri muliebri; (4) ligni in haſta extremitas, quæ cuſpidi immittitur.

Καυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cauloſus, caulaceus, qui caule magno eſt. Ab eod.

Καυλωτὸς, ὴ, ὸν, caulatus, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) æſtus febris; (3) aduſtum. A καίω.

Καυμασία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum ſolis æſtum, ex Vet. L. vid. καυσία.

Καυματηρὸς, ὰ, ὸν, æſtuoſus, æſtivus. A καῦμα.

Καυματίζω, f. ίσω, æſtu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torreſio, aor. 1. ἐκαυματίσθην, æſtu interiit. Ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ, Apoc. 16, 8. Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, Matt. 13, 6. Ab eod.

Καυματόομαι, οῦμαι, æſtuo, Gl. V. A καῦμα.

Καυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æſtuoſus.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis barbarica, Perſica. A νάκος, *pellis cum ſuo villo.*

Καυνάσαι, ſortiri. A καῦνος, ſors, vel a Cauniis (Caunii Cariæ urbis incolis) quod præcipue ſortitionibus uterentur.

ΚΑΥ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, ſors. *Heſ.* Sch. Ar.

Καῦρος, ου, ὁ, ventoſus, levis, Suid. Ab αὔρα.

Καυσθμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, Cauſia, tegumentum Macedonicum capitis, A καίω.

Καύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καῦσις, εως, ἡ, uſtio, crematio; καῦσις νεκρῶν, uſtrina, buſtuarium, Gl. V. (2) cremandi & abolendi modus; (3) uſtio medicorum; (4) uſtio architectonica; (5) æſtus, ardor. Ab eod.

Καυσόομαι, οῦμαι, æſtuo, ardore infeſtor, ardore nimio corripior, calore extremo uror. Καυσουμένῳ στομάχῳ βοηθεῖ, Dioſc. A καυσὸν, *ardore infeſto*; hoc a

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipſas, ſerpens quidam. Ab eod.

Καυστειρὸς, ά, ὸν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστηριάζω, idem quod καυτηριάζω.

Καυστήριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur ſtigmata; (2) ferrum, quo ſtigmata inuruntur. Ab eod.

Καυστηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστὴς, οῦ, ὁ, combuſtor, Gl. V. καυστὴς νεκρῶν, buſtuarius. Ab eod.

Καυστικὸς, ἡ, ὸν, urendi vim habens. A καίω.

Καῦστις, εως, ἡ, ſeges adulta & ſole adurente matureſcens; (2) fœnum ejuſmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυστὸς, ἡ, ὸν, uſtus, crematus; (2) qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καύστρα, ας, ἡ, καύστρα νεκρῶν, uſtrina. Ph.

Καυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtuoſus, ardens. A καῦσος.

Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus; (2) inflammatio. Ab eod.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æſtus. Ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cauter, inſtrumentum, quo notæ & ſtigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.

Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro; (2) cautere præſtringo amputata, comprimendo cruori. Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 1 Tim. 4, 2. A καυτήρ.

Καυτήριον, ου, τὸ, Cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) ſtigma inuſtum; (4) locus, ubi inuruntur ſtigmata. Ab eod.

Καυτικὸς, ἡ, ον, v. καυστικός.

Καυτὸς, ἡ, ὸν, uſtilis, qui uri poteſt; (2) uſtus. Ab eod.

Καυχάεσαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro καυχᾶσαι, a

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exſulto; (3) jactanter prædico. Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, Prov. 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, 1 Cor. 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, Rom. 5, 2. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, 2 Cor. 12, 5.

Καυχὰς, άδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem quod καυχάεσαι.

Καυχίνα, *cervicem*, acc. ſing. a καυχήν.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι. Hinc

Καυχηματίας, ου, ὁ, glorioſus, jactator.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφέω. ſpiro, anhelo, exſpiro; ponitur, ut hinc ſit κεκαφηώς, κεκαφηότα, apud Hom. pro κεκαφηκὼς, Il. 5, 698. A κάπτω, *flo*.

Κάφος, & κάπος, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, Suid.

Καχάζω, cachinnor, f. *Dor.* καχάξω, pro καγχάξω. A καγχάζω.

Κάχαρις, imaguncula ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κακὸς, & χάρις.

Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro; mala ſum corporis habitudine. Οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν, Polyb. A

Καχέκτης, ου, ὁ, male habitus; (2) qui malæ mentis & ſeditioſus eſt. A κακὸς, & ἔχω.

Κάχεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio. Ex iiſd.

Καχελκὴς, ὲς, gravia & inſanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, malum conſortium.

Καχεταιρείης, gen. ſing. *Ion.*

Καχήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui mala ſ. infelix eſt vita. Ex κακὸς, & ἡμέρα.

Καχλάζοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζουσα, a καχλάζω.

Καχλάζω, ſtrepito, reſono; (2) turbor; (3) tumeo, efferveo, ebullio. Gl. V. ſcaturio, ebullio. A καχληξ.

Καχλαίνω, turbo, Heſ. A καχλάζω. Unde

Κάχλασμα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonitus.

Καχλασμὸς, οῦ, ὁ, ſcaturigo, Gl. V.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo toſto. A κάχρυς.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum toſtum, Dim.

Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo toſto ſimilis. A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum; (2) ſemen roris marini; (3) granum hordei; (4) quiddam, quod pilulæ forma in arboribus quercu, abiete, & aliis creſcit.

Καχρυφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, planta κάχρυν φέρουσα, apud Nicand. A κάχρυς, & φέρω.

Καχρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod καχρυόεις.

Καχύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpicioſus, qui prave ſuſpicatur de re; (2) de quo mala ſuſpicio eſt. Ab ὑπόπτης.

Καχυποτοπέομαι, οῦμαι, mala ſuſpicor. A

Καχυπότοπος, ὁ ϗ ἡ, mala ſuſpicans, ſuſpicioſus, Suid. Ab ὑποτοπέω, *ſuſpicor*.

Κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta, arca. A κάπτω.

Καψάκης, ου, ὁ, ciſta, theca, ſitula, urna. A κάπτω, vel etiam κάμπτω, quaſi καψάκη.

Καψάκιον, τὸ, ciſtula, capſula, ſitula, Dim.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, ſudarium. Ex κάψις, & ἱδρὼς, *ſudor*.

Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morſus. A κάπτω.

Κάω, idem quod καίω; κάομαι, uror, ardeo, aor. 2. καήσομαι.

ΚΕ, *ſequente conſona*, & κεν *ſequente vocali*, particula poëtica, idem notans, quod ἂν potentiale in proſa.

Κεάζω, f. άσω, findo, ſcindo. Εὖ ϗ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, Odyſſ. 20, 161. Ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη, Il. 16, 412. A κέω.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam Theophraſt.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, Heſ. A κεάζω.

Κέασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐκέασε, a κεάζω.

Κέαται, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

Κέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειντο.

Κέβλη, ης, ἡ, caput. A κεβαλὴ, quod Macedonica dialecto eſt ἡ κεφαλή.

Κεβληγόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex κέβλη, & γονή.

Κεβλήπυρις, avis quædam apud Ariſtoph.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, Cebriones, avis quædam apud Ariſtoph. at apud Hom. gigantis nomen.

Κεγχραλέτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. Ex κέγχρος, & ἀλέτης, *molitor*.

Κεγχραμιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, granis ficus ſimilis, ſive e genere κεγχραμίδων. A

Κεγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum ſeu ſemen ficus; (2) nucleus ſeu os olivæ. A κέγχρος.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχρεὼν ῶνος, ὁ, officina, in qua grana metallorum exſiccantur. A κέγχρος.

Κεγχριαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine eſt. Ab eod.

Κεγχρίας, ου, ὁ, miliaris, e milio confectus.

Κεγχριδίας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κέγχρινος, ινη, ινον, e milio confectus, miliaceus. Ab eod.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, avis ex accipitrum genere; (2) ſerpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, cenchrites lapis, quaſi milii granis reſperſus. Ab eod.

Κεγχροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis. Ex κέγχρος, & εἶδος, *ſpecies*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, milium; (2) ſerpens quidam, qui quaſi milii granis conſperſus eſt; (3) adamantis genus; (4) ornamentum veſtis; (5) granum ficus.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, milii ferax. Ex κέγχρος, & φέρω, *fero*.

Κεγχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, milio ſimilis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.

Κεγχρώματα, ῶν, τὰ, ornamenta in ſcutorum ambitu granorum milii inſtar adſperſa; (2) parva foramina in ſcutorum ambitu, per quæ ſpeculabantur adverſarios. Ab inuſ. κεγχρόω, *exorno, vario*.

Κεδάζω, ſive κεδάω, pro σκεδάζω. Ὅς' ὤκα ῥέων ἐκέδασε γεφύρας, Il. 5, 88. Ἀχαιοὺς, Odyſſ. 3, 131. Κεδασθέντες κατὰ νῆας, Il. 2, 398.

Κεδαίω, diſſipo; κεδαίομαι, diſſipor; etiam pereo, de naufragis, ap. *Arat.* & Sch. κεδαιομένης, Nicand.

Κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi κεδάζω.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores.

Κεδματώδεα, τὰ, κέδμασι ſimilia.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honeſtus; (5) pudicus; (6) temperans. A κῆδος, *cura*.

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex κέδρος, & ἔλαιον.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κέδρος, & ἐλάτη, *abies*.

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, reſina, lachryma cedri; (2) oleum cedrinum. A κέδρος.

Κεδρινὸς, έα, εον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κέδρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod,

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria.

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro ſimilis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) *maſc.* fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A κέδρος.

Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri naſcuntur. Ab eod.

Κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, cedratus, cedria unctus. A κεδρόω.

ΚΕ'ΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedroſtis, vitis alba.

Κέεται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖται, a κεῖμαι.

Κέηται, *jaceat*, 3. ſ. præſ. conj. med.

Κείαντες, nom. pl. a. 1. part. act. pro καύσαντες, a καίω.

Κείαται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

Κείη, *Dor.* pro κε εἴη, *ſit*.

Κεῖθεν, illuc; pro ἐκεῖθεν.

Κεῖθι, illic; pro ἐκεῖθι.

ΚΕΙ῀ΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) poſitus ſum, ſitus ſum; (3) repoſitus ſum; (4) propoſitus ſum; (5) projectus ſum; (6) mortuus ſum; (7) ſepultus ſum; (9) pendeo ex aliquo interfectus; (9) deſideo, ſerior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus alicui deo conſecratis. Κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, parata ſunt, Ariſt. Conc. 512. Πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν, *de Ilio*, Epigr.

Κείμενος, *jacens*, part. præſ. med.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretioſæ ſuppellectili præeſt, theſaurarius. Ex κειμήλιον, & ἀρχή. Hinc

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus, ubi pretioſa ſupellex reponitur.

Κειμηλίαρχος, ὁ, id. quod κειμηλιάρχης.

Κειμήλιον, ου, τὸ, ſupellex pretioſa, cimelium; (2) ſupellex quævis; (3) corpus hominis. A κεῖμαι. Hinc

Κειμήλιος, qui velut pretioſa ſupellex reponitur vel repoſitus eſt.

Κεὶν, pro καὶ ἐν, vel καὶ εἰν, & in.

Κείνῃ, illic, illa ratione, pro ἐκείνῃ, ſc. ὁδῷ.

Κεῖνος, ille, Ionice, pro ἐκεῖνος.

Κεινὸς, vacuus, inanis. Pro κενός.

Κείνῳ, illi, dat. ſing. pro ἐκείνῳ.

Κείνως, illa ratione. Pro ἐκείνως.

Κειράμεναι, nom. pl. a. 1. part. med. f. g. verbi κείρω.

Κεῖρε, tonde, 2. ſing. præſ. imper. act.

Κειρία, ας, ἡ. Κειρίαι, faſcia, cui mortuus involvitur, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ, quibus colligatur infans in cunis, Gl. V. κειρίαι, inſtita. Sunt autem ligamina ſpondarum. Εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων παριοικὶς ἱμᾶσι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας, Schol. Ariſtoph. Av. 815.

Κεῖρις, εως, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibuſdam ſcylla. A

ΚΕΙ´ΡΩ, f. κερῶ, tondeo; (2) ſcindo, abſcindo; (3) populor, vaſto, diripio; inſatiabili edacitate voro. aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειρόμην, aor. 2. paſſ. ἐκάρην. p. act. κέκαρκα. paſſ. κέκαρμαι. part. κεκαρμένος, tonſus. Ἐκείρατο τὴν κόμην, Job. 1, 20. Πολύν σοι βοστρύχων πλόκαμον κεροῦμαι, Eur. Tro. 1184.

Κεὶς, & in Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσε, illuc. Pro ἐκεῖσε.

Κεισεῦμαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro κείσομαι.

Κεῖσθαι, jacere, præſ. inf. med. verbi κεῖμαι.

Κεισοῦμαι, f. 1. ind. med. Dor. pro κείσομαι.

Κεῖτο, 3. ſ. imperf. ind. med. Ion. pro ἔκειτο.

Κείω, jacere, ſ. cubare cupio. A κεῖμαι.

Κεκαδήσομαι, f. 2. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, a χάζω.

Κεκαδμένον, perf. part. paſſ. Dor. pro κεκασμένον, a κάζω.

Κέκαδον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔχαδον, a χάζω.

Κεκάθικα, perf. ind. act. v. καθίζω.

Κεκάλυμμαι, perf. ind. paſſ. v. καλύπτω.

Κέκαμον, a. 2. ind. act. Poët. pro ἔκαμον, a κάμνω.

Κεκάμω, a. 2. conj. act. Ion. pro κάμω.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. v. κείρω.

Κέκαρκα, totondi, perf. indic. act.

Κεκαρμένων, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi κείρω.

Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. v. κάζω, orno.

Κεκασμένος, ornatus, part. perf. ejuſdem.

Κεκαῦθαι, perf. inf, paſſ. verbi καίω.

Κεκαυμένῳ, uſto, dat. ſing. perf. part. paſſ.

Κεκαφηὼς, perf. part. act. Ion. pro κεκαφηκὼς, a κάπτω.

Κεκέρδακα, perf. ind. act. v. κερδαίνω.

Κέκευθα, texi, perf. ind. med. verbi κεύθω.

Κέκηα, accendi, perf. ind. med. v. καίω.

Κεκήρυκται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. κηρύσσω.

Κεκινδυνευμένως, periculoſe. A κινδυνεύω.

Κεκινέαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκίνηνται, a κινέω.

Κεκλάγξω, f. 1. ind. act. Poët. pro κλάγξω, a κλάζω, clamo.

Κέκλαγγα, clamavi, perf. ind. act.

Κεκλαμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. pro κεκλασμένων, a κλάζω, frango.

Κέκλαμμαι, perf. ind. paſſ. pro κέκλεμμαι, a κλέπτω, furor.

Κεκλασμένως, fracte. A κλάω.

Κέκλαστο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐκέκλαστο, a κλάζω, frango.

Κεκλαύσεται, 3. ſ. paullopoſtf. ind. paſſ. verbi κλαίω.

Κεκλειμένος, perf. part. paſſ. v. κλείω.

Κεκλεισμένων, gen. pl. part. paſſ. verbi κλείω, claudo.

Κεκλιμμένον, perf. part. paſſ. n. g. v. κλέπτω.

Κέκλεο, 2. ſ. præſ. imper. med. Ion. pro κέκλεσο, ſ. κέκλου, a κέκλομαι.

Κεκλήαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro κέκληνται, a καλέω.

Κέκληγα, perf. ind. med. Ion. pro κέκλαγα, a κλάζω.

Κεκλήγοντες, nom. pl. præſ. part. act. v.

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. Ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, Il. 16, 430. A κλάζω.

Κεκληγὼς, perf. part. med. v. κλάζω, clamo, Hom. Il. 2, 222.

Κέκληκα, perf. ind. act. per Sync. pro κεκάληκα, a καλέω.

Κεκληκὼς, part. perf. ejuſd.

Κεκλῆσθαι, vocatum eſſe, perf. ind. paſſ.

Κεκλήσομαι, 1. ſ. paullopoſtf. ind.

Κεκλίαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro κέκλινται, a κλίνω.

Κεκλιμένη, inclinata, perf. part. paſſ. f. g.

Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας, Il, 15, 345. A κέλομαι.

Κέκλοφα, perf. ind. med. v. κλέπτω.

Κέκλυθι, 2. ſing. præſ. imper. act. Ion. pro κλῦθι, a κλῦμι.

Κέκλυτε, 2. plur. præſ. imper. act. Ion. pro κλῦτε.

Κεκλυσμένος, perf. part. paſſ. v. κλύζω.

Κεκμακὼς, perf. part. act. Dor. & per Sync. pro κεκαμηκὼς, a κάμνω.

Κέκμηκα, perf. ind. act. per Sync. pro κεκάμηκα.

Κεκμηκότως, cum labore, ærumnoſe.

Κεκμηῶτα, acc. ſ. Ion. pro κεκμηκῶτα, Hom. Il. 6, 261.

Κέκναισμαι, perf. ind. paſſ. v. κναίω.

Κεκοίμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κοιμάω.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω.

Κεκολασμένως, moderate, frenando & moderando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part. perf. paſſ. a κολάζω.

Κέκομμαι, perf. ind. paſſ. verbi κόπτω.

Κέκονα, perf. ind. med. Poet. pro ἔκτονα, a κτείνω.

Κεκονιαμένος, part. perf. paſſ. v. κονιάω.

Κεκονιμένος, pulverulentus, pulvere impletus, perf. part. paſſ. Att. pro κεκονισμένος, a κονίζω.

Κεκόπακα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.

Κεκοπίακα, perf. ind. act. verbi κοπιάω.

Κεκορεσμένος, perf. part. paſſ. v. κορέννυμι.

Κεκορημένος, perf. part. paſſ. verbi κορέω.

Κεκορηὼς, perf. part. act. Ion. pro κεκορηκὼς.

Κεκορυθμένος, galea armatus, perf. part. paſſ. per Syncop. pro κεκορυθημένος, a κορυθέω.

Κεκοτηότα, iratum, acc. ſ. perf. part. act. Ion. pro κεκοτηκότα, a κοτέω.

Κεκόφθαι, perf. infin. paſſ. verbi κόπτω.

Κεκράαντο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐκέκραντο, a κραίνω.

Κέκραγα, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc

Κέκραγμα, ατος, τὸ, clamor, vociferatio.

Κεκραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κεκράγω, clamo, vociferor; unde a. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.

Κέκρακα, miſcui, perf. indic. act. per Sync. pro κεκέρακα, a κεράννυμι, pro κεράω.

Κέκραμαι, perf. ind. paſſ. v. κεράννυμι.

Κεκραμένως, Adv. temperate. A κεκραμένος, part. perf. paſſ. a κεράννυμι.

Κεκραξιδάμας, ου, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valde clamoſus. Vocabulum Ariſtophanicum de Cleone. Ex κράζω, & δαμάω, domo.

Κεκράξομαι, paullopoſtf. verbi κράζω; vel clamabo, f. 1. ind. med. v. κεκράγω.

Κεκράτηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κρατέω.

Κεκράχαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκραγμένοι εἰσι, a κράζω.

Κέκραχθι, 2. ſ. perf. imper. act. pro κέκραχε.

Κέκρηχα, perf. ind. med. pro κέκραγα.

Κέκρητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. Ion. & per Syncop. pro ἐκεκέρατο, a κεράω.

Κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. part. perf. med. verbi κρίζω, ſtrido.

Κεκριμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi κρίνω.

Κεκριμένως, Adv. exacte, cum judicio & cenſura. A κεκριμένος, part. perf. paſſ. a κρίνω.

Κέκριται, judicatum eſt, 3 ſ. perf. ind. paſſ. verbi κρίνω.

Κεκροταμένος, perf. part. paſſ. Dor. pro κεκροτημένος, a κροτέω. Unde

Κεκροτημένως, Adv. ſonore, numeroſe, (de oratione.)

Κέκρυφα, perf indic. med. v. κρύπτω.

Κεκρυμμένος, occultus, perf. part. paſſ.

Κεκρυμμένως, occulte, clam, latenter. A κεκρυμμένος, part. perf. paſſ. a κρύπτω.

Κεκρυφαλοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reticula nectit. Ex κεκρύφαλος, a πλέκω.

ΚΕΚΡΥ´ΦΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) ſudarium, (3) venter quidam animalium ruminantium.

Κεκρύφαται, 5. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, a κρύπτω.

Κέκτημαι, perf. ind. paſſ. v. κτάομαι.

Κεκτημένος, part. perf. paſſ.

Κεκτῆσθαι, adquiſiviſſe, poſſidere, perf. inf. paſſ.

Κεκύθωσι, 3. plur. a. 2. conj. Ion. pro κύθωσι, a κεύθω, occulto.

Κελαδεινὸς, ſtreperus, tumultuoſus, ſtrepitum & ſonum edens; κελαδεινὴ dicitur Diana a tumultu & ſtrepitu venatorio. A κέλαδος.

Κελαδέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. Dor. pro κελαδέουσι, a

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo; (2) tumultuor; (2) ſono, inſono, reſono. Βοὰν, βοὰν δ᾽ Ἑλλὰς κελάδησε, Eur. Hel. 376. Ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ, ibid. 93. Εὔηχα κελαδοῦσι, Luc. Ab eod. Hinc

Κελάδημα, ατος, τὸ, ſtrepitus; (2) clamor, tumultuatio.

Κελαδόδρομος, ον, cum ſtrepitu, i. e. celeriter currens; Epith. Dianæ.

Κελάδοιο, Ion. pro κελάδου, a

ΚΕ´ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus; (2) tumultus, clamor; (4) ſonus muſicus.

Κελάδων, præſ. part. act. Ion. pro κελαδέων, a κελαδέω.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, funeſtam haſtam habens. Ex κελαινὸς, & ἔγχος.

Κελαινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubium obfuſcator, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex κελαινὸς, & νέφος.

Κελαινιάω, ῶ, nigricor, ſum niger. Hinc κελαινόων, pro κελαινιάων, κελαινιῶν, partic. A κελαινός.

Κελαινόβρωτος, ον, niger, ſed de cibo, apud Æſch. A βιβρώσκω.

Κελαινόλωτα κεράσια, Heſ. ceraſa nigricantia, ut lotus. Ex κελ. & λωτός.

Κελαινοπάθιμον, cujus adfectus ſunt obſcuri; tectum, argutum, ſubdolum, Heſ. Ex κελαινὸς, & πάθος, adfectus.

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obſcurus. A μέλας.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A κελαινός.

Κελαινοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, niger apparens; (2) ater, obſcurus. Ex κελαινὸς, & φάος.

Κελαινόφρων, ον, ſubdolus. A φρήν.

Κελαινοχρὼς, ὁ καὶ ἡ, niger, obſcurus.

Κελαινώπας, Dor. pro κελαινώπης, ου, ὁ, Soph. κελαινώπας θυμὸς, animus non palam apparens, ſed in tenebris latens, quaſique abſconditus & inſidioſus; (2) profunda cogitans, ſubdolus, Fœm. κελαινῶπις. A

Κελαινώψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, niger; (2) formidabilis adſpectu. Ex κελαινὸς, & ὤψ, vultus.

ΚΕΛΑΡΥ´ΖΩ, vel κελαρίζω, cum ſtrepitu fluo; (2) murmuro, ſtrepito. Τῆς διαμέσης Κηφισοῦ μέγα χίδμα κατερχόμενον κελαρύζει, Dion. Περ. 440. Hinc

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν.

Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, ſtrepitus.

Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur ſeu ſtrepitus aquæ fluentis. Ab eod.

Κελαρυσμὸς, οῦ ὁ, idem & ab eod.

Κέλεαι, 2. ſ. præſ. ind. med. Ion. pro κέλεσαι, a κέλομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, poculum. A λείβω, libo.

ΚΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, avis quædam pernicioſſima, galgulus; (2) eſt & nomen proprium Herois Attici; (3) idem qui ἱςόπους.

Κελέοντες, idem.

Κέλεσθε, 2. pl. præſ. imper. med. v. κέλομαι.

Κελευθεῖαι, Deæ, quæ in viis ſtatuebantur ad eas monſtrandas, vel ad viatores cuſtodiendos, Heſ. A κέλευθος.

Κελευθείω, viam carpo; ὁδεύω; Heſ.

Κελευθήτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eodem.

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terreſtris, tum marina, vel aëria, *Plur.* τὰ κέλευθα, *viæ.*

Κελευθοποιός, ὸν, dux viam oſtendens, ſubmotor.

Κέλευσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a κελεύω. Unde

Κέλευμα, τὸ, juſſum.

Κέλευσις, εως, ἡ, juſſio, ipſa actio jubendi; (2) imperium.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, juſſum, mandatum; (2) hortamentum, quod hortandi cauſa dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

Κελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, juſſum, mandatum.

Κελευςὴς, οῦ, ὁ, juſſor qui jubet, hortator; (2) qui celeuſma canit, celeuſta, hortator remigum; (3) proreta, proræ præfectus. Ab eodem. Hinc

Κελευςικὸς, ἡ, ὸν, hortandi vim habens.

Κελευςὸς, ἡ, ὸν, juſſus, imperatus. A κελεύω.

Κελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς, Il. 13, 125. Ab eod.

Κελεύω, f. εύσω, jubeo, impero; (2) hortor invito ad aliquid agendum; (3) peto, poſtulo; (4) permitto; (5) cenſeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, Matt. 15, 35. δεθῆναι ἁλύσεσι, Act. 21, 33. Εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν, Eur. Iph. in Tau. 1293. A κέλω.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus deſultorius; (2) deſultor, eques deſultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, a κελέομαι.

Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.

Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum deſultorium ago. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς, Il. 16, 679. A κέλης.

Κελήτιον, ου, τὸ, parva celox, Dim. ab eod.

Κελοίμην, præſ. opt. med. v. κέλομαι.

Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.

Κέλοντες, idem quod κελέοντες, *Ern.*

ΚΕ'ΛΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. Ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις, Soph. Trach. 817.

Κέλσαι, *appuliſſe*, a. 1. inf. verbi κέλλω.

Κελτιςὶ, *Adv.* Gallice.

Κελύφανον, ου, τὸ, putamen. A

Κέλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω.

ΚΕ'ΛΩ, uſitatius, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἡ μιν Τρῶες γε κέλονται, Il. 7, 393. Κελοίμην Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, ib. 9, 513.

Κέλωρ, nepos, Heſ. (2) ſpado, exſectus, idem. (3) vox; id. & Etym. A κέλω.

Κελωρύειν, vociferari, clamare, Heſ. A κέλωρ.

ΚΕΜΑ'Σ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) ſpecies capræ ſilveſtris, Eur. I. T. 176.

Κέμφος, v. κέπφος.

Κὲν, vide κε.

Κεναγγία, ας, ἡ, vaſorum vacuitas. Ex κενὸς, & ἄγγος.

Κενανδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A

Κένανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, Suid. Ex κενὸς, & ἀνήρ.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, inſtrumentum ad fabricandas naves; in Epigramm.

Κενεαγγέειν, habere vaſa inania, Hippocr. A

Κενεαγγίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κενεαγγία, apud Hipp. vaſorum vacuitas & inanitas; (2) inanitas vaſorum corporis; (3) fames, inedia.

Κενεαγγικὸς, ἡ, ὸν, habens vaſa vacua; (2) pertinens ad adfectum, quo vaſa corporis habentur inania, Id. A κενεαγγία.

Κενεαγγικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vaſa ſunt vacua, Id.

Κενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis ſermo. Ex κενεὸς, & ἀγορά, *ſermo.*

Κενεαυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vana jactans; (2) ſuperbus. Ex κενὸς, & αὐχέομαι.

Κενέβρεια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes e cadavere exciſæ. A νεκρός.

Κενεμβατέω, per inane gradior. Ex κενὸς, & ἐμβατέω.

Κενεος, ὰ, ον, vanus, inanis. A κενός.

Κενεόφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) ſpatium vacuum. A κενεος.

Κενεωνόπρισις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex κενεὼν, & πρίσις, *fiſſio.*

Κενήριον, ου, τὸ, vacuum ſepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, & ἠρίον.

Κενοβουλία, ας, ἡ, conſilium inane & futile. Ex κενὸς, & βουλὴ, *conſilium.*

Κενοδόντις, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδούς.

Κενοδοξία, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de ſe opinio. A

Κενόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, & δόξα.

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem ſuſcipio. E κόπος.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inaniter loquor, ſupervacanea dico. Ex κενὸς, & λέγω, *dico.*

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquium. A ſeq.

Κενολόγος, ου, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V. Ab eod.

Κενοπαθέω, vanis ducor adfectibus. A πάθος.

ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus, inanis; (2) inanis, vanus. Hinc εἰς κενόν, fruſtra.

Κενοσοφία, ἡ, vana & inanis ſapientia. A

Κενόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, in vanis & inanibus ſapiens, inani ſapientia præditus.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus ſum, ap. *Joſ.*

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Κενόσπουδος, ου, ὁ καὶ ἡ, rebus inanibus ſtudens. Ex κενὸς, & σπουδή.

Κενοσπούδως, *Adv.* ſtudio inani, fruſtra.

Κενοταφέω, tumulo inani ſepelio, tumulum inanem aggero. Ὃν Τυνδαρὶς παῖς ἥδ' ἀπόντα κενοταφεῖ; Eur. Hel. 1261. A τάφος.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, Cenotaphium, honorarium ſed inane ſepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) ſimulacrum, ſeu imago. Ex iiſdem.

Κενότης, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum ſtudium. Ex κενὸς, & τέμνω.

Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio. A

Κενόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vana cogitans, ſtultus. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens.*

Κενοφωνέω, inanes emitto voces, Suid,

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) ſermo vanus & futilis; (3) ſermo impius ſive hæreticus. A

Κενόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inanes voces funditans. Ex κενὸς, & φωνὴ. *vox.*

Κενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo; (2) deprimo, humilio; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, conſumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενοῦσθαι, evaneſcere, vacuari, purgari, de corpore a. 1. κενωθεὶς, exinanitus. Τί δ' ὦ ματαία, τάσδε σὰς κενοῖς χέρας; Eurip. Med. 959. Ναοὺς πίνοντες δ' ἀδικίας κενώσετε, id. Ion. 448. Μυριάδας τε πόλεις ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν, id. Rheſ. 91. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ ςαυρὸς τοῦ Χριςοῦ, 1 Co. 1, 17. A κενός.

Κένσαι, 2. ſ. a. 1. imper. med. *per Sync.* pro κέντησαι, a verbo κεντέω.

Κένσασι, 3. ſ. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκέντησε.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens.

Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more; (2) more & ritu agreſti feroque.

Κενταύριον, ſeu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba. *Plin.* l. 25. §. 14. c. 3. A κένταυρος. *Angl.* 𝔈𝔢𝔫𝔱𝔬𝔯𝔶.

Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus; (2) ruſticus, agreſtis, Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ὁ, interfector Centaurorum. A κεντ. & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex Κένταυρος, & μάχη.

Κενταυροπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Centaurorum plenus. Ex κένταυρος, & πλῆθος.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, ſuperne homo, infra equus; (2) ſidus quoddam; (3) navis quædam. Ex κεντέω, *ſtimulo*, & ταῦρος.

Κεντάω, pungo; κεντᾷ, pungit, Ph.

ΚΕΝΤΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, pungo, ſtimulo. Πάντα γὰρ κεντούμενον ἄνδρα κἀκποριζόμενον βίον, Ariſt. Veſp. 1107. Τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν, id. Nub. 944.

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, ſtimulus, id, quo pungimus; (2) punctio, Ph. κέντημα, punctus, punctum. A κεντέω.

Κέντησις, εως, ἡ, punctio, Gl. V.

Κεντητήριον, ου τὸ, id, quo pungere poſſumus; (2) ſubula. Ab eod.

Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, pungens, aculeatus. Ab eodem.

Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis diſtinctus.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

Κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtimulis agitatus. Ex κέντρον, & εἴκω, *cedo.*

Κεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχηςὴν μαςιγῶν καὶ κεντρίζων, Xen. Ab eod.

Κεντρίναι, ῶν, οἱ, culicum genus. A ſeq.

Κεντρίνης, ου, ὁ, q. d. aculeatus, genus ſquali piſcis. A κέντρον.

Κεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, veſparum, & ſimilium; (2) locus in equo, qui a calcaribus ſtimulatur, punctum Plinio; (3) genus ſerpentis. Ab eod.

Κεντροδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſ. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex κέντρον, & δηλέω, *noceo.*

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruſcus, myrtus ſylveſtris, quæ & ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυῤῥινάκανθος, q. d. ſpinoſa myrtus. A κέντρον, *acumen*, & μυρσίνη, *myrtus.*

Κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus; (2) calcar; (3) incitatorium; (4) aculeus, ſpiculum, cuſpis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum ſ. lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtimulo ſeu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex κέντρον, & τύπτω, *ferio.*

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, ſtimulo, ſpiculo configo; (2) aculeo ſ. ſpiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, p. paſſ. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtimulis confixus; (2) aculeis ſ. ſpiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κένσω, ſtimulo; ut hinc ſit κένσαι,

a. 1.

a. 1. inf. apud Homerum. Ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον Κένσαι ὁμοκλήσας, Il. 23, 337.

Κέντωρ, ορος, ὁ, ſtimulator, qui pungit; κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενῶς, vane. A κενὸς, *vanus*.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum e corporibus. Ab eod.

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, evacuandi vim habens.

Κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo. Ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, Il. 22, 510.

Κέονται, 3. plur. præſ. indic. med. *Ion.* vel *Poët.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

ΚΕ´ΠΦΟΣ, ου, ὁ, ſpecies avis marinæ leviſſimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur; (2) homo levis, ſtolidus. Hinc

Κεπφοῦσθαι, leviter efferri & circumagi in modum τοῦ κέπφου; unde κεπφωθεὶς, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus, Heſ. κεκεπφωμέναι, p. paſſ. elatæ, Heſ.

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agreſtis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi crines ap. Hom.

Κεραβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo ſcandit. Ex κέρας, & βαίνω, *ſcando*.

Κεραελκὴς, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove ſub jugo. Ex κέρας, & ἕλκω.

Κεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κέρασι, a κέρας.

Κεραία, ας, cornu; (2) antenna; (3) virgula inflexa; (4) punctum ſupra literam; (5) apex. A κέρας.

Κεραΐζετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi

Κεραΐζω, cornibus diſſipo; (2) vaſto, exſcindo, deleo; (3) incurſo, velut infeſtis cornibus. Ὅθι περ κεραΐζε καὶ ἄλλους, Il. 2, 861. Θαλάμους κεραϊζομένους, ib. 22, 63. A κέρας.

Κεραίνω, miſceo; ut hinc fit κέραινε, miſce, Il. 9. v. 203. ſed ibi rectius legitur κέραιρε. A κεράω.

Κεραιοῦχος, κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραία, & ἔχω.

Κέραιρε, 3. ſ. præſ. imper. act. v.

Κεραίρω, miſceo. A κεράω, κεράννυμι, *miſceo*.

Κεραῒς, ίδος, ἡ, perditrix, vaſtatrix; (2) vermis cornu infeſtans. A κεραΐζω.

Κεραϊστὴς, οῦ, ὁ, cornutus, Heſ. (2) vaſtator, populator; (3) ſpecies ſerpentis. Ab eod.

Κεραϊστὶς, ίδος, ἡ, cornuta. A κεραϊστής.

Κεραΐτις, ιδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑ´ΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ου, τὸ, & κεράμβυξ, υκος, beſtiola, ſcarabæo ſimilis, quæ ficui arbori circumligata culices abigit, Heſ.

Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεῖ, dat. ſ. pro κεραμέϊ, a κεραμεύς.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεράμειος.

Κεραμεικὸς, locus erat Athenis ita dictus.

Κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina, figlina.

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. A κεραμεύς.

Κεράμεος, έα, εον, *contr.* κεραμοῦς, idem.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus.

Κεραμευτικὸς, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, ſc. τέχνη, ars figularis. A

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figlinam exerceo. Καλλίστη κόρη, ἥπερ κεραμεύσει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς, Ariſt. Av. 1544. Τὰ τρύβλια κακῶς κεραμεύειν, id. Conc. 253. A κεραμεύς.

Κεραμιδόω, ῶ, f. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδουμένη οἰκία, Ariſtot. A κεραμίς.

Κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, figularis, figulinus. A κέραμος.

Κεράμιον, ου, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. Ab eod.

Κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, vas fictile, teſta; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

Κεραμοποιὸς, οῦ, τὸ, figulus, tegularius, Gloſſ. Vet. Ex κέραμος, & ποιέω.

Κεραμοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur. A

Κεραμοπωλέω, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος, & πωλέω.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕ´ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis, ſive e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) teſta; (4) tegula; (5) omne inſtrumentum menſarium, argenteum, aureum, fictile, & ex quacunque demum materia conſtans; (6) carcer. Hinc

Κεραμωτὸς, ἡ, ὸν, teſtaceus.

ΚΕΡΑ´ΝΝΥΜΙ, vel κεραννύω, vel κεράω, ῶ, f. άσω, miſceo; (2) infundo; (3) miſceo, immiſceo, ſc. aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, aor. 1. act. & κεράσασθαι, a. 1. med. miſcere, temperare; p. paſſ. part. κεκερασμένος, & uſitatius κεκραμένος, miſtus; aor. 1. paſſ. part. κερασθεὶς, miſtus. Κεραννύειν τὴν ἐπιείκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, ὅσῳ τὴν πηγήν. Οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης, Ariſt. Plut. 1132. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, Plut.

Κέραξ, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κεραοξόος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. κεραοξόος, cornarius. Ex κέρας, & ξέω, *polio*.

Κεραὸς, cornutus; (2) corneus. A κέρας.

ΚΕ´ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis oſtium, ſeu ramus; (8) ſophiſma & captioſæ argutiæ; (9) cincinnus & plexus ad cornu formam factus; (10) antenna.

Κερὰς, άδος, ἡ, cornuta. A κέρας.

Κερασβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut κερασβόλον σπέρμα, ſemen, quod cornu contigerit, ſeu in cornu inciderit. Metaphorice κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus. Ex κέρας, & βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος.

Κεράσιον, ου, τὸ, ceraſum, fructus arboris ceraſi. A κέρασος.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕ´ΡΑΣΟΣ, ου, ἡ, ceraſus, arbor.

Κεράστης, ου, ὁ, ceraſtes, vermiculus ficus infeſtans; (2) ſerpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, corniger, cornutus. Ex κέρας, & φέρω.

Κεράχειλοι, labia cornuum modo incurva habentes, Heſ. Ex κέρας, & χεῖλος, *labium*.

Κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κεράω, *miſceo*.

Κεραταύλης, ου, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, & αὐλός, *tibia*.

Κερατεία, ας, ἡ, ſiliquaſtrum. A κέρας.

Κερατίας, ου, ὁ, cornutus; (2) cornu ſpeciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ίσω, cornu peto, cornu ferio, arieto. Ab eod.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *buccina*. Ab eod.

Κεράτιον, ου, τὸ, corniculum; (2) ſiliqua. Dim. a κέρας.

Κερατιοῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατίσομεν, a κερατίζω.

Κερατιστὴς, ου, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ου, ὁ, cornutus, corniculatus. Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατόγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cornua ſcalpit. Ex κέρας, & γλύφω.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu ſimilis.

Κερατοποιὸς, οῦ, ὁ, opifex cornuum, nempe ex quibus arcus conficiuntur. Gl. V. κερατοποιὸς, cornificus.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερατουργὸς, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid e cornu conficit. Ex κέρας, & ἔργον.

Κερατοφορέω, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, ſum corniger. A

Κερατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, corniger. Ex κέρας, & φέρω.

Κερατοφυέω, cornua habeo. A φύω.

Κερατοφυὴς, ὲς, cornutus. Ab iiſd.

Κερατόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornu reſonans. Ex κέρας, & φωνὴ, *vox*.

Κερατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cornu imitans, cornutus, corniger. Ab eod.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in inſula Delo e cornibus conſtructa. Ab eod.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος.

Κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλέω.

Κεραύνειος, ὁ καὶ ἡ, fulmineus. A κεραυνός.

Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus, Heſ. Ab eod.

Κεραύνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod κεραύνειος.

Κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior. part. aor. 1. paſſ. κεραυνοβληθεὶς. Hinc

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, fulmine ictus.]

Κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus, Gl. V.

Κεραυνοβολέω, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgor, Gl. V.

Κεραυνοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulminis jaculator.

Κεραυνόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmine ictus.

Κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, *Epith.* Jovis tonantis & fulminantis.

ΚΕΡΑΥΝΟ´Σ, οῦ, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in ſcena, e quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, & σκοπός.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruſpicina.

Κεραυνοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in modum fulminis corruſcans. Ex κεραυνὸς, & φάω.

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmen gerens.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθεὶς, a. 1. paſſ. fulmine percuſſus, de cœlo tactus. Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος, Heſiod. Θεογ. 859. A κεραυνός.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. κεραυνόω.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percuſſio fulmine. A κεραυνόω.

Κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕ´ΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæſtum facio; (2) *dicitur & in partem deteriorem* ut ὀνείδεα κερδαίνειν. f. 1. κερδανῶ, a. 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι, a. 1. ἐκέρδησα, p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, Matt. 18, 15. κερδησηθωνται, 1. Pet. 3, 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, έης, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδάλη, *vulpes*.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucroſus, quæſtuoſus; (2) aſtutus; (3) utilis. A κέρδος, vel κερδώ.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, aſtutia, verſutia, prudentia. A κερδαλέος.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vulpina mente præditus. Ex κερδαλέος, & φρήν.

Κερδαλέως, *Adv.* lucroſe, cum lucro, utiliter.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, Heſ. A κερδώ.

Κερδανέομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a κερδαίνω.

Κερδάριον, ου, τὸ, lucellum, Gl. V. A κέρδος.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, lucror, lucrum facio. Verbum κερδαίνω, hinc ſumit, f. 1. κερδήσω, & inde deſcendentia. Ἐκ φορτίων μέγιστα ἐκέρδησαν, Herodot. Ὅπως πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν, Soph. Trach. 193.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. v. κερδαίνω.

Κερδητικὸς, lucroſus, Gl. V. A κερδέω.

Κερδογαμέω, lucri gratia uxorem duco.

ΚΕ´ΡΔΟΣ, εος, τὸ, lucrum, quæſtus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) aſtutia, verſutia, dolus. Hinc *comparativus* ὁ καὶ ἡ κερδίων, καὶ τὸ κέρδιον, lucroſior, utilior, lucroſius, utilius; & *ſuperl.* κέρδιστος, utiliſſimus, lucroſiſſimus.

Κερδοσύνη, ἡ, aſtutia, verſutia, dolus. A pr.

Κερδίφιον, ου, τὸ, lucellum, quæſticulus, Gl. V. Dim. a κέρδος.

Κερδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, vulpes. Ab eod.

Κερδῷος, lucrifer, lucroſus; (2) qui lucris præeſt; (3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.

Κέρεα, nom. pl. *Ion.* pro κέρατα, a κέρας.

Κερααλκὴς, *Poetice*, pro κεραλκὴς, cornibus valens, cornibus fretus. Ab ἀλκή.

Κερθεὶς, *tonſus*, a. 1. part. paſſ. verbi κείρω.

Κέρθιος, ου, ὁ, avicula quædam parva.

Κερκίδιον, ου, τὸ, radiolus, Dem. A κερκίς.

Κερκιδοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A

Κερκιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui radios textorios conficit. Ex κερκὶς, & ποιέω.

Κερκίζω, fut. ίσω, radio diſcrimino fila inter texendum; (2) concutio. A κερκίς.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) ſummum pini & populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata. Ex κέρκος, & πίθηκος.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, cauda; (2) anſa poculi; (3) cauda virilis.

Κέρκουρος, vel κερκοῦρος, ου, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, *lat.* cercurus, navigium celerius, ad perſequendum aptum; (2) ſpecies piſcis. Ex κέρκος, & οὐρά, *cauda*.

Κερκοφόρος, ὁ ϗ ἡ, caudatus, qui caudam gerit. A κέρκος, & φέρω.

Κερκύρα, ας, ἡ, Corcyra, *inſula*.

Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάστιξ, prov. de magno & egregio flagello. A Κερκύρα.

Κέρκω, pecto, pulſo, reſonare facio. Pro κρέκω.

Κερκώπειος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parvula, vel animalculum ſimile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; laſcivio; adulor; ſubſanno. A κέρκωψ.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus, verſutus; (2) fera ingentem caudam habens; (3) homo verſutus & fraudulentus. A κέρκος.

Κέρμα, ατος, τὸ, fruſtum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A κείρω.

Κερμάτιον, ου, τὸ, nummulus, fruſtum, Dim.

Κερματίζω, fut. ίσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta ſcindo, comminuo. A κέρμα. Hinc

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit, qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.

ΚΕ'ΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, vel κέρνον, ου, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum Diis offerebatur, crater myſticus; (2) genus ſaltationis.

Κερνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, i. craterem myſticum ferens. Ex κέρνος, & φέρω. Hinc

Κερνοφορέω, illum geſto in orgiis.

Κεροβάτης, ου, ὁ, qui ſuper cornua graditur, i. e. corneos pedes habens. Epitheton Panis. Ex κέρας, & βαίνω.

Κερόδετος, ligatis & compactis cornibus conſtans, ut arcus. Ex κέρας, & δέω, *ligo*.

Κεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cornu ſimilis. Ex κέρας, & εἶδος.

Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos & intortos. A κέρας.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu Ex κέρας, & οἴαξ, *temo*.

Κεροπλάστης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex, Pollux. Ex κέρας, & πλάστης.

Κερόστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornibus ſeu corneis laminis ſtratus; ceroſtrotum opus, ramentis & teſſellis cornuum pictorum variis coloribus & vermiculatim ligno inſertorum, compoſitum. Ex κέρας, & στρώννυμι.

Κερουλκὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A

Κερουλκὸς, ὴ, ὸν, cornibus trahens; κερουλκοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, Heſ. κερουλκοὶ κάλως, funis quo antenna trahitur, Heſ. κερουλκὸς, Apollo, quaſi corneum arcum trahens. Ex κέρας, & ἕλκω.

Κερουτίας, ου, ὁ, ſuperbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας.

Κερουτιάω, ῶ, cornua tollo, cornua ſumo. Metaph. ſuperbio. Ariſtoph. κἀκερουτίας pro ϗ ἐκερουτίας, imp. Ind. 2. ſing. & cornua ſumebas, ſuperbiebas, Eq. 1340.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερουχίδες, Theocr. 5. 145.

Κεροῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κεροῦχος κάλως, Ceruchus, funis antennam, ſeu antennæ cornu tenens. Ex κέρας, & ἔχω.

Κερόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκερῶντο, a κεράω.

Κέρσαι, *totondiſſe*, a. 1. inf. act. v. κείρω.

Κέρσε, *totondit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. Πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; Soph. Phil. 1223. Ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ, ϗ σέ τις, Eur. Iph. in Au. 862. A κέρτομος. Hinc

Κερτόμησις, εως, ἡ, irriſio, ludibrium.

Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A κέρτομος.

Κερτομίας, ου, ὁ, maledicus, irriſor. Ab eod.

Κερτομίοισι, dat. plur. *Ion.* pro κερτομίοις. A

Κερτόμιος, ου, ὁ, v. ſeq.

Κέρτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cor alicui ſcindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κέαρ, *cor*, & τέμνω.

Κερχαλέος, έα, έον, qui ira exaſperatus raucum ſonitum edit; (2) aridus, ſiccus, Hipp. A κέρχω.

Κερχάω, ῶ, raucum creperumque ſono, id.

Κερχναλέος, Hipp. id. quod κερχαλέος.

Κερχνασμὸς, οῦ, ὁ, raucedo, Gal. Lex. Hipp. A

Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.

Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piſcis; (3) avis quædam; (4) quæ eſt melleo colore. A κέρχω. Hinc

Κερχνηὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, ſtridula, vel etiam ſtrix

Κέρχνος, ου, ὁ, adſperitas gutturis quaſi milii granis conſperſi; (2) milium; (3) ſonus, qui editur e ſenſu aſperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, ſeu argenti fodinis; (5) *Adj.* ſiccus; (6) aſper. A κέρχω. Hinc

Κερχνόω, aſpero, ſeu granis milii; (2) cælo.

Κερχνῶ, idem quod κέρχω.

Κερχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui aſperum quid raucumque ſonat; (2) qui tale quid ſonare facit. Ab eod.

Κέρχνωμα, ατος, τὸ, adſperitas; (2) cælatura. A κερχνόω.

Κερχνωτὸς, ὴ, ὸν, ſignis aſper, cælatus.

ΚΕ'ΡΧΩ, exaſpero; κέρχομαι, exaſperor, & quidem ita ut vocem ſeu ſonum edam raucum & creperum.

Κερχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ita exaſperatus, ut ſonum raucum edat. A κέρχω.

Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. v. κείρω.

Κεραδος, οῦ, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex ᾄδω.

Κέσκετο, 3. ſ. imp. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, a κεῖμαι.

Κεστὸς, ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebroſum, acupictus. A κεντέω, *pungo*.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piſcis ſpecies; (3) genus teli militaris, ſudes.

Κεστραῖος, ου, ὁ, piſcis ſpecies alia, quam κέστρα. A κέστρα.

Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piſcis. Ab eod. Hinc

Κεστρεύειν, præ fame ore hiare, Heſ.

Κεστρινίσκος, ὁ, Dim. a ſeq.

Κεστρῖνος, ίνου, ὁ, idem quod κεστρεύς.

Κεστρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e ceſtro. A

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, ceſtrum, betonica, herba.

Κέστρος, ου, ὁ, teli genus, tragula, Suid.

Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex κέστρα vel κέστρος, & σφενδόνη, *funda*.

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum. Apud Heſ. A κέστρα.

Κευθάνω, occulo, occulto. Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, Il. 3, 453. A κεύθω.

Κεύθη, acc. pl. *contr.* pro κεύθεα, a κεῦθος.

Κεύθῃς, 2. ſ. præſ. conj. act. v. κεύθω.

Κευθμὸς, οῦ, ὁ, locus, qui aliquem occulit ſive in quo aliquis latet, latebra, latibulum. A κεύθω.

Κευθμὰν, ᾶνος, ὁ, idem; (2) penetrale, receſſus, abditus locus; (3) latibulum, ſeu luſtrum feræ; (4) orcus. Ab eod.

Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι.

ΚΕΥ'ΘΩ, f. κεύσω, occulo ſeu occulto, abſcondo; κέκευθε, p. med. in ſign. præſ. celat, occultat Οὔτι σε κεύσω, Dion. Περ. 270. Οὐ γάρ ἐστ' ὅπου τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν, Eur. Rheſ. 620. Εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κλέαρ, Epigr.

Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægre cedens capitis dolor. A κεφαλή.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput, capitulum; (2) quod ſummum & præcipuum eſt; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus & reditus manat, ſumma pecuniæ ſors; (5) pars libri. Adjective aut per oppoſitionem ap. Ariſtoph. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi & gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut ſummatim dicam. Hinc

Κεφαλαιόω, ſummatim & capitulatim attingo, in capita & ſummas redigo; (2) in caput vulnero. Κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, Marc. 12, 4.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſummarius.

Κεφαλαιωδῶς, *Adv.* ſummatim.

Καφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam ſubductum eſt; (2) ſumma ipſa. A κεφαλαιόω,

Κεφαλαλγέω, ῶ, f. ήσω, caput doleo, capitis dolore laboro. A

Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis afferens, vel excitans. Ex κεφαλὴ, & ἄλγος.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.

Κεφαλαλγικὸς, ὴ, ὸν, idem quod κεφαλαλγής.

Κεφαλαλγὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum oſſis, craſſius illud rotundumque; (4) ſumma & concluſio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliqua re præcipuum.

Κεφαληγερέτης, ου, ὁ, *Dor.* κεφαληγερέτας. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, alluſione facta ad Homericum Jovis Epith. κεφεληγερέτης; quaſi caput extollens. Ex κεφαλὴ, & ἐγείρω.

Κεφαλικὸς, ὴ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλή.

Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter.

Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γεῦσις, guſtus, quia ibi præcipue ſentitur, Poll.

Κεφαλῖνος, ου, ὁ, Cephalinus, piſcis. A κεφαλή.

Κεφάλιον, ου, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.

Κεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, ſimplicium numerorum uſque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.

Κεφαλίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, lapis angularis.

Κεφαλοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus caput grave & ponderoſum eſt. Ex κεφαλὴ, & βάρος.

Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale; retiolum, Gl. V. A

Κεφαλόδεσμος, ου, ὁ, idem. Ex κεφαλὴ, & δεσμός.

Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, capitis figuram ſive ſpeciem referens. Ex κεφαλὴ, & εἶδος.

Κεφαλόθλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput contuſum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαστα, contuſiones capitis. Ex κεφαλὴ, & θλάω, *tundo*.

Κεφαλοκρούστης, ου, ὁ, caput pulſans, feriens. Ex κεφαλὴ, & κρούω, *pulſo*.

Κεφαλόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem habens capitatam. Ex κεφαλὴ, & ῥίζα, *radix*.

Κέφαλος, ου, ὁ, cephalus, piſcis, mugil, Gl. V. κέφαλος, ἰχθὺς, capito, mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, caput amputo. Ex τέμνω.

Κεφαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caput imitans, ſ. referens;

referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ή, όν, caput habens, capitatus; ut ϖράσον κεφαλωτόν, porrum capitatum.

Κέχαδα, perf. ind. med. v. χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο.

Κεχανδότα, acc. ſ. perf. part. med. *Poët.* pro κεχαδότα.

Κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Κεχαραγμένος, *inſculptus*, perf. part. paſſ. v. χαράσσω.

Κεχάρηκα, *gaviſus ſum*, perf. ind. act. verbi χαίρω pro χαρέω.

Κεχαρηότα, *gaviſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα.

Κεχάρητο, 3. ſing. plusq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

Κεχαρισμένος, *beneficio adfectus, cariſſimus*, perf. part. paſſ. verbi χαρίζομαι.

Κεχαρισμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. paſſ. perf. a χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, idem, a χαριτόω.

Κεχάρισται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κεχαροίατο, 3. plur. a. 2. opt. med. *Ion.* pro χάροιντο, a χαίρω.

Κεχείμανται, 3. plur. perfect. ind. paſſ. verbi χειμαίνω.

Κέχηνα, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, a χαίνω, *bio.*

Κεχηνότως, *Adv.* ore hiante. A κεχηνώς.

Κέχλαδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

Κεχλαδὼν, *qui ſibilavit*, a. 2. part. act.

Κεχλίαγκα, perf. ind. act. v. χλιαίνω.

Κεχλιδὼς, perf. part. med. v. χλιδάω.

Κεχολωμένος, perf. part. paſſ. v. χολόω.

Κεχολώσεαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχολώσεσαι.

Κεχολώσεται, 3. ſing. paullopoſtf. ejuſd.

Κεχολῶσθαι, *iratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Κέχρηκα, perf. ind. act, verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. paſſ. v. χράομαι.

Κεχρήσεται, *mox indigebit*, 3. ſing. paullopoſtf.

Κέχρησθε, 2. plur. perf. ind. paſſ.

Κέχρισμαι, perf. ind. paſſ. verbi χρίω.

Κέχυμαι, *confuſus ſum*, perfect. ind. paſſ. v. χύω.

Κέχυτο, 3. ſing. plusq. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο.

Κεχωρήκεισαν, 3. plur. plusq. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεισαν, a χωρέω.

Κεχωρίδαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, a χωρίζω.

Κεχωρισμένος, *ſeparatus*, perf. part. paſſ.

ΚΕ΄Ω, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κέονται, apud Hom. jacent. Et κέσκετο, Odyſſ. 21, 41. jacebat. imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἔκεσκον, inuſ. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κείω, decubiturio.

ΚΕ΄Ω, findo; thema inuſ. Hinc κείω, findo, [illegible]m. κείων, findens.

ΚΕ΄Ω, uro; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi καίω, uro, ἔκεια, pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες, κείομεν, pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.

Κῆαι, *accendiſſe*, a. 1. inf. act. v. καίω, *uro.*

Κήαντο, *accenderunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, cebus, animal e genere ſimiarum.

Κἠγὼ, *& ego Dor.* pro ϗ ἐγώ.

Κηδαίνω, curo, ſolicitus ſum. A κῆδος.

Κῆδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a κήδω, *torqueo.*

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, ſepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, *funus*, vel a κηδεύω, *adfinitatem contraho.*

Κήδειος, ου, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κηδεμών.

Κηδεμονικὸς, ή, όν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *Adv.* ſolicite, ſedulo.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.

Κηδεὸς, cura ſeu ſepultura dignus. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præſ. ind. med. verbi κήδομαι.

Κήδεσι, dat. plur. a κῆδος, *cura.*

Κηδέσκετο, vide κήδω.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener; (4) frater uxoris. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A κηδεστής. Unde

Κηδεστικὸς, ή, όν, ad adfinitatem pertinens.

Κηδέστρια, ας, ἡ, ſocrus, Gl. V. Ab eod.

Κήδευμα, ατος, cura; (2) funus.

Κηδευτὴς, οῦ, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κηδεύω, f. εύσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis ſum. Ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγὼ, Eur. Or. 781. Καὶ ϖῶς με κηδεύσουσιν αὐθέντων χέρες; id. Rheſ. 874. A κῆδος.

Κηδέω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, chariſſimus, dilectiſſimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ' εἴ τι κήδῃ τῶν ϖατρῴων ἀλφίτων, Ariſt. Nub. 106. Πότερα ϖαρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι; Soph. El. 1341. Ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, Plat. Ab eod.

Κηδομένη, part. præſ. med. f. g. verbi κήδομαι, *curo.*

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia, ærumna, damnum; (3) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (4) adfinitas; (5) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, chariſſimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia, diligentia. A κῆδος.

Κήδω, mœrore adficio, ango, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἔκηδες, unde novum imperf. *Ion.* ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδῃ, Heſiod. Ἔργ. 362. Ὅς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, Il. 5, 404. A κῆδος.

Κῄδωκε, *& dedit, Æol.* pro ϗ ἔδωκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Κηδαλὸς, ή, όν, ſolicitus, anxius. A κῆδος.

Κηθάριον, ου, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur, ſcutella. A

ΚΗ΄ΘΙΟΝ, ου, τὸ, idem.

Κῄκ, *& ex, Æol.* pro ϗ ἐκ.

Κῄκα, *etſi, Dor.* pro ϗ εἴκα.

Κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, Heſ. A κηκάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus. A κακός, *malus.*

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ου, τὸ, gallula, parvula galla apud Suid. Dim. a κηκίς.

Κήκιε, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a κηκίω.

Κηκὶς, ῖδος, ἡ, nidor in altum velut ſaliens; (2) galla, quia e quercu quaſi ſubito proſiliit; (3) fuligo, Æſch. Agam. 969. A κηκίω.

Κηκίω, f. ίσω, cum ſaltu ſurſum feror. Θάλασσα δὲ κήκιε ϖολλή, Odyſſ. 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, permulcendo manſuefacio. A κηλέω,

ΚΗΛΑ΄Σ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗ΄ΛΑΣΤΟΣ, ου, ἡ, arbor tarde ſuos fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑ΄ΣΤΡΑΙ, ων, αἱ, vaſa quædam paſtoralia; (2) arbores quædam.

Κήλειος, ου, ὁ, vel κήλεος, urens, ardens, calens, ſplendens. A καίω, *uro.*

Κηλεστής, ου, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A

ΚΗΛΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei ſimilis auribus gratæ dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην, Eur. Iph. in Au. 1241. Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι, Plat.

ΚΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, (2) tumor ſcroti, ramex, hernia.

Κηληθμὸς, οῦ, ὁ, aurium delinimentum.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditus, aures permulcens. A κηλέω.

Κηλητήριον, ου, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, ſ. animum capiendum. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.

Κηλητικὸς, ή, όν, idem.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, hernioſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δεσμοῖσιν διὰ τυραννίδας ϖατέρας ἐκηλίδασαν, Eur. Her. fur. 1323. A κηλίς. Hinc

Κηλιδωτὸς, ή, όν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙ΄Σ, ῖδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum.*

Κηλος, ή, όν, ſiccus, aridus, toſtus. A κέω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio; (3) noceo; (4) ſubagito; (5) Heſ. precor. A κηλέω, vel κηλός.

ΚΗ΄ΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius. Hinc

Κηλώνειον, & κηλώνιον, ου, τὸ, machina, cujus ope aqua hauritur, tolleno, ciconia.

Κῄμαυτὸν, *& meipſum, Æol.* pro ϗ ἐμαυτόν.

Κῄμὲ, *& me, Æol.* pro ϗ ἐμέ.

ΚΗΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, camus, capiſtrum; fiſcella e vimine, cadus ſ. urna judiciaria. Hinc

Κημόω, capiſtro, camum impono.

Κήμωσις, εως, ἡ, fiſcellæ ſeu cami impoſitio. Ab eod.

Κῄν, *& in, Æol.* pro ϗ ἐν.

Κῄνιαυτοῖς, *& annis*, pro ϗ ἐνιαυτοῖς.

Κῆνος, *ille, Ion.* pro ἐκεῖνος.

ΚΗ͂ΝΣΟΣ, ου, ὁ, cenſus. Vox Lat.

ΚΗ΄Ξ, κηκὸς, ἡ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibuſdam mergus.

Κῄξαπίνης, *& repente, Dor. & Æol.* pro ϗ ἐξαίφνης.

Κῄομεν, 1. plur. aor. 1. conj. *Poët.* pro κήαμεν, a καίω.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis, Dioſc. A κῆπος.

Κἦπε, *& dicebat, Æol.* pro ϗ εἶπε.

Κἤπεὶ, *& poſtquam, Æol.* pro ϗ ἐπεί.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κἤπειτα, *& poſtea, Æol.* pro ϗ ἔπειτα.

Κήπευμα, τὸ, horti cultura; (2) hortus.

Κηπευτὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, Ph. A κηπεύω.

Κηπευτὸς, ή, όν, hortenſis, in horto ſatus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Αἰδὼς δὲ ϖοταμίαισι κηπεύει δρόσοις, Eur. Hipp. 83. A κῆπος.

Κηπίδιον, ου, τὸ, hortulus. A κηπίον.

Κηπίον, ου, τὸ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, Dim. a κῆπος.

Κηποκόμος, ου, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, & κομέω, *curo.*

ΚΗ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus; (2) flores, & faſciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo.

Κηπουρικὸς, ή, όν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus. Ex κῆπος, & οὖρος, *cuſtos.*

Κηπωρικὸς, ή, όν, olitorius, Gl. V. A ſeq.

Κηπωρὸς, οῦ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, & ὤρα, *cura.*

ΚΗ΄Ρ, κηρὸς, ἡ, fors, fatum; κῆρες, Parcæ; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors;

(4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κὴρ pro κέαρ, *cor*.

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) pereo, quasi fatali necessitate. Τί ποτ', ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις; Eur. Hipp, 227. A κήρ.

Κηραμύντης, ου, ὁ, mortis propulsator. A κὴρ, & ἀμύνω, *arceo*.

Κηράνθεμον, ου, τὸ, erithace, herba.

Κηραχάτης, ὁ, Cerachates, achates ita dictus a cerino colore. Ex κηρὸς, & ἀχάτης.

Κηρεῖαι, & κειρίαι, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ lecti. A κήρ.

Κηρέλαιον, ου, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui adfunditur & succus refrigerans. Ex κηρὸς, & ἔλαια, *oliva*.

Κηρέσιος, fatalis, noxius, Hes. A κήρ.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funesta fata afferunt. Ex κὴρ, & φορητὸς.

Κήρηξ, κος, piscium genus, *Strabo*. Vid. Κήρις.

Κηριάζω, f. άσω, favos confingo, seu struo; (2) cerifico. Ἁλίσκονται γὰρ τοῦ ἔαρος, ὅταν κηριάζωσιν, Aristot. A κηρίον.

Κήρινθον, ου, τὸ, cerinthum, flos æstivus. A κήρος.

Κήρινος, ινη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, favi speciem habens. Ex κηρίον, & εἶδος.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. Ab eod.

Κηριοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui favos conficit. Ex κηρίον, & ποιέω.

Κήρις, piscium genus, Athen.

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui una cum lethifero fato alitur, qui inter duras miserias educatur. Ex κὴρ, & τρέφω.

Κηρίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κὴρ, & φάω, *occido*.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονή.

Κηρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cera seu ceris pingit. Ex κηρὸς, & γράφω.

Κηρόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς, & δετὸς, *ligatus*.

Κηροδομέω, ex cera ædifico, cereas ædes struo. Ex κηρὸς, & δέμω.

Κηροδομοῦσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g.

Κηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ceræ forma est, ceræ similis. Ex κηρὸς, & εἶδος,

Κηρόθι, corde, ex animo. A κῆρ.

Κηρόπισσον, ου, τὸ, malta, Gl. Vet. emplastrum, unguentum e cera & pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κ. & πίσσα.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e cera compactus. Ex κηρὸς, & πήγνυμι, *pango*.

Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex iisd.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit. Ex κηρος, & πλάστης.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, e cera formatus, cereus, cera compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius, Gl. V. Ex κηρὸς, & πωλέω.

ΚΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

Κηροτρεφὴς, ὲς, qui inter miserias educatur, miseriis innutritus.

Κηροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κὴρ, *mors*, vel κηρὸς, & τρέφω.

Κηρουλκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex κὴρ, & ἕλκω, *traho*.

Κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὸς, & φέρω.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, cerea veste indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, liquefacio; (2) facile fingo.

Κηρόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, e cera fusa factus. *Epith.* picturæ. Ex κηρὸς, & χύω.

Κηρόω, incero, cera obduco, cera circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κὴρ.

ΚΗΡΥ'ΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, aut quidpiam nuncianti, aut vendenti. Ab eod.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.

Κηρυκευτικὸς, ἡ, ὸν, prædicatorius, ad prædicandum pertinens. A

Κηρυκεύω, fut. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ δὲ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικτος, Eur. Tro. 783. A κήρυξ.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ἡ, ὸν, id. quod κηρύκειος.

Κηρυκιοφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκιον, & φέρω.

Κηρυκτὴς, οῦ, ὁ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, ap. Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi & quidem principes apud Corinthios; (4) in Lib. Sacris Doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. v. κηρύσσω.

Κηρύξατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio, Gl. V. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) in Lib. sacris, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, Matt. 26, 13. Κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τὴν ἀγορὰν, Xen. A κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. s. a. 1. conj. pass.

Κηρᾶ, gen. s. *Dor.* pro κηροῦ, a κηρὸς.

Κηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρός.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata, in qua olim scribebatur; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo & cera. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ἡ, ὸν, ceromaticus, ceromate unctus. A κήρωμα.

Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρος.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.

Κητώνη, ης, ἡ, navigium ceti instar, Hes.

Κητόδορπος, ον, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ον, balænas occidens. A φένω.

ΚΗ͂ΤΟΣ, εος, *contr.* κήτους, Cetos, cetus, bellua marina, balæna; (2) signum cœleste.

Κητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cetaceus, e cetorum genere. A κῆτος. Unde

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis *Epith.* ob magnitudinem. Hom. Il. 2, 581.

Κητῷος, ῴα, ῷον, cetaceus. Ab eod.

Κηὖ, & *bene*, *Æol.* pro ϗ εὖ.

Κῆφ' ὅτι, *Æol.* pro ϗ εἶπε, ὅτι.

Κῆφα, & *dicebat*, *Dor.* & *Æol.* pro ϗ ἔφη.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφήνιον, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci, Dim.

Κῆφθα, *Æol.* *Dor.* & *Ion.* pro ϗ ἥφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἅπτω.

Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax.

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bene olens, fragrans, proprie ex suffitu vel aromatibus crematis. A καίω, *uro*.

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A

Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, Aristot. Εὖ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκούσαι, θέλω, Eur. Bac. 475. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati; (2) scoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio. Ab eod. Hinc

Κιβδηλιάω, palleo, *proprie*, ut aurum adulteratum. Κιβδηλιᾷν ὑπὸ λιμοῦ, Aristot. A

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, cui scoria admixta est, non satis purgatus a fæcibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, sacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) *proprie* loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur.

Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capsula, scriniolum, Dim. a κιβωτός.

Κιβωτοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator. Ex κιβωτος, & ποιέω.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, arca, cista, capsa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, s. crebro motu corporis motacillam imitor; (2) crebro motu agito. Εὖ πόκα κιγκλίζευ, Theocr. 5, 117. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγκλὶς, transenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Persicus; (2) genus saltationis apud Arcadas.

Κιδαφεύειν, malitiose & vafre agere, more scilicet vulpino, Hes. A κιδάφη.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, vulpes, Hes.

Κιδάφιος, fraudulentus, astutus, dolosus vulpis instar, Hes. A κιδάφη.

Κίδαφος, vulpes, Hes. (2) dolosus, Hes.

Κίδναμαι, dissipor, dispergor, diffundor, ἐκίδνατο, imperf. spargebatur. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Il. 8, 1. Ἦμος ἐκ δείπνων ὕπνος ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναται, Eur. Hec. 903. A seq.

Κίδνημι, dispergo, dissipo. A κιδάω.

Κίε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκιε, a κίω.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, Hipp.

Κιθαραοιδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, κιθαραοιδότατος, Aristoph. fidicen peritissimus. Ex κιθάρα, & ἀοιδός.

Κιθάριζε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, a

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano, κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ personant, τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2. Πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον, 1 Cor. 14, 7. A κιθάρα.

Κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara, Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, cithara, ars canendi cithara, lyra proprie, ut placet Gramm.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde &

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulsatæ sonus.

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, cithariſta, qui cithara canit; (2) dicitur tamen et pro citharædo.

Κιθαριστικὸς, ὴ, ὸν, ad cithariſtam pertinens; (2) peritus pulſandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαριστής.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, cithariſtria, femina, quæ cithara canit. Ab eod.

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulſandi citharam, ars canendi cithara. A κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piſcis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, cithara cano.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.

Κιθαρῳδικὸς, ὴ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. A

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharædus, qui cithara canit, qui citharam pulſans ſimul voce accinit. Ex κιθάρα, & ᾠδὸς, *cantor*.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro χιτὼν, tunica.

ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc

Κίκινος, η, ον, ut κ. ἔλαιον, oleum cicinum, ſive ex fructu arboris prædictæ factum.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ͂, vox clamantium noctuarum, Schol. Ariſtoph.

Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua, Sch. Ariſtoph.

Κικλήσκουσ' pro κικλήσκουσα, *vocans*, præſ. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.

Κικλήσκω, voco, accerſo; (2) appello, nomino; (3) convoco. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω, Ariſt. Nub. 564. A καλέω.

Κικλισμὸς, οῦ, ὁ, riſus, cachinnus, Heſ. pro κιγκλισμός.

Κικράω, ῶ, miſceo. A κεράω.

Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua. A κικκαβαῦ.

Κικυμώσσειν, vel κικυμώττειν, cæcutire, debili eſſe viſu, ut noctuæ interdiu, Suid. Heſ. A κίκυμις.

Κ'ΙΚΥΣ, vis, vires, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, feſtino, Suid. A κίκυς.

Κιλίκειος, εία, εῖον, pertinens ad Cilices.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Aſiæ minoris.

Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) ſum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ου, τὸ, Cilicium, veſtis ex villis hircorum. A κιλίκιος.

Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A κίλιξ.

Κιλικισμὸς, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, Suid. A κιλικίζω.

Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ eſt e Cilicia. A κίλιξ.

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.

Κιλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, agaſo, Pollux. Ex κίλλος, & ἄγω.

ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus ſuffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quieſcere volebant a belli laboribus; tripodes.

Κίλλιος, ία, ιον, aſininus; (2) fuſcus. A

ΚΙ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, aſinus, apud Dores, Poll.

Κιμαρὶς, ἡ, genus quercus, ap. Sch. Theoc.

Κίμβεια, & κιμβίκεια, ἡ, ſordes, avaritia ſordida. A κιμβὸς, vel κίμβιξ.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, veſtimenti genus, Suid. At Heſ. κιμβερικὸν.

ΚΙ'ΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum e veſparum vel apum genere; (2) ſordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.

Κιμωλία, γῆ, terra e monte Cimolo effoſſa, candida alia, creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis.

Κιναβράω, ῶ, oleo, fœteo, & quidem hircinum quid. Αἰγὸν τε κιναβρῶντα μέλη, Ariſt. Plut. 294. A κινάβρα.

Κινάβρευμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens, Heſ. Quaſi a κιναβρεύω, quod eſt a κινάβρα.

Κινάδιον, ου, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. a

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, vel ὁ, (pen. corr.) vulpes, Soph. Aj. 103. (2) homo vafer & verſutus, vulpina mente præditus.

Κιναθίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, ap. Heſ. A κινέω. Hinc

Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, ſtrepitus multitudinis congregatæ, Æſc. Pr. 124.

Κινάμωμον, ου, τὸ, vid. κιννάμωμον.

Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.

Κιναιδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædice me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod. Hinc

Κιναίδιον, τὸ, Heſ. ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obſcœnitas cinædica.

Κιναιδολογέω, obſcœne loquor. A

Κιναιδολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, turpiloquus, cinædico ſermone utens. Ex κίναιδος, & λέγω.

Κίναιδος, ου, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius, Ph. κίναιδος, eviratus. Ex κινέω, & αἰδὼς, vel αἰδοῖον.

Κιναιδώδης, ες. cinædicus.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carix, Gl. V. Vid. κυνάρα.

Κινδαλισμὸς, οῦ, ὁ, luſus, qui fit paxillis. Poll. cujus Ed. Nov. κυνδαλισμός. A

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, paxillus. Poll. in Ed. Nov. κύνδαλα, & κύνδαλοι.

Κίνδαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, agilis, qui facile huc illuc movetur, Heſ. A κινέω.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, facinus audax; (2) periclitatio. A κινδυνεύω.

Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνευτὴς, οῦ, ὁ, periclitator, qui periclitari ſolet. Ab eod. Hinc

Κινδυνευτικὸς, ὴ, ὸν, qui ſe offert periculis.

Κινδυνεύω, fut. εύσω, in periculum conjicio, periclitor, in periculo ſum; (2) periculum adeo vel ſuſcipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus ſum; (5) videor. Κινδυνεύειν τῆς ἀρχῆς, τῇ πόλει· ποιεῖ, ὑπέρ τινος· ἐφ' ἑνὶ παιδὶ σωθῆναι τοῦ παντός. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 Cor. 15, 30. A

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum, diſcrimen.

Κινδυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, periculoſus.

Κινείσθω, 3. ſ. præſ. imp. paſſ. v. κινέω.

Κινεῦ, 2. ſ. pr. imp. med. *Dor.* pro κινοῦ.

ΚΙΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. c. cantum; (6) ſumo, attingo, v. c. pecuniam; (7) ſubigo, ſc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliqua re ſunt ſtudioſi & induſtrii, &c. Μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινάς, Ariſt. Av. 1243. Κεκίνηται στρατὸς, Eur. Rheſ. 89. Κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, Act. 17, 28.

Κινηθμὸς, οῦ, ἡ, motus. A κινέω.

Κίνηθρον, ου, τὸ, tudicula, inſtrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt verſantque, Poll. A κινέω.

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, inſtitutum ap. Plut. Ab eod.

Κινησιφόρος, ον, movens. A pr. & φέρω.

Κινήσας, aor. 1. part. act. v. κινέω.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur.

Κινησίχθων, ὁ καὶ ἡ, terram movens.

Κινητέος, έα, έον, movendus. Ab eod.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινητὴς, οῦ, ὁ, motor; (2) perturbator, rerum novarum ſtudioſus. Ab eod.

Κινητικὸς, ὴ, ὸν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, ſeditioſus.

Κινητὸς, ὴ, ὸν, qui movetur, mobilis.

Κίνητρον, ου, τὸ, quod κίνηθρον. Ab eod.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen, quoddam in Cilicia naſcens.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata; (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum, Gl. Vet. κινάβαρις, minium, Ph. κιννάβαρις, minium. Hinc

Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.

Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus, ſ. cinnabarius. Ab eod.

Κινναβάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, cinnabarius. Ab eod.

Κιννάβευμα, ατος, τὸ, idem quod ſeq. κίνναβος. Quaſi a κινναβεύω, quod eſt a

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, quod ſibi proponit plaſtes in effingendo ſimulacro alicujus rei, proplaſma, Suid.

Κινναμολόγος, ου, ὁ, avis cinnamomi ſurculis nidificans. Ex κίνναμον, & λέγω, *lego*.

Κίνναμον, ου, τὸ, cinnamomum.

Κινναμώμινον μύρον, unguentum e cinnamomo.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice eſt.

Κινναμωμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferens cinnamomum. Ex κινν. & φέρω.

Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod movetur, ſ. jactatur; αἰθέριον κίνυγμα, dicitur Prometheus apud Æſchylum Caucaſo affixus, quaſi αἰώρημα, quia ſuſpenſus eſt & ſublimis pendet, ſeque jactat. Schol. minus recte, ὥσπερ εἴδωλον κρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, uti & Euſt. ἀέριον εἴδωλον. Deſcendit a κινύσσω.

Κίνυμαι, moveor. Δήιον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, Il. 4, 281. A κινέω.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, inſtrumentum muſicum Phœnicium & Syrium, ſoni queruli.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; Ariſt. Eq. 11. τινὰ, Epigr. A κινύρα.

Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funeſtus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo. Euſt.

Κινώπετα, ων, τὰ, feræ beſtiæ. Quaſi ex κινέω, & πέδον, *campus*.

Κιονοειδὴς, ὲς, columnæ ſimilis.

Κιονικὸς, ὴ, ὸν, columnaris. A κίων.

Κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud Dioſc. purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam teſtæ volumen intorquetur. A κίων.

Κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ & uvula dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ου, ὁ, columella, Dim.

Κιονόκρανον, ου, τὸ, caput columnæ. Ex κίων, & κράνον.

Κιονοφορέω, fero columnam, ſ. montem, de Atlante.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήσια, ων, τὰ, Circenſia, ſ. Circenſes ludi.

Κιρκήλατος, ον, infeſtatus ab accipitre.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circus, accipitris ſpecies, falco, Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus.

Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo & adſtringo. Σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ, Æſchyl. A κίρκος.

Κίρνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρνας, a

Κιρνάω, f. ῶ, & κίρνημι, miſceo. A κεράω.

Κίρνη, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκίρνη, a κίρνημι.

Κίρναν, *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρνατον, a κιρνάω.

ΚΙ'ΡΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.

Κίρσιον, ου, τὸ, Cirſium, herba. A κιρσός.

Κιρσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, varicis ſpeciem habens, varicum modo tumens, varicoſus. Ex κιρσὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicoſus ramex. Ex κιρσὸς, & κήλη, *ramex*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, varix, vena dilatata.

Κιρσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, varicis ſpeciem gerens, varicoſus, ad varicem proxime accedens. A κιρσός.

ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, cis, vermis, qui in frumento & ligno naſci ſolet, eaque rodit.

ΚΙ'ΣΣΑ, vel κίττα, ης, ἡ, pica, avis; (2) faſtidium conſuetorum ciborum, & abſurdorum appetitus, pica, malachia.

Κισσαβίζω, vel κιτταβίζω, picæ vocem imitor. A κίσσα.

Κισσάμπελος, ου, ἡ, herba quædam. Ex κίσσα, & ἄμπελος, vitis.

Κισσάνθεμον, ου, τὸ, herba quædam. Ex κίσσα, & ἄνθεμον, flos.

Κίσσαρος, ου, ὁ, hedera. A κισσός.

Κισσάω, ῶ, f. ήσω, pica ſeu malachia laboro; (2) impotenter, inſolito more appeto; (3) cum voluptate concipio. Ὑμεῖς μὲν οὖ οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης, Ariſt. Pace. 495. Οὕτω κιττῶ διὰ τὴν σανίδα μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν, id. Veſp. 348. A κίσσα.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A κίς. Hinc

Κισσηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pumicoſus, pumici ſimilis.

Κισσητὸς, ἡ, ὸν, hederaceus, hedera vinctus, velut a κισσάω, pro κισσόω.

Κισσινοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex κισσὸς, & βάπτω.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A κισσὸς.

Κίσσιον, ου, τὸ, hederula. Ab eod.

Κισσόβρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. A κ. & βρύω.

Κισσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hederæ ſimilis, hederaceus. Ex κισσὸς, & εἶδος.

Κισσοειδῶς, hederæ more.

Κισσοκόμης, ου, ὁ, hederacea fronde redimitus. Ex κισσὸς, & κόμη.

Κισσόπληκτος, ον, hedera, thyrſo percuſſus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟ'Σ, vel κιττὸς, ου, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοποίητος, ον, hederaceus.

Κισσοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, hedera coronatus.

Κισσοστεφὴς, ὲς, idem. A στέφω,

Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, hederam gero, hederacea corona redimitus ſum. A

Κισσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hederam geſtans, hedera redimitus. Ex κισσὸς, & φέρω.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus,

Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, hedera orno, hedera corono; κεκισσωμένος, p. part. paſſ. hedera redimitus. Μέλλων χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμὸν, Eur. Bach. 205. A κισσός.

Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Ab eod.

Κισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hederaceus, ad hederam proxime accedens; (2) malacia ſeu pica laborans. A κισσὸς, vel κίσσα.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, ciſta, capſa, capſula.

Κιστὶς, ίδος, vel κίστις, ιδος, ἡ, idem.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, ciſtus, frutex.

Κιστοφόρος, ὁ καὶ ἡ, ciſtifer, qui ciſtam geſtat; (2) nummus, in quo imago ciſtam ferentis expreſſa erat. Ex κίστος, & φέρω.

Κίταρις, εως, ἡ, Citaris; regium capitis ornamentum, quod & κίδαρις, quod vide.

ΚΙΤΡΙ'Α, Citria, arbor, ſeu malus Medica.

Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A κιτρία.

Κιτταβίζω, vide κισσαβίζω.

Κιτῶνα, *tunicam*, acc. ſing. *Dor.* pro χιτῶνα.

Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, invenio; (2) adſequor, comprehendo, f. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι· κιχήσατο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο· κιχανόμενοι, præſ. part. advenientes; κιχήμεναι, pro κιχῆναι, infin. deprehendere. Μέχρις ἂν μυχοὺς κίχασι τοῦ κάτω θεοῦ, pervenerint, Soph. Aj. 572. Τράπεζαν εἰδάρων πλήρη κιχὼν, Lyc. 1250. Μὴ μιασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ, Euripid. Alc. 22.

Κιχείη, 3. ſ. pr. optat. act. v. κίχημι.

Κιχεῖμεν, 1. pl. præſ. optat. act. *per Sync.* pro κιχείημεν.

Κιχείω, pro κιχέω, metri cauſa, Subjunct.

Κιχῇ, 3. ſ. a. 2. conj. act.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κιχεῖν.

Κιχήσας, aor. 1. part. act.

Κίχησις, εως, ἡ, adſecutio, comprehenſio, Heſ. A κιχέω.

Κιχήτην, 3. dual. a. 1. ind. act.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piſcis quidam marinus.

Κιχλίζω, fut. ίσω, pingues epulor turdos; (2) indecenter & effuſius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλὰξ, Ariſt. Nub. 979. A κίχλη. Hinc

Κιχλισμὸς, οῦ, ὁ, pinguium turdorum comeſtio; (2) riſus immodicus, cachinnus.

Κίχορα, τὰ, & κιχόρια, item κιχόρεια, τὰ, olera quædam agreſtia, cichorea.

Κιχρὰς, præſ. part. act. v. κίχρημι.

Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. pl. pr. ind. act.

Κιχράω, ῶ, & κίχρημι, frequentius, commodo; κιχρὰς, qni utendum dedit; & κιχράμενος, part. qui utendum rogavit; κιχρῶ, commodo, Gl. V. κιχρᾶται, mutuatur, Phil. A χράω, *utor*.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvenſis ſpecies. Hinc

Κιχώριον, ου, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.

Κιχωριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis cichorio.

ΚΙ'Ω, vado, eo; κίε pro ἐκίεν, imp. ibat; κιὼν, a. 2. part. profectus. Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν, Il. 1, 348.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud medicos; (3) interſeptum narium carnoſum uſque ad labrum deſcendens; (4) κίων, aut potius κιὼν, congregata multitudo beſtiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) κίων, ejuſmodi vermis unus. Gal. Lex. Hippocr. (6) alti montes etiam a veteribus κίονες dicti, *Euſtath.*

Κλαγγάζω, clango, ut grus. A κλάζω. Unde

Κλαγγάνω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro κλαγγοῦσι, a κλαγγέω, pro κλάζω.

Κλαγγὴ, ῆς, clangor, proprie gruum; (2) anſerum; (3) tubarum & cornuum; (4) hominum præcipue in prælio conſtitutorum; (5) ſuum; (6) canum in venatione; (7) ſagittarum emiſſarum. Ab eod.

Κλαγγηδὸν, *Adv.* cum clangore. A κλαγγή.

Κλαγγέω, clango, Gl. V. clamo, ſtrido, vociferor, a. 1. ἐκλάγξα. Vid. κλάζω.

Κλαγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, clangori ſimilis. A κλαγγή.

Κλαγκτὸς, ἡ, ὸν, idem.

Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi κλάζω.

Κλαδαρόμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mobilibus eſt oculis, Heſ. Ex κλαδαρος, & ὄμμα.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, vibratilis; (2) fragilis; (3) ramalis. A κλάδος.

Κλᾶδας, acc. pl. *Dor.* pro κλεῖδας, a κλείς.

Κλαδάσσομαι, vibro, agitor; κλαδασσόμενον αἷμα, ſanguis currens, agitatus, Emped. A

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quaſſo, concutio. Ab eod.

Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.

Κγαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

Κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria. A κλαδευτήρ.

Κλαδεύω, puto, vites puto.

Κλαδὶ, dat. ſ. *Dor.* pro κλειδί. A κλείς.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus proprie tener & flexilis; progenies, *Poët.* & qua patriam & qua parentes; κλαδὶ, Dat. per metaplaſmum, quaſi a κλὰς, κλαδός.

Κλαδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramoſus. A κλάδος.

Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, Heſ. Dim. a κλάδος.

Κλάειν, inf. act. *Dor.* & *Att.* pro κλαίειν.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, ſtrido; p. med. κέκληγα, κεκληγὼς, part. κεκληγυῖα, in fœm. clamitans, vociferans. Poteſt hinc etiam formari ἔκλαγξα, a. f. inuſit. κλάζω, per epentheſin κλάγξω, ἔκλαγξα. Δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρου, Eur. Rheſ. 567. Σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις παιᾶνας μέλπων, Id. Ion. 399.

Κλαῖε 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε, a κλαίω.

Κλαΐδες, *clavet*, *Dor.* pro κλεῖδες.

Κλαίοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κλαίουσα.

Κλαίοισθα, 2. ſing. præſ. opt. act. *Æol.* pro κλαίοις.

Κλαΐστρον. *clauſtrum*, *Dor.* & *Æol.* pro κλεῖθρον.

ΚΛΑΙ'Ω, *Att.* κλάω, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo. f. κλαύσω, κλαύσομαι, & κλαιήσω, κλαήσω. Κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους, Eur. Med. 347. Κλαίεσθ' ἀδελφὸν, id. Or. 61. Κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος, Lyc. 477. Οἰκέται δ' ἐκλαίομεν δέσποιναν, Eur. Alc. 758.

ΚΛΑ'ΜΒΟΣ, ἡ, ὸν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, armilla.

Κλὰξ, ακὸς, ἡ, clavis. Vox Dorica a κλείω.

Κλᾴξω, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a κληΐζω.

Κλαπαὶ, ῶν, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei quivis. Ex. *Lat.* clava.

Κλαπεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi κλίπω, ſ. κλέπτω.

Κλαρονόμως, acc. pl. *Dor.* pro κληρονόμους.

Κλάρωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρωσε, a κληρόω.

Κλάσας, a. 1. part. act. verbi κλάω.

Κλασθείσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g.

Κλασιβώλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, glebas frangens. Ex κλάσις, & βῶλαξ, *gleba.*

Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A κλάω.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum defractum. Ab eod.

Κλαστάω, ῶ, fut. ήσω, ſarmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βουλὰς πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστήσεις, Ariſt. Eq. 166. Ab eodem.

Κλαστήριον, ου, τὸ, frangibulum. Ab eodem.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλασῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a κλείω.

Κλαύδη, ης, ἡ, Clauda. Nomen inſulæ.

Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nomen mulieris Latinum.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A κλαυθμών.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

Κλαυθμυρίζω, & κλαυθμυρίζομαι, fleo, vagio. A κλαυθμός. Hinc

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus.

Κλαυθμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμός.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, ſ. fletus; (2) fletus. A κλαίω. Unde &

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

Κλαυσάσκω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυσεῖται, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro κλαύσεται, a κλαίω.

Κλαύσετε, 2. plur. f. 1. ind. act.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio. Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ, Ariſt. Plut. 1099. A κλαίω.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum riſu permixtus, lacrimæ riſui intermixtæ. Ex κλαῦσις, & γέλως.

Κλαυσίμαχος, ον, in pugna plorans, timidus. E μάχη.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. V. A κλαίω.

Κλαυσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro κλαύσω, a κλαίω.

Κλαυστικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Κλαυτὸς, ἡ, ὸν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, lachrimor, ploro, ejulo. *Att.* pro κλαίω.

ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; κλασθεὶς, aor. 1. paſſ. κεκλασμένος, p. paſſ. fractus. Χρύσεα μῆλα κλάσας, Epigr. Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα, Marc. 8, 19.

Κλειαινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, illuſtris, celeber, Heſ. A κλείω, *celebro.*

Κλεεννὸς, inclytus, celebr, pro κλεινός.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος, *fama.*

Κλεθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro καλεθήσεται, a καλέω.

Κλειδίον, ου, τὸ, clavicula, parva clavis, Dim. a κλεὶς, *clavis.*

Κλειδοποιὸς, οῦ, ὁ, clauſtrarius, Gl. V. Ex κλεὶς, & ποιέω.

Κλειδοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς, & ἔχω.

Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos clavium, ædituus. Ex κλεὶς, & φύλαξ.

Κλειδόω, ῶ, ἰ. ώσω, claudo, obſero; clatro, Gl. V. A κλεὶς. Hinc

Κλείδωμα, ατος, τὸ, obſeramentum, ſera.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obſeratio. Ab eod.

Κλειετε, 2. pl. præſ. imper. v. κλείω.

Κλεΐζω, f. ίσω, celebro. A κλεῖος.

Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ, Gl. V. κλειθρία, rima. A κλείω. Hinc

Κλειθριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rimoſus, Gl. V.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera; (2) clathrum. Ab eod.

Κλειθροποιὸς, ου, ὁ, clauſtrarius, Gl. Vet. Ex κλεῖθρον, & ποιέω.

Κλείνιος, inclytus, celeber, Heſ. A κλείω.

Κλεινύω, claudo. A κλείω.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris.

Κλεῖξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, a κλείω.

Κλεῖος, pro κλέος, *gloria.*

Κλείουσαι, nom. pl. part. act. v. κλείω.

Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clavis, a κλείω.

Κλεῖσαι, aor. 1. infin. act. verbi κλείω.

Κλεισθήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. paſſ.

Κλεισθῶ, *clauſus ſim,* aor. 1. conj. paſſ.

Κλεισίαι, ων, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.

Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valvæ, fores; (2) clauſura. Ab eod.

Κλείσιον, ου, τὸ, locus, in quo ſtant boves, ſtabulum. Ab eod.

Κλεισμὸς, οῦ, ὁ, ſedes. Ab eod.

Κλειστὸς, ἡ, ὸν, clauſus; (2) qui claudi ſolet.

Κλεῖστρον, ου, τὸ, ſera. Ab eod.

Κλειστώρεια, ας, ἡ, clauſtrum montis, vel montium. Ex κλείω, & ὄρος, *mons.*

Κλειτόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, equis inſignis. Ex κλειτός, & πῶλος, *pullus equinus.*

Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod

Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A κλειτορὶς.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω.

ΚΛΕΙ'Ω, είσω, claudo, obſero; κεκλεισμένος, p. part. paſſ. clauſus. Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων, repagula, Ariſt. Ach. 484. Ἐκλείσθη ἡ θύρα, Matt. 25, 10.

ΚΛΕΙ'Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, dico, perhibeo.

Κλειὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Clio, una Muſarum. A κλέος, vel κλεῖος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) obreptio, ſtratagema. A κλέπτω.

Κλεμμάδιον, ου, τὸ, furtivum. A κλέμμα.

Κλεμμαδὸν, *Adv.* furtim. Ab eod.

Κλεμματικὸς, ἡ, ὸν, furax; (2) aſtutus. Ab eodem.

Κλέομαι, celebror. Μή τι τε κλέομαι, ϗ κέρδεσιν, Odyſſ. 13, 299. A κλέος.

Κλεόπας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, *per Syncop.* ut Ἀντίπας, pro Ἀντίπατρος.

Κλέος, κλέεος, τὸ, gloria, celebritas, ſplendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.

Κλεπτάριον, ου, το, furunculus, Gl. Vet. A κλέπτης.

Κλεπτέλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτέλεγχος λίθος, apud Dioſcor. de aëtite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης, & ἐλέγχω.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars furandi. A

Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

Κλεπτίστατος, furaciſſimus. *Att.* A κλέπτης.

Κλέπτοισα, part. act. *Dor.* pro κλέπτουσα.

Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, apud Ariſtoph. part. neut. a κλέπτω.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia. Ab eod.

Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης

ΚΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, furor, depeculor, ſuffuror; (2) occulo, ſupprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio, p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus, paſſ. κεκλεμμένος, ſurreptus; κλαπεὶς, a. 2. deceptus. Κλέπτειν τὴν εὔνοιαν κολακείᾳ, λόγῳ, dolum verbis ſtruere, Soph. El. 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλεμμεθα, præ ſenio deliramus, id. Antigon. 692. Εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσι με, fallant, id. Trach. 247.

Κλέτας, τὸ, mons altus, jugum, ap. Lyc.

Κλέψας, aor. 1. part. act.

Κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, Heſ. At Polluci κλεψίαμβος, inter inſtrumenta muſica quæ pulſantur.

Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, aliud in pectore clauſum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω, & νόος.

Κλεψίνυμφος, ἡ, clandeſtinas nuptias faciens.

Κλεψιποτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo, Suid. A

Κλεψιπότης, ου, ὁ, ap. Suid. ſine expoſitione, f. qui fallaciter potat. Ex κλέπτω, & πότης.

Κλεψίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepſydræ, Heſ. Ex κλέπτω, & ῥύω.

Κλεψιτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, clam pariens.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, verſutus, decipiens, animum occultans. A φρὴν.

Κλεψίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilem occultans, bilem ſ. iram occultam habens. A χολή.

Κλεψίχαλος, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepſydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, & ὕδωρ.

ΚΛΕΟΝΙ'Α, ας, ἡ, Cleonia, quibuſdam helenium herba.

Κλήδην, *Adv.* nominatim. A καλέω.

Κληδονέω, idem quod ſeq. (2) infamia noto; dicteriis inceſſo. Κληδονοῦμαι, ap. *Eur.*

Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. A κληδών.

Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδουχέω, claves habeo; (2) ſacerdos ſum. Ex κλὴις, & ἔχω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla. A κλῄζω.

Κλῄειν, præſ. infin. act. *Ion.* pro κλείειν, a κλείω.

Κλῄζω, fut. ήσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κληΐζω, a κλείω, *claudo,* vel *celebro.* Πάλαι, πάλαι δὴ τὴνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν, Ariſt. Av. 927. Τὰν Διὸς κόραν κλῄσωμεν Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1574. Τοῦδε κλῄζεται πατὴρ, id. Iph. in Tau. 920.

Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor.

Κληθὲν aor. 1. part. paſſ.

Κληθέντος, *vocati,* gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. *per Sync.* pro καληθέντος, a καλέω.

Κληθῇς, 2. ſ. a. 1. conj. paſſ.

Κληθήσομαι, *vocabor,* f. 1. ind. paſſ.

Κλήθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus. A κλάω, *frango.*

Κλῆθρον, ου, τὸ, clauſtrum, ſera, repagulum. A κλείω, *claudo.*

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango.*

Κληθῶ, aor. 1. conj. paſſ. v. καλέω.

Κληΐζω, fut. ίσω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκληΐζετο, Eur. Or. 1380. A κλείω, *claudo,* vel *celebro.*

Κληῒς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis.

Κληῖσαι, aor. 1. infin. act. v. κληΐζω.

Κληϊστὸς, ἡ, ὸν, clauſus, qui claudi poteſt. A κληΐζω, *claudo.*

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, ſarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea inſigne centurionum erat. A κλάω, *frango.*

Κληματικὸς, ἡ, ὸν, pampineus. A κλῆμα.

Κλημάτινος, ίνη, ινον, ſarmentitius, e ſarmentis factus. A κλῆμα.

Κλημάτιον, ου, τὸ, viticula, ſarmentulum, flagellulum, Dim. Ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, vinca pervinca, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis ſimilia. Ab eod. *Angl.* **Perriwinkle.**

Κληματῖτις, ſarmentaria, herba.

Κληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pampinoſus, Gloſſ. Vet. A κλῆμα.

Κληρικὸς, ἡ, ὸν, qui cenſetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte; (2) id, quod ſorte datur; (3) partium diviſio; (4) hereditas. Ex κλῆρος, & δόσις.

Κληροδοτέω, ῶ, fut. ήσω, ſorte diſtribuo. Ex κλῆρος, & δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, teſtator; (2) qui per ſortem dat.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, ſortitu theſmotheta fio. Ex κλῆρος, & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel ſum; (2) heredem relinquo. Ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν, Num. 21, 35. A κληρονόμος. Hinc

Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas.

Κληρονομησάτω, 3. ſ. aor. 1. imper. act. v. κληρονομέω.

Κληρονομήσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act.

Κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος.

Κληρονομικὸς, ἡ, ὸν, hereditarius.

Κληρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, heres; (2) cui ſorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, & νέμω.

Κληροπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſorte diſtribuitur. Ex κλῆρος, & πάλλω, *agito.*

ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, ſors ſ. nota, quæ in vas conjicitur ad ſortiendum, calculi, quibus ſortimur; (2) ipſa ſortitio; (3) ſors, quicquid ſortiendo obvenit, omninoque ſine opera noſtra, ut (4) portio agri colono data & κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio diviſus & diſtributus fuit; (5) hereditatis pars, hæreditas, & hinc (6) facultates; (7) collegium eorum, qui ſacris funguntur velut poſſeſſio Dei; (8) vermiculus infeſtans apum favos.

Κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte aſſignatum poſſideo, in ſortem accipio. Κληρουχεῖν τὰ χωρία, App.

Κληρουχία, ας, ἡ, adſignatio, qua colonis agri ſorte diſtribuebantur; (2) portio ipſa ſorte obtenta.

Κληρουχικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui ſortiuntur, aut qui ſorte aliquid obtinuere, colonicus. A

Κληροῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſorte aliquid ſibi attributum poſſidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros poſſidendos ſorte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. Ex κλῆρος, & ἔχω.

Κληρόω, ſorte lego; (2) Clericum facio, Clericis adſcribo; & κληρόομαι, οῦμαι, ſortior, ſortes duco. Δελφῶν ἀριστεῖς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος, Eur. Ion, 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, Epheſ. 1, 11. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, ſortitio. A κληρόω.

Κληρώσομαι, f. 1. ind. med. v. κληρόω.

Κληρωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi magiſtratus ſorte creantur; (2) locus in theatro, ubi magiſtratus ſorte lecti ſedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui ſorte legit. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſortiendum pertinens, ad ſortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, ſ. ſitula, in quam conjiciebantur ſortes. Ab eod.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, ſorte lectus, ſorte deſignatus, ſ. electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς, ίδος, ἡ, urna, Ph. A κληρόω.

Κληρωτῶς, ſortito, Gl. V. A κληρόω.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *inpr.* ad cœnam; (3) in jus, diciturque interdum etiam pro προσκλησις; (4) in lib. Sac. dicitur de quovis beneficio divino, quod homini ſine ejus opera datur; item vitæ conditione, ſorte; in quo eſt Hebraiſmus. A καλέω

Κλῆσο, 2. ſ. a. 1. imper. act. *per Synæreſ.* a κληΐζω.

Κλητέος, έα, έον, vocandus. A καλέω.

Κλητεύω, in jus voco teſtimonii dicendi cauſa. teſtimonium renuncio. Γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς Σθενέλῃ Ariſt. Veſp. 1402. Ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) anteſtatus, teſtis vocationis in jus. Ab eod.

Κλητικῆς, *appellativæ*, gen. ſing. f. g. A

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, vocativus.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus; (2) conſtitutus ad aliquid beneficio alicujus per hebraiſmum. A καλέω.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, accerſitor, invitator; (2) præco, nuncius, miniſter magiſtratus jus dicentis; (3) teſtis, nempe proprie in jus vocationis, qui poteſt eſſe ipſe κλητὴρ, viator, qui vocavit, item anteſtatus; (2) ſed deinde teſtis quivis, *Ern.*

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, Clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.

Κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.

Κλιβανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clibani formam habens. Ex κλ.βανος, & εἶδος.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus.

Κλιβανωτὸν, teſtuaceum, Gl. V. A κλίβανος.

Κλίμα, ατος, τὸ, cœli inclinatio, clima; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas. A κλίνω.

Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.

Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ, appellatur; (2) perverto, detorqueo. Ab eod.

Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva ſcala; (2) lignum in ſcala tranſverſum, Dim.

Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, ſcalula; (2) femina adſentatrix, quæ reginæ in currus adſcenſuræ dorſum ſubſternebat. Ab eod.

Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parva ſcala, Dim. ab eodem.

Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, ſcalæ inſtar factus. Ab eod.

Κλιμακοφόρος, ὁ, ſcabellum geſtans, per quod aſcenditur in equum, currum, genus apparitoris.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, ſcalæ gradus; (2) anni ſcanſiles ſive climacterici. Ab eod. Hinc

Κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν, climactericus.

Κλιμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gradatus, ſcalaris.

Κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, climax, ſcala, gradus; (2) inſtrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæſtræ genus; (5) pars currus.

Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη, *lectus.*

Κλίνειος, α ον, ad lectos pertinens, *Ern.*

Κλίνη, ης, ἡ, lectus, lectica. A κλίνω.

Κλινήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lecto adfixus. Ab eod

Κλινηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lectum ferens, ſellam. Ex κλίνη, & φέρω.

Κλινθήτην, 3. dual. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκλινθήτην, a κλίνω.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. A κλίνη.

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adſurgere nequeat; medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, ſ. τέχνη, medicina methodica.

Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) ſellula. A κλίνη.

Κλινοκοσμέω, ῶ, f. ήσω, lectos orno.

Κλινοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη, & πίπτω, *cado.*

Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, & πήγνυμι, *compingo.*

Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iiſd.

Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes. Gl. V. Ex κλίνη, & πούς.

Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti; κλινόποδες, lecti pedes, Gl. V.

Κλινοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A

Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lectos fabricans, Gl. V. grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, & ποιέω.

Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχος, ου, ἡ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, & τρέχω, *curro.*

Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet. Ex κλίνη, & φέρω.

Κλινοῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. κλίνω.

Κλινουργὸς, ὁ, idem quod κλινοποιός.

Κλινοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lectum amans, piger, deſes. Ex κλ. & χαίρω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, ſella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.

Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel ſella, in qua reclini capite recumbimus. A κλιντήρ.

ΚΛΙ'ΝΩ, f. ινῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλινα, inclinavi. paſſ. ἐκλίνθην, inclinatus ſum, jaceo; κεκλιμένος, inclinatus, jacens. Κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας, Eur. Or. 301. Ἡμέρα κλίνει τε, κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τ' ἀνθρώπεια, deprimit, & attollit, Soph. Aj. 131. Κλινεῖ πρὸς οὖδας, ſternet, Lyc. 557. Ἔκλινε γὰρ κέρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιθεὶς ἐς οὖδας, id. Her. fur. 959.

Κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) caſa, tugurium; (3) ſtabulum (4) ſella diſcubitoria, aut in qua reclini capite ſedemus; (5) lectus; (6) diſcumbentium claſſis. A κλίνω.

Κλισιάων, gen. pl. *Æol.* pro κλισιῶν.

Κλισιὰς, άδος, ἡ, feneſtra. Ab eod.

Κλισίηνδε, *Adv.* in κλισίαν. Ab eod.

Κλισίηθεν, *Adverb.* ex κλισία. A κλισίον.

Κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, ſtabulum. Ab eod.

Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in Gramm. A κλίνω.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere poſſumus; (2) ſella recubitoria. Ab eod.

Κλίτος, εος, τὸ, declivitas, devexitas.

Κλιτὸς, ἡ, ὸν, qui declinatur, ſ. inclinatur; (2) latus. Ab eod.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, declivitas. Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, Hom. Il. 16, 330. Ab eod.

Κλοιὸν, οῦ, τὸ, idem quod

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.

Κλοιωτὸς, ἡ, ὸν, collari incluſus; quaſi a κλοιόω, quod eſt collari induere.

Κλονέοντο, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, a

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuoſe, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις; Ariſt. Eq. 360. Πάντοθεν βόρειος, ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται, Soph. Oed. Col. 1235. A κλόνος. Hinc

Κλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut ſtrepitu.

Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, ſpina dorſi, Heſ.

Κλόνις, εως, ἡ, venter. Ab eod.

Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuoſus, turbulentus. Ab eod.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuoſus; (2) tumultus; (3) ſtrepitus; (4) concuſſio; (5) tumultus bellicus.

Κλονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κλονόεις.

Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλοπή.

Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipſa furandi actio. A κλοπεύω.

Κλοπεὺς, εως, ὁ, fur. A κλοπή.

Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, ſubreptio. A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπός.

Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.

Κλοπιμαίας, furtim, Gl. V. A præc.

Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. Ab eod.

Κλόπιος, ου, ὁ, furax, furtivus; (2) ſubdolus. Ab eod.

Κλοποφορέω, ῶ, fut. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, & φέρω.

ΚΛΟΤΟΠΕΥ'Ω, f. εύσω, latenter furor & ſubduco tempus; (2) ſubterfugio; (3) verba do, decipio. Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας, Il. 19, 149.

ΚΛΥΒΑΤΙΣ, herba quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.

Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.

Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A κλυδάζομαι.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda; (2) æſtus, tempeſtas. A κλύζω.

Κλυδωνίζομαι, fut. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι ϗ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ διδασκαλίας, Epheſ. 4, 14.

Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æſtus, Dim.

Κλύεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, a κλύω.

Κλύζεσκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, dat. ſing. præſ. ind. paſſ.

ΚΛΥ'ΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clyſtere perluo; (3) ſonum, ut fluctus, edo; ἐκλύθη θάλασσα, a. 1. paſſ. turbatum eſt mare; κλύζεσκον, imp. *Ion.* pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά, Eur. Iph. in Tau. 1196.

Κλῦθι, 2. ſ. præſ. imper. act. verbi

Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, & per reduplicationem κέκλυτε; vide κλύω.

Κλύοιμι, *audiam*, præſ. opt. act. verbi κλύω.

Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον.

Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infuſio, clyſter. A κλύζω.

Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipſa actio abluendi; (3) æſtuarium. Ab eod.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipſum inſtrumentum, quo elutio fit. Ab eodem.

Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyſter, clyſteriolum. Dim.

Κλυτοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, & ἔργον, *opus.*

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, præclarum fructum habens.

Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates.

Κλυτομήτης, ὁ, inclytus prudentia vel conſilio. Ex κλυτὸς, & μῆτις, *conſilium.* Hinc

Κλυτόμητις, εως, ἡ, inclyta prudentia.

Κλυτόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, inclytus laboribus.

Κλυτόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, clarus liberis.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeber equis.

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri poteſt, ſtrepitum edens, obſtrepens. A κλύω.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, & τέχνη, *ars.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcu & jaculis inſignis. Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101.

ΚΛΥ'Ω, audio; (2) exaudio; (3) auſculto, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio,

cipio, ſentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις, Soph. Phil. 23.

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, cavea avium. Ex Epigr.

Κλωγμὸς, οῦ, ὁ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) ſonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.

Κλώδωνες, ώνων, αἱ, Bacchæ ſ. Mænades. Vox Macedonica.

ΚΛΩ'ΖΩ clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (3) ſibilo.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλώθεσθαι, etiam dicuntur, quæ fato deſtinantur; κεκλωσμένα, p. fato deſtinata.

Κλωθὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, Clotho, una Parcarum. A κλώθω.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivoſus, adſcenſu difficilis. A κλώμαξ.

Κλώμαξ, ακος, ὁ, aſperitas.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, ramus, ſurculus; qui deputari ſolet.

Κλώναξ, ακος, ὁ. ſurculus parvus, Heſ. Dim.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos ſeu ſurculos amputo, Suid. Ab eod.

Κλωνίον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλῳὸς, οῦ, ὁ, boia. Attice pro κλοιός.

Κλωπᾶσθαι, furari, furtim, clanculum, ſine ſtrepitu incedere, aut aliquid agere, Heſ.

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπήϊος, α, ον, furtivus, clandeſtinus.

Κλωπικὸς, ἡ, ὸν, furax. Ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fure patre natus. Ex κλὼψ, & πατήρ.

Κλώσκω, neo, Heſ. A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) faſcia, quæ ornatus cauſa ſtolis talaribus addi ſolebat. Ab eod.

Κλωϛὴρ, ῆρος, ἡ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipſa fili deductio; (4) fuſus. Ab eod.

Κλωϛὴς, οῦ, ὁ, qui ſtamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωϛὸς, ἡ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλωϛόμαλλος, ον, lanoſus, laniger Ex μάλλος.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, graſſator, latro, qui vias obſidet, & viatores pecunia veſtibuſque ſpoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus, factus. Ex Heſ. A κάμνω, *laboro*.

Κναίω, ſcindo; (2) radula caſeum rado; (3) contriſto. Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήϛει χαλκείῃ, Il. 11, 639. A κνάω.

Κνακὸς, ἡ, ὸν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆκος.

Κνάκων, ωνος, ὁ, Cneci colorem habens, i. e. album flavente miſtum. Ab eod.

Κνάμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, ſuccumbo. A κάμπτω, *flecto*.

Κναμὼς, acc. plur. *Dor.* pro κνημοὺς, a κνημός, *collis*.

ΚΝΑ'ΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, a κνάω.

Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάπτω.

Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & diſtringit pannos. A

Κναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, ſum fullo. Ὁ μὲν κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια, Ariſt. Plut. 166. A κνάπτω.

Κναφήϊον, τὸ, *Ion.* pro κναφεῖον.

Κναφικὸς, ἡ, ὸν, fullonicus, ad fullonem pertinens. A κνάφος.

Κνάφος, carduus fullonicus. A κνάπτω.

ΚΝΑ'Ω, & κνέω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, ſcalpo, ſcabo, pruritum moveo, titillo.

Κνεφάζω, obſcuro, tenebras obduco.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, caliginoſus, obſcurus; (2) qui aliquid facit ſub tenebras matutinas, veſpertinas, aut nocturnas. A κνέφας.

Κνεφαίως, obſcure.

Κνέφαλον, τὸ, tomentum, pulvinus. Suid. Heſ.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepuſculum; (3) diluculum ſeu ultima pars noctis. Hinc

Κνέφος, εος, τὸ, obſcuritas, umbra, caligo.

Κνέωρον, ου, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνέω.

Κνῆ, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, a κνῆμι.

Κνήδη, urtica; vid. κνίδη.

Κνηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. A κνήθω.

Κνήθω, futur. ήσω, ſcalpo, ſcabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, & (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκεῖος, niger aut fulvus, aquilæ epith. ap. Lyc.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, a colore ut videtur. A κνῆκος.

Κνήκινος, ίνη, ινον, cnecinus, ex cneco confectus. Ab eod.

Κνηκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cneci ſpeciem gerens, cneco ſimilis, Heſ. Ex κνῆκος, & εἶδος.

ΚΝΗ῀ΚΟΣ, ου, ὁ, Cnecus, herba quædam flore croceo, Ph. κνῆκος, ſemen candidum.

Κνηκὸς, ἡ, ὸν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.

Κνηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cneco ſimilis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id, quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam ſpectans. A κνήμη.

Κνήμαργος, ου, ὁ, qui craſſas tibias habet, Heſ. forte ut λαίμαργος, guloſus.

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) ſura; (3) tibia in rota, radius.

Κνήμῃσι, dat. pl. *Ion.* pro κνήμαις.

Κνημία, ας, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ocreas ſeu tibialia geſtat, ocreis armatus. Ex κνημὶς, & φέρω.

Κνημιδωτὸς, ἡ, ὸν, ocreatus, Gl. V. A κνημίς.

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cruris ſeu tibiæ craſſitudinem æquans. Ex κνήμη, & παχύς.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipſius adſcendit; (2) locus ſaltuoſus. Ab eod.

Κνηθείην, a. 1. opt. paſſ. v. κνάω.

Κνησιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις, εως, ἡ, perfricatio, frictio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμονὴ, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμὸς, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc

Κνησμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruritum excitans.

Κνηϛὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.

Κνηϛήριον, ου, τὸ, radula. A κνηϛήρ.

Κνηϛιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνηϛὶς, ῖδος, ἡ, lancinula; (2) fiſtula; (3) acus. Ab eod

Κνῆϛις, εως, ἡ, culter; (2) radula.

Κνηϛὸς, ἡ, ὸν, raſus; (2) ſectus, conciſus. A κνάω.

Κνῆϛρον, ου, τὸ, idem quod κνηϛήριον.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. Ex Heſ. ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ου, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνίδιον, & ἔλαιον, *oleum*.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piſcis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, qualis ab urtica excitatur, prurigo ſive uredo, qualis urticæ herbæ piſciſve contactum ſequitur. A κνίδη.

Κνίζα, ης, ἡ, ſcalptura. A κνίζω.

Κνίζω, f. ίσω, ſeco; (2) rado; (3) per ſumma & leviter derado; (4) ſcalpo; (5) ſcarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in medum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, moleſtus ſum, ſolicitudine adficio; (9) perdo. Ὅμως δ' ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ', Soph. Oed. Tyr. 795. Καί με κακίϛαις ἔκνισε, Ariſt. Veſp. 1276. A κνάω.

Κνιπῆρα, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo naſcuntur κνῖπες, quaſi κνιποπήρα. Ex κνὶψ, & πήρα.

Κνιπολόγος, ου, ὁ, nomen avis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infeſtæ, culicilega. Ex κνὶξ, & λέγω, *colligo*. Al. κνιπολόχος, quod iis inſidietur, a λοχάειν, *inſidiari*.

Κνιπεία, ας, ἡ, parſimonia. A κνιπός.

Κνιπὸς, parcus, neceſſariis etiam aliquid abradens; tenuiter vivens; κνιπος, cupidus. Ph. A κνίψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo ſicca, Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, Ph. A κνίζω.

Κνίσα, ας, ἡ, nidor. Vid. κνίσσα.

Κνισᾶντι, dat. ſing. *contr.* pro κνισάεντι, & hoc *Dor.* pro κνισήεντι, a κνισήεις.

Κνίσδειν, infin. act. *Dor.* pro κνίζειν.

Κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantum pectora uruntur. A κνίζω.

Κνισμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) diſſidium & jurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruriens. A κνισμός.

Κνισολοιχὸς, idem quod κνισσολοιχός.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, ſive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ ſc. pinguedinis alius incenſæ fumus; (2) odor & vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut aſſantur; (3) ipſa pinguedo, arvina, aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισάριον, ου, τὸ, exigua pinguedo, Suid. Dim. a κνίσσα, vel κνίσα.

Κνίσσαι, a. 1. inf. *Poet.* pro κνίσαι, a κνίζω.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio ſeu repleo; (2) vaporo, ſuffio, de ſacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶν τ' ἀγυιὰς, Ariſt. Av. 1238. περὶ τοὺς βωμοὺς, Luc. A κνίσσα.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens.

Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, qui nidorem ſectatur, paraſitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, qui nidoris ſeu pinguedinis fruendi cauſa adulatur, paraſitus.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, guloſitas, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) guloſitas quævis, liguritio. A

Κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχος, ἡ, ὸν, liguritor, guloſus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω

Κνισσότερος, ου, ὁ, nidoris appetentior, guloſior, quaſi a κνίσσος, quod eſſet, *guloſus*.

Κνισσόω, vel κνισόω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nidoroſus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A κνισσόω.

Κνιϛὸς, ἡ, ὸν, conciſus, abraſus. A κνίζω.

Κνίφος, εος, τὸ, urtica, apud Heſ.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex. A κνάω.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, ſtrepitus axis, rotæ, vel pedum.

Κνόος, *contr.* κνοῦς, ὁ, idem, Heſ.

ΚΝΥ῀, res minima.

Κνύζα, ης, ἡ, ſcabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde & adulatorie; (3) vagio.

Κνυζάω, & κνυζέω, ῶ, gannio, garrio.

Κνυζεῦντι, 3. plur. præſ. ind. med. *Dor.* pro κνυζοῦνται, a κνυζέω.

Κνυζηθμὸς, ȣ͂, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus; (2) ploratus ſeu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, lamentabiliter & gemebunde gannio ſeu ululo. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, ſcabie infeſto ſeu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, ſcalpo; apud Hipp. ἔκνυζεν, a. 1. *Dor.* ſonuit; item gannio. A κνύω.

Κνῦμα, ατος, τὸ, ſculptura. A κνύω.

Κνῦος, εος, τὸ, ſcabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. Ab eod.

Κνύω, f. υσω, rado, ſcalpo. Οὗτος πόθῳ μ' ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν, Ariſt. Θεσμ. 488. A κνάω.

ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, bellua, Ph.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuſpis ſeu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδὼς.

Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) ſterto. Ex κενὸς, i. e. ἀργὸς, *otioſus*, & ὄσσε, *oculi*, quoniam oculi inter dormiendum ſunt otioſi.

Κνὼψ, ωπὸς, ὁ ϗ ἡ, cæcus, Suid. At apud Nic. κνώπεσσι, quod eſt pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις. Ex κενὸς, & ὤψ.

ΚΟΑ΄ΛΕΜΟΣ, ſtolidus, amens.

ΚΟΑΞ, vox ranæ clamantis.

Κοάω, ῶ, audio, intelligo; κοᾷ, audit.

Κοβαλεία, ας, ἡ, impoſtura, quæ fit joco, deceptio ludicri ſpeciem habens; (2) adulatio doloſa hominis improbi. A

Κοβαλεύω, decipio, impono, ſum κόβαλος.

Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.

Κοβαλίκευμα, τὸ, deceptio, impoſtura, verſutia; (2) aſtutum & doloſum facinus. A

Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.

ΚΟ΄ΒΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impoſtor, deceptor. Cobalus, dæmon quidam, qu. κοπόβαλος, a κόπος. *Ern.*

ΚΟ΄ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, ſcurra, dicax, convitiator, Heſ.

Κόγγρος, ȣ, ὁ, conger. A γόγγρος.

Κογχάριον, ȣ, τὸ, parva concha ſ. cochlea. Dim. a

ΚΟ΄ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, oſtreum marinum & aquatile; (2) menſura conchæ capacitatem æquans; (3) vaſculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.

Κογχίον, ȣ, τὸ, conchula. Dim. a κόγχη.

Κογχίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, conchites, lapis.

Κογχοειδὴς, ὲς, ob cavitatem conchæ ſimilis.

Κόγχος, ȣ, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.

Κογχυλιευτὴς, ȣ͂, ὁ, qui conchylia venatur conchyliarius. Quaſi a κογχυλιεύω.

Κογχύλιον, ȣ, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, menſæ æque ac veſtibus inficiendis aptum; (3) lana ſ. veſtis conchylii cruore infecta; (3) teſta oſtrei. A κογχύλη.

Κογχυλιώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.

Κογχυλιωτός, ἡ, ὸν, muricatus, Gl. V. quaſi a κογχυλιόω, quod eſt a κογχύλιον.

Κοδομεῖον. ȣ, τὸ, inſtrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A

Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.

ΚΟΔΟΜΕΥ΄Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vaſe frigo, Heſ.

Κοδράντης, ȣ, ὁ, quadrans, ſ. quarta pars aſſis. Vox Latina.

Κοέω, ῶ, intelligo, ſentio, pro νοέω.

ΚΟ΄ΘΟΡΝΟΣ, ȣ, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique ſexui aptum.

Κοθȣρία, vulpes, Heſ. Ex κεύθω, & ȣ̓ρά.

Κόθȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudam abſcondens; (2) fucus, quia aculeum abſcondit. Ex iiſd.

ΚΟΪ, vox grunnientium porcellorum, apud Ariſtoph.

Κοίῃ, *qua via*, dat. ſing. *Ion.* pro ποίᾳ.

Κοΐζω, f. ίξω, grunnio, apud Ariſt. A κοΐ.

Κοικύλλειν, circumſpectare, apud Ariſtophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, curvo. Κοιλανεῖ δόμȣς, Lyc. 772. A κοῖλος.

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. v. κοιλαίνω. Unde

Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) cavitas.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. κοιλάδες, cavernæ, Ph. A κοῖλος.

Κοιλέμβολον, ȣ, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis poſteriora cornua conjuncta ſunt, ſed anteriora disjuncta. Ex κοίλος, & ἐμβολή.

Κοιλήναντα, acc. ſ. a. 1. part. act. v. κοιλαίνω.

Κοίλῃς, dat. pl. *Ion.* pro κοίλαις, a κοῖλος.

ΚΟΙΛΙ΄Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc

Κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, cœliacus, alvinus, qui excrementa ſemicocta & fluida ſubito reddit.

Κοιλίδιον, ȣ, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus eſt, qui in gula & ventre ſummum bonum ponit. Ex κοιλία, & δαίμων.

Κοιλιόδεσμος, ȣ, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία, & δεσμός.

Κοιλιόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventris ſervus, ventri deditus.

Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris ſolutio ſ. reſolutio.

Κοιλιοπώλης, ὁ, qui vendit ventres & omaſa.

Κοιλιώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, ventroſus, ventris ſpeciem habens. A κοιλία.

Κοιλόπεδος, ὸν, valles, cavitates habens, *Epith.* terræ, agri. A πέδον.

Κοιλογάστωρ, ὁ, magnum ventrem habens, *item* magnam cavitatem, flexum magnum ut circulus.

Κοιλοκρόταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tempora capitis cavata habens, *Aret.*

ΚΟΙ͂ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus, dicitur etiam de partibus rerum, in quibus eſt cavitas, ut κοίλη ναῦς, ſentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ȣ, cavitas, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.

Κοιλοσταθμέω, fornico, camero. A

Κοιλόσταθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cava habens ſtabula, i. e. ſtabula fornicata.

Κοιλοστομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in ſpecu obſcuratur, & quaſi in receſſu auditur. A

Κοιλόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος, & στόμα.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cæloſyria, regio Aſiæ.

Κοιλοσώματος, ον, valde capax, *Epith.* vaſis, &c.

Κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.

Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas.

Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis ſum, oculi mihi recedunt. A

Κοιλόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cavis eſt oculis, cujus oculi ſubſidunt.

Κοιλόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, concava folia habens.

Κοιλόω. ώσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas; (2) ulcus in cornea tunica oculi. A κοιλόω.

Κοιλῶπις, ἡ, cava adſpectu, Suid. A

Κοίλωπος, ȣ͂, ὁ, cavus adſpectu. Ex κ. & ὤψ,

ΚΟΙΜΑ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, facio dormire, ſopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθεὶς, ſopitus, aor. 1. (5) *dicitur & ſopire tropice*, v. κοιμίζω Φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἴσον ὕπνον κοιμᾶται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.

Κοιμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi κοιμάω.

Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκοιμήσαντο.

Κοίμησις, εως, ἡ, ſomnus; (2) mors, obitus. Ab eod.

Κοιμητήριον, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur; (2) locus, in quo humana corpora mortua jacent, ſ. humantur. Ab eod.

Κοιμίζω, fut. ίσω, dormire facio, ſomnum induco, ſopio; (2) opprimere vim alicujus rei & frangere, ut iræ, venti, &c. Καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A κοιμάω.

Κοιμιστὴς, ȣ͂, ὁ, ſopitor. A κοιμίζω.

Κοινάσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, a κοινόω.

Κοινεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A κοινός.

Κοινῇ, *Adv.* communiter, in commune.

Κοινηλογέομαι, colloquor cum aliquo, ſermones confero. A λόγος.

Κοινοβιακὸς, ἡ, ὸν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοὶ, qui non ſolum ſimul habitant, ſed & eodem vitæ genere in univerſum utuntur. A κοινοβιον.

Κοινοβιάρχης, ȣ, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον, & ἄρχων, *princeps.*

Κοινόβιον, ȣ, τὸ, cœnobium, id eſt, vitæ communicatæ ſocietas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βίος, *vita.*

Κοινόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſors, Ph. Ex iiſd.

Κοινοβιότης, ητος, ἡ, conſortium, Gl. V. A præc.

Κοινοβȣ͂λαι, οἱ, ſenatores, Heſ.

Κοινοβȣλέω, ῶ, f. ήσω, communiter conſulto, conſilia communico. A

Κοινοβȣλία, ας, ἡ, commune conſilium, voluntatis communicatio. A κοινοβȣ́λης.

Κοινοβȣ́λιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κοινογάμια, τὰ, communes & promiſcuæ nuptiæ. Ex κοινός, & γάμος.

Κοινογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui communis eſt generis, ut mulus ex aſino & equa. Ex κοινὸς, & γένος.

Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.

Κοινοδημεὶ, *Adv.* vulgo, publice. Ex κοινός, & δῆμος.

Κοινοδήμιον, ȣ, τὸ, hoſpitium publicum, Suid.

Κοινοδίκαιον, ȣ, τὸ, concilium publicum. Ex δικαιος.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex δρόμος, *curſus.*

Κοινοῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel 3. ſing. præſ. opt. act. vel 3. ſ. præſ. conj. a κοινόω.

Κοινολαΐτης, ȣ, ὁ, plebeius. Ex λαός.

Κοινόλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, communem lectum habens. *Epith.* conjugum. Ex λέκτρον.

Κοινολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λέχος.

Κοινολέκτως, vulgari ſermone, communi lingua.

Κοινολογέομαι, v. κοινηλ. Κοινολογȣ͂νται γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσεως, Ariſtot. Hinc

Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, conſultatio.

Κοινονοημοσύνη, ἡ, civilitas, animus civilem & communem ſe præbens. Ex κ. & νόημα.

Κοινοπαθὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κ. & πάθος.

Κοινόπλοος, *contr.* κοινόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui cum aliquo navigatio eſt, navigationis ſocius. Ex πλόος.

Κοινοποιέομαι, ȣ͂μαι, commune facio, communico. Ex κοινός, & ποιέω.

Κοινόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, communi & ſocio pede iter faciens.

Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & conſortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράττω, *facio.*

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conſpiratio, ſocietas in re aliqua peragenda. Ex iiſd.

ΚΟΙΝΟ`Σ, ἡ, ον, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) ſocietate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus; (5) facilis, comis, ut *Lat.* communis. Hinc & τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, reſpublica, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, conſortium; (2) ſocietas; (3) ſimplicitas, lenitas, facilitas. A κοινός.

Κοινότοκος, ὁ ϗ ἡ, communi partu editus.

Κοινοτροφικὸς, ὴ, ὸν, ad communem victum pertinens. A τρέφω.

Κοινοφαγία, ἡ, crimen Judaicum, ſiquis vetito cibo veſcitur. A φαγεῖν.

Κοινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concors, ſimilis animi. Ex κ. & φρήν.

Κοινοχρηστία, ας, ἡ, communis uſus, publica utilitas. Ex κοινὸς, & χρῆσις, *uſus*.

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, *in ſac. lib.* Φέρε, κοίνασον μῦθον ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 44. Κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν θέλω κοινωμένη τινὰ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς, Eur. Ion. 895. A κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, ſocius; ſociatus, conjunctus, copulatus, Ph. Ab eod.

Κοινωνείτω, 3. ſing. præſ. imper. pro κοινωνεέτω, a

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps ſum, communico; (2) conſueſco cum aliquo; (3) conſentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) ſacræ cœnæ particeps fio, ad ſacram cœnam accedo; (5) ad ſacram cœnam admitto; ſacram cœnam alicui miniſtro. Ἐγὼ δὲ κἀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα ἀυτοῖσι κοινώνησω τι πραγμάτιον ἐμὸν, Ariſt. Nub. 197. Οὐχ ἑκοῦσα τῷ δ' ἐκοινώνηθην λέχει, Eur. Andr. 38. A κοινωνός. Hinc

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, ſocietas; (2) commercium cum femina.

Κοινώνησις, ἡ, idem.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.

Κοινωνητικὸς, ὴ, ὸν, ſocietatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. c. morbum, &c.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, conſortium, ſocietas, communicatio, participatio; (2) concubitus. ap. *Joſ.* (3) beneficentia, eleemoſyna, officium charitatis; (4) ſacra cœna. A κοινωνός. Unde

Κοινωνικῶς, communicatis inter ſe bonis ſuis, amice, concorditer.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, ſocio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cui eſt communitas, ſocius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, ſimul, una, publice, uno animo.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, *proſum*.

Κοινωφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κοινωφελία, & κοινωφελεία, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.

ΚΟΊΞ, ικος, ὁ, Coix, ſpecies plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γείνομαι.

Κοιρανέοντα, acc. ſing. præſ. part. act. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, *Dor.* pro κοιρανέουσι.

Κοιρανέω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι, Odyſſ. 20, 234. A κοίρανος.

Κοιρανίδης, ου, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.

Κοιρανικὸς, ὴ, ὸν, imperatorius, principalis. A

ΚΟΊΡΑΝΟΣ, ου, princeps, imperator, dominus.

ΚΟΙΣΎΡΑ, ας, ἡ, Cœſyra, femina Athenis, dives, ſed luxu diffluens & arrogans. Hinc

Κοισυρόομαι, οῦμαι, nobilitate & divitiis ſuperbio.

Κοιτάω, & κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, ſum in cubili, decumbo, cubo. Ἔγρεσθε, τί μέλλετε κοιτᾶν; Eur. Rheſ. 531. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, luſtrum ferarum. Ab eod.

Κοιτάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, a κοιτάω, vel κοιτάζω.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

ΚΟΊΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipſum cubandi tempus; (4) ciſta.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva ciſta, arcula, capſula; (3) capſa veſtiaria, κοιτίδες, cunæ, Gl. V. A κοίτη.

Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη; (2) ſomnus; (3) piſculus quidam fluviatilis ſub ſaxis latens. Ab eod.

Κοιτωνητὴς, cubicularius. A κ. & νῆσαι.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus domus, ubi ſunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum.

Κοιτώνιον, τὸ, idem.

Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius, Gl. V.

Κόκκαλος, ου, ὁ, ſtrobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος. Unde

Κοκκάζω, accino, onomatopœia. *Ern.*

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo.

Κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, & βάπτω, *tingo*.

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccinus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.

Κοκκίον, ου, τὸ, pilula, Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ου, ὁ, avis quædam, Heſ. Ex κόκκος, & θραύω, a frangendis baccis.

ΚΌΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum pomorum & ſimilium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex ſurculoſus, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur.

ΚΟΚΚΎΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, avi & majores, Heſ.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccuzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε δυνατὸν ἦν, Luc. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus.

Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum.

Κοκκύμηλος, ου, ἡ, prunus, Gl. V. Hinc

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum. Gl. V.

ΚΌΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κοκκυ, cuccu; (2) piſcis quidam; (3) groſſus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo ſacri oſſis.

Κοκκύσδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro κοκκύζειν.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Ph. quaſi a κοκκόω, grano, unde granatus.

Κοκύαι, vide κοκκύαι.

ΚΌΛΑ, ης, ἡ, venter, Dat. pl. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Heſ. oſſa, membra.

Κολαβεῖν, buccellam devorare, deglutire. A

Κόλαβος, ου, ὁ, offula, buccea parva. A κόλον, *cibus*.

Κολαβροῦσθαι, ſaltare, quaſi ex κόλα, & ἀβρός.

Κολαβρίζειν, laſcive ſaltare, Heſ. A κόλαβρος.

Κολαβρίζεσθαι, infamari, contemni, Suid.

Κολαβρισμὸς, οῦ, ὁ, laſciva ſaltatio. A κολαβρίζω.

ΚΌΛΑΒΡΟΣ, ου, ἡ, porcellus; (2) cantio laſciva, qua κολαβρίζοντες utebantur.

ΚΟΛΆΖΩ, fut. άσω, punio, caſtigo; (2) reprimo, coërceo, moderor, fræno, tempero, ut vinum aqua infuſum; κεκολασμένος, perf. paſſ. punitus. Ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας, Ariſt. Nub. 7, 461. Παραινῶ τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα, id. Θεσμ. 461. Δέννοις κολασθεὶς, Lyc. 777. Πῶς κολάσονται ἀυτοὺς, Act. 4, 21.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adſentatio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω. Unde

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio, lenocinium.

Κολακεύσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. verbi κολακεύω.

Καλακευτίος, ία, ίον, cui blandiendum eſt.

Κολακευτὴς, οῦ, ὁ, blandus, Gl. V.

Κολακευτικὸς, ὴ, ὸν, adulatorius, adſentatorius, adulandi peritus. Ab eod.

Κολακευτικῶς, *Adv.* adſentatorie, adulatorie.

Κολακεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, adulationibus capio vel decipio; κολακευθεὶς, a. 1. paſſ. blanditiis tentatus. Κολακεύειν τινὰ, Xen. A κόλαξ. Unde

Κολακικὸς, ὴ, ὸν, adulatorius, adſentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adſentator.

Κολακικῶς, adſentatorie, adulatorie. A præc.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, adſentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum & principum, quæ reginis currum aſcendentibus aut de curru deſcendentibus dorſum ſcalæ loco ſubjiciebant.

ΚΌΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, adſentator; (2) paraſitus.

Κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum lapicidarum, malleo ſimile, ſed roſtratum; ſcalprum. A

ΚΟΛΆΠΤΩ, f. ψω. tundo, tundendo excavo, incido, ſcalpo, ſculpo; κεκολαμμένος, perf. paſſ. excavatus, ſculptus. Τὸ ἧπαρ κολάπτειν, Lud. τὰ ὄμματα, Ariſtot.

ΚΌΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, caſtigatio, ſupplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.

Κολαστήριον, ου, τὸ, locus ſupplicii, locus ubi ſontes torquentur; (2) inſtrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipſa pœna, quodcunque temperando, coercendo, & reprimendo adhibetur, inſervit. Gl. V. κολαστήριον, carnificina. Ab eod.

Κολαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, aptus ad infligendas pœnas. Ab eod.

Κολαστὴς, οῦ, ὁ, punitor, caſtigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod. Hinc

Κολαστικὸς, ὴ, ὸν, q. d. punitorius, pœnas infligens, moderandi, coercendi vim habens.

Κολάσωνται, 3. plur. aor. 1. conj. med. verbi κολάζω.

Κολαφίζῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v.

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, Gl. V. κολαφίζειν, depalmare. Ἐκολάφισαν ἀυτὸν, Matt. 26, 67. Κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. A κόλαφος. Hinc

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incuſſio; (2) ipſe colaphus, alapa.

Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεοῖιν, gen. dual. *Poët.* pro κολεοῖν.

Κολεοῖο, *vaginæ*, gen. ſing. *Ion.* pro κολεοῦ.

Κολεόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus pennæ involucro cruſtaceo, velut vagina, includuntur. Ex κολεὸς, & πτερὸν, *ala*.

ΚΟΛΕΌΣ, οῦ, ὁ, vagina, culeus, loculus.

Κολεραὶ, ὄϊες, oves glabræ ſeu brevem lanam habentes, apud Ariſtot. Hiſt. An.

ΚΟΛΕΤΡΑΏ, ῶ, proculco. Τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ, Ariſt. Nub. 552.

Κολίανδρον, coliandrum, Gl. V. Schol. Ariſtoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod eſt coriandrum.

ΚΟΛΊΑΣ, ου, ὁ, piſcis quidam.

ΚΟΛΙΌΣ, οῦ, ὁ, avis quædam, galgulus.

ΚΌΛΛΑ, ης, ἡ, gluten, glutinum.

Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo; (2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percuſſum rogat, utra manu percuſſerit. A κόλλαβος. Hinc

Κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, luſus κολλαβιζόντων.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; (3) panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, fut. ήσω, glutino; (2) adjungo firmius; unde κολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adhæreſco, Partic. κολλώμενος, adhærens, κεκολλημένος, perf. paſſ. glutinatus. Ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, Luc. 15, 15. Κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ, Act. 8, 29. τῷ ἀγαθῷ, Rom. 12, 9. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κολλήθητι, 2. ſ. a. 1. imp. paſſ. v. κολλάω. Unde

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. (2) applicatio cucurbitulæ; (3) Figura rhetorica.

Κολλητήριον, ου, τὸ, glutinatorium. Ab eod.

Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator.

Κολλητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conglutinandi.

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.

Κολλικοφάγος, qui κόλλικας vocat, Ariſtoph. Comice. Vide ſeq.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus; (2) paſtillus. A κόλλοψ.

Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino & concinno; verbum comicus Ariſtoph. Ex κόλλα, & μέλος, *carmen*.

Κολλοπίζω, f. ίσω, claviculis, ſ. verticillis intendo. A κόλλοψ.

Κολλοποδιώκτης, ου, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat, Euſt.

Κολλύριον, ου, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fiſtulis induci poſſit. Vid. κολλύριον.

ΚΟΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis, ſ. cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus & calloſus, ſ. ſupra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæſtum facit. A κόλλυβος. Hinc

Κολλυβιστικὸς, ἡ, ὸν, ad rem nummulariam pertinens.

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, vel κόλλυβον, ου, τὸ, genus numiſmatis minuti, cui bovis imago impreſſa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, fruſtulum panis; (2) panis cinere coctus.

Κολλυρίζω, fut. ίσω, opus piſtorium facio, placentas paro. A κολλύρα.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, ex ſpodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad reſignandas literas, ne fraus ſentiretur.

Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris, Dim. a κολλύρα.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.

Κολλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glutinoſus, tenax. A κόλλα.

Κολόβιον, ου, τὸ, ſubucula, Gl. V.

Κολοβοανθεῖν, florem minutulum aut ſectilem gerere. A

Κολοβοανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minutulum florem habens, edens. Ex κολοβὸς, & ἄνθος.

Κολοβόκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cauda mutilatus.

Κολοβόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, truncus pedibus.

Κολοβόῤῥιν, vel κολοβόῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, cui naſus præciſus, qui mutilo eſt naſo.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολούω, *amputo*.

Κολοβόσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſpicis truncatus; (2) brevem ferens ſpicam.

Κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, qua aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum eſt, delectio. A κολοβός.

Κολόβουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cauda truncatus, Heſ. Ex οὐρά.

Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, Marc. 13, 20. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, Matt. 24, 22. κολοβωθήσονται, ibid. A κολοβός. Unde

Κολοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. paſſ. verbi κολοβόω.

Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod mutilum aut truncum eſt, quidquid aliquo membro deficit. A κολοβόω.

Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτὴς, οῦ, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas ſyllabas ſupprimens. Ab eod.

Κολοιᾶν, dicuntur graculi clamantes, Poll.

Κολοιόρχης, ου, ὁ, præfectus excubitorum & cuſtodum, ap. Ariſtoph. *Ern.*

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, graculus, monedula, parva cornix.

Κολοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, graculo ſimilis, ad graculos proxime accedens. A κολοιός.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocaſia; (2) ejus fabæ radix.

Κολοκάσιον, ου, τὸ, idem.

Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus ſurdus, qui nullum ſtrepitum edit, ſive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* fluſtrum; (2) ap. Com. homo, qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex κολοβὸν, i. e. κυφὸν, vel κόλον, & κῦμα.

ΚΟΛΟ'ΚΥΝΘΑ, κολοκύνθη, & κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita, Plin. l. 20. §. 7, & 8, c. 3. *Angl.* Gourd. Hinc

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.

Κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολόκυνθα.

Κολοκύντιον, ου, τὸ, cucurbitula, parva cucurbita. Dim. a κολοκύντη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, cibus; (2) inteſtinum, pro κῶλον.

Κολὸς, mutilus, truncatus.

Κολοσσαὶ, ῶν αἱ, Coloſſæ, urbs Aſiæ minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, coloſſæus, qui coloſſum æquat, coloſſo par. A κολοσσός.

Κολοσσεὺς, έως, ὁ, Coloſſenſis. A Κολοσσαί.

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, Coloſſicus. Ab eod.

Κολοσσοβάμων, ὁ, ſtatuarius, ap. *Lyc.*

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, coloſſus, ſtatua ingens.

Κολοσσουργία, ας, ἡ, coloſſi ſtructura. Ex κολοσσὸς, & ἔργον.

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex κόλον, & σύρω.

Κολουραῖος, α, ον, cavus. *Epith.* Petræ, ap. Call.

Κολούριον, cauda truncum. Ex Suid. Ab eod.

Κόλουρις, vulpes. Supra κοθοῦρις.

Κόλουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina ſphærica, ſecantes ſe mutuo in polis mundi, & per puncta æquinoctialia & ſolſtitialia tranſeuntes, ita dicti, quod eorum pars, ſ. cauda quaſi, ſemper ſub horizonte lateat. Ex κόλος, & οὐρά.

Κόλουσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio, decurtatio. A κολούω. Unde &

Κόλουσμα, ατος, τὸ, decurtatum fragmentum reciſum & detruncatum, Heſ.

ΚΟ'ΛΟΙΤΕΑ, ας, ἡ, colutea, arbor.

ΚΟΛΟΥ'Ω, fut. ούσω, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo. Κολούειν ἀξίωμα, Plut. Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, Epigr.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, faſtigium, apex; (2) ſumma manus, finis. Aſiæ minoris olim civitas potens.

Κολοφώνιος, ία, ίον, Colophonius.

Κολοφωνία, reſina, Gl. V. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix. A κολοφών.

Κολπίας, ου, ὁ, ſinuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, f. ίσω, ſinuo. Ab eod.

Κολποειδῶς, in formam ſinus.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, ſinus, gremium. Hinc

Κολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinus contraho, ſinum efficio.

Κόλπω, gen. ſing. *Dor.* pro κόλπου.

Κολπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſinuoſus. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, ſinuatum, ſinuato volumine collectum.

Κόλπωσις, εως, ἡ, ſinuatio, in ſinum collectio.

Κολπωτὸς, ἡ, ὸν, ſinuatus. A κολπόω.

ΚΟ'ΛΥΘΡΟΝ, τὸ, colythrum, planta.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria natans, quæ & νηκτρὶς & φθινοπωρὶς, dicitur.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor, aquas ſubeo. Ἐκέλευσε τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, Act. 27, 4. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare poſſumus, piſcina; (2) baptiſterium.

Κολυμβητὴς, οῦ, τὸ, natator, urinator.

Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus.

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.

Κόλυμβος, ου, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.

ΚΟΛΥΤΤΕ'Α, ας, ἡ, Colytea, arbor.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perſtrepo, more graculorum garrio. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς, ἐκολῴα, Il. 2, 212. A κολοιός.

Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium faſtigium. A

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, idem.

Κολωνοειδὴς, ὲς, collis figuram habens.

Κολῳϊὸν, οῦ, τὸ, id. quod κολῳὸς, Heſ.

Κολῳδὸν, ου, τὸ, idem quod κολῳὸς, Heſ.

Κολῳὸς, οῦ, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιὸς, *graculus*, quia graculi gregatim cum magno ſtrepitu ac garritu volant.

Κόμαιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavam habens cæſariem. Ex κόμη, & αἶθος, *flamma*.

Κόμαρον, τὸ, fructus arbuti; (2) arbutum.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, arbutus, *Angl.* *The* Straberry Tree.

Κομαροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arbutis veſcitur.

Κομάσαι, 3. ſing aor. 1. opt. act. *Dor.* pro κομήσαι A

Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus ſum; comam alo; (2) abundo, ornatus ſum; (3) effero me, glorior & me jacto, magnifice de me ſentio; ſuperbio; κομόωντες, *Poët.* pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præſ. κομόωσι *Poët.* pro κομῶσι, κομάουσι, 3. pl. præſ. ind. ſibi placent, gloriantur. Ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι, 1 Cor. 11, 14. Εἰπέ μοι ἐπὶ τῷ κομᾷς, ϗ κομψὸς εἶναι προσποιεῖς, Ariſt. Veſp. 1306. A κόμη.

Κομβολύτης, ου, ὁ, marſupiorum amputator, Heſ. Ex κόμβος, & λύω, *ſolvo*.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus, in culmis & arundine; (2) ad ornatum in veſtitu; (3) marſupium. Hinc

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gl. Vet. (2) κομβώσασθαι, veſtiri, Heſ.

Κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus, amictus, Heſ. (2) ornamentum, Suid. A κομβόω.

Κομείτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην. A

ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; κομέεσκε, curabat, imperf *Ion.* pro ἐκόμεε, ἐκόμει. Κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, Heſiod. Ἔργ. 622.

ΚΟ'ΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæſaries & curioſius culta; (2) coma, i. e. frondes arbores, herbarum, &c.; (2) herba quædam.

Κομήτης, ου, ὁ, comans, comatus, crinitus; ſc. ἀστὴρ, Cometa, ſtella comata. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) acceſſio; (5) recuperatio alicujus rei. A κομίζω.

Κομιδῇ, *Adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido, Dat. adv. a κομιδή.

Κομιεύμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor.* & *Att.* pro κομισόμεθα, a κομίζω.

Κομίζω, curo, gero, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, adveho; (3) duco, deduco; (4) effero, ſc. ſepeliendi cauſa. At *in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium conſequor; (2) ſumo mihi, ut pœnam ex aliquo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiſcor, f. 1. κομίσω, & κομίσομαι, *Attice* κομιοῦμαι, κομιεῖ, recipies, auferes; κομισθεὶς, a. 1. paſſ. portatus, vectus. Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω, Soph. Aj. 530. Κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν, Ariſt. Av. 556. Τὸ ζῶον ὡς ἁπανταχοῦ καλὸν, ϗ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται, Eur. Hipp. 436.

Κομίξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι.

Κομιοῦμαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσομαι.

Κομίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.

Κομίσηται, 3. ſ. aor. 1. conj. med.

Κομιστὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, Heſ. A κομίζω.

Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. Ab eod.

Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.

Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστής.

Κόμιστρον, ου, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.

Κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω.

Κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen, fragmentum; (2) inciſum, inciſio; (3) pars periodi; (4) nota, ſ. ſignum, nummo impreſſa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ὴ, ὸν, commaticus, commatis & inciſis conſtans, in quo crebra ſunt inciſa ſeu commata. A κόμμα.

Κομματικῶς, crebris commatibus.

Κομμάτιον, ου, τὸ, parvum ſegmentum, Dim. ap. Sch. Com. κομμάτιον χοροῦ.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in ſpecie* gummi Arabicum.

Κομμιδώδης, ου, ὁ καὶ ἡ, gummoſus; gummi referens. A præc.

Κομμίζειν, gummi ſpeciem præbere. A κόμμι.

Κομμιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, gummoſus, gummi referens. Ab eod.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango*.

ΚΟΜΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ornatus nimis accuratus & ſupervacaneus; nitor fucatus & adſcititius, fucus, mangonium.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curioſiorem adhibeo, fuco proprie & tropice; unde κομμοῦν, inf. præſ. & κομμῶσαι, a. 1. κομμωθεῖσα, a. 1. paſſ. ornata. A κομμός. Hinc

Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquiſitior; (3) ornatus orationis exquiſitior, & fere in deteriorem partem.

Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis, orationiſve exquiſitior & mollior.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod. Hinc

Κομμωτίζω, f. ίσω, curioſius orno.

Κομμωτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquiſitiorem pertinens; (3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omni modo ornatum exquiſitum captantes, & talis oratio κομμωτική.

Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis compte.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.

Κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamiſtrum, ſ. aliud aliquod inſtrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.

Κομοτροφέω, comam alo. Ex κόμη, & τρέφω.

Κομόωντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a κομάω.

Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, inſolenter, & faſtuoſe me gero; (2) *proprie* ſtrepitum, ſ. ſonitum edo. Καὶ σοὶ μὲν, πόσι, γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. Ὡς οὕνεκ' ὄλβῳ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ, id. Herc. fur. 64. A κόμπος. Hinc

Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipſum, quo gloriamur.

Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, inſolentia verborum.

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Κομπαστικὸς, ὴ, ὸν, jactans, jactabundus.

Κομπαστικῶς, *Adv.* jactabunde.

Κομπέω, ῶ, fut. ήσω, crepo, ſtrepo, crepito, edo ſtrepitum, qualem aper acuens, ſ. collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ σὸν δ' ἐκόμπει μῦθον, Soph. Aj. 781. Κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος, id. Phil. 835. Ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖς Θεσσαλοῖς εἶναι τόδ', Eur. El. 823. A κόμπος.

Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, jactans ſe, jactabundus.

Κομπολακέω, inaniter ſtrepo. Hinc imperf. ap. Ariſtoph. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν, at non inaniter loquebar, Ran. 1078. Ex κόμπος, & λακέω.

Κομπολακύθης, ου, ὁ, magna ſonans; jactator tumidus; glorioſus; vox Ariſtophonica. Ex κόμπος, & λήκυθος, *ampulla*.

Κομπορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ſe grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex κόμπος, & ῥῆμα, *verbum*.

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) ſtrepitus, crepitus quivis; (3) ſonitus, qui a ſaltantibus pulſando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, oſtentatio, inſolentia.

Κομπὸς, οῦ, ὁ, jactator, jactabundus.

Κομποφακελορρήμων, ονος, ὁ, ampulloſa & grandi verborum compoſitione utens, percrepans grandiloquentia. Vox Ariſtophan. Ex κόμπος, φάκελλος, & ῥῆμα.

Κομπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, jactans ſui, jactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, εος, jactantia. A κόμπος.

Κομπωδῶς, *Adv.* jactanter, jactabunde.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, feſtivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, ſcitamentum; (2) ſpecioſus ſermo. Ab eod.

Κομψευριπιδικῶς, *Adv.* ſcite & eleganter, Euripidis more. Vox Ariſtophanica. Ex κομψὸς, & Εὐριπίδης.

Κομψεύομαι, ſcite ſeu feſtive aliquid facio; (2) ſcite & urbane cavillor; (3) ſcitus & facetus eſſe volo; (4) oſtentatorie fingo, jacto me, ac vendito; κεκομψευμένον, p. paſſ. ſcite & eleganter compoſitum, dictum. Οἱ πλάσται γὰρ ἔτι μᾶλλον κομψεύονται ἐν τῷ ἔργῳ, Plat. A κομψός. Hinc

Κομψευτὸς, ὴ, ὸν, feſtivus, lepidus, ornatus.

Κομψοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς, & ἔπος.

Κομψοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſcitus, elegans, feſtivus. Ex πρέπω.

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſcitus, elegans, bellus, venuſtus, lepidus, facetus, feſtivus; (2) loquaculus, garrulus; (5) vafer, verſutus; (4) plenus jactantiæ & ſuperbiæ.

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, feſtivitas; (2) argutia, ſubtilitas. A κομψός.

Κομψῶς, ſcite, eleganter, lepide, feſtive.

Κοναβέω, ῶ, fut. ήσω, reſono, ſonum reddo. Ἀμφὶ δὲ νῆες Σμερδαλέον κονάβησαν, Il. 2, 334. A κόναβος.

Κοναβηδὸν, *Adv.* cum ſonitu. Ab eod.

Κονάβησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκονάβησε, a κοναβέω.

Κοναβίζω, f. ίσω, reſono. Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων, Il. 2, 466. Ab eod.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.

ΚΟ'ΝΔΥ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum, decem cotylarum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.

Κονδυλίζω, fut. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno incuſſa. A κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus & junctura, ſ. nodus & curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, Gl. V. κόνδυλοι, articuli; κονδύλος, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc

Κονδυλόομαι, οῦμαι, intumeſco, extubero inſtar tuberum in juncturis digitorum.

Κονδυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nodos & tubera in digitorum juncturis repræſentans. Ab eod.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in juncturis digitorum.

ΚΟ'ΝΕΩ, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor, Heſ. uſitatum in compoſitione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν. Hinc

Κονὴ, ἡ, miniſterium; (2) cædes. Ab obſoleto κένω, *occido*.

Κονήτης, ου, ὁ, miniſter, famulus, Heſ.

Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, cæmentum, albarium, Gl. V (5) arena. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, ſ. tectorium; κονιάματα, circumlitiones, Gl. V. A κονιάω.

Κονίασις, εως, ἡ, albarii, ſ. tectorii operis inductio, Gl. V. tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιάτης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit, Ph. dealbator, tector. Ab eod.

Κονιατὸς, ὴ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adſpergo, inſpergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) ceruſſo, fuco; κονιάομαι, in pulvere volutor, dealbor, & alicubi active, tectorio induco; κεκονιαμένος, p. paſſ. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27. A κονία.

Κονιέω, ῶ, pulverem excito, moveo. Vulg. Lex. A κόνις.

Κονίῃσι, dat. pl. *Ion.* pro κονίαις.

Κόνιζα, vide κόνυζα.

Κονίζω, fut. σω, pulvere impleo, reſpergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, verſor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. paſſ. pulverulentus, feſtinans; (3) *eſt etiam* perire, interfici; vid. κονίω. Κεκόνιστο ὁ ποταμὸς, Epigr.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba quæ & origanum Herculeum dicitur.

Κόνιον, ου, τὸ, pulvis. A κόνις.

Κονιόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur, pulvere reſperſi ſunt; calceamenti genus. Ex κόνις, & πούς.

Κονιορτόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in pulvere verſantur, Heſ. κονιορτάποδες, ἀγροῖκοι ἐργάται, ruſticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτὸς, & πούς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aërem elevatus; (2) homo ſqualidus & illuvie laborans. Ex κόνις, & ὄρω. Hinc

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. V. κονιορτοῦμαι, pulvereſco, Gl. V.

Κονιορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pulverulentus, Gl. V.

Κόνιος, pulvereus, ut Ζεὺς κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, pulverem excito. Ab eod.

Κονίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod κονιόπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium.

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum; κόνιδες, lendes. A κόνις.

Κονίσαλος, vel κονίσσαλος, ου, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus, Gl. V. pulviſculus; (2) pudendum, ſ. numen Priapeum. Ex κόνις, & ἅλλομαι.

Κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere ſe obducebant, oleo antea peruncti. A κονίζω.

Κονιστικὸς, ὴ, ὸν, qui in pulvere volutari ſolet. Ab eod.

Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua ſe exercebant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo ſe volutant aves. Ab eod.

Κόνιτρον, ου, τὸ, pulvis, vel pulvereum volutabrum. A κονίω.

Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus. Κονίοντες πεδίοιο, Il. 13, 820. Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν, Il. 22, 405. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, Connarus, arbor apud Alexandrinos.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba; (2) gratia, Heſ. Alicubi junctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornatus genus ſignificare. Eſt Κόννος ſive potius Κόννας, & Κοννᾶς etiam nomen proprium citharœdi cujuſdam pauperis miſerique ; unde proverb. Κόννου ψῆφος, de homine nihili.

Κονόφρων, unde Dat. plur. apud Heſ. κονόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κόννος, & φρὴν, *mens*.

Κοντίλος, ου, ὁ, contus, Lex. Vet. (2) coturnix, Heſ. (3) ſerpens quidam, Heſ. A

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, contus, pertica, ſudes.

Κοντοβολέω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui contum geſtat, conto armatus, Ph. κοντοφόρος, haſtatus. Ex κοντὸς, & φέρω, *fero*.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis inſtructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντος.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria ; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, deſino, quieſco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, Matt. 14, 32. A κόπος.

Κοπανίζω, piſtillo contundo, pinſo. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, piſtillum. A κοπανίζω.

Κόπανον, ου, τὸ, idem. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor inciſa, arbor, quæ cædi ſolet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κόπειον, ου, τὸ, vel κοπαῖον, fruſtum, Ph. κόπιον, idem. Ab eod.

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, planctus. A κόπτομαι, *plango*.

Κοπεὺς, έως, ὁ, cælum, quo lapides & ſimilia cædimus. A κόπτω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, ſectio, inciſio, cædes, ſtrages.

Κοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κόπτω.

Κοπιαρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, moleſtus, laſſitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ου, ὁ, veſpillo ; κοπιᾶται, veſpillones. Ph. Ab eod.

Κοπιάτω, 3. ſing. pr. imper. act. pro κοπιαέτω, a

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro ; (2) moleſte fero, faſtidio ; (3) fatigor, laſſeſco, fatiſco ; κοπιάσας, aor. 1. delaſſatus, p. κεκοπιακὼς, laſſus, fatigatus, præſ. part. paſſ. κοπιώμενος, fatiſcens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 Cor. 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, Joan. 4, 6. Ὥστε παρέσται κοπιᾷν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, Ariſt. Av. 740. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur ; κοπίζειν, mentiri, Heſ.

ΚΟΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, gladius, ſ. culter aptus ad cædendum ; (2) cœna, ſ. convivium quoddam Laconicum.

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κοπιῶντες, nom. pl. pro κοπιάοντες.

Κόπος, ου, ὁ, labor ; (2) moleſtia ; (3) laſſitudo, defatigatio ex labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo ; κοπόομαι, οῦμαι, laſſor, fatigor ; ἐκοπώθη, a. 1. laſſus eſt, Hom. Βατρ. 188. κεκοπωμένος, p. laſſitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

Κόππα, *indecl.* figura, nonaginta ſignificans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus, τῷ κόππα, inſignitus. A κόππα, pro κόππα.

Κοπραγωγὸς, οῦ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος, & ἀγωγὸς, *vector*.

Κόπρανον, ου, τὸ, ſtercus, *Aret.*

Κοπρεύω, ſtercoro, Euſt. A κόπρος.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus ; (2) ſterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, fimo ſaturo.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, ſtercoreus, ſtercoroſus, Gl. V. ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, ſtercoreus, Gl. V.

Κόπριον, ου, τὸ, ſtercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus ; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtercoroſus. A κόπριον.

Κοπρεὼν, ῶνος, ὁ, ſcarabæus ſtercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπροδοχεῖον, είου, τὸ, ſterquilinium, cloaca. Gl. V. Ex κόπρος, & δέχομαι.

Κοπρολογέω, fimum colligo. A

Κοπρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercora colligit ; (2) extreme ſordidus. Ex κ. & λέγω.

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, ſtercus, fimus ; Gl. V. lutum, cœnum.

Κοπροφορέω, ῶ, fut. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις. Ariſt. Eq. 295. A

Κοπροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. Ex κόπρος, & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, ſtercoro, Euſt. A κόπρος. Unde

Κοπρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtercoroſus, *Aret.*

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, fimetum, locus, ubi ſtercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρώνης, ου, ὁ, ſterquilinarius, homo ultimæ ſortis. A κοπρὼν.

Κόπρωσις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſtercore nomen habens. Ex κ. & ὄνομα.

Κοπτάριον, ου, τὸ, placentula e materia contuſa ; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπτω.

Κόπτοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτουσα.

Κοπτομένη, præſ. part. paſſ. f. g.

Κοπτὸς, ἡ, ὸν, tuſus, contuſus ; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟ'ΠΤΩ, fut. ψω, ſcindo, ſeco, findo ; (2) amputo, ſuccido, cædo ; (3) vulnero, ſaucio ; (4) cædo ; (3) vulnero, ſaucio ; (4) cædo, percutio, ferio ; (5) impello, pulſo ; (6) cudo ; (7) tundo ; (8) obtundo ; (9) ſuccutio ; (10) præcido ; κόπτομαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulſavit ; κεκομμένος, paſſ. concitus ; κοπῆναι, a. 2. paſſ. cædi, cæſum eſſe. Τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν Ariſt. Plut. 1097. Κόπτεται Ἄδωνιν φησὶν, lugeri id. Lyſ. 399. Ἐκόπτοντο αὐτὴν, Luc. 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, Apoc. 1, 7.

Κοπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus ; (2) moleſtus, laſſitudinem afferens ; *Epith.* morborum ; (3) laſſus, feſſus, laſſatus. A κόπος.

Κόπωσις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Heſ. Ex κόρη, & ἄγω.

Κοράκεσσι, dat. pl. *Ion.* pro κόραξι, a κόραξ.

Κορακόομαι, denigro, V. I. A κόραξ.

Κορακεὺς, έως, ὁ, piſcis ſpecies ; κορακέων, gen. pl. ficorum ſpecies. A κόραξ.

Κορακίας, ου, ὁ, corvinus, corvo ſimilis ; (2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ου, τὸ, parvus coracinus. A

Κοράκινος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ου, Coracinus, piſcis quidam. Ab eodem.

Κοράκιον, ου, τὸ, corvulus ; (2) malleus, quo fores pulſantur ; (3) ſpecies ficus, Dim.

Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, Gl. V. parvus corvus, Dim. a κόραξ.

Κορακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corvi ſpeciem habens. Ex κόραξ, & εἶδος.

Κορακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corvinus, corvini generis. Ab eod.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, vel κυράλιον, ου, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus ; (2) ſignum cœleſte ; (3) nomen piſcis ; (4) machina bellica ; (5) malleus, quo fores pulſantur ; (6) roſtrum gallinaceum, Euſt. (7) genus ſupplicii ; (8) nomen paſtilli ; (9) repagulum.

Κοράξαι, aor. 1. inf. act. verbi κοράσσω.

Κοράσιον, ου, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη. Hinc

Κορασιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puellaris.

Κοράσσω, vel κοράττω, pertinaciter & improbe aliquid flagito, Suid. A κόραξ (5).

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem ſalto. A κόρδα.

Κορδακικὸς, ἡ, ὸν, cordacicus, cordaci conveniens, Ab eod.

Κορδακισμὸς, οῦ, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus ſaltationis comicæ, & laſcivioris.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, clava, fuſtis ; (2) involucrum capitis ; (3) viliſſimus piſciculus quidam ; (4) fœtus thynni. Hinc

Κόρδυλος, ου, ὁ, piſcis quidam, cordylus.

Κορεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *per Sync.* pro κορέσει, a κορέω.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas ; (2) pulchritudo, Heſ. (3) ſacrificium in honorem Proſerpinæ, Heſ. (4) ſaturitas, Heſ. A κόρη, vel κορεύω.

Κορεννύω, ſaturo, vid. κορέω.

Κορέσασθαι, a. 1. ind. med. v. κορέννυμι.

Κορέσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro κορέσαι.

Κορεσθεὶς, *ſatiatus*, aor. 1. part. paſſ.

Κορέσκω, pro κορέω, *Nicand.*

Κορεστὸς, ἡ, ὸν, ſatiabilis. A κορέω.

Κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορεύω.

Κορεύω, f. εύσω, devirgino, virginitatem libo, ſtupro, paſſ. κορεύεται, devirginatur. Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς, Eur. Alc. 310. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, & ήσω, ſatio, ſaturo ; κεκορεσμένος & κεκορημένος, p. paſſ. ſatiatus ; ἐκορέσθην, a. 1. ſatiatus ſum ; κορέσατο, *Poet.* pro ἐκορέσατο, a. 1. med. ſe ſatiavit ; ἐκεκόρεστο, 3. ſ. pl. p. paſſ. ſatiatus erat ; κορεῖ, *Poet.* pro κορεῖ, f. 2. act. ſatiabit. Ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν τᾶς δ' αἰόλας σαρκὸς, Soph. Phil. 1149. Μαιμῶν κορέσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου, Lyc. 1171. Τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας, Epigr. Κορεσθέντες τροφῆς, Act. 27, 38.

Κορέω, ήσω, verro, purgo, & hinc orno ; κεκορημένος purgatus, p. paſſ. Τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν, Dem.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta ; (2) Proſerpina ; (3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt ; (4) pupilla, nigrans pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ου, τὸ, ſcopæ, ſcopulæ. A κορέω.

Κόρημα, τὸ, purgamentum ; (2) ſcopæ. Ab eodem.

Κορημάτιον, τὸ, ſcopula, Gl. V. A pr.

ΚΟΡΘΥ'Σ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, apud *Theoc.* (2) agger, tumulus, Heſ. Suid.

Κορθυύω, idem quod

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo κορθύεται, attollitur, intumeſcit. Ἄμυδις δέ τε κῦμα κέλαινον κορθύεται, Il. 9, 7. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίανον, ου, τὸ, coriandrum ; (2) annulus, qui in indice digito geſtatur. A κόρις.

Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Ἰοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο, Ariſt. Nub. 68. Ab eod.

Κορίκιος, ad puellas vel virgines ſpectans, Ph. Ab eod.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, puellaris, virginalis. Ab eod.

Κορικῶς, *Adv.* puellariter, virginum more.

Κορινθιάζειν, corinthiari, ſcortari, lenonem agere, Heſ. A Κόρινθος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθίας, more Corinthiaco.

Κορινθιουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a Corinthio opifice *it.* ære Corinthiaco factus. Ex Κορίνθιος, & ἔργον, *opus*.

ΚΟ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula ; (2) ſacrificium pro puellis, ſ. pueris juvenculis ; (3) coriandrum, herba. *Angl.* **Coriander**. Dim. a κόρη.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ, vel ἡ, cimex ; (2) herbæ ſeu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur ; κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.

Κορίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κορκορυγέω, ſtrepo, latro, *de ventre*. Compoſ. legitur apud Ariſt. Κλόνος ἐξαίφνης, αὐτίκα διεκορκορύγησεν ; Nub. 386. A

Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, inteſtinorum tumultus ac ſtrepitus ; (2) ſtrepitus quivis.

Κορκορυγμὸς, ου ὁ, idem & ab eod.

Κορμάζειν, truncare, putare ; (2) circumligare, Heſ. A κορμός.

Κορμὸς, ου, ὁ, truncus, caudex, ſtipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locuſtis accepit. A

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locuſta.

Κόροιο, gen. ſing. *Ion.* pro κόρου, a κόρος.

Κόροιφος, ου, ὁ ϗ ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη, & οἰφεῖν, *coire*.

Κοροκόσμιον, ου, τὸ, puellarum ſ. virginum ornamentum. Ex κόρη, & κόσμος.

Κοροπλάθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pupas fingit. Ex κόρη, & πλάσσω, *fingo*.

Κοροπλάστης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κόρος, ου, ὁ ſatietas, faſtidium.

Κόρος, ου, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κοῦρος ; (2) novellum germen.

Κόρος, Corus, menſuræ quoddam genus.

Κορσεὺς, έως, ὁ, tonſor, Heſ. A κείρω.

Κόρση, *Att.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis ; (2) tempus, pars capitis ; (3) caput ; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω. Unde

Κόρσης, ου, ὁ, qui barbam ſibi primum raſit.

Κόρσιον, & κορσίον, τὸ, radix loti.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, Heſ. Ab eod.

Κορσωτεὺς, έως, ὁ, tonſor. A κορσόω.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Κορσωτήριον, τὸ, tonſtrina.

Κορσωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod κροσσωτός.

Κορυβαντιασμὸς, ὁ, orgia, bacchatio ; *it.* expiatio Corybantum ritu facta. A

Κορυβαντιάω, ῶ, fut. άσω, Corybantas imitor, entheo inceſſu inſanio. A κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybantum ſacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικὸς, ή, ὸν, corybantius, corybanticus ; (2) corybanti proprius. A κορύβας.

Κορυβάντιον, ου, τὸ, Corybantum templum.

Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, expiatio, quæ fit a corybante ære ſonoro, Heſ. A κορυβαντίζω.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, Κορύβαντες, Corybantes, ſacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυδαλλᾶ, g. f. *Dor.* pro κορυδαλλοῦ.

Κορυδαλὸς, & κορυδαλλὸς, οῦ, ὁ, galerita, alauda in vertice criſtam habens.

Κορυδὸς, οῦ, ὁ, galerita, alauda criſtata.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi capite deſtillatio, morbus cerebri ; (2) mucus narium, pituita ; (3) ſtultitia, ſtoliditas.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus ſum. A κόρυζα.

Κορυθαΐξ, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς, & ἀΐσσω, *moveo*.

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet galeam variegatam, criſtatus ; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicoſus, Hom. Il. 2, 816. Ex κόρυς, & αἰόλος, *varius*.

Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, Gl. V. A κόρυς.

Κορυκοβολία, pilæ jactatio, exercitii genus, *Aret.* Ex κόρυκος, & βάλλω.

ΚΟ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, ſacculus, marſupium ; (2) ſcrotum ; (3) pilæ genus e pellibus corii & vento inflari ſolitum ; infra per ω, κώρυκος.

Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. Ab eod.

Κορυμβίας, ου, ὁ, ſc. κιττὸς, hederæ ſpecies, cujus racemi in orbem ſunt circumacti.

Κορυμβόομαι, οῦμαι, hinc κεκορυμβωμένη κόμη apud Suid. coma corymbis faſtigiata. A

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΝ, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, vertex, cacumen, eminentia ; (2) cacumen montium ; (3) apluſtria navium ; (4) coma certo modo nodata ; (5) caulis, racemus, ramus ; (6) corymbus, bacca.

Κορυνάω, ῶ, inſtar clavæ faſtigium edo, faſtigio me & velut thyrſum profero. A κορύνη.

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, clava ; (2) metaph. pro aſini veretro, Nicand. (3) κορύνη βλαστοῦ, geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum ; κορύναι, articulus ſummi humeri necnon cubiti, capitulata ſ. capitata oſſa in humeri cubitique articulatione, apud Pollucem ; Hom. Il. 7, 141.

Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio, Heſ. A κορυνάω.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavarius, qui clava utitur in pugna ; clavator, Gl. V. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνόεις, όεσσα, όεν, clavæ formam habens, in clavæ modum faſtigiatus. A κορύνη.

Κορυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod κορυνόεις.

Κορυπτίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus ; cornupeta, Gl. V. A κορύπτω.

Κορυπτόλης, ου, ὁ, idem, Heſ.

Κορύπτω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio ; arieto, Gl. Vet.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, caſſis ; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορυσσέμεν, inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galea armo ; (2) armo ; (3) incito ; & κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλεμον κορύσσων, Il. 2, 273. Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, ib. 4, 424. A κόρυς.

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ ſummum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. A κορυφαῖος.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice poſitus ; (2) ſupremum locum obtinens ; (3) ſupremus, præcipuus ; (4) præſultor ; (5) cæteris honore quocunque præſtans. A

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, vertex capitis ; (2) cacumen, faſtigium, vertex cujuſvis rei ; (3) ſumma, caput ; (4) ornamentum quoddam muliebre ; (5) digiti extremitas interna ; (6) pars oſſis verſus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, faſtigio, conſummo ; κορυφοῦμαι, in verticem attollor ; faſtigior ; conſummor. Κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμὸς, collectus, Epigr. dicitur & de mari commoto ventis.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile ſilveſtre ; (2) piſcis quidam.

Κορακέας, α, ficus, cujus fructus coracino colore ſunt.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, cornix ; (2) malleus ferreus, quo fores pulſantur ; (3) annulus, quo fores attrahuntur ; (4) ſummitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus ; (5) inflexum ſ. curvitas in puppi navis ; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protenſi ; (7) quævis ſummitas ; (8) corona.

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero ; (2) incurvus & lunatus ſum ; (3) *interpr. ap. Polyb.* contendo, obtrecto. Κορωνιόωντα πέτηλα, Heſiod. Ασπ. 289. A κορώνη.

Κορωνιδεὺς, έως, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, cornicis ſtipem colligo, ut ſolebant circulatores quidam, cornicem præferentes, ſtipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eodem.

Κορώνιος, incurva & lunata habens cornua, Heſ. A κορωνίς.

Κορωνιόωντα, acc. ſ. part. præſ. act. *Poët.* pro κορωνιῶντα, a κορωνιάω.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* navis nigræ cujus vel puppis inflexa ; (2) ſummitas cornuum in bobus inflexa ; (3) nota libris appingi ſolita ad denotandum finem partis alicujus, velut ſcenæ in fab. ſcenicis ; (4) faſtigium, ſummitas, apex alicujus rei ; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur ; (6) cornix. A κορώνη.

Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνιζόντων. A κορωνίζω.

Κορωνιστὴς, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων. Ab eodem.

Κορωνοβόλον, ὄργανον, inſtrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex κορώνη, & βάλλω.

Κορωνοπόδιον, ου, τὸ, coronopus, herba. Diminut. a κορωνόπους.

Κορωνοποειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, pedi cornicis ſimilis. Ex κορωνόπους, & εἶδος.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κορώνη, & πούς.

Κορωνὸς, οῦ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κορώνη.

Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, *Adv.* in modum ſ. inſtar cribri.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόμαντις, εος, ὁ ϗ ἡ, e cribro divinans.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui cribra conficit, cribrifex, Gl. V. cribrarius. Ex κ. & ποιέω.

Κοσκινόρινος, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra, Heſ. Ex κ. & ῥινός.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii præſegmina, quæ abjici ſolent.

Κοσμάριον, ου, τὸ, parvum ornamentum, *inpr.* exquiſitius, ut annuli, torques. &c. Dim. a κόσμος.

Κοσμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honeſto, condecoro ; (2) ordino, digero, diſpono ; (3) adorno, inſtruo, apparo ; (4) fungor officio meo ; de Coſmis. Ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλοῦτον ἢ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει, Ariſt. Plut. 940. Εὑρίσκει κεκοσμημένον, Matt. 12, 44. Σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις, Eur. El. 1014. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, inſigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. ejuſd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμητὴρ, idem quod

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ſ. κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, ciniflo, fucator ; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ή, ὸν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητὸς, ή, ὸν, ornatus, excultus.

Κοσμήτορε, *principes*, nom. dual. a

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps ; (2) qui aciem inſtruit. Ab eod.

Κόσμητρον, τὸ, inſtrumentum, quo in ornando, utimur, ut ſcopæ, &c.

Κοσμικὸς, ή, ὸν, mundanus, rebus humanis deditus ; (2) ſecularis, qui extra clerum eſt ; (3) externus, viſibilis, caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τὸ, ornamentum exquiſitius, deliciæ. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt moribus compoſitis, moderatus, modeſtus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modeſtia, & οἱ κόσμιοι, magiſtratus quidam apud Cretenſes (elegantiores homines, *Ern.*) Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia, decorum.

Κοσμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, modeſtus, elegans. Ab eodem.

Κοσμίως, *Adv.* moderate modeſte ; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογενεία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex κόσμος, & γίνομαι.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philoſophis fingitur, vel a Moſe traditur. Ex iiſdem.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, deſcriptio mundi. A

Κοσμογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mundum deſcribit. Ex κόσμος, & γράφω.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans. *Epith.* pectinis. Ex κόσμος, & κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens ;

tinens; (2) Satanas; (3) rex, magiſtratus. Ex κόσμος, & κρατέω.

Κοσμολογία, ας, ἡ, diſputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex κόσμος, & λόγος. Hinc

Κοσμολογικὸς, ἡ, ὸν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κόσμος, & πλάσσω.

Κοσμοπλόκος, ὁ ϗ ἡ, ornans mundum. *Epith.* ſolis. E κ. & πλέκω.

Κοσμοποιέω, mundum condo.

Κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, ſ. creatio. A

Κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ, mundi conditor, ſ. factor. Ex κόσμος, & ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis. Ex κόσμος, & πολίτης.

ΚΟ΄ΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo; (2) modus & ratio; (3) diſciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magiſtratus quidam apud Cretenſes; (7) *ap. Philoſ.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; *unde & Latini vocavere* mundum, *inprimiſque* cœlum, h. e. ſidera; (8) homines univerſos; (9) homines impios.

Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens, ap. *Ath.*

Κοσμοσωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mundo ſalutaris, mundo ſalutem adferens. Ex κόσμος, & σωτηρία, *ſalus.*

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμουργὸς, οῦ, ὁ, mundi opifex, mundi conditor. Ex κόσμος, & ἔργον.

Κοσμοφθόρος, ον, mundi vaſtator. E φθείρω.

ΚΟ΄ΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟ΄ΣΣΥΦΟΣ, vel κόττυφος, ου, ὁ, merula, *avis.*

Κοστάριον, ου, τὸ, locus ubi coſtus creſcit, *Strabo lib.* 16. A

ΚΟ΄ΣΤΟΣ, ου, ὁ, Coſtus, planta aromatica.

ΚΟΣΥ΄ΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ου, ὁ, idem. Hinc

Κοσυμβωτὸς, οῦ, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis ſubſtrictus.

Κόσυρα, ἡ, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptaris & arrogantis, ap. Com.

Κοταίνω, idem quod ſequens κοτέω.

Κοτέσσεται, 3. ſ. f. 1. ind. med. *Poët.* pro κοτέσεται, a

Κοτέω, iraſcor, ſimultates exerceo, *it.* invideo; κοτεσσάμενος, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτηὼς pro κεκοτηκὼς κεκοτηότι θυμῷ, irato animo. Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν, Il. 14, 143. Τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη, ib. 5, 747. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleaſtro inſerta; (2) bacca oleaſtri. A κότινος.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, oleaſtrum ferens. Ex κότινος, & φέρω.

ΚΟ΄ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, oleaſter, oliva ſilvatica; (2) corona ex oleaſtro; (3) acinus.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at κότις, ap. *Heſ.* ira.

ΚΟ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, ira vetus, ſimultas, invidia.

Κοτταβεῖον, ου, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo viciſſet; (2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut reſonaret; (3) vas, in quod injiciebant τὰς λατάγας. A κότταβος. Unde

Κοτταβίζω, fut. ίσω, cottabo ludo, cottabo certo; (2) vomo, evomo.

Κοτταβικὸς, ἡ, ὸν, cottabicus. Ab eod.

Κοττάβισις, εως, ἡ, idem quod ſeq.

Κοτταβισμὸς, οῦ, ὁ, luſus cottabi. Ab eod.

ΚΟ΄ΤΤΑΒΟΣ, ου, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores inprimis liquorem aliquem iu altum jaciebant, ut caderet in æreas phialas, &c, ſi major ſtrepitus ederetur, ab amaſiis ſe amari credebant; (2) vinum ipſum quod ita effunditur.

ΚΟ΄ΤΤΗ, ης, ἡ, caput. Heſ.

Κόττις, ἡ, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττη, ob caput inſigniter criſtatum, Heſ.

ΚΟΤΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas; (2) cavitas coxæ; (3) vola ſive cavitas manus vel pedis; (4) ſinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quævis cavitas profundior oſſis, in qua aliud volvitur; (6) vaſculum quoddam concavum; (7) menſura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) menſura aridorum, unciarum novem capax.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris; (4) os venæ ſ. arteriæ intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. A κοτύλη.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυλήρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vola hauſtus, utraque manu conjuncta hauſtus. Ex κοτύλη, & ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ menſuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, cotylatim ſ. heminatim liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, concavitas coxendicis. Ab eodem.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla, Dim.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ου, ὁ, parvus crater, Baccho ſacer, quo utebantur ſacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum cotyle; (2) menſura unciarum novem, (4 *Ern.*)

Κοτυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

Κοὐκέθ' *Æol.* pro ϗ οὐκέτι, *nec jam.*

ΚΟΥ΄ΚΙ, τό, Cuci, fructus arboris cujuſdam.

Κουκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κουκιοφόρος, ὁ ϗ ἡ, cucifer. Ex κ. & φέρω.

Κουλεὸν, οῦ, τὸ, ſ. κουλεὸς, ὁ, *Poët.* pro κολεός.

Κουλεόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. κολεοπτ.

Κοῦμι, ſurge. Vox Hebr.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. A κείρω.

Κουράλιον, ου, τὸ, corallium.

Κουρεακὸς, ἡ, ὸν, tonſorius, ad tonſores pertinens. A κουρά.

Κουρεῖον, ου, τὸ, tonſtrina, officina tonſoris. A κουρεύω.

Κουρείω, cupio tonderi. Ab eod.

Κουρεὺς, έος, ὁ, tonſor. Ab eod.

Κουρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonſtrix. A κουρευτής.

Κουρεύω, f. εύσω, tondeo. A κείρω.

Κούρη, ης, ἡ, idem eſt quod κόρη.

Κουρήσιμος, ον, detonſus ſc. capillus.

Κουρίας, ου, ὁ, tonſus. A κείρω.

Κουριάω, ῶ, tonderi volo. A κουρά.

Κουριδία, ας, ἡ, quæ virgo viro nupſit; juvenilis. A κουρίδιος.

Κουρίδιης, ſ. *Ion.* pro κουριδίας.

Κουρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit; (2) juvenilis. A κοῦρος, pro κόρος.

Κουρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia ſapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) ſuccido; (6) deputo. Αἳ κατὰ γαῖαν Ἄνδρας κουρίζουσιν, Heſiod. Θεογ. 347. A κοῦρος pro κόρος, vel a κουρά.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, tonſorius, ad tonſorem pertinens, ſ. ad tonſuram idoneus. A κουρά.

Κούριμος, ιμη, ιμον, idem & ab eod.

Κουρὶξ, *Adv.* per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΥ΄ΡΜΙ, τὸ, Curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κουροβόρος, ὁ ϗ ἡ, nativorus, natos, pueros, perdens. E βορά.

Κουρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κοῦρος, & γονή.

Κουροθάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κοῦρος, & θάλλω, *vireo.*

Κοῦρος, idem eſt, ac κόρος.

Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia. A κοῦρος.

Κουροτοκέω, marem pario. A

Κουροτόκος, ου, ἡ, quæ puerum peperit, puerpera, mater. A τίκτω.

Κουροτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A

Κουροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κοῦρος, & τρέφω.

Κουστωδία, ας, ἡ, cuſtodia. Vox Latina.

Κουφαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, leve onus ferens. Ex κοῦφος, & ἄγω.

Κουφίζω, f. ίσω, levo, elevo, ſublevo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum & conſolor; (4) levis ſum. Ὡς πλῆθος κουφίσειε μητέρα χθόνα, Eur. Hel. 40. Ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι ψυχὴν, idem, Med. 473. A κοῦφος.

Κούφισις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A κουφίζω.

Κούφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen. Ab eodem.

Κουφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουφιστικὸς, ἡ, ὸν, levandi vim habens. Ab eodem.

Κουφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

Κουφολογέω, verborum levitate utor.

Κουφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A

Κουφολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugator, garrulus. Ex κοῦφος, & λέγω.

Κουφόνοια, ἡ, levitas, inconſtantia. A

Κουφόνοος, *contr.* κουφόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, levis, inconſtans. Hinc τὸ κουφονοῦν, inconſtantia & levitas mentis. Ex κ. & νόος.

Κουφόνως, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere.

Κουφόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, levis & agilis dorſi. Ex κοῦφος, & νῶτος.

Κουφόπτερος, facile volans. A πτέρον.

ΚΟΥ΄ΦΟΣ, κούφη, κοῦφον, levis, non ponderoſus; (2) remiſſus, languidus; (3) exiguus; (4) ventoſus, inconſtans; (5) vacuus; (6) facilis.

Κουφοτέρως, levius, &c.

Κουφότης, ητος, ἡ, levitas. A κοῦφος.

Κουφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κούφως, *Adv.* leviter, facile; (2) temere.

Κοφινοποιὸς, οῦ, ὁ, quaſillarius, Gl. V. Ex κόφινος, & ποιέω, *facio.*

ΚΟ΄ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) menſura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

Κοχλάζω, ebullio, ſcaturio. Al. καχλάζω.

Κοχλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiliceus. Ab eod.

ΚΟ΄ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) ſilex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλος.

Κόχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æſtus; (2) quod ebullit. A κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. Ab eod.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, cochleola, parva cochlea, Dim. a κοχλίας, vel κόχλος.

Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κοχλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cochleæ ſpeciem gerens, cochleæ ſimilis; (2) tortuoſus, tortilis. Ab eod.

Κόχλος, ου, ὁ, concha; (2) conchylium, oſtrum, purpura. A κόχλος.

ΚΟ΄ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo, Etym.

ΚΟ΄ΧΟΣ, ου, ὁ, humor abunde fluens, Schol. Theocr.

Κοχύδεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδεον, a

Κοχυδέω, ῶ, id. quod κοχύω.

Κοχύεσκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, a

Κοχύω, magna copia cum ſtrepitu defluo, abunde fluo. Ἐκ δὲ μετώπω Ἱδρὼς μὲν κοχύεσκεν, Theoc. 2, 107. A κόχος.

ΚΟΧΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, commiſſura partium coxendicis cum podice.

Κόχωνον, ου, τὸ, idem.

Κόψας, aor. 1. part. act. verbi κόπτω.

Κόψειον, ου, τὸ, ſmyrnion herba, vulgo leviſticum, *Nicand.*

ΚΟ΄ΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.

ΚΟ΄ΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula.

Κράανον, aor. 1. imper. act. Poët. pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a κραίνω.

Κράας, ατος, τὸ, caput. A κάρηνον.

ΚΡΑ΄ΒΑΤΟΣ, vel κράββατος, ου, ὁ, grabbatus, lectus in quo ſedetur, Atticis σκίμπους.

Κραββάτιον, τὸ, lectulus.

ΚΡΑ΄ΓΓΗ, ης, ἡ, piſcis e genere ſquillarum.

ΚΡΑ΄ΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, Crangines, itidem ſquillarum ſpecies.

Κραγεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κράζω.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω. Unde

Κραγὸν, Adv. clara, acuta, alta voce.

Κραδαίνω, vibro, criſpo, commoveo, quaſſo, concutio; κραδάνας, aor. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαίνομαι, tremiſco, metu concutior. Τὸ δόρυ κραδάνας, Plut. Ἐν δέ οἱ ἔγχος Νηδυίοισι μάλ᾽ ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα, Il. 17, 524. A κραδάω.

Κράδαιον, ου, τὸ, folium ficulnum. A κράδω.

Κράδαλος, ου, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.

Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur ſ, quaſſatur. Ab eod.

Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω, laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, Il. 7, 213. A κράδος.

Κραδεύω, f. σω, vibro, quatio.

ΚΡΑ΄ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, ſurculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis folium; (4) machina theatralis.

Κραδηφορία, ας, ἡ, geſtatio ramorum *proprie* ficulnorum. Ex κράδη, & φέρω.

Κραδίην, acc. ſing. *Ion. & per Metath.* pro καρδίαν.

Κράδος, ου, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium ſ. morbus in ficu. A κράδη.

Κραδοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ficus aut folia ficulnea ſ. ramos ficulneos comedit. Ex κράδος, & φαγεῖν.

Κράζον, part. præſ. act. n. g. a

ΚΡΑ΄ΖΩ, f. άξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo quovis modo; paulo poſt f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; τι κέκραγας; quid vociferaris? Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Act. 7, 60. Ποῖον κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ᾽ ὑπέρφρονα; propter quem? Soph. Aj. 1253. Εὐθὺς δ᾽ ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας, poſcit, Ariſt. Veſp. 103.

Κραθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi κεράννυμι.

Κραθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρατέω.

Κραιαίνω, perficio; κρήηνον, perfice, a. 1. imperat. *Ion.* pro κραίανον, Il. 1, 41.

ΚΡΑΙ΄ΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κρανθεὶς, a. 1. paſſ. part. conſummatus, κρανθεῖσα ψῆφος, victrix ſententia. Πολλὰ δ᾽ ἀέλπτως κραίνουσι θεοὶ, Eur. Med. 1419. & Alc. 1148. Ὃς κραίνει στρατοῦ, Soph. Aj. 1069. Ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη, Eur. Supp. 815. Ἐπεί σοι πολύθυτος ἀεὶ τιμὰ κραίνεται, id. Herac. 778. κέκρανται, id. Ion. 1045.

Κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio, dolorem capitis ſentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) deſipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, Ph. Ἡμεῖς ζητήσομεν Κύκλωπα —— κραιπαλῶντα, Ariſt. Plut. 298. A

ΚΡΑΙΠΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comeſſatio; (3) obtenebratio mentis a potu.

Κραιπαλίζω, crapulor. A κραιπάλη.

Κραιπαλόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius & vino gravatus comeſſatur & bacchatur. Ex κραιπάλη, & κῶμος, *comeſſatio.*

Κραιπαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, obnoxius crapulæ; (2) ad crapulam uſque potans. A κραιπάλη.

ΚΡΑΙΠΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὰ, *Adv.* velociter.

Κραιπνόσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celer, velox. Ex κραιπνὸς, & σύω.

Κραιπνοσσύτως, celeriter.

Κραιπνόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox, citus, Ex φέρομαι.

Κραιπνῶς, *Adv.* velociter, cito; (2) proſpere.

ΚΡΑΙ΄ΡΑ, ας, ἡ, caput, Heſ.

Κράκτης, ου, ὁ, clamator, clamoſus. A κράζω.

Κρακτικὸς, ἡ, ὸν, clamoſus. A κράκτης.

Κρᾶμα, τὸ, mixtura, mixtum; (2) vinum aqua mixtum; (3) maſſa corporis naturalis concreta, ſive concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.

Κραμβαλέος, toſtus, aſſus, ſiccus. A κράμβος.

Κραμβεῖον, ου, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A

Κραμβίον, ου, idem; (2) decoctum braſſicæ, ap. *Hipp.*

ΚΡΑ΄ΜΒΗ, ης, ἡ, braſſica, crambe, caules. *Angl.* Coleworts.

Κραμβίδιον, ου, τὸ, braſſica; (2) decoctum braſſicæ. A κράμβη.

ΚΡΑ΄ΜΒΟΣ, η, ον, aridus, ſiccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *Subſt.* vitium fructuum, præcipue uvarum.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui braſſica veſcitur. Ex κ. & φαγεῖν.

Κραναύπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſperum ſolum habens. Ex κραναὸς, & πέδον.

Κρανάϊνος, ίνη, ινον, corneus, e corno. A κρανεία, *cornus.*

Κραναὸς, ἡ, ὸν, aſper; (2) ſterilis. A κράνον.

Κρανέεσθαι, f. 2. inf. med. pro κρανεῖσθαι, a κραίνω.

ΚΡΑΝΕΙ΄Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) haſta ex corno. Hinc

Κρανέϊνος, ίνη, ινον, corneus.

Κράνειον, ſ. Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnaſii Corinthi.

Κράνειος, corneus. A κρανεία.

Κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.

Κρανιάδαν, gen. plur. *Dor.* pro κρηνιάδων, a κρηνιάδες.

Κράνινος, η, ον, corneus.

Κρανίον, ου, τὸ, calvaria. A κράνον.

Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, beſtiolæ lucernis advolitanti non diſſimile, phalangium, quod caput petit, ſi in aliquem irruit. Ex κράνον, & κολάπτω, *percutio.*

Κράνον, ου, τὸ, caput, Euſt. A κάρηνον.

Κρανοποιέω, galeas facio. A

Κρανοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, galearum opifex. Ex κράνος, & ποιέω.

Κράνος, εος, τὸ, galea. A κράνον.

Κρανοῦμαι, f. 1. ind. med. verbi κραίνω.

Κρανουργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A ſeq.

Κρανουργὸς, οῦ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος, & ἔργον, *opus.*

Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κραίνω.

Κράντης, ου, ὁ, idem.

Κραντήριοι, qui efficiunt, Heſ. Ab eod.

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κράξας, a. 1. part. act. verbi κράζω.

Κραπάταλλος, fatuus, delirus, Heſ. (2) numiſma, id. Pollux; (3) κραπάταλλοι, piſces quidam, id.

Κρὰς, ατὸς, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miſcetur; (2) temperamentum corporis & elementorum; (3) coutractio vocalium & diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, limbus, inſtita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) veſtis ſacerdotis, ſic dicta, quod ſolum uſque pertingat. Ex κρέμαμαι, & πέδον.

Κραστήριον, ου, τὸ, crates lignea ſuper præſepi, cui imponitur fœnum, Pollux. A κρᾶστις.

Κραστίζεσθαι, veſci gramine, Etym. Ab eod.

ΚΡΑ΄ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κραταβόλος, ον, caput percutiens. A κρὰς & βολή.

ΚΡΑ΄ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, Cratægos, arbor habens folium ſimile meſpilo.

Κραταιγύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς, & γύαλον, *vola.*

Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κράταιγος.

Κραταιῒς, *Adv.* valide, vel *Subſ.* vis magna. Ex ἴς.

Κραταιλέως, ω, idem quod κραταίπεδον.

Κραταίνω, conforto, Gl. V. A κράτος.

Κραταῖνον, ου, τὸ, conſuetum ſcripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιός.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robuſtus, validus; (2) validus ſ. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κράτος, Hinc

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.

Κραταιόω, ῶ, viribus potentem reddo, roboro, corroboro. Δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος, Epheſ. 3, 16.

Κραταίπεδον οὖδας, ſolum firmum, ſeu lapidibus ſtratum. Ex κραταιὸς, & πέδον.

Κραταίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui pedes robuſtos habet. Ex κραταιὸς. & πούς.

Κραταιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κραταιόω. Unde

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur.

Κραταιῶς, *Adv.* valide, fortiter, robuſte.

Κρατάνιον, τὸ, genus poculi, ap. *Ath.*

Κρατεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. v. κρατέω.

Κράτει, dat. ſing. *contr.* pro κράτεϊ, a κράτος.

Κρατεραύχην, ὁ ϗ ἡ, robuſtam cervicem habens.

Κρατεράων, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, potens, robuſtus, fortis; (2) validus ſ. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, invictus animo, cui mens dura & rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρ. & φρὴν

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, ſolido. A κρατερός. Hinc

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris & ſtanni, qua aliquid ſolidatur, Heſ.

Κρατερῶνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ſolidos, firmos, & robuſtos ungues habens; ſolidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, & ὄνυξ.

Κρατερώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κρατερῶς, *Adv.* valide, fortiter, ſtrenue, firmiter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4) aperte. A κρατερός.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κρατεύω.

Κρατευτάων, gen. pl. *Æol.* pro κρατευτῶν.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem ac κρατευταί.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor; (2) poſſideo, potior, compos ſum; (3) ſuperior ſum, vinco; (4) præſto, excello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo, invaleſco, retineo, mordicus retineo; (7) memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη, cogit, Soph. Phil. 915. Ζεὺς ἴσθ᾽ ὁ τῆς γῆς κρατῶν, ibid. 980. Νῦν δ᾽ οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων, Ariſt. Veſp. 1343. A κράτος, *vis, robur.*

Κρατῇ, 3. ſing. conj. pro κρατέῃ.

Κρατηθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Κράτημα, τὸ, fulcimentum.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, (pen. prod.) crater, cratera, vas, in quo miſcetur vinum; (2) ſignum cœleſte; (3) conceptaculum aquæ ſalientis; (4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis ciniſque evomitur; (2) dicitur tamen & de miniſtro compotorum. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, f. ίσω, compoto, Euſt. Ex Vett. ἐκρατηρίσθημεν, a. 1. paſſ. inebriati ſumus exhauſtis crateribus, Heſ. A κρατήρ.

Κρατήριον, ου, τὸ, parvus crater. Dim.

Κρατῆσαι, *tenuiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κρατέω.

Κρατησίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. Ex κρατέω, & μάχομαι.

Κρατησίπους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pedes robuſtos habet.

Κρατησίππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vincit equis. Ex κρατέω, & ἵππος.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia; retentio, Ph. A κρατέω.

Κρατητικὸς, ἡ, ὸν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κρατὶ, *capiti*, dat. ſing. a κρὰς, *caput.*

Κράτιστα, *Adv.* optime, præſtantiſſime. A κράτιστος. Unde

Κρατιστεύω, f. εύσω, præſtantiſſimus ſum, præſto, antecello;

antecello; τὸ κρατιστεῦον, potiſſimum & præſtantiſſimum. Τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, Xen.

Κρατιστίνδην, *Adv.* delectu. A

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortiſſimus; validiſſimus; (2) optimus. Superlat. a κράτος, *robur.*

Κρατοβρὼς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, robur, vis, potentia; (2) imperium, imperii ſumma; (3) victoria; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατὸς, *capitis*, dat. ſing. a κράς.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro κρατέοντας, a κρατέω.

Κρατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, Heſ. A κρατύνω.

Κρατυντήριος κλισμὸς, ſella ad retinendum & firmandum. A præc.

Κρατυντικὸς, ὴ, ὸν, firmandi vim habens. A

Κρατύνω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio; (2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo; (3) roboro, induro; (4) impero. Κρατυνέειν ἐρετμά, Apollon. Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Il. 11, 215. A κράτος. Unde

Κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμὸς, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, clamito, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Joan. 11, 43. A κραυγή.

Κραυγανάω, idem.

Κραύγασος, ὁ, vociferator, clamoſus, clamator. A κραυγάζω.

Κραυγαστικὸς, ὴ, ὸν, clamoſus. Ab eod.

Κραυγαστικῶς, *Adv.* cum clamore. A præc.

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio. A κράζω, *clamo.*

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & ſtrepitu terretur. A κραυγή.

Κραυρᾶν, ſtruma laborare (2) de morbo apum cum vermes & araneas gignunt, Heſ. A

ΚΡΑΥ͂ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus; (2) *Subſt.* ſtruma; (3) morbus boves tentans. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas.

Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, a κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad eximendas carnes ex olla, vel aheno. Ex κρέας, & ἀγρεύω, *capio.*

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Κρεάγραπτος, ον, carnem ſ. cutem lacerans, vulnerans, aſper.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis fruſtum, Dim. a κρέας.

Κρεανομέω, ῶ, fut. ήσω, carnes diſtribuo; (2) aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro.

Κρεανομία, ας, ἡ, diſtributio carnis, viſceratio. A

Κρεανόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnes diſtribuens. Ex κρέας, & νέμω, *diſtribuo.*

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, τὸ, caro; (2) fruſtum carnis; (3) corpus.

Κρεγμὸς, οῦ, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, & δέχομαι.

Κρειοδόκος, idem.

Κρεηφαγέειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

Κρείουσα, *regina*, præſ. part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum. A κρέας.

Κρείσσονα, nom. plur. n. g. a κρείσσων.

Κρείσσοσι, vel κρείττοσι, *præſtantioribus*, dat. plur. Ab eod.

Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, præſtantior; (2) præſtantior viribus, potentia, aliave re, *unde* (2) κρείττονες Dii, cœlites; (3) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείττων θανάτου, immortalis. A κράτος.

Κρείων, rex, regnator; κρείουσα, regina.

Κρεῶν, g. pl. *contr.* & *Poët.* pro κρεάτων.

Κρέκελος, fletus, ploratus, Heſ. A κρέκω.

Κρέκλω, ſonum odioſum ait ſignificare Galenus apud Hipp.

ΚΡΕ'ΚΩ, pectine ſeu radio pulſo; (2) pulſo; (3) ſonum moleſtum & odioſum edo. Ἁδὺ κρέκεις τι μέλος, Epigr. Συμμιγῆ βοὰν ὁμοῦ πτεροῖσι κρέκοντες, ἴαχον Ἀπόλλω, Ariſt. Av. 778.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile aut ſtorea penſilis, in qua reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A κρεμάω.

Κρέμαμαι, pendeo; κρεμάμενος, ſuſpenſus. Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη, Ariſt. Av. 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. med. v. κρεμάω.

Κρεμασθεὶς, *ſuſpenſus*, a. 1. part. paſſ.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet; (2) κρεμαστῆρες, nervi teſtium; (3) crates viminea, in qua caſei ſiccantur; (4) lorum ſ. habena penſilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, pendulus, penſilis.

Κρεμαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod κρεμάθρα.

Κρεμαστὸς, ὴ, ὸν, pendulus, penſilis. A κρεμάω.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet; (2) vas penſile, in quo panes, caſei & ſimilia reponuntur; (3) appendix ſ. pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑ'Ω, ῶ, vel κρεμάννυμι, ſ. κρεμαννύω, f. μάσω, ſuſpendo; (2) ſuſpenſum teneo, & (3) *in Paſſ.* ſuſpendor; (4) pendeo. Ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον, Ariſt. Θεσμ. 1037. Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου, κρεμάσαντι σαυτὸν, id. Ran. 122.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulſo, Heſ. A κρέμβαλον. Hinc

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum inſonare novit.

Κρεμβαλιαστὺς, ύος, ἡ, ſtrepitus ſ. ſonitus, quem edit crembalum.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulſo.

ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod, & a κρεμάω.

Κρέμνημι, idem & ab eod.

Κρεμόω, ῶ, idem & ab eod.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, piſcis quidam.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, Crex, avis pugnax, roſtrum acutum & ſerratum habens, nuptiiſque inauſpicata, a dacker hen. A κρέκω.

Κρεόβρωτος, ον, carnivorus. A βρώσκω.

Κρέοισα, part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω.

Κρεοκάκκαβος, ου, ὁ, edulium e carnibus minutim conciſis, & cum ſanguine, arvina, & dulci jure concinnatis. Ex κρέας, & κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεανομία, &c.

Κρεοσήπομαι, carnium more putreſco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας, & σκευασία.

Κρεουργέω, excarnifico, dilanio, lanius ſum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργηδὸν, *Adv.* more eorum, quæ in parva fruſta diſſecta ſunt, ſ. quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium diſſectio ſ. conciſio, laniatus, viſceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ὴ, ὸν, lanionius. A

Κρεουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, & ἔργον, *opus.*

Κρεοφαγία, ἡ, victus e carne. A

Κρεοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui carnes comedit, qui carne veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

Κρέσσονες, nom. plur. *Ion.* pro κρείσσονες, a κρείσσων.

Κρεΰλλιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕ'Ω, κρείω, regno, impero

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, uſus copioſior. Ex βορά.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in fruſta conciſarum diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δαίω, *divido.*

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in fruſta diviſarum diſtributio.

Κρεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carnoſus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δίδωμι, unde δόσις.

Κρεωδοτέω, carnes diſtribuo. A

Κρεωδότης, ὁ, carnium dator ſ. diſtributor.

Κρεωδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad recipiendas ſeu adſervandas carnes factus. Ex δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, carnes ſeco. Ex κ. & κόπτω.

Κρεωκόπος, ὁ καὶ ἡ, carnes ſecans.

Κρεωλογέω, carnem colligo. Ex κ. & λέγω.

Κρεωνομέω, carnes diſtribuo. Ex κ. & νέμω.

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium diſtributio.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, & πωλέω. Hinc

Κρεωπωλικὸς, ὴ, ὸν, ad lanium ſ. carnium venditorem pertinens.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur carnes, macellum, laniena.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, ſtatera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας, & σταθμή.

Κρεωφαγέω, carne veſcor.

Κρεωφαγία, ἡ, victus, e carne.

Κρεωφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnes edens, qui carnibus veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, υον, gratus, jucundus, placitus; (2) bonus; (3) utilis; (4) idoneus, aptus; (5) ſuavem vocem edens. Μάντι κακῶν οὔ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας, Hom. Il. 1, 106.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros uſque demittebatur; (2) operculum doliorum aut vaſorum & ſimilium.

Κρήηνον, 2. ſ. a. 1. imper. act. *Poët.* pro κρῆνον, a κραίνω.

Κρῆθεν, *Adv.* a capite. A κράς, *caput.*

ΚΡΗ͂ΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus; *ſamphire.*

Κρήμναμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Νῦν δὴ καὶ ῥέπτρων χέρας ἡδέως κεκρημνάμεσθα, Eur. Ion. 1658. A κρημνός.

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, f. νήσω, præcipito. Ab eod.

Κρήμνη, 2. ſ. præſ. imper. *per Apocopen.* pro κρήμνηθι, a κρήμνημι.

Κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua & grandia fundito. Ex κρημνὸς, & ἀγορέω, *loquor, dico.*

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός.

Κρημνοβατέω, per præcipitia incedo. A

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca prærupta incedens; (2) funambulus. A κρημνὸς, & βαίνω.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, jacto, arroganter & ſuperbe loquor.

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, præceps rupes, præcipitium; (2) ripa; (3) labrum ulceris; (4) omne excelſum & prominens.

Κρημνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνός.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνος, & ὄρος, *mons.*

Κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, g. pl. *Æol.* pro κρηνῶν, a κρήνη.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, fons; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ.

Κρηνιτίδες, αἱ, idem. A

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρῆνον, 2. ſ. a. 1. imper. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis cuſtodia, munus coſtodiendi & curandi fontes. A

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, fontis cuſtos.

Κρηπιδοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, qui crepidas conficit, ſutor crepidarius. Ex κρηπὶς, & ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum, crepida. A

Κρηπιδόω, fundo, fundamentum pono; κρηπιδούμενος, præſ. part. paſſ. crepidatus. A

ΚΡΗΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, crepida, ſoccus; (2) baſis, fundamentum; (3) crepido, margo; (4) placentæ genus.

ΚΡΗ'Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretenſis.

Κρῆς, pro κρέας, caro

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum excuſſorium pollinarium e filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.

Κρῆσσα, ης, ἡ, femina Cretenſis. A Κρής.

Κρησφύγετον, τὸ, refugium eorum, qui Minoëm Cretenſem, ſeverum vindicem ſcelerum, fugiebant; (2) perfugium ſ. refugium quodvis; (3) munitio ſubſidiaria; (4) aſylum; (5) latebra. Ex Κρὴς, & φεύγω.

Κρηταγενὴς, ὁ ϗ ἡ, Cretenſis.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta; inſula.

Κρήτηθεν, *Adv.* e Creta.

Κρητήριον, ου, τὸ, parva cratera, parvus crater. Dim. a κρητὴρ, pro κρατήρ.

Κρητίζω, Cretiſſo, Cretenſes imitor. A κρής.

Κρητικὸς, ἡ, ὸν, Creticus.

Κρητικῶς, more Cretenſi.

Κρητισμὸς, οῦ, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρηφαγεῖν, pro κρεωφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, το, hordeum.

Κριανὸς, ἡ, ὸν, in ariete natus. A κριός.

Κριϐανίτης, ου, ὁ, teſtaceus, in teſta coctus; ut κριϐανίτης ἄρτος. A

Κρίϐανος, ου, ὁ, fornax, id. quod κλίϐανος.

Κρίγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, a κρίζω.

Κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor, Suid. Etym. M.

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, Suid. idem. A

ΚΡΙ'ΖΩ, f. ξω, ſtrido, ſtridorem edo· Κεκριγότες ἐπιςρατεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Διΐ, Ariſt, Av. 1527.

Κριηδὸν, *Adv.* Arietis more, valide. A κριός.

Κριθανίας, ου, ὁ, hordeago, genus tritici; ut κριθανίας ϖυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.

Κριθάριον, ου, τὸ, hordeum, hordiolum, Gl. V. A κριθή.

Κριθάω. Hinc κριθῶντα ϖῶλον, laſcivientem pullum, Æſch. Agam. 1649.

Κρίθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐκρίθησαν, a κρίνω.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnaſci ſolitum.

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρίνω.

Κριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Κριθίασις, εως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾷ. A κριθιάω

Κριθιάω, ῶ, f. άσω, hordeo ſaturor; (2) e nimio hordei paſtu laſcivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel curſu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.

Κριθίδιον, ου, τὸ, hordeolum, hordei granulum. Dim. ab eod.

Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.

Κριθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ, & λέγω.

Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur. Ex κριθὴ, & μάντις.

Κριθοφαγία, ας, ἡ, hordei comeſtio; (2) pœna quædam militaris. A

Κριθοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, hordei comeſtor. Ex κριθὴ, & φαγεῖν.

Κριθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, hordeum ferens, ſ. hordei ferax. Ex κριθὴ, & φέρω.

Κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hordeacus. A κριθή.

Κρίκεν, 3. ſing. perf. ind. act, *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro κέκρικε, a κρίζω.

Κρικίον, ου, τὸ, circellus. Gl. V. A

Κρίκος, ου, ὁ, annulus; (2) circulus. A κίρκος.

Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio & infibulo.

Κρικωτὸς, ἡ, ὸν, annulis conſertus. A κρικόω.

Κρίμα, ατος, τὸ, judicium; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.

Κριμνίτης, ου, ὁ, ut κριμνίτης ϖλακοῦς, placenta e farina craſſiore confecta. A κρίμνον.

ΚΡΙΜΝΟΝ, ου, τὸ, farina craſſior; (2) hordeum; (3) panis e craſſiore hordei farina.

Κριμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, de urina, cui inſunt, vel innatant fruſtula velut craſſioris farinæ. A κρίμνον.

Κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω.

Κρινάμενος, a. 1. part. med.

Κρίνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινε.

Κρινέωσι, 3. plur. præſ. conj. act. *Poët.* pro κρίνωσι.

Κρινθέντες, Hom. Il. 13, 129. pro κριθέντες, delecti, aor. 1. paſſ. a κρίνω, *ſeligo.*

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) ſpecies ſaltationis; (6) Ariſtoph. habet & κρίνεσι quaſi a κρίνος.

ΚΡΙ'ΝΩ, f. κρινῶ, ſecerno, diſcerno; (2) excerno; (3) ſeligo, deligo; (4) diſcepto, judico; (5) cenſeo, æſtimo; (6) adjudico; (7) ſtatuo, conſtituo; (8) accuſo, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) *in med.* decerno acie, prælior, & *in Paſſ.* (13) τὸ κρινόμενον eſt res de qua diſceptatur; τὰ κρινόμενα, exactum, germanum: *it.* probatum; *it.* conſpicuum, de quo nemo dubitare poteſt. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει ϖαραςὰς, percunctatur, Soph. Trach. 197. Ἐκ τοῦ ςόματός σου κρινῶ σε, Luc. 19, 22. Δολοϐέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Plut. Ὡς οὐ κρινοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ ϖλείονα, litigabo, Eur. Med. 609.

Κρινὼν, ῶνος, ὁ, lilietum, locus conſitus liliis.

Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum. A κρίνον.

Κριοδόχη, ſ. κριοδοκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem ſuſtinens. Ex κριὸς, & δέχομαι.

Κριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, arietis formam habens. Ex κριὸς, & εἶδος, *ſpecies.*

Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς, & κόπτω.

Κριοκρέω, ariete percutio.

Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex κριὸς, & μάχη.

Κριομαχῶ, arieto, Gl. V.

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arietina facie eſt, arietem facie referens. Ex κριὸς, & ϖρόσωπον.

ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, aries, ovium dux; (2) ſignum cœleſte; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum ſuperiorum ordinum, Ionicæ ſcil. Romanæ, atque Corinthiacæ.

Κριοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, arietum vorator. Ex κριὸς, & φαγεῖν.

Κριοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arietem geſtans. Ex κριὸς, & φέρω.

Κρίσιμος, ὁ ϗ ἡ, q. d. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium inſtituitur, decretorius. A Κρίσις.

Κρισίμως, ut judicari poſſit.

Κρίσις, εως, ἡ, judicatio, ipſa judicandi actio; (2) judicium, ſententia, quæ de aliqua re fertur, cenſura, æſtimatio alicujus rei; (3) cauſſæ dictio, accuſatio; (4) decretorium in bello prælium; unde (5) Eventus belli; (6) morbi ſolutio aut mutatio in melius deteriuſve; (7) condemnatio; (8) juſtitia, juſtum judicium; (9) ultimi judicii dies, ſ. ultimum judicium. A κρίνω.

ΚΡΙ'ΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, ſcrinia regis, Cteſias.

Κρισσὸς, οῦ, ὁ, varix. Pro κριςός. Hinc

Κρισσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varicoſus, Gl. V.

Κριτήριον, ου, τὸ, organum, ſ. inſtrumentum judicandi; (2) ſenſus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod reſpicimus judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipſa & cauſa; (6) judices ipſi. A κρίνω.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex, adjudicator; (2) arbiter, arbitrator, æſtimator. Ab eod.

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, ſolers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum ſcriptis judicat; (3) decretorius. Ab eod.

Κριτὶς, ἴδος, ἡ, judex, arbitra, æſtimatrix.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, ſelectus, delectus, judicatus.

Κροαίνων, apud Homerum de equo, pulſans pedibus, ut ſonipes apud Virg. Quadrupedante putrem ſonitu quatit ungula campum. A κρούω, *pulſo.*

Κρόκα, acc. ſing. *per Sync.* pro κρόκιδα.

Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.

Κρόκεος, έα, εον, idem quod κροκόεις.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, idem quod ſtamini inſeritur; (2) arena literalis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.

Κροκίας, ου, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore ſit croceo.

Κροκιδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor floccos piloſque ex veſte alterius legens. A κροκίς. Hinc

Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, floccorum, ſ. pilorum lectio, de periculoſe ægrotantibus, ſignum mortis imminentis.

Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco ſimilis ſum, crocum refero. A κρόκη, vel κρόκος.

Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.

Κροκὶς, ἴδος, ἡ, ſubtegmen; (2) floccus in veſte prominens, e ſtamine & ſubtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.

Κροκισμὸς, ὁ, tela. A κροκίζω.

Κροκόϐαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, croco tinctus. Ex κρόκος, & βάπτω.

Κροκοϐαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Κροκοδείλιον, ου, τὸ, herba chameleontis nigri figura. A

ΚΚΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίϐιον; (2) quæſtio quædam captioſa. Hinc

Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.

Κροκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, croco ſimilis, coloris crocei; luteus. Ex κρόκος, & εἶδος.

Κροκοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, croceo amictu indutus. Ex κρόκος, & εἷμα.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.

Κρόκεος, α, ον, idem & ab eod.

Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti. Ex κρόκος, & μάγμα.

Κρόκον, ου, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.

Κροκονητικὴ, ἡ, ars nendi ſubtemen ſ. tramam, cui opp. ςημονητική, quia ſubtemen ſubtilius nebatur, ſtamen craſſius.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, croceum peplum ſeu veſtimentum habens.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus vel crocum, *Angl.* **Saffron**.

Κροκόω, ῶ, croco tingo. A κρόκος.

Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.

Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.

Κροκύφαντος, ου, ὁ, peplum, ſ. velum tenuius. Ex κρόκη, & ὑφαίνω.

Κροκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, croceus. A κρόκος.

Κροκώτας, κροκότλας, κροκύτας, ὁ, animalis nomen e lupo & cane miſti. *Lat.* crocuta.

Κροκωτίδιον, crocotula. Dim.

Κροκώτιον, idem, Dim. A

Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, & abſolute κροκωτὸς, οῦ, ὁ, veſtis (feminea & exterior) croceo colore imbuta. A κροκόω.

Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam geſto, crocota indutus ſum. A

Κροκωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui crocotam geſtat, crocota indutus. Ex κροκωτὸς, & φέρω.

Κρομμυογήτειον, ου, τὸ, Crommyogetium, olus mixtæ naturæ ex getio & cepa. Ex κρόμμυον, & γήτειον, *getium.*

Κρόμμυον, vel κρόμυον, ου, τὸ, cepa. A κόρω.

Κρομμυοξυρεγμία, ας, fœtidus ructus, qualis eorum eſt, qui allium vel cepas comederunt. Ex κρόμμυον, & ὀξυρεγμία.

Κρομμυοπώλης, ου, ὁ, qui cepas vendit. Ex κρόμμυον, & ϖώλης.

Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia, *it.* tempora ſub ſaturni tempore, apud [illegible] Κρόνος. Unde

Κρονιάδες, ων, αἱ, ſc. ἡμέραι, dies Saturnales.

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam & Pluto.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, Saturnius; (2) præ ſenio delirus; (3) ſtultus; (4) pervetuſtus & rancidus. Ab eod.

Κρόνιος, ία, ιον, idem.

Κρόνιππος, ου, valde fatuus, Ariſtoph.

Κρονίων, ωνος, ὁ, id. quod Κρονίδης.

Κρονόληρος, ου, ὁ, delirus ſenex, Ariſtoph.

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus; (2) ſenex moroſus & maleficus; (3) bardus, fatuus, delirus.

Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater, *Epith.* cœli.

Κρόσσαι, αἱ, ſcalæ; (2) ſcalæ ſcalis ſuperimpoſitæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις, Hom. Il. 12, 258. A

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ veſtimenti adſui ſolebat. Hinc

Κροσσόω, ῶ, fimbria villove veſtem prætexo.

Κροσσωτὸς, οῦ, ὁ, ſc. χιτὼν, veſtis fimbriata, tunica fimbria villove prætexta. A κροσσόω.

Κρόσσαφος, ου, ὁ, idem quod γρόσφος.

Κροταίνω, idem quod κροτέω.

Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, quæ colliſa ſonum edunt. A κρότος,

Κροταλίζω, fut. ίσω, pulſo, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.

Κροταλισμὸς, οῦ, ὁ, plauſus, Gl V. A præc.

Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) Comici etiam pro garrulo, ut & κρόταλος. A κρότος.

Κροταφίτης, ου, ὁ, ut κροταφῖται μύες, muſculi temporales. A

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.

Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulſo, verbero; (2) plaudo, plauſu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. Κιθάραν κροτῆσαι, Theoc. 18, 35. A κρότος,

Κρότημα, ατος, τὸ, plauſus, ſonus ex plauſu.

Κρότησις, εως, ἡ, plauſus, ipſa plaudendi actio. A κροτέω.

Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulſatus, plauſibilis.

Κροτισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod κρότος.

Κροτοθόρυβος, ου, ὁ, plauſus, ictus cum tumultu. Ex κρότος, & θόρυβος.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, pulſus, qui fit manu, remis, pedibus, vel ſimili modo, ſtrepitus, crepitus; (2) plauſus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit roſtro.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, muſca canina.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.

Κροτωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ricino ſimilis, ricini figuram habens. Ex κρότων, & εἶδος.

Κροῦμα, ατος, τὸ, ſonus, quem inſtrumenta muſica pulſata edunt; (2) pulſus; (3) inſtrumentum muſicum pulſatile. A κρούω.

Κρουματικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi peritus. A κροῦμα.

Κρουμάτιον, τὸ, canticum in inſtrumento muſico pulſatili, Dim. a κροῦμα.

Κρουματοποιὸς, οῦ, ὁ, inſtrumenta muſica pulſandi peritus. Ex κροῦμα, & ποιέω.

Κρουναῖος, αία, αῖον, e ſcatebris, ſ. fonte ſaliens. A κρουνός.

Κρουνεῖον, & κρουνία, genus poculi, ap. Ath.

Κρουνηδὸν, *Adv.* inſtar ſcatebræ, ad modum fontis ſalientis. Ab eod.

Κρουνίζω, fut. ίσω, in modum fontis ſalientis effluo. Ab eod.

Κρούνισμα, ατος, τὸ, id, quod in modum ſalientis aquæ effluit. A κρουνίζω.

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſcatebra, fons ſaliens.

Κρούπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, Heſ. Ex κρούω, & πάλλω, *vibro.*

Κρουπέζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Bœotos. Ex κρούω, & πέζα.

Κρουπέζια, ων, τὰ idem & ex iiſd.

Κρουπεζοφόροι, qui induratis ſunt pedibus, Heſ. A κρουπέζαι.

Κρούσας, a. 1. part. act. verbi κρούω.

Κρουσιδημέω, ῶ, populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod κρουσιμετρέω, *Ern.*) A

Κρουσίδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum fallit, (idem quod κρουσίμετρος, *id.*)

Κρουσιμετρέω, menſura fallaci utor; (2) decipio. A

Κρουσίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, menſura falſa utens; in acmetiendo decipiens; (2) impoſtor, fraudulentus. Ex κροῦσις, & μέτρον.

Κρουσιμέτρης, ου, ὁ, idem.

Κροῦσις, εως, ἡ, pulſatio; (2) exploratio; (3) quod pulſatur. A κρούω.

Κροῦσμα, ατος, τὸ, idem quod κροῦμα.

Κρουσματικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Κρουστικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi vim habens; (2) pulſans aures, ſonorus. A κρούω.

ΚΡΟΥ'Ω, f. ούσω, ferio; percutio; pulſo; collido. Κάκρουσα χεῖρας, Eur. Supp. 721. Ἑλικτὸν κρούσω πόλεμον. id. Elec. 181.

Κρύβδα, *Adv.* clam, occulte. A κρύπτω.

Κρύβδην, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυβεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κρύπτω.

Κρυβῆναι, *abſconditum eſſe*, a. 2. inf. paſſ.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) horribilis, horrendus; (3) dirus; (4) triſtificus. A κρύος.

Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.

Κρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frigidus. A κρυμός.

Κρυμοπαγὴς, ὲς, glacialis. E κρ. & πήγνυμι.

Κρυμοχαρὴς, ὲς, gaudens hyeme, frigore. A χαίρω.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, idem. A κρύος.

Κρυόομαι, οῦμαι, gelaſco; κρυοῦται, gelat, Ph. A

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus. A κρύπτω.

Κρυπτάζω, occulto.

Κρύπτασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔκρυψε, a

Κρυπτάσκω, cooperio. Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ, Il. 8, 272. Ab eod.

Κρύπτε, 3. ſ. imperf. act. *Ion.* pro ἔκρυπτε.

Κρύπτεια, ἡ, virtus, (ap. Lacedæm.) quæ eſt in diſſimulandis doloribus & ſenſu moleſtiæ; tolerantia, ap. *Plat.*

Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.

Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, teſtudo ſubterranea, locus abditus & cameratus. Ab eod.

Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Gloſſ. Vet. A κρύπτω.

Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem. Gl. V.

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, crypticus, occultativus, celandi peritus. Ab eod.

Κρυπτικῶς, *Adv.* occultative, cum arte quadam ad occultandum & fallendum captioſe.

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, abditus, clandeſtinus. A

ΚΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, abſcondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρύπτομαι, occultor; κεκρυμμένος, p. paſſ. occultatus; κρυβεὶς, a. 2. paſſ. occultatus. Κρύπτειν υἱὸν τὸ θάνατον τὸ ἀδελφῆς τινὰ κατὰ χθονός, ſepelire, Soph. Ant. 24. Δεῖ δή σ᾽ ἔμοιγ᾽ ἐλθόντα, προσφιλῆ λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν᾽, ὧν ἀκήκοας, id. Phil. 589. παρ᾽ ὑμῖν, ibid. 740. Ἔκρυπτε δ᾽ ὢν γενναῖος, Eur. Alc. 853.

Κρυπτῶς, *Adv.* occulte, abſcondite.

Κρυσταίνομαι, κρυσταίνεται, glaciatur, glaciali frigore adſtringitur, Nicand. A κρύος.

Κρυσταλλίζω, ut cryſtallum ſplendeo. A κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, cryſtallinus, e cryſtallo, cryſtalli puritatem habens. Ab eod.

Κρυσταλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cryſtalli ſpeciem præ ſe ferens, cryſtallo ſimilis; (2) qui glaciali ſpecie eſt. Ex κρύσταλλος, & εἶδος.

Κρυσταλλοειδῶς, *Adv.* ſpecie cryſtalli.

Κρυσταλλόομαι, οῦμαι, glacior, gelo; κρυσταλλωθεὶς, aor. 1. paſſ. conglaciatus, gelu concretus.

Κρυσταλλόπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, glacie vel frigore concretus. Ex κρύσταλλος, & πήγνυμι.

Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος, idem.

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.

Κρυσταλλοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cryſtallinus, cryſtalli inſtar pellucidus, *Strab. lib.* 16. Ex κρύσταλλος, & φαίνω.

Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, abditus, occultus. Ab eod.

Κρυφαίως, *Adv.* occulte, latenter, clam.

Κρυφαιδὸν, *Adverb.* idem, Heſ. A κρύπτω.

Κρυφῆ, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, Gl. V. A κρύφιος.

Κρυφιμαίως, idem quod κρυφαίως, ap. Sch. Ar.

Κρυφίνοος, *contr.* κρυφίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui animi ſui ſenſa occultat & celat. Ex κρύπτω, & νόος.

Κρυφιομύστως, arcane, occulte. Ex κρ. & μύω.

Κρύφιος, ια, ιον, & κρύφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, occultus, abſconditus, clandeſtinus. A κρύπτω.

Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. A κρύφιος.

Κρύφος, ου, ὁ, latebra. A κρύπτω.

Κρύψαι, aor. 1. inf. act. v. κρύπτω.

Κρύψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.

Κρυψίγονος, ὁ καὶ ἡ, arcano partu editus.

Κρυψίδρομος, ὁ καὶ ἡ, in obſcuro, in tenebris currens, *Epith.* Baccharum.

Κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ὁ καὶ ἡ, idem quod κρυφίνοος.

Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, abſconſio; (2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.

Κρυψίχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, iram occultans.

Κρυψομέτωπος, ὁ καὶ ἡ, occultans frontem.

Κρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frigidus, gelidus, algidus, horridus. A κρύος.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, villus, cinnus, cincinni ſive crines intorti puerorum; nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.

Κρωγμὸς, ου, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A

ΚΡΩ'ΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις, Ariſt. Lyſ. 508.

Κρωμακόεις, όεσσα, όεν, præceps, abruptus, Heſ. A κρώμαξ.

Κρωμακωτὸς, ἡ, ὸν, præceps & aſcenſu difficilis, Euſt. Ab eod.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum, Heſ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.

Κρωσσίον, ου, τὸ, urceolus, Heſ. A ſeq.

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium, ſ. balneatorium.

Κτὰ, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Apocopen*, pro ἔκτανε, a κτείνω.

Κτάμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι.

Κταμένοιο, g. ſ. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κταμένου, a κτῆμι.

Κτὰν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔκτησαν, a κτάομαι.

Κτάνε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a κτείνω.

Κτανέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κτανεῖσθαι.

Κτανέοντες, nom. pl. part. f. 2. act. *Ion.* pro κτανοῦντες.

Κτανέουσι, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion.* pro κτανοῦσι.

Κτάνθεν, 3. plur. aor. 1. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐκτάνθησαν.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquiſivi, habeo, poſſideo, unde κεκτημένος, dominus; quanquam & ſimpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuſcunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος οὐδένα, qui nullum inimicum habet, apud *Lyſ.* Σμικρὸν γέρας, καλὸν δ᾽ ἢ κέκτημαι δόμοις, Eur. El. 1017. Σὲ δ᾽ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, id. Alc. 178.

Κτᾶσθαι, *poſſidere*, præſ. inf. med. verbi κτάομαι, *poſſideo*. Κτάσθαι, interficere, a κτείνομαι, interficio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι δὲ πολίτας, Hom. Il. 15, 558.

Κτᾶτο, 3. ſing imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκτάετο, a κτάομαι.

Κτέανον, ου, τὸ, poſſeſſio, facultates, opes. A κτάομαι.

Κτέας, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Κτεάτειρα, ἡ, domina.

Κτεάτεσσι, dat. pl. *Poët.* pro κτέασι, a κτέας.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, poſſideo; κτεάτισσα, a. 1. pro ἐκτεάτισα, acquiſivi. Ἣν δουρὶ ἐμῷ κτεάτισσα, Il. 16, 57. Ab eod.

Κτεῖναι, *occidiſſe*, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

Κτεῖνε, *occide*, 2. ſing. præſ. imper. act.

Κτεινόμενος, *qui occiditur*, præſ. part. paſſ.

ΚΤΕΙ´ΝΩ, f. νῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1. Κτενοῦσι σε διασσοὶ λαβόντες γύπες, Eur. Andr. 75.

ΚΤΕΙ´Σ, ενός, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κτενισθεὶς, pexus, a. 1. paſſ. A κτεὶς. Unde

Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus, parvus pecten.

Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. V. A κτενίζω.

Κτέννω, κτέννυμι, κτεννύω, interficio. A κτείνω.

Κτενοειδῶς, pectinatim, Gl. Vet. quaſi a κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτεὶς, & εἶδος.

Κτενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pectini ſimilis. Ab eod.

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτέρας, ατος, τὸ, res poſſeſſa; (2) donum. A κτάομαι.

ΚΤΕ´ΡΕΑ, ων, τὰ, exſequiæ, juſta, inferiæ.

Κτερείζω, f. σω, exſequias celebro, juſta facio. A κτέρεα.

Κτερίζω, f. ίσω, ſepelio, humo. Ab eod.

Κτεριοῦσι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Attice*, pro κτερίσουσι, a κτερίζω. Unde

Κτέρισμα, τὸ, parentatio, funus, juſta.

Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris.

Κτέρος, εος, τὸ, idem quod κτέρισμα.

Κτέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτῶμεν, a κτῆμι.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, venarum curſus in arboribus; (2) filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano. A κτεὶς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquiſivit, poſſeſſio; (2) fundus, prædium; & (3) *in Plur*, κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, qui multa poſſidet, dives.

Κτημάτιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula; (2) prædiolum. A κτῆμι.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives, multa bona poſſidens. Ab eod.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum, ſ. poſſeſſionum index. Ex κτῆμα, λόγος.

Κτῆμι, occido, interficio; inuſit. Sed hinc a. 2. ἔκτην, particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, *Adv.* jumentorum, ſ. pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνίατρος, ὁ, jumentorum medicus, Veterinarius, Gl. V. Ex κτῆνος, & ἰατρός.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Ph. A κτῆνος.

Κτηνοβάται, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

Κτηνόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti, ſ. pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος, & πρέπω.

ΚΤΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *ſcil. ſtabulum*, Gl. V. Ex κτῆνος, & στάσις.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta paſco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio paſcendi jumenta ſeu pecora. A

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, jumentorum paſtor; jumentarius, Gl. V. Ex κτ. & τρέφω.

Κτηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta ſeu pecudes pertinens, jumento, ſ. pecudi ſimilis; belluinus, brutus; (2) ſtolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, ſtoliditas pecuaria & beſtialis. A κτηνώδης.

Κτηνωδῶς, *Adv.* pecudis more.

Κτήσαιτο, 3. ſ. a. 1. opt. med. v. κτάομαι.

Κτησείδιον, ου, τὸ, poſſeſſiuncula, curta ſupellex, Dim. a κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, dator divitiarum; ut κτήσιος Ζεὺς, Jupiter; κτήσιος ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

Κτήσιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſſeſſor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio, ipſa poſſidendi actio; (2) adquiſitio; (3) res, quæ poſſidetur, facultates, opes, fortunæ. A κτάομαι.

Κτήσομαι, f. 1. ind. med. v. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula empta. A κτητός.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus; (2) poſſeſſivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæſtuaria. A κτάομαι.

Κτητὸς, ἡ, ὸν, adquiſibilis; (2) adquiſitus, emptus, emptitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, poſſeſſor, dominus. Ab eodem.

Κτίδεος, pro ἰκτίδεος, viverræ ſilveſtris pelle ſeu corio confectus, nam galeam talem κτιδέην κυνέην, dixit Homerus, Il. 10, 335, & 458. A κτὶς, pro ἰκτὶς.

ΚΤΙ´ΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exſtructis habitabilem reddo; (4) inſtituo, auctor ſum alicujus rei; κτισθεὶς, aor. 1. paſſ. & ἐκτισμένος, p. conditus. Ἀπέχεσθαι βρωμάτων. ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 Tim. 4, 3. Τὰ πάντα δι᾽ αὐτοῦ ϗ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, Col. 1, 16, ἐκτίσθη, ib.

ΚΤΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adj.* cicur, manſuetus.

Κτιλόω, cicuro, manſuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud Herodot. manſuetas reddidere; ἐκτιλωμένος, p. paſſ. part. familiaris factus, quod Euſt. affert ex Pauſ. A κτίλος.

Κτιμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκτισμένος, a κτίζω.

Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, muſtela ſilveſtris. Ab ἰκτίς.

Κτισσάσθαν, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτισάσθην, a κτίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) inſtauratio & renovatio cœli & terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum univerſitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magiſtratus. A κτίζω. Unde

Κτίσμα, ατος, τὸ, conditum, creatum; (2) opus, ſtructura, ædificium.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, rerum creatarum cultor. Ex κτίσμα, & λάτρης.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, inſtaurator. A κτίζω. Unde

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτονέω, ῶ, occido. A κτόνος.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo, pulſu ſonitum cieo; (2) ſtrepo, reſono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα δ᾽ στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν, Eur. Med. 1183. Πολλοῖσι ζωὸ κώδωσιν ἐκτύπει φόβον, id. Rheſ. 307. A κτύπος. Hinc

Κτύπημα, ατος, τὸ, ſonitus, ſtrepitus proprie qui pulſu cietur; (2) fragor.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, fut. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus, Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ ſimile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concava pars ſpecilli chirurgici, ſpecillum averſum. Ab eod.

ΚΥ´ΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi menſura apud Romanos quatuor cochlearium. Hinc

Κυαθώδης, εος ὁ ϗ ἡ, cyatho ſimilis.

Κυάμιος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis eligit, ſortilegus.

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis, ſeu ſorte electus. A

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis ſuffragium fero; κυαμεύομαι, ſortior, fabis ſortior. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine eſt. Ab eod.

Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κυάμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parva faba, Dim. A

ΚΥ´ΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba, planta, & fructus; (2) calculus in ſuffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) teſticulus; (4) papilla extumeſcens in pubeſcentibus; (5) animalculum ſub hydriis naſci ſolitum fabæ magnitudine; (6) menſura apud medicos; (7) ſors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in ſuffragiis ferendis quæſtui ſimul faciendo ſtudet. Vox Ariſtophanica. A τρώγω.

Κυαμοφαγία, ἡ, fabarum eſus. A φαγεῖν.

Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis conſitus. A κύαμος.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem geſtans. Ex κύανος, & αἰγίς.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, cæruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, & ἄμπυξ.

Κυαναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cœruleus. Ab αὐγή.

Κυαναυγῖτις, ἡ, cœrulea.

Κυάνεος, έα, εον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro miſti, ferrugineus, ater, niger, fuſcus; κυανοῦν, cœruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Vet. Κυανέη νεφέλη, Hom. Il. 5, 345. A κύανος.

Κυάνειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Κυανέμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœruleum roſtrum habens. Ex κύανος, & ἔμβολος.

Κυανίζω, cyanum imitor, cyani colorem refero, ſum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανῖτις, ιδος, ἡ, in cyanum vergens. Ab eodem.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cyano ſimilis, cœruleus. Ex κύανος, & εἶδος.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, cœruleam comam habens.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœruleum ſ. nigrum peplum habens.

Κυανοπρώρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος, & πρώρα.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Κυανόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas cœruleas, ſ. nigricantes habens. Ex κύανος, & πτέρον.

ΚΥ´ΑΝΟΣ, ου, vel κυανὸς, οῦ, ὁ, color cœrulens, qualis cœlo ineſt; (2) lapis, ſ. ſuccus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) floris nomen in frumentario agro naſcentis; (4) aqua marina, Heſ, avis quædam, Heſ. (5) *adj.* cœruleus; unde κυανώτατος, ſuperl. ap. Suid.

Κυανόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœrulea veſte indutus. Ex κύανος, & στολή.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ϗ ἡ, nigrum ſupercilium habens.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui eſt nigricantibus ſetis; cujus crines cyanum referunt. Ex κύανος, & χαίτη, *juba*.

Κυανόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt colore cyaneo, cœruleus. Ex κύανος, & χρόα.

Κυανόχροος, ον, idem, *Epith.* Furiarum.

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cœruleo adſpectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος, & ὤψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei. Quaſi a κυανόω.

ΚΥ´ΑΡ, κύατος, τὸ, foramen acus; (2) pars auris interior.

ΚΥ´ΒΒΑ, poculum, cuppa, Heſ.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, alea, luſus aleæ; (2) aſtutia, verſutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ου, τὸ, locus, ubi alea ſ. teſſera luditur. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deûm.

ΚΥΒΕΡΝΑ´Ω, navem rego, navis curſum dirigo;

dirigo; (2) guberno, rego. Κυβερνήσει αὐτουργόστολον βάριν, Lyc. 746.

Κυβερνήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies feſti in Attica, in honorem Nauſithoi & Phæacis. A κυβερνάω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad gubernandum aptus. A κυβερνητής.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, dux, ſ. gubernator navis; (2) gubernator quivis. A κυβερνάω.

Κυβερνητικὸς, ἡ, ὸν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A κυβερνήτης.

Κυβευτήριον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi alea luditur; (2) conſeſſus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, aleator, qui alea ludit.

Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aleatorem pertinens, aleatorius; (2) aleæ peritus. A κυβευτής.

Κυβεύω, f. εύσω, alea ludo, ludo teſſeris; (2) ſubeo aleam, periclitor. Κυβεύειν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν γυναικῶν, Athen. A κύβος.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A κυβήβω.

Κύβηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, pronus, inclinatus, Etym. A κύβη. Unde

Κυβηβεῖν, in caput ſe projicere, Etym. Suid.

Κυβηλίζω, ſecuri percutio, Heſ. Suid. A

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, ſecuris, bipennis.

Κυβηλιστὴς, οῦ, ὁ, improbus, maleficus, Heſ. Suid. A κυβηλίζω.

Κύβης, ου, ὁ, idem quod κυβευτὴς, Heſ. A κύβος.

Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. Ab eod.

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, cubicus, teſſerarius. Ab eod.

Κυβικῶς, *Adv.* cubice, in modum cubi.

Κυβιστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput ſalto, Gl. V. cernuo, urinor, præcipito me, proprie in aquam, ruo, irruo, ut in hoſtes, in tela. A κυβίζω.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, ſaltatio in caput, præcipitatio, impetus.

Κυβίστησις, εως, ἡ, idem.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator, qui ſe in caput dejicit, urinator. Ab eod.

Κυβιτίζω, cubito pello, vel percutio.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus, Hippocr.

Κυβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpeciem cubi habens. Ex κύβος, & εἶδος.

ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, cubus; (2) teſſera; (3) luſus teſſerarum; (4) unio teſſeræ inſculpta; (5) panis quadratus; (6) numerus cubicus; (7) ſpina vertebræ & imprimis colli.

Κύβωλον, ου, τὸ, idem quod κύβιτον, Pollux.

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis quondam uſitatus, Galen. Lex. Hippocr.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, Cynchramus, dux coturnicum.

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum. Ex Heſ. A κυδάσσω.

Κυδάγχω, conviciis & probris inceſſo. Ex Heſ, Ab eod.

Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ, Soph. Aj. 733. A κῦδος.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo; (2) generoſum reddo, illuſtro. Λοιβαῖσι ἔτυμα κυδανοῦσιν οἰωνὸν θέαν, Lyc. 721. αἰανῆ θεὸν θυσθλοις βοῦν, id. 929. Κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, Odyſſ. 16, 212. A κῦδος.

Κυδάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, glorioſus. Ab eod.

Κυδάσσω, convicior, Heſ. A κῦδος.

Κυδάω, ῶ, glorior; (2) veneror, admiror, extollo, Vet. Lex. A κῦδος.

Κύδειος, ία, ιον, glorioſus, Vulg. L. Ab eod.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, glorioſus. Ab eod.

Κυδηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. κυδάω.

Κυδιάνειρος, ου, ὁ, viros honeſtans; (2) claros viros continens; κυδιάνειρα ἀγορὰ, ap. Hom. concio, in qua oratores inclareſcunt. Ex κῦδος, & ἀνήρ.

Κυδιάω, ῶ, glorior, glorioſe me effero & jactito. Hinc partic. κυδιόων, *Poët.* pro κυδιῶν, κυδιάων, Il. 2, 597. A κῦδος. Unde

Κύδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, glorioſus, inclytus,

Κύδιστος, ου, ὁ, glorioſiſſimus, gloria eminentiſſimus, Superl. a κῦδος.

Κυδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, glorioſior, Comp.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus. glorioſus. Ab eod.

Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, miſceo. Ἐψόφει γοῦν ἔνδον, οὐκ οἶδ᾽ ἅττα, κἀκυδοιδόπα, Ariſt. P. 1161. Ex κυδοιμὸς, & δουπέω.

Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc apud Hom. κυδοίμεον, imperf. Il. 11, 324. A

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥ῀ΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus.

ΚΥ'ΔΟΣ, ου, ὁ, convicium, probrum.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, glorioſus, clarus. A κῦδος.

Κυδρόω, ῶ, clarum reddo; κυδροῦμαι, glorior, glorioſe me effero. A κυδρός.

ΚΥ'ΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδωναῖα σῦκα, ficus hibernæ, Athenæus.

Κυδωνιάω, ῶ, imitor & repræſento malum Cydonium. Μήλου ἀμφοῖν μεταξὺ τοῖς ὕδασι διανηχομένου, τῇ χειρὶ κατεδεξάμην, τοῦτο εἶναι νομίσας τὸν κυδωνιῶντα τῆς ποθουμένης μαστόν, Ariſtæn. 1, 3. A Κύδων.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Ph.

Κυδωνίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum Cydonium.

Κυεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi κύω.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. Κύουσα τὰ ἄῤῥενα, Ariſtot. A κύω.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus. A κυέω.

Κύησις, εως, ἡ, geſtatio in utero. Ab eod.

Κυητικὸς, ἡ, ὸν, concipiendi vim habens.

Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, quæ ita dicitur ab inſula Cythera.

Κύθος, ſperma, ſemen, Etym. A κύω.

Κύθρα, olla, Gl. V. *Ion.* pro χύτρα.

Κυθρόγαυλος, ου, labrum conchæ ſpecie, apud Joſeph. Ex κύθρα, & γαυλὸς, *mulctra, ſitula.*

ΚΥ'ΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulboſa quædam planta.

Κυΐσκω, & κυΐσκομαι, concipio, fero partum, ſum prægnans. A κύω.

ΚΥ'ΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκανάω, ῶ, f. ήσω, miſceo. Νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ ὄλεθρόν τιν᾽ ἡμᾶς κυκανᾷν ἀμωσγέπως, Ariſt. Θεσμ. 435. A ſeq.

ΚΥΚΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, miſceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Ἐγὼ δέ γ᾽ ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω, Ariſt. Eq. 362.

Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confuſio. A κυκάω.

Κυκεῶ, acc. ſ. *per Apocop.* pro κυκεῶνα, a

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio. Acc. κυκεῶνα, & κυκεῶ, item *Poët.* κυκειῶ. A κυκάω.

Κυκηθήτην 3. dual. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκυκηθήτην, a κυκάω.

Κυκήθρα, ας, ἡ, miſcella, permiſtio; (2) confuſio, perturbatio. A κυκέω.

Κύκηθρον, ου, τὸ, rutrum, tudicula; (2) auctor fraudum. Ab eod.

Κύκημα, ατος, τὸ, permiſtio; (2) perturbatio. A κυκέω.

Κύκησις, ἡ, idem.

Κυκησίτεφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cineres miſcens, ſ. turbans. Ex κυκέω, & τέφρα, *cinis.*

Κυκητὴς, οῦ, ὁ, perturbator. A κυκέω.

Κυκλάζω, circumeo, Heſ, A κύκλος.

Κυκλαίνω roto, rotundo, Heſ. Ab eod.

Κυκλάμινος, ου, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, rapum, umbilicus terræ, *Angl.* Sowbread.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades inſulæ; (3) Κυκλὰς, cyclas, veſtis genus vel limbus. Ab eodem.

Κυκλεύω, f. εύσω, cingo, circumdo, in orbem ago, Gl. V. circumeo, luſtro, ambio. Ab eodem.

Κυκλέω, verſo, roto. Ποῖ σὸν πόδ᾽ ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς; Eur. Or. 615. Ἴδεσθέ μ᾽ οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται, Soph. Aj. 353. Αὐτοὶ δ᾽ ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι, Hom. Il. 7, 332. Ab eod.

Κυκληδὸν, *Adverb.* inſtar circuli; (2) circumcirca. Ab eod.

Κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, circularis, orbiculatus, rotundus; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλικῶς, in orbem.

Κυκλιοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poëta.

Κύκλιος, ία, ιον, circularis.

Κυκλίσκος, ου, ὁ, orbiculus; (2) ſcalprum.

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, circum quæſtui habeo, circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, Ariſtoph. A

Κυκλοβόρος, ου, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Aliis Atticæ torrens turbulentus, Ex κύκλος, & βορὰ, *cibus.*

Κυκλογραφέω, orbe circumſcribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

Κυκλοδίωκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A διώκω.

Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus.

Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.

Κυκλοέλικτος, ον, in orbem ſe volvens, *Epith.* ſolis.

Κυκλόθεν, *Adverb.* circuitu, in circuitu. A κύκλος.

Κυκλομόλιβδος, ὁ, circulus plumbeus, vaſculum rotundum e plumbo.

Κυκλοπαιδεία. ας, ἡ, complexus diſciplinarum omniſque eruditionis, orbis doctrinæ.

Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus.

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere ſequor. Διὰ σκολιᾶς κυκλοπορεῖν, Strabo. Ex κύκλος, & πόρος, *tranſitus.*

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus; (2) corona hominum; (3) argumentatio circularis; (4) locus, ubi vendebantur homines; (5) ambitus verborum, periodus; (6) κύκλοι προσώπου, malæ hominis; (7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipſæ; (8) κύκλος, annulus; (9) tabula orbicularis, ſ. circulus planus; (10) mœnia urbis. In *plurali* κύκλοι, & κύκλα, dicitur.

Κυκλόσε, *Adv.* in orbem, circulatim.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tornando rotundus factus. Ex κύκλος, & τερέω, *terebro.*

Κυκλοτερῶς, *Adv.* in circuitu. A κυκλοτερής.

Κυκλοφορέω, in orbem ago; κυκλοφοροῦμαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, qui in orbem circumferri poteſt; (2) circularis, orbicularis.

Κυκλοφορητικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, & φέρω.

Κυκλοφορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κυκλοφορητικός.

Κυκλοφορικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλόω, ῶ, circulo includo; (2) circumdo; cingo; (3) in orbem ago, circumago; κυκλόομαι, οῦμαι, circumdor, circumvenior; & *active* circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Joan. 10, 24. Ἀμφὶς ἰοῦσαι Δῆλον ἐκυκλώσαντο, Dion. Περ. 526. Κυκλωθέντα (τείχη) ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλῳ, *Adv.* circum. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio; (2) circuitus. A κυκλόω.

Κυκλώπειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel Κυκλώπιος, ία, ιον, Cyclopicus, Cyclopeus; (2) beatus, minime laborioſus. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικὸς, ἡ, ὸν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *Adv.* more Cyclopum.

Κυκλώπιον, ου, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus.*

Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipſa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi A κυκλόω

Κυκλωτὸς, ὴ, ὸν, rotundus. Ab eod.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus*, quia Cyclopes unicum oculum orbicularem in medio frontis habebant.

Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.

Κυκνοθρεπτὸς, ὸν, a cygnis nutritus. A τρέφω.

Κυκνοκάνθαρος, ου, ὁ, navis cycni & canthari effigiem gerens.

Κυκνόμορφος, ον, cygni ſpeciem habens, candidus. A μορφή.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, cycnus, olor ; (2) genus navigii.

Κυκόωντι, dat. ſing. part. præſ. act. *Poët.* pro κυκῶντι, a κυκάω.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum, ſub palpebris.

Κυλικεῖον, ου, τὸ, repoſitorium calicum ; (2) compotatio. A κύλιξ.

Κυλίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eodem.

Κυλικηγορέω, inter calices, ſ. ſcyphos loquor. A

Κυλικηγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inter ſcyphos verba facit. Ex κύλιξ, & ἀγορέω.

Κυλικήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, calice hauſtus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ, & ἀρύω, *haurio.*

Κυλίκιον, ου, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.

Κυλικὶς, ίδος, ἡ, pyxis medica. A κυλίω.

Κυλίκνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus. A κυλίχνη.

Κυλίνδεται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. κυλίνδω.

Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto ; κυλινδοῦμαι, volvor, volutor ; κυλινδηθεὶς, a. 1. paſſ. volutatus. Ὄνομα αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται, Ariſt. Veſp. 490. Ἐγὼ γ᾽ οὖν ἐκυλινδούμην ἴκτινον ἰδὼν, id. Av. 508. Vid. κυλίνδω.

Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta ſe volutant. A κυλινδέω.

Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.

Κυλινδρικὸς, ὴ, ὸν, cylindricus, cylindraceus, qui forma cylindri eſt. A κύλινδρος.

Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A præc.

Κυλινδροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cylindro ſimilis. Ex κύλινδρος, & εἶδος, *forma.*

Κυλινδροειδῶς, cylindri ſpecie.

Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus teres ; (2) lapis vel ſimile quidpiam gravius teres, quo huc illucque volutato area complanatur. A κυλίνδω.

Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, cylindro complano. A κύλινδρος.

Κυλινδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cylindro ſimilis.

Κυλίνδω, volvo, voluto ; (2) devolvo ; κυλίνδομαι, volvor. Πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, Il. 17, 688. Κῦμα κυλίνδεται, 11, 307. A κυλίω.

Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.

Κυλίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. κυλίω.

Κύλισις, εως, ὁ, volutatio. Ab eod.

Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.

Κυλιστὸς, ὴ, ὸν, verſatus, volutatus ; (2) volubilis, rotatilis ; (3) pactilis. Ab eod.

Κυλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, in quo jumenta ſe volutant. Ab eod.

Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem, Dim. a κυλίχνη.

Κυλιχνὶς, ίδος, ἡ, exiguus calix, Dim. a κύλιξ.

Κύλιχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, f. ίσω, volvo, voluto, roto ; κυλίομαι, verſor, κυλιόμενα, rotantia. Ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς, Soph. El. 50.

Κυλλῆστις, ιος, nomen panis ex olyra. *Herod.*

Κυλλοπόδης, ου, ὁ, qui diſtortis pedibus eſt, loripes, claudus, mutilus.

Κυλλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex κυλλὸς, & ποῦς.

Κυλλοποδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Vulcani Epith. ap. Hom. in voc. κυλλοπόδιον, Il. 21, 331. Gl. V. κυλλοποδίων, mulciber loripes.

Κυλλοιδιάοντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi

Κυλλοιδιάω, ῶ, ſum tumentibus oculis. Hinc part. κυλοιδιόων pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. Ex κύλα, & οἰδέω. Ἐὰν ᾖ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη, Ariſt. Lyſ. 475.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, claudus ; curvus ; mancus.

Κυλλόω, curvo, trunco. A præc.

ΚΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda ; (2) *metaph.* magna multitudo malarum rerum, ut magna lues.

Κῦμα, ατος, τὸ, fœtus, germen ; (2) braſſicæ cauliculus. A κύω.

Κυμαίνοντος, gen. ſ. part. præſ. act. v.

Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æſtuo, undo ; (2) agito, concito ; (3) exubero ; (4) undoſo inflexu procedo ; κυμαίνομαι, fluctuo, æſtuo ; κυμανθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, a. 1. paſſ. part. At κυμήνας, a. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναι. Βαρεῖ πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα, Lyc. 1018. A κῦμα, *fluctus.*

Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undoſus modus.

Κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.

Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, fluctuoſus, Gloſſ. Vet. A κῦμα.

Κυματίας, ου, ὁ, *Ion.* κυματίης, ciens fluctus, impetuoſus. Ab eod.

Κυματίζω, f. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo ; κυματίζεσθαι, æſtuare ; undis agitari. Ab eod.

Κυμάτιον, ου, τὸ, parva unda, parvus fluctus ; (2) cauliculus braſſicæ ; (3) pars columnæ, cymatium. A κῦμα, *fluctus, germen.*

Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.

Κυματοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, undivomus, Gl. V. Ex κῦμα, & βάλλω.

Κυματόδρομος, ον, in mediis fluctibus, per fluctus currens.

Κυματοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fluctuum, ſ. undarum ſpeciem præ ſe ferens. Ex κῦμα, & εἶδος.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, undis, ſ. fluctibus pulſatus, fluctibus jactatus ; idem & κυματοπληγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unde pl. κυματοπληγεῖς. Ex κῦμα, & πλήσσω, *pulſo.*

Κυματόω, ῶ, idem quod κυματίζω.

Κυματαγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur & franguntur ; crepido. Ex ἄγνυμι.

Κυματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fluctuoſus. A κῦμα.

Κυματωθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. a κυματόω.

Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æſtuatio. A κυματόω.

Κυμβαλίζω, fut. ίσω, cymbalum pulſo. A κύμβαλον.

Κυμβαλιστὴς, οῦ, ὁ, cymbaliſta, cymbalum pulſans. A præc.

Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, inſtrumentum cavum, quod manu pulſum crepitat. A κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pronus in caput ; (2) extrema galeæ pars, cui criſta inditur. A κύμβη, *caput.*

Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus ; (2) acetabulum ; (3) genus poculi rotundi ; (4) caput. A κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, poculi genus. A κύμβη.

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus receſſus ; (2) ollæ fundum.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ἡ, avis nocturna.

Κυμινδοχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, & δέχομαι.

Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repoſitorium cumini.

Κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, præparcus, nimium adſtrictus. Ex κύμινον, & κίμβιξ.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum herba & ſemen.

Κυμινοπριστὴς, οῦ, ὁ, qui cuminum ſecat ; (2) præparcus, ſordidus. Ex κύμινον, & πρίω.

Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ita parcus eſt, ut non vereatur cuminum in partes ſecare & e cardamo ſive naſturtio, herba vili, exſculpere, quod comedat, perquam ſordidus. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, κάρδαμον, & γλύφω.

Κυμινοτρίβος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum cumino tritus. Ex κύμινον, & τρίβω.

Κυμινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuminaceus, cumino ſimilis. A κύμινον.

Κυμοδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα, & δέχομαι.

Κυμοθαλὴς, ὲς, undis abundans, *Epith.* Neptuni. A θάλλω.

Κυμοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fluctus ſecans, machina triangularis pontibus præſtrui ſolita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.

Κυνάγχη, ης, ἡ, angina ; millum, collare canum. Ex κύων, & ἄγχω, *ſtrangulo.*

Κυναγωγὸς, ου, ὁ, canum ductor. Ex κύων, & ἀγωγὸς, *ductor.*

Κυναίδος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod κιναίδος.

Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, ſentis canina.

Κυναλώπηξ, εκος, ὁ, canivulpes, vulpe & cane natus ; (2) homo impudens, ut canis, & aſtutus, ut vulpes.

Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſipellis ; (2) impudens.

Κυνάρα ἄκανθα, & κύναρος ἄκανθα, ſentis caninus, cynoſbatos, Gl. V. κυνάρα, cardui.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus, Dim. a κύων.

Κυνὰς, αδος, ἡ, pilus caninus ; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abſtergendas adhiberi ſolita ; (2) rubus caninus, ſentis canina. A κύων.

Κύναστρον, ου, τὸ, canicula, ſtella ſirius.

Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor, ſum Cynicus. A κύων.

Κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina ; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant ; (3) galea ; (4) pileus, galerus. A κύνεος.

Κύνειος, εία, εῖον, vel κύνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, caninus. A κύων.

Κύνεος, έα, εον, idem & ab eod.

Κυνέουν, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκύνεον, a κυνέω.

Κυνέσσι, *canibus*, dat. pl. *Ion.* pro κυσί.

Κυνέω, ῶ, oſculor, ſuavior ; (2) turbo, commoveo. Κύνει δ᾽ ὁ μὲν τις χεῖρ᾽, ὁ δὲ ξανθὸν κάρα παίδων, Eur. Med. 1144. Ἐγὼ κυνήσομαι τοιόνδε σῶμα, Cyc. 170. A κύω.

Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc

Κυνηγετικὸς, ὴ, ὸν, venatorius ; ad venatorem & venationem pertinens ; (2) venationis ſtudioſus ; (3) de re venatoria agens.

Κυνηγέτις, ιδος, ἡ, venatrix. Ab eod.

Κυνηγέω, venor ; (2) veſtigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει τὴν Ἡρακλείδην, Plato.

Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.

Κυνήγιον, ου, τὸ, idem. A

Κυνηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, venator vel venatrix. Ex κύων, & ἄγω, *duco.*

Κυνηδὸν, *Adv.* canum more.

Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio. Ex κύων, & ἐλαύνω.

Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito. Ex iiſd.

Κυνήποδες, ων, οἱ, oſſa in cruribus equorum inter ungulam & ſuram. Ex κύων, & ποῦς.

Κυνία, ας, ἡ, ſc. κράμβη, crambe canina. A κύων.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus, Dim. ab eod.

Κυνίζω, f. ίσω, canem ago ; (2) ſum Cynicus, Philoſophiam ſ. Sectam Cynicam ſequor. Ab eod.

Κύνικλος, ου, ὁ, cuniculus. Sed rectius ſcribitur κούνικλος.

Κυνικὸς, ὴ, ὸν, caninus ; (2) Cynicus. A κύων.

Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.

Κυνίσκος, ου, ὁ, catellus ; (2) impudens, Dim.

Κυνιστὶ, *Adverb.* canum modo.

Κυνισμὸς, οῦ, ὁ, Cynica inſtitutio, vita Cynica. A κυνίζω.

Κυνοβλὼψ, ῶπος, ὁ, cui adſpectus caninus eſt. Ex κύων & βλέπω.

Κυνόϐρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a canibus devoratus. Ex κύων, & βρώσκω.

Κυνόγλωσσον, ȣ, τὸ, q. d lingua canina, plantago minor, *herba*. Ex κύων, & γλῶσσα, *lingua*. *Angl.* Hounds tongue.

Κυνοδέσμιον, ȣ, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex κύων, & δεσμός.

Κυνόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à cane morſus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morſus. Ex κύων, & δάκνω, *mordeo*.

Κυνόδȣς, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων, & ὀδȣς.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato curſu, tanquam canis feror; (2) cum canibus curro, veſtigo. Ex κύων, & δρόμος.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum curſus. Ex iiſd.

Κυνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, canis ſpeciem referens, qui eſt canino adſpectu. Ex κύων, & εἶδος.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem ſpirans. Ex κύων, & ὄζω, *oleo*.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, canina præditus audacia ſ. impudentia; (2) ferus, de equo. Ex κύων, & θάρσος.

Κυνοθρασὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κυνοκάρδαμον, ȣ, τὸ, naſturtium. Ex κύων, & κάρδαμον, quod item notat.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æſtus caniculæ. Ex κύων, & καίω, unde καῦμα.

Κυνόκεντρον, ȣ, τὸ, herbæ nomen, Heſ. quaſi aculeus caninus. Ex κύων, & κέντρον.

Κυνοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura ſic dicti; *it.* homines ficti in Africa. Ex κύων, & κεφαλὴ.

Κυνοκλόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, canis fur, canem furatus. Ex κύων, & κλέπτω.

Κυνοκοπέω, ῶ, f. ήσω, canina pelle percutio. Κυνοκοπήσω σȣ τὸ νῶτον, Ariſt. Eq. 289. A κύων, & κόπτω.

Κυνοκράμϐη, ης, ἡ, braſſica canina. Ex κύων, & κράμϐη, *crambe*.

Κυνοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, canicida, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ȣ, aconitum, quod canes ab ipſis comeſtum necat. Ex κύων, & κτείνω, *neco*.

Κυνολέσχης, ȣ, ὁ, cui confabulationes ſunt de rebus obſcœnis. Ex κύων, & λέσχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, aſperitates quædam poſt primam ſpinam. Ex κύων, & λόφος.

Κυνόλυσσος, ȣ, ὁ, morſus a cane rabido. Ex κύων, & λύσσα, *rabies*.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, ſ. adverſus canes pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, muſca canina; (2) impudens. Hom. Il. 21, 394. Ex κύων, & μυῖα.

Κυνοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui canina facie eſt, caninum adſpectum habens.

Κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ȣ, τὸ, roſa canina, ſilveſtris. Gl. Vet. liguſtrum.

Κυνοῤῥαιστὴς vel κυνοραιστὴς, ȣ, ὁ, ricinus. Ex κύων, & ῥαίω.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnaſium & populus in Attica. Ex κύων, & ἀργὸς, *albus*.

Κυνόσϐατον, ȣ, τὸ, rubus caninus, ſentis caninus. Ex κύων, & βάτος, *rubus*.

Κυνόσϐατος, ȣ, ὁ, idem, ſive cynoſbatus.

Κυνόσσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc eſt, Hecubæ.

Κυνόσσοοι, venatores, Heſ. Ex κύων, & σόω.

Κυνοσȣρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, urſa minor, cynoſura, ſidus boreale. Ex κύων, & ȣρά.

Κυνόσȣρα, ὰ, ova urina, irrita, ventoſa. Ex κύων, & ȣ̓ρος, *ventus*.

Κυνοσπάρακτος, ον, a canibus diſcerptus.

Κυνοσφαγὴς, ὲς, cui canis immolatur. *Epith.* Hecates. A σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. A τροφή.

Κυνȣ̃χος, ȣ, ὁ, lorum, quo canis tenetur; (2) ſaccus, marſupium, proprie lorum quo contrahitur. Ex κύων, & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adſpicio, Heſ. Ex ὀφθαλμός.

Κυνόφρων, ὁ ϗ ἡ, impudens. A φρήν.

Κύντατον, atrociſſimum. A ſeq.

Κύντερος, ȣ, ὁ, impudentior, protervior, ſævior. A κύων.

Κυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caninus. A κύων.

Κυνώπης, ȣ, ὁ, caninum adſpectum ſive vultum habens impudens, inverecundus. Ex κύων, & ὤψ, *vultus*.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, oculos ſeu vultum caninum habens, impudens, inverecunda.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iiſd.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, fœtus editio, partus. Ex κύος, & τίκτω, *pario*.

Κυοτροφία, ἡ, fœtus nutritio. Ex τροφή.

Κυȣ̃μενα, nom. plur. part. præſ. med. n. g. verbi κυέω.

Κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans ſum. Κυοφορεῖν ἔκ τινος, Luc. Ex κύος, & φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero geſtatio; (3) conceptio. Ex iiſd.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupreſſinus, e cupreſſo factus. A

ΚΥΠΑ΄ΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ȣ, ἡ, cupreſſus.

Κυπαρισσὼν, ῶνος, ὁ, cupreſſetum, locus, in quo naſcuntur cupreſſi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cupreſſos alens. Ex κυπάριττος, & τρέφω.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑ΄Σ, άδος, ἡ, pallium, lecti ſtragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙ΄Σ, vel κύπασσις, εως, ἡ, ſupparum, ſpecies tunicæ.

Κυπειρὶς, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, το, cyperum, gladiolus, herba. A κύπειρος.

ΚΥ΄ΠΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus anguloſus, juncus triangularis.

Κυπελλὶς, ἡ, idem quod

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

Κυπελλοχάρων, ὁ ϗ ἡ, poculis gaudens. Ex χαίρω.

Κυπριάζειν, florere; unde apud Suid. Κυπριάζȣσαι, ἀνθȣ̃σαι, florentes.

Κυπρίζειν, idem.

Κυπρίδιος, ια, ιον, venereus; (2) tener, mollis.

Κύπρινον, ȣ, τὸ, ſc. μύρον, ſeu ἔλαιον, oleum ſ. unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ȣ, ὁ, Cyprinus, piſcis fluvialis. Ab eodem.

Κύπριος, ȣ, ὁ, Cyprius, incola inſulæ Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro inſula, in qua olim in primis colebatur, eoque ex mari appuliſſe credebatur; (2) actio Venerea.

Κυπρισμὸς, ȣ̃, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος, & γείνομαι, *naſcor*. Vide Κύπρις.

Κυπρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in Cypro natus. Ex iiſdem.

ΚΥ΄ΠΡΟΣ, ȣ, ὁ, Cyprus, arbor quædam; (2) inſula Veneri olim ſacra; (3) menſura quædam.

Κυπτάζω, pronus ſpecto, proſpecto, ſpecto demiſſis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν; Ariſt. Nub. 509. A

ΚΥΠΤΩ, f. ψω, pronus ſum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; κεκυφὼς, perf. part. pronus ſpectans; item ut κυπτάζω, 2) Ὁ δ' Ἰησȣ̃ς κάτω κύψας, Joan. 8, 6. Στένων ϗ κύπτων εἰς τὴν γῆν, Dem.

Κυρϐαίη μᾶζα, ap. Hom. in Ireſione fuerit maza ſ. offa furfuribus conſperſa, aut etiam furfuracea; quaſi ἀπὸ τῶν κυρηϐίων, quæ ſunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης, & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus.

ΚΥΡΒΑΣΙ΄Α, ας, ἡ, criſta gallinacei; (2) tiara, apex. Dionyſ. Hal.

ΚΥ΄ΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibuſdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inſcribebantur.

Κῦρε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκυρε, a κύρω, *incido*.

Κυρεία, ας, ἡ, dominatus, poteſtas, Suid. Vide κυρία. A κῦρος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido; (2) adſequor; (3) contingo, evenio; (4) ſum, exſiſto. Νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ, contingit, Soph. Trachin. v. 295. Εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίȣς ἀπὸ χθονὸς φεύγοντας, Eur. Rheſ. 113. A κύρω.

Κυρηϐασία, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concurſus animalium cornutorum, Suid. A

Κυρηϐάω, cornibus peto. Πρὸς στέλος κυρηϐάσει, cornibus incurſabit, pugnabit, Ariſt. Eq. 272.

ΚΥΡΗ΄ΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod caſu incidimus, Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ȣ, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κυρέω.

Κυρθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi κύρω.

Κυρία, ας, ἡ, domina; κυρία, ſubaud. ἡμέρα, præſtitutus dies; (2) ſub. ἐκκλησία, dies comitialis, ſ. comitia, quibus leges ſanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, ad dominum pertinens; (2) ad Dominum noſtrum, Jeſum Chriſtum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, ȣ̃, templum Dei, & τὰ κυριακὰ, ῶν, bona eccleſiaſtica; κυριακὴ, ſc. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. Ex κυρία, & ἀρχὴ, *principium*.

Κυρίευσις, εως, dominium. A κυριεύω.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus ſum vel fio; (2) potior, capio, in poteſtatem redigo; (3) recupero. Κυριεύω σȣ, dominor tibi; σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριεύειν, Xen. Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύȣσιν αὐτῶν, Luc. 22, 25. A κύριος.

Κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido.

Κυριοκτονία, ας. ἡ, domini cædes A

Κυριοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domini interfector. Ex κύριος, & κτείνω.

Κυριολεκτέω, proprie loquor. Ex κ. & λέγω.

Κυριολεκτικῶς, & κυριολεκτῶς, proprie loquendo.

Κυριολεξία, ἡ, proprietas loquendi. Ex iiſd.

Κυριολογέω, proprie loquor. Ex κ. & λόγος.

Κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, ſermo, ſ. oratio propriis conſtans verbis. Ex iiſd.

Κύριος, ȣ, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ια, ιον, penes quem eſt poteſtas alicujus rei; qui quo arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei poteſtas, cura permiſſa eſt; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominium, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυρίσσω, vel κυρίττω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio. Λακτίζοντες ϗ κυρίττοντες, Plato. A κέρας.

Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas perſonas ſibi aptantes & obverſis frontibus ſibi occurrentes. Heſ.

Κυριώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a domino nomen habens. Ex κύριος, & ὄνομα.

Κυρίως, *Adv.* cum auctoritate & poteſtate; (2) firmiter, ſtabiliter; (3) proprie.

Κυρκανᾶν, idem quod κυκανᾶν. Ariſtoph. Τί αὖ σὺ κυρκανᾷς; Θεσμ. 859.

Κύρμα, ατος, το, id, in quod aliquis incidit, quod nanciſcitur; præda. A κύρω.

ΚΥ῀ΡΟΣ, εος, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides. Πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος, rata ſunt, Soph. Oed. Col. ult. Sed Κῦρος, ȣ, ὁ, Cyrus, rex Perſarum.

Κυρȣ̃ν, pr. inf. act. pro κυρόειν. A

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, ſancio, decerno, ratum facio,

facio, auctoritate mea probo; κεκυρωμένον, ſancitum, a. 1. κυρωθεὶς, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 Cor. 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη, Gal. 3, 15. A κῦρος.

Κύρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro κῦρσαι, a κύρω.

Κυρσάνιος. unde Voc. Κυρσάνιε, adoleſcens, ap. Ariſtoph. Vox Laconica.

Κύρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro κυρῶ.

Κυρταύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui incurva eſt cervix. Ex κυρτὸς, & αὐχήν.

Κύρτη, ης, ἡ, naſſa, qualus, fiſcella.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum.

Κυρτίδιον, ȣ, τὸ, quaſillum. A præc.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiſcella. A κύρτη.

ΚΥΡΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus, gibboſus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα —— Κυρτὸν ἐὸν κορυφῶται, i. e. tumidus, ſ. *convexus exiſtens faſtigiatur*, Hom. Il. 4, 426.

Κύρτος, ȣ, ὁ, naſſa; (2) cavea. A κυρτός.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum convexum reddo; κυρτῶμαι, curveſco. Ἀπὸ βάρυς κυρτῦνται, Xen. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod eſt incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam. A κυρτόω. Unde

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, gibboſitas.

ΚΥ'ΡΩ, f. *Æol.* κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciſcor; (3) impingo, (4) ſum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε; Eur. Med. 1366. Ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ, idem Supp. 1167.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω. Unde

Κυρωτέον, ſanciendum.

Κυρωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens.

Κύσας, a. 1. part. act. verbi κύω.

Κῦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, ȣ, ὁ, nates, podex; (2) pudendum muliebre. G. V. cunnus.

Κυσὶ, *canibus*, dat. plur. a κύων, *canis*.

Κυσιβάκχαρις, qui nates ſibi bacchare inungit, Heſ. Ex κυσὸς, & βάκχαρις.

Κυσοδακνιᾶν, quaſi nates prurire, Heſ. κυσοδακνιᾷ, ψωριᾷ, ſcabioſus eſt. Ex κυσὸς, & δάκνω.

Κυσολάκων, ὁ, pueris abutens, Heſ. Ex κυσὸς, & λάκων, unde λακωνίζειν, *pædicare*.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela. noctiluca, Heſ. Ex κυσὸς, & λάμπω.

Κυσολέσχης, ὁ, turpiloquus. Ex κ. & λέσχη.

Κυσονίπτης, ȣ, natium, ſ. pudendorum lavator, Heſ. πόρνος, impudicus, fornicarius. Ex κυσὸς, & νίπτω, *lavo*.

Κυσὸς, ȣ̃, vel κυσσὸς, ȣ, idem quod κύσθος, Gl. V. κυσσὸς, cunnus.

Κυσσαμένη, aor. 1. part. med. *Poët.* pro κυσαμένη, a κύω.

Κύσσαρος, ȣ, ὁ, idem, anus, podex, & ab eod.

Κύσσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔκυσε, a κύω.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, veſica v. c. bilis, ſed maxime urinæ; (2) ventriculus, ap. Sch. Ariſt. A κύω, *propriè* comprehendo, complector, concipio: *unde* κύστις, κύστος, κύσθος, *loca cava, quæ aliquid continent, ſed uſus fert, ut* κύστις, *magis de* veſica *dicatur*. Ern.

Κυτίδιον, ȣ, τὸ, ciſtula. A κυτίς.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali Punici.

Κυτινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, capitulo mali Punici ſimilis. A κύτινος.

Κυτὶς, ίδος, ἡ, ciſta. A κύτος, *cavitas*.

Κυτισόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cytiſo paſcitur. Ex κύτισος, & νέμω, *paſco*.

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, cytiſus, frutex.

ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, cavus ſinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κύτραν, acc. ſ. *Dor.* pro χύτραν, a χύτρα.

Κυττάριον, ȣ, τὸ, cellula, alveolus, Dim. a

Κύτταρος, ȣ, ὁ, loculamentum apum & veſparum. A κύτος.

Κυτώδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cavus, cavo ſinu tumens; alveo tumens. A κύτος.

Κυφαγωγὸς ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex κυφὸς, & ἄγω, *duco*.

Κυφαὶ, vel κῦφαι, ῶν, αἱ, genus ſquillarum, gibbæ. A κυφός.

Κυφαλέος, έα, έον, incurvus, gibboſus. Ab eod.

ΚΥ͂ΦΙ, εως, τὸ, cyphi, ſuffimenti genus, ſacerdotibus Ægyptiis uſitatum.

Κυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cyphi ſimilis. Ex κῦφι, & εἶδος.

Κυφὸς, ἡ, ὸν, curvus, incurvus, gibboſus. A κύπτω. Unde

Κῦφος, εος, τὸ, incurvitas, gibboſitas.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incurvo; κυφȣ̃σθαι, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A κυφόω.

Κύφων, ωνος, ὁ, inſtrumentum, quo torquebantur ſontes, cataſta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ ſupra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, Etym. ſtiva; (4) angina, Heſ. Pſellus; (5) veſtis genus, Heſ.

Κυφωνισμός, ȣ̃, ὁ, ſupplicium. A κύφων.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio, gibboſitas. A κυφόω.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi κύπτω.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut ſtramine plexum; (2) arca; (3) genus vaſis aut menſuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) ſordes aurium.

Κυψέλιον, ȣ, τὸ, ciſtula, Dim. a κυψέλη.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) ciſtula, ciſtella; (3) ſordes aurium. Ab eod.

Κυψελόβυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui aurium foramina ſordibus, vel alio modo obturata ſunt. Ex κυψέλη, & βύω, *obturo*.

ΚΥ'Ω, & κυέω, f. κυήσω, in utero geſto, ſum prægnans; (2) concipio. Κύειν ἔτη δύο, Theophr. Οὓς τέκε κυσαμένη, Heſiod. Θεογ. 125.

Κύω, f. κύσω, oſculor. Κῦσόν με, ϗ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν, Ariſt. Nub. 81.

ΚΥΩ'Ν, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœleſtis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) ſcintilla ex ferro candente dum cuditur proſiliens, Heſ. (6) membrum virile, Heſ. pars quædam ejus, Etym. At Euſt. de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶαι, pellis ovina villoſa, vellus. A κώς.

Κωβιδάριον, ȣ, τὸ, parvus gobio, gobiunculus, Dim. a κωβιός.

Κωβίδιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

ΚΩΒΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, gobius, ſ. gobio, piſcis.

Κωβῖτις, ιδος, ἡ, apuæ ſpecies. A κωβιός.

Κωβιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gobio ſimilis. Ab eod.

Κωδάριον, ȣ, τὸ, Dimin. a κώδιον, ſignif. lecythum, vel ſacculum coriaceum.

ΚΩΔΕΙΑ, vel κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κώδειαν ἀνασχὼν, Hom. Il. 14, 499. i. e. *capite tanquam papaveris capite ſublato*.

Κώδιον, ȣ, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

Κωδιοφόρος, ον, pellem geſtans, pellitus. A φέρω.

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens ſpeciem campanulæ; (4) tuba ipſa.

Κωδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum, ſ. nolam pulſo; (2) tintinnabulo exploro; (3) vaſa figulina exploro; (4) ſimpliciter, exploro. Ὅ, τι ποιεῖ, κωδωνίσω, Ariſt. Ran. 79. A κώδων.

Κωδωνόκροτος, ον, tinniens; (2) faſtuoſus, magniloquus. A κρότος.

Κωδωνοφαλαρόπωλος, ὁ ϗ ἡ, qui nolas, ſ. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Ariſtoph. Ex κώδων, φάλαρα, & πῶλος.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, ſ. nolam circumfero; vigilias exploro. Ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, Ariſt. Av. 1165. A

Κωδωνοφόρος, ȣ, ὁ, tintinnabulum ſ. nolam circumferens; vigiliarum explorator.

Κῶα, nom. pl. a κῶς.

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici & militaris, Plut. in Lycurg, cap. 9. (2) compotatio largior. *Eſth.* 8, 17.

Κωθωνίη, ης, ἡ, larga potio. A κώθων.

Κωθωνίζω, f. ίσω, largius poto. Ab eod.

Κωθωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, potatio, compotatio. A κωθωνίζω.

Κωθωνιστήριον, τὸ, locus compotationibus deſtinatus. Ab eod.

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. A κωκύω.

Κωκυτὸς, ȣ̃, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀκλήριστον ἐν πέτραις αἰῶνα κωκύσουσιν, Lyc. 908. Hom. Il. 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, ῶν, οἱ, diribitores carnium e victimis reliquarum inter ſacerdotes, a κῶλον (5); (2) Sch. Ariſtoph. quæſtores & cuſtodes judicialis pecuniæ & in victimis conſumendæ.

Κωλάριον, ȣ, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον.

Κωλῆ, ῆς, ἡ, perna; *contr.* ex κωλέα.

Κωλὴν, ῆνος, ἡ, perna, petaſo. Ab eod.

Κώληψ, ηπος, ἡ, talus; (2) ſura. Ab eod. Hom. Il. 23, 726. Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, colicus, ad coli dolorem pertinens. Ab eod.

ΚΩ͂ΛΟΝ, ȣ, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) inteſtinum craſſum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores.

Κωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον, & τέμνω.

Κωλυέτω, 3. ſing. præſ. imper. act. verbi κωλύω. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνεμος, ȣ, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσίδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum & remora. Ex κώλυσις & ἔργον.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obſtaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτήριον, ȣ, impedimentum, remora. A κωλυτήρ.

Κωλυτὴς, ȣ̃, ὁ, impeditor. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ἡ, ὸν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ἡ, ὸν, impeditus; (2) qui prohiberi poteſt. Ab eod.

ΚΩΛΥ'Ω, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; κωλυθῆναι, a. 1. paſſ. reprimi; κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκωλῦσθαι, prohibitum eſſe. Ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν, Soph. Phil. 1230. Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ; Ariſt. Θεσμ. 225. Τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου τάφρον εὐκοίλην; Eur. Alc. 891. Εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βουλόμεθα, id. Ion. 392.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, ſtellio.

ΚΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, ſomnus profundus, ſopor altus, dulcis; (2) veternus; (3) illecebra, Schol. Pind.

Κώμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκώμαζον. A

Κωμάζω, f. άσω, comeſſor; (2) ſum petulans & laſcivus more comeſſantium; (3) ex temulentia proterva convicior & pulſo obvios; (4) tripudio; (5) comeſſabundus venio; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum ſimulacrum ejus pompa ſolemni cum cantu circumfertur, ap. Diod. Κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ, ad, Heſiod. Ἀσπ. 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν, Eur. Her. fur. 180. A κῶμος, *comeſſatio*.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio, Heſ. A κῶμα.

ΚΩ'ΜΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator, Euſt. A κῶμος.

Κωμάξατε, 2. pl. a. 1. imper. act. *Dor.* pro κωμάσατε, a κωμάζω.

Κωμάρχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis, imperio præeſt. Ex κώμη, & ἀρχή.

Κώμαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Κωμάσδω, *Dor.* pro κωμάζω. Unde

Κωμασία, ἡ, Pompa Bacchi, in qua ſimulacrum ejus circumfertur.

Κωμαστής, οῦ, ὁ, comeſſator; (2) *Epith.* Bacchi κωμάζοντος; (3) nomen miniſtri in Bacchica pompa.

Κωμαστικὸς, ἡ, ὸν, ad comeſſatores vel comeſſationem pertinens. A κωμαστής.

Κωμαστικῶς, *Adv.* comeſſabunde, comeſſantium more. A κωμαστικός.

Κωματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, quem torpor ſ. veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

ΚΩ´ΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus; (2) villa; (3) caſtellum; (4) vicus in urbe.

Κωμηδὸν, *Adv.* vicatim. A κώμη.

Κωμήτης, ου, ὁ, paganus; κωμῆται, ejuſdem vici incolæ, ejuſdem viciniæ; vicini.

Κωμητικὸς, ἡ, ὸν, paganus, qui in pago eſt, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. A κωμήτης.

Κωμήτωρ, ορος, ἡ, pagi incola.

Κωμικεύομαι, Comice loquor. A κωμικός.

Κωμικός, οῦ, ὁ, Comicus, ad comœdiam pertinens, Poëta Comicus. A κώμη.

Κωμικῶς, Comice.

Κώμιον, ου, τὸ, parvus pagus ſ. vicus. Dim.

Κωμογραμματεὺς, εως, nomen honoris.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κώμη, & πόλις.

ΚΩ῀ΜΟΣ, ου, ὁ, comeſſatio, convivium laſcivum; (2) etiam honeſte, de convivio hilari, feſtivo, & ut videtur, ſic proprie, *Ern.* (3) nomen Dei, præſidis compotationum, h. e. Bacchi; (4) ſaltationes in comeſſationibus, & ſaltatio univerſa; (5) laſcivia, petulantia ſc. comeſſantium.

Κωμοῦσθαι, alto ſopore opprimi; unde perf. part. κεκωμωμένος, apud Hippocr. veterno oppreſſus. A κῶμα.

ΚΩ´ΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores ſtatuitur; (2) faſciculus fœni.

Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis inceſſo, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdia fieri ſolebat. Κωμῳδεῖς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου, Ariſt. Ran. 367. A κωμῳδός.

Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, ſubſannatio. A κωμῳδέω.

Κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, Comœdia; (2) Satira, ſcriptum Satiricum. A κωμῳδός.

Κωμῳδιακὸς, idem quod.

Κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κωμικός.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica. A

Κωμῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, comœdiæ ſcriptor, Poëta comicus.

Κωμῳδολειχῶν, comœdilinctor. Κωμῳδολειχῶν περὶ τ᾽ εὖ πράττοντ᾽ εἶ, Ariſt. Veſp. 1307. A κωμῳδία, & λείχω.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipſa ſcribendi Comœdias. A κωμῳδοποιός.

Κωμῳδοποιητὴς, οῦ, ὁ, Poëta Comicus.

Κωμῳδοποιός, οῦ, ὁ, Comœdiæ ſcriptor, qui Comœdias conficit, Poëta comicus. Ex κωμῳδός, & ποιέω.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. Ex κώμη, & ᾠδή, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta e comœdia & tragœdia, ut cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγῳδὸς, ὁ, actor ejuſdem.

Κωνάριον, ου, τὸ, parvus conus; nux pinea.

Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κώνειον.

ΚΩΝΕ῀ΙΝ, circumagere, Heſ. κωνῆσαι, a. 1. circumagere, pice oblinere, Heſ.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta, herba. Plin. l. 25. §. 95. c. 13. A κῶνος. *Angl.* Hemlock.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A κωνεῖν.

Κωνίας, ου, ὁ, ut κωνίας οἶνος, vinum picatum.

Κωνικὸς, ἡ, ὸν, conicus, in coni figuram compoſitus, πνεῦμα κωνικὸν, turbo. A κῶνος.

Κωνικῶς, *Adv.* ad figuram coni, metæ, &c.

Κωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος, & εἶδος.

Κᾦνον, *Attice* pro ϗ οἶνον.

ΚΩ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, conus, turbo, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum definens; (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pini piceæque; (4) involucrum quorundam fructuum; (5) apex galeæ.

Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero. A

Κωνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, conum ferens, conifer. Ex κωνος & φέρω, fero.

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπιὼν, inſtrumentum ad arcendos culices.

Κωνωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. culicis ſpeciem habens. Ex κώνωψ, & εἶδος.

Κωνωποθήρας, ου, ὁ, avis culices venans, Heſ. Ex κώνωψ, & θήρα, *venatio*.

ΚΩ´ΝΩΨ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.

Κῶος, εος, τὸ, vellus, ſtragulum e pelle villoſa. At κῷος, ου, ὁ, jactus aſtragali. Alioqui Κῷος, qui eſt ex inſula Co.

Κώπαιον, ου, τὸ, ſuperior pars remi, Heſ.

Κωπεὺς, έως, τὸ, remex. A κώπη.

ΚΩ´ΠΗ, ης, ἡ, remus; (2) manubrium. Hinc

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium ſ. capulum habens. Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα, Hom. Il. 15, 713.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.

Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρύπανον κωπηλατεῖ, Eur. Cyc. 454. A

Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, & ἐλαύνω

Κωπήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, navis qui remis agitur, actuaria. A κώπη.

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Κωπίον, ου, τὸ, parvus remus; κωπία, oſſa anguſtiora coſtarum. Dim a κώπη.

Κωπωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur.

Κωρυκαῖος, ου, ὁ, explorator, delator.

Κωρυκιώτης, ου, ὁ, idem. A

ΚΩ´ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, pera, ſaccus coriaceus; (2) pila, folliculus ſeu pila major inflata; (3) montis nomen. Hinc

Κωρυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, peræ ſ. folliculo ſimilis.

ΚΩ῀Σ, pellis ovina villoſa, vellus ovis; (2) ſtragulum.

Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, inſula.

Κῶς, *quomodo*, *Ion.* pro πῶς.

Κώταλις, tudicula, Euſt.

Κωτιλὰς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.

Κωτίλη, ἡ, idem.

Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A

ΚΩΤΙ´ΛΛΩ, fabulor, garrio; (2) blandis & fallacibus verbis decipio. Παύσασθ᾽, ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι, Theocr. 15, 87. Αἱμύλα κωτίλλετα, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Κωτίλος, ίλη, ιλον, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, aſtutus.

Κωφάω, ῶ, exſurdo, ſurdeſcere facio, & κωφάομαι, obmuteſco, obſurdeſco.

Κωφίας, ου, ὁ, ſurdaſter, ſpecies ſerpentis, Heſ. A

ΚΩΦΟ´Σ, ἡ, ὸν, hebes, obtuſus, proprie; atque hinc; (2) ſenſu aliquo captus, inprimiſque auditu; (3) mutus, tacitus; (4) ſtolidus, ſtupidus, iners, rudis; (5) invalidus, irritus.

Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas, ſtupor. A κωφός.

Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo; (2) exſurdo, ſurdum reddo; κωφοῦμαι, ſurdeo, ſurdeſco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τὸ, ſurditas in morbo ſuperveniens. A κωφόω. Unde

Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

Κὤχετο, pro ϗ ᾤχετο, 3. ſing. imper. ind. med. verbi οἴχομαι.

Λ.

Λ, Undecima litera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne poſita (λ͵) *triginta millia*.

Λα, *particula*, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, e. g. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

ΛΑ῀ΑΣ, gen. λάαος, *contr.* λᾶος, ὁ, lapis, ſaxum.

Λαβάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil niſi accepta pecunia facit. Ex λαβέω & ἄργυρος.

Λαβδακισμὸς, οῦ, ὁ, crebrior literæ λ uſurpatio. A λάβδα, idem ac λάμβδα.

Λαβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, ſutura tranſverſa in poſteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λάβε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

Λάβε, *cape*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Λαβὲν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehenſio, proprie, qua athleta adverſarium corripit; (2) id, quo aliquid prehendimus, velut anſa, capulus, manubrium; (3) anſa, occaſio. A λαβεῖν.

Λαβῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβῃς, *ceperis*. 2. ſing. a. 2. conj.

Λάβῃσι, 3. ſing. a. ejuſd. *Ion.* pro λάβῃ.

Λαβίδιον, ου, τὸ, forcipicula. A λαβίς.

Λαβιδόω, fibula conſtringo, connecto. Ab eod.

Λάβιον, ου, τὸ, manubrium. Dim. a λαβή.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, anſa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula. Ab eod.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαβοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro λαβοῦσα.

Λαβόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην.

Λάβον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον.

Λαβόντες, nom. plur. a. 2. part. act.

Λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens ſum in loquendo. Ex λάβρος, & ἀγορέω.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter ſive effuſe loquax. Ex iiſd.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω, Nicand. A λάβρος.

Λάβραξ, ακος, ὁ, labrax piſcis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἡ, præcipitantia & procacitas in loquendo. A

Λαβρεύομαι, præceps ſum in dicendo, incontinens ſum in loquendo. Ἀλλ᾽ αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, Il. 23, 478. Ab eodem.

Λαβροποτέω, avide bibo. A

Λαβροπότης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit; (2) vehemens & impetuoſus, *de torrente*, (niſi in hoc ſenſu eſt λαβροπόδης ut in edd. *Ern.*) Ex λάβρος, & πότης.

ΛΑ´ΒΡΟΣ, ου, ὁ, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Hinc τὸ λάβρον, ου, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαβρόσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cum impetu ruens. Ex λάβρος, & σεύομαι, *feror*, *ruo*.

Λαβροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaci ſum ore, procax ſum in loquendo.

Λαβροστομία, ἡ, procacitas in loquendo. A

Λαβρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde garrulus, loquax.

Λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Λαβροφαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro. Ex λάβρος, & φαγεῖν.

Λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.

Λαβρώνιον, ου, τὸ, poculum quoddam latum Perſis in primis uſitatum. A λάβρος.

Λαβρώνιος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Λάβρως, *Adv.* voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuoſe, rapide. Ab eod.

Λαβυρίνθειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Labyrintheus, labyrintho ſimilis.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A

ΛΑΒΥ΄ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.

Λαβῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.

Λάβωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.

Λαγάνιον, ου, τὸ, parvum laganum, Dim. a

ΛΑ΄ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, laganum, placentæ genus e ſimila & oleo recente.

Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, intra me ipſum concido, flacceſco, extenuor, maceror. Ἐκ κιθαρίου λαγαριζόμενον, Ariſt. Veſp. 672.

Λαγαρόομαι, οῦμαι, idem. A

Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, ſubvacuus, non diſtentus, non plenus; λαγαρὸς στίχος, verſus, cui aliquid in medio deeſt. A λαγών.

Λαγαροειδῶς, *Adv.* ad modum verſus, qui λαγαρὸς dicitur.

Λαγαρόκυκλος, ον, *Epith.* lyræ & citharæ.

Λαγαρότης, ητος, ἡ, cavitas, laxitas, quum aliquid non diſtentum, ſed inaniter laxum eſt. A Λαγαρός.

Λαγγάζειν, & λαγγεύειν, pigrari, fugere, Heſ.

Λαγγὼν, ceſſator, Ph.

Λάγδην, *Adv.* calce, extremo pede. A λάξ.

Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, ſc. κρέα, leporina caro. A λαγώς.

Λαγέτης, ου, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, & ἡγέτης, *dux*.

Λαγηνίον, ου, τὸ, lagenula, Dim. a λάγηνος.

ΛΑ΄ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus menſuræ, ſextarius.

Λαγηνοφορία, ας, ἡ, feſtum quoddam Alexandriæ. Ex λάγηνος, & φέρω.

Λαγίδης, εος, ὁ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγωός.

Λαγινὸς, ἡ, ὸν, leporinus.

Λάγιον, vel λαγίον, ου, τὸ, lepuſculus, Dim.

Λαγνεία, ας, ἡ, libidinoſitas, ſalacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) ſemen genitale. A λαγνεύω.

Λάγνευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Λαγνεύω, f. εύσω, libidinoſus & ſalax ſum; (2) rebus Venereis utor; (3) ſemen emitto. A λάγνος.

Λάγνης, ου, ὁ, idem quod

ΛΑ΄ΓΝΟΣ, ου, ὁ, libidinoſus, ſalax, laſcivus, pronus ad rem Veneream.

Λαγοδαίτης, ου, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.

Λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.

Λαγόνεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro λαγοῦσι.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus.

Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occiſio. Ex λαγὸς, & σφαγὴ, *mactatio*.

Λαγοτροφεῖον, είου, τὸ, leporarium, Gl. Vet. Ex λαγὸς, & τρέφω.

Λαγυνὸν, τό, languncula, parva lagena. A

Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A

Λάγυνος, ου, ὁ, idem quod λάγηνος.

ΛΑ΄ΓΧΑΝΩ, ſortior, ſortes duco; (2) ſorte accipio, ſortito nanciſcor vel obtineo; (3) participem reddo, velut ſortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, litem intendo; (6) λαχόντες, candidati ſenatus, ap. *Lys.* a. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, ſortitus, p. εἴληχα, & apud *Poët.* præcipue, λέλογχα, pl. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τιμῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσον, Soph. Antig. 525.

Λαγῷα, ων, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγωός.

Λαγωβολεῖον, ου, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.

Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum.

Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedum, quo lepores fugientes, petuntur. A

Λαγωβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγωὸς, & βάλλω, *jacio*.

Λαγωδίας, ου, ὁ, otus, avis. A λαγωός.

Λαγώδιον, ου, τὸ, lepuſculus, Dim. ab eod.

Λαγωθήρας, ου, ὁ, leporum venator. Ex λαγὼς, & θήρα, *venatio*.

Λαγωθηρέω, leporem venor. Κἀτ' ἐλαγωθήρει πλεξάμενος ἄρκυς, Ariſt. Lyſ. 792. Ab eodem.

ΛΑΓΩ΄Ν, όνος, ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas laxior & exoſſis; (2) cavitas terræ; (3) retis.

ΛΑΓΩΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *Att.* λαγὼς, ῶ, *Ion.* λαγὸς, οῦ, lepus; (2) ſidus quoddam cœleſte hujus nominis.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus. A λαγωός.

Λαγώπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.

Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticum, herba quædam.

Λαγωὸς, vide λαγωός.

Λαγωτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium. A

Λαγωτροφέω, lepores alo. A τρέφω.

Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum eſus, leporum comeſtio. Ex λαγῶς, & φαγεῖν.

Λαγώφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis apertis, ſicut lepus dormiens, eo quod palpebræ ſuperiores ſurſum reductæ oculos non plene tegunt. Ex λαγὼς, & ὀφθαλμός.

Λαγωφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, lepores occidens. Ex λαγὼς, & φόνος, *cædes*.

Λάδανον, vide λήδανον.

Λάζεο, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζου, a λάζομαι.

Λαζοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο.

ΛΑ΄ΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio, corripio.

Λάζυμαι, idem. Λάζυσθε χειρῶν τοῦδ' Eurip. Bac. 41. Λάζυσθε χρεὼν μοχλοὺς, id. Her. fur. 946.

Λαήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro λάειν, a λάω.

Λάθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.

Λάθαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, clandeſtinus, clam malus & mordens. A præc.

Λάθε, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi λανθάνω, pro λήθω, *obliviſcor*.

Λαθέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro λαθεῖν.

Λαθέσθαι, *latuiſſe*, a. 2. inf. med. verbi ejuſd.

Λάθετο, *oblitus eſt*, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο.

Λάθετε, 2. pl. a. 2. imper.

Λαθήβης, ου, ὁ, immemor juventæ, valde ſenex, qui juventutis quaſi oblitus eſt. Ex λήθη, & ἥβη, *juventus*.

Λαθητικὸς, ἡ, όν, qui latere poteſt. Ex λαθεῖν, *latere*.

Λαθηφροσύνη, ἡ, oblivio. E φρήν.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, & κῆδος, *cura*.

Λαθίνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, redire oblitus. Ex λήθομαι, & νόστος.

Λαθίποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος, & ποινή, *pœna*.

Λαθίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laborum & moleſtiarum oblitus. Ex λάθος, & πόνος.

Λαθιφθόγγοιο, gen. ſing. *Ion.* pro λαθιφθόγγου.

Λαθίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui obliviſcamur. Ex λάθος, & φθόγγος.

Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A

Λαθίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis oblivioſæ; (2) mentis ſuæ oblitus, ſtultus, demens. Ex λάθος, & φρήν.

Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.

Λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.

Λάθρα, *Adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λάθρη. Ab eod. Hinc

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, occultus;

Λαθραίως, *Adv.* idem quod λάθρα.

Λαθραιοδήκτης, ου, ὁ, clam mordens. A δάκνω.

Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

Λαθριδίως, *Adv.* clam, furtim.

Λαθριμαῖον, clandeſtinum, Philox. A λάθρα.

Λάθριος, ου, ὁ, idem quod λαθρίδιος.

Λαθρίως, *Adv.* clam, furtim. A λάθριος.

Λαθροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, clam feriens. Ex λάθρα, & βάλλω.

Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandeſtinum matrimonium. Ex λάθρα, & γάμος.

Λαθρόδακνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel λαθρόδακνος, η, ον, clam mordens. A δάκνω.

Λαθροδήκτης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λαθρόνυμφος, ου, ἡ, quæ clam nubit.

Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere, Poll.

Λαθροφονευτὴς, οῦ, ὁ, latro, homicida ex vel in inſidiis. Ex λάθρα, & φονεύω, *occido*.

ΛΑΘΥΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba*.

ΛΑ΄ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λαθὼν, aor. 2. part. act. v. λανθάνω.

Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.

ΛΑΙΔΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) impudens, procax.

Λαίθαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, clandeſtinus. A λάθαργος.

Λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) ſcortor. Ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις, Ariſt. Eq. 167. Ex λὰ, & κάζω, *orno*.

Λαικαστὴς, οῦ, ὁ, ſcortator. A λαικάζω. Hinc

Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, proſtibulum.

Λαϊκὸς, ἡ, ὸν, laicus, qui non eſt e clero. A λαός.

Λαιλαπίζω, violenter irruo, ſ. aufero. A

ΛΑΙ΄ΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus, procella.

Λαῖμα, τὸ, q. d. cruentum guttur, vox Comica, Ariſtoph. Ex λαιμὸς, & αἷμα.

Λαιμάζω, immodice edo. Ex Heſ. A λαιμός.

Λαιμαργία, ας, ἡ, guloſitas, voracitas, ingluvies. A λαίμαργος.

Λαίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, guloſus, gulæ deditus, vorax; (2) inſatiabilis. Ex λαιμὸς, & μάργος.

Λαιμάσσω, inſatiabili aviditate deglutio, immodice edo, Suid. A λαιμός.

Λαιμάω, ῶ, idem & ab eod.

Λαιμητόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jugulum incidens ſeu ſecans. In Epig. A τέμνω.

Λαιμήτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jugulum eſt ſectum, jugulatus, Eurip. Ex iiſd.

Λαιμίζω, decollo. Ἣν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας ποιμανδρίαν, Lyc. 326. A λαιμός.

Λαιμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, & δάκνω.

Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millum; (2) pedica, qua gula avium conſtringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, & πέδη.

Λαιμόρυτος, & λαιμόρρυτος, ον, e gutture profluens. A ῥέω.

ΛΑΙΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.

Λαιμότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui jugulus eſt inciſus, jugulatus.

Λαιμότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, ſeu ſeco. Ex λαιμὸς, & τέμνω.

Λαιμάσσω, gulæ ingerere & abligurire cupio, famelicus ſum. A λαιμός.

Λαΐνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.

Λάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Λαῖον, ου, τὸ, ſeges, qua frui poſſumus, *Dor.* pro λήϊον. A λαύω.

ΛΑΙΟ΄Σ, ὰ, ὸν, lævus, ſiniſter.

Λαιοτομέω, ῶ, ſegetem ſeco, meto. Ex λαῖον, & τέμνω, *ſeco*.

ΛΑΙ῀ΠΟΣ, cinædus, ſalax, libidinoſus, Heſ.

Λαισήιον, ου, τὸ, breve ſcutum, parmula.

ΛΑΙ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, Heſ. Suid.

Λαίσκαπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, laſcivus, perdite petulans, Suid. Etym. Ex λα, & κάπρος, *caper*.

Λαισποδίας, ου, ὁ, valde libidinoſus; quaſi ex λα vel λίαν, & σποδεῖν. Fuit & nomen proprium viri Attici vitioſum pedem habentis.

Λαιστὸν, oneroſum, moleſtum, Suid.

ΛΑΙ῀ΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. Λαιφάζομαι, haurio, effundo. Nicand. in Theriac. 477.

Λαίφη, ης, ἡ, veſtis, veſtimentum. A λαῖφος.

ΛΑΙ῀ΦΟΣ, εος, τὸ, veſtis e tenui ſtamine; (2) veſtis quævis; (3) veſtis attrita & lacera; (4) velum.

Λαιψηρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter currens.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. Στῆσον, φόβου μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα, & αἰψηρός.

Λαιψηρῶς, *Adv.* celeriter, velociter.

Λακάζω, inſono, ſtrepo. A λήκω.

ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, Lacatha, arbor campeſtris.

Λάκαινα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, ſpecies aromatis.

Λάκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, a λακεῖν.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, Lacedæmon, urbs Peloponeſi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

Λακεῖν, ſonare, crepare, ſtrepere, eſt aor. 2. præſentis vicem gerens; λάκε, *Ion.* pro ἔλακε, ſonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans; τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus eſt? Vid. λακῶ, & ληκέω.

Λακερὸς, ὰ, ὸν, garrulus, nugivendulus. E λακέω.

Λακερολογία, ἡ, garrulitas.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc

Λακερύζεσθαι, garrire, convitiari, Heſ. Suid.

Λακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.

Λακίζω, diſcindo; lacero; λελακισμένος, p. part. paſſ. ſciſſus, dilaceratus. Λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας, Lyc. 1113. A

Λακὶς, ίδος, ἡ, fiſſura cum crepitu facta, ſciſſura; (2) fruſtum ſ. lacinia panni lacerando avulſa. A ληκέω.

Λάκισμα, ατος, τὸ, fiſſura, fragmentum.

Λακιστὸς, ὴ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A λακίζω.

Λακκαῖος, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua ciſternina, e ciſterna. A λάκκος.

Λακκοκαταπύγων, ὁ, cinædus.

Λακκόπλουτος, ου, ὁ, qui e foſſa ditatus, valde dives. Ex λάκκος, & πλοῦτος.

Λακκόπρωκτος, ου, ὁ, podicem habens latum & profundum, cinædus.

Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, foſſa, fovea, lacuna, fovea ſubterranea, ciſterna, puteus, *Gen.* 37, 20.

Λακκοποιὸς, lacunarius, Gl. V. Ex λάκκος, & ποιέω, *facio*.

Λακκοσχίας, ου, ὁ, cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſacculus. Ex λάκκος, & ὀσχέα.

Λακπατέω, ῶ, calce premo, planta pedis calco, Heſ. ubi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. Ex λὰξ, *calce*, & πατέω, *calco*. Hinc

Λακπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, calce preſſus, calce pulſatus.

Λακτίζοισα, *Dor.* pro λακτίζουσα, a λακτίζω.

Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio; λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus inſultatus. Οἰδ' ἐκαρτέρουν πρὸς κῦμα λακτίζοντες, Eur. Iph. in Tau. 1401. Ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν, id. Rheſ. 410. A λάξ. Hinc

Λάκτισμα, τὸ, ictus calce factus.

Λακτισμὸς, ὁ, idem.

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, calcitro.

Λακτιστικὸς, ὴ, ὸν, qui ferire ſolet, calcitrans.

Λακῶ, crepo, Gl. Vet.

ΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis ſ. agri Spartani. Hinc

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis ſum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, Laconica, regio Peloponeſi. Ab eod.

Λακωνικὸς, ὴ, ὸν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, *Adv.* more Laconum, Laconice; (2) breviter.

Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Laconiſmus, breviloquentia. A λακωνίζω. Unde

Λακωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum ſequitur.

Λακωνομανέω, ῶ, nimis faveo Lacedæmoniis. Ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε, Ariſt. Av. 1286. A Λάκων, & μανία.

Λαλαγεῦντες, nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, a

Λαλαγέω, ῶ, reſono, clamo, vociferor; λαλαγεῦσαν ἠχὼ, pro λαλαγοῦσαν, reſonantem echo; λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, ſonant, crepitant dentes. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, Heſ.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, ſonitus, jubilum.

Λαλαγήτης, ου, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vociferor, Heſ. A λαλέω.

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, ſonitus. Ab eod.

Λάλει, 2. ſing. pr. imper. act. pro λάλεε, a λαλέω.

Λαλέοντι, 3. pl. præſ. *Dor.* pro λαλέουσι.

Λαλεῦμες, 1. pl. præſ. *Dor.* pro λαλοῦμεν.

Λαλεῦντι, 3. pl. præſ. *Dor.* pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, loquor; (2) garrio temere & inconſiderate verba fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων, Luc. Λαλεῖτε ἀλήθειαν, Epheſ. 4, 25. Πρὸς τοὺς πατέρας, Luc. 1, 55. Καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι, Act. 27, 25. λαληθήσεται, Matt. 26, 13.

Λάληθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax. A λαλέω. Unde

Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo; (2) loquacitas.

Λάλησον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. λαλέω.

Λαλητέος, έα, έον, dicendus, prædicandus, celebrandus. Ab eod.

Λαλητὸς, ὴ, ὸν, loquendi facultatem habens, qui loqui poteſt. Ab eod.

Λαλητικὸς, ὴ, ὸν, loquax, gerrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, ſermo; (2) loquacitas.

Λάλιος, ου, ὁ, fœm. λαλίην ἑταίρην, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, *Poët.* pro λάλος, V. L.

Λαλόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Λάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, verboſus, argutus.

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, accipio; (2) ſumo, capio; (3) capeſſo; (4) tollo; (5) conſequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio, *de fem.*; (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς, vel εἰς; (13) *in med.* ſæpe active dicitur, & cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nanciſci, increpare; & *Paſſ.* capior, corripior, prehendor. f. λήψομαι, accipiam, p. εἴληφα, accepi, p. paſſ. part. εἰλημμένος, ſumptus, a. 1. paſſ. ληφθεὶς, acceptus, a. 2. ἔλαβον, accepi, part. λαβὼν, adeptus, med. λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνειν μισθὸν, δεξιὰν δίκην, ſumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαις· ἔλαβε με πόθος, inceſſit; κακὸν, pati; τι ὀβολοῦ, emere; λαμβάνεσθαι νόσῳ, corripi; λαβόμενος τῆς χειρὸς, χολῆς. Πρὸς σῆς ὁμαίμου ϗ κασιγνήτης λαβὼν, ab, Soph. Elect. 12. Λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς, Eur. Med. 899. Ἐμὲ δὲ κ᾽αὐτὸν τῆς κόρης ταύτης ἔρως εἴληφεν, Ariſt. Θεσμ. 1128.

Λαμβδακισμὸς, οῦ, ὁ, id. quod λαβδακισμός.

ΛΑ'ΜΙΑ, ſ. λαμία, ας, ἡ, Lamia, beſtia quædam; monſtrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, ſagæ incantatrices.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν, dirigebat. Ex λαμπὰς, & ἀρχή.

Λαμπαδεύω, in facem converto; ap. *Diod.* λαμπαδεύομαι, id. quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, curſus, quo lampades geſtantes contendebant, quis primus ad ſcopum pervenire poſſet, lampade non extincta. Ex λαμπὰς, & δρόμος.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω. lampadem geſto, (2) lampadem geſtans curſu certo.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis geſtatio; (2) certamen illud, quo lampades geſtantes curſu certabant. A

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lampadem geſtat. Ex λαμπὰς, & φέρω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδιστὴς, οῦ, ὁ, ut λαμπαδισταὶ ἀγῶνες certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) inſtrumentum, ſ. vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) perſona comica, Dim.

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, facibus gaudens, facifera. *Epith.* Cereris.

Λαμπαδουχέω, idem quod λαμπαδηφορέω.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς, & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantaſma aërium, meteoron igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, ſplendeo. Hinc λαμπετόων, partic. pro λαμπετῶν, λαμπετάων· πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti, Il. 1, 104.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetia, ſolis filia. A λάμπω.

Λαμπετόωντα, nom. plur. part. præſ. act. n. g. *Poët.* pro λαμπετῶντα, *contr.* ex λαμπετάοντα, a λαμπετάω.

Λάμπη, ης, ἡ, ſ. λαμπὴ, ῆς, ἡ, craſſior ſpuma vino innatans eaque retinens. Ab eod.

Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, fulgor, ſplendor. Ab eod.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica regia.

Λαμπηνικὸς, ſ. λαμπήνικος, ἁμάξας λαμπηνίκας, plauſtra tecta, Num. VII, 3 ubi & λαμπηνίκας legitur. A λαμπήνη.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpumoſus, ſpumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, nocticula. A λάμπουρος.

Λάμπουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. Ex λάμπω, & οὐρά.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſplendide veſtitus. Ex λαμπρὸς, & εἷμα, *veſtis*.

Λαμπροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Λαμπρόβιος, ου, ὁ, lautus, Ph. Ex βίος, *victus*.

Λαμπρόζωνος, ὁ ϗ ἡ, ſplendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

Λαμπρόπους, ουν, pulchros pedes habens, pulchra.

Λαμπροπυρσόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus facies rutilo ſplendore coruſcat. Angeli Epith. Naz. Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, ſplendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illuſtris; (4) clarus, ita, ut exaudiri queat, unde & de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perſpicuus. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, fulgor claritas; (2) ſplendor nominis, claritas; (3) ſplendor orationis, ſplendidum dicendi genus. A λαμπρός.

Λαμπρότοξος, ὁ ϗ ἡ, pulcrum arcum gerens. A τόξον.

Λαμπροφανὴς, ὲς, valde nitidus, ſplendens. A λ. & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidos ſ. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, candidam ſeu ſplendidam veſtem gero.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, ſplendidæ vel candidæ veſtis geſtatio. A

Λαμπροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſplendidam ſeu candidam veſtem gerens. A φέρω.

Λαμπροφωνέω, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

Λαμπρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, eleganti voce præditus. A φωνή.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui egregio & præſtanti eſt animo. Ex λαμπρὸς, & ψυχή.

Λαμπρυντὴς, οῦ, ὁ, oſtentator ferociæ.

Λαμπρυντικὸς, ὴ, ὸν, vim habens illuſtrandi & reddendi nitidum. A

Λαμπρύνω, clarifico, illuſtro; λαμπρύνομαι, illuſtror; clareſco; magnifice me oſtento. Ὄχοις τε ϗ στολῇ λαμπρύνεται, Eurip. El. 974. ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος, ib. 1053. Λελάμπρυνται κόρας, Ariſt. Plut. 634. A λάμπω.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπρῶς, *Adv.* ſplendide, magnifice; (2) clare, perſpicue; (3) aperte, manifeſte, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeſte improbus, manifeſte victus & vincens. A λαμπρὸς.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, Ph. candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ ſ. facis.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lampadem ſ. facem fert. Ex λαμπτὴρ, & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, nocticula, cicindela; (2) piſcis qui *Auſonio muſtella* dicitur, vulgo *lamprida*. Ex λάμπω, & πῦρ.

ΛΑ'ΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.* Ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, Ariſt. Av. 11, 1714. Ἀὴρ ὑπὸ κινήσεως λαμπόμενος, *Ariſt.*

Λαμπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in quo ſpuma innatat, Erotian. A λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepores; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. A

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, & λάμυρος, diſertus, loquaculus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, ſcurrilis; (3) ſævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diſerte, lepide; (2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter & proterve.

Λαμφθείη, 3. ſing. aor. 1. opt. paſſ. *Ion.* pro ληφθείη, a λαμβάνω.

Λάμψαι, 2. ſ. a. 1. imper. med. v. λάμπω.

Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λανθάνεμος, ὥρα, tempus, quo ſilent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω, & ἄνεμος, *ventus.*

Λανθανόντως, *Adv.* latenter, clam, ita ut nemo ſentiat. A λανθάνων, part. a

ΛΑΝΘΑ'ΝΩ, lateo, deliteſco; cum part. clam facere, neſcio altero, aut ut non reſciſcat; λανθάνομαι, obliviſcor; ſumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo. p. λέληθα, latui, lateo, p. paſſ. λέλησμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Poët.* λελασμένος, a. 2. act. ἔλαθον, latui, part. λαθὼν, latens. Ἐχρῆν σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, ϗ ζητεῖν ὅπου λέληθεν ὑμᾶς, Ariſt. Θεσμ. 627. Λαθὼν τὴν φυλακὴν, Thuc.

ΛΑ'Ξ, *Adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λάξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro λῆξαι, a λαγχάνω, pro λήχω.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, in ſaxo inciſus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. Ex λάας, & ξέω.

Λάξις, ιος, ἡ, *Ion.* ſortitio; ſors; portio, pro λῆξις.

Λαξπάτητος, idem quod λακπάτητος.

Λαοβότειρα, ἡ, alma.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex λαὸς, & γράφω, *deſcribo.*

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum dormitor. Ex λαὸς, & δαμάω.

Λαοδογματικῶς, ex vulgi opinione.

Λαοηγησία, ἡ, imperium in populum.

Λαομέδων, οντος, princeps. A μέδω.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. Ex λᾶς, & ξέω.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, injuria affectus eſt.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi ſeductor.

Λαοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populos tranſiens.

Λαόπορος, ου, ϗ ἡ, per quem populus tranſit. Ex iiſd.

ΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς, & σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, populum ſervans, populi ſervator; (2) qui populum agitat, ſ. concitat. Ex σόος, vel σόω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui populum alit. Ex λαὸς, & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, a populo nutritus.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populum corrumpens & evertens, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, populum occidens. A φένω, *occido.*

Λαοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populos ferens. Ex λαὸς, & φέρω.

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando educitur. A λαπάζω. Unde

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio.

ΛΑΠΑ'ΖΩ, & λαπάσσω, ſive λαπάττω, f. άξω, evacuo; inanio; (2) mollio; (3) perdo, deſtruo. Λαπάττειν τὴν γαστέρα, Gal.

Λάπαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* **Dock**. A λαπάζω.

Λάπαθος, ου, ἡ, idem & ab eod. Unde

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra coſtas, quaſi laxus & vacuus, quia caret coſtis; abdomen, ilia, Gl. V. A λαπαρὸς.

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, pituita.

Λαπῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, inſolentius me effero & jacto, Etym.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A λαπίζω.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax, temerarius; (2) delicatus & mollis; (3) nihil penſi habens. Ab eod.

ΛΑ'ΠΤΩ, fut. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) me ingurgito, confertim bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) conſumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λάπτουσι προθύμως, Plut.

Λαρινεύομαι, ſaginor. A λαρινός.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ἡ, ὸν, ſaginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, ſaginati, bene habiti boves.

Λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem geſtans. Ex λ. & ἄγω.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parvus corbis, Dim. a

ΛΑ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ corbis e vimine plexus, cophinus, corbis carbonarius.

Λαρκοφορέω, ῶ, fut. ήσω, corbem vimineum fero. Ex λάρκος, & φέρω.

Λαρνακοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ, & φθείρω.

Λαρνακόφορος, ον, in arca geſtatus, vectus, &c. A λ. & φέρω.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capſa, arca, riſcus, ciſta, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro ſimilis.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, ſuavis dicitur, *impr.* de odore. Ab ἱλαρός. Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας, Hom. Il. 19, 316.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιόων part. præſ. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum ſtertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγγιῶ, f. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam. Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, Ariſt. Eq. 357. Hinc

Λαρυγγισμὸς, οῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto.

Λαρυγγιστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.

Λάρυγξ, γος, ὁ, caput aſperæ arteriæ, guttur.

Λαρυγγόφωνος, ὁ ϗ ἡ, e gutture vocem fundens. E φωνή.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λάας.

Λασάμενος, a. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμενος, a λανθάνω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, laſanum, vaſculum, olla; (2) cloaca, ſella familiaris.

Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui domino laſanum fert. Ex λάσανον, & φέρω.

Λάσδεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro λάζου, ſ. λάζεο, a λάζομαι.

Λασεύμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a λανθάνω.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, illuſio, contumelia.

Λασθῆμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro λασθῆναι, a λανθάνω.

Λασιαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, hirtam cervicem habens.

Λασιόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, hirtus, hirſutus, villoſus.

Λασιόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurdus ex aurium hiſpiditate, Heſ. Suid.

Λασιόμαλον, ου, τὸ, pomum quaſi hiſpidum, lanugine obductum, Heſ.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, hirſutus, hiſpidus, piloſus, ſetoſus, horridus, hirtus, villoſus; (2) herbidus, fruticibuſque & arboribus conſitus.

Λασιόστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hirſutum habet pectus. Ex λ. & στέρνον.

Λασιόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui hirſuta habet ſupercilia.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca denſa & arbuſtis hirta. A λάσιος.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους; Eurip. Andr. 671. Σφῷ πατρὶ λάσκει τὰς ἐπηκόους λιτὰς, Lyc. 460. Confer. Æſchyl. Agam. 875.

Λασταυροκάκκαβον, edulium quoddam operoſius & lautius. Ex λάσταυρος, & κάκκαβος.

Λάσταυρος, ου, ὁ, hirſutus circa virilia & quidem imprimis inter anum & ſcrotum; (2) inſigniter mutoniatus; (3) ſalax, impudicus; (4) cinædus. Ex λα, vel λάσιος, & ταῦρος.

Λασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λανθάνω.

Λαταγεῖν, ſtrepitum, ſ. ſonitum edere λάταξιν effuſis. Ex

Λατάγη, ἡ, vox Sicula, id. quod

ΛΑ'ΤΑΞ, γος, ἡ, ſonitus, qui fit inter cottabizandum poculo in altum ſublato, & quod a potu reliquum fuit in ſubjectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibium.

Λατομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λατομέω.

Λατομέω, ῶ, fut. ήσω, ſaxa cædo, lapides incido. Ὁ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, Matt. 27, 60. λελατομημένον, Marc. 15, 46. A λατόμος. Hinc

Λατόμημα, τὸ, ſaxum exciſum.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, inciſus in lapides.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατόμιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λατομικὸς, ἡ, ὸν, ad lapides exſcindendos pertinens.

Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, & τέμνω.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, latus, *piſcis.*

Λατρεία, ας, ἡ, ſervitus; (2) cultus, ſervitus religioſa; (3) cultus Dei; (4) euchariſtiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, ſervitium, miniſterium; (2) cultus. Ab eod.

Λατρεὺς, έως, ὁ, ſervus, miniſter.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, ſervio, famulor; (2) religioſe colo; (3) ſacrifico; (4) habito. Καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν, Πολύφημον, Eur. Cyc. 24. Φοίβῳ λατρεύων μὴ παυσαίμην, id. Ion. 150. Τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; id. Elec. 131. A

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, ſervus, famulus.

Λάτρον, ου, τὸ, merces ſervientis. A λάτρις.

Λατυπέω, ῶ, f. ήσω, lapides incido; (2) muros e lapidibus exſtruo. A λάτυπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypſum. Ab eod.

Λατύπος, ου, ὁ, qui tundit, ſ. percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς & τύπτω.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, ας, ἡ, guttur, gula, Hom. Il. 22, 325. Alii ſcribunt λευκανία.

Λαῦρα, ας, ἡ, platea lata, vicus. A λαυρος.

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copioſus.

Λάβρως, late; (2) abunde.

Λαβροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, pleno ore blatero, Æſchyl. Ex λάβρος, & σόμα, ος.

Λαφρία, ἡ, prædatrix, *Epith.* Minervæ, qu. λαφυρία, a λάφυρον.

Λαφυγμὸς, ȣ, ὁ, deglutitio, helluatio. A λαφύσσω.

Λαφύκτης, ȣ, ὁ, liguritor. helluo. Ab eod.

Λάφυρα, ων, τὰ, v. λάφυρον.

Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα, & ἀγωγή.

Λαφυρεύω, f. εύσω, idem. A λάφυρα.

Λαφυραγωγὸς, ȣ, ὁ, prædator. Ex iiſd.

Λάφυρον, τὸ, ap. *Polyb.* poteſtas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod eſt ἐπικυρηττειν, *Ern.* (2) λάφυρα τὰ, ſpolia, & cetera præda.

Λαφυροπωλεία, ας, ἡ, haſtarium, Gl. V. ſubhaſtatio prædæ. Ab eod. & πωλέω, *vendo.*

Λαφυροπωλεῖον, ȣ, τὸ, officina, in qua ſpolia divenduntur. A

Λαφυροπωλέω, ſpolia vel exuvias vendo; (2) ſub haſta divendo, auctionor. A

Λαφυροπώλης, ȣ, ὁ, ſpoliorum ſ. exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.

ΛΑΦΥ΄ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, avide deglutio; (2) helluor, abligurio, lurcor, conſumo per luxum, devoro. Πρὶν λαφύξαι γάνος, Lyc. 321.

Λαφύστιος, ια, ιον, vorax, helluo. A λαφύσσω.

ΛΑΧΑΙ΄ΝΩ, fodio, ſulco. Ἢν μή τις χέρσον λαχήνῃ, βουσὶν αὔλακας τεμὼν, Lyc. 624. Τῇ μεγάλην (τάφρον) ἐλάχαινε, Moſch. 4, 96.

Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus conſitus; (2) olerum collectio. A

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, olera produco; (2) oleris inſtar eſui ſum. A λάχανον.

Λαχανηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.

Λαχανηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, olera ferens. Ex λάχανον, & φέρω.

Λαχανίζομαι, f. ίσομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον. Hinc

Λαχανισμὸς, ȣ, ὁ, olerum collectio.

Λάχανον, ȣ, τὸ, olus. A λαχαίνω.

Λαχανοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A

Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.

Λαχανοπώλης, ȣ, ὁ, olerum venditor.

Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.

Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.

Λαχανοπωλία, & εια, ἡ, venditio olerum.

Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus.

Λαχανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.

Λάχεια, ας, ἡ, foſſu facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.

Λαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, una Parcarum. A λαγχάνω, *ſortior.*

Λάχη, ης, ἡ, ſors, Heſ. Ab eod.

Λαχήνας a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, a λαχαίνω.

ΛΑ΄ΧΜΟΣ, ȣ, ὁ, pilorum denſitas.

Λαχμος, ȣ, ὁ, ſors. Gl. V. λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.

Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginoſus, villoſus, piloſus, hirſutus, hiſpidus. A

ΛΑ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo; (2) pili lanuginis modo molles; (3) pellis lanugine hirta, ſ. pellis hirſuta pillis mollioribus.

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος.

Λάχνος, pro λαχνήεις, Suid.

Λαχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod λαχανώδης,

Λαχοίην, 1. ſ. aor. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, a λαγχάνω.

Λάχος, εος, τὸ, ſors. A λαγχάνω.

Λαχοῦσα, a. 2. part. act. f. g. λαγχάνω.

Λαχῶ, *ſortiar,* f. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Λαχὼν, *ſortitus,* a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Λαψοῦμαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λαψῇ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ.

Λαψεῦμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι.

ΛΑ΄Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, Odyſſ. 19, 230.

Λαώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, popularis. A λαός.

Λέα, ας, ἡ, lapis, quem textor inter texendum ſtamini appendit, Etym. A λᾶς.

Λέαινα, ης, ἡ, leæna. A λέων.

Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἐπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τὴν ἡμπισχόμην, caleſierem, Ariſt. Conc. 538. A λεῖος.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act.

Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λεαίνω.

Λεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens. Unde

Λεαντικῶς, ad lævigandum apte.

Λεββαῖος, ȣ, ὁ, Lebbæus. Nomen Apoſtoli Hebr, *cordatus.*

ΛΕΒΗΡΙ΄Σ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita, membrana ſive ſenectus anguium depoſita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, Heſ.

ΛΕ΄ΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 Reg. 2, 14.

Λεβητάριον, ȣ, τὸ, parvus lebes. Dim. a λέβης.

Λεβήτιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.

Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης, & χαίρω, *gaudeo,* cum alluſione ad Charontem.

Λεβητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lebetis formam habens. Ab eod.

Λεβιανὸς, ȣ, ὁ, lebianus, piſcis quidam.

Λεβίας, ȣ, ὁ, lebias, piſcis.

Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.

ΛΕ΄ΓΝΟΝ, ȣ, τὸ, fimbria, quæ adſuitur extremæ veſti.

Λεγνόω, ῶ, unde apud Heſ. λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.

Λεγνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, varius, variegatus, Heſ. ubi λεγνάδεις, ποικίλας. A λέγνον.

Λεγνωτὸς χιτὼν, fimbriata tunica.

Λεγόμεθεν, 1. plur. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro λεγόμεθα, a λέγω.

Λέγομες, 1. pl. præſ. *Dor.* pro λέγομεν.

Λέγοντι, 3. pl. *Dor.* pro λέγȣσι.

ΛΕ΄ΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenſeo; (3) lego; colligo; deligo; λέγομαι; dicor; deligor; recenſeor; (2) deligo; numero; percenſeo; (3) diſſero; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μέλλȣσι μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν——ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω, Ariſt. Θεσμ. 189. Τȣ̃τον ȣ̓δαμȣ̃ λέγω, nihili facio, Soph. Antig. 189. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, ſummatim, id. El. 675. ✠ Ἦν λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Plut. *in* Alcib. c. 13. *ex* Eupol.

Λεγώμεθα, Hom. Il. 2, 435. Tempus colloquendo teramus——vel, *hic accubemus.*

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipſa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, & ἐλαύνω.

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἔκ τινος, Xen. Ex iiſd.

Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iiſd.

ΛΕΙ΄Α, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.

Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πᾶν δ' εὖ λειήνας, Il. 4, 111. Λείηναν χορὸν, Odyſſ. 8, 260. H λεῖος.

Λειάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λειαίνω.

ΛΕΙ΄ΒΩ, libo, fundo, ſtillo. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον Λεῖβε, Il. 1, 463. Δάκρυα λεῖβον, ib. 13, 658. Ἀφρὸς δὲ περὶ σόμα μαστιχόωντι Λείβεται, *de apro,* Heſiod. Ἀσπ. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liqueſco.

Λειβήθρον, ȣ, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A λείβω.

Λειεντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore ſeu fluxu inteſtinorum. Ex λεῖος, & ἔντερον.

Λειεντερία, ας, ἡ, lævitas inteſtinorum, cibos incoctos elabi ſinens. Ex iiſd.

Λειεῦμαι, *lævigor,* præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro λειȣ̃μαι, *contr.* ex λειόομαι, a λειόω.

Λείζομαι, & *Poët.* ληΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.

Λείηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐλείαναν, a λειαίνω.

Λεικνάριον, ȣ, τὸ, vannulus, Gl. Vet. Dim.

Λεικνίζω, vanno, Gl. V. A λεῖκνον.

Λεῖκνον, ȣ, τὸ, vannus; ventilabium, quod & λίκνον.

Λειμακώδης, ες, prata habens, ſ. paſcua.

Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.

Λειμὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum eſt, reliquiæ. A λείπω.

Λειμόδωρον, ȣ, τὸ, Limodorum, herba, fœnum Græcum ſuffocans.

ΛΕΙΜΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebre, Eur. Cycl.

Λειμωνήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ut λειμωνήρης βοτάνη, herba pratenſis. A λειμών.

Λειμωνία, ας, ἡ, anemones ſpecies. Ab eod.

Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratenſis. Ab eod.

Λειμωνιάτης, λίθος, Limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum ſmaragdo, dicta a pratenſi virore. A λειμὼν, *pratum.*

Λειμώνιον, ȣ, τὸ, Limonium, quibuſdam beta ſilveſtris. Ab eod.

Λειμώνιος, ία, ιον, pratenſis. Ab eod.

Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratenſis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratenſis. Ab eod.

Λειμωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prato ſimilis, floridus, herbidus. Ex λειμὼν, & εἶδος.

Λειμωνόθι vel λειμωνόθεν, *Adv.* e prato. A λειμών.

Λειόβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævigradus, leniter incedens. Ex λεῖος, & βαίνω, *eo.*

Λειογένειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, læve mentum habens; (2) tenui mollique barba præditus. Ex λεῖος, & γένειον.

Λειοκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, læve & glabrum caput habens. Ex λεῖος, & κάρηνον.

Λειόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævem caulem habens, cui ſcapus eſt lævis.

Λειοκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, λειοκύμων θάλασσα, mare pacatum, non aſperum fluctibus, ſed quaſi complanatum. Ex λεῖος, & κῦμα.

Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.

Λειοντομάχαν, *Dor.* pro λειοντομάχην, a

Λειοντομάχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pugnans cum leone, Ex λείων pro λέων, & μάχομαι.

Λειοντοπάλης, ȣ, ὁ, idem. Ex πάλη.

Λειόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui lævibus eſt pedibus. Ex λεῖος, & πȣ̃ς.

ΛΕΙ͂ΟΣ, λεία. λεῖον, lævis, non aſper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura lævigatus; (4) minutatim contuſus. Hinc τὸ λεῖον, ȣ, lævor; item pulvis.

Λειόστρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævi teſta intectus. Ex λεῖος, & ὄστρακον, *teſta.*

Λειόστρεα, ων, τὰ, oſtreæ læves, oſtrea non ſcabra. Ex λεῖος, & ὄστρεον, ſeu ὄστρειον.

Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.

Λειοτριβέω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur.

Λειοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ita tritus & tuſus eſt, ut ſit lævis. Ex λεῖος, & τρίβω.

Λειοτριχεῖν, lævi capillo præditum eſſe; λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex λεῖος, & θρὶξ, *capillus.*

Λειουργέω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, & ἔργον, *opus.*

Λείȣσιν, dat. pl. *Ion.* pro λέȣσι, a λέων, *leo.*

Λειόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævem, ſeu tactu mollem corticem habens. Ex λεῖος, & φλοιός.

Λειόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lævia, non aſpera, habens folia. Ex λεῖος, & φύλλον.

Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. A λεῖος.

Λειπανδρεῖν, viris deſtitui, virorum inopia laborare. Ex λείπω, & ἀνήρ. Hinc

Λειπανδρεῖον, ȣ, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.

Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.

Λειπανθρωπία, ἡ, penuria hominum.

Λειποβοτανέω, ῶ, herba ſeu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω, & βοτάνη.

Λειπόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuptias reliquit.

Λειπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dentibus deſtitutus, qui dicuntur gnomones.

Λειπογράμματος, ον, cui litera deeſt.

Λειποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω, & δέω, *egeo*.

Λειπόδερμος, ου, ὁ, cui deficit præputium ſ. cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. λειπόδερμος, verpus. Ex λείπω, & δέρμα.

Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum deſtituor, ad faciendum aliquid imbecillis ſum. Ex λείπω, & δράω, *facio*.

Λειποδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus ad aliquid agendum deſtitutus, *Arct*. A præc.

Λειποθυμέω, animo deficio ſ. deficior.

Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A

Λειπόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.

Λειποθυμικῶς, cum deliquio.

Λειποκρέας, ου, ὁ ϗ ἡ, cui caro deficit, non carnoſus, Gl. V. λειπόκρεως, macilentus.

Λειπομαρτύριον, ου, τὸ, deſertio teſtimonii dicendi; (2) actio in deſertores teſtimonii.

Λειπόναυς, ὁ, qui navem deſerit.

Λειποναύτης, ου, ὁ, qui ſocios nautas deſerit.

Λειποναύτιον, ου, τὸ, deſertio ſociornm nautarum; (2) λειποναυτίου δίκη, lis, quæ intenditur deſertoribus navium, nautarum ſociorum, vel etiam certaminis navalis. A λειποναύτης.

Λειποπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui patrem deſerit.

Λειποπυρίας, ου, ὁ, ut λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua ſimul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω, & πῦρ.

Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex πώγων.

Λειπόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui carne deficitur, non carnoſus, macilentus. Ex σάρξ.

Λειποστρατεία, ας, ἡ, militiæ deſertio.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Λειποστράτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui militiam deſerit.

Λειποτακτέω, ῶ, f. ήσω, deſero ordinem, deſero ſtationem. Λειποτακτεῖν τοῦ εἴλου. A

Λειποτάκτης, ου, ὁ, qui locum in acie deſerit, deſertor ordinis, ſtationis, vel aciei. Ex λείπω, & τάσσω, *ordino*.

Λειποταξία, ας, ἡ, deſertio ordinis, aut loci in acie.

Λειποταξίας, ου, ὁ, idem quod λειποτάκτης.

Λειποτάξιον, ου, τὸ, idem quod λειποταξία.

Λειποτάξιος, v. λειποταξίας.

Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, anima linquor, animo deficio, Xen.

Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium, ſ. defectio. Ex λείπω. & ψυχή. Hinc

Λειποψυχάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qualis eſt, qui deliquium animi patitur.

Λειπτέον, *Adv. poſit.* relinquendum eſt. Οὐ λειπτέον τάδε, Eur. fur. 1390.

ΛΕΙ'ΠΩ, f. ψω, linquo, relinquo, deſero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) deſum, deficio, abſum; λείπομαι, relinquor, ſuperſum; ſuperor, minor ſum, p. m. λέλοιπα, reliqui, a. 2. ἔλιπον. reliqui, p. paſſ. part. λελειμμένος, relictus, a. 1. paſſ. part. λειφθεὶς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν, ſuperaretur, Soph. 270. Ὁ παῖς δύστηνος, οὔτ᾽ ὀδυρμάτων ἐλείπετ᾽ οὐδὲν ἀμφί νιν γοώμενος, omiſit, ibid. 954. Παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων, cedunt, Eurip. Med. 76.

Λείπωσα, *Dor.* pro λείπουσα, a λείπω.

Λείριος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus; (2) lilio ſimilis. A λείριον.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) ſuavis; (4) tener. Ab eod.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, lilium; (2) flos narciſſi; (3) flos quilibet.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, Heſ. A λεῖος.

Λειρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui placido & miti adſpectu eſt. Ex λ. & ὀφθαλμός.

Λειστὸς, ἡ, ὸν, prædabilis. A λεΐζω.

Λεῖτον, τὸ, publicum.

Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo; *inpr*. ſumtibus in remp. faciendis, deinde; (2) *tropice*, reip. quocunque modo, prodeſſe; (3) ap. eccleſ. ſcript. munere eccleſiaſtico fungor; *inpr*. ſacram cænam adminiſtro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τὰς δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. περὶ τὰς ἀρχὰς, Ariſtot. πρός τι, id. A λειτουργός. Hinc

Λειτούργημα, ατος, τὸ, miniſterium ſacrum & eccleſiaſticum; (2) onus tributi.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium, ſ. munus publicum; (2) miniſterium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) adminiſtratio S. cœnæ. A λειτουργός.

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, miniſtratorius, miniſterialis, ad miniſterium pertinens. A

Λειτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui munus publicum obit; (2) miniſter eccleſiæ. Vid. ληιτουργός.

Λειφαιμέω, ῶ, ſanguine deſtituor, exſanguis & pallidus reddor. A

Λείφαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſanguis deficit, pallidus & exſanguis. Ex λείπω, & αἷμα.

Λειχάζω, fello, as, Gl. V. A λείχω.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, ſumma cutis aſperitas, cum leni pruritu, Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ ſpecies, lichenas ſanans, *Angl.* Liverwort.

Λειχηνιάω, ῶ, lichene, ſeu impetigine laboro. A λειχήν.

ΛΕΙ'ΧΩ, f. ξω, lambo, lingo.

Λεῖψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, a λείπω.

Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λεῖψις, & ἀνήρ.

Λειψανηλόγος, ὁ ϗ ἡ, reliquias colligens. Ex ſeq. & λέγω.

Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ, quod relictum eſt.

Λεῖψις, εως, ἡ, relictio; (2) penuria. A λείπω.

Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λεῖψις, & ὕδωρ.

Λειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lævis, planus, Suid. A λεῖος.

Λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λειόω.

Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. Ab eod.

Λεκαλέος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανήφιλος, ap. Lucian.

Λεκανάριον, ου, τὸ, patella. A ſeq.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.

Λεκάνιον, ου, τὸ, patella, parva pellis, catinulus. Dim. a λεκάνη.

Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem ab eod.

Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio e pelvi.

Λεκανόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, e pelvi vaticinans.

Λεκιθίτης, ου, ὁ, qui e vitello eſt, ſ. in quo vitelli ſunt. A λέκιθος.

Λεκιθολαχανόπωλις, ἡ, quæ piſa & olera vendit. Vox Com.

Λεκιθοπώλης, ου, ὁ, qui piſa vendit. Hinc

Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, quæ piſa vendit.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, piſum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum e leguminum farina.

Λεκιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) qui e farina leguminum confectus eſt. A λέκιθος.

Λεκὶς, ίδος, ἡ, parva ſcutella. A λεκός.

Λεκίσκιον, ου, τὸ, ſcutella. A λεκίς.

Λεκίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΛΕΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, ſcutella, Heſ. Pollux.

Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum eſt. A λέγω. Unde

Λέκτης, ου, ὁ, dicentarius, Gl. Vet.

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, orationi & ſermoni accommodatus, Gl. Vet. λεκτικὸς, dicax.

Λεκτικῶς, proprie, vi vocis.

Λέκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* ἐλέλεκτο, a λέγω. Unde

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici poteſt, qui in dictis, ſeu verbis conſiſtit, Ph. λεκτόν, dicibile.

Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.

Λέκτρονδε, *Adv.* ad lectum.

Λεκτροχαρὴς, ές, concubitu gaudens. A χαίρω.

Λέκυθος, ου, ὁ, idem quod λέκιθος.

Λελαβέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro λαβέσθαι, a λαμβάνω.

Λελάβησι, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάβῃ.

Λελαβόμην, aor. 2. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλαβόμην.

Λέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθα, a λανθάνω pro λήθω.

Λελαθόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαθόμην.

Λέλακα, perf. ind. med. a λακέω.

Λελακυῖα, part. perf. med. f. g.

Λελάληκα, perf. ind. act. verbi λαλέω.

Λελάμπρυνται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λαμπρύνω.

Λελάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro λελήσμεθα, a λανθάνω.

Λέλασται, *oblitus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Λελάχωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάχωσι, a λαγχάνω.

Λέλειπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. λείπω.

Λέλειπτο, *relictus, erat*, 3. ſing. pluſq. ejuſd.

Λελειχότες, perf. part. act. v. λείχω.

Λελέχθαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. λέγω.

Λέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.

Λεληθότως, *Adv.* latenter, clam, furtim. A λεληθὼς part. perf. med. a λανθάνω.

Λέληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro λελάληκα, a λαλέω.

Λέλημμαι, perf. ind. paſſ. v. λαμβάνω.

Λελῆσθαι, perf. inf. paſſ. v. λανθάνω.

Λέλησμαι, *oblitus ſum*, perf. inf. paſſ.

Λέληφα, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.

Λελιημένος, perf. part. paſſ. *per Euphon.* & λελιμμένος, Æſch. Sept. ad Theb. 386. Τυδεὺς δὲ μαργῶν ϗ μάχης λελιμμένος, pro λελιλημένος, a λιλέω.

Λέλογα, *dixi*, perf. ind. med. v. λέγω.

Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. v. λογίζω.

Λελογισμένως, *Adverb.* prudenter, caute. A λελογισμένος, part. p. paſſ. a λογίζομαι.

Λέλογχα, perf. ind. med. v. λαγχάνω.

Λέλοιπε, 3. ſing. perf. ind. med. v. λείπω.

Λελουμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. v. λόω.

Λέλοχας, 2. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro λέλεχας, a λέγω.

Λελύμασμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro λελύμαμμαι, a λυμαίνω.

Λελυμένως, leniter, lente. A λύω.

Λέλυται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. λύω.

Λεμβάδιον, ου, τὸ, parvus lembus. Dim. a

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc

Λεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lembo ſimilis.

Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis & ſimilium; (4) tegmen. A λέπω.

ΛΕ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, mucus concretus.

Λεμφὸς, οῦ, ὁ, vel λέμφος; ου, ὁ, mucoſus; (2) ſtolidus, ſtultus. A λέμφος.

Λέντιον, ου, τὸ, linteum. Vox Latina.

Λεξάσθων, *contr.* ex λεξάσθωσαν, aor. 1. imp. med. a λέγω, *cubo*, Hom. Il. 9, 67.

Λέξατο, *recenſuit*, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a λέγω, *recenſeo*.

Λέξεο, 2. ſ. præſ. imper. *Ion.* pro λέξεσο, a λέξομαι, *cubo*.

Λέξεως, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro λέξιος, a λέξις.

Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ου, τὸ, dictiuncula, vocula, Dim. a λέξις.

Λεξείω, dicturio, Gl. V. A λέξω, *dicam*.

Λεξιθήρας, ου, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, & θήρα, *venatio*.

Λεξιθηρέω, ῶ, voculas aucupor, & capto. Ex iiſd. Hinc

Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio.

Λεξικογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, Lexici ſcriptor.

Λεξικος, οῦ, ὁ, vocabula deinceps poſita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, οῦ, ſc. βιβλίον, liber, in quo vocabula ſua ſerie poſita explicantur, Lexicon, dictionarium, vocabularium. A λεξίς.

Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, ſermo, ſtilus; (1) vocabulum, verbum. A λέγω.

Λεξεῦντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λέξουσι, a λέγω.

Λεοντάγχονος, ὁ ϗ ἡ, leonem angendo perimens. Ab ἄγχω.

Λεοντέη, ης, & *contr.* λεοντῆ, ῆς, ἡ, ſc. δορὰ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel λεόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, leoninus, qui leonis eſt, qualis leonis eſt.

Λεοντηδὸν, *Adv.* more leonino, inſtar leonis.

Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.

Λεοντιδεὺς, έως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.

Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontice, *herba*. Ab eod.

Λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντίσκος, ου, ὁ, leunculus, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντοβότος, ου, ὁ ϗ ἡ, leones alens. Ex λέων, & βόσκω.

Λεοντοδάμας, αντος, ἡ, leones domans, leonis domitor. Ex λέων, & δαμάω.

Λεοντόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, leoninō, id eſt, forti animo præditus. Ex λέων, & θυμός.

Λεοντοκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput leonis habens. Ex λέων, & κεφαλή.

Λεοντοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui datum eſt negotium curandi leones, leonum curator. Ex λέων, & κομέω, *curo*.

Λεοντομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, leonis mixtione genitus; ut λεοντομιγεῖς κύνες, canes canum & leonum coitu progeniti, Ex λέων, & μίγνυμι.

Λεοντοπέταλον, ου, τὸ, Leontopetalum, herba quædam. Ex λέων, & πέταλον.

Λεοντοπόδιον, ου, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex λέων, & πούς.

Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.

Λεοντοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, leonicida, leonum interfector. λεοντόφονος, a leone occiſus. Ex λέων, & φόνος.

Λεοντοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, leoniger, leonem ferens. Ex λέων, & φέρω.

Λεοντοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex leone natus. Ex λέων, & φύω, *naſcor*.

Λεοντόχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle leonina indutus. Ex λέων, & χλαῖνα, *veſtis*.

Λεοντόψυχος, fortiſſimus. Ex ψυχή.

Λεοντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, leoninus, leoni ſimilis, qualis eſt leonum. A λέων.

Λεοντωδῶς, *Adv.* more leonino.

Λεωργος, vid. λεωργός.

Λέπαδνον, ου, τό, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, aſper; (2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπος.

Λέπαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus, Euſt. Ex λεπὶς, & ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, rupes, mons, jugum. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, lepas, concha petræ adnaſcens. A λέπας.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, Lepaſta, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.

Λεπαστὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parvus cortex; (2) parva ſquama; (3) lancinula. Dim.

Λεπιδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſquamæ formam habens. Ex λεπὶς, & εἶδος.

Λεπιδόχαλκος, ου, ὁ, æris ſquama.

Λεπιδωτὸς, ὴ, ὸν, ſquamatus, ſquameus, ſquamoſus; (2) piſcis quidam.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, delibro, putamen, vel ſquamam detraho; (2) pellem detraho. A λεπὶς.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber; (2) ſquama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando aufertur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, ſiliqua; (3) ſquama piſcis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, aſperitas cutis profundior cum pruritu eam in ſquamas reſolvens. A λεπρός. Unde

Λεπρὰς, άδος, ἡ, ſcabra, aſpera.

Λεπράω, ῶ, ſcaber fio; ſcaber ſum.

Λεπριάω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ὴ, ὸν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. Ab eod.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ſcaber, aſper; (2) leproſus, cujus cutis quaſi in ſquamulas aſperas reſolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, οῦ, lepra. Hinc

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, ſcabrum reddo, velut ſquamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, οῦμαι, lepram patior, lepra laboro.

Λεπρυώω, λεπρυώομαι, idem.

Λεπρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, leproſus, ſcaber.

Λεπτακινὸς, οῦ, ὁ, tenuis, minuſculus, minutulus. In Epigr. Ph. λεπτακίνης, gracilis. A λεπτός.

Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, ſubtilis. Ab eod.

Λεπτεπίλεπτος, ὁ ϗ ἡ, gracilis ſupra graciles, gracilitate omnes ſuperans, Epigr.

Λεπτηγορέω, ῶ, fut. ήσω, minutiſſima quæque recenſeo. Ex λεπτὸς, & ἀγορέω.

Λέπτιζω, extenuo, attenuo.

Λεπτοβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mediocriter profundus.

Λεπτοβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπτὸς, & βλαστάνω.

Λεπτοβόης, ου, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex λεπτὸς, & βοὴ, *clamor*.

Λεπτόβυρσος, ον, tenuem pellem habens.

Λεπτογραφος, tenuiter, ſubtiliter ſcribens.

Λεπτόγραφος, ὁ ϗ ἡ, minutis & exiguis literis deſcriptus.

Λεπτόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum tenue & non pingue eſt. Ex λεπτὸς, & γαῖα.

Λεπτόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex γέα, vel γῆ.

Λεπτόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem, τὸ λεπτόγεων, tenuitas, ſterilitas ſoli.

Λεπτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, acutus, ſubtilis. Ex λεπτὸς, & γνώμη.

Λεπτόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, minutis literis ſeu lineis conſtans. Ex γράμμα, ſ. γραμμή.

Λεπτοδέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuem pellem ſeu cutem habens. Ex δέρμα.

Λεπτόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λεπτοδερμία, ἡ, corii tenuitas.

Λεπτόδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materia ſtructus. Ex δέμω.

Λεπτοεπέω, ῶ, ſubtiliter diſſero, minutiſſima quæque tracto. Ex ἔπος.

Λεπτόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui tenui pilo, ſ. capillo eſt. Ex λ. & θρίξ.

Λεπτόθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuia habens folia. Ex λ. & θρίον.

Λεπτόϊνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenues nervos ſeu exiles fibras habens. Ex λ. & ἴς.

Λεπτοκάλαμος, *Epith.* arundinis tenuis.

Λεπτόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus tenuis.

Λεπτοκάρυον, ου, τὸ, nux avellana.

Λεπτόκαρφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtucam ſeu ſurculum tenuem habens.

Λεπτόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem caulem, ſ. ſcapum habet.

Λεπτόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiles tibias, ac ſuras, ſ. crura exilia habens. Ex κνήμη.

Λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, ſeu contundo, comminuo. Ex κοπή.

Λεπτολεσχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtiliter & nimis ſcrupuloſe de re leviori diſputans. Ex λεπτὸς, & λέσχη, *ſermo*.

Λεπτολεσχία, ας, ἡ, ſubtiles nugæ, ſubtilior de re levi diſputatio. Ex iiſd.

Λεπτολογέω, minuta & ſubtilia diſputo, ſubtilius de re levi diſſero, curioſius expono. Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, ϗ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν, Ariſt. Nub. 319. A λεπτολόγος.

Λεπτολόγημα, ατὸς, τὸ, idem quod.

Λεπτολογία, ας, ἡ, ſubtilior de rebus minimis diſputatio. Ab eod.

Λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ, nimis ſubtilis argutator.

Λεπτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſubtiliter & minutatim de rebus differit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπτὸς, & λόγος.

Λεπτομέρεια, ἡ, tenuitas partium, ſubtilitas. A

Λεπτομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenues & extiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λ. & μέρος.

Λεπτομέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcrupuloſus, anxius, Ph. Ex λ. & μέριμνα, *cura*.

Λεπτομερῶς, *Adv.* minutatim, ſubtiliter, excutiendo minutiſſima quæque.

Λεπτόμητις, ιος, ἡ, prudens conſilium; (2) animus cordatus. Ex λ. & μῆτις.

Λεπτόμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenui licio, ſ. filo textus. Ex λ. & μίτος.

Λεπτομυθέω, ſubtiliter diſſero, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, ὁ, minutus nummus. A λεπτός.

Λεπτόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtiliter netus, vel etiam e ſtamine ſubtili textus. Ex νέω.

Λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, tenues & graciles pedes habens.

Λεπτόπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenues & exiles habens nates. Ex πυγή.

Λεπτόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui tenuis eſt radix.

Λεπτόρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiter fluens. Ex λ. & ῥύω, *fluo*.

ΛΕΠΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, tenuis, ſubtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) ſubtilis, acutus, ingenioſus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuia habens crura.

Λεπτόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenue & minutum ſemen habet. Ex λ. & σπέρμα.

Λεπτόστομος, ον, tenue, anguſtum os habens.

Λεπτοσύνη, ῆς, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. A λεπτός.

Λεπτοσύνθετος, ον, e ſubtili materia factus, ſubtilis, mollis.

Λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuibus fiſſuris diſtinctus, tenuiter ſciſſus, inciſus, diffiſſus. Ex λ. & σχίζω.

Λεπτόσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenue corpus habens. Ex λ. & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, ſubtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, ſubtilitas ingenii. A λεπτός.

Λεπτοτομέω, in tenues partes ſeco. Ex λ. & τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenues & raros capillos, ſ. pilos habens. Ex λ. & θρίξ.

Λεπτουργέω, ῶ, ſubtilia opera conficio; (2) ſubtiliter partior, diſtinguo, exprimo; (3) ad ſubtilem rationem revoco. Ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ἐνδέοντι λεπτουργεῖς, Eur. Hipp. 926.

Λεπτουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſubtili artificio factus.

Λεπτουργία, ἡ, opus ſubtile. A

Λεπτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſubtilium operum artifex. Gl. V. faber tignarius. Ex λ. & ἔργον.

Λεπτουφὴς, ὲς, ſubtiliter textus. Ex ὑφή.

Λεπτόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuem & ſubtilem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenuis, exilis, ſubtilis. Ex φυή.

Λεπτόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenuia folia habet. Ex φύλλον.

Λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem & gracilem vocem habet. Ex λ. & φωνή.

Λεπτόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tenuem habet ſuccum, qui ſucci tenuis eſt.

Λεπτόω, ῶ, paſſ. λεπτόομαι, οῦμαι, macer fio, macreo. Gl. V. A λεπτός

Λέπτωσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτωτικὸς, ὴ, ὸν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A

Λεπτυώω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτυώομαι, macreſco. A λεπτός.

Λεπτυσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod λέπτωσις.

Λεπτῶς, *Adv.* tenuiter, ſubtiliter, accurate.

Λεπύριον, ου, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, ſquamula, Dim. a λέπυρον. Hinc

Λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, deglabro.

Λεπυριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus. A λεπύριον.

Λέπυρον, ου, τὸ, cortex, teſta. A λέπω.

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticoſus, ſquamoſus, ſquama tectus. A λέπυρον.

Λεπυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus; (2) ſquamoſus, ſquamis tectus. Ab eodem.

Λεπύχανον, ου, τὸ, gluma, folliculus. A

ΛΕ'ΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel ſquamam detraho. Μάζης μελαγχρῆ μβιδα λαμβάνων λέπε, Athen.

Λεπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſquamoſus, Gl. Vet. A λέπος.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A λέρνη.

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam ſordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Leſbiorum mores obſcœnos imitor. A Λέσβιος. Unde

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obſcœna.

Λεσβίζω, fut. ίσω, f. inf. λεσβιεῖν, Att. pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Leſbius, ex inſula Leſbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Leſbia. Ab eod.

ΛΕ'ΣΒΟΣ, ου, ἡ, Leſbus, inſula maris Ægei.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blatero, ſermocinor.

Λεσχαίνω, idem. A λέσχη.

Λεσχαῖος, ου, ὁ, expoſitor, Heſ. Ab eod.

ΛΕ'ΣΚΗ, ης, ἡ, ſermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis ſermo; (3) ſedes & locus, in quem homines de rebus philoſophicis diſputandi gratia convenire ſolebant, Gen. 24, 63.

Λεσχηνεία, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria.

Λεσχηνευτὴς, οῦ, ὁ, confabulator. A

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, ſermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνόριος, ου, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipſo lucente ſeu interdiu homines inter ſe confabulari ſolent. Quidam λεσχηνώριον, alii λεσχηνκόριον.

Λεσχηνῶται, diſcipuli, qui ſermonibus præceptoris interſunt. Ab eod.

Λεσχηνῶ, confabulor, ſermocinor, Heſ.

Λεσχόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λέσχη, & μάχομαι.

Λευγαλέῃς, dat. pl. f. g. Ion. pro λευγαλέαις.

Λευγαλέος, έα, έον, exitioſus, pernicioſus; (2) difficilis, gravis, moleſtus; (3) malus; (4) miſerabilis, ærumnoſus; (5) invalidus. A λοιγός.

Λευγαλέως, graviter, acerbe, triſti animo.

Λευκαίνω, fut. ανῶ, dealbo, candidum facio; λευκαίνομαι, dealbor, item albus ſ. candidus ſum, albeo, candeo, candico. Λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λάμπουσ' ἠώς, Eurip. Iph. in Au. 154. A λευκός.

Λευκάκανθα, ης, ἡ, ſpina alba. Ex λ. & ἄκανθα.

Λευκάλφιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, albam polentam ſ. farinam habens. Ex λ. & ἄλφιτον.

Λευκάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, albas vittas habens.

Λευκάν, acc. ſ. f. g. Dor. pro λευκήν.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. v. λευκαίνω.

Λευκανθεὶς, *dealbatus*, a. 1. part. paſſ.

Λευκάνθεμον, ου, τὸ, anthemidis ſpecies. Ex λ. & ἄνθος.

Λευκανθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, florem album habens. Ex iiſd.

Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus ſum; (2) dealbo. Ex λ. & ἀνθίζω.

Λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. A λαυκανία.

Λευκανίηνδε, *Adv.* ad gulam.

Λευκανόθεν, ex gutture, ex imo gutturis.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω. Unde

Λευκαντὴς, οῦ, ὁ, dealbator. Gl. V. A λευκαίνω.

Λευκατικῶς, candide, ſpecie alba.

Λευκάργιλλος, ου, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) leucas, herba. A λευκὸς.

Λευκασμὸς, οῦ, ὁ, dealbatio; (2) candor. Vet. Lex. Quaſi a λευκάζω.

Λευκάσπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, ὲς, candidus cum ſplendore.

Λευκαχάτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, gemmæ ſpecies, achates albus.

Λευκερινεὸς, ἡ, caprificus alba, ficus ſpecies.

Λευκέρυθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex albo & rubro mixtus. Ex λ. & ἐρυθρὸς.

Λευκερῳδιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ardea alba, ardeola. Ex λ. & ἐρωδιός.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba. A λευκός.

Λευκηπατίας, ου, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λ. & ἧπαρ.

Λευκήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſc. ναῦς, navis albos remos habens.

Λευκήρης, ες, albus.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. A λευκή.

Λεύκιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui candidos equos habet.

Λευκίσκος, ου, ὁ, piſcis e mugilum genere. A λευκή.

Λευκίτης, ου, ὁ, candidus apud Theoc. hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* a colore. A λευκός.

Λευκόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus terra alba eſt.

Λευκόγειος, ου, vel *Att.* λευκόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λ. & γράφω.

Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ leucographis, genus lapidis. Ex iiſd.

Λευκοδέρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, alba pelle amictus. Ex λ. & δέρμα.

Λευκοδίφθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, albis pellibus ſ. rhenonibus indutus. Ex λ. & διφθέρα.

Λευκοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, candidatus, Gl. V. Ex λ. & εἷμα.

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; *Ion.* λευκοθέαι, Nereïdes.

Λευκόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei ſunt pili.

Λευκοθώραξ, candide loricatus.

Λευκοΐνος, ον, e leuconio factus. A

Λευκόϊον, ου, τὸ, alba viola, *Angl.* Snow Drops. Ex λευκὸς, & ἴον, *viola*.

Λευκόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, albos fructus proferens.

Λευκόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis eſt albus.

Λευκοκέρατες, alba habentes cornua, Heſ. Ex λ. & κέρας.

Λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens.

Λευκόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui candida eſt coma. Ex λ. & κόμη.

Λευκόκρας, candidum habens caput, Heſ.

Λευκόκυμα, τὸ, albicans fluctus. Hinc

Λευκοκύμων, ὁ ϗ ἡ, ſpumans, *Epith.* litoris.

Λευκόλιθος, ὁ ϗ ἡ, ex albo lapide conſtans.

Λευκόλινον, ου, τὸ, linum album.

Λευκολόφας, ὁ, idem quod

Λευκόλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, albam criſtam habens.

Λευκομαινὶς, ίδος, ἡ, mœna candida, piſcis.

Λευκόμαλλος, ον, candidum vellus, ſ. albam lanam habens.

Λευκομέλας, e nigro & albo mixtus.

Λευκομέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus.

Λευκομφάλιος, ficus ſpecies. Ex ὀμφαλός.

Λευκόνοτος, ου, ὁ, purus & candidus, i. e. ſiccus notus ſ. auſter, qui imbribus caret.

Λευκοόπωρος, ἡ, albeſcentes, ſ. flaveſcentes fructus ferens, *Epith.* arboris. Ex λ. & ὀπώρα.

Λευκοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidas genas hahabens. Ex λ. & παρειά.

Λευκοπάρης, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λευκοπάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus veſtis album limbum aut albos clavos habet. Ex λ. & παρυφή.

Λευκοπέταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro diſtinguit, Plin. Ex πέταλον.

Λευκόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, albos habens cubitos.

Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens.

Λευκοπληθὴς, ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, Ariſtoph. Ex πλῆθος.

Λευκοποίκιλος, ον, albas maculas vel ſtrias, &c. habens.

Λευκόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, albos habens pedes.

Λευκόπρωκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, album habens podicem, i. e. mollis.

Λευκόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς, & πτερόν.

Λευκόπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, albas habens nates; (2) mollis & effeminatus. Ex λ. & πυγή.

Λευκόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui albis equis utitur. Principis cujuſvis *Epith.* & victoris, Eur. Herc. F. 29.

Λευκόπωρος, v. λευκόοπωρος.

Λευκόροδον, ου, τὸ roſa alba, ſ. candida, Ph. λευκόροδον, liguſtrum, ſaliunca.

ΛΕΥΚΟ'Σ, ή, όν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perſpicuus; (4) fauſtus, felix; (5) jucundus; (6) ſerenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) ſtupidus, tardus; (10) integer, purus.

Λευκόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidam carnem habens. Ex λ. & σάρξ.

Λευκοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alba lana velatus, *Epith.* ſupplicis. Ex λ. & στέφω.

Λευκόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, albis maculis diſtinctus.

Λευκόσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidos habens pedes. Ex λ. & σφύρα.

Λευκοσώματος, ον, albus, candidus.

Λευκότης, ητὸς, ἡ, albor, candor. A λευκός.

Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. Ex λ. & θρίξ.

Λευκουρὸς, ὸν, albam caudam habens. Ab οὐρά.

Λευκοϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alba textura conſtans; (2) albus. Ex λ. & ὑφάω.

Λευκοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, albus adſpectu. Ex λ. & φάω.

Λευκόφαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex albo & fuſco mixtus. Ex λ. & φαιός.

Λευκόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidos ſeu albicantes oculos habens.

Λευκοφλεγματίας, ου, ὁ, ut λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis ſuperficiem alba pituita plenam extollit. Ex λ. & φλέγμα.

Λευκοφλεγματόω, hydrope, leucophlegmatia laboro.

Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatia.

Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.

Λευκοφορέω, candida veſte utor.

Λευκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, albam ſ. candidam veſtem gerens; (2) albatus, candidatus. Ex λ. & φέρω.

Λεύκοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, candida habens ſupercilia.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, candidam tunicam habens.

Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.

Λευκόχροος, *contr.* λευκόχρους, ὁ ϗ ἡ, albus, albicans. A χρόα.

Λευκόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, Plin.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, qui candidam habet cutem.

Λευκόω, ῶ, fut. ώσω, dealbo, album reddo; λελευκωμένος, perf. paſſ. part. dealbatus, albo colore inductus. Λελευκωμένον γραμματεῖον, *Dem.* A λευκός.

Λευκώλενος, ου, ὁ ϗ ἡ, candidos habens lacertos; (2) formoſus. Ex λ. & ὠλένη.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod dealbatum eſt; (2) tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proſcriptione; unde tabula proſcriptionis album; (3) liber e tabulis gypſatis, qui & ipſe album dicitur; unde (4) catalogi, v. c. ſenatorum, equitum, &c. (5) leges ipſæ, edicta; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. A λευκόω.

Λευκωματίζω, dealbo. A præc.

Λευκὼν, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.

Λευκώπης, ου, ὁ, albus adſpectu. Ex λ. & ὤψ.

Λευκωπίας, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Λευκῶπις, ιδος, ἡ, alba adſpectu.

Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis. Ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας, i. e. πλατείας χώρας, Scholiaſt. ad Æſch. Prom. vinct. 369. A λεῖος.

Λεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidatus. Σὲ λεύσιμος μένει δίκη, Eurip. Heracl. 60. A λεύω.

Λευσμὸς, οῦ, ὁ, lapidatio. Ab eod.

ΛΕΥΣΣΩ, video, adſpicio. Σὺ ταῦτα λέξεις. Ἰωὶν' ἂν λεύσσῃς μ' ἐμοί, Eur. Heracl. 736. Λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ἐλκαίων κακῶν σύρουσαν ἄλμῃ, Lyc. 216.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, ſ. lapidibus obruatur. Λευστὴρ, φονεὺς λίθοις ἀναιρῶν, Æſch. S. T. 205.

Λευστὸς, ἡ, ὸν, lapidatus. A λεύω.

Λευχειμονέω, ῶ, fut. ήσω, albis induor; (2) lætitiam ſermone præ me fero. A

Λευχείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus, albam veſtem geſtans. Ex λ. & εἷμα.

Λευχηπατίας, vide λευκηπατίας.

Λεύω, fut. εύσω, lapido, lapidibus obruo; λευσθεὶς, aor. 1. paſſ. apud Heſ. lapidatus. A λᾶς, vel λάας.

Λεχαῖος, αία, αῖον, toris ſ. lectis exſtruendis aptus. A λέχος.

Λεχέεσσι, lectis, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσι.

Λεχεποίης, ferens herbas lectis & ſtibadiis idoneas, Acc. λεχεποίην, apud Hom. Il. 2, 697. Ex λέχος, & πόα, *herba*.

Λεχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, lecto adfixus. A λέχος.

Λεχθὲν, nom. ſ. a. 1. part. paſſ. n. g. v. λέγω.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus. A λέγω, *cubare facio*.

Λέχοσδε, *Adv.* lectum verſus, ad lectum.

ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέχρις, *Adv.* oblique. A λέχριος.

Λεχὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, jacens, decumbens in lecto, puerpera, Euripid. Electr. 652. A λέχος. Hinc

Λεχώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad puerperium pertinens.

Λεχωΐς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λεώβατος, ου, ἡ, ſ. ὁδὸς, via publica & vehicularis. Ex λεὼς, pro λαὸς, & βαίνω.

Λεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vulgaris, Ph. A λεώς.

Λεωλογέω, ῶ, populum percenſeo. Ex λεὼς, & λέγω, *percenſeo*.

Λεῷμι, *vellem*, præſ. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, a λεάω.

ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piſcis quidam; (3) ſerpens quidam; (4) aſtrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui & elephantiaſis; (2) ſaltatio quædam.

Λεωπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a populo calcatus. Ex λεὼς, & πατέω.

Λεωπέτρα vel λειοπέτρα, & λεωπετρία, ας, ἡ, petra plana & lævis. Ex λεῖος, & πέτρα.

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, hominum fabricator; opifex publicus, Epith. Promethei apud Æſchyl. Ex λεὼς, & ἔργον.

Λεὼς, ὼ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex ſuo populo, i. e. civem faciunt. Ex λεὼς, & σφέτερος.

Λεωφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum, ſ. populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς, & φέρω.

Λῆ, 3. ſ. pr. conj. act. *Dor.* pro λῇ, a λάω.

Ληγέμεναι, pr. infin. act. *Dor.* pro λήγειν.

Λήγοιμεν, 1. pl. præſ. opt. act.

ΛΗΓΩ, f. ξω, ceſſo, deſino, finem facio; (2) ceſſare ſ. deſinere facio. Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων, Soph. El. 103. Λήγετον τοῦδ' ὄχους, luctu, id. Oed. Col. 1719. ὕπνου, Eur. Her. fur. 1014. Λήγω ποιῶν, Plat. Λήγει μένος, is qui ipſe ſe cohibet; λήγει μένους, is qui occiſus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, S. Clark. S. T. P. ad. Hom. Il. 13, 424.

Λήδανον, ου, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roſcidum, quod e λήδῳ, colligebatur in Arabia. A λῆδον.

Ληδάριον, τὸ, veſtis vilis, qualis æſtate geſtabatur. A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΛΗ͂ΔΟΝ, ου, τὸ, ledon ſ. ladon, ciſti genus.

ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis e panno raro & detrito.

Λήθαιος, αία, αιον, vel ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, oblivioſus, oblivionem inducens, A λήθη.

Ληθάνω, obliviſci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.

Ληθαργικὸς, ἡ, ὸν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternoſus. A λήθαργος.

Ληθαργίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi neceſſitate ſum oppreſſus. Ab eod.

Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus, quo quis ſemper dormit. Sed *adject.* ὁ καὶ ἡ, oblivioſus. λήθη, & ἀργὸς, *ignavus*.

Λήθεαι, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθω.

Ληθεδανὸς, ἡ, ὸν, oblivionem inducens. A

Ληθεδὼν, όνος, ὁ, oblivio, memoria abolita. A λήθη.

Λήθει, 3. ſing. præſ. ind. act. v. λήθω.

Λήθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλήθετο.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ἡ, ὸν, oblivionem inducens. A λήθη.

Λήθιος, ία, ιον, clandeſtinus, clancularius, Heſ. Ab eod.

Ληθομέριμνος, ον, curarum oblivionem inducens. A μερίμνη.

Ληθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab eod.

Ληθότης, ητος, ἡ, oblivio, Suid. Ab eod.

ΛΗ'ΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviſcor. Οὐ δέ σε λήθω, Il. 1, 561. Οὐδέ μιν ἠὼς φαινομένη λήθεσκεν, ib. 24, 13. Σὺ δὲ λήθεαι, ib. 9, 259.

Ληϊάδης, ου, ὁ, prædando captus, ſ. abductus, captivus, Heſ. A ληΐη.

Ληϊάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex ληΐη, & ἀνήρ.

Ληϊὰς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva. A ληΐη.

Ληϊβότειρα, ας, ἡ, quæ ſegetes depaſcit, & arva vaſtat.

Ληϊβοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſegetem depaſcit.

Ληϊβότης, ου, ὁ, idem. A λήϊον, & βόσκω.

Ληϊδάριον, ου, ὁ, veſtis vilis, Dim. a λῆδος.

Ληΐδιος, ια, ιον, prædando captus, captivus. A ληΐς.

Ληΐζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a

Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) ſortior, nanciſcor. Ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλῄσατο, Eur. Tro. 868. Οὐ μὲν γάρ τε γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, Heſiod. Ἔργ. 700. A ληΐη.

Ληΐη, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.

ΛΗ'Ι͂ΟΝ, ου, τὸ, ſeges; (2) triticum; (3) arvum ſegete conſitum, campus ſegetum.

Ληΐς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, & amplæ opes. A λεία.

Ληΐσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐληΐσατο, a ληΐζω.

Ληϊστὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A ληΐζω.

Ληϊστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ληϊστὸς, ἡ, ὸν, prædando captus ſeu adquiſitus; (2) qui prædando captus ſeu adquiri poteſt. Ab eod.

Ληϊστοσάλπιγγες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones eſſent, & primi tubas inveniſſent, Heſ. Ex ληϊστὴς, & σάλπιγξ, *tuba*.

Ληϊστὺς, ύος, ἡ, præda. Ab eod.

Ληΐστωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.

Ληΐτις, ιδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ. A λεία.

Ληϊτὶς, ίδος, ἡ, bello, ſ. prædando capta mulier. Ab eod.

Ληϊτάρχαι, qui præerant ſacrificiis, Heſ. Ex λήϊτον, & ἀρχή.

Λήϊτον, ου, τὸ, locus publicus, ubi magiſtratus conveniunt, curia. A λήϊτος.

Λήϊτος, ου, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Ληϊτουργέω, opus publicum facio. A

Ληϊτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, opus publicum faciens; (2) miniſter publicus. Ex λήϊτος, & ἔργον.

ΛΗΚΕ'Ω, ῶ, ſono, reddo ſonitum, reſono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἔλακον, vide λακεῖν.

Ληκτήριος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

Ληκυθίζω, fut. ισω, pigmentis oratoriis exorno & illuſtro, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adſunditur, compono, ampullor, ſeſquipedalia verba crepo. A λήκυθος,

Ληκύθιον, ου, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

Ληκυθισμὸς, οῦ, ὁ, cantillatio, modulatio, ſuavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde

Ληκυθιστὴς, οῦ, ὁ, qui cavam vocem edit, ſc. qualem edunt vaſa cava, quum pulſantur, qui exilem edit vocem, Heſ. Suid.

Ληκυθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λ. & ποιέω.

Ληκυθοπώλης, ου, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) ſcriptum magno ſtudio & elucubratione confectum.

ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, præſens animus, animus fortis viriliſque, fortitudo; (2) ſuperbia, animus timidus; (3) voluntas, conſilium, decretum, propoſitum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, έα, έον, gramioſus; (2) lippus. A λήμη.

Ληματίας, ου, ὁ, præſenti & confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde

Ληματιάω, ῶ, præſenti animo ſum.

Ληματόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ῶ, lippio, gramioſos oculos habeo. Ὦ λημῶντε τὰς φρένας, Ariſt. Plut. 580. Νῦν γε τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις, id. Nub. 326. A λήμη.

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, gramia, ſordes oculorum, cum lacrima e pituita concreſcit; (2) lippitudo; (3) ſtupor.

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, ſumptio, res, quæ accipitur; (2) munus, quo quis corrumpitur; (3) lucrum, redditus, qui alicunde capitur, ſ. honeſte, ſive turpiter; (4) redditus, obventio; (5) ſumptio, adſumptio, *apud dialecticos*; (6) major propoſitio *apud eoſdem*; (7) titulus & argumentum ejus, quod tractatur; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ἡ, ὸν, occaſione apte & dextre utens. A pr.

Λημμάτιον, τὸ, propoſitiuncula, Dim.

Λήμνιος, ια, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo*. A Λῆμνος, *Lemnus*, inſula.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, lemniſcus, faſciola e corona dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λῆμνος, ου, ἡ, Lemnus, inſula Vulcano ſacra.

Λῆναι, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præſides. A ληνός. Unde

Ληναΐζω, e Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen ſcribo, &c.

Ληναϊκὸς, ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri.

Λήναιον, ου, τὸ, plur. Λήναια, Lenæa. Lenæum, feſtum in honorem Bacchi agitari ſolitum. A ληναῖος.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus.

Ληναΐτης, ου, ὁ, ut Ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, in quo feſtum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibuſdam idem eſt, qui Januarius noſter. A ληνός.

Λῆνις, ιδος, ἡ, eadem quæ ἰσοπίδη, ſcribitur etiam λῆνις, male, *Ern.*

Ληνοβάτης, ου, ὁ, calcator, torculator. Gl V. Ex ληνὸς, & βαίνω, *calco.*

ΛΗΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, lacus præli torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus ſ. concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina ſubigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur ſcuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) ecclesia, *met.*

ΛΗ῀ΝΟΣ, εος, τὸ, lana.

Λῆξαν, 3 pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, a λήγω.

Λήξεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι.

Ληξιαρχικὸν, οῦ, τὸ, ſ. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inſcribebantur, qui jam ſuæ tutelæ facti erant. A

Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magiſtratus Athenis, qui pueros ſuæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inſcribebant. Ex λῆξις, & ἄρχων.

Ληξιπύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, faciens ceſſare febrem.

Λῆξις, εως, ἡ, ſortitio; (2) ſors, id, quod ſortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) ceſſatio; (6) regio, locus; (7) culmen, faſtigium. A λήχω, pro λαγχάνω, *ſortior,* vel λήγω, *deſino.*

Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, ſumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, ſumendum, incipiendum eſt. A λαμβάνω.

Ληπτὴς, οῦ, ὁ, acceptor, qui capit, prehendens. Ab eod.

Ληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad capiendum ſ. accipiendum proclivis. Ab eod.

Ληπτὸς, ἡ, ὸν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi aut percipi poteſt. Ab eod.

Ληραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρέω, ῶ, deliro, nugor, ineptio. Τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος, Soph. Trach. 442. Λῆρον ληρεῖς, Ariſt. Plut. 516. A λῆρος.

Λήρημα, ήματος, τὸ, nugæ, deliramentum. A ληρέω.

Λήρησις, εως, ἡ, idem.

Ληρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugator. Ex λῆρος, & λόγος.

ΛΗ῀ΡΟΣ, ου, ſeu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ληρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Ληρῳδία, ἡ, nugæ.

Ληρωδῶς, inepte, nugatorie.

Λῇς, 2. ſing. pr. conj. act. *Dor. & contr.* pro λάῃς, ſ. λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω.

Λήσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ludi oblivionem inducit. *Epith.* Bacchi. al. λυσιπαίγμων. Ex λήθω, & παῖγμα.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas. electio. A λῶ, *volo.*

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, obliviosus, immemor. A

Λήσομαι, f. 1. ind. med. v. λήθω.

ΛΗ῀ΣΟΣ, ου, ὁ, ſtella ſplendida in ſpina ſcorpionis, Heſ.

Λῃστάρχης, ου, ὁ, princeps latronum. Ex λῃστὴς, & ἀρχή.

Λῄσταρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Λῃστεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Λῃστεύω, fut. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infeſto, vaſto, corrumpo. Κώμαις τε ϗ ἀγροῖς ἐπιτρέχων ἐλῄστευεν, Herodian. A λῃστής.

Λῃστήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium. Ab eod.

Λῃστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληϊστής, a λεία, *præda.*

Λῃστικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ λῃστικὸν, οῦ, ſc. σύστημα, agmen prædonum. A λῃστής.

Λῃστικῶς, more prædonum.

Λῆστις, εως, ἡ, oblivio, Eur. C. 171. A λήθω.

Λῃστοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædonum interfector. Ex λῃστὴς, & κτείνω.

Λῃστὸς, ἡ, ὸν, qui prædando captus eſt, vel capi poteſt. A λῃίζω.

Λῃστοτροφέω, e præda alo. Ex τροφή.

Λῃστρικὸν, οῦ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A λῃστής.

Λῃστρικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ab eod.

Λῃστρικῶς, *Adv.* prædonum more.

Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A λῃστής.

Λησῶ, f 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λήθω.

Λητάρχος, ὁ, ſacerdos publicus, ap. Lyc. Ex λήϊτον, & ἀρχή.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὲς, Latona natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, όος, *contr.* pro οῦς, ἡ, Latona.

Λητωῒς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωῒς κούρη, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Ληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi λαμβάνω.

Ληφθήτω, 3. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Λήψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehenſio, captio; (3) ſumptio; ſeu adſumptio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. ſing. f. v. λαμβάνω, pro λήβω.

Λήψονται, *accipient,* 3. pl. f. ejuſd.

Λι, in compoſitione eſt pro λίαν.

ΛΙΑ'ΖΩ, f. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) ſeparo; & (4) λιάζομαι, ſeparo me, ſecedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, diſcedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coëo, claudo me. Οἱ δ᾽ ὅσα γραίνης οὐγάλιμα χουμάδος ναῦται λίαζον, ſolvebant, Lyc. 20. Ἐπειδὴ πρός σ᾽ ἐλιάσθην, exii, Eur. Hec. 99. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης, Il. 24, 96.

ΛΙ'ΑΝ, *Adv.* valde, admodum.

Λιανθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. Ex λίαν, & ἀνθὲς.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, ſuavis, placidus, pro χλιαρὸς. A χλιαίνω.

Λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιασθεὶς, part. aor. 1. paſſ. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum, centaurium minus, herba. A λιβάς.

Λιβάζω, f. άσω, ſtillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ἡ, ὸν, thureus, thus referens.

Λιβάνινος, thurinus, Gl. V. A λίβανος.

Λιβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. uſtio thuris, Ph. λιβανοκαΐα, atthuratio. A καίω.

Λιβανόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui e thure incenſo vaticinatur.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera, reperitur etiam τὸ λίβανον, & λιβάνη, ſed ap. recentiores; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui thureo colore eſt. Ex λίβανος, & χρόα.

Λιβανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, thus aduleo. A λιβανωτός.

Λιβανώτινος, ἡ, ὸν, e thure factus.

Λιβανώτιον, ου, τὸ, thuſculum, Gl. V. Dim.

Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, roſmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus, liquor arboris thuriferæ. Ab eod.

Λιβανωτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, thus vendo. A

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ὁ ϗ ἡ, thurifer. A φέρω.

Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτός.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo.

Λίβηθρον, ου, τὸ, aquæ ductus, foſſa. A λείβω.

Λιβηρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, ſtillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Auſtrum ſpirans. Ex λίψ.

Λίβος, εος, τὸ, gutta, ſtilla, ſtillatio humoris ex oculis; (2) libum, ap. Athen. Vox Lat. A λίβω.

Λιβοφοῖνιξ, ὁ, Carthaginienſis.

Λιβρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; (2) tenebroſus, niger. Ab eod.

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, ſpecies navigioli.

Λίβυς, βυος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus.

Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.

Λιβυστικὸς, ἡ, ὸν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

Λίβω, libo, ſtillo, Heſ. A λείβω.

Λίγα, *Adv.* ſtridule, argute. Pro λιγέα, a λιγύς.

Λιγαίνω, ſtridulum & argutum ſono; clare prædico. A λιγύς.

Λιγγούριον, τὸ, electrum, lincurius.

ΛΙ'ΓΓΩ, ſtrideo, ſtrido, ſtridorem edo; præſupponitur, ut hinc ſit Homericum λίγξε, a. 1. Λίγξε βιὸς, Il. 4, 125.

ΛΙΓΔΗΝ, *Adverb.* ſtrictim; in ſuperficie tantum, non profunde; (2) leviter.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέα, nom. plur. n. g. a λιγύς.

Λιγεᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν.

Λιγείῃ, dat. ſ. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ.

Λιγέως, *Adv.* ſtridule. A λιγύς.

Λίγνα, τὰ, veſtis partes quædam interiores, Pollux. At Ph. λίγνον, bandum.

Λιγνυόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus. A λιγνύς.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

Λιγνυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fuliginoſus.

Λιγνατὸς, pingui ſimilis; λιγνατὰ, Nicand. ubi Schol. λιπώδη.

Λίγξε, *ſonuit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε a verbo λίγγω, *ſono, ſtrideo.* Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ᾽ ἴαχεν, ἆλτο δ᾽ οἰστὸς, Hom. Il. 4, 125.

Λιγυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſtridulum ſeu canorum reſonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, & ἠχέω, *ſono.*

Λιγύθροος, *contr.* λιγύθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, argutum ſonans. Ex λιγὺς, & θρόος, *ſonus.*

Λιγύμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuaviter canens Ex λιγὸς, & μέλπομαι, *cano.*

Λιγύμυθος, ὁ ϗ ἡ, qui ſtridula voce loquitur.

Λιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce ſpirans, argutum ſeu ſtridulum flatu ſonum reddens. Ex λιγὺς, & πνείω, pro πνέω, *ſpiro.*

Λιγύπνοος, λιγύπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtridulum, i. e. leniter, flans. Ex λιγὺς, & πνοή.

Λιγυπτέρυγος, ον, alis ſtridens. A πτέρυξ.

Λιγυρίζω, fut. ίσω, argute & concinne cano. A λιγύς.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ου, τὸ, lyncurius, lapis.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, argutum ſonans. Ex λιγυρὸς, & θρόος.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtridulum ſpirans. Ex λιγυρὸς, & πνέω.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtridulus, argutus, argutum ſtridens; (2) canorus; (3) jucundus. A λιγύς.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγγω.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ ϗ ἡ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ἡ, ὸν, Liguſticus. A Λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Liguſtica.

Λιγυφθόγγοισι, dat. pl. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις.

Λιγύφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtridulam & ſuavem vocem habens, argutus.

Λιγύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λιγὺς, & φωνὴ, *vox*. Hom. Il. 19, 350.

Λιθάζω, f. άσω, proprie in lapidem convertor; (2) lapido, lapidibus obruo, λιθάσαντες τὸν Παῦλον, Act. 14. 19. Ἐλιθάσθησαν, Heb. 11, 37. Λιθασθῶσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus; (2) locus aſper; (3) petra lubrica vel aſpera; (4) *Adject.* lapidoſus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ου, ἡ, ſpuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ου, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A ſeq.

Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus, Ph. λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθάσας, a. 1. part. act. verbi λιθάζω.

Λιθασθῶσιν, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ. cum ν ἐφελκ.

Λιθαστὴς, οῦ, ὁ, lapidator, Ph. A λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λιθεῖος, εία, ειον, vel λίθειος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideus, ſaxeus. A λίθος.

Λίθιος, ία, ιον, vel λίθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Λιθία, ſ. λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθιακὸς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in veſica, Gl. V. calculoſitas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

Λιθιάω, ῶ, fut. άσω, calculo laboro, Part. λιθιῶν, calculoſus, Ph. A λίθος.

Λιθίδιον, ου, τὸ, lapillus, Dim. A λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθίνως, *Adv.* ad inſtar lapidis vel ſaxi.

Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis, Dim.

Λιθόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus petitus, ſ. impetitus, lapidatus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, & βάλλω, *jacio*.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, Luc. 13, 34. Ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, Joan. 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, Heb. 12, 20.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A

Λιθοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, & βάλλω.

Λιθογλύπτης, ου, ὁ, lapicida.

Λιθογλυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in lapide inſculptus. Ex λίθος, & γλύφω, *ſculpo*. Unde

Λιθογλύφος, ου, ὁ, qui lapides ſculpit, ſtatuarius, ſculptor marmorarius, Ph.

Λιθόδενδρον, ου, τὸ, corallium.

Λιθοδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Gorgonis, quaſi lapideo adſpectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λίθος, & δέρκω.

Λιθόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, & δέρμα, *corium*.

Λιθοδόμητος, ον, e ſaxo ſtructus.

Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber, ſ. architectus lapidarius; (2) qui ex lapidibus ædificia ſtruere novit. Ex λίθος, & δέμω, *ædifico*.

Λιθοειδὴς. έος, ὁ καὶ ἡ, lapidis ſpeciem, ſ. formam habens. Ex λίθος, & εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem, aut lapide frango. Ex λίθος, & θλάω.

Λιθοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lapideo corde eſt. immiſericors, Ex λίθος, & καρδία.

Λιθοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapideum & durum caput habens. Ex λίθος, & κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ας, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, & κόλλα.

Λιθοκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus; (2) cui lapides pretioſi adglutinati ſunt; (3) gemmis & lapidibus diſtinctus ac picturatus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapide factus, Suid. ἡ ἐκ λίθων βολὴ, percuſſio quæ fit lapidibus conjectis. A

Λιθοκόπος, ου, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.

Λιθολευστέω, lapido.

Λιθολεύστης, ου, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.

Λιθόλευστος, ὁ καὶ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Λιθόλευστος Ἄρης, Soph. Aj. Ab eod. Hinc

Λιθολευστῶ, lapido, Guil. Bud.

Λιθολεύω, lapido, Vet. Lex.

Λιθολογέω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, ſeu operi faciendo idoneos lapides ſeligo. A λιθολόγος, Hinc

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exſtructum; ſtrues lapidum.

Λιθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lapides legit, ſ. colligit, ſ. ſeligit, operi faciundo idoneos. Ex λίθος, & λέγω.

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, ſaxa, cæmenta. Ex λ. & μύλη.

Λιθόξεστος, ον, e lapide ſcalptus.

Λιθοξοεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. Ex λίθος, & ξέω, *polio*.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, inſtrumentum radendis aut ſcalpendis lapidibus idoneum. A

Λιθοξόος, ου, ὁ, qui lapides ſcalpit, ſ. polit, aut radendo complanat. Ex λίθος, & ξέω.

Λιθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, calculum gignens, ſaxificus. Ex λίθος, & ποιέω.

Λιθοπρίστης, ου, ἡ, ſerrarius lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Λιθόρρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus, *Epith.* teſtudinum. A ῥινός.

ΛΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, lapis, ſaxum; (2) lapis pretioſus, gemma.

Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ου, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος, & σόω.

Λιθοσπαδὴς, ὲς, lapide ſtructus. A σπάω.

Λιθόσπερμον, ου, τὸ, Lithoſpermum, herba, quæ ſic dicitur ob ſeminis duritiem. Ex λίθος, & σπέρμα.

Λιθοστεγὴς, ὲς, lapide tectus, e lapide ſtructus. A στέγος.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapidibus ſtratus. Τὸ λιθόστρωτον, *Subſt.* pavimentum teſſellatum.

Λιθοτομεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος, & τέμνω.

Λιθοτομέω, lapides exſcindo.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. A

Λιθοτόμος, ου, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exſcindens. A τέμνω.

Λιθότομος, ου, ὁ, inciſus a lapide. Ex iiſd.

Λιθοτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, duram, rigidam habens cervicem,

Λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex λίθος, & τρίβω, *tero*.

Λιθουλκέω, lapides traho, extraho. A

Λιθουλκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος, & ἕλκω, *traho*.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθουργός.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικὸς, ὴ, ὸν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθούργιον, ου, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργὸς, οῦ. ὁ καὶ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides ſcalpit & operi aptat; lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A

Λιθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapides ferens ſ. portans; λιθοφόρος, ſc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex λίθος, & φέρω.

Λιθόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem verto ſ. converto, lapidem reddo; λιθόομαι, οῦμαι, lapideſco. A λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, ſaxoſitas, ſaxea durities.

Λιθωμέται, qui ad lapidem in concione jurabant, Heſ. Ex λίθος, & ὄμνυμι, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, ſ. in naturam ſaxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. Il. 5, 500. A λικμός.

Λικμήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμητικὸς, ὴ, ὸν, ad ventilandum factus.

Λικμίζω, trituro, tero, Heſ. ubi λικμίζει, ἀλοᾷ.

ΛΙΚΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vannum ferens; Vid. λικνοφόρος. Ex φέρω.

Λικμώντων, gen. pl. part. præſ. pro λικμαόντων, a λικμάω.

Λικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet.

Λικνίζω, vanno, vannio, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton, ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis, Heſ.

Λικνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vanno ſimilis; (2) ſordidus. Ex λίκνον, & εἶδος.

Λίκνον, ου, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum geſto. A

Λικνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vannum geſtat in Bacchicis ſacris. Ex λίκνον, & φέρω.

Λικριφὶς, *Adv.* oblique, ex obliquo, Hom. Il. 14, 463.

ΛΙΚΡΟΙ', rami cornuum cervorum, Heſ.

Λίκτης, ου, ὁ, linctor, Gl. Vet. E λείχω.

Λιλαίεαι, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro λιλαίῃ a

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, cupio, appeto, deſidero. Οὐδέ τι αὐτὸς Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, Il. 13, 253. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο, ib. 3, 133.

Λιμαγχέω, ῶ, inedia neco. Ex λ. & ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ὴ, ὸν, fame vexans.

Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango & adfligo. Ex iiſd.

Λιμαγχονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herbidus, humidus. Ex Hippocr. A λείμαξ.

Λιμβρὸς, obſcurus, tenebroſus, Heſ. Suid. A λιβηρός.

Λιμενάρχης, ου, portus, ſ. portuum præfectus, cuſtos, Gloſſ. Vet. portitor. Ex λιμὴν, & ἀρχὴ, *principatus*. Hinc

Λιμεναρχία, ας, ἡ, portus præfectura, cuſtodia.

Λιμενήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν, & ἔχω.

Λιμενίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui portu continetur. Ex iiſd.

Λιμενίζω, fut. ίσω, recipio, colloco in portu, *paſſ. ſ. med.* ſum in portu. A λιμήν.

Λιμένιον, ου, τὸ, parvus portus, Dim.

Λιμενίσκος, ου, ὁ, porticulus, Gl. V.

Λιμενίτης, ου, ὁ, in portu verſans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, portui ſimilis, portuoſus. Ex λιμὴν, & εἶδος.

Λιμενορμίτης, ου, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν, & ἐνορμίτης.

Λιμενοσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, portuum inſpector.

Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum cuſtodia. A

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus ſ. portuum cuſtos. Ex λιμὴν, & φύλαξ.

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.

Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare apud Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, ſtagno, reſtagno; (2) ſtagnare facio. Λιμνάζει τὰς ἀρούρας, Philo. A λίμνη.

Λιμναῖος, αία, αῖον, paluſter, lacuſter. A λίμνη. At Λιμναῖος, Bacchus. A Λίμναι, loco Atticæ.

Λιμνακὶς, ίδος, ἡ, paluſtris, *Epith.* Nympharum.

Λιμνασία. ἡ, ſtagnatio, ſtagnum. A λιμνάζω.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris. A λίμνη.

Λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, paluſtris.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacus; (2) mare. At Λίμναι, locus Atticæ.

Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνῆτις, νήτιδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris.

Λιμνοειδῶς, ſpecie lacus. Ab εἶδος.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris inſtar.

Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur, Heſ. Ex Λίμναι, & μάχη, *pugna*.

Λιμνόομαι, οῦμαι, in paludem ſ. lacum abeo & exundo, in paludem redundo, aqua ſtagnante repleor. A λιμνη.

Λιμνόστρεα, αν, τὰ, paludis ſ. paludum oſtrea. Ex λίμνη, & ὄστρεον.

Λιμνοστόματος, ον, *Epith.* piſcis paluſtris.

Λιμνουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, & ἔργον.

Λιμνοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in palude ſ. ſtagno natus. Ex λίμνη, & φύω, *naſcor*.

Λιμνοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paludibus gaudens, qui in eo vivit. Ex λίμνη, & χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens.

Λιμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paludoſus, paluſtris, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienſes e Peloponneſo, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt; aut qui relicto Dorio Peloponneſum incoluerunt, Heſ. A λιμὸς. & Δωριεύς.

Λιμοδωριέω, fame compulſus aliquo commigro, V. Lex.

Λιμοθνὴς, ὁ ϗ ἡ, fame mortuus. Ex θνήσκω.

Λιμοκίμβιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem uſque parcus eſt. Ex λιμὸς, & κίμβιξ.

Λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco.

Λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. cædes, quæ fit fame, ſumma fames, ſumma eſuritio; (2) abſtinentia ab omni cibo. A

Λιμοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς, & κτείνω.

Λιμόξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, famelicus, Gl. V. Ex λιμὸς, & ξηρὸς, *aridus*.

Λιμοξήρως, famelice, Ph. A præc.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fames.

Λιμοφορεὺς, έως, ὁ, famem afferens. Gen. plur. poet. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορέων. A ſeq.

Λιμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λ. & φέρω.

Λιμόψωρος, ου, ὁ, ſtrigoſitas & ſcabies e fame orta, ſive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, Suid. Ex ψώρα.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφεύω, ſ. εύσω, fallo. decipio. A λιμφός.

ΛΙΜΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſycophanta, delator rerum contra leges commiſſarum, Heſ.

Λιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, famelicus. A λιμός.

Λιμώττω, eſurio, fame laboro. Ἄσιτος ϗ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, Luc. Ab eodem.

Λιναγρέτης, ου, ὁ, piſcator. A λίνον & ἀγρ.

Λιναῖος, lino factus, V. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, V. Lex. (2) rete, Euſt. Dim. ab eod.

Λίνειος, μίτος, lineum ſtamen, Suid. Ab eodem.

Λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus. Ab eod.

Λινεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e lino factus. Ex λίνον, & ἔργον.

ΛΙΝΕΥ'Σ, έως, ὁ, mugil, piſcis, Heſ.

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum lineum, funiculus, V. Dex, Dim. a λίνον.

Λινόδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

Λινόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, lino vinctus. Ex λίνον, & δέω, *vincio*.

Λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triſſago, Dioſc. Ex λίνον, & δρυς.

Λινόζωστις, herba mercurialis, Dioſc.

Λινοθώρηξ, θώρηκος, ὁ ϗ ἡ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ſtipula, Joſ. 2, 6.

Λινόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, e lino netus. Ex λίνον, & κλώθω, *neo*.

Λινόκρεκος. ου, ὁ ϗ ἡ, e lino textus.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, linum, herba quædam. *Angl.* 𝔉𝔩𝔞𝔵. (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piſcatoria; (7) textum e lino; (8) linteum velum.

Λινόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineam veſtem indutus. Ex λίνον, & πέπλος.

Λινοπληγὴς, ὲς, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. *Epith.* piſcis. Ex λ. & πληγή.

Λινοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, retia plicans ſ. complicans, piſcator. Gl. V. linarius. Ex λίνον, & πλέκω, *plico*.

Λινοπλύνας, ου, ὁ, q. d. lini lotor. Ex πλύνω.

Λινοποιὸς, οῦ, ὁ, linarius, Gl. V. Ex ποιέω.

Λινοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per linum tranſiens, per velum tranſiens Ex λίνον, & πόρος.

Λινοπτάζω, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, Heſ. A λινόπτης.

Λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, retia ſpeculor, retia ſervo. A λινόπτης.

Λινόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον, & πτέρον.

Λινόπτης, ου, ὁ, qui retia ſpeculatur, ſervat. Ex λ. & ὄπτομαι.

Λῖνος, ου, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis & mollis. Ex λίνον, & σάρξ.

Λινόσπαρτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, Theophr.

Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini ſemen, Gl. V. Ex λίνον, & σπέρμα.

Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, & στάσις.

Λινοστατέω, ῶ, retia pono, ſeu colloco. Et *in paſſ.* λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido; illaqueor. Ex λίνον, & στατέω.

Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λίνον, & στολή.

Λινόστροφον, ου, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex λίνον, & στρέφω, *verto*.

Λίνουλκος, ὁ ϗ ἡ, e lino ductus ſ. factus, niſi leg. λινουργός *Ern.*

Λινουργεῖον, ου, τὸ, lanificium. A λινουργός.

Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A

Λινουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui linum elaborat, ſ. apparat. Gl. V. lintearius. Ex ἔργον.

Λινοῦχος, ου, ὁ, retiarius, Gl. V. Ex ἔχω.

Λινοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, linum corrumpens. Ex λίνον, & φθείρω.

Λινοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, lineam veſtem habens.

Λινοχλαίνης, ου, ὁ, idem. Ex λίνον, & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguem reddo, paſſ. λιπαίνομαι, pingueſco. a. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ἣν τίγρων ῥόθος νασμοῖς λιπαίνει, Lyc. 886. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, pulcro redimiculo ornatus, *Ern.* Θασίαν λιπαράμπυκα, apud Ariſtoph. phialam vino Thaſio quaſi coronatam, plenam

Λιπαραυγὴς, ὲς, ſplendidus. Ex αὐγή.

Λιπαρέω, ῶ, ſ. ήσω, adſiduus ſum, perſevero, adſto; (2) adſidue rogo, flagito, efflagito. Καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? Soph. Oed. Tyr. 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἐμοῦ μανθάνειν, Xen. A λιπαρής.

Λιπαρέως, ῶ, *Adv.* jugiter, adſidue; (2) flagitanter, ambitioſe, inſtanter. A λιπαρής.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, adſiduus, ſedulus, qui inſtanter aliquid facit.

Λιπαρητέον, *Adv. poſit.* rogandum eſt, poſtulandum. Τὸ γὰρ μὴ ἀποθανεῖν οὐ φαῦλο λιπαρητέον εἶη, Plat.

Λιπαρία, ας, ἡ, Ion. λιπαρίη, ης, ἡ, adſiduitas, ſedulitas; (2) adſidua obteſtatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρός. Unde

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. Vet.

Λιπαρόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς, & γῆ.

Λιπαρόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, nitidam ac ſplendidam & velut unctam zonam habens, ſplendide cinctus. Ex λιπαρὸς, & ζώνη.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς, & κρήδεμνον.

Λιπαρόθρονος, ον, pulcram ſedem habens.

Λιπαρόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt nitentibus & pulchris oculis. Ex λιπαρὸς, & ὄμμα.

Λιπαροπλόκαμος, ὁ ϗ ἡ, cui nitida eſt coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obeſus, adipoſus, nitidus, unctus; (2) opimus, opiparus, opulentus; (3) pulcher, præclarus, inſignis; (4) beatus, felix; (5) eſt & *Epith.* precum; ambitioſus, vehemens, aſſiduus, ap. *Joſ.* A λίπος.

Λιπαρότης, ρότητος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A λιπαρός.

Λιπαρῶς, *Adv.* adſidue, jugiter; (2) flagitanter, inſtanter orando; pro λιπαρέως, a λιπαρής; (3) pinguiter, nitide; (4) beate, feliciter. A λιπαρός.

Λιπαρόχροος, *contr.* λιπαρόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, nitido corpore præditus. Ex χρόος.

Λιπαρόχρως, ὁ ϗ ἡ, idem.

Λιπαρῶψ, ut λιπαρῶπα τράπεζαν, menſam pinguem. Ex λιπαρὸς, & ὤψ.

Λίπας, πατος, τὸ, Oleum. Τέγγειν τὴν κεφαλὴν, ἐς ἔμψυξιν, λίπαϊ ἐλαίης ὄμφακος τετριμμένης, Aret. De curat. acut. morb. 1, 1.

Λίπασμα, πάσματος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω. Unde

Λιπασμὸς, οῦ, ὁ, pinguefactio, ſaginatio.

Λιπαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendore ſeu lumine defectus, obſcurus. Ex λείπω, & αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pingueo, pinguis & obeſus ſum. A λίπος.

Λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπε, a λείπω.

Λιπέειν, a. 2. inf. act. *Poet.* pro λιπεῖν.

Λιπερνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, Ph. & al. Gl. V. λιπερνῆς, pupillus, orbus. Ex λείπω, & ἔρνος, *planta*, *germen*.

Λιπερνήτης, & λιπερνίτης, ου, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A præc.

Λιπεσάνωρ, ορος, ἡ, maritum deſerens, adultera. Ex λείπω, & ἀνήρ.

Λιπέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λείπω.

Λιπήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtatutum diem deſeruit, qui ſtatuto die non præſto fuit. Ex λείπω, & ἦμαρ, *dies*.

Λιπητὸς, οῦ, ὁ, tempus; quo germinantia ſucco turgere incipiunt. A λιπέω.

Λιπόβιοι, qui vitam deſeruerunt, mortui, Heſ. Ex λείπω, & βίος, *vita*.

Λιποβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ deſunt: ap. Nonn. oculo deſtitutus. Ex λείπω, & βλέφαρον.

Λιπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſtitutus artubus, pedibus, mancus. Ex γυῖον.

Λιπόδερμος, ου, ὁ, cui deeſt præputium, apella, recutitus. Ph. λιπόδερμος, curtus. Ex δέρμα.

Λιπόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui excuſſit jugum, ſolitarius.

Λιποθυμέω, deficio animo. A θυμός.

Λίποι, 3. ſ. aor. 2. opt. act. v. λείπω.

Λίποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act.

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui matrem reliquit.

Λίπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλιπον, a λείπω.

Λιπόναυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, navis deſertor. Ex λείπω, & ναῦς.

Λιπονεὼς, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, eximie improbus, inſigniter nequam, Heſ. Ex λίαν, & πονηρός.

Λιπόπνοος, ον, ουν, quem ſpiritus deficit.

Λιπόρρινος, ου, ὁ ϗ ἡ, pelle deſtitutus dura, uvidam & lubricam habens pellem. Ex λείπω, & ῥινός.

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps, ſebum.

Λιποσαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, macilentus. Ex λ. & σάρξ.

Λιπόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenebras relinquens, qui umbram ſuam relinquit, clarus, Nonnus. Ex λείπω, & σκιά.

Λιποστέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e corollis ſeu ſertis defluens, ſ. decidens.

Λιποστρατία, ας, ἡ, deſertio militiæ. A

Λιποστράτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deſertor militiæ. Ex λείπω, & στρατός.

Λιποταξιέω, ῶ, deſero. A λιποτάξης.

Λιποτάξης, ȣ, ὁ, v. λειποτάξης.

Λιποτάξιον, ȣ, τὸ, v. λειποτάξιον.

Λιποτριχὴς, έος, depilis, cui pili defluunt. Ex λείπω, & θρίξ.

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linquens lucem. Ex λείπω, & φέγγος, lux.

Λιπόφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem vox deſtituit, mutus.

Λιποψυχέω, animam efflo. Ex λ. & ψυχή.

Λιπόων, præſ. part. act. *Poët.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, a λιπάω.

ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, deſidero, appeto.

Λιπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis. A λίπος.

Λίρινος, ίνη, ινον, idem quod λείρινος.

Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λειριόεις.

Λίριον, ȣ, τὸ, idem quod λείριον.

Λιρόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui oculis eſt impudentibus & audacibus, Suid. Ex λίρος.

ΛΙ'ΡΟΣ, & λῖρος, ȣ, ὁ, vel λιρὸς, ȣ̃, ὁ, impudens, inverecundus, audax, Heſ.

Λῖς, acc. λῖν, leo.

Λὶς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & ſubtile linteum. Vid. λῖτον.

Λὶς, ἡ, lævis, glabra; pro λισσὴ, quod id.

Λίσαι, 2. ſing. aor. 1. imper. med v. λίσσομαι.

ΛΙΣΓΑ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fuiſſe vulgaris.

Λισπόπυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, attritas & exiles nates habens. Ex λίσπος, & πυγή.

Λισπόπυξ, idem, ap. Sch. Ariſtoph.

Λίσπος, ſ. λίσπη, attritus, ſ. detritus uſu.

Λισσὰς, άδος, ἡ, lævis, glabra. A λισσός.

Λίσσεσθαι, præſ. inf. med. verbi λίσσομαι.

Λίσσομαι. f. 1. ind. med. *Poët.* pro λίσομαι. A

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, ſupplico, ſupplex oro, precor; λισσέσκετο, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἐλίσσετο. Πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν, Soph. El. 430. Οἱ λισσόμεθ' ἐλθεῖν, Eur. Supp. 60.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ἡ, όν, lævis, glaber.

Λιστραίνω, complano, fodio.

Λιστρίζω, f. ίσω, idem. A

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, ſcaphula ſ. ventilabrum ad complanandum ſolum; (2) radula.

Λιστρόω, pavio, complano, æquo. A λίστρον. Hinc

Λιστρωτὸς, ἡ, ὸν, pavitus, complanatus.

Λῖτα, acc. ſing. a λῖς.

Λιτάζομαι, ſupplico, ſupplex oro, Heſ. A λιτή

Λιταίνω, ſupplico. Τέκνον ἐμὸν λιταίνω, Eur. El. 1231. Ab eod.

Λιταῖσι, dat. plur. f. g. *Poët.* pro λιταῖς, a λιτός.

Λιτανεία, ας, ἡ, ſupplicatio.

Λιτάνευε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε. A

Λιτανεύω, f. εύσω, ſupplex oro, ſupplico. Κατεδέξατο, ϗ λιτάνευσε Τὰν πομπὰν θάσασθαι, Theoc. 2, 72. A λίσσομαι.

Λιταργίζω, feſtino, celeri gradu proficiſcor. f. λιταργίσω, Att. λιταργιῶ. 1. pl. λιταργιεῦμες, properabimus. Εἶθ' ὅπως λιταργιεῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία, Ariſt. Pace, 560. A λίταργος.

Λιταργισμὸς, ȣ̃, ὁ, rapidus curſus, fuga. A λιταργίζω.

Λίταργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velox, celer, Suid. Quaſi ex λίαν, & ἀργὸς, *celer.*

Λιτάων, gen. pl. *Æol.* pro λιτῶν, a λιταί.

Λιτέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λίτομαι.

Λίτη, ἡ, janua, ap. Sch. Ariſt. ſi locus ſanus. *Ern.*

Λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces, precatio, obſecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ præſides ſupplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος αὐχὴν, ſupplex cervix, Nonnus. A λιτή.

Λιτόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vili & tenui victu vivens. Ex λιτὸς, & βίος, *victus.*

Λιτόβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenui & vili victu vivens. Ex λιτὸς, & βορά.

Λιτοδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex λιτὸς, & δίαιτα, *victus.*

Λίτομαι, ſupplico, ſupplex oro. a. 1. ἐλλισάμην, poet. pro ἐλισάμην, a. 2. inf. λιτέσθαι. Τὰς δὲ ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν Ἐλλισάμην, Odyſſ. 11, 36. Πρότερον δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην, ib. 14, 406. A λίσσομαι.

Λῖτον, τὸ, tenue & ſubtile linteum; ut hinc ſit λῖτα apud Homerum in pl. Il. 8, 441. Vid. λῖς. A λιτός.

ΛΙΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſimplex, nudus, vilis; (2) tenuis, exiguus; (3) non elaboratus, incultus.

Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, ſimplicitas; (2) Fig. rhetorica, qua res magna modeſtiæ cauſſa extenuatur.

Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. A φαγεῖν.

Λιτουργὸς, maledicus, maleficus, &

Λιτουργεῖν, maledicere.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numiſmatis genus exigui pretii.

Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. V. A λίτρα.

Λίτρον, ȣ, τὸ, Att. pro νίτρον, nitrum.

Λιτροσκόποι, qui λίτρας ſpeculantur; (2) nummularii, Heſ. fœneratores. Ex λίτρα.

Λιτρώδης, εος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, nitroſus. A λίτρον.

Λιτυέρσης, & λιτυέρσας, ȣ, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λιτῶς, *Adv.* tenuiter, ſuppliciter.

Λιφαιμέω, ῶ, ſanguinem amitto; (2) deficio corpore, Heſ. Ex λείπω, & αἷμα.

Λιχάζειν, per prærupta dejicere, Cretenſibus, Heſ. (2) cupere, Heſ.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, index digitus; (2) nomen ſonitus harmonici.

Λιχὰς, άδος, ἡ, menſura interſtitii inter pollicem & indicem digitos diſtentos, Pollux. A λιχανός.

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo. Gl. V.

Λιχηνωτὸς, ἡ, ὸν, impetigoſus. Gl. V. Quaſi a λιχηνόω, quod eſſet impetigine afficio.

Λίχμαζον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐλίχμαζον, a

Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε, Heſ. Ἀσπ. 235. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur ſeu lingitur.

Λιχμάω, ῶ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Δέρματα ἕψοντες ἐλιχμῶντο, App.

Λιχμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, exſerta lingua os lingens, Nicand. in Alex. 37. Ab eod.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, guloſitas, catillatio.

Λίχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus.

Λιχνεύω, & λιχνεύομαι, ligurio; (2) avide capio. A

Λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus eſt, ut digitos ſ. catinos lingat, liguritor, catillo, guloſus, avidus. A λείχω.

Λιχνοφιλάργυρος, ȣ, ὁ, guloſus ſimul & avarus. Ex λίχνος, & φιλάργυρος.

Λίχνως, *Adv.* guloſe, avide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, petra, unde aqua deſtillat, Heſ. (2) gutta, ſtilla.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.

Λιψουρία, ἡ, defectus urinæ, ap. Æſc. ſed lectio vitioſa videtur.

Λιψύδριον, ȣ, τὸ, locus quidam Atticæ, aqua deſtitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω, & ὕδωρ.

Λόβιον, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. a

ΛΟΒΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) ſiliqua, leguminum integumentum, quo plura ſimul involvuntur.

Λοβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſiliquæ ſ. folliculo leguminum ſimilis, ſiliquaceus. A λοβός.

Λογάδες, oculi, Suid, album in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vid. λογάς.

Λογάδην, *Adv.* lecte, electe. A λογάς.

Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.

Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.

Λογαριασμὸς, ȣ̃, ὁ, computatio. A λογαριάζω.

Λογαριαστὴς, ȣ̃, ὁ, computator. Ab eod.

Λογάριον, ȣ, τὸ, verbulum, dictiuncula, vocula; (2) oratiuncula; (3) diſputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.

Λογὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti, λίθοι λογάδες, temere reperti, non exciſi e lapicidina. A λέγω.

Λογάω, ῶ, dicturio, dicere ſ. diſſerere cupio, Luc. Lexiph. λόγος.

ΛΟ'ΓΓΗ, ης, ἡ, ſepulcrum, buſtum, Heſ.

ΛΟΓΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertuſus, ut per ejus foramen fune trajecto navis religari poſſit, Etym.

Λογεῖον, ȣ, τὸ, pulpitum in theatro, ſuper quo hiſtriones fabulam recitant; (2) quibuſdam & os, quoniam per illud ſermo exit, Pollux. (3) in Sacris Literis oraculum, quod ſacerdos in pectore geſtabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Iſraelitarum, conſtans. Vetus verſio: rationale. Nova, pectorale. A λόγος.

Λογέμπορος, ȣ, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophiſtis. Ex λόγος, & ἔμπορος, *mercator.*

Λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, ſcriba. A λόγος.

Λογία, ας, ἡ, collectio, collecta, id, quod in eccleſia colligebatur, ad pauperum ſuſtentationem. A λέγω, *colligo.*

Λογίατρος, ȣ, ὁ, verbis tenus medicus. Ex λόγος, & ἰατρός.

Λογίδιον, ȣ, τὸ, verbulum, dictiuncula; (2) oratiuncula, (3) fabella. Dim. a λόγος. Unde

Λογιεὺς, έως, ὁ, orator, qui cauſas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit Pollux ex Critia.

Λογιζέσθω, 3. ſ. præſ. imper. med. v.

Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo ſeu ſubduco, computo, ſupputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) mecum reputo, conſidero, perpendo, cogito, cenſeo, arbitror, exiſtimo, opinor, æſtimo; (4) imputo, tribuo. Ὥς εἴ τις δύο ἢ ϗ πλείους τις ἡμέρας λογίζεται, μάταιός ἐστιν, ſibi promittit, Soph. Trach. 960. Τούτου τὴν σωτηρίαν ἐν οὐδενὶ λογίζεται, nihili ducit, Chryſ. Τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζου σὸν, Eur. Alc. 780. A λόγος.

Λογιστεύομαι, f. εύσομαι, ratiocinor, ratione utor. A

Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad diſſerendi methodum; (3) qui ſermocinari poteſt, ſermocinator; (4) eloquens, facundus, diſertus; (5) doctus; (6) in oratione proſa uſitatus. Hinc τὸ λογικὸν, ȣ̃, ratio, & ἡ λογικὴ, ſc. τέχνη, Logica, ars ratiocinandi. A λόγος.

Λογικῶς, *Adv.* cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur; (2) diſſerendi & ſermocinandi modo. A λογικός.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. A λόγος.

Λόγιον, ȣ, τὸ, eloquium; reſponſum; oraculum; pulpitum in theatro; rationale, in Sacris Literis. Ab eod. Unde

Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis; (2) hiſtoriæ & antiquitatis peritus; (3) eloquens, diſertus, facundus, elegans, doctus; (4) fatidicus, vates. Unde

Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.

Λόγισαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. v. λογίζομαι. Unde

Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus ſupputandis alicui imputatur.

Λογισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio; cogitatio;

gitatio; (3) conſilium, deliberatio; (4) ipſa ratio ac mens; (5) Syllogiſmus; (6) confeſſio, apud med. ætatis Græcos. Ab eodem.

Λογιστέον, ratiocinandum, conſiderandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστεύω, computo. Philoxen. λογιστεύει, curat. A λογιστής.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi ſedebant λογισταὶ. Gl. V. tabularium; (2) λογιστήρια, ſcholæ calculatoriæ, ſcholæ ratiocinatorum. Item ſcholæ, in quibus diſſeritur.

Λογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator, ſupputator, calculator; (2) cui reddenda eſt ratio adminiſtratæ reipublicæ; (3) æſtimator. Gl. V. curator; tabularius; penſitator. A λογίζομαι,

Λογιστικὸς, ὴ, ὸν, calculatorius, ſeu ratiocinatorius, artis calculatoriæ peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti poteſt. A λογιστής.

Λογίως, diſerte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, ſcribo orationes forenſes, aut hiſtoriam; (2) ſcriptito, ſcribo. Λογογραφῶν κρύφα τοῖς ἀντιδίκοις, Plut.

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam hiſtoriæ ſcriptio. Ab eod.

Λογογραφικὸς, ὴ, ὸν, ad ſcribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη; ars ſcribendi orationes. A

Λογογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui orationes ſcribit, orator; (2) tabularius; ſcriba, Gl. V. Ex λόγος, & γράφω, *ſcribo*.

Λογοδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orationum ingenioſus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat. Ex λόγος, & Δαίδαλος, *Dædalus*, ſ. *artificioſus*.

Λογόδειπνον, ου, τὸ, cœna verbis magis ac ſermonibus, quam cibo aut ferculis conſtans. Ex λόγος, & δεῖπνον.

Λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex λόγος, & δῆρις, *pugna*.

Λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi. Ex διάῤῥοια.

Λογοδιδάσκαλος, ὁ ϗ ἡ, dicendi magiſter.

Λογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolutæ orationi ſimilis; (2) rationis ſpeciem habens. Ex λόγος, & εἶδος.

Λογοειδία, vitium poematis, cum nihil cultus ſplendoriſque habet, ſed futile eſt & nugax.

Λογοθεσία, ας, ἡ, diſcuſſio, Ph. Ex θέσις.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio. Ex λ. & τίθημι.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationem repoſco; (2) ratiocinor, computo. A

Λογοθέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, rationum exactor, diſcuſſor, Ph. cancellarius. Ex τίθημι.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex λόγος, & θήρα.

Λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος, & λέσχη.

Λογομανέω, ῶ, literis & diſciplinis vehementer incumbo, inſano quaſi amore earum teneor. Ex λόγος, & μαίνομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor, 2 Tim. 2, 14.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, rixa. A

Λογομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex λόγος, & μάχομαι.

Λογόμιμος, ὁ, ſcurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομύθιον, ου, τὸ, fabuloſa narratio. Ex λ. & μῦθος,

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, ſeu ſcribo, more poetarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falſum ſpargo; (3) dictito, perhibeo; (4) diſſero, ſermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας ἐλογοποίησαν κατὰ τῶν θεῶν, Iſocr. A λογοποιός. Hinc

Λογοποίημα, ποιήματος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιΐα, ἡ, fabularum confictio, fabularum ſcriptio; (2) mendaciorum confictio.

Λογοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, fabularum confictor ſeu ſcriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falſos rumores ſpargit, mendax, fabulator; (3) orator, orationis artifex; (4) hiſtoriarum ſcriptor, hiſtoricus. Ex λόγος, & ποιέω.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falſum rumorem ſpargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suic. Lex. Ex λόγος, & πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum venditor, cauſidicus, rabula; (2) Λόγου venditor, Judas proditor. Ex λόγος, & πράτης.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum; (2) ſermo, oratio, item poteſtas dicendi, unde λόγον διδόναι; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) definitio; (7) ratio; (8) cauſſa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) verbum eſſentiale Dei, ſive Chriſtus; (14) λόγοι, ſtudia artium liberalium, literæ. A λέγω.

Λογοτόπος, ου, ὁ, Syllogiſmus hypotheticus, ſ. conditionalis apud Dialecticos.

Λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio; λογόομαι, οῦμαι, rationalis fio; naturam τοῦ λόγου quodammodo induco. A λόγος.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea. Dim. a

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, ſpiculum; (2) Ionum idiomate, ſors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, ſortiri. A λαγχάνω, *ſortior*.

Λογχαῖος, ου, ὁ, haſtatus, Suid. A λόγχη.

Λόγχαισι, dat. pl. *Ion.* pro λόγχαις.

Λογχήρης, εος, ὁ, ϗ ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.

Λόγχιμος, η, ον, haſtatus.

Λογχὶς, ίδος, ἡ, haſta. A λόγχη.

Λογχίτης, ου, ὁ, haſtatus, lanceatus.

Λογχοδρέπανον, τὸ, haſta falcata.

Λογχόομαι, οῦμαι, mucronatim, ſive in acutum deſino. Ab eod.

Λογχοποιὸς, οῦ, ὁ, lancearum fabricator. Ex λόγχη, & ποιέω.

Λογχοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.

Λογχωτὸς, ὴ, ὸν, mucronatus, mucroni aut cuſpidi vel lanceæ ſimilis. A λογχόομαι.

Λόγω, gen. ſing. *Dor.* pro λόγου.

Λόγωσις, εως, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi ſive Filii Dei accedit. A λογόω.

Λόεν, *lavit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔλοε, a poet. λοέω.

Λοεσσάμενος, part. aor. 1. med. *Poët.* pro λουσάμενος, quaſi a λοέω, a λούω.

Λόεσσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλόεσαν.

Λοετρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavationi parata. A λούω, unde λουτρὸν, & ab hoc per διάλυσιν, λοετρόν.

Λοετροχόος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus affundens. Eſt autem dialyſis pro λουτροχόος.

Λοέω, lavo. Ponitur ut hinc fit λοέσσαι, Odyſſ. 19, 320. vid. λούω.

Λοιβᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro λοιβῇ, a λοιβή. Unde

Λοιβάομαι, libo; Heſ. λοιβᾶται, σπένδει, θύει.

Λοιβάσιον, ου, το, vas, quo libatur. A λοιβή.

Λοιβεῖον, ου, τὸ, libamen; (2) vas, quo libatur.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen; ſacrum, quod vino fit. A λείβω.

Λοιβὶς, ίδος, ἡ, calix, quo vinum in ſacris deorum libatur. A λοιβή.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris; ut λοιγαία ἐσθὴς apud Lycoph. veſtis lugubris. A λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, pernicioſus. A

ΛΟΙΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, οῦμαι, convicior, maledico, probris inſector; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον, Ariſt. Eq. 1270. Ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο; id. Θεσμ. 657. Ἀτὰρ ἰοὺ Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεὶς, id. Conc. 241. A λοίδορος. Hinc

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipſum, quod alicui probroſe objicitur.

Λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum, Dim. a

Λοιδορησμὸς, οῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

Λοιδόρως, *Adv.* conviciando, maledicendo.

Λοιμικὸς, ὴ, ὸν, peſtilens. A λοιμός.

Λοιμοῖο, *peſtis*, gen. ſing. *Ion.* pro λοιμοῦ.

ΛΟΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, peſtis, peſtilentia, lues, contagium; (2) homo peſtilens & exitialis.

Λοιμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, peſtifer. Ex φέρω.

Λοιμώδης. εος, ὁ ϗ ἡ, peſtilens.

Λοιμάττειν, peſte laborare, peſte infeſtari, Lucian. A λοιμός

Λοιπαδάριον, ου, τὸ, reliquarium, Gl. V. A

Λοιπὰς, άδος, ἡ, reliquarium, Gl. V. λοιπάδες, reliqua, Guil. Bud.

Λοιπάζεσθαι, reliquari, Guil. Bud. Ab eod.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Ph.

Λοιπογραφῶ, reliquo, Gl. V.

Λοιπὸς, ὴ, ὸν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod ſupereſt, & λοιπὸν, *Adv.* cæterum, alioquin, (poſtea; (2) ad extremum, *poteſt tamen iis locis ubi* ad extremum *vertitur, melius plerumque verti* jam, *Ern.*) (3) in poſterum & τοῦ λοιποῦ, de cætero. A λείπω.

Λοισθεὺς, λοισθῆος, λοισθῆϊ, poet. poſtremus, in primis in certamine. A λοῖσθος.

Λοισθήϊα, Ionice pro λοισθεῖα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A λοῖσθος.

Λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, poſtremus. A

ΛΟΙ͂ΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, poſtremus.

ΛΟ'ΚΑΛΟΣ, ου, ὁ, ciconia; Conſtantinus ex Ariſtot.

Λοξὰ, *Adv.* oblique. A λοξός. Unde

Λοξόω, obliquo, obliquum reddo.

Λοξίας, ου, ὁ, obliquator, epith. Apollinis, quia obliqua dabat reſponſa, vel quia ſol obliquis flexibus cœlum percurrit.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oblique incedens. Ex λοξὸς, & βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus. A κινέω.

Λοξοπολέω, ῶ, oblique vagor, tranſverſus feror. Ex λοξὸς, & πολέω, *vagor*.

Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. Ex πόρος.

ΛΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, obliquus, tranſverſus.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A λοξός.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens; (2) oblique verba volvens. Ex λ & τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ὁ ϗ ἡ, ambigua oracula edens, *Epith.* Apollinis & Pythiæ.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *Adv.* oblique. Ab eod.

Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum ſcommate dictum in voracem. Ex λοπὰς, & ἁρπαγὴ, *raptio*.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella. Dim. A λοπάς.

Λοπαδοφυσητὴς, οῦ, ὁ, helluo. Ex λοπὰς, & φυσάω, *inflo*.

ΛΟΠΑ'Σ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortiee turgeſco, tum cortice turgido. A λοπός. Hinc

Λοπητὸς, οῦ, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgeſcunt & exemptiles fiunt.

Λοπία, ας, ἡ, corticis turgiditas, corticis tumor, quum humor ſub eo eſt.

Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπάς.

Λόπιμος, ου, ὁ, decortabilis, qui decorticari poteſt.

poteſt; ut κάρυον λόπιμον, nux, Gl. V. λόπιμα, caſtaneæ. Ab eod.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, ſquama; (2) cortex, putamen. Ab eod.

Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico*.

Λοπὸς, οῦ, ὁ, cortex. A λέπω.

Λορδαίνω, f. άνω, incurvo in anteriora. A

ΛΟΡΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, Ph.

Λορδόω, incurvo; trunco, debilito, λορδοῦμαι, incurvor. A λορδός.

Λόρδωσις, εως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A λορδόω.

Λουδοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, laniſta, Ph. Ex τρέφω.

Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nomen viri.

Λοῦμαι, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro λούομαι, a λούω.

ΛΟΥΝΟ'Ν, Heſ. λαμπρὸν, lucidum, ſplendidum.

Λοῦσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔλουσε, a λούω.

Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio, Gl. V. A λούω.

ΛΟΥ͂ΣΣΟΝ, ου, τὸ, luſſum, album quiddam in abiete naſcens; apud Theophr.

Λουσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λούσω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λούω.

Λουτηρίδιον, ου, τὸ, labellum, Dim. a λουτρόν.

Λουτήριον, ου, τὸ, idem.

Λουτηρίσκος, ου, ὁ, idem. Gl. Vet.

Λουτιάω, ῶ, lavare cupio. Luc. Lex.

Λούτριον, ου, τὸ, aqua ſordida balnei, in quo quis lavit, Heſ. A λουτρόν.

Λοῦτρον, ου, τὸ, aqua ſordida in qua quis lavit.

Λουτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, ipſa aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum ſacrum, ſ. baptiſma. A λούω.

Λουτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, ſponſo loturo fero aquam. A

Λουτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λοῦτρον, & φέρω.

Λουτροχοέω, aquam ad lavandum affundo. A

Λουτροχόος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λοῦτρον, & χέω.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. V. A λουτρόν.

ΛΟΥΩ, f. λούσω, lavo, & quidem proprie alterum; λούομαι, lavor, lavo me, f. λουσόμενος, lavaturus, a. 1. λούσασθαι, lavari, p. paſſ. λελουμένος, lotus; λοῦμαι, lavor, part. λούμενος, qui lavatur, poëtice pro λοῦται dicitur λοέσσαι, a. 1. λοεσσάμενος, part. lavans, lotus. Κὰκ τῆς καλπίδος ἔλουσαν ἡμᾶς, Ariſt. Lyſ. 404. Ὕδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα ἐλούσατ', Eur. Alc. 157.

Λόφαλοι, ων, οἱ, ſcutula ſplendida, quæ galeis adfigi ſolebant, V. Lex. A λόφος.

Λοφάω, ῶ, criſtatus ſum, criſtam in capite gero; (2) criſtam appeto. Ab eod.

Λοφεῖον, ου, τὸ, criſtarum repoſitorium; (2) theca ſpeculi. Ab eod.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorſum, ſ. eminentia dorſi; (2) juba, ſeta; (3) ſummitas, cacumen. Ab eod.

Λοφιῇ, dat. ſing. *Ion.* pro λοφιᾷ, a λοφιά.

Λοφίζω, exalto, Vulg. Lex. A λόφος.

Λοφίον, ου, τὸ, parva criſta. A λόφος. Unde

Λοφὶς, ίδος, ἡ, criſtæ in galea repoſitorium.

Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.

Λοφνὶς, ίδος, ἡ, facula, tæda.

Λοφόεις, όεντος, ὁ, tumuloſus, editos colles habens. A λόφος.

Λοφοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui criſtas in galeis conficit. Ex λόφος, & ποιέω.

Λοφοπωλέω, ῶ, criſtas vendo.

ΛΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, cervix, ſ. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum ſeu cervix hominis; (3) criſta, ſ. ſetæ equinæ in galea; (4) criſtæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum & elatum eſt.

Λόφουρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & ſetas in cervice erectas habent in modum criſtæ. Ex λόφος, & οὐρά, *cauda*.

Λόφυρος, criſta inſignis, qui cervicem erigit, ſuperbus, Heſ. A λόφος.

Λόφωσις, εως, ἡ, criſtatura, criſtæ emiſſio. Quaſi a λοφόω, quod eſſet *criſtatum reddo*.

Λοφωτὸς, ἡ, ὸν, criſtatus, criſta inſignis.

Λοχαγέτης, ου, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης,

Λοχαγέω, f. ήσω, cohortem duco; (2) inſidiis ſtruendis præfectus ſum.

Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A

Λοχαγὸς, οῦ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος, & ἄγω, *duco*.

Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel inſidiarum præfectura. Ab eod.

Λοχάδην, *Adv.* inſidioſe, furtim, per cohortes. A λόχος.

Λοχάζω, inſidior, Heſ. A λόχος.

Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λόχος.

Λοχᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχάειν, a verbo λοχάω.

Λοχάρχης, ου, ὁ, decurio, Gl. V. Ex λόχος, & ἄρχω, *præſum*.

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, inſidior; inſidias pono; λοχάομαι, ῶμαι, inſidiis petor; (2) in inſidiis locatus ſum. Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, Herodot. Λοχηθῆναι πρὸς τῶν διαδράντων, Heſiod. A λοχος.

Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.

Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta poſt partum in mulieribus relicta. Ab eod.

Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεία, τὰ, purgamenta in utero poſt partum relicta. Alicubi & τά λοχεῖα, pro loco natali. Ab eodem.

Λοχεοῖο, *inſidiarum*, gen. ſing. *Ion.* pro λοχεοῦ, a

Λοχεὸς, inſidiæ. Vid. λόχος.

Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.

Λοχεύτρια, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obſtetrix. Ab eod.

Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor; ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; & *active* λοχευθείσης τῆς μητρος, matre puerperio functa. Ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι εἶλες, Eur. Ion. 1641. Λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί, id. Bac. 3. A λοχός.

Λοχεύω, inſidior. A λόχος.

Λοχηγετεῖν, præſ. inf. act. *contr.* pro λοχηγετέειν, a

Λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχου, Herodot.

Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, & ἡγέομαι, *duco*. Unde

Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.

Λόχια, ων, τὰ, puerperium. A λοχός.

Λοχία, ας, ἡ, puerperium. Gl V.

Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes diſpono, decurio; (2) inſidias pono, in inſidiis colloco. Λοχίζει εἰς ὁδόν τινα κοίλην ϗ λοχμώδη ὁπλίτας τινὰς, Thuc. A λόχος; ſed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.

Λόχιος, ία, ιον, v. λοχεῖος.

Λοχισμὸς, οῦ, ὁ, inſidiarum collocatio. A λοχίζω.

Λοχίτης, ου, ὁ, inſidiator; (2) manipularis. A λόχος.

Λοχμαῖος; ut λοχμαία μοῦσα, muſa ſylveſtris ſeu ex ſylvis & fruticetis reſonans. A

Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus inſidiis aptus, ob virgulta denſiora. A λόχος.

Λόχμιος, ſilveſtris, arbuſta & fruticeta frequentans. A λόχμη.

Λοχμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arbuſtis & virgultis denſus, fruticoſus. Ab eod.

Λόχονδε, *Adv.* ad inſidias. A λόχος.

ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) inſidiæ.

ΛΟΧΟ'Σ, οῦ ἡ, gravida, Dioſc. puerpera, Ph.

Λόω, lavo, ut hinc ſit λό' apud Hom. pro ἔλοε, lavabat, Odyſſ. 10, 361. Sed poteſt & pro ἔλουε, a λούω.

Λύα, ας, vel λύη, ἡ, ſeditio, diſſidium, pugna. A λύω.

Λυαῖος, ου, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.

Λύας, gen. ſing. *Dor.* pro λύης, a λύη.

Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebroſus, obſcurus. A λύγη, *tenebræ*.

Λυγαίως, *Adv.* obſcure, latenter, Heſ. Suid.

Λυγγάνω, ſingultio, Heſ. A λύζω.

Λυγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, continenter & aſſidue ſingultiens. Πυρετοὶ λυγγώδεις, febres cum ſingultibus, Aret. de morb. acut. 2, 10.

Λύγδην, *Adv.* cum ſingultu. Ab eod.

Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, e lygdo contectus. A λύγδος.

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ἡ, lygdus, lapidis genus, candoris plane eximii, Parium marmor.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obſcuritas.

Λυγίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, flecto, torqueo; vieo, Gl. V. Τὺ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν, Theoc. 1, 97. Ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης, ib. 98. A λύγος. Unde

Λύγινος, ίνη, ινον, viticeus, vimineus.

Λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, a λυγίζω. Unde

Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus, contortio.

Λυγισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Λυγιστὴς, οῦ, ὁ, λυγισταὶ, vietores, Gl. V.

Λυγιστικὸς, ἡ, ὸν, agilis in flectendo ſe; (2) qui commode flecti poteſt, Gl. V. λυγιστικὸς, viminale.

Λυγιστὸν, flexile, Gl. V. A λυγίζω.

Λυγιαίνω, ſingultio, Suid. A λύζω.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, Lynceus dictus quidam ob inſignem viſus aciem, unde proverb. A λύγξ.

Λυγκούριον, τὸ, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concreſcit. Ex λύγξ, & οὖρον.

Λύγξ, γγὸς, ſingultus. A λύζω.

ΛΥ'ΓΞ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo viſu.

Λυγκικὸς, ἡ, ὸν, lynceus. A λύγξ.

Λυγμὸς, οῦ, ὁ, ſingultus. A λύζω. Hinc

Λυγμώδης, ες, v. λυγγώδης.

Λυγοδέσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitice vinctus.

ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.

Λυγὸς, οῦ, ὁ, prelum quoddam, Heſ. A λυγίζω.

Λυγοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοτευχὴς κύρτος, de cavea pſittaci. Ex λύγος, & τεύχω, *ſtruo*.

Λυγόφας, ὁ, crepuſculum.

Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς τρίχα, Epigr. A λύγος.

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρά, ρὸν, gravis, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus, miſerabilis, miſero conveniens.

Λυγρῶς, *Adv.* graviter, exitioſe, miſerabiliter. A λυγρός.

Λυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, viticeus, vitici ſimilis, lentus, flexibilis. A λύγος.

Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.

Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Aſiæ min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδός.

Λυδιάζω, Lydos imitor, Lydos ſequor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.

Λυδιακὸς, ἡ, ὸν, Lydius, Lydicus. Ab eod.

Λύδειος, εία, ειον, Lydius, Lydicus. Ab eodem.

Λύδιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Λυδίζω, ίσω, idem quod λυδιάζω.

Λυδιστὶ, *Adv.* Lydorum imitatione, Lydio more, Lydice. A λυδίζω.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.

ΛΥΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.

ΛΥ'ΖΩ, f. ξω, ſingultio, ſingulto. Γοερὸν λύζειν, Epigr.

Λύθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* & *Ion.* pro ἐλύθησαν, a λύω.

Λύθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλύθη.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, cruor, ſanguis pulvere mixtus, cruor, ſanies.

Λυθρόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, ſanguine cum pulvere permiſto fœdo ; unde part. paſſ. p. λελυθρωμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus.

Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parva lupa, Dim. a λύκαινα.

Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens.

Λυκαῖος, Lycæus. Jovis cognomentum, a Lycæis, ſ. Lupercalibus, quæ Lycaon inſtituit.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illuceſcat, verſantur. A

Λυκάνθρωπος, ſc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, ſeu lycanthropia laborat. Ex λύκος, & ἄνθρωπος.

Λυκαυγὲς, έος, τὸ, diluculum. Ex λύκη, & αὐγὴ, *fulgor.*

Λυκέη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. A λύκος.

Λύκειον, ου, τὸ, Lyceum, gymnaſium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, lupinus. Eſt & Apollinis epith. a λύκος ; quia lupus ei dicatus ; vel a λύκη. quæ ſole oriente exiſtit.

ΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, lux prima, pæcedens ſolis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lucem generans ; (2) in Lycia genitus ; (3) *Epith.* Apollinis, quod ei lupus ſit dicatus ; vel quia ſol oriens τὴν λύκην producit. Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη, & γείνομαι.

Λυκηδὸν, *Adv.* luporum more. A λύκος.

Λυκηθμὸς, οῦ, ὁ, luporum ululatus, Suid.

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς.

Λυκιεργὴς, ὲς, in Lycia factus, *pro quo vitioſe in libris eſt* λυκιργὴς, & λυκοεργὴς, *Ern.*

Λυκίηθεν, *Adv.* e Lycia. A Λυκία, *Lycia.*

Λύκιον, ου, τὸ, lycium, arbor ſpinoſa ; (2) locus in Theſſalia ; (3) ſuccus e lycio arbore, ſ. frutice extractus. A λύκος.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ου, ὁ, trochlea ſucula carens, Heſ.

Λυκοβατίας, ου, ὁ, ut λυκοβατίας δρυμὸς, nemus, ſaltus, ubi lupi verſantur. Ex λύκος, & βαίνω, *vado.*

Λυκόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a lupo manſus, a lupo arroſus, a lupo morſus. Ex λύκος, & βιβρώσκω, *voro.*

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini al. κυνόδοντες. Ex λύκος, & ὀδούς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupo ſimilis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος & θάρσος.

Λυκοθήρας, α, ὁ, luparius, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, & θήρα.

Λυκοκτονέω, lupum vel lupos occido. A

Λυκοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus eſus lupos interficit. A κτείνω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera eſt.

Λυκόποδες, ων, οἱ, ſatellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces eſſent, vel etiam lupi inſigne in clypeis geſtarent.

Λυκοῤῥαίστης, ου, ὁ, luporum laniator ; λυκοῤῥαῖσται κύνες, in Epigr. A ῥαίω.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, lupus ; (2) lupatum, fræni genus aſperrimum, Heſ. (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi ſpeciem referant, V. Lex. (4) inſtrumentum quoddam coquinarium, Pollux. (5) avis e monedularum genere, V. Lex. Ex Ariſtot. (6) piſcis, qui alio nomine καλλιώνυμος, ex Athenæo ; (7) aranei genus, Heſ. (8) paſtilli nomen adſtringentis & deficcantis. ap. Aëtium ; (9) pro ſole, Macrob.

Λυκοσκυτάλιον, ου, τὸ, quibuſdam Seſamoides magnum, Dioſc. Ex λ. & σκυτάλιον.

Λυκοσπάδες, ων οἱ, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. Euſtathio ſunt, qui bibentes dimidiam capitis partem in aquam immittant. At Nicandri Scholiaſtæ, veſpæ.

Λυκόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ore lupino eſt ; apuæ epith. ap. Suid. Ex λ. & στόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. lupinos oculos habens ; eſt autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, ſuſpecta & ſubdola amicitia. A

Λυκοφίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubdolus, ſuſpectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος, & φίλος.

Λυκοφιλίως, *Adverb.* ſuſpecte, ſubdole.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lupum ferens. Ex λύκος, & φέρω.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt lupini animi. Ex λύκος, & φρήν.

Λυκόφως, τὸ, tempus ante ſolis exortum, Gl. V. crepuſculum, diluculum.

Λυκόχροος, *contr.* λυκόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, lupi colorem habens. Ex λύκος, & χρόα.

Λυκοψία, ας, ἡ, aliis nox ſubluſtris, aliis noctis obſcuritas, crepuſculum. Ex λ. & ὄψις.

Λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψὸς, quarta anchuſæ ſpecies, Dioſc. Gal. Paul. Ægin.

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more, Paſſ. λυκοῦμαι, unde p. part. λελυκωμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lupinus, lupo ſimilis, *Epith.* coloris. Eſt autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes ; λύματα, piacula, Ph.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devaſto, labefacto, violo ; populor ; vitio, corrumpo ; λυμηνάμενος, a. 1. med. qui vaſtavit ; λελυμασμένος, p. part. paſſ. vaſtatus. Λυμαίνεσθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, *Dem.* λέχη, Eur. Bacc. 354. Τοιαῦτα μέν τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα, Ariſt. Av. 100. A λύμη. Hinc

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor.

Λυμαντήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis. A λυμαντήρ.

Λυμαντὴς, οῦ, ὁ, idem quod λυμαντήρ.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vaſtator, violator. A

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium ; (2) contumelia ; (3) ſordes ; (4) quicquid obeſt, nocet, perdit ; ut *Lat.* pernicies, peſtis.

Λύμην, pluſq. opt. paſſ. *Ion. & Poët.* pro λελυμένος εἴην, a λύω.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. v. λυμαίνω.

Λύντο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion. & Poët.* pro ἐλέλυντο, a λύω. *in med* redimo. Λυσόμενος θύγατρα, Hom. Il. 1, 13.

Λυπέω, ῶ, fut. ήσω, dolore adficio, contriſto ; (2) lædo, offendo, detrimento adficio ; λυποῦμαι, triſtor, mœreo. Ἔι με λυπήσῃ πέρα, præter modum, Ariſt. Av. 1251. Μὴ δεῖν λυπῆσαι τῶν πολιτῶν, Iſocr. A

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi moleſtia & ægritudo, triſtitia, mœror.

Λυπηθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. v. λυπέω.

Λύπημα, ατος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, moleſtus, moleſtiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, triſtis. A λύπη.

Λυπηρῶς, *Adv.* cum moleſtia, moleſte, cum dolore, dolenter. A λυπηρός.

Λυπῇς, 2. ſ. præſ. conj. act. pro λυπέῃς, a λυπέω.

Λυπησολόγος, ὁ ϗ ἡ, ſermonibus moleſtus, *Ern.*

Λυπητικὸς, ἡ, ὸν, qui triſtitia adficere ſolet ; (2) qui triſtatur. A λυπέω.

Λυποῦ, *ange*, 2. ſing. præſ. imper. med.

Λυπρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duram degit vitam.

Λυπρόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, gracile & macilentum ſolum habens. Ex λυπρὸς, & γαῖα.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λυπηρὸς ; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus. A λυπηρός.

Λυπρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, macies. A λυπρὸς.

Λυπρόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρὸς, & χώρα.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, ſteriliter.

ΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, lyra, inſtrumentum muſicum ; (2) ſidus cœleſte ; (3) piſcis quidam.

Λυραοιδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικὸς, ἡ, ὸν, lyricus, melicus ; (2) ὁ, poëta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τὸ, parva lyra, Dim.

Λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen, Ph. A λυρίζω.

Λυρογηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lyra gaudens, *Epith.* Apollinis in Epigr. Ex λύρα, & γήθομαι.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio ineſt. A λύρα.

Λυροεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit. Ex λύρα, & ἔργον.

Λυροθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lyra ſeu lyræ ſono delectatus, gaudens. Ex λύρα, & θέλγω.

Λυρόκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, lyra adquiſitus. Ex λύρα, & κτάομαι.

Λυροκτυπίη, ης, ἡ, lyræ ſonus, lyræ pulſus.

Λυροκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lyram pulſat.

Λυροποιέω, lyras facio. Hinc.

Λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, lyras conficiendi peritus.

Λυροποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem.

Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum ſcientia. A

Λυροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui lyras conficit, qui lyras compingit. Ex λύρα, & ποιέω, *facio.*

Λυροφοίνιξ, ικος, ὁ, ſpecies lyræ, quaſi Phœnicia. Heſ.

Λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A

Λυρῳδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λ. & ᾠδή.

Λυρῳδῶς, lyrice, more eorum qui lyra canunt.

Λῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores ſolvens. Apud Ariſtoph. alluſio ad Lyſanias, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. λύω.

Λυσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, homines ſolvens, homines frangens. Ex λύσις, & ἀνήρ.

Λῦσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

Λύσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act. v. λύω.

Λυσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias ſolvens. Ex λύσις, & γάμος.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum ſolutio, luxatio. A

Λυσίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra ſolvens, diſſolvens artus. Ex λύσις, & γυῖον.

Λυσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lites dirimit ; (2) qui jura diſſolvit. Ex λύσις, & δίκη.

Λυσιέθειρα, ας, ἡ, capillos ſolutos ſive paſſos habens. Ex λ. & ἔθειρα.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam ſolvit.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcinctus, Ph. (2) quæ virginitatem amiſit, ſoluta zona virginali. Ex iiſd.

Λυσίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, malorum ſolutor, a malis liberans. Ex λ. & κακός.

Λυσίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, capillos ſolutos ſ. paſſos habens. Ex λ. & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lyſimachia, herba, cujus ea vis eſſe dicitur, ut jumentis diſcordantibus impoſita, aſperitatem cohibeat. Ex λ. & μάχη.

Λυσιμελέω, dimembro, Gl V. A ſeq.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſolvens membra. Ex λ. & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, curas ſolvens ; (2) curis ſolvendis idoneus. Ex μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolubilis, qui ſolvi poteſt ; (2) qui refelli vel refutari poteſt ; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, legis diſſolutor, legis raptor, Nonnus. Ex λ. & νόμος.

Λύσιος, ία, ιον, vel λύσειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolvendi ſ. liberandi vim habens. *Epith.* Bacchi, quia ſolvit & liberat curis. At λύσιοι θεοὶ, expiationum præſides dii. A λύω.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in jocos reſolvens. *Epith.* Bacchi. (ap. Anac. ſed vox eſt corrupta & contra analogiam, ex qua eſt *finiens ludos.*, Ern.) Ex λύω, & παίγμα, verum eſt

Λυσιπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω, & πῆμα, *damnum.*

Λυσίποθος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſiderium ſ. amorem ſolvens. Ex λ. & πόθος.

Λυσίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboribus & moleſtiis liberans, dolores eximens.

Λύσις, εως, ἡ, ſolutio, diſſolutio ; (2) actio ſolvendi captivitate ; (3) redemptio ; (4) ſolutio quæſtionis vel ænigmatis ; (5) ſolutio pecuniæ vel debiti ; (6) expiatio. A λύω.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus. A

Λυσιτελέω, ῶ, utilis ſum, proſum, expedio, confero ; λυσιτελεῖ, expedit. Μηδενὶ δεσπότῃ λυσιτελεῖν, Xen. Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλος, &c. Luc. 17, 2. A

Λυσιτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, utilis, frugifer, commodus ; λυσιτελέστερον, commodius. Ex λύω, & τέλος, *vectigal.*

Λυσιτελούντως, *Adv.* utiliter. A λυσιτελέων, part. pr. a λυσιτελέω.

Λυσιτελῶς, *Adv.* utiliter, commode.

Λυσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentem curis ſolvens ſ. liberans, ſeu prudentiam e mente tollens, *Epith.* Lyæi ſ. Bacchi. Ex φρήν.

Λυσιῳδός, οῦ, ὁ, Lyſiodus. Λυσιῳδοὶ, erant theatrales muſici, a Lyſide ſic dicti, & ᾠδή.

ΛΥΣΚΑ'ΖΩ, aufugio, Heſ.

Λῦσον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, vel λύττα, rabies, furor, proprie canum ; (2) vermiculus ſub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec faſtidium ſentire dicuntur.

Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. A λύσσα.

Λυσσάς, άδος, ἡ, rabida, rabioſa. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus ſum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis ; (2) de homine. Λυττᾶν καὶ ἀγρίως δεσπότης, Plat. Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furioſus.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.

Λυσσῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾷν, ex λυσσάειν, a λυσσάω.

Λύσσῃς, 2. ſ. a. 1. conj. act. *Poët.* pro λύσῃς, a λύω.

Λυσσήρης, ες, idem quod

Λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. A λυσσάω.

Λυσσόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a rabido cane morſus. Ex λύσσα, & δάκνω.

Λυσσομανής, έος, ὁ καὶ ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex λύσσα, & μαίνεσθαι, *furere.*

Λυσσόω, ῶ, f. ώσω, in rabiem ago ; λυσσόομαι, in rabiem agor, rabie percellor, a. 1. λυσσωθῆναι, rabie agitari. A λυσσάω.

Λυσσόων, *furens*, præſ. part. act. *Poët.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, a λυσσάω.

Λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rabidus, rabioſus.

Λυσσωθείης, 2. ſ. a. 1. opt. paſſ. v. λυσσόω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel conj. act. v. λυσσάω.

Λυσσῶπις, ιδος, ἡ, trux, torva viſu.

ΛΥ'ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum, Gl. V. λύσωμα, diſcriminale. Hinc

Λυσωμάτιον, ου, τὸ, diſcerniculum, Gl. V.

Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

Λυτέον, ſolvendum. A λύω.

Λύτειρα, ας, ἡ, ſolutrix, quæ ſolvit. A

Λυτήρ, ῆρος, ὁ, ſolutor, liberator ; (2) expiator. A λύω.

Λυτηριάς, άδος, ἡ, liberatrix.

Λυτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberatorius, ſolutorius ; (2) expiatorius ; (3) ſolvendi ſeu liberandi vim habens. A λυτήρ.

Λυτικὸς, ή, όν, ſolvendi vim habens. A λύω.

Λυτικῶς, cum vi diſſolvendi.

Λύτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλέλυτο, a λύω, *ſolvo*, Hom. Il. 21, 114.

Λῦτο, pro ἐλύετο, ind. imp. Hom. Il. 24, 1.

Λυτὸς, ή, όν, ſolubilis, qui ſolvi poteſt ; (2) ſolutus. Ab eod.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium, pretium redempti captivi. Ph. λύτρα, redimiæ. Ab eod.

Λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo ; λυτρόομαι, οῦμαι, redimo, redimor ; λυτρώσασθαι, redimere ; λυτρωθῆναι, redimi, redemptum eſſe. Ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ, Luc. 24, 21. Οὐ φθαρτοῖς — ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1, 18. A λύτρον.

Λυτρώσηται, 3. ſ. a. 1. conj. med.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio. A λυτρόω.

Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. Ab eod.

Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, ſolutor. A λύω.

Λυχναῖς, ου, ὁ, & λυχνεὺς, έως, ὁ, lapis pellucidus, ſpecieſque pyropi, vel carbunculi. A λύχνος.

Λυχνάπτης, ου, ὁ, qui lychnum ſ. lumen accendit. Ex λύχνος, & ἅπτω. Unde

Λυχναψία, ας, ἡ, luminis ſeu lychni accenſio ; lucernarum accenſio, Gl. Vet.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, candelabrum. A λύχνος.

Λυχνεύω, f. εύσω, præluceo. Ab eod.

Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repoſitorium.

Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Λυχνιαῖος, αία, αῖον, ut λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula, Dim. ab eod.

Λύχνιον, ου, τὸ, idem quod λυχνία.

Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula ; (2) flos quidam, Ph. λυχνὶς, roſa Græca ; *item*, populia, lychnis, *Plin.* l. 25. §. 74. c. 10. *Angl.* **Campions** ; (3) gemma quædam.

Λυχνίσκος, ου, ὁ, lucernula. A λύχνος.

Λυχνίτης, ου, ὁ, q. d. lucernarius ; λυχνίτης λίθος, λυχνῖτις πόα, herba lucernaria ; lychnites, lapis. Ab eod.

Λυχνόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quæ noctu agenda ſunt interdiu agens, & quæ interdiu peragenda ſunt, noctu agens ; lucernarius. A λύχνος, & βίος, *vita.*

Λυχνοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lychni ſ. ellychnii vorator. Ex λύχνος, & βορὰ, *cibus.*

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *Ion.* λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies feſtus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος, & καίω, *uro.*

Λυχνοκαυτέω, candelis utor per noctem, candelis illumino.

Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum ſeu lychnorum accenſio, Ex iiſd.

Λυχνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lucernarum confector. Ex λύχνος, & ποιέω.

Λυχνόπολις, εως, ἡ, urbs lucernarum, nomen fictum a Luciano in V. Hiſt.

Λυχνοπώλης, ου, ὁ, lychnorum ſ. lucernarum venditor. Ex λύχνος, & πωλέω.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela.

Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen ſuſtinet. Gl. Vet. lucernarius ; candelabrum ; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος, & ἔχω.

Λυχνοφορέω, lampada geſto. A ſeq.

Λυχνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lucernam ferens, prælucens. Ex λύχνος, & φέρω.

ΛΥ'Ω, f. λύσω, p. λέλυκα, ſolvo, laxo, remitto, libero, ſolvo e portu, *in med.* redimo. Οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη ἔλυσε χρησμῶν (διὰ) ὡς πρὶν αἰόλον στόμα, Lyc. 4. Πρῶτος ἄγγελον ὄκνου σε λύσω, Soph. T 184. Τῆς νῦν παθούσης πημονῆς λύσεις βάρος, id. El. 945. Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν, Ariſt. Ach. 177. Λῦσόν με δεσμῶν, id. Θεσμ. 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, Hom. Il. 1, 20.

ΛΩ~, λῇς, λῇ, vel λῆς, λῆ, volo, vis, vult ; λῶντι, pro λῶσι, volunt.

Λωβάζω, injuria adficio, contumeliam infero ; λωβάζεσθαι, contumelioſe improbari. A λώβη.

Λωβάομαι, ῶμαι, idem ; (2) corrumpo, depravo ; (3) mutilo, deformo. *Item Paſſ.* λελωβημένος, contumelia affectus ; depravatus, mutilatus ; λωβηθεὶς, aor. 1. idem. Πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον, Soph. Antig. 54. Τὴν πόλιν ἔτας αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο, Herodot. Ab eod.

Λώβευσις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irriſio. A

Λωβεύω, f. εύσω, contumelia adficio ; (2) irrideo, illudo. Τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν ; Odyſſ. 23, 15.

Λωβέω, λωβέομαι, *Ion.* injuriam infero. A

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia ; (2) opprobrium, dedecus ; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio ; (4) quidam aurium morbus. Hinc

Λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnoſus, pernicioſus.

Λωβηθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάω.

Λωβήσαιο, 2. ſing. aor. 1. opt. med.

Λώβησις, εως, ἡ, injuriæ ſ. contumeliæ illatio. A λωβέω.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, injuriæ ſ. contumeliæ illator, injurioſus, contumelioſus ; (2) contumelia dignus ; flagitioſus. Ab eod.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, injurioſus, contumelioſus ; (2) depravator, corruptor. Ab eod.

Λωβητὸς, ή, όν, injuria, ſ. contumelia adfectus, læſus ; (2) injuriæ, ſ. contumeliæ expoſitus, ſive obnoxius ; (3) dolore adfectus. Ab eod.

Λωβήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumelioſus ; (2) qui nocet, qui perdit, qui vaſtat.

Λωβὸς, ή, όν, qui aurium quodam morbo laborat ; (2) perplexus. A λώβη.

ΛΩΓΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, quod e bovis collo ſ. labiis, dependet, paleare.

Λωΐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *Compar.* alius λωΐτερος, melior, & *Superl.* λώϊστος, & *contr.* λῷστος, optimus. A λῶ, *volo.*

ΛΩ~ΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, inſtita, ora veſtimenti.

Λωμάτιον, ου, τὸ, fimbriola. A λῶμα.

Λῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro λάοντι, a λάω, *volo.*

ΛΩ~ΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, Lous, menſis, apud Macedonas, cujus primo die ſolſtitium æſtivum incidit.

Λωπὰς, άδος, ἡ, veſtimentum tenue. A

Λώπη, ης, ἡ, pallium ; (2) veſtimentum, veſtis. Ab eod.

Λωπίζω, f. ίσω, veſte exuo, denudo.

Λώπιον, ου, τὸ, parvula tunica ; (2) veſtis ; (3) veſtimentum vile ; (4) velum nauticum, Dim. ab eod.

Λωποδυσία, ας, ἡ, ſpoliatio, graſſatio, proprie veſtium exſpoliatio. A λωποδύω.

Λωποδυτέω, veſte exuo, veſtimenta furor ; (2) ſpolio, rapinis infeſto, Ph. λωποδυτεῖ, graſſatur, Λωποδυτεῖν τὴν Ἑλλάδα, Hermog. vid. & Ariſtoph. Plut. 165. A

Λωποδύτης, ου, ὁ, qui viatores vel mortuos veſtimentis exuit & ſpoliat, ſ. in balneis depoſitas veſtes ſurripit, graſſator. A

Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω.

ΛΩ~ΠΟΣ, εος, τὸ, veſtimentum tenue.

ΛΩ~ΡΟΝ, ου, τὸ, lorum, habena ; (2) vinculum capitis, diadema imperatorium.

Λῶρος, ου, ὁ, idem.

Λῶστος, vid. λωΐων.

Λώταξ, ακος, ὁ, mendicus ; (2) tibicen. A λωτίς.

Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herboſi apud Homerum, Il. μ. 283. pro λωτοῦντα, quod veteres contractum, ex λωτόεντα volunt, a λωτόεις, alii ex λωτίοντα, quaſi a λωτίω, quod eſſet lotum & herbas profero.

Λωτία, ας, ἡ, ſertum e loto textum.

Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo, lotum decerpo. Ab eod.

Λώτινος, ίνη, ινον, lotinus, e loto.

Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herboſus, ponitur ob λωτεῦντα, ſup.

ΛΩΤΟ´Σ, οῦ, ὁ, lotus; (2) trifolium, Ph.

Λωτοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, lotum alens ſeu producens. Ex λωτός, & τρέφω.

Λωτοφάγοι, populi loto victitantes.

Λωτροχόος, aquam fundens, *Dor.* pro λουτροχόος, vid. λουτροχόος.

ΛΩΦΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, reſpiro, interquieſco. Κάπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου, Soph. Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης ϗ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, Thuc.

Λωφέω, ῶ, quieſco Heſ. (2) ſedo, Æſch. P.

Λωφήϊον, ſedandi vim habens. A λωφέω.

Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.

Λώφησις, εως, ἡ, quies, ceſſatio, reſpiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M, Litera duodecima, μῦ, Hebr. Mem; (2) nota numeri *quadraginta*, & cum lineola ſubjecta, μ, *quadraginta millia*.

ΜΑ´, *Adv.* jurandi negativum; μὰ Δία, non certe, per Jovem, οὐ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μα ſolum & affirmative, ſed raro, & fere apud recentiores.

Μαγαδίζειν, magadi canere, pſallere.

Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγάς; (2) aſſerculus, qui recipit chordas lyræ, Dim. a μαγάς.

Μάγαδις, ſive μαγάδις, Acc. ιν, ἡ, magas, inſtrumentum quoddam muſicum.

Μαγάζειν, fides pulſare, pſallere. A

ΜΑΓΑ´Σ, άδος, ἡ, ponticulus teſtudinis, ſ. hemiſphærii teſtudinei, ſuper quo nervi tenduntur, nullum alias ſonum edituri, qui olim ex arundine factus; ei poſt vel lignea tabella, vel cornea ſubſtituta eſt, unde Cic. in teſtudinibus reſonari cornu dicit, *Ern.*

Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præſtigiæ, incantatio, lenocinia. A μαγγανεύω.

Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μαγγανευτὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præſtigiator, mango, qui varias res miſcet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc

Μαγγανευτικὸς, ή, όν, præſtigiatorius.

Μαγγανεύω, præſtigiis & incantationibus utor. Κίρκην — μαγγανεύσασαν μολύνασάν τε τοὺς ἑταίρους, λαβόντες, Ariſt. Pl. 310. A

ΜΑ´ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præſtigiæ; (2) machinamentum præſtigiatorium; (3) ſeræ vectis, peſſulus, repagulum, Ph. μάγγανον πολεμικὸν, baliſta; μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.

Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Hebr. *Turris.*

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Hebr. *Magnifica*, vel etiam quæ e Magdala oriunda eſt, Magdalenſis.

Μαγδαληνὸς, ή, όν, Magdalenus, Magdalenſis.

Μαγδαλία, ας, vel Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi ſolita. A μάσσω.

Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, ſcientia magica. A μαγεύω.

Μαγείραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.

Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus A

Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, ſum coquus; (2) lanio, macto.

Μαγειρικὸς, ή, όν, ad coquum pertinens, coquinarius, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars coquinaria.

Μαγειρικῶς, arte coquinaria.

Μαγειρίσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, coquulus, Dim.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A

ΜΑ´ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus.

Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, Euripid. Suppl. 1110. A μαγεύω.

Μαγεὺς, έως, ὁ, pinſor, piſtor; (2) tergens, abſtergens, abſterſor. A μάσσω.

Μαγευτὴς, οῦ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A

Μαγεύω, magus ſum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. Καταγαγεῖν τὸν Δία μαγεύσαντας ἐκείνους, Plut. A μάγος.

Μαγικὸς, ή, όν, magicus, præſtigiatorius, veneficus. Ab eod.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas ſubigendæ farinæ; (2) offa; (3) panis, ap. LXX. A μάσσω.

Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid ſupereſt craſſum ex aliqua materia expreſſa, recrementum; (2) unguentum, & omne ſpiſſius pauco humore ſubactum. Ab eod.

ΜΑ´ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui eſt ex Magneſia.

Μαγνησίη λίθος, Hippocr. magnes.

Μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod μάγνης.

Μαγνῆτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, magnes.

ΜΑ´ΓΟΣ, ου, ὁ, magus, ſapiens apud Perſas, rerum divinarum naturaliumque peritus; (2) præſtigiator, veneficus, magicæ artis peritus.

Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui poſt Cambyſis mortem regnum invaſeſerant. Feſtum apud Perſas. A φόνος.

ΜΑΓΥ´ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, magudaris, radix laſerpitii.

Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Munimentum.*

Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam & effeminata ſaltatio, a Chryſogono mago, Heſ.

Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia, ludus ſcenicus in quo magorum decantabantur miracula. A

Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, hiſtrio magorum miracula decantans, geſtibuſve exprimens. Ex μάγος, & ᾠδός, *cantor.*

Μαδάλλω, glabro, depilo, Heſ. A μαδός. Hinc

Μαδαρὸς, ρά, ρὸν, depilis, glaber, lævis.

Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum. A μαδαρός.

Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.

Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum.

Μαδάω, lævis & depilis ſum; (2) madeo, madidus ſum; part. μαδῶντες, glabriones, Gl. V. Ariſt. Plut. 266. A μαδός.

Μάδδα, *Dor.* pro μάζα.

Μαδιὰν, ἡ, Madian. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον, *Judicium.*

Μαδίζω, fut. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis ſum; μαδισθεὶς, a. 1. part. paſſ. depilatus, Ph. A μαδός.

Μάδισις, εως, ἡ, defluvium pilorum, glabrities. A μαδίζω.

Μαδιστήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, ſeu lævigatur cutis, Gl. V. volſella. Ab eod.

ΜΑΔΟ´Σ, ή, όν, lævis, glaber, depilis.

Μάδρυα, ων, τὰ, pruna, madrya. A μαλόδρυα.

ΜΑ´ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) maſſa auri vel argenti, Gl. V. μάζα, βῶλος, maſſa.

Μαζαγόας, ου, ὁ, ob mazam flens, Heſ. Ex μάζα, & γοάω, *fleo.*

Μαζαγρέτας, *Dor.* pro μαζαγρέτης, ου, ὁ, mazarum ſectator, lurco, helluo. Ex μάζα, & ἀγρέω, *ſector.*

Μαζάω, ῶ, mazas pinſo, coquo. A μάζα.

Μάζινος, ινη, ινον, e maza factus. Ab eod.

Μαζίον, ου, τὸ, mamilla, Gl. V. A μαζός.

Μάζιον, ου, τὸ, mazula, parva maza, offula, Gl. V. (2) aurum & argentum rude non ſignatum, *Thuc.* Dim. a μάζα.

Μαζίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μαζονόμιον, ſ. μαζονομεῖον, ου, τὸ, lanx, Pollux.

Μαζόνομος, lanx, Gl. V. μαζόνομοι, lances, Gl. V. A μάζα, & νέμω, *tribuo.*

Μαζοπέπτης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, & πέπτω, *coquo.*

Μαζοποιὸς, ου, ὁ, offarius, Gl. V.

Μαζαποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio.

ΜΑΖΟ´Σ, οῦ, ὁ, mamma, mamilla. Apud Callim. & pro nutrice.

Μαζοφορίς, ίδος, ἡ, ciſtella ferendis mazis, Heſ. Ex μάζα, & φέρω.

ΜΑ´ΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.

ΜΑΘΑΛΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, genus poculi vel menſuræ.

Μάθε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. μανθάνω.

Μαθεῦμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro μαθοῦμαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina, ſtudium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.

Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἐπιστήμη, matheſis, diſciplinarum mathematicarum complexus & notitia. A

Μαθηματικὸς, ή, όν, ad diſciplinas pertinens, ad diſciplinas aptus; (2) diſcendi cupidus; (3) docilis; (4) ſciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, diſciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.

Μαθηματικῶς, *Adv.* mathematice, mathematicorum more.

Μαθήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήσῃ, a μανθάνω.

Μάθησις, εως, ἡ, ipſa diſcendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, diſciplina. A μανθάνω.

Μαθητεία, ας, ἡ, inſtitutio diſcipuli, doctrina vel diſciplina oralis. A μαθητεύω.

Μαθητέον, diſcendum eſt, diſcere oportet. A μανθάνω.

Μαθητεύω, fut. εύσω, diſcipulus, ſive auditor ſum; (2) doceo, inſtituo; μαθητεύομαι, doceor. Ὃς ϗ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ, Matt. 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, ib. 28, 19. A μαθητής.

Μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. A μανθάνω.

Μαθητιάω, ῶ, diſcipulus eſſe, diſcere cupio. Δεῖξόν ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτην, μαθητιῶ γάρ, Ariſt. Nub. 183. A μαθητής.

Μαθητὸς, ή, όν, q. d. diſcibilis, qui diſci poteſt, debet. A μανθάνω.

Μαθήτρια, ας, ἡ, diſcipula. A μαθητής.

Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Μαθοῖσα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, a μανθάνω.

Μαθουσάλα, ὁ, Mathuſala. Nomen viri Hebr. indeclin. *Mortem pellens.*

Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. m. g. verbi μανθάνω.

ΜΑΙ῀Α, ας, ἡ, obſtetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honeſtior matronæ cujuſvis ætate provectioris; (5) genus cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis.

Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a

ΜΑΙ´ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Aſiæ minoris admodum flexuoſus.

Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.

Μαιεία, ας, ἡ, obſtetricia ars. A μαιεύω.

Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obſtetrice extractum eſt, partus, infans. Ab eod.

Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία. Ab eodem.

Μαιευτικὸς, ή, όν, ad obſtetricem pertinens, obſtetricius. Ab eod.

Μαιευτικῶς, *Adv.* obſtetricum more.

Μαιεύτρια, ας, ἡ, obſtetrix. A μαιεύω. Hinc

Μαιευτρικῶς, *Adv.* obſtetricum ritu.

Μαιεύω, & μαιεύομαι, obſtetricem ago, ſum obſtetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, inveſtigo, ſcrutor. Αἰετὸν τίκτοντα κανθαρός σε μαιεύσομαι, Ariſt. Lyſ. 698. A μαῖα.

Μαιμάζειν, palpitare, agitari, ſalire, fluctuari. Suid. A μάω.

Μαιμακτήρια, ων, τὰ, ſacra, quæ apud Athenienſes fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.

Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, menſis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ, ſacrificabant Athenienſes, propter mutationem & turbulentiam aëris, September, Gl. V.

Μαιμάκτης, ου, ὁ, furore percitus, furioſus; turbulentus, Jovis epith. A μαιμάσσω.

Μαίμαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, impetuoſus, Heſ. Ab eod.

Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, Heſ. Ab eod.

Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Μαιμῶν κορέσασθαι χεῖρα διψῶσαν φόνου, Lyc. 117. Ab eod.

Μαίμησε, 3. ſ. a. 1. *Ion.* pro ἐμαίμησε.

Μαιμόων, præſ. part. act. *Poët.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων.

Μαιμώωσα, præſ. part. act. f. g. verbi μαιμόω, pro μαιμάω.

Μαιμάσσω, cupio, impetu feror. A μαιμάσσειν.

Μαιμόω, f. ώσω, idem quod μαιμάω.

Μαινάς, άδος, ἡ, inſana, furioſa, lymphata, Μαινὰς, Baccha. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piſcis Hecatæ ſ. Dianæ ſacer.

Μαινίδιον, ου, τὸ, mænula, Dim. A μαινίς.

Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piſcis. A μαίνη.

Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A μαίνομαι.

Μαινόλιος, ου, ὁ, idem, itidem Bacchi epith.

Μαινολὶς, ίδος, ἡ, furens. A præc.

ΜΑΙ´ΝΟΜΑΙ, f. μανοῦμαι, inſanio, furo, deſipio, vehementi ſtudio & voluptate teneor; μαινόμενος, part. furens, inſanus, lymphatus, Ph. μανεὶς, a. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον, Ariſt. Pac. 54.

Μαίνουργος, ου, ὁ, Mænurgus, piſcis.

ΜΑΙ´ΝΩ, in furorem ago, a. 1. ἔμηνα. Φαρμάκοις ἑτέρα (γυνὴ) τὸν ἄνδρ᾽ ἔμηνεν, Ariſt. Θεσμ. 568.

Μαίομαι, cupio; geſtio; (2) quæro. A μάω.

Μαῖρα, canicula, ſidus; æſtus intenſiſſimus; luna, Heſ. A μαίρω, *luceo.*

ΜΑΙ´ΡΩ, luceo.

Μαίωσις, εως, ἡ, obſtetricis opera, officium. A μαῖα.

Μαιωτιστὶ, Scythice. A

Μαιῶτις, ſc. λίμνη palus Mæotica. A Μαιῶται, populus Scythicus.

Μαίωτρον, ου, τὸ, merces obſtetricis. A μαῖα.

ΜΑ´ΚΑΡ, αρος, ὁ ἡ, τὸ, beatus; μάκαρες dii & homines beati poſt mortem. Hinc

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum poſt mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.

Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico; beo. Τὸν δὲ κατ᾽ ἦμαρ, ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω, Eur. Bac. 910. Ὥς σε μακαρίζομεν, Ariſt. Veſp. 1265. Ab eod.

Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix; (2) defunctus, qui ſepelitur. Ab eod. Hinc

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.

Μακαρὶς, ίδος, ἡ, beata, locus beatorum apud inferos. A μάκαρ.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis ſanctorum; (3) ipſa felicitas, in Sac. LL. A μακαρίζω.

Μακάρισσι, dat. plur. *Ion.* pro μάκαρσι, a μάκαρ.

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant.

Μακαριστῶς, beate.

Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fæm. pr. Theoc. 2, 70. A

Μακαριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω.

Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A μακάριος.

Μάκαρς, αρος, ὁ ϗ ἡ, beatus. A μακάριος, *per Sync.* Euſt.

Μακάρτατος, beatiſſimus. A præc.

Μακάρτερος, beatior, apud. Nonn. Ab eod.

Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, beatus & opulentus. Ex Epigr. A μάκαρς.

Μακεδνὸς, ἡ, ὸν, longus, procerus; quaſi a μακεδανὸς, *Dor.* ut μηκεδανὸς, a μῆκος.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones ſequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel ſermone.

Μακεδὼν, ονος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A κέλλω.

Μάκελλα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum. Vox Latina.

ΜΑ´ΚΕΡ, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακεσίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, oblongam galeam habens; upupæ epith. Heſ. Ex μᾶκος, pro μῆκος, & κράνος, *galea.*

Μακεστὴρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A μᾶκος, pro μῆκος.

ΜΑΚΚΟΑ˜Ν, deſipere, ſtulte & fatue ſe gerere; μεμακκοακότα, perf. part. delirantem. Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον, Ariſt. Eq. 395.

Μακραίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, diurnus, longævus. Ex μακρὸς, & αἰὼν, *ævum.*

Μακρακόντιον, ου, τὸ, ſpiculum longum.

Μακρὰν, *Adv.* longe, procul, de loco; (2) longum, de tempore. Τούτων δώσετον καλῆν δίκην οὐκέτ᾽ ἐς μακρὰν, Ariſt. Veſp. p. 452. Pro his factis dabitis pœnas, non longe poſt, τούτων ὑφέξεις, οὐκ εἰς μακρὰν, δίκην, Heliodor. lib. 5. p. 240. A μακρός.

Μακραύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui collum eſt prælongum.

Μακρέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in longos annos perdurat, Ex μακρὸς, & ἔτος.

Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longa & prolixa oratione utor, multa verba facio, Eur. Hipp. 708. & Ph. 768. Ex μ. & ἀγορέω.

Μακρηγορία, ας, ἡ, ſermo prolixus, oratio longa. Ex iiſd.

Μακρημερία, ἡ, tempus quo dies ſunt longiores. Ab ἡμέρα.

Μακρὰν, acc. ſing. *Dor.* pro μακρήν.

Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis paſſibus incedit. Ex μακρὸς, & βαίνω, *eo.*

Μακρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex μ. & βίος.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροβίωσις, ἡ, idem.

Μακροβιώτερος, vivacior, Comp. a μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A μακροβόλος.

Μακροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, e longinquo feriens; (2) longius ſ. eminus feriens. Ex μακρὸς, & βάλλω.

Μακρόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnis ſ. denſis eſt glebis, gleboſus. Ex μακρὸς, & βῶλος.

Μακρογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longo eſt mento. Ex μ. & γένειον.

Μακρόγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, longam ſenectutem agens, diu in ſenectute vivens. Ex μ. & γῆρας.

Μακρογόγγυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longus & teres.

Μακροδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, longos habens digitos.

Μακρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longos curſus conficit.

Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. Ex μ. & ζωή.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A

Μακροήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus. Ex μακρὸς, & ἡμέρα.

Μακρόθεν, *Adverb.* procul, longe, eminus. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρός.

Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni ſum animo, patienter exſpecto, iram differo ſ. cohibeo; duro, Ph. Μακροθυμεῖν ἐπί τινι, Matt. 18, 26. πρός τινα. 1 Theſſ. 5, 14. εἴς τινα, 2 Pet. 3, 9.

Μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.

Μακρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, longaminis, lenis, patiens. Ex μ. & θυμός.

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.

Μακροκαμπυλαύχενος, ὁ ϗ ἡ, longum & curvum collum habens, *Epith.* avium quarundam. Ex μ. καμπύλος, & αὐχήν.

Μακροκατάληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in vocalem longam ſ. ſyllabam deſinens. A καταλήγω.

Μακρόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caulem longum habens.

Μακρόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum aculeum habens, longo ſpiculo armatus.

Μακρόκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, prælongam caudam habens.

Μακροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum caput habens; cilo, Gl. V.

Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo ſeu habeo. Ex μ. & κόμη.

Μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

Μακρόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, membra ſeu cola longa habens. Ex μ. & κῶλον.

Μακρόλοβος, ὁ ϗ ἡ, longam habens ſiliquam ſ. folliculum, ſiliqua oblonga incluſus.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor.

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas ſermonis. A

Μακρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, prolixus in ſermone.

Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus longus ſ. diuturnus. Ex μ. & νόσος.

Μακροπαραληκτεῖν, in penultimam longam deſinere. Ex μ. & παραλήγω.

Μακροπαροίνιος, longe contumelioſiſſimus, & quidem ex ebrietate. A παροίνιος.

Μακρόπεπλος, ον, longum peplum gerens.

Μακρόπνοος, *contr.* μακρόπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui longos ducit ſpiritus. Ex μ. & πνοή.

Μακροπορέω, procul eo, longum iter facio.

Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. A πόρος.

Μακροπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longe improbiſſimus, Suid.

Μακρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, longos pedes habens.

Μακρόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas alas, ſive longas pennas habens. Ex πτερόν.

Μακροπτόλεμος, ὁ ϗ ἡ, e longinquo pugnans.

Μακρόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplas habens portas. Ex μ. & πύλη.

Μακροπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, longam barbam habens.

Μακρορριζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A

Μακρόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, longas radices habens. Ex μ. & ῥίζα.

Μακρόρυγχος, ὁ ϗ ἡ, roſtrum longum habens.

Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus, excelſus. A μῆκος.

Μακροσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longa crura habens. Ex μ. & σκέλος.

Μακροστελέχης, εος, ὁ ϗ ἡ, longum ſeu procerum truncum habens, qui longo eſt caudice. Ex μ. & στέλεχος.

Μακρότατα, *Adv.* longiſſime. A μακρός.

Μακροτέρω, longius. Ab eod.

Μακροτέρως, *Adv.* diutius, longius. A μακρότερος, quod eſt, Comp. a μακρός.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A

Μακρότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ ſuperſint. Ex μ. & τομή.

Μακροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum habens oollum.

Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus ſomnus. Ex ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, ὁ ϗ ἡ, longas fauces habens.

Μακροφλυαρητης, ου, ὁ, prolixus nugator. Ex μ. & φλυαρέω.

Μακροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, natura longus, longus natus. Ex μ. & φύω, *naſcor.*

Μακρόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longa habens folia. Ex μ. & φύλλον.

Μακροφωνέω, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, longimanus; (2) cui una manus longior eſt altera.

Μακρόχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ungulas longiores habens. Ex μ. & χηλή.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus ſ. longævus ſum. A

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, longævus, diu durans. Ex μ. & χρόνος. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V.

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio. A

Μακρυνω, f. υνῶ, elongo, longe ſeu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρὸς.

Μακρῷ, Dat. *Adv.* longe, multo. A μακρός.

Μακρῶς, *Adv.* longe, prolixe.

Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quaſi a μακρόω.

Μακρώτης, ου, ὁ, longas aures habens. Ex μ. & οὖς, ὠτος, *auris.*

Μάκται, qui mazas pinſunt, Heſychio; at Philox. gulatores. A μάσσω.

Μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo pinſitur, & farina ſubigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, ſ. mortario. Ab eod.

Μακτρισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltationis genus. Qu. a μακτρίζω.

Μάκτρον, ου, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

ΜΑ΄ΛΑ, *Adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius, & *ſuperlat.* μάλιστα, maxime, potiſſimum, præſertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis, *in numeris eſt*, omnino, admodum, *de tempore eſt* fere.

Μαλαβάθρινον, ου. τὸ, foliatum, Gl. V. ſc. unguentum. Vid. μαλόβαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur, in re militari eſt corpus molle ad frangendos eludendoſque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακᾷ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.

Μαλακαυγητὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pro μαλακαλγητὸς, dolores leniens. Μαλακαυγητὸς ὕπνος, Ariſtot. (ſi lectio ſana.) A μαλάσσω, & ἄλγος.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, (metri cauſa pro μαλακόπους,) molli pede incedens.

Μαλακευνέω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex μ. & εὐνή.

Μαλακευτικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi habens, qu. a μαλακεύω.

Μαλάκια, ων, τὰ, mollia, piſcium genus.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignava & effeminata; (2) morbus quidam; (3) ſumma tranquillitas maris. A μαλακός.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis & effeminatus. Ab eodem. Hinc

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus ſum, mollitie laboro; (2) langueo, æger ſum. Αἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας οὐ δύνωνται αἰσθάνεσθαι, Xen. A μαλακία.

Μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo, & *paſſ.* μαλακίζομαι, molleſco & effeminor; langueo, ægroto, timidus ſum, frangor. Πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσατο, Xen. A μαλακός.

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, Heſ. Ab eod.

Μαλακισθῆναι, *emollitum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. verbi μαλακίζω, *emollio.*

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim.

Μαλακόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem habens terram. Ex μ. & γῆ.

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui molli h. e. leni, ſubmiſſa eſt mente ſeu animo. Ex μ. & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μ. & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ ϗ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότριχες, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ου, ὁ, q. d. mollis hedera, convolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, aſſentator, palpator.

Μαλακοκρανεὺς, έως, ὁ, q. d. molliceps, avis. Ex μ. & κράνον.

Μαλακοποιέω, mollio. A

Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens.

Μαλακοπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. Ex μ. & πυρήν.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remiſſus, languidus, molli & remiſſo animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακὸς, & σάρξ.

Μαλακόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, molli teſta tectus. Ex μ. & ὄστρακον.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφθαλμος, ον, mollis, mitis adſpectu.

Μαλακόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex μ. & φρήν.

Μαλακόφωνος, ον, molli, ſuavi voce præditus. Ex μ. & φωνή.

Μαλακόχειρ, ειρος, ϗ ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, molli ſum animo. Ex ψυχή.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, ſeu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ἡ, ὸν, emolliendi vim habens.

Μαλακτὸς, ἡ, ὸν, qui molliri, ſeu emolliri poſſit. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A

Μαλακύνω, mollio, emollio, mollem reddo. *Paſſ.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, molleſco, languidior & remiſſior ſum, fio. A μαλακός.

Μαλακῶ, *mollis.* gen. ſing. *Dor.* pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remiſſe.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑ΄ΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ, Ariſt. Eq. 388. Καὶ μὴν παρ᾽ ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιαδῶν, νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, leveris, Soph. Phil. 1322. Χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον, Eur. Or. 1190.

Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Laudans Deum.*

Μαλάχη, ης, ὁ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* Mallows. A μαλάσσω.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, uſtivus, conſumens, ignis epith. A μαλός.

ΜΑ΄ΛΗ, ης. ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθάζω, mollio, *Aret.* pro quo uſitatius μαλθάσσω.

Μαλθακευνία, ας, ἡ, lecti ſ. cubilis mollities. A μαλθακός, & εὐνή.

Μαλθακηρὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis. A μαλθακός.

Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Paſſ.* μαλθακίζομαι. molleſco, ignaviter ago, langueſco, elangueſco. Ab eod.

Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστέον, molliter agendum eſt & ſegniter. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; (2) iners, remiſſus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μ. & φανή.

Μαλθακόω, mollio, emollio. A μαλθακός.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod

Μαλθακτικὸς, ἡ, ὸν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.

Μαλθακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui emollit. A μαλθακός.

Μαλθακῶς, molliter.

Μάλθαξις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis perſuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγοισι τοῖσδε μαλθάξαι μὴν ἄν, Eur. Her. fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.

Μάλθη, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, Heſ. A μάλθα. Unde

Μαλθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malthinus, cereus.

Μάλθαν, ὁ, mollis & effeminatus, diſſolutus. Ph. μάλθαν, nebulo. Ab eod.

Μαλιναθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto naſcens, Theoph.

Μαλιασμός, οῦ, ὁ, veterinorum morbus. A

Μαλιάω, ῶ, malide laboro. A μάλις.

ΜΑ΄ΛΙΣ, ιδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tuſſiunt.

Μαλὶς, ιδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro μηλὶς a pomis; μῆλον, *pomum.*

Μάλιστα, *ſuperl.* a μάλα.

Μαλκίω, *Ion.* μαλκείω, frigore contrahor, ex frigore obtorpeſco. A

ΜΑ΄ΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pedumque contractio & torpor ex frigore.

Μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκίω.

Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

Μαλλοῖσι, dat. plur. *Poët.* pro μαλλοῖς.

Μᾶλλον, *Adv.* Comp. a μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, vellus; lana promiſſa, villus; (2) coma promiſſa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς, & φέρω.

Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villoſus, velleris denſi. A μαλλός.

ΜΑΛΟ΄ΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus naſcitur.

Μαλοδρυον, τὸ, v. μαδρυα.

Μαλοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, malis ſ. pomis ſimiles genas habens. Ex μᾶλον, & παρειά.

Μᾶλον, pro μῆλον, *Dor.* malum, pomum.

Μαλὸς, ἡ, ὸν, tener; (2) exitioſus.

Μαλοφόρος, ἡ, *Epith.* Cereris, pomifera. Ex μᾶλον & φέρω.

ΜΑΜΗΡΑ`, vel μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, ſ. μαμιρας medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum cenſent.

ΜΑ΄ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκουθος, ου, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ ſtultitiæ; ideo quivis ſtolidus & ignavus ſic appellatur.

Μαμμάκυθος, idem.

ΜΑΜΜΑ͂Ν, vox pueruli panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. a μάμμα.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A μάμμα, & τρέφω.

Μαμμωνᾶ vel μαμμωνᾶς, vox Syr. ἄκλιτος, *divitiæ.*

Μαμμωνᾷ, *mammonæ*, dat. ſing. a μαμμωνᾶς.

Μὰν pro μὴν, *Dor.* tamen, ſane, certe; item *menſis*, *Dor.* pro μὴν.

Μανάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, Sch. Theocr. Dim. a μάννος. Vid. μανιάκης.

Μανασσῆς, ὁ, Manaſſes. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Faciens oblivisci.*

ΜΑΝΔΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μανδακηδὸν, *Adv.* ad cutem. A μανδάκη.

Μάνδαλον, ου. τὸ, peſſulum, repagulum, Ph.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ`Ν, οῦ, ὁ, oſculi genus immodeſtum.

Μανδοειδὴς, ες, ſimilis μανδύῃ, pro μανδυοειδής.

ΜΑ΄ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſtabulum, caula, ſeptum, quo noctu clauduntur pecora; (2) ſpelunca; (3) locus, ubi ſunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ΄ΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis ineſt obſtupefaciendi ſenſus & ſoporandi homines. *Angl.* Mandrake.

Μανδραγορίζω, mandragoram præbeo.

Μανδραγορίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum mandragora conditum. A μανδραγόρας.

Μάνδρευμα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.

ΜΑΝΔΥ΄ΑΣ, ου, ὁ, genus veſtimenti militaris, ap. Perſas.

Μανδύη, ης, ἡ, veſtis pænulæ ſimilis, Pollux; & Gl. V. μανδύη, impluvia.

Μανδὺς, ἡ, lacerna.

Μανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. μαίνομαι. Hinc

Μανίομαι, inſanio; ut hinc ſit μεμάνημαι, p. paſſ. apud Theoc. amore inſanio.

ΜΑ΄ΝΗΣ, ου, ὁ, ſervus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus teſſerarii.

ΜΑΝΘΑ΄ΝΩ, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα,

diſco; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognoſco; (3) doceo, a. 2. ἔμαθον, partic. μαθὼν qui didicit, *Att.* τί μαθὼν, quare. Πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρὰ, edoctus a, Soph. Phil. 963. Ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα ϖολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοὶ, Ariſt. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, inſania; veſania; intemperiæ. A μαίνομαι.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare ſ. brachiale, Gl. V. torques. A μάνιαξ.

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; μανιάκια Heſychius inter ornamenta numerat in μηνίσκοι.

Μανίακον, ου, τὸ, idem, Polyb. A

Μάνιαξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιὰς, άδος, ἡ, furioſa, inſana. A μαίνομαι.

Μανικὸς, ἡ, ὸν, inſanus; (2) ad inſaniam pronus; (3) inſaniam ſeu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.

Μανικῶς, *Adv.* furioſe, furenter.

Μανιόκηπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furioſe libidinoſa, Euſt. Ex μανία, & κῆπος.

Μανιοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ad inſaniam redigens. Ex μανία, & ϖοιέω.

Μανιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, furioſus, inſanus, furore percitus, veſanus; (2) inſaniam gignens. A μανία.

ΜΑ'ΝΝΑ vel μὰν, τὸ, manna. Vox Hebr. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Iſraëlitas in deſerto ſuſtentavit; (2) manna Indicum vel ſaccharum veterum.

Μαννάκιον, ου, τὸ, idem quod μανιάκιον.

Μαννάριον, τὸ, matercula, *Ern.* an μαμμάριον?

Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel ſuppedito. Ex μάννα, & δότης, *dator*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μανὸς, ου, ὁ, ornamentum collare, v. μανιάκης.

Μαννοφόρος, ὁ ϗ ἡ, ornatus monili.

Μανόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, rarum ferens fructum, cujus fructus non denſe hæret.

ΜΑΝΟΣ, ἡ, ὸν, rarus, ſolutus, fungoſus, laxus, mollis.

Μανοσπορέω, ῶ, ſemen non denſe ſpargo. A

Μανόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, rare ſeminatus. Ex μανὸς, & σπείρω.

Μανόστημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui laxo ſ. raro eſt ſtamine, Heſ. Ex μανὸς, & στήμων.

Μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανός.

Μανοῦμαι, f. 2. ind. med. verbi μαίνομαι.

Μανόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt rara folia.

Μανόω, ῶ, rarefacio, ſolutionem reddo; μανωθῆναι, rareſcere. A μανός.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

Μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem ſ. vates pertinens. A μάντις.

Μαντεύεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, a μαντεύομαι.

Μάντευμα, τὸ, vaticinium, oraculum. A

Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum conſulo, oraculum peto. Ταῦτα ϗ μαντεύομαι, Eur. Ion 347. Οὐκ ἂν ϖιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τόδε, id. El. 995. Τῷ ϖατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων ϖάντες ἐμαντεύσανθ', Epigr. A μάντις.

Μαντευτέον, *Adv. poſit.* vaticinandum eſt. Τῷ γὰρ θεῷ τἀναντί' οὐ μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, vaticinator.

Μαντευτικὸς, ἡ, ὸν, ad vaticinationem ſ. vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A μαντεύομαι. Unde

Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, vaticinio prædictus.

Μαντηΐη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.

Μαντήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μαντεῖον.

Μαντήϊος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ratiocinandi ſ. divinandi. Ab eod.

Μαντικὸς, ἡ, ὸν, ad vatem ſ. vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. Ab eodem.

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπολέω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ὁ ϗ ἡ, vates. Ex μ. & ϖολέω.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, vates, hariolus, haruſpex.

Μαντιχώρας, ου, ὁ, Mantichora; beſtia quædam horrenda; de qua Ariſtot. Hiſt. An. & Ælianus, Plinius item. Apud Cteſiam μαρτιχόρα.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις.

Μαντόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaticinatorius, vaticinus, divinus. Ab eod.

Μαντώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, vaticinus.

Μαντῷος, ου, ὁ, idem, epith. Apollinis. Ab eodem.

Μάνυε, 3. ſing. imperf. ind. *Ion. & Dor.* pro ἐμήνυε, a μηνύω.

Μάνυσον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Μανύω, f. ύσω, indico, *Dor.* pro μηνύω.

Μανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laxus, rarus, remiſſus. A μανός.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπέειν, *apprehendiſſe*, aor. 2. inf. act. *per Syncop.* pro μαρπέειν, & hoc *Ion. & Poët.* pro μάρπειν; & μεμάποιεν, Opt. a μάρπτω, prehendo, a. 2. ἔμαρπον, & abjecto ρ ἔμαπον.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ ſ. Σμάραγδος, ου, ὁ, Smaragdus. gemma.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, ſcutica; (2) genus ſupplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* Fennel.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, marceſcere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marceſco, flacceſco, exareſco. Κάλλος μὲν ἢ χρόνος ἀνήλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανε, Iſocr. Φθίνει γὰρ, ϗ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Alc. 200.

Μαραίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, Heſ. Ex μαραίνω, & ϖούς.

Μαρανθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. μαραίνω.

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, flaccidum ſeu marcidum reddens, corrumpens, abſumens. Ab eod.

Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, marcor, flacciditas, tabes. Ab eod. Hinc

Μαρασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, laborans μαρασμῷ, cui ineſt μαρασμός.

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, ſplendeo; (2) perſtrepo, ſonitum edo.

Μαραυγεῖν, lumina perſtringi. Plut. Quaſi ex μείρω, *privo*, μαρῶ, & αὐγὴ, *ſplendor*.

Μαραυγία, ας, ἡ, obſcuratio viſus. Ex iiſd.

Μαργαίνω, inſanio. Μαργαίνειν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, Il. 5, 882. A μάργος.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, margarita, gemma. A μάργαρον.

Μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, ſc λίθος, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio, pl. μάργαρα, margaritæ. Hinc

Μαργαρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, margaritæ ſimilis.

Μαργάω, ῶ, inſanio. A μάργος.

Μάργη, ης, ἡ, inſania, protervia, Heſ. Ab eodem.

Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, inſanus, amens. Ex Heſ. A μάργη.

Μάργης, ου, ὁ, inſanus, Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujuſdam ſtolidi; (2) ſtolidus, fatuus, leviculus, imbecillis. Ab eod.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus, amens, veſanus, ſtolidus; (2) protervus, petulans, improbe libidinoſus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, inſania, veſania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas. A μάργος.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum ſcholiaſtarum teſtimonio μάραι dictæ fuere manus, Euſt.

Μαριλευτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A μαριλεύω.

Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Heſ. ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. Ex μαρίλη, & καίω, *uro*.

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani cæterorumque fabrorum ac carbonariorum epitheton. Ex μαρίλη, & ϖότης.

ΜΑΡΙ῀ΝΟΙ, piſces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ἡ, menſura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, reſplendeo, vibranti ſplendore corruſco. Ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρεος, έα, εον, marmoris more candens, marmoreus. A μαρμαίρω.

Μαρμάριος, ία, *Ion.* ίη, ιον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo ſplendore vibro, ut marmor ſplendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eodem.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris ſculptura, ſeu cælatura. Ex μάρμ. & γλύφω.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore ſplendens. A μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, v. μάρμαρος.

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Ph. Ex μάρμαρον, & ϖοιέω.

Μάρμαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus, candidus; (2) ſc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον; (3) cæmentum marmoris, ſ. quodvis; μάρμαρον, & μάρμαρα vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, ſplendor vibrans, fulgor. Quaſi a μαρμαρύσσω.

Μαρμαρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A μαρμαρυγή.

Μαρμαρύζω, ſplendeo, ap. Jul.

Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, ſplendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex μ. & ὤψ.

Μαρμαρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, oculis micans.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. V. incruſtatio. Quaſi a μαρμαρόω.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli. Μαρνάμενον Μενελάῳ, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τε ϖρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν οἷοί τε, Eur. Tro. 728.

Μαρναμένοιϊν, gen. dual. part. præſ. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν.

Μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præſ. conj. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα.

Μαρπέειν, a. 2. inf. act. *Poët* pro μαρπεῖν, a

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adſequor, attingo ſcopum. Οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, præter me, Soph. Aj. 44[illegible]. Φράζεο δὴ μή ϖως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας ἴκτινος μάρψῃ, Ariſt. Pace, 1109.

Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, ου, τὸ, marſupium parvum, ſacculus. Dim. a

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marſupium, crumena, loculus, ſacculus.

Μαρτιχόρα, vid. μαντιχώρας.

ΜΑΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, teſtis; (2) martyr, qui tanquam Chriſtianus, vel ſupplicia vel cruciatus, vel ærumnas certe, ſuſtinet.

Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, teſtificor, teſtis ſum, teſtimonium dico, perhibeo; ſignifico, declaro, laudo, celebro, prædico, probo, &c. Apud Eccleſ. ſcriptores ſum martyr, martyrium ſubeo; μαρτυρέομαι, οῦμαι, perhibeor, teſtibus, teſtimonio comprobor; (2) laudor, celebror, in memoria ſum, N. T. (3) teſtor, teſtificor. Μαρτυρῶ σοι τοὺς λόγους ἀληθεῖς εἶναι, Dem. ἐς τὰ ϖράγματα ἐμὰ, Luc. κατά τινος, de, Herodot. ϖερί τινος, Philo. A μάρτυρ.

Μαρτύρημα, ατος, τὸ, teſtimonium, quod teſtimonio perhibetur. A μαρτυρέω.

Μαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium, quod a teſte perhibetur;

perhibetur; (2) ipſa dictio teſtimonii; (3) elogium, teſtimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρίῃσι, *teſtimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία.

Μαρτυρικὸς, ὴ, ὸν, ad martyrium pertinens, ad martyres ſpectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more.

Μαρτύριον, ου, τὸ, teſtimonium, ſeu quod teſtimonii loco adfertur; (2) ipſe teſtis; (3) argumentum, ſeu teſtimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, in S. S. (5) accuſatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum ſeu ſacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, teſtor, teſtificor, teſtatum facio; interdico, Ph. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Ariſt. Veſp. 1425. Ὅρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται, Eur. Iph. in Au. 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, atteſtatio, teſtificatio, Ph. A μάρτυρ, & ποιεῖν.

Μαρτυροποιΐα, ας, ἡ, teſtificatio.

Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, poet. teſtes.

Μαρτυροῦν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέον, a μαρτυρέω.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, teſtis.

Μαρύεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro μηρύεται, a μηρύω.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρυκᾶται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκάεται, a μηρυκάομαι.

Μαρύκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* μάρψας, a μάρπτω.

Μάρψῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, vel μασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἔσθιεν σκορόδια μασώμεθα, Ariſt. Θεσμ. 501. Λαβὼν τὶν' ἄρτον καὶ κρέας, μασώμενος τὸ λοιπὸν, id. Plut. 321. Ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, Apoc. 16, 10.

Μάσδαν, acc. ſing. *Dor.* pro μάζαν.

Μασδὸν, acc. ſing. *Dor.* pro μαζόν.

Μασδὸς, *Dor.* pro μαζὸς, mamilla.

Μάσημα, ſeu μάσσημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod manditur ſeu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, εως, ἡ, manducatio.

Μασητὴρ, ſeu μασσητηρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum; corium, pellis; (2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μασθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla; μασθοὶ, ubera A μαζός.

Μασὶν, dat. pl. *Dor.* pro μησὶν, a μὴν.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ου, τὸ, laſerpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι, manduco. Vide μασάομαι.

Μᾶσσον, adv. magis; *com.* majus, vid. μάσσων, Æſchyl. Prom. vinct. 630.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo; μεμαγμένος, perfectum partic. paſſ. ſubactus. Πότερον σκληρὰν ἢ μαλακὴν μάξῃ, Ariſtot. Μεμαγμένον σκῶρ' ἐσθίειν, Ariſt. Plut. 305.

Μάσσω, vel μάττω, f. ξω, abſtergo.

Μάσσω, ſive μάσσομαι, tango, f. μάσω, unde a. 1. μάσασθαι, & μάσσασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, longior, amplior, major. Quaſi a μακρὸς, *longus*.

Μαστάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάσταξ, ακος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum ſuperius & in eo enati pili; (3) eſca, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μασταρύζω, male mando, languide manduco; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Ὅδ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, Ariſt. Ach. 695. A μαστάζω, vel μαστος.

Μάστευσις, εως, ἡ, inquiſitio, perſcrutatio. A μαστεύω.

Μαστευτὴς, οῦ, ὁ, inquiſitor, inveſtigator.

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, quæro, perquiro, veſtigo; (2) deſidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μαστεύουσα; Eur. Hec. 743. πόνους θυγατρὸς, id. Hel. 1036. Σκύμνος ἢ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου, Lyc. 1120.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, inveſtigator.

Μαστήριος, α, ον, in inveſtigando callidus. A μάω, *quæro*.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάστιξ.

Μαστιγέων, *Ion.* pro μαστιγῶν, Herodot. Lib. I, flagris vel verberibus cædens.

Μαστιγίας, ου, ὁ, maſtigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, ſervus nequam. Ab eod. Hinc

Μαστιγιάω, ῶ, verberibus indigeo.

Μάστιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαστίζω.

Μαστιγονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præeſt, deſignator. Ex μάστιξ, & νέμω.

Μαστιγούσθω, 3. ſing. præſ, imperat. paſſ. *contr.* pro μαστιγοέσθω, a μαστιγόω.

Μαστιγοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonothetas in ſacris certaminibus comitabatur ad ſubmovendam turbam, & cohibendas ſeditiones. Ex μ. & φέρω.

Μαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μαστιγοῦμαι, flagellor, vapulo; μαστιγωθήσεται, f. 1. flagellabitur; μαστιγωθεὶς, a. 1. flagellis cæſus. Πλευράς τε καὶ ὤμους Οὐρῇ μαστιγόων, Heſiod. Ἀσπ. 431. al. μαστίζων, al. μαστιόων. Μαστιγωθεὶς ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικασταῖς, Plat.

Μαστιγώσαντες, a. 1. part. act.

Μαστιγώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, verberibus, ſ. flagello dignus. A μαστιγόω.

Μαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαστιγωτέος, flagellandus. Ab eod.

Μαστιέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαστιέτην, a μαστίω.

Μαστίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μαστιχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verberatus. Τοὺς ἵππους ἐμάστιζον, Plut. Κεραυνίῳ μαστιχθήσεται, Lyc. 740. A

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, ſcutica; (2) metaph. pœna divina; etiam pro morbo.

Μάστιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξεν, a μαστίζω.

Μάστις, *Poët.* pro μάστιξ; unde acc. μάστιν, Odyſſ. ο, 182, & Dat. μάστι pro μάστιι, Iliad. 23, 500.

Μαστίσδεν, *Dor.* pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, 3. pl. perf. opt. act. *Dor.* a

Μαστίσδω, *Dorice* pro μαστίζω, μαστίσδοιεν, Theocr. Id. 7, 108. pro μαστίζοιεν, flagris cædant.

Μαστιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Heſ. a. 387. μαστιχόωντι pro μαστιχάοντι, μαστιχῶντι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, maſtiche, Gl. V. maſtix; lentiſcina reſina. Hinc

Μαστίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum.

Μαστίω. *Poët.* pro μαστίζω.

Μαστοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mammæ ſimilis. Ex μαστος, & εἶδος.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla, Gl. V. ruma. A μαζός.

Μαστροπεία, ας, ἡ, lenocinium. A

Μαστροπεύω, f. εύσω, lenocinor, proſtituo.

Μαστροπίον, ου, τὸ, lenulus, Gl. V. A

Μαστρωπος, οῦ, ὁ, vel ἡ, leno. vel lena; occurrit & μαστροπὸς per ο. Ὅποσα αἱ μαστροποὶ ἐπὶ τοῖς μηχανῶνται, Lucian. in Toxari, p. 59. Hinc

Μαστροπικὸς, ὴ, ὸν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μαστὺς, ύος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μάω.

Μαστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mammoſus, Gl. V. mammatus. A μαστός.

Μάστωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, Heſ. (3) palmæ virga, Heſ. (4) pars proræ. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενὴς, ἐμασχαλίσθη, Soph. El. 447.

Μασχάλιον, ου, τὸ, caniſtrum palmeum vel funis e palma, Heſ. Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, Heſ. Suid. A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum quod ornatus cauſſa gerebatur ſub axilla; (3) catena maxillaris, Æſc. Pr. 71.

Ματάζω, vana ſeu inepta cogito, ineptio, deſipio. A ματάω.

Ματαιάζω, ineptio. Πατέρα παῦσαι ματαιάζοντα, Luc. A μάταιος.

Ματαΐζω, vana ſeu inepta cogito; ineptio, deſipio; vana jacto; (2) pedo, unde comp. ἀποματαΐσαι apud Herodot. pedere.

Ματαιοβαστάκης, ου, ὁ, nugigerulus, Gl. V. Ex μάταιος, & βαστάζω, *gero*.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex μ. & βουλή.

Ματαιόκομπος, ὁ καὶ ἡ, vana jactans, glorioſus. A μ. & κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, vana loquor, blatero.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, fruſtratio. A

Ματαιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μ. & λόγος.

Ματαιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui frivolas res conſectatur, eas velut delambens. Ex μ. & λείχω; vide ματιολοιχός.

Ματαιοποιέω, vanas res ago. A

Ματαιοποιος, ὁ καὶ ἡ, inania agens.

Ματαιοπονέω, fruſtra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera fruſtranea. A

Ματαιόπονος, ὁ καὶ ἡ, fruſtra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro. Ex μ. & πράσσω

Ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iiſd.

Μάταιος, αία, αιον, qui fruſtra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falſus. A μάτην.

Ματαιοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Ματαιόσπουδος, ου, ὁ καὶ ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. Ex μ. & σπουδὴ, *ſtudium*.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, fruſtra fœtum, ſobolem edens, *it.* nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vana artis imitatio. A

Ματαιότεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium ſtudioſus. Ex μ. & τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, fruſtra largus ſum, fruſtra laboro; (2) fruſtra glorior & mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, vana cogito, deſipio. A.

Ματαιοφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui inepta & abſurda ſapit. Ex μ. & φρήν.

Ματαιόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fruſtra & inepte loquens, garrulus. Ex μ. & φωνή.

Ματαιόω, ῶ, f. ώσω, vanum reddo; fruſtror; ματαιόομαι, οῦμαι, inepte & ſtulte ago; vanus & irritus fio, Gl. V. evaneſco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, Rom. 1, 21. A μάταιος.

Ματαϊσμὸς, οῦ, ὁ, actio ſtolida, ſ. rerum ſtolidarum. A ματαΐζω.

Ματαίως, *Adv.* vane, inepte, leviter.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *fruſtra*.

Ματάω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero, fruſtra laboro, ſegniter ago. Οὐ ματᾷ τοὔργον τόδε, Æſchyl. A μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύων, Soph. Ph. 1200. Μάτευε ταχὺ πάντα, Ariſt.

Ariſt. Θ. 670. "Οδ' ἀνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης πλάτιν ματεύων, Lyc. 821. A μάω.

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro. Ab eod.

ΜΑ'ΤΗΝ, *Adv.* fruſtra, incaſſum, in vanum, temere, nequicquam.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, Heſ. A μάω.

Μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater.*

Ματῇς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ματεῖς, a ματέω.

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ματάω.

Ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, levitas, ſtoliditas; (2) fruſtrata & infelix cupiditas. A ματάω, f. μάτην.

Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.

Ματιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui ex falſa menſura lucrum captat, Ariſt. in Nub. 450. ſcribitur & ματτιολοιχὸς, quod vide. Ex μάτιον, & λείχω, *lambo.*

ΜΑ'ΤΙΟΝ, ου, τό, genus menſuræ vendentium.

Μάτος, inquiſitio, perquiſitio, Gal. Lex. Hippocr. A μάω.

Ματρόξενος, ſpurius, Heſ. *Dor.* pro μητ.

Ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar. A

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, lena.

Ματρύλλιον, ου, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.

Μάτρωες, nom. pl. *Dor.* pro μήτρωες, μήτρως.

ΜΑ'ΤΤΑΒΟΣ, ὁ, ſtultus, fatuus, Heſ.

Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in edulis adhiberi ſolent. A μάττω pro μάσσω.

Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas.

Μάττω, 1. pinſo; μάττομαι, pinſo; (2) pinſor.

ΜΑΥΛΙ'Α, gladius, Schol. Thuc. Suid.

Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede proſtituo. A

ΜΑΥΛΙ'Σ, ἰδος, ἡ, culter, gladius; (2) mercede aliquid faciens, Heſ.

Μαυλιςὴς, οῦ, ὁ, leno. A μαυλίζω.

Μαῦρος, fatuus, ſtultus, Heſ. Suid. μαῦρον, iiſdem τὸ ἀμαυρὸν ϗ ἀσθενὲς, obſcurum & invalidum. Ab ἀμαυρὸν per aphæreſin. Hinc

Μαυρόω, ῶ, obſcuro, deleo, extinguo. Ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, Heſ. Ἐργ. 323.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra; gladius; ſica; culter; cultellus; novacula.

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus, μαχαιρίδιον θυτικὸν, Lucian. in Piſcat. ſeceſpita, Dim. a μάχαιρα.

Μαχαίριον, ου, τὸ, gladiolus; cultellus; novacula. Ab eod.

Μαχαιρὶς, ἰδος, ἡ, gladiolus, culter tonſorius; μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιροδέτης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, Heſ. Ex μάχαιρα, & δέω, *ligo.*

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, ſ. certo Ex μάχαιρα, & μάχομαι.

Μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex μάχαιρα, & ποιέω, *facio.*

Μαχαιροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi gladii venduntur.

Μαχαιροπώλιον, ου, τὸ, idem. A

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum, ſ. cultrorum venditor.

Μαχαιροφορέω, gladium geſto. A

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, gladium geſtans, gladio cinctus. Sicarius, Gl. V. Ex μάχαιρα, & φέρω.

Μαχαιρώνιον, ου, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam machæræ factus. Quaſi a μαχαιρόω.

Μάχαισι, dat. plur. *Poët.* pro μάχαις.

Μαχάω, ῶ, pugnare volo, pugnam deſidero, Heſ. A μάχη.

Μαχειόμενος, præſ. part. med. verbi poët. μαχέομαι pro μάχομαι.

Μαχέοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Μαχεσαίμην, *pugnaverim*, aor. 1. opt. med.

Μαχέσομαι, *pugnabo*, f. 1. ind. med.

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. med.

Μαχεύω, f. εύσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium. Ab eod.

Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pugnax. Ab eod.

Μαχησμὸς, οῦ, ὁ, prælium, pugna; (2) præliatio, pugnatio. Ab eod.

Μαχήσομαι, f. 1. ind. med. v. μαχέομαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicoſus. Ab eod.

Μαχητικός, ἡ, ὸν, pugnax, ad pugnam propenſus, aptus, fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A μαχητής.

Μαχητικῶς, pugnaciter, repugnando.

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, oppugnabilis, ſ. expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ιμη, ιμον, vel μάχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pugnax, bellicoſus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier laſciva. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, laſcivus ſum, ſcortor, Heſ. ubi μαχλῶντες, πορνεύοντες. Ab eod.

Μαχλὶς, ἴδος, ἡ, idem quod μαχλάς.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, incontinens, libidinoſus, laſcivus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, propenſio ad Venerem, impudicitia. A μάχλος.

Μαχλότης, ἡ, idem.

Μάχοιτο, 3. ſ. præſ. opt. med. verbi

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior, bellum gero; jurgo, litigo, rixor, diſputo. f. 1. μαχέσομαι & μαχήσομαι, quaſi a μαχέομαι; unde & μαχεόμενος, particip. pugnans, & μαχειόμενος, apud Homerum, fut. 2. μαχοῦμαι, pugnabo. Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις, Dem. περὶ, ὑπέρ τινος, Xen. ἀμφί τινι, Hom. περί τινα, contra, Plat. πρός τινα, Joan. 6, 52. Ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι, Ariſt. Plut. 1076.

Μαχομένως, *Adv.* repugnanter. A μαχόμενος, part. a μάχομαι.

Μαχόμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην.

Μαχοῦμαι, *pugnabo*, fut. 2. ind. med.

ΜΑ'Ψ, *Adv.* fruſtra, incaſſum.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves, Heſiod. Theog. 872. ubi tamen aliqui rectius μὰψ αὖραι, ſeparatim, *male.*

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.

Μαψιδίως, *Adv.* inaniter, vane, incaſſum, fruſtra, temere.

Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. Ex μὰψ, & λακεῖν, *ſonare.*

Μαψιλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vaniloquus. Ex μὰψ, & λέγω, *dico.*

Μαψίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, fruſtra & inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ, & φωνή.

Μαψύλακτος, fruſtra latrans, inanibus ſtrepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plutarch. γλῶσσαν μαψυλάκταν, *Dor.* pro μαψυλάκτην, fœm. Ex μὰψ, & ὑλάκτης.

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, ſupra modum deſidero; (2) quæro, p. μέμαα, pro μέμακα; in part. μεμαὼς, pro μεμακὼς; unde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fœm. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν; μέμασαν, 3. plur. pl. perf pro μεμάκεισαν, vel μεμάκεισαν. Μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι, Il. 2, 863.

Μεγαβαρὴς, ὲς, valde gravatus, gravis armaturæ miles. A βάρος.

Μεγαβρεμέτης, ου, ὁ, graviſonus. Ex βρέμω.

Μεγάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde munificus. Ex μέγας, & δῶρον, *munus.*

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex μ. & θάρσος.

Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* pro μέγεθος.

Μεγάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo; (2) curo, reſpecto; ἐμέγηρε, aor. 1. invidit, part. μεγήρας, ſolicitus. Ἐμέγηρέ μοι τόκοιο, Apollon.

Μεγακήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete inſtar magnus. Ex μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικητικὸς, ἡ, ὸν, vehementer injurioſus. Ex μ. & ἀδικητός.

Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magno robore præditus. Ex μ. & ἀλκή.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μ. & ἄμφοδος.

Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μ. & ἀνήρ.

Μεγαλανηγήτωρ, ορος, ὁ, Dux magnus.

Μεγαλανορίας, gen. ſ. *Dor.* pro μεγαληνορίας.

Μεγαλανορίη, *Ion.* pro μεγαληνορία, arrogantia, faſtus, audacia. A

Μεγαλάνωρ, ὁ, arrogans, audax. Ab ἀνήρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, feſtum, quo offeruntur magni panes. A

Μεγάλαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, magni panis dator. Ex μ. & ἄρτος.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna ſ. grandia jacto, glorior. Ἀποθανόμενος σε μεγαλαυχούμενον ἐπὶ τῇ Βουσίριδος ἀπολογία, Iſocr. A

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui valde gloriatur, oſtentator. Ex μ. & αὐχή.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, oſtentatio.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, majeſtas; (2) magnitudo, altitudo, v. c. φρονήματος; (3) unguentum quoddam, quod & μεγάλλιον. A

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus, venerandus, grandis; μεγαλεῖα, τὰ, magnalia. A μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, majeſtas. A μεγαλεῖος.

Μεγαλείως, *Adv.* magnifice.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, rerum magnarum & pretioſarum negotiator, Gl. V. magnarius.

Μεγαλεπήβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, ardua capeſſens. Ex μ. & ἐπήβολος.

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, magna jacto, magnis laudibus extollo. Τὰς πράξεις μεγαληγορῶν, Herod. Ex μ. & ἀγορέω.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magniloquentia, magnificentia verborum, jactantia. A

Μεγαληγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnifice loquens, jactabundus. Ex μ. & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnificis verbis, jactabunde.

Μεγαληνορία, ας, ἡ, ſuperbia. A

Μεγαλήνωρ, ορος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris; (3) magnanimus. Ex μ. & ἀνήρ.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magni cordis, Hom. Il. 5, 785. Ex μ. & ἦτορ.

Μεγαλίζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζου, a

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus ſum, ſuperbio. Μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, Il. 10, 69. A μέγας.

Μεγάλλιον μύρον, unguentum ab inventore Megalo, ut quibuſdam videtur, ita dictum, eſt & μεγαλήσιον. Vid. μεγαλεῖον.

Μεγαλιβρόμος, ον, valde fremens, ſtrepens. A βρέμω.

Μεγαλίβρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, horrendum fremens. Ex μ. & βρύχω.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnas habens glebas. Ex μ. & βῶλος.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μ. & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui magno eſt animo, qui animo magnas res cogitat; (2) qui excelſo eſt animo. Ex μ. & γνώμη.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. Ex μέγας, & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.

Μεγαλόδενδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnis conſitus arboribus. Ex μ. & δένδρον.

Μεγαλόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam ; (2) jactabundus. Ex μ. & δόξα.

Μεγαλόδȣς, ὀδόντος, ὁ ϗ ἡ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, ȣ̃μαι, potentia præſto. A

Μεγαλοδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum potens, præpotens. Ex μ. & δύναμις.

Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μ. & δῶρον.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μ. & δῶρον.

Μεγαλοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnificus, Gl. V.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia, Gl. Vet. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnifice, Ph. magno opere.

Μεγαλόζηλος, ὀν, valde invidendus, i. e. præclarus, feliciſſimus, &c.

Μεγαλόηχος, ȣ, valde ſonans, ſtrepens, vociferans.

Μεγαλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, hiſpidus, Ph.

Μεγαλόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

Μεγάλοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde infortunatus, ærumnoſus. Ex μ. & οἶτος.

Μεγαλόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum caulem habens.

Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magna penetralia habens, Rob. occultus, clauſus, Pind. Ex μ. & κεῦθος.

Μεγαλοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnum caput habet, capito. Ex κεφαλή.

Μεγαλοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis ſe objiciens.

Μεγαλόκλονος, ὁ ϗ ἡ, qui magnum tumultum & ſtrepitum excitat. Ex κλόνος.

Μεγαλοκμὴς, ῆτος, magno labore conſtans. Ex μ. & κάμνω.

Μεγαλοκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnum ventrem habet. Ex μ. & κοιλία.

Μεγαλόκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum ſinum habens, Rob.

Μεγαλοκόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μ. & κορυφή, *vertex*.

Μεγαλοκότως, iracunde. Ex μ. & κότος.

Μεγαλόκρακτος, ον, idem quod μεγαλοηχος. A κράζω.

Μεγαλοκρατὴς, έος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde potens, Suic. Ex μ. & κράτος.

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnipotens, Rob. Ex μ. & κρατέω.

Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ingentes fluctus excitans, *item* habens. Ex μ. & κῦμα.

Μεγαλόκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grandiora membra habens ; (2) in quo articulorum internodia magna ſunt ; (3) magnis colis (partibus periodi) conſtans. Ex μ. & κῶλον.

Μεγαλόλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magniloquax, Gl. V.

Μεγαλόμαζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnarum mazarum dator, Suic. Ex μ. & μάζα.

Μεγαλομανὴς, ὲς, valde furioſus. Ex μαίνομαι

Μεγαλομάρτυρ, υρος, ὁ, magnus martyr.

Μεγαλόμασθος, ȣ, ἡ, magnas mammas hahabens.

Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus conſtat ; (2) magnitudo & potentia, amplitudo.

Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem. A

Μεγαλομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis partibus conſtans. Ex μ. & μέρος.

Μεγαλομερῶς, *Adv.* partibus magnis ; (2) laute & ſplendide, magnifice.

Μεγαλομήτηρ, ἡ, avia, Heſ.

Μεγαλομήτης, ὁ ϗ ἡ, prudens.

Μεγαλόμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur ſtipendium. Ex μ. & μισθός.

Μεγαλόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnos oculos habens, Rob. A μ. & ὄμμα.

Μεγαλομυκήτης, ȣ, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex μ. & μυκάω.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præſtantia, magnitudo vel celſitudo animi ; (2) magnanimitas, Gl. V. ſuperbia, Heſ. A

Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mente præſtans, magni animi ; magnanimus, Gl. V. Ex μ. & νόος, *mens*.

Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quaſi a μεγαλοπάθης, ex μ. & πάθος.

Μεγαλόπετρος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, magnas rupes habens. Ex μ. & πέτρος.

Μεγαλοπλȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prædives.

Μεγαλόπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, Gl. Vet. magnifico, amplifico.

Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello geſſit.

Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.

Μεγαλοπολίτης, ȣ, ὁ, magnæ urbis civis.

Μεγαλοπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde improbus.

Μεγαλόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, magnos pedes habens.

Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas ſuſcipiendas. A

Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnarum rerum ſuſceptor. Ex μ. & πράγμα.

Μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majeſtas. A

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnum virum decens ; (2) magnificus. A πρέπω.

Μεγαλοπρεπῶς, *Adv.* magnifice.

Μεγαλοπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnas habens alas. Ex μ. & πτέρυξ.

Μεγαλόπυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnas portas habens. Ex μ. & πύλη.

Μεγαλόρραξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, magnos habens acinos. Suic. Ex μ. & ῥάξ.

Μεγαλορρημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito.

Μεγαλορρημονία, ἡ, idem quod

Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. A

Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥῆμα.

Μεγαλορρημόνως, jactanter.

Μεγαλόρριζος, ȣ, ὁ ϗ ὁ, magnam radicem habens, Rob. Ex μ. & ῥίζα.

Μεγαλόρρινος, ον, magnum naſum habens. E μ. & ῥὶν.

Μεγαλόσαρκος, ȣ, ὁ, carnoſus. Ex μ. & σάρξ.

Μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnis præditus viribus. Ex μ. & σθένος.

Μεγαλοσμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum ſonans, Suic. Ex μ. & σμάραγος.

Μεγαλοσοφιστὴς, ȣ, ὁ, clarus ſophiſta.

Μεγαλόσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magna & tumentia viſcera habens ; (2) magnum cor ſ. magnum animum habens, iracundus. Ex μ. & σπλάγχνον.

Μεγαλοστάφυλος, ον, magnas uvas habens. E μ. & σταφυλή.

Μεγαλόσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, magnam emittens ſpicam. Ex μ. & στάχυς.

Μεγαλόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum habens os. Suic. Ex μ. & στόμα.

Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. *Epith.* magni mali.

Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.

Μεγαλόσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam gerens ſpeciem, Suic. Ex μ. & σχῆμα.

Μεγαλοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μεγαλόσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſive procero, ſ. craſſo etiam corpore eſt, Gl. V. corpulentus. Ex μ. & σῶμα.

Μεγαλότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, arte, ſ. artificio magnus. Ex μ. & τέχνη.

Μεγαλότιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in magno eſt honore. Ex μ. & τιμή.

Μεγαλοτίμως, *Adv.* magno honore, Rob.

Μεγαλότολμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde audax, magna audacia præditus. Ex μ. & τόλμα.

Μεγαλοτράχηλος, ον, magnos cervices habens.

Μεγαλȣργὲς, τὸ, grandium rerum conatus. A *μεγαλȣργὴς, magna conans.*

Μεγαλȣργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc paſſ. ἡ μεγαλȣργηθεῖσα ὄψις, apud Phil. ſpectaculi magnificentia.

Μεγαλȣργία, ας, ἡ, magnificentia. A

Μεγαλȣργὸς, ὁ ϗ ἡ, magnificus. Ex ἔργον.

Μεγαλοφανὴς, ὲς, id. quod μεγαλοπρεπής.

Μεγαλοφανέστατα, clariſſime.

Μεγαλοφεγγὴς, ὲς, ſplendidiſſimus. E φέγγος.

Μεγαλόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnos late proſpicientes habens oculos.

Μεγαλόφλεβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μ. & φλέψ.

Μεγαλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, magna ſapio, magnifice de me ſentio, ſuperbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, Xen. μεγαλοφρονȣ́μενος περί τι, Plato. A μεγαλόφρων.

Μεγαλοφρόνως, *Adv.* cum animi magnitudine, excelſo animo ; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelſus animus, quo quis magna ſapit, ſuperbia. Gl. V. magnanimitas. Ab eod.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui magnus eſt animus, magnanimus ; (2) magnificus, liberalis. Ex μ. & φρήν.

Μεγαλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno animo præditus, Ph. magnificus, amplificus. Ex μ. & φύω, ſ. φυή. Hinc

Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas.

Μεγαλόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, magna habens folia.

Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. V. A μεγαλοφυής.

Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo, altiloquentia. A

Μεγαλόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam, claram vocem habens ; (2) altiloquus. Ex μ. & φωνή.

Μεγαλοφώνως, alta, clara voce.

Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. E χαίνω.

Μεγαλόψοφος, ον, valde ſtrepens.

Μεγαλοψυχέω, ῶ, largior, magnifice liberalis ſum, Suic. & Heſ.

Μεγαλοψυχία, ἡ, magnanimitas, animi celſitudo ; (2) magnificentia, liberalitas. A

Μεγαλόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, magno & excelſo animo præditus. Ex ψυχή.

Μεγαλοψύχως, magno & excelſo animo.

Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico ; (2) magnum & potentem reddo, Gl. Vet. amplio ; amplifico ; magnifico ; μεγαλύνομαι, effero me, Gl. Vet. grandeſco, ingrandeſco. Μεγαλύνȣσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, Matt. 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον, Luc. 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τȣ̃ Κυρίȣ Ἰησȣ̃, Act. 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριστος, Ph. 1, 20. A μέγας.

Μεγαλώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnos dolores ſeu cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.

Μεγαλώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnum i. e. celebre nomen habens. Ex μ. & ὄνομα.

Μεγαλωπὸς, ἡ, ὀν, qui magnos habet oculos, Rob. Ex μ. & ὤψ, *oculus*.

Μεγάλως, *Adv.* magnifice ; (2) valde, vehementer. A μέγας.

Μεγάλας, acc. pl. *Dor.* pro μεγάλȣς.

Μεγαλωστὶ, *Adv.* valde, vehementer ; (2) late ; (3) magnifice. Ab eod.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, majeſtas.

Μεγαλωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μ. & ὠφελέω.

Μεγάμυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grande mugiens ſive boans. Heſychius ait aſini eſſe epitheton ; ut ſit grande rudens. A μ. & μυκη.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, magnos viros faciens, ſuperbos reddens. Ex μ. & ἀνήρ.

Μέγαρα, τὰ, Megara, urbs Iſthmo vicina verſus Atticam. Μεγάραδε verſus Megaram. Μεγαροῖ, Megaris, in urbe. Μέγαροθεν, Megaris, ex urbe. Hinc

Μεγαρεῖς, Megarenſes, a Μεγαρεύς.

Μεγαρίζω, fut. ίσω, Megarenſes imitor ſeu ſequor. Μεγαριεῖς, fut. 1. Att. Ariſtoph.

κλάων Μεγαριεῖς, flebis Megariſſans, Ach. 821. A Μεγαρίς.

Μεγαρικὸς, ὴ, ὸν, Megaricus.

Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, ut Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædes.

Μέγαρσις, εως, ἡ, invidia, Heſ. A μεγαίρω.

Μεγαρτὸς, ὴ, ὸν, invidioſus, Heſ. Ab eod.

ΜΕ´ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *Gen.* μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.

Μεγασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præditus magnis viribus. Ex μ. & σθένος.

Μεγαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magna jactans, Ex μ. & αὐχέω.

Μεγάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus. Ex μ. & φρήν.

Μεγεθοποιέω, ῶ, augeo dicendo. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, Longin. 40. A

Μεγεθοποιὸς, οῦ, ὁ, augendi vim habens, ſublimitatem efficiens. Ex μέγεθος, & ποιεῖν.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, granditas, ſublimitas, proceritas; (2) ſtatura; (3) vehementia; (4) gravitas, majeſtas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθουργία, ας, ἡ, operis magnitudo. Ex μέγεθος, & ἔργον.

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγεθύνομαι, major fio, increſco. A μέγεθος.

Μεγήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum amabilis, peramabilis. Ex μ. & ἐράω.

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, Gl. Vet. ſummates, magnates, Dat. plur. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.

Μεγιστεύω, f. εύσω, magnus ſum. Ab eod.

Μέγιστον, *Adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

Μεγιστόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μ. & πόλις.

Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus.

Μεγιστόφωνος, ον, valde clamoſus.

Μεδέσθω, *curæ eſto*, 3. ſ. præſ. imper. paſſ. v. μέδω.

Μεδέω, impero, imperium teneo; (2) curo, μεδήσομαι, f. 1. ind. med. Ἴδηθεν μεδέων, Il. 3, 276. Πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος. ib. 9, 646. A μέδω.

Μεδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, Gl. V. A

ΜΕ´ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus, menſura aridorum Attica, Gl. V. modius.

Μεδοίατο, *curent*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro μέδοιντο, a μέδω.

Μέδοισαν, acc. ſ. *Dor.* pro Μέδουσαν.

Μέδοντες, nom, pl. part. præſ. act. v.

ΜΕ´ΔΩ, impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μεδώμεθα, 1. pl. præſ. conj. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Il. 2, 79. Κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην, ib. 4, 21. Νῦν μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς, ib. 418.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in beſtiis.

Μεζόνως, majorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μέθειλον. *Ion.* μεθέλεσκον, Odyſſ. 8, 396. Ex αἱρέω.

Μεθάλλομαι, tranſilio. Hinc poët. μετάλμενος, Il. 5, 336.

Μεθάπτω, idem quod ἅπτω.

Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, tranſmuto aliter aptando, commuto, verto, transfero; (2) emendo, caſtigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενος τὴν ψευδῆ δόξαν εἰς ἀλήθειαν, Philo. Νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον, Eurip. Alc. 1145.

Μεθέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μεθῆκε, a μεθίημι.

Μεθεῖλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. paſſ. v. μεθίημι.

Μεθεῖναι, *dimiſiſſe*, aor. 1. inf. act.

Μεθεὶς, aor. 2. part. act.

Μεθεῖτε, 2. plur. aor. 2. opt. act. *per Sync.* pro μεθείητε.

Μεθείω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poët.* pro μεθῶ.

Μεθεκτικὸς, ὴ, ὸν, participans.

Μεθεκτέον, participandum eſt. A μετέχω.

Μεθεκτὸς, ὴ, ὸν, qui participatur. Ab eod.

Μεθελεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεθαιρέω.

Μεθέλεσκον, vide μεθαιρέω.

Μεθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo traduco. Μεθέλκουσι τὴν ἡδονὴν εἰς τὸ νωθρόν, Philo.

Μεθέμεν, *prætermiſiſſe*, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, a μεθίημι.

Μέθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

Μεθέξομαι, f. 1. ind. med. v. μετέχω.

Μεθέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtum ſequens, feſto ſuccedens. Ex μετὰ, & ἑορτή.

Μέθεπε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μέθειπε, a

Μεθέπω, ſequi facio; (2) advenio; (3) inveſtigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ſequar, ſectabor, imitabor. Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους, Il. 5, 329. Ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασὺν, ib. 8, 126. Οὔ σοι μὴ μεθέψομαι ποτε, Soph. El. 1058. Ex μετὰ, & ἕπω, *curo*, *ago*, ſ. ἕπομαι, *ſequor*.

Μεθερμηνευόμενον, *quod transfertur ex alia lingua in aliam*, nom. ſ. part. paſſ. n. g. v.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, transfero, verto. Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, Matt. 1, 23. Μεθερμηνευομένη κατὰ λέξιν, Plut.

Μεθεοπύζω, idem quod

Μεθέρπω, adrepo, vel repo poſt, Rob.

Μέθες, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. μεθίημι.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiſſio, Suic. A μεθίημι.

Μεθεστᾶναι, perf. inf. act. *per Syncop.* pro μεθεστηκέναι, a μεθίστημι.

Μεθέστηκα, *amovi*, perf. indic. act.

Μεθετέον, demittendum. A μεθίημι.

Μεθετικῶς, *Adv.* remiſſe. Ab eod.

Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήκω, invado.

Μεθηλικιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, ab una ætate in aliam tranſeo. Ex iiſd. Hinc

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranſitus ab ætate in ætatem, velut a pueritia ad adoleſcentiam.

Μέθημαι, adſideo; unde μεθήμενος, part. ap. Hom. aſſidens, Odyſſ. 1, 118.

Μεθημερινὸς, ὴ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μετὰ, & ἡμέρα.

Μεθημέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμ. idem.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiſſio, negligentia. A

Μεθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, remiſſus, negligens. A μεθίημι.

Μεθηριναν, gen. plur. *Dor.* pro μεθηρινῶν, a μεθηρινὸς, pro μεθημερινός.

Μεθῇς, 2 ſing. aor. 2. conj. act. v. μεθίημι.

Μεθησέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μεθήσειν.

Μεθίδρυσις, ἡ, tranſlocatio. A

Μεθιδρύω, in alia ſede colloco, transfero.

Μεθίει, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro μεθίεε, quaſi a μεθιέω.

Μεθιέμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μέθιεν, *prætermittebant*, 3. plur. imperfect. ind. act. *Bœot.* pro μεθίεσαν.

Μεθιζάνω, muto, transfero. Μεθιζάνειν τὰς σικύας, Aret.

Μεθίημι, dimitto, miſſum facio, depono, negligo, permitto, emitto, remitto, condono. a. 1. μεθήσω, ſinam, a. 1. μεθῆκα, ſivi, a. 2. imperat. μέθες, ſine; præſ. partic. μεθιεὶς; inf. μεθιέναι & μεθιεῖναι; fut. infin. μεθήσειν, *Ion.* & *Poët.* μεθησέμεν. Apud Poëtas quædam quaſi a μεθιέω, ut μεθίει, dimittebat; μεθίεμαι, voce paſſ. ſed *active* dimitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθείην τοῦ θρόνου, Ariſt. Ran. 940. Ἰὼ δύσμορος, ὃς χεροῖν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, Soph. Aj. 373. Τῆς δ' ἕκατι παιδὸς οὐ μεθήσομαι, Eur. Hec. 406. Ξίφος εἰς γυναῖκα, idem, Or. 1122.

Μεθίστημι, ſtatuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) ſubmoveo, expello, faceſſere jubeo, in exſilium mitto, migrare cogo; μεθίσταμαι, muto, muto me, degenero; (2) migro, decedo, ſecedo; (3) morior; (4) dedo me, deditionem facio. Apud Hom. ſto, verſor, ſum inter, fut. μεταστήσω, aor. 2. μετέστην, inf. μεταστῆναι, migrare, part. μεταστὰς, digreſſus, aor. 1. paſſ. μετεστάθην, imperat. aor. 2. act. μετάστηθι, tranſi. perf. act. μεθέστηκα, ſeceſſi, particip. μεθεστηκὼς, profectus, item μεθεστὼς; plural. μεθεστῶτες, qui deceſſerunt. Εἰς τὸ λῷον σὸν μεθέστηκεν κέαρ, Eurip. Med. 911. Κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος, mutat, Ariſt. Eq. 397. Καί σε δαίμονες νόσου μεταστήσειαν ὡς αὐτὸς θέλεις, liberant, Soph. Phil. 462. Καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς, πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; reſtituere, ib. 1235.

Μεθὸ, poſtquam. Pro μεθ' ὅ. Ex μετὰ, & ὅ, *quod*.

Μεθοδεία, ας, ἡ, occulta & fraudulenta circumventio. A

Μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac via proſequor & tracto; circumvenio; paſſiv. μεθοδεύεσθαι, via quadam & arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν ἐπιστήμην, Nicom. A μέθοδος. Hinc

Μεθοδευτὴς, οῦ, ὁ, qui rem perite, via, ratione tractat.

Μεθοδηγέω, aliter deduco & monſtro viam.

Μεθοδικὸς, ὴ, ὸν, in quo ratio eſt compendioſa; (2) artificioſus; (3) qui methodum ſequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, *Adv.* artificioſa ratione, methodum ſequendo.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Heſ.

Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, Heſ. (2) methodus, Suid. Dim. a

Μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio & via docendi, vel diſcendi; (4) tractatus aut liber. Ab ὁδός.

Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, commercium habeo cum. Οὐδέ ποτ' ἀγρομένῃσι μεθομίλησε γυναιξὶν, Muſ. 1, 34.

Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, fut. ίσω, confinis ſum. Ab eod.

Μεθόριον, ου, τὸ, confinium; (2) interſtitium inter res aliquas. Ab eod.

Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, confinis; (2) qui duas res velut terminus dirimit. Ex μετὰ, & ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adſtringo eum, qui ſe priori jam liberavit.

Μεθορμάω, ῶ, fut. ήσω, incito in; (2) cum impetu irruo, paſſiv. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aor. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus. Μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ, Il. 20, 192.

Μεθορμίζω, fut. ίσω, tranſmitto, transjicio; μεθορμίζομαι, transfreto. Μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου, Eur. Alc. 794. Ἐξ ἕδρας μεθώρμισα, id. Bac. 930. εἰς Σηστὸν, Polyb.

ΜΕ´ΘΥ, τὸ, vinum, temetum, Gen. μέθυος, occurrit, in Epigramm.

Μεθυδότης, idem quod

Μεθυδώτης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, Suic. Ex μέθυ, & δίδωμι.

Μεθυμναῖος, ου, ὁ, Methymnæus, *Epith.* Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Leſbi civitate.

Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid poſt ſ. ſecundum aliam rem ſubſiſtit.

Μεθυπέρβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo verborum ordo trajectus eſt, perplexus, confuſus, Suic.

Μεθυπίδαξ, κος, ὁ ϗ ἡ, vini vel ebrietatis fons, *Epith.* uvæ.

Μεθυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suic. Ex μετὰ, & πλάνη.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, ebrius, ebrioſus. Ex μ. & πλήσσω.

Μεθυποδύομαι, fut. ύσομαι, poſt induo. Ἵνα θοἰμάτιον σάσαιμι, μεθυποδυσάμενος, μικμβὴν σε, Ariſt. Conc. 542.

Μεθυπόστρασις, εως, ἡ, ſtrati permutatio, dum lectus ſubſternitur, Suic. Ex μετ, & ὑποστρωννύω.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. μεθύω.

Μεθυσθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.

Μεθύσκεσθε, 2. plur. præſ. imper. paſſ. v.

Μεθύσκω, fut. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον ϗ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῦ, Gen. 43, 34. A μέθυ. Hinc

Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians.

Μεθυσοκότταβος, ὁ ϗ ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Ariſtoph. Ex μ. & κότταβος.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ὁ ϗ ἡ, ebrius; ebrioſus. A μέθυ.

Μεθύστερος, έρα, ερον, poſterus, Suic.

Μεθυστικὸς, ἡ, ὸν, qui facile & ſæpe inebriatur, propenſus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

Μεθυσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deeſt. Ex μέθυ, & σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, alens vinum. Ex μέθυ, & τρέφω.

Μεθύω, ebrius ſum, abundo aliqua re, obrutus ſum, ut plagis, &c. μεθύων, ebrius; μεθύουσα, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, Odyſſ. 18, 239. Μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, Eur. Cycl. 530. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, victimam adfero pro puero in tribum recipiendo. Τί ϡ μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν; Ariſt. Ran. 896.

Μειαγωγία, ἡ, iſtius victimæ adductio. A

Μειαγωγὸς, ῦ, ὁ, iſtius victimæ introductor. Vid. Suid. Ex μεῖον, & ἄγω.

ΜΕΙΔΑ´Ω, vel μηδίω, ῶ, molliter ſeu leniter rideo, ſubrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμείδησεν, Il. 1, 595.

Μείδημα, ατος, τὸ, riſus, lenis riſus.

Μείδησα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐμείδησα, a μειδάω.

Μειδίαμα, ατος, τὸ, riſus, lenis riſus. A

Μειδιάω, ῶ, fut. άσω, ſubrideo, rideo, part. Poët. μειδιόων, pro μειδιάων, μειδιῶν, Il. 7. 212.

Μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. ſ. vel nom. ſ. acc. pl. *Ion.* & *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus. Hinc

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas. Iambl.

Μειζόνως, *Adverb.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum φέρειν.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum; lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλικτήριον, ου, τὸ, placamentum, placamen.

Μειλικτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulcendi ſeu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

Μειλικτικὸς, placandi vim habens.

Μειλικτικῶς, leniter, placandi cauſa.

Μειλικτὸς, ου, ὁ, placabilis, mitigabilis; placatus, lenitus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eodem.

Μειλινοεις, Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore eſt, quaſi a μέλι, mel. Sed vid. μηλινόεις.

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi, ſeu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus, quo aliquem demulcemus. Ab eod.

Μειλισσέμεναι, infin. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙ´ΣΣΩ, fut. ίξω, verbis factove demulceo, ſeu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθεὶς, a. 1. placatus. Λοιβαῖσι μειλίσσουσιν ἀστεργῆ Κόρην, Lyc. 542. Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, Odyſſ. 3, 96.

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis. A μειλίσσω.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, leniter, manſuete; (2) placabiliter.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, blandam vocem habens Rob.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandos reddens. Ex μείλιχος, & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, cujus blanda & mitia ſunt conſilia; (2) miti & placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖναι, aor. 1. inf. act. verbi μένω.

Μείνας, *qui manſit*, aor. 1. part. act.

Μείνατε, *manſeritis*, 2. pl. a. 1. imper. act.

Μεινάτω, *manſerit*, *maneto*, 3. ſ. aor. 1. imper. act.

Μείνῃς, 2. ſ. aor. 1. conj. act.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus; (2) ſic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperentur, *Ern.*

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem ſeu portionem habeo, deteriore ſum conditione. Τῆς ἐδωδῆς μειονεκτεῖν, Luc. Ex μεῖον, & ἔχω. Hinc

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον, & ἕξις.

Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas eſt exilior; vitium verſus in fine claudicantis. A μείουρος.

Μειουρίζειν, in acutum deſinere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μείουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. cui cauda diminuta eſt & truncata; cujus extremitas in acutum deſinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείουρος στίχος, verſus mutilus in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas ſit plena. Ex μεῖον, & οὐρά.

Μειόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mente diminutus, levis, ſtultus, Heſ. Ex μεῖον, & φρήν.

Μειόω, ῶ. fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόομαι, οῦμαι, minuor, decreſco, inferior, vel deteriore conditione ſum; μειωθεὶς. diminutus. Μειοῦμαι τὴν διάνοιαν, deliro, Xen. A μείων.

Μειρακεύομαι, adoleſcentis more laſcivio & exſulto. A μεῖραξ.

Μειρακιεξαπάτης, ου, ὁ, juvenum deceptor, Suic. Ex μειράκιον, & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adoleſcentis more ago, laſcivio, exſulto, &c. Παραπαίεις, ὦ γέρον, ϗ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν, mortem, Luc. Τοιαῦτα ληρῶντα ϗ μειρακιευόμενον τὸν Ἀντώνιον ἀγγελίαι δύο καταλαμβάνουσι, Plut. in Anton. cap. 30. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, fut. ίσομαι, adoleſco. A μεῖραξ.

Μειράκιον, ου, τὸ, adoleſcens, adoleſcentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιόομαι, οῦμαι, futur. ώσομαι, adoleſco, adoleſcens evado, plenam pubertatem attingo. A μειράκιον.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adoleſcentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adoleſcentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειρακιωδῶς, pueriliter.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adoleſcentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙ´ΡΑΞ, ακος, ὁ ϗ ἡ, puella, juvencula; (2) *in maſc.* eſt ſolæcum, niſi ubi de molli & effœminato ſermo eſt.

Μείρεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μείρεσο, a μείρομαι.

Μειρομένη, part. præſ. med. f. g.

Μείρω, divido, partior, Euſt. μείρομαι, ſortior in imperat. μείρεο pro μείρου, ſortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus futur. eſſet μερῶ, formatur, perf. med. ἔμμορα, *Poët.* pro μέμορα, ἔμμορε, ſortitus, nactus eſt; it. perf. paſſ. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato deſtinatus, fatalis; εἱμαρμένη, fatum, neceſſitas fatalis, rerum ordo neceſſarius & immutabilis ap. Stoicos.

ΜΕΙ´ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor. Comp. irregular. A μικρός.

Μείωσις, εος, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens minuendi. Ab eod. Unde &

Μειωτὸς, ἡ, ὸν, decrementum ſuſcipiens, qui decreſcit aut decreſcere poteſt, Rob.

Μελάγγειος, μελάγγαιος, & μελάγγειας, ὁ ϗ ἡ, cujus ſolum nigrum eſt. Ex μέλας, & γῆ.

Μελάγκαρπος, ὁ ϗ ἡ, nigrum ferens fructum, fructus loco atram adferens obſcuritatem.

Μελάγκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, nigra habens cornua, R. Ex μ. & κέρας.

Μελαγκόρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, atrum verticem habens; nomen avis, autumni tempore dicitur συκαλὶς, *ficedula.* Ph. atricapillus. Ex μ. & κορυφή.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ex μ. & κρανίον.

Μελαγκρανισμὸς, ῦ, ὁ, atrifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελάγκρανος, ἡ, ὸν, melancranus; ex junco, qui μελάγκρανις, vocatur, Strabo.

Μελαγκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας, & κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum ſubtemen habens. Ex μέλας, & κρόκη.

Μελαγχαίταν, *Dor.* pro μελαγχαίτην, a

Μελαγχαίτης, ου, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæſariem habens. Ex μ. & χαίτη.

Μελάγχειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχειμα, loca, quæ hyeme ſunt atra, ſine nivibus. Ex μ. & χεῖμα.

Μελάγχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger, ater. A μέλας.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, nigra veſtitus tunica, *metaph.* triſtis, mœſtus.

Μελάγχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, atra indutus læna. Ex μ. & χλαῖνα.

Μελάγχλωρος, ὁ ϗ ἡ, colorem habens atrum

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, inſanio, deſipio. Μελαγχολᾷς, ὦ 'νθρωπε, Ariſt. Plut. 366. Ex μ. & χολάω.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, ſeu deſipientia ex atræ bilis abundantia. Ex iiſd. Hinc

Μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, ex melancholia proficiſcens.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* melancholice, more melancholicorum.

Μελαγχολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formam melancholia laborantium habens. Ex μελαγχολία, & εἶδος.

Μελαγχολόω, ῶ, melancholiam genero. A μελάγχολος, *Ern.*

Μελαγχρής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris eſt, fuſcus. Ex μ. & χρόα.

Μελαγχροιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελαγχροιής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελάγχροος, *contr.* μελάγχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, id. fuſcus, cæruleus, Gl. V.

Μελάγχρως, οος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, cui nigra cutis eſt, corpus atrum habens, plur. μελαγχρῶτες.

Μελάγχυμος, ον, nigrum juncum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens, R. Ex μ. & δίνη.

ΜΕ´ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus; lacunar.

Μελαθρόφιν, *Adv.* de lacunari. Ex μέλαθρον, & Syllabica adjectione φιν.

Μελαιναίετος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquila nigra ſeu pulla, vitioſe in Lex. V. μελαναίετος.

Μελαίνετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμελαίνετο, a

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; μελαίνομαι, nigreſco, a. 1. opt. μελανθείην, 3. plur. μελανθεῖεν, nigreſcant. Εὖ ϡ μελανθεῖεν κότυλοι, Hom. Καμ. 3. A μέλας.

Μελαμβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, profundus, niger ex profunditate. Ex μ. & βάθος.

Μελαμβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigro colore imbutus. Ex μ. & βάπτω.

Μελάμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigram, i. e. obſcuram ducens vitam, Vet. Lexic.

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Boreas niger, ventus ſeptentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, niger homo, R.

Μελάμβωλος, γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὲς αἷμα, i. e. τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελαινόμενον, Schol. ad Æſch. Sept. ad Theb. 743.

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, concretus & nigreſcens, Rob, Ex μ. & πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigra folia habens, Suic. Ex μ. & πέταλον.

Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.

Μελάμπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigras ſ. hirſutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujuſmodi nates habuiſſe traditur. Ex μ. & πυγή.

Μελάμπυρον, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μ. & πυρός.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tenebricoſus, obſcurus. Ex μ. & φάος.

Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi ſpecies, quam pæderota vocant. A

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigra habens folia.

Μελάμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vocem fuſcam & obſcuram habens. Ex μ. & φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos ſeu calculos habens, R.

Μέλαν ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελαναιγὶς, ίδος, ἡ, atro nimbo horrens.

Μελαναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, atrum ſplendens, ater. Ex μ. & αὐγή.

Μελάνδετον ἄορ, enſis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo, σάκος, ſcutum, habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus ſc. enſis, ſ. clypeus. Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα, Hom. Il. 15, 713. Ex μέλας, & δέω, *ligo*.

Μελανδίνης, ου, ὁ, nigricantes habens vortices, A. Ex μ. & δίνη.

Μελανδόκος κίστη, vas atramentarium, in Epig. Ex μέλας, & δέχομαι.

Μελανδρύοι, οἱ, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla ſeu pars interior quercus, nigricans & duriſſima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditis. Ex μ. & δρῦς.

Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris, Gl. V. μελάνδρυς, robor, robur; ſorbus, ſorba. Ex iiſd.

Μελανειμονέω, ῶ f. ήσω, pullis ſeu atris veſtibus indutus ſum. A

Μελανείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris indutus veſtibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μ. & εἷμα.

Μελανήφατος, ον, de obſcuris rebus, triſtibus loquens. Ex μ. & φημί.

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigra veſte indutus. Ex μ. & φέρω.

Μελανθέλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. Ex μελάνθιον, & ἔλαιον.

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis ſpecies. Ex μ. & ἄνθεμον.

Μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. μελαίνω.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, gith. Ph. μελάνθιον, hoc git. indeclinabile eſt; gitter. Nigella, al. Gl. Ex μ. & ἄνθος, *flos*.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo; nigror; atritudo, Gl. V. A μέλας.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico, R. Ab eod.

Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. Ex μ. & ἴον.

Μελανόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigris lineis interſtinctus. Ex μ. & γραμμή.

Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium. Ex μ. & δέχομαι.

Μελανοείμων, v. μελανείμων.

Μελανόεις, εντος, nigricans, nigritie rubens; part. pr. act. v. μελανόημι, pro μελάνω.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, qui nigrum cor, ſeu nigram medullam habet; (2) qui atroci & crudeli animo eſt. Ex μ. & καρδία.

Μελανακόμης, ου, ὁ, nigram comam habens. Ex μ. & κόμη, *coma*.

Μελανόκομος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigros habens oculos. Ex μ. & ὄμμα.

Μελανονεκυοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, atris & funebribus veſtibus indutus. Ex μέλας, νέκυς, & εἷμα.

Μελανονεφὴς, ῆς, ές, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μ. & νέφος.

Μελανοποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, nigrum reddens, Suic. Ex μ. & ποιέω.

Μελανόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigras habens pennas, ſ. alas. Ex μ. & πτερόν.

Μελανοπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A πτέρυξ.

Μελανόρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigram habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μελανόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigram carnem habens. Ex μ. & σάρξ.

Μελανόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, atris maculis ſ. notis diſtinctus.

Μελανόστολος, ὁ ϗ ἡ, nigram habens veſtem, atra indutus ſtola. Ex μ. & στολή.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανουρίδες, piſcis qui & μελάνουροι.

Μελάνουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigram habens caudam; (2) piſcis, in cauda nigras maculas habens, (3) vipera quædam. Ab οὐρά.

Μελανόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, nigros habens oculos.

Μελανόφλεψ, βος, ὁ ϗ ἡ, nigras venas habens. Ex μ. & φλέψ.

Μελανοφορέω, atris veſtibus amictus ſum.

Μελανοφόρος, ὁ ϗ ἡ, pullatus, atratus. A μ. & φέρω.

Μελανόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, nigra habens ſupercilia.

Μελανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui obſcura mente eſt; (2) crudelis, ferox. Ex μ. & φρήν, *mens*.

Μελανοχροὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nigri coloris eſt.

Μελανόχροος, ου, ὁ, qui nigro colore ſeu corpore eſt. Ex μ. & χρόα.

Μελανόχρως, τος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μελανόω, ῶ, infuſco, Gl. Vet. nigro; perf. paſſ. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάντερος, nigrior; μελάντατος; nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nigros muros habens, R. nigra, de domo Plutonis, *Pind.* Ex μ. & τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; ſuccus niger in metallis concreſcens, unde quibuſdam atramentum metallicum; quaſi a μελαντὴρ, quod eſſet nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nigras effundens aquas. Ex μ. & ὕδωρ.

Μελάνω, nigreſco, Hom. μελάνει, pro μελαίνεται, Il. 7, 64.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A μελανόω.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuſcus; ſenſu fig. profundus; (2) malus, immitis, crudelis.

Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo.

Μελασμὸς, ου, ὁ, denigratio & livor a frigore. A μελαίνω.

Μελδόμενος, *tabeſcens*, part. præſ. paſſ. v.

ΜΕ'ΛΔΩ, liquefacio, macero, conſumo, elixo, coquo. Κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο, Il. 21, 363.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum ſpecies.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, curo, ſolicitus ſum. Τῶ ἢ θέρεος φρύγανον ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω, Theoc. 9, 12. A

Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, apud Hippocr.

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curioſa cogitatio. Ab eod.

Μελεδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, curator, qui ſe exercet in aliquo genere. Ab eod.

Μελεδὼν, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.

Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελεδώνη, ης, ἡ meditatio, cogitatio, ſolicitudo, cura. Ab eod.

Μελεδωνὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.

Μελέεσσι, dat. pl. *Poët.* pro μέλεσι, a μέλος.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.

ΜΕ'ΛΕΙ, fut. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ eſt; μέμηλε, curæ eſt, pro μεμέληκε, part. μεμηλὼς, ſolicitus, curans. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi æſtimo, Ariſt. Lyſ. 248. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκωμμάτων, Xen.

Μελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per membra. A μέλος.

Μελεοπαθὴς, ές, miſer, infelix. Ex μέλεος, & πάθος, 2.)

ΜΕ'ΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, ſtultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ', ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Ariſt. Nub. 33. Hinc μέλεον, *Adv.* incaſſum, otioſe, ſine effectu. Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, Hom. Il. 16, 336. Voc. ὦ μέλε, *per Apocopen.*

Μελεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infelix animi, mente miſer. Ex. μ. & φρήν.

Μελεται, fut. μελήσεται, idem quod μέλει, μεμελημένος, perf. part. q d. curatus; charus, dilectus.

Μελετᾷς, 2. ſ. pr. ind. act. pro μελετάεις, a

Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; *quo ſenſu Attici in fut. & aor.* 1. *utuntur medio*; μελετάομαι, ῶμαι, exerceor; part. perf. μεμελετημένος, conſideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾷν τὰ περὶ τὸν πόλεμον, περὶ πλείστου δόξαν ἀρετῆς, γράφειν. Λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, Act. 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ προσήκοντα μελετώσας θεάση, officium præſtantes, Xen. Cyr. 1, 24. A μελέτη.

Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) induſtria, diligentia; (4) declamatio. A μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.

Μελετήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, ſeu meditationis; (2) inſtrumentum, quo ſe quis exercet. Ab eod.

Μελετητικὸς, ἡ, όν, ad meditationem ſ. exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis ſtudioſus; (3) declamatorius.

Μελετητὸς, ἡ, όν, quod meditatione ſ. exercitatione diſcendum & ſervandum eſt.

Μελέτω, *curæ eſto*, 3. ſ. pr. imper. act. v. μέλει.

Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.

Μέλη, nom. pl. *contr.* pro μέλεα, a μέλος.

Μεληδὸν, *Adverb.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.

Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura, Heſ. V. μελεδών.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, ſolicitudo. A μέλει.

Μελήσει, fut. 1. ind. act. v. μέλει,

Μελήσεται, *curæ erit*, fut. 1. ind. med.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hominibus curæ eſt. Ex μέλει, & βροτὸς.

Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.

Μελησμὸς, ου, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.

Μέληται, 3. ſ. p. conj. med. v. μέλομαι.

Μελητέον, curandum eſt. Ab eod.

ΜΕ'ΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) ſaccharum, veteribus, Strabo.

ΜΕΛΙ'Α, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*; (2) fraxinea haſta.

Μελιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μελιῶν.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dor.* pro μελιηδὴς, mellis dulcedine præditus. Ab ἡδύς.

Μελίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & βρέμω.

Μελιγαθὴς, *Dor.* pro μελιγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μ. & γηθέω.

Μελίγδουπος, ον, ſuaviter ſonans.

Μελιγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, melliloquus, *Dor.* μελίγαρυς, ut μελιγάρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

Μελίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adſpectu, Heſ. Ex γλήνη.

Μελιγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, mellitam habens linguam, cujus ſuavis eſt oratio. A γλῶσσα.

Μελιδειον, ου, τὸ, favus, Suid. A μέλι.

Μελιδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. quod μελιγδου.

Μελιειδὴς, ὲς, colore ſimilis melli.

Μελίεφθος, ον, melle coctus.

Μελιζέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. V. μελίζομαι, dividor. A μέλος.

Μελίζω, fut. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor. Ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, ϗ ἢν σύριγγι μελίσδω, Theocrit. 20, 28. Μελίσδετε πένθιμον ᾠδὰν, Moſch. 3, 15. Τίς ποτε σᾷ σύριγγι μελίσδεται; ib. 52. A μέλος.

Μελίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulſa. Ex μ. & ζωρός.

Μελίζωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, meri mellis guſtu præditus. Ex iiſd.

Μελιηγενὴς, ὲς, *Epith.* hominum, e fraxino natus.

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mellis dulcedine præditus, mellis inſtar dulcis. Ab ἡδύς.

Μελίσδεις, 2. ſ. pr. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a μελίζω.

Μελίθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, melle nutritus.

Μελίθροος, *contr.* μελίθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & θρόος.

Μελίνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, ſ. μελικήρα, ας, ἡ, favago, purpurarium; lentor cujuſdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu ſalivant. Ex μέλι, & κηρός.

Μελικηρία, ας, ἡ, ſanies craſſior & glutinoſa mellique albo ſubſimilis. Ex iiſd.

Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, favus, Gl. V. (2) abſceſſus quidam apud medicos tumorque materiam melli ſimilem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iiſd.

Μελίκηρον, ου, τὸ, *Dor.* α, favus.

Μελίκομπος, ὁ ϗ ἡ, ſuavem vocem habens.

Μελικὸς, ὴ, ὸν, qui cantilenas ſcribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ου, τὸ, aqua melle miſta; aqua mulſa; mulſum, Gl. V. (2) miſtura mellis & lactis. Ex μέλι, & κεράω, *miſceo.*

Μελίκρητον, *Ion.* pro μελικρατον.

Μελίκταινα, ης, ἡ, apiaſtrum, Nicander. A μέλιττα, & rectius μελίτταινα.

Μελικτὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μελικτὰς, cantor. A μελίζω.

Μελικῶς, modulate. A μέλος.

Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui ex meliloto eſt; ut μελιλώτινοι ςέφανοι. A

Μελίλωτον, ου, τὸ, melilotum; q. d. lotus melligenus. Ex μέλι, & λωτός.

Μελίλωτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μελίμηλον, ου, τὸ, genus mali ſic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι, & μῆλον.

Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio ſimile, panicum. A μέλι.

Μέλινον, ου, τὸ, apiaſtrum. Ab eod.

Μέλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μελινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπηκτον, ου, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι, & πηκτὸς, *compactus.*

Μελίπνοος, *contr.* μελίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, mel, i. e. ſuaviter ſpirans. Ex μέλι, & πνοή.

Μελιρρὺς, ου, ὁ ϗ ἡ, mellifluus, Gl. V.

Μελίρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mellifluus. A ῥύω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula, Dim.

Μελισμὸς, οῦ, ὁ, diviſio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

Μελίσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo diis melle libatur; ut μελίσπονδα ἱερὰ, ſacra, quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. Hinc

Μελίσσαιον, ου, τὸ, apiarium, Gl. V.

Μελισσαῖος, *Epith.* Jovis.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, Gl. V. & Heſ.

Μελίσσιον, ου, τὸ, apicula, Gl. V. Dim.

Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μελισσοβόταιον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μελισσα, & βοτάνη.

Μελισσόβοτος, ὁ ϗ ἡ, ab apibus depaſtus; μελισσόβοτον, ου, apiaſtrum, Nic. A βοτος.

Μελισσοβότος, ου, ὁ ϗ ἡ, apium paſtor. Ex μ. & βόσκω, *paſco.*

Μελισσοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες Ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσι. Apollon. Rhod. 2, 13. Ex μ. & κομέω, *curo.*

Μελισσόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, apes paſcens. Ex μ. & νέμω, *paſco.*

Μελισσόος, Πὰν, in Epigr. Pan apiarius; apum cuſtos. A μ. & σόος.

Μελισσότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab apibus genitus. Suic. Ex μ. & τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.

Μελισσουργία, id. quod μελιτ. *Sic*

Μελισσουργικος, ή, ὸν, potius μελιτ.

Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, meliſſophyllum, apiaſtrum, Plin. 20. §. 45. c. 11. & 21. §. 86. c. 20. *Angl.* Balm. Ex μ. & φύλλον.

Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi ſunt alvearia. A μέλισσα.

Μελισταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mel ſtillans; (2) dulcis, ſuavis. Ex μέλι, & ςάζω.

Μελιςὴς, οῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίταινα, ης, ἡ, apiaſtrum. A μέλι.

Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελίτειον, ου, τὸ, ſc. ποτὸν, potus melleus, ſive ex melle. Ab eod.

Μελιτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mellitus, ſuavis, ut mel, Suic. Ex μέλι, & τέρπω.

Μελιτήμερον, ſuave; mellea dulcedine præditum, Heſ. Ex μέλι, & ἥμερος.

Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, mellarius.

Μελιτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μελιτιτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. Ab eod.

Μελιτοειδὴς, ὲς, flavus. Ex εἶδος.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) ſerenus, placidus, tranquillus. Ab eod.

Μελιτοπαλέω, ῶ, mel vendo. A

Μελιτοπάλης, ου, ὁ, mellis venditor.

Μελιτοπῶλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix.

Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. A τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit.

Μελιτουργέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.

Μελιτουργία, ας, ἡ, mellificium.

Μελιτουργικὸς, ὴ, ὸν, ad mellificium pertinens. A

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mellarius, meliturgus. Ex μέλι, & ἔργον.

Μελιτοῦττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quaſi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχροος, *contr.* μελιτόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem referens. A χρόα.

Μελιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle miſceo; μεμελιτωμένος, perf. part. paſſ. melle conditus, mellitus. Ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, Thuc. A μελι.

Μέλιττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.

Μελίττιον, ου, τὸ, apicula. Dim. a μέλιττα.

Μελιττοπόλος, ου, ὁ, apiarius, qui circa apes verſatur, Suic. Ex μέλιττα, & πολέω.

Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μ. & τρέφω.

Μελιττουργέω, ῶ, rem apiariam tracto. Ex μ. & ἔργον.

Μελιττουργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iiſd.

Μελιττουργος, οῦ, ὁ, apiarius. Ex iiſd.

Μελιττώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere eſt. A μέλιττα.

Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, melleus, mellis inſtar dulcis. A μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, melitoma; mellarium, Gl. V. opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελιτόω. Hinc

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V.

Μελιφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, mellitos, i. e. ſuaves, ſonos edens. Ex μέλι, & φθόγγος.

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mellea dulcedine animam perfundit. Ex μέλι, & φρήν.

Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiaſtrum.

Μελίφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, melie mixtus. Ex μέλι, & φύρω.

Μελίφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuavem vocem habens, dulciſonus, Suic. Ex μέλι, & φωνή.

Μελίχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavus; (2) gemma quædam. Ex μέλι, & χλωρός.

Μελίχροος, *contr.* μελίχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, mellis colorem imitans, Gl. V. μελίχρους, fuſcus; (2) mellitus, dulcis. Ex μέλι, & χρόα.

Μελιχροποιέω, dulce reddo, *it.* flavum.

Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μελίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore ſic dicti. Vid. Plin.

Μελίχρωος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. μελίχροος.

Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μέλλα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. Paulus Ægin. Gâl. Paxamus. Vox peregrina, reſpondens Germanico *Melc*, Milk.

Μέλλαξ, adultus, adoleſcens, Gl. V.

Μελλέβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemimortuus, Heſ. quaſi vix vivens. Ex μέλλω, & βίος.

Μελλείρενες, Lacedæmoniis pueri grandiſſimi. Ex μέλλω, & εἴρην.

Μελλέποσις, vel μελλόποσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μέλλω, & πόσις.

Μελλέπταρμος, vel μελλόπταρμος, ου, ὁ ϗ ἡ, jamjam ſternutaturus. Ex μ. & πταρμός.

Μελλέφηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procraſtinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a μελλέω, pro μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Ph. moramentum, al. Gl. V. A μέλλω.

Μελλησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Ph.

Μελλήσω, *futurus ſum*, f. 1. ind. v. μελλέω.

Μελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio; (2) cunctor.

Μελλητικὸς, ὴ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem ſeu procraſtinationem.

Μελλιέρη, ης, ἡ, ſacerdos futura quæ alias ad myſteria initiat. Ex μέλλω, & ἱέρη, *ſacerdos.*

Μελλόγαμβρος, ου, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. Ex μ. & γαμβρός.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mox nuptias celebraturus. Ex μέλλω, & γάμος.

Μελλοδειπνικὸς, ὴ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μέλλω, & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevi moriturus; (2) decrepitus.

Μελλονικιᾶν. Niciæ modo cunctari, verbum Ariſtoph. Av. 646. Ex μ. & Νικίας.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi ſponſa futura.

Μελλονυμφίος, ου, ὁ, brevi ſponſus futurus.

Μελλόνυμφος, ου, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, proximus adoleſcentiæ.

Μελλοποσις, εως, ὁ, vide μελλέποσις.

Μελλόπταρμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vide μελλέπταρμος.

ΜΕ'ΛΛΩ, fut. μελλήσω, quaſi a μελλέω, futurus ſum; (2) debeo, paro, in animo habeo, cunctor, moror, differo, ceſſo; ὁ μέλλων χρόνος, poſteritas. Fut. μέλλουσα, futura, poſtera. Etiam paſſ. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura ſperantur, differuntur. Τί ἔμελλεν κελεύσειν, ἢ τι συμϐαλεῖσθαι αὐτῇ ποιεῖν; Dem. Ἀλλ' οὐ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν. Ariſt. Plut, 605.

Μελογραφεῖν, membra alicui adſcribere, membra & partes rei deſcribere. Ex μέλος, & γράφω.

Μελογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, poëta lyricus; (2) pſalmographus, Suic. Ex iiſd.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo, Suic. Ex μέλος, & κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in fruſta conciſio. Ex iiſd.

Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Ph. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iiſd.

Μελόντων, *curæ ſint*, 3. plur. præſ. imper. act, *Att.* pro μελέτωσαν, a μέλει.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, ſcribo mele vel modulationem adhibeo. A μελοποιός. Hinc

Μελοποιητὴς, οῦ, ὁ, poëta lyricus.

Μελοποιΐα, ας, ἡ, ſcriptio carminum lyricorum; (2) carmen lyricum, modulatio, qualis eſt in carminibus melicis. A

Μελοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui mele ſcribit, lyricus poëta, Gl. V. modulator. Ex μέλος, & ποιέω.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum, artus; (2) carmen, modulatum.

Μέλουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi μέλει.

Μελπήθρον, ου, τὸ, ludicrum, ludibrium. A

ΜΕ'ΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & ſalto ad cantum, cantu perſono. Ἥραν τε τὴν τελείαν μέλψωμεν. Ariſt. Θεσμ. 983. Ἐγὼ δὲ καινοῖς σε φιλοχόροισι μέλψω, ib. 998. Πολλά σε μουσοπόλοι μέλψουσι, Eur. Alc. 443. Μέλπεσθαι Ἄρηϊ, Il. 7, 240.

Μελπῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, Heſ. Ex μέλπω, & ᾠδή, *cantus*.

Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula, Dim. a μέλος.

Μέλχι, ἡ, Melchi. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, Melchiſedech. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Rex juſtitiæ*.

Μέλω, curæ ſum. Hinc *Imperſ.* μέλει.

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor, cano, carmine modulato laudo; μελῳδεῖσθαι, cantari. Ὁ ἔποψ μελῳδεῖν ἂν παρασκευάζεται, Ariſt. Av. 233. Μελῳδεῖν ὕμνον. Heliod. A μελῳδὸς. Hinc

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, pſalmus, Gl. V. modulus.

Μελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, membroſus, Gl. V. A μέλος.

Μελῳδητὸς, ἡ, ὸν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.

Μελῳδία, ας, ἡ, Modulatio, cantilena, Gl. V. A

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cantor ſeu modulator carminum. Ex μέλος, & ᾠδή.

Μεμάασι, 3. pl. perf. ind. act. *Ion.* pro μεμήκασι, a μάω.

Μεμάθηκα, perf. ind. act. v. μανθάνω.

Μεμακυῖαν, acc. ſ. perf. part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν, a μηκάω.

Μεμαλὼς, part. perf. med. *Dor.* pro μεμηλὼς, *per Sync.* pro μεμηληκὼς, a μέλει.

Μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκαμεν, a μάω.

Μεμάνημαι, perf. ind. paſſ. verbi μαίνομαι.

Μεμαότες, perf. part. act. *Ion.* pro μεμηκότες, a μάω.

Μεμάποιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. *Poet.* pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν a μάρπω ſeu μάρπτω.

Μέμαρμαι. perf. ind. paſſ. verbi μείρω.

Μέμαρπον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμαρπον, a μάρπω.

Μεμαρπὼς, perf. part. med.

Μεμαρτύρηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.

Μέμασαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐμεμαήκεισαν, a μάω.

Μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμηκυῖα.

Μέματον, 3. dual. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμήκατον.

Μεμαὼς, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.

Μέμϐλομαι, curæ ſum; μέμϐλετο, pro ἐμέμϐλετο, imperfect. curæ erat. Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμϐλετ' Ἀχιλλεύς; Iliad. 19, 343. A μέλω.

Μέμϐλωκε, 3. ſ. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμόληκε, a μολέω.

Μεμϐραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor.

Μεμϐράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑ'Σ, άδος, ἡ, apuæ quædam ſpecies.

Μεμέληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμελέτηκα, a μελετάω.

Μεμελετηκότως, idem quod

Μεμελημένως, *Adv.* ſolicite, accurate, diligenter, elaborate. A μεμελημένος, quod eſt a μέλει.

Μεμένηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. μένω.

Μεμερισμένως, *Adv.* partite, diviſim. A μεμερισμένος, quod eſt a μερίζω.

Μεμεστωμένοι, perf. part. paſſ. verbi μεστόω.

Μεμετιμένον, *dimiſſum*, acc. ſ. perf. part. paſſ. *Ion.* pro μεθειμένον, a μετίημι.

Μεμετρέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro μεμέτρηνται, a μετρέω.

Μεμετρημένως, *Adv.* ſervata menſura.

Μέμηκε, 3. ſ. perf. ind. med. v. μηκάω.

Μέμηλεν, perf. ind. act. *per Sync.* & cum ν ἐφελκ. pro μεμέληκε, a μέλει.

Μεμήλῃ. *curæ fuerit*, conj. act. perf. ejuſd.

Μεμηλὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro μεμεληκώς.

Μέμηνε, 3. ſ. perf. ind. med. v. μαίνομαι.

Μεμήνῃ, *inſaniverit*, 3. ſing. conj. perf. ejuſd.

Μεμηνιμένως, *Adv.* irate. A μηνίω.

Μεμηχανημένον, *ſtructum*, perf. part. paſſ. verbi μηχανάω.

Μεμηχανημένως, ſolerter, callide.

Μεμίασμαι, perf. ind. paſſ. v. μιαίνω.

Μεμιασμένως, fœde, pollute.

Μέμιγμαι, perf. ind. paſſ. verbi μίγνυμι.

Μεμιγμένως, *Adv.* mixte, promiſcue, confuſe.

Μεμιμημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi μιμέομαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paullo poſt. fut. ind. med. verbi μίγνυμι.

Μεμίσθωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. μισθόω.

Μέμιχα, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.

Μεμίχθαι, *mixtus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Μέμναμαι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro μέμνημαι, a μνάομαι.

Μέμνανται, 3. plur. perfect. ejuſd. *Dor.* pro μέμνηνται.

Μέμνασαι, 2. ſ. perf. ejuſd. *Dor.* pro μέμνησαι.

Μεμνέῳτο, 3. ſ. pr. optat. paſſ. *Ion.* pro μνῷτο, *contr.* ex μνάοιτο.

Μέμνῃ, 2. ſ. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro μέμνησαι.

Μέμνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. *per Sync.* pro μεμένηκε, a μένω.

Μέμνημαι, perf. ind. paſſ. v. μνάομαι.

Μεμνῇο. *memor ſis*, 2. ſing. perf. optat. paſſ.

Μέμνησο, 2. ſ. perf. imper. paſſ.

Μεμνηστευμένῃ, dat. ſ. perf. part. paſſ. f. g. verbi μνηστεύω.

ΜΕ'ΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis ſepulcrum quotannis in Troade videri ſolitæ, Æl. Oppian. Plin. cui Memnonides.

Μέμνω, 2. ſ. perf. imper. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro μέμνησο, a μνάομαι.

Μεμνῷτο, *memor ſit*, 3. ſ. perf. opt. paſſ. *Att.* pro μεμνῆτο. vel potius 3. ſing. præſ. opt. *Ion.* pro μνῷτο, *contr.* ex μνάοιτο.

Μεμοίρωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi μοιράομαι.

Μεμοιραμένως, ſortito.

Μέμονα, perf. ind. med. v. μένω.

Μέμορα, perf. ind. med. verbi μείρω.

Μέμορμαι, perf. ind. paſſ. *Æol.* pro μέμαρμαι.

Μεμπτέος, culpandus, accuſandus.

Μεμπτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, querendi vim habens. A

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, incuſandus, reprehenſione dignus; (2) conquerens de, reprehendens. A μέμφομαι.

Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.

Μέμυκε, 3. ſ. perf. ind. med. v. μυκάω.

Μέμφεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro μέμφεσαι.

Μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expoſtulo, incuſo, vitio verto, reprehendo; aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi; paſſ. part. μεμφθεὶς, cauſatus. Μέμφεσθαί τινι, Luc. μέμψιν δικαίαν τινι, Ariſtoph. Plut. 10. Ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι τοῖς σοφοῖς, id. Nub. 525. Ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμὴν, accuſaſti, Soph. Oed. Tyr. 345. Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μου, Epigr.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, queſtus, querela, Heſ.

Μεμψάμενος, a. 1. part. med. v. μέμφομαι.

Μεμψιϐολέω, ῶ, q. d. querimoniis & reprehenſionibus impeto; conqueror de, incuſo, reprehendo. Ex μέμψις, & βάλλω.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de ſorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expoſtulo, ſuccenſeo. Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περί τινων, D. Sic.

Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conqueſtio de ſorte ſua. A

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de ſorte ſua queritur, qui ſortem ſuam incuſat, querulus; (2) moroſus, in minima inquirens. Ex μέμψις, & μοῖρα.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, queſtus, reprehenſio, incuſatio. A μέμφομαι.

Μεμαὼς, part. perf. med. *Ion.* & *Att.* pro μεμηκὼς, a μάω.

ΜΕ'Ν, *Conj.* quidem; (2) cum ſequente δὲ, facit orationem adverſativam, diſtributivam, vel copulativam; (3) ſine δὲ ponitur aliquando pro δὴ, ſane, profecto, certe. Hinc etiam eſt μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, ſane quidem, enimvero, at enim; μέν οὖν γε, μενοῦν γε, immo vero, immo quidem; μὲν που, quidem, certe, utique; μέν ῥα, pro μὲν ſequente δὲ; μέν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in reſponſionibus, certe quidem; verum, tamen, ſed tamen, vero, porro, rurſus.

Μέναιχμος, prælio perſeverans, ſeu conſtans, in Epigram. χειρὶ μεναίχμα, manu in prælio perſeverante. Ex μένω, & αἰχμὴ, *pugna*.

Μένανδρος, ὁ καὶ ἡ, virum irruentem excipiens & ſuſtinens; (2) virilis, virum decens; (2) virum exſpectans. Ex μένω, & ἀνήρ.

Μενεαινέμεν, *Ion.* pro μενεαίνειν, a

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus ſum; (3) animo deficio. Μάχης ἄμοτον μενεαίνων, Heſiod. Ἀσπ. 361. Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν, Il. 15, 104. Κτεινόμενος μενέαινε, ib. 16, 492. A μένος.

Μενέγχης, εος, ὁ καὶ ἡ, haſta validus, bellicoſus, Suic. Ex μένω, & ἔγχος.

Μενεδήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, bellicoſus, belli patiens. Ex μένω, & δηΐς.

Μενέηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐμενέανε.

Μενέκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicos ſtrepitus & tumultus ſuſtinens. Ex μένω, & κτύπος.

Μενεμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicoſus, Suic. Ex μένω, & μάχη, *pugna*.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Μενέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro μένειν.

Μενετέον, manendum. A μένω.

Μενετὸς, ἡ, ὸν, qui manere & exſpectare poteſt aut ſolet, qui moram patitur. A μένω.

Μενεφύλοπις, ιδος, ὁ, in pugna manens, Suic.

Μενεχάρμαν, acc. ſing. *Dor.* pro μενεχάρμην.

Μενεχάρμης, ου, ὁ, fortis, bellicoſus. Ex μένω, & χάρμη.

Μενέχαρμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Μενέω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro μενῶ.

Μενητέον, manendum eſt, Suic. A μένω.

Μενθήραι, curæ, Heſ. quaſi μενοθήραι. Ex μένος, & θηράομαι, *capto*.

Μενθηρίζω, curo, Heſ. ubi f. μενθηρίσω, & *Att* μενθηριῶ. A μενθῆραι.

Μενὶ pro μὲν, ut νῦν μενί, vel νυνομενί.

Μενοεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo gratus, animum permulcens. Ex μένος, & εἴκω.

Μενοινάω, ῶ, fut. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφάξαι μενοινᾶς, Eur. Cyc. 441.

Μενοινέω, ῶ, idem. A

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus, ſ. cupiditas animi, alacritas. A μένος.

Μενοινώω, idem quod μενοινάω.

Μένοντε, nom. dual. part. v. μένω.

Μένοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro μένουσι.

Μενοῦν γε, vid. μὲν.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut ſuſtinendum excipiendumve, fertur; (2) animus; (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) ſervit periphraſi, ut μένος πυρὸς, pro igni.

Μένπου, vide μέν.

Μέντοι, vide idem.

ΜΕ'ΝΩ, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, conſtanter maneo, immotus & fixus maneo; (2) exſpecto, præſtolor; (3) in ſtatione maneo, & irruentem hoſtem exſpecto, aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, apud Poëtas, cupio. Ὅπως μένεις παρ' ἡμῖν, Eur. Med. 323. Ἄλλος μένει δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος, Lyc. 666. Οὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν, Ariſt. Av. 605. Μένειν ἐπί τινι, acquieſcere, Dem. Πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεναι ἀνδρῶν, Il. 7, 36.

Μένωσα, part. act. f. g. *Dor.* pro μένουσα.

Μεράρχης, ου, ὁ, præfectus ſ. dux μεραρχίας. Ex μέρος, & ἀρχή. Hinc

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum conſtans ex bis mille & quadraginta octo viris, Æl.

ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, privo, prohibeo, noceo, Heſ. intueor, obtueor, Euſt.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. Ex μερίς, & ἁρπάζω.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps eſt principatus. Ex μερίς, & ἀρχή. Hinc

Μεριδαρχία, ας, ἡ, ordinum militarium præfectura, provincia.

Μέριζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμέριζεν; at μερίζεν, *Dor.* pro μερίζειν, a

Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, diſtribuo; μερίζομαι, dividor, diſſideo, in varias partes ſcindor, diſtrahor, diſſentio. Ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, Rom. 12, 3. Ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, Matt. 12, 26. πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ibid. 25. μερίσασθαι κληρονομίαν, Luc. 12, 3. A μερίς.

Μερικὸς, ἡ, ὸν, particularis, quod ex parte eſt, partialis. A μέρος.

Μερικῶς, *Adv.* particulatim, particulariter, partite; (2) ex parte.

ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, ſolicitudo.

Μεριμνάω, curo, ſolicitus ſum, anxie cogito; (2) anxie contemplor, curioſe inquiro; μεριμνηθεὶς, aor. 1. paſſ. part. excogitatus. Ἡ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς, Matt. 6, 34. τὰ περί τινος, Phil. 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, Luc. 12, 22.

Μεριμνήσητε, 2. pl. aor. 1. conj. act.

Μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, curioſus contemplator & cogitator. A μεριμνάω. Hinc

Μεριμνητικὸς, ἡ, ὸν, anxie vel ſolicite cogitans, curans; ſolicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικὸν, οῦ, cura, ſolicitudo.

Μεριμνοποιῶ, ſolicito, Gl. V. Ex μ. & ποιῶ.

Μεριμνοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, curas pariens. Ex μ. & τίκτω.

Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ, ὁ, ſophiſta, nugator, Ariſtoph.

Μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) particula panis conſecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (4) pars, factio. A μέρος.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio, diviſio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica; diſtributio; probatio per partes.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, diviſor, partitor. Ab eod. Hinc

Μεριστικὸς, ἡ, ὸν, dividendi vim habens.

Μεριστὸς, ἡ, ὸν, qui dividi poteſt, ſeparabilis.

Μεριτεύομαι, partior, Job. 41, 6. A

Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Ph. A μέρος.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) iraſcor, Heſ.

Μέρμερος, curioſus; (2) cura dignus; (3) difficilis & arduus; (4) anxius percontator, ſeu indagator; μέρμερα, quæ ſolicitum reddunt. A μερμαίρω.

Μερμέρω, Heſ. idem quod μερμαίρω.

Μέρμηρα, ας, ἡ, ſolicitudo, anxia cura; (2) ſomnus levis, qui hominem ſub auroram occupat, Gl. Ab eod.

Μερμηράων, gen. plur. *Æol.* pro μερμηρῶν.

Μερμηρίζω, f. ίξω, anxie cogito, curioſe in animo verſo, meditor, ſum ſolicitus; (2) excogito, anxia cogitatione invenio. Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, Il. 2, 3. Διάνδιχα μερμήριξεν, ib. 1, 189. A μέρμηρα.

Μερμήριξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμερμήριξε.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyſſ. 10, 24.

Μεροπήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, humanus. A μέροπες.

Μεροπηΐς, ίδος, ἡ, humana. Ab eod.

Μέρος, εος, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præſidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, ſingularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ſigillatim, viciſſim; τὸ σὸν μέρος, quantum in te eſt; ἀνὰ μέρος, viciſſim, per vices; ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. A μείρω.

Μέρους, gen. ſing. *contr.* pro μέρεος.

Μέροψ, οπος, ὁ, diviſam vocem habens; μέροπες, hominum *epith.* homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, & ὄψ.

Μέσαβον, ου, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo, ſ. lorum, quo jugo copulantur boves. Ex μέσος, & βοῦς. Hinc

Μεσαβόω, boves jungo, ita alia jungo animalia. Τὸν ἐσχάτην μύκλον κάνθων ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσαβοῦν, Lyc. 817.

Μεσάγκυλον, ου, τὸ, amentatum jaculum, Plut. Ex μ. & ἀγκύλη.

Μεσάγροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemiruſticus, Suic.

Μεσάζω, f. άσω, ſum in medio, Ph. μεσάζει, intervenit, intercedit. A μέσος.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemicanus.

Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio eſt; penitiſſimus; μεσαίτερος, penitior. A μέσος.

Μεσαίχμιον, ου, τὸ, medium ſpatium inter duas acies, Heſ. Al. μεταίχμιον. Ex μ. & αἰχμή.

Μεσάντιον, ου, τὸ, jugum textorium, liciatorium, Gl. V. Ex μ. & ἀντίος.

Μεσάραιον, ου, τὸ, meſenterium, Heſ. Ex μ. & ἀραιή.

Μεσάτιος, *Poët.* medius. A μέσος.

Μέσατος, & μέσσατος, medius, Gl. V. μέσατος, medianus. Ab eod.

Μεσαύλιον, ου, τὸ, μεταύλιον proprie ſecundum Suidam media janua; (2) Ph. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος.

Μέσαυλον, ου, τὸ, idem.

Μέσαυλος, ου, ὁ, & *Att.* μέταυλος ἡ ſc. θύρα, janua inter anticam & poſticam media, h. e. e veſtibulo ferens in atrium, αὔλειος, e platea fert in veſtibulum, αὐλή. *Ern.*

Μεσαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, media cervice ligatus, Heſych. Ex μέσος, & αὐχήν.

Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor, Gl. V. μεσεγγυῶ, ſequeſtro. A

Μεσεγγύη, ης, ἡ, ſequeſtratio, Gl. V. Ex μ. & ἐγγύη.

Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud ſequeſtrem deponitur; (2) ſponſio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι. Unde

Μεσεγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejuſſor, Gl. V.

Μεσέγγυος, ου, ὁ, ſequeſter, ſponſor, fidejuſſor, qui eſt inter duas partes medius.

Μεσεντέριον, ου, τὸ, meſenterium, lactes, Gl. V. Ex μ. & ἔντερον.

Μεσέντερον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μεσέρκιος, ου, ὁ, Heſ. epith. Jovis; forſan, quod in medio ἕρκει ſtatui & coli ſoleret.

Μεσεύω, medius ſum, utriuſque ſum particeps, ambigo circa utrumque. Μεσεύειν κατὰ τοὺς τόπους, Ariſtot. A μέσος.

Μεσηγαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγαιος.

Μεσηγὺ & μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, *Adv.* in medio, inter; (2) interim, interea, medio ſpatio vel tempore. Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος, Hom. Il. 5, 769. Ex μ. & γῆ.

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.

Μεσῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui mediæ ætatis eſt.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis. Ex μ. & ἡμέρα.

Μεσημβριάζω, fut. άσω, meridior, meridie dormio. Sol etiam dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo eſt, Poll. A

Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo ſum, de Sole Apollonius, ubi μεσημβριόωντος, pro μεσημβριῶντος, μεσημβριάοντος, Gl. V. μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.

Μεσημβρίζω, meridior, Strabo. Ab eod.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημέριος, ια, ιον, meridianus. Ab eod.

Μεσήπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus.

Μεσηρεύειν, medium eſſe, Heſych. A

Μεσήρης, *Poët.* μεσσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, medius. A μέσος.

Μέσης, ου, ὁ, venti nomen apud Ariſt. Meteor.

Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, ſequeſtratio, arbitrium, arbitratus, Gl. V. A

Μεσιτεύω, fut. εύσω, mediator ſum, mediatorem ago, interpono me, intervenio, ſequeſtro, Gl. V. (2) in medio ſum; (3) interjectus ſum inter; (4) apud ſequeſtrem depoſitus ſum. Ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, Hebr. 6, 17. A

Μεσίτης, ου, ὁ, qui eſt medius inter duo, mediator, interventor, interceſſor, conciliator, pacificator, ſequeſter, arbiter, Gl. V. etiam arbiter ac teſtis promiſſi, & ultor non ſervati; (2) internuntius, interpres. A μέσος.

Μεσίτιος, ἄρχων (ita enim videtur legendum apud Ariſtot. pro μεσίδιος, & μεσήτιος) princeps medius in neutram partem inclinans. A μεσίτης.

Μεσῖτις, ἡ, fœm. a μεσίτης.

ΜΕ'ΣΚΟΣ, vellus; pellis, Heſ.

Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.

Μεσοβασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad interregnum pertinens, Suic. A

Μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ, interrex.

Μεσόβοιον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel μεσογαῖος, αία, αῖον, mediterraneus. Ex μ. & γαῖα.

Μεσογάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, medio ventre cinctus. Ex μ. & γαστήρ.

Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus. Ex μ. & γῆ. Hinc

Μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterranea regio.

Μεσόγεως, ου, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus, *Att.*

Μεσογεωτικοὶ, mediterranei, Philox.

Μεσογονάτιον, ſive μεσογόνιον, ου, τὸ, internodium calami, ſ. arundinis. Ex μέσος, & γόνυ.

Μεσόδικοι, dicuntur a quibuſdam judices, quia medii in judicando eſſe debeant. Ex μ. & δίκη.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum tranſverſe, trabes minores vel pavimentum ſuſtinens; (2) columna in medio poſita; (3) trabs tranſverſa in navis foramine pertuſa, cui inditur malus, Ph. μεσόδμη, pergula. Ex μ. & δόμος.

Μεσοκάρπιον, ου, τὸ, quod eſt in medio καρποῦ. Ex μ. & καρπός.

Μεσοκνήμιον, ου, τὸ, cruris medium. Ex μ. & κνήμη.

Μεσόκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in medio concavus.

Μεσοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, intermedius, Heſ. Μεσοκόποι αὐλοὶ, tibiæ mediæ magnitudinis, minores perfectis. Apud Athenæum μεσόκοπος dicitur meretrix, quæ ætate eſt media, Suic. Ex μ. & κόπτω.

Μεσόκρανον, ου, τὸ, capitis vertex.

Μεσοκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metalli fodinis & fulcimenta ſuſtinendæ terræ. Ex μ. & κρίνω.

Μεσοκόνιον, ου, τὸ, ſuffrago, tali pedis cum tibia compago. Ex μέσος, & κύων.

Μεσόκωλον, ου, τὸ, pars meſenterii, a craſſis inteſtinis uſque ad tenuia; (2) meſenterium.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo, in medio curſu prehendo intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) ſum medius. Μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς ἀπειρημένης, D. Sic. Ex μέσος, & λαβέω pro λαμβάνω.

Μεσολαβὴς, ὲς, qui medium corripit, ferit, pungit.

Μεσόλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, albo diſtinctus, candidos clavos, albas ſtrias habens.

Μεσομήνιον, ου, τὸ, idus, Philox. Ex μὴν.

Μεσομήρια, ων, τὰ, ſpatium, inter femora ſeu femina. Ex μέσος, & μηρίον.

Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, ſ. umbilicus clypei. A

Μεσόμφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbilicum in medio habens; (2) in medio umbilico ſitus; (3) placentæ genus.

Μέσον, ου, τὸ, meditullium, Gl. V. ſpatium. A μέσος.

Μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave ſedent. Ex μέσος, & νεὼς pro ναυς.

Μεσονήστιμος, ου, ἡ, ſcil. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadrageſimæ.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, media nox, intempeſta nox, concubium, Gl. V. Ex νύξ.

Μεσονύκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mediæ noctis eſt, ad mediam noctem pertinens.

Μεσοπαγὴς, metri cauſa μεσσοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, uſque ad medium terræ defixus. Ex μ. & πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex medio vibratur. Ex μ. & πάλλω.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, Meſopentecoſte, ſolemnitas inter Paſcha & Pentecoſten celebrari ſolita.

Μεσοπερσικὸς, ἡ, ὸν, ſemi-Perſicus.

Μεσοπέτης, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio volans, Suic. Ex μ. & πέτομαι.

Μεσοπλεύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in medio latere eſt. Ex μ. & πλευρά.

Μεσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A

Μεσόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, & πείρω.

Μεσοπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, clavis purpureis, ſive purpura intertextus. Ex μ. & πορφύρα.

Μεσοποτάμια, ας, ἡ, ſpatium inter duo flumina; (2) Meſopotamia, regio Aſiæ inter Euphratim & Tigrim. Ex ποταμός.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ fiunt. Ex μ. & πύργος.

Μεσοπωρέω, ῶ, in medio ſum autumno. Ex μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones medius, & eas diſterminans.

ΜΕ´ΣΟΣ, μέση, μέσον, medius; (2) qui eſt in conſpectu, præſens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præſentia, & impedimenta; (4) διὰ μέσου, interea, interjecto tempore; διὰ μέσου interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ου, medium, & *Comp.* μεσαίτερος, cum *Superl.* μεσαίτατος.

Μεσοσέληνον, ου, τὸ, interlunium, Gl. V. A σελήνη.

Μεσόστυλον, & μεσοστύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. V. A στύλος, *columna*.

Μεσοσυλλαβέω, ῶ, complector medium.

Μεσοσφαιρος, ον, *Epith.* malebathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοσχιδὴς, έος, ου, ὁ ϗ ἡ, in medio, ſ. per medium fiſſus. Ex μέσος, & σχίζω.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπίῤῥημα μεσότητος adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσοτοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. V. Ex τοῖχος.

Μεσότοιχος, ου, ὁ, medius paries, Gl. V.

Μεσοτομέω, ῶ, fut. ήσω, medium ſeco, per medium ſeco. A

Μεσότομος, *Poët.* μεσσότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, per medium ſectus. Ex μ. & τέμνω.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo ſum. Ex μ. & οὐρανὸς. Hinc

Μεσουράνημα, ατος, το, medium cœli; (2) quum ſidus in culminatione eſt, ſeu medium cœli tenet.

Μεσουράνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσουρία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μ. & οὖρος.

Μεσουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in medio cœli eſt. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσούριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones *Ion.* pro μεσόριον. Ex μ. & ὅρος.

Μεσούσης, part. præſ. act. f. g. pro μεσοούσης, a μεσόω.

Μεσοφανὴς, *poët.* μεσσοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μεσοφαράγγιον, ου, τὸ, convallis, Phil. Ex μ. & φάραγξ.

Μεσοφλέβιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλέψ.

Μεσόφρυον, ου, τὸ, medium inter ſupercilia. Gl. V. intercilium. Ex μ. & ὀφρύς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλοος, ὁ ϗ ἡ, dimidia ex parte virens.

Μεσόχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, medius chori, chori præfectus, Gl. V. manuductor.

Μεσόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mediterraneus, Gl. V. A μ. & χώρα.

Μεσόω, ῶ, futur. ώσω, ſum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙ´ΛΗ, ἡ, meſpilus, arbor. Hinc

Μεσπίλον, ου, τὸ, meſpilum fructus.

Μεσπιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, meſpilo ſimilis, meſpilaceus, ad meſpili naturam accedens.

Μέσσαβον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον.

Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.

Μέσσατος, vide μέσατος.

Μέσσαυλος, vide μέσαυλος.

Μεσσηγὺ, vide μεσηγύ.

Μεσσηγυδορποχέστης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox Hipponactea. Ex μεσσηγὺ, δόρπον, & χέζω.

Μεσσήρης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙ´ΑΣ, ου, ὁ, Meſſias. Vox Hebr. Græce Χριστὸς, Lat. *Unctus*.

Μεσσόθε, μεσσόθεν, *Adv.* e medio.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. A μέσος.

Μέσσος, μέσση, μέσσον, frequens poëtis eſt pro μέσος, unde & multa a μεσσος incipientia quærenda ſunt ſub incipientibus a μέσος.

Μεστᾶ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μεστῇ.

Μεστοκάλαμος, ὁ, arundo plena & ſolida.

ΜΕΣΤΟ`Σ, ἡ, ὸν, plenus, refertus, cumulatus, onuſtus.

Μεστότης, ητος, ἡ, plenitas. Gl. V.

Μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perfect. paſſ part. μεμεστωμένος, fartus, confertus. Παῦσαι πρὶν ὀργῆς κάμὲ μεστῶσαι λέγων, Soph. Antig. 286. Πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων, id. El. 716. A μεστός.

ΜΕ´ΣΦΑ, *Poët.* dum, donec, uſque ad.

Μέσως, mediocriter, modice, moderate.

ΜΕΤΑ`, *Præpoſitio cum Genit.* (1) una, una cum; *cum Dat.* (2) cum; (3) in; (4) per; *cum Accuſ.* (5) poſt, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adverſus; (10) propter. *In Compoſitione*, cum, poſt, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, ſed ſæpius etiam mutationem infert; ſervit Periphraſi, ut οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, ſocii ejus, οἱ μεθ᾽ ὑμᾶς, poſteri, μέτα idem quod μέτεστι, particeps ſum.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, tranſeo, tranſgredior, migro, digredior, p. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην; particip. μεταβὰς, tranſgreſſus; imperat. μετάβηθι, tranſi. Μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς ζωὴν, Joan. 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, Matt. 8. ult.

Μεταβαλῆ, 3. ſ. a. 2. conj. paſſ. v.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto & *intell.* ἐμαυτὸν, miror. (2) migro, in aliam regionem commeo, tranſeo, ſum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto, in *med.* muto, transfero (2) tranſeo, perfuga ſum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo & permuto, in pleriſque ſignificationibus & terminatio paſſiva obtinet. Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι, Eur. Med. 121. Μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους, Ariſt. Veſp. 1450. Ταχὺ τοι εὐτυχὴ μετέβαλε δαίμων, Eur. Her. fur. 887. ἄστραν ὁδοὺς, idem, El. 735.

Μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταβὰς, aor. 2. part. act. v. μεταβαίνω.

Μεταβᾶσαι, aor. 1. *Dor.* pro μεταβῆσαι.

Μετάβασις, εως, ἡ, tranſitio, tranſitus, migratio; (2) Figura rhetorica, tranſitio.

Μεταβατικὸς, ἡ, ὸν, tranſitivus. Ab eod.

Μεταβατικῶς, *Adv.* tranſitive, tranſitu.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταβῇ, 3. ſ. aor. 2. conj. act.

Μεταβήσεται, 3. ſing. fut. 1. ind. med. v. μεταβαίνω.

Μεταβιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιάσαντο τὴν φύσιν, Aret.

Μεταβιβάζω, fut. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει, Ariſt. Pace. 952.

Μεταβλαστάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Ἀυτομάτως μεταβλαστάνειν, Theophraſt.

Μεταβλέπω, proſpicio, inſpicio, Suic.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ. verbi μεταβάλλω.

Μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis; (2) mutationem faciens. A μεταβάλλω.

Μεταβλητὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. Ab eod.

Μεταβοθρεύω, mutato ſcrobe planto, tranſplanto, Heſych. Ex μετὰ, & βόθρος.

Μεταβολεὺς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola; (2) interpres. A

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio, loci mutatio; (2) ſpeciatim deinde eleganter dicitur, de quavis rerum humanarum converſione, ſed fere in deterius ut adverſo prælio, &c. A μεταβάλλω.

Μεταβολία, ἡ, permutatio, Syr. 37. 11.

Μεταβολικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, commutabilis.

Μετάβολος, ου, ὁ, negotiator, propola, Gl. V. mango, venalitarius. A μεταβάλλω.

Μεταβουλεύομαι, muto conſilium, vel ſententiam; (2) me pœnitet.

Μετάβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cito conſilium mutat. Ex βουλή.

Μετάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex ἄγγος.

Μεταγγισμὸς, οῦ, ὁ, de vaſe in vas transfuſio, elutriatio. A pr.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium, qui initium cepit in Junio noſtro.

Μεταγενέστερος, έρα, ερον, poſterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, poſteri, Gl, V. A

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poſt natus. Ex μετὰ, & γίνομαι.

Μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, ſum poſt; (2) poſt naſcor. Ex iiſd.

Μεταγεννάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, ap. Joſ.

Μεταγινώσκω, ſententiam muto; (2) reſipiſco, pœnitet me, a. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων ϗ τὰ πρόσθ᾽ εἰρημένα, Eur.

Med. 64. Οὐκοῦν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; Soph. Phil. 1258.

Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.

Μεταγλωττιστὴς, οῦ, ὁ, interpres.

Μετάγνοια, idem quod.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio ſententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.

Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exſcriptor, qui tranſcribere ſolet. A μεταγράφω.

Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, ſive tranſcriptio libri. Ab eod. Hinc

Μεταγραφικὸς, ἡ, όν, πταῖσμα μετ. peccatum in ſcribendo, permutatione literarum.

Μεταγράφω, fut. ψω, tranſcribo, deſcribo; (2) in aliam linguam transfero; (3) muto ſcriptum, muto pingendo ſeu fucando; abrogo, ſcil. τὸν νόμον, legem. Αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν εἰς τήνδε δέλτον, Eur. Iph. in. Au. 107.

Μετάγω, f. άξω, transfero, traduco; (2) circumago. Πέρα μοῖραν (invito fato) ψυχὴν τερπομένην μετάγειν, Epigramm.

Μεταγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſlatio, traductio, tranſvectio. A μετάγω.

Μεταγωγὸς, οῦ, ὁ, tranſlator. Ab eod.

Μεταδαίνυμαι, inter alios epulor, cum aliis epulor, ſum particeps epuli. Οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν, Il. 22, 498.

Μεταδαίομαι, idem. Ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν, Il. 23, 207.

Μεταδεδογμένος, ένη, ένον, qui mutavit conſilium vel opinionem, Rob. Ex δοκέω.

Μεταδήμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in populo verſatur, qui præſens eſt in populo. Ex δῆμος.

Μεταδιαιτάω, vitæ genus commuto.

Μεταδιδάσκω, f. άσω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo; μεταδιδάσκομαι, dedoceor.

Μεταδιδοὺς, præſ. partic. act. verbi

Μεταδίδωμι, ſut. δώσω, dono partem, impertior, communico; impertio, participo, tribuo, Gl. V. Ἐπειδὴ δὲ κἀμοὶ λόγου μεταδεδώκατε, Heliod.

Μεταδιωκτέον, perſequendum eſt, inſequendum eſt. A μεταδιώκω.

Μεταδίωκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perſequendo captus. Ab eod.

Μεταδιώκω, fut. ξω, perſequor, inſequor; (2) ſummo ſtudio inquiro, ſector. Μεταδιώκειν τὴν τιμωρίαν, Plat. Hinc

Μεταδίωξις, εως, ἡ, perſecutio, petitio, Gl. V.

Μεταδοίης, 2. ſing. aor. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταδοκεῖ μοι, mutata ſententia cenſeo.

Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, Plat.

Μεταδόρπια, ων, τὰ, ſecundæ cœnæ, poſtcœnia. Ex μετὰ, & δόρπος.

Μεταδόρπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. poſtcœnius, cœnatus. Ex iiſd.

Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδιδῶμι.

Μεταδοτικὸς, ἡ, όν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.

Μετάδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.

Μεταδρομάδην, *Adv.* curſim, currendo. A

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, tranſcurſus, incurſio, diſcurſio. Ex μετὰ, & τρέχω, *curro.*

Μετάδρομος, ου, ὁ, curſor; (2) animadverſor, ultor. Ex iiſdem.

Μεταδροπάδην, *Adv.* poſtea decerpendo, poſtea colligendo. Ex μετὰ, & δρέπω.

Μεταδύω, fut. ύσω, poſt occido.

Μεταδῷς, 2. ſing. a. 2. conj. v. μεταδίδωμι.

Μεταείσεσθαι, fut. 1. infin. med. *Poët.* pro μετείσεσθαι, a μέτειμι, *interſum.*

Μεταζεύγνυμι, vel μεταζευγνύω, f. ξω, tranſjungo.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio, permutatio; (2) tranſlatio; (3) Fig. Gramm. quum literæ tranſponuntur. A μετατίθημι.

Μεταθέω, curro poſt; (2) tranſcurro, fut. μεταθεύσομαι.

Μεταθωρήσσομαι, thorace munior, loricor, armor. Iliad, 20, 329. πόλεμον μεταθωρήσσοντο, ubi potius legendum πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.

Μεταΐγδην, *Adv.* inſequendo cum impetu. A μεταΐσσω.

Μεταΐζω, conſideo, una ſedeo, Od. 16, 362.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. v. μεταΐσσω.

Μεταίρω, transfero; (2) muto, transmuto; (3) tranſeo, migro; μετηρμένος, perfect. paſſ. part. tranſlatus; μετάρας, aor. 1. part. act. tranſiens. Ἔα τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων; Eur. Iph. in Tau. 1160.

Μεταΐσσω, fut. ξω, inſequor cum impetu; irruo. Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, Il. 21, 564.

Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, ſtipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τῆς βασιληΐης, Herodot.

Μεταίτης, ου, ὁ, mendicus A μεταιτέω.

Μεταίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem cauſſæ culpæve particeps; (2) auctor & cauſſa alicujus rei. Ex μετὰ, & αἰτία.

Μέταιτος, ου, ὁ, mendicus, qui ſtipem corrogat, Suid. A μεταιτέω.

Μεταίφνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, repentinus, Heſ. Ex μετὰ, & αἴφνης, *repente.*

Μεταίχμιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas acies; (2) interſtitium inter res quaſlibet. Ex μετὰ, & αἰχμή.

Μεταίχμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intermedius, medius; proprie medius inter duas acies.

Μετακαθίζομαι, alio loco conſideo, ſedem muto.

Μετακαθίζω, f. ίσω, tranſpono, alia ſede loco.

Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliis armis inſtruo, aliter armo, Suic.

Μετακαλέω, ῶ, fut. έσω, ad me voco, accerſo; (2) revoco; aor. 1. paſſ. μετεκλήθην, accerſitus ſum. Μετεκάλει τὸν ἱερέα, Ariſt. Plut. 1182.

Μετακάρπιον, ου, τὸ, pars manus, a junctura uſque ad digitorum fiſſuram. Ex μετὰ, & καρπὸς, *junctura manus.*

Μετακαταχέω, transfundo.

Μετακαταψύχω, refrigero.

Μετάκειμαι, transportor, transferor; μετακείμενος, tranſlatus; etiam de vocibus metaphoricis.

Μετακενόω, defundo, transfundo, Gl. V.

Μετακεράννυμι, idem.

Μετάκερας, ατος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τό, temperatus, qui medii temperamenti eſt; tepidus. A pr.

Μετακέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, media quædam mixtura. Ex iiſd.

Μετακιάθω, abeo inde, ad, tranſeo, inſequor. Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, Il. 16, 685. Ex κιω.

Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, tranſmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινοῦνται δ᾽ ἐν ταῖς ἑτείαις ὥραις, *de unguentis,* Theoph. Hinc

Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.

Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.

Μετακινητέος, έα, έον, tranſponendus.

Μετακινητὸς, ἡ, όν, qui tranſmoveri ſeu dimoveri poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. Ab eod.

Μετακιρνάω, ῶ, tempero; μετακιρνάομαι, ῶμαι, temperor; μετεκιρνάμην, imperf.

Μετακλαίω, fut. αύσω, lacrymis & fletu proſequor. Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, Il. 11, 763.

Μετακλαύσεσθαι, fut. 1. inf. med.

Μετακλείω, mutato nomine appello. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ᾽ ἄνθρωποι, Apoll.

Μετάκλησις, εως, ἡ, accerſitio, accitus. A μετακαλέω.

Μετακλητέος, acciendus, Gl. V. Ab eod.

Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλινθεὶς, aor. 1. paſſ. part. inclinatus. Il. 11, 509. Hinc

Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) Fig. rhetor. al. μετάληψις,

Μετακλύζω, poſt eluo, ſ. clyſtere.

Μετακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſvectio, Gl. V.

Μετακοιμίζω, *proprie,* alio dormitum traduco; (2) ſopio, finio.

Μετάκοινος, ον, communis.

Μετακομίζω, ſut. ίσω, tranſveho, tranſporto. Τὸ ἄγαλμα εἰς τὴν τοῦ βασιλέως αὐλὴν μετεκόμισαν, Herodian.

Μετακοσμέω, aliter compono, in alium ſtatum compono, melius conſtituo. Μετακοσμῆσαι τὸν λόγον, emendare, Luc. Hinc

Μετακόσμησις, εως, ἡ, in melius conſtitutio, alia compoſitio.

Μετακόσμιος, ον, qui eſt extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde

Μετακόσμια, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.

Μετακρούω, muto curſum, ſententiam, &c.

Μετακυκλέομαι, circumagor, vagor, erro.

Μετακτίζω, aliter condo, ſ. formo, transformo.

Μετακυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.

Μετακύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A

Μετακύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, poſt fluctus adveniens, fluctibus ſuccedens, tranquillus, ſ. qui poſt fluctus tranquillitatem præſtat. Ex κῦμα.

Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.

Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus ſortior, mutata ſorte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὼν αἰσχύνης, Plato.

Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, *de S. Cœna*; (3) poſt accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) muto; (6) viciſſim accipio; (7) adſumo; (8) transſumo, Gl. V. transfero in aliam linguam; μεταλαμβάνομαι, vendico; μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβὼν, part. Οὐ μεταλαβὼν πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, Plato. Εἰ καί τις ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι, Luc. Μεταλαμβάνεσθαι ὀνόματος, Herodot.

Μεταλαμπαδεύω, lampadem viciſſim in manus trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.

Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto.

Μεταλδήσκω, produco.

Μεταλήγω, fut. ξω, deſino, deſiſto, ceſſo. Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, Il. 9, 157.

Μεταλήξαντι, dat. ſing. a. 1. part. act.

Μεταληπτέον, poſtea accipiendum eſt.

Μεταληπτικὸς, ἡ, όν, participandi vim habens; (2) ſuſcipiendi vim habens, ſuſceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.

Μεταληπτικῶς, *Adv.* per Metalepſin.

Μεταληπτὸς, ἡ, όν, cujus aliquis poteſt fieri particeps; (2) qui poteſt exponi.

Μετάληψις, εως, ὁ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) ſumptio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. (4) Metalepſis figura. Ab eod.

Μετάλλα, 2. ſ. præſ. imper. act. *contr.* pro μετάλλαε, a μεταλλάω, *perſcrutor.*

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio, tranſmutatio. A μεταλλάσσω.

Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεταλλακτὴρ, ὁ, mutabilis, inconſtans.

Μετάλλακτος, ον, idem.

Μεταλλάσσοντας, acc. plur. f. 1. part. act. v.

Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, tranſmuto; (2) inverſo ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, mori; μετηλλαχέναι, p. inf. μετηλλαχὼς, part. defunctus, paſſ. μετηλλαγμένος. mutatus. Εἶτ᾽ αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, Ariſt. Av. 117.

Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, ſcrutor, inquiro, ſtudioſe inveſtigo, interrogo, percunctor. Ἕκαστα μεταλλᾷ, Odyſſ. 14, 128. A μέταλλον.

Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum ſcrutatio; (2) locus, in quo metallum eſt, fodina metallica;

lica; (3) ductus ſubterraneus, quo cuniculi aguntur. A μεταλλεύω.

Μεταλλεὺς, έως, ὁ, metallorum ſcrutator & effoſſor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, Suid. Ab eod.

Μεταλλευτὴς, οῦ, ὁ, metallarius, Suic.

Μεταλλευτικὸς, ὴ, ὸν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, ſcil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ὴ, ὸν, quod a metallicis effoditur & elaboratur. Ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago ſc. in obſidione; (3) curioſe ſcrutor & inveſtigo, rimor; (4) transformo, tranſverto. Δικέλλῃ πρὶν μεταλλεῦσαι γύθος, Lyc. 485. Μεταλλευόμενα ἐκ γῆς, Ariſtot. A μέταλλον.

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus, metallites.

Μεταλλῖτις γῆ, terra metallica. A μεταλλίτης.

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur; μέταλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes.

Μεταλλουργεῖον, το, metalla, officina metallorum.

Μεταλλουργέω, metalla effodio. A

Μεταλλουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, metallicus, qui metalla ſcrutatur. Ex μ. & ἔργον, opus.

Μετάλλω, μετέλλειν, id. quod μεταλλεύειν.

Μετάλμενος, inſiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος, Il. 5, 336.

Μεταλοφάω, ῶ, fut. ήσω, poſt reſpiro, tandem reſpicio, Rob.

Μεταλνείω, deſino.

Μεταμάζιος, ου, ὁ καὶ ἡ, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαίεσθαι, præſ. infin. med. v. μεταμαίομαι, inveſtigo, quæro, perſequor.

Μεταμανθάνω, omiſſo eo quod prius didiceram, aliud addiſco; (2) poſt diſco, diſco poſt aliud; (3) diſcendi rationem dediſco, muto; (4) ſententiam muto, omiſſo priori conſilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν. partic. μεταμαθών. Ὀυδ' ἂν μεταμάθοις; Ariſt. Plut. 924.

Μεταμείβω, fut. ψω, muto, tranſmuto, permuto. Ὅς γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει, Eur. Her. fur. 799. Ἐκ βοὸς εὐκραίροιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα, Moſch. 2, 52.

Μετάμειψις, εως, ἡ, tranſmutatio. A pr.

Μεταμέλει, Imperſ. pœnitet, f. μεταμελήσει, a. 1. μετεμέλησε. Μετέμελεν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ, Luc. Πῶς ταῦτα βούλει, ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν, Ariſt. Pa. 1306 Hinc

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio conſilii.

Μεταμελέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, reſipiſco. Μεταμελούμενος ἐπὶ τῇ παρέσει χρημάτων, Phal.

Μεταμεληθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Μεταμελητικὸς, ὴ, ὸν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.

Μεταμελητὸς, ὴ, ὸν, cujus nos pœnitet.

Μεταμέλομαι, & μεταμελέομαι quandoque, pœnitet me; pœnitentia ducor; μεταμελησόμενος, f. part. aor. 1. μεταμεληθεὶς, pœnitentia ductus. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Hebr. 7, 21.

Μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλει.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, ſimul cano. Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, Hom. Ap. 197.

Μεταμήθεια, ας, ἡ, pœnitentia, Heſych. Quaſi a μεταμηθεὺς, quod idem eſſet ac ἐπιμηθεύς.

Μεταμίγνυμι, fut. ίξω, commiſceo. Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν, Odyſſ. 22, 221.

Μεταμικρὸν, pro μετὰ μικρὸν, paullo poſt.

Μεταμὶξ, Adv. mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίσγω, miſceo. Καὶ δαΐδας μετέμισγον, Odyſſ. 18, 309.

Μεταμορφοῦσθε, 2. plur præſ. imper. paſſ. contr. pro μεταμορφόεσθε, a

Μεταμορφόω, ῶ, transformo, transfiguro. Μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, 2 Cor. 3, 18. Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, Mat. 17, 2.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam formam mutatio. A μεταμορφόω.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago. V. Gl. A

Μεταμοσχεύω, fut. εύσω, tranſplanto, Heſ.

Μεταμπίσχομαι, veſtem muto, aliud induo.

Μεταμφιάζω, & μεταμφιάζομαι, veſtibus exutum aliis induo; (2) veſtem muto; (2) tropice muto genus vitæ, mores, &c. μεταμφιασάμενος, aor. 1. part. Δυστυχήματα, ἔφη, τὸ λαμπρὸν με τοῦτο σχῆμα μετεμφίασε, Heſiod.

Μεταμφιέννυμαι, fut. μεταμφιέσομαι, idem. Τὴν πορφυρίδα μεταμφιέσομαι, Luc. Εἰς πτωχικὸν πλάσμα μετημφιέννυτο, Heliod.

Μεταμάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanus, irritus. A

Μεταμώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex μετὰ, & ἄνεμος, vel ex μετὰ, μὴ, & ὀνῶ, juvo.

Μεταναγινώσκω, de ſententia deduco. Εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη, Soph. Aj. 728.

Μεταναιέταν, acc. ſ. Dor. pro μεταναιέτην.

Μεταναιέτης, ου, ὁ, qui ſedibus ſuis relictis alio habitatum concedit, pulſus patria, exſul; (2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, migratio, emigratio. A μετανίστημι. Unde

Μετανάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui demigrat.

Μεταναστεύω, fut. εύσω, exſulo, ſolum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, transfero; μεταναστεύομαι, migro; μεταναστεύω, tranſmigro. A

Μετανάστης, ου, ὁ, qui ſolum vertens alio commigrat, peregrinus, exſul; transfuga, migrator, Gl. Vet. (2) planeta. A μετανίστημι.

Μετανάστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſedibus ſuis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μετανάστιον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μετανάστρια, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) profuga. A μετανάστης.

Μετανείσσομαι, ſive μετανίσσομαι, item μετανείσομαι, tranſeo. Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε, Iliad. 16, 779.

Μετανέμω, divido, diſtribuo, impertior, Rob.

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc partic. μετανεύμενος pro μετανεόμενος, μετανιόμενος.

Μετανούμενος, Dor. pro μετανεόμενος.

Μετανίζω, refundo in vas aliud, Vulg. Lex.

Μετανιπτρὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. Ex μετὰ, & νίπτω.

Μετάνιπτρον, ου, τὸ, poculum, quod lotis a cibo manibus, offertur. Idem & ex iiſd.

Μετανίσσεαι, 2. ſ. præſ. ind. med. Ion. pro μετανίσσεται, a

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι. Τὴν Μενελάου μετανισσόμεναι στυγνὰν ἄλοχον, Eur. Tro 130.

Μετανίστημι, ſedibus pello, migrare facio, transfero; μετανίσταμαι, ſedibus pellor, migro; transfugio, Gl. Vet. μετανέστην, aor. 2. migravi, μεταναστῆναι. infin. migrare; μεταναστὰς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανοέω, ῶ, poſt ſapio, poſt intelligo; (2) ſententiam & mentem muto; (3) reſipiſco, pœnitet me. Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου, Act. 8, 22. ἐκ τῶν φόνων, Apocal. 9, 21.

Μετάνοια, ας, ὁ, mens mutata; (2) reſipiſcentia, pœnitentia. Ex μετὰ, & νοῦς.

Μεταντλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ης, ἡ, ſericum.

Μεταξὺ, Adv. inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius; (4) Gramm. dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam eſſe inter alias, pro quo & dicunt διὰ μέσου εἶναι; (5) interp. interdum poſtea, ſed ea ſignificatio dubia eſt. A μετά.

Μεταξύτης, ἡ, abſtractum e pr. ap. Iambl.

Μεταξυλογέω, ῶ, fut. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quaſi per Epentheſin dicantur, Suic. Ex μεταξὺ, & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio.

Μεταξυτριγλύφιον, ου, τὸ, intercolumnium, ſpatium epiſtylii a triglypho, qui ſuper columnam eſt, ad alium ſuper proximam, Rob. Ex μεταξὺ, & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγαγέω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, fut. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσσομαι, tranſluceo, Ap. Arg.

Μεταπάλλομαι, ſortior cum, ſortem jacio cum. Τῶν μεταπαλλόμενος, Il. 24, 400.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquieſco, alternis vicibus quieſco; (2) cedo, deſino. Μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο, Il. 17, 373.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam ſententiam, aliud perſuadeo; μεταπείθομαι, in aliam perſuaſionem ſeu ſententiam adducor, a. 1. μετεπείσθην, part. μεταπεισθεὶς. Τὸν δῆμον μεταπείθει περὶ τῶν σπονδῶν, Ariſt. Ach, 632. Ὀυδὲν οὕτω βίαιον, ὥστε με μεταπεισθῆναι, Heſiod.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata arte tento, muto rationem. Κοὐχὶ μεταπειρωμένας ἴδοις ἂν αὐτὰς, Ariſt. Con. 217.

Μεταπεισθεῖεν, 3. plur. aor. 1. opt. paſſ. per Sync. pro μεταπεισθείησαν, a μεταπείθομαι.

Μετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aliud perſuaſum eſt, in aliam ſententiam adductus.

Μεταπειστὸς, ὴ, ὸν, qui poteſt a ſententia abduci, quod ex mi animo dicendo poteſt. Ab eodem.

Μεταπέμπομαι, accerſo, accio, f. μεταπέμψομαι, aor. 1. μετεπεμψάμην, accerſivi; aor. 1. paſſ. μετεπέμφθην, part. μεταπεμφθεὶς, accerſitus. Occurrit & μεταπέμπω, ſed raro & improbatur. Ὁ Φῆλιξ— μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, Act. 24, 24.

Μεταπεμπτέος, accerſendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, accerſitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, accerſitus, evocatio.

Μεταπερισπάω, ῶ, abſtraho.

Μεταπέταμαι, ſeu μεταπέτομαι, tranſvolo.

Μεταπεττεύω, f. εύσω, mutatis calculis ludo. Ἴσως γὰρ οὐκ ἐννοεῖς ταῦτα μεταπεττευόμενα. Plat.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, tranſgelo, in aliud facio concreſcere; μεταπήγνυσθαι, in aliud concreſcere, Rob.

Μεταπηδάω, ῶ, tranſilio, tranſeo. Hinc

Μεταπήδησις, εως, ἡ, ſaltus in alteram partem.

Μεταπίπτω, recido, devolvor; (2) ſpe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) tranſeo, degenero ab una ſpecie ad aliam, aor. 2. μετέπισον, μετέπεσε, recidit, tranſiit. Ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βελτίονα, Eur. Ion. 413.

Μετάπλασις, εως, ἡ, transfictio, Suic.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio; (2) Figura grammatica. A

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo, aor. 1. paſſ. part. μεταπλασθεὶς, transformatus. Εἰς πτωχοὺς ἑαυτοὺς μεταπλάσαντες, Heſiod.

Μεταπλώω, fut. ώσω, mutato curſu navigo, navigationem muto, Rob.

Μεταπνέω, f. εύσω, reſpiro, Oppian.

Μεταποιέω, ῶ, fut. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diverſum ab eo, quod fuit ante; μεταποιοῦμαι, vendico mihi, capeſſo, adfecto; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo ſum. Μεταποιεῖσθαι κέρδους, quæſivi ſtudere. Hinc

Μετάποισις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) inſtauratio, refectio, renovatio.

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, inſtaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ἡ, ὸν, mutandi, renovandi vim habens.

Μεταποίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex ποινή.

Μεταποιπνύω, miniſtro, miniſterium alicui præſto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, accerſitio, accitus, Gl. V. A μεταπέμπω.

Μεταπορευδὴν, *Adv.* perſequendo, Heſ. A

Μεταπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiſcor poſt, perſequor; (2) vindicta perſequor, ulciſcor; (3) ambio. Τὰ κατὰ ἰδίαν ἀδικήματα κοινῇ μεταπορεύεσθαι, Pol. Οὐκ ἐτόλμα μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀδελφοῦ, id.

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. Ex μετά, πόρος, & ποιέω.

Μεταποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iiſd.

Μετάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, poſtvenditio, mangonium. Vid. ſeq.

Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, poſt-venditor; qui a mercatore emit, quod ipſe vendat; in Gl. Vet. mango, venalitiarius. A πιπράσκω.

Μεταπρέποντι, *Dorice* pro μεταπρέπουσι, a πρέπω.

Μεταπρέπω, decorus ſum, præ aliis excello. Ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι, Il. 2, 481.

Μεταπτάμενος, tranſvolans. A μεθίπταμαι.

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapſio; (2) mutatio a ſpecie in ſpeciem, degeneratio; (3) mutatio quævis; (4) inconſtantia. A μεταπίπτω.

Μεταπτωτικὸς, ἡ, ὸν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconſtans. Ab eod.

Μεταπύργιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas turres. A πύργος.

Μεταπωλέω, ῶ, poſtea vendo; (2) vendo, Gl. V. revendo.

Μετάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens.

Μεταῤῥέω, q. d. fluxum muto, refluo, reciproco, 3. perſ. ſ. μεταῤῥεῖ, refluit, 3. plur. μεταῤῥέουσι.

Μεταῤῥιπτέω, ῶ, in diverſam partem jacio, projicio. Μεταῤῥιπτῶν ἑαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο σχῆμα, Gal.

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυθμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho, Vulg. Lex. Ex ῥυθμός.

Μεταῤῥυθμίζω, fut. ίσω, reformo, emendo, corrigo; (2) commuto, tranſmuto, immuto. Εἰ μεταῤῥυθμιεῖς τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον, Luc. pro imag. Hinc

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus ſublimibus diſputo, ſeu loquor; (2) de rebus futilibus alte ſermocinor. A

Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus inaniter diſputat. Ex μετά, & λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus ſublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica ſermocinatio.

Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A

Μεταρσιόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης.

Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celſus, ſublimis, altus, excelſus; (2) arrogans, ſuperbus. A μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσιωθὲν, a. 1. part. paſſ. in ſublime elatum.

Μέταρσις, εως, ἡ, tranſlatio; (2) mutatio, tranſmutatio. A μεταίρω, *transfero.*

Μετασκαίρω, ſalto inter.

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam ſeu habitum verto; μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias ſedes migro. Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὸν αὖθις, Ariſt. Av. 497. Εἰς βίον ἀπὸ βίου μετασκευάζεσθαι, Syn.

Μετασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad tranſmutationem, Rob. A pr.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, Rob.

Μετασπάω, abſtraho, v. c. a ſententia.

Μετάσπω, & μετάσπομαι, inſequor, Poët. pro μεθέπομαι. Ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, Il. 17, 190. Ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ, ib. 13, 567.

Μετάσσαι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος per Epentheſin ſyllabæ τα.

Μετασσεύεσθαι, cum impetu inſequi, Euſt. ut hinc ſit μετέσσυτο. Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, Il. 21, 423. Πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαὶ, ib. 6, 296.

Μετασταθῶ, aor. 1. conj. paſſ. v. μεθίστημι.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio; (2) ſubmotio, amotio; (3) tranſitus, migratio, exſilium; (4) ſublatio de medio, mors; (5) Figura rhetorica, qua rei alicujus cauſſa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.

Μεταστατέον, ſedes mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, *migro.*

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, tranſlativus. Vocabulum Rhet. Ab eod.

Μεταστείχω, adeo. Ἣν μεταστείχω ποδὶ, ſcil. μητέρα, Eur. Sup. 90.

Μεταστέλλομαι, accerſo, mitto, qui advocet. a. 1. μετεστειλάμην. part. μεταστειλάμενος. Ἐγὼ δ' ἥκω, μεταστέλλων ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, Eur. Ph. 1327.

Μεταστένω, ingemiſco, ſuſpiro. Μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, Eur. Med. 995.

Μεταστήθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, interjectus inter monticulos in manu; μεταστήθιον, ου, τὸ, interſtitium inter τὰ στήθη. Ex στῆθος.

Μεταστῆσαι, a. 2. inf. act. v. μεθίστημι.

Μεταστοιχεὶ, *Adverb.* ordine, ſerie, ordinatim, tenore perpetuo. A στοῖχος, *ordo.*

Μεταστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. A στοιχεῖον.

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, inſtauratio. A pr.

Μεταστοιχίζω, immuto, inſtauro, renovo.

Μεταστοναχίζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* pro μετεστοναχίζετο, a

Μεταστοναχίζω, ingemiſco, ſuſpiro ob. Ἦπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω, Heſiod. Ἀσπ. 92.

Μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, & μεταστρατοπεδεύομαι, caſtra muto, caſtra transfero, illud de jubente, hoc de efficientibus.

Μεταστρεπτέον, convertendum, transferendum.

Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim convertendi habens.

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; μεταστρέφομαι, converto, aor. 2. paſſ. μετεστράφην. partic. μεταστραφεὶς, converſus. Οὔτε κολλητῶν ὄχων μεταστρέφουσα, Eur. Hip. 1227. Μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας, Xen.

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio. A pr.

Μετασυγκρίνω, recorporo, h. e. miſcelli corporis ſtatum præter naturam ſe habentem inſtauro, atque tranſmuto, idem quod μεταποροποιῶ. Hinc

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem ſtatum mutatio.

Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore ſtatum tranſmutandum faciunt. Ab eod.

Μετασυμβάλλομαι, adjuvo una, inſuper.

Μετασυντίθημι, aliter compono.

Μετασύρω, commuto, converto.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. v. μετέχω.

Μετασχηματίζω, fut. ίσω, transfiguro, tranſformo, in alium habitum tranſmuto; μετασχηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ. transfiguratus. Σέ τις, ὡς ἔοικε, μετασχηματίζει τύχη, Heliod. Hinc

Μετασχημάτισις, εως, ἡ, tranſfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio, Suic.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, fut. ξω, tranſpono; (2) ordines in acie muto; μετατάσσομαι, transferor, tranſeo.

Μεταταῦτα, in poſterum, deinceps.

Μετατίθημι, tranſpono, transfero, commuto, permuto; (2) *in med.* retracto, reſipiſco; (3) *paſſ.* mutari, transferri, aor. 1. μετετέθην; part. μετατεθεὶς, tranſmutatus, qui migravit, defunctus; μετατεθεῖσθαι, p. paſſ. inf. mutatum eſſe. Τάδε δοκεῖ, τάδε μετατιθέμενος νοεῖ, Eur. Rheſ. 131.

Μετατρέπῃ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. a

Μετατρέπω, fut. τρέψω, deflecto, converto; μετατρέπομαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατραπεὶς, a. 1. part. converſus. Τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις, Il. 1. 160. Οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων, ib. 9, 626.

Μετατρέφω, fut. θρέψω, alo & educo inter; *Paſſ.* μετατρέφομαι; μετετράφη, educatus eſt inter, a. 1. Μετετράφη Αἰτωλοῖς, Apol.

Μετατρέχω, fut. θρέξω, tranſcurro, accurro. Οὔκουν παρ' Ἀθηναίους μεταθρέξει ταχὺ, Ariſt. Pace, 261.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, mutatio; (2) cura, animadverſio. A μετατρέπω. Unde

Μετατροπία, ἡ, commutatio, converſio, ut μεταβολή.

Μετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui poteſt converti, verſatilis, mutabilis; (2) reverſus, redux.

Μετατροπαλίζομαι, convertor; μετατροπαλίζεο, pro μετατροπαλίζου, 2. ſing. imperf. Il. 20, 190.

Μετατρωπάω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo. Hinc

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio, transfiguratio; (2) ſchema grammaticum, quum vox compoſita reſolvitur in voces ſimplices.

Μεταυδάω, ῶ, fut. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἑτάροισι μετηύδων, Od. 12. 153.

Μέταυλος, v. μέσαυλος.

Μεταύριον, *Adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, ſc. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αὔριον.

Μεταυτίκα, *Adv.* mox, ſtatim, poſt.

Μεταῦτις, *Adv.* poſtea.

Μεταυχένιον, ου, τὸ, quod poſt cervicem eſt.

Μεταφέρω, transfero; μεταφέρομαι, tranſferor. aor. 1. μετηνέχθην, part. μετενεχθεὶς, tranſlatus, Ph. p paſſ. μετενηνεγμένος, id. At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, tranſtuliſſe, derivaſſe, Ph. aor. 2. partic. act. μετενεγκὼν, qui tranſtulit. Εἰ καὶ πάλιν γνώμην μετοίσεις, mutaturus es, Soph. Phil. 953.

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, a. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη. Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη, Il. 1, 58.

Μεταφοιτάω, ῶ, tranſeo, transferor, Rob.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. A μεταφέρω.

Μεταφορέω, ῶ, transfero, tranſporto.

Μεταφόρητος, qui transferri poteſt.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, tranſlatitius, per tranſlationem ſeu Metaphoram uſurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορά.

Μεταφορικῶς, *Adv.* per tranſlationem, metaphorice.

Μεταφορίζω, imitor locum alicujus ſcriptoris, duco aliquid ex ſcriptoris alicujus loco.

Μεταφράζω, f. άσω, in aliud orationis genus, ſeu in aliam formam muto; (2) in orationem alius linguæ transfero, interpretor. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, Il. 1, 140. Hinc

Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, ſive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam tranſlatio.

Μεταφρασόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, a μεταφράζομαι.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphraſi utitur.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, qui habet metaphraſin aut metaphraſios formam. Ab eod.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſi pars, quæ ad ſeptum tranſverſum ſita eſt, interſcapilium, ſpatium inter ſcapulas. Ex μετά, & φρένες.

Μεταφρίσσω, horrorem ſentio poſt aliquid.

Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, tranſlatio plantæ de loco in locum. A

Μεταφυτεύω, fut. εύσω, tranſplanto. Τὸ μόσχευμα μεταφυτεύειν πολλάκις, Theophr.

Μεταφύω, poſtea naſcor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, ſeu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τοῖον ἔπος μετεφώνεε, Apoll. Ex μετὰ, & φωνὴ, vox.

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refuſio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A

Μεταχαλκεύω, fut. εύσω, ſemel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo, Suic.

Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, fut. ξω, denuo ſculpo, de novo inſculpo, ſ. cudo, item aliud ſignum imprimo, refingo; μεταχαράττομαι, refingor, Suic.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas, quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. A χειμάζομαι.

Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto; (2) adminiſtro, curo; (3) tracto, v. c. dure, male; (4) rego, guberno; (5) interficio, a. 1. part. μεταχειρίσασθαι, tractare, p. paſſ. μετακεχείρισμαι, μετακεχείρισται, μετακεχείρισται, adminiſtravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμὰς, τὸν ἐμπορικὸν βίον, τὴν χρηματιστικὴν τέχνην, τὴν ἰατρικήν. Ὁ σὸς νοῦς τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται, Xen.

Μεταχείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt inter manus, qui verſatur in manibus. Ex χείρ.

Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio ſui errati.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.

Μεταχδίομαι, reſorbeo.

Μεταχέω, transfundo; μεταχέομαι, transfundor.

Μεταχθόνιος, ου, ὁ, terreſtris, Nonn. μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit. Ex μετὰ, & χθών.

Μετάχοιρον, ου, τὸ, porcellus, qui in utero matris læſus poſt ſtatum tempus partu editur. A χοῖρος.

Μετάχοιρος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, ſublimis, in cœlo degens, qui altum petit. Ex μετὰ, & χρόνος.

Μετάχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, tempore poſterior.

Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem. Hinc

Μεταχρωστέον, alio colore imbuendum eſt.

Μεταχωρέω, ῶ, ſecedo, migro, tranſeo; (2) in diverſas partes tranſeo. Hinc

Μεταχώρησις, εως, ἡ, ſeceſſio, migratio, tranſitus.

Μεταψαίρω, dimoveo; Eurip. in Ph. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram, Schol. μετακινῶν, v. 1399.

Μεταψηφίζεσθαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; ſententiam mutare. Συρία μὲν καὶ Μακεδονία ἐς τοὺς ὑπάτους Ἀντώνιον καὶ Δολλαβέλλαν μετεψηφίζετο, App. Hinc

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno tranfertur in alium.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, tranſanimatio. Ex μετὰ, & ψυχόω, animo.

Μετέβαλεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. a v. μεταβάλλω.

Μετέβη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. μεταβαίνω, pro μετάβημι.

Μετεγγράφω, f. ψω, tranſcribo, quod uno loco ſcriptum fuit, alio transfero, ſub alio nomine inſcribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, fut. ίσω, in alium locum inſero, aor. 1. paſſ. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi inſitus.

Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

Μετέειπα, aor. 1. ind. act. Poët. pro μετεῖπα, a μετέπω.

Μετέῃσιν 3. ſing. pr. conj. Ion. & Poet. pro μετῇ, a μέτειμι.

Μετέθηκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. μετατίθημι.

Μετείης, 2. ſ. pr. vel imperf. opt. v.

Μέτειμι, interſum, ſum inter, verſor inter. f. μετέσομαι, Poët. μετέσσομαι, inf. μετεῖναι. μέτεστι μοι τούτου, particeps hujus ſum; μέτα μοι, idem. Ὧν μέτεστι μοι πόνων, Eur. Ph. 256. Μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν μέτεστι, Plat. ap. Socr. 3.

Μέτειμι, perſequor, ſector; (2) perſequor, ulciſcor; (3) tranſeo, accedo. infin. μετιέναι, partic. μετιών. Δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον, Eur. Med. 591. Ἐγὼ δὲ τὴν στήλην, καθ' ἣν ἐσπεισάμην, μέτειμι, Ariſt. Ach. 734.

Μετεὶς, qui prætermiſit, aor. 2. part. act. Ion. pro μεθεὶς, a μεθίημι.

Μετεισδύω, tranſeo.

Μετεῖχε, 3. ſ. imperf. ind. act. a μετέχω.

Μετεκβαίνω, tranſcendo, migro, imperf. Ion. μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. ſing. p. aor. 2. μετεκβὰς, tranſgreſſus. Μετεκβαίνεσκε ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, Her.

Μετεκβιβάζω, transfero in aliam navim.

Μετεκδέχομαι, ſuſcipio, excipio. Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, Dion. Περ. 74.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, poſt edo, poſt eloco.

Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύεσθαι τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Plut.

Μετεκίαθε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. μετακιάθω

Μετεκφέρω, præterveho, aſporto ultra, vel trans. Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, Il. 23, 377.

Μετελευστέον, puniendum eſt. A μετέρχομαι.

Μέτελθε, 2. ſ. aor. 2. imp. act. per Syncop. pro μετέλυθε, a μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, tranſcendo, part. a. 2. μετεμβὰς, tranſgreſſus. Μετεμβὰς εἰς μυοπάρωνα, Plut.

Μετεμελήθητε, 2. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μεταμελέομαι.

Μετέμμεναι, pr. inf. act. Dor. pro μετεῖναι, a μέτειμι.

Μετεμόρφωσεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a μεταμορφόω.

Μετέμφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex uno in aliud inſitus. Ex μετὰ, & ἐμφύω, inſero.

Μετεμψυχόω, transfero animam. Hinc

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio ſeu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μετένδεσις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδέω.

Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, Suic.

Μετενδέω, ῶ, ſolutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχώσει Pythagorica, Suic.

Μετενδύω, veſte una exuta aliam induo.

Μετενδύομαι, veſtem muto.

Μετενήνοχε, traduxit, 3. ſing. perf. ind. med. Att. pro μετήνοχε, a μεταφέρω.

Μετεννέπω, dico vel cano more poëtarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι, Moſch. 1.

Μετενσωματόω, corpore induo; (2) in aliud corpus tranſmuto, Rob. Hinc

Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud tranſmutatio, item, conjunctio cum corpore.

Μετεξανίστημι, expello, & alibi ſedem figere cogo; (2) transfero ſubinde.

Μετεξαντλέω, ῶ, alio transfundo.

Μετεξέτεροι, αι, α, quidam nonnulli. Ex μετὰ, ἐξ, & ἕτερος.

Μετεὸν, præſ. part. n. g. Ion. pro μετὸν, a μέτειμι.

Μετέπειτα, Adv. poſtea, deinde.

Μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, ſc. membri fracti, vulneris. A

Μετεπιδέω, alligo, ſc. vulnus, &c.

Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, inuſitatum; ſed hinc a. 2. μετέειπε pro μετεῖπε. Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Il. 2, 336.

Μετεράω, ῶ, fut. άσω, in vas transfundo, elutrio, depleo.

Μετέρχεο, 2. ſing. pr. imperat. med. Ion. pro μετέρχου, a

Μετέρχομαι, transferor, migro, tranſeo, adeo; (2) ſector, inſequor, perſequor, quæro, inveſtigo; (3) obſecro, oro, ſupplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciſcor, perſequor, punio, plecto; (6) ambio, adſecto, conſecto, fut. μετελεύσομαι, aor 2. μετῆλθεν, perſecutus eſt. Infin. μετελθεῖν, perſequi, Ph. Ὅς μετέρχεται δόμους, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἰατρὸν μοι μετέλθοι; accerſat, Ariſt. Conc. 363. Οἱ τὸ πάγχρυσον δέρας Πελίᾳ μετῆλθον, Eurip. Med. 5. Τοὺς ὑβρισθέντας γάμους Ἑλένης μετελθεῖν, id. Iph. in Tau. 14.

Μετέσσεται, 3. ſ. fut. indic. Poët. pro μετέσεται, a μέτειμι.

Μετεστεῶσης, g. ſ. perf. part. act. f. g. Ion. pro μεθεστώσης, a μεθίστημι.

Μέτεστι, 3. ſ. præſ. ind. act. v. μέτειμι.

Μετέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μετασχέω.

Μετετέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. μετατίθημι.

Μετετίθει, transferebat, 3. ſ. imperf. ind. act. pro μετετίθεε, a verbo inuſ. μετατιθέω, vel etiam Bœotice pro μετετίθην, a μετατίθημι.

Μετεύχομαι, opto.

Μετέφη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. μετάφημι.

Μετεφώνεε, 3. ſ. Imperf. ind. act. v. μεταφωνέω.

Μέτεχε, 2. ſ. præſ. imp. act. v.

Μετέχω, habeo cum alio, particeps ſum, partem habeo, participio, fut. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, infin. μετασχεῖν, perfect. partic. μετεσχηκώς. Ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου; Soph. Phil. 247. Πόνων πλείστων μετέσχον εἷς ἀνὴρ Ἡρακλέϊ, Eur. Herac. 8.

Μετεωρία, ἡ, ſtupor, qui cernitur in oblivione rerum manifeſtarum. A μετέωρος.

Μετεωρίζω, fut. ίσω, ſuſpendo, in ſublime tollo, attollo; (2) in ſpem erigo, animum addo; μετεωρίζομαι, tollor, a. 1. part. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται, Ariſt. Av. 1453. Ab eod. Hinc

Μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconſtantia mentis; (3) ſuperbia, animorum elatio.

Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, ſc. ad bene ſperandum.

Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in ſublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρος, & θήρα.

Μετεωροκοπέω, ῶ, circa ſublimia laboro, ſublimia peto. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς; Ariſt. Pace, 92. Ex μετέωρος, & κόπτω.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, de rebus cœleſtibus, ſublimibus garrio, Ph. A

Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus fabulatur, de cœlo rebuſque cœleſtibus garriens. Ex μετέωρος, & λέσχη.

Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cæleſtibus, ſublimibus loquor, ſeu commentor.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, ſermo, ſeu commentatio de rebus ſublimibus.

Μετεωρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad meteorologiam pertinens. A

Μετεωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, de rebus ſublimibus verba faciens, de rebus cœleſtibus diſputans; (2) magniloquus. Ex μετέωρος, & λόγος,

Μετεωροποιέω, attollo.

Μετεωροπολέω, ῶ, ſublimia tracto, in ſublimibus verſor, in rebus cœleſtibus ſpeculandis occupatus ſum. A

Μετεωροπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui res ſublimes tractat, qui res cœleſtes ſpeculatur.

Μετεωροπορέω, ῶ, in ſublimi gradior, per ſublimia meo. A

Μετεωροπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſublimi gradiens; (2) elatus & inania ſectans.

ΜΕΤΕΏΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimis, excelſus; (2) pendulus, penſilis, ſuſpenſus; (3) vagus; (4) fluctuans; μετέωρος ἐπὶ τῶν οὐρανίων (de rebus cœleſtibus) ſupernus, Ph. μετέωρα, ſuperna, quæ circa aſtra fiunt aut apparent.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, ſublimia ſpeculor, cœlum intueor.

Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars aſtrologiæ quæ elevationum differentias aſtrorumque exquirit diſtantias, Lex. Vulg. A

Μετεωροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimium ſcrutator,

tator, cœleſtium contemplator ; (2) curioſus & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui in ſublimibus philoſophiam oſtentat, qui circa cœleſtia jactabunde philoſophatur, Ariſtoph.

Μετεωροφέναξ, qui doctrina de rebus ſublimibus homines decipiunt. Ariſtoph. Ex φέναξ, deceptor.

Μετεωροφρονέω, efferor, ſuperbio.

Μετῆισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro μεθεῖσαν, a μεθίημι.

Μετῆλθον, a. 2. ind. act. per Sync. pro μετήλυθον, a μετέρχομαι.

Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. v. μεταλλάττω.

Μετήλυθον, a. 2. ind. act. v. μετέρχομαι.

Μέτηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, migrator, advena. Ex μετέρχομαι.

Μετηνέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedum pernicitate cum vento certans. Ex ἄνεμος.

Μετήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro μετέωρος, excelſus, ſublimis ; (2) ſuſpenſus animi & dubius, inſtabilis tamquam in aëre ſuſpenſus. Ex μετὰ, & ἀείρω, tollo.

Μετῇξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. μεταΐσσω.

Μετήσεσθαι, f. 1. ind. med. Ion. pro μεθήσεσθαι, a μεθίημι.

Μετηύδα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro μετηύδαε, a μεταυδάω.

Μετιεῖν, præſ. inf. act. Ion. pro μεθιεῖν, & hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μετιέναι, pr. inf. act. Ion. pro μεθιέναι.

Μετίημι, Ion. pro μεθίημι.

Μέτιθι, 2. ſ. pr. imp. act. v. μέτειμι.

Μετίσχω, particeps ſum. Ex μετὰ, & ἴσχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, tranſportatio, tranſmigratio ; (2) incolatus, ſeu habitatio in peregrina regione. A

Μετοικέω, ῶ, fut. ήσω, migro, tranſmigro, commigro ; (2) incola ſum & inquilinus, a. 1. μετῴκησε, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Ariſt. Av. 1324. Hinc

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio ; (2) incolatus.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe ſua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, fut. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare facio ; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor ; μετῳκισμένος, p. part. tranſlatus. Μετῴκισεν αὐτοὺς, Ariſtot.

Μετοικικὸς, ἡ, ὸν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ου, τὸ, penſio, quam inquilini quotannis repreſentabant ; at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienſes feriæ ob receptos in urbem incolas ; ſacrum ob mutatas a civibus ſedes celebrari ſolitum. A μέτοικος.

Μετοικισμὸς, οῦ, ὁ, tranſlatio incolarum ; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ædifico. Μετοικοδομεῖν τὴν Πομπηΐου οἰκίαν, Plut.

Μετοικοδόμος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, incola, advena ; μέτοικοι, etiam qui principum juſſu in aliam civitatem pœnæ cauſſa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, ὁ, præfectus & qu. curator, ſyndicus inquilinorum, nomen magiſtratus.

Μετοίω antiq. unde μετοίσω, a μεταφέρω

Μετοιωνίζομαι, alia auſpicia capio, inſtauro, repeto auſpicia ; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, άσω, in genua ſubſido.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto ; μετονομασθῆναι, a. 1. paſſ. inf. μετωνόμασται, perf. paſſ. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & aſſerum, ſeu cavum, quod inter tigna & aſſeres eſt, Vitruv. Ex μετὰ, & ὀπή.

Μετόπιν, Adv. a tergo, poſtea.

Μέτοπις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex μετὰ, & ὄπις, ultio.

Μετόπισθεν, Adv. pone, a tergo ; (2) poſt, poſtea.

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui extremi & ſeneſcentis auctumni eſt, auctumnalis. A ſeq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, auctumnus, Ph. ſeneſcens auctumnus. Ex ὀπώρα.

Μετόρχιον, ου, τὸ, ſpatium vel interſtitium, quod eſt inter arbores vel plantas, ſpatium inter arborum ordines ; (2) interſtitium inter campos arboribus conſitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid ſeritur. Ex ὄρχος, *arborum ordo.*

Μετουσία, ας, ἡ, communio, participatio, communicatio, conſortium. A μέτειμι.

Μετουσιαστικὸς, participativus ; μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis ſignificationem incluſam habent, ut ξύλινος, ligneus. A μετουσία.

Μετοχέτευσις, εως, ἡ, derivatio. Μετοχετεύσιες τῶν ὑγρῶν ἐς τὸ ἔντερον, Aret. A

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco ; μετοχετεύεσθαι, derivari, manare. Μετοχετεύειν τὴν ἀπέχθειαν ἔς τινα.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio ; (2) murorum ambitus ; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A μετέχω.

Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, participialis ; (2) particeps. A μετοχή.

Μετοχλίζω, fut. ίσω, vecte tranſmoveo ; (2) tranſmoveo, transfero. Ἃς (στήλας) οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται μετοχλίσας ὀλίζον, Lyc. 627. Οὐδέκ ὀχῆας Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων, Hom. Il. 24, 567.

Μετοχμάζω, tollo, in tergum ſuſtollo.

Μέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, particeps ; (2) ſocius. A μετέχω.

Μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior ; (2) æſtimo ; (3) moderor, modifico, modum & menſuram ſtatuo ; (4) emetior, tranſmeo ; μετρέομαι, οῦμαι, dimenſum accipio, menſura accipio ; perf. μεμετρημένος, moderatus, Gl. Vet. Τὸ εὔδαιμον γαστρὶ ϗ τοῖς αἰσχίστοις μετρεῖν, Herodian. Αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω, Ariſt. Av. 587. Ὡς εὖ τὰν ἰδίαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν ; Theocr. 10, 39. A μέτρον.

Μετρηθήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. paſſ.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, quod menſura attribuitur ; (2) frumentum, quod militibus datur. A μετρέω.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſio.

Μετρητέον, moderandum, Ph. A μετρέω.

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, menſor ; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ἡ, ὸν, ad menſuram pertinens ; (2) metiendi peritus, R. A μετρητής.

Μετρητικῶς, Adv. menſorum more.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, menſus, dimenſus, demenſus ; (2) quod metiri poſſumus. Ab eod.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris ſum, modicus ſum, modum habeo ; (2) moderate de me ſentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeſte loquor vel ago. Μετριάζειν πρὸς λύπην, Plat. τοῖς τοιούτοις, id. A μέτριος.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad menſuram ; metricus circa carmina & verſus. A μέτρον.

Μετριολόγος, ὁ ϗ ἡ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas perturbationum ſeu adfectuum ; (2) moderatio.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus ſervo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epiſt. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. A

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui mediocres ſunt perturbationes, qui modum tenet in adfectibus ; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, έος, moderatio. Ex μέτριος, & πάθος, *adfectus.*

Μετριοπαθῶς, moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, Suic. Ex μέτριος, & πόσις, *potus.*

Μετριοποτέω, modice, ſ. moderate poto. A

Μετριοπότης, ου, ὁ, modice ſ. moderate potans. Hinc ſuperlat. *Att.* ap. Pollucem μετριοποτίστατος.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius ; (2) qui mediocres habet facultates ; (3) qui moderato & modeſto ingenio præditus eſt ; (4) æquus, non nimis rigidus & ſeverus, religioſus, juſtus ; hinc (5) ſatis idoneus, μετριότερος *reperitur pro* minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modeſtia, mediocritas. A μέτριος.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, moderate ſeu modeſte de me ſentio.

Μέτρισμα, τὸ, menſura. Sch. Ar.

Μετρίως, *Adv.* modice, moderate, ita, ut ſatis ſit, modeſte. A μέτριος.

Μετροειδὴς, ὲς, numero ſimilis, numeroſe ſonans.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, menſura, temperamentum, modus ; (2) vas, quo aliquid metimur ; (3) menſura in carmine ; (4) ſervit periphraſi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.

Μετρονόμοι, ων, οἱ, menſuris præfecti, magiſtratus Athenis, qui menſurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex νέμω.

Μετροποιΐα, ἡ, numeri verſuum, metrica ratio, lex metrica.

Μετωνομάζετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. Metonymia, Tropus rhetorices. Ex μετὰ, & ὄνομα. Hinc

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

Μετωνυμικῶς, *Adv.* metonymice, per metonymiam.

Μετωπηδὸν, *Adv.* q. d. frontatim, adverſa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio converſis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens ; fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπιδαῖος, α, ον, qui eſt in fronte.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod eſt in fronte ; (2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, interſtitium inter ſupercilia, frons. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, faſcia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons ; pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos eſt ; (2) prora navis ; (3) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, frontis hominum inſpector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μέτωπον, & σκοπὸς, *ſpeculator.*

Μετῴχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι.

Μεῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* pro μοῦ.

ΜΕ'ΧΡΙ, vel ſeq. Vocali, μέχρις, *Adv.* 1. *de termino ad quem*, uſque ad ; (2) *de tempore, per quod*, quoad, per, Hinc ; μέχρις πότε, quouſque ; μέχρις ἄν, quamdiu ; μέχρις οὗ, quoaduſque, quatenus, quantiſper ; μέχρις οὗ ἄν, quoad ; μέχρι τίνος ; uſque quo, quouſque ; μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus ; μέχρι τοῦδε hactenus ; μέχρι πολλοῦ, diu ; μέχρι ζωῆς, quoad vivam, μέχρι παντὸς, in perpetuum.

ΜΗ', *Adv.* ne, non ; (2) numquid ? an ? μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχὶ, quin niſi ; μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, abſit enim ; εἰ μὴ, niſi ; εἰ δὲ μήγε, cæteroquin ; ſin minus ; μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμῇ, & μηδαμᾶ, *Adv.* nuſquam, nulla in parte nequaquam. A μηδαμός.

Μηδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius pretii eſt, inhonoratus.

Μηδαμόθεν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte. A μηδαμός.

Μηδαμόθι, *Adv.* nunquam, nullo in loco.

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, δὲ, & ἀμὸς, *aliquis.* Hinc

Μηδαμόσε, *Adv.* nuſquam, nullum in locum.

Μηδαμοῦ, *Adv.* nuſquam, nullo in loco.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, neutiquam, abſit. Ab eod.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec ; (2) ne quidem ; μηδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus.

Μηδέα, τὰ, curæ, conſilia, pl. ſing eſſet μῆδος, μήδεος, τό.

Μήδεα, τὰ, pudenda.

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Genit.* μηδενὸς, μηδεμίας, μηδενὸς, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ex μηδὲ, & εἷς, *unus*.

Μήδεο, 2. ſ. præſ. imperf. med. *Ion.* pro μήδου, a μήδομαι.

Μηδέποτε, *Adv.* haud umquam, numquam.

Μηδέπω, *Adv.* nondum, necdum.

Μηδεπώποτε, nunquam, nullo tempore.

Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter.

Μηδετέρως, *Adv.* neutro modo.

Μηδετέρωσε, neutram in partem.

Μήδετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, a μήδομαι.

Μήδευμα, τὸ, conſilium, aſtus. A μῆδος.

Μηδίζω, Medos imitor, ſeu ſequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.

Μηδία, ας, ἡ, Media.

Μηδικὸς, ὴ, ὸν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, ſuccus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, ſc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum, Gl. V. Μηδικὸν, citreum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos geſtæ, tempora & bella Perſica.

Μήδιος, ου, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Aſiæ. Ab eod.

Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Mediſmus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.

Μηδιστὶ, Medorum more.

Μηδοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Medos occidit, Medorum occiſor. Ex Μῆδος, & κτείνω.

Μηδόλως, *Adv.* nullo modo, nequaquam.

Μήδομαι, ſ. ήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, ſtruo. Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς, Soph. Phil. 1129. Πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται, Eur. Her. fur. 1079. A μῆδος.

ΜΗ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μῆδοι etiam Perſæ non raro apud Vet.

ΜΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, conſilium; uſitatum in plur. Vid. μήδεα.

Μηδοσύνη, conſilium. Suid. A μῆδος.

Μηδοτιοῦν, *Adv.* nihil quidquam. Ex μηδὲ, ὅστις, & οὖν.

Μηδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Medos occidit.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθὲν, ενὸς, nihil quidquam. Ex μήτε, & εἷς, *unus*.

Μηκάζω, μηκάζειν, balare, de capris. A

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, μηκᾶσθαι, balare, capriſſare, perf. part. med. μεμακὼς, μεμακυῖα.

Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat, μηκάδες, balantes. A μηκάομαι.

Μηκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.

Μηκεδανὸς, ὴ, ὸν, longus. A μῆκος.

Μηκέτι, non amplius, ne poſthac, non jam; (2) non, *ſimpl.*

Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι. Unde

Μηκητικὸς, ὴ, ὸν, qui balare poteſt.

Μήκιστα, *Adv.* longiſſime; (2) tandem. A

Μήκιστος, ίστη, ιστον, longiſſimus; (2) proceriſſimus; ἐπὶ μήκιστον, diutiſſime, *Superlat.* A μῆκος.

Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. In Vulg. in longum produco, μηκοποιήσας, ibid. qui produxit. Ex μῆκος, & ποιέω.

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, ſtatura, ſpatium.

Μηκύνω, fut. υνῶ, longum facio, protollo, produco; μηκυνομένη συλλαβὴ, ſyllaba, quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, Soph. El. 1514. Πόσους εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι; Ariſt. Lyſ. 1135. Ἦχι ϗ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων, Dion. Περ. 417. χρόνον, Eur. fur. 87. βίον, ib. 143. A μῆκος.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver; (2) capillitium ſeu excrementum pinnarum & muricum; (3) pars media in conchis; (4) arenæ quædam ſpecies in metallicis, Pol. Μήκωνες, piſces quidam gregales, Ariſtot. (5) pars inteſtinorum polypodis, inſtar veſicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium. Gl. V.

Μηκωνικὸς, ὴ, ὸν, papavereus. A pr.

Μηκώνιον, ου, τὸ, ſuccus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gl. V. μηκωνὶς θρίδαξ, ſpecies lactucæ atræ, ſic vocata a copia lactis ſoporiferi.

Μηκωνίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.

Μηκωνῖτις, ιδος, ἡ, ſpecies lactucæ lacte ſoporifero abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδὴς, εος, ου, ὁ ϗ ἡ, papaveris ſpeciem habens. Ex μήκων, & εἶδος.

Μῆλα, τὰ, genæ, Ph.

Μηλάνθη, ης, ἡ, ſcarabæorum genus ex floribus mali arboris naſci ſolitum. Ex μηλέα, & ἄνθος, *flos*.

Μήλατα, μηλάτων, oves, Euſt. Ab

Μηλάτης, ου, ὁ, opilio, Vatin. A μῆλον.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor.

Μήλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovinus, ovillus; ut μήλειον κρέας, caro ovilla. A μῆλον.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; *it.* quo immiſſo in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus*.

Μηλιαύθμος, ου, ὁ, ovile, ovium ſtabulum. Ex μῆλον, & ἰαυθμὸς, *diverſorium*.

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μαλιάδες. A μῆλον, *pomum*.

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) ſum colore luteo. A μῆλον.

Μηλινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, melinum ſeu colorem luteum referens. Ex εἶδος.

Μηλινόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλινόεσσα, quamvis ibi μειλινόεσσα, legatur. A μῆλον. Unde

Μήλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.

Μήλιος, ου, ὁ, e Melo inſula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia fames, Prov. i. e. maxima.

Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam aſinorum. A μηλέα.

Μηλίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. A μῆλον.

Μηλοβατέω, ῶ, fut. ήσω, oves ſcando, oves inſcendo. Ex μῆλον, & βαίνω, *ſcando*.

Μηλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo ſeu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex μῆλον, & βάλλω, *jacio*.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves paſco.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ovium paſtor, opilio. A

Μηλοβότης, ου, ὁ, idem. Ex μῆλον, & βόσκω.

Μηλόβοτος, ὁ ϗ ἡ, ab ovibus depaſtus; (2) incultus, ab hoſtibuſque vaſtatus, & pecoribus paſcendis relictus. Ex iiſd.

Μηλοδόκος, ον, *Epith.* Templi ob ſacrificia ex ovibus. Ap. Pind.

Μηλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mali ſpeciem habens, ſive colore, ſive re alia. Ex εἶδος.

Μηλολόνθη, al. μηλολάνθη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum floribus inſidere ſolitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) luſus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, & ἄνθος, *flos*.

Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis ſeu malis commiſſa. Ex μῆλον, & μάχη.

Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus ex melle & malis cotoneis. Ex μῆλον, & μέλι.

ΜΗ͂ΛΟΝ, *Dor.* μᾶλον, ου, τὸ, malum, pomum; (2) μῆλα, genæ; etiam de mammis puellarum.

Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, plur. μῆλα, pecudes.

Μηλονόμας, *Dor.* pro μηλονόμης, id. quod

Μηλονομεὺς, έως, ὁ, paſtor ovium, opilio. Heſ. ubi plur. μηλονομεῖς, ποιμένες. Ex μῆλον, & νέμω, *paſco*.

Μηλονόμος, ου, ὁ, idem, Suid. Ex iiſd.

Μηλοπάρῃος, & μαλοπάρῃος, pro μηλοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, genas habens malis ſimiles, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, & παρειά.

Μηλοπέπονες, melopepones; ſpecies cucumerum. Ex μῆλον, & πέπων.

Μηλοπλακούντιον, τὸ, compoſitio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto poſtea melle, pipere, aniſo, aliiſque. A

Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex μῆλον, & πλακοῦς.

Μηλόσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, unde oves ſeu pecora quævis conſpici poſſunt.

Μηλόσπορος, ὁ ϗ ἡ, malis ſeu pomis conſitus.

Μηλοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovium ſervator.

Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora ſeu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις, Ariſt. Av. 1237. Ex μῆλον, & σφάττω.

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, Heſ. Ex iiſd.

Μηλοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves alens. Ex τρέφω.

Μηλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves comedens, ovilla carne veſcens. Ex μῆλον, & φάγος.

Μηλοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, oves occidens.

Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala ſeu poma fero. Τὴν πήραν ἃ ποκ' ἐμαλοφόρει, Theoc. Ep. 2, 4. A

Μηλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pomifer, mala ſeu poma ferens; μηλοφόροι, regis Perſarum ſatellites, aurea mala geſtantes in haſtis. Ex μῆλον, & φέρω.

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, ovium cuſtos.

Μηλόω, ſpecillum immitto, ſpecillo pertento, exploro. A μήλη.

Μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, Heſ. Suid. (2) vitis alba, Dioſc. Ab eod.

Μήλων, ωνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis ſacra fiebant, Pollux. A μῆλον.

Μήλωσις, ιος, ἡ, ſpecilli demiſſio, exploratio, quæ fit immiſſo ſpecillo. A μηλόω.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis ovina; (2) pellis quævis, Gl. V. pellis lanata. A μῆλον, *ovis*.

Μηλωτὴς, οῦ, τὸ, ovium paſtor. Ab eod.

Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, ſpecillum auricularium, quo ad repurgandas aures utimur, Gl. V. ſpecillum. A μήλη. Unde

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. auriſcalpia.

Μήλωψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, colore malum referens, mali faciem habens, qui coloris eſt pomacei. Ex μῆλον, & ὤψ.

ΜΗ'Ν, *Conj.* autem, vero, pro δὲ; (2) tamen; (3) profecto, ſane; ἀλλὰ μὴν, atqui vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, ſed neque; γε μὴν, vero, porro; ἦ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; ϗ μὴν, quin etiam; ϗ μὴν δὴ, immo, enimvero; ϗ μήν γε, at ſaltem, at vero; ϗ μὴν ϗ, quin etiam; οὐ μὴν, non tamen, nec vero.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, menſis; οἱ μῆνες, menſtrua.

Μηναγυρτέω, ῶ, f. ήσω, ſingulis menſibus ſtipem colligo Matri Deum. A

Μηναγύρτης, ου, ὁ, qui ſingulis menſibus Matri Deum ſtipem colligit, quod officium certi Rheæ ſacerdotis erat. Ex μὴν, & ἀγείρω.

Μήνατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a μαίνομαι.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.

Μηνιαῖος, αία, αῖον, menſtruus, qui eſt unius menſis. A μήν.

Μηνίαμα, τὸ, iracundia perſeverans. A

Μηνιάω, ῶ, f. άσω, iram vel odium exerceo, iraſcor. A μῆνις.

Μηνίγγιον, membranula. A μῆνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos membranæ cerebri, inſtrumentum chirurgicum.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) ſedimentum vini in dolio, priuſquam effloreſcat & ebulliat, Heſ.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, inſania. Ab eod.

ΜΗ῀ΝΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, ira diuturna, iracundia, odium.

Μηνίσας, *qui iratus fuit*, aor. 1. part. act. verbi μηνίω.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula; (2) ſpecies aciei; (3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ, in ſtatuarum capitibus, quæ lunæ creſcentis cornua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, ſuccenſeo; iram, odium, vel ſimultatem exerceo; iraſcor. Ἀυτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ ϖαρήμενος, Il. 1, 448. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lunæ formam habens, lunæ ſimilis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη, & εἶδος, *ſpecies*.

Μηνοειδῶς, *Adv.* in modum lunæ curvatæ ſeu falcatæ. A μηνοειδής.

Μήνυμα, ατος, τὸ, ſignum, indicium, indicatio, ſignificatio. Ph. indago. A μηνύω. Hinc

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ἡ, idem quod.

Μηνυτης, οῦ, ὁ, index, nunciator, delator, dicitur & de Hiſtorico, ap. Luc.

Μηνυτικὸς, ὴ, όν, ſignificandi ſeu indicandi vim habens, ſignificativus, Gl. V. indicativus. A μηνυτής.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΥΩ, f. ύσω, indico, ſignifico, nuncio, certiorem facio; declaro; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicaſſe; aor. 1. paſſ. μηνυθεὶς, indicatus. Ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; Soph. Oed. Tyr. 101. Εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μηνύσατε, Eur. Ion. 787. Πάντα τεῷ ἢ λέγων μήνυσον ἑταίρῳ, Theocr. 21, 38.

ΜΗ῀ΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, *Angl.* Spignel, or Mew.

Μὴ 'πιβάλῃς, *Poët.* pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne injicias, ne injiceres*, abjecta per apoſtrophum vocali brevi initiali, ob præced. finalem longam, ſic

Μὴ 'πιτάμῃς, *Poët.* pro μὴ ἐπιτάμῃς.

Μήπη, nequa, Gl. V.

Μηπότε, numquam, non umquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num.

Μήποθεν, necunde, Gl. V.

Μήποτε, nequando, Gl. V.

Μήποτε οὖν, numquid ergo, Gl. V.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπωγε, *Adv.* idem.

Μηπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, funiculus, filum.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηρορραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, femori inſutus, epithet. Bacchi. Ex μηρὸς, & ῥάπτω, *ſuo*.

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ, *per metaplaſm* pro μηροὶ, Od. 2, 179.

Μηροτομέω, ῶ, fut. ήσω, femur incido, femur abſcindo. Ex μηρος, & τέμνω.

Μηροτραφὴς, έος, ὁ, epithet. Bacchi, quia in Mero monte educatus, Strabo.

Μηροτυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, femora feriens ſeu percutiens. Ex μηρὸς, & τύπτω.

Μήρογμα, ατος, τὸ, ap. Nic. de tractu & glomeratione ſerpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, fut. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio. A μηρυκίζω.

Μηρύκω, & μηρυκομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, ύκος, ὁ, piſcis quidam ruminans. Gl. V. rumen. A μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med.

ΜΗΡΥ'Ω, ſut. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, & filum deduco; (2) texo, intexo. Τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός, Theoc. 1, 29.

Μήσαο, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, a μήδομαι.

Μήσεαι, 2. ſ. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μήσῃ.

Μῆστο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμηστο.

Μῆστι, *Dor.* pro μὴ ἐστι, ſed recte etiam ſcripſeris μὴ 'στι. Conf. μὴ 'πιβάλῃς.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, conſiliarius, conſultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗ'ΤΕ, *Conj.* neque, nec.

Μητέριος, ου, ὁ, maternus, in Epigram. A

ΜΗ'ΤΗΡ, μητέρος, & *per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; apud Scriptores Eccleſiaſticos baptiſterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, conſilia agito, conſulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόασι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι; μητιόωσα, part. præſ. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιᾶσθαι, ſignificatione act. A μῆτις.

Μητιέτης, ου, ὁ, conſilio pollens, prudens, conſiliarius, conſultor; μητιέτα, pro μητιέτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, conſilia agito, conſulto; (2) molior, efficio, ſtruo, machinor. fut. μητίσομαι, verſus cauſſa μητίσσομαι. Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητισσομαι ἔχθεα λυγρὰ, Il. 3, 416.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, conſilio abundans, cui multum eſt conſilii, Ab eod.

Μητιόωσιν, *conſultant*, 3. plur. præſ. ind. act. *Poët.* cum ν, pro μητιῶσι, a μητιάω, *conſulto*.

ΜΗ῀ΤΙΣ, ιδος, conſilium, intelligentia, prudentia, ſapientia, vafrum conſilium.

Μήτοι, *Adv.* ne forte.

Μήτοιγε, *Adv.* idem; nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) ſecundæ; (3) arboris medulla; (4) veſparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum ſive Cybelæ ſtipem colligo. A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum ſtipem colligit. Ex μήτηρ, & ἀγείρω.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, ſed ἡ μητράδελφος, ου, matris ſoror, matertera. Gl. V. μητραδέλφη, matertera.

Μητράζειν, matreſcere, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλῴας, ου, ὁ, matris percuſſor, matricida. Ex μήτηρ, & ἀλοιάω.

Μητραλῴην, *Att. & Ion.* pro μητραλοίαν.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου, ὁ, inſtrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, & ἐγχύω, *infundo*.

Μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pol.

Μητρίδιος, α, ον, *Epith.* urticæ: matrix, ſemen in ſe habens, ap. Ariſtoph. *Ern.*

Μήτριος, τὰ μήτρια, materna, Gl. V.

Μητρικος, ὴ, ὸν, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, matris more.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut ϖόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda eſt. A μήτηρ.

Μητρογαμέω, ῶ, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a matre edoctus. Ex διδάσκω.

Μητρόδοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, a matre receptus. Ex δέχομαι.

Μητρόθεν, *Adv.* a matre, ex parte matris.

Μητρόθεος, ου, ἡ, Dei mater, ſeu parens; epith. B. Virginis.

Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκτονέω, ῶ, fut. ήσω, matrem occido. A

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium, R. A

Μητροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, & κτείνω.

Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater: ſeu ex quo coloniæ dicuntur. Ex μήτηρ, & κώμη, *vicus*.

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpurius.

Μητροπάρθενος, ου, ἡ, mater & virgo.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, ſive quæ colonias emiſit.

Μητροπολίτης, ου, ἡ, qui ex urbe matrice ſeu metropoli eſt; (2) Epiſcopus Metropolitanus, qui metropoli præeſt, & alios Epiſcopos ſub ſe habet. A pr.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet. Quaſi a μητροπρεπής. Ex μήτηρ, & ϖρέπει.

Μητρορραίστης. ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit, Suid. Ex ῥαίω.

Μητρόρριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a matre abjectus, R. Ex μήτηρ, & ῥίπτω.

Μητροτρεφὴς, ὲς, matris alumnus. A τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

Μητροφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, & φθείρω.

Μητροφόνος, ου, ὁ, matricida. Ex φένω.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iiſdem.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, & tamen non natus eſt; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A præc.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ου, ὁ ϗ ἡ, novercalis. A μητρυιά.

Μητρῳακὸς, ut μητρῳακὰ ἀγιστεῖα, purificationes in ſacris Cybeleis fieri ſolitæ. A μητρῷα.

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ου, fanum Cybeles ſeu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, ſacra Cybeleia.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accuſ. μήτρωα. Ab eod.

Μηχανάαται, *machinatur*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Poët.* pro μηχανᾶται, *contr.* ex μηχανάεται. A

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, *Poet.* μηχανάασθαι, μηχανόωνται, 3. plur. præſ. ind. *Poet.* pro μηχανῶνται, μηχανάονται. μηχανοώμενοι, part. *Ion.* pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι etiam paſſ. ut μεμηχάνητο, pluſquam perfect. arte mechanica factus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; ſubdole compoſitus. Terminationes activæ raro occurrunt. Soph. μηχανᾷν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. Μεμηχάνηται τοὔργον, rite confecta, Soph. Trach. 595. Πάντ' ἐμηχανᾶντ' ἐφ' ὑμῖν, Ariſt. Pace, 619. Ἐκ τῶν γὰρ ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα, Eur. Hipp. 335. Ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο Αἴγισθος, id. Elec. 31. A μηχανή.

Μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perfect. paſſ. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 Paralip. 26, 15. Suic. A

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, artificium, ſeu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (2) commentum, ars, ſolertia; (3) machina, fabrica; ciconia; Th. (4) machina bellica; (5) machinatio, conſilium, molitio, Gl. V. ϖάσῃ μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, οὐδεμία μηχανὴ dicitur de re impoſſibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, ſtratagema; molitio, Gl. V. A μηχανάομαι.

Μηχάνησις, ιος, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.

Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.

Μηχανητὴς, ου, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc

Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, ſeu machinas conficiendi peritus; (2) ſolers in excogitando.

Μηχανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, machinam ferens, Suic. Ex μηχανὴ, & φέρω.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, ſeu machinas fabricandi peritus; (2) *Subſt.* artifex eorum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt; ſed ἡ μηχανικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars mechanica. A μηχανή.

Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, verſutus. Voc. μηχανιῶτα. A μηχανή.

Μηχανοδίφης, ου, ὁ, idem. A διφάω.

Μηχανόεις, εσσα, εν, idem.

Μηχανοίατο, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro μηχανῷντο, a μηχανάω.

Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, R.

Μηχανοποιΐα, ἡ, machinarum fabricatio. A

Μηχανοποιὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex & moderator. Ex μηχανὴ, & ποιέω.

Μηχανορραφέω, fraudes excogito.

Μηχανορραφία, ας, ἡ, machinarum ſtructio, fraudum excogitatio. A

Μηχανορράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolorum & fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ, & ῥάπτω.

Μηχανουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ, & ἔργον.

Μηχανώμενος, præſ. part. med. *contr.* pro μηχαναόμενος, a μηχανάω.

Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen. A μῆχος.

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, conſilium, commentum, remedium; (2) dolus, ars. A μηχανή.

Μία, una, vide εἷς.

Μιαιγαμία, ας, ἡ, pollutæ nuptiæ, nuptiæ impuræ, Suid. Ex μιαίνω, & γάμος.

ΜΙΑΊΝΩ, fut. ανῶ, inquino, conſpurco, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) polluo, contamino, conſcelero; μιήνῃ, a. 1. act. conj. 3. ſing. tinxerit; μιάνθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐμιάνθησαν, maculati ſunt; μιῆναι, a. 1. act. inf. violare, Ph. Εἵματα καλὰ μιαίνεις, Theoc. 27, 52. Οὐ μιανθῆναι θέλων, Eur. Ion. 1159.

Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat, Πόνρον γ᾽ αἵρεσιν μιαιφονεῖν, Eur. Iph. in Au. 1412.

Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria & ſcelerata, homicidium impium, parricidium. A

Μιαιφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſe cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) ſanguinarius, crudelis, propenſus ad ſanguinem effundendum. Ex μιαίνω, & φόνος, *cædes.*

Μιαιφονώτατα, crudeliſſime, fœdiſſime.

Μίανμα, ατος, τὸ, tinctura, Suid. A μιαίνω.

Μιάνθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, a μιαίνω.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.

Μιαντὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.

Μιανῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, ſcelus. A

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpurcus, pollutus, contaminatus; (2) ſceleſtus, dirus, ſceleratus, impurus, flagitioſus, abominandus, obſcœnus. A μιαίνω.

Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis veſcor.

Μιαροφαγία, ας, ἡ, vetitorum eſus, A

Μιαροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vetitis cibis veſcitur.

Μιαρῶς, *Adv.* impure; (2) ſceleſte, ſcelerate.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, ſtuprum, Gl. V. A μιαίνω.

Μιασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Μιάστωρ, ορος, ὁ, inquinator, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde contaminatus, homicida. Ab eod.

Μίγα, *Adv.* miſtim, promiſcue. A μίγνυμι.

Μιγάδην, *Adv.* idem & ab eod.

Μιγάζομαι, miſceor. Ab eod.

Μίγας, άδος, ὁ καὶ ἡ, miſtus, permiſtus, miſcellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiſcue convenæ. Ab eod.

Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiſcue.

Μίγδην, *Adv.* promiſcue, Ph. Ab eodem.

Μιγείη, 3. ſ. aor. 2. opt. paſſ. v. μίγνυμι.

Μιγεὶς, *mixtus*, part. a. ejuſd.

Μίγεν, 3. pl. a. ejuſd. in ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμίγησαν.

Μιγέωσιν, 3. pl. a. ejuſd. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μιγῶσι.

Μιγήμεναι, a. in inf. *Dor.* pro μιγῆναι.

Μιγῆν, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγην.

Μιγῆναι, a. idem in infin.

Μιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. μίγνυμι.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum miſturis. Ab eod. μίγνυμι.

Μιγματοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola.

Μιγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod μίγμα, ap. Laërt.

ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo, paſſ. μίγνυσθαι, miſceri; prope accedere, conſueſcere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1 μιχθεὶς, μιχθεῖσα; perf. paſſ. part. μεμιγμένος, miſtus. Τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, Ariſt. Pace, 1154. Λόγχης ἐν ὑσμίνῃσι μίξαντες πάλην, Lyc. 1358. Πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς, Eur. El. 756.

Μιγνύναι, *miſcere*, præſens in infin. act.

ΜΙ´ΔΑΣ, ου, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; nomen jactus teſſerarii ſeu aleatorii admodum felicis; (3) beſtiola fabas exedens.

Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.

ΜΙ´ΘΡΑΣ, ου, ὁ Sol apud Perſas, ut Deus.

Μικκὸς, ἡ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκόν, *Adv.* parum, pauliſper. Vox Dorica.

Μικκύλος, parvulus, puſillus, Dim. a pr.

Μικραδικητικὸς, ἡ, ὸν, in parvis injurioſus.

Μικραίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ob parvas res expoſtulans. Ex μικρὸς, & αἰτία, *cauſſa.*

Μικραύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, paucos vel etiam parvos ſulcos habens, Suic.

Μικρῆς, gen. ſing. f. g. pro μικρᾶς.

Μικροβασίλειος, α, ον, parvum regnum habens. A

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.

Μικρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, breve tempus vivens, qui exiguæ eſt vitæ.

Μικρόβωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvas habens glebas.

Μικρογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvum mentum habens, R. Ex μ. & γένειον.

Μικρόγενυς, υος, ὁ καὶ ἡ, idem, R.

Μικρογλαφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvos & aptos articulos habens, Suic.

Μικρογνωμοσύνη, ἡ, id. quod μικροψυχία.

Μικρογραφέω, vocali brevi ſcribo, v. c. ο pro ω. Vox Gramm.

Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς, & δόσις.

Μικροθαυμαστος, ὁ καὶ ἡ, res parvas admirans. A θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo puſillo ſum.

Μικροθυμία, ας, ἡ, puſillanimitas, animus puſillus. A

Μικρόθυμος, ὁ καὶ ἡ, qui animo puſillo eſt.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A

Μικρόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, exiguum habens caput. Ex μ. & κεφαλή.

Μικροκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, parva ſuſcipiens pericula.

Μικροκλέπτης, ου, ὁ, fur rerum minutarum.

Μικροκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς, & κοιλία.

Μικρόκοσμος, ου, ὁ, parvus mundus, homo.

Μικροληψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μ. & λῆψις.

Μικρολογέομαι, οῦμαι, rei parvæ rationem habeo; anxie & ſcrupuloſe circa vilia & ſpernenda occupor; ſordide & parce facio Μηδὲν περὶ συγκρίσιας τῶν φαινέντων μικρολογουμένη, Hern og.

Μικρολογία, ἡ, oratio tenuis omnique ſententiarum dignitate deſtituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus; (3) rerum exiguarum magni æſtimatio; (4) ſordes, avaritia, parſimonia. A

Μικρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, ſcrupuloſus; (2) ſordidus, tenax, præparcus, avarus.

Μικρολόγως, *Adverb.* res parvas magni æſtimando; (2) ſordide, avare, præparce.

Μικρόλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui res minimæ animi moleſtiam adferunt. Ex μ. & μέλος.

Μικρομελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parva habens membra, Suic. Ex μ. & μέλος.

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A

Μικρομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parvis partibus conſtans. Ex μ. & μέρος.

Μικρόμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvos oculos habens. Ex μ. & ὄμμα.

Μικρόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvum peplum geſtans, R.

Μικροποιέω, minutum reddo. Μικροποιεῖν δ᾽ οὐδὲν οὕτως ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, &c. Longin, 41.

Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc

Μικροπολιτικὸς, ἡ, ὸν, civi parvæ civitatis conveniens ſ. uſitatus, &c. Hinc μικροπολιτικὸν, οῦ, multitudo parvi oppidi.

Μικροπόνηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, in parva re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, ſordes, indecora parſimonia.

Μικροπρεπεύομαι, fut. εύσομαι, indecore parcus ſum, ſum vilis abjectique animi. A

Μικροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viles abjectoſque homines decens; (2) vilis, ſordidus, illiberalis. Ex μ. & πρέπει, *decet.*

Μικροπρεπῶς, *Adv.* ſordide, illiberaliter.

Μικροπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, faciem parvam habens, R.

Μικροπτέρυξ, γος, parvas alas habens.

Μικρόρραξ, αγος, ὁ καὶ ἡ, qui parvos habet acinos.

Μικρόρριν, vel μικρόρρις, ινος, ὁ καὶ ἡ, parvum naſum habens.

Μικροορροπύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvum habens orrhopygium. Ab ὀρροπύγιον.

ΜΙΚΡΟ´Σ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti eſt; (3) paucus; μικρὸν, *Adv.* paululum, parum; μικροῦ, prope, fere, propemodum; μικροῦ δεῖν, paulo minus pene, Ph. μικροῦ πρόσθεν, paulo ante, Ph. μικρῷ πρότερον, paulo ante; μικρῷ ὕστερον, paulo poſt, & μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕστερον.

Μικροσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, parva habens crura, Suic. A σκέλος.

Μικροσπέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvum ſemen habens. Ex σπέρμα.

Μικρόσπερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Μικρόσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, parvas ſpicas habens.

Μικρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, os parvum habens.

Μικροσταιρος, ον, folia perparva habens.

Μικρόσφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui parvus & debilis eſt pulſus; (2) debilis. A σφύζω.

Μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulſus. Ex iiſd.

Μικρόσχημος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvum habitum habens, Suic. A σχῆμα.

Μικρότατον, paululum, Gl. V.

Μικρότερος, minor, Ph. A μικρός.

Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis & abjectus artifex, Suic. A τέχνη.

Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, puſillitas. A μικρός.

Μικροτράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exiguam, ſ. tenuem habet menſam. Ex τράπεζα.

Μικρότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, parvos ſeu breves habens pilos. A θρίξ.

Μικροφάγος, ὁ καὶ ἡ, tenuiſſimo victu utens.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & ſordida gloriæ ambitio, ambitio frivola, Suic. A

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex rebus tenuibus honorem captans, Theophr.

Μικροφρόνως, *Adv.* illiberaliter, ſordide.

Μικροφροσύνη, ης, ἡ, puſillanimitas. A

Μικρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, puſillanimus. Ex μικρὸς, & φρήν.

Μικροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, puſillus. A φυή.

Μικροφυΐα, ας, ἡ, parvitas. A μικροφυής.

Μικρόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parva habens folia.

Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A

Μικρόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, gracilem & exilem vocem habens. A φωνή.

Μικρόχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parvam regionem habens, exiguum ſolum habens, Rob.

Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, puſillo animo ſum; exponitur etiam, animo deficio.

Μικροψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas, animus demiſſus & abjectus. A

Μικρόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui animo demiſſo & abjecto eſt, puſillanimus. A ψυχή.

Μικρύνω, parvum reddo, imminuo. A μικρός.

Μικρῶς, *Adv.* parum, leviter.

Μίκτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι. Unde

Μικτὸς, ἡ, ὸν, mixtus; (2) miſcibilis. A μίγνυμι, *miſceo*.

Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus; hederæ ſpecies, e qua tori fiebant.

Μιλησιουργὲς, Mileſio opere factum; ſicut celebrantur Μιλήσια ςρώματα, Mileſia ſtragula, & Μιλήσια ἔρια, Mileſiæ lanæ. Ex ἔργον & Μίλητος, Miletus, quæ eſt urbs Aſiatica.

ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, miliarium columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta; (2) vas ad reparandam aquam calidam. Athenæus, Lib. III.

Μιλιάζω, f. άσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιάσθαι, milliaria eſſe dimenſa, apud Strab. A μίλιον. Hinc

Μιλιασμὸς, ȣ, ὁ, dimenſio per milliaria.

ΜΙ'ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum.

Μίλον, ȣ, τὸ, aut μίλος, ȣ, ὁ, milacis, ſeu ſmilacis, taxi, ſive hederæ flos, Poll.

Μίλτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui e minio eſt, A μίλτος.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tectus. Ex μ. & ἀλείφω.

Μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. A μίλτος.

Μιλτίτης, ȣ, ὁ, ut μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.

Μιλτοπάρῃος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, genas minio infectas habens; *Epith.* navis rubro pictæ.

Μιλτόπρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minio pulcre pictus, decorus. Ex μ. & ϖρέπω.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ȣ, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo ſegetum.

Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo, Gl. V. minio. A μίλτος.

Μιλτώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, miniaceus, minio ſimilis; (2) minii plenus. Ab eod.

Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effoſſio; (2) locus, ubi minium effoditur.

Μιλτωρύχος, ȣ, ὁ, minii ſeu rubricæ effoſſor. Ex μίλτος, & ὀρύσσω.

Μιλτωτὸς, ἡ, ὸν, rubricatus, Gloſſ. Vet. A μιλτόω.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.

Μίλφωσις, εως, ἡ, idem.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ȣ, τὸ, fragum, fructus arbuti.

Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ ſeu ſacerdotes Bacchi. A μιμέομαι, *imitor*.

Μιμαλόνες, όνων, αἱ, idem & ab eod.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, ſive μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.

Μιμαυλέω. hiſtrioni accino tibia, Heſ. ὑποκρίνεσθαι. A

Μίμαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mimos tibia exprimit. Ex μῖμος, & αὐλὸς, *tibia*.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ μιμούμεθ', Eur. Ion. 452. Τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι, Ariſt. Nub. 559. Τὸν τρόπον μεμίμημαι τὸν τῶν ἀγροίκων, id. Conc. 279. Εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαι σὲ πρὸς αὐτὴν, Luc. pro Imag.

Μιμηλάζω, imitor, Heſ. A μιμηλός.

Μιμηλὸς, ἡ, ὸν, imitando expreſſus, a docto imitatore factus. Hinc *Dor.* μιμηλὰ, imitando expreſſa imago; μιμηλὸς, etiam active pro imitandi ſolertia præditus, imitator; ut μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars; μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præſtantiſſimi. A μιμέομαι.

Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas, Suid. ſine expoſitione. A μιμηλός.

Μιμηλῶς, id. quod μιμητικῶς.

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago.

Μιμήσαιντο, 3. pl. aor. 1. optat. med. verbi μιμέομαι.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.

Μιμητὴς, ȣ, ὁ, imitator; poëtæ quoque & hiſtriones dicuntur μιμηταὶ, illi, quod verbis & oratione, hi, quod geſtu præcipue imitentur mores hominum. Hinc Philoxeno μιμητὴς, inſectator. Ab eod.

Μιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitandi ſolertia præditus, peritus imitator, Gl. V. geſticularius.

Μιμητικῶς, imitando, more imitatorum.

Μιμητὸς, ἡ, ὸν, imitabilis. Ab eod.

Μιμία, ἡ, imitatio. A μῖμος.

Μιμικὸς, ἡ, ὸν, mimicus, ad mimos pertinens. A μῖμος.

Μιμνάζω, permaneo, conſtanter maneo, exſpecto. Μιμνάζειν ϖαρα νηυσὶ, Il. 2, 392. A μίμνω.

Μιμνάσκετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο.

Μιμνήσκεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro μιμνήσκῃ, a

Μιμνήσκω, facio recordari, in memoriam revoco; μιμνήσκομαι, recordor, memini. A μνάω. Vide μνάομαι.

Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμιμνον, a poëtico μίμνω, pro μένω.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. part. *Poet.* pro μίμνουσι.

Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exſpecto; (3) ſuſtineo, excipio. Σοὶ δὲ ϖρὸς ϖέτραις μόρος μίμνει δυσαίων, Lyc. 1076. Ἡ μίμνει κατ' οἶκον ἰσορῶν ἀπαιδίαν, Eurip. Ion. 514. A μένω.

Μιμογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mimos ſcribit. Ex μῖμος, & γράφω.

Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito, paſſ. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A

Μιμολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mimos recitat, in Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam. Ex μῖμος, & λόγος.

Μῖμος, ȣ, ὁ, mimus, imitator; hiſtrio, Gl. Vet. (2) mimus, imitatio, Gl. Vet. nempe ipſe actus mimicus, plerumque obſcœnior, & mimi ejuſmodi ſcenici verſus. A μιμέομαι. Unde

Μιμὼ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, ſimia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes.

ΜΙ'Ν, *Pronom. indeclin.* ſeipſum, ſeipſam; alicubi & pro ſeipſos. Μὶν σκότος εἷλε, *Hom. Il.* 5, 47. Κῶμα μὶν ἔχει, ſeipſos, *Hippocr.*

ΜΙ'ΝΔΑΞ, ακος, ἡ, ſuffimentum quoddam, ſuffitus, Heſ.

ΜΙ'ΝΘΑ, vel μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba ſuavis odoris.

ΜΙ'ΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, ſtercus, merda. Alicubi & pro μίνθη. Hinc

Μινθόω, ῶ, f. ώσω, ſtercore inquino.

Μινυαμάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Minyarum domitor, Suic. Ex Μινύαι, *Minyæ*, qui gens erant Theſſaliæ, & μάχομαι.

Μινυθέω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo; unde perf. μεμινυθήκασιν, apud Hippocrat. A μινυός. Hinc

Μινύθημα, ατος, τὸ, quod imminutum eſt; extenuata pars corporis.

Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, Suic. ex Hippocr. Ab eod.

Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decreſco, deficio, marceſco. Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, Heſiod. Ἐργ. 6. Μινύθῃ δέ τοι ἔργον, ib. 407. A μινυός. Hinc

Μίνυνθα, *Adv.* parumper, pauliſper, paululum, ad parvum temporis ſpatium.

Μινυνθάδιος, fut. μινυνθαδίη, brevi tempore durans. A μίνυνθα.

Μινυθώδης, ες, brevis. Ab eod. *Ern.*

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, parvus, exilis.

Μινύριγμα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A μινυρίζω.

Μινύριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμινύριζε; vel *exili voce lamentare*, 2. ſing. præſ. imper. v.

Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo, Ph. μινυρίζει, minurit. Ὡς ἂν μινυρίζαν δεῦρο τις προσέρχεται, Ariſt. Av. 1420. A μινύρομαι.

Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum avium. A μινυρίζω. Unde

Μινυρισμὸς, ȣ, ὁ, murmuratio, ſuſurratio.

Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. Μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, Ariſt. Conc. 887. A μινυός.

Μινυώριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex μινυὸς, & ὥρα.

Μιξαιθρία, ας, ἡ, ſerenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex μίξις, & αἰθρία.

Μιξαίθριον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Μιξάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemihomo.

Μιξέλληνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos.

Μιξίαμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conviciator, Heſ. Ex μίξις, & ἴαμβος, *carmen Iambicum*, quod olim conviciis in primis adhibebatur.

Μιξίας, ȣ, ὁ, mixtor, qui miſcet, Heſ. A μίγνυμι. Unde

Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permiſtio, temperatura; (2) concubitus, coitus.

Μιξοβάρβαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemibarbarus.

Μιξοβόας, ȣ, ὁ, promiſcue clamans, Rob. Ex μίξις, & βοάω.

Μιξόδια, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rhod. μιξοδίη, locus inter Scyllam & Charybdim. Ex μίξις, & ὁδός.

Μιξοδος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Μιξοθὴρ, ηρος, ὁ ϗ ἡ, ſemiferus, feræ quaſi permixtus.

Μιξόθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) qui belluinis eſt moribus, Suic. Ex iiſd.

Μιξόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus.

Μιξόθροος, ον, e variis clamoribus mixtus.

Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, Heſ. Ab οἰφέω.

Μιξόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, albo diſtinctus, ſemialbus.

Μιξολύδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemi Lydius.

Μιξολυδιςὶ, *Adv.* ſemi Lydio more.

Μιξόμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemihomo, ut centaurus

Μιξονόμος, *Epith.* hirci, quia inter oves paſcuntur, ap. Ath. E μ. & νέμω.

Μιξοπάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, partim virginis, partim animalis naturam habens; ſemivirgo, ut Harpya.

Μιξοπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus capilli canis incipiunt miſceri. Gl. Vet. canaſter.

Μιξόπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pure permixtus, Suic. Ex μ. & ϖύον.

Μιξοφρύγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemi Phrygius.

Μίξοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſupercilia coëuntia habens. Ex μίξις, & ὀφρύς.

Μιξόχλωρος, ον, ſubviridis.

Μίξω, *miſcebo*, f. 1. ind. act. v. μίγνυμι.

Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum ſeu bonarum rerum. A

Μισάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui bonos odit, Suic. Ex μισέω, & ἀγαθός.

Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A

Μισάδελφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui fratrem odit.

Μισαλάζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, oſor arrogantiæ.

Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A

Μισάλληλοι, ων, οἱ ϗ αἱ, qui ſe mutuo odio proſequuntur. Ex μισέω, & ἀλλήλων.

Μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi.

Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas

manitas. Μισανθρωπίη (*Ion.*) φθέγγεσι ἐς ἐρημίην, *Aret.* A

Μισανθρωπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor hominum, inhumanus.

Μισαπόδημος, ου, abhorrens peregrinationem.

Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit miſtio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miſcentur; (2) ipſe aquarum gurges illic collectus. Ex μίσγω, & ἄγκος, *vallis*.

Μίσγεαι, 2. ſ. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro μίσγῃ, a μίσγω.

Μίσγετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐμίσγετο.

Μισγητία, v. μισητία.

Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex μίσγω, & ὁδός.

Μισγοῖσα, pr. part. f. g. *Dor.* pro μίσγουσα.

Μισγόμενον, acc. ſ. præſ. part. paſſ. vel med.

Μισγονόμος, γῆ, terra, ubi omnes promiſcue paſcunt, Heſ. A νέμω.

Μίσγω, miſceo, permiſceo; μίσγομαι, miſceor, coëo, concumbo, congredior. Ἐμισγέσθην φιλότητι, Iliad. 14, 295. A μίγνυμι.

Μισέλλην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, Græcorum oſor.

Μισεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum oſor, Pollux. Ex μῖσος, & ἔργον.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, ſociorum odium, Pollux. A ſeq.

Μισέταιρος, ου, ὁ, ſociorum oſor, Poll.

Μισέω, ῶ, odi, odio proſequor; (2) minus diligo, minus curo; μισέομαι, οῦμαι, odio ſum; μεμισημένος, inviſus, odioſus, præt. partic. Μίσει τὸν φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Eur. Ion 644. Μισεῖται γὰρ ἄνοσιος γυνὴ, id. El. 652. A μῖσος.

Μισηθεῖσα, aor. 1, part. paſſ. f. g.

Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, *Lucian.*

Μισήλιος, ου, ὁ, ſolifuga, Gl. V.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium, Rob. A μισέω.

Μισήσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. μισέω.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinoſa, pruriens, Ammon. Suid. Quaſi μισγήτη, a μίσγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, inſatiata libido, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, oſor, Philox. A μισέω. Unde

Μισητίζω, odi, odio proſequor, Heſ.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio proſequitur.

Μισητικῶς, odio proſequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odioſus, inviſus, qui odio habetur. A μισέω. Unde

Μισητρὸν, τὸ, Vulg. Lex. ſed v. μίσηθρον.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu præmii perſolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex μισθὸς, & ἀπόδοσις.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit, præmium, pœnam ſumit.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula, Dim. a μισθός.

Μισθαρνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam ſuam locant. A

Μισθαρνίζω, fut. ίσω, idem quod

Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, ſtipendia facio. Dicitur & de meretricio quæſtu. A

Μισθαρνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Heſ. ubi malunt μισθάρνης, ου, ὁ. Ex μισθὸς, & ἄρνυμαι.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad eos, qui operam mercede locant. A μισθαρνέω.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, opera, quæ pro mercede præſtatur; (2) quæſtus meretricius, A μισθαρνής. Hinc

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, id. quod μισθαρνητικός.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magiſtratum gerit, magiſtratus mercenarius. Vocabul. Ariſtoph. forma patronymici, quaſi a μισθάρχης, vel μίσθαρχος.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis ſeu ſtipendii ſolutio. Ex μισθὸς, & δόσις.

Μισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, mercedem ſive ſtipendium do, ſeu perſolvo; μισθοδοτοῦμαι, mereor, mercedem fero. Μισθοδοτῆσαι τοὺς ὁπλίτας, Dem. A

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolvit.

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, merces, præmium laborum, ſalarium, ſtipendium militum, pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, ſtipendium, id ipſum, quod mercedis loco accipitur, ſalarium.

Μισθοφορέω, ῶ, mercedem capio, quæſtum facio; (2) æra mereo, ſtipendia facio. Στρατιὰν ἐπ' ἐμὲ μισθοφορεῖς, Phal.

Μισθοφορητέον, ſtipendium dandum eſt. Οὐ μισθοφορητέον τοὺς στρατευομένους, Thuc.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipſa actio ſtipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium eſt; (2) qui ſtipendia facere ſolet; μισθοφορικὸν, ſtipendiale, Gl. V. A

Μισθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit. ſtipendiarius. Ex φέρω.

Μισθόω, ῶ, futur. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; μισθόομαι οῦμαι, mercede conduco, fut. μισθώσομαι, conducam. Et paſſive mercede conducor; ut μεμισθωμένος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις, Ariſt. Av. 1157. A μισθός.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquid utendum locatur, vel conducitur; (2) illud ipſum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces, qua quis operam ſuam locat; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæſtus meritorius. A μισθόω.

Μισθωμάτιον, ου, τὸ, mercedula, qua aliquid locatur, vel conducitur, Dim.

Μισθώσασθαι, a. 1. inf. act. v. μισθόω.

Μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius, locatorius, Gl. V. A

Μισθώσιμος, ου, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci poteſt, Gl. V. locatitius. A

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

Μισθωτὴς, οῦ, ὁ, conductor.

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A μισθόω.

Μισθώτριαι, vel μισθώτριαι γυναῖκες, apud Pollucem, mulieres mercenariæ. A μισθωτής.

Μίσιππος, ὁ καὶ ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙ'ΣΚΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, vile & nigrum vinum, Heſ.

Μίσκελος, ſordidus & præparcus, qui fruſta etiam rejecta colligit. A μίσκοι.

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, Poll. Vide μίσχος.

Μισοβάρβαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor barbarorum.

Μισοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis vel regum oſor.

Μισογαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, a nuptiis abhorrens.

Μισογόης, ὁ, oſor præſtigiarum & impoſturarum.

Μισογύναιος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor mulierum.

Μισογυνεία, ἡ, odium erga mulieres. A

Μισογυνέω, odi mulieres. A

Μισογύνης, ου, ὁ, oſor mulierum. Ex μισέω, & γυνή.

Μισόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor populi, ſ. ſuæ civitatis.

Μισοδημότης, ου, ὁ, idem & ex iiſd, Suic.

Μισοδικαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod

Μισόδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui jure agere odit, litium oſor. A δίκη, *jus.*

Μισόθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deum vel deos exoſus.

Μισόθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, a venatione alienus. A θήρα.

Μισόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui comam non alit.

Μισοκακέω, mala odi, Gl. V. E κακός.

Μισόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor honeſti.

Μισοκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lucrifuga, Gl. Vet. A κέρδος.

Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.

Μισολάμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Lamachi, imperatoris bellicoſi, oſor. Vox Ariſtoph.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus ſum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, diſputationum & ratiocinationum. A

Μισόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui diſputationes & ratiocinationes odit; (2) oſor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

Μισόνοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſpurios odit.

Μισόνυμφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nuptias odit, Suic. A νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hoſpitum, inhoſpitalitas, Rob. A

Μισόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor peregrinorum, hoſpitum, inhoſpitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, oſor liberorum, liberos exoſus.

Μισοπάρθενος, ὁ, virginibus infeſtus.

Μισοπάτωρ, ὁ, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ου, ὁ, Perſas exoſus, Perſis infeſtus.

Μισοπόλεμος, ὁ καὶ ἡ, alienus a bello.

Μισόπολις, ϊος, ὁ καὶ ἡ, oſor civitatis.

Μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non ſtudeo, Plato. A

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

Μισόπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem averſor. Πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, Lyſ. A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum oſor, qui improbos vel improbitatem etiam averſatur, Ph. μισοπόνηρος, ſeverus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, ου, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, cum odio improborum.

Μισοπορπακιστάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantiſſima, proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei. Vox Ariſtophan. Ex μισέω, & πόρπαξ.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit, qui negotia odit. A πρᾶγμα.

Μισοπροσήγορος, ὁ καὶ ἡ, difficilis aditu.

Μισόπτωχος, ὁ καὶ ἡ, odio habens pauperes.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, oſor barbæ.

Μισορώμαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Romanis infeſtus.

ΜΙ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor ſapientiæ, ſapientiæ ſtudium, philoſophiam exoſus.

Μισοστρατιώτης, ὁ, rem militarem fugiens.

Μισόσυλλος, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισότεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum oſor, prolem nolens.

Μισοτύραννος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor tyrannorum.

Μισότυφος, ὁ καὶ ἡ, qui oſtentationem odit.

Μισοφίλιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, inimicus Philippi.

Μισοφιλολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſor hominum literis deditorum, abhorrens a ſtudiis literarum.

Μισόφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui amicos averſatur, amicitias fugiens.

Μισόφροντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, oſor curarum.

Μισόχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonorum oſor.

Μισόχριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui Chriſtum odit.

Μισοψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui mendacium odit. Ex ψεῦδος.

Μιστυλάομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum hautrio. A

ΜΙΣΤΥ'ΛΗ, μυστίλη, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

Μίστυλλεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν a

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, in parvas partes ſeu fruſta exigua concido, in parva fruſta diſſeco.

ΜΙ'ΣΥ, Miſy, ſuccus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis.

Μίσυβρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, alienus ab inſolentia.

ΜΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, pediculus per quem folia fructuſque arboribus adhærent; (2) granum

folio

folio adhærens; (3) inſtrumentum ruſticum vertendæ terræ.

Μισώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, odioſus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, filo ſutus. Ex μίτος, & ῥάπτω, ſuo.

ΜΙ´ΤΟΣ, ȣ, ὁ, filum, quod ſtamini implicatur, licium; (2) fides citharæ.

Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus tenſis cano. A μίτος.

ΜΙ´ΤΡΑ, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona; lamina, (lanea.) Μίτρης, ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων, Hom. Il. 4, 137. (2) faſcia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτράγχουσα, ſquama aurea, quæ in fronte geſtatur, Heſ.

Μιτρίον, ȣ, τὸ, mitella, Gl. V. A μίτρα.

Μιτρηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mitram geſtans, mitratus. Ex μίτρα, & φέρω.

Μιτροφόρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μιτροφορέω. mitram geſto.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, tunicam mitra, ſ. faſcia, quæ μίτρα, vocatur, cingens.

Μιτρόω, mitra ſeu faſcia cingo. A μίτρα.

ΜΙ´ΤΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙ´ΤΥΛΟΣ, ύλη, Dor. ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙ´ΤΥΣ, υος, ἡ, oſtiis alveariorum circumlitum quaſi purgamentum ceræ, ſubatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

Μιχθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ͂, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diverſos.

Μνάα, 2. ſ. præſ. ind. paſſ. Poet. pro μνᾷ, contr. ex μνάῃ, a μνάομαι.

Μναϊαῖος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναϊαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναμεῖυ, g. ſ. Dor. pro μνημείȣ.

Μναμονεύθημες, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. Ion. & Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, a μνημονεύω.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor ſum, recordor. Hinc in uſu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam, aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus ſum, imperat. μνήσθητι, memor eſto, recordare, f. paſſ. μνησθήσομαι, mentionem faciam, perfect. in ſignificatione præſentis μέμνημαι, memini, recordor, imperat. μέμνησο, memento, part. μεμνημένος, memor, aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ᾽ ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, Ariſt. Θεσμ. 282. Ἕτερόν γ᾽ ἐςὶν ȣ᾽ μνήσθην ἐγώ, Ariſt. Av. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præſenti uſitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt, inf. μνᾶσθαι, ambire, part. μνώμενος, ſibi concilians. Πολλοί με μνώοντο, Theoc. 27, 22.

Μνάσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. Æol. & Dor. pro μνήσαι, a μιμνήσκω pro μνάω.

Μνάσῃ, 3. ſ. aor. 1. conj. Dor. pro μνήσῃ.

Μνᾶσθαι, præſ. inf. med. contr. pro μνάεσθαι, a μνάομαι.

ΜΝΑΣΙ´ΟΝ, ȣ, τὸ, menſura duorum medimnorum, Heſ.

ΜΝΑ´ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, in Ægypto, herba dulcem ſaporem cibis adferens, Theophr.

Μνάϛειρα, ας, ἡ, Dor. pronuba. A μνηϛήρ.

Μναϛέω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio, Dor. pro μνηϛέω, unde μνηϛεύω.

ΜΝΑΩ, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσει, admonebit, a. 1. part. μνήσασα.

Μνέα, Ion. ἡ, μνᾶ.

Μνεία, ας, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) ſepulchrum. Ab eod. Hinc

Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum.

Μνηματίτης, ȣ, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio ſepulchralis, funebris. A μνῆμα.

Μνημεῖον, ȣ, τὸ, monumentum; (2) ſepulchrum; (3) locus ſecretior domus, in quo pretioſiſſima quæque adſervantur. A

Μνήμη, ης, ἡ, memoria; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μεμνημαι.

Μνημήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro μνημεῖον.

Μνημονεύητε, 2. pl. præſ. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, ſeu memoria tenetur.

Μνημονευτέον, meminiſſe oportet.

Μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ἡ, ὸν, qui memoria tenetur. A

Μνημονεύω, f. εύσω, memor ſum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν τῶν λόγων, Act. 20, 35. Ὃυ ϗ Πλάτων μνημονεύει, Plut. τὰ παρεληλυθότα, Iſocr. περὶ τῆς ἐξόδȣ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Heb. 11, 22.

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, memorioſus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσύνη. ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemoſyne, mater Muſarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ȣ, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, Gl. V. μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Ab eod.

Μνήμων ονος, ὁ ϗ ἡ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memorioſus, Ph. A μνάομαι.

Μνησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. Ion. pro μνήσαιντο, a μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. f. g. v. μνάω.

Μνησάσκετο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἐμνήσατο.

Μνήσεαι, 2. ſing. f. 1 ind. med. Ion. pro μνήσῃ.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g.

Μνησθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Μνησιδωρȣ̃μαι, gratum me pro beneficiis præſto.

Μνησίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pius, qui Dei recordatur. Dioſcorides dicit juniperum majorem a quibuſdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις, & Θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor ſum; ſuccenſeo, Gl. V. Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, Ariſt. Nub. 995. πολλὰ Κορινθίοις, Dem. Hinc

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum tenax memoria. A

Μνησίκακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ oblituſci nequit. Ex μνῆσις, & κακός.

Μνησικάκως, Adv. animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias ſimultates exercent.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, recordatu triſtis. Ex μνῆσις, & πῆμα.

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. Hinc ἀνάμνησις, &c.

Μνησικακητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod μνησίκακος.

Μνησιτόκος, ἡ, memor partus; Epith. fœm. non ſterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. v. μνάομαι.

Μνηϛεία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηϛεύω.

Μνήϛευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηϛευτικὸς, ἡ, ὸν, ſponſalis, Gl. V. A

Μνηϛεύω, f. εύσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo, μνηϛεύεσθαι, peti in nuptias, deſponderi; μνηϛευθεῖσα, deſponſata, Philox. reperitur tamen & de viro ambiente. Μνηϛεύειν ἀλόχȣς, Theoc. 22, 155. παῖδά τινος, Eur. Μνηϛευόμενος ἑαυτῷ μοναρχίαν. Plut. vid. & Matt. 1, 18. A μνάομαι.

Μνηϛέω, idem. Μνηϛήσας Ἑλέναν, Theocr. 18, 6.

Μνηϛὴ, ῆς, ἡ, deſponſata ſponſa, nupta. Ab eodem.

Μνηϛὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, Ph. petitor, procus, ſponſus, alicubi & memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit, dicitur etiam tropice, ut μνηϛεύειν. Ab eod.

Μνηϛήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad procum pertinens. a proco proficiſcens. A μνηϛὴρ. Hinc

Μνηϛηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, procis conveniens.

Μνηϛηροφονία, ας, ἡ, procorum occiſio ſeu cædes. Ex μνηϛὴρ, & φόνος.

Μνῆϛις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήϛρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηϛήρ.

Μνῆϛρον, ȣ, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνῆϛρα, ſponſalia, Gl. V. Ab eod.

Μνηϛὺς, ύος, ἡ, conciliatio, ſ. petitio uxoris. A μνάομαι.

Μνήϛωρ, ορος, ὁ, peritus, ſciens, Heſ. Suid. (2) qui nuptiarum arrhabonem loco ſponſi dedit, Heſ. A μνῆϛις, vel μνάομαι.

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muſcoſus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

ΜΝΙ´ΟΝ, ȣ, τὸ, muſcus; alga.

ΜΝΙ´Ω, comedo, Heſ. & Suid. ubi μνίει, ἐσθίει.

Μνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, muſcoſus. A μνίον.

ΜΝΟΙ´Α, ας, ἡ, Heſ. ἱκετεία, ſupplicatio; apud Athen. communis ſive vulgaris famulatus, ſecundum Cretenſes.

ΜΝΟΥ͂Σ, ȣ̃, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior, Gl. V. μνȣ̃ς, pluma.

Μνώα, ας, ἡ, ſervitus, Heſ. A μνοία.

Μνώεο, 2. ſ. pr. imper. paſſ. Ion. pro μνάȣ, a Poët. μνάομαι, pro μνάομαι.

Μνωῖται, ſervi apud Cretenſes. A μνώα.

Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; Poëtice pro μνῶμαι. Οὐδ᾽ ἕτεροι μνώοντ᾽ ὀλοοῖο φόβοιο, Il. 11, 71. A μνάομαι.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. Ion. & Poet. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, qui voce eſt obtuſa, Ph. μόγγος, atubus, per quod idem reddit & μογιλάλος.

Μογέω, idem quod μογέω.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus. A μόγος.

Μογερῶς, Adv. laborioſe, ærumnoſe, cum magna difficultate.

Μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum moleſtiis conflictor; patior, tolero, perpetior; labore feſſus ſum; (2) doleo. Γριπεὺς τις μογέεσκεν ἐπ᾽ ἰχθύσι, Epigr. Εἰ χαλεπώτερα τῶνδ᾽ ἐμόγησεν, Theocr. 26, 28. A μόγος.

Μογεῦμες, 1. plur. præſ. ind. act. Dor. pro μογȣ̃μεν.

Μογήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A

Μογιλάλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ægre & difficulter loquitur, cui impedita eſt lingua, Ph. atubus. Ex μόγις, & λάλος.

Μόγις, Adv. ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισαψέδαφος, difficulter humum tangens, μογισαψεδάφην, Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, & ἔδαφος.

ΜΟ´ΓΟΣ, ȣ, ὁ, labor, ærumna, moleſtia.

Μογοϛοκέω, ῶ, in partu vel circa partum laboro. A

Μογοϛόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in partu laborans, parientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος, & τίκτω.

ΜΟ´ΔΙΟΣ, ȣ, ὁ, modius, menſura ſedecim ſextariorum.

ΜΟ´ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Heſ.

ΜΟ´ΘΟΣ, ȣ, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) ſeditio.

Μόθων, ωνος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis & ſervilis moleſtaque ſaltatio;

tatio; (4) nugator, garrulus; (5) faſtuoſus, ſuperbus, arrogans. A μόθαξ.

Μοθανία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, arrogantia, jactantia, Heſ. A μόθων.

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, inſolens, ſuperbus, faſtuoſus. Ab eod.

Μοὶ, dat. ſ. *per Aphæreſin*, pro ἐμοί.

Μοῦ, *moi*, g. ſ. *Poet.* & *per Aphæreſ.* pro ἐμοῦ.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus ſeu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) ſors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, ſecundum æque ac adverſum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo eſt; (11) oraculum aut alius monitus divinus. Μοῖραι, parcæ. A μείρω.

Μοιραγέτης, ȣ, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, Vid. Pauſ. lib. 5. cap. 15, & Apollon. 1, 1127. Ex μοῖρα, & ἄγω.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιράομαι, ῶμαι, p. μεμοίραμαι, ſortitus, adeptus ſum; ſortito capio. Ὅσα ψυχῆς μεμάραται, Philo. Ab eod.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bono ſeu felici fato natus. Voc. μοιρηγενές. Ex γίνομαι.

Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.

Μοιριδίας, fataliter, Gl. V. A præc.

Μοιρὶς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; Nicandr. Ab eod.

Μοιροδοκέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα. & δέχομαι.

Μοιρόκραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Parcis ſeu fato effectus, vel perfectus. Ex κραίνω.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſpertior, divido, Ex μοῖρα. & λαγχάνω, vel λάχος.

Μοιρολογχεῖν, conſortem eſſe, Pollux.

Μοιρόλογχοι, conſortes facinoris, Pollux. Ex μοῖρα, & λέλογχα, p. v. λαγχάνω.

Μοιρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fatidicus, Ph. Ex μοῖρα, & λέγω.

Μοῖσαν, acc. ſing. *Dor.* pro Μȣ̃σαν.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, multa, quam ſolvit mœchus deprehenſus. Ea, quæ ſolvuntur pro comprehenſione mœchorum. Ex μοιχὸς, & ἄγρα, *captura*.

Μοιχάζω, mœchor. A μοιχός.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχᾶται, 3. ſ. præſ. ind. med. pro μοιχάεται, a μοιχάομαι.

Μοιχάω, ῶ, futur. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera ſum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falſam religionem. A μοιχεύω.

Μοιχευθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g.

Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A

Μοιχεύω, mœchor, adulter ſum; (2) adultero, ſtupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτȣ̃ μοιχεύσας, Plato. Ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν, Matt. 5, 28. A μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.

Μοιχικῶς, adulterorum more.

Μοιχογέννητος, ον, ex adulterio natus.

Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. Ab eod.

ΜΟΙΧΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonſuræ indecorum ac cinædicum.

Μοιχότροπος, ὁ ϗ ἡ, adulterinis moribus præditus, Suic. Ex μοιχὸς, & τρόπος.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Heſ. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut χαμαιτύπη. A τύπτω.

Μόλγινος, coriaceus; ut μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A

ΜΟΛΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus. culeus.

Μολγὸς, ȣ̃, ὁ, depeculator, quaſi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμολγός.

Μολβεῖν, Poll. ſtolones amputare. Vide αὐτομολία.

ΜΟΛΕΩ, venio, advenio, eo, vado, proficiſcor; (2) tranſeo, prætereo, a. 2. part. μολὼν, profectus, fœm. μολȣ̃σα. Τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν, Eur. Rheſ. 115.

Μολιβαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἄχθος.

Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila ſeu maſſa plumbea; (2) plumbago, Gl. Vet. metallicum quiddam; *it.* idem quod μολίβδιον; (3) herbæ nomen.

Μολίβδειος, εία, ειον, *contr.* μολιβδȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, plumbeus.

Μολιβδικὸς, ȣ̃, ὁ, plumbarius, Gl. Vet.

Μολίβδινος, ίνη, ινον, idem.

Μολίβδιον, τὸ, fiſtula plumbea, qua utuntur medici, *Hipp.*

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A μόλιβδος.

Μολιβδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plumbo ſimilis, plumbum colore referens. Ex μόλ. & εἶδος.

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, ȣ, ὁ, plumbum.

Μολιβδȣργος, ȣ̃, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μόλιβδος, & ἔργον.

Μολιβδοφανὴς, ὲς, plumbo ſimilis. Ex φαίνω.

Μολιβδοχοέω, ῶ, fut. ήσω, plumbum fundo, conflo. Polyb. Ex μόλ. & χοέω.

Μολιβδόχροος, *contr.* μολιβδόχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρόα.

Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, cujus corpus plumbeo colore eſt, lividus. Ex χρώς.

Μολιβδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plumbaceus, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quaſi a μολιβδόω. vid. μολιβδέω.

Μόλιβος, ȣ, ὁ, plumbum, Gl. V. μόλιβον.

Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plumbo præfixus. Ex μόλ. & σφίγγω, *ſtringo*.

Μόλις, *Adv.* vix, ægre, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. Vet. A μόλος.

Μολίσκω, vado, eo, proficiſcor. A μολέω.

Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρα, ρὸν, guloſus, vorax; (2) mendicus.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, vel μολόθȣρος, ȣ, ὁ, molothurus, *herba*.

ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μολοῖσαν, acc. ſ. aor. 2. part. act. *Dor.* pro μολȣ̃σαν, a μολέω.

ΜΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus.

Μολοσσικὸς, & Μολοττικὸς, ἡ, ὸν, Moloſſicus; (2) moloſſo pede conſtans. A μολοσσός.

Μολοσσὶς, & Μολοττὶς, ίδος, ἡ, Moloſſica, regio Moloſſorum.

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, vel Μολοττὸς, ȣ̃, ὁ, moloſſus, pes metricus, ex tribus ſyllabis longis conſtans; (2) incola Moloſſidis, regionis Epiri; (3) ſc. κύων, canis moloſſus, i. e. paſtoralis & magnus, ſeu prægrandis & generoſus, quales dabat Moloſſia.

Μολȣρὶς, ίδος, ἡ, Heſ. cuſpis ſeu haſta mutilata; & pudendum; item ægre reddens urinam. At apud Nicand. animal locuſtæ ſimile. Ex μόλις, & ȣ̓ρὰ, *cauda*, vel ȣ̃ρον, *urina*.

Μόλȣροι, ſerpentes quidam innoxii, apud Nicand. ex μόλω, & ȣ̓ρὰ, *cauda*, quod hac ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro μαλάχη.

Μολόχια, malvæ, Gl. V. A præc.

Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.

Μολπαστὴς, ȣ̃, ὁ, cantor, cantator; (2) colluſor. A μολπάζω.

Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit. A μολπαστής.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen, hymnus; (2) chori cum cantu. A μέλπω.

Μολπηδὸν, *Adv.* cum cantu. A μολπή.

Μολπηστὴς, ȣ̃, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.

Μολύβδεος, idem quod μολίβδειος.

Μολυβδέω, plumbo, Gl. V. potius μολυβδόω.

Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.

Μολύβδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plumbeus.

Μολυβδὶς, idem quod μολιβδίς.

Μολυβδίτης, ȣ, ὁ, plumbaceus, aut plumboſus. A μόλυβδος.

Μολυβδῖτις, ἡ, plumbea. A μολυβδίτης.

Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδής.

Μόλυβδος, ȣ, ὁ, plumbum.

Μολυβδȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex ἔργον.

Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adſpectu. Ex φαίνομαι.

Μολυβδοχοέω, idem quod μολιβδοχοέω.

Μολυβδόχροος, idem quod μολιβδόχροος.

Μολυβδοχρὼς, idem quod μολιβδοχρώς.

Μολυβδώδης, idem quod μολιβδώδης.

Μολύβδωσις, εως, ὁ, plumbatura, Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quaſi a μολυβδόω, vid. μολυβδέω.

Μολυβδωτος, Gl. V. μολυβδωταὶ, plumbatæ, quaſi a μολυβδόω, vid. μολυβδέω.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, idem quod μολιβδίς.

Μόλυβος, ȣ, ὁ, idem quod μόλιβος.

Μολυβȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, plumbeus. A μόλιβος.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.

Μολυνὴ, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A μολύνω.

Μολυνοπραγμονέω, res fœdas, (*inpr.* in venere) facio. Ex ſeq. & πρᾶγμα.

Μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum a cruditate differens. A

ΜΟΛΥ'ΝΩ, fut. υνῶ, polluo, inquino, contamino, conſpurco; attamino; deturpo; fœdo; inceſto; (2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3. ſing. aor. 1. med. contaminatus eſt; imper. aor. 1. μόλυνον, inquina, Gl. Vet. Τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει. Theocr. 5, 87. Πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα, Heliod.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, Ph. A μολύνω.

Μολυσμὸς, ȣ̃, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc fit aor. 2. μολὼν, ἔμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, ſingularis, unicus; (2) ſolitarius. A μονάς.

Μοναδικῶς. *Adv.* in unitate; (2) ſolitarie.

Μοναδὸν, *Adv.* ſolummodo, ſolum, Nicand. Schol. A μόνος.

Μονάζω, f. άσω, ſolitariam vitam ago, ſolus dego. A μόνος.

Μονάκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam tantum ſpinam habens. Ex μόνος, & ἄκανθα.

Μονάλυσις, εως, ἡ, ſimplex catena, torques, Poll. Ex μόνος, & ἄλυσις, *catena*.

Μονάμπυκες πῶλοι, Euripidi οἱ κέλητες, ab unico fræno; vid. infra μονάτωρ; idem habet μοναμπυκὸς, nom. unde Pind. μοναμπυχία, ἡ, ars deſultoris, ſ. agitatio equorum quæ fit uno fræno.

Μονανδρέω, ῶ, uni viro nupta ſum, unicum maritum habeo, uno contenta ſum. Ex ἀνήρ.

Μόνανδρος, ἡ, univira, Gl. V. Ex iiſd.

ΜΟ'ΝΑΠΟΣ, ȣ, ὁ, Pæonibus monapus, *beſtia*.

Μοναρχέω, ſolus impero, ſolus dominor, paſſ. μοναρχεῖσθαι, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio ſubeſt. A μονάρχος.

Μονάρχης, ȣ, ὁ, monarcha, qui ſolus imperat. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus. ſeu imperium. Ph. dictatura.

Μοναρχικὸς, ὴ, ὸν, ad monarchiam ſeu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monar-

(3) monarchiam adfectans, Gl. V. μοναρχικὸν, dictatorium. A

Μόναρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus imperat, monarcha; (2) dictator, Ph. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μονὰς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in teſſeris, idem quod atomus. A μόνος.

Μοναστήριον, ȣ, τὸ, monaſterium, locus ubi vita ſolitaria agitur. A μοναστής.

Μοναστὴς, ȣ̃, ὁ, homo, qui ſolus degit, ſolitarius. A μονάζω.

Μοναστικὸς, ἡ, ὸν, ad homines ſolitarios pertinens; (2) ſolitarius. A μοναστής.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier ſolitaria, quæ vitam ſolitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus deſultorius, ſingulator, Schol. Ariſtoph. A μόνος.

Μοναυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia una cano. A μόναυλος.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. A μόναυλος, *ſolus ſtabulans*.

Μοναύλιον, ȣ, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

Μόναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tibia ſimplicem auram edens; μόναυλος etiam ejuſmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος, & αὐλὸς, *tibia*.

Μόναυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus ſtabulatur, ſeu habitat. Ex μόνος, & αὐλή.

Μοναχῇ, *Adv.* unice, uno tantum modo.

Μοναχικὸς, ἡ, ὸν, ad ſolitarios homines pertinens, monachicus, monaſticus.

Μοναχόθεν, *Adv.* ex una tantum parte. A

Μοναχος, unicus; (2) ſolitariam degens vitam, homo ſolitarius, monachus. A μόνος.

Μοναχȣ̃, *Adv.* tantummodo. A μοναχός.

Μοναχῶς, *Adv.* unice, uno modo, ſingulariter. Ab eod.

Μονέντερον, ȣ, τὸ, magnum inteſtinum, colum. Ex μόνος, & ἔντερον.

Μονὴ, ῆς, ἡ, manſio, quies, deſidia, mora, monaſterium. A μένω.

Μονήκοιτος, ὁ ϗ ἡ, cœlebs. A κοίτη.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui eſt unius diei. In Epigr. μονημέριον, ȣ, unius diei ſpectaculum, Rob. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Μονήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſolitarius, ſolivagus. A μόνος.

Μονήρης ναῦς, & μονῆρες πλοῖον, uniremis navis, ſimplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος, & ἐρέσσω, *ordino*.

Μονθύλευσις, plur. μονθυλεύσεις, exquiſitorum ciborum apparatus, Pollux. Vide ονθύλευσις.

Μονθυλευτὴς, ȣ̃, ὁ, coquus, ciborum exquiſitorum parandorum artifex.

Μονθυλεύω, exquiſite condio cibos.

Μονίας, ȣ, ὁ, ſobrius, Heſ. A μόνος.

Μόνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtanter manens, ſtabilis, immobilis, ſtabili ſede degens; ſedulus, officioſus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, ȣ, conſtantia. A μονή. Hinc

Μονιμότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Μονίμως, *Adv.* conſtanter, ſtabiliter.

Μονιὸς, ȣ̃, ὁ, vel μόνιος, ȣ, ὁ, ſolitarius, ſolivagus, ſilveſtris, ſerus, *impr.* dicitur de apro. A μόνος.

Μόνιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui uno equo utitur; (2) qui ſingulari equo vectus curſu certat, ſingulator. Ex μόνος, & ἵππος.

Μονοβάλανος, ον, *Epith.* clavis, unum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſolus incedens, R. Ex μόνος, & βαίνω.

Μονόβιβλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unico continetur libro, vel qui unum continet librum; τὸ μονόβιβλα, libri ſingulares, R.

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, ſtatus, quum quis ſemel tantum habet uxorem, Suic. A

Μονόγαμος, ὁ ϗ ἡ, qui unas tantum nuptias contraxit; ſemel tantum uxorem habens.

Μονογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſingularis, unigenitus; unigena, Ph. A γόνος.

Μονογενῶς, unice, maxime, præcipue.

Μονόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unoculus, Heſ. Ex μ. & γλήνη.

Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ὁ ϗ ἡ, qui una tantum utitur lingua, Suic. A γλῶσσα.

Μονογνώμονες, qui unius ſunt ſententiæ, vel ab una ſententia pendent. A γνώμη.

Μονόγονος, *Poët.* μουνόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unigenitus, R. Ex μόνος, & γίνομαι.

Μονογράμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unica litera conſtans, Suic. Ex μ. & γράμμα.

Μονόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quaſi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam abſolvunt; dicitur & de macilento, extenuato deformique, ſ. ſubtili nimis. Apud Cic. Epicurus Deos monogrammos vocat. A γραμμή.

Μονοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unum tantum digitum habet, Suic.

Μονοδέρκτης, ȣ, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θυτὸς Κύκλωπι τῷ μονοδέρκτᾳ, Euripid. Cyclop. 77. A δέρκω.

Μονοδιαιτασία, ας, ἡ, ſolitaria vivendi ratio. Ex μ. & διαιτάομαι.

Μονόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος, & δρέπω.

Μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος, & εἶδος.

Μονοειδῶς, *Adv.* una forma.

Μονοείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, unica tantum tunica ſeu veſte indutus. Ex μόνος, & εἷμα.

Μονοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. unijugis; unicus; μονοζυγὲς σάνδαλον, in Epigr. unicum calceamentum. Ex μ. & ζυγὸς.

Μονόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, q. d. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam zonam habens; μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores milites cingulo a cæteris diſtincti; (2) latrunculi. Ex μ. & ζώνη.

Μονοήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unius eſt diei, diarius. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Chriſto unicam tantum tribuebant voluntatem. Ex θέλω.

Μονοθρηνέω, ῶ, ſolus lamentor, Suic.

Μονόθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unas tantum habet fores, q. d. uniforis, univalvis. Apud Ariſtot. μονόθυρον, eſt genus concharum unifore & univalve. A θύρα.

Μονοίκητος, ον, ſolitarius. Ab οἰκέω.

Μονοκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unum habet calamum, Suic.

Μονόκαμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum habens inflexum; μονόκαμπτοι, unicum habentes inflexum, de pedum digitis, Ariſtot.

Μονόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicaulis, Gl. Vet. unico vel ſimplice caule conſtans.

Μονοκέρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui unum ſolumque cornu eſt; unico duntaxat cornu armatus. Ex μ. & κέρας.

Μονόκερως, ατος, ὁ ϗ ἡ, unicum tantum cornu habens; (2) monoceros, ſeu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ὁ ϗ ἡ, unicum caput habens.

Μονόκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab uno tantum lugetur, R. Ex μ. & κλαίω.

Μονοκληρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unicus eſt hæres, nullos habens cohæredes.

Μονόκλωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum ramulum habens. Ex μ. & κλών.

Μονοκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum ventrem habens. Ex μ. & κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, ſolus cubo. A κοίτη.

Μονόκοκκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ȣ, unio, margarita. Gl. V. μονόκοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum nodum ſeu tuber habens.

Μονοκότυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de polyporum quodam genere, qui unam cavitatem habet in cirris, ſeu flagellis, in quo unum tantum acetabulum eſt. Ex μ. & κοτύλη.

Μονοκρατορία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus rerum potitur; qui ſolus imperium obtinet. Ex μ. & κρατέω.

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui uno tantum pulſu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, *Ern.*) impellitur.

Μονόκυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicum circulum ſeu orbem habens.

Μονόκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno colo ſeu membro conſtans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μ. & κῶλον.

Μονόκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno remo utens. Ex μ. & κώπη.

Μονολέκυθος, ὁ ϗ ἡ, unicum vitellum habens.

Μονολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus cubat, Ph. unicuba. Ex μ. & λέχος.

Μονολήκυθος, ον, unam modo ampullam habens.

Μονολήμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, una ſumtione conſtans, genus ſyllogiſmi. A λῆμμα.

Μονόλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex unico lapide factus, unico lapide conſtans.

Μονολογία, ας, ἡ, ſoliloquium, Gl. V. A

Μονολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſoliloquus, Gl. V.

Μονόλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno tantum tunica aut una cortice tectus.

Μονόλυκος, ὁ, lupus ſolitarius, ſolivagus.

Μονόλωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unam veſtem habens, Suic. Ex μ. & λῶπος.

Μονόμαζος, ἡ, unam mammam habens, *Epith.* Amazonum.

Μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, id. quod μαχιον.

Μονομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ſingulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατȣ̃, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μετὰ τȣ̃ νοσήματος, Al. Aph. A μονομάχος.

Μονομάχης, ȣ, ὁ, id. quod μονόμαχος, pl. μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, ſingulare certamen, digladiatio, Ph. gladiatorium. Al. Gl. Vet. duellum. Ab eod.

Μονομαχικὸς, ἡ, ὸν, gladiatorius.

Μονομάχιον, ȣ, τὸ, idem quod μονομαχία. Ph. aſſarium.

Μονομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingulari certamine pugnans, gladiator. Ex μ. & μάχη.

Μονομαχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος, & τρέφω.

Μονομαχοτρέφος, ȣ, ὁ, laniſta, Ph. Ex iiſd.

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus ſeu judicamus. A

Μονομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius partis, unicus, item ſimplex. Ex μ. & μέρος.

Μονομερῶς, *Adv.* ex una tantum parte, ſpecialiter, non in univerſum, ſimpliciter.

Μονόμετρος, ον, uno pede conſtans, ſc. verſiculus ſcenicus.

Μονομήτωρ, ὁ ϗ ἡ, privatus matre, Schol. Eur. ſolam matrem ſuperſtitem habens.

Μονόμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimplici licio ſeu filo textus.

Μονόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unoculus, in Epigr. At Heſ. uniformis, ſimplex. Ex ὄμμα.

Μονόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uniformis, R. Ex μ. & μορφή.

Μονόμοσχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſingularem habens pediculum, Suic.

Μόνον, *Adv.* ſolum, tantum, ſolummodo, duntaxat. A μόνος.

Μονονȣ̀, fere, propemodum, tantum non.

Μονονȣ̀κ, *Adv.* idem.

Μονονȣχὶ, *Adv.* idem.

Μονόξοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unicam & ſimplicem fiſſuram habens. Ex μ. & ξέω.

Μονόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex uno ligno confectus; monoxylon navigium ex unica arbore cavatum, Gl. V. μονόξυλον, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore. Ex μ. & ξύλον.

Μονοȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus ſubſtantia ſola eſt, ſolus in ſuo genere, & nihil ſubſtantiæ ſuæ ſimile habens; ut luna, ſol, cælum. Ex μ. & οὐσία.

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus unus. Ex μ. & πάθος.

Μονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, unigena, unicus, item unum modo filium vel filiam habens.

Μονοπάτιον, ου, τὸ, ſemita, ſeu via, per quam tantum uni patet inceſſus. A πάτος.

Μονοπέδιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno indutus calceo. Ex πέδιλον.

Μονοπεῖραι λύκοι, lupi, qui non cum aliis, ſed ſeorſum prædantur; a μονοπείρης, ου, ὁ. Ex πεῖρα.

Μονόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno ſimplici peplo indutus.

Μονόπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens peram. Ex μ. & πήρα.

Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.

Μονοπόδιον, ου, τὸ, menſa, ſedile, vel ſimile quidpiam, unum tantum habens pedem. A

Μονόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, unum tantum habens pedem, Gl. V. unipes.

Μονοπραγματέω, ῶ, futur. ήσω, unicam rem curo, non alienis rebus me immiſceo. Ex μ. & πρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui unius ſolum perſonæ eſt; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius perſonæ, ut ἐκεῖνος.

Μονοπροσώπως, ſub una tantum perſona.

Μονόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, unicam tantum habens pinnam. Ex μ. & πτερὸν.

Μονόπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, unicum tantum habens caſum. Ex μ. & πίπτω.

Μονοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, ſolus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio. Μονοπωλεῖν, Strab. A

Μονοπώλης, ου, ὁ, qui ſolus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis ſolus quidpiam vendere poteſt, monopolium.

Μονοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui uno equo vehitur, apud Euripid. Ex μ. & πῶλος.

Μονόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, unicam vel ſimplicem habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μονόῤῥυθμος, ον, *Epith.* domus, quæ ab uno incolitur, ap. Æſch.

Μόνορχις, εως, ὁ, qui unicum tantum teſticulum habet. Gl. V. uniteſtis, unicoleus.

ΜΟ'ΝΟΣ, μόνη, μόνον, ſolus, unus; (2) ſingularis, ſimplex; (3) deſertus, ſeparatus, ſejunctus; (4) cælebs, viduus.

Μονοσάνδαλος, ὁ ϗ ἡ, uno calceo indutus.

Μονόσιτοι ὄρνεις, Alexandriæ in Ægypto ſunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces naſcuntur, bis & ter ova foventes; ut eſt in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel de die cibum ſumo; (2) ſolus edo.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis ſemel de die cibum ſumit; (2) quum quis ſolus & ſine conviva veſcitur. A

Μονόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſemel de die cibum capit; (2) ſolus & ſine conviva cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens, hinc etiam paraſitus. Ex μ. & σῖτος.

Μονοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονόσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, unum tantum crus habens. Ex μ. & σκέλος.

Μονόσκηπτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolus ſceptrum gerens, monarcha. Ex μ. & σκῆπτρον.

Μονόστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, unicam contignationem habens, R. Suic.

Μονοστελέχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſive μονοστέλεχος, ου, ὁ ϗ ἡ, unum a radice caudicem habens. Ex μ. & στέλεχος.

Μονόστεος, ſeu μόνοστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μόνος, & ὀστέον, *os*.

Μονοστιβὴς, ὁ ϗ ἡ, ſolus iter faciens, ſine comitibus, ſatellitibus.

Μονόστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex uno verſu ſeu ordine conſtans; τὸ μονόστιχον, unicus verſus.

Μονόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, unam ſtolam habens; (2) ſolus & deſertus, qui ſolus miſſus eſt, qui ſolus it. Ex μόνος, & στολὴ, *ſtola*, vel στέλλω, *mitto*.

Μονόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, unicam habens aciem, altera tantum parte ſcindens. Ex στόμα.

Μονοστόρθυγξ, γος, ὁ, *Epith.* Priapi.

Μόνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex uno oſſe conſtans. Ex μ. & ὀστέον.

Μονοστροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Μονόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut μονόστροφος ᾠδὴ, oda unicam habens ſtropham. Apud Theophr. μονόστροφος ἅμαξα, Gaza interprete, plauſtrum ſimplicis verticis. A στροφή.

Μονοσυλλαβέω, per unam ſyllabam pronuncio. A

Μονοσύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, una tantum ſyllaba conſtans. Ex μ. & συλλαβή.

Μονοσυλλαβῶς, una ſyllaba.

Μονότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, unam tantum habens prolem. Ex μ. & τέκνον.

Μονότης, ου, ὁ, ſolitarius; rectius μονάτης.

Μονότης, ητος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suic. Ab eod.

Μονοτοκέω, ῶ, unum uno partu edo, Suic.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, Suic. A

Μονοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, unam prolem edens. Ex μ. & τίκτω.

Μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

Μονότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, Ph. Ex μ. & τείνω.

Μονοτόνως, *Adv.* uno eodemque tenore.

Μονοτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauper, ſolus cibum capiens. Ex μ. & τράπεζα.

Μονότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, unius modi, ſimplex; unius ſenſus, Gl. V. (2) ſolitarius; (3) cælebs; (4) auſterus, contumax.

Μονοτρόπως, uno tantum ac ſingulari modo.

Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum paſco, nutrio. *paſſ. med.* ſolus paſcor. Ex μ. & τρέφω.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) paſtus ſolitarius. Ex iiſd.

Μονότροχος, carruca, Gl. V.

Μονουχία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. Ex μ. & ἔχω.

Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſolus comedo, nemine ad cœnam invitato.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis ſolus comedit, neminemque ad cœnam invitat.

Μονοφαγίστατος, ου, ὁ, qui præ omnibus aliis ſolus comedere ſolet. A

Μονοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolus cibum capit.

Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, unica phalanx, R. Ex μ. & φάλαγξ.

Μονόφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolus apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, uuum oculum habens, unoculus; luſcus, Phil.

Μονόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, unicum ſonum habens.

Μονόφορβος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolus paſcens. Ex μ. & φορβή.

Μονόφρουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex una tantum parte munitus; (2) ab uno cuſtoditus. Ex μ. & φρουρά.

Μονόφρων, ὁ ϗ ἡ, ſui ſenſus atque judicii.

Μονοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unius naturæ, ſimplex, non geminus; (2) uniſtirpis; ſimplicem ſtirpem habens. Ex μ. & φυή.

Μονόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, unum folium habens.

Μονόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, unius generis, R. Ex μ. & φυλή.

Μονοφυσῖται, ων, οἱ, hæretici, qui unicam tantum in Chriſto naturam ſtatuebant, Suic. Ex μ. & φύσις.

Μονοχάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, unum frænum habens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.

Μονόχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolidam & non fiſſam habens ungulam. Ex μ. & χηλή.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, unicam tunicam habens, unica & ſimplici tunica indutus.

Μονοχιτωνέω, ῶ, unicam tunicam habeo, ſimplici tunica indutus ſum, Suic. A pr.

Μονόχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, una intentus chorda. Ex μ. & χορδή.

Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de una ſyllaba eademque brevi; nam longæ ſunt δίχρονοι.

Μονόχροος, *contr.* μονόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, unicolor, qui unius ejuſdemque coloris eſt. Ex μ. & χρόα.

Μονοχρώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem A χρῶμα.

Μονόχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Μονόχρως, ὁ ϗ ἡ, unicolor; neutr. τὸ μονόχροον.

Μονόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, unius ſuffragii, R.

Μονόω, ῶ, fut. ώσω, ſolum relinquo, deſero, deſtituo; (2) ad unum redigo, unum ſolum reddo; μονόομαι, οῦμαι, relinquor; a. 1. part. μονωθεὶς, ſolus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, ſolitarius, deſtitutus, Gl. V. ſolus. Οἴ μοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος; Eur. Alc. 377. δεσποτῶν, id. Rheſ. 872. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, ſolus canticum aliquod recito; (2) ſolus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio ſolitaria, monodia, cum unus tantum in ſcena canticum recitat, & non ſimul chorus. Ab eodem.

Μονῳδὸς, οῦ, ὁ, poëta, qui ſub una tantum perſona argumentum aliquod exponit, (2) qui ſolus cantat ſine choro. Ex μόνος, & & ᾠδὸς, *cantor*.

Μονωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. μονόω.

Μονώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, ſolidas ungulas habens, cujus ungulæ ſolidæ ſunt, & individuæ. Ex μ. & ὄνυξ.

Μονώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Μόνως, *Adv.* ſolum, tantummodo, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, deſolatio; (2) ſolitudo, ſingularitas, unitas. A μονόω.

Μονώτατος, ſolus omnium. A μόνος.

Μονώτης, ου, ὁ, ſolitarius, f. μονῶτις, ιδος, ſolitarius. A μονόω. Hinc

Μονωτὶ, *Adv.* clam, ſolitario, Vulg. Lex.

Μόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, unam aurem habens; (2) unam anſam habens. Ex μ. & οὖς, *auris, anſa*.

Μονώψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonaſus, alias μόνωπος. Ælian.

Μόρα, ας, ἡ, Mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars*.

Μόργιον, Heſ. μέτρον γῆς, ὅ ἐστι τὸ πλέθρον, jugerum.

Μοργνύω, abſtergo. Vid. ὀμοργνύω.

Μόργος, vel μοργὸς, ſeptum, crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor*.

Μορέω, ῶ, laboro, adfligor, abrado, Heſ.

Μορια, ας, ἡ, pars, Heſ. A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, olea ſacra. A μοῖρα.

Μόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ου τὸ, particula, portiuncula; pars; pars corporis; membrum genitale, pudendum. Gl. V. μορία, genitalia. Philoſophi ſic vocant & ſpeciem ſubjectam generi, unde & Ciceroni *pars* vocatur, *Ern.* Ab eod.

Μόριος, ρία, *Ion.* μορίη, ριον, partialis, in Epigr. Ab eod.

Μόριος Ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. inſpector ſacrarum olearum. Soph. Oed. C. 697. A μορία. Unde

Μορὶς, ιδος, ἡ, pars, portio; ex Herod.

Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larva ſeu perſona tragicorum & hiſtrionum; (2) ſpectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, larva, ſpectrum. Ab eod.

Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, & proprie quidem larvis & ſimilibus terriculamentis deterreo; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα, ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς; Ariſt. Av. 1250. Ab eodem.

Μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica; Ariſt. Ran. 1040. Ex μορμώ, & ὤψ.

ΜΟΡΜΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam marinus.

Μορμυρίζω, fut. ίσω, aquæ ſtrepitum refero, Gl. V. murmuro. A μορμύρω.

ΜΟΡΜΥ'ΡΟΣ, ου, ἡ, mormyra, piſcis quidam marinus; *item* μορμυρίων, unde Mirmillones putantur habere nomen.

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, murmuro, proprie ut fluvius cum ſtrepitu fluens; (2) inundo. Ἀφρῷ μορμύρων ῥέειν ἄσπετος, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος, Dion. Περ. 82.

Μορμύσσομαι, terreo. A μορμώ.

ΜΟΡΜΩ', όος, *contr.* οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adſpectu & terrifico; (2) larva, terriculamentum, Gl. Vet. μορμὼ, larvæ.

Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.

Μορμωτὸς, ἡ, ὸν, terrificus.

Μόρξαι, aor. 1. inf. act. v. μόργνυμι.

Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitioſus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.

Μόρον, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris. A μορέα.

Μοροπονέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ὁ, portio, (2) fatum, mors, lethum; (3) ſors. A μείρω.

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, Morochthus, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad veſtes dealbandas.

Μόρισμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, Gl. V. fatifer; μόρισμον, fatale, Ph. A μόρος.

Μορτὴ, vel μόρτη, pars, quæ ſolvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, Poll. Heſ.

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo; ut hinc fit μεμορυγμένα, perf. paſſ. part. inquinata, Od. 13, 435.

Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, Heſ. (2) geſtus fingo in ſaltatione, *alias etiam* vultum varie fingo. A μορφή. Hinc

Μορφασμὸς, οῦ, ὁ, conformatio vultus & geſtuum, genus ſaltationis, quo diverſorum animalium motus repræſentabantur.

Μορφεὺς, έως, ὁ, Deaſter gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, forma.

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* μορφάεις, formoſus, R. A μορφή.

Μορφίζω, Ammon, *ſed vitio operarum pro* μορφάζω. *Et hæc vox eſt repudianda.*

Μορφνοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro μορφνοῦ. A

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, obſcurus, tenebricoſus, Suid. (2) flavus, fulvus, Heſ. (3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam apud Ariſt. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγροικὸν ὄρνεον (ruralis avis) emuſſulus. Ab ὀρφνὸς, idem.

Μορφοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, formalis. Ex μορφὴ, & εἶδος.

Μορφοποιέω, ῶ, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; μορφοποιοῦμαι, formor, formam accipio, Suic. Ex μορφὴ, & ποιέω.

Μορφοποιΐα, ας, ἡ, efformatio. Ex iiſd.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam ſpecto.

Μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; aor. 1. paſſ. ἐμορφώθην, μορφωθῇ, in Conjunct. formetur; μεμορφωμένος, perf. part. informatus. Ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4, 19. A μορφή. Unde

Μορφωκάω, formam lenociniis exorno, Heſ.

Μορφὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, ſpecies, ſomnium, ſpectrum. A μορφόω.

Μόρφων, ωνος, ὁ, perſonatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.

Μορφωτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. formativus, formandi vim habens, Suic. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟ'ΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, *proprie* domus.

Μοσσυνοίκοι, vel μοσυνοίκοι, Moſynœci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. Ex οἶκος, & μόσσυν.

Μοσχάριον, ου, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, Dim. a μόσχος.

Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. A μόσχος.

Μοσχέη, *contr.* μοσχῆ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.

Μοσχεία, ας, ἡ, ſurculorum plantatio, Ph. plantatio. A μοσχεύω.

Μόσχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitulinus; μόσχειον, vitulina, Gl. V. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui ex arbore demptus plantatur; ſtolo, tenella planta, Gl. V. propago. A μοσχεύω.

Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.

Μοσχεύω, f. εύσω, ſurculis ex arbore demptis ſero; ſero, planto. A μόσχος.

Μοσχηδὸν, modo ſ. more vituli. Ab eod.

Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Euſt. (2) lepuſculus, Poll. (3) agnus, Poll. Ab eod.

Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen, Dim. Ab eod.

Μοσχιναῖος, αία, αῖον, in modum vituli exſultans, vitulans, Heſ. Ab eod.

Μοσχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, ſtolo. Ab eod.

Μόσχιος, α, ον, vitulinus.

Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, Ph.

Μοσχοκάρυον, & μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, nux moſchata.

Μοσχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo.

ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, ſtolo, pampinus, capreolus, Ph. μόσχοι, plantæ; (3) odoris pretioſiſſimi genus, muſcus; (4) *Adject.* tener, novellus, apud Hom.

Μοσχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum ſignator.

Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, Ph. A μόσχος, & τέμνω.

Μοσχοφάγος, ὁ καὶ ἡ, vitulinam edens.

Μοτάριον, ου, τὸ, Dim. a

Μοτὸν, οῦ, τὸ, idem quod ſequens μοτός.

ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

Μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & ſic ea curo. A μότος.

Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μότος.

Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impoſitio.

Μουκηρόβας, vel μουκηρόβατος, nucifrangibulum, Heſ. Athen. A

ΜΟΥ'ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vid. infra μύκηρος.

Μουνὰξ, *Poët.* ſeorſum, ſingulatim. A μοῦνος.

Μουνερέτης, *Poët.* pro μονερέτης, ſolus remex, in Epigr. Ex μοῦνος, & ἐρέτης.

Μουνογένεια, ας, ἡ, unigena, Apollon. A

Μουνογενὴς, vid. μονογενής.

Μουνογλήνος, unoculus, in Epigr. Ex γλήνη.

Μουνόθεν, *Adv.* remotis arbitris.

Μουνολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolus cubans. Ex μοῦνος, & λέχος.

Μουνολέων, leo ſolitarius, in Epigr.

Μουνόλιθος, ex uno lapide conſtans, vel ex lapide tantum conſtans.

Μουνομήταρ, cui ſola ſupereſt mater, Heſ.

Μοῦνος, *Ion. & Poët.* pro μόνος.

Μουνόω, fut. ώσω, ſolum & unicum reddo, ad unum redigo; μούνωσε, aor. 1. pro ἐμούνωσε; μουνωθέντα, a. 1. part. paſſ. accuſ. ſolum relictum. A μοῦνος.

Μουνυχία, ας, ἡ, portus Athenienſium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus ſacra hoc menſe fiebant.

Μουνὼψ, acc. μουνῶπα, *Poët.* pro μονώψ.

ΜΟΥ͂ΣΑ, ης, ἡ, Muſa, Dea cantus; ſumitur & pro ipſo cantu, & vocis, & fidium ſ. tibiarum, pro cognitione & ſcientia, Gl. V. Muſa. Camena.

Μουσαγέτης, ου, ὁ, muſagetes, Muſarum ductor. Apollinis *Epith.* Ex ἡγέομαι.

Μουσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & muſicorum modulorum corruptor.

Μουσεῖον, ου, τὸ, muſæum, locus Muſis & ſtudiis deſtinatus; ubi Muſæ colebantur; (2) Alexandriæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi ſtudiis literarum operamur. Sed μουσεῖα, ων, feſtum in honorem Muſarum. A Μοῦσα.

Μουσεῖος, εία, εῖον, muſicus. Ab eod.

Μουσηγετέω, ῶ, Muſis cithara præeo. A

Μουσηγέτης, ου, ὁ, idem quod Μουσαγέτης.

Μουσίζω, cantu contendo, Vet. Lex. Ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος, Eur. Cyc. 481. A Μοῦσα.

Μουσικεύομαι, muſica ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.

Μουσικὸς, ἡ, ὸν, muſicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) muſices amans; (5) literarum amans, elegans, peritus; politus, vid. Græv. ad Cic. ep. fam. 7, 1. Hinc μουσικὴ, ſcil. τέχνη, Muſica ars canendi, poëtica, doctrina, dexteritas. Ab eod.

Μουσίκτας, pſaltes, cantor, Heſ. Eſt *Dor.* pro μουσιστής. A μουσίζω.

Μουσικῶς, *Adv.* muſice, ſ. modulate; (2) concinne, apte, ſcite, eleganter.

Μουσικώτατα, *Adv.* doctiſſime. A μουσικός.

Μουσίσδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro μουσίζειν.

Μουσόδομος, ον, Muſis habitatus.

Μουσόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut μουσοδρόμοις πέτραις, quas Muſæ percurrerunt, in Epigr.

Μουσοεργός, ὁ καὶ ἡ, ſymphoniacus, pſaltria, tibicina, &c.

Μουσοκόλαξ, ακος, ὁ, Muſarum adſentator, artifex muſicarum illecebrarum, Suic.

Μουσόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Muſis adflatus.

Μουσομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano Muſarum, aut Muſices amore flagro; (2) a Muſis ſum adflatus. A

Μουσομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cantu inſaniens; (2) a Muſis adflatus. A μαίνομαι. Hinc

Μουσομανία, ας, ἡ, furor muſicus, vehemens, ſeu Muſices, ſive canendi amor.

Μουσόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, muſicus augur; avis *Epith.* apud Ariſtoph.

Μουσομήταρ, ſeu rectius μουσομήτηρ, ἡ, Muſarum mater, Rob. ex Æſchylo.

Μουσοπάταγος, ου, ὁ, recitator clamoſus, reſonare omnia faciens; verſificator obſtreperus; apud Ciceronem; a πάταγος, ſtrepitus. Sed in quibuſdam exemplaribus melius legitur Μουσόπαλακτος, a Muſis tactus, a Muſis inſtinctus. A πατάσσω.

Μουσοποιέω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A

Μουσοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui carmina ſcribit, poëta. Ex Μοῦσα, & ποιέω.

Μουσοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Muſarum famulus, poëta. A πολέω.

Μουσουργέω, ῶ, fut. ήσω, Muſica ratione tempero, muſice compono vel canto.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio muſica. A

Μουσουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cantor, pſaltes; (2) qui muſica ratione temperat cantica & modulatur. Ex Μοῦσα, & ἔργον.

Μουσόφθαρτος, ὁ, qui per Muſas interiit.

Μουσοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Muſis gaudens. Ex Μοῦσα, & χαίρω.

Μουσόω, modulis muſicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venuſtum reddo, perf. paſſ. μεμούσωμαι, part. μεμουσωμένος, modulatus, elegans, muſis initiatus, aor. 1. inf. μουσωθῆναι, erudiri. A Μοῦσα.

Μουστάκια, τὰ, muſtacea. Athenæus, μουστάκια ἐξ οἰνομέλιτος, muſtacea liba ex œnomelite. A Lat. muſto.

Μοῦστιν, *mei eſt*, *Æol.* pro μοῦ ἐστιν.

Μοχθεῦντα, acc. plur. part. præſ. act. m. g. *Dor.* pro μοχθοῦντα, a

Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus & ærumnis premor. Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη, Eur. Hipp.

Hipp. 211. Ἃ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει, curabat, id. Ph. 1544. A μόχθος. Hinc

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laborioſus, ærumnoſus.

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ. A

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, pravitas, ſcelus. A

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, ærumnoſus, miſer; (2) malus, improbus, vitioſus; (3) interdum de ſpecie quadam vitii, ut βοῦς μοχθηρὸς, bos macer; ὦ μόχθηρε, proparox. improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. ſing. a. 1. part. v. μοχθέω.

Μοχθηροτέρως, pejus, deterius. A præced.

Μοχθηρῶς, Adv. male, ærumnoſe.

Μοχθητέον, laborandum eſt. Εἰ μέτροις μοχθητέον, Eur. Her. fur. 1256.

Μοχθίζοντι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro μοχθίζουσι, a

Μοχθίζω, laboro, adflictus ſum. A μόχθος. Hinc

Μοχθισμὸς, οῦ, ὁ, labor, Vet. Lex.

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, miſeria, ærumnæ, calamitas, moleſtia; laſſitudo, Gl. V.

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud medicos oſſis luxati in locum ſuum reſtitutio. A μοχλεύω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, per vectes molitio, impulſio, vel obfirmatio. Ab eod.

Μοχλευτὴς, οῦ, ὁ, motor, ſeu qui vectibus & phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, omnino qui vi ſua aliquid concutit, movet, Epith. Neptuni, ap. Ariſtoph. A

Μοχλεύω, fut. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύει θύρετρα, Eur. Her. fur. 1002. A μοχλός.

Μοχλικὸς, ἡ, ὸν, vectiarius, τὸ μοχλικὸν, liber de molitione & repoſitione laxatorum, Ern.

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga, Dim. ab eod.

Μοχλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μοχλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΜΟΧΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, ſera, peſſulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, peſſulum obdo, vecte obfirmo. A μοχλός.

Μῦ, μῦ, vox flentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muſcipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum inſtrumenta. Ex μῦς, & ἄγρα, captura.

Μύαγρος, ὁ ϗ ἡ, qui mures venatur, vel captat, ſerpentum ſpecies; (2) herbæ nomen, Gl. Vet. μύαγρον, muſcipulum. Ex iiſdem.

Μυάκανθος, ου, ὁ, aſparagus, Gl. Vet. Plin. Ex μῦς, & ἄκανθα, ſpina.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ ſpecies. A μύω.

Μύας, mures, acc. pl. a μῦς, mus.

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo. Ariſtoph. Lyſ. τί μοι μυᾶτε; v. 126.

Μυγαλέη, contr. μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς & γαλῆ, muſtela, quia muribus veſcitur.

Μύγματα, lacerationes, Heſ. Suid. Fortaſſe per apoc. pro ἀμύγματα, ab ἀμύσσω.

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ap. Æſch. (2) ſonus, qui labiis occluſis erumpit, item, qui naribus editur, muſſatio, muſſitatio, gemitus, etiam de piſcibus apud Ariſtot. A μύζω.

Μυδάζομαι, fut. άξομαι, abhorreo, averſor; ut hinc ſit aor. 1. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μύω.

Μυδαίνειν, ſtillare, putrefacere, Heſ. Ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὠκίναρος γλιᾶ, Lyc. 1008.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) ex nimia uligine putris, nimio madore vitiatus, Gl. Vet. putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, præ nimio madore vitior, putreſco, Gl. V. μυδάω, puteo.

Μύδες, ων, αἱ, teſtudines lutoriæ, mures aquatiles, Suic. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, virus, viroſus humor.

Μυδόωσα, præſ. part. act. f. g. Poet. pro μυδῶσα, ex μυδάουσα, a μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejuſque acies hebeſcit, Rob.

Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri maſſam malleo tundo. Μυδροκτυπεῖ Ἥφαιστος, laminas ignitas ſubigit, Æſch. Pr. 366. A

Μυδροκτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex μύδρος, & κτύπος.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri maſſa; maſſa lapidea ignita; globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδῶν, ῶνος, ὁ, caro fungoſa in ulcere fiſtuloſo, in quo ſinus mucoſi, oræ calloſæ, ex Polluce. A μυδάω.

Μύειος, ὁ ϗ ἡ, ſoricinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medulloſus; (2) alimentum habens.

Μυελόθεν, medullitus, Gl. V. A μυελός.

Μυελοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, medullam faciens, Suic. Ex μυελὸς, & ποιέω.

ΜΥΕΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, medulla. Hinc

Μυελόω, ῶ, fut. ώσω, medulla impleo.

Μυελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad medullæ ſpeciem accedens, medullæ ſimilis, medulloſus, medullaceus. Ab eod.

ΜΥΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, doceo ea, quæ ad ſacra pertinent, in ſacris inſtituo; initio, Gl. V. Δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι, Ariſt. Pace, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, fut. ήσω, ſugo, exſugo, exprimo.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΜΥ'ΖΩ, ξω, proprie nihil aliud quam premo, comprimo, compreſſum teneo. Unde (2) clauſis labris ſonitum literæ μ naribus emitto; (3) muſſo, muſſito, Gl. V. gemo, murmuro; part. μύζων, muſſitabundus, Gl. V.

ΜΥ'ΖΩ, ſugo, apud Xenoph. ſed quidam ibi μυζεῖν, a μυζέω.

Μύημα, ατος, τὸ, qu. d. initiamentum; (2) id, quod docetur, qui ſacris initiatur. A μυέω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gloſſ. Vet. (2) doctrina, inſtitutio; imbutio, Gl V.

Μυθάριον, ου, τὸ, fabella, Dim. a μῦθος.

Μύθεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. Ion. pro μυθῇ, a μυθέομαι.

Μυθεῖσθε, 2. plur. præſ. ind. med. pro μυθέεσθε, a

Μυθέομαι, οῦμαι, dico, dictito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. Ionicum μυθέσκοντο dictitabant, prædicabant apud Hom. pro ἐμυθοῦντο. Νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης, Dion. Πϐ. 170.

Μυθέσκομαι, dictito, prædico; præſupponitur a quibuſdam propter μυθέσκοντο, ſed vide præcedens. A μῦθος.

Μύθευμα, ατος, τὸ, narratio fabuloſa, fabula. A μυθεύω.

Μυθεύω, fabuloſe narro, μεμύθευται, p. paſſ. fabuloſe fictus eſt, narratur. Τίς ἄρ᾽, ὃς ἐμαῖς μυθεύεται παρὰ πλώαισιν; Eur. Ion. 196.

Μυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. μυθέομαι.

Μυθήσατο, 3. ſing. a. ejuſd. in indic. ſed Ion. pro ἐμυθήσατο.

Μυθητὴρ, Heſ. μυθητῆρες, στασιασταὶ, ſeditioſi, factioſi.

Μυθητὴς, οῦ, ὁ, orator, ſuſurro. A μυθέομαι.

Μυθίδιον, τὸ, fabella, Dim. A μῦθος.

Μυθίζοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. Dor. pro μυθίζουσαν, a

Μυθίζω, & μυθίζομαι, Dor. μυθίσδω, & μυθίσδομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Πρέπει λιμηρὸν Ἔρωτα Μυθίσδεν (μυθίζειν) τᾷ ματρὶ κατ᾽ εὐνὰν ὀρθρεύοισᾳ, Theocr. 10. ult. A μῦθος.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, fabularis, fabuloſus. Ab eod.

Μυθικωτέρως, nimis fabuloſe. A pr.

Μυθιστορία, ας, ἡ, hiſtoria fabularis. Ex μῦθος, & ἱστορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, ſeditioſus, factioſus. A μῦθος.

Μυθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas ſcribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conſcriptio.

Μυθογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum ſcriptor. Ex μῦθος, & γράφω.

Μυθολάτρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, Verbi, i. e. Chriſti cultor, Nazian. Ex λάτρις.

Μυθολογεύω, f. εύσω, idem quod

Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabuloſe narro, fabuloſe celebro, p. part. μυθολογημένος, fabulis celebratus. Τὰς ἀγῶνας ϗ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, Iſocr. A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabuloſa, res, quæ fabuloſe narratur. A pr.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabuloſa narratio; fabulatio, Gl. V.

Μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiſcendis fabulis. A

Μυθολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum narrator, fabulator; gerro, Gl. V.

Μύθομαι, loquor, μύθεαι loqueris, Odyſſ. 2, 202. pro quo tamen Euſt. μυθεῖαι, ut ſit ex μυθῇ a μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabuloſe fingo. A

Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabuloſum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, idem quod

Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabuloſum. A

Μυθοποιός, ου, ὁ ϗ ἡ, fabularum fictor, vel ſcriptor. Ex μῦθος, & ποιέω.

ΜΥ͂ΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, ſermo; (3) colloquium; (4) fabula, ſive oratio falſa veritatem adumbrans; (5) conſilium, ſuaſio; (6) ſeditio, factio, ap. Hom.

Μυθοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pariens verba. Ex μῦθος, & τίκτω.

Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω.

Μυθούργημα, τὸ, fabula. A pr.

Μυθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fabuloſus. A μῦθος.

ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, muſca.

Μυίαγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui muſcas capit, muſcarum venator; cognomen Dei cujuſdam ap. Eleos, Plin. Ex μυῖα, & ἄγρα.

Μυΐδιον, τὸ, Dim. a μῦς, muſculus.

Μυϊκὸς, vel μυϊκὸς, muſcarius, Gl. V. ubi μυῖκος. A μυῖα.

Μυΐνδα, ης, ἡ, Myinda, luſus quidam puerilis, in quo oculos claudebant. A μύω.

Μυΐνος, vel μύινος, muſcinus, Gl. Vet. ubi μύινος. A μυῖα.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muſcarum venator. Ex μυῖα, & θήρα.

Μυιοκέφαλον, ου, τὸ, ſpecies τῆς προπτώσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muſcæ ſimilis. Ex μυῖα, & κεφαλή.

Μυιοσοβέω, ῶ, fut. ήσω, muſcas abigo. A

Μυιοσόβη, ης, ἡ, muſcarium, inſtrumentum, quo muſcæ abiguntur. Ex μυῖα, & σοβέω.

Μυιοσόβης, ου, ὁ, muſcarum abactor. A pr.

Μυιοσόβιον, ου, τὸ, muſcarium, Gl. V.

Μυιοσόβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Μυιώδης, Myodes, muſcarum deus, Plin. A μυῖα.

Μυκάομαι, ῶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce & quocunque ſono graviori, inf. μυκᾶσθαι, mugire, aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Homerum & a μυκάω, μεμυκὼς, p. part. med. mugiens; & pl. p. 3. ſing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant. Et a 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε ſonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε. Μόσχοι σὺν κυανοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc. 16, 37. Μάτηρ μυκήσατο, id. 26, 20.

Μύκεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔμυκε, a μυκάω.

ΜΥΚΗ, ῆς, ἡ, mugitus, boatus.

Μύκη, ῆς, ἡ, theca gladii, vagina; (2) occluſio, compreſſio, obſtructio; (3) fungus ellychnii. A μύω.

Μυκηθμός, ου, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μύκημα, ατος, τὸ, idem.

Μυκηρίβατος, idem quod μυκηρόβατος.

Μύκηρος, idem quod μύκηρος.

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, ἡ, vel ου, ὁ, fungus, Ph. boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleæ; (4) enſis manubrium; (5) membrum virile, Heſ.

Μύκησις, εως, ἡ, idem quod μύκημα.

Μυκητᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν.

Μυκητὴς, οῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητίας, ου, ὁ, mugiens, ſonorus. Ab eod.

Μυκητικὸς, ἡ, όν, mugiendi vim habens, inſtar boum. Ab eod.

Μυκήτινος, η, ον, fungeus, e fungo. A μύκης.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ſive μυκλοὶ, lineæ nigræ in collo, dorſo, pedibuſque aſinorum, Heſ. At Etym. μύκλον, rugam & plicam in collis aſinorum. Heſ. μύκλοι ſunt etiam libidinoſi & laſcivi homines.

Μύκον, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, a μυκάω.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus; μυκτῆρες nares; (2) proboſcis elephanti; (3) irriſio, naſus. A μύσσω.

Μυκτηρίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno, derideo, contemno. Θεὸς ὐ μυκτηρίζεται, Gal. 6, 7. A μυκτήρ.

Μυκτηρικόμπος, ὁ ϗ ἡ, nariſtrepus; (2) flagitioſus. Μυκτηρί ομπα πνεύματα, ſuperbientium narium efflatus, Æſch. S. T. 470.

Μυκτήρισμα, τὸ, idem quod

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, ſubſannatio, irriſio.

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, ſannator, Ph. ſubſannator. A μυκτηρίζω.

Μυκτηρόθεν, *Adv.* e naribus. A μυκτήρ.

ΜΥ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, acervus, cumulus, Heſ. (2) pars auris, Pollux.

Μυλακρὶς, ίδος, ἡ, q. d. locuſta molendinaria, inſectum farina veſcens in molendinis & piſtrinis. A μύλη, & ἀκρίς.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A μύλη.

Μυλεὺς, έως, ὁ, piſtor, Suic. Ab eod.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, mola truſatilis, ſeu aſinaria, frumentaria, oleariave; (2) inferior molæ pars, quæ & meta dicitur; (3) mola ſalſa; (4) mola, os latum toti genu ſuperimpoſitum; (5) mola, caro informis in utero muliebri quandoque naſci ſolitum; (6) herba quædam; (7) dens molaris; μύλαι, dentes molares.

Μυληκόρον, ου, τὸ, ſcopæ farinariæ, qualibus in mola utuntur. Ex μύλη, & κόρος.

Μυλήφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, mola fractus & contuſus. Ex μύλη, & φάω.

Μυλίας, ου, ὁ, ut μυλίας λίθος, lapis molaris.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & ſtrideo. Hinc μυλιόωντες, apud Heſiod. pro μυλιῶντες, μυλιάοντες. Ἔργ. 528. A μύλη.

Μυλικὸς, ἡ, όν, molaris. Ab eod.

Μυλιόωντας, acc. plur. particip. præſ. act. *Poët.* pro μυλιῶντας, ex μυλιάοντας, a μυλιάω.

Μυλίτης, ου, ὁ, ut μυλίτης λίθος, molaris lapis, Gl. V. ſilex; μυλῖται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinam habens incurvam hami ad inſtar, hamatis ſpinis armatus, Suic. Ex μυλλὸς, & ἄκανθα.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, curvus, tortuoſus; (2) ſtrabo, qui oculis eſt diſtortis; (3) *Subſt.* placentæ ſpecies.

Μύλλος, ου, ὁ, piſcis quidam.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; μύλλειν etiam ſubagitare, permolere, ut Horat. A μύλη.

Μυλόδοντες, dentes molares, Euſt.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus. Ex μύλη, & εἶδος.

Μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. A μύλη.

Μυλόκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, mola fractus. Ex μύλη, & κλάω.

Μυλοκόπος, ου, ὁ, molitor, Gl. V. moliarius. Ex μύλη, & κοπή.

Μυλοκόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui molam everrit, ſ. purgat. Ex μύλη, & κορέω.

Μύλος, ου, ὁ, mola; Gl. V. μύλος ἐλαιῶν, trapetum, Gl. V. μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλόσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum naſci ſolita.

Μυλουργὸς, οῦ, ὁ, ſiliciarius, Gl. V. Ex μύλη, & ἔργον.

Μυλόω, ῶ, induro. A cujus paſſ. μυλοῦμαι, eſt a. 1. ἐμυλώθη, apud Hippocr. induruit. A μύλη.

Μυλώδεις λίθοι, lapides molares. A μυλώδης. A μύλη.

Μυλωθρικὸς, ἡ, όν, ad molendinam ſeu piſtrinum pertinens, molendinarius.

Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, piſtrix. A

Μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, qui piſtrinum poſſidet, ſervoſque alit opus in eo facientes, piſtor; & (2) *Adject.* ὁ ϗ ἡ, μυλωθρὸς molaris; ut μυλωθρὸς ᾠδὴ, cantilena molaris. A

Μυλωρὸς, q. d. molæ curam habens. Ex μύλα, & ὤρα, *cura.*

Μύλων, ωνος, vel μυλὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo eſt mola, ſeu in quo verſatur mola, piſtrinum; (2) locus, in quo torquebantur ſervi. A μύλη.

ΜΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, opſonii genus.

ΜΥ͂ΜΑΡ, vel μῶμαρ, macula, nota. Heſ.

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule geſticulor. Ex Heſ. A μῦμαρ.

ΜΥ͂Ν, *murem*, acc. ſing. a μῦς, *mus.*

ΜΥ'ΝΔΟΣ, ου, ον, mutus, Heſ.

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excuſatio; μύνῃσι, Dat. plur. apud Hom. cauſſationibus. A

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo, Euſt.

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *Ion.* μύξη, humor e naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in oſtreis & teſtudinibus; (3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A μύξα.

Μυξάρια, ων, τὰ, idem. Dim. a μύξα.

Μυξάριον, ου, τὸ, piſcis quidam, Dim.

Μυξητῆρες, nares; μυξωτῆρες uſitatius. Ab eodem.

Μύξινος, vel μυξῖνος, ου, ὁ, idem quod

ΜΥ'ΞΟΣ, ου, ὁ, piſcis e mugilum genere.

Μυξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mucoſus. Μυξώδης ὑγρότης, Ariſt. H. Anim. 3, 5. A μύξα.

Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα.

Μυογάλη, vel μυογαλέη, *contract.* μυογαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς, & γαλῆ.

Μυοδόχος, & μυοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, mures recipiens. Ex μῦς, & δέχομαι.

Μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. muſcipulum. Ex θήρα.

Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, ap. Strab. Ex iiſdem.

Μυοκόπρος, ου, ἡ, muſcerda, muris ſtercus.

Μυοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & κτείνω.

Μύοξος, ου, ὁ, glis, Gloſſ. Vet. item talpa. Gloſſ. Vet. Vid. μυαξός.

Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo: navis piratica.

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, Rob. ex Ariſtot. Ex μῦς, & ὀπή.

Μυοσόβη, idem quod μυιοσόβη.

Μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alſine, herba. Myoſota, *Plin.* l. 27. §. 80. c. 12. Ex μῦς, & οὖς, ὠτὸς, *auris. Angl.* Mouſe-ear.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Μυόσωτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυότρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſaucios muſculos habens. Ex μῦς, & τρωτός.

Μυουρία, ας, ἡ, vitium claudicationis verſus Myuri. Scribitur & μειουρία.

Μυουρίζειν, in acutum deſinere, minoribus terminis finiri, decurtari, inſtar caudæ muris in acutum deſinere. A

Μύουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, velut cauda muris in acutum deſinens, compreſſus, arctus; μύουρος ςίχος, mutilus verſus ſeu curtus, poſtremo pede claudicans. Ex μῦς, & οὐρά.

Μυοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & φόνος.

Μυόχοδον, ου, τὸ, muſcerda, ſtercus muris. A μῦς, & κέχοδα, *cacavi.*

Μυόχοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muſcerda, Heſ. Ex iiſd.

Μύραινα, ης, ἡ, murana, piſcis; (2) de libidinoſa & in Venerem prona, Suid. A μύρος.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, murus, piſcis, Heſ.

Μυράκοπα, unguenta miſta ad odoris ſuavitatem laſſitudines lenientia. Ex μύρον, & ἄκοπος, *laſſitudinis expers.*

Μυραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, unguentis me illino Ex μύρον, & ἀλείφω. Hinc

Μυραλοιφία, ας, ἡ, unguentorum illitus.

Μύρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρετο, a μύρομαι.

Μυρεψία, ας, ἡ, unguentorum coctio ſ. confectio, Suic.

Μυρεψικὸς, ἡ, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. A

Μυρεψὸς, οῦ, ἡ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον, & ἕψω, *coquo.*

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A μύρον.

Μύρια, decem millia; μυρία & per apoc. μυρί plurima, ſexcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vehere poteſt, prægrandis. Ex μύριοι, & ἄγω.

Μυριάκις, *Adv.* decies millies; ſæpiſſime. A μύριοι.

Μυριάμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus. Ariſtoph. ῥῆμα μυριάμφορον, P. 519. Ex μ. ἀμφορεύς.

Μυρίανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut μυρίανδρος πόλις, urbs decem virorum millia capiens. Ex μ. & ἀνήρ.

Μυριάρχης, ου, ὁ, decem millium præfectus. Ex μ. & ἀρχή.

Μυρίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυρίδιον, ου, τὸ, unguentulum. Dim. a μύρον.

Μυριέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, plurimis voluminibus tortus & ſinuatus. Ex μύρια, & ἑλικτὸς.

Μυριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde annoſus. Ex μ. & ἔτος.

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo. A μύρον.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, myrica. Gl. V. viburna, myrica, geniſta. Ph. μυρίκη εἶδος φυτοῦ (ſpecies plantæ) geniſta.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A μυρίκη. Unde

Μυρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, myricæ ſimilis.

Μυρίνη, ης, myrtus. Al. μυρσίνη, & μυῤῥίνη.

Μυρίνης, ου, ὁ, ut μυρίνης οἶνος, vinum unguento miſtum, vinum conditum, Poll. A μύρον.

Μύρινος, ου, ὁ, myrinus, piſcis. A μύρος.

Μυριόβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, plurimos boves continens, Suic. Ex μυρία, & βοῦς.

Μυριόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſæpiſſime, plurimis modis ſcriptus.

Μυριόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, ingentes dentes habens. In Epig. μυριόδους ἐλέφας.

Μύριοι, ιαι, ια, vide μυρίος.

Μυριόκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, permulta vel innumera capita habens. Ex μ. & κράνιον.

Μυριόλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſæpiſſime & ab innumeris dictus. Ex μυρία, & λέγω.

Μυριόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumeros ſeu permultos habens oculos. Ex ὄμματα.

Μυριόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumeras habens formas, Suic. Ex μυρία, & μορφαί.

Μυριόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitos labores ſuſtinens, Suic. Ex μυρίοι, & μόχθοι.

Μυριόναυς, αος, ὁ ϗ ἡ, innumeris ſeu infinitis navibus inſtructus. Ex μυρίαι, & ναῦς.

Μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ, ubi decies mille, ſ. permulti, cadunt.

Μυριοντάρχης, ου, ὁ, & μυριόνταρχος, id. quod μυριάρχης.

Μυριοπάλαι, jamdudum, ante longiſſimum tempus.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. decemilliplex, infinite multiplicatus. *Plur.* μυριοπλάσιοι, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A μυρίοι, vel μυρίος.

Μυριοπλασίως, *Adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis.

Μυριοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex πλῆθος.

Μυριόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙΟΣ, ία, ιον, infinitus, innumerus; (2) ſummus, extremus, maximus; μυρίοι, ιαι, ια, infiniti, innumeri, ut Lat. ſexcenti, ſexcenta, at μύριοι, ια, ια, decies mille, vel decem millia. Unde & compoſita cum μυρίος vel μυρίοι, reddenda ſunt vel per *infinitus*, ſive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex iſto compoſita exiſtimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam το μύριοι, per *multus* vel *plurimus* reddatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. Ex μυριοστὸς, & μόριον.

Μυριοστὸς, ἡ, ον, decies milleſimus. Hinc ἡ μυριοστὴ, ῆς, q. d. decies milleſima, pro numerus decem millium. A μύριοι.

Μυριότευχοι, ων, οἱ, innumeri armati. Ex μ. & τεῦχη, *arma*.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.

Μυριοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumeros alens, Suic. Ex μ. & τρέφω.

Μυριόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumeros habens amicos, qui infinitas colit amicitias, Suic.

Μυριοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitos ſeu innumeros ferens; de nave grandi. Ex φέρω.

Μυριόφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, grande onus vehens; de navi grandi. Ex μ. & φόρτος.

Μυριόφυλλον, ου, το, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & ſupercilium Veneris. A

Μυριόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumera habens folia.

Μυριόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumera genera habens, Rob. Ex μ. & φυλή.

Μυριόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex φωνή.

Μυρίπνοος, *contr.* μυρίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, unguentum ſpirans, Rob. Ex μυρον & πνέω.

Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A μύρον.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A μυρίζω.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Μυριστικὸς, ἡ, ὸν, liquidus & odorus, ut oleum balſami; (2) aptus ad inungendum.

Μυριώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infinita nomina habens. Ex μυρίος, & ὄνομα.

Μυριωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, infinitos oculos habens. Argi epith. Ex μυρίος, & ὤψ.

Μύρμαξ, *Dor.* pro μύρμηξ.

ΜΥΡΜΑΙ, piſces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, ſcribit Athenæus.

Μυρμηδὼν, ῶνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea eſt. A μύρμος.

Μυρμήκειον, ου, τὸ, phalangis genus, ap. Nic.

Μυρμήκια & μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod eraſæ ſenſum formicarum mordentium relinquant. Ph. μυρμηκία, verruca. Ab eod.

Μυρμηκιὰ, ας, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, Philoxenus; (3) cæſtus, Gl.V.

Μυρμηκίας, ου, ὁ, verrucoſus, Philox. (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. V. paſſio a verrucis, quæ μυρμήκια, appellantur.

Μυρμηκιασμὸς, οῦ, ὁ, id. A

Μυρμηκιάω, ῶ, f. άσω, infeſtor verrucis formicariis. A μυμηκίαι.

Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, ut formicas quaſi reptantes ſentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, id. quod μυρμήκειον.

Μυρμηκίτης, ου, ὁ, ut μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens. Plin. A μύρμηξ.

Μυρμηκολέων, όντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infeſtum. Ex μύρμηξ, & λέων.

Μυρμηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A μύρμηξ.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cæſtus pugilum. Heſ. Gl. V. A μύρμος.

Μυρμιδόνεσσι, dat. plur. *Poët.* & *Ion.* pro Μυρμιδόσι, a Μυρμιδών.

ΜΥΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica; ſiquidem Heſ. μύρμοι ſunt μύρμηκες.

Μυροβάλανος, ου, ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguento delibutus, Suic. Ex μύρον, & βάπτω.

Μυροβόστρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cirros unguento delibutos habens, Suic.

Μυροβρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unguento madens. Ex βρέχω.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repoſitorium, vas unguentarium.

Μυροθήκιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυροκομίστρια, ας, ἡ, unguenta portans, Suic.

Μύρομαι, fleo, ploro, lamentor; (2) fluo. Ὀυδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο Κήϊον ἄστυ, Moſch. 3, 91. Ῥειθροῖσιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σῖρις, Lyc. 982.

ΜΥΡΟΝ, ου, τὸ, unguentum, oleum odorum.

Μύρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a μύρω.

Μυροπισσόκηρος, ου, ὁ, compoſiti medicamenti genus, quod conſtituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, & μύρον quoddam, Galen.

Μυρόπνοος, *contr.* μυρόπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, unguenta ſpirans. Ex μύρον, & πνέω.

Μυροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui unguenta conficit. Ex μύρον, & ποιέω.

Μυροπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, unguentarius. Ex πολέω.

Μυροπωλεῖον, ſive μυροπώλιον, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur, Gl. V. μυροπώλιον, ſeplaſiarium. A

Μυροπώλης, ου, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius, Gl. V. ſeplaſiarius, Ph. unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, unguenta vendo.

Μυροπῶλις, ιδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A μυροπώλης.

ΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, myrus, murus, *piſcis* ſimilis murænæ, ſed robuſtior, & dentatus, cum muræna mollior ſit, & edentula, ut Tertullian. vocat. Interdum tamen & μύραινα, *muræna* vocatur.

Μυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, unguentum portans, vel tenens. Ex μύρον, & φέρω.

Μυρόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, unguentis perunctus ſeu imbutus. Ex μυρον, & χρίω.

Μυρόω, ῶ, ungo, Ariſt. A μύρον.

ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris, Æol. Σμύρνα.

Μυῤῥινάκανθος, ruſcus, Gl. V. Ex μυῤῥίνη, & ἄκανθα.

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, myrtus, μυῤῥίνης μέχρι, uſque ad caput. A μύρτος.

Μυῤῥίνης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites.

Μυῤῥίνος, ίνη, ινον, myrteus; (2) *Subſt.* ὁ myrtus. A μυρτος.

Μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, locus, ubi myrti creſcunt. Ab eod.

Μυῤῥὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem ſpirans. A μύρον.

Μυῤῥίτης, ου, ὁ, ut μυῤῥίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύῤῥα.

Μυρσινέλαιον, ου, oleum myrteum. Ex μυρσίνη, & ἔλαιον.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.

Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, myrtites, ſive vinum myrto conditum. A μυρσίνη.

Μυρσινοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, myrti formam habens, myrto ſimilis. Ex μυρσίνη, & εἶδος.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.

Μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia in myrto.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A μύρτος.

Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδανον, ου, το, idem quod μυρτάς.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piri & oleæ arboris genus, Sch. Nic. At Gl. V. μυρτίνη, myrtus.

Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum myrtites, id eſt, myrti baccis nigris contuſis conditum. Ab eod.

Μύρτον, ου, τὸ, bacca, ſeu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, Poll. Ab eod.

Μυρτοπέταλον, ου, τὸ, quibuſdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.

ΜΥΡΤΟΣ, ου, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex μύρτον, & χεῖλος.

Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem & ex iiſd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulieroſus, Suic, A μύρτον.

ΜΥΡΩ, fluo, ſtillo. Vide μύρομαι.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A μυρόω.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio, unguenti illitio.

ΜΥΣ, μυὸς, ὁ, mus, ſorex; (2) muſculus, pars carnis; lacertus, torus, Gl. V.

Μύσαγμα, τὸ, idem quod μῦσος.

Μύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a μύω.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, deteſtandus, abominandus; ſceleſtus, ſceleratus. A μύσος.

Μυσάρχης, ου, ὁ, deteſtabilium conſiliorum auctor. Ex μύσος, & ἀρχή.

Μυσάττομαι, fut. άξομαι, deteſtor, abominor, averſor, odi; abhorreo, Gl. V. Παίδων μυσαχθεῖσ' εἰσόδους, Eur. Med. 1152. A μύσος.

Μυσαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, abominandus, ſceleratus, impurus. Ab eod.

Μυσαχνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Μυσητὸν, deteſtabile, Gl. V. quaſi a μυσάω, vel μυσέω, quod eſſet deteſtor.

Μυσίδδειν πολλὰ ἔπη, fundere, Ariſt. Lyſ. 1080. *Dor.* pro μυσίζειν.

Μύσις, εως, ἡ, compreſſio, occluſio, obſtructio. A μύω.

ΜΥΣΟΣ, εος, τὸ, ſcelus, piaculum, facinus deteſtandum.

Μυσος, οῦ, ὁ, abominandus, deteſtandus, Heſ. ubi μυσὰ ſunt μυσαρὰ, μιαρὰ, μεμιασμένα. A μύσος.

Μυσπολέω, ῶ, velut mus oberro, Ariſtoph. Veſp. 140. ubi μυσπολεῖ.

ΜΥΣΣΩ, f. ξω, mungo, emungo, mucum naſi extraho.

Μυσταγωγέω, ῶ, f. ήσω, initio ſacris, myſteria edoceo. A μυσταγωγός. Hinc

Μυσταγωγητὸς, ἡ, ὸν, ad ſacra jam introductus, initiatus.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio ad ſacra; (2) cœna Domini. A

Μυσταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, initiator, myſteriorum magiſter ſeu doctor; (2) qui hoſpites ad ſacra viſenda introducit. Ex μύστης, & ἀγωγός.

Μύσταξ, ακος, ὁ, labrum ſuperius, & in eo nati pili; barba. A μυσάομαι.

Μυστήρια, ων, τὰ, ſacra, arcana, Ph. orgia, Gl. V. A μυστήριον.

Μυστηριάζω, initio, Gl. V. A μυστήρια. Hinc

Μυστηριασμός, οῦ, ὁ, initiatio, Gl. Vet.

Μυστηριακὸς, οῦ, ὸν, arcanus, ſecreta tegens.

Μυστηρικὸς, ἡ, ὸν, idem. A μυστήρια.

Μυστήριον, ου, τὸ, murium latibulum, ap. Athenæum. Ex μῦς, & τηρέω.

Μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiatio ſecreta, Ph. Vid. μυστήρια.

Μυστηρὶς, ου, ιδος, ἡ, ut μυστηρίδες τελεταὶ, in Epigr. arcanæ initiationes. A μυστήρια.

Μυστηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui ſubeſt myſterium,

rium, myſticus, Ph. μυστηριῶδες, arcanum. A μυστήριον.

Μυστηριάτιδες σπονδαὶ, ſacræ, vel arcanæ libationes, Poll.

Μύστης, ου, ὁ, myſta, qui ſacris initiatur, ſ. initiatus eſt, qui ad ſacrorum arcana admittitur; (2) ſacra diſcens; (3) ſacrorum ſive myſteriorum peritus; (4) ſacrorum doctor, Gl. V. pater ſacratus, Ph. μύστης ὄρνεον, parra, *avis*. A μύω.

ΜΥΣΤΙ'ΚΗΤΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam *muſculus* dictus quibuſdam.

Μυστικὸς, ὴ, ὸν, myſticus, cui ſubeſt myſterium, arcanus. A μύστης.

Μυστικῶς, *Adv.* myſtice, arcane.

Μυστιλάγενος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* lagenæ. Ep.

Μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Κάμψειν χερσὶν μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων, peculatur, Ariſt. Eq. 824. A

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.

ΜΥ'ΣΤΙΛΛΟΝ, Atticos vocaſſe bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat Schol. Ariſtoph.

Μυστίλλω, in minutas partes ſeco; vid. ſupra μιστύλλω. A μυστίλη.

Μυστιπολέω, curo ſacra, operor ſacris. A

Μυστιπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circa myſtica verſatur, ſacerdos, myſta. Ex μ. & πολέω.

Μύστις, ιδος, ἡ, quæ initiatur ſeu initiata eſt ſacris; (2) quæ ſacra docet. A μύστης.

Μυστοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſacra arcana continens. *Epith.* templi. Ariſtoph. Ex μύστης, & δέχομαι.

Μυστοπολέω, idem quod μυστιπολέω.

Μυστοπόλος, idem quod μυστιπόλος.

Μύστριον, ου, τό, cochlear parvum, Gl. Vet. lingula, Dim. a μύστρον.

Μυστριοπώλης, ου, ὁ, venditor cochlearium.

Μύστρον, ου, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) menſura duorum cochlearium. A μυστίλη.

Μύστρος, ου, ὁ, lingula, Gl. V. cochlear.

Μῦσφονον, ου, τὸ, muſcipula, Heſ. Ex μῦς, & φονος, *cædes*.

Μυτακίζω, literam μῦ ſæpius repeto. Hinc

Μυτακισμὸς, οῦ, ἡ, frequens literæ μῦ iteratio.

ΜΥΤΙ'ΛΟΣ, ου, ο, genus conchæ, cujus exuſtæ cinis vim cauſticam habet.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, naſus, peculiariter piſcium, atramentum ſepiæ.

Μυττωτεύω. fut. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio. A

ΜΥΤΤΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, intritum ex alliis, caſeo, & ovo; alliatum, moretum, ὑποτριμμα διὰ σκορόδου, Schol. Ariſtoph.

Μυττωτὸς, οῦ, ὁ, intritum, Gl. V.

Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitiſſimus, intimus. A μυχός.

Μύχατος, η, ον, intimus, abſtruſus, ap. poëtas. Ab eod.

Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, Suid. ubi μυχαί. Ab eod.

Μυχηβόρος, ὁ ϗ ἡ, qui in cavernis ſeu latibulis comedit. Ex μυχὴ, & βορά.

Μύχθιζω, f. ίσω, gemo, ſuſpiro; (2) irrideo, ſuſpenſo naſo derideo, Heſ. Suid. A μύζω. Hinc

Μυχθισμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirium, gemitus.

Μυχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuſpirioſus. A μύζω.

Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abſtruſus. A μυχός.

Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Μυχμὸς, οῦ, ὁ, ſonitus quidam; (2) ſonus, qui per nares redditur. A μύζω.

Μυχόθεν, e profundo. A μυχός. Unde

Μυχόνδε, *Adv.* ad vel in intimam partem.

Μυχοπόντιον, ου, τὸ, ſpecus, ubi cavus receſſus & vorago ponti eſt. Ex πόντιος.

ΜΥΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, penetrale, intimus locus, receſſus; (2) ſinus maris; (3) penetrale, domus; (4) adytum.

Μυχουρὸς, ὁ, cuſtos μυχοῦ. Ab οὖρος.

Μυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latebroſus, Gl. V. A μυχός.

ΜΥ'Ω, fut. ύσω, *proprie* premo, comprimo. comprimendo claudo, occulto, teneo, &c, Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo; Active ut ὁ ὑστέρη μύει τὸ στόμα, Aret. & Neutral. ut μύουσιν αἱ φλέβες, Id. Γλήναις δ᾽ ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει, Lyc. 988.

Μυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad mures pertinens; (2) muſculoſus, lacertoſus, toroſus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, pars præcipue muſculos habens; locus toroſus, muſculoſus, pulpa brachiorum & coxarum, itemque ſura, Ph. μυὼν, muſculus. Ab eod. Unde

Μυωξὸς, οῦ, ὁ, mus Alpinus; animal medium inter murem arvenſem & paluſtrem; glis gliris, Gl. V. μυωξοὶ, glires, Gl. V.

Μυωπάζω, f. άσω, ſum luſcioſus; cæcutio, oculos aperire nequeo, 2 Pet. 1, 9. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel ex μῦς, & ὀπή.

Μυωπιάζω, άσω, luſcioſus ſum, A μύωψ.

Μυωπίας, ου, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non niſi proxima videre poſſunt. A μυωπάζω.

Μυωπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; μυωπίζεσθαι, œſtro agitari, irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.

Μυωτὸν, οῦ. τὸ, auricula muris, *herba.* Ex μῦς, & οὖς.

Μυωτὸς, ὴ, ὸν, murinus; muſculoſus. A μῦς.

Μύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, claudens oculos, connivens, Ph. pætus; (2) tabanus, aſilus, veſpa, Nic. Ph. (3) item calcar. Ex μῦς, & ὤψ.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis diſtorto, ſubſanno. A μῶκος. Hinc

Μώκημα, ατος, τὸ, irriſio, illuſio.

Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, Suid. A

ΜΩ͂ΚΟΣ, ου, ὁ, fatuus, irriſor, deriſor, cavillator, ſtultus, amens, Suid. Heſ. At. Ph. μῶκος, hæc ſanna, ſubſannator.

Μωλέω, ῶ, pugno, Heſ. ubi μωλεῖ, μάχεται, & μωλήσεται, μαχήσεται. A

ΜΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exſtructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, Gl. V. μῶλος, moles.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulboſa, & rutæ ſilveſtris radix.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, ſegnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remiſſus. A

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, ὁ, ſive μώλυξ, κος, ὁ tardus, ſegnis, hebes, indoctus, languidus, imbecillus. Hinc

Μωλύτερον, obtuſius, infirmius, Etym.

Μωλύτης, ου, ὁ, hebes, tardo ingenio, R. A

Μωλύω, ſive μωλύνω; μωλυόμενα, ap. Hippocr. paulatim emarceſcentia. A μώλυς.

Μωλωπίζω, vulnero, μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus.

Μωλωπικὸς, ὴ, ὸν, vibicioſus. A

ΜΩΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute veſtigium, vibex plagæ; μώλωπις vibices.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Εὖ γε μωμᾶ ταυταγὶ, Ariſt. Av. 172. Τὰν οὐδ᾽ ἂν ἴσως μωμάσατο τέκταν, Theoc. 9, 24. A μῶμος.

Μῶμαρ, idem quod μῦμαρ.

Μωμάσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion. & Dor.* pro ἐμωμήσατο, a μωμέομαι.

Μωμεύμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro μωμούμενον.

Μωμεύω, vitupero, carpo. Μωμεῦνται δέ με πολλοὶ, Theog. 369. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehenſio, irriſio; (2) dictum ipſum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. μωμέω.

Μωμήσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, reprehenſor, vituperator.

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, reprehenſibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia, vituperatio; (2) Momus, Deus reliquorum omnium irriſor; (3) qui omnia reprehendit & irridet, irriſor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, reprehendendi animo conſidero; (2) victimas inſpicio. A

Μωμοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reprehendendi animo obſervat, qui reprehendenda obſervat. qui victimas inſpicit, probandi cauſa. Ex μῶμος, & σκοπός.

ΜΩ͂Ν, *Adv.* num, numquid, an, utrum.

Μώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, ſolidas ungulas habens. Ex μόνος, & ὄνυξ.

Μώνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Μωραίνω, f. ανῶ, ſtulte ago, ſtultus ſum; & μωραίνομαι, ſtultus fio, infatuor, ἐμώρανε, 3. ſ. a. 1. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. paſſ. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, Rom. 1, 22. Ἐὰν ᾖ τὸ ἅλας μωρανθῇ, Matt. 5, 13. A μωρός.

Μωρανθεῖσαν, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. f. g. v. μωραίνω.

Μωρανθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia, fatuitas; vecordia, ſocordia, Ph. (2) de coitu dixit Eur. *Ern.* Ab eod.

Μώριον, ου, τὸ, mas mandragoræ quibuſdam teſte Dioſc. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωροὺς reddat.

Μωροκακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſtulte malitioſus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, ſtulta ſeu inepta loquor, inſulſe blatero; ſcurror, Gl. V.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium, ineptiæ, ſtultus ſermo. A

Μωρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, inepta & ſtulta loquens, inſulſe blaterans. Ex λόγος.

Μῶρον, ου, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.

ΜΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, ſtultus, fatuus; ineptus, brutus, Ph. Voc. Att. ὦ μῶρε, inepte.

Μωροσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtulte ſapio.

Μωροσοφία, ας, ἡ, ſtulta ſapientia. A

Μωρόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtulte ſapiens.

Μωροσυκον, ου, τὸ, morum ſycaminum.

Μωρότης, ητος, ἡ, ſtultitia, fatuitas. A μωρός.

Μωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ab eod.

Μωρῶς, *Adv.* ſtulte, fatue; inepte, abſurde.

Μώρωσις, εως, ἡ, ſtultitia, fatuitas, ſtoliditas. A μωρόω.

Μῶσαν, *Muſam*, acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν.

Μωσῆς, ῆ, vel Μωσεῦς, έως, vel Μωϋσῆς, ῆ vel Μωϋσεῦς, έως, ὁ, Moſes. Nomen viri Hebr. *Tractus.*

N.

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, & nomen ab Hebræorum *Nun* accepit; (2) nota numeralis valens *quinquaginta*, & cum lineola inferne poſita ͵ν, *quinquaginta millia.*

Ναασσὼν, ὁ, Naaſſon. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Illuſtrans.*

ΝΑ'ΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, inſtrumentum muſicum, citharæ fere ſimile,

Νάβλος, ου, ὁ, idem.

Ναβλιστὴς, οῦ, ὁ, nablam pulſans. A νάβλα.

Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Illuſtrans.*

Νᾶες, *naves*, nom. plur. a ναῦς, *navis*.

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola. in Epig. A ναίω.

Ναέτης, ȣ, ὁ, idem, ab eod.

Ναζαραῖος, vel **Ναζαρηνός**, ȣ͂, ὁ, Nazarenus.

Ναζαρὲθ, vel **Ναζαρὲτ**, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον. *Surculus.*

ΝΑΙ', *Adv.* næ, ita, etiam, ſane, utique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales & fontanæ. A νάω, *fluo.*

Ναΐδιον, ȣ, τὸ, ſacellum, ædicula. Dim.

Ναῖεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔναιε, a ναίω.

Ναίεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔναιε.

Ναιετάεσκες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐναιέταες, a ναιετάω.

Ναιετάȣσα, *habitans*, præſ. part. act. f. g.

Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolo; ναιετάȣσι, habitantur; ναιετάασκε, habitabat, imp. *Ion.* pro ἐναιέταε, ναιετάοντα, acc. ſing. part. habitantem; ναιεταώσας, acc. plur. fœm. pro ναιεταȣ́σας. Ἄλλοι δὲ πλεῖϛοι τήνδε χθόνα ναιετάȣσι, Dion. Περ. 265. A ναίω.

Ναιετάωσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ναιετάȣσι.

Ναιέτης, ȣ, ὁ, habitator, incola; uſitatius ναίτης. Ab eod.

Ναΐν, ὁ, Nain. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Amœnitas.*

Ναίοισαν, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ναίȣσαν, a ναίω.

Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.

Νάϊος, ία, ιον, nauticus, *Dor.* pro *Ionice* νήϊος.

ΝΑ͂ΙΡΟΝ, ȣ, τὸ, odoramentum quoddam, Theophraſt.

Ναϊσκάριον, ȣ, τὸ, ædicula, ſacellum, Gl. V. ſacrarium, Ph. A ſeq.

Ναΐσκος, ȣ, ὁ, ſacellum, Dim. a ναός.

Ναιχὶ, *Adv.* omnino, ſane, ita. Att. pro ναὶ, Heſ. Suid.

ΝΑΙ'Ω, habito, incolo; ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε, imp. habitabat; ab hoc aliud imp. *Ion.* ναίεσκον, habitabam, paſſ. ναίομαι, habitor. Ὅσοιπερ πρόπυλα ναίȣσι τάδε, Soph. El. 1391. Μυχοῖς ναίȣσαν ἑϛίας ἐμῆς, Eur. Med. 397. Ξένην πόλιν ναίω, id. Ph. 372. Ἐπ' ἀνδρῶν ναιόμεναι, ſcil. νῆσοι, Dion. Περ. 616.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. V.

Νακοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius, ſ. fullo. Ex ſeq. & δέψω.

ΝΑΚΟΣ, εος, τὸ, vellus, pellis cum ſuo villo.

Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello ſeu tondeo, Poll. ubi νακοτιλτȣ͂ντες, part. A

Νακοτίλτης, ȣ, ὁ, qui villoſas pelles vellit, Poll. Ex νάκος, & τίλλω.

Νακότιλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velleris in modum vulſus, Poll. Ex iiſd.

Νάκτης, ȣ, ὁ, fullo, Suid. A νάσσω.

Νακτὸς, ἡ, ὸν, farciendo & conſtipando completus; νακτὴ, farſa, i. e. *farta*, Gl. V. νακτὸν, denſum, preſſum, Gl. V. Ab eod.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, ſcaturigo; lympha, Gl. V. latex, unda, Ph. A νάω. Hinc

Ναματιαῖος, αία, αῖον, ſcaturiens, manans.

Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris, Dim. A νᾶμα.

Ναματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.

Νᾶν, *navem*, acc. ſing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, navis.

Νάνιον, ȣ, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, matris ſoror, Heſ.

ΝΑ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, nanus, pumilio.

Νανοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui natura pumilio eſt, pumilionis ſtaturam habens. Ex φύω.

Νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

—'ναξ, *rex, per Aphæreſin*, pro ἄναξ.

Ναξιουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Naxio opere ſ. in inſula Naxo factus. Ex Νάξιος, & ἔργον.

Ναοῖσι, dat. pl. *Poët.* pro ναοῖς.

Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico. A

Ναοποιὸς, ȣ͂, ὁ, cui templum ædificandi cura eſt commiſſa; (2) ædium ſacrarum procurator. Ex ναὸς, & ποιέω.

Ναοπόλος, ȣ, ὁ, ædituus; ſacerdos. A πολέω.

ΝΑΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *proprie* domicilium; dein ædis, pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱερȣ͂, templi, in quo ſimulacrum Dei dedicatum eſt: in Sac. Lit. pars templi Hieroſol. quam ingredi licebat ſolis ſacerdotibus. A ναίω.

Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuſtos, ædituus.

Νάπεια, ας, ἡ, ſinapi, Nic. A νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, ſaltus, convallis, nemus, Gl. V. νάπαι, valles, Ph.

ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, locus montanus & ſilvoſus, ſaltus; vallis nemoroſa.

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, (pen. prod.) ſinapi.

Ναρδίζω, nardo ſimilis ſum.

Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus.

Ναρδίτης, ȣ, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.

Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A νάρδος.

Ναρδολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nardo pinguis. Ex νάρδος, & λίπος, *pinguis.*

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. Gl. V. νάρδος, hoc ſiler.

Ναρδόϛαχυς, υος, ἡ, ſpica nardi, Galen.

Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

Ναρθηκίζω (a νάρθηξ, 2.) alligo os fractum & ferulis firmo. Sch. Ariſtoph.

Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, narthecium, vaſculum medicamentarium; liber medicamentarius.

Ναρθηκοπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferulis repletus. Æſch. Pr. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, & πληρόω.

Ναρθηκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, & φέρω.

Ναρθηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ferulaceus, ferulæ ſimilis. A

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) inſtrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, ſuffitibus admiſceri ſolitum.

Ναρκάω, & έω, ῶ, torpedine adficior, ſeu adfectus ſum, obtorpeſco, torpeo, torpeſco. Ἐνάρκησε τὸ πλάτος τȣ͂ μηρȣ͂, Gen. 32, 25. Πλῆθος ὀϛῶν αὐτȣ͂ ἐνάρκησε, Job 33, 19. Νάρκησε [illegible] χείρ, Hom. Il. 8, 328.

ΝΑ'ΡΚΗ, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piſcis quidam tangentes ſe torpeſcere faciens; (2) torpor, veternus, ſtupor; (3) ita quoque centaurium magnum a quibuſdam dictum. Dioſc.

Νάρκημα, ατος, τὸ, torpefactio, torpor, ſtupor. A ναρκάω.

Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narciſſinus, e narciſſo factus; ut ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc

Ναρκισσίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, narciſſites lapis.

Νάρκισσος, ȣ, ὁ vel ἡ, narciſſus, flos quidam. A νάρκη, quod ſuo odore torporem adferre creditur. *Angl.* **Daffodil.**

Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) ſedo & tollo. Ab eod.

Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cui torpor ſeu ſtupor ineſt, torpidus, ſtupidus, Hippocr. A νάρκη.

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, ſtupor, hebetatio. A ναρκόω. Unde

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, torpefaciendi vim habens.

Νάρτη, ης, ἡ, Narta. Numeratur inter ea quæ adoramentis & unguentis admiſcentur. Theophr.

Νάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. pro ἐνάσατο, a νάω.

Νάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνάσθη, a νάω.

Νασιώταν, acc. ſing. *Dor.* pro νησιώτην.

Νασμὸς, ȣ͂, ὁ, fluentum, fluor, ſcaturigo, rivulus, latex. A νάω.

Νασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμός.

Νάσα, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔνασα, a νάω.

ΝΑ'ΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, Gl. V. perf. paſſ. part. νενασμένος, refertus, plenus.

Ναϛίσκος, ὁ, parvus ναϛὸς, placentula.

Ναϛοκόπος, ȣ, ὁ, inciſor τȣ͂ ναϛȣ͂. A κόπτω.

Ναϛὸς, ἡ, ὸν, confertus, fartus, denſe plenus, denſus; (2) *Subſt.* panis, ſ. placenta e melle, uvis paſſis aliiſque condimentis. A νάσσω.

Ναϛοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ναϛὸν edo. A

Ναϛοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ναϛὸν edit. Ex ναϛὸς, & φαγεῖν.

Ναυαγέω, ω, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγός.

Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν a ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde

Ναυάγιον, ȣ, τὸ, proprie fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen & pro naufragio.

Ναυαγὸς, ȣ͂, ὁ, naufragus. Ex ναῦς, & ἄγνυμι, *frango.*

Ναυαρχέω, ω, f. ήσω, navibus præſum, navarchum ago. A ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium ſeu claſſis. Ab eod.

Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ȣ, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus claſſis. Ex ναῦς, & ἀρχή.

Ναυάτης, ȣ, ὁ, corrupte legitur pro

Ναυβάτης, ȣ, ὁ, qui navem conſcendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, & βαίνω, *ſcando.*

Ναυηγὸν, acc. ſing. *Ion.* pro ναυαγόν.

Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus ſum, navem guberno. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.

Ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, ad navicularium ſeu nauclerum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ȣ, τὰ, navigium, naucleriaca poſſeſſio, navis gubernatio. Ab eod.

Ναύκληρος, ȣ, ὁ, qui navem poſſidet, nauclerus, navis dominus, Gl. V. navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam Adjective pro nauticus, ut ναύκληρον πλάτην nauticum remum, Heſ. metaphorice pater familias, Poll. Ex ναῦς, & κλῆρος.

Ναυκληρώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; ap. Athenienſ.

Ναυκραρικὸς, ἡ, ὸν, ad ναυκράρους pertinens. A

ΝΑΥ'ΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magiſtratus quidam Athenienſes. Vide Suid. & Poll.

Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus ſupero, navali pugna vinco. Xen. A

Ναυκράτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui claſſe pollens maris imperium obtinet; (2) qui claſſis præſidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, & κρατέω.

Ναυκρατητικὸς, ἡ, ὸν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.

Ναυκρατία, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præeſt, gubernator. Ex ναῦς, & κρατέω.

Ναύλας, ȣ, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.

Ναῦλον, ȣ, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione ſolvitur, Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ȣ, ὁ, idem; (2) merces, quam perſolvimus ei, ad quem divertimus; (3) inſtrumentum quoddam muſicum.

Ναυλοχέω, in portu permaneo, ſtationem habeo; (2) navi inſidens locum aliquem vel adverſarium obſervo, eique inſidior.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium ſtatio.

Ναύλοχον, ου, τὸ, ſtatio navium. A

Ναύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui naves inſidere poſſunt, navium ſtationi commodus *Subſt.* locus tranquillus, ubi naves velut requieſcunt, ſtatio navium, portus. Ex ναῦς, & & λόχος.

Ναυλόω, naulo conduco. A ναῦλον.

Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo ; (2) pugno. A ναυμάχος.

Ναυμάχης, ου, ὁ, navale prælium committens, claſſe decertans. Ex μάχομαι.

Ναυμαχησείω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus ſum. A ναυμαχέω.

Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς, & μάχη.

Ναυμάχιον, ου, τὸ, multa ei impoſita, qui navale prælium ſubterfugerat. Ex iiſd.

Ναυμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, navale prælium committens. Ex iiſd.

Ναύμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iiſd.

Ναῦν, *navem*, acc. ſing. a ναῦς, *navis*.

Ναυπηγουμένας, acc. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro ναυπηγουμένους, a

Ναυπηγέω, ῶ, fut. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγός.

Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, navibus fabricandis aptus. A ναυπηγησία.

Ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod ναυπηγησία.

Ναυπηγικὸς, ή, όν, ad navium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. Ex iiſd.

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator, Gl. V. faber navalis. Ex ναῦς, & πήγνυμι.

Ναύπορος, ον, *Epith.* litoris, portus, quo naves appelluntur. A πείρω.

ΝΑΥ͂Σ, ἡ, navis, *inpr.* longa, h. e. qua utebantur in præliis matutinis ; τῆς νεὼς, τῇ νηῒ, τὴν ναῦν· αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς ; Sic in ſoluta oratione. At ap. Poët. ἡ νηῦς, τῆς νηὸς, ταῖς νηυσὶ ; item τῆς νηὸς, τὰς νέας.

Ναύσθλον, ου, τὸ, naulum, Heſ. A ναῦς.

Ναυσθλόω, ῶ, naulo conduco ; (2) naulo vehendum ſuſcipio ; ναυσθλώσομαι, ap. Ariſtoph. navem inſcendo. Πτωχὸς πορεύσῃ πῶλος, οὐ ναυσθλώσομαι, Ariſt. Pace, 126. Ἢν ἀπ' Ἰδαίων λόφων καὶ Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται, Lyc. 1257.

Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauſeo. A ναυσία.

Ναυσίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in navibus ſeu ex navibus vivit.

Ναυσίδρομος, ον, *Epith.* venti, navium curſum incitans, *al.* (2) velivolus, navigabilis. A ν. & τρέχω.

Ναυσικλειτός, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ναυσίκλειτος, είτη, είτον, re navali clarus.

Ναυσίκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauſeans. A ναυσία.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica ; funis quo navis terræ alligatur, Luc. Lex.

Ναυσιπέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, navibus permeabilis, navigabilis.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines inſulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Euſt.

Ναυσίπομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, naves vehens & promovens ; ut ναυσίπομπος αὔρα, apud Eurip. ventus ſecundus. Ex πέμπω.

Ναυσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς, & πόρος.

Ναυσιπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, navigradus, navi permeans. Ex iiſd.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum & luctum affert.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui navi fertur,

Ναύσταθμον, ου, τὸ, navium ſtatio. A ν. & σταθμός.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, ſeu duco, navi deduco ; (2) claſſe percurro, navi permeo, navigo, proficiſcor ; (3) rego, guberno. Σὺ δ' ὡς τί χρῄζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα ; Eur. Med. 682. Φράσον δέ μοι τῷ πτέρυγι ποῖ σὺ ναυστολεῖ, Ariſt. Av. 1234. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν ; Eur. Or. 723. A ναύστολος.

Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio ſeu profectio, quæ fit navi, R. A ναυστολέω.

Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A

Ναύστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, navi vehens. Ex ναῦς, & στόλος.

Ναυτεπιβάτης, ου, ὁ, qui navi ſervit, ut ſuum lucretur naulum, R.

Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita ; ναύτης δρόμος adjective in Epigr. q. d. navalis curſus. A ναῦς.

Ναυτία, ας, ἡ, nauſea. Ab eod.

Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaph.* reſpuo, quaſi nauſeans, A ναυτία.

Ναυτικὸς, ή, όν, nauticus ; navalis ; claſſicus ; exercitatus in re nautica ; τὸ ναυτικὸν, οῦ, res nautica, copiæ navales, claſſis.

Ναυτικῶς, *Adverb.* nautarum more.

Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.

Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους, Luc. Toxar. Ab eod.

Ναυτίλος, ου, ὁ καὶ ἡ, nauticus, navigatorius ; (2) piſcis, polypi ſpecies. A ναῦς.

Ναυτιλοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nautas perdens, Suic. Ex ναυτίλος, & φθείρω.

Ναυτιόεις, εντος, ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.

Ναυτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nauſeoſus. A ναυτία.

Ναυτιώσεις, apud Hippocr. effuſiones ſanguinis, per tranſlationem ab iis, qui in nauſea ſauguinem vomunt. A ναυτίωσις, quaſi a ναυτιόω.

Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie judices nauticis litigiis cognoſcendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης, & δίκη, *jus.*

Ναυτοκράτωρ, ὁ, maris imperium habens. A κρατέω.

Ναυτολογέω, nautas lego, colligo. A

Ναυτολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nautas legit, vel cogit, Suic. Ex ναύτης.

Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.

Ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*

Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A

Ναύφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς, & φθορὰ, *corruptio.*

Ναῦφι, vel ναῦφιν, *navibus*, dat. pl. *Poët.* ut παρὰ ναῦφιν, a navibus. A ναῦς.

Ναύφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, navibus ſeptus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναυστάθμος.

Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus cuſtodiendarum navium.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.

Νάφθας, ου, ὁ, idem.

Νάω, fluo ; mano, ſcaturio.

Νάω, habitare facio. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitare feci, collocavi ; quaſi a νάομαι, aor. 1. med. νάσσατο, pro ἐνάσσατο, habitavit ; a. 1. paſſ. νάσθη, pro ἐνάσθη, habitavit.

Νέα, acc. ſ. *Poët.* pro ναῦν, a ναῦς.

Νεάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper nunciatus, novus, Suic. Ex νέος, & ἀγγέλλω.

Νεαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper genitus. Ex νέος, & γίνομαι.

Νεάζω, f. άσω, juveneſco ; adoleſco, juvenilem ætatem ago ; juvenis ſeu robuſtus ſum ; juveniliter ſapio vel ago ; νεάζεσθαι, recentari, Gl. V. Μῶν νεάζων οὐχ ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν ; Eur. Ph. 720. A νέος.

Νεαίρετος, ον, recens captus.

Νεακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* pro νεηκὴς, idem quod

Νεακόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens acutus. Ex νέος, & ἀκονάω.

Νεαλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit ; (2) novellus, nuper natus, Suic. Ex νέος, & ἄλδω, *augeo.*

Νεαλέστερος, recentior. A ſeq.

Νεαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens. Quaſi proprie de piſce, ab ἁλίσκω, capio, quaſi recens captus, vel ab ἅλς, ſal, ut ſit nuper ſale conſperſus. Poſſit & ab ἅλλομαι, ſalio ; Ph. νεαλὲς, præſultum.

Νεάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens captus.

Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens mulctus, R. Ex νέος, & ἀμέλγω.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ, juvenis, Euſt. A νέον.

Νέανδρος, ον, juvenilis, ſtrenuus.

Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis ; audax, ſtrenuus, ferox, juvenili protervia præditus ; juvenilis. A νεάν.

Νεανεία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus ; ap. Philon. A νεάν.

Νεανίευμα, ατος, τὸ, idem ; egregium ſtrenuumque factum ; juvenilis jactantia. A

Νεανιεύομαι, juveneſco, juventutis annos ingredior ; (2) juvenili audacia & petulantia ago. A νεανίας. Unde

Νεανικὸς, ή, όν, juvenilis ; (2) ſtrenuus, animoſus, audax, robuſtus, validus, vehemens ; (3) magnus, permagnus.

Νεανικῶς, *Adverb.* juveniliter ; (2) robuſte, ſtrenue ; (3) laute, opipare.

Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella, Exod. 2, 8. A νεάν.

Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, ſuperbia, incontinentia juvenilis ; νεανισκεύματα, juvenilia. A

Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, juveneſco, juvenilem ætatem ago. A

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcens, adoleſcentulus. A νέος.

Νέανσις, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. Theophr. quaſi a νεαίνω, quod eſſet *renovo.* Vid. νέασις.

Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.

Νεαοιδὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, recens poëta, in Epigr.

Νεάπολις, εως, ἡ, urbs ſeu civitas nova. Hinc

Νεαπολίτης, ου, ὁ, novæ civitatis civis.

Νεαροποιέω, ῶ, recens ſeu novum facio.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, novus ; (2) juvenis, juvenilis ; (3) puerilis. A νέος.

Νεαροφόρος, recentaria, Gl. V. A φέρω.

Νέαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, navis rector, Suic. Ex νεὸς, pro ναὸς, a ναῦς, & ἀρχός.

Νεαρῶς, *Adv.* juveniliter, pueriliter.

Νεάσιμον, novale, Gl, V, A ſeq.

Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio ; ut renovatio agri, apud Theoph. ubi tamen alii νέανσις, Gl. Vet. νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω.

Νέας, acc. pl. *Poët.* pro νάας, a ναῦς.

Νέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νένηνται, a νέω, *ſtruo*, vel *habito*, *Poët.* pro ναίω.

Νεάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, extrema, ultima, ſ. ima chorda. A νέατος.

Νεατὶς, ιδος, ἡ, Gl. V. νεατὶς, vervactum. A

Νέατος, άτη, ατον, noviſſimus, ultimus ; (2) novalis, Gl. V. A νέος.

Νεατὸς, ή, όν, novatus, renovatus, novalis ; *Subſt.* ὁ, tempus renovandi agrum ; novatio. Ab eod.

Νεαύξητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nuper demum increvit, nuper auctus, Suic. Ex αὔξω.

Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum, Gl. V. νεάω, novello. Hinc part. νεωμένη, ap. Heſiod. Ἔργ. 460. iterata terra vel novata. A νέος.

Νεβρεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ex hinnulo eſt. A νεβρός.

Νεβρίας, ου, ὁ, ut νεβρίας γαλεὸς, muſtelus nebrias, apud Ariſtot.

Νεβριδόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, veſtem ſeu peplum geſtans ex pellibus hinnuleis.

Νεβριδόστολος, ον, nebridibus indutus.

Νεβρίζω, pelle hinnulea veſtio ; *paſſ.* ſ. *med.* nebridem geſto, induo. A

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli ; geſtamen Bacchi & bacchantiem. A νεβρός.

Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.

Νεβρίτης λίθος, nebritis gemma Libero Patri ſacra ; nomen ſortita a nebridum ſimilitudine, Plin.

ΝΕΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, hinnulos pariens, Rob. Ex νεβρὸς, & τίκτω.

Νεβροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, hinnulorum occiſor. Ex νεβρὸς, & φένω.

Νεβροχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hinnulis gaudens, *Epith.* Apoll. Ex νεβρὸς, & χαίρω.

Νεβρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipſe, tum Bacchantes pelles hinnulorum geſtarent. A νεβρός.

Νεῖσθαι, *redire*, præſ. inf. med. verbi νέομαι.

Νέηαι, 2. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro νέησαι.

Νεηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens natus. A νέος, & γίνομαι.

Νεηθαλὴς, ὲς, recens viridis, florens. A θάλλω.

Νεήκεσσι, dat. pl. *Poët.* pro νεήκεσι, a

Νεήκης, εος, vel νεηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex νέος, & ἀκή.

Νεηκονὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem, Heſ. Ex νέος, & ἀκονάω.

Νεηλάτης, ου, ὁ, remex, navem impellens, Heſ. Ex ναῦς, & ἐλαύνω.

Νεήλατος, recens cuſus, Heſ. νεοτευχής. Ex νέος, νέα, & ἐλαύνω, *malleo duco, cudo.*

Νεήλατος, recens molitus ; ut νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demoſth. melle, uvis paſſis, & viridibus ciceribus imbutæ ac ſubactæ, ſecundum Harpocrationem ; quaſi νεωστὶ ἀληλεσμέναι, ab ἀλέω, molo. Sed ſunt νεήλατα, placentæ quædam recentes, quaſi recens ductæ ac ſubactæ, ab ἐλαύνω, ſicut & ἐλατὴρ eſt placentæ genus. Ab eod.

Νεηλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens illitus. Ex νέος, & ἀλείφω.

Νέηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, Ph. Ex νέος, & ἐλεύθω.

Νεήνιδι, dat. ſ. *Ion.* pro νεάνιδι, a νεᾶνις.

Νεηνίης, νεῆνις, νεηνίσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

Νεήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, & φημί.

Νειαίρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris. A νειρός.

Νειατόθεν, ex imo.

Νείατον, *infimum*, accuſ. ſingul. *per Sync.* pro νειότατον, a νειότατος, *infimus*, quod eſt ſuperlat. a *Poët.* νεῖος, pro νέος.

Νεικείεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκει, a *Poet.* νεικείω, pro νεικέω, *rixor*, Hom. Il. 2, 221.

Νεικείῃσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro νεικέῃ.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, objurgator, rixator, conviciator. A

Νεικέω, ῶ, fut. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo ; (2) objurgo. Τὼ γὰρ νεικείεσκε, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νείκησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.

Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio. Ap. Clem. Al.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio ; (2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, Nilæus, Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλοθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in Nilo creſcens. Ex νεῖλος, & θέρος, *æſtas.*

ΝΕΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

Νειλοσκόπειον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A σκοπέω.

Νειμάσα, a. 1. part. act. f. g. v. νέμω.

Νεῖμε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

Νειόθεν, *Adv.* ex imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθεν.

Νειόθι, *Adv.* in imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθι. Vid. νείατον.

Νέον, *Adv.* nuper. A νέος.

Νεοποιέω, ῶ, novale facio, terram ſeu agrum renovo.

Νεῖος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, οῦ, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus, Heſ. ſup. ex νέος.

Νειοτομεὺς, έως, ὁ, qui novale aratro ſcindit. Ex νειὸς, & τέμνω.

Νειρίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, Opp.

Νείσεαι, 2. ſ. pr. ind. med. *Ion.* pro νείσσεται. A

Νείσομαι, vel νείσσομαι, eo, proficiſcor. A νέω.

Νεῖται, 3. ſ. præſ. ind. med. pro νέεται, a νέομαι.

Νείφω, madefacio ; pro νίφω, ningo.

Νειχθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. νείσσομαι.

Νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum ; νεκάδες, mortui, Dat. νεκάδεσσι. A νεκρός.

Νεκράγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortui nuncius, Suic.

Νεκραγωγέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς, & ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum ; locus a Luciano fictus.

Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, Suic. Ex νεκρὸς, & ἔγερσις.

Νεκρικὸς, ὴ, ὸν, mortualis, feralis. Gl. V. A νεκρός.

Νεκρικῶς, *Adv.* in modum mortuorum.

Νεκριμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.

Νεκροβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mortuis gravis, Suic. Ex νεκρὸς, & βάρος.

Νεκροβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortuos devorans. Ex νεκρὸς, & βορὰ, *paſtus.*

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mortuos recipiens, Æſch. Pr. 153. Ex δέχομαι.

Νεκροδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεκροδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum, Suic.

Νεκροθάπτης, ου, ὁ, libitinarius, veſpillo. Ex θάπτω.

Νεκροθήκη, ἡ, capulus, ſarcophagus, urna.

Νεκροκαύστης, ου, ὁ, rogarius, buſtuarius, uſtor, Ph. A νεκρὸς, & καίω.

Νεκροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκόσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui defunctos, ſ. defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis, reſponſum ab inferorum umbris datum, & locus ipſe ubi datur.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

Νεκροπέρνας, ου, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, & περνάω, *vendo.*

Νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni tranſmittit ; de Mercurio. Ex νεκρὸς, & πέμπω.

ΝΕΚΡΟ'Σ, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus ; (2) mortui cadaver.

Νεκροστολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex νεκρὸς, & στέλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum ſpoliatio. A

Νεκροσύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortuos ſpolians, mortuorum ſpoliator. Ex νεκρὸς, & συλάω.

Νεκροταγὸς, ὁ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ου, ὁ, mortuorum ſepultor, apud Heſ. Ex νεκρὸς, & θάπτω.

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ ſpoliatio. A νεκρὸς.

Νεκροτοκέω, ῶ, fœtum mortuum pario, Suic. Ex νεκρὸς, & τίκτω. Unde

Νεκροτόκιον, ου, τὸ, fœtus abortivus, Suic.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus veſcor, Suic. A

Νεκροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cadavera devorat, qui cadaveribus paſcitur, Suic.

Νεκροφορεῖον, ου, τὸ, ſandapila, Ph. A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui defunctos effert ; veſpillo, pollinctor, Gl. V. A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, eneco ; νεκροῦμαι ; νενεκρωμένος, p. paſſ. part. emortuus, viribus effœtus. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, Col. 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mortuo ſimilis, cadaveroſus. Ab eod.

Νεκρωθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, emortualis, Suic. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. Rom. 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. Hinc

Νεκτάρεος, ρέα, *Ion.* ρέη, ρεον, nectareus, nectaris modo ſuavis ; nectaris ſuavitatem & odorem referens, ideoque divinus.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibuſdam helenium, Dioſcor. herba quædam.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario, ſ. helenio conditum.

Νεκταροσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nectare ſtillans, ſuavis, odoratus. Ex νέκτ. & στάζω.

Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, necydalus, inſectum e bombylio naſcens.

Νεκυηγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς, & ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica ; (2) tractatus de manibus, ſ. mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis. A νεκυόμαντις.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, mortuorum conſultatio. Gl. V. Ab eod.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, mortuorum oraculum, quum mortui de aliqua re conſuluntur.

Νεκυομαντήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, mortuos evocans futura ex iis ſciſcitaturus, Suid.

Νεκυοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, mortuos ſuſcitans ; (2) mortuorum ſervator. Nonnus, epitheton Chriſti. Ex νέκυς, & σεύω, *moveo*, vel σόος, ſ. σόω, *ſervo.*

Νεκυοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mortuos tranſmittit, *Epith.* Charontis. Ex στέλλω.

ΝΕ'ΚΥΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus ; cadaver, pl. νέκυες, mortui, cadavera, Dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων Γίνεται, Hom. Il. 5, 409. Ὀυ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς, Sophoc. Antig. 525. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, Ph. parentalia.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus denſa, ſylvoſa, Heſ. (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis ſoliti. A νέμος.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, *Poët.* Νεμεία, locus Elidis, ſ. Argolidis.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμηαῖος, αία, αῖον, Nemeæus, e Nemæa oriundus. A Νεμέα.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Nemæa, ut Νεμεάδες πύλαι, Nemææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, paſco. A νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemæus. A Νεμέα.

Νεμεσάσαι, 3. ſ. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, iraſcor, ſuccenſeo ; (2) invideo, invidens ſuccenſeo ; (3) indignationem, ſ. reprehenſionem formido, formido, timeo ; (4) irritum facio hoſtis ſ. inimici conſilium, ſpem ; *quaſi ſc. invidens ei lætitiam e ſeceſſu.* aor. 1. part. νεμεσήσας ; paſſ. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθείς. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr.

Νεμέσεια, ων, τὰ, feſtum in honorem Deæ Nemeſis. Ab eod.

Νεμεσσήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ὴ, ὸν, qui facile ſuccenſet, ad indignationem propenſus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *Poët.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehenſione dignus, odioſus ; (2) inviſus, invidioſus ; (3) querulus, ſtomachoſus. Ab eod.

Νεμεσίζῃ, 2. ſing. præſ. act. verbi

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, ſuccenſeo, indignor, iraſcor ; (2) vereor, revereor. Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia; (2) juſta reprehenſio; (3) indignatio ob res alicujus proſperas, quibus indignus eſt, aut ob res adverſas, quibus eſt indignus; (4) indignatio ob ſceleratum facinus; (5) ultio divina, vindicta; (6) Nemeſis, Dea quæ felicibus hominum rebus invideret eoſque vel hanc ipſam ob cauſam, vel ob inſolentiam ex fortuna ortam coerceret ac reprimeret. Ph. νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμεσσᾷ, 3. ſ. pr. ind. act. *Poët.* pro νεμεσᾷ, a νεμεσάω.

Νεμεσσατὸν, acc. ſ. *Poët.* & *Dor.* pro νεμεσητὸν,

Νεμέσσηθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion. Poët.* & *Bœot.* pro ἐνεμεσήθησαν, a νεμεσάω.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, diſtributor, Rob. A νέμω.

Νεμηθέντος, g. ſ. aor. 1. part. paſſ. v. νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, diſtributio, partitio; (2) pabulatio, Gl. V. A νέμω, *tribuo*, item *paſco*. Unde

Νεμητὴς, ȣ, ὁ, partitor, diſtributor.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus conſitus, denſus, & paſcuus; (2) pudendum muliebre, Heſ. (3) oculi cavitas, Heſ. A

ΝΕ'ΜΩ, fut. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, diſtribuo; νέμομαι, tribuor, dividor; interdum & divido, partior; (2) νέμω, & frequentius νέμομαι, poſſideo, habeo, colo; (3) νέμω, paſco; νέμομαι, paſcor; (4) νέμω, adminiſtro; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior; item locum relinquo, credo, audio, &c. Εἰ πατρὸς νέμοι τίν' ὥραν τȣ̃ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is bene ſuccedat, Soph. Trach. 57. Ἥμαρτον, εἴ τι τȣ̃δ' ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, ibid. 490. Ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις, id. Phil. 392. Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα, Ariſt. Av. 159. Κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν, ibid. 389. Ἀπονέστερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον, Pind. Ol. 2, 112.

Νένασται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νένησται, a νάω.

Νενέαται, 3. pl. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro νένηνται, a νέω.

Νενέμηκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. νέμω.

Νένηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. νέω.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, ὁ, cæcus; (2) attonitus, demens, vecors, Heſ. Sch. Apoll.

Νενίκανται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro νενίκηνται, a νικάω.

Νενίκημαι, *victus ſum*, perf. ind. paſſ.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, patruus, vel avunculus, Euſt. Poll.

ΝΕΝΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſtultus, fatuus, Heſ.

Νενόμισμαι, perf. ind. paſſ. v. νομίζω.

Νένοται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro νενόηται, a νοέω.

Νένοφε, 3. ſ. perf. ind. med. v. νίφω.

Νενώμεθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νενοήμεθα, a νοέω.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper auctus, qui recens excrevit, Heſ. Ex νέος, & ἀλδέω.

Νεάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens captus, Suic.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, & ἄρδομαι.

Νεοϐάπτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens baptizatus.

Νεόϐδαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens mulctus, ut νεόϐδαλτον γάλα. Ex νέος, & βδάλλω.

Νεοϐλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noviſſime in lucem editus; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος, & βλαστάνω, *germino*.

Νεόϐλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Νεόϐορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens adeſus, Heſ. Ex νέος, & βορά.

Νεόϐροχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens irrigatus, Heſ. νεοϐρόχοι, prægnantes, uterum ferentes. Ex νέος, & βρέχω.

Νεοϐρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, modo paſtus, qui non ita dudum cibum ſumpſit. Ex νέος, & βιϐρώσκω.

Νεογαμητὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. V.

Νεόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupſit; nova nupta.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper natus, recens natus. Ex νέος, & γίνομαι.

Νεογέννητος, ον, idem.

Νεογιλαῖος, ὁ ϗ ἡ, recens natus, ſ. ortus. A

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infans modo natus. A νεογενής.

Νεογιλὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eodem.

Νεόγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, novas habens pupillas, qui viſum recuperavit. Ex νέος, & γλήνη, *pupilla*.

Νεογλύφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens cœlatus. Ex νέος, & γλύφω.

Νεογνὸς, ὁ, recens genitus, recens natus, recens a partu, recenti partu editus, Gl. V. νεογνὸς, parvulus. Ex νέος, & γείνομαι.

Νεόγονος, ȣ, ὁ, recens a partu. Ex νέος, & γείνομαι.

Νεόγραπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ſcriptus, recens pictus, Rob.

Νεόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juvenilia membra habens. Ex νέος, & γυῖον.

Νεογυνὴς, ȣ, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex νέος, & γυνή.

Νεοδάμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens domitus, Suic. Ex νέος, & δαμάω.

Νεοδαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, recens in populares adſcitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Ex νέος, & δαμώδης, pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A νέος, & δέρω.

Νεοδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens doctus, qui nuper didicit. Ex νέος, & διδάσκω.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, ex Euripid. ubi ſponſa quaſi domita. Ex νέος, & δαμάω.

Νεόδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus; (2) recens domitus; (3) *Epith.* recens nuptæ. Ex δαμάω.

Νεοδόμητος, ον, recens exſtructus. A δέμω.

Νεόδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens excoriatus. Ex νέος, & δορὰ, *pellis*.

Νεοδρεπὴς, έος, recens decerptus. Ex νέος, & δρέπω, *carpo*.

Νεόδρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens decerptus.

Νεόδρεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, Rob. Ex iiſd.

Νεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, juvenili facie præditus. Ex νέος, & εἶδος.

Νεοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recenter confectus, recens elaboratus, Heſ. Ex νέος, & ἔργον.

Νεόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens conjugatus, ſeu copulatus. De recens nupta.

Νεόζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus, *Epith.* panis. A ζύμη,

Νεοήλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, juvenilis.

Νεοθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper virens, qui nuper pullulavit; (2) recens ortus, recens genitus. Ex νέος, & θάλλω.

Νεοθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens mortuus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθεν, *Adv.* recens.

Νεοθηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens acutus. Ex νέος, & θήγω.

Νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοθαλής.

Νεοθὴξ, ῆγος, idem quod νεοθηγής.

Νεοθλιϐὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens expreſſus. Ex νέος, & θλίϐω.

Νεόθλιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοθνὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, recens mortuus, recens interemptus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens compactus, recens coagulatus; de caſeo. A τρέφω.

Νεόθυτος, ὁ ϗ ἡ, recens immolatus. A θύω.

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος. Νόον νίκησε νεοίη, Hom. Il. 23, 604.

Νεοικοδόμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens ædificatus. Ex νέος, & οἰκοδομέω.

Νέοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui recens alicubi ædes habere cœpit; (2) in nova urbe domum habens.

Νεοκαλλιγράφος, ὁ ϗ ἡ, eleganter ſcribens.

Νεοκατάγραφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens conſcriptus.

Νεοκατασκεύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens exſtructus, recens conditus, Suic. Ex νέος, & κατασκευάζω.

Νεοκατάσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem Suic. Ex νέος, & κατασκευή.

Νεοκατάστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens conſtitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.

Νεοκατάχριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens inunctus, noviter illitus.

Νεοκατήχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens inſtitutus. Ex κατηχέομαι.

Νεοκάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod νέοικος.

Νεοκάττυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui recens ſolea ſubjecta eſt, Suic. Ex νέος, & καττύω.

Νεόκαυστος, ὁ ϗ ἡ, recens crematus. Ex καίω.

Νεόκαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex νέος, & κῆδος, *moeror*.

Νεόκλωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, noviter factus. Ex νέος, & κάμνω.

Νεόκμητος, ὁ ϗ ἡ, recens elaboratus, recens confectus; item recens mortuus. Ex iiſd.

Νεόκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens cæſus, ut νεόκοπος καρδοπος, mactra recens excavata, Eupolis ap. Poll. Ex νέος, & κόπτω.

Νεόκοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut νεόκοπτος μύλη, mola recens inciſa, Ariſtoph. in V. Ex iiſdem.

Νεόκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui novas iras animo conditas habet; (2) novus, recens, Suic.

Νεόκρας, ατος, ὁ ϗ ἡ, ut νεόκρας οἶνος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex νέος, & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεόκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens adquiſitus, nuper partus, Suic. Ex νέος, & κτάομαι.

Νεόκτιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens conditus.

Νεόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens interfectus, Rob. Ex νέος, & κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo; juventus, Gl. V. A νέος.

Νεολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novum ſ. magnum & clarum, *item*, inſolitum. Ex νέος, & λάμπω.

Νεόλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens collectus, nuper lectus; tiro, Ph. Ex νέος, & λέγω.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex iiſd.

Νεόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuper captus, Suic. Ex νέος, & λαμϐάνω.

Νεολκέω, ut νεολκῶ πλοῖον, navem ſubduco, Ph. νενεολκημένος, ſubductus, p. paſſ. part. Ex ναῦς, & ἕλκω, *traho*.

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel ſubductio. Ex iiſd.

Νεόλλουτος, vel νεόλουτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, Hom. in Hym. Ex νέος, & λούω.

Νέομαι, nato; venio; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens ſubactus, *Epith.* panis recentis. A μαλάσσω.

Νεόμην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, ut νεόμηνι σελήνη, novæ lunæ; apud Aratum. Ex νέος, & μήνη.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus menſis; calendæ; nova luna, Ph. Ex νέος, & μήν.

Νέον, *Adv.* recens, nuper. A νέος.

Νεόνυμφος, ȣ, ἡ, nova nupta, Ph. Ex νέος, & νύμφη.

Νεόξεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recens politus. Ex νέος, & ξέω.

Νεοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. Ex νέος, & πήγνυμι.

Νεοπαθὴς, ὲς, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος,

Νεοπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper ad officium redactus. Ex νέος, & πείθω.

Νεόπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Νεοπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in recenti luctu eſt. Ex νέος, & πένθος.

Νεοπηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοπαγής.

Νεόπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Νεοπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens plexus, recens contextus.

Νεόπλουτος, ὁ ϗ ἡ, recens ditatus.

Νεοπλυνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, Poll. Ex νέος, & πλύνω.

Νεόπλυτος, ὁ ϗ ἡ, recens lotus, nuper ablutus, Herodot. Ex iiſd.

Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.

Νεοποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens factus, noviter fabricatus. Ex iiſd.

Νεοποίκιλος, ον, pulcre recens, novus & pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus eſt interpretatio.

Νεοπολῖται, qui publico ſuffragio jus civitatis adepti ſunt, νεοπολίτης, ου, ὁ, novus civis, Poll.

Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖτις πόλις, urbs noves habens cives. A νεοπολίτης.

Νεοπότιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper irrigatus. Ex νέος, & ποτίζομαι, irrigo.

Νεόποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recens bibit, Suic. Ex νέος, & πίνω, bibo.

Νεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, & πρέπω.

Νεόπριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſerra ſectus. Ex νέος, & πρίω.

Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.

Νεοπυρίητος, ον, recens fotus. A πυριάω.

Νεοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens ruptus. Νεοῤῥαγὴς φλὲψ, Aret. Ex νέος, & ῥηγνύω.

Νεόῤῥαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens adſperſus, recenter madens.

Νεοῤῥόφητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recens ſorbitionem ſumpſit, Suic. Ex νέος, & ῥοφέομαι.

Νεόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. Ex νέος, & ῥύω.

Νεόρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens excitatus, ſeu exſuſcitatus. Ex νέος, & ὄρομαι.

ΝΕ΄ΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.

Νεὸς, οῦ, ὁ, novalis, novale. A νέος.

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, propter novitatem & excellentiam admirandus, pulcre recens, ut σιγαλόεντα apud Hom. mirando artificio facta, Rob.

Νεοσκαφὴς, ές, recens effoſus, circumſtructus.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens politus, recens acutus, recens purgatus. Ex νέος, & σμήχω.

Νεοσπαδὴς, ές, recens deſtrictus. A σπάω.

Νεοσπάρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens dilaniatus. Ex νέος, & σπαράσσομαι.

Νεοσπὰς, άδος, ἡ, nuper evulſa. Ex νέον, & σπάω, traho.

Νεόσπορος, ὁ ϗ ἡ, recens ſeminatus. A σπείρω.

Νεοσσεύω, & Att. νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico, Rob. A νεοσσός. Unde

Νεοσσιὰ, Att. νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιὰ, ας, ἡ, nidus, pullorum cubile.

Νεόσσιον, f. νεοσσίον, Att νεόττιον, ου, τὸ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.

Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A

Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pullos nutriens, Suic. Ex νεοσσὸς, & κομέω.

Νεοσσοποιΐα, ας, ἡ, nidulatio; cunabula. Ex νεοσσὸς, & ποιέω.

ΝΕΟΣΣΟ΄Σ, vel νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.

Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A

Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo; νεοσσοτροφεῖσθαι, aliquis dicitur, i. e. a pueritia educari veluti pullus. A τρέφω.

Νεοσσοτροφία, ἡ, ſtudium pullorum alendorum. A pr.

Νεόσσυτος, ου ὁ ϗ ἡ, recens incitatus, recens. Ex Heſ. ub νεόσσυτα, νεωστὶ ὁρμῶντα, νεαρά. Ex νέος, & σεύομαι.

Νεοσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens conſtitutus, recens inſtitutus. Ex νέος, & ἵστημι.

Νεοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens coronatus, Heſ. ubi Gen. νεοστεφέος. Ex νέον, & στέφω.

Νεοστράτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοστράτευτοι, tirones, Ph. Ex νέος, & στρατεύομαι.

Νεόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper tortus velut funis, ideoque novus. Ex νέος, & στρέφω.

Νεοσύλλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens collectus, Ph. νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex νέος, & συλλέγω.

Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.

Νεοσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex νέος, & συνίσταμαι.

Νεοσφαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex νέος, & σφάζω.

Νεόσφακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νεοσφὰξ, ᾶγος, idem & ab eod.

Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus.*

Νεοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens abſolutus. Ex νέος, & τέλος.

Νεοτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος, & τέρπω.

Νεότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens fabricatus, recens factus, noviter paratus.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex νέος, & τεύχω.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adoleſcentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.

Νεοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, juvenilis. A νεότης.

Νεότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper ſectus, recens cæſus vel inciſus. Ex νέος, & τέμνω.

Νεοτόκος, ου, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex νέος, & τίκτω.

Νεότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens ſectus. Ex νέος, & τέμνω.

Νεοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex νέος, & τρέφω.

Νεοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens tritus. Ex νέος, & τρίβω.

Νεότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod νεοτρεφής.

Νεότρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus.

Νεοττεία, ας, ἡ, nidificatio, nidulatio, nidus; (2) cunabula.

Νεόττευσις, εως, ἡ, nidulatio; (2) nidus. A

Νεοττεύω, nidulor. A νεοττός.

Νεοττία, ας, ἡ, ſive νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. A νεοττός.

Νεόττιον, ου, τὸ, pullus. A νεοττός. Unde

Νεοττὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallinula.

Νεοττοκομέω, id. quod νεοτροφέω.

Νεοττοποιῶ, nidulor, Gl. V.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, & ovi vitellus.

Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. Ex ν. & τρέφω.

Νεουργέω, ῶ, fut. ήσω, novum facio, renovo; νεουργεῖσθαι, renovari. A

Νεουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper factus. Ex ν. & ἔργον.

Νεουργὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator, Poll. Ex ναῦς, & ἔργον.

Νεούτατος, ου ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος, & οὐτάω.

Νεοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit, Suic. Ex νέος, & φαίνομαι.

Νεόφθιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui modo interiit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex νέος, & φθίω.

Νεόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, modo prodiens; (2) recens inſaniens, Rob. Ex νέος, & φοιτάω.

Νεόφονος, ου, ϗ ἡ, recens occiſus, modo interfectus, Rob. Ex νέος, & φένω.

Νεοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens germinans, ut νεοφυὲς δένδρον, apud Pollucem, modo ſuccreſcens arbor. Ex νέος, & φύω.

Νεοφύρατος, ον, recens piſtus, *Epith.* panis. A φυράω.

Νεοφυτεῖον, ου, τὸ novelletum, Gl. V. A

Νεόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens plantatus; novellus, novella, Gl. Vet. ut νεόφυτον δένδρον, Pollux & Philox. νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Chriſtianam acceſſit, Suic. Ex iiſd.

Νεοφώτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens illuminatus, i. e. baptizatus, Suic. Ex νέος, & φωτίζω.

Νεοχάρακτος, ὁ ϗ ἡ, recens ſculptus, modo impreſſus, Gl. V. rudis. Ex ν. & χαράσσω.

Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo; apud Suid. ſed uſitatius νεοχμόω. A νεοχμός.

Νεοχμὴ, ἡ, res novæ.

Νεοχμία, ας, ἡ, *Ion.* νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.

Νεοχμίζω, novo. Ex Heſ. ubi νεοχμιζομένου, καινουργουμένου.

Νεοχμὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, novus, recens. A νέος.

Νεοχμόω, ῶ, fut. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A νεοχμός.

Νεοχμῶς, recenter; (2) aliquid innovando.

Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; (2) novatio, rei novæ deſignatio. A νεοχμόω.

Νεόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens illitus, modo obductus calce vel ſimili. Ex νέος, & χρίω.

Νεόω, ῶ, novo, innovo, renovo. A νέος.

ΝΕ΄ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, poſteri, nepotes.

Νέπαδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut piſces, h. e. ſine pedibus. Ex νέω, *nato,* & ποῦς.

Νέρθε, vel νέρθεν, *Adv.* ſubter, infra. Ab ἔνερθε.

Νέρτατος, infimus, imus, Heſ. νέρτατα, ἔσχατα, ultima.

Νερτέριος, ίου, ὁ, infernus, inferus. A νέρθε.

Νερτεροδρόμος, ὁ ϗ ἡ, orci curſor, ſ. nuncius.

Νέρτερος, έρα, ερον, inferior; νέρτεροι, inferi; (2) infernalis.

Νέρτος, ου, ὁ, avis quædam.

Νεῦμα, ατος. τὸ, nutus. A νεύω, *nuto.*

Νεῦμαι, veniam, redibo, f. a νέομαι.

Νεύμεθα, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro νεόμεθα, a νέομαι.

Νεύοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. verbi νεύω.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides inſtrumenti muſici. A νεῦρον.

Νεῦρα, vires, Gl. V. A νεῦρον.

Νευρῆς, gen. ſing. *Ion.* pro νευρᾶς.

Νευρία, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eod.

Νευρικὸς, ἡ, ὸν, nervorum vitio laborans.

Νεύρινος, ίνη, ινον, nerveus, e nervis confectus. Ab eod.

Νευρίον, ου, τὸ, fidicula, chordula, Dim.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam ſurculoſus. Ab eod.

Νευρίτης, ου, ὁ, vel νευρῖτις, ιδος, ἡ, neurites lapis. Ab eod.

Νευροβάτης, ου, ὁ, qui nervis ſ. funibus nerveis ambulat; funambulus. Ex νεῦρον, & βαίνω. Unde

Νευρόβατος, ου, ὁ, nervis ſe movens, V. Lex.

Νευροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nervo ſimilis. Ex νεῦρον, & εἶδος.

Νευρόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nervoſum caulem habens. Ex νεῦρον, & καυλός.

Νευροκοπέω, nervos incido, enervo, debilito; νενευροκοπημένος, p. paſſ. part. cui nervi ſunt inciſi. Ex νεῦρον, & κόπτω.

Νευρολάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, nervis reſonans. Ex νεῦρον, & λαλέω.

ΝΕΥ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, nervus; νεῦρα, nervi; vires; fides.

Νευροπαχὺς, εῖα, ὺ, nervos craſſos habens.

Νευροῤῥαφέω, ῶ, nervis conſuo.

Νευροῤῥαφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuturam, quæ nervis fit, pertinens. A

Νευροῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nervis ſuit, ſutor. Ex νεῦρον, & ῥάπτω, *ſuo.*

Νευροσπαδὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, nervo tractus. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευροσπαστέω, ῶ, nervis ſ. fidiculis traho, attraho, protraho, ago; νευροσπαστέομαι, οῦμαι, nervis, fidiculiſque trahor.

Νευροσπάσται, οἱ, ſigillarii, qui nervis parva animalium ſigna ſeu ſimulacra trahebant, ita, ut ſua ſponte moveri viderentur.

Νευροσπαστικὸν, τὸ, pars animi nervos movens. A

Νευρόσπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, & σπάω.

Νευροτενὴς έος, ὁ ϗ ἡ, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, & τείνω.

Νευρότρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vulneratos, ſ. ſaucios nervos habens.

Νευροχονδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ex nervis & cartilagine conſtans, Rob. Ex νεῦρον, & χόνδρος.

Νευρόω, ῶ, fut. ώσω, nervos adhibeo alicui, confirmo, roboro; νενεύρωται, nervis intentum eſt. p. paſſ. Νενεύρωται μὲν ἤδη συμφορὰ δεινῶς, Ariſt. Lyſ. 1083. A νεῦρον.

Νευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nervoſus. Ab eod.

Νευρώεις, ώεσσα, ῶεν, (rectius νευρόεις) nervoſus; (2) validus, Heſ. Ab eod.

Νεῦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a νεύω.

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio. A νεύω, *nato*.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus. A νεύω, *nuto*.

Νευστάζω, nuto; (2) nutu admoneo. Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ, Il. 20, 162. κεφαλῇ, Odyſſ. 18, 153. A νεύω.

Νευστέον, natandum. A νεύω, *nato*.

Νευστὴρ, ῆρος, ὁ, (al. νευτὴρ) natator. A νεύω.

Νευστικός, ἡ, όν, natatilis, Gl. V. A νεύω.

Νευστικὸς, ἡ, ὸν, deorſum tendens. A νεύω.

Νευστός, ἡ, όν, natatilis, natans. A

ΝΕΥ΄Ω, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu ſignifico; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. Ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν, Soph. Antig. 275. Λογάσι δ᾽ Ἀργείων στρατῷ νεανίαις ἔνευσε, παρθένον λαβεῖν, Eur. Hec. 545.

Νεύω, nato, no; ponitur ſolummodo hoc verbum, ut hinc ſit a. 1. νεῦσαι, natare, & νευστέον, natandum; quæ tamen poſſunt etiam eſſe a νέω, cujus f. ſit νεύσω, ut πλέω, πλεύσω.

Νέφεα, *nubes*, nom. plur. a νέφος, εος.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urina; νεφέλαι, retia & laquei, quibus aves capiuntur. A νέφος.

Νεφεληγερέταο, g. ſ. *Æol.* pro νεφεληγερέτου. A

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans, nubes cogens; Jovis epith. Gen. νεφεληγερέταο, Voc. νεφεληγερέτα, pro Nom. Ex νεφέλη, & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Νεφεληδὸν, nubis in modum. A νεφέλη.

Νεφέλῃσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro νεφέλαις.

Νεφέλιον, ου, τὸ, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urina; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus. Dim. a νεφέλη.

Νεφελογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. Ex νεφέλη, & γείνομαι.

Νεφελοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubis ſpeciem habens; nubilus. Ex νεφέλη, & εἶδος.

Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri; ficti a Luciano in Ver. Hiſt.

Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium ap. Ariſtoph. Ex νεφέλη, & κόκκυξ, *cuculus*.

Νεφελόω, nubibus obduco.

Νεφελώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, nubilus, nubiloſus.

Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, nubeus, e nube factus.

Νεφίον, ου, τὸ, nubecula, Gl. V. a νέφος.

Νεφοειδὴς, ὲς, caliginoſus, obſcurus.

ΝΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, nubes, nebula; (2) nubes ſ. contractio frontis; (3) ingens & conferta multitudo, νέφη, pl. nubes; (2) retia.

Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obſcuro. Et paſſ. νεφωμένος, nubibus obductus, a. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum. A νέφος.

Νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.

Νεφρίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Νεφριτικὸς, οῦ, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat. Ph. renoſus. Ab eod.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. νόσος, morbus renum. Gl. V. renum valitudo. A νεφρίτης.

Νεφροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, renibus ſimilis, renum formam habens. Ex νεφρὸς, & εἶδος.

Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix ſ. mater.

ΝΕΦΡΟ`Σ, οῦ, ἡ, ren; (2) vota & ſenſa animi in Sacris.

Νεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, reni ſimilis. A νεφρός.

Νέφω *inuſ.* (pro νείφω) unde νένοφα, Ariſtoph.

Νεφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nubibus obductus, nubiloſus, nubilus. Ab eod.

Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio; (2) nubila ſ. nubes coactæ. A νεφόω.

ΝΕ΄Ω, εω, redeo; uſitatum νέομαι, f. νεῦμαι, redibo. inf. νεῖσθαι, redire.

ΝΕ΄Ω, nato, Gl. V. f. νεύσω, huic poteſt attribui, ut verbo πλέω, f. πλεύσω, a. 1. νεῦσαι, natare.

ΝΕ΄Ω, νεῖς, νεῖ, neo, nes, net; filum duco ſ. torqueo, inf. νεῖν, nere, f. νήσω.

ΝΕ΄Ω, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα. 3. pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare, p. paſſ. νενημένος, cumulatus. Ἔφασκε, κεἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν, Ariſt. Lyſ. 522. Νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, ibid. 375.

Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, ſum ædituus. Gl. V. æditor. A νεωκόρος.

Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui, Suic. A

Νεωκόρος, ου, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata eſt, ædituus, æditimus, Gl. V. Ex νεὼς pro ναὸς, & κορέω, *verro*.

Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, ſubduco. p. paſſ. νενεωλκημένον πλοῖον, navis ſubducta. Ex Gen. Att. νεὼς, & ἕλκω.

Νεωλκία, ἡ, navis tractio, navis ſubductio.

Νεώλκιον, ου, τὸ, navale, locus, in quem naves ſubducuntur. A

Νεωλκὸς, οῦ, ὁ, qui naves in ſtationem ſeu portum ſubducit, vel attrahit; (2) qui e portu navem extrahit, & phalangis imponit. Ex Gen. νεὼς, *navis*, & ὁλκή.

Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νεόω.

Νεώμεθα, 1. pl. præſ. conj. med. v. νέομαι.

Νεωμένη, *iterata*, *novata*, part. præſ. paſſ. f. g. *contr.* pro νεαομένη, a νεάω.

Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, ſtatio navium. A νεὼς, pro ναῦς.

Νεώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper emptus, (ſervus) novitius, Ph. Ex νέος, & ὠνητός.

Νεωποιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, ſeu ædificationi templi præſum. A

Νεωποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui naves fabricatur. Ex ναῦς, *Gen. Att.* νεὼς, & ποιέω.

Νεωρέω, ῶ, naves cuſtodio. Ex *Gen. Att.* νεὼς, *navis*, & ὡρέω.

Νεωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens; apud Soph. νεωρῆ βόστρυχον, recentem cincinnum. Ex νεος, & ὥρα, vel ex νέον, & αἱρέω.

Νεώριον, ου, τὸ, locus, in quo naves cuſtodiuntur; navale; plur. νεώρια, navalia, Ph. Ex *Gen. Att.* νεὼς, *navis*, & ὡρέω, *cuſtodio*. Vid. Νεώσοικος.

Νεωρὶς, ίδος, idem.

Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ, Vid. ſeq.

Νεωρὸς, οῦ, ὁ, Heſ. νεωριοφύλαξ, cui navale cuſtodiendum committitur. Ex *Gen. Att.* νεὼς, & ὥρα, *cura*.

Νεωρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens foſſus. Ex νέος, & ὀρύσσω.

Νεὼς, ὼ, ὁ, fanum, Gl. V. Att. pro ναός.

Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.

Νεώσοικος, ου, ὁ, navale, ſtatio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, uſitatius.

Νεωστὶ, *Adv.* noviſſime, nuper, recens, Ph. A νέος.

Νέωτα, cum εἰς, vel ἐς, præmiſſo, ut ἐς νέωτα, in annum novum ſive venturum, ſive ſequentem. A νεόω.

Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior, innovo; (2) immuto; (3) ſequor ſeu imitor juniorum mores; item novam rationem ineo. Νεωτερίσαι τὴν πολιτείαν, Thuc. τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους, Luc. A νεώτερος. Unde

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis; (2) ſtultus.

Νεωτερισμὸς, οῦ, ὁ, rerum novarum ſtudium; (2) ſeditio, rebellio; (3) Inſolentia, inſolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.

Νεωτεριστὴς, οῦ, ὁ, rerum novarum ſtudioſus, factioſus. Ph. Ab eod.

Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior.

Νεωτεροποιΐα, ας, ὁ, ſtudium rerum novarum. A

Νεωτεροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum ſtudioſus, turbulentus, ſeditioſus. Ex νεώτερος. & ποιέω.

Νεώτερος, α, ον, junior; (2) τὸ νεώτερον, juventus; (3) νεωτέρόν τι, inſolens, inuſitatum durius, gravius; (4) μηδὲν ν. nihil magis, vehementius. A νέος.

Νεωτέρως, *Adv.* nova ratione, nove.

Νεωτὸς, οῦ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω.

Νέωτος, ου, ὁ, novatio ſeu renovatio agrorum. Ab eod.

Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos templi; ædituus; Gl. V. Ex νεὼς, & φύλαξ.

ΝΗ`, Particula affirmantis & jurantis; νὴ Δία, per Jovem, profecto; Gl. V. νὴ Δία, etiam; in comp. priv.

Νῆα, acc. ſing. *Poet.* pro ναῦν.

ΝΗΓΑ΄ΤΕΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, novus, nuper factus.

Νήγρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, *excito*.

Νηδυῖα, ων, τὰ, viſcera, inteſtina, interanea, Dat. νηδυίοισιν, apud Hom. viſceribus. A νηδύς.

Νήδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dulcis, ſuavis; quaſi ἥδυμος, ab ἡδύς.

Νηδυόφιν, ex utero. A νηδύς.

ΝΗΔΥ`Σ, ύος, ὁ, venter, alvus, uterus.

Νήεσσ᾽ pro νήεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ναυσί.

Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, acervo, cumulo, onero. A νέω.

Νηήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A pr.

Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco; perf. paſſ. part. νενησμένος, netus, Gl. V. Ab eod.

Νηΐ, dat. ſing. *Ion.* pro ναυΐ, a ναῦς.

Νηϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fontium, & fluentorum. A νάω, *fluo*.

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, navalis. A νηῦς, pro ναῦς, *navis*.

ΝΗ΄ΙΣ, ιδος, ὁ ϗ ἡ, inſcius, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.

Νηΐτης, ου, ὁ, navalis, nauticus. A νηῦς.

Νηκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non lucroſus, inutilis; (2) inſipiens. Ex νὴ, & κέρδος.

Νήκερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cornua non habens. Ex νὴ, & κέρας, *cornu*.

Νήκερας, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νήκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanabilis. Ex νὴ, & ἀκέω, *ſano*.

Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. Νηκούστησε θεᾶς, Hom. Il. 20, 14. Ex νὴ, & ἀκούω.

Νηκτὴς, οῦ, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato*.

Νηκτικὸς, ἡ, ὸν, natatilis, qui natare poteſt, Gl. V. natatitius. A

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, natans, natatilis.

Νηκτρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes oleæ, apud Poll. A νήχομαι.

Νηλεγέως, immiſericorditer, Heſ. A νηλεγὴς, inhumanus, *Heſ.* potius *non curans, negligens*. Ex νὴ, & ἀλέγω.

Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, neut. νηλεὲς, immiſericors, crudelis, inhumanus; (2) firmus, patiens. Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, Hom. Il. 19, 229. Ex νὴ, & ἔλεος.

Νηλειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Νηλεῖως, *Adv.* crudeliter, inhumane.

Νηλεόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, crudeli ſupplicio puniens. Ex νηλὴς, & ποινή.

Νήλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviſibilis.

Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumaniter.

Νηλητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, Schol. Homeri pro νηλιτής.

Νήλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcalceatus, Heſ. ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ, & ἦλιψ, *calceus*.

Νηλίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem, apud Suid.

Νηλιτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, inſons, inculpatus. Ex νὴ, & ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum, ſtamen, Gl. V. netum. A νέω.

Νηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A præc.

Νημερτέως, *Adv.* vere. A

Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, ſ. erratur. Ex νὴ, & ἁμαρτάνω, *pecco*.

Νηνεμέω, nullis ventis agitor, ſ. vexor, tranquillo cœlo fruor.

Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempeſtas, tranquillitas aëris nullis ventis ſpirantibus. A νήνεμος, Hom. Il. 5, 523.

Νηνεμίην, acc. ſing. Ion. pro νηνεμίαν.

Νήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, venti vacuus, ſerenus; Gl. V. tranquillus. Νήνεμος γὰρ ὁ τόπος, ϗ ὀλεεινὸς, ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 13. Ex νὴ, & ἄνεμος.

Νηνέω, ῶ, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξει, dat. ſing. contr. pro νήξεϊ, a νῆξις.

Νηξίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, natatu quaſi pedibus incedens; νηξίποδες vocantur piſces, qui & νεπόδες. Ex νήχομαι, & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νήξομαι, f. 1. ind. med. v. νήχομαι.

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conſcendens, nauta, Suic. Ex νηὸς, pro ναὸς, & βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex νηος pro ναὸς, & κορέω, verro.

Νηοπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in templo verſans, ædituus, ſacerdos. Ex νηὸς, & πολέω.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum, Ion. pro ναός.

Νηος, gen. ſing. Ion. pro ναὸς, a νηῦς.

Νηοσόος, Poët. νηοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, navium ſervator. Ex νηῦς, & σόος.

Νηοῦχος, ου, ὁ, navis tutator & cuſtos. Ex νηῦς, & ἔχω.

Νηπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, miſerias abolens, dolore carens. Ex νὴ, & πάθος, dolor.

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπεκτής. έος, ὁ ϗ ἡ, impexus, Heſ. ubi pl. νηπεκτέες. Ex νὴ, & πέκω, pecto.

Νηπενθέως, Adv. citra luctum. A νηπενθής.

Νηπενθής, έος, ὁ ϗ ἡ, neutr. νηπενθὲς, luctu & mœrore carens; ſerenus, lætus; quo luctus tollitur, triſtitia liberans. Ex νὴ & πένθος.

Νηπιάα, ας, ἡ, ſtultitia; Acc. pl. νηπιάας, Il. 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter vel ſtulte ago. Gl. V. νηπιάζειν, pueraſcere. Ab eod.

Νηπιαλία, ας, ἡ. pueritia, Gl. V. A νήπιος.

Νηπιαχεύειν, pueriliter ludere, ſtulte agere, laſcivire apud Hom. part. νηπιαχεύων, Νηπιάας ὀχέειν, puerilia conſectari. Hom. Od. 1, 297.

Νηπίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc

Νηπιαχῶδες, infantile, Gl. Vet. A νηπίαχος.

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω.

Νηπιέη. ης, ἡ, infantia; (2) ſtultitia; imprudentia: νηπιέῃσι, Dat. plur. A νήπιος. Unde

Νηπιέος, ία, εον, infantilis, puerilis.

Νηπιεύομαι, Sch. Hom. id. quod νηπιαχεύω.

Νηπίη, ης, ἡ, ſtulta; (2) puella parvula. A νήπιος.

Νηπιοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, infanticida. Ex νήπιος, & κτείνω.

Νήπιον, ου, τὸ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantia. A νήπιος.

Νηπιοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, infantes decens. Ex νήπιος, & πρέπει.

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, infans, parvulus; (2) ſtultus, imprudens, amens.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) ſtultitia. A νήπιος.

Νηπιοφανής, έος, ὁ ϗ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.

Νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, ſtultitia, qualis eſt infantum aut puerorum. A

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui puerili mente preditus eſt, ſtultus ut puerulus. Ex νήπιος, & φρὴν, mens.

Νηπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, infantilis, puerilis. A νήπιος.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex νὴ, & πλεκτὸς, nexus.

Νήποινα, Adv. impune. A νήποινος.

Νηποινεὶ, Adv. idem & ab eod.

Νηποινῇ, Adv. idem. Ab eod.

Νηποινὶ, Adv. idem & ab eod.

Νήποινει, Adv. idem & ab eod.

Νήποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, impunis, impunitus, qui pœnas non ſolvit. Ex νὴ, & ποινή.

Νήπτης, ου, ὁ, ſobrius, Suic. A νήφω. Hinc

Νηπτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſobrius eſſe ſolet.

Νηπυτιεύομαι, infantum more balbutio; (2) ſtolide ago. A

Νηπύτιος, ία, ιον, infans; (2) ſtultus, ſtolidus, fatuus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αἱ, Nereïdes, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. a Νηρεΐς.

Νηρεΐς, ίδος, ἡ, ſalacia, Ph. A Νηρεύς.

Νηρεῖος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, piſces. Ab eod.

Νηρεὺς, έως, & ῆος, ὁ, Nereus, Deus marinus.

Νηρηΐδες, & Νηρῇδες, Nereides. A Νηρεύς.

Νήριθμος, ὁ ϗ ἡ, innumerus, innumerabilis.

ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.

ΝΗ͂ΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immenſus, multus. Ex νὴ, & ἔρις.

Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha marina, Ariſt. Hiſt. An. 4, 4. A νέω, nato.

Νήριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod νήριστος.

ΝΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, cavus & humidus.

Νῆσαι, aor. 1. inf. act. v. νήθω, ſ. νέω.

Νησαίη λίθος, quibuſdam Sardia gemma, aliis ſmaragdus, Heſ.

Νησιάζω, inſulam refero, Suic. A νῆσος.

Νησιάρχης, ου, ὁ, inſulæ præfectus.

Νησίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva inſula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ίσω, idem quod νησιάζω.

Νησίον, ου, τὸ, parva inſula; (2) inſula.

Νῆσις, εως, ἡ, ipſa actio nendi, ſ. filum deducendi; (2) adglomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησὶς, ίδος, ἡ, inſula parva, Dim. a νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, ex inſula oriundus; inſulanus. Ph. Ab eod.

Νησιωτικὸς, ἡ, ὸν, inſularis, Gl. Vet.

Νησιῶτις, ιδος, ἡ, inſulana. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſulæ formam habens, Suic. Ex νῆσος, & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, inſularis pugna, Suic. Ex νῆσος, & μάχομαι.

ΝΗ͂ΣΟΣ, ου, ἡ, inſula; (2) veſtis, quam undique purpura ambit.

ΝΗ͂ΣΣΑ, ης, ἡ, anas.

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis eſt. A νῆσσα.

Νησσάριον, ου. τὸ, anaticula, Dim. ab eod.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium. A νηστεύω. Unde

Νήστειρα, ας, ἡ, jejuna; (2) a jejuno ſumpta.

Νηστεῖς, jejunos, acc. pl. contr. pro νηστέας.

Νηστεὺς, έος, jejunus. A νῆστις.

Νηστευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νηστεύω, f. εύσω, jejunus maneo, cibo abſtineo, jejuno. Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, Luc. 18, 12. A νῆστις.

Νηστικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui nent; (2) nendi peritus. A νέω.

Νήστιμος, ὁ ϗ ἡ, ad jejunium pertinens. A

ΝΗ͂ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piſcis quidam; (3) inteſtinum jejunum. Νήστιας ὀτρύνειν προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν, Hom. Il. 19, 156.

Νήτη, ης, ἡ, ultima ſeu ima chorda. Pro νεάτη, a νέος.

Νῆτος, ultimus, Heſ. ex νέατος. A νέος.

Νητὸς, ἡ, ὸν, e colu ductus, inſtar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus. Ex νὴ, & ἀτρεκὴς, verus.

Νητρεκῶς, vere, certe. A præc.

Νῆτρον, ου, τὸ, fuſus. A νέω.

Νῆττα, ης, ἡ, anas; pro νῆσσα.

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. & νῆττα.

Νήττιον, ου, τὸ, anaticula, Dim. a νῆττα.

Νηττοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, anates occidens, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 32. Ex νῆττα, & φόνος.

Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. Vet.

Νηῦν, acc. ſing. Ion. pro ναῦν.

Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, halitus & ſpiritus expers. Ex νὴ, & ἀϋτμή.

Νηφαίνω, ſobrius ſum, Euſt. qui tamen uſitatum eſſe negat. A νήφω.

Νηφάλεος, ſobrius, Gl. V. ubi & νηφάλιος, ſobrius. A νήφω. Hinc

Νηφαλεότης, ητος, ἡ, ſobrietas, Gl. V.

Νηφαλεύω, ſobria ſacra celebro, Poll.

Νηφαλίζω, ſobria ſacra celebro, vel ſobriis ſacris expio. A

Νηφάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, ſobrietas.

Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor & acies & diligentia mentis ex ſobrietate. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, Adv. ſobrie. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ἡ, ὸν, ſobrius; (2) non inebrians, ſobrium ſervans. A νηφαίνω.

Νηφόντως. Adv. ſobrie. A νήφω.

ΝΗ'ΦΩ, f. ψω, ſobrius ſum; (2) vigilans & cautus ſum, vigilo; partic. νήφων, ſobrius, vigilans, Gl. V. (2) liberor a malo, cum ex. ut ἀνανήφω. Ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν, Ariſt. Lyſ. 1232.

Νηχεῖον, ου, τὸ, locus ubi natatur, Gl. V. ubi τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, nato.

Νήχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐνήχετο, a νήχω.

Νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. pro ἔνηχον.

Νηχοτάλαντοι, loca & urbes juxta mare Vet. Lex.

Νήχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffuſus.

Νήχω, f. ξω, uſitatius νήχομαι, nato, no. Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, Heſiod. Ἀσπ. 317. Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, Odyſſ. 7, 376. A νέω.

Νήψατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. νήφω.

Νῆψις, εως, ἡ, ſobrietas, vigilantia. A νήφω.

ΝΙ'ΓΛΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis muſici.

Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν Νίζ' ὕδατι λιαρῷ, Il. 11, 829. Χρόα νίζετο, Odyſſ. 6, 224. A νίπτω.

Νικᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro νικάει, a νικάω.

Νίκα, vince, 2. ſ. pr. imper. act. pro νίκαε.

Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Jovis. A νίκη.

Νικαξῶ, f. 1. ind. act. Dor. pro νικήσω.

Νικᾶσαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro νικῆσαι.

Νικασεῖν, f. 1. infin. act. Dor. pro νικήσειν.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro Νικητήρ.

Νικάτω, 3. ſ. pr. imp. act. pro νικαέτω.

Νικάτωρ, pl. νικάτορες, Dor. pro νικήτωρ. A

ΝΙΚΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, vinco, ſupero, victor ſum; (2) antecello, ſuperior ſum, præſto; νικῶμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; νενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολὺ, Soph. Aj. 1374. Νικᾶν πράττων ϗ βουλεύων, Ariſt. Nub. 418. Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται φίλοι, flectuntur ab amicis, Soph. Aj. 330. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ; a me? Ariſt. Nub. 1083.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A νικάω.

Νικῇ, 3. ſing. pr. ind. act. Dor. pro νικᾷ, ex νικάει.

Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. paſſ.

Νίκημα, ατος, τὸ, q. d. ſuperatio, victoria. Ab eod.

Νίκημι, ſupero, vinco, apud Theocritum. Νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων, Id. 16, 15.

Νικήσαις, aor. 1. part. act. Æol. pro νικήσας.

Νικησέμεν, f. 1. inf. act. Ion. pro νικήσειν.

Νικητέος, vincendus, Ph. A νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. Ab eod.

Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens.

Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi peritus; (2) cui ſæpe contingit vincere, victorioſus; (3) qui magni momenti ad victoriam eſt.

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητής.

Νικηφορέω, ῶ, victoriam reporto, vinco, ᾗ δάκρυα νικηφορεῖ, Eur. Bac. 1147. A

Νικηφορία, ας, ἡ, victoriæ adeptio, Suic. A

Νικηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui victoriam reportat ab adverſario, victor, Gl. V. victorioſus, item victoriatus. Ex νίκη, & φέρω.

Νικόβουλος, qui in ſenatu vicit. Vox a comico ficta.

Νικοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, victoriæ auctor, qui victoriam conciliat. Ex νίκη, & ποιέω.

Νῖκος, εος, τὸ, victoria, Euſt. A νικάω.

Νικῶ, 2. ſing. præſ. imp. paſſ. pro νικάου.

Νικῷεν, 3. plur. præſ. opt. act. Att. pro νικάοιεν.

Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ ſunt. A νίπτω.

ΝΙΝ, Pron. apud poëtas ſignificat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipſum, ipſam, ipſum.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibuſve lavandis. A νίπτω.

Νιπτρὶς, ίδος, ἡ, idem aut aqua lavandi cauſa data, ap. Athen.

Νιπτρον, ου, τὸ, aqua lavandis manibus aut pedibus. Ab eod.

ΝΙ'ΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui ſe lavit, lotus; perf. paſſ. νενιμμένος, lotus, ablutus. Βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau. 256. Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, Il. 16, 230. Ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι, Theocr. 15, 32.

ΝΙΣΣΟΜΑΙ, redeo, reverto.

Νίσσοντο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἐνίσσοντο, a νίσσομαι.

ΝΙ'ΤΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, juvencula, puellula. Afferunt ex Ariſtoph. Plut. 1011. ſed ibi legendum νηττάριον, anaticula.

Νιτρία, ας, ἡ, nitri fodina, Suic. A νίτρον.

Νιτρῖτις, ιδος, ἡ, nitroſa. Ab eod.

ΝΙΤΡΟΝ, ου, τὸ, nitrum.

Νιτροποιὸς, ὸν, nitroſum reddens, nitroſus.

Νιτρόω, ῶ, nitro, abluo. A νιτρὸν.

Νιτρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nitroſus; (2) nitri ſaporem habens. Ab eod.

Νίφα, acc. ſ. per Apocopen. pro νιφάδα, a νιφάς.

Νιφάδεσσιν, dat. pl. Poët. & cum ν pro νιφάσι.

Νίφαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, nive candens, nive opletus, Heſ. Ex νιφὰς, & ἀργὸς, albus.

Νιφάργης, ες, idem.

Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confeſtim cadens, nimbus. (Metaph. multitudo.) A νίφω.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem. A νίφω. Hinc

Νιφετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nivoſus, nivalis.

Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nivibus obrutus. Qu. ex νίφος, quod ſit nix, & βάλλω.

Νιφόβλητος, ον, idem & ex iiſdem.

Νιφόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, nivoſus; nivalis, Gl. V. Quaſi a νίφος.

Νιφόκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nivis caſu reſonans, nive obrutus. Qu. ex νίφος, & κτυπέω.

Νιφοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, denſa nive tectus, nivoſus. Qu. ex νίφος, & στείβω.

Νιφοψυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nivatus Gl. Vet. Qu. ex νίφος, & ψύχος.

ΝΙ'ΦΩ, ningo; νίφομαι, nive conſpergor, irrigor. Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον, Xen.

Νίψαι, aor. 1. inf. act. A νίπτω.

Νιψάμενον, acc. ſing. aor. 1. part. med.

Νιψάτωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act.

Νοίῃ, ſapiat, 3. ſ. pr. conj. act. v. νοέω.

Νοεῖ, cogita, 2. ſ. pr. imp. act. pro νόεε.

Νοεὶς, cogitans, præſ. part. act. v. νόημι, pro νοέω.

Νοέοντι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro νοέουσι.

Νοεροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad intellectualia ferens, Suic. Ex νοερὸς, & φέρω.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, intellectualis, intelligens. A νόος.

Νοερότης, ητος, ἡ, intellectualitas, cum quid intelligi tantum & mente concipi poteſt, non ſub ſenſus cadit. A νοερὸς.

Νοερῶς, Adv. intellectualiter, intelligenter.

Νοεῦντας, cogitantes, acc. pl. part. præſ. act. Dor. pro νοοῦντας.

Νοέω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) ſcio, novi; (6) prudens ſum, ſapio; (7) video, cerno. Νόει ἃ λέγω, 2 Tim. 2, 7. Νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, Joan. 12, 40. Οὐδὲν κακὸν νοοῦσα, Xen. Τὸ τῶν νοουμένων κάλλιστον, in rerum natura, Plat. Ab eod.

Νοηθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. v. νοέω. Unde

Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, ſenſus, Gl. V. clauſula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) conſilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; in Rhetor. ſententia accommodata ad perſonam aut cauſam certam.

Νοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens. A νοέω.

Νοήσαις, a. 1. part. act. Æol. pro νοήσας.

Νόησεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐνόησε.

Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipſa actio cogitandi, intelligentia, Gl. V. intellectio.

Νοητικὸς, ἡ, ὸν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec ſub ſenſum cadit. Ab eod.

Νοητῶς, Adv. cum ſenſu, prudenter.

Νοθαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nothus, ſpurius. Ex νόθος, & γείνομαι.

Νοθεία, ας, ἡ, q. d. ſpuritas, degeneratio.

Νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ ſpuriis dabatur.

Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A

Νοθεύω, f. εύσω, nothum reddo, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulor, Gl. V. ſolicito; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγουσι δέ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι, Thuc. A νόθος.

Νοθογέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpurius.

Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non nativa ſed adulterina pulchritudo. Ex ν. & κάλλος.

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, ſpurius, non legitimus; (2) peregrinus.

Νόθως, Adv. ſpurie, non legitime.

Νοΐδιον, ου, τὸ, cogitatiuncula, ſententiola. A νόος.

Νομαδεῖα, vel νομάδεια δάση, ſilvæ paſcuæ. A νομάς.

Νομαδικὸς, ἡ, ὸν, pabulatu indigens, Gl. Vet. pabularis, paſcuus; (2) paſtoralis, paſtoritius. A νέμω, paſco.

Νομαδικῶς, Adv. paſtorum more.

Νομαδίτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, paſtoritia vita. A Νομάδες.

Νομαδόστοιχοι, ων, οἱ, qui a paſtu redeuntes ordine incedunt, Heſ. Ex νομὰς, & στοῖχος, ordo.

Νομάζω, & νομάζομαι, paſco. A νομὴ.

Νόμαιον, ου, τὸ, mos, ritus, conſuetudo, inſtitutum; νόμαια, inſtituta, leges. A νόμος.

Νομαῖος, αία, αῖον, degens in paſcuis, paſcens; (2) veniens ab armento. A νομὴ, paſtio.

Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum paſtoritio. A νομάνδριον, ex νομὴ, & ἀνήρ.

Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, & ἀρχή.

Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, ſ. officium nomarchæ. A νομάρχης.

Νομὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, in paſcuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ. A νέμω.

Νομέομαι, οῦμαι, dilanio, diſcerpo. Αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες, Theoc. 26, 24. A νέμω, diſtribuo.

Νόμευμα, τὸ, grex pecorum.

Νομεὺς, έως, ὁ, paſtor, pecuarius; (2) dator, tributor; νομῆες, paſtores, Ion. pro νομεῖς. A νέμω.

Νομευσεῖς, 2. ſ. f. 1. indic. act. Dor. pro νομεύσεις.

Νομευτικὸς, ἡ, ὸν, paſtoralis. A

Νομεύω, f. εύσω, paſco. Τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω, Theoc. 27, 37. A νέμω.

Νομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio, partitio, diviſio, Gl. Vet. poſſeſſio, uſurpatio, uſusfructus; (2) pabulum; (3) paſcuum; (4) paſtus, paſtio, ipſa paſcendi actio. A νέμω.

Νομῆες, nom. pl. Ion. pro νομέες, a νομεύς.

Νομίζω, fut. ίσω, lege ſancio; (2) puto, exiſtimo, arbitror, reor; (3) uſurpo conſuetudine; (4) juſta facio; νομίζομαι, uſitor, Gl. V. paſſ. νομίζεσθαι, moris eſſe; νενόμισται, moris eſt, legibus conſtitutum eſt; perf. νενομισμένα, concepta, Ph. νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. Μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας φίλον νομίζει, Soph. Antig. 188. Ἀνδρεῖον γε πάνυ νομίζομεν, ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα, νεοττὸς ὤν, Ariſt. Av. 1355. Αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων οἴκων νομισθεῖσ', Eur. Andr. 13. A νόμος.

Νομικὸς, ἡ, ὸν, legalis, ad leges pertinens; (2) juriſconſultus, juriſperitus, legiſperitus, Ph. in Sacr. Theologus Judaïcus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, juriſprudentia. Ab eodem.

Νομικῶς, legitime, ex legum præſcripto.

Νόμιμος, ιμη, ιμον, vel νόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, juſtus; (3) idoneus, peritus, de Hiſtoricis & Philoſophis; νόμιμα, juſta, Gl. Vet. νόμιμον πολιτικὸν, jus civile. A νόμος.

Νομιμότης, ητος, ἡ, legum & juris obſervatio.

Νομίμως, Adv. legitime.

Νόμιος, ία, ιον, legitimus, juſtus; (2) paſtoralis; νομία θεὰ, Pales, Gl. Vet. A νόμος, vel νέμω.

Νομιοῦμεν, lege ſanciemus, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. pro νομίσομεν, a νομίζω.

Νομίσαι, exiſtimaſſe, aor. 1. inf. act.

Νομίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Νόμισις, εως, ἡ, ipſa actio τοῦ νομίσαι, opinio, Thuc. ἔξω τῶν εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, extra juſta diis fieri ſolita. A νομίζω. Unde

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, conſuetudo; (2) res ſignatum, numiſma, moneta; pecunia, nummus, Gl. V. Hinc

Νομισματικὸς, ἡ, ὸν, monetalis, Gl. V.

Νομισμάτιον, τὸ, nummus minutus, Dim.

Νομισματοπώλης, ου, ὁ, numiſmatum venditor. Ex νόμισμα, & πώλης. Hinc

Νομισματοπωλικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. δύναμις, poteſtas vendendi numiſmata.

Νομιστέον, exiſtimandum eſt. A νομίζω.

Νομιστεύω, f. εύσω, legitime adminiſtro, Suid. ubi νομιστεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitime adminiſtrari. Ab eod.

Νομιῶ, f. 1. ind. act. Att. pro νομίσω.

Νομογραφέω, leges ſcribo.

Νομογραφία, ας, ἡ, legum præſcriptio, R. A

Νομογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, legum ſcriptor, legiſlator. Ex νόμος, & γράφω.

Νομοδείκτης, ου, ὁ, qui legem oſtendit, juriſconſultus. Suic. Ex νόμος, & δεικνύω.

Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, Vet. Lex. Ex νόμος, & διδάσκω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, Gl. V.

Νομοδίφας, legiſcrepa, Ph. q. d. leges crepans; pro νομοδίφης, ου, ὁ, proprie in leges inquirens. Ex νόμος, & διφάω.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legiſlatio, promulgatio, ſanctio, conſtitutio, juriſdictio, Ph. Ex νόμος, & θέσις, poſitio.

Νομοθετέω, legem vel leges fero, promulgo, ſancio legem, conſtituo, Gl. V. νομοθετεῖσθαι, lege conſtitui; νενομοθετημένον, perf. part. lege conſtitutum; infin. perf. νενομοθετῆσθαι, legi ſubjici; νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. Νομοθετεῖν νόμους, Dem. ταῖς μοναρχίαις, Iſocr. κατά τινος, Ariſtot. A νομοθέτης. Hinc

Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis ſanctio, edictum.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator, promulgator, legum pater, Ph. Ex νόμος, & τίθημι.

Νομοθετήσεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι.

Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.

Νομοθετικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad legiſlatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legiſlatoria. Ab eodem.

Νομοΐστωρ, ορος, ὁ, legum peritus.

Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A

Νομομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, legis peritus, juriſperitus, Ph. Ex νόμος, & μανθάνω.

Νομοποιέω, leges facio, legem fero,

Νόμος, ου, ὁ. lex, jus, Ph. (2) conſuetudo, mos, inſtitutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus muſicus. A νέμω.

Νομὸς, οῦ, ὁ, paſcuum, pabulum; (2) ſtabulatio, ſedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia. A νέμω.

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adſervabantur. A νομοφύλαξ.

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum cuſtodia. A

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum cuſtos; νομοφύλακες, magiſtratus quidam Athenis, legum præſides. Ex νόμος, & φύλαξ.

Νομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, quod depaſci poteſt, aptus ad paſtum. A νομός.

Νομῳδὸς, οῦ, ὁ, legum decantator, legum interpres. Ex Strab. Ex νόμος, & ᾠδός.

Νοοβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mente læſus, qui non eſt ſanæ mentis. Ex νόος, & βλάπτω, *lædo*.

Νοοπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mente errans; τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ex νόος, & πλανάομαι, *erro*.

ΝΟ´ΟΣ, ου, *contr.* νοῦς, νοῦ, mens, ſenſus, ſententia, intellectus, animus, Ph.

Νοοσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mente captus. Ex νόος, & σφάλλομαι, *erro*.

Νοόω, in mentem injicio, Euſt. A νοῦς.

Νοσάζω, ægrotum reddo, Galen. αἴτιον νοσάζον, cauſa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde

Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus.

Νοσέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro νοσοῦσι.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus, languidus, Gl. V. A νόσος.

Νοσερῶς, *Adv.* more ægrotantium.

Νόσευμα, τὸ, morbus, *Hipp.* q. a νοσεύω.

Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger ſum, male me habeo. Νοσούσαις ψυχαῖς οὐδὲν φάρμακον πλὴν νόσοις, Iſocr. Νοσεῖν περὶ δόξαν. Plut. A νόσος.

Νοσηλεία, ἡ, ægrotatio, in qua neceſſaria ægroto præſtantur; (2) curatio ægroti.

Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præſtantur. A

Νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo & neceſſaria officia ei præſto; paſſ. νοσηλεύομαι, æger curor; ægroto. A νόσος.

Νοσηλὸς, vitioſus, Ph. A νόσος.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, morbidus, vitioſus.

Νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior, Dim.

Νοσηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, morboſus, morbidus; (2) qui cauſſam & originem a morbo traxit. Ab eod.

Νοσηματωδῶς, more ægrotorum.

Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morboſus. A νοσέω.

Νοσίζω, ægrotum facio, Bud. A νόσος.

Νοσογνωμονικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, peritia cognoſcendi & dijudicandi morbos. Ex νόσος, & γιγνώσκω.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, valetudinarium.

Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præſum; νοσοκομοῦμαι, ægrotus curor; νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum.

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura. A

Νοσοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægrotos curans. Ex νόσος, & κομέω, *curo*.

Νοσοποιέω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, Cebes. A

Νοσοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, morbos adferens, contagioſus. Ex νόσος, & ποιέω.

ΝΟ´ΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, languor, adverſa valetudo, ægritudo, imbecillitas, valetudo.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, & τρέφω.

Νοσοτυφέω, in morbo inſolens ac delicatus ſum. A τῦφος.

Νοσσάδες ὄρνεις, pulli, Rob. Suic. A νοσσός.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens excluſa, parvus pullus, Dim. a νεοσσός. Unde

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύεσθαι cum pulli in nidis generantur. Νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα ἐν τῇ νήσῳ, Herod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, Gl. V. Ab eod.

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo ſimilis. Ab εἶδος.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.

Νοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus, *per Sync.* a νεοσσός.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A ν. & τρέφω.

ΝΟΣΤΕ´Ω, ῶ, fut. ήσω, redeo; (2) eo, proficiſcor. Εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν, Ariſt. Av. 1276. Ὑπὸ γῆς νοστῆσαι, Plato.

Νόστιμος, ὁ καὶ ἡ, qui redire poteſt, rediturus; (2) ſuavis, dulcis; (3) ſaluber, τὸ νόστιμον, ου, pars melior, ſuccus ſ. medulla alicujus rei. A

Νόστος, ου, ὁ, reditus; (2) dulcedo, ſuavitas. Suid. Euſt. At Ph. νόστος, γεῦσις, ſapor. Vid. Heſ. (3) Numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόστοι, dicti libri de reditu Heroum a Trojano bello in Græciam. A νοστέω.

ΝΟ´ΣΦΙ. vel νόσφιν, *Adv.* ſeorſim, ſeorſum ab; (2) ſine, præter; (3) longe procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, divido, ſegrego, ſejungo; νοσφίζομαι, ſeparor; (2) peculor, uſurpo, prævaricor, Ph. Ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύης Ἀσιήτιδος αἶαν, Dion. Περιηγ. 25. Καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ; Eur. Alc. 44. Hinc

Νοσφισμὸς, οῦ, ὁ, ſeparatio; (2) depeculatio, peculatus, uſurpatio, Ph.

Νοσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, morboſus, morbidus; valetudinarius, Gl. V. A νόσος.

Νοσωδῶς, *Adverb.* more morbidorum.

Νοσῶν, præſ. part. pro νοσέων, a νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτέω.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus ſum; νοτέων, humidus, Nicand. A νοτίς. Hinc

Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus.

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, Ph. A νοτίς.

Νοτιάω, ῶ, humidus ſum. A νοτία.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, Ph. νοτίζων, auſtrans, p. part. paſſ. νενοτισμένος, humectatus, inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών, Ariſt. Θεσμ. 864. Τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτίς.

Νότιος. ὁ, humidus, uvidus, auſtralis.

ΝΟΤΙ`Σ, ίδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Hinc

Νοτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, humectus, uvidus.

Νοτόθεν, ab auſtro, a plaga auſtrali. A

ΝΟ´ΤΟΣ, ου, ὁ, notus, auſter; (2) auſtralis pars cœli.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, mente refertus, ſapientiæ plenus prudens, cordatus, ſapiens. Ex νοῦς, & βύζω, ſ. βύω, *impleo*.

Νουβυστικῶς, *Adv.* prudenter.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, caſtigatio. Ex νοῦς, & θέσις, *poſitio*.

Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) caſtigo; Ph. νουθετοῦμαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε. μὴ νουθέτει μ', Ariſt. Av. 1442. Ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα, Eur. Or. 290. Ὁρᾷ δὲ κἀγὼ ταῦθ' ἅπερ με νουθετεῖς, id. Supp. 338. Τοιγαροῦν ἥκω ταῦτά σε νουθετήσων, Luc. Ex νοῦς, & τίθημι, *pono*.

Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio. A νουθετέω.

Νουθετητέον, admonendum.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετισμὸς, οῦ, ὁ, admonitio, Menander. Quaſi a νουθετίζω, quod eſſet *admoneo*.

Νουθετοῦντες, nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro νουθετέοντες, a νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus menſis. initium menſis, calendæ. Ex νέος, & μήνη, *luna*.

Νουμηνιασταὶ, novilunia celebrantes aut obſervantes. Quaſi a νουμηνιάζειν.

Νουμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii fiebant, & in ſacrificio offerebantur.

Νουμμίον, aſſarium, Ph. A ſeq.

ΝΟΥ῀ΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia uſurpata. Epicharmus hac voce uſus comperitur. Et eſt a νόμος, unde & νόμισμα.

Νουνέχεια, ας, ἡ, prudentia, Suic. A νουνεχής.

Νουνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mentem habens, prudens, ſapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νοῦς, & ἔχω, *habeo*.

Νουνεχόντως, *Adv.* prudenter, cordate, conſiderate. Ex iiſd.

Νουνεχῶς, *Adv.* ſapienter, prudenter.

Νοῦς νοῦ, ὁ, & νοῦς, νοὸς, νοῒ, mens, intellectus, animus, contr. a νόος.

Νουσαλέος, έα, έον, morbidus, morboſus, ægrotus. A νοῦσος, pro νόσος.

Νουσαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, morbo gravatus, æger, ægrotus. Ex νόσος, & ἄχθος.

Νοῦσος, ου, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νουσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, morbos adferens. Ex νοῦσος, pro νόσος, & φέρω.

ΝΥ, *Particula expletiva* apud poëtas.

Νυγείσης, g. ſ. a. 2. part. paſſ. f. g. v. νύσσω.

Νυγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, *Aret.* A νύγμα.

Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, ſtimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νύσσω.

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. Ab eod.

Νυκταίετος, ου, ὁ, aquila nocturna.

Νυκταλὸς, οῦ, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luſcitio; apud Ariſtot. ſed ſcriptura eſt ſuſpecta. A νυκτάλωψ.

Νυκταλωπία, ας, ἡ, luſcitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

Νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luſcitioſus ſum; νυκταλωπίᾳ, laboro. A νυκταλωπία.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luſcioſus, Gl. V. (2) luſcitio, morbus νυκταλωπία. Ex νύξ, & ὤψ.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νύξ, & ἔγερσις.

Νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor & ſurgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex νύξ, & ἐγέρομαι.

Νυκτελέω, ῶ, nocturna ſacra ago, Heſ. A τελέω.

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, ſacra Baccho noctu celebrari ſolita. Ex iiſd.

Νυκτέλιος, ου, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. Ex iiſd.

Νυκτέπαρχος, ου, ὁ καὶ ἡ, præfectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερείσιος, ον, nocturnus, Ariſtoph. ſi lectio ſana, *Ern.*

Νυκτερέτης, ου, ὁ, noctu remigans, noctu navigans, Suic. Ex νύξ, & ἐρέσσω.

Νυκτέρευμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus, ubi pernoctamus, ſtabulum diverſorium.

Νυκτερευτὴς, οῦ, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piſcans.

Νυκτερευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem tranſigo, pernocto; noctem inſomnem duco, vigilo, Xen. A νύκτερος.

Νυκτερίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus. Ab eod.

Νυκτερήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nocturnus, χρησμὸς νυκτερήσιος, reſponſum nocturnum.

Νυκτερινὸς,

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, nocturnus ; (2) non pellucidus, obſcurus. Νυκτερινοὶ ὄρνιθες, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 3. Ab eod.

Νυκτερὶς, ιδος, ἡ, veſpertilio ; (2) piſcis quidam. Ab eod.

Νυκτερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu victum quærens. Νυκτερόβια ζῶα, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 1. Ex νὺξ, & βίος, *victus*.

Νύκτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, nocturnus, noctivagus. A νὺξ. Νύκτη, nox. Vocab. inuſitat. Sed hinc ταῖς νύκταις, pro τῆς νυκτὸς, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 38.

Νυκτερόφοιτος, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans. A φοιτάω.

Νυκτερωπὸς, ὸν, obſcurus, ater. Ab ὤψ.

Νυκτηγορέω, noctu nuncio. Τί χρῆμα φύλακες νυκτηγοροῦσι ; Eur. Rh. 89.

Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus.

Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Ph.

Νυκτηγρετέω, de nocte ſurgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νὺξ, & ἐγείρω.

Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. V. Al. νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, ὲς, noctu tectus, obſcurus. Ab ἐρέφω.

Νυκτίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui noctu tanquam interdiu vivit ; (2) noctu victum quærens. Ex νὺξ, & βίος, *victus*.

Νυκτίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu nubens, Suic.

Νυκτίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu currens, viator nocturnus ; (2) nocturnus.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax ; Gl. Vet. corvus nocturnus, Ph. bubo.

Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nocte abſconditur, Suic. Ex νὺξ, & κρύπτω.

Νυκτιλαθραιοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui noctu clam vorat. Ex λαθραῖος, & φάγος.

Νυκτιλάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui noctu loquitur, noctiloquus, Suic. Ex νὺξ, & λάλος.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu lucens, noctiluca, *Epith.* Lunæ. Ex νὺξ, & λάμπω.

Νυκτιλόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu inſidias ſtruens latro, ſ. graſſator nocturnus, Rob.

Νυκτίλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτιμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vates nocturnus.

Νυκτίνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui noctu paſcitur, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 17. Ex νὺξ, & νέμω.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νὺξ.

Νυκτιπάτης, ου, ὁ, graſſator nocturnus. Ex νὺξ, & πάτος, *via*.

Νυκτίπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu errans. Ex νὺξ, & πλάζω, f. πλάγξω.

Νυκτιπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex πλάνη.

Νυκτιπλάνος, ὁ ϗ ἡ, noctivagus. Ex iiſd.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio, Rob. Ex νὺξ, & πλοῦς.

Νυκτιπολοῦτος, ον, idem quod

Νυκτιπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νὺξ, & πολέω.

Νυκτιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νὺξ, & πόρος

Νυκτίσεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem nocte colimus.

Νυκτιφανὴς, ὲς, &

Νυκτιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νὺξ, & φαίνομαι.

Νυκτίφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui noctu conſpicitur, Rob. Ex iiſd.

Νυκτίφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans. Ex νὺξ, & φοιτάω.

Νυκτιφρούρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nocturnis præſidiis & cuſtodiis munitus, Suic. Ex νὺξ, & φρουρέομαι.

Νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum, Suic. Ex νὺξ, & βαίνω.

Νυκτογραφέω, noctu ſcribo, Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νὺξ, & γράφω.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, ſcriptio nocturna, lucubratio. Ex iiſd.

Νυκτόδρομος, ὁ ϗ ἡ, noctivagus ex Gl.

Νυκτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctis ſpeciem habens ; νυκτοειδὲς, nigrum. Ex εἶδος.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. Ex θήρα.

Νυκτοκλέπτης, ου, ὁ, fur nocturnus.

Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, nocticula, Gl. Ex νὺξ, & λάμπω.

Νυκτομαχέω, ῶ, f. ήσω, nocturnum prælium committo. Ex νὺξ, & μάχομαι.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. Ex iiſdem.

Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ϗ ἡ, noctu vagans.

Νυκτοπόλεμος, ου, ὁ, pugna nocturna, Suic.

Νυκτοπορέω, noctu iter facio, Xen.

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

Νυκτοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens ; noctivagus, Gl. V. Ex νὺξ, & πόρος.

Νυκτὸς, *Adv.* noctu, nocte, Gl. V. A νὺξ.

Νυκτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu operatur. Ex νὺξ, & ἔργον.

Νυκτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noctu apparens, Suic. Ex νὺξ, & φαίνω.

Νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago. A νυκτοφύλαξ. Hinc

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Ph. excubiæ. A

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, nocturnus cuſtos, excubitor nocturnus.

Νυκτωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu videt, (nocturnus, *Ern.*) Ex νὺξ, & ὤψ.

Νύκτωρ, *Adv.* noctu. A νύξ.

Νυμφαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, ſponſam deduco ex ædibus paternis ad ſponſum. Γάμους νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, Plut.

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, ſponſæ ad ſponſum deductio, Suic. A

Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ex ædibus paternis ad ſponſum deducit ; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφη, & ἄγω.

Νύμφαι, ῶν, αἱ, Nymphæ, ſic dicuntur & formicæ alatæ ; item veſpæ ac crabrones, cum formari incipiunt.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis naſci ſolita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ου, τὸ, fanum, templum ſ. delubrum Nympharum. Ab eodem.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Npmpharum eſt.

Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. Ab eod.

Νυμφεῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, nymphæus, nuptialis.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω. Unde

Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio.

Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus ; (2) maritus.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis, Suic. A νυμφευτήρ.

Νυμφευτὴς, οῦ, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo & ſponſa ſedens eos ad domum ſponſi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum ſponſa mittitur, ut eam ad ædes ſponſi comitetur ; (2) nova nupta ; (3) quæ nuptias adornat. A νυμφευτής.

Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo ; νυμφεύομαι, nuptum collocor ; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem ; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. ſponſam accepit, part. νυμφευσάμενος, qui deſponſus eſt, paſſ. fœm. νυμφευθεῖσα, viro nupta. Οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ, Eur. Alc. 314. Εἰ τὰ μὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται, id. Supp. 456. Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν, id. Iph. in Tau. 365. A νύμφη.

ΝΥ'ΜΦΗ, ſ. νύμφα, ης, ἡ, ſponſa ; (2) nova nupta ; (3) nurus ; (4) Nymphæ ſunt numina muliebria montibus, ſylvis, & pratis, nec non circa fontes, unde & νύμφην lympham interpretantur ; (5) formicæ alatæ ; (6) vermiculi in apum, crabronum, & fucorum ſobole ; (7) calyces roſæ paullulum ſe aperientes, Heſ. Suid. (8) νύμφη etiam caruncula in medio pudendi muliebris, item concavitas in inferiori labio ; (9) ſumma ſ. extrema pars vomeris.

Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob viſam Nympham ; (2) lymphatico furore agitor ; τὸ δὲ νυμφιᾶν καλούμενον, ἐν ᾧ συμβαίνει κατέχεσθαι, ὅταν αὐλῇ τις, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 24. A νύμφη.

Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eodem.

Νυμφικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Νυμφικῶς, more nuptiali, ritu ſponſali.

Νύμφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſponſalis ; (2) deſponſus. *Hom. Il.* 23, 223. A νύμφη.

Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus ; (2) maritus. Ab eodem.

Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eodem.

Νυμφογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφόκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, novis nuptis lacrymabilis. Ex νύμφη, & κλαίω.

Νυμφοκομέω, ῶ, fut. ήσω, novam nuptam, ſ. ſponſam adorno. A νυμφοκόμος.

Νυμφοκόμοιο, g. ſ. *Ion.* pro νυμφοκόμου, a

Νυμφοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſponſam adornans, ad ſplendorem ſponſæ conferens. Ex νύμφη, & κομέω.

Νυμφόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Nympharum ſpiritu correptus, & hinc furens, lymphatus. Ex νύμφη, & λαμβάνω, unde ληπτὸς, *captus*.

Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor qui ὑδροφοβία. Ex νύμφη, & λῆψις.

Νυμφοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ornat. Ex νύμφη, & πονέω.

Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco ; (2) ſponſam orno ; (3) in modum ſponſæ orno. A

Νυμφοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit ; (2) qui alicui ſponſam conciliat ; (3) nuptiarum inſtructor & exornator ; (3) ſponſam exornans. Ex νύμφη, & στέλλω, *orno*.

Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem ſponſæ factus. A τιμή.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave, ſ. ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.

ΝΥ͂Ν, *Adv.* nunc, in præſentia, hoc tempore ; (2) hodie ; τὰ νῦν, hoc tempore ; ἀπὸ τοῦ νῦν, poſthac ; μέχρι τοῦ νῦν, uſque ad hoc tempus ; νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum ; νυνμενὶ, pro νῦν μενὶ, nunc quidem ; τὸ νῦν εἶναι & τὸ νῦν ἔχον, in præſentia.

Νῦν, *Particula enclitica*, modo redundans, modo idem ſignificans, quod οὖν, igitur.

Νυνὶ, *Adv.* idem quod νῦν.

ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro morte, ap. Hom.

Νύξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξε, a νύσσω.

Νύξοντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξουσι.

ΝΥΟ'Σ, οῦ, ἡ, nurus, filii uxor ; (2) ſponſa.

ΝΥ͂ΣΟΣ, ου, ὁ, claudus ; Syracuſanorum dialecto, Nonnus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω, Hom. Il. 25, 332.

Νύσσοντας, acc. pl. præſ. part. verbi

ΝΥ'ΣΣΩ, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, punctim cædo ; vulnero ; a. 2. paſſ. part. νυγεὶς, percuſſus, ictus, punctus. Ἂρ' ἐμὲ νυξεῖς, Theoc. 21, 50.

Νύσταγμα, ατος, τὸ, dormitatio.

Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, idem.

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, f. άξω, dormito capite nutans ; (2) negligens ſum, non attendo. Ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει, 2 Pet. 2, 3. Οὐχὶ νυστάζειν ἔτι ὥρα 'στιν ἡμῖν, Ariſt. Av. 645.

Νυστακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator ; (2) dormitare faciens. A νυστάζω. Hinc

Νυστακτικῶς, *Adv.* dormitando, ſupinâ negligentiâ.

Νυσταλέος, έα, έον, ſomnolentus. A νυστάζω.

Νυσταλογερόντιον, ου, τὸ, q. filicernium ſomnolentum, ſenex dormitator, Etym. ſine expoſ. Ex νυσταλέος, & γερόντιον.

Νύττω, f. ξω, fodico, pungo. Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, Joan. 19, 34.

Νύχα, *Adv.* noctu, Heſ. A νύξ.

Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens, *Epith.* Lunæ.

Νύχεια, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Heſ.

Νύχευμα, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A

Νυχεύω, fut. εύσω, noctu facio; (2) pernocto. Ἔνθα χρὴ στρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι, Eur. Rheſ. 519. A νύξ.

Νυχηβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, noctu vorans. Ex νὺξ, & βορὰ, *paſtus.*

Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei ſpatium, Gl. V. die ac nocte. Ex νὺξ, & ἡμέρα.

Νύχιος, ία, ιον, nocturnus, νύχιον, noctu. A

Νύχος, nox; tenebræ, Heſ. Suid. A νύξ.

Νῶ vel νῷ; nos duo pro νῶϊ, ab ἐγώ.

Νω in comp. privativum & intenſivum.

ΝΩ΄ΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia ſuavia & delicata, ſcitamenta coquorum.

Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A ſeq.

Νωγαλεύω, comedo νώγαλα.

Νωγαλίζω, comedo νώγαλα. A νώγαλα. Hinc

Νωγαλίσματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα.

Νωδογέρων, οντος, ὁ, ſenex edentulus.

Νωδὸς, ἡ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex νὴ, & ὀδοὺς, *dens.*

Νωδυνία, ας, ἡ, nullius doloris ſenſus, vacuitas doloris. A

Νώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dolore vacans, nullum dolorem ſentiens; (2) dolorem tollens, ſ. levans. Ex νὴ, & ὀδύνη, *dolor.*

Νωθεία, ας, ἡ, *Ion.* νωθείη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, ſegnities.

Νωθέστατα, *Adv.* tardiſſime. A

ΝΩΘΗ`Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, ſegnis, piger; hebes, ſtupidus, Gl. V. marcidus, deſes, lentus. Νωθέστερος, Æſchyl. Prom. vinct. 62. Νωθὴς κίνησις, Ariſtot. Hiſt. An. 2, 11.

Νώθητι, 2. ſ. imper. paſſ. *Ion.* pro νοήθητι, a verbo νοέω.

Νώθουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignavam caudam habens. Ex νωθὴς, & οὐρὰ, *cauda.*

Νωθρεία, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, ſegnities. A νωθρεύω, vel νωθρός.

Νωθρεπιθέτης, ου, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. Ex νωθὴς, & ἐπιτίθεμαι.

Νωθρεύω, f. εύσω, tardus & piger ſum; νωθρεύομαι, langueo, Gl. V. A νωθρός. Unde

Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρεία. A νωθρός.

Νωθριάω, ῶ, ſegnis ſum, torpeo. A pr.

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ignavo & ſegni corde eſt, excors, ſtupidus. Ex νωθρὸς, & καρδία, *cor.*

Νωθροποιὸς, ὸν, tardum reddens. A ποιέω.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, ſegnis, piger, lentus, hebes, ſtupidus; languidus, infirmus, Gl.V. A νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, ſegnities, pigritia, Gl. V. veternus. A νωθρός.

Νωθρῶς, *Adv.* tarde, ſegniter, lente.

Νωθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tardus, ſegnis. A νωθής.

Νῶϊ, *contr.* νῷ vel νῶ, nos. Du. ab ἐγώ.

Νωΐτερος, έρα, ερον, noſter, qui noſtrum duorum eſt. A νῶϊ.

Νῶκαρ, ρος, τὸ, dormitatio, ſegnities, torpor, *Adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde ſegnis. Ex νὼ, & κάρος, *ſopor.* Hinc

Νωκαρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, veternoſus; τὸ νωκαρῶδες, ſopor, veternus, apud Athenæum.

Νωλεμέως, *contr.* νωλεμῶς, *Adv.* indeſinenter, adſidue. A

ΝΩΛΕΜΗ`Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, indeſinens, adſiduus.

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νόημα.

Νωμᾷν, præſ. inf. act. pro νωμάειν.

Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ, item pecora, Heſ.

Νωμάω, ῶ f. ήσω, diſtribuo, divido; (2) moveo, agito, vibro; (3) obſervo, conſidero; (4) verſor. Νώμασκεν μακέλλην, Moſch. 4, 108. A νέμω.

Νώμησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνώμησα.

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A νωμάω.

Νώνυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex νὼ, & ὕμνος.

Νώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, Gl. V. Ex νὴ, & ὄνομα.

Νῶροψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, ſplendidus; (2) argutus, ſonorus. Ex νὼ, & ὁράω, *video*, vel ὄψις, *viſus.*

Νῶσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro νοῆσαι.

Νωταγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dorſo vehens. Ex νῶτος, & ἄγω.

Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens, Suic. A νῶτος.

Νωτάκμονας, acc. pl. a

Νωτάκμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, incudem in tergo habens; νωτάκμονες, epith. cancrorum in Batrachom. Ex νῶτος, & ἄκμων, *incus.*

Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorſo aliquid tollit, Suic. Ex νῶτος, & αἴρω, *tollo.*

Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod νωταγωγὸς, Heſ. Poll. A νῶτος.

Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorſum pertinens. Νωτιαία ἄκανθα, ſpina dorſi, Ariſtot. Hiſt. An. 3, 2. A νῶτος.

Νωτίδανον, genus quoddam τῶν γαλεῶν, piſcium, ab eminentia dorſi. A νῶτος.

Νωτίζω, f. ίσω, terga do, ſ. verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius terga vertat; (3) tranſeo, peragro. Βρέφος χλοηφόροισιν ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν, texit, Eur. Ph. 657. Ab eod

Νωτοβατέω, ῶ, ſuper dorſo incedo; (2) inambulo, Suic. Ex νῶτος, & βαίνω.

Νωτόγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus dorſum notis inſcriptum eſt. Ex νῶτος, & γράφω.

Νωτοκοπέω, cervicem amputo. Ex κόπτω.

Νῶτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V.

Νωτοπλὴξ, ηγος, ὁ καὶ ἡ, cujus dorſum verberibus contuſum eſt, vel contundi ſolet, verbero. Ex νῶτος, & πλήσσω.

ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, dorſum, tergum; νῶτοι τῶν τροχῶν, modioli rotarum, pl. νῶτα, terga. *Poët.* ſuperficies; ut νῶτα θαλάσσης, i. e. *mare ipſum.*

Νωτοφορέω, dorſo fero.

Νωτοφορία, ἡ, geſtatio oneris in dorſo. A

Νωτοφόρος, ου, ὁ, dorſo ferens, doſſuarius. Ex νῶτος, & φέρω.

Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, ſegnities.

Νωχελέστερον, ſegnius. A νωχελής.

Νωχελεύομαι, tardus & ſegnis ſum. A

Νωχελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, ſegnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obſcurus. Ex νὼ, & κέλλω.

Νωχελία, ας, ἡ, ſegnitia, ſocordia, tarditas, languor, Ph. Hom. Il. 19, 411. ubi tamen aliqui legunt, νωθεία.

Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror, Heſ. A νωχελής.

Ξ.

Ξ, Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ ſuo nomine ξεῖ appellatur; (2) nota numeralis valens *ſexaginta*, & cum lineola inferne appoſita ͵ξ, *ſexaginta militia.*

Ξαίνιον, ου, τὸ, idem quod ξάνιον.

ΞΑΙ΄ΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo, a. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα, paſſ. ξαίνομαι, cædor, carminor, aor. 1. ἐξάνθην, p. ἐξάνθαι, cæſum eſſe. Ταυτὶ ἐφθέμην, ἵνα πληρωθεὶς ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας, Ariſtot. Conc. 98. Ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλὰς, Dem.

Ξαινάω, ῶ, f. ήσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio laſſor; (2) fatigor, laſſeſco. A ξαίνω.

Ξανθίας, ου, ὁ, ſervi nomen a flavis capillis. A ξανθός.

Ξανθίζω, fut. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθίζομαι, flaveſco; ξανθίζεσθαι, flaveſcere, Gl. V. Ὄπτα τε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε, Ariſt. Ach. 1052. Ab eod.

Ξανθικὸς, οῦ, ὁ, Xanticus, menſis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere reſpondens. Hinc τὰ ξανθικά, ῶν, feſtum pro luſtratione exercitus hoc menſe celebratum. A ξανθός.

Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa minor, herba. A ξανθός.

Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. A ξανθίζω.

Ξανθόγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς, & γῆ.

Ξανθόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, pilos flavos habens.

Ξανθοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ξανθοῖς.

Ξανθοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. Ex ξανθὸς, & κάρηνον.

Ξανθοκομᾶν, g. pl. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, a

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavam cæſariem habens. Ex ξανθός, & κόμη.

Ξανθόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

ΞΑΝΘΟ`Σ, ὴ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. ut ſanguis, genæ, &c.

Ξανθότης, ητος, ἡ, color flavus, rutilus. A pr.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flavos, ſ. rutilos crines habeo, Suic. A ξανθόθριξ.

Ξανθοῦσθαι, flaveſcere. A ξανθός.

Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum, Suic.

Ξανθοχολικὸς, ὴ, ὸν, bilioſus, cholericus, flava bile abundans. A

Ξανθόχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, flava bile laborans. Ex ξανθὸς, & χολή.

Ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus, Rob. Ex ξανθὸς, & χρόα.

Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ξανθῶ, *flavi*, g. ſ. *Dor.* pro ξανθοῦ.

Ξανθωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, rufus adſpectu, Rob. Ex ξανθὸς, & ὤψ.

Ξάνιον, ου, τὸ, inſtrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) menſa coquinaria, ſupra quam carnes conciduntur. A ξαίνω. Unde

Ξάνσις, εως, ἡ, carptus, Gl. V. carminatio.

Ξάντης, ου, ὁ, carminator. Ab eod.

Ξαντικὸς, ὴ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ, ξαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.

Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. A ξαίνω.

Ξανῶ, f. 1. ind. act. verbi ξαίνω. Hinc

Ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, Poll.

Ξειναπάτης, ου, ὁ, hoſpitum, peregrinorum deceptor. Ex ξένος, & ἀπατάω.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hoſpita, ſubaudito χώρα, peregrina terra, extera regio.

Ξεινηδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpites, ſ. peregrinos recipiens. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξείνηθεν, *Adv.* peregre, ἀπὸ ξείνης.

Ξεινήιον, ου, τὸ, munus, ſ. donum quod datur hoſpiti.

Ξεινίη, ης, ἡ, hoſpitalitas, hoſpitium, jus hoſpitii; (2) peregrinatus. A ξεῖνος.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενίζω, aor. 1. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξείνισα. Μή τι σύ με ξείνιζε, Theoc. 22, 61. Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις, Phocyl. 77. Ab eod.

Ξεινικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus, externus.

Ξείνιον, ου, τὸ, munus hoſpitale. Ab eod.

Ξείνιος, ία, ιον, hoſpitalis. Ab eod.

Ξεινοβάκχη, ἡ, hoſpitis amore incenſa, de Medea. Lyc.

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites, ſ. peregrinos ſuſcipio. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ὁ καὶ ἡ, hoſpes, caupo. Ex iiſd.

Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hoſpitem ſ. hoſpites occido, Suic. Ex ξεῖνος, & κτείνω.

Ξεῖνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii jus & neceſſitudo. A pr.

Ξεινόω, hoſpitio excipio; ξεινοῦσθαι, hoſpitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙ'Σ, ξηρὶς, ξβὶς, vel ξυρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, iris ſilveſtris, herba, Heſ. Dioſc.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hoſpitem ad ea, quæ viſenda ſunt, deduco; (2) hoſpitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis inſtituo. a. 1. ἐξενάγησα, imperat. ξενάγησον, deduc. ἐξενάγηται, 3 ſ. p. paſſ. hoſpitis officium peractum eſt. Σύ με παραλαβὼν ξενάγησον ϗ δεῖξον τὰ κάλλιϛα Ἀθήνησιν, Lucian. in Scytha. Ex ξένος, & ἄγω.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, apud Ælian. A

Ξεναγὸς, οῦ, ὁ, ductor hoſpitum; (2) ductor militum exterorum, ſ. peregrinorum. Ex ξ. & ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς, οῦ, ὁ, idem quod ξεναγός.

Ξεναλίζω, congrego, Suid. proprie peregrinos congrego. Ex ξένος, & ἁλίζω.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, hoſpitis deceptio.

Ξεναπατία, ας, ἡ, idem.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hoſpites fallens.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hoſpitibus æquus, juſtus in hoſpites. Ex ξένος, & ἀρκέω.

Ξένη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, ſubaudito χώρα, *regio*, vel γῆ.

Ξένηθεν, *Adv.* peregre; ἀπὸ ξένης. A præc.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum ſ. hoſpitum expulſio. Ξενηλασίαν τεχνῶν ἐποιεῖτο, Plut. in Lycurg. cap. 9. Ex ξένος, & ἔλασις.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ξένος, & ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hoſpitium, hoſpitii jus. A ξένος.

Ξενίζω, fut. ίσω, peregre advenientem hoſpitio excipio; (2) peregrina ſapio & loquor, peregrina lingua utor, peregrina inſtituta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diverſor, hoſpitor, Ph. (2) admiror, ut rem novam, inſolentem, alienam, indignam, a. 1. partic. ξενισθεὶς, hoſpitio exceptus. Ἐξένισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γοβρύας, Xen. Ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, Act. 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ib. 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, ib. v. 32. παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, ib. 21, 16.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum eſt; (2) hoſpitalis. Ξενικὸς ὄρνις, Ariſt. Hiſt. An. 9, 16. A ξένος.

Ξενικῶς, *Adv.* more peregrinorum.

Ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hoſpiti, munus hoſpitale, xenium, Gl. V. ſtrena, congiarium hoſpitale. A ξένος.

Ξένιος, ία, ιον, hoſpitalis, ad hoſpites, ſ. peregrinos pertinens. Ab eod.

Ξενισθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ξενίζω. Unde

Ξένισις, εως, ἡ, hoſpitum ſuſceptio.

Ξένισμα, το, admiratio, ſtupor, v. ξενίζομαι, 2)

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, hoſpitum ſuſceptio; (2) mutatio, ſ. perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, abſentia a patria. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre abſum, peregrinor; etiam paſſ. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno ſolo milito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, Philo. Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, Luc. A ξένος.

Ξενοδαΐκτης, ου, ὁ, hoſpitum occiſor. A δαΐζω. Eur.

Ξενοδαίτης, ου, ὁ, hoſpites interficiens & devorans. A δαίω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini, ſ. hoſpites excipiuntur, hoſpitium, caupona, diverſorium. Ex ξ. & δέχομαι.

Ξενοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpes, qui peregrinos excipit.

Ξενοδοχεῖον, hoſpitium, diverſorium. A

Ξενοδοχέω, ῶ, fut. ήσω, hoſpites excipio, hoſpitio excipio.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hoſpitum exceptio. A

Ξενοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpitum, ſ. peregrinorum exceptor, hoſpes, caupo. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξενοδώτης, ὁ, hoſpitii dator, Epith. Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hoſpitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hoſpites immolo. Ex ξένος, & θύτης.

Ξενοκοπεῖν, plagas accipere, cædi, ap. Suid. Ex ξένος, & κόπτω.

Ξενοκουρίτης, ου, ὁ, alibi tonſus. A κουρά.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum poteſtate ſum. Ex ξ. & κρατίομαι.

Ξενοκτονέω, hoſpites interficio.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hoſpitum occiſio. A

Ξενοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpitum occiſor; hoſpiticida, Gl. V. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξενοκυϛαπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum ſtupratio. Epigr. Ex ξ. κυϛη & ἀπάτη.

Ξενολογέω, externos milites cogo, ſeu conſcribo.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio.

Ξενολόγιον, ου, τὸ, manus, ſ. exercitus militum externorum. A

Ξενολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, externorum militum collector, qui milites externos colligit, ſ. cogit. Ex ξένος, & λέγω, *colligo*.

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus ſupra modum delector. Ex ξ. & μαίνομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque peregrinarum amor. Ex iiſd.

Ξενομαθέω, ῶ, fut. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. Ex πάθος.

Ξενοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peregrinus, inuſitatus. Ἀπόστασις οὐδέν τι τῶν ἄλλων ἑλκέων ξενοπρεπεστέρη, *Aret.* Ex πρέπω.

ΞΕ'ΝΟΣ, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes, alienus, Ph. externus, Gl. Vet. extrarius; advena; Ph. ξένον, adventitium; inuſitatum, inauditum; ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόϛασις, εως, ἡ, q. d. hoſpitum ſtatio, locus, ubi hoſpites recipiuntur, caupona, diverſorium.

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, ſtipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρήμασι, Dem.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipſa actio alendi milites externos. A

Ξενοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, externos milites alens; (2) hoſpitum nutritor. Ex ξ. & τρέφω.

Ξενοφονέω, hoſpites occido. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας, Eur. I. T. 1024. A

Ξενοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpites occidens, hoſpitis vel hoſpitum interfector.

Ξενοφυὴς, ὲς, inſolens ſpecie, inuſitatam ſpeciem habens; *Epith.* Hecates. Sch. Lyc.

Ξενοφανέω, inſolenti voce, ſermone utor. *Paſſ* aliquid, ſermonem, diſputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

Ξενόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrina voce utens.

Ξενόω, ῶ, fut. άσω, hoſpitio excipio, vel ſuſcipio; uſitatior paſſiva vox ξενοῦμαι; hoſpitio excipior, hoſpitor, diverſor, hoſpitio jungor. Πατρίδος τε ϗ πόλεως τ' τῶν φιλτάτων ἐξένασας, Heliod. Ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις, Eur Alc. 69. Ξενοῦσθαι τινὶ, παρά τινος, Xen. A ξένος. Unde

Ξενύλλιον, ου, τὸ, hoſpes peregre adveniens, peregrinus, Dim. q. d. peregrinellus.

Ξενὼν, ῶνος, ὁ, hoſpitium, diverſorium, domus, in quam recipiuntur hoſpites & ægroti, xenodochium, noſocomium.

Ξένως, *Adv.* peregrine, more peregrinorum.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξερὸς, οῦ, ὁ, ſiccus, aridus, pro ξηρός.

Ξεσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ξέω.

Ξέσις, εως, ἡ, raſura, ſculptura, ipſa actio radendi, ſ. ſculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum. Ab eod.

Ξεσμος, οῦ, ὁ, inſtrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέϛης, ου, ὁ, ſextarius, menſura aridorum & liquidorum, Gl. V. ſextarius, urceus.

Ξεϛίον, ου, τὸ, idem, Ph. urceolus, Dim.

Ξεϛὸς, ἡ, ὸν, raſus, ſcalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεϛουργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna. Ex ξέω, & ἔργον.

Ξέϛρον, ου, τὸ, raſura, Vulg. Lex. A ξέω.

ΞΕ'Ω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, ſcalpo, p. paſſ. part. ἐξεσμένος, raſus. Τὸν πότε τέκτων Ξέσσεν ἐπιϛαμένως, Od. 21, 44.

Ξηραίνω, fut. ανῶ, ſicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* ſiccare calices, & hinc inane reddo; ξηραίνομαι, ſiccor, areo, areſco, a. 1. act. ἐξήρανα, paſſ. ἐξηράνθην, p. part. ἐξηραμμένος. Βορέης ἀλωὴν ἂν ξηραίνῃ, Il. 21, 347. Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ib. 345. Ἐξήρανται, Marc. 11, 21. ἐξηραμμένην χεῖρα, ib. v. 33. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, ſicca unctio. Ex ξηρὸς, & ἀλείφω, *ungo*. Unde

Ξηραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, in ſicco ungo.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, ſicca unctio. Ex iiſd.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens arefactæ viti ſimilem. Ex ξηρὸς, & ἀμπέλινος, *viteus*.

Ξηρανθὲν, aor. 1. part. paſſ. n. g. v. ξηραίνω.

Ξήρανσις, εως, ἡ, ſiccitas, ariditas; ipſa arefaciendi actio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ἡ, ὸν, ſiccandi, ſ. arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas, ariditas. A ξηραίνω.

Ξηράφιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A ξήριον.

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inſpergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρίς.

Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς, & βαίνω.

Ξηροβιωτικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco vivit, terreſtris. Ex ξηρὸς, & βιόω.

Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, arida & jejuna æmulatio ſeu adfectatio.

Ξηρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccum & aridum fructum proferens.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, caput ſiccius habens. Ex ξ. & κεφαλὴ, *caput*.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten ſiccum, gluten aurificum, ferruminatura. Ex ξ. & κόλλα.

Ξηροκολλούριον, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum. Ex ξ. & κολλούριον.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum ſiccum, roſmarinum, Ph. Ex ξηρὸς, & μύρον.

Ξηρονομικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco paſci ſolet. Ex ξηρὸς, & νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſiccum reddo, ſicco.

Ξηροπόταμος, ου, ὁ, torrens, Gl. V.

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum ſiccum, in quo quis tantum ſudat, non autem ſimul aqua abluitur. Ex ξηρὸς, & πῦρ.

Ξηροπυρίτας, *Dor.* pro ξηροπυρίτης, ου, ὁ, ut ξηροπυρίταν ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris deceſſit, ὁ αὐτόπυρον apud Athenæum. Ex ξηρὸς, & πυρός.

ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus, torridus; (2) inanis, vacuus ſc. cibo, potu, v. ξηραίνω. (3) pallidus, examinis terrore; (4) *Fem.* terra continens cum opp. mare, aqua in ſacris, terra ſimp. ex Hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra, Ariſtot.

Ξηρόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnem ſiccam habens. Ex ξηρὸς, & σάρξ.

Ξηροτήγανον, ου, τὸ, ſartago.

Ξηρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, ſqualor, Ph. A ξηρός.

Ξηροτριβέω, ῶ, ſicca frictione frico, Suic. Ex ξ. & τρίβω.

Ξηροτριβία, ας, ἡ, ſicca frictio. Ex iiſd.

Ξηροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in ſicco alitur, ſ. vivit. Ex ξ. & τρέφω.

Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis ſiccioribus veſcor; (2) dicitur de homine egeno & famelico. Ex ξ. & φαγεῖν.

Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipſa actio ſiccis veſcendi, tenuis victus, paupertas.

Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum ſiccitas. A

Ξηρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccoculus, ut Plautus loquitur; ſiccos habens oculos, oculorum ſiccitate laborans.

Ξηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, areſcens. A ξηρός.

Ξήρασις, ἡ, ſiccatio, ſiccitas, qu. a ξηρόω.

Ξιρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ξειρίς.

Ξιφείδιον, ου, τὸ, enſiculus, gladiolus, pugio, Dim. a ξίφος.

Ξιφήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui gladio manum aptat, ut enſem vagina educturus; enſem tenens. Ex ξίφος, & ἄρω, *apto*.

Ξιφηφορέω, enſem geſto, gladio armatus ſum.

Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii geſtatio. A

Ξιφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, gladium geſtans, enſe armatus, Gl. V. enſifer, ſicarius. Ex φέρω.

Ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus; (2) piſcis quidam. A ξίφος.

Ξιφίδιον, ου, τὸ, enſiculus, gladiolus, pugio, Dim. ab eod.

Ξιφίζω, fut. ίσω, manu in altum ſublata ſalto, vel manu protenſa figuram enſis imitor, Heſ. Suid. Euſt. Ab eod.

Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.

Ξιφιὸς, οῦ, ὁ, xiphias, piſcis, Heſ.

Ξίφισμα, ατος, τὸ, ſaltatio cum enſibus. A ξιφίζω.

Ξιφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo enſis ſuſpenditur; (2) vagina.

Ξιφιστὴς, οῦ, ὁ, idem, Heſ. Ab eod.

Ξιφιστὺς, ύος, ἡ, dimicatio, per enſem. Heſ. Ab eod.

Ξιφοδήλητος, ου, ὁ, enſe perniciem adferens. Ex ξίφος, & δηλέω, *lædo*.

Ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, enſis falcatus.

Ξιφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, enſis formam habens. Ex ξίφος, & εἶδος.

Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina enſis.

Ξιφοκτονέω, gladio occido. A

Ξιφοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui enſe occidit. Ex ξίφος, & κτείνω.

Ξιφόκτονος, ὁ ϗ ἡ, gladio peremptus. Ex iiſdem.

Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, enſis.

Ξιφοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. gladiorum opifex. A ξίφος, & ποιέω.

ΞΙΦΟΣ, εος, τὸ, enſis, gladius; ſica, Gl. V. (2) mucronatum roſtrum xiphiæ piſcis; (3) herba quædam gladiolus. Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, Hom. Il. 1, 194.

Ξιφουλκία, ας, ἡ, enſis e vagina eductio. A

Ξιφουλκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui enſem ſtrinxit. Ex ξίφος, & ἕλκω.

Ξιφουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, enſium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, & ἔργον.

Ξιφοφόρος, ου, ὁ, ſicarius, Gl. V. Ex φέρω.

Ξοανογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimulacra ſculptilia ſculpit. Ex ξόανον, & γλύφω.

Ξόανον, ου, τὸ, raſura aut ſculptura politum, e ſaxo ſculptum, aut e ligno dolatum; (2) ſimulacrum e ſaxo vel ligno fabricatum, ſignum ſculptile, Ph. delubrum, ſimulacrum; ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. V. A ξέω.

Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, ſimulacrorum ſculptilium fabricatio. Ex ξόανον, & ποιέω.

Ξοανουργία, ας, ἡ, Ion. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem. Ex ξόανον, & ἔργον.

Ξοῒς, ίδος, ἡ, ſcalprum. A ξέω.

Ξουθόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavas alas habens. Ex ξουθὸς, & πτερόν.

Ξουθὸς, ὴ, ὸν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξανθός.

Ξυάλη, ης, ἡ, radula, ἡ ξυήλη, Suid. Heſ.

Ξυγγενὴς, vide Συγγενὴς, & reliqua, ubi ξὺν pro σὺν Attice.

Ξυγκάτθανεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Att. Ion. Æol.* & cum ν pro Συγκατέθανε, a Συγκαταθνήσκω pro Συγκαταθανέω.

Ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere ſimilis. A ξύω.

Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, & ἀλόη.

Ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum, Dim. a ξύλον.

Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipſa ligna collecta a lignantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (*Ern.*) A

Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A

Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A pr.

Ξυληβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna exedit, ſ. vorat. Ex ξύλον, & βορὰ, *cibus*.

Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A

Ξυληγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.

Ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum, Etym. Dim. a ξύλον.

Ξυλήφιον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) aſſula; (3) tabella, Dim. Ab eod.

Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. A ξυλεία.

Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.

Ξυλικὸς, ἡ, ὸν, ligneus, e ligno factus; ξυλικὸς, lignarius, Gl. V. ξυλικὴ ὕλη, ſilva, Gl. V. A ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.

Ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.

Ξυλίτης, ου, ὁ, piſcis quidam, Heſ. fortaſſis a lignea duritie. A ξύλον.

Ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ, lignum balſami, ſ. quod e balſamo cæditur, ut ſarmenta ſurculi vel ipſe frutex.

Ξυλογλύφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna ſcalpit, vel ſculpit. Ex ξ. & γλύφω.

Ξυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξ. & εἶδος.

Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repoſitorium lignorum, Gl. Vet. lignarium.

Ξυλοκανθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. Vet.

Ξυλοκάνθηλον, clitellæ, Gl. V. Ex iiſd.

Ξυλοκασσία, ας, ἡ, caſſia lignea, ſive craſſior.

Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, ſiliquæ; (2) arboris cerationæ ſiliquæ. Ex ξ. & κέρας.

Ξυλοκιννάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.

Ξυλόκοκκα, τὰ, interna ſiliquarum grana, a lignoſo cortice illa veſtiente. A κόκκος.

Ξυλοκόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.

Ξυλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fuſte cædo; defuſto, fuſtigo, Gl. V.

Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipſa actio cædendi fuſtibus, fuſtuarium. A

Ξυλοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuſte cædens, Gl. V. fuſtuarius; (3) avis roſtro arbores tundens, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 3. Ex κόπτω.

Ξυλολυχνοῦχος, ου, ὁ, candelabrum ligneum.

Ξυλομανέω, ῶ, inſanio gignendis ſarculis, ſilveſco. Ex ξύλον, & μαίνομαι.

Ξυλομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lignum habens permiſtum, ligno permiſtus. Ex ξύλον, & μίγνυμι.

ΞΥΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricaria, Gl. V. (2) ξύλον, fuſtis, Ph. ξύλα, fuſtes, Ph. (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de menſa trapezitæ; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia lignea ædificantium; (5) arbore, per Heb.

Ξυλοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e lignis compactus, Suic. Ex ξ. & πήγνυμι.

Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. V. & ξυλοπέδην, nervos, Ph. Ex ξ. & πέδη.

Ξυλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, ligneum habens pedem.

Ξυλοπώλης, ου, ὁ, lignarius, Gl. V. lignorum venditor. Ex ξ. & πωλέω.

Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, ſtructus. A στέγη.

Ξυλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ligna ſecans; (2) lignis ſecandis aptus. Ex ξ. & τέμνω.

Ξυλοτρώκτης, ου, ὁ ϗ ἡ, ligna rodens, Suic. Ex ξ. & τρώγω.

Ξυλουργέω, ῶ, artem lignariam ſeu materiariam exerceo, faber lignarius ſum.

Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. A

Ξυλουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξ. & ἔργον.

Ξυλοῦσθαι, vid. ξυλόω.

Ξυλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna exedit, ſ. vorat.

Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, eſt locus ædificii, ubi lignea materia non eſt tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum poſſit. Ex ξ. & φαίνομαι. *Ern.*

Ξυλοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δέ τι σκωλήκιον, ὃ καλεῖται ξυλοφθόρον, Ariſtot. Hiſt. An. 5, 32. Ex ξ. & φθείρω.

Ξυλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, ligna bajulo, ſ. porto; (2) fuſtem, ſ. baculum geſto.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ geſtatio.

Ξυλοφόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, feſtum Judæorum, in quo ligna ſeu rami arborum geſtantur, feſtum τῶν Σκηνῶν apud Joſeph. A

Ξυλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, & φέρω.

Ξυλοφορτηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ξυλόφρακτος, ὁ ϗ ἡ, lignis munitus, ſeptus.

Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, Euſt. Ex ξ. & χάρτης.

Ξυλοχίζομαι, *Dor.* ξυλοχίσδομαι, ligna cædo. Ὃς τὰς ἐρείκας τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδεται, Theoc. 5, 65. A

Ξυλόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ligna habens, lignis ſ. arboribus conſitus, arboribus denſus; (2) *Subſt.* ſilva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξ. & ἔχω.

Ξυλόω, ῶ, f. ώσω, in lignum verto, ſ. muto; contigno, paſſ. ξυλοῦσθαι, lignari, Gl. V. in lignum abire, lignum ſ. lignoſum fieri; ἐξυλωμένος, p. paſſ. part. contignatus. A ξύλον.

Ξυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lignoſus. Ab eod.

Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.

Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω. Unde

Ξυλωτὴς, ου, ὁ, lignator, ex Gl. Vet.

Ξυμ—vid. Συμ.

Ξυμβαίη, 3. ſ. a. 2. opt. act. *Att.* pro συμβαίη, a συμβαίνω.

Ξύμβλητο, 3. ſ. pl. p. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro συνεβέβλητο, a συμβάλλω.

Ξύμπαντας, acc. pl. *Att.* pro σύμπαντας, a σύμπας.

Ξὺν pro σύν, *cum*, *Att.* & ſic etiam in multis compoſitis a σὺν communi incipientibus.

Ξυνάγον, *coëgerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνῆγον, a συνάγω.

Ξυνάειδε, 2. ſing. pr. imper. act. *Att.* pro συνάειδε, a συναείδω.

Ξυναχαλάω, compatior, *Æſch.* Pr. 162.] Ex ξυν ſ. σὺν, com, & ἀχαλάω, mœreo; Th. ἄχαλλω.

Ξυνδεδέατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro συνδέδεντο, a συνδέω.

Ξυνδῆσαι a. 1. inf. act. *Att.*

Ξυνίηκε, 3. perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνῆκε, a συνίημι.

Ξυνεῖργε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖργε, a συνείργω.

Ξυνὲς, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro σύνες, a συνίημι.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. *Att.* pro συνετὰ, a συνετός.

Ξυνῇ, *Adv.* communiter. A ξυνὸς. Unde

Ξυνήϊος, communis, ξυνήϊα, communia.

Ξυνήονες, *participes*, nom. pl. a

Ξυνήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, communis, apud Nonnum; (2) particeps, apud Heſiod.

Ξυνίασι, 3. ſ. pr. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖσι, a σύνειμι.

Ξυνίευν, 3. pl. imperf. ind. act. *Att.* & *per contr.* pro συνίεον, ab inuſit. συνιέω, Hom. Il. 1, 273.

Ξυνιόντων, gen. pl. a 2. part. act. *Att.* pro συνιόντων, a σύνειμι.

Ξυνενοφυῖαν, acc. ſ. part. perf. act. *Att. al.* med. f. g. pro συνενεφυῖαν, a συνέφω.

Ξυνοίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro συνοίσει, a συνοίω, pro συμφέρω.

Ξυνομήλικα, acc. ſ. *Att.* pro συνομήλικα, a συνομῆλιξ.

ΞΥΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, communis. Hinc

Ξυνόω, ῶ, f. ώσω, conjungo, conſocio; (2) communico, Nonnus.

Ξυνῶν, præſ. part. *Att.* pro συνὼν, a σύνειμι.

Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo, ſ. ſcalpendo politus, Heſ. ubi ξυόεσσαν. A ξύω.

Ξυομένης, gen. ſ. pr. part. paſſ. f. g. a verbo ξύω.

Ξυράφιον, ου, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. a ξυρόν.

Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; ξυρᾶμαι, rador, radendum curo; ἐξυρημένος, tonſus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. Ἵνα ξυρησανται τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A ξέω.

Ξυρέω, ήσω, rado; glubo, Gl. V. & ξυροῦμαι, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινὰ, Soph. Aj. 797.

Ξυρήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, raſilis; (2) tonſura opus habens. A ξυράω.

Ξυρήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab eod.

Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, quæ novacula fit, tonſura ad cutem. Ab eod.

Ξυρίας, ου, ὁ, ad cutem tonſus. A ξυρὸς.

Ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρίς.

Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, Ariſtoph. Ex ξυρὸν, & δέχομαι.

Ξυροδοχὴ, ης, ἡ, idem. Ex iiſd.

Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem.

Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado; ξυράμενος, tonſus, raſus, aor. 1. med. partic. A ξύρον.

Ξυρὸν, ου, τὸ, novacula. A ξύω.

Ξυρος, acutus, Heſ. A ξύω.

Ξυρὸς, οῦ, ὁ, novacula. A ξύω.

Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, novaculam geſto, Suic. Ex ξυρὸν, & φέρω.

Ξυσθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. ξύω.

Ξύσιλλος, ου, ὁ, xyſillus, aridus & pruriginoſus ſenex, Sophron. in Mimis. A ξύω.

Ξύσις, εως, ἡ, raſura, ſcarificatio; (2) pruritus excitatio. Ab eod.

Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum, Gl. V. raſura; (2) raſura & litura, quum ſcriptum corrigitur; ξύσματα, ſtrigmenta, Gl. V. Ab eod.

Ξυσμάτιον, ου, τὸ, ramentum, Suic. Dim. a ξύσμα.

Ξυσματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramentis ſimilis, ramentoſus. Ab eod.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Euſt. ſine expoſitione, Ph. ξύσμαι, *parox.* ramenta. A ξύω.

Ξυσμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, raſor, ſculptor; (2) ſcalprum chirurgicum; ſcalprum lapicidarum, Gl. V. raſorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc

Ξυστήριον, ου, τὸ, ſcalprum, ſcalpellus.

Ξυστικὸς, ἡ, ὸν, athleta qui in xyſto ſe exercet; (2) radendi vel diſtringendi vim habens. A ξύστος.

Ξυστὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, cujus uſus in balneis, palæſtra, & gymnaſiis; (2) ξυστὶς vel ξύστις, veſtis ſubtilis crocota, quam aurigæ in pompa geſtabant; tunica talaris; indumentum inſigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illuſtrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυστοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, haſtam jaculans. Ex ξυστὸν, & βάλλω.

Ξυστὸν, οῦ, τὸ, haſtile radendo politum & ferro præfixum, parvum haſtile, haſta parva, ſpiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, raſus, politus, Gl. V. ξυστὸς, raſus; ſpiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, οῦ, ὁ, xyſtus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui geſtat haſtile, vel ſpiculum. A ξυστὸν, & φέρω.

Ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis, radula, Gl. Vet. A ξύω.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, Heſ.

Ξυστρολήκυθος, ου, ὁ, qui ſtrigilem & lecythum fert in balneum aut gymnaſium.

Ξύστρον, ου, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A ξύω.

Ξυστροποιός, οῦ, οῦ, ὁ, ſtrigilarius, Gl. Vet. qui ſtrigiles conficit. Ex ξύστρα, & ποιέω.

Ξυστρωτός, raſilis, de argenteis vaſis, quæ argentum raſile dicuntur, Ph. ξυστρωτὰ, ſtriata; quaſi a ξυστρόω, a ξύστρον.

Ξύω, f. ύσω, rado, ſcalpo, radendo ſ. ſcalpendo polio; & ξύομαι, rador, prurio; ξύσασθαι, radere, a. 1. inf. med. ἐξυσμένος, raſus, p. paſſ. part. Ξυόμενοι πρὸς τὰ δένδρα, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 28. Affricantes ſe arboribus. *Ubi obſervandus eſt maxime proprius vocis mediæ uſus.*

O.

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ o μικρὸν, ſive o *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *ſeptuaginta*, cum lineola infra appoſita ο̦ *ſeptuaginta millia*.

Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpoſitivus*, qui (1) notat certum quid & notum, cujuſque jam facta mentio; (2) cum Genit. poſitus omiſſum παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut ſimile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, ſc. *filius*; (3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, ſubintelligiturque fere Participium Verbi Subſtantivi, ὢν, οὖσα, ὄν; (4) cum Participio idem eſt, qui Poſtpoſitivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας, pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*; (5) cum μὲν, & δὲ adhibetur in diviſionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel οὗτος, apud poëtas; (7) urſurpatur pro ὃς, *qui*; (8) ſequentibus Præpoſitionibus inſervit periphraſi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτανα, *Plato.* οἱ περὶ αὐτὸν, *ſocii ejus*, οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum ſuîs*, οἱ πρὸς αἵματος, *conſanguinei*; (9) in genere neutro cum Infinitivo Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*; (10) τοῦ idem eſt quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τοῦ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, ubi.*

Ὅ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.

Ὄα, ας, ἡ, ſorbus, arbor; ὄα, τὰ, ſorba, fructus.

Ὀα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἶς.

Ὀα, ᾶς, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ᾤα.

Ὀᾶ, *Interjectio dolentis*, heu!

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & *in Plur.* ὄαρες, ὀάρων, uxores, Heſ. nuptiæ; ὄαροι etiam pro ὄαρες.

Ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικὶ, Il. 6, 516. Ab ὄαρος. Hinc

Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio.

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator, collocutor.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœmina ſecretius, πολέμου ὀαριστύς, Hom Il. 17, 228. Ab eod.

Ὄαροι, vid. ὄαρ.

Ὀάροισιν, dat. pl. *Poet.* & cum ν. ab

Ὄαρος, ου, ἡ, confabulatio, ſermo.

Ὀβδην, ἐς ὄβδην, in conſpectum apud Etym. ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀβελαῖος, ut ὀβελαία ῥαφὴ, ſutura cranii inſtar veru porrecta. Ab ὀβελός.

Ὀβελίας, ου, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru toſtus. Ab ὀβελος.

Ὀβελιαφόρος, ου, ὁ, qui panes veru toſtos in Bacchi pompa humeris impoſitos ferebat. Ex ὀβελίας, & φέρω.

Ὀβελίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo; ὠβελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paſſ. part. ab ὀβελός.

Ὀβελισκολύχνιον, ου, τὸ, lucerna obeliſco præfixa. Ex ὀβελίσκος, & λύχνος.

Ὀβελισκολύχνος, ου, ὁ, idem.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracileſcentis formam habens, obeliſcus; (3) lamina enſis; (4) ſubula, Dim. ab ὀβελός.

Ὀβελισμὸς, οῦ, ὁ, obeli appoſitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. *Poët.* cum ν pro ὀβελοῖς.

ὈΒΕΛΟΣ, οῦ, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci ſcriptorum minus probi notabantur.

Ὀβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris.

Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem. Ab

ὈΒΟΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, obolus, nummus ſex chalcos, vel ſextam etiam drachmæ partem apud Athenienſes valens, Gl. Vet. nummus aſſis, dupondium; (2) genus uſuræ.

Ὀβολοστατέω, ῶ, fœneror; de turpi & ſordido modo. Ab

Ὀβολοστάτης, ου, ὁ, fœnerator ſordidus, tocullio. Ex ὀβ. & στατός.

Ὀβολοστατικὴ, ης, ἡ, ſc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.

ὈΒΡΙΑ, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & ſimilium animalium catuli, Euſt. in Hom. Odyſſ. 1. ex Æſchyl. Agam. 147. Heſ.

Ὀβριμογύιος, ου, ὁ καὶ ἡ, validos artus habens, validus, robuſtus. Ex ὄβριμος, & γυῖον.

Ὀβριμοεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingentia & fortia facinora patrans. Ex ὄβριμος, & ἔργον.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo violento præditus, magnanimus. Ex ὀβ. & θυμός.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab

Ὀβριμόπατρος, ὁ, forti patre natus.

ὈΒΡΙΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, fortis, robuſtus, validus, prævalidus; (2) impetuoſus; (3) violentus.

ὈΒΡΥΖΟΝ, χρυσίον, ου, τὸ, aurum obryſum, i. e. purum ex crebra coctione.

Ὀγάστριος, pro ὁμογ. Sch. Lyc.

Ὀγδοαδικὸς, ἡ, ὸν, octonarius, Suic. Ab ὀγδοάς.

Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eſt octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius.

Ὀγδόατος, άτη, ατὸν, *Poët.* pro ὄγδοος, octavus. Ab eod.

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octaginta. Ab eod.

Ὀγδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντούτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octoginta annorum eſt, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, & ἔτος, *annus*.

Ογδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.

Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, octoginta quatuor. Ex ὀγδ. & τέσσαρες.

Ὀγδοηκοσταῖος, α, ον, qui octogeſima die fit, venit, &c. Ab

Ὀγδοηκοστὸς, ὴ, ὸν, octogeſimus. Ab

Ὄγδοος, όη, όον, octavus. Ab ὀκτώ. Hinc

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.

Ὄγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.

Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e ſeptem portis Thebanorum. Ab ὄγκα.

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. ήσομαι, rudo, quod aſinorum proprium eſt; ὀγκώμενος, rudens, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 1.

Ὄγκη, ης, ἡ, angulus ſeu uncus; it. magnitudo, amplitudo, Heſ.

Ὀγκηθμὸς, ȣ̃, ὁ, ruditus, rugitus.

Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus, Gl. Vet. Ab ὀγκάομαι.

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis; (2) faſtuoſus. Ab ὄγκος.

Ὀγκηστὴς, ȣ̃, ὁ, ruditor, qui rudit. Ab ὀγκάομαι.

Ὀγκῖνος, ȣ, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.

Ὄγκιον, vel ὀγκίον, ȣ, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur; ſpiculorum, vel ſagittarum receptaculum. Ab eod.

Ὀγκολογέω, ῶ, cum faſtu dico, tumide dico, Heſ. ὀγκολογῆσαι eſt γογγύσαι, murmurare. Ex ὄγκος, & λόγος, ſermo.

Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, Gl. V.

ὈΓΚΟ'Σ, ȣ, ὁ, tumor; (2) moles, maſſa, ſtrues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) ſpiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. faſtus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majeſtas, nominatim orationis.

Ὀγκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, amplifico; effero, inflo; ὀγκόομαι, ȣ̃μαι, turgeo, Gl. Vet. ὀγκωσόμεσθα, pro ὀγκωσόμεθα, 1. plur. f. turgebimus faſtu; perf. particip. ὠγκωμένος, inflatus. Ψυδήριον ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον, Lyc. 1183. Ὡς εἰ μὲν οἴκοι τ' ἐστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ, Eur. Ion. 389. Ab ὄγκος.

Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.

Ὄγκυλος, ȣ, ὁ, tumidus, ~~inflatus~~, ſuperbus, Heſ. Ab eod.

Ὀγκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tumidus, inflatus, magna mole adſurgens; τὸ δὲ τȣ̃ βονάσου μέγεθος ἐστὶν ἡλίκον ταύρου, καὶ ἐστιν ὀγκωδέστερον ἢ βȣ̃ς, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 45. Ab eod.

Ὄγκωμα, τὸ, tumor; (2) ſuperbia.

Ὄγκωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor; (2) inſolentia. Ab ὀγκόω.

Ὀγκωτὸς, ὴ, ὸν, tumefactus, elatus, magna mole adſurgens. Ab eod.

Ὀγμεύω, ſulcum duco. Φορβῆς χρείᾳ στείβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που, Soph. Phil. 162. Ab

ὈΓΜΟΣ, ȣ̃, ὁ, ſulcus aratro factus; (2) linea a meſſoribus facta, quum ſcilicet manipulos vel demeſſa ſecundum lineam diſponunt; (3) plantæ ordine diſpoſitæ; (4) ſeries, ordo; (5) via.

ὌΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, vel etiam pirum ſativum, ſive hortenſe.

Ὀδαγμὸς, ȣ̃, ὁ, morſus tenax. Ab ὀδάξω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Heſ. (2) ad iter conficiendum neceſſarius, vel idoneus; ὀδαῖον, viaticum, Heſ. Suid. Ab ὁδός.

Ὀδακτάζω, morſico, mordeo. Ab

Ὀδὰξ, mordicus, dentes comprimendo. Ab ὀδοὺς.

Ὀδαξάομαι, idem quod

Ὀδαξέω, ῶ, doleo ex morſu dentibus facto; ὀδαξέομαι, ȣ̃μαι, ὀδαξώμενος, qui mordetur, Xen. Ab ὀδὰξ. Hinc

Ὀδαξησμὸς, ȣ̃, ὁ, prurigo mordax.

Ὀδαξισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem; qu. ab ὀδαξίζομαι.

Ὀδαξιστικὸς, ὴ, ὸν, mordaci prurigine præditus. Ab eod.

Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo; imp. ὤδαξον, pruriebam; ὀδάξεσθαι, morderi, inf. Ab ὀδὰξ. Unde

Ὀδαξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pruritum movens.

Ὀδάω, ῶ, f. ὀδέω, viatico inſtruo; (2) vendo, venundo. Εἴ τί τις θέλει βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις; Eur. Cyc. 97. Βιότου τρίβον ὁδεύειν. Anac. 24, 2. Ab ὁδός.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipſe. Hinc μέχρι τοῦδε, huc uſque, ad hoc uſque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, iſtic.

Ὁδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδός.

Ὀδελὸς, ȣ̃, ὁ, Dorice pro ὀβελὸς, veru, apud Ariſtoph. At ap. Nic. pro ὀβολος.

Ὅδευμα, ατος, τὸ, iter, profectio.

Ὁδεύσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit.

Ὁδευτὴς, ȣ̃, ὁ, viator, ambulator. Ab

Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiſcor, ambulo, eo. Ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει, Dion. Περ. 409. Ab ὁδός.

Ὁδέω, ῶ, vid. ὀδάω.

Ὁδήγει, 2. ſ. pr. imper. act. contr. pro ὁδήγεε, ab

Ὁδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris ſum; duco, dirigo, deduco, Gl. Vet. Δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ, Eur. Her. fur. 1408. Τυφλὸν ὁδήγει, Phocyl. 22. Ab ὁδηγός.

Ὁδηγήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὁδηγητὴρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, ȣ̃, dux viæ.

Ὁδηγητικὸς, ὴ, ὸν, ad viam monſtrandam aptus.

Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam. Ab

Ὁδηγὸς, ȣ̃, ὁ, dux viæ ſ. itineris, ductor, prævius, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ἄγω.

Ὅδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fauſtus ſeu auſpicatus ad iter. Mercurii epith. Ab ὁδός.

Ὅδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab ὁδίζω.

Ὁδίτης, ȣ, ὁ, viator. Ab eod.

Ὀδμαλέα, ων, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω. Hinc

Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus.

Ὀδμῶος, ȣ, ὁ, odoratus, odorus, fragrans, Heſ. Ab eod.

Ὀδμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, olidus. Ab eod.

Ὁδοιδοκέω, ῶ, viatores excipio, vias inſideo. Ab

Ὁδοιδόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vias inſidens & viatores intercipiens, viarum inſeſſor, latro. Ex ὁδός, & δέχομαι, vel δοκάω.

Ὁδοιπλανέω, ῶ, errabundus iter facio, erro, pererro. Ab

Ὁδοιπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in via errans, al. pedes. Ex ὁδὸς, & πλανάω.

Ὁδοιποιέω, viam facio, viam munio; iter facio, Gl. V.

Ὁδοιπορέω, iter facio; meo, Gl. Vet. Act. 10, 9. Ab ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, ad iter pertinens; viatorius, Gl. Vet. τὸ ὁδοιπορικὸν, ȣ̃, viaticum; (2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.

Ὁδοιπορικῶς, iter facientium modo.

Ὁδοιπόριον, ȣ, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, ſ. comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur. Ab eod.

Ὁδοιπόρος, ȣ, ὁ, viator; (2) comes. Ex ὁδὸς, & πείρω.

Ὁδόμετρος, ὁ, *Epith.* curſoris inſignis.

Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps; forfex dentalis, Gl. Vet. forfex dentaria, Ph. Ex ὀδοὺς, & ἄγρα.

Ὀδονταγωγὸν, ȣ̃, τὸ, idem. Ex ἄγω.

Ὀδονταλγέω, ῶ, dentibus doleo. Ex ὀδοὺς, & ἀλγέω.

Ὀδονταλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγος.

Ὀδόντεσσι, dat. pl. *Ion.* pro ὀδοῦσι, ab ὀδοὺς.

Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab

Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδούς.

Ὀδοντισμὸς, ȣ̃, ὁ, modus quidam canendi tibiis. Ab eod.

Ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiſcalpium. Ex ὀδοὺς, & γλύφω.

Ὀδοντόγλυφον, ȣ, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὀδοντοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδοὺς, & εἶδος.

Ὀδοντομάχης, ȣ, ὁ, dentibus pugnans. Ex ὀδοὺς, & μάχομαι.

Ὀδοντοξέστης, ȣ, ὁ, inſtrumentum ad radendos dentes exeſos. Ex ὀδοὺς, & ξέω.

Ὀδοντοποιέω, dentio.

Ὀδοντὸς, ὴ, ὸν, dentatus. Ab ὀδοὺς.

Ὀδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, Ph.

Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Ph.

Ὀδοντοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dentifer. A φέρω.

Ὀδοντοφυέω, dentio; τὰ δὲ παιδία ἑβδόμῳ μηνὶ ἄρχονται ὀδοντοφυεῖν, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 10. Ab

Ὀδοντοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδοὺς, & φύω. Hinc

Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.

Ὀδοντόω, ῶ, fut. ώσω, dentibus inſtruo, ſ. munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. paſſ. part. dentatus; invenitur & ὀδοντωμένος, ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδοὺς. Hinc

Ὀδοντωτὸς, ὴ, ὸν, dentatus, denticulatus.

Ὁδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, viam facio, viam munio; (2) tranſitum præſto; (3) *metaph.* aditum præbeo, viam ſterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. Τὸν δὲ τόπον χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησε, Herodian. Τὸ ὕδωρ, τά τε χωρία ἐλυμήνατο, καὶ μᾶλλον ὡδοποίει, Dem. Ab ὁδοποιός.

Ὁδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias ſternendi; (3) patefactio, aditus. Ab ὁδοποιέω. Unde

Ὁδοποιητικὸς, ὴ, ὸν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere poteſt.

Ὁδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipſa actio muniendi ſeu ſternendi vias. Ab

Ὁδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui viam facit, munit, ſ. ſternit. Ex ὁδὸς, & ποιέω.

ὉΔΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, methodus, ſecta, religio; (3) viæ auxilium; (4) inſidiæ, quæ juxta viam ſtruuntur, apud Hom. ὁδοῦ πάρεργον, obiter, Gl. V.

Ὀδὸς, ȣ̃, ὁ, limen pro οὐδός.

Ὁδοσκοπέω, vias obſervo.

Ὁδοστατέω, ῶ, vias cuſtodio, obſiſto. Ab

Ὁδοστάτης, ȣ, ὁ, viarum cuſtos, ſtationarius. Ex ὁδὸς, & ἵστημι, *ſiſto.*

Ὁδοστρωσία, ας, ἡ, viarum ſtratura; (2) munus ſtruendi vias. Ex ὁδὸς, & στρωννύω.

Ὁδοῦν, præſ. inf. act. pro ὁδόειν, ab ὁδόω.

Ὁδούρης, εος, ὁ, item ὄδουρος, vel ὀδουρός, ȣ, ὁ, qui vias cuſtodit; (2) latro; (3) comes viæ. Ex οὐρέω.

ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, dens; etiam pro piſtillo mortarii apud Nicand.

Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ cuſtos, qui viatores in via obſervat.

Ὁδόω, ῶ, duco, præeo, ſum dux viæ; ὁδȣ̃μαι, ducor viam; ὁδοῦσθαι, per viam ire, Heſ. Ab ὁδός.

Ὀδύζομαι, iraſcor, ut hinc ſit aor. 1. ὠδύσσατο, iratus eſt. Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ, Heſ. Θ. 617.

Ὀδύνημα, ατος, τὸ, dolor. Ab ὀδυνάω.

Ὀδυναρὸν, acc. ſ. *Dor.* pro ὀδυνηρόν.

Ὀδυνᾶται, 2. ſ. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro ὀδυνάεσαι, ab

Ὀδυνάω, ῶ, dolore adficio; ango, Gl. Vet. ὀδυνάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. Ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε, Luc. 2, 48. Ab ὀδύνη.

Ὀδυνάων, gen. pl. *Æol.* pro ὀδυνῶν, ab

ὈΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus, Gl. V.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, moleſtus, ærumnoſus. Ab ὀδύνη.

Ὀδυνηρῶς, *Adv.* moleſte, dolenter; τίκτει ὀδυνηρῶς, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 1.

Ὀδυνήφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dolorem ſedans, mitigans,

tigans, pellens, & quaſi perimens. Ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων, Hom. Il. 5, 900. Ex ὀδύνη, & φάω, *occido*.

Ὀδυνοσπὰς, ἀδος, ὁ, dolore convulſus. Ex ὀδύνη, & ϛπάω.

Ὀδυνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dolens, dolorem adferens, Suic. Ab ὀδύνη.

Ὀδυνώμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. pro ὀδυνώμενοι, ab ὀδυνάω.

Ὀδύρεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ὀδύρου, ab ὀδύρομαι.

Ὄδυρμα, ατος, τὸ, lamentum.

Ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. Ab

ὈΔΥ'ΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ὀδυρομένα ϛὸν ἑωυτᾶν, Eur. Med. 159. Ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο, D. Hal. τὴν πενίαν τινὸς, Iſocr.

Ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad lamenta & lacrimas, querulus; (2) flebilis, lacrimoſus, lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & querula, flebiliter, *comp.* ὀδυρτικωτέρως, flebilius.

Ὀδυρτὸς, ἡ, ὸν, lamentis dignus, gemitibus proſequendus. Ab ὀδύρομαι.

Ὀδύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ὠδύσατο, ab

ὈΔΥ'ΣΣΩ, iraſcor, ſuccenſeo; ſupponendum cum f. 1. ὀδύσω, ut hinc ſit ὠδύσατο, 3. ſing. a. 1. med. pro ὠδύσατο; item pl. ὠδύσαντο, pro ὠδύσαντο. Μέγας ὠδύσατο Ζεὺς, Il. 18, 292. Πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ, Heſiod. Θεογ. 617. Alii ὀδύζομαι ſupponunt.

Ὄδωδε, *oluit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦδε, ab ὄζω, *oleo*.

Ὀδωδὴ, ῆς, ἡ, odor, Heſ. Ab ὄζω, unde

Ὀδώδη, *oluerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ὠδώδει.

Ὀδώδυσαι, *iratus fuit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤδυσαι, ab ὀδύσσω.

Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδοὺς, *Ion.* Euſt.

Ὀδωτὸς, ἡ, ὸν, qui tranſiri poteſt, viam habens; (2) facilis, expeditus. Ab ὀδόω.

Ὄεσι, dat. pl. *Ion.* & *Æol.* pro ὄϊσι, ab ὄϊς.

Ὄζαι, ῶν, αἱ, pelles aſinorum agreſtium.

Ὄζαινα, ης, ἡ, narium ulcus putridum, polypus; (2) piſcis e polyporum genere. Ab ὄζω.

Ὀζαινικὸς, ἡ, ὸν, qui narium ulcere putrido ſ. polypo laborat. Ab ὀζαίνα.

Ὀζαινῖτις, ιδος, ἡ, ozænas redolens, graveolens. Ab eod.

Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.

Ὀζήσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω.

Ὀζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ab ὄζη.

Ὄζολις, ὁ, polypi ſpecies. Ab ὄζω.

Ὀζόομαι, οῦμαι, in materiam ramoſam & nodoſam convertor; ὠζωμένος, nodatus, ramoſus, perf. part. Ab ὄζος.

ὌΖΟΣ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus; *met.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicoſus, qu. Martis ramus, ſ. Marte prognatus. Οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει, Hom. Il. 1, 234.

Ὀζόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui os fœtet, Gl. V. oriputidus. Ex ὄζη, & στόμα, *os*.

Ὀζόχρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hircum olens. Ab ὄζω, & χρὼς, *cutis*.

ὌΖΩ, *Dor.* ὄσδω, f. ὀζήσω, perf. ὤδωδα, oleo, odorem ſpiro, fœteo; ὄζει, Gl. Vet. ὀζόμενος, putidus, Ph. part. perf. ὀδωδὼς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν πλειόνων καὶ μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, præſagire, Ariſt. Lyſ. 620. Πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, Theocr. 7, 143.

Ὀζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramoſus, nodoſus; (2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος, vel ὄζω.

Ὄη, ης, ἡ, ſorbus, arbor. Idem quod ὄα.

Ὅθεν, *Adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.

Ὄθετο, 3. ſ. imperf. indic. med. *Ion.* pro ὤθετο, ab ὄθομαι.

Ὀθέω, curo, rationem habeo. Ab ὄθη.

Ὀθέω, ῶ, idem & ab eod. Suic.

ὈΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio, Heſ.

Ὅθι, *Adv.* ubi, Ab ὅς.

Ὅθιπερ, *Adv.* idem. Ex ὅθι, & περ.

ὈΘΛΕΙΣ, ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam ſubeſſe ubi naſcuntur.

Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus. A νόθος, quaſi *per Metathesin*, pro νοθεῖος.

Ὄθομαι, curo, moveor. Ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων, Il. 5, 403. Σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ Ἶσον οἱ φάσθαι, ibid. 15, 182. Ab ὄθη.

ὈΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, linteum, tela linea; (2) quævis tela etiam non linea; mappa, Gl. Vet. velum nauticum; carbaſus, Gl. Vet. indumentum linteum.

Ὀθονιακὸς, ἡ, ὸν, lintearius, Gl. V.

Ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab ὀθόνη.

Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus linteus; (2) linteolum, quo obligantur vulnera; (3) quo excipiuntur medicamenta, Dim. ab ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, lintearius.

ὈΘΟ'ΝΝΑ, othonna, herba; (2) ſuccus.

Ὀθονοποιὸς, οῦ, ὁ, linteo, Ex ὀθόνη, & ποιέω.

Ὄθριξ, ſimilis capilli, pl. ὄτριχες, q. ὁμότριχες.

Οἱ ἐμοὶ, heu mihi; οἴ ἐγὼ, οἴ μοι, heu mihi.

Οἷ, *Adv.* quo; (2) ubi.

Οἴα, ας, ἡ, pellis ovilla; id. quod ὄα. Ab οἶς.

Οἰαδὸν, *Adv.* ſolum, ſolummodo. Ab οἶος.

Οἰακίζω, fut. ίσω, guberno vel rego navem; (2) rego quodvis aliud. Τελαμῶσι ϛκυτίνοισι οἰακίζοντες, Herodot. Ab οἴαξ. Unde

Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum navis, Euſt.

Οἰάκισμα, ατος, gubernatio, Ph. regimen. Ab οἰακίζω.

Οἰακιϛὴς, οῦ, ὁ, gubernator, Suid. Ab eod.

Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator proprie clavi, navis, deinde ſimpliciter, ut, rex, dominus. Ex οἴαξ, & νέμω, *guberno*.

Οἰακοϛροφέω, ῶ, gubernaculum manu verſo, clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab

Οἰακοϛρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gubernaculum verſat, gubernator. Ex οἴαξ, & ϛρέφω, *verſo*.

ΟΙ'ΑΞ, ακος, ὁ, proprie clavus, quo regitur gubernaculum.

Οἰάτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro ovilla, Suid. Ab οἶς.

Οἰάω, ῶ, ſolus ſeu ſolitarius ſum, Heſ. ubi οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.

Οἶϐος, ὁ, pars optima in cervice tauri, Lucian.

Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. ind. paſſ. verbi

ΟἼΓΩ, ſ. οἰγνύω, aperio, patefacio; aor. 1. ὤϊξε, aperuit apud Hom. imperat. præſ. οἶγε, aperi, Heſiod. οἴγνυμαι aperior; imp. ὠΐγνυντο, aperiebantur, Hom. οἰχθῇ, aor. 1. conj. 3. ſ. Τῇσι θύρας ὤϊξε, Il. 6, 298. πύλας, ib. 24, 446. Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ib. 2, 809.

Οἰδαίνω, tumidum reddo, tumefacio, inflo; (2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgeſco. Ab οἰδέω.

Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V. (2) humidus, Suid. Ab eod.

Οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, turgeſco. Οἰδάνει ἐν ϛήθεσσι νόον, Il. 9. 550. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ib. 642.

Οἶδας, 2. ſ. perf. ind, med. v. εἴδω, *ſcio*.

Οἶδασθα, *noſti*, perſona ead. ſed *Æol.*

Οἴδατε, *noviſtis*, *ſcitis*, 2. plur. perf. ejuſd.

Οἰδάω, ῶ, tumeo; occurrit ab hoc οἰδῶντα, part. apud Plut. niſi forte οἰδοῦντα ibi legendum.

ὈΙΔΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, tumeo, turgeo, perf. ᾤδηκα; part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus. Ὤδεε δὲ χρόα πάντα, Odyſſ. 5, 455.

Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. Ab οἰδάω.

Οἰδηματόεις, εσσα, εν, idem quod

Οἰδηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tumens, tumidus. Ab eod.

Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.

Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumeſco.

Οἶδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æſtus; (2) pelagus, vaſtum maris æquor. Ab eod. Hom. Il. 21, 234.

Οἴδνον, ου, τὸ, tumor terræ; οἴδνα, tubera, Suid. Scribitur & ὕδνον. Ab eod.

Οἰδοπιῶ, tumefacio, Gl. V. A ſeq.

Οἶδος, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.

Οἴεαι, *putas*, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro οἴῃ, ab οἴομαι.

Οἰέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, unam tantum veſtem habens. Ex οἶος, & ἑανὸς, *veſtis*.

Οἴει, perf. ead. cum οἴεαι, ſed. *Att.* pro οἴῃ.

Οἴειος, εία, ειον, & οἴεος, έη, ον, ovillus. Hinc οἰείη, & οἰέη, ης, ἡ, ſcil. δορὰ, *pellis ovilla*. Ab οἶς.

Οἴεσσι, dat. pl. *Ion.* pro οἴεσι, ab οἶς.

Οἰέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, æqualis, qui ejuſdem ætatis eſt. Ex ὁμοῦ, & ἔτος, *annus*.

Οἰζυρῇ, dat. ſing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab

Ὀϊζυρὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, calamitoſus, miſer, Hom. Il. 4, 417. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο, 3, 112. Ab

ὈΙ"ΖΥ'Σ, ύος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas.

Ὀϊζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, miſer ſum. Ab ὀϊζύς.

Οἴῃ, dat. ſ. f. g. *Ion.* pro οἴᾳ, ab οἶος.

Οἰηθῆναι, *putaſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi οἴω.

Οἰήιον, gubernaculum; pl. οἰήια, gubernacula, Hom. Il. 19, 42. pro οἰάκιον, οἰάκιον.

Οἴηκα, acc. ſ. *Ion.* pro οἴακα, ab οἴαξ.

Οἰηκίζειν, pr. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, ab οἰακίζω.

Οἴην, acc. ſ. f. g. *Ion.* pro οἴαν, ab οἶος.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum; οἴηκες, apud Hom. & annuli per quos lora ducunt. Hom. Il. 24, 269. Pro οἴαξ.

Οἴημα, ατος, τὸ, id, quod quis opinatur, opinio animo concepta; (2) exiſtimatio de ſe nimis arrogans. Ab οἴομαι.

Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de ſe opinionem concepit, vana opinione elatus, faſtu tumens. Ab οἴημα.

Οἰημάτιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula, quam quis de ſe concepit, Dim. ab eod.

Οἰήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. οἴομαι.

Οἴησις, εως, ἡ, opinio, exiſtimatio; (2) arrogans & ſtulta opinio de ſe ipſo, faſtus, elatio animi. Ab οἴομαι.

Οἰησίσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, falſa ſapientiæ opinione inflatus. Ex οἴησις, & ϛοφός.

Οἰησίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem, Suic. Ex οἴησις, & φρὴν, *mens*.

Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.

Οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab οἴομαι.

Οἰητὸν, opinabile, Ph. Ab οἶμαι, *reor*.

Οἶϊς, ιδος, ἡ, ovicula, agnicula, Dim. ab οἶς.

Οἶκα, perf. indic. med. v. εἴκω.

Οἴκαδε, pro οἴκαδε, *domum*. Ab οἶκος.

ΟΙΚΑ'ΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, groſſi Laconibus, Poll. Suid.

Οἴκαδις, *Dor.* pro οἴκαδε, domum.

Οἰκανον, domeſticum, Heſ. Ab οἶκος.

Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula, Dim.

Οἴκασιν, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ab εἴκω.

Οἶκε, 3. ſing. temporis & verbi ejuſd.

Οἰκειακὸς, ἡ, ὸν, domeſticus, familiaris, Gl. V, Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, privata negotia ago. Ex οἰκεῖος, & πράσσω.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura ſuorum negotiorum, non alienorum. Ex iiſd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domeſticus, privatus; (2) familiaris, neceſſarius, neceſſitudine conjunctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis; (4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, uſus domeſticus & conſuetudo, familiaritas, amicitia; (2) propinquitas, cognatio, affinitas. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοφώνως, *Adv.* ſua voce, ſuis verbis, R. Ex οἰκεῖος, & φωνή.

Οἰκειόω, familiarem reddo, concilio; (2) adſciſco, accommodo, concilio; (3) concilio, adjungo; (4) mihi vendico, meum eſſe contendo; οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adjungor, concilior. Οἰκειώσατο πρὸς αὐτὸν τοὺς πολίτας, Plut. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. pr. imper. act. pro οἰκείτωσαν, ab οἰκέω.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. Ab οἰκειόω.

Οἰκείων, pr. part. act. *Poët.* pro οἰκῶν.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquisitio. Ἔχει δέ πως ἡ μέλιττα οἰκείωσιν τινα πρὸς τὴν δρῦν, Theophrast. περὶ μελιττῶν. Ab οἰκειόω.

Οἰκεντι, 3. pl. pr. ind. *Æol.* pro οἰκεῖσι, ab οἴκημι.

Οἰκεοισι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἰκέουσι.

Οἰκέοιτο, *habitet*, 3. sing. præs. opt. med.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Ph. Ab οἰκέτης.

Οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor, Hes. Ab

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab οἶκος. Hinc

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, servilis; τὸ οἰκετικὸν, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla, sed etiam materfamilias. Ab eod.

Οἰκεῦντας, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, servus domesticus; (2) domesticus, Gen. *Ion.* οἰκῆος, Dat. οἰκῆϊ, pl. οἰκῆες, Acc. οἰκῆας.

Οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, dego; οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor; part. οἰκούμενος, fœm. οἰκουμένη, quæ habitatur, habitabilis, *pro Subst.* orbis terrarum; Romanum imperium, terra Judæa. Τηλοῦ γὰρ οἰκεῖ τῶν ἀγρῶν, ruri, Arist. Nub. 138. Τὴν δὲ δὴ χθόνα ἐᾶτέ με οἰκεῖν, Eur. Med. 313. πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖς, id. Alc. 585. Καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν, id. Her. fur. 272. Ab οἶκος.

Οἰκήϊος, *Ion.* pro οἰκεῖος, domesticus, privatus.

Οἰκηϊοῦσθαι, pr. inf. med. *Ion.* & *contr.* pro οἰκειόεσθαι, ab οἰκειόω.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum, Ph. cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item carcer; pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. Vet. alicubi & de cortibus avium, omnino de quovis ædificio, & quicquid structum & elaboratum est, ut turris, templum, &c. *Ern.* Hinc

Οἰκηματικὸς, ἡ, ὸν, domesticus, R.

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parva domus; cellula, Gl. V. Dim. ab eod.

Οἰκημένον, acc. f. perf. part. pass. *Ion.* pro ᾠκημένον, ab οἰκέω.

Οἰκῆσαι, a. 1. inf. act. ab οἰκέω. Unde

Οἰκήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, habitabilis.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Ph.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Ph.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola.

Οἰκητικὸς, ἡ, ὸν, qui habitaculum seu sedem sibi quærere solet. Ζῷα οἰκητικὰ μὲν, οἷον ἀσπάλαξ, μῦς, μύρμηξ, μέλιττα, ἄοικα δὲ, πολλὰ τῶν ἐντόμων καὶ τῶν τετραπόδων, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ab οἰκητής.

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκέω.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes; (2) familia; οἰκίαι etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab οἰκία.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula; aviarium, locus, ubi animalia aluntur, Dim. ab οἶκος, s. οἴκιον.

Οἰκίδιος, ία, ιον, domesticus, privatus.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, struo, condo; (2) in ædibus s. sede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; pass. οἰκίζομαι; ᾤκισται, 3. sing. perf. collocatus est; part. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur & de ipsis incolis s. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro οἰκεῖν, apud Eund. Οἰκίσατε μίαν πόλιν, Arist. Av. 173. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν, ib. 1282. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab eod.

Οἴκιον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, sedes, nidi, Dim. ab eod.

Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. v. οἰκίζω. Unde

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, Dim. ab οἶκος. Unde

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus; vilis domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστᾶν, gen. pl. *Dor.* pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστής.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ, R. Ab οἰκίζω. Unde

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, Gl. V.

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A pr.

Οἰκιστικῶς, *Adv.* q. d. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, Poll. sine expos. Ab οἰκιστής.

Οἰκογενεῖς, acc. pl. pro οἰκογενέας, ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domi natus, vernaculus; verna, Ph. Ex οἶκος, & γίνομαι, *nascor.* Τίκτουσι δὲ ἀλεκτορίδες οἰκογενεῖς τινες δὶς τῆς ἡμέρας, Aristot. Hist. An.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. V.

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem administro familiarem. Uxores etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi dominæ esse domicilii, 1. Tim, 5, 14. *item* planetæ, qu. domini cælestis regionis, *Ern.* Ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Genethliacos, genituræ dominus, quem præsidem domicilii vocant. Hinc

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros seu patres familias pertinens; (2) homini frugi conveniens.

Οἰκοδομέω, ædifico, domum struo; οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare; ᾠκοδομημένος, perf. pass. ædificatus; structus. Νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς, Arist. Av. 620. Οἰκίας οἰκοδομούμενοι καλὰς καὶ μεγάλας, Plat. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab οἰκοδομέω. Unde

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, structura.

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificationem pertinens; structorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομητὸς, ἡ, ὸν, ædificatus, exstructus; (2) ædificabilis, qui ædificari potest, Suic.

Οἰκοδομία, ας, ἡ. ædificatio, ædium structura; (2) structura. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομικὸς, ἡ, ὸν, ad ædificatorem pertinens; (2) struendarum ædium peritus. Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, s. τέχνη, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομικῶς, *Adv.* architectonice.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex δέμω.

Οἰκόθεν, *Adv.* domo; (2) ex se, ex suopte ingenio, sua sponte; de suis. Ab οἶκος.

Οἰκόθι, *Adv.* domi. Ab eod.

Οἴκοι, *Adv.* domi. Idem & ab eod.

Οἰκομανία, ας, ἡ, insanum ædificandi studium. Ex οἶκος, & μαίνομαι.

Οἰκόνδε, *Adv.* domum. Ex οἶκος, & δὲ.

Οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem administro, res domesticas dispenso; (2) administro; rego, guberno; dispenso, dispono, constituo; (3) *eleganter*, utor ad aliquid efficiendum, confero; item, de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei, *Ern.* Ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, Arist.

Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν, œconomiæ peritus. A præc.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio; (2) administratio, distributio, dispensatio, dispositio, ut scripti; in Scr. Eccles. ratio Dei qua in V. & N. T. usus est in religione hominibus tradenda.

Οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris; (2) dispensandæ & tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari serio intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, sc ἐπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab οἰκονόμος.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more dispensatorum.

Οἰκονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, œconomus; dispensator rei familiaris; administrator domus; (2) administrator, dispensator, villicus, dicitur etiam de magistratuum genere, apud Jos.

Οἰκόπεδον, ου, τὸ, area domus; solum domus destructæ; area domus ædificandæ.

Οἰκοποιέω, domum struo, ædifico. Ab

Οἰκοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, proprie domus fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi paratus. Ex οἶκος, & ποιέω.

Οἰκοπορεῖα, ων, τὰ, vasa domestica, Suid. Eust. Ex οἶκος, & πόρος.

ΟΙ̃ΚΟΣ, ου, ὁ, domus; (2) bona seu facultates; (unde ap. Jos. accipiunt pro regno, tetrarchia: sed potest esse reditus Lysaniæ, *Ern.*) οἶκοι πλανητῶν, domicilia, sedes ac regiones planetarum; οἶκοι cellæ in balneis.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. domicœnium. Ab

Οἰκόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, domi suæ cibum capiens, suis sumptibus vivens, propriis facultatibus vitam sustinens, qui domi patris adhuc alitur. Miles qui sine stipendiis militat, *Plut.* in *Crasso.* Νυμφίος οἰκόσιτος—Οὐδὲν δεόμενος προικός, Menand. apud Athen. 6, 12, p. 247.

Οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex οἶκος, & σκοπός.

Οἰκοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, domi nutritus; verna; vernaculus alumnus, Ph. Ex οἶκος, & τρέφω.

Οἰκοτριβαῖον, ου, τὸ, scil. παιδίον, puer ex verna natus. Ex

Οἰκοτρίβης, ου, τὸ, verna, Hes. vid. οἰκότριψ.

Οἰκοτριβικὸς, ἡ, ὸν, vernalis, Gl. V. vernilis. A seq.

Οἰκοτρίβω, f. ψω, verna sum, vernaliter loquor, ap. Sch. Aristoph.

Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, servus vernaculus, ex parentibus servis domi natus. Ex οἶκος, & τρίβω.

Οἰκοτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, sc. γῆ, v. οἰκέω.

Οἰκουμενικὸς, ἡ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. Ab οἰκουμένη.

Οἰκουρέω, domum custodio, domi me contineo; domi desideo, latito. Οἰκουρῶν ἐν ἄστει, Plut. Ab οἰκουρός. Hinc

Οἰκούρημα, ατος, τὸ, quod domum custodit, seu domi manet; (2) mulier domum custodiens; (3) domus custodia.

Οἰκουρία, ας, ἡ, domus custodia; (2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. Ab οἰκουρός.

Οἰκουριᾶν, gen. plur. *Dorice*, pro οἰκουριῶν, ab οἰκουρός.

Οἰκουρικὸς, ἡ, ὸν, domi manere solitus; domesticus. Ab οἰκουρός.

Οἰκούριον, ου, τὸ, præmium, quod datur domum custodienti, & rem familiarem administranti, dum quis abest; οἰκούρια crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, domus custos; (2) rem familia-

familiarem provide curans & adminiſtrans; (3) domi ſedens, & negotia publica ſubterfugiens; (4) domeſticus. Ex οἶκος, & οὖρος, *cuſtos*.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum ſeu familiam peſſundo, rem familiarem dilapido.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ everſio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies, Ph. domi corruptor. Ex οἶκος, & φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum cuſtodio.

Οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, præmium pro cuſtodia domus. Ab

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cuſtos domus.

Οἰκτείρας, aor. 1. part. act. verbi οἰκτείρω.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, miſericordia, miſeratio. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτείρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Οἰκτειρήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτειρέω pro

Οἰκτείρω, miſeror, commiſeror; a. 1. ᾤκτειρα a f. 1. οἰκτερῶ; ſed invenitur & f. 1. οἰκτειρήσω; imp. aor. 1. οἴκτειρον, miſerere; part. οἰκτείρας, miſertus, miſeratus; οἰκτείρομαι, ſum miſerabilis. Οἴκτειρε δὲ, ὦ 'ναξ, παῖδα τὸν σὸν, Soph. Aj. 510. Σὺ δ' εἶ τις, ἥτις τἀμὸν ᾤκτειρας πάθος; Ariſt. Θεσμ. 1067. Ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν, Eur. Iph. in Au. 1364. Ab οἶκτος.

Οἰκτεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro οἰκτίσεις, ab

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, miſereſco, miſerationem excito, lamentor. Οἰκτίζειν τινά τινος, Ariſtot.

Οἰκτικὸς, ἡ, ὸν, miſerabilis, ad miſerationem aptus. Ab οἶκτος.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, miſeratio, miſericordia. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miſeratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμὸς, οῦ, ὁ, oratio ad commovendam miſericordiam compoſita. Ab eod.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, valde miſerabilis, maxime miſerandus. Hinc οἴκτιστα, *Adv.* admodum miſerabiliter. Ab eod.

Οἰκτίστως, *Adv.* admodum miſerabiliter.

ΟἸΚΤΟΣ, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio; (2) ejulatus; οἶκτοι apud oratores excitationes miſericordiæ.

Οἰκτρίζεσθαι, ἐλεεῖσθαι, Heſ. q. d. miſerationem experiri, miſericordiam ſentire.

Οἰκτρογόος, ον, idem quod οἰκτικός. A γόος.

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, v. οἰκτισμός. Ex οἰκτρὸς, & λέγω.

Οἰκτρὸν, miſerabiliter, Eur. Sup. 104.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miſerandus, miſerabilis, miſeratione dignus; miſer; οἰκτρὰ, *Adv.* miſerabiliter. Ab οἶκτος.

Οἰκτροχοέω, miſerabilia verba fundo. Ἱκετεῦσι θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες, Ariſt. Veſp. 553. A χέω.

Οἰκτρῶς, *Adv.* miſerabiliter. Ab οἰκτρός.

Οἰκὼς, ὸς, οἰκότως, Ion. *Herod.* pro ἐοικότως.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, domui ſ. familiæ utilis. Ex οἶκος, & ὠφελέω. Hinc

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens.

Οἰκωφελῶς, cum utilitate totius familiæ.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λέοντος ἔχων, Hom. Il. 16, 752. Pro οἴμημα, ab οἰμάω.

Οἶμαι, arbitror, reor, puto, credo, aor. 1. ᾠήθην, putavi; part. οἰηθεὶς, ratus, Ph. Οἶμαι γὰρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, ſpero, Ariſt. Plut. 114.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc ſit οἴμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, ſine augm. Ῥϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, Il. 22, 140. Ἕκτωρ οἴμησε, ib. 311. Ab

ΟἼΜΗ, ης, ἡ, via, ſemita; (2) iter; (3) cantilena.

Οἴμοι, heu mihi; (2) o! ex οἴ, & μοὶ, pro ἐμοί.

Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ, ſemita; (2) virga; (3) verſus, Suid. (4) circulus, tibia vel radius rotæ, Suid. Ab οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. V. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamentor, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis proſequor; οἴμωζε, vale, Gl. V. Νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα, Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, Soph. El. 790. Τετραμμένας δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς, ᾤμωξεν, Eur. Ph. 1441. Ab οἴμοι.

Οἰμωκτεὶ, ſ. οἰμωκτὶ, *Adv.* cum ploratu & ejulatu. Ab οἰμώζω.

Οἰμωκτὸς, ὴ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰμώξας, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω.

Οἰμωχθέντος, g. ſ. aor. 1. part. paſſ.

Οἰναγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος, & ἄγω.

Οἰναδοθήρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur, Suic. Ex οἰνὰς, & θήρα.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruſcæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, de qua Ariſtot. Hiſt. An. 9, 49. Ex οἶνος, & ἄνθος, *flos*. Hinc

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, œnanthinus, Ph. οἰνάνθιον, pampineum.

Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.

Οἰνάρεος, ία, εον, pampineus, pampinaceus; (2) ſarmentitius. Ab οἰνάριον.

Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον, Ariſt. Pace. 1156. Ab οἴναρον.

Οἰνάριον, ου, τὸ, villum, Dim. ab οἶνος. Unde

Οἰναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis.

Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus, vitis folium.

Οἴναρος, ου, ὁ, unedo, Gaza ap. Theophr.

Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus conſitus, vinea, Heſ. (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba ſilveſtris; vinago, Gl. V. Ἔστι δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς μείζων μὲν περιστερᾶς, ἐλάττων δὲ φαβός, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 3. Ab οἶνος.

Οἰναχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος, & ἄχθος, *pondus*.

Οἰνέλαιον, ου, τὸ, vinum oleo mixtum.

Οἰνεραστὴς, οῦ, ὁ, vinolentus.

Οἰνεύομαι, vinum poto, ſ. bibo; ex Erotiano. Ab οἶνος.

Οἰνεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Gl. V. Vinetum, Gl. V. Ab οἶνος.

Οἰνέων, gen. plur. *Ion.* pro οἰνῶν, ab οἴνη.

Οἴνη, ης, ἡ, vitis; οἴνας, Ionice vocant τὰς κύβους, teſſeras. Ab eod.

Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἴνη, & ἄγω.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinoſus, vinaceus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vaſculum, quo vinum hauritur. Ex οἶνος, & ἀρύω, *haurio*.

Οἰνιὰς, άδος, ἡ, v. οἰνάς.

Οἰνίζω, fut. ίσω, vinoſum ſaporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, Il. 7, 472. Οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, ib. 8, 506. Ab οἶνος. Unde

Οἰνίνος, ίνη, ινον, vineus, e vino factus.

Οἰνίσκος, ου, ὁ, villum, Dim. ab eod.

Οἰνιστήρια, ων, τὰ, ſacrificium, quo ephebi comam poſituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod.

Οἰνιστηρία, ας, ἡ, poculum capax vino repletum. Ab eod.

Οἰνοβαρείων, vino gravis, Hom. Od. 10, 555.

Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis ſum. Ab

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino gravis, ebrius; temulentus, vinolentus, Gl. Vet. Hom. Il. 1, 225. Ex οἶνος, & βάρος.

Οἰνοβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, qui cum vino comeditur. Ex οἶνος, & βρώσκω, *edo*.

Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte & vino.

Οἰνόγαρον, ου, τὸ, garum vino mixtum.

Οἰνογευστέω, vinum guſto, poto. Ex γεύω.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum capiens; *Epith.* poculi. Ex οἶνος, δέχομαι.

Οἰνοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi *Epith.*

Οἰνοδυνάστης, ου, ὁ ϗ ἡ, vino potens, vinolentus.

Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinoſus. Ab οἶνος.

Οἰνοηθέω, ῶ, vinum percolo. Hinc

Οἰνοηθητὴς, οῦ, ὁ, qui vinum colat.

Οἰνοθήρας, ου, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος, & θήρα.

Οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen.

Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinoſa, quaſi vino ſcatens. Ab οἶνος, & καχλάζω, *ſcaturio*.

Οἰνόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vino obrutus, ebrius. Ex λαμβάνω.

Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor. Ex λέγω.

Οἰνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inſano vini amore captus. Ex οἶνος, & μαίνομαι.

Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulſum, mulſum, vinum melle conditum, Ph. mulſum.

Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.

Οἴνοπα, *nigrum*, acc. ſing. ab οἶνοψ.

Οἰνοπέδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶνος, & πέδον.

Οἰνόπεδον, ου, τὸ, idem.

Οἰνοπέδοιο, g. ſ. *Ion.* pro οἰνοπέδου. Ab

Οἰνόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, vini ferax. Ex iiſd.

Οἰνοπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπέπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος, & πεπαίνομαι.

Οἰνοπλάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qu. a vino errans, temulentus.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex οἶνος, & πλῆθος.

Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, vino percuſſus, ebrius; (2) ebrioſus. Ex οἶνος, & πλήσσω.

Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιός.

Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.

Οἰνοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui vinum conficit, vini auctor. Ex οἶνος, & ποιέω.

Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.

Οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Ποῦ τοι ἀπειλαὶ Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων; Il. 20, 84.

Οἰνοποτέω, ῶ, f. ήσω, vinum poto, ſeu vinum bibo; vino me ingurgito. Ab

Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Od. 8, 456.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. Hinc

Οἰνοπότις, ιδος, ἡ, vini potatrix, bibacula.

Οἰνόπτης, ου, ὁ, vini inſpector; οἰνόπται, magiſtratus quidam Athenis. Vid. Athen. Lib. X. & Poll. Ex οἶνος, & ὄπτομαι.

Οἰνοπωλέω, vinum vendo, Ariſtot. Ab

Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor, Gl. V. vinarius. Hinc

Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria.

ΟἾΝΟΣ, ου, ὁ, vinum.

Οἰνόσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo vinum libatur. Ex οἶνος, & σπένδομαι.

Οἰνοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinum ſervans.

Οἰνότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vino factus, a vino exortus.

Οἰνοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, vinum gignens. A τρέφω.

Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta ex melle & vino confecta. Quaſi ab οἰνόεσσα, vinoſa, ab οἶνος.

Οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratio, Luc. Ver. Hiſt. Ex οἶνος, & φαγεῖν.

Οἰνοφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proclivis ad vini potum, vinoſus, Heſ. πάροινος. A φέρομαι.

Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinoſus ſum, inebrior.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas.

Οἰνόφλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ebrius, temulentus. Ab

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, qui vino bullit; vinoſus, Ph. temulentus. Ex φλύω.

Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, Gl. Vet. Ex φέρω.

Ὀινοφορέω, vinum fero.

Οἰνοφόριον, ȣ, τὸ, diota, Ph. amphora vinaria. Ab

Ὀινοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophorus pro vaſe vinario, Gl. Vet. οἰνοφόρον, vinarium. Ex φέρω.

Ὀινοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vini cuſtos.

Ὀινόφυτον, ȣ, τὸ, locus, ubi vinum provenit, vitibus conſitus, Diod. Sic. lib. 11. cap. 24. Ex οἶνος, & φύομαι.

Ὀινοχοΐα, ας, ἡ, vini fuſio, munus pincernæ. Ab

Ὀινοχοεύω, fut. εύσω, vinum infundo, ſum pincerna. Διὶ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde

Ὀινοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem, ἐῳνοχόει, 3. ſing. imperf. ap. Hom. Il. 4, 3. pro ᾠνοχόει; οἰνοχοοῦμαι, vinum mihi infunditur. Τῷ ϖίνειν δ' ἐθέλοντι ϖαραςαδὸν οἰνοχοείτω, Theog. 473.

Ὀινοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.

Ὀινοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.

Ὀινοχόος, ȣ, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, Gl. Vet. pocillator. Ex χέω.

Ὀινοχρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, vinum colore referens. Ex οἶνος, & χρόα.

Ὀινόχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui vinum infuſum eſt. Ex οἶνος, & χύω, *fundo*.

Ὀινοψ, οπὸς, ὁ, qui vinei coloris eſt; rubicundus, purpureus; niger. Ex οἶνος, & ὄψις.

Ὀινόω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, paſſ. οἰνȣ̃μαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus; (2) inebrior, aor. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus, perfect. ſine augm. οἰνωμένος, potus, Gl. Vet. temulentus, Ph. Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν ςήσαντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλȣς τρώσητε, Od. 16, 292. Ab οἶνος.

Ὀινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vinoſus, vinaceus, vinum redolens. Ab eod. Unde

Ὀινὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox.

Ὀινωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vel οἰνωπὸς, ἡ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris eſt. Ex οἶνος, & ὤψ.

Ὀίνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.

Ὀινωτὸς, ἡ, ὸν, vinoſus, vinarius, Plut. οἰνωτὸν, ex vino confectum. Ab eod.

Ὀινωτρος, ȣ, ὁ, palus vel pedamentum vitis, Heſ. Ab οἶνος.

Ὀίξασαν, acc. ſing. a. 1. part. act. f. g. ab οἴγω.

Ὀιόβατος, ὁ, ſolivagus, in ſolitariis locis vagans. *Epith.* Panis. A βαίνω.

Ὀιόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſolitariam vitam agit.

Ὀιοβότας, *Dor.* pro οἰοβότης, ȣ, ὁ, ſeorſum ab aliis paſcens; ſolitarius, in ſolitudine vivens. Ex οἶος, & βόσκω, *paſco.* Unde

Οἰόβοτης, ὁ ϗ ἡ, ovibus paſcendis aptus.

Ὀιοβȣκόλος, ὁ, idem quod οἰοβότης.

Ὀιόγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.

Ὀιόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſine comitatu; (2) latro. Ex οἶος, & ζώνη.

Ὀιόθεν, *Adv.* ab una tantum parte; ſeorſim. Ab οἶος.

Ὀιόθι, *Adv.* ſolum. Ab eod.

Ὀιόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, unicornis, Suic. Ex οἶος, & κέρας, *cornu.*

Ὀίομαι, & οἶμαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, Ph. imperf. ᾠμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, exiſtimavi. Gl. Vet. apud poët. per dialyſin ὀΐομαι, unde ὀϊσάμενος, aor. 1. med. ratus, ſuſpicatus, paſſ. ὀϊσθεὶς, ſuſpicatus. Ὀιόμενοι βλάπτειν τι, Plato.

Οἶον, *Adv.* qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, Ph. quaſi, verbi cauſſa, exempli gratia. Ab οἶος.

Ὀιονανὶ, tamquam, Ph. quaſi, ac ſi.

Ὀιονεὶ, veluti, quaſi, tamquam. Ab οἶον.

Ὀιονόμος, ȣ, ὁ, ſolus paſcens. Ex νέμω.

Ὀιοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.

Ὀιοπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uno indutus calceo.

Ὀιοπόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lanam ovillam habens.

Ὀιοπολέω, ῶ, ſolitarius ſum, in ſolitudine verſor; (2) oves paſco, v. ſeq. Πȣ̃ οἰοπολεῖς, ξανθὰν χαίταν σείων; Eur. Cyc. 74.

Ὀιοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, opilio; (2) ſolitarius, in deſerto vivens. Ex ὄϊς, vel οἶος, & ϖολέω.

ΟΙΟΣ, οἴη, οἶον, ſolus.

ΟΙΟΣ, οἵα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; qui poteſt; *it.* qui cupit, ſtudet, affectat. οἷόν τι, poſſibile, Gl. Vet. Hinc οἷός εἰμι, ſtudeo, volo, paratus ſum; οἷος ἦν αὐτȣ̃ τὰν οἰκίαν ὑφάπτειν, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Ἔςι δὲ τȣ̃το τὸ ϖάθος, οἷον βλάψαι τὰς εὐφυεῖς ϖρὸς τὴν σύλληψιν, Ariſtot. Hiſt. An. 10, 1. i. e. tale ut lædat, τῆς γυναικὸς ἀποβαλȣσης τρίχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη κτλ, Theophraſt. Char. ϖερὶ Μικρολογ. οἷός τέ εἰμι, poſſum; ȣ̓χ οἷόν τε, non convenit, ȣ̓δὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷος δήποτε, quicumque, qualiſcumque, οἷα, οἷάγε, οἷα δὴ, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, ſic, ita.

Ὀιος, *ovis*, gen. ſing. ab ὄϊς, *ovis.*

Ὄϊος. ovillus; ὀΐα δορὰ, pellis ovilla. Ab ὄϊς.

Ὀϊοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oves devorans, Heſ. Ex ὄϊς, & φαγεῖν.

Ὀιόφρων, ον, ſolitarius. A φρήν.

Ὀιοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, tunicam ex lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, Heſ. Ex ὄϊς, vel οἶος, & χιτών.

Ὀιόω, deſolo, deſtruo, viduo, aor. 1. paſſ. οἰώθη, ſine augm. apud Hom. οἰωθῆναι, infin. deſtitui. Τρώων οἰώθη, Il. 6, 1. Od. 11, 401. Ab οἶος.

ΟΙΣ, ὀϊὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis; acc. ὄϊν, & οἶν.

Ὄισατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ᾠήσατο, ab οἴομαι.

Ὀισε, 3. ſ. præſ. imper. act. v. οἴω.

Ὄισεσθαι, f. 1. inf. med. v. φέρω.

Ὀισεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἴσομεν.

Ὄισῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Att. Ion.* & *Dor.* pro οἴσεσαι.

Ὄισθα, 2. ſing. perf. ind. med. *per Sync.* pro οἴδασθα, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, ab εἴδω.

Οἰσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. οἴομαι.

Ὀισόκαρπον, ȣ, τὸ, fructus ſeu granum viminis. Ex οἰσὸς, & καρπός.

Ὀισομαι, f. 1. ind. med. v. οἴω.

Ὀισόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα.

ΟΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.

Ὀισὸς, ȣ̃, vel οἶσος, ȣ, ὁ, frutex quidam, vimen, ſalix, Euſt. Alias οἰσύα.

Ὄισȣσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν.

Ὀισοφάγος, ȣ, ὁ, œſophagus, ſtomachus, gula. Ex οἴσω ab οἴω, & φαγεῖν.

Ὀισοπάτη, ης, ἡ, ſordes ovium, ſordes lanarum, Heſ. Suid.

Ὄισπη, ης, ἡ, idem.

Ὀισπάτη, ης, ἡ, ſordes ovium.

Ὀϊσάμενον, acc. ſ. a. 1. part. med. *Poët.* pro οἰσαμένον, ab ὀΐομαι.

Ὀϊςέον, ferendum eſt. Ab οἴσω, *feram.*

Ὀΐςευμα, ατος, τὸ, ſagitta, jaculum; (2) ſagitta emiſſa. Ab ὀϊςεύω.

Ὀϊςευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſagittarius. Ab eod.

Ὀϊςευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod. Rob.

Ὀϊςεύω, ſagitta peto, ſagitta ferio, ſagittam emitto, ſagitto. Ἀλλ' ἄγ' ὀΐςευσον Μενελάȣ κυδαλίμοιο, Il. 4, 100. Ὅν τις ὀϊςεύσας ἔβαλεν, ib. 196. Ab ὀϊςός.

Ὀϊςοδέγμων, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Pharetræ. A δέχομαι.

Ὀϊςοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iiſd.

Ὀϊςοθήκη, ης, ἡ, idem.

Ὀϊςοκόμος, ȣ, ὁ, ſagittas curans. Ex κομέω.

Ὀιςὸς, ἡ, ὸν, qui ferri poteſt, tolerabilis. Gloſſ. Vet. οἰςὸν, ferendum. Ab οἴσω.

Ὀϊςὸς, ȣ̃, ὁ, ſagitta, jaculum. Gl. V. miſſile. Ab eod.

Ὀϊςȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagittas continens, ſagittas in ſe habens. *Epiſt.* Pharetræ; ſ. *Subſt.* pro ipſa. Ab ἔχω.

Οἰςράω, ῶ, f. ήσω, œſtro ſeu aſilo agitor. part. a. 1. οἰςρήσας, furens, furibundus, œſtro incitatus. Ab οἶςρος.

Οἰςρέω, ῶ, f. ήσω, œſtro agito, ſtimulo, paſſ. οἰςρȣ̃μαι, œſtro agitor; οἰςρηθεὶς, a. 1. part. œſtro percitus, furore agitatus. Ἐκ ἢ θαλάσσας Οἰςρεῖ, proſilit, Theoc. 6, 28. Ὅταν θρασεῖα θȣρὰς οἰςρήσῃ κύων ϖρὸς λέκτρα, Lyc. 612. Ab eod.

Οἰςρηδὸν, *Adv.* more eorum, qui œſtro agitantur, Rob. Ab eod.

Οἰςρηθέντος, g. ſing. aor. 1. part. paſſ. verbi οἰςρέω.

Οἰςρήεις, ήεσσα, ῆεν, œſtro percitus; furioſus, inſanus, Nonn. Ab eod.

Οἰςρηλασία, ας, ἡ, ſtimuli œſtri, quibus aliquis agitatur. Ex οἶςρος, & λασία.

Οἰςρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œſtro agito, Gl. V. exagito. paſſ. οἰςρηλατεῖσθαι, œſtro exerceri; furore agitari. Ex οἶςρος, & ἐλαύνω.

Οἰςρήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, œſtro agitatus, œſtroſus. Suic. Ab iiſd.

Οἴςρημα, ατος, τὸ, œſtrum, ſtimulus, quo quis velut œſtro agitatur. Ab οἰςρέω. Unde

Οἰςρησις, εως, ἡ, ſtimulatio. pl. οἰςρήσεις, inſani mulierum amores.

Οἰςροβολέω, ῶ, f. ήσω, œſtro exagito, ſtimulo. Ex οἶςρος, & βάλλω.

Οἰςροδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab œſtro ictus in gyrum agitur & rotatur, Æſch. Pr. 591. (2) vehementer a ventis agitatus. Γίνεται ἐξ ἐμπίδων ὁ οἶςρος, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 1. Ex οἶςρος, & δινέω.

Οἰςροδόνητος, & οἰςρόδονος, ὸν, idem. A δονέω.

Οἰςρομανία, ας, ἡ, aſilus, furor, Ph.

Οἰςροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, œſtro ictus. furore percitus, qui œſtro vel furore agitatur, Gl. V. furioſus. Ex ϖλήσσω.

ΟΙΣΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, œſtrus, Ph. tabanus, aſilus; (2) furor, inſania; (3) irritatio, ſtimulus cupiditatis. Βȣλάτην μύωπα, κινητήριον, Οἶςρον καλȣ̃σιν αὐτὸν οἱ Νείλȣ ϖαῖδες, Æſchyl. Suppl. 313.

Οἰςροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, œſtrum ſeu ſtimulum ferens; ad Venerem & laſciviam incitans. Ex φέρω.

Οἰςρόω, ῶ, œſtro ſtimulo; inſtigo, Suid. Ab οἶςρος.

Οἰςρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, œſtro agitatus, furioſus. Ab eod.

ΟΙΣΥΑ, ας, ἡ, ſalix; vimen, Ph. Hinc

Οἰσύϊνος, ίνη, ινον, ſalignus, vimineus.

Οἰσυοπλόκος, ȣ, ὁ, qui ſalices vel vimina contexit. Ex οἰσύα, & ϖλέκω, *necto.*

Οἰσυȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa & inſtrumenta e ſalice vel vimine contexit. Ex ἔργον.

Οἰσύπον, τὸ, ſordida ovium lana, Heſ. Ab

Οἰσύπη, ης, ἡ, ovium ſordes, fimus. Ab οἶς. Hinc

Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordes ovinas redolens.

Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.

Οἴσυπος, ȣ, ὁ, idem, Gl. V.

Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυπȣ̃ντα, lanæ ſordidæ, Suic. Ab eod.

Οἰσυπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod οἰσυπηρός.

Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. V.

Οἴσω, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω.

Οἶτος, ȣ, ὁ, ærumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. A οἶ.

Ὀιφάω, ῶ, idem quod.

ΟΙΦΕΩ, ῶ, coëo. Hinc

Ὀιφόλης, ȣ, ὁ, pronus in Venerem, libidinoſus, Euſt. οἰφόλης, Sch. Theoc.

Ὀιφόλις, ιδος, ἡ, libidinoſa, Heſ.

Οἴφω & ὀίφομαι, idem quod ὀιφέω, Euſt.

Ὀιχίοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro οἰχέουσι, ab οἰχέω.

Οἴχεσθαι, *abire*, præſ. inf. med. verbi οἴχομαι.

Οἴχηνται, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤχηνται.

Ὀιχήσεται, *abibit*. 3. ſing. f. 1. ind. med.

Ὀιχθεῖσα, *aperta*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi οἴγω.

Ὀιχνέσκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ᾤχνει, ab οἰχνέω.

Ὀιχνεῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro οἰχνοῦσι.

Ὀιχνέω, ῶ, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor; οἴχνισκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.

Ὀιχοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro οἴχοντο, ab

ΟἸΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, diſcedo, proficiſcor; decedo; pereo; diſſipor, ut pecunia; invenitur & p ὄχωκα, unde ὀχωκυῖαι, part. fœm. profectæ, apud Herodot. οἰχώκεε abierat. ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph. Aj. 911. Τέκνον ἥδιστον, οἴχῃ μοι, ϗ τέθνηκας, ϗ πρὸ ὥρας ἀνηρπάσθης, μόνον ἐμὲ ἔτι τὸν ἄθλιον καταλιπών, Lucian. de Luct. p. 432. Οἴχεσθαι κῆρυξ παρὰ τοὺς βρότους, ad, Ariſt. Av. 1274. Αὕτη ἡμῖν οἴχεται, id. Plut. 618. Ἀλλ' ἦ χ' οὗτος οἴχεται θανών, Soph. Phil. 413.

Οἴχωκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχηκε, ob οἴχομαι pro ὀιχέω.

Ὀιχώκεε, *iverat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾠχώκει.

Οἴω & ὀΐω, puto, exiſtimo. Ἀλλά μιν οἴω Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο, Heſ, Ἀ. 111.

Ὀΐων, *ovium*, gen. plur. ab ὄϊς, *ovis*.

Ὀιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auſpicum opera utor; auguror, ominor, auſpicor, Gl. V. (2) ut malum omen averſor. Ὀιωνισάμενος τι σύμπτωμα, Ariſtot. Ab οἰωνός.

Ὀιωνικὸς, ή, όν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, ſcil. ἐπιστήμη, ars divinandi ſeu augurandi, augurum diſciplina. Ab eod.

Ὀιωνισάμην, a. 1. ind. med. v. οἰωνίζομαι.

Ὀιώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auſpicium; omen. Ab οἰωνίζομαι.

Ὀιωνισμὸς, οῦ, ὁ, auſpicium, Philox. Ab eod. Ὁ πταρμὸς διὰ ῥινὸς γίνεται, πνεύματος ἀθρόου ἔξοδος, σημεῖον οἰωνιστικὸν ϗ ἱερὸν μόνον τῶν πνευμάτων, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 11.

Ὀιωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus; (2) ſignum, quale eſt omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.

Ὀιωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auſpex; Hom. Il. 2. 858. Ab eod. Hinc

Οἰωνιστικὸς, ή, όν, ad augurem ſeu augurium pertinens; auſpicalis, Ph.

Ὀιωνόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab avibus comeſtus, quem alites depaſti ſunt. Ex οἰωνὸς, & βρώσκω, *paſco*.

Ὀιωνοθέτης, ου, ὁ, ex avium guſtu, ſ. paſtu augurans. Ex οἰωνὸς, & τίθημι.

Ὀιωνόθρεος, avium voce editus; γόος Æſch. Ag. 56. cantus lugubris avium. A θρέω.

Ὀιωνοκτόνος, ὁ ϗ ἡ, avibus exitialis. A κτείνω.

Ὀιωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, ſeu vaticinium ex auſpiciis, augurium.

Ὀιωνομαντικὸς, ή, όν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars ſive ſcientia augurandi. Ab

Ὀιωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.

Ὀιωνομικτος, ον, aliquid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut pegaſus.

Ὀιωνοπόλησις, εως, ἡ, aruſpicium, Gl. V. auſpicium; quaſi ab οἰωνοπολέω.

Ὀιωνοπολία, ας, ἡ, oſcinium, Gl. V. auſpicium. A ſeq.

Ὀιωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves verſatur; augur, auſpex, Gl. V. Ex πολέω.

ΟἸΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, avis, volucris; ales, Gl. V. (2) augurium, auſpicium; omen, Philox.

Ὀιωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.

Ὀιωνοσκοπέω, auguror, auſpicor, Gl. V. οἰωνοσκοποῦμαι, augurium ago. Ab eodem. Hinc

Ὀιωνοσκόπημα, τὸ, auſpicium, augurium.

Ὀιωνοσκωπητικὸς, ή, όν, auguralis.

Ὀιωνοσκοπία, ας, ἡ, auſpicium, augurium.

Ὀιωνοσκοπικὸς, ή, όν, auguralis, auſpicalis.

Οἰωνοσκόπιον, ου, τὸ, auſpicium, Ph. Ab

Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auſpex. augur, Ph. qui ex avium potiſſimum carnivorarum volatu & paſtu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, & σκοπὸς.

Οἵως, *Adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.

Ὀιωτὶς χιτὼν, tunica lanea, Heſ. Ab οἶς.

Ὀκείλαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v.

Ὀκέλλω, appello, applico navem, a. 1. ὤκειλα, appuli, applicui, inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuiſſe. Δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν πρὸς γῆν, Eur. Iph. in Tau. 1384. A κέλλω, quod idem notat.

Ὄκκα, *Dorice* pro ὅτε, quum, quando. Ab ὅτε.

Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio ſeu curvatura, Suid. Ab ὀκλάζω.

Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea incurvans ſubſidit; (2) ſella, quæ plicari poteſt. Ab eod.

Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis ſubſido. Ab ὀκλαδία.

Ὀκλαδὸν, genu flexo. Ab

ΟΚΛΑ'ΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido; metaph. labaſco, ſucſumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, Heliod. Ὁ δὲ ἄνεμος τῆς ἄγαν φορᾶς ὤκλασε, id.

Ὀκλὰξ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus.

Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.

Ὄκλασμα, ατος, τὸ, genuum flexus; (2) ſaltationis genus. Ab eod.

Ὀκλαστὶ, genibus flexis, Suid. Ab eod.

Ὀκναλέος, piger. Ab ὄκνος.

Ὀκναλέως, ſegniter, pigre.

Ὀκνείω, piger ſum. Ab ὀκνέω.

Ὀκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo. Ὀκνῶ εἰπεῖν, Luc. ὀνομάσαι, Dem. γράφειν, Ariſtot. Ab ὄκνος.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab ὀκνηρός.

Ὀκνηρὸς, ρά, ρὸν, piger, ſegnis, ignavus; (2) timidus, meticuloſus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, ſ. ὀκνέω.

Ὀκνηρῶς, *Adv.* pigre, ſegniter.

Ὀκνητέον, pigrandum, reformidandum.

Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, Poll. Ab

ὌΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities; (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) ſpecies ardeæ admodum pigræ. Ὁ δ' ἀστερίας, ὁ ἐπικαλούμενος ὀκνὸς [non ὄκνος] μυθολογεῖται μὲν γενέσθαι ἐκ δούλων τὸ ἀρχαῖον, ἐστι δὲ κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τούτων ἀργότατος. Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18.

Οκνοφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pigritiam amans.

Ὀκνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piger, ſegnis, timidus; ignavus. Ab ὄκνος.

Ὀκόθεν, *Ion.* pro ὁπόθεν, unde.

Ὀκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia*.

Ὀκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.

Ὀκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.

Ὀκότε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.

Ὄκου, *Ion.* pro ὅπου, ubi.

Ὀκριάομαι, ῶμαι, exaſperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exaſperabantur, Odyſſ. 18, 33. Κνηκασμοῖσιν ὀκρωμένοι, Lyc. 545. Ab ὄκρις.

ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, inſtrumentum pictorum; (2) ſuggeſtus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo fictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) aſinus; (6) aries ſilveſtris; (7) ſcala, qua utimur ad conſcendenda loca prærupta.

Ὀκριοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, & εἶδος.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) aſper. *Hom. Il.* 4, 518.

Ὄκρις, ιος, ἡ, ſummum cacumen, Æſch. Pr. 990. Ab ἄκρις, id.

Ὀκτάβλωμος, ὁ ϗ ἡ, qui octo buccellarum eſt.

Ὀκτάεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo ſeſſuum ſ. angulorum eſt. Ex ἕδρα.

Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde

Ὀκταέτης, εος, ὁ, octennis.

Ὀκταέτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.

Ὀκταήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo dierum eſt; (2) qui octavæ diei eſt. Ex ὀκτὼ, & ἡμέρα.

Ὀκτάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακισμύριοι, octoginta millia.

Ὀκτακιχιλίην ἀσπὶς, apud Herodot. pro ὀκτακιχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia ſcutatorum.

Ὀκτακιχίλιοι, ιαι, ια, octies mille.

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo radios habens. *Hom. Il.* 5, 723. Ex ὀκτὼ, & κνήμη.

Ὀκτακόσιοι, ιαι, ια, octingenti. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.

Ὀκτάκωλος, ον, octo cola habens. Vox Gramm. A κῶλον.

Ὀκτάμετρος, ὁ ϗ ἡ, octo verſibus conſtans.

Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum menſem agens, octavo menſe natus. Ab

Ὀκτάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν, *menſis*.

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octo cubitorum eſt.

Ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκτώ.

Ὀκταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Ὀκτάπλεθρος, ον, octo jugera habens.

Ὀκταπλοῦν, octuplum, Gl. V. Ab eod.

Ὀκταπόδης, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ, & ποῦς.

Ὀκτάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem; Gl. V. multipes, polypus. Ex iiſd.

Ὀκτάῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo radices habens. Ex ῥίζα.

Ὀκτάρυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, octojugis, octo temones habens.

Ὀκτάσημος, octo tempora habens, ὀκτάχρονος de numeris & pedibus in proſodia. A σῆμα, v. τρίσημος.

Ὀκταστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſ. ὀκτωστ. octo ſtadia, i. e. milliare continens.

Ὀκτάστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo columnas habens.

Ὀκτάτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in octo tendens, ſeu tentus. Ex ὀκτὼ, & τείνω.

Ὀκτήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, octiremis, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ, & ἐρέσσω.

ὈΚΤΩ', οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.

Ὀκτωδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὀκταδ. octo digitos habens.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ον, duodeviginti drachmas valens. A δραχμή.

Ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, octodecim cubitorum.

Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus.

Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.

Ὀκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.

Ὀκτώμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μήν.

Ὀκτώπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui octo cubitorum eſt.

Ὀκτώπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, octipes.

Ὀκτώραβδος, ου, ὁ ϗ ἡ, octo virgas vel octo baculos habens, Suic.

Ὀκχέω, ῶ, ſubeo, ſuſtineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, οῦμαι, ſuſtineor ab aliquo, vel ei inſideo; ὀκχήσασϑαι, a. 1. med. inſidere, vel inſediſſe, Suid. Ab ὄκχος. Unde

Ὀκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, ſuſtentaculum; baculus, cui innitimur, Heſ. Suid.

Ὄκχος, ȣ, ὁ, vehiculum, currus.

Ὀκωχεύω, remitto, intermitto.

Ὀκωχὴ, ἡ, remiſſio, intermiſſio. E. M. ab ὄκωχα, ab ἔχω.

Ὄκως, ut, poſtquam; Ion. pro ὅπως.

Ὀλάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus argenteus, e ſolido argento.

Ὀλβιάζω, beo, beatum prædico, judico Lex. Vulg. Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τȣ͂ βίȣ περάσῃ, Soph. Oedip. Tyr. ult. Τλῶ τε ϑανȣ͂σαν, κἄμ᾽ ὀλβίζων, Eur. Alc. 908. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre ſe beatum putat.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus, felix.

Ὀλβιόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

Ὀλβιοεργὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, beatæ vitæ effector, beatum & felicem efficiens. Ex ἔργον.

Ὀλβιόκοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui beata portio eſt. Epithet. terræ, Suic. Ex μοῖρα.

Ὄλβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, beatus, felix, fortunatus. Gl. V. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρουρος, ὁ ϗ ἡ, bona ſervans & cuſtodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, opulentus; (2) felix. Ex φρὴν.

Ὀλβιόχειρος, ον, felices, ſalutares manus habens, felix.

Ὀλβοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix; effectrix beatæ vitæ. Ab

Ὀλβοδότης, ὁ ϗ ἡ, divitiarum dator.

Ὀλβοδότις, fœm.

ὌΛΒΟΣ, ȣ, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλβοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divitias ſeu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

Ὀλέεσκον, imperf. ind. act. Ion. pro ὤλεον, ab ὀλέω.

Ὀλέθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exitialis, lethalis, pernicioſus. Λαβρεῖς ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασι. Eur. Or. Ab ὄλεθρος.

Ὀλεθρίως, *Adv.* pernicioſe, cum ſua pernicie.

Ὀλεθροποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perniciem adferens, exitioſus, pernicioſus, Suic. Ex ποιέω.

Ὄλεθρος, ȣ, ἡ, pernicies, perditio, exitium, ſtrages, mors; (2) homo pernicioſus & exitialis. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὄλεκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὤλεκεν, ab ὀλέκω.

Ὀλέκρανον, ȣ, τὸ, caput cubiti, i. e. eminens & protuberans cubiti pars, alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, & κάρηνον.

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo; ὀλέκομαι, intereo; ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον, Il. 11, 150. Ὀλέκοντο δὲ λαοὶ, ib. 1, 10. Ὀλέκονται Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ib. 16, 17. Ab ὀλέω.

Ὀλερὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, quod eſt atramentum ſepiæ, Gal. apud Hipp.

Ὀλέσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & ἀνήρ.

Ὀλεσίβωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, glebas perdens, agris nocens. Ex ὄλλυμι, & βῶλος.

Ὀλεσίθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, & ϑήρ.

Ὀλεσίμβροτος, ον, hominibus noxius.

Ὀλεσιτύραννος, poët. ὀλεσσιτύραννος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens, Suic. Ex ὄλλυμι, & τύραννος.

Ὀλέσκω, perdo, Suid. ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

Ὀλέσϑαι, a. 2. inf. med. verbi ὄλλυμι.

Ὄλεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ὤλεσε.

Ὀλέσσῃ, 3. ſ. a. 1. ejuſd. in conj. act. *Poët.* pro ὀλέσῃ.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ὀλέσω.

Ὀλέσῃς, 2. ſ. aor. 1. conj. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Ph. interfectrix. Ab ὀλετήρ.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω Ἕκτορα, Hom. Il. 18, 114. Ab ὄλλυμι.

Ὀλέω, perdo, interimo; ut hinc fit imperf. *Ion.* ὀλέεσκε, perdebat, Il. 19, 135. Hinc & f. ὀλέσω, vid. ὄλλυμι.

Ὄληαι, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, ſanguinis paucitas, inopia. Ab

Ὀλίγαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſanguinis inopia laborat, cui parum eſt ſanguinis. Ex ὀλίγος, & αἷμα.

Ὀλιγάκις, *Adv.* raro, non crebro, non ita ſæpe. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγάμπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucas vites habens, Suic. Ex ὀλίγος, & ἄμπελος.

Ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδρȣ͂σα, ὀλιγανδρȣ͂ν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος, & ἀνήρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iiſd.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas & penuria hominum. Ab

Ὀλιγάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non frequens hominibus, Rob.

Ὀλιγαριστία, ας, ἡ, prandium præparcum & paucis cibis conſtans. Ex ἄριστον.

Ὀλιγάρκεια, ἡ, animus paucis contentus. Ab

Ὀλιγαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, & ἀρκέω, *ſufficio*.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχȣ͂ντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσϑαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχȣ́μεναι, civitates paucorum dominatui ſubditæ. Ex ὀλίγος, & ἀρχή.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus, Gl. V. paucorum principatus, paucorum dominatio, paucorum imperium; *it.* ſtudium, affectatio oligarchiæ. Ex iiſd.

Ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens; paucorum dominatui ſive oligarchiæ favens. Ab iiſd.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, paucos habens ſulcos; paucos agros, Suid.

Ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγαχȣ͂, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt paucorum dierum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἡμέρα.

Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus ſum, Hom. ὀλιγηπελέων, viribus defectus. Il. 15, 24. & ὀλιγηπελέουσα, viribus defecta, Odyſſ. 19, 356. Ex ὀλίγος, & πέλω. Unde

Ὀλιγηπελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animi deficiens, viribus deſtitutus, infirmus, debilis.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *Poët.* & *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

Ὀλιγήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens parvum ſepulchrum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἠρίον.

Ὀλιγηροσίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηροσία, tenue arvum, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄροσις.

Ὀλιγίστατος, pauciſſimus, minimus. Ab

Ὀλίγιστος, η, ον, idem. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, pauciſſimo numero, pauciſſime.

Ὀλιγόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non diu vivens.

Ὀλιγόβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui parum conſilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βȣλή.

Ὀλιγογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, negligens, Heſ. Ex ὀλίγος, & γνώμη.

Ὀλιγογόνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλίγος, & γόνυ, *genu*.

Ὀλιγόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucos generans, infœcundus; τὰ δὲ γαμψώνυχα πάντα, ὀλιγόγονα ἐστιν, ἔξω τῆς κεγχρίδος, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 1. Ex ὀλ. & γόνος, *fœtus*.

Ὀλιγοδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exigui ſumtus eſt; parcus & frugi, frugalis, Suic. Ex ὀλ. & δαπάνη.

Ὀλιγοδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδεῖα, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, Suid. Ex iiſd.

Ὀλιγοδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.

Ὀλιγόδουλος, ὁ ϗ ἡ, paucos ſervos habens.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, langueo, ſpiritum vix traho. Ab

Ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, faciendi facultate deſtitutus, infirmus, imbecillis. Ex ὀλ. & δραίνω, *facio*. Hinc

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ὀλιγοδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exiguas vires habet, infirmus, imbecillis. Ex δύναμις.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἔλαιον.

Ὀλιγοεργὴς, ὲς, imbecillus. Ab ἔργον.

Ὀλιγοέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui paucorum annorum eſt. Ex ὀλ. & ἔτος. Hinc

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.

Ὀλιγόζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγόθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui modicus ineſt calor, parum caloris habens.

Ὀλιγοθυμέω, animo parvo ſum. A ϑυμος.

Ὀλιγόϊνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucas habens fibras ſeu venas, vel paucos etiam nervos, Suic. Ex ὀλ. & ἶς, *fibra*.

Ὀλιγοκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ὁ ϗ ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατέομαι, ȣ͂μαι, paucorum dominatui ſubjicior. Ex ὀλ. & κρατέομαι.

Ὀλιγομαθὴς, ἡος, ὁ ϗ ἡ, qui pauca didicit, parum doctus. Ex μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, eſt vitium verſus, cum paucioribus v. c. quatuor verbis conſtat. *Opp.* πολυμετρία. A μέτρον.

Ὀλιγόμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui mercede exigua conductus parvum capit ſtipendium.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab

Ὀλιγόμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαιδία, ἡ, paucitas liberorum. Ab

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, paucos habens liberos.

Ὀλιγοπελία, vid. ὀλιγηπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exigua fide præditus, parum fidens ſeu credens; (2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοποιέω, ad paucitatem redigo; minuo, a. 1. ὠλιγοποίησα.

Ὀλιγοπόλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parum canus.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

Ὀλιγοποτέω, parum bibo. Ab

Ὀλιγόποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauco potu contentus. Ὀλιγόποτά ἐστι ὅσα ἔχει τὸν πνεύμονα σομφὸν, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 4. A πότον.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pauca habens negotia, Suic. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucas pennas habens. Ex πτέρον.

Ὀλιγόπυρος, ὁ ϗ ἡ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucas radices habens. Ex ῥίζα.

ὈΛΙΓΟΣ, ιγη, ιγον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium eſt; ὀλίγον, paulum, paullulum, parum, modicum;

cum, Ph. ὀλίγον χρόνον, pauliſper, Gl. V. ὀλίγου δεῖν, pæne, Ph. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis ſpatio, ſubito, ex propinquo ; δι' ὀλίγων, paucis ſc. verbis ; κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, ſenſim, paullatim ; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ' ὀλίγου γὰρ ᾤχετο, parum equidem abfuit, quin periret, Ariſt. Lyſ. 31.

Ὀλιγόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, macilentus. A σάρξ.

Ὀλιγοσθενής, έος, ϗ ἡ, exiguis viribus præditus, Suic. Ex ὀλ. & σθένος.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo paſtu ſum contentus.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, parſimonia, frugalitas. Ab

Ὀλιγόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, modico cibo utens, modico cibo contentus.

Ὀλιγόσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum ſeminis ferens ; (2) parum ſeminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos ordines ſ. verſus continens. Ex ὀλ. & στίχος.

Ὀλιγοστός, ή, όν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ἡ, paucitas ſyllabarum.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis ſyllabis conſtans. A συλλαβή.

Ὀλιγοσύνδεσμος, ον, *Epith.* orationis paucis conjunctionibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas ; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus ; (2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, paucos edo partus ; (2) raro pario.

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus ſeu rarus partus. Ab

Ὀλιγοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, raro & paucos pariens. Ὀλιγοτοκά ἐστι τὰ σελάχη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν· σώζεται δὲ μάλιστα ταῦτα διὰ τὸ μέγεθος, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 17. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ου, ϗ ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τρέφω.

Ὀλιγόϋδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum aquæ habens, parum aquoſus ; (2) pauca aqua contentus ; ὀλιγοϋδρότατος, cui pauciſſima aqua ſufficit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγόϋλος, ου, ὁ ϗ ἡ, parum materiæ habens, Suic. Ex ὀλ. & ὕλη.

Ὀλιγοϋπνία, ἡ, parcus ſomnus. Ab

Ὀλιγόϋπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exigui ſomni eſt.

Ὀλιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. Ab

Ὀλιγοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, inedax, Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas. Ex ὀλ. & φίλος.

Ὀλιγόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut ὀλιγόφορος οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis. Ex φρήν.

Ὀλιγόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.

Ὀλιγοχοέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab

Ὀλιγόχοος, *contr.* ὀλιγόχους, ου, ὁ ϗ ἡ, parum refundens, parum fructificans, Comp. ὀλιγοχούστερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλ. & χέω, *fundo.*

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium ſeu chordarum. Ex ὀλ. & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas, Suic. Ex ὀλ. & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguo temporis ſpatio durans, Gl. Vet. temporalis. Ex ὀλ. & χρόνος.

Ὀλιγόχρονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum animo puſillo.

Ὀλιγοψυχία, ἡ, puſillanimitas. Gl. V.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puſillanimis. Gl. V. Ex ὀλ. & ψυχή.

Ὀλιγόω, ῶ, paucos redigo, imminuo ; ὀλιγόομαι, οῦμαι, ad paucos redigor, imminuor, a. 1. ὠλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo ; contemno, ſuperſedeo, Gl. Vet. Ὀλιγωρεῖν τῶν καθηκόντων· τῶν φίλων, Xen. Ab ὀλίγωρος. Hinc

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, negligentia, incuria ; contemptus, neglectus. Ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid parum curat, negligens, incurioſus. Ex ὀλ. & ὤρα.

Ὀλιγώρως, *Adv.* negligenter, contemptim.

Ὀλιζότερος, minor ; qu. ab ὄλιζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, Heſ. ubi ὀλιζοῦται, μειοῦται, ὀλιγοῦται. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, parvus ; (2) minor. Ab ὀλίγος.

Ὀλικός, ή, όν, totus, univerſalis. Ab ὅλος.

Ὀλικῶς, *Adverb.* plane, univerſe, omnino.

ὌΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, penis coriaceus. Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον, ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία, Ariſt. Lyſiſtr. 110.

Ὀλισθαίνω, labor, lapſo, labefio, Gloſſ. Vet. Ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων Ἕλκος ὀλισθαίνει, Muſ. 1, 95. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod. Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, excidit, Hom. Il. 20, 470. Ὄλισθε θέων, 23, 774.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, Gl. V. lapſio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθηρῆς, g. ſ. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηρᾶς, ab

Ὀλισθηρός, ρὰ, ρὸν, ad labendum proclivis ; (2) lubricus, Gl. Vet. (3) proclivis ad aliquid. Ab ὄλισθος.

Ὀλισθηρῶς, *Adv.* lubrice.

Ὀλισθήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

Ὀλισθητικός, ή, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non ſum. Ex ὄλισθος, & γνώμη.

Ὀλισθοποιῶ, labare facio, Gl. V. labefacio.

ὈΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, lapſus in lubrico ; lapſus, caſus.

Ὀλκαδικός, ή, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde

Ὀλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, Dim.

Ὀλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nic. ab ἕλκω, Schol.

Ὀλκαῖον, ου, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur, Poll. Ab ὁλκή. Unde

Ὀλκαῖος, αία, *Ion.* αίη, αῖον, qui trahitur.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria, ſed interdum de aliis dicitur.

Ὀλκεῖον, ου, τὸ, vide ὁλκήϊον.

Ὀλκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, Heſ. Ab ἕλκω.

Ὀλκέω, ῶ, navem traho, traduco. Ab

Ὀλκὴ, ῆς, ἡ, tractio, tractus, attractio ; (2) inclinatio, ut ſtateræ in alteram partem, Ph. pondus ; item drachma. Ab ἕλκω.

Ὀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, ponderoſus. Ab ὁλκή.

Ὀλκήϊον, τό, *Ion.* pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apoll. Ab ἕλκω.

Ὀλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, caudatus, ſive tractu ſe colligens, ut ſerpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab. eod

Ὀλκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, glutinoſus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi ſolet.

Ὀλκίον, ου, τὸ, gubernaculum ſeu clavus navis. Ab eod.

Ὄλκιον, ου, τὸ, labrum amplum ; magnus crater. Ab eod.

Ὀλκὸς, οῦ, τὸ, tractus ; (2) ſulcus, proprie & tropice ; (3) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur ; (4) fluctus, *omninoque* aqua maris ; (5) aquæductus ; (6) ſyrma ſerpentium, veſtium, &c. (8) totumque adeo cujuſvis animalis hominiſque corpus ; (9) nomen inſecti, & herbæ ; *Adject.* attractorius. Ab ἕλκω.

Ὄληαι, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* & *Poët.* pro ὄλῃ, ab ὄλλυμι.

Ὀλλυμένοιο, g. ſ. part. *Ion.* pro ὀλλυμένου, ab

ὈΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto ; (2) perdor, perniciem adfero, perimo ; ὄλλυμαι, perdor, pereo, f. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam, a. 1. ὤλεσα, perdidi, perf. ὄλωλα, perii ; ὄλωλεν, interiit, Ph. a. 2. med. ὠλόμην, perii ; ὀλοῦμαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον, Il. 24. 242.

Ὀλμειός, οῦ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὀλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.

Ὀλμοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, & ποιέω.

ὌΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, pilum, Ph. (2) truncus corporis a cervice uſque ad coxendicem ; item poculi genus ; *metaphor.* ſtupidus.

Ὀλογράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, plene ſcriptus, non per ſiglorum captiones aut compendioſa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος, & γράμμα.

Ὀλογραφέω, integrum ſcribo. Ex ὅλος, & γράφω.

Ὀλόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, propria manu exaratus. Ex iiſd.

Ὀλοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, meris dactylis conſtans.

Ὀλόεις, όεσσα, όεν, exitialis, pernicioſus, Rob. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοεργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, maleficus, Heſ. (2) mortem ſeu interritum adferens. Ex ὄλλυμι, & ἔργον.

Ὀλοῇς, dat. pl. *Ion.* pro ὀλοαῖς, ab ὀλοός.

Ὀλοθούριον, ου, τὸ, genus tuberis ſpongioſi, Ariſtot. Hiſt. An. 1. 1. Plin. Nat. Hiſt. lib. 9. cap. a. 7. §. 71.

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, deletio, occiſio. Ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτής, οῦ, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitioſus. Ab eod. Hinc

Ὀλοθρευτικός, ή, όν, perimens, perdens.

Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, everto, exitium adfero. Ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, Heb. 11, 28. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. *Ion.* pro ὄλοιντο, ab ὄλλυμι.

Ὀλοίϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitialis, noxius. Ab ὀλοός.

Ὀλοιός, ή, όν, idem, Heſ. ubi Dat. pl. fœm. ὀλοιῇσι.

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, & τροχός.

Ὀλοκαρπόω, ῶ, totum adoleo, in holocauſtum offero ; ὁλοκαρπούμενον, quod totum offertur, f. 1. ind 3. pl. ὁλοκαρπωθήσονται, conſummabuntur. Ex ὅλος. Hinc

Ὀλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocauſtum.

Ὀλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὀλόκαυστον, ου, τὸ, holocauſtum, quod totum cremari ſolebat, Gl. Vet. adolitum. Ex ὅλος, & καίω.

Ὀλοκαυτέω, totum comburo, totam victimam cremo.

Ὀλοκαυτίζω, idem. Ab

Ὀλόκαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus crematus, totus combuſtus. Ex ὅλος, & καίω.

Ὀλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτέω, aor. 1. ὡλοκαύτωσα ; ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους, tauros combuſſerunt totos. Hinc

Ὀλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima ſ. hoſtia, quæ integra comburitur.

Ὀλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in quo victima tota crematur, Gl. Vet. flagrantia, holocauſtoma. Ab eod.

Ὀλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Ph. integratio. Ab

Ὁλόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, integer, totus, univerſus ; nullo vitio laborans, non vitioſus, Ph. integer, ut ὁλόκληρον, integrum, ſolidum ; item ὁλοκλήρου, aſſe, idem ; ut κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex aſſe, ſeu in ſolidum. Γίνεται τέκνα ὁλόκληρα ἐκ κολοβῶν, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 6.

Ὀλόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, integras tibias habens & nulla ex parte mutilas. A κνήμη.

Ὀλοκονίτις, ιδος, ἡ, olus quoddam ſylveſtre.

Ὀλόκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus conciſus, Suic. Ex ὅλος, & κόπτω.

Ὀλόκυκλος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* lunæ plenæ.

Ὀλολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus lucidus. Ex ὅλος, & λάμπω.

Ὀλόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus lapideus, totus e lapidibus factus, Rob.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum ſacrificantium ; jubilatio, lis ; (2) ululatus, Gl. Vet. ejulatus.

Ὀλόλυγμα, ατος, τὸ, idem.

Ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus, Gl. V. ὀλολυγμὸς ἀγροίκων, ruſticorum jubilatus.

Ὀλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium feminas ad coitum evocantium ; (2) ejulatus ; (3) avis quædam ſolitaria, acredula, vel ulula, Ph. ulula, ſtrix ; τὴν ὀλολυγόνα δὲ, τὴν γινομένην ἐν τῷ ὕδατι, οἱ βάτραχοι, οἱ ἄῤῥενες, ποιοῦσιν, ὅταν ἀνακαλῶνται τὰς θηλείας πρὸς τὴν ὀχείαν, Ariſt. Hiſt. An. 4, 9. Ab

ΟΛΟΛΥΖΩ, fut. ξω, ululo, ejulo ; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus ; jubilo, exulto. Ὀλόλυξαν θυγατέρες, Odyſſ. 3, 450. Ὀλολύξεται πᾶν δῶμα, Eur. El. 698.

Ὀλομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui membris eſt integris, omnibus membris conſtans, Gl. V. integer. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc

Ὀμομελία, ας, ἡ, integra natura & conſtitutio alicujus rei, qua nihil ipſi deeſt.

Ὀλονθος, ου, ὁ ϗ ἡ, fimo ſcatens. Ex ὅλος, & ὄνθος.

Ὄλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὤλεοντο, ab ὄλλυμι.

Ὀλονυκτίας, per totam noctem. A νύξ.

Ὀλοοίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, curſui pernicioſus, *Epith.* Scopuli. ap. Theoc. Ex ὀλοὸς, & τρίχω.

Ὀλοὸς, ὴ, ὸν, pernicioſus, exitioſus. Ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφροσι, dat. pl. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernicioſa conſilia agitans ſeu moliens, pernicioſus. Ex ὀλοὸς, & φρήν.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo univerſa agitat, qui omnium curam gerit ; (2) omniſcius ; nam aliqui apud Hom. pro ὀλοόφρων, legunt ὁλοόφρων, Il. 16, 630. Ex ὅλος, & φρήν.

Ὀλοπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus purpureus totus ex purpura. Ex ὅλος, & πορφύρα.

Ὀλόπτιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus univerſum corpus pennis tectum eſt ; (2) cujus alæ non ſunt ſciſſæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, & πτίλον.

ΟΛΟ´ΠΤΩ, f. ψω, vello, decortico. Ὤλοψας δὲ βίηφι. Callim. Hymn. in Dian. 77.

Ὀλόπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, triticum integrum, ſeu quod integrum coctum eſt.

Ὀλοῤῥιζεί, radice, radicitus. Ab

Ὀλόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum tota radice eſt. Ex ὅλος, ῥίζα.

ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer ; (2) ſolidus ; (3) univerſus, omnis, *eſt ætatis poſterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ου, univerſum, rerum univerſitas, ſumma rei ; at ὅλον, *Adv.* omnino.

Ὀλοσηρικὸς, ὴ, ὸν, totus ex ſerico, R.

Ὀλοσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus ferreus.

Ὀλοσπαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus detractus, Heſ. ubi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex ὅλος, & σπάω.

Ὀλοσπόνδειος, ον, *Epith.* verſus, qui totus e ſpondeis conſtat, Il. λ. 130.

Ὀλόστεον, τὸ, herba quaſi tota oſſea, ſed per antiphraſin ita dicta, quum tota mollis ſit. Ab

Ὀλόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus oſſeus, ex ſolido oſſe conſtans. Ex ὅλος, & ὀστέον, os.

Ὀλοσφύρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus ; ſolidus, Heſ. Plin. Ex ὅλος, & σφῦρα.

Ὀλοσφυρήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὀλοσφύρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, in Epig. idem & ex iiſd.

Ὀλοσφύριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex σφῦρα.

Ὀλόσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ὀλοσφύριον, τὸ, maſſa ſolidi, v. c. ferri. Ex iiſdem.

Ὀλοσχέρεια, ας, ἡ, integritas, conſummatio ; (2) craſſa & confuſa deſcriptio. Ab

Ὀλοσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, plenus, conſummatus ; (2) extremus, ſummus. Ex ὅλος, & χείρ.

Ὀλοσχερῶς, *Adv.* omnino, penitus, prorſus, plane ; (2) confuſe, generatim ; (3) temere, temerarie. Ab ὁλοσχερής.

Ὀλόσχιστος, ον, ſimplex, non e variis partibus vel ſegmentis conſutus, Plato.

Ὀλόσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, mariſcus, juncus omnium maximus & craſſiſſimus.

ΟΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi ; Nic.

Ὀλοσώματος, ὁ ϗ ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.

Ὀλοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plane abſolutus, prorſus finitus, perfectus, integer. A τελέω, *perficio.*

Ὀλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.

Ὀλότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, totius modi, totus.

Ὀλοτρόπως, *Adv.* toto modo, omnino, Suic.

Ὀλότροχος, ον, rotundus, v. c. lapis. A τρέχω.

Ὀλοῦμαι, *perdam,* f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω, *perdo.*

Ὀλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula.

Ὀλόφυγδος, ου, ὁ, puſtuloſus.

Ὀλοφυγδὼν, όνος, ἡ, puſtula ; quaſi ὀλοφλυγδὼν, & φλύζω.

Ὀλοφυδνὸς, ὴ, ὸν, lugubris, luctuoſus, *Hom. Il.* 5, 683. Ab ὀλοφύζω.

Ὀλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.

Ὀλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus abſolutus in natura ſua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, & φυή.

Ὀλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula ; qu. ὀλοφλυκτίς.

Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentum, ejulatus, ploratus. Ab

ΟΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro, lugeo ; (2) deploro, commiſereor ; ὀλοφυράμενος, aor. 1. m. lamentatus ; paſſ. ὀλοφυρθεὶς, idem. Ἀχιλλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν, Il. 11, 655. Ἀλλ᾽ ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, Theog. 1127. Hinc

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus ; (2) lamentatio, lamentum.

Ὀλοφυρτικὸς, ὴ, ὸν, ad lamenta ſeu lamentandum proclivis. Ab eod.

Ὀλοφυρτικῶς, lamentabiliter:

Ὀλοφώϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitialis ; (2) verſutus, improbus ; ὀλοφώϊα, vaframenta, verſutiæ. Ex ὄλλυμι, & φὼς, *homo.*

Ὀλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, plena voce canens. Ex ὅλος, & φωνή.

Ὀλόχαλκος, ον, totus ex ære.

Ὀλόχροος, *contr.* ὀλόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, toto corpore unum colorem habens. Ex χρόα.

Ὀλόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus ex auro factus, ex auro ſolido factus ; (2) totus auro inductus, *Joſ.*

Ὀλόψυχος, ον, ſincerus, candidus, integer animo. A ψυχή.

Ὀλοψύχως, *Adv.* toto animo.

ΟΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia ; vas olearium, & alicubi vinarium.

Ὄλπις, ιδος, ἡ, idem.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab ὄλυμπος.

Ὀλύμπια, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eod.

Ὀλυμπίαζε, *Adv.* ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία. Unde

Ὀλυμπιάθεν, *Adv.* ex Olympia, de Olympia.

Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria certaminis Olympiaci ; (2) certamen Olympiacum ; (3) Olympias, ſive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus menſibus ; (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.

Ὀλυμπιάσι, *Adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.

Ὀλυμπικὸς, ὴ, ὸν, Olympicus. Ab eod.

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια, & νικάω.

Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens ; (2) cœleſtis. Ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπόνδε, *Adv.* in Olympum, in cœlum.

ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altiſſimus, cujus vertex cælum tangere videtur ; (2) cœlum.

Ὀλυνθάζω, f. άσω, caprifico. Ab

ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, groſſus, ficus immatura, ſ. quæ ad plenam maturitatem non pervenit.

Ὀλυνθοφορέω, ῶ, groſſos ſeu abortus fero. Ab

Ὀλυνθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, groſſos ſeu abortus ferens. Ex ὄλυνθος, & φέρω.

ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſemen medium inter frumentum & hordeum, olyra, Gl. V. ſpelta. Ph. far, ador, ſiligo ; *Hom. Il.* 5, 196.

Ὀλυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, ſubcinericius panis, ſiligineus. Ab ὄλυρα.

Ὀλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ater inſtar atramenti ſepiarum, vel turbidus. Ab ὀλός.

Ὀλώϊος, ία, ιον, pernicioſus. Ab ὄλλυμι.

Ὄλωλε, *perdidit,* 3. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ὦλε.

Ὅλως, *Adv.* prorſus, omnino, totaliter, integre ; (2) in ſumma ; (3) ſane. Ab ὅλος.

Ὁμαδδέω, in unum cogo & coacervo, Heſ. ubi ὁμαδδέειν, ἀθροίζειν. Ab ὁμάς.

Ὁμαδέω, tumultuor ; ὁμάδησαν, a. 1. 3. pl. ſtrepitum excitarunt. Μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα, Odyſſ. 1. 365. Ab eod.

Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo ; (2) tumultus, ſtrepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμός.

Ὅμαιμις, ιδος, ἡ, ſoror. Ex ὁμὸς, & αἷμα.

Ὁμαιμονέστερος, ὁμαιμονεστέρα, conſanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.

Ὅμαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus ; (2) frater vel ſoror. Ex iiſd.

Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, conſanguinitas ; (2) fraternitas. Ab ὅμαιμος. Unde

Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, conſanguinitas, Gl. V.

Ὁμαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus. Ex ὁμὸς, & αἷμα.

Ὁμαιχμέω, ῶ, f. ήσω, ſimul milito, ſimul bellum ineo, ſimul jaculor. Ab ὅμαιχμος.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμαιχμίη, ης, ἡ, ſocietas belli, confœderatio. A præc.

Ὅμαιχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, arma conſocians, confœderatus ; exponitur etiam commilito. Ex ὁμοῦ, & αἰχμή.

Ὁμακοεῖον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Pythag. Ex ὁμοῦ, & ἀκούω.

Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός. Unde

Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo, Gl. V. plano, æquo, hoſtio ; (2) ad æquabilitatem redigo ; (3) adæquo, æqualis ſum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς οὐσίας, Ariſtot. Ὡμαλισμέναι πόλεις ὑπὸ τῶν συμφορῶν, Iſocr. Ab eod.

Ὁμαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio ; (2) æquabilis pronunciatio. Ab ὁμαλίζω. Unde

Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ.

Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hoſtorium, Gl. V.

Ὁμαλόδερμος, ον, glaber, lævis. A δέρμα.

Ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, planus ; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμοῦ.

Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas ; planities, Gl. V. Ab ὁμαλός. Unde

Ὁμαλύνω, planum reddo, complano ; æquabilem reddo, ad æquabilitatem redigo ; ὁμαλῦναι, a. 1. inf. complanare.

Ὁμαλόω, complano, Gl. V. Ab ὁμαλός.

Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter ; (2) pariter, ſine diſcrimine, nullo excepto ; (3) ſedate. Ab eod.

Ὁμάρτει, 3. ſing. præſ. imper. act. ab

Ὁμαρτέω, ῶ, fut. ήσω, ſequor, eo una cum, comitor. Εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον πείθειν ἐπᾴδουσ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας, Eurip. Iph. in. Au. 1240. Ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ, Heſiod. Ἔργ. 674. Οἶδ' ὁμαρτήσουσί σοι, Eur. Iph. in Tau. 1211. Ab

Ὁμαρτῆ, *Adv.* ſimul, una; *Hom. Il.* 5, 656. Ab ὁμοῦ, & ἄρω, ſ. αἴρω.

Ὁμαρτήσασα, *ſecuta*, a. 1. part. act. f. g.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, multitudo, omnes ſimul. Gl. V. ſumma, univerſitas. Ab ὁμοῦ.

Ὁμασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, una cum alio clypeum geſtans, commilito. Ex ὁμοῦ, & ἀσπίς.

Ὁμαυλία, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab

Ὅμαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohabitans, una pernoctans. Ex ὁμοῦ, & αὐλή.

Ὅμαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſonans, concinens. Ex αὐλὸς, *tibia*.

Ὀμβρέω, pluo; ὀμβροῦμαι, Ph. ὀμβρεῖται, imbricatur. Φλόγα αἰθέριον ὤμβρησεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Philo. Ab ὄμβρος. Hinc

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, quod pluit, pluvia.

Ὀμβρηγενὴς, ές, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.

Ὀμβρηλὸς, ή, όν, pluvioſus. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, ά, όν, idem & ab eod.

Ὀμβρήσαντος, gen. ſ. a. 1. part. act. verbi ὀμβρέω.

Ὀμβρία, ας, ἡ, pluvia nimboſa, nimbus. Ab eodem.

Ὀμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. Ab ὀμβρία.

Ὀμβρίκια, & ὀμβρίας, vocari omnium animalium fœtus a poëtis, ſcribit Pollux.

Ὀμβριμοεργὸς, οῦ, ὁ, magna & ardua facinora patrans. Ex ἐργόν.

Ὀμβριμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo magno & forti præditus, magnanimus.

Ὀμβριμόπατρος, & ὀμβριμοπάτρη, al. ὀβριμόπατρος, & ὀβριμοπάτρη.

Ὀμβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, impetuoſus, vehemens, ut imb. validus, fortis, robuſtus. Al. ὄβριμος.

Ὄμβριος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀφρῷ τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τοῦ ὀμβρίου ὕδατος, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 15. Ab ὄμβρος.

Ὀμβροβλύζων, pluviam fundens, Vulg. Lex.

Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Suid. Ex ὄμβρος, & βλύω.

ΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, imber, pluvia.

Ὀμβροτοκία, ἡ, pluviæ generatio. Ab

Ὀμβροτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος, & τίκτω.

Ὀμβροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, & φέρω.

Ὀμβροχαρὴς, ές, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciſcens, *Epith.* terræ, plantarum. A χαίρω.

Ὀμβρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.

Ὁμέθνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem gentis ſ. nationis, Suid. Ex ὁμοῦ, & ἔθνος.

Ὀμεῖται, 3. ſ. f. 2. ind. med. v. ὄμνυμι.

Ὁμέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ἑστία.

Ὁμευνετέω, una cubo. Ab

Ὁμευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex ὁμοῦ, & εὐνή.

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, uxor. A præc. Unde

Ὅμευνος, ου, ὁ, maritus.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimul congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati apud Hom. Ex ὁμοῦ, & ἀγείρω.

Ὁμηγυρίζω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς εἰς ἀγορὴν, Odyſſ. 16, 376. Ab

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum, Hom. Il. 20, 142. Ex ὁμοῦ, & ἄγυρις.

Ὁμήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui eorundem morum eſt. Ex ὁμοῦ, & ἦθος.

Ὁμήλικα, acc. ſing. ab ὁμῆλιξ.

Ὁμηλικία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas, Il. 5, 126. Ab

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem ætatis eſt. Ph. æqualis, coëqualis, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, coæquales, Gl. V.

Ὅμηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, veniens ſimul, comes viæ, Nonn. Ex ὁμοῦ, & ἔρχομαι. Hinc

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures ſimul eunt.

Ὁμηρα, de unico obſide, Mac. c. 1.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obſidum, obſidium; (2) pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῖον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμήρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, Homericus.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus, quod datur in obſidium; (2) obſes. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῦσαι nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηροῦσαι.

Ὁμηρεύω, ſum obſes. Θεᾷ θεὸς Ἥρα ποτ' ὡμήρευσε, Eur. Bac. 297. Τοὺς τε παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδωκεν, Herodian. Ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ὡμήρησεν, a. 1. 3. ſ. occurrit apud Hom. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς, Odyſſ. 16, 468. Ab eod.

Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V.

Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapſodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores & actores. Etiam familia in inſ. Chio. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica uſurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ή, όν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans, Comp. ὁμηρικώτερος, Sup. ὁμηρικώτατος.

Ὁμηρικῶς, Homerico more.

Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homeriſta, rhapſodus; ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηρισταὶ, Atellani, Gl. V. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρόκεντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis conſutum. Ex κέντρων, *cento.*

Ὁμηροκέντρωνες, ώνων, οἱ, idem. Ex iiſd.

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.

Ὅμηρον, ου, τὸ, pignus, quod eſt loco obſidis. Ab

ὍΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, obſes, Gl. V. ὅμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obſes, legatus; ὅμηροι, obſides, Gl. V. (2) cæcus Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὅμηρος, ου, ὁ, Homerus.

Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Ὁμίλει, 2. ſ. pr. imper. act. v.

Ὁμιλέω, in cœtu aliquorum verſor; (2) in alicujus colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; ſermocinor, Gl. V. (3) conſuetudinem habeo, conſueſco, etiam cum femina (4) alicui rei valde deditus ſum, ut ſtudiis, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, Theog. 36. Ab eod.

Ὁμιληδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδόν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congreſſus, congreſſus officioſus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὴς, qui converſari ſolet, cui frequens eſt converſatio cum aliquo; (2) diſcipulus, auditor. Ab eod.

Ὁμιλητικὸς, ή, όν, qui dextere verſatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis, Gl. Vet. tractator. Ab ὁμιλητής.

Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis; οὐχ ὁμιλητὸς immitis, aſper, ſævus.

Ὁμιλία, ας, ἡ, conſuetudo, commercium; (2) colloquium, collocutio, ſermo, diſputatio, concio de rebus ſacris, Ph. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλίη, ης ἡ, cœtus, collegium, Herod. Ab

ὉΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) ſtrepitus, tumultus.

ὈΜΙΧΕ'Ω, ῶ, meio, mingo, lotium reddo, Heſiod. Ἔργ. 725.

ὈΜΙ'ΧΛΗ, *Ion.* ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.

Ὀμιχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nebuloſus, caliginoſus. Ab ὀμίχλη.

Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, Heſ. ubi ὀμίχματα, οὐρήματα, urinæ excretiones. Ab ὀμιχέω.

Ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum, ſpectrum; (2) adſpectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lumina, Gl. V. ab ὄπτομαι.

Ὀμμάτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ocularis; ὀμμάτειος πόθος, amor oculis inſinuatus, Heſ. Ab ὄμμα.

Ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus, Dim. ab

Ὀμμάτιον, ου, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, fucandæ faciei ſerviens, *Epith.* fuci. Ex γράφω, *pingo.*

Ὀμματολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oculis fulgens. Ex λάμπω.

Ὀμματοστερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oculis privatus, cæcus, R. Ex ὄμμα, & στερέομαι.

Ὀμματόω, oculatum & vigilem reddo; perf. paſſ. part. ſine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

Ὄμνυ, 2. ſ. præſ. imper. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.

Ὀμνύεις, 2. ſ. præſ. indic. act. v.

ὈΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυεν, imperf. jurabat, ὄμνυθι, imperat. jura; inf. ὀμνύειν, & ὀμνύναι, jurare. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, *Poët.* ὀμόσσαι, jurare; imperat. ὄμοσον, jura. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς, Ariſt. Av. 451. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, Eur. Hipp. 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, Pind. Ol. 6, 24.

Ὁμοαιχμία, apud Heſ. pro ὁμαιχμία.

Ὁμοάριθμος, ejuſdem numeri. Lex Vulg.

Ὁμόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum alio vivens; conjux, Gl. Vet. Ex ὁμοῦ, & βίος.

Ὁμοβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimul germinans. A βλαστάνω.

Ὁμόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una conſultat; (2) qui ejuſdem eſt voluntatis. Ex ὅμος, & βουλὴ, vel βούλομαι.

Ὁμοβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ara cum alio communis eſt. Ex ὁμὸς, & βωμός.

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ καὶ αἱ, collactanei. Ex ὁμοῦ, & γάλα. Unde

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, collactaneus, Ph.

Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, qui ſimul generi ſunt unius ejuſdemque ſoceri vel ſocrus.

Ὁμόγαμος, ὁ καὶ ἡ, maritus, uxor.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ καὶ ἡ, uterinus frater. Ex ὁμοῦ, & γαστὴρ, *venter.* Hom. Il. 21, 95.

Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab

Ὁμογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem generis cognatus, Gl. V. gentilis, conſanguineus. Ex ὁμοῦ, & γένος. Hinc

Ὁμογενῶς, *Adv.* eodem genere.

Ὁμογνιέταρ, ερος, ὁ, frater, Eurip.

Ὁμογλωττέω, eadem lingua utor. Ab

Ὁμόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eadem lingua utitur, qui ejuſdem linguæ eſt. A γλῶττα.

Ὁμογνήσιοι, germani, Ph.

Ὁμόγνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus, Nonn. Quaſi ὁμογένητος.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quaſi ὁμογένιος, *per Sync.* Ex γένος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio, adſentior, Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare.

Ὁμογνωμόνως, æque, eodem animo.

Ὁμογνωμοσύνη, ἡ, conſenſus ſententiarum. Ab

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ejuſdem eſt ſententiæ, Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμὸς, & γνώμη.

Ὁμόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ ejuſdem ſunt generis. Ex ὁμὸς, & γείνομαι.

Ὁμόγραμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iiſdem lineis circumſcriptus. Ex ὁμὸς, & γραμμή.

Ὁμογραφέω, pari modo, h. e. iiſdem literis ſcribo verbum aliquod. Vox Gramm. A γράφω.

Ὁμοδέμνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem lecti ſ. ſtrati particeps eſt, conjux. A δέμνιον.

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, in ordinem me cogo, civilem me gero. Ab

Ὁμόδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem populi eſt, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores ſe componit. Ex ὁμὸς, & δῆμος.

Ὁμοδίαιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem victu utens, idem vitæ genus ſequens, Gl. Vet contubernalis, convictor. Ex ὁμὸς, & δίαιτα.

Ὁμοδογματέω, ῶ, ejuſdem ſum ſententiæ, idem ſentio. Ex ὁμȣ̃, & δόγμα.

Ὁμοδοξέω, ῶ, idem. Περὶ τȣτων ὁμοδοξȣ̃σι, Theophr.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio quorumdam, conſenſus opinionum; (2) par gloria. Ab

Ὁμόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem opinionis eſt; (2) pari gloria præditus, R. Ex ὁμὸς, & δόξα, *opinio, gloria.* Hinc

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloria.

Ὁμοδόρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cœnæ particeps ſeu ſocius. Ex ὁμȣ̃, & δόρπον.

Ὁμόδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſervus, conſerva.

Ὁμοδρομέω, ῶ una curro, concurro, Plut. Ex ὁμȣ̃, & δρόμος. Hinc

Ὁμοδρομία, ἡ, *Ion.* -μίη, concurſus, pugna.

Ὁμόδρομος, ον, qui una currit, comes curſus.

Ὁμοδύναμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, æque potens, R. Ex ὁμȣ̃, & δύναμις.

Ὁμοεθνέω, ejuſdem gentis ſum. Ab

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem generis ſ. nationis, Gl. Vet. ὁμόεθνος, congentilis. Ex ὁμός, & ἔθνος, *gens.* Hinc

Ὁμοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter ſe conſenſio, Hippoc.

Ὁμόεθνος, ον, ejuſdem gentis.

Ὁμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem ſpeciei eſt, ejuſdem generis. Ex εἶδος. Hinc

Ὁμοειδία, ας, ἡ, ſpeciei ſimilitudo, formæ convenientia.

Ὁμοειδῶς, eadem, ſimili forma.

Ὁμοερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem ſepto coercetur, iiſdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς, & ἕρκος.

Ὁμοέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμος, & ἑστία.

Ὁμόζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui unum idemque æmulatur.

Ὁμοζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſub eodem jugo eſt, conjux, conjunctus. Ex ζυγός.

Ὁμόζυγος, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, parijugis, alter equus in jugo; ὁμόζυγες, juges, Gl. V. juncti, bini. Ex iiſd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum ſimilitudo, morum conſenſio, concordia. Ab

Ὁμοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui eorumdem morum eſt, qui ſimilibus eſt moribus, Gl. V. ſimilis, conſuetus, ſolitus. Ex ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνέω, una fruticor. A θάμνος.

Ὁμόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμός.

Ὁμόθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pariter Deus, una vel ſimul Deus, ejuſdem divinitatis conſors.

Ὁμόθηλος, ὁ, collactaneus, cognatus.

Ὁμόθριξ, χος, ſimiles pilos habens, *Epith.* equi v. ὅτριχες.

Ὁμόθρονος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem throni conſors.

Ὁμόθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, *Adv.* uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) univerſi una, pariter, ſimul, Ph.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab

Ὁμόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unanimis, conſentiens, concors.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίην, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν.

Ὁμοιόαρκτος, ον, ſimul incipiens. Ab ἄρχομαι.

Ὁμοίιος, ſimilis, omnibus communis; omnibus æque pernicioſus; omnibus æque moleſtus, inſtans. Ab ὅμοιος, ſimilis, vel potius ab ὁμȣ̃, *ſimul,* & ἰέναι, ab εἶμι.

Ὁμοιοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque gravis, Suic. A βάρος.

Ὁμοιόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili victu utens.

Ὁμοιοβίοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὁμοιοβλαστάνειν, ſimiliter germinare, germine convenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis ſimilitudo. Ab

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt generis. Ex ὅμοιος, & γένος.

Ὁμοιογενῶς, ſimili genere.

Ὁμοιοειδὴς έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt ſpeciei. Ex ὅμοιος, & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμόθριξ.

Ὁμοιοκαρπέω, ſimiles fructus gigno. Ab

Ὁμοιόκαρπος, ὁ ϗ ἡ, ſimiles habens fructus.

Ὁμοιοκαταληκτέω, ſimiliter deſinens.

Ὁμοιοκατάληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter deſinens. Ex ὅμοιος, & καταλήγω. Hinc

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, ſimilitudo clauſulæ.

Ὁμοιόκριθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hordeo ſimilis. Ex ὅμοιος, & κριθὴ, *hordeum.*

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ ϗ ἡ, in partes tenues, ſimileſque diviſus, Sch. Ariſt.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio ſimilis, ſimilia verba. Ex ὅμοιος, & λόγος.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo partium, partes ſimiles. Vox Anaxag. Lucret. homœomeria. Ab

Ὁμοιομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſtans ex partibus ſimilibus, partes habens ſimiles. Ex ὅμοιος, & μέρος.

Ὁμοιομοȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis & ejuſdem eſſentiæ. Ex ȣ̓σία.

Ὁμοιόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilem formam habens, R. Ex μορφή.

Ὅμοιον, ſimilitudo, *Adverb.* ſimiliter; ὅμοια, *Adv. cum Dat.* perinde ut, pariter ac.

Ὁμοιοȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis eſſentiæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab ȣ̓σία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum ſimilitudo, ſimiles adfectus, naturæ ſimilitudo.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſimiliter adficior, iidem mihi ſunt adfectus, eadem natura ſum. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, Ariſtot. Ab

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſimiles ſunt adfectus, iiſdem adfectibus obnoxius, *it.* ſimilis naturæ. Ex ὅμοιος, & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, *Adv.* ſimilibus adfectionibus.

Ὁμοιόπιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem fidei. A πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ὲς, ſimiliter ornatus. A πρέπει.

Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejuſdem eſſe perſonæ.

Ὁμοιοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem perſonæ eſt, *Gramm.* A πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimiles habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui ſunt æqualis dignitatis & ætatis, Heſ. A πτερὸν.

Ὁμοιόπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter cadens, ſimiles caſus habens. A πτόω, vel πίπτω.

Ὁμοιοπτώτως, iiſdem caſibus.

Ὁμοιόπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tritico ſimilis.

Ὅμοιος, οία, οιον, ſimilis; (2) par, æqualis; aliquando & ὁμοῖος. Ab ὁμός.

Ὁμοιόσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ſignificans. Ex ὅμοιος, & σῆμα.

Ὁμοιόσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili cultu ſeu habitu utens. Ex ὅμοιος, & σκευή.

Ὁμοιόστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ore ſimilis. Ex ὅμοιος, & στόμα.

Ὁμοιοσύντακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis & ejuſdem conſtructionis. Ex συντάσσω.

Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejuſdem figuræ ſum, eumdem habitum ſervo. Ab

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem figuræ eſt, conformis. Ex Ὅμοιος, & σχῆμα.

Ὁμοιοσχημόνως, eadem forma.

Ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimili celeritate præditus, æque velox. Ex ταχύς.

Ὁμοιοταχῶς, *Adv.* ſimili celeritate.

Ὁμοιοτέλευτον, ȣ, τὸ, ſimilem clauſulam habens, ſimiliter deſinens. A τελευτή.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo; item æqualitas, parilitas, Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, ſimilem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, ſimili tono.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, ſimilis & idem prope modus; (2) morum ſimilitudo. Ab

Ὁμοιότροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſimilis & ejuſdem modi eſt; (2) qui ſimilibus præditus eſt moribus, ejuſdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, *Adv.* eodem modo.

Ὁμοιοτύπωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimili forma expreſſus.

Ὁμοιούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilis naturæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab ȣ̓σία.

Ὁμοιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter germinans, Suic. Ex ὅμοιος, & φέρω.

Ὁμοιόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimilem vocem habens. Ex ὅμοιος, & φωνή.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, ſimilitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, ejuſdem intervalli, durationis, temporis, *Epith.* pedum, ut Dactylus, & Anapæſtus.

Ὁμοιοχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, colore ſimilis. A χρῶμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo; (2) comparo, confero; ὁμοιȣ̃μαι, adſimilor; ὡμοιάθην, aor. 1. ſimilis factus ſum, inf. ὁμοιαθῆναι, *Poet.* ὁμοιαθήμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιῶ, ſimilis ſum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃; Marc. 4, 30. Ἄστροις ὁμοιαθῆναι, Eur. Hel. 139. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιαθήμεναι, *adſimilatum eſſe,* aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ὁμοιαθῆναι, ab ὁμοιόω.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo; ſimulacrum, figura expreſſa ad alicujus ſimilitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

Ὁμοιωματικὸς, ἡ, ὸν, ſimilitudinem ſignificans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen ſimilitudinis.

Ὁμοίως, *Adverb.* ſimiliter, ſimili modo, perinde, pariter, æque.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ſimilitudo, ſimulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum res ſimilitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui rerum ſimulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

Ὁμόκαπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad eumdem fumum ſive focum degens cum aliis, contubernalis.

Ὁμόκαπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem præſepe, vel eamdem menſam habens, commenſalis. Ex ὁμὸς, & κάπη.

Ὁμοκάτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans.

Ὁμοκέλευθος, ον, comes viæ.

Ὁμόκεντρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem centrum habens. A κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλεον, imperf. minabuntur, & *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. ſing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. A κέλω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, conſortium, Gl. V. Ab

Ὁμόκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cohæres, particeps. Ex ὁμȣ̃, & κλῆρος.

Ὁμοκλήσαντες, nom. pl. a. 1. act. part. v. ὁμοκλάω.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore, minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul vocatus cum alio. Ex ὁμȣ̃, & καλέω.

Ὁμοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul accumbens, Nonn. ubi ὁμοκλινέες. Ex ὁμȣ̃, & κλίνη.

Ὁμόκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eodem lecto eſt; (2) qui eadem menſa fruitur, Rob. Ex iiſdem.

Ὁμόκλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eodem tecto utens, ſimul manens cum alio. Ab

Ὁμοκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uterinus frater. Ex κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab

Ὁμόκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, ſimul cubans. A κοίτη.

Ὁμόλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem tori ſ. lecti conſors, conjux. Ex ὁμοῦ, & λέκτρον.

Ὁμολεξία, ἡ, conſenſus. A λέγω.

Ὁμόλεχος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjux.

Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, conſentio, adſentior, fateor; (2) ſpondeo, roganti promitto, deſpondeo, Gl. V. (3) præs fio; (4) conditiones, v. c. pacis accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, teſtor; (6) ſimilis ſum, reſpondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, aor. 1. ὡμολόγησα, confeſſus ſum, Gl. Vet. paſſ. ὁμολογεῖται conceſſum eſt, convenit, part. ὁμολογούμενον, quod in confeſſo eſt, conſentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθεὶς, votivus, Gl. V. perf. ὡμολογημένον, confeſſum, Gl. V. & ſine augmento ὁμολογημένον, condictum, Gl. V. ὡμολόγηται, conſtat, Ph. 3. ſing. p. Ὁμολογῶ σοι καταλύσειν, Thuc. τῆς εὐχῆς ἀπολαβέσθαι, Plut. πρὸς σὲ, Plato. μετὰ τῶν βαρβάρων, Æſchin. Ὡμολογήθη νῶϊν πλεύσαι οἴκαδε ἐμὲ, Plato.

Ὁμολογηθέντα, acc. ſ. aor. 1. paſſ. v. ὁμολογέω.

Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos, inter diſputantes, quod in confeſſo eſt.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confeſſio.

Ὁμολόγησις, ἡ, idem & ab eod.

Ὁμολογητὴς, οῦ, ὁ, ſponſor, Ph. (2) confeſſor, omnis vere Chriſtianus; ſtricte ὁμολογηταὶ, qui tormenta propter Chriſtum perpeſſi ſunt, ac liberati. Ab ὁμολογέω.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) conſenſus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio, Gl. V. confeſſio, profeſſio, ſtipulatio, ſponſio, pactio; (5) concinnitas. Ab

Ὁμόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſentiens, adſentiens, ejuſdem ſententiæ, conſentaneus; & ὁμόλογον, compromiſſum, pactum, Ph. Ex ὁμὸς, & λέγω.

Ὁμολογουμένως, *Adverb.* ex confeſſo, omnium conſenſu, manifeſte, citra controverſiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογέομαι.

Ὁμολόγως, idem.

Ὁμόλοχοι, ων, οἱ, qui ejuſdem ſunt cohortis. Ex ὁμὸς, & λόχος.

Ὁμομαστιγίας, ου, ὁ, particeps verberum; conſervus. Ab

Ὁμομάστιξ, γος, ὁ, idem.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμὸς, & μήτηρ.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, Poll. ubi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι.

Ὁμόναος, ου, ὁ ϗ ἡ, communi templo colitur.

Ὁμόνεκρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul, pariter mortuus; æque corruptus ac mortuorum cadavera.

Ὁμονήδυος, ου, ὁ, frater germanus, frater uterinus. Ex ὁμὸς, & νηδύς.

Ὁμονοεῖον, ου, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.

Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors ſum, concorditer vivo, conſentio, Gl. Vet. concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc

Ὁμονοητικὸς, ὴ, ὸν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propenſus.

Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, conſenſu.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, conſenſus, conſpiratio; (2) Deæ nomen. Ab

Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.

Ὁμόνομος, ον, iiſdem legibus utens Plat.

Ὁμουσιαστὴς, οῦ, ὁ, ὁμουσιασταὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμούσιον defendebant. Ab

Ὁμοούσιος, ὁ ϗ ἡ coëſſentialis, conſubſtantialis, ejuſdem eſſentiæ. Ex οὐσία. Hinc

Ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, conſubſtantialitas.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejuſdem ſunt pagi, V. L.

Ὁμοπαθέω, adſentio, obtempero, Plut. Ab

Ὁμοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iiſdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.

Ὁμοπαθῶς, cum ſimilitudine adfectuum, vel iiſdem adfectibus. A præc.

Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.

Ὁμοπάτριος, ου, ὁ, frater. Ex πατήρ.

Ὁμόπατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Sed pro eo dicitur ὄπατρος apud poët.

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλὸς. A πέδον.

Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conſpiratio, eadem fides. Ab

Ὁμόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in fide conſentiens, ejuſdem fidei. Ex ὁμὸς, & πίστις.

Ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμοῦ, & πλέκω.

Ὁμόπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex iiſd.

Ὁμοπλοέω, ῶ, ſimul navigo.

Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis ſocietas. Ab

Ὁμόπλοος, *contr.* ὁμόπλους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul navigans, navigationis ſocius.

Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui ſimul natat.

Ὁμόπολις, εως, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex eadem urbe eſt; (2) conterraneus, popularis.

Ὁμοπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul iter faciens. Ex ὁμοῦ, & πορεύομαι.

Ὁμοπραγέω, ſocius, conſocius ſum alicujus rei.

Ὁμοπράγμων, ονος, ſocius, adjutor. A πράσσω.

Ὁμοπροσκύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμὸς, & προσκυνέω.

Ὁμόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiliter alatus, ſimiliter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμοῦ, & πτερόν.

Ὁμοπτέρως, pari curſu, celeritate.

Ὁμόπτολις, idem quod ὁμόπολις.

Ὁμοπτώτως, *Adv.* eodem caſu. Ex πτόω.

Ὁμόργμα, ατος, τὸ, macula, labes.

Ὁμόργνυ, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠμόργνυ, ab

ΟΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ, f. ξω, tergo, abſtergo, imprimo, inuro, a. 1. med. inf. ὀμόρξασθαι, abſtergere, part. ὀμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὀμορξάμενος, Odyſſ. ο, 88.

Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, confinis ſeu conterminus ſum. Ὁμοροῦν χωρίον ἐκείνῳ, Plut. Ab ὅμορος.

Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμούρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas, Rob. Suic. Ab ὁμορέω.

Ὀμορξάμην, a. 1. ind. med. v. ὀμόργνυμι.

Ὀμόρξω, *tergam*, f. 1. indic. act.

Ὁμόριος, ον, idem quod.

Ὅμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμοῦ, & ὅρος.

Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V.

Ὁμορόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὀροφή.

Ὁμόροφος, vel ὁμόῤῥοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμόῤῥεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμοῦ, & ῥεῖθρον.

Ὁμόῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, uno eodemque ore dictus, concors, Nonn.

Ὁμοῤῥοή, ῆς, ἡ, confluvium, V. Lex.

Ὁμοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, conſtrepo; (2) conſentio. Δέδρακα τοὔργον εἴπερ ἥδ᾽ ὁμοῤῥοθεῖ, Soph. Antig. 542. Ab ὁμόῤῥοθος.

Ὁμοῤῥόθιος, ὁ ϗ ἡ, ſimul agitatus fluctibus.

Ὁμόῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul ſtrepitum aut ſonitum edens.

Ὁμόῤῥοια, ἡ, confluentia, confluxus. Ab

Ὁμόῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul fluens.

Ὁμόῤῥοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, compotor. Ex ὁμοῦ, & ῥοφέω.

Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hipp. Ab

Ὁμορυσμὸς, οῦ, ὁ, idem ib.

ΟΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſimilis, par.

Ὀμόσαι, aor. 1. inf. act. v. ὄμνυμι.

Ὁμόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem carnis, una caro cum alio. Ex ὁμὸς, & σάρξ.

Ὁμόσε, *Adv.* ſimul, eumdem in locum, eodem; ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conſerere. Ab ὁμός.

Ὀμόσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ὄμνυμι.

Ὁμοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque fortis ſeu validus. Ex σθένος.

Ὁμοσίπυοι, ων, οἱ, conjuges, quaſi ex uno penu victitantes. Ex ὁμὸς, & σιπύη.

Ὁμοσιτέω, una cibum capio. Ab

Ὁμόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor.

Ὁμόσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui iiſdem armis utitur.

Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab

Ὁμόσκηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνή. Hinc

Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνέω, ῶ, contubernalis ſum, in eodem tentorio habito.

Ὁμόσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cognatus, conſanguineus, frater. Ex σπλάγχνον.

Ὁμοσπονδέω, fœderis particeps ſum.

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, libaminum conſors; ejuſdem fœderis particeps, Gl. V. fœderatus. Ex ὁμὸς, & σπονδή.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul ſeminatus, una ſatus; (2) eadem ſtirpe ortus frater vel ſoror. Ex ὁμοῦ, & σπείρω.

Ὁμοσπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cum eadem, quacum alius, rem habet, Suic. Ex iiſd.

Ὀμόσσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act, *Poët.* pro ὀμόσῃ.

Ὄμοσσον, 3. ſing. a. 1. imper. act. *Poët.* pro ὄμοσον.

Ὁμόστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & στέγη.

Ὁμοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iiſdem veſtigiis incedens, *metaph.* conſentiens, concors. Ex στείβω.

Ὁμοστιχάω, ῶ, f. ήσω, ſimul procedo, una eo, comitor, Il. 15, 635. Ex στείχω.

Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Ὁμοστιχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimul incedens, vel cadens. Ex iiſd.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὁμόστιχος, in eodem verſu ſeu ordine locatus; (2) comes, qui ejuſdem eſt ordinis. Ex ὁμοῦ, & στοῖχος, vel στίχος.

Ὁμόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul mittitur, ſeu proficiſcitur, ejuſdem viæ comes. Ex ὁμοῦ, & στέλλω.

Ὁμόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem amore proſequens, concors in amore. Ex στοργή.

Ὁμόσφυρος, ὁ ϗ ἡ, cum alio iter facit, comes; exponitur & frater. Ex σφυρόν.

Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, eamdem formam ſeu habitum eumdem habens, uniformis. Ex ὁμὸς, & σχῆμα.

Ὀμόσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. v. ὄμνυμι.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. indic. med.

Ὁμοταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis. Ex ὁμὸς, & τάσσω, *ordino.*

Ὁμοταγῶς, eodem ordine.

Ὁμοτάλαντος, ον, ejuſdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.

Ὁμόταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ſepulchrum habens.

Ὁμοταχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æque velox. Ex ὁμὸς, & ταχύς.

Ὁμοταχῶς, *Adv.* ſimili celeritate.

Ὁμοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui idem tributum cum aliis pendit. Ex ὁμὸς, & τέλος.

Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo deſinens. A τελευτή.

Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ, & τέρμων.

Ὁμοτεχνέω, eamdem artem factito. Ab

Ὁμότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eamdem artem exercet, profitetur, ſeu factitat, Gl. Vet. ejuſdem artis. Ex ὁμὸς, & τέχνη.

Ὁμότηθος, ὁ ϗ ἡ, eadem nutrice uſus, eodem ubere lactatus. A τήθη.

Ὀμοτὴς, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. V. Ab ὄμνυμι, *juro.* Unde

Ὀμοτικὸς, ἡ, ὀν, jurativus, qui jurantis eſt, ut ὀμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.

Ὀμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab

Ὁμότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in pari habetur honore; qui paris eſt conditionis, Gl. V. collega, conſors. Ex ὁμὸς, & τιμή.

Ὁμοτίμως, pari dignitate.

Ὁμότιτθος, ου, ὁ ϗ ἡ, eadem nutrice uſus. Ex τιτθή.

Ὁμότοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, communem parietem habens, vicinus.

Ὁμότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, eumdem tenorem ſervans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμὸς, & τείνω.

Ὁμοτόνως, *Adv.* æquali ſeu eodem tenore.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, eadem utens menſa. Ex τράπεζα.

Ὁμότρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, una perſoratus, una penetrabilis, Nonnus.

Ὁμότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, eoſdem pilos habens. Ex ὁμὸς, & θρίξ.

Ὁμοτροπέω, iiſdem moribus ſum præditus, ſimilis ſum.

Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum ſimilitudo ſeu conformitas, ſimilitudo ſimp. Ab

Ὁμότροπος, ὁ ϗ ἡ, ſimilibus moribus præditus; (2) ejuſdem modi, ſimilis.

Ὁμοτρόπως, *Adv.* ſimiliter, eodem modo.

Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. Ab

Ὁμότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.

Ὁμοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquos ſimul alit. Ex iiſd.

Ὁμοῦ. *Adv.* una, ſimul, pariter; (2) eumdem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope; (5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ὁμοῦ τι, prope, παρετάξαντο πάσαις ὁμοῦ τι πολιτικαῖς δυνάμεσι, Plut. in Philopœm. cap. 10. Ὀλιγανδρίαν αἱ πρότερον στάσεις ϗ οἱ πόλεμοι περὶ πᾶσαν ὁμοῦ τι οἰκουμένην ἀπειργάσαντο, Id. de Oracul. defect. Ab ὁμός.

Ὁμουπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, eamdem hypoſtaſin habens. Ex ὁμοῦ, & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*

Ὁμουρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.

Ὅμουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμόριος.

Ὁμούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμοούσιος.

Ὁμουσιότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοουσιότης.

Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; *Epith.* Apollinis. A φημί.

Ὁμόφθογγος, ὁ ϗ ἡ, conſonans, ejuſdem ſoni.

Ὁμόφλοιος, ὁ ϗ ἡ, ſimilem corticem habens.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul it, comes. Ex ὁμοῦ, & φοιτάω, *eo.*

Ὁμοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, unanimis, concors.

Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui una cum alio conſultat, conſilii particeps; (2) unanimis, concors.

Ὁμοφρονέω, eadem ſum mente, conſentio.

Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio, unanimitas. Ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, unanimis, ejuſdem mentis, animi, ſeu ſententiæ, idem ſentiens. Ex ὁμὸς, & φρήν.

Ὁμοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem naturæ; (2) conſanguineus, cognatus. Ex ὁμὸς, & φυή. Hinc

Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.

Ὁμοφυλία, ας, ἡ, ſimilitudo; cognatio. Ab

Ὁμόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt gentis, generis, vel ſexus; (2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex ὁμὸς, & φῦλον.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce & lingua eadem utor.

Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejuſdem linguæ uſus. Ab

Ὁμόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, eamdem vocem ſeu eumdem ſonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμὸς, & φωνὴ, *vox.*

Ὁμοφώνως, *Adv.* eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.

Ὁμόφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁμὸς, & φῶς.

Ὁμοχοίνιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, eadem chœnice victitans, conſervus, commilito, quia milites & ſervi dimenſum acceptum conferebant & communes ex eo ſumptus faciebant.

Ὁμοχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color. Ab ὁμόχροος.

Ὁμοχρονέω, eodem tempore ſum, æqualis. Ab

Ὁμόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis, contemporaneus.

Ὁμόχροος, *contr.* ὁμόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem coloris, concolor. Ex χρόα.

Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρῶμα.

Ὁμοχώριος, ου, ὁ, conterraneus, Gl. V. Ex ὁμοῦ, & χώρα. Unde

Ὁμόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex eadem regione eſt, popularis, vicinus.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus idem ſuffragium eſt, eamdem fovens ſententiam; (2) qui una ſuffragium fert; (3) idem jus ſuffragii ferendi habens.

Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſub animo, concors ſum, conſentio.

Ὁμοψυχία, ἡ, unanimitas, concordia. Ab

Ὁμόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.

Ὁμοψύχως, *Adv.* unanimiter, uno animo.

Ὁμόω, unio, in unum redigo, Paſſ. ὁμοῦσθαι, uniri, a. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, Il. 16, 209. Ab ὁμός.

Ὀμόω, juro, Gl. V. inuſit. ſed ab hoc ſunt uſitata ὀμόσω, f. 1. & ὀμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, a. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, & ὄμνυμι. Ἕνεκα χρημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσῃς, *Iſocr.*

Ὄμπαι, fruges melle imbutæ ſacrificandæ.

Ὄμπια, omne genus bellaria, Heſ. Hinc

Ὀμπνειος, εία, ειον, vivendi & reſpirandi cauſſa almus, quo alimur, dives, magnus, copioſus, Heſ. Suid.

Ὀμπνειόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Heſ. Ex ὀμπ. & χείρ.

ΟΜΠΝΗ, ης, ἡ, fruges, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia.

Ὀμπνηρον, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, Heſ.

Ὄμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, Suid. Ἄλλος ἀροτρεύει σπόρον ὄμπνιον αὔλακι νείφων, Nonn. Paraph. 4, 36.

Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ uvæ ſuccus, ap. Dioſc. Ab ὄμφαξ. Unde

Ὀμφακίας, ου, ὁ, ex uvis immaturis expreſſus; (2) immitis, crudus, acerbus.

Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus ſum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.

Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, ſ. ex iis confectus; ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, Poll. Ph. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.

Ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.

Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum ex quo glans querna enaſcitur. Ab eod. Unde

Ὀμφακίτης, ου, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.

Ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis & melle.

Ὀμφακόρραξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, acerbos & immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ, & ῥάξ.

Ὀμφακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.

Ὀμφαλητομία, ας, ἡ, umbilici præciſio. Ab

Ὀμφαλητόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.

Ὀμφαλίον, ου, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλος.

Ὀμφάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; rotundus.

Ὀμφαλιστήρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.

Ὀμφαλόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum umbilicatum ferens.

ΟΜΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, umbilicus, umbo.

Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλητομία. Καὶ τῆς μαίας ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν οὐκ ἀστόχου διανοίας. Ariſtot. Hiſt. An. 7, 10.

Ὀμφαλοτόμος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ὀμφαλητ.

Ὀμφαλώδης, ες, umbilicaris.

Ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.

ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba; uva immatura, Ph. (2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.

ΟΜΦΗ, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, ſomnium; (2) vox. Hinc

Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus, vocalis.

Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.

Ὁμωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ, v. ὁμόω.

Ὁμῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ & ὦλαξ, pro αὖλαξ.

Ὀμώμοκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ὤμοκε, ab ὄμνυμι.

Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis ſum, idem nomen habeo.

Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab

Ὁμώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem nomen habens, cognominis. Gl. V. cognominatus; ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμώνυμον, æquivocum, Gl. V. Ex ὄνυμα.

Ὁμωνύμως, *Adv.* communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.

Ὁμωρόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὄροφος.

Ὁμώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὁμῶς, *Adv.* ſimiliter, æque, pariter; (2) ſimul una. Ab ὁμός.

Ὅμως, *Conjunct.* tamen. Ab eod.

Ὁμωχέτης, ου, ὁ, ὁμωχέται θεοὶ, dii earumdem libationum participes, in eodem templo coli ſoliti. Ex ὁμος, & ἔχω.

Ὄν, ὄντος, τὸ, Gl. V. τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab εἰμί.

Ὅν, *quem,* acc. ſing. ab ὅς, *qui.*

Ὄναγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potius οἰνάγρα.

Ὀνάγρινον χρῶμα, color qualis onagri.

Ὀναγρόβοτα, τὰ, onagrorum paſcua, locus paſcendis onagris ſive aſinis ſilveſtribus apta. Ex ὄναγρος, & βόσκω, *paſco.*

Ὄναγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aſinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.

Ὀναίμην, aor. 1. opt. med. per *Sync.* pro ὀνησαίμην, ab ὄνημι.

Ὄναμαι, fruor, f. ὀνήσομαι; opt. ὀναίμην, fruar. ὄναιο, fruere, conducat tibi. Οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, Eur. Med. 1351. Ab ὄνημι.

Ὀνάμενος, aor. 1. part. med. *per Syncop.* pro ὀνησάμενος.

ΟΝΑΡ, τὸ, inſomnium, ſomnium, viſio; (2) umbra & ſomnium vanum; κατ᾽ ὄναρ, & per ellipſin ὄναρ, per ſomnum, in ſomnis.

Ὀνάριον, ου, τὸ, aſellus. Dim. ab ὄνος.

Ὀνάσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει.

Ὄνασθαι, *frui,* præſ. inf. med. ab ὄναμαι, vel *juviſſe,* a. 1. inf. act. per *Sync.* pro ὀνήσασθαι, ab ὄνημι.

Ὄνασιν, *uſum,* acc. ſ. *Dor.* pro ὄνησιν.

Ὀνάσῃς, 2. ſ. aor. 1. conj. act. *Dor.* & *Poet.* pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.

Ὀνεία, ας, ἡ, pellis aſinina. Ab ὄνος.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὀνείατα, cibi. Ab ὄνημι vel ὄναρ.

Ὀνειδείη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, probrum, dedecus. Ab ὄνειδος.

Ὀνείδη, acc. pl. *contr.* pro ὀνείδεα, ab ὄνειδος. Unde

Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probroſe objicio. Τοιοῦτος ἂν, τοιαῦθ᾽ ὀνειδίζεις σποράν; Soph. Aj. 1315. Τοῦτ᾽ οὐκ ἴδ᾽ ὅπως αὐτ᾽ εἰς ἐμὲ τεύξειος τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι, id. Phil. 527. Κἀ ὀνειδίζω τύχας. Eur. Or. 4. Ὀνειδίζεις φίλοις, id. Al. 697.

Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ια, ιον, probroſus, contumelioſus; (2) exprobratorius.

Ὀνειδίσαντα, acc. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.

Ὀνειδίσει, 3. ſing. f. 1. ind.

Ὀνείδισις, ιας, ἡ, improperium, Gl. V.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, quod alicui probroſe objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum; (2) convicium; (3) turpitudo. Ab eod.

Ὀνειδιστὴρ, ῆρος, ὁ, probroſus, probro adficiens. Ab eod.

Ὀνειδιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ὀνειδιστικὸς, ὴ, ὸν, exprobratorius, exprobrationem habens.

Ὀνειδιστικῶς, *Adv.* probroſe, cum exprobratione, contumelioſe.

Ὀνειδίσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω.

ὌΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus.

Ὀνεῖον, ου, τὸ, ſtabulum aſinorum. Ab ὄνος.

Ὀνεῖος, εια, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

Ὄνειος, aſininus, ut ὄνειον κρέας, aſinina caro, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνείριος, εία, ειον, ad ſomnia pertinens. Ab ὄνειρος.

Ὀνειρογόνος, ου, ὁ, profluvium genituræ in ſomniis. V. Lex. ex Plin. Ex γονή.

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. Hinc

Ὀνειροκριτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſomniorum interpretationem pertinens; (2) qui ſomnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi ſomnia.

Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumelioſa oratio, quaſi ſomnij garrulitas. Ex ὄνειρος, & λέσχη.

Ὀνειρολογία, ας, ἡ, ſomniorum enarratio, ſermo de ſomniis. Ex ὄνειρος, & λόγος.

Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui ex ſomniis futura prædicit, ſeu vaticinatur.

Ὄνειρον, ου, τὸ, ſomnium. Ab ὄναρ.

Ὀνειροπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſomnio territus, qui ſomniis percellitur. Ex πλήσσω.

Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, ſomniorum interpretem ago; (2) ſomnio, ſomnium cerno. Ὀνειροπολεῖ ἵππους, Ariſt. Nub. 16. Ὀνειροπολεῖς περὶ σεαυτοῦ, id. Eq. 806. Πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, Dem. Ab

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ſomniis futura prædicens, ſomniorum conjector. Ex ὄνειρος, & πολέω.

Ὀνειροπομπὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnium, viſum, Gl. V. (2) Deus quietis. Ab ὄναρ.

Ὀνειροσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſomnia conſiderat, interpretatur.

Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſomnio viſus; (2) qui ſomnia interpretatur. Ex φαίνομαι.

Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſomniorum peritus, ſomniorum interpres. Ex ὄνειρος, & φρήν.

Ὀνείρω, *ſomnii*, gen. ſing. *Dor.* pro ὀνείρου.

Ὀνειρωγμὸς, οῦ, ὁ, inſomnium, inprimis de re Venerea; Ariſtot. Hiſt. An. 10, 3.

Ὀνειρώδης, ες, in ſomnis viſus; ſomniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.

Ὀνείρωξις, εως, ἡ, ipſa ſomniandi actio, ſomnium, Suid. Ab

Ὀνειρώττω, f. ξω, ſomnio; (2) ſomnium laſcivum ſomnio; (3) ſemen in ſomno emitto. Ab ὄνειρος.

Ὄνευος, ου, ὁ, ſucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc

Ὀνεύω, & ὀνεύομαι, ſuculam verſo & circumago.

Ὀνέω, juvo. Gl. V. Hinc ὀνήσω, f. 1. in præſ. uſitatius ὄνημι.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι.

Ὀνήιος, utilis, *Ion.* pro ὄνειος, ab ὄνημι.

Ὀνήιστος, utilis. Ab eod.

Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, aſinum agito. Ab

Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator aſini, Gl. V. agaſo, mulio. Ph. aſinarius. Ex ὄνος, & ἐλαύνω.

Ὀνήμενον, acc. ſ. part. præſ. paſſ. v.

ὌΝΗΜΙ, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, juvo, proſum, utilitatem adfero; ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι, utilitatem & fructum percipio, fruor. fut. ὀνήσομαι. Εὐπτίλω ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει, Phocyl. 116.

Ὄνημι, vitupero; ὄναμαι, vitupero, aor. 1. ὠνατο, vituperavit. Ὅτε μ' ὤνατο, Il. 17, 25.

Ὄνησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤνησε.

Ὀνήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὀνήσῃ.

Ὀνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, fructuoſus. Ab ὄνημι. Unde

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilitatem adferens, qui juvare poteſt. Ex ὄνησις, & φέρω.

Ὀνησιφόρως, cum fructu, utiliter.

Ὄνησο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. v. ὄνημι.

Ὀνητικὸς, utilis, qui prodeſſe poteſt.

Ὀνητὸς, ὴ, ὸν, unde commodum & utilitas percipi poteſt, utilis. Ab ὄνημι. Unde

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus.

Ὀνητὸς, vituperabilis, Heſ. ubi ὀνητὰ, μεμπτά. Ab ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνθηλεύω & ὀνθυλεύω, *proprie* fimo agrum adſpergo; deinde cibos exquiſite condio, quia ut fimo agri fœcundiores, ſic cibi condimentis delicatiores fiunt. *Ern.* Ab

ὌΝΘΟΣ, ου, ὁ, fimus ſeu ſtercus jumentorum, Hom. Il. 23, 775.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquiſitior ciborum apparatus.

Ὀνίας, ου, ὁ, ſcari piſcis genus. Ab ὄνος.

Ὀνιδία, ας, ἡ, ſtercus equinum. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τὸ, aſellus. Ab eod.

Ὀνικὸς, ὴ, ὸν, aſininus, aſinarius. Ab eod.

Ὀνίνημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνίνησιν, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ab ὀνίνημι, *juvo*. Ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, Hom. Il. 24, 45.

Ὀνὶς, ίδος, ἡ, ſtercus aſininum.

Ὀνίσκη, aſella, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνίσκος, ου, ὁ, aſellus; (2) piſcis quidam, aſellus; (3) inſectum multipes, cutio, porcellio; (4) ſucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, juvo, proſum, Gl. Vet. ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὀνέω.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, q. d. aſinaria, ſpecies origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, aſinum admitto, ſive facio, ut aſinus equam ineat; (2) uſurpatur de aſinis equas ineuntibus. Ex βαίνω.

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quæ aſino vehitur. Ex iiſdem.

Ὀνόβλιτον, ſpecies bliti.

Ὀνόγυρος, ου, ὁ, & ἀνάγυρις, Nic. Th. 71. carduus aſininus vulgaris, planta adverſus venena ſalutaris, tritaque graviter olens. Quibuſdam etiam ἀνάγυρος dicitur.

Ὀνοειδὴς, ὲς, Aſino ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, herbæ nomen, quæ potius οἰνοθήρας.

Ὄνοιτο, 3. ſ. præſ. opt. med. v. ὄνομαι.

Ὀνοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus, *animal*; (2) ſpecies dæmonum.

Ὀνοκηκὶς, ίδος, ἡ, q. d. galla aſinina.

Ὀνοκίνδιος ου, ὁ, agaſo, mulio, Dorienſibus; quaſi ex ὄνος, & κινέω, *moveo*.

Ὀνοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aſinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis, olori ſimilis. Ex κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedes aſininos habens. Ex ὄνος, & κῶλον, *pes*.

ὌΝΟΜΑ, ατος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus, obtentus honeſtus; (4) auctor, ſub cujus ſc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus perſona aliquid dicitur; (5) dicitur & pro homine ipſo, ſed cum relatione ad nomen; ut nomen Rom. pro Romanis: abſolute, & cum numero in ſac. Lib. per Hebraiſmum. *Ern.*

Ὀνόμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε.

Ὀνομαζέσθω, 3. ſ. præſ. imper. paſſ.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello; indigito, nuncupo, Gl. Vet. (2) celebro, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appellor. aor. 1. part. ὀνομασθεὶς, nominatus; p. ὠνομασμένος. Οὓς Ἑπειὸς ὠνόμαζε παῖς λεώς, Eur. Iph. in. Au. 283. Τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος; Ariſt. Av. 295. Ὄνομα ᾗ ὠνομάζετο Ἕλινος, Soph. Phil. 606. Ab ὄνομα.

Ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab

Ὀνομαθέτης, ου, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα, & τίθημι.

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὄνονται, carpunt, f. 1. ὀνόσομαι, *poët.* ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται, carpet, aor. 1. ὠνοσάμην, reprehendo; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, Il. 14, 95.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenſeo, vel percenſeo, aor. 1. ὠνόμηνα, *Ion.* & *Poët.* ὀνόμηνα, ὀνόμηνεν, appellavit, vocavit. Ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα Πανδώρην, Heſiod. Ἔργ. 80. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομάκλυτος, ου, vel ὀνομακλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celebris.

Ὀνόμαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὠνόμασε.

Ὀνόμασθεν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. *Ion.* *Æol.* & *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Ph. nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

Ὀνόμασιν, dat. pl. cum ν ab ὄνομα.

Ὀνόμασμα, ατος, τὸ, nomen, appellatio.

Ὀνομαστήρια, ων, τὰ, feſtum, quod celebratur ob impoſitionem nominis.

Ὀνομαστὴς, οῦ, ὁ, nominator, Ph. autumator.

Ὀνομαστὶ, *Adv.* nominatim, nomine.

Ὀνομαστικὸς, ὴ, ὸν, q. d. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικὸν, οῦ, ſc. βιβλίον, dictionarium, onomaſticum, ὀνομαστικὴ, (ſc. πτῶσις) nominativus, Gl. V.

Ὀνομαστικῶς, *Adv.* nominatim.

Ὀνομαστὸς, ὴ, ὸν, q. d. nominabilis, qui nominari poteſt, celebris, nobilis, clarus. Gl. V. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστῶς, *Adv.* clare, nobiliter.

Ὀνοματικῶς, *Adv.* idem quod ὀνομαστικῶς.

Ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo, in acta refero.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inſcriptio; (2) nomenclatura. Ab

Ὀνοματογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nominum ſcriptor, ſeu inſcriptor. Ex ὄνομα, & γράφω.

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impoſitio; nuncupatio, Gl. V. Ex ὄνομα, & θέσις.

Ὀνοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia, Ph. Ex iiſdem.

Ὀνοματοθετέω, nomen impono, fingo. Ab

Ὀνοματοθέτης, ου, ὁ, nominis impoſitor. Ex ὄνομα, & τίθημι.

Ὀνοματοθήρας, ου, ὁ, q. d. nominum auceps, vocabulorum captator. *Athen.* l. 14. Auceps ſyllabarum, *Cic.* de *Orator.* 1, 55. Ex ὄνομα, & θήρα, *venatio*.

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & καλέω, *voco*.

Ὀνοματολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nomen ſeu nomina dicit; nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & λέγω.

Ὀνοματομάχος, ου, ὁ, qui de nominibus pugnat, Suic. Ex ὄνομα, & μάχομαι.

Ὀνοματοποιέω, nomen ſ. nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a ſono, p.

part.

part. paſſ. ὠνοματοπεποιημένον, fictum a ſono.

Ὀνοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod.

Ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis ſ. vocabuli fictio; nominis fictio a ſono. Ab

Ὀνοματοποιὸς, οῦ, ὁ, nominis ſeu nominum, i. e. verborum ſeu vocabulorum fictor. Ex ὄνομα, & ποιέω.

Ὀνοματουργὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex ἔργον.

Ὀνόμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠνόμηνα, ab ὀνομαίνω.

Ὀνόπορδον, ου, τὸ, crepitus aſini, *herba*, quia aſini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος, & πορδή.

Ὀνόρυγχος, bunilia, Ph.

ὌΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, aſinus, aſina; (2) piſcis quidam; (3) locuſtæ genus; (4) inſectum, multipeda, cutio, porcellio; (5) axis; (6) fuſus; (7) ſuperior molæ lapis; (8) vaſis *inpr.* vinarii genus; (9) unio, quæ & μονὰς, & κύβος; (10) origani ſpecies; (11) machina quædam.

Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehenſio, vituperium. Ab ὄνομαι.

Ὀνοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura aſinina habens. Ex ὄνος, & σκέλος. Unde

Ὀνόσκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὈΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onoſma, herba.

Ὀνόσαιτο, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* verbi ὀνόω.

Ὀνοστάσιον, ου, τὸ, ſtabulum, Ph. Ex ὄνος, & στάσις.

Ὀνοστὸς, ἡ, ον, vituperandus, reprehenſione dignus. Ab ὄνομαι.

Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex aſino. Ex ὄνος, & σφαγή.

Ὀνοτάζω, vitupero, carpo, incuſo. Ὀνοτάζομαι, abominor, Æſch. Suppl. 11. Ab ὄνομαι.

Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.

Ὄνουρις, ιδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, & οὐρὰ, *cauda*.

Ὀνοφορβὸς, οῦ, ὁ, qui aſinos paſcit ac nutrit, aſinarius. Ex ὄνος, & φέρβω, *paſco*.

Ὀνοχειλὸς, vel ὀνοχειλὲς, & ὀνόχειλος, anchuſæ altera ſpecies. Ex ὄνος, & χεῖλος.

Ὀνόχηλος, ου, ὁ, ungulam aſini habens; ὀνόχηλον, anchuſæ ſpecies. Nic. Sch. quæ aliis ὀνόχειλος. Ex ὄνος, & χηλή.

Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo; uſitatius ὄνομαι. Μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο, Theoc. 26, ult. Ab ὄνημι.

Ὄντα, acc. ſing. part. præſ. v. εἰμί.

Ὄντα, τὰ, bona, facultates. Ab eod.

Ὄντι, *ei, qui eſt*, dat. ſing. part. ejuſd.

Ὅντινα, *quemque*, acc. ſing. ab ὅστις.

Ὄντως, *Adv.* vere, ſane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὢν, ὄντος, ab εἰμί.

Ὄνυμα, nomen, *Æol.* & *Dor.* pro ὄνομα. Hinc

Ὀνυμάζω, & ὀνυμαίνω, appello.

ὌΝΥΞ, υχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fidiculæ, Gl. V. (4) pars cordis; (5) pars folii roſæ ſuperior; (6) gemma quædam, onyx; (7) marmoris ſpecies; (8) operculum conchylii; (9) oſtreum; (10) frutex quidam.

Ὀνυχίζω, f. ίσω, *Att.* ιῶ, ungulam divido; (2) ungues præcido, vel reſeco; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo. Ab ὄνυξ.

Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde

Ὀνύχιον, ου, τὸ, unguiculus, Gl. V. ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.

Ὀνυχισμὸς, οῦ, ὁ, unguium reſectio. Ab ὀνυχίζω.

Ὀνυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula.

Ὀνυχιστήριον, ου, τὸ, culter ad recidendos ungues, Gl. Vet. unguicularium. Ab eod.

Ὀνυχίτης, ου, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.

Ὀνυχῖτις, ιδος, ἡ. ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, dicta a ſimilitudine venarum onychis lapidis.

Ὀνυχογραφέω, ῶ, fut. ήσω, unguibus ſcalpo vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφω.

Ὀνυχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, unguium ſpeciem habens. Ex ὄνυχος, & εἶδος.

Ὀνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aſininus, qui aſinini generis eſt. Ab ὄνος.

Ὄνω, f. ὀσῶ, proſum, Sch. Soph.

ὈΝΩΝΙ͂Σ, ίδος, ἡ, ononis, *planta*.

Ὀξαλὶς, ιδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi ſpecies, vulgo acetoſa, *Angl.* 𝔖𝔬𝔯𝔯𝔢𝔩. Ab ὄξος.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὀξὺς, & ἅλμη, *ſalſugo*.

Ὀξέα, *Adv.* acute. Ab ὀξύ.

Ὀξέα, δένδρον, *arbor*, ornus, Gl. V.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, acuta; (2) haſta, Suid. Ab ὀξύς.

Ὀξείδιον, ου, τὸ, Dim. idem quod ὄξος.

Ὀξέλαιον, ου, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὀξὺς, & ἔλαιον.

Ὀξέως, *Adv.* acute; (2) celeriter, velociter, repente, raptim. Ab ὀξύς.

Ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum reſipiens, acetarius.

Ὀξίζω, f. ίσω, aceo, acidus ſum, acorem refero. Ph. aceſco. Ab ὄξος.

Ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis ſtilis, Heſ. Ab eod.

Ὀξίνης, ου, ὁ, ut ὀξίνης, οἶνος, vinum, quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος.

Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum adſervatur, vel in menſa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt. Ab eod.

Ὀξοπώλης, ου, ὁ, aceti venditor.

Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *it.* vinum medicatum, ut myrrhatum & inde amarum. Ab ὀξύς. Unde

Ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti non abſimilis.

Ὀξυάδω, acuta voce cano.

Ὀξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excreſcens.

Ὀξυάκανθος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀξυβάφιον, ου, τὸ, acetabulum, Ph. Ex ὄξος, & βαφή.

Ὀξύβαφον, ου, τὸ, acetabulum, Gl. V. acetarium, Ph. Ex iiſd.

Ὀξύβαφος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutum habens cuſpidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξὺς, & βέλος.

Ὀξυβλέπτης, ου, ὁ, diſpex, Ph. diſpiciens, acute cernens. Ex ὀξὺς, & βλέπω. Unde

Ὀξυβλεψία, ας, ἡ, acutus viſus.

Ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, ου, ὁ, acutum clamans. Ex ὀξὺς, & βοάω.

Ὀξυβολέω, celeriter jaculor. Ex βάλλω.

Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac, quod acuit. Hinc

Ὀξυγαλάκτινος, ινη, ινον, ex acido lacte confectus.

Ὀξύγαρον, τὸ, garum aceto conditum. Gl. V.

Ὀξύγγιον, unguina, arvina, axungia, Gl. V.

Ὀξυγένειος, ὁ καὶ ἡ, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον.

Ὀξυγένυς, υος, ἡ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Poll.

Ὀξύγη, ης, ἡ, bufo, Gl. V.

Ὀξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulſa acida. Ex ὄξος, & γλυκύς.

Ὀξύγλυκον, dulcacidum. Ph. Ex iiſd.

Ὀξύγλυκυς, εια, υ, dulciter acris. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor favorum decoctus, mulſa acida; dulcacidum, Gl. V. Ex iiſd.

Ὀξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.

Ὀξυγράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter ſcribens. Ex ὀξὺς, & γράφω.

Ὀξυγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, angulum acutum habens. Ex γωνία.

Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen viſus, acies oculorum. Ab ὀξυδερκής. Unde

Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno.

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutum cernens, perſpicax. Ex ὀξὺς, & δέρκω. Hinc

Ὀξυδερκικὸς, ἡ, ὸν, ad viſus acumen faciens.

Ὀξυδερκῶς, acute, viſu acuto.

Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὀξὺς, & δέρκω, δέδορκα.

Ὀξυδορκὴς, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὀξυδερκής.

Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Ph.

Ὀξυδορκικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀξυδερκικός.

Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro, Suid. Ab

Ὀξύδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, velociter currens.

Ὀξυέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutos capillos habens. Ex ἔθειρα.

Ὀξύζω, aceſco, aceo, Gl. V. Ab ὀξύς.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. Ab

Ὀξυήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, acute audiens, qui acuto auditu eſt præditus. Εἰσὶ δέ τινες οἵ φασι καὶ μάλιστα ὀξυηκόους εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, Ariſtot. Hiſt. An. 4, 8. Ex ὀξὺς, & ἀκούω, *audio*, unde ἀκοὴ, *auditus*.

Ὀξυῆχος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutum ſonum edens.

Ὀξυθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter interficiens.

Ὀξύθηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde acutus.

Ὀξυθήκτως, valde acute.

Ὀξυθρήνητος, ον, valde lamentabilis.

Ὀξυθυμέω, ῶ, fut. ήσω, iræ ſum impotens, præcipiti ira excandeſco. Ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα Εὐριπίδῃ, Ariſt. Θεσμ. 473. Ab ὀξύθυμος. Unde

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia.

Ὀξυθυμία, ας, ἡ, & ὀξυθυμια, purgamenta, ſordes.

Ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienſes in triviis ponebant; (2) ligna, ex quibus ſuſpenduntur aliqui.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, præceps ad iram.

Ὀξύϊνος, ίνη, ινον, ex oxya arbore confectus. Ab ὀξύα.

Ὀξυκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus. Ex καρδία.

Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutum caput habens. Ex ὀξὺς, & κάρηνον.

Ὀξύκεδρος, ου, ἡ, cedrus acuta.

Ὀξυκέρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, acuta cornua habens. Ex ὀξὺς, & κέρας.

Ὀξυκέρως, ατος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex iiſd.

Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, acuminatum caput habens. Ex κεφαλή.

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex ὀξὺς, & κινέω.

Ὀξύκρατον, ου, τὸ, potio ex aceto & aqua. Ph. poſca. Ex ὄξος, & κεράω, *miſceo*.

Ὀξυκώκυτος, ον, valde flebilis.

Ὀξυλάβεια, ας, ἡ, ſtrenuitas, in agendo celeritas.

Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capeſſo & adgredior. Ab

Ὀξυλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtrenuus, acer; (2) celer, acer in rapiendo, rapax. *Epith.* animalium rapacium. Φύσει ὁ ἀετός ἐστι φθονερὸς καὶ ὀξύπεινος, ἔτι δὲ ὀξυλαβής, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 34. Ex ὀξὺς, & λαμβάνω.

Ὀξυλάβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀξυλάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, acute loquens.

Ὀξυλάπαθον, ου, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus.

Ὀξυλίπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aceto & pingui aliquo imbutus.

Ὀξυλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex λίπος.

Ὀξυμάθεια, vel-θία, ας, ἡ, celeritas diſcendi. Ab

Ὀξυμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, celeriter diſcens. Ex μανθάνω.

Ὀξύμαλα, mala acida. *Dor.* pro ὀξύμηλα.

Ὀξυμελὴς, ὲς, acuta voce canens. A μέλος.

Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, potio ex melle & aceto, acetum mulſum. Ex ὄξος, & μέλι.

Ὀξυμελίκρατον, *Ion.* ὀξυμελίκρητον, idem. Ex ὀξύμελι, & κεράω, vel ex ὄξος, & μελίκρατον.

Ὀξυμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, acute excogitatus. Ex μέριμνα.

Ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.

'Οξύμολπος, ὁ ϗ ἡ, acute canens. A μολπή.

'Οξύμορφος, ὁ ϗ ἡ, ſubito formatus. A μορφή.

'Οξυμυρσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, ſylveſtris. Hinc

'Οξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto ſilveſtri formatus.

'Οξύμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ȣ, dictum acutum, tametſi primo intuitu ſtultum videatur.

'Οξυνίτης, ου, *Epith.* vini Hippoc. Ab ὀξύς

'Οξυντὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalprum, Suic. Ab

'Οξύνω, fut. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, inſtigo, incito; (4) acidum reddo; (5) aceſco, in acorem vertor; ὀξύνομαι, acidus fio, aceſco. 'Οξύνειν τὴν τελευταίαν, ſcil. ſυλλαβὴν, Athen. Σίδηρος ſίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ ἢ παροξυνεῖ πρόσωπον ἑταίρου, Prov. 27, 17. Ab ὀξύς.

'Οξυόεις όεσσα, όεν, ex arbore oxya confectus. Ab ὀξύα.

'Οξυόστρακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutiteſtaceus. Ex ὄστρακον, *teſta.*

'Οξυπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πηγνύω.

'Οξυπαθῶς, *Adv.* acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.

'Οξυπείνης, ȣ, ὁ, famelicus. Ex πεῖνα.

'Οξύπεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vehementi fame cruciatur, qui valde cupit. Ex iiſdem.

'Οξυπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus, Heſ. A πεύκη.

'Οξύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acidus, Gl. V.

'Οξυποδέω, ῶ, addenſo, denſo, Gl. V. ὀξυποδεῖν, graſſari. Ph. Ab ὀξύπȣς. Unde

'Οξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addenſatio.

'Οξυπόριον, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. Ab

'Οξύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cito tranſit. Ex ὀξὺς, & πείρω.

'Οξύπȣς, οδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeres pedes habens, Gl. V. acupedius.

'Οξύπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutam proram (cuſpidem) habens, *Epith.* haſtæ.

'Οξύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, veloces pennas habens, Suic. A πτερόν.

'Οξύπυκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Muſicos denſitas acutorum ſonorum in ſupremis gradibus muſicæ ſcalæ.

'Οξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc

'Οξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto.

'Οξυρεγμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui acidum ructum emittit. Ab eod.

'Οξυρόδινον, vel ὀξυῤῥόδινον, ȣ, τὸ, ſc. ἔλαιον, oleum roſaceum aceto temperatum. Ex ὀξὺς, & ῥόδινος.

'Οξυῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter repens; (2) agilis; (3) propenſus. Ex ὀξὺς, & ῥέπω.

'Οξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui acuto eſt naſo.

'Οξύῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς, & ῥοπή.

'Οξυῤῥόπως, *Adverb.* celeriter, cum impetu, acriter.

'Οξύῤῥογχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum roſtrum habens.

'ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, acutus, ut enſis, cuſpis; (2) acutus ſenſu, voce, animo; (3) acutus, i. e. acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, ſubitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.

'Οξὺς, lumbus, Erot. ap. Hipp. ὀξύϊ, ὀσφύϊ.

'Οξύστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum os ſeu roſtrum habens; (2) acute ſcindens, acutam cuſpidem habens; (3) acutam ſ. argutam vocem habens. A στόμα.

'Οξύσχοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutus juncus, Gl. V. hibiſcum, juncus.

'Οξύτατα, *Adv.* acutiſſime, quam ociſſime, Gl. V. ὀξύτατος, ociſſimus, Gl. V. Superl. ab ὀξύ.

'Οξυτέλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutum finem habens, in acutum ſonum deſinens. Ex τελευτή.

'Οξυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξὺς, & τείνω.

'Οξύτερον, *Adv.* ocius, Gl. V. Ab ὀξύ.

'Οξυτέρως, idem & ab eod.

'Οξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) ſtudium acre, intentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.

'Οξυτόκιον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab

'Οξυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.

'Οξυτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acute ſecans; (2) acutus, Suic. A τέμνω.

'Οξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, anguſtus ſum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Ab

'Οξύτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui acuto tono finitur, cujus ultima ſyllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαὶ, acuti & magni ejulatus.

'Οξυτόνως, *Adv.* cum acuto accentu.

'Οξύτορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ut ὀξύτορος ἧλος, χαλινὸς, φωνὴ, acutus. A τείρω.

'Οξυτρίφυλλον, ȣ, τὸ, acutum trifolium.

'Οξυφάγος, ȣ, ὁ, piſcis nomen, ap. Opp.

'Οξυφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, acute videns. A φάος.

'Οξυφεγγὴς, ὲς, valde ſplendens. A φέγγος.

'Οξύφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acute ſonans.

'Οξυφλεγμασία, ας, ἡ, acute & vehemens inflammatio.

'Οξύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, acutum ſapiens, acri & ſolerti mente præditus. A φρήν.

'Οξύφυλλον, ȣ, τὸ, acuta folia habens; herba.

'Οξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφωνος.

'Οξύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acutam vocem habens. A φωνή.

'Οξύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, promtus, expeditus manu. Hinc

'Οξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus.

'Οξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. Ab

'Οξύχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubito & graviter iraſcitur, Ph. bilioſus, cerebroſus, irritabilis, litigioſus, iracundus. A χολή.

'Οξυχόλως, ira gravi.

'Οξυωπέστερος, acutioris viſus, & ὀξυωπέστατος, acutiſſimi viſus, Comp. & Superl. ab ὀξυωπής. Unde

'Οξυωπέω, ῶ, acutum cerno.

'Οξυωπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel ὀξυώπης, acutum cernens, acutos habens oculos. Ὁ δὲ ἀετὸς ὀξυωπέστατος μὲν ἐστι, ϗ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, ϗ τὸ μὴ βουλόμενον κόπτει, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 34. Ex ὀξὺς, & ὤψ.

'Οξυωπία, ας, ἡ, acutus viſus, acies oculorum. Ab ὀξυωπής.

'Οξυωπίας, ȣ, ὁ, acutum cernens. Ab eod.

'Οξυωπὸς, ὴ, ὸν, cui ſunt acuti oculi.

'Οξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, acetoſus, acidus. Ab ὄξος.

'Ὅȣ, cujus, gen. ſing. *Poët.* pro ȣ̃, ab ὅς, *qui.*

'Οπαδέω, comitor, ſector, Heſ. Ab

'Οπαδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui ſequi aliquem jubetur, comes, adſecla, adſectator. Ab

'ΟΠΑ'ΖΩ, fut. άσω, perſequor; (2) ſequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὀπάζομαι, comitem accipio, a perſequenti premor; ὀπάσσας, a. 1. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuiſſet. Κειλιοπώλῃσι ἢ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, Ariſt. Eq. 200. Ὀπάζει ἢ νίκην, id. Θεσμ. 981. δῶρον τινὶ, Theoc. 27, 55.

'Οπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen eſt. Ab ὀπή. Unde

'Οπαῖον, ȣ, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit.

'Οπανίκα, *Dor.* pro ὁπηνίκα, *quando.*

'Οπασσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤπασα, ab ὀπάζω.

'Οπάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀπάσας.

'Οπάσσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poët.* pro ὀπάσαις.

'Οπάτριος, idem quod ὁμοπάτριος.

'Ὄπατρος, ȣ, ὁ, eodem patre genitus. Ab ὁμόπατρος, ȣ, ὁ, *per Syncop.* ex ὁμὸς, & πατήρ.

'Οπάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, comes. Ab ὀπάζω.

'Ὅπερ, quod, Gl. V. Ab ὅς, ἥ, ὅ.

'Ὅπερ, ἂν, quidquid.

'Ὅπερ, δὴ, quodlibet, Ph.

'Ὅπερ δήποτε, quodcumque, Gl. V.

'Οπεὺς, έως, ὁ, ſubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

'Οπεύω, circumſpicio, video, & ὀπεύεσθαι, omina captare, augurari; ſed pro hoc tutius ὀπιπεύεσθαι. Ab ὀπὴ, vel ὄψ, *vox.*

'Οπέωνες, *Ion.* pro ὀπάονες, Herodot.

'ΟΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, ſpecus, Gl. V.

'ΟΠΗ, *Adv.* ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔσθ' ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπη ἂν, quocumque, quemcumque in locum; ὅπη ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὀπητιοῦν, aliquid, alicujus momenti.

'Οπηδεύω, comitor, Etym. ex Apoll.

'Οπηδέω, ῶ, comitor, comes ſum, adſector. Χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr. Τȣ̃το δ' ἀεισθεῖσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖν, Dion. Περ. 547. Ab ὀπηδός. Hinc

'Οπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adſectator, Heſ.

'Οπηδὸς, ȣ̃, ὁ, id. quod ὀπαδὸς, Att. Euſt.

'Οπηλίκος, ὁ ϗ ἡ, quantus. Hinc

'Οπηλικοσȣ̃ν, quantuſcumque; & in Neutr. ὁπηλικονȣ̃ν, quantumcunque. A πηλίκος.

'Οπηνίκα, *Adv.* quum, quando, poſtquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, *quando.*

'Οπήτιον, ȣ, τὸ, ſubula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.

'Οπητιȣ̃ν, aliquid, alicujus momenti. Ab ὅπη, τὶ, & ȣ̃ν.

'Οπὶ, dat. ſing. ab ὄψ, *vox.*

'Οπίας, ȣ, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caſeus coagulo ficulneo coagulatus. Ariſtoph. per jocum

'Οπίαν, vocat τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.

'Οπιδνὸς, ὴ, ὸν, reverendus, cavendus, vel extimeſcendus; ὀπιδνοτάτη, ſummopere cavenda, maxime extimeſcenda. Ab ὄπις.

'Οπίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ὠπίζετο, ab

'Οπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τῶν ȣ̓χ' ὀπίζετο μῆνιν, Heſiod. Ασπ. 21. Ἀλλὰ ſὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, Odyſſ. 13, 148. Μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν. Hom. Il. 18, 216. Ab eodem.

'Οπίζω, f. ίσω, ſuccum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciſo, vel caulem incido ſucci gratia. Ab ὀπός.

'Οπιθε, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. V.

'ΟΠΙΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, opicus, deformis, ſordidus, immundus, Vet. Lex.

'Ὄπιον, ȣ, τὸ, opium, ſuccus lacteus, qui papaveris ſcapo inciſo emanat. Ab ὀπός.

'Οπιπευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui circumſpicit diligenter aliquid. A

'Οπιπεύω, idem quod

'Οπιπτεύω, fut. εύσω, inſpicio, circumſpicio, oculis luſtro. Τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας, Il. 4, 371. Ab ὄπτομαι.

'ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, conſideratio, reſpectus; (3) adſpectus. Ἐκ ἢ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν ȣ̓κ ἀλέγοντες, Hom. Il. 16, 388.

'Οπισαμβῶ, itio retrograda, Euſt. ex quodam Lex. Quaſi ex ὀπίσω, & ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, aſcendere.

'Ὄπισθε, vel ὄπισθεν, *Adv.* a tergo, pone; (2) poſterius, in poſterum, poſthac, poſtea. Hinc ὁ ὄπισθεν, poſterior, ſequens. Ab ὀπίζω.

'Οπισθένας, αρος, τὸ, poſterior pars manus & quaſi averſa. Ex ὀπίσω, & θέναρ.

'Οπίσθια, ων, τὰ, poſtilena, Ph. poſteriora, Gl. V. Ab ὄπισθε.

'Οπισθίδιος, ια, ιον, poſticus. Ab ὄπισθεν.

Ὀπίσθιος, ία, ιον, poſticus, poſterior. Ab eodem.

Ὀπισθίως, *Adv.* pone, a tergo, retrorſum.

Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὄπισθεν, & βαίνω.

Ὀπισθοβατικὸς, ὴ, ὸν, retro inſiliens. Ex iiſdem.

Ὀπισθόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab averſa parte ſcriptus; de libro & charta. Ex ὄπισθεν, & γράφω.

Ὀπισθοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui digitos habet retro inverſos, R. Ex ὄπισθεν, & δάκτυλος.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tergo ſeu retro ligatus. Ex ὄπισθεν, & δετός.

Ὀπισθοδίωξις, εως, ἡ, idem quod παλίωξις opp. προδιώξει, Sch. Heſ.

Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, poſtica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, poſticula. Ex ὄπισθεν, & δόμος.

Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo poſterior ſive capitis, ſive totius corporis pars velabatur.

Ὀπισθοκάρπιον, ου, τὸ. fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπισθεν, & καρπός.

Ὀπισθοκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pone ſequitur, adſectator.

Ὀπισθόκεντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui aculeus in poſteriori parte corporis eſt, aculeum in cauda habens. Ex κέντρον.

Ὀπισθοκέφαλον, ου, τὸ, occiput, Gl. V. Ex κεφαλή.

Ὀπισθοκόμης, ου, ὁ, a tergo comatus. Ex κόμη.

Ὀπισθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὀπισθοκράνιον, ου, τὸ, occipitium, Ph.

Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres.

Ὀπισθοκύφωσις, εως, ἡ, ſpinæ in poſteriorem partem contorſio.

Ὀπισθονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui retro ambulans paſcitur, qui præpoſtere paſcitur; ut ὀπισθόνομοι βόες. Ex νέμω, *paſco*.

Ὀπισθονύγης, έος, ὁ ϗ ἡ, a tergo pungens. Ex νύσσω, unde a. 2. ἐνύγην.

Ὀπισθοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrogradus. Ex πείρω.

Ὀπισθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pone gradiens, pone ſequens; *Epith.* famulorum; (2) retrocedens.

Ὀπισθορμέω, retrocedo, Heſ. Hinc

Ὀπισθόρμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, retro cedens, retrogradus.

Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis apud Comicos.

Ὀπισθοτίλα, ης, ἡ, ſepia; ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾶν, poſt ſe emittendo atramentum ſuum.

Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulſio partium in poſteriora, partium poſteriorum diſtenſio.

Ὀπισθοτονικὸς, ὴ, ὸν, cui quodam rigore nervorum caput ſcapulis annexum eſt, cui cervix reflexa eſt in poſteriorem partem.

Ὀπισθοτονικῶς, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa eſt in poſteriorem partem.

Ὀπισθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in averſum tendens aut tentus; retrotorſus, Gl. V. (2) *Subſt.* idem quod ὀπισθοτονία; (3) perſona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus poſt tergum religantur. Ex τείνω.

Ὀπισθοτονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀπισθότονος.

Ὀπισθουρητικὸς, ὴ, ὸν, qui retrorſum urinam emittit; Ariſtot. Hiſt. An. 5, 2. Ex οὐρέω.

Ὀπισθοφάλακρος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tergo calvus, occipite calvus.

Ὀπισθοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retrorſum attendens, ſ. mentem adhibens, Heſ. Ex φαίνω.

Ὀπισθοφανῶς, *Adv.* retrorſum, in averſum.

Ὀπισθοφυλακέω, a tergo agmen cuſtodio.

Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, cuſtodia militum a tergo. Ab

Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui a tergo agmen tutatur.

Ὀπισθοχειμὼν, ῶνος, ὁ, frigus, circa extremam hiemem.

Ὀπισθόχειρ, ὁ ϗ ἡ, cui manus poſt tergum religantur.

Ὄπισμα, ατος, τὸ, ſuccus lacteus caule vel radice inciſa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

Ὀπισμὸς, οῦ, ὁ, ſucci lactei collectio, qui ex inciſo caule gignitur. Ab eod.

Ὀπίσσω, idem quod ὀπίσω.

Ὀπίστατος, ου, ὁ, poſtremus, ultimus; Hom. Il. 8, 342. Ab ὀπίσω.

Ὀπίστερος, ου, ὁ, poſterior, a tergo ſequens Nonn. Ab

ΟΠΙ'ΣΩ, *Adv.* retrorſum, retro, a tergo, in averſum, pone, poſt, poſtea, in poſterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorſum, retro; εἰς τὰπίσω, retrorſum, in averſum.

Ὅπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.

Ὁπλάρια, ων, τὰ, parva arma; ὁπλάριον, ſcutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.

Ὅπλεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ὅπλομαι.

Ὁπλέω, armo, inſtruo, Hom. Ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην, Ὅπλεον, Odyſſ. ζ, 73. Ab ὅπλον.

Ὁπλέων, gen. pl. *Ion.* pro ὁπλῶν, ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, aſini, bovis, &c. Ab ὅπλον.

Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, inſtruo armis; (2) inſtruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. ὁπλισθεὶς, armatus; perf. ὡπλισμένος, idem; ὥπλισθεν, apud Hom. pro ὡπλίσθησαν, inſtruebantur, Odyſſ. 23, 143. Ῥαιβοῦ χείσας ὥπλισε Σκύθῃ δράκοντ', Lyc. 918. Ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας, Eur. Or. 1212. Σὺ δ' ὥς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα; idem, Rheſ. 99. Ab eod. Hinc

Ὅπλισις, εος, ἡ, armatura; (2) ipſa arma.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eod.

Ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, armatura; (2) ipſa actio armandi. Ab eod.

Ὁπλισόμεσθα, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, ab ὁπλίζω.

Ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.

Ὁπλιταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, & ἄγω.

Ὁπλιτεύω, f. εύσω, ſum miles gravis armaturæ; (2) armatis præſum, rem militarem exerceo, Thuc. Ab

Ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma geſtans; (2) miles armaturæ gravis, Ph. ſcutarius; ὁπλῖται, armites, Ph. armati, Gl. V. Ab ὅπλον. Hinc

Ὁπλιτικὸς, ὴ, ὸν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites.

Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, ſtatuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.

Ὁπλιτοδρομέω, ſtadium armatus decurro, armatus curſu contendo. Ὁπλιτοδρομεῖν ἀσκήσας, Pauſan. Ab

Ὁπλιτοδρόμος, ου, ὁ, armatus curſu contendens, armatus ſtadium decurrens. Ex ὁπλίτης, & δρόμος.

Ὁπλιτοπάλης, ου, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης, & πάλη.

Ὁπλοδιδακτὴς, οῦ, ὁ, campidoctor, Ph.

Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, Gl. V. ſed *armiductor* editum.

Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. A δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.

Ὁπλοκαθαρμὸς, οῦ, ὁ, armiluſtrium, Ph.

Ὁπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.

Ὁπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem.

Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. A λέγω.

Ὅπλομαι, armor; (2) inſtruor, paror. Δεῖπνον ἀνώχθι ὅπλεσθαι, Il. 19, 172. Ab ὅπλον.

Ὁπλομανέω, ῶ, futur. ήσω, inſano armorum amore ducor. Ὁπλομανεῖν πέρα τοῦ δέοντος, Syneſ. Ex μαίνομαι.

Ὁπλομαχέω, armis pugno, vel certo, Plut.

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur.

Ὁπλομαχικὸς, ὴ, ὸν, ad pugnam pertinens. Ab

Ὁπλομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare ſub magiſtro diſcit. A μάχομαι.

ὍΠΛΟΝ, ου, τὸ, telum, ſcutum, Ph. (2) inſtrumentum; (3) penis. ὅπλα, τὰ, arma; (2) præſidia ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in caſtra, præſidia ſe recipere, ὅπλα θέσθαι, caſtra metari, caſtra ponere, munire, *Ern.*

Ὁπλοπάροχος, ου, ὁ armiger, Gl. V.

Ὁπλοπέτης, ου, ὁ, ventilator, Ph. A πέταμαι.

Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo.

Ὁπλοποιΐα, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab

Ὁπλοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον, & ποιέω, *facio*.

Ὁπλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inſpectio. A σκοπός.

Ὁπλοτεράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτέρων, ab

Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus e poſteris; ὁπλότατος, natu minimus. Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, Hom. Il. 3, 108. Ab ὅπλον.

Ὁπλουργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιΐα.

Ὁπλοφάγος, ον, arma rodendo corrumpens.

Ὁπλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, arma fero, arma geſto; (2) armatus ſtipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis ſtipari. Οὔτε ὁπλοφοροῦντος, οὔτε σίδηρον οὔτε τι τῶν ἀμυντηρίων ἐπιφερομένου, Philo. Ab

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui arma geſtat; armiger, Ph. (2) ſatelles, ſtipator; ſcutigerulus, Gl. V. Ex ὅπλον, & φέρω.

Ὁπλοφυλάκιον, τὸ, armamentarium. Ab

Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum cuſtos, Gl. V. armicuſtos.

Ὁπλοχαρὴς, ὁ ϗ ἡ, arma amans. A χαίρω.

Ὀποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalſamum, ſuccus balſami fruticis.

Ὁποδαπὸς, οῦ, ὁ, cujas, ex qua regione. Ex ὁποῦ, & δάπεδον, *ſolum*.

Ὀποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuccum referens; (2) ſuccoſus, ſeroſus, Suic. Ex ὀπὸς, & εἶδος.

Ὁπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecumque, undelibet. A πόθεν, *unde*.

Ὁποθενοῦν, undeunde, Gl. V. A præc.

Ὅποι, *Adv.* ubi. Hinc ὅποι ἄν, ubi, ubicumque, quo, quocumque; ὅποι προσωτάτω, quam longiſſime. A ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione & citra interrogationem.* Hinc ὁποιός τις, vel ὁποιοστισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποῖος οὖν, ὁποῖος οὖν δὴ, ὁποῖος περ, qualiſcumque, quicumque; ὁποῖος ἄν, qualiſqualis, Gl. V. A ποῖος. Hinc

Ὁποιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo.

Ὁποίως, *Adverb.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.

Ὀποκάρπασον, ου, τὸ, opocarpaſon, ſuccus carpaſi, qui inter venena cenſetur. Ex ὀπὸς, & κάρπασος.

Ὀποκιννάμωμον, ου, τὸ, ſuccus cinnamomi, qui effluit, cinnamomo arbore inciſa.

Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, ſuccus panacis.

ΟΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſuccus, humor vel liquor alicunde manans, lachrima arboris ſcarificatione, ſive inciſione, vel terebratione elicita; (2) ſuccus laſerpitii, laſerpitium ipſum. Gl. V. laſer, laſerpitium; (3) ſuccus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac ſpiſſandum.

Ὁποσάκις, *Adv.* quoties. Hinc ὁποσακισοῦν, quotieſcumque, quoties libeat. Ab ὁπόσος.

Ὁποσαπλάσιος, ια, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem.* Ab eod. Hinc

Ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.

Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁποσαπλάσιος.

Ὁποσάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, quot pedum.

Ὁποσαχῆ, *Adverb.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.

Ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex

Ὁπόσος, όση, όσον, quantus; (2) quantuſcumque; (3) qui. Ab ὅσος.

Ὁποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσονδήποτε, quantuſcumque, quantumvis, quantuſlibet.

'Οποσοῦν, *Adv.* quantumcumque.

'Οποσοστισοῦν, idem quod ὁποσοσδήποτε. Ex ὁπόσος, τὶς, & οὖν.

'Οπόστος, quotus. Ab ὁπόσος.

'Οποστοσοῦν, quotuſlibet, quotuſcumque.

'Οπόταν, *Adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *Conjunct.* quandoquidem, quoniam. Ex ὁπότε, & ἄν.

'Οπότε, *Adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.

'Οποτεοῦν, *Adv.* quandocumque.

'Οπότερα, vel ὁπότερον, *Adv.* utrum, an, utro modo. Ab

'Οπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.

'Οποτεροσοῦν, uterlibet, utervis, alteruter.

'Οποτέρωθεν, *Adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab ὁπότερος.

'Οποτέρωθι, uterubi, Gl. V. Ab eod.

'Οποτέρως, *Adv.* utro modo; (2) utrolibet modo, utrocumque modo; (3) alterutro modo. Ab eod.

'Οποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, utro.

"Οπου, *Adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quouſque, eo uſque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicumque, quocumque in loco; quemcumque in locum; ὁπουδὴ, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἄν, ὅπου οὖν, ubicumque, ubilibet, ubivis; ὅπου μὲν ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔσθ' ὅπου, alicubi.

Οππα, *Dor.* pro ὅππη, *quo.*

"Οππη, *Poët.* pro ὅπη, *quo.*

'Οππῆμος, *Adv.* quum, quando. Ab ἦμος.

'Οππόθι, *Adv.* ubi, *indefinite.* A πόθι.

'Οπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poët.*

'Οππόσος, *Poët.* pro ὁπόσος, *quantus.*

'Οππότερος, uter, *Poët.* pro ὁπότερος.

"Οππως, ut, quomodo; *Poët.* pro ὅπως.

'Οπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.

'Οπταλέος, έα, έον, aſſus, toſtus. Ab ὀπτάω.

'Οπτανεῖον, & ὀπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo aſſatur, culina. Τουτὶ δ' ὁρᾶτε τ' ὀπτάνιον ἡμῖν, ὡς καλόν; Ariſt. in Pace, 891. Ubi Scholiaſtes, τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. Ab eodem.

'Οπτανεὺς, έως, ὁ, aſſator, Ph. Ab

'Οπτανὸς, ἡ, ὸν, aſſus, toſtus. Ab eod.

'Οπτάνω, video, cerno; ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὄπτομαι.

'Οπτασία, ας, ἡ, viſio; (2) viſio in ſomnis; (3) viſio ſpectri. Ab ὀπτάζομαι.

'ΟΠΤΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, aſſo, torreo; ὄπτησον, aſſa; ὀπτᾶσθαι, torreri, aſſari; ὀπτηθὲν, aor. 1. part. aſſatum, Ph. "Ωπτων γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, Ariſt. Nub. 408.

'Οπτεύμενος, præſ. part. med. vel paſſ. *Dor.* pro ὀπτώμενος.

'Οπτῆ, *Dor.* pro ὀπτᾷ, *contr.* ex ὀπτάει.

'Οπτηκὸς, vel potius ὀπτητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens urendi ſeu torrendi. Ab ὀπτάω.

'Οπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, ſpeculator, explorator. Ab ὄπτομαι.

'Οπτήρια, ων, τὰ, dona, quæ ſponſus ſponſæ dabat, quum eam primum videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam ſpectatam, præſertim cum infantes primum offeruntur ſpectandi, *Ern.* Ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη, Callim. Hymn. in Dian. 74. Ab ὀπτήρ.

'Οπτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aſſari poteſt.

Οπτησις, εως, ἡ, ipſa actio torrendi vel aſſandi. Ab ὀπτάω.

'Οπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ὀπτάω.

'Οπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.

'Οπτικὸς, ἡ, ὸν, viſorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, optica, diſciplina mathematica, quæ circa viſum verſatur. Ab ὄπτομαι.

'Οπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excuſſi ſibi oculi ſtatuam poſuit. Vide Plut. in Lyc. cap. 11. Ab

'Οπτίλος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores.* Ab eod.

'ΟΠΤΟΜΑΙ, f. ὄψομαι, video, p. ὦμμαι, 3. ὦπται, viſus eſt. part. ὠμμένος, viſus, a. 1. ὤφθην, apparui; ὀφθεὶς, viſus, p. med. ὄπωπα, vidi part. ὀπωπότες, qui viderunt. Ὡς γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα, Soph. El. 1323. Τάδε μὲν θεὸς ὄψεται, curabit, id. Phil. 836. Ὄψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον Lyc. 770.

'Οπτὸς, ἡ, ὸν, aſſus, aſſatus, toſtus; (2) qui videtur, qui in conſpectu eſt. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητὸς, vel ab ὄπτομαι.

'Οπτῶ, gen. ſing. *Dor.* pro ὀπτοῦ.

'ΟΠΥΙ'Ω, coëo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, Il. 14, 286.

'Οπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, multo ſucco abundans, ſucculentus. Ab ὀπός.

'Οπωπε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπε, ab ὄπτομαι.

'Οπώπει, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.

'Οπωπὴ, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde

'Οπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui videt.

'ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *Ion.* ὀπώρη, ης, ἡ, auctumnus, pars anni, qua fructus arborum matureſcunt; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas adoleſcentum.

'Οπωρίζω, fructus auctumnales decerpo & colligo; (2) pomis veſcor, f. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωριῶ, ὀπωριεῖ, fructus colliget; ὀπωριεῦντες, fructus collecturi ſ. decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. *Ion.* pro ὀπωριοῦντες, pro ὀπωρίσοντες. 'Οπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, ſibi ſumere. Ab ὀπώρα.

'Οπωρικὸς, ἡ, ὸν, ex fructibus auctumnalibus, ſ. pomis confectus; ut ὀπωρικὴ compoſitio medica ex pomis. Ab eod.

'Οπώνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, fructibus auctumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

'Οπωρινὸς, ἡ, ὸν, auctumnalis, (vid. Theſ. Gr. P.) Ab eod.

'Οπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum auctumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.

'Οπωριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπωρίσω.

'Οπωρίων, ῶνος, ὁ, Heſ. ὀπωρίωνας τοὺς εἰς πρᾶσιν ὠνουμένους, eos, qui vendendi cauſa emunt. Ab ὀπώρα.

'Οπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; qu. regina fructuum hortenſium.

'Οπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus auctumnales reponuntur. Ex ὀπώρα.

'Οπωρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructus autumnales colligens, vel ſimpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, & λέγω.

'Οπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. Vet. qui poma vendit. Ex ὀπώρα, & πωλέω.

'Οπωροφορέω, ῶ, poma fero. Ab

'Οπωροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomifer, Gl. V. Ex ὀπώρα, & φέρω.

'Οπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus auctumnales adſervantur; (2) caſa, in qua latet fructuum auctumnalium cuſtos. Ab

'Οπωροφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pomorum cuſtos.

'Οπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus autumnales emit & vendit. Ex ὀπώρα, & ὠνέομαι.

"Οπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, uti, ut, Ph. Hinc ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocumque, quocumque modo, utcumque; οὐχ ὅπως, ſequente ἀλλὰ, non ſolum non; tantum abeſt, nedum. A πῶς.

'Ορᾷ, 3. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro ὁράει.

"Ορα, 2. ſ. imper. act. *contr.* pro ὅραε.

"Οραμα, ατος, τὸ, viſus, viſio, viſum, Ph. Ab ὁράω.

"Οραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.

'Ορᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ὁράειν.

"Ορασις, εως, ἡ, viſus, lumina, Gl. Vet. Ab ὁράω.

'Ορᾶται, 3. ſ. pr. ind. med. *contr.* pro ὁράεται.

'Ορατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator, inſpector. Ab eod.

'Ορατικὸς, ἡ, ὸν, videndi facultate præditus, perſpicax, viſorius; τὸ ὁρατικὸν, οῦ, pupillæ locus, ſedes viſus, Ph. ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.

'Ορατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis, Gl. V. Ab

'ΟΡΑ'Ω, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; ὁρᾷς, vides, *Poet.* ὁράας, *Dor.* ὁρῇς; imperf. ἑώρων, videbam, p. ἑώρακα, vidi, inf. ἑωρακέναι, vidiſſe, paſſ. ὁρῶμαι, videor, p. part. ἑωραμένος, viſus; ἑωρᾶτο, cernebatur, imperfect. ὁρῶμαι etiam active video apud Hom. imperf. ὁρᾶτο, videbat, ſine augm. Ὁρῶ σε ἥδεσθαι, Dem. Ὁρῶ εἰς γῆν, Xen. πρὸς ἄλλους, id.

'Ορβίκατον, τὸ, genus fici, ap. Athen.

'Οργάζω, fut. άσω, inſtigo, incito, accendo, promptum reddo; (2) mollio, ſubigo, permiſceo, contempero. Ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν, Ariſtot. *de ſudatoriis.* Πηλὸν, ἀποδὺς, ὄργασον, Ariſt. Av. 846. Ab ὀργάω.

'Οργαίνω, irrito, ira accendo; ὀργήνειας, a. 1. opt. 2. ſ. incites. Ἀλλ' οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν, prudentem, Soph. Trach. 561. Χρὴ, σύ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί, Eur. Alc. 1094. Ab ὀργή.

'Οργανικὸς, ἡ, ὸν, inſtrumentalis. Ab ὄργανον.

'Οργανικῶς, *Adv.* organice, organorum ſeu inſtrumentorum more.

'ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum, Ph. Gl. Vet. ὄργανον, fiſtula, organum. Etiam pro ipſo opere.

'Οργανοποιητικὴ, ſc. τέχνη, inſtrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.

'Οργανοποιΐα, ἡ, inſtrumentorum fabricatio; (2) machinatio per inſtrumenta. Ab

'Οργανοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον, & ποιέω.

'Οργανόω, inſtrumenta fabricor; (2) ſtruo, fabricor. Ab ὄργανον.

'ΟΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, terra deo ſacra, quam colere nefas, ut luci & ſaltus, Gl. V. ſaltus.

'Οργασμὸς, οῦ, ὁ, præparatio, emollitio, ſubactio; (2) irritatio, concitatio, irruendi impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.

'ΟΡΓΑ'Ω, ῶ, appeto impotenter; turgeo; prurio; vigeo, Gl. Vet. ſubo. Ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα, Thuc. Ὀργῶσιν ἀφροδισιασθῆναι, Ariſtot. Hiſt. An. 10, 2. Ὀργᾶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, ibid. 6, 18.

'Οργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, ſacerdotes, ſacrifici, iiſdem ſacris initiati. Apud Athenienſes, qui tributim certis diebus ſacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.

'Οργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.

'ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, ſtudium; (3) ſuperbia, arrogantia; (4) ſævitia. Ab ὀρέγω.

'ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, proprie ſacra Bacchi; (2) ſacra aliorum Deorum; (3) myſteria, ſacra arcaniora.

'Οργιάζω, fut. άσω, ſacra perago, orgia celebro; (2) ſacris initio; ὀργιάζεσθαι, dicuntur etiam ipſa ſacra, cum peraguntur. Ἐπεὶ δὲ βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν, Eur. Bac. 416. Ab ὄργια. Hinc

'Οργιασμὸς, οῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia.

'Οργιαστὴς, οῦ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antiſtes. Ab eod. Hinc

'Οργιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad celebranda pertinens orgia.

'Οργίζομαι, iraſcor, infeſtus ſum, ſuccenſeo, ringor. fut. ὀργισθήσομαι, ſuccenſebo, a. 1. ὀργισθεὶς, iratus; ὀργισθεῖσα, irata; μὴ ὀργισθῇς, ne iraſcaris. Ὀργίζεσθαι τοῖς κολακεύουσι ὑπὲρ τῶν γεγενημένων, Iſocr.

'Οργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γένος, ἥντις ὀργίσῃ, τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ, Ariſt. Veſp. 223. Ab ὀργή.

'Οργιζώμεσθα, 1. pl. præſ. conj. paſſ. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα.

'Οργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infeſtus, ſtomachoſus, Gl. V. Ab eod. Hinc

'Οργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

'Οργίλως, *Adv.* iracunde. Ab eod.

'Οργισθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ὀργίζομαι.

'Οργισθῇς, 2. ſing. a. 1. conj.

'Οργιστέον, iraſcendum. Ab ὀργίζομαι. Unde

'Οργιστικὸς, ἡ, ὸν, proclivis ad iram.

Ὀργίονες, vel ὀργιόνας, ſacerdotes ſacrifici, Hom. Hym. Apol. 389. Ab ὄργια.

Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antiſtes myſteriorum. A φαίνω.

ΟΡΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, ſpatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel ambas manus expanſas; (2) ulna, Gl. Vet. (*male* nam ulna eſt dimidia ὀργυιὸ, *Ern.)* (3) paſſus; (4) tres paſſus, Hom. Il. 23, 327. (cum ſimpliciter ponitur fere ſex pedes ſignificat, h. e. expanſionem utriuſque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Ern.)*

Ὀργυιαῖος, αία, αῖον, ulnam unam ſeu tres cubitos longus. Ab ὀργυία. Unde

Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιῶσθαι, p. part. ὠργυιωμένοις, extenſis, Suid.

Ὄρδειλον, herba quædam ex olerum genere, Schol. Nic.

ΟΡΕΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teſte Plut. Suic.

Ὀρέγδην, porrectis membris. Ab ὀρέγω.

Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur ſeu extenditur, porrectura; (2) paſſus, interſtitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

Ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, tendo; ὀρεγνὺς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνὺς, Il. 1. 351.

ΟΡΕ'ΓΩ, f. έξω, vel pedes, vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tenſa manu præbeo; ὀρέγομαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commoveor lætitia, &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθεὶς, a. 1. paſſ. Φίλην ὀρέξετ' ὠλένην, Eur. Med. 902. Καί μοι χέρ', ὦ 'ναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ' Soph. Oed. Col. 1230. Φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀ ἐξομαι, Eur. Hel. 359.

Ὀρειᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρειῶν.

Ὀρειάς, άδος, ἡ, montana, montoſa. Ab ὄρος.

Ὀρείαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus ſtabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, Suid. Ex αὐλὴ, vel αὐλός.

Ὀρειβασία, ας, ἡ, curſus per montes, qui fit vel venandi cauſa, ut a Diana, aut ſacrorum cauſa, ut a bacchantibus. A βαίνω.

Ὀρειγασία, ων, τὰ, feſtivitas, qua per montes vagantur. Ex iiſd.

Ὀρειβατέω, ῶ, montes ſcando. Ex iiſd.

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, montivagus, montes perrans. Ex iiſd. Hinc

Ὀρειβατικὸς, ἡ, ὸν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ aſperitates.

Ὀρειβρεμέτης, ου, ὁ, e monte tonans. Ex βρέμω.

Ὀρείγανον, ου, τὸ, & ὀρείγανος, ου, ὁ, origanum, *herba*.

Ὀρειγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, montigena. A γείνομαι.

Ὀρειγύναιξ, αικος, ὁ καὶ ἡ, in montibus cum mulieribus verſans. A γυνή.

Ὀρειδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.

Ὀρεικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus*.

Ὀρείκτιτος, pro ὀρείκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, in monte conſtructus. A κτίζω.

Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agreſtia, quæ in montibus creſcunt. A μῆλον.

Ὀρείμαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui magno montium amore tenetur, R. A μάργος.

Ὀρεινομέω, in montibus paſcor, ſeu dego. Ab

Ὀρεινόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus paſcitur. Ex νέμω, *paſco*.

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, montanus, montoſus; (2) in montibus creſcens, agreſtis; (3) *Subſt.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.

Ὀρείοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκέω.

Ὀρειομανὴς, ές, amantiſſimus montium, *Epith.* Rheæ, & venatoris. A μαίνομαι.

Ὀρειόνομος, idem quod ὀρεινόμος.

Ὄρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, montanus, montoſus; (2) in montibus creſcens; (3) in montibus degens. Ab ὄρος.

Ὀρειοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, montanis locis ſeu montibus gaudens. A χαίρω.

Ὀρειπελάργος, ου, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὄρειος, & πελαργός.

Ὀρείπλαγκτος, idem quod

Ὀρειπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in montibus errans, montivagus, Suic. Ex πλανάω.

Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus verſor.

Ὀρειπτελέα, ας, ἡ, ulmus montana.

Ὀρεῖται, 3. ſ. f. 2. ind. med. v. ὄρω.

Ὀρείτης, ου, ου, monticola, V. Lex. Ab ὄρειος.

Ὀρειτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in monte alitur. Ex τρέφω.

Ὀρείτροφος, ον, idem & ex iiſd.

Ὀρειτυπίη, ης, ἡ, labor montanus, labor qui in montibus exantlatur. Ab

Ὀρειτύπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ligna in montibus cædit, & in urbes convehit, lignator. Ex τύπτω.

Ὀρείτωρ, ορος, ὁ, monticola, Heſ. ὀρείτορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρειος.

Ὀρειφοίτης, ου, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.

Ὀρείφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ὀρειχάλκοιο, g. ſ. *Ion.* pro ὀρειχάλκου.

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *Adject.* ὁ καὶ ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος, & χαλκός.

Ὀρεκτικός, ἡ, ὸν, cui vis & facultas ineſt appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρέγω.

Ὀρεκτὸς, ἡ, ὸν, porrectus in longum; (2) qui appetitur ſeu appeti ſolet. Ab eod.

Ὀρέξαι, a. 1. inf. act. v. ὀρέγω.

Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, deſiderium, appetentia cibi. Ab eod.

Ὀρεοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui curat & adornat mulas. Ex ὀρεὺς, & κομέω, *curo*.

Ὀρέομαι, concitor; ut hinc fit imperf. ὀρέοντο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρέοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἄροντο, ab ὄρω.

Ὀρεοπολέω, in montibus verſor, in montibus erro, Luc. Ex ὄρος, & πολέω.

Ὀρεοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, montivagus, Gl. V. Ex iiſd.

Ὀρεοσέλινον, ου, τὸ, apium montanum.

Ὀρεοτύπος, ου, ὁ, v. ὀρειτύπος.

Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, ſaltarius, Ph. qui ſaltus cuſtodit.

Ὀρέσβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus degit.

Ὀρεσιβάτης, vid. ὀρειβάτης.

Ὀρεσιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, montigena, Gl. V. Ex ὄρος, & γείνομαι.

Ὀρεσιγόνιος, α, ον, & ὀρεσίγονος, ον, idem.

Ὀρεσίκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus cubile habet. A κοίτη.

Ὀρεσίοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus habitans.

Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus nutritus. A τρέφω, *nutrio*.

Ὀρεσκῴω, in montibus dego. Ex κείω.

Ὀρέσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbris montium gaudens. A σκιά.

Ὀρεσκῴοισι, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκῴοις.

Ὀρεσκῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος, & κεῖμαι, Hom. Il. 1, 268.

Ὀρέσταυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus ſtabulans, monticola. Ex ὄρος, & αὐλή.

Ὄρεσσι, *montibus*, dat. plur. *Poët.* pro ὄρεσι.

Ὀρεσσιβάτης, ου, ὁ, v. ὀρεσιβ.

Ὀρεσσίβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in montibus paſtus. Ex ὄρος, & βόσκω.

Ὀρεσσίνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in montibus paſcitur. Ex ὄρος, & νέμω, *paſco*.

Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, agreſtis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρέστερος, Hom. Il. 22, 92.

Ὀρέστης, ου, ὁ, qui in montibus verſatur, monticola, Suic. Ab eod.

Ὀρεστιάς, άδος, ἡ, montana, monticola.

Ὀρέστιον, τὸ, herba quædam, nectarion. Ab eodem.

Ὄρεσφι, dat. pl. *Poët. paragog.* pro ὄρεσι.

Ὀρεὺς, έως, ὁ, mulus, Gl. Vet. Ab ὄρος, quoniam mulorum opera in primis in montibus adhibetur.

Ὀρεχθέω, cupio, deſidero; dicitur etiam de ſonitu fluctuum ad litus alliſorum. Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν; Ariſt. Nub. 1371. Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ, Il. 23, 30. ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν, Theocr. 11, 43. Ab ὀρέγομαι.

Ὀρέω, *Ion.* pro ὁρῶ, video.

Ὀρέω, ut hinc fit ὀρέοντο, imperf. concitabantur, feſtinabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.

Ὀρεωκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. ὀρεοκ.

Ὀρεωπολέω, ῶ, mulos curo.

Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.

Ὅρη, 2. ſ. præſ. imper. act. *Dor.* pro ὅρα, *contr.* ex ὅραε.

Ὄρηαι, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro ὄρησαι, ab ὄρω.

Ὅρημαι, video, Heſ. Ab ὁρῶ.

Ὁρῇς, pr. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.

Ὁρῆτε, 2. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.

Ὀρθάγης, ου, ὁ, hoſpes, qui hoſpitio accipitur, Sch. ad Lyc. (2) idem quod ὀρθάνης, ib.

Ὀρθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Ariſtoph. Hinc

Ὀρθαγορίσκος, ſ. ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus, al. ὀρθραγ.

Ὄρθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro ὦρθαι, ab ὄρω.

Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ου, ὁ, dæmon priapeïus, & ipſe arrectum penem habens. Ab ὀρθός. Unde

Ὀρθόω, erigo, ſublevo. Παρέω τις ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθωσε δέμας, Eur. Or. 389.

Ὀρθεῦν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ὀρθοῦν, *contr.* ex ὀρθόειν, ab ὀρθόω.

Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.

Ὄρθια, *Adv.* elata voce. Ab ὄρθιος.

Ὀρθιάδε, *Adverb.* in arduum. Ab ὄρθιος. Unde

Ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor; (3) vaticinor, Epigr.

Ὀρθιᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν.

Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis.

Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.

Ὀρθιάω, ῶ, Ph. ὀρθιῶ, arrigit. Ab ὄρθιος.

Ὀρθίησις, εως, ἡ, erectio. Ab ὀρθιάω.

Ὀρθιόκωπος, ου, ὁ, qui ſe erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Heſ. Ex ὄρθιος, & κώπη.

Ὄρθιον, ου, τὸ, arduum, erectum, *Adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta & intenta voce. Ab

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui ſublata voce cantatur. Ab ὀρθός.

Ὀρθοάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, arrectis ſpinis muricatus. Ex ὀρθός, & ἄκανθα.

Ὀρθοβατέω erectus incedo. A βαίνω.

Ὀρθοβόας, ου, ὁ, elata voce canens. A βοή.

Ὀρθόβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recta projicitur. A βάλλω.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, recta conſulens, prudens. A βουλή.

Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, recta ſentiens & judicans. A γνώμη.

Ὀρθογόη, ης, ἡ, ſublata & intenta voce lamentans. A γόος.

Ὀρθογραφέω, recte ſcribo. A γράφω.

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta ſcriptura, recte ſcribendi ſcientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontiſpicium. A γραφή.

Ὀρθογώνιος, ὁ καὶ ἡ, rectangulus. A γωνία.

Ὀρθόγωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, Gl. V.

Ὀρθοδίκαιος, ον, idem quod

Ὀρθοδίκας, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. A δίκη.

Ὀρθοδοξαστὴς, οῦ, ὁ, cujus recta eſt opinio.

Ὀρθοδοξαστικῶς, *Adv.* opinione recta, ſine errore. Ab ὀρθοδοξαστής.

Ὀρθοδοξέω, ῶ, recte ſentio.

Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta ſententia de religione. Ab

Ὀρθόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus recta eſt opinio; (2) qui recte de religione Chriſtiana ſentit. A δόξα.

Ὀρθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, ut rectam mentem.

Ὀρθοδρομέω, recto cursu contendo, seu eo, Xen. Ab

Ὀρθόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recto cursu pergit.

Ὀρθόδωρον, ου, τὸ, palma porrecta; (2) ſpithama.

Ὀρθοέθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ab ἔθειρα.

Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta locutio, emendata cum ſuavitate vocum explanatio; proprie loquendi ratio. Ex ἔπος. Unde

Ὀρθοεπέω, ῶ, recte & proprie loquor, R.

Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens ſetas; (3) horrere, ſ. ſtare comam faciens. *Epith.* terroris.

Ὀρθοθύρη, ης, ἡ, janua erecta & in altum tendens, Etym.

Ὀρθόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectum caulem habens.

Ὀρθόκρας, ωτος, ὁ καὶ ἡ, erecta cornua habens. Ex κέρας.

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραιρῶν, ab

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων, Hom. Il. 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelſas*. Ex ὀρθὸς, & κραῖρα, *caput*.

Ὀρθόκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex ὀρθὸς, & κράνον.

Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρίσις.

Ὀρθόκωλον, ου, το, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.

Ὀρθολαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, elata & alta voce garriens, Heſ. Suid.

Ὀρθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex λέγω. Unde

Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iiſd. Plut.

Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, recte vaticinans, verax vates.

Ὀρθονόμος, ὁ καὶ ἡ, recte diſtribuens. A νέμω.

Ὀρθόνοος, *contr.* ὀρθόνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt rectæ mentis, proba & recta cogitans.

Ὀρθοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, erectus. Ex πηγνύω.

Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.

Ὀρθοπλὴξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex πλήσσω.

Ὀρθοπλοέω, ῶ, recta navigo, ſecundo vento utor; ὀρθοπλοεῖσθαι, bene ſuccedere. Ab

Ὀρθόπλοος, ου, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλοος βίος, vita bene fluens, proſpera.

Ὀρθόπνοια, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erecta cervice ſpiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc

Ὀρθοπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, orthopnœa laborans.

Ὀρθόπνους, ὁ καὶ ἡ, idem, ex eod.

Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto curſu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, Gl. 2, 14. Ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, erigens urbes, vel erectas conſervans; rector urbis.

Ὀρθόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.

Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra cava.

Ὀρθοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt erecto vultu. Ex πρόσωπον.

Ὀρθόπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.

Ὀρθόπτιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui rectæ pinnæ ſunt, ſurrectas pinnas habens. Ex πτίλον.

Ὀρθοπυγιᾶν, eſſe clunibus erectis, erigere ſe, ut altior & procerior videatur, Heſ. ubi tamen ὀρθοπηνιᾶν ſcriptum.

Ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, clunis, Philox.

Ὀρθόπυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui clunibus erectis eſt. Ex πυγή.

Ὀρθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum uſurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.

ὈΡΘΌΣ, ἡ, ὸν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, ſincerus, æquus.

Ὀρθοϛάδην, *Adv.* ſtando erecto corpore, more eorum, qui erecti ſtant. Ὀρθοϛάδην ὑγιαζόμεναι, *Aret.* Ex ἵϛαμαι. Unde

Ὀρθοϛαδίας, ου, ὁ, ut ὀρθοϛαδίας χιτὼν, tunica recta, quæ & ἄῤῥαφος. *Ern.* vel

Ὀρθοϛάδιος, ου, ὁ, idem.

Ὀρθοϛαδὸς, οῦ, ὁ, erectus ſtans, rectus; ὀρθοϛαδὸν, Aphrodiſienſibus idem quod ὀρθὸν, Heſ. Ex iiſd.

Ὀρθοϛὰς. άδος, genus placentæ.

Ὀρθόϛασις, εως, ἡ, rectus ſtatus; corporis habitus, quo ſurrecti ſtamus, nervis poſterioribus contractis, V. Lex. Ex ϛάσις.

Ὀρθοϛατέω, ῶ, rectus ſto. Ab

Ὀρθοϛάτης, ου, ὁ, qui ſtat erectus, Ph. ſtatarium; (2) eſt vocabulum architectonicum ſignificans columnam, pilam, ſignum arrectarium. Et ὀρθοϛάται, arrectaria, arrectaria tigna, in V. ὀρθοϛάτης autem ἄρτος, panis quidam ſacer, Poll. Ex ϛατὸς.

Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.

Ὀρθοτίτθιος, ου, ἡ, rectas, non penſiles habens mammas. Ex τιτθός.

Ὀρθοτομέω, recte ſeco, intelligo, recte divido, recte tracto. Ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 Tim. 2, 15.

Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία; idem Euſeb. Ab

Ὀρθότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in rectum ſectus. Ex τέμνω, *ſeco*.

Ὀρθοτονέω, rectum tonum ſeu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab

Ὀρθότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectum tonum ſ. accentum habens. Ex τόνος.

Ὀρθότριχες, v. ὀρθόθριξ.

Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos ſubrigo. Ph. ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. Ab ὀρθὸς, & θρίξ.

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.

Ὀρθοτριχιῶ, horripilo, V. Ex iiſd.

Ὀρθόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui erecto eſt animo, Heſ. Ex φρὴν.

Ὀρθοφυέομαι, οῦμαι, in rectum creſco, in proceritatem excreſco. Ab

Ὀρθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in rectum creſcens, in altum adſurgens, erectus, procerus. Ex ὀρθὸς, & φύω, *naſcor*. Hinc

Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid creſcit in rectum, rectitudo, proceritas.

Ὀρθοχαίτης, ου, ὁ, cui juba aut coma ſtat erecta. Ex χαίτη.

Ὀρθόω, erigo, arrigo; & ὀρθόομαι, οῦμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, proſpero ſucceſſu utor; ὀρθωθεὶς, erectus, aor. 1. paſſ. partic. Ὀρθώσατ' ἐκτείνοντες ἄθλιον νέκυν, Eur. Hipp. 789. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ἐκεῖτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἐᾷ, Soph. Phil. 820. Τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾷ, Eur. Hipp. 251. Ἀμφὶ τὰς ἐσχάρας λέβητας ὤρθου, Eur. El. 810. Ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν, Soph. Antig. 173. Ab Ὀρθός.

Ὀρθραγορίσκος, vid. ὀρθαγ.

Ὀρθρεύω, & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane ſurgo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.

Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, Suid.

Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.

Ὀρθρίζω, futur. ίσω, idem quod ὀρθρεύω. Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco as, Gl. Vet. Πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 28. Ab eodem.

Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.

Ὀρθριοκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurit.

Ὄρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

Ὀρθριοφοίτης, ου, ὁ, qui matutinus advenit. Ex φοιτάω.

Ὀρθριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.

Ὀρθροβόας, ου, ὁ, qui matutino tempore vociteratur, ante lucem vociferans. Ex βοάω.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore quiritans, mane gemens. Ex γοάω.

Ὀρθρολάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, antelucano tempore ſive mane garriens; de hirundine.

ὌΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, tempus antelucanum ſeu matutinum, diluculum; ὄρθρου, ante lucem, Ph.

Ὀρθωθῇ, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi ὀρθόω.

Ὀρθῶς, *Adv.* recte, rite. Ab ὀρθός.

Ὀρθώσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio, Suid. Ab ὀρθόω.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία.

Ὀρθώσιος, ου, ὁ, ſtator, Gl. V. ὀρθωσίῳ, ſtatori, Ph. Epitheton Jovis. Ab ὀρθόω. Hinc

Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio.

Ὅρια, ων, τα, fines, Gl. Vet. Ab ὅρος.

Ὁριαῖος λίθος, terminalis lapis, Gl. V. A præc.

Ὀρίβακχος, ου, ὁ, Bacchus montanus.

Ὀριβρεμίτης, ου, ὁ, e monte tonans Ex ὄρος, & βρέμω.

Ὀριγανίζω, origanum refero vel ſapio.

Ὀριγανίτης, ου, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab

Ὀρίγανον, ου, τὸ, vel ὀρίγανος, ου, ὁ, origanum. Al. & ορείγανον.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, deſidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἤτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστοιο τελαμῶνος, Theoc. 24, 44. Ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο, Heſiod. Ἀσπ. 190. Ab ὀρέγομαι.

Ὀριδρομία, ας, ἡ, curſus per montes. Ab

Ὀριδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. ὀρειδρόμος.

Ὁρίζω, f. ίσω, termino, finio, limito, definio, Ph. (2) conſtituo, ſtatuo, inſtituo, cenſeo, cerno, decerno, Ph. ὁρίζομαι, ſtatuo, cenſeo; ὡρισμένος, ſtatutus, p. paſſ. part. ὁρισθεῖσα ἡμέρα, ſtatuta dies, Gl. V. a. 1. Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει, Dion. Περ. 14. Εἰς τήνδε παῖδα ψῆφον ὥρισαν φόνου, Eur. Hec. 261. Χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν, id. Hel. 127. Ὁρίζειν γαῖαν, ad terram accedere, Æſchyl. Supplic. 554. Ἐξορίζειν γαῖαν, terram deſerere. Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, Euripid. Heraclid. 16. Διορίζειν, a loco, in locum movere. Ab ὅρος.

Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli viſum terminans. Ab ὁρίζω.

Ὀρικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεύς, *mulus*.

Ὁρικὸς, ἡ, ὸν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.

Ὀρικτίτης, ου, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος, & κτίζω.

Ὀρίναις, 2. ſ. a. 1. opt. act. v. ὀρίνω.

ὈΡΊΝΔΗΣ, ου, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis, ex oryza vel ſemine ſeſamo ſimili confectus, Heſ. Athenæus.

Ὀρίνετον, 3. du. pr. ind. act. verbi

Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) adhortando perſuadeo, aor. 1. ὤρινα, ὤρινας, commoviſti; ὀρίνομαι, concitor; ὀρίνθη, a. 1. pro ὠρίνθη, commotus eſt. Νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν, Lyc. 1329. Ψυχὴ γὰρ ἔσω μᾶλλον ὀρίνεται, Epigr. Ab ὄρω.

Ὅριον, ου, τὸ, terminus, limes; frequentior plur. Dim. ab ὅρος.

Ὄριον, ου, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρος.

Ὅριος, ου, ὁ, terminalis; ὅριος θεὸς, Terminus, Ph. Et ὅριος Ζεὺς, Jupiter terminalis. Ab eod.

Ὀριπέδιον, ου, τὸ, planities montana, Rob.

Ὀρίπλαγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. ὀρειπλ.

Ὀριπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, v. ὀρειπλ.

Ὁρίσαι, a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω.

Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id, quod apud nos ſtatuimus, deliberatio, propoſitum; ὁρίσματα, inſtituta, Ph. Ab ὁρίζω.

Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, finitio, definitio; it. ſponſio, Gl. V. Ab eod.

Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat; (2) conſtitutor juris & arbiter conditionum. Ab eod. Hinc

Ὁριϛικὸς, ὴ, ὸν, finitivus; indicativus, Gl. V.

Ὀριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, v. ὀρειτρ.

Ὀρίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, v. ὀρειτρ.

Ὁριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὁρίσω. Ab ὁρίζω.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, ſeptum, ſepes, ſepimentum, lagena, Æſch. S. T. 352. Ab ἕρκος.

Ὀρκαπάτης, ȣ, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὅρκος, & ἀπατάω.

Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, Ph. Ab ὅρκιον.

Ὁρκίζω, f. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκιζοίμην αὐτὸν, Dem. Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς, Marc. 5, 7. Ab ὅρκος.

Ὅρκιον, ȣ, τὸ, proprie victima fœderis ſanciendi ergo cæſa; (2) fœdus jurejurando ſancitum; (3) jusjurandum. Ab eod.

Ὅρκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui jurejurando adhibetur, ut ὅρκιοι θεοί; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.

Ὁρκισμὸς, ȣ, ὁ, juramenti exactio, obſtrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.

ὍΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, jusjurandum, juramentum, ſacramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc

Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.

ὈΡΚΥΝΟΣ, vel ὄρκυνος, ȣ, ὁ, piſcis quidam cetaceus; ὀρκυνὸς etiam piſces quidam, qui in pelago pariunt, apud Ariſtot.

Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, ſacramentum. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι.

Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, ſacrificia, quibus fœdera fiebant, Vulg. Lex. Ex iiſd.

Ὁρκωμόσιον, ȣ, τὸ, jusjurandum, ſacramentum, Ph. Ex iiſd.

Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro pro ſanciendis fœderibus. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ, Eur. Supp. 1187. Ab

Ὁρκωμότης, ȣ, ὁ, jurejurando adſtrictus, Vet. Lex. Ex ὅρκος, & ὄμνυμι. Hinc

Ὁρκωμοτικὸς, ὴ, ὸν, ad jusjurandum pertinens, ut ὁρκωμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, adverbia jurandi.

Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωτὸς, ὴ, ὸν, juratus, Gl. V. Ab ὁρκόω.

Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab

ὉΡΜΑΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, ordo, ſeries, catena, ſeries catenata; (2) latibulum, luſtrum.

Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verſo, cogito, a. 1. ὥρμηνα· ὥρμηνε, cogitavit, agitavit. Πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες, Il. 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, ib. 4. Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ib. 21, 137. Ab ὁρμή.

Ὅρμασται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *per Metathes.* pro ἅρμοσται, ab ἁρμόζω.

Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, inſtigatrix, qu. ab ὁρμαστὴρ, ab ὁρμάω.

Ὁρμάω, incito, concito, impello, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere geſtio; (2) irruo, proficiſcor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ῶμαι; ὁρμηθεὶς, a. 1. progreſſus. Ὅρμησαν εἰς φυγὴν, Xenoph. ἐπί τι, id. κατὰ τόπον, Plato. πρός τι, Æſch. πρὸς πόλεμον, Dem. Ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγὰ, Soph. El. 197. Πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται, concitatur, Eur. Med. 183. Κἀμοὶ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ, Eur. Med. 906. Εἰπὲ πρὸς ἄλλα δώματ' ὡρμῆσθαι ξένȣ, id. Alc. 1028. Ab ὁρμή.

Ὁρμέατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὥρμηντο.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo piſcatores e ſeta equina contexto piſces venantur. Alias & ὁρμιά.

Ὁρμήεις, εντος, ὁ, qui caulem jam emittit poſt florem amiſſum. Ab

Ὄρμενος, aſparagus ſilveſtris, corruda, Gl. V. ὄρμενον, cyma.

Ὄρμενος, præſ. part. paſſ. *per Sync.* pro ὀρόμενος, ab ὄρω.

Ὁρμιευτὴς, ȣ, ὁ, piſcator, Heſ. Ab ὁρμιά.

Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, ſtationem habeo; (2) appello, ſc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ὥρμει ἐνταῦθα, Dem. Ὥρμεον πρὸς γῇ, Herodot. Ab ὅρμος.

ὉΡΜΗ', ῆς, ἡ, impetuoſus motus, aggreſſio; (2) conatus, ſtudium, appetitus, appetitio, cupiditas, ſubita voluntas, inſtinctus.

Ὁρμηδὸν, *Adv.* impete, Ph. Ab ὁρμή.

Ὁρμηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ὁρμάω.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, id, ad quod animus ſubito impetu fertur; (2) impetus ipſe; (3) conatus. Ab ὁρμάω.

Ὁρμητήριον, ȣ, τὸ, incitamentum, ſuſcitabulum; (2) receptaculum, ſedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoſte pugnent.

Ὁρμητικὸς, ὴ, ὸν, propenſus ad rem aliquam cum impetu ſuſcipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.

Ὁρμητικῶς, *Adv.* cum animi impetu. Ἔχουσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 18.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, ſeta, Ph. linum hami, Gl. V. Τοῦ Ἀντωνίου τὴν ὁρμιὰν καθέντος, Plut. in Anton. cap. 29. Ἀναδραμοῦσαι πρὸς τὴν ὁρμιὰν ἀποτρώγουσιν αὐτῆς, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 37. Alias & ὁρμειά.

Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in ſtationem ſubduco, navem ad portum appello; (2) navem ſtabilio. Ὦ χιλιοναῦν στρατὸν ὁρμίσας εἰς γῆν Ἀσίαν, χαῖρ', Eur. Or. 337. Τύχῃ δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, Soph. Ph. 548. Ab ὅρμος.

Ὁρμινβόλος, ȣ, ὁ, piſcator. Ex βάλλω.

Ὅρμινον, ȣ, τὸ, Horminum, *Plin.* l. 18. c. 7. §. 10. herba porro ſimilis, Dioſc. Heſychio genus leguminis, Theophraſto frugum genus, *Angl.* Clary. Hinc

Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino ſimilis.

Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in ſtatione navium. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ȣ, ὁ, monile, Dim. ab ὅρμος.

Ὁρμιϛηρία, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera ſuſpenduntur. Ab ὁρμίζω.

Ὁρμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens, Suic. Ex ὅρμος, & δοτήρ.

ὍΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) ſtatio navalis, Hom. Il. 1, 435.

Ὀρναπέτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Dor.* Dat. ὀρναπετίοισι ap. Ariſtoph. Ab ὄρνις.

Ὀρνεακὸς, ὴ, ὸν, ut ῥὶν ὀρνεακὴ, *nares avis.* Ab ὄρνεον.

Ὀρνεόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab avibus devoratus, Suic. Ex ὄρνεον, & βιβρώσκω.

Ὀρνεοθηρευτικὸς, ὴ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars aucupandi, ſive aucupatoria. Ex ὄρνεον, & θηρεύω.

Ὀρνεομάντις, ὁ, augur.

Ὀρνεομιγὴς, ὲς, ex altera parte avis, ut ſiren. A μίγνυμι.

Ὀρνεόμικτος, ον, idem, ex iiſd.

Ὄρνεον, ȣ, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab

Ὀρνεοπώλης, ȣ, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab ὄρνις, & πωλέω.

Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auſpicor. Gl. V.

Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. V.

Ὀρνεοσκόπος, ȣ, ὁ, aruſpex, augur, auguralis, auſpicalis, Ph.

Ὀρνεοτρόφος, ȣ, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aves alit. Ex ὄρνεον, & τρέφω.

Ὀρνεώδης, ες, avium ſimilis, levis.

Ὀρνεώτης, ȣ, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.

Ὀρνιθαγρευτὴς, ȣ, ὁ, auceps.

Ὀρνιθάριον, ȣ, τὸ, avicula, Dim. ab ὄρνις.

Ὀρνίθαρχος, ὁ, curator avium.

Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auſpicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθεύω.

Ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.

Ὀρνίθιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Ὀρνιθευτὴς, ȣ, ὁ, qui capit aves, auceps. Ab

Ὀρνιθεύω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auſpicor, Suid. Ab ὄρνις.

Ὀρνιθιακὸς, ὴ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.

Ὀρνιθίας, ȣ, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempeſtas aves perimens, apud Ariſtoph. ὀρνιθίαι dicuntur venti quidam boreales, Ariſtot. Ab eodem.

Ὀρνιθικὸς, ὴ, ὸν, avibus conveniens.

Ὀρνίθιον, ȣ, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. Ab eod.

Ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aves pertinens. Ab eodem.

Ὀρνιθοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus ad alendas aves factus, Rob. Suic. Ex ὄρνις, & βόσκω.

Ὀρνιθόγαλον, ȣ, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις, & γάλα, *lac.* *Angl.* Star of Bethlehem.

Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab

Ὀρνιθογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex ave natus. Ex ὄρνις, & γείνομαι.

Ὀρνιθοθήρας, ȣ, ὁ, auceps, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 1. Ex ὄρνις, & θήρα, *captura.*

Ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.

Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ὴ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, & θηρεύω.

Ὀρνιθοκάπηλος, ὁ ϗ ἡ, qui aves venditat.

Ὀρνιθοκομεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab

Ὀρνιθοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avium curator, Gl. Vet. gallinarius, aviarius. Ex κομέω.

Ὀρνιθοκόος, ȣ, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves ſignificata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*

Ὀρνιθοκρίτης, ȣ, ὁ, collector, Ph. ſ. qui colligit & conjicit futura ex avium actionibus, augur.

Ὀρνιθολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auceps. Ex λέγω.

Ὀρνιθολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus inſidians, auceps.

Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες αὖ ὀρνιθομανοῦσι, Ariſt. Av. 1289. Ab

Ὀρνιθομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui aves valde amat, qui avium alendarum magno amore tenetur. Ex ὄρνις, & μαίνομαι.

Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, inſanum ſtudium alendarum avium.

Ὀρνιθόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avium faciem ſeu formam habens. Ex μορφή.

Ὀρνιθονομεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, Suid. Ex ὄρνις, & νέμω.

Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, avis pullus, pipio.

Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.

Ὀρνιθοπώλης, ȣ, ὁ, qui aves vendit.

Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab

Ὀρνιθοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auſpex, augur.

Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium.

Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab

Ὀρνιθοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aves alens. Ex ὄρνις & τρέφω.

Ὀρνιθοφάγος, ȣ, ὁ, qui aves devorat; Ariſtot. Hiſt. An. 9, 6.

Ὀρνιθοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab ave ortus. Ex φύω.

Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in aves mutatus eſſe, a. 1. inf. paſſ. Ab ὄρνις.

Ὀρνιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad avium naturam accedens; (2) avium ſpeciem gerens.

Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.

Ὄρνιξ, ιχος, ὁ, vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.

ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, & ὄρνιν, nom. pl. ὄρνεις, & ὄρνιθες.

Ὄρνισι, *avibus*, dat. pl. ab ὄρνις.

Ὄρνιχα, acc. ſ. ab ὄρνιξ, *Dor.* pro ὄρνις.

Ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps. *Dor.* pro ὀρνιθ.

Ὀρνύμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, ab

Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι excitor, ſurgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, Imperat. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τȣτον, Il. 6, 363. Ὁ δ' δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ, ib. 3, 349. Ab ὄρω.

Ὀρνυσθε, 2. plur. præſ. imper. paſſ.

Ὀρνύω, idem & ab eod.

Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnaſcens & ipſum ſuffocans. Ex ὄροβος, & ἄγχω, *ſuffoco.*

Ὀρόβαγχος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem habens; ervo ſimilis, ſ. colorem. Ab ὄροβος.

Ὀροβίας, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.

Ὀρόβιον, ȣ, τὸ, parvum ervum. Dim.

Ὀροβίτης, ȣ, ὁ, ervo ſimilis. Ab eod.

Ὀροβῖτις, ιδος, ἡ, globulum ervi referens.

Ὀροβοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ervo ſimilis, ervi ſpeciem habens. Ex ὄροβος, & εἶδος.

ὈΡΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, ervum; *genus leguminis.*

Ὀροβοφαγέω, ervum comedo.

Ὀροβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.

Ὄρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, & ὄγκος, *tumor.*

Ὀρογυῖα, perf. part. med. f. g. v. ὀρέγω.

Ὀροδαμνὶς, ιδος, ἡ, parvus ſurculus, ramuſculus tenellus. Dim. ab

ὈΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſurculus, ramuſculus, germen, ramus.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, deſignatio terminorum; (2) terminus poſitus. Ex ὅρος, & θέσις.

Ὀροθέσιον, τὸ, idem & ex iiſdem.

Ὀροθέτης, ȣ, ὁ, finitor; qui terminos & limites ſtatuit. Gl. V. terminator. Ex ὅρος, & τίθημι.

Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀργείȣς δ' Ποσιδάων ὀρόθυνε μετελθὼν, Il. 13, 351. Ab ὄρω.

Ὀροιτύπος, ȣ, ὁ, v. ὀρειτύπος.

Ὀροίτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſtor montanus, ap. Nic. Ex iiſd.

Ὀροκάρυον, ȣ, τὸ, nux montana.

Ὀρόκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus reſonans.

Ὄρομαι, curo, vel ſequor; ὄροντο, imperf. ſequebantur. Ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο, Odyſſ. 3, 471.

ὈΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, orontium, *herba.*

Ὀροπέδιον, ȣ, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities.

Ὀροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.

Ὄρος, ȣ, ὁ, matula. Κάχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὄρων. Ariſtoph. Acharn. 81. Aliqui leg. ὀρῶν.

ὌΡΟΣ, εος, τὸ, mons, collis.

ὍΡΟΣ, ȣ, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, ſcopus in aliqua re propoſitus; (3) modus & regula, præſcriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) ſic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum geſtarum ſimilia monumenta, ap. Lucian.

ὈΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, ſerum lactis; (2) aqueus humor in pice.

Ὄρος, & ὀρὸς, pro ὀῤῥὸς, Euſt.

Ὀροσάγγαι, οἱ, Vox Perſ. ap. Herod. benefactores regis.

Ὀροσπίζης, ȣ, ὁ, fringilla montana. *Angl.* a Brambling. Ex ὄρος, & σπίζα.

Ὅρμα, ατος, τὸ, impetus, ſaltus. Ab ὁρμάω.

Ὄρȣς, g. ſ. *contr.* pro ὄρεος, ab ὄρος.

Ὄρȣσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤρυσαν, ab ὀρύω.

Ὄρȣσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρȣ́ω.

Ὀρȣ́ω, f. ȣ́σω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρȣσαν, Heſiod. Ἀσπ. 412. Ab ὄρω.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis eſt tectorum; (2) tectum; (3) lacunar, Ph. lacunar, laquearium, faſtigium, culmen, pergula. Gl. V. camera. Ab ἐρέφω, *tego.*

Ὀροφηφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tecta vorans, ſeu conſumens, ut ignis.

Ὀροφηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tectum ferens; *Epith.* animalium teſtaceorum. Ex φέρω.

Ὀροφίας, ȣ, ὁ, in camera ſeu tecto degens. Ab ὄροφος.

Ὀρόφινος, ίνη, ινον, arundinaceus. Ab eod.

Ὀροφοιτάω, in montibus vagor, dego.

Ὄροφος, ȣ, ὁ, arundinis ſeu calami genus in tegendis ædibus olim uſurpari ſolitum; (2) tectum; (3) camera. Gl. V. impluvium. Ab ἐρέφω, *tego.*

Ὀροφόω, ῶ. f. ώσω, concamero, contigno. Gl. faſtigio. Ab ὄροφος. Hinc

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Ph. lacunar.

Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lucunarium, laquearium.

Ὀρόων, præſ. part. act. *Poët.* pro ὁρῶν, *contr.* ex ὁράων, ab ὁράω.

Ὁρόωντι, 3. pl. pr. ind. act. *Poët.* & *Dor.* pro ὁρῶσι.

Ὁρόωτε, 2. pl. pr. opt. act. *Poet.* pro ὁρῷτε, *contr.* ex ὁράοιτε.

ὍΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, ſurculus ex radice arboris enatus, ſtolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, ſtimulus; (3) jaculum e ramo tereti & recto; Hom. Il. 21, 38.

Ὀῤῥόπισσα, ης, ἡ, ſerum picis, humor, e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀῤῥὸς.

Ὀῤῥοποτέω, ſerum bibo. Hinc

Ὀῤῥοποτία, ἡ, uſus ſeri.

Ὀῤῥοπύγιον, ȣ, τὸ, idem quod ὄῤῥος; in avibus cauda. Ex πυγή.

Ὀῤῥοπυγόστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, notas in ὀῤῥοπυγίῳ habens. Ex ὀῤῥος, & στικτός.

Ὀῤῥὸς, ȣ, ὁ, ſerum, Ph. Alias & ὀρός. Πᾶν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀῤῥὸς, Ariſtot. Hiſt. An. 3, 20.

ὌῬῬΟΣ, ȣ, ὁ, pars ſubjecta teſticulis; (2) ſacri oſſis extremum; podex.

Ὀῤῥωδέω, timeo, formido. Τὸν περὶ σεαυτȣ̃ χρησμὸν ὀῤῥωδῶν, Ariſt. Eq. 126. Ὀῤῥωδῶ τινὰ δόλον θυραῖον, Eur. El. 839. Ab ὀῤῥος.

Ὀῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſeroſus; (2) ad caudam uſque protenſus. Ab ὀῤῥὸς, vel ὄῤῥος. Hinc

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, metus, timor.

Ὄρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄραι, ab ὄρω.

Ὀρσάσκεν, incitabat. Imperf. *Ion.* formatur, aor. 1. ὦρσα verbi ὄρω, incito. Μένος δ' ὀρσάσκεν ἑταίρȣ, Il. 17, 423.

Ὄρσεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρσω pro ὄρω.

Ὄρσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄρῃς.

Ὀρσιγύναιξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ab ὄρω, & γυνή.

Ὀρσίκτυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtrepitum excitans, horriſonus. Ex ὄρω, & κτύπος.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nubes excitat & accumulat, R. Suic. Ex ὄρσω, & νέφος.

Ὀρσίπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quatiens ſolum, R. Ex ὄρσω, & πέδον.

Ὀρσίτης, ȣ, ὁ, genus ſaltationis apud Cretenſes. Ab ὄρω.

Ὄρσο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *per Syncop.* pro *Ion.* ὄρσεο.

Ὀρσοδάκνη, ης, ἡ, beſtiola quædam mordens. Ariſtot. Hiſt. An. 5, 19. Ex ὄρσω, & δάκνω.

Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, in ſuperiori ædium parte. Ex ὄρσω, & θύρα.

Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἤ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις; Hom. Hym. in Merc. 308. Ὀρσολοπεύεται, *tumultuatur.* Æſch. Pr. 10. Ex λοπὸς. Unde

Ὀρσολοπέω, ῶ, idem, Heſ. ubi ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται, ταράσσεται.

Ὀρσοτριαίνης, ȣ, ὁ, tridentem impellens. Ex ὄρσω, & τρίαινα.

Ὀρσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato curſu proſilit. Ex ὄρσω, & ὕδωρ.

Ὄρσω, ὄρσομαι, ſurgo, propero; ut hinc ſit imperat. ὄρσεο, Il. 3, 250. Ab ὄρω.

Ὄρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ.

Ὀρτάζω, *Ion.* pro ἑορτάζω.

Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare; incipio in altum ferri. Ab

ὈΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pullaſtra vel gallina. Hinc

Ὀρταλιχεὺς, έος, ὁ, pullus implumis.

Ὀρτάλιχος, ȣ, ὁ, idem; (2) gallus.

Ὀρτὴ, *Ion.* pro ἑορτὴ, feſtum.

Ὀρτύγιον, τὸ, coturnicula. Ab ὄρτυξ.

Ὀρτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator.

Ὀρτυγόκομπος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.

Ὀρτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν.

Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita.

Ὀρτυγοκοπικὸς, ὴ, ὸν, ad ludum dictum pertinens. Ab

Ὀρτυγοκόπος, ȣ, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ, & κόπτω, *cædo.*

Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, inſanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, & μαίνομαι.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; Ariſtot. Hiſt. An. 8, 12. Ex ὄρτυξ, & μήτρα, *matrix.*

Ὀρτυγοπώλης, ȣ, ὁ, qui coturnices vendit.

Ὀρτυγοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus ubi coturnices aluntur.

Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab

Ὀρτυγοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, & τρέφω.

ὌΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.

ὈΡΥ'Α, ας, ἡ, chorda, inteſtinum coctum, ap. Epichar.

Ὠρυάομαι ῶμαι, rugio, fremo, gannio, Gl. V.

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. Ab ὀρύσσω.

Ὀρυγμάτιον, ȣ, τὸ, foſſula. Gl. V. A præc.

Ὀρυγμία, ας, ἡ, foſſa, fovea, lacuna. Βρομώδεες, ὡς ἐξ ἁλὸς ὀρυγμίῃ, *Aret.* Ab ὄρυγμα.

ὈΡΥΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.* Rice.

Ὄρυζον, ȣ, τὸ, idem.

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab ὀρύσσω.

Ὀρύκτης, ȣ, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab eod.

Ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, foſſus; (2) qui fodi ſeu effodi ſolet, foſſilis. Ab eod.

ὈΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus; Hom. Il. 2, 710.

Ὄρυξ, υγος, ὁ, q. d. foſſor, inſtrumentum, quo lapides excavantur; (2) animal unicorne; (3) piſcis quidam. Ab ὀρύσσω.

Ὄρυξις, εως, ἡ, foſſio, foſſura. Ab eod.

ὈΡΥ'ΣΣΩ, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio; perf. ὀρώρυχα; unde perf. part. paſſ. ὀρωρυγμένος, foſſus; ὀρυχθεὶς, foſſus, part. a. 1. Ὀρύττειν ἐπὶ λόφȣ τινὸς θήκην τῷ τελευτήσαντι, Xen.

Ὀρυχὴ, ῆς, foſſio, foſſura; (2) roſtrum ſuis. Ab ὀρύσσω.

Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanus ſum, orphanus curor. Ἔρημος οἶκος, ϗ τέκν' ὀρφανεύεται, Eur. Hipp. 850. Πατρὸς θανόντος, ἐνθαδ' ὠρφανεύετο, id. Alc. 532. Ab ὀρφανός.

Ὀρφανὴ, pupilla, Ph. A præc.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπὸς, Pind. Pyth. 4, 505.

Ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.

Ὀρφανικὸς, ία, ιον, viduatus, orbus. Ab eod.

Ὀρφανιστὴς, ȣ̃, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.

ὈΡΦΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quavis re, viduus, carens.

Ὀρφανοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo orphani aluntur, orphanotropheum.

Ὀρφανοτροφέω, orphanos alo ſ. educo, educationis pupillorum curam gero. Ab

Ὀρφανοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. A τρέφω.

Ὀρφανόω, orbefacio, Gl. V. Ab ὀρφανός.

Ὀρφεοτελεϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui myſteriis Orphicis initiat. Ex Ὀρφεὺς, & τελεϛής.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, obſcurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab ὄρφνη.

ὈΡΦΝΗ, ης, ἡ, *Dor.* ὄρφνα, ας, tenebræ, obſcuritas; nox. Hinc

Ὀρφνῆθεν, *Adv.* e tenebris, ex obſcuro, Suic.

Ὄρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.

Ὀρφνὸς, ὴ, ὸν, tenebroſus, obſcurus.

Ὀρφνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus, tenebroſus, ater. Ab ὄρφνη.

Ὀρφὸς, ȣ̃, *Att.* ὀρφὼς, ῶ, ὁ, orphus, piſcis quidam. Acc. pl. ὀρφώς.

Ὀρχάμη, ης, ἡ, terra ſylveſtribus arboribus conſita, arboretum. Ab ὄρχος.

Ὄρχαμος, ȣ, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

Ὄρχατος, ȣ, ὁ, plantarum ordo ſeu ſeries, Gl. V. ὄρχατοι, antes, Ph. Ab ὄρχος.

Ὀρχείιον, ȣ, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέομαι, ȣ̃μαι, ſalto, tripudio; a. 1. ὠρχησάμην. Ὀρχεῖται καρδία φόβῳ, Æſch.

Ὀρχεῦνται, 3. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro ὀρχȣ̃νται.

ὈΡΧΕ'Ω, ῶ, moveo, ſaltare facio.

Ὀρχηδὸν, *Adv.* viritim. Ab ὄρχις.

Ὀρχηθμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὄρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ὄρχησις, εως, ἡ, ſaltatio. Ab eod.

Ὀρχησμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχησομανέω, ῶ, ſaltationis inſano amore teneor. A μαίνομαι.

Ὀρχηϛὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηϛὴς, ȣ̃, ὁ, ſaltator, pantomimus, Ph.

Ὀρχηϛικὸς, ὴ, ὸν, ſaltatorius. Hinc ἡ ὀρχηϛικὴ, ſc. τέχνη, ars ſaltandi; (2) ὁ, qui ſaltatione gaudet, ſaltator. Ab ὀρχηϛής.

Ὀρχηϛοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, magiſter ſaltandi, qui artem ſaltatoriam docet.

Ὀρχήϛρα, ας, ἡ, orcheſtra, pars theatri, in qua chorus ſaltabat. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχήϛρια, ας, ἡ, ſaltatrix, Gl. V. A præc.

Ὀρχήϛριον, ȣ, τὸ, orcheſtra. Ab eod.

Ὀρχηϛρὶς, ίδος, ἡ, ſaltatrix. Ab eod. Hinc

Ὀρχηϛρικὸς, ὴ, ὸν, ſaltandi peritus.

Ὀρχηϛὺς, ύος, ἡ, ſaltatio, ſaltandi ars.

Ὀρχίδιον, ȣ, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχίλος, ȣ, ὁ, orchilus, avis quædam.

Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, teſtes, teſticuli. Ab eod.

Ὀρχιπεδάω, vel έω, teſticulos contrecto; a. 1. ὠρχιπέδησας. Ex ὄρχις, & πεδάω.

Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum teſticulorum.

ὈΡΧΙΣ, εως, teſtis, teſticulus; (2) herbæ nomen; (3) genus olivæ, (4) piſcis quidam; ὄρχεις, teſtes, teſticuli.

ὈΡΧΟΣ, ȣ, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, Gl. V. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος χρύσειος, ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίϛοιο) Σειόμενος φύλλοισι ϗ ἀργυρέοισι κάμαξι, Heſ. a. 296.

Ὀρχοτομέω, ῶ, teſtes excido, caſtro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. paſſ. caſtrati ſunt. A τέμνω.

Ὀρχοτομία, ας, ἡ, caſtratio, teſtium amputatio. Ex iiſd.

ὈΡΩ, excito, concito & *in Paſſ.* excitor, ſurgo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus; aor. 1. ὦρσα, ὦρσεν, excitavit; perf. med. ὄρωρα, & per tranſpoſitionem ὤρορε, ὤρορ' excitavit; in ſing. paſſ. ὀρώρεν, excitatum eſt, ortum eſt; pluſquamp. med. ὀρώρει, oriebatur; imperf. paſſ. ὠρόμην, ὤρετο, excitabatur; ὦρτο, 3. ſing. pluſq. orta eſt, prodiit; ὦρθαι, perf. paſſ. infin. excitatum eſſe, ſurrexiſſe; imperat. ὄρσο, & ὄρσεο; pro imperfect. ὤροντο, occurrit ὀρέοντο.

Ὀρῴατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ὁρῷντο, ab ὁράω.

Ὀρωδέω, ῶ, idem quod ὀῤῥωδέω.

Ὀρώδης, ες, montanus, Phav. Ab ὄρος.

Ὁρῴην, præſ. opt. act. *Att.* pro ὁράοιμι, ab ὁράω.

Ὁρῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor. & contr.* pro ὁράομεν.

Ὁρῶν, pr. part. act. *contr.* pro ὁράων.

Ὄρωρα, perf. ind. med. *Att.* pro ὦρα, ab ὄρω.

Ὀρώρει, 3. ſing. pluſq. indic. act.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὄρωρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ὦρε, ab ὄρω.

Ὀρώρηκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ὤρηκε, ab ὀρέω.

Ὀρώρυχα, perf. indic. act. *Att.* pro ὤρυχα, ab ὀρύττω.

Ὀρώρω, idem quod ὄρω, a cujus p. m. etiam formatur.

Ὁρῶσαι, nom. pl. præſ. part. f. g. *contr.* pro ὁράουσαι, ab ὁράω.

Ὃς, ἣ, ὃ, *Artic. poſtpoſ.* qui, quæ, quod.

Ὅσα, *Adv.* quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.

Ὁσάκι, vel ὁσάκις, *Adv.* quoties, quotieſcumque. Ab eod.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ὁσάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, quot pedum.

Ὁσάτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quantus. Ab ὅσος.

Ὁσαχῆπερ, qua maxime ratione; ut ὁσαχῆπερ ἂν ἦν δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

Ὁσαχȣ̃, *Adv.* quibuſcumque in locis, ubicumque; (2) quotieſcumque. Ab eod.

Ὁσαχῶς, *Adv.* quot modis; (2) quoties.

Ὀσδοντι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro ὄζȣσι.

Ὄσδω, *Dor.* pro ὄζω, oleo, ſpiro odorem. Theoc. 1, 149.

Ὁσέτιος, annuus, Gl. V. Ex ἔτος.

Ὁσημέραι, *Adv.* quotidie. Ex ἡμέρα.

Ὁσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁσίη, ης, fas; (2) juſta funebria, honores, qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exſolvendum. Hinc & ὁσίας ἕνεκα, perfunctorie. *it.* τῇ ὁσίᾳ, dicis cauſa.

Ὅσια, ων, τὰ, juſta, parentalia, exſequiæ, juſta funerum, honores, qui tribuuntur mortuorum ſepulturæ.

Ὁσίην, acc. ſ. *Ion.* pro ὁσίαν, ab

ὍΣΙΟΣ, ία, ιον, ſanctus, honeſtus, pius; (2) opp. & ſacro; profanus, publicus. τὸ ὅσιον, ȣ, quicquid legibus divinis & humanis, ſed maxime illis convenit; (2) publicum, profanum.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.

Ὁσιȣργέω, ſacris operor. Ab

Ὁσιȣργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, qui conſecrat, qui ſanctos reddit. Ex ὅσιος, & ἔργον.

Ὁσιόω, ῶ, ſanctum & purum ſceleris reddo; pio, expio, juſta perſolvo; (2) conſecro; (3) profano. Ὅϛις αἷμ' ἔχων κυρεῖ φυγαῖσι ὡσίȣ, Eur. Or. 498. Ὁσιόω σε τῇ γῇ, Philoſtr. Ab ὅσιος.

Ὁσίως, *Adv.* ſancte; (2) juſte. Ab ὅσιος.

Ὁσίωσις, εως, ἡ, conſecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

Ὁσιώτατος, ſanctiſſimus, Ph. Ab ὅσιος.

Ὁσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui hoſtiam immolabat apud Delphos; vel potius victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.

Ὅσκεν, quiſquis, *Poët.* pro ὃς ἄν.

Ὀσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio.

Ὀσμὰς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris ſuavitate, quæ & ononis dicitur. Ab

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum ſuavis, tum ingratus; odor, fragrantia, Gl. V. fœtor, pedor, putor, Gl. V. Ab ὄζω. Hinc

Ὀσμήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, fragrans, odorus.

Ὀσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus.

Ὄσμησις, εως, ἡ, odor. Εὐώδεσι ὀσμήσεσι τέρπεται ἡ μήτρη, *Aret.* Ab ὀσμάομαι.

Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.

Ὄσμυλος, vel ὀσμύλος, ȣ, ὁ, idem.

Ὀσμύλιον, ȣ, τὸ, parva ozæna, Dim. a pr.

Ὀσμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

Ὅσον, *Adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, puſillum; ὅσον ȣ̓, vel ὁσονȣ̀, tantum non, modo non, ferme, fere, pene; ὅσον ȣ̓δέπω, quam maxime; ȣ̓χ ὅσον, nedum, non ſolum non; ὅσον αὐτίκα, quamprimum, jamjam, mox. Ab ὅσος.

ὍΣΟΣ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσον, quantum, quam; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὅσον τάχος, quam celerrime; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, niſi quod, ideo, extra quam; ἐν ὅσῳ, quamdiu; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὅσοι περ, quicumque, quot.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ quod.

ὈΣΠΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, legumen; ὄσπρια, legumina.

Ὀσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Ph.

Ὀσπριοπώλης, ȣ, ὁ, leguminum venditor, Gl, V. leguminarius. Hinc

Ὀσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.

Ὀσπριοφαγέω, legumina edo.

Ὀσπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, legumini adſimilis, qui e leguminum genere eſt. Ab ὄσπριον.

ὈΣΣΑ, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) Omen; (4) oraculum.

Ὅσσαι, *quantæ*, nom. plur. *Poët.* pro ὅσαι.

Ὁσσάκις, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσος.

Ὁσσάτιος, v. ὁσάτιος.

Ὄσσε, acc. dual. *per Apoc.* pro ὄσσεε, ab ὄσσος, εος; occurrit, & Dat. pl. ὄσσοις alicubi, quaſi ab ὄσσος, ȣ.

Ὄσσετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* ὤσσετο, ab ὄσσομαι.

Ὀσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror; (2) religioni habeo, reformido. Ab ὄσσα.

Ὀσσίχος, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, quam exiguus. Ab ὅσος.

Ὄσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, proſpicio. Κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ θνητοῖς ἀνθρώποισι, Heſiod. Θεογ. 551. Ὄσσοντο δ' ὄλεθρον, Odyſſ. 2, 152. Ab ὄσσα, vel ὄσσος.

Ὄσσος, ȣ, ὁ, oculus, Æſc Pr. 144.

Ὅσσος, η, ον, quantus, *Poët.* pro ὅσος.

Ὀϛᾶ, *teſtæ*, nom. pl. ab ὄϛον, ſed ὀϛᾶ, *oſſa*, nom. pl. *contr.* pro ὀϛέα, ab ὀϛέον.

Ὀϛάγρα, ας, ἡ, forceps, volſella, qua oſſa eximuntur. Ex ὀϛέον, & ἄγρα.

Ὀϛάριον, ȣ, τὸ, oſſiculum, Dim. ab ὀϛέον.

Ὅϛε, vel ὅς τε, ἥ τε, ὅ τε, qui, quæ, quod.

Ὀϛέϊνος, ίνη, ινον, oſſeus, ex oſſe. Ab ὀϛέον.

Ὀϛεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oſſa procreans, Suic. A γείνομαι.

Ὀϛεοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oſſa tundens; oſſifragus. A κόπτω.

Ὀϛεολογία, ας, ἡ, ſermo, liber, ſeu tractatus de oſſibus; (2) oſſium collectio. Ex λόγος, vel λέγω, *colligo*.

ὈΣΤΕΟ'Ν, ȣ, *contr.* ὀϛȣ̃ν, ȣ̃, τὸ, os, oſſis.

Ὀϛεόφιν, *Adv.* ex oſſibus. Ab ὀϛέον. Unde

Ὄϛινος, ȣ, ὁ, oſſeus, ex oſſe factus.

Ὅϛις, ἥτις, ὅ, τι, *Gen.* ȣ̔τινος, ἧϛινος, ȣ̔τινος, quis, quiſquis, quicumque, quilibet.

ὈΣΤΛΙΓΞ, ιγγος, ἡ, ſcintilla, flamma criſpa; (2) cirrus, cincinnus.

Ὀϛοδοχεῖον, ȣ, τὸ, oſſium receptaculum, Gl. V. ὀϛοδοχεῖα, oſſuaria. A δοχεῖον.

Ὀϛοειδὴς, ὲς, oſſi ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀϛοθήκη, ης, ἡ, oſſium repoſitorium, ubi mortuorum oſſa reponuntur.

Ὀϛοκατάκτης, ȣ, ἡ, oſſifragus. A καταγνύω.

Ὀϛοκλάϛης, ȣ, ὁ, oſſifragus, Ph. A κλάω.

Ὀϛοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Ph. idem quod ὀϛεοκόπος.

Ὀϛοκόραξ, ακος, ὁ, oſſifragus, Gl. V.

Ὀϛολογέω, ῶ, oſſa lego, oſſa colligo; (2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum oſſa colligebant.

Ὀϛολογία, ας, ἡ, oſſilegium, Gl. V.

Ὀϛολόγιον, ȣ, τὸ, idem. Ab

Ὀστολόγος, ὁ καὶ ἡ, qui oſſa legit ſeu colligit, Gl. V. oſſilegus. A λέγω, *colligo*.

Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, ſive ludus oſſiculorum, ſive oſſiculis. Ex μάχη.

Ὀστομάχιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os; ὀστᾶ, oſſa.

Ὀστοφαγέω, ῶ, oſſa comedo.

Ὀστοφανέω, ῶ, oſſa oſtendo, oſſa conſpicienda præbeo. A φαίνω.

Ὀστοφυεῖς, nom. pl. pro ὀστοφυέες, ab

Ὀστοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oſſeus natura, R. A φυή.

Ὀστράκεος, ου, ὁ, teſtaceus.

Ὀστρακεὺς, έως, ὁ, figulus.

Ὀστρακηρὸς, ἡ, ὸν, teſtaceus.

Ὀστρακίας, ου, ὁ, ut ὀστρακίας λίθος, gemma teſtacea. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακίζω, f. ίσω, teſtulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.

Ὀστρακίνδα, ης, ἡ, oſtracorum ludus. Ab eodem.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, teſtaceus, e figulina terra factus; fictilis, Gl. V. Ab eod.

Ὀστράκιον, ου, τὸ, parva teſta, teſtula, conchula; (2) fictile teſtaceum, Dim.

Ὀστρακὶς, ίδος, ἡ, pinea, ipſeque nucleus nucis pineæ. Ath. Libr. 1. (2) ſimulacrum Veneris, Heſ. Ab eod.

Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus, relegatio per teſtulas. Ab ὀστρακίζω.

Ὀστρακίτης, ου, ὁ, teſtaceus teſtam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, oſtracites, gemma teſtacea, teſtam referens. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακῖτις, ιδος, ἡ, oſtracitis, ut præc.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, teſta tectus, cui teſta loco cutis ſeu pellis eſt. Τὰ ὀστρακόδερμα ἄριστα ἐστὶν, ὅταν κύῃ, Ariſtot. Hiſt. An. 8, 30. Ex ὄστρακον, & δέρμα.

Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, teſtaceus. Ab

ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, teſta nativa, qualis ovorum, teſtudinum, & ſimilium; (2) teſta figlina; (3) teſtula in ſuffragiis ferendis adhiberi ſolita.

Ὀστρακόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, tergum teſtaceum habens.

Ὀστρακοποιὸς, οῦ, fictiliarius, Gl. V. A ποιέω.

Ὀστρακόρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui teſtaceo eſt naſo, teſtaceus, Suic. Ex ῥίν.

Ὀστρακοφορία, ας, ὁ, oſtraci ſive teſtulæ latio, quum ſuffragia oſtraco ſive teſta feruntur. A φέρω.

Ὀστρακόχροος, *contr.* ὀστρακόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, teſtaceam cutem habens. A χρόα.

Ὀστρακόω, ῶ, in teſtam verto, teſtacea duritie obduco; ὀστρακόομαι, οῦμαι, in teſtam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item in teſtas contrita. Ab ὄστρακον.

Ὀστρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, teſtaceus, teſtam imitans, Dioſcor. l. 5. Ab eod.

ΟΣΤΡΕΙΑ, & ὄστρεα, ων, τὰ, oſtrea, piſces teſtis tecti.

Ὀστρειογραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oſtro pictus ſeu ſcriptus. Ex ὄστρειον, & γράφω.

Ὄστρειον, & ὄστρεον, ου, τὸ, oſtreum, oſtrum, color purpureus. Hinc

Ὄστρειος, εία, ειον, purpureus.

Ὀστρειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oſtrea referens, oſtrea imitans. Ab eod.

Ὀστρέον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.

Ὀστρεώδης, idem quod ὀστρειώδης.

Ὀστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis oſtrites, ap. Orph.

Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod

ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, oſtrys, arbor, quam nonnulli ſyringam cæruleam eſſe volunt. *Angl.* The Horn-beam Tree.

Ὀστώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oſſeus, oſſibus abundans; (2) oſſi ſimilis. Ab ὀστέον.

ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανοῦμαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, a. 1. infin. olfacere, olfeciſſe. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, Ariſt. Ran. 673. Τῆς Ἱππίου τυραννίδος, id. Lyſ. 621. Ὁ δὲ ἄρρην ὀσφρὰς, διὰ τὸ ὀσφραίνεσθαι τοῦ ἔρου, μᾶλλον θᾶττον, Ariſt. Hiſt. An. 6, 24.

Ὀσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, qu. ab ὀσφραντήρ.

Ὀσφραντὴς, οῦ, ὁ, odorator, olfactor.

Ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, qui odoratu percipi poteſt, odorabilis; (2) odoratus valens, ſagax. Gl. Vet. odorator.

Ὀσφραντὸς, ἡ, ὸν, olfactu excitans, olfactorius. Ab ὀσφραίνομαι.

Ὀσφράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio. Κᾆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξίπτυσα, Ariſtoph. Veſp. 788. Ab eod.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, odor. A

Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipſa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares.

Ὀσφρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντικός.

Ὀσφρητὸς, idem quod ὀσφραντός. Ab ὀσφράομαι.

Ὀσφρόμενος, part. præſ. med. *per Sync.* pro ὀσφραινόμενος, ab ὀσφραίνομαι.

Ὀσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. Ab

Ὀσφυαλγὴς, ὲς, coxæ dolore laborans

Ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ab ἄλγος.

ΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.

ΟΣΧΕΑ, ας, ἡ, ſcrotum, Ariſtot.

Ὄσχεον, ου, τὸ, ὀσχεὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὄσχη, ης, ἡ, palmes; etiam pro ſcroto.

Ὄσχιον, ου, τὸ, flexuoſa circa os vulvæ extuberantia.

Ὄσχος, ου, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.

Ὀσχοφόρια, ων, τὰ, feſtum, quo palmites racemis onuſtos geſtabant Athenis. Ab

Ὀσχοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitis palmitem racemis onuſtum geſtans. A φέρω.

Ὀσχοφορικὸς, ἡ, ὸν, in ὀσχοφορία ſolitus, uſitatus.

Ὅταν, vel ὅτ' ἂν, quando, quum. Ὅταν θᾶττον, cum primum. Ὅταν θᾶττον οἱ νεοττοὶ δύνωνται πέτεσθαι, ἐκβάλλουσι τύπτοντες ἐκ τῆς νεοττείας, Ariſtot. Hiſt. An.

ΟΤΕ, *Adverb.* quando quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.

Ὁτὲ, aliquando, quandoque.

Ὅ, τε, pro ὅστις, qui; ἥ τε, quæ; οὗτε, cujus.

Ὅτεο, *Ion.* pro οὗτινος, ab ὅστις.

Ὅτευ, *Dor.* ex Attico ὅτου, pro eodem.

Ὅτεῳ, dat. ſ. *Ion.* pro ᾧτινι, ab eod.

Ὅτι, *Conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, *cum Superl.* ut ὅτι πλεῖστα, quam plurimi, pro accuſ. cum infinit. relative; ubi plerumque abundat, per Hebr. *Ern.)*

Ὅ, τι, quod; ὅ, τι ἂν, quodquod, quidquid.

Ὁτιὴ, *Conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιητὶ, quam ob cauſſam, cur. Ab ὅτι.

Ὅτι μὴ, niſi, Gl. V.

Ὁτιοῦν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὁ, τι & οὖν.

Ὅτις, quis, qui, Gl. V. ὅτου. *Poët.* ὅττεο, *Ion.* ὅτευ, Dat. ὅτῳ, cui Acc. ὅντινα.

Ὀτλεύω, f. σω, ærumnas ſuſtineo, patior, perfero; (2) ſuſtineo, fero. Καπνοῦ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι, Apollon. Ab ὄτλος.

Ὀτλέω, idem. Πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν, Lyc. 819.

Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miſeria. A τλάω.

Ὀτοβέω, ſtrepito, tumultuor, perſono. Ab

ΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonus, ſonitus. Ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει, Heſ. Th. 809.

ΟΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu! hei!

Ὅτου, *Att.* pro οὗτινος, ab ὅστις.

Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ, fut. ὀτοτύξομαι. Ἔφασκε καὶ μὴ τὴν σήμονα νῆσον, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν Ariſt. L. 522.

Ὀτραλέως, *Adv.* accurate, ſedulo, diligenter, celeriter. Οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν. Heſ. C. 410. Ab ὀτρύνω.

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, ſedulus. Ab eod.

Ὄτριχες, ſimiles pilo, ejuſdem pili; pro ὁμότριχες. Ab ὁμόθριξ.

Ὀτρυνέω, urgeo, incito, urgebo. Ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, Il. 10, 54. Ὀτρυνέων Δαναοὺς, ib. 13, 209. Ab ὀτρύνω.

Ὀτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitatorius. Ab eod.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Ab eod. Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰχανάασθαι, Hom. Il. 19, 234.

ΟΤΡΥΝΩ, f. υνῶ, & υνέω, incito, inſtigo, adhortor. Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, Il. 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι, Odyſſ. 10, 425. Εἶμι καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, Hom. Il. 10, 55.

Ὄττα, pro ὄσσα, fama, omen.

Ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, ſuperſtitio. Ab

Ὀττεύομαι, ominor. Ὀττευσάμενος τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, Polyb. Ab ὄττα.

Ὅ, ττι, per Diplaſiaſmum pro ὅ, τι, *quodcumque,* (quia, quoniam, *Poët.* pro ὅτι, *Ern)* Ὅττι τάχιστα, quam citiſſime.

Ὅττικεν *Poet.* pro ὅ τι, & κεν, i. e. ὅ, τι ἂν, quicquid, quamcunque.

Ὄττις, εως, ἡ, adſpectus, oculus, *Heſ.* Ὄττιες ἀχλυώδεες, *Aret.*

Ὀττοβέω, ῶ, ſtrepito. Ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀττοβεῖ, Æſchyl.

Ὄττοβος, ου, ὁ, ſtrepitus.

Ὄττομαι, ominor. Ab ὄττα.

Ὅτῳ, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅστις.

ΟΥ, *ſequente Conſona,* οὐκ, *ſequente Vocali levigata,* οὐχ, *ſequente Vocali aſperata, Adv.* non, haud. Hinc οὐ γὰρ, non enim, nonne; οὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim; οὐ γὰρ τοι ἀλλὰ, quippe, ſiquidem, enimvero; οὐ γὰρ ἂν, alioqui non, alioqui non tamen, οὐ γὰρ ἄν ποτε, numquam enim alioqui; οὐ γὰρ ἄν που, abſit enim; οὐ μὲν nequaquam; οὐ μὲν γὰρ, non enim; οὐ μὲν δὴ, minime vero; οὐ δὴ, non, nequaquam, ne; οὐ μὴν, vel οὐ μὴν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametſi; οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλά γε, enim vero, at vero; οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, tum vel maxime; οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μὴν οὔτε, ſed nec, nec tamen, neque vero; οὐ μὴν πω, haud dum tamen, nondum tamen; οὐ μήποτε, haud umquam, nequaquam; οὐ δῆτα, nequaquam, minime; οὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro; οὐ πως, nequaquam, nullo modo; οὔ τι γε, nedum, minime, haud ſane; οὔ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen; οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, non ſolum.

Οὗ, *Adverb.* ubi; (2) quo; ἔστιν οὗ, alicubi.

Οὗ, *miſiſti,* 2. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἕο, *Ion.* pro ἕσο, ab ἵημι.

ΟΥΑ, *Interj. irridentis,* vah!

ΟΥΑΙ, væ! *Interj. dolentis;* (2) *imprecantis;* (3) *comminantis.*

ΟΥΑΣ, ατος, τὸ, auris; (2) anſæ; pl. οὔατα, aures, anſæ, Dat. οὔασιν, auribus. Ab οὖς. Hinc

Οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus.

Οὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.

Οὐγκία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terreſtris; (2) ſubterraneus. Ab οὖδας.

Οὐδαμᾶ, *Adv.* nullo modo, numquam. Ab οὐδαμός.

Οὐδαμῆ, *Adv.* nullo modo, numquam, nuſquam, nullo loco, nullum in locum.

Οὐδαμινέστερον, contemptius, Comp. Att. ab

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius eſt pretii, contemptus, nugatorius, nihili.

Οὐδαμόθεν, *Adv.* nullo ex modo, nulla ex parte.

Οὐδαμόθι, nuſquam, nullo in loco. Ab eod.

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, ne unus quidem, nullus. Ex οὐδὲ, & ἀμὸς, *unus.*

Οὐδαμόσε, nuſquam, nullatenus.

Οὐδαμοῦ, *Adv.* nuſquam, nullo loco.

Οὐδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, minime. Ab οὐδαμός.

Οὖδας, τὸ, ſolum, pavimentum, humus, terra, Dat. οὔδει ab inuſ. οὖδος. Κάρη δ' εἰς οὖδας ἐρᾶται, Heſ. Op. 522.

Οὐδὲ, *Conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰρ, neque enim; οὐδέ γε, neque; οὐδὲ εἷς, οὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus; οὐδὲ ἕν, nihil; οὐδ' ἐγγὺς, multum abeſt; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένοιτο, quidquid accidiſſet; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένηται, ne ſiquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit; οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, multum abeſt. Οὐδὲ μὲν οὐδὲ, Hom. Il. 10, 299. Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt, *S. Clarkius ad locum*, οὐδὲ μὴ, neque; οὐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen; οὐδὲ μήποτε, neque umquam; οὐδέ τι, neque; οὐδέτι πω, nondum, necdum; οὐδ' ὅπως, ἀλλ' οὐδὲ, nullo modo, non dicam, ſed ne quidem, οὐδ' ὥς, ne ſic quidem; οὐδ' ἀρχὴν, neutiquam.

Οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *Gen.* οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενὸς, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἔλαττον, nihilominus, non minus; οὐδὲν οἷον, nihil vetat, nihil impedit; οὐδὲν, etiam idem eſt, quod οὐ, non; οὐδὲν ὅτι οὖν, nihil quidquam.

Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. Ab οὐδείς.

Οὐδενία, ἡ, idem & ab eod.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nulla cuſtodia ſeu cura dignus, non curandus. Ex ὤρα.

Οὐδέπη, *Adv.* nullo modo, haudquaquam.

Οὐδήποτε, *Adv.* numquam, neque umquam.

Οὐδέπω, *Adv.* nec dum, nondum.

Οὐδεπώποτε, *Adv.* numquam, nullo umquam tempore.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter. οὐδέτερον, οὐδέτερα, neutrius generis. Ab οὐδὲ, & ἕτερος.

Οὐδετέρως, *Adv.* neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.

Οὐδετέρωσε, *Adv.* neutro, neutram in partem. Ab eod.

Οὐδήπου, *Adv.* non utique, neutiquam; (2) numquid? annon? *unde,* οὐδήπουθεν.

Οὐδοπωσοῦν, *Adv.* nullo modo.

ΟΥΔΟΣ, εος, τὸ, ſolum, pavimentum; (2) humus, terra. Nom. inuſ. Dat. οὔδει, in Nomin. dicitur οὖδας.

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, limen, lapis ſeu lignum in ima januæ parte, qua in ædes intratur. Ἄλληλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν, Heſiod. Op. Theogon. 749. Ab ὁδός.

Οὐδοτιοῦν, nihil quidquam; (2) *Adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥΘΑΡ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* belluarum; (2) ſumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fœcunda. Hinc

Οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammoſus.

Οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus.

Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.

Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter.

Οὔθην, *Adverb.* non equidem; (2) non. Ab οὐ.

Οὐκ, vide οὐ.

Οὐκέτι, *Adv.* non amplius.

Οὐκὶ, *Adv.* non. Ab οὐκ.

Οὔκουν, *Adv.* non certe, nullo modo.

Οὐκοῦν, *Adv.* nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.

Οὖλα, τὰ, gingivæ; ſing. non habet. Gl.V.

Οὖλα, *Adv.* ſcite, commodum. Οὖλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, Callim. Hymn. in Jov. 52.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola ſalſa, qua hoſtiæ adſpergebantur. Ab οὖλος.

Οὐλαμηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, agmen ſeu turmam habens. Ex οὐλαμὸς, & φέρω.

Οὐλαμὸς, ου, ὁ, confertum agmen, globus. Εἶναι τὸν οὐλαμὸν φασὶ ἱππέων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταχθέν, Plut. in Lycurg. cap. 23. Ab οὖλος.

Οὐλὰς, άδος, ἡ, criſpa; (2) denſa, opaca. Nic. Al. 260. Ab eod

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pœne curatum; nota vulneris ſanati. Ab οὖλος, *ſanus.*

Οὔλιμος, ίμη, ιμον, exitioſus, pernicioſus, Heſ. Ab ὄλλυμι.

Οὔλιος, ία, ιον, Dem. Ab οὖλος.

Οὐλοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, exitialia & peſtifera vorans.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges. Ex οὖλος, & δέω.

Οὐλόδετον, ου, τὸ, funiculus ex culmis contortus. Ex iiſd.

Οὐλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, criſpos habens capillos.

Οὐλόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, noxio & exitiali animo præditus.

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, ſacrificium perfectum.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, mola inſperſa ſacrifico; molas inſpergo victimis. Ex οὐλαὶ, & θύω.

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui criſpo capite eſt, ſive criſpos capillos habet. Ex κάρηνον.

Οὐλόκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, totus, ſive admodum cornutus. Ex ὅλος, & κέρας.

Οὐλοκέφαλος, ον, criſpos capillos habens.

Οὐλοκίκιννα, τὰ, cincinni. Teleſilla, ap. Poll.

Οὐλομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui integris membris eſt, ex omnibus membris conſtans. Ex οὖλος, & μέλος. Hinc

Οὐλομελία, ας, ἡ, *Ion.* οὐλομελίη, ης, ἡ, integra ſ. abſoluta natura omnibus membris conſtans.

Οὐλόμενος, η, ον, pernicioſus, exitialis. Ab ὀλόμενος, a. 2. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω.

ΟΥΛΟΝ, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. οὖλα. Οὔλοισιν ἐξήμελξας γάλα, Æſch. Ch. 881.

Οὖλον, acutè, ab οὖλος, Hom. Il. 17, 756.

Οὐλοὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pernicioſus, exitioſus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo.*

Οὖλος, η, ον, integer, ſanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) criſpus, contortos crines habens. *Ion.* pro ὅλος. Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλας τε ταπήτων, Hom. Il. 16, 22.

Οὖλος, exitialis; ab ὄλλυμι, *perdo.*

ΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, merges, manipulorum collectorum faſcis; (2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, ſalubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma criſpa, criſpitudo. Ab οὖλος.

Οὐλοτριχέω, ῶ, criſpor, criſpam comam habeo, Suic. Ex οὖλος, & θρὶξ, *capillus.*

Οὐλοτριχάτερος, qui criſpioribus eſt capillis; Comp. ab οὐλότριχος, p. οὐλόθριξ.

Οὐλοφόνον, ου, τὸ, chamæleon niger, herba viſcum profundens. Ex ὅλος, & φόνος.

Οὐλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Hinc οὐλοφυὲς, maſſa mollis. Ex οὖλος, & φυή.

Οὐλόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, criſpa folia habens.

Οὐλόχυτα, ων, τὰ, primitiæ ante ſacrificium, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gl. V. hordeacea; Hom. Il. 1, 449. Ex οὐλαὶ, & χύω, *fundo.*

Οὐλοχύται, ῶν, αἱ, idem; (2) caniſtra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex iiſd.

Οὐλόω, ad cicatricem perduco; οὐλοῦσθαι, ad cicatricem perduci, Ariſtot. Ab οὐλή.

Οὐλυμπόνδε in Olympum. A ſeq.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, *poet.* pro Ὄλυμπος.

Οὔλω, bene valeo, ſanus ſum; occurrit hinc tantum οὖλε, imp. bene tibi ſit, ſis felix. Οὖλέ τε ϗ μέγα χαῖρε, Od. 24, 401.

Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab οὖλος, *merges.*

Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!

Οὐμενοῦν, *Adv.* non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non.

Οὐμήπως, *Adv.* nequaquam.

Οὐμέντοι, *Adv.* non tamen, verumtamen non. Hinc & οὐμέντοιγε, idem, & οὐμέντοι ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, verumtamen. Οὐ μὴν ἀλλὰ ϗ, attamen etiam.

Οὑμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus.*

ΟΥΝ, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis ſubjunctum vacat.

Οὕνεκα, pro οὗ ἕνεκα, *cujus gratia.*

Οὕνεκεν pro οὗ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratia.*

Οὔνεσθε, 2. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ὄνεσθε, ab ὄνομαι, *vitupero*; Il. 24, 241.

Οὔνομα *Ion.* pro ὄνομα.

Οὐνομάζω, *Ion.* pro ὀνομάζω, nomino, appello, recenſeo.

Οὐνομαίνειν, *Ion.* pro ὀνομαίνειν,

Οὐνομαστὸς, ὴ, ὸν, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.

Οὖξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

ΟΥΟΝ, ου, τὸ, ſorbum, genus fructus, pl. οὖα, ſorba, Ph.

Οὗπερ, *Adv.* ubi. Ex οὗ, & περ.

Οὖπις, ἡ, Upis, Dianæ epith. Call. in Dian. 204.

Οὐπιτρίπτος, q. d. contritus, conteri dignus, perditus; pro ὁ ἐπίτριπτος.

Οὐπόθι, *Adv.* nuſquam, nullibi.

Οὔποκα, numquam, *Dor.* pro οὔποτε.

Οὔποτε, *Adv.* haud unquam, nunquam.

Οὔπω, *Adv.* nondum, necdum. Hinc οὐπώποτε, numquam.

Οὔπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥΡΑ', ᾶς, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.

Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὅροι, Hom. Il. 23, 431. Ab ὅρος.

Οὐραγέω, ῶ, extremum agmen duco.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex οὐρὰ, & ἄγω.

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars oſſis ſacri; cauda; extrema pars multitudinis alicujus. Ab οὐρά.

Οὔρακος, ὁ, media pars remi, Poll.

Οὐράνη, ης, ἡ, meatus urinarius, per quem urina e renibus in veſicam defluit; (2) matula, vas urinarium. Ab οὖρον.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Muſis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab οὐρανός. Hinc

Οὐρανιάζειν, ludere τὴν οὐρανίαν, Heſ.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis, cœlicola; cui cœleſtis eſt origo. Ab οὐρανός.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde οὐρανίζετο Heſ. ad cœlum pertingebat. Ab eod.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœleſtis; (2) ſublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ οὐράνιοι, ων, dii cœleſtes, cœlites. Gl. V. ſuperi; & τὰ οὐράνια, ων, imbres; οὐράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.

Οὐρανίσκος, ου, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) ſidus cœleſte, *Corona auſtralis.* Ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœleſtis. Gl. V. cœlicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii.

Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum ſcandens, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.

Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum ſcando. Ex iiſd.

Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœli ſeu rerum cœleſtium peritus.

Οὐρανόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a cœlo oſtenditur, a cœlo oſtenſus. Ex δείκνυμι.

Οὐρανοδρομέω, ῶ, curſu in cœlum tendo. Ab

Οὐρανοδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, curſu cœlum petens. Ex τρέχω, p. m. δέδρομα.

Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœleſtis. Ab οὐρανός.

Οὐρανόθεν, *Adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.

Οὐρανόθι πρὸ, *Adv.* ante cœlum, i. e. in aëre. Ab eod.

Οὐρανοθεσία, ἡ, poſitus, ſitus ſignorum in cœlo. Sch. Arat. A θέσις.

Οὐρανοκάτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlicola, Gl.V.

Οὐρανολέσχης, ου, ὁ, de cœlo & rebus cœleſtibus garriens. Ex λέσχη.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum ſe extendens; altiſſimus, ampliſſimus. Ex μῆκος.

Οὐρανόνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlum vincens, maximus. A νίκη.

Οὐρανόπαις, δος, cœligena.

Οὐρανοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, e cœlo delapſus. Ex πίπτω.

Οὐρανόπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlum pererrans; (2) qui ſub cœlo vagatur.

Οὐρανόπολις, εως, ἡ, civitas cœleſtis.

Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.

Οὐρανόπτης, ου, ὁ, cœli ſpectator. Ex ὄπτομαι.

Οὐρανόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare eſt. Ex ὄροφος.

ΟΥΡΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, cœlum, aër uſque ad nubes; (2) palatum. Εἰς τὸν τοῦ ςόματος οὐρανὸν, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 11. Perſis οὐρανοὶ, tabernacula regia ab orbiculari rotunditate, Heſ.

Οὐρανόσε, Adv. in cœlum.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) piſcis quidam.

Οὐρανοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ἔχω.

Οὐρανοφαίτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ad cœlum uſque reſplendens, cujus ſplendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.

Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo verſor.

Οὐρανοφοίτης, ου, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iiſdem.

Οὐρανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlum ferens ſeu deducens Gl. V. Ex φέρω.

Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cœleſtia ſapiens; (2) pius, religioſus. Ex φρονῶ.

Οὐρανοφύτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlo ſatus, e cœlo natus, cui cœleſtis origo eſt. Ex φυτεύω.

Οὐρανόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlo ſatus, e cœlo natus. Ex φύω.

Οὐρανοχρώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex οὐρανὸς, & χρῶμα.

Οὖραξ, avis quædam, Ariſt. Hiſt. An. 6, 1. quæ ab Atticis τέτριξ appellatur.

Οὐρανόω, in cœlum transfero. Hinc

Οὐράνωσις, ἡ, relatio in Deos.

Οὐραχὸς, οῦ, ὁ, meatus urinarius. Al. οὐραγός.

Οὔρεα, acc. pl. Ion. pro ὄρεα, ab ὄρος.

Οὔρειος, montanus, Ion. pro ὄρειος.

Οὔρεος, gen. ſing. Ion. pro ὄρεος.

Οὐρεσιφοιτὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. οὐρεσιφοιτάσι νύμφαις, in Epigr. Ex φοιτάω.

Οὐρεσιδρόμος, ον, montivagus. A τρέχω.

Οὐρεσίοικος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ὀρεσίοικος.

Οὐρεσιφοίτης, ου, ὁ, montivagus. A φοιτάω.

Οὐρεσιφοῖτις, ἡ, fœm.

Οὐρεὺς, ῆος, mulus, Ion. pro ὀρεύς.

Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio, paſſ. οὐρεῖται, cum urina excernitur; οὐρησόμενος, f. part. Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς, Heſiod. Ἔργ. 727. Ab οὖρον.

Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, Ion. pro οὐρά.

Οὐρῇ, dat. ſing. Ion. pro οὐρᾷ.

Οὐρῆας, acc. pl. Ion. pro οὐρέας, ab οὐρεύς.

Οὐρηδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit. Ex οὖρον, & δέχομαι.

Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Οὐρήθρα ἔξω τῶν ὑστερῶν, δίοδος τῷ σπέρματι τοῦ ἄρρενος, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 14. Ab οὖρον.

Οὔρημα, ατος, τὸ, urina. Ab οὐρέω.

Οὐρὴν, acc. ſing. Ion. pro οὐράν.

Οὐρηρὸς, ρὰ, ρὸν, urinarius. Ab οὖρον.

Οὐρησείω, micturio, Gl. V. Ab οὐρέω.

Οὐρήσῃς, 2. ſ. a. 2. conj. act. v. οὐρέω. Unde

Οὔρησις, εως, ἡ, ipſa mingendi actio, mictio.

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fiſtula urinaria. Ab eod.

Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio; οὐρητιᾷ, micturit. Ab οὖρον.

Οὐρητρὶς, ίδος, matella, Gl. V.

Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, urinarius, urinam ciens; urinam reddens. Ab οὐρέω.

Οὐρία, ας, ἡ, proſperitas venti, Gl. V. Ab οὖρος.

Οὐρία, ας, ἡ, avis quædam ex anatum genere. Ab οὔριος.

Οὔρια, τὰ, fines, Ion. pro ὅρια.

Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima haſtilis pars crucis in modum præfixa eſt. Εἷς δὲ ςρέψας τὸ σημεῖον ἀνέτεινε τὸν οὐρίαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Appian. B. Civil. 2. Ab οὐρά.

Οὐρίζω, f. ίσω, vento ſecundo proveho, ſecundo. Ab οὖρος.

Οὐρεσίθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in monte nutritus. Ex οὖρος, mons, & τρέφω.

Οὔρινος, ut οὔρινον ᾠὸν, ovum ventoſum, irritum. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον τῶν ᾠῶν, ἀρεὶ οὔρινόν ἐςι. Ariſtot. Hiſt. An. 6, 4. Ab οὖρος.

Οὐριοδρομέω, ſecundo vento curro. Τίς δ' ὅδε Καδμείων μαςὴρ οὐριοδρόμων, Eur. B. 984. Ab

Οὐριοδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento ſecundo currens. Ex οὔριος, & τρέχω.

Οὔριον ᾠὸν, ovum irritum, ut οὔρινον.

Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vento ſecundo proficiſcitur, qui vento ſecundo fit; (2) ſecundus, proſper; ut οὔριος πλοῦς, proſpera, ſecunda navigatio; οὔριος ἄνεμος, ſecundus ventus, Gl. V. Ab οὖρος.

Οὐριοςάτης, ου, ὁ, feliciſſimus. Ex οὔριος, & ἵςημι.

Οὐριόω, ῶ, ſecundo vento utor. Ab οὖρος.

Οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.

Οὐροδοχεῖον, & οὐροδόχιον, ου, τὸ, urinal, Gl. V. urinale, vas urinarium. Ex οὖρον, & δέχομαι. Unde

Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula.

Οὐροδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui urinam recipit.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, Od. I. 124. ubi tamen alii aliter explicant.

Οὖρον, ου, τὸ, terminus. Ab ὅρος.

Οὐροπύγιον, idem quod ὀρροπύγιον. Τὰ πτερὰ οὐρὸν μὲν οὐκ ἔχει, οὐροπύγιον δέ. Ariſtot. Hiſt. An. 2, 12.

ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, ventus ſecundus; proſper ventus, Gl. V. metaph. proſpera fortuna.

Οὖρος, lotium, urina, Gl. V.

Οὖρος, ὁ, cuſtos, inſpector. Ab ὁρᾶν, videre.

Οὖρος, εος, τὸ, mons, Ion. pro ὄρος.

Οὖρος, ου, ὁ, ſerum lactis, cruor; pro ὀρός.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, alveus, foſſa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Οὐροὺς τ' ἐξεκάθαιρον, Hom. Il. 2, 153.

Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ, & τέμνω.

Οὐρόω, idem eſſe videtur, quod οὐρίζω; ab illo occurrit κατουρόω, vento ſecundo expando, ad ventum ſecundum compono.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum; ὦτα etiam anſæ vaſorum. Ab οὖας.

Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, Ion. pro οἶσα. Οἱ δ' οὖσα γραίνης εὐγάληνα χερμάδος ναυταὶ λιάζεν, Lyc. 20. Ab οἴω, fero.

Οὖσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. verbi εἰμί.

Οὔσῃ, dat. ſing. part. ejuſdem.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, ſubſtantia. Ph. ſubſtantia, res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. V. Alicubi etiam pro ςυνουσία, conſuetudine & concubitu. Ab οὖσα, particip. f. g. ab εἰμί.

Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principium ſubſtantiæ, aut dominium in ſubſtantias. Ex οὐσία, & ἀρχή.

Οὐσίδιον, ου, τὸ, q. d. ſubſtantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.

Οὐσιοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, quod ſubſtantiam efficit, ſ. conſtituit. Ex οὐσία, & ποιέω.

Οὐσιόω, ῶ, eſſentiam do, eſſentiam facio, efficio, ut aliquis ſit, qui ante non erat; & *in Paſſ.* eſſentiam accipio. Ab οὐσία.

Οὐσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, eſſentialis, ſubſtantialis.

Οὐσιωδῶς, *Adv.* eſſentialiter, ſubſtantialiter.

Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, eſſentiæ nominatio, Suic. Ex ὄνομα.

Οὐσίωσις, εως, ἡ, q. d. effectio, ſ. productio ſubſtantiæ. Ab οὐσιόω.

Οὖτα, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro οὔτασε, ab

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; οὐτασμένος, perfect. vulneratus; οὔτασαι, 3. ſ. perf. ind. vulneratus eſt. Μηρὸν γυμνωθέντα ςάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὔτασ' ἐπικρατέως, Heſiod. Ἀσπ. 461. Πρηνὴς θανεῖται ςέρνον οὐτασθεὶς ξίφει, Lyc. 242. Ab οὐτάω.

Οὐτάμεν, perf. inf. act. *Ion.* pro οὐτάναι, ab οὔτημι pro οὐτάω.

Οὐτάμεναι, ferire, vulnerare; quaſi ab οὔτημι, ab οὐτάω.

Οὐτάμενος, pro οὐτασμένος, præſ. part. paſſ. Ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' Οὐταμένην ὠτειλὴν, Hom. Il. 17, 86. i. e. Fluebat vero ſanguis per cominus inflictum vulnus; nem οὐτάζειν eſt cominus vulnerare, & βαλεῖν eminus.

Οὔτασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. οὐτάζω.

Οὔτασκε, imperf. *Ion.* ab οὐτάω. Τοὺς δ' Αἴας οὔτασκε, Il. 15, 745.

ΟΥΤΑ'Ω, ῶ, vulnero, percutio; a 1. οὔτησε, vulneravit; οὖτα, imperat. οὐτηθεὶς, a. 1. paſſ. part. ictus, vulneratus. Οὔτησε ξυςῷ χαλκήρεϊ, Il. 4, 469. κατ' ἀσπίδα, ib. 11, 434. κατ' αἰγίδα, ib. 21, 400. κατὰ δεξιὸν ὦμον, Odyſſ. 19, 452. Κείσεται οὐτηθεὶς, Il. 8, 537.

Οὔτε, *Conj.* nec, neque.

Οὔτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὐτήσασκε, Il. 22, 375. *Ion.* pro οὔτησε.

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab οὐτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab οὐτάω.

Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro οὐτιδανοῖς, ab

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii. Gl. V. οὐτιδανοὶ, nebulones. Ex οὐ, & τὶς, τινὲς, per Epentheſin ſyllabæ δα. Hom. Il. 1, 231.

Οὔτινα, *nullum*, acc. ſing. c. g. ab οὔτις.

Οὕτινος, *cujuſcumque*, gen. ſing. ab ὅςις.

Οὔτιπου, *Adv.* non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.

Οὔτιπω, *Adv.* an nondum, nondum.

Οὔτις, ιος, ὁ ϗ ἡ, nemo, nullus.

Οὔτοι, *Adv.* non, neque, nequaquam, num. Et οὔτοιγε, idem.

ΟΥ'ΤΟΣ, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc; ὦ, οὗτος, & ſimpliciter οὗτος, heus tu! Hinc & οὑτοσὶ, hic, *Attice.*

Οὕτω, *ſequente Conſona*, & οὕτως, *ſequente vocali*, *Adv.* ita, ſic, tam, taliter, perinde, proinde, Ph. (2) *reſpondet etiam. Lat.* ſic, *pro* temere, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem aliquando, οὕτως ἄν, ita demum, Ph. οὕτως ἄρα, itane, ſiccine, Gl. V. οὑτωσὶ, ſiccine, Gl. V. ſic, ita, *Att.* Ab

Οὐχ, vide ſupra οὐ. Hinc

Οὐχὶ, *Adv.* non; (2) nonne, annon?

Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus ſerpens. Dim. ab ὄφις.

Ὀφειλέσιον, ου, τὸ, debitum, Euſt. Ab ὀφείλω.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc

Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.

Ὀφειλόντως, *Adv.* debito modo, decenter, Heſ. Ab

ΟΦΕΙ'ΛΩ, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius ſum; (3) debeo, oportet me, a. 2. ὤφελον, ὄφειλον, & ὄφελον, debebam, debuiſſem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμενον, debitum, Ph. Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, Soph. Antig. 337. Καὶ ςοὶ τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν, id. Phil. 1411. Κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νὼ ποτι, Ariſt. Av. 115.

Ὤφελλεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion. Poët.* & cum ν pro ὤφειλε. Ab

ΟΦΕ'ΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, proſum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, creſco. Ἢ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν ϗ δῆριν ὀφέλλει, Heſiod. Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωὴν, Il. 3, 62 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει, ib. 20, 242. Ὀφέλλετε ταῦτα πίνεσθαι, ib. 19, 200. Ἔνθα χρεῖος μοι ὀφέλλεται, Odyſſ. 3, 367.

Ὀφέλλασιν, 3. pl. præſ. conj. act. cum ν.

Ὄφελον, *debui*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤφελον.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſus; plerumque commode vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος εἴης ἡμῖν; ad quid utilis? quid proſis? Ὅτιπερ ὄφελος, dicitur de eo quod in quæcunque genere præſtantiſſimum. *Etn.* Ab ὀφέλλω.

Ὀφίλτιμος, vel ὀφίλλιμος, utilis, pro ὀφέλιμος. Οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφίλσιμα τόσσα Κυρήνη. Callim. Hymn. in Apoll. 94.

Ὀφελτρεύω, f. σω, orno, verro. Ἕως ἂν θεᾶς ὀφελτρεύσασι πέδον, Lyc. 1165. Ab

Ὄφελτρον, ου, τὸ, ornatus.

Ὀφεως, gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις.

Ὀφεωσταφύλη, ης, ἡ, uva anguina; ſic a quibuſdam appellari capparin tradit Plinius.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo, oculorum morbus. Ab ὀφθαλμός. Hinc

Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piſcis, quem Plin. oculatum vocat.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. Ἐντυχὼν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen.

Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim.

Ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad oculos pertinens. Gl.V. ocularius. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos conjicio. Ex βολή.

Ὀφθαλμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos appetens. Μάλιστά ἐστιν ὀφθαλμοβόροι τῶν ὀρνίθων, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18. Ex βορά.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, ſervitium diligens præſente hero. Ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum & diligentem præſtat, oculiſque adeo ejus quaſi ſervit.

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοὶ etiam inſpectores, ſpeculatores, corycæi regum ut ὦτα.

Ὀφθαλμόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis medendi peritus.

Ὀφθαλμότεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculis i. e. lacrimis madefactus; (2) ex oculis manans, Rob. Ex τέγγομαι.

Ὀφθαλμοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.

Ὀφθαλμοφανῶς, *Adv.* manifeſte, perſpicue, more eorum, quæ oculis cernuntur.

Ὀφθαλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, oculi ſpeciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.

Ὀφθεὶς, *viſus*, a. 1. part. paſſ. v. ὄπτομαι.

Ὀφθῆναι, *viſum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Ὀφθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ὀφιακὸς, ἡ, ὸν, ad angues pertinens; ὀφιακὰ, libri de ſerpentibus ſcripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, ſ. parvus ſerpens, ſ. anguis. Dim. ab ὄφις.

Ὀφιοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis percuſſor. Ex βάλλω.

Ὀφιοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, anguivorus. Ex βορά.

Ὀφιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſerpente genitus ſ. natus, ſerpentigena, anguigena. Ex γείνομαι.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſerpente morſus. Ex δάκνω.

Ὀφιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, angui ſeu ſerpenti ſimilis, anguinus. Ex ὄφις, & εἶδος.

Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, ſerpentem referens, anguifer. f. ὀφιόεσσα, ὀφιοῦσσα, inſulæ nomen ab abundantia ſerpentum. Ab ὄφις.

Ὀφιοκτόνη, ης, ἡ, ophioctene, ſcolopendræ genus. Ex κτείνω.

Ὀφιομάχης, ου, ὁ, qui ſerpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.

Ὀφιόνεος, έα, *Ion.* έη, εον, anguineus, ſerpentinus. Ab ὄφις.

Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. *Epith.* Furiarum.

Ὀφιόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, anguipes, ſerpentis modo incedens.

Ὀφιοσκόοοδον, vel ὀφιόσκορδον, ου, τὸ, allium anguineum.

Ὀφιοστάφυλον, nonnulli vocant vitem albam.

Ὀφίουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerpentis caudam habens. Ex οὐρά.

Ὀφιοῦχος, ου, ὁ, anguitenens, ſideris nomen. Ex ἔχω.

Ὀφιοφάγος, ὁ ϗ ἡ, qui ſerpentibus veſcitur.

ὌΦΙΣ, εως, ὁ, ſerpens, anguis, coluber; (2) ſideris nomen; (3) ornamentum brachii.

Ὀφίτης, ου, ὁ, ut ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum ſerpentis maculoſus. Ab ὄφις.

Ὀφιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, anguinus, ſerpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.

Ὀφλάνω, debeo, Heſ. Ab ὄφλω.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. *per Sync.* pro ὀφειλεῖν.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.

Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.

Ὀφλήσω, f. 1. ind. act. *per Sync.* pro ὀφειλέσω.

Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V.

Ὀφλισκάνω, debeo. Πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει, Eur. Med. 581. μωρίαν, ibid. 1230. τινὰ ἀνομίαν, id. *Ion.* 444. Ab ὄφλω.

Ὀφλίσκω, idem & ab eod.

Ὄφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius ſum, f. ὀφλήσω (tamquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Γέλωτα ὀφλεῖν, derideri, Eur. Med. 1050. Ἐγὼ ἂν γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ; Lucian. ζημίαν, Dem. τὰ χρήματα, id. Ab ὀφείλω.

ὈΦΡΑ, ut, quo; (2) donec, uſque dum, quamdiu; (3) interea dum.

Ὀφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, ſupercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc

Ὀφρυάζω, ſuperciliis nuto; (2) grandi ſupercilio tumeo.

Ὀφρυανασπασίδης, ου, ὁ, qui ſupercilia tollit, ſuperbus, ſuperciliosus. Ex ἀνασπάω.

Ὀφρυάω, ῶ, ſum ſuperciliosus; ὀφρυᾶν, dicitur regio clivoſa, multa habens ſupercilia ſive tumulos.

Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, ſuperciliosus; (2) clivoſus, multa habens ſupercilia ſeu tumulos; (3) in ſuperciliis montium ſitus, excelſus. Ab ὀφρύς.

Ὀφρυόομαι, οῦμαι, ſum ſuperciliosus, ſupercilium tollo. Hinc p. part. ὠφρυωμένος, elatus, ſuperbus. Ab eod.

Ὀφρυόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, hirta ſupercilia habens. Ex σκιά.

ὈΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, ſupercilium, ea frontis pars, quæ pilos habet; (2) faſtus, ſuperbia; (3) tumulus, ſupercilium montis, clivus. Pl. ὀφρεῖς, ὀφρύων, ὀφρυσι. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, κἀποιοῦμεν δεινά, Ariſt. Nub. 582. Οἱ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης. Hom. Il. 20, 151.

Ὄχα, præ cæteris, præcipue. Ab ἔχω.

Ὀχάνη, ης, ἡ, anſa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.

Ὄχανον, ου, τὸ, amentum, Gl. V. anſa clypei. Ab eod.

Ὀχεία, ας, ἡ, coitus; admiſſio, admiſſura, Gl. V. Ab ὀχεύω.

Ὀχεῖα, ων, τὰ, admiſſarii, equi, boves vel arietes. Ab ὀχεῖος.

Ὀχεῖον, ου, τὸ, plauſtrum, currus, vehiculum; (2) admiſſarius. Ariſtot. Hiſt. An. 9, 47. Ab ὀχεύω.

Ὀχεῖος, ου, ὁ, qui ad admiſſuram educatur, admiſſarius. Ab ὀχεύω.

Ὄχεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤχεον, ab ὀχέω.

Ὄχεσφιν, dat. pl. per *Paragog. Poët.* pro ὄχεσι, ab ὄχος.

Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæ ductus. Ab

Ὀχεταγωγὸς, ὁ ϗ ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς & ἄγω.

Ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.

Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.

Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν, addere; Plato de Rep. lib. 3. Ab ὀχετός.

Ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, rivos ſeu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.

Ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum ſeu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.

Ὀχετηγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, rivos ducens. Hom. Il. 21, 257. Ὀχετηγὸς ἑορτῆς, deductor, Nonn. Paraphr. 11, 49. & εὐσεβίης 4, 21. Ex ὀχετὸς, & ἄγω.

Ὀχέτιον, ου, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.

Ὄχετλον, ου, τὸ, currus, plauſtrum; (2) obex. Ab ὄχος.

ὈΧΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.

Ὄχευμα, ατος, τὸ, ſemen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; Ariſtot. Hiſt. An. 6, 23. Ab ὀχεύομαι.

Ὀχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis ſ. peſſulus; (3) lorum galeæ; (4) ſcrotum. Ab ἔχω.

Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admiſit, venerem paſſa. Ab eod.

Ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, admiſſarius, qui feminam init vel comprimit; (2) homo libidinoſus, ſalax, ad coitum proclivis.

Ὀχευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod pr. 2). Ab eodem.

ὈΧΕΥ'Ω, f. εύσω, admiſſarium admitto; (2) coëo, inſcendo, ineo, ſubagito; (3) dicitur & univerſe de libidine, ὀχεύομαι, ineor, inſcendor, ſalior.

Ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, ſuſtineo, ſuffero; ὀχέομαι, οῦμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui ſubdor. Il. 17, 27. P.) Τὴν ἐπώνυμον πέτραν ὀχήσει δαρὸν, occupabit, Lyc. 724. Ab ὄχος.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὦεα πάντα Θᾶσσον ἀνηνέγκαντο. Aratus, 956. Ab ἔχω.

Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ph. ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc

Ὀχηματικὸς, ἡ, ὸν, vehicularis, vectorius.

Ὀχημάτιον, ου, τὸ, rheda, Gl. V.

Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.

ὈΧΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες, Il. 1, 570. Ab ὄχθος.

ὌΧΘΗ, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc

Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ripoſus, clivoſus.

Ὀχθήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας.

Ὄχθῃσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ὄχθαις.

Ὄχθησις, εως, ἡ, offenſio, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde

Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero.

Ὄχθοβος, vel ὄχθοιβος, ου, ὁ, fimbria ſeu limbus veſtis muliebris.

Ὄχθος, ου, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.

Ὀχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, Ph. cuſtos ripæ. Ex ὄχθος, & φύλαξ, *cuſtos.*

Ὀχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ripoſus, clivoſus; (2) verrucoſus; (3) toroſus. Ab ὄχθος.

Ὀχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator, Gl. V. Ex

Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, plebem ad res novas ſolicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo.

Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.

Ὀχλαγώγιον, ου, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex

Ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui popularem turbam concitat. Ph. popularis, idem circulator.

Ὀχλεῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ὀχλοῦνται, ab ὀχλέω.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis; peſſulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, Heſ. Ab

ὈΧΛΕΥ'Ω, f. εύσω, moveo. Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι Ὀχλεῦνται, Il. 21, 261.

Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, Gl. V. inquieto, vexo, moleſto, paſſ. ὀχλοῦμαι, inquietor. part. paſſ. a. 1. ὀχληθεὶς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, Ph. ὀχληθέντες, pulſati, Ph. Ὁδὸς οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ταὶ, Cebes. Ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, Luc. 6, 18. Ab ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, moleſtia. Ab

Ὀχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) moleſtus, moleſtiam adferens. Ab ὄχλος.

Ὀχληρῶς, moleſte, Ph.

Ὄχλησις, εως, ἡ, moleſtia, interpellatio, inquietudo, Ph. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, moveo, vecte impello & protrudo. Τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν, Il. 12, 488. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὄχλος, *Ern.*)

Ὀχλικὸς, ἡ, ὸν, popularis; (2) turbulentus, moleſtus. Ab ὄχλος.

Ὀχλοκοπέω, ſum popularis, populum concito,

Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, turbæ popularis concitatio. Ab

Ὀχλοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turbam concitat; tumultuator, Ph. Ex ὄχλος, & κόπτω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confuſa turba, promiſcua plebis turba. A κρᾶσις.

Ὀχλοκρατέομαι, οῦμαι, a turba populari ſ. plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, & κράτος.

Ὀχλολοίδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, convitians, plebeia fundens convicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, inſano turbarum amore teneor, inſano popularis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, Act. 17, 5.

ΟΧΛΟΣ, ου, ὁ, turba, multitudo hominum, multi ſimul; populus, plebs, vulgus; (2) moleſtia perturbatio.

Ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, populum delectans. A τέρπω.

Ὀχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus; (2) difficilis, moroſus. Hinc τὸ ὀχλῶδες, difficultas, faſtidium. Ab ὄχλος.

Ὄχμα, ατος, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, conſtrictum teneo, *de equo*, fræno, vel ſub jugum mitto. Πατρὸς παλαιστοῦ χθονὶ ὀχμάσας δέμας, Lyc. 41. Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον, id. 625. ἵππους, Eur. El. 825. Ab ὄχμα.

Ὄχμη, ἡ, manubrium, qu. ἔχμα, pro ἔχημα. Ab ἔχω. *Ern.*

Ὄχνη, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, Gl. V. pyrus.

Ὀχοῖσα, part. *Dor.* pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.

Ὀχὸς, ἡ, ὸν, capax, qui continere poteſt. Ab ἔχω.

ΟΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ. Ab eod.

Ὀχυροποιέομαι, firmum facio, munio.

Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus; ὀχυρώτατος, munitiſſimus, Ph. Ab ἐχυρός. Hinc

Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.

Ὀχυρόω, ῶ, fut. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυροῦσθαι, munire; (2) muniri. p. part. ὀχυρωμένος· ὠχυρωμένος, munitus, fultus, ſtipatus, Gl. Vet. Βαλόμενος χάρακα, καὶ τάφρῳ βαθείᾳ τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσας, Diod. Ab eod. Hinc

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, caſtellum, arx; (2) præſidium.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τὸ, parva munitio, Dim.

Ὀχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipſa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; ſed tum derivatur ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀψαίτερον, ſerius; ab ὀψὲ, quod vide. Ariſt. Hiſt. An. 4, 9.

Ὀψαμάτης, ου, ὁ, qui ſero metit, veſpertinus meſſor, R. Suic. Ex ὀψὲ, & ἀμάω.

Ὀψανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ, & ἄνθος, *flos.*

Ὄψανον, ου, τὸ, facies, viſus, vultus, Æſch. Ch. 532. (2) vox, Heſ. Ab ὄψ, *oculus* vel *vox.*

Ὀψάομαι, ῶμαι, opſonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ου, τὸ, opſonium; (2) piſciculus, Dim. ab ὄψον.

Ὀψαρότης, ου, ὁ, qui ſero arat, ſerus arator. Οὕτω κεν ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι, Heſiod. Opp. 488. Ex ὀψὲ, & ἀρόω.

Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & inſtructio opſoniorum; (2) ars condiendi & apparandi opſonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτὴς, οῦ, ὁ, opſoniorum conditor vel inſtructor, coquus. Ab eod. Hinc

Ὀψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia condit; (2) popinalis, culinarius. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, opſoniorum parandorum ars, ars culinaria.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opſonia condio & apparo. Ex ὄψον, & ἀρτύω.

ΟΨΕ, *Adv.* ſero, longo poſt tempore; (2) veſperi, extrema parte; (3) poſt, de re *Præt.*

Ὄψει, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ.

Ὀψείω, videre cupio; (2) deſidero. Ab ὄπτομαι.

Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ὀψέω, ῶ, tardus ſum; V. Lex. Ab ὀψέ.

Ὄψῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. ab ὄπτομαι.

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur. Ab ὀψέω.

Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opſonarius. Ab ὀψάομαι.

Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepuſculum, Gl. V. Ex ὀψὲ, & ἡμέρα.

Ὀψία, ας, ἡ, ſerum diei, tempus veſpertinum, veſpera. Ab ὄψιος.

Ὀψιαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab ὀψέ,

Ὀψιαίτατος, tardiſſimus. Ab eod.

Ὀψιαίτερον, *Adv.* tardius, ſerius.

Ὀψιαίτερος, έρα, ερον, ſerior. Ab ὀψία.

Ὀψιανθέω, ῶ, tarde floreo. Ab

Ὀψιανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſero florens. Ex ὀψὲ, & ἀνθέω.

Ὀψιβλαστέω, ῶ, ſero germino. Ab

Ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſero germinans. Ex ὀψὲ, & βλαστάνω.

Ὀψίβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod

Ὀψιγάμιον, ου, τὸ, ſeræ nuptiæ. Ab

Ὀψίγαμος, ὁ καὶ ἡ, qui ſero uxorem duxit.

Ὀψιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſero genitus, tarde natus. A γίνομαι.

Ὀψιγονία, ας, ἡ, poſteritas, Gl. V. Ab

Ὀψίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſero genitus; poſthumus, Gl. V. Ex ὀψὲ, & γίνομαι.

Ὀψιέστερος, ſerior. Ab ὀψέ.

Ὀψίζω, f. ίσω, ſero aliquid facio, ſub veſperam aliquid facio, Xen. Ab eod.

Ὀψικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, ſerotinos fructus gigno, fructus mei ſerotini ſunt, ſeros fructus fero.

Ὀψικαρπία, ας, ἡ, ſera fructus editio. Ab

Ὀψίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus ſerotini ſunt, ſero fructus ferens.

Ὀψικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſero viam carpens, qui ſero iter facit, fero veniens.

Ὀψίκλαψ, απος, ὁ, qui ſero ſeu ſub noctem furatur, fur nocturnus, ſ. veſpertinus, R.

Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, ſera eruditio. Ab ὀψιμαθής.

Ὀψιμαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſero diſco, ætate jam provectior, ſtudia tracto. Ὀψιμαθήσας ἤδη καὶ πόρρω που τῆς ἡλικίας παιδευόμενος. Luc. Ab eod.

Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. pro ὀψιμαθέα, ab

Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſero didicit ſ. diſcere cœpit, ſero doctus. Ex ὀψὲ, & μανθάνω, *diſco.*

Ὀψίμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſero moriens & lente.

Ὄψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſerus, ſerotinus tardus. Ab ὀψέ.

Ὀψίμως, ſero, Gl. V.

Ὀψίνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſero ſapiens.

Ὀψινὸς, ἡ, ὸν, ſerotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.

Ὄψιος, ία, ιον, ſerus, ſerotinus. Ab eod.

Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. Ab ὄψιος.

Ὀψίπλουτος, ὁ καὶ ἡ, ſero dives factus.

Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa viſendi actio, aſpectus; (2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι.

Ὀψισμὸς, οῦ, ὁ, tarditas, ſerus adventus. Ab ὀψίζω.

Ὀψισπορέω, ῶ, ſero ſementum facio. Ab

Ὀψίσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſero ſeu tarde ſeritur; (2) ſero ſerendus. A σπείρω.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſero perficiendus, Nonn. Par. 11. 24. Ex τελέομαι.

Ὀψίτερον, *Adv.* tardius. Ab ὄψιος.

Ὀψίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſero putatus; (2) qui ſero putari ſolet. Ex ὀψὲ, & τέμνω.

Ὀψιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſero apparens. Ex φαίνομαι,

Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, opſoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον.

Ὀψοδεία, ας, ἡ, opſoniorum penuria. Ex ὄψον, & δέομαι, *egeo.*

Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſcriptum de deliciis popinalibus. Ab

Ὀψολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de opſoniis tractat ſeu diſſerit. Ex ὄψον, & λόγος.

Ὀψομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui inſano opſoniorum, & imprimis delicatorum piſcium amore ducitur. Ex ὄψον, & μαίνομαι.

ΟΨΟΝ, ου, τὸ, proprie piſcis; (2) edulium omne, quod una cum pane comedimus; Gl. V. ὄψον, pulpamentum.

Ὀψονομεῖν, pro ὀψωνεῖν, Poll. Ab

Ὀψονόμος, ου, ὁ, unde ὀψονόμοι, magiſtratus Athenis, qui immodicum luxum opſonatorum coërcebat. Ex ὄψον, & νέμω.

Ὄψονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ὄπτομαι.

Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω opſonia apparo, popinales delicias apparo, coquo. Ab ὀψοποιός. Hinc

Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opſonium, cibaria.

Ὀψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex.

Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opſoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.

Ὀψοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad opſonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.

Ὀψοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, opſonia apparans, conditor. Ex ὄψον, & ποιέω.

Ὀψοπόνος, ου, ὁ, opſoniorum apparator, coquus.

Ὀψοπωλεῖον, τὸ, locus in quo veneunt ſeu venduntur opſonia, Gl. Vet. popina. Ab

Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opſoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, Gl. V. Hinc

Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opſonia, popina; (2) piſcium venditio.

Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opſonia vendit. Ab ὀψοπώλης.

ΟΨΟΣ, ἡ, ὸν, improbus, flagitioſus.

Ὀψοφαγέω, ῶ, opſonia comedo, popinalibus deliciis, & præſertim piſcibus delector. Οὐδ' (ἐξῆν) ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, Ariſt. Nub. 979. Ab ὀψοφάγος.

Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum appetitio vehemens; (2) piſcium delicatorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.

Ὀψοφαγίστατος, ου, ὁ, avidiſſimus opſoniorum devorator. Ab eod.

Ὀψοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, opſoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui piſces avidius devorat. Ph. guloſus.

Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opſoniorum amor & cupediarum.

Ὀψὼν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.

Ὀψωνέω, opſonio coëmo, opſonor. Ab

Ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit; (2) opſoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον, & ὠνέομαι, *emo.*

Ὀψωνητικὸς, ἡ, ὸν, opſoniorum coëmendorum peritus; (2) opſonator. Ab ὀψωνέω.

Ὀψωνία, ας, ἡ, obſonii coëmptio, obſonatus. Ab ὀψώνης.

Ὀψωνιάζω, fut. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, D. Hal. Ab ὀψώνιον. Hinc

Ὀψωνιασμὸς, οῦ, ὁ, annona, ſtipendium.

Ὀψώνιον, ίου, τὸ, opſonium; (2) ſtipendium, Ph. autoramentum, Gl. V. ſalarium, Ph. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π.

Π, Decima ſexta litera Græcorum, quæ ſuo nomine ϖῖ vocatur, illudque nacta eſt ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis ſignificans *octoginta* & cum lineola inferne appoſita ͵π, *octoginta millia*.

Πᾶ, *Dor.* pro ϖῆ, qua; quem in locum.

Παγὰν, *fontem*, acc. ſing. *Dor.* pro ϖηγήν.

Παγᾶς, *fontis*, gen. ſing. *Dor.* pro ϖηγῆς.

Παγγέλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino ridiculus.

Παγγενέτης, ου, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Μοῦνε ϖαγγενέταο Θεοῦ μαςδέτει τιμήν, Nonn. Paraphr. 5, 44.

Παγγενέτωρ, ὁ, idem.

Παγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui omnium generum eſt. Ex ϖᾶν, & γένος.

Πάγγεος, ον, pro ϖάγγειος, vel ϖάγγεως, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.

Παγγεωργὸς, ον, omnia colens, communis agricola.

Παγγλυκερὸς, ὰ, ὸν, prædulcis.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex ϖᾶν, & γλῶσσα.

Πάγγυμνος, ον, plane nudus.

Παγγυναικὶ, *Adv.* cum omnibus uxoribus. Ex ϖᾶν, & γυνή.

Παγγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab omni parte angulos habens. A γωνία.

Παγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. ϖήγνυμι.

Πάγεν, *compegit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε.

Παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, R. Ξὺν γὰρ τῷ λείῳ, ϗ τὸ ϖαγερὸν ἴσχει, ſimul cum lævandi, glutinandi etiam facultatem habet, *Aret.* A ϖάγος.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu, conglaciatio, ſtiria, pruina, Gl. Vet. Παγετώτερον αἷμα, *Aret.* Ab eod.

Παγετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glacie aut gelu adſtrictus. A ϖαγετός.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A ϖηγνύω.

Πάγη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ ϖάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185.

Παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν ϖαγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, Matt. 22, 15. A ϖαγίς.

Πάγιος, ία, ιον, fixus, firmus, ſtabilis. A ϖήγνυω.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A ϖάγιος.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum ſtatuo, firmo, ſtabilio; unde ϖαγιωθῆναι, a. 1. inf. paſſ. fixum eſſe; ϖαγιωθεὶς, ſtabilitus. Ab eod.

Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muſcipula, decipula, Gl. V. A ϖάγη.

Παγίως, *Adv.* firmiter, conſtanter.

Παγιώτερον, firmius, *Adv.* A ϖάγιος.

Παγκαίνιστος, ὁ ϗ ἡ, ſemper recens, Æſch. Ag. 969. A καινίζω.

Πάγκακος, ὁ ϗ ἡ, omnino malus, peſſimus.

Παγκάκως, *Adv.* omnimode male, peſſime.

Παγκάκεργος, ὁ, valde calidus, maleficus.

Παγκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pulcherrimus, R. Ex ϖᾶν, & κάλλος.

Πάγκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpulcher; (2) honeſtiſſimus.

Παγκάλως, *Adverb.* perpulchre, optime; (2) honeſtiſſime.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A

Παγκάρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructus omnis generis habens. A καρπός.

Πάγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Παγκατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino execrandus, Ariſtoph. Lyſiſtr. 595.

Παγκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino occultus, R. A κεύθω.

Πάγκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino lamentabilis; (2) ſemper lugens. A κλαίω.

Πάγκλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγκληρία, ας, ἡ, univerſa hereditas. A

Πάγκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, heres ex aſſe.

Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.

Πάγκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnibus communis. Ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα ϖαγκοίνου λίμνας ϖατέρ' ἀνστήσεις, οὔτε γόοισιν οὔτε λιταῖς, Sophocl. Electr. 138.

Παγκοίρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino ſeu totius dominus, R.

Παγκοίτης, ου, ὁ, qui omnes ſepelit & ſopit, *Epith.* orci. Ex ϖᾶν, & κοίτη.

Παγκόνιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino pulvere adſperſus, laborioſiſſimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex ϖᾶν, & κόνις.

Παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.

Παγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens. A κρατέω.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ex κρατέω, *teneo.*

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus ſum victor Syneſ. A ϖαγκράτιον. Hinc

Παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ, [illegible] certa[illegible] pancratio, Ph. pugil, quinquertio. Hinc

Παγκρατιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad pancratiaſten pertinens.

Παγκρατικῶς, *Adverb.* more pancratiaſtarum, pancratiaſtice.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque conſtans artibus, nempe pugilatione, curſu, ſaltu, diſco, & lucta. Ex ϖᾶν, & κρατέω, *ſupero.*

Πάγκρατος, ον, idem quod ϖαγκρατὴς, Ariſtoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glanduloſum in medio meſenterio ſitum, vaſorum diviſiones confirmans.

Παγκρότως, *Adv.* A κρότος, Æſch. S. 731, cum magno ſtrepitu.

Πάγκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino occultus. A κρύπτω.

Παγκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui omnia poſſidet. A κτάομαι.

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex ϖάγος, & ϖλήσσω, *percutio.*

Πάγος, ου, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta maſſa, ſal. A ϖηγνύω.

Πάγουρος, ου, ὁ, cancri genus. Ἄλλοι δὲ ῥαιβοῖσιν ἰσήρεες ἄντα ϖαγούροις Γυῖα βαρύνονται, Nic. Th. 788. Ex ϖάγος, & οὐρέω.

Παγχάλεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus æreus.

Πάγχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγχι, *Adv.* prorſus. A ϖᾶν.

Πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. A χόρτος.

Πάγχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino utilis ſeu commodus.

Πάγχριστος, ον, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus aureus. Ex ϖᾶν, & χρυσός, *aurum.*

Πάγχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν, & χρυσός.

Πάγχυ, *Adv.* prorſus; omnino; *Poët.* pro ϖάνυ, Hom. Il. 5, 24. A ϖᾶς.

Παγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glacialis. A ϖάγος.

Παδῆτε, 2. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ϖηδάετε, a ϖηδάω.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor; morbis animi adficior; it. affectus commoveo, Luc. A ϖάθος, *adfectus.*

Πάθε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. ϖάσχω, pro ϖαθέω.

Πάθει, dat. ſ. *contr.* pro ϖάθεϊ, a ϖάθος.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἐφελκ.

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὰρ αἱ ϖάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει, ϗ τὸ γενναῖον, τρίτον, Soph. Oed. Colon. 7. A ϖάσχω, *patior.*

Πάθη, nom. pl. *contr.* pro ϖάθεα, a ϖάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis paſſus eſt, ſeu patitur; (2) paſſio, adflictio, perpeſſio, morbus corporis vel animi. Ἡγεῖτο αὐτῷ γεγονέναι τὰ ϖαθήματα διδάγματα, Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Πάθησις, εως, ἡ, paſſio. Ab eod.

Παθητικὸς, ὴ, ὸν, paſſivus, Ph. qui pati poteſt, paſſioni obnoxius; vitioſus, morboſus, Ph. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* paſſive, paſſiva voce; (2) pathetice.

Παθητὸς, ὴ, ὸν, qui pati poteſt, patibilis; morboſus, Ph. A ϖάσχω.

Παθογνωμονικὸν σημεῖον, ſignum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis ſpeciem ſignificat. Ex ϖάθος, & γνώμων, *index.*

Παθοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ϖαθοῦσα, a ϖάσχω.

Παθοκράτεια, ἡ, idem quod

Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in paſſiones, R. Ex ϖάθος, & κράτος, *robur.*

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ cauſſas morborum inquirit. A λόγος.

Πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a ϖάσχω.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex ϖάθος, & ϖοιέω.

Πάθος, εος, τὸ, paſſio, quod quis patitur ſ. paſſus eſt; (2) clades, caſus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, ſ. accidentia, quæ philoſophis dicuntur; (6) mors violenta, Herodot. 1, 13. A ϖάσχω.

Παῖ, *puer*, voc. ſing. a ϖαῖς.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipſe Apollo. Hinc

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, Gl. Vet. ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπείσαντο ϗ ἐπαιάνισαν, Xen.

Παιανικὸς, ὴ, ὸν, ad pæana pertinens. Ab eodem.

Παιανισμὸς, οῦ, ὁ, pæanis ſ. pæanum cantatio, Ph. vociferatio. A ϖαιανίζω.

Παῖγμα, ατος, τὸ, ludus, id, quo luditur. A ϖαίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio, R. A ϖαῖγμα.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, jocoſus, jocularibus dictis gaudens. A

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, ſeu luſus; (2) illuſio. A ϖαίζω. Hinc

Παιγνιήμων, ονος, ὁ, jocoſus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo eſt addictus.

Παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ου, τὸ, ludus ſeu luſus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma quoddam ludicrum, luſus poëticus. A ϖαίγνιος.

Παίγνιος, ία, ιον, ludicer. A ϖαίζω. Hinc

Παιγνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luſorius, ludicrus.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicre, ludibunde.

Παιδαγωγεῖον, είου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. A ϖαιδαγωγός. Unde

Παιδαγωγέω, ῶ, inſtituo pueros; (2) inſtituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέρων γέροντα ϖαιδαγωγήσω σ' ἐγώ, Eurip. Bac. 193. Συμπόσια ὀρθῶς ϖαιδαγωγηθέντα, Plato. Hinc

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, inſtituendi ratio.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum inſtitutio ſeu diſciplina.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, inſtitutio puerilis, ipſa actio inſtituendi pueros; (2) inſtitutio. A ϖαιδαγωγός.

Παιδαγωγικὸς, ὴ, ὸν, ad pædagogum ſeu pæpædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more.

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, puerorum inſtitutor, puerorum cuſtos & informator, Gloſſ. Vet. pædagogus, pediſſequus.

Παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerulus, Gl. V. A

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. pupus, Dim. a ϖαῖς. Hinc

Παιδαριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, Longin. 14.

Παιδαριωδῶς, *Adverb.* pueriliter.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, inſtituendi ratio, doctrina, eruditio; (2) diſciplina, caſtigatio. A ϖαιδεύω.

Παίδειος, ου, ὁ, puerilis, pueris conveniens. A ϖαῖς.

Παιδεραστέω, amator puerorum ſum. A

Παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, amator puerorum, Gl. Vet. puerarius, pullarius. Hinc

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis eſt pædiconum.

Παιδεραστικὸς, ἡ, ὸν, ad maſculos amores pertinens.

Παιδέρως Ζεὺς, per ludum & jocum Comice quaſi ϖαιδεραστὴς, propter Ganymedem. Poll. Ab ἔρως.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei. *Athen.* 13. *Euſt.* p. 974.

Παιδεύετε, 2. pl. præſ. ind. act. v. ϖαιδεύω.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, diſciplina. A ϖαιδεύω. Unde

Παίδευσις, εως, ἡ, inſtitutio, diſciplina, ipſa erudiendi actio, doctrina, eruditio.

Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, qui inſtituit, doctor, præceptor, magiſter, caſtigator. Ab eod.

Παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, inſtitutorius, qui ad inſtitutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) caſtigatorius, caſtigandi vim habens. A ϖαιδευτός.

Παιδευτικῶς, *Adv.* more eorum, qui inſtituunt ſeu docent.

Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, doctus, eruditus. A

Παιδεύω, fut. εύσω, doceo, inſtituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, caſtigo, punio, flagello; ϖαιδεύομαι, doceor, punior; perf. part. ϖεπαιδευμένος, eruditus. Κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν, εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας ϖαιδεύετε, Eur. Andr. 601. Οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα ϖαιδεύει κακά, Soph. Phil. 1349. Αἱ τεκοῦσαι τὴν ἰκηβόλον τέχνην ἄδορπα ϖαιδεύουσι νηπίους γόνους, Lyc. 638. Ὅδ' ἐν θεοῦ δόμοισιν ϖαιδεύεται, Eurip. Ion. 859. Ἵνα κρύφα ϖαιδεύοιο, ut clam educareris, Callim. Hymn in Jov. 34. A ϖαῖς.

Παιδήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro ϖαίδειος.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, luſus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut Lat. jocus. A ϖαίζω.

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. A [illegible]

Παιδικὰ, ῶν, τὰ, amaſius proprie, reperitur tamen & de fœminis. A

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, puerilis, puellaris.

Παιδικῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum more.

Παιδιόθεν, *Adv.* a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, Gl. V. A ϖαιδίον.

Παιδίον, ου, τὸ puerulus, infans, puſio; (2) filiolus vel filiola, Dim. a ϖαῖς.

Παιδιοτροφία, id. quod ϖαιδοτρ.

Παιδισκάριον, ου, τὸ, puellula; (2) pupus, Gl. V. Menand. A ϖαιδίσκη.

Παιδισκεῖον, είου, τὸ, locus in quo ſunt puellæ; (2) lupanar. A ϖαιδίσκη.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. A

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus ſ. puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a ϖαῖς.

Παιδιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, luſui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. A ϖαιδία, vel παιδίον.

Παιδνὸς, οῦ, ὁ, puer vel adoleſcens, qui exceſſit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. ϖαιδνὰς χεῖρας.

Παιδοβοσκὸς, ου, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio, Ph. puerperium. A

Παιδογόνος, ὁ ϗ ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex γέγονα, a γίνομαι.

Παιδόθεν, a puero, a pueritia. A ϖαῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, puerorum ſeu liberorum curam gero. A

Παιδοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex ϖαῖς, & κομέω, *curo*.

Παιδοκτονέω, liberos interficio.

Παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A

Παιδοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector ſeu interfectrix. A ϖαῖς, & κτείνω.

Παιδολέτειρα, ἡ, liberorum perditrix. A

Παιδολέτηρ, idem quod ϖαιδολέτωρ.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, idem quod præc. Heſ.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſ. liberorum perditor. Ex ϖαῖς, & ὀλλύω.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex ϖαῖς, & λέγω, *ſeligo*.

Παιδολύμας, liberorum perditrix, Æſch. Ch. 603. Ex ϖαῖς, & λύμη.

Παιδομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in pueritia didicit, qui, proinde in arte ſua profecit, oppoſitus τῷ ὀψιμαθεῖ. A μανθάνω.

Παιδομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui puerorum amore inſanit. A μαίνομαι. Hinc

Παιδομανία, ας, ἡ, inſanus puerorum amor.

Παιδομόρος, ον, liberis pernicioſus, mortem afferens. A μόρος.

Παιδονομία, ας, ἡ, diſciplina puerorum. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus diſciplinæ & educationi puerorum. Ex ϖαῖς, & νέμω, *adminiſtro*.

Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum deceptor, pædico. Ex ϖαῖς, & ὀπιπεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, & ϖαιδοποιοῦμαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἢ ϖαιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται, Eur. Herac. 524.

Παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator, Vulg. Lex. A præc.

Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.

Παιδοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, liberorum procreator ſive procreatrix. Ex ϖαῖς, & ϖοιέω.

Παιδοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberis tranſitum præbens; ut ϖαιδοπόρος γένεσις, in Epigram. Ex ϖαῖς, & ϖείρω, *tranſeo*.

Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero ſ. procreo, gigno, genero. Ex σπόρος.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerpera, quæ peperit; ϖαιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex ϖαῖς, & τίκτω.

Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur.

Παιδοτριβέω, pueros exerceo, inſtituo. Παιδοτριβῶν νέον ἐν ϖράγμασι κοινοῖς, Plut. A

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter; (2) præceptor, ductor, ludimagiſter. A τρίβω. Hinc

Παιδοτριβικὸς, ἡ, ὸν, ad pædotribam pertinens.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

Παιδοτρίψ, ιβος, ὁ, idem quod ϖαιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω, ῶ, pueros educo; (2) ſervos alo, Laert. Οὐ δυνάμενοι ϖαιδοτροφεῖν, Appian.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A

Παιδοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum vel ſervorum educator, altor. A τρέφω.

Παιδότρωτος, ον, a liberis afflictus. A τιτρώσκω.

Παιδουργέω, ῶ, liberos procreo. Χωρῶν ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειοῦ ϖαιδουργεῖ, Eur. Ion. 175. Ex ϖαῖς, & ἔργον.

Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iiſdem.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros ſtupro; (2) pueros occido.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum ſtupratio; (2) puerorum occiſio. A

Παιδοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum corruptor, ſtuprator, pædico, cinædus; (2) puerorum perditor, occiſor. Ex φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; ϖαιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, puerorum amator, pædico. A φίλος.

Παιδόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum occiſio. A

Παιδοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerorum ſeu liberorum interfector. Ex ϖαῖς, & φόνος.

Παιδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, puerum vel pueros geſtans, Suic. A φέρω.

Παιδῶν, gen. pl. *Dor.* pro ϖαίδων.

Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A ϖαῖς.

Παίζω, *Dor.* ϖαίσδω, ludo, jocor, illudo, f. 1. ϖαίξω, ſ. ϖαίσω. Παίζει ϖρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται; Eur. Her. fur. 955. Παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον, Theoc. 18, 14. A ϖαῖς.

Παιηόνιος, ία, ιον, medicus, ſalutaris. A ϖαιήων.

Παιηοσύνη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſalutaris. A ϖαιών.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus; (2) deorum medicus. Ab eod.

Παίκτειρα, ἡ, quæ ludit. A ϖαίζω.

Παίκτης, ου, ὁ, luſor. A ϖαίζω.

Παικτικῶς, illudendi cauſa.

Παικτὸς, ἡ, ὸν, qui ludi meretur; (2) ludicer, jocularis, Suic. A ϖαίζω.

Παιόλη, et ϖαιόλημα, fraus, impoſtura, apud Suid. *Sed vera Scriptura eſt* ἀπαιόλη, &c. *Ern.*

ΠΑΊΠΑΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta & ſalebroſa, *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuiſſima. Metaph. de verſuto & aſtuto. A ϖάλη. Hinc

Παιπάλημα, ατος, τὸ, farina tenuiſſima, flos farinæ. Metaph. de valde aſtuto.

Παιπάλλω, quatio; concutio, Vet. Lex. A ϖάλλω.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, ſalebroſus, aſper. Ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς ϖαιπαλόεσσαν ἀνελθών, Hom. Odyſſ. 10, 148. Conf. Heſ. Theogon. 860. A ϖαίπαλα.

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ϖαιπαλοέσσαις.

Παιπαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, malitioſus, verſipellis; (2) veneficus. A ϖαιπάλη.

ΠΑΙ͂Σ, ϖαιδὸς, ὁ ϗ ἡ, puer vel puella; (2) ſervus, miniſter; (3) filius.

Πάϊς, ϊδος, acc. ϖάϊν, *Poët.* pro ϖαῖς.

Παισας, a. 1. part. act. *Æol.* pro ϖαίσας, a ϖαίω, a παίζω.

Παίσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, a ϖαίω, vel ϖαίζω.

Παῖσδα, acc. ſing. *Dor.* pro ϖαῖδα.

Παίσδῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. *Dor.* pro παίζῃ, a ϖαίζω.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro ϖαίζω.

Παίσῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. ϖαίζω, *ludo*; vel a ϖαίω, *percutio*.

Παιστικὸς, ἡ, ὸν, jocularis, Athen. A ϖαίζω.

Παιφάσσω, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illuſtro. Σὺν τῇ (αἰγίδι) ϖαιφάσσουσα δίεσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, Il. 2. 450. Ex φάος, *lux*, *viſus*.

Παιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi ϖαίζω.

ΠΑΊΩ, fut. ϖαίσω, percutio, ferio, pulſo. Alicubi & pro ſubagito; item raptim comedo. Occurrit & f. ϖαιήσω, ϖαιήσομαι, Ariſtoph. Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα, Ariſt. Nub. 543.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A ϖαίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem ſagittas percuſſit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia herba; (2) antidoti nomen, item catapotii. A ϖαιών.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. A ϖαιών.

Παιωνικὸς, ἡ, ὸν, medicus ab eod.

Παιώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ϖαιώνιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πακτὶς, *Dor.* pro ϖηκτὶς, ίδος, ἡ, pecten, inſtrumentum muſicum. A ϖηγνύω.

Πακτὸς, ἡ, ὸν, *Dor.* pro ϖηκτὸς, compactus.

Πακτόω, ῶ, fut. ώσω, compingo, coagmento, obſero, claudo, expando. Ἡμεῖς δ' ἐπ' ἦν τετρημένα, ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν, Ariſt. Veſp. 128. A ϖακτὸς.

Πάκτων, ωνος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod ſolvi poterat, Gl. V. remulcus. Ab eodem.

Πάκτωσις, εως, ἡ, coagmentatio. A ϖακτόω.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, maſſa ficuum aut pinguium caricarum ; (2) quælibet aliarum rerum maſſa.

Παλάθιον, Dim. a ϖάλαθον.

Παλαθὶς, ίδος, ἡ, idem.

Πάλαθον, τὸ, idem quod ϖαλάθη.

Παλαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, maſſæ ϖαλάθης formam habens. A ϖαλάθη.

ΠΑ'ΛΑΙ, *Adverb.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum ; (2) *dicitur & pro* ante, & quidem de brevi tempore, *Ern.*

Παλαιβλαστὴς, ὲς, dudum germinans, dudum natus. A βλαστάνω.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, priſcus, vetuſtus, annoſus ſeu ſenex. Ex ϖάλαι, & γείνομαι.

Παλαίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ; ϖαλαίγονοι, majores, R. Pind. Olym. 13. (item ϖαλαιγόνιος, *Ern.*) Sed ϖαλαιγόνος, qui olim genuit. Ex iiſd.

Παλαίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, longo tempore repoſitus & adſervatus. Ex ϖάλαι, & τίθημι.

Παλαιμάτωρ, ορος, ἡ, priſca mater. A μήτηρ.

Παλαιμονέω, ῶ, contendo, luctor. Χαύνᾳ πραπίδι ϖαλαιμονεῖ κενεᾷ, Pind. Pith. 2, 112. A ϖαλαίμων.

Παλαιμονία, Portunalia, Gl. V. A ſeq.

Παλαίμων, ονος, ὁ. Palæmon ; deus marinus, Gl. V. Portunus.

Παλαιόγονος, ου, ϗ ἡ, priſcus. Ex ϖάλαιὸς, & γέγονα, *natus ſum.*

Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis diſſero, aut ſcribo. Ex λόγος.

Παλαιομάγαδις, ὁ, idem qui μάγαδις.

Παλαιομώλωψ, veterator, Ph.

Παλαίοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ϖαλαίουσι, a ϖαλαίω.

Παλαιόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui priſcæ ſunt divitiæ, jam diu locuples.

Παλαιοῤῥάφος, veteramentarius Ph. A ῥάπτω.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus, priſcus, vetuſtus, priſtinus. A πάλαι. Hinc

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas.

Παλαιοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, quæ dudum peperit, effæta, *Aret.* Ex ϖαλαιὸς, & τίκτω, pr. τέτοκα.

Παλαιότοκος, *ex iiſd.* dudum natus, major natu.

Παλαιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiqua ſapiens ; (2) valde prudens. Ex ϖαλαιὸς, & φρὴν.

Παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo ; ϖαλαιοῦμαι, veteraſco, vetus fio ; ϖεπαλαιωμένος, inveteratus, Gl. Vet. A ϖαλαιὸς.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio ; (2) callidum conſilium ſeu techna. A παλαίω.

Παλαισμάτεσσι, dat. plur. *Poët.* pro ϖαλαίσμασι.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A ϖάλαισμα.

Παλαισταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, olim ſtillans. *Epith.* veteris vini, Suic. A στάζω.

Παλαιστέω, metior. A

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum.

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator, adverſarius in lucta ; (2) idem quod ϖαλαιστή. A ϖαλαίω, vel ϖαλαιστή. Unde

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, qui eſt quatuor digitorum magnitudine, unius palmi longitudinem vel craſſitiem habens.

Παλαιστικὸς, ὴ, ὸν, ad luctatores ſeu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ ſtudioſus. A ϖαλαιστής.

Παλαίστρα, ας, ἡ, palæſtra, lucta, vel luctæ locus. A ϖάλη.

Παλαιστρικὸς, ὴ, ὸν, ad luctatorem ſeu luctatores pertinens ; (2) palæſtricæ peritus. A ϖαλαίστρα.

Παλαιστρικῶς, palæſtrice.

Παλαιστρίτης, ου, ὁ, palæſtrita, luctator, adverſarius in lucta. Ab eod.

Παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ, præfectus palæſtræ.

Παλαίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, olim dictus ſeu celebratus ; (2) priſcus, antiquus ; Hom. Od. 9, 507. Ex ϖάλαι, & φάτος.

Παλαιφάτως, *Adv.* ſecundum priſcam famam.

Παλαίφοιβος, ὁ ϗ ἡ, vetus vates. A φοιβάω.

Παλαίχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ poſſeſſor, Æſchyl. S. T. 106. Ex ϖάλαι, & χθών.

Παλαίω, fut. αίσω, luctor, certo, conflictor. Κακῷ δὲ μερμίρῳ ϖαλαιόμενῳ, Eurip. Rheſ. 508. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ ϖαλαίσεις, Hom. Il. 23, 621. A ϖάλη.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, R. A ϖαλαιόω.

Παλαίωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παλακίζω, injuria ſ. contumelia adficio, Vet. Lex. ex Etym. pro ϖηλ. Hinc

Παλακισμὸς, οῦ, ὁ, injuria, contumelia, illuſio, Vet. Lex. ex Etym.

Παλάμαισι, dat. pl. *Poët.* pro ϖαλάμαις.

Παλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, adminiſtro, efficio, gero ; (2) ſtruo, molior, machinor. A ϖαλάμη.

Παλαμάων, gen. pl. *Æol.* pro ϖαλαμῶν, a

ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, palma manus ; (2) manus ; (3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus ; Hom. Il. 1, 238.

Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata eſt, cæde contaminatus, Plut. in Alcib. (2) homo ſceleratus, piaculo obſtrictus, homicida, peſtis, pernicies. A ϖαλάμη.

Παλαξέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro ϖαλάξειν, a ϖαλάσσω.

Παλάσσετο, 3. ſ. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο.

Παλάσσω, f. ξω, ſortior ; (2) inquino, fœdo, contamino. *Anglic.* **To plaſh** ϖεπάλαχθε, ſortimini, 2. pl. perf. paſſ. ϖεπαλαγμένος, fœdatus, part. Ἀμφὶ δὲ χαίτας Αὐχμηρὰς ϖεπάλακτο φόνῳ, Theoc. 25, 225. Παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ, Il. 5, 100. Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ ϖεπαλάχθαι ἄνωγον, Hom. Od. 9, 331. A ϖάλλω.

Παλευτὴς, οῦ, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A ϖαλεύω. Hinc

Παλεύτρια, ας, ἡ, allectrix ; (2) columba allectrix.

ΠΑΛΕΥ'Ω, f. εύσω, allicio ; (2) alliciendo fallo ; (3) in retia pertraho. Ὅπως ϖαλεύσῃ δυσμενεῖς, Lyc. 784. Τὰς ϖεριστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει, κἀπαναγκάζει ϖαλεύειν, Ariſt. Av. 1088.

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.

Πάλημα, ατος, τὸ, pollen. Poll. pro ϖαιπάλη

Παλημάτιον, ου, τὸ, ſorbitio quædam, apud Pollucem, forte ex polline. A præc.

Παλήσειε, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro ϖαλήσαι, a verbo inuſit. ſi non plane mendoſo, ϖαλέω, *luctor.*

Πάλι, pro ϖάλιν, *Poet.*

ΠΑΛΙ'Α, ſecundus nuptiarum dies, repotia, R.

Παλίβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, iterum germinans. Ex ϖάλι, & βλαστάνω.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, renaſcentia, ſecundus ortus, inſtauratio ; (2) univerſalis reſurrectio ; (3) regeneratio ; (4) baptiſmus. Ex ϖάλιν, & γένεσις, *generatio.* Hinc

Παλιγγενέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad regenerationem pertinens. A

Παλιγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, renaſcens. Μαῖα ϖαλιγγενέων μερόπων νεκυοσσόος ὥρη, Nonn. P. 5, 25.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, diverſa utens lingua ; (2) male ominans, Pind. Iſthm. 6. A γλῶσσα.

Παλιγνάμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrorſum curvus, recurvus. A γνάμπτω.

Παλιγκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a caupone emit & rurſum vendit, Gl. V. dardanarius.

Παλίγκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, refractus ; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.

Παλιγκοταίνω, recrudeſco, rurſus malignus fio aut excandeſco, Suic. A ϖαλίγκοτος.

Παλιγκοτέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eodem, Suic.

Παλιγκότησις, εως, ἡ, offenſio, & recrudeſcentia, Suic. A ϖαλιγκοτέω.

Παλιγκοτία, ας, ἡ, offenſio, ſimultas. A

Παλίγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimultatem cum aliquo gerit, infeſtus, iracundus.

Παλιγκότως, *Adv.* animo iracundo, iracunde.

Παλίγτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, redivivus, Gl. Vet. A κτίζω.

Παλίγκυρτος, ὁ, naſſa.

Παλιδερκὴς, ὲς, retro ſpectans, videns quæ a tergo ſunt. A δέρκομαι.

Παλικαμπὴς, ὲς, retro cedens, ruens. A κάμπτω.

Παλιλλογέω, idem iterum dico, Herod.

Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi ejuſdem iteratio, recantatio. A

Παλίλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, rurſum numeratus, iterum collectus ſeu congeſtus. Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε ϖαλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν, Hom. Il. 1, 126. i. e. *Omnia iterum in unum conferre, ut aliâ denuo portione diſpertiantur.* A λέγω, *dico, recenſeo, colligo.*

Παλίλλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, reſolutus, reſciſſus.

Παλιμβάκχειος, ου, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima & tertia longis, media brevi.

Παλίμβαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, R. Pind. Pyth. 9. A βαίνω.

Παλίμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, redivivus.

Παλιμβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, iterum germinans. A βλαστάνω.

Παλίμβλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconſtantia, fluctuatio animi. A

Παλίμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, veteratorius, veterator ; (2) inconſtans, mutabilis. Δολερὸς ϗ ϖαλίμβολος ἀνὴρ, Plut. in Craſſ. cap. 21. Ex βάλλω, vel βολή.

Παλιμβουλία, ας, ἡ, conſilii mutatio, inconſtantia, R. A βουλή.

Παλίμβουλος, ον, inconſtans in conſiliis.

Παλιμμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, duplicatus oblonge, duplex ; (2) longus. A μῆκος.

Παλίμπαις, ϖαιδος ὁ, iterum puer ; (2) repueraſcens ſenex.

Παλιμπετὲς, *Adv.* retrorſum retro, iterum, Hom. Il. 16, 395. Odyſſ. 5, 27. A

Παλιμπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retro lapſus, retrogradus. A ϖίπτω.

Παλίμπηγος, ου, ὁ ϗ ἡ, iterum compactus. A ϖηγνύω.

Παλίμπισσα, ης, ἡ, ſicca pix, pix recocta.

Παλίμπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, errabundus. A

Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, ſeu iterum oberro ; ϖαλιμπλαγχθέντας, a. 1. part. retractos, iterum errabundos.

Παλιμπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, retrorſum nexus ſeu plexus, R. Ex ϖλέκομαι.

Παλίμπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, denuo lotus. A ϖλύνω.

Παλιμπέρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, vel e contrario iter faciens. A ϖορεύομαι.

Παλίμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui iter repetit ; (2) e contrario iter faciens, R. A πόρος.

Παλίμπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedem reflectens, retrogradus.

Παλίμπρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui iterum venditus eſt ; (2) qui ſæpius vendi ſe ſinit ; (3) qui priori hero relicto ſubinde alii ſe addicit ; (4) veterator, veteratrix. Ex πάλιν, & πιπράσκω, *vendo.*

Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falſa & ſimulata proditio.

Παλιμπροδότης, ου, ὁ, reciprocus ſeu rurſus proditor, qui eos prodit, ad quos transfugit.

Παλίμπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, ut revendat. A πωλέω.

Παλίμφημος, ὁ ϗ ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. A φημί.

Παλίμφρων, ὁ, qui ſententiam mutat. A φρὴν.

Παλιμφυὴς, έος ὁ ϗ ἡ, iterum natus, renatus ; (2) renaſcens ; (3) redivivus. Πηγῆς ἐνδόμυχοιο παλιμφυὲς ἔμπεδον ὕδωρ. Nonn. Paraphr. 4, 14. Ex πάλιν, & φύω.

Παλίμψαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, iterum deraſus, vel deradendo terſus. A ψαίω.

Παλίμψηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, deletitius. A ψάω.

Παλίμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reſumpſit animam redivivus. A ψυχή.

ΠΑ'ΛΙΝ, *Adverb.* iterum, rurſus, denuo, de integro ; (2) vice verſa, e diverſo, e cone contrario, contra; (3) retro, ſeu retrorſum; (4) alibi, alio in loco: *in commemorandis ſcriptorum locis ſive dictis.*

Παλινάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nuntius, qui poſtquam nuntiavit, quod juſſus erat, ad eum redit, a quo miſſus erat, internuntius.

Παλινάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rurſus congregatur; (2) rurſus congregans. Ἦν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' ȣ ϖαλινάγρετός ἐστιν. Heſ. 93. Θήσω ψυχὴν ἡμετέρην οἴων ὕπερ, ὄφρα μιν αἴρω. Εἰς ἐμὲ νεισομένην ϖαλινάγρετον, Nonn. P. 10, 17. Ex ἀγείρω.

Παλιναίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rurſum creatus, qui poſt abrogatum magiſtratum rurſum creatur magiſtratus.

Παλιναυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recreſcens, renaſcens; Nonn. P. 3, 30. Ex αὔξω.

Παλιναυτομόλος, ὁ ϗ ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hoſtes tranſierat, redit.

Παλινδικία, ας, ἡ, actio reſtituta, Ph. ϖαλινδικίας, inſtaurandæ litis. Παλινδικίαν διδȣ̀ς τοῖς ἀδίκως καταχριθεῖσι. Herodian. 7, 6. A

Παλίνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rurſus de rebus iiſdem judicatur. Ex ϖάλιν, & δίκη.

Παλινδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. Ὄφρα μιν ἐξ ὕπνοιο ϖαλινδίνητον ἐγείρω, Nonn. P. 11, 11. Ex δινέομαι.

Παλινδινία, ἡ, vortex reciprocus. A δίνη.

Παλινδρομέω, curſu reciproco redeo. Ὧδε ϖαλινδρομέȣσι αἱ δυνάμεις, *Aret.*

Παλινδρομὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖαλίνδρομος. Ἐς τὰ αὐτα ϖαλινδρομέες, *Aret.*

Παλινδρομία, ας, ἡ, recurſus, curſus reciprocus.

Παλινδρομικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Παλίνδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, recurrens, reciprocus.

Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterum vita. A

Παλίνζωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, redivivus.

Παλινίδρυσις, εως, ἡ, ſurſum ſubſidentia humorum in ſe redeuntium.

Παλινοδία, ἡ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδός.

Παλινόρμενος, ȣ, ὁ, qui greſſu retro concitato redit.

Παλινόρμητος, ον, idem. Ab ὁρμάομαι.

Παλίνορος, ὁ ϗ ἡ, retrogradus. Ex ὄρω.

Παλίνορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, reſiliens, rurſus concitatus. Ph. reciprocus. Παλίνορσος ἀπέστη, Il. 3, 33. Διψὰς ϖαλίνορσος, Nonn. P. 4, 13. Ex iiſd.

Παλινοστέω, ῶ, iterum redeo, redeo, revertor.

Παλινόστιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum rediturus.

Παλίνοστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui redit ſeu revertitur, recurrens, reciprocus.

Παλινȣ̃ρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui iterum meiit, iterum ſeu bis mingens. Ex ȣ̃ρον, *urina.*

Παλινπροδοσία, ας, ἡ, v. ϖαλιμπροδοσία.

Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens, Suic.

Παλίνσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, tenebricoſus. Ex σκιά.

Παλινστομέω, ῶ, contrarium dico ſeu loquor; (2) obtrecto, famam lædo. Ex στόμα.

Παλίνστρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retro vertens. Ex στρέφω, *verto.*

Παλινστρόβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrogradus, Suic.

Παλίντιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rependitur, viciſſim punitus; retributus, repenſus. Ex τίω, *punio.*

Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.

Παλίντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in averſum tendens, remittens; (2) recurvus, refluxus. Ex τείνω.

Παλιντράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in contrarium verſus, reflexus, retortus, inverſus, Pind. Olymp. 2. Ex τρέπω.

Παλιντριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veterator, verſutus. Ex τρίβομαι.

Παλίντριψ, veterator, Ph. Ex iiſd.

Παλιντροπάασθαι, retro ſe convertere. Ex τροπὴ, *converſio.*

Παλιντροπία, ας, ἡ, converſio retro facta, immutatio; (2) cura.

Παλιντροπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Παλίντροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retro convertens greſſum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλιντυπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui repercuſſus, R. Ex τύπτω.

Παλιντυχὴς, ὲς, qui contraria conditione ſ. fortuna utitur, ſecunda poſt adverſam & contra. A τυχη.

Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem. Ex ᾄδω.

Παλινῳδία, ας, ἡ, recantatio, vel cantus priori contrarius; (2) retractatio. . Ex iiſdem.

Παλίνωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſuis horis redit. Ex ὥρα.

Παλιȣ́ρινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paliurinus, ex paliuro. A

Παλίȣρος, ȣ, ἡ, paliurus, ſpinoſus frutex, Gl. V. rubus.

Παλιȣροφόρος, ον, ferens Paliuros. A φέρω.

Παλιῤῥοέω, ῶ, viciſſim refluo. A ϖαλίῤῥοος.

Παλιῤῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, refluens ſ. reſiliens, ab litore aut ſcopulo *Epith.* fluctus, Hom. Odyſſ. 5, 430. (2) retrogradus, reſiliens retro. Οὐδὲ ϖαλιῤῥόθιοι κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο, Aratus 1012. crebro redeuntes. Ex ῥόθος.

Παλίῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν ϖαλιῤῥοίην χέθειν, *Aret.* A

Παλίῤῥοος, *contr.* ϖαλίῤῥȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, retrograda fluenta habens, refluus, reciprocus.

Παλίῤῥοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui retro vergit, reflexus. Ex ῥοπή.

Παλίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, reciprocus, Ph. Ex ῥύω.

Παλίσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖαλίνσκιος.

Παλισσυτέω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, R. A

Παλίσσυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad retrogradum greſſum incitatus; retrogradus, reſiliens. Παλίσσυτος ἡ χολὴ, *Aret.* Ex σύομαι.

Παλισύλλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, iterum collectus ſeu congregatus. Ex συλλέγομαι.

Παλίψηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖαλίμψηστος.

Παλίωξις, εως, ἡ, inſecutio, Hom. Il. 15, 69. Conf. Heſiod. S. H. 15. Ex διώκω.

Πάλλα, ης, ἡ, pila; quaſi a ϖάλλομαι. Euſt.

Παλλάδιον, ȣ, τὸ, ſimulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.

Παλλακεία, ας, ὁ, concubinatus, pellicatus. A ϖαλλακεύω.

Παλλακεύομαι, ſum concubina, pellicem habeo. Ph. ϖαλλακεύεσθαι, ancillari. A

ΠΑΛΛΑΚΗ', ῆς, ἡ, pellex, concubina, ſuccuba, Ph. Hinc

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus.

Παλλακίοισι, dat. pl. *Poët.* pro ϖαλλακίοις. A

Παλλάκιον, ȣ, τὸ, concubinatus, Gl. Vet. Heſ. adoleſcentulus; in Vulg. Lex. ſcortillum. Ab eod.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex; (2) puella. A

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens *Dor.* pro ϖάλληξ.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, ſive Minerva. A ϖάλλω, quia haſtam vibraſſe dicitur ſimul atque ex Jovis cerebro proſilierat.

Πάλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, a ϖάλλω.

Πάλλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte albus, candidiſſimus. Ex ϖᾶν, & λευκός.

ΠΑ'ΛΛΗΞ, pupa, pupula, catulaſter, Gl. V. item, puer. A παλλομαι.

Παλλομένων, gen. pl. part. præſ. v. ϖάλλομαι.

ΠΑ'ΛΛΩ, vibro, quatio, agito, palpito, ſortior; ϖάλλομαι, palpito, Gl. V. ſortior, ſalio, exulto, a. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Ion.* ϖῆλε, vibravit; inf. ϖῆλαι, vibrare. Εὐαστὴς ὃν ἐπ' ἐγκελάδῳ γοργωπὸν ϖάλλȣσαν ἴτυν; Eur. Ion. 210. Στήθεσι ϖάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, Il 22, 452. Hinc

Πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio.

Παλματίας, ȣ, ὁ, vibrator, quidam terræ motus. A ϖάλμα.

Παλμὸς, ȣ̃, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Ph. ſaliſſatio, tripudium. Παλμὸς καρδίης, *Hippocr.* A ϖάλλω.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitationis inſpectione, R. A

Παλμοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ϖαλμὸν ſive palpitationem contemplatur, & ex ea divinat. Ex ϖαλμὸς, & σκοπός.

Πάλμυς, υος, ὁ, Rex. Vox Ion. antiqua.

Παλμώδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, palpitationibus obnoxius. Παλμώδεις ϖόνοι, *Hippocr.* A ϖαλμός.

Πάλμαν, ονος, ὁ, ſervus, idem qui λάτρις.

Πάλος, ȣ, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio; (2) ſortitio, ſors. A ϖάλλω.

Πάλτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπαλτο, a ϖάλλω.

Παλτὸν, ȣ̃, τὸ, jaculum, telum.

Παλτὸς, ὴ, ὸν, vibratus, vibratilis. A ϖάλλω.

Πάλυνον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλυνον, a ϖαλύνω.

Παλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A ϖαλύνω.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo, albefacio. Gl. V. candido. Ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ ϖάλυνεν, Odyſſ. 14, 77. Παλύνας ἄλφιτα ἀκτῇ, ib. 429. Χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι ϖαλύνεται, Theoc. 4, 28. A ϖάλη.

Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium. A ϖαμβασιλεύς.

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina. Ab eod.

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex. Ex ϖᾶν, & βασιλεύς.

Παμβδελυρὸς, ὰ, ὸν, abominabilis.

Παμβέβηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus.

Πάμβιας, ȣ, ὁ, violentus. Σχίσεν κεραυνῷ ϖαμβίᾳ Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, Pind. Nemeor. 9. Ex ϖᾶν, & βία.

Πάμβορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnivorus.

Παμβότανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, herbidus. Ex βοτάνη.

Παμβότος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes paſcens. Ex βόω, *paſco.*

Παμβῶτις, ιδος, ἡ, omnes paſcens, omnium altrix. Ex iiſd.

Παμβώτωρ, ὁ, omnes paſcens.

Πάμμα, poſſeſſio (ſcriptura vitioſa: vero ϖᾶμα, *Ern.*) A ϖάομαι.

Πάμμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμάταιος, ον, vaniſſimus.

Παμμάχιον, ȣ, τὸ, q. d. certatio omni pugnæ genere. A

Πάμμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omni pugnæ genere certat; (2) qui eſt omnis generis, ex omni genere conſtat, quamplurimus, omnis, *Ern.*) Ex μάχομαι.

Παμμάχως, *Adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione, Suic.

Πάμμεγα, omnino magnum, valde magnum.

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnino magnus. Ph. immanis, vaſtus. Ex μέγεθος.

Παμμέγιστος, η, ον, omnino maximus.

Παμμεδέων, οντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. ϖαμμεδέȣσα, ης, omnium rectrix. Ex μεδέω.

Πάμμελας, totus vel omnino niger; ϖαμμέλαν', acc. pro ϖαμμέλανα.

Παμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varie modulatus, canorus. Ex μέλος.

Πάμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex μέτρον.

Παμμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnino vel valde longus; (2) prolixus. Ex μῆκος.

Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ ϖάμμηνις, nox quæ plena luna lucet. Νυκτὶ φαεινομένη ϖαμμήνιδι Κασσιέπεια, Arat. Phænom. 189. Ex ϖᾶν, & μηνη.

Πάμμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis volvitur menſibus. Ex ϖᾶν, & μὴν, *menſis.*

Παμμήστωρ, ορος, ὁ, omnium excogitator ſ. artifex.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex μήτηρ.

Παμμήτηρ, ερος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παμμήτωρ, ορος, ἡ. Γενέτης μεθέπει παμμήτορα κόσμȣ ζωὴν, Nonn. P. 5, 26. idem & ex iiſd.

Παμμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia machinans; (2) ad quodvis machinandum promptus. Ex μηχανή.

Παμμίαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſceleſtiſſimus.

Παμμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiſcuus. Ex πᾶν, & μιγνύω.

Πάμμικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πάμμικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perpuſillus.

Πάμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infelix, infortunatus.

Παμμυσαρὸς, ὰ, ὸν, tœdiſſimus.

Παμπαιδὶ, *Adv.* cum omnibus liberis. Ex πᾶν, & παῖς, *filius* vel *filia*.

Παμπάλαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vetuſtiſſimus.

Πάμπαν, *Adv.* prorſus, omnino, plane.

Πάμπανυ, *Adv.* idem & ab eod. Heſiod. Op. 2743.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia perſuadens. Pind. Pyth. 4. Ex πείθω.

Παμπήγδην, *Adv.* paſſim per fontes. Ex πηγή.

Παμπήδην, *Adv.* funditus, omnino, prorſus, ut nihil fiat reliqui, Nic. Al. 525. Ex πάομαι, *poſſideo*.

Παμπησία, ας, ἡ, univerſa poſſeſſio, univerſorum bonorum poſſeſſio. Ex iiſd.

Παμπληθεὶ, *Adv.* per totam multitudinem, tota multitudine, ita, ut fiat ab univerſa turba. A παμπληθής.

Παμπληθὲς, vel πάμπληθες, tota multitudine. Ab eod.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, confertus; (2) permultus, valde multus, quam plurimus; plurali παμπληθεῖς, complures, Gl. Vet. Dat. παμπληθέσι. Ex πᾶν, & πλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iiſd.

Πάμπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviter percuſſus.

Παμπλούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus divitiis adfluens, ditiſſimus aut opulentiſſimus.

Παμποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varius, varie pictus; (2) verſutus, verſipellis.

Πάμπολις, ὁ ϗ ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus eſt.

Πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, permultum, pl. πάμπολλα, plurima.

Παμπόνηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ȣ, omnino improbus, improbiſſimus, perverſiſſimus.

Παμπονήρως, *Adv.* peſſime, graviſſime, Suic.

Παμπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino purpureus. R. Ex πορφύρα.

Παμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, ſectio. Ex πρᾶσις.

Πάμπρεπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus, regius. Ex πρέπει.

Πάμπρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium primus. Pind. Pyth. 4.

Πάμπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde purulentus. Ex πύον.

ΠΑΜΥ´ΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, ſacra quædam Ægyptiaca.

Παμφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, helluo.

Παμφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus, omnia illuſtrans. Ex φάω.

Παμφαίνῃσι, 3. ſing. pr. conj. act. *Ion.* pro παμφαίνῃ. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφαίνων, collucens. Ἐν ᾗ οἱ ἧλοι Χρύσειοι πάμφαινον, Il. 11, 30. Χαλκῷ παμφαῖνον, ib. 14, 11. Ἀρκτȣ̃ρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο. Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος, Heſ. Op. 564.

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adſpicio, vel circumſpicio; παμφαλόωντες, partic. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες, Πάντοσε παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσι, Apoll. Etym. derivatum vult a φάη, *oculi*, & ἅλλεσθαι, *ſalire*.

Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem pro παμφανῶντα, παμφανάοντα, f. παμφανόωσα, collucens, ſplendidiſſima, pro παμφανᾶσα, παμφανάουσα. Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε, Il. 2, 458. A παμφαίνω.

Παμφανόωντα, nom. pl. part. præſ. act. *Poët.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex παμφανάοντα, a παμφανάω.

Παμφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnes veneficorum artes callet, R. Ex φάρμακον.

Παμφαῶς, *Adv.* omnia luce ſua illuſtrando; (2) perſplendide. A παμφαής.

Παμφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, totus lucens, illuſtris, fulgidus. Ex φέγγος.

Πάμφθαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino mortalis, caducus; (2) perniciosus.

Πάμφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omniſonus.

Πάμφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus gratus, R.

Πάμφλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia comburens, totus flammans. Ex φλέγω.

Παμφόβερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. totus terribilis, Ph. παμφόβερον, torvum.

Πάμφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus pabulum præbens. Ex φορβή.

Παμφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω. Hinc ſuperl. παμφορώτατος, Joſ.

Παμφύγδην, *Adv.* effuſa fuga. Ex φυγή.

Παμφυλία, ας, ἡ, ſocietas omnium gentium ac nationum. A

Πάμφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex φυλή, vel φῦλον.

Πάμφυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis; *in partem deteriorem.* Ex φύρομαι.

Πάμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnis generis voces reddens, Pind. Olymp. 7. Ex φωνή.

Παμψηφεὶ, *Adv.* omnium calculis ſeu ſuffragiis. Ex ψῆφος.

Πάμψυχος, ȣ, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus quantus quantus eſt anima. Epith. Amphiarai ap. inferos in Sophoclis Electra. Ex ψυχή.

Πᾶν, παντὸς, τὸ, omne, totum, integrum; ſumma; hoc univerſum, univerſitas rerum.

ΠΑ`Ν, πανὸς, ὁ, Pan, paſtorum Deus. Ph. Πὰν ὁ δαίμων, incubus, ſilvanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *deus ſilveſtris*, Silvanus, Faunus; Incubus, id.

Πάναβρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino bonus, optimus.

Παναγήραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus ſenii expers, immortalis.

Παναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino ſanctus vel purus, plane caſtus, ſanctiſſimus, puriſſimus, Heſ. Ex ἅγος.

Παναγία, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex iiſdem.

Πανάγιος, ία, ιον, ſanctus vel purus.

Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies ſacra. Ex ἅγος.

Παναγιστία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω.

Πάναγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caſtiſſimus, puriſſimus.

Πανάγριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino ferus, præferox.

Πάναγρον, ȣ, τὸ, rete, verriculum. Ex ἄγρα.

Πάναγρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens & capiens; retis epithet. ut πάναγρον δίκτυον, Hom. Il. 5, 487. Ex iiſdem.

Πανάγρυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervigil, inſomnis.

Παναεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non confectus; prorſus incoctus & crudus.

Πανάθεσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, injuſtus, ſceleratiſſimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, feſtum Athenienſium. Ph. quinquatria. Hinc

Παναθηναϊκὸς, ὴ, ὸν, Panathenaicus.

Πανάθλιος, ία, ιον, valde miſer, miſerrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, omnino lucidus, ſplendidiſſimus.

Πάναιθος, ȣ, ὁ, idem. Heſ. παναίθῃσι κορύθεσσι, galeis collucentibus. Dat. pl. pro παναίθαις. Ex αἴθω.

Παναίολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino varius, multum variegatus. *Alii interpretantur* mobilis, ab αἰόλλω moveo; Hom. Il. 4, 186.

Παναισχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino fœdus, turpiſſimus. Ex αἶσχος.

Παναίσχιστος, idem.

Παναίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cauſſa totius rei auctor, omnium cauſſa & auctor, R.

Πανακαρπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino ſterilis. Ex ἄκαρπος.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio. Panacea Dea, fil. Æſculapii; (2) herba quædam. Ου λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι, Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν. Call. in Apoll. 40. Ex ἀκέομαι

Πανάκειον, ȣ, τὸ, panacea, *herba*. Ex iiſd.

Πάνακες, idem. Ex iiſdem.

Πανάκη, ης, panacea, *herba*, & filia Æſculapii, Vulg. L. Ex iiſd.

Πανακήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, vel πανακὴς, έος, omnia ſanans, omnibus morbis medens. Gl. V. πανακὴς, omnimorbus. Ex ἀκέομαι,

Πανακίτης, ȣ, ὁ, a panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum. A πάνακες.

Πανακρὶς, ίδος, ἡ, apis epith. q. omnia faſtigia florum pervolitans. Ex ἄκρα.

Πανάκτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad origanum pertinens. A πάνακτος, *origanum*.

Παναλάστωρ, ορος, ὁ, pernicies, peſtis, dæmon infeſtus.

Παναληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, veriſſimus.

Παναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimillimus.

Παναλκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnipotens, valde robuſtus, robuſtiſſimus. Ex ἀλκή.

Παναλουργὴς, ὲς, totus purpureus.

Πανάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia conſumens, perniciosiſſimus. Ex πᾶν, & ἀναλίσκω.

Παναμείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus torvus, ſerius.

Παναμείλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immitiſſimus.

Παναμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Παναμερεύω, f. σω, *Dor.* pro πανημερεύω, per totum diem excipio. Τροία τοὺς προνώτας παναμερεύσει, Eur. Rh. 360.

Πανάμωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni culpa & reprehenſione vacans.

Πανάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις, univerſorum hominum ex mortuis reſurrectio.

Πάναξ, ακος, panacea herba. Ph. πάναξ, Chironeus.

Πανάνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, facilis confectu. Ex πᾶν, & ἀνύω.

Παναοίδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, decantatus, celeberrimus.

Πανάπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tenerrimus, molliſſimus.

Πανάπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nil guſtavit, jejunus plane.

Παναπείριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immenſus, R.

Παναπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem; aut finem non habens.

Παναπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, proprie luctu prorſus carens. *Expoſitus vero* valde dolens; & tum α in ἀπενθὴς non eſſet privativum, ſed intenſivum.

Παναπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prorſus innocuus, omnino innoxius. Πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν, Heſiod. D. 47.

Παναπηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, non mutilatus. Ὡς πόδας, ὡς κεφαλὰς παναπηρέας ἕξομες αἰεί. Callim. H. in Cer. 126.

Πανάποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infeliciſſimus, infortunatiſſimus; Hom. Il. 24, 255.

Πανάπυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo prorſus nihil cognoſci poteſt fama aut auditione, de quo prorſus nihil auditur; (2) qui prorſus nihil audivit aut cognovit.

Πανάργυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus argenteus, ex ſolido argento.

Πανάρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni virtutum genere ornatiſſimus. Ex ἀρετή.

Πανάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, præſtantiſſimus, longe præſtantiſſimus, optimus.

Πανάρκετος, ετη, ετον, ſemper, ſive ad omnia ſufficiens, Suic.

Παναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) *Epith.* ſolis, omnia illuſtrantis. Ab ἀρκέω.

Παναρμόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus harmoniæ numeris conſtans, admodum concinnus, per omnes partes apte compoſitus & ordinatus. Ex ἁρμονία.

Πάναρχος, ὁ ϗ ἡ, potentiſſimus, omnibus imperans. Ab ἀρχή.

Παναρχαῖος, ον, vetuſtiſſimus.

Πανασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imbecillis, prorſus viribus fractus.

Πανασιτία, ἡ, ſumma annonæ inopia, fames ultima, Poll.

Πανασκηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæſus, ſalvus, incolumis. Heſ.

Παναληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnino verus, veriſſimus.

Πανατρεκῶς, & ϖανατρεκέως, *Adv.* veriſſime, certiſſime.

Παναυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſplendidus. Ex αὐγή.

Πανάϋπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino inſomnis, R.

Παναφῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui caret æqualibus & ſociis. Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν ϖαναφήλικα ϖαῖδα τίθησι. Hom. 22, 490.

Πανάφυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino inevitabilis.

Παναχαιὶς, ίδος, ἡ, ut ϖαναχαιὶς γῆ, univerſa ſ. tota Achaia, tota Græcia. Ex ϖᾶν, & Ἀχαιὶς, *Achaia.*

Παναχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, univerſi Græci. Ex ϖᾶν, & Ἀχαιός.

Πανάωριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino intempeſtivus; (2) immatura morte moriturus; Hom. Il. 24, 540. Ex ϖᾶν, & ἄωρος.

Πανάωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus neglectus & incuſtoditus, quem nulla dignamur cura.

Πανβδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, prorſus flagitioſus, ſceleratiſſimus.

Πανδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde artificioſus, R.

Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, menſa ſumptuoſa. Ex δαίς.

Πανδακέτης, ȣ, ὁ, valde mordax. Πυῤῥὸν ϖανδακέτην γλαυκόμματον, ȣ̓δὲ θανόντα ϖόρκιον εἰς ἀΐδην ϖερσεφόνη δέχεται. Anonymus poëta apud Plut. in M. Cat. c. 1. Ex δάκνω.

Πανδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino lachrimabilis; (2) ad omnia lachrimans. Ex δακρύω.

Πανδάλητος, ον, combuſtus, qu. a δαλέω.

Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix. A

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, ſeu ſubigens. Ex δαμάω.

Πάνδειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, timidiſſimus; (2) miſerrimus.

Πάνδειμα, το, terriculamentum.

Πάνδεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, graviſſimus.

Πανδέκτης, ȣ, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) ϖανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex δέχομαι.

Πανδέκτωρ, ορος, ὁ, idem.

Πανδελέτειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeliti, ſycophantæ.

Πανδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus modis ſeu in omnibus dexter, dexterrimus.

Πανδερκέτης, ὁ, idem quod

Πανδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia videns ſ. intuens. Ex δέρκω.

Πανδεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia accipiens vel recipiens. Ex δέχομαι.

Πάνδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus manifeſtus, manifeſtiſſimus.

Πανδημεὶ, *Adv.* toto populo, univerſi, catervatim. A ϖάνδημος.

Πανδῆμαρ, *Adv.* toto die; apud Apollon. in Argon. pro ϖανῆμαρ, & ϖαντῆμαρ.

Πανδημία, ας, ἡ, univerſus populus, conventus univerſi populi.

Πανδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, univerſus. A

Πάνδημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad univerſum populum pertinens, publicus; (2) univerſus; (3) vulgaris, plebeius.

Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, feſtum Athenienſium in honorem Jovis. Ex ϖᾶν, & Διὸς, *Jovis.*

Πάνδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juſtus, juſtiſſimus. Ex δίκη.

Πανδίκως, *Adv.* omnino juſte; (2) rite.

Πανδοκεῖον, ȣ, τὸ, taberna diverſoria, publicum diverſorium. Ex δέχομαι.

Πανδοκεύς, έως, ὁ, vid. ϖανδοχεύς.

Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiſcua hoſpitum exceptio.

Πανδοκεύτρια, ιας, ἡ, mulier tabernaria, caupona, quæ promiſcue quoſlibet hoſpitio excipit. A

Πανδοκεύω, promiſcue hoſpitio excipio, quæſtum in hoſpitio publico facio quoſlibet excipiendo. Πανδοκεύω ἐς τὸν ἀνδρεῶνα τȣ̀ς ϖρώτȣς, Plut. A ϖανδοκεύς.

Πανδοκέω, ῶ, idem.

Πανδοκία, ας, ἡ, promiſcua omnium exceptio. Ex iiſdem. Unde

Πανδόκος, vel ϖάνδοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius; (2) omnes capiens; Pind. Olym. 3.

Πάνδοξ, οκος, ὁ, idem. Heſ. Ex iiſd.

Πανδοξία, ας, ἡ, ſumma gloria; R; Pind. Nem. 1. Ex δόξα.

Πάνδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium ſervus.

ΠΑΝΔΟΥ͂ΡΑ, ſ. ϖανδȣρὶς, ἡ, pandura, inſtrumentum quoddam muſicum, triplici inſtructum chorda; (2) culter culinarius.

Πανδȣρίζω, panduram pulſo, pandura cano. A ϖανδȣ͂ρα. Hinc

Πανδȣριστὴς, ȣ͂, ὁ, panduriſta, qui pandura ludit.

Πάνδȣρον, ȣ, τὸ, idem quod ϖανδȣ͂ρα; 2) Unde

Πάνδȣρος, ȣ, ὁ, qui panduram tractat.

Πανδοχεῖον, ȣ, τὸ, diverſorium, ſtabulum, cauponium, Gl. V.

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hoſpitio, excipit, hoſpes meritorius, caupo, ſtabularius; diverſoriarius, Gl. V. Ex δέχομαι. Hinc

Πανδοχεύω, cauponem ago.

Πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis ſuſceptrix ſit. V. Lex. Ex iiſd.

Πανδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit. Ex iiſd.

Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. A δύναμις.

Πανδυσίη, ης, ἡ, pleniſſimus occaſus, cum ſidus prorſus occidit; (2) penitus occidens; (3) occaſus. Ex δύσις.

Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex ϖᾶν, & δῶρον.

Πάνδωρος, ὁ ϗ ἡ, omnia largiens. Ex iiſd.

Πανεθνεὶ, *Adv.* tota gente. Ex ἔθνος.

Πάνεια, ων, τὰ. Panici terrores. A Πάν.

Πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia, H. Steph. Vid Πανίον. A Πάν.

Πανείδεος, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex εἶδος.

Πανείκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis.

Πανελεύθερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prorſus liber, liberrimus.

Πανέλλανας, acc. pl. *Dor.* pro Πανέλληνας.

Πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. *Poët.* Πανελλήνεσσι. Ex ϖᾶν, & Ἕλλην. Hinc

Πανελλήνιον, ȣ, τὸ, totius Græciæ conventus.

Πάνεμος, ȣ, ὁ, Panemus, menſis apud Corinthios, Julio noſtro fere reſpondens.

Πανέξαλλον, omnino alienum, Heſ. Ex ϖᾶν, vel ϖάνυ, & ἔξαλλος.

Πανέξοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnino excellit, præſtantiſſimus.

Πανεπάρκιος, ον, ſufficiens ad omnia.

Πανεπήτριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſiſſimus.

Πανεπίκλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino occultus, fallaciſſimus.

Πανεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium rerum inſpector, omnia oculis ſuis luſtrans.

Πανεπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omnino ſeu admodum prudens, R.

Πανεπόπτης, ȣ, ὁ, omnia videns.

Πανεργέτης, ȣ, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.

Πανέρημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino deſertus.

Πανέστιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum tota domo ſ. familia. Ex ἑστία.

Πανέσχατος, ον, omnium, ultimus.

Πάνετες, *Adv.* per totum annum durans, agens. Αἴτνα ϖάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα, Pind. Pyth. 1. Ex ἔτος.

Πανετήτυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte verus.

Πανετώσιος, ον, improbiſſimus.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, feliciſſimus.

Πανευέφοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, acceſſu facillimus.

Πανεύκηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte quietus.

Πανεύφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eximia & præſtanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανεύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pernox. Ex ϖᾶν, & εὐφρόνη, *nox.*

Πάνεφθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte coctus ſeu liquefactus.

Πανέφθω, gen. ſing. *Dor.* pro ϖανέφθȣ.

Πανέχθιστος, ον, maxime inviſus.

Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps, Suic.

Πανηγυριαρχέω, ῶ, me choragum præbeo. A

Πανηγυριάρχης, ȣ, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. Ex ϖανήγυρις, & ἀρχή.

Πανηγυρίζω, f. ίσω, feſtam panegyrin agito; feſtum ludoſve panegyricos celebro, ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. Vet. ϖανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος κατὰ τὸ ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, Herodian. A ϖανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ή, όν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, feſtus, theatralis, pompaticus, ſplendidus, Gl. V. nundinarius. Ab eod.

Πανηγυρικῶς, *Adv.* panegyrice, ſplendide.

Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus ſeu conventus, publica celebritas; (2) pompa, ſpectaculum, aut convivium publicum. Ph. Nundinæ, mercatus, commercium. Ex ϖᾶν, & ἄγυρις, *cœtus.*

Πανηγυρισμὸς, ȣ͂, ὁ, feſti panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel oſtentatio; (3) (3) publicus mercatus. A ϖανηγυρίζω. Unde

Πανηγυριστὴς, ȣ͂, ὁ, panegyricum feſtum ludoſve celebrans. Gl. V. nundinator.

Πανήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, totus ſerenus & illuſtris, quem ſol totum illuſtrat.

Πανημαδὸν, *Adv.* quotidie, tota die. Ex ϖᾶν, & ἦμαρ.

Πανῆμαρ, *Adv.* idem. Ex iiſd.

Πανημερεύω, f. σω, per totum diem excipio.

Πανημέριος, ία, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ ϖανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, Hom. Il. 1, 472. Ex ἡμέρα.

Πανημερὸν, vel ϖανήμερον, *Adv.* tota die.

Πανήμερος, ȣ, ὁ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.

Πανήπορος, pro ϖανάπορος, pauperrimus.

Πανήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnibus placens, omnibus accommodus, Heſ. Ex ἀρέσκω, *placeo,* vel ἄρω, *apto.*

Πάνθειον, vel Πάνθεον, ȣ, τὸ, Pantheum, Gl. Vet. ϖάνθεον, omnium deorum. Ex ϖᾶν, & θεός.

Πανθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex θέλγω.

Πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex iiſdem.

Πάνθεψις, cacabus, Gl. Vet. Ex ἕψω.

Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.

Πανθήρα, ας, ἡ, univerſa captura.

Πάνθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex iiſd.

Πανθοινεὶ, *Adv.* in tota cœna, per univerſum epulum; (2) ſolenni epulo.

Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, ſolenne epulum agito; (2) epulor. A ϖάνθοινος.

Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum ſolenne. Ab eod.

Πάνθοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* cœnæ lautiſſimæ Ex θοίνη.

Πάνθροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia ſuſurrans, omnia divulgans, Heſ. Ex θρόος.

Πανθρύλλιον, omnia vulgans, Heſ. Ex θρύλλος.

Πανθρύλλον, omnia vulgans, Heſ. Ex iiſd.

Πανθυμαδὸν, *Adv.* toto animo, toto pectore. Ex θυμός.

Πάνθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſacratiſſimus, omni veneratione proſequendus. Ex θύω.

Πανίερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſacroſanctus, ſacer.

Πανιέρως, *Adv.* ſanctiſſime.

Πανικός, ἡ, όν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πὰν, *Pan.*

Πανίλαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum propitius & clemens.

Πανίλαρος, ὁ ϗ ἡ, omnino lætus & hilaris.

Πανίμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino deſiderabilis, gratiſſimus.

Πάνιον, ȣ, τὸ, Lupercal, Gl. V. vid. ϖανεῖα.

Πανίσδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro ϖλωίζεται, a ϖλωίζω.

Πανίσκος, ȣ, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πάν.

Πανίχνιον, ȣ, τὸ, expreſſum veſtigium.

Πανιώνιον, ȣ, τὸ, commune Ionum. Locus, ubi conveniebant. Panionium, fanum in Ionia. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, ſolennis univerſorum Ionum feſtivitas. Ex ϖᾶν, & Ἰωνία.

Πανλώβητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde contumelioſus, R. ex Luciano. Ex ϖᾶν, & λώβη.

Πανέφελος, ον, valde nubilus. A νεφέλη.

Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A ϖάννυχος. Unde

Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem tranſigo; (2) pervigilium celebro. Ph. pervigilo, pernocto. Al, Gl. V. etiam lucubro. Ὀυδ' ἡδὺς ἐν τοῖς ϛρώμασι τὴν νύκτα ϖαννυχίζειν, Ariſt. Nub. 1065. Ὁυ ϖαννυχίζȣσι θεαὶ, id. Ran. 445.

Παννυχικὸς, ἡ, ὸν, pernox, & inde ater, Suic. Ab eod.

Παννύχιον, *Adv.* per totam noctem.

Παννύχιος, ία, ιον, pernox, Gl. V. totam noctem durans; (2) per totam noctem aliquid faciens. Ὀυ χρὴ ϖαννύχιον εὕδειν βȣληφόρον ἄνδρα, Il. 2, 24. Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ ϖαράκοιτι, Heſiod. Scut. Herc. 46.

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, feſtum quod per totam noctem celebratur, pernoctatio, pervigilium. Ph. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; παννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. Ex πᾶν, & νύξ.

Παννυχισμὸς, ȣ̃, ὁ, pervigilium, pernoctatio, emanſio, Ph. A παννυχίζω. Unde

Παννυχιϛὴς, ȣ̃, ὁ, excubitor, Gl. Vet.

Πάννυχον, *Adv.* per totam noctem. A

Πάννυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod παννύχιος.

Πανξένος, ον, ad omnes hoſpites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promptus, patens. *Ern.*

Πανόδυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino flebilis, plane lamentabilis, miſerabilis; (2) omnino flebili voce cantans.

Πανόιζυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde ærumnoſus vel calamitoſus. Ex ὀϊζύς.

Πανοϊζὺς, ὺ, idem & ab eod.

Πανοικησία, & πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησία, *potius* πανοικεσία, cum tota domo & familia. Ex οἰκία.

Πανοικὶ, *Adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex οἶκος.

Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικίᾳ, & *Ion.* πανοικίῃ, cum tota domo & familia.

Πανοικιὸς, ον, idem quod

Πάνοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum tota domo ſ. familia.

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, valde miſericors.

Πανόλβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, beatiſſimus.

Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A

Πανολέθριος, ὁ ϗ ἡ, internecinus, Gl. V. A

Πανόλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plane perditus.

Πανομιλεὶ, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Πανόμοιος, & *Poët.* ϖανομοίϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte ſimilis, perſimilis.

Πανομοίως, ſimillime.

Πανομφαῖος, ȣ, ὁ, omnium oraculorum auctor. Jov. epith. Ἔνθα ϖανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί, Hom. Il. 8, 250. Ex ὀμφὴ, *vox divina, oraculum.*

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, univerſa armatura, Gl. V. armatura. A

Πάνοπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omni ex parte armatus. Ex ϖᾶν, & ὅπλον, vel ὅπλα.

Πανόπτης, ȣ, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia luſtrare poteſt, Æſch. de Argo Suppl. 310. Ex ϖᾶν, & ὄπτομαι.

Πάνοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ab omnibus videtur. Ex iiſd. Unde

Πανόπτρια, ας, ἡ, omnia videns. Suid.

Πανόρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus conſpicuus.

Πανορμεὶ, vel ϖανορμὶ, *Adv.* omni impetu, totis viribus. Ex ϖᾶν, vel πάνυ, & ὁρμή.

Πάνορμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens ſtationem omnibus navibus & ſemper aptam.

Πανὸς, ȣ̃, ὁ, panis. Vox Meſſapiorum a πάω, *paſco.*

Πανὸς, ȣ̃, ὁ, lucerna. A φάω.

Πανοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, & ὄσπριον.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, vafrum factum. A

Πανȣργεύομαι, f. εύσομαι, callide ſcelus aliquod admitto, callide ago. A πανȣ̃ργος.

Πανȣργέω, ῶ, idem. Ἀλλ' ἔϛιν ὅπηδηλόν τι πεπανȣργηκότι, Ariſt. Plut. 368. Ἐπὶ τȣ̃ τροχȣ̃ γδ' δεῖ σ' ἐκεῖ ϛρεβλȣμένον εἰπεῖν ἃ πεπανȣ́ργηκας, ib. 876. Ab eod. Hinc

Πανȣ́ργημα, ατος, τὸ, vafrum factum.

Πανȣργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πανȣ̃ργος.

Πανȣργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, aſtutia, præſtigiæ, Gl. V.

Πανȣργικῶς, idem quod πανȣ́ργως.

Πανȣ̃ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, callidus, vafer, verſipellis, ſolers; veterator, ſagax, Gl. V. Ex πᾶν, & ἔργον.

Πανȣ́ργως, *Adv.* callide, vafre, aſtute, doloſe; fraudulenter, nequiter, Gl. V. *Superl.* πανȣργοτάτως.

Πανȣ́ριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino ſecundus, Heſ.

Πανόψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) ſplendidus, fulgidus. Πανόψιον ἔγχος, Hom. Il. 397. Ex ὄψις.

Πάνρυτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis inſtruitur. Ex σάγος, pro σάκος, *ſcutum.*

Πανσέληνος, ȣ, ἡ, ſc. σελήνη, luna plena, & πανσέληνον, plenilunium, Gl. V. Ex σελήνη.

Πάνσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde celebris, vel ſolennis, magnificus, gravis, &c.

Πάνσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino venerabilis, auguſtiſſimus.

Πανσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, robuſtiſſimus, omnes ſuperans. Ex σθένος.

Πανσθενȣργόφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnipotens lucifer. Ex πανσθενȣργὸς, & φῶς.

Πανσθενῶς. *Adv.* robuſte, potentiſſime.

Πά[illegible]κοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia ſpeculans, omnia cernens.

Πανσ μικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde parvus.

Πάνσοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omniſaria ſapientia & ſcientia præditus, ſapientiſſimus.

Πανσόφως, ſapientiſſime.

Πανσπερμηδὸν, *Adv.* omni genere ſeminum.

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria ſeminum mixtio, ſeu ſemina omnis generis permixta. Ex σπέρμα.

Πανϛρατὶ, *Adv.* univerſo exercitu, omnibus copiis. Ex ϛρατός.

Πανϛρατιᾷ, & *Ion.* πανϛρατιῇ, idem.

Πανσυδεὶ, & πανσυδὶ, *Adv.* omni impetu; (2) feſtinantiſſime; (3) toto exercitu. Ex σύδην.

Πανσυδίῃ, *Dat. Adv.* idem & ex iiſd. vel quaſi a πανσυδία, *omnis impetus.*

Πάνσυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia trahens. Ex σύρω.

Πάνσχημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.

Πανσώμως, *Adv.* q. d. toto corpore. Ex σῶμα.

Πάντα, *Adv.* utique, omnino, pro κατὰ παντα, vel pro πάντας.

Παντᾶ, *Adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς.

Πανταεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujuſque gentis. Ex πάντα, a πᾶς, & ἔθνος.

Πάνταθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium certaminum peritus.

Παντακῆ, *Adv.* pro πανταχῆ, R.

Παντάλας, αινα, αν, miſerrimus, ut παντάλαινα νύμφα.

Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφή.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, *ſeq. vocali*, omnibus; & *Adv.* omnino, prorſus, plane. A πᾶς.

Πανταρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus ſufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς, & ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ȣ, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. Dat. τῷ παντάρχᾳ.

Ηανταρχία, ἡ, imperium in omnes. A

Πάνταρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus, Suic. Ex ἀρχή.

Παντάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnino carens umbra, nulla ex parte umbroſus, Heſ.

Πανταχῆ, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo. A πᾶς.

Πανταχόθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.

Πανταχοῖ, *Adv.* idem quod

Πανταχόσε, *Adv.* quoquo verſus. Ab eod.

Πανταχȣ̃, *Adv.* ubique; (2) quovis; quemcunque in locum. Ab eod.

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio ſ. perfectionis ſumma. A παντελής.

Παντέλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, integer & perfectus.

Παντελείως, perfecte.

Παντελέως, *Adv.* omnino, plane perfecte. A

Παντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perfectus, integer; (2) plenus, univerſus. Παντελὴς ἀπορίη, *Arct.* Ex τελέω.

Παντελῶς, *Adv.* penitus, omnino, prorſus.

Παντεπίσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia inſpiciens & luſtrans.

Παντεπόπτης, ȣ, ὁ, omnia videns, Suic. Ex πᾶν, & ὄπτομαι.

Παντεργάτης, ȣ, ὁ, rerum omnium opifex.

Παντερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnes oblectans. Ex τέρπω.

Πάντεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πᾶσι.

Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. Ex τεύχεα.

Παντέφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia videns, omnia inſpiciens.

Πάντεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plane artificioſus, omnimodas artes ſciens. Ex πᾶν, & τέχνη.

Πάντη, *Adv.* ubique, undique, quoquo verſum; (2) omnino, prorſus, penitus. Gl. V. ubique, uſquequaque. A πᾶς.

Παντήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia audiens. Ex ἀκȣ́ω.

Παντῆμαρ, *Adv.* per totam diem.

Παντητόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnia pariens, R. Ex τίκτω.

Πάντιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, honoratiſſimus. Ex τιμή.

Παντλάμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, omnino miſer, infeliciſſimus.

Παντογενέθλος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.

Παντογήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, valde ſenex; unde etiam exponitur æternus, Suic. Ex πάντος, a πᾶς, & γῆρας.

Παντογόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν, & γίνομαι.

Παντοδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omniſcius, qui omnia didicit. Ex δαίω, *diſco.*

Παντοδαπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Gl. V. varius; idem quod

Παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, qui eſt ex omni ſolo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δάπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, abſumens. A δίαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

Παντοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnipotens, Gl. V. omnivalens. A δύναμαι.

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, Ph.

Παντοθαλὴς, ὲς, omni parte virens, florens, ſ. omnia virere & florere faciens. A θάλλω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique, undiquaque. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* undique, undecumque. Ab eodem.

Παντοίην, acc. ſing. *Ion.* pro παντοίαν, a

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex, Gl. V. omnifarius, omnigenus. A πᾶς.

Παντοιότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo, Suic. A præc.

Παντοίως, *Adv.* omnibus modis. Παντοίως τὴν μνήμην ἀνενεώσατο, *Herodian.*

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, *Epitb.* naturæ.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, ad omnipotentem Deum, ſeu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo profectus. A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν, & κρατέω.

Παντοκτίστης, ου, ὁ, omnium conditor, Suic.

Παντολάβος, ὁ ϗ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accepit. A λαμβάνω.

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens & labefactans. Ex πᾶν, & ὄλλυμι. Hinc

Παντολέτειρα, ἡ, quæ omnia perdit.

Παντολιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, exiguo tempore circumſcriptus, exiguum tempus durans. Ex πᾶν, ὀλίγος, & χρόνος.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia nihil non audens, R. A

Πάντολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Παντομετάβολος, ου, ὁ, dardanarius, Ph. Ex μεταβάλλω, *muto*.

Παντομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus miſtus, miſcellaneus. Ex πᾶν, & μίγνυμι.

Παντόμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium perſonarum imitator effictorque, omnis generis geſtus exprimens, Ph. hiſtrio.

Παντομισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quem omnes odio habent, omnino inviſus. A μισέω.

Παντόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omniformis, multifarius, R. Ex πᾶν, & μορφή.

Παντόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtultiſſimus.

Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. A νίκη.

Παντοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnivagus, Gloſſ. Vet. A πλάνη.

Παντόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπτας, *Dor.* pro παντόπτης, ου, ὁ, omnia cernens; παντόπτα, Dat. Ex πᾶν, & ὄπτομαι.

Παντοπωλέω, parvas variaſque merces vendo

Παντοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi omnis generis & ferè viles res veneunt; Gl. Vet. ſeplaſium, popina. A

Παντοπώλης, ου, ὁ, qui omnes res venales habet, præſertim minutas; idem qui ῥωποπώλης, Ph. ſeplaſiarius, dardanarius. Ex πᾶν, & πωλέω. Hinc

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarumque venditio.

Παντόπωλις, ἡ, fæm. pr. παντοπώλης.

Παντοραιστὴς, ου, ὁ, omnia vaſtans & corrumpens, Suic. Ex πᾶν, & ῥαίω, *vaſto*.

Παντορέκτης, ου, ὁ, omnium appetens, R. Ex πᾶν, & ὀρέγομαι.

Πάντοσε, *Adv.* quoquoverſum, in omnem partem; (2) undiquaque. A πᾶς.

Παντόσεμνος, ον, graviſſimus, honeſtiſſimus.

Παντόστικτος, ον, valde maculoſus, veluti punctis diſtinctus.

Παντόσειος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, ſemper. Ab eodem.

Παντοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, integer, perfectus. Ex πᾶν, & τέλος, *perfectio*.

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificioſiſſimus. A τέχνη.

Παντοτινάκτος, ου, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόκος, ου, omniparens, Gl. Vet. Ex πᾶν, & τίκτω.

Παντότολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πάντολμος.

Παντοτρόφος, vel παντότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium nutritor & altor, Gl. Vet. omniparens. Ex πᾶν, & τρέφω.

Παντουργικὸς, ὴ, ὸν, omnia efficiens, Suic. A

Παντουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; in malam partem idem quod πανοῦργος, Suic. Ex πᾶν, & ἔργον.

Παντοφαγία, ας, ἡ, eſus omnium rerum, ſine diſcrimine, etiam contra legem, *item* guloſitas. Eq πᾶν, & φαγεῖν.

Παντοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnia producens; (2) copioſus; (3) ingenioſus. A φύω.

Παντόφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique coactus ſ. collectus, omnino confuſus. A φύρομαι.

Παντρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium nutritor & altor. A τρέφω.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorſus; ad ſummum, Ph. utique, nempe, Al. Gl. V. undiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorſus, valde, admodum, magnopere; πάνυγε, prorſus, Gl. V. ὁ πάνυ, celebris ille, illuſtris ille. Ab eod.

Πανύκραιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene cornutus. A κραῖρα.

Πανυπείροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, excellentiſſimus.

Πανυπέρτατος, άτη, ατον, ſupremus.

Πανύστατον, *Adv.* poſtremum. A

Πανύστατος, άτη, ατον, poſtremus, ultimus.

Πανώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnino dolorem adferens, prorſus acerbus. Ab ὀδύνη.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, quo res aliqua prorſus perit. A

Πανώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plane perditus; (2) prorſus exitialis & pernicioſus. Καὶ ζῶντας κακοὺς κάκιστα ϗ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν, Soph. Aj. 851. Ab ὄλεθρος.

Πανωλέθρως, *Adv.* internecione.

Πανώλεια, vel πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A

Πανώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui prorſus periit; (2) omnino pernicioſus. Ab ὄλλυμι.

Πανωπήεις, omnibus conſpicuus; fœm. πανωπήεσσα, perſpicua in Epigr. Ex ὤψ.

Πάνωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omni tempore proveniens. Ab ὥρα.

Πὰξ, Heſ. eſt calceamenti genus indutu facile; Plauto, baxea.

Πᾶξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, a πήγνυμι.

Πάξαιτο, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο.

Πάομαι, poſſideo, adquiro; perf. πέπαμαι πέπαται, acquiſivit, poſſidet; inf. πεπᾶσθαι, paraſſe, poſſidere. Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος, οὐ πέπαται, Ariſt. Av. 949. Ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον, φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, Theog. 146. A πάω,

Πάομαι, A. 1. πάσασθαι, guſtare, veſci; ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. indic. guſtarunt; particip. πασσάμενος, paſtus pro πασάμενος, niſi potius eſt πάσσομαι verum, *Ern.* Σπλάγχν' ἐπάσαντο, Il. 1, 464. Δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρὴ, Odyſſ. 1, 124.

Πάος, ου, ὁ, adfinis, Gl. V. *Dor.* pro πηός.

ΠΑΠΑΙ', papæ, atat!

Παπαιάξ, idem & ab eo ipſo.

Παπαιπαιάξ, *Interject. dolentis.* Ab eod.

Παππάζω, pappa dico, ablandior patri vocando papam. Gl. Vet. παπάζειν, papare, Hom. Il. ε, 408. A πάππας.

ΠΑ'ΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. Ariſtoph.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A πάππας.

Παππεπίπαππος, ου, ὁ, avi pater. Ex πάππος, & ἐπὶ, *ſupra*.

Παππίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

ΠΑ'ΠΠΟΣ, ου, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, & πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, ſeu flos lanuginoſus. Menti prima barba.

Πάππος, ου, ὁ, pappus.

Παπποσπέρματα, τὰ, lanuginoſa ſemina, ſeu quæ lanugine ſemen habent obductum. Ex παππος, & σπέρμα.

Παπποφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, R. Ex πάππος, & φόνος.

Παππώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lanuginoſus. A πάππος.

Παππῷος, ῴα, ῷον, avitus. Ab eod.

Παπταίνοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνουσαν, a

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, circumſpicio, oculis luſtro, oculis veſtigo, circumſpectans quæro, ſpecto vel reſpecto, oculos converto & intueor. Gl. Vet. reſpecto; a. 1. part. παπτήνας, circumſpectans. Παπτήνας ἐς ἅπαντας, Luc. Παπταίνοισα ποτ' ἄντρα, Theoc. 6, 28.

Παπταλάω, circumſpicio, Lyc. A pr.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta, Gl. V. papirum, ſcirpus.

Πὰρ' vel πὰρ, pro παρὰ, apoc. *Poët.* ut apud Hom. πὰρ Διὸς, a Jove, πάρ δέ οἱ, apud vero ipſum; πάρ δύναμιν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρα, i. e. πάρεστιν adeſt, ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adeſt enim vir, præſto eſt.

ΠΑΡΑ', *Præpoſitio. Cum Genit.* a ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, ſupra, præter, contra. *In Comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem ſignificat, & peccatum ſ. errorem. Παρὰ τὸ ἔθος, ex more; παρ' ἑκάτερα, utrinque; παρ' ἐλάχιστον, propemodum; παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, ferme; παρ' ὃ, quamobrem; παρὰ πολὺ, plerumque; παρ' ὥραν, intempeſtive; παρ' ἡμέρην πυρεταίνειν, Aretæus, i. e. *tertiana febri laborare*; παρὰ μῆνα τρίτον, *tertio quoque menſe*, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 2. Παρὰ τοσοῦτον ἑκάτερος ἦλθε κινδύνου, tantillum abfuit uterque a periculo, Appian. de Bell. Civ. p. 213. Lutet. 1557. Παρ' οὐδὲν ἦλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem mortem effugit. Παρὰ τοσοῦτον ἦκε ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας, tantulum abfuit quo minus perſequitores effugerit, Herodian, 5, 4.

Πάρα pro πάρεστιν, adeſt, licet. Ὃ δ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα, Eur. Hipp. 902.

Παραβαίνω, tranſgredior, tranſcendo, Gl. Vet. prævaricor; item prætereo; *metaph.* violo, leges aut jusjurandum, f. παραβήσομαι, inf. παραβήσεσθαι, tranſgreſſurum, violaturum eſſe; aor. 1. παρέβην, part. παραβὰς, tranſgreſſus; inf. παραβῆναι, violare. Ph. paſſ. παραβαίνεσθαι, violari, negligi; παραβαθεὶς, aor. 1. part. violatus; παραβεβάσθαι, infin. violatum eſſe. Οὔ με παρέβα φάσμα μελανόπτερον, fefellit, Eur. Hec. 698. Παραβαίνουσί τε τοὺς ὅρκους τοὺς νενομισμένους κερδῶν ἕνεκ', Ariſt. Θεσμ. 355. Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους, id. Av. 337.

Παράβακχος, ου, ὁ ϗ ἡ, furens, debacchans.

Παραβαλεῖ, 3. ſing. f. 2. ind. act. v. παραβάλλω.

Παραβαλέταιρος, ſ. παραβαλλέταιρος, ου, ὁ, qui ſodali amicove imponit, familiarium impoſtor. Ex παραβάλλομαι, & ἑταῖρος.

Παραβάλλω, objicio, projicio, Gloſſogr. Vet. trado, exhibeo, Ph. applico. Ph. appello *navem*; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me; (4) adſimilo, confero, comparo ; (5) flecto, detorqueo *ut oculos* ; (6) depono apud aliquem ; παραβάλλομαι *in med.* depono aliquid apud aliquem ; (2) objicio me, *ut periculis* ; (3) decipio ; aor. 2. παρέβαλον, objeci ; perf. paſſ. part. παραβεβλημένος, objectus, a. 1. part. παραβληθεὶς, objectus. Παραβάλλειν πρὸς ἄλλους, conferre, Iſocr. Παρεβάλομεν εἰς Σάμον, Act. 20, 15. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, Ariſt. Θεσμ. 746. Ἐγώ σοι παραβάλλομαι θολοῦσ', Eurip. Iph. in Tau. 1097. Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι, decepti.

Παραβαλόμενος, aor. 2. part. med.

Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſmus adulterinus.

Παραβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptiſmate uſus eſt, *metaph.* adulterinus, v. c. ſtoicus, ap. Arrian.

Παραβασιλεύω, regno ſeu rege abutor ; (2) regia poteſtate abutor.

Παράβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, Ph. (2) nomen criminis, prævaricatio ; (3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in ſcenam prodit, de cujus partibus vid. Poll. IV. 112. & Sch. Ariſt. A παραβαίνω.

Παραβάσκω, ſum παραβάτης, in curru. Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτὸς, Il. 11. 104. Ex παρὰ & βάσκω, ſ. βαίνω.

Παραβάτης, ου, ὁ, tranſgreſſor, violator legis. Gl. Vet. temerator, prævaricator ; (2) e curru pugnans ; (3) dominus currus.

Παραβατικὰ μελύδρια, verſiculi quibus parabaſis comica conſtat.

Παραβατὸς, ἡ, ὸν, quem tranſgredi poſſumus, violabilis. A παραβαίνω.

Παραβαφὴς, ὲς, idem quod παραλουργής. A βάπτω.

Παραβῇς, 2. ſ. a. 2. conj. act. v. παραβαίνω.

Παραβιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo ; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς, Act. 16, 15. Παρεβιάσαντο, αὐτὸν, Luc. 24, 29.

Παραβιάομαι, -ῶμαι, violenter urgeo, cogo.

Παραβιβάζω, f. άσω, aufero.

Παραβλάπτω, f. ψω, oblædo, noceo. Τί καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων παραβλάπτει γένος, Chryſ.

Παραβλαστάνω, fut. ήσω, a radice germino, circumpullulo, Theophr. Hinc

Παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, ſtolo.

Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat & renaſcitur.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, circumpullulatio.

Παραβλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui adnaſcitur & circumpullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus obliquus qualis eſt ſtrabonum. A

Παραβλέπω, fut. ψω, limis adſpicio, obliquis oculis adſpicio, Gl. V. aliter video, hallucinor. Παραβλέπουσα θατέρῳ (ὀφθαλμῷ) πόλιν μετασκεύαζε σαυτὴν, Ariſt. Conc. 496. Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ, id. Veſp. 495. Παραβλέπων βίον, Eur. Ion. 657.

Παράβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

Παραβλήδην, *Adverb.* per comparationem, parabolice ; (2) ſimulate, doloſe oblique ; (3) ſitu parallelo. Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων, Hom. Il. 4, 6. A παραβάλλω.

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur animantibus comedendum, pabulum. A παραβάλλω.

Παραβλητικὸς, ἡ, ὸν, adjectitius ; (2) comparabilis. Ab eod.

Παράβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Παραβλύζω, fut. ύσω, ſcaturiginis modo refundo, & rejicio, evomo.

Παράβλωψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, ſtrabus, ſtrabo, limis oculis adſpiciens. A παραβλέπω.

Παραβοάω, ῶ, acclamo.

Παραβοήθεια, ας, ἡ, ſuppetiæ, auxilium.

Παραβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ſuppetias fero, Gl. V. adminiculo. Παραβοηθεῖν τοῖς ἐπὶ λόγου, Plut.

Παραβολάδην, vid. παραβολάδην.

Παραβολεύομαι, inf. aor. 1. παραβολεύσασθαι, periculo ſe exponere, pericula adire. Ph. A παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, ſimilitudo, Ph. (2) concurſus exercituum. A παραβάλλω. Hinc

Παραβολικὸς, ἡ, ὸν, comparativus.

Παραβολικῶς, comparative.

Παράβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) falſus, adulterinus ; (3) limus, Gl. V. A παραβάλλω.

Παραβόλως, *Adv.* temere, Ph. audacter, cum ſummo periculo ; *inde* præter opinionem, *ubi quis ſummum periculum evaſit.*

Παράβορρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tranſverſo borea perflatur, qui a latere aut in urbem perflatur a borea. Ex παρὰ, & βορέας

Παραβουλεύομαι, perperam conſulo. Παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, Phil. 2, 30.

Παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuſte brabeum tribuo, ſ. adjudico. *Unde* male judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo.

Παραβραχὺ, *Adv.* paullo minus, prope.

Παραβύσμα, ατος, τὸ, quod inſeritur ſ. inculcatur. A παραβύω.

Παράβυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intruſus, occultus, latens. Ὁ Λαμπρίας ἐκ παραβύστου καθήμενος, Plut. Plut. Symp. lib. 1. Probl. 2. Qui aliis convivis ſupervenit. Ab eod.

Παραβύω, f. ύσω, inculco, interjicio, intrudo ; παραβυσθεὶς, aor. 1. paſſ. part. intruſus. Κἀκεῖνο σου παράβυσον, Luc.

Παραβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui apud aram eſt, a latere aræ.

Παραγαγοῦσα, a. 2. part. act. *Att.* pro παραγοῦσα, a παράγω.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. V. A παρὰ, & ἀγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum ; (2) ambitus, petitio magiſtratus, cum prehenſatione. Ph. denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. παρήγγειλα, denunciavi, Ph. παραγγέλλεται, interdicitur, Ph. παραγγελλόμενα imperata ; παραγγελθὲν, indictum, Gl. V. (4) peto. Παρηγγείλαμεν ἀλλήλοις ἥκειν, Plato. ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Luc. τὸν πόλεμον, Polyb. Δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν, Act. 5, 40. Παραγγελλόμενα ποιεῖν, Xen. Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν, tribunatum petivit. Appian. Bell. Civil. 1. Hinc

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V.

Παραγγελματικὸς, ἡ, ὸν, præceptivus, denunciativus ; (2) adhortativus. A παράγγελμα.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, ipſe præcipiendi actus. A παραγγέλλω.

Παραγγελτικὸς, ἡ, ὸν, præceptorius ; (2) prohibitorius. Ab eod.

Παραγέγονα, perf. ind. med. v. παραγίνομαι. Unde

Παραγένησις, εως, ἡ, adventus.

Παραγενόμενος, a. 2. part. med.

Παραγεύω, guſtum aliquem præbeo ; *in med.* leviter, cum faſtidio deguſto ; *unde* leviter cognoſco aliquid, leviter delibo. Παρέγευε τοῦ φρονήματος, Plut.

Παραγήραμα, ατος, τὸ, ſilicernium, delirus, Gl. V. A

Παραγηράω, ῶ, deliro, præ ſenectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, interſum, Gl. V. aor. 1. παρεγενόμην, adveni. Παραγίγνεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, Æſchin. δίκῃ, Plato. πρὸς τὸν ἀγῶνα, Æſchin. ἐπὶ τὸν πόλεμον, Plut. Οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίγνεται ὅσσ' ἐθέλῃσιν, Theog. 139.

Παραγινώσκω, præter jus & æquum ſtatuo, perperam ſtatuo. Οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων δεῖ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς δικαστάς, Xen.

Παραγκαλίζομαι, in ulnis geſto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur ; (2) amplexus.

Παραγκιστρόω, hamum addo. Παρηγκιστρωμένος, hamatus. Ab ἄγκιστρον.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, proprie cubito repello ſeu ſubmoveo, obvios vel admotos protrudo ; (2) vi ſubmoveo. Τὸ ἀξίωμα ἡμῶν παραγκωνισάμενος, Heliod. Ex παρὰ, & ἀγκὼν, *cubitus.* Hinc

Παραγκωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter ſculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla, Ph. buccula. Ex παρὰ, & γνάθος, *mala.*

Παραγνάμπτω, fut. ψω, alio deflecto, παρέγναμψεν, a. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. ſ. pr. part. act. *Dor.* pro παράγουσαν, a παράγω.

Παραγονάτιον, ου, τὸ, internodium.

Παραγορεῖτο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Dor.* pro παρηγορεῖτο, a παρηγορέω.

Παραγράμμα, ατος, τὸ, quod adſcribitur ultra ſolitum & juſtum ; (2) ſcripturæ depravatio, alliteratio, cum litera pro litera ſubſtituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate ſeu alliteratione utor, verbum mutata litera ſcribo, & ferè in deterius ut in παρονομασία. Hinc

Παραγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, ſcripturæ inverſio, q. d. alliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adſcriptio & annotatio in margine ; ſcholium annotationis ſignum in margine adſcriptum ; (2) præſcriptio, Gl. V. (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam eſſe ; (4) liberatio.

Παράγραφος, ου, ὁ, figura, qua velut in certas portiones comœdia dividebatur. Ph. præductal. A

Παραγράφω, fut. ψω, adſcribo, juxta ſcribo ; (2) perperam ſcribo ; (3) præſcribo, exceptione actionis non recte inſtitutæ ſubmoveo ; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libero, præſcribo, præduco ; & παραγράφομαι, præſcribo, Gl. Vet. Ἰὰν παρέγραψε πλησίον, Κημὸς καλὸς, Ariſt. Veſp. 99. Πατρὸς ἄλλου σαυτὸν παραγράφειν, Dem. Δημοσθένει τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι, id. Ἔθος Ῥωμαίοις παραγράφειν τοῖς κληρονόμοις ἑτέρους, εἰ μὴ κληρονομοῖεν οἱ πρότεροι, Appian. B. Civil. 2. Hinc

Παραγράψιμος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παράγυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo, denudo, patefacio, revelo, detego, declaro. Παραγυμνοῦν τὸ τῆς γνώμης ἀπόῤῥητον, Greg. Τὴν ὠμότητα τοῦ Προυσίου παραγυμνοῦν, Appian. B. Mithridat. Hinc

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, denudatio.

Παράγω, fut. ξω, produco, profero ; deduco ; (2) promoveo, ſ. proveho ; (3) diſputando, doloſa *item* blanda oratione capio, vel fallo ; (4) perverto, everto, Gl. V. diduco, tranſeo, tranſire facio, derivo ; paſſ. perf. παρηγμένον, παρηγμένα, derivata, Ph. Ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθὲς, Eur. Iph. in Tau. 476. Καὶ δὴ παρῆκται τὰ σφάγια τάξεων ἑκὰς, id. Herac. 672.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ productio, adductio ; (2) deductio, derivatio, Vox Gramm. (3) fortuna ſecunda, honores, dignitas ; (4) Gl. V. diductio, traductio. A παράγω.

Παραγωγιάζω, vectigal ſeu portorium exigo. Ἐπιβάλλοντο τὰς πλέοντας παραγωγιάζειν, Polyb. A

Παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium, ſ. portorium circumvectionis. A παραγωγή.

Παραγωγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ducit aliquid ab altero ; (2) deductus ab alio vocab. A παράγω.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocab.

cab. ex altero oriatur & compoſitum ſit ; (2) producte, addita ad verbum ſyllaba.

Παραγωνίζειν, anguloſum eſſe, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex παρὰ, & γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, adfleo, illacrimor. Παραδακρύω σοι, Luc.

Παραδαρθάνω, juxta dormio ; inf. a. 2. παραδαρθεῖν. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ, Odyſſ. 20, 88.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum ; (2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι. Hinc

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono, traduco ac ludibrio habeo, Gl. V. triumpho. Παραδειγμάτισον αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, Num. 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, Matt. 1, 19.

Παραδειγματικὸς, ἡ, ὸν, exemplaris, exemplis conſtans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *Adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματίσαι, a. 1. inf. act. v. παραδειγματίζω. Unde

Παραδειγματισμὸς, οῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo ſtatuitur cæteris, publica ignominia.

Παραδειγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, exemplaris. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι, vel παραδεικνύω, q. d. juxta oſtendo ; unde contero ; (2) oſtendo, indico ; (3) adſigno ſeu attribuo, profero, produco, efficio. Ἔνθα παραδεικνύοντες, Iſocr. Παρέδειξεν αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους ἐκ τῶν πόλεων, Xen.

Παραδειπνέω, ῶ, immodice cœno, vel miſere cœno ; *in med. ſ. paſſ.* cœnam perdo, negligentia. Εἰσὶ δ' οἱ ϗ πλεῖστοι λόγῳ κατὰ κράτος αἱροῦντες, παρεδειπνήθησαν, Theophr. Ch. c. 8. παραδειπνέομαι, afficior domicœnio, *Martial.*

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avide comedens, de paraſitis. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium. Ph. pomarium, pometum. Vox Perſica.

Παραδεκτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui admittitur, vel admitti poteſt, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, ſuſcipio, acceptum fero ; παρεδέξατο, a. 1. accepto tulit, Ph. paſſ. παραδεχθεὶς, receptus, Gl. V. Οὐ παραδέξονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ, Act. 22, 11. Φήμην τοίνυν παραδεδέγμεθα τὴν τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, Plato.

Παραδηλόω, ῶ, præ me fero, ſubindico, declaro. Hinc

Παραδήλωσις, ἡ, expoſitio. Vox Rhet.

Παραδιαζευγνύω, vitioſe & perperam disjungo. Hinc

Παραδιαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus.

Παραδιακονέω, ῶ, adminiſtro, inſervio. Τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει, Ariſt. Av. 845.

Παραδιαστέλλω, disjungo, ſeparo. Hinc

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, disjunctio, ſeparatio, diſtinctio ; (2) nomen figuræ oratoriæ, qua ſimilia diſcernuntur. Quintil. l. 3.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præpoſterum ſtudium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpoſtere teritur.

Παραδίδοσθαι, pr. inf. paſſ. verbi

Παραδίδωμι, trado ; (2) dedo, alicui in poteſtatem prodo ; (3) relinquo liberis, poſteris ; (4) *dicitur & de accuſatore* ; imperat. παράδος, trade, Gl. V. aor. 1. παρέδωκα, tradidi ; paſſ. παρεδόθην, traditus ſum ; perf. part. παραδεδομένον, traditum. Τοῖον ὅμηρον μ' ἀποσυλήσας ἤδη θάνατος παρέδωκεν, Eur. Alc. 866. Σὲ βαρβάροισι λέχεσι παραδιδόασιν, id. Hel. 227. Εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι, Diod.

Παραδιηγέομαι, οῦμαι f. ήσομαι, obiter narro & expono. Συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, Plut. Τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἁμαρτίας αὐτοῦ, id. Hinc

Παραδιήγησις, εως, ἡ, narratio, quæ fit obiter atque in tranſcurſu.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam ſeu male adminiſtro. Νῦν ἔχει πολὺν οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, Syneſ.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio.

Παραδιώκω, pone ſequor.

Παραδογματίζω, f. ίσω, contrarium decerno, decretis illudo.

Παραδοθήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. paſſ. v. παραδίδωμι.

Παραδολεσχέω, ῶ, interim deblattero, garrio, Plut. Symp. lib. 2. probl. 5.

Παραδόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, dehoneſto, infamo ; (2) *contr. ſenſu,* valde honoro, illuſtro, mirabile reddo ; (3) falſam opinionem concipio, ſ. teneo. Παραδοξάσει Κύριος τὰς πληγάς σου, Deut. 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex inſolentia.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxe loquor, incredibilia dico præter ſeu contra omnem opinionem. Ὅσα περὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἄλλων ζώων παραδοξολογοῦσιν, Hermog.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua præter ſ. contra omnium opinionem incredibilia dicuntur ; inſanum incœptum, Appian. B. Mithridat. A

Παραδοξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui paradoxa ſeu incredibilia dicit. Ex παράδοξος, & λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxas res ſ. mirabilia facio.

Παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παράδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præter ſeu contra omnem opinionem, inopinatus, admirabilis ; incredibilis, Ph. mirus, excellens, & παράδοξον, mirabile, admirabile, idem. Ex παρὰ, & δόξα, *opinio.*

Παραδόξως, *Adv.* præter omnem opinionem, incredibiliter, Gl. V. mirabiliter.

Παραδόσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velut per manus traditur, qui doceri poteſt vel docetur. A παράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio ; (2) doctrina, quæ ore traditur, inſtitutum, conſtitutio, præceptio. Gl. V. traditio, mancipatio. A παραδίδωμι. Unde

Παραδοτέος, έα, έον, tradendus, prodendus.

Παραδοῦναι, aor. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, ſuſceptio, receptaculum ; (2) gratia, ap. Polyb. A παραδέχομαι.

Παραδραθέειν, juxta dormire ; apud Hom. Il. 14, 163, & παρέδραθεν, juxta dormivit, Odyſſ. 20, 88. pro παραδαρθεῖν, & παρέδαρθεν, a. 1. a δαρθάνω, *dormio.*

Παραδράω, adminiſtro ; contracte παραδρῶ, unde ap. Hom. παραδρώωσι. Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες, Od. 15, 323.

Παραδρομάδην in trancurſu, obiter.

Παραδρομὴ, ῆς, ἡ, curſus, quo alicui a latere currimus ; (2) tranſcurſus, ſeu curſus, qui fit prætereundo, tranſcurſus.

Παράδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poteſt præteriri ; τὰ παράδρομα. *Subſt.* intervalla inter retia in venatione poſita, per quæ tranſitus patent. A παρατρέχω.

Παραδυναστεύω, ſimul regno, habeo poteſtatem. Τῷ Πέρσῃ παραδυναστεύσας, Syneſ.

Παράδυσις, εως, ἡ, inſinuatio, obreptio, irreptio, (ap. Demoſth. ſi lectio ſana, *Ern.*) A

Παραδύω, fut. ύσω, irrepo ſeu obrepo, introëo me inſinuando. Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παρεδύετο τῆς ἡγεμονίας, Æſchin. εἰς Πελοπόννησον, Dem.

Παραδῷς, 2. ſ. a. 2. conj. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδωσείω, q. d. traditurio, dedere ſeu tradere cupio, Thuc. A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino. Ἔοικα δέ σοι παραείδειν ὥστε θεῷ, Od. 22, 348.

Παραείρομαι, aut παρηείρομαι, attollor, ſuſpendor ; παρηέρθη, aor. 1. pependit, apud Hom. Il. 16, 341. Ex παρὰ, & ἀείρω.

Παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo ; (2) ſuperſtes ſum ; inf. παραζῇν, Athen.

Παραζευγνύω, futur. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παραζευγνὺς τῷ Θεῷ σεβάσιμον, Naz. Κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη φρουρῷ παραζεύξασα φυλακὰς σώματος, Eur. Hel. 22.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia exſtimulo ; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, Rom. 10, 19.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, plur. παράζυγες, adjunctitii, qui adjunguntur multitudini civitatis ; ignobiles & proletarii, ac veluti ſupernumerarii, adjectitii. A παραζευγνύω.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus ſ. culter, enſis pendens e balteo. A παραζώννυμι.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum enſe ; (2) enſis, quo accingimur. Dim. a παραζώνη.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, Ph. cinctorium, Ph. Ab eod.

Παραζώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut παραζώνιος μάχαιρα, ſica Gl. V. Ex παρὰ, & ζώνη.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμι, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας ϗ στρεπτοὺς ϗ ἀκινάκην παραζωννύντα, Plato.

Παραζωστρὶς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio. A παραζώννυμι.

Παραθαλασσίδιος, & παραθαλαττίδιος, ου, ὁ, maritimus. Ex παρὰ, & θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, ία, ιον, idem & ex iiſd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo. Φίλαν οὐδενὸς οὐδὲν παραθαλπομένα φρένα μύθοις, lenita, Eur. Med. 143.

Παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὲν προσώπῳ παραθαῤῥύνων, Xen. Cyr. 7, 4.

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinſecus ſpectando confero. Τοὺς ἐν κύκλῳ παραθεώμενος, Philo. Αὐτὰ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, Plato.

Παραθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. παρατίθημι.

Παραθέλγω, ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repoſitorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Ph.

Παραθέμενον, acc. ſ. a. 2. part. med. verbi παρατίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio ; (2) foveo. Οἶνος παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν, Athen.

Παράθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, præfervidus ; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appoſitio ; (2) ferculum, id ipſum, quod apponitur ; (3) depoſitio ſeu repoſitio ; (4) commendatio ; (5) compoſitio, comparatio, collatio ; ἐκ παραθέσεως, e contrario ; (6) apparatus theſauri, ap. Polyb. (7) præſentia auxiliandi cauſa, ſ. auxilium ipſum, *ibid.* (8) citatio locorum e ſcriptoribus aliis ; (9) præceptio, præceptum, ut παράδοσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ου, ὁ, ſtructor, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραθετικὸς, ἡ, ὸν, commendatitius. Ab ead.

Παραθέω, f. εύσομαι, accurro ; (2) adſequor ; (3) prætercurro, prætereo, non attingo ; (4) leviter attingo ; (5) curſu prætereo ; (6) juxta aliquem curro. Παραθέουσι τὴν ὄχθην, Ælian. Ἀλλά τοι, ὦ Φίλε, ἄδηλον εἰ ϗ παραθέομεν τὸ ὀρθὸν, Plato.

Παραθεωρέω, ῶ, juxta ſpecto, ſeu contemplor ; (2) unum alteri admotum contemplor ; (3) comparo ; (4) deſpicio, adſpernor. Πρὸς τοὺς ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτὸν, Xen. Παραθεωρῶ σε Μίλωνι, Luc.

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, inſtigo, incito.

cito. Συμμαχία θόρυβον παρέθηξε μέγαν, Pind. Ol. 10, 89.

Παραθήκη, ης, ἡ, res repoſita & recondita; (2) res depoſita, depoſitum; (3) additamentum. appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, inſtigatio. A παραθήγω.

Παραθήσεις, 2. ſ. fut. 1. ind. act. v. παρατίθημι.

Παραθίγω, fut. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθου, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro παράθεσο, a παρατίθημι.

Παραθράνιος, ὁ, in navi præter θρανίτας ferens, Poll.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in Paſſ.* miſer & fractis viribus ſum; ex Suid.

Παραθριγκίζω, lorico, obſepio, Theophr. Ex παρὰ, & θριγκὸς, *ſeptum*.

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα, Apoll.

Παραθρυλλέω, decanto; παραθρυλλούμενα decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adſilio, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus ſum.

Παραθυμιάω, adoleo, ſuffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, poſticum, Gl. Vet.

Παραθύριον, ου, τὸ, poſticum. A præc.

Παράθυρον, ου, τὸ, quod eſt ad januam, vel ipſum oſtium, Suic. Ex iiſd.

Παραὶ, *Præp. Poëtica, cum Genit.* a, vel ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Accuſ.* juxta, ad, apud. A παρά.

Παραιβάδας, ὁ, violator legis. A pr. & βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio, delictum. A παράβασις.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conſcendit, & ex eo pugnat; curulis pugnator. Ab eod. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνιοχοί τε, Hom. Il. 23, 132. Hinc

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Ap. Theoc. operaria, mercenaria.

Παραίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, digreſſus. A παραβαίνω.

Παραίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuus, q. d. viciſſim jaculans, Suic. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus, in littore habitans.

Παραιγιαλῖτις, ιδος, ἡ, fœm.

Παραιγίαλος, ον, litoralis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. Εἴ τι ϗ κλάδον παραιθύσσῃ, Pind. Pith. 167. Λαίφεα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύσσουσαν πτερύγεσσι, Apollon. Rhod. 2.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) conſolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Ph. Ab eod.

Παραινέτης, ου, ὁ, adhortator, ſuaſor, admonitor. Ab eod. Hinc

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, adhortatorius, ſuaſorius, monitorius.

Παραινετικῶς, exhortando. A præc.

Παραινέω, ῶ, f. έσω, ſuadeo, hortor, admoneo; præcipio. Νῦν ἂν ἁπάσαισιν παραινῶ, ϗ λέγω, τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 460. Καλῶς σοι Τειρεσίας παρῄνεσεν, Eur. Bac. 330. Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν, Eur. Alc. 1066.

Παραινίττομαι, obiter declaro & vera per ænigma tacite & obſcure innuo, a. 1. παρῃνιξάμην, Plut.

Παραινοῦντας, acc. pl. pro παραινέοντας, a παραινέω.

Παραίνυμαι, aufero, Heſ.

Παραιολίζω, idem quod ſimplex, ſ. variegandi cauſa addo.

Παραιρεῖσθαι, præſ. infin. paſſ. v. παραιρέω.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραιρέω, ῶ, detraho, deſtruo, diruo, aufero; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo, aor. 2. παρειλόμην, παρείλοντο, ademerunt, inf. παρελέσθαι, part. παρελόμενος. Παραιρεθεῖσα τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος, Diod. Hinc

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur inpr. veſti, ut limbus, v. πάραρμα, reciſio.

Παραισθάνομαι, in ſenſu fallor; (2) ſentio, percipio. Ὡς δὲ παρῄσθοντο τῶν φθεγγόντων ϗ καταλαμβανόντων ἑαυτοὺς, Xen. Cyr. 4, 9. Μετεξέτεροι δὲ ϗ παραισθάνονται παραφορῇ τῆς αἰσθήσιος, *Aret.*

Παραίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & παραίσιμος, apud Heſ. infauſtus, inauſpicatus, dirus, Hom. Il. 4, 381. Ex παρὰ, & αἶσα.

Παραΐσσω, prætereo, tranſeo, proripio me; (2) impetu tranſeo. Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν, Il. 11, 614.

Παραιτεῖσθαι, præſ. infin. med. verbi

Παραιτέομαι, οῦμαι, deprecor, excuſo, recuſo, detrecto, evito, Gl. Vet. item (2) precor, rogo, aor. 1. παρῃτησάμην, παρῃτήσαντο, recuſarunt, Ph. paſſ aor. 1. part. παραιτηθεὶς, rogatus, perf. παρῃτημένος, excuſatus; (3) deprecatione a pœna libero; (4) ſubmovere. Παραιτεῖσθαι κόλασιν, Plut. φθόνον, Ariſtid. πόλεμον, Plut. γυναῖκα repudiare, id. Ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα, Ariſt. Eq. 36. Παραιτήσαι πατρὸς φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν, Eur. Med. 1157. Κτεῖν', οὐ παραιτοῦμαί σε, id. Herac. 1025. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excuſatio, recuſatio, Ph. (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *Adv. poſ.* fugiendum, deprecandum eſt.

Παραιτητὴς, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ex parte in cauſſa eſt; (2) qui in cauſſa eſt, auctor. Gl. V. obnoxius.

Παραιτεύμεσθα, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro παραιτούμεθα, a παραιτέομαι.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, ſuadens, admonens. *Poët.* pro παραφάμενος. Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες, Hom. Il. 24, 771. Conf. Heſiod. Theog. 90. A παράφημι, *admoneo.*

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, conſilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis. A παραίφημι

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, conſilium; (2) conſolatio. Ab eod.

Παραιφοβέω, ῶ, exanimatus ſum, vel metu, vel vulneris doloris gravitate, R. Suic.

Παραιωρευμένας, gen. ſ. præſ. part. med. *Dor.* pro παραιωρουμένης, a

Παραιωρέω, ῶ, ſuſpendo, paſſ παραιωρεῖσθαι, ſuſpendi, perf. παρῃωρῆσθαι, ſuſpenſum habere; pluſq. ind. παρῃώρηντο ξιφίδια, gladios ſuſpenſos habebant, Herodot.

Παραιώρημα, ατος, τὸ, ſuſpenſum, quod ſuſpenditur.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A pr.

Παρακαθάπτω, adnecto.

Παρακαθέζομαι, adſideo, a latere conſideo. Μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο, Ariſt. Plut. 726.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, tenax. A παρακατέχω.

Παρακαθεύδω, juxta dormio; (2) excubo.

Παρακάθημαι, adſideo, a latere adſideo, Ὑπὸ τῶν παρακαθημένων διεκωλύετο, Plato.

Παρακαθίζω, fut. ίσω, juxta me colloco, adſidere jubeo; (2) adſideo; παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζετο, adſidebat, imperf. paſſ. Παρεκαθίζετο ἐκ δεξιᾶς, Plato.

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἀντὶ πηδαλίου δὲ τῶν πληκτανῶν παρακαθίησι, Ariſtot.

Παρακαθίστημι, juxta colloco ſeu appono; (2) altrinſecus colloco. Παρακαταστήσας τινὰ τῶν οἰκετῶν φυλάττειν, Dem.

Παρακαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus; παρακαίρια, inhoneſta, neſaria. Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου παρακαίρια ῥέζων, Heſ. Op. 327.

Παράκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempeſtivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempeſtive.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλει 2. ſing. pr. imper. act. *contr.* pro παρακάλεε, a

Παρακαλέω, ῶ, f. έσω, evoco, accerſo, advoco, *inpr.* auxilii cauſa, vel in judicio, vel in alia re quavis; (2) Ph. oro, obſecro; item deprecor; (3) hortor, confirmo, in N. T. conſolor, *inpr. in med.* recreo; παρακαλούμεθα, exoramur, Ph. p. part. παρακεκλημένος, vocatus, παρακληθῆναι, conſolationem admitterre, a. 1. infin. παρακαλεῖται, conſolationem habet, recreatur. Παρακαλεῖν ἀλλήλους, τινὰ ἐπὶ vel πρός τι. Παρακαλοῦσι ἡμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι τὴν Μεσσήνην, Iſocr. Παρακαλοῦντες εἰς μάχην, Eur. Ph. 1260. Πολλὴν ἐλόγα Xen. Cyr. 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπὸ Κύρου, ib. 2, 3.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere curſito, fræno ejus manu apprehenſo, vel molliter equum ad curſum incito, R. Suic.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam ſive occultandam, obtentus, prætextus, velum, aulæum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego, p. paſſ. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ϗ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, Luc. 9, 45.

Παρακαμμύω, infercio.

Παρακάμπτω, deflecto, vito.

Παρακανθίζω, f. ίσω, undique ſpinas habeo.

Παρακανθόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſecundum ſpinam folium habens, R. Ex παρὰ, ἄκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, deſcendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto, (2) certam pecuniam pro litis æſtimatione depono, ſacramento ago, ſponſione contendo. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην, Il. 23, 127. Εἴ τις ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βούλεται, Dem.

Παρακατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus ex equis in acie, e navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, ſive reus, cogitur adeſſe, reſpondere, *Ern.*

Παρακαταβολὴ, ης, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, ſacramentum, Gl. V. ſponſio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, fidei commiſſum, Gl. V. commendatio, depoſitum. ap. Phil. munus, v. c. judicis. A παρακατατίθημι.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, decumbo, ſ. accumbo. Παρακατάκειμαί σοι, Xen.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta ſtatuo in lecto, juxta accumbere facio; παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, ſive ad latus alicujus accubo; παρκατέλεκτο, accubabat, pluſq. *per Sync. Poët.* pro παρακατέλεκτο, παρακατελέλεκτο.

Παρακαταλείπω, relinquo.

Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio & varietas, *Vox ſuſpecta.* Ex παρὰ, & καταλέγω.

Παρακαταπήγνυμι, fut. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακαταρτύομαι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάστασις, εως, ἡ, depoſitum. A παρακατατίθημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum trado; depono tanquam apud ſequeſtrem, Gl. V. demando, commendo; παρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, Ph. Τὸ ἑαυτοῦ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δεσπότης παρακατατίθεται, Xen.

Παρακατατιθώμεθα, 1. pl. præſ. conj.

Παρακαταχράομαι, ῶμαι, abutor.

Παρακατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro παρακατελελέκτο, a παρακαταλέγομαι.

Παρακατεσθίω, edo cum aliquo.

Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, Diod.

Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod prædicato additur.

Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, Iſocr.

Παρακατορύττω, f. ξω, juxta defodio.

Παρακαττύω, adſuo, conſuo, paro. Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο, Ariſt. Plut. 662.

Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quaſi ad latus. Ex παρὰ, & καυλός.

Παράκειμαι, adjaceo, vicinus ſum & quaſi juxta ſeu a latere ſitus; a latere accumbo, apponor, adhæreo; (2) præpoſitus ſum; (3) appoſitus ſum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Grammaticos, quod ejus perfectio adjaceat præſenti, i. e. nuper perfecta ſit. Ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται, Theog. 685.

Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος a παρακαλύπτω.

Παρακεκινδυνευμένως, audaciſſime, audacia projecta.

Παρακέκληται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρακεκάληται, a παρακαλέω.

Παρακεκλιμμένως, idem quod παρακλιδόν.

Παρακεκριμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. παρακρίνω.

Παρακεκρόαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακεκρουσμένοι εἰσί, a παρακρούομαι.

Παρακελεύομαι, hortor, inſtimulo, impero, Gl. Vet. Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, Xen. Cyr. 3, 28. Hinc

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio.

Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, adhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.

Παρακελευσματικὸς, ἡ, ὸν, ad hortandum valens.

Παρακελευσματικῶς, adhortandi vi.

Παρακελευσμὸς, οῦ, ὁ, adhortatio. Ab eod.

Παρακελευστὴς, οῦ, ὁ, hortator, Gl. Vet.

Παρακελευστικὸς, ἡ, ὸν, hortatorius. Ab eod.

Παρακελευστὸς, ἡ, ὸν, perſuaſus, ab aliis rogatus, juſſus. Ab eod.

Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo; *minus uſitatum.*

Παρακελητίζω, juxta equito celete. A κέλης.

Παρακενόω, ῶ, fut. ώσω, exhaurio, evacuo.

Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo, Gl. V. perpungo. Hinc

Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; inciſio, qua hydropicis aqua eximitur.

Παρακεντητὴς, οῦ, ὁ, ſtimulator ſ. agitator equorum; auriga, R. Gl. Vet. percuſſor.

Παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius juſto lucror & præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.

Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, oſſicula, circa os majus, (κνήμη & κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis ſuſtinet. *Ern.*

Παρακεχειμακότα, acc. ſing. perf. act. verbi παραχειμάζω.

Παρακεώμεθα, 1. plur. præſ. conj. med. verbi παρακέομαι.

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria. A παρακινδυνεύω.

Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit. Ab eodem.

Παρακινδυνευτικῶς, temere periclitando.

Παρακινδυνεύω, fut. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo; παρακεκινδυνευμένον, p. part. paſſ. auſum audax, periculoſum, temerarium. Πᾶν δὲ παρεκινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς γενέσθαι κοινωνὸς, Plato.

Παρακίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, periculoſus, R.

Παρακινδύνως, *Adv.* periculoſe, cum periculo.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore & inſtabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *Paſſ.* moveor, me moveo; παρακινεῖν, & in p. Παρακεκινηκὼς, in furorem verſus, furibundus, & paſſ. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδοὺ, Σκόπει γ' ἤν με παρακινήσαντ' ἴδῃς, Ariſt. Ran. 363. Ἦν δὲ καὶ τὴν γνώμην παρακινέωνται, *Aret.* Hinc

Παρακίνημα, ατος, τὸ, perverſio, diſtortio; (2) incitatio.

Παρακινητικὸς, ἡ, ὸν, emotus mente.

Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente.

Παρακιρνάω, admiſceo.

Παρακλαίοντα, acc. ſing. part. præſ. act. v.

Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſſa, ſine ratione fleo, ploro in vanum; juxta fleo, R.

Παρακλαυσίθυρον, ου, τὸ, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω, & θύρα.

Παρακλείδιον, τὸ, ſera.

Παρακλείω, includo; (2) excludo.

Παρακλέπτω, f. ψω, ſuffuror, in tranſcurſu furor; (2) interverto.

Παρακληΐειν, præſ. infin. act. *Ion.* pro παρακλείειν, a παρακλείω.

Παρακληθείης, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. verbi παρακαλέω.

Παρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Παρακληθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obteſtatio, deprecatio; (5) inſtitutio, doctrina; (6) conſolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.

Παρακλητεύω, cohortor.

Παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, exhortatorius; (2) conſolatorius. Ab eod.

Παράκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, accerſitus & rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut conſilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) conſolator; (4) doctor, magiſter, in N. T. Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) conſolator. Ab eod.

Παρακλιδὸν, *Adv.* declinando & deflectendo.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, latere accubans, acclinatus. A

Παρακλίνω, juxta ſeu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, adaperio; a. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακλίνεις τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας; Ariſt. Pace. 158. κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον, Theoc. 25, 161. Ὑλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ, adjacet, Dion. Περ. 386.

Παρακλίτης, ου, ὁ, idem quod παρακλίντωρ.

Παρακλύζω, humecto.

Παράκλυτος, infamis, famoſus.

Παρακλύω, non audio, non pareo.

Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; conſeneſco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo; παρηκμακὼς; p. part. vigoris tempus egreſſus; exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ καὶ παρανθῇ τὸ τῆς ὀργῆς, Xen. Παρηκμακὼς φθινόπωρος, Plut. in Sertor. p. 576. Hinc

Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amiſſio.

Παρακμαστικὸς, ἡ, ὸν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, decreſcens. Ab eod.

Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remiſſio, languor, ſenectutis initium.

Παρακνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex κνήμη.

Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, inobſequentia, contumacia. A παρακούω.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, juxta dormio vel cubo, accubo, (2) excubo, Gl. V. Hinc

Παρακοίμημα, τὸ, concubitus.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Gl. V. ubi tamen editum *excubitum.*

Παρακοιμητὴς, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. V.

Παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.

Παρακοινέω, idem quod κοινόω. Pind.

Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo; item excubo. A

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex κοίτη.

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iiſdem.

Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.

Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, Vulg. Lex. Ex κοίτη.

Παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino.

Παρακόλλημα, ατος, τὸ, conglutinamentum, idem quod adglutinatur. A παρακολλάω.

Παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio.

Παρακολλητικὸς, ἡ, ὸν, glutinandi vim habens, adglutinatorius. Ab eod.

Παράκολλος, ὁ καὶ ἡ, adglutinatus, glutine adjunctus. *Epith.* lecti ab una tantum parte pluteum glutine adjunctum habentis. *Err.*

Παρακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſector, adſector, ſubſequor, Gl. Vet. (2) adſequor, intelligo; παρηκολουθηκὼς, adſecutus, p. part. Παρακολουθεῖν τοῖς πράγμασι, Dem. Hinc

Παρακολούθημα, ατος, τὸ, appendix, Gl. V. quod ſequitur plerumque.

Παρακολούθησις, εως, ἡ, ſequela. Ab eod.

Παρακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, adſequendi & intelligendi vi præditus.

Παρακολουθητικῶς, intelligenter, acute.

Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. Vet. tranſvectio; (2) advectio & adventus; (3) comportatio. A

Παρακομίζω, f. ίσω, præterveho, tranſveho, deduco, comitor; (2) ſeduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor; παρακομισθεὶς, a. 1. part. paſſ. appulſus, prætervectus. Γέρων γέροντα παρακόμιζε, Eur. Hect. fur. 126.

Παρακομιστὴς, οῦ, ὁ, tranſvector. A præc.

Παράκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, comatus, comans. Ex κόμη.

Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito. Ἐκεῖνος καὶ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ, Xen. Cyr. 6, 18.

Παρακοντίζω, f. ίσω, adjaculor, jaculando attingo.

Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.

Παράκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.

Παρακοπτικὸς, ἡ, ὸν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) mentem errare faciens, inſaniam gignens.

Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) deliro, deſipio, mente captus ſum, mente erro, παρακεκομμένος, adulterinus, p. paſſ. part. Ἔναγχος γάρ ποτε ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ, fraudatus ſum, Ariſt. Nub. 640.

Παρακορέω, ῶ, converro; (2) verro, verrendo purgo.

Παρακόσμως, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneſte. Ex παρὰ, & κόσμος, *ornatus.*

Παρακούσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi παρακούω.

Παράκουσμα, ατος, τὸ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo prava opinione imbutus eſt, error e falſo vel pravo rumore, ſ. fama. A

Παρακούω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oſcitanter & negligenter audio; (3) audiens ſic tranſmitto, quaſi non audiverim, me audiviſſe diſſimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non ſum, non obtempero; (5) clam & quaſi furtim audio, clam ſermonem ſublego; ſubauſculto, aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit, perfect. παρακήκοα, pluſq. παρακηκόειν,

παρακήκοε,

παρακηκοὸς, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, Matt. 18, 17. Παρακούειν τοῦ ἐπιτάγματος, Luc. Παρ' αὐτοῦ ταῦτα παρακηκόει, Plato.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, ſuſpendo juxta, ſeu a latere, a. 1. part. παρακρεμάσας, Il. 13, 597.

Παράκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps, Gl. V.

Παρακρίνω, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta colloco, & ita prope, ut comparatio fieri poſſit; (2) perperam judico.

Παρακρόασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quaſi a παρακρόαμαι.

Παρακροατὴς, οῦ, ὁ, qui audita falſo interpretatur, qui audita non aſſecutus eſt. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, ſeu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plauſu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulſio, depulſio; (2) fraus, impoſtura; (3) error, delirium, deſipientia. A παρακρούομαι.

Παρακρουσιχοίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, chœnice & menſura decipiens. Ex παράκρουσις, & χοῖνιξ.

Παρακρουϛικὸς, ἡ, ὸν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. A

Παρακρουϛικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παρακρούω, repello, rejicio, repudio, a me ſubmoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακρούομαι, defraudo, Gl. V. Οὐκ ἄν παρακρούοι σε ἡ παροῦσα συμφορά, Luc. Μῶν παρακέκρουμαί σε; id.

Παράκτιος, littoralis. Ex παρὰ, & ἀκτή.

Παρακτάομαι, ῶμαι, inſuper adquiro, poſſideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

Παράκτησις, εως, ἡ, adquiſitio, Suic.

Παράκτης, ου, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, Heſ. Ex παρὰ, & ἄγω.

Παρακτίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoreus, qui fecit littus. A

Παράκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, littoreus, littoralis, maritimus.

Παράκυκλος, ον, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα orbes, circuli partes rotæ. Poll.

Παρακυλίω, advolvo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adſpicio, ſeu tranſverſum limis oculis adſpicio. Gl. V. deſpicio; (2) accurate, diligenter inſpicio; (3) leviter aliquid attingo, vel tracto, curo. Παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, Ariſt, Θεσμ. 804.

Παρακύψαντα, acc. ſing. a. 1. part. act.

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perſtringo & taxo, ſeu aliquo modo taxo & perſtringo, idque comico more.

Παράκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſurdaſter.

Παρακωχὴ, *vera ſcriptura* παροκωχή.

Παράλαβε, 2. ſing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, *adſumere*, aor. 2. inf. act.

Παραλαλέω, ῶ, nugor, obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adſumo, adhibeo; παραλαβὼν, aor. 2. part. cum ſuſcepiſſet. Τοὺς μὲν αὐτῶν ἔταξε τοὺς θησαυροὺς παραλαμβάνειν, Xen. Cyr. 7, 14. Ἢν πως παραλαβεῖν τῆς πόλιας τὰ πράγματα δυνάμεθ', Ariſt. Conc. 107. Παραλαμβανέτωσαν οἱ σοὶ φύλακες παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων, Xen. Cyr. 7, 12.

Παραλάμπω, a latere ſplendeo, parum fulgeo. Hinc

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi reſplendens.

Παραλανθάνω, lateo. Παραλανθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, Herodian.

Παραλεαίνω, lævigo. Hinc

Παραλεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens.

Παραλέγεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus, Gl. V. deligo, & παραλεγόμεθα, ſtringimus, Ph. Ἐπεὶ κοῖλα παρελέξατο, Pind. Pyth. 2, 67. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, Act. 27, 8.

Παραλέγω, abſurda loquor, deliro.

Παραλειπτέος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ δὲ τοῦ Πλάτωνος οὐ παραλειπτέον, Plut.

Παραλειπτικὸς, ἡ, ὸν, μέθοδος παραλειπτικὴ eſt præteritio, fig. Rhet. A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, ſilentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermiſſa. Τὸ τοῦ θεοῦ παραλιπὼν τότ' εὐσεβὲς, Eur. Tro. 43. Μηδένα καιρὸν τοῦ ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo.

Παραλείφω, illino; manſum cibum in os inficio. Σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας ἔγωγ' ἂν εἶπον, Ariſt. Conc. 406. Hinc

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio, præteritio; (2) figura rhetorica.

Παραλελειμμένον, perf. part. paſſ. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, albicans, R.

Παραλευσσω, idem quod παροράω.

Παραλήγω; παραλήγουσα, penultima.

Παραληπτέον, ſuſcipiendum, amplectendum, A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter deſipio. Εἰ δὲ παραληρῶν ἀλύει, Ariſt. Ran. 606. A παράληρος. Hinc

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, ſilicernium, Gl. V. ubi *delerus*.

Παράληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui leviter deſipit. Ex παρὰ, & λῆρος, *nugæ, ineptiæ*.

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adſumptio. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, ſcil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, & ἅλς, *mare*.

Παραλιθάζω, lapideſco, in lapidem degenero.

Παράλιμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, Gl. Vet.

Παράλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, Soph. Aj. 1085. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλοὺς, captus, Heſ.

Παραλιτέω, offendo, pecco ſeu delinquo; παρήλιτες, aor. 2. offendiſti. Παραλιτεῖν τοὺς θεοὺς, Apoll.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, tranſmutatio; (2) dementia, hallucinatio, & aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, viciſſitudo, variatio, inequalitas. Ab eod.

Παράλλακτος, mutabilis.

Παραλλὰξ, *Adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata ſeu alternante ſerie, Gl. V. alternis. Ἕσπει παραλλὰξ ταῦτα, Soph. Aj. 1108. Χρήματα παραλλὰξ παρ' ἡμῶν τε ϗ παρ' ἐκείνων λαμβάνοντες. Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, diſcrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis eſt & emotio v. c. oſſium, dentium, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim ſeu permutatim vario; (2) prætereo, pertranſeo; (3) ſupero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam conſtitueram; (6) differo, diſcrepo. Gl. V. vario; παρηλλαγμένος, paſſ. p. part. diſcrepans, inuſitatus, prodigioſus, v. c. magnitudine. Παρηλλάττειν τῆς ἀληθείας τὰ σημεῖα, Plato, τόπον, Plut. δόξαν, Iſocr. τῆς χώρης, Herodot.

Παραλληλόγραμμον, ου, τὸ, ſpatium, quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, & γράμμα, *ſcriptum delineatum*.

Παραλληλία, ας, ἡ, literarum in eadem voce collatio, aliarum ſcilicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter ſe & quaſi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμὸς, οῦ, ὁ, figura, quum voces idem ſignificantes vel eædem componuntur, vel ſe invicem ſequuntur, &c. (2) dictorum idem ſignificantium collatio.

Παράλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuus, inter ſe compoſitus & e regione collocatus, æque diſtans. Gl. Vet. παράλληλον, alternum interſtitium. Ex παρὰ, & ἀλλήλων.

Παραλλήλως, *Adv.* duorum inter ſe compoſitione, duo inter ſe componendo; compoſite, comparate, ex oppoſito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, ſubdola ſupputatione fallo; falſa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. V. circumſcribo, obrepo, ſubrepo, diſſimulo. Μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ, Col. 2, 4. Παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος, Luc. Hinc

Παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falſa ratiocinatio, fallax ratio, impoſtura & captio, quæ fit fallacibus rationibus. Ph. diſſimulatio; παραλογισμοῖς, præſtigiis, Ph.

Παραλογιϛὴς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impoſtor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιϛικὸς, ἡ, ὸν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιϛικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιϛὸς, ἡ, ὸν, qui decipi poteſt.

Παράλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non conſentaneus, abſurdus. Etiam ſubſtantive caſus inopinatus, abſurditas. Πολὺς ἦν ὁ τοῦδε τοῦ πολέμου παράλογος ἔννομον οὐδὲν ἔχοντος, Appian. B. Mithridat. Ex παρὰ, & λόγος, *ratio*.

Παραλόγως, *Adv.* præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥιπίζοντα οἰδήματα, Hippocr.

Πάραλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus; (2) qui in ipſo mari verſatur, rebuſque maritimis & nauticis dat operam; item navis publica Athenienſium. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλουργὶς, veſtis muliebris.

Παραλοῦται, οἱ, qui una lavant. A

Παραλούω, juxta lavo; παραλοῦσθαι, juxta lavari, Att. pro παραλούεσθαι.

Παραλοφία, ας, ἡ, curvitas cervicis uſque ad artemona. A λόφος.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium ſeu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, moleſtia vel triſtitia adficio.

Παράλυπρος, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, aſper. *Epith.* terræ.

Παράλυσις, εως, ἡ, reſolutio, laxatio, remiſſio, nervorum reſolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. V. Ab eod.

Παράλυτος, ὁ ϗ ἡ, fractus, debilis, imbellis.

Παραλυτρόω, inique redimo.

Παραλύω, f. ύσω, diſſuo, diſſolvo, reſigno, debilito, Gl. Vet. παραλελυμένος, debilis, Gl. Vet. Δυστάνου παραλῦσαι ψυχὰν, Eur. Alc. 114. Πολλοὺς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος, ib. 922.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præſcriptio, exceptio.

Παραμασήτης, ου, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere ſedens mandit, paraſitus. Ex μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebeſco, hebes ſum.

Παραμεθίημι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut miſſum facio, Suic.

Παραμείβηται, 3. ſ. præſ. conj. paſſ. verbi

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, tranſeo, præterfluo, permuto. Σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνήρ, Soph. Oed. Tyr. 511. Φυλάσσων, μή τι σὲ λάθῃ τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη, Eur. Iph. in Au. 143. Θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμείψεται, 3. ſing. f. 1. indic. med.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adſpernor, negligo, ſperno; παρημέληκας, p. neglexiſti; παραμελοῦμαι,

μελοῦμαι, imper. 3 pl. παρημελοῦντο, negligebantur, p. part. παρημελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, τῶν ἄλλων, ὦ παῖ, ὧν ἐδόκει που ἡμῖν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παραμελεῖν, μέμνησαι, Xen. Cyr. 1, 2½. Εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, id.

Παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro,

Παραμένω, f. ενῶ, maneo apud, permaneo, persevero. Ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν, extende, Arist. Pace. 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc.

Παράμερος, Dor. pro παρήμερος, quotidianus, Pind. Olymp. 1. Ex ἡμέρα.

Παραμέση, ης, ἡ, sc. χορδὴ, muſicus tonus. Ex παρὰ, & μέσος.

Παράμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt juxta medium.

Παραμετρέω, ῶ, fut. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenſo; (3) prætervebo, prætereo. Παραμετρῶν τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, Luc.

Παραμεύομαι, ex παρὰ, & ἀμεύομαι, verb. poët. tranſeo, ſupero. Μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, oblongus. Παράμηκες ἔντερον, Aret. Ex μῆκος.

Παραμηκέως, oblonge, in oblongum.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρός. Hinc

Παραμηριαῖος, α, ον, idem quod

Παραμηρίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admiſceo, immiſceo. Ἀντὶ σιραίου μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας, Ariſt. Veſp. 872. Τὰ καλὰ τῶν ὀνομάτων τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμιγνῦσα, Heliod.

Παραμικρὸν, Adv. propemodum, pæne.

Παραμιλλάομαι, devinco.

Παράμιλλος, ου, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. Ex ἅμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πεντάετές γε ϗ ἑξάετες παραμίμνων, Odyſſ. 3, 115.

Παραμινύθω, frango, abſumo paulatim.

Παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel tranſcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ, & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admiſceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adſum, advenio, adſto, ſuccurro, Suic. ut hinc ſit παρμέμβλωκεν, Homericum p. pro παραμεμόληκεν, Il. 4, 11

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, conſtans permanſio apud aliquem; (2) duratio. A παραμένω.

Παραμόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui conſtanter apud aliquem permanet; (2) durabilis. A παραμονή.

Παράμονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A παραμένω.

Παράμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſſonus, Muſis ſeu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex Μοῦσα.

Παραμπέχω, f. έξω, p. σχηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo.

Παραμπύκια, τὰ, faſciæ, quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, futur. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) conſolor, verbis aut quacunque re mulceo & ſedo, medeor; (3) compenſo, ſarcio. Ἀχαιμένην ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, Heliod. Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφορὰν, Luc.

Παραμυθησαίμην, a. 1. opt. med. v. παραμυθέομαι. Unde

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, conſolator.

Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, qui conſolari poteſt aut ſolet, conſolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, ſolatium, conſolatio; (2) & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonſtratio, argumentum rei propoſitæ, ap. Plat. Ex μῦθος.

Παραμύθιον, ίου, τὸ, placamentum, ſolatium, ſolamen. Ex iiſd.

Παραμυθικῶς, conſolantis more, conſolandi cauſa.

Παραμυθουμένοισι, dat. pl. part, præſ. med Poët. pro παραμυθουμένοις.

Παραναγινώσκω, lego, recito, v.c. teſtimonium in judicio, Gl. Vet. adlego; (2) lego, perlego. Τοὺς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγινώσκειν, Iſocr. Hinc

Παρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. V. recitatio v. c. teſtimonii.

Παραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παραναδύομαι, emergo, erumpo.

Παρανακλίνω, inclino.

Παραναλίσκω, fut. λώσω, obiter & præter deſtinatum impendo, perperam conſumo; item, abſumo ſimpliciter, paſſ. παραναλίσκομαι, conſumor, pereo; exſpiro. Εἰ μὴ στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νῦν ἔχοντα, προστήσεσθε, παραναλώσετε πάνθ', ὅσα ἂν δαπανήσητε, Iſocr. Hinc

Παρανάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus ſupervacaneus & inutilis; additamentum ac velut appendix impenſæ deſtinatæ.

Παρανατέλλω, ſive παρανατέλλομαι, juxta orior.

Παραναομαι & παραναίομαι, juxta habito, vicinus ſum.

Παρανδρόομαι, οῦμαι, nubilis ſum, nubilis fio, ut placet Fœſio, ſ. potius viri ſive thalami expers ſum, Ern. Ex παρὰ, & ἀνήρ.

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας παρανεῖσθαι, Apoll.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos reſolvo, enervo. Ex παρὰ, & νεῦρον.

Παρανέχω, altrinſecus attollo ſive elevo; item emineo.

Παρανέω, ad latus nato, juxta nato; vel prænato.

Παρανέω, vel παρανήω, juxta aggrego & acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρένησαν, coacervarunt, congeſſerunt, acervum fecerunt.

Παρανηνέω, idem; unde imperf. παρενήνεεν, aggerebat, 3. pl. παρενήνεον, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, ſeu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεσθαι τῇ τριήρει, Plut. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, Odyſſ 5, 417.

Παρανθέω, ῶ, defloreſco; in vulg. Lex, adfloreo.

Παρανίσσομαι, prætereo, tranſeo.

Παρανίσχω, altrinſecus attollo; (2) emineo, Dem.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro. deſipio, demens ſum; (2) perperam intelligo, Ariſt.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ, & νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, fut. ήσω, contra leges ſeu contra jus & æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; Act. 23, 3. A παράνομος. Hinc

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum eſt, peccatum, delictum, ſcelus, flagitium.

Παρανομία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis; inſolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & æquum commiſſa; ſcelus, flagitium. Ph. injuria. A

Παράνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.

Παρανόμως, Adv. contra leges, præter jus & æquum. Ph. illicite.

Πάραντα, obliqua, a recta via averſa. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἦλθον, Hom. Il. 23, 116. A παράντης.

Παραντέλλω, Poët. pro παρανατέλλω, juxta orior ſeu exorior, metaph. adjaceo, Suic.

Παράντη, Adv. idem quod πάραντα.

Παράντης, εος, ὁ ϗ ἡ, acclivis pariter & declivis; obliquus. Ex παρὰ, & ἀντάω.

Παρανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.

Παρανυμφίος, ου, ὁ, qui ſponſo & ſponſæ adſidens eos domum deducit. A

Παράνυμφος, ου, ὁ, auſpex pronubus, Ph. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Ph. Ex νύμφη.

Παρανύττω, exſtimulo, inſtigo.

Παράξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραξέω, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, ap. Eunap.

Παράξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſiccus, R.

Παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, Ph.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.

Παραξόνιος, ου, ὁ, axi infixus axem terens, attingens, ſtreperus; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum inſtrumentorum, quibus axis teritur. Suic. Ex iiſd.

Παραξυράω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in ſculptura ſupervacaneum quaſi appendix additur. A παραξύω.

Παράξυστον, ου, τὸ, inſtrumentum ad lateres in ſtructura radendos. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. V. derado, deſtringo. Ταῦτα γὰρ ἐγγὺς παραξύει τῆς ἰδιώτου (λόγου) accedunt, Longin. 31.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, corrigo & in melius muto, abſtraho, retineo, a pravitate aliqua.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, deſipio. Ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις; Ariſt. Pac. 90.

Παραπαιόντως, Adverb. deſipienter, delire, Heſ. a παραπαίω. Unde

Παράπαιστος, ου, ὁ, delirus, deſipiens, Heſ.

Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παρεπάλλετο Πηλεΐδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iph. in Au. 225.

Παράπαν, Adv. in univerſum, genere toto, per totum, omnino, prorſus.

Παραπαντάω, occurro, obvio. Ex

Παραπάσσω, fut. άσω, adſpergo, Plut. Ion. pro παραφράσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & ſuavi quadam fraude, ut vino.

Παραπάφω, ſive παραπαφῶ, decipio, fallo; παρήπαφεν, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρίν με παρήπαφες ἡδέϊ μύθῳ, Theoc. 27, 11.

Παραπείθω, f. είσω, perſuadeo, perſuadendo flecto & permoveo, Gl. V. ſolicito; (2) falſa perſuaſione decipio. Παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ' ἐλθεῖν, τέκνον, Eur. Supp. 59.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento; periculum facio. Παραπειρῶνται Διὸς, Pind. Olymp. 8, 4.

Παραπειστικὸς, ὁ, ad perſuadendum factus, de oratore. Poll. (ubi editur παραπιστικὸς). A παραπείθω. Ern.

Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.

Παραπέμπω, fut. ψω, prætermitto, omitto, tranſmitto, ut negligens dimitto; (2) tranſmitto, aliquo mitto, adveho, importo; (3) deduco, comitor, proſequor, Ph. παραπέμπεται, omittit; παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl Vet. Πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ, iteravit, Soph. Phil. 1449. ὑπὸ τὴν εἰκόνα, Heliod.

Παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ι a παραπήγνυμι.

Παραπεριπατέω, juxta incedo.

Παραπεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. v. παραπίπτω.

Παραπετάζω, vel παραπεταννύω, fut. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκηνῇ δὲ Αὐσονίην παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς, Dion. Πϛ. 88. pro παραπεπέτασται, per Sync.

Παραπέταλος, ου, ὁ ϗ ἡ, foliis ſeu laminis obtectus, obtenſus, & coopertus. Ex πέταλον.

Παραπετάομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, advolo; (2) prætervolo, Gl. V.

Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, ſeu aulæum; (2) prætextus, integumentum, Ph. velum, palla. A παραπετάζω.

Παραπέτομαι, prætervolo, Gl. V.

Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio, Suic

Παράπηγμα, ατος, τὸ, *Prop.* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in qua deſcripta erat cœli ratio, & ſiderum orientium, occidentiumque, tempeſtatumque ſignificatio, cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejuſmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuſcunque diſciplinæ præcepta brevia continens, tabulæ chronologicæ, hiſtoricæ, &c. *item*, (4) præceptum artis, ut Grammaticæ, dialecticæ. A

Παραπήγνυμι, fut. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο, Al. Aphr. Αἱ λῦπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπεπήγασι, Iſocr.

Παραπηδάω, ῶ, fut. ήσω, ſaltu prætereo, tranſgredior, tranſilio.

Παραπήχιον, ου, τὸ, os & pars cubiti, Poll. A

Παράπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, cubito adjunctus, cubito appoſitus. Hinc το παράπηχυ, υος, veſtimentum album cubitum purpureum attextum habens, Heſ.

Παραπικραίνω, ad iram concito; aor. 1. παρεπίκραναν, 3. plur. exacerbaverunt, Heb. 3, 16.

Παραπικρασμὸς, ῦ, ὁ, exacerbatio.

Παραπίμπρημι, aduro.

Παραπίπτω, incido; (2) offendo, obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) accido, evenio, incido; (5) *dicitur etiam* de coitu, perf. παραπέπτωκα; aor. 2. παρέπεσον; καιρὸς παρέπεσεν, occaſio incidit. Παραπίπτειν πόλει, Plat. εἰς Ἄργος, Polyb. Παρέπεσε πράξει μοχθηρᾷ, Diod.

Παραπλαγιάζω, obliquo, Heſ. ubi, παραπλαγιάσας, a. 1. part. A

Παραπλάγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, a vera via ſeductum in errorem impello, vel vagabundum duco ſecus viam rectam, aut ſeduco; aor. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. paſſ. παρεπλάγχθην, aberravi. Μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη Ἄσβεστον γέλων ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, Hom. Odyſſ. 20, 346. Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης, Muſ. 102. παραπλάγξας. ib. 159. Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφὸν, Pind. Ol. 7, 56.

Παραπλάσσω, idem

Παράπλασμα, τὸ, figura, ſpecies.

Παραπλέκω, fut. ξω, attexo, admiſceo, contexo, confero.

Παραπλέοντες, nom. pl. præſ. part. verbi παραπλέω.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A

Παράπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad latus ſeu ad coſtas eſt. Ex πλευρά.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, præternavigo. Hinc

Παραπλευστέος, α, ον, præternavigandus.

Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium ſideratio aut reſolutio; (2) delirium, inſania. A παραπλήσσω. Hinc

Παραπληγικὸς, ἡ, ὸν, leviter ſideratus ac reſolutus.

Παραπληγικῶς, *Adv.* per levem ſiderationem ac reſolutionem, Suic.

Παραπλήθω, plenus & refertus ſum.

Παραπληκτικὸς, idem quod παραπληγικός.

Παράπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt, vecors, inſanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus; Od. 5, 418. & 440 Hom. ἠϊόνας παραπλῆγας, littora a fluctibus percuſſa.

Παραπληξία, ας, ἡ, inſania, amentia; (2) levis partium ſideratio aut reſolutio, Deut. 28, 28. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. ώσω, juſto completoque oneri infarcio, ſuperaddo. Hinc

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri completo infarcitur; (2) cento; (3) omne redundans ac ſuperfluum, Ph. ſagina; (4) particula expletiva, ap. Gramm.

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, Gl. V. A παραπλήρωμα.

Παραπληρωματικῶς, explendi cauſa, expletive.

Παραπλήσιον, *Adv.* proxime. A

Παραπλήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; ſimilis, adſimilis, Gl. Vet.

Παραπλησίως, *Adv.* ſimiliter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, ſimiliter.

Παραπλήσσω, futur. ξω, perperam pulſo citharam, aut aliud inſtrumentum muſicum. Att. παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio; παραπεπληγμένος, perfect. particip. vecors; amens. Ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ, Eur. Her. fur. 938.

Παραπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, calamiſtratos vel implicitos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, inſertio. A παραπλέκω.

Παράπλοος, *contr.* παράπλους, ου, ὁ, præternavigatio, trajectus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur eſſe inſula, ſita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

Παραπλώω, f. ώσω, præternavigo.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo ſeu ſpiro; (2) præterflo; (3) leviter ſpiro. Hinc

Παραπνοὴ, ἡ, lenis adſpiratio.

Παραπόδας, *Adv.* e veſtigio; (2) juxta, prope. Ex παρὰ, & ποῦς, *pes.*

Παραποδίζω, futur. ίσω, impedimento ſum. Παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, Polyb. Μὴ πη παραποδισθείη, *Plato.*

Παραποδύομαι, exuo me juxta, vel uno cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut αποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, falſo adſimilo, adultero, perverto, Gl. Vet. permuto; παραποιηθεὶς, aor. 1. paſſ. & παραπεποιημένος, perf. ad ſimilitudinem factus. Πολλὰ δὲ τοῦ Ξάνθου παραπεποίηκεν, Ariſt. Hinc

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicujus ſimilitudinem, falſo adſimilatum.

Παραποίησις, εως, ἡ, adſimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, Gl. Vet. hoc falſum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio.

Παραπόλλυμι, male perdo, peſſumdo contra meritum; (2) perdo, ut ſimplex, παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. Ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν, Dem.

Παραπολὺ, *Adv.* multo, longe.

Παραπόμπεια, vel ια, vaſa ſacra in pompis.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatio, comitatus; (2) trajectio, tranſvectio, advectio, importatio, Ph. proſecutio, comitatus. A παραπέμπω.

Παραπομπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, comes, deductor. Ph. proſecutor. Ab eod.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, tranſeo, iter facio; aor. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergreſſus. Παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.

Παραπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpuram prætextam habens. Ex πορφύρα.

Παραποτάμιος, ια, ιον, ad fluvium ſitus; (2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel άττω, f. άξω, ſecus facio quam deceat, aut præter juſſa facio, perperam ago. Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, Soph, Aj. 261.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide geſta legatio; ementita legatio; Demoſth. *a pretended embaſſy.* A

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum eſt. Παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον, Dem.

Παράπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, quam ſerræ dentes egerunt e ligno; (unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λεπτολογίαις. *Ern.*) (2) concretus humor in ſuris equorum. A παραπρίω.

Παραπρίω, f. ίσω, ſenſim ſeco ut ſerra.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπροσδοκία, ἡ, Fig. Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. al. παρὰ προσδοκίας λεγόμενον.

Παραπροσποιέομαι, ῦμαι, diſſimulo, conniveo, Gloſſ. Vet. παραπροσποιηθέντα, diſſimulata, Ph.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, diſſimulatio, ſimulatio, Gl. Vet.

Παραπροσωπὶς, ίδος, ἡ, perſona, & quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; erro, aberro, pecco. Ἤματος ἀντέλλοντος ὁδοιπόρος ὕποτε κάμπτει ταρσὸν ὀλισθηροῖσι παραπταίοντα πεδίλοις, Nonn. P. 11, 9.

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter & in tranſcurſu tango ſeu attingo.

Παράπτω, attingo.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, offenſa, erratum. Gloſſ. Vet. delictum. A παραπίπτω. Unde

Παράπτωσις, εως, ἡ, offenſa, lapſus, offenſio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπίπτειν; (4) παράπτωσις τόπου, ſitus loci ejuſmodi, ut duobus finitimus ſit, ap. Polyb. (5) figura, qua caſus pro caſu ponitur.

Παραπύλιον, ου, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πύλη.

Παράπυξος, ου, ὁ καὶ ἡ, buxeus, buxo adſimilis.

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραραθυμέω, negligens ſum, negligenter ago.

Παραραίνω, leviter adſpergo.

Παραρέω, deſtillo, Gl. V.

Παραρθρέω, ῶ, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus ſum, luxatus ſum. Ex παρὰ, & ἄρθρον. Hinc

Παράρθρημα, ατος, τὸ, parva luxatio, per quam ſcilicet articulus paullulum a ſuo loco naturali exceſſit.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, ſeu aliquantum rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero.

Παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παραρκέω, ῶ, juxta ſufficio; (2) ſufficio.

Πάραρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non bene compoſitum corpus habens; (2) non bene compoſitam mentem habens, delirus, demens; Theocrit. 15, 18. (3) inutilis. Ex ἄρω, (ſive pro πάρηρος, παρήορος ut placet ſch. ad Theoc. (v. in παρήορος,) & quantitas mediæ ſyllabæ (longæ) arguit, *Ern.*)

Παραρπάζω, f. όξω, vel άσω, abripio, rapio, Suic. Ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτους καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς, Epigr.

Παραῤῥάπτω, f. ψω, adſuo; (2) conſuo.

Παραῤῥείθρος, ον, præterfluens. A ῥέεθρον.

Παραῤῥέοντος, gen. ſing. part. præſ. act. v.

Παραῤῥέω, vel παραῤῥύω, præterfluo, prætereo, excido aliqua re, negligentiâ meâ; παραῤῥυῆναι, aor. 2. paſſ. inf. præterfluxiſſe; præterfluere, elabi. Part. παραῤῥυεὶς, præterlapſus. Ἔτσοί γε λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, Dem.

Παραῤῥήγνυμι, fut. ῥήξω, diſrumpo, diffringo, diſſipo, diſcindo; παραῤῥαγεὶς, a. 2. part. paſſ. diſruptus, ſciſſus. Μέλαινά τ' ἄκρου τὶς παρέῤῥηγεν ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλέψ, Soph. Phil. 845. Hinc

Παράῤῥηξις, εως, ἡ, impetus, incurſus in hoſtem.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti poteſt; (2) adhortatorius, monitorius.

Παραῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, abjicio, rejicio; παραῤῥιπτοῦμαι, abjicior.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παράῤῥυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.

Παράῤῥυσις, εως, ἡ, idem.

Παραῤῥύω, idem quod παραῤῥέω.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo e cingulo, vel ſuccingo ut enſem; παρήρτηται, perf. paſſ. appenſum habet.

Παραρτέομαι, præparo, inſtruo, comparo, *Ion.* pro παραρτῶμαι.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo ſuſpenſum geſtatur, quidquid ab alio dependet & annexum eſt, ut appendix, ad aliquid ſuſpenſum. A παραρτάω.

Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, inſtruo, accommodo.

Παράρυθμος, ſeu παράῤῥυθμος, ον, carens numero, abhorrens a numero. A ῥυθμός.

Παραρύθμως, inconcinne.

Παρασάγγης, ου, ὁ, paraſanga, apud Perſas triginta ſtadia.

Παρασαλεύω, fut. εύσω, concutio, leniter concutio, Gl. V. demoveo.

Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, ſcopis purgo, verro.

Παρασάττω, reſercio.

Παράσειρος, ἵππος, equus funalis. A σειρά.

Παράσεισμα, ατος, τὸ, concuſſio, corporis & inter exercitationes ponitur. A

Παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut curſus adjuvem. Οἱ θέοντες θᾶττον παρασείοντες τὰς χεῖρας, Ariſtot. Οὐδαμῶς τ' ἂν ἁρμόζοι τῷ μεγαλοψύχῳ φεύγειν παρασείσαντι, Ariſt. Nichomach. 4.

Παρασημαίνω, perperam ſigno, falſum ſignum notamque imprimo; (2) annoto, adſcribo; (3) obſigno; παρεσημηνάμην, a. 1. med. obſignavi; παρασεσημασμένος, perperam ſignatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. paſſ. Hinc

Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. ſignificatio, plauſus, acclamatio, laus, ap. Polyb.

Παρασήμειον, τὸ, falſum ſignum.

Παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica.

Παρασημειατέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ου, τὸ, nota; παράσημα, τὰ, notæ, indicia; παράσημον τοῦ πλοίου, tutela navis, Ph. Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμούμενον. Regis inſignibus, Plut. in Num. cap. 2. A σῆμα.

Παράσημος, ὁ ϗ ἡ, perperam ſignatus, adulterinus; (2) obſcurus, ignobilis; (3) prodigioſus, portentoſus, monſtroſus; (4) inſignis & inter alios conſpicuus. Ex iiſd.

Παρασήμως, *Adv.* inſignite & cum additamento, Gl. V. inſignite.

Παράσιον, ſeu potius παράσειον, velum quod ſupparum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum apud aliquem ſumo, ſum paraſitus & adſentator; ſector & adulor ventris cauſſa. A παράσιτος.

Παρασιτία, ας, ἡ, paraſitica adulatio.

Παρασιτικὸς, ἡ, ὸν, ad paraſitum pertinens; ἡ παρασιτικὴ, ars paraſitandi. A

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem ſumit; (2) qui cibi gratia adſentatur, cœnarum adſecla; (3) *Adj.* qui opſonii loco ad panem adhibetur, Ph. paraſitus, adſecla; παράσιτοι, buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, ſilentio prætereo. Gl. V. conticeo. Hinc

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis.

Παρασκαίρω, a latere ſalio ſeu adſulto.

Παρασκέπασμα, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, fut άσω, præparo, inſtruo, apparo, comparo, Gl. Vet. παρασκευάζομαι, præparo me, Gl. Vet. παρασκευάζου, accinge te, Ph. παρεσκευάσατο, accinxit, Ph. aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. paſſ. part. paratus, in animo habens, ſolitus, ſuetus, Τὴν εἰρήνην ὑπάρχουσαν καταλύουσι, ϗ πόλεμον παρασκευάζουσιν, Æſch. Ὁ ἔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται, Ariſt. Av. 233 τοι γὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν, Eur. Her. fur. 1246.

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A παρασκευάζω.

Παρασκευασμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Παρασκευαστέος, έα, έον, apparandus, præparandus. Εἶτά γε μὴν ἐντευκτικοὺς αὐτοὺς εἶναι παρασκευαστέον, *Plut.* Ab eod.

Παρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparativus; (2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, inſtructio, præparatio; (2) factio & coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœna eximendos, contra æquitatem juris, legumque interdicta; (3) quod fit conſulto & de induſtria; (4) dies, ante Sabbatum in primis Paſchale; hinc ἡ μεγάλη, ſive ἡ ἁγία παρασκευὴ, dies crucifixi Domini.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad ſcenam tendens, vel locus juxta ſcenam, ubi inſtrumenta ludorum reponebantur. A σκηνή.

Παρασκηνόω, & παρασκηνέω, vel παρασκηνάω, ῶ, juxta tentorium ſeu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) ſedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus & proximus ſum. Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο, μεθ' ὧν παρεσκήνου, Xen. Cyn. 4, 21. Ex iiſd.

Παρασκήπτω, f. ψω, juxta ſeu a latere ingruo & irruo, decumbendo & ingruendo aberro.

Παρασκιρτάω, ῶ, fut. ήσω, a latere ſalto, ad latus alicujus exſilio; (2) exſultim ludo, lætitia exſulto, geſtio.

Παρασκοτίζω, fut. ίσω, occæco.

Παρασοβέω, ῶ, fut. ήσω, inſolenter & faſtuoſe prætereo; (2) feroci & ſuperbo adſpectu tranſmitto & prætereo. Παρασοβῆσαι παρὰ τὸ δαιμόνιον, Plut.

Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperam σοφίζομαι, ſcite & ingenioſe aliquid tentans perperam id facio; παρασοφίζεσθαι, ſciolum ſuperare argutiis.

Παρασπὰς, άδος, ἡ, frutex arbori adnaſcens, qui inde avulſus plantatur, ſtolo.

Παρασπασμὸς, οῦ, ὁ, avulſio, convulſio. A

Παρασπάω, ῶ, fut. άσω, a latere alicujus abſtraho ſeu avello; (2) fruticem arbori adnaſcentem ex ejus imo trunco avello; (3) abſtraho, evello, Ph. παρασπᾶται, uſurpat, παρασπασθέντων, deductis; id. a. 1. part. paſſ. Τῶν δὲ Ἑλληνίδων πόλεων παρεσπᾶτό τινας τοῦ Φαρναβάζου, Xen.

Παρασπείρω, ſemino juxta ſeu apud; aor. 1. παρέσπειρα. Τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες, Syneſ.

Παρασπίζω, fut. ίσω, a latere ſtans clypeo munitus pugno. Ἀδελφὴ θ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμοῦ, Eur. Ph. 1444. Μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασιν ποτὲ νίκην Ἀθηνᾶν, id. Ion. 1573. Hinc.

Παρασπιστὴς οῦ, ὁ, qui a latere ſtans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defenſor, auxiliator.

Παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. particip. paſſ. παρεσπονδημένος, & aor. 1. παρασπονδηθεὶς, in fœdere violatus. Κατέστησεν ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τοῦ παρασπονδῆσαι τὸ ἕτερον, Plut. Ἃ πρῶτα παρεσπόνδησε Φίλιππος, *Demoſth.* A παράσπονδος. Hinc

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. paſſ.

Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, ſ. fœderis violatio.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασπονδήτης, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœdus & pacta tranſgrediens, qui fit contra fœdus & pacta, Gl. Vet. fœdifragus. A σπονδὴ.

Παρασπόνδως, *Adv.* contra fœdus & pacta, perfide.

Παρασπορὰ, ἡ, ſatio juxta. A παρασπείρω.

Παρᾶσσον, *Adv.* perfacile.

Παρασταδὸν, *Adv.* adſtando a latere, prope ſtando. A παρίσταμαι, *adſto.*

Παραστάζω, leniter inſtillo.

Παρασταθμίδες, ων, αἱ, poſtes cardinum, antæ. Ex παρὰ, & σταθμός.

Παρασταθμίζω, præpondero Gl. V. perpendo.

Παραστὰς, άδος, ἡ, poſtis; παραστάδες, poſtes. Ex παρὰ, & ἵσταμαι.

Παράστασις, εως, exhibitio, apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonſtratio, v. c. per teſtes, ſignificatio; (3) impetus animi fiducia ſui præditi; (4) animi præſentia; (5) fiducia ſeu perſuaſio; (6) exſilium & fuga extorris; (7) vilis ac ſtataria quædam negotiatio. A παρίστημι, unde παρίσταμαι.

Παραστατέω, ῶ, fut. ήσω, a latere ſto, adſiſto, ſto apud ſeu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ, Soph. El. 923. Ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν, Eur. Rheſ. 637. A

Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem ſtat, qui a latere ſtat; (2) ſocius auxiliator; (3) a præſultore in choro ſecundus; (4) auctor; παραστάται, meatus, qui ſemen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pilæ quadratæ. A παρίστημι. Hinc

Παραστατικὸς, ἡ, ὸν, exhibitivus, repræſentativus; (2) animoſus, fortis, conſtans; (3) furore quodam divino correptus.

Παραστατικῶς, *Adv.* præſenti animo, intrepido & fidenti animo; (2) adfirmative.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, ſocia, auxiliatrix.

Παρασταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallos depango, a latere palos figo.

Παραστείχω, tranſeo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. παρέστιχον. Καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ ὄχου παραστείχοντα, Soph. Oed. Tyr. 818. Αἴκλον τ' ἠμαθόεντα παρέστιχες, Hom. Hymn. in Ap. 217.

Παραστέλλω, curſum retineo, cohibeo, ſiſto, compeſco, inhibeo.

Παραστενάχω, congemo, collacrimor.

Παράστημα, ατος, τὸ, præfidentia & robur animi, animi præſentia, audacia, Gloſſ. Vet. geſtus; (2) ſubſidium, auxilium; (3) documentum. A παρίσταμαι.

Παραστῆναι, a. 2. inf. act. v. παρίστημι.

Παραστῆσαι, aor. 1. inf. act.

Παραστήσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act.

Παραστῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act.

Παραστίζω, f. ίξω, puncto noto, nota ſigno.

Παραστιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata ſeries; (2) capita & primæ verſuum literæ.

Παραστιχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παραστορέω, ῶ, fut. ήσω, adſterno; (2) ſterno, extendo. Ἐγώ σοι παραστορῶ, Ariſt. Eq. 479.

Παραστοχάζομαι, f. άσομαι, a ſcopo aberro.

Παραστρατεύομαι, exercitum ſector, lixa ſum.

Παραστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adſeſſor ſum & collega, Plut.

Παραστρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra metor apud; (2) ex adverſo caſtra loco; παραστρατοπεδεύομαι, id. Παρεστρατοπέδευσαν τοῖς βεβοηθηκόσι, Polyb.

Παράστρεμμα, τὸ, diſtortio, convulſio. A

Παραστρέφω, f. ψω, diſtorqueo, depravo; παρεστραμμένος, tortus, perf. particip. paſſ. Εἰσὶ δ' ὥσπερ αὐτῶν αἱ ψυχαὶ παρεστραμμέναι τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, Ariſtot. ℨ Παραστρέφειν ἱμάτιον, veſtem ex parte invertere, ἐκστρέφειν, eam quaſi de integro reficere, novam illi faciem dare.

Παραστρωφάω, idem. Ὄμματα δέ σφι λοξὰ παραστρωφῶνται, Apoll.

Παραστύφω, adſtringo.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra ſyngraphæ conventa facio, fidem promiſſam in ſatisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, οὓς παρασυγγεγράφηκας, Dem. Ex παρὰ, & συγγραφή.

Παρασυγγραφὴ, ἡ, ſyngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντέω, cavillor, cavillando depravo.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine & verbo, non integram ſententiam faciens.

Παρασύμπτωμα, ατος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.

Παρασυνάγχη, ης, ἡ, anginæ ſpecies, cum exteriores faucium muſculi inflammantur.

Παρασυνάγω, illicitos conventus agito. Hinc

Παρασυναγωγὴ, ῆς, ἡ, falſa Synagoga, illicitus conventus & legitimo oppoſitus, Suic.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασυναπτικὸς, ἡ, ὸν, continuus. A

Παρασυνάπτω, fut. ψω, continuo, annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falſa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, ſed probabilis & vero proxima.

Παρασύνθεσις, ἡ, adjunctio præpoſitionis in capite verbi ultima litera abjecta, ut καθίστημι.

Παρασύνθετον, ου, τὸ, vocabulum ductum a compoſito; item compoſitum, quod a verbo ducitur, ut ἔκλεκτος.

Παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum ſignum, quod fiebat nutu, manu, armis colliſis, aut concuſſis, haſta inclinata, vel enſe vibrato.

Παρασύρω, f. υρῶ, præpoſtere traho, traho in latus, in quo trahere non decet; perverto, diſtorqueo, & hinc univerſe corrumpo; (2) abſtraho, avello, protraho, ſeduco, Gl. Vet. Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν ϗ προωθεῖν, Longin. 32. Κεῖθεν δ' ἐς αὐγὰς στρεπτὴ παρασύρεται ἅλμη, Dion. Περ. 384.

Παρασφαγὶς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A σφαγή.

Παρασφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lapſans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo; inſtauro; παρησφαλίσατο, aor. 1. med. munivit, ædificavit.

Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' αὖ οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν, Pind. Nem. 11, 41.

Παρασφηκόω, annulo, vinculo circumdo, vincio.

Παρασφηνόω, ῶ, condenſo, conſtipo, R.

Παρασφίγγω, adſtringo, ſeu arte complector, adglutino. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιὲς, Al. Aphr.

Παρασφραγίζω, ſignum imitor, falſum & adulterinum ſigillum facio, falſifico, Gl. Vet. Hinc

Παρασφράγισις, ἡ, aſſimulatio ſigilli.

Παρασφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, cruribus adjunctus. A σφυρόν.

Παρασχάζω, fut. άσω, inhibeo, ſiſto, regredi facio.

Παρασχεδιάζω, f. άσω, perperam & inconſulte interpretor, adultero, falſifico.

Παρασχεδὸν, prope, juxta; (2) illico, mox.

Παρασχέθω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα, Heſiod. Θεογ. 639.

Παρασχεῖν, aor. 2. inf. act. v. παρέχω. Hinc

Παρασχετέα, præbenda, impertienda.

Παρασχηματίζω, fut. ίσω, q. d. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod ſimplex σχηματίζω.

Παρασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A

Παρασχίζω, juxta findo; incido, diffindo.

Παρασχιστὴς, οῦ, ὁ, inciſor, qui incidit v. c. corpora mortuorum, ut Anatomicus, pollinctor. A pr.

Παρασχίτης, ου, ὁ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod.

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumſcribo & finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus texo. Hinc

Παρασχοίνισμα, τὸ, textum a funibus, Poll.

Παράσχοις, 2. ſ. aor. 2. opt. act. v. παρέχω.

Παρασχολέω, ῶ, fut. ήσω, perperam occupo; (2) occupo.

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei, acie inſtructa, prælium, conflictus; (2) obſtinatio. contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, vel παραταράττω, fut. ξω, perturbo, exterreo, percello.

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, porrectio, productio. A παρατείνω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, fut. ξω, in acie colloco, aciem inſtruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάττομαι, obſto, obſiſto. Τοὺς δὲ ἱππέας ἑκατέρωθεν, ὥσπερ εἰκὸς, παρέταξε, Xen. Cyr. 4, 8. Παραταττόμενοι μεθ' ὑμῶν, Dem.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi ſeu protendendi vim habens. Imperfectum, Gl. V. A

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, Gl. Vet. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur & paſſive in activo, *impr.* pro prætendi; (6) *paſſ.* etiam dicitur pro, ad extremum perfero. aor. 1. παρέτεινα, protendi; paſſ. παρετάθην, obtenſus ſum, p. paſſ. παρατεταμένος, prætentus. Ἕως παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ ἐκεῖνος ἐμὲ παρατείνει, Xen. Cyr. 1. 11. Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη ϗ Περικλέους, Ariſt. Nub. 213. Παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ, ib.

Παρατειχίζω, murum excito juxta. Hinc

Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum ſeu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio.

Παρατεκταίνω, q. d. adfabricor, admachinor, adfingo; παρατεκτήναιμι, παρατεκτήναιο, adfinxeris. Αἶψά κε ϗ σὺ, γεραιὲ, ἔπος παρατεκτήναιο, Odyſſ. 14, 131.

Παρατελευταῖος, penultimus, Gl. Vet.

Παρατέλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελευτή.

Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, adverſus publicanorum jura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperam ſeco, limites tranſgreſſus. Gloſſ. Vet. præcido.

Παρατεταγμένως, *Adverb.* acie inſtructa. A παρατάσσω.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab inſtituta diſputatione, per digreſſionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, p. παρατετήρηκα, obſervo, præſtolor, Gloſſ. Vet. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα, Luc. Hinc

Παρατήρημα, ατος, τὸ, obſervatio, notatio, animadverſio.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρατηρήσασαν, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.

Παρατηρητὴς, οῦ, ὁ, obſervator. Ab eod.

Παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervatorius, qui obſervationibus ſolet uti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in N. T. commendo, *med.* appono (cibum); (2) depono aliquid apud aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium, ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius teſtimonium, addo ſcriptorum aliorum loca, teſtimonii confirmandi cauſa; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros uſus meos, παρέθηκα, aor. 1. παρεθέμην, aor. med. appoſui. Παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ, Luc. 9, 16. Παρέθηκε τράπεζαν, Act. 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ θεῷ, ib. 20, 32.

Παρατίλλω, depilo, vulſella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. paſſ. depilatus. Ὁ δ' ἁλοὺς γε μοιχὸς διά σε που παρατίλλεται, Ariſt. Plut. 168.

Παρατιλμὸς, οῦ, ὁ, pilorum evulſio, depilatio. A παρατίλλω.

Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, tricula, Gl. Vet. quæ vulſellis glabrat. Ab eod.

Παρατιμωρέω, ulciſcor.

Παρατολμάω, ῶ, præcipitanter audeo; interim audeo. Τὰ περὶ τοὺς Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα, Longin. 8.

Παράτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.

Παράτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, protenſus. A παρατείνω.

Παρατόξευσις, εως, ἡ, jaculatio perfunctoria, intentio & directio arcus præter ſcopum. Ex τοξεύω.

Παρατραγικεύω, idem quod

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.

Παρατράγῳδος, ου, ὁ ϗ ἡ, tragicus.

Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, a ſolita via averto vel avoco. Παρατρέπειν τοῦ βελτίστου ἐπ' ἄλλον βίον, Plato. Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων, Heſiod. Θεογ. 103. Ἄνδρα παρατρέψασθε, Theoc, 22, 151.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter. Ἵππους παρατρέφουσι, Plut.

Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris cauſſa proſequimur, prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, ſupero, excedo. Οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἴνιγμα παρατρέχουσιν, prætereunt, Heliod.

Παρατρέω, intremiſco, perhorreſco, trepido; παρέτρεσεν, a. 1. timefactus diffugit.

Παράτρητος, ἡ, genus tibiæ cujus in luctu uſus, paratreta. *Ern.*

Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, Ph. contentio, quæ jurgiis fit, Suid. A

Παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρίβομαι, infenſus ſum alicui, infeſto animo adfricor alicui. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, Theog. 417. Hinc

Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu ſeu attritu detritum eſt; (2) intertrimentum, intertritura, Gl. Vet. intertrigo.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, colliſio. Ab eod.

Παρατροπέω, a recta via abduco, decipio, *Ion.* pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις; Odyſſ. 4, 465.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio, ipſa actio deflectendi; (2) aberratio, digreſſio; (3) digreſſio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. 2)

Παράτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, deflexus, averſus; alienus a recto, illegitimus. Εὐναὶ παράτροποι, Pind. Pyth. 2. Τοῖον ἔπος καλέλιξε παράτροπον, Nonn. Paraphr. 10, 6. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.

Παράτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; Appian. B. Civ. 3. (2) gradum celero; (3) præcurro, curſu prætereo. Καὶ σὲ καταστρέψῃ, ϗ σὲ παρατροχάσῃ, Epigr.

Παρατρυγάω, acinos decerpo, Ariſtænet. 13. (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)

Παρατρίζω, juxta murmuro, Heſ.

Παρατρώγω, abrodo, comedo, Τίς τῆς ἐλάας παρέτρωγε, Ariſtoph. Ran.

Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.

Παρατυγχάνω, intervenio, interſum, Gl. V. παρέτυχεν, interfuit, Gl. V. a. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gl. V. part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, Polyb. Λαβόντας ὅ, τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον, Plato, παρατύχοντα etiam quæ forte in manus veniunt. Παρατυχὸν *Adv.* ſtatim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, & ἐν τῷ παρατυχόντι.

Παράτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, perperam cuſus & ſignatus, adulterinus. Ex τύπος.

Παρατυπόω, ῶ, perperam formo ſeu figuro; (2) obiter & in tranſitu formo. Hinc

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expreſſio, effigies, R.

Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, minus bene, perſpicue, expreſſus.

Παρατυπωτικῶς, *Adverb.* rudius, minus expreſſe.

Παρατυχόντα, acc. ſ. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.

Παραυγάζω, repræſento ſeu imaginem repræſento. Κριοῦ παραυγάζουσα κάρηνον, Dion. Περ. 89.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo conſolor, aor. 1. παραυδήσας, ſolatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ, Odyſſ. 11, 487.

Παραυλίζομαι, fut. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πέτρα, Eur. Ion. 494.

Πάραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, male ſonans ad tibiam.

Παραυξάνω, & παραύξω, fut. ήσω, obiter augeo, augeo. Hinc

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

Παραυτὰ, *Adv.* ſimulatque, ſtatim, illico, in præſens, in præſentia. Ex αὐτός.

Παραυτίκα, *Adverb.* ſtatim, illico, continuo, confeſtim, e veſtigio, jamjam; in continenti. Gl. V. in ipſa re, in recenti facinore.

Παραυτόθεν, *Adverb.* confeſtim, ex hac ipſa hora.

Παραυχένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel παραυχένιος, ία, ιον, collo impoſitus & adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.

Παραφαγεῖν, comedere, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in tranſitu & veluti præteriens oſtendo, ex propinquo oſtendo; (2) oſtendo, revelo; παραφαίνομαι, in tranſitu appareo, vel in conſpectum venio, aor. 1. παρέφηνα, oſtendi, paſſ. παρεφάνη, apparuit; παραφαίνω, luceo, Gl. Vet. Πάρφαινε μαν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμώμεθα, Ariſt. Lyſ. 183. Ἢν τοῦ σώματος οὐδὲν παραφαίνηται τοῖς καθημένοις, ἔδει, id. Conc. 94. Κεῖθεν δ᾽ ἐς βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη, Dion. Περ. 364.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

Παραφάσαι, attingere, contrectare, a. 1. quaſi a ϖαραφάω. Ab ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A ϖαράφημι.

Παραφάσσω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adfert ſecum. Ex φερνὴ, *dos.*

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, tranſverſum fero, abripio, ſupero, ϖαραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part. ϖαρενεγκών, paſſ. a. 1. ϖαρενεχθείς. Κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ ϖρᾶγμα ϖαραφέρωσιν, tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτοῦ παραφέρειν ϗ θήρεια ϗ τῶν ἡμέρων, Xen. Cyr. 1, 11. Ἐπινήξεσθαι μὲν ἔμελλεν ὥσπερ σκάφη, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ, Herodian, 8, 9.

Παράφημι, ſuadeo, conſilium do, hortor. Μητρὶ δ᾽ ἐγὼ ϖαράφημι, Il. 1, 577.

Παραφθαδὸν, *Adverb.* ſe invicem prævenire cupientes, Suic. A ϖαραφθάνω.

Παραφθαίησι, 3. ſ. aor. 2. opt. act. *per Paragog. Ion.* pro ϖαραφθαίη, a

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; ϖαραφθαίησι, pro ϖαραφθαίη, a. 2. opt. prætereat. Παρέφθασεν ἑσπέρα γενομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν χολάσαι ϗ συγγενέσθαι, Xen. Cyr. 7, 25.

Παραφθέγγομαι, fut. ξομαι, ſono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne reſpondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Εὐθὺς ἐπὶ τοῦτο ϖαρεφθέγγετο, Iſæus. Hinc

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, ſonus editus contra ſeu præter rhythmum; (2) reſponſum inconcinnum & minime conſentaneum.

Παραφθεγκτήρια, ων, τὰ, feſta quædam nuptialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, fut. ρῶ, aliquantum corrumpo, leviter deſtruo. Hinc

Παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παραφίημι, tranſmitto vel dimitto, Gl. Vet. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit.

Παραφλόγισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum toſtumve eſt. A φλογίζω.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, incertus curſus; (2) error mentis, inſania. A ϖαραφέρω.

Παραφορέω, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans, ut ebrius. A ϖαραφέρω. Hinc

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid ſubduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adv.* errabunda mente, inſane.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, ſepimentum munimento additum, circumdatum. A ϖαραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus veſtigiis inſiſto; (2) eodem ſermone latius explico, Plut. Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphraſis, interpretatio, qua aliquis ſermone eodem utens aliquid latius eloquitur.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, paraphraſtes, qui paraphraſi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel ϖαραφράσσω, f. ξω, obſepio, obſtruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, ſpumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens ſum, deſipio, deliro. Δοῦλον γενέσθαι ϖαραφρονοῦντος δεσπότου, Ariſt. Plut. 2. Ἐνταῦθα σαυτοῦ ϖαραφρόνεις, id. Nub. 1477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ ϖαντάπασι ληρεῖν, Iſocr. A ϖαράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. A ϖαράφρων.

Παραφρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amens, deſipiens, delirans.

Παραφρονῶν, præſ. part. act. pro ϖαραφρονέων, a παραφρονέω.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A ϖαράφρων.

Παραφρουρέω, cuſtodio.

Παραφρυκτωρέω, ῶ, ſ. έσομαι, οῦμαι, igni e ſpecula oſtendo hoſtibus, quid apud meos agatur vel actum ſit, adeoque in ſpeculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amens, delirans. Ex ϖαρὰ, & φρήν.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, quod arbori adnaſcitur, ſoboles adfruticans; propago, ſtolo, Gl. V. A ϖαραφύομαι.

Παραφυκισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio. A φῦκος.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, obſervatio; (2) præſidium, cuſtodia, Gl. V. A ϖαραφυλάσσω.

Παραφυλακτέον, cavendum eſt. Ab eod.

Παραφύλαξ, cuſtos triumvir, Gl. V.

Παραφυλάσσω, vel ϖαραφυλάττω, f. ξω, obſervo, cuſtodio, excubo; ϖαραφυλάττεται, obſervat, Ph. Τί ϖαραφυλάττειν ὑποστέλλεις, Heliod. Παραφυλάττειν τὸν Ἀννίβαν, Plut.

Παραφυλλὶς, ίδος, ἡ, virgultum, Gl. V. A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnaſcitur, vel a latere provenit in ſtirpibus & plantis, agnatio. A ϖαραφύομαι.

Παραφυτεύω, adſero, juxta ſero.

Παράφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, juxta conſitus. A

Παραφύω, fut. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, ſeu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo, Gl. V. pullulo, propago, as; ϖαραφύομαι, adnaſcor.

Παραφωνέω, acclamo, adſtrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis abſurditas; quaſi a ϖαράφωνος, quod eſſet *abſonus.*

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptiſmus, Suic.

Παραφωτισμὸς, οῦ, ὁ, luminis diffuſio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo. Κἄγωγ᾽ ἐάν τι ϖαραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω, Ariſt. Eq. 432.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) ſignum adulterinum, Gl. Vet. adulteratio. A ϖαραχαράσσω.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falſus monetarius, Gl. V. adulterator. Ab eod.

Παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperam ſigno, adulterino impreſſo ſigno, cudo, p. part. paſſ. ϖαρακεχαραγμένος, perperam cuſus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. V.

Παραχέω, adfundo, aqua adfuſa rigo, Gl. V. præfundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod ſeq.

Παραχορδιεῖς 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ϖαραχορδίσεις, a

Παραχορδίζω, aberro chorda; ϖαραχορδιεῖς, f. 1. *Att.* pro ϖαραχορδίσεις. Προσέχων ὅπως μηδὲν ϖαραχορδιεῖς ἂν δεῖ σ᾽ ὑποδεῖξαι, Ariſt. Conc. 295. A ϖαράχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito. Παραχορευομένῳ τρίποδι μαντεύματα κραίνει, Eur. Ion. 464.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro, præbeo; præſto, Gl. V.

Παραχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; ϖαραχρῶ, abutere. Παραχρησάμενοι χρησμὸν, id.

Παραχρῆμα, *Adv.* extemplo, continuo, illico, confeſtim, ſtatim, mox, protinus.

Παράχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. A ϖαραχράομαι.

Παραχρηστηριάζω, f. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum ſeu reſponſum edo.

Παράχροος, contr. ϖαράχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρωννύω, aut ϖαραχρώννυμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio, moduli in melodia muſica. A ϖαραχρόω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfuſio, R. A ϖαραχύω.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatoris miniſter aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger.

Παραχωρέω, ῶ, fut. ήσω, cedo, concedo, tamquam ſuperatus, permitto, committo, cedo, velut in commodum ſeu lucrum. Ὁ μὲν ϖοταμὸς ἡμῖν ϖαρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν ϖόλιν ὁδοῦ, Xen. Cyr. 7, 23. Νίκης τὴν ὑπογραφὴν οὐδ᾽ αὐτοῦ ϖαραχωροῦν Ἀλεξάνδρῳ, Diod. Hinc

Παραχώρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχώρησις, εως, ἡ, ceſſio; (2) permiſſio. Ab eod.

Παραχώριος, ον, adſitus, vicinus.

Παραχωρητικὸς, ὴ, ὸν, qui facile cedit; τὸ ϖαρ. facilitas cedendi.

Παραψαλίζω, unde ϖαραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, fortaſſe qui circumcidit perperam ac doloſe. A ψαλὶς, *forfex.*

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango & pulſo.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

Παραψαύω, tango, contrecto.

Παραψάω, leviter tero, ſtringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio.

Παράψηστος, ον, detritus, vilis.

Παραψήχω, fut. ξω, deſtringo, detergeo, demulceo.

Παράψογος, ου, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, conſolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) conſolatio, ſolatium. A ſeq. (ſed id verbum nullum eſt, auctore Polluce, *Ern.*] vid. Theſ. Gr. P.

Παραψύχω, conſolor. Φῆ δὲ ϖαραψύχοισα κακὸν ϗ ἀναιδέα φῶτα. Callim. Hymn. in Cererem. 45.

Παρβολάδην, *Adv.* a lateribus; alternis, per contractionem pro ϖαραβολάδην. A ϖαραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟ`Σ, ὴ, ὸν, humidus, uvidus.

Παρδάλεος, ſive ϖαρδάλιος, έα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, ſc. δορὰ, pellis pardalis, apud Hom. ϖαρδαλέην, Il. 3, 17. A ϖάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pardalifer. Ex ϖαρδαλῆ, & φέρω.

Παρδαλίαγχον, ου, τὸ, pantheras ſuffocans ſeu ſtrangulans, aconiti genus. Ex ϖάρδαλις, & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis, Ph. panthera, varia. al. Gl. V. leopardus.

Πάρδαλος, ου, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A ϖάρδαλις.

Παρδαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, pardalis colorem referens, pantheræ modo varius.

ΠΑ΄ΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρέασιν, 3. plur. præſ. ind. Ion. & cum ν pro ϖάρεισι, a ϖάρειμι.

Παρεάω, ῶ, tranſmitto.

Παρεβάλομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. Dor. pro ϖαρεβάλομεν, a ϖαραβάλλω.

Παρέβασκε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ϖαραβάσκω.

Παρέβη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. verbi ϖαραβαίνω.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi ϖαραβιάζω.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παρεγγίζει δὲ ὡς ϖρὸς τὴν σταφυλὴν, Theophr.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſo inſcriptus vel adſcriptus, ſubreptitius, vel qui obrepit, Gl. V. adſcriptitius, factitius.

Παρέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ὑποβολιμαῖος oppon. τῷ γνήσιος, vid. Plut. de Puer. educ. Ἔννοια ὑποβολιμαία ϗ παρέγγραφος, id. A

Παρεγγράφω, fut. ψω, falſo inſcribo vel adſcribo, ſubdole interſero & interpono; ϖαρεγγεγραμμένος, adſcriptus, p. part. paſſ. Καὶ τούτοις ϖαρενέγραφεν οὓς ἐβούλετο, Plut.

Παρεγγυάω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, per manus trado; (2) ſignum do; (3) cohortor & adhortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγγύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν ϖολλῇ βοῇ θεῖν, Eur. Supp. 701. Παρηγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος ϗ ἡγεμὼν, Xenoph. Cyr. 3, 28.

Παρεγγυὴ, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, inſinuatio.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, denunciatio. A ϖαρεγγυάω.

Πάρεγγυς, Adv. propiuſcule, proxime.

Παρεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ϖαραγίνομαι.

Παρεγκάθημαι, adſideo, inter alios ſedeo.

Παρεγκάπτω, devoro.

Παρέγκειμαι, interjectus ſeu interpoſitus ſum, interjaceo.

Παρεγκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύεσθαι τινί τι, Lyſ.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior & ſiccior.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino & devergo, in latus inclino ſeu declino. Hinc

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus.

Παρεγκόπτω, intercipio, Suic.

Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (eſt, cum in Scena fit, quod actores dicunt, Ern.) Ἔπειτεν ἐγίγνετο ϖαρεγκύκλημα τοῦ δράματος, Heliod. lib. 7.

Παρεγχειρέω, ῶ, adgredior, ſed ferè leniter, ut blanda oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, ſed eodem modo; (2) poſt alium aggredior. Hinc

Παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio rei, imprimis levis, blanda.

Παρεγχέω, adfundo.

Παρεγχρόω, ῶ, depingo, coloro.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujuſque viſceris ſubſtantia. A ϖαρεγχύω.

Παρέγχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio, adfuſio. Παρέγχυσις ἔνυγρος, Aret. A

Παρεγχύω, ſuperaffundo.

Παρεδίδου, tradebat, 3. ſing. imperf. ind. act.

Παρεδόθην, a. 1. ind. paſſ. v. ϖαραδίδωμι.

Παρεδρεύω, fut. εύσω, adſideo; (2) adſiduus ſum in aliqua re. A ϖάρεδρος.

Παρεδρήσσω, adſideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adſeſſio, adſociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc

Παρεδριάω, adſideo; ϖαρεδριόων, part. pro ϖαρεδριάων, ϖαρεδριῶν.

Πάρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſeſſor, adſidens; (2) conſors imperii, templi, aræ, &c. Βουλαῖς ἐν Ῥαδαμάνθυος ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ ϖάρεδρον, Pind. Olymp. 2. Ab ἕδρα.

Παρέδωκας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ϖαραδίδωμι.

Παρέζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v.

Παρέζομαι, adſideo, juxta ſeu a latere ſedeo. Ἠερίη γὰρ σοί γε ϖαρέζετο, Il. 1, 557.

Παρεθέμην, a. 2. ind. med. v. ϖαρατίθημι.

Παρέθη, labefactus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro ϖαρείθη, a ϖαρίημι.

Παρέθηκαν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν

Παρέθης, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. ϖαρατίθημι.

Παρέθρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. per Syncop. pro ϖαρεθέρισαν, a ϖαραθερίζω.

Πάρει, ades, 2. ſ. præſ. imper. verbi ϖάρειμι, vel accedebat, 3. ſ. imp. v. ϖάρειμι.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena; ϖαρειαὶ, genæ.

Παρείας, ου, ὁ, ſerpens quidam. A ϖαρειά.

Παρείατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ϖαρεῖντο, a ϖαρίημι.

Παρεῖδον, neglexi; ϖαριδὼν, part. a. 2. præſ. non habet. Vid. εἴδω.

Παρείθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ϖαρίημι.

Παρεικάζω, f. άσω, adſimilo, ſimilem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A ϖαρείκω.

Παρεῖκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. ϖαρίημι.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Ὅπῃπερ ἂν ὁ θεὸς ϖαρείκῃ, Plato.

Παρείλετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. verbi ϖαραιρέω pro ϖαρέλω.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ind. act. Att. pro ϖαραλελήφατε, a ϖαραλαμβάνω.

Παρειλίττω, implico, inſero.

Παρεῖμαι, perf. ind. paſſ. v. ϖαρίημι.

Παρειμένος, remiſſus, part. perf. paſſ.

Πάρειμι, fut. ἔσομαι, adſum, præſens ſum, præſto ſum, interſum; ϖαρεῖναι, adeſſe, præſto fuiſſe. Ἡμῖν ϖαρέσονται ἱππεῖς Xen. Cyr. 2, 1.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. ϖαριέναι, prodire. part. ϖαριὼν, progreſſus. Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, Plut. δεκτόμενοι, Dem. Ἐπὶ τὸ δεξιὸν ϖαρῄει, Xen. Cyr. 7, 6.

Παρεῖναι, præſ. inf. act. v. ϖάρειμι.

Παρειπεῖν, monere. part. ϖαρειπὼν, hortatus. Παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, Il. 6, 337.

Παρείπῃ, 3. ſ. aor. 1. conj. v. ϖαρέπω.

Παρειρύομαι, vel ϖαῤῥύομαι, diſtrahor, pervertor.

Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. v. ϖαρίημι.

Παρεισάγω, f. ξω, inſinuo, clam introduco; (2) induco, adduco, Gl. V. introduco. Τὸν Ὄθωνα ϖαρεισῆγεν, Plut. Οἵτινες ϖαρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 Pet. 2, 1.

Παρεῖσαι, 2. ſ. perf. ind. paſſ. v. ϖαρίημι.

Παρείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreptitius, qui ſe clam inſinuavit, advena, adventitius, peregrinus. Gl. V. obinductus. A παρεισάγω.

Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior; (2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falſa inſcriptio. Ex παρὰ, εἰς, & γράφω, ſeu γραφή.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intro recipio ſeu admitto.

Παρείσδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. A

Παρεισδύω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo & me inſinuo. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, Judæ 4. Πλῆθος ϖερὶ ταῖς ϖύλαις στενοχωρούμενον, ϖαρεισδῦναι σπουδάζοντες, Herodian. lib. 7. Ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον εἰ ϖαρεισεδύσατο.

Παρείσειμι, idem.

Παρεισέρχομαι, ſubingredior, irrepo, irrependo ingredior, intervenio, item ingredior. Νόμος δὲ ϖαρεισῆλθεν, Rom. 5, 20.

Παρείσθω, 3. ſ. perf. imper. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, inſero.

Παρεισκρίνω, admiſceo præter rem, inculco.

Παρεισκυκλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, inſero, ſæpe idem inculco, v. εἰσκ.

Παρεῖσο, 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ϖαρίημι.

Παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo; (2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admiſceo, ſ. inſero, quod proprie ad argumentum non pertinet.

Παρεισπέμπω, clam immitto.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed inpr. præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me inſinuo. Gl. V. irrepo; ϖαρεισέπεσεν, aor. 2. irruit. part. ϖαρεισπεσὼν, illapſus. Εἰς τὴν Βαβυλωνίαν παρεισπεσὼν, Plut.

Παρεισπονέω, una, (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρειστήκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. v. παρίστημι.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum, aor. 1. ϖαρεισήνεγκα; aor. 2. part. ϖαρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν ϖᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2. Pet. 1, 5. Ὥσπερ εἰς ἀνταγώνισμα δράματος ἀρχὴν ἄλλου (λόγου) παρεισφέρουσα, inferens, Heliod.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me; ϖαρεισφθαρεὶς, inſinuatus, aor. 1. part. paſſ.

Παρεῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν a ϖαρέχω.

Παρὲκ, & ſequente vocali ϖαρὲξ, Præp. extra, foris, præter, ſeorſim, ſine, clam.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ϖαρακάθημαι.

Παρεκάλεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ϖαρακαλέω.

Παρεκάλουν, imperf. ind. act. pro ϖαρεκάλεον.

Παρεκβαίνουσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν a

Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, tranſgredior, unde & violo. aor. 2. ϖαρεξέβην, part. ϖαρεκβὰς, digreſſus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, Plut. τὰ ϖάτρια, Ariſtot. ἀπό τινος, Polyb. Καὶ μή τι ϖαρεκβαίνουσι δικαίου, Heliod. Ἔργ. 224.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illuſtrandum, explicandum ſumo.

Παρέκβασις, εως, ἡ, tranſgreſſus, exceſſus; (2) digreſſio a propoſito. A παρεκβαίνω.

Παρεκβατικὸς, ἡ, ὸν, digreſſorius. Ab eod.

Παρεκβατικῶς, Adv. per digreſſionem.

Παρεκβολεύομαι, idem quod ϖαρεκβάλλω, trado ſc. Hiſtoricis, Grammaticis, &c. A

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus. αἱ ϖαρεκβολαὶ, excerpta, commentarius in loca ſcriptoris ſelecta, ſc. conſtans excerptis. Ab ἐκβάλλω. Hinc

Παρεκβολικὸς, ἡ, ὸν, excerpendi ſ. commentarios in poëtas ſcribendi ſtudioſus, peritus; τὸ ϖαρεκβολικὸν ſtudium tale ipſum.

Παρεκδέχομαι, ſecius, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel δυμι, clam evado.

Παρέκθεσις, ἡ, vox metrica; ἔκθεσις & ϖαρέκθεσις, quæ eſt ἔκθεσις, adjuncta alteri.

Παρεκελεύετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. παρακελεύω.

Παρεκθέω, fut. εύσομαι, præternavigo, prætervehor.

Παρεκκλίνω, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto, Gl. V. evito; ϖαρεκκλίνας, a. 1. part. declinans, deflectens.

Παρεκλέγω, ſublego, furor, Ern. Παρεκλέγειν τὰ κοινὰ, Dem.

Παρεκλείπω, deficio, R.

Παρεκλήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. per Sync. pro ϖαρεκαλήθη, a ϖαρακαλέω.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo, tranſmitto. Παρεξενέοντ' Ἐρυθινοὺς, Apoll.

Παρεκπίπτω, elabor, furtim me ſubduco.

Παρεκπροφεύγω, effugio.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι; ϖαρεκπυροῦσθαι, interim igneſcere.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ϖαρακρίνω.

Παρεκρύσω, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ϖαρεκρύσασο, a ϖαρακρύω.

Παρέκταμα, ατος, τὸ, immodica extenſio. A ϖαρεκτείνω.

Παρεκτανύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extenſio; (2) Fig. gram. qua vox aliqua interjecta ſyllaba extenditur; (3) productio, v. c. ſyllabæ. A

Παρεκτείνω, extendo, produco; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελέω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο ϖαρεκτελέσειέ τι δαίμων, Moſch. 4. ult.

Παρεκτέον, præbendum. A ϖαρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, libenter ſuppeditans, promptus ad ſuppeditandum. A ϖαρέχω.

Παρέκτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, loco motus, devius, Gl. V.

Παρεκτὸς, *Adv.* foris, forinſecus, extrinſecus, extra, præter, præterquam.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, ſeduco; ϖαρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὀχετὸν, Eur. Supp. 1108.

Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.

Παρεκτρίβω, attritu elido.

Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A ϖαρεκτρέπω.

Παρέκυψαν, 3. pl. a 1. ind. act. v. ϖαρακύπτω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo, Gl. V. ϖαρεκφαίνειν, eluceſcere.

Παρεκφέρομαι, effero, concito. Πέρα τοῦ μέτρου ϖαρεκφέρεσθαι, Luc.

Παρεκχέομαι, (& ϖαρεκχύομαι) juxta & prope effundor, ut flumen prope urbem effuſum in mare; (2) exæſtuo.

Παρέκχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio humorum inter cutem.

Παρέλαβες, 2. ſ. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαύνω, præterveho, obequito, Gl. Vet. aor. 1. ϖαρήλασε, prætervectus eſt. Ἐναντίω, δύ' ἅρματε——ἂν ϖαρελασαίτην, Ariſt. Av. 1134. Ἐπὶ δὲ ϖάντας ϖαρήλασε, Xen. τρηχῖνα δέ τοι ϖαρελαύνω, Heſiod. Scut. Herc. 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελέξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi ϖαραλέγομαι.

Παρελεύσεαι, 2. ſing. f. 1. ind med. *Ion.* pro ϖαρελεύσῃ, a ϖαρέρχομαι. Οὐ ϖαρελεύσεαι, οὐδέ με ϖείσεις, Hom. Il. 1, 132.

Παρέλευσις, ἡ, tranſitus.

Παρελεύσονται, *præteribunt*, 3. pl. f. ejuſd.

Παρελθεῖν, *præteriiſſe*, aor. 2. inf. act.

Παρέλθῃ, *præterierit*, 3. ſing. a. 2. conj.

Παρελθόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρέλθωσιν, *præterierunt*, 3. pl. a. 2. conj.

Παρέλκοντας, acc. pl. præſ. part. act. verbi ϖαρέλκω.

Παρελκόντας, *Adv.* de ſupervacuo; (2) protrahendo tempus. A ϖαρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A ϖαρελκύω.

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procraſtinator, Gl. Vet. ϖαρελκύστης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, fut. ύσω, protraho, prorogo.

Παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) ſupervacaneus ſum, abundo, vaco. Παρέλκει (λήθη) ϖραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν γ' ἔξω φρενῶν, Pind. Ol. 7, 84.

Παρέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio.

Παρελογίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ϖαραλογίζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto, interjicio, intercalo, Gl. V. Αἰσχρὰς ὑποψίας ϖαρεμβάλλῃ, Dem.

Παρεμβατικῶς, per parentheſin. A ϖαρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. ſing. part. perf. act. f. g. verbi ϖαρεμβάλλω.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immiſſio, Gl. V. phalanx, caſtrum, caſtra. A ϖαρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, caſtrenſis, Gl. V.

Παρεμβολοειδὴς, ὲς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media ſpatia inculco. Ὀνόματα ϗ δημοτικὰ ϗ ϖλωχικὰ ϖαρενεβέβυστο, Luc.

Παρεμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ceritus, Ph.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. ϖαρενέπεσον, part. ϖαρεμπεσών. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν ϖολιτείαν οὐκ ἐλευθέρων ἀνθρώπων, Æſchin.

Παρεμπλάσσω, vel ϖλάττω, obſtruo meatus; intego cutem, inſtauro ſeu reſtituo.

Παρεμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi vim habens. A pr.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) inſero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiſcetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento & obſtaculo ſum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo ſeu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario inſtituitur; (2) lucrum negotiatione ejuſmodi adquiſitum. A

Παρεμπορεύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὲν ἄλλως τὸ τερπνὸν ϖαρεμπορεύσαιτο, Luc.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interventus, vel intervenientia, interventio; (2) additio conſonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel ſimul oſtendo; ſignifico; (2) declaro, explano; ϖαρεμφαίνομαι, refero, ſimilis ſum; juxta appareo, Gl. V. ϖαρεμφαίνω, repræſento, interluceo.

Παρεμφαντικὸς, ἡ, ὸν, oſtenſivus. A præc.

Παρέμφασις, ſpecies. Ab eod.

Παρεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis.

Παρεμφέρω, ſimilis ſum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀραβικῇ μυροβαλάνῳ, Dioſc.

Παρεμφύομαι, juxta vel præter innaſcor.

Παρενδείκνυμαι, oſtento artem, ſpecimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων ϖαρενδείκνυσθαι βουλόμενος, Plut.

Παρενδύω, leniter, paulatim, clam introeo.

Παρενέβαλες, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. ϖαρεμβάλλω.

Παρεγγυάω, præcipio, ſuadeo.

Παρενείδω, inſpicio, cerno.

Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) inſero, interſero, interjicio. Εἰς ϖάντα ϖαρενείρων, Plut.

Παρενθεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ϖαρελθεῖν, a ϖαρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. Vet. interventus, interceſſio, interpoſitio. A ϖαρεντίθημι.

Παρένθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, interpoſitus, obiter inſertus & introductus, ſpurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpoſitio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non adverto, neglectim habeo. Ph. ϖαρενθυμοῦνται, diſſimulant. Hinc

Παρενθύμησις, εως, ἡ, diſſimulatio, Ph. negligentia.

Παρενθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempeſtivo affectu.

Παρενιαυτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω.

Παρεννέπω, dico admenendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, fut. ήσω, turbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo; ϖαρενοχλοῦμαι, *paſſ.* moleſtia mihi exhibetur, controverſia mecum eſt, vexor, affligor. Παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ ϖαρενοχλεῖτε ἡμῖν, Heliod. Hinc

Παρενόχλησις, εως, turbatio, vexatio.

Παρενσαλεύω, concutio; (2) tripudio. Τοῖν ϖοδοῖν ὡδὶ ϖαρενσαλεύων, Ariſt. Plut. 291.

Παρενσπείρω, interſero, intertexo, obiter addo.

Παρένταξις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio. A ϖαρεντάττω.

Παρεντείνω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in inſtrumento muſico; (2) intendo v. c. vocem, ut ſimp.

Παρεντίθημι, & ϖαρεντίθεμαι, obiter inſero, interſero, interpono. Ἡ δὲ συγγραφὴ ϗ ϖαρεντίθεσθαι ἀγοράσματα εἰς τὴν ναῦν κελεύει σε, Dem.

Παρεντράγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interventus. A ϖαρεντυγχάνω, *intervenio.*

Παρὲξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, Hom. Il. 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conſpicuum ſit.

Παρεξαλλάττω, commuto, ϖαρεξηλλαγμένον, part. p p. inuſitatum, inſolens novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, q. d. extibio; ϖαρεξηυλημένος, extritam tibiæ lingulam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo, tranſeo; (2) progredior; (3) in aciem, hoſtem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. ϖαρέχω.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. ϖαρεξείποιμι.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ eſt extra remorum ordines.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo; (2) in aciem, hoſtem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, ſophiſticus elenchus.

Παρεξελέγχω, male ſ. vitioſe, ſophiſtica fallacia arguo.

Παρεξεληλάκει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ϖαρεξηλάκει, a ϖαρεξελαύνω.

Παρεξερέω, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, οῦμαι, ſiniſtre & perperam interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio.

Παρεξήϊεν, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* & cum ν pro ϖαρεξῄει, a ϖαρέξειμι.

Παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. v. ϖαρεξίημι.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, ſerie perpetua; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præſ. inf. act. v. ϖαρέξειμι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire ſino.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum ſe æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A ϖαρέχω.

Παρεξίστημι, de ſtatu ſuo dimoveo, aor. 2. dimoveor de ſtatu, decedo.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, ου, ὁ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipſum.

Παρέξομεν, 1. pl. f. 1, ind. act. v. ϖαρέχω.

Παρεξωθέω, ῶ, expello, quaſi fortuito incurſu, aut impulſu.

Παρεοῖσαν, acc. ſ. præſ. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro ϖαροῦσαν, a ϖάρειμι.

Παρεόντας, acc. plur. part. pr. m. g. *Ion.* pro ϖαρόντας.

Παρεοῦσιν, dat. pl. pr. part. *Ion.* & cum ν pro ϖαροῦσι.

Παρέπαινος, ου, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro ϖαρεφάλλομαι, adſalto, juxta ſalto. Eur.

Παρέπεισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ϖαραπείθω.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) in ſcena eſt, cum fit, quod dicunt actores; id ſic dictum eſt, quia in partibus actorum adſcriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum eſſet, potius igitur, *adſcriptio.* Ern.

Παρεπιγράφω, adſcribo, v. c. in latere ſ. margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμι, oſtentandi cauſa profero; artem oſtento, artis ſpecimina edo. Κικέρων δῆλός ἐστι ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων ϖαρεπιδείκνυσθαι βουλόμενος, Plut. in Compar. vit. Demoſth. & Cicer.

Παρεπιδημέω, ῶ, futur. ήσω, peregre advenio, hoſpes & advena ſum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A

Παρεπίδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, peregre adveniens, peregrinus.

Παρεπικουρέω, auxilior.

Παρεπίκρανας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ϖαραπικραίνω.

Παρεπινοέω, excogito.

Παρεπιπνέω, a latere adſpiro, ſeu leviter adſpiro.

Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquo.

Παρεπισκοπέω, fut. ήσω, ſeorſim penſito ſeu conſidero, vel obiter conſidero; denique, conſidero, curam habeo ſimpliciter.

Παρεπισπάομαι, adſumo, adſciſco.

Παρεπιστρέφω, futur. ψω, paullum converto, leviter flecto; ϖαρεπιστρέφομαι, identidem convertor & reſpecto; ϖαρεπιστράφη, reſpectavit. Hinc

Παρεπιστροφή, ῆς, ἡ, converſio in latus.

Παρεπιφέρω, adfero.

Παρεπιψαύω, leviter attingo.

Παρέπλαξα, aor. 1. ind. *Dor.* pro ϖαρέπληξα, a ϖαραπλήττω.

Παρέπομαι, conſequor, adſector, ſubſequor. Παρείποντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, Xen. Cyr. 8, 23. Ex ϖαρὰ, & ἕπομαι, *ſequor.* Τοῖς οὔρουσι ϖαρέπεται ϖολλάκις ϗ φῦσαν ἐκκρίνειν, Ariſtot. in Probl.

Παρέπλη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. ϖαρίπλημι.

Παρεργάτης, ου, ὁ, artifex.

Πάρεργον, ου, τὸ, appendix, acceſſio, Gl. V. extraordinarium. Τόδε ὂν τηλικοῦτον οἷα ϖάρεργον, ἐπὶ τῇ Γράκχου στάσει ξυνέπεσε, Appian. B. Civil. 1, A

Πάρεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præter ſuſceptum opus, ad ſuſceptum opus accedens.

Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie.

Πάρερμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimen & firmamentum, Suic.

Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala ſeu perverſa interpretatio. A

Παρερμηνεύω, male & perverſe interpretor.

Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo. Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων ϖαρείρπυσεν, Ariſt. Conc. 398.

Παρέρπω, clam tranſeo; (2) doloſe ſubeo; (3) per inſidias, vel ex inſidiis adgredior.

Παρέῤῥουκε, 3. ſing. perfect. ind. act. verbi ϖαραῤῥέω.

Παρέρχομαι, prætereo, tranſeo, tranſgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodire ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignoror, lateo aliquem; (6) pereo, ut ϖαροίχομαι; ϖαρεληλυθὼς, præteritus, tranſactus, Gl. V. perf. part. ϖαρελθεῖν, præterire, præteriiſſe, aor. 2. ϖαρελθὼν, progreſſus. Τάχα γάρ σε ϖαρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη, Theoc. 27, 8.

Παρεσημειωσάμεθα, *annotavimus*, 1. pl. aor. 1. ind. med. v. ϖαρασημειόομαι.

Πάρεσις, εως, ἡ, prætermiſſio, remiſſio, Gl. V. languor; item deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ ϖαράλυσις. A ϖαρίημι.

Παρεσθίω, adedo, rodo; (2) ſimul, eodem tempore, ſubinde edo.

Παρεσιώπας, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ϖαρεσιώπαες, a ϖαρασιωπάω.

Παρεσκευάδατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ϖαρεσκευασμένοι ἦσαν, a ϖαρασκευάζω.

Παρεσκευάζετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ.

Παρεσκευάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Παρεσκευασμένως, *Adv.* præparato. A ϖαρασκευάζω.

Παρέσπαρμαι, perf. ind. paſſ. v. ϖαρασπείρω.

Παρέσσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. *Poët.* pro ϖαρέσῃ, a ϖάρειμι.

Παρεστάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϖαρεστάναι, a ϖαρίστημι.

Παρέσταν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ϖαρέστησαν.

Παρέστη, *adſtitit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act.

Παρεστήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.

Πάρεστιν, 3. ſing. pr. ind. cum ν a ϖάρειμι.

Παρέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad focum ſtat vel ſit. Παρεστίους σπεύδοντα λοιβὰς, Sophoc. Electr. 272. Ex ἑστία.

Παρεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro ϖαρεστηκότας, a ϖαρίστημι.

Παρεσχέθε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi ϖαρασχέθω, Heſ. 103.

Παρέσχον, a. 2. ind. act. v. ϖαρέχω.

Παρετάξατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ϖαρατάσσομαι.

Παρέτεινας, 2. ſing. aor. 1. indic. act. verbi ϖαρατείνω.

Παρετέος, prætermittendus, ſilendus. A ϖαρίημι.

Παρετήτυμος, ον, verus.

Παρετοιμασία, ας, ἡ, paratio, Gl. Vet. A ϖαρετοιμάζω.

Πάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, luxatus, languidus. Διαλελυμένοι, ϖάρετοι, ἄχροι, *Aret.* A ϖαρίημι.

Παρέτραπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν a ϖαρατρέπω.

Παρέτρεσσα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro παρέτρεσα, a ϖαρατρέω.

Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *paſſ.* originem habeo ab, &c.

Παρευδιάζομαι, ſereno cœlo fruor, tranquille vivo.

Παρευδοκιμέω, ῶ, fut. ήσω, fama & celebritate præſto alicui; ϖαρευδοκιμοῦμαι, celebritate vincor, reprobor. Παρευδοκιμεῖ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἡ τῆς ὑποθέσεως καινοτιμία.

Παρευημερέω, ῶ, ſupero & ſucceſſu & rebus ſecundis, vinco alium gratia & auctoritate.

Παρευθύνω, a recta via ſeu recto curſu averto vel depello.

Παρευθὺς, *Adv.* ſtatim, protinus.

Παρευκηλέω, ῶ, fut. ήσω, mulceo, permulceo, delinio. Παρευκήλει λόγοις, Eur. Her. fur. 99.

Παρευλαβέομαι, timore aliquo teneor, ſubtimeo, vel timeo, ſimp.

Παρευμαρέω, negligo, facile tranſmitto, contemno; unde aor. 1. ϖαρηυμάρησαν, contempſerunt, neglexerunt, Heſ. Ex ϖαρὰ, & εὐμαρὴς, *facilis.*

Παρευνάζομαι, juxta cubo. Δμῳῇσιν δὲ γυναιξὶ ϖαρευνάζεσθε βιαίως, Odyſſ. 22, 37.

Παρευνάομαι, idem.

Παρευναῖος, α, ον, cubatorius, quo in lecto utimur. Ab εὐνή.

Παρεύρεσις, εως, ἡ, commentum, prætextus, Demoſth. pro Cor. Gl. Vet. ϖαρευρέσεις, *offuciæ.* A ϖαρευρίσκω.

Παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum, inventum, adinventio; (2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur. Ab eod.

Παρευρημένως, perite, celeriter, ex tempore.

Παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiſcor; ϖαρευρὼν, commentus, aor. 2.

Παρεύσας, gen. ſing. part. præſ. f. g. *Dor.* pro ϖαρούσης, a ϖάρειμι.

Παρευτακτέω, ῶ, fut. ήσω, cuſtodiarum vices obeo, ſtationes obeo, diligentia in re aliqua utor.

Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo. Παρευτρεπίζετε τἄνδον μολόντες, Eur. Iph. in Tau. 727. Παρευτρέπισται δ᾽ οὐδὲν ἄλλο, ϖλὴν ϖυροῦν Κύκλωπος ὄψιν, id. Cyc. 586.

Παρεφάπτομαι, leviter attingo, ſtringo.

Παρεφεδρεύω, f. εύσω, ſum in ſtatione ad aliquem protegendum; additus ſum alicui defendendi cauſa. Τοῖς σιτολογοῦσιν ϖαρεφήδρευε, Polyb.

Παρεφθαρμένως, cum levi corruptione. A ϖαραφθείρω.

Παρεχάλκευσα, aor. 1. ind. act. verbi ϖαραχαλκεύω.

Παρεχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϖαρέχειν.

Παρέχοντι, 3. pl. pr. *Dor.* pro ϖαρέχουσι.

Παρέχου, 2. ſing. præſ. imper. *Ion.* & *Att.* pro ϖαρέχεσο.

Παρέχω, f. ξω, p. ϖαρέσχηκα, & ϖαρέσχημαι, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præſto, præbeo; unde & de femina copiam ſui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor. ϖαρασχεθήσεται, accommodabitur, Gl. V. præſtabitur; fut. 1. paſſ. ϖαρέχει, *Imperf.* licet, facultas eſt, facile eſt, ϖαρασχὸν, cum poteſtas eſſet. Τουτὶ τό γ᾽ ἐμὸν σῶμ᾽ αὐτοῖσι ϖαρέχω τύπτειν, Ariſt. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν ϖαρείχοντο, Diod. Εἰς Πορφυρίων αὐτῷ ϖαρέξει ϖράγματα, Ariſt. Av. 1257. Παράδειγμα μὲν δὴ τοιόνδε ἑαυτὸν ϖαρείχετο, Xen. Cyr. 8, 12. Κακῶς ϖαρέξω, κ᾽ οὐχὶ ϖροσκυνήσομαι. Ariſtoph. Lyſiſtr. 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, quia ſit præbere neceſſe. Ovid. Art. Am. 2, 685.

Παρεὼν, *præſens*, præſ. part. *Ion.* pro ϖαρών.

Παρῇ, *adſit*, 3. ſing. præſ. conj.

Παρηβάω, pubertatem tranſeo, florentes annos egredior; (2) conſeneſco, & a flore ætatis egreſſus in ſenectutem vergo; ϖαρηβηκὼς, ætate progreſſus, part. perf.

Πάρηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pubertatem exceſſit; (2) cujus ætas defloruit. Ex ἥβη.

Παρήγγειλα, aor. 1. ind. act. v. ϖαραγγέλλω.

Παρηγορέεσκες, 2. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ϖαρηγόρεες, a

Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, conſolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; medeor, ſano. Πόλιν θυμουμένην ϖαρηγορεῖτον, Eur. Ph. 1458. Παρηγορήσεται τοῖσι, *Aret.* Ab αγορέω. Hinc

Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, ſolamen, delinimentum.

Παρηγορία, ας, ἡ, ſolatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Ph. A ϖαρήγορος. Hinc

Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, conſolatorius, conſolandi ſeu leniendi vim habens. Gl. Vet. conſolabundus.

Παρηγορικῶς, *Adv.* conſolatorie, leniter, molliter.

Παρήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, hortator, hortatrix; (2) conſolator, vel conſolatrix. A ϖαρηγορέω.

Παρηδύνω, ſuave reddo.

Παρηέρθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ϖαραείρομαι, Hom. Il. 16, 342.

Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, tranſmitto ſeu transſundo per colum, percolo.

Παρήϊξα, aor. 1. ind. act. v. ϖαραΐσσω.

Παρήϊον, ου, τὸ, gena. A ϖαρειά.

Παρήϊος, ου ὁ ϗ ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.

Παρηΐς, ΐδος, ἡ, gena. Ab eod.

Παρῆκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. ϖαρίημι.

Παρηκολούθηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ϖαρακολουθέω.

Παρήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, immoriger, contumax. A ϖαρακούω.

Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi & extendi. *Ern.* Καθ᾽ ὅσον οἱ νόμοι ϖαρήκουσιν, Plut. Παρήκει τὸ στρατόπεδον, Herodot. Εἰ τὰ τῆς φλεγμασίης ϖαρήκοι, *Aret.*

Παρήλθοσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro ϖαρῆλθον, a ϖαρέρχομαι.

Παρῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui præcipiti, ſeu vergente ætate eſt, qui e florenti ætate egreſſus ſeneſcit, ætate provectus, vetulus.

Παρήλιος, ου, ὁ, ſol geminatus, gemini ſoles.

Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inuſitato; (2) aliter, diſſimiliter, *cum Dat.*

Πάρημαι, adſideo. Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311.

Παρημελήκει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ϖαρημελήκει, a ϖαραμελέω.

Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contemptim. A ϖαραμελέομαι.

Παρῆμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϖαρεῖναι, a ϖάρειμι.

Παρήμενον, acc. ſing. præſ. part. med. verbi ϖάρημαι.

Παρημερεύω, f. εύσω, diem ſeu dies juxta quempiam tranſigo. Ex ἡμέρα, Παρήνει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ϖαρῄνεε, a ϖαραινέω.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, ſeu lorum equi, qui ϖαρήορος, vocatur; (2) extremitas, ſumma pars rei, ſcribitur & per ω. Ἐν δὲ ϖαρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει. Hom. Il. 16, 152.

Παρηόριος, ια, *Ion.* ιη, ιον, ſuperbus, elatus. A

Παρήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, equus funalis; (2) prominens ubique, extenſus; (3) delirus, demens, ſtolidus, inhonorus, Æſch. Prom. vinct. 362. Ex εἴρω, *ligo.*

Παρήπαφε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ϖαραπάφω.

Παρῃρημέναι, nom. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi ϖαραιρέω.

Παρήρτητο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. verbi ϖαραρτάω.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. ϖάρειμι.

Παρῄσθευ, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro ϖαρῄσθη, a ϖαραισθάομαι.

Παρήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi ϖαρίημι.

Παρῃτημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi ϖαραιτέομαι.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono refero, ſono adſimilis ſum.

Παρήχημα, ατος, τὸ, adnominatio. A præc.

Παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio; vocis adſimilatio, alluſio. Ab eod.

Παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, ſimilem ſonum habens, σχῆμα ϖαρηχητικὸν eſt ϖαρήχησις.

Παρθέμενον, a. 2. part. med. n. g. *per Sync. Poët.* pro ϖαραθέμενον, a ϖαρατίθημι.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, ſtatus, in quo virgines ſunt. A ϖαρθενεύω.

Παρθενεῖα, τὰ, ſtatus virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A ϖαρθένος.

Παρθένευμα, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) ſtatus virginitatis.

Παρθένευσις, εως, ἡ, ipſa actio in virginitate degendi. A

Παρθενεύω, & ϖαρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio; virgineam vitam duco. Θυγάτηρ ἄνανδρος ϖολιὰ ϖαρθενεύεται, Eur. Hel. 290. A ϖαρθένος.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum; locus in quo adſervantur virgines. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl. V. Ab eod.

Παρθενίας, ου, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, ſed non erat.

Παρθενικάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ϖαρθενικῶν, a ϖαρθενικός.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικὸς, ὴ, ὸν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ου, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* **Feverfew.**

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Κρύψε δὲ ϖαρθενίαν ὠδῖνα κόλποις. Pind. Olym. 6. i. e. dolorem quem patiebatur ea, quæ virgo putabatur eſſe.

Παρθενισκάριον, ου, τὸ, virguncula. Gl. Vet. Dim. a ϖαρθένος.

Παρθενογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, a virgine pariente editus. Ex ϖαρθένος, & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, *curo.*

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occiſio vel immolatio. A

Παρθενοκτόνος, ου, ὁ, virginis aut virginum occiſor. Ex ϖαρθένος, & κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex ϖαρθένος, & μήτηρ.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator ſeu obſervator; Hom. Il. 11, 385. Ex ϖαρθένος, & ὀπιπεύω.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo, puſa, Ph. *Adject.* virgineus, intactus.

Παρθενόσφαγος, ου, ὁ. Hinc dat. plural. ϖαρθενοσφάγοισι ῥεέθροις, mactata virgine fluentibus rivis, apud Æſchyl. Ex ϖαρθένος, & σφάττω.

Παρθενῶν, ῶνος, ὁ, conclave virginum. A ϖαρθένος.

Παρθενωπὸς, οῦ, ὁ, qui virginea & puellari facie eſt, ipſo adſpectu ſe effeminatum oſtendens. Ex ϖαρθένος, & ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro ϖαρθένος.

Πάρθνος, metri cauſa alicubi pro ϖαρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus cithariſticus. A

Παρίαμβος, ὁ, pes, idem pyrrichio.

Παριαύοντι, dat. ſ. pr. part. act. v.

Παριαύω, juxta moror ſeu commoror, vel juxta dormio. Τῇ ϖαριαύων Τερπέσθω, Il. 9, 336.

Παριδρύω, juxta colloco ſeu ſtatuo.

Παριδεῖν, negligere. Παριδὼν τοῦ αὐτοῦ, Ariſt.

Παριέναι. præſ. inf. act. verbi ϖαρίημι.

Παριέρη, ης, ἡ, ſacerdos, fæmina initiatrix, apud Plut.

Παρίεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ϖαρίημι.

Παρίζω, f. ισω, juxta colloco, adſidere facio, (2) adſideo, juxta ſedeo; ϖαρίζομαι, adſideo. Τηλεμάχῳ δὲ ϖαριζεν, Odyſſ. 4, 311.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, Gl. V. ſino; (2) admitto; (3) ſolvo, laxo; (4) permitto, ſino; (5) frango, debilito, *quo ſenſu inpr. frequens eſt in paſſ.* ϖαρειμένος, fractus, debilitatus, *cum Gen.* qui ſe removit ab aliqua re, velut republica; (6) *in med.* ap. Plat. deprecor. ϖαρειμένος, debilitatus, Gl. Vet. Καὶ μὴ ϖαρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ἔνειδος ἐκλέψας ἐμὲ, ne admittas, Soph. Phil. 959. Τὸ σὸν δὲ θυγάτριον ϖαρῆκας αὐτῇ, tradidiſti, Ariſt. Θεσμ. 572.

Πάρινος, idem quod ϖάριος.

Πάριος, ία, ιον, Parius, qui ex inſula Paro eſt. Πάρος, *Parus,* quæ eſt inſula maris Ægei. Ab eod.

Παριππάζομαι, a latere equito.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito, obequito. Πόντον ϖαριππεύοντε, Eur. Hel. 1381. Τρεῖς δεκάδας δασπλῆτι ϖαριππεύσας ἐπὶ νώτῳ, Nonn. Paraphr. 5, 5.

Πάριππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equum adſectans, velocitate equum adſequens.

Παρισάζω, fut. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonſillæ, glandulæ faucium; (2) tonſillarum inflammationes. Ab ἰσθμὸς, *fauces.*

Πάρισος, ου, ὁ ϗ ἡ, æqualis, vel compar, ſuppar. Hinc

Παρισόω, ῶ, adæquo, æquale, par ſeu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισούμενος Δαρείῳ, Herodot.

Παριστάντα, acc. ſ. pr. part. act. v. παρίστημι.

Παρίσταντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.

Παρίστημι, παριστάω, & παριστάνω, f. στήσω, ſiſto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonſtro, doceo; (3) comparo; (4) commoveo, concito, ſtimulo, exhortor; (5) admoneo, ſubjicio, mentem injicio. Ὅπερ ἐστι μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς Θεοὺς ὑμῖν. Demoſt. pro Coron. *In præt. & aor. 2. paſſive dicitur, ſignificatque* adeſſe, opem ferre, in mentem venire, in animo eſſe, videri, placere, &c. *In med. ferè ſignificat activè, & præterea* ad deditionem compellere, expugnare, ſubigere; (2) confirmare, reficere animum. ϖαρίσταμαι, adſto, advento; ϖαρέστηκα, perfect. adſtiti, Gl. V. aor. 2. ϖαρέστην, adſtiti, a. 1. παρεστησάμην, ϖαρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, Rom. 6, 13. Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ib. 14, 10.

Παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo; παρισχναινόμενοι, macilenti, extenuati.

Παριστορέω, ϖαριστορεῖν, obiter ἱστορεῖν, ſciſcitari.

Παρίσχω, juxta habeo ſeu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρισῶς, *Adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio; (2) ſtructura orationis ex membris æqualibus. A ϖαρισόω.

Παρισωτικὸς, ὴ, ὸν, exæquans; τὸ ϖάρ. eſt ϖαρίσωσις.

Παριτὸς, adeundus. Ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν οὐκέτι μοι παριτὶ, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis 90. vide Πάρειμι.

Παρκατέλεκτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Æol.* pro παρακατελέλεκτο, a παρακαταλέγομαι.

Παρκείμενον, præſ. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, a παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* pro παρακλίνουσι, a ϖαρακλίνω.

Παρκλίνω, deflecto, detorqueo. Οἱ λυγρὰ νοεῦντες Ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, Heſiod. Ἔργ. 260.

Παρκύπτοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Æol.* & *Dor.* pro παρακύπτουσαν, a παρακύπτω.

Παρκύπτω, f. ψω, pro παρακύπτω.

Παρμέμβλωκα, *curavi,* perf. ind. act. *per Sync. Æol.* pro παραμέμβλωκα, ex παραμεμέβληκα, a παραμολέω, *curo.*

Παρμένω, maneo apud, pro παραμένω. Οὐκέτι τοι δύναμαι — ἐνθάδε παρμενέμεν, Il. 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, ſcuti genus breve Carthaginienſibus, Suid.

Παρμονάτερος, *per Sync.* pro παραμονιώτερος, durabilior. Σὺν Θεῷ γὰρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονάτερος, Pind. N. 8.

Παρνήσοιο, gen. ſ. *Ion.* & *Poët.* pro Παρνήσου.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, genus locuſtarum.

Παρὸ, *Conj.* propter quod, quoniam, quocirca.

Παροδεύω, prætereo, prætergredior; prætervehor, Ph. Παροδεύειν τὴν πόλιν. A πάροδος. Unde

Παροδικὸς, ὴ, ὸν tranſitorius. Gl. V.

Παροδικῶς, tranſeundo, Gl. V. A præc.

Παρόδιος, ία, ὁ ϗ ἡ, qui viam reſpicit, viæ propinquus.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator, Gl. Vet. profector. Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ ad viam eſt, aut in via. A παροδίτης.

Πάροδος, ου, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipſa actio adeundi, ingreſſus, introitus; (3) tranſitus; tranſitio; (4) proceſſio, in choris eſt proceſſio chori in medium, ſ. in ſcenam.

Πάροδος, ου, ὁ ϗ ἡ, juxta viam ſitus; (2) *Subſt.* ὁ viator, tranſiens. Ex iiſd.

Παροίγω, fut. ξω, parum aperio; adaperio. Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ, Ariſt. Pac. 30. πύλας, Eur. I. A. 870.

Παροιδαίνω, intumeſco, tumeo. Ἢν τὸ πᾶν παροιδαίνῃ σκέλος, *Aret.*

Παροιδίσκω, idem, *Aret.*

Πάροιθε, vel ϖάροιθεν, *Præp.* ante, coram; (2) *Adv.* ante, antea. A παρά.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A παροικέω.

Παροικέω, ῶ, juxta habito, adhabito, Gl. V. habito apud, accolo, incola ſum, peregre adveni aliquem in locum habitandi cauſſa. Παροικεῖν τῇ πόλει. Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, Luc. 24, 18. A πάροικος.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. A παροικέω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, Gloſſ. Vet. inhabitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitare facio, *inpr.* peregre adductum, παρῳκισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. paſſ.

Παροικοδομέω, juxta ædifico. Παρῳκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος, Thuc. Hinc

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adſtructum.

Πάροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. V.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, Gloſſ. Vet. Ex οἶμος. Hinc

Παροιμιάζομαι, fut. άσομαι, proverbio utor. Παροιμιάζεσθαι τὸν Θεὸν, Plato.

Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio eſt; παροιμιακὸν μετρον, eſt Anapæſticum dimetrum, quia in parœmiis quibuſdam occurrebat.

Παροιμιακῶς, per proverbium.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, parœmiarum ſeu proverbiorum ſcriptor. Ex γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex παροιμία, & λέγω.

Παροιμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, proverbialis. A παροιμία.

Πάροιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juxta ſeu prope viam eſt, vicinus, Heſ. Hinc

Παροιμόω, ῶ, a via deflecto, Heſ.

Παροινέω, ebrius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor, Gl. Vet. παροινεῖν, debacchari; παροινοῦμαι, ut πεπαρῳνημένη γυνὴ, mulier in convivio contumeliam paſſa; παροινούμενος, a temulento male acceptus; πεπαρῴνηταί σοι, debacchatus es. Ἱκανά σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A πάροινος. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria ſeu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuria ſeu contumelia a vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) ex temulentia naſcens petulantia & injuria, inſania, Gl. V. A πάροινος.

Παροινικὸς, ἡ, ὸν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παροίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vinoſus, ebrius, petulans ex temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis, Gl. V. vinolentus, vinulentus.

Παροινούμενον, acc. ſing. præſ. part. paſſ. verbi παροινέομαι.

Παροίνως, temulente, petulanter. A præc.

Παροισθέντα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. παραφέρω.

Παροιστράω, ſive παροιστρέω, œſtro immiſſo concito; ad furorem redigo; (2) œſtro immiſſo fugor & exagitor, exſtimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquiſſimus, vetuſtiſſimus, *Superl.* a πάρος, *ante.*

Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, Hom. Il. 23, 359.

Παροίχομαι, fut. παροιχήσομαι, prætereo; (2) pereo, morior. præt. part. παρῳχηκὼς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, Gl. Vet. & paſſ. παρῳχημένος, præteritum. Ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, Act. 14, 16.

Παροιχομένοισιν, dat. plur. part. præſ. med. *Ion.* & cum ν pro παροιχομένοις, a παροίχομαι.

Παροιχώκει, *præterierat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro παρῳχώκει. Ab eod.

Παροκλάζομαι, ingeniculo me, curvatis genibus ſubſido.

Παρολιγωρέω, ῶ, ſuſque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρωλίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor; Gl. V. dilabor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus uſus eſt. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, adſector.

Παρομαρτεῖ τῇξ γυναιξὶ, *Aret.*

Παρομοιάζω, f. άσω, adſimilis ſum; (2) adſimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27.

Παρομοίιος, *Poët.* pro παρόμοιος.

Παρόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſimilis, prope ſimilis. Hinc

Παρομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo.

Παρομοίως, *Adverb.* ſimiliter, non abſimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adſimilatio, figura rhetorica. A παρομοιόομαι.

Παρομολογέω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confeſſio; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præſens, quod adeſt; (2) præſens temporis conditio; (3) abſolute, cum facultas ſit, cum occaſio, ſ. copia eſſet. A πάρειμι, unde part. παρών.

Παρονειδίζω, perſtringo, reprehendo falſe.

Παρονομάζω, f. άσω, agnomino, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, agnominatio; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum guſtu vel odore refero; (2) ſubaceſco.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. v. παροξύνω.

Παροξυνθείη, 3. ſ. a. 1. opt. paſſ.

Παροξυντὴς, οῦ, ὁ, concitator, ſtimulator, irritator, Gl. V. A παροξύνω. Unde

Παροξυντικὸς, ἡ, ὸν, concitatorius, incitabilis.

Παροξυντικῶς, incitatorie, acriter.

Παροξύνω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, ſtimulo, inſtigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultimam ſyllabam colloco. Πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃ φρένα, Eur. Alc. 670. Τούτους ἐπαινῶν παρώξυνε, Xen. Cyr. 6, 12. Παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, Act. 17, 16.

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exſtimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) acceſſio morbi. Ab eodem.

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A

Παροξύτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, in penultima ſyllaba acutum tonum habens. *Vox Grammatica.*

Παροξυτόνως, *Adv.*

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπτάω, ῶ, f. ήσω, aſſo.

Παροπτέος, έα, έον, negligendus, deſpiciendus. A παρόπτομαι.

Παρόπτησις, εως, ἡ, q. d. adaſſatio, cum quid prunis torretur. A παροπτάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo, Gl. V. deſpicior. Hinc παρόψονται, f. 1. & παρῶπται, perfect. part. paſſ. apud Poll. aor. 1. paſſ. παρώφθην, part. παροφθεὶς, neglectus, faſtiditus; παροφθέντα, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, ex negligentia: proprie quem quis perperam videndo commiſit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adſpectus obliquus; (2) contemptus, deſpicientia. Ab eod. Unde

Παροραστικὸς, ἡ, ὸν, negligens, incurioſus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, tranſverſum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adſpicio ſeu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo, παροραθεὶς, deſpectus, Gl. Vet. aor. 1. part. paſſ. Παρηγγύησε δὲ παρορᾷν πρὸς τὸ σημεῖον, Xen. Cyr. 7, 1.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. paſſ. παρώργισμαι. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, Epheſ. 6, 4. Hinc

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus eſt.

Παροργισμὸς, οῦ, idem & ab eod.

Παρόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis ſitus, prope montem ſitus. Ex παρὰ, & ὄρος.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, ſ. montibus vicina, R. A πάρορος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum uſurpando, fines meos & limites tranſilio. Hinc

Παρορισμὸς, ου, ὁ, egreſſio extra fines ſuos & alieni agri uſurpatio.

Παροριστὴς, οῦ, ὁ, qui fines ſuos egreditur atque alienum agrum uſurpat.

Παρορκέω, ῶ, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παρορμάω, incito, concito, ſtimulo, inſtigo, hortor, *in med.* irruo. Δεῖ ἄλλους παρορμᾷν ἐπὶ τὰ καλὰ ϗ ἀγαθὰ ἔργα, Xen. Cyr. 8, 4.

Παρορμέω, juxta ſtationem teneo.

Παρόρμημα, το, incitamentum.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, ſtimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικὸς, ἡ, ὸν, incitans, ſtimulans.

Παρορμητικῶς, cum vi incitandi.

Πάρορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, inauſpicatus, infauſtus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρορχέομαι, οῦμαι, præterſalto, perperam ſalto.

ΠΑΡΟΣ, *Adv.* ante, antea, prius; (2) priuſquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, ſtimulo, Gl. V. aor. 1. παρώτρυνα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, Act. 13, 50.

Παρουάτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, aures pendulas habens. Τὶν δ᾽ ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγοὺς, Τρεῖς δὲ παρουατίους, ἕνα δ᾽ αἰόλον —— ἔδωκε, Cal. in Dian. 91.

Παρουλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ, & οὖλον, *gingiva.*

Πάρουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, criſpus.

Παρουρος, ὁ, cuſtos.

Παρούσας, acc. plur. part. præſ. f. g. verbi πάρειμι, *adſum.*

Παρουσία, ας, ἡ, præſentia; (2) adventus. A πάρειμι.

Παρουσιάζω, præſens ſum, appropinquo.

Παροῦσιν, dat. pl. præſ. part. cum ν.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur ſc. A

Παροχετεύω, per canales alio derivo, perverſis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo. Ταῦτ᾽ οὖν παρωχέτευσας εὖ, κοὐδὲν λέγων, Eur. Bac. 479. Παροχετεύεται ἀπὸ τῆς πλευρῆς πύος, *Aret.*

Παροχεύω, alterius feminam præter meam appeto; παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροχεύονται δέ ποτε ϗ τῶν τοὺς ἄῤῥενας ἐχουσῶν τινες, Ariſt. Hiſt. An. 9, 7.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præterveho, tranſveho; (2) juxta alterum veho; παροχέομαι, οῦμαι, vehor a latere; in vehiculo vel curru aſſideo. Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας, Xen. Cyr. 8, 23.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio, præſtatio, ſalarium, *it.* largitio, ut congiarium, &c. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo. Ex παρὰ, & ὄχλος.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte tranſmoveo; (2) tranſmoveo, transfero.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor (2) qui peregrinis ſalem & ligna præbebat; (3) qui a latere alicujus vehitur, ſeu in curru alteri adſidet. A παρέχω, vel παρὰ, & ὄχος.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opſonio veſcor. Hinc

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem veſcimur, opſonium.

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem, Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ου, το, opſonium frugale. A

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opſonia apponuntur, patina; παροψίδες, lances, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄψον.

Παροψωνέω, clam opſonia coëmo. Αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ ϗ προτοῦ, Ariſt. Conc. 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opſonium, clam e foro comparatum & coëmptum, & opſonium, cibus delicatior, *ſimpl.*

Παρπεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Sync.* & *Ion.* pro παραπιθεῖν, a παραπείθω.

Παρπεπιθὼν, qui perſuaſit, induxit, pellexit, pl. παρπεπιθόντες, qui perſuaſerunt, &c.

Παρποδιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ante pedes, præſens, imminens. Φόνου παρποδίου νεφέλαν, Pind. N. 9. Ex ποῦς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν, & ῥῆσις. Hinc

Παῤῥησιάζομαι, fut. άσομαι, libere & ingenue planeque dico; (2) palam & libere ago, Gl. Vet. fiducialiter ago. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, Act. 19, 8. Πάνθ᾽ ἁπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαῤῥησίασμαι, Dem. Phil. 1.

Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, Gl. V. licentiosus. A pr. Hinc

Παῤῥησιαστικὸς, ή, όν, idem. Gl. V.

Παῤῥησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo, Gl. V. licenter.

Παρστὰς, adstans, ϖαρσταίη, adstet, apud Hom. pro ϖαραστὰς, ϖαρασταίη, Il. 10, 157, & 20, 121. A ϖαρίστημι.

Παρτιθέτω, 3. s. præs. imper. act. *Æol.* pro ϖαρατιθέτω, a παρατίθημι.

Παρτιθέω, ῶ, unde ϖαρτιθεῖ, apponit, apud Hom. pro παρατιθεῖ, ϖαρατίθησι, Odyss. 1. 192. A verbo inus. ϖαρατιθέω.

Παρυγραίνω, leviter humecto.

Πάρυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, leviter humidus ; (2) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex ϖαρὰ, & ὕδωρ.

Πάρυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iisdem.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, sc. χορδὴ, subprincipalis chorda. A παρύπατος, secundus a summo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *inpr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A pr.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.

Παρυφαίνω, attexo, p. pass. ϖαρυφασμένος, attextus. Ὑπὸ δὲ τῶν ϖαρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται, Xen.

Παρυφαντον, intertextum, Gl. V. A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ seu textili attextum est, Gl. Vet. prætexta, præclavium, præclava. A ϖαρυφάω. Hinc

Παρυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prætextatus.

Πάρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Παρυφίσταμαι, una subsisto vel exsisto, una sum in natura rerum ; (2) significor, demonstror, repræsentor.

Παρφάμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro ϖαραφάναι, a ϖαράφημι, Pind. Ol. 7.

Παρφάμενος, male suadens. A ϖαράφημι.

Παρφασια, ας, ἡ, consilium pro ϖαραφασία, vel ϖαραιφασία, Suic.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio qua quis decipitur, blandiloquentia, v. ϖαραίφασις, ϖαράφασις. Ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν ϗ πάλαι, Pind, Nem. 8.

Παρφέρομαι, pro ϖαραφέρομαι.

Πάρφυκτος, *Æol.* pro ϖαράφυκτος.

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex ϖαρὰ, & ἀείδω.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab ᾠδή.

Παρῳδία, ας, ἡ, cum alterius poëtæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

Παρωδικὸς, ή, όν, per parodiam factus.

Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.

Παρωθεύω idem quod seq.

Παρωθέω, ῶ, f. ώσω, & ωθήσω, expello, ejicio, expello, rejicio, adspernor, negligo ; ϖαρωθοῦμαι, exturbo, Gl. V. aor. 1. inf. ϖαρώσασθαι, ejicere. Παρώσας ϗ δάμαρτα ϗ τέκνα, Lyc. 1263. ξένους, Eur. Herac. 238.

Παρωκεάνιοι, ων, οἱ, oceani acolæ.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis ; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παρωκεανιτικὸς, ή, όν, oceani accola, maritimus.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρῴκησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ϖαροικέω.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. v. ϖαροικίζω.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. pass. v. ϖαροικοδομέω.

Παρωλένιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis & ulnis. Ab ὠλένη.

Παρώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, adæquatus, fere æqualis. Ab ὁμαλός.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale. Ab ὦμος.

Παρὼν, præsens, Ph. neutr. ϖαρὸν, præsens, instans, Gl. V. A ϖάρειμι.

Παρωνομασία, ἡ, id quod ϖαρονομασία.

Παρωνυμέω, verbum ex alio duco, s. formo ; (2) cognomen do.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, v. ϖαρώνυμος.

Παρωνυμιάζω, seu ϖαρωνυμίζω, f. σω, denomino, ab verbo alio, ut ξύλινον a ξύλῳ. A ϖαρωνυμία.

Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A

Παρωνύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatione similis. A παρωνυμία.

Παρώνυμον, ου, ὁ ϗ ἡ, adnomen, prænomen, Ph. Ex ϖαρὰ, & ὄνομα. Unde

Παρώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens. Gl. Vet. ϖαρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρεῖος est ϖαρώνυμον τῆς ἀνδρείας.

Παρωνύμως, *Adv.* denominative.

Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia ; (2) nomen herbæ. Ab ὄνυξ.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Πάρωος, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem habens inter cinereum & rufum medium.

Παρωπίαι, oculorum minores anguli versus tempora. Ex ϖαρὰ, & ὤψ. Unde

Παρώπιον, ου, τὸ, quod oculis equorum circumponitur, oculare equorum.

Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Παρῶπτο, 3. s. plusq. ind. pass. v. ϖαρόπτομαι.

Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum ; (2) montana regio. A

Παρώρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab ὄρειος.

Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens ; (2) ad montem positus. A παρώρειος.

Παρωρμημένως, iracunde, vehementer. A ϖαρορμάομαι.

Πάρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, intempestivus ; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex ϖαρὰ, & ὥρα.

Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, Poll. ora tecti. Ab ὄροφος.

Παρώτιον, ου, τὸ, ornamentum aurium ; (2) alter oculi angulus ad aures spectans. Ex ϖαρὰ, & οὖς, *auris.* Unde

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus ; ϖαρωτίδες, strumæ, Gl. Vet.

Παρώτρυνα, aor. 1. ind. act. v. ϖαροτρύνω.

Παρῴχηκα, perf. ind. act. v. ϖαροίχομαι.

Παρῳχημένος, scil. χρόνος, & ϖαρῳχηκὼς, præteritum.

Πάρωχρος, ον, subpallidus.

ΠΑ͂Σ, ϖᾶσα, ϖᾶν, omnis ; (2) quivis, quilibet ; (3) totus, universus ; (4) *cum additur numeris,* ipse omnino admodum ; (5) *dicitur & de maxima parte,* plerique, reliqui omnes ; (6) de rebus varii generis ; (7) τὸ ϖᾶν, summa rerum, *philosophis* universum ; *interdum Adv.* omni ex parte, omnino ; (8) ἐκπαντὸς, sc. τρόπου, quovis modo ; (9) τὰ ϖάντα dicitur alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur ; (10) εἰς ϖάντα, pro ϖάντως ; (11) in. N. T. summus, maximus, ϖᾶσα χαρὰ summum gaudium. Οἱ δ' ἐννέα ϖάντες ἀνέσταν, Hom. Il. 7, 161. Non pauciores quam novem. Δυοκαίδεκα ϖάντας ἀρίστους, 10, 560. Conf. 18, 470.

Πασᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ϖασῶν.

Πάσασθαι, aor. 1. infin. med. v. ϖάομαι.

Πασίγνωστος, ον, manifestus, clarus.

Πασιμέλουσα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex ϖᾶς, & μέλει, *curæ est.*

Πασιφαὴς, ὲς, idem quod

Πασιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, omnibus apparens. Ex ϖᾶς, & φαίνομαι.

Πασσαλευτὸς, ή, όν, adfixus. A

Πασσαλεύω, seu ϖατταλεύω, f. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεοῖσιν αὐτὰ πασσαλεῦσαι πρὸς δόμοις, Eurip. Rhes. 180. Πασσαλεύσῃ κρᾶτα τριγλύφοις τόδε λέοντος, id. Bac. 1215. A ϖάσσαλος.

Πασσαλίσκος, ου, ἡ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. a

Πάσσαλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, Ph. palus. Ἀπὸ ϖασσάλου ἀγκύλα τόξα Ἥματι τῷ ἑλόμην, Hom. Il. 5, 209. A πήσσω.

Πασσάμενοι, nom. plur. aor. 1. part. med. *Poët.* pro ϖασάμενοι, a ϖάομαι. Πασσάμενος ἐπίτασσε. Theocrit, 15, 90.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, idem quod ϖασσαλίσκος.

Πάσσε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπασσε, a ϖάσσω.

Πάσσομαι, comedo. A ϖάω.

Πασσυδὶ, *Adv.* omni impetu, funditus, omnino. Ex ϖᾶς, & σεύομαι, *moveor.*

Πασσυδὶν, *Adv.* idem & ex iisd.

Πασσυρεὶ, idem, sed malæ notæ vox, *Ern.*

ΠΑ´ΣΣΩ, vel ϖάττω, fut. άσω, inspergo, conspergo ; (2) spargo ; (3) superinjicio ; (4) variego, varie distinguo. Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι, Soph. Antig. 207. Ἀδίκως χρήματα ϖασσάμενος, adeptus, Epigr.

Πάσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, crassior, spissior, densior, Comp. a παχύς.

Παστὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum ; (2) porticus, atrium ; (3) anta. A πάσσω.

Παστὴ, ῆς, ἡ, jusculum farina mixtum seu conspersum. Ab eod.

Παστὸν, οῦ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

Παστὸς, ή, όν, conspersus ; (2) thalamus, Gl. V. s. ædicula portatilis in qua simulacrum Dei vel Deæ ; obtentus, coronatio, thalamus ; & ϖαστὸν, salsum, id. Ab eod.

Παστοφορεῖον, vel παστοφόριον, ου, τὸ, pastophorium, ædicula Dei vel Deæ portatilis ; (2) thalamus, in quo habitat æditus, sacerdos ; (3) atrium templi. A ϖαστὸν, & φέρω.

Παστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æditus, ædiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑ´ΣΧΑ, τὸ, pasca, transitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, pascha celebro, Suic. A ϖάσχα.

Πασχαλικὸς, ή, όν, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ. paschalis, ad pascha pertinens, Suic. Ab eod.

Πασχέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πάσχειν.

Πασχητιασμὸς, οῦ, ὁ, ipsa appetitio coitus nefandi ; turpis in Venerem pruritus & titillatio. A

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν sive obscœna pati ; πασχητιῶν, pathicus, Gl. Vet. A πάσχω.

Πάσχοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v.

ΠΑ´ΣΧΩ, patior ; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem ; (3) accidit mihi quid ; (4) εὖ πάσχειν, beneficio affici, κακῶς π. incommodo, injuria affici ; (5) *Att.* facio, f. πείσομαι ; p. med. ϖέπονθα ; a. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. passus. Ἀλλ' οἷα χρὴ ϖαθεῖν με πρὸς ἔτι, pati ab, Soph. Phil. 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένην πεπόνθατε, ita affecti estis erga, Æsch. *Att.* τί παθὼν, quare.

Παταγέω, strepo, strepito, fragorem edo, obstrido, perstrepo. Ῥήγνυνται ϗ παταγοῦσιν, Arist. Nub. 337. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ή, όν, strepitans, turbulentum sonum edens, Suic. Ab eod.

Παταγοδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fragorem edens inter currendum. Ex πάταγος, & δρόμος.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑ´ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Patæci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A πετάω.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina. Dim.

Πατάξαι, aor. 1. inf. act. verbi

ΠΑΤΑ´ΣΣΩ, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito ; (2) percutio, pulso, ferio ; πεπαταγμένος, p. part. percussus. Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, Arist. Ran. 38. Ἐξαίφνης πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε, ibid.

54. Πρὸς κίονα νῶτον πατάξας, Eur. Her. fur. 1010. Πολυνείκην δορὶ, idem, Ph. 1472.

Πατέεσθαι, præſ. inf. med. verbi πατέομαι.

Πατέλλα, patina, Gl. V. Hinc

Πατέλλιον, ȣ, τὸ, patella, parva patina, Dim.

Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα, & χαίρω.

Πατέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. Dor. pro πατέȣσι, a πατέω.

Πάτερ, pater, voc. ſing. a πατὴρ, pater.

Πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, ſeu appello. Παῦσαι, ϗ μὴ πατέριζε, Ariſt. Veſp. 650. A πατήρ.

Πατέριον, ȣ, τὸ, paterculus, Dim. ab eod.

ΠΑΤΕ΄Ω, ῶ, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumelia adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verſo manu; (4) πατέομαι, comedo, Ion. ap. Herodot. Οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æſopum triviſti, vel legiſti, de indocto, Ariſt. Av. 477. Πατήσει χῶρον Σκύθην, Lyc. 200.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo, qui proteritur & opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗ΄Ρ, έρος, & per Sync. πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατήσαις, a. 1. part. Æol. pro πατήσας, a πατέω.

Πατησμὸς, ȣ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ȣ, τὸ, torcular, Gl. V. A πατέω.

Πατητὴς, ȣ, ὁ, calcator, Gl. V. Ab eod.

Πατητὸς, ὴ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ȣ, ὁ, calcata ſeu trita via, Gl. V. pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, ſordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατήρ.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum ſtrenuitas & fortitudo. Ex πατὴρ, & ἀγαθος.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφȣς.

Πατράδελφος, ȣ, ὁ, patris frater, patruus.

Πατραλοίας, & πατραλῴας, ȣ, ὁ, patris percuſſor, parricida. Ex πατρὸς, & ἀλοιάω.

Πάτρη, ης, ἡ, Ion. pro πάτρα.

Πάτρηθεν, Adv. e patria. A πάτρη.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατήρ.

Πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ȣ, τὸ, patriarchæ domus. A

Πατριάρχης, ȣ, ὁ, patriarcha, autor generis. Ex πατριὰ, & ἄρχων.

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod.

Πατριαρχικὸς, ὴ, ὸν, ad patriarchas pertinens. Ab eod.

Πατρίδιον, ȣ, τὸ, paterculus, Dim. a πατήρ.

Πατρικὸς, ὴ, ὸν, paternus, patrius. A πατήρ.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A πατρικός.

Πατρικῶς, Adv. paterne, more patris; (2) adfectu paterno, paterna benevolentia.

Πάτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patrius, a patre, vel a patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, inſtituta majorum. Ab eod.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod. Hinc

Πατρίως, more majorum.

Πατριώτης, ȣ, ἡ, popularis, conterraneus.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea.

Πατριωτικὸς, ὴ, ὸν, ad tribules, vel patriotas pertinens. A præc.

Πατρογενὴς, ὲς, Θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. A γένος.

Πατροδώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre donatus, vel datus.

Πατρόθεν, Adv. a patre, de nomine patris. A πατήρ.

Πατροκασίγνητος, ȣ, ὁ, patris frater, patruus. Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτȣς ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν Οὐρανίδας, Heſ. Th. 501.

Πατροκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre motus.

Πατροκτονέω, ῶ, parricida ſum.

Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. A

Πατροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κτείνω.

Πατρόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre interfectus.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus paternus.

Πατρονομέομαι, ȣ̃μαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ, & νόμος, lex.

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἐπιτροπὴ, gubernatio, paterna. A

Πατρονόμος, ȣ, ὁ, qui tamquam pater res adminiſtrat; (2) nomen magiſtratus apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ, & νέμω.

Πατροπαράδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a patre traditus; (2) a majoribus traditus. A πατὴρ, & παραδίδωμι, trado.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατρορραίστης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parricida. A ῥαίω.

Πατροστερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, patre privatus, orbus, R. Ex πατὴρ, & στερέω, privo.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατήρ.

Πατροτύπτης, ȣ, ὁ, patrem verberans. Ex πατὴρ, & τύπτω.

Πατροῦχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patris bona habens ſeu poſſidens. Ex πατὴρ, & ἔχω.

Πατροφονεὺς, έως, Poet. ῆος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patris interfector.

Πατροφόντης, ȣ, ὁ, patris interfector. Ex φονέω.

Πατρυιὸς, ȣ̃, ὁ, vitricus. A πατήρ.

Πατρῴζω, f. ῴσω, patriſſo, patris mores imitor. A πατρῷος.

Πατρωΐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, patrius; (2) avitus. A πατήρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. V. Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνεύω, patrocinor, Gl. V. A πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικὸς, ὴ, ὸν, a patre denominatus.

Πατρωνυμικῶς, Adv. patronymice.

Πατρωνύμιος, ον, paternus, a patre cognatus.

Πατρῷος, ῴα, ῷον, paternus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι Θεοὶ, penates, Ph. Dii patrii. A πατήρ.

Πατρωὸς, ȣ̃, ὁ, vitricus. A πατήρ.

Πατρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Πατταλεύω, clavo, paxillo figo. A

Πάτταλος, palus, paxillus, Gl. V.

Παύετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. παύω, ceſſo.

Παύθην, a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐπαύθην.

Παῦλα, ης, ἡ, ceſſatio, quies, finis; (2) clauſula. A παύομαι, ceſſo.

Παῦλος, ȣ, ὁ, Paulus.

Παύομαι, deſino, ceſſo; f. παύσομαι, deſinam, p. πέπαυμαι, πέπαυται, deſiit; imperat. πέπαυσο, deſine. a. 1. inf. παύσασθαι, deſinere. A παύω.

Παυροεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος, & ἔπος.

Παυρίδιον, Adv. pauxillum. A παῦρος.

Παῦρος, ȣ, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παῦσαι, ceſſaſſe, a. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ventos ſedans ſeu placans. Ex παυσις, & ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. ſ. a. 1. imper. act. v. παύω.

Παύσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. Æol. pro παύσαι.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiſtrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις, & κάπτω, edo.

Παυσίλυπος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, mærorem ſedans. Ex παῦσις, & λύπη, mæror.

Παυσινύσταλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a labore recreans.

Παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. Ph. interdictum. A παύομαι, ceſſo.

Παυσώμεσθα, 1. pl. 1. conj. med. Dor. pro παυσώμεθα.

Παυστέα, compeſcenda, Ph. A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſedator, qui finem imponit. Soph. El. 304. Ab eod. Hinc

Παυστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. Παυστήριος ὕπνος, Nic. Th. 746. idem quod

Παυστικὸς, ὴ, ὸν, vim ſedandi habens. A παύω.

Παυσωδύνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dolorem ſedans. Ex παύω, & ὀδύνη, dolor.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, requies, ſedatio. A παῦσις.

ΠΑΥ΄Ω, fut. αύσω, finem impono, finio, ceſſare ſeu deſiſtere facio; (2) reprimo, coerceo, ſedo; παύομαι, quieſco. Παύειν τινὰ τοιαύτην γνώμην ἔχοντα, coërcere. Ἵν' ἐπαμυνόμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, prohibeam, Ariſtoph. Plut. 724. Σὲ θράσȣς, id. Eq. 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ' ὅπως σε παύσομεν, extinguere, Soph. El. 798. Παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ, libera, ibid. 993. Παύετε θρῆνον, παῖδες, id. Oed. Col. 1754. Παύσομαί σ' αἰνῶν, Eur. Or. 1150. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἰζυρȣ̃ πολέμοιο, Hom. Il. 3, 112.

Πάφλαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐπάφλαζε, a

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æſtuo. Καὶ κραδίην πάφλαζεν ἀνικήτȣ πυρὸς ὁρμῇ, Muſ. 1, 91. Ἅδȣ τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ κρατῆρος, Lyc. 197. A φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui ſyllabas, imprimis vocales in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio, æſtas; (2) ſtrepitus, quem æſtuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχετος, pro παχύτερος, craſſior, Od. 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, Hipp.

Παχθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. Dor. pro πηχθῇ, a πήγνυμι.

ΠΑ΄ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, ſtiria, glacies, Ph. Unde

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus.

Παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu conſtringo, conglacio, congelo, Heſiod. Ἔργ. 358.

Παχνόομαι, ȣ̃μαι, gelor. aor. 1. ἐπαχνώθην. Τȣ̃ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνȣ̃ται, Hom. Il. 17, 111.

Παχνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pruinoſus, glacialis.

Πάχος, εος, τὸ, craſſities, craſſitudo. A παχύς.

Παχύαιμος, ον, craſſum ſanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſos habens digitos.

Παχυδερμέω, ῶ, occaleſco; παχυδερμεῖ, obcallet, Ph.

Παχυδερμία, ἡ, cutis craſſities.

Παχύδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſam pellem ſeu cutem habens; (2) fatuus ſeu ſtupidus. Ex παχὺς, & δέρμα, pellis.

Παχύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui craſſos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſo adſurgens calamo ſeu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, ſtolidus, Gl. Vet. Ex παχὺς, & καρδία.

Παχύκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui craſſo ſeu denſo caule eſt.

Παχύκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui ſunt pingues ſuræ. A κνήμη.

Παχυλὸς, ὴ, ὸν, craſſus. A παχύς.

Παχυλῶς, Adv. craſſe, craſſa Minerva.

Παχυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, craſſus. A μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craſſitudo. Ex iiſd.

Παχυμερῶς, Adv. craſſe, craſſa Minerva; παχυμερέστερον, rudius, craſſius, craſſiore Minerva. A παχυμερής.

Παχυνευρέω, ῶ, craſſos habeo nervos.

Παχύνοος, contr. παχύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtupida mente ſeu craſſo ingenio præditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condenſatio. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ὴ, ὸν, vim habens reddendi craſſum. A

Παχύνω, f. υνῶ, craſſum reddo, obeſum reddo, Gl. V. craſſo, pinguefacio; παχύνομαι, pingueſco, Gl. V. Παχύνειν αὐτȣς ϗ θεραπεύειν, Plato. Αἰεὶ δὲ σκιαρῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσι, Dion. Περ. 35. A παχύς.

Πάχυριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, qui naſum habet craſſum. Ex παχὺς, & ῥίν.

Παχύραβδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, craſſas habens virgas.

Παχύρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui craſſa eſt radix. Ex ῥίζα.

Παχύρυγχος, craſſum habens roſtrum.

ΠΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, craſſus, ſpiſſus, denſus; (2) craſſus, i. e. pinguis, obeſus; (3) ſtupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, *de veſte & ſupellectili*; (5) opulentulus, dives.

Παχυσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui crura craſſa habet. Ex παχὺς, & σκελὸς, *crus*.

Παχυσμὸς, οῦ, ὁ, craſſitudo; (2) virilis & florentis ætatis robur, Suic. A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, craſſo ore loquor, craſſe pronuncio.

Παχυστομία, ας, ἡ, os craſſum ſeu craſſa pronunciatio. A

Παχύστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſo ore eſt; (2) qui craſſe loquitur. A στόμα.

Παχύτερος, craſſior, παχύτατος, craſſiſſimus, pinguiſſimus. A παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, craſſitudo, craſſities, corpulentia, obeſitas, pinguedo. A παχύς.

Παχύτριχες, qui craſſis ſunt pilis, pl. a παχύθριξ. Unde

Παχύτριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſis eſt pilis.

Παχύφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſo eſt cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui craſſa eſt mente, ſtupidus. A φρὴν.

Παχύφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui craſſo eſt folio.

Παχύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui craſſa ſunt labra, labeo.

Παχύχυμος, & παχύχυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, craſſum ſuccum habens.

ΠΑ'Ω, vel potius πάομαι, fut. άσομαι, poſſideo, paro, adquiro; (2) guſto, veſcor (ſed id potius eſt πάσομαι, *Ern.*) Ὅστις πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον φίλων ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι, Odyſſ. 9, 93.

Παώτης, ου, ὁ, propinquus. Vox Laconica.

Πέδα, *Æol.* idem quod μετὰ, in compoſ. *Dor.* Hinc πεδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, Æſchyl. Choëph. 587. Πέδαορος pro μετέωρος. Πεδήοροι, pro μετήοροι, Nic.

Πεδάασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδα, a πεδάω.

Πεδαίρω, e ſolo in ſublime effero, vel eveho. Ex πέδον, & αἴρω, *tollo*.

Πεδάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, reprehenſus e fuga a perſequentibus, Heſ. Ex πέδα, & ἀγρέω.

Πεδαμειβέμεναι, præſ. inf. act. *Æol. & Dor.* pro μεταμείβειν, a μεταμείβω.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto; Pind. πεδάμειψαν, aor. 1. plur. Ἐσθλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ, Ol. 12, 18. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, humilis, a terra ſeu ſolo vix adſurgens, parvus, Nic. 817. A πέδον.

Πεδάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro μετάρσιος, ſublimis. A πεδαίρω.

Πεδᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, a πεδάω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, ſtultus, Pind. Pyth. 8. Ex πέδη, & φρὴν.

Πεδάω, ῶ, futur. ήσω, compedibus adſtringo, compedio, illigo, irretio. Ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε, Pind. Nem. 5, 49. A πέδη.

Πεδεινὸς, ἡ, ὸν, campeſtris, planus. A πέδον.

Πεδέρχεσθαι, *poſt accedere*, pr. infin. med. *Æol.* pro μετέρχεσθαι, a μετέρχομαι.

Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, ex Pind. N. 7. pro μετέρχεται, ſequitur, inſequitur, ſubit, venit. Ἀλλὰ πέριξ ἁπαλῷ στόματός σε πεδέρχομαι, amplector, Theoc. 29, ult.

Πεδέω, præpedio, vincio, Gl. Vet. A

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήορος, idem quod πεδάρσιος, Nic.

Πεδήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, talaris, Gl. V. A πέδον, & ἄρω, *apto*.

Πέδησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a πεδάω. Unde

Πεδήτης, ου, ὁ, pedibus adſtrictus, vinctus.

Πεδήτης, ου, ὁ, ligator, qui compedibus adſtringit. Ab eod.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campeſtribus moratur. A πεδίον.

Πεδιακὸς, ἡ, ὸν, campeſtris. Ab eod.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities, Ph. campania, *Ern.*

Πεδιάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, campeſtris. A πεδιάς.

Πεδιάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.

Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare, Ph.

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, campeſtris, planus. A πεδίον.

Πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; (2) pars ſuperior pedis, cui ſubjacent digiti. A πέδον.

Πεδίονδε, *Adv.* in campum. A πεδίον.

Πεδιόνομος, ὁ καὶ ἡ, cui nemora & campi ſunt adſignati; (2) qui in campis paſcitur, paganus. Ex πεδίον, & νέμω.

Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis ſtrepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex π. ὅπλα, & κτύπος.

Πεδοβάμων, ὁ καὶ ἡ, reptilis, terra incedens, *opp.* volatilis. A βαίνω.

Πεδόεις, όεσσα, όεν, ſolo adhærens, ſimilis. A πέδον.

Πεδόθεν, ex ſolo, ſeu e terra. Ab eod.

Πεδοῖ, in ſolum, in terram. Ab eod.

Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, Heſ. ex Æſchylo.

Πεδοκοίτης, ου, ὁ, humi jacens, humi lectum habens, Suic. Ex πέδον, & κοίτη, *lectus*.

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, ſolum, terra, humus.

Πέδονδε, *Adv.* in ſolum, in terram, per campum. A πέδον.

Πεδοσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ſolo vel in terra defoſſus. Ῥῆξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κενεώνων, Nonn. P. 4, 6. Ex πέδον, & σκάπτω.

Πεδοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolum ſeu terram calcans, pedeſtris; (2) humi ſtratus. Ex πέδον, & στείχω.

Πεδοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ſolo ſeu in terra nutritus, Nonn. P. 4, 12. A τρέφομαι.

Πέδων, ωνος, ὁ, ſervus compedibus adſtrictus. A πέδη.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in veſtimento, inſtita, quæ extremam veſtis oram ambit & ornat. Ph. limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, litus, &c. Hom. Il. 24, 272.

Πεζακοντιστὴς, οῦ, ὁ, pedes jaculator. A πεζὸς.

Πέζαρχος, ου, ὁ, peditum præfectus. Ex πεζὸς, & ἀρχή.

Πεζέταιροι, & πεζέτεροι, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis.

Πεζέμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui negotiationem tractat terreſtrem. Ex πεζὸς.

Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. V.

Πεζευτικὸς, ἡ, ὸν, qui pedibus iter facere poteſt; (2) greſſilis. A

Πεζεύω, fut. εύσω, pedibus iter facio, pedes ſum, gradior, Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζεύειν, Act. 20, 13. A πεζός.

Πεζῆ, *Adv.* pedeſtri aut terreſtri itinere, terra; (2) terreſtri prælio. Ab eod.

Πεζικὸς, ἡ, ὸν, pedeſtris. Hinc τὸ πεζικὸν, οῦ, peditatus, exercitus terreſtris.

Πεζίτης, ου, ὁ, pedes, pedeſtris. A πεζός.

Πεζοβόας, ου, ὁ, pedes, qui pedeſtrem pugnam committit. Ex πεζὸς, & βοή.

Πεζογραφέω, ῶ, pedeſtri oratione ſcribo. A

Πεζογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. pedeſtris orationis ſcriptor, qui aliquid oratione ſoluta ſcribit. Ex πεζὸς, & γράφω.

Πεζοθηρία, ἡ, venatio animalium terreſtrium. A θήρη.

Πεζοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad πεζοθηρίαν pertinens.

Πεζολεκτέω, oratione proſaica utor. A λέγω.

Πεζολογέω, idem. A

Πεζολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, hiſtoricus, qui oratione ſoluta utitur.

Πεζομάχαν, acc. ſ. *Dor.* pro πεζομάχην.

Πεζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedeſtrem committo. Ἐπεζομάχουν τοῖς ἱππεῦσι, Ap. A πεζομάχος.

Πεζομάχης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pedeſtri prælio pugnat. Ab eod.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedeſtris ſeu terreſtris. Ab eod.

Πεζομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pedeſtri prælio certat. Ex πεζὸς, & μάχομαι.

Πεζονομικὸς, ἡ, ὸν, peritus paſcendorum animalium pedeſtrium; πεζονομικὴ, ars paſcendi animalia. Ex πεζὸς, & νέμω.

Πεζοπορέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, ſeu iter facio. A

Πεζοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πεζὸς, & πόρος, *meatus*.

Πεζὸς, οῦ, ὁ, pedes, pedeſtris, Ph. πεζὸς λόγος, pedeſtris oratio, proſa oratio, proſa, Gl. V. A πέζα.

Πεζοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, limbifer, fimbriatus. A πέζα, & φέρω.

Πεζῶς, pedeſtri oratione. A πεζός.

Πειθανάγκη, ης, ἡ, perſuaſio cum neceſſitate conjuncta. Ex πείθω, & ἀνάγκη.

Πειθαναλογία, ας, ἡ, ſubtilitas verborum, verborum ſuavitas, Ph. A πειθανός, & λόγος.

Πειθανὸς, ἡ, ὸν, lepidus, veriſimilis, ſuadibilis, Gl. V. A πείθω.

Πειθάνωρ, ὁ καὶ ἡ, obediens. A πείθω.

Πειθαρχέω, ῶ, fut. ήσω, pareo, obedio, obſequor, morem gero. Τί δ᾽ οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; Ariſt. Conc. 759. Ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι, Eur. Iph. in Au. 1145. Ex πείθω, & ἀρχή.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obſequium. Ex iiſd. Hinc

Πειθαρχικὸς, ἡ, ὸν, qui facile paret, promptus ad parendum.

Πείθαρχος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Πειθέμεναι, præſ. infin. act. *Dor.* pro πειθεῖν.

Πείθεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro πείθου.

Πειθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, morigerus, obſequens; (2) fidelis, credens. A πείθω.

Πειθήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, morigerus, obſequens, Ph. obtemperans, obſequens. Ex πείθομαι, & ἡνία, *frænum*.

Πειθηνίως, *Adv.* obediendo, prompto obſequio.

Πειθόντο, 3. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πειθὸς, pro πειθανός, perſuaſorius. A πειθώ.

Πείθου, 2. ſing. præſ. imper. a πείθω.

Πειθοῦς, gen. ſ. *contr.* pro πειθόος, a πειθώ.

ΠΕΙ'ΘΩ, fut. πείσω, p. πέπεικα, perſuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, ſuadeo, perſuadere conor, doceo; (2) compoſitionem facio, placo aliquem, *impr.* concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; *unde & pro* corrumpo *dicitur*; πείθομαι, pareo, obedio, Gl. Vet. item credo. Οὐ γάρ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος ἔπεισεν, Soph. Phil. 891. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; de his creditis? Ariſt. Θεσμ. 599. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69, magiſtratibus parebo. Πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, Act. 28, 23.

Πειθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, ſuada, ſuadela, perſuadendi vis; (2) oratio ad perſuadendum compoſita; inſtitutum & conſilium perſuadendi; (3) perſuaſio; (4) obſequium, obedientia. A πείθω.

Πειθώμεσθα, 1. pl. pr. conj. paſſ. *Dor.* pro πειθώμεθα, a πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, f. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo. Ὄϊς πείκειν, Heſiod. Ἡμ. 11.

ΠΕΙ'ΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) eſuritio.

Πεινᾷ, 3. ſ. præſ. ind. act. v. πεινάω.

Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui famem ſentit. Ἀλλ᾽ ὅτε λαῷ Πειναλέῳ κέρος ἴσχε πολυφλοίσβοιο τραπέζης, Nonn. P. 6, 12. A πεῖνα.

Πεινᾶντι, dat. ſing. præſ. part. act. *Dor.* pro πεινῶντι, ex πεινάοντι, a πεινάω.

Πεινάσαι, eſuriiſſe, a. 1. infinit. act.

Πειναστικὸς

Πειναττικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πειναλέος.

Πεινάω, ῶ, fut. άσω, eſurio, fame premor; (2) appeto, deſidero, inf. πεινῆν, *Dor.* pro πεινᾶν. Τὸ μὴ πεινῆν κάλλιον τοῦ φαγεῖν, Luc. Πεινῆν συμμάχων, Xen. χρημάτων, id. A πεῖνα.

Πεινέω, *Ion.* pro πεινῶ, idem & ab eod.

Πείνη, ης, ἡ, eſuries, fames, Gl. V.

Πεινῆν, *eſurire*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πεινᾶν, ex πεινάειν, a πεινάω.

Πείνημι, eſurio. A πεινάω.

Πεινητικὸς, ἡ, ὸν, famem ſentire ſolitus, vel famem excitans. Ab eod.

Πεινῶντες, nom. pl. pr. part. act. *contr.* pro πεινάοντες, a πεινάω.

ΠΕΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia, Ph. (2) conatus, periculum; (3) appellatio de ſtupro aut alio turpi facinore; (4) ſenſus alicujus rei, uſus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.

ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, cuſpis vel acies gladii. Τὴν πειρὰν επεσείετο, Appian. B. Mithridat.

Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captioſe tento, tento ſolicitando ad aliquod ſcelus, *inpr.* ſtuprum; πειράζομαι, tentor, ad ſcelus aliquod ſolicitor. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες, Heb. 3, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. 16. 7. Πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, Marc. 1, 13. A πεῖρα.

Πειραθείη, 3. ſing. aor. 1. optat. paſſ. verbi πειράω.

Πειραιεὺς, Piræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως, Πειραιῶς, Acc. Πειραιᾶ.

Πειραιὸν, τὸ, idem.

Πειραϊκὸς, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.

Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω.

Πειραίνω, finio, necto, aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. Καὶ πεπείρανται τάδε, confecta ſunt, Soph. Trach. 590. Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες, Odyſſ. 22, 175. A περαίνω.

Πείραντα, acc. ſ. aor. 1. part. act. v. πείρω.

Πεῖραρ, ſive πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. v. πειράζω.

Πειρασθῆναι, *tentatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Πειρασθῇς, *tenteris*, 2. ſ. aor. 1. conj. paſſ.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, ſolicitatio; (2) conatus. A πειράω.

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.

Πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde

Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.

Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

Πειρατέον, & πειρατέα, tentandum. A πειράω.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, populor, vaſto, prædor. A πειρατής.

Πειρατηρία, ας, ἡ, *Ion.* πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.

Πειρατήριον, ου, τὸ, ſedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατής.

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.

Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, ad piratas ſeu prædones marinos pertinens. A πειρατής.

Πειράτω, 3. ſ. pr. imper. act. pro πειραέτω, a

Πειράω, ῶ, f. άσω, & *Ion.* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de ſtupro interpello, Gl. V. & πειράω, ſolicito, attento; πειράομαι, tento, Gl. Vet. aor. 1. part. πειραθεὶς, expertus, Ph. p. πεπειραμένος, expertus, Gl. V. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. V. imperat. πειρῶ, enitere, Ph. Τοῦτο ἐγὼ πειράσομαι τοὺς μὴ εἰδότας διδάξαι, Xen. Cyr. 8, 1. Τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς, experiemini, Ariſt. Ach. 749. Πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου, experimur, Phocyl. 36. Πειρηθήτω ἔγχεος, *Heſ.* Ἀσπ. 359. A πεῖρα.

Πειρηθῆναι, *tentatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Πείρησαι, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μή τί μευ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ, πειρήτιζε, Il. 7, 235. A πειράω.

ΠΕΙ'ΡΙΝΘΟΣ, Gen. & πείρινθα, acc. a πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὅγ᾽ υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ᾽ αὐτῆς, Hom. Il. 24, 190.

ΠΕΙ'ΡΩ, fut. περῶ, p. πέπαρκα, tranſadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) tranſeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. paſſ. Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειρε, Il. 9, 210. Πέλαγος Αἰγαῖον περῶ, Soph. Aj. 461.

Πειρῶ, 2. ſing. præſ. imper. med. *contr.* pro πειράου, a πειράω.

Πειρώατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro πειρῷντο, ex πειράοιντο.

Πειρώμεθα, 1. pl. præſ. ind. med.

Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.

Πεῖσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro πίσαι, a πίω, *irrigo.*

Πείσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πίσας.

Πείσας, aor. 1. part. act. v. πείθω.

Πείσεα, loca irrigua, aquoſa prata.

Πείσεαι, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro πείσῃ, a πείθω.

Πείσεις, *perſuadebis*, 2. ſing. fut. 1. ind. act.

Πεισέμεν, f. 1. inf. act. *Ion.* pro πείσειν.

Πείσῃ, *obedies*, 2. ſing. fut. 1. ind. med. vel *perſuaſerit*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Πεισθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ.

Πεισθῆναι, *perſuaſum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.

Πεισίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hominibus perſuadens. Ex πείθω, & βροτός.

Πεῖσις, εως, ἡ, ſuaſio, ſuadela. A πείθω.

Πεῖσις, εως, ἡ, paſſio. A. f. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.

Πεισιχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, frænis obediens, R. Suic. Ἅρματα πεισιχάλινα, Pind. Pyth. 2. Ex πείθω, & χαλινός.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, perſuaſio; (2) funis nauticus, quo navis religatur & retinetur, ut pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν᾽ οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν, Hom. Od. 9, 136. A πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, perſuaſio. Ab eod.

Πειστέον, obſequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, perſuaſor.

Πειστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Πειστικὸς, ἡ, ὸν, perſuaſorius, vim perſuadendi habens. A πείθω.

Πειστικῶς, *Adv.* perſuaſorie, probabiliter.

Πείσυνος, υνη, υνον, fretus. A πείθω.

Πειώλης, ου, ὁ, catamitus, pathicus, Etym. Suid. Ex πέος, & ὄλλυμι.

Πεκούλιον, ου, τὸ, peculium, Vox Lat.

Πέκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. A πέκω.

Πεκτέω, ῶ, fut. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἤρινον, Ariſt. Av. 720. Quidam vero legunt πέκειν. Ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βαστάζειν σ᾽ ἐγὼ πεκτούμενον, id. Lyſ. 688. A πεκτός.

Πεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde

Πεκτὸς, ἡ, ὸν, pexus, comptus; (2) tonſus.

Πέκω, f. πέξω, tondeo. aor. 1. paſſ. ἐπέχθην ἐπέχθη, tonſus eſt. Τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη, Ariſt. Nub. 1359. A πείκω.

Πελάγειος, εια, ειον, marinus. A πέλαγος.

Πελάγεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελάγεσι, a πέλαγος.

Πελαγίζω, fut. ίσω, verſus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego, Suid. Τὴν νύκτα πελαγίσας ἐπανῆλθε, Appian. Bell. Mithridat. Ab eod.

Πελαγικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.

Πελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πελαγοδρόμος, ον, maritimus, *Epith.* navis.

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare, reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, ap. Dion. Caſſ. (5) tropice, de magna mole rerum malarum.

Πελαγόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in mari degit, marivagus, Suic. A στρέφω.

ΠΕΛΑΓΟ'Ω, mari inundo.

Πελάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθεὶς, admotus, a. 1. Εἴρξω πελάζειν σφῷν γε τοῦτον τῆς πάτρας, impediam ne propinquent, Soph. Phil. 1397. Βορέᾳ σῶμα πελάζων, Ariſt. Av. 1405. τάφροις, Eurip. Rheſ. 123. Ἐκ ποίας πάτρας Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε; id. Ph. 286. ἰστὸν δ᾽ ἱστοδόκῃ πέλασαν, Hom. Il. 7, 434. A πέλας.

Πελάθω, idem. Τί ποτ᾽ οὐ πελάθει σκοποὺς, ὃν ναῶν Ἕκτωρ ἄτρυνε κατόπτας; Eurip. Rheſ. 556. A πέλας.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & ſacrificiis adhibebatur; (2) ſpuma concreta; (3) quodvis humidum concretum & arendo induratum; (4) oboli pondus.

Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. monere, admonere.

Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. Sing. πελαργιδεύς.

Πελαργικὸς, ἡ, ὸν, qui ciconiarum eſt, ſeu qualis ciconiarum eſt, ciconiarum proprius; πελαργικοὶ νόμοι, leges de alendis parentibus; quia idfaciunt ciconiæ. A πελαργός.

Πελαργῖτις, ιδος, ἡ, herba lienoſis medens.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, ciconia. A πέλον, nigrum, & ἀργὸν, album.

Πελαργοχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς, & χρώς.

Πελαργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ciconiæ ſimilis, ciconiam referens. A πελαργός.

ΠΕ'ΛΑΣ, *Adv.* prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, ſuperl. πελαστάτω, Hipp.

Πέλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέλασαν, a πελάζω.

Πελασθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g.

Πελάσαις, a. 1. part. act. *Poët.* & *Æol.* pro πελάσας.

Πελαστὴς, οῦ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.

Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A

Πελάτης, ου, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum noſtram ventitat & nos colit, Gl. Vet. cliens. A πελάω.

Πελατικὸς, ἡ, ὸς, famularis. A πελάτης.

Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens vel famula. Ab eodem.

Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον Γῇ πελάαν, Hom. Hym. in Bach. 44. A πέλας.

Πέλεθος, ſtercus; idem quod σπέλεθος.

Πελέθρισμα, ατος, τὸ, curſus Heſ. fortaſſe jugeri, vel per deſignata jugera. Quaſi a πελεθρίζω, quod eſt a πέλεθρον.

Πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum, item ſpatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.

Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam ſpecies; (2) columba, Hom. Il. 5, 778. A πελός.

Πελειάδεσσι, dat. plur. *Ion.* pro πελειάσι, a πελειάς.

Πελειοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, & θρέμμα.

Πέλειος, εία, ειον, niger, fuſcus, lividus. A πελός.

ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. ſeq.

Πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον, *marina avis*, fulica, Gl. V.

Πελεκᾶς, pelicanus, Att. pro πελεκάν.

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri cædo vel complano. Ph. πελεκᾷ, dolat. A πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, aſſula, fomes, Gl. Vet.

Πελέκησις, εως, ἡ, ſectio vel dolatio, quæ ſecuri fit. A πελεκάω.

Πελεκητὴς, οῦ, ὁ, dolator. Gl. V.

Πελέκησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐπελέκησα, a πελεκάω, Odyſſ. 5, 244.

Πελεκητὸς, ἡ, ὸν, bipenni cæſus vel complanatus; (2) qui ſecuri cædi vel complanari poteſt. Ab eod.

Πελεκίζω, ίσω, ſecuri percutio. Ῥαϐδίσας ἐπελέκισε κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, Diod. Sic. A πέλεκυς.

Πελεκῖνος, ου, ὁ, ſecuridaca, vel ſecuriculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.

Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω. Πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ, Odyſſ. 5, 234.

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium ſeu capulus bipennis. Εἵλετο καλὴν ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, Hom. Il. 12, 612. A πέλεκυς.

Πελεκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſecuris ſeu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς, & εἶδος.

Πελεκύδιον, ου, τό, ſecuricula, parva ſecuris. Dim. a

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, ſecuris, bipennis; (2) dicitur & de aſperitate morum, de acerbitate.

Πελεκυφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſecurim geſtat, bipennifer; (2) prætor. Ex φέρω.

Πελεμίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, a

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, f. ξω, moveo, commoveo, quaſſo, concutio; πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concuſſit; πελεμίχθη, aor. 1. paſſ. pro ἐπελεμίχθη, motus eſt. Οὐρίαχον πελέμιξεν Ἔγχεος, Il. 13, 433. Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη, ib. 4, 535.

Πελεμιχθῆν, a. 1. ind. paſſ.

Πέλεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελε, a πέλω.

Πελεῦ, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro πέλου.

Πεληιάς, άδος, ἡ, columba, *Ion.* pro πελειάς.

Πελία, ας, ἡ, livor, lividitas; vox Dorienſium. A πελός. Hinc

Πελιαίνομαι, liveſco, livorem contraho.

Πελιδνὴ, ῆς, ἡ, lividitas. A

Πελιδνὸς, ἡ, ὸν, nigrorem plumbeum habens, ſanguine ſuffuſus, lividus, livens. Πελιδνὸς ὄνυξ, Nicand. Al. 411. A πελός. Hinc

Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, lividum reddo, ſugillo; πελιδνοῦμαι, liveo, liveſco, Gl. Vet.

Πελίδνωμα, ſuffuſio ſanguinis, livor. A pr.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικὰν, ᾶνος, ὁ, ſpecies poculi lignei; (2) catinus ligneus. A πέλεκυς.

Πελιόομαι, οῦμαι, liveſco. A

Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Ph. A πελός.

Πελιότης, ητος, ἡ, livor, Ph. A πέλιος.

Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, Ph. nigredo. A πελιοῦμαι.

Πελίωσις, ἡ, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, *Ion.* πέλλη, ης, ἡ, vas, in quod lac emulgebant, mulctra, ſeu mulctrale; Hinc Anglicum vocabulum, *a* Pail. Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας, Hom. Il. 16, 642. (2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαιὸς, ὰ, ὸν, fuſcus, Heſ. A πελός.

Πελλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλλα.

Πελλόομαι, οῦμαι, idem quod πελιόομαι.

Πέλλος, η, ον, ſive πελλὸς, η, ὸν, colorem nigricantem & ſubfuſcum habens; item niger, fuſcus. A πελός.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida, R. A πελλόομαι.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, planta *pedis*; ſolea, calcaneum, Gl. V. Hinc

Πελματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, plantaris, Gl. V.

Πέλοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, a πέλω.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, Peloponneſiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponneſus.*

ΠΕΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, v. πελλός.

Πελτάζω, ſcientiæ peltaſticæ operam do, R. pelta armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta ſive cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.

Πελταστὴς, οῦ, ὁ, qui peltam ad pugnam geſtat, peltatus, ſeu cetratus, Gl. V. parmularius. A πελτάζω. Unde

Πελταστικὸς, ὴ, ὸν, ad peltaſtam pertinens; (2) peltatus. Hinc ἡ πελταστικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus ſis.

Πελταστικώτατα, *Adv.* more peritiſſimorum peltaſtarum. A præc.

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, cetra, ſcutum brevius, lorum non habens, quo ſagittarii & levioris armaturæ milites uti ſolebant.

Πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. Ex πέλτη, & φέρω.

Πέλυξ, υκος, ſive πέλυς, ὁ, ſecuris, bipennis; (2) pelvis, proprie lignea. A πελεκὺς, & πελίκη.

Πέλυτρα, vel πέλουτρα, ſocci, apud Poll.

ΠΕ'ΛΩ, vel πέλομαι, ſum; (2) verto; (3) admoveo, appropinquare facio. Οὐ μὲν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, Il. 4, 158. Εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν, ib. 450. Ὃς μέγα πᾶσιν Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο, ib. 1, 284.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, monſtrum, monſtrum immane; (2) ingens.

Πελωρίδες, ων, αἱ, oſtreæ, a magnitudine ſic dictæ. A πέλωρ.

Πελώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus, portentoſus, admirandus, ſuſpiciendus, mirus, ingens, immanis. Ab eod.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, monſtroſus, portentoſus; (2) ingens, vaſtus, immanis. Ab eodem.

Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ; πέμματα, bellaria. A πέπτω.

Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium, Dim. a πέμμα.

Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere piſtorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario librum conſcripſit. Ex πέμμα, & λόγος.

Πεμματουργὸς, οῦ, ὁ, bellariorum artifex, piſtor dulciarius. Ex πέμμα, & ἔργον, *opus.*

Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præeſt. Ex πεμπὰς, & ἀρχός.

Πεμπάζω, fut. άσω, per digitos numero, præſertim quinos; (2) numero; (3) cogito, conſidero. Εἴ τις ἕκαστα πεμπάζοι, Appollon. Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, Odyſſ. 4, 412. A πεμπάς.

Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.

Πεμπαστὴς, οῦ, ὁ, quinque numerans. A πεμπάζω.

Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

Πέμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſenex admodum decrepitus, & capularis, utpote jam in ſepulchrum demittendus. A πέμπω.

Πέμποισαι, nom. pl. pr. part. act. fem. gen. *Dor.* pro πέμπουσαι, a πέμπω.

Πέμπον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπε.

Πεμπτάμερος, quinque dies durans. Pind.

Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπτος.

Πεμπτέον, mittendum, ἤδη ὅτι ἐκ τούτων πεμπτέον εἴη, Xen. Cyr. 8, 3. A πέμπω.

Πεμπτημόριον, ου, ὁ, quinta pars. Ex πέμπτος, & μόριον.

Πεμπτὸς, ἡ, ον, miſſus. A πέμπω.

Πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπε pro πέντε.

ΠΕ'ΜΠΩ, fut. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, tranſveho, trajicio; πέμψον, mitte, a. 1. imperat. πεμφθεὶς, miſſus, aor. 1. paſſ. particip. Πέμπειν τινὶ περί τινος, Thucl πρός τινα, Xen. βοηθείας τινι, Polyb. εἴς τινας, Xen. Μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα, Soph. Phil. 1154. Εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο, Eur. Her. fur. 1429.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru quinque cuſpides habens, veru quinquefidum, Hom. Il. 1, 463. A πέμπε, & ὀβελός.

Πεμφιγώδης εος. ὁ ϗ ἡ, referens πέμφιγα; (2) humidus, flatulentus; (3) puſtulas excitans. A πέμφιξ.

Πεμφιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. A πεμφίς.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, puſtula, pro *anima*, Lyc.

Πεμφὶς, ιδος, ἡ, idem

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, inſectum e veſparum genere. Πεμφρηδὼν ὀλίγη τε ϗ ἀμφικαρὴς σκολόπενδρα, Nic. Th. 812.

Πέμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a πέμπω.

Πέμψας, *qui miſit*, aor. 1. part. act.

Πέμψασι, *eis, qui miſerunt*, dat. plur. part.

Πεμψεῖς, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Dor.* pro πέμψεις.

Πέμψις, εως, ἡ, miſſio. A πέμπω.

Πέμψωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.

Πενεστεία, ας, ἡ, famulitium, ſervitium. A πενέστης.

Πενέστερος, πενέστατος. A πένης.

Πενέστης, ου, ὁ, ſervus, famulus Theſſalorum. A πένομαι, *laboro.*

Πενεστικὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. A præc.

Πένηαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro πένῃ, a πένομαι.

Πένης, ητος, ὁ ϗ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.

Πένησσα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.

Πενητεύω, pauper ſum. Ab eod.

Πενθαλέος, εα, εον, luctuoſus, lugubris. A πένθος.

Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuoſa, lugubris. Ἀνήρυγε πενθάδα φωνὴν, Nonn. Paraphr. 11, 16. Ab eod.

Πένθει, 2. ſing. præſ. imper. act. pro πένθεε, a πενθέω.

Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, uxoris mater. A

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſocer, uxoris pater.

Πενθεροφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocerum perdens. Ex πενθερὸς, & φθείρω.

Πενθέω, lugeo. Ἅπαντες δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε νεκρούς, Eur. Her. fur. 1396. Φθιμένην τὴν βασίλειαν πενθεῖν, id. Alc. 82. Ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε, *Æſchin.* A πένθος.

Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A πενθέω.

Πενθήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro πενθῆναι, a πένθημι.

Πενθημιμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, partis ſemiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæſura quum poſt ſecundum pedem ſyllaba ſupereſt. Ex πέντε, ἥμισυς, *dimidius*, & μέρος, *pars.*

Πενθημιπόδιον, ου, τὸ, duo pedes cum pede dimidio. Ex πέντε, ἥμισυς, & πούς.

Πενθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque dies durans, ſeu a quinque diebus. Ex πέντε, & ἡμέρα.

Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia.

Πενθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus. A πενθέω.

Πενθήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, lugubris. Ab eod.

Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod. Hinc

Πενθητήριος, ου, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens.

Πενθητικὸς, ἡ, ὸν, lugubris.

Πενθητικῶς, lugubriter.

Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget.

Πενθικὸς, ἡ, ὸν, lugubris. A πένθος.

Πενθικῶς, *Adv.* lugubriter, lugubre.

Πένθιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuoſus, Gl. V. lugubris, flebilis, funeſtus. A

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mæror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mæror, Ph. luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, Ion. πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, Adv. pauperum more, per inopiam.

Πενόλης, penula, Gl.V. al. φαινόλης.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, ſtruo; (2) pauper ſeu inops ſum. Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; Odyſſ. 24, 406. Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται, Theog. 315.

Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἐπένοντο, a πένομαι.

Πενταγάμβρος, ον, quinque generos habens.

Πεντάγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque linearum eſt. Ex πέντε, & γραμμὴ, linea.

Πεντάγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία.

Πεντάδακτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum eſt.

Πενταδάρχης, vel πεντάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque viris præeſt, quincurio. Ex πέντε, & ἀρχός.

Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δέκα, & ἔτος.

Πενταδικὸς, ὴ, ὸν, quinarius; (2) pentade conſtans. A πεντάς.

Πεντάδιον, ου, τὸ, numerus quinarius, quinternio. A πεντάς.

Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A πεντάδραχμος.

Πεντάδραχμον, numiſma quinque drachmarum.

Πεντάδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque drachmarum pretii eſt. Ex πέντε, & δραχμή.

Πεντάδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque palmarum eſt. Ex πέντε, & δῶρον, palmus.

Πενταέθλιον, τὸ, idem quod

Πεντάεθλον, ου, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἆθλος.

Πεντάεθλος, ου, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evaſit. Ex iiſd.

Πενταέτες, vel πενταετὲς, Adv. quinquennis, ſeu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρὴς, ές, quinquennis. Ex iiſd.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium, luſtrum.

Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, quinquennalis; luſtralis, Gl. V. A πενταετηρία.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum, Gl. V. A

Πενταέτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquennis. Ex πέντε, & ἔτος.

Πενταέτης, ου, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque annorum eſt, quinquennis, quinquennalis. Ex iiſd.

Πενταετία, ἡ, quinquennium, Ex iiſd.

Πεντάζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque zonas habens. Ex πέντε, & ζώνη.

Πενταθλεύω, idem quod

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταθλον, ου, τὸ, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ου, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πεντάεθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταθλιστικὸς, ὴ, ὸν, πενταθλιστικὴ νίκη victoria in omni genere certaminum.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πένταιχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque cuſpides ſeu muciones habens. Ex πέντε, & αἰχμή.

Πεντακέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. quinque habens capita, quinos habens truncos. Ex πέντε, & κεφαλή.

Πεντάκις, Adv. quinquagies mille, ſeu quinquaginta millia. Ex πεντάκις, & μύριοι.

Πεντακισχίλιοι, αι, ια, quinquies mille, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinos ramulos habens; Epith. manus.

Πεντάκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque clinis ſeu lectis inſtructus. Ex πέντε, & κλίνη.

Πεντακόρωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κορώνη, cornix.

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ου, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, & ἀρχὴ, vel ἀρχός. Hinc

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.

Πεντακοσιαϛὸς, ὴ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, ιαι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quingentorum medimnorum eſt, qui ex ſuis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis cenſus eſt, Plut. in Solon. cap. 18.

Πεντακοσιοϛὸς, ὴ, ὸν, quingenteſimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυμία, ας, ἡ, immanis unda ſeu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κῦμα.

Πεντάλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πεντάλιθα, Vid. ſeq.

Πεντάλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque conſtans lapidibus; πεντάλιθα, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πεντάλιτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquelibris, qui quinque librarum eſt. Ex λίτρα.

Πενταμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes diviſus. Ex μέρος.

Πεντάμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quinque pedum. Ex πέντε, & μέτρον.

Πεντάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quinque menſium. Ex πέντε, & μὴν, menſis.

Πεντάοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in quinque ramos diſpergitur; (2) in quinos digitos diviſa. Ex πέντε, & ὄζος, ramus.

Πενταούγκιον, quincunx, Gl. V. Ex πέντε, & οὐγκία, uncia.

Πενταπάλαιϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, & παλαιστή.

Πενταπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque folia habens; πενταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε, & πέταλον.

Πενταπετὲς, quinquefolium.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque cubitorum eſt.

Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplo major ſeu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod

Πενταπλασίας, Adv. quintupliciter, quintuplo plus.

Πενταπλόος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, & πενταπλόος, οῦς, πλόη, ῆ, πλόον, οῦν, quintuplus, quintuplicatus. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πεντάπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque meatus ſeu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.

Πεντάπους, τὸ ὄρεγμα, porrectio, carrecta, Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A πεντάπρωτοι.

Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, ſenatores primarii municipales.

Πεντάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque numero.

Πεντάῤῥοιβδος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) conſtans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.

Πενταστίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ſpithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε, & σπιθαμή.

Πενταϛάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque ſtadiorum eſt. Ex πέντε, & ϛάδιον.

Πεντάϛιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ordinibus ſeu verſibus conſtans.

Πεντάϛομος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ora ſeu oſtia habens. Ex πέντε, & ϛόμα.

Πεντασυλλαβία, ἡ, quinque ſyllabæ.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque ſyllabis conſtans.

Πεντασυλλαβας, quinque ſyllabis.

Πεντάσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ſchœnos patens.

Πεντατάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum eſt.

Πεντάτευχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque volumina habens.

Πενταφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque medicamentis conſtans. Ex φάρμακον.

Πενταφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quintupliciter natus, quintuplex, Suic. Ex πέντε, & φυή.

Πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba, Pentaphyllum. Plin. l. 25. §. 62. c. 9. Angl. Cinquefoil.

Πεντάφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque folia habens.

Πεντάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque voces ſeu ſonos reddens. Ex φωνή.

Πένταχα, Adv. quinquefariam, quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιαϛὸς, οῦ, ὁ, unus de quinque millibus.

Παντάχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque habens chordas. Ex χορδή.

Πεντάχρονος, ον, quinque temporibus conſtans pes.

Πενταχῶς, Adv. quinquefariam. A πέντε.

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecennium.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quindecim annorum eſt. Ex ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναΐα, ἡ, quindecim naves. A ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos habens.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quinquies decies major ſ. præſtantior.

Πεντεκαιδεκαταῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Πεντεκαιδεχήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quindecim, dierum eſt. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαιεικοσιέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui annorum eſt viginti & quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαιτριακοντούτης, ὲς, annorum 35. Ab ἔτος.

Πεντεκτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε, & κτεὶς, pecten.

Πεντέκτενος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πεντεναΐα, ἡ, quinque naves.

Πεντεπένιχρος, οῦ, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπους, ὁ, quinque pedes habens.

Πεντεσύριγγος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque fiſtulas ſeu quinque foramina habens. Ex σύριγξ.

Πεντετάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque talenta æquans. Ex τάλαντον.

Πεντετηρικὸς, ὴ, ὸν, quinquennalis. A

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum. Ex ἔτος.

Πεντέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinque annorum eſt. Ex iiſd.

Πεντετριαζόμενος, quinquies victus, & proprie quidem quinquertio. Ex τριάζομαι.

Πεντηκονθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta dierum eſt. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκοντάδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta drachmis æſtimatus. Ex δραχμή.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταετὴς, έος, ὁ, quinquagenarius, quinquaginta annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκονταέτις, ιδος, ἡ, fœm.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, quinquaginta anni.

Πεντηκοντακαιτριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt annorum quinquaginta trium.

Πεντηκοντακάρηνω, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντακέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex κεφαλή.

Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.

Πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.

Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qua quis quinquaginta militibus præeſt; (2) quinquaginta virorum principatus. A

Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, qui quinquaginta militibus præeſt. Ex ἀρχός.

Πεντηκονταταλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A

Πεντηκοντατάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta talentorum eſt. Ex τάλαντον.

Πεντηκοντατέσσαρες, ων, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta quatuor.

Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, Suic. A πεντήκοντα.

Πεντηκοντάχοος, *contr.* πεντηκοντάχους, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quinquageſimo fundens, quinquageſimo cum fœnore reddens. Ex χέω.

Πεντηκόντορος, ου, ἡ, quinquaginta remorum navis, ſeu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.

Πεντηκοντεύομαι, quinquageſimam ſolvo; quinquageſima a me exigitur; (2) quinquageſimam exigo, capio. A πεντήκοντα.

Πεντηκοντὴρ, ὁ, idem quod πεντηκοντατήρ.

Πεντηκοντηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens. Ex iiſd.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex γύα.

Πεντηκοντοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.

Πεντηκοντόπαις, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta liberos habens.

Πεντηκοντόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta ulnarum eſt. Ex ὀργυιά.

Πεντηκόντορος, ου, ἡ, idem quod πεντηκόντερος.

Πεντηκοντούτης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta annorum eſt. Ex ἔτος.

Πεντηκόσιοι, ιαι, ιον, quingenti. A πέντε.

Πεντηκοσταῖος, αία, αῖον, qui die quinquageſimo aliquid facit. A πεντηκοστός.

Πεντηκοστεύομαι, quinquageſimam, ſcil. partem, ſolvo, quinquageſima a me exigitur. A πεντηκοστός.

Πεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἡμέρα, Pentecoſte, dies quinquageſimus a reſurrectione Domini.

Πεντηκοστὴρ, ὁ, idem quod πεντηκοντήρ.

Πεντηκοστολογέω, quinquageſimam colligo ſeu exigo.

Πεντηκοστολόγιον, ου, τὸ, locus, in quo quinquageſimæ exiguntur. A

Πεντηκοστολόγος, ου, ὁ, qui quinquageſimam partem colligit ſeu exigit; (2) quinquageſimæ partis redemptor. Ex λέγω.

Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios ſeu filias habens.

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, quinquageſimus. A πέντε.

Πεντηκοστὺς, ύος, ἡ, ordo militaris conſtans quinquaginta viris. Ab eod.

Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. Ab ἐρέσσω. Hinc

Πεντηρικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Πεντόζοιο, gen. ſing. *Ion.* pro πεντόζου, a

Πέντοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πεντάοζος.

Πεντόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὀργυιά, *ulna.*

Πεντόροβον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ alias pæonia. Ex ὄροβος, *ervum.*

Πεντόροφος, ου, quinque faſtigia, tecta, habens domus.

Πεντουγκία, quincunces, Gl. V. Ex οὐγκία.

Πεντώβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ου, quinque oboli.

Πεντώρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque vallorum ſeu foſſarum eſt. Ex ὀρύσσω.

Πένω, idem quod πένομαι.

Πέξαιτο, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi πέκω.

Πέξις, εως, ἡ, tonſura. A πέκω, *tondeo.*

Πεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέξω, a πέκω.

Πεοίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui tumido ſeu craſſo pene eſt. Ex πέος, & οἰδέω.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.

Πεπάγασι, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro πεπήγασι, a πήγνυμι.

Πεπαθυῖαν, *paſſam,* acc. ſing. perfect. part. act. f. g. *per Syncop.* pro πεπαθηκυῖαν, a πάσχω.

Πεπαιδευμένως, erudite, ſolerter. A παιδεύω.

Πεπαίνω, excoquo, & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo; (2) mitigo, lenio, πεπαίνομαι, matureſco. Gloſſ. Vet. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς Λημνίας ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη, Ariſt. Pace 1172. Φρικτὰ πεπαινομένης ἀπεσείσατο κέντρα μερίμνης, Nonn. P, 11, 19. A πέπων.

Πεπαισμένον, acc. ſ. part. perf. paſſ. v. παίζω, *ludo,* vel παίω, *percutio.*

Πεπαίτατος, άτη, ατον, maturiſſimus, maturrimus. A πέπων, *coctus.* Unde

Πεπαίτερος, έρα, ερον, maturior, mitior, Æſch. Agam. 1374.

Πεπαλαγμένος, part. perf. paſſ. v. παλάσσω.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο:

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imper. paſſ.

Πεπαλὼν, a. 2. part. act. *Ion.* pro παλὼν, a πάλλω.

Πεπᾶναι, aor. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.

Πεπανὸς, ἡ, ὸν, maturus, mitis, paſſus. Gl. V. A πεπαίνομαι.

Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio, qua aliquid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. A πεπαίνω. Unde

Πεπαντικὸς, ἡ, ὸν, coquendi, maturandi vim habens.

Πεπαρέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro παρεῖν, a πείρω. (Πεπαρεῖν, ſuppeditare, præbere, *Pind.* qu. a πεπαίρω. *Ern.*)

Πεπάρθαι, *trajectum eſſe,* perf. inf. paſſ.

Πέπαρμαι, *trajectus ſum,* 1. ſing. perf.

Πεπαρῴνηκε, 3. ſing. perf, ind. act. *Att.* pro παρῴνηκε, a παροινέω.

Πέπασμαι, perf. ind. paſſ. *Poët.* pro πέπαμαι, a πάομαι.

Πεπασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod πέπανσις.

Πέπαται, 3. ſ. perf. verbi πάομαι.

Πέπαυμαι, perf. ind. paſſ. v. παύομαι.

Πεπείθαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσὶ, a πείθω.

Πεπείθοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πεπείραται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. πειράω.

Πέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, maturus, mitis, adultus, Ph. inveteratus, Gl. V. A πέπτω.

Πεπείσθω, 3. ſing. perf. imper. paſſ. verbi πείθω.

Πέπεισμαι, *perſuaſus ſum,* perf. ind. paſſ.

Πεπεισμένως, vehementer. A πείθομαι.

Πεπεραγκέναι, perf. inf. act. v. περαίνω.

Πεπερημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi περάω.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, ἡ, piper, arbor, vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc

Πεπερίζω, piper imitor ſeu refero.

Πεπέριον, ου, τὸ, granulum piperis.

Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis.

Πεπερίτης, ου, ὁ, piper guſtu referens.

Πεπεράπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, pipere inſperſus, Suic. Ex πέπερι, & παστός.

Πέπηγε, 3. ſ. perf. ind. med. v. πήγνυμι.

Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. v. πηδάω.

Πεπιεσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πιέζω.

Πεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, a πείθω.

Πεπιθημένον, acc. ſ. part. perf. paſſ. v. πιθέω pro πείθω.

Πεπιθήσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. *Ion.* pro πιθήσεις, a πιθέω.

Πέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐπίθομεν.

Πεπίθοιμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro πίθοιμεν, a πείθω.

Πέπιθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

Πεπιστεύκασι, 3. plur. perf. ind. act. verbi πιστεύω.

Πεπιστεύκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπιστεύκεισαν.

Πεπιστευμένην, *creditam,* part. perf. paſſ. f. g.

Πεπλανημένως, *Adverb.* vagabunde, more eorum, qui errant. Gloſſ. Vet. palatim. A πλανάω.

Πεπλασμένως, *Adverb.* ficte, ſimulate. A πλάττω.

Πέπλασται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. πλάσσω.

Πεπλάτευνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πλατειάζω.

Πεπλατυσμένως, late, multis verbis, clare. A præc.

Πέπληγε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε.

Πεπληγέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, a πεπλήγω.

Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.

Πεπλήθυνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πληθύνω.

Πεπληθὼς, perf. part. med. v. πλήθω.

Πέπληντο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπληντο, a πίμπλημι.

Πεπλήρωται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi πληρόω.

Πεπλησιακότες, nom. pl. perf. part. act. v. πλησιάζω.

Πέπλιον, ου, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex; al. portulaca agreſtis & daphnoides; (2) medicamentum ex illa herba pituitæ & bili purgandæ aptum, Hipp. A πέπλος.

ΠΕ'ΠΛΟΝ, ου, τὸ, peplum; vid. ſeq.

Πέπλος, ου, ὁ, peplum. Ph. indumentum, palla, flamminium. Al. Gl. V. pallium; idem quod πέπλιον.

Πεπλῦσθαι, perf. inf. paſſ. verbi πλύνω.

Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, veſtimentum; Æſchyl. Suppl. 728. A πέπλον.

Πέπλως, *peplos,* acc. plur. *Dor.* pro πέπλους.

Πεπνυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πνύω ſpiro, unde πνύομαι *ſapio.*

Πέπνυσο, *ſapito,* 2. ſ. perf. imper. paſſ.

Πεποίηκας, 2. ſing. perf. ind. act. v. ποιέω.

Πέποιθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. πείθω.

Πέποιθα, confido, fretus ſum, fido, Ph. perf. in ſignif. præſ. Οὗτος δ᾽ ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν πέποιθεν αἰεὶ, Eur. Her. fur. 106. A πείθομαι, *credo.*

Πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio, certa confidentia, fiducia, Ph. A πέποιθα.

Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. Heſ.

Πεποίθομεν, 1. pl. pr. ind. v. πεποίθω.

Πεποιθότας, acc. plur. part. perf. med. verbi πείθω.

Πεποιθότως, *Adv.* confidenter, cum fiducia.

Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confiſus, fretus, fidens; part. Ab eod.

Πέπομφε, *miſit,* 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro πέπεμφε, a πέμπω.

Πεποναμένως, *elaboratos,* acc. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεπονημένους, a πονέω.

Πέπονας, *laboraſti,* 2 ſing. perf. ind. med.

Πεπονηρευμένῳ, dat. ſing. perf. part. paſſ. v. πονηρεύομαι.

Πέπονθε, 3. ſing. perfect. indic. med. verbi πάσχω.

Πέπορδα, *pepedi,* perf. ind. med. verbi πέρδω.

Πεπορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, a πόρω, *præbeo.*

Πεπόρευσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi πορεύομαι.

Πεπόρευται, *ivit,* 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Πεπορθημένως, vaſte. A πορθέω.

Πεπόσθαι, perf. inf. paſſ. verbi πῶμαι.

Πέποσθε, *laboraviſtis,* 2. pl. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπόνησθε, a πονέω, Hom. Il. 23, 99. Odyſſ. 10, 465.

Πεποτήαται, *volarunt,* 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro πεπότηνται, a ποτάομαι.

Πεπόνητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπόνητο.

Πεπραγμένον, *factum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πράττω.

Πέπρακε, 3. ſing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro πεπέρακε, a verbo περάω, *termino*; vel a πιπράσκω pro πράω, *vendo*.

Πέπρακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. πράττω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. paſſ. v. πιπράσκω.

Πέπραχε, 3. ſ. perf. ind. act. v. πράσσω.

Πεπραχέναι, *feciſſe*, inf. perf. ejuſd.

Πεπρῆσθαι, *Ionice*, idem quod πεπρᾶσθαι.

Πεπρησμένου, gen. ſing. perf. part. paſſ. verbi πρήθω.

Πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*, perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπεράτωμαι, a περατόω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca. Ph. fatum. A περατόω, quaſi πεπερατωμένη, *finita, terminata*.

Πεπρωμένον, ου, τὸ, fatum. Gl. Vet. parcatum, fatale. Ab eod.

Πέπρωται, 3. ſing. perf. paſſ. v. περατόω.

Πέπταμαι, *expanſus ſum*, 1. ſ. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro πεπέτασμαι, a πετάζω.

Πεπτεῶτα, *lapſum*, acc. ſ. perf. part. act. *Ion.* & *per Sync.* pro πεπτωκότα, a πίπτω.

Πεπτήριος, ια, ιον, concoctioni inſerviens. Πεπτήριον σπλάγχνον, *Aret.* A πέπτω.

Πεπτηῶτα, *lapſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro πεπτεῶτα.

Πεπτικὸς, ὴ, ὸν, coquendi ſeu concoquendi vim habens. A

ΠΕ'ΠΤΩ, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinſo; πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, coctum eſſe. Τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες, Plato.

Πέπτωκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. πίπτω.

Πεπτῶτα, *lapſum*, acc. ſing. part. perf. *per Sync.* pro πεπτωκότα.

Πεπύθωνται, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, a πυνθάνομαι pro πεύθομαι.

Πεπυκασμένῳ, dat. ſing. part. perf. paſſ. v. πυκάζω.

Πεπυρωμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πυρόω.

Πεπύσθην, 3. dual. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a πυνθάνομαι, Il. 17, 377.

Πέπυσμαι, *audivi, reſcivi*, perf. ind. paſſ.

Πέπωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.

Πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, coctus ſeu excoctus a ſole, maturus, mollis, ignavus; (2) pepo. Gl. V. A πέπτω. *Angl.* **Pumpion.**

ΠΕΡ, *Particula*, ſive *Conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti ſolita, quæ (1) notat *quamquam, tametſi*; (2) reſpondet particulæ *cumque*; (3) *vacat*.

ΠΕ'ΡΑ, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, ſupra, præter; πέρα τοῦ, ſupra quam, Gl. V.

Περάαν, præſ. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a περάω.

Περάασκε, vide περάω.

Πέραθεν, *Adv.* ex ulteriori parte. A πέραν.

Περαίη, ης, ἡ, ſc. γῆ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ eſt ultra locum aliquem, quæ eſt ultra mare; (2) oriens & occidens. A πέρα. Unde

Περαίας, ου, ὁ, piſcis de genere capitonum.

Περαίνω, finio, termino, Gl. Vet. perago, conficio; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Πέραινέ μοι λόγον, Eur. Med. 701. Κατὰ τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἕκαστα περαίνεται, M. Anton. 6, 7. A πέρας.

Περαιόθεν, *Adv.* ex ulteriore parte, ex adverſo; (2) ex orientali plaga. A

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte ſitus. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, tranſmitto ſeu tranſveho in ulteriorem oram, tranſporto, trajicio, tranſeo; (2) finio, termino, perficio; περαιοῖ, peragit. Ph. περαιῶσαι, perorare, Ph. inf. aor. 1. περαιοῦμαι, perficior; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, Ph. perf. Ἅμα ἡλίῳ τὴν λίμνην περαιωθέντες, Heliod. A περαῖος.

Περαιτέρω, *Adv.* ulterius vel ulterius quam. Ph. amplius, ulterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.

Περαιωτικὸν, penetrabile, Gloſſ. Vet. A περαιόω.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, tranſitus. A περάω.

Πέραν, *Av.* ultra, trans. A πέρα.

Περαντικὸς, ὴ, ὸν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre & concludere aliquid. A περαίνω.

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Ph. clauſula. Gl. V.

Πέρας, denique, demum, tenus, Ph.

Περάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, a περάω.

Περάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tranſiri poteſt, vadoſus. Gl. Vet. penetrabilis. A περάω.

Πέρασις, εως, ἡ, tranſitus, tranſitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, οῦ, ὁ, finis. A πέρας.

Περάτεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis*.

Περατεύω, finio, termino. A πέρας.

Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum; (2) extremitas horizontis orientem verſus. A πέρα. Hinc

Περάτηθεν, ab extremo; (2) ex adverſo.

Περάτης, ου, ὁ, tranſitor. A περάω.

Περατικοὶ, transfluminales, Gl. V.

Περατοειδὴς, ὲς, finitus.

Πέρατος, ατη, ατον, ulterior. A πέρα.

Περατὸς, ὴ, ὸν, per quem tranſitus patet, permeabilis. A περάω.

Περατόω, finio, termino. A πέρας. Hinc

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio.

Περάω, ῶ, f. άσω, & ήσω, tranſeo, penetro; (2) tranſporto, Gl. V. trajicio, trano; imperfect. *Ion.* περάασκον, περάασκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ἅδην δεύτερον ὄχον περᾷ, Lyc. 809. Τὸ μὲν περάσας δεσπότης δοῦλον λέχος, Eur. Andr. 30. A πέραν.

Περγαμηνὴ, membrana, Gl. Vet. A

Πέργαμον, urbs, arx, Ionibus, Suid. Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, Heſ. Lat. pl. Pergama; (2) urbs Aſiæ minoris.

Πέρδησις, ἡ, peditum. A πέρδω.

Περδικικὸς, ὴ, ὸν, ad perdices pertinens.

Περδίκιον, ου, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρδιξ.

Περδικοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. A

Περδικοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ perdices alit. A πέρδιξ & τρέφω.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, perdix avis; (2) aſtutus; (3) libidinoſus.

Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπορδα; a. 2. ἔπαρδον.

Πέρηθεν, *Adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρην, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. verbi περάω.

Περήσει, *tranſibit*, 3. ſ. fut. 1. ind. act.

Περητήριον, ου, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid poſſumus, terebra. A περάω.

Πέρθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pto πεπέρθαι, a

ΠΕ'ΡΘΩ, f. πέρσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; a. 2. ἔπαρθον, inf. πραθεῖν, *Ion.* πραθέειν; perf. πέπερθα. Καὶ τἀπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν, εἰ μὴ, &c. Soph. Phil. 613. Ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Eur. Rheſ. 592. στρατὸν, Pind. Ol. 10, 40.

ΠΕΡΙ', *præpoſ. cum Genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum Dat.* circum, circa. *Cum Acc.* circa, circum; circiter; erga, inſervit ſæpe Periphraſi; (1) perſonæ οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anytus, *it.* Anytus, cum ſubſcriptoribus; οἱ περὶ Παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus; intendit, ut περίεργος, curioſus, περίλυπος, prætriſtis; ſæpe redundat, interdum in eodem verbo modo addit aliquid ſignificationi ſimplici, modo nihil. Caſui poſtpoſitum eſt paroxytonum πέρι.

Πέρι pro περίεστι, *ſupereſt*.

Περιάγαμαι, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio; aor. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν κατὰ πόλεις, imperare, Thuc. βοηθεῖν, id.

Περιαγείρω, circumquaque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθληταὶ, Plato.

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περιάγω.

Περιαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγκωνίζω, brachia & manus vincio, ſ. poſt terga ſ. alio modo. Hinc

Περιαγκώνισμα, τὸ, revinctio brachiorum & manuum.

Περιαγνίζω, f. ίσω, luſtro.

Περιάγνυμι, & περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. paſſ. περιαγεὶς, circumfractus. Περιάγνυται ὕδωρ, Apollon.

Περιαγοραῖος, ου, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ, *forum*.

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, fut. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, luſtro; (3) adduco, redigo ad aliquid; Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε τὸν τράχηλον, Ariſt. Av. 177. Αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις; id. Pace. 680.

Περιαγωγεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit, Gl. Vet. ambages. Ab eod.

Περιᾴδω, celebro. Ab ἀείδω.

Περιαθρέω, circumſpicio, attente ſeu diligenter conſidero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥσπερ ἐν ἡλίῳ περιαθρεῖν, Philo. Hinc

Περιάθρησις, εως, ἡ, circumſpectio, attenta & diligens conſideratio.

Περιαίνυμαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ὴ, ὸν, qui circum eximi poteſt, exemptilis. A

Περιαιρέω, ῶ, circum aufero, vel in circuitu circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθεὶς, ademptus, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. part. Δεῖ δὲ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, M. Anton. 4, 16. Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα, Xen. Cyr. 8, 15. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, Ariſt. Eq. 290.

Περιαίρημα, τὸ, v. περιαίρεσις.

Περιαιροῦσαν, acc. ſing. part. præſ. act. pro περιαιρέουσαν.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περίακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circumagi poteſt, verſatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὲν παροῦσι περιαλγοῦσα, Heliod. ἐπί τινα, id. Hinc

Περιαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui valde dolet. Περιαλγέστερον κλεῖναι, *Aret.*

Περιαλγῶς, valde dolenter, ægerrime.

Περιαλείφω, fut. ψω, circumlino, circumungo; περιαλήλειπται, 3. ſ. perf. paſſ. Φάρμακον δίδωμι, τὰ 'ν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν, Ariſt. Eq. 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, Theophr.

Περίαλλα, *Adv.* eximie, inſigniter. Ex περὶ, & ἄλλα, *alia*. Soph. Oed. T. 1227.

Περιαλλόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caule ſuo aliud circumplectens.

Περίαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliis præſtans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximie, ſupra modum, R.

Περιαλουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. circum purpuratus; (2) profundus, immerſus, quaſi tinctus malis. Ex ἅλς, & ἔργον.

Περιαλουργὸς, ὴ, ὸν, idem & ex iiſd.

Περιαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto.

Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ δὲ ἡ κόμη περίαμμα εἶναι χρήσιμον κεφαλαλγοῦσι, Dioſc. de Hippogloſ. A περιάπτω.

Περιαμπέχω, & περιαμπίσχω, obtego, involvo. Οὐδὲν δεῖ περιαμπίσχειν λόγους, Eur. Med. 282.

Περιαμύνω, protego & defendo a periculis. Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος, Tmeſis, Il. 17, 182.

Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, fut. ξω, ſaucio.

Περιαμφιέννυμι, vel περιαμφιεννύω, circumveſtio.

Περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ, & ἀμφίεμαι.

Περιάμφοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa plateam eſt, in circuitu ſitus.

Περιαναγκάζω, vi circumduco, ſ. circumago.

Περιανθίζω, fut. ίσω, floribus, vel floridis quibuſdam coloribus undique orno.

Περιανίστημι, idem quod ſimplex.

Περιαντλέω, circumfundo.

Περίαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, annexus, alligatus; περίαπτον, monile, Gl. Vet. A

Περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adquiro, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo, Gloſſ. Vet. obdo. Πολὺ σ᾽ ἀνίας πρᾶγμ᾽ αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, Ariſt. Plut. 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει περιάψειν, Xen. Cyr. 1, 23.

Περιαῤῥάττω, effringo, confringo allidendo.

Περιάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, argenteus. Hinc

Περιαργυρόω, argento duco.

Περιαρμόζω, fut. όσω, apte circumpono. Τοῖς θυρεοῖς περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, Plut.

Περιάροσις, εως, ἡ, circumarandi actio. A

Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.

Περιαρτάω, ſuſpendo.

Περίασις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumſonantia, fama, celebratio, Plut. A περιάδω.

Περιαστράπτω, fut. ψω, ſplendore circumdo. Ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Act. 9, 3.

Περιαχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus ſum.

Περιαυγάζω, fut. άσω, ſplendore luceque circumquaque illumino, colluſtro.

Περιαύγεια ας, ἡ, ſplendor circumquaque lucens, Suic. A περιαυγής.

Περιαυγέω, ῶ, fut. ήσω, ſplendore luceque circumfundo, colluſtro. Ὥσπερ καὶ τἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα, Longin. 17. A

Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumquaque fuſa.

Περιαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circumquaque ſplendens, pellucidus. A περιαυγή. Unde

Περίαυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Περιαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, pertinaciter reſiſto, contumaciter ago, ſuperbe me gero, magnifice de me ſentio. Ab αὐθάδης.

Περιαυτίζομαι, idem, Heſ. Ab αὐτός.

Περιαύοντος, g. ſing. part. præſ. act. verbi περιαύω.

Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipſo (jactabundus ſive cum jactantia) loquor, nimis multa. Ex περὶ, αὐτὸς, & λόγος, *ſermo.* Hinc

Περιαυτολογία, ας, ἡ, ſui ipſius prædicatio & laudatio.

Περιαυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cervici circumponitur; ψέλλια καὶ περιαυχένια, Appian. B. Mithridat. Ariſtænet. 1, 18. Ab αὐχήν.

Περιαύω, f. αύσω, pernocto.

Περίαχεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Dor.* & cum ν pro περίηχε, a περιηχέω.

Περιβάδην, *Adv.* pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A

Περιβαίνω, fut. βήσομαι, circumeo; (2) protego, defendo. Πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι, Il. 14, 424. Πατρόκλῳ περιβάς, ib. 17, 80.

Περιβαλέσθαι, a. 2. inf. med. v. περιβάλλω.

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, Gl. V. περιβεβληκέναι, adfeciſſe; περιβεβλημένος, opertus, obſitus, circumamictus, circumſeſſus, amictus, Ph. Λάβε μου, πόσι, περίβαλλε δὲ χεῖρας, Ariſt. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννίδ᾽ αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς id. Ion. 866. Στεναγμῶν με περιβάλλει νέφος, id. Her. fut. 1144.

Περιβαλώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περιβάλλω.

Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περίβαλα, a περιβάλλω.

Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum muliebrium, Ariſt. L. 48. A περίβαρα.

Περιβαρὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde gravis.

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio. A περιβαίνω.

Περιβεβλημένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιβάλλω.

Περιβεβλημένως, *Adv.* veſtitu, amictu.

Περιβῆναι, a. 2. inf. act. v. περιβαίνω, pro περιβάω.

Περιβιόω, ῶ, fut. ήσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumen ſervo, Gl. Vet. περιβιοῦν, ſupervivere, Plut.

Περιβλαστάνω, f. ςήσω, circumpullulo.

Περίβλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.

Περιβλέπτως, clare, inſigniter, cum admiratione.

Περιβλέπω, f. ψω, circumſpicio. Τὴν Θίσβην περιβλέπων, Heliod. πάσας, Xen. Cyr. 5, 1. Μὴ περιβλέπου ἀλλότρια ἡγεμονικά, M. An. 7, 31. Hinc

Περίβλεψις, εως, ἡ, circumſpectio, admiratio.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλω.

Περιβληχρὸς, omnino ſ. omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

Περιβλύζω, f. ύσω, ſcatebris adfluo, ſcateo.

Περιβλύω, f. ύσω, circumluo.

Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto. Hinc

Περιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dicitur in utramque partem, ſed ſæpe & ut Gramm. volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, ſ. qui fabula factus eſt, Gl. V. pervulgatus, illuſtris.

Περιβοήτως, *Adv.* clare, cum magna fama.

Περιβοθρόω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, ablaqueo. Ex βόθρος.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, amictus, amiculum; opertorium, Gl. V. A

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, ſtola; (2) quidquid exterius nos circumdat, ſive munimenti, ſive ornamenti nomine; (3) amplexus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) ſchema quoddam orationis & ſententiæ, Ph. amictus, Al. Gl. Vet. geſtamen. Ph. concurſus. A περιβάλλω.

Περίβολον, ου, τὸ, idem quod

Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, ſeptum, vallum, murus, munitio; territorium, Gl. V. ambitus, mœnia. Ab eod.

Περιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombo circumſono; (2) circumſtrepo, circumſono, perſono. Προσίασιν θορυβοῦντες ὥσπερ οἱ σφῆκες περιβομβοῦντες τὴν ἄκραν, Lucian.

Περιβόσκω, depaſco; (2) decerpo; (3) circumhabito. Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν, Dion. Περ. 383.

Περιβοτανίζω, obherbeſco, Gl. V.

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, ornamentum brachii, armilla.

Περιβραχιόνιος, ον, qui in brachio geſtatur.

Περιβρέμομαι, circumfremo, circumſono. Ἔνθα τε κῦμα Ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν, Dion. Περ. 132.

Περιβρίθω, f. ίσω, undiquaque gravo & onero.

Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo, reſono, ſtrepo. Δοιαὶ δ᾽ Ἰσθμοῖο νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι, Dion. Περ. 420.

Περιβρύχομαι, f. ξομαι, frendeo.

Περιβρώσκω, adedo, circumrodo; circumdepaſco, περιβεβρωμένος, ambeſus, exeſus, Gl. Vet. Hinc

Περίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, arroſus, exeſus, circumquaque adeſus. Περίβρωτα φλέβια, *Aret.*

Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio; (2) undique ſuppono. Ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, Luc. in Mic.

Περιβωμίζειν, luſtrare, circuire, Gl. Vet. A βωμὸς, *ara.* Unde

Περιβώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum aram eſt.

Περίβωτος, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* pro περιβόητος.

Περιγανόω, ῶ, lætitia & voluptate perfundo, exhilaro.

Περιγεγραμμένως, circumſcripte, definite, perſpicue. A περιγράφομαι.

Περίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa terram eſt, terram ambiens, terræ proximus, circum terram adhærens. A γαῖα.

Περιγεννητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi vim habens. A περιγίγνομαι.

Περιγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde lætus. A γῆθος.

Περιγηράσκω, f. ράσω, conſeneſco, conſumo.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, fut. γενήσομαι, ſuperſum, reliquus ſum, reſto, de eo quod ſupereſt, ita ut pro lucro ſit; (2) ſuperſum, i. e. evado, ſalvus evado, ſervor a morte; (3) obvenio, contingo, potior, adipiſcor; (4) præverto, ſuperior ſum, vinco. Τοῦ δὲ σιτίου περιγίγνεσθαι δ᾽ αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ᾽ ἐπιλείπειν, Ariſt. Plut. 553. Ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον, ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν, vicerimus, Dem. Phil. 1.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte vel ſucco lacteo plenus. Σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας, Hom. Il. 16, 642. A γλάγος, *lac.*

Περιγληνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, circumſpicio. A

Περίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumſpiciens. Ex περὶ, & γλήνη, *pupilla.*

Περίγλισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lentus & viſcoſus.

Περιγλυκιόομαι, obdulceſco, Gl. V.

Περιγλύφω, f. ψω, circumſculpo.

Περίγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.

Περιγλωττὶς, ίδος, ἡ, involucrum linguæ. Ex iiſdem.

Περιγνάμπτω, fut. ψω, circumflecto. Ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν καὶ Βορέης ἀπέωσε, Odyſſ. 9, 80.

Περιγογγύζω, f. ύσω, murmuro.

Περιγογγύζωσι, 3. pl. præſ. conj. act. verbi περιγογγύζω.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus. Ex πέριξ, & γράω, *comedo*, vel γράφω, *ſcribo*, Euſt.

Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumſcriptio; (2) circumſeptus locus, termini, fines circumdati. A περιγράφω.

Περιγραπτέον, circumſcribendum eſt. Περὶ ἐμαυτὸν σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, Plato.

Περίγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumſcriptus & quaſi certis finibus incluſus. Ab eod.

Περιγραφεὺς, έος, ὁ, circumſcriptor, Ph.

Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumſcriptio, ambitus; (2) delineatio, deſcriptio minus exacta; (3) circumſcriptio, circumventio, fraus. Ab eod.

Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo; (2) circumſcribo, i. e. definio ſeu præfinio, quaſi circumſcribendo præſtituo; (3) finio, ſeu claudo, v. c. librum, orationem, vitam per vim; (4) delineo, non exacte deſcribo; (5) deleo, oblitero, aufero e numero; (6) repudio; (7) coërceo, cohibeo. Περιγράφεται αὐτὸ, M. Anton. 5, 18. Περιγραφὸν τὸ ἐνεστὸς τοῦ χρόνου, id. 7, 21. Ἐς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένοι, Luc.

Περιγυρὶς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γῦρος.

Περιδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, varius.

Περιδαίω, comburo, accendo, *paſſ.* ardeo, etiam amore.

Περιδάκρυτος, ον, lacrimoſus, tritiſſimus.

Περιδδείσασαν, acc. ſing. aor. 1. part. act. *Poët.* pro περιδείσασαν, a περιδείδω.

Περιδέδια, pertimeſco, Gl. Vet. p. in ſignif. præſ. A δείδω, *timeo*.

Περιδεής, έος, ὁ ϗ ἡ, meticuloſus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. A δέος. Hinc

Περιδεεία, ας, ἡ, nimius timor.

Περιδείδω, fut. είσω, pertimeſco, quaſi undique metus; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, Il. 15, 123. περιδείδια, pro περιδέδια, perf. timeo, Il. 13, 52. Τῶ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ, Il. 11, 508.

Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.

Περιδειπνίζω, περιδειπνίζει, paſcit, Ph.

Περίδειπνον, ου, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, Ph. ſilicernium.

Περιδέξιον, ου, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιά.

Περιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ambidexter, Ph. ambimanus, Hom. Il. 21, 163.

Περιδέραιον, ου, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris.

Περιδέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcollaris. Ex περὶ, & δέρη.

Περιδερὶς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον.

Περιδέρκομαι, circumſpicio.

Περιδεσμεύω, vincio.

Περίδεσμος, ὁ, vinculum.

Περίδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumligatus, obligatus, revinctus. A

Περιδέω, circumligo, obligo; paſſ. περιδέομαι, circumligor; p. περιδεδεμένος. Τοὺς πόδας κνημῖσι περιδέοντες, Heliod. Ὃν (φρύγανα) περιδησόμεσθ᾽ ἐκεῖ, Ariſt. Conc. 100.

Περιδεῶς, meticuloſe, pavide. A περιδεής.

Περίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, perſpicuus.

Περιδίδομαι, depono, ſeu depoſito pignore certo, ex pacto certo, paciſcor, aor. 2. infin. περιδόσθαι, imperat. περίδου. Περίδου νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρον ἐστιν ἡμιεκτέον, Ariſt. Nub. 644.

Περιδίδωμι, circumdo.

Περιδιείρω, trajicio & inſuo.

Περιδινέω, circumago. Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην Καρπαλίμοισι πόδεσσιν, Il. 22, 165.

Περιδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui circumagitur; (2) verſatilis. A περὶ, & δίνη.

Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut verticem circumactio. A περιδινέω.

Περιδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, verſatilis. Ab eod.

Περίδινος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod περιδινής.

Περιδιπλόω, involvo, hoc eſt, obtego, convaſo.

Περίδοσις, εως, ἡ, pactum, depoſitio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.

Περιδουπέω, circumſono, obſtrepo.

Περιδιώκω, περιδιώκει, perſequitur, Ph.

Περιδονέω, jacto, agito, nullo loco conſiſtere ſino.

Περιδραμητέον, concurſandum. A περιτρέχω.

Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. v. περιτρέχω.

Περιδρομεὺς, έως, ὁ, ambitioſus, Gl. Vet. A περὶ, & δρόμος, *curſus*.

Περίδραξις, εως, ἡ, comprehenſio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A

Περιδράττομαι, fut. ξομαι, apprehendo, circumplector.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcurſio, curſus, quo circumcurrimus & obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A περιτρέχω.

Περίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens, circumcurſans; (2) rotundus, teres, Hom. Il. 2, 812. Ab eod.

Περίδρομος, ου, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri poteſt. Ab eod.

Περιδρύπτω, dilacero & ſaucio, aor. 1. paſſ. περιδρύφθην, *Ion.* Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, Il. 23, 395.

Περιδύω, fut. ύσω, circumveſtio, induo; (2) *Att.* exuo, detractis veſtimentis ſpolio, adimo. Ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας, Il. 11, 100.

Περιεβάλετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. περιβάλλω.

Περιεβάλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med.

Περιεγένετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. περιγίνομαι.

Περιέδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. περιτρέχω.

Περιεδρεύω, obſidior, Gl. V. obſidione cingo. Ex περὶ, & ἕδρα, *ſedes*.

Περιέδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, vigilo.

Περιεζωσμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιζώννυμι.

Περιεθέλω, ſupra modum volo.

Περιέθηκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. περιτίθημι

Περιείδω, *inuſit.* circumſpicio, ſpeculor; (2) probe novi, ſupra alios novi; (3) negligo, ſino, patior; in uſu, περιεῖδε, neglexit, aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumſpicere, negligere. Οὐ μὴν ἐπὶ τούτοις ἀθυμήσας περιεῖδον ἐμαυτὸν ἄδοξον γενέσθαι, Iſocr.

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo. Hinc

Περιειληθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g.

Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιλελήφασι, a περιλαμβάνω.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. v.

Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.

Περίειμι, fut. έσομαι, ſuperior ſum, ſupero, antecello; (2) ſuperſum, abundo; (3) ſuperſum, i. e. reliquus ſum; (4) convaleſco, *opp.* morior; (5) adſum, immineo; (6) ſum, ſuppeto; τὸ περιὸν, copia, magnitudo, alicujus rei; ἐκ περιόντος, ex facili, v. περιουσία. Οὐκ ἐλπίζων δ᾽ ἔτι τὴν πόλιν περιέσεσθαι, Appian.

Περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, luſtro; (3) pervenio, devenio. Περιιέναι κύκλῳ, Dem. Περιῄεσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, Thuc.

Περιεῖναι, *ſupereſſe*, præſ. infin. verbi περίειμι.

Περιειργνύω, cohibeo, coërceo, contineo, revincio, includo. A

Περιείργω, f. ξω, idem.

Περιείχετο, 3. ſ. imp. ind. med. v. περιέχω.

Περιέκρυβε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. περικρύπτω.

Περιεκτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi ſeu complectendi vim habens, generalis. Hinc τὸ περιεκτικὸν, οῦ, complexio. A περιέχω.

Περιεκτικῶς, *Adverb.* complectendo, comprehendo; (2) omnino in univerſum.

Περίελαι, 2. ſ. a. 1. imper. act. a περιαιρέω pro περιέλω.

Περιέλαμψεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν, a περιλάμπω.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio. A

Περιελαύνω, f. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵπποις περιελαύνειν τὸ στρατόπεδον, Xen. Περιήλασαν τὸ τεῖχος, Heliod.

Περιέλειχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιλείχω.

Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιελθόντα, acc. ſ. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumvolutio, vertigo. A

Περιελίσσω, ſeu περιελίττω, fut. ίξω, implico, implico in orbem; (2) verto, circumvolvo. Περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν, Odyſſ. 5, 314.

Περιέλκω, fut. ξω, circumquaque traho, q. d. circumtraho; (2) diſtraho, violenter rapio, diſtringo; (3) diſtineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλῳ, Ariſtot.

Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior ſum.

Περιέλλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio; (2) prætermiſſio unius e Conſonantibus geminatis. A περιελλείπω.

Περιέλοις, 2. ſ. a. 2. opt. act. v. περιαιρέω.

Περιελόντος, g. ſ. a. 2. part. act.

Περιέννυμι, induo, veſtio.

Περιέξειμι, circumdo.

Περιέπεσον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπτισμένως, pure. A περιπτίσσω.

Περιέπω, περιέπομαι, proſequor & obeo, i. e. proſequendo & obeundo ſeu adſectando tueor & protego, curo; foveo; (2) colo, obſervo, obſervantia proſequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ ζῶον ϗ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπει τύχας, Heliod. Τοῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην ϗ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον, περιέψομεν, Xen. Cyr. 4, 18.

Περιεργάζομαι, fut. άσομαι, curioſitate utor; (2) curioſe ago, diligenter & accurate obſervo; (3) inaniter ſeu fruſtra ſatago, Gl. Vet. ſciſcitor; (4) valde laboro; (5) dicitur & de pictoribus cum ornamenta externa, πάρεργα vocant, picturis addunt. Περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆν, ϗ τὰ ἐπουράνια, Plat. Ap. Socr. 3. Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο, Ariſt, Conc. 220. Hinc

Περιεργασία, ας, ἡ, curioſitas, Lucian. ſed ibi leg. περιεργία, *Ern.)*

Περιέργεια, ας, ἡ, idem quod

Περιεργία, ας, ἡ, curioſitas; (2) nimia diligentia; (3) ſimulata vel inepta ſedulitas, ambitio. A

Περίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, curioſus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquiſitus, ſupervacaneus; (3) res alienas curans & nil ad ſe pertinentes. Gl. Vet. curioſus, perſpicax, veſanus, operoſus. Ab ἔργον.

Περιέργω, f. ξω, ſepio, includo. Περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, Thuc.

Περιέργως, *Adv.* curioſe, nimis accurate.

Περιερέσσω, vel περιερέττω, remigando promoveo, ſeu ſubduco.

Περίερμα, ατος, τὸ, lignum ſ. phalanga, quæ navibus ſupponitur.

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, luſtro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciſcor, punio. Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, Xen. Cr. 8, 44. Ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια, Ariſt. Av. 6. Ὅσα περιέρχεται ὑπὸ τοῦ κόσμου, comprehenduntur, M. Anton. 10, 7.

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, conſiderate, Ph. A περισκέπτομαι.

Περιεσπᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro περιεσπάετο, a περισπάω.

Περίεσπον, aor. 2. ind. act.

Περιέσσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poët.* pro περιέσασθαι, a περιέννυμι.

Περιεσταλμένος, perf. part. paſſ. v. περιστέλλω.

Περιεσταλμένως, tecte, occulte.

Περιέστη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. περιΐστημι pro περιστάω.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Περίεστιν, 3. ſ. præſ. ind. cum ν, a περίειμι.

Περιεστικὸς, ἡ, ὸν, ſalutaris, σημεῖον π. ſignum ſalutis in ægroto. A περίειμι.

Περιεστικῶς, ſalutariter, cum ſpe ſalutis.

Περιέστραψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. περιστράπτω pro περιαστράπτω.

Περιεστῶτα, acc. ſing. perf. part. act. *Ion. & Att.* pro περιεστηκότα, a περιΐστημι.

Περιέσχατος, η, ον, extremus.

Περιέσχε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. περιέχω.

Περιετέτμητο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. περιτέμνω.

Περιέτυχεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν a περιτυγχάνω.

Περιέφθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro περιειφθησαν, a περιέπω.

Περίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, probe elixus.

Περιέχω, *& in med.* comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumſido, obſideo, unde premo, affligo; (4) ſuperior, major ſum; (5) conſertis manibus retineo, complector, foveo; περιέχει, continet, coërcet, Ph. περιέχεται, comprehenſum eſt. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, Luc. 5, 9. Διὸ ϗ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχεται, 1 Pet. 2, 6.

Περιεώρα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro περιεόραε, a περιοράω.

Περιζαμενῶς, vehementer. A ζαμενής.

Περιζείω, idem quod

Περιζέω, circumferveo.

Περίζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, eidem jugo ſubditus.

Περίζυξ, ζυγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Περίζωμα, ατος, τὸ, faſcia, ſubligaculum, cinctus, Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A ϖεριζωννύω.

Περιζωμάτιον, ȣ, τὸ, parvum ſubligaculum ſeu ventrale, Dim. a ϖερίζωμα.

Περιζωννύω, vel ϖεριζώννυμι, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περίζωσαι ϗ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σȣ, Act. 12, 8. Νῆτται γε ϖεριζωσμέναι ἐπλινθοφόρȣν, Ariſt. Av. 1153.

Περίζωσαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi ϖεριζώννυμι. Unde

Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. V.

Περιζώστρα, ας, ἡ, faſcia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum, Ph. ſubligaculum.

Περιῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν a ϖεριάγω.

Περιηγέομαι, ȣ̃μαι, circumduco, duco circum; (2) ſigillatim expono. enarro. Περιηγησάμενοι τὸ ἔργον Πέρσῃσι, Herodot. Περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδȣ ϖάντα, Luc. Περιηγεῖταί τινα Θεόπομπος συνȣσίαν Μίδȣ τȣ̃ Φρυγὸς, Ælian. V. Hiſt. 3, 18. Hinc

Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus ſermo, quo ita quid deſcribitur. ut quaſi in rem præſentem lector deducatur.

Περιηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. rotundus, circumactus aut circumactilis. Curvus, flexuoſus. Adſtrictus, circumvinctus, circumductus. Περιηγέος ἔγγυθι λίμνης, Callim. Hymn. in Apoll. 5, 9. A ϖεριάγω, Suic.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipſa actio circumducendi, ſeu ducendi per ſingula; (2) expoſitio & commemoratio rei alicujus, quæ fit ſigillatim, & quaſi per ſingula ducendo. A ϖεριηγέομαι.

Περιηγητὴς, ȣ̃, ὁ, q. d. circumductor, i. e qui circumducit; (2) qui ϖεριήγησιν ſcribit, orbis enarrator. Ab eod.

Περιηγητικὸς, ὴ, ὸν, pervulgatus, idem, & intell. *ſubſt.* βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus.

Περιηγητικῶς. geographice.

Περιῄειν, pluſq. indic. med. v. ϖερίειμι.

Περιηθέω, colando perfundo; percolo.

Περιήθημα, ατος, τὸ, excolamentum, percolamentum. A pr.

Περιήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, admodum acutus. Ex ϖερὶ, & ἀκή.

Περιήκω, f. ξω, devenio ſeu pervenio mutatis in orbem vicibus, ſ. ſimpliciter. Ὡς ȣ̃ν ϖεριῆκεν εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, Arrian.

Περιῆλθε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. ϖεριέρχομαι.

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, converſio.

Περιηλυτεύεσθε, 2. pl. præſ. imp. med. verbi

Περιηλυτεύω, circumeo. Ex ἐλεύθω.

Περιημεκτέω, ῶ, fut. ήσω, moleſte, ægre, ſeu graviter fero. Περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τȣ̃ ὅρκȣ, Herodot.

Περιῆν, 3. ſ. imperf. ind. v. ϖερίειμι.

Περιενήνεικε, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* pro ϖεριενήνοχε, a ϖεριφέρω.

Περιηργυρωμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi ϖεριαργυρόω.

Περιῃρεῖτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. pro ϖεριῃρέετο, a ϖεριαιρέω.

Περιήστραφα, perf. ind. act. v. ϖεριαστράπτω.

Περιηχέω, circumſono; obſtrepo, Gloſſ. Vet. ϖεριηχȣ̃μαι, trepide perſono. Περιήχησεν δ' ἄρα χαλκὸς Il. 7, 267.

Περιήχημα, ατος, τὸ, ſtrepitus. A pr.

Περιθάλπω, f. ψω, circumfoveo.

Περιθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admiratione & ſtupore perculſus; (2) valde trepidus. Ex θάμβος.

Περιθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præfidens, valde fidens. A θάρσος.

Περιθαρσέω, fidenti animo ſum.

Περίθεος, ον, valde divinus.

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure luſtro ſeu expio. A θεῖον. Hinc

Περιθείωσις, εως, ἡ, luſtratio ſeu expiatio, quæ fit ſulphure.

Περιθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ϖεριτίθημι.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A ϖεριτίθεμαι.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpoſitio, circumdatio.

Περιθετὸς, ὴ, ὸν, circumpoſitus. Ab eod.

Περίθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumpoſitus, ſeu circumpoſititius, qui circumponi ſolet, de coma appoſititia, ſ. fictitia.

Περιθέω, ῶ, f. θεύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέȣσι ϖελτασαὶ, Plato.

Περιθεωρέω, ῶ, circumſpicio.

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gloſſ. Vet. A ϖερὶ, & τίθημι.

Περιθλάω, confringo.

Περιθραύω, f. αύσω, idem.

Περιθρεκτέον, concurſandum, circum currendum. A ϖεριτρέχω.

Περιθρηνέομαι, ȣ̃μαι, lamentis circumſono. Σχεδὸν ἁπάσης οἰκȣμένης ϖεριθρηνȣμένης, Plut. A θρῆνος.

Περιθριγκόω, ῶ, fut. ώσω, lorica aut ſepto circummunio, circumſepio. Μασσαλίτας λέγȣσι τοῖς ὀστέοις ϖεριθριγκῶσαι τȣ̀ς ἀμπελῶνας, Plut.

Περίθριξ, τριχος, ὁ, capillus a prima juventute non raſus.

Περιθρομβέω, in grumos cogo, vel concreſcere facio. A θρόμβος.

Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. Vet. *paſſ.* notus ſum omnibus.

Περίθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ira valde accenſus.

Περιθύμως, *Adv.* irato animo.

Περιθυρέω, ῶ, circa januam verſor, ad januam ſto. A θύρα.

Περιθωρακίδιον, ȣ, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinducitur. A θώραξ.

Περιϊάχω, circumſono. Περὶ δ' ἴαχε ϖέτρη, Odyſſ. 9, 395.

Περιϊδέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro ϖεριϊδεῖν, a ϖεριείδω.

Περιΐδῃς, 2. ſing. a. ejuſd. in conj.

Περιϊδρόω, ῶ, ſudore undique diffluo. Hinc

Περιΐδρωσις, εως, ἡ, copioſa ſudoris effuſio.

Περιΐζομαι, circumſideo, obſideo.

Περιϊȣ̃σαν, acc. ſing. aor. 2. part. act. f. g. v. ϖερίειμι.

Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito Περιϊππεύσαντες ϗ γενόμενοι κατὰ νώτȣ τοῖς ϖολεμίοις, Polyb.

Περιϊστάμενος, præſ. part. med. verbi

Περιΐστημι, & *in med.* circumſiſto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino. At in aor. 2. & perf. *act.* & *paſſ.* dicuntur paſſive (1) circumſto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) *impr.* corona hominum cingor; ϖεριΐσαμαι, circumſto; ϖεριέστησα, aor. 1. ϖεριέστησε, redegit; ϖεριέστην, a. 2. ϖεριέστη, redactum eſt, rediit; ϖεριεστηκὼς, & ϖεριεστὼς, p. part. circumſtans; ϖεριΐστασο, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. Περιέστησε μὲν ϖᾶν τὸ στράτευμα ϖερὶ τὴν ϖόλιν, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶν Ἰλιὰς ϖεριέστηκε Θηβαίȣς, Dem. Τȣ̀ς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρύσοις ϖεριϊστᾶσα, Heliod.

Περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἑῆς ϖεριΐσχετο κȣ́ρης, Moſch. 2, 11.

Περικαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. valde callidus, ardens; (2) ambuſtus, peruſtus. A περικαίω.

Περικαθαίρω, perpurgo, luſtro. Περικάθηρε τȣ̀ς υἱȣ̀ς Ἰσραὴλ, Joſ. 5, 3.

Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto, appono. Ἐκέλευσε τȣ̀ς ἁλιεῖς ὑπονηξαμένȣς κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ ϖερικαθάπτειν ἰχθῦς τῶν ϖροεαλωκότων, Plut. in Ant. c. 29.

Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ purgamentum, luſtramentum, Gl. V. A ϖερικαθαίρω.

Περικάθημαι, idem quod

Περικαθίζω, fut ίσω, hoſtiliter circumſideo, obſideo; Περικαθίζεσθαι, obſidere, Ph.

Περικαίνυμαι, vinco, ſupero.

Περικαίω, f. καύσω, amburo, deuro, peruro; ϖερικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; ϖερικεκαυμένος, aduſtus, ambuſtus, Ph. p. part. Θερμὸς γὰρ ἄγαν ὁ ἀὴρ ϖερικαίει, Theophr. Περικαίεσθαι τȣ̃ χρυσȣ̃, Chryſ.

Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorſus concido, malis cedo, malo vincor. Περικακȣ̃ντες ϗ δυσχρηστȣ́μενοι τοῖς ϖαρȣ̃σιν, Polyb. A ϖερὶ, & κακός. Hinc

Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo prorſus concidit & malis vincitur.

Περικαλλῆ, acc. ſ. pro ϖερικαλλέα, a

Περικαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, perelegans. Ex ϖερὶ, & καλός.

Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, Gl. V. A

Περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet. Περικαλύψαι τοῖς ϖράγμασι σκότον, Eur. Ion. 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, ϖερικαλύψαι αὐτήν τε ϗ τὸν ἄνδρα, ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7. 17.

Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A pr.

Περικαμπὴ, ῆς, ἡ, circumflexus. A

Περικάμπτω, fut. ψω, circumflecto, deflecto, tergiverſor, oppono; ϖερικάμπτει, tergiverſatur, Gl. Vet. Philoxenus, devitat; ϖερικάμψαι, reniti, Philoxen. aor. 1. inf. Hinc

Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiverſatio.

Περικάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. qui eſt circa cor. Ex ϖερὶ, & καρδία.

Περικαρπιόκανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pericarpium aculeatum habens. Ex ϖερικάρπιον, & ἄκανθα.

Περικάρπιον, ȣ, τὸ, proprie eſt pars fructus, quæ ſemen ambit & protegit adverſus cœli animaliumque injurias, ſiliqua, putamen; (2) fructus, ſeu caro, quæ interius continetur, Vid. Plin. lib. 15. crp. 28. A καρπός.

Περικάρπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum ſe; (2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo eſt cinctus. Ex iiſdem.

Περικαρφισμὸς, ȣ̃, ὁ, luſtratio gallinæ, quum ovo edito ſe feſtuca aliqua purificat. Ex ϖερὶ, & κάρφος, *feſtuca*.

Περικαταβάλλω, circumdejicio; (2) dejicio.

Περικατάγνυμι, fut. άξω, undique defringo, infringo; ϖερικατεαγὼς, amfractus, Ph. p. part. med. ϖερικατεάγη, aor. 2. paſſ. fractionem circa ſe paſſus eſt.

Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adſequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως καί τοι φεύγοντες ϖερικαταλαμβάνονται, M. Anton. 9, 6.

Περικαταλείπω, fut. ψω, reliquum facio.

Περικατάληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deprehenſus, comprehenſus. A ϖερικαταλαμβάνω.

Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio ſeu comprehenſio, qua aliquem undique tenemus. Ab eodem.

Περικαταπίπτω, decido.

Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo; (2) delabor.

Περικαταῤῥήγνυμι, fut. ξω, diſcindo, lacero. Περικατεῤῥήξατό τε τὸν ἄνωθεν ϖέπλον, Xen. Cyr. 5, 1.

Περικαταστρέφω, f. ψω, everto.

Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.

Περικατατίθημι, repono, colloco, conſtituo, adapto.

Περικαταχέω, undique effundo.

Περικατέχω, magno ardore circumdo, obſideo.

Περικάτημαι, *Ion.* pro ϖερικάθημαι.

Περικάτησθαι, *Ion.* pro ϖερικάθησθαι.

Περικαῶς, *Adv.* calide, ardenter. A ϖερικαὴς.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor. Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς ϖερίκειται ϖερὶ τὸν τράχηλον αὐτȣ̃, Luc. 17, 2. Φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς (ἀπέφυγε) Ὕβριν τᾶς ὀργᾶς ϖερικείμενος, Theocr. 23, 14.

Περικείρω, circumtondeo, aor. 1, ϖερίκειρα.

Περικεκομμένως, conciſe. A ϖερικόπτω.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, ſtimulo, configo.

Περικερδὴς, ὲς, callidus, lucri cupidus.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis. Ex κεφαλῆ.

Περικεφάλιον, τὸ, capitis tegmen. Ex iiſd.

Περικήδεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ϖερικήδου, a

Περικήδομαι, curam gero. Ὡς τότ᾽ Ὀδυσσῆος ϖερικήδετο κυδαλίμοιο, Odyſſ. 3, 219.

Περίκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, peraridus, ambuſtus, vel circumquaque fiſſus. Αὖα ϖάλαι ϖερίκηλα, Hom. Odyſſ. 5, 240. Ex καίω.

Περικίδναμαι, conſpergor.

Περικινέω, circumago, *paſſ.* circumagor, obeo.

Περικιόνιος, ον, *Epith.* Bacchi. A κίων, quod cum domus ſemeles arderet, hedera nata eſt in *columnis*, qua ſervatus eſt; ϖερικιόνος, Sch. Eur. *male.*

Περικλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, ex omni parte ramos habens. A κλάδος.

Περικλαίω, defleo, deploro.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. ϖερικλάω.

Περίκλασις, εως, ἡ, defractio, locus abruptus. A

Περικλάω, ῶ, fut. άσω, offringo, infringo, defringo.

Περικλειόμενον, acc. ſ. præſ. part paſſ. verbi ϖερικλείω. Unde

Περίκλειμα, τὸ, ambitus muri.

Περίκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, incluſus, obeſſus.

Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obſideo. Gl. Vet. circumcludo, obſero. Ὑπὸ δὲ ϖλήθους ϖερικλειόμενοι, Thuc. l. 2.

Περικληΐειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϖερικλείειν.

Περικληΐζω, idem. A κλείω.

Περικληΐζω, celebro, *Ion.* A κλέος.

Περικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, declivis, devexus. A ϖερικλίνω.

Περικλυδὸν, *Adv.* lavando.

Περίκλυζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alluitur, lavatur. A

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; ϖερικλύζομαι, undique alluor. Τὸ ϖαιδίον ὕδατι ϖερικλύζειν, Ariſtot.

Περικλύμενον, ου, τὸ, nomen fruticis. Φύλλα τε κισσήεντα ϖερικλυμένοιο φέρουσα. Nic. Th. 510.

Περικλυσμὸς, οῦ, ὁ, alluvies, Ph. ϖερικλυσμοὶ, eluviones. A ϖερικλύζω. Unde

Περίκλυσμα, ϖερικλύσματι, adſpergine, Ph.

Περίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ϖερικλυστὸς, ἡ, ὸν, qui undique alluitur, *Epith.* inſulæ. Ab eodem.

Περικλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, valde inclitus, inſignis; (2) qui facile exaudiri poteſt.

Περικλώζω, circumcirca κλωγμὸν edens explodo.

Περικλώθω, f. ώσω, neo, ſ. nendo torqueo & circumago.

Περικνημῖδα, tibialia, Gl. V. A κνήμη.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, Ph. ocrea. Ex iiſd.

Περικνίδιος, ον, aſper, multis & parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. A

Περικνίζω, fut. ίσω, ſcalpo, vellico, pungo, rado; (2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico ſermonibus, &c. (3) imitor, Plut.

Περικοκκύζειν, de gallis, cum capite elato canunt, *inpr.* cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, Ariſtoph.

Περικολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.

Περικομίζω, f. ίσω, circumveho.

Περίκομμα, ατος, τὸ, fruſtum; (2) edulium ex herbis carnibuſque conciſis. A ϖερικόπτω.

Περικομμάτιον, τὸ, fruſtulum, Dim.

Περίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, comatus. A κόμη.

Περικομπέω, jacto, jactanter prædico, ſ. glorior. Περικομποῦνται ϖολλοὶ, Thuc.

Περίκομψος, ου, ὁ ϗ ἡ, perelegans, admodum ſcitus vel feſtivus.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumciſio, circumciſura, qua quidpiam in orbem truncatur, Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ ſacræ ſectio, al. ῥῆσις; (3) apparatus, ſupellex, ornatus, v. c, fœminæ; (4) facultates, opes. A

Περικόπτω, f. ψω, circumcirca reſeco, & mutilo, Gl. amputo, circumcido. Πανταχόθεν αἱ ἐλπίδες ϖερικόπτονται, Diod.

Περικορδακίζω, idem quod ſimplex.

Περικορέω, verro, converro.

Περικόρημα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes verrendo collatæ. A ϖερικορέω.

Περικοσμέω, probe orno, orno, *ſimpl.* ϖερικεκοσμημένος, p. part paſſ.

Περικόσμιος, ὁ ϗ ἡ, qui circa mundum eſt, eumque complectitur, Suic. A κόσμος.

Περίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumtonſus. Ex ϖερὶ, & κείρω.

Περικράζω, f. ξω, clamo, boo.

Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervoſa totam calvariam complectens.

Περικράνιον, cervical, Ph.

Περικράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt circa caput, qui caput tegit. Ex ϖερὶ, & κράνιον.

Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) ſupero, ſuperior ſum. Ὦ Ἀχιλεῦ, ϖερὶ μὲν κρατέεις, Il. 21, 214.

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, compos, ſuperior. A κράτος.

Περικρεμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique ſuſpenſus, etiam de templo dicitur donaria ſuſpenſa habente, ναὸς ϖ. ἀναθήμασι. A κρεμάω.

Περίκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique præceps, & locis præruptis declivis, vel admodum præceps & præruptus. A κρημνός.

Περικρούω, pulſo, pello, percutio.

Περικρυμὸς, prægelidus; Gl. V.

Περικρύπτω, fut. ψω. celo, occulto. Περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας ϖέντε, Luc. 1, 24.

Περικρώζω, f. ξω, crocito.

Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiror; ϖερικτᾶται, adipiſcitur, Ph. ϖερικτηθέντα, parta, Ph. aor. 1. paſſ. Hinc

Περίκτησις, εως, ἡ, poſſeſſio, peculium, Ph.

Περικτείνω, occido. Πολλοὶ δὲ ϖερικτείνοντο ϗ ἄλλοι, Il. 4, 538.

Περικτῖται, ῶν, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex ϖερὶ, & κτίτης.

Περικτίονες, vicini, accolæ, Hom. Il. 17, 220. Ex ϖερὶ, & κτίζω.

Περικτυπέω, perſtrepo, circumſono.

Περικυκλὰς, άδος, ἡ, in orbem ſe movens; *in pl.* etiam in orbem aliquid agentes, *Epith.* horarum.

Περικυκλόω, circumeo, circumdo.

Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, circumeo.

Περικυκλίζω, fut. σω, circumcingo. Ὅλην αἰέναψι ϖερικυκλίσας τοῖν ϖοδοῖν, Ariſt. Pace, 7. al. ϖερικυλίσας.

Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.

Περικυκλόω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσουσί σε, Luc. 19, 43. Hinc

Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipſa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi.

Περικύκλῳ, *Adv.* circum, circumcirca.

Περικυλινδέω, idem quod

Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago, Vid. ϖερικυκλίζω.

Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, it. vagatio.

Περικυμαίνω, fluctibus ambio. A

Περικύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur, circumfluus. A κῦμα.

Περικωμάζω, comeſſabundus adeo vel obeo.

Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumſono. A κωδών.

Περικωνέω, oblino. Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι᾽ ἡμῶν ϖερικωνεῖ, Ariſt. Veſp. 598. A κῶνος, *pix.*

Περιλακτίζω, fut. ίσω, calcitro.

Περιλαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu perſtrepo; (2) obblatero, inaniter loquor, garrio. Μὴ ϖεριλαλῶμεν, μηδὲ ϖυνθανώμεθα τί ϖοτ᾽ ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, Ariſt. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς ϖεριλαλοῦσι ταχέως συγκατατίθεσθαι, adſentiendum, M. Anton. 1, 4. Hinc

Περιλάλημα, τὸ, nugæ, *proprie & tropice.*

Περιλάλητος, ον, clarus, famoſus.

Περίλαλος, ον, loquax, garrulus.

Περιλαμβάνω, circumplector, complector, comprehendo; (2) amplector, amplexor; (3) *Paſſ.* obſeſſus teneor, ut elabi non poſſim; *it.* deprehenſus ſum. Τῇ ψυχῇ ϖεριλαμβάνειν, Plato. Τὸν ὅλον κόσμον ϖεριειληφέναι τῇ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27.

Περιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, undique ſplendidus. A ϖεριλάμπω.

Περίλαμπρος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Περιλάμπρως, *Adv.* ſplendide, magnifice.

Περιλάμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illuſtro, ſplendore ac lumine circumfundo, Gl. Vet. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου ϖεριέλαμψεν αὐτοὺς, Luc. 2, 9.

Περιλείβομαι, undique deſtillo, defluo.

Περίλειμμα, τὸ, reliquiæ.

Περιλειπὴς, idem quod ϖεριλιπής. A

Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) ſuperſum, ſuperſtes ſum; ϖεριλείπεται, reſtat, ſupereſt, reſidet, Ph. ϖεριλειφθήσεται, ſuperſit, Ph. ſupererit; ϖεριλελειμμένοι, ſuperſtites, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ ϖεριλειπόμενοι εἰς τὴν ϖαρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 Theſſ. 4, 15.

Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλέφαρα ϖεριέλειχον, Ariſt.

Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi & latius interpretandi; (3) ſeu futilis loquacitas.

Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod

Περιλέπω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε, Il. 1, 236.

Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris, nomine clarus, qui verſatur in ſermonibus hominum. Ex ϖερὶ, & λεσχηνεύομαι.

Περίλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus albus; (2) admodum albus.

Περίλημμα, ατος, τὸ, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A ϖεριλαμβάνω.

Περιληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim hahabens; ὄνομα ϖεριλ. nomen cui & ſingularis & pluralis addi poteſt, *Ern.* Ab eod.

Περιληπτικῶς, *Adv.* ſummatim; (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum ſpolia de præda quavis dicuntur, id.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi ſeu amplexu contineri poteſt; (2) qui percipi poteſt. A ϖεριλαμβάνω.

Περίληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexus; (2) fig. dicendi v. ϖεριληπτικῶς, 2. (3) ϖερίληψις καθολικὴ ϗ ἔντεχνος eſt cum res ad formam artis ac diſciplinæ redigitur, *Ern.* Ab eod.

Περιλιμνάζω, fut. άσω, reſtagnando inundo Τὴν ϖόλιν αὐτοῖς ϖεριλιμνάζω, Thucyd. l. 2.

Περιλιμπάνομαι, relinquor, ſuperſum, Gl. V. ϖεριλιμπάνεται, reſidet; ϖεριλιμπανόμενος, ſuperſtes Gl. Vet. A ϖεριλείπω. Unde

Περιλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuperſtes, reliquus.

Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) cupide appeto.

Περιλιχμάω, & άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem. Γλώσσῃ δὲ ϖεριλιχμᾶτο γένειον, Theocrit. 25, 226. Βοὲς ὁππότε χηλαῖς Γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς ϖεριλιχμήσωσι, Aratus, 1115.

Περίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus; (2) ſuperſtes. A ϖεριλείπω.

Περιλοπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detraho. Ῥάβδια ϖεριλοπίσαντες, Theophr.

Περιλούω, f. ούσω, probe lavo ſeu abluo. Περιλούειν τινὰ τῷ οἴνῳ, Plut.

Περίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſummopere dolens, valde triſtis. A λύπη.

Περιλωπίζω, fut. ίσω, veſte circum induo.

Περιμάδαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, glaber, lævis, depilis.

Περιμαιμάω, luſtro; (2) cupio. Αὐτοῦ δ᾽ ἰχθυάᾳ σκόπελον ϖεριμαιμώωσα, Odyſſ. 12, 95.

Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde furo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος, Heſ. Ἀσπ. 99.

Περιμάκτριος, ία, ιον, adſidens mactræ; (2) venefica, ſaga, ex περιμάττω, 2). Ex μάκτρα.

Περιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde ſeu mirum in modum inſanus. Ex μαίνομαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμαρνάμεθα, 1. pl. præſ. ind. med.

Περιμάττω, f. ξω, abſtergo; (2) defixum & devotum veneficiis liberare. *Ern.* Περιμάξας τὴν ἀκαθαρσίαν. Dioſc.

Περιμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo aliqui inter ſe pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀνεχώριζε τε πάντας τοὺς περιμαχομένους, Xen. Cyr. 7, 9.

Περιμεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, querulus ſeu contentioſus. Ex μέμφομαι.

Περιμενεαίνω, valde cupio.

Περιμένω, præſtolor, operior, exſpecto, meror, Gl. V. aor. 1. περιέμεινα; imperat. περίμεινον, exſpecta, mane. Οὐ περιμένας ἐγὼ τὸ τέλος τοῦ λόγου, Lucian. Τοὺς Ὑρκανίους περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοιεν, Xen. Cyr. 4, 5. Περιμένετε ἕως τὸν ὄχλον διασώμεθα, ib. 7, 25.

Περιμέριμνος, ου, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cum cura rem agens; (2) ſcitus, elegans. Ex μέριμνα.

Περιμεστος, ον, plenus, abundans, undique refertus.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.

Περίμετρον, ου, τὸ, ambitus. A

Περίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, ſcil. γράμμη, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur; *it.* ambitus, circuitus. Ex μέτρον.

Περιμήκεις, nom. pl. *contr.* pro περιμήκεες.

Περιμήκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, prælongus, altus. Ex περὶ, & μῆκος.

Περιμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Περιμήρια, αν, τὰ, fæminalia, Gl. Vet.

Περιμήτριος, & περίμητρος, ου, ὁ καὶ ἡ, medulla illitus & perunctus; (2) medulloſus. Ex περὶ, & μήτρα.

Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo. Ἄλλό τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται, Odyſſ. 7, 200.

Περιμιμνήσκω, admoneo.

Περιμινύθω, imminuo; (2) conſumor, deficio.

Περιμυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perſtrepo.

Περιμυχὴς, ὲς, mugitus edens. A pr.

Περιναιετάω, circum habito; περιναιετάωσι, circum habitant, pro περιναιετῶσι, περιναιετάουσι, Dion. Περ 330.

Περιναιετάωσι, 3. pl. præſ. conj. act.

Περιναιέτης, ου, ὁ, accola, vicinus.

Περίναιος, περίνεος, & περινὸς, ὁ, coles, Gl. V. περίνεος, coleus.

Περιναυτιος, ον, nauſeans, MSS. περιναύσιος. A ναυσία.

Περινενοημένως, cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.

Περίνεος, ſuperfluus in navi vector, Suid. ubi plur. περίνεοι. Ex περὶ, & ναῦς.

Περινεύω, f. εύσω, undique innuo; (2) vergo, ſpecto.

Περινέφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nubibus circumdatus, nubiloſus. Ex νεφέλη.

Περίνεφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pinguis circa renes.

Περινέω, ῶ, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.

Περίνεως, ω, ὁ, ſuperfluus vector, vector, qui in miniſterio navis non eſt. Ex νέως.

Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινέω.

Περινήχομαι, fut. ξομαι, circumnato.

Περινήω, accumulo, undique adgero. Περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει, Il. 23, 169.

Περινίζω, abluo, lavo.

Περινίσσομαι, circumeo. Περινίσσεται ὥρα μηνὸς, Eur. Alc. 446.

Περινισσομβράων, gen. pl. part. præſ. med. f. g. *Æol.* pro περινισσομένων, a περινίσσομαι.

Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio; (2) comminiſcor, excogito; (3) curioſe cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, Plut.

Περινόησις, εως, ἡ, idem quod περίνοια.

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus ſeu comprehenſio ſolers; (2) ſolertia, vafrum commentum. Ex περὶ, & νοῦς, *mens.*

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. Vet. circito, peragro, obambulo, luſtro; περινοστεῖν, ſpatiari, Gl. Vet. Ὅς τις σε προαστίαιον περινοστεῖν ἐᾷ, Ariſt. Plut. 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν, idem Θεσμ. 803.

Περινοστήσασα, *reverſa*, a. 1. part. act. f. g.

Περινύμφιος, ον, ſponſis, virginibus gratus.

Πέριξ, *Præp.* circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A περί.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περιξεστὸς, ὴ, ὸν, circumcirca raſus, politus.

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιεξεσμένος, circumraſus, p. part. paſſ. Οὔς τε κυλίνδων Χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις, Theocr. 22, 50.

Περιξηραίνω, f. ανῶ, deſicco, exſicco; περιξηραίνομαι, obareſco, Gl. V.

Περίξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſiccatus; (2) valde ſiccus, aridus, peraridus.

Περιξυράω, ῶ, & έω, f. ήσω, novacula rado, derado.

Περιξύω, f. ύσω, rado, ſcarifico. Ph. derado, ſtringo, deſtringo; περίξυσόν με, diſtrigila me, Gl. Vet.

Περιόγκος, ου, ὁ καὶ ἡ, mole ſua turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.

Περιόδευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Περιοδευμένως. *Adv.* circumductione, per ambages, R. Ab eod.

Περιοδεύσιμος, τόπος, amfragoſus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.

Περιοδευτὴς, οῦ, ὁ, circuitor, circulator, Gl. V. dicitur de medico circumforaneo, circitor, luſtrator; ap. Pat. Græcos, qui viſitat eccleſias. Ab eod.

Περιοδευτικὸς, ὴ, ὸν, qui circumire ſolet, circumiens, circularis. A περιοδευτής.

Περιοδεύω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perluſtro & peragro. Gl. V. obambulo, circumeo. Περιοδεύειν τὸ παλάτιον, Plut. τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ, App. Οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπὶ τοὔργον, οὐδὲ περιοδεύσας, Epict. A περίοδος. Unde

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo.

Περιοδικὸς, ὴ, ὸν, peragratorius; (2) cujus certus eſt circuitus.

Περιοδικῶς, *Adv.* longis verborum circumductionibus ſive ambitu.

Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione utor.

Περιοδονίκης, ὁ, victor periodicus h. e. qui in omnibus generibus certaminum vicit.

Περίοδος, ου, ὁ, circitor, qui vigilias obit.

Περίοδος, ου, ὁ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. Periodus, certa verborum comprehenſio perfectum ſenſum continens, dicitur & de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περιοδυνάω, ῶ, dolore omni ex parte crucio; περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo, dolore, omni ex parte premor.

Περιόδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnoſus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περὶ, & ὀδύνη, *dolor.*

Περιοδύνως, cum gravi dolore.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, habito circum, accola ſum. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτοὺς, Luc. 1, 65.

Περιοικία, ας, ἡ, locus ſuburbanus, ſeu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem ſitus, Gl. V. territorium. A περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem ſitus. Ex iiſd.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem ſtruo; (2) ædificiis excitatis circumvallo, ſeu circumcludo. Περιῳκοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος, Ælian. V. Hiſt. 8, 16.

Περίοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περίοικοι, circumhabitatores, Gl. Vet.

Περιοιστέος, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθαίνω, & περιολισθέω, f. θήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, ipſa circum decidendi actio, lapſus, ruina (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περιολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, ap. Joſ. *Ern.*) A περιέλκω.

Περιομφακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, prorſus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco.

Περιοπτέον, circumſpiciendum, diſpiciendum & conſiderandum eſt; (2) negligendum, deſpiciendum eſt. A περιόπτομαι.

Περιοπτέος, έα, έον, deſpiciendus, negligendus. Ab eod.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumſpicio; (2) contemno, negligo, patior; οὐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νῦν δ' οὐ σε περιόψομαι, Ariſt. Lyſ. 1020. Τοῦ μόνου τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην; idem Θεσμ. 705. Hinc

Περίοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus; (2) negligens.

Περιόπτως, negligenter, temere.

Περιορᾷν, præſ. inf. act. pro περιοράειν, a περιοράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumſpectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumſpicio; (2) ſino, ex neglectu permitto, video & patior; (3) negligo, non curo. Gl.V. deſpicio. Περιορῶντες ἀλλήλους, Xen. Cyr. 3, 28.

Περιοργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iratus, obiratus; (2) vehementi ira percitus. Ex ὀργή.

Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργυιά.

Περιόργως, iracunde, Heſ. quaſi a περίοργος.

Περιόρθριον, ου, τὸ, diluculum. A περιόρθρον.

Περίορθρον, ου, τὸ, tempus antelucanum diluculo proximum, diluculum. Ex ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, ſuis finibus limitibuſque circumſcribo, adeoque &, recte capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino. Gl. Vet. limito. Περιοριζέτω τὰς πείσεις ἐκείνας ἐν τοῖς μορίοις, M. Anton. 5, 18. περιορίζειν ἑαυτὴν, id. 7, 31. Hinc

Περιόρισις, εως, ἡ, circumſcriptio, R.

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumſcriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio; (2) exſilium nempe relegatio, ſ. deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exul. Ab eod.

Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, claſſem in ſtatione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, claſſem ſ. navem in ſtationem duco. Περιορμίζειν τὴν ναῦν περὶ τὸ χῶμα, Dem.

Περιορύσσω, vel ύττω, f. ύξω, circumfodio; (2) ablaqueo. Περιορύξαντες κάτω μέχρι τῶν ῥιζῶν, Theophr.

Περιορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, circumſalto.

Περίοσμος, ον, valde bene olens, fragrans. Ab ὀσμή.

Περιόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, oſſibus circumdatus; (2) oſſa circumdans. Ex ὀστέον, *os.*

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ἐκ περιουσίας, e facili, ſuppetentibus viribus & copiis; *item* dicis cauſa, ſive gravi aut idonea cauſa. A περίειμι.

Περιουσιάζω, f. άσω, ſuppetunt mihi opes & copiæ. A περιουσία. Hinc

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, poſſeſſio opum & copiarum; (2) peculium.

Περιουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, adfluens, abundans.

Περιούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, peculiaris; (2) eximius præſtans; (3) dives, copioſus. A περίειμι.

Περιεσσότερος, abundantior, Gl. V. A præc.

Περιοφθαλμός, ου, ὁ, qui circa oculum eſt, oculum ambiens.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; περιοχέομαι, circumvehor, pererro. Περιοχεῖσθαι ζώοις, Ariſtot.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, complexio, comprehenſio, ambitus; (2) argumentum ſcripti alicujus; (3) locus ſcriptoris, al. ῥῆσις; (4) præſidium, ſeptum, munitio. A περιέχω.

Περίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, munitus, munimento inclutus. Ab eod.

Περιπαθέω, vehementi adfectu commoveor; (2) æſtuo cubitatione ſeu anxietate. Περιπαθοῦντες καὶ λοιδοροῦντες ἑαυτοὺς, Plut. A

Περιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehementi mœrore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius. Gl. V. triſtis. Ex περὶ, & πάθος, *adfectus*.

Περιπαθῶς, *Adv.* cum magna triſtitia.

Περιπαμφανόω, ῶ, fulgeo, quaqua lumen ſpargo. Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσαν, Dion. Περ. 530. A περὶ, πᾶν, & φαίνω, *luceo*.

Περιπαπταίνω, circumſpicio, oculis luſtro. Ex νηῶν π λαγος περιπαπταίνοντες, Arat.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. paſſ. περιπείρω.

Περιπάσσω, vel περιπάττω, f. άσω, conſpergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo. Περιπατεῖν ἄνω κάτω, Ariſt. Lyſ. 712. ἀξίως τῆς κλήσεως, Epheſ. 4, 1. τοῖς ἔθεσι, Act. 21, 21. μετά τινος, Apoc. 3, 4. κατὰ ἀγάπην, Rom. 14, 15. κατ' οἶκον, M, Anton. 1, 4. Hinc

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

Περιπατήσαμεν, 1. pl. a. 1. conj.

Περιπατητὴς. οῦ, ὁ, ambulator, Gl. Vet. Ab eodem.

Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, ambulator, Gl. Vet. (2) ad Peripateticorum ſectam vel diſciplinam pertinens. Hinc περιπατητικὸς, οῦ, ὁ, Peripateticus philoſophus. A περιπατος.

Περιπατητικῶς, *Adv.* more Peripateticorum; (2) deambulando.

Περιπατοίης, 2. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro περιπατοῖς, a περιπατέω.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulamus, Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) diſputatio philoſophica, quæ fit inter deambulandum, ſeu diſputatio ambulatoria; (4) locus, in quo philoſophi deambulantes diſputant; (5) ſchola ſeu ſecta Ariſtotelis. Ex περὶ, & πάτος.

Περιπάττω, vide περιπάσσω.

Περιπαχνόω, glacie conſtringo, *paſſ.* congelo.

Περιπέζιος, ια, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas. Ex πέζα.

Περιπεζίως, humiliter.

Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum. Ex iiſdem.

Περιπείρω, transfigo, Gl. V. adfigo. Ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς, 1 Tim. 6, 10. Ἀθρόοις ἀνηκέστοις περιέπειρε κακοῖς, Phil.

Περιπέλω, ſeu περιπέλομαι, ſupero, ſuperſtes ſum.

Περιπελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ου, lividus.

Περίπεμπτος, ον, *proprie* dimiſſus in varias partes; (2) ex miſſu alicujus pluribus locis factus, ut ἱερὰ περίπεμπτα juſſu alicujus diverſis locis facta ſacra, Æſchyl. A

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem ſatago, occupor aliqua re.

Περιπέπτω, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie paſtam craſſiorem farina ſpecioſa, ut panifices ſolent. Ὀνόματι περιπέπτεσι τὴν μοχθηρίαν, Ariſt. Plut. 159.

Περιπεπλακέναι, perf. inf. act. v. περιπίπτω pro περιπλέω.

Περιπεσὼν, a. 2. part. act. v. περιπίπτω.

Περιπετάζω, vel περιπετάννυμι, aut περιπετανύω, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. Περιπετάσασα χέρα φίλιον, Eur. Hel. 634. Παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος, Theocr. 1, 55. Hinc

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum ſeu aulæum, quod obtenditur.

Περιπεταστὸς, ἡ, ον, expanſus vel obtentus, τὸ περιπεταστὸν genus oſculi exquiſitius & acrius, ſ. amatorium, obſcænum. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, converſio, in contrarium ſtatum mutatio; (2) fortunarum mutatio; (3) caſuum varietas, & rerum contrarius atque inexſpectatus eventus; (4) admiranda & rara fortuna, in Epico & tragico carmine converſio rerum in contrarium, pars fabulæ. A

Περιπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex περὶ, & πίπτω.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. Μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες, Ariſt. Av. 166.

Περιπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peramarus. Ex περὶ, & πεύκη, *amaritudo*.

Περιπεφλυσμένων, gen. pl. perf. part. paſſ. verbi περιφλύω pro περιφλύω.

Περιπεφρασμένως, perite, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento; (2) figo vel defigo; (3) congelo & concreſcere facio. Hinc

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio.

Περιπηδάω, reſilio, reſiliendo circumeo.

Περιπήσσω. f. ξω, idem quod περιπήγνυμι, Gl. V. circumfigo.

Περιπίμελος, ον, præpinguis.

Περιπίμπρημι, amburo.

Περιπίπτω, incido, v. περιπετὴς, perf. περιπέπτωκα; aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών. Ἤν μοι τὶ περιπίπτῃ κακὸν, Ariſt. Lyſ. 218. Ταῖς ἐσχάταις ζυμφοραῖς περιπεσεῖν, Iſocr. νοσήματι, Xen Cyr. 6, 18. Περιπίπτειν ἑαυτῷ, contradicere, Æſchin.

Περιπίσματα, τὰ, fraces, reliquiæ olivarum & uvarum, expreſſo ſucco, qu. περιπιέσματα ut ἀποπιέσματα. Et ſic ſ. legendum ap. Ariſtoph. *Ern.*

Περιπιτνέω, ῶ, cado deſuper & incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, errabundum circumago; (2) περιπλανάομαι, errabundus circumeo, pererro. Οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, Xen. Cyr. 1, 11.

Περιπλάζω, fut. ξω, aberrare facio, circum jactor. Ποῖ περιπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς; Eur. Hipp. 244.

Περίπλασμα, ατος, τὸ, molliens delinimentum. A

Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. Περιπλάττεται πηλῷ, Theophr. Ὀργάνια περιπεπλασμένα, M. Anton. 10, 35.

Περιπλέγδην, *Adv.* circumplexu, circumplicando ſe, complicatim.

Περίπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perplexus, implicitus, connexus. A

Περιπλέκω, fut. ξω, implico, complector, involvo; περιπλέκομαι, amplector, Gl. Vet. Οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν, Dem. Γρηῒ περιπλέχθη, Odyſſ. 22, 33. Hinc

Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus.

Περίπλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus, valde plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex περὶ, & πλεύμων, *pulmo*. Hinc

Περιπλευμονικὸς, ἡ, ὸν, peripleumonia laborans.

Περίπλευρος, ον, qui eſt in latere. A πλευρά.

Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, ſeu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo & delabor, aut laxor. Περιπλεῖν Πελοπόννησον, Dem. Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλεον, Thuc.

Περιπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) perplenus, redundans. Ex πλῆθος.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus ſum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

Περιπλίγδην & περιπλὶξ, *Adv.* nodo, nexu, Vox Athletica.

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus; (2) ſchema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περιπλόμενος, pr. part. paſſ. *per Syncop.* pro περιπελόμενος, a περιπέλω, Hom. Il. 18, 220.

Περίπλοος, *contr.* περίπλους, ου, ὁ, circumnavigatio, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) *Adj.* qui circum navigari poteſt.

Περίπλυμα, τὸ, perluvium, lixivium. A

Περιπλύνω, perluo, probe lavo. Hinc

Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio; (2) excrementa, dejectio.

Περιπλώω, idem quod περιπλέω.

Περιπνείω, idem quod περιπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.

Περιπνευμονικὸς, ἡ, ον, peripneumonia laborans, Gl. V. pulmonarius. Ab eod.

Περιπνέω, f. εύσω, ſpiro circum, Gl. V. perflo. Ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέουσιν, Pind. Ol. 2, 130. Hinc

Περιπνιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuffocatus. Ex πνίγω.

Περιπνοία, ἡ, perſpiratio, v c. venti, auræ.

Περίπνοος, *contr.* περίπνους, ου, ὁ, qui undique perflatur, Suic. A περιπνέω.

Περιποδία, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur. *Steph.*

Περιπόδιος, α, ον, idem quod περίπους, Gal. in Lex. Hipp. περιποδίη, Ion. *Ern.*

Περιπόδιον, ου, τὸ, limbus, Ph. Ab eod.

Περιπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſideratus, deſiderabilis, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, & περιποιέομαι, οῦμαι, tueor, ſervo, conſervo; (2) *in med.* acquiro, quæro, comparo; (3) vendico mihi, adſero mihi; περιποιηθὲν, partum, Gl. V. aor. 1. paſſ. part. & περιπεποιημένος, partus, Gl. V. perf. τὸ περιπεποιημένον, arte ſingulari & cura factum. Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, Act. 20, 28. Περιποιεῖν Ῥόδον αὐτῷ. Dem. Διὰ τὰς ἐμπορίας μεγάλους πλούτους περιποιεῖσθαι, Diod. Τὰ ὑποζύγια, ὅσα εἶπε, κατακόπτειν, τοὺς ἵππους μόνους περιποιουμένος, Appian. B. Mithridat. Hinc

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipſa actio tuendi & conſervandi; (2) adquiſitio, adjectio, Gl. V. (3) vendicatio & adſertio.

Περιποιητικὸς, ἡ, ὸν, gignens, ſ. efficiens.

Περιπολάρχης, & περιπόλαρχος, ου, ὁ, præfectus vigilum, qui præeſt circuitoribus excubiarum. Ex περίπολος, & ἄρχω.

Περιπολεύω, obambulo, luſtro. A περίπολος.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor ſeu verſor, obeo, circumeo, Gl. Vet. Καθάπερ τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν. Plut. Ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἰδίην περιπολοῦσιν, Luc. Hinc

Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

Περιπολίζω, fut. ίσω, obeo urbes.

Περιπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem ſitus. Ex περὶ, & πόλις.

Περιπολλὸν, *Adv.* permultum, maxime. Ex περὶ, & πολὺς, pro πολλός.

Περιπολλοῦ, magni. Ex iiſd.

Περίπολος, ου, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit & luſtrat; (2) explorator & excubitor; (3) navis, apud Rhodios; περίπολοι, calatores, Ph. circitores, Gl. Vet. A περιπολέω.

Περιπομπὴ, ἡ, miſſio, dimiſſio.

Περιπόνηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

Περιποππύζω, f. ύσω, circumquaque demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo.

Περιπορεύομαι, circumeo, in orbem eo & luſtro. Τὰ ἱερὰ περιπορευόμενος, Ariſtot.

Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto, App.

Περιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpura amictus, prætextatus; περιπόρφυρος Συγκλητικὴ, prætexta, toga *ſenatoria*, Gl V. & περιπόρφυρος, prætexta toga, Gl. V. Ex περὶ, & πορφύρα.

Περιποτάμιοι, amnenſes, Gl. V. A ποταμός.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolo. Ex περὶ, & πέτομαι.

Περίπου, *Adv.* circiter. Ex περὶ, & πού.

Περίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedem circumdans; (2) apte pedem circumdans, pedi conveniens, ὑποδήματα περίποδα, calcei habiles, al. περὶ πόδα.

Περίπρο, *Adv.* eximie, ſummopere, ſupra modum; (2) valde, vehementer; (3) diviſim.

Περιπροπλέω, provehor nave.

Περιπροχύω, circumfundo; ut hinc ſit περιπροχυθεὶς, aor. 1. part. paſſ. circumfuſus, apud Hom. Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν, Il. 14, 316.

Περιπταίω, αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, undique pinnatus. Ex Ex περὶ, & πτερὸν, *pinna*.

Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo perpurgo; (2) accurate decortico; περιεπτισμένος, decorticatus, perf. part. paſſ. Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι, Ariſt. Ach. 512.

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum. A περιπτύσσω.

Περιπτύξασαν, acc. ſing. aor. 1. part. act. f. g. v.

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) circumplector, amplector; (4) circumvenio, circumdo; περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. Πέπλοι δέμας περιπτύξαντες, Eur. Hec. 724. Ἐμὸν περιπτύξασιν ὠλέναις βρέτας, Lyc. 1135. χέρας, Eur. Andr. 418. Σὸν γόνυ, id. Iph. in Au. 1017. Hinc

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) ſeptum, mœnia; (3) circumactio, converſio.

Περιπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando ſcilicet.

Περιπτύω, conſpuo, contemno, nihili duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, caſus, calamitas. A περιπίπτω. Unde

Περίπτωσις, εως, ἡ. caſus, infortunium, calamitas; (2) caſus, fortuita occaſio.

Περιπτωτικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes ſuppuratio. Ex πυέω.

Περιπυρήνιον, ου, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρήν.

Περίπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fama notus, fando paſſim celebris. Προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐνὶ πατρίδι τιμὴν, Nonn. P. 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, fut. άσω, circumcirca obturo.

Περιπωματίζω, f. ίσω, idem. Ex πῶμα.

Περιραίνω, conſpergo. Gl. V.

Περιρογχάζω, valde contemno, irrideo, contemtim tracto.

Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιρρομβέω, ſcribendum.

Περιρραγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diſruptus, circumfractus, circumciſus. A περιρρήγνυμι.

Περιρραίνω, f. ανῶ, circumaſpergo, conſpergo. Περιρραίνουσιν οἰκίας, Dioſc.

Περιρρακίδες, palmarum termites; ramuli, ſurculi, Schol. Nic. Οἵας ἑρπύλλοιο περιρρακίδας ἀέξει, Nic. Th. 533. Ex ῥακίς.

Περίρρανσις, εως, ἡ, adſperſio. A περιρραίνω.

Περιρραντήριον, το, adſpergillum, Gl. V. inſtrumentum ad adſpergendum. Ab eod.

Περιρραντίζω, fut. ίσω, conſpergo.

Περιρράπτω, ſuo, conſuo, Gl. V.

Περιρρέζω, expio, luſtro.

Περιρρέμβομαι; περιρρέμβεται, pervagatur.

Περιρρέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περίρρεψις, εως, ἡ, inclinatio, propenſio. A præc.

Περιρρέω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alluo; περιρρέομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιρρεῖ, circumfluit; αἵματι περιρρεόμενος, ſanguine fluens. Ὠκεανὸς περιρρέων ἡμᾶς, Ariſtot. Περιρρεῖσθαι ποταμοῖς μεγάλοις, Luc.

Περιρρηγνύω, vel περιρρήγνυμι. *proprie*, alteri per vim deripio, velut veſtem, ut lictores faciunt, περιρρήγνυμαι, *in med.* præ dolore veſtem meam diſcindo & lacero. *Sed antiqui poetæ Attici, & proſaici poſteriores activo etiam utuntur pro medio.* Ern. Οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν, Act. 16, 22. Περὶ τὴν χώραν περιέρρηξε, Iſocr. Hinc

Περιρρηγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, P. (περιρρηδὴς, *Steph. Ern.*) in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, proruit; (3) rotundus.

Περιρρήδην, *Adv.* in orbem utrinque.

Περίρρηξις, εως, ἡ, abruptio, diſciſſio, A

Περιρρήσσω, idem quod περιρρήγνυμι.

Περιρροὴ, ῆ, fluxus in orbem, vortex.

Περίρροια, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum locum velut veſicam, &c. Περίρροιαι χολώδεες, *Hippocr.* A

Περίρροος, *contr.* περίρρους, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus; (2) *Subſt.* adfluxus humorum. Ex περὶ, & ῥέω.

Περιρρυέω, undique fluo, circumfluo. Περιερρύησαν αἱ κόμαι. *Aret.* Πολλοῖσι βραχίων ϗ πῆχυς ὅλος περιερρύη, *Hippocr.*

Περιρρύπτω, f. ψω, abſtergo, abluo. Περιρρύπτειν ἄνθρακας, Dioſc.

Περίρρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumfluus. A περιρρέω.

Περιρρὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus. A περιρρήγνυμι.

Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν, Odyſſ. 10, 215.

Περισαλπίζομαι, fut. πίσομαι, tubarum ſeu tubæ ſonitu excitor, tubam ſonantem audio. Ex περὶ, & σαλπίζομαι, *tuba canor.*

Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congeſtio. A περισάττω.

Περισαρκίζω, f. ισω, carnem ſcalpello circino, ſcarifico. Ex σάρξ. Hinc

Περισαρκισμὸς, ου, ὁ, circinatio carnis, quæ ſcalpello fit, ſcarificatio.

Περίσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, carnoſus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, fut. άσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne veſtio. Hinc

Περισάρκασις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum eſt.

Περισάττω, f. ξω, circumſtipo, circum accumulo, Gl. V. aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, Theophr.

Περισείω, poët. περισσείω, f. είσω, quatio ſeu concutio. Περισσείοντο δ' ἔθειραι, Il. 19, 382.

Περισεμνος, ὁ ϗ ἡ, gravis & magnificus.

Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, inſignis, clarus; (2) inſignitus, notatus. Ex σῆμα.

Περισήπω, putrefacio. Ὅταν ἐκπεσόντα περισαπῇ λευκά, Theophr.

Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενέων, prævalens, ferociens. Μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ, Od. 22, 368. A

Περισθενὴς, ὁ ϗ ἡ, viribus & robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισιαλόω, ῶ, f. ώσω, variego.

Περισίδηρος, ον, ferro obductus.

Περισκαίρω, ſalio circum.

Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) aſper, moleſtus. Ex περὶ, & σκέλλω, *exſicco.* Περισκελέστερον, moleſtius, ægrius, gravius; ὁ μετρίως πράττων πάντα περισκελέστερον ἅπαντα τ' ἀνιαρὰ φέρει, Menand.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, crura ambiens ſeu circumdans. Ex σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ου, τὸ, fæminale, caliga, bracca.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, fæminalia. Gl. V.

Περισκελῶς, *Adv.* obſtinate & infracto adverſus fortunam animo. Ab eod.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumſpicio, conſidero. Ὃν σὲ μάλ' οἴῳ νύκτα περισκέψασθαι, Arat. Hinc

Περίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt; (2) ex quo ſubjecta luſtrari oculis circumquaque poſſunt.

Περισκέπω, probe tego. Χρυσοῖο ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς; Moſch. 2, 61.

Περίσκεψις, ἡ, circumſpectio; (2) ſpectatio auri, vel nummorum, cura. A περισκέπτομαι.

Περισκήνιον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus eſt. Ex σκηνή.

Περισκήπτω, comprimo, contero.

Περισκιάζω, f. άσω, obumbro.

Περίσκιοι, ιων, οἱ, qui arcticum circulum eumdem habent cum tropico, aut majorem. Ex περὶ & σκιά.

Περισκιρτάω, ῶ, futur. ήσω, undique vagor, oberro.

Περίσκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædurus.

Περισκληρύνω, induro.

Περισκοπέω, ῶ, circumſpicio, exploro, Gl V. περισκοπεῖ, perluſtrat, Ph. Περισκοπεῖν ἄστρων δρόμους, M. Anton. 7, 27. Ἀποκείμενοι ἐφήβων περισκοποῦσα, Heliod. Hinc

Περισκόπησις, ἡ, circumſpectio, exploratio.

Περισκυθίζω, ſcythico more crines cum cute a capite reſeco.

Περισκυλακισμὸς, ου, ὁ, genus luſtrationis quæ cane fiebat, Plut. in Romul. cap. 20. Ex περὶ, & σκύλαξ, *catulus.*

Περισκυτίζω, f. ισω, cutem circumcirca detraho. Ex περὶ, & σκύτος, *corium.* P.

Περισμαραγέω, ῶ, fut. ήσω, circumſtrepo.

Περισμάω, defrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περισμύχω, paulatim & clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo; (2) circumfero, dicitur inpr. de calice in conviviis. Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος, Ariſt. Av. 1431.

Περισοφίζομαι, circumvenio, aſtutia fallo. Οἴμοι τάλας γ', οἷον σε περισοφίζεται; Ariſt. Av. 1652.

Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulſo.

Περισπασμὸς, ου, ὁ, diſtractio, occupatio orta ex curis & negotiis; (3) circumflexio. A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, deſtringo, Gl. Vet. (2) diſtraho, i. e. in diverſum traho; (3) diſtraho, i. e. curis & negotiis, item quibuſcunque etiam ſuavibus avocamentis, oblectamentis. Gl. Vet. (4) circumflexo accentu noto; περισπασθεὶς, deſtrictus, Ph. aor. 1. part. paſſ. diſtractus; περισπωμένη, circumflexa, circumducta, Ph. præſ. part. paſſ. Ὁ δὲ περισπάσας ξίφος, Eur. Iph. in Tau. 297. Περισπᾷ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπτοντα; M. Anton. 2, 4. Ἐγὼ δὲ ἐμαυτοῦ καθῆκον ποιῶ, τὰ ἄλλα με οὐ περισπᾷ, id. 6, 17.

Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τὴν ἐσθῆτα τῇ κεφαλῇ, Plut.

Περισπείρω, circumquaque ſero, diſſemino, diſpergo. Ἐκ χρυσηλάτων τευχέων περισπείρουσαν Ἀχελῴου δρόσον, Eur. Andr. 167.

Περισπερχεία, ἡ, ſtudium, diligentia, feſtinatio. A

Περισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum urgens ſeu premens. Ὦ περισπερχὲς πάθος, Soph. Aj. 999. A

Περισπέρχω, ſtudioſe propero; (2) graviter fero; (3) intenſus ſum; **περισπέρχομαι**, huc illuc curſito.

Περισπεύδω, comitor, perſequor, aſſiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

Περίσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex περὶ, & σπλάγχνον.

Περισπογγίζω, ſpongia detergo.

Περισπούδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtudioſe expetitus, quem multi ſtudioſe adſectantur, qui diripitur, ut Cic. ait. (2) ſtudio dignus. Ex περὶ, & σπουδάζω.

Περισπουδάστως, ſtudioſe, cupide.

Περισπωμένη, ης, ἡ, ſc. προσῳδία, circumflexus accentus. A περισπάω.

Περισπωμένως, *Adv.* cum circumflexo in ultima.

Περισσαίνω, Od. 10, 215. idem quod περισαίνω.

Περισσάκις, *Adv.* numero impari, impariter. A περισσός.

Περισσάρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, compoſitus ex pari & impari numero. Ex περισσος, & ἄρτιος.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

Περίσσευμα, vel περίττευμα, ατος, τὸ, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, ſtercus. Ab eod.

Περισσεύσαντα, acc. pl. aor. 1. part. act. n. g. a περισσεύω. Unde

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gl. Vet.

Περισσεύσω, *abundaverim*, aor. 1. conj. act.

Περισσεύω, ſeu περιττεύω, fut. εύσω, abundo, ſuperfluo, ſuperſum, Gl. V. περισσεύει, ſuperat, ſupereſt, Gl. V. Περισσεύειν ἄρτων, Luc. 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, 1 Theſſ. 3, 12. περισσεύσαντα κλάσματα, Joan. 6, 12. A περισσός.

Περισσόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, paſtu ſeu cibo abundans. Κλάσματα πυκνωθέντα περισσοβότοιο τραπέζης, Nonn. Paraph. 6, 12. Ex περισσος, & βοτὸς, *cibus*.

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui digitus unus ſupereſt; (2) digitos numero impares habens.

Περισσοέπεια, vel περιττοέπεια, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

Περισσοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verbis abundans, loquax. Ex περισσὸς, & ἔπος.

Περισσόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, abunde comatus, qui comis denſis eſt. Ex κόμη.

Περισσολογέω, & περιττολογέω, ſermone multo utor.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expoſitio rerum ſupervacuarum, ſermo abundans & ſupervacaneus; (2) exaggeratio rei & amplificatio copioſa.

Περισσολόγος, & περιττολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, multo ſermone utens; (2) copioſus in dicendo.

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu; (2) loquax.

Περισσόνοος, *contr.* περισσόνους, ου, ὁ καὶ ἡ, excellenti mente præditus, ſolers.

Περισσὸς, & περιττὸς, ἡ, ὸν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præſtet, eximius, excellens, copioſus &c. unde τὸ περισσὸν excellentia, præſtantia, copia; (2) qui eſt ultra id, quod eſſe debet, modum excedens, nimius, ſupervacaneus, redundans; (3) inutilis; (4) impar; (5) numeris additum, ut εἴκοσι περιττὰ, eſt viginti amplius. A περί.

Περισσόσαρκος, ον, craſſus. A π. & σάρξ.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. Vet. præſtantior. A περισσός.

Περισσοτέρως, *Adv.* vehementius, magis. A περισσότερος, quod eſt *Compar.* A pr.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis ſtudium.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia; (2) excellentia, præſtantia; (3) redundantia ſermonis, quæ & πλεονασμὸς dicitur. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nimis delicatus. Ex περισσὸς, & τρυφάω, *delicate vivo*.

Περισσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, perprudens. Ex περισσὸς, & φρὴν, *mens*.

Περισσῶς, ſeu περιττῶς, *Adv.* copioſe, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, ſingulari & peculiari quodam modo, Gl. Vet. abunde, abundanter. A περισσός. Unde

Περίσσωμα, v. περίττωμα.

Περίσσωσις, ſeu περίττωσις, εως, ἡ, idem quod περίττωμα.

Περισταδὸν, *Adv.* circumſtando, circumcirca. A περιΐστημι.

Περιστάζω, deſtillo, irroro.

Περισταλτικὸς, ἡ, ὸν, contractorius, adſtrictorius. A περιστέλλω.

Περιστάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui magna frequentia celebratur. A

Περίστασις, εως, ἡ, circumſtantia; (2) corona, i. e. turba circumfuſa & circulum efficiens; (3) caſus adverſus, incommodum; (4) eventus, viciſſitudo; (5) occaſio; (6) apparatus, ſupellex, inſtrumentum. A περιΐστημι.

Περιστατέω, circumſto, *Paſſ.* circumdor a turba. Ex iiſd.

Περιστατικὸς, ἡ, ὸν, circumſtans ad eventa ſ. loca, tempora, &c. pertinens, unde περιστατικὰ circumſtantiæ temporum & locorum; (2) adverſus, calamitoſus, minus ſecundus. A περίστατος.

Περιστατικῶς, *Adv.* circumſtantialiter.

Περίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem circumſtant homines. *Subſt.* ὁ, locus altus. Περίστατοι qui corona hominum cinguntur. Θαυματοποιΐαι περίστατοι, Iſocr. A περιΐσταμαι.

Περισταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis ſeu palis in terram defixis munio. Περιεσταύρωσιν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, Thuc. l. 2. prope fin. Hinc

Περισταύρωμα, ατος, τὸ, munimentum vallorum, vallum.

Περισταχυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpicatim circumdans.

Περιστέγανος, ον, bene tectus. A

Περιστέγω, circumtego, munio.

Περιστείωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poët.* & *Ion.* pro περιστῶσι, a περιΐστημι.

Περιστείχω, f. ξω, circumeo, ſeu in orbem eo. Τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα, Odyſſ. 4, 277.

Περιστέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, *impr.* cadaver mortui hominis; (3) comprimo, coarcto; (4) comprehendo, amplector; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα σε περιστελοῦσι, Eur. Alc. 660. Πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν; id. Iph. in Tau. 629. Τὰ σὰ περιστέλλου κακὰ, id. Her. fur. 1133. Καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν, componere, id. Med. 1035.

Περιστενάζω, fut. άξω, ingemiſco.

Περιστεναχίζομαι, idem. Κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ, Odyſſ. 10, 10.

Περιστένω, circumcirca gemo; (2) circumcirca reſono; (3) undique arcto. Κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος Ἠχὼ, Hom. Hym. in Pan. 21. Περιστένεται δέ τε γαστὴρ, Il. 16, 163.

Περίστεπτος, ον, devinctus, ut corona, diademate, &c. A στέφω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, columba.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam. A περιστερά. Unde

Περιστερίδιον, ου, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περιστέριον, ου, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

Περιστέρνιον, ου, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, ſeu præcordia. Ex περὶ, & στέρνον.

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, columbini generis. Ex περιστερὰ, & εἶδος.

Περιστερὸς, οῦ, ὁ, columbus. A περιστερά.

Περιστεροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex περιστερα, & τρέφω, *alo*.

Περιστερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, columbaris. A περιστερά.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio; (2) cingo, circumdo. Ποῖος οὐκ ὄχλος περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός; Ariſt. Plut. 786. Κύκλῳ περιεστεφάνωνται τὴν οἰκουμένην, Ariſtot.

Περιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corona redimitus; (2) ſeptus, ſeu cinctus velut ſerto. A περιστέφω.

Περιστέφονται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi περιστέφω.

Περιστέφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego. Οἵοισι νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν Ζεύς; Odyſſ. 5, 303.

Περιστήθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pectus ambit ſeu circumdat, pectori circumfuſus. Hinc τὸ περιστήθιον, ου, faſcia pectoralis, pectorale, Pontificis geſtamen, ap. Ebr.

Περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, luſtrationes.

Περιστίαρχος, ου, ὁ, luſtrationibus præfectus. Ex περίστια, *luſtrationes*, & ἀρχὸς, *præfectus*.

Περιστίζω, f. ίσω, notis compingo, punctis diſtinguo, Gl. V. circumpungo. Hinc

Περίστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, notis compunctus, maculoſus.

Περιστίλβω, fulgeo, Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.

Περιστλεγγίζω, deſtringo circumcirca.

Περιστοιχίζω, & περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo. Κύκλῳ πανταχοῦ μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται, Dem. Phil. 1.

Περίστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ordinibus diſtinctus, vel in quincuncem ordinem diſpoſitus.

Περιστολάδην, circumcirca tegendo. A

Περιστολὴ, ῆς, ἡ, obvolutio: veſtis. A περιστέλλω.

Περιστόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis condupiicatio ob pinguedinem; (4) ora ſeu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex περὶ, & στόμα, *os*.

Περίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circum os eſt, os ambiens. Ex iiſd.

Περιστοναχέω, circumcirca gemo.

Περιστονάχιζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν pro περιεστονάχιζε. A

Περιστοναχίζω, idem; (2) undique repleor & reboo gemitibus. Περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα, Odyſſ. 10, 454.

Περίστοον, τὸ, porticus. A στοά.

Περιστορέω, ſterno, ſubſterno.

Περιστρατοπεδεύω, & περιστρατοπεδεύομαι, f. εύσομαι, caſtris ſeu exercitu cingo, circumſideo. Περιστρατοπεδεύει τοὺς Ταραντίνους, Plut.

Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ περιστρέψας, Il. 19, 131. Μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι, ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo.

Περιστροφάδην, *Adv.* circumagendo, in orbem vertendo. A περιστρέφω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, convolutio, rotatio; (2) converſatio. Ab eod.

Περιστροφὶς, ίδος, ἡ, qs. volutorium, inſtrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum menſuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut ſimile quid circumagitur. A στροφή.

Περίστρωμα, ατος, τὸ, ſtragulum, Ph. A περιστρωννύω, *ſterno*. Hinc

Περιστρώματα, ων, τὰ, aulæa & tapetia, quibus triclinia & lecti torique ſterni ſolent; (2) circumvallationes.

Περιστραφᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro περιστρέφεσθαι. A

Περιστρωφάω, ῶ, circumverto, circumago. Περιστρωφώμενος χρηστήρια, Herodot.

Περίστυλον, τὸ, locus columnis cinctus, Gl. V. columnatum. A

Περίστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumcirca columnatus; columnis in ambitu cinctus.

Περιστυφελίζω, & περιστυφελίζομαι, duriter aſpereque tracto, adfligo, comminuo.

Περίστωον, ου, τὸ, vitioſe pro περίστοον, Ph. atrium. Ex στοά.

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, diſpolio, ſpoliando & depeculando

depeculando detraho, compilo, Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος περιεσύλησεν, Ælian. V. Hiſt. 1, 20.

Περισυνέχω, contineo.

Περισύρω, ab omni parte traho, in diverſum traho, diſtraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris & conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ θρέμματα τοῦ θεοῦ ϖερισύροντες ἀπήγαγον, Polyb. Ἄνω ϗ κάτω ϖερισύρομαι, Luc.

Περισφαιρηδὸν, *Adv.* in globi vel pilæ modum. Ex ϖερὶ, & σφαῖρα, *globus.*

Περισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lubricus. A σφάλλω.

Περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor.

Περισφαραγέω, circumſtrepo. Στέργε δὲ ϖερισφαραγεῦσα γάλακτι, Nic. Th. 553.

Περισφηνόω, obſtruo, veluti cuneo; obturo.

Περισφίγγω, f. ξω, conſtringo, coërceo, complector arcte, ut diſcedere nequeo.

Περισφύριον, ου, τὸ, faſcia, qua malleoli pedis ſolent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

Περισφύριος, ου, ὁ ϗ ἡ, talos cingens.

Περίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Hinc ϖερίσφυρον, ου, τὸ, faſcia, qua malleoli cingi ſolent, Ph. talare. Ex ϖερὶ, & σφύρα, *malleus.*

Περίσχεο, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro ϖερίσχεσο, a ϖεριέχω.

Περίσχεσις, εως, ἡ, verbum militare, diciturque, ſi quis ab hoſtibus undique circumventus eſt. A ϖεριέχω.

Περισχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περισχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in medio fiſſus, in duas partes diſſectus; ϖερισχιδεῖς, calcei ſecti & fiſſi. A

Περισχίζω, f. ίσω, divido, diſcindo, diripio, ut ϖεριῤῥήγνυμι.

Περισχονίζω, f. ίσω, fune circumdo, & ſepio. Hinc

Περισχοίνισμα, ατος, τὸ, diremptio ſeu ſeparatio per funiculum.

Περισώζω, f. ώσω, incolumem ſervo, conſervo. Αὐτὸ δὴ τοῦτο ϗ ϖεριέσωσεν, Syneſ. Εἰ ϗ ϖεριεσώθη, Ælian. V. Hiſt. 2, 37.

Περισωρεύω, fut. εύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulis obruo.

Περισώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, admodum temperans.

Περιταινία, ας, ἡ, tænia vel faſcia undique cingens, *Aret.* Ex ϖερὶ, & ταινία.

Περιταμνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ϖεριτέμνειν, a ϖεριτέμνω.

Περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, & περιτάμνομαι, ſuccido, adimo, privo, vaſto. Βοῦς περιταμνόμενον, Odyſſ. 11, 401.

Περίτασις, εως, ἡ, circumtenſio, obtentus; (2) vehemens & valida diſtentio. A ϖεριτείνω.

Περιταφρεύω, f. εύσω, foſſa ſeu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo. Ἐκέλευσε τῷ στρατῷ τὴν ϖόλιν ϖεριταφρεύειν, ἵνα μηδὲ καθ' ἕνα τις ἐκφεύγοι λανθάνων. Appian. B. Mithridat.

Περιτέθεικας, 2. ſing. perf. ind. act. verbi ϖεριτίθημι.

Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valde extendo, Ph. ϖεριτείνει, diſtendit.

Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo ſeu cingo, circumvallo, p. part. paſſ. ϖεριτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις ϖλίνθοις, Ariſt. Av. 559. τὴν ϖόλιν κύκλῳ, Thuc. Hinc

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus ſeu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Περίτειχος, εος, τὸ, propugnaculum.

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη, Odyſſ. 10, 470.

Περιτέλλω, circumvolvendo ſeu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλόμενοι, i. e. exacti; (2) dicitur & de ortu ſiderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.

Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. v.

Περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumciſus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς ϖεριτέμνεσθαι, Gal. 6, 12.

Περιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde contentus, contentiſſimus & rigidiſſimus; (2) circumtentus, ut περίτονος. A ϖεριτείνω.

Περιτεραμνίζω, fut. ίσω, tego. Ex ϖερὶ, & τέραμνον.

Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.

Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. ϖεριτέμνω.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) ſolertia. A ϖεριτεχνάομαι, *machinor.*

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεισαν πάντα, *Aret.* Hinc

Περίτηξις, εως, ἡ, eliquatio.

Περιτίθημι, & περιτίθεμαι, circumpono, circumdo, appono, ut perſonam; addo, ut formam, veſtem, &c. ϖεριτίθημι, aſſumo, induo, Gl. Vet. tribuo. Τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιέθηκε φραγμὸν, Marc. 12, 1.

Περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας σου ϖεριτιλῶ, Ariſt. Eq. 372.

Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honoratus.

Περιτιταίνω, circum tendo, circum extendo. Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας, Il. 13, 534.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro & colo.

Περιτμηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ϖεριτέμνω.

Περίτμημα, ατος, τὸ, fruſtum, ſegmentum.

Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit; (2) ſcalper exciſorius, quo ſutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumciſio; in N. T. Judæi circumciſi. Ab eod.

Περίτομοι, recutiti, Ph. Ab eod.

Περίτομος, ου, undique abruptus, ſ. præruptus, de monte.

Περιτόναιος, ſive ϖεριτόνειος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, ut in ſcuto, tympana. Ab eod.

Περιτοξεύω, ſagittis undique configo.

Περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus, apertus.

Περιτράνως, perſpicue.

Περιτραπείσης, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. v. ϖεριτρέπω.

Περιτραχήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ ϖεριτραχήλιον, ου, τὸ, collare.

Περιτρέμω, contremiſco, vibror.

Περιτρέπω, fut. ψω, circumago; (2) circumactu everto & percello; (3) converto, tranſfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo, Gl. Vet. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπειν τὴν ναῦν, Luc. Τὰ ϖολλά σε γράμματα εἰς μανίαν ϖεριτρέπει, Act. 26, 24.

Περιτρέφω, conglacio; ϖεριτρέφομαι, conglacior, congelo, frigore cogor. Σακέεσσι ϖεριτρέφετο κρύσταλλος, Odyſſ. 14, 477.

Περιτρέχω, f. θρέξω, circumcurro, currens obeo; (2) eleganter, cum Dat. in aliqua re (dicendo) ſe efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλην τὴν ϖερίχωρον ἐκείνην, Marc. 6, 55. Οὕτως ὠκεανὸς περιέδραμε γαῖαν ἅπασαν, Dion. Πϐ. 41. Ἡμᾶς χρὴ— περιθρέξαι τὴν Πνύκα ϖᾶσαν, Ariſt. Θεσμ. 665.

Περιτρέω, f. σω, circum trepido. Λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγριῶται, Il. 11, 675.

Περιτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ubique pertuſus.

Περιτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβεὶς, Lyc. 790.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut attritus; ϖερίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus, item ſubbaſilicanus, forenſis. Ab eod.

Περιτριχόομαι, ἕλκος ϖεριτετριχωμένον, Poll. ulcus in capite, aut alia piloſa capitis parte.

Περιτρομέω, contremiſco. Σάρκες δὲ ϖεριτρομέοντο μέλεσσιν, Odyſſ. 18, 76. A

Περίτρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumtremens, totus tremefactus, Gloſſ. Vet. tremebundus. A ϖεριτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* tremebunde.

Περιτροπάδην, *Adv.* curſim, celeriter, ſtrenue.

Περιτροπέων, *Ion.* pro ϖεριτροπάων, revertens, Il. 2, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, viciſſitudo, qua aliquid per vices & in orbem fit; ἐκ ϖεριτροπῆς, per vices; ἐν ϖεριτροπῇ, idem; (2) circuitus, ſeu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλα, genus tonſuræ, cum in orbem tondetur caput, ſolo in vertice reliqua coma. A ϖερίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περιτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A ϖεριτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, rodo, Gl. Vet. Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων κεκραξιδάμας μόνος ἡμᾶς οὐ περιτρώγει, Ariſt. Veſp. 594.

Περιττὸς, vide ϖερισσός.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces, urinæ, & quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιττός. Hinc

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, excrementis abundans; (2) cui excrementa inſunt, ut veſica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciſcor; περιέτυχον, incidi, nactus ſum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγνώμονι κοίτῃ ϖεριτυχεῖν, Xen. Τὴν (γυναῖκα) κατά τι μέρος τῆς οἰκείας περιτυχὼν, Heliod.

Περιτύκω, cædo, ſc. ſaxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſepulchralis, buſto circumfuſus eſt, funebris. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulſu, circumſtrepo; (2) fuſtibus cædo.

Περιτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit in aliquid, conſequitur quid. A ϖεριτυγχάνω. Unde

Περιτυχὼν, *qui caſu accidit,* a. 2. part. act.

Περιυβρίζω, f. ίσω, injuria & contumelia adficio, vexo. Ταύτην ἐᾶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἁπάσας, Ariſt. Θεσμ. 542. Τοιαῦτα περιυβρίζει αὐτοὺς ἐν μέρει, id. Veſp. 1308.

Περιυπνίζω, expergiſcor, Ph. ϖεριυπνίσατε, expergiſcimini.

Περιυφαίνω, obtexo, Gl. Vet.

Περιύω, circumpluo, paſſ. περιύεσθαι, circumplui.

Περιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, lucens. Ex ϖερὶ, & φάω, *luceo.*

Περιφαίνομαι, circumquaque conſpicior, undique conſpicuus ſum. Τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν Ἐν ϖεριφαινομένῳ (τόπῳ) Odyſſ. 5, 467.

Περιφάνεια, ας, ἡ, proſpectus, ſplendor, Ph. perſpicuitas, evidentia. A ϖεριφαίνομαι. Unde

Περιφανῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ.

Περιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, conſpectui expoſitus; (2) de ſigillo in poculis aut aliis vaſis, quod totum eſt extra vas, & extrinſecus adfixum; opp. πρόσωπος; (3) illuſtris, nobilis, Gl. V.

Περίφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumquaque conſpicuus, valde conſpicuus & apertus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *Adv.* conſpicue, aperte, Ph. evidenter.

Περιφέγγεια, ας, ἡ, ſplendor magnus. Ex ϖερὶ, & φέγγος.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma.

Ph.

Ph. circulus, convexitas, & περιφέρεια θαλάσσης, margo. A

Περιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) verſatilis, rotatilis, Gl. Vet. convexus, devexus, teres. A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, lineam unam habens circumcurrentem, & in ſe redeuntem, ut circulus. Ex περιφέρω, & γραμμὴ, *linea*.

Περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεγκὼν, etiam eſt qui ad ſe rediit, recipit ſe; περιφέρομαι, circumferor, Gl. Vet. vagor, palor; περιενεχθεὶς, aor. 1. p. paſſ. circumlatus. Τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὥστε μόνον οὐκ ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιεφέρομεν αὐτοὺς ἀγαπῶντες, Xen. Cyr. 7, 27.

Περιφεύγω, effugio, evado & ſuperſtes ſum, Gl. Vet. defugio. Οἱ τότε περιφεύγοντες τὴν φθορὰν, Plato.

Περίφημος, ον, famoſus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάω.

Περιφθάντα, acc. ſ. a. 2. part. act. v. περιφθημι.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθὰς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor; (2) pediculos colligo, Heſ.

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, ῶ, valde diligo. Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς, Odyſſ. 15, 245.

Περιφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ardens. A

Περιφλέγω, f. ξω, amburo, vehementer uro.

Περιφλεγῶς, ardenter, vehementi ardore.

Περιφλεύω, f. εύσω, amburo, aduro; περιπεφλευσμένος, ambuſtus, p. part. paſſ. Τὰς δὲ χαίτας περιφλεύξ, Ariſt. Nub. 395. Nonnulli autem ſcribunt περιφλύξ.

Περιφλιδάω, rugas contraho; περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδέων. Καί τε βοὸς νέα γεῦτα περιφλιδόωντος ἀλοιφῇ τηξάμενος, Nic. Al. 62.

Περιφλοΐζω, decortico. Hinc

Περιφλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περίφλοιος, ὁ ϗ ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde nugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, οῦμαι, pertimeſco, paveo, Gl. Vet. Περιφοβεῖσθε τοὺς ἀνθρώπους, Xen. A

Περίφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, metu vehementi perculſus, pertrepidus, Gloſſ. Vet. trepidus, pavens. Ex περὶ, & φόβος, *metus*.

Περιφόβως, *Adv.* trepide, metu vehementi perculſo animo.

Περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcurſitatio; peregrinatio, vagatio.

Περίφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum miſſus, qui conviviis apponuntur, aut ſingulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) obturbatio, allucinatio, erratio. A περιφέρω. Hinc

Περιφοράδην, *Adv.* circumagendo & in orbem transferendo & circumducendo, de inceſſu boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.

Περιφορέω, circumago, circumfero, aggero, Gl. Vet. Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, Gl. V.

Περιφορητικὸς, ή, όν, pervulgatus, omnium ſermone tritus.

Περιφορητὸς, ή, όν, vagus; (2) clarus, ſapiens. A περιφορέω.

Περίφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumactus, qui in tranſverſum rapitur. A περιφέρω.

Περίφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, onuſtus.

Περίφραγμα, τὸ, ſeptum, quo quid circumdatur; ſepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, *Adv.* ſcite, perite, ſeu rite, Hom. Il. 1, 466. A

Περιφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) conſidero, perpendo. Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, Odyſſ. 1, 76.

Περίφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circummunitus, circumſeptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphraſis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, ſeu περιφράττω, fut. ξω, circumſepio, circumvallo; περιφράττειν obſtipare. Παραπλησία σχεδὸν τὴν ἵππον περιφράττουσι, Heliod. Περιφράξαντες (πόλεις) δένδρεσι καταβεβλημένοις, Strabo.

Περιφραστικὸς, ή, όν, quod circumſcribendo effertur. Ab eod.

Περιφραστικῶς, per circumlocutionem.

Περιφρίττω, perhorreſco.

Περίφρονα, acc. ſing. a περίφρων.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, deſpicio; (2) accurate cogito, contemplor. Μηδείς σου περιφρονείτω, Tit. 2, 15. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, Ariſt. Nub. 225. τὰ πράγματα, id. A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, deſpicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρουρέω, ῶ, fut. ήσω, cuſtodia cingo; (2) cingo tamquam cuſtodia aut præſidio. Τὸ τεῖχος ᾧ περιφρουροῦντο οἱ Πλαταιεῖς, Thuc.

Περιφρύγω, f. ξω. torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens, ſapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde ſapiens; (3) contemptor, ſuperbus. Ex φρὴν.

Περιφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, undique cuſtodio.

Περίφυμι, amplector, agnatus ſum, adhæreo; περιφὺς, adhærens, a. 2. part. Πάντα κύσεν περιφὺς, Odyſſ. 16, 21. Τοῖς γόνασι περιφυῶντες, Heliod.

Περιφύρω; περιφύρει, perturbat, Ph.

Περιφυσάω, valde inflo. Hinc

Περιφύσητος, ον, valde inflatus.

Περίφυσις, εως, ἡ, incrementum in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obſero, Gl. Vet. conſero, circumplanto.

Περίφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumconſitus, undique conſitus. A præc.

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnaſcor, circa naſcor; (2) excreſco. Κατὰ ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί, Ariſt. Nub. 151. Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμενος, hærens, Heliod.

Περιφωνέω, ῶ, circumſono, reſono.

Περίφωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus. A φώρ.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, circumhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περικέχηνα. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχαίνων τὸ δέλεαρ, Luc.

Περιχαίρω, ſummopere lætor.

Περιχαλάω, ῶ, demitto, diſſolvo, R.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, fræno.

Περίχαλκος, ον, ære obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo munio, aggere cingo, Gl. Vet. obvallo, circumvallo, vallo.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalpellus, quo dentes circumſcarificantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ή, όν, habens vim circumſcribendi & emarginandi.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumſcriptio, Gl. Vet. circumductio. A

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumſcribo, (dicitur de ſcriptura literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut O. P. *Ern.*) (2) ſcarifico & circumcirca incido.

Περιχάρεια, ας, ἡ, ſumma & immoderata lætitia. A

Περιχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, *Adv.* ingenti gaudio.

Περιχάσκω, inhio.

Περιχειλόω, ῶ, fut. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitu duco. Περιχειλώσας σιδήρῳ, ἵνα μὴ σκεδαννύωνται, Xen.

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. A

Περιχείριον, τὸ, ψέλιον, Gloſſ. Vet. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A ſeq.

Περίχειρον, ου, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui circumponitur. Ex χείρ.

Περιχεῦμα, ατος, τὸ, circumfuſum ſeu circumcirca adfuſum. A

Περιχεύω, fut. εύσω, circumfundo. Ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν, Odyſſ. 3, 437. Ἀὴρ δὲ κοῦφος καὶ εὔπνους περικέχυτο τὴν χώραν, Luc.

Περιχέω, fut. εύσω, idem; (2) perfundo. Τὸ αἷμα τῷ βωμῷ περιχέειν, Luc.

Περιχθὼν, όνος, ἡ, terra quæ circum eſt.

Περιχλανίζω, læna induo, bene tego adverſus frigus. A χλανίς.

Περίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, bilioſus, bile circumfuſus & reſperſus; (2) iracundus, ſtomachoſus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, ſalto ſeu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, Eur. Ph. 320.

Περιχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum pecunioſus. prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περίχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, circumlitus; (2) qui circumlini ſolet aut poteſt. A

Περιχρίω, fut. ίσω, illino, oblino, perungo. Τάλῳ περιχρίειν, Luc.

Περίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aureus, inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro circumveſtio; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. paſſ. part.

Περίχυδα, *Adv.* undique affundendo, Hipp.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfuſum. A περιχύω.

Περιχυτήριον, perfuſorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfuſor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo; (2) offundo; περιχυθεὶς, circumfuſus, part. paſſ. aor. 1. περικεχυμένος, circumfuſus, p. part. paſſ. Πάντοθεν αὐτῷ περιχυθεῖσα, Heliod.

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commiſceor. Ἐς παῖδα αὐτοῦ περιεχώρησεν ἡ δυναστεία, Pauſan. Hinc

Περιχώρησις, εως, ἡ, ceſſio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) immanentia, unio, qua una perſona in altera manet, & ei unita eſt. *Vox Eccleſ.*

Περίχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, regioni circumjacens, Gl V. territorium; (2) circumjacens, finitimus, vicinus.

Περιψαύω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abſtergo, deleo. Καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν τὰ βλέφαρα περιέψησεν, Ariſt. Plut. 729. Ἰδοὺ, δέχου κέρκον λαγὼ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν, id. Eq. 905.

Περίψημα, ατος, τὸ, ſordes & purgamenta deterſa, defricta, Gl. Vet. ſcobs; (2) de homine, qui alias κάθαρμα. A περιψάω.

Περίψηφος, ου, ὁ calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, circumrado vel frico, ſtrigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumſono, circumſtrepo.

Περιψιλοῦν, præſ. inf. act. pro περιψιλόειν.

Περιψιλόω, circumcirca nudo, diſpolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, ſpoliatio.

Περιψοφέω, obſtrepo, circumſtrepo.

Περίψυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perfrigeratus, perfrigidus; (2) qui perfrigerari poteſt. A περιψύχω.

Περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. Ab eod.

Περίψυχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, perfrigidus, Gl. V.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo.

Περιωδυμβάς, *Adverb.* circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιᾳδέω, ῶ, incantamentis & magica arte circumvenio & obtundo. Περιᾳδήσας τὴν Γοργόνα ἐπαοιδίαις, Luc. Ex περὶ, & ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementem ſeu gravem dolorem

lorem facio; περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνέω, ῶ, vel περιοδυνέω, valde doleo.

Περιωδυνία, ας, gravis dolor. A

Περιώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vehementer dolet. Ex περὶ, & ὀδύνη.

Περιωθέω, ῶ, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemnor. Περιωθῶν καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους, Dem.

Περιωθίζω, f. ίσω, idem.

Περιώμιον, τὸ, ſupparus, Gl. V. Ab ὦμος.

Περιώμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, humeralis. Ex iiſd.

Περιώνυμος, ὁ καὶ ἡ, cujus nomen nobilitatum eſt & famigeratum. Ab ὄνομα.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumſpectio, i. e. ipſa circumſpiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis luſtrari queunt, ſpecula; Hom. Il. 14, 8. & 23, 451. A περιώπτομαι. Hinc

Περιωπὴς, ὲς, conſpicuus.

Περιώσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanctiſſimus, eximius, vel modum ſuperans; (2) numeroſus. Hinc *Adv.* περιώσιον, magnopere, ſupra modum, Hom. Il. 4, 359. Ex περὶ, & ὅσιος.

Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.

Περκάζω, f. άσω, nigreſco, ſeu nigris diſtingui maculis incipio, matureſcere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένεια περκάζων, modo in mento nigreſcens *lanugine.* Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 75. A πέρκος.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piſcis, Gl. V.

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Περκίδιον, τὸ, Dim.

Περκνόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alas habens nigris diſtinctas maculis. Ex περκνὸς, & πτερόν.

ΠΕΡΚΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, niger, nigris diſtinctus maculis, varius.

Πέρκος, id.

ΠΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, perna, petaſo.

Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνὰς, άντος, præſ. part. act. v. πέρνημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; πέρνασχ' pro πέρνασκε, imper. Ion. Il. 24, 752. A περάω.

Πέρνημι, vendo; part. περνὰς, vendens. Διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται, Ariſt. Eq. 176. Κτήματα περνάμεν' ἵκει, Hom. Il. 18, 292.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula ſubnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibula. A

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, Gl. V. ſubula, Ph. acicula, Gl. Vet. Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν, Il. 5, 425.

Περόναμα, *Dor.* pro περόνημα.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.

Περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, veſtis quæ fibula ſolebat ad pectus adnecti, Theoc. 15, 21. A περόνη. Unde

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus. A

Περπερεύομαι, effero me, jactationi aut vanæ oſtentationi deditus ſum. Ph. perperam ago. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, 1 Cor. 13, 4. Vid. & M. Anton. 5, 3. A

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, levis, temerarius, præceps; perperus, Ph. vanus, Gl. V.

Περρεθήκατο, 3 f. a. 1. ind. med. *Poët.* pro περιεθήκατο, a περιτίθημι.

Πέρσαι, *vaſtaſſe*, a. 1. inf. act. verbi πέρθω.

ΠΕΡΣΕ'Α, ας, ἡ, perſea, arbor.

Περσεία, ας, ἡ, idem.

Περσεῖος, nomen herbæ, Nicand. in Alexiph. 429.

Περσέπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, urbium vaſtator aut vaſtatrix. Ἔξιθ' Ἀθαναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 43. Ex πέρθω, & πόλις.

Περσέφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina. Ex πέρθω, & φόνος, *cædes*,

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, Perſa.

Περσίζω, fut. ίσω, Perſas imitor; (2) Perſis faveo; (5) Perſarum partes ſequor. A Πέρσης, *Perſa.*

Περσικὸς, ὴ, ὸν, Perſicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, ſc. μηλέα, malus Perſica, & τὸ Περσικὸν, οῦ, ſcil. μῆλον, malum Perſicum.

Περσικαὶ, calcei muliebres & molles. Ab eod.

Πέρσις, εως, ἡ, vaſtatio, expugnatio. A πέρθω.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Perſica; ut Περσὶς, ſcil. γῆ, Perſia. Περσὶς γυνὴ, Perſica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Perſica. A Πέρσης.

Περσιστὶ, *Adv.* Perſarum more ſeu ritu; (2) Perſica lingua. A Πέρσις.

Περσοδιώκτης, ου, ὁ, perſecutor & profligator Perſarum. Ex Πέρσης, & διώκω.

Περσοκτόνος, ου, ὁ, occiſor Perſarum. Ex Πέρσης, & κτείνω.

Περσονομέομαι, Perſarum legibus, & ſub eorum imperio vivo. A

Περσονόμος, ὁ καὶ ἡ, Perſas regens, Perſicus, Perſici moris.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *Adv.* anno præterito, anno ſuperiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc

Περυσίας, ου, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni ſuperioris.

Περυσινὸς, ὴ, ὸν, qui anni ſuperioris eſt; περυσινὸν, annotinum, Gl. V. Ab eod.

Περῶν, præſ. part act. pro περάων, a περάω.

Πέσεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔπεσε, a πίπτω.

Πεσεῖν, *cecidiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Πεσέμεν, idem, ſed *Ionice* formatus.

Πεσέεσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι.

Πεσέτωσαν, 3. pl. a. 2. imper. act.

Πεσεῦμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι.

Πέσημα, ατος, τὸ, caſus, lapſus; (2) quod cecidit; Gl. Vet. caſura; πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι, Soph. Aj. 1058. A πίπτω.

Πέσῃσι, 3. ſ. a. 2. conj. act. *Ion.* pro πέσῃ, a πίπτω.

Πέσκος, εος, τὸ, pellis tondenda, vellus; τὸ δὲ πέσκος ἔσω τάχα κάββαλεν ἕλκει, Nic. idem quod πέκος.

Πέσομεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, a πίπτω.

Πεσόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. m. g.

Πεσοῦμαι, *cadam.* f. 2. ind. verbi ejuſd.

Πέσσεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, a πέσσω.

Πεσσευτήριος, ια, ιον, ad talos & calculos pertinens. A πεσσεύω. Unde

Πεσσευτὴς, οῦ, ὁ, calculis ludens.

Πεσσευτικὸς, ὴ, ὸν, ad luſum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A πεσσευτής.

Πεσσεύω, ſeu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto. Παῖς παίζων, πεσσεύων, Luc. Vit. Auct.

Πεσσονομέω, calculos luſorios diſpono; (2) ordino, diſpono.

ΠΕΣΣΟ'Σ, ſeu πεττὸς, οῦ, ὁ, calculus ſeu ſcrupus luſorius; (2) ipſe calculorum ludus; (3) peſſus, ſeu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur; locus ubi calculis vel talis ludi ſolet, forum aleatorium, Auguſtus apud Sueton. cap. 71. Ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν, πεσσοὺς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίτατοι θάσσουσι, Euripid. Med. 68.

Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo. *ſæpe licet vertere* habeo, accepi; πεπεμμένος, coctus, p. paſſ. Γέρα πεσσέμεν, digerere, Il. 2, 237. χόλον, Herodot. A πέπτω.

Πεσὼν, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.

Πετάζω, fut. άσω, extendo, explico. Ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας Ἀμφοτέρας, Il. 21, 115. A πετάω.

Πέτακνον, ſive πέταχνον, ου, τὸ, poculum latum & tenue. A πετάω.

Πετάλειον, ου, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc

Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, oſtraciſmus per folia.

Πέταλον, ου, τὸ, folium expanſum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.

Πεταλοποιὸς, οῦ, ὁ, bractearius, Gl. Vet. Ex πέταλον, & ποιέω.

Πεταλουργὸς, οῦ, ὁ, idem. Ex π. & ἔργον.

Πεταλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, folio vel laminæ ſimilis. A πέταλον.

Πέταμαι, volo, v. πέτομαι.

Πέτασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, a πετάζω.

Πετασίτης, ου, ὁ, petaſi ſpeciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extenſio; (2) velum. A πετάζω. Unde

Πέτασος, ου, ὁ, petaſus, galerus, tegmen capitis latum & expanſum; (2) umbraculum, umbella; (3) ſpecies texturæ; (4) herba, Gl. V. faſtigium.

Πετασώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, petaſi ſpeciem gerens. A πέτασος.

Πετασὼν, ῶνος, ὁ, petaſo, perna. A πετάω.

Πεταυρίζω, fut. ίσω, alto petauro exſilio. A πέταυρον. Hinc

Πεταυρισμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium.

Πεταυριστὴς, οῦ, ὁ, qui alto petauro exſilit, Ph. cernulus. Ab eod.

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, ου, τὸ, pertica; (2) lignum aut aſſer, ſuper quo gallinæ dormiunt; (3) genus laquei; (4) profunditas.

ΠΕΤΑ'Ω, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, Odyſſ. 6, 94. Πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα, Odyſſ. 21, 50.

Πετεινοῖσι, dat. plur. *Poët.* pro πετεινοῖς, a

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, volucris, volucer. A πέτομαι.

Πετέσθην, 3. du. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθην, a πέτομαι.

Πέτευ, *vola*, 2. ſ. pr. imper. *Dor.* pro πέτου.

Πέτευρον, ου, τὸ, idem quod πέταυρον.

Πέτηται, 3. ſ. pr. conj. v. πέταομαι.

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, & πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido curſu feror. Καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ, Ariſt. Av. 118. Αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ πέτει; volas? ibid. 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς, ibid. 1235.

Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

Πετρέεσσα, *Dor.* pro πετρήεσσα, a πετρήεις.

Πετρηέσσῃ, *ſaxoſæ*, Dat. ſing. ab eod.

Πετραῖος, αία, αῖον, ſaxatilis, inter petras ſeu ſaxa verſans; (2) in petroſis & ſaxoſis locis naſcens. A πέτρα. Unde

Πετρηδὸν, *Adv.* in modum petræ.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaxoſus, petroſus, lapidoſus. Ab eod.

Πετρηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, petris contectus, petroſus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, *tego.*

Πετρίδιον, ου, τὸ, ſaxulum; (2) ſaxum, petra. Dim. a πέτρα. Unde

Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, ſaxeus.

Πετροβατέω, ῶ, fut. ήσω, ſaxa ſcando. A

Πετροβάτης, ου, ὁ, ſaxa ſcandens. Ex πέτρος, & βαίνω, *ſcando.*

Πετροβολέω, ſaxa jaculor.

Πετροβολία, ἡ, ſaxorum jaculatio.

Πετροβολικὸς, ὴ, ὸν, lapides ejaculans; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta.

Πετροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, & βάλλω.

Πετροκυλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſaxa & lapides devolvit. Ex πέτρος, & κυλίω.

Πετροποιΐα, ας, ἡ, ſtructura ex petris, ſtructura ſaxea. Ex πέτρος, & ποιέω.

Πετρορριφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e petra præcipitatus. Ex πέτρος, & ῥίπτομαι.

Πετρόρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſaxa tractus.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετροσελινίτης, ου, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroſelino. A

Πετροσέλινον, ου, τὸ, apium petreum, apium in locis petroſis & ſaxoſis naſcens.

Πετροτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lapides incidens vel ſecans; πετρότομος, rupi exciſus, ſ. ex lapide cæſus. Ex πέτρος, & τέμνω.

Πετροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſaxis adhæreſcens, petris hærens, Ex πέτρος, & φύω, *naſcor.*

Πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel ſaxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρὴ, Eur. Or. 547. Μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρουμένης θανεῖν τλήμων Ὀρέστης, ib. 940. A πέτρος.

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petroſus, ſaxoſus, lapidoſus. A ϖέτρος.

Πετρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πετρόω.

Πετρήρεφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, *tego*.

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum luſus. A πεττεύω.

Πέττω, pinſo, Gl. V.

Πεύθετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, a ϖεύθομαι.

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, ſciſcitator, emiſſarius, Gl. V. mandator; (2) auſcultator. A ϖεύθομαι.

Πευθοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro ϖεύθοιντο.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus; (2) triſtis; (3) prudens, ſolers. A ϖεύκη.

Πευκέδανον, ȣ, τὸ, & ϖευκέδανος, ȣ, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus; (2) exitioſus.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, ſic *Joſeph.* ſed a vulgari ϖεύκη, diverſum, *Ern.)*

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A ϖεύκη.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.

Πευσεῖσθε, 2. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro ϖεύσεσθε, a ϖεύθομαι.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A ϖυνθάνομαι.

Πευστηρία, ας, ἡ, inquiſitio, interrogatio.

Πεύστης, ȣ, ὁ, percontator, Ph. Ab eod.

Πευστικὸς, ἡ, ὸν, ad percunctandum factus.

Πέφαμαι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ϖέφημαι, a φόω, *occido.*

Πέφαμμαι, perf. ind. paſſ. verbi φαίνω.

Πέφανσαι, apparuiſti; ϖέφανται, apparuit, Hom. Il. 16, 207.

Πεφαργμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. *per Metatheſ.* pro ϖεφραγμένον, a φράσσω.

Πέφασμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ϖέφαμμαι, a φαίνω, *oſtendo*, unde φαίνομαι.

Πεφασμένως, *Adv.* aperte, palam. Ab eod.

Πέφατ', Hom. Il. 17, 16; pro πέφαται, interfectus eſt, perf. paſſ. ind. verbi, φάω.

Πεφειδήσεαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro ϖεφειδήσῃ, a φείδομαι.

Πεφείσεται, *parcet*, 3. ſing. temporis ejuſd.

Πεφεισμένως, *Adv.* parce; Ph. parcius.

Πεφεύγεναι, perf. inf. med. v. φεύγω.

Πεφευγοίην, perf. opt. med. *Att.* pro πεφεύγοιμι.

Πεφήνει, *viſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, a φαίνω.

Πεφήσεαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. *Ion.* pro πεφήσῃ, a φάω.

Πεφήσεται, *apparebit*, 3. ſing. paullopoſtf. ind. verbi φάω, ſive φαίνω. Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. *Trojæ verò manifeſta aderit gravis pernicies*, Hom. Il. 17, 155.

Πεφιδέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* pro φιδέσθαι, a φείδομαι.

Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. ſing. paullopoſtf. ind.

Πεφίδοιτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. *Ion.* φίδοιτο.

Πεφιλαμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεφιλημένον, a φιλέω.

Πεφιλήκατε, *amaviſtis*, 2. pl. perf. ind. act.

Πεφιλιππίσθαι, *(ſic enim verum)* macilentum redditum eſſe, contractum; & πεφιλιππιδῶσθαι, *Ern.*

Πεφίμωσο, 2. ſing. perf. imper. paſſ. verbi φιμόω.

Πέφνον, aor. 2. ind. act. *Ion* pro ἔπεφνον a

Πέφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνεν Γοργόνα, Pind. Pyth. 10, 72. Ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, Il. 10. 478. A φένω.

Πεφοβήατο, *territi erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόβηντο, a φοβέω.

Πεφοβημένως, *Adv.* timide, cum trepidatione.

Πεφόρητο, *latus erat*, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion* pro ἐπεφόρητο, a φορέω.

Πεφορτισμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi φορτίζω.

Πεφραγμένως, *Adv.* conſertis ordinibus. A φράσσω.

Πέφραδας, 2. ſ. perf. ind. med. v. φράζω.

Πεφράδαται, *dicti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ϖεφρασμένοι εἰσι.

Πεφράδατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ϖεφρασμένοι ἦσαν.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν.

Πέφραδεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔφραδε.

Πεφραδέτην, *locuti ſunt*, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδέτην.

Πέφρασμαι, perf. indic. paſſ. *Dor.* pro ϖέφρασμαι.

Πεφράδω, dico, loquor; ut hinc fit ϖέφραδε, dixit; ϖεφραδέειν, pro ϖεφραδεῖν, dicere. Πέφραδέ τε Τρώεσσι, Il. 14, 500. Πεφραδέειν ἔθελεσα φίλον ϖόσιν ἔνδον ἐόντα, Odyſſ. 19, 477. A φράζω.

Πέφρικα, *horrui*, perf. indic. act. *Ion.* pro ϖέφρικα, a φρίσσω.

Πέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejuſd. *Chalcidice*, pro ϖεφρίκασι.

Πεφρίκοντα, acc. ſ. pr. part. act. v. πεφρίκω.

Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.

Πέφυας, 2. ſing. perf. ind. med. v. φύω.

Πεφυγμένος, perf. part. paſſ. v. φεύγω.

Πεφύγω, ut hinc fit ϖεφυγμένος, elapſus. Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, Odyſſ. 1, 18. idem quod.

Πέφυζε, *fugit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a

Πεφύζω, fugio; ut hinc fit ϖεφυζὼς, ϖεφυζότες, Hom. Il. 21, 6. A φύζα.

Πέφυκα, *exſtiti*, perf. indic. act. verbi φύω.

Πέφυκε, *natus eſt*, 3. ſing. perf. ejuſd.

Πεφύκειν, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.

Πεφύκω, enaſcor. Οθ' οἱ δοκȣ̃ντες εὐγενεῖς ϖεφυκέναι, Soph. 1114. A φύω.

Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.

Πεφυλαγμένος, *obſervans, & qui obſervatus eſt, cautus.* Ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, Hom. Il. 23, 343. part. perf. paſſ. verbi φυλάσσω.

Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumſpecte, provide.

Πεφύλαξο, 2. ſ. perf. imper. paſſ.

Πεφύρθαι, perf. inf. paſſ. v. φύρω. Unde

Πεφυρμένως, *Adv.* confuſe, mixtim.

Πεφωρακὼς. perf. part. med. v. φωράω.

Πεφωρημένον, acc. ſing. part. perf. paſſ.

Πεφωτισμένοι, *illuminati*, nom. plur. part. perf. paſſ. v. φωτίζω.

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A ϖέπτω.

Πῆ, qui? qua ratione? (2) qua? (3) quo? πῆ, aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.

Πηγάζω, fut. άσω, ſcateo, ſcaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis ſcatere facio. Ἐπήγασεν ἡμῖν ϖηγὴν ἀφέσεως, Damaſc. A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero.

Πηγάνιον, ȣ, τὸ, ruta, rutula. A

Πήγανον, ȣ, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl.* **Rue.** Metri cauſa ϖηγάνιον, Nic. Al. 49. A ϖήγνυμι.

Πηγανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ ſimilis. A ϖήγανον.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A ϖήγνυμι.

Πήγασος, ȣ, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A ϖηγή.

Πηγεσίμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens vellus denſum; (2) villoſus, Hom. Il. 3, 197. Ex ϖηγνύω, & μαλλός.

Πηγετὸς, ȣ̃, ὁ, glacies, gelu. A ϖηγνύω.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, fons, ſcatebra, ſeu aqua ſaliens; (2) tropice, cauſa; (3) anguli oculorum ad nares, ſc. quia ſunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipſæ ap. Poëtas.

Πηγίδιον, τὸ, Dim. &

Πηγίον, fonticulus, Gl. V. A ϖηγή.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compoſitio; (3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πηγνύω. Hinc

Πηγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concretus.

ΠΗΓΝΥ'Ω, ſeu ϖήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo ſtruo & fabricor; (3) concreſcere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; ϖήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gloſſ. Vet. πήγνυται, gelat, Ph. Πήξασθαι σκηνὰς ἐπὶ τȣ̃ αἰγιαλȣ̃, Philo. Ὅρȣς ἔπηξεν ἀμφὶ Πλωτιȣ̃ ϖοτοῖς, Lyc. 1343. Ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μȣ, Eur. Her. fur. 1400.

Πηγόρρυτος, ον, fontanus. A π. & ῥέω.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, bene compactus & compoſitus; (2) niger; (3) albus ſeu niveus, qualis eſt glaciei color, Call. in Dian. 90. κύματι πήγῳ, Hom. Od. 5, 388. A πηγνύω. Unde

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, gelida, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ, βορέαο πεσόντος, πηγυλὶς, Hom. Odyſſ. 14, 476.

Πηδα, τὰ, *per Apoc.* pro πηδάλια.

Πηδάλιον, ȣ, τὸ, gubernaculum, ſeu clavus navis. A πῆδος.

Πηδαλιȣχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis ſedeo, guberno. A

Πηδαλιȣ̃χος, ȣ, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον, & ἔχω, *teneo.*

Πηδαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gubernaculi ſpeciem gerens, gubernaculo ſimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uliginoſus & fonticulis ſcatens, unde aqua proſilit. A

ΠΗΔΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſalto, ſalio; ſcaturio. Οἶμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν, Ariſt. Nub. 1394. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον ϗ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, id. Veſp. 1510. Ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσιν πέτραις πηδῶντα, Eur. Bach. 307.

Πηδηθμὸς, ȣ̃, ὁ, ſaltus, πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum ſaltus aut percuſſus, pro arteriarum pulſus, Suic. A πηδάω.

Πήδημα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab eod.

Πηδήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας.

Πήδησις, εως, ἡ, ſaltus, actio ſaliendi.

Πηδητὴς, ȣ̃, ὁ, ſaltator. A πηδάω.

Πηδητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſalire ſolet, qui ſubſultim incedere conſuevit. Ab eod.

ΠΗ͂ΔΟΣ, ȣ. ὁ, vel πηδὸν, ȣ̃, τὸ, ligni ſpecies; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν vocatur, confecta; (3) remus, ex eo præſertim ligno. Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχοιεν, Arat. Phænom. 155. Ubi Theon. Scholiaſtes, κατὰ συγκοπὴν, τὰ πηδάλια, ἤγουν τὰς κώπας.

Πηκτικὸς, ἡ, ὸν, gelandi ſeu cogendi vim habens Πηκτικώτερος ἀὴρ, *Theophr.* Πηκτικώτατον φάρμακον, *Aret.* A πηγνύω.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum; (2) inſtrumentum muſicum; fiſtula, tibia; (4) culter ad ſcindendas carnes aptus.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus. Ab eod.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, ſarda, Gl. V.

Πηλαμυδία, ας, ἡ, piſcium, qui pelamydes vocantur, captura, Suic. A πηλαμύς.

Πηλαμύδιον, ȣ, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. a

ΠΗΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, pelamys, genus piſcis, in Helleſponto, Gl. V. ſarda.

Πήλασα, a. 1. part. act. f. g. v. πάλλω.

Πῆλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.

Πηληιάδεω, *Pelidæ*, gen. ſing. *Ion.* pro Πηλείδȣ, a Πηλείδης, *Pelides.*

ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, caſſis.

Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος. Hinc

Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.

Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, ex luto factus. Hominem ἀχὸν πήλινον, alicubi vocat Theoph. A πηλός.

Πηλοβάτης, ȣ, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς, & βαίνω.

Πηλόγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, e luto natus, cui genus

e luto

e luto eſt, Call. in Jov. 3. Ex πηλὸς, & γίνομαι.

Πηλοδομέω, e luto ſtruo, e luto fingo. A

Πηλοδόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, e luto ſtruens. Ex πηλὸς, & δέμω, ſtruo.

Πηλόδομος, ου, ὁ ϗ ἡ, e luto ſtructus. Ex iiſdem.

Πηλοεργία, ας, ἡ, Ion. πηλοεργίη, figlina, ars e luto fictilia vaſa conficiendi. A πηλουργός.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον. A πάλλω.

Πηλοπατέω, lutum calco.

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calceamenta altiora. Ex πηλὸς, & πατέω.

Πηλοπλάθος, ου, ὁ, qui e luto ſeu argilla ſimilitudines fingit. Ex πηλὸς, & πλάσσω.

Πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo. Ex iiſd.

Πηλοποιέω, ῶ. f. ήσω, e luto fingo, figulinam factito; (2) lutum macero. A

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vaſa fictilia e luto conficit. Ph. coactiliarius. Ex πηλὸς, & ποιέω.

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus, creta, argilla.

Πηλουργὸς, οῦ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς, & ἔργον.

Πηλόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, e luto fuſus, factus. Ex πηλος, & χυτος, ſeu χέω.

Πηλοφορέω, ῶ, lutum ferre de mortario, Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσιν τίνες, Ariſt. Av. 1147. A πηλὸς, & φέρω.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet. πηλόομαι, οῦμαι; πηλοῦσθαι, luteſcere, Gl.V.

Πηλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lutoſus, limoſus. A πηλός.

Πήλασις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ με πημανεῖς τι, Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφαντῶν σε πημανεῖται, Ariſt. Ach. 848.

Πημανθῆναι, aor. 1. inf. paſſ.

Πημαντὸς, ἡ, ὸν, cui damnum illatum eſt, læſus. A πημαίνω.

Πημήνειας læſeris, 2. ſ. aor. 1. opt. act. Æol. pro πημήναις, a verbo eod.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. Ab eod.

Πημοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Πηνέλοψ, οπος, ὁ, avis quædam.

ΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, ſtamina e colu deduco & devolvo fuſi circumactu. A πήνη.

Πηνίκα, Adv. quando? (2) Att. qua hora. Ab ἡνίκα.

ΠΗΝΙ'ΚΗ, (potius πηνήκη) ης, ἡ, coma addititia, galericulum, capillamentum.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fuſus, cui filum involvitur; (2) ſtamen ſeu filum; (3) inſectum quoddam ex erucarum genere. Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον. Hom. Il. 23, 762. A πῆνος, textum.

Πήνισμα, ατος, τὸ, ſtamen ſeu filum e colu deductum & fuſo devolutum. A πηνίζω.

Πηξάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι pro πήγω, compingo.

Πῆξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. Ion. pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. Gl. V. fixio. A πηγνύω.

Πήξω, figam, f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Πηὸς, οῦ, ὁ, adfinis. A πάω.

ΠΗ'ΡΑ, ας, ἡ, pera, ſaccus, in primis qualem mendici geſtant. Gl. Vet. mantica, follis; (2) inſtrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, perula, parva pera. Dim.

Πηρὶν, ῖνος, ὁ, teſticulus.

Πηρόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata eſt. Ex πήρα, & δέω.

Πηρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui mutilatis eſt membris, mutilus. Ex πηρὸς, & μέλος.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, mancus, orbus, cæcus, Gl. Vet.

Πηροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peram ſeu ſaccum geſtat. Ex πήρα, & φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμένος, p. part. paſſ. mutilatus. Gl. V. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἄντι πηρώσω γέ σοι τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται; reddetur, Ariſt. Ran. 642. A πηρός. Hinc

Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæſa pars corporis, naturæ obleſæ virium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & oblæſio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio,

Πήσας, Æſch. Ag. 1633. id. q. d. παθὼν, paſſus.

Πησόμενον, acc. ſing. f. 1. part. med. verbi πήθω, patior.

Πήσσω, figo, Gelo, Gl. V. πήσσει πάλον, pangit, Ph. πησσόμεθα, adfigimur, Ph.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A πήττω.

Πῆχθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. Ion. & Bœot. pro ἐπήχθησαν, a πηγνυμι pro πήγω, f. πήσσω.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui unius cubiti eſt, cubitalis. A πῆχυς.

Πυχύϊος, α, ον, idem.

Πηχυίω, cubito impoſitum ſeu adpenſum geſto; (2) in cubitum reclino. Ab eod.

ΠΗ͂ΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus. Ph. ulna, cubitus; (2) menſura a cubito uſque ad ſummum medii digiti; (3) inſtrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) teſtudinis manubria, cornua, brachia, quæ tranſtilio conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγαμα; (5) pars arcus media ſagittas ſuſtinens; (6) pumilus vix cubitum altus. Lucian. in Ῥητόρων διδασκ.

Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, Joan. 8, 20. Τλῶθι ϗ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας, Theocr. 4, 35. Ἐπιάσθη τὸ θηρίον, Apocr. 19, 20. A πιέζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obeſum reddo. Gl. Vet. opimo, impinguo. Τάμὰ πιαίνει βοτὰ, Eur. Cyr. 326. Πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως, Theocr. 10. 47. A πίων.

Πιαλέος, έα, έον, pinguis, obeſus. A πίαρ.

Πίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Πιανάτω, 3. ſ. a. 1. imper, act. v. πιαίνω.

Πιαντήριον, ου, το, piguefactorium, id, quod pinguem reddit & obeſat. A πιαίνω.

Πιάξας, a. 1. part. act. Dor. pro πιάσας, a πιάζω.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo; (2) Adject. pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis; τὸ πιαρὸν, pinguedo. A πῖαρ.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. verbi πιάζω.

Πίασμα, το, pinguedo, uber. A πιαίνω.

Πιαστήριον, ου, τὸ, preſſorium, Ph. A πιάζω.

Πιάσωσι, 3. pl. a. 1. conj. act.

'Πιβάλης, injicias, 2. ſ. aor. 2. conj. act. Poët. pro ἐπιβάλης, ἐπιβάλλω.

Πιγκέρνης, pocillator, Gl. V.

Πιδακίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, Hipp.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, aquis ſalientibus ſcatens; (2) irriguus, uvidus. A πιδαξ.

Πιδακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, fons, ſcatebra, aqua ſaliens.

Πιδάω, ſalio. Idem quod πηδάω, R. Suic.

Πιδηέσσης, gen. ſing. f. g. a πιδήεις, per Sync. pro πιδακόεις.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis ſalientibus ſcatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, ύεν, idem. A πιδύω.

Πιδύω, & πιδύομαι, ſalio, ſcaturio.

Πιέειν, aor. 2. inf. act. Ion. pro πιεῖν.

Πιέζευν, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. & Dor. pro ἐπίεζον, a πιεζέω.

Πιεζέω, pro πιέζω, imperf. πιέζευν, pro πίεζον, ἐπίεζον. A

ΠΙΕ'ΖΩ, f. έσω, prehendo, premo, preſſo, Gl. Vet. Πιέζεσθαι ἐνδείᾳ, οἴνῳ, ταῖς περὶ τοὺς παῖδας συμφοραῖς, Xen. Cyr. 7, 13. Ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει διὰ τοὺς ἵππους, Ariſt. Nub. 436. Πιέζει τἀγαθὸν τὸ δυστυχὲς, Eur. Hipp. 641. Συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα πιέζει φανεῖσα θνατῶν, id. Alc. 888.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, ſucciplena, fertilis. Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων. Hom. Il. 18, 341. A πίων.

ΠΙΕΡΙ'Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Muſis ſacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Muſæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A πιερία. Unde

Πιερίηθεν, Adv. Ex Pieria.

Πιερικὸς, ἡ, ὸν, Piericus, ex Pieria.

Πιέσιμον, preſſivum, Gl. V. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, preſſio, preſſura. A πιέζω.

Πίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum poſt cujuſque rei expreſſionem relictum; (2) ſuccus expreſſus. Ab eod.

Πιεσμὸς, οῦ, ὁ, preſſio, compreſſio.

Πιεστὴρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τὸ, prelum. Ph. preſſorium; (2) tormenti genus. A πιεστὴρ, prelum.

Πιεστὸς, ἡ, ὸν, preſſus; (2) qui premi ſeu comprimi poteſt. A πιέζω.

Πίεστρον, ου, τὸ, inſtrumentum chirurgicum ad contundenda oſſa capitis in extrahendo fœtu mortuo, contuſorium, prelum, volſella.

Πίετε, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. πίω.

Πίῃ, 3. ſ. a. 2. conj.

Πίῃσθα, 2. ſing. aor. 2. conj. act. Æol. pro πίῃς.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium, Gl. V. feria; (2) poculum inſtar dolioli. Dim. a πίθος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιθάκνια, doliola, Gl. V. Dim. a πιθάκνη.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione perſuaſoria utor, probabilia dico, dico ad perſuadendum idonea. A

Πιθανολογία, ας, ἡ, ſermo plauſibilis, aut perſuaſibilis, perſuaſoria oratio, ſeu ad perſuadendum apta. Ph. πιθανολογία, ſubtilitate. Ex πιθανὸς, & λόγος.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, perſuaſorius, probabilis, veriſimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; inpr. de oratore, qui placet, populari: it. de eo qui ſpecie probabili utitur; (3) qui facile ſeu libenter paret, morigerus. Ph. lepidus, ſpecioſus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam & formam rei ipſius apte imitatur & exprimit; πιθανὸν, probabile, veriſimile, quod naturam & formam rei apte imitatur, Gl. V. πιθανὰ, probabilia, Ph. A πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, veriſimilitudo. A πιθανός.

Πιθανουργικὸς, ἡ, ὸν, perſuadendi vim habens, Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad perſuadendum accommodato. Ex ἔργον.

Πιθανῶς, Adv. probabiliter, apte ad perſuadendum.

Πιθάριον, ου, τὸ, doliolum. Dim. a πίθος.

Πίθεσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. πειθω.

Πιθέσθων, 3. dual. a. 2. imper. med. aut contr. ex πιθέσθωσαν, Hom. Il. 9, 167.

Πιθέω, fretus ſum, confido; (2) obſequor, obedio, a. 2. ἐπίθησα; part. πιθήσας· ᾧ δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων, Lyc. 236. χρησμοῖς, 735. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A πίθος.

Πίθηαι, 2. ſing. aor. 2. conj. med. Ion. pro πίθῃ, a πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, ηκος, ὁ, q. d. vulpiſimia ſeu ſimivulpa. Ex πίθηξ, & ἀλώπηξ.

Πιθήκειος, εία, ειον, ſimiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, ſimiam imitor vel ago; Ariſtoph. Veſp. 1285. Ab eod.

Πιθηκισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio ſimiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio doloſa, vel nugæ, quales ſunt ſimiarum. Οἴ μοι τάλας οἵοις πιθηκισμοῖς

κισμοῖς με περιλαύνεις; Ariſtoph. Equit. A πιθηκίζω.

Πιθηκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimiæ ſimilis, ſimiæ ſpeciem gerens; (2) ſimiarum genere. Ex πίθηκος, & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, ſimiæ ſimilis. A μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ſimias edo, ſimiis veſcor. Ex πίθηκος, & φαγεῖν.

Πιθηκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimiam geſtans; (2) ſimiæ ſigno notatus. Ex πίθηκος, & φέρω.

Πιθηκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſimiaceus, ad naturam ſimiæ accedens. A πίθηκος.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, ſimia.

Πιθηρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis. Hipp. ſed f. πίειρος.

Πιθήσαντα, acc. ſ. a. 1. part. act. verbi inuſ. πιθέω, pro πείθω.

Πίθηται, 3. ſing. aor. 2. conj. med. v. πείθω.

Πίθι, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. πίνω.

Πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθῖτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura eſt. A πιθίτης.

Πιθόγαστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui venter inſtar dolii eſt. Ex πίθος, & γαστήρ.

Πιθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. Ion. pro πίθοιντο, a πείθω.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) feſtum Bacchicum apud Græcos. Gl. Vet. πιθοιγία, vinalia. Ex πίθος, & οἴγω.

Πίθοιο, dolii, gen. ſing. Ion. pro πίθου.

Πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. Ex πίθος, & κοίτη.

Πιθόμην, a. 2. ind. med. Ion. pro ἐπιθόμην, a πείθω.

Πίθον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπιθον.

ΠΙΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, Il. 24, 527.

Πιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dolii formam gerens. A πίθος.

Πίθων, ωνος, ὁ, ſimia. A πίθηξ.

Πιθὼν, ῶνος, ὁ, doliarium, Gl. V. A πίθος.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio, R. Μὴ ἐπὶ τῷ ἰζάνοντι πικρῷ πικράζεται, Aret. A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo, Gl. Vet. amarico; (2) exacerbo, aor. 1. ἐπίκρανα; πικράνας, particip. πικραίνομαι, exacerbaſco, Gl. Vet. πικραίνεται, ringitur, Ph. πικραίνεσθαι, amareſcere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθην. Πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, Apoc. 10, 9. Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19. ἐπικράνθη, Apoc. 10, 10. Ab eod.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, amaritudo. A πικραίνω.

Πικρὴν, acc. ſing. f. g. Ion. pro πικράν.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo. Ab eodem.

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium ſilveſtre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paſchate edebant Judæi. Ab eod.

Πικρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui acerbæ contigerunt nuptiæ. Ex πικρὸς, & γάμος.

Πικρόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui lingua eſt amara, maledicus. Ex πικρός, & γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus eſt amarus, Æſchyl. S. T. 704.

Πικροποιὸς, ὸν, amarum reddens.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam & Latini acerbum vocant, ſc. in exigendo, examinando; (3) triſtis, ſeverus, πικροτέροις, acrioribus, Ph.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amaror. A πικρός.

Πικρόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, & χολή.

Πικρόω, ῶ, futur. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικροῦμαι, amareſco. Τὸ μέλι παλαιούμενον πικροῦται, Al. Aphr. A πικρός.

Πικρῶς. Adverb. amare, acerbe; (2) preſſe, ſtricte. Ab eod.

Πίλιος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, coarcto, conſtipo; (2) lanam cogo & conſtipo. Ὕδατι πιληθεῖσα μάζα, Epigr. A πῖλος. Hinc

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res conſtipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana & pilis coactis.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, coarctatio, compreſſio, Gl. V. preſſio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & conſtipat, impr. lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ὴ, ὸν, cogendi & conſtipandi vim habens. A πιλητής.

Πιλητὸς, ὴ, ὸν, coactus & conſtipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi poteſt, & coactus compreſſusque preſſuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τὸ, pileolus, Dim. a πῖλος.

Πιλίον, ου, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνᾷ, 3. ſ. præſ. ind. act. contr. pro πιλνάει, a πιλνάω.

Πίλνατο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. Ion. pro ἐπίλνατο, a πίλναμαι.

Πιλνάω, ῶ, appropinquare facio, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾷ χθονὶ, Heſiod. Ἔργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλναμαι, idem. Αὕτως ὡς ὅτε γαῖα ϗ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν Πίλνατο, Heſiod. Θεογ. 703. Οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει πίλναται, Hom. Il. 19, 93. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιΐα, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

Πιλοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. Ab

Πιλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui pileos ex coactis lanis piliſque conficit; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ cauſa; pileus ſeu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes ſpiſſus e lana craſſa compactus; (4) ſocculus laneus; (5) pila, ſtrues.

Πιλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut ſacerdotes, geſto. Ex πῖλος, & φέρω.

Πιλοφορικὸς, οῦ, ὁ, qui ſecundæ a rege dignitatis eſt apud Scythas. Ex iiſd.

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas cogo, cogo, coarcto, conſtipo. A πῖλος. Hinc

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio, prop. lanarum.

Πιλωτὸς, ὴ, ὸν, coactus, conſtipatus, Gl. V. πιλωτὸν, coactile, pileus, ut Flaminis. Ab eodem.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ὁ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus, Ph. paſtus. A πιμελή.

Πιμελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obeſus; (2) pinguedinis ſpeciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάνεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi πίμπλημι.

Πίμπλαντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. Ion. pro ἐπίμπλαντο.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πίμπλαμαι, plenus ſum, Gl. Vet. Χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων, Soph. El. 912. A πλέος.

Πιμπλεῦσαι, nom. pl. part. præſ. f. g. act. Æol. pro πιμπλᾶσαι.

Πίμπλη, imple, 2. ſing. præſ. imper. act. Att. pro πίμπλαθι.

Πιμπρᾶσα, præſ. part. act. f. g.

Πιμπράω, πιπράω, & πίμπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo; (2) uno, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumeſco. Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, Act. 28, 6. A πρήθω.

Πιμπρήσω, incendam, f. 1. ind. act.

Πινακηδὸν, Adv. in modum tabularum ſeu aſſerum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella, Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus, Gl. Vet. ſcutella, catinum, Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares, Ph. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, ſcutella, Dim. a

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ἡ, tabulæ geographicæ deſcriptio ſeu deſignatio. Ex πίναξ, & γραφή.

Πικανογραφικὸς, ὴ, ὸν, Geographicus.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur. Ex πίναξ, & θήκη.

Πινακοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas ſeu aſſeres vendit. Ex πίναξ, & πωλέω.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quaſi a πινακόω, tabulo.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, aſſer, libellus, index; tabula picta, catinus, catillus, Ph. quadra, Gl. V.

Πινάριον, τὸ, genus atramenti ſutorii. A

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus, Gl. V. ſpurcus. A πίνος, ſordes.

Πινέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro πίνειν.

Πίνετο, bibebatur, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐπίνετο.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙ'ΝΝΑ, ſeu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ; it. margaritas in ſe habens, ſcribitur & πίνα. Hinc

Πίνινον, marinum, Gl. V. (idem quod πινικὸν, ſi ſcriptura vera. Ern.) A πίνα.

Πιννοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel ſquilla quædam pinnæ ſocia. Ex πίννα, & τηρέω, obſervo.

Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Πιννοτρόφος, pinnam alens. A τρέφω.

Πινόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A πίνος.

Πῖνον, ου, τὸ, vinum hordeaceum, cereviſia. A πίνος.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, ſordes, ſqualor, illuvies, ſpurcities; (2) de verbis antiquis nimirum & quidem interdum & in bonam partem.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, ſordibus inquino; πεπινωμένος, ſordidus, fœdatus, p. part. paſſ. A πίνος.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

Πινύσκω, moneo, ſapere vel reſipere facio, ad ſanam mentem reduco; (2) alloquor.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινυτός.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, ſapientia, prudentia. A πινύω. Unde

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, ſapiens, prudens, conſultus.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτής.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex πινυτὸς, & φρὴν, mens.

Πινυτῶς, Adv. prudenter. A πινυτός.

Πινύω, moneo, ſapere facio. A πνέω.

ΠΙ'ΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, & πιοῦμαι, bibam, p. πέπωκα, bibi; aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μέθην, Plato. Διόνυσε, πινεῖς οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν, Ariſt. Ran. 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, Matt. 26, 27.

Πινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſordidus. A πίνος.

Πινωδία, ας, ἡ, ſordes. A præc.

Πίνωσι, bibant, 3. pl. præſ. conj. act.

Πίομαι, bibam, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι.

Πῖον, ου, τὸ, pingue, i. e. quod pingue eſt, res pinguis, pinguedo, adeps, in lacte pinguedo ſupernatans, flos lactis, in ſanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, pinguia paſcua habens. A νομή.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguiſſimus. A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obeſitas. A πῖος.

Πιοῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act.

Πιπίζω, idem quod ſequens πιπίσκω.

Πιπίσκω, potum præbeo ſeu miniſtro. Πιπίσκοντες τοῦ φαρμάκου, Lucian. A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πίπλημι, f. πίμπλημι, impleo. A πλέος.

ΠΙ'ΠΟΣ, ου, ου, ἡ, pipus, avis marina.

Πιππίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio.

pipio. Ὅια πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες; Ariſt. Av. 314. A

Πίππος, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπος.

Πίπρα, ας, ἡ, pipra, pipo, avis inimica luteæ. Ab eod.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πράσω, p. πέπρακα, paſſ. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθεὶς, venditus. Τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, Act. 2, 45. Πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Thuc. Πέπραμαι κἀπόλωλ', Soph. Phil. 969. A περάω

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

ΠΙ'ΠΤΩ, cado, ruo, labor, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapſus. Ὡς οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω, incerta ſum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τἀνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere ſ. privari præſentibus, Eur. Ph. 586. Ἀλλ' ἐάσωμεν—ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ, Soph. Phil. 826. Κούφα σοι χθὼν ἐπάνω πέσειε, γύναι, Eur. Alc. 459.

Πίπτωσιν, 3. pl. pr. conj. act. cum ν.

Πίσαι, aor. 1. inf. act. v. πιπίσκω.

Πίσινον ἔτνος, pulmentum e piſis. A πίσον.

Πίσον, ου, τὸ, piſum, *legumen.*

Πισὸς, οῦ, ὁ, idem.

Πίσος, εος, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσεα, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα, Hom. Il. 20, 9. Al. πείσεα, al. πίσσεα. A πιπίσκω.

ΠΙ'ΣΣΑ, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλοιφέω, pice inungo. A

Πισσαλοιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα, & ἀλείφω, *ungo.*

Πίσσανθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.

Πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum. Ex πίσσα, & ἔλαιον.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

Πισσίτης, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem reſipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, picem referens. Ex πίσσα, & εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα, & καίω.

Πισσόκηρον, ου, τὸ, malta, Gl. V. A ſeq.

Πισσόκηρος, ου, ἡ, picatus, cereus.

Πισσοκοπέω, ῶ, pice oblino, *Aret.* Ex κόπτω.

Πισσοκοπία, ας, ἡ, vel πιττοκοπία, litura pice facta. A

Πισσοκωνάω, ῶ, pice lino. Ex πίσσα, & κωνάω. Hinc

Πισσοκώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pice circumlitus, pice obductus.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, picem alens, ſeu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

Πισσούργιον, Att. πιττούργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. Ex πίσσα, & ἔργον. Unde

Πισσουργὸς, Att. πιττουργὸς, οῦ, ἡ, picator.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incruſto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. paſſ. A πίσσα. Unde

Πισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίστα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ίων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſtrobilis pineiſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo, Nicand. in Theriac. 891.

Πίστεις, nom. pl. *contr.* pro πίστεες, a πίστις.

Πιστευθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ. v. πιστεύω.

Πιστεύσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίστευμα, τὸ, fides, pignus fidei.

Πίστευσις, εως, ἡ, permiſſio alicujus mandati, muneris, &c.

Πιστευτικὸς, ἡ, ὸν, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor; πεπίστευμαι, p. & ἐπιστεύθην, a. 1. mihi commiſſum, concreditum eſt; πεπιστευμένοι, amici probati, ἢ δὴ καὶ πιστεύων Μέλιτός με ἐγράψατο τὴν γραφὴν ταύτην, confiſus, Plat. ap. Socr. 3. Τὰ λοιπὰ πιστεύουσι αὐτοὶ, Dem. A πίστις.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, probabilis; (2) fidelis. A πίστις.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, potabilis. A πίνω.

Πίστιος, ου, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum.* A

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario ſenſu, ut Latina vox; (1) aſſenſio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum teſtimonium, unde πίστεις, Rhetorum autoritas; (4) promiſſio, jusjurandum; (5) opinio inſignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς; (6) munus, in quo ſc. mandando alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, fides, & *Adv.* fideliter. A πιστός.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio, Suic. A

Πιστοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare ſinit. Ex πιστὸς, & ποιέω.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fidelis, i. e. verax, ſincerus, conſtans in promiſſis; (2) fidus; (3) fide dignus; *it.* cui creditur, & qui creditur; (4) credens in Chriſtum. A πίστις.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidiſſimus, Gl. Vet. perfidus in lucta. Gl. Vet. πιστότερος, magis fidus, Gl. Vet. A πιστός.

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστός.

Πιστοῦνται, pl. præſ. ind. paſſ. pro πιστόονται, a

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo; (2) fidem facio, i. e. confirmo; πιστοῦμαι, confirmor; πεπιστωμένος, confirmatus. A πιστός.

Πίστρα ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora.

Πίστρις, piſtris, *genus navigii.* A πίνω. Unde

Πίστρον, ου, τὸ, poculum, Eur. Cyc. 29.

Πιστωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. πιστόω.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πιστός.

Πιστῶς, *Adv.* fideliter, Gl. V. fidenter. A πιστός.

Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio qua rei fides fit. A πιστόω. Unde

Πιστωτέος, έα, έον, res, cui fides facienda eſt; confirmandus, comprobandus.

Πιστωτικὸς, ἡ, ὸν, ad fidem faciendam aptus.

Πίσυνος, ου, ὁ, fretus, fidens, τόξοισιν πίσυνος, Hom. Il. 5, 205. A πείθω.

Πίσυρες, ων, οἱ καὶ αἱ, quatuor; pro τέσσαρες, Hom. Il. 15, 680.

Πίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo.*

'Πιτάμῃς, *incidas*, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ἐπιτάμῃς, a verbo ἐπιτέμνω, *incido.* Conf. 'πιβάλῃς.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A πιτάνα.

Πίτνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπίτναε, a πιτνάω, vel πίτνημι.

Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐπίτνασαν, a πίτνημι.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio, projicio; πίτνα, imperf. extendebat; πιτνὰς, part. extendens. Ἠέρα δ' Ἥρη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, Hom. Il. 21, 7. A πίπτω. Unde

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ δ' ἐπ' οὖδας συμφορᾷ νικωμένη, Eur. Med. 1198.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio.

Πιττάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, qua veſtimentum ſarcitur. Gl. V. pittacium. A πίττα.

Πίττωσις, εως, ἡ, picatio, picis ad cutem illitio. A πιττόω, quod vide ſub πισσόω.

Πιττωτὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιττωτὸς, ἡ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum. Gl. Vet.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, ſed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυῒς, ΐδος, ἡ, picea, *dicitur & adjective.* αἱ πιτυΐδες nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυλεύω, f. εύσω, cieo ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) geſticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus qualis præſertim aquæ remo percuſſæ; & oris pugno percuſſi; (2) remigium; (3) crebra agitatio & motus; (4) larga diſtillatio; (5) avicula quædam ſilveſtris. Πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεὶς. Eur. Iph. T. 387. Id. Alceſt. 79. πίτυλον σκύφου. vocat *liberam compotationem*; μεθορμιεῖ σε πίτυλος σκύφου.

Πιτύνη, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus.

Πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vaſorum, ſtorearum confector. A πλέκω.

Πιτυόεις, ιόεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex πίτυς, & κάμπη, *eruca.*

Πιτυοκάμπτης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theſeo interempti. Ex πίτυς, & κάμπτω.

Πιτυόστεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pinea fronde redimitus. Ex πίτυς, & στέφω.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς, & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.

Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. A πίτυρον.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quaſi ſquamulæ quædam ſurgunt, Ph. porrigo. A πίτυρον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, ſcil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondam plene maturæ decerpuntur & ſervantur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, furfuribus ſimilis, furfurum ſpeciem gerens. Ex εἶδος.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, furfur; (2) capitis ſordes; porrigo; (3) quod in urina furfuri ſimile videtur.

Πιτυρόομαι, οῦμαι, furfuribus ſeu porrigine infeſtor. A πίτυρον.

Πιτυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, furfuraceus. Ab eodem.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτύστεπτος, idem quod πιτυόστεπτος.

Πιτυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυὼν, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.

Πιφάσκεαι, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro πιφάσκεσαι, a πιφάσκομαι.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro πιφάσκεσο.

Πιφάσκομαι, & πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημί.

Πιφαύσκω, dico, memoro, oſtendo. Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo.*

Πιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obeſus. A

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obeſus, opimus, Gl. V.

Πίων, præſ. part. act. verbi inuſ. πίω pro πίνω.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act.

Πιοτέρως, *Adv.* pinguius.

Πλαγγόνες, pupæ, Philox.

Πλαγγόνιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone meretrice Mileſia inventum.

ΠΛΑ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpecies aquilæ.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus; πλαγγόνες, pupæ, Philox. A πλάσσω, *fingo.*

Πλαγχθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. πλάζω.

Πλάγχθη, *erravit*, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, ſubigo, ſollicito, Ph. A πλάγιος.

Πλαγιασμὸς, οῦ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis directæ in obliquam. A πλαγιάζω.

Πλαγιαυλίζω, obliqua tibia cano. A

Πλαγίαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex πλάγιος, & αὐλὸς, *tibia*.

Πλαγιόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, oblique ſeu a lateribus fructum ferens.

Πλαγιόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquum caulem habens.

ΠΛΑ΄ΓΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, tranſverſus, limus, Gl. V.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. Vet. A πλάγιος.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua ſeu latera aciei cuſtodit.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, *Adv.* oblique; (2) obſcure.

Πλαγκτὴρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, vagus, erroneus; (2) ſtolidus, amens. A πλάζω. Hinc

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.

Πλάγκων, ανος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλάγκων, Cal. in Cer. 92.

Πλαδαρὸς, ά, ὸν, præhumidus, uvidus; (2) inſipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus. A πλάδος.

Πλαδάω, ῶ, nimio & ſuperfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens; πλαδόωντι ποτῷ, Nic. Al. 119. Ab eod.

Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginoſus, udus. A

ΠΛΑ΄ΔΟΣ, ου, ὁ, ſive πλάδον, ου, τὸ, humor ſuperfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod πλαδόεις.

ΠΛΑ΄ΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω; πλάγξεν, aberrare fecit pro ἔπλαγξεν; πλαγχθεὶς, a. 1. part. paſſ. jactatus, disjectus, errans.

Πλάθα, ης, ἡ, ſtatua. A πλάττω.

Πλαθάνη, ης, ἡ, ſartago. Εἴδατά τ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλατάνῃ πονέονται, Theoc. 15, 115. Ab eod.

Πλαθανὸν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, diſcus, quo panes finguntur. Ab eod.

Πλαθανὸς, οῦ, ὁ, ſartago; (2) idem quod pr. Ab eod.

Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν, contendere, Soph. El. 22. Κλῶπας δοκήσας ϲυμμάχων πλάθειν τινὰς, Eur. Rheſ. 778. A πελάω.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur; φῶτα ϲυντεταγμένα πλαισίαν καὶ περιφερειῶν τρόπῳ, Plut. in Anton. cap. 26. (2) militare agmen quadrangulari forma diſpoſitum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, Gl. V. quadratum. A πλάσσω.

Πλάκα, *tabulam latam*, acc. ſ. a. πλάξ.

Πλακεῖσα, aor. 2. part. paſſ. f. g. v. πλέκω.

Πλακερὸς, ά, ὸν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλάκινος, *Adj.* figlinus, in Anthol. ined.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis; (2) latus in modum cruſtæ. A πλάξ.

Πλακοῦντα, acc. ſing. pro πλακόεντα, a πλακόεις.

Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula, Dim.

Πλακούντηρον, τὸ, placenta.

Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula; (2) cruſtulum, Strabo lib. 17. Dim. ab eod.

Πλακουντοποιικὸς, ἡ, ὸν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A

Πλακουντοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, placentarius, ſeu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς, & ποιέω, *facio*.

Πλακουντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, placentaneus, placentæ formam imitatus. A

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incruſto, Gl. Vet. πλακωθεῖσα οἰκία, incruſtata domus, Gl. Vet. A πλάξ.

Πλακῶ, aor. 2. conj. paſſ. v. πλέκω.

Πλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, latus in modum tabulæ; (2) cruſtoſus, cruſtæ ſpeciem inferens. A πλακόω.

Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, vagari facio, fallo, ſeduco; πλανῶμαι, vagor; *it.* bono ſenſu iter facio longe lateque, peregrinor; πεπλανημένος, perf. paſſ. part. deceptus; πλανηθεὶς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ ϲώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι, Plat. Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13.

Πλανίομαι, erro. A

ΠΛΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gloſſ. Vet. πλάνην, fucum, Ph. πλάναι, ambages, Ph.

Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητος, ὁ καὶ ἡ, erro, vagus. A πλάνη.

Πλανήσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.

Πλανησίεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, incertis ſedibus errans. Ex πλάνησις. & ἕδρα, *ſedes*.

Πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη. A πλανάω.

Πλανητεύω, erro.

Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod. Hinc

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagabundus.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica.

Πλανητὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagus.

Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.

Πλανόδιος, ία, ιον, via errans, vagus. Ex πλάνη, & ὁδὸς, *via*.

Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) ſeductor, impoſtor; (3) error, peccatum, digreſſio, vagus ſermo. A πλάνη.

Πλανοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex πλάνη, & στείβω, *calco*.

Πλανύττω, oberro, vagabundus ſum. Ἄνω κάτω πλανυττόμεθα, Ariſt. Av. 3. A πλάνη.

Πλανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, errans, vagans. Πλανωδιστέρη γνώμη, *Aret.* A πλάνος.

Πλανώμενα, acc. plur. præſ. part. paſſ. a πλανάω.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ eſt lata; (2) planities; (3) æquor, Ph. cruſta. A πλατύς.

Πλᾶξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.

Πλάξιππον, acc. ſing. *Dor.* pro πλήξιππον, a πλήξιππος.

Πλάσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.

Πλάσας, *qui finxit*, nom. ſing. a. ejuſd.

Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, ſimulatio; (3) ſonus vocis & conformatio placida. Ab eodem.

Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.

Πλασματικῶς, concinne, apte, qu. a πλασματικός.

Πλασματογράφος, ὁ, Rhetor, qui cauſas fictitias tractat, declamator. A γράφω.

Πλασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fictitius, commentitius, Gl. V. Ab eod.

Πλάσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπλασε, a

ΠΛΑ΄ΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiſcor, ſimulo; πεπλασμένος, fictus, perf. paſſ. part. Τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάττων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς, Soph. Aj. 150. Hinc

Πλασταρβέω, fingo, confingo, comminiſcor.

Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A

Πλαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor, creator.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua cottabis ludebatur, Gl. V. lanx, lancula, trutina; πλάστιγξ, a πλήσσω, *flagellum*, *Æſchyl.* Choëph. 288. A πλατύς. Nam

Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, ſtatuaria, Gl. Vet. A

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; ſtatuarius, Gl. Vet. A πλαστός.

Πλαστογραφία, ἡ, falſum, quod committur ſubjiciendis literis, teſtamentis, &c.

Πλαστογράφος, falſarius, Gl. V. A πλαστὸς, & γράφω.

Πλαστοκατήγορος, calumniator. Ex πλαστός.

Πλαστολάλος, fandi fictor, Gl. Vet.

Πλαστολόγος, falſidicus, Gl. V.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, fictus, fictilis; (2) fictus, ſimulatus, adulterinus, falſus. A πλάττω.

Πλαστουργέω, ῶ, f. ήσω, fingo, effingo; (2) formo. A

Πλαστουργὸς, οῦ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαστὸς, & ἔργον.

Πλαστῶς, *Adv.* ficte, ſimulate, falſo, Gl. V.

Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo, crepito, manu pulſum edo. Πλατάγησε νικήσας, Theocr. 8, 88. A

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; it. homo garrulus. A πλατάσσω.'

Πλατάγημα, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. A πλαταγή.

Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium, Dim. a πλαταγών.

Πλαταμώδης, ες, latus & planus. A πλατύς.

Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus & amplus ad mare; (3) littus amplum & latum, aut fovea maritima, (humile & latum (2) planities ap. Polyb. *Ern.*) Ἀλλ' αὐτῷ πλαταμῶνι παραθλίβονται ὁμοίη, Aratus 993. A πλατύς.

Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.

Πλατανιστὴς, οῦ, ὁ, piſcis quidam. Ab eod.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A πλατύς.

Πλάτανος, ου, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Πλατανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, platanis abundans; (2) platani ſpeciem gerens.

Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis conſitus; platanetum, Gl. V. Ab eod.

Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piſcis. Vox Alexandrina.

Πλατάσσω, ex ictu & colliſione ſonum excito. A πλατύς.

Πλατεῖα, ας, ἡ, ſc. ὁδὸς, platea. Ab eod.

Πλατειάζω, *Dor.* πλατειάσδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα, Theocr. 15, 88. Ab eod.

Πλατειασμός, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus & ore apertiori ſermo promitur. A πλατειάζω.

Πλατεῖον, ου, τὸ, tabella lata. Ab eod.

Πλατέως, *Adv.* late. *Compar.* πλατύτερον, latius. Ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula, Gl. Vet. palmula ratis; πλάται, ſcapulæ, latiores coſtæ.

Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. a πλάτη.

Πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, prope.

ΠΛΑ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, Heſ. pro πελάτις, a πελάω.

Πλατιστακὸς, οῦ, ὁ, piſcis, idem qui Alexandrinis πλάταξ, dicitur.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. A πλατύς.

Πλάττομαι, fingo, diſſimulo, ſimilo, Gl. V.

Πλάττω, fingo; vid. πλάσσω.

Πλατυάζω, & *Dor.* πλατυάσδω, ore diducto pronuncio vel proloquor. A πλατύς.

Πλατυάσδοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro πλατυάζουσα.

Πλατυάμφοδος, ἡ, latas vias habens, magna. *Epith.* urbis.

Πλατυγάστηρ, & ϖλατυγάστωρ, ορος, ὁ, qui eſt lato ventre. Ex ϖλατὺς, & γαστήρ.

Πλατυγίζω, palmula aquam percutiendo ſtrepitum excito; (2) verborum ampullis ſtrepito; (3) papaveris folium ſiniſtra teneo dextraque percutiens ſonum inde elicio, ut ſciam, an amans redamer. Τί θαλαττοκοπεῖς ϗ πλατυγίζεις; Ariſt. Eq 827. A ϖλατύς.

Πλατύγλωσσος, & ϖλατύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, ſumma & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A ϖλατύς.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ϖλατύνω.

Πλατύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus eſt amplus.

Πλατύκαρφος, ου, ὁ ϗ ἡ, feſtucam ſive ramulum habens.

Πλατύκαυλος, ὁ ϗ ἡ, latos caules habens.

Πλατύκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, caudam latam habens.

Πλατύκερως, ατος, ὁ ϗ ἡ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio pupillæ, *Aret.* A κόρη.

Πλατυλέσχης, ου, ὁ, magnus nugator. A λέσχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ου, ὁ ϗ ἡ, lanceam habens latam. A λόγχη.

Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum & ſpatioſum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα; ϖλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύνθην. Πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, Matt. 23. 5. Ἡ καρδία ἡμῶν ϖεπλάτυνται, 2 Cor. 6, 11. A ϖλατύς.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum dorſum habens.

Πλατυόνυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latos ungues habens. Ex ὄνυξ.

Πλατυόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus. *Epith.* galeæ.

Πλατυπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum limbum e purpura habens. A ϖορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, latos pedes habens, Ph. pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui latam faciem ſeu frontem habet.

Πλατύπυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, latas habens nates. A ϖυγή.

Πλατύῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, latas nares habens.

Πλατύῤῥοος, *contr.* ϖλατύῤῥους, ου, ὁ ϗ ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, ſive ϖλατύῤῥυγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum roſtrum habens.

ΠΛΑΤΥ'Σ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, ſpatioſus.

Πλατύσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplam carnem habens. Ex ϖλατὺς, & σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A ſeq.

Πλατύσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, lato clavo inſignis, Gl. V. ϖλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

Πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel ſimile quidpiam, cui emplaſtrum allinitur. A ϖλατύνω.

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) oſtentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lato ſeu patulo ore eſt. Ex πλατὺς, & στόμα.

Πλατυτέρως, *Adv.* latius.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, ſpatioſitas. A πλατύς.

Πλατύφαγος, ἡ, navis lata carina.

Πλατύφυλλον, latifolium, Gl. V. A ſeq.

Πλατύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, lata folia habens. A φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Sync.* pro ϖελάω, ut hinc fit ἔπληντο, propinquabant, pluſq. pro ἐπέπληντο. Ut a πλάω fit f. πλήσω. A πελάω.

Πλέας, acc. plur. *per Syncop.* pro πλέονας, a πλέων, pro πλείων.

Πλέγδην, *Adverb.* nectendo, texendo; (2) implicite. Ab eod.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum ſeu contextum eſt, opus vitile, calathus, caniſtrum, Gl. Vet. textura; ϖλέγματα, crates, Ph. A πλέκω.

Πλεγματόω, implico. A πλέγμα. Hinc

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, implicamentum.

Πλεγνύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A ϖλέθρον.

Πλέθριον, ου, τὸ, circus, ſic dictus a magnitudine ſua, Suic.

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *ap. Gr. & in rebus Gr. eſt* menſura centum fere pedum; *at in rebus Rom. reſpondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, Ph. (2) ſpatium, *ſimpl.*

Πλεῖ, 2. ſ. pr. imperat. act. pro πλέε, a πλέω.

Πλειάδες, ων, αἱ, Vergiliæ, Ph.

Πλειὰς, bruma, Ph.

Πλείειν, pr. inf. act. *Ion.* pro ϖλέειν.

Πλείη, nom. ſ. f. g. *Ion.* pro ϖλέα, a ϖλέος.

Πλεῖθι, 2. ſing. pr. imper. act. *per Parag. g.* pro ϖλεῖ, a ϖλέω.

Πλεῖν, pro ϖλεῖον, ſ. ϖλέον, plus. Καὶ τοῦτο ϖλεῖν ἢ μυρίων ἐστ᾽ ἄξιον στατήρων, Ariſtoph. Nub. Πλεῖν ἢ ᾽νιαυτῷ ϖρεσβύτερος ἀπέρχομαι, idem, Ran. 18.

Πλεόνως, *Adverb.* plus.

Πλείους, acc. plur. *Att. & Ion.* pro ϖλείονας, a ϖλείων.

Πλειστάκι, & ϖλειστάκις, *Adv.* ſæpiſſime, ut plurimum. A ϖλεῖστος.

Πλείσταν, acc. ſ. f. g. *Dor.* pro ϖλείστην, a ϖολύς.

Πλειστάχοθεν, *Adv.* ſæpenumero; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, fut. άσω, pluris liceor, quam cæteri. Ab eodem.

Πλειστοβολεῖν, ludere taxillis. A ϖλεῖστος, & βολή.

Πλειστοβολίνδα, ludus puerilis qui fit taxillis. Ex iiſd.

Πλειστοβόλος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta ſortitur aut jacit. Ex ϖλεῖστος, & βάλλω.

Πλειστοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel poſſum.

Πλειστολόγως, plurifariam Gl. V.

Πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτός.

Πλεῖστος, plurimus; plur. ϖλεῖστοι, plurimi, Ph. plerique, plures, complures; ϖλεῖστον, plurimum. A ϖλείων.

Πλειστοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plurimorum ferax. Ex ϖλεῖστος, & φέρω.

Πλείω, *Poët.* pro ϖλέω, navigo.

Πλείω, acc. ſing. vel nom. pl. n. g. *Att. & Ion.* pro ϖλείονα.

Πλείων, comp. a ϖολὺς, plus, plurimus, Ph. hinc ϖλείονες, plures, complures, plerique, Gl. V. ϖλεῖον, plus, plurimum, Ph ϖλείονα, plura, plurima; ἐπὶ ϖλεῖον, ſ. ϖλέον, valde, egregie; *item* latius; poſteriore ſenſu & pro *adj.* ponitur; (2) τὸ δὲ ϖλέον, atque adeo, *item*, revera, cum opponitur κατὰ ϖρόφασιν, aut ſimile quid; (3) ἐκ ϖλείονος, diu ante, a longo ante tempore; (4) μεχρὶ ϖλεῖονος, diu; (5) ϖλείω, *Adv. cum numeris pro* amplius; (6) τί δὲ ϖλέον, quid prodeſt? Strab.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet. Τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ᾽ οὐχ ἑνί, Call. in Jov. 89.

Πλέκος, εος, τὸ, ſportula e vitilibus contexta. A ϖλέκω.

Πλεκόω, implicor, i. e. coëo. A πλέκος.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus, complicatio; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus, Ph. ſpira; (4) cirri, ſ. flagella polypodis. A ϖλέκω.

Πλεκτανοστόλος, funiger, *Epith.* navis. A στέλλομαι.

Πλεκτανόω, implicor. A ϖλεκτάνη.

Πλεκτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gerræ, Ph. a πλέκω.

ΠΛΕ'ΚΩ, f. ξω, necto, connecto, plecto; (2) texo, contexo, plico; (3) *metaph.* ſtruo, machinor; πεπλεγμένος, plexus, perf. paſſ. part. Ἐάν τις πλέκῃ γυνὴ στέφανον, ἐρᾷν δοκεῖ, Ariſt Θεσμ. 408. Ποίας μηχανὰς πλέκουσι νῦν; Eur. Andr. 66.

Πλέννα, v. βλέννα.

Πλέξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξῃς, *plicaveris*, aor. 2. conj. act.

Πλέον, *plus*, *Poët.* pro πλεῖον

Πλεοναζόντως, abundanter, Ph. A ſeq.

Πλεονάζω, fut. άσω, copioſior aut major ſum, quam neceſſe ſit; (2) multiplicor, plus habeo, anteſto, exubero, redundo; (3) inſoleſco, ſupra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζειν ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ, Phocyl. 55. Ὃ μήτε πλεονάζῃ, μήτε ἐλλείπῃ, Ariſtot. Eth. 2, 6. A πλέον.

Πλεονάκις, *Adv.* ſæpius, ſæpenumero, Gl. V. Ab eodem.

Πλέονας, *plures*, acc. plur. *Poet.* pro πλείονας, a πλείων, *copioſior*.

Πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. v. πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A ϖλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, cumulatio, abundatio, amplitudo, Gl. V. figura ſermonis.

Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, redundans, ſuperfluus.

Πλεοναστὸς, ἡ, ὸν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. V. plurifariam. A πλέον, pro πλεῖον.

Πλεονεκτέω, plus habeo, ampliorem partem ſeu portionem habeo, etiam in rebus duris & triſtibus; (2) vinco. præſto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæſtui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio. Ἐπλεονέκτουν μέντοι οἱ Αἰγύπτιοι ϗ πλήθει ϗ τοῖς ὅπλοις, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ commoditas, ſuperiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi cauſa.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. Ex ϖλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, alieni avidus, avarus, Gl. V. cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo aſtuto & decipiendi ſtudioſo.

Πλεονεκτίστατος, η, ον, avariſſimus, fraudulentiſſimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα; (2) avaritia, Gl. V. omninoque inexhauſta cujuſcunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis. &c. Ex πλέον, & ἔχω, *fut.* ἕξω.

Πλεόνεσι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* a πλείων.

Πλεόνως, *Adv.* pluſculum. A πλέον.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλεῖον.

ΠΛΕ'ΟΣ, ία, ίον, plenus, refertus.

Πλεούσας, acc. pl. præſ. part. f. g. v. πλέω.

Πλεῖτο, *erat*, 3. ſing. imperf. indic. med. *Ion. & per Syncop.* pro ἐπέλετο, a ϖέλομαι.

Πλευμονὶς, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.

Πλευμάω, al. ϖλευμόω, vitio pulmonum laboro.

Πλευμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pulmoni ſimilis, ſpongioſus; pro ϖνευμονώδης.

Πλευμοῤῥαγὴς, ἐς. ruptura pulmonis laborans, unde hæmoptyſis. A ϖλεύμων, & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A ϖνεύμων.

Πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro ϖλέον.

Πλεῦνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro ϖλέονας, a ϖλέων, pro ϖλείων, *copioſior*.

Πλεῦνως, *Adv.* plus, admodum, valde, præter modum. A ϖλέων.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, latus, coſta. Unde

Πλευρίον, τὸ, Dim.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A ϖλευρά.

Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά. Unde

Πλευρόθεν, *Adverb.* a latere, de lateribus.

Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio ſeu percutio. Τὰ δὲ πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνέῤῥηγνυ, Soph. Aj. 236. Ex πλευρὰ, & κόπτω.

Πλευρὸν, οῦ, τὸ, latus, coſta. A πλευρά.

Πλεύρωμα, τὸ, latus. Ab eod.

Πλεύσεαι, 2. ſing. f. 1. indic. med. *Ion.* pro πλεύσῃ, a πλέω.

Πλευσοῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πλεύσομαι.

Πλευστικὸς, ἡ, ὸν, navigationi accommodus, Gl. Vet. navalis. A πλέω, *navigo.*

Πλευστικῶς, *Adverb.* navigabiliter.

Πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. v. πλέω.

ΠΛΕ´Ω, navigo; (2) naviculariam exerceo; f. πλεύσω; perf. πέπλευκα. Διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, Eur. Iph. in Tau. 480.

Πλέω, *plura*, nom. pl. n. g. *per Syncop.* pro πλέονα, a πλέον pro πλεῖον, *plus.*

Πλέων, *Poët.* pro πλείων, *copioſior.*

Πλέως, *Adv.* pro πλέος, *plenus.*

Πλήγανον, ου, τὸ baculus, Heſ. A πληγή.

Πληγὰς, άδος, ἡ, falx, Heſ. πληγάδες, pro Συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.

Πληγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. πλήσσω.

Πληγῆναι, *percuſſum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, verbera. A πλήττω.

Πλῆγμα, ατος, τὸ, idem.

Πλήθει, dat. ſ. pro πλήθεϊ, a πλῆθος.

Πλήθοντα, accuſ. ſingul. præſ. part. verbi πλήθω.

Πλῆθος, εος τὸ, multitudo, quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. A πλήθω.

Πλήθουσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν.

Πληθυνθείης, 2. ſ. aor. 1. opt. paſſ. v. πληθύνω. Unde

Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph.

Πληθυντικῶς, numero plurali, pluraliter.

Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augeſco, augeor numero, creſco, plenus ſum, abundo. Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, Act. 6, 7. A πλῆθος.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. A πλῆθος.

Πληθυσμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνομαι.

Πληθύω, multus vel plenus ſum, abundo, exundo. Ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει, Plato. A πληθύς.

Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus ſeu refertus ſum, turgeo; πληθούσης ἀγορᾶς, pleno foro; πλήθομαι, impleor. Ὄψιν τέρειναν τήνδ' ἔπλησα δακρύων, Eur. Med. 905. Ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ, Soph. Phil. 524. A πλέος.

Πληθώρα, ας, ἡ, *Ion.* πληθώρη, copia, redundantia; (2) ſatietas e copia; (3) ap. medicos ſalubrium humorum redundantia; (4) maxima hominum frequentia. A πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo; πληθωρέομαι, inundo, inundor. A πληθώρα. Unde

Πληθωρία, ἡ, redundantia, ſatietas.

Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν, plenus; (2) plenus humoribus. Ab eod.

Πλήθωσιν, 3. plur. præſ. conj. act. cum ν, a verbo πλήθω.

Πληϊάδας, *Pleiades*, acc. plur. *Poët.* pro Πλειάδας, a πλειὰς, *Pleias.*

Πλήκτης, ου, ὁ, percuſſor; (2) pugnax. A πλήττω.

Πληκτίζομαι, fut. ίσομαι, digladior, uſque ad plagas pugno; (2) laſcivio; (3) ad miſerationem induco. Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, Il. 21, 409. A πλήκτης.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, percutiendi ſeu feriendi vim habens, plagoſus, Gl. V. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæſim, Gl. Vet. jaciendo, percutiendo. A præc.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum, ſcutica, flagellum, calcar gallinacei, Ph. pecten, tinnulum. A πλήσσω.

Πληκτροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui plectra ſive inſtrumenta conficit, quibus citharæ pulſantur. Ex πλῆκτρον, & ποιέω.

Πληκτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον, & φέρω.

Πλήμη, ſeu πλήμμη, ης, ἡ, æſtus maris accedens. A πλῆμι, ſive πλήθω.

Πλῆμι, appropinquo. A πλάω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitioſitas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής.

Πλημμελέω, ῶ, fut. ήσω, incompoſite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, Gl. Vet. pecco, admitto, delinquo; πλημμελεῖ, committit, Ph. πλημμελεῖται, committitur, Ph. πλημμεληθὲν, commiſſum, Gl. Vet. a. 1. part. paſſ. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at πεπλημμέληται, admiſſum eſt, Ph. perf. paſſ. ind. Πλημμελεῖν τι, Dem. εἴς τι, Plat. περί τι, id. δι' ὕβριν, Dem. Ab eodem. Hinc

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commiſſum, reatus, Ph.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt contra modulationis normam, inconcinnus, abſonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitioſus, culpabilis, mendoſus. Ex πλὴν, & μέλος, *carmen.*

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adv.* immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitioſe, improbe. A πλημμελής.

Πλημμύρα, ας, ἡ, & πλημμυρία, *Aret.* maris æſtuantis acceſſus; inundatio, Gl. Vet. A πλήμμη.

Πλημμυρέω, ῶ, fut. ήσω, æſtu inundo, reſtagno, redundo, plenus ſum, Gloſſ. Vet. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. Ὁ πόθεν τὴν θερινὴν ὥραν μόνος τῶν πάντων πλημμυρεῖ, Heliod. A πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ου, τὸ, æſtuarium, & arx in æſtuario. Ab eod.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, Hom. Od. 9, 486. Ab eodem.

Πλημμύρω, æſtuo, inundo, reſtagno. Ab eod.

ΠΛΗ´ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, ſive fiſtula rotæ, cui axis inſeritur, Il. 5, 726.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex πλήμνη, & δέω, *ligo.*

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμη, & χέω, *fundo.*

ΠΛΗ´Ν, præterquam, præter; (2) ſed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum. Hinc πλὴν ὅσον, niſi quod, præterquam quod; πλὴν ἀλλὰ ἢ, niſi ſi; ἄλλος, πλὴν, alius quam; πλὴν ἐὰν, ſi modo, πλὴν εἰ, niſi.

Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπλῆντο, a πλῆμι.

Πλῆξε, *percuſſit*, 3. ſ. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.

Πλήξας, *qui percuſſit*, a. 1. part. act.

Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit & ſtimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλὴξ, *ſtimulus*, & ἵππος.

Πλῆρες, *plenum*, neut. a πλήρης, *plenus.*

Πληρέστατα, *Adv.* pleniſſime, Ph. A πλήρης.

Πληρέστατος, pleniſſimus; πληρεστάτη, pleniſſima, Gl. V. πληρέστατον, plenius, Ph. pleniſſimum. A πλήρης.

Πλήρη, acc. ſing. *contr.* pro πλήρεα, a

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, plenus; (2) perfectus ſeu integer. A πλέος.

Πληροῖ, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro πληρόει, a πληρόω.

Πληροσέληνον, plena luna, Gl. V.

Πληροσέληνος, ὁ ϗ ἡ, plenilunium. A σελήνη.

Πληροφορέω, juſtum pondus, juſtam menſuram do; (2) certiorem facio; (3) ſatisfacio dando, argumentis, teſtimoniis; plane probo. *Paſſ.* juſtum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) perſuaſum habeo, certo ſcio; (4) πεπληροφορημένα, res certæ. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Rom. 14, 5. A πλήρης, & φέρω. Hinc

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, ſatisfactio.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena fides, plena perſuaſio; (2) certa fides, certa perſuaſio. Ex iiſd.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo; (2) prægnantem reddo; (3) ſuppleo, complementum adjicio; (4) compleo, perficio; (5) ſatio, *proprie & tropice*; (6) ſolvo quod debeo, ſtipem confero; πληρῶσαι, terminare, Ph. aor. 1. inf. πληρωθῇ ſarciatur, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. ſubj. Ὅθεν χέρας πληροῦντες, Eur. Her. fur. 374. Πεπληρωμένον δικαστήριον, Dem. A πλήρης. Hinc

Πληρωθῇ, 3. ſ. a. 1. conj. paſſ.

Πληρωθῶσιν, 3. pl. a. ejuſd. cum ν.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) milites claſſarii, remiges, &c. (2) naves inſtructæ ipſæ; (3) ſupplementum exercitus; (4) ſumma; (5) pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, ap. Eur. & ſic quoque in libris ſacris accipitur, *Ern.*

Πληρώσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuſlibet rei, & quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & abſolutio; (4) ſolutio ejus quod debeas.

Πληρωτὴς, οῦ, ὁ, (qui collectos fructus aut indictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut ſorte, aut emptione eos appetebant, P.) qui ἔρανον ſtipem, &c. confert, unde πληρωτὴς ἐράνου; (2) cum ἔρανος convivium de ſymbolis ſignificat; πληρωτὴς, eſt ἐρανάρχης, 2.) Συμποσιάρχης, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.

Πληρωτικὸς, ἡ, ὸν, implendi ſeu replendi vim habens, Gl. V. explebilis. Ab eod.

Πλησάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. πλήθω.

Πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g.

Πλησθεὶς, *impletus*, aor. 1. part. paſſ.

Πλησιάζω, fut. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) ſector, conſueſco, rem habeo, concumbo. Οὐδὲ ἐπλησίαζε τούτων οὐδεὶς αὐτῷ, οὔτε νυκτὸς, οὔτε ἡμέρας, Xenop. Cyr. 8, 15. Πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτὲ, Eur. El. 641. A πλησίον.

Πλησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλησίος.

Πλησίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλησίος, & ἅλς, *mare.*

Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, acceſſus, appropinquatio; (2) familiaris conſuetudo & ſectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.

Πλησίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, maxillas ſeu buccas implens. Ex πλήθω, & γνάθος.

Πλησιέστερος, propinquior; πλησιέστατος, proximus. A πλησίον.

Πλησιόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Deo vicinus, proximus.

Πλησίοικος, ὁ ϗ ἡ, vicinus.

Πλησίον, prope, juxta, juxtim, ſecus, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus. A πλησίος.

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *prope.*

Πλησιοχώρα, ας, ἡ, vicina regio. A

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, confinis, finitimus, accola, Ph.

Πλησίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, velum implens; (2) qui proſpero curſu navigat vento implente velum. Ex πλήθω, & ἱστίον.

Πλησιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plenam lucem habens, *Epith.* lunæ. Ex πλήθω, & φάω.

Πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, ſeu id, quo aliquid expletum eſt. A πλήθω. Unde

Πλήσμη, ἡ, idem quod πλημμύρα.

Πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens; (2) delicatus, faſtidioſus. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, faſtidium, ſatietas. A πλήθω.

Πλησμίως, *Adv.* ſaturate, ad ſaturitatem.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas; abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc

Πλησμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, replens, ſatians.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, vel πλήττω, fut. ξω, percutio, ferio, ico; πεπληγμένος, perf. paſſ. πληγεὶς, percuſſus, aor. 2. Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σε, Ariſt. Θεσμ. 186. Ἡμεῖς δ᾽ ὑπ᾽ ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα, Eur. Rheſ. 868.

Πληρόω, repleo. A πλήθω.

Πλῆστιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλῆττι, 3. ſ. præſ. ind. act. *Att.* pro πλήσσει, a πλήσσω.

Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πιλάω.

Πλῆτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔπλητο, a πίμπλημι.

Πλήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amplior, copioſior, Comp. a πολύς.

Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, greſſus; (2) ſaltus; (3) paſſus; (4) ictus, percuſſio. A πλίσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum A πλινθεύω.

Πλινθεῖον, ου, τὸ, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.

Πλινθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλινθεύω.

Πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, lateres fingo; (2) ex lateribus ædifico; (3) in lateres effingo ſeu formo. Ἦν δὲ πλινθεύοντ᾽ ἴδωμεν, ὕσομεν, Ariſt. Nub. 1124. Καὶ πλαισία ξύμπτηκα πλινθεύουσί γε, id. Ran. 812. A πλίνθος.

Πλινθηδὸν, *Adv.* in lateris formam.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatero *impr.* oblongior; (3) laterculus & abacus; (4) agmen militare; (5) machinamenti genus. Dim. ab eodem.

Πλινθὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Πλινθοποιΐα, ἡ, idem quod πλίνθευσις.

Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.

Πλινθουργὸς, οῦ, ὁ, qui lateres conficit, Gl. V. Vet. laterarius. Ex πλίνθος, & ἔργον.

Πλινθοφορέω, ῶ, lateres porto. Ἔτρβοι δ᾽ ἐπλινθοφόρουν, Ariſt. Av. 1144. A ϖλίνθος, & φέρω.

Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus conſtruo, ſeu fabricor quidpiam. A πλίνθος.

[illegible]νθυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex lateribus conſtructus. Ex πλίνθος, & ὑφαίνω, *texo*.

Πλὶξ, gradus, greſſus, paſſus; (2) ſpatium inter medium pollucem & medium digitum. A

ΠΛΙ'ΣΣΩ, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ δὲ ϖλίσσοντο ϖόδεσσι, Od. 6, 318.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur, cutis, quæ pudendis ſubeſt. A πλίσσω.

Πλίχος, idem & ab eod.

Πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. A ϖλέω, *navigo*.

Πλοηγόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigationem efficiens. A ϖλόος, & τίκτω.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, Gl. Vet. cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

Πλοΐζω, ſ. ϖλωΐζω, & ϖλοΐζομαι, navigo, navi proficiſcor. Πλωΐζεσκε νηυσὶ, Heſ. Ἔργ. 632. Ab eod.

Πλόϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.

Πλοιοειδὴς, ὲς, navis figuram habens.

Πλοῖον, ου, τὸ, navis *inpr.* oneraria. A πλέω, *navigo*.

Πλοιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, naviger, Gl. V. Ex ϖλοῖον, & φέρω.

Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A ϖλέκω.

Πλόκαμον, ου, τὸ, textum; (2) vitile opus.

Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, Gl. Vet. crinis; ϖλόκαμοι, crines, cæſaries, Ph. Ab eod.

Πλοκερὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλοκή.

Πλοκεὺς, έως, ὁ, textor, Gl. V. A ϖλέκω.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, trama, Ph. (2) contextus, compoſitio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. A πλέκω. Hinc

Πλόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, textilis, nexilis. A ϖλοκή.

Πλόκιον, ου, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris, Dim.

Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis, perplexus, intricatus. Ab eod.

Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.

Πλόος, *contr.* ϖλοῦς, ὁ, navigatio, curſus; (2) expeditio navalis. A πλέω.

Πλοῦ, gen. ſing. *contr.* pro ϖλόου, a ϖλόος.

Πλουθυγίεια, ας, ἡ, ſanitatis opulentia, divitiæ cum opulentia, pleniſſima felicitas. Ex ϖλοῦτος.

Πλουτιάζω, fut. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουτιάσθη τὸ ϖλῆθος, Herodian. A πλούσιος.

Πλουσιακὸς, ή, ὸν, opulentus. Ab eod.

Πλουσιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.

Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A ϖλοῦτος.

Πλουσίως, *Adv.* opulenter, abunde, adfluenter, abundanter.

Πλουταγαθὴς, ὲς, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθός.

Πλουτακαδημεία, ας, ἡ, commentatio diteſcendi, philoſophia, cujus finis ſunt divitiæ. Ex πλοῦτος, & ἀκαδημεία.

Πλούταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel ſatis dives. A ϖλοῦτος.

Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro ϖολυτέλεια.

Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A ϖλοῦτος.

Πλουτεῦντας, acc. pl. *Dor.* pro ϖλουτοῦντας, a

Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives ſum; (2) divitem reddo. Οὐδεὶς ἐπλούτησ᾽ ἐμπύροισιν ἀργὸς ὢν, Eur. Hel. 762. Πλουτεῖν τε τὸ ϖρῶτον, id. Ion. 663. Τῶν δὲ ϲυϲτρατευσαμένων αὐτῷ τοὺς μὲν ἀρίστους ϖεπλούτηκε, Xen. Cyr. 8, 38. Πλουτῶν εἰς ὑπερβολὴν, Luc. Ab eod.

Πλουτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; ϖλουτίζεται, diteſcit, Ph. Πλουτίζειν ἑαυτὸν, Xen. Ab eod.

Πλουτίνδην, *Adverb.* eligendo ditiores, vel ditiſſimum quemque. Ab eod.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix. A

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ qui divitias miniſtrat & ſuggerit. Ex ϖλοῦτος, & δοτὴρ, *dator*.

Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Πλουτοδοτέω, divitias largior.

Πλούτοιο, gen. ſ. *Ion.* pro ϖλούτου.

Πλουτοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucroſus, quæſtuoſus. A ϖοιέω.

ΠΛΟΥ̃ΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.

Πλουτοῦντι, dat. ſ. pr. part. act. a ϖλουτέω.

Πλουτοταφὴς, ὁ ϗ ἡ, divitiis non utens, ſed abſcondens eas penitus. A τάφος.

Πλουτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitias adferens, divitias miniſtrans, divitiis augens. A φέρω.

Πλουτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives terra, Suic.

Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A ϖλοῦτος.

Πλουτώνεια, & ϖλουτώνια, ſ. χωρία, loca, quæ pernicioſos ac ſæpe peſtilentes odores exhalant. A ϖλούτων.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis plexus & intortus. Hom Il. 17, 52. A ϖλόκαμος.

Πλοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fluitans aut innatans. A ϖλόος.

Πλυθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi πλύνω, pro πλύω.

Πλύμα, ατος, τὸ, aqua ſordida ex lotura, aqua, in qua aliquid elutum eſt; tritum & exhauſtum ſcortum. A ϖλύνω.

Πλύνεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.

Πλύνος, ου, ὁ, res quæ lavatur.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni, Hom. Il. 22, 153. (2) maledictis obrutus, infamatus, πλυνὸν ποιεῖν τινα, omnibus conviciis proſcindere aliquem, maledicta infundere in aliquem. Ab eod.

Πλυντήρια, ων, τὰ, feſtum quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis agitabatur. Ab eod.

Πλυντικὸς, ή, ὸν, fullonius, fullo. A

Πλύντης, ου, ὁ, fullo; πλυντὶς, ίδος, ἡ, *fœm.* Poll.

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, Steph. πλύντρια, ἡ, idem Poll.

Πλύντρον, τὸ, merces, pro lotura, id.

Πλυντρὶς γῆ, terra, qua lotrices in eluendis utebantur. A

ΠΛΥ'ΝΩ, fut. υνῶ, lavo; (2) conviciis inceſſo, maledictis proſcindo, objurgo; πεπλυμένος, lotus, Ph. perf. part. paſſ. Τὸ ϛόμα μευ ϖλύνω, Theocr. 27, 5. Ὡρᾶν (Horarum) πεπλύσθω νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῦς, Theocr. 1, 150. Hinc

Πλύσιμον, lavatorium, Gl. V.

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.

Πλύσμα, ατος, τὸ, idem.

Πλύτης, ου, ὁ, lavator, Gl. V.

Πλυτὸς, οῦ ὁ ϗ ἡ, lotus. Πλυτοὶ χόνδροι, *Aret.* Ἀλήτου πλυτοῦ, *Hippocr.*

Πλώει, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλωε, a ϖλώω, *navigo*.

Πλωούσας, *Dor.* pro ϖλωούσας.

Πλωιάδες νεφέλαι, natantes nubes & quæ crebro circumferuntur. A ϖλωΐς.

Πλωΐζεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλώιζε, a

Πλωΐζω, & ϖλωΐζομαι, navigo. A ϖλέω.

Πλώϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, Natator; (2) Nauta. A πλωτός.

Πλωτικὸς, ή, ὸν, navigationi, vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A ϖλώω.

Πλωτὸς, ή, ὸν, navigabilis, navibus pervius; (2) natatilis. Ab eod.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. A

Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A ϖλέω.

Πνείοντας, *anhelantes*, acc. plur. part. præſ. act. *Poët.* pro ϖνέοντας, a ϖνέω.

Πνέοισαι, *Dor.* pro πνέουσαι.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus, flatus, flamen, Gl. Vet. Πνεῦμα καπνικὸν, turbo, Appian. (2) nota aſpirationis. In Scriptura S. Spiritus S. (2) ſpiritus propheticus; (3) divina natura Chriſti; (4) ſanctitas animi, & ſtudium pietatis; (5) religio Chriſtiana ſ. Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) ſenſus animi. A ϖνέω. Hinc

Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna eſt & frequens reſpiratio; (3) cui venter flatu diſtenditur.

Πνευματιάω, ſuſpiro, Ph.

Πνευματικὸς, ή, ὸν, ſpiritualis, ſpiritalis, qui a ſpiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventoſus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu ſeu ſpiritu diſtentus; (4) flatus ciens, inflans; in Scriptura S. divinus, ſanctus, purus, perfectus, vi & efficacia præditus, it. quod Scriptura S. continet, quod cum ea convenit. Hinc ἡ ϖνευματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιϛήμη, diſciplina philoſophica de ſpiritibus agens.

Πνευματικῶς, *Adv.* ſpiritualiter; (2) allegorice;

rice; (3) ſecundum Scripturam S. (4) vi & auxilio divino; (5) ſanćte, pie.

Πνευμάτιον, ου, τὸ, parvus flatus; (2) animula. A πνεῦμα.

Πνευματιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventoſus; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum ſpiritu, inpr. aſpero. A πνευματίζω.

Πνευματοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpiritus ſeu flatus recipiens. Ex πνεῦμα, & δέχομαι.

Πνευματοκήλη, ης, ἡ, ventoſa hernia, ramex.

Πνευματοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a ſpiritu motus.

Πνευματοκινήτως, impulſu Divini Spiritus.

Πνευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, ſpiritus vocator & quaſi accerſitor. Ex πνεῦμα, & κλήτωρ.

Πνευματομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex πνεῦμα, & μάχομαι.

Πνευματόμφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὀμφαλός.

Πνευματοποιέω, flatus concito; πνευματοποιοῦντα, flatulenta.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis feror. A

Πνευματόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adflatu numinis fertur, ſpiritu adflatus. A φέρω.

Πνευματόω, ῶ, fut. ώσω, flatu ſeu ſpiritu impleo, flatus excito; (2) in ſpiritum verto; (3) ſpiritu adflo. A πνεῦμα.

Πνευματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpiritu plenus, ventoſus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu diſtentus; (4) flatulentus; (5) anheloſus, qui ægre reſpirat. Ab eodem.

Πνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.

Πνευματωτικὸς, ὴ, ὸν, inflandi ſeu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνευμόφος, ου, ὁ, anheloſus, difficultate ſpirandi laborans, Suic. A πνέω.

Πνευμονευτικὰ, ῶν, τὰ, inſtrumenta, quæ ſpiritu inflantur. Ab eod.

Πνευμονίας, ου, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων. Unde

Πνευμονικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum; (2) piſcis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσαι, ſpiraſſe, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

Πνεύσειε, 3. ſ. a. 1. opt. Æol. pro πνεύσαι.

Πνεῦσις, εως, ἡ, ſpiratio, flatus. Ab eod.

Πνευστιάω, ῶ, anhelo, crebro ſpiro ſeu reſpiro, ægre reſpiro; πνευστιῶν, anhelans.

Πνευστικὸς, ὴ, ὸν, ſpiritalis, ventoſus, inflatus. Ab eod.

ΠΝΕ΄Ω, f. εύσω, flo, ſpiro, anhelo; (2) odorem ſpiro, oleo, Gl. Vet. Ὡς οὗτος ἤδη κακίας ϗ Συκοφαντίας πνεῖ, Ariſt. Eq. 437.

Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, ſuppreſſio nocturna, qua dormientes ſuffocari ſibi videntur. A πνίγω.

Πνιγαμὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγεῖσα, aor. 2. part. paſſ. f. g. v. πνίγω.

Πνιγετὸς, οῦ, ὁ, laqueus, quo ſe quis ſtrangulat, Heſ. A πνίγω.

Πνιγεὺς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inaſſantur, ſuffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æſtu ſuffocans, æſtu moleſtus, fervens; (2) ſuffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi πνίγω.

Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra.

Πνίγμα, ατος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio.

Πνιγμονὴ, ἡ, idem,

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, ſuffocatio, Ph. A πνίγω.

Πνιγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuffocans, ſtrangulans. A πνιγμός.

Πνιγόεις όεσσα, όεν, idem, Suic. A πνίγω.

Πνῖγος, εος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) calor æſtivus, nos velut ſuffocans, Ph. æſtus. A πνίγω.

Πνίγω, fut. ξω, ſuffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, ſuffocatus, Ph. aor. 2. part. paſſ. πνιγήσεται, ſuffocabitur, fut. 2. paſſ. Ὃ δὲ μάλιστά με πνίγει, τοῦτ᾽ ἐστὶ, Luc. Ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ, Marc. 5, 13.

Πνιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æſtu ſuffocans; (2) ſuffocans, ſtrangulans; (3) ſuffocandi & ſtrangulandi vim habens, Gl. V. æſtuoſus. A πνῖγος.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, ſuffocatus, præfocatus, ſtrangulando enectus. A πνίγω.

Πνὶξ, ιγὸς, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio, ſuppreſſio. Ab eod.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. πνίγω.

Πνίξις, εως, ἡ, ſtrangulatio.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro πνοή· πνοιῇς, Dat. pro πνοαῖς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus, ſpiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοήπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pernix pedibus ut ventus, velox, Heſ. Ex πνοὴ, & ποῦς.

Πνόος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus, (2) ſonus. A πνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, conſilii locus apud Athenienſes. A πνύξ. Hinc

Πνυκίτης, ου, ὁ, frequentator τῆς πνύκης.

Πνύμι, & πνύμαι, ſpiro, vivo, intelligo, ſapio; πέπνυται, ſapit; πεπνυμένος, ſapiens, cordatus, prudens.

Πνύμι, ſive πνύω, idem & ab eod.

Πνὺξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πινύω, moneo.

Πνύτο, ſpirabat, 3. ſing. imperf. ind. Ion. pro ἔπνυτο, a verbo πνύμι, pro πνύω.

Πνυτὸς, ὴ, ὸν, prudens, Heſ. Ab eod.

ΠΟ΄Α, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πόα.

Ποάριον, ου, τὸ, herbula, parva herba, Dim.

Ποασμὸς, οῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulſio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, runcatrix, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάστριον, ου, τὸ, falx, qua ſecantur herbæ.

Πόδα, pedem, acc. ſing. a ποῦς.

Ποδαβρὸς, οῦ, ὁ, pedibus teneris mollibuſque præditus. Ex ποῦς, & ἁβρός.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, ſ. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infeſtat. Ex ποῦς, & ἄγρα, captura. Hinc

Ποδαγράω, & ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus ſum. Παρ᾽ αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες, Ariſt. Plut. 558.

Ποδαγρίζομαι, fut. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus. Ab eodem.

Ποδαγρὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑ΄ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, fut. ήσω, pedum dolore ſeu podagra laboro. A

Ποδαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dolore pedum laborans. Ex πους, & ἀλγέω, vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.

Ποδαλγικὸς, ὴ, ὸν qui pedum dolore ſeu podagra laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, ου, ὁ, idem.

Ποδάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox pedibus; idem quod ποδήνεμος. Ex ποῦς, & ἄνεμος.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex ποῦς, & νίπτω, lavo.

Ποδάνιπτρον ου, τὸ, ipſa aqua, qua pedes abluuntur. Ex iiſd.

ΠΟΔΑΠΟ΄Σ ή, όν, cujas, ex qua regione?

Ποδάργη ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A

Πόδαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, albos, vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex ποῦς, & ἀργός.

Ποδαρίζω, ſalio. A

Ποδάριον, ου, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, Dim. a ποῦς.

Ποδάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, pedibus valens, celer. Ex ποῦς, & ἀρκέω.

Πόδαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velocitate pedum auras ſeu ventos æquat. Ex ποῦς, & αὔρα.

Ποδεῖον, ſive πόδειον, ου, τὸ, ſocculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A ποῦς.

Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ου, τὸ, pedale, Gl. V. Ex ποῦς, & ἐκμάσσω, abſtergo.

Ποδένδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex ποῦς, & ἐνδυτόν.

Ποδένδυτος, ον, pedi indutus. Ab ἐνδύω.

Πόδεσσι, pedibus, dat. plur. Poët. pro ποσί.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, petiolus in utre pendulus, qua liquor effunditur; item pes navis ut ποῦς; necnon calceamenti ruſtici genus. A ποῦς.

Ποδηγετέω, ῶ, fut. ήσω, viam monſtro, dux itineris ſum; (2) perduco. Ἧπερ εὐμαθὴς τρίβος ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν Σκότῳ ποδηγετεῖ, Lyc. 12. A

Ποδηγέτης, ου, ὁ, qui præeundo viam monſtrat. A

Ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος ποδηγεῖν, Plato. A

Ποδηγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, viæ dux; (2) adſecla. Ex ποῦς, & ἄγω, duco.

Ποδηγὴς, ές, ſciens, ſ. peritus viæ.

Ποδηγία, ἡ, itineris demonſtratio, ductus.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad pedes dependens. Ex ποῦς, & ἠνεκής.

Ποδήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex ποῦς, & ἄνεμος.

Ποδήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gloſſ. Vet. Ex ποῦς, & ἄρω, apto. Sed ποδήρης ναῦς, eſt navis, quæ remigando impellitur, Euſt. Heſ. Ex ποῦς, & ἐρέσσω, remigo.

Ποδηροφορέω, ῶ, talarem veſtem fero, Suic. Ex ποδήρης, & φέρω.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A ποῦς.

Ποδίζω, fut. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, ſeu pedicis obligo. Πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις, Ken. Ab eodem.

Ποδοῖιν, pedibus, dat. dual. Ion. pro ποδοῖν.

Ποδικρότος, ὁ ϗ ἡ, pedibus plaudens, pedibus ſtrepitum edens. Ex πους, & κρότος.

Πόδιον, ου, τὸ, petiolus, pedunculus, Dim. a ποῦς.

Ποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio pedibus facta, ratio menſurandi pedibus; (2) ſaltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipſos pedes pertingens ſeu dependens; (2) lebes, cacabus.

Ποδιῶ, f. 1. ind. act. Att. pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inſerti captivorum pedes in carcere conſtringuntur, cippus, pedica. Ex πους, & κακός.

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, vola pedis. Ex πους, & κοῖλον, cavitas.

Ποδοκρουστία, ας, ἡ, plauſus pedum, ſeu pulſatio. Ex πους, & κρούστης

Ποδοκτύπη, ἡ, ſaltatrix. A κτύπος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πους, & νίπτω, lavo.

Ποδόνιπτρον, ου, τὸ, aqua, qua pedes lavantur, Gl. Vet. pelluvium, pollubrum. Ex iiſd.

Ποδόρροος, ου, ὁ ϗ ἡ, pedibus velox. Ἤινησας δ᾽ ἔτι ποδορρόην Ἀταλάντην, Cal. in Dian. 215. Ubi Schol. τὴν τοῖς ποσὶν ὀρνῦσαν ϗ ὁρμῶσαν.

Ποδόρτιον, ſ. ποδότριον, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa Ern.

Ποδὸς, pedis, gen. ſing. a πους, pes.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, inſtrumentum tortorium; (2) inſtrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. A στρέφω.

Ποδόστροφον, ου, τὸ, pedum retinaculum. Ex iiſdem.

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A πους.

Ποδότριον, ου, τὸ, veſtis ad pedes demiſſa, R. Ex πους, & ἄρω, apto, vel ὅρος, terminus.

Ποδοτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pede rotam circumagens, figulus. Ex πους, & τροχός.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum ſedeo. Ex πους, clavus, & ἔχω.

Ποδοψήστρον, ου, τὸ, pedum ſubſtragulum, Æſch. Ag. 935. Ex πους, & ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, ſonus pedum in inceſſu. A ψόφος.

Ποδόω, intendo funibus qui πόδες dicunrur.

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A

Ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer. Ex ποῦς, & ὠκύς. Hinc

Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas.

Πόδαμα, ατος, το, pulpitum, Gl. Vet. A ποῦς, ſ. ποδόω.

Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intenſus. Ab eod.

Πόει, fac, 2. ſ. pr. imperat. act. Att. pro ποίει, a ποιέω.

Ποιητρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbas alens ſeu nutriens, herbidus. Ex πόα, & τρέφω.

Ποέω, ῶ, facio; pro ποιέω.

Πόη, herba, Gl. V. Al. πόα.

Ποηλογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, & λέγω, colligo.

Ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis veſcor. A

Ποηφαγὴς, ὲς, idem quod

Ποηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbis veſcens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, Nic. Th. 783. Ex πόα, & φάγος.

Ποθέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ionice pro ἐπόθει, a ποθέω.

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέουσαι.

Ποθέοντε, nom. dual. part. præſ. act.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, deſiderabilis, exoptatus, Gl. V. deſideratus, amabilis. A πόθος. Hinc

Ποθεινότατος, deſideratiſſimus, Gl. Vet.

Ποθεινῶς, Adv. magno deſiderio.

Πόθεν, Adv. unde? undenam? (2) nequaquam. Ern. Ab ὅθεν.

Ποθὲν, Adv. alicunde. Ab eod.

Ποθέρπω, fut. ψω, accedo, Dor. pro προσέρπω. Ἴδ', αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει, Theocr. 4, 48.

Πόθεσα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπόθεσα, a ποθέω.

Ποθέσπερα, Adv. veſperi. Ex ποτὶ, & ἕσπερος.

Ποθεῦντας, acc. pl. part. præſ. act. Dor. pro ποθοῦντας.

Ποθέω, ῶ, deſidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, deſiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν, Ariſt. Ach. 33. A πόθος.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, deſiderium, Il. 1, 240. A ποθέω.

Πόθημα, ατος, τὸ, deſiderium; (2) res deſiderata. Ab eod.

Ποθήμεναι, deſiderare, præſ. inf. act. Dor. & per Ectaſin, pro ποθεῖν.

Πόθημι, deſidero, requiro. Ut hinc ſit ποθήμεναι, Dor. inf. Ab eod.

Πόθησις, εως, ἡ, ipſa actio deſiderandi; (2) deſiderium, amor. Ab eod. Unde

Ποθητὸς, ἡ, ὸν, deſideratus, deſiderabilis.

Πόθι, Adv. ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.

Ποθὶ, Adv. alicubi, aliquando. Ab eod.

Ποθίζω, adſideo, Ion. pro προσίζω.

Ποθόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, deſiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex πόθος, & βλητός.

Ποθοράω, ῶ, adſpicio, Dor. pro προσοράω.

Ποθορεῦσαι, nom. pl. præſ. part. f. g. Dor. pro προσορῶσαι, a προσοράω.

Ποθορέω, Dor. pro προσορῶ.

Ποθορῇ, 3. ſing. præſ. indic. act. Dor. pro προσορᾷ.

Ποθόρημι, idem & ex iiſd. Ποθορῇσθα, aſpicis, 2. ſing. præſ. ind. act. Dor. & Æol. pro προσορᾷς. Καὶ τύ νιν οὐ ποθορῇσθα, Theocr. 6, 8.

Ποθορῶσαν, acc. ſing. part. præſ. act. fem. f. g. Dor. & contr. pro προσοράουσαν.

ΠΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, deſiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. Vet.

Ποῖ, Adv. quo? quonam; quorſum? ubi? quouſque? quamdiu. Ab οἷ, quo.

Ποὶ, Adv. aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, ſ. ποίη, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro ποιήεις.

Ποιεῦ, 2. ſing. præſ. imper. med. Dor. pro ποιοῦ.

Ποιεύμην, fiebam, 1. ſing. imper. ind. paſſ. Ion. & Dor. pro ἐποιούμην.

Ποιεῦντι, dat. ſing. præſ. act. Dor. pro ποιοῦντι.

ΠΟΙΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, Ph. aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. V. f. 1. ποίησον, fac, effice, Gl. V. aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admiſit, Ph. aor. 1. ind. 3. ſing. ποιήσασθαι ταχέας, arripere, Ph. a. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, ſervare legem; θυσίας, ſacrificare; ἑορτὴν, diem feſtum celebrare; πρὸς τὶ, valere ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργύριόν τινι, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔξω, emittere. In med. (ποιεῖσθαι νόμον, legem ſancire;) (1) intranſitive ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τιμωρίαν, opem ferre; (2) ubi tranſitive eſt, dicitur cum ratione ad ſubjectum ut παῖδα π. adoptare, de quo & ποιοῦμαι ſimpliciter dicitur; (3) cum particulis; περὶ πολλοῦ π. magnifacere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγου, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) ſtatuere, ſc. ut pœnam, v. c. φυγὴν ποιεῖσθαι exilii pœnam proponere; (5) ſimulo.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herboſus, herbidus, herbis conſitus. A ποίη, pro ποία.

Ποιηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ποιέω.

Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, Gl. V. (2) liber; (3) poëma. A ποιέω. Hinc

Ποιηματικὸς, οῦ, ὁ, poëmata conſcribens, poëta.

Ποιημάτιον, ου, τὸ, parvum poëma, poëmatium, Dim.

Ποιημένοι, nom. pl. part. perf. paſſ. Ion. pro πεποιημένοι, a ποιέω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herboſus. A ποία.

Ποιήσατο, fecit, 3 ſ. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐποιήσατο.

Ποίησεν, fecit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ἐποίησε.

Ποιῇσι, 3. ſing. præſ. conjunct. act. Ion. pro ποιῇ.

Ποίησις, εως, ἡ, poëſis, Gl. V. (2) adoptio; (3) modus rei agendæ, ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, ſi quis facit quod lubet; (4) factura, inſtructio, Gl. V. A ποιέω.

Ποιησῶ, f. 1. ind. act. Dor. pro ποιήσω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, οῦ, ὁ, poëta, vates, Gl. V. (2) factor, effector, nominatim legiſlator. Ab eodem.

Ποιητίζω, poëtor, Gl. V. A ποιητής. Unde

Ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus ſcribendis operam do.

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius.

Ποιητικῶς, Adv. poëtice.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adſcititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητής.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis veſcor. Ex ποίη.

Ποικιλανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, varie floridus, variegatum habens florem, variegatus. Ex ποικίλος, & ἄνθος, flos.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, varia veſte exornatus, pictam ſeu verſicolorem veſtem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex ποικίλος, & εἷμα, veſtis.

Ποικιλέρυθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubeis maculis pictus. Ex ποικίλος, & ἔρυθρος.

Ποικιλήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, variegatas habens habenas. Ex ποικίλος, & ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ, Exod. 27, 16. A ποικίλος. Unde

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, verſicolor, picta; (2) nomen avis, quibuſdam carduelis.

Ποικίλλω, variego, varie diſtinguo, vario; (2) vafre comminiſcor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. paſſ. part. Ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, Eur. Cyc. 332. Σπάρτη μὲν ἡ 'μὴ, ϗ πεποίκιλται τρόπους, Eur. Supp. 187. Βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς, Pind. Pyth. 9, 134. Ab eod. Hinc

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus verſicolor.

Ποικιλμὸς, οῦ, ὁ, varietas. Ab eod.

Ποικιλόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, in conſiliis ſuis varius & callidus; (2) aſtutus, verſutus, callidus, vafer. Ex ποικίλος, & βουλή.

Ποικιλόγηρυς, Dor. ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, varie ſonans, variam vocem ſonumque habens. Ex ποικίλος, & γῆρυς, vox.

Ποικιλόγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius ſeu verſicoloribus lineis diſtinctus, varius, pictus, maculoſus. Ex ποικίλος, & γραμμή.

Ποικιλογράφος, ου, ὁ, qui varia ſcripſit. Ex ποικίλος, & γράφω, ſcribo.

Ποικιλόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui collum eſt varium, i. e. verſicolor, maculorum, pictum. Ex ποικιλόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, collum eſt varium, i. e. verſicolor, maculoſum, pictum. Ex ποικίλος, & δειρὴ, collum.

Ποικιλοδέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex δέρμα.

Ποικιλόδινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui varie circumagitur, ſeu verſatur, qui in orbem agitur. Ex ποικίλος, & δίνη, vortex.

Ποικιλόδιφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui variis utitur bigis.

Ποικιλόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, varia donans. Ex δῶρον.

Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, varios habens capillos.

Ποικιλόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varios caules habens cujus caulis varius eſt.

Ποικιλομήτης, ου, ὁ, varia & multiplicia habens conſilia, verſipellis. Ex μῆτις.

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποικιλομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui varias machinas & technas callet, callidus, verſutus. Ex ποικίλος, & μηχανὴ, machina.

Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A

Ποικιλόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, varias formas habens; (2) verſicolor. Ex μορφή.

Ποικιλόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus ſermo varius eſt; vel vario diſtinctus lepore, facundus, diſertus.

Ποικιλόνωτος, ου, ὁ, varium tergum habens. Καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐπισφίγξασα χιτῶνα, Nonn. Paraphr. 6, 17.

Ποικιλόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, variegatas pennas habens. Ex ποικίλος, & πτερὸν, ala.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, verſutus.

Ποικιλόστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, varium pectus habens, verſutus, doloſus. Ex ποικίλος, & στέρνον, pectus.

Ποικιλόστικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, variis maculis notatus.

Ποικιλόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtolam gerens variegatam. Ex στολή.

Ποικιλόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus os ſeu roſtrum eſt varium. Ex ποικίλος, & στόμα.

Ποικιλότερπος, ου, ὁ ϗ ἡ, varie, valde oblectans, Suic. Ex ποικίλος, & τέρπω.

Ποικιλότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, artificioſus, artificioſe ſtructus, factus, callidus. Ut ποικιλότευκτος θέσις, exp. poſitio artificioſa in ludo duodecim ſcriptorum, &c. Ern.

Ποικιλότραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, balbutiens; (2) de cantu, ſignificat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.

Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui ſuaviter cithara canitur.

Ποικιλοφρονέω, callidus ſum; item in bonam partem plenus ſum conſilio, ingenio valeo.

Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt verſuta & callida, Ph. verſutus; (2) prudens, plenus conſilio; (3) ingenioſus. A φρήν.

Ποικιλόφωνος, ον, varios ſonos edens, ſuaviſonus; (2) copioſus in dicendo, in varianda oratione. A φωνή.

Ποικιλόχροος, contr. ους, ου, ὁ ϗ ἡ, verſicolor, Ph. A ποικίλος, & χρόα.

Ποικιλόχρωμος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρῶμα.

Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem, Gl. V.

Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.

Ποικιλτὴς, ου, ὁ, qui variat, qui verſicolore ornatu veſtimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc

Ποικιλτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad Phrygioniam artem, ἡ ποικιλτικὴ, ars Phrygionum.

Ποικιλτὸς, ἡ, ὸν, variatus, varie pictus, verſicolor. A ποικίλλω.

Ποικιλῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, *Epith.* Sphyngis. Soph.

Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis; (2) callide, verſute. A ποικίλος.

Ποιμαίνοντι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνουσι, a

Ποιμαίνω, fut. ανῶ, paſco, rego; (2) curam gero, curo. Ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὲν ἀμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.

Ποιμὰν pro ποιμὴν, *paſtor*, *Dor.*

Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω.

Ποιμανεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ποιμανεὺς, έως, ὁ, paſtor. A ποιμαίνω. Hinc

Ποιμανεύω, paſco; (2) cuſtodio.

Ποιμανόριον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, ſed & grex populi, Æſch. Pr. 74. A ποιμάνωρ.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui oves paſcunt, paſtorius, paſtoritius; paſtoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.

Ποιμάντωρ, ορος, paſtor. A ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *paſcam*, 1. ſing. f. v. ποιμαίνω.

Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, paſtor; (2) rex, dux, Æſch. Pr. 241. A ποιμήν.

Ποιμένεσσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.

Ποιμενίδης, ου, ὁ, paſtore natus, paſtoritii generis. A ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, paſtoralis, paſtoritius; (2) paſcendo pecori deditus. Ab eod.

Ποιμένιος, ία, ιον, paſtoralis, paſtoritius. A

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, opilio, paſtor, gregarius, Ph. rector, ductor. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, grex ovium, Gl Vet. ovile.

Ποιμνήιος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποίμνια, pecora, Gl. V.

Ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινή.

Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.

Ποινάω, ῶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ ſeu peccati, pretium quo injuria penſatur; (2) Furia, Hom. Il. 5, 266. (3) moleſtia, ægritudo.

Ποινηλασία, ας, ἡ, coactio in pœnam, exactio multæ. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.

Ποινηλατέω, furiis pœnalibus agito. A

Ποινήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, furiis agitatus. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.

Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde

Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor.

Ποινήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab eod.

Ποίνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pœnalis, pœnas infligens, pœnis perſequens; (2) ultor, vindex. A ποινή.

Ποινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, pœnas infligens. Ex ποινὴ, & ποιέω.

Ποιοίην, præſ. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.

Ποιολογεῦσαι, part. *Dor.* pro ποιολογοῦσαι, a

Ποιολογέω, herbas lego. A

Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A ποία & λέγω.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.

Ποιός, ποιὰ, ποιὸν, certa qualitate præditus, certo modo affectus; *Subſt.* triticum.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποιός.

Ποιοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbas alens, herbidus, Suic. Ex ποία, & τρέφω.

Ποιοῦ, *fac*, 2. ſing. præſ. imper. med. vel *fiat*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. v. ποιέω.

Ποιούντων, 3. plur. præſ. imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.

Ποιόω, ῶ, qualitate adficio; πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. paſſ. A ποιός.

Ποιπνυὸς, οῦ, ὁ, miniſter, famulus, Heſ. A

Ποιπνύω, opus facio & quidem ſedulo, valde occupor; (2) miniſtro. Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A πνέω.

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, ſcrotum, mentula, Etym. A σπείρω.

Ποίτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, & τίνω.

Ποιφύγδην, *Adverb.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.

Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens ſpiritus emiſſio, Æſch. S. T. 286. A

Ποιφύσσω, fut. ξω, ſpiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτὸν σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία, Lyc. 199. A φύσαω, *flo*.

Ποιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, herbidus. Ποιωδέστεροι ὄχθοι τὴν βάσιν, *Arat.* A ποία, pro πόα.

Ποιῴην, præſ. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.

Πόκα, *Adv.* quondam, olim. Vox Dorica pro ποτέ.

Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκάς. Unde

Ποκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.

Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera.

Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.

Ποκίξατο, *vulſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, a ποκίζω.

Ποκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vellus referens, velleri ſimilis. Ex πόκος, & εἶδος.

Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove dempta, & in floccum conglobata. A πέκω.

Ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, veſtio. Hinc πεποκωμένος, veſtitus. A πόκος.

Πόκως, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.

Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλοὺς, a πολύς.

Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοί.

Πόλει. dat. ſing. pro πόλεϊ, a πόλις.

Πολεμαδόκος, *Dor.* pro πολεμηδόκος.

Πολεμάρχειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde

Πολεμαρχέω, exercitui præſum; belli dux ſum.

Πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator, Gl. V. dux belli. Ex πόλεμος, & ἄρχω. Unde

Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἀρχός.

Πολεματόκος, ον, bellum gignens, &

Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. A τίκτω.

Πολεμέω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) diffidere ab aliquo; (5) diſcepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπέρ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλην ϗ πλουσίαν πόλιν. Πόλεμον συνεχῆ ϗ μακρὸν πολεμεῖν, Dem. Ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; Ariſt. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθεὶς, Plato de Republ. lib. 10. A πόλεμος.

Πολεμηδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. Ex πόλεμος, & δέχομαι.

Πολεμήιος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus, ſeu ad bellum pertinens. A πόλεμος.

Πολεμησείω, bellare geſtio, bellare cupio, ad bellum ſpecto. A πολεμέω.

Πολεμητέον, & πολεμητέα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἐστ' ἀπὸ τούτου, ſc. ἀργυρίου, Ariſt. 499. Ab eod.

Πολεμητήριον, ου, τὸ, locus, hoſti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.

Πολεμία, ας, ἡ, ſc. χώρα, ſolum hoſtile ſeu hoſticum. A πόλεμος.

Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.

Πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.

Πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam ſingulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, Ariſt. Nub. 418. Ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eodem.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, bellicus, militaris, bellicoſus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, claſſicum, bellicum; hoſtile. Ab eod.

Πολεμικῶς, *Adv.* bellicoſe.

Πολέμιος, ία, ιον, animo hoſtili & bellum inferendi cupido adfectus erga aliquem, infeſtus; (2) hoſtis, hoſtilis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equeſtria, Gl. Vet. equiria. A

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.

Πολεμίως, *Adv.* hoſtiliter, hoſtili atque infeſto animo. A πολέμιος.

Πολεμοδόκος, idem quod πολεμη.

Πολέμοισιν, *Ion.* & cum ν pro πολέμοις.

Πολεμοκέλαδος, ον, bellicoſus, bello gaudens. *Epith.* Palladis.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. *Epith.* & Martis. Ex πόλεμος, & κλόνος, *tumultus*.

Πολεμόκραντος, ον, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.

Πόλεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πόλεμος.

Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) ſeditiones excito; (3) inimicum & hoſtem reddo. A

Πολεμοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, bellum movens, hoſtilis. Ex πόλεμος, & ποιέω.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.

Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio ſeu foveo. Ex πόλεμος, & τρέφω.

Πολεμοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello conſumens. Ex πόλεμος, & φθείρω.

Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. Vet. oppugno; πολεμόομαι, οῦμαι, ad movendum contra aliquem bellum inſtigor; *in med.* hoſtili animo eſſe. A πόλεμος.

Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, herba. Ab eodem.

Πολέος, g. ſ. *Poët.* pro πολλοῦ, a πολύς.

Πολέσκετο, 3. ſing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολέετο, a πολέω.

Πόληος, g. ſ. *Dor.* pro πόλιος, a πόλις.

Πολεύω, f. εύσω, verſor; (2) nutrio, miniſtro, contineo. Πολεύων ἱππείῳ γένει, Soph. A

ΠΟΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, verto, verſo; (2) verſor; (3) aro; (4) paſco. Εἴαρι πολεῖν, θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει, Heſiod. Ἔργ. 460.

Πόλεως, *urbis*, *Att.* & *Ion.* formatus.

Πολίων, *urbium*, *Ion.* pro πολέων, a πόλις.

Πολιὰ, cana, Gl. Vet. πολιαὶ, cani, Ph. A πολιός.

Πολιαίνομαι, caneſco, canus ſum, ſpumo, de mari. Ab eod.

Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis ſum, præfectus urbis ſum. A

Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.

Πολιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, urbi præſum. A

Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις, & ἀρχός.

Πολιὰς, άδος, ἡ, Athenienſibus Minerva, dea tutelaris, præſes arcis. A πόλις.

Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολιήτης pro πολίτης, *civis*.

Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim. ab eod.

Πολίδριον, τὸ, idem. *Ern.*

Πολιεὺς, έως, ὁ, urbis cuſtos & tutor. Jov. epith. *Plut.* in *Coriol.* c. 3. Ab eod.

Πολιῆς, g. f. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιός.

Πολιήταις, *civibus*, dat. plur. a πολιήτης.

Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem ſtatuo; πεπολισμένη, condita, p. part. paſſ. Ἥ ποτ' Ἀμυκλαίαν ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης, Dion. Πρ. 377. A πόλις.

Πολιήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro πολιοῦχος.

Πολιήτης, ου, ὁ, civis, municeps. A πόλις.

Πολιῆτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*.

Πόλινδε, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.

Πολιόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, canos habens capillos.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cana habens tempora, ſenex.

Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.

Πολιὸν, οῦ, τὸ, vinum album. Ab eod.

Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione cingo, circumſedeo, obſideo, machinis & tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vaſtat, Ph. πολιορκεῖν, obſidere, Ph. πολιορκούμενοι, obſeſſi, Gl. V. πεπολιορκημένος, obſeſſus, Gl. V. p. paſſ. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regione*. Ὅπως ὅτι μάλιστα ἐοίκοι πολιορκήσειν παρασκευαζομένῳ, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκηθὲν στενοχωρίᾳ γῆς, Plato. Ex πόλις, & εἴργω, *includo*, vel ἕρκος, *ſepium*.

Πολιορκητέον, obſidendum, Ph. A præc.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, urbium obſeſſor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc

Πολιορκητικὸς, ἡ, ὸν, obſidionalis, Gl. V.

Πολιορκία, ας, ἡ, obſeſſio, obſidium ſive obſidio; oppugnatio, vaſtatio, Gl. Vet. A πολιορκέω.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus, niveus.

Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.

Πολιοῦμαι, caneſco, Gl. Vet. caneo; πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Πολιοῦνται οἱ κρόταφοι, Ariſtot. A πολιόω.

Πολιοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, urbis præſes, tutelaris, cuſtos deus vel dea; (2) *de Minerva*, præſes arcis. Ex πόλις, & ἔχω.

Πολιοφάγος, ου, ὁ, ſenex helluo. Ex πολιὸς, & φάγος.

Πολιοφυλακέω, præſidio urbem teneo, urbem defendo. Ex πόλις, & φύλαξ.

Πολιοχρως, ὁ καὶ ἡ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.

Πολιόω, canum facio. A πολιός.

Πολίπορθος, ὁ, urbis expugnator, ſ. vaſtator. A πορθέω.

Πολιῤῥαιστος, ον, idem. A ῥαίω.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, *Poët.* ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. Vet. municipium. A πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim.

Πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exſtructio. A πολίζω.

Πολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.

Πολιανόμος, ου, ὁ, urbis adminiſtrator, rector, ſeu gubernator. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.

Πολιασόος, ου, ὁ, urbium ſervator, *Epith.* Martis.

Πολιασοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. πολιοῦχος.

Πολιστὴς, οῦ, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, magiſter civium, ſeu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω.

Πολιτεία, ας, ἡ, adminiſtratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ ſtatus, vel reſpublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ inſtitutum & ratio, Gl. V. civile imperium, reſpublica, civilitas; (5) ap. ſcript. Eccl. ſignificat etiam bona opera, vexationes corporis per jejunia, vigilias, &c. pietatis cauſa. A πόλις.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernacula, vel adminiſtratio; (2) vita civilis, civitas; (3) ſolertia in re adminiſtranda quavis.

Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. verſor. Ἄλλως πως πολιτευθῆναι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολιτεύω.

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, reipublicæ, ſeu civitatis adminiſtrator, magiſtratus. Ab eod.

Πολιτεύω, remp. gero; (2) *univerſe* aliquid curo, adminiſtro, curando, agendo &c. (præſertim in magiſtratu) efficio; (3) in civitate vivo, verſor, de moribus & inſtitutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων, Thuc. A πολίτης.

Πολιτείη, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.

Πολίτης, ου, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.

Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiſtro, civilia negotia tracto. A πολίτης.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. (2) qui in adminiſtratione reip. verſatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ratio ſeu ars bene inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip. Ab eod.

Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam adminiſtrantem, aut ipſam reipublicæ adminiſtrationem.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejuſdem civitatis eſt. A πολίτης.

Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, adminiſtratio reipublicæ. A πολιτίζω.

Πολιτογραφέω, civium numero adſcribo, civitate dono; a. 1. ἐπολιτογραφήθην. Ex πολίτης, & γράφω.

Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.

Πολιτοκοπέω, ῶ, concutio cives vel remp. A πολίτης, & κόπος, *vexatio*.

Πολιτοκοπία, ας, ἡ, concuſſio & vexatio civium. Ex iiſd.

Πολιτοκόπος, ου, ὁ, concuſſor & vexator civium aut reip. Ex iiſd.

Πολιτοφύλακες, civium cuſtodes. Hinc

Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obſervo & ab iis caveo; (2) cives cuſtodio, aut præſidio urbem teneo.

Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium cuſtodiæ præeſt, urbis cuſtodia. Ab eod.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.

Πολίχνιον, ου, τὸ, oppidulum, Gl. V. Dim.

Πολιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, canus, canos referens; (2) facile caneſcens. A πολιός.

Πολίωσις, εως, ἡ, ipſa actio canum reddendi. A πολιόω.

Πολλὰ, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, ſæpius. A πολύς.

Πολλαγόρασος, ου, ὁ καὶ ἡ, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγοράζω.

Πολλάκις, *Adv.* ſæpe, ſæpius, ſubinde, frequenter, multoties. A πολλά.

Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc

Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio.

Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiplex. A πολὺς, vel πολλός.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) multo major, multo copioſior. Ab eod. Hinc

Πολλαπλασιόνως, *Adv.* idem quod

Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A

Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος, οῦς, ὁ, multiplex. A πολύς.

Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, paſſim; (2) ſæpe. A πολλάκις. Hinc

Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, partibus, rebus.

Πολλαχόθι, idem, multis rebus, locis.

Πολλαχόσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχοῦ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.

Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam, plurifarie, Ph. Ab eod.

Πολληπλάσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοδεκάκις, *Adv.* multipliciter.

Πολλοὶ, infiniti, Ph. οἱ πολλοὶ, vulgus. Gl. V. A πολύς. Unde

Πολλὸν, *Poët.* multum, valde, longe.

ΠΟΛΛΟ'Σ, *Poët.* pro πολὺς, multus, (2) fortis, vehemens, magnus.

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars minima. A

Πολλοστημόριος, ὁ καὶ ἡ, ου, multeſimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς, & μόριον, *particula*.

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, multeſimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; (3) longus. Ἀσπάσασθαι καὶ θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστῷ χρόνῳ, Ariſtoph. Pace. 559. A πολλός.

Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo poſt intervallo.

Πολλοῦ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu, valde. Θρασὺς εἶ πολλοῦ, Ariſt. Nub. 912. A πολλός.

Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, ſ. vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.

Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula, Dim. a πόλτος. Unde

Πολτίον, ου, τὸ, pulticula, Gl. V.

Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio. Ex πόλτος, & ποιέω.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum. Hinc

Πολτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui ex pulte eſt.

Πολὺ, *Adv.* multum; (2) valde. A πολύς.

Πολυαγάπητος, ον, cariſſimus.

Πολυάγκιστρον, multis hamis conſertum, multis uncis hamatum.

Πολυαγρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui multam capit prædam; (2) venationis ſtudioſus. Ex πολὺς, & ἄγρα.

Πολύαγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex iiſd.

Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.

Πολύαθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui multa vicit certamina.

Πολυάϊκος, idem quod πολυάϊξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.

Πολυαίματος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ex αἷμα.

Πολυαιμέω, ſanguine abundo.

Πολυαιμία, ἡ, ſanguinis abundantia. A

Πολύαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα.

Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.

Πολύαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.

Πολυάϊξ, κος, ὁ καὶ ἡ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens; (2) valde turbulentus, Hom. Il. 1, 165.

Πολυάκανθος, ου, ἡ, genus fruticis, ſic dictum a multitudine ſpinarum. Ex ἄκανθα.

Πολυαλγὴς, ὲς, moleſtus, gravis.

Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.

Πολυαλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, varium ad medendum præbens uſum. Ex πολὺς, & ἄλθω.

Πολυάλφιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, multam farinam habens, vel reddens.

Πολυάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitibus abundans.

Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς, & ἀνάγνωσις, *lectio*.

Πολυανδρέω, ῶ, fut. ήσω, viris abundo. A πολύανδρος.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium, Gloſſ. Vet. ſtrages.

Πολύανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viris frequens; (2) *de fœm.* quæ ſæpius nupſit. Ἰησοῦς πολύανδρον ἐπειρήτιζε γυναῖκα, Nonn. P. 4, 16. Ex ἀνήρ.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos*.

Πολυανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multos habens flores, floribus abundans. Ex ἄνθος.

Πολυάνθραξ, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, frequens hominibus, Ph. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, multinuba. Ex ἀνὴρ, Æſchyl. Ag. 62.

Πολυάρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplex.

Πολυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ad multa ſufficiens, multum ſufficiens; (2) diu durans, pertinacis uſus; (3) copioſus, abundans rebus neceſſariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, abunde, copioſe.

Πολυάρματος, ον, multos currus habens, Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas harmonias habens. Ex πολὺς, & ἁρμονία.

Πολύαρνι, multas oves habenti, quaſi a πολύαρις. Ex ἀρς, unde ἄρνα, & ἄρνες in uſu.

Πολύαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς, & ἀρς, agnus.

Πολυάρουρος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A πολύαρχος.

Πολύαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis dominans, potens. Ex πολὺς, & ἀρχή.

Πολυάστερος, ον, valde ſtellatus, de nocte lucida. Ab ἀστήρ.

Πολύαστρος, ον, idem de cœlo.

Πολυάσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis negotiis occupatus & diſtrictus, Gl. Vet. occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, multos ſulcos habens; (2) magnus, latus.

Πολυαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum augeſcens, qui eſt multi incrementi. Ex αὔξω.

Πολυαύχενος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχήν.

Πολυάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus. Ex πολὺς, & ἠχέω, ſono.

Πολυάχυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum habens paleæ. Ex πολὺς, & ἄχυρον.

Πολυάφορμος, ον, dives. Ab ἀφορμή.

Πολυβάδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum pedibus tritus. Ex πολὺς, & βαδίζω.

Πολυβάτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubis abundans. Ex πολὺς, & βάτος, rubus.

Πολύβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tritus; (2) frequens hominibus. Ex πολὺς, & βαίνω, eo.

Πολυβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum tinctus. Ex πολὺς, & βάπτω.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multas profunditates habens. Λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο, Hom. Il. 1, 432. Ex βένθος.

Πολυβήματος, ον, multos pedes habens, ſ. ſæpe ſaliens.

Πολύβιβλος, ον, libris abundans.

Πολυβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex πολὺς, & βλάπτω.

Πολυβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum germinans. Ex πολὺς, & βλαστάνω.

Πολυβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multum comedit, multivorus. Ex βορά.

Πολυβόσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos alens. Ex βόσκω.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix. A

Πολύβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, abundans paſcuis. Ex βόσκω.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, racemis abundans.

Πολύβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde prudens. Ἀίκεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ. Hom. Il. 5, 260. Ex βουλὴ, conſilium.

Πολυβούτης, ου, ὁ, multas boves, ſeu multa pecora habens.

Πολυβρόμος, ον, valde fremens.

Πολύβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum madefactus. Ex βρέχω. madefacio.

Πολυβυρσος, ον, multis coriis indutus, tectus. Epith. ſcuti. A βύρσα.

Πολύβωλαξ, ακος, fertilis. A βῶλος.

Πολύβωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas aras habens.

Πολυβῶτα, gen. ſing. Dor. pro πολυβώτου.

Πολυγάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans. Ex γάλα.

Πολυγαμέω, ῶ, plures duco uxores.

Πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

Πολύγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupſit viris.

Πολυγέλωτες, οἱ ϗ αἱ, riſus, joci, amantes. A γέλως.

Πολυγένειος, ου, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. Ex γένειον, barba.

Πολυγενὴς, ὲς, fœcundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι. Hom. Il. 21, 450. Ex γηθέω.

Πολυγήραος, &

Πολύγηρως, ου, ὁ ϗ ἡ, vivax, Ph. ſenex. Ex γῆρας.

Πολυγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte abundans. Ex γλάγος, lac.

Πολύγλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, muſto abundans.

Πολύγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens pupillas, ſive multos oculos. Ex γλήνη.

Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multarum linguarum eſt; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verboſus. Ἀλλά τι ῥέξει Ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ, Nonn. P. 6, 9. Ex γλῶσσα.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, multos habens angulos; (2) multas habens cuſpides.

Πολύγναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex γνάμπτω.

Πολυγνωμόνως, prudenter, ſcite.

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A

Πολυγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſententia & animo inconſtans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνώμη.

Πολυγνώριστος, ον, idem quod

Πολύγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis notus ſeu cognitus, celebris.

Πολύγομφος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis clavis compactus.

Πολυγόμφωτος, ον, idem.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex γόνυ.

Πολυγονέω, ῶ, & πολυγονέομαι, οῦμαι, fœcundus ſum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

Πολύγονον, ου, τὸ, herba, quam Lat. ſanguinariam vocant. Ab eod.

Πολύγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœcundus, ferax. Ex γονή.

Πολυγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum literatus. Ex γράμμα.

Πολύγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis lineis interſtinctus. Ex iiſd.

Πολύγραος, ον, multivorus, Hipp. A γράω, voro.

Πολύγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa ſcribens. Ex πολὺς, & γράφω.

Πολυγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω. exerceo.

Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex γυνή.

Πολυγύναιος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Πλυγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, multangulus, anguloſus, Gl. Vet. πολυγώνιον, anguloſum, Ph. Ex γωνία.

Πολύγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus.

Πολυδαίμων, ὁ, valde divinus, ſanctus.

Πολυδάκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, lacrimoſus; act. & paſſ.

Πολυδάκρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis lacrimis proſequendus. Ex δάκρυ.

Πολυδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos digitos habens.

Πολυδάπανος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſumptuoſus, Gl. Vet. Ex δαπάνη, ſumptus.

Πολυδαπάνως, ſumptuoſe.

Πολυδέγμων, ὁ ϗ ἡ, amplus, capax. A δέχομαι.

Πολύδεινος, ον, graviſſimus.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, montium juga ſeu cacumina multa habens.

Πολυδένδρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, arboribus abundans, frequens. A δένδρον.

Πολύδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.

Πολύδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus.

Πολυδευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde dulcis. Ex δεῦκος, dulcedo.

Πολυδεύκης, εος, contr. ους, ὁ, Poll. Ph.

Πολύδημος, ον, idem quod

Πολυδημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, valde popularis.

Πολυδηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens, multi conſilii. Ex δῆνος, conſilium.

Πολυδιάφθορος, ον, valde, ſæpe vaſtatus, ſterilis ob vaſtitatem. A διαφθείρω.

Πολύδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, litigioſus. Ex δίκη.

Πολυδινὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Hom. Il. 4, 171. Ex δίνη, vortex.

Πολυδίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Gl. V. ſiticuloſus; (2) multum deſideratus. Ex δίψα, ſitis.

Πολύδονος, ου, ὁ ϗ ἡ, multæ agitationis. Ex δονέω, agito.

Πολύδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde clarus, multum illuſtris. Ex δόξα, gloria.

Πολυδουλεία, ἡ, ſervorum copia.

Πολύδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos habet ſervos.

Πολύδριον, ου, τὸ, municipium, oppidum, Gl. V. A πόλις.

Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.

Πολύδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, rore plenus, valde roſcidus.

Πολυδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multipotens. Ex δύναμις, potentia.

Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A

Πολύδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa donans. Ex δῶρον, donum.

Πολύεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas ſedes; it. multos angulos, & latera habens, e corpore ſolido in Geom. Ex ἕδρα.

Πολυειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiſcius.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, diverſas ſpecies habens, multifarius, multiplex. Ex εἶδος.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A πολυειδής.

Πολυειδῶς, Adv. vario modo.

Πολυέλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, abundans oleo, dives. Ex ἔλαιον.

Πολυέλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum miſericors.

Πολυέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis & tortuoſus.

Πολυελκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ulceribus multis ſcatens, Aret. Ex ἕλκος.

Πολυέπαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum laudatus.

Πολυεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολυεργὲς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, operoſus, laborioſus. Ex ἔργον.

Πολυέτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longævus, annoſus, grandævus, Ph. Ex ἔτος.

Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iiſd.

Πολύευκτος, ὁ ϗ ἡ, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus.

Πολύζαλος, ον, procelloſus, fluctuoſus. A ζάλη.

Πολύζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem æmulari & imitari multa animi contentione ſolemus; (2) magno ſtudio expetitus; (3) invidioſus.

Πολυζήλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multo ſtudio æmulandus, ſeu expetendus.

Πολυζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, damnoſus, Ph. Ex ζημία.

Πολύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens tranſtra. Gl. Vet. jugoſus.

Πολύζωστος, ον, bene ſuccinctus.

Πολυηγόρος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορέω.

Πολυήθης, ες, verſutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.

Πολυηχὴς

Πολυήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa audivit vel audit. Ex ϖολὺς, & ἀκȣ́ω.

Πολυήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.

Πολυήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perjucundus, optabilis. Ex ϖολὺς, & ἐράω.

Πολύηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, i. e. ϖολυάρȣρος, dives agri, R. Ex ϖολὺς, & ἔρα, *terra*, R.

Πολυήσυχος, ον, valde quietus, tranquillus.

Πολυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus. Ex ϖολὺς, & ἦχος.

Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω.

Πολυθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſeu vehementer ſtupefactus.. A θάμβος, *ſtupor*.

Πολυθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ ϖολυθαρσὲς, έος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.

Πολυθαύμαϛος, ον, valde admirandus.

Πολυθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſpectavit. Ex ϖολὺς, & θεάομαι, *ſpecto*.

Πολυθέατος, ον, conſpicuus, ſpectabilis. A θεάομαι.

Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A

Πολύθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos deos admittit. Hinc

Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.

Πολυθερὴς, ὲς, fertilis, fæcundus. A θέρος.

Πολύθερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum calidus, percalidus.

Πολύθεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, percarus, *per Sync.* pro ϖολυπόθεϛος. Τέκνον ἐλίννυσον, τέκνον ϖολύθεϛε τοκεῦσι, Call. in Cer. 47. A ϖοθέω.

Πολυθέως, *Adv.* multos deos ſtatuendo, Suic.

Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A

Πολύθηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, feris abundans. A θὴρ, *fera*.

Πολύθȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impetuoſus, multo ſeu vehementi ruens impetu.

Πολύθραυϛος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.

Πολυθρέμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pecoroſus, multa alens pecora. Ex ϖολὺς, & θρέμμα.

Πολύθρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos paſcens ſeu alens. Ex ϖολὺς, & τρέφω.

Πολυθρήνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde deflendus. A θρηνέω, *defleo*.

Πολύθρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus, multum luctum adferens, lacrimoſus, Gl. V. πολύθρηνον, lamentabile.

Πολύθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, piloſus.

Πολύθρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens θρόνα ſeu φάρμακα; (2) multa medendi vi præditus.

Πολύθροος, *contr.* πολύθρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. multiſonus, ſtreperus.

Πολυθρύλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnibus notus, vulgi ſermonibus celebratus, famigeratus. Ex πολὺς, & θρυλλέω, *famigero*.

Πολύθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens fores ſeu januas, multis portis pervius, Gl. Vet. feneſtratus. Ex πολὺς, & θύρα.

Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.

Πολυθυσίαϛος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.

Πολύθυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, victimis abundans. Ex πολὺς, & θύω.

Πολυθȣ̃ρος, ον, impetuoſus, acer, bellicoſus.

Πολυΐδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſcit, multa callens; multiſcius.

Πολυΐδρεια, ας, ἡ, multa ſcientia. A

Πολυΐδρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui multa ſcit, multa callens; (2) multa expertus.

Πολυΐνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens fibras ſeu venas. Ex πολὺς, & ἲς, *fibra*.

Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum, Gl. Vet. equitatus.

Πολύϊππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, equis abundans.

Πολυΐϛωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, multiſcius, multiplici doctrina præditus.

Πολυΐχθυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, piſcoſus, piſcibus abundans. Ex πολὺς, & ἰχθύς.

Πολύϊχθυς, idem.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. multum calefactus, admodum aridus, ſiccus. Ex ϖολὺς, & κάγκανος, *ſiccus*.

Πολυκαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ardens, æſtuoſus. Ex πολὺς, & καίω.

Πολυκάθεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens tranſtra, Ex πολὺς, & καθέδρα, *ſedes*.

Πολυκαινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos occidens. Ex πολὺς, & καίνω, *occido*.

Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæſarum multitudo. Ex πολὺς, & Καῖσαρ.

Πολυκάλαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adſurgens.

Πολυκάματος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, ærumnoſus; (2) multo labore, multa & varia arte factus.

Πολυκάμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum miſer, infortunatus; cui valde malum & aſperum fatum eſt.

Πολυκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos habens flexus, flexuoſus. Ex πολὺς, & καμπή.

Πολύκαμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varie flexus, ſeu flexibilis.

Πολυκανὴς, ὲς, qui multos interficit. A καίνω.

Πολύκαπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infeſtari ſolet; (3) nimio fumo niger factus, fumoſus.

Πολυκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. Ex πολὺς, & κάρηνον.

Πολυκαρπέω, ῶ, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον Φλύειν, Ælian. V. H. 3, 41.

Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. A

Πολύκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos fructus gignens, fœcundus, Gl. Vet. fructuoſus.

Πολυκατασκεύαϛος, ον, multa arte factus, perfectus.

Πολύκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos caules habens, multicaulis.

Πολυκέλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſonans, multum ſtrepens.

Πολύκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in quo multum vacui eſt.

Πολυκέντητος, ον, idem quod πολύκεϛος.

Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna aſtutia ſeu vafrities. A

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum quæſtuoſus, multum lucri adferens; (2) valde aſtutus ſeu vafer. Ex πολὺς, & κέρδος.

Πολύκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, multa habens cornua. Ex πολὺς, & κέρας.

Πολύκεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varie acu pictus, varius.

Πολυκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. Ex κεφαλή.

Πολυκήδεια, ἡ, mœror gravis. A

Πολυκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum mœroris adferens, valde luctuoſus. A κῆδος.

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, multa cete habens; (2) magnis piſcibus abundans. A κῆτος.

Πολυκίνδυνος, ον, valde periculoſus.

Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concurſatio. A κίνησις.

Πολυκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multiplici motu agitatur, Gl. V. motabilis. Ex κινέω.

Πολυκλαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multos ramulos habens vel emittens. Ex πολὺς, & κλάδος.

Πολύκλαδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Πολύκλαυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ploratus ſeu defletus, aut deflendus; (2) valde lugens ſeu deflens, lugubris. A κλαίω.

Πολυκλαύτοιο, *Ion.* pro πολυκλαύτȣ. A

Πολύκλαυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολύκλαυϛος.

Πολύκλειϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, accurate clauſus.

Πολύκλειτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde celeber.

Πολυκλήεις, ήεσσα, ῆεν, idem, ex κλείω.

Πολυκληΐς, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multis tranſtris inſtructus; (3) multa compage junctus.

Πολυκλήϊϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, percelebris. A κληΐζω.

Πολύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dives.

Πολύκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.

Πολύκλυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undoſus; (4) undis agitatus. A κλύζω.

Πολύκλωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos, ſurculoſus. Ex πολὺς, & κλὼν.

Πολύκμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολὺς, & κάμνω, *laboro*.

Πολυκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, idem ab iiſdem.

Πολύκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos ſaltus ſive colles habens, ſaltuoſus.

Πολύκνισσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nidoroſus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνίσσῳ παρὰ πέτρῃ, Nonn. P. 4, 20.

Πολυκοίλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplum habens ventrem. A κοιλία, *venter*.

Πολύκοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis communis, pervulgatus.

Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ϖολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A

Πολυκοίρανος, ȣ, ὁ, multorum dominus & rex.

Πολυκόλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex multis conglutinatus.

Πολυκόλυμβος; ut πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis ſe ſubmergunt ſ. innatant, aut per Hypall. *Epith.* ipſarum. A κολυμβάω, *nato*.

Πολύκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plures ſinus habens.

Πολύκομος, ὁ ϗ ἡ, cui multa coma eſt, cui ſpiſſa eſt cæſaries. A κόμη.

Πολύκομπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum jactans, jactabundus.

Πολύκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, geſtus plangentium exprimens. A κόπτω.

Πολύκοσμος, ον, valde ornatus.

Πολύκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens capita. A κράνον, *caput*.

Πολυκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum habens poteſtatis, potentiſſimus. A κρατέω.

Πολύκρεκτος, ον, canorus, *Epith.* citharæ. A κρέκω.

Πολύκρημνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens præcipitia, ideoque aſper, & difficilis aſcenſu, perruptus.

Πολύκριθος, ὁ ϗ ἡ, dives hordei. A κριθή.

Πολύκριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.

Πολύκριτος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.

Πολύκροτος, ὁ ϗ ἡ, multis plauſibus reſonans; (2) navis, quæ pluribus rebus impellitur; (3) callidus.

Πολυκρότητος, ον, idem; (2) diverſos & non congruentes ſonos edens. A κροτέω.

Πολύκρȣνος, ὁ ϗ ἡ, multas ſcaturigines habens.

Πολυκτέανος, ȣ, ϗ ἡ, prædives. A κτέανον.

Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives, Ph. locuples, Gl. Vet. agrarius. Ex πολὺς, & κτῆμα, *poſſeſſio*.

Πολύκτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A κτάομαι.

Πολύκτιτις, ἡ, dives, *Ern.*

Πολυκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interficiens. A κτείνω.

Πολυκύδιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ϖολυκύδιϛος, ίϛη, ιϛον, multum venerandus; *item*, nobilis, glorioſus, jactator. A κῦδος.

Πολυκυκλος, ον, flexuoſus, ſinuoſus.

Πολυκυλίνδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum volutatus. A κυλινδέω.

Πολυκύματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiplici fœtu gravida, ſ. potius plures enixa. A κύω.

Πολυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluctuoſus. Ex πολὺς, & κῦμα.

Πολυκυριότης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.

Πολυκώθων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, bibaciſſimus, vinoſiſſimus.

Πολυκώκυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, luctuoſus.

Πολύκωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deditus comeſſationibus; (2) comeſſationibus abundans.

Πολύκωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos remos habens. A κώπη.

Πολυλαλέω, garrio.

Πολυλαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiloquus, loquax.

Πολυλήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas prædas adeptus; (2) multas ſegetes habens, locuples. A ληΐη, *præda*, vel λήϊον, *ſeges*.

Πολύλιμος, ον, valde eſuriens.

Πολυλιτάνευτος, ον, (a λιτανεύω) idem quod

Πολύλλιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, (A λίσσομαι) idem quod

Πολύλλιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde ſupplex. Ἰὴ Ἰὴ Καρνεῖε ϖολύλλιτε, Callim. Hymn. in Apoll. 80. Ἡμετέρη ȣ̃ Τȣ̃παλὴ τετέλεϛο ϖολύλλιτος. Nonn. P. 3, 29. Hom. Od. 5, 445. Ex iiſdem.

Πολύλλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis ſiliquatur.

Πολυλογέω, ῶ, fut. ήσω, multa dico; copioſe loquor, Gl. V. loquitor.

Πολυλογία, ας, ἡ, expoſitio, quæ multis fit verbis, ſermo aut oratio de multis, Gl. V. multiloquium, loquacitas, verboſitas. A

Πολυλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verboſus.

Πολύλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iiſd.

Πολυλόγως, *Adv.* multis verbis, longo ſermone, loquaciter.

Πολύλοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pluribus corticibus & tunicis veſtitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, & ϖολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio ſeu doctrina, Gl. Vet. ϖολυμαθία, ſolertia, multa ſcientia.

Πολυμαθία, ῶ, multa diſcere appeto.

Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A

Πολυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multa didicit, eruditus. Gl. Vet. peritus, doctus, ſagax, multiſcius. Ex πολὺς, & μανθάνω.

Πολυμαθῶς, *Adv.* cum peritia multarum rerum, ſeu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus eſt.

Πολύμακαρ, ὁ, feliciſſimus, ditiſſimus.

Πολύμαλλος, ον, villoſus, lanoſus, ſ. pecore lanoſo abundans, Lyc. Sch.

Πολυμάντευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. A μαντεύω.

Πολυμάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens alas; ϖολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore ſinuoſo. A μασχάλη, *ala*.

Πολυμάχητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, de quo multi & ſæpe contendunt. A μάχομαι.

Πολυμέδιμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. multos exhibens medimnos *frumenti*, epith. Cereris.

Πολυμεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ebrius. A μέθη, *ebrietas*.

Πολυμέλαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens ædes, ſeu multa atria. A μέλαθρον.

Πολυμελὴς, ὲς, varie ſonans, *Epith.* tibiæ. A μέλος.

Πολυμελῶς, *Adv.* vario ſono.

Πολυμελπὴς, ὲς, idem, canorus.

Πολυμεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multas effundens querelas, querulus. A μέμφομαι.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, ſive plures partes. A

Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis partibus conſtans, in multas partes diviſus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis curis obnoxius, anxius, ſolicitus. A μέριμνα.

Πολυμέρμηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anxius, ſolicitus.

Πολυμερῶς, *Adv.* varie, Ph. pluriſariam, multifariam.

Πολυμετάβλητος, ον, valde variabilis, per multas formas adſumens, *Epith.* Protei.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. A

Πολύμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis menſuris ſeu dimenſionibus conſtat; (2) latus, ſpatioſus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδες, αἱ, *Epith.* Caprarum.

Πολυμηκὴς, ὲς, valde longus. A μῆκος.

Πολύμηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas oves habens; (2) pomifer, Hom. Il. 2, 605. A μῆλον.

Πολύμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, iracundus.

Πολυμήτας, δος, ἡ, multorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, abundans conſilio & prudentia, valde prudens vel ſapiens, peritus, Hom. Il. 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, multa machinans ſolertia. A

Πολυμήχανος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis inſtructus, induſtrius, ſolers, prudens, aſtutus, verſutus, Gl. Vet. dædalius, factitioſus, Il. 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex multis miſtus, varius; (2) permixtus, confuſus. A μιγνύω. Hinc

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum miſtura.

Πολυμιξία, ἡ, idem. A μίξις.

Πολύμικτος, ον, idem quod ϖολυμιγής.

Πολυμισὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inviſus, odioſus. A μῖσος.

Πολύμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa mercede conducens, qui magna mercede operam ſuam alicui locat.

Πολύμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis liciis textus, Gl. V. πολύμιτα, multilicia, dicitur & de inſtrumentis muſicis pulſatilibus.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.

Πολυμνήϛευτος, ὁ ϗ ἡ, a multis ambita, cujus multi ſunt aut fuerunt proci. A μνηϛεύομαι.

Πολυμνήϛη, idem & ex iiſd.

Πολυμνήϛος, &

Πολυμνήϛωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, memoria pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Muſarum. A ὕμνος.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiformis, qui multarum formarum eſt. A μορφή.

Πολυμόρφως, varie, varia forma, colore, &c.

Πολύμουσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, doctus, diſertus, venuſtus, ut de muſica & ſaltatione. A Μȣ̃σα.

Πολύμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, laborioſus.

Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.

Πολύμυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, verboſus, loquax; (2) fabuloſus; (3) diſertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολύμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα, *ellychnium*.

Πολύναος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens delubra, Theoc. 15, 109.

Πολυναύτης, ȣ, ὁ, multos nautas habens.

Πολύνευρον, ȣ, τὸ, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

Πολυνέφελος, ον, nebuloſus. A νεφέλη.

Πολυνηνέμιος, ια, *Ion.* ιη, ιον, admodum tranquillus.

Πολυνίκης, ȣ, ὁ, ſæpius victor. A νίκη.

Πολυνιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multa nive tectus, nivoſus, nivalis. Ex νίφω.

Πολύνιφος, ον, idem.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & ſagacitatis ineſt. A ϖολύνοος.

Πολύνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis veſcitur. Ex ϖολὺς, & νέμω, *paſco*.

Πολύνοος, *contr.* ϖολύνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt mentis, i. e. prudentiæ & ſagacitatis. Hinc

Πολύνως, prudenter, ſagaciter.

Πολύνοσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνοϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſæpius revolvitur, redit.

Πολύνυμφος, ἡ, quæ ſæpius nupſit. A νύμφη.

Πολύξενος, *Ion.* ϖολύξεινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multos hoſpites habet, qui multos hoſpitio excipit.

Πολυξενόω, & όομαι, hoſpitalis ſum.

Πολύξεϛος, ον, multum politus, i. e. pulchre ædificatus, factus.

Πολύξηρος, ον, valde ſiccus, aridus.

Πολυξυλὸς, ὸν, arboribus frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. Ab ὁδός.

Πολυόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, multos habens dentes.

Πολύοδμος, ον, ſuaviter olens. Ab ὀσμή.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos diſperſum eſſe, in multas partes eſſe diviſum. A

Πολύοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in plures diſperſus ramos, in plures partes diffuſus.

Πολυοινία, ἡ, vini copia, it. vinolentia. A

Πολύοινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vinolentus, vino abundans.

Πολύοκνος, ον, valde tardus, ſ. cunctator.

Πολυόλβιος, idem quod

Πολύολβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, perbeatus; (2) prædives.

Πολυόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens oculos; *it.* multa habens foramina, Gl. Vet. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ȣ ὁ ϗ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa inſomnia habens; (2) inſomnia obſervans.

Πολύοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo abundans ſucco; (2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς, *ſuccus*, vel ὀπὴ, *foramen*.

Πολύοπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui a multis conſpicitur. Ab ὄπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui multa ſacra fiunt. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, conſuetudo ſæpe jurandi. A

Πολύορκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum jurans, leviter jurans.

Πολυόρμητος, ον, impetuoſus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.

Πολυόρνιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, avibus abundans. A

Πολυορνις, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas concamerationes ſeu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia ſeu multitudo. A

Πολύοσμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis odoribus fragrans. Ab ὀσμὴ, *odor*.

Πολυόϛεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens oſſa. Ab ὀϛέον, *os*.

Πολυȣ́σιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, peculiatus, Ph. Ab ȣ̓σία, *peculium*.

Πολυόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multioculus; (2) herba vim habens ſiccandi, velut tuſſilago.

Πολυοχλέω, ῶ fut. ήσω, hominum multitudine abundo, Gl. V. πολυοχλȣ̃σα, celeberrima, populoſa.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populoſitas. A

Πολύοχλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans.

Πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολυοψία, ας, ἡ, opſoniorum abundantia. A

Πολύοψος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, abundans opſoniis; (2) opſoniis multis veſcens. Ab ὄψον.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum caſuum, multorum malorum perpeſſio, cum quis multis paſſionibus obnoxius eſt. A

Πολυπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis caſibus ſeu malis jactatus. Ex ϖολὺς, & πάθος.

Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) ſervitiorum multitudo. A ϖολύπαις.

Πολυπαίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum vafer, valde callidus.

Πολύπαις, δος, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt liberi, ſ. ſervi.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa poſſidens, dives. Il. 4, 433. A ϖάμμα.

Πολυπάμφαος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lucidiſſimus. Ex παμφαής.

Πολυπαρθένευτος, ἡ, quæ diu virgo manet.

Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.

Πολυπάταξ, ὁ ϗ ἡ, multum ſaltans, qui fit cum ſaltatione, in quo ſaltatur. A ϖατάσσω.

Πολυπάτητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum calcatus, tritus & pervulgatus. A ϖατέω.

Πολύπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, plus una patria utens.

Πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia & peritia, Gl. V. ſagacitas, ſolertia. A

Πολύπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus, Gl. Vet. ſagax. Ex ϖολὺς, & ϖεῖρα.

Πολυπείρων, ὁ ϗ ἡ, multiplex, varius. A ϖεῖρα.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum lugens, quem crebro calamitates luctu adficiunt, miſer, luctuoſus, luctu plenus; Hom. Il. 5, 559. A ϖένθος.

Πολυπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſciſcitans. Ex ϖολὺς, & ϖεύθομαι.

Πολυπήδητος, ον, multum ſaliens, in quo multum exſultatur. A ϖηδᾶν.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa damna adferens, noxius. A ϖῆμα.

Πολύπηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multo ſtamine textus, pinguis. A ϖῆνος.

Πολυπίδακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fontibus ſcatens, Hom. Il. 8, 47. Ex ϖίδαξ.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύπικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde amarus.

Πολυπινὴς, ὲς, valde ſordidus, ſqualidus. A ϖῖνος.

Πολύπιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum fidens ſeu credens

Πολύπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum errans, multivagus, Hom. Il. 11, 308. Idem.

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multivagus, vagus, erroneus; (2) erroris plenus. Οἱ δὲ καμόντες Ἔργα ϖολυπλανέος βιοτῆς, Nonn. P. 5, 29. A ϖλανάω.

Πολυπλάνητος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύπλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Πολυπλανῶς, cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffuſis, aut de herba errante longe lateque.

Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A ϖολυπλάσιος. Hinc

Πολυπλασιασμὸς, ȣ̃, ὁ multiplicatio.

Πολυπλάσιος, ια, ιον, multiplex; (2) multo copioſior, multo major. A ϖολύς. Unde

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiplex, Ph.

Πολύπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multorum jugerum eſt; (2) qui multa jugera poſſidet. A ϖλέθρον.

Πολύπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum implicatus, varius, multifarius.

Πολύπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa habens latera. A ϖλευρά.

Πολυπληθέω, multus numero ſum; (2) augeor & creſco numero. A

Πολυπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multus numero. A πλῆθος.

Πολυπληθία, vel ϖολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, Appian. Bell Civil. 1. Ab eod.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico. Ab eod.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, verſutia, dolus. A

Πολύπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multis nexibus implicatus, intricatus, & hinc valde impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) doloſus, vafer, verſutus. Ex πλέκω.

Πολυπλόκως, *Adv.* multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, Gl. V.

Πολύπνοος, *contr.* ϖολύπνȣς, ȣ, ϗ ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde graviter ſpirans. A ϖνοή.

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A ϖολύπȣς.

Πολυπόδιον, ȣ, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam, Dim. ab eod. *Angl.* Polypody.

Πολυποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, polypis abundans; (2) polypo ſimilis. Ab eod.

Πολυπόθητος, ὁ ϗ ἡ, multum deſideratus.

Πολυποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multimodus, multiformis.

Πολύπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, multas habens urbes.

Πολύπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, laborioſus; (2) ærumnoſus, calamitoſus; (3) multos labores ſtrenue perficiens.

Πολυπόνως, *Adv.* multo cum labore.

Πολυπόρευτος, ον, frequens viatoribus, *Epith.* viæ. A ϖορεύομαι.

Πολύπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos meatus habens, Gl. Vet. ϖολυπόρος, vadoſus.

Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A ϖόσις, *potio.*

Πολυπόταμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fluviis abundans.

Πολυποτέω, multum poto, potui indulgeo. A

Πολυπότις, ἡ, fœm. a

Πολυπότης, ȣ, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, biboſus, Gl. V. multibibus.

Πολύποτμος, ον, multa fata habens.

Πολύποτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ϖολυπότης. A ϖίνω.

Πολύπȣς, πόδος, ὁ ϗ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) Subſt. ὁ polypus, *piſcis*; (3) tuberculum in naribus, polypi carni ſimile, Gl. Vet. multipes, polypus.

Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A ϖρᾶγμα.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter & ſolicite inquiro, curioſe perſcrutor, Gl. Vet. ϖολυπραγμονῶ, ſciſcitor, percontor, rimor; habet et ſignificationem appetendæ rei alienæ *inpr.* imperii. Τὰ ϖερὶ τὴν Θύαμιν ϖολυπραγμονεῖν, Heliod. Ὁ τὴν τȣ̃ ὄντος ϖολυπραγμονῶν φύσιν, Plato.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſolicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus & arcana imperii; (3) ſtudia literarum, *inpr.* hiſtoriæ. A

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt multorum negotiorum, nihil in primis ad ipſum pertinentium; ardelio, multa negotia curans, Gl. V. ſcrutator, ſciſcitator, curioſus, ardelio. A πρᾶγμα.

Πολύπραος, ον, valde mitis.

Πολύπρεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens ſtipites ſeu truncos. A ϖρέμνον.

Πολυπρίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, ramoſus.

Πολυπρόβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A ϖρόβατον.

Πολύπροικος, ἡ, magnam dotem habens. A ϖροίξ.

Πολυπρόσωπος, ὁ ϗ ἡ, q. d. multas habens facies; (2) multiformis. A ϖρόσωπον.

Πολυπροσώπως, *Adv.* multis modis.

Πολύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas pennas ſeu pinnas habens. A ϖτερόν.

Πολυπτοίητος, & ϖολυπτόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pavidus, meticuloſus, tumultuoſus, formidabilis. A ϖτοιέω, *exterreo.*

Πολύπτολις, ιος, ſ. εως, ὁ ϗ ἡ, multas urbes habens, Call. in Dian. 225.

Πολύπτορθος, ὁ ϗ ἡ, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo, plicarum, ſinuum, vallium, &c. conglobatio, Gl. V. A

Πολύπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. Hom. Il. 8, 411. A ϖτύξ, *plica.*

Πολυπτῶξ, ὁ ϗ ἡ, multos habens lepores.

Πολύπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, plures caſus habens. Hinc τὸ ϖολύπτωτον, Polyptoton, figura rhetorica. A ϖίπτω.

Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A ϖύλη.

Πολύπυργος, ὁ ϗ ἡ, multis turribus munitus.

Πολύπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans.

Πολυπώγων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, barbatus.

Πολυρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, diſertus, verboſus, Gl Vet. A ῥῆμα, *verbum.*

Πολυῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multas habens rupturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυῤῥάθαγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſonorus.

Πολύῤῥαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſutus, multipliciter ſutus ſeu conſutus.

Πολυῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A ῥάπτω.

Πολύῤῥαφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Πολυῤῥημονέω, copioſe, verboſe dico. A

Πολυῤῥήμων, vid. ϖολυρήμων.

Πολύῤῥην, ηνος, & ϖολύῤῥηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos agnos habens; (2) opulentus, dives, Hom. Il. 9, 155. Ab ἄρς, ἀρνός.

Πολύῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum dictus. A ῥέω, *dico.*

Πολυῤῥιζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A

Πολύῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas radices habens, cui multiplex eſt radix. A ῥίζα.

Πολύῤῥινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corio multiplici inductus.

Πολυῤῥόδης, ȣ, ὁ, roſis abundans, multis roſis conſperſus. A ῥόδον.

Πολύῤῥοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολυῤῥόθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πολύῤῥοθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multiſtrepus.

Πολυῤῥοιβδητὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſtridorem vel ſtrepitum edens. A ῥοιβδέω.

Πολύῤῥοιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multifluus, copioſe fluens. A ῥύω.

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *Gen.* ϖολλȣ̃, ῆς, ȣ̃, multus, numeroſus; (2) magnus, amplus, ſpatioſus; (3) excellens, præſtans, vehemens, potens. Hinc (1) ἡ ϖολλὴ τῆς γῆς, *Att.* pro ϖολλὴ γῆ; (2) τί μοι ϖολὺ; quid mihi prodeſt. *In plur.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in ſacris lib. interdum pro ϖάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *Comp.* ϖλείων, *Superl.* πλεῖϛος.

Πολύσαθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum putris, admodum detritus, valde vitioſus.

Πολυσαρκέω, corpulentus ſeu pinguis ſum, carne abundo.

Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obeſitas, Gl. V. carnoſitas. A

Πολύσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde carnoſus, corpulentus; metaph. ſtupidus. A σάρξ.

Πολύσεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum reverendus, vel auguſtus.

Πολύσεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum venerabilis.

Πολυσήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa ſignificans. A σημαίνω.

Πολύσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. A σῆμα.

Πολύσινος, ον, valde noxius. A σίνω.

Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A

Πολύσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.

Πολύσκαλμος, ον, *Epith.* navis magnæ.

Πολύσκαρθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tripudians, exultans, Hom. Il. 2, 814. A σκαίρω.

Πολυσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, plura habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.

Πολύσκεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde conſpicuus, ſplendidus. Παρθένος ἐγγὺς ἐȣ̃σα ϖολυσκέπτοιο Βοώτȣ, Arat. 136. A σκέπτομαι.

Πολύσκιος, ον, umbroſus. A σκιά.

Πολυσκώμμων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, valde dicax. A σκῶμμα.

Πολυσμάραγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, ſtreperus. A σμαραγέω.

Πολύσοφος, ον, valde ſapiens, ſ. doctus.

Πολυσπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum denſatus ſpatha. A σπάθη.

Πολύσπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multas ſpiras ſ. plures cohortes habet. A σπεῖρα.

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. multum ſparſus ſeu diſſeminatus, Hom. Il. 2, 804. Πολυσπερέων λίκτρων, Nonn. Par. 4. 17. A σπείρω.

Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia ſeminis genitalis. A

Πολύσπερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum ſeminis ferens, ſemine abundans. A σπέρμα.

Πολυσπερχὴς, ὲς, ſtudioſus, laborioſus.

Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa ſeu prolixa miſeratio, Suic. A

Πολύσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde miſericors. A σπλάγχνον.

Πολύσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſemine vel ſegete abundans, fertilis.

Πολυϛαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſeu abunde ſtillans. A ϛάζω.

Πολυϛακτὶ, *Adv.* multis ſtillando guttis, uberatim. Ex iiſd.

Πολυϛασίαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſeditioſus, ubi crebræ moventur ſeditiones, Appian. B. Civil. 2. A ϛασιάζω.

Πολυϛάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, uvis abundans. A ϛαφυλή, *uva.*

Πολύϛαχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, multas ſpicas ferens ſeu edens. *Epith.* culmi.

Πολυϛεγὴς, ὲς, idem quod

Πολύϛεγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A ϛέγη, *tectum.*

Πολύϛειος, & ϖολύϛιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lapillis abundans.

abundans, ſcrupoſus. Ἐν ποταμοῖσι πολυστείοισι νομάζων, Nic. Th. 950. Conf. Call. in Jov. 26. A στεία, vel στία, *calculus*.

Πολυστελέχης, έος, vel πολυστέλεχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. A στέλεχος.

Πολυστένακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde gemebundus, ſ. gemitus habens multos, miſerabilis, ærumnoſus.

Πολυστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis ſertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.

Πολυστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. A στέφω.

Πολύστημος, ὁ ϗ ἡ, veſtis, quæ multum & pingue ſtamen habet. A στήμων.

Πολύστιβος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum calcatus. A στείβω.

Πολύστικτος, ὁ ϗ ἡ, multis maculis notatus.

Πολύστιος, vide πολύστειος.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo verſuum. A

Πολύστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis verſibus ſeu ordinibus conſtans.

Πολύστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, multam & magnam habens claſſem.

Πολυστομέω, ῶ, multum loquor, Suic. A

Πολύστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens ora, multa loquens. A στόμα.

Πολύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus proſequendus, lamentabilis, luctuoſus. Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν, Hom. Il. 1, 445.

Πολύστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multum verſari, flecti, aut torqueri poteſt; multum verſatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funes.

Πολύστροβος, *Poët.* πολύστροιβος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἄγχι πολυστροίβοιο θαλάσσης, Nic. Al. 6. A στροβέω.

Πολυστροφάλιγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, vorticoſus, multum volutatus. A στροφάλιγξ.

Πολύστροφος, ὁ ϗ ἡ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A στροφή.

Πολύστυλος, ὁ ϗ ἡ, multas columnas habens.

Πολυσυγκρατος, ον, valde confuſus, ſ. e multis mixtus. A κεράννυμι.

Πολυσύγκριτος, ον, idem.

Πολυσύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, plures habens ſyllabas. A συλλαβή.

Πολυσυνδεσμος, ὁ, multis copulis (ſ. conj, cop.) utens, Sch. Thuc.

Πολυσυνδετον, ου, τὸ, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. A σύνδετος.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.

Πολυσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſonorus, ſtrepens.

Πολυσφόνδυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens vertebras & internodia. A σφονδύλη.

Πολυσφράγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis ſignis notatus; (2) bene ſignatus. A σφραγίζομαι.

Πολυσχιδὴς, ὲς, varius, multiplex.

Πολυσχεδία, ἡ, varietas, multitudo.

Πολυσχιδῶς, varie, multipliciter.

Πολυσχηματιστος, ον, multas formas, multa genera habens, ſ. e multis generibns, v. c. verſuum compoſitus. Vox Gramm.

Πολυσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.

Πολυσχιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multifidus, in multas partes fiſſus; (2) in multos ramos diffiſſus; (3) multiplex. A σχίζω. Hinc

Πολυσχιδία, ας, ἡ, *Ion.* πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio.

Πολυσχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo, Gl. Vet. multifariam.

Πολύσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens corpora. A σῶμα.

Πολυτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens talenta, i. e. dives. *it.* gravis pondere.

Πολυτεκνέω, ῶ, fut. ήσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A

Πολύτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens liberos, numeroſam ſobolem, ut ſup.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia, Gl. V. lautitia. A

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus, Ph. lautus, pretioſus, multiplex, Gl. V. opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Ph. πολυτελέσιν, lautis, Ph. A τέλος, *vectigal*.

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnifice, Gl. Vet. laute, abunde, opipare.

Πολυτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum porrectus, longum ſpatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde delectans, valde ſuavis. Ex τέρπω.

Πολυτεχνὴς, ὲς, v. πολύτεχνος.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas, & magnitudo.

Πολύτεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificioſus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A ſeq.

Πολυτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnifaciendus, Gl. Vet. pretioſus; πολυτίμητον, pretioſum, Ph. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ον, idem quod

Πολύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pretioſus; (2) multo honore dignus. A τιμή.

Πολυτιμώρητος, ον, valde punitus & afflictus.

Πολύτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.

Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus, Hom. Il. 9, 672. Od. 5, 17. A τλάω, *perpetior*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πολύτλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu ſum fœcundus.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partus numeroſitas, fœcunditas. A

Πολυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, pariens multos, partu fœcunda, Gl. Vet. πολύτοκος, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde ſpinoſus, multos aculeos habens.

Πολυτραφὴς, ὲς, fertilis.

Πολύτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, volubilis, convertibilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, columbis abundans, Hom. Il. 2, 502.

Πολύτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa habens foramina.

Πολύτριπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum tritus.

Πολύτριχον, ου, τὸ, polytrichon, ſive adiantum nigrum. A

Πολύτριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, piloſus. A θρὶξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, multiplex varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus.

Πολυτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiplex, varius; (2) verſutus, moratus. A τροπή.

Πολυτρόπως, *Adv.* multis modis, Ph. multifariam, omnifariam.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A πολύτροφος.

Πολύτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) multum alimenti ſuppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volublis.

Πολυτρύτος, ον, valde vexatus, adflictus. A τρύω.

Πολύτυρος, ὁ ϗ ἡ, multo caſeo conditus, multum caſei admiſtum habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A

Πολύυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquoſus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, materioſus, Gloſſ. Vet. Ab ὕλη.

Πολυύμνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Muſarum. Ab ὕμνος.

Πολύυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iiſd.

Πολύυπνος, ον, ſomnolentus, qui eſt multi ſomni.

Πολυφαγέω, multum edo.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A

Πολυφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo, Gl. V. edax.

Πολύφαμος, *Dor.* pro πολύφημος.

Πολυφάνταστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas efficiens habenſque viſiones fictas.

Πολυφαρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicamentis abundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis, vel venenis utens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.

Πολύφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, multum celebris, multorum ſermone jactatus. A φατός.

Πολύφαυλος, ον, prorſus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multum ſplendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

Πολυφειδὴς, ὲς, præparcus. A φείδομαι.

Πολύφερνος, ου, ἡ, cui multa dos obtigit, bene dotata. A φέρνη, *dos*.

Πολυφημια, ἡ, gloria. A

Πολύφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde celebris, de quo varii ſermones narrantur. A φήμη.

Πολύφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiſonus.

Πολυφθονερὸς, valde invidus.

Πολυφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos occidit, multorum interfector, Soph. Elect. 10. (2) pernicioſus multis. A φθείρω.

Πολύφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cædibus abundans; (2) dirutus, vaſtatus. Ex iiſd.

Πολυφιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ, valde hominum amans, humaniſſimus, pius.

Πολυφίλητος, ον, valde carus. A φιλέω.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A

Πολύφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui multi ſunt amici.

Πολυφίλως, ita ut multis carus ſit.

Πολύφιλτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum amans, amori valde deditus, Suic. A φίλτρον.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens, hinc, levis, vanus, inanis.

Πολυφλοίσβοιο, *Ion.* pro πολυφλοίσβου, a

Πολύφλοισβος, ου, ὁ ϗ ἡ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans, Gl. V. undiſonus, Hom. Il. 1, 33.

Πολύφοβος, ον, valde timidus.

Πολύφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, profugus, vagus. A φοιτάω.

Πολυφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos occidit, crudelis.

Πολύφορβος, ου, ὁ ϗ ἡ, & πολύφορβος, η, ον, multis pabulum ſeu eſcam ſuppeditans, Hom. Il. 9, 564. A φέρβω.

Πολυφόρητος, ον, idem quod

Πολυφόρος, ὁ ϗ ἡ, multorum ferax, Gl. Vet. fertilis; (2) eſt & *Epith.* vini multum aquæ ferentis. A φέρω, vel φορὰ, *proventus*. Hinc

Πολύφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multo premitur pondere, multas habens ſarcinas.

Πολυφραδέεσσι, *Poët.* pro πολυφραδέσι, a

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde conſultus, valde prudens. A φράζω, *delibero*.

Πολυφραδία, ἡ, prudentia, ſapientia, facundia.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πολύφραστος, ον, ſæpe dictus. Ex iiſd.

Πολύφροντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, multis curis plenus.

Πολυφρόντιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, admodum accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, *curo*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A

Πολύφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt mentis, ſive prudentiæ, prudens. A φρήν.

Πολυφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multiformis. A φυή.

Πολύφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

Πολύφυλος, ον, in multa genera, &c. diviſus. A φυλή.

Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A

Πολύφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas edens voces, multiſonus, vocalis, ſonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum eſt verborum; (3) garrulus, loquax. Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνα κορώνη, Aratus. 1002. Ubi πολύφωνα eſt Adverb. Al. legunt πολύφωνος. Ex φωνή.

Πολύφωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum lucens, multa luce præditus. Ex φῶς, *lux*.

Πολύχαλκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum eſt pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, Gl. Vet. æroſus, æreus.

Πολυχανδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde capax. Πολυχανδέος ὄλμȣ, Nicand. in Theriac. 951. Πάνδοκος εἰμὶ θύρη προβάτων πολυχανδέος αὐλῆς, Nonn. 10, 7. Ex χανδάνω.

Πολύχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, multimanus. Hinc

Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, pluribus amictus tunicis.

Πολυχοέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus & fertilis ſum. A πολύχοος.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum multitudo. Ex χοῖρος.

Πολύχοος, *contr.* πολύχȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa cum uſura ſe refundens; (2) multiplex, Gl. V. πολύχοος, multifarius. Ex χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολύχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens chordas, ſeu fides. Ex χορδή.

Πολύχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, diteſco, dives fio, vel ſum. A

Πολυχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui multum eſt pecuniæ, Gl. Vet. pecunioſus, nummatus. Ex χρήματα.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, v. πολυχρηματία. A

Πολυχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυχρήματος.

Πολυχρηϛία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A

Πολύχρηϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valde utilis; (2) multum uſitatus.

Πολύχροια, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longævus ſum. A πολυχρόνιος.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prolongo, profero. A

Πολυχρόνιος, ὁ ϗ ἡ, multum ſeu longum tempus durans, diuturnus; (2) antiquus, Gl. V. vivax, longævus, diuturnus. Οἰκία θεινὸς ἔχȣσι πολυχρονιώτατον αἷμα, Call. in Del. 282. Ex χρόνος. Hinc

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas.

Πολυχρονίως, *Adv.* diutiſſime.

Πολύχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod πολυχρόνιος.

Πολύχροος, *contr.* πολύχρȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multis coloribus eſt præditus, varius, Gl. V. πολύχρȣς, varius. Ex χρόα.

Πολύχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum auri habens, auro adfluens, Ph. opimus, auroſus.

Πολυχρώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos habens colores, multicolor. Ex χρῶμα.

Πολύχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρόα.

Πολύχυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multum habens ſucci, ſucculentus.

Πολύχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, late fluens, fluidus; (2) multum diffuſus.

Πολυχώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multorum capax.

Πολύχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, amplus, ſpatioſus, capax. Ex χώρα.

Πολύχωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multa terra adgeſta exſtructus, alte aggeratus.

Πολυψάμαθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multam habens arenam, arenoſus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo ſuffragia ferentium, multa ſuffragia. A πολύψηφος.

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, multos habens calculos ſeu lapillos. Ex ψηφίς.

Πολύψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui multa fert ſ. explet ſuffragia.

Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A

Πολυώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multos dolores adferens, moleſtus; (2) afflictus, ærumnoſus. Ex ὀδύνη.

Πολυωνυμέω, multa nomina habeo.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum, Callim. in Dian. 7. A

Πολυώνυμος, ὁ ϗ ἡ, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.

Πολυωνύμως, *Adv.* multis nominibus.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπὸς, ȣ̃, ὁ, multa habens foramina; πολύωπον, multoculum, Heſ. Ex ὤψ.

Πολυωρέω, multa cura dignor, magnam curam gero; (2) laute & accurate accipio; (3) honoro, in honore & pretio habeo; (4) donis afficio. Πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν ȣ̓ διέλιπον, Æſchin. Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων κατὰ γένος, Ariſtot. Ex ὠρέω. Hinc

Πολυωρητικὸς, ή, όν, multam curam gerens, ſolicitus.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, & obſervatio; (2) honos. Ab eod.

Πολύωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens aures. Ex ȣ̃ς.

Πολυωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valde utilis. Ex ὠφελέω.

Πολυωφελῶς, valde utiliter.

Πολύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλφοι, ων, οἱ, ramenta ex farre, leguminibus immixta.

Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex πομπὴ, & ἄγω.

Πομπαῖος, ȣ, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. Καλῶ δ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A πομπή.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel tranſvectio, qualis in pompa eſſe ſolet; (2) conviciorum jactatio, velut e curru, ap. Alexandrinos, ſ. in triumpho ap. Rom. A πομπεύω. Unde

Πομπεῖον, ȣ, τὸ, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis.

Πομπευέσκειν, *Dor.* pro πομπεύειν.

Πομπεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa. Ab eod.

Πομπευτὴς, ȣ̃, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, tranſmitto, tranſveho, deduco; (2) cum pompa incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho; unde (3) efferor, mihi placeo, ſuperbio, inſoleſco, & (4) inſolenter aliquem tracto, maledicendo, minando; (5) contumelia afficio, proprie, per hominum ora traducendo, paſſ. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, oſtendi. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμȣ̃ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον, Soph. Trach. 629. A

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio, miſſus; (2) impulſus, inſtinctus; (3) deductio, qua tranſmittendum aut tranſvehendum curamus eum, qui nobiſcum aliquamdiu eſt verſatus; (4) pompa, i. e. ſolennis apparatus & ſpectaculum ſolenne in modum triumphi. A πέμπω. Hinc

Πομπικὸς, ή, όν, ad pompas pertinens, pompis conveniens; (2) magnificus, ad oſtentandum ingenium, doctrinam, &c. aptus & factus.

Πομπίλος, ȣ, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit. Eſt etiam nomen piſcis.

Πόμπιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & πόμπιμος, ιμη, ιμον, qui mitti ſeu tranſmitti poteſt; (2) qui mittere ſeu tranſmittere poteſt. Ab eodem.

Πομπὸς, ȣ̃, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit, comes, viæ dux, Hom. Il. 13, 416. A πέμπω.

Πομποϛολέω, claſſem deduco. Τῆς θεȣ̃ λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποϛολȣ́σης τὸ σκάφος, Luc. Ex πόμπος, & ϛόλος.

Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ. Unde

Πομφολυγηρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, bullis turgens.

Πομφολυγοπάφλασμα, ατος, τὸ, bulla cum ſtrepitu erumpens, ſeu ebulliens. Vox Ariſtophanica. Ex πομφ. & πάφλασμα.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; πομφολυγȣ̃σθαι, in bullas converti.

Πομφολυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, bulloſus.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris, Ph. bulla, ſcatebra. A πομφός. Hinc

Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum inſtar efferveſco, πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. *Ion.* Rob. Ἐκ δ' ἄρ' πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, Pind. Pyth. 4, 226.

Πομφὸς, ȣ̃, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor. A πέμφιξ.

Πονεῖτο, *laborabat*, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion. & contr.* pro ἐπονέετο, a πονέω.

Πονέοντο, 3. pl. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

Πονεύμενοι, *laborantes*, nom. plural. particip. præſ. med. *Dor.* pro πονȣ́μενοι.

Πονεῦμες, 1. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro πονȣ̃μεν.

Πονεῦντες, *tractantes*, nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro πονȣ̃ντες.

Πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus ſuccumbo, laſſeſco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. V. laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui, Gl. V. aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. paſſ. part. πονηθὲν, elaboratum, a. 1. paſſ. part. πονεῖτο, laborabat, imperf. *Ion.* pro ἐπονεῖτο. Πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ, ſibi ſtudet, Soph. Aj. 1383. Ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῆ τὰ σκέλη, Ariſt. Pace. 820. Πολλοὶ γὰρ μέμνανται καλὸν εἴτι πονηθῇ, Pind. Ol. 6, 17. Ἔωθεν εἰς νύκτα πονȣ́μενος, Philo. A πόνος.

Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus; (2) liber. A pr.

Πονήρευμα, ατος, τὸ, facinus improbum & ſceleſtum, ſcelus. A

Πονηρεύω, & πονηρεύομαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus ſum, improbe & nequiter ago. A πονηρός. Unde

Πονηρία, ας, ἡ, miſera & laborioſa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, ſcelus, vitium, pravitas, Ph. malignitas, pravitas, malitia, verſutia, Al. Gl. Vet. nequitia.

Πονηροδιδάσκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magiſter improbitatis, doctor malorum.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gloſſ. Vet. Ex καρδία.

Πονηροκρατέομαι, ȣ̃μαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex πονηρὸς, & κράτος, *potentia*.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum ſeu maledictio, contumelia; (2) ſermo de malis rebus & improbus. Ex iiſd.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, improbus, ſceleſtus, pravus, malus, i. e. malitioſus, malignus, vitioſus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laborioſus, miſer, infelix; ὦ πόνηρε, miſer! infelix. Ab eod.

Πονηρόφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improborum amicus, malorum conſortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adv.* improbe, nequiter.

Πονήρως, *Adv.* male, miſere. A πόνηρος.

Πονήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, a πονέω.

Πονητικὸς, ή, όν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro πόνȣ, a

Πόνος, ȣ, ὁ, labor, ſtudium, & opera rei alicui impenſa; (2) moleſtia, labor & moleſtia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντιᾶν, *marinarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ποντιῶν, a πόντιος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, marina. A πόντιος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

Ποντικὸν, nux avellana, Ph. ſubaud. κάρυον.

Ποντικὸς, ή, όν, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui eſt e Ponto. A πόντος.

Πόντιος, ου, ὁ ϗ ἡ, & πόντιος, ια, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eodem.

Πόντισμα, τὸ, ſubmerſio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντόβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, mari immerſus, in mari ſubmerſus. Ex πόντος, & βρέχω.

Ποντογενὴς, ἐς, e mari natus.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex πόντος, & γίνομαι.

Ποντόθεν, *Adv.* e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex μέδων.

Πόντονδε, *Adv.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλάνητος, ον, in mari vagans, *Epith.* piſcis, navis, mercatoris, &c.

Ποντοπλάνος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado ſeu pererro. Ποντοπορευόμενος, *Poët.* pro ποντοπορεύειν, Od. 5, 277. A ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπόροιο, gen. ſing. *Ion.* pro ποντοπόρου, a

Ποντοπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pontum ſeu mare trajiciens, pontigradus, Gl. V. fluctivagus, Hom. Il. 1, 439. Ex πείρω.

Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον, Ariſt. Plut. 1050.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Aſiæ minoris, Pontus.

Πόντοφι, e mari. A πόντος.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονωπόνηρος, ὁ ϗ ἡ, miſer laborando, Ariſt. Lyſ. 532. A πόνος.

Πόξ, πακός, ἡ, vellus, lana detonſa, aut vulſa; occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, herbis veſcens. Ex πόα.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placentula, lata, tenuis, & rotunda; πόπανα, liba, Ph. A πέπτω.

ΠΟ'ΠΟΙ, *Interject.* admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii; nam πόποι Dii ſunt apud Dryopes, item πόπαξ.

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, fut. ύσω, ſibilo; (2) demulceo, blande attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululæ dicuntur. Οὐκέτι ζῶ Κορύδωνι Ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι; *Dor.* pro ποππύζειν, Theocr. 5, 7. Εἶθ᾽ ὁ Θεὸς ἐπόππυσεν, Ariſt. Plut. 731.

Ποππυλιάσδειν, *Dor.* pro ποππυλιάζειν, a

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδες, *Dor.* pro ποππυλιάζεις, Theocr. 5, 89.

Ποππύσδειν, *Dor.* pro ποππύζειν, a ποππύζω.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, ſibilus; (2) palpus, ſive ſonus, lingua, manibus, ac ſimilibus modis excitatus, ad favorem oſtendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, *Ion.* idem quod πάρδαλις, Hom. Il. 17, 20. A πάρδος.

Πορδαλέος, ὁ, quæ timore cacaturit. A

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris, Ph. peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a πόρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, inceſſus, ingreſſus, Gl. Vet. meatus, iter, itio, greſſus. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ου, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβευταῖς ὑπὲρ τοῦ πορευθῆναι εἰς πρεσβείαν, ὥσπερ ἐφόδιον, Etymol. Magn. Ab eod.

Πορευθέντες, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. verbi πορεύομαι.

Πορευθῆναι, *profectum eſſe*, infin. a. ejuſd.

Πορεύθητε, *ite*, 2. plur. imper. aor. ejuſd.

Πορευθῶ, *abiero*, 1. ſingul. conj. aor. ejuſd.

Πόρευμα, ατος, τὸ, profectio. A

Πορεύομαι, f. εύσομαι, vado, eo, meo, proficiſcor, pergo, Gl. Vet. πορεύη, is, Ph. πορευθῆναι, a. 1. iviſſe; part. πορευθεὶς, profectus. Ξεῖνε πρὸς ἄλλων ἔσιαν πορεύσομαι, Eur. Alc. 535. Ἔξω δωμάτων πορεύεται, ibid. 505. A πόρος.

Πορεύσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πορεύσεσαι, a πορεύομαι.

Πορεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, qui tranſiri poteſt, permeabilis. A πορεύομαι.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipſa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικὸς, ἡ, ὸν, qui incedere poteſt, qui ingreditur & ambulat. Ab eod.

Πορευτὸς, ἡ, τὸν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, tranſveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, Eur. Ph. 992. Πτίλωος πορεύσεις πῶλος, ου ναυαγλώσομαι, Ariſt. Pac. 126. Καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρὸς, Eur. Or. 783. A πείρω.

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vaſto, depopulor; oppugno; πεπορθημένος, perf. paſſ. part. vaſtatus; πορθῆσαι, vaſtare, Ph. a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, Gl. V. part. a. 1. Ἔπειτα δ᾽ ἔξω ζοι τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν, Soph. Phil. 912. Τί γὰρ ἐὰν πορθῶσι χάραν τὴν ἐμήν; ibid. 1395. A πέρθω.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act.

Πόρθησις, ιος, ἡ, vaſtatio, excidium, Gl. V. πορθήσει, vaſtatione, Ph. πόρθησιν, vaſtitatem, Ph. A præc.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, everſor, vaſtator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ἡ, ὸν, vaſtatorius, idem quod pr.

Πορθήτωρ, ορος, idem quod πορθητὴς.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, οῦ, τὸ, fretum; (2) navis, qua fretum aliquod ſeu fluvius trajicitur, Gl. V. portorium, velatura; πορθμεῖα, pontones, Gl. V. (3) naulum. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre ſeu rate aliquem tranſportat per fretum, Ph. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad trajectionem. A πορθμευτής.

Πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ, Eur. I. T. 372. Τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος, ib. 737. Δάκρυσι νικηθεῖσα μόλις πορθμεύετο φωνὴ, i. e. *egrediebatur*, Nonn. P. 11, 32. A πορθμός.

Πορθμήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμίον, ου, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti perſolvitur. A πορθμός. Unde

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piſcatoria, linter, quo transfretamus.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *tranſitus*.

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, ſuppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. ποριοθεῖσαν, partam, Ph. aor. 1. part. paſſ. Τί πορίζεις τριβάς; moras nectis? Ariſt. Ach. 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορίσας, id. Av. 465. Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνὴ, id, Conc. 236.

Πόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervius, penetrabilis, tranſiens; quæſtuoſus, Gl. Vet. parabilis; qui facile invenit, induſtrius. Ab eod.

Πόριον, ου, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, juvencus; (2) vitula, juvenca. Σκόλθραι λειμῶνος πόριες καὶ βουβοσίοιο, Aratus. 1120.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæſtus; (2) propoſitio conſecutionem neceſſariam habens, & ex iis dependentem, quæ jam probata ſunt. A πορίζω.

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, comparatio, Gl. Vet. quæſtus, acquiſitio.

Ποριστὴς, οῦ, ὁ, ſuppeditator; (2) *a med.* quæſtor, exactor; *item*, quicunque aliquid ſibi comparat, ut κακὸς π. qui malis artibus pecuniam facit.

Ποριστικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere novit, induſtrius conquiſitor; (2) in quo victus facile paratur, Gl. Vet. quæſtuoſus; ποριστικὴ, quæſtuaria, Gl. V. A ποριστής.

Ποριστὸς, ἡ, ὸν, qui adquiri & parari poteſt, parabilis, qui facile ſuppeditatur, Gl. Vet. ποριστὸν, præſtabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piſcatur.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, annulus, quo ferrum haſtæ cum ligno coërcetur, ſive quo cuſpis haſtæ cum haſtili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piſcatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ eſt, circulus. Κύρτους δεῖ ϗ δίκτυα, ϗ βρόχους, ϗ πόρκους, ϗ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλό τι ἢ πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν, Plato. in Sophiſt.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio, Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſcorta ſe proſtituunt, lupanar, Gloſſ. Vet. fornix, ganeum. A

Πορνεύω, f, εύσω, ſcortor, fornicor, Gl. Vet. A πόρνη.

Πόρνη, ης, ἡ, ſcortum, meretrix, fornicaria, ſcortulum, Gl. V. Hinc

Πορνίδιον, ου, τὸ, Dim.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricius. Ab eod.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices & ſcorta aluntur, lupanar, Ph. lenocinium. A πορνοβοσκέω.

Πορνοβοσκειομάχοι, qui lupanaria defendunt, & ſuo patrocinio comprobant. Ex πορνοβοσκεῖον, & μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, f. ήσω, lenocinium facio; i. e. meretrices & proſtibula alo, lenocinor, alieno amori ſervio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Ph. A

Πορνοβοσκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, leno, lena, qui vel quæ ſcorta & meretrices alit, Ph. leno, lenocinator. Ex πόρνος, & βόσκω.

Πορνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſpurius, Gl. Vet. A πόρνη, & γείνομαι.

Πορνογράφος, ὁ ϗ ἡ, qui meretrices depingit, qui meretrices deſcribit, qui de meretricibus librum conſcribit. Ex γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, leno, Gl. Vet. lenocinator, fornicarius. Ex πόρνος, & κόπος.

Πορνομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſano meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μαίνομαι.

Πορνομοιχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adulter, impudicus. Ex πόρνος, & μοιχός.

Πόρνος, ου, ὁ, qui corpus ſuum proſtituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, ſcortator, Ph. ſcortus, impudicus, Al. Gl. Vet. fornicarius, impurus. A περάω, *vendo*.

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, ſcortator, qui ſcorta & meretrices contemplatur. Ex πόρνη, & σκοπός.

Πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam publico ærario ſolvit, ut lenocinium facere ſibi liceat. Ex πόρνη, & τελώνης.

Πορνοφίλας, ὁ, &

Πορνόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, meretrices amans.

Ποροποιέω, ῶ, f. ήσω, tranſitum ſeu viam facio. Ex πόρος.

Ποροποιΐα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio. Ex iiſd.

Πόρος, ὁ, tranſitus, trajectus, Ph. *item*, ora maritima ubi ſc. eſt trajectus; (2) meatus, Gl. V. (3) vectigal, quæſtus, Ph. Item emolumentum, adjumentum, ratio alicujus rei efficiendæ & via. A πείρω.

Πορπάζω, f. άσω, infibulor, Æſch. Pr. 61. fibula ſubnecto, fibulo. Πόρπας τε γναμπτάς θ᾽ ἕλικας, κάλυκάς τε ϗ ὅρμους, Il. 18, 401. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπλάμενος ἔβη, Ariſt. Lyſ. 106.

Πορπακοφορέω, fibula utor.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præſertim amenti in clypeo. Ἐμβαλὼν πόρπακι γενναίαν χέρα, Eur. Hel. 1392. Ab eod.

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.

ΠΟ´ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1.

Πορπηδὸν, *Adv.* in modum fibulæ. A πόρπη.

Πόρπημα, ατὸς, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.

Πορπόω, f. ώσω, idem quod πορπάω.

Πορρίνημα, ατος, τὸ, ramentum, ſcobs, Strabo. lib. 13. Ex πόρος, & ῥίνημα.

Πόῤῥω, procul, longe, porro, protinus, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc *Compar.* ποῤῥώτερος, longius diſſitus, Gl. V. ulterior, & *Superl.* ποῤῥώτατος, longiſſime diſſitus. A πρό.

Πόῤῥωθεν, *Adv.* e longinquo, eminus, procul. A πόῤῥω.

Ποῤῥωτάτω, *Adverb.* longiſſime, maxime procul.

Ποῤῥωτέρω, longius, magis procul.

Πορσαίνω, paro, curo; πορσανέουσα, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro πορσανοῦσα. Πορσαίνειν βρέφος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρω.

Πόρσιον, *Adv.* longius, remotius. Ὡς πόρσιϛα, quàm longiſſime, Pind. Nemeor. 9. A πόρσω.

Πορσυνέουσαι, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro πορσυνοῦσαι, a

Πορσύνω, f. υνῶ, præbeo, ſuppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, perago, adminiſtro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Πρᾶγμα πορσύνων μέγα, Soph. El. 672. Ὡς δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ ἐπορσύνετο, Xen. Cyr. 7, 23. Ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ, Soph. Aj. 1415. Καὶ παισὶ πόρσυν᾽ οἷα χρὴ καθ᾽ ἡμέραν, Eur. Med. 1021. Σοὶ τῷδε πορσύνῃ χάριν, id. Alc. 1062. Κείνου πορσυνέουσα λέχος, Hom. Il. 3, 411. A πόρω.

Πόρσω, *Adv.* longe, ante; (2) longe, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longiſſime, maxime procul. A πρό.

Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.

Πόρταξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.

ΠΟ´ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Πορτιτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, vitulos nutriens. Hom. in Ap. 21. Ex πόρτις, & τρέφω.

ΠΟΡΦΥ´ΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, veſtis purpurea; (3) veſtis ſplendida, venuſta, elegans.

Πορφυραῖος, purpureus, Chron. Alex. *Ern.*

Πορφυρανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui purpureo flore eſt. Ex πορφύρα, & ἄνθος, *flos.*

Πορφύρεις, idem quod

Πορφύρεος, έα, έη, εον, *contr.* πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, purpureus; ſplendidus, venuſtus, elegans; (3) niger; (4) varius, verſicolor. πορφύρεος θάνατος, Hom. Il. 583. πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἑαυτὴν, 17, 551. A πορφύρα. Unde

Πορφυρεὺς, έως, ὁ, purpurarius, f. qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit, infector.

Πορφυροβάτης, ου, ὁ, idem. A πορφυρεύω.

Πορφυροβατικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad purpurarum venatorem ſeu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυροβατικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ſcientia venandi purpuras. A πορφυροβάτης.

Πορφυρέω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpuraſco. A πορφύρω.

Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore ſum. A πορφύρα.

Πορφύριον, ου, τὸ, parva purpura, Ph. πορφύρια, murices, Dim. ab eod.

Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea veſtis, Gl. Vet. torale; (2) avis nomen; (3) nomen inſulæ. Ab eod.

Πορφυρίτης, purpurans. Ab eod.

Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, idem fœm.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ; ſic dictæ a colore roſtri & pedum; (2) piſcis quidam, Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eodem.

Πορφυροβαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.

Πορφυροβαφεῖον, ου, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.

Πορφυροβαφὴς, ὁ, &

Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω.

Πορφυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpuræ ſpeciem gerens, purpureo colori ſimilis, cæruleus. Ex πορφύρα, & εἶδος.

Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.

Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens. *Epith.* maris. A πορφύρα.

Πορφυρόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, violaceo ſeu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.

Πορφυρόκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus caulis purpureus eſt.

Πορφυρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpura mixtus. Ex πορφύρα, & μίγνυμι.

Πορφυρόπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, purpureos habens pedes. Ex πορφύρα, & πέζα.

Πορφυροπώλης, ου, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram ſive lanam aut veſtem purpuream vendit. Ex πορφύρα, & πωλέω.

Πορφυρόϛρωτος, ον, purpura ſtratus.

Πορφυρόω, purpura tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. A πορφύρα. Unde

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo, nigreſco, æſtuo, *de mari.* Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι, Il. 21, 551.

Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inuſ. πορφυρος.

Πόρω, fut. πόρσω, præbeo, ſuppedito, do. Τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν δόμων λαβεῖν, ὃ χρήζει, Lyc. 1268. A πείρω.

Ποσάκις, *Adv.* quoties? A πόσος.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex? Ab eod.

Ποσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ποσαπλῶς, *Adv.* quot modis. Ab eod.

Ποσάπους, ουν, quot pedum?

Ποσαχῆ, *Adv.* quot in locis? A ποσάκις.

Ποσαχῶς, *Adv.* quotnam modis? Ab eod.

Πόσε, *Adverb.* quo? quem in locum? A πόσος.

Πόσει, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσεϊ, a πόσις, *maritus.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus.

Ποσειδάνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad Neptunum pertinens. A ποσειδᾶν.

Ποσείδειον, τὸ, templum Neptuni.

Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, ultimam Decembris partem, & primam mediamque Januarii complectens, Gl. Vet. December. A ποσειδῶν.

Ποσειδεανὶς, ίδος, ἡ, halcyone. Ab eod.

ΠΟΣΕΙΔΩ͂Ν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis, Conſus.

Ποσειδώνια, ίων, τὰ, ſacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. V. A ποσειδῶν.

Ποσειδώνιον, ου, τὸ, templum Neptuni.

Πόσιος, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσιος, a πόσις, *maritus.*

ΠΟ´ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis integitur; (2) penis.

Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris ſuper pilos. Ab eod.

Πόσθιον, ου, το, pudendum virile, Dim. a πόσθη.

Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene eſt, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.

Ποσὶ, *pedibus*, dat. plur. a ποῦς.

Ποσιδήιον, ου, τὸ, Neptuni templum. A ποσειδῶν, vel ποσιδᾶν.

Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.

Ποσὶν, dat. plur. *Poët.* & cum ν pro ποσί, a ποῦς.

Πόσις, ιος, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*

Πόσις, maritus apud poët. acc. πόσιν.

Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex ποῦς, & πτέρνα, *calcaneum.*

Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσου, quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, aliquantus, aliquantulus; (2) quidam. Ab eod.

Ποσοσύλλαβος, ον, quot ſyllabarum. A συλλαβή.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; πεποσωμένος, quantitatem habens, p. paſſ. part. Suic. Ab eod.

Ποσσῆμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσσος, & ἦμαρ.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pedibus pulſatur. Ex ποῦς, & κρότος, *pulſus.*

Πόσσος, poët. pro πόσος.

Πόσσῳ, g. ſ. *Dor.* & *Poët.* pro πόσου, a πόσος.

Ποϛαῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum ſpatio, Ph. quota die. Ποϛαῖος ἂν σὺν τῷ ϛρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην; Xenoph. Cyropæd. 5. A πόϛος.

Ποϛημόριος, q. d. quanteſimus; quotæ partis; ποϛημόριον, quota pars, Gl. Vet. hæc portiuncula, Ex πόϛος, & μόριον, *pars.*

Ποϛὸς, ἡ, ὸν, quotus? (2) quantus? A πόσος.

Ποϛοῦν, aliquantulum.

Πόταγε, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro πρόσαγε, a προσάγω.

Ποτάγχυμεν, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμεν, a προσάγχυμι, appropinquo.

Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. Ποτάγει δὲ πολὺ πλέον ἄμμι γαλάνα, Moſch. 5, 3. Hinc

Ποταγωγίδης, ου, ὁ, explorator, delator.

Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσαείδω. Τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον, Theocr. 2, 11.

Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improviſus, Æſch. Pr. 102. (2) primus. A ποτὶ, pro πρός.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ποταμείβομαι, f. ψομαι, reſpondeo, *Dor.* pro προσαμείβομαι. Τὰν δ᾽ ἄρα χ᾽ ὁ Δάφνις ποταμείψατο, Theocr. 1, 100.

Ποτάμειος, εία, ειον, fluvialis. A ποταμός.

Ποταμέλγω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας, Theocr. 1, 26.

Ποταμέλξομαι, f. 1. indic. med. *Dor.* pro προσαμέλξομαι.

Ποταμηγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis. Ex ποταμὸς, & ἄγω.

Ποταμηδὸν, *Adv.* fluvii more. A ποταμός.

Ποταμηὶς, ἡ, fluvialis, v. c. Nympha.

Ποταμηπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fluvium trajiciens.

Ποταμία, ας, ἡ, fluviolus, alveolus, Strabo, lib. 10. A ποταμός. Unde

Ποτάμιον, ου, τὸ, rivus, Dim.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, Gl. V. Ab eod.

Ποταμίσκος, ου, ὁ, fluviolus, Dim. ab eod.

Ποταμίτης, ου, ὁ, ποταμῖται, aquilices, Ph.

Ποταμογείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii.

Ποταμοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro ποταμοῦ.

Ποταμόκλυϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποταμὸς, & κλύζομαι.

Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium.

ΠΟΤΑΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, fluvius, flumen, amnis, Ph.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a fluvio aufertur ſive rapitur.

Ποταμόχωϛος, ου, ὁ ϗ ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.

Ποτανὸς, volucer, volans, *Dor.* pro πετηνός.

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Μέσα δ᾽ αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται, Eur. Rheſ. 530. A πέτομαι.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, Ph. A δαπεδον.

Ποταπῶς, qualiter, Ph. A præc.

Ποταυγάζειν, *aſſpicere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσαυγάζειν, a προσαυγάζω.

Ποταύλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσηύλει, a

Ποταυλέω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλέω. Ἃ πρὰν legatus; (4) honoratus. Hinc *Compar.* πρεσβύτερος, ſenior, & *Superl.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, ſ. πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu; (2) antiquiſſimus, vetuſtiſſimus; (3) honoratiſſimus, auguſtiſſimus; (4) antiquiſſimus, i. e. potiſſimus.

Πρέσβευσις, εως, ἡ, legatio. A πρέσβυς.

Πρεσβυτέριον, ου, presbyterium, cœtus, congregatio & collegium preſbyterorum in eccleſia Chriſtiana, ordo ſeniorum, ſenatus eccleſiaſticus. A πρεσβύτερος.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, vide πρέσβυς.

Πρεσβυτέρως, *Adv.* antiquius. Ab eod.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, vide ϖρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, ſenex, ſenior, longævus, grandævus, Gl. V. A ϖρέσβυς. Unde

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὀν, ſenilis, priſcus.

Πρεσβυτικῶς, *Adv.* ſeniliter, ſenum more.

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus.

Πρεσβυτοδόχος, ὁ καὶ ἡ, ſenes recipiens, ubi ſenes ſedent, commorantur. A δέχομαι.

Πρευμένεια, ας, ἡ, benevolus & propenſus animus, benevolentia, placabilitas. A

Πρευμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, benevolus, benignus, mitis. Ex ϖρᾶος, & εὐμενής.

Πρευμενῶς, *Adv.* benevole, placide.

Πρέψας, a. 1. part. act. verbi πρέπω.

Πρῆγμα, *Ion.* pro ϖρᾶγμα.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ τῆς φλεγμονῆς πρηδόνες, *Aret.* A πρήθω.

Πρηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro πραθῆναι, a ϖιπράσκω.

ΠΡΗ'ΘΩ, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πάρειμι νεῶν πρῆσαι ξιφει, Eur. Rheſ. 391.

Πρηκτῆρα, *Ion.* pro ϖρακτῆρα, a ϖρακτήρ.

Πρημαίνω, ſpiro, flo, vehementi & furenti impetu ſpiro. Πρημαινούσας τε θυέλλας, Ariſt. Nub. 335. Ex πρήθω, & μαίνομαι.

Πρηνηδὸν, *Adv.* procidendo in os, ſive in caput; (2) impellendo pronum, prone; (3) deorſum, Nonn. Paraphr. 4, 2?. A

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus in caput propendens.

Πρηνίζω, fut. ξω, præceps, pronum in caput dejicio, præcipito. A ϖρηνής.

Πρῆξαι, aor. 1. inf. *Ion.* pro ϖρᾶξαι, a πράσσω.

Πρήξας, cui res aliqua habere ſucceſſit. Δὲς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, Hom. Odyſſ. 3, 60.

Πρήξεις, *Ion.* pro πράξεις.

Πρῆξις, *Ion.* pro ϖρᾶξις, utilitas, profectus. Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο, Hom. Il. 24. 524.

Πρῆσαι, *incendiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ϖρήθω.

Πρῆσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε.

Πρῆσις, εως, ἡ, inflatio, *Hippocr.* A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, uſtio, combuſtio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

Πρήσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπρησσε, a ϖράσσω.

Πρήσσω, facio, *Ion.* pro πράσσω.

Πρήσσω, tranſeo. Πρήσσουσι κέλευθον, Odyſſ. 13, 83. ὁδοῖο, ib. 15, 47. A περάω.

Πρηστεύω, ap. Herod. indicium defero

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit & inflammat, quaſi flator; (2) preſter, ſerpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus e nubibus prorumpens, Ph. fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus ſubjecta, quæ in ira inflammatur. A ϖρήθω. Unde

Πρηστήριος, ὁ καὶ ἡ, amburens, ut preſter.

Πρηστικὸς, ἡ, ὀν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω. Unde

Πρῆστις, ιδος, ἡ, v. ϖρίστις.

Πρήσω, f. 1. ind. act. a πρήθω.

Πρητήριον, τὸ, *Ion.* pro ϖρατήριον.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens, leniter arridens.

Πρηΰνομος, ὁ καὶ ἡ, legibus comiter obediens.

Πρηΰνοος, qui animo eſt leni & miti.

Πρηΰνω, *Ion.* pro ϖραΰνω, manſueſacio.

Πρηΰς, lenis, mitis, *Ion.* pro ϖραΰς.

Πρηΰτένων, οντος, ὁ, qui miti & manſueta cervice eſt, manſuete jugum ſubiens. Ex ϖρηΰς, & τένων.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαιτο, 3. ſ. præſ. opt. paſſ. a

ΠΡΙΑ'ΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν, viliſſimi pretii, Soph. Aj. 477. Πόσιν πρίασθαι χρημάτων ὑπερβολῇ, Eur. Med. 232. Οὐκ ἂν ϖριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς, Ariſt. Pace, 1212.

Πριαπίσκος, ου, ὁ, priapiſcus, lignum in modum penis longum & teres, Dim. a πρίαπος.

Πριαπισμὸς, οῦ, ὁ, priapiſmus, erectio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum cuſtos; (2) membrum virile, Ph. repallus.

Πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerra ſeco. A πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΙ'ΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, piſces, qui ſeſe in cæno abſcondunt.

ΠΡΙ'Ν, *Adv.* prius, ante, antea; (2) priuſquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priuſquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, uſque dum, quoad, πριν ἢ vel πριν ἢ, ante quam.

Πρινίδιον, ου, τὸ, parva ilex, Dim. a πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus; (2) robuſtus. Ab eod.

ΠΡΙ͂ΝΟΣ, ου, ἡ, ilex, *arbor.* Hinc

Πρινώδης, ες, iligneus; (2) durus.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gloſſ. Vet. A πρῖνος.

Πριόνιον, ου, τὸ, ſerrula, Gl. V. A πρίων.

Πριονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſerræ figuram habens, ſerratus. A πρίων, & εἶδος.

Πριονοειδῶς, *Adv.* in modum ſerræ.

Πριονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſerræ figuram habens; ſerratus, Gl. V. A ϖρίων.

Πριονωτὸς, ἡ, ὀν, idem & ab eodem.

Πριόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ϖρίω.

Πρίσαντες, a. 1. part. act. verbi ϖρίζω.

Πρισθεὶς, *ſectus*, aor. 1. part. paſſ.

Πρίσις, εως, ἡ, fiſſio ſeu ſectio, per ſerram.

Πρίσμα, ατος, τὸ, ſcobs eorum, quæ ſerra ſecantur, ſegmentum; (2) lignorum caries. A πρίω.

Πριστηροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, figuram ſerræ habens, Iſai. 41, 15. Ex ϖριστὴρ, & εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ϖρίστης, it. ſerra.

Πρίστης, ου, ὁ, qui ſerra aliquid ſecat & findit; (2) piſcis generis cetacei.

Πρίστις, εως, ἡ, ſerra; (2) piſcis cetacei generis; (3) genus poculi; (4) genus navigii.

Πριστὸς, ἡ, ὀν, ſerra ſectus ſeu diſſectus; ſectilis, Gl. V. A

ΠΡΙ'Ω, ſeu πρίζω. f. ίσω, ſerro, ſerra ſeco ſeu findo; (2) ſtringo, conſtringo. Πρίειν τοὺς ὀδόντας, Ariſt. Ran. 1044.

Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod ϖρίσμα.

Πρίων, ονος, ὁ, ſerra. A ϖρίω.

ΠΡΟ', *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ, notans in compoſitione prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ ϖρὸ, procul a; ἀπόπροθι, & ἀπόπροθεν, procul eminus; διάπρο, penitus; ὑπέρπρο, ſumme, ſupra modum, vehementer, valde, interdum in comp. redundat.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A

Προαγγέλλω, fut. ελῶ, prænuncio, denuncio, prædico, certiorem facio; ϖροηγγελμένος, p. paſſ. part. Μάχην τ' ἔσεσθαι ϖροαγγέλλουσι, Xen. Cyr. 3, 22.

Προάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, prænuncius vel præ nuncia; prænunciator.

Προάγγελμα, τὸ, prædictio.

Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, ſignificatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum, vel non futurum ſit.

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὀν, prænunciandi vim habens. A προαγγέλλω.

Προαγγελτικῶς, *Adverb.* prænunciando.

Προάγῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. προάγω.

Προάγνευσις, εως, ἡ, præparatio ad ſacra rite obeunda. A

Προαγνεύω, prius purifico, luſtro, ad ſacra ſc. rite obeunda.

Προαγοράζω, f. άσω, præemo.

Προαγορανομέω, ῶ, perf. part. qui ante jam ædilis fuit.

Προαγορασία, ας, ἡ, præemptio. A ϖροαγοράζω.

Προαγοραστὴς, οῦ ὁ, præemptor. Ab eod.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum, Suic.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, prænunciatio. Τόνδε ὁ ὕπατος διὰ τὴν ϖροαγόρευσιν συνελάμβανε, Appian. B. Civil. 1.

Προαγορευτικὴ, ῆς, ἡ, ars prædicendi ſeu divinandi. A

Προαγορεύω, fut. εύσω, prædico, prænuncio, præmoneo; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) teſtor. Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα ϖροαγορεύω, Xen. Cyr. 6, 18. Προηγόρευκε τὸν ϖόλεμον Thuc.

Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoveo, proveho; (2) impello; (3) profero, produco, educo; (4) abduco; (5) præeo, prægredior, præcedo; (6) præcello, præeo; (7) perduco ſ. fœminam, v. ſeq. Ἦτ' (ἀμηχανία) ἀνδρῶν ϖροάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην, Theog. 386. Προῆγε ϖολλοὺς ἐφ' ἡγεμονίας, Plut. Ὧν ἕνεκεν γέγονα, καὶ ὧν χάριν ϖροῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, M. Anton. 5, 1.

Προαγωγεία, ἡ, promotio; (2) inſtitutio; (3) perductio mulierum, lenocinium. A

Προαγωγεύω, perduco, perductor ſum, proſtituo; (2) pellicio verbo lenociniis aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν ϖροαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐβάδιζεν, Ariſt. Nub. 976. Μὴ ϖροαγωγεύσῃς ἄλοχον, Phocyl. 166. A ϖροαγωγή.

Προαγωγεύσῃς, 2. ſ. a. 1. conj.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ϖροαγωγεία, it. ipſi honores. A ϖρὸ, & ἄγω.

Προαγωγικὸς, ἡ, ὀν, ad lenocinium aptus; vim lenocinandi habens; (2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, perductor, ſive productor; (2) leno, proſtitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) proluſio actionis oratoriæ, Ph. præfatio.

Προαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) certo ſive pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑπερμαχεῖν καὶ ϖροαγωνίζεσθαι κράτιστος ἁπάντων, Philo. Hinc

Προαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria laceſſo. Προηδικήσας ἣν καὶ Χαρίκλειαν, Heliod.

Προᾴδω, præcino, prius cano.

Προαθρέω, ante video, perſpicio.

Προαθροίζω, ante congrego, ſ. colligo.

Προαιδέομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante ſc. ſupplicium, de magiſtratu; ϖροαικίζω, de lictore ſ. carnifice, qui virgis cædit.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum, inſtitutum, ſtudium, voluntas, conſilium; (2) benevolentia; (3) factio, partes in rep. ϖροαιρέσει, ſponte, Ph. A προαιρέομαι.

Προαιρετέον, anteponendum eſt. Τὰ βέλτιστα καὶ τὰ δίκαια ἀντὶ τῶν ῥᾴστων καὶ τῶν ἡδίστων προαιρετέον, Dem. Phil. 2. A προαιρέω.

Προαιρετικὸς, ἡ, ὀν, qui certo animi propoſito ad rem aliquam fertur; *in neut.* quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium; ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, actionem voluntatis exprimens. Ab eodem.

Προαιρετικῶς, ſponte, volenti animo.

Προαιρετὸς, ἡ, ὀν, ſpontis humanæ & arbitrarius. Ab eod.

Προαιρέω, ῶ, fut. ήσω, promo, depromo, e penu promo; ſed προαιρέομαι, οῦμαι, præfero, ante pono; (2) conſtituo, mihi certum eſt; (3) conſulto, deliberatione aliquid facio; ϖροελὼν, depromens, aor. 2. part. ϖροειλόμην, propoſui, conſtitui, a. 2. ϖροῄρημαι, conſtitui, propoſui; ϖροῄρηται, deſtinavit, Ph. p. Καθάπερ ἐκ ταμιείου ϖροαιρῶν Luc. Πάλιν σκέψασθε τι ὑμῶν ἕκαστος προείλετο πράττειν, Dem. Θάνατον ἀντ' αὐτοῦ ϖροαι-

προαιρετέον ἦν, Xen. Τῶν ἄλλων προῃρῶντο, Ælian. V. H. 3, 8.

Προαιρεμένοις, dat. plur. part. præſ. med. vel paſſ. a ϖροαιρέομαι.

Προαίρω, progredior; (2) proficiſcor, abeo. Ἐκέλευσεν ὡς φίλον προαίρειν, Plut.

Προαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, præſentio, ante ſentio. Προαισθάνεσθαι τῆ ϛρατῆ, Thuc. ταῦτα, Plut.

Προαίσθησις, ἡ, præſenſio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι. fut. άσομαι, ante criminor, ante accuſo. Προῃτιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, Rom. 3, 9.

Προαιώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακηκουῖαν acc. ſing. perf. part. med. f. g. a προακούω.

Προακμάζω, fut. άσω, in ea ſum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipſa adoleſcentia.

Προακονάω, acuo, ſc. cuſpidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. *Paſſ.* jaculi modo feror.

Προακούω, prius ſeu prior audio, ante audio & cognoſco, præſentio. Ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, Col. 1, 5.

Προακροβολίζω, eminus jaculor.

Προαλγέω, prius doleo ſeu adfligor, v. c. cum capitis dolor præceſſit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλέϛατον, valde temerarie. A

Προαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax, Ph. petulans. A προάλλομαι; χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, Hom. Il. 21, 262.

Προαλίσκω, prius ſeu ante capio, Gl. V. præſumo.

Προαλίζω, fut. ίσω, ante congrego. Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, Joſeph.

Προαλλοιόω, prius altero, ante immuto.

Προάλλομαι, proſilio.

Προαλῶς, *Adv.* temere, præcipitanter.

Προαμαρτάνω, antea vel ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 Cor. 13, 2.

Προαμείβω, prætereo, prætervehor; & προαμείβομαι, reſponſione oceupo, promte reſpondeo.

Προαμύνω, f. ύνω, protego, propugno.

Προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior conſcendo.

Προαναβάλλομαι, præludo. Ἃ μὲν οὖν ἐβουλήθην καὶ περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὥσπερ χοροὺς πρὸ τοῦ ἀγῶνος προαναβαλέσθαι, ταῦτά ἐστιν, Iſocr.

Προαναβοάω, ante proclamo.

Προαναβολὴ, ἡ, dilatio; κατὰ ϖροαναβολὰς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφομαι, ante ſcribo, Appian.

Προαναιρέω, ῶ, fut. ήσω, prius occido, prius e medio tollo; προανεῖλε, prius occidit, aor. 2. Τί σαυτὴν ϖροαναιρεῖς βελτιόνων ἴσως ἐλπίδων; Heliod. Ἢν μή με ϖροανέλῃ τὸ γῆρας, Iſocr.

Προαναισιμόω, ῶ, fut. ώσω, prius impendo, prius inſumo.

Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.

Προανακινέω, ante commoveo ſeu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακράζω, ante exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius interrogo, part. aor. 1. ϖροανακρίνας.

Προανάκρουσις, ἡ, exordium, initium. A

Προανακρούω, prior, retro pello ſeu retro inhibeo; & ϖροανακρούομαι, prior retro cedo inhibito curſu; (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante ſuſcipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. priorem amplecti.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius conſumo, ante abſumo.

Προανάλωμα, τὸ. impenſa.

Προαναμέλπω, præcino, ante decanto, R.

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor ſeu corruo; ϖροαναπεσὼν, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. ϖλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. εύσω, prius reſpiro.

Προαναρπάζω, f. άσω, ante ſeu prior abripio.

Προαναῤῥήγνυμι, ante prorumpere facio, ſeu emitto.

Προανασείω, ante concutio.

Προανασκευάζομαι, præſtruo, multo ante compono.

Προανασκοπέω, proſpicio, provideo.

Προαναϛέλλω, f. ελῶ, ante cohibeo & reprimo, prior compeſco, a. 1. ϖροανέϛειλα.

Προανατάττομαι, propono.

Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; ϖροανέτεινεν, a. 1.

Προανατέλλω, prius orior; ϖροανέτειλεν a. 1. 3. ſing.

Προανατρέχω, retro, ad priora redeo, ſuperiora altius repeto.

Προανατυπόω, adumbro, delineo.

Προαναφαίνω, ante oſtendo, extollo, prætendo ut cernatur.

Προαναφωνέω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus ſum. Hinc

Προαναφώνησις, εως, ἡ, eſt cum indicat poëta, &c. quid dicturus ſit; (2) prædictio, vaticinium.

Προαναφώνημα, τὸ, idem.

Προαναφωνητικὸς, ἡ, ὸν, utens ϖροαναφωνήσει.

Προαναφωνητικῶς, vaticinando, ante declarando.

Προαναχωρέω, ante decedo. Hinc

Προαναχώρησις, ἡ, deceſſio ante facta.

Προαναψηφίζω, ante decerno.

Προανεκτείνω, idem quod

Προανέχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.

Προανθέω, præfloreo, ante primus floreo.

Προάνθησις, ἡ, primus flos.

Προανίπτημι, & ϖροανίπταμαι, ante in altum evolo; ϖροαναπτὰς, a. 2. part.

Προανίϛαμαι, prior exſurgo, ante alios ſurgo.

Προανιϛορέω, ῶ, f. ήσω, ante ſeu prius commemoro.

Προανίσχω, ante vel prior emergo.

Προανύτω, f. ύσω, ante vel citius perficio.

Προάξει, 3. ſ. f. 1. indic. act. v. ϖροάγω.

Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, ap. Dion.

Προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v. c. conjugium, *cum Gen.*

Προαπάγχομαι, ſuſpendo me.

Προαπαίρω, ante caſtra moveo.

Προαπαλείφω, ante deleo, ſc. e tabulis.

Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) *in med.* ante morior.

Προαπαντάω, fut. ήσω, q. d. præoccurro; (2) obviam curro. Hinc

Προαπάντησις, εως, ἡ, obviam itio.

Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio ſeu defatigor. Αἰσχρόν ἐστι ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμα σοι μὴ ἀπαυδᾷ, ἐν τούτῳ τὴν ψυχὴν ϖροαπαυδᾷν, M. Anton. 6, 22.

Προάπειμι, ante abeo.

Προαπειπεῖν, prius renunciare; προαπειπεῖν, ante deficere.

Προαπείρηκα, prius animum deſpondi.

Προαπέρχομαι, prior abeo ſeu diſcedo; (2) prior decedo, prior morior.

Προαπηγέομαι, *Ion.* pro προαφηγέομαι.

Προαπιλλόω, f. ώσω, prius obturo.

Προαπογεύομαι, ante deguſto, edo.

Προαποδείκνυμι, prius demonſtro, indico, prodo; προαποδειχθέντων, prius demonſtratis, aor. 1. part. paſſ. gen. pl. Hinc

Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio prævia, propoſita, res ante demonſtrata.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. aor. I. part. paſſ. v. προαποδείκνυμι.

Προαποδημέω, ῶ, prius ſeu prior peregre abeo, prius proficiſcor.

Προαποδίδωμι, ante reddo.

Προαποδύομαι, prius exuo.

Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.

Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf. paſſ. προαπῳκισμένος, Appian. B. Civil. 2. Ex ϖρὸ, ἀπὸ, & οἶκος.

Προαποκαλύπτω, ante revelo.

Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.

Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.

Προαποκλείω, ante claudo.

Προαποκληρόω, prius ſortior, ante vel modo ſortior. Hinc p. paſſ. part. τὰ ϖροαποκεκληρωμένα, de quibus modo ſortiti ſumus.

Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.

Προαποκρούομαι, propulſo.

Προαποκτείνω, prius interficio, Suic.

Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.

Προαπολαύω, fut. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.

Προαπολείπω, ante relinquo ſeu deficio.

Προαπολεπίζω, fut. ίσω, prius decortico; ϖροαπολεπισθεὶς, prius decorticatus; aor. 1. part. paſſ.

Προαπολήγω, prius deſino. Διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν ϖραγμάτων, καὶ τὴν ϖαρακολούθησιν, προαπολήγειν, M. 3, 1.

Προαπόλλυμι, ante perdo, paſſ. προαπόλλυμαι, prius pereo.

Προαπολύομαι, prius diluo ſeu refuto, Suic.

Προαποξηραίνω, ante exſicco.

Προαποπέμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς ἁμάξαις προαπεπέμψατο τῆς νυκτὸς, Xen. Cyr. 4, 9.

Προαποπίπτω, ante decido, prædeciduus ſum.

Προαπόπτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. ſ. prædeciduus, ante decido. A pr.

Προαπορέω, ῶ, fut. ήσω, prior dubito, prior quæro, vel dubitabundus diſputo.

Προαποῤῥέω, prius defluo, vel effluo.

Προαποῤῥίπτω, ante objicio.

Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα τοιαῦτα λογισμοῦ συγγεγυμνασμένου πάνυ χρῄζει, προαποσβέννυται, M. Anton. 3, 1. Σωφροσύνη προαποσβήσεται, id. 12, 12.

Προαποσμήχω, ante detergo.

Προαποσπάω, ante detraho, abſtraho.

Προαποϛαυρόω, ante vallo, diſcludo, ſ. excludo.

Προαποϛέλλω, ante emitto, ſeu præmitto, Gl. V. prædeſtino, a. 2. part. paſſ. προαποϛάλην, præmiſſus ſum.

Προαποσφάττω, f. ξω, ante jugulo.

Προαποτάσσω, ante finem impono. Τὸν βίον ϖροαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, Philo.

Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adſervo.

Προαποτρέπομαι, ante converto, ſ. averto me.

Προαποφαίνω, declaro, judico.

Προαπόφημι, ante nego.

Προαποφθέγγομαι, prædico.

Προαποφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, præmorior; προαποπεφοίτηκε, præmortuus eſt.

Προαποχράομαι, ante occido.

Προαποχωρέω, ante recedo.

Προαρδεύω, prius rigo.

Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.

Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A pr.

Προαριϛάω, ante prandeo.

Προαροτριάω, & όω, ante aro.

Προαρπαγὴ, ῆς, prærepṫio.

Προαρπάζω, f. άσω, prærpio. Τὴν ἐπ' ἐκεῖνον φερομένην ϖληγὴν ϖροαρπάσας τῷ αὐτοῦ σώματι, Luc. Toxar. τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, id. in Imag.

Προαῤῥαβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & ſubſecuturis aliquem certum facio.

Προάρχω; ϖροάρξας, anteceſſor, prædeceſſor, Gl. V. a. 1. part.

Προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo.

Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio.

Προασπίζω, fut. ίσω, clypeo objecto protego, propugno, Gl. Vet. protego. Προασπίζειν τινὸς, Herod. Ὑπὸ τοῖς ὁπλίταις ϖροασπιζόμενοι, Heliod.

Προασπιϛὴρ, ῆρος, ὁ, propugnator, Gl. Vet. protector. A præc.

Προασπιϛὴς, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Προάϛειον, ου, τὸ, ſuburbium, ſuburbanum; τὰ ϖροάϛεια καθῄρει, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς ϖολεμίοις, Appian. E. Civ. Ex ϖρὸ, & ἄϛυ. Unde

Προάϛειος, ου, ὁ ϗ ἡ, anteurbanus, Gl. V.

Προασφαλίζομαι, caveo mihi; & ϖροασφαλίζω, præmunio. Χρὴ τὴν κεφαλὴν ϖροασφαλίζεσθαι τέχνῃσι, *Aret.*

Προαυδάω, prædico, denuncio. Ἰδὼν ϖόλεμον ϖροαυδᾷν αὐτῷ, Ariſt. Av. 563.

Προαυλέω, in cantu præludo.

Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, caſtra ante habeo.

Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) veſtibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex ϖρὸ, & αὐλὸς, tibia, vel αὐλὴ, *ſtabulum.*

Προαυξάνω, ſive ϖροαύξω, ante augeo, ſuccreſco, in ſubſidium futuri temporis.

Προαύξεται, præaugeſcit, pr. ind. paſſ. Hinc

Προαυξὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accidere ſolet.

Προαύξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles.

Προαφαιρέω, adimo ſeu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθείραντε ϗ Λεύκολλον ὑπόντα ϖροαφαιρούμενος, Appian.

Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, ſc. ante maturitatem, ante tempus

Προαφαυαίνομαι, ante areſio.

Προαφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.

Προαφίημι, emitto, ante mitto.

Προαφικνέομαι, prior, ſeu ante pervenio.

Προαφίϛημι, ϖροαφίϛαμαι, prior abſcedo ſeu abſiſto, ante tempus abſcedo; (2) prior deficio.

Προϐάδην, *Adv.* inter progrediendum, inter eundum. A ϖροϐαίνω.

Προϐαδίζω, præcedo.

Προϐαθὺς, έος, ὁ, profundus, Suic.

Προϐαίνω, prægredior, anteeo, præcedo; (2) anteeo, i. e. antecello, ſupero; (3) obtineo, progredior, provehor, Gloſſ. Vet. incedo, procedo, progredior, gliſco, ſuccedo feliciter. πρὔϐη, ϖροὔϐη, proceſſit, aor. 2. Ὥρα ϖροϐαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐϛὶ, Ariſt. Conc. 285. Ποῖ ϖροϐήσεται λόγος, Eur. Hipp. 346.

Προϐάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel refellendum, promitto, præjicio; ϖροϐάλλομαι, *in med.* produco, v. c. teſtes, qui me adjuvent teſtimonio ſuo, ſed proprie; (2) projicio clypeum, ſc. vel ſcutum, v. ϖροϐολὴ; unde (3) munio me aliqua re, objicio aliquid hoſti, avertendi cauſa; (4) defendo me, atque etiam *in. Paſſ.* alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accuſo, ap. Dem. (7) averſor, execror; (8) honores peto; unde *paſſ.* creor, deſignor; (9) commemoro, in ore ſemper habeo; ϖροϐληθεὶς, objectus, Gl. Vet. præpoſitus, a. 1. part. paſſ. Χρὴ δ᾽ ἐπ᾽ ἀξίοις πονεῖν, ψυχὴν ϖροϐάλλοντ᾽ ἐν κύϐοισι δαίμονος, Eur. Rheſ. 183. Ὅταν τι ϖροϐάλωμαι σοφὸν ϖερὶ τῶν μετεώρων, proponam, Ariſt. Nub 489. Ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματι κεν ϖροϐαλοίμην, Hom. Il. 19, 218.

Προϐάλλοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Προϐάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ϖροεϐάλοντο.

Πρόϐαλος, ου, ὁ, ſc. ἀσπὶς, clypeus, qui hoſti objicitur, Heſ. A ϖροϐάλλω.

Προϐαλῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. cum ν.

Προϐαπτίζω, ante baptizo.

Προϐὰς, *progreſſus*, a. 2. part. act. a ϖροϐαίνω.

Προϐασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.

Πρόϐασις, εως, ἡ, progreſſus, progreſſio; (2) proventus, ſeu reditus, Gl. Vet. proceſſus. A ϖροϐαίνω.

Προϐασκάνιον, ου, τὸ, præfiſcine, amuletum; (2) pudenda ſtatua, Suic. Ph. muttonium.

Προϐατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A ϖροϐατεύω.

Προϐάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, Gl. Vet. A πρόϐατον.

Προϐατεὺς, έως, ὁ, ovium paſtor, opilio. A ϖροϐατεύω. Hinc

Προϐατεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ϖροϐατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus,

Προϐατευτικὸς, ὴ, ὸν, pecuarius. Hinc ἡ προϐατευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars, ſ. vita pecuaria, A

Προϐατεύω, fut. εύσω, paſco, pecus alo. A ϖρόϐατον.

Προϐατικὸς, ὴ, ὸν, ad oves ſeu pecudes pertinens. Ab eod.

Προϐάτιον, ου, τὸ, ovicula, Dim.

Προϐατοϐοσκὸς, ὁ, pecuarius.

Προϐατογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, homo pecuinæ, ſive parvæ atque puſillæ indolis. Ex ϖρόϐατον, & γνώμη.

Προϐατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ovium commercia exercet; (2) qui oves venditat.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodlibet.

Προϐατοπώλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum venditor.

Προϐατόσχημος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovis ſpeciem præ ſe ferens. Ex ϖρόϐατον, & σχῆμα.

Προϐατοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.

Προϐεϐουλευμένως, cogitatè, prudenter.

Προϐέϐηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ϖροϐαίνω.

Προϐέϐηκας, ἁπάντων, Hom. Il. 23.

Προϐεϐηκυῖα, *quæ proceſſit*, p. part. act. f. g.

Προϐέϐουλε, *prætulit*, 3. ſing. perf. ind. med. verbi ϖροϐούλομαι.

Πρόϐημα, ατος, τὸ, progreſſus. A ϖροϐαίνω. Unde

Προϐήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Προϐιϐάζω, fut. άσω, & άω, ῶ, produco, admoneo, perſuadeo, impello, Gl. Vet. promoveo, proveho; ϖροϐιϐασθεὶς, promotus, Ph. aor. 1. part. paſſ. Ποῖ ϖροϐιϐᾷς ἡμᾶς ποτε; Ariſt. Av. 1576. Hinc

Προϐίϐασις, εως, ἡ, idem quod

Προϐιϐασμὸς, οῦ, ὁ, promotio, præmotio, imbutio, Ph. Ab eod.

Προϐίϐημι, progredior; ϖροϐιϐὰς, progreſſus, aor. 2. part. Κραιπνὰ ϖοσὶ ϖροϐιϐὰς, Il. 13, 18.

Προϐιόομαι, οῦμαι. Hinc τὰ ϖροϐεϐιωμένα, vita ante acta, p. part. paſſ. ϖροϐεϐιωμένοι, qui ante nos vixere. Τὴν δόξαν τῶν ϖροϐεϐιωμένων ἐξέχεαν, Plato.

Προϐίωσις, ἡ, vita ante acta, Clem. Al.

Προϐιϐρώσκω, ante comedo; ϖροϐρωθεὶς, ante comeſus, a. 1. part. paſſ.

Προϐλαϛάνω, prægermino, prius germino.

Προϐλεπτικὸς, ὴ, ὸν, qui futura proſpicit, Gl. V. proſpicuus. A

Προϐλέπω, fut. ψω, provideo, proſpicio, Τοῦ Θεοῦ ϖερὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι ϖροϐλεψαμένου, Heb. 11. 40.

Προϐλεψάμενον, acc. ſ. a. 1. part. med.

Πρόϐλημα, ατος, τὸ, propoſitio, quæſtio, Gl. V. quicquid defendendi cauſa opponitur; ϖρόϐλημα, τείχους, promurale, nempe munimentum. A ϖροϐάλλω. Hinc

Προϐληματίον, ου, τὸ, quæſtiuncula, Gl. V.

Προϐληματουργικὸς, ὴ, ὸν, artifex machinarum, rerum quibus via defenditur; ϖροϐληματουργικὴ, ars ipſa talium conficiendorum. Ab ἔργον.

Προϐληματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in quæſtione & diſputatione poſitus. A ϖρόϐλημα.

Προϐλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, projectus, prominens; Hom. Il. 2, 396. A ϖροϐάλλω. Unde

Προϐλητικὸς, ὴ, ὸν, producendi vi præditus.

Πρόϐλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, projectus. Ab eod.

Προϐλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; προϐλωσκέμεν, inf. pro προϐλώσκειν, Odyſſ. 19, 25.

Προϐοάω, ῶ, proclamo; (2) cohortor.

Προϐοηθέω, opem mature fero.

Προϐόλαιον, ου, τὸ, propugnaculum, vel ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit. A προϐολὴ.

Προϐόλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, objectus, exporrectus, A ϖροϐάλλω. Unde

Προϐολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit.

Προϐολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. Vet. tegmen, propugnaculum. Gl. Vet. pergula, Gl. Vet. *impr.* & proprie ſic dicitur projectio ſcuti, defendendi ſui cauſa; unde milites dicuntur eſſe ἐν προϐολῇ, cum ſcutis protentis magno gradu excipiunt vim hoſtium. Ab eod.

Προϐόλιον, ου, τὸ, pr. quod tegendi ac defendendi cauſa projicimus nobis, venabulum, loricula, Gl. V. A ϖροϐολή.

Πρόϐολος, ου, ὁ, ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit; item protector, defenſor; ϖρόϐολοι, proceres, Gl. Vet. πρόϐολος, etiam objectus, fultura. A ϖροϐάλλω.

Προϐοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis. A βόσκω.

Πρόϐοσκος, ου, ὁ, q. d. vicarius paſtoris, R. Ex iiſd.

Προϐούλευμα, ατος, τὸ, ſenatus conſultum, legi ac plebiſcito præmiſſum, ſ. quo ſancitur, ut aliquid ad populum feratur. Gl. V. conſultum. A προϐουλεύω.

Προϐουλευμάτιον ου, τὸ, Dim.

Προϐουλεύω, fut. εύσω, conſilio proſpicio, vel provideo; (2) proſpicio, prævideo; (3) deliberatione populum prævenio; q. d. prædelibero. Προϐουλεύειν τοῦ δήμου, Dem. & Plut. in Solon. cap. 19. *Conſultare de re aliqua priuſquam populo proponatur.* Φόνος προϐεϐουλευμένος, Appian. B. Civil. 1.

Προϐουλέω, ῶ, inuſit. ſed tamen hinc eſt. p. med. προϐέϐουλα, malui, vel malo. Ex πρὸ, & βουλὴ, *voluntas.*

Προϐουλὴ, ἡ, deliberatio; ἐκ προϐουλῆς, conſulto; (2) providentia.

Προϐούλιον, ου, τὸ, idem quod ϖροϐούλευμα.

Προϐουλόπαις, δος, ὁ, q. d. conſultatoris filia, vel conſilio prognata; conſultatrix.

Πρόϐουλος, ου, ὁ, qui pro aliquo conſultat, qui ante alios conſultat; (2) ſenator, princeps, primarius ſenator, Gl. Vet. conſul. Ex πρὸ, & βουλὴ, *conſilium.*

Προϐραχὴς, ὲς, vadoſus. A βραχὺς, *Ern.*

Προϐρέχω, fut. ξω, præmadefacio, prius macero; προϐραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. partic. paſſ.

Προϐύω, f. ύσω, promoveo, emungo. Κάρφος χαμᾶθεν σὺ νῦν λαϐὼν, τὸν λύχνον πρόϐυσον, Ariſt. Veſp. 249.

Προϐώμιον, τὸ, aditus, veſtibulum aræ, ara ipſa. A βωμός.

Προγαμέω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.

Προγαμιαῖος, αία, αῖον, antenuptialis. A

Πρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ prior nuptias contraxit.

Προγαϛρίδιον, ου, τὸ, ventrale tegumen ventris.

Προγάϛωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, cui venter prominet, ventrioſus. Gl. V. ventroſus. A γαϛήρ.

Προγεγεννημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προγεννάω.

Προγεγονότων, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι.

Προγεγραμμένον, acc. ſing. part. perf. paſſ. a προγράφω.

Προγένεθλος, ὁ ϗ ἡ, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γενέθλη.

Προγένειος, ου, ὁ, promiſſam habens barbam; (2) barbatus. A γένειον.

Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio ſeu ordinatio, Suic. Ex πρὸ, & γένεσις.

Προγενέϛατος, άτη, ατον, antiquiſſimus, maximus natu. A προγίγνομαι.

Προγενέϛερος, έρα, ερον, ante natus, major natu, ſenior, antiquior, Gl. Vet. anterior. Ex iiſdem.

Προγεννάω, ante genero; προγεννηθεὶς, prægnatus, antigena, Gl. V. a. 1. part. paſſ.

Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor; προγεννητόρων, majorum.

Προγενομένων, gen. pl. aor. 2. part. med v. προγίνομαι.

Προγίνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγένοντο.

Πρόγευμα, ατος, τὸ, prægustatio, guſtus, quod ante cœnam ſumitur. A προγεύομαι. Hinc

Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto; prægusto, i. e. ante cœnam aliquid ſumo, in balneo.

Προγεύομαι, idem. Hinc

Προγεύστης, ου, ὁ, prægustator.

Προγευτὴς, οῦ, ὁ, prægustator, Gl. Vet. Ab eodem.

Προγηράσκω, & προγηράω, f. άσω, ante tempus, mature ſenex fio.

Πρόγηρος, ὁ ϗ ἡ, qui mature ſeneſcit.

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, ſum ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τὴν προγεγονυῖαν χάριν μειῶσαι, Xen.

Προγινώσκω, prænoſco, præſcio, præſentio, Gl. V. ante cognoſco, prævideo; (2) decerno, judico, exiſtimo; (3) in N. T. amo, bene cupio. Οὓς προέγνω, Rom. 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, 1 Pet. 1, 20.

Προγλωσσέω, garrio, loquax ſum.

Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρὸ, & γλῶσσα.

Πρόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ, garrulus, qui nil celare poteſt, Gl. V. volubilis linguæ. Ex iiſd.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſenſio, prænotio, præſcientia, præſagium; (2) rerum præſentium vel præteritarum animadverſio, ſ. cognitio; (3) in N. T. decretum, voluntas, & benevolentia. A προγινώσκω.

Προγνώστης, ου, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικὸς, ἡ, ὸν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus; præſcius, ſagax, Ph. Hinc τὸ προγνωστικὸν, οῦ, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A pr.

Προγνωστικῶς, providenter, Ph.

Προγόνη, ης, ἡ, privigna. A πρόγονος.

Προγονικὸς, ἡ, ὸν, avitus, a patribus vel majoribus acceptus. A

Πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) privignus, Ph. filiaſter, Gl. V. (3) atavus. Gl. Vet. πρόγονοι, majores, Philox. (2) patricii, Philox. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, libellus, tabula, ſ. ſcriptum, quod publice proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens. Gl. V. proſcriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio; (2) deſcriptio rei, propoſita ſc. v. c. tabula; unde (3) proſcriptio, proſcriptionis tabula. A

Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, proſcribo, præſcribo; (2) prius vel ante pingo; (3) publice propono, ſcribo, ſimpliciter. Χορηγοὺς προέγραψε, Ariſtot. Καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, Epheſ. 3, 3. Προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, Judæ 4.

Προγρηγορέω, vigilo, dormire non poſſum.

Προγυμνάζω, f. άσω, præexerceo, meditor. *paſſ.* exerceor, paro me alicui rei. Hinc

Προγυμνασία, ας, ἡ, prævia exercitatio.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, præparatio, meditatio; item in arte Rhet. eæ partes elaborandæ orationis, ſ. declamationis, quibus ſingulatim ſcribendis ad ipſam acceſſio ſ. præparatio fit. Ab eod.

Προγυμναστὴς, οῦ, ὁ, qui præexercet, qui præparat. Ab eod.

Προδαῆναι, prænoſcere; προδαεὶς, prænoſcens, præſcius, Odyſſ. 4, 396.

Προδανείζω, f. είσω, ante fœneror. Προδανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, Luc.

Προδαπανάω, ῶ, proimpendo, Gl. V.

Προδέδαε, 3. ſ. perf. ind. med. v. προδαίω.

Προδεδωκέναι, perf. infin. med. v. προδίδωμι.

Προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.

Προδείελος, ου, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adveſperaſcit, aliquid agit.

Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, f. ξω, præmonſtro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante ſignifico.

Προδειμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo. Προδειμαίνων πότμον, Lyc. 276.

Προδειπνέω, ante cœno, ſ. edo.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. Ex δέχομαι.

Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, proſpicio.

Προδεσμῶ, præligo, Gl. Vet.

Προδηλέομαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιέω, manifeſtum reddo; (2) ante declaro, præſignifico.

Πρόδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, perſpicuus.

Προδηλόω, oſtendo, clarum reddo; (2) præſignifico. Δι᾽ αὐτῶν ἀστέρων πολλὰ προδηλοῦσθαι (λέγουσι) Ælian. 2, 31.

Προδήλως, *Adv.* manifeſte. A πρόδηλος.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præſignificatio, manifeſtatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω. f. βήσομαι, prior ſeu prius tranſeo.

Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (3) ante compono, ſ. ordino, ſ. conſtituo, προδιαβεβλημένος, criminatione inſimulatus, p. paſſ. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, Liban. in 2. Phil. Dem.

Προδιαγινώσκω, ante conſidero ſeu perpendo, animo prius percipio.

Προδιάγνωσις, ἡ, idem quod προγν.

Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, Ex πρὸ, & διαγορεύω.

Προδιαγράφω, f. ψω, ante ſeu prius deſcribo.

Προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens diſpoſitio, capiens affectionem aliquam; (2) priſtina adſertio.

Προδιαιρέομαι, diſtinguo in genera, ſpecies &c. deſcribo rem faciendam, προδιελέσθαι, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, ἡ, deſcriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, *it.* præparatio ſimpliciter. Ex πρὸ, & δίαιτα.

Προδιακινέω, ante commoveo.

Προδιακονέομαι, *part. perf. paſſ. pl.* qui antea operam (in concilianda femina) navarunt.

Προδιαλαμβάνω, ante cognoſco, judico, conſtituo, decretum habeo.

Προδιαλέγομαι, fut. ξομαι, inprimis dico, Gl. V. præfor.

Προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio, Gl. Vet. A præc.

Προδιαλύω, ante diſſolvo, ſ. frango.

Προδιανυκτερεύω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem tranſigo.

Προδιανύω, f. ύσω, ante perficio, ante demonſtro.

Προδιαπλέω, ante navibus tranſeo.

Προδιαρθρόω, ante definio, explico, conſtituo.

Προδιαρπάζω, ante diripio.

Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφέω, prius declaro. Hinc

Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio.

Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius diſſipo.

Προδιασκοπέω, ante diligenter conſidero.

Προδιαστέλλομαι, prænuncio, præmoneo, prius diſcerno; προδιαστείλασθαι, prænunciare, præmonere, a. 1. inf. med.

Προδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, ſuperior ſ. priſtina perverſio, ſ. depravatio.

Προδιασύρω, prior traduco & carpo.

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior diſpono, *in med.* ante conſtituo, compono.

Προδιατίθημι, ante (male) tracto.

Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum tranſmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, deſcribo.

Προδιατύπωσις, εως, ἡ, q. d. præinformatio; (2) præordinatio. A pr.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius conſtupro; *in paſſ.* jamdudum corruptus ſum.

Προδιαχρίω, f. ίσω, ante perlino.

Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius diſſideo, prior me ab amicitia alicujus ſeparo.

Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo. Ἀλλ᾽ οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν, Soph. Aj. 163. Ἀλλ᾽ ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν, Ariſt. Nub. 476.

προδιδοῦσι, *produnt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, deſero, auxilio meo deſtituo, deficio, Gl. Vet. prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do. Προδεδόναι τὰς ἐλπίδας, Ariſt. τὰ καθήκοντα, Luc.

Προδιεξέρχομαι, prior tranſeo.

Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feſtum celebro, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, fut. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερευνάω, ante perſcrutor & perveſtigo.

Προδιερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator. A pr.

Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιηγέομαι, οῦμαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prænarratio, præparatio ad narrationem. A pr.

Προδιηθέω, ante percolo.

Προδιΐστημι, f. στήσω, prius dirimo, diſtraho.

Προδικάζω, f. άσω, prius judico.

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A præc.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro. A πρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui cauſſam defendit, qui cauſſam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex πρὸ, & δίκη.

Προδιοικέω, ante diſpono, conſtituo, *in med.* de rebus meis ante conſtituo, mandata do. Hinc

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio.

Προδιοικητικὸς, ἡ, ὸν, providus, futuri curam gerens, præparans ſe ad futura.

Προδιομολογέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel teſtor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciſcor, prius convenio cum aliquo.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, f. ίσω, prædefinio.

Προδιϋλίζω, f. ίσω, ante percolo.

Προδιώκω, inſequor.

Προδίωξις, ἡ, inſecutio, perſecutio.

Προδοκάζω, fut. άσω, exſpecto, obſervo.

Προδοκέω, προδοκεῖται, prius decernitur.

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, anguſtus locus, inſidiis aptus, Hom. Il. 4, 107.

Προδοκιμάζω, (ante) exploro, ſpecto.

Προδομάτιον, τὸ, idem quod πρόδοσις.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, veſtibulum.

Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.

Προδοσέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amicos prodens. Ex προδίδωμι, & ἑταῖρος.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.

Πρόδοσις, εως, ἡ, q. d. antedatio, aut elargitio, erogatio. Ab eod. Unde

Προδοσιόκομπος, ὁ ϗ ἡ, pollicendo, vanus jactator.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, Ph.

Προδοτικὸς, ἡ, ὸν, proditorius.

Προδοτικῶς, proditorie, proditorum more.

Προδότις, ιδος, ἡ, fœm. a προδότης.

Πρόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, proditus. A προδίδωμι.

Πρόδουλος, ον, ſervilis.

Προδοῦναι, *prodidiſſe*, a. 2. inf. act.

Προδρομὴ, ῆς, ἡ, anteceſſus, Ph. προδρομήν, anteceſſum. A προτρέχω. Unde

Πρόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, præcurſor, prævius, anteambulo, excurſor, emiſſarius; (2) proceſſio, Gl. V.

Προδυστυχέω, ante infelix ſum.

Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω; item, bono modo quodam averto, impedio, ut orando, &c.

Προδωμάτιον, ου, τὸ, cubiculi ſeu thalami veſtibulum. Ex πρὸ, & δῶμα.

Προεγγράφω, ante in literas refero.

Προεγείρω, præexcito, ante excito.

Προεγκάθημαι, ante, dudum inſideo. Προεγκαθημένα, dudum inſita in animo.

Προέγκειμαι, f. κείσομαι, ante inſum, poſitus ſum in.

Προεγκρατεύομαι, prius temperans ſum, temperantiâ præparo me ad quid.

Πρόεχμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.

Προέγνων, a. 2. ind. act. v. προγινώσκω.

Προεγράφη, 3. ſing. aor. 2. indic. paſſ. verbi προγράφω.

Προέγραψαν. 3. pl. a. 1. ind. act.

Προέδρα, ας, ἡ, prior vel principalis ſedes, Ph. principatus.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. v. προτρέχω.

Προεγχαράσσω, vel προεγχαράττω, fut. ξω, prius inſculpo vel incido, *Aret.*

Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.

Προεδρεία, ας, ἡ, ipſe actus præſidendi, principatus. A

Προεδρεύω, f. εύσω, præſideo, ſum præſes.

Προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis ſedes. A πρόεδρος.

Προέδριον, ου, τὸ, idem & ab eod. προεδρία τῆς φύσεως, prærogativa naturæ, Suic.

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui ſedet in prima ſede ſeu in primo ſubſellio, præſes, præſul, antiſtes; ap. Athen. qui præeſt ſenatui quingentorum, ſ. concionibus populi, nec de ſingulis modo hominibus ſed etiam de tribubus, &c. πρόεδροι, primores, Gl. Vet. Ex πρὸ, & ἕδρα, *ſedes.*

Προέδω, ante edo.

Προεέργω, prior arceo vel prohibeo. Πάντας δὲ προεέργει θεοὺς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν, Il. 21, 568.

Προέηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προῆκα, a προΐημι.

Προεθίζω, f. ίσω, prius adſuefacio, inſtituo, προείθισται, inſtitutum eſt dudum; (2) præparo. Ὃν (θεὸν) χρὴ μεμνημένους, εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν, προειθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, Xen. Cyr. 6, 18.

Προειδέναι, præſenſiſſe, expertum eſſe, perf. inf. act. per *Syncop.* pro προειδηκέναι, a προείδω. Προϊδὼν, a. 2. part. qui prævidit; προειδὼς, p. part. præſcius, Gl. V. Ταύτας (ναῦς) προϊδόντες οἱ Κορίνθιοι, Thuc.

Προειδωλοποιέω, ante animo ſpeciem rei concipio ſ. efformo, ut phantaſia futuræ rei.

Προεικάζω, f. άσω, conjectura præſentio.

Προειλόμην, aor. 2. ind. act. a προαιρέω pro προέλω, *præopto.*

Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. Vet. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δέ γε προΐωμεν αὐτῶν, Ariſt. Conc. 280.

Προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. & προεῖπον, a. 2. ind. act. verbi προέπω, part. προειπών. Προειπὼν ἑκάστοις, καὶ ἆθλα προτιθεὶς, Xen. Cyr. 1, 24.

Προείργω, idem quod προεέργω.

Προείρηκε, prædixi, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro προέρρηκε, a προρρέω. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, Luc. Imag.

Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. paſſ. *Att.* pro προερρημένοι.

Προεισάγω, vel προσάγω, f. ξω, prior induco, ſeu ante introduco; (2) prius importo.

Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, prævia introductio.

Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, introitus; fere idem quod προεισαγωγὴ, Suic.

Πρόεισι, 3. pl. præſ. ind. act. v. πρόειμι.

Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me inſinuo.

Προεισόδιον, τὸ, veſtibulum; (2) præludium.

Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, accerſo ante; (2) magna pompa & comitatu induco. Προεισπέμψας ἂν ὁ Κῦρος προσκόπους, καὶ διώκοιμι, Xen. Cyr. 5, 4.

Προεισφέρω, prior ſeu ante infero.

Προεῖχον, imperf. ind. act. verbi προέχω.

Προεκβάλλω, prius emitto ſeu ejicio.

Προεκδειματόω, prius terrorem incutio.

Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo.

Προέκθεσις, εως, ἡ, expoſitio quæ præmittitur, propoſitio. A προεκτίθημι.

Προεκθέω, prius excurro, ante alios excurro.

Προεκθορέω, proſilio; (2) ante proſilio, præſilio; προεκθορὼν, a. 2. part.

Προεκκομίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius eveho ſeu effero.

Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.

Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. ſ. imperf. ind. act.

Προέκοψε, *progreſſus eſt*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi προκόπτω.

Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto.

Προεκπίνω, præebibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, p. id.

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; προεξέπεσον, aor. 2.

Προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obſtupefacio; προεκπεπληγμένος, p. paſſ. part. præexterritus.

Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, Suic.

Προέκριναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προκρίνω.

Προεκτείνω, exſerto; προεκτείνουσαν, exſertantem, Pa.

Προεκτίθημι, priori loco expono, propono.

Προεκτίλλω, prius evello. Αἵτε θήλειαι προεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερὰ, Ariſt. Av. 293.

Προεκτρέχω, præcurro. Ex πρὸ, & ἐκτρέχω.

Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, conſumo.

Προεκφέρω, ante profero vel exſero.

Προέλαβον, a. 2. ind. act. a προλαμβάνω.

Προελαύνω, procedo, progredior, ante ſigna evehor.

Προέλευσις, εως, ἡ, egreſſus; (2) anteceſſus, præcurſus, vel præcurſio; (3) feſta proceſſio. A προέρχομαι.

Προελήλατο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro προήλατο, a προελαύνω pro προελάω.

Προελήλυθε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro προήλυθε, a προέρχομαι.

Προέλθῃς, *proveneris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Προελκύω & προέλκω, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.

Προελοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior ſpero. Τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ, Eph. 1, 12.

Προεμαντεύου, 2. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Att.* προεμαντεύεσο, a προμαντεύω.

Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.

Προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. c. ſpem.

Προεμβιβάζω, ante induco, induco, v. c. in odium alterius.

Προέμβολοι νεῶν, roſtra, Gl. Vet.

Προέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖναι, a προΐημι.

Προεμπίπτω, ante incido; (2) ante occurro, ſeu obvius fio.

Προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo.

Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.

Προεμφαίνω, clare demonſtro, ante oculos pono.

Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conſpicior, conſpicior, in conſpectu ſum, ſimpl. Ἀεὶ τῶν σχημάτων προεμφανίζει, Longin. 17.

Προεμφράττω, f. ξω, prius obſtruo.

Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ, 2 Cor. 8, 6.

Προενδείκνυμι, ante demonſtro.

Προενδημέω, τὰ προενδεδημηκότα, quæ antea ſuperioribus temporibus in populum graſſata fuere.

Προενδίδωμι, remitto, ut ſimpl. ἐνδ.

Προενεγκτέον, pronunciandum.

Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. προφέρω.

Προενέδρα, ἡ, locus inſidiis aptus.

Προενείρω, prius inſero.

Προενέπω, prædico.

Προενεργέω, prius operor.

Προενέχομαι, ante, dudum conſtrictus teneor, irretitus teneor.

Προενεχυριάζομαι, *paſſ.* idem quod ἐνεχ. ap. Charit. beneficio obligor.

Προενηχέω, ῶ, f. prius inſono; (2) prius inculco, ante revelo.

Προενθυμέομαι, ante cogito.

Προεννέπω, idem quod προενέπω.

Προενοικέω, prius ſeu ante inhabito. Hinc

Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulſis, profectis.

Προενσείω, ante infligo, immitto.

Προεντυγχάνω, prius incido.

Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.

Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.

Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus ſive impotens ſum, Suic.

Προεξαιρέω, ante deleo; (2) ante extraho, eximo, ejicio.

Προεξαΐσσω, prorumpo, proruo.

Προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, ſ. peccavi.

Προεξανάγω, ante evehor navi in altum, e portu vel ex acie.

Προεξανθέω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.

Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enaſcitur in ſuperficie, v. ἐξάνθημα.

Προεξανίσταμαι, prior exſurgo, vel ante alios ſurgo, *it.* citius juſte, ante tempus, v. c. ex inſidiis exſurgo, prorumpo.

Προεξανίστασθαι, præſ. inf. med.

Προεξαποστέλλω, præmitto.

Προεξαρτάω, ſuſpendo in re aliqua.

Προεξασθενέω, deficio viribus.

Προεξέδρα, ας, ἡ, ſedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium.

Προέξειμι, prodeo, prorumpo.

Προεξειρεσία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, & ἐρέσσω.

Προεξελαύνω, vel προεξελάω, fut. άσω, ante alios equo prorumpo ſeu erumpo.

Προεξεπίσταμαι, q. d. ante probe novi, præſcio.

Προεξειργάζομαι, προεξειργασμένα, jam, ſ. dudum perfecta.

Προεξερευνάω, ante ſcrutor. Ἐπίσχες, ὡς ἂν προεξερευνήσω στίβον, Eur. Ph. 92.

Προεξέρχομαι, prior tranſeo, percurro; (2) procurro, exeo; (3) prodeo in concionem.

Προεξετάζω, fut. σω, ante examino, prius perpendo.

Προεξευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diligenti præmeditatione adhibita & cum judicio ago; (2) prius diſcerno, ante diſcutio.

Προεξηγέομαι, ante narro, expono, v. προεκτίθημι.

Προεξίσταμαι, prior excitor, ante exſurgo.

Προεξοδεύω, prior egredior; (2) egredior, v. c. e caſtris, de exercitu.

Προεξομαλίζω, ante complano ſc. viam.

Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius egredior, prius proficiſcor, proprie prius erumpo, ſ. erumpo, *ſimpl.*

Προεόντα, ων, τὰ, quæ ante ſunt, vel facta fuerunt; (2) præterita. Ex πρὸ, & εἰμί.

Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius feſtum celebro.

Προεόρτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, feſtum præcedens.

Προεπαγγέλλω, ante denuncio; (2) ante ambio; (3) indico, edico; (4) *in med.* ante promitto. Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, Rom. 1, 2. Hinc

Προεπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli.

Προεπαινέω, prius laudo, ante alium laudo.

Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto ad incitandum ſeu irritandum, ſ. impetum faciendum.

Προεπεξορμάω, procurſo & impetum facio.

Προεπιβάλλω, præinjicio.

Προεπιβουλεύω, inſidiis prævenio. Προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντεπιβουλεύειν, Thuc. 1.

Προεπιβολὴ, ἡ, inſidiarum occupatio.

Προεπιδείκνυμι, ante demonſtro, ante viſendum præbeo.

Προεπιδίδωμι, ante dono.

Προεπιζεῦξις, ἡ, Fig. orationis, cum verbum inter duo ſubſtantiva ponitur, ut Deos obteſtatur, hominesque.

Προεπικοινόω, ante communico.

Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo poſito colligo.

Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præſumo, ante mente agito vel in animum induco; it. aliquid ut prius concipio. Ουκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκοῦσαι δυνηθείη τι, M. Anton. 5, 10.

Προεπιξενόω, prius hoſpitio excipio; (2) *paſſ.* dudum exceptus ſum.

Προεπιπλήσσω, vel πλήττω, fut. ξω, præcaſtigo, caſtigo & reprehendo præveniendo caſtigationem & reprehenſionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιπλήττειν, Ariſtot. in *paſſ.* p. jam, dudum caſtigatus ſum.

Προεπισκοπέω, ante conſidero.

Προεπίϛαμαι, præſcio, jam ante ſcio & exploratum habeo. Προεπιϛάμεθα γὰρ τοῦτο, Xen. Cyr. 4, 16.

Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior ſeu molior, prior invado. Παροξύνας αὐτὸν ἔπεισε Μιθριδάτῃ προεπιχειρεῖν, Appian. B. Mithridat. Hinc

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipſa actio prius adgrediendi.

Προεποικέω, ante incolo.

Προεῖπα, inuſ. vide προειπεῖν.

Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius ſeu ante conficio. Τὰ προειργασμένα, Thuc.

Προερέσσω, promoveo remigando ſeu ſubduco.

Προερευνάω, prius indago, veſtigo.

Προερέω, f. *Ion.* pro προερῶ, prædicam. Προερεῖν τὸν πόλεμον, Herodot.

Προέρυσσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro προείρυσε, a προερύω.

Προερύσσω, 1. ſing. a. ejuſd. in conj. *Poët.* pro προερύσω.

Προερύω, fut. ύσω, protraho.

Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, *inpr.* in concionem dicendi cauſa; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. a. 2. inf. προεληλύθει, proceſſerat, Ph. pluſq. ind. Προήρχετο αὐτῶν, Luc. 22, 47. αὐτοὺς, Marc. 6, 33.

Προερωτάω, ante interrogo.

Πρόες, 2. ſing. aor. 2. imper. act. med. verbi προΐημι.

Προεσαν, *præmiſerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act.

Προεσάξαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro προεσήξαντο, a προεσάγω.

Προεσθίω, edo ante v. c. cœnam.

Πρόεσις, εως, ἡ, emiſſio, vel ejectio, profuſa erogatio, largitio profuſa, Gl. V. proluvium. A προΐημι, *dimitto*.

Προεϛέατε, 2. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεϛήκατε, a προΐϛημι.

Προεϛὼς, ῶτος, ὁ, præpoſitus, princeps, Ph. A προΐϛαμαι.

Προεϛῶτας, acc. pl. perf. ind. act. *per Sync.* pro προεϛηκότας.

Προετέος, έα, έον, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus. A προΐημι.

Προετικὸς, ή, όν, ad largiendum ſeu profundendum propenſus, qui libenter largitur, profuſus. Ab eod.

Προετικῶς, *Adv.* large effuſeque.

Προετοιμάζω, f. άσω, præparo. Ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, Rom. 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, Epheſ. 2, 10. Hinc

Προετοιμαϛὴς, οῦ, ὁ, præparator.

Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam Chriſtianam propono; (2) ante promitto, rem lætam pronuncio. Προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ, Gal. 3, 8.

Προευδοκιμέω, ante clareo.

Προευεργετέω, prior benefacio, beneficiis provoco, *Paſſ.* beneficium accepi, beneficio obſtrictus ſum.

Προευκρίνω, f. νῶ, & προευκρινέω, fut. ήσω, bene diſcerno ante, ſc. quam judicem agamve quid.

Προευλαβοῦμαι, ante ſuſpicor malum futurum, timeo, caveo.

Προευτελίζω, jam contemno, ſc. ante tempus, ante quam cauſa ſit.

Προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo.

Προεύχομαι, oro loco alterius.

Προεφήτευον, imperf. ind. act. v. προφητεύω.

Προέφθασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.

Προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, luſtro.

Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico inſtruo.

Προεφοράω, prævideo. Ἔξεϛι καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν, M. Anton. 7, 28.

Προέχω, ante me teneo ſeu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præſto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν ᾗ τῇδε τῇ ὁπλίσει οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν, Xen. Cyr. 2, 4.

Προεχώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω.

Προέψω, ante coquo ſeu præcoquo.

Προζωγραφέω, f. ήσω, ante depingo.

Προζωννύω, præcingo, Gl. V.

Προήγαγον, *præceſſi*, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro προῆγον, a προάγω.

Προῆγε, *produxit*, 3. ſing. a ejuſd.

Προηγεμὼν, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ. A

Προηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus ſum, præcipuum locum in re aliqua teneo; προηγεῖται, antecedit, præeſt, Ph. προηγησάμενος, anteceſſor, deceſſor, Gl. V. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, Rom. 12, 10. Αὐτοῖς αἰετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, Xen. Cyr. 2, 1. Hinc

Προήγησις, εως, ἡ, progreſſus, Ph. prægreſſio.

Προηγήτειρα, ἡ, fœm. ſequentis.

Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco, eique dux viæ eſt.

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα & ἀποπροηγμένα. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero *promota & remota* interpretatur. Et aliàs præpoſita ſeu præcipua & rejecta. De Finib. 4, 26.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gula; (2) veſica eminentior in avibus.

Προηγορία, ἡ, primæ dicendi partes. A

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus cauſſam dicit. A προαγορεύω.

Προηγουμένως, *Adv.* ex antecedente vel antegreſſa cauſſa, primaria cauſſa, præcipue. A προηγέομαι.

Προήδομαι, ante lætor.

Προηδυνθέντες, nom. plur. aor. part. paſſ. verbi προηδύνω.

Προῄειν, pluſq. ind. med. v. πρόειμι.

Προηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præacutus, Ex πρὸ, & ἀκὴ, *acies*.

Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præſto; προῆξεν, Ph. a. 1. Προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, Ariſt. Nub. 514.

Προῆλθεν, *prævenit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν a προέρχομαι.

Προηλιάζω, f. άσω, ante inſolo.

Προηλπικότες, *qui priores ſperarunt*, nom. pl. partic. perf. act. v. προελπίζω.

Προῆμαρ, ante diem, R. Suic.

Προημαρτηκόσι, *qui ante peccaverunt*, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω.

Προῆν, *proceſſi*, a. 2. ind. act. verbi προΐημι.

Προήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφέρω.

Προῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro προῃρέετο, a προαιρέομαι.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. Ex πρὸ, & ἀρόω, *aro*.

Προήρχετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi προέρχομαι.

Προησκήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. a προασκέω.

Προήσομαι, f. 1. ind. med. v. προΐημι.

Προῃτιασάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προαιτάομαι.

Προηττάω, ante vinco. p. paſſ.

Προηττημένος, jam victus, dudum victus.

Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo; προθεώμενος, proſpiciens.

Προθειλοπεδεύω, ante inſolo.

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, e radice erutus, qui radicitus exſtirpatur. Hinc προθέλυμνα, *Adv.* radicitus, funditus. Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ. Hom. Il. 13, 130. Ex πρὸ, & θέλυμνον.

Προθέντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προτίθημι.

Προθίουσι, *præmittunt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo; (2) præparo.

Προθερμαίνω, prius calefacio.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitio, propoſitum, promiſſio facta in libro, quæ & ipſa propoſitio dicitur. Voluntas, Ph. A προτίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ἡμέρα, ſive ὥρα, præſtitutus, ante conſtitutus ſeu ſtatutus dies, præſtitutum tempus. Ph. ſpatium, dies finitus, dies ſtatutus; dicitur & de fine rei & modo.

Προθέσμιος, ία, ιον, præſtitutus, ant conſtitutus ſeu ſtatutus. A προτίθημι.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. V. præſagio. Ἰδεῖν ἃ πάλαι αὐτῷ οἱ θεοὶ προεθέσπισαν, Heliod. Πολέμους, καὶ σφαγὰς, καὶ προγραφὰς, καὶ φυγὰς, καὶ δημεύσεις, καὶ ὅσα ἄλλα αὐτοῖς ἔμελλεν ἔσεσθαι προθεσπίζων. Appian. B. Civil. 2.

Προθετικὸς, ή, όν, proponendi ſeu præponendi vim habens, propoſitivus ſeu præpoſitivus, μόριον προθετικὸν, præpoſitio. A προτίθεμαι.

Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro. Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι; Il. 1, 291.

Προθεωρέω, ante conſidero, ante explico, prævideo. Hinc

Προθεωρία, ας, ἡ, q. d. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, Gl. V.

Προθήκη, ης, ἡ, propoſitio; (2) res propoſita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros uſus repono in theſaurum. Ἐν δὲ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκατέργαϛον τροφὴν, Ariſtot.

Προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ᾽ Ἑλληνικὸν, Eur. Alc. 680.

Προθορὼν, a. 2. part. act. Hom. Il. 14, 363. Ab inuſ. προθορέω.

Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus, Suic.

Προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, jam ante ſermone jacto, divulgo.

Πρόθυμα, ατος, τὸ, q. d. ſacrificii præludium, quod ſacrificio præmittitur. A προθύομαι.

Προθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alacri ſum animo, ſtudeo, propenſus curo & magno ſtudio enitor. Θεοῦ μὲν ἐϛι πράττειν ἃ βούλεται, ἀνθρώπου δὲ τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, Ariſtot. A πρόθυμος.

Προθυμητέον, prompte, alacriter agendum.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præſentia; ſtudium, cupiditas, promptitudo, alacritas. Ab eod.

Πρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, ſedulus, Gl. V.

Προθύμως, *Adv.* alacri animo, prompte, impigre, libenter; Ph. ſedulo, alacriter, æquo animo, enixe.

Προθύραιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ante januam vel veſtibulum. A

Πρόθυρον, ου, τὸ, quod eſt ante januam, Ph. veſtibulum, limen. Ex πρὸ, & θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante ſacrifico; (2) pro aliquo ſacrifico. Τυγχάνω δ᾽ ὑπὲρ χθονὸς ἀρότου προθύουσ᾽, Eur. Supp. 29. Παιδὸς προθύσαν ξένια, id. Ion. 842.

Προθωράκιον, τὸ, clypeus, ſcutum. A θώραξ.

Προΐ, *Adv.* ſuo tempore, mature, tempeſtive; pro πρωΐ.

Προϊάλλω, foras emitto, promo; προΐηλε, emiſit, aor. 1. ind. 3. ſing. Τίς μοι τοιάδε φάσματ᾽ ἐπουρανίων προΐηλε; Moſch. 2, 21.

Προϊάπτω, f. ψω, foras mitto, procul ablego ſeu amando; (2) ante tempus ſeu fatalem diem mitto. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, Il. 1, 3.

Προΐαψα, *præmiſi*, a. 1. ind. act.

Προϊδέσθαι, a. 2. inf. med. v. προείδω.

Προϊδρύω, f. ύσω, colloco, præjacio fundamentum.

Προϊδὼν, a. 2. part. act. v. Προείδω.

Προΐει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro προΐει, ab inuſ. προϊέω.

Προϊέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, a προΐημι.

Προϊέμενοι, nom. pl. pr. part. med.

Προϊέναι, *projicere*, præſ. inf. act.

Προϊζέσθαι, *ante alios ſedere*, præſ. inf. med.

Προϊζάνω, idem quod

Προΐζομαι, ante alios ſedeo, præſideo.

Προΐηλεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν a προϊάλλω.

Προΐημι, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. προΐεμαι, deſtituo, largior, Gl. Vet. πρόες, omitte, aor. 2. imperat. προηκάμην, omiſi, aor. 1. med

Προΐητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro προΐησι, a προΐημι

Προῖκα. *Adv.* gratis, ſine mercede. A προῖξ.

Προικεῖος, εία; εῖον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, ου, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.

Προικίζω, doto, Gl. V. προικιζομένη, dotanda, Ph. A προίξ.

Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.

Προίκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προϊκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

Προικοφορέομαι, dotem accipio. A

Προικοφόρος, ου, ἡ, dotata, Gl. Vet. Ex προὶξ, & φέρω.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι.

Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προίξ.

Πρόϊμος, ου, ὁ καὶ ἡ, maturus, tempeſtivus, ſtatutum tempus præveniens. A πρωΐ.

ΠΡΟΊΞ, κὸς, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.

Προικὸς, Gen. *Adv.* ap. *Att.* pro προῖκα, intell. διά.

Προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inuſ. προΐκω.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi προικνέομαι pro προΐκομαι.

Πρόϊος, idem quod πρόϊμος.

Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo ſeu præeo. Προϊππεύων τοῦ στρατοῦ, Plut.

Προΐπταμαι, antevolo, Gl. Vet.

Προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maxime eſt*, & illud ipſum & *præterea*, prætendo, prætexo; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) proſtituo, &c. *At in aor. 2. & perf. act. & in paſſ.* eſt antiſto, excello, *it.* præſum; (2) defendo, tueor. (3) proſto; (4) magiſtratum gero, προεστὼς, præpoſitus, princeps, Ph. Προΐστασθαι τῶν πραγμάτων κακῶς, τῆς ἡγεμονίας, adminiſtrare. Στατηγόν τινα τοῦ πολέμου νῦν ἔχοντα προστήσεσθαι, Dem.

Προϊστορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro.

Προϊχνεύω, f. εύσω, ante veſtigo; (2) præeo.

Προϊσχέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro προΐσχειν.

Προΐσχομαι, & προΐσχω, prætendo, (*etiam* ſuppliciter manus); (2) porrigo, offero; (3) prætendo, obtendo. Προΐσχεσθαι ἀπολογίαν, Luc. προϊσχόμενοι ξυγγένειαν.

Προϊὼν, aor. 2. part. act. v. πρόειμι.

Προίωξις, perſecutio; pro προδίωξις.

ΠΡΟ´ΚΑ, *Adv.* ſtatim, ſubito, confeſtim, ex improviſo.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, προκαθαίρομαι, præparo, ad ſacra rite obeunda, in caſtu ſum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad ſacra obeunda rite, caſtus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in conſeſſu, prima ſedes. Ex πρό, & καθέδρα.

Προκαθέζομαι, præſideo; (2) obſideo.

Προκαθεστηκυίας, gen. ſing. perf. part. act. v. προκαθίστημι.

Προκαθεύδω, prædormio, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2) ſuadeo, auctor ſum.

Προκάθημαι, ante ſedeo, ante ſitus ſum; (2) præſideo, præſum; (3) ſum præſidio, relictus ad cuſtodiam alicujus regionis ſum. Προκαθήμενος ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀδρίαν τόπων, Polyb.

Προκαθίζω, & προκαθίζομαι, ante conſideo; (2) præſero. Ἐξ ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα, Heliod.

Προκάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, & quidem in loco præſigni, ut throno, tribunali; *item*, προεδρία.

Προκαθίστημι, ante conſtituo, ſ. colloco; (2) præparo.

Προκαθοσιόω, ante devoveo; (2) ante definio, conſtituo: de Fato. Προκαθοσιώσασθαι τοῖς Θεοῖς, Hel.

Προκαίρως, præmature, Gl. V.

Προκακοπαθέω, malis adfligor. A πάθος.

Πρόκακος, η, ον, malus, Suic.

Προκακόω, ante adfligo, ante male tracto.

Προκαλέομαι, οῦμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) laceſſo; (5) incito, excito; (6) optionem, ſ. conditionem fero; (7) hortor; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, ſi non legendum προσκ. Certe eſt verbum forenſe, quod de nunciatione aliqua adverſario facta, ex poſtulatione ſervorum ad quæſtionem, &c. dicitur. Προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν, Eur. Her. fur. 309. Μάχῃ με προὐκαλεῖτο, Anacr. 14, 7. Hinc

Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph.

Προκαλίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεκαλίζετο, a

Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, provoco, laceſſo. Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, Il. 3, 19.

Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante; προκαλινδοῦμαι, provolvor; volvor ante; προκαλινδηθεὶς, provolutus, a. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum; (2) prætextus peccati, Gl. Vet. Ph. protectio. A

Προκαλύπτομαι, f. ψομαι, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. Πέπλων τε προὐκάλυπτεν εὐπήκτοις ὑφαῖς, Eur. Iph. in Tau. 313. Προκαλυπτομένα βοστρυχάδεος ἁβρᾶ παρηΐδος, id. Ph. 1493.

Προκαλύπτω, protego, Ph. prævelo, prætego.

Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo ſeu dolore. Μὴ προκάμνετε πόδα, Eur. Her. fur. 119.

Προκαμὼν, *qui prælaboravit*, a. 2. part. act.

Προκάρδιον, ου, τὸ, quod eſt ſub pectore depreſſum, molle, & carnoſum. Ex καρδία.

Προκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps, capite deorſum vergens. Ex πρὸ, & κάρηνον.

Προκαρόομαι, aor. 1. προκαρωθεὶς, qui ante gravi ſopore cum torpore laboravit. A καρόω.

Πρόκαρπον, ου, τὸ, quod eſt ante vel ſupra juncturam manus cum brachio, a καρπός.

Προκαταβαίνω, ante deſcendo.

Προκαταβάλλω, q. d. præjicio; (2) præſtruo. Προκαταβάλλει θεμέλιον, Chryſoſtom. ad Act. 20, 19.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc

Προκαταγγελσις, ἡ, denunciatio prævia.

Προκαταγινώσκω, ante damno ſeu condemno; (2) præjudico, præjudicio condemno; προκαταγνωσθέντας, prædamnatos, Ph. aor. 1. part. paſſ. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι οὐδὲν, &c. Dem. Πρὸς τῶν Θεῶν, μὴ προκαταγίνωσκ' ὦ πάτερ, Πρὶν ἂν ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Ariſtoph. Veſp. 918. Hinc

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante cauſam cognitam, præjudicio. Gl. V. præjudicium.

Προκατάγνυμι, ante frango, quam ſc. incidat.

Προκατάγω, ante deduco, ſc. in portum, aut hoſpitium.

Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.

Προκαταδικάζω, fut. άσω, prædamno.

Προκαταδουλόω, ante in ſervitutem redigo.

Προκαταδύνω, ſive προκαταδύω, f. ύσω, ante ſubmergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίῤῥημα προκαταθετικὸν, adverbium concedendi.

Προκατακαίω, ante comburo.

Προκατάκειμαι, ante diſcumbo.

Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino ſeu depono, ante alios accumbere facio. Hinc

Προκατάκλισις, ἡ, locus ſuperior in convivio.

Προκατακοιμίζω, ante ſopio.

Προκατακλύζω, fut. ύσω, ante proluo, inundo.

Προκατακόπτω, contundo.

Προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi προκαταλαμβάνω.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; προκαταληψόμενον, occupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τι βούληται, Xen. Cyr. 7, 16. Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, Thuc. Προκατείληπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπαύστῳ θορύβῳ, Hel. Hinc

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.

Προκαταλεαίνω, prius lævigo, Suic.

Προκαταλήγω, ante deſino.

Προκαταλύω, diſſolvo, ante everto, & deſtruo ſeu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, Thuc. Προκατέλυσε τοῦ ἔργου τὸν βίον, Plut.

Προκαταμανθάνω, ante cognoſco.

Προκαταμαντεύομαι, prædico.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.

Προκαταπίνω, ante devoro.

Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὲν προκατέπεσεν, τὸ δ' ὕστερον, M. Anton. 4, 10.

Προκαταπίμπρημι, ante comburo.

Προκαταπλέω, ante navigo aliquo.

Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπληγμένας ἀνεκτήσατο, Diod.

Προκάταργμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hoſtiæ percuſſionem fiebat. A προκατάρχω.

Προκαταριθμέω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præcedens, primarius. Ab eod.

Προκάταρξις, εως, ἡ, principium & origo; προκάταρξις ἐπὶ δίκης, conteſtatio *litis*, Gl. V. Ab eod.

Προκαταῤῥήγνυμι, præfringo, prærumpo.

Προκαταρτίζω, f. ίσω, prius abſolvo. Ἵνα —— προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 Cor. 9, 5.

Προκαταρτύω, tempero, compono.

Προκατάρχω, præexiſto, anteverto, antegredior, præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; προκατάρχομαι, incipio; (2) auſpicor; & *de lite* conteſtor, Gl. V. Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν, Thuc.

Προκατασκέπτομαι, præmiſſus ſpeculor, ſeu exploro, proſpeculor.

Προκατασκευάζω, ante ſtruo, ante molior, præſtruo quidpiam ad id, quod efficere volo, Gl. V. præſtruo. Προκατασκευαζόμενος, ὥς φασι, τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν τῆς παραπρεσβείας, Liban. in Phil. Dem. Τοῦτο σοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάζετο, M. Anton. 10, 5.

Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præſtructio, præparatio; (2) ſchema orationis.

Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc

Προκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, præparans ad narrationem, &c.

Προκαταστέλλω, ſedo, placo, comprimo. *Euſt.*

Προκαταστρέφω, fut. ψω, ante morior, prius finio vitam, præmature morior. Hinc

Προκατα-

Προκαταστροφὴ, ῆς, ἡ, mutatio ſtatus ante finem; (2) mors præmatura.

Προκατασύρω, prius populor, vel vaſto.

Προκαταχέθω, coërceo, præoccupo, jam pridem poſſideo.

Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem ſc. beneficium, provoco beneficiis; (2) præmitto, præpono.

Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad uſum ludicra proluſione præparatio. Ex ϖρὸ, & καταυλέω.

Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κερκυραίων ἐβούλοντο ϖροκαταφυγεῖν, Thuc.

Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipſum prius interficio; (2) prius abſumo.

Προκατεγγυάω, ante deſpondeo, ϖροκατεγγυηθεῖσα virgo alteri jam deſponſa.

Προκατέδω, ante comedo, abſumo.

Προκατειλημμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi ϖροκαταλήβω.

Προκατελπίζω, ante ſpem concipio, temere ſpero.

Προκατεργάζομαι, ante conficio.

Προκατέρχομαι, prior deſcendo, præcedo, prius eo ſeu venio.

Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. c. cœnam. Προκατευξαμένου τοῦ ἱερέως, Heliod.

Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem poſſideo, ſ. obtineo, Gl. Vet. antecapio.

Προκατήγγειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ϖροκαταγγέλλω.

Προκατηγορέω, ante accuſo.

Προκατηγορία, ἡ, accuſatio præmiſſa defenſioni.

Προκατήμενοι, nom. pl. præſ. part. med. *Ion.* pro προκαθήμενοι, a ϖροκάθημαι.

Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, q. d. primus inſtituo. Εἰ μὲν ἂν ϖροκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαβολαῖς, Phal. Hinc

Προκατήχησις, εως, ἡ, prima inſtitutio, rudimentum.

Προκατοπτεύω. Πόῤῥωθεν μὲν τὰ τῆς διώξεως ϖροκατοπτεύοντα, Heliod. idem quod

Προκατόπτομαι, prius ſpeculor & exploro; (2) ante video.

Πρόκειμαι, poſitus ſum ante, objectus ſum ante, objectus ſum quaſi præſidium vel propugnaculum; (2) expoſitus ſum; (3) ſitus ſum ante, præjaceo, ſitus ſum; (4) loco publico propoſitus, affixus ſum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compoſiti; (6) de præmiis & pœnis, ſpe, metu, quæ & *lat.* proponi dicuntur. Θανόντες ἂν ϖρούκειμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ, Soph. Aj. 1078.

Προκεκηρυγμένος, part. perf. paſſ. verbi ϖροκηρύσσω.

Προκεκυρωμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. ϖροκυρόω.

Προκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, prævius, qui præit, præcurſor.

Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus ex quatuor ſyllabis brevibus conſtans. Ex πρὸ, & κέλευσμα.

Προκενεαγγέω, ante (ſc. medicinam, &c.) abſtineo cibo.

Προκενόω, ῶ, ante exhaurio; ϖροκεκένωται, jamdudum exhauſtum eſt, ſ. inane factum.

Προκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui ſyllaba ab initio abundat.

Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. ϖροχειροτονέω.

Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθαι τοῦ ἀνδρὸς, Plut.

Προκηραίνω, ſolicitus ſum pro vel de.

Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A ϖροκηρύσσω.

Προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. præco, qui aliquid edicit.

Προκηρύσσω, vel ύττω, fut. ξω, præſignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θανουμένη γὰρ ἐξῄδειν, κεἰ μὴ σὺ ϖρούκήρυξας, Soph. Antig. 467.

Ἀγορὰν αὐτῶν προκηρύττουσι, Ælian. V. H. 4, 1.

Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. *cum Dat.* adverſus aliquem.

Προκινέω, promoveo. Ὅσοι δὲ ϖαραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, ϖρουκίνησαν τὸ στῖφος, Xen. Cyr. 1, 17.

Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V.

Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; ϖροκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.

Πρόκλαστος, ον, fractus; στίχος ϖρόκλαστος, idem qui λαγαρὸς, *Euſt.*

Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.

Προκληθεὶς, aor. 1. part. paſſ. *per Sync.* pro ϖροκαληθεὶς, a ϖροκαλέω. Unde

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) ſponſio, ſeu contentio in jure per ſponſionem, ſ. etiam ſacramentum; (3) conditio, unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετινόουν οὐ δεξάμενοι τὰς Καίσαρος ϖροκλήσεις, Appian. B. Civil. 2.

Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi ſeu eliciendi vim habens. Ab eod.

Πρόκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, provocatus, promptus.

Πρόκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante divulgatus, præauditus, præcognitus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων, Hom. Il. 20, 204. Jam olim dicta audientes verba, &c. A

Προκλύω, ante audio, ſ. cognoſco.

Προκνήμιον, ου, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex ϖρὸ, & κνήμη, *tibia, crus.*

Προκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventroſus, Gloſſ. Vet. ϖροκοίλιος στίχος, verſus in medio redundans. Ex ϖρὸ, & κοιλία, *venter.*

Προκοιμάομαι, ante dormio.

Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex ϖρόκοιτος.

Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ.

Προκοίτιον, ου, τὸ, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.

Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. Ex ϖρὸ, & κοίτη, *cubile.*

Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo.

Προκολακεύω, fut. εύσω, ante adulor, præblandior.

Προκόλπιον, ου, τὸ, anterior ſinus pars, anterior ſinus, prominentior pars in ſinu. Τίς ἆρα τοῦτο (μῆλον) τῶν ϖαρθένων μετέωρος ἀπέβαλε τοῦ ϖροκολπίου; Ariſt. 1, 10, Ex πρὸ, & κόλπος, *ſinus.*

Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.

Προκομίζω, fut. ίσω, profero, adfero, Gl. V. expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τοὺς λόγους, Pandect.

Προκόμιον, ου, τὸ, anterior coma, antiæ ſeu capronæ, coma, quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur, Gl. Vet. antiæ. Ex ϖρὸ, & κόμη.

Προκοπὴ, ἡ, proceſſus, progreſſus, profectus; proceſſio, prærogativa, proventus. A

Προκόπτω, proficio, procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς ϖροέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, Luc. 2 ult. Ἐπὶ ϖλεῖον γὰρ ϖροκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ἐπὶ χεῖρον, ib. 3, 13. Τὰ ϖολλὰ δὲ ϖάλαι ϖροκόψασ', οὐ ϖόνου ϖολλοῦ με δεῖ, Eur. Hipp. 23.

Προκοσμέω, orno, apparo.

Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus cauſa proponitur, ut vaſa, in abaco. &c. *it.* ornamentum, deliciæ ut torques, armillæ, &c.

Προκόσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.

Προκρατέω, ante occupo, ante in poteſtate habeo.

Προκρεμαννύω, appendo pro.

Πρόκρημνος, ον, prominens longe in mare, *Epith.* ſaxi.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A

Προκρίνω, præpono, præfero, unde & deligo. Πάντων ϖροκρίνας, σωφρονέστατον βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι, id. Ph. 750. Πᾶσι τοῦτο ϖροκέκριται κάλλιστον εἶναι, Xen. Cyr. 2. 19. Hinc

Πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium.

Πρόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.

Πρόκροσσαι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, Hom. Il. 14, 35. A κροσσός.

Πρόκροσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, in caput propendens ſeu prominens. Ex iiſd.

Προκρούω, ante ſubagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procruſtes nomen habuit.

Προκυβερνάω, q. d. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; ϖροκυλινδούμενος, provolutus, Ph. Οὐδ' ἄρα τε ϖροκυλίνδεται οὐδετέρωσε, Il. 14, 18. Hinc

Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, provolutio.

Προκυλίνδω, provolvo.

Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, qua ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A

Προκυλίω, fut. ίσω, provolvo, volvo ante; ϖροκυλισθεὶς, provolutus, Ph. aor. 1. part. paſſ.

Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex ϖρὸ, & κῦμα.

Προκυμία, ἡ, & ϖροκυμάτιον, idem. ap. Joſ.

Προκύωνες, ων, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus & reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex ϖρὸ, & κύων.

Προκυωνεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex iiſd.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, ſeu me inclino, emineo, ſeu promineo, Ph. promineo. Προκύπτω ἔξω τείχους, Ariſt. Av. 503. Καρποῖσι γαῖα ϖροκύπτει, Anacr. 37, 10.

Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante ſancio; ϖροκεκυρωμένος, prius ſancitus, perf. part. paſſ.

Προκύων, Procyon, ſ. Antecanis, ſidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.

Προκώμιον, τὸ, præludium. A κώμη.

Πρόκωνα, vel ϖροκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶνος.

Πρόκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remex, qui eſt ad remum; (2) Πρόκωπα ξίφη, enſes deſtricti, Herodian. 7, 11. Ex πρὸ, & κώπη.

Προλαγχάνω, ante ſortior, ſorte prior fio.

Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς, Eur. Ion. 1002.

Προλάζυμαι, idem.

Προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλαλέω, proloquor, declaro.

Πρόλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, antecapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet. ϖρολάβωσιν, præſumant, Ph. aor. 2. conj. ϖρολήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν, ὦ φίλα, γόους, Eurip. Hel. 1346. Νῦν δὲ οὕτω ϖολλὰ προείληφε, Dem. Phil. 3. *dicitur & pro* ſuſcipios apud Lyſ.

Προλάμπω, fut. ψω, ante luceo, præluceo; (2) ſplendorem & lucem prodo, illuceo, Ph. ϖρολάμπει, præfulget, antecellit; ϖρολάμπων, antecellens, Ph.

Πρόλαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui prius ſorte obvenit.

Προλεαίνω, ante lævigo, ante mollio, vel complano.

Προλέγω, ſ. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. Vet. προλέγων, prædicens, Gl Vet. Προλέγων τὴν τοῦ βίου συγχωρίαν, Ælian. V. H. 2, 41. Ἔνθεν ϖρολέγειν ἑαυτῷ, Συντάξομαι ϖεριέργῳ, &c. M. Anton. 1, 15.

Προλέγω, ; προλελεγμένος, ante delectus. Πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, prius relinquo, ante desero; (2) ante deficio. Ἤν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναὶ, Ariſt. Θεσμ. 934. Προλιποῦσ' ἦλθεν ἕδρας σκοτίους, Eur. Alc. 122.

Προλελοιπότας, acc. plur. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεσχηνεύω, prius garrio, nugor, prius colloquor.

Πρόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios ſermone prævenit, garrulus. A πρὸ, & λέσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo, Suic.

Προλεύσσω, video, proſpicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, ſeu anticipando capitur, præſumptio, prærogativa. A προλαμβάνω.

Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular. A ληνὸς.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad anticipationem pertinens. A

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio; præſumptio, prærogativa, Gl. V. (2) notiones inſitæ de natura divina, ap. Epicureos; (3) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμνάδες ποταμῶν, ſtagna fluviorum.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.

Προλιπὼν, aor. 2. part act. a προλείπω.

Προλιχνεύω, prælambendo deguſto, ligurio.

Προλόβιον, ου, τὸ, pendula τοῦ λοβοῦ, pars in aure.

Πρόλοβος, ου, ὁ, ſinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἔστι δὲ ὁ πρόλοβος, δέρμα κοῖλον καὶ μέγα, ἐν ᾧ ἡ τροφὴ πρώτη εἰσιοῦσα ἄπεπτός ἐστιν, Ariſt. Hiſt. An. 2, 17.

Προλοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis προλόβῳ.

Προλογίζω, fut. ίσω, præfationem dico, præloquor; (2) primus in ſcenam prodiens verba facio. A

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Ph.

Προλούω, præluo, Gl. V. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, inſidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, Thuc.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ante incommodo, injuria adficio. Hinc

Προλύπησις, ἡ, injuria prior.

Προλύται, οἱ, prolytæ; lytarum anteceſſores; lytis in juriſprudentia provectiores; λύται autem dicebantur a ſolvendis quæſtionibus. A λύω.

Προμαθεῖν, *prædidiciſſe*, aor. 2. infin. act. v. προμανθάνω.

Πρόμακρος, ου, ὁ καὶ ἡ oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, idem.

Πρόμαλος, ου, ἡ, vitex; (2) myrica. Ex πρὸ, & μαλὸς, ſive ἄμαλος, *tener*.

Προμάμμη, proavia, avia quinta, Ph. abavia, Gl. Vet.

Προμανθάνω, q. d. prædiſco, ante diſco; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit; aor. 2. part. Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, Ariſt. Nub. 963.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaricatio; (2) in oraculo conſulendo, princeps locus alicui honoris cauſa datus. A προμαντεύομαι. Unde

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præſagium, Gl. V.

Προμαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. præſagio. Hinc

Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antiſtes.

Πρόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, oraculi præſes, antiſtes, Ph. præſaga.

Προμαρτύρομαι, ante teſtor, prænuncio. Προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῶν ἐρυμάτων προμαχοῦντες, Xen. Cyr. 3, 28.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro προμαχὼν, propugnaculum, Gl. V. A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, Il. 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante. Ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων, Il. 11, 217.

Προμάχοισι, dat. pl. *Poët.* pro προμάχοις, a

Πρόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pugnam init in prima acie, anteſignanus; (2) propugnator. Ex πρὸ, & μάχη.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Ph. προμαχῶνες, propugnacula, Ph. A πρόμαχος.

Προμεθύω, ante ebrius ſum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, fut. ήσω, præmeditor, commentor, exerceor. Ξυνελέγημεν ἐνθάδε, ὅπως προμελετήσαιμεν ἃ 'κεῖ δεῖ λέγειν, Ariſt. Conc. 117. Hinc

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, prius ſolicitus ſum; prius curioſe contemplor & commentor. Μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, Marc. 13, 11.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demenſum præbeo; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui mercede conductus venale frumentum in foro & alia ſemina emptoribus dimetiebatur. A præc.

Προμετρητὸς, οῦ, ὁ, præmenſus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. A προμετωπὶς. Hinc

Προμετωπίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad frontale pertinens, qui ante frontem ponitur.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. A μέτωπον.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, ſolicitudo, ratio, quam alicujus provido & ſolicito animo habemus. A προμηθής.

Προμηθέομαι, οῦμαι, fut. θήσομαι, provideo, proſpicio, de re aliqua ſolicitus ſum, curam alicujus gero, rationem habeo, revereor, reſpectum habeo. Προμηθεόμενος τὸν ἀδελφεὸν, Herodot. Ab eod.

Προμηθεύομαι, f. εύσομαι, curo, curam gero, provideo. A

Προμηθεὺς, έως, ὁ, is, cui antequam rem adgrediatur, ſuppetit conſilium, Prometheus, Ph. Summanus. A μήδομαι.

Προμηθευτικὸς, ἡ, ὸν, providus, prudens.

Προμηθευτικῶς, provide, prudenter.

Προμηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, providus; (2) circumſpectus, conſultus. A μῆδος.

Προμηθικῶς, prudenter.

Προμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, oblongus, prælongus; (2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante ſpecillo tento.

Προμηνύω, ante indico, prænuncio, Gl. Vet. præmonſtro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia; (2) prima mater.

Προμηχανάομαι, ante machinor, ſ. excogito, præparo.

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμιγῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. προμίγνυμι, Hom. Il. 9, 452.

Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius miſceo; προμίσγομαι, prius miſceor, congredior. Παλλακίδι προμιγῆναι, Il. 9, 452.

Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. V.

Προμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνώμενος αὐτῷ Κιλικίαν, Plut. *Metaph.* Ὡς προμνᾶταί τι μοι γνώμα; præſagit? Soph. Oed. Col. 1067.

Προμνηστεύω, fut. εύσω, idem. Ὃς ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην, Luc.

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars copulandi, ſeu conciliandi. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter poſt alterum; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνηστῖνοι εἰσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, Hom. Odyſſ. 21, 230. Ex πρὸ, & μένω.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Πρόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior; πρόμολ' ὧδε, procede huc, Il. 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibulum, per quod patet aditus. A προμόλω.

Προμόλω, vide προμολέω.

Πρόμος, ου, ὁ, anteſignanus. A πρόμαχος, per contractionem.

Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio; (2) ex ſtolonibus propago, Gl. Vet. propago.

Προμοχθέω, ῶ, fut. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια δὴ ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι, Eur. Supp. ult.

Προμυέω, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

Προμύθιον, ου, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ uſum accommoda. Ex πρὸ, & μῦθος.

Προμυλέα, ας, ἡ, ſtatua, quæ ante molas poni ſolebat, Dea quæ molis præſidere credebatur. Ex πρὸ, & μύλη.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo, extenſa labra contraho. A πρὸ, & μυλλὸς, *curvus*.

Προμύσσω, vel ύττω, ſ. ξω, emungo; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναον, ου, τὸ, veſtibulum ſeu atrium templi, Gl. V. ante templum, veſtibulum.

Πρόναος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante templum ſitus.

Προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico. Προναυμαχήσεις Πελοποννήσου, Herod.

Προνέμω, tribuo; (2) progredior, *proprie* paſcendo ſeu depaſcendo. Ἴδεθ' ὅπου προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης, Soph. El. 1400.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, promineo, propendeo, proclinor.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω, προνενικηκότες, qui ante vicere.

Προνοέω, ῶ, fut. ήσω, conſulo, proſpicio, provideo, Ph. προνοῶ σοῦ, proſpicio tibi, Ph. προνόησον, , provide, Gl. V. a. 1. imperat. προνοηθὲν, conſultum, Ph. a. 1. part. paſſ. Οὐ τὰ κράτιστα αὐταῖς προνοῶν, Thuc. Εἰ δέ τις τῶν ἰδίαν, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, 1 Tim. 5, 8. Οἵ τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, Xenoph. Cyr. 8, 1.

Προνοήσας, aor. 1. part. act. v. προνοέω.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, proviſor, procurator, Gl. V. providus. A προνοέω.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, providendi ſolertiam habens, vel ad providendum propenſus, Ph. providus. A προνοητής.

Προνοητικῶς, *Adv.* provide vel proſpicienter, Ph. providenter.

Προνοητικώτατος, providentiſſimus, Gl. V.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, conſultum, proviſio, conſultatio, præſidium, Ph. proſpicientia, Gl. V. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboſcis. A προνομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egreſſis. Ab eod.

Προνομευτὴς, οῦ, ὁ, prædator, Strabo. lib. 15.

Προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior; Appian. B. Mithridat. (2) prædationibus infeſto, captivum abduco. A

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egreſſio pabuli cauſſa, pabulatio, frumentatio; (2) direptio, & præda ipſa. A πρὸ, & νέμω.

Προνομία, ας, ἡ, privilegium; (2) direptio. Ex πρὸ, & νόμος. Unde

Προνόμιον, ου, τὸ, idem.

Πρόνοος, *contr.* πρόνους, ου, ὁ καὶ ἡ, providus, prudens.

Προνοούμενοι, nom. plur. præſ. part. med. *contr.* pro προνοεόμενοι, a προνοέω.

Προνούστερος, providentior.

Προνοσέω, ante ægroto.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.

Προνουμηνία, ας, ἡ, antenovilunium, dies, qui præcedit novam lunam.

Προνύξ, ante noctem, R.

Προνωπής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt extra limen thalami; (2) præceps, promptus, paratus, facilis. Ex πρὸ, & ἐνωπή.

Προνώπειον, ου, τὸ, idem quod

Προνώπιον, ου, τὸ, veſtibulum; (2) compitale. Ex iiſd.

Προνώπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, foris obſervans.

Πρόνωπος, ὁ καὶ ἡ, idem quod προνωπής.

ΠΡΟ´Ξ, οκὸς, ὁ καὶ ἡ, hinnulus, dama.

Προξενέω, ῶ, fut. ήσω, ſum hoſpes publicus, hoſpitio excipio nomine civitatis; (2) ſum interpres & conciliator verſurarum, aliorumque contractuum, Gloſſ. Vet. προξενῶ, ſtipulor. Ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν, Luc. Ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν, Dem. Πειράσομαί σου προξενεῖν, Eur. Med. 724. Ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενησόμεθα, id. Ion. 336. Ἔλαφοι ἐσθιόμενοι ἵππων κρέα προυξένησαν, Plut. de Solert. Animal. A πρόξενος. Hinc

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. V.

Προξενητής, οῦ, ὁ, pararius, interpres & internuncius ad paciſcendum ſeu ſtipulandum, Gl. V. proxeneta, conciliator. Hinc

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ ſolvitur.

Πρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit, hoſpes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a ſuis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua publice hoſpitium fecit, cui opp. ἰδιόξενος; (2) qui aliquid *inpr.* civitatis nomine procurat, ſeu procuravit alicui, ſeu qui alicujus rei auctor eſt; (4) conciliator, v. c. nuptiarum; (5) ſocius, Lyſ.

Προξηροτριβέω, prius ſicca frictione frico.

Προξυράω, ante rado.

Προόδευσις, ἡ, ductus, prægreſſio.

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux, anteceſſor.

Προόδια, prævia, Gl. V. Ab ὁδός.

Προοδοιπορέω, viam aperio, præeo. A

Προοδοιπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præſtruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo & quaſi imbuo; (3) auctor & adjutor ſum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τῷ Λυκούργῳ τὴν παίδευσιν αὐτῶν, Plutarch. Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὕστερον διατριβὰς, Ariſtot. Περὶ τὰ αἰδοῖα μείζω τὰ μόρια ταῦτα γίνεται, καὶ προοδοπεποιημένα πρὸς τὸν ἀφροδισιασμὸν, Ariſtot. Probl. 4, 12. Hinc

Προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, prævius, viam præſtruens.

Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi ſeu exeundi actio; (2) incrementum, Gl. Vet. proceſſus, proceſſio. Sed πρόοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui viam præit, præcurſor.

Προοικειόω, & προοικειόομαι, οῦμαι, ante concilio.

Προοικειόομαι, amicum mihi reddo in futurum.

Προοικέω, ante habito.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præſtruo.

Προοικονομέω, præſtruo, præmolior, præparo; it. paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præſtructio.

Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιάζομαι, fut. άσομαι, proœmio utor, proœmior. A προοίμιον.

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium ſeu proœmium pertinens. Ab eodem.

Προοιμιάσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro προοιμιάσῃ, a προοιμιάζομαι.

Προοίμιον, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio, Ph. (2) exordium, præfatio; (3) primordium; (4) hymni; (5) ſimulatio & ambages, quæ ſimulandi & fallendi cauſa fiunt. Ab οἴμη.

Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo, præmitigo.

Προόμνυμι, vel προομνύω, fut. ομόσω, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προομόσαντος δέ μου τὸν ἄνθρωπον, Dem.

Προομολογέω, ῶ, fut. ήσω, prius ſeu ante profiteor, προομολογηθεὶς, qui in confeſſo eſt, aor. 1. part. paſſ.

Προομοσία, ας, ἡ, vid. προωμοσία.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante aſſo, torreo.

Προοπτέον, proſpiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet & ante ſpeculatur. A

Προόπτομαι, fut. ψομαι, proſpicio, prævideo.

Πρόοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, prævisus, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A προόπτομαι.

Προορατικὸς, ἡ, ὸν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus.

Προορατὸς, ἡ, ὸν, qui prævideri vel provideri poteſt. A

Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, Ph. proſpicio, provideo, Gl. V. prævideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gloſſ. Vet. Οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε οὐδὲν, περὶν, &c. Dem. Phil. 1. Πάνθ' ἃ προσήκει προορώμενοι, id. Phil. 2.

Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem ſurgo.

Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, deſtino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, Epheſ. 1, 5. προορισθέντες, ib. 11. Hinc

Προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, deſtinatio.

Προορμάω, ῶ, fut. ήσω, ante concito.

Προορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, præſultor. A

Προορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, præſulto.

Πρόου, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόεσο, a προΐημι, pro προΐέω.

Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακὸν, Eur. Iph. in Tau. 523. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα, Ariſt. Veſp. 3.

Προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior ſalio.

Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia. A προέχω, *promineo*.

Πρόοψις, εως, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A προόπτομαι.

Προπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prominens, protuberans. Ex πρὸ, & πήγνυμι, *figo*.

Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος.

Προπάθημα, τὸ, idem.

Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philoſophiam & theologiam, primæ diſciplinæ, Gl. V. rudimentum.

Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A

Προπαιδεύω, ante inſtituo ſeu doceo.

Προπαίζω, præludo, præmeditor.

Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango.

Πρόπαλαι, *Adv.* jam olim, jam dudum, jam pridem, jam diu.

Προπάλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pervetuſtus.

Προπαλαίω, fut. σω, ante luctor. Ἔρατι προπαλαίσας, Heſiod.

Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, Gloſſ. Vet. etiam atavus.

Πρόπαρ, *Adv.* ante, e regione.

Προπαραγγέλλω, ante promitto, ſ. deſpondeo.

Προπαραδίδωμι, fut. δώσω, ante trado, ante doceo; (2) prodo, ap. Lyc. ſi lectio ſana, *Ern.*

Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V.

Προπαραλαμβάνω, ante accipio.

Προπαραλήγω, -λήγουσα, antepenultima.

Προπαρασημαίνω, προπαρασημάνθη, ante notatum eſt, ante demonſtratum. Vox Gramm.

Προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio, Gloſſ. Vet. præparo. Τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, Xen. Hinc

Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparationi ſerviens, ſ. aptus.

Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.

Προπαρατάσσω, ante, (ſ. alium, ſ. locum) aciem inſtruo.

Προπαρατέλευτος, antepenultima, Gl. Vet. Ex πρὸ, παρὰ, & τελευτὴ, *finis*.

Προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, priori loco appono, in cœna, convivio.

Προπαρέχω, fut. ξω, p. έσχηκα, ante præbeo. Προπαρεσχηκὼς ἐμαυτόν σοι σύμμαχον, Xen. Cyr. 5, 3.

Προπάροιθε, vel προπάροιθεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu.

Προπαροξυντικὸς, ὁ, qui ſæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponit,

Προπαροξυτόνησις, ἡ, poſitio acuti in antep.

Προπαροξύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in antepenultima ſyllaba acutum habet.

Προπαροξυτόνως, cum acuto in antep.

Προπαροξύνω, in antepenultima ſyllaba acutum pono.

Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. Πρόπαντας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται, Lyc. 655, Hom. Il. 1, 600.

Προπαστὰς, άδος, ſella diſcubitoria.

Προπάστιον, τὸ, veſtibulum thalami.

Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior, προπαθὼν, qui prior accepit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπονθυῖα, Xen. κακὸν, Plato.

Προπατορικὸς, ἡ, ὸν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A

Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρὸ, & πατήρ.

Προπαύομαι, ante, dudum deſino.

Προπείθω, ante perſuadeo.

Πρόπειρα, ας, ἡ, tentamentum, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur.

Προπειράζω, protempto, Gl. Vet. prætento.

Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem.

Προπεμπτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, quo proſequimur & deducimus aliquem abeuntem.

Προπεμπτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Προπέμπω, fut. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, proſequor, comitor, Gl. V. præmitto, ante ambulo, proſequor; προπέμπει, proſequitur, Ph. προπέμψατε, proſequimini, Ph. aor. 1. imperat, προπέμψωσι, proſequantur, Ph. aor. 1. conj. Τί δὲ γέρων προπέμπω; Anacr. 23, 9. Ἀπιόντα δὲ τὸν Κῦρον προὔπεμπον ἅπαντες, Xen. Cyr. 1, 19.

Προπένθερος, ὁ, proſocer.

Προπεπυσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι pro προπεύθομαι.

Προπέπτω, fut. ψω, ante concoquo. Προπεπέφθαι χρὴ, *Aret.*

Προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico.

Προπερισπάω, ῶ, fut. άσω, circumflexum in antepenultima ſyllaba pono. Hinc προπερισπώμενον circumflexum in antepenultima ſyllaba habens; προπερισπαστέον, circumflexus in penult. ponendus.

Προπερισπωμένως, *Adv.* quum circumflexus eſt in penultima ſyllaba.

Προπεριχαράττω, fut. ξω, ante circumcirca incido, ſ. circumſcribo, ſcarifico.

Προπέρυσιν, anno tertio ante.

Προπερυσινὸς, ἡ, ὸν, qui eſt anni ante præſentem tertii.

Προπεσόντα, acc. ſing. m. g. aor. 2. part. act v. προπίπτω, pro προπίτω.

Προπετάζω, ſeu προπεταννύω, & προπετάννυμι, in anteriori parte expando vel obtendo, prætendo. Ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἔμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8.

Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, præcipitatio, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A προπετής. Unde

Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago, Ph. laſcivio.

Προπετῆ, acc. ſ. pro προπετία, a

Προπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, Ph. perperus, protervus, temerarius,

procax,

procax, petulans; προπετεῖ, præcipiti, Ph. προπετεῖς, laſcivi, temeratores, Ph. Ex πρὸ, & πέτω, pro πίπτω, cado.

Προπετῶς, *Adv.* præcipitanter, temere, inconſiderate, Ph. perperam, proterve.

Προπιφραδμένα, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. *Dor.* pro προπεφρασμένα, a προφράζω.

Προπηγνύω, f. ξω, prius congelo, præfigo.

Προπηδάω, ῶ, fut. ήσω, proſilio; προπηδᾷ, emicat, Ph. Οἱ δὲ οἰκέται προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν, ἠκόντιζον, Ælian. V. H. 49, 46.

Προπηλακίζω, fut. ίσω, probro & ignominia adficio, per contumeliam derideo; (2) feminam petulanter contrecto, illudendi cauſa; (3) ſtupro per vim & licentiam; προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, aor. 1. part. paſſ. Βαρέως φέρω ——— προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου, Ariſt. Θεσμ. 393. Προὐπηλακίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ τῶν Ὠρειτῶν, Dem. Phil. 3.

Προπηλακισθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi προπηλακίζω. Unde

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia, jurgium.

Προπηλακισμὸς, οῦ, ὁ, idem v. προπηλακίζω.

Προπηλακιστικῶς, contumelioſe.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ λαπίναις τε ποιαῖς Στορέσας θέλω προπίνειν, Anacr. 4, 3. Πιεῖν δέ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προπίνει, id. 9, 29. ταῖς γυναιξὶν, Ælian. V. H. 3, 15.

Προπιπίσκω, propino, bibendum do.

Προπίπτοντας, acc. pl. part. præſ. act. verbi προπίπτω.

Προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; προπεσὼν, prolapſus, a. 2. part. Οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον, proclinati, Odyſſ. 12, 194.

Προπιστεύω, ante (ſc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. εύσω, q. d. navigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλοος, *contr.* πρόπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in navigatione explorandi cauſſa præmittitur.

Προπλώω, idem quod προπλέω.

Προποδηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui anteit.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Ὑπασπίδια προποδίζων, Il. 13, 158.

Προποιέω, ῶ, fut. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθεὶς, ante factus, a. 1. part. paſſ.

Προπολεμέω, belligero pro, propugno.

Προπολεμητήριον, ου, τὸ, firmum propugnaculum. A pr.

Προπολέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellum præcedens; τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel ſolent. Ex πρὸ, & πόλεμος.

Προπόλευμα, ατος, τὸ, miniſterium, R. A

Προπολεύω, f. εύσω, miniſtro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis, quæ in ipſo ſtatim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, f. προπολίτευμαι, ante jam geſſi ſc. honores.

Προπολλοῦ, *Adv.* multo ante. A πολύς.

Πρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, anteambulo; (2) famulus, qui hero ſuo præit; miniſter. Ex πρὸ, & πολέω, *verſor.*

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hauſta. Ex πρὸ, & πίνω.

Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris cauſſa alicui præimus; (2) deductio in pompa ſolenni. A

Προπομπεύω, f. εύσω, in ſolenni pompa præeo vel præferor. Τὰ νενομισμένα προπομπεύσας, Heliod. A

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmiſſio; (2) proſecutio; deductio & comitatus, quo prævia turba in pompis ſolennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præeundo fit; (2) idem quod

Προπομπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, anteambulo, prævius deductor. A πομπή.

Προπονέω, ante labore frangor & fatigor, prædelaſſor; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπίοι, Xen. Cyr. 7, 30.

Προπορεύομαι, præeo, anteeo, præcedo, procedo. Ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν προπορεύεσθε ἔμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8.

Προπορεύω, fut. εύσω, prius trajicio, tranſmitto; (2) prætermitto.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro ſeu comparo.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hauſta; (2) propinatio. A ϖροπίνω.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπους, οδος, ὁ, cui ſunt grandes pedes; (2) ſtella ante pedes Geminorum; ϖρόποδες, pedes anteriores, & prominentia in montibus.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

Πρόπρων, ὁ, benevolus, Pind. *Ern.*

Προπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, id. quod ϖρηνὴς, Il. 3, 210.

Προπρεσβιάζομαι, v. ϖρεσβιάζομαι.

Προπροθέω, v. ϖροθέω.

Προπροκαλύπτομαι, uſquequaque obvolvo.

Προπροκαταΐγδην, *Adv.* antrorſum cum impetu.

Προπροκυλίνδομαι, provolvor. Προπροκυλινδόμενος ϖατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, Il. 22, 221.

Πρόπρυμνα, *Adv.* funditus, prorſus. Ex ϖρύμνος, *extremus.*

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offenſio.

Προπταίω, offendo.

Προπτύω, f. ύσω, inſputo, prius exſpuo.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapſio, procidentia. A ϖροπίπτω.

Προπτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, prociduus, caducus.

Προπτατικὸς, ἡ, ὸν, temerarius. A pr.

Προπύλαιον, τὸ, veſtibulum domus, locus inter portam & viam interjectus. A ϖύλη.

Πρόπυλον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Προπυνθάνομαι, f. ϖροπύθομαι, prius audio ſeu intelligo, præſentio, vel præſentiſco; (2) prius interrogo.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A

Πρόπυργος, ὁ, idem.

Προπυρεταίνω, ante febri laboro.

Προπυριάω, ante calefacio, foveo.

Προπωλέω, ῶ, ſum propola, & ſimpl. vendo.

Προπώλης, ου, ὁ, propola; ϖροπῶλαι, dardanarii, Gl. V. *Angl.* Brokers. A ϖωλέω.

Προρέω, vel ϖροῤῥέω, profluo.

Προροφανω, & ϖροροφέω, ante ſorbeo.

Προῤῥήγνυμι, prorumpo.

Προῤῥηθεὶς, prædictus, aor. 1. part. A ϖροείρηκα.

Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.

Προῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, vaticinans, vates.

Πρόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædictus. Ab eod.

Πρόῤῥιζα, & ϖρόῤῥιζον, *Adv.* ſtirpitus, radicitus. A

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una cum radice eſt, Hom. Il. 11, 157, Ex ϖρὸ, & ῥίζα.

Προρυθμίζω, præmoderor, Gl. V.

ΠΡΟ'Σ, *præp. cum Gen.* a, ab, erga, adverſus; *cum Dat.* ad, apud, uſque; *cum Acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Abſolute* præterea. Πρὸς τί δ' ἱστορεῖς, cur quæris? Soph. Trach. 424. Οὐ γὰρ ἄρχεται ἑνὸς ϖρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα ϖόλις, ab, Eur. Supp. 406. Πρὸς τῆς βουλῆς ἐστι, e re ſenatûs eſt, Dion. Halicarn. lib. 10. Πρὸς ἑαυτὴν τὸ λόγιον ἐλάμβανεν. Suam in rem oraculum interpretatus eſt, Zoſim. lib. 2. Ἐλπίσας τὴν νύκτα ϖρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, Appian. in Lybic.

Προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, ſeu dies Sabbatum antecedens, Ph. cœna pura, Al. Gl. Vet. Anteſabbatum.

Προσάββατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Sabbatum antecedens. Ex iiſd.

Προσάγαγε, *fac produxeris*, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro ϖρόσαγε, a ϖροσάγω.

Προσαγανακτέω, indignor, inſuper, ſ. ultro.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius vel nuncium, Gl. V. delatio. Ex ϖρὸς, & ἄγγελος.

Προσαγγέλλω, deſero, indico apud; interpello, Gloſſ. Vet. ϖροσαγγέλλει, adlegat, adſignat, Ph.

Προσαγγελτὴς, οῦ, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A præc.

Προσαγελάζω, adgrego, Gl. V. Ab ἀγέλη.

Προσαγῆλαι, ab inuſit. ϖροσαγάλλω, honore afficere, colere.

Προσαγνοέω, ῶ, inſuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo addo ei, quod ante habebam.

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, ſalutatio.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, compellativus, ſalutativus, vel ſalutatorius. A

Προσαγορεύω, compello, ſaluto. Ἀριστοτέλης λέγει ——— τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑπερβόρειον ϖροσαγορεύεσθαι, Ælian. V. H. 2, 26.

Προσαγρυπνέω, noctem inſomnem duco, in re aliqua, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. Vet. (2) appello; (3) impono, defero, Gl. Vet. ϖροσάγομαι, adducor, Ph. ϖροσαχθεὶς, adductus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη ϖροσαγάγωσαν, Dem. Phil. 3. *in med. eſt* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in poteſtatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) ſumo, v. c. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admiſſionalis; (2) conciliator, interpres, Gl. V. ſequeſter, emiſſarius.

Προσαγωγὴ, ἡ, acceſſus, oblatio, Gl. V. Ἐκ ϖροσαγωγῆς, ſenſim & per intervalla, *Luc.*

Προσαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vim habens alliciendi pellax, illecebroſus. A ϖροσάγω.

Προσαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, adjutor.

Προσαδικέω, injuria ultro afficio.

Προσᾴδω, accino. Τῇ κιθάρᾳ ϖροσᾴδων, Ælian. V. H. 14, 23.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσαιονάω, adſpergo, perfundo.

Προσαιρέομαι, οῦμαι, allego, inſuper deligo; ϖροσαιρεῖται, adſciſcit, Ph.

Προσαίρω, offero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) ſumo. Ex πρὸς, & αἴρω, *tollo.*

Προσαισθάνομαι, fut. σθήσομαι, ſimul ſentio.

Προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel proſilio in. Προσαΐξας Ὀδυσῆα, Odyſſ. 22, 337.

Προσαιτέω, inſuper peto; (2) ſtipem peto, mendico. Προσαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν θυμέλας, Eur. Supp. 64. βίοτον, id. Hel. 797. τοὺς ἐντυγχάνοντας, Iſocr. .Hinc

Προσαίτης, ου, ὁ, qui ſtipem petit, mendicus.

Προσαίτησις, ἡ, mendicitas.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, inſuper accuſo, vel criminor.

Προσακονάω, inſuper acuo.

Προσακοντίζομαι. jaculis conficior.

Προσακούω, fut. ούσω, inſuper audio. Προσακοῦσαι τι παρὰ τοῦ θεοῦ, Æl. V. H. 2, 32.

Προσακροβολίζομαι, fut. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo.

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, fut. ψω, allino, ſeu illino. Ἡ δὲ δι' αὐτῶν ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο, Odyſſ. 10, 392.

Προσαλίσκομαι, inſuper capior; (2) inſuper condemnor. Κᾆτα προσαλισκόμεθα, Ariſt. Ach. 707.

Προσαλλάσσω, f. άξω, immuto, vario. Τίς ἂν ἰητρὸς προσαλλάξαι τῆς φύσιος, *Aret.*

Προσάλλομαι, adſilio. Προσάλλεσθαί σε δεήσει ὡς τὰ κυνάρια, Xen. Cyr. 8, 31.

Προσάλπιγξις, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A σάλπιγξ.

Προσαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, inſuper aggero, accumulo.

Προσάμβασις, pro προσανάβασις.

Προσαμέλγω, inſuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμύνω, inſuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει, Il. 5, 139. Ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι, ib. 16, 509.

Προσαμφιῶ, inſuper induam, f. 2. a προσαμφιέννυμι.

Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adſcendo. Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον, Luc. 14, 10.

Προσαναβάλλω, una projicio, ſ. ejaculor, *inpr.* ſurſum.

Προσανάβασις, εως, ἡ, adſcenſus.

Προσανάβηθι, *adſcende*, 2. ſing. aor. 2. imper. act. a προσαναβαίνω.

Προσαναγινώσκω, lego.

Προσαναγκάζω, f. σω, inſuper cogo; (2) arcte adſtringo quid vel adprimo. Προσηνάγκαζε τοὺς τοιούτους παρεῖναι, Xen. Cyr. 8, 5.

Προσαναγράφω, fut. ψω, inſuper ſcribo, etiam adſcribo.

Προσανάγω, adduco, ſed verſus ſuperiora.

Προσαναδέχομαι, expecto, ſc. ut accedat, addatur.

Προσαναδίδωμι, do, trado, ſc, poſt alia.

Προσαναθλίβω, fut. ψω, inſuper comprimo.

Προσαναιρέω, inſuper occido, contrucido, inſuper reſpondeo; (2) tollo, everto; (3) inſuper ſuſcipio. Προσανεῖλον δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, Herodot. πόλεμον, Thuc.

Προσαναισιμόω, impendo, ultro impendo.

Προσανάκειμαι, f. κείσομαι, deditus & addictus ſum, vel devovi me & velut conſecravi.

Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi cauſa, vel incendendi; hinc oſtento.

Προσανακλαίομαι, f. αύσομαι, defleo apud vel una defleo, Gl. Vet. προσανακλαίω, collacrymo. Σοί μοι δεῖ προσανακλαύσασθαι τὰς τῆς ἐπιγκύσης συμφοράς, Syneſ.

Προσανακλίνομαι, accumbo, ſc. juxta quam; (2) adjaceo.

Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus, acclinatio, ſitus juxta quid.

Προσανακοινόομαι, οῦμαι, communico cum aliquo.

Προσανακουφίζω, ſublevo.

Προσανακρίνω, ulterius exquiro, ſ. inquiro.

Προσανακρούω, & ούομαι, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, inſuper adſumo; (2) adſumo, ſumo, R.

Προσαναλέγομαι, inſuper recito ſeu narro.

Προσαναλίσκω, fut. ώσω, inſuper ſumptum facio, impendo. Εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, Luc. 8, 43. Τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν, Baſil.

Προσανάλλομαι, adſilio, ſubſilio.

Προσαναλογίζομαι, inſuper cogito.

Προσαναμαλάσσω, mollio, ſubigendo mollio.

Προσαναμένω, expecto.

Προσαναμιμνήσκω, in memoriam revoco alicui.

Προσαναμνάω, idem.

Προσανανεόω, f. ώσω, inſuper renovo, inſuper in memoriam revoco.

Προσαναπαύομαι, adquieſco, Gloſſ. Vet. Τὸ τεχνίον ὃ ἔμαθες φίλει, τούτῳ προσαναπαύου, M. Anton. 4. 20.

Προσαναπείθω, perſuadeo, perſuadendo adduco ad partes alicujus.

Προσαναπειράομαι, ſubinde tento, ſubinde exerceo, v. c. milites.

Προσαναπέμπω, miſſito, Gl. Vet.

Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.

Προσαναπίπτω, recumbo, ſeu accumbo.

Προσαναπλάσσω, vel άττω, f, σω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in ſermone, προσαναπλάττομαι, adhæreo, Suic. ἡ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῆ προσαναπλαττόμενον, Longin. 7.

Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, fut. ώσω, ſuppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 Cor. 11, 9.

Προσαναπτύσσω, replico, inſuper replico.

Προσανάπτω, adjungo.

Προσαναρρήγνυμι, prorumpere facio.

Προσαναρτάω, ſuſpendo vel appendo.

Προσανασείω, inſuper concutio, ſ. impello; (2) magis irrito, ſ. commoveo.

Προσαναστέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.

Προσανατείνομαι, inſuper minitor.

Προσανατέλλω, exorior, ſurgo, attollor.

Προσανατίθημι, & προσανατίθεμαι, inſuper impono mihi, inſuper ſuſcipio, communico & conſilia confero cum aliquo. Εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, Gal. 1, 16.

Προσανατρέπω, fut. τρέψω, inſuper everto; (2) everto.

Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.

Προσανατρέχω, f. ξομαι, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad ſuperiora.

Προσανατρίβομαι, leniter frico; (2) nova exercitatione utor.

Προσαναφέρω, f. προσανοίσω, offero; (2) refero.

Προσαναφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, ſc. tibiam.

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eoſdem colores.

Προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in ſervitutem redigo vel abſtraho.

Προσανείπω, inſuper edico, addo edicto.

Προσανέρομαι, inſuper interrogo.

Προσανέρπω, ſerpo, ſeu perrepo ad, vel in. Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ, Plut.

Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, inſuper interrogo.

Προσανεσπάσθησαν, *convulſi fuerunt*, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verbi προσανασπάω.

Προσανευρίσκω, una, inſuper reperio.

Προσανέχω, nitor, confido, deditus ſum, incumbo, exſpecto. Προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις, Polyb.

Προσανίστημι, rebellionem, ſeditionem concito, *in aor. 2. perf. & med.* rebellor, impingor.

Προσανοίγω, fut. ξω, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, reædificando adſtruo, reſtaurando ædificatis addo.

Προσανοιμώζω, f. ώξω, inſuper ſuſpiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo.

Προσαντέλλω, *Poët.* pro προσανατέλλω. Τὴν εἰς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν, Eur. Supp. 689.

Προσαντεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipſe impero.

Προσάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, arduus, acclivis, adverſus, præruptus. Ex πρὸς, & ἄντα.

Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.

Προσαντλέω, ῶ, haurio, item foveo, R.

Προσάντως, *Adv* aſpere, hoſtiliter, infeſte.

Προσαξιόω, inſuper rogo.

Προσαπαγγέλλω, inſuper nuncio.

Προσαπαγορεύω, inſuper veto, nego.

Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper repoſco ſeu exigo.

Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro. Τὸν λῄσταρχον οἱονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῶν προσαπαντῶντες ὑπεδέχοντο, Heliod.

Προσάπαξ, *Adv.* ſemel, duntaxat.

Προσαπατάω, inſuper decipio.

Προσαπειλέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper minitor, minas addo. Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, Act. 4, 21.

Προσαπειλή, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.

Προσαπείπω, inſuper veto.

Προσαπεργάζομαι, inſuper efficio. Νῆές τέ εἰσιν αὐτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, καὶ ἑτέρας προσαπεργάζεται, Appian. B. Mithridat.

Προσαπερείδομαι, innitor alicui.

Προσαπέρχομαι, inſuper diſcedo.

Προσαποβάλλω, inſuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα, Ariſtot. Nub. 1258.

Προσαποβλέπω, adſpicio.

Προσαπογράφω, defero, R.

Προσαποδείκνυμι, demonſtro inſuper. Δεῖν δὲ προσαποδεῖξαι ἔτι, Plat. Phæd. 19.

Προσαποδίδωμι, addo.

Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuo.

Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adſignatio, abjectio, amiſſio.

Προσαποθνήσκω, inſuper vel etiam morior.

Προσαποκρίνομαι, f. νοῦμαι, ultra reſpondeo, ſeu plura reſpondeo, quam interrogatus ſum. Οὗτος, ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις, Plato. Hinc

Προσαποκριτέον, *Adv. Poſ.* ultra reſpondendum eſt.

Προσαποκτείνω, f. ενῶ, inſuper occido. Ὅτι οὐ καὶ προσαπέκτεινα, Xen. Cyr. 5, 10.

Προσαπολαύω, ſimul reporto, fero in utramque partem.

Προσαπολείπω, deſero, relinquo.

Προσαπολοῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi ſeq. pro προσαπολέω.

Προσαπολλύω, ſive προσαπόλλυμι, f. λέσω, præterea vel ſimul perdo; προσαπόλλυμαι, ſimul pereo. Τὴν ὑπόληψιν προσαπολεῖς, Phal. Δεδιέναι ἔφασαν μὴ κἀγὼ προσαπόλωμαι, Iſocr.

Προσαποπειράομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.

Προσαποπνίγω, fut. ξω, ſuffoco, ſtrangulo. Προσαποπνίξας τὸν ἄνθρωπον, *Aret.*

Προσαποσκευάζομαι, inſuper amolior aut demolior.

Προσαποσμήχω, inſuper detergo.

Προσαποστέλλω, inſuper mitto.

Προσαποστερέω, ῶ, inſuper privo.

Προσαποστρέφω, inſuper averto.

Προσαποσφάττω, inſuper jugulo.

Προσαποτείνομαι, dirigo adverſus, invehor.

Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.

Προσαποτίω, inſuper ſolvo.

Προσαποφαίνομαι, inſuper commonſtro vel adfirmo, inſuper ſtatuo.

Προσαποφέρω, inſuper aufero, ſ. accipio.

Προσαποφράττω, inſuper obſtruo & obturo.

Προσαποψήχω, inſuper derado, detergo.

Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo.

Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, Gloſſ. Vet. Τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, Soph. El. 858. Σιμωνίδῃ δὲ προσάπτουσι τὴν προμήθειαν ταύτην, Luc. Φίλην προσάψας χεῖρα, Eur. Supp. 362. Προσαψάμενοι μόνον τούτων πραγμάτων, Æſchin.

Προσαπωθέω, ῶ, inſuper expello, paſſ. προσαπωθέομαι, amplius expellor.

Προσάραξις, εως, ἡ, illiſio. A

Προσαράσσω, & άττω, f. ξω, allido. Προσαραξάτωσαν εἰς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, Luc.

Προσάρδω, fut. άρσω, irrigo.

Προσαρήγω, futur. ξω, præterea adjuvo vel ſuccurro, *Aret.*

Προσαρήρεται, 3. ſing. præſ. ind. med. v.

Προσαρήρομαι, adjungo, apto. Ex πρός, & ἄρω, *apto.*

Προσαρηρότα, nom. pl. part. perf. med. n. g. verbi προσάρω,

Προσαρθρόω, per articulos annecto. Hinc

Προσάρθρωσις, εως, ἡ, oſſium mobilium naturalis commiſſura.

Προσαριθμέω, adnumero.

Προσαριστάω, inſuper prandeo.

Προσαρκέω, auxilio venio, auxilior.

Προσάρκτικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptemtrionalis. Ex πρὸς, & ἄρκτος.

Πρόσαρμα, τὸ, cibus. A προσαίρω.

Προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὰν πρὸς ἕσπερον κέλευθον οὐρανοῦ προσαρμόσας, Eur. Or. 792. Περιπτυχαῖσι χέρας προσαρμόσας, id. Supp. 816. μαστῷ σῷ τάδε, id. Ion. 799. Δεῖπνά τε σιδηρᾶ ἅμα τοῖς ἀξίοις προσήρμοσται, Xen. Cyr 6, 15.

Προσαρπάζω, arripio, Gl. Vet.

Πρόσαρσις, εως, ἡ, uſus cibi, cibus. A προσαίρω.

Προσαρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto, προσαρτῶμαι, dependeo; deditus ſum alicui rei & velut ex ea pendeo. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, Luc. Hinc

Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, acceſſio, *veluti* ψυχῆς; (2) adfectus (παθος).

Προσάρτησις, ἡ, idem.

Προσαρτίως, *Adv.* integre; (2) cohærenter.

Προσάρω, adapto.

Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.

Προσασχολέω, ῶ, occupo; προσασχολοῦμαι, occupor.

Προσαυαίνω, *exſicco.* Ὁ προσαυαινόμενος, qui exſiccatur, Æſch. Pr. 146.

Προσαυγάζω, ſpecto; (2) reſplendeo.

Προσαυγὴ, ἡ, ſplendor, lumen.

Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello. Φίλους προσαυδῶν, Eur. Supp. 775. Σὲ τὸν θανόντα, ib. 805.

Προσαύλειος, ὁ ϗ ἡ, villaticus, ruſticanus. Ab αὐλή.

Προσαυλέω, accino tibia. Ἄξιον ἐμοῦ ϗ σοῦ προσαύλησον μέλος, Ariſt. Conc. 889.

Προσαυλίζω, f. ίσω, in aula ſto. Ex αὐλή.

Προσαυξάνω, vel προσαύξω, fut. ξήσω, adaugeo, inſuper augeo.

Προσαύξησις, incrementum. A pr.

Προσαυτουργέω, præterea per me facio, & ipſe operor; (2) inſuper excogito.

Προσαφαιρέω, inſuper aufero. Προσαφῄρηνταί με ϗ τὰ τελευταῖα περιβαλεῖν, Heliod.

Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, prius decoquo.

Προσαφὴ, ῆς, ἡ, attactus. A προσάπτομαι.

Προσαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, attiguus, Gl. V. contiguus. Ex πρὸς, & ἁφὴ, *tactus.*

Προσαφίστημι, præterea ad defectionem ſolicito.

Προσαφοδεύω, proluviem alvi projicio.

Προσαφρίζω, ſpuma oppleo.

Προσβαίνω, f. βήσομαι, adſcendo, conſcendo. Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας, Eur. Her. fur. 961. Οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα, id. Hel. 1271.

Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impreſſionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται, infligens, Soph. Trach. 42. Φθόνῳ τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, Eur. Alc. 304.

Προσβάρησις, εως, ἡ, adpreſſus, Gl. Vet. adpreſſio. Ex πρὸς, & βαρέω.

Προσβὰς, a. 2. part. act. v. προσβαίνω.

Προσβασανίζω, torqueo inſuper, vel torqueo.

Πρόσβασις, εως, ἡ, adſcenſus, adſcenſio; (2) acceſſus, aditus, adventus, Gl. V. adgreſſio. A προσβαίνω. Unde

Προσβατὸς, ἡ, ὸν, pervius, acceſſus.

Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, inſtando cogo.

Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.

Προσβιβάω, ῶ, tranſeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων, Ariſt. Av. 431.

Προσβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, noxius. Ex βλάπτω.

Προσβλάπτω, futur. ψω, præterea lædo vel damno adficio, *Arct.*

Προσβλασφημέω, male dico inſuper.

Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adſpicio. Προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη, Soph. Aj. 346. Κάτω κεκυφὼς, ϗ μηδένα τῶν ἁπάντων ἐξ ἐναντίου προσβλέπων, Luc. Τίς γὰρ ϗ προσβλέψεταί παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κλάνης τινα; Eur. Iph. in Au. 1220.

Πρόσβλεψις, εως, ἡ, adſpectus.

Προσβόλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio, *Ion.*

Προσβλητὸς, ἡ, ὸν, adjectus ſeu adjectitius. A προσβάλλω.

Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.

Προσβοηθέω, ad opitulandum accurro, ſuccurro.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus ſeu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concurſus in prælio; (3) appulſus navium ad terram, ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commode appelli ad terram aliquam poteſt, & ea teneri, Gloſſ. Vet. offenſio, impreſſio. A προσβάλλω.

Προσβόρειος, προσβόρειος, item πρόσβορρος, & πρόσβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod a boreo perflatur, ad boream vergens. Ex βορέας.

Προσβραχὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, parvus, minime altus, vadoſus, *Strab.* l. 6.

Προσβρέχω, f. ξω, inſuper irrigo ſeu madefacio.

Πρόσγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, terræ propinquus & contiguus, humilis. Ex γέα, γῆ.

Προσγελάω, ῶ, fut. άσω, arrideo. Ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος, Eur. Med. 1165.

Προσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cognatus, Gl. V. Ex πρὸς, & γένος, *genus.*

Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo, (2) adnaſcor, accedo; προσεγίνετο, acceſſit, aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, Gl. Vet. f. 1. m. Τοῖς γὰρ θανοῦσιν μόχθος οὐ προσγίνεται, Soph Trach. 1189. Μεγάλη αὐτῷ προσεγίνετο δύναμις, Diod.

Προσγλισχραίνω, fut. ανῶ, magis glutinoſum reddo.

Προσγλίχομαι, inſuper appeto.

Προσγναθίδιον, ου, τὸ, focale, Gl. Vet. q. d. maxillare. A πρὸς, & γνάθος.

Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam ſcriptis additum eſt, adſcriptio. A προσγράφω.

Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adſcriptor.

Προσγραφὴ, ἡ, adſcriptio.

Πρόσγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, adſcriptitius, qui annotatur, recens adſcriptus, v. c. cives, miles. A

Προσγράφω, fut. ψω, inſuper ſcribo, ſcriptis addo, adſcribo; (2) adſcribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσέγραψαν, Plut. Εἶθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο, Dem. Phil. 3.

Προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.

Προσδανείζομαι, inſuper mutuum ſumo.

Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, inſuper abſumo ſeu inſumo. Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, Luc. 10, 35.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, ſuſceptio. A προσδέχομαι.

Προσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui inſuper eget. A προσδέομαι.

Προσδεῖ, *Imperſ.* opus eſt. Προσδεῖ τῆς διδασκαλίας ἐμοὶ, Dem. Λύπης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς οὕτω φάος; Eur. Her. fur. 90.

Προσδείκνυμι, fut. ξω, inſuper oſtendo vel monſtro.

Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.

Προσδέξασθαι, *exſpectaſſe,* aor. 1. inf. med. a προσδέχομαι.

Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) inſuper rogo, ſupplex ſum. Οὐδενὸς ἑτέρου προσδεόμενον, Plat. χρημάτων, Xen.

Προσδέρκομαι, adſpicio. Τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι, partim, Eur. Or. 340. τίν' ὄψιν, id. Hel. 564. Οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι, id. Her. fur. 459.

Πρόσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. Vet.

Προσδεσμεύω, alligo, aſtringo.

Προσδεσμέω, idem.

Πρόσδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, alligatus. A προσδέω.

Προσδέχομαι, fut. ξομαι, admitto; (2) exſpecto; προσδεχόμενος, operiens, Ph. part. præſ. Νῦν δὲ τίνα βία ἐλπίδα προσδέχομαι; Eur. Alc. 128.

Προσδέω, alligo, adſtringo; προσδεδεμένος, aptus, Gl. Vet. p. paſſ. part. προσδεθεὶς, a. 1. part. paſſ. alligatus, adnexus. Σαμίους σανίσι προσδήσας, Pl.

Προσδηλέω, inſuper noceo, ſ. perdo.

Προσδιαβάλλω, inſuper calumnior, calumniam augeo. Ὡς προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸν Λακωνισμὸν, Plut.

Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio ſive diſpoſitio alia alii ſuperveniens. Ex διατίθημι.

Προσδιαιρέομαι, οῦμαι, inſuper divido, nova diviſione utor.

Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, ſermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. Vet. adloquor, adfor. Τῷ ἐντυχόντι προσδιαλέγεσθαι, Syneſ. Hinc

Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.

Προσδιαμαρτυρέω, inſuper teſtor.

Προσδιαναγκάζω, v. προσαναγκάζω.

Προσδιανέμω, inſuper divido.

Προσδιανοέομαι, inſuper cogito, conſidero.

Προσδιαπασσαλεύω, trajecto praxillo affigo.

Προσδιαπολεμέω, poſt alia bello ſubigo.

Προσδιαπορέω, inſuper vel valde dubito.

Προσδιαπράσσομαι, προσδιαπράττομαι, inſuper efficio.

Προσδιαρπάζω, inſuper diripio.

Προσδιασαφέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper explico.

Προσδιαστέλλω, & προσδιαστέλλομαι; (1) nominatim excipio & ſtipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιεστειλάμην τῷ πορθμεῖ, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ, Athen.

Προσδιαστολὴ, ῆς, ἡ, exceptio & conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.

Προσδιαστρέφω, depravo, corrumpo.

Προσδιασύρω, inſuper traduco & carpo.

Προσδιαταράσσω, inſuper perturbo.

Προσδιατάσσω, ſ. τάττω, inſuper conſtituo, ſ. præcipio.

Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, uſus frequens. A

Προσδιατρίβω, f. immoror alicui rei, Gl. Vet. conſector. Ἑαυτοὺς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντές σοι, Plato.

Προσδιαφθείρω, inſuper corrumpo, aut præterea interficio.

Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. Vet. inſuper doceo.

Προσδίδωμι, inſuper do, participo, impertior, Gl. Vet. addo.

Προσδιέρχομαι, inſuper percurro & enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part.

Προσδιηγέομαι, inſuper narro, narro.

Προσδικάζω, adjudico.

Προσδιοικέω, una rego, adminiſtro, conſtituo.

Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo & reſtringo verbis id, quod ſimpliciter enunciatum erat. Hinc

Προσδιορισμὸς, οῦ, ὁ, circumſcriptio verborum & determinatio.

Προσδιώκω, perſequor, inſequor.

Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exſpecto; (2) ſpero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ τὴν νύκτα πᾶσαν, Ariſt. Conc. 32. Τί προσδοκῶσα κέρδος; Eur. Iph. in Tau. 1316. Σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδοκεῖ, id. Rheſ. 144. Hinc

Προσδοκέω, ῶ, *Ion.* pro προσδοκάω.

Προσδόκημα, ατος, τὸ, exſpectatio.

Προσδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, præviſus.

Προσδοκία, ας, ἡ, *Ion.* ίη, ἡ, exſpectatio; (2) metus futuri.

Προσδόκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui exſpectatur, de quo exſpectatio eſt, Gl. Vet. opinatus, exſpectatus. Ab eod.

Προσδοκίμως, exſpectato, Gl. V.

Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantiſſa, Gl. Vet. A προσδίδωμι.

Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.

Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. paſſ. προσδεδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, ap. Polyb. Ex δόξα, & ποιέω.

Προσδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad cœnam utilis. Ex δόρπον.

Προσδραμὼν, a. 2. part. act. v. προστρέχω.

Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decurſus, Gl. V. accurſus. A præc.

Προσδυσκολαίνω, inſuper ægre fero, ſeu indignor.

Προσδωρέομαι, inſuper dono.

Προσεάω, ῶ, inſuper ſino; (2) ſino, permitto; (3) admitto, accedere ſino. Μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, Act. 27, 7.

Προσεβήσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. m. verbi προσβαίνω.

Προσεγγελῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro προσεγγελάουσι, a προσεγγελάω.

Προσεγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, accedo. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, Marc. 2, 4. Hinc

Προσεγγισμὸς, οῦ, ὁ, appropinquatio.

Προσεγγράφω, fut. ψω, inſuper adſcribo, vel inſcribo. Εἰκότως δ' οὐ προσενεγράψατο τὴν ποίησιν τῇ διαμαρτυρίᾳ. Dem.

Προσεγγυάομαι, ῶμαι, inſuper ſponſor fio, inſuper ſpondeo.

Πρόσεγγυς, *ſuperl.* προσεγγύτατα, proxime.

Προσεγκαλέω, ῶ, inſuper accuſo, ſeu incuſo.

Προσέγκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.

Προσεγκελεύομαι, εύσομαι, inſuper adhortor, præterea ſuadeo.

Προσεγχέω, & οῦμαι, adfundo, infundendo addo.

Προσεδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido; (2) ſolo æquo; προσηδάφισται, alliſus, applicatus eſt, p. paſſ. 3. ſing.

Προσεδεχόμεσθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεδεχόμεθα, a προσδέχομαι.

Προσεδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.

Προσεδόκων, imperfect. indic. act. *contr.* pro προσεδόκαον.

Προσέδραμον, a. 2. ind, act. v. προστρέχω.

Προσέδρεια, vel προσεδρία, ας, ἡ, perſeverantia, qualis eſt ejus, qui alicui ſemper adſidet, adſiduitas, Gl. Vet. προσεδρία, ſedulitas; (2) obſidio. A

Προσεδρεύω, f. εύσω, adſideo, adſiduus ſum; (2) curo, vaco alicui rei; (3) obſideo. Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, 1 Cor. 9, 13. Προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, Ariſtot. A

Πρόσεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſſeſſor; (2) adſiduus in re aliqua. Ex πρὸς, & ἕδρα, *ſedes*.

Προσέειπεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν pro προσεῖπε, a προσέπω.

Προσειδέναι, inſuper ſcire; προσειδέναι χάριν, inſuper gratiam habens.

Προσεῖδον, adſpexi; προσιδὼν, intuitus.

Προσέθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προστίθημι.

Προσεθίζω, adſuefacio. Ταῦτα δὲ ποιῶν ἡγεῖτο προσεθίζειν αὐτοὺς θεραπεύειν, Xen. Cyr. 8, 5.

Προσεθισμὸς, οῦ, ὁ, adſuefactio. A præc.

Προσέθου, 2. ſing. a. 2. imp. med. *Att.* & *Ion.* pro προσέθεσο, a προστίθημι.

Προσεικάζω, f. άσω, adſimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, ſcil. αὐτὸν; Eur. Rheſ. 697. Πλούτου γὰρ οὐκ ἄξιος προσεικάσαι, id. Hel. 69.

Προσείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, & προσείκελος, ελη, ελον, adſimilis.

Προσείκω, f. ξω, adſimilis ſum; (2) videor; προσέοικα, p. med. προσεοικὼς, adſimilis, part. Μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι; Eur. Bac. 1285.

Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in faſcem, collectum contorqueo.

Προσειλήφει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Att.* pro προσειλελήφει, a προσλαμβάνω.

Πρόσειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolis calori expoſitus. Ex πρὸς, & εἵλη, *ſolis calor*.

Προσείλου, 2. ſing. aor. 2. imper. med. verbi προσαιρέω.

Πρόσειμι, inſum, adſum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, Iſocr.

Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus ſtabam, deſerendo ad alios accedo. Οὕτω προσῄεσαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ Κύρου στράτευμα, Xen. Cyr. 7, 6. Προσιέναι μηδένα ἔα πρὸς αὐτὸν, Ariſt. Θεσμ. 939.

Προσεῖναι, *adeſſe*, præſ. inf. verbi πρόσειμι.

Προσειπεῖν, alloqui, a. 2. inf. act. verbi προσέπω; προσειπὼν, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ τὴν θεὸν προσείπατε, Ariſt. Pace, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέστας λάκαιναν κόραν, Eur. Or. 1415.

Προσείρηκα, allocutus ſum.

Προσείρω, annecto.

Πρόσεισιν, 3. ſ. ind. act. cum ν a πρόσειμι.

Προσεισφέρω, infero ad quem.

Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, ap. Joſ. ſi ſanus locus. *Ern.*

Προσεΐσκω, ſum ſimilis; item comparo.

Προσεῖχον, imperf. ind. act. v. προσέχω.

Προσείω, f. είσω, ante aliquem concutio.

Προσεκβαίνω, ex mea nave tranſilio in aliam (ſc. hoſtilem.)

Προσεκβοάω, ſimul exclamo.

Προσεκδέχομαι, excipio, ſuſtineo.

Προσεκδέρω, excorio.

Προσεκδιδάσκω, inſuper doceo quoque.

Προσεκέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσέκειντο, a πρόσκειμαι.

Προσέκειτο, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Προσεκζητέω, inſuper inquiro.

Προσεκθλίβω, f. ψω, inſuper exprimo.

Προσεκκαίω, inſuper exuro, vel inſuper accendo. Προσεκκαῦσαι ὀργῇ, Luc. Toxar.

Προσεκκαλύπτω, aperio, demonſtro.

Προσέκκειμαι, promineo.

Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, inſuper expendo.

Προσεκλύω, debilito.

Προσεκολλήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi προσκολλάω.

Προσέκοψαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσκόπτω.

Προσεκμαίνομαι, etiam inſanio, præterea in furorem agor, *Aret.*

Προσεκπέμπω, f. ψω, inſuper mitto. Πεζούς τε, ὅσους ἐδεώαντο, προσεξέπεμψαν, Xen. Cyr. 5, 12.

Προσεκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exſilio ſeu proſilio.

Προσεκπίπτω, aberro, excido, recedo.

Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, allaboro.

Προσεκποτέον, inſuper ebibendum.

Προσεκπρίαμαι, inſuper emo.

Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo. Ἱκανὸν δὲ καὶ τοῦτο βλάκα ἐραστὴν προσεκπυρῶσαι, Luc.

Προσεκσπάω, una extraho.

Προσεκταπεινόω, ῶ, inſuper deprimo, Suic.

Προσεκτέα, &

Προσεκτέον, attendendum. Προσεκτέον μᾶλλον τῇ εὐκαιρίῃ, *Aret.* A προσέχω.

Προσεκτήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσκτάομαι.

Προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. A προσέχω.

Προσεκτικῶς, *Adv.* attente.

Προσεκτίλλω, ſimul evello.

Προσεκτυφλόω, inſuper, ſimul excæco.

Προσεκύλισα, a. 1. ind. act. v. προσκυλίω.

Προσεκύνει, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκύνεε, a προσκυνέω.

Προσέκυρσα, *appuli*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρα, a προσκύρω.

Προσεκφοβέω, ſimul terreo.

Προσεκχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.

Προσελάβετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.

Προσελασία, ας, ἡ, de navibus, appulſus, de equis, impetus. A

Προσελαύνω, advehor; (2) impetum facio. Αὐτοὺς δὲ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὰ τῶν Μήδων φρούρια, Xen. Cyr. 1, 17. Ἐξοπλισάμενος προσήλασε τῷ ἵππῳ, ibid.

Προσελεῖν, contumelia vel injuria afficere; προσελοῦμεν, contumelia afficimus, Lex.

Προσέλεκτο, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Poët.* pro προσελέλεκτο, a προσλέγω.

Προσελέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Προσέλευσις, εως, ἡ, acceſſus, Gloſſ. Vet. προσέλευσις κληρονόμου cretio, Ph. A προσέρχομαι.

Προσελεύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι.

Προσελήλυθε, *acceſſit*, 3. ſing. perf. ind. med.

Προσεληναῖος, idem quod

Προσέληνος, & προσεληναῖος, ου, ὁ, q. d. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι. Ex πρὸ, & σελήνη, *luna*.

Προσελθὼν, aor. 2. part. act. v. προσέρχομαι.

Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus. Προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη, Eur. Iph. in Au. 1503. Τῇ δὲ ἑτέρᾳ χειρὶ τὸν μέγιστον τῶν ἄρτων προσειλκύσατο, Ælian. V. H. 2, 17.

Προσέλκω, f. ξω, attraho, extraho; (2) illicio. Ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς, Pind. Ol. 6, 142.

Προσελλείπω, inſuper deficio.

Προσελπίζω, ſpero.

Προσελυτρόω, ῶ, circumpoſito involucro munio & intego. Ex ἔλυτρον.

Προσελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, paluſtris.

Προσεμβαίνω, inſuper ingredior, ingredior; deſcendo in; inſulto; προσεμβῆναι, inſultare, aor. 2. inf. Προσεμβαίνειν εἰς ὕδωρ, Diſc. Οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή; Soph. Aj. 1365.

Προσεμβάλλω, inſuper adjicio, immitto, &c.

Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, inſuper fremo in aliquem, amplius minor; προσενεβριμησάμην, a. 1. med.

Προσέμενε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi προσμένω.

Προσέμιξα, aor. 1. ind. act. v. προσμίγνυμι.

Προσεμματεύω, contrecto.

Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea inſpergo.

Προσεμπεδόω, inſuper confirmo.

Προσεμπικραίνομαι, νοῦμαι, inſuper exacerbor in re aliqua.

Προσεμπίπτω, incido in, inſuper incido.

Προσεμπίμπρημι, vel προσεμπιμπράω, fut. ήσω, *Aret.* idem quod

Προσεμπρήθω, f. ήσω, inſuper vel præterea incendo, inflammo.

Προσεμφανίζω, declaro, inſuper declaro.

Προσεμφέρω, ſimilis ſum.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis, adſimilis.

Προσεμφορέω, inſuper ingero, inculco, ſ. ingero, ſimpl.

Προσενδείκνυμι, inſuper demonſtro.

Προσέναγχος, nuper. Ἐξήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, Longin. 44.

Προσενεδρεύω, inſidior, in inſidiis ſum.

Προσέναχε, 3. ſing. imperf. act. *Dor.* pro προσένηχε, a προσνήχω.

Προσενθυμητέον, inſuper cogitandum.

Προσενεγκάτω, 3. ſing. aor. 1. imp. act. verbi προσφέρω. Unde

Προσενεκτέον, adferendum, offerendum.

Προσενεχθέντας, acc. pl. aor. 1. part. paſſ.

Προσενέπω, ſeu προσεννέπω, alloquor, compello. Παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω, Eur. Rheſ. 388. Ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω, id. El. 555. Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάραν Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ, Pind. Pyth. 9, 49.

Προσενεχυράζω, pignora capio ex aliquo.

Προσενήνοχε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro προσήνοχε, a προσφέρω

Προσενθυμεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro προσενθυμέεται, a προσενθυμέω, præterea cogito.

Προσενοχλέω, magis turbo, moleſtia adficio.

Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, adhuc cogito & mente concipio.

Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.

Προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.

Προσενυφαίνω, & ομαι, una intexo.

Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.

Προσενόω, ῶ, f. ώσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. paſſ. προσενωθεὶς, unitus.

Προσεντείνω, magis intendo, magis cædo.

Προσεντέλλω, & προσεντέλλομαι, inſuper mando ſeu injungo. Προσεντειλάμενος οὕτω σπεύδειν, Xen. Cyr. 4, 21.

Προσεντίκτω, inſuper genero.

Προσεξαιρέομαι, οῦμαι, inſuper eximo.

Προσεξαίρω, amplius extollo.

Προσεξαμαρτάνω, præterea erro.

Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in ſervitutem redigo.

Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, inſuper decipio.

Προσεξαπλόω, inſuper, etiam explico, ſ. expono.

Προσεξάπτω, magis accendo, ſ. irrito.

Προσεξασκέω, magis excolo, & excolendo orno.

Προσεξελαύνω, (inſuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut claſſe.

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonſtro, arguo, convinco.

Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper conficio & abſolvo.

Προσεξερείδομαι, innitor alicui.

Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.

Προσεξετάζω, una, ſimul, præterea exploro, quæro.

Προσεξευρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.

Προσεξηγέομαι, οῦμαι, inſuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος.

Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.

Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.

Προσεξίστημι, valde perturbo.

Προσεωκότας, acc. plur. perf. part. med. a ϖροσείκω.

Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. V. ſimul promitto.

Προσεπάγω, ſubjungo, addo etiam.

Προσεπαινέω, inſuper laudo ſeu collaudo.

Προσεπαίρω, attollo, Gl. V.

Προσέπαισεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν a ϖροσπαίζω.

Προσεπαιτιάομαι, inſuper accuſo.

Προσεπανέρομαι, inſuper interrogo.

Προσεπαπειλέω, inſuper minor.

Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, inſuper imprecor.

Προσεπάρχω, præterea impero.

Προσεπαυξάνω, f. ξήσω; a. 1. ϖροσεπηύξησα, inſuper augeo.

Προσεπαυρίσκομαι, una, inſuper fruor.

Προσεπεισφέρω, inſuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν ϖαθημάτων διὰ τῆς Ὀδυσσείας προσεπεισφέρειν, Longin. 9.

Προσεπελπίζω, f. ίσω, inſuper ſpem injicio.

Προσεπεμβαίνω, inſuper inſcendo, inſuper inſulto.

Προσεπεμβάλλω, adjicio.

Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc

Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio ſecunda.

Προσεπεξευρίσκω, inſuper invenio.

Προσεπεξηγέομαι, inſuper enarro.

Προσεπείπω, addo dicendo, præterea dico.

Προσέπεσεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν pro ϖροσέπεσε, a ϖροσπίπτω.

Προσεπεύχομαι, f ξομαι, inſuper precor; opto.

Προσεπηρεάζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.

Προσεπιβάλλω, adjicio.

Προσεπιβλαστάνω, fut. στήσω, incrementum germinum ſuſcipio.

Προσεπιβλέπω, inſuper inſpicio.

Προσεπιβοάω, inſuper acclamo.

Προσεπιβουλεύω, inſidior.

Προσεπιγεννάω, ῶ, inſuper ingenero.

Προσεπιγίγνομαι, adnaſcor, accedo.

Προσεπιδείκνυμι, fut. ξω, inſuper oſtendo.

Προσεπιδείξαιμι, aor. 1. opt. med.

Προσεπιδεσμῶ, adalligo, Gl. V.

Προσεπιδέω, alligo, adſtringo.

Προσεπιδημέω, peregre veniens aliquo diverto.

Προσεπιδιδάσκω, f. άσω, præterea doceo.

Προσεπιδίδωμι, f. δώσω, inſuper addo ſeu adjicio.

Προσεπιζευγνύω, adjungo, Gl. Vet.

Προσεπιζητέω, ῶ, inſuper inquiro. Ὅμοιός ἐστιν ἀμπέλῳ βότρυν ἐνεγκάσῃ, καὶ μηδὲν ἄλλο ϖροσεπιζητούσῃ, M. Anton. 5, 4.

Προσεπιθεωρέω, præterea obſervo.

Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augere & quærere pulcritudinem.

Προσεπικαλέω, accuſo præterea.

Προσεπικαταδέω, inſuper impono & alligo.

Προσεπικατατείνω, inſuper intendo, augeo, v. c. vocem, motum, &c.

Προσεπικηρύσσω, ſimul edico.

Προσεπικοσμέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper orno.

Προσεπικρατέω, rurſus vinco.

Προσεπικρεμάω, inſuper appendo.

Προσεπικρούω, illido, allido, impingo.

Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, inſuper adquiro. Ex ϖρὸς, & ἐπικτάομαι, *adquiro*.

Προσεπιλαμβάνω, inſuper adſumo.

Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, inſuper dico.

Προσεπιμανθάνω, addiſco præter ſuperiora.

Προσεπιμελοῦμαι, inſuper curo.

Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra juſtum ſubinde admetior, ad cumulum addo. Προσεπιμετροῦντες ἔτι πλείω τούτων, Luc.

Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.

Προσεπιπάσσω, vel ϖροσεπιπάττω, f. άσω, præterea inſpergo, *Aret.*

Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.

Προσεπιπλέω, adnavigo.

Προσεπιπλήττω, fut. ξω, inſuper increpo.

Προσεπιπονέω, ultra laboro.

Προσεπιρρέω, ρύω, ρυέω, adfluo.

Προσεπιρρώννυμι, inſuper corroboro, vires addo.

Προσεπισεμνύνω, alio inſuper honore adficio.

Προσεπισημαίνομαι, una, indico, demonſtro.

Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo.

Προσεπισκευάζω, una amplius apparo, inſtituo.

Προσεπισκώπτω, inſuper cavillor, illudo.

Προσεπισπάομαι, adjungo mihi, inſuper attraho.

Προσεπίσταμαι, ſcio.

Προσεπιστείχω, leniter, ſenſim accedo.

Προσεπιστέλλω, inſuper mando, jubeo.

Προσεπισφάττω, f. ξω, inſuper, cum aliis jugulo.

Προσεπισυνάπτω, adjungo, Gl. Vet.

Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, inſuper ſigillo meo comprobo.

Προσεπισχυρίζω, inſuper confirmo & corroboro.

Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. V. accumulo.

Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perferre, perſevero in tolerandis ærumnis.

Προσεπιτάττω, f. ξω, inſuper impero ſeu mando.

Προσεπιτείνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. perſ.* magis premo, vexo.

Προσεπιτερατεύομαι, inſuper prodigioſe adfingo.

Προσεπιτέρπομαι, inſuper oblector.

Προσεπιτίθημι, inſuper addo; (2) addo.

Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, inſuper increpo, increpo.

Προσεπιτραγῳδέω, tragice rem exaggero.

Προσεπιτρέπω, inſuper permitto, trado, mando.

Προσεπιτρίβω, f. ψω, adfligo, attero.

Προσεπιτροπεύω, diutius tutor ſum; *paſſ.* diutius in tutela ſum.

Προσεπιτυγχάνω, ſimul conſequor, impetro.

Προσεπιφέρω, infero, Suic.

Προσεπιφημίζω, inſuper rumorem ſpargo.

Προσεπιφθέγγομαι, accino, adclamo.

Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.

Προσεπιφύομαι, inſuper adnaſcor.

Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo.

Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.

Προσεπιχειρέω, inſuper adgredior.

Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.

Προσεπιχόω, ῶ, inſuper obturo & operio, terra adgeſta obruo, R.

Προσεπλάκην, a. 2. ind. paſſ. v. ϖροσπλέκω.

Προσεποιεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ϖροσεποιέετο, a ϖροσποιέομαι.

Προσεπόμνυμι, juro inſuper, Gl. V.

Προσεπομόω, idem.

Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.

Προσέπταισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ϖροσπταίω.

Προσέπτυκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. verbi ϖροσπτύσσω.

Προσέπω, inuſ. vid. ϖροσειπεῖν.

Προσερανίζω, collectam addo, ſ. congero, cumulo.

Προσεργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio ſeu efficio, lucrifacio. Ἡ μνᾶ σου ϖροσειργάσατο δέκα μνᾶς, Luc. 19, 16.

Προσερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel inſuper fulcio & firmo. Gl. Vet. defigo. Γόνυ μὲν θάτερον τῇ γῇ ϖροσερείδοντες, Heliod. *med.* adnitor alicui rei, innitor, fretus ſum, confido.

Προσερείσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Προσερεύγω, adructo, cum ructu adflo, de mari, fluctus adſpergere. Ναύαιθος ἔνθα ϖρὸς κλύδων᾽ ἐρεύγεται, Lyc. 921. Τά τε ϖροσερεύγεται αὐτήν, Il. 15, 621.

Προσερέω, *Ion.* pro ϖροσερῶ, alloquar. Ὕστατον δή σε ϖροσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι, Plat. Phæd. 3. Vid. ϖροσείρηκα.

Προσέρομαι, inſuper interrogo; ϖροσήρετο, interrogabat. Imperf.

Προσερπύζω, f. ύσω, obſerpo, adrepo.

Προσερπύω, idem.

Προσέρπω, adrepo, irrepo, advenio velut reptando. Τύμβου ϖροσεῖρπον ἄσσον, Soph. El. 906.

Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, Gl. Vet. (2) coeo; (3) ſuppliciter adeo; (4) propinquitate conjunctus ſum cum aliquo; (5) in concionem prodire, ϖροσερχόμενος, adiens, Ph. ϖροσῆλθεν, acceſſit, Ph. a. 2. ϖρόσελθε, accede, Gl. Vet. ϖροσέλθοιμι, acceſſerim, Ph. Πρὸς τοὺς Κολοιάρχας ϖροσῆλθες; Ariſt. Av. 1217. Προσέρχεσθαι τῇ βουλῇ, Dem.

Προσερωτάω, ῶ, inſuper interrogo. Τοῖς λεχθεῖσί τι ϖροσερωτῆσαι, Æl. V. H. 4, 17.

Προσέσθε, *admiſiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. med. v. ϖροσίημι.

Προσεσπέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, occidentalis.

Προσέσχατος, ου, ὁ καὶ ἡ, contiguus, conterminus.

Προσέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi ϖροσέχω.

Προσεταιρέομαι, οῦμαι, idem quod

Προσεταιρίζω, & ϖροσεταιρίζομαι, mihi ſodalem ſeu ſocium adſciſco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιπέμπει ϖροσεταιριζόμενος τοὺς βασιλέας. Appian. B. Mithridat. Hinc

Προσεταιριστὸς, ἡ, ὸν, in ſocietatem & adjumentum adſcitus, ſodalis.

Προσέταξαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ϖροστάττω.

Προσετέθη, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi ϖροστίθημι.

Προσετέον, admittendum. A ϖροσίημι.

Προσέτι, *Adv.* adhuc, inſuper, præterea.

Προσετίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ϖροσετίθεε, a ϖροστιθέω.

Προσετίθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ϖροστίθημι.

Προσευκτήριον, ου, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.

Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, in precationibus aſſiduus.

Προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi πρoσεύχομαι.

Προσευπορέω, ῶ, & ϖροσευπορέομαι, οῦμαι, præterea mihi adquiro, Suic. R. Οὗτός ἐσθ᾽ ὁ νόμος ὁ ϖοιῶν ϖροσευπορεῖσθαι, Dem.

Προσευρίσκω, ultra invenio. Ὃν ϖοτ᾽ ἐκ ϖολλῶν ἐγὼ μόνον ϖροσεῦρον ϖιστὸν, Soph. El. 1368.

Προσευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accurate contemplor.

Προσεύτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, etiam bene currens vel volubilis. Προσεύτροχα βλέφαρα, *Aret.*

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, petitio, precatio. Gl. Vet. obſecratio, oratio, locus, ſ. ſacellum precibus deſtinatum ap. Judæos, proſeucha.

Προσεύχομαι, f. εύξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obſecro, adoro. Ἴθι νῦν ϖροσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, Ariſt. Ran. 1004. Προσευχόμεσθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 121. Προσηυξάμην σε, idem. Tro. 888.

Προσέφερεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν a ϖροσφέρω.

Προσεφευρίσκω, inſuper adinvenio, inſuper comminiſcor.

Προσέφην, a. 1. ind. act. verbi πρόσφημι.

Προσεφώνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσφωνέω.

Προσεχέστερον, *Adv.* attentius; προσεχέστερος, propior. A

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, attentus, intentus, Gl. V. ſectator, qui ſe ſectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A προσέχω.

Προσέχοντος, gen. ſ. pr. part. act. v. προσέχω.

Προσεχόντως, *Adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto, obtempero, Gl. Vet. adhibeo, applico, v. c. navem; προσέχομαι, adhæreo, adhæreſco. Προσέχειν τὸν νοῦν ὡς οἷόν τε μάλιστα, quam maxime Plat. Τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πλέων; adnavigaſti, Soph. Phil. 253.

Προσεχῶς, *Adv.* attente, ſtudioſe; (2) proxime.

Προσεψία, ας, ἡ, alloquium.

Προσέψημα, τὸ, cibus coctus. A

Προσέψω, adcoquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσεῶντος, gen. ſ. pr. part. act. a προσεάω.

Προσέωξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Att.* pro πρόσωξαν, a προσοίγω.

Προσεῷος, ου, ὁ, orienti vicinus, qui verſus orientem habitat.

Προσζευγνύω, adjungo; προσεζύγης, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. paſſ. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ συμφορᾷ προσεζύγης; Eur. Hipp. 1391.

Προσζημιόω, inſuper damno adficio.

Προσῇ, 3. ſ. præſ. conj. v. πρόσειμι.

Πρόσηβος, ου, ὁ, adoleſcens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex πρὸς, & ἥβη, *pubertas*.

Προσήγγισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσεγγίζω.

Προσῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, a v. προσάγω.

Προσηγόρευκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. προσαγορεύω.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσων εἶμι ϗ σώσων πόλιν, Eur. Ph. 996. Ex πρὸς, & ἀγορέω. Hinc

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) ſalutatio.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, Ph. appellatio, ſalutatio, vocabulum. A προσήγορος.

Προσηγορικὸς, ή, όν, appellativus, compellativus, ſalutativus, Gloſſ. Vet. προσηγορικὸν, appellativum. A προσηγορία.

Προσηγορικῶς, appellative, Gl. V. A præc.

Προσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, compellator, allocutor, ſalutator. Ex πρὸς, & ἀγορέω.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus ſenſum & perceptionem. Ex πρὸς, & ἥδω.

Προσῄκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro προσεῖκται, a προσείκω.

Προσήκατο, *admiſit*, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. προσίημι.

Προσήκοντος, g. ſ. pr. part. act. v. προσήκω.

Προσηκόντως, *Adv.* convenienter, decenter, recte; congruenter, Gl. V. A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus ſum; προσήκει, *imper.* convenit, Ph. προσῆκεν, attinet, Ph. προσήκοντες, pertinentes, neceſſarii, Gl. Vet. προσῆκον, conveniens, congruum, Ph. opus, Gl. Vet. τὰ προσήκοντα, officia. Οὔτε γένει προσῆκεν ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος οὐδὲν, Dem. Οἱ τούτων προσήκοντες, Plat. Ap. Scor. 14.

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. v. προσέρχομαι.

Προσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſoli expoſitus, ſolem ſpectans; apricus, Gl. V.

Πρόσηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. V. προσηλωμένος, clavis affixus, perf. part. paſſ. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ, Col. 2, 14. ᾧ προσηλῶσαι δεήσει, Luc. Ab ἧλος.

Προσήλυσις, εως, ἡ, adventus, acceſſus. A προσέρχομαι.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio in loco aliquo inſtar advenæ ſeu peregrini. A

Προσηλυτεύω, ſum advena. A

Προσήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena; (2) opp. civi, eſtque inquilinus; (3) qui ſe creditori ſponte in nexum dedit; (4) proſelytus, qui a Gentiliſmo ſe contulit, ad Judaiſmum. A προσέρχομαι.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.

Πρόσημαι, adſideo, obſideo.

Προσημαίνω, ante ſignifico, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνουσιν, Eur. Supp. 213. Προσημαίνουσι ἅ τε χρὴ ποιεῖν, ϗ ἃ οὐ χρὴ, Xen. Cyr. 1, 24. Hinc

Προσημαντικὸς, ή, όν, futurum portendens.

Προσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præſignificans.

Προσημειοῦμαι, prænoto, Gl. V.

Προσῄειν, imperf. ind. act. verbi πρόσειμι.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. verbi προσανδραποδίζομαι.

Προσηνέγκαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσφέρω.

Προσηνέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento expoſitus, auræ patens. Ab ἄνεμος.

Προσηνεία, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A προσηνής.

Προσηνέχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. προσφέρω.

Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bonus, benignus, Ph. gratus, lenis, acceptus, affabilis; προσηνὲς, jucundum, Ph. Ab ἠΰς.

Προσηνῶς, *Adv.* benigne, leniter.

Προσήπω, ante macero, &c. miteſcere ſino.

Προσηρτημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προσαρτάομαι.

Προσηύδα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσηύδαε, a προσαυδάω.

Προσηύξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσεύχομαι.

Προσῆχε, 3. ſ. perf. ind. act. v. προσάγω.

Προσηχέω, circumſono, ſono impello.

Προσηχὴς, ὲς, circumſonus.

Προσηῷος, α, ὸν, ad auroram ſpectans, orientalis.

Προσθακέω, adſideo, inſideo.

Προσθάλπω, foveo inſuper.

Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. Πλήθει πρόσθε βαλόντες, Hom. Il. 23, 639. *Numero ſuperantes.* A πρό.

Προσθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. προστίθημι.

Προσθείσης, gen. ſ. a. 2. part. act. f. g.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod apponitur, ſeu admovetur, additamentum Gl. V. appendix; πρόσθεμα, mutonium, penis, Ph. πρόσθεμα, αἰδοῖον, penis, natura, Al. Gl. V. A προστίθεμαι.

Προσθέμενον, acc. ſ. aor. 2. part. med. verbi προστίθημι.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, admotio, applicatio, additio, adjectio, Gl. Vet. additamentum, augmentum, incrementum. A προστίθημι.

Προσθετέον, addendum.

Πρόσθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, appoſititius, addititius; (2) addictus & deditus ſua ſponte in ſervitutem; (3) etiam de coma fictitia & addititia.

Προσθετὸς, ή, όν, idem, Gl. V. acceſſivus.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, acceſſio, incrementum, auctus, adjectio, Ph. augmentum, Gl. Vet. προσθῆκαι, acceſſiones, Ph. προσθήκη ποταμοῦ, alluvio, Gl. V. Προσθήκη τῆς γυναικὸς ἦν, Plut. in Anton. cap. 62. Ab eod.

Πρόσθημα, τὸ, idem, Xen.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. προστίθημι.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenſo. Ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων, Eur. Iph. in Au. 343.

Προσθίγω, fut. θίξομαι, idem. Ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν, οὔτε θυμάτων παρῆν ἑκήλοις προσθιγεῖν, Soph. Phil. 9. Μή σου προσθίγω γενειάδος, Eurip. Hec. 350. Εἰ γὰρ τῶνδε προσθίξεις χερὶ, id. Herac. 651.

Πρόσθιος, ια, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, fut. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris cauſa; (2) attero; (3) adgravo. Hinc

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpreſſio, Gl. V.

Προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, *Æſch.* anterior pars domus.

Προσθροέω, ῶ, alloquor, R.

Προσιατρεύω, curo ægrotum.

Προσιδεῖν, adſpicere; προσιδὼν, intuitus. Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται, Odyſſ. 13, 155. A προσεῖδον.

Προσίεμαι, admitto; προσηκάμην, admiſi, Gl. V. a. 1. med. A προσίημι.

Προσιέναι, præſ. inf. act. *per Metatheſ.* pro προσεῖναι, a πρόσειμι.

Προσιζάνω, adſideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, inſideo, adſideo. Σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἐᾷς, Eur. Andr. 228.

Προσίημι, vid. προσίεμαι.

Προσίησαν. 3. pl. imperf. ind. act. *Poët.* pro προσίεσαν, a πρόσειμι.

Προσικνέομαι, accedo, advenio.

Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui ſupplex alicui ad genua accedit, ſupplex. A προσικνέομαι.

Προσίνω, prior lædo, prior noceo. Προσινόμενοι ἀωρίν, *Aret.*

Προσιόντι, dat. ſ. aor. 2. part. act. v. πρόσειμι.

Προσιππάζομαι, idem quod

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.

Προσίπτημι, & προσίπταμαι, advolo; unde προσέπταν, advolarunt pro προσέπτησαν, 3. plur. a προσίπτην· προσίπτατο, advolavit, 3. ſing. imperf. med. \

Προσίσταμαι, adſum, adſto, obvenio, proximus ſum; (2) obſiſto, adverſor; (3) offendo. Καθάπερ ἀθληταὶ προσιστάμεθα πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον, aggrediamur, Plato.

Προσίστημι, ſiſto, adpono; item appendo, pondero.

Προσιστορέω, inſuper ſciſcitor; (2) inſuper ſcribo & prodo; προσιστορεῖται, inſuper narratur.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, auſculto; προσίσχομαι, adhæreo. Προσίσχοντες τοῖς ἐσχάτοις, Thuc.

Προσιτέον, accedendum.

Προσιτὸς, ή, όν, qui adiri & accedi poteſt, acceſſu facilis. A πρόσειμι.

Προσκαθέζομαι, adſideo; (2) adſidue incumbo, operam do; (3) obſideo, hoſtiliter conſido. Πολιορκίᾳ προσκαθεζόμενοι. Thuc.

Προσκαθελκύω, una detraho, de navi, una deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; προσκαθηλοῦμαι, clavis affigor.

Προσκάθημαι, adſideo; (2) obſideo. Ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ, Lyc. 386. κακίᾳ, M. Anton. 9, 2.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, v. προσκαθέζομαι. Προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα, Eur. Hel. 901. Οὐδὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχοῦ προσκαθίζων, Plat. ap. Socr. 12. Hinc.

Προσκάθισις, εως, ἡ, adſeſſus.

Προσκαθίσταμαι, inſuper conſtituo, ordino; (2) in poteſtatem redigo, ut παρίσταμαι.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, inſuper armo; (2) armo.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. V. temporarius, momentaneus.

Προσκαίρως, *Adv.* ad tempus.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. c. amore.

Προσκακοπαθέω, condoleo alicui rei, dolore adficior ob aliquid.

Προσκακουργία, inſuper malitioſe ago.

Προσκαλεσάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. a

Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco, adſciſco, arceſſo, in auxilium advoco; (2) in jus voco; προσκαλεσάμην, advocavi, aor. 1. med. at προσεκλήθην, accitus ſum, aor. 1. paſſ. Τί με προσκαλεῖς, Dem. Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προσκαλοῦνται, Ariſt. Ach. 658. Προσκαλοῦμαι σ', ὦ γέρον, ὕβρεως, accuſo, id. Veſ. 1406.

Προσκαλύπτω, fut. ψω, inſuper tego. Ταῦτα γὰρ δεῖ πάντα προσκεκαλύφθαι, Xen. Cyr. 5, 28.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor, Suic.

Προσκαρτερέω, tolero, perſevero, perpetior, adſum. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, Act. 1, 14. Hinc

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, adſidua & tolerans aliqua in re perſeverantia.

Προσκαρτεροῦντες, nom. plur. præſ. ind. act.

Προσκαταβαίνω, deſcendo ad. Αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, Cebes.

Προσκατάβλημα, ατος, τὸ, moræ mulcta; (2) acceſſio, acceſſio ſortis, corollarium.

Προσκαταβολὴ, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam ſolvebant publicani. Ex iiſdem.

Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, inſuper irrideo.

Προσκαταγινώσκω, ſecus exiſtimo de aliquo; (2) adjudico.

Προσκαταγράφω, inſuper conſcribo, ſ. adſcribo.

Προσκαταδείδω, inſuper timeo.

Προσκαταδείκνυμι, inſuper conſtituo, vel conſtituo per edictum.

Προσκαταδέω, inſuper obligo, adſtringo.

Προσκαταίρω, ſolvo, proficiſcor claſſe.

Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, ſubmergo.

Προσκατακτάομαι, inſuper poſſideo.

Προσκατακυκάω, inſuper turbo, perturbo.

Προσκαταλαλέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, loquacitate obruo, obſtrepo & obtundo, objurgo.

Προσκαταλαμβάνω, inſuper occupo.

Προσκαταλέγω, fut. ξω, inſuper allego.

Προσκαταλείπω, fut. ψω, inſuper relinquo.

Προσκαταλλάσσω, vel άττω, reconcilio.

Προσκατανέμω, inſuper diſtribuo.

Προσκαταξαίνω, fut. νῶ, inſuper lacero, attero, Lyc. Τὸν ἐξ ὀνείρων ἐστροβημένον προσκαταξανεῖ, Lyc. 173.

Προσκαταξύω, tero, attero.

Προσκαταπλήσσω, futut. ξω, inſuper perterrefacio.

Προσκαταποντόω, ῶ, f. ώσω, inſuper in pontum ſeu mare demergo, Suic.

Προσκαταπράττομαι, perficio.

Προσκαταπυκνόω, ῶ, fut. ώσω, conſtipo, denſo.

Προσκαταριθμέω, annumero.

Προσκαταρρήγνυμι, diſcindo.

Προσκατασήπω, una putrefacio.

Προσκατασκάπτω, inſuper diruo.

Προσκατασκευάζω, inſuper exſtruo vel conſtruo, vel comparo.

Προσκατασπάω, una detraho.

Προσκαταστρέφω, inſuper everto, vaſto.

Προσκατασύρω, inſuper traho vel attraho; (2) ſimul traho.

Προσκατατάσσω, addo, appono.

Προσκατατείνω, inſuper extendo, vel repono luxata.

Προσκατατίθημι, inſuper dependo, ſeu perſolvo.

Προσκατατρέχω, inſuper populor.

Προσκαταφεύγω, confugio ad.

Προσκαταφρονέω, inſuper contemno.

Προσκαταχέω, adfundo inſuper, vel perfundo.

Προσκαταχράομαι, inſuper interficio.

Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adverſus aliquem confingo.

Προσκατέδω, inſuper comedo.

Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucror.

Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, inſuper imprecor, inſuper execratione utor.

Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προσκατέχομαι, detineor in vel apud.

Προσκατηγορέω, inſuper accuſo. Προσκατηγορῶν ἐπίδειξιν τινα ἐπὶ χρήμασι, Thuc.

Προσκατοικίζω, una colloco in colonia, ſimul habitare jubeo.

Προσκάτημαι, *Ion.* pro προσκάθημαι.

Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, inſuper dejero, præterea dejero. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀθληταὶ καὶ τόδε ἔτι προσκατόμνυνται, Pauſ.

Προσκατορθόω, præterea recte & laudabiliter efficio, Suic. Προσκατορθώσειν τινὶ, adjuvare, Heliod.

Προσκαυλέω, in caulem aut ſcapum abeo.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, aduſtio. A προσκαίω.

Πρόσκειται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro προσκεῖται, a

Πρόσκειμαι, fut. κείσομαι, poſitus ſeu ſitus ſum ad, adjaceo, addor, apponor, ſto apud, adſto; (2) addictus ſum alicui, faveo, adſentior, tranſeo in partem ſeu opinionem alicujus; (3) inſto, urgeo, premo, reſiſto; (4) hortor; (5) incumbo, impoſitus ſum alicui. Κήτει βορὰ τῷ γλαυκέτῃ προσκείμαι, Ariſt. Θεσμ. 1042. Δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακὸν, Soph. Antig. 1257. Ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ, merito cenſeberis, Soph. Antig. 94. Ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον, Eur. Iph. in Tau. 317.

Προσκειμένως, *Adv.* inſtanter, addicte.

Προσκελησάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Προσκέλλω, adpello navi.

Προσκέλομαι, f. ήσομαι, adhortor, exhortor.

Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα, Ariſt. Eq. 154. Ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προὐσκεψάμην, Eur. Ph. 476.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervica, pulvinus ſeu pulvinar.

Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. a pr.

Προσκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, curam gerens, ſolicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος, Hom. Od. 21, 35. A κῆδος.

Προσκήδομαι, curo. Σοῦ γὰρ οὖν προσκήδομαι, Soph. Antig. 752. Ab iiſd.

Προσκήνιον, ου, τὸ, proſcenium, veſtibulum ſcenæ; (2) aulæum ſcenæ, vel velum, quod ſcenæ obtenditur; (3) locus ante ſcenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex πρὸ, & σκηνὴ, *ſcena*.

Προσκήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ante ſcenam eſt. Ex iiſdem.

Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, præſignifico, denuncio.

Προσκηρυκεύομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho. Ex πρὸς, & κήρυξ.

Προσκηρύσσω, vel ύττω, f. ύξω, per præconem indico. Ex iiſd.

Προσκιαγραφέω, ante adumbro.

Προσκινδυνεύω, inſuper in periculum venio.

Προσκινέω, admoveo; *in med.* admoveo me. Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι, Ariſt. Lyſ. 228.

Πρόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbroſus. Ex πρὸ, & σκιά.

Προσκιρτάω, ῶ, exſultans anteeo. Hinc

Προσκίρτησις, εως, ἡ, præſultatio.

Προσκλαίω, fut. αύσω, defleo. Αἴλινον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω, Eur. Ph. 1520. Hinc

Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus.

Προσκληδονίζομαι, inſuper auguror.

Προσκληρόω, ῶ, f. ήσω, ſorte allego, ſeu ſorte lectum adjungo; (2) adjungo, conſocio; (3) ſorte addico, vel attribuo; προσεκληρώθην, ſorte allectus ſum, a. 1. paſſ. Προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ, Act. 17, 4. *In med.* adjungo me.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, proprie, ſi quis ad Areopagum vocatur, ob cauſam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις, Ph. προσκλήσει, accitu. A προσκαλέω.

Προσκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acclivis, Gl. V.

Πρόσκλιντρον, ου, τὸ, id, cui aliquid acclinare poſſumus. A

Προσκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propenſum reddo. Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, Odyſſ. 21, 138. Hinc

Πρόσκλισις, εως, ὁ, inclinatio in alteram partem, ſtudium partium, favor, acceſſio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem.

Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. Θάλαττα δὲ προσκλύζει, Xen. Cyr. 6, 16. Hinc

Πρόσκλυσις ποταμοῦ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.

Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo utimur ad colluendum ſeu fovendum. Ab eod.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνᾶσθαι, Xen.

Προσκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo ſeu appello.

Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προσκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico, προσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, ſector, adhæreſco, Gloſſ. Vet. προσκολληθεῖσα, inflicta, Ph. aor. 1. part. paſſ. Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, Marc. 10, 17. Hinc

Προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctiſſima conjunctio; (3) acceſſio, applicatio, ſectatio.

Προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio, Gl. V. oblatio. A

Προσκομίζω, fut. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, Thuc. Λέγεται αὐτοῦ ἡ γυνὴ προσκεκομικέναι αὐτὸν ἐνθάδε πη πρὸς τὸν Πάκτωλον ποταμὸν, Xen. Cyr. 7, 14.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obſtaculum in via in quod pedes incurrunt, Gl. Vet. offendiculum, ſcandulum; (2) vulnus, tuber ex offenſione in pedibus. A προσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, proſpicio, rationem habeo. Σὺ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, Soph. Antig. 699. Ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεὼν, Eur. Herac. 470. τὰ κοινὰ, Thuc. Ἐξῆλθεν οἴκων προσκοπουμένη πόσιν, Eur. Iph. in. Au. 1121.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, ſcandalum, offenſio, Gl. V. offenſus. A προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, proviſio, proſpectio. A προσκοπέω.

Πρόσκοπος, ου, ὁ, ſpeculator, ſeu explorator, qui præmitti ſolet.

Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ, Rom. 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, Matt. 4, 6.

Προσκορέω, & προσκορέννυμι, ſatio, exſaturo. A

Προσκορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſatietatem inducens vel adferens, faſtidium inducens & ſatietate ingratus, nimius. Ex πρὸς, & κόρη.

Πρόσκορος, ου ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Προσκόρως, *Adv.* ſatis ſuperque, abunde.

Προσκοσμέω, inſuper orno, ornandi cauſa addo. Hinc

Προσκόσμημα, ατος, τὸ; proprie auctarium ornatus, ut torques, armillæ, ornamentum, Longin. 43.

Προσκοτόω, obtenebro.

Προσκόψῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.

Πρόσκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, capiti adhærens; πρόσκρανον, cervical. Ex πρὸς, & κράνον.

Προσκρεμάω, ομαι, appendo, adhæreo.

Προσκρίνω, adjudico, addico; & *in Paſſ.* προσκρίνομαι, accreſco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προσκριθὲν, adplicitum, Ph. aor. 1. part. paſſ.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.

Πρόσκρουμα, ſive πρόσκρουσμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offenſio.

Προσκρουσάσης, gen. ſing. part. præſ. act. f. g. v. προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offenſio, offenſa, Gl. V.

Προσκρουστικὸς, ἡ, ὸν, offendens, infeſtus, inimicus. A

Προσκρούω, f. ούσω, impingo, offendo, incurro; προσκεκρουκότα, offenſum, Ph. eum qui offendit, p. part. Προσκρούειν τοῖς πολίταις, Plut.

Προσκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, inſuper adquiro ſeu comparo, adjungo, Gl. Vet. adipiſcor. Οἱ ἄλλοι ἂν τοῦτον τὸν χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐδόκουν, καὶ προσκτᾶσθαί τι, Xen. Cyr. 4, 15. Προσκέκτηται πολλὰ περίχωρα, Appian. Hinc

Πρόσκτησις, εως, ἡ, poſſeſſio.

Πρόσληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, adquiſitus.

Προσκτίζω, fut. ίσω, inſuper condo, condendo addo.

Προσκυλινδέω, advolvo.

Προσκυλίσας, aor. 1. part. act. v. προσκυλίω.

Προσκυλισμὸς, οῦ, ὁ, advolutio; (2) ipſa actio ad genua procumbendi. A

Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, Matt. 27, 60.

Προσκυνέω, ῶ, fut ήσω, oſculor, veneror, adoro; (2) venerabunde ſaluto, Gloſſ. Vet. adoro, veneror. Καὶ ϖροσκυνῶ γε ϖρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, Ariſt. Plut. 770. Προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα ϖαραδείγματα, Luc.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio, Gloſſ. Vet. veneratio. A ϖροκκυνέω.

Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. v. προσκυνέω.

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio, Gl. Vet. Ab eod.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.

Προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, Gl. Vet. venerandus.

Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγείῳ ϖροσκύψας, Ælian. V. H. 12, 8. ϖρὸς τὸ οὖς, Luc.

Προσκυρέω, ῶ, fut. ήσω, nanciſcor, conſequor; (2) vicinus ſum.

Προσκυρόω, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, Gl. V. ϖροσκυρωθεῖεν, adjudicentur, Philoxen. opt. a. 1. paſſ. 3. pl.

Προσκύρω, appropinquo, accedo, a. 1. ϖροσέκυρα.

Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, Gl. V. addictio. A ϖροσκυρόω.

Προσκύω, fut. ύσω, oſculando ſaluto, ſaluto; ϖρόσκυσον, a. 1. imperat Ἴωμεν ϖροσκύσαντες τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, Soph. Phil. 537.

Πρόσκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, & κώπη.

Προσλαβόμενος, aor. 2. part. med. v. ϖροσλαμβάνω.

Προσλάζομαι, adſumo, apprehendo.

Προσλάζυμαι, idem.

Προσλαχέω, ῶ, προσλελαχηκέναι, ſortitum, adeptum eſſe, Athen.

Προσλαλέω, ῶ, fut. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι καὶ ἀληθείᾳ ϖροσλαλῶ, Luc. Προσλαλοῦντες αὐτοῖς, Act. 13, 43.

Προσλαλιά, ᾶς, ἡ, allocutio, Gl. V. adflatus.

Προσλαμβάνεσθε, 2. pl. præſ. imp med. a

Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adſumo, adhibeo, adſciſco, adjungo mihi. Ἱππέας τε προσέλαβε πολλοὺς, Xen. Cyr. 1, 17. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, Rom. 14, 3.

Προσλάμπω, alluceo.

Προσλέγω, inſuper dico; προσλέγομαι, Poët. alloquor; ϖροσελέξατο, aor. 1. med. 3. ſing. προσελέλεκτο, pluſquam p. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ, Theocr. 25, 192.

Προσλεπτύνω, extenuo, Gl. V.

Προσλεύσσω, adſpicio, intueor, contueor. Μὴ ϖροσλεύσσετε γενναῖός ϖερ ὢν ἡμῶν, Soph. Phil. 1059.

Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea eſt acceptum ſeu adſumptum. A ϖροσλαμβάνω.

Προσληπτέον, intelligendum, ſubintelligendum. Vox Gramm. in explicanda ellipſi.

Προσληπτικὸς, ἡ, ὸν, adſumptivus. Ab eod.

Πρόσληψις, εως, ἡ, adſumptio; (2) comparatio; (3) in dialecticis etiam adſumptio ſic vocatur. Ab eod.

Προσλιμενίζω, ad portum accedo, portum ingredior.

Προσλιπαίνω, magis pinguefacio, pinguiorem reddo. Ex ϖρὸς, & λιπαίνω.

Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adſiduus ſum in re aliqua, inſto, urgeo; (2) obſecro, obnixe rogo; flagito; ϖροσλιπαρῶν, adſiduus, Gl. Vet. Χρήμασιν αὐτοὶ ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, ϖροσλιπαροῦντες, Plut. Hinc

Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obſecratio, adſiduæ ſeu obnixæ preces; (2) adſidua præſentia apud aliquem.

Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adſcribo, adnumero, Gl. V. imputo.

Προσλογιστέος, έα, έον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.

Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.

Προσλοιδορέω, inſuper convicior.

Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.

Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu in modum rapidi canis agor in aliquid.

Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.

Προσμανθάνω, addiſco, inſuper addiſco. Σχολὴν πάρεχε σεαυτῷ τοῦ προσμανθάνειν ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4.

Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, atteſtor; (2) meo teſtimonio confirmo, adſtipulor; (3) alicui aliquid adſcribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τούτῳ ῥηθέντι, Plut.

Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἑκουσίαν σμάδιγγα ϖροσμάσσων δομῇ, Lyc. 783.

Προσμάχομαι, oppugno. Προσμάχομαι σοι, Plato.

Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἤδη ἁπαλόν μοι ϖροσμειδιῶσαν, Luc.

Προσμελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, admodulor, accino.

Προσμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ϖροσμένω.

Προσμένω, fut. ενῶ, permaneo, perſevero, adſiduus ſum in, adhæreo; (2) exſpecto. Τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένουσι μοι, Marc. 8, 2. ταῖς δεήσεσι, 1. Tim. 5, 5.

Προσμερίζω, divido inter, ſ. diviſione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.

Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerſo.

Προσμετρέω, admetior.

Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor in aliquid, molior, excogito, adſtruo.

Προσμηχανεύω, idem.

Προσμιγνύω, vel ϖροσμίγνυμι, fut. ξω, admiſceo in, applico, admoveo; (2) appello, ſubeo, ſuccedo; (3) manum conſero, confligo. Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ; accedere? Soph. Phil. 105. Ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει, Eurip. Or. 1272. Κράτει δὲ ϖροσέμιξε δεσπόταν, Pind. Ol. 1, 34.

Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τείχει, Thuc.

Προσμισέω, una, ſimul odi.

Προσμισθόω, mercede loco; ϖροσμισθοῦμαι, mercede conduco.

Προσμολέω, ſive ϖροσμόλω, adeo, accedo; ϖροσμολὼν, a. 2. part. Προσμολεῖν καλῶ, Soph. Aj. 72, Μέσον δὲ ϖροσμολὼν στρατηγὸν, ib. 732.

Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio & exſpectatio apud aliquem, perſeverantia in re aliqua. A ϖροσμένω.

Πρόσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, eidem fato ſubjectus; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.

Προσμυθεύω, & ϖροσμυθεύομαι, fabulam addo fabulis, fabulor inſuper.

Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.

Προσμυθολογέω, idem.

Προσμύρομαι, ſimul fluo.

Προσναυπηγέω, inſuper naves fabrico, inſuper claſſem ædifico.

Προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, inſuper nauſeo, nauſeo ad; metaph. reſpuo.

Προσνεανιεύομαι, juvenili jactantia addo.

Προσνέμω, attribuo, adjungo, adſcribo; προσνενεμημένα, attributa, Ph. p. part. paſſ. Πρόσνειμαι δέ μοι χάριν βραχεῖαν ϖρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοὺς, Soph. Trach. 1232. Προσνείμασθε δὲ ϖρεπόντως τοῖσι θεοῖσι, Ariſt. Av. 571.

Προσνεύω, fut. εύσω, innuo, Gl. Vet. adnuo; (2) pronus ſum. Ἐν τάξει δὲ ϖροσνεύουσιν, Xenoph.

Προσνέω, f. εύσω, adnato; (2) accedo. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς, προσνέουσιν οἱονεὶ τῇ ϖέτρᾳ τοῖς ϖολύποσιν, Ælian. V. Hiſt. 1, 1.

Προσνήχομαι, idem. Πάντα δὲ ϖαρ' αὐτὴν θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν ϖροσέναχε θάλασσα, Theocr. 21, 18. Εὐμαρῶς ϖροσνηχθῆναι τῇ [illegible], Luc. Toxar.

Προσνικάω, vinco, inſuper vinco.

Προσνίσσομαι, accedo.

Προσνοέω, inſuper mente agito & conſidero.

Προσνωμάω, ῶ, imperf. ϖροσενώμαον, me ipſum moveo ad, proficiſcor.

Προσογκάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ad aliquid rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ ϖροσογκησαμένου, Luc. Aſin.

Προσογκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ampla mole extentus. Ex ϖρὸς, & ὄγκος, *moles*.

Προσοδεύομαι, fut. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, Ph. ϖροσοδεύεται, percipit, dicitur etiam *paſſ.* de eo, qui pendit vectigal, uſuras, unde alteri reditus fit. Οἵπερ προσοδεύονται λαμπρῶς ἀπὸ τῶν ἐρίων, Strabo. A ϖρόσοδος.

Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.

Προσοδιακὸς, v. ϖροσῳδιακὸς, nam & ſic ſcribitur, ſed illud verius, *Ern.*

Προσοδικὸς, ἡ, ὸν, habens reditus & proventus, lucroſus, R. Suid. Ab eod.

Προσόδιος, ία, ιον, q. d. itinerarius; ϖροσόδια μέλη, carmina quæ canebantur; ἐν ϖροσόδοις, in ſupplicationibus, maxime Apollinis. A

Πρόσοδος, ου, ὁ, adventus, acceſſus; (2) ſupplicatio, qua itatur ad aras deorum; πρόσοδοι, ſupplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quavis, præmium; (5) coitus, concubitus, Hipp.

Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.

Προσόζω, *Dor.* ϖοτόσδω, odorem perfero aliquo; (2) putreſco, Gl. V. computreo.

Προσοίγω, fut. ξω, aperio.

Προσοικειόω, ῶ, & ϖροσοικειόομαι, οῦμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, ineo; προσοικειοῖ, conciliat, Ph. προσοικειοῦμαι, adſocio mihi, Gl. V.

Προσοικέω, domicilia & ſedes conjunctas habeo, habito ad, Gl. V. ϖροσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι δὲ αὐτὴν Ταυλάντιοι βάρβαροι, Thuc.

Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adſtruo, ædificio addo; (2) addo.

Προσοικονομέομαι, οῦμαι, inſuper mihi provideo; (2) inſuper diſpenſo, diſpono, conſtituo.

Πρόσοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui domum noſtram ſeu ſedes noſtras attingit, accola; (2) finitimus, Gl. Vet. accola.

Προσοιμώζω, illacrymo, lugeo ob.

Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi ϖροσφέρω.

Προσοίσησθε, 2. pl. a. 1. conj. med.

Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur ſeu adſumitur. A.

Προσοίσω, adferam, Gl. Vet.

Προσοίχομαι, accedo.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo; προσώκειλεν, appulit, impegit, a. 1. 3. ſ.

Προσολοφύρομαι, inſuper ejulo; apud aliquem ejulo.

Προσομαρτέω, comitor.

Προσομαρτῇ, 3. ſ. præſ. conj. act.

Προσομίλει, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ϖροσομίλεε, a

Προσομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, cum aliquo conſuetudo mihi eſt, congredior, colloquor; (2) verſor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, Gl. Vet. ϖροσομιλῶ, adloquor, adſor. Κακοῖσι δὲ μὴ ϖροσομίλει Ἀνδράσιν, Theog. 30. Πεῖρα δ' οὐ ϖροσωμίλησά ϖω, nunquam experta ſum, Soph. Trach. 600. Hinc

Προσομιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad converſationem ſeu commercium aptus; (2) ſermocinativus, ſermocinator. Hinc ἡ ϖροσομιλητικὴ, ῆς, ſc. δύναμις, facultas ſermocinatrix.

Προσομιλία, ας, ἡ, conſuetudo, congreſſus; (2) allocutio, ſermocinatio, & colloquium.

Προσόμοιος, ου, ὁ, adſimilis, valde ſimilis.

Προσομοιῶς, ſimiliter, ſimillime.

Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper fateor vel ſpondeo; (2) fateor, confiteor.

Προσομόργνυμι, & προσομόργνυμαι, imprimo, inuro; προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med.

Προσομορέω, confinis ſeu conterminus ſum.

Πρόσομουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus, confinis.

Προσὸν, *præſens*, præſ. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adſum*. Τὸ προσὸν, quod ſupereſt, ſumma excurrens. Τὰς διχιλίας δραχμὰς καὶ τὸ προσὸν, Demoſth.

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. inſuper nomino; (2) appello, nomino.

Προσόπτομαι, fut. ψομαι, adſpicio, intueor. Σύ τ' οὐδαμᾶ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, Soph. Antig. 775.

Προσοράω, ῶ, adſpicio. Ἀνδρῶν μνηστήρων προσορᾷν ἀΐδηλον ὅμιλον, Odyſſ. 16, 29.

Προσοργίζομαι, fut. ίσομαι, inſuper iraſcor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορέω, finitimus ſum, Suic. Ab ὅρος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii; (2) præfinio, Gl. V. Βρέφος τε τοὐμὸν σῷ προσορίσας πάλῳ, Eur. I. A. 1151.

Προσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu & hoſtiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, ſtationem habeo, Gloſſ. Vet. προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in ſtationem navem applico. Χαλέπως τε καὶ σὺν ἱδρῶτι πολλῷ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, Hel. Τῇ Νάξῳ προσωρμίσθη, Ælian. V. H. 8, 5. Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad littus.

Πρόσορος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus. vicinus.

Προσορχέομαι, οῦμαι, ſalto ad.

Πρόσου, *admitte*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att. & Ion.* pro πρόσεσο, a προσίημι

Προσουδίζω, fut. ίσω, humo allido, adfigo ad terram. Ex πρὸς, & οὖδας.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo utor vento, feliciter ago. Ex πρὸς, & οὖρος.

Προσουρεῖν, permeio, commingo.

Προσουρίζω, ſecundo vento navigo, allido, apud Eur. ſed leg. videtur προσουδίζω, *Ern.*

Πρόσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσοῦσαν, acc. ſing. f. g. part. v. πρόσειμι.

Προσοφείλω, inſuper vel præterea debeo; (2) æs alienum contraho præter quæſtus proprios; (2) præterea mulctor. Τὴν ὑμετέραν αὐτοῦ χάριν προσοφείλετε, Dem. Σεαυτόν μοι προσοφείλεις, Philem. 19.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσόφλω, idem.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animadverſio, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offenſus ſum, tædium moleſtiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem; (2) offendo. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, Hebr. 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offenſa, offenſio.

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Προσοχλέω, obſtrependo moleſtus ſum, ſ. moleſtiam affero alteri.

Πρόσοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, attentus, intentus, ſolers, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχυρόω, inſuper vel amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, veſcor cum pane, opſonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adſpectus, conſpectus, obtutus, ſpecies, Gl. V. A προσόπτομαι.

Προσοψωνέω, opſonium edo.

Προσπάθεια, ἡ, adfectio, qua rei alicui ſumus omnino addicti, eique adhæremus. A

Προσπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui adfectu ad rem aliquam fertur. Ex πρὸς, & πάθος.

Προσπαθῶς, *Adv.* alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, fut. αίσω, vel αίξω, jocor cum, alludo. Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν χολὴν, Ælian. V. H. 9. 28.

Προσπαιστέον, alludendum. A præc.

ΠΡΌΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, recens, ſubitus.

Προσπαίως, *Adverb.* ſubito, repentino animi motu.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον προσέπαισας, Soph, Antig. 867.

Προσπαίρω, palpito ad.

Προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει, Pind. Pyth. 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι, Luc. νόσῳ, Syneſ.

Προσπαραβάλλομαι, adgero inſuper. Προσπαραβάλλονται σφίσι λίθους, Thuc.

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam ſcriptis addo. Προσπαραγράφουσι πρώτους, οἳ ἂν ἐπαινῶσιν αὐτοὺς, Plato.

Προσπαραιρέομαι, inſuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, inſuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, Thuc.

Προσπαράκειμαι· προσπαρακείμενος, adjacens.

Προσπαρακελεύομαι, inſuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adſumo. Προσπαραλαμβάνων τὸν δυνάμενον, &c. Marc. Anton. 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adſumptio.

Προσπαρασκευάζω, una apparo.

Προσπαρατίθημι, inſuper, præterea addo.

Προσπαρατρώγω, una arrodo, ſc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. Ex πρὸς, & παρδεῖν, *pedere*, aor. 2. a πέρδω, *pedo*.

Προσπαρέχω, inſuper præbeo, inſuper exhibeo.

Προσπαρίσταμαι, venio in mentem; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola, vicinus ſum.

Προσπαροξύνω, fut. υνῶ, præterea vel inſuper exaſpero.

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo; προσπατταλευθήσεται, adfigetur, f. 1. paſſ. Μικροῦ δεῖν προσεπατταλεύσα, Luc. in Catap.

Προσπασσαλόω, ῶ, idem. A πάσσαλος.

Προσπάσσω, vel πάττω, f. άσω, inſpergo, adſpergo.

Προσπάσχω, ob aliquid patior, adficior; (2) addictus ſum alicui & ei adhæreo, naturali ſtudio vel inclinatione; προσπαθὼν, a. 2. part. affectus. Οὔτοι ὅταν προσπαθῶσιν, οὔτε φαγεῖν, οὔτε κοιμηθῆναι θέλουσι, M. Anton. 5, 1.

Προσπατταλεύω, vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho, R.

Πρόσπεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valde eſurit, famelicus. A πεινᾶ.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo, accedo; (2) appropinquare facio, admoveo, Gl. V. applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τε τοῦ Βυζαντίου προσπελάζοντα, Appian. Bell. Mithridat. Ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, Ariſtænet. 1, 10. Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ου, ὁ, cliens, adſecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, inſuper mitto; (2) mitto ad. Ἀμυντά τι προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ, Ariſt. Plut. 999.

Προσπεποιημένως, ſimulate. A προσποιέομαι, οῦμαι.

Προσπέρδω, oppedo; προσπαρδεῖν, oppedere, a. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, & προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvallo; (2) ultra modum amplector, & ultra juſtos fines prorogo imperium, Gl. V adoperio. Προσπεριβάλλεται τὸν πεζὸν στρατὸν ταῖς ναυσί. Plut.

Προσπεριγίγνομαι, ſuperſum; προσπεριγίνεσθαι, ſupereſſe.

Προσπεριεργάζομαι, curioſe ago, curo.

Προσπεριλαμβάνω, ſimul complector.

Προσπεριοδεύω, fut. εύσω, inſuper vel præterea ſimul obeo; (2) una velut peragrando deſcribo.

Προσπεριορίζω, inſuper includo. Μεγάλην τινὰ ἔννοιαν τοῦ ἐπαίνου προσπεριωρίσατο, Longin. 28.

Προσπεριπορίζομαι, inſuper ex demonſtratis cogo & demonſtro.

Προσπερονάω, ῶ, fibula annecto, adfigo.

Προσπεσοῦσαν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, inhærenter. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, τὸ, adfixum, quod adhæſit tenaciter, concrevit. A

Προσπηγνύω, & προσπήγνυμι, fut. ήξω, adfigo. Τοῦτον—διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, Act. 2, 23.

Προσπηδάω, ῶ, fut. ήσω, proſilio, inſulto, adſilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector; (2) cubito metior. Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἕταραι προσεπηχύναντο, Callim. Hymn. in Jov. 46. Ex πρὸς, & πῆχυς, *cubitus*.

Προσπιέζω, una ſimul premo.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor, propinquus fio. Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο, Odyſſ. 13, 95.

Προσπιπίσκω, una, inſuper bibo, aor. 1. inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, q. in compendium.

Προσπίπτω, accido, evenio; (2) accido ad, v. c. pedes, *unde* ſupplex fio, *item* (3) adulor; (4) adorior, irruo; (5) occurro, obvius ſum; προσπεσὼν, adortus, aor. 2. part. Πότερα προσπέσω γόνυ Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακά, Eurip. Hec. 736. Τῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ, id. Or. 1318.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, ſupplex fio, accido, cado ad. Ἄφνω προσελθὼν σῶμα προσπιτνεῖ νεκροῦ, Eur. Med. 1208. Τέκνον Αἰγέως, προσπιτνοῦμέν σοι, Soph. Oed. Col. 1757. Προσπιτνῶ σε γόνασι. id. Phil. 485.

Προσπλάζω, pro προσπελάζω, imperf. προσέπλαζον. Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, Il. 12 285.

Προσπλάθω, fut. άσω, idem.

Προσπλάσσω, vel πλάττω, fut. άσω, adfingo; (2) illino, adhærere facio; προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi ſeu opplendi vim habens. A προσπλάσσω.

Πρόσπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui appropinquare aliquis poteſt, ad quem acceſſus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, fut. ξω. addo, adjungo, annecto, Gl V applico; προσπλακεὶς, adnexus, Ph. aor. 2. part. paſſ. Ὑπόθου δ' ἔτι ἐκεῖνό σε λίαν προσπλέκει τοῦ ἰδίως ποιοῦ, M. Anton. 1, 7.

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων προσπλεούσας, Thuc. ἀπὸ Σκυθίας, Luc.

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo; (2) ſuppleo.

Προσπλοῦς, adnavigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis; vel q. d. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adſpiratio. A ſeq.

Προσπνέω, ῶ, fut. εύσω, adflo, adſpiro. Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν! Ariſt. Ran. 339.

Προσποιέομαι, οῦμαι, vindico mihi; (2) adquiro; (3) ſimulo, diſſimulo, Gl. Vet. in poteſtatem redigo; (4) concilio mihi; (5) profiteor; προσποιήσασθαι, adfectare, Ph. a. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, mihi aſſumo, vendico, fut. 1. προσποιήσειν, vendicaturum eſſe; rarius occurrit. Ἐπὶ τοῦ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖς; Ariſt. Veſp. 1306. Καί σε προσποιούμεθα ξυνὸν, Eur. Hel. 1102. Ἐγὼ μὲν προσεποιούμην βήττειν, Xen. Cyr. 2, 8.

Προσποιῇ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vendicamus; (2) id, quod ſimulamus. Οὐδὲν αἱρέσεως, ἢ χειροτονίας, ἢ προσποιήματος ἔτι δεηθεὶς, Appian. B. Civil. 1.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ. Ph. acquiſitio; (2) ſimulatio. Gl. V. diſſimulatio. Ab eod.

Προσποιητικὸς, ὴ, ὸν, ſimulator, ſimulationi ſtudens. A

Προσποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ϖροσποιητὸς, ὴ, ὸν, ſimulatus, fictus. Ab eod.

Προσποιητῶς, *Adv.* ſimulate; (2) adſciſcendo, per adquiſitionem.

Προσπολεμέω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, inſuper hoſtem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, miniſtri ſeu miniſtræ munere fungor.

Προσπολέομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, famulus, miniſter. Ex ϖρὸς, & ϖολέω, *verſor*.

Προσπονέομαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiſcor ad, accedo vel venio ad; (2) advento. Καὶ ϖροσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος ϗ Ἰωάννης, Marc. 10, 35.

Προσπορίζω, adquiro, comparo inſuper, vel *ſimp.* alteri, *in med.* comparo mihi. Προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ ϛράτευμα ἀπὸ τȣ̃ ϖολέμȣ, Dem. Phil. 1. Hinc

Προσπορισμὸς, ȣ̃, ὁ, adquiſitio nova, *it.* ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in noſtra ſunt poteſtate.

Προσπορπάζω, vel ϖροσπορπάω, & ϖροσπορπάομαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo. Hinc

Προσπορπατὸς, ὴ, ὸν, fibula annexus, adfixus.

Προσπράσσομαι, inſuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, ipſa actio offendendi ſeu impingendi. A ϖροσπταίω.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offenſio pedis, prolapſio. Ab eod.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) cladem accipio, adverſa utor fortuna. Διὰ Φειδίȣ ϖροσέπταισε τῷ δήμῳ, Plut.

Προσπτῆσαι, aor. 1. inf. act. v. προσίπτημι.

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod amplectimur. A

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; ϖροσπτύσσομαι, amplector, complector, amice ſaluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν ϖατέρα ϖροσπτύξῃ, Eur. Bac. 1321. Φιλίȣ χρῄζω ϛόματος ϖαίδων ὁ τάλας ϖροσπτύξασθαι, id. Med. 1403. Προσπτύξαί με τὸν αἰπόλον, Theocr. 3, 19. Ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων ϖαρθένῳ ϖροσπτύσσεται, Soph. Antig. 1251.

Προσπτύω, f. ύσω, inſpuo in aliquem; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, deſpuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis; (2) offenſio, alliſio; (3) caſus, eventus.

Προσπυνθάνομαι, inſuper percontor.

Προσπυρόω, amplius accendo; (2) accendo.

Προσραίνω, adſpergo. Πολὺν ἡ μίλτος γέλων ϖαρέχειν, ἣν ϖροσέῤῥαινον κύκλῳ, Ariſt. Conc. 379. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα ϖροσραίνας βόθρῳ, Lyc. 684.

Προσραπτέον, adſuendum. A ϖροσράπτω.

Προσράπτω, f. ψω, adſuo.

Πρόσραξις, εως, ἡ, colliſio, conflictus, conflictatio. A προσράττω.

Προσράσσω, vel ϖροσράττω, f. ξω, allido.

Προσρέπω, accedo, ſc. augendi cauſa.

Προσρέω, adfluo, allabor, Gl. V. (2) accedo; (3) alloquor.

Προσρήγνυμι, vel ϖροσρηγνύω, f. ξω, allido; illido; ϖροσρήγνυμαι, allidor, irruo. Προσέῤῥηξεν ὁ ϖοταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6, 48. Hinc

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inliſio, Gl. Vet. impetus, conflictus.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio; (2) ſalutatio. A προσρέω, *alloquor*. Unde

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, ſalutatio.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum.

Προσρητέος, έα, έον, inſuper commemorandus, compellandus.

Προσρητὸς, ὴ, ὸν, compellatus, ſalutatus.

Πρόσριζα, vel ϖρόσριζον, *Adv.* ſtirpitus, radicitus, una cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex ϖρὸς, ῥίζα, & φύλλον.

Προσριζόω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προσρωννύω, vel ϖροσρώννυμι, f. ρώσω, inſuper confirmo, corroboro.

Προσσαίνω, adblandior, adblandiendo delecto. Φῶτα ϖροσσαίνειν κακὸν, viro adblandiri malo. Æſchyl. Agam. 1674. Προσσαίνȣσί με, Eur. Hipp. 865.

Προσσαίρω, inhio, idem quod pr.

Προσσημαίνω, f. ανῶ, præterea ſignifico, adſignifico. Ῥῆμα δέ ἐϛι τὸ ϖροσσημαῖνον χρόνον, Ariſtot.

Προσσημαντικὸς, ὴ, ὸν, præterea ſignificans, adſignificativus.

Προσσημασία, ας, ἡ, ſignum additum vel concurrens aliis ſignis, R.

Προσσιαλίζω, f. ίσω, adſpuo, deſpuo in.

Προσσκώπτω, dicteriis inceſſo inſuper.

Πρόσσοθεν, *Adv.* ante. A ϖρόσσω.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, inſuper libo.

Προσϛασιάζω, inſuper ad ſeditionem concito.

Προσϛαυρόω, vallo inſuper munio, Thuc.

Προσϛέλλω, contraho, adduco, inde p. part. paſſiv. ϖροσεϛαλμένος, adſtrictus, contractus, Suic.

Προσϛρατοπεδεύω, f. εύσω, caſtra pono ad.

Προσσυκοφαντέω, inſuper criminor.

Προσσυλλαμβάνομαι, una calumnior, inſuper proſum.

Προσσυνάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσσύνειμι, ſimul adſum, attendo.

Προσσυνθερμαίνω, una calefacio.

Προσσυνίημι, una intelligo.

Προσσυνίϛημι, una laudo, ſ. commendo, una demonſtro, ſc. laudis conſequendæ cauſa.

Προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea ſeu inſuper colloco, Suic.

Προσσυντίθημι, ſimul caupono, in *med.* paciſcor cum aliquo præterea.

Πρόσσω, *Adv.* ante ſe, in anteriorem partem. A ϖρός.

Προσσωματοποιέω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσσωρεύω, adaggero, accumulo, Gl. Vet.

Προϛαγη, ἡ, idem quod

Πρόϛαγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. juſſum; al. Gl. V. A ϖροϛάσσω. Unde

Προϛακτικὸς, ὴ, ὸν, imperioſus, imperativus.

Προϛακτικῶς, *Adv.* imperative, in imperativo, imperando.

Προϛαλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & ærumnas in aliqua re ſuffero; miſeratione alterius tangor.

Προϛάξαι, aor. 1. inf. act. v. ϖροϛάττω.

Πρόϛαξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. Gl. Vet. præceptum, præceptio. A ϖροϛάσσω.

Προϛάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ϖροϛάττω.

Προϛαράσσω, f. ξω, amplius, præterea turbo.

Προϛαργανόω, ῶ, annecto, alligo. Κυβερνήσει βάριν γομφοῖς ϖροϛεταργανωμένην, Lyc. 748. A ταργάνη, *vinculum*.

Προϛὰς, άδος, ἡ, porticus veſtibulum, & ipſa porticus. Etiam proſtibulum ſeu ſcortum; ϖροϛάδες, ſcorta, proſtibula. A ϖροΐϛημι.

Προϛασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præſumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præſidium, auxilium; (3) cultus externus, ſpecies, comitatus, magnificentia Pompæ, ap. Polyb.

Πρόϛασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) ap. Hipp. humoris dominantis ſignificatio. Ab eod.

Προϛάσσω, vel ἄττω, f. ξω, præficio aliquem imperium ei aliquod & munus mandans, Gl. V. ϖροϛάσσειν, deſtinare; (2) impero, præcipio, Gl. Vet. Τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ ϖροϛάσσεις ϖοιεῖν; Soph. Oed. Col. 1011. Πᾶς ταῖς Ἀθήναις τοῖσδε ϖροϛάσσεις ϖόνον; Eur. Supp. 185. Ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐϛὶ ϖροϛεταγμένα, ἃ τοῖσιν ἀϛοῖς ἔμελεν, Ariſt. Conc. 459.

Προϛατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defenſio. A

Προϛατεύω, f. εύσω, præſum, præſideo. Ἀνθρώπων ἄλλων ϖροϛατεύειν, Xen. Cyr. 1, 24. A ϖροϛάτης.

Προϛατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, defendo. Ἥπερ μόνη (ἀναίδεια) ϖροϛατεῖ τῶν ῥητόρων, Ariſt. Eq. 325. τῆσδε χθονὸς, Eur. Herac. 207. Ab eod.

Προϛατήριος, ȣ, ὁ, præſes, adjutor, auxiliator. Gl. V. tutelaris. Ab eod.

Προϛάτης, ȣ, ὁ, præpoſitus, patronus; Ph. præſes, antiſtes; al. Gl. V. tutor, curator. Hinc

Προϛάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hoſpita, curatrix, tutatrix.

Προϛατικῶς, cum magna ϖροϛασίᾳ, dignitate, magnificentia.

Προϛατȣ̃ντα, acc. ſing. præſ. part. verbi ϖροϛατέω.

Προϛάττω, vide ϖροϛάσσω.

Προϛαυρόω, vallis ſeu palis in terram depactis præmunio.

Προϛέγιον, ȣ, τὸ, tecti prominentia. Ex ϖρὸ, & ϛέγος, *tectum*.

Προϛέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iiſd.

Προϛεθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ϖροϛίθημι.

Προϛεθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. paſſ.

Προϛειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προϛείχω, advenio, vel venio ante.

Προϛεκμαρτέος, α, ον, una conjiciendus, conjectura e ſignis intelligendus.

Προϛεκταίνομαι, inſuper ſtruo & machinor.

Προϛελέω, ſolvo, numero, erogo, impendo.

Προϛέλλω, protego. Gl. Vet. adſtringo.

Προϛεναζω, ante gemo, ſ. doleo.

Προϛένω, idem.

Προϛερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigioſe adfingo. Ex ϖρὸς, & τέρας, *prodigium*.

Προϛερνίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pectori anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc τὸ ϖροϛερνίδιον, ȣ, pectorale. Ex ϛέρνον.

Προϛερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. *Joſeph. Antiq. Jud.* lib. 2. c. 7. Ex ϖρὸ, & ϛέρνον.

Πρόϛερνος, ον, pectori impoſitus, adpoſitus, oppoſitus.

Προϛεταγμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ϖροϛάττω.

Προϛεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio.

Προϛηθίδιον, ȣ, τὸ, antilena, Gl. V. A ſeq.

Προϛηθίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, appoſitus ſeu applicatus pectori. Et ϖρὸ, & ϛῆθος, *pectus*.

Προϛηθὶς, ίδος, ἡ, anterior pars τȣ̃ ϛήθȣς, qs. pectus manus ſeu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iiſd.

Προϛήκω, fut. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, inſideo; ϖροϛετηκὼς, adhærens, affixus, aſſiduus, p. part. Ὅμοιος γίγνεται τὸ χρῶμα τȣ̃ χρυσȣ̃ ϖροϛετηκὼς αὐτῷ, Luc. Gall.

Προϛῆναι, aor. 2. inf. act. v. ϖροΐϛημι.

Προϛιθεὶς, præſ. part. act.

Προϛίθεμεν, *apponimus*, 1. pl. præſ. ind. act.

Προϛίθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, & proprium trado, ϖροϛίθεμαι, addor, adjungo me, aſſentior. Gl. Vet. adſtipulor, faveo, addico me, ϖροϛίθεσθαι, adhiberi, addi, Ph. ϖροσέθηκεν, addidit, Ph. aor. 1. act. ϖροσετέθη, additum eſt, addita eſt, Gl. Vet. a. 1. paſſ. ϖροϛεθὲν, additum, Ph. aor. 1. part. paſſ. ϖροϛεθειμένος, additus. Gl. V. devotus, p. part. paſſ. ὡς γὰρ ἂν τῆς ϛασιασάντων ἕτερος ϖροσθεῖτο, μέγιϛον ἐποιεῖτο ῥοπήν.

ῥοπλιῶ, adjungeret ſe, Diod. Ἐκείνους εἰκὸς ἐστιν ἡμῖν, εἰ ϖόλεμος γένοιτο, ϖροσθήσεσθαι. Appian B. Mithridat. Μόνον τόδ᾽ ἔργον ϖροσθεὶς ἐμοῖ τέκνῳ, Eur. Supp. 27.

Προστιλάω, ῶ, f. ήσω, ſtercore contamino, vel ſtercus emitto adverſum.

Προστιμάω, ῶ, f. ήσω, mulcto. Προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ ϖροστετίμηται κατὰ νόμον, id.

Προστίμημα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) æſtimatio litis. A ϖροστιμάω.

Προστίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόστιμον, ου, τὸ, idem. Ph.

Προστιμωρέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προστραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggerans addo; (2) tragice alloquor. Ἔχει ϖολὺ τὸ ἔξωθεν ϖροστραγῳδούμενον, magnificum. Longin. 7.

Προστρατοπεδεύω, caſtra pono ante.

Προστραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προστρέπω, f. ψω, oro, obſecro, precor, ad genua provolutus & adorans. Τοσαῦτά σ᾽, ὦ Ζεῦ, ϖροστρέπω, Soph. Aj. 842.

Προστρέχω, accurro, occurro, Gl. V. gratiam capto alicujus. Γυνή τις ἡμᾶς ἐσπουδακυῖα ϖροστρέχει, Ariſt. Θεσμ. 579. Πρὸς τὸν ϖάππον ϖροσδραμεῖν, Xen. Cyr. 1, 11.

Προστρίβω, fut. ψω, attero, incutio, infligo. Gl. Vet. affrico; ϖροστρίβομαι, imprimo, infligo, Gloſſ. Vet. Πληγὰς ἀεὶ ϖροστρίβεται τοῖς οἰκέταις, Ariſt. Eq. 5. Αὐτὸς δ᾽ ἂν ἐνεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ ϖροσετρίβετο, attribuit. Plut. Hinc

Πρόστριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio.

Πρόστριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προστρόπαιος, ου, ὁ, cui ſupplicamus, ſeu ad cujus genua ſupplices provolvimur; (2) qui ſupplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum ſcelerum. Æſchyl. Choëph. 285. A ϖροστρέπω.

Προστροπὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces; (2) devotio, deteſtatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes ſceleratæ contagionis. Ab eod.

Προστρόπιος, ὁ, qui piaculo ſe obſtrinxit.

Πρόστροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupplex, qui ſupplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Πρόστροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri poteſt. A ϖροστρέχω.

Προστυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) conſequor aliquid; (3) alicui rei deditus ſum, aor. 2. ϖροσέτυχον, part. ϖροστυχὼν, obvius. Οὕτως ὀξέως ἀπήκουσεν, ὡς οὐδεὶς ϖώποτε ὧν ἐγὼ ϖροσέτυχον νέων, Plato. Ὁ ϖροστυχὼν, quilibet, quivis, obvius; *it. cæt.* quæ ϖροστυχής. Ἡ Χαρίκλεια δὲ ἦν ἀστεία μὲν γύναιον, ἑταιρικὸν δὲ ἐκτόπως, καὶ τοῦ ϖροστυχόντος ἀεὶ, καὶ εἰ ϖάνυ ἐπ᾽ ὀλίγῳ ἐθελήσειέ τις. Lucian.

Πρόστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόστυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, proprie extra corpus paululum eminens; (2) cœlatus, ſigillatus, habens eminentes figuras, &c. opp. ϖεριφανῆ quæ totam rem exprimunt, & extrinſecus alligantur.

Προστυπόω, cœlo, v. ſup.

Πρόστυπτος, ὁ καὶ ἡ, adſtrictus, ſubſtrictus. A

Προστύφω, fut. ψω, ante adſtringo, ante ſpiſſo ſeu conſtipo.

Προστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obvius; (2) qui in aliqua re verſatus eſt, didicit aliquid, ut ϖροστ. τῇ φιλοσοφίᾳ. A ϖροστυγχάνω.

Πρόστῳος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ante porticum eſt, ſcribitur & ϖρόστοος. Ex ϖρὸ, & στοὰ, *porticus.*

Προσυβρίζω, f. ίσω, nova inſuper injuria adficio, inſuper contumelioſus ſum.

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor; ϖροσυγγενόμενοι, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante ex pacto conſtitutus ſum.

Προσυζευγνυμι, ante conjungo.

Προσυλακτέω, allatro proprie & tropice.

Προσυλάω, ante ſpolio, prior ſpolio.

Προσυλλέγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ὁ, Syllogiſmus, in quo præmiſſa principalis Syllogiſmi concluduntur.

Πρόσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus eſt. Ex ϖρὸς, & ὕλη, *materia.*

Προσυμμίσγοντες, antea commiſcentes; a ϖροσυμμίσγω. Ex ϖρὸ, & συμμίσγω.

Προσυμφύω, ante adnaſcor.

Προσυμφωνέω, ante conſentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσυνοικήσασα, quæ ante cohabitavit & nupta fuit; a ϖροσυνοικέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio. Χώραν τοῖς ϖροσυνοικιζομένοις ϖαρέχουσιν, M. Anton. 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciſcor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante confringo vel confringi jubeo.

Προσυπακουστέον, ſubaudiendum præterea. A

Προσυπακούω, præterea ſubaudio.

Προσυπαντάω, venio obviam; occurro.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi ϖροσυποδείκνυμι.

Προσυπεμφαίνω, oſtendo, *Paſſ.* appareo.

Προσυπεργάζομαι, ſubminiſtro.

Προσυπισχνέομαι, inſuper polliceor.

Προσυποβάλλω, ſubjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, inſuper, una ſubſcribo. Ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ ϖροσυπογράφοιμεν, Longin. 14.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, inſuper exiſtimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, Gl. Vet. ϖροσυπέμνησεν, inſuper ſubmonuit.

Προσυπομνηματίζω, & ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, ῶ, f. ήσω, inſuper ſuſpicor, præterea ſuſpectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una ſuppono, una intelligi volo.

Προσυρίσσω, vel συρίττω, f. ξω, ſibilo ſignum do, ante vel prius ſibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίσταμαι accedo, τὰ ϖροσυφιστάντα, adventitia, quæ extrinſecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane veſcimur, opſonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγεῖν, pani additum comedere, cum pane veſci.

Πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hoſtia, victima. A ϖροσφάττω.

Προσφάζω, idem cum ϖροσφάττω. Προσφάζεται μὲν αἷμα ϖρῶτα νερτέροις, Eur. Hel. 097.

Προσφαίνομαι, appareo, ſignificor. Ἄσμενοι ϖολλοὶ ϖροσεφάνησαν, Xen. Cyr. 4, 23.

Πρόσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens ſeu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ ϖρόσφατος ἐν μεγάροισι Κεῖται. Hom. Il. 24, 757. Ex ϖρὸς, & φάω, *occido*, vel *dico.*

Προσφάττω, f. ξω, macto ſeu jugulo ante. Ἱερεῖα ϖροσφάττειν, Plato.

Προσφάτως, *Adv.* recens, nuperrime, noviſſime.

Προσφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis. A

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo, Gl. V. ϖρόσφερε, adfer, Ph. ϖροσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) irruo; (4) æquo; (5) *in med.* ſumo v. c. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus confero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui aſſentior, ϖροσενήνοχεν, admovit, Ph. aor. 1. ϖροσηνέγκατο, adhibuit, Ph. aor. 1. med. ϖροσηνέχθη, oblata eſt, Gl. V. aor. 1. paſſ. ϖροσενεχθεὶς, allatus, Gl. Vet. ϖροσενεχθὲν, oblatum, Ph. part. ϖροσοίσω, adferam, Gl. Vet. f. 1. ind. act. Ἵνα μηχανὰς ἤδη ᾽πὶ τούτοις ϖρὸς σὲ καινὰς ϖροσφέρω, Ariſt. Nub. 480. Τίς οὐ σίδηρον ϖροσφέρει; Eur. Andr. 1152. Προσεφέρετο τοῦ σκοπέλου, Luc.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, Plut.

Πρόσφημι, alloquor; ϖροσέφη, allocutus eſt, affatus eſt, Il. 8, 84, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello. Gl. Vet. ϖροσφθεγξάμενος, adfatus, Gl. Vet. Ὕστατόν γάρ σ᾽ εἰσορῶν ϖροσφθέγγομαι, Eur. Hipp. 1100. Κοὔτις ἀντὶ σοῦ ϖοτὲ τόνδ᾽ ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς ϖροσφθέγξεται, id. Alc. 328. Πάγον Κρόνου ϖροσεφθέγξατο, Pind. Ol. 10, 60.

Προσφθεγκτήριος, salutatorius. Hinc ϖροσφθεγκτήρια, ων, τὰ, dona quæ ſponſus pro virginitate ablata donabat, ſponſam ſalutans.

Προσφθεγκτικὸς, ἡ, ὸν, allocutorius. A ϖροσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dignus, quem alloquaris ſeu compelles. Ab eod.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. Gl. Vet. appellatio; ϖροσφθέγματι, adfatu, Ph. Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, ſalutatio, compellatio.

Προσφθείρομαι, accedo. *Interpretantur* & cum pernicie mea accedo; (2) depereo, inſano amore teneor; *ſed non eſt neceſſe.* Ern. Προσφθαρεὶς, adortus, amore perdite captus.

Πρόσφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, compellatorius, ſalutatorius. A ϖροσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, inſuper invideo.

Προσφίγγω, alligo.

Προσφίλεια, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, R. Suic. A ϖροσφιλής.

Προσφιλεστάτως, amantiſſime. A ſeq.

Προσφιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gratus, amabilis, amans, charus, ϖροσφιλέστατος, amantiſſimus, gratiſſimus, Gl. V. Ex φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adſciſco, comminiſcor.

Προσφιλονεικέω, inſuper contendo, certo pro aliqua re.

Προσφιλοπονέω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, philoſophor cum aliquo, in aliqua re.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, ſtudium & induſtriam rei alicui adhibeo; (2) ſolerter comminiſcor; (3) jam inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *Adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum eſt. A ϖροσφιλής.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo ſæpe, frequento. Ζήνωνι ϖροσεφοίτησε ϖλείονα χρόνον, Ælian. V. H. 9, 33.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) ſumtio cibi, potus; cibus ipſe; (3) exprobratio, inſectatio, crimen. A ϖροσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum.

Πρόσφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *Adv.* commode, convenienter, utiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante inſignio vel obſigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Ph. refugium.

Προσφυέως, *Ion.* pro ϖροσφυῶς. A

Προσφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coaleſcens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκειότατα ϖροσφυέστατος, Longin. 34. A ϖροσφύω. Unde

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinſecus adhæſit, adnatum eſt.

Πρόσφυμι ϖροσφῦναι, aor. 2. inf. adhæreſcere. Partic. ϖροσφὺς, inhærens, vid. ϖροσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, Ph. perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Προσφύομαι, inhæreo, adnaſcor, Gl. V.

Προσφῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. v. πρόσφυμι.

Προσφῦσα, adhærens. Hom. Il. 24, 213.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. Vet.

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhæſio, junctura. A προσφύω.

Προσφυτεύω, adſero, Gl. Vet. juxta planto.

Προσφύω, fut. ύσω, agnaſci facio, & προσφύομαι, agnaſcor, accreſco, adhæreo, adhæreſco; προσπέφυκα, perf. act. agnatus ſum, adhæreo; προσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ σκίψῃ, Plato.

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter; ſcite, Herodot. 1. A προσφυής.

Προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico ſeu dedico, nuncupo. Καὶ σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν, Eur. El. 692. Τὴν δ' ὧδε προσφώνεεν εὐρύκρας βοῦς, Moſch. 2, 149. Ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, Eur. Hipp. 651.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικὸς, ὴ, ὸν, nuncupativus, dedicatorius.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσχαίνω, fut. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupide eam inſpecto, ſ. cupio; *it.* admiror, obſtupeſco aliqua re.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέθω, prætendo.

Πρόσχειρος, vel πρόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad manum ſitus. Ex Πρὸς, & χεὶρ, *manus.*

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. V.

Προσχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχεόμενον, Luc.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, ſpecies, Ph. decus, ornamentum; (2) ſtatus rei, & conditio. Ἦν δὲ πρόσχημα τῆς Τυῤῥηνίας ἡ πόλις, Plut. in Camill. cap. 2. A προΐσχω.

Προσχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figura grammatica, quæ & *Paragoge* dicitur.

Πρόσχῃς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. v. προσέχω.

Προσχίζω, proſcindo, Gl. V. præſcindo.

Πρόσχισμα, ατος, τὸ, in adverſa parte fiſſum; (2) genus calceamenti. A προσχίζω.

Προσχλευάζω, fut. άσω, inſuper rideo & ſubſanno.

Προσχόντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προσέχω.

Πρόσχορδος, ὁ ϗ ἡ, ad chordas conveniens, chordis conſonus; (2) conſonus. Ex χορδή.

Πρόσχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, choro ſeu choreæ junctus, in choro adſtans.

Προσχόω, προσχωννύω, & προσχώννυμι, f. χώσω, adgero, ſeu terra adgeſta munio.

Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχρῆται, Plat. Phæd. 20.

Προσχρῄζω, f. ήσω, inſuper peto vel flagito.

Πρόσχρησις, εως, ἡ, uſus, Longin. 37. A προσχράομαι.

Προσχρηστέον, inſuper petendum.

Προσχρίω, illino, allino.

Προσχρῴζω, idem.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfuſio.

Προσχύτης, ου, ὁ, perfuſor, Gl. V. A

Προσχύω, adfundo.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra & limus adgeſtus. A

Προσχώννυμι, vid. προσχόω.

Προσχωρέω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vicinus ſum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Χρὴ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει, ſe accommodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις, obſequi, Soph. Phil. 955. Προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους (λόγους) Dem.

Πρόσχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggeſtio. A προσχώννυμι.

Προσψαύω, fut. αύσω, attingo, attrecto, in ſuperficie & leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις, Luc. 11, 46.

Προσψεύδομαι, affingo; (2) ementior.

Προσψηφίζομαι, fut. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud ſciſco & decerno. Τὴν ἑτέραν πανταετίαν προσεψηφίσαντο, Appian.

Προσψιθυρίζω, fut. ίσω, inſuſurro, adſibilo.

Πρόσω, *Adv.* in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc *Compar.* προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante eſt, longius progreſſus, *Superl.* προσώτατος, remotiſſimus. A πρὸ, *ante.*

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, olidus, fœtidus, male olens. Ex ὄζω, pr. m. ὦδα.

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; ſonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.* Hinc

Προσῳδιακὸς, ὴ, ὸν, ad accentus pertinens; (2) προσῳδίοις ſerviens, ſ. aptus, ſ. uſitatus. προσῳδιακὸν μέτρον, modi, in προσῳδίοις uſitati, h. e. pes e duabus longis & una brevi, ſcribitur προσοδιακὸς, quod melius.

Προσῳδικὸς, ὴ, ὸν, idem

Προσῳδιὸν, τὸ, carmen quod canitur in ſacris Apollinis, ſ. ab iis qui accedunt Apollinem, ſcribitur & προσόδιον, v. ſup. quod melius.

Προσῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui muſicis inſtrumentis accinit; (2) conſonus, congruens. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, *cantus.*

Πρόσωθεν, *Adv.* e longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, impello; προσώθησεν, adegit, Ph.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potius προσονομασία.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὄνομα.

Προσωπεῖον, ου, τὸ, larva, perſona, vultus factus; (2) prætextus, ſpecies. A πρόσωπον.

Προσωπικὸς, ὴ, ὸν, perſonalis. Ab eod.

Προσώπιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωποληπτέω, perſonæ rationem habeo, gratiæ vel odio ſubſcribo, gratiam vel odium ſequor. Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9. A

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui perſonarum habet rationem, gratiam aut odium ſequens. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω.

Προσωποληψία, ας, ἡ, perſonæ reſpectus; Ph. gratia vel odium. Ex iiſd.

Πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, os; perſona, Ph. πρόσωπα, ora, Ph. Ex ὤψ.

Προσωποποιέω, perſonas fictas induco, perſonas fingo.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, perſonarum confictio, figura oratoria, Proſopopœia. A

Προσωποποιὸς, οῦ, ὁ, qui perſonas ſeu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποιέω.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi προσορμίζομαι, in portum *appello.*

Προσώτατα, *Adv.* longiſſime. A

Προσώτατος, η, ον, qui longiſſime ante eſt, longiſſime provectus, ſeu progreſſus. A πρόσω.

Προσωτάτω, *Adv.* longiſſime ante, ſeu longiſſime.

Προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante eſt, longius provectus, ſeu progreſſus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *Adv.* longius ante, ulterius.

Προσωφελέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καί τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐνδίκως προσωφελεῖν; Eur. Alc. 42. Οὐκ εἰ νεκροῖσι ϗ γυναιξὶν ἀθλίαις προσωφελῆσαι; id. Supp. 328. κακοὺς, id. Herac. 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, ſubſidium, auxilium.

Προσώχθισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσοχθίζω.

Προταινὶ, *Adv.* nuper, proxime, nuperrime, noviſſime; (2) ante. A πρὸ, *ante.*

Προταίνιον, *Adv.* paullo ante. A προταινί.

Προτακτέον, ante ponendus, præponendus. Τὴν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου, *Æſchin.* A προτάσσω. Unde

Προτακτικὸς, ὴ, ὸν, præpoſitivus.

Πρότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, in fronte collocatus, anteſignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.

Προταμιεύω, fut. εύσω, prius ſepono.

Προτάμνω, proſcindo, idem quod προτέμνω.

Προταμοίμην, aor. 1. opt. med. v. προτέμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propoſitio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρβέω, ῶ, fut. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μου προτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθου βίον, Soph. Antig. 83.

Προταριχεύω, fut. εύσω, prius ſale condio, ſale præmacero, præmacero; (2) ante exſicco & arefacio.

Πρότασις, εως, ἡ, propoſitio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτείνω.

Προτάσσω, vel προτάττω, f. ξω, præſtituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, Gl. V. προέταξε, præfecit, Ph. aor. 1. προτεταγμένος, præfectus, Ph. p. paſſ. part. προτετάχθαι, præfici, Ph. inf. Τοὺς καταφράκτους ἱππέας μόνον ἑαυτοῦ προέταττεν, Heliod. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, Matt. 1, 24. Ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, Act. 17, 26.

Προτατικὸς, ὴ, ὸν, ad πρότασιν in fabulis pertinens, propoſitione conſtans, propoſitionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, in modum propoſitionis.

Προτεθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. προτίθημι.

Προτείνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) *In med.* eadem fere, & prætendo, obtendo; (5) adſtringo, funibus tendo, *Paſſ.* προτεταμένος, pronus, promptus. Ph. Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, ϗ κράτει τῶν σῶν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν, Eur. Bac. 238. Σκῆψιν ὡς ὑπὲρ τέκνου, id. El. 1081.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum. A προτειχίζω.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dar ſolita; primitiæ, velitationes, Æſchyl. Agam. 65. & Perſ. 235. A προτέλειος.

Προτέλειον, ου, τὸ, q. d, tirocinium; (2) omne primordium rei ſacræ faciendæ. A

Προτέλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias. Ex πρὸ, & τέλος.

Προτελευτάω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem ſacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræſento & ante diem ſolvo.

Προτελὴς, ές, v. προτέλειος, 2, 3.

Προτελίζω, fut. ίσω, idem quod προτελέω, R. Ἀρτέμιδι προτελίζουσα τὴν νεάνιδα, Eur. Iph. in Au. 444.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, veſtibulum templi & quidquid eſt ante fanum.

Προτέμνω, proſcindo vel præſcindo, præincido.

Προτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prætenſus, protenſus, protentus. A προτείνω.

Προτενθεύω, prægusto, ſeu ante alios manus patinæ infero; (2) guloſus ſum, catillo, cupediis inhio. Διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ, Ariſt. Nub. 1202. A

Προτένθης, ου, ὁ, qui prior comedit, præguſtator; (2) catillo & guloſus, Ariſt. Nub. 1200. Ex πρὸ, & τένθω, *comedo*.

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ προτεραίᾳ, pridie, Gl. Vet. A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior, Ariſtoph. A præc.

Προτερεύω, prior ſum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, ſupero. A

Προτερέω, ῶ, fut. ήσω, prior ſum, præcedo, præeo, anteeo, primas partes obtineo, ſuperior ſum ſeu vinco. Προτερεῖ εἰς τὴν φθορὰν, Theophr. Ab eod. Hinc

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major ſeu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene geſtæ, victoria.

Προτερηγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. A γίνομαι.

Προτερικὸς, ὴ, ὸν, prior. A πρότερος.

Προτέροισι, dat. pl. *Ion.* pro προτέροις.

Πρότερον, *Adv.* prius, antea; (2) ſuperiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, ſuperior, Ph. A πρὸ, *ante*.

Προτέρω, *Adv.* longius, ulterius.

Προτέρως, & προτέρωσε, idem.

Προτετύχθαι, inf. paſſ. perf. verbi προτυγχάνω. Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, Hom. Il. 18, 112.

Προτεχνολογέω, prius de arte diſſero; (2) prius artificioſe diſſero, tradove.

Προτήθη, ης, ἡ, proavia, avi ſeu aviæ mater.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabefactio, R.

Προτὶ, *Præp.* a, ab, *Dor.* pro πρός.

Προτιάπτω, *Dor.* pro προσάπτω. Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω, Hom. Il. 24, 110.

Προτιβάλλεαι, 2. ſing. pr. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσβάλλῃ. A

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι. Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ, Il. 5, 879.

Προτιδεδεγμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. *Dor.* & *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, a προσδέχομαι.

Προτιειδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro προσειδειν, a προσείδω.

Προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω. Αἰεί μιν προτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν, Il. 10, 347.

Προτιειπεῖν, *Dor.* pro προσειπεῖν, Il. 22, 329.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono; (4) objicio, ſc. devorandum, appono edendum; (5) ſuadeo; (6) prodo, indico; (7) *in med.* 1) ſtatuo, conſtituo mecum; 2) conſtituo decreto vel edicto; 3) cibum, convivium appono; 4) ſpectandum propono, *imp.* mortuum; 5) prætextu utor. προτίθεμαι, deſtino; προέθετο, deſtinavit, Ph. Ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων, Eur. Supp. 429. Τὰς τιμὰς ἑκάστῳ προτιθέναι, Xen. Cyr. 2, 14.

Προτίκτω, ante pario.

Προτίλλω, prævello, Gl. Vet.

Προτιμάσσω, attingo, *Dor.* pro προσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, majoris æſtimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ σοῦ, Ariſt. Plut. 883. Τὸ γὰρ τῆς δ' οὐ προτιμήσω κακὸν, Eur. Hipp. 48. Πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις, πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν; id. Alc. 152. Τὸ ξένον μειράκιον προτετίμηται ἡμῶν, Heliod. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipſa actio pluris æſtimandi & præferendi; prærogativa, Gl. Vet.

Προτιμητέος, præferendus, Ph. προτιμητέα, præferenda, Ph. A προτιμάω.

Προτιμητικὸς, ὴ, ὸν, honoratus, honorandus.

Πρότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluris æſtimandus, præferendus, praponendus. Ex πρὸ, & τιμή.

Προτιμυθέομαι, *Dor.* pro προσμυθέομαι, Odyſſ. 11, 142.

Προτιμωρέω, prior punio, prior ulciſcor; (2) prior auxilium fero; (3) prompte ſubvenio.

Προτιόσσομαι, adſpicio, præſagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, Odyſſ. 7, 31. Οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον, Odyſſ. 5, 389.

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει, Soph. Antig. 22.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipſa præſcindendi actio; (2) quod præſcinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, & τέμνω.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, proprie effigies animalis, ut canis, &c. (2) ſpecies, perſona, imago; (3) effigies ſolida exhibens hominem ad umbilicum uſque. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.

Πρότονος, ου, ὁ, ſc. κάλως, funis a malo ſummo ad proram tenſus, malumque firmans, Gl. V. rudens; πρότονοι, rudentes, Gl. V. A προτείνω.

Προτοῦ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τούτου. Ph.

Προτραγῳδέω, part. a. 1. qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, Ph. προὐτρέψατο, hortatus eſt, aor. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς, Act. 18, 27.

Προτρέποντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro προετρέποντο, a προτρέπω. Unde

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, exhortatorius.

Προτρεπτικῶς, *Adv.* exhortando, incitando.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. uſitatius προτρέπομαι. Πλησίον ἥκειν τοῦ τείχους προὔτρεπεν, Heliod. Νόμοι πολίτας —— εἰς δικαιοσύνην προτρέπονται, Xen. Cyr. 2, 12.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, Iſocr.

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, ſeu tertio ante die. Ex πρὸ, & τρίτος.

Προτροπάδην, *Adv.* curſu vel impetu concitato, ſumma cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδην φοβέοντο, Hom. Il. 16, 304. *verſis ubique tergis fugabantur.* A προτρέπω.

Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulſus monitis mixtus, hortatus; invitatio, Ph. A προτρέπω. Unde

Πρότροπος οἶνος, vinum, quod ſua ſponte defluit, antequam uvæ calcentur.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod

Προτρύγης, ου, ὁ, Bachi cognomentum, qui vindemiæ præeſt. Ex τρύγη.

Προτρυγητὴρ, ῆρος, ſive προτρυγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator, ſideris cæleſtis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur, Arat. 138. Ex πρὸ, & τρυγάω.

Προτυγχάνω, prior ſum, ante ſum.

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus & forma. Ex πρὸ, & τύπος.

Πρότυπος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Προτυπόω, præformo; (2) præinformo, *inpr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c. per ſomnium facit; (3) conformo, ſequente εἰς vel πρός.

Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero ſeu cædo; (2) prorumpo, erumpo.

Προὔβαλε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προέβαλε, a προβάλλω.

Προὔβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προέβη, a προβαίνω.

Προϋγραίνω, præhumecto, humectatione ad aliquid præparo.

Προὔγραφε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέγραφε, a προγράφω.

Προὐδιδάξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, a προδιδάσκω.

Προὔδωκα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκα, a προδίδωμι.

Προὔθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προέθετο, a προτίθημι.

Προὔθηκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέθηκε.

Προὔκειτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, a πρόκειμαι.

Προὐκινδύνευε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, a προκινδυνεύω.

ΠΡΟΥ̓ΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προὐξένησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προεξένησε, a προξενέω.

Προὐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator præmiſſus.

Προϋπάγω & ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio.

Προϋπαντάω, obvius fio, prior occurro,

Προϋπαντάζω, idem.

Προΰπαρξις, εως, ἡ, præexiſtentia.

Προϋπαρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia; beneficentia, qua quis alterum prævenit. A

Προϋπάρχω, fut. ξω, prævenio, præverto; (2) ſum ante, tempore præcedo, ante exiſto; (3) prior incipio, initium facio, provoco, laceſſo, v. c. beneficiis, προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. paſſ. part. Ἐτεοκλῆς προὐπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς πύργου, Eur. Ph. 1229. Προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 23, 12.

Προὔπεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέπεμψα, a προπέμπω.

Προϋπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio. Hinc

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, cauſæ inſtructio, apud Rhet.

Προϋπῆρκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ, verbi προϋπάρχω.

Προϋπισχνοῦμαι, ante promitto; προϋπέσχετο, a. 2. ante promiſit. Σωτηρίαν προϋπισχνοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22.

Προϋποβάλλω, & προϋποβάλλομαι, q. d. præſubjicio, præſtruo. Εἰ δὲ ἡ φύσις προϋποβάλλεται τὰς δυνάμεις, Themiſt.

Προϋπογράφω, tacite factis indico, ſignifico.

Προϋποδείκνυμι, ante demonſtro, ſ. explicando oſtendo.

Προϋπόκειμαι, q. d. prius ſubjaceo, prius ſubjectus ſum; (2) prius in naturam rerum editus ſum; προϋπόκειται, præſupponitur. Προϋποκεῖσθαι σώματι, Philo.

Προϋπολαμβάνω, prius exiſtimo, prius animo concipio & præſumo.

Προϋπομνηματίζομαι, προϋπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios ſcripſere.

Προϋποπτεύω, ante ſuſpicor.

Προϋπόστασις, εως, ἡ, præexiſtentia. A προϋφίσταμαι.

Προϋποτίθημι, præſuppono.

Προϋποτοπέω, ante ſuſpectum habeo.

Προϋποτυπόω, ante delineo, ſ. deſcribo.

Προὖπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ante oculos poſitus; (2) manifeſtus, Ph. προὖπτον, perſpicuum, ἐκ τοῦ προὔπτου, palam. Ex πρὸ, & ὄπτομαι.

Προὐργιαίτερα, potiora, utiliora. A

Προὔργου, operæ pretium. Ex πρὸ, & ἔργον.

Προὐτίθει, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προετίθει, a προτιθέω.

Προὐτρέπετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro προετρέπετο, a προτρέπω.

Προὔτυψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέτυψα, a προτύπτω.

Προὐφείλες, 2. ſing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεφείλες, a προοφείλω.

Προϋφίσταμαι, præexiſto; προϋφεστηκὼς, præexiſtens, perf. part. A προϋφίστημι.

Προϋφαιρέω, ante ſubtraho ſ. aufero.

Προϋφαρπάζω, ante ſurripio.

Προὔχειν, præſ. infin. act. *Att.* pro προέχειν, a προέχω, antecello.

Προφαγεῖν, præcomedere, ante alia edere, in cibo præſumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonſtro, ſeu præmonſtro ſpeciem futuri, & quaſi polliceor. portendo aliquid, ac ſignifico prodigio; προὔφαινε, præmonſtrabat, imperf. προὐφαίνετο, apparebat; imperf. paſſ. Σφετέραν ῥίζαν πρόφαινε, Pind. Iſt. 8, 123. Ἆθλα προὔφαινε τοῖς ταξιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λέγων ὅτι ἱππέων τάξις μεγάλη ἐν τῷ πεδίῳ προὐφαίνοντο, ib. 6, 21. Ἤδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν προὐφαίνετο ὁ Κῦρος, ib. 8, 23.

Προφανῆ,

Προφανῇ, 3. ſing. aor. 2. conj. paſſ. v. προφαίνω.

Προφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſpicuus, manifeſtus, apertus. A προφαίνω.

Προφάνεια, ας, ἡ, conſpicuitas. A προφανής.

Πρόφαντις, ιδος, ἡ, interpres ſacrorum. Προφῆτις, ſacerdos.

Πρόφαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, præmonſtratus, præſignificatus; (2) evidens, conſpicuus. A προφαίνω.

Προφανῶς, *Adv.* conſpicue, aperte.

Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, fingo cauſas, cauſificor, tergiverſor cauſando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, cauſæ loco adfero, excuſo, Gl. Vet. cauſor; προφασίζεται, prætendit, Ph. προὐφασίσαντο, prætenderunt, aor. 1. med. 3. pl. Οὐδὲ τὴν αὐλητὴν προφασίζομαι, Theog. 935. ἀσχολίαν, Xen. Cyr. 2, 16. A

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, excuſatio, Ph. cauſatio, al. Gl. Vet. occaſio, materia, Ph. cauſa quæcunque etiam vera & arcana. Εὐνῆς πρόφασιν, Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες Πάτροκλον πρόφασιν, i. e. Adgemebant fœminæ de Patroclo ſpecie. *ibid.* 302. Πάσας προφάσεις προφασίζεσθαι, Plat. Politic. 5. A πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ἡ, ὸν, excuſatorius. A προφασίζομαι.

Προφερέστερος, præſtantior, Gl. V. item prior motu, inceſſu, & pronior. A

Προφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt provecta ætate; (2) præſtans. A προφέρω.

Προφέρῃσιν, 3. ſ. præſ. conj. act. *Ion.* & cum ν a

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præſto, antecello, anteeo, ulterius fero ſeu porto, promoveo; προενέγκατε, proferte, Gl. V. a. 1. imperat. προενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. προενηνεγμένος, prolatus, Gl. Vet. perf. part. Ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς, præſtat, Theocr. 12, 5. Ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει, Pind. Pyth. 2, 158. Προφέρω οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ, Thuc. Σοῦ ἐς εὐτυχίαν, Eur,

Προφεύγω, effugio; προφυγὼν, aor. 2. part. elapſus. Ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν, Il. 14, 81.

Πρόφημι, prædico. Ex πρὸ, & φημὶ, *dico.*

Προφημίζω, ante diſſipo famam.

Προφητάναξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis epith. A προφήτης, & ἄναξ, *rex.*

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ου, τὸ, templum in honorem alicujus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antiſtes ſum oraculorumque interpres, divinitus afflatus ſum, vocem divinam audio; (3) in N. T. interpretor vaticinia, & alia ſc. S. dicta. Οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε, Eur. Ion. 370. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ ϗ εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἴσιδος, ἧ προεφήτευον, Heliod. A προφήτης.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, hariolus, antiſtes, vates, Gl. V. προφῆται, antiſtites, vates, Ph. in N. T. etiam de Poëta. A πρόφημι. Hinc

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, propheticus, ad prophetas pertinens.

Προφητικῶς, more vatum.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) ſacerdos.

Προφητοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. A κτείνω.

Προφητόφθεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus; (2) propheta dignus. Ex προφήτης, & φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ου, ὁ, prophetarum interfector. Suic. Ex φόντης, pro φονήτης.

Προφθαδίην, præveniendo, antevertendo. A

Προφθάνω, fut. άσω, idem quod ſimpl. φθάνω, Ph. πρόφθασον, præveni, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Matt. 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V. Hinc

Προφθεγξις, εως, ἡ, anteloquium.

Προφθίμενος, ου, ὁ, præmortuus ſeu antemortuus. Ex πρὸ, & φθίομαι, *pereo.*

Προφοβέω, ante terreo.

Προφοβητικὸς, ἡ, ὸν, prætimens, abſterrendi vim habens. A προφοβέω.

Προφοιβάζω, fut. άσω, ante purifico. Ὄφρα προφοιβάζωσι δέμας ζαθέοισι καθαρμοῖς, Nonn. P. 11, 55. Vide Φοιβάζω.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) exprobratio, ap. Polyb. A προφέρω.

Προφορέομαι, οῦμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque curſito. Ἀπολούμεθ᾽ ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω, Ariſt. Av. 4. A προφέρω. Unde

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, qui ore profertur, enunciativus, Gl. V. eloquens, facundus.

Πρόφορος, ου, ὁ, humor cruentus & aquoſus inter membranas, quibus fœtus continetur. Ab eodem.

Προφόωσδε, in lucem.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, ſeptum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen, (3) locus ante ſcenam. A προφράσσω.

Προφράζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ Ἄθλ᾽ ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες, Heſiod. Ἔργ. 653.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propenſa, benevola, lubens, Hom. Odyſſ. 10, 386. & 5, 161. A πρόφρων.

Προφράσσω, vel προφράττω, f. ξω, ante ſepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονέως, *Adv.* prompto ſeu propenſo animo, lubenter. Ab eod.

Προφρόνως, *Adv.* idem & ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens; (2) propenſus, benevolus, promptus. A φρὴν.

Προφύγοι, 3. ſ. aor. 2. conj. act. v. προφεύγω.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, ſtatio, munitio ad arcendum, propugnaculorum obſervatio; (2) præcautio, cautio; (3) amuletum. A προφύλαξ.

Προφυλακὶς, ναῦς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præſidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excubitor, ſpeculator, præſidiarius.

Προφύλαξις, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A ſeq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, q. d. ante excubo, pro ſtatione excubias ago. Μὴ δυναμένην δὲ προφυλάξασθαι ταῦτα, M. Anton. 2, 8. Οὐ γὰρ ἔθ᾽ ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ᾽, Epigr. de adulatore. Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, Xen.

Προφύραμα, τὸ, maſſa farinacea, quæ in mactra ſubigitur ut inde panes fiant. A

Προφυράω, ῶ, ante miſceo, præparo ante. Καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι, Ariſt. Av. 468.

Προφύρητος, ον, ante ſubactus, & quidem recte, ſatis.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina, quibus follium fiſtulæ in metallis teguntur. Ex πρὸ, & φυσάω, *ſufflo.*

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel ſero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero ſeu gigno.

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præloquor; (2) prædico, præmoneo, denuncio. Φεύγειν προφωνῶ πᾶσι, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio.

Προχαίρω, gaudium præcipio, fruſtra gaudeo.

Προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, *Aret.*

Προχανὴ, ῆς, ἡ, prætextus. Προχανὴ δ᾽ εὑρίσκετο πᾶσα, Callim. Hymn. in Cererem, 73. Ex πρὸ, & χαίνω, *biſco.*

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræſentatio ac prævia deſcriptio. A

Προχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, prima lineamenta duco, primam ſculpturam facio ante polituram, præformo; (2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχειλίδιον, τὸ, prominens labiorum pars. A

Πρόχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prominentibus eſt labiis; labroſus, Gl. V. A χεῖλος.

Προχειρέω, ap. Dion. H. ſi lectio ſana, *(Ern.)* idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio, q. πρόχειρον, promulgo; (2) deligo, ſumo ad aliquid faciendum, deſtino; (3) inſtituo, inchoo; (4) promo, depromo; προχειρίζομαι, profero, promo, Gl. V. paſſ. deligor. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε, Act. 22, 14. Δύναμίν τινα φημὶ προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς, Dem. Phil. 1. A

Πρόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in promptu, inventu facilis, expeditus, Ph. πρόχειρον, promptum, ad manum. Προχειροτέρη βηχὶ, *Aret.* Ex πρὸ, & χεὶρ.

Προχειροτονέω, ante ſeu prius creo; (2) præ aliis & ante tempus aliquid deſigno. Γινομένης ἐκκλησίας προχειροτόνησιν δῆμος, Dem. Μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, Act. 10, 41.

Προχειρότερως, promptius.

Προχείρως, *Adv.* prompte; (2) temere.

Προχειρουργέω, ante manibus operor.

Προχέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro προχέουσι, a προχέω.

Πρόχευμα, ατος, τὸ, profuſio, profuſum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέει λίγειαν ὀμφὰν, Anacr. 6, 11. Ἐς πεδίον προχέοντο, Il. 2, 465.

Πρόχνυ, *Adv.* in genua, geniculatim; (2) funditus, radicitus. Ex πρὸ, & γόνυ.

Προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A προχέω.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) deluvium, inundatio; (3) gurges; (4) oſtium, quo fluvius in mare effunditur. Hom. Il. 17, 263. Odyſſ. 5, 453. Ab eod.

Προχοΐδιον, τὸ, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis, Strabo lib. 17. A

Προχοῒς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, *contr.* πρόχους, ου, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. *pl.* πρόχοοι. Ab eod.

Προχορεύω, præſulto, ſalto.

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo.

Προχρονέω, ῶ, fut. ήσω, tempore ſum prior, tempore præcedo, Suic. A

Πρόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempore anterior, tempore præcedens. Ex πρὸ, & χρόνος.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profuſum eſt; (2) vinum ſponte defluens ante, quam uvæ calcentur. A προχύω. Unde

Πρόχυσις, εως, ἡ, profuſio, effuſio; (2) terra ante locum aliquem adgeſta.

Προχυταῖος, αία, αῖον, natus vel habitans in inſula Prochyta. A

Προχύτη, νῆσος, terra avulſa a continente & inſula facta. A προχύω. Unde

Προχυτήριον, ου, τὸ, fuſorium, Gl. V.

Προχύτης, ου, ὁ, poculi ſpecies. Ab eod.

Προχύτιος, α, ον, profuſus, Clem. A.

Προχυτὸς, ἡ, ὸν, perfuſus. Ab eod.

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terra adgeſta exſtruo. Τὸ Περσικὸν οἶδμα προχύων, Dion. Περ. 52.

Πρόχωλος, ον, claudus.

Προχωρέω, ῶ, fut. ήσω, procedo, progredior, ſuccedo, proſpere cedo. Ἡμῖν δὲ δόξαις εὖ προχωρῆσαι δόμος, Eur. Herac. 486. Κῶμον ἀναυλότατον προχωρεῖς, id. Ph. 797. Ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προὐκεχωρήκει, Herod. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod ſuccedit, ſeu ſucceſſit; (2) excrementum.

Προχώρησις, εως, ἡ, ſucceſſio, progreſſus, proceſſio. Ab eod.

Προψηφίζω, ante ſciſco, decerno.

Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.

Προῳδὸς, ἡ, proluſio in cantu, introitus, & qu. præcentio.

Προωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παραςύρειν ϗ προωθεῖν, Longin. 32.

Προώλης, petulans, Ph. perditus. A πρὸ, & ὄλλυμαι.

Προωμοσία, ας, ἡ, præjuratio. Ab ὄμνυμι.

Προωνύμιον, ου, τὸ, prænomen, Ph. Ex πρὸ, & ὄνομα. Unde

Προώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, prænomen habens.

Προώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui juſtum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex πρὸ, & ὥρα, tempus.

Πρόωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Προώρισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προορίζω.

Προωρώμην, imper. ind. med. contr. pro προωραόμην, a προοράω.

Πρόωσις, εως, ἡ, protruſio, propulſus. A προωθέω.

Προώςης, ου, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus dejiciendum ſuſpendebant. Ab eodem. Hinc

Προωςικὸς, ἡ, ὸν, vim propellendi habens.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, propugnatores; (2) pedites; Hom. Il. 5, 744. (3) populi multitudo congregata.

Πρύλις, εως, ἡ, ſaltatio armata, quam pedites ſaltant. Οὖλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο, Callim. Hymn. in Jov. 52. Vid. Lucian. de Saltat. A πρυλέες.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.

Πρύμνηθεν, Adv. a puppi. A πρύμνα.

Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram, Gl. Vet. retinacula; Hom. Il. 1, 47. Ab eodem.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui eſt in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.

Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi ſedens; παρὰ πρυμνήσια νηὸς, i. e. juxta palum, quem Romani tonſillam vocant; Adj. pro πρυμνήσιος. Ab eod.

Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens.

Πρυμνόθεν, Adv. a puppi; ab eod. (2) funditus. A

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus.

Πρυμνοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, & ἔχω.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνὸς, & ὄρος, mons.

Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas ſeu poteſtas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio diſceptaturi, Lat. ſacramentum. A

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur ſumptibus; (2) curia; (3) Palatium auguſtale. A

Πρυτανεύω, f. εύσω, ſenator ſum, aut magiſtratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, ſummam poteſtatem teneo, præſes ſum; (2) rego, moderor, adminiſtro; (3) ſuppedito, ſubminiſtro, procuro. Τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, Iſocr. περὶ εἰρήνης, Ariſt. Πρυτανεύσει μὲν ἀθανάτοισι, Hom. Hymn. in Apoll. 68. A πρύτανις. Unde

Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens.

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis Senator ex numero 500, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat; (2) in aliis civitatibus interdum ſummum magiſtratum notat, unde (3) ſummus magiſtratus, ἄρχων ὕπατος; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, præfectus alicujus rei, diſpenſator. Ern.

Πρώ, πρῷ, & πρωΐ, Adv. mane. Ex πρωΐ.

Πρώην, Adv. nuper, ante, olim, Ph.

Πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἕπτα πρωθήβην Ὑάκινθον, Nic. Ther. 905. Ex πρῶτος, & ἥβη.

Πρώθηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Πρωθύστερος, præpoſterus, Gl. V. πρωθύστερον, præpoſterum, Gl. Vet. Ab ὕστερον.

ΠΡΩΙ', Adv. mane, (2) mature, tempeſtive; (3) præmature, ante tempus. Hinc *Compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, & *Superl.* πρωϊαίτατος. Hinc

Πρωΐα, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, matutinum tempus.

Πρωϊαίτατα, admodum tempeſtive, præmature, ſummo mane.

Πρωϊαίτερον, profundiore diluculo; (2) maturius, tempeſtivius.

Πρωϊανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mature vel præmature florens. Ex πρωΐ, & ἄνθος.

Πρωϊβλαστέω, mature germino. A

Πρωϊβλαστὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mature germinans. Ex πρωΐ, & βλάστη, *germen.*

Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura ſeu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.

Πρωϊζὰ, vel πρώϊζα, *Adv.* non ita dudum, hodie mane; (2) præmature, citius, intempeſtive, ante tempus. A πρωΐ. Unde

Πρωΐζον, vel πρωϊζὸν, paullo ante præteritum; (2) heſternum; (3) nudius terrius.

Πρωΐθεν, *Adv.* a mane, a tempore matutino.

Πρωϊκαρπέω, mature fructus reddo.

Πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.

Πρωΐκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus fructus mature proveniunt. Ex πρωΐ, & καρπός.

Πρώϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, maturus, tempeſtivus, Ph. πρώϊμον, præcox. A πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Πρώϊον, ου, τὸ, hora matutina. A πρώϊος.

Πρώϊος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ. Hinc

Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas.

Πρωϊσπορέω, præmature ſero, mature ſemino. A

Πρωΐσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mature ſeritur; (2) præmature ſerendus. A σπείρω.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, podex, anus, culus.

Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates ſpecto, obſervo, verbum Ariſtophanicum, Eq. 874. ut & πρωκτοπεντετήρις.

Πρὼν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex ſ. cacumen montis. A πρωών.

Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, gutta, ſtillicidium, *proprie* roris. Ἐν ἄστει ᾧ κεν ἐκείνῃ Πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο, Call. in Apoll. 40. A πρωΐ.

Πρῷος, idem quod πρώϊος.

ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis.

Πρωράζω, in prora deprimo; πρωράζεσθαι, dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A pr.

Πρώραθεν, *Adv.* e prora. Ab eod.

Πρωρατεύω, fut. εύσω, ſum proreta, ſeu in prora navem rego. A

Πρωράτης, ου, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρῶρα.

Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui eſt in prora.

Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, Ph. A πρῶρα.

Πρῶτα, *Adv.* primum. A πρῶτος.

Πρωτάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primo aliquid nunciat, prænunciat, prænuncius.

Πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. Τοῦτο κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη, Callim. in D. 104. Ab ἄγρα.

Πρωταγωνιστέω, primas partes in ſcena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A

Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, primarum partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet.

Πρώταθλος, ου, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλον.

Πρωταίτιος, ὁ ϗ ἡ, qui maxime in culpa eſt.

Πρωταίχμια, & πρωταίχμεια, τὰ, præda præmio data. Ab αἰχμή.

Πρώταρχος, ου, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, & ἀρχός.

Πρωτεία, ας, ἡ, primatus, Suic. A πρῶτος.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.

Πρωτέκδικος, ὁ, primus defenſor.

Πρωτερικὴ, ῆς, ἡ, ſc. συκῆ, ficus, quæ prius fructum ſuum quam aliæ maturat, præcox ſeu feſtina ficus. A πρωΐ, alii tamen a πρότερος, deducunt, ſed & προτερικὴν ſcribunt.

Πρωτεύω, f. εύσω, primus ſum, primas partes teneo, principatum obtineo, ſummo honore habeor; πρωτεῦον, principalis, Gloſſ. Vet. Ταῖς οὐσίαις πρωτεύοντες, Iſocr. Πρωτεύουσαι ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκες, Id. κατὰ δόξαν, Plut. τῆς Ἑλλάδος, id. A πρῶτος.

Πρωτηρότης, ου, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζει, Heſiod. Op. 488. A ἀρόω.

Πρώτιστα, *Adv.* primum. A πρώτιστος.

Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.

Πρώτιστον, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia. A

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus, Hom. Il. 2, 702. A πρῶτος.

Πρωτόαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ab ἅλς, *mare.*

Πρωτοβαθρέω, ῶ, f. ήσω, in primis ſubſelliis, aut in ſubſelliis primum colloco. A

Πρωτόβαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in primis ſubſelliis aut in ſubſelliis judicialibus primus ſedet, qui in loco primo ſeu eminentiſſimo ſedet. Ex πρῶτος, & βάθρον.

Πρωτοβολέω, primus jaculor; (2) primum protrudo, vel emitto. A

Πρωτοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος, & βάλλω. Unde

Πρωτόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit.

Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, coloſtrum, i. e. lac primum poſt partum, quod ſponte concreſcit.

Πρωτόγαμος, ὁ ϗ ἡ, primas nuptias agens.

Πρωτογένειος, εία, ειον, primogenitus. Ex πρῶτος, & γείνομαι.

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex iiſd.

Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primum enatum & eductum eſt.

Πρωτογέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, primogenitus, Ph.

Πρωτογεύστης, ου, ὁ, prægustator, qui primus guſtat, Ph. guſtator. Ex πρῶτος, & γεύω.

Πρωτογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui primus ſententiam dicit, qui eſt primæ ſententiæ, princeps ſenatus. A γνώμη.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, primigenius primigenus, primogenitus, primitivus. Ex πρῶτος, & γέγονα, a γίνομαι.

Πρωτογόνος, ου, ἡ, primum pariens, primum enixa. Ex iiſdem.

Πρωτογύναικες, ων, οἱ, qui primi uxores ducunt, Heſ. Ex πρῶτος, & γυνή.

Πρωτοδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui primus ſcit, qui primus didicit. Ex πρῶτος, & δαίω.

Πρωτόζυκτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Πρωτόζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, primis nuptiis junctus, vel qui tunc primum matrimonio junctus eſt. Ex πρῶτος, & ζυγός.

Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum A τίθεμαι.

Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex πρῶτος, & θοινὴ, *convivium.*

Πρωτόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in primo throno ſedet.

Πρωτόθροος, *contr.* πρωτόθρους, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. primiſonus, primo ſono editus; (2) primo locutus. Πρωτόθροος κήρυξ, Nonn. Paraphr. 3, 26. Conf. & 6, 45.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in conſeſſu aliquo locus.

Πρωτοκήριος, ου, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex πρῶτος, & κηρὸς, *cera,* quia primus in tabula cerata ſcribebatur.

Πρωτόκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, primo vocatus.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus, primus in convivio locus.

Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam ſedem v. c. imperii occupat. Ex κλίσις, *inclinatio.*

Πρωτοκόμιον, ου, τὸ, prærogativa, Suic. Ex πρῶτος, & κομίζω, *curo,* Suic.

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonſio. A

Πρωτόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, primum tonſus, qui primum tondetur. Ex κουρά.

Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, primo creans.

Πρωτόκλιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primo conditus ſeu creatus, Gl. V. primitivus.

Πρωτοκτόνος, qui primus occidit.

Πρωτόκτονος, qui primus occiſus eſt.

Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.

Πρωτόλειον, ȣ, τὸ, ſeu ϖρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ ſeu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex ϖρῶτος, & λεία, *præda.*

Πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes ſortitus ſum.

Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, ſermonis principium. A

Πρωτολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.

Πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. Ex πρωτος, & λόχος.

Πρωτόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, princeps vates.

Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus teſtis, qui primus mortem paſſus ob Chriſt. religionem.

Πρωτόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primus mortuus.

Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, Heſ.

Πρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.

Πρωτονίας, ω, ὁ ϗ ἡ, qui nunc primum navigat.

Πρωτοπαγὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, qui primus compactus & coagmentatus eſt, recens compactus; primo defixus, Hom. Il. 5, 194. A ϖηγνύω.

Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quid primum adficitur non per conſenſum alterius, initium percipiendi mala. Ex ϖρῶτος, & ϖάθος. Unde

Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primo patior, ſ. primum afficior.

Πρωτόπαλος, ȣ, ὁ, primus luctator.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor.

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Ph.

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Ph. Ex iiſdem.

Πρωτόπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rei alicujus primus periculum fecit, qui aliquid primum eſt expertus. Ex ϖρῶτος, & ϖεῖρα.

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, primum ſeu præcipuum damnum adferens. A ϖῆμα.

Πρωτόπλασις, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. c. ſobolem.

Πρωτόπλαστος, ȣ, ὁ, qui primus fictus formatuſque eſt, primus homo.

Πρωτόπλοος, *contr.* ϖρωτόπλȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primo navigationem experiens, primo navigans.

Πρωτοπολίτης, ȣ, ὁ, princeps, Ph. ϖρωτοπολῖται, proceres, optimates, Ph.

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas, primum agmen in bello.

Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, tranſit.

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primum exigitur. Ex πρῶτος, & ϖρᾶξις.

Πρωτόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primum proferens radicem. A ῥίζα.

Πρωτόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primum defluxit. Ex ϖρῶτος, & ῥύω, *fluo.*

Πρῶτος, ϖρώτη, ϖρῶτον, primus; (2) prior, præſtantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superl.* a ϖρὸ, pro ϖρότατος, unde *Ion.* fit ϖρόατος, & *Att.* ϖρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. Vet. τῶν ϖρώτων, primum; τὰ πρῶτα, primæ partes.

Πρωτοσπόρος, ȣ, ὁ, qui primus ſerit, aut ſevit, progenitor, parens. At πρωτόσπορος, primo ſeminatus, primo ſatus.

Πρωτοςασία, ας, ἡ, principatus, Gl. V. Ex ϖρῶτος, & ςάσις.

Πρωτοςατέω, primus in ordine ſto, antiſtitor, ſeu anteſignanus ſum. A

Πρωτοςάτης, ȣ, ὁ, qui primus ſtat in acie, Ph. princeps; ϖρωτοςάται, primores, Gl. V. Ex ϖρῶτος, & ἵςημι, *ſiſto.*

Πρωτόσφακτος, ον, primus omnium interfectus.

Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, privilegia, ſeu jus primogenituræ. A

Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, primogenituræ jura tribuo. A ϖρωτότοκος.

Πρωτοτοκία, ίων, τὰ, privilegia ſeu jus primogenituræ. Ab eod.

Πρωτοτόκος, ȣ, ἡ, quæ primum peperit, primipara, Gloſſ. Vet. ϖρωτοτόκοι, primiparæ. Πρωτοτόκος, κινυρὴ, ȣ ϖρὶν εἰδυῖα τόκοιο, Hom. Il. 17, 5. Ex ϖρῶτος, & τίκτω.

Πρωτότοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ille ante quem nullus alius ex iiſdem parentibus editus eſt. Ph. primigenus, primogenitus, primitivus. Ex iiſd.

Πρωτοτομέω, primum cædo ſeu ſeco, in primis puto. A

Πρωτότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui primus cæſus & putatus eſt. Ex ϖρωτος, & τέμνω.

Πρωτοτυπία, ἡ, eſt verborum ϖρωτοτύπων. 2.)

Πρωτότυπον, ȣ, τὸ, originale, principale, Ph. (2)verbum ϖρωτότυπον, ſ. 1.) primitivum 2.) a Gramm. opp. κλητικοῖς, ut ἕλλω, a quo κλητικὸν ἑλλωικός; dicitur & ἁπλȣ̃ν, 3.) in Dialecticis ϖρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A

Πρωτότυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exemplar, ex quo ſimile facimus, Gl. Vet. primitivus, principalis.

Πρωτοτύπως, principio, Gl. V. principaliter, primitive.

Πρωτούπνιον, ȣ, τὸ, primus ſomnus, Suic. Ex πρῶτος, & ὕπνος.

Πρωτουργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ex ϖρῶτος, & ἔργον.

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A

Πρωτοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primo apparens. Ex πρῶτος, & φαίνομαι.

Πρωτοφόνος, ȣ, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.

Πρωτοφορέω, primus ſ. inter primos gero aliquid.

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus prodit, primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert.

Πρωτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, primo natus ſeu exortus; πρωτοφυὲς, primum natum. Ex πρῶτος, & φύομαι.

Πρωτόχνοος, *contr.* πρωτόχνȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primam lanuginem habens.

Πρωτόχρονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primævus, Gl. Vet.

Πρωτόχυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, primum effuſus.

Πρώτως, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per ſe & ſua natura, non per accidens, Gl, Vet. primo, primitus. A πρῶτος.

ΠΡΩ'ΩΝ, ωνος, ὁ, locus acclivis, collis, vertex & cacumen montis; ϖρώονες, cacumina, vertices.

Πταίη, 3. ſing. aor. 2. opt. act. v. ϖτῆμι.

Πταίοισαν, *offendentem*, præſ. particip. act. f. g. *Dor.* pro πταίȣσαν, a πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ, ſternuo, ſternuto; ἔπταρον, aor. 2. Τηλέμαχος δὲ μέγ᾽ ἔπταρεν ἀμφὶ δὲ δῶμα, Odyſſ. 17, 541.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. v. πταίω.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offenſio, lapſus, Ph. culpa, noxa, delictum, Al. Gl. Vet. menda. A πταίω.

Πταισμάτιον, ȣ, τὸ, offenſiuncula, Gl. V. A

ΠΤΑΙ'Ω, fut. ϖταίσω, impingo, offendo, pecco, titubo, vacillo, labor. Τῇ γνώμῃ ϗ τύχῃ πταίειν, Herodian. Μὴ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, Thuc.

Πτακὶς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A πτακὶς.

Πτάμενοι, nom. pl. pr. part. med. v. πτῆμι.

Πτὰξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem quod πτακὶς.

Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore ſuo ſternutare cogit. A

Πταρμικὸς, ἡ, ὸν, qui ſternutare poteſt vel ſolet; (2) ſternutare cogens. A

Πταρμὸς, ȣ̃, ὁ, ſternutatio, ſternutamentum.

Πτάρνομαι, ſternuo; ſternuto, Ph. Πτάρνοιντο, Ariſtot. 3. pl. opt.

Πτάρνυμαι, idem. A πταίρω.

Πτάρνυμι, ſternuo, Gl, V, Ab eod,

Πτάτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔπτατο, a πτῆμι.

Πτάω, πτῶ, eſt thema, unde πτήσσω, πτίσσω, πταίρω, πτύρω, πτύω, πταίσω, &c. in quibus omnibus eſt ſignificatio commotionis, agitationis, &c. *Ern.*

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, ulmus. Hinc

Πτελέϊνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo.

Πτελεὼν, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. V.

Πτέλος, ὁ, aper.

Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus, G.. Vet. πτέρινον, plumatile. A πτερόν.

Πτέρις, ιδος, ſive πτερὶς, ίδος, ἡ, filix mas, *berba*, Gl. Vet. πτερὶς, βοτάνη, filix. Ab eod. *Angl.* Fern, *or* Brakes.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, *Ion.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, πτέρναι, calces, Ph. (2) inferior pars mali erecti, quæ ἱςοπέδῃ inſeritur. Ἐς ςαυρὸν ἐκ πτέρνης, Hom. Il. 22, 397.

Πτερνίζω, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, Gl. V. ſupplanto. A πτέρνα.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ ſpinoſæ. Ab eod.

Πτερνίον, ȣ, τὸ, pernio, Gl. V. A πτέρνα.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα.

Πτερνισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupplantatio, deceptio. A πτερνίζω.

Πτερνιςὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit, & verberat, qui calcibus ferire ſolet; (2) calcar. Ab eod.

Πτερνιςὴς, ȣ̃, ὁ, idem, R.

Πτερνοβάτης, ȣ, ὁ, qui calci inter ambulandum inſiſtit, Ex πτέρνα, & βαίνω.

Πτερνογλύφος, ȣ, ὁ, qui calcem rodit; nomen muris in Batrachom. ver. 222. Ex πτέρνα, & γλύφω.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis ſeu pedibus ſtrepitum moveo, pedibus ſupplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex πτέρνα, & κόπτω.

Πτερνοτρώκτης, ȣ, ὁ, pernivorus, nomen muris in Batrachom. ver. 29. Ex πτέρνα, & τρώγω.

Πτερνοφάγος, ȣ, ὁ, idem. ib. v. 224. A φάγω.

Πτεροδόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pennis agitatus, celer, qui alis circumagitur. A δονέω.

Πτεροείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, alis ſeu pennis veſtitus, alatus, Suic. Ex πτερὸν, & εἷμα.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris, Gl. V. volatilis. A

ΠΤΕΡΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, ala, pluma, pinna; Ph. pinnula; al. Gl. V. penna; πτερὸν πλοίȣ, ὡς Ἔννιος, apluſtra, *ut Ennius*, Ph.

Πτερόομαι, πτεροῦμαι, plumeſco, Gl. Vet. metaph. erigor, quaſi alis; ἐπτερωμένος, alatus, p. part. paſſ. Ὑπὸ τȣ̃ τὸ ἐν ἰδεῖν ἱμέρȣ πτερωθεὶς, Philo. A πτερόω.

Πτεροποίκιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, varias & pictas pennas habens. Ex πτερὸν, & ποικίλος.

Πτερόπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, alatos pedes habens, Gl. V. alipes. Ex πτερὸν, & πȣ̃ς.

Πτεροῤῥέω, ῶ, pennas amitto. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὰ ὄρνεα πτεροῤῥεῖ, Ariſt. Av. 106. A πτερὸν, & ῥέω.

Πτεροῤῥυέω, idem. Καλλίας ἄρ᾽ οὗτος ὁ ὄρνις ἐςίν; ὡς πτεροῤῥυεῖ; Ariſt. Av. 291. A ῥύω.

Πτερότης, ητος, ἡ, pennatus. A πτερόν.

Πτερόφοιτος, ον, alatus. A φοιτάω.

Πτεροφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aliger, penniger. Ex πτερὸν, & φέρω.

Πτεροφυέω, pennas produco, pennæ mihi naſcuntur, plumeſco. A φύομαι.

Πτεροφυὴς, ὲς, alatus.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum productio. Ex iiſdem.

Πτερόφυτος, ον, alatus.

Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio; metaph. erigo, uti ſpe. Ἔπειτα δ᾽ ὅπως φρονίμως πρὸς ἄνδρ᾽ ὁρῶν πτεράσεις, Ariſt. Av. 1339. Λόγοισί τ᾽ ἄρα ϗ πτεροῦνται, ib. 1452. A πτερόν.

Πτερύγεσσι, dat. pl. *Ion.* pro πτέρυξι, a πτέρυξ.

Πτερυγίζω, fut. ίσω, pennas roſtro purgo; (2) alas pando ſeu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) fruſtra & inaniter conor, Gl. V. πτερυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς ϗ πτερυγίζεις, Arist. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγινος, plumarius, Adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, plumula, pinnaculum, seu pinna in ædificio; summa auricula, Dim. a πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ. & εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor, tabellarius surrectas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτερὸν, & φέρω.

Πτερυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas exstantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωκὴς, vel πτερύγωκυς, έος, ὁ ϗ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ, & ὠκύς.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna. A πτέρυξ.

Πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eodem.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερόν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) conatus volandi in pullis.

Πτερύσσομαι, ξομαι, alis latera ferio; (2) gestio seu passis alis gestio, gaudeo, lætor. Οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται, Lyc. 1106. A πτέρυξ.

Πτερύομαι, idem.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennosum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτερόν.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτερωτὴς, οῦ, ὁ, qui alas addidit, qui alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτέσθαι, aor. 2. inf. med. pro πτᾶσθαι, a πτῆμι. Unde

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inus. unde tamen ἵπταμαι & alia descendunt.

Πτῆναι, *volasse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πτηνολέτις, νεφέλη, avis perdens, vel perimens laqueos. Ab ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν, οῦ, volucris, ales, avis. A πτῆμι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. v. πτήσσω.

Πτήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, f. ξω, q. d. metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, Gl. Vet. extimesco; (2) perterrefacio. Σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι, Soph. Aj. 171. Ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον, Arist. Lys. 773. Τὸ ζῆν, ξυναίμε, κἂν ὕπνῳ πτήσσων δόρυ, Lyc. 280. Πόλις δὲ πρὸς πόλιν ἔπτηξε, Eur. Supp. 269. A πτοέω.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, *Adv.* volatilium modo, Suic.

Πτίλλος, lippus, Ph.

Πτιλοβάφος, ου, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτίλον, & βάπτω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, Ph. pluma.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris callosis & rubentibus.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus seu pinnatus; (2) membrana sicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισσάνη, ης, ἡ, ptisana, i. e. hordeum pistum & a cortice purgatum; (2) ptisana non colata, hordeacea.

Πτισανοῤῥοφεία, ἡ, sorbitio ptisanæ, 2.)

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙ'ΣΣΩ, tundo, pinso, decortico. Ἐπτισμένας κριθάς, Arist. H. Au. 8, 7..

Πτιστικὸς, ἡ, ὸν, pinsationi aptus, qui contundi, comminui potest. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio; (2) timor, metus; (3) impotens amor.

ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, Ph. (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo; πτοῶ, terreo, territo; πτοοῦμαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. Vet. p. part. pass. percussus amore. Μή τις σ' ἴδῃ στείχουσαν ἐπτοημένην, Eur. Iph. in Au. 1054.

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. v. πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, pavor & consternatio; timor, metus, Ph. trepidatio, it. vehemens amor. Ab eod.

Πτοία, ας, ἡ, id. quod πτόα, libido rei alicujus, nimia adsectatio. A πτοιέω. Hinc

Πτοιάλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore incensus.

Πτοιάω, ῶ, idem quod

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω, consterno metu, perterrefacio, amore percutio; (2) animo specto attento. Μοὶ ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν, Mosch. 4, 122. Κουρότερος δ' ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται, Hesiod. Ἔργ. 445. A πτοέω.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ου, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτοιοῦμαι, præs. ind. pass. *contr.* pro πτοιέομαι, a πτοιέω, *Poët.* pro πτοέω.

Πτολεμίζω, bello peto, infesto. Ἕπετο πτολεμίζων Ἐς Τροίην, Il. 13, 644. Pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, οῦ, ὁ, pro πολεμιστής.

Πτολεμόνδε, ad vel in bellum; pro πολεμονδε.

Πτόλεμος, ου, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ου, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum,

Πτολίεσσι, dat. pl. *Att.* & *Ion.* pro πόλεσι.

Πτολιπόρθης, ου, ὁ, idem quod

Πτολιπόρθιος, ου, ὁ, urbium populator, vastator seu eversor. Πτολιπόρθιος, Hom. Od. 9, 504. Ex πτόλις, & πορθέω.

Πτολίπορθος, idem. Hom. Il. 2, 278.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. *Att.* pto πολιπόρθῳ.

Πτόλις, ιος, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, urbs, civitas. Pro πόλισμα.

Πτορθάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτόρθος, & ἄκανθα, *spina.*

Πτόρθοιο, gen. sing. *Ion.* pro πτόρθου, a

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus, surculus. Ab ὀρθός.

Πτοώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον.

Πτυαλισμός, vel πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, screatus, exscreatio; (2) crebra sputi ejectio. A πτυαλίζω, vel πτυελίζω.

Πτύαλον, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ. Πτύγμα πέπλοιο, Il. 5, 315. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, Dim.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ἡ, ptynx, avis genus.

Πτυελίζω, saliva abundo, Hipp. A πτύελον.

Πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A pr.

Πτύελον, ου, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur, *Ern.*

Πτυκτίον, ου, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτύσσω.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, plicatilis. Ab eod. Unde

Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura; (2) ruga & sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ, Gl. Vet. tabella; (2) cacumen montis, Hom. Il. 20, 22.

Πτύξας, aor. 1. part. act. v. πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.

Πτυόφι, *Poët.* ventilabro. Ἀπὸ πλατέος πτυόφιν, Hom. Il. 13, 588, A πτύον.

Πτυρμὸς, οῦ. ὁ, pavor, consternatio, A πτύρομαι. Unde

Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facile consternatur.

Πτύρω, f. ρῶ, consterno, expavefasio, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Ph. πτύρεται, consternatur, Ph. Μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, Phil. 1, 28. A πτοέω.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, οῦ, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus. p. part. pass. πτυχθεὶς, plicatus, aor. 1. part. pass. Τὴν ἀλουργίδα πτύξας, Plut. Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. A πτύσσω.

Πτυχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, s. codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

Πτυχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχή.

ΠΤΥ'Ω, fut. ύσω, spuo, exspuo, exscreo; (2) contemno, despuo. Τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, Theocr. 6 39. Πτύσας προσώπῳ, Soph. Antig. 1246. Αἷμα παχὺ πτύοντα, Hom. Il. 23, 697.

Πτωκαζέμεν, *Ion.* pro πτωκάζειν, a

Πτωκάζω, metu contrahor, expavesco; πτωκαζέμεν, trepidare, inf. pro πτωκάζειν, Il. 4, 372. A πτώξ. Unde

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel præcipito. A πτῶμα.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.

Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ ϗ ἡ, pavidus, timidus; (2) *substant.* pro lepore, Hom. Il. 17, 676. Æschyl. Agam. 141. Nicand. in Theriac. 949. A πτοέω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus; πτώσιμον, πτῶμα ἐπὶ νεκροῦ, cadaver, Gl. V. Æschyl. Agam. 678. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. Ph. strages; Al. Gl. V. Ab eod.

Πτώσσῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. πτώσσω.

Πτώσσοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πτώσσουσι, a

Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expavesco, metu consternor, metu perculsus concido, abscondo me præ metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν, Eur. Bac. 223. A πτοέω.

Πτώσω, f. 1. ind. act. verbi πίπτω.

Πτωτικὸς, ἡ, ὸν, casualis. A

Πτωτὸς, ἡ, ὸν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλάζων, όνος, ὁ ϗ ἡ, q. d. mendicus ostentator, pauper arrogans, Alexis apud Athenæum. Ex πτωχὸς, & ἀλάζων.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens. A πτώξ.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia, paupertas, egestas, Ph. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper sum, mendico; πτωχεύεσκον, mendicabam, imperf. *Ion.* pro ἐπτώχευον. Ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν, 2 Cor. 8, 9. A πτωχός.

Πτωχίζω, fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

Πτωχικὸς, ἡ, ὸν, mendicus; (2) mendico conveniens.

Πτωχίστερος, mendicior; Comparat. irregul.

Πτωχοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχόμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pauper Muſis, i. e. imperitus. Ex ϖτωχὸς, & μȣ̃σα.

Πτωχοπλȣ́σιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui ſpecie paupertatis reipſa ſunt ditiſſimi.

Πτωχοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mendicos faciens, ad mendicitatem redigens. A ϖοιέω.

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, mendicus, pauper, egenus, Ph. A ϖτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis mendicis deſtinatus.

Πτωχοτροφέω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ mendicos alit. Ex ϖτωχὸς, & τρέφω.

Πυανέψια, ων, τὰ, feſtum Athenis. A

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina ſeu fabæ coquuntur. Ex ϖύανον, & ἕψω. Hinc

Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, cujus initium eſt, quando ſol Scorpionem ingreditur, Gl. V. October.

Πυάνιος, ȣ, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A

Πύανον, ȣ, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΥ´ΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc

Πυαρίτης, ȣ, ὁ, idem.

Πυγαῖα, ων, τὰ, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, poſticus, qui eſt natium; (2) ſalax, libidinoſus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enaſcens, *Strabo lib.* 13. Ab eod.

Πύγαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nates albas habens, effeminatus, *Subſt.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex ϖυγὴ, & ἀργός.

Πυγαρίζω, idem quod ϖυγίζω.

ΠΥΓΗ´, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* ſecundum clunes, vel nates, averſe. A ϖυγή

Πυγίδιον, ȣ, τὸ, exiles nates, clunes aridæ & depreſſæ, Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυγισμένος, pædicatus, Ph. p. part. paſſ. Ab eod.

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A ϖυγίζω.

Πυγιστὴς, ȣ̃, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cum pygmæis pugnans; ut ϖυγμαιομάχοι γέρανοι, grues. Ex ϖυγμαῖος, & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ȣ, ὁ, æquans ſeu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, puſillus homo. A ϖυγμή.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto, Apoll.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ȣ, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμὴ, & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) menſura ſpatii, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. Vet. cæſtus; pugilatus. Πυγμὴν ϗ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πύξ.

Πυγμῇ, *Adv.* crebro; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie eſt dativus.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, inſecti genus, cujus clunes ſeu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, menſuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ȣ, ἡ, *Epith.* meretricis qu. clunes ornans. Ex πυγὴ, & στέλλω.

Πυγȣ́σιος, ȣ, ὁ, idem quod πυγονιαῖος. Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγȣ́σιον ἔνθα ϗ ἔνθα, Hom. Odyſſ. 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ, v. πυγμη, 2). A πύξ.

Πυδαρίζω, reſilio; calcitro; calce nates ferio.

Πυέλιον, ȣ, τὸ, labrum ſeu ſolium æreum; in quo ſe lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inſeritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ȣ, τὸ, idem quod

ΠΥ´ΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, ſolium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) ſolium balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, concavus in modum πυέλȣ. A πύελος.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. πυτία.

Πυέω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eodem.

Πυθαγόρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Pythagora ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ ſectator ſum.

Πυθαγορικος, ἡ, ὸν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, ſectatrix Pythag. Philoſophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, ſectatio, ſtudium Philoſophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγοριστὰς, *Dor.* pro Πυθαγοριστὴς, Pythagoræ ſectator.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ȣ, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθευ, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Dor.* pro πύθȣ.

Πύθῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. πύθω.

Πύθηαι, 2. ſ. a. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, a πυνθάνομαι.

Πυθία, ας, ἡ, ſc. ἱέρεια, Pythia Apollinis ſacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, feſtum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum ſerpentem Pythonem Delphis celebratum. Ab eodem.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθαΐζω.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) ſacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ȣ, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex πύθιος, & νίκη.

Πυθιόνικος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium ſive Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a ſerpente Pythone ei impoſitum, quem jaculis ſuis interemiſſe fertur. A πύθων.

Πυθίων, ωνος, ὁ, Pythion, bulbi genus. Ab eodem.

Πυθμενόθεν, funditus, prorſus, omnino. A

ΠΥΘΜΗ´Ν, ένος, ὁ, fundum, ima pars; (2) ramus, propago.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πύθοιντο, a πυνθάνομαι, Il. 1, 257.

Πυθόκραντος, ον, ab Apolline prædictus & certo futurus. A κραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, *Epith.* Phœbi, interfector ſerpentis, v. πύθων.

Πυθόληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phæbo. A πύθιος, & λαμβάνω.

ΠΥ´ΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, Pythicus vates.

Πυθόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

Πυθόχρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πύθιος, & χράω, *oraculum edo.*

ΠΥ´ΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύθομαι, putreſco, putrefio. Ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, Heſiod. Ἔργ. 624.

Πυθὼ, ȣ̃ς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini ſacra.

Πυθώδε, *Adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel ſerpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur.

Πυθωνικὸς, ἡ, ὸν, Pythonicus; (2) a ſpiritu divinatorio correptus. A πύθων.

Πύϊον, ȣ, τὸ, ſanguis putrefactus. A πύον.

ΠΥ´ΚΑ, *Adv.* denſe, ſpiſſe; (2) prudenter, accurate; adfabre. Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτραφε δῖα Θεανὼ, Hom. Il. 5, 70.

Πυκάζω, fut. άσω, denſo, ſtipo; (2) tego, intego, contego, munio; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, denſatus; p. part. paſſ. Ph. crinitus. Στεφάνοις πυκασθεὶς, Eur. Alc. 792. Κόσμῳ πυκάζω τῶνδ', id. Herac. 725. Παντᾶ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον, Theocr. 21, 53. Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας, circumtexit, Hom. Il. 17, 82. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act.

Πυκάσδεν, præſ. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πυκασμὸς, ȣ̃, ὁ, denſatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, εος, ὁ ϗ ἡ, prudens, accuratus. Ex πυκινὸς, & μῆδος, *conſilium.*

Πυκινὰ, *Adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινός.

Πυκινᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. ſ. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκίνητος, ον, qui crebro movetur.

Πυκινόῤῥιζος, ον, multas & diffuſas late radices habens. A ῥίζα.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, denſus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens. Ex φρὴν.

Πυκινῶς, *Adv.* denſe, ſpiſſe, crebro, frequenter; (2) prudenter, ſapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκινός.

Πυκνὰ, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνάζω, frequento, Gl. V. πυκνάζει, continuat, Ph. A πυκνός.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνά.

Πυκνόβλαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſe germinans. Ex πυκνὸς, & βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſis geniculis conſtans, crebris diſtinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνὸς, & γόνυ, *genu.*

Πυκνόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſos ſeu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui frequenter periclitatur, qui crebris ſe periculis objicit.

Πυκνόκομον, ȣ, τὸ, Pycnocomum, *herba.* Ex πυκνὸς, & κόμη, *coma.*

Πυκνὸν, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνός.

Πυκνοπνεύματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crebro reſpirat, Suic. Ex πυκνος, & πνεῦμα.

Πυκνόπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſos meatus habens, R.

Πυκνόπτερος, ον, denſas, i. e. firmas alas habens. A πτερον.

Πυκνόῤῥιζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſas aut crebras radices habens, qui eſt denſa radice. Ex Πυκνὸς, & ῥίζα, *radix.*

Πυκνόῤῥαγος, ον, idem quod

Πυκνόῤῥαξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, denſus acinis.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, *per Sync.* a πυκινός.

Πυκνόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui denſa eſt carne, qui ſolidum habet corpus & ſucci plenum. Ex πυκνὸς, & σὰρξ, *caro.*

Πυκνοσπορέω, denſe ſero vel ſemino; πυκνοσποροῦμαι, denſe ſeror. A

Πυκνόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſe ſatus, denſe ſeminatus.

Πυκνόστημος, ὁ ϗ ἡ, veſtis denſum ſtamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crebris punctis diſtinctus, maculoſus.

Πυκνόστυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, multas habens columnas.

Πυκνότερον, *Adv.* ſæpius, crebrius, Ph. A πυκνός.

Πυκνότης, ητος, ἡ, denſitas, ſpiſſitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνός.

Πυκνόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crebros oculos ſeu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, denſa habens folia, denſus foliis.

Πυκνόω, denſo, ſpiſſo, ſpiſſifico, ſtipo; πυκνοῖ, denſat, Ph. πυκνȣ̃μαι, denſor; πυκνȣ̃ται, ſpiſſeſcit, Ph. πεπυκνωμένος, denſatus, p. part.

part. paſſ. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει πυκνώσας, Ariſt. Nub. 702. Πυκνωθεῖσαι φλέβες, *Hippocr.* A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τὸ, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, *Adv.* denſe, ſpiſſe, crebro, frequenter, ſæpe. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, denſatio, ſpiſſatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικὸς, ἡ, ὸν, denſandi vim habens. Ab eodem.

Πυκτεῖον, ου, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Ph.

Πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, Gl. V. A

Πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio; πυκτεύω, μάχομαι, pugno, Gl. Vet. ἐπύκτευσαν, dimicaverunt, Ph. Ὥσπερ γὰρ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ, Dem. Phil. 1. A

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, Ph. pugnator; al. Gl. V. A πύξ.

Πυκτικὸς, ἡ, ὸν, pugilatui aptus. A πύκτης.

Πυκτίον, ου, τὸ, idem quod

Πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus ſeu tabella plicatilis. A

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης.

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a ſingulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice & de re publica mittebantur. Ex πύλαι, & ἀγορά. Hinc

Πυλαγορέω, ῶ, ſum Pylagoras, Pylas ad Amphictyonicum concilium proficiſcor.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, ſc. σύνοδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, ſive Thermopylas haberi ſolebat. A πύλαι.

Πυλαῖος, αία, αῖον, qui eſt extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαΐτης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas confluebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαιτὶς, ίδος, ἡ, epithetum Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi ſolebat. A πύλη.

Πυλαρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, janitor vel janitrix, R. Ex πύλη, & οὖρος, cuſtos portæ.

Πυλάρταο, gen. ſing. *Ion.* pro πυλάρτου, a

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas & bene compactas. Ex πύλη, & ἄρω, *apto.*

Πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, portæ cuſtos. Ex πύλη, & οὖρος, *cuſtos.* Ὀτρυνέων παρὰ νηυσὶν ἀγακλειτοὺς πυλαωροὺς, Hom. Il. 21, 530.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum, atrium, Ph. janua. A πύλη.

Πυλέων, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, a

ΠΥ´ΛΗ, ης, ἡ, porta, & *in Plurali* πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos tranſitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ & Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Pylo ortus ſeu oriundus, in inſula Pylo natus. Ex πύλος, & γίνομαι.

Πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, porta, veſtibulum; (2) Pylus, inſula exigua ad Peloponneſum. A πύλη.

Πυλουρὸς, οῦ, ὁ, portæ cuſtos, Gl. V. πυλουρὸς, janitor; ἡ πυλουρὸς, janitrix, Ph. Ex πύλη, & οὖρος, *cuſtos.*

Πυλοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, portas ſuſtinens. Ex πύλη, & ἔχω.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio ſeu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ᾽ ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις, Ariſt. Av. 1163. A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta ſeu janua.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium ſeu veſtibulum; (2) porta, oſtium, Ph. janua; πυλῶνες, januæ, Gl. Vet. A πύλη.

Πυλωρέω, portæ præſum cuſtodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos portæ, janitor; (2) cuſtos, defenſor; (3) introitus ſeu veſtibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, & οὖρος, *cuſtos.*

Πύματα, & πύματον, *Adv.* extremum, ultimum, poſtremo, A

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus, poſtremus. Πυμάτης νυκτὸς, *Aret.* A πυθμήν.

ΠΥ´ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundus in modio &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ´ΝΟΜΑΙ, & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognoſco, reſciſco, certior fio; (2) interrogo, quæro, ſciſcitor, Gl. Vet. conſulto, rogito, percontor, Ph. Ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι, Ariſt. Nub. 482. Ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, a quodam, Xen. Παρὰ πολλῶν ἐστι πυθέσθαι, τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, licet audire, Iſocr. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τῶν σαφ᾽ εἰδότων, Ariſt. Θεσμ. 603. Πέπυσται μετρίας ἡμῖν, ibid. 1241.

ΠΥ´Ξ, *Adv.* pugno vel pugnis. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, Hom. Il. 23, 621.

Πὺξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ. arbor quædam ſpinoſa. Ex πύξος, & ἄκανθα, *ſpina.*

Πυξεὼν, ῶνος, ὁ, buxetum, Gloſſ. Vet. A πύξος.

Πυξίδιον, ου, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella, Dim. a πυξίον.

Πυξίνεος, έα, *Ion.* ίη, εον, buxeus, e buxo. A

Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, Ph. A πύξος.

Πυξίον, ου, τὸ, tabella ſcriptoria; (2) parva pyxis, Dim. a πύξος.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vaſculum e buxo teres & oblongum, intus cavum, & in ſumma parte operculo clauſum, Ph. fritillum. A

ΠΥ´ΞΟΣ, ου, ἡ, buxus.

Πυξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, buxo abundans; (2) buxeus. A πύξος.

Πυοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, puris ſimilis, purulentus. Ex πύον, & εἶδος.

Πύον, τὸ, pus, ſanguis putrefactus. A πύθω.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A

Πυοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pus movens, ſuppurans ſeu ſuppurationem adjuvans. Ex πύον, & ποιέω.

Πυοῤῥοέω, pure mano, pus effundo.

Πυόῤῥοια, ἡ, fluxus puris, ſuppuratio. A

Πυόῤῥοος, πυόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον, & ῥέω.

Πύος, ου, ὁ, vel πυὸς, οῦ, ὁ, coloſtrum ſeu coloſtra, primum lac a partu in omnibus animantibus; πύος, εος, τὸ, pus. A πύον

Πυουλκὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pus extrahens. Ex πύον, & ἕλκω, *traho.*

Πυόω, ῶ, f. ώσω, ſuppuro, ad ſuppurationem perduco. Ab eod.

Πυππάζω, poppyſmate adulor, demulceo. A

ΠΥ´ΠΠΑΞ, vox palpi ſeu poppyſmatis.

ΠΥ͂Ρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum ſtrues igne ſubjecto ardens. A πῦρ.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Γέντο δὲ χειρὶ ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην, Hom. Il. 18, 477.

Πυραγρέτης καρκίνος, pro πυράγρα, q. d. cancer ignita tenens. Ex iiſd.

Πυράζω, exuro, cremo; (2) rubeo, rutilo. A πυρά.

Πυραιθέω, ignem accendo, ignes excito. Ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν, Eur. Rheſ. 824.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea ſpina, i. e. valde urens & pungens, Nic. Th. 856.

Πυρέκκιος, ία, ιον, rufus. Ex πῦρ, & ἄγω.

Πυρακτέω, in igne verſo & candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iiſdem.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verſo, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. paſſ. part. Ex iiſd. Hinc

Πυράκτωσις, εως, ἡ, actio ipſa in igne verſandi; (2) incendium.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, ignaria, nomen avis, Gl. V. ſpinturnix. Ex πῦρ, & ἅλλομαι, *ſalio.*

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur; (2) falx meſſoria, Gl. Vet. batillum; ſed editum vatillum, & vacillum.

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, meſſis tritici; (2) tempus meſſis. A πυράμη.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, Pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpeciem pyramidis gerens, ſeu pyramidatus. Ex πυραμὶς, & εἶδος.

Πυραμοῦς, ſc. ἄρτος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui inſomnes pernoctaſſent in ſympoſiis, placenta quævis. A πυρός.

Πυραυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne fulgens, qui ignei fulgoris eſt, igne rutilans. Ab αὐγή.

Πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in menſam inferuntur. Ex πῦρ, & αὔω, *accendo.*

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrauſta, inſectum lucernis advolans, exuſtiſque alis concidens & periens. Ex iiſd.

Πυράφλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ardens, ſed ita, ut ab igne non abſumatur.

Πυργηδὸν, *Adverb.* catervatim, turmatim. A πύργος.

Πυργηρέω, & πυργηροῦμαι, in turri ſto, turrim cuſtodio, ſum in arce, contineo me intra muros, q. a πυργήρης, qui turri continetur. Ὥσπερεὶ πόλεις πρὸς ἐχθρῶν, σῶμα πυργηρούμεθα, Eur. Or. 744. A πύργος, & ἄρω, *apto.*

Πύργινος, turreus, Gl. Vet. turriformis; (2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ου, τὸ, turricula, Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, τὸ, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

Πυργίσκιον, τὸ, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; πυργίτης στρουθὸς, paſſer muralis, Gl. Vet. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, Heſ. Suid. Ex πύργος, & βάρις.

Πυργοδάϊκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, turribus infeſtus, turres vaſtans & deſtruens. A δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris ſpeciem habens.

Πυργομαχέω, e turri pugno, Xen. Cyr. 6, 27. Ἐπυργομάχουν πρὸς ἀλλήλους, Appian. A μάχομαι.

Πυργοποιέω, turrifico, Gl. V. Hinc

Πυργοποιΐα, ἡ, extructio turrium.

ΠΥ´ΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; (2) arx, caſtellum; (3) mœnia quæ fere turribus extructa, & hinc (4) urbs munita, ſ. cum arce; (5) villa magnifica, turri etiam inſtructa; (6) præſidium, propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata; phalanx, Hom. Il. 4, 334.

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Ex πύργος, & σκάπτω.

Πυργοῦχος, ὁ, turrim ſuſtinens. Ab ἔχω.

Πυργοφορέω, turrim ſuſtineo. A

Πυργοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, turrifer ſeu turriger. A φέρω.

Πυργόω, ῶ, fut. ώσω, turri inſtruo & munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωσαι, elatus es, ſuperbis, p. paſſ. 2. ſing. Ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν, Eur. Med. 526. Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει. id. Or. 1546. χερὶ, id. Rheſ. 122. Σὺ μὲν λέγ᾽ ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις, id. Hercul. fur. 238. Tu quidem dicito contra nos verba, quibus munitus es.

Πυργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turritus, Gl. V. A πύργος.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

Πυργῶτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ἡ, ὸν, turritus, faſtigiatus.

Πυρδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igni ardens, ambuſtus, candens. Ex πῦρ, & δαίω.

Πύρδαλον, ου, τὸ, igniarium, inſtrumentum prunis ferendis aptum, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conſervandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iiſd.

Πύρδανον, ου, τὸ, idem & ex iiſdem.

Πύρεθρον, ου, τὸ, pyrethrum, *herba*. Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde

Πυρεῖον, ου, τὸ, igniarium, ignitabulum, Gl. Vet. thuribulum, Hom. Il. 24, 269.

Πυρεκβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ejiciens ſeu evomens, ſilex, ſcintillas edens, Gl. Vet. ignivomus, flammivomus; πυρεκβόλον, fomes, Gl. V. Ex πῦρ, & ἐκβάλλω.

Πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris. Ab eod.

Πυρέσσω, vel ἔττω, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρῷ αἰσχρὸν ξενίζεσθαι εἰ πεπύρεχεν οὗτος, M. Anton. 8, 11. A πῦρ.

Πυρεταίνω, idem. A πυρετός.

Πυρέτιον, ου, τὸ, febricula, Dim. Ab eod.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æſtus; (2) febris. A πῦρ. Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν, Il. 22, 31.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A φέρω.

Πυρέττω, vide πυρέσσω.

Πυρετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans ſeu invehens; (3) calidus. A πυρετός.

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem ſubjicit. A πυρεύω.

Πυρευστικὸς, ἡ, ὸν, igniarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, οῦ, ὁ, piſcator igne fallens piſces.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit, πυρευτικὴ, ſc. θήρα, piſcatio; quæ noctu ad lumen fit. A

Πυρεύω, ignem immitto, igne inflammo. Πυρεύων τὴν ὕλην, Plato. A πῦρ.

Πυρή, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πυρά.

Πυρήιον, ου, τὸ, igniarium, *Ion.* pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, nucleus, Gloſſ. Vet. bacca, nucleus olivæ; (2) ſpecilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quædam.

Πυρηνέμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ, & ἄνεμος.

Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, oſſiculum in pomis, meſpilis, ceraſis, aut palmulis. A πυρήν.

Πυρηνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, baccæ vel nucleo ſimilis. Ex πυρὴν & εἶδος.

Πυρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lignoſus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυρηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, ſicca ſudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto ſudatio cietur. A Πῦρ.

Πυριάζω, calore foveo, Gl. V. A πυρία.

Πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, Ph.

Πυριατήριον, ου, τὸ, locus, in quo ſudantes πυριῶνται; (2) cella caldaria, hypocauſtum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ου, ὁ, coloſtratus; (2) idem quod ſupra πυαρίτης.

Πυριατὸς, ἡ, ὸν, fomentatus, calefactus. A

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; & πυριάομαι, ῶμαι, foveor; (2) ſudo & incaleſco ex πυρίας, ſive camini calefactione. Πυριᾷν θέρμῃ θαλάσσῃ, Dioſc. A πῦρ.

Πυρίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυριβρεμέτης, ου, ὁ, igniſtrepus, ſ. inter faces, lumina, ſtrepens, ut ſaltatio nocturna. Ex βρέμω.

Πυρίβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne exeſus, Suic.

Πυριγενέτης, ου, ὁ, idem quod

Πυριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne ſatus ſeu genitus. Ex πῦρ, & γίνομαι.

Πυρίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, igneas pupillas habens. Ex πῦρ, & γλήνη, *pupilla*.

Πυριγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, ignitam cuſpidem vel aciem habens. Ex γλωχίς.

Πυριγόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem generans. Ex πῦρ, & γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

Πυρίδαπτος, ον, igni conſumtus. A δάπτω.

Πυρίδιον, ου, τὸ, igniculus, Dim. a πῦρ.

Πυρίδρομος, ον, *Epith.* ſolis, ſtellarum, etiam Jovis fulg. & Cupidinis, igneus.

Πυριευτὴς, & πυριευτικὸς, Poll. V. πυρευτ.

Πυρίεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, igni coctus, Gl. Vet. πυρίεφθον, coluſtra. Ex πῦρ, & ἕψω.

Πυριήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, in igne acutus, ſeu cujus acies ignita eſt. Ex πῦρ, & ἀκή.

Πυριθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne calefactus. Ex πῦρ, & θάλπω.

Πυρίκαος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignicremus, igne cremans. Ex πῦρ, & καίω.

Πυρίκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne exuſtus, vel aduſtus. Ex iiſd.

Πυρίκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ambuſtus, Gl. V. rogo conſumptus. Ex iiſd.

Πυρίκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne elaboratus; (2) ab igne aduſtus. Πυρίκμητοι λέβητες, Call. in Del. 145. Ex πῦρ, & κάμνω.

Πυρίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne crepans aut crepitans, Ex πῦρ, & κτύπος.

Πυριλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne micans vel rutilans, ſplendens. Ex πῦρ, & λάμπω.

Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iiſd.

Πυρίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυριμανέω, ῶ, vi flammea gliſco, Suic. Ex πῦρ, & μαίνομαι.

Πυρίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei reſiſti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ, & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignis formam habens, Suic. Ex πῦρ, & μορφή.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρὸς.

Πυριπνείοντας, acc. pl. *Poët.* pro πυριπνέοντας, a πυριπνέων.

Πυριπνεύστοισι, dat. pl. *Ion.* pro πυριπνεύστοις, a πυρίπνευστος, *ardens*.

Πυριπνέω, ῶ, ignem ſpiro. Τὰν πυριπνέουσαν ἐναίρει τρισώματον ἀλκὰν, Eur. Ion. 203.

Πυρίπνοος, *contr.* πυρίπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ſpirans. Ex πῦρ, & πνοή, *flatus*.

Πυριπόλος, ὁ, v. πυρπόλος.

Πυριῤῥηγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

Πυρισμάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne crepans. Ex πῦρ, & σμαραγέω, *reſono*.

Πυρίσπαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo ignes ſparſi ſunt. Ex πῦρ, & σπαρτὸς.

Πυρίσπορος, ον, idem. ut πυρισπόρος, ignem ſpargens, fulgens. Ex iiſd.

Πυρίστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quem ignis ſtillat; (2) ſeu ex quo ignis ſtillat. Ex πῦρ, & στάζω.

Πυριστάτης, ου, ὁ, tripes ferreus, Ph. Ex πῦρ, & ἵσταμαι, *ſto*.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ignis inſtar cum quodam ſtrepitu lacerat & abſumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, lapis pyrites, lapis ignem edens, Gloſſ. Vet. ſilex. A πῦρ.

Πυρίτης, ου, ὁ, triticeus. A πυρός.

Πυρῖτις, ιδος, ἡ, ut πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. A πῦρ.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne nutritus, Suic. Ex πῦρ, & τρέφω.

Πυριτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem alens ſeu nutriens. Ex iiſd.

Πυρίφατος, ὸν, igni abſumtus. A φάω.

Πυριφεγγὴς, ὲς, igni fulgens, *Epith.* ſolis. A φέγγος.

Πυριφλεγέθης, ὁ καὶ ἡ, igneo ardore afflictus.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex πῦρ, & φλεγέθω.

Πυριφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne ardens, vel igne aduſtus, igneo ardore flagrans. Ex πῦρ, & φλέγω.

Πυρίφλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Πυρίφοιτος, ον, *Epith.* ſolis, &c. ut πυρίδρομος. A φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ου, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex πῦρ, & χρόα, *color*.

Πυρκαεὺς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat.

Πυρκαϊὰ, ας, ἡ, rogus, uſtrina, Ph. (2) inflammatio, incendium. Ex πῦρ, & καίω.

Πύρνα, ης, ἡ, panis fruſtum; (2) panis. A πυρός.

Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. A

Πύρνος, η, ον, triticeus; (2) *Subſt.* fragmentum panis, bolus, eſca, victus, alimentum. A πυρὸς, *per Syncop.* pro πύρινος.

Πυρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βιός.

Πυροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. A βάλλω.

Πυρογενὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρὸς, & γίνομαι.

Πυροδαίσιον, ου, τὸ, locus, ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex πῦρ, & δαίω.

Πυροδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum recipiens. A πυρὸς, & δέχομαι.

Πυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igni ſimilis, igneus. Ex πῦρ, & εἶδος.

Πυροειδῶς, ignea ſpecie.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυροῖο, gen. ſ. *Ion.* pro πυροῦ, a πυρός.

Πυροκαπηλεύω, frumento negotior.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπὶς.

Πυρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum colligens ſeu metens. Ex πυρὸς, & λέγω.

Πυρομαντία, ας, ἡ, divinatio ex igne. Ex πῦρ, & μάντις. Unde

Πυρόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, ex igne divinans.

Πυρομετρέω, frumentum metior.

Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A

Πυροπώλης, ου, ὁ, tritici venditor.

Πυροῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igne ruptus, ignis vi ruptus, ſeu fractus; inutilis. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

ΠΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Πυροσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignipotens, Gl. Vet. Ex πῦρ, & σθένος.

Πυροτομία, ας, ἡ, ſectio ſeu meſſis tritici, meſſis. Ex πυρὸς, & τέμνω.

Πυροῦμαι, præſ. ind. paſſ. *contr.* pro πυρόομαι, a πυρόω.

Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυροφόρος, ὁ καὶ ἡ, ignifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.

Πυρόω, fut. ώσω, accendo, incendo, uſtulo, torreo; cremo, comburo; πυροῦμαι, caleſco, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωται, calet, Ph. perf. paſſ. Σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμὰ, Lyc. 1371. ναῦς, Eur. Rheſ. 61. Οὐδ' ὅσια ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις, idem, Hel. 1069. δῶμα καθαρῷ θεείῳ, Theocr. 24, 94. A πῦρ.

Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem ardelionem agere, Euſt. A

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & verſuto homine, de ardelione, Euſt. Suid.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem.

Πυρπάλαμος, & πυριπάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem protrudens, ignitus; (2) verſutus. Ex πῦρ, & παλάμη.

Πύρπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, circa ignem verſor, ignem accendo; (2) igne & incendiis vaſto, igne depopulor; πυρπολοῦμαι, incendor; πεπυρπολημένος, incenſus, p. part. Πυρπολεῖν τὴν χώραν, Luc. Πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος, Ariſt. Θεσμ. 734. Πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας, idem Av. 1586. Ἡ μὲν δὴ νῆσος ὧδε ἐπυρπολεῖτο, Heliod. Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας, Hom. Od. 10, 30.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vaſtatio per ignem. A pr. Unde

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.

Πυρπόλος, ου, ὁ, igni utens, *Epith.* Bacchi, ob nocturna ſacra, ignitus. Ab eod.

Πυῤῥάζω, fut. άσω, rubeo, Gl. Vet. rutilo. Πυῤῥάζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, Matt. 16, 2. A πυῤῥός.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod.

Πυῤῥίας, ου, ὁ, ſerpens coloris rubei; (2) ſervi comici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.

Πυῤῥιάω, ῶ, idem quod ſequens πυῤῥίζω.

Πυῤῥίζω, fut. ίσω, rufus ſum, rubeſco, rufum colorem imitor, Gl. Vet. flaveo, rufeo. A πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, ης, ἡ, ſc. ὄρχησις, Pyrrhica, ſaltatio armata; (2) cantus, ad quem ſaltatur. A Πύῤῥος. qui hujus ſaltationis fuit auctor.

Πυῤῥιχιακῶς, per Pyrrichios pedes.

Πυῤῥιχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam ſalto, cum armis tripudio. A πυῤῥίχη. Hinc

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, qui Pyrrhicam ſaltat.

Πυῤῥίχιος, ποὺς, Pyrrhichius, pes duabus ſyllabis brevibus conſtans. Ab eod.

Πυῤῥιχος, ίχη, ιχον, rufus. A πυῤῥός.

Πυῤῥόθριξ, τρίχος, ὁ καὶ ἡ, qui rufa ſeu rutila coma eſt, cui rufi ſeu rutili pili ſunt.

Πυῤῥοκόραξ, ακὸς, ὁ, corvi genus luteo roſtro.

Πυῤῥοπίπης, ου, ὁ, flavarum feminarum amator. Ex πυῤῥὸς, & ὀπιπτεύω, *inſpecto*.

Πυῤῥὸς, ῤὰ, ῤὸν, fulvus, & veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, Gl. V. A πῦρ. Hinc

Πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus ſeu rutilus.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. πυῤῥόθριξ.

Πυῤῥούλας, ου, ὁ, avis, nomen a rufo colore dicta, rubecula vel rubicilla. A πυῤῥός.

Πυῤῥόω, rufo, as, Gl. V. A πυῤῥός.

Πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.

Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσός.

Πυρσεία, ας, ἡ, ſignificatio quæ fit ſuccenſis & ſublatis facibus. A πυρσεύω.

Πυρσευτὴς, οῦ, ὁ, qui ſignificationem facit accenſis & ſublatis facibus, qui e ſpecula ſignum dat igne. A

Πυρσεύω, face accenſa ſignum do. A πυρσός.

Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, flammeis linguis micans, Suic. Ex πυρσὸς, & γλῶσσα.

Πυρσοδυνάστης, ου, ὁ, ignipotens.

Πυρσομορφέω, ῶ, f. ώσω, igne formo.

Πυρσόνωτος, ὁ καὶ ἡ, rufum habens tergum.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ & πυρσὰ, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, Hom. Il. 18, 211. Sed,

Πυρσὸς, ὴ, ὸν, pro πυῤῥὸς, a πῦρ.

Πυρσοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem pariens; ut πυρσοτόκος λίθος, ſilex. Ex τίκτω.

Πυρσόω, ignes excito. A πυρσός.

Πυρφορέω, ignem ſeu faces geſto. A

Πυρφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignifer, Gl. Vet. flammifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυρώδης λίθος, ſilex, Gl. V. A πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. v. πυρόω.

Πύρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω.

Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adſpectu, cujus facies rutilat. Νυσαλέον τόδε πῆμα πυρώπιδες ἤγαγον ὧραι, Nonn. 11, 4. Ex πῦρ, & ὤψ.

Πυρωπὸς, οῦ, ὁ, cujus facies rutilat, ſeu rutilus adſpectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium æris partium, & quartæ auri conſtans; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iiſdem.

Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) uſus igniarius; (3) probatio, per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.

Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igne excoquit & purgat.

Πυρωτικὸς, ὴ, ὸν, igneus, urendi vi præditus, fervens. Ab eod.

Πυρωτὸς, ὴ, ὸν, ignitus. A πυρόω.

Ποῦς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῶ.

Πύσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. πύω.

Πυσθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. paſſ.

Πύσμα, ατος, τὸ quæſitum, quæſtio, ſciſcitatio, interrogatio, Gl. Vet. percontatio. A πυνθάνομαι.

Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, interrogativus, percontatorius, rationalis. Ab eod.

Πυσματικῶς, interrogative.

Πύστις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.

Πυστὸς, ὴ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.

Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Ph.

Πυτίζω, fut. ίσω, crebro ſpuo, ſputo; (2) liquorem ſumptum vi ex ore expreſſum rejicere; unde (3) vinum deguſtare & probare. A πτύω.

Πυτιναῖος, α, ον, viminalis, ex viminibus, quibus vaſa vinaria religantur, confectus. A

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine obducta; (2) vas nexum e ſurculis.

Πυτινοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη, & πλέκω.

Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exſpuitur; (2) pytiſſatio, vini deguſtatio probandi cauſa. A πυτίζω.

Πυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, purulentus; πυῶδες, purulentia, Gl. V. Πυώδεες θρόμβοι *Aret.* A πύον.

Πύωσις, εως, ἡ, ſuppuratio. A πυόω.

Πῶ, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde; οὔπω nondum.

Πῶ, *bibe*, 2. ſ. pr. imper. act. *per Apoc.* pro πόθι, pro quo per *Ectaſin* dicitur πῶθι, a πῶμι.

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba.

Πωγωνιαῖος, ου, ὁ, barbatus, Gloſſ. Vet. A

Πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus; ut πωγωνίας ἀστήρ. A πώγων. Unde

Πωγωνιήτης, *Ion.* pro πωγωνιάτης, ου, ὁ, barbatus, *Epith.* Jovis, ſtella barbata.

Πωγώνιον, ου, τὸ, barbula, Dim. Ab eod.

Πωγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. A πώγων.

Πωγωνοκουρεῖον, tonſtrina. Ex κουρά. Unde

Πωγωνοκουρία, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonſoria.

Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio ſeu alo. A πωγωνοτρόφος.

Πωγωνοφορία, ας, ἡ, geſtatio barbæ.

Πωγωνοφόρος, ου, ὁ, barbam gerens, Suic. Ex πώγων, & φέρω.

Πῶη, acc. pl. n. g. pro πώεα, a πῶϋ.

Πωλάριον, ου, τὸ, parvus pullus, Dim. a πῶλος.

Πώλεῃ, 2. ſ. pr. conj. paſſ. *Ion.* pro πώλῃ, a πωλέω.

Πωλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπώλει.

Πωλέομαι, οῦμαι, verſor, proficiſcor, eo, ventito; πωλέσκετο, imperf. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο, Il. 1, 490.

Πωλέομαι, οῦμαι, veneo, vendor. A πωλέω.

Πωλέσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπωλέετο, ſeu ἐπωλεῖτο, a πωλέομαι, *verſor*, Hom. Il. 1, 490.

Πωλεύμην, imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπωλούμην, a πωλέω.

Πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A

Πωλεύω, fut. εύσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.

ΠΩΛΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλοῦμαι, veneo. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, Ariſt. Pace, 1242. Πωλεῖται πρὸς διπλοῦν ἀργύριον, Dioſc.

Πωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. A πωλέω.

Πώλημα, ατος, τὸ, id, quod venditur ſeu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.

Πωλῆσαι, aor. 1. inf. act. v. πωλέω.

Πωλήσεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσῃ.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.

Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magiſtratus Athenis, quibus commiſſa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, & ſimilium. Ab eod.

Πωλητικὸς, ὴ, ὸν, vendax, Gl. V. Ab eod.

Πωλικὸς, ὴ, ὸν, pullinus; virgineus, Æſch. S. T. 460. A πῶλος.

Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. ab eod.

Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλος, & δαμάζω.

Πωλοδαμνέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo; (2) ut pullum domo & erudio. Πωλοδαμνεῖν τινα ἐκ νόμοις πατρὸς, Soph. Aj. 449. Πωλοδαμνήσας ἄναξ, Eur. Rheſ. 187. Ex πῶλος, & δαμνάω.

Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iiſd.

Πωλοκόμος, ου, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex πῶλος, & κομέω, *curo*.

Πωλομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum pullis ſeu equis pugnans, Suic. Ex πωλος, & μάχομαι.

ΠΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, ſive teneræ, ſive adultæ ætatis, Philox. equuleus, pullus, veredus.

Πωλοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος, & τρέφω.

Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piſcis quidam; (2) caruncula in navibus, ſ. in corde creſcens. Ex πολυς, & ποῦς.

ΠΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, operculum, operimentum. Hinc

Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo.

Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, f. πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *Adverb.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶ, & μάλα.

Πωματίας, ου, ὁ, cochleæ terreſtris ſpecies, quod ſit operculata. A πῶμα. Unde

Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum, cooperculum.

Πώποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.

Πωρέω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miſeria, calamitas.

Πωρυτὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Πωριαῖος, αία, αῖον, calloſus, aſper.

Πώρινος, ίνη, ινον, e poro factus, porinus. A

ΠΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, ſeu porus, lapis levis & poroſus.

ΠΩΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, cæcus.

Πωρόω, ῶ, ſut. ώσω, in porum converto, in lapidoſam duritiem & tophum commuto, durum reddo in modum pori ſeu tophi, induro, ſolido & ferrumino obducto callo; πεπωρωμένος, profligatus, Gl. Vet. induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, Joan. 12, 40. πεπωρωμένη, Marc. 6. 52. ἐπωρώθησαν, Rom. 11, 7. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρός. Hinc

Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa durities, ſeu quod in callum concrevit.

Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, quæ in callum fit, conſolidatio & ferruminatio oſſium fractorum, perduratio, Gl. V. induratio.

Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

Πῶς, *Adverb.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; qui fieri iſtud poteſt? πῶς γὰρ, ap. Dem. nullo modo, qui poſſit fieri? πῶς γὰρ οὔ; quidni?

Πως, *Adv. & vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, ſi forte; μήπως, ne forte.

Πῶσω, f. 1. ind. act. v. πίνω, f. πῶμι.

Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, as, volito. Οἷοι ἀηδονιδῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων Πωτῶνται, Theocr. 15, 122. A πέτομαι.

Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.

Πωτήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro πωτήσῃ, a πωτάομαι, *volo*.

Πῶϋ, εος, το, grex. A πάομαι, *poſſideo*.

ΠΩ'ΫΓΞ, γγος, ἡ, mergus; (2) fulica.

Ρ.

Ρ, Eſt litera decima ſeptima Græcorum, quæ ſuo nomine ῥῶ dicitur, idque ob Hebræorum Reſch; (2) in numeris valet *centum*, & cum lineola inferne appoſita ͵ρ, *centum millia*

'ΡΑ, *Conjunct. expletiva*; (2) certe, utique, omnino; ſed ῥα, quidem.

'Ρὰ, vel potius ῥᾷ, facile. Ex ῥᾴδιον.

Ῥᾶ, τὸ, rha, *radix quædam.*

Ῥαβάττω, ſurſum ac deorſum eo, Heſ. Ex ῥὰ, & βάω, eo.

Ῥαββὶ, Rabbi. Vox Syr. ἄκλ. *Magiſter.*

Ῥαβδάω, virgas quatio, virgis cædo. A ῥάβδος.

Ῥάβδια, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piſcium. Ab eod.

Ῥαβδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo ſeu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, 2 Cor. 11, 25. Ab eod. Unde

Ῥάβδινος, ίνη, ινον, virgeus, Gl. V.

Ῥαβδίον, vel ῥάβδιον, ου, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, ſcapus, Gl. V. virgultum, Dim. ab eod.

Ῥαβδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virgatus, virgæ ſimilis; & in *Plur.* ῥαβδοειδεῖς, ſuturæ in calvaria. Ex ῥάβδος, & εἶδος.

Ῥαβδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum ſagittæ mittuntur in pharetram, miſtæque & inſcriptæ ſortientium nominibus exeundo ſortem indicare creduntur. Ex ῥάβδος, & μάντις.

Ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis ſeu baculis, Suic. Ex μάχομαι.

Ῥαβδονομέω, certamen guberno. A

Ῥαβδονόμος, ου, ὁ, deſignator, lictor, miniſter, qui ſummovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάβδος, & νέμω.

ῬΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, virga, vimen, feſtuca, fuſtis, Ph. rudis vel rudes, Ph. caduceus, ſceptrum, faſces, Gloſſ. Vet. haſtile, venæ auri & argenti in metallis, lineæ in veſtibus.

Ῥαβδουχέω, virgas ſeu faſces geſto; (2) anteeo, anteambulonis ſ. lictoris officium præſto. Αἱ Ἑστιάδες ῥαβδουχοῦνται, Plut. in Numa, cap. 10. A ῥαβδοῦχος.

Ῥαβδούχη, ης, ἡ, virgam ſeu bacillum, aut faſces geſtans, Suic. Ab eod.

Ῥαβδουχικὸς, ἡ, ὸν, lictorius, Gl. V. A

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, qui virgam aut virgas geſtat, Ph. virgarius, lictor. Ab ἔχω.

Ῥαβδοφορέω, virgas ſeu baculum geſto. A

Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui virgam ſeu virgas geſtat; (2) lictor. Ex ῥαβδός, & φέρω.

Ῥαβδῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapſodus; & ῥαβδῳδία, rhapſodia. Ex ῥάβδος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ῥάβδωσις, εως, ἡ, q. d. virgatio, ſtriatio columnæ. A ῥάβδος. Unde

Ῥαβδωτὸς, ἡ, ὸν, q. d. virgatus, pectinatim diviſus, ſtriatus, Gl. Vet. virgeus.

ῬΑ'ΓΑ, ης, ἡ, vigor, vis, impetus, Heſ. eſt etiam acc. a ῥάξ.

Ῥαγαδασθέω, in rimam me inſinuo, Suic. A ῥαγάς.

Ῥαγαδαῖος, αία, αῖον, impetuoſus, vi perrumpens. A ῥάγδην. Hinc

Ῥαγαδαιότης, ητος, ἡ, impetuoſitas.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, fiſſura, rima, Ph. ῥαγάδες, fiſſuræ, Gl. V. rupes, Ph. A ῥήσσω.

Ῥάγδην, *Adv.* abrupte. A ῥήσσω.

Ῥαγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ῥήγνυμι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum eſſe*, aor. 2. inf. med.

Ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. Αἲ τὰ Μίκωνος Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι, Theocr. 5, 133. A ῥὰξ, *acinus.*

Ῥαγικὸς, ἡ, ὸν, q. d. acineus. Ab eod.

Ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimoſus. A ῥήσσω.

Ῥαγολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, acinorum collector. Ex ῥὰξ, & λέγω, *colligo.*

Ῥαγόω, ſcindo, diſrumpo. A ῥήσσω.

Ῥαγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, acinoſus, racemoſus. A ῥάξ.

Ῥαγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rimoſus. A ῥήσσω.

Ῥαδαλὸς, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus, Heſ. A ῥάδιος.

ῬΑ'ΔΑΜΝΟΣ, ὁ, germen, ramus tener.

ῬΑΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener; (2) procerus.

Ῥαδινῇς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, gracilis, tenuis. Agilis, celer; mollis. Ἱμάσθλην χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, Hom. Il. 23, 583.

ῬΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *Nic. Th.* 378. ramus.

ῬΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, & ῥᾴδιος, ὁ καὶ ἡ, facilis. Hinc *Compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; & *Superl.* ῥᾷστος, & ῥάϊστος, facillimus.

Ῥᾳδιουργέω, ῶ, f. ήσω, facile ad ſcelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala fide ago, Gl. Vet. negligo. Ἐὰν ῥᾳδιουργεῖν ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς ἀνθρώπους, Xen. A ῥᾳδιουργός. Hinc

Ῥᾳδιούργημα, ατος, τὸ, facinus, ſcelus, flagitium, veteratorium facinus.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, ſcelus, facinus, flagitium, fallacia, verſutia, maleficentia; (2) deſidia, mollities, incuria, Gl. V. falſum. A

Ῥᾳδιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, facinoroſus, ſceleratus, veterator, verſipellis, Gl. Vet. falſarius.

Ῥᾳδίως, *Adv.* facile. A ῥᾴδιος.

Ῥᾴζω, perfundo, adſpergo; ῥάσσον, ῥάσσατε, rigate; a. 1. pro ῥάσον, ῥάσατε, Odyſſ. 20, 150. ἐῤῥάδατο, adſperſi erant; pluſq. paſſ. Il. 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήσσω.

Ῥάζω, voro, inpr. de canibus, a ſono, Heſ.

ῬΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, ſonitus, tumultus.

Ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.

Ῥαθάμη, ἡ, idem quod ῥαθυμία, Heſ.

ῬΑΘΑ'ΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, gutta, Hom. Il. 11, 536. Hinc

Ῥαθαμίζω, adſpergo.

Ῥαθαπυγίζω, v. ῥαθαπυγίζω.

Ῥαθάσσω, ferio, percutio.

Ῥᾳθυμέω, remiſſo ſum animo, deſes ſum, quieſco, quieti me trado, Gloſſ. Vet. deſideo. Οὐδὲ ῥᾳθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον, Iſocr. A ῥᾴθυμος.

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, deſidia, ſegnities, ſocordia, ignavia, Ph. Ab eod.

Ῥᾳθυμίζω, fut. ίσω, ſocordem reddo; (2) ſublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.

Ῥᾳθυμοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, deſidem & inertem reddens. Ex ῥᾴθυμος, & ποιέω.

Ῥᾴθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſidioſus, deſes, ſocors, Ph. ſegnis, Gl, V. Ex ῥᾴδιος, & θυμὸς, *animus.*

Ῥᾳθυμότερον, *Adv.* ſegnius, indulgentius, negligentius.

Ῥαθυμοῦντας, acc. plur. part. præſ. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, a ῥαθυμέω.

Ῥαθύμως, *Adv.* remiſſe, ſegniter, languide.

Ῥαΐα, ας, ἡ, ſanitas, Heſ. A ῥᾴων.

Ῥαιβοειδὴς, ὲς, curvus, obliquus.

Ῥαιβόκρανος, ον, incurvum caput habens.

ῬΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus. Ἄλλαι δὲ ῥαιβῶσιν ἰστήριες ἄντα παγούροις Γυῖα βαρύνονται, Nic. Th. 788.

Ῥαιβοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui crura ſunt intorta. Ex ῥαιβὸς, & σκέλος, *crus.*

Ῥαιβόω, varico, as, Gl. Vet. incurvo. Ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας, Lyc. 563. A ῥαιβός.

Ῥαΐζω, fut. ίσω, convaleſco, ex morbo recreor; revaleſco, Gl. V. A ῥᾴων.

ῬΑΙ'ΝΩ, fut. ῥανῶ, perfundo, adſpergo, irroro, Ph. ſpargo; ῥᾶνον, ſparge, Gl. V. a. 1. imperat. Ὃς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονος ῥανεῖ χοάς, Lyc. 1184. Κλίμακας ῥαίνη φόνῳ, Eur. Rheſ. 73. Μέλανι ῥαίνων φόνῳ πέδιον, Pind. Iſt. 8, 110.

Ῥάϊστα, *Adv.* facillime. A ῥᾴδιος.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus, Hom. Il. 18, 477. A ῥαίω.

Ῥαιστήριος, ία, ον, corruptivus; (2) fabrilis. A ῥαιστὴρ, vel ῥαίω.

Ῥαϊστὴς, οῦ, ὁ, corruptor, deſtructor, profligator. A ῥαίω. Unde

Ῥαιστὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis; (2) corruptus.

ῬΑΙ'Ω, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, deſtruo, diſperdo. Καὶ δὴ διπλᾶ σοι πατρὶ ῥαίεται τέκνα, Lyc. 232.

Ῥακά, vox convitii apud Syros, inanis, fatuus.

Ῥακάζω, veſtimenta deſicco. Ex ῥάκος, & ἄζω, *ſicco.*

Ῥακενδύτης, ου, ὁ καὶ ἡ, lacera veſte indutus, Monachus. Ex ῥάκος, & ἐνδύω.

Ῥάκινος, panneus, Gl. V. A ῥάκος.

Ῥάκιον, ου, τὸ, veſtis vilis, detrita, & pertuſa, vilis & detritus panniculus, Gl. Vet. pannuleo, Dim. a ῥάκος.

Ῥακιοσυῤῥαπτάδης, ου, ὁ, qui veſtes viles & detritas conſuit; Ariſtoph. Ran. 925. Ex ῥάκιον, & συῤῥάπτω.

ῬΑΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſurculus, ramus.

Ῥακοδυτέω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obſitus ſum, pallium lacerum geſto, inpr. ap. Eccleſ. monachus fio.

Ῥακοδύτης, & ῥακόδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. quod ῥακενδύτης.

Ῥακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obſitus, pannoſus, vilis. A ῥάκος.

Ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis, detritus panniculus, Ph. pannus, Gl. Vet. linteolum, ap. Scr. Eccleſ. pallium, τριβώνιον quo monachi uſi; (2) ruga oris ſenilis. A ῥήσσω. ※ Ῥάκος μὲν τὸ διεῤῥωγός, τρίβων δὲ τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκίδας, Euſtath. ad Odyſſ. 14, p. 559.

Ῥακοφορέω, laceram veſtem geſto. Ex ῥάκος, & φέρω.

Ῥακόω, pannoſum reddo; (2) corrumpo, inpr. de ſenectute, rugoſum reddo, debile; *in paſſ.* in rugas contrahor, rugoſus, deformis fio. A ῥάκος.

Ῥακτήριον, ου, τὸ, ſaltatio quædam. A

Ῥακτήριος, ία, ιον, ſtrepitum multum edens. A ῥάσσω.

Ῥάκτος, ου, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod.

Ῥάκτρια, τὰ, ſaltatio quædam ſtrepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eodem.

Ῥακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lacer, attritus, fractus, Ph. pannoſus, ſenilis, rugoſus. A ῥάκος.

Ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis conſuta veſtis. A ῥακόω. Unde

Ῥάκωσις, εως, ἡ, deformitas e ſenilibus rugis, *it.* contractio quævis in rugas.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, ſutura, Ph. acia. A ῥάπτω.

ῬΑ'ΜΝΟΣ, ου, ἡ, rhamnus alba, *frutex ſpinoſus.* Ph. ſpina alba.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamnuſia, Nemeſis. A pago Attico.

Ῥαμφὴ, ῆς, ἡ, culter; (2) gladius, Heſ.

ῬΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, *avium proprie.*

Ῥανθεὶς, *rigatus*, a. 1. part. paſſ. v. ῥαίνω.

Ῥανὶς, ίδος, ὁ, ſtilla, gutta. A ῥαίνω.

Ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. perfuſor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt. Ab eod.

Ῥαντίζω, f. ίσω, adſpergo, inſpergo, irroro; ῥαντιεῖς, adſperges, Ph. f. 1. *Att.* pro ῥαντίσεις. Πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε, Hebr. 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, ib. 10, 22. Ab eod.

Ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod

Ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ, adſperſio, irroratio, perfuſio. A ῥαντίζω.

Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, adſperſus. A ῥαίνω.

ῬΑ'Ξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.

Ῥάξις, ἡ conflictus acierum. A ῥάσσω. Unde σύῤῥαξις, idem.

Ῥᾷον, *Adv.* facilius. A ῥᾴων.

Ῥᾳόνως, *Adv.* facile.

Ῥαπαταύλης, ου, vel ῥαπάταυλος, ου, ὁ, calamum vel tibiam compingens aut inflans. Ex ῥάπτω, & αὐλὸς, *tibia.*

Ῥαπίζω, fut. ίσω, virga cædo ſeu percutio baculo cædo, aut etiam fuſte, alapam infligo, palmis cædo, Gl. Vet. expalmo, alapo; ῥαπίζει, percutit. Ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου σιαγόνα, Matt. 5, 39. A

ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, virga.

Ῥαπίσας, a. 1. part. act. v. ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.

Ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor, conſutor, Gl. V. ſarcinator, ſutor. A ῥάπτω.

Ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, ſutorius, Gl. V. A præc.

Ῥάπτις, ſarcinatrix. Ab eod.

Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, ſutus, conſutus, vel ſutilis. Hinc τὸ ῥαπτὸν, ῦ, pulvinus; cento. A

ῬΑ΄ΠΤΩ, fut. ψω, ſuo, conſuo, ſarcio, ſarcino, conſarcino; (2) ſtruo, machinor. Δόλους ῥάπτειν, Phocyl. 2. Μῶν εἰς γυναῖκ' ἔῤῥαψας οἷα δὴ γυνή; Eur. Andr. 910. μόρον σοι; id. Iph. in Tau. 683. Ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐῤῥάφη Διὸς, id. Bac. 343.

ῬΑ΄ΠΥΣ, υος, ἡ, rapa.

Ῥάσιον, ου, τὸ, infans, cui ſolus venter adhuc curatur. A

ῬΑ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, venter; (2) robuſtus.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *rigo*.

Ῥαθαπυγίζω, f. ίσω, planta pedis nates alicujus ferio; (2) concava lataque manu idem facio. Τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, Ariſt. Eq. 793.

Ῥάσμα, ατος, τὸ, adſperſio, perfuſio. A ῥάζω.

ῬΑ΄ΣΣΩ, f. ξω, allido, collido, deturbo; vi & impetu valido decido, Euſt. Ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον, Dem.

Ῥᾷστα, *Adv.* facillime. A

Ῥᾷστος, vel ῥᾴϊστος, ίστη, ιστον, vide ῥᾴδιος.

Ῥαστώνευσις, εως, ἡ, idem quod ῥαστώνη. A

Ῥαστωνεύω, fut. εύσω, facile vel libere ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥαστωνεύειν τῇ ψυχῇ παρὰ κρήναις καὶ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος, Xen. A

Ῥαστώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, ſeu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas & indulgentia fortunæ, res ſecundæ; (5) doloris remiſſio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾷστος.

Ῥάστωρ, ὁ, genus poculi. A ῥάζω.

ῬΑΦΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, raphanus. Hinc

Ῥαφανηδὸν, *Adv.* in modum raphani.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immiſſo crucio, quæ pœna olim mœchorum erat. Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι; Ariſt. Nub. 1079.

Ῥαφανιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, raphani ſimilitudinem habens. A

Ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη, Gl. V. radix.

Ῥαφανῖτις, ἡ, iris, quia radix raphano ſimilis. A

ῬΑ΄ΦΑΝΟΣ, ου, ἡ, braſſica, raphanus, Ph. radix. *Angl.* Radiſh.

Ῥαφανώδης, raphano ſimilis.

Ῥαφεῖον, ου, τὸ, ſutrina, Gl. V. A ſeq.

Ῥαφεὺς, έως, ὁ, ſutor, ſartor. A ῥάπτω.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſutura. A ῥάπτω.

Ῥαφία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ῥαφιδεὺς, έως, ὁ, ſutor. A ῥαφιδεύω.

Ῥαφιδευτὴς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, ſutus, conſutus; (2) acupictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, aciarium. Ex ῥαφὶς, & θήκη.

Ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) ſubula, Dim. A

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, ſubula; (2) nomen piſcis. A ῥάπτω.

Ῥαχάδην, *Adv.* ſpinatim. A ῥάχις.

Ῥαχὰς, άδος, ἡ, locus ſilvoſus & ſublimis. A ῥαχία.

Ῥάχεις, teſqua, Ph. A ῥάχις.

Ῥαχιτρίζω, f. ίσω, diſſeco, & proprie quidem per mediam ſpinam. A

Ῥάχιτρον, ου, τὸ, media ſpina, meditullium ſpinæ. A ῥάχις.

Ῥαχθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. m. g. v. ῥάσσω.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido littoris petroſa, littus petroſum, rupes in mare procurrens; (2) reſtagnatio maris in oceani littore; (3) ſtrepitus. A ῥάχις. Unde

Ῥαχίζω, fut. ίσω, per ſpinam diſſeco; (2) diſſeco. Ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον κύκλῳ ῥαχίζων, Soph. Aj. 56. Τοὺς δ' ἄνω τρέπων, ἔσφαζε, κἀῤῥάχιζε, ib. 299.

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi; (2) lumbus; (3) dorſum montis; (4) ſpina ſive oſſeum naſi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥήσσω.

Ῥαχιστὴρ, ῆρος, & ῥαχιστὴς, ῦ, ὁ, diſſector, carptor. A ῥαχίζω.

Ῥαχίτης, ὁ, & ῥαχῖτις, ἡ, dorſualis, qui eſt in dorſo.

Ῥαχιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſcopuloſus. A ῥαχία.

Ῥάχος, εος, τὸ, pars avulſa. A ῥήσσω.

Ῥάχος, ου, ὁ, palus, ſtipes acutis eminentiis. Ab eod.

Ῥάψις, εως, ἡ, conſarcinatio. A ῥάπτω.

Ῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmina contexo, & quaſi conſuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perſcribo vel trado; (4) rhapſodias recito. Ἃ περὶ εἱμαρμένης καὶ τῶν μοιρῶν ἐκεῖνοι ἐῤῥαψῳδήκασιν, Luc. in Aſin. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥαψῴδημα, τὸ, mendacium, nugæ. A pr.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præcipue hexametrorum, liber carminis Epici *inpr.* Homerici. Gl. Vet. collecta, collectanea. A

Ῥαψῳδὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, carminum contextor, & quaſi conſutor; (2) rhapſodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥᾴων, facilior, Gl. V. ῥᾴων, ὁ ὑγιάνας, ſanus, *qui convaluit.* A ῥᾴδιος.

Ῥᾴως, *Adv.* facile. A ῥᾴων.

Ῥέα, *Adv.* facile. A ῥέζω.

Ῥέα, ας, ἡ, Rhea, Gl. V. Ops, Opis.

Ῥέγκος, εος, τὸ, ſonus naſi, qui ſtertendo editur, rhoncus. A

ῬΕ΄ΓΚΩ, f. ῥέγξω, rhonchiſſo, ſterto. Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν, Ariſt. Nub. 5. Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπτιος, id. Eq. 104.

Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγχος, εος, τὸ, idem quod ῥέγκος.

Ῥέγχω, ſterto, rhonchiſſo, Gl. V.

Ῥεγχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rhoncum emittens. A ῥέγχος.

ῬΕ΄ΔΗ, ης, ἡ, rheda.

Ῥέδιον, ου, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥέδη.

Ῥέε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεε, a ῥέω.

Ῥέεθρον, ου, τὸ, v. ῥεῖθρον. A ῥέω.

Ῥέζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔρεζε, a ῥέζω.

Ῥέζοισαν, acc. ſ. part. *Dor.* pro ῥέζουσαν.

ῬΕ΄ΖΩ, f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem ſacram facio, ſacrifico, qua de re prop. ut lat. *operari*. Ἔρπειν τε ῥέζειν, ἤδ' ἀλοιφαῖον λίπος, Lyc. 579. Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, Hom. Il. 1, 444. Κάλλιστα ῥέξας, Pind. Ol. 9, 132. Ὅσα δὴ βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά; Eurip. Med. 1295.

ῬΕ΄ΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδε βεβήκει, Hom. Il. 16, 856.

Ῥεῖα, *Adv.* facile. A ῥέα.

Ῥείῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. *Poët.* pro ῥέῃ, a ῥέω.

Ῥεῖθρον, ου, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius, Ph. rivus. torrens, Gl. V. fluor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, factor. A ῥέζω.

Ῥεκτήριος, ία, ιον, acer & promptus ad agendum. A ῥεκτήρ.

Ῥεμβάζω, fut. άσω, vagor mente ſeu animo ſum diſtricto. A ῥέμβω. Hinc

Ῥεμβασμὸς, ῦ, ὁ, occupatio mentis.

Ῥεμβεύω, vagor, fluctuo. A ῥέμβω. Unde

Ῥέμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio.

Ῥέμβομαι, vagor, erro, palor. Gloſſ. Vet. ῥεμβόμενοι, palantes, Ph. ῥεμβομένῳ palanti, Ph. Ῥεμβόμενος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, καὶ τὴν τάξιν ἐκλείπων, Plut. Παῦσαι ῥεμβόμενος, M. Anton. 2, 4.

Ῥεμβονάω, funda jaculor. A ῥεμβών.

Ῥεμβὸς, ἡ, ὸν, vagus, erro; (2) tortuoſus.

Ῥέμβος, ου, ὁ, divagatio, aberratio. A

ῬΕ΄ΜΒΩ, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temere inambulo, ſpatior, vagor, erro. Ῥέμβομαι, vide ſupra.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vagus, animo diſtricto. A ῥέμβος.

Ῥεμβὼν, ῶνος, funda. A ῥέμβω.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen idoli, Saturnus. Vox ἄκλιτος.

Ῥέμφος, vide ῥάμφος.

Ῥέξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεξε, a ῥέζω.

Ῥέξαι, aor. 1. inf. act.

Ῥέξει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ῥέξειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ῥέξαι.

Ῥέον, 1. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεον, a ῥέω.

Ῥέοντε, *fluentes.*, nom. dual. part. præſ. act.

Ῥέος, ῥέεος, ῥέους, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.

ῬΕ΄ΠΩ, fut. ψω, vergo, propendo; (2) *metaph.* propenſus ſum ad aliquid; (3) benevolus ſum. Ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει, Ariſt. Plut. 51. Πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς τοὺς θρασυτέρους, Joſeph. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.

Ῥέριφε, 3. ſ. perf. ind. act. *Poët.* pro ἔῤῥιφε, a ῥίπτω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ curſus, humor, eluvies, fluentum, fluor. Gl. V. A ῥέω.

Ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infeſtor. A ῥεῦμα. Unde

Ῥευματικὸς, ἡ, ὸν, fluxionibus obnoxius.

Ῥευμάτιον, ου, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus. Dim. ab eod.

Ῥευματισμὸς, ῦ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεύμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *Dor.* pro ῥεόμενον, a ῥέω.

Ῥεύσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.

Ῥεύσῃ, *diffluat*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, Gl. V. fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥευσταλέος, έα, έον, fluidus. A ῥέω.

Ῥευστικὸς, ἡ, ὸν, fluidus, fluxus, Gl. V.

Ῥευστικῶς, *Adv.* abunde, adfluenter.

Ῥευστὸς, ἡ, ὸν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

Ῥευστῶς, fluxe, inconſtanter.

Ῥεύσω, *fluam*, f. 1. ind. act. verbi ῥέω.

Ῥεχθέντα, nom. plur. a. 1. part. paſſ. n. g. a ῥέζω.

ῬΕ΄Ω, fut. ῥεύσω, fluo, mano, ſtillo, Ph. metaph. evaneſco, intereo, ſolvor, labor. Ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥεῖ, Xen. Ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως χοὰς θανόντι πατρὶ, fundebat, Eur. Hec. 529.

Ῥέω, dico, loquor; inuſ. in uſu εἴρηκα, dixi; εἰρημένος, dictus; perf. paſſ. ἐρῶ, dicam, fut. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐῤῥήθη, Xen. Cyr. 7, 23. τὸ ῥηθὲν, Matt. 1, 22. κατὰ τὸ εἰρημένον, Rom. 4, 18.

Ῥηγεὺς, έως, ἡ, tinctor. A ῥῆγος.

Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura, ruptura, rima. A ῥήσσω.

Ῥηγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήγω.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum, (2) ruptio, eruptio, ruptura, fractura, rima. Gl. V. vulſura. A ῥήγνυμι. Hinc

Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abſceſſus intro rumpitur, & pus emittit qui rupturis laborat.

Ῥηγματώδης, ες, idem.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, ſciſſura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, Hom. Il. 1, 437.

Ῥηγμὸς, ὁ, littus.

Ῥηγμοχασμὸς, ῦ, ὁ, hiatus e ruptura. Ex ῥῆγμα, & χασμός.

Ῥήγνυνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi

Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, futur. ῥήξω, frango, rumpo, ſcindo. Ἐῤῥάγη, diſſiluit, Ph. prorupit; a. 2. paſſ. Ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, Luc. 9, 42. Ῥῆξαι πλατεῖαν τένοντα καὶ μετάφρενον, Lyc. 1112. Ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, Matt. 9, 17.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, ſtragula, *inpr.* tincta; uſitatum ῥήγεα, pl. Ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι δ' ἐφύπερθε τάπητας, Hom. Il. 24, 644, (ſcribitur & ῥῖγος.) A pr.

Ῥηθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ῥέω.

Ῥηθὲν, *dictum*, a. 1. part. paſſ. n. g.

Ῥηΐδιος, δία, διον, facilis. Hinc *Compar.* ῥηΐτερος, & *Superl.* ῥηΐστος. *Poët.* pro ῥᾴδιος.

Ῥηϊδίως, *Adv.* facile, *Poët.* pro ῥᾳδίως.

Ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥήϊος, quod idem eſt ac ῥηΐδιος.

Ῥήϊστος, ίστη, ιστον, facillimus. A ῥηΐδιος.

Ῥηΐτατα, *Adv.* facillime; Odyſſ. 21, 75. A ῥήϊστος, quod eſt *Superl.* a ῥηΐδιος.

Ῥηΐτερος, ρα, ρον, facilior.

Ῥήκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.

Ῥηκτικὸς, ὴ, ὸν, vim rumpendi habens. A ῥήκτης.

Ῥηκτὸς, ὴ, ὸν, qui frangi poteſt. A ῥήσσω. vel ῥήγνυμι.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum; res, Hebr. Gl. Vet. A ῥέω, *dico.*

Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν a ῥῆμα.

Ῥηματικὸς, ὴ, ὸν, verbalis. A ῥῆμα.

Ῥημάτιον, ου, τὸ, vocula, verbulum, Gl. Vet. Dim. ab eod.

Ῥηματίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ῬΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.

Ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis; unde πολύῤῥηνος; εὔρηνος.

Ῥήνικες, αἱ, ovium pelles. A pr.

Ῥηνοχορβὺς, έος, ῆος, inter pecudes ſaltans. A pr. & χορβέω, Epigr.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.

Ῥῆξεν, 3 ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥηξε.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, fortitudo. A

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate ſua frangens & perumpens hoſtium agmina, ſtrenuus, bellicoſus. Ex ῥήσσω, & ἀνήρ.

Ῥηξικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, viam perrumpens.

Ῥηξίνοος, *contr.* ῥηξίνους, ου, ὁ ϗ ἡ, animum enervans & frangens. Ab eod.

Ῥῆξις, εως, ἡ, ruptura, fractura; (2) ipſa eruptio. A ῥήγνυμι.

Ῥηξίφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, corticem habens diſruptum ſeu rimoſum. Ex ῥῆξαι, & φλοιὸς.

Ῥηξίφρων, ὁ ϗ ἡ, frangens animi ferociam. A φρήν.

Ῥηξίχθων, terram rumpens ſaltando.

Ῥῆξον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. ῥηγνύω.

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

ῬΗΠΑΙ῾, ῶν, αἱ, ſublicæ, tigna ad ſubſtructiones.

Ῥήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσαντο, a ῥέω.

Ῥησίδιον, ου, τὸ, ſententiola, breve dictum. Dim. a

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, ſententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. A ῥέω.

Ῥησικοπέω, concionor, concionando oſtento eloquentiam. A κόπτω.

Ῥησιμετρέω, verba ſeu orationem metior, de iis qui ad aquam dicunt.

ῬΗΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, allido; (3) erumpo, prorumpo. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς Marc. 2, 22. Τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξεις χερσὶ, Eur. Ion. 524.

Ῥητέος, α, ον, dicendus.

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, ſermocinator, elocutor, orator ſeu rhetor. A ῥέω, *dico.*

Ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, humor liquidus & oleaginoſus, ex planta ſponte diffluens. A ῥέω.

Ῥητινίζω, f. ίσω, reſinam refero; (2) ſum reſinaceus. A ῥητίνη.

Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, reſinatum vinum. Ab eod.

Ῥητινολόγος, ου, ὁ, reſinam colligens. A ῥητίνη, & λέγω, *colligo.*

Ῥητινόω, reſinam addo; ἐῤῥητινωμένος, reſinoſus.

Ῥητινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, reſinoſus.

Ῥητὸν, ου, τὸ, dictum, ſ. ſcriptum pronunciabile, Ph. A ῥητός.

Ῥητορεία, ας, ἡ, oratio rhetorices artificio elaborata. A

Ῥητορεύω, fut. εύσω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo; i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἥδιστος εἰπεῖν τε ϗ ῥητορεῦσαι, Appian. A ῥήτωρ. Unde

Ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, oratorius; (2) ad rhetorem, ſ. ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Gl. V. oratoria.

Ῥητορικῶς, oratorie. A præc.

Ῥήτορσιν, dat. plur. cum ν a ῥήτωρ.

Ῥητὸς, ὴ, ὸν, dicendus, fandus, memorandus, celebris, dictus, præſcriptus, præfinitus, conſtitutus, certus, ratus. A ῥέω.

Ῥήτρα, ἡ, dicendi poteſtas, accepta a ſenatu, magiſtratu, &c; (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥῆτραι, dictæ; Plut. in Lycurg. cap. 13. (3) pactum, pactio, conventio.

Ῥητρεύω, idem quod ῥητορεύω.

Ῥητροφύλαξ, ὁ, cuſtos tabularii.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur; Ph. orator, dicentarius. A ῥέω.

Ῥητῶς, *Adv.* certis verbis, expreſſe, manifeſte, plane, certo nominatim, Gl. Vet. aperte. A ῥητός.

Ῥηχίη, ης, ἡ, maris æſtus & reſtagnatio, ſive exundatio. A ῥήσσω.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, ſepes, ſeptum; (2.) maceria; (3) vallum. Ab eod.

Ῥιγεδανὸς, ὴ, ὸν, horribilis, horrorem incutiens. Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω, Hom. Il. 19, 325. Ex ῥῖγος, & δάνος, *mors.*

Ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥίγησεν δ᾽ ὁ γέρων, Il. 3, 259. A ῥῖγος. Unde

Ῥιγηλὸς, ὴ, ὸν, horrendus, horrificus.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. v. ῥιγέω.

Ῥίγιον, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.

Ῥίγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, rigidus, horridus, frigidus.

Ῥίγιστος, ίστη, ιστον, maxime horrendus.

Ῥιγομάχης, ου, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.

Ῥιγοπύρετος, febris in qua paroxyſmus cum gravi horrore.

ῬΙ͂ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor; (2) febris.

Ῥιγοσίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpetuo frigens ſeu algens. Ex ῥῖγος, & βίος.

Ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγοῦν πολὺ κάλλιον τοῦ ἀμπεχόνης εὐπορεῖν, Luc. A ῥῖγος.

Ῥιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rigens, *Aret.* Ab eod.

ῬΙ΄ΖΑ, ης, ἡ, radix, ſtirps, Ph. in N. T. *per Ebr.* ſurculus; vid. ὄζος.

Ῥίζαγρα, ἡ, inſtrumentum quo extrahunt ſpicula, aut alia quæ manibus ſ. digitis prehendi non poſſunt.

Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus.

Ῥίζησιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ῥίζαις, a ῥίζα.

Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπὸς, ſuccus radicalis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.

Ῥιζίον, ου, τὸ, radicula, Gl. V. A ῥίζα.

Ῥιζοβολέω, radices ago. A

Ῥιζοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, radices emittens. Ex ῥίζα, & βάλλω.

Ῥιζόθεν, *Adverb.* radicitus, ſtirpitus. A ῥίζα.

Ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago ſeu capio. Ex ῥίζα, & λαμβάνω.

Ῥιζολογέω, radices colligo. Καθόλου πάντας τυράννους ῥιζολογήσας, Diod. A

Ῥιζολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα, & λέγω, *colligo.*

Ῥιζοπώλης, ου, ὁ, radicum venditor.

Ῥιζοτομέω, radices exſcindo, ſeu ſeco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, Hipp. A ῥιζοτόμος. Hinc

Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum ſectio ſeu exciſio (2) herbarum ad medicamenta lectio ſeu collectio. Hinc

Ῥιζοτομικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad radicum exciſionem, ſeu herbarum lectionem.

Ῥιζοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicum exciſor ſeu ſector, qui radices colligit, earum peritus herbarius. Ex ῥίζα, & τέμνω.

Ῥιζοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem continens. Ex ῥίζα, & ἔχω.

Ῥιζοφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus veſcor. A

Ῥιζοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicibus veſcens. Ex ῥίζα, & φαγεῖν.

Ῥιζοφοίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, e radice proveniens, e radice natus. A φοιτάω.

Ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A

Ῥιζοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui radicem ſeu radices emiſit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα, & φύω.

Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, e radice foliatus. Ex ῥίζα, & φύλλον.

Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo ſeu fulcio, Gl. V. radico, ſtirpor; (2) confirmo, ſtabilio, corroboro; ἐῤῥίζωται, radices egit, perf. perf. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, Epheſ. 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται ϗ βλαστάνει, Plato. A ῥίζα. Unde

Ῥιζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, radici ſimilis. A

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, quod ſtabilitum eſt velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.

Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.

Ῥιζωνύχια, τὰ, & ῥιζωνυχία, ἡ, idem.

Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A

Ῥιζώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, radicem effodiens. Ex ῥίζα, & ὀρύσσω.

Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicatio. A ῥιζόω.

Ῥικνήεις, εσσα, εν, rugoſus, vetus, obſoletus. A ῥικνός. Unde

Ῥικνόομαι, οῦμαι, diſtrahor & omnibus modis diſtorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in ſaltando lumbis incurvatis agitor.

ῬΙΚΝΟ΄Σ, ὴ, ὸν, rugoſus, curvus; (2) tenuis, macilentus.

Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνὸς.

Ῥικνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. Ab eod.

Ῥικνώσῃ, 2. ſing. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro ῥικνάσισαι, a ῥικνάομαι.

Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugoſitas & corrugatio in cute, cum extenuatione concidit & corrugatur. Ab eod.

Ῥίμμα, τὸ, jactus. A ῥίπτω.

Ῥίμφα, *Adverb.* leviter, ſtatim, celeriter. A ῥίπτω.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui citato & celeri curſu fit; Pind. Olymp. 3. Ex ῥίμφα, & ἅρμα.

ῬΙ῾Ν, ῥινὸς, ἡ, naſus, & *in Plur.* nares.

Ῥινάριον, τὸ, Dim. A pr.

Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥὶν.

Ῥινάω, ῥινᾷ, limat, Ph. A ῥίνη.

Ῥινεγχυσία, ἡ, infuſio in nares.

Ῥινεγχυτέομαι, infundo in nares. A

Ῥινεγχύτης, ου, ὁ, ſpecillum, ſ. inſtrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥὶν, & ἐγχέω.

Ῥινέω, ῶ, fut. ήσω, lima polio, limo, Gl. V. ῥίνησον, lima, Ph. aor. 1. imperat. A

ῬΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, lima; (2) piſcis quidam.

Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu perſequor; (2) ſagaciter indago. A

Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus ſeu olfactu indagat, ſagax. Ex ῥὶν, & ἐλαύνω.

Ῥινήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, olfactu deprehenſus.

Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινέω.

Ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, Gl. V. A ῥινέω.

Ῥινητὴς, οῦ ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.

Ῥινίζω, limo, Ph. Ab eod.

Ῥινίον, lima, Gl. V. Ab eod.

Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piſcis, apud Ariſt.

Ῥινοβόλος, ὁ ϗ ἡ, qui e naribus jacitur. A ῥὶν, & βάλλω.

Ῥινοδέψης, coriarius. A ῥινὸς, & δέψω.

Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unius in nare cornu. Ex ῥὶν, & κέρας.

Ῥινοκολούστης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥὶν, & κολούω, *amputo.*

Ῥινοκοπέω, naſum amputo. Ex ῥὶν, & κόπτω.

Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum, quo naſus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

Ῥινομάκτρον, ου, τὸ, linteolum abſtergendis naribus aptum, muccinium. A μάσσω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, oſtium. Ex ῥινάω, & πύλη.

ῬΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, ſcutum, Hom. Il. 4, 477.

Ῥινόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui naſo eſt ſimo. Ex ῥὶν, & σιμός.

Ῥινότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus naſus eſt amputatus ſeu deſectus. Ex ῥὶν, & τέμνω.

Ῥινοτομέω, naſum amputo. A

Ῥινοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, naſum amputans. Ex ῥὶν, & τέμνω.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, ſcuta ſeu clypeos perforans aut ſecans. Ἄρης Ῥινοτόρος, Hom. Il. 21, 392. Ex ῥινὸς, & τορέω.

Ῥινοῦχος, ου, ὁ, cloaca, Ph. per quam aqua effluere ſolet. (an ῥινοχόος) Ex ῥὶν, & χέω.

ῬΙ'ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπὰς, άδος, ἡ, id. quod ῥιπή.

Ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui ſtipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro, detracto ſaligno ramulo. A ῥὶψ, & αὐλέω, Ern.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus ſeu jactus teli miſſi, velut fulminis, incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ, momentum. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium. A ῥιπίς. Unde

Ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem ſufflando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται, aſſantur, Ariſt. Conc. 839.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥίπισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ῥιπισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥιπιστήριον, ου, τὸ, flabellum, Ph.

Ῥιπιστὸς, ὴ, ὸν, qui ventilari poteſt, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis & ventis expoſitus. Ab eod.

Ῥῖπος, εος, τὸ, vel ου, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibuſque. Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι, Hom. Odyſſ. 5, 256. A ῥίψ.

Ῥιπτάζω, fut. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, proſterno, proturbo; ῥιπτάζομαι, jactor, Gl. V. ῥιπτάζεται, jactatur, æſtuat, Ph. ῥιπτασθεὶς, jactatus, Ph. aor. 1. part. Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοὺς, Il. 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπτάζεσθαι τῇ ψυχῇ, M. Anton. 5, 3. A ῥίπτω.

Ῥίπτασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐρρίπτασκον, a poëtico ῥιπτάσκω pro ῥιπτάζω, Hom. Il. 23, 827.

Ῥιπτασμὸς, οῦ, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπτάζω.

Ῥιπταστικὸς, ὴ, ὸν, qui ſe crebro jactat, levis, inconſtans. Ab eod.

Ῥιπτέω, projicio, idem quod ῥίπτω. Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, Act. 22, 23. ῥιπτεῖτε χλαίνας, Ariſt. Conc. 505.

Ῥιπτοῦμαι, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ῥίπτομαι.

Ῥιπτὸς, ὴ, ὸν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A

ῬΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. ῥίπτονται, jactantur, Ph. ἔρριψα, abjeci; ἔρριμμαι, projectus ſum, Gl. Vet. perf. paſſ. ῥιφεὶς, projectus, aor. 2. particip. paſſ. Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν, allidit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥιπτῶν ἑαυτὸν, ibid. 803. Μάτην λόγος ἔρριπται, Eur. Med. 1407. Ὃν οἱ διστοὶ στρατηγοὶ χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, Soph. Phil 264.

Ῥὶς, ῥινὸς, ὁ. idem quod ῥίν.

ῬΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, riſcus, ciſta pelle contecta.

Ῥιφεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. ῥίπτω. Unde

ῬΙΦΗ', ῆς, ἡ, jactus, Lyc. 235.

ῬΙ'Ψ, ῥιπὸς, ramus ſalignus, vimen flexile; (2) crates viminea.

Ῥίψαι, aor. 1. infin. act. v. ῥίπτω.

Ῥίψαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ῥίψας.

Ῥίψασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, & ἀσπίς.

Ῥιψαυχενέω, cervicem ſeu caput jacto. A

Ῥιψαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω, & αὐχήν.

Ῥίψεν, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* & cum ν pro ἔρριψε, a ῥίπτω.

Ῥίψις, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus. A ῥίπτω.

Ῥιψοκινδυνέω, ῶ, in pericula me præcipito, projecta quadam audacia. A

Ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſe in pericula præcipitat, ad audendum projectus, Ph. periculoſus, temerarius. Ex ῥίπτω.

Ῥιψοκινδύνως, temere, audaciter, contemptu periculi.

Ῥιψολογέω, ῶ, temere verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω, & λόγος.

Ῥίψοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, arma abjiciens; (2) vaſtans, ſævus. Ex ῥίπτω, & ὅπλα.

ῬΟΑ', ᾶς, ἡ, malus Punica, *arbor*; (2) malum Punicum, *fructus*, Gl. Vet. malogranum, malum granatum.

Ῥοαῖσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ῥοαῖς.

Ῥοὰς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.

ῬΟΓΕ'Ω, floreo; vid. Heſ.

Ῥογμὸς, οῦ, ὁ, ſonus quem quis ſupinus ſtertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχάζω, rhonchiſſo. A ſeq.

Ῥόγχος, ου, ὁ, rhonchus, Gl. Vet. ῥυγκος, idem; ſtertentium ſpiritus. A ῥέγχω.

Ῥόδαμνος, ου, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ῬΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, trama, ſubtemen, Ph.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.

ῬΟΔΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, valde rapidus; ſed quum *roſeus* notat, eſt a ῥόδον. Παρ' ποταμὸν κελάδοντα παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα, Hom. Il. 18, 576.

Ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva roſa, roſula, Dim. a ῥόδον.

Ῥοδαρὸς, ὴ, ὸν, roſeus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde

Ῥόδεος, έα, εον, & ῥόδειος, idem.

Ῥοδάνθειος, ον, roſeus, pulcher. Ab ἄνθος.

Ῥοδεία, ἡ, ſertum e roſis.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, Gl. V.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex roſas producens.

Ῥοδιὰς, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥόδινος, ίνη, ινον, roſaceus. Ab eod.

Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, paſtillus e roſis.

Ῥοδίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum roſatum vel roſaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, roſeos digitos habens. Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς, Hom. Il. 1, 477. Ex ῥόδον, & δάκτυλος.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, roſa Græca, Ph. Ex ῥόδον, & δάφνη.

Ῥοδόδενδρον, ου, τὸ, frutex, roſæ ſimilitudine. Ex ῥόδον, & δένδρον.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, roſarum colorem referens. Ex ῥόδον, & εἶδος.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuaviſſimus. A ῥόδον. Ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ, Hom. Il. 23, 186.

Ῥοδόμελι, mel roſaceum. Ex ῥόδον, & μέλι.

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, confectio ex roſis & malis cotoneis. Ex ῥόδον, & μῆλον.

Ῥοδομιγὴς, ὲς, roſaceus, de colore. A

ῬΟ'ΔΟΝ, ου, τὸ, roſa.

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, roſeos habens cubitos, i. e. pulcher.

Ῥοδόπνοος, *contr.* ῥοδόπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, roſarum odorem ſpirans, i. e. ſuavis.

Ῥοδοπώλης, ου, ὁ καὶ ἡ, roſarius, Gl. Vet. qui roſas vendit.

Ῥοδόσταγμα, ατος, τὸ, roſarum liquor. Ex ῥόδον, & στάζω.

Ῥοδόστακτον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ῥοδόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, roſeos pedes habens, i. e. pulcher. A σφυρόν.

Ῥοδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, roſas ferens. A φέρω.

Ῥοδόχροος, *contr.* ῥοδόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, roſeus, roſeum colorem habens, Gl. Vet. ῥοδόχρους, roſeo colore, i. e. pulcher, de homine. A χρόα.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ſequens ῥοδωνιά; (2) totus ceſpes & planta roſæ. A ῥόδον. Unde

Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, roſetum, locus ubi roſæ naſcuntur, Gl. Vet. roſarium, rubicetum.

Ῥοδῶπις, ιδος, ἡ, quæ roſeo eſt adſpectu, de homine. Ex ῥόδον, & ὤψ. Unde

Ῥοδωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδωτὸν, roſatum, Gl. V. quaſi a ῥοδόω.

Ῥόζω, latro; (2) ſterto, Suid.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, Gl. V. fluor, fluxus. A ῥέω.

Ῥοθέω, ῶ, impetu feror. A ῥόθος.

Ῥοθιάζω, impetu & contente remigo; (2) cum impetu & ſtrepitu voro porcorum modo Ab eod. Unde

Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus undarum, fluctus.

Ῥόθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, impetuoſus, cum impetu ruens. Ab eod.

Ῥοθοπυγίζω, concava & lata manu nates ferio, vel pedibus in podicem inſultando complodo, ſonitumque edo. Ex ῥόθος, & πυγὴ, *nates*.

ῬΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, undarum ſtrepitus, ſtrepitus remorum; (2) ſtrepitus, tumultus, impetus.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malogranatum, malum granatum, Ph.

Ῥοιβδέω, ſtrido; (2) ſorbeo, adſorbeo. Μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν, Odyſſ. 12, 106. A ῥοῖβδος.

Ῥοίβδησις, εως, ἡ, ſtridor. A ῥοιβδέω.

Ῥοιβδμὸς, & ῥοιδμὸς, idem quod

Ῥοῖβδος, ου, ὁ, ſtridor. A ῥοίζω.

Ῥοιδάριον, τὸ, idem quod

Ῥοΐδιον, ου, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιά.

Ῥοίζασκε, *ſtridebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐρροίζει, a

Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſtrido, ſtridorem edo; (2) latro; (3) ſibilo innuo. Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ, Il. 10, 502. A ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὰ, *Adv.* idem quod

Ῥοιζηδὸν, *Adv.* cum ſtridore; (2) magno impetu. A ῥοιζέω.

Ῥοίζημα, ατος, τὸ, ſtridor ſeu impetus, qualis eſt ſagittæ volantis.

Ῥοιζητὼρ, ορος, ὁ, ſibilator, magnum ſtridorem edens. Ab eod.

ῬΟΙ͂ΖΟΣ, ου, ὁ, ſtridor, ſibulus; (2) impetus, Gl. V. Hinc

Ῥοιζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſtridorem aut magnum ſtrepitum edens, ſtreperus.

Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem qu. a ῥοιζόω.

Ῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus. A ῥέω.

Ῥοικὸς, ὴ, ὸν, incurvus, inflexus; (2) qui naturaliter incurvis cruribus eſt. Εἴθ' ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω, Theocrit. 4, 49. Ab eod.

Ῥοΐσκοι, corymbi aurei, ſtolis ſacris attexti; ob mali punici ſimilitudinem ſic dicti. A ῥοιά.

Ῥοΐτης, ου, ὁ, ut ῥοΐτης οἶνος, vinum ex malis Punicis. Ab eod.

Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, volvo & circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc

Ῥομβητὸς, ὴ, ὸν, verſatilis in modum rhombi.

Ῥομβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος, & εἶδος.

Ῥόμβος, ου, ὁ, tornus, turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus. A ῥέμβω. Hinc

Ῥομβοστωμυλήθρα, ἡ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος, στωμύλος, al. ῥοῖβος.

Ῥομβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rhombi figuram habens.

Ῥομβωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ῥόμμα, τὸ, pro ῥόμφημα, Hipp.

Ῥομὸξ, ὁ, teredo. *Ern.*

Ῥομφαία, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, Ph. A ῥέμβω.

Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, lora, quibus calcei conſuuntur. Ab eod.

Ῥόος, ου, *contr.* ῥοῦς, οῦ, ὁ, fluentum, fluxus, fluor. A ῥέω.

Ῥοπαληφορέω, ῶ, clavam geſto. Ex ῥόπαλον, & φορέω, pro φέρω.

Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clava percutio, vel verſo tamquam clavam. A ῥόπαλον. Hinc

Ῥοπαλισμὸς, οῦ, ὁ, percuſſio, quæ fit clava. Sed dicitur de lentigine ſeu ſatyriaſi.

Ῥοπαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, clavæ ſimilis. Ex ῥόπαλον, & εἶδος.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava, Ph. ῥόπαλα, fuſtes, Gl. V. A ῥέπω.

Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὸν, in clavæ ſpeciem formatus, *Epith.* poculi. Dion. C. A pr.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gloſſ. Vet. Ῥοπᾶς ἔχεσθαι; vergere ad ruinam, Ariſt. Veſp. 1227. Ab eod.

Ῥοπτὸς, ἡ, ὸν, ſorbilis. A ῥοφάω.

Ῥόπτρον, ου, τὸ, clava, fuſtis; (2) marculus ſeu annulus oſtii, lignum incurvum. A ῥέπω.

Ῥουβὴν, ὁ, Ruben. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Filius viſionis.*

Ῥοὺθ, ἡ, Ruth. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Tremor.*

Ῥοῦς, ῥοὸς, arbuſcula quædam inficiendis coriis ſerviens; excoriarium.

Ῥούσιος, ου, ὁ, color, qualis eſt rubricæ Sinopicæ, *Lat.* ruſſus. A ῥοά, cujus granum rubet.

Ῥοφάνω, ῥοφάνειν, Hipp. idem quod

Ῥοφάω, ῶ, Ph. ῥοφᾷ, ſorbet; idem quod

ῬΟΦΕ'Ω, ſorbeo, ſorbillo, haurio. Μισθοῦ τρίβολιον ῥοφῆσαι, Ariſt. Eq. 901. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν; id. Pa. 715. Hinc

Ῥόφημα, ατος, τὸ, ſorbitio, hauſtus.

Ῥοφημάτιον, ου, τὸ, ſorbitiuncula.

Ῥόφησις, εως, ἡ, ſorbitio, Gloſſ. Vet. ſuctus; ſuctio.

Ῥοφητικὸς, ἡ, ὸν, vim abſorbendi habens.

Ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, ſorbilis. Ab eod.

Ῥοφῶ, pro ῥοφέω, Etym.

Ῥοχθέω, ſtrepitum ſeu ſtridorem edo. Ῥοχθεῖ γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξηρὸν, Od. 5, 402. vid. & Od. 12, 60. A

Ῥόχθος, ου, ὁ, fluctuum ſtrepitus, fluctus. Ὡς μὴ καταβράξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Lyc. 742. Κακοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης, Nic. Al. 289. A ῥόθος.

Ῥοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fluidus, fluxus; (2) undoſus, fluctuoſus, Gloſſ. Vet. rapidus. A ῥόος.

Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis conſitus. A ῥοά.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies, Gl. Vet. rivus. A ῥύω, *fluo.* Unde

Ῥυὰς, άδος, ἡ, qu. d. defluva, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrymæ conſtanter fluunt; (3) defluvium acinorum, ῥυάδες, vites fructum non continentes.

Ῥύβδην, *Adv.* fuſe, abunde, vehementer.

Ῥύγχανα, naſuta, Gl. V. A ῥύγχος,

Ῥυγχελέφας, αντος, ὁ καὶ ἡ, qui roſtrum elephantinum habet, Suic. Ex ῥύγχος.

Ῥυγχίον, ου, τὸ, roſtellum, Dim. a ῥύγχος.

Ῥυγχομαχεῖν, roſtro pugnare.

ῬΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, roſtrum, rictus.

Ῥύδην, *Adv.* adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuoſe, cum vehementi ſtrepitu. A ῥύω. Unde

Ῥυδὸν, *Adv.* fuſe, adfatim, abunde.

Ῥυεὶς, a. 2. part. paſſ. v. ῥύω.

Ῥύεο, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro ῥύου.

Ῥύημα, ατος, τὸ, intritum, *bellarii genus.* A ῥύω.

Ῥύηθι, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ.

Ῥυῆναι, a. 2. inf. paſſ.

Ῥυήσεται, *fluet*, 3. ſing. fut. 1. ind. med.

Ῥυηφένεια, & ία, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum ſeu opum, Nonn. P. 8, 33. A

Ῥυηφενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, adfluens opibus, opulentus. Ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἅλις ὄλβον, Callim. Hymn. in Jov. 84. Ex ῥέω, & ἄφενος.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι.

Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono & effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ῥυθμισθεὶς, moratus, Ph. aor. 1. part. paſſ. Τί δαὶ, ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου; Soph. Antig. 324. Καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζουσι, Xen. Cyr. 8, 56. A ῥυθμός. Hinc

Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Ph.

Ῥυθμικὸς, ἡ, ὸν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. A

Ῥυθμικῶς, ad numerum, modulate.

ῬΥΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus ſeu modulus certa dimenſione & proportione conſtans, Gl. V. modulus.

Ῥυΐσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.

Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.

Ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defenſio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conſervans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutinâ. A ῥύω.

Ῥῦμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἔρρυμαι, a ῥύομαι.

Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magiſter vici, Suic. Ex ῥύμη, & ἀρχή.

Ῥυμβαίνω, diſſipo, disjicio. A

Ῥύμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, ſeu turbinatum quidpiam, quod ſcutica circumactum ſonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥέμβω.

Ῥυμβίον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur a ſagis ſ. Veneficis, Dim.

Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.

Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum. A ῥύπτω.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus, Hom. Il. 5, 729. A ῥύω, *trabo.*

Ῥυμοτομέω, per vicos partior & ſeco, in ſtrigas ſeco. Ῥυμοτομοῦσι δὲ εὐδιαθέτως εἴσω τὸ στρατόπεδον, Joſ. Ex ῥύμη, & τέμνω.

Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque ſectio & metatio, partitio in ſtrigas. Ex iiſd.

Ῥυμουλκέω, loris funibuſque traho, remulco, traho & educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα, & ἕλκω.

Ῥυμφάνω, & ῥυμφάνομαι, ſorbeo, haurio, *Aret.* A ῥοφέω, *ſorbeo.*

Ῥύομαι, libero, eruo, elibero, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Ῥύσεται τοὐμὸν δέμας, Eur. Med. 388. Τήνδε ῥυσαίμην πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 72. Ἴδοιμι (γυναῖκας) πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ πολίτας, Ariſt. Lyſ. 344.

Ῥύονται, 3. pl. pr. ind. med. ῥύομαι.

Ῥύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.

Ῥυπαίνω, ſordido, maculo, ſordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obſoleſco, ſordeſco, Gl. Vet. Οὐ πείθομαι Ἀριστοτέλει ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βουλομένῳ, Dion. Hal. A ῥύπος.

ῬΥΠΑΠΑΙ͂, acclamatio nautica.

Ῥυπαρευθήτω, 3. ſ. aor. 1. imper. paſſ. v.

Ῥυπαρεύομαι, ſordidus ſum. A ῥύπος.

Ῥυπαρία, ας, ἡ, ſordes, ſpurcitia, ſitus, illuvies. Ab eod.

Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordidus, illotus, ſqualidus; metaph. avarus. Ab eod.

Ῥυπαρῶς, *Adv.* ſordide; metaph. avare.

Ῥύπασμα, τὸ, ſordes. A

Ῥυπάω, ῶ, ſordeo, ſordidus ſum, Gloſſ. Vet. ῥυπῶ, ſqualeo; ῥυπόωντα, *Poët.* pro ῥυπάοντα, ῥυπῶντα, part. Ariſt. Plut. 266. A ῥύπος.

Ῥυπογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος, & γράφω.

Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, ſordidus. A ῥύπος.

Ῥυποκόνδυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſordidus, valde parcus, qui ne ſordes quidem unguium a tonſore purgandas ſibi curet. Ex ῥύπος, & κόνδυλος.

Ῥύπον, τὸ, ſordes, pl. ῥύπα pro ῥύπος.

Ῥυπόομαι, οῦμαι, obſoleſco, ſordeo; ῥερυπωμένα, ſordidata, p. part. Od. 6, 59. A

ῬΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, ſqualor, ſordes, Ph. proluvies, Gl. Vet. alicubi etiam pro cera ſigillari.

Ῥυπτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor.

Ῥυπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad abluendas ſordes, abſtergendi vim habens. A

Ῥύπτω, ſordes eluo, purgo, abſtergo; ῥύπτομαι, abſtergor, ſordibus purgor. Ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου γ' ἐγὼ ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς, Ariſt. Ach. 17. A ῥύπος.

Ῥυπώδης, ες, ſordidus. A ῥύπος.

Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, ſenectus. A ῥυσὸς, *rugoſus.*

Ῥῦσαι, 2. ſ. a. 1. imper. med. v. ῥύομαι.

Ῥύσαιτο, 3. ſing. a. ejuſd. in opt.

Ῥύσασθαι, *liberaſſe*, a. idem in infin.

Ῥυσάσθω, 3. ſing. a. ejuſd. in imper.

Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum ſulcus; (2) ſenectus. A ῥυσός.

Ῥῦσθαι, perf. inf. paſſ. *Ion.* pro ἐρρῦσθαι, a ῥύομαι.

Ῥυσθῶ, a. 1. conjunct. paſſ.

Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἄψομαι, κοὐ ῥυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, ib 1449. opprimor ſermone, i. e. verbis tamquam pignore me tibi devincire ſtudes. A ῥύσιον.

Ῥυσίβωμος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, & propterea eum tuetur.

Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω, & δίφρος.

Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta. A ῥύω, quod a Veneris ῥύεται. i. e. *liberat.*

Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde & donum, quod Diis dabatur pro reſtituta valetudine aut conſervata ſalute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum eſt, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda, quæ in hoſtico agitur, *Ern.* Hom. Il. 11, 673. A ῥύω.

Ῥύσιος, ία, ιον, liberatorius. Ab eod.

Ῥυσίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a labore liberans, laboris moleſtiam ſublevans. Ex ῥύω.

Ῥυσίπτολις, & ῥυσίπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, urbem ſeu civitatem ſervans, cuſtodiens, ſeu liberans.

Ῥῦσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.

Ῥύσις, εως, ἡ, fluor, fluxus. A ῥύω, *fluo.*

Ῥύσκω, f. ῥύσκομαι, tueor, e periculo conſervo. Ὅστε μιν αὐτὴν ῥύσκευ, Il. 24, 730. A ῥύομαι.

Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, rerum ſeries, tractus. A ῥύω.

Ῥυσόω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A

Ῥυσὸς, ἡ, ὸν, rugoſus. A ῥύω.

Ῥυσσαίνω, rugo, corrugo. Ῥυσσαίνεται ὕλα, Nic. Al. 78. A ῥυσός.

Ῥυσσαλέος, έα, έον, rugoſus. Ab eod.

Ῥυσσόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, rugoſum fructum ferens; (2) qui rugoſis eſt ſurculis. Ex ῥυσσός, & καρπός.

Ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥυσός.

Ῥυσσότης, ητος, ἡ, rugoſitas. A ῥυσσός.

Ῥυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσόω.

Ῥυσσώδης, ες, idem quod ῥυσσός.

Ῥύσταγμα, ατος, τὸ, violenta tractio; (2) vis mulieri illata, compreſſio. A

Ῥυστάζω, fut. ξω, trahendo rapto, traho; ῥυστάζεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro ἐρρύσταζον, Il. 24, 755. Ῥυστάζοντας δμωὰς, Odyſſ. 319. A ῥύω. Hinc

Ῥυστακτὺς, ύος, ἡ, tractio violenta.

Ῥύστης, ου, ὁ, liberator, Gl. V. A ῥύω.

Ῥυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυταγωγεὺς, έως, ἡ, lorum, quod fræno inſeritur, & quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ, & ἀγωγεὺς, *ductor*.

Ῥύτη, ης, ἡ, ruta, Nic. Al. 306. A ῥύω.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena; (2) cuſtos. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν, Hom. Il. 16, 475. Plut. in Timol. cap. 19. Ab eodem.

Ῥυτιδόφλοιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corticem rugoſam habens, ipſe cortex rugoſus. Ex ῥυτὶς, & φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, corrugatus, rugoſus, p. paſſ. part. Τὴν ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, Luc. A ῥυτίς.

Ῥυτιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugoſus. Ab eod.

Ῥυτίδωμα, τὸ, corrugatio.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

Ῥυτίζω, rugo, Gl. V. A ῥυτίς.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.

Ῥῦτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥυτο, vel 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion. & per Sync.* pro ἐῤῥύσατο, a ῥύομαι.

Ῥυτὸν, ȣ, τὸ, poculi genus, rhytum. Ab eodem, quod potus ex eo velut trahendo bibitur.

Ῥυτὸς, ἡ, ὸν, tractus; (2) fluidus, fluxus. A ῥύω, *fluo*, vel *trabo*.

Ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον.

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) cuſtos, ſervator, adjutor. A ῥύω, *trabo*, vel *cuſtodio*.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, abſterſio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo, Gl. V. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυεὶς, inf. ῥυῆναι. Hinc

Ῥυώδης, ες, fluidus, humidus.

Ῥωὰ, ᾶς, ἡ, pro ῥοιά.

Ῥωβικώτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare poteſt. A ῥῶ.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fiſſus, fractus, ruptus. Ῥωγαλέης ζωάγρια πολύπλανα λείψανα φορβῆς, Nonn. P. 6, 13. A ῥώξ. Unde

Ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimoſa; (2) ſaxum hians, rupes; (3) rima terræ.

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura. Ab eod.

Ῥωγματίας, ȣ, ὁ, qui in rupturis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) diviſio calvariæ ſuperficiaria. A ῥώξ.

Ῥωγμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

ΡΩ΄ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris, naſus, Nic. 213.

Ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A

Ῥωμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Romanus; Latinus.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, idem. A ῥώμη.

Ῥωμαῒς, ίδος, ἡ, Romana.

Ῥωμαϊστὶ, *Adv.* Romane, Latine.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robuſtus. Προβάτων ἀποκείρας τὰ ῥωμαλέα, Alciphr. 3, 41. A ῥώμη. Hinc

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur, virilitas.

Ῥωμαλεόω, robuſtum reddo, firmo; ῥωμαλεȣ̃μαι, robur & vires acquiro. A

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

ΡΩΝΝΥ΄Ω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valeſco; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, proſpera valetudine fruor; ἔῤῥωσο, vale; imperat. perf. ἐῤῥωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo eſt forti, robuſtus, valens, validus; & ἐῤῥωμένως, *Adv.* robuſte, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore. Ῥώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, Plut. τὰς πόλεις, id.

Ῥώοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, a ῥώω.

Ῥὼξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fiſſura; (2) ſcala; (3) acinus, granum, bacca; (4) phalangium quoddam ab acini ſimilitudine, Nic. Th. 716. A ῥηγνύω.

Ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ᾽, imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Ῥωπὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. A ῥώψ.

Ῥωπίζειν, vilia ſcruta vendere. A ῥῶπος.

Ῥωπήϊον, ȣ, τὸ, locus virgultis plenus; ῥωπήϊα, virgulta. A ῥώψ.

Ῥωπίζω, miſcellaneam conditurαm facio, confundo; (2) indocte & ſtolide aliquid facio. A ῥῶπος.

Ῥωπικὸς, ἡ, ὸν, vilis & parvi pretii. Ab eodem.

Ῥώπιον, ȣ, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

Ῥωποπερπερήθρας, ȣ, ὁ, futilis & vanus homo. A

Ῥωποπερπερὸς, ut ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis & inanis locutio, R.

Ῥωποπωλέω, ῶ, viles & minutas variaſque merces vendo. A

Ῥωποπώλης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcrutarius ſeu rerum minutarum venditor.

Ῥῶπος, ȣ, ὁ, & ῥῶπον, ȣ, τὸ, merx parvi pretii; (2) ſarcina omnifaria, faſciculus e variis iiſque nullius momenti rebus colligatus. A ῥώψ.

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.

Ῥώσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Ῥωσθεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, Ph. incolumitas, ſanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥώννυμι.

Ῥωστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod.

Ῥωστήριον, ȣ, τὸ, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.

Ῥωστικὸς, ἡ, ὸν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.

Ῥωτάζω, literam ῥῶ ſæpius itero. A ῥῶ.

Ῥωταχίζω, idem & ab eod. Hinc

Ῥωταχισμὸς, ὁ, frequens literæ ρ repetitio.

Ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Ῥωχμὸς, ȣ, ὁ, ſciſſura, fiſſura, rima, hiatus. A ῥήσσω. Ῥωχμὸς ἔην γαίης, Hom. Il. 23, 420.

ΡΩ΄ΧΩ, dentibus fremo.

Ῥὼψ, ῥωπὸς, ὁ, merx nullius momenti; (2) virgultum. A ῥέπω.

ΡΩ΄Ω, roboro, ſed pro eo uſurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω, ῥώομαι, agitor. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Σ.

Σ, Sive ut majuſculum rectius pingitur, C, decima octava litera, Σῖγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, & cum virgula inferne appoſita ͵σ, *ducenta millia*.

Σὰ, nom. plur. n. g. a σὸς, *tuus*.

Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοὶ clamitando; (2) motu indecoro perſulto.

Σαβάζιος, ȣ, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοί.

Σαβακαὶ, ῶν, αἱ, Dionyſiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.

Σαβακὸς, ἡ, ὸν, purulentus, rancidus, carioſus, Heſ.

Σαβακῶς, *Adv.* acerbe, aſpere, duriter, Heſ.

ΣΑ΄ΒΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, ſabanum, pannus vel linteum aſperius, ſiccandis balneis aptum.

Σαβασμὸς, ȣ, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.

Σαβαὼθ, exercitus. Vox Hebr. ἄκλιτος.

Σαββατίζω, ſeptimo die requieſco, ferior, ſabbatum more Judæorum ſervo. A σάββατον. Hinc

Σαββατισμὸς, ȣ, ὁ, ſabbatiſmus, quies.

ΣΑ΄ΒΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, ſeptimus quiſque dies quieti ob omnibus operibus deſtinatus; (2) hebdomas; feſtum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. Vet. σάββατον, ſabbata.

Σαββαὼθ, idem quod σαβαώθ.

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi ſacerdotes; item loca Baccho conſecrata.

ΣΑΒΟΙ῀, vox bacchantium, quam voci εὐοῖ fere ſubjungebant.

Σαγάπηνον, τὸ, herba ſucci, ſimilis ferulæ.

ΣΑ΄ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, bipennis ſive enſis Amazonicus; (2) gladius Perſicus; (3) ſecuris.

Σάγη, ης, ἡ, id, quod aſinis ſeu mulis inſternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) veſtis militaris, vel quivis habitus externus, Æſchyl. Coëph. 558. A σάττω.

Σαγηνεία, ας, ἡ, incluſio in ſagena, verriculatio, everriculatio, piſcatus. A σαγηνεύω.

Σαγηνεὺς, έως, ὁ, qui ſagena utitur, verriculator, piſcator. A σαγήνη.

Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Σαγηνευτὴς, ȣ, ὁ, idem.

Σαγηνεύω, ſagena includo, vel irretio, irretio, verriculo piſcor. Οἷς ἅπασιν ὁ πατήρ μȣ σαγηνευθεὶς, Heliod. A

Σαγήνη, ης, ἡ, ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii. A σάττω.

Σαγηνοβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagenam jaciens, piſcator. Ex σαγήνη, & βάλλω.

Σαγηνόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſagenæ alligatus. Ex σαγήνη, & δέω, *ligo*.

Σαγηφορέω, ῶ, ſagum fero. Ex σάγος, & φέρω.

Σάγιον, ȣ, τὸ, lodix, Gl. V. A σάγος.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti ſarcinarii, clitellæ; (2) congeries ſtipata, acervus; (3) theca ſcuti & aliorum armorum. A σάττω. Hinc

Σαγμάρια, ſcil. ἱπποζύγια, jumenta, quibus ſagmata ſ. clitellæ imponuntur.

Σαγοειδὴς, ὲς, ſago ſimilis.

ΣΑ΄ΓΟΣ, ȣ, ὁ, ſagum.

ΣΑΘΕ΄ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.

ΣΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, membrum virile.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, vietus, debilis, fragilis, quaſſus, futilis, frivolus, vitio aliquo occulto laborans, & *in neutr.* vitium ipſum. A σήπω.

Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A σαθρός.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quaſſo, Gl. Vet. σαθρȣ̃μαι, quaſſor; macreſco; σεσαθρωμένος, quaſſatus, Gl. Vet. p. part. Ab eod. Hinc

Σάθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.

Σαθρῶς, *Adv.* debiliter, Suic. A σαθρός.

Σάθων, ωνος, ὁ, idem quod σάθη; (2) bene verſatus.

Σαινίδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, donis ablandiens. Ex σαίνω, & δῶρον.

Σαίνοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σαίνȣσι.

Σαινȣρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Σαίνȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ablandiens cauda. Ex σαίνω, & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Σαίνω, adulor, blandior, Gl. V. (2) delecto. Σαίνει μ᾽ ἔννυχος φρυκτωρία, Eur. Rheſ. 55. Σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι, 1 Theſſ. 3, 3. Οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα, Eur. Ion. 723. Λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες σαῖνον, Hom. Odyſſ. 10, 219. A σείω, *moveo*.

ΣΑΙ΄ΡΩ, fut. σαρῶ, ſcopis purgo, verro; (2) orno. Hinc σέσηρα, ore ſum hianti & aperto, p. med. Σαίρειν τε δῶμα, κερνίσιν τ᾽ ἐφεστάναι, Eur. Hec. 369. στέγας, id. Cyr. 29. ναὸν, id. Ion. 832.

Σάκανδρος, ȣ, ὁ, pudendum muliebre, Ariſt. Lyſ. 830. Ex σηκὸς, *ſtabulum*, & ἀνήρ.

Σακέσπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcuti vibrator. Ex σάκος, & πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcutum ferens, ſcutifer. Ex σάκος, & φέρω.

Σακίταν, acc. ſing. *Dor.* pro σηκίτην.

Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκέω, per ſaccum tranſmitto, colo. A σάκκος.

Σακκίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σάκκιον, ου, τὸ, ſacculus, Dim. ab eodem.

Σακκοπλόκος, ου, ὁ, ſaccarius, Gl. V. qui ſaccos texit. Ex σάκκος, & πλέκω, necto.

ΣΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, ſaccus; (2) cilicium; (3) colum, e linteo ad percolandum vinum.

Σακκοφορέω, ῶ, ſaccum fero, cilicio ſum indutus.

Σακκοφορία, ας, ἡ, ſacci geſtatio. A

Σακκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſaccum ferens, Suic. Ex σάκκος, & φέρω.

Σάκος, εος, τὸ, clypeus, ſcutum, Gl. Vet. (2) ſaccus, antiqua & vera ſcriptura.

Σάκτας, ου, ὁ, ſaccus. A σάττω.

Σακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Unde

Σάκτωρ, ορος, ὁ, onerans, implens.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, τὸ, ſaccharum.

Σάκχαρι, idem.

Σάκχαρον, ου, τὸ, ſaccharum, Gl. V.

Σακχυφάντης, ου, ὁ, ſaccorum contextor. Ex σάκκος, & ὑφάντης, textor.

Σάκωμα, vid. Σήκωμα.

Σαλαγέω, quatio, ſtrepo, turbo. A

Σαλάγη, clamor, Heſ.

ΣΑΛΑ'ΓΕΙΝ, ſtuprare.

Σαλαΐζειν, lamentari. A σάλω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper opulentiam ſimulans, jactabundus. Hinc

Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, ſimulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profuſio illegitima & ſuperflua; (3) mollities, deliciæ.

Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) ſumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo.

Σαλακωνίζω, delicias facio. A σαλάκων.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſalamandra, animal lacertæ figura. Hinc

Σαλαμάνδρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſalamandreus, ad ſalamandram pertinens.

ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, feneſtra, Heſ.

ΣΑΛΛΑ'ΣΣΩ, vel σαλάττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. Κισσοκόμᾳ Βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ Ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Ἀνναγόρας, Macedon. epigramm. l. 6.

Σαλάω, ῶ, idem.

Σαλευθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ. v.

Σαλεύω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) *dicitur & neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo eſſe, σαλεύειν ἐπὶ πολέμου, ἐν ἐσχάτοις. Gl. Vet. Ph. Σαλεύων πᾶν τρικυμίᾳ πέδον, Lyc. 475. Σαλεύει πόλις, Eur. Rheſ. 248. A σάλος. Hinc

Σάλευμα, τὸ, idem quod σάλος.

Σαλμὼν, ὁ, Salmo; nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Pacificus*.

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ſalum, maris ora; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, piſcis quidam, qui Latinis etiam Salpa dicitur.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, qui tuba, haſta, barbaque formidabiles ſunt. Vox comica, Ar. Ran. 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὑπήνη.

Σαλπίγγω, f. tuba cano, buccino. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς, Il. 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc

Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, buccinator, tubicen, Gl. V. liticen; σαλπιγκταὶ, tubicines, Ph.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, Gl. Vet. & lituus; claſſicum; avis quædam; piſcis quidam. Ἴαχε σάλπιγξ, Hom. Il. 18, 219. Hinc

Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, Apoc. 11, 15.

Σαλπίσῃς, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. σαλπίζω.

Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ ſonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισταὶ, claſſicarii, Ph. Ab eod.

Σάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme, Ὑπόπρωρος μὲν τὸ σίμωμα, κοιλοτέρα δὲ καὶ γαστροειδὴς, Plut. in Pericl. cap. 26.

Σαμαίνεται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro σημαίνεται, a σημαίνω.

Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria; nomen urbis, montis, & regionis. Vox Hebr. Hinc

Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus.

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana. A præc.

Σάμβαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, Heſ.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, ου, ὁ, ſambuca, inſtrumentum muſicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, vid. Polyb. lib. 8. & Appian. B. Mithridat. Plut. in Marcell. cap. 15.

Σαμβυκιστὴς, οῦ, ὁ, ſambuciſta, qui ludit ſambuca; quaſi a σαμβυκίζω. Hinc

Παμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ ludit ſambuca. Οἰκίαι χαμαιτύπαις καὶ σαμβυκιστρίαις ἐπισταθμευόμεναι, Plut. in Anton. cap. 9.

Σάμος, locus celſior, *ap. Vet. Gr.* auctore Strab.

Σαμφόρας, ου, ὁ, literam σὰν vel σῖγμα, armo inuſtam ferens. Ex σὰν, & φέρω.

Σαμψυχίζω, f. ίσω, ſampſuchi odorem habeo.

Σαμψύχινος, ινη, ινον, ſamſuchinus, e ſampſucho confectus. A

ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, ου, τὸ, ſampſuchum, *herba*, Plin. l. 21. §. 35. cap. 11. *Angl.* Majoram.

Σὰν, τὸ, litera σῖγμα apud Dores.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, ſandalium, Gl. V. ſolea.

Σανδάλισκος, ὁ, idem, Dim.

Σανδαλοθήκη, ἡ, ſandaliorum repoſitorium.

Σάνδαλον, ου, τὸ, ſandalium.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΚΗ, ης, ἡ, cibus quidam apum.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, ſandaracha, gummi ſive ſuccus concretus terreuſque. Hinc

Σανδαραχίζω, ſandaracham colore imitor.

Σανδαράχινος, ίνη, ίνον, ſandarachinus, e ſandaracha confectus, ſandaracham referens.

ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, ceruſſa rufa & uſta, ſandyx.

Σανίδιον, ου, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. a σανίς. Unde

Σανιδόω, tabulo, contabulo, tabulis tego, Gl. V. contigno, coaſſo, tabulo.

Σανιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tabulæ ſeu aſſeri ſimilis; (2) cui ſcapulæ inſtar alarum protuberant. Ab eod.

Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, Ph. laqueare. Gl. V. A σανιδόω. Unde

Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, tabulatus, contabulatus.

ΣΑΝΙ'Σ, ιδος, ἡ, tabula, aſſer, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & ſimilia inſcribebantur; σανίδες, tabulæ, Ph. aſſeres, Gl. Vet. item, catalogus.

ΣΑ'ΝΝΑΣ, vel σάννος, ου, ὁ, ſtultus, fatuus.

ΣΑΝΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, penis, cauda, haſta.

ΣΑ'ΝΤΑΛΟΝ, ſantalum, *arbor*.

Σάοι, 3. ſ. præſ. opt. act. v. σάω.

Σάος, ου, ὁ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, ut σόος.

Σαοσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, homines ſervans. Ex σαόω, & βροτὸς.

Σαοφρονέω, ῶ, modeſtus, temperans ſum; (2) caſtus & pudicus ſum. Ἢ δὲ σαοφρονέῃς, ἀργυρός εἰμι μόνον, Epigr. A σαόφρων.

Σαόφροσιν, dat, pl. cum ν, a σαόφρων.

Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.

Σαόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens eſt ſana, temperans, prudens, Hom. Il. 21, 462. Ex σάος, & φρὴν.

Σαόω, ῶ, f. άσω, ſervo, ſalvo; ἐσάωσεν, a. 1. ſervavit. Ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν, Il. 21, ult. Ἢ ἀπολέσθω, ἠὲ σαωθήτω, ib. 17, 228. A σάος.

Σαπείσης, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. v. σήπω.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, ſaperda, piſcis.

Σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcedo. A σαπρός.

Σαπρίας, ου, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putreſcentibus ſeu marceſcentibus conditum. Ab eod.

Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo. Ab eod.

Σαπρόκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui marcidæ ſive putridæ ſunt tibiæ, Ariſt. Ex σαπρὸς, & κνήμη, *tibia*.

Σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus, Gl. V. (2) fœdus, obſcænus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obſoletus, caſcus. Ph. Πᾶν δὲ μὴ τὴν ἰδίαν χρείαν πληροῖ, σαπρὸν λέγομεν, Chryſoſt. homil. & in epiſtol. ad Timoth. A σήπω.

Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, Gl. V. nugacitas, Ph. A σαπρός.

Σαπφείρα, ας, ἡ, Sapphira; nomen mulieris.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, Sapphirus, gemma.

Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, Sapphicus. A Σαπφώ.

Σάπων, ωνος, ὁ, ſapo, Gl. V. σάπωνα, ſaponem, Gl. V.

Σαπὼν, a. 2. part. act. verbi σήπω.

ΣΑΡΑ'ΒΑΡΑ, ων, τὰ, Sarabara, tibialia Perſica.

ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, pudendum muliebre, Suid. Heſ.

Σάραπος, ὁ καὶ ἡ, qui magnis eſt pedibus & eos velut trahit. Ex σαίρω, & ποῦς.

Σαράπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

ΣΑΡΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, ſporta, ciſta; (2) vinculum.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, ου, vel σαργὸς, οῦ, ὁ, ſargus, piſcis quidam, Gl. Vet. ſargulus dicitur & σαργῖνος.

Σαρδάζειν, Sardonium, ſcil. riſum ridere. A Σαρδώ.

Σαρδάνιον, μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, Hom. Odyſſ. 20, 303. v. Σαρδόνιος.

Σάρδεις, ῶν, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ princeps.

Σάρδινος, vel σάρδιος, ου, ὁ, ſcil. λίθος, Sardius, *gemma*. A Σαρδώ.

Σάρδιον, ου, τὸ, lapis Sardius. Ab eod.

Σάρδιος, ου, ὁ, vide Σάρδινος.

Σαρδόνιος, ου, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous riſus, i. e. amarulentus, inſanus, fictus, hominem enecans ab herbis ſardois, ap. Virg. A Σαρδώ.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma*. Ex Σάρδιος, & ὄνυξ, *unguis*, quod colore ſuo unguem humanum referat.

ΣΑΡΔΩ', όος, vel Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, *inſula*.

Σαρδωνίζω, idem quod σαρδάζω.

Σαρδωνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod Σαρδόνιος. A Σαρδώ.

Σαρδώνιος, ία, ιον, vel Σαρδώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Σαρδῷος, ῴα, ῷον, idem & ab eod.

Σαρεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, ſariſſa, haſta Macedonica.

Σαρισσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſariſſam ferens. Ex σάρισσα, & φέρω.

Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) diducto rictu irrideo. Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἕλκουσι δ' ὅμως, γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, Ariſt. Pace. 480. Σαρκάζουσι τὰ ἀμφόδοντα τῶν ποοφάγων, Hipp. A σάρξ. Hinc

Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, irriſio amarulenta, hoſtilis irriſio ſuper jam mortuo, aut morituro.

Σαρκαστικὸς, ἡ, ὸν, ſarcaſticus; (2) qui Sarcaſmis uti ſolet. Ab eod.

Σαρκαστικῶς, *Adv.* ſarcaſtice, amarulente, virulente.

Σαρκίδιον, ου, τὸ, caruncula, Dim. A σάρξ.

Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, carneus, corporeus. In S. S. 1) imperfectus, debilis, imbecillus; 2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.

Σαρκικῶς, *Adv.* carnaliter.

Σάρκινος, ίνη, ινον, carne conſtans, carneus; carnalis, Gl. V. A σάρξ. Unde

Σαρκίον, ου, τὸ, caruncula; (2) per contemtum de corpore humano.

Σαρκοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, carnivorus, Ph. carnifex. Ex σάρξ, & βορὸς, *edax*.

Σαρκογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a carne natus ſeu profectus. Ex σάρξ, & γείνομαι.

Σαρκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, carni ſimilis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέστερον τῶν λεπτῶν ἐντέρων τὸ κῶλον, *Aret.* Ex σάρξ, & εἶδος.

Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contuſiones.

Σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnoſus ramex, quum caro inter tunicas excreſcit; genus herniæ. Ex σὰρξ, & κήλη.

Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Perſicæ. Ex σὰρξ, & κόλλα.

Σαρκολαβὶς, ίδος, ἡ, ἡ, vel σαρκολάβος, ȣ, ὁ, q. d. carnis prehenſor, forceps ad particulas carnis prehendendas, inſtrumentum chirurgicum. Ex σὰρξ. & λαμβάνω.

Σαρκολάτρης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui carnem colit & adorat, Suic. Ex σὰρξ, & λάτρης.

Σαρκολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σὰρξ, & λείπω.

Σαρκοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, carne concretus, Suic. Ex σὰρξ, & πήγνυμι.

Σαρκοποιέω, carnem facio; *In paſſ.* caro fio, homo fio. Ex σὰρξ & ποιέω.

Σαρκοποιὸς, ὸν, carnem efficiens, gignens, alens.

Σαρκόπυον, τὸ, pus carnoſum, velut cum pulmones purulenti fiunt & exſpuuntur.

Σαρκοπυώδης, ες, idem, & ex iiſd.

Σαρκόρριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnoſam radicem habens, Suic. Ex σὰρξ, & ῥίζα.

Σαρκοσχίζω, carnem conicindo.

Σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem belle curo. Ex σὰρξ, & τρέφω.

Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne veſcor, Gl. Vet. σαρκοφαγῶ, excarnifico.

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium eſus. A

Σαρκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnivorus, carne veſcens, ſarcophagus, arca mortuorum. Ex σὰρξ, & φάγος.

Σαρκοφανὴς, ὲς, carne tectus, ſ. veſtitus, ut corpus hominis. A φαίνομαι.

Σαρκοφθόρος, ὸν, homines perimens. A φθείρω.

Σαρκοφορέω, ῶ, carnem geſto, Suic. A

Σαρκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, carnem geſtans, carne veſtitus. Ex σὰρξ, & φέρω.

Σαρκοφυέω, carnem extendo, produco. A φύω. Hinc

Σαρκοφυΐα, ἡ, carnis extenſio.

Σαρκόφυλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, folia carnoſa habens. Ex σὰρξ, & φύλλον.

Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σάρξ.

Σαρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, carnoſus, Gl. V. carneus. Ab eod.

Σάρκωμα, ατος, τὸ, q. d. carnoſitas, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus, Gl. V. pulpamentum. A σαρκόω.

Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excreſcentia carnis. Ab eod.

Σαρκωτικὸς, ὴ, ὸν, carnem reſtituendi vim habens. Ab eod.

Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.

ΣΑ'ΡΞ, σαρκὸς, ἡ, caro, pulpa, Gl. Vet. σάρκες, pulpæ, Ph. (2) in S. S. homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Moſis, propter imbecillitatem in ſanandis hominum vitiis.

Σαρὸν, & σάρον, ſcopæ, verriculum. Ἀϛβὶν ϖόντειο κακὸν σαρὸν, Call. in Del. 225,

Σάρος, ȣ, vel σαρὸς, ȣ̃, ὁ, idem; (2) homo nullius pretii. A σαίρω.

Σαρόω, ῶ, fut. ώσω, verro, mundo; σεσαρωμένος, ſcopis purgatus, p. paſſ. part. Σαροῖ τὴν οἰκίαν, Luc. 15, 8. Σεσαρωμένον, Matt. 12, 44. A σαίρω.

ΣΑ'ΡΠΟΣ, ȣ, ὁ, arca, domus lignea.

Σάρωθρον, ȣ, τὸ, ſcopæ. A σαρόω.

Σάρωμα, ατος, τὸ, ſordes, quiſquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.

Σάρων, ωνος, ὁ, libidinoſus, vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Eſt & Σάρων, nauticus deus.

Σαρωνίδες, ων, αἱ, Call. in Jov. 22. arbores cavæ; (2) quercus excavatæ, hiantes ob vetuſtatem; (3) quercus arbor.

Σάρωσις, εως, ἡ, ipſa actio verrendi. Sordes, quiſquiliæ. Ab eod.

Σαρωτὴς, ȣ̈, ὁ, οἱ σαρωταὶ, ſcoparii, Gl. V.

Σὰς, *tuas*, acc. plur. f. g. a σὸς, *tuus*.

Σάσσω, ſagino, Ph. vide σάττω.

Σατᾶν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum, Hebr. ἄκλιτον. *Adverſarius*.

Σατίνη, ἡ, plauſtrum, vehiculum. A σάττω.

Σάτινον, ȣ, τὸ. Ποιῆσαι σάτινα ϗ ἅρματα χαλκῷ, Hom. in Ven. 13. idem & ab eod.

Σάτον, ȣ, τὸ, menſura frumenti tertiam partem ephæ continens, ſeſquimodius, Vox Syr.

Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præeſt ſatrapa.

Σατραπεύω, ſum ſatrapa, ſum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τῆς ἄνω Φρυγίας, Plut. Καρίας, Ariſtot. A

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ȣ, ὁ, ſatrapa, præfectus provinciæ, proprie Perſicæ. Vox Perſica.

Σατραπικὸς, ὴ, ὸν, ad ſatrapam pertinens, ſatrapæ conveniens, Satrapicus. A pr.

ΣΑ'ΤΤΩ futur. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, conſtipo, impleo; σεσαγμένος, ſaginatus, Ph. p. paſſ. part. Σεσαγμένος ψάμμῳ, Luc.

Σατυρία, ας, ἡ, genus eſculenti ex herba.

Σατυρίας, ȣ, ὁ, morbus hominis faciem ita immutans, ut Satyro ſimilis evadat.

Σατυρίασις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapiſmus. A Σάτυρος. Unde

Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem inſtar Satyri; (2) Satyrica petulantia proſcindo.

Σατυρικὸς, ὴ, ὸν, ſatyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum.

Σατύριον, ȣ, τὸ, herba ad Venerem incitans.

Σατυρίσκος, ȣ, ὁ, parvus Satyrus, Dim.

Σατυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod σατυρίας; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde

Σατυριϛὴς, ȣ̃, ὁ, ludio, Ph. ſcenicus.

Σατυρογράφος, ὁ, ſatyrorum ſcriptor.

Σάτυρος, ȣ, ὁ, *proprie* Simius; (2) Deus Bacchi comes; Satyrus, σάτυροι, Fauni, Gl. V. A σαθη, Etym.

Σατυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſatyros ſeu ſatyrorum mores imitans; (2) hiſpidus. A σατύρος.

ΣΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, aridus, ſiccus.

Σαυλὰ, *Adv.* tarde. A σαυλός.

Σαυλόομαι, ȣ̃μαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδαῖς βασβίταν σαυλȣμένοι, Eur. Cyc. 40. A σαυλός.

Σαυλοπρωκτιάω, ῶ, ceveo, laſcive podicem moveo. Ex σαυλὸς, & πρωκτός.

ΣΑΥΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.

Σαυνιάζω, ſaunio percutio, R. A σαύνιον.

Σαύνιον, ȣ, τὸ, Saunium, *jaculi genus*.

ΣΑΥ͂ΡΑ, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus.

ΣΑΥ'ΡΗ, ης, ἡ, naſturtium.

Σαυρία, ας, ἡ, jaculum, Gl. V. ubi editum *jaculus*.

Σαυρίδιον, τὸ, naſturtium, Hipp.

Σαυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacertæ formam habens, Ex σαύρα, & εἶδος.

Σαῦρος, ȣ, ὁ, lacertus, Gl. V.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis in imo haſtæ ferro transverſa, qua haſta appenditur, vel etiam ferrum, quo haſta erigi & ſolo infigi poteſt, Ph. cuſpis. A ϛαυρός.

Σαυσαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæſitatio.

Σαυτῆς, gen. ſing. f. g. *per Craſin.* pro σεαυτῆς, a σεαυτȣ̃, *tui ipſius*.

Σαυτȣ̃, *tui ipſius*, maſculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.

Σάφα, *Adv.* certo, vere, manifeſte, perſpicue. A σαφής.

Σαφέϛατα, *Adverb.* manifeſtiſſime, apertiſſime. A σαφέϛατος, *Superl.* a σαφής.

Σαφέϛερον, *Adv.* manifeſtius, apertius.

Σαφεϛέρως, *Adv.* idem & ab eod.

Σαφέω, manifeſto, declaro, notum facio.

Σαφέως, *Ion.* pro σαφῶς. Ab eod.

Σαφῆ, acc. ſing. pro σαφέα, a σαφής.

Σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas, dilucida oratio, explanatio, Ph. diſtinctio.

Σαφηνέως, *Adv.* manifeſte, aperte, perſpicue, certo. A

Σαφηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, clarus, certus. A σαφής, Hinc

Σαφηνίζω, f. ίσω, manifeſto, declaro, notum facio; Ph. explano, exprimo, declaro, diſtinguo. Οὕτως ἐσαφήνιζε μὲν τȣ̀ς κρατιϛεύοντας παρ' ἑαυτῷ, Xen. Cyr. 8, 28. Σαφηνίζειν δὲ ὡς ἕκαϛον ἐτίμα, τȣ̃το ἐδόκει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι, ibid. Hinc

Σαφηνισμὸς, ὁ, perſpicuitas, declaratio.

Σαφηνιϛικὸς, ὴ, ὸν, declarandi vim habens; (2) *Subſt.* declarator, explanator. A pr.

Σαφηνιϛικὸς, ὴ, ὸν, perſpicue declarans.

Σαφηνιῶ, fut. 1. indic. *Att.* pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.

Σαφηνῶς, *Adv.* manifeſte, aperte, perſpicue, dilucide.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus, clarus, planus.

Σαφῶς, *Adv.* manifeſte, perſpicue, dilucide; Ph. evidenter, plane, aperte, palam, Gl. Vet. al. liquido, ad liquidum, deſerte.

Σαχθέντες, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. verbi σάττω.

Σάω, idem quod σαόω.

Σάω, *ſervavit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *per Apoc.* pro ἐσάωσε, vel *ſervabat*, eodem modo pro ἐσάωε, 3. ſing. imperf. ind. act. vel *ſerva*, pro σάωζε, 2. ſing. imper. act. verbi σαώζω, *ſervo*, Hom. Il. 16, 364.

Σαώζω, ſervo, ſoſpito. A σάος.

Σάωσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα.

Σαώσει, 2. ſ. f. 1. indic. act.

Σαωσέμεν, f. 1. indic. act. *Ion.* pro σαώσειν.

Σαώσετον, 2. dual. f. 1. ind. act.

Σαώσομεν, *ſervabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.

Σαώτερος, magis ſalvus, incolumis. A σάος.

Σαωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator. A σαόω.

Σβεννυμενάων, gen. pl. part. præſ. f. g. *Æol.* pro σβεννυμένων, a

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, ſive σβεννύω, fut. σβέσω, exſtinguo, reſtinguo; (2) compeſco, comprimo; σβέσον, exſtingue, Gl. V. aor. 1. imper. act. ut σβέννυμαι, exſtinguor; *metaphorice* etiam morior. Κεἰ μὴ θεῶν τις τῶνδε πεῖραν ἔσβεσεν, Soph. Aj. 1076. Αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται, Matt. 25, 8.

Σβέσα, *exſtinxi*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo eod. pro inuſ. σβέω.

Σβέσις, εως, ἡ, exſtinctio. A σβέννυμι.

Σβέσσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro σβέσαι.

Σβέσω, *exſtinguam*, f. 1. indic. act.

Σβεϛὴρ, ῆρος, ὁ, exſtinctor. Ab eod.

Σβεϛήριος, ία, ιον, exſtinctivus, exſtinguendi vim habens; (2) aptus ad exſtinguendum.

Σβεϛικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Σβήσομαι, f. 2. ind. paſſ. v. σβέννυμι.

Σεαυτὸν, temet, teipſum, temetipſum, Ph.

Σεαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, tui ipſius. Ex σέο, pro σȣ̃, & αὐτȣ̃, *ipſius*.

Σεβάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐσεβάσθησαν ϗ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει, Rom. 1, 25. A σέβω.

Σέβας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, ſtupor; (2) res ſacra. Vox ἄκλιτος, ab eod.

Σεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a σεβάζομαι. Unde

Σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio.

Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, Ph. res ſacra, ſignum Dei, Ph. σεβάσματα, ſacra.

Σεβασμιάζω, veneror, pius ſum.

Σεβάσμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, auguſtus, Ph. A σεβάζομαι. Hinc

Σεβασμιότης, ητος, ἡ, ſanctimonia, Gl. V.

Σεβασμίως, venerabiliter, Gl. V. Ab eod.

Σεβασμιώτατος, colendus. Ab eod.

Σεβασμὸς, ȣ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio & obſervantia. Ab eod.

Σεβάσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεβάσατο, a σεβάζομαι.

Σεβαϛεύω, idem quod σεβάζομαι.

Σεβαϛικῶς, cum magna veneratione, cum ἔχειν colere.

Σεβαϛὸς, ὴ, ὸν, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) auguſtus, Ph. cognomen imperatorum Romanorum, ut σεβάϛη, imperatricum; σεβαϛοτάτη, auguſtiſſima, Philox. Ab eod.

Σεβαϛοφόρος,

Σεβαστοφόρος, ὁ καὶ ἡ, ſacerdotes Cæſaris, ut flamines Auguſtales. A pr. & φέρω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, palmæ involucrum, ſive corticoſum illud, quod in ſumma palmula enaſcitur.

Σεβίζω, colo, veneror. Φιλτάταν θαλάμων κληδȣ̃χον ȣ̓ σεβιζόμεν, Eur. Hipp. 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σεβίζειν, Soph. Oed. Col. 1551. A σέβω.

Σέβοντι, 3. plur. præſ. ind. act. Dor. pro σέβȣσι, a

ΣΕ'ΒΩ, & σέβομαι, veneror, colo, adoro, obſervo, honoro; σέβομαι, color, pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν, Eur. Hel. 732. Θυσίαις θεοὺς ibid. 1072. Ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβȣσιν, Arist. Nub. 600. Εἴτι σέβῃ ξεῖνον, πέλασον εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν, Soph. Phil. 1183.

Σειβὸς, έως, ὁ, patella, in qua aliquid movetur & frigitur; ſartago. A σείω.

Σεῖος, σεία, σεῖον, Lacon. pro θεῖος.

Σεὶρ, σειρὸς, ὁ, ſol, Suid.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειραγωγὸς, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

Σειράδιον, τὸ, funiculus, Dim. a σειρά. Unde

Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, R.

Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catena vinctus, funalis, ut equus. Ab eod.

Σειραφόρος, & σειρασφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, catenam ferens; alias σειραῖος dicitur, Æſch. Ag. 1649. Eur. I. A. 223. *Angl. the* Fore horſe; cui opponitur ζύγιος, *the* Shaft horſe. Ex σειρὰ, & φέρω.

Σειρόω, catena, fune conſtringo; (2) conſtringo, connecto, R. Σὺ τῷ γέροντι δεσμὰ σειροῦν βρόχῳ, Eur. Her. fur. 1012.

Σειρέω, exſicco, exinanio. A σείρω.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, *monſtrum marinum*; (2) inſectum api ſimile. A σειρά.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi ſolis ardore. A

Σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) ſuffraginum vitio laboro, de equis. Βρέφη ἐν τῷ θέρει σειριᾷ, Al. Aphr. A σείριον.

Σείρινος, ινη, ινον, aſtralis. Ab eod.

Σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. A σείριος.

Σείριον, ȣ, τὸ, aſtrum. A σείριος.

Σείριος, ȣ, ὁ, Sirius, ſtella, *canicula*. A σείρω, *deſicco*.

Σειρομάστης, ȣ, ὁ, jaculi genus, lanceola.

Σεισάχθεια, ας, ἡ, q. d. onus excuſſum, allevatio æris alieni communis, tabulæ novæ; Plut. in Sol. c. 15. Ex σείω, & ἄχθος.

Σέθεν, *tui*, gen. ſing. *Æol.* pro σȣ̃, a σὺ, *tu*.

Σεῖο, *tui*, gen. ſing. *Poët.* & *Ion.* pro eod.

Σεῖοθεν, *tui*, *Poët.* idem.

Σεισαμένας, acc. plur. a. 1. part. med. verbi σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*, aor. 1. part. paſſ.

Σεῖσις, εως, ἡ, motio, quaſſatio, concuſſio. A σείω.

Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor ſeu quaſſator terræ, *Epith.* Neptuni. Ex σεῖσις, & χθών.

Σεῖσμα, τὸ, concuſſio, quaſſatio. A σείω.

Σεισματίας, ȣ, ὁ, ut σεισματίας τάφος, ſepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppreſſit. A σεῖσμα.

Σεισμὸς, ȣ̃, ὁ, terræ motus, Ph. concuſſio, Ph. excuſſio, Gl. V. A σείω.

Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis*. Ex σείω, & πυγή.

Σεισȣ́ρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, & ȣ̓ρά.

Σειστὸς, ἡ, ὸν, qui concuti ſeu quaſſari poteſt, concuſſus. Ab eod.

Σεῖστρον, ȣ, τὸ, ſiſtrum, crepitaculum, in ſacris Iſidis adhiberi ſolitum. A

ΣΕΙ'Ω, fut. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro, Gl. Vet. σείει, concutit, quatit, criſpat, Ph. σεῖσαι, vibrare, Ph. inf. aor. 1. Ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν, Soph. El. 715. Πῶς τȣ̃τ' ἔσεισέ μȣ δοκεῖς τὴν καρδίαν; Arist. Ach. 12. Χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ, Eur. Iph. in Tau. 46.

Σέλᾳ, dat. ſing. *Att.* & *Ion.* pro σέλατι, a σέλας, *jubar*.

Σελαγέω, ſplendeo, fulgeo. Σὺν πολλαῖς σελαγεῖ, Arist. Nub. 604. Σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων, Eur. El. 722. Σελαγεῖται μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς, Arist. Nub. 285. A σέλας.

Σελαγίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σελαηγενέτης, ȣ, ὁ, lucis autor, *Epith.* ſolis.

Σελάναν, *lunam*, acc. ſing. *Dor.* pro σελήνην.

Σελαναία, ας, ἡ, *Ion.* & *Dor.* pro σελήνη.

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, fulgor, lumen, Gl. V. fulgor, jubar.

Σελασφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſplendorem ſeu lumen ferens, Suic. Ex σέλας, & φέρω.

Σελάχιον, ȣ, τὸ, piſcium genus cartilaginoſum, cui cartilago pro cute eſt, Dim. a σέλαχος.

Σελαχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cartilagineus, cartilaginis ſpeciem referens. Ex σέλαχος, & εἶδος.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, & pl. τὰ σελάχη, genus piſcium cartilaginoſorum. Hinc

Σελαχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cartilagineus.

Σελάω, ῶ, ſplendeo, luceo. A σέλας.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel veſtis genus, itemque avis locuſtis veſcentis.

Σεληναῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illuſtratus. Hinc *Subſt.* σεληναία, ας, ἡ, luna, *Ion.* A σελήνη.

Σελήνη, ης, ἡ, luna; σεληναι, placentæ quædam rotundæ & latæ; Alciphr. 2, 4. A σέλας.

Σεληνιάζομαι, lunaticus ſum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, Matt. 4, 24. A σελήνη.

Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σεληνίδιον, ȣ, τὸ, lunula. Dim. a σεληνίς.

Σελήνιον, ȣ, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox eſt, vel luna ſive lunæ ſidus. Ab eod.

Σεληνὶς, ίδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde

Σεληνίτης, ȣ, ὁ, ut σεληνίτης λίθος, lapis lunaris, Gl. V. σεληνίτης, lunaticus.

Σεληνόβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, q. d. a luna percuſſus, lunaticus. Ex σελήνη, & βάλλω.

Σεληνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lunæ ſpeciem referens. Ex σελήνη, & εἶδος.

Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σελίδιον, ȣ, τὸ, chartula, pagella, pagellula, Gl. V. paginula. Dim. a σελίς.

Σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σελινίτης, ȣ, ὁ, ut σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. A σέλινον.

Σελινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, apii figuram habens. Ex σέλινον, & εἶδος.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, apium, *herba. Angl.* Parſly. Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον, Hom. Il. 2, 776.

Σέλινος, ȣ, ἡ, idem. Hinc

Σελινȣσία, ας, ἡ, ſpecies braſſicæ.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. Vet.

Σέλλα, ης, ἡ, ſella, Gl. Vet. Ariſtoph. Sch. Euſt.

Σελλάστρασις, εως, ἡ, ſelliſternium, Gl. Vet.

Σελλίζειν, divitias ſimulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem Ariſtophanes perſtringit, Av. 126.

Σέλμα, ατος, τὸ, tranſtrum, jugum, tabula quævis lata, Gl. V. & σέλματα, eluvies, Ph. (ſed legendum videtur ibi τέλματα, *Ern.)* Hinc

Σελματιαῖοι, ποταμοὶ, lutulenti fluvii.

Σέλω, compingo, *Ern.*

ΣΕ'ΜΙΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμιδαλίτης, ȣ, ὁ, ut σεμιδαλίτης ἄρτος, panis e ſimila confectus. A σεμίδαλις.

Σεμναὶ θεαὶ, Eumenides, ſive Furiæ, *apud Athenienſes*. A σεμνός.

Σεμνεῖον, ȣ, τὸ, locus ſacer, ſanctuarium, monaſterium. Ab eod.

Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice, cum gravitate loquor ſeu prædico.

Σεμνηγορία, ας ἡ, oratio gravitatem præ ſe ferens; Plut. in Num. cap. 8. A

Σεμνηγόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνὸς, & ἀγορέω.

Σεμνόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritiſſimi ac religioni dediti philoſophi Indorum, & Gymnoſophiſtæ ap. Laërt.

Σεμνοληρέω, difficiles nugas nugari, cum gravitatis ſpecie nugari.

Σεμνολογέω, graviter & ſpecioſe loquor. Ταῦτα σεμνολογȣ̃σιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν θεῶν, Luc. ἀμφὶ τȣ̃ θεȣ̃, App. A σεμνολόγος. Hinc

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave & magnificum, quo quis ſe jactat.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) ſermo venuſtus. A

Σεμνολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui graviter de re quapiam diſſerit, oſtentator, jactator. Ex σεμνὸς, & λέγω, *dico*.

Σεμνολογικῶς, idem quod

Σεμνολόγως, *Adv.* magniloque, jactabunde.

Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

Σεμνομυθέω, cum gravitate loquor; (2) cum faſtu & inſolentia loquor. Τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων; Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς, & μῦθος, *ſermo*.

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graves paraſiti, adulatores, qui gravitate ſupercilioſa paraſiticam adulationem tegunt.

Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnifice æſtimo; (2) auctoritatem addo, reverentiam & majeſtatem concilio, illuſtro, orno.

Σεμνόπονος, ὁ καὶ ἡ, arte exquiſita factus. (ap. Ath. ſi lectio ſana.

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A

Σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi & eximia dignitate præditus. Ex σεμνὸς, & πρέπει.

Σεμνοπρεπῶς, *Adv.* cum dignitate, graviter, decore.

Σεμνοπροσωπέω, gravitatem in vultu præfero. Κᾀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς, Arist. N. 362.

Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas ſeu dignitas oris, perſona gravis. A

Σεμνοπρόσωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A πρόσωπον.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, venerabilis, caſtus, Ph. σεμνὸν ἀξίωμα, majeſtas, Gl. Vet. σεμνὴ, pudica, caſta, affectata fœmina, Gl. Vet. σεμνὸς, etiam honeſtus, gravis, magnificus.

Σεμνόστομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, & στόμα.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majeſtas; (2) reverentia; (3) ſanctimonia, honeſtas; (4) pudicitia. A σεμνός.

Σεμνότιμος, ὁ καὶ ἡ, venerandus. A τιμή.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas faſtuoſa, Suic. Eq σεμνὸς, & τύφος, *faſtus*.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illuſtro, magnifice prædico. A σεμνὸς.

Σεμνύνω, venerandum & auguſtum reddo; (2) orno, honore & dignitate adficio; & σεμνύνομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, ſuperbio. Σεμνύνȣσι τὴν τραγῳδίαν, Luc. Σεμνύνεται ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ, Dem. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

Σεμνῶς, *Adv.* honeſte, decenter, graviter, Gl. V. pudice. A σεμνὸς.

Σέο, *tui*, gen. ſing. *Ion.* pro σȣ̃, a σὺ, *tu*.

Σεοῖο, *tui*, *Poët.* idem quod antecedens σέο.

Σέομαι, σȣ̃μαι, pro σείομαι.

Σεπτάζω, veneror. A σεπτὸς.

Σεπτήριος, ία, ιον, ad cultum ſ. venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπτήριον, ȣ, ſc. ἱερὸν, novennalis Delphis in honorem Apollinis celebrari ſolita. Ab eod.

Σεπτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Σεπτὸς, ὴ, ὸν, venerabilis, venerandus, auguſtus; Æſc. Pr. 811. Ph. τὸ σεπτὸν, ſacrum. A σέβω.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, αδος, ἡ, Serapias, *herba*.

ΣΕ'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, cichorii ſive intybi genus, Gl. Vet. intybus, intibum, intuba; σέριδες, intuba, Gl. V. Acc. ſing. σέριν, & σέριδα *Angl.* Endive.

ΣΕΡΙΦΙΟΝ, ου, τὸ, abſinthium marinum.

Σέριφον, ου, τὸ, idem.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, inſecti genus, culex. Ἔνι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολὴ, Proverb.

Σέσαγμαι, perf. part. paſſ. verbi σάττω.

Σεσαρυῖαι, nom. pl. part. perf. med. f. g. a σαίρω.

Σεσαρωμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σαρόω.

Σέσεισαι, perf. ind. paſſ. verbi σείω.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, Seſeli, *herba*.

Σέσελις, εως, ἡ, idem.

Σέσηπε, 3. ſ. perf. ind. med. v. σήπω.

Σέσηρα, *verri*, perf. ind. med. verbi σαίρω.

Σεσιγαμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro σεσιγημένοι, a σιγάω.

Σεσοφισμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σοφίζω.

Σεσοφισμένως, *Adv.* captioſe, doloſe, more ſophiſtarum, callide. A σοφίζω.

Σέσωκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi σόω, ſive σώζω.

Σεῦ, gen. ſing. *Dor.* pro σοῦ, a σύ, *tu*.

Σεῦα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσσευα, a σεύω.

Σεύατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἐσσεύατο.

Σεύσθω, 3. ſing. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro σευάσθω.

Σεὺς, ὁ, nom. inuſ. Unde σέων, gen. plur. σέας, acc. pl. &c. vermis, tinea.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen in Batrachom. ver. 208. A σεῦτλον.

Σευτλίον, ου, τὸ, parva beta; σευτλία, betæ, Gl. V. Dim. a

ΣΕΥ͂ΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, Ph.

ΣΕΥ'Ω, cieo, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἐσσύατο, a. 1. med. pro ἐσσεύσατο. Ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλὼν, Il. 5, 208. Ἐπὶ τείχεα δ' ἐσσεύοντο, ib. 2, 808. A σείω.

Σεφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. σέβω.

Σέψασθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Σεωϋτέου, gen. ſing. *Ion.* pro σεαυτοῦ.

Σεωυτοῦ, *tui ipſius*, idem.

Σήθω, cribro, Gl. Vet. σήθει, cernit, Ph. Σησθέντα κρησέρῃ, *Aret.* A σείω.

Σηκάζω, ſtabulo includo. Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠΰτε ἄρνες, Il. 8, 131. A σηκός.

Σήκασθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.

Σηκοκόρος, *Dor.* σηκακόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtabulum verrit ſeu purgat; (2) æditūus, qui Deorum delubra purgat. Ex σηκὸς, & κορέω, *verro*.

Σηκίζω, ſagino. A σηκός.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula rerum domeſticarum curam gerens. Ab eod.

Σηκίτης, ου, ὁ, ſtabulo adhuc incluſus, lactens, *de agno*. Ab eod.

ΣΗΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *proprie* ſeptum, Gl. Vet. Unde (2) ſtabulum; (3) templum, fanum; (4) loculi avium, niduli; (5) domus cujuſque; (6) ſacra olea, ap. Ath. quæ & μορία, *in quibus omnibus ſepti notio ineſt*; (7) dicitur & de libra, *Euſt.*

Σηκόω, pondero, Ph. σηκοῖ, perpendit, examinat; σήκασον, pondera, Ph. a. 1.

Σήκωμα, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, Ph. æquipondium, Gl. V.

Σηκωτὴρ, ῆρος, τὸ, lorum jugi. Ab eod.

Σηκωτὸς, loculatus, Gl. V. A σηκός.

ΣΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, ſignum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) buſtum, ſepulchrum, monumentum.

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, ſignum militare; (2) milites ſub uno ſigno militantes, cohors; (3) ſimulacrum, inſigne familiæ ſive nobilitatis. Τὰς σημαίας ἐκφέρειν, Plut. in Fab. Max. cap. 12. A σῆμα.

Σημαίνοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a

Σημαίνω, ſigno, ſignifico, nuncio, impero, Gl. Vet. σημαίνει, portendit, Ph. σημαίνοντες, ſignatores, Gl. Vet. σημάνῃ, deſignet, Ph. aor. 1. conj. σεσημασμένος, obſignatus, p. paſſ. part. ἐσήμηνε, ſignum dedit, aor. 1. act. σημῆναι, declarare, Ph. σημαίνομαι, e ſignis colligo; (2) obſigno. Τοῖς ἄλλοις ὅ ἐσήμαινε πᾶσι ἐκβοηθεῖν, Xen. πρός τινα, Plat. τὸ ἀνακλητικὸν, Plut. στρατοῦ ἄλλου, præeſſe, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, Soph. Aj. 32. Ab eodem.

Σημαιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſignifer. Ex σημαία, & φέρω.

Σημαλέος, έα, έον, ſignificativus. A σῆμα.

Σημάναι, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.

Σημαντέον, *Adv. poſ.* ſignificandum eſt. A σημαίνω.

Σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſignum dat, qui claſſicum canit, paſtor, dominus; (2) annulus ſignatorius. Ab eod. Hinc

Σημαντήριον, ου, τὸ, ſignaculum, ſigillum.

Σημαντικὸς, ὴ, ὸν, ſignificandi vim habens, A σημαίνω.

Σημαντικῶς, *Adv.* Unde

Σημαντικώτατα, *Adv.* cum magna vi & emphaſi: proprie, aptiſſime.

Σημαντρὶς, γῆ, terra ſigillaris, cimolia, creta. Ab eod.

Σήμαντρον, ου, τὸ, ſigillum, ſignum.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, ſignificator, qui aliquid ſignificat; (2) dux, imperator, præſes, præfectus; (3) *Adject.* ſignificans, indicans. Ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, ſignificatio, ſignificatus, ſignificatum, Ph. (2) ſigni datio, claſſicum. A

Σημάτεσσι, dat. plur. *Poët.* pro σήμασι.

Σηματίζομαι, f. ίσομαι, ſignis colligo.

Σημάτιον, ου, τὸ, parvum ſignum, Dim. a σῆμα.

Σηματόεις, όεσσα, όεν, q. d. ſepulchroſus; multa habens ſepulchra, Suic. Ab eod.

Σηματουργὸς, οῦ, ὁ, qui inſignia facit, Suic. Ex σῆμα, & ἔργον.

Σημειογραφέω, ῶ, notis in ſcribendo utor. A

Σημειογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, notarius, qui per notas ſcribit. Ex σημεῖον, & γράφω.

Σημεῖον, ου, τὸ, ſignum, nota, argumentum; Ph. vexillum. Gl. Vet. monſtrum, Ph. oſtentum, miraculum; item ſignum pugnæ vel receptus. A σῆμα.

Σημειοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſignifer, vexillarius, Gl. V. Ex σημεῖον, & φέρω.

Σημειόω, ῶ, & σημειόομαι, οῦμαι, noto, ſigno, denoto, deſigno. Gl. Vet. in commentarios refero, σημείωσαι, imper. a. 1. med. nota, obſerva, ſcito. Vox Sch. σεσημειωμένος, ſignatus. Τοῦτον σημειοῦσθε, 2 Theſſ. 3, 14. A σημεῖον.

Σημειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſignificans, ſignificandi vim habens; (2) inſignis, inſignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωδῶς, *Adv.* ita ut facile appareat, notabiliter.

Σημείωμα, ατος, τὸ, conſtitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.

Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio. *In pl.* brevia ſcholia in ſcriptorem aliquem. Ab eod.

Σημειωτέον, notandum. Ab eod.

Σημειωτικὸς, ὴ, ὸν, notatorius. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ quæ ſigna morborum dijudicat. Ab eod.

Σημερινὸς, hodiernus, Ph. A

Σήμερον, *Adv.* hodie; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημήϊον, ſignum, *Ion.* pro σημεῖον.

Σημήνῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, a σημαίνω.

Σὴν, *tuam*, acc. ſing. f. g. a σὸς, *tuus*.

Σήνυρος, idem quod σαίνυρος.

Σηπεδονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, putredine vitiatus. A

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, Gl. Vet. (2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis atrum ſuccum in timore emittens; unde & atramentum ita dicitur. Σηπιὰς αδος, ἡ, id. q. d. σηπία. Σηπιάδος φυξήλιδος. Nicand. in Alexiph. 472. Ab eod.

Σηπιδάριον, τὸ, idem quod

Σηπίδιον, ου, τὸ, parva ſepia, ſepiola, Dim.

Σήπιον, ου, τὸ, pars quædam dura & ſolida beſtiæ. Ab eod.

Σηποποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω, & ποιέω.

Σηπτικὸς, ὴ, ὸν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ὴ, ὸν, idem; (2) putridus. Ab eod.

ΣΗ'ΠΩ, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putrefio, putreſco; marceo, Gl. Vet. σεσηπὼς, putridus, Gl. V. σεσηπὸς, putridum, Ph. p. part. Αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν, Eur. Elec. 321. Ἵνα μὴ σήπωνται αἱ ποδοστράβαι, Xen. Χρὼς σήπεται, Il. 24. 414.

Σὴρ, ὸς, verniculus, a quo ſericum fit.

Σηραγγόομαι, in modum antri fornicor. Οἷα πολλὰ περὶ γῆν τε, καὶ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγγοῦται, Heliod. lib. 1.

Σηραγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rimoſus, cavernoſus, fiſtularum plenus. A σῆραγξ.

Σῆραγξ, γγος, ἡ, rima, fiſſura, hiatus, antrum, caverna, ſpecus. A σεσηρέναι, hiare, p. a. σαίρω.

ΣΗ͂ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Aſiæ; (2) bombyces, *vermes*.

Σηρικοπλόκος, ſericarius, Gl. V. opifex ſericarius. Ex σηρικὸν, & πλέκω, *necto*.

Σηρικὸς, ὴ, ὸν, ſericus, Gl. Vet. σηρικὴ, ſericum. A σῆρες.

Σηρικοφόρος, ſericatus, Gl. Vet. A σηρικὸν, & φέρω.

ΣΗ'Σ, σητὸς, ἡ, tinea, vermiculus veſtibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit, Ph. tinea, robigo.

Σῇς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σός.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, Seſama, frumenti Indici genus. Hinc

Σησάμινος, ίνη, ινον, e ſeſamo factus.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta ex ſeſamo & melle; (2) herba quædam. Ab eod.

Σησαμοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſeſamo ſimilis, ſeſami ſpeciem referens. Ab eod.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex ſeſamo paratus.

Σήσαμον, ου, τὸ, ſeſamon. Ab eod.

Σήσαμος, ſeſamus, Gl. V.

Σησαμοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e ſeſamo.

Σῇσι, dat. pl. f. g. *Ion.* & *Poët.* pro σαῖς.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.

Σῆστρον, ου, τὸ, cribrum. Ab eod.

Σητάνειος, εία, ειον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus; (2) factus e farina ſuccreta; (3) hornus, hornotinus; (4) *Subſt.* meſpili genus. A σήθω, vel σῆτες.

ΣΗ͂ΤΕΣ, *Adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτες, *Att.* τῆτες.

Σητινὸς, ὴ, ὸν, hornus, R. A σῆτες.

Σητόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a tinea adeſus ſive corroſus. Ex σὴς, & βρωτός.

Σητόκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, a tineis pertuſus ſeu deroſus. Ex σὴς, & κόπτω, *tundo*.

Σὴψ, σηπὸς, ὁ, parvus ſerpens, Seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morſu putreſcunt. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, Gl. V. Ab eod.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus. A

Σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia.

Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A

ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, poſſum. Ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι, opem afferre, Soph. Aj. 165. Σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν, ibid. 488.

Σθενῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σθενόω.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, pars maxillæ; σιαγόνια, maxillæ. A

ΣΙΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, mala, maxilla.

Σιαλίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίαλον.

Σιαλικὸς, ὴ, ὸν, ſalivarius, Gl. V. A σίαλον.

Σιαλὶς, ίδος, ἡ, ſputum, ſaliva, ſalivarius lentor. Ab eod.

Σιαλισμὸς, οῦ, ὁ, morbus, quum ſaliva nimia in os influit. A σιαλίζω.

Σιαλιστήριον, ου, τὸ, fræna equis indita, ſpumam excitantia ipſis mandentibus. Ab eodem.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſaliva, ſputum.

Σίαλος, ου, ὁ, ſaliva, Gl. V. (2) porcus ſaginatus; (3) pinguedo, axungia.

Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, ſalivam ore effundo, Hippocr. lib. 3. de morbis. A

Σιαλόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multam ſalivam ore effundit. Ex σίαλον, & χέω.

Σιαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalivoſus, ſalivam referens; (2) pinguis, opimus. A σίαλος.

Σίαλωμα, ατος, τὸ, munimen & circulus ſcuti ferreus.

Σίβδη, ἡ, malum punicum. Vox Dor. v. σίδη.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates. vaticinatrix.

Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more ſenum deliro. A σίβυλλα.

Σιβύλλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.

Σιβυλλιάω, ῶ, Sibyllinis oraculis intentus ſum. Ἐιθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ, Ariſt. Eq. 61.

Σιβυλλισταὶ, fatidici. Quaſi a σιβυλλίζω.

ΣΙΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, ſpiculum, Gl. V. venabulum.

Σιβυνίον, ου, τὸ, haſtula, ſpiculum vel haſtile parvum, Dim. a σιβύνη.

Σῖγα, *Adv.* tacite. A σιγή.

Σιγάζω, fut. άσω, tacere facio, conticeſcere jubeo. Ab eod.

Σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine ſua ſilentium & admirationem inducit, ſplendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem ſuam nullum crepitum aut ſonitum edit; σιγαλόεντα, ſplendida; miranda. Ἡνία σιγαλόεντα, Hom. 5, 226. Habenas miro artificio factas. Ab eod.

Σιγᾷν, pr. inf. act. pro σιγάειν, a

ΣΙΓΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, taceo, ſileo, conticeſco, Gl. Vet. σίγησον, tace, Ph. aor. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, ϖατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ, Eur. I. T. 928. κακὰ, ib. 943. Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου; id. Alc. 79. Ἐξ' ἐμοῦ ϖάντα σιγηθήσεται, id. I. T. 1079. Ἃ δεῖ, σιγήσεται, id. Ph. 915.

Σιγέρπης, ου, ὁ, tacite incedens; ut ſerpentium genus. Ab ἕρπω.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, reticentia, Ph. A σιγάω.

Σιγῇ, *Adv.* tacite, ſubmiſſa voce, clam. Dat. adverbiaſcens a σιγή.

Σιγηθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. σιγάω.

Σιγηλὸς, ὴ, ὸν, tacitus, taciturnus. Ab eod.

Σιγηλῶς, *Adv.* tacite. A σιγηλός.

Σιγῆν, præſ. ind. act. *Dor.* pro σιγᾶν.

Σιγησάλπιγξ, γος, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens, Rob. Ex σιγάω, & σάλπιγξ.

Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, ſilentioſus, Gl. V. A σιγή.

Σιγηρῶς, *Adv.* tacite. A σιγηρός.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, inaures, Heſ.

ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in ſcribendo.

Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, Xen. Vox Hebr.

ΣΙ͂ΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; menſa ſive cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli, vel C Latini. Hinc

Σιγματίζω, Sigma crebrius uſurpo. Hinc

Σιγματισμὸς, οῦ, ὁ, litera Σ crebrior uſurpatio ſive concurſus.

Σιγματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σῖγμα, & εἶδος.

Σιγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor, qualis eſt ferri candentis in aqua extincti; (2) ſibilus. A σίζω.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, manipularius, Gl. Vet. ſignifer. Ex σίγνον, *ſignum*, Lat. & φέρω.

Σιγυνὴς, ου, ὁ, jaculum e ferro. A σιβύνη.

Σίγυνον, ου, τὸ, jaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, jaculum Romanis uſitatum, haſtile. Ab eod.

Σίγυνος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Σιγῶντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro σιγῶσι, a σιγάω.

Σιδάριος, & σιδαρέος, *Dor.* pro σιδήρειος.

Σιδαρόδετος, *Dor.* pro σιδηρόδετος.

Σίδαρον, *ferrum*, acc. ſing. *Dor.* pro σίδηρον.

Σιδαροχάρμας, Pind. Pyth. 2, 4. *Dor.* Ex σίδηρος, & χαίρω.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.

Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri. A σίδηρος.

Σιδηρεῖον, ου, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.

Σιδήρειος, εία, ειον, ferreus; (2) ferri modo durus. Ab eod.

Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηροῦς, ῆ, οῦν, idem.

Σιδηρεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, faber ferrarius. A

Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.

Σιδηρικὸς, ὴ, ὸν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria ſive tractandi ferrum. Ab eod.

Σιδήριον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum, Gl. Vet. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.

Σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; σιδηρῖτις γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; σιδηρῖτις λίθος, magnes; & σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eodem.

Σιδηροβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, & βάλλω.

Σιδηροβριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, & βρίθω.

Σιδηροβρὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής, Soph. Aj. 832. Ex σίδηρος, & βρώσκω.

Σιδηροδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferreos digitos habens.

Σιδηρόδεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens.

Σιδηρόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferro ligatus. Ex σίδηρος, & δέω.

Σιδηρόδμης, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, ferro occiſus. A δαμάω.

Σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.

Σιδηροκατάδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ferrum damnatus, Suic. Ex σίδηρος, & καταδίκω.

Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, e ferro factus, arte fabrili ſ. ferraria elaboratus. Ex σίδηρος, & κάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.

Σιδηροκόπος, ου, ὁ, faber ferrarius, Gl. Vet. Ex σίδηρος, & κόπτω.

Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, *Epith.* terræ.

Σίδηρον, ου, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.

Σιδηρονόμος, ον, ferro dividens, i. e. vi utens & bello in diſceptatione de poſſeſſionibus. A νέμω.

Σιδηρόνωτος, ον, ferreum dorſum habens i. e. æratus & firmus, de ſcuto vel clypeo.

Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.

Σιδηρόπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, e ferro demens.

Σιδηροποίκιλος, ου, ὁ, lapis quidam.

Σιδηρόπτερος, ον, alas ferreas habens.

Σιδηροπώλης, ου, ὁ, ferri venditor.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut enſis, telum, thorax ferreus.

Σιδηρόσπαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferro ſatus, Suic. (ferro concitatus ſ. illatus, ut chirurgicis inſtrumentis, &c. *Ern.*)

Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius, Suic.

Σιδηρότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, e ferro factus. A σίδηρος, & τεύχω.

Σιδηροτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferrum gignens, ferri ferax. Ex σίδηρος, & τίκτω.

Σιδηροτομέω, ferro ſeco ſeu incido. Ex σίδηρος, & τέμνω.

Σιδηρουργεῖον, ου, τὸ, fodina ferraria, officina ferraria, fabrica ferraria.

Σιδηρουργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A

Σιδηρουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, & ἔργον.

Σιδηροφορέω, ferrum geſto, gladio accinctus ſum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, Thuc. Ἐσιδηροφοροῦντο οἱ Ἕλληνές, Id. A

Σιδηροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferri ferax. Ex σίδηρος, & φέρω.

Σιδηρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρήν.

Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo, Gl. V. ferro, as. A σίδηρος. Hinc

Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. V.

Σιδιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pallidus inſtar corticis mali Punici. Ex σίδιον, & εἶδος.

Σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus. A σίδη.

Σίδιον, ου, τὸ, cortex ſeu putamen mali Punici, Gl. V. malicorium. Ab eod. Unde

Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus, V. Lex.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon. Urbs Phœniciæ.

Σιελίζω, f. ίσω, ſalivam emitto. A σίελος.

Σιελισμὸς, οῦ, ὁ, emiſſio ſalivæ. A pr.

Σιελιστήρια, ων, τὰ, fræna equorum ſpumam moventia mordentibus. Ab eod.

Σίελον, ου, τὸ, ſaliva. A σίελος.

Σίελος, ου, ὁ, ſputum, ſaliva, *Att.* pro σίαλος.

ΣΙ'ΖΩ, fut. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo. Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς, Odyſſ. 9, 394. Ἤδη ἀπηλλαγμένη σίζουσα ϖάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη, Ariſt. Ach. 1173.

Σικάριος, ου, ὁ, ſicarius. Vox Latina.

Σικελὸς, Siculus.

ΣΙ'ΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.

Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A σικιννίς.

Σικίννη, ἡ, idem quod

ΣΙΚΙΝΝΙ'Σ, ſaltatio militaris, Rob. ſatyrica, *Ern.)* Κρότος σικιννίδων, Eur. Cyc. 37. Ὀρχήσεώς τινος ϖολυσχημάτου εἶδος, Vid. Caſaub de Satyrica Poeſi, lib. 1.

Σικιννοτύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, Rob. Ex σικιννίς, & τύρβη.

Σίκλος, ου, ὁ, ſiclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Ern.)* Vox Hebr.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Ναὶ μὴν ϗ σικύην χαλκήρεα λοιγέι τύψει Προσμάξας, ἰόν τε ϗ ἀθρόον αἷμα κενώσεις, Nic. Th. 921. A σίκυος.

Σικυάζω, cucurbito, Gl. V. Ph. A σικύα.

Σικύδιον, ου, τὸ, parvus cucumis, Gloſſ. Vet. σικύδιον, cucumis, σικύδια, cucumeres, Gl. V. Dim. Ab eod.

Σικυδὸν, *Adv.* in modum cucurbitæ.

Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium, Gl. Vet. Ex σίκυος, & ἐλαύνω, *propello.*

Σικυήρατον, ου, τὸ, idem.

Σίκυον, ου, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.

Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex σίκυος, & ϖέπων.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, cucumis.

Σίκυς, υος, ὁ, idem, σίκυες, cucumeres, Gl. Vet.

Σικυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cucumeraceus. A σικυός.

Σικυώνη, ης, ἡ, idem quod Σικύα.

Σικυωνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σιχάζομαι, derideor, irrideor, Heſ. A σίκχος.

Σικχαίνω, & σικχαίνομαι, faſtidio, tædet me, Gl. V. faſtidio, abominor, M. Anton. 5, 7.

Σικχαντὸς, ὴ, ὸν, moleſtus, injucundus, teter, tædioſus, Gl. V. A σικχαίνω. Unde

Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, Gl. V.

Σίκχος, tædium, Ph. A

ΣΙΚΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, injucundus, moleſtus; (2) deriſor; (3) imbecillus, Ph. faſtidioſus, tædioſus, teter adſpectu.

Σιληνὸς, Silenus, Silvanus, Gl. V.

Σιληπορδέω, delicior, delicias facio, mollis ſum.

Σιληπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, inſolentia. A σείω, vel σίλλω & ϖορδὴ, *Ern.*

Σιλίγνιον, ſiligo, Gl. V.

ΣΙΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, ſiligo, optimum puriſſimumque triticum, vel farina ejus.

Σιλιγνίτης,

Σιλιγνίτης, ου, ὁ, ut σιλιγνίτης ἄρτος, panis ſiligineus. A pr.

Σιλλαίνω, ludo σίλλους; (2) per ludibrium oculos agito ſeu moto, dicteriis proſcindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνει τοὺς δογματικοὺς, Diog. Laert. A σίλλος.

Σιλλογραφία, ας, ἡ, ſillorum ſcriptio. A

Σιλλογράφος, ου, ὁ, ſillorum ſcriptor. Ex σίλλος, & γράφω.

ΣΙ'ΛΛΟΣ, ου, vel σιλλὸς, οῦ, ὁ, Sillus, genus poëſeos comicæ, ſcomma & irriſorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σιλλοὶ, dicacitates, ſcommata; σιλλὸς, etiam recalvaſter.

Σίλλω, idem quod σιλλαίνω, R.

Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, Lat.

Σιλουρισμὸς, ὁ, eſus ſiluri. A

Σίλουρος, ου, ὁ, ſilurus, *piſcis*. Ex σείω, & οὐρά.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus inſecti ſenectutem exuens.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, laſerpitium, *frutex*.

Σιλφιοπώλης, ου, ὁ, qui laſerpitium vendit.

Σιλφιοφόρος, ον, ſilphii ferax. A φέρω.

ΣΙ'ΜΑΙ, ῶν, αἱ, partes ſummæ citharæ, Heſ.

Σιμβλεύω, apes alvearibus condo. A σίμβλον.

Σίμβλη, ης, ἡ, idem quod σίμβλον.

Σιμβληΐς, ίδος, ἡ, alveola, inſtar alvearis excavata. Ab eod.

Σιμβλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.

Σίμβλιος, ια, ιον, ad alveare pertinens, melleus. A

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, alveare, alveus apum.

Σίμβλος, ου, ὁ, idem.

Σιμβλοποιεῖν, mel facere, & in alveare reponere. *Euſt.*

Σιμικίνθιον, ου, τὸ, ſemicinctium. Vox Lat. rectius σημικίνθιον.

Σιμοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimus, i. e. ſima ſeu depreſſa nare. Ex πρόσωπον.

ΣΙΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, ſimus, qui depreſſis eſt naribus, Ph. ſimus, cilico, ſilo, ſilus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua & acclivia. Hinc

Σιμότης, ητος, ἡ, ſimitas, naris ſima.

Σιμόω, ſimum reddo. Ab eod.

Σίμωμα, ατος, τὸ, ſimitas naris; (2) ſimitas navis. A σιμόω.

Σιναμωρέω, ῶ, damno ſeu detrimento adficio, noceo, perdo, vaſto. Γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει, Ariſt. Nub. 1066.

Σιναμωρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia & prava. A

Σινάμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui in fatis eſt nocere aliis, ad alios lædendos natus. Ex σίνω, & μόρος, *fatum*.

Σίναπι, idem quod σίνηπι. Hinc

Σιναπίζω, f. ίσω, cataplaſma ex Sinapi impono.

Σινάπιον, Sinapi, Gl. V. A σίναπι.

Σιναπισμὸς, οῦ, ὁ, cataplaſma ex Sinapi. A σιναπίζω.

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læſus. A σίνος.

Σινὰς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.

Σινδόνη, ης, ἡ, tela Tyria, Sindon, R. A σινδών.

Σινδονοφορέω, Sindonem geſto. Ex φέρω.

Σινδονυφὴς, ὲς, e ſindone textus. Ab ὑφή

ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ὁ, Sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino, Gl. Vet. tunica lintea.

ΣΙ'ΝΗΠΙ, vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.

Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινίασον, cerne, Gl. Vet. aor. 1. imp. Ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, Luc. 22, 31. A σινίον. Hinc

Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum, Gl. Vet.

ΣΙΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, cibrum, Suic.

Σίνις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, homo noxius damna & mala cæteris inferens; raptor. Λέοντα Ὑψηὶς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο, Call. in Apoll. 92. A σίνω.

Σινόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω, & ὀδοὺς.

Σίνος, εος, τὸ, damnum, clades, Ph. vitium. A σίνω. Hinc

Σινότης, ητος, ἡ, vitioſitas, Ph.

Σινόω, ῶ, f. ώσω, noceo; σινοῖ, vitiat, Ph. σινοῦντες, infeſtantes, Ph. Ab eod.

Σίντης, ου, ὁ, noxius. Αὐτοῦ σίνταο κάρη κακὸν, Nic. Th. 623. Ab eod.

Σίντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

ΣΙ'ΝΩ, noceo, lædo. Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, Heſ. Ἔργ. 316.

ΣΙΝΩ'ΔΩΝ, οντος, ὁ, piſcis quidam.

ΣΙΝΩ'ΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen ſcorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica. Hinc

Σινωπίζειν, laſcivire more ſcorti Sinopes, R.

Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, Gl. V. miltum.

Σίξις, εως, ἡ, ſtridor; (2) ſibilus. A σίζω.

ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, ſium, laver.

Σιὸς, deus, *Dor.* pro θεός; τὼ σιὼ, Caſtor & Pollux, gemini Dii.

ΣΙ'ΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, Heſ.

ΣΙΠΥ'Η, ἡ, arca panaria, mactra. Ἡ μὲν σιπύη μεστὴ ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων, Ariſt. Pl. 807.

Σιπυΐς, ίδος, ἡ, vas fictile adſervandæ farinæ. A σιπύη.

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, ſapa.

Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi ſolis ardore. A σιριάω.

ΣΙΡΙΑ'Ω, ῶ, capitis inflammatione ab æſtu laboro, f. a σείριος. *Ern.*

Σιρὸς, οῦ, ὁ, ſcrobs in qua condita frumenta aſſervantur. Alii σειρός; al. σιῤῥος, ſed σιρὸς verum eſt. *Ern.*

Σίσαμις, ίδος, ἡ, ſeſamis, idem quod σησαμίς.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, ſiſer, *olus*.

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, ſiſoë, cincinnus.

Σισμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A σίζω.

ΣΙΣΥΒΟΣ, ου, ὁ, fimbria, R.

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, ſiſymbrium, ſerpillum ſilveſtre, Gl. V. cunila.

Σισύμβρον, ου, τὸ, id. Gl. Vet. cunila. Καὶ μὴν καὶ σισύμβρα πέλει μειλίγματα νούσων, Nic. Th. 896.

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, ſagum pelliceum, veſtis e pellibus caprinis; (2) penula, craſſum & vile ſtragulum, Gl. V. Lodex; lodix.

Σισύρνα, ης, ἡ, idem. Sch. Theoc.

Σισυρνὸς, genus ligamenti medici.

Σισυρνώδης, ap. Heſ. A σίσυρνα.

Σίσυς, ἡ, tenue & vile veſtimentum. Sch. Lyc.

ΣΙ'ΣΩΝ, ωνος, ὁ, ſemen exiguum apio ſimile.

Σῖτα, pl. cibus, annona, victus; per metaplaſmum. A σῖτος.

Σιταγωγέω, frumentum veho, commeatum adveho. A σιταγωγός.

Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A

Σιταγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus, *Subſt.* navis frumentaria. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτάθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτήθη, a σιτέω.

Σιτανίας, ου, ὁ, genus tritici, frumentago. A σῖτος.

Σιτάνιος, ου, ὁ, ſc. πυρὸς, idem & ab eod.

Σιτάριον, ου, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis, Dim. a σῖτος.

Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus ſtipendii loco in ſingulos menſes dabatur. Ex σῖτος, & ἀρκέω.

Σιταρκέω, cibaria vel annonam ſubminiſtro, frumentum ſeu annonam ſuppedito; (2) mercede conduco. Ex iiſd.

Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.

Σιταρχέω, annonæ præſum. A

Σιτάρχης, ου, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, & ἀρχή.

Σίταρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ.

Σιτεία, ας, ἡ, ſagina, Gl. V. A σιτεύω.

Σιτέομαι, comedo, veſcor; σιτεῖσθαι, epulari, Gl. V. σιτέσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτεῖτο. Τί δαὶ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι; Ariſt. Nub. 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, Luc. Vit. Auct. A σῖτος.

Σιτευτὴς, οῦ, ὁ, ſaginator, Gl. V. fartor, Ph. σιτευταὶ, fartores, Ph. A σιτεύω.

Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, ſaginatus, altilis. Ab eod.

Σιτεύω, f. εύσω, frugibus ſagino, pinguefacio, alo, Gl. Vet. ſagino, farcio, σιτεύομαι, victito, Gl. V. A σῖτος.

Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, paſco, σιτοῦμαι, cibum capio, edo, comedo, veſcor, devoro.

Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. Vet. A

Σιτηγὸς, ὁ καὶ ἡ, frumentarius, Gl. V. Εὐπορίαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παρέξειν. Plut. Craſſ. cap. 20. Ex σῖτος, & ἄγω.

Σιτηρεσιάζω, frumentum & ſtipendium præbeo. A

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, annonæ demenſum, frumentum quod militibus pro ſtipendio in ſingulos menſes datur. Ph. frumentatio, frumentum, ſtipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, & ἄρω, *apto*.

Σιτηρέσιος, annonarius, Gl. V.

Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco cenſetur; (2) frumentarius, eſcarius, Gl. V. A σῖτος.

Σίτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, paſtus. A σιτέω.

Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. Vet. A σιτίον.

Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, paſco, cibo, ſagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, veſcor; σιτισθεὶς, paſtus, aor. 1. part. Μὴ πρῴκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ, Theocr. 4, 16. A σῖτος.

Σιτικὸς, ἡ, ὸν, frumentarius. Ab eod.

Σιτίον, ου, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.

Σίτισις, εως, ἡ, idem quod

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, ſubminiſtratio cibi.

Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, Gl. V. A σιτίζω.

Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, altilis, ſaginatus. Ab eod.

Σιτοβόλιον, ου, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. V. granarium. Ex σῖτος, & βάλλω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. ſportula. Ex iiſd.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. plur. a σιτοβολών.

Σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. Ex

Σιτοδέομαι, annonæ penuria premor, annona ſeu commeatu deficio.

Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum ſeu frumenti receptaculum. A

Σιτοδόκος, ὁ καὶ ἡ, capiens ſeu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέχομαι.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio ſeu diſtributio, frumentatio. Ex δόσις, *datio*.

Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum diſtribuo ſeu dimetior, & *paſſ.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A

Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor ſeu diſtributor.

Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex σῖτος, & δοχεῖον.

Σιτοδόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod σιτοδόκος.

Σιτοθήκη, ης, ἡ, frumenti repoſitorium, horreum.

Σιτοκάπηλος, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. dardanarius.

Σιτοκλονέω, frumentum congero.

Σιτοκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, homo fruges tantum conſumere natus, inutilis, qui fruſtra alitur. Ex σῖτος, & κουρὰ, *tonſura*.

Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὴν χώραν σιτολογεῖν, Polyb. A σιτολόγος.

Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, collectio ſive exactio frumenti.

Σιτολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. Ex σῖτος, & λέγω.

Σιτομετρέω. frumentum dimetior, frumentum certa menſura diſtribuo. A

Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa menſura diſtribuit, frumenti menſor, annonæ diſtributor. Ex μετρέω. Hinc

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimenſio, frumenti diſtributio, quæ fit certa menſura.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

Σιτόμετρον, ου, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimenium.

Σιτομνημονέω, ῶ, frumentum dimetior, notatis capientium nominibus.

Σῖτον, ου, τὸ, cibus, annona, commeatus; in ſing. vix occurrit, ſed in pl. σῖτα: quod videtur potius per metaplaſmum eſſe a σῖτος.

Σιτονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cibum diſtribuens, præbens, ſeu ſubminiſtrans. Ex νέμω.

Σιτοποιέω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum ſubminiſtro: & σιτοποιέομαι, in panificio occupatus ſum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, veſcor. Τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα σιτοποιεῖν, Eur. Tro. 490. Χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσασθαι, αἷς σιτοποιησόμεθα, Xen. Cyr. 6, 18.

Σιτοποιΐα, ας, ἡ, panificium.

Σιτοποιϊκος, ἡ, ὸν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, panifex, piſtor; ἡ σιτόποιος, piſtrix, Gl. Vet. Ex σῖτος, & ποιέω.

Σιτοπομπεία, ας, ἡ, frumenti tranſmiſſio, procuratio frumenti ſive annonæ. Ex σῖτος, & πέμπω.

Σιτοπομπεῖον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σιτοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, piſtor; (2) coquus.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, Gl. Vet. frumentarius, frumentator.

ΣΙ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus.

Σιτόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumento conſitus. Ex σπείρω.

Σιτουργος, ὁ ϗ ἡ, pinſens, molens, piſtor, molitor. A σι. & ἔργον.

Σιτοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumento veſcens, pane victitans. Ex σῖτος, & φάγος.

Σιτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, frumentum ferens, frumentum ſubvectans, commeatum ſeu cibaria vehens. Gl. Vet. dapifer. Ex φέρω.

Σιτοφυλακεῖον, & σιτοφυλάκιον, τὸ, locus, ſeu vas, in quo frumentum adſervatur; (2) horreum. A

Σιτοφύλακες, frumenti cuſtodes; magiſtratus Athenis.

Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum cuſtodio vel adſervo, Suic. Ab eod.

Σιτόχροος, contr. σιτόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος, & χρόα.

ΣΙ'ΤΤΑ, vel σίττε, vox paſtorum gregem ad feſtinandum compellentium.

Σιττακὸς, οῦ, ὁ, idem quod ψιττακός.

ΣΙ'ΤΤΗ, ης, ἡ, ſitta, avis quædam.

ΣΙΤΤΥ'ΒΑ, veſtis pellicea, Heſ.

ΣΙ'ΤΤΥΒΟΣ, ου, ὁ, genus vaſis; Euſt.

Σιτὼ, όος, ἡ, Ceres. Vox Syracuſ. A σῖτος.

Σιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine cenſetur. Ab eod. Unde

Σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνης, ου, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coëmendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.

Σιτωνέω, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus ſum. A pr.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιφαῖος, α, ον, ſilignus. Lucian. *Lex.*

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis & odioſam faciem habens; (2) mutilus, oblæſus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλός.

Σίφλος, ὁ, reprehenſio, irriſio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε, Il. 14, 142. A σιφλός.

Σιφλάζω, exſibilo, Gl. V.

Σιφνεὺς, ὁ, talpa. E. M.

ΣΙΦΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, vacuus, Heſ.

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφωνίζω, elicio, extraho, quaſi ſiphone. Σιφωνίζομαι τὸν σῖτον, Ariſt. Th. 564.

Σιώπα, 2. ſing. imper. act. a

ΣΙΩΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo, obticeſco, conticeſco. Gl. Vet. reticeſco, ſilentio prætereo; σιώπησον, tace, Ph. Οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρός σε, Luc.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ᾽ ἄψοφον ἴχνος τοῦ Φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος. Callim. Hymn. in Apoll. 12. A σιωπή. Unde

Σιωπηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, Gl. Vet.

Σιωπηρῶς, tacite, Gl. V.

Σιωπήσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. σιωπάω. Hinc

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas, R.

Σιωπητέος, α, ον, tacendus.

ΣΚΑ'ΖΩ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes ſpondæus eſt. Σκάζων ἐκ πολέμου, Il. 11, 810.

Σκαιῇ, dat. ſing. f. g. *Ion.* pro σκαιᾷ, a σκαιὸς.

Σκαιόθεν, *Adv.* a læva, a ſiniſtra. A

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, ſcævus, importunus, vanus, pravus, ſtupidus, durus, inhumanus. Ph. A σκάζω. Hinc

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & ſtupidum ingenium; (2) ruſticitas, ſtultitia.

Σκαιότης, ητος, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, ſalio, ſaltito, tripudio. Ποσὶ σκαίροντες ἕποντο. Hom. Il. 18, 572. Ἄλλοκα δ᾽ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον, Theocr. 4, 19.

Σκαιωρέω, maleficio adficio. A σκαιός.

Σκαιώρημα, τὸ, maleficium. A pr.

Σκαιῶς, *Adv.* ſiniſtre, inepte, ſtupide, ſtolide, ruſtice. A σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, ſtellio. Ab ασκάλαβος, R.

Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, ludicrum.

Σκαλαθυρμάτιον, ου, τὸ, ludicrum, ludicræ nugæ. Dim. A

Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo ſimpliciter; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, & ἀθύρω, *ſodico.*

Σκαλεία, ας, ἡ, ſarritio. A σκαλεύω.

Σκάλευθρον, ου, τὸ, ſarculum; (2) inſtrumentum, quo ignis & prunæ proruuntur.

Σκάλευμα, ατος, τὸ, foſſa; (2) effoſio; (3) ſarritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.

Σκαλεὺς, έως, ὁ, ſarritor, ſartor, qui ſarculo ſolum induratum circa plantam laxat, qui in ſegetibus herbas noxias effodit.

Σκάλευσις, εως, ὁ, ſarritura, Gl. V.

Σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἄνθρακας, Ariſt. Pace, 439. A σκάλλω.

Σκαληνὸς, οῦ, ὁ, obliquus & inequalis; (2) inæqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαληνόω, obliquo. A pr.

Σκαλίζω, fodio, ſarrio. Ph. ſarculo.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, ſarculum, Ph. A σκάλλω.

Σκάλισις, εως, ἡ, ſarritio, ſarritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σκαλιστήριον, τὸ, ſarculum. Ab eod.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio, ſarculo circumcirca ſarrio, findo. Hinc

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius.

Σκαλμίδιον, τὸ, Dim.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, ſcalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, ſ. theca in quam reponitur. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, εως, ἡ, ſarritio, ſarrituta, Ab eod.

Σκάλωμα, ατος, τὸ, inciſura ſarculo cavata. Ab eod. ſed tamen quaſi a σκαλόω.

Σκαμβὸς, ἡ, ὸν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrſus torta ſant. Ph. ſcaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, foſſa; (2) ſulcus ſtadii, ſeu ſpatii, in quo certabant ſaltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΙ'Α, ας, ἡ, Scammonia, *herba.*

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, idem.

Σκανδάλα, vel λη, decipula. A σκάζω.

Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A

Σκανδάληθρον, ου, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui eſca ſolet illigari. A σκάνδαλον. Unde

Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio, ſum ſcandalo, ſcandalum præbeo. Ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, Joann. 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, Matt. 26, 33.

Σκανδαλισθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi σκανδαλίζω.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. A σκάζω.

Σκανδικοπώλης, ου, ὁ, viliſſimi oleris venditor, R. Ex σκάνδιξ, & πώλης.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris ſilveſtris ac vilis.

Σκαπανεὺς, έως, ὁ, foſſor. A

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. Vet. raſtrum; (2) foſſio. A σκάπτω. Hinc

Σκαπανίτης, ου, ὁ, foſſor.

ΣΚΑΠΕ'ΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem erectam trajecto, ſuſpenſum ad ſummum evehebat; (2) res quævis difficilis.

Σκάπετος, ου, ὁ, foſſa, Heſ. A σκάπτω.

Σκάπτειρα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens, Suic. A σκαπτήρ.

Σκαπτέον, fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor, qui fodit.

Σκάπτοιτο, 3. ſing. præſ. optat. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτον, ſceptrum. *Dor.* pro σκῆπτρον.

Σκαπτὸς, ἡ, ὸν, foſſus, foſſilis. Ab eod.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, Gl. Vet. Ἔσκαψε, ϗ ἐβάθυνε, ϗ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν, Luc. 6, 48. τὴν κόπρον, Theophr.

Σκάραβος, ὁ, fullo, *it.* inſectum quoddam.

Σκαρδαμυκτέω, ῶ, oculis crebro conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.

Σκαρδαμυκτὶ, *Adv.* nictantibus vel conniventibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, ὸν, crebro nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebro ſalientibus conniveo. Gl. V. σκαρδαμύττω, nicto, conniveo. Οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, οὐ σκαρδαμύσσειν, Eur. Cyc. 618. Ex σκαίρω, *ſalio,* & μύω, *conniveo.*

Σκαρθμὸς, οῦ ὁ, ſaltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ίσω, ſalio, palpito, bullio.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.

Σκαρισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltus, ſaliendi actus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, ſcalpo, ſcarifico, ſuperficiem ſcindo. A σκάριφος.

Σκαριφεύειν, leviter delineare; adumbrare. Ab eodem.

Σκαριφεύω, idem.

Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philoſophorum, ap. Sch. Ar. A σκαριφάομαι.

Σκαριφισμὸς, οῦ, ὁ, delineatio rei prima, quæ fere punctis tantum fit. Quaſi a σκαριφίζω.

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, & σκάριφον, ου, τὸ, ſtilus, penicillus, ſtipula, feſtuca, ſarmentum. Hinc *ſcarifico,* vel *ſcarifo.*

Σκαρίτης, ου, ὁ, ut σκαρίτης, λίθος, ſcarites, gemma ſcari piſcis colorem referens. A

Σκάρος, ου, ὁ, ſcarus, piſcis. A σκαίρω. Unde

Σκάρτης, ου, ὁ, agilis in ſaltu, celer, velox.

Σκατὸν, οῦ, τὸ, vel σκατὸς, οῦ, ὁ, merda. A σκώρ.

Σκατοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, merdivorus. Ex σκατὸς, & φάγω.

Σκαφετὸς, hæc foſſura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A σκαφή.

Σκαφεία, ας, ἡ, foſſio. A σκάπτω.

Σκαφεῖον, ου, τὸ, idem; (2) inſtrumentum foſſoris, ligo latior, breviorque. Gl. Vet. rutrum. Ab eod.

Σκαφεῖσα, aor. 2. part. paſſ. f. g. a. σκάπτω.

Σκαφεὺς, έως, foſſor; σκαφεῖς, foſſores, Gl. V. Ab eodem.

Σκάφευσις, εως, ἡ, foſſio. A σκαφεύω.

Σκαφευτὴς; σκαφευταὶ, foſſores, Gl. V. A

Σκαφεύω, f. εύσω, fodio; (2) inter ſcaphas neco; Plut. in Art. c. 16. A σκάπτω.

Σκάφη, ῆς, ἡ, ſcapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſa; (2) foſſio; (3) everſio. Καρχηδόνα κατέσκαψάν τε ϗ συνῴκισαν αὖθις μετὰ ἔτη τῆς σκαφῆς ἑκατὸν ϗ δύο. Appian. in Libyc. fine. Ab eod.

Σκαφητὸς, ὁ, foſſio, paſtinatus. Ab eod.

Σκαφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſcapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex σκάφη, & φέρω.

Σκαφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκαφίδιον, ου, τὸ, ſcapula, navigiolum, linter; faſelus, Gl. V. Dim. a σκαφίς.

Σκαφίον, ου, τὸ, idem; (2) vas, *inpr.* in quod aqua ſolaris deſtillat; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonſuræ. Ph. ſarculum. A σκάφη.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, ſcaphula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) menſura, quantum concha capit; Nic. Th. 618. A σκάφη.

Σκαφίτης, ου, ὁ, qui ſcapham remo impellit. A σκάφη.

Σκαφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcaphæ ſimilis, ſcaphæ formam gerens. Ex σκαφὴ, & εἶδος.

Σκάφος, εος, τὸ, foſſa, foſſio; (2) ſcapha, navigium; (3) alveus navis. Gl. V. lembus, barca, cymba; (4) ciſterna, piſcina. A σκάπτω.

Σκεδᾷ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Bœot.* vel *Ion.* & *Att.* pro σκεδάσῃ, & ſublato σ, σκεδάῃ, σκεδᾷ, a σκεδάζω.

Σκεδάζω, f. άσω, idem quod σκεδάω.

Σκεδάννυμι, & σκεδαννύω, diſſipo; σκεδάννυμαι, diſſipor; ἐσκεδάσθησαν, diſſipati ſunt; a. 1. paſſ.

Σκεδάσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. v. σκεδάζω.

Σκέδασις, εως, ἡ, diſſipatio, diſperſio. A σκεδάω.

Σκεδασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σκεδαστικὸς, ἡ, ὸν, diſſipandi vim habens, diſſipans, diſcutiens. Ab eod.

Σκεδαστὸς, ἡ, ὸν, diſſipatus, diſperſus; (2) diſſipabilis, qui diſſipari ſeu diſpergi poteſt. Ab eod.

ΣΚΕΔΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, diſſipo, diſpergo, diſcutio. Σκεδάσαι θέλω μερίμνας, Anacr. 4, ult. Σκεδασθέντες εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, Herodian. Λαὸν σκέδασον, populum dimitte. Hom Il. 19, 171.

ΣΚΕΘΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquiſitus, diligens.

Σκεθρῶς, *Adv.* exacte, exquiſite, diligenter, accurate; Æſch. Pr. 102. A σκεθρός.

Σκεῖρα, ης, ἡ, feſtum quoddam Athenis, *it.* σκίρα, *it.* σκίῤῥα.

ΣΚΕΙ΄ΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus e Scironis ſaxis ſpirans.

Σκέλεαι, vel σκελεαὶ, ῶν, αἱ, femoralia, fæminalia, tibialia, calceamentorum genus A σκέλος.

Σκελετεία, ας, ἡ, & *Ion.* σκελετίη, exſiccatio, arefactio. A σκελετεύω.

Σκελέτευμα, ατος, τὸ, idem quod σκελετόν.

Σκελετεύω, f. εύσω, exſicco, arefacio. Σκελετευθεῖσα σὰρξ, Dioſc. A σκελετός.

Σκελετὸν, οῦ, τὸ, ſc. σῶμα, cadaver exſiccatum ſive aridum, R. Ab eod.

Σκελετὸς, ἡ, ὸν, exſiccatus, arefactus, aridus. Gl. Vet. larva, ſceletus. A σκέλλω.

Σκελετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, corporis arefacti ſpeciem gerens. A σκελετόν.

Σκελέω, ῶ, idem quod σκέλλω.

Σκελιαγὴς, έος, τὸ, cruris fractio. Gl. Vet. crurifragium. Ex σκέλος, & ἄγω.

Σκελίζω, f. ίσω, ſupplanto, ſubverto. Gl. V. varico. A σκέλος.

Σκελὶς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulpoſa a ſpina uſque ad imum ventrem. Ab eod.

Σκελιφρὸς, ὰ, ὸν, idem quod σκληφρός. Reperitur & σκελεφ. & σκολ. *ſed vitioſe.* Hipp. *Ern.*

Σκελλὶς, ίδος, ἡ, σκελλίδες, ſpicæ capita, nuclei allii & ſegmina ceparum, R. (2) ſegmen cepæ. A σκέλλω.

Σκελλὸς, ἡ, ὸν, aridus; (2) diſtortus, Ph. ſcaurus, pandus. Ab eod.

ΣΚΕ΄ΛΛΩ, exſicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; σκέλλομαι, areſio; vid. σκλῆμι. Μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, Il. 23, 191.

Σκελόδεσμος, ου, ὁ, crurarium, Gl. Vet. vinculum. Ex σκέλος, & δεσμός.

Σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ reſectio, crurifragium, Gl. Vet. Ex σκέλος, & κόπτω.

ΣΚΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes, ſuffrago; (2) Ἐπι σκέλος, ceſſim, paulatim. Eur. Ph. Εἶξαν ἐπὶ σκέλος ποιούμενοι τὴν ἀναχώρησιν. Plut.

Σκελοτύρβη, ης, ἡ, ſpecies paralyſios, qua membra ſolvuntur, & dentes etiam excidunt, *Strabo*, lib. 16. *Vulgo*, Scorbutus. *Angl.* the Scurvy. Ex σκέλος, & τύρβη.

Σκελύθριον, ου, τὸ, ſellula tripes. A σκέλος.

Σκέμμα, ατος, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, ſpeculatio. Gl. Vet. conſilium. A σκέπτομαι.

Σκεμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σκέπα, *tecta*, nom. vel acc. pl. *per Apocop.* pro σκεπάσματα, a σκέπασμα.

Σκεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. Vet. ἐσκεπασμένος, velatus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. Τὸ δὲ κάδμα τῶν ἐρώτων, Κραδίη, τινὶ σκεπάζω, Anacr. 21, ult. Ab eod.

Σκεπαρνηδὸν, *Adv.* aſciæ modo & forma. A σκέπαρνον.

Σκεπαρνίζω, f. ίσω, aſcia percutio, ancipiti ſecuri ferio. Ab eod. Hinc

Σκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum oſſa graviore ictu percuſſa diſſiliunt, R.

ΣΚΕ΄ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, aſcia, dolabra, runcina, Hom. Odyſſ. 5, 237.

Σκέπας, τὸ, idem quod

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, teges, Ph. velamen, velamentum, coopertorium, amictorium, Gl. V. A σκεπάζω.

Σκεπαστήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.

Σκεπαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, tegendi vim habens.

Σκεπαστὴς, οῦ, ἡ, qui tegit & operit, Gl. Vet. tector; (2) protector, defenſor.

Σκεπαστικὸς, ἡ, ὸν, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.

Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. Ab eod.

Σκέπαστρον, ου, τὸ, tegumen. A σκεπάζω.

Σκεπάω, tego, operio, σκεπόωσι, 3. pl. pro σκεπῶσι, σκεπάουσι, Odyſſ. 13, 99. A σκέπω.

Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, veſtis; (2) prætextus; (3) protectio, Ph. tutamen, præſidium.

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tectus. Ab eod.

Σκεπτέον, videndum eſt. A σκέπτομαι.

Σκέπτεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro σκέπτου, a σκέπτομαι.

Σκεπτικὸς, ἡ, ὸν, quæſitor & conſideratur, qui diſquirere & conſiderare ſolet, ſcepticus, Gl. V. meditativus. A

ΣΚΕ΄ΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, circumſpicio, diſpicio; (2) inviſo, viſo, viſito; (3) ſpeculor, perpendo, delibero, conſulto, Gl. Vet. cogito, conſulto, alterno, conſidero; ἐσκεμμένος, conſideratus, perf. particip. paſſ. Οὐκοῦν ἐκ τῶν ὁμολογουμένων τοῦτο σκεπτέον, Plat. Crit. 4. Σκεψόμεσθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον, Ariſt. Θεσμ. 809. Ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο, Eur. Or. 478.

ΣΚΕ΄ΠΩ, tego, operio, velo. Τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, Herodian.

Σκερβολέω, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκερβολεῖν πονηρὰ, Ariſt. Eq. 818. Ex ἐς, κέαρ, & βάλλω.

Σκερβόλλω, idem & ex iiſd.

Σκέρβολος, ου, ὁ, conviciator.

Σκευαγωγέω, vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulo, ſarcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκευαγωγεῖν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν, Dem.

Σκευαγωγία, ας, ἡ, vaſorum & utenſilium caſtrenſium vectio. A

Σκευαγωγὸς, ὴ, ὸν, vaſa ſeu inſtrumenta vehens, qui vaſa & utenſilia caſtrenſia bajulat aut vehit. Ex σκεῦος, & ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, inſtruo, orno, geſtamine corporis inſtruo, apparo, conficio, condio, molior, ſtruo. Πβικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω, Ariſt. Eq. 371. Καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ἅσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν, id. Θεσμ. 598. Εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα; Eur. Supp. 1054. Σκευάζεται θοινῶ, id. Her. fur. 960. A σκεῦος.

Σκευάριον, ου, τὸ, vaſculum. Hinc τὰ σκευάρια, ων, utenſilia quævis, ſupellectilis minutiæ, Gl. V. frivola, Dim. a σκεῦος.

Σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in veſtibus, armis, cultuque corporis adhibetur, Gl. V. cultus; (2) apparatio & confectio ciborum.

Σκεύασμα, ατος, τὸ, confectio, compoſitio; (2) id, quod confectum ſeu compoſitum eſt. A σκευάζω.

Σκευαστὸς, ὴ, ὸν, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compoſitivus. Ab eod.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis inſtructus eſt, habitus cultuſque corporis, omnia geſtaminum genera, arma quoque, complectens, Gl. V. ornatus. A σκεῦος.

Σκευηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. σκευοφ.

Σκευοθήκη, ης, ἡ, vaſorum inſtrumentorumque repoſitorium; (2) armarium, Gl. Vet. vaſarium.

Σκευοποιέω, vaſa & inſtrumenta diverſi uſus fabricor; (2) fabricor, machinor, Gl. Vet. σκευοποιῶ, inſtruo. Ὄργανα ἐσκευοποιεῖτο, Plut.; (3) *in med.* armo me. A σκευοποιός. Hinc

Σκευοποίημα, ατος, τὸ, inſtrumentum ſcenicum, cultus apparatuſque ſcenicorum.

Σκευοποιΐα, ἡ, vaſorum, inſtrumentorum, &c. confectio. A

Σκευοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa & inſtrumenta diverſi uſus conficit, Gl. Vet. vaſcularius; (2) qui perſonas & indumenta alia ſcenica parat. Ex σκεῦος, & ποιέω.

Σκευοπώλης, ου, ὁ, qui vaſa & utenſilia alia vendit, Gl. V. vaſcularius.

ΣΚΕΥ͂ΟΣ, εος, τὸ, vas, inſtrumentum, utenſile quodvis; *dicitur etiam* de miniſtro, ap. Polyb. in S. S. de corpore, σκεύη, vaſa, cupæ, ſarcinæ, Gl. V. impedimenta.

Σκευουργία, idem quod σκευοποιΐα.

Σκευοφορέω, vaſa & inſtrumenta fero ſeu bajulo. Τὰ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορούμενον, Dem. Phil. 3. Χιλίαις σκευοφορουμένος καμήλοις, Plut. in Craſſ. cap. 21.

Σκευοφορία, ας, ἡ, vaſorum ſarcinarumque bajulatio.

Σκευοφορικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad σκευοφόρον. A

Σκευοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vaſa ſeu inſtrumenta portat ſeu bajulat, qui ſarcinas fert; σκευοφόρα, impedimenta, Ph. σκευοφόρος, vaſifer, ſarcinator, Gl. Vet. σκευοφόροι, lixæ, calones, Gl. Vet. Ex φέρω.

Σκευοφυλακέω, vaſa & utenſilia ſeu ſarcinas cuſtodio.

Σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus cuſtodiendis vaſis & utenſilibus deſtinatus. A

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vaſorum ſeu utenſilium cuſtos. Ex σκεῦος, & φύλαξ.

Σκευόω, ῶ, vaſis inſtruo; vel ſimpliciter, inſtruo, armo, accingo, σκευοῦσθαι, Heſ. exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεῦος.

Σκευωρέω, ſive σκευωρέομαι, vaſa & utenſilia cuſtodio; (2) ſtruo, molior, capto, inſidior; (3) ſatago, perſcrutor, curioſe excutio. Σκευωρούμενοι περὶ αὐτὰ, Dem. A σκευωρός.

Σκευώρημα, ατος, τὸ, inſidioſum inceptum, machinamentum. A pr.

Σκευωρία, ας, ἡ, vaſorum utenſiliumque cuſtodia; (2) curioſa & ſolers obſervatio, vehemens occupatio ſeu adſectatio; (3) inſidioſa obſervatio, Gl. V. factio. A

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, vaſorum utenſiliumque cuſtos, Gl. Vet. teſtamentarius. Ex σκεῦος, & ὠρέω.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. v. σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inſpectio; (2) conſideratio & cogitatio, qualis eſt Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, conſultatio, conſilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκήλῃ, 3. ſ. a. 1. conj, *Æol.* pro σκείλῃ, a σκέλλω, vel *Att.* pro σκαλῇ, a σκάλλω, Hom. Il. 23, 191.

Σκήλημα, ατος, τὸ, arefactio. Quaſi a σκηλέω, quod idem eſſet ac σκέλλω.

Σκήμπτω, idem quod σκήπτω.

Σκῆμψις, ἡ, v. σκῆψις.

Σκηνάω, ῶ, & σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

Σκηνευτὴς, οῦ, ὁ, in tentorio ſeu in ſcena habitans. Ab eod.

Σκηνέω, tentorium figo tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis ſum. Σκηνησάμενος καλύβην, Plat. Διὰ τῶν Καϋστρίων πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι, Ariſt. Ach. 69. A

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, caſa, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. Vet. ſcena, Gl. Vet. item veſtis ſtragula, aulæum.

Σκήνημα, ατος, τὸ, idem. A σκηνέω.

Σκηνήτης, ου, vel σκηνητὴς, οῦ, ὁ, in tentoriis ſeu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium, Dim. a σκηνή. Unde

Σκηνικος, οῦ, ὁ, ſcenicus, Gl. Vet. σκηνικοὶ, Attellani, Ph. σκηνικὸν, ludicrum, Ph.

Σκηνὶς, ίδος, ἡ, idem quod σκηνή.

Σκηνοβατέω, ῶ, fut. ήσω, in ſcenam ſeu theatrum prodeo; (2) in theatrum produco; (3) pervulgo, omnium oculis expono; σκηνοβατεῖσθαι, in ſcenam produci.

Σκηνογραφέω, ῶ, ſcenas pingo.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, ſcenæ imaginaria excitatio.

Σκηνογραφικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad pictorem ſcenæ. A

Σκηνογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſcenas pingit. Ex σκηνὴ, & γράφω, *pingo*.

Σκηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tentorio ſimilis. Ex σκηνὴ, & εἶδος.

Σκηνοπηγέω, tabernaculum ſeu tentorium figo ſeu pono. Ex σκηνὴ, & πήγνυμι.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi locatio; (3) feſtum Judæorum. Ex iiſd.

Σκηνοπήγια, ων, τὰ, feſtum Judæorum in memoriam commemorationis ipſorum ſub tentoriis celebrari ſolitum, Ph. tentoria, tabernaculum.

Σκηνοποιέω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπήγνυντες αὐτὰ ϗ ἁρμόζοντες, σκηνοποιοῦνται, Herod.

Σκηνοποιΐα, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; *it.* veſtium ſtragularum.

Σκηνοποιος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκηνὴ, & ποιέω.

Σκηνοῤῥαφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi tentoria conſuuntur. A σκηνοῤῥάφος.

Σκηνοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tentoria conſuit. Ex σκηνὴ, & ῥάπτω.

Σκῆνος, εος, τὸ, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, in S. S. Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, 2 Cor. 5, 1. (3) alveare. Σκηνὴ μελισσῶν ἐς τοὺς ἐργαζομένους ἐνέβαλον, Appian. B. Mithridat. A σκηνή.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, tentorii ſeu tabernaculi cuſtos. Ex σκηνὴ, & φύλαξ.

Σκηνόω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, ſimpliciter habito, in S. S. Οἱ μὲν Ἕλληνες παρ᾽ αὐτὴν ἐσκήνωσαν, Xen. Σκηνώσει μετ᾽ αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐπ᾽ αὐτοὺς, ib. 7, 15. ἐν ἡμῖν, Joann. 1, 14. A σκηνή.

Σκηνύδριον, ου, τὸ, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, in S. S. A σκηνόω. Unde

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipſa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.

Σκηνωτὴς, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, ſcipio, baculus. A σκήπτομαι.

Σκήπτεσθαι, præſ. inf. med. v. σκήπτομαι.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum ruit ſ. infigitur; (2) vortex procelloſus, qui cum impetu in terram procelloſus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, ſceptri geſtatio, imperium, poteſtas regia; (2) provincia. A

Σκηπτοῦχος, ὁ ϗ ἡ, ſceptrum geſtans, ſceptrifer. Ex σκῆπτον pro σκῆπτρον, & ἔχω.

Σκηπτοφανῶς, *Adv.* fulminea celeritate & vi. Ex σκηπτὸς, & φαίνομαι.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, ſcipio, cui innitimur inter eundum; (2) ſceptrum, regum & imperatorum geſtamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſceptrifer. Ex σκῆπτρον, & φέρω.

ΣΚΗ'ΠΤΩ, fut. ψω, proprie, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτομαι, fulcio me, fulcior; (2) fingo, ſimulo. Ἐν δ᾽ ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει ἔχθιστος πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 27. Τὸν σὸν δ᾽ ἀλάστορ᾽ εἰς ἔμ᾽ ἔσκηψαν θεοὶ, Eur. Med. 1336. Μαλακῶς τε ἔχειν ἐσκήπτετο, ægrotare ſe ſimulabat, Heliod. Ἐσκήψατο μεμυημένος, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Hinc

Σκήπων, ωνος, ὁ, ſcipio, baculus.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε, Odyſſ. 11, 594. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſſa, prætextus, ſimulatio, excuſatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιαγραφέω, adumbro. A σκιαγράφος.

Σκιαγράφημα, ατος, τὸ, delineatio, adumbratio. A pr.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

Σκιαγραφικὸς, ἡ, ὸν, ad umbratilem deſcriptionem pertinens; (2) adumbratus.

Σκιαγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui umbram rei alicujus deſcribit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιὰ, & γράφω.

Σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores & umbroſiores. A σκιά.

Σκιάδειον, ου, τὸ, idem quod

Σκιάδιον, ου, τὸ, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, aniſo, & quæ σκιὰς, propterea nominatur. Lat. muſcarium.

Σκιαδηφορέω, umbellam geſto.

Σκιάζω, f. άσω, umbro, adumbro, umbra opaca tego. Λεπτὰ φάρεα ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν, Eur. Hipp. 139. Ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται, ſcil. *Barba*, id. Phœn. 63. A σκιά.

Σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piſcis quidam.

Σκιαινὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Σκιαθήρας, ου, ὁ, inſtrumentum mathematicum ad indagandam umbram, R. ſolarium. Ex σκιὰ, & θήρα, *captura*.

Σκιαμαχέω, cum umbra, ſ. in umbra domi, (non cum vero hoſte) pugno; (2) inaniter laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν (με) ἀπολογούμενον, Plat. Ap. Socr. 2. Ex μάχομαι.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra ſive non repugnante adverſario, adeoque inanis; (2) præludium pugnæ. Ex iiſd.

Σκιάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, umbram ſibi pede faciens, umbra pedis ſe protegens.

Σκιαρᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro σκιαρῶν.

Σκιαρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbroſa coma præditus; (2) opacus. Ex σκιαρὸς, & κόμη.

Σκιαρὸς, ρὰ, ρὸν, umbroſus, Gl. Vet. σκιαρὸν, umbratile. A σκιά.

Σκιὰς, αδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (3) vitis arbuſtiva; (4) piſcis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, τὸ, adumbratio. A σκιάζω.

Σκιαστικὸς, ἡ, ὸν, umbram faciens, ſolis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, in umbra nutrio ſeu educo; σκιατραφοῦμαι, in umbra dego, umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημένος, in umbra nutritus, molliter habitus. A

Σκιατραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in umbra ſeu vita umbratili educatus. Ex σκιὰ, & τρέφω. Hinc

Σκιατραφία, ας, ἡ, vita umbratilis ſeu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles.

Σκιατροφέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vitam umbratilem ago. Ex σκιὰ, & τρέφω.

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex iiſd.

Σκιαυγέω, ῶ, cæcutio more eorum, qui ex umbra prodeuntes ad lucem caligant. Ex σκιὰ, & αὐγή.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego; σκιάομαι, ῶμαι, obumbror; σκιόωντο, pro ἐσκιῶντο, ἐσκιάοντο, imperf. Odyſſ. 2, 388. A σκιά.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terreſtris.

Σκίδναμαι, diſſipor; (2) diſſentire, ſed de pluribus. Αὐτοὶ δ᾽ ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε, Il. 1, 487. A σκίδνημι.

Σκιδναμένης, gen. ſing. part. præſ. paſſ. f. g.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, diſpergo, diſſipo. A σκεδάω, *diſſipo*.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbroſus, opacus. A σκιά.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, *Ion.* pro σκιά.

Σκιητροφέω, *Ion.* pro σκιατραφέω.

ΣΚΙΘΑΚΟΥ'Σ, οῦ, ὁ, piſcis, qui & trachurus dicitur.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, ſcilla, ſquilla, herba bulbum inſignem habens.

Σκιλλιτικὸν, οῦ, τὸ, acetum, ſcilliticus, ex ſcilla vel ſquilla confectum. A σκίλλα.

Σκιλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcillaceus, ſcillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium, oſtendere, contemptus & ignominiæ cauſa. Proprie ſignificare putatur, gallinam digito tentare, an ovum conceperit. Ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω, Ariſt. Ach. 448.

Σκιμβάζω, claudico. A

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, claudus. A σκίμπτω.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, lectulus diſcubitorius, grabatus. A

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem. A σκίμπτω.

Σκίμπτω, idem quod

Σκιμπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, ferio; (3) vicinus ſum. Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο, Pind. Pyth. 4, 410. A σκήπτω.

Σκίμπω, f. ψω, idem & ab eod. Unde

Σκίμπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Dim. σκιμπίον.

Σκιμφθὲν, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσκίμφθη, a σκίμπτω.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad ſubſiliendum, Nic. Al. 67. A κινέω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, fœtus, Nicand.

Σκινδάλαμος, ου, ὁ, ſcrupulus, ſcrupulum, Gl. Vet. Vid. ſeq.

Σκινδαλμὸς, οῦ, ὁ, aſſula, ſcindula, feſtuca; (2) ſubtiles nugæ. Πῶς ἂν γέρων ὢν, κἀπιλήσμων, ϗ βραδὺς λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι, Ariſt. Nub. 129. A σχίζω.

Σκινδαλμοφράστης, ου, ὁ, qui de rebus ſubtilibus, ſed & nugatoriis, loquitur, nugatorias ſubtilitates effutiens. Ex σκινδαλμος, & φράζω.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, οῦ, ὁ, herba hederæ ſimilis; (2) inſtrumentum muſicum.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, naufragus; (2) *Subſt.* urinator.

Σκινὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam. A σκιά.

Σκιογραφία, ας, ἡ, idem quod σκιαγραφία.

Σκιογράφος, idem quod σκιαγράφος.

Σκιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, umbræ ſimilis; (2) umbroſus, opacus. Ex σκιὰ, & εἶδος.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, umbroſus, opacus, obſcurus. A σκιά.

Σκιοθηρικὸς, ἡ, ὸν, per umbram indicans. A

Σκιόθηρον, ου, τὸ, idem quod σκιαθήρας.

Σκιολογέω, de umbra i. e. nugis, diſſero. A λέγω.

Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.

Σκίουρος, ου, ὁ, ſciurus, animalculum cauda ſibi umbram faciens. Ex σκιὰ, & οὐρά.

Σκιοφόρον, umbriferum, Gl. Vet. Ex σκιὰ, & φέρω.

Σκιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιάοντο, a σκιάω.

Σκιπναῖος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, R. A σκήπτω.

Σκίπων, ſcipio, Call. in Ep. a σκήπτω.

Σκιρὰς, άδος, *Epith.* Minervæ. A σκίρα.

Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.

Σκιραφεία, ας, ἡ, luſus ſcruporum in tabella latruncularia. A σκιραφεύω.

Σκιραφεῖον, & σκιράφιον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi teſſeris luditur. Ab eod.

Σκιραφευτὴς, οῦ, ὁ, qui teſſera ludit. A

Σκιραφεύω, teſſeris ludo. A σκίρος.

Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum & *in Plur.* σκίρα, ων, feſtum quoddam Athenienſium. A σκιά.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum; (2) cæmentum; (3) gypſus; (4) teſſera, ſcrupus.

Σκιροφόρια, ων, τὰ, ſcirophoria, feſtum quoddam Athenienſium.

Σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, incidens in Maium & Junium noſtrum, in quo σκιροφόρια celebrata.

Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero; ſchirrus, Gl. Vet. callus. A σκίρος.

Σκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrum induro, tumefactus induro. A σκίῤῥος. Unde

Σκιῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calloſa duritie rigidus, induratus; (2) durus, contumax.

Σκιρτάω, ſalio, exſilio, ſaltu laſcivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι, Id. Bac. 446. A σκαίρω.

Σκιρτηθμὸς, ὁ, idem quod

Σκίρτημα, ατος, τὸ, ſaltus; (2) laſcivia. A σκιρτάω.

Σκιρτῆσαι, *ſaltaſſe*, a. 1. inf. verbi σκιρτάω.

Σκίρτησις, εως, ἡ, ſaltatio, exſultatio laſciva.

Σκιρτητὴς, ου, laſcive exultans.

Σκιρτικὸς, ἡ, ὸν, petulcus ſive ſaltator laſcivus. Ab eod.

Σκιρτοπέδης, ου, ὁ, pedibus & ſaltu laſciviens; (2) laſcivus ſaltator. Ex σκιρτάω, & ϖοῦς, *pes.*

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles & improbi.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, obſcurus, caliginoſus, Gl. V. umbraticus. A σκιά.

Σκιωδῶς, obſcure & quaſi per umbram.

Σκλέω, durus ſum ex nimia ariditate; ut hinc fit ἐσκληκὼς, p. exſiccatus, aridus. A σκέλλω. Hinc

Σκλῆμα, ατος, τὸ, exſiccatio oſſis.

Σκλῆμι, idem quod σκλάω vel σκλέω.

Σκλῆναι, a. 2. inf. act. verbi σκλῆμι.

Σκληραγωγέω, dure educo, duriter habeo. Ὁ Δαναὸς γὰρ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, Luc. Ex σκληρὸς, & ἄγω. Hinc

Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio ſeu tractatio.

Σκληραύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cui dura eſt cervix, qui cervice indomita eſt.

Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.

Σκληρίασις, εως, ἡ, durities, R. A

Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo, R. A σκληρὸς.

Σκληρόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, durum habens ſolum. Ex σκληρὸς, & γῆ.

Σκληρόδερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, duram habens pellem ſeu cutem; (2) durum habens putamen. Ex σκληρος, & δέρμα.

Σκληροδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, ſed duro. Ex σκληρὸς, & δίαιτα.

Σκληρόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui duros habet pilos.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis. A

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duri cordis eſt, contumax. Ex σκληρός, & καρδία.

Σκληροκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui durum habet caput; (2) *Subſt.* animalculum quoddam. Ex σκληρὸς, & κεφαλή.

Σκληρόκηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, dura cera obductus.

Σκληροκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura eſt alvo. Ex κοιλία.

Σκληροκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, duro cubili ſeu ſtrato utor. Ex σκληρὸς, & κοίτη.

Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iiſd.

Σκληρόκοκκος, ου, ὁ ϗ ἡ, dura habens grana.

Σκληροποιὸς, ὸν, durum reddens, durans. A ϖοιέω.

Σκληρόπους, οδος, ὁ, duripes, Gl. V.

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dura eſt facie; (2) cordis duritiem vultu prodens. Ex σκληρὸς, & ϖρόσωπον.

Σκληροπύρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, durum nucleum habens. Ex σκληρὸς, & ϖυρὴν, *nucleus.*

Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) contumax; (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, Ph. A σκλῆμι.

Σκληρόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, duriuſculam carnem habens. Ex σκληρὸς, & σάρξ.

Σκληρόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, duri oris. Ex στόμα.

Σκληρόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, dura teſta opertus. Ex σκληρός, & ὄστρακον.

Σκληροσώματος, ὁ ϗ ἡ, duri corporis.

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, Ph. A σκληρός.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, duram & rigidam cervicem habens; (2) pertinax, pervicax.

Σκληρότριχος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σκληρόθριξ.

Σκληροφθαλμία, ἡ, oculorum durities. A

Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duris eſt oculis, qui dura lippitudine laborat.

Σκληρόψυχος, ὁ ϗ ἡ, duro animo. A ψυχή.

Σκληρόω, ῶ, induro. A σκληρός.

Σκληρυντικὸς, ἡ, ὸν, indurandi vim habens. A

Σκληρύνω, duro, obduro, duriter habeo, nil commodi tribuo in S. S. Ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει, Rom. 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, Hebr. 3, 13. σκληρύνομαι, rigeſco. A σκληρός.

Σκλήρυσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities. A σκληρύνω.

Σκληρυσμὸς, οῦ, ὁ, durities; induratio. Ab eodem.

Σκληρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro σκληροῦ.

Σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, ſchirri ſpecies, Gl. V. duramen. A σκληρόω.

Σκληρῶς, *Adv.* dure, duriter. A σκληρός.

Σκληφρὸς, ὰ, ὸν, aridus, tenuis. A σκλῆμι.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, parcus. A σκνίψ.

Σκνιποφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, culicovorus, qui culicibus veſcitur. Ex σκνὶψ, & φάγος.

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, hebes viſu, Gl. Vet. tenax, avarus, cupidus.

Σκνὶψ, ϖὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex, Gl. V. curculio. A κνίψ.

Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) oblique & tortuoſe incedo. A σκολιός.

Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.

Σκολιῇσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro σκολιαῖς.

Σκολιόβουλος, ον, vafer, fraudulentus. A βουλή.

Σκολιόγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tortuoſis obſcuris notis pictus. A γράφω.

Σκολιοδρομέω, ῶ, flexuoſum iter carpo, Suic. Ex σκολιὸς, & τρέχω.

Σκολιόδρομος, ὁ ϗ ἡ, vagus, errabundus. Ex iiſdem.

Σκολιὸν, οῦ, τὸ, carmen convivale, quod geſta fortium virorum complectebatur, atque a primo cani cœptum, non a ſecundo, ſed ultro citroque ordine tortuoſo excipiebatur. A σκολιός.

Σκολιόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prava & terrifica ſomnia videt. *Subſt.* malum ſomnium.

Σκολιοπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, oblique incedens, R. Ex σκολιὸς, & ϖλάνη.

ΣΛΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, obliquus, tortuoſus, tortus; (2) pravus, perverſus, Gl. V. perplexus, verſutus; σκολιαὶ, pravæ, Ph. Σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, Il. 16, 387.

Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, curvitas, obliquitas; (2) inæqualitas; (3) pravitas. A σκολιός.

Σκολιόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prava cogitans, qui prava eſt mente. Ex σκολιός, & φρὴν.

Σκολιόχειλος, ον, aduncum roſtrum habens.

Σκολιόω, tortuoſum reddo, perverto. A σκολιός.

Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus, A pr.

Σκολίωσις, εως, ἡ, detorſio in obliquum; (2) ſpinæ dorſi depravatio. Ab eod.

Σκολιῶς, *Adv.* tortuoſe, intorte, oblique; (2) prave, perverſe, Gl. Vet. perplexe, Ph.

ΣΚΟ'ΛΛΥΣ, ὁ, villus, Gloſſ. Vet. cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum à parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ μαλλὸς, & σκόλλυς, dicebatur, Caſaubon. Comm. ad Theophraſt. Eth. Charact.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore nunquam ſedens, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 8.

ΣΚΟΛΟ'ΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum, Gl. V. centipes, centipeda; (2) herba quædam, ſcolopendrium, buglottis.

Σκολόπενδρος, ου, ὁ, idem. Hinc

Σκολοπενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcolopendræ formam habens, *Strabo* lib. 13.

Σκολοπία, ας, ἡ, idem. A σκόλοψ.

Σκολοπίζω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, p. paſſ. part. A σκόλοψ.

Σκολοποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pali ſeu valli præacuti formam habens. Ex σκόλοψ, & εἶδος.

Σκολοπόεις, όεσσα, όεν, palis ſeu vallis abundans. A σκόλοψ.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, Ph. ſudis; palus.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, ſcolymus, cardui ſpeties, *Angl.* Artichoke.

Σκολυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcolymo ſeu carduo ſimilis. A σκόλυμος.

ΣΚΟΛΥΠ'ΤΩ, lacero; (2) evello.

ΣΚΟ'ΛΥΦΡΟΣ, tetricus, Heſ.

Σκομβρίζω, murmuro, Heſych. Suid. A

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, ſcombrus, *piſcis.*

ΣΚΟΠΑΙ'ΓΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.

Σκοπάρχης, ου, ὁ, ſpeculatorum ſeu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præeſt. Ex σκοπὸς, & ἀρχή.

Σκόπαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Σκόπει, 2. ſ. pr. imper. v. σκοπέω.

Σκοπελόδρομος, ὁ ϗ ἡ, per rupes ac montes vagans.

Σκοπελοειδὴς, ὲς, rupis ſpeciem habens. A

Σκόπελον, ου, τὸ, ſcopulus.

Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus editus, exquo circumjacentia luſtrari poſſunt; (2) rupes in mari prominens. A σκοπός.

Σκοπευτήριον, ȣ, τὸ, ſpecula in loco edito ſita. A

Σκοπεύω, f. εύσω, ſpeculor, intueor, contemplor. A

Σκοπέω, ſpeculor, contemplor, intueor, video, obſervo, conſidero, diſpicio, expendo; exploro, indago, quæro. Ὀυδὲν τὸ τȣ́τȣ μᾶλλον ἢ τȣ̀μὸν σκοπῶν, ſcil. μέρος, Soph. Aj. 124, Περὶ χρημάτων πόρȣ σκοπȣ̃μεν, Dem. Phil. 1. Ὀυκ ἐλινύειν ἐχρῆν, ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 606. Σκοπȣ̃μαι δ' ὄμμα πανταχȣ̃ ςρέφων, Eurip. Iph. in Tau. 68. A σκοπός.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula; (2) ſpeculatio, ipſa ſpeculandi actio, ſpeculatio. A σκέπτομαι.

Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula, ſpeculatio. A σκοπή.

Σκοπιαζέμεν, *ſpeculari*, præſ. inf. act. *Ion.* pro σκοπιάζειν, a verbo σκοπιάζω.

Σκοπιάζω, fut. άσω, ſpeculor, ex ſpecula obſervo Ὀλοὸν ἀστέρας ἐσκοπίαζον, Theocr. 25, 214. Ὡπερ τὰς θυίας σκοπιάζεται Ὄλπις ὁ γριπεὺς, id. 3, 26. Ὃν φιλέεις, σκοπίαζε, Nonn. Paraphr. 11, 3. i. e. *viſita*. A σκοπιά.

Σκοπιὴ, ſpeculatio, Gl. V. *Ion.* pro σκοπιά.

Σκοπιῇ, *ſpeculæ*, dat. ſing. *Ion.* pro σκηπιᾷ.

Σκοπιήτης, ȣ, ὁ, ſpeculator, explorator.

Σκόπιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui velut ſcopus ſpectatur, quem velut ſcopum nobis propoſuimus. A σκοπέω.

Σκοπιωρέομαι, ȣ̃μαι, ſpeculor, velut ab alta ſpecula obſervo; (2) in inſidiis collocatus obſervo. Ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι κατὰ τὰς διόδȣς σκοπιωρȣ̃νται, Ariſt. Veſp. 360. A

Σκοπιωρὸς, ȣ̃, ὁ, cuſtos ſpeculæ, qui e ſpecula obſervat. Ex σκοπιὰ & ȣ̃ρος.

Σκοπὸς, ȣ̃, ὁ, ſpeculator, explorator, obſervator, inſpector, ſpectator, præfectus, præſes; (2) conſilium, propoſitum, quod ſpectatur ſ. petitur. Τόξον δ' ἐντανύσαι, ϗ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὀϊςόν, Theocr. Id. 24, 105. Sic enim locus corrigendus eſt, Hom. Il. 2, 792. A σκέπτομαι.

Σκοπȣ̃ντας, acc. pl. m. g. *contr.* pro σκοπέοντας, a σκοπέω.

Σκορακίζω, fut. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſe repello. Ab ἐς κόρακας. Hinc

Σκορακισμὸς, ȣ̃, ὁ, contumelioſa repulſio, qua aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione. Ὡς δ' ἔτος ἤδη σκορδινᾶται, Ariſt. V. 640.

Σκορδινέομαι, ȣ̃μαι, idem, Suic. Hinc

Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extenſio cum oſcitatione.

Σκορδινισμὸς, ȣ̃, ὁ, id. qu. a σκορδινίζομαι.

Σκόρδιον, ȣ, τὸ, herba quæ odorem allii reſipit. A σκόρδον.

Σκορδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, allii ſpeciem gerens, allio ſimilis. Ex σκόρδον, & εἶδος.

Σκόρδον, ȣ, τὸ, allium, Gl. V. pro σκόροδον, *Angl.* Garlick.

Σκορδόπρασον, ȣ, τὸ, herba quæ guſtu & odore porrum & allium refert. Ex σκόρδον, & πράσον, *porrum*.

Σκορδοπώλης, ȣ, ὁ, alliorum venditor.

Σκοροδάλμη, ης, ἡ, muria allio condita. Ex σκόροδον, & ἅλμη.

Σκοροδίζω, f. ίσω, alliis paſco, allio præmunio; (2) allium refero; ἐσκοροδισμένος, allio infectus, p. paſſ. part. A σκόροδον.

Σκορόδιον, ȣ, τὸ, allii caulis, aut ipſum allium. Ab eod.

Σκοροδομικτὸς, ἡ, όν, alliaris. Ab eod.

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ȣ, τὸ, allium. Hinc

Σκοροδῶν, ῶνος, ὁ, plantarium allii.

Σκορπιαίνω, exaſpero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιανὸς, ἡ, όν, qui ſcorpione natus eſt.

Σκορπίδιον, ȣ, τὸ, parvus ſcorpius; (2) machina bellica, Dim. Ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, fut. ίσω, diſſipo, ſpargo, diſpergo; ἐσκορπισμένος, diſſipatus, p. paſſ. part. Ὁ λύκος —— σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12. Ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαςος, εἰς τὰ ἴδια, ib 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſcorpio morſus, R. Ex σκορπίος, & δάκνω, *mordeo*.

Σκορπιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcorpii figuram referens, ſcorpio ſimilis. Ex σκορπίος, & εἶδος.

Σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad ſcorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a ſcorpione ictus. Ex σκορπίος, & πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ȣ, ὁ, ſcorpius, nepa, Ph. & Gloſſ. V. Vid. σκορπίων. Hinc

Σκορπιόω, exaſpero, exacerbo.

Σκορπίουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſcorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ ſcorpii ſimilis eſt. Ex σκορπίος, & ȣ̓ρά.

Σκορπισθῆτε, 2. pl. aor. 1. conj. paſſ. verbi σκορπίζω. Unde

Σκορπισμὸς, ȣ̃, ὁ, diſperſio, diſſipatio.

Σκορπίτης, ȣ, ὁ, ut σκορπίτης, λίθος, ſcorpites, *gemma*. A σκορπίος.

Σκορπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcorpioni ſimilis; (2) ad iracundiam pronus, venenoſus, pernicioſus, ut ſcorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubaliſta, Gl. V. Ab eod.

Σκοτάζω, f. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) obtenebreſco, obſcurus fio, tenebris offundor, Gl. V. σκοτάζειν, noctefcere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebroſus, tenebricoſus; (2) qui aliquid facit veſperi ſeu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμὸς, ȣ̃, ὁ, caligo, obſcuritas. A σκοτάζω.

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, ὁ, tenebroſus, obſcurus. A σκότος. Hinc

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obſcuritas, Gl. Vet.

Σκοτεινοφόρος, ὁ ϗ ἡ, tenebroſa, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινος, & φέρω.

Σκοτεινῶς, tenebroſe.

Σκότειος, α, ον, idem quod

Σκοτερὸς, ὰ, ὸν, id. quod σκοτεινός.

Σκοτοδέω, clam ſive tenebricoſo tempore aufugio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.

Σκοτίας, ȣ, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, f. ίσω, obſcuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, Gl. Vet. Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, Epheſ. 4, 18.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus; (2) furtivus; (3) obſcuris natalibus ortus, ſpurius. Ab eodem.

Σκοτισμὸς, ȣ̃, ὁ, vertigo, Ph. vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, nigrum, hirtum & denſum capillitium habens. Vox comica, Ariſtoph. Ach. 393. Ex σκότος, δασὺς, πυκνὸς, & θρίξ.

Σκοτόδειπνος, ὁ ϗ ἡ, qui cænat in tenebris, ſ. qui convivis ſordidis utitur. Ex δεῖπνον.

Σκοτοδινέω, ῶ, fut. ήσω, vertigine tenebricoſa laboro. A σκοτόδινος. Unde

Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricoſa.

Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σκοτιδινίασις, ἡ, idem. A ſeq.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινέω. A σκοτοδινία.

Σκοτόδινος, ȣ, ὁ, vertigo tenebricoſa, cum omnia circumagi atque nigra eſſe videntur. Ex σκότος, & δίνη.

Σκοτοδίνως, more vertigine laborantium, *Aret.*

Σκοτοειδὴς, ὲς, idem quod

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebroſus, tenebricoſus. A σκότος.

Σκοτοιβόρος, ὁ ϗ ἡ, doloſus, fraudulentus.

Σκοτομήδης, ες, occultus in conſiliis, fraudulentus. A μῆδος.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebroſa nox, Gl. V. illunis. Ex σκότος, & μήνη.

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Σκοτομήνιος νὺξ, nox illunis, tenebricoſa.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo.

Σκότȣς, gen. ſing. pro σκότεος.

Σκοτόω, ῶ, fut. ώσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo. σκοτȣ̃μαι, tenebreſco, vertiginor, Gl. Vet. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτȣ̃ ἐσκοτωμένη, Apoc. 16, 10. A σκότος. Unde

Σκοτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tenebroſus, tenebricoſus; (2) tenebricoſa vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδια, tenebricoſæ vertigines, tenebricoſæ oculorum caligines.

Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματικὸς, ἡ, ὸν, vertiginoſus; (2) qui vertigines facit. A σκότωμα.

Σκότωσις, εως, ἡ, obſcuratio, tenebræ; (2) vertigo. Ab eod.

Σκυβαλίζω, vilipendo, adſpernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκύβαλον. Unde

Σκυβαλικὸς, ut σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentum excrementivum, vile, Plut. in Themiſtocl. cap. 21. ex Timocreonte Rhodio.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum, res, quæ rejicitur. A σκυβαλίζω.

Σκυβαλισμὸς, ȣ̃, rejectio rei, quam vili pendimus. Ab eod.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, ſtercus, fimus, retrimentum, minutia, Gl. Vet. σκύβαλα, ſtercora, quiſquiliæ, Ph. fæx. Hinc

Σκυβαλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæculentus.

Σκύδμαινος, η, ον, tetricus, triſtem vultum præ ſe ferens.

Σκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo; (2) triſti ſeu tetrico ſum vultu. Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, Iliad. 24, 592. A σκύζω.

Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido & appetitus coëundi. A κύων. Hinc

Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; σκυζᾷ, gannit, Gl. V. (2) in Venerem pronus ſum.

Σκύζω, fut. ύσω, placide admurmuro, Ph. σκύζει, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, iraſcor. A κύων.

Σκύθα, *Scytha*, voc. ſing. a Σκύθης, *Scytha*.

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ȣ, ὁ, Scytha, qui eſt e Scythia; (2) homo ferus.

Σκύθομαι, ſuccenſeo. A præc.

Σκυθίζω, futur. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythis faveo, Scythicarum partium ſum; (3) ebrius ſum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κρᾶτα, πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ, Eurip. El. 241. A σκύθης.

Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier e Scythia.

Σκυθιςὶ, *Adv.* Scythice, lingua & more Scytharum. Ab eod.

Σκυθοπιεῖν, Scythico more potare. Ex σκύθης, & πιεῖν.

Σκυθοτοξότης, ȣ, ὁ, ſagittarius Scythicus; (2) qui in arte ſagittandi Scythas imitatur. Ex σκύθης, & τοξότης.

Σκυθράζω, futur. άσω, vultu ſum tetrico & mœſto. Χ' ὠ μὲν σκυθράζει, Eur. El. 838. A σκυθρὸς. Unde

Σκύθραξ, ακος, ὁ, adoleſcens, puber.

Σκυθρωπασμὸς, ȣ̃, ὁ, vultus tetricus & mæſtus; ſupercilium tetricum. A

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, vultu tetrico & triſti ſum; contriſtor, mæſtus ſum. Μὴ θαυμάζε, εἰ τινες ἐσκυθρώπασαν ἀκȣ́σαντες τὰ ἀγγελλόμενα, Xen. Cyr. 6, 16.

Σκυθρωπέω, ῶ, idem. A

Σκυθρωπὸς, ἡ, ὸν, triſtem vultum gerens, auſterus, vultuoſus, moroſus, difficilis, Gl. V. mæſtus, triſtis, tetricus, torvus; dicitur etiam de rebus triſtibus auditu, de ſævitia pœnarum; item de rebus quæ ſpecie ſua terrorem incutiunt, ut lictores, faſces, ſecures. Ex σκυθρὸς, & ὤψ.

Σκυθρωπότης, ȣ, ἡ, mæſtitia, triſtitia, tetrica & ſupercilioſa facies. A σκυθρωπός.

Σκυθρωπῶς, *Adv.* Vultu tetrico & ſuperciliis contractis.

Σκῦλα, ων, τὰ, ſpolia, manubiæ. A σκύλλω.

Σκύλακα, acc. ſ. a σκύλαξ. Unde

Σκυλάκαινα, ἡ, canicula.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admiſſura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω. Unde

Σκυλάκειον, catulinum, Gl. V.

Σκυλάκεσσι, *Ion.* pro σκύλαξι, a σκύλαξ.

Σκυλάκευμα, ατος, τὸ, catulus. Ab eod.

Σκυλακεύω, f. εύσω, canes admitto ; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.

Σκυλακεία, ἡ, catuli, catulorum nutritio.

Σκυλακινὸς, catulinus, Gl. V. A σκύλαξ.

Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, catellus, Dim. Ab eod.

Σκυλακῖτις, ἡ, *Epith.* Dianæ, quia eſt venatrix, &c.

Σκυλακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, caninus ; τὸ σκυλακῶδες, mos catulorum, item infantium cunctis aſſiliendi & blandiendi. A

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus. Ab ὑλάω, *latro.*

Σκυλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius ; ἡ σκυλατικὴ, prædatrix bellatrix, *Epith.* Minervæ.

Σκυλάω, ῶ, ſpolio. A σκῦλα.

Σκυλεία, ας, ἡ, ſpolia. A σκυλεύω.

Σκύλευμα, ατος, τὸ, ſpolium. Ab eod.

Σκυλεύσαντας, acc. pl a. 1. part. act. verbi σκυλεύω.

Σκυλευτὴς, ȣ, ὁ, ſpoliator, Gl. V. A σκυλεύω.

Σκυλεύω, f. εύσω, ſpolio, deſpolio. A σκῦλον.

Σκυλεύω, vexo, Ph. σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus. Gl. Vet. aor. 1. paſſ. part. A σκῦλαι, vexare a σκύλλω.

Σκυλῆναι, aor. 2. inf. paſſ. v. σκύλλω.

Σκυλήτρια, ας, ἡ, ſpoliatrix, deprædatrix, compilatrix. A σκυλάω.

Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, piſces. A σκύλαξ.

ΣΚΥΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, Gl. Vet. σκύλλομαι, jactor, Gl. V. in N. T. etiam active. σκύλλεται, jactatur, Ph. σκυλεὶς, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. paſſ. σκυλήσονται, vexabuntur, Ph. fut. 2 paſſ. Τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον ; Marc. 5, 35.

Σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A σκύλλω. Hinc

Σκυλμαίνω, fut. νῶ, iraſcor, ſuccenſeo.

Σκυλμανεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Σκυλμὸς, ȣ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.

Σκυλοδέψης, it. σκυλαδέψης, ȣ, ὁ, coriarius. A δέψω.

Σκῦλον, ſive σκύλον, ȣ, τὸ, ſpolium, exuviæ. A σύλη, *præda.*

Σκυλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſpolia fert, exuvias ferens ; (2) ſpoliator. A φέρω.

Σκυλοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ ſpoliis ſeu exuviis gaudens. A χαίρω.

Σκυμνεύειν alo catulos vel catulum (ſc. leonis, de leæna.)

Σκυμνίον, τὸ, catulus.

Σκύμνος, ȣ, ὁ, catulus, proprie leonis, Hom. Il. 18, 319. Ου χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν, Ariſt. Ran. 1462. Plut. in Alcibiad. Conf. Val. Max. 7, 27. ext.

Σκυμνοτοκέω, catulos pario ; (2) dicitur etiam de piſcibus. A τίκτω.

Σκύμνως, *catulos,* acc. pl. *Dor.* pro σκύμνȣς.

ΣΚΥ΄ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Σκύπφος, pro σκύφος.

Σκύριον, ȣ, τὸ, herba al. erythrodanum dicitur ; τὰ σκύρα, Nic. Th. 72, A σκίρος.

Σκυρόω, ῶ, in lapidem verto ; unde σκυρωθῆναι, a. 1. paſſ. Ab eod.

Σκυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, petricoſus. Ab eod.

Σκυρωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A σκυρόω.

Σκυτάλη, ης, ἡ, ſcutica, fuſtis, clava, lorum ; apud Lacedæmonios genus ſecretæ epiſtolæ ; etiam genus ſerpentis. A σκῦτος.

Σκυταληφορέω, ῶ, clavam vel vectem fero. *Strab.* lib. 15. A

Σκυταληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clavam gerens, ſcuticam, virgam, ſeu vectem ferens. Ex σκυτάλη, & φέρω.

Σκυταλίας, ȣ, ὁ, σκυτάλῃ ſimilis, teres, oblongus.

Σκυτάλιον, ȣ, τὸ, vectis, clava, fuſtis ; (2) herba, Lat. etiam Umbilicus Veneris ; (3) baculus Laconicus, Theophraſt. Hiſt. Plant. 4, 5. Ἐν ἐνίοις δὲ τόποις ἐστὶν ἄκανθα λευκὴ τρίοζος, ἐξ ἧς ϗ σκυτάλια ϗ βακτηρίας. A σκυτάλη.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga ; (2) vectis ; (3) parva ſcytala, adhibita in circuitione vigiliarum ; (4) ſtrigilis ; (5) inſtrumentum ad ignem jaculandum.

Σκυταλισμὸς, ὁ, fuſtuarium.

Σκύταλον, ȣ, τὸ, clava, fuſtis. Ab eod. Hinc

Σκυταλόω, ῶ, f. ώσω, fuſte cædo ; virgo.

Σκυταλωτὸς, virgatus. A præc.

Σκυτεῖον, ȣ, τὸ, ſutrina, officina ſutoris. A

Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, ſutor.

Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam ſeu ſutoriam factito, ſum cerdo.

Σκυτικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus ; (2) coriarius.

Σκύτινος, ίνη, ινον, coriaceus, e corio factus. A σκῦτος.

Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium, Dim. ab eod.

Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coriaceum brachium habens. Ex σκῦτος, & βραχίων.

Σκυτοδεψέω, pelles mollio ſeu ſubigo, ut coriarii ſolent ; (2) pelles tingo, Ar. Pl. 513.

Σκυτοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles ſubigit. Ex iiſd.

Σκυτόδεψος, ὁ, idem.

Σκυτοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarium pertinens.

ΣΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, flagrum, ſcutica.

Σκυτοτομέω, artem ſutoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὲν αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος, Ariſt. Plut. 162.

Σκυτοτομία, ἡ, ſutoria.

Σκυτοτομικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ſutoriam ſive qui eam factitat, pertinens. A

Σκυτοτόμιον, τὸ, ſutrina.

Σκυτοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui coria ſcindit ad lora, calceos, & ſimilia, Gl. V. ſutor. Ex σκῦτος, & τέμνω.

Σκυτοτραγέω, ῶ, corium arrodo. A τράγω.

Σκυτοφάγος, corium devorans, corrodens.

Σκυτόω, ῶ, corio obduco. A σκῦτος.

Σκυφίον, ȣ, τὸ, parvum poculum, ſcyphulus, Dim a σκύφος.

Σκυφοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſcyphi formam habens, ſcypho ſimilis. Ex σκύφος, & εἶδος.

ΣΚΥ΄ΦΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, ſcyphus, poculum majus.

Σκύφαμα, ατος, τὸ, idem, R.

Σκωλήκησις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quaſi a σκωληκέω.

Σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. A

Σκωληκιάω, ῶ, vermibus ſcateo, vermes genero, vermino, Gl. Vet. Ph. σκωληκιῶν, verminoſus, Gloſſ. Vet. part. A σκώληξ. Unde

Σκωληκίζω, fut. ίσω, vermem refero, & σκωληκίζομαι, inſtar vermium moveor.

Σκωλήκιον, ȣ, τὸ, vermiculus, Dim. ab eod.

Σκωληκόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, a vermibus exeſus ſeu eroſus, Gl. Vet. σκωληκόβρωτον, vermiculatum. Ex σκώληξ, & βρώσκω.

Σκωληκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vermis ſpeciem gerens, vermiculo ſimilis. Ex σκώληξ, & εἶδος.

Σκωληκοτοκέω, vermes genero, ſeu procreo.

Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. A

Σκωληκοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκώληξ, & τίκτω.

Σκωληκοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vermibus veſcens.

Σκωληκόω, ῶ, fut. ώσω, vermibus infeſto ; σκωληκοῦμαι, vermiculor, vermibus ſcateo. A σκώληξ.

Σκωληκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vermem imitans, vermi ſimilis. Ab eod.

Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις. A σκωληκόω.

ΣΚΩ΄ΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbrix, Gl. Vet.

Σκωλοβάτης, ȣ, ὁ, vermiculus frumento noxius, Heſ. Ex σκῶλος, & βαίνω.

Σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, gralla incedo. Ex iiſd.

ΣΚΩ͂ΛΟΝ, ȣ, τὸ, offendiculum, impedimentum in via occurrens.

ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, ſpinæ genus, quod in igne verſatum validius evadit.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, cavillum, cavillatio, ſales, dicterium. A σκώπτω.

Σκωμμάτιον, ȣ, τὸ, mordax dicteriolum, cavillum, Dim. a σκῶμμα.

Σκώπτης, ȣ, ὁ, cavillator, deriſor, dicax, ſcurra, ſcommata jactitans.

Σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſcommatis dicteriiſque mordacibus inceſſere ſolet, cavillis valens, mordax, Gl. V. dicaculus.

Σκωπτικῶς, *Adv.* illudendi cauſa.

Σκωπτόλης, ȣ, ὁ, qui acerbis & mordacibus dictis perdit & qu. proſcindit homines, cavillis & ſcommatis gaudens. Ex σκώπτης, & ὄλλυμι.

ΣΚΩ΄ΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioſo geſtu ſubſanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 21. Οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, Ariſt. Nub. 540. Οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος, id. Ach. 860.

ΣΚΩΡ, σκατὸς, τὸ, ſtercus, oletum, merda.

Σκωρία, ας, ἡ, ſcoria, fæx metalli ; (2) retrimentum, ſtercus, excrementum. A σκώρ.

Σκωριοειδὴς, ὲς, ſtercori ſimilis.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo, pl. σκῶπες. Ex σκιά, & ὤψ, *oculus,* quod in umbra ſive tenebris acutius cernat.

Σκῶψις, εως, ἡ, deriſio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπτω.

Σμαραγδίζω, f. ίσω, ſmaragdum colore refero.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, ſmaragdinus, e ſmaragdo factus.

Σμαράγδιον, τὸ, id. quod σμάραγδος.

Σμαραγδίτης, ȣ, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, ſmaragdus. A

Σμάραγδος, ȣ, ὁ, ſmaragdus, *gemma.* A μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ΄Ω, reſono, ſtrepitum edo, ſtrido. Σμαραγεῖ δέ τε πόντος, Il. 2, 210. λειμὼν, ib. 463. ἀπ' ȣρανόθεν, ib. 22, 199.

Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.

Σμαράσσω, v. μαράσσω.

ΣΜΑΡΙ`Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus, ſmaris.

ΣΜΑ΄Ω, abſtergo, detergo, purgo. Τὴν κεφαλὴν σμᾶται μοῦνον βασιλεὺς, Herod.

Σμερδαλέος, έα, έον, adſpectu ſeu intuitu terribilis. Hinc σμερδαλέον, vel σμερδαλέα, *Adverb.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A μέρδω, *intueor.*

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Σμέω, idem quod σμάω.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, quo utimur in abſtergendo, Gl. V. lomentum, σμήγματα, lomenta, Ph. A σμήχω.

Σμηγματοπώλης, ȣ, ὁ, lomentarius, Gl. Vet. qui lomenta vendit.

Σμηγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſmegmatis formam habens. Σμηγματώδεα σιτία, *Aret.* Σμηγματώδεες χυλοὶ, *Id.* A σμῆγμα.

Σμήκτης, ȣ, ὁ, pumicator, politor, Ph. A σμήχω.

Σμηκτικὸς, ἡ, ὸν, deterſorius, abſtergendi vim habens. Ab eod.

Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem. *Sulſt.*

Σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Σμήλη, ης, ἡ, ſapo, ſmegma, quo ad abſtergendum utimur. A σμέω.

Σμῆμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Σμήνεσιν, dat. pl. cum. ν, a σμῆνος.

Σμηνίον, ȣ, τὸ, alveare, examen, Dim. a σμῆνος.

Σμηνοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμῆνος, & δέχομαι.

Σμηνοκόμος, ὁ, curator apium. A κομέω.

ΣΜΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum ; (2) alveare ; *met.* magna multitudo.

Σμηνουργεῖσθαι, dicuntur apes, cum fœtificant, & ſua examina ponunt. Ab ἔργον.

Σμῆξις, εως, ἡ, deterſio, abſterſio. A

Σμήχω, f. ξω, abſtergo, extergo, detergo, Gl. V. lomento. Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο, Odyſſ. 2, 226. A σμάω.

Σμικροκήρυξ, κος, ὁ, tenuis præco.

Σμικρολογέω, ῶ, uſitatius. σμικρολογέομαι, vid. μικρολ.

Σμικρολογία, ας, ἡ, v. μικρολογία.

Σμικρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. μικρολόγος.

Σμικρολόγως, tenuiter, parce. A præc.

Σμικρομερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex parvis particulis conſtans; pro μικρομερής.

Σμικροπρέπεια, vid. μικροπρέπεια.

Σμικροπρεπὴς, vid. μικροπρεπής.

Σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, Att. pro μικρὸς, quod una cum derivatis & compoſitis a σμικρὸς, incipientibus ſuo loco ſub μ videndum.

Σμικρότατα, Superl. adv. minime, Aret.

Σμικρότης, ητος, ἡ, puſillitas, Gl. V.

Σμικρόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, parvos oculos habens.

Σμικροφωνία, ας, ἡ, tenuitas vocis. A

Σμικρόφωνος, ὁ ϗ ἡ, tenuem vocem habens. A φωνή.

Σμικροφώνως, tenui voce.

Σμικρύνω, minuo; pro μικρύνω.

ΣΜΙ´ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata; (2) arbor a taxo diverſa folium habens ilicis; (3) ſmilax, frutex hortenſis, phaſeolus; (4) convolvulus, herba quædam, Plin. 21. §. 11. c. 5. Angl. Bindweed.

Σμίλευμα, ατος, τὸ, ſegmen ſcalpro amputatum, ramentum; σμιλεύματα, minutiæ. A

Σμιλεύω, f. εύσω, ſcalpello amputo. A

ΣΜΙ´ΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum.

Σμιλίον, ου, τὸ, ſcalpellum, Dim. a σμίλη.

Σμίνθα, ης, ἡ, mus domeſticus.

Σμινθεὺς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infeſtantibus. A σμίνθα.

Σμίνθος, ου, ὁ, idem quod σμίνθα.

ΣΜΙ´ΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, raſtrum; idem quod σμινύη, Suic.

Σμινύη, ης, ἡ, bidens, ligo, raſtrum; Ariſtoph. Pace, 546, Maxim. Tyr.

Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod σμύρις.

Σμυγεὶς, a. 2. part. paſſ. v. σμύχω.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus. A σμύχω, quia malis quaſi atteritur.

Σμυγερῶς, ærumnoſe. A præc.

Σμύξαι, a. 1. inf. act. v. σμύχω.

Σμύραινα, ης, ἡ, Gl. V. pro μύραινα.

ΣΜΥ´ΡΙΣ, ιδος, ἡ, Smyris, lapis, quo annularii & gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas, R. Suic.

Σμυρίτης, ου, ὁ, ut σμυρίτης λίθος, ſmyrites lapis. A præc. R.

Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, urbs. A μύῤῥα. Hinc

Σμυρνίζω, myrrha imbuo; ἐσμυρνισμένος, p. paſſ. part. Marc. 15, 23.

Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eodem. Unde

Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham reſipiens.

Σμυρνοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, myrrham ferens, Gl. V. oleaſtrum; oliva. A φέρω.

ΣΜΥ´ΧΩ, fut. ξω, proprie de igne latente ſine flamma & paulatim rem conſumente. Unde (2) attero, velut lenta tabe abſume, corrumpo; σμυγεὶς, exuſtus, aor. 2. part. paſſ. Ἔρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾷ, 6, 4. Ὡσεὶ ἅπασα Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης, Ill. 22. 411.

Σμῶδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A

ΣΜΩ´ΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη, Hom. Il. 267.

ΣΜΩ´ΧΩ, mando, ere; manduco; (2) convitior. Σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, Ariſt. Pace, 1298.

Σοβαρεύομαι, inſolenter & faſtuoſe me infero, ſuperbe incedo. A σοβαρός.

Σοβαροβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui faſtuoſo & ſuperbo eſt ſupercilio A βλέφαρον.

Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, ſeverus, tetricus, durus, Ph. concitatus; faſtuoſus, impetuoſus de vento, magnificus, A σοβέω.

Σοβαρῶς, Adv. ſuperbe, faſtuoſe, inſolenter & ſuperbe ſe inferendo, concitate, violenter, magno impetu.

Σοβὰς, άδος, ἡ, quæ inſolenter ſe infert; (2) citato gradu incedens; (3) ſaltatio ridicula. A

ΣΟΒΕ´Ω, abigo, expello; (2) inſolenter incedo, σεσοβημένος, concitatus, p. paſſ. part. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν, Ariſt. Ach. 211. Πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σοβηθεῖσα, Heliod. Ῥυθμὸς κεκλασμένος λόγου ϗ σεσοβημένος, Longin. 41. Hinc

Σόβη, ης, ἡ, muſcarium, cauda, Gl. V.

ΣΟ´ΓΚΟΣ, & σόγχος, ου, ὁ, ſoncus, vel ſonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc

Σογκώδης, & σογχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſonco vel ſoncho ſimilis.

Σοὶ, tibi, dat. ſing. a σὺ, tu.

Σοίγε, idem Att.

Σοῖο, tui, gen. ſing. Ion. pro σοῦ, ab eod.

Σοῖσι, dat. plural. Ion. pro σοῖς, a σός.

Σολοικία, ας, ἡ, idem quod σολοικισμός.

Σολοικίζω, fut. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, vitium ſermonis contra Syntaxin, Gl. Vet. ſtribligo; metaph. quidquid perperam fit, non recte aut ordine.

Σολοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui in loquendo ſolœciſmum facit. Ab eod.

Σόλοικοι, ῶν, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica & Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare & vitioſe loquentes. Hinc Σόλοικος, natura & moribus barbarus, ineptus, inſulſus.

Σολοικοφανὴς, ὲς, ſolœciſmi ſpeciem habens, cum ſit rectus. A φαίνομαι.

ΣΟ´ΛΟΣ, ου, ὁ, maſſa ferri ſolidi, proprie, atque adeo quævis maſſa bene compacta, ſolida; (2) diſcus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, Hom. Il. 23, 826. A σίλω, compingo.

ΣΟΜΦΟ`Σ, ὴ, ὸν, inanis, fungoſus, ſpongioſus. Hinc

Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungoſitas.

Σομφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod σομφός.

Σόοις, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, moveo; hinc σοῦσθε, movemini, faceſſite; σούσθω, currat, imp. A σείω.

ΣΟ´ΟΣ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus; (2) ſalutaris.

Σόος, contr. σοῦς, σοῦ, ὁ, motus corporum, quæ ſurſum feruntur. A σείω, moveo.

Σορεύω, cadavera in loculo condo. A σορός.

Σορηδὸν, modo loculi ſeu buſti. Ab eod.

Σοροβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnis & adductis ſuperciliis; (2) ſupercilioſus, ſuperbus. Ex σορὸς, & βλέφαρον.

Σοροδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larva buſtuaria ſeu ſepulchralis; (2) ſenex capularis & morti vicinus.

Σοροπηγὸς, οῦ, ὁ, qui ſandapilas compingit, ſandapilarum fabricator. Ex πήγνυμι.

Σορόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. a loculo percuſſus, i. e. loculo mox includendus, ſenex capularis. Ex σορὸς, & πλήσσω.

Σοροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

ΣΟΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, loculus, conditorium, capulum, Gl. V. arca funebris. Ὣς ἢ ϗ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι, Il. 23, 91.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.

Σοῦ, tui, gen. ſing. a σὺ vel ſerva, 2. ſing. præſ. imper. med. pro σόου, a σόω.

ΣΟΥ῀ΒΟΣ, ου, ὁ, animal terreſtre marinis infeſtum.

Σουδάριον, ου, τὸ, ſudarium. Vox Lat.

Σούσθω, 3. ſ. pr. imper. med. pro σοέσθω, a σόω vel vadat, 3. ſ. perf. imper. paſſ. Ion. pro σεσούσθω, a σόω, vado. Σοῦσθε, properate. Σοῦσθε νῦν ὦ ξανθαὶ σοῦσθε πελασγιάδες, Call. Οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε, Ariſt. Veſp 457.

Σοῦσις, εως, ἡ, itio, curſus. A σόω.

Σούσινος, ίνη, ινον, ex liliis confectus. A

ΣΟΥ῀ΣΟΝ, ου, lilium. Vox Phœn,

Σοφία, ας, ἡ, ſapientia. A σοφός.

Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſ. verbi

Σοφίζω, fut. ίσω, ſapientem reddo, doceo ſapientiam, Gl. V. ſapientiam præſto; σοφίζομαι, ſapientiam doceor, ſeu diſco: med. argute aliquid comminiſcor vel conficio, artem in aliqua re expromo, de oratoribus & poëtis; (2) doloſe & fraudulenter dico, Gl. V. cavillor; (3) comminiſcor, Ph. Χαρίεντά γ', ὦ πρεσβῦτ', ἐσοφίσω. ϗ σοφά, Ariſt. Av. 1407. Οὐδὲν σοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν, Eur. Bac. 200. A σοφός.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act.

Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; ſed maxime inventum callidum conſilium aut facinus aſtutum, Ph. commentum. A σοφίζω. Hinc

Σοφισματικὸς, ὴ, ὸν, captioſus, doloſus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.

Σοφισμάτιον, τὸ, Dim. a σόφισμα.

Σοφισμὸς, οῦ, ὁ, callida nimis & coacta interpretatio, A σοφίζω.

Σοφιστεία, ας, ἡ, ars ſophiſtica, inanis ſapientia; idem quod σόφισμα. Gl. Vet. argutia. A

Σοφιστεύω, artem dicendi doceo & profiteor; (2) philoſophor; (3) argutor, Ph. σοφιστεύω profiteor, Gl. Vet. σοφιστεύομαι, argutor. Οὐδὲ ἐσοφίστευεν ἔτι τὰ ἔρωτα, texit, Heliod. A σοφιστής.

Σοφιστήριον, ου, τὸ, ſchola, inpr. Rhetoris; (2) commentum. Ab eod.

Σοφιστιάω, ῶ, argutor, ſophiſtam ago, Sophiſtarum in modum magnificis me verbis oſtento. A

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, Sophiſta, doctus & peritus artifex. inpr. in dicendo; unde Orator, & quidem in bonam partem; (2) doctus & ſapiens; (3) qui tantum oſtentationis cauſſa philoſophatur, vel dicit, orationes ſcribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis doloſis circumvenit. A σοφίζω.

Σοφιστικὸς, ὴ, ὸν, captioſus, cavillatorius; (2) ſophiſtis proprius, conveniens. Ab eod.

Σοφιστικῶς, Adv. ſophiſtice, more Sophiſtarum, captioſe, callide, fraudulenter.

Σοφιστομανέω, ῶ, fut. ήσω, inſano ſophiſtarum amore flagro, nimis ſtudioſus ſectator ſophiſtarum ſum. Ex σοφιστὴς, & μαίνομαι.

Σοφίστρια, ας, ἡ, magiſtra Sophiſtices, deceptrix. A σοφιστής.

Σοφοδῶτις, ἡ, largitrix ſapientiæ.

Σοφόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſapientiam donans, Suic. Ex σοφὸς, & δῶρον.

Σοφόνοος, contr. σοφόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, ſapienti mente præditus, ſapiens.

Σοφοποιέω, ſapientem reddo. Hinc

Σοφοποίησις, εως, ἡ, inſtitutio ad ſapientiam.

Σοφοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, ſapientem reddens, Suic. Ex σοφὸς, & ποιέω.

ΣΟΦΟ`Σ, ὴ, ὸν, ſapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus.

Σοφόω, ſapientem reddo, doceo. A σοφός.

Σοφῶς, Adv. ſapienter, docte, apte, ingenioſe, ſcite, argute, perite, callide.

Σόω, ſervo, ſoſpito, ſalvum præſto; σόωσι, 3. pl. ſubj. pro σώζωσι. Ἦν γάρ δή μιν σόωσι θεοὶ, Il. 9, 393. (2) in fugam conjicio, fugo; & σόομαι, in fugam vertor, fugio, incitato curſu feror, curro. A σόος, vel ζέω.

Σουναύτης, ου, ὁ, ſervator nautarum.

Σπαδίζω, f. ίσω, vel ίξω, avello, detraho, R. Suic. A σπάω, traho.

Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus, palmæ ſeu avulſus e palma termes; (2) cortex radicis ligneæ; (3) inſtrumentum muſicum. Ab eod.

Σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, ſpado, eunuchus, cui teſticuli ſunt avulſi; (2) vulſura, ſpaſmus, convulſio; Nic. Al. 317. Ab eodem. Hinc

Σπαδονίζω, f. ίσω, caſtro, ſpadonem efficio.

Σπαδονισμὸς, οῦ, ὁ, caſtratio. A pr.

Σπάζω, fut. άσω, divello, traho; (2) haurio. Ἐσπάζε τοῦ ὕδατος, Philoſtr. A σπάω.

Σπαθαλάω, ῶ, prodigo, rectius uſitat. σπαταλάω, Ern. A σπαθάω.

Σπαθάλιον, ου, τὸ, ſpathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, fut. ήσω, licium inculco ſpatha vel tudicula, texo; (2) profuſe inſumo, prodigo; dilapido, luxurior. Gl. Vet. effutio. Ὀυ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα, Ariſt. Nub. 53. Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς, ib. 55. A

ΣΠΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, ſpatha, ſpathula, rudes, vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, Gl. V. item coſta, Gl. V. σπάθαι, coſtæ, Ph.

Σπάθημα, ατος, τὸ, denſitas telæ ſpatha arctatæ & denſatæ. A σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ denſatio, cum haud parce licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profuſio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, ὸν, denſatus, cui licium large inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, f. ίσω, ſpathula agito; (2) ſpathula aliquid alicunde exemptum illino. A σπάθη.

Σπάθιον, ου, τὸ, ſpathula, culter chirurgicus, ſcalpellum; (2) ſpecillum. Dim.

Σπαθίτης, ου, ὁ, palmeus. Ab eod.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, ſpecillum latum ſpathæ ſpeciem habens. Ab eod.

Σπαθοποιὸς, οῦ, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui ſpathas & gladios facit. Ex σπάθη, & ποιέω.

Σπαθοφοίνικον, ου, τὸ, ſpatha palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex σπαθη, & φοίνιξ.

Σπαθόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus folia ſpathæ ſimilia ſunt. Ex σπάθη, & φύλλον.

ΣΠΑΙ΄ΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) ſpiro ſive exſpiro animam, more animalium palpitando animum efflantium. Ὁ μὲν γὰρ παίδων σπαίρει πέλας, Epigr.

Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis eſt talparum. A

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A σπάω, quoniam terram ſemper unguibus vellicat.

Σπαλεὶς, aor. 2. part. paſſ. *Æol.* pro σταλεὶς, a στέλλω.

Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas ſeu raritas hominum. Ex σπάνις, & ἀνήρ.

Σπάνη, ἡ, idem quod

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hiſpania. A σπάνις.

Σπανιάκις, raro, Gl. Vet. A σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro; (2) rarus ſum, mei penuria eſt. Δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων; Eur. Med. 960. Χώρα πάντων τῶν εἰς το ζῆν χρησίμων σπανίζουσα, Diod. Σπανίζοντες βίου, Eur. Supp. 240. A σπάνις.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus. Ab eod. Hinc

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.

Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. σπανίζω.

Σπανιστὸς, ἡ, ὸν, cujus inopia, ſeu penuria eſt; (2) inops. A σπάνιος.

Σπανίως, *Adv.* raro. A σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, rarus.

Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara eſt barba.

Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A

Σπανόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, annonæ penuria laborans.

Σπανόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, rara habens folia.

Σπάνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui raræ ſunt aquæ, aquæ penuria laborans. Ex ὕδωρ.

ΣΠΑ΄Ξ, σπακος, ὁ ϗ ἡ, canis, R.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ ſive diſcerptæ. A σπαράσσω.

Σπαραγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fruſto lacerato, ſ. diſcerpto ſimilis, lacer, diſcerptus, pannis obſitus. A σπάραγμα.

Σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, laceratio, diſcerptio, convulſio. A σπαράσσω. Hinc

Σπαραγμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui convulſione tentatur.

Σπαράκτης, ου, ὁ, dilaniator, diſcerptor.

Σπάραξις, εως, ἡ, carptus. Gl. V. A

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel σπαράττω, f. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, Ph. dilaceratus, p. paſſ. part. Ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε, Ariſt. Pace, 639. Τίς μ' εἶσιν ἄξων πρὶν σπαράξεσθαι κόμας; Eur. Iph. in Au. 1510.

Σπαργανάω, idem quod

Σπαργανίζω, f. ίσω, faſciis involvo. Σπαργανίσασα μέγαν λίθον, Heſiod. Θεογ. 485. A σπάργανον.

Σπαργάνιον, ου, τὸ, faſciola; (2) herba quædam. Dim. ab eod.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. a σπαργανίζω.

Σπαργανιώτης, ου, ὁ, faſciatus, faſciis involutus. A σπαργάνιον.

ΣΠΑ΄ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, faſcia, qua infans involvitur; σπάργανα, cunabula, Ph.

Σπαργανόω, faſciis involvo, faſcio; (2) involvo; σπαργανοῦσθαι, faſciari, Gl. V. ἐσπαργανωμένος, faſciis involutus, p. paſſ. part. Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ σπαργανώσαντες πέπλοις, Eur. Ion. 989. Ἐσπαργάνωσεν αὐτον, Luc. 2, 7. A σπάργανον. Hinc

Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id, quo aliqnid involvitur, velut faſcia; involucrum, faſciæ uſum præbens.

Σπαργάνωσις, εως, ἡ, faſciatio, involutio in faſcias; (2) tumor mamillarum a partu recente. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑ΄Ω, ῶ, f. ήσω, tumeo & diſtentus ſum, de uberibus ita diſtentis, ut lac ſtillet; (2) de arboribus ſucco turgentibus; (3) de vehementiori cupiditate & libidine intumeſco; (4) de libidine Venerea. Σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον, Eur. Cyc. 55. Δι' εὐτυχίαν ἐπηρμένῳ ϗ σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν, Plut. in Compar. Pericl. & Fab. M. Hinc

Σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, *proprie* exonerandi lac mamillas diſtendens.

Σπαρεὶς, *ſatus*, a. 2. part. paſſ. verbi σπείρω.

Σπαρίζω, palpito, R. A σπαίρω.

Σπαρνοπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus per tempora rari ſparſi ſunt cani. Ex σπαρνὸς, & πολ.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν. Call. in Dian. 19. A σπάνος.

Σπαρτὴ, ῆς, ἡ, funis ſparteus, reſtis ſpartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide ſignant, quam in poliendo ſequantur.

Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus ſparteus. Ab eod.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, ſparteus, ex ſparto confectus. Ab eod.

Σπάρτιον, vel σπαρτίον, ου, τὸ, funiculus ſparteus, reſtis, funiculus. Dim. a σπάρτη.

Σπάρτον, ου, τὸ, ſpartum, vitile; (2) funis ſparteus. Σπάρτα λέλυνται. Hom. Il. 2, 135. Non *rudentes*, ſed *funiculi* vel *lora* quibus naves conſuebantur. *Salmaſius.*

Σπαρτοπλόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſpartum ſeu reſtes e ſparto plectit, veſtio. Ex πλέκω.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſemicanus, cui ſparſi per tempora ſunt cani. Gl. Vet. incanus.

Σπαρτοπώλης, ου, ὁ, qui ſpartum ſeu utenſilia ſparta vendit. Ex σπάρτον.

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, ſeminatus, ſparſus; (2) ſatu editus. A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſparti ferax, Suic. Ex σπαρτὸν, & φέρω.

Σπασάμενοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. σπάω.

Σπάσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε.

Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, ſuctus; (2) convulſio, divulſio. A σπάω.

Σπάσμα, τὸ, acies nuda gladii; (2) id, quod in corpore animalis convulſum eſt. Gl. Vet. ruptum; convulſio; σπάσμα θαλάσσης, maris æſtus. Ab eod.

Σπασμάτιον, ου, τὸ, levis convulſio, diſtenſio. Dim. a σπάσμα.

Σπασματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſionis ſpeciem gerens, convulſivus. Ab eod.

Σπασμὸς, οῦ, ὁ, extractio, eductio, diſtrictio; (2) convulſio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æſtus maris. A σπάω. Hinc

Σπασμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, convulſivus.

Σπαστικὸς, ἡ, ὸν, trahendi, attrahendi, ſeu extrahendi vim habens; (2) convulſioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑ΄ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, Spatangus, echinorum ſpecies.

Σπαταλάω, laſcivio, delicior, vitam voluptariam dego. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε, 1 Tim. 5, 6. A

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. Gl. Vet. laſcivia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus ſumptuum, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπάταλος, delicatus, Ph. A σπατάλη.

Σπάτειος, εία, ειον, coriaceus, pelliceus, e pellibus factus, Heſ. A σπάτος.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum reſegmina; (2) ſtercus humanum humidum, liquida alvi egeſtio. Ab eod.

ΣΠΑ΄ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, Heſ.

ΣΠΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello; σπᾶται ξίφος, evaginat, ſtringit gladium. Gl. Vet. Ἐπεὶ μοι, φάσγανον σπάσας χερὶ, Eur. Iph. in T. 323. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν, Ariſt. Θεσμ. 935. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν, id. Ran. 573.

Σπεῖο, 2. pr. ſing. imper. med. *Ion. & per Ectaſ.* pro σπέο, quod *Ion.* dicitur pro σποῦ, a verbo poëtico σπόμαι pro ἕπομαι.

ΣΠΕΙ΄ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, linea flexuoſa orbes faciens in ſe non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, vel catena ſ. numerus ſimilis militum.

Σπεῖρα, τὰ, panni, veſtis lacera. A σπεῖρον.

Σπεῖραι, aor. 1. inf. act. verbi σπείρω.

Σπειραία, ας, ἡ, ſpiræa, frutex lentus & vitilis, qui in ſpiram contorqueri poteſt. *Angl.* **Mock Willow.** A σπειράω.

Σπείραμα, ατος, τὸ, ſpira ſerpentum; (2) multitudo. A σπειράω.

Σπειραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui ſpira, ſc. caudæ, eſt gravis & ponderoſa. Ex σπεῖρα, & ἄχθος, *pondus.*

Σπειράω, ῶ, in ſpiram contraho ſeu colligo. A σπεῖρα.

Σπειρηδὸν, in modum ſpiræ vel in orbem, convolutim; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod σπείραμα; (2) ſemen, pro σπέρμα. Ab eod.

Σπεῖρον, ου, τὸ, faſcia; (2) veſtis lacera & mendicis propria; σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. Τηλοῦ δὲ σπεῖρον ϗ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ, Hom. Odyſſ. 5, 38. Ab eod.

Σπείροντι, dat. ſing. part. præſ. verbi σπείρω.

Σπειροπώλης, ου, ὁ, qui tritas & veteres veſtes vendit; (2) venditor veſtium.

Σπειρόω, faſciis involvo; (2) in ſpiram colligo. Τόθι χρόα φαιδρύνασα Ὦ' να, τιὸν σπείρωσε, Call. in Jov. 33. Ab eod.

ΣΠΕΙ΄ΡΩ, f. ερῶ, ſero, ſemino; (2) diſſemino, ſpargo; (3) liberos procreo σπαρεὶς, ſatus, Gl. V. σπαρὲν, ſatum, Ph. aor. 2. part. paſſ. ἐσπαρμένος, Gl. Vet. p. paſſ. part. Ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, Eur. Ph. 22. Μὴ σοῦ φθόνῳ σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν, Soph. El. 644. Τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ, Eur. Hec. fur. 1102.

Σπειρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpiræ ſimilis, orbem ſpiris ſuis faciens. Σπειρώδεϊ κόρσῃ Σκίλλης, Nicand. in Alexiph. 252. A σπεῖρα.

Σπεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi σπίνδω pro σπείδω.

Σπείσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο.

Σπείσασκε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε.

Σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. v. σπένδω.

Σπικλόω, ῶ, implico, R. σπλικοῦν, coire. A πλέκω.

Σπικουλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator. Vox Lat.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda, fimus, excrementum.

Σπενδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Σπένδισκε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔσπενδε.

Σπενδόμενοι, n. pl. præſ. part. med. vel paſſ.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut ſimili liquore Diis ſacrifico; σπένδω, & σπένδομαι, paciſcor, fœdus ineo, fœdus libatione facio; σπένδομαι, mactor, immolor, ſacrificor; σπεῖσον, liba, Ph. aor. 1. imperat. ἐσπεισμένα, pacta & fœdera, p. paſſ. part. σπένδισκον, libabam, libabant, imperf. Ion. pro ἔσπενδον. Θεοῖς ἐσπεισάμην σπονδὰς, Eur. Alc. 1003. Σπείσομαι τὸ σοὶ φίλιον αἷμα τοὐμὸν, Heliod. Σπονδὴν λάβε δὴ, καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος, Ariſt. Eq. 106.

ΣΠΕ'ΟΜΑΙ, ſequor, pro ἕπομαι. Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, Od. 22, 324.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπέραδος, εος, τὸ, ſemen, Nic. A σπείρω.

Σπέργδην, Adv. valide. A σπέρχω.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſeminarium, ſeminium, Gl. V. in S. S. genus, poſteri, filius, σπέρματα, grana frugum, legumina. A σπείρω.

Σπερμαίνω, ſero, ſemino; (2) liberos procreo, Heſiod. Ἔργ. 734. A σπέρμα. Unde

Σπερματίας σικυὸς, cucumeris ſpecies.

Σπερματίζω, f. ίσω, ſemento, ſemino.

Σπερματικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitalis.

Σπερματικῶς, per ſemen, ſerendo; (2) σπ. λέγειν, elementa tradere.

Σπερμάτιον, ου, τὸ, parvum ſeu exile ſemen, Dim. σπερμάτια, τὰ, grana frugum.

Σπερματὶς, ίδος, ἡ, ſeminaria. Ab eod.

Σπερματισμὸς, οῦ, ὁ, ſeminis emiſſio. A σπερματίζω.

Σπερματολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. σπερμολόγος.

Σπερματοπώλης, ου, ὁ, ſeminum venditor.

Σπερματοφάγος, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſeminivorus, qui e ſeminibus alitur.

Σπερματοφυέω, ῶ, ſemen fero, ſemento, Suic. Ex σπέρμα, & φύω.

Σπερματόω, ſemino. A σπέρμα.

Σπερματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſeminalis.

Σπερμάτωσις, ἡ, ſatio. A σπερματόω.

Σπέρμιος, ὁ καὶ ἡ, ſator. Epith. Apoll. & Cer. A σπέρμα.

Σπερμοβολέω, ſemen jacio. Ex σπέρμα, & βολή.

Σπερμογονέω, ῶ, ſemen pario, Suic. Ex σπέρμα, & γίνομαι. Unde

Σπερμογόνος, ου, ὁ, ſemen pariens, fœcundificans.

Σπερμολογέω, ſemen lego, de animalibus ſemen ad paſtum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero. A σπερμολόγος.

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. V. A ſeq. Παραδιδοὺς τὴν στρατηγίαν ἀνθρώποις ἐκ πόντων καὶ ναυτικῆς σπερμολογίας, Plut. in Alcibiad. cap. 35. *Angl.* **Riff-raff.**

Σπερμολογικὸς, ἡ, ὸν, nugatorius. A

Σπερμολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſemina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro ſemina e ſaccis profuſa inſtar avium ſemen legentium colligit & inde victum ſibi parat; (3) garrulus, nugator, Gloſſ. Vet. loquax. Ex σπέρμα, & λέγω.

Σπερμοσπορέω, ſemen fero, ſemento. A

Σπερμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemen ferens; (2) fructum ferens. Ex σπέρμα, & φέρω.

Σπερμοφυέω, v. σπερματοφ.

Σπερμοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemine erumpens vel naſcens. Ex iiſd.

Σπερχθέντες, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. v. σπέρχω.

Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, celer, feſtinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) adſiduus. A

ΣΠΕ'ΡΧΩ, f. ξω, vehementer cupio & appeto; (2) urgeo, premo, propello & feſtinare cogo; (3) feſtino, propero; & σπέρχομαι, fugor, ira concitor, iraſcor, ſuccenſeo; σπερχθεὶς, iratus, concitatus, aor. 1. paſſ. part. Νῆα κυβερνῆσαι ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι, Odyſſ. 283. Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, Il. 11, 110.

Σπερῶ, *ſeminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπὲς, 2. ſing. aor. 2. imper. act. per *Paragog.* pro σπὲ, a σπέω vel σπῶ, *dico.*

Σπέσθαι, præſ. inf. med. verbi poëtici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imper. act. v. σπέω.

Σπευδάζω, f. άσω, feſtinare cogo, incito, impello, inſtigo. A σπεύδω.

Σπεύδοι, *feſtinet*, 3. ſing. præſ. opt. act.

Σπεύδοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σπεύδουσι.

ΣΠΕΥ'ΔΩ, fut. εύσω, ſtudeo, valde cupio; (2) feſtino, propero; σπεῦσον, feſtina, Gl. Vet. σπεύσατε, maturate, Ph. aor. 1. imperat. Δύο κακὰ σπεύδεις, acceleras, Eur. Ph. 585. Ὑμεῖς δ' εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, Xen. Cyr. 1, 11.

Σπεύδωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.

Σπεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Σπευστέος, α, ον, properandus. A pr.

Σπευστικὸς, ἡ, ὸν, feſtinus, qui properare ſolet. A σπεύδω.

Σπηλάδιον, ου, τὸν parvà ſpelunca, Dim. a

Σπήλαιον, ου, τὸ, ſpelæum, ſpelunca. A σπέος. Hinc

Σπηλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpeluncæ formam habens, in modum ſpeluncæ factus.

Σπηλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, ſpelunca. Ab eod.

Σπήλανες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπιλάς.

Σπιδιὸς, idem quod

Σπιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amplus, ſpiſſus, longus. A σπίζω.

Σπιδνὸς, ἡ, ον, denſus, ſpiſſus. Ab eod.

Σπιδόθεν, *Adv.* eminus, procul. A Σπιδής.

Σπίζα, & σπίζη, ης, ἡ, fringilla. *Angl. a* **Chaffinch.** A σπιζω.

Σπιζίας, ου, ὁ, fringillarius. A σπίζα.

Σπίζιτος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando; (2) pipilo, ut aves.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, ſpithamæ ſeu dodrantis longitudinem æquans, dodrantilis. A

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem & minimum digitum expanſos; (2) palmus major, dodrans.

Σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.

Σπιθαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Σπιλάδεσσι, dat. pl. *Poët.* pro σπιλάσι, a σπιλὰς, *procella.*

Σπιλαδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſaxoſus. A

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus, maris cautes, glarea, terra glareoſa; (2) procella. Φῶκαι Εἰνάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις, Call. in Delum. 243. A

ΣΠΙ~ΛΟΣ, vel σπίλος, ου, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo. Hinc

Σπιλόω, maculo, labem adſpergo, fœdo; σπιλοῦσιν, infuſcant, Ph. σπιλωθεὶς, infuſcatus, Ph. aor. 1. part. paſſ. Σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, Jac. 3, 6.

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adſperſa, nævus; (2) locus ſalebroſus, ſaxum aſperum. A pr.

Σπιλωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus. Ab eod.

ΣΠΙΝ'ΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπινθάριγγες, item σπιθάριγγες, ſcintillæ. A.

Σπίνθειον, τὸ, v. σπίνος.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla; σπινθῆρες, ſtricturæ, Gl. V.

Σπινθηρίζω, f. ίσω, ſcintillo. A σπινθήρ.

Σπινθηροβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcintillas emittens. Ex σπινθήρ, & βάλλω.

Σπινθηρόπομπος, idem. A πέμπω.

Σπίνα, ης, ἡ, fringilla. *Angl. a* **Siskin.** A σπιζω.

Σπίνος, ου, ὁ, idem & ab eod. Καὶ σπίνος ἠῶ ἀσπίζων, Aratus 1024.

Σπλάγχνα, v. σπλάγχνον. Unde

Σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus ſumo & attrecto; (2) extorum & viſcerum particeps ſum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῶ, Ariſt. Av. 990.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, ſacrifico; σπλαγχνίζομαι, ſumma miſericordia & ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, Matt. 9, 36. ἐπ' αὐτοὺς, ib. 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, Marc. 6, 34. τοῦ δούλου, Matt. 18, 27. Ab eod.

Σπλαγχνικὸς, ἡ, ὸν, ad viſcera pertinens.

Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμὸς, ου, ὁ, ſacrificium; (2) viſceratio; (3) miſericordia. A σπλαγχνίζω.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, viſcus; σπλάγχνα, viſcera, exta, cor, pulmones, affectus maternus, commiſeratio; amor.

Σπλαγχνόπτης, ου, ὁ, qui exta ſeu viſcera torret. Ex σπλάγχνον, & ὀπτάω.

Σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, extiſpex, qui exta ſeu viſcera victimæ cæſæ inſpiciens vaticinabatur, Gl. V. haruſpex, ariolus.

Σπλαγχνοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, viſcerum ſector, qui viſcera victimæ cæſæ cultro aperit. Ex σπλάγχνον, & τέμνω.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, viſcerum vorator; (2) violentus ſpoliator pauperum.

Σπληδὸς, οῦ, ὁ, cinis, Nicand. Th. 763. A σποδός.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, ſplen, lien.

Σπληνιάω, ῶ, ſplenis dolorem ſentio, ſplene laboro. A σπλήνιον.

Σπληνικὸς, ἡ, ὸν, lienoſus, ſplenicus. A σπλήν.

Σπλήνιον, τὸ, ſplenis dolor; (2) ſplenium; (3) ap. medicos, panniculus vel linteolum, quo emplaſtra vel alia medicamenta imponuntur locis læſis; (2) ineptæ fœminarum deliciæ, *les mouches*; (3) herba, quæ & τεύκριον. A σπλήν. *Ern.*

Σπληνιόδετος, ον, ſpleniatus, ſplenio obvolutus. A δέω.

Σπληνισκὸς, ἡ, ὸν, idem quod σπληνικός.

Σπληνῖτις, ιδος, ἡ, ſplenica. Ab eod.

Σπληνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lienoſus, ſplenicus.

Σπογγεὺς, έως, ὁ, ſpongiarius, qui ſpongias quærit & ſecat. A σπόγγος.

Σπογγία, ᾶς, ἡ, ſpongia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ίσω, ſpongia detergo. Μὴ φροντίσῃς, ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ, Ariſt. Θεσμ. 254. Ab eod.

Σπογγοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpongiæ ſimilis. Ex σπόγγος, & εἶδος.

Σπογγοθήρας, ου, ὁ, qui ſpongias venatur. Ex σπόγγος, & θήρα.

Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas ſubit, ut ſpongias petris adnaſcentes avellat & colligat.

Σπογγολογέω, ſpongia colligo, v. c. micas in menſa, detergendi cauſa.

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpongia, Ph. peniculus, Gl. V. *Angl.* **Sponge,** σπόγγοι, tonſillæ. Σπόγγῳ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ, Hom. Il. 18, 414.

Σπογγοτήρης, ου, ὁ, obſervator ſpongiarum. Ex σπόγγος, & τηρέω.

Σποδεύναν, acc. ſing. *Dor.* pro σποδεύνην, a

Σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, & εὐνή.

Σποδέω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adſpergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excuſſurus; (5) coëo, ſubigo Venere. Τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς δακτύλοις; Ariſt. Lyſ. 368. Ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ, id. Av. 1021. A σποδος.

Σποδησιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex σποδέω, & λαύρα, *vicus, platea.*

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerula. Σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ, Callim. Hymn. in Dian. 69. A σπόδιον.

Σποδίζω, f. ίσω, ſub cinere coquo, cinere obrutum inaſſo vel torreo; (2) comburo velut in cinere; (3) cineraceus ſum, in cinereum colorem vergo; (4) coquo. Ἦ με κραμβῷ διατινθαλέῳ σποδίσουν ταχέως, Ariſt. Av. 328. A σποδός.

Σπόδιον, ου, τὸ, cinerula; (2) recrementum metallorum uſtorum. Ab eod.

Σπόδιος, ια, ιον, cinereus. Ab eod.

Σποδίτης, ου, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis ſubcineritius. Ab eod.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, viſu cinereus ſeu cineris ſpeciem gerens. Ex εἶδος.

ΣΠΟΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, cinis. Hinc

Σποδόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inſpergo.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, veſtis coriacea.

Σπόλια, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus avelluntur, Heſ.

Σπόμενοι, nom. plur. præſ. part. med. verbi σπομαι pro ἕπομαι, ſequor.

Σπονδάζομαι, propitium reddo. A σπονδή.

Σπονδιακὸς, ή, όν, ſpondaicus, ex ſpondaicis conſtans. A

Σπονδιακῶς, Adv. per ſpondæos.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, vas quo vinum libant in ſacrificiis & conviviis. A σπονδή.

Σπονδεῖος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi ſolet; it. Epith. Jovis, qui fœderibus præeſt, tanquam vindex & defenſor, σπονδεῖος πούς, pes ex duabus ſyllabis longis conſtans & in libationibus olim adhiberi ſolitus. Ab eodem.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, induciæ libatione ſancitæ. A σπένδω.

Σπονδηκρότος, ον, libationi ſerviens, v. c. patera.

Σπονδήσιμος, ον, ad libandum neceſſarius vel utilis. A σπονδή.

Σπονδήτης, ου, ὁ, idem quod σπονδεῖος.

Σπονδῆτις, vel σπονδῖτις, ἡ, libatoria, libationi ſerviens.

Σπονδοποιέομαι, οῦμαι, libo ſacrum laticem; (2) fœdus & inducias paciſcor.

Σπονδοφόρος, plur. σπονδοφόροι, fetiales vel feciales, vel fœciales, Gl. Vet. Ph. Ex σπονδή, & φέρω.

Σπονδοφορέω, fetialis munere fungor.

Σπονδύλη, v. σφονδύλη.

Σπονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, verticillus; item nomen herbæ, quæ etiam σφονδύλιον, Dioſc. 3, 90. Dim. a

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, ſpondylus, vertebra, ſpinæ dorſi, verticillum; (2) ſculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fuſi; (4) caput cinaræ.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio, ſatus, germen, ſemen; metaph. genus, proles, ſoboles, fœtus, ſemen genitale. A σπείρω.

Σποράδην, ſparſim, palatim. A σποράς.

Σποράδης, ες, idem quod

Σποραδικὸς, ή, όν, palans, vagans, vagabundus. Ab eod.

Σποράς, άδος, ὁ καὶ ἡ, ſparſus, diſperſus, qui diſſipatus huc illuc vagatur; (2) paſſim graſſans, de morbis. A σπείρω.

Σπορεὺς, έως, ὁ, ſator, ſeminator. Ab eod.

Σπορευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A σπορεύω.

Σπορεύω, f. εύσω, ſero, ſemino. A σπείρω.

Σπορητὸς, ή, όν, ſatio, ſatus; (2) Subſt. tempus ſerendi. A σπορός. Unde

Σπόριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeminari ſolet; ſativus, ſementitius, Gl. Vet. σπόριμα, ſationes, ſata, Ph. ſegetes, Gl. Vet. σπορίμη γῆ, arvum, ſativa terra, Gl. V.

Σπόρος, ου, ὁ, ſatio, ſeminatio, ſemen, ſementis, Ph. A σπείρω.

Σπόρω, gen. ſing. Dor. pro σπόρου.

Σποῦ, ſequere, 2. ſing. præſ. imper. med. Att. & Ion. pro σπέσο, a σπόμαι pro ἕπομαι, ſequor.

Σπουδάζω, f. άσω, feſtino, propero; (2) ſtudeo, operam do, affecto, Gl. Vet. σπουδάζει, curat, Ph. (3) notent tyrones cum præp. περὶ, ſignificare ſtudium pertinens ad utilitatem noſtram, cum πρὸς ad alienam; (4) ſerio ago, loquor, σπουδάζομαι, color, æſtimor; color, diligor; ἐσπουδασμένος, properatus, p. paſſ. part. Περὶ χρήματα σπουδάζειν, Plat. πρὸς χρημάτων κτῆσιν, Dem. Πέλας γὰρ πᾶν ὅ, τι σπουδάζεται, Eur. Supp. 762. Τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας, διέπλατο, id. Her. fur. 509. Τὴν Ἀσπασίαν ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσιν, Plut. in Pericle, cap. 24. A

Σπουδαιολογέω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi & ſerio ſermone utor. Ex λόγος.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus, ſedulus, induſtrius, officioſus, ſerius, Ph. item bonus, probatus, laudatus. A σπουδή.

Σπουδαιότατα, Adv. accuratiſſime, magnopere, Gl. V. A præc.

Σπουδαιότερον, feſtinantius, properantius.

Σπουδαιοτέρως, Adverb. ſtudioſius, diligentius.

Σπουδαιότης, ητος, ἡ, idem quod σπουδή.

Σπουδαίως, Adv. ſtudioſe, ſedulo, enixe, naviter, ſtrenue.

Σπουδαρχέω, magiſtratibus gerundis ſtudeo, magiſtratum ambio. A

Σπουδάρχης, ου, ὁ, magiſtratus ambiens, magiſtratui gerendo ſtudens. Ex ἀρχή.

Σπουδαρχία, ας, ἡ, ſtudium gerendi magiſtratum, ambitio. A σπουδάρχης. Hinc

Σπουδαρχιάω, ῶ, magiſtratus ambio, inpr. malis artibus.

Σπουδαρχίδης, ου, ὁ, idem quod σπουδάρχης forma patronymica hinc fictum ab Ariſtoph.

Σπούδασμα, ατος, τὸ, res ſtudioſe elaborata, res ſtudioſe adfectata, cui ſtudetur. A σπουδάζω. Unde

Σπουδαστὴς, οῦ, ὁ, ſtudioſus, qui alicui ſtudet.

Σπουδαστικὸς, ή, όν, diligens, ſtrenuam operam navans; (2) ſeriis gaudens. A pr.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, proprie feſtinatio, deinde ſedulitas, ardor, ſtudium, inſtantia, induſtria, ſolertia, Ph. it. ſtudium partium, factio, Gl. Vet. σπουδῇ, properatim, Gloſſ. Vet. A σπεύδω.

Σπουδῇ, dat. Adv. feſtinanter, propere; (2) ſtudioſe, ſumma diligentia, enixe, magno labore; (3) ægre, vix, ſerio, Hom. Il. 5, 893. A σπουδή.

Σσπουδογέλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſeria jocoſe exprimit, in ſeriis jocans, qui ſeria jocoſis miſcet.

Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum ſtercus, fimus caprinus. A ſeq.

Σπύραθος, ου, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula ſive bacca caprini ſtercoris; (3) ſtercus ovillum. Hinc

Σπυραθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis ſtercori caprarum.

Σπυρὰς, άδος, ἡ, pillula ſeu globulus ſtercoris caprini; (2) pillula.

Σπυρίδιον, ου, τὸ, ſportula, corbula, Gl. Ver. ſportella, Dim. a

ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſporta, corbis, fiſcella, calathus vimineus, vas junceum.

Σταγδὴν, Adv. guttatim, ſtillatim, Aret. A

Στάγιον, ου, τὸ, nota ſenarii ϛ, R.

Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla, liquor, qui ſtillatur, Ph. liquamen. A ϛάζω.

Σταγονίας, ου, ὁ, ſtillans, ſtillatim manans. A

Σταγὼν, όνος, ἡ, ſtilla, gutta; ϛαγόνες, guttæ, Gl. V. A ϛάζω.

Σταδαῖος, αία, αῖον, ſtans, erectus. A

Στάδην, ſtando, ſtatim. Ab ἵϛημι.

Σταδιαῖος, αία, αῖον, ſtabilis, ſtatarius; (2) ſtadii menſuram æquans. A ϛάδιος, vel ϛάδιον.

Σταδίας, ου, ὁ, qui ſtadium currit, qui ſtadio certat. A ϛάδιον.

Σταδιασμὸς, οῦ, ὁ, ſtadiorum dimenſio, dimenſio terræ per ſtadia, Quaſi a ϛαδιάζω.

Σταδιεὺς, έως, ὁ, ſtadio certans. A ϛάδιον.

Σταδιοδρομέω, curſu ſeu ſtadio contendo. Οἱ ἐγὼ ϛαδιοδραμοῦμαι ϛέρνον εἰς Ἡρακλέος, Eur. Her. fur. 866. A

Σταδιοδρόμος, ὁ καὶ ἡ, qui ſtadium decurrit.

Στάδιον, ου, τὸ, ſtadium, ſpatium pedum ſexcentorum, ſ. paſſ. 125. (2) curriculum, quod ſtadium æquat, Gl. V. ſtadium, curriculum. Ab ἵϛαμαι.

Στάδιος, ία, ιον, ſtabilis, ſtatarius, firmus, bene compactus, longus & rectus, pondere demenſus, appenſus, cum eſt Epith. veſtis, v. ϛατὸς, quæ & ὀρθοϛάδιος. Subſt. ſtadium. Ab eod.

Σταδισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ϛαδιασμός.

ΣΤΑ'ΖΩ, f. ξω, ſtillo, tranſitive & neutraliter. Αἷμα δ' ἐξ ἄκρου ἔϛαζε κρατὸς, Eur. Med. 1202. Στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα, Soph. Phil. 781. Ἀπ' ὀμμάτων ἔϛαξα, Eur. Her. fur. 1360. (Θέτις) νέκταρ ἐρυθρὸν Στάξε κατὰ ῥινῶν, Hom. Il. 19, 39.

Σταθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ἵϛημι.

Στάθεν, ſteterunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Ion. & Bœot. pro ἐϛάθησαν.

Σταθερὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus, conſtans. Ab ἵϛαμαι, ſto. Hinc

Σταθερότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Σταθευτὸς, ή, όν, aduſtus, calefactus. Σταθευτὸς ἡλίου φλογί, Æſchyl. Prom. 22. A

Σταθεύω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne aſſo. Οὐκ αἶδας εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι ϛαθεύσω, Ariſt. Lyſ. 378. Σταθεύω τὰ σαρκία, Ariſtot. Ab ἵϛημι.

Σταθῇ, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi ἵϛημι.

Σταθηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ϛαθερός. Μεσημβρίας οὔσης ϛαθηρᾶς, Alciphr. 3, 12.

Σταθηρότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia. A ϛαθηρός.

Στᾶθι, 2. ſing. a. 2. imp. act. Dor. pro ϛῆθι, ab ἵϛημι.

Σταθμάω, ῶ, & uſitatius ϛαθμάομαι, ῶμαι, ad amuſſim exigo, pondero, libro, æſtimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco; penſito, expendo, Gl. V. Τοῦτο ᾗ τί, ἔφη, ϛαθμᾷ, ὦ Σωκράτης, ὧν ὅδε λέγει; Plat. Σταθμάμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, id. A ϛάθμη.

Σταθμεύμενον, acc. ſing. præſ. med. Dor. pro ϛαθμώμενον, a ϛαθμάομαι.

Σταθμεύω, f. εύσω, ſtabulor, ſtativa habeo, diverſor. A ϛαθμός.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, perpendiculum, Hom. Il. 15, 410. Ab ἵϛημι.

Στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, Gl. V. A ϛαθμάω.

Σταθμητέα, perpendenda, Ph. Ab eod.

Σταθμητὸς, οῦ, ὁ, ad amuſſim exactus.

Σταθμητικὸς, ή, όν, ad librandum pertinens, λέξις ϛαθμητικὴ, verbum dici ſolitum de librando. Ab eod.

Σταθμίδιον, τὸ, idem quod ϛάθμιον.

Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, penſito, trutino, Ph. ϛαθμισθείσας, perpenſas, Ph. aor. 1. part. paſſ. A ϛαθμός.

Στάθμιον, ου, τὸ, ſtatera, libra, Ph. libella; (2) pondus; ϛαθμία, pondera, Ph. Dim.

Σταθμιϛὴς, οῦ, ἡ, ponderator, Ph. A ϛαθμίζω.

Σταθμοδότης, ου, ὁ, qui manſiones diſtribuit & cuique adſignat, qui hoſpitia in comitatu principum diſtribuit.

Σταθμόνδε, Adv. ad caulam. A ϛαθμός.

Σταθμόομαι, οῦμαι, v. ϛαθμάομαι. Σταθμώμενος τοῖς λεγομένοις, Herodot.

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, caula; (2) ſtatio, manſio, ſtativa, ubi ſubſiſtunt, qui iter faciunt; (3) poſtis; (4) ſtatera, libra pondus, dicitur & de magnis locorum intervallis. Ex ἵϛημι.

Σταθμοῦχος, ου, ὁ, qui habet ſtationes, hoſpes, apud quem aliquis diverſari poteſt, Ph. cœnacularius; item ϛαθμοῦχος, libripens, Gl. Vet. Ex ϛαθμὸς, & ἔχω.

Σταθμώδης, ες, gravis, atque e gravitate ſubſidens. A ϛάθμη.

Σταῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. per Syncop. pro ϛαίημεν, ab ἵϛημι.

ΣΤΑΙ͂Σ, vel ϛαὶς, ϛαιτὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταίτινος, ίνη, ινον, vel ϛαίτινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, confectus ex farina triticea aqua ſubacta. A ϛαῖς.

Σταιτίτης, ȣ, ὁ, ut ϛαιτίτης πλακȣ̃ς, placenta ex farina triticea aqua ſubacta. Ab eod.

Σταιτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plurimum ϛαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Στακτὴ, ἡ, ſtacte, unguenti ſ. balſami genus.

Στακτικὸς, ȣ̃, ὁ, idem qucd

Στακτὸς, ἡ, ὸν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; ϛακτὴ, gutta, Gl. V. A ϛάζω.

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A ϛάζω.

Σταλαγμίας, ȣ, ὁ, de chalcantho ſ. atramento ſutorio. A

Σταλαγμὸς, ȣ̃, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; metaph. homo parvæ ſtaturæ. Ab eod.

Σταλάζω, fut. άξω, ſtillo. Πλεύαν, ᾗ τοῖς ὁρῶσιν ἐϛάλαξ' ἵδρως. Eur. Ph. 1397. A ϛάζω,

Σταλακτικὸς, ἡ, ὸν, ſtillans. A ϛαλάζω.

Σταλακτὶς, ίδος, ἡ, ſtillatitia; (2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.

Σταλακτὸς, ἡ, ὸν, ſtillans. Ab eod.

Στάλαν, acc. ſing. Dor. pro ϛήλην.

Σταλάσσω, vel αττω, f. άξω, ſtillo. A ϛάζω.

Σταλάω, ῶ, ſtillo, emitto. Οἷόν τε ϛαλάον ψοφέῃ ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ, Aratus, 962. Ab eodem.

Σταλῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi ϛέλλω.

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Ph. paxilli ſive ſurculæ, quibus attolluntur retia, Plut. in Pelopid. cap. 8. Ab ἵϛημι.

Σταλουργὸς τάφος, ſepulchrum in quo exſtructa eſt columna. A ϛάλα, pro ϛήλη, & ἔργον.

Σταλτέος, α, ον, contrahendus, mittendus, &c. A ϛέλλω.

Σταλτικὸς, ἡ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. A ϛέλλω.

Στάμεν, aor. 2. inf. act. Ion. pro ϛῆναι, ab ἵϛημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum. Ἀρραρὼν θαμίσι ϛαμίνεσσι, Od. 5, 252. Ab ἵϛημι.

Σταμνάριον, ȣ, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. a ϛάμνος.

Σταμνίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Σταμνίσκος, ὁ, urceus, urceolus, Gl. V. A

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔϛαν, & hoc Bœot. pro ἔϛησαν, ab ἵϛημι.

Στὰξ, ϛαγὸς, ἡ, gutta. A ϛάζω.

Στάξαν, 3. plur. ao. 1. ind. act. Ion. pro ἔϛαξαν, a ϛάζω.

Σταξεῦμες, 1. pl. f. 1. ind. Dor. & Æol. pro ϛάξομεν.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis e naribus. Ab eod.

Στάξοισιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. Æol. & cum ν, pro ϛάξȣσι, a ϛάζω.

Σταότα, n. vel a. plur. n. g. part. perf. paſſ. Ion. & Att. pro ἑϛακότα, ab ἵϛημι.

Στὰς, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στάσῃ, 2. ſ. a. 1. conj. med. Dor. pro ϛήσῃ, ab ἵϛημι.

Στασιάζω, fut. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν ϛασιάζει, Ariſt. Eq. 387. Ἐϛασίαζον πρὸς αὐτȣ̀ς περὶ τῶν ἔνταν, Luc. Τί ϛασιάζετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμβῶν, Ælian. V. H. 2, 34. A ϛάσις.

Στασιάρχης, & ϛασίαρχος, ȣ, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis.

Στασιασμὸς, ȣ̃, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A ϛασιάζω.

Στασιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, ſeditionis concitator, ſeditioſus, factioſus. Ab eod.

Στασιαϛικὸς, ἡ, ὸν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A ϛασιαϛής.

Στασιαϛικῶς, Adv. ſeditioſe, factioſe.

Στάσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſtativus, ſtabilis, firmus, conſtans, quietus, ſedatus, ſtatarius; (2) qui appenditur, uſurarius. A ϛάσις.

Στασίμως, firme, conſtanter.

Στασιοποιέω, diſcordiam moveo.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, collocatio, quies, locus, in quo conſiſtitur; (2) ſeditio, factio. Ab ἵϛημι.

Στασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſeditioſus. A ϛάσις.

Στασίαρος, caula montana, Eur. Cyc. 54.

Στασιωτεία, ἡ, ſtatus ſeditioſus, factio. A

Στασιώτης, ȣ, ὁ, qui factionis alicujus eſt; (2) philoſophus, qui motum negat, Ariſtot. apud Sext. Empiricum. A ϛάσις. Hinc

Στασιωτικὸς, ἡ, ὸν, factioſus, ſeditioſus.

Στασιωτικῶς, Adv. ſeditioſe.

Στάσκω, ſto. Ut hinc ſit ϛάσκεν, ſtabat, ap. Hom. Il. 3, 217. imp. Ion. quaſi a ϛάω, unde ἵϛημι, ἵϛαμαι, ſto.

Στάσομαι, f. 1. ind. med. Dor. pro ϛήσομαι, ab ἵϛημι.

Στάσω, f. 1. ind. act. Dor. pro ϛήσω.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab eod.

Στάτευσις, εως, ἡ, calefactio, toſtio. A

Στατεύω, foveo, calefacio, torreo, aſſo, & quidem proprie igne lento. Alias ϛαθεύω. Ab ἵϛημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta, ſ. pondus quatuor drachmarum. Ab ἵϛημι.

Στατηρίδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſtaterem valens, qui ſtateris pretio æſtimatur. A ϛατήρ.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis firmus. Ab ἵϛημι.

Στατίζω, fut. ίσω, ſiſto; (2) ſto, conſiſto, ſtabulor. Ὀυ μὰν ȣ̓δέ τις ἀμφιπόλων ϛατίζετ' ἀμφὶ πύλας, Eur. Alc. 89. Πρὸς δὴ ἕδρας Ἀσιήτιδες δμωαὶ ϛατίζȣσ', idem, El. 318. Ab eod.

Στατικὸς, ἡ, ὸν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ ϛατικὴ, ῆς, ſtatice, herba ſiſtendi alvum vim habens; ſed ἡ ϛατικὴ, ſc. ἐπιϛήμη, ſtatica, ſcientia ponderum. Ab eod.

Στατικῶς, cum vi ſiſtendi.

Στατὸς, ἡ, ὸν, qui ſtetit aut ſtat, ſtans, ſtabilis, conſtans, firmus, cum eſt Epith. tunicæ, ſignificat talarem & non ſuccinctam, quæ & ϛάδιος dicitur.

Σταυρηδὸν, Adverb. modo crucis, inſtar. A ϛαυρός.

Σταυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex ϛαυρὸς, & εἶδος.

Σαυτροειδῶς, im formam crucis. A præc.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux, Il. 24, 453.

Σταυρότυπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis apparitio, inventio. Ex ϛαυρὸς, & φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, crucifer, Gl. Vet. Ex ϛαυρὸς, & φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallum ſeu palum figo; (2) palo ſeu cruci adfigo, in crucem ago; ἐϛαυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα ϛαυρώσωσιν αὐτὸν, Marc. 15, 20. Δι' ȣ̃ ἐμοὶ κόσμος ἐϛαύρωται, Gal. 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐϛαυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; 1 Cor. 1, 13. A ϛαυρός. Hinc

Σταύρωμα, ατος, τὸ, valli ſeu pali in terram fixi, munimentum ex vallis ſeu palis.

Σταυρώσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A ϛαυρόω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, v. σαυρωτὴρ, ϛαυρωτῆρες, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδουλαῖος, α, ον, qui fit e defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. a ϛαφίς.

Σταφιδίτης, ȣ, ὁ, ut ϛαφιδίτης οἶνος, ſapa, Gl. V. vinum ex uvis paſſis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, uva paſſa. Hinc

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſuperna ſui parte tenuis eſt, inferna autem craſſior & lividus, Ph. ϛαφυλὴ ἀνθρώπȣ, uva, columella.

Σταφυλάγρα, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, volſella (ſ. forceps) qua uvula comprehenditur.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu libella fabrilis; (2) funiculus rubrica illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, ſic ap. Hom. Il. 2, 705. al. διαβήτης, ϛαθμή. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo.

Σταφυλῖνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paſtinaca, Plin. l. 19, 327. Angl. Parſnip. Ab eod.

Σταφύλινος, uveus, Gl. V. A ϛαφυλή.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. a ϛαφυλή.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, Gl. Vet. uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλοβολεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex ϛαφυλὴ, & βάλλω.

Σταφυλοβόλιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.

Σταφυλοκλοπίδης, ȣ, ὁ, uvarum fur, Suic. Ex ϛαφυλὴ, & κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex ϛαφυλὴ, & τέμνω.

Σταφυλοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex ϛαφυλὴ, & φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus e plaga corneæ illata eluit, & ſimul prolabitur tunica uvea, quia exiſtit ſpecies & ſimilitudo acini. A ϛαφυλή.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵϛημι, appendo.

Σταχυήλογος, ὁ καὶ ἡ, metens. A λέγω.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A ϛάχυς.

Σταχυητόμος, ὁ καὶ ἡ, ſecans ſpicas, Epith. falcis meſſoriæ. A τέμνω.

Σταχυηφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſpicas ferens. Ex ϛάχυς, & φέρω.

Σταχύϊνος, ſpiceus, Gl. V. A ϛάχυς.

Σταχυοβολέω, ſpicas emitto, protrudo ariſtas. A βολέω, pro βάλλω.

Σταχυολογέω, ſpicas lego ſeu colligo.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. A

Σταχυολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſpicas legit ſeu colligit. Ex ϛάχυς, & λέγω.

Σταχυόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo, in ſpicam evado. A ϛάχυς.

Σταχυοπλόκαμος, ὁ καὶ ἡ, ſpicis, i. e. corona ſpicea coronata; Epith. Cereris.

Σταχυοϛέφανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſpicea corona redimitus.

Σταχυοτρόφος, ον, ſpicas alens, Epith. Cereris. A τρέφω.

Σταχυοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſpicifer, ſpicifera, Gl. V. Ex ϛάχυς, & φέρω.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Ph. (2) herba quædam.

Σταχυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpicatus, ſpicam ferens. A ϛάχυς.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aqua ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis, Gl. Vet. A ϛέαρ.

Στεάτιον, ȣ, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti, Dim. a ϛέαρ.

Στεατόω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto, pinguem, obeſum reddo. Ab eod.

Στεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſebum ſeu ſevum odore vel colore referens, Gl. V. adipatus. Ab eod.

Στεάτωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra ſe membrana concluſam habens, abſceſſus. A ϛεατόω.

Στεγάζω, fut. άσω, tego, operio, occulo; ϛεγάζεται, tegitur, Gl. Vet. Ὡς' ȣ̓́τε νυκτὸς ὕπνον, ȣ̓́τ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ ϛεγάζειν ἡδύν, Soph. El. 782. A ϛέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occulte ſ. notis vel characteribus, aliove modo, quem alius non intelligat, ſcribendi ratio. A

Στεγανογράφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peculiari aliis non intelligibili modo ſcribens. Ex στεγανὸς, & γράφω.

Στεγανόμιον, ου, τὸ, merces, quæ datur pro hoſpitio. A

Στεγανόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex στεγανὸς, & νέμω.

Στεγανόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, planipes, latipes, palmipes. Ex στεγανὸς, & πούς.

Στεγανὸς, ἡ, ὀν, tectus, opertus; (2) qui ſecreta in pectore clauſa retinet, tacitus; (3) denſus, durus. Hinc τὰ στεγανὰ, ῶν, *tecta*. A στέγω.

Στεγανῶς, *Adv.* arcte, ſtricte, ita ut nihil effluat, Hom. Il. 1, 482. A στεγανός.

Στέγαρχος, ου, ὁ, qui tecto ſive domui præeſt, præfectus ædium.

Στεγάρχων, idem.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, Gloſſ. Vet.

Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, tegumentum, operimentum. A στεγάζω.

Στεγαστὴς, οῦ, ὁ, tector, tignarius, Gl. V.

Στεγαστὸς, ἡ, ὀν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Στέγαστρον, ου, τὸ, quo tegere aliquid poſſumus, tegmen, tegmentum, integumentum, Ph. ſegeſtrum, A στεγάζω.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium contignatum & tectum, domus. A στέγω.

Στεγνὸς, ἡ, ὀν, *per Sync*, gro στεγανός.

Στεγνότης, ητος, ἡ, adſtrictio. A pr.

Στεγνόω, tego, operio; (2) adſtringo. Πώμασι στεγνοῦντες ἀκριβῶς, Gal. A pr. Hinc

Στέγνωσις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio.

Στεγνωτικὸς, ἡ, ὀν, adſtringendi ſeu conſtringendi vim habens. Ab eod.

Στέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar. A

ΣΤΕ΄ΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, non ſino elabi, ſuſtineo, tolero (ut deſiderium, lætitiam.) Πάντα στέγει (ἡ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7. Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νεωσοικικῶς κεράμῳ τὸ νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν, Ar. Veſp. 1285.

Στειβεὺς, έως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

Στειβεία, ας, ἡ, idem quod στιβεία.

ΣΤΕΙ΄ΒΩ, calco, ſtipo. Ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῖν Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι, Eur. Ion. 497.

Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο, a στέλλω.

Στειλαιὸς, ὁ, *Hipp.* idem quod

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris in quod immittitur lignum, manubrium, *Ion.* στειλειὴ, ῆς, pro στελεά.

Στειλειὸν, vel στειλεόν, οῦ, τὸ, manubrium, *Ion.* pro στελεόν, Od. 5, 236.

Στειναύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, arctæ cervicis.

Στείνομαι, arctor. A στεινός.

Στεινομένην. acc. ſ. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro στενομένην, a στένω.

Στείνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστένοντο.

Στεινόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, anguſtum habens iter.

Στεινὸς, anguſtus, *Ion.* pro στενός.

Στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta; locus anguſtus; (2) anxietas animi. A στενός.

Στεινόω, *Ion.* pro στενόω. A στεινός.

Στεινωπὸς, *Ion.* pro στενωπὸς, angiportus.

Στειπτὸς, ἡ, ὀν, calcatus. A στείβω.

Στεῖρα, ας, *Ion.* στείρη, ης, ἡ, carina navis. A

Στεῖρος, ου, ὁ, ſterilis; στεῖρα, ſterilis. A στερέω, *privo*.

Στειρόω, ῶ, f. ώσω, ſterilem reddo; στειροῦμαι, ſterilis ſum; στειροῦσθαι, ſterileſcere, Gl. Vet. A στεῖρος.

Στείρωμα, ατος, τὸ, carina, Heſ. A στειρόω.

Στείρωσις, εως, ἡ, ſterilitas. Ab eod.

Στειφρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod στιφρός.

Στεῖχεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔστειχε, a

ΣΤΕΙ΄ΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί, Eur. Ion. 610.

Στείωμεν, 3. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι.

Στελγιδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui ſtrigiles conficit. Ex στελγὶς, & ποιέω.

Στελγίζω, ſtrigili rado, deſtringo. A

Στελγὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias στλεγγίς.

Στέλγισμα, ατος, τὸ, ſordes, ſtrigili abraſæ. A στελγίζω.

Στέλγιστρον, ου, τὸ, ſtrigilis. Ab eod.

Στελεὴ, ῆς, ἡ, manubrium ſecuris; idemque quod στειλειόν.

Στελεὸν, οῦ, τὸ, manubrium, Ph.

Στελεχιαῖος, α, ον, caudicalis, truncum referens. Ab eod.

Στελεχητόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, truncos ſecans, Suic. Ex στέλεχος, & τέμνω.

Στελεχόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕ΄ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, caudex, truncus, ſtipes. Hinc

Στελεχόω, caudicem emitto.

Στελεχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caudicis truncique ſpeciem gerens. Ab eod.

ΣΤΕΛΙ`Σ, ίδος, ἡ, arbori innaſcens viſcum.

Στέλλεν, pr. inf. act. *Dor.* pro στέλλειν, a

ΣΤΕ΄ΛΛΩ, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, mitto; (2) inſtruo, apparo, apto, adorno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, ſiſto, compeſco; στέλλομαι, contendo, Gloſſ. Vet. Στέλλειν ἐμπορίαν, Plut. στρατὸν, Eur. Στελεῖν χιτῶνι τῷδε, ornare, Soph. Trach. 620. Ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο, Herodian. Hinc

Στέλμα, ατος, τὸ, corona, Heſ. ſertum.

Στελμονίαι, ῶν, αἱ, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi στέλλω.

Στεμβάζω, convicior, irrideo, Heſ. A

ΣΤΕ΄ΜΒΩ, contumelia adficio, injurioſe tracto; (2) adſidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, Gl. V. corona; στέμματα, ſerta, infulæ, Ph. A στέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ου, τὸ, coronula, Gl. V.

Στεμματόω, ſertis redimio; (2) vittis corono, R. Suic. Ἡγεῖσθ᾽ ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε, καὶ στεμματοῦτε, καὶ κατάρχεσθ᾽, εἰ δοκεῖ, Eur. Herac. 529.

Στεμφυλίδες, ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ου, ὁ, ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλῖτις, ἡ, ex vineaceis facta. A

Στέμφυλον, ου, τὸ, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, ſolida uvarum in torculari expreſſarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expreſſarum reliquiæ. A σταφίς.

Στέμφω, moveo, pro στέμβω, 2.)

Στέναγμα, ατος, τὸ, ſuſpirium, gemitus.

Στεναγμὸς, οῦ, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, fut. άξω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. Στενάζω, καὶ σὸν εὐγλαγον θάλος, Lyc. 307. Τίς δ᾽ ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε; Eur. Supp. 104. A στένω.

Στενακτικὸς, ἡ, ὀν, gemebundus, lamentabilis.

Στενακτὸς, ἡ, ὀν, idem act. & paſſ. A στενάζω.

Στεναύχην, ὁ καὶ ἡ, tenues cervices habens.

Στεναχέω, ῶ, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. A στενάχω.

Στενάχιζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐστενάχιζε, a

Στεναχίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη, Heſiod. Θεογ. 858.

Στενάχω, idem; στενάχοντο, ſuſpirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro ἐστενάχοντο. Δειλαίη Σύβαρις ναέτας στενάχουσα πεσόντας, Dion. Περ. 373. Πάρα γὰρ στενάχειν, καὶ τάδ᾽ ἀϋτεῖν, Eur. Phil. 1546. A στένω.

Στενόεις, όεσσα, όεν, gemebundus. Ab eod.

Στενόεντας, acc. plur. m. g. a στενόεις.

Στενοεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενοθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, qui anguſto eſt pectore.

Στενοκύμων, ὁ καὶ ἡ, ob anguſtias fluctuoſus, *Epith.* freti. A κῦμα.

Στενοκώκυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter gemens & lugens; (2) lamentum ciens. A κωκύω.

Στενολεσχέω, de rebus male ſubtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti diſputo. Περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν, Ariſt. Nub. 319. A

Στενολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſubtilibus garrit, argutator, nugator. Ex στενὸς, & λέσχη.

Στενολεσχία, ας, ἡ, diſputatio de rebus nihili, argutiæ. A pr.

Στενολογέω, id. quod στενολεσχέω. A

Στενολόγος, ὁ, id. quod στενολέσχης.

Στενόπορθμος, ὁ καὶ ἡ, arctum fretum.

Στενοπορθμὶς, ίδος, ἡ, idem, *Epith.* loci, urbis ad fretum ſitæ, &c.

Στενοπορία, ας, ἡ, tranſitus anguſtia. A

Στενόπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, anguſtos & arctos meatus habens; (2) anguſtus, arctus.

Στενοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non lata eſt facie. Ex στενὸς, & πρόσωπον.

Στένος, εος, τὸ, metus, timor, Suic. A

ΣΤΕΝΟ`Σ, ἡ, ὀν, anguſtus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ῶν, anguſtiæ, anguſti tranſitus in montibus aut fretis, fauces.

Στενόσημον, ου, τὸ, anguſticlavia veſtis, Gl. V. Ex στενὸς, & σῆμα.

Στενόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, os habens anguſtum. Ex στενὸς, & στόμα.

Στενότης, ητος, ἡ, anguſtia. A στενός.

Στενοτράχηλος, ον, anguſtum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A

Στενόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, exilia folia habens. Ex στενὸς, & φύλλον.

Στενόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, exilem ſonum edens. Ex στενὸς, & φωνή.

Στενοχωρέω, ῶ, fut. ήσω, arcto, anguſto, Gl. Vet. coanguſto, coarcto; στενοχωρεῖται, ſuſpirat; Philox. arctatur, angitur. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ᾽ οὐ στενοχωρούμενοι, 2 Cor. 4, 8. A στενόχωρος.

Στενοχωρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, anguſtum habens ſpatium, anguſtus. Ab eod.

Στενόχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtum ſpatium, anguſtus locus, Ph. arctatio, anguſtia; στενοχωρίαι, anguſtiæ, Gl. V. Ab eod.

Στενόω, arcto, anguſto, coarcto, Gl. V. (2) in anguſtias redigo, *met.* Τὰς γὰρ διεξόδους ἐστένωται, Herodian. A στενός.

Στενυγρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, arctus, anguſtus, de anguſtia in mari, fluvio, & ſimilibus.

Στενυγρόω, ῶ, meatus humorum conſtringo & ſicco, coarcto locum, in quo humiditas eſt; (2) coanguſto, in anguſtum redigo ſpatium. A pr.

Στένω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ ποῦ στένουσι τλήμονες φυγὰς ἐμάς; Eur. Ph. 381. Κἂν ἂν μονωθεὶς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς, id. Alc. 648. Τήν τε δυστυχεστάτην στένων στρατείαν, id. Supp. 23. A στενός.

Στένωμα, ατος, τὸ, anguſtus locus, anguſtia. A στενόω.

Στενωπάρχος, ου, ὁ, curator vicorum. Ex στενωπὸς, & ἄρχων, vel ἀρχός.

Στενωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, in quo oculi ſeu viſus coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, anguſtiportum, Phil. στενωπὰ, arcta, Ph. Ex στενὸς, & ὤψ.

Στενῶς, *Adverb.* arcte, anguſte; Gloſſ. Vet. A στενός.

Στένωσις, εως, ἡ, anguſtia, coarctatio. A στενόω.

Στέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι.

Στεπτήρια, ων, τὰ, ſerta, quæ ex arborum ramis ſuſpendi ſolebant. A

Στεπτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στεπτὸς, η, ὀν, coronatus, ſerto redimitus. A στέφω.

Στέργηθρον, ου, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam. A στέργω.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.

Στέργοισαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro στέργουσαι.

Στεργοξύνευνος, ὁ καὶ ἡ, amans conjugem, ſ. appetens conjugium alicujus. A ξυνευνος.

ΣΤΕ΄ΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complector, amo, Æſch. Pr. 11. (2) adquieſco, ſum contentus. Στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν, Soph. An. 283. Στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσι, Iſocr. Στέργω διπλᾶς ἀρωγᾶς μολεῖν γᾷ τᾷδε, καὶ πολίταις, oro, Soph. Oed. C. 1090.

Στέργουσι, 3. pl. pr. conj. act.

Στερέμνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolidus, durus, firmus. A στερεός.

Στερεμνίως, ſolide, firme.

Στερεογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, firmæ ſententiæ, obfirmati animi. Ex στερεὸς, & γνώμη.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duro corde eſt. Ex στερεὸς, & καρδία.

Στερεομετρεῖν, ſolida metiri. A στερεομέτρης.

Στερεομέτρης, ου, ὁ, qui ſolida metitur, ſtereometra. Ex στερεὸς, & μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, ſolidorum dimenſio.

Στερεοποιέω, conſolido, convalido, Gl. V.

ΣΤΕΡΕΟ΄Σ, εὰ, εὸν, ſolidus, validus, firmus. Gl. Vet. rigidus, durus. Hinc τὸ στερεὸν, *ſoliditas, firmitas.*

Στερεότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A pr.

Στερεοσαρκὸς, ὁ καὶ ἡ, compactam carnem habens. A σάρξ.

Στερεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dura & rigida mente præditus, crudelis, immitis. Ex στερεὸς, & φρήν.

Στερεόω, ῶ, f. ώσω, ſolido, firmo, firmum ſolidumque reddo. Τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε, καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Act. 3, 16. Ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις, καὶ τὰ σφυρὰ, ib. ver. 7. A στερεός.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro στερῆσαι, a

ΣΤΕΡΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐστερήθη, caruit, Ph. aor. 1. paſſ. ἐστέρηνται, 3. plur. p. paſſ. carent, Ph. ἐστερημένος, carens, Gl. Vet. part. στερηθεὶς, privatus, Gl. Vet. a. 1. part. paſſ. Διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος, Eur. Andr. 1212. Ἐστερήθημεν δυοῖν ἀδελφοῖν, Soph. Ant. 12.

Στερέωμα, τὸ, firmamentum, ſtatumen, robur, Ph, columen, Gl. V. A στερεόω.

Στερεῶς, *Adv.* ſolide, firmiter, conſtanter.

Στερέωσις, εως, ἡ, ſolidatio, firmatio. A στερεόω.

Στερηθεῖσαν, acc. ſing. aor. 1. f. g. paſſ. v. στερέω.

Στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio. Ph. fraus, orbitas, in *Philoſ.* cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, ὸν, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, privative.

Στερθήμεν, aor. 1. inf. paſſ. *per Syncop.* & *Ion.* pro στερηθῆναι, a στερέω.

Στερίζω, ισκω, pro στερέω. Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς, καὶ πόδας ἐστέρισεν, Epigr. Εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι, Eur. Supp. 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τῆς ἐπιθυμίας, Xen. Cyr. 7, 29.

Στεριφόπεπλος, parvus peplus, Suid. Proprie, qui rigidum & vilem peplum geſtat.

Στεριφοποιέω, ῶ, ſolido, firmo, duro.

Στέριφος, ίφη, ιφον, ſterilis, infœcundus; (2) ſolidus, firmus.

Στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, Suic. Quaſi a στεριφόω.

Στερκτικὸς, ἡ, ὸν, amans. A στέργω.

Στερκτὸς, ἡ, τὸ, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, ου, τὸ, pectuſculum, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, Heſ. A στέρνον.

Στερνίτης, ου, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ιδος, ἡ, idem. A στερνίτης.

Στερνοκοπέομαι, plango pectus. A κόπτω.

Στερνόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens reſponſa dat & factum prædicit. Ex στέρνον, & μάντις.

ΣΤΕ΄ΡΝΟΝ, ου, τὸ, pectus.

Στερνοσώματος, ον, *vox inepta comica, vel dithyrambica,* pro capax. ap. Athen.

Στερνοτυπέομαι, pectus ferio, tundo, plango. A

Στερνοτυπὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον, & τύπτω. Hinc

Στερνοτύπτης, ου, ὁ, idem.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

Στερνοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pectore ſuo continens, cavus. Epith. terræ. Ex στέρνον, & ἔχω.

Στερνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pectoroſus, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρξαι, a. 1. inf. act. v. στέργω.

Στέρξις, εως, ἡ, amor ſincerus; (2) animus præſentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων, Eur. Ion. 902. A στερέω.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor; (2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

Σπεροπηγέρετα, voc. ſing. a

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur ſuſcitat. ſ. congregat. Il. 6, 298. Ex σπεροπὴ, & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ἡ, fulgor, vel fulgur. Ab ἀσπράπτω.

Στεῤῥοβόας, ὁ, magna voce præditus, clamoſus. A βοά.

Στεῤῥόγυιος, ὁ καὶ ἡ, validus. A γυῖον.

Στεῤῥοποιέω, ſolidum facio, ſolido, firmo.

Στεῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, pro στερεός.

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.

Στεῤῥόω, pro στερεόω.

Στεῤῥῶς, *Adv.* v. στερεῶς, στεῤῥότατα, vehementiſſime, Suic.

Στέρφος, ους, τὸ, corium, pellis, *Dor.* στρέφος.

Στέρφινος, η, ον, coriaceus. A pr.

Στερφνιον, durum, Heſ.

Στερφόω, pelle tego. A στέρφος. Hinc

Στέρφωσις, ἡ, cum res pelle contegitur.

Στερφωτὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, inſtructus. Ibycus, ap. Sch. Apoll.

Στερχθέντα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. στέργω.

Στεῦμαι, promitto, firmo. Στεῦται (*per Sync.* pro στεῦεται) γάρ τι ἔπος ἐρέειν, Il. 3, 83. Στεῦτο (ἐστεῦετο) γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, ib. 2, 597. Conf. Æſch. Pr. 49.

Στεῦτο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐστεῦετο, a στεῦομαι.

Στεῦται, 3. ſing. *per Syncop.* pro στεύεται.

Στεφάνη, ἡ, cujuſque rei faſtigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *inpr.* corona, ſertum, faſcia. A στέφω.

Στεφανηδὸν, *Adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. Ἑζόμενοι στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο μαθηταὶ, Nonn. P. 6, 3. A στεφάνη.

Στεφανηπλοκέω, coronam necto ſeu plico. Ἃ (ſcil. παιδάρια) 'γὼ μόλις στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον, Ariſt. Θεσμ. 455. A

Στεφανηπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nectit, coronas, coronarius. Ex στεφάνη, & πλέκω.

Στεφανηφορέω, coronam gero, coronatus ſum.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ geſtatio. Ph. ſupplicatio, A

Στεφανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, coronam geſtans, coronatus, Gl. V. Ex στεφάνη, & φέρω.

Στεφανιαῖος, αία, αῖον, coronarius. A στεφάνη. Unde

Στεφανίζω, corono, a. 1. ἐστεφάνιξα, *Dor.* apud Ariſt. Eq. 1221. pro ἐστεφάνισα.

Στεφάνιον, ου, τὸ, corolla, parva corona. Dim.

Στεφανίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod. Unde

Στεφανίτης, ου, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. cap. 22.

Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, coronaria. A pr.

Στεφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στεφανηπλο.

Στεφάνηπλοκία, ſertorum confectio. A

Στεφανοπλόκος, Ph. idem quod στεφανηπ.

Στεφανοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui coronas conficit. Ex στέφανος, & ποιέω.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, corolla, ſertum, *Met.* ornamentum. A στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. pro στεφανόονται, a στεφανόω.

Στεφανοφορέω, ῶ, idem quod στεφανηφορέω.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, idem quod στεφανηφ.

Στεφανόω, corono, corona cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἐστεφανωμένος, redimitus, Ph. p. part. paſſ. Στεφανῶ σε χρυσῷ τῷδε, σοφίας οὕνεκα, στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ, Ariſt. Av. 1280. Κισσῷ στεφανωθεὶς, Eur. Bac. 81. Στεφανωσάμενος (poſtquam ſe ipſe coronaverat) καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐβουθύτει. Æſchin. A στέφανος.

Στεφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum; στεφανώματα, ſerta, Gl. V.

Στεφανωματικὸς, ἡ, ὸν, coronarius, coronis ſertiſque nectendis aptus. A pr.

Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφανόω.

Στεφανωτικὸς, ἡ, ὸν, coronarius. Ab eod.

Στεφηπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, coronas texens, ſerta nectens. Ex στέφος, & πλέκω.

Στεφηφορέω, coronam geſto. Ex στέφος, & φέρω.

Στέφον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστεφον.

Στέφος, εος, τὸ, corona, corolla, ſertum. A

ΣΤΕ΄ΦΩ, f. ψω, corono, redimio, orno, cingo; circumdo, circumfundo; (2) impleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimior, Gl. V. ἐστεμμένος, redimitus, Ph. comptus, Gl. V. Σὲ δ' ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν, Eur. Iph. in Au. 1105. Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτᾶν στέψει λεὼς, Lyc. 799. Στέφονται καλοῖς ἰούλοις, Anac. 5, 10.

Στέψας, a. 1. part. act. verbi στέφω.

Στέψις, εως, ἡ, coronatio. A pr.

Στέωμεν. 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι pro στάω.

Στῇ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.

Στῇ, *ſteterit*, 3. ſing. ejuſd. temp. conj.

Στηδὴν, *Adv.* pondere, q. d. appenſim. Nic. Al. 327. Ab ἵστημι.

Στήῃ, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στέῃ, & hoc *Ion.* pro στῇ, ab ἵστημι.

Στήθεσσι, dat. plur. *Poet.* pro στήθεσι, a στῆθος.

Στήθεσφιν, dat. idem *per Paragogen*, pro στήθεσι.

Στηθήνιον, ου, τὸ, medium pectoris, quaſi pectuſculum. *Poll.* Ab eod.

Στῆθι, 2. ſ. aor. 2. imper. act. v. ἵστημι.

Στηθιαῖος, α, ὸν, pectoralis. A στῆθος.

Στηθίδιον, ου, τὸ, pectuſculum. Dim. a στῆθος.

Στηθικὸς, ἡ, ὸν, pectoralis, qui pectoris eſt. Ab eod.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſcia pectoralis. A

Στηθόδεσμον, ου, τὸ, pectorale, faſcia, Gl. V. Ex στῆθος, & δεσμός.

Στηθόδεσμος, στηθόδεσμοι, faſciæ pectorales, Gl. V. Ex iiſd.

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τὸ, pectus. Hinc

Στηθύνιον, ου, τὸ, pectuſculum, Suic. Dim.

Στήκω, firmiter ſto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 Cor. 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἑστήκω.

ΣΤΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, cippus, *inpr.* in ſepulcro, columna, titulus (ſc. inſcriptus lapidi) Gl. Vet. *it.* fœdus (ſc. inſcriptum ſtelæ, de more antiquo,) ap. Polyb. Ap. Joſ. de tribunali dicitur, & *Sept.* loca excelſa στήλας vertunt. *Ern.*

Στηλίδιον, ου, τὸ, cippulus, columella; στηλίδια, termini, limites, Heſ. Dim. a στήλη.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.

Στηλίτευσις, εως, ἡ, inſcriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quaſi in cippo ejus facinora notamus.

Στηλιτευτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus. A

Στηλιτεύω, in cippo inſcribo, memoriæ prodo; (2) facinora alicujus noto & omnibus manifeſto. Ἐστηλίτευσας τὴν εὐεργεσίαν, Greg. (3) proſcribo. A στηλίτης.

Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inſcriptus; (2) ob crimina infamiæ cauſſa proſcriptus; (3)

columnaris, ad columnam pertinens, in columna degens, ſedens. A στήλη.

Στηλογραφέω, in columna inſcribo. Ex στήλη, & γράφω.

Στηλογραφία, ας, ἡ, inſcriptio columnæ, tituli inſcriptio. Gl. Vet. Ex στήλη, & γραφή.

Στηλοειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, cippo vel columnæ ſimilis. Ex στήλη, & εἶδος.

Στηλοκοπέω, ῶ, ſtatuas mutilo. Item cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, p. paſſ. part.

Στηλόω, cippum erigo; (2) erigo & ſtabilio ut cippum, ſtatuo, pono, στηλοῦμαι, adfigor alicui rei, immotus ſto ceu cippus; (2) ſto. A στήλη.

Στῆμα, ατος, τὸ, ſtamen, inpr. in herbis. Ab ἵστημι.

Στήμνιος, per ſync. pro στημόνιος.

Στημονητικός, ή, όν, ſtaminis nendi peritus; fœm. ars nendi ſtamen, ei opponitur κροκονητική. A στήμων.

Στημόνια, ων, τὰ, cincinni tenues, ſtaminibus ſimiles, cincinni prolixi & teneri.

Στημονίζομαι, f. ίσομαι, ſtamen duco ſeu tendo; (2) ordior. A στήμων.

Στημονικός, ή, όν, qu. ſtaminarius, ſtamina nens. Ab eod.

Στημόνιον, ου, τὸ, ſtamen. Ab eod.

Στημόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, veſtis, multum, denſum ſtamen habens.

Στημονοφυής, ές, aptus ſtamini, habens firmitatem aptam ſtamini. A φύω.

Στημονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod στημόνιος.

Στημοῤῥαγέω, per ſtamen rumpo, veſtem diſcindo. A ῥήγνυμι.

Στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. Ab ἵσταμαι, ſto.

Στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΗΝΙΆ, ας, ἡ, feſtum Athenis, quo ſe mutuis ſcommatis proſcindebant, Heſ.

ΣΤΉΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus, R. A στῆναι, firmum ſtare, quod eſt ab ἵστημι.

Στηνιόω· στηνιῶσαι, conviciis inceſſere, Heſ. A στηνία.

Στῆρ, idem quod στέαρ.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. Gloſſ. Vet. firmamentum, columna, furca.

Στηριγμός, οῦ, ὁ, ipſa actio ſtabiliendi ſeu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur & de planetis, cum conſiſtunt, conſiſtionem Gellius vocat. *Ern.*

Στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca, qua currus ſuſtinetur. A

ΣΤΗΡΊΖΩ, f. ίξω, ſtatuo, firmiter figo, ſtabilio, firmo, fulcio; (2) ſtabilio, confirmo, probo; στηρίζω, & στηρίζομαι, ſto, conſiſto, firmo pedem, incumbo; ἐστήρικται, fixus eſt, firmatus eſt, p. paſſ. paſſ. 3. ſ. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, Luc. 16, 26. στηριχθῆναι, Rom. 1, 11. Τῇ δ' ἔπι Νηρικίης Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται, Dion. Περ. 495.

Στήριξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐστήριξε.

Στῇς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ἵστημι.

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστήσαντο.

Στήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Στῆσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔστησε.

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Στήσιος, ου, ὁ, ſtator. Epith. Jovis; Plut. in Cicer. cap. 16. Ab ἵστημι.

Στησίχορος, ὁ, nomen Poëtæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, dictus quod monumentum Steſichori octangulare eſſet.

Στήσομεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. ἵστημι.

Στῆτε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐστήτην.

ΣΤΉΤΗ, vel στῆτα, ας, ἡ, fœmina, mulier.

Στητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſevoſus; pro στεατώδης. A στέαρ.

Στήωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro στέωσι, & hoc *Ion.* pro στῶσι, ab ἵστημι.

ΣΤΙΆ, ας, ἡ, lapillus, calculus, ſ. στεία.

Στιάζω, lapides jacio. A στία.

Στιβάδιον, ου, τὸ, torulus ex herba ſeu gramine & frondibus, ſtibadium. A στιβάς.

Στιβαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, ſtramento, ſeu frondibus humi ſtratis cubo, in ſtibadio cubo. Ex στιβάς, & κοιτέω.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectiſternium ex gramine, frondibus, vel ſimilibus conficio. Ex στιβάς, & ποιέω.

Στιβάζω, calco, tero. Item expon. fugio, declino. A στείβω. Unde

Στιβαρός, ρὰ, ρὸν, denſus, craſſus, firmus; ponderoſus, gravis, Ph. Hom. Il. 5, 400. Τί δὲ στιβαρώτερον ἕρκος; Call. in Del. 24.

Στιβαρῶς, *Adv.* denſe, firmiter.

Στιβάς, άδος, ἡ, ſtratum, torus e frondibus, gramine, herbis. Gloſſ. Vet. ſtramentum, torus; (2) frons in toris adhiberi ſolita. A στείβω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingreſſus, quo terra calcatur & pedibus teritur; (2) veſtigatio. A

Στιβεύς, έως, ὁ, qui viam calcat ſeu terit, viator; (2) fullo. A στιβεύω.

Στιβευτής, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. veſtigator. A

Στιβεύω, calco, obeo; (2) feras per campos ſaltuſque inveſtigo, & *tropice* quæro, exquiro. Στιβευόμενος τόπος, Plut. Στιβεύειν τὸ μέλλον, id. A στείβω.

Στιβέω, ῶ, caloo, idem. Πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν, Soph. Aj. 883. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condenſatus, pruina; Hom. Odyſſ. 5, 467. Call. Ep. Στίβη ϗ νιφετῷ κεχρημένος. Al. κεχαρημένος. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A στίβη.

ΣΤΊΒΙ, fucus, pigmentum, ſtibi, ſtibium.

Στιβία, ας, ἡ, via, ſemita. A στίβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A στίβη.

Στιβίζομαι, ſtibio faciem fuco. A στίβι.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames; veſtigium.

Στιβύς, ύος, ὁ, fullo. A στείβω.

Στιγεύς, έως, ὁ, ſubula, vel omne id, quo pungimus, Suid. A στίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, nota aut ſignum inuſtum aut impreſſum alicui, macula ſeu nota, qua aliquid diſtinctum ac veluti punctis variatum eſt, Gl. V. nota. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui unius puncti eſt, punctum magnitudine æquans. A στιγμή.

Στιγματηφορέω, ſtigmata inuſta habeo, notis compunctus ſum. Ex στίγμα, & φέρω.

Στιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus, notis compunctus, *inpr.* de ſervis improbis. A στίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inuſtis ſigno, ſtigmata inuro. Ab eod.

Στιγμή, ῆς, ἡ, punctum; (2) ſpatium anguſtiſſimum, momentum; (3) dicitur & de aliis rebus valde parvis, de veſtigiis rei leniter impreſſis. A στίζω.

Στιγών, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obſignatus, Euſt. Ab eod.

ΣΤΊΖΩ, f. ίξω, pungo, notis compungo, ſtigmata, inuro, inuſtis notis ſigno; (2) interpungo, notis diſtinguo; (3) cædo. *Metaph.* infamo; ἐστιγμένος, notis compunctus, p. paſſ. part. Ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, Plut. Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ, Ariſt. Veſp. 1286. Δαῖς δῆτ', οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην; ib. 1362.

Στικτέον, *Adv. poſ.* diſtinguendum eſt punctis. A στίζω.

Στικτός, ή, όν, punctus, variis notis compunctus ſeu diſtinctus. Ab eod.

Στιλβηδὸν, *Adv.* nitide, ſplendide. A στίλβη.

Στιλβηδών, όνος, ὁ, nitor, ſplendor. A

Στίλβη, ης, ἡ, idem. A στίλβω.

Σπιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη.

Στιλβός, ή, όν, lucidus, fulgidus. Gl. Vet. ſplendidus. Ab eod. Hinc

Στιλβότης, ητος, ἡ, ſplendor.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, ſplendorem concilio, coloro. A στιλβός.

ΣΤΊΛΒΩ, f. ψω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, Marc. 9, 3. Κάλλει τε στίλβων, ϗ εἵμασιν, Il. 3, 392. Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, Ariſt. Av. 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum & ſplendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipſe ſplendor. A στιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, ſtella Mercurii. A στίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac ſplendidum redditur; (2) ſplendor, nitor. Ab eod.

Στιλβωτής, οῦ, ὁ, colorator, Ph. A στιλβόω.

Στίλβωτρον, ου, τὸ, idem quod στίλβωμα.

ΣΤΊΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quaſi punctum. Τί ὢν ἀπεκοιμήθημεν ὅσον στίλην; Ariſtoph. Veſp. 213.

Στιλπνός, ή, όν, lucens, fulgens, fulgidus, Gl. V. A στίλβω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στίλψις, εως, ἡ, ſplendor. A στίλβω.

ΣΤΊΜΜΙ, τὸ, ſtibium. Hinc

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio ſupercilia fuco, ſtibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμις, ἡ, ſtibium, fucus, pigmentum.

Στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A στιμμίζομαι.

Στίξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) verſus; (3) agmen; στίχες, ordines. A στείχω.

Στίξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inuſtio. A στίζω.

Στίον, ου, τὸ, idem quod στία.

Στιπτός, ή, όν, calcatus; (2) denſus, ſolidus.

Στῖφος, εος, τὸ, turba, caterva, bellicum agmen, globus militum. Οἰκετῶν στῖφος. Alciphr. 3, 10. A στείβω.

Στιφράω, denſo, ſolido. A

Στιφρός, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compreſſus. A στείφω.

Στιφρότης, ητος, ἡ, denſitas, ſoliditas. A pr.

Στιχαδικὸν, ὄξος, acetum ſtœchadicum.

Στιχαδίτης οἶνος, vinum ex ſtœchade confectum. A στιχάς.

Στιχαοιδός, οῦ, ὁ, poëta, rhapſodus. Ex στίξ, & ἀοιδός.

Στιχάριον, ου, τὸ, tunica, veſtis epiſcoporum undulata.

Στιχάς, άδος, ἡ, ſeries; (2) herbæ nomen, ſtœchas. A στίξ.

Στίχας, *ordines*, acc. plur. a στίξ, *ordo*.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχόαντο, ordine incedebant, imperf. *Ion.* pro ἐστιχῶντο, ἐστιχάοντο. Ἐστιχόωντο Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν, Il. 2, 92. A στείχω.

Στίχη, ης, ἡ, idem quod στίξ.

Στιχηδὸν, in modum verſuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στίχος, vel στίχη.

Στιχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, per verſus ſcriptus.

Στιχηρός, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Στιχηρῶς, per verſus.

Στιχθείς, aor. 1. part. paſſ. v. στίζω.

Στιχίδιον, ου, τὸ, verſiculus. Dim. a στίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine diſpono; (2) carmina ſcribo. Ab eod.

Στίχινος, η, ον, per verſus deſcriptus. Ab eodem.

Στιχιστής, οῦ, ὁ, verſuum ſcriptor, poëta. A στιχίζω.

Στιχολογέω, verſus recito. A λέγω.

Στιχολογία, ἡ, recitatio verſuum.

Στιχομυθέω, alternis verſibus reſpondeo, ut in comœdia vel tragœdia. Ex στίχος.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio ſeu collocutio, quæ fit alternis verſibus apud poëtas. Ex στίχος, & μῦθος.

Στιχοποιΐα, ας, ἡ, verſificatio. A

Στιχοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui facit verſus. Ex στίχος, & ποιέω.

Στίχος, ου, ὁ, ordo; (2) verſus; (3) linea libri vel ſcripti, vel periodus & ejus membra;

bra; (4) ordo arborum & vitium, antes; (5) ſeries militum.

Στιχουργέω, verſus facio. Ex ἔργον.

Στιχούργημα, τὸ, carmen. A pr.

Στιχουργία, ἡ, verſuum ſcriptio. A

Στιχουργὸς, ὁ, poëta.

Στιχῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapſodus, verſuum recitator. Ex στίχος, & ᾠδὴ.

Στιάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, durus, aſper. A στία.

Στλεγγίδιον, ου, τὸ, ſtrigilecula, Gl. Vet. A στλεγγὶς.

Στλεγγιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui ſtrigiles conficit. Ex στλεγγὶς, & ποιέω.

Στλεγγίζω, f. ίσω, abrado ſtrigili, rado; ἐστλεγγισμένος, ſtrigili depexus, p. paſſ. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) laminula aurea; tænia, ornamentum capitis.

Στλέγγισμα, ατος, τὸ, ſordes, quæ ſtrigili auferuntur, ſtrigmentum. A στλεγγίζω.

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca, in quibus frumentum reconditur.

Στυβάζω, convicior, obtrecto, R. A στόβος.

Στόβος, ου, ὁ, convicium. R

Στοιβαδεύομαι, in toro repono, torum ſterno. A στοιβάς.

Στοιβάζω, f. άσω, ſtipo, compono, ſtruo. Σὺ δὲ παραλαμβάνων στοίβαζε, Luc. Catap. A στοιβή.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons; (2) virgulta loco lecti ſeu tori ſtrata. A στείβω.

Στοιβασία, ας, ἡ, ſtructio. A στιβάζω.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtipabilis, Gl. V.

Στοιβαστὴς, οῦ, ὁ, ſtipator, Gl. Vet. Ab eodem.

Στυιβὴ, ῆς, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exſtruendis ſtibadiis utebantur veteres; (2) acervus, conſtructio, exſtructio. Gl. Vet. ſtipatio, ſtramentum; Plut. in Theſeo. cap. 8. res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi verſus cauſa inculcatum. A στείβω.

Στοΐδιον, τὸ, parva porticus. A στοά.

Στοιχάριον, ου, τὸ, parvus ordo. Dim. a στοῖχος.

Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine poſita. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. A στοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, *Adv.* per elementa. A

Στοιχεῖον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, litera, rudimentum; (2) umbra ſolarii, στοιχεῖα, de mente literæ alphabeticæ, in N. T. de lege cæremoniali; *it.* de partibus mundi, aſtris, &c. A στοῖχος.

Στοιχειόω, elementa doceo, in principiis erudio, rudimenta artis trado. Στοιχειούμενον φόβῳ, Gr. Naz. A στοιχεῖον.

Στοιχειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, elementalis, elementarius; (2) ſimplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ἡ, ὸν, elementarius.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum & primorum rudimentorum traditio. A στοιχειόω.

Στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit, qui rei rudimenta docet. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ἡ, ὸν, elementarius, elementalis. Ab eod.

Στοιχέω, in verſus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; (4) μιᾷ στοιχεῖν, una uxore contentum eſſe. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι ϗ στοιχῶμεν, Gal. 5, 25. τῷ κανόνι, ib. 6, 10. A στοῖχος.

Στοιχηγορέω, ῶ, ordine narro, ordine recenſeo, Suic. Ex στοῖχος, & ἀγορέω.

Στοιχηδὸν, *Adv.* ordine, ordinatim. A στοῖχος.

Στοίχημα, pro ἄθλον. Sch. Theoc. a στοιχεῖν, quod Græci recentiores & I. C. ti dixere pro paciſci, *it.* (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine diſpono, præſcribo. Στοιχίζειν ὑψηλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur ſilvæ & ſtabula ferarum, expanſio plagarum variis ſurrectarum. A στοιχίζω.

Στοιχομυθέω, v. στιχ.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, verſus; (2) ordo militum in acie; (3) indago & ſeries plagarum. A στείχω.

Στοιχῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. pro στοιχέωμεν, a στοιχέω.

Στολάρχης, ου, ὁ, dux claſſis, qui claſſi præeſt. Ex στόλος, & ἀρχός.

Στόλαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis, amictus, veſtimentum, indumentum, ornatus. A στέλλω.

Στολίδιον, ου, τὸ, ſagulum, Suic. Dim. a στολίς.

Στολιδόω, ῶ, f. ώσω, induo, amicio. Καδμείαν ὦ νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ, Eur. Ph. 1743. Ab eod.

Στολιδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, rugas & plicas habens, rugoſus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A στολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, veſtio, appareo; ἐστολισμένος, ſtolatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο, Heſiod. Ἔργ. 626. A στολή.

Στόλιον, ου, τὸ, parva ſtola, amiculum; (2) veſtis philoſophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga veſtis; (2) ſtria frontis; (3) ruga, plica alia. Ab eod.

Στολίσαντα, acc. ſing. aor. 1. part. act. verbi στολίζω. Hinc

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem quod στολίς.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, cum veſtes induuntur. Ab eod. Unde

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, veſtiarius. Gl. V. veſtitor.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod στολισμός; Æſchyl. Suppl. 723.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) claſſis, copiæ, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A στέλλω.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; oſtium fluvii; acies ferri; acies frons exercitus. Κατὰ στόμα βιάζεσθαι. Plut. in Marc. Cat. cap. 13.

Στομακάκη vel στομοκάκη, ης, ἡ, oris vitium, ſcorbutici morbi genus, *Strabo*, lib. 16. confer, Plin. 25, 3. Ex στόμα, & ἀκή.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα, & ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipſum mare oſtio ſuo ingreditur.

Στομάλιμνον, ου, τὸ, idem. Theoc. 4, 23.

Στόμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, nugator. Æſch. S. T. 453. Gl. Vet. rabula. Ex στόμα, & μάργος.

Στομάτεσσι, dat. pl, *Ion.* pro στόμασι.

Στοματικὸς, ἡ, ὸν, ad os pertinens. A στόμα.

Στοματουργὸς, οῦ, ὁ, ore opus ſuum conficiens. Ex στόμα, & ἔργον.

Στομαυλέω, ore tibiam inflo. Ex στόμα, & αὐλὸς, *tibia*.

Στομαχικὸς, ἡ, ὸν, ſtomachicus; (2) ſtomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, os, orificium; (2) ſtomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi ſuperius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, η, ον, qui ore dilatato ſonum edit. convicium faciens. A στίμβω.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; στομίας ἵππος, oris duri equus. A στόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, oſculum, parvum os; (2) orificium vaſis, venæ, & ſimilium introitus anguſtior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

Στομοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax. Ex στόμα, & δέχομαι.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, convicium. A στόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obſtruo; (2) os, ſeu oſtium facio ſive aperio, (3) ferrum acuo & induro, roboro; (4) frontes in exercitu ſive acie ſtruo. Μέμνησ' ὅπως εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, Ariſt. Nub. 1106. Σφενδονήταις τὴν οὐραγίαν στομώσας, Plut. Τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς ἅδου δράκαιναν,——ὡς δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη; Eur. Iph. in Tau. 288. Τὰ δ' ὑγιεινὰ λέγεται στομοῦσθαι ϗ κρατύνεσθαι τὴν ἕξιν, Plut. Lycurg. cap. 16. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior. Βόσκειν ἐθέλων, ϗ μὴ τούτους ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας, Ariſt. Veſp. 720. A στόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφάστικος, ἡ, ον, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ου, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγῳδίᾳ, πράγματι ὀγκηρῷ φύσει ϗ ἐπιδεχομένῳ στόμφον, Longin. 3. Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν στόμφον, id. 32.

Στομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui magno ſeu amplo ore eſt. A στόμα.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id, quod exacutum eſt; (2) id, quo duratur acies; (3) robur aciei; ferrum durum, Gl. V. Plut. Lycurg. cap. A στομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, Gl. V.

Στοναχεῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro στοναχοῦσι, a

Στοναχέω, gemo, cum gemitu requiro. Οὐδὲ θέλω προλιπεῖν τόγε, μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον, Soph. El. 131. A στένω.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, ſuſpirium, dolor. A στόνος.

Σποναχίζετο, *Ion.* pro ἐστοναχίζετο, a

Στοναχίζω, & στοναχίζομαι, gemo, ingemiſco. Μεγάλα στοναχίζων, Il. 23, 172. ἀδινὰ, ib. 225. Ὑπὸ ποσσὶ στοναχίζετο γαῖα, ib. 2, 784. θυμῷ, ib. 7, 95. A στοναχή.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod στοναχή.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus. A στόνος.

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, ſuſpirium, gemitus cum fletu. A στένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremita; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam στόνυχες, ap. Apoll. Rh. Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pio & vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (3) *vulgatiſſime* parentum erga liberos & liberorum erga parentes. Gl. V. adfectio. A στέργω.

Στορέννυμι, & στορεννύω, ſterno. A στορέω.

Στορέσαι, a. 1. inf. act. verbi στορέω.

Στορεσεῦντι, 3. pl, fut. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro στορέσουσι.

Στορεὺς, έως, ὁ, ſtrator, qui ſternit; (2) fomes, qui ſubſterni ſolet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕ'Ω, ῶ, f. έσω, ſterno, proſterno. Ἐπειδὴ δὲ τὴν θάλασσαν ἐστόρεσεν ἡ γαλήνη, Heliod. Ἀνθρακιὴν στορέσας, Il. 9, 213. ταπῆτας, ib. 24, 645.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ.

Στόρνυμι, idem quod στορέω.

Στορύνη, ης, ἡ, inſtrumentum quoddam chirurgicum ad ſanguinem e naribus detrahendum. *Aret.* A στορέω.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, fut. άσομαι, collineo ad ſcopum, recta ad ſcopum tendo; *metaph.* in ſcopum deſtino, propoſitum mihi ſpecto; ἐστοχασμένος βλασφημίας, maledicendi cauſa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) ſatisfacio alicui, facio, quæ quis velle videtur, ſtudeo alicui rei vel perſonæ, hinc (4) parcere, conſulere. Στοχάζεσθαι σκοποῦ οὐκ ἠδύνατο, Polyb πρός τι, Plat. τῆς τῶν θεῶν διανοίας, Iſocr. ἀπό τινος, Phal. Τὴν ψυχὴν ἀγαθήν τε ϗ σώφρονα στοχάζομαι, Hel.

Στοχὰς, άδος, ἡ, retium tentio; (2) ſtrues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. v. στοχάζομαι.

Στόχασμα, ατος, τὸ, id, quod in ſcopum intenditur, ſive quo ad ſcopum collineatur. Ab eod.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, collineatio ad ſcopum; (2) conjectatio, conjectura.

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, conjector, qui conjecturas colligit; (2) qui bene collineat & recta ad ſcopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικὸς, ὴ, ὸν, recta collineans & ad ſcopum tendens; (2) qui ſolers in conjecturis, conſultus; (3) conjecturalis, conjectura aſſequendus.

Στοχαστικῶς, conjectando; (2) more conjectantium.

Στρᾶβαι, αἱ, compedes. A στρέφω.

Στραβαλοκομάω, ῶ, criſpa ſum coma. A

Στραβαλοκόμης, ου, ὁ, qui criſpa eſt coma, R. Ex στράβαλος, & κόμη.

Στράβαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tereti corpore eſt; (2) tortuoſus. A στραβός.

Στράβηλος, ὁ, genus conchylii, ſic dictum a figura, quod ſimile eſt tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, f. ίσω, ſum oculis diſtortis, ſum ſtrabo. Ab eod. Hinc

Στραβισμὸς, οῦ, ὁ, diſtortio oculorum.

Στραβὸς, ὴ, ὸν, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. A στρέφω.

Στραβὼν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Στραγγαλέω, ῶ, ſtrangulo, ſuffoco, R. A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A στραγγός.

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, tortuoſus laqueus; (2) doloſum conſilium. Ab eod.

Στραγγάλια, ων, τὰ, tophi & durities ex humore concreto, maxime in articulis.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormenta, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, Gloſſ. Vet. ſtrangulo. A

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, id. quod στραγγαλιά.

Στραγγαλισμὸς, οῦ, ὁ, ſtrangulatus, Gloſſ. Vet. ſtrangulatio. A στραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuoſus, diſtortus; (2) perverſus, doloſus. A στραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. Ἡ οὐρὰ στραγγαλοῦται ὑπὸ τῆς ξηρότητος, Al. Aphr. qu. a στράγγαλος. A στραγγός. Hinc

Στραγγαλωτὸς, ὴ, ὸν, valde tortus, nodoſus, de fune.

Στραγγεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum quo humor exprimitur, ut ſtillatim defluat. A

Στραγγεύω, guttatim exprimo; (2) premo, affligo; στραγγεύομαι, med. cunctor, moror, tempus tero; (2) laboro, vexor. Ἰτητέον· τί ταῦτ᾽ ἔχων στραγγεύομαι, Ariſt. Nub. 131 A στράγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus; (2) impudens, Heſ. Suid.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium, quum urina ſtillatim excernitur. Ex στράγξ, & οὖρον. Hinc

Στραγγουριάω, ῶ, urinæ ſtillicidio laboro.

Στραγγουρικὸς, ὴ, ὸν, ad ſtranguriam proclivis, ſtranguria laborans, τὰ στραγγουρικὰ ſtranguria.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla.

Στραγὸς, ὴ, ὸν, Suid. Vid. στραγγός.

Στρατάομαι, ῶμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐστρατόωντο, imperf. Ion. pro ἐστρατῶντο, ἐστρατάοντο. Οἵ ῥα τότ᾽ ἐστρατόωντο παρ᾽ ὄχθας Σαγγαρίοιο, Il. 3, 187. A στρατός.

Στραταρχέω, ῶ, fut. ήσω, dux ſum cxercitus, exercitui præſum. A

Στρατάρχης, ου, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατὸς, & ἀρχή. Hinc

Στραταρχία, ας, ἡ, præfectura exercitus.

Στράταρχος, ου, ὁ, idem quod στρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio; (2) ſtipendia, in pl. (3) agmen & copiæ. A στρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ὴ, ὸν, militaris, bello habilis. A στράτευμα.

Στρατεύομαι, milito. A Στρατεύω.

Στρατευσείω, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ maturus. A

Στράτευσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατευτέον, bellandum.

Στρατευτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod στρατεύσιμος; (2) bellicoſus, pugnax; (3) muniis militaribus adſuetus. A

Στατεύω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; στρατεύω, & στρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. Στρατεύειν ἐπὶ τοὺς ἐναγεῖς, Æſch. ἐπὶ Τροίαν, Thuc. τινὶ, Dem. Ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα, Xen. Cyr. 4, 18. Ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι πόλιν, Eur. Ph. 435. A στρατός.

Στρατηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi tendit imperator, prætorium. A στρατηγός.

Στρατηγέτης, ου, ὁ, idem quod στρατηγός.

Στρατηγέω, præſum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto militari circumvenio, ſtrategemate vinco. Ἐστρατήγει τῶν νεῶν, Thuc. τοῦ στρατοπέδου, Plut. Δυοῖν γερόντοιν δὲ στρατηγεῖται φυγὴ, Eurip. Herac. 39. Ab eod.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, res a duce exercitus ducta; (2) facinus callidum & ſolers conſilium, quo imperator hoſtem circumvenit, ſtrategema, furtum militare. A pr.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A στρατηγός. Hinc

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto ſeu ambio.

Στρατηγικὸς, ὴ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui geſſit dignitatem imperatoriam.

Στρατηγικῶς, *Adv.* imperatorie.

Στρατήγιον, ου, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A στρατηγός.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, imperatoria, prætoria Δείξας τὴν στρατηγίδα ναῦν οὖσαν ἐξήρη, Plut. in Anton. cap. 31. Ab eod.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex στρατὸς, & ἄγω.

Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex στρατὸς, & ἐλασία.

Στρατηλατέω, ῶ, fut. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. Δεῦρ᾽ ἄναξ σλρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Ὅς ποτ᾽ ἐξεῖλες, πόλιν στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς, id. Herc. fur. 61. Ex στρατος, & ἐλαύνω. Hinc

Στρατηλάτης, ου, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, Ph. magiſter militum, dux, dux exercitus, Eur. Cyc. 85.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio. A στρατός.

Στρατιάρχης, ου, ὁ, tribunus militum. Ex στρατιὰ, & ἄρχων.

Στρατίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Στρατιάων, gen. plur. *Æol.* pro στρατιῶν.

Στράτιος, ία, ιον, militaris, caſtrenſis, exercituum præſes. A στρατός.

Στρατιώτης, ου, ὁ, miles. A στρατιά. Hinc

Στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ ſtudet; (3) militiæ peritus. Hinc τὰ στρατιωτικὰ, res militares.

Στρατιωτικῶς, militariter, ut militem decet.

Στρατιῶτις, ιδος, ἡ, fœmina militans; στρατιώτιδες νῆες, naves, quæ milites vehunt. A στρατιώτης.

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, delectum ago, cogo & conſcribo milites. Ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ, 2 Tim. 2, 4. Ex στρατός, & λέγω.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A

Στρατολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exercitum conſcribit. Ex στρατὸς, & λέγω.

Στρατόμαντις, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas ap. Hom.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, qui caſtris præeſt, caſtrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπεδον, & ἀρχή. Hinc

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, caſtrametatio; (2) caſtra.

Στρατοπεδευτικὸς, ὴ, ὸν, ad caſtrametationem pertinens. A

Στρατοπεδεύω, caſtra metor, caſtra figo ſeu colloco. Νῦν μίκρον πορευθέντες ἐστρατοπεδεύκασι, Xen. Cyr. 4, 4. A

Στρατόπεδον, ου, τὸ, locus, ubi exercitus ſedem figit; (2) exercitus. Ex στρατος, & πέδον.

Στρατόπλοος, ον, exercitum trajiciens mare, ſ. jubens trajicere, Lyc. A πλέω.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, exercitus, copiæ militares ſive terreſtres, ſive navales; (2) multitudo. Hinc

Στρατόφι, vel στρατόφιν, *Adv.* ab exercitu.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos exercitus, copiarum dux, ſive præfectus.

Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐστρατῶντο ex ἐστρατάοντο, a στρατάομαι.

Στραφεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ſeq.

Στραφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi στρέφω.

Στραφῆναι, *converſum eſſe*, aor. 2. inf. paſſ.

Στρέβλη, ης, ἡ, inſtrumentum ſive tormentum nauticum ligneum. A στρεβλός.

Στρεβλόκερως, ὁ καὶ ἡ, cornua vara habens.

Στρεβλόπους, οδος, ὁ, ſcaurus, Ph.

Στρεβλὸς, ὴ, ὸν, tortus, tortuoſus, flexuoſus; (2) perverſus, callidus, verſutus; (3) ſtrabo, qui perverſis & diſtortis eſt oculis. A στρέφω. Hinc

Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, flexuoſitas.

Στρεβλόω, ῶ, futur. ώσω, torqueo, tormentis diſtraho, diſtorqueo, perverto, depravo. Ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, 2 Pet. 3, 16. Ὑμεῖς στρεβλώσαντες αὐτὸν ἀποκτείνατε, Dem. Ab eod. Hinc

Στρεβλωτήριον, ου, τὸ, tormentum, locus tormentorum.

Στρεβλωτὴς, οῦ, ὁ, eculeus, Ph.

Στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum; (2) opus piſtorium. A στρέφω.

Στρέπταιγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulgorem ſeu lucem avertens, radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab Airſtoph. irriſa, Nub. 334. Ex στρεπτὸς, & αἴγλη.

Στρεπτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro στρεπτοῦ.

Στρεπτὸς, ὴ, ὸν, verſatilis, verſabilis, volubilis, tortilis, flexilis, qui inflecti poteſt; (2) tortus. A στρέφω.

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, torquatus, torquem geſtans. Ex στρεπτὸς, & φέρω.

Στρευγεδὼν, όνος, ἡ, ſtranguria, Nic. Al. 313. A στρεύγω.

Στρεύγω, proprie idem quod στραγγεύω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; στρεύγομαι, paullatim deficio, tabeſco, conſumor, vexor; (2) cunctor, ceſſo, tempus tero, ut στραγγεύομαι. Στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, Il. 15, 512. ἐν νήσῳ ἐρήμῃ, Od. 12, 351. Μεγάλῃ δ᾽ ἐστρεύγετο νούσῳ, Call. in Cer. 67. A στράγξ.

Στρεφάσκω, verto, H. St. A στρέφω.

Στρεφεδινέω, in gyrum verto; στρεφεδίνηθεν, vertigine correpti ſunt, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐστρεφεδινήθησαν. Στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε, Il. 16, 792. Ex στρέφω, & δινέω.

Στρεφθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. στρέφω, *verto.*

Στρεφθέντε, nom. dual. a. 1. part. paſſ.

Στρέφος, εος, τὸ, idem quod στρέμμα, & pellis, quo ſenſu melius eſt στέρφος. A στρέφω.

Στρεφόω, ῶ, pelle tego, (melius στέρφω, *Erm.*) A στρέφος.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, fut. ψῶ, verto, verſo, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verſo, voluto, cogito; (4) reverto, remeo; στρέφομαι,

στρέφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἐστράφην, aor. 2. στραφεὶς, converſus; ἐστραμμένος; tortus, perf paſſ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα, Eur. Herc. fur. 1412. Στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας, Ariſt. Θεσμ. 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε στρέφει, Eur. Supp. 414. Στραφέντες ἔφυγον εἰς τὸ ἔρυμα, Xen. Ἐπὶ γῆς στρέφεσθαι, Plato. εἰς τὰ ἔθνη, Act. 13, 46. Τί δυσκολαίνεις, ϗ στρέφῃ τὴν νύχθ᾽ ὅλην; Ariſt. Nub. 36.

Στρέφασις, εως, ἡ, intectio vaſis pelle, quum quid operitur corio. A στρεφόω.

Στρεψάσκω, verto; imperf. στρέψασκον. Τοὶ δ᾽ στρέψασκον ἀν᾽ ὄγμους, Il. 18, 546. A στρέφω.

Στρεψόμαλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, intortum i. e. criſpum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex στρέψις, & μαλλός.

Στρέψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A στρέφω.

Στρεψοδικέω, cauſam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικῆσαι, ϗ τοὺς χρήστας διολισθεῖν, Ariſt. Nub. 433. Ex στρέψις. & δίκη.

Στρεψοδικοπανουργία, ας, ἡ, verſutia in pervertendis cauſſis ſeu litibus, Ariſt. Av. 1474. Ex στρεψοδικέω, & πανουργία.

Στρεψοδινέω, in gyrum flecto. Ex στρέψις, & δινέω.

Στρηνὲς, *Adverb.* aſpere, horribiliter. A

ΣΤΡΗΝΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, aſper, indomitus moribus.

Στρηνιάω, ῶ, f. άσω, luxurioſe vivo, laſcivio, Gl. Vet. geſtio in malam partem. Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν, ϗ ἐστρηνίασε, Apoc. 18, 7. στρηνιάσαντες, ib. 9. ΠΕΡΔΕΤΑΙ δ᾽, στρηνιᾷ πλουτῶν, Schol. in Ariſt. Pl. 176. A

ΣΤΡΗ΄ΝΟΣ, έος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) faſtus, morum aſperitas.

Στρηνόφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vocem aſperam habens. Ex στρηνὴς, & φωνή.

Στριβιλικίγξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, Ariſt. Ach. 1040. Ex στρίβος, & λικίγξ.

ΣΤΡΙ΄ΒΟΣ, ȣ, ὁ, exilis & tenuis vox avis.

Στριγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor. A στρίζω, pro τρίζω.

Στρὶξ, γὸς, ἡ, columnæ canaliculus, ſtriatura.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, ſtrigoſus, Gl. Vet. στριφνὸν, acerbum, Ph. A στρέφω.

Στροβανικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui exagitando vincit, Heſ. Ex στρόβος, & νίκη.

Στροβελὸς, ἡ, ὸν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. Ab eod.

Στροβέω, circumago, torqueo; (2) perturbo. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρόβει πυκνάσας, Ariſt. Nub. 702. Ἀλλ᾽ ἔπιθι ϗ στρόβει, μηδὲν ὀλίγον ποίει, id. Eq. 385. Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβεῖται, id. Ran. 918. Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον προσκαταξανεῖ, Lyc. 173. A στρέφω.

Στροβητὸς, ἡ, ὸν, impetuoſus, qui circumagitur, circum rotatur, ut Ixion. A στροβέω.

Στροβιλέα, nux pinea, Ph. A στρόβιλος.

Στροβιλέω, ῶ, fut. ήσω, turbineo vortice circumago, Gl. V. intorqueo. A στρόβιλος.

Στροβιλεὼν, pinetum, Gl. V.

Στροβίλη, ἡ, linamentum, aut aliud quid, in turbinis modum contortum, Ab eod.

Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus.

Στροβιλίτης, ȣ, ὁ, ut στροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοβλέφαρος, ον, qu. oblique videns, id. quod ἑλικοβλ. vividos, nitidos, pulchros oculos habens.

Στροβιλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex στρόβιλος, & εἶδος.

Στρόβιλος, ȣ, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, Gl. Vet. nux pineæ, nucleus nucis pineæ. A στρόβος. Hinc

Στροβιλόω, ῶ, fut. ώσω, verſo, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλῶτταν, Plut.

Στροβιλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρος στροβιλῶδες, Plut. Syll. cap. 16. A στρόβιλος.

Στρόβος, ȣ, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A στρέφω.

Στροβύλος, Sch. Theoc. id. quod στρόβιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A στρογγύλος.

Στρογγύλευμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

Στρογγυλεύω, f. εύσω, id. quod στρογγυλαίνω.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα. Dion. Hal. Ab eod.

Στρογγυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rotundus. Ex στρογγύλος, & εἶδος.

Στρογγυλόκαυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotundum habet caulem.

Στρογγυλόλοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rotunda ſiliqua incluſus.

Στρογγύλομαι, rotundus fio. A στρογγύλος.

Στρογγυλοναύτης, ȣ, ὁ, qui oneraria navi navigat.

Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens. A πλευρά.

Στρογγυλοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui rotunda eſt facie. Ex στρογγύλος, & πρόσωπον.

ΣΤΡΟΓΓΥ΄ΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globoſus..

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A στρογγύλος.

Στρογγυλόω, v. στρογγυλεύω. Καταφερόμενον ὕδωρ ἐξ ὕψους στρογγυλοῦται, Al. Aphr. Ab eodem.

Στρογγύλως, *Adv.* rotunde; (2) figura tereti. Ab eod.

Στρομβεῖον, ȣ, τὸ, turbo, conus, Nic. Th. 629. A στρόμβος.

Στρομβηδὸν, *Adv.* turbinis in modum, turbinatim. Ab eod.

Στρόμβος, ȣ, ὁ, turbo, trochus, A στροβέω.

Στρομβόω, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſo, circumago. A στρόμβος.

Στρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.

Στρουθάριον, ȣ, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρουθός.

Στρούθειος, εία, ειον, ſtrutheus, Ab eod.

Στρουθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido.

Στρουθίον, ȣ, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρουθός.

Στρούθιος, ία, ιον, ſtruthius. Ab eod.

Στρουθοκάμηλος, ȣ, ὁ, vel ἡ, ſtruthocamelus, *avis*; ſtruthio, Ph.

Στρουθοκέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens caput paſſeris aut ſtruthocameli; (2) monſtroſus. Ex στρουθὸς, & κεφαλή.

Στρουθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes ſtruthocameli habens.

ΣΤΡΟΥΘΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) herba quædam.

Στρουθοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſtruthiones vorans; (2) paſſeres vorans.

Στροφαῖος, ȣ, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophas. A στροφή.

Στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vertigo, gyrus, vortex, flexus, rotula, orbis, orbiculus, lactis ſiccati caſeus. Ὁ δ᾽ ἐν στροφάλιγγι κονίης Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, Il. 16, 775. Μειοτέρη γοῦν πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι, Arat. 43. A

Στροφαλίζω, futur. ίσω, verto, verſo. Τῇ δὲ παρ᾽ ἠλάκατα στροφαλίζετε, Od. 18, 314. A στρέφω.

Στροφὰς, άδος, ἡ, quæ circumagitur, quæ circumvertitur. Ab eod.

Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verſo.

Στροφεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, Gl. V. verſoria.

Στροφεὺς, έως, ὁ, vertebra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus.

Στροφέω, ῶ, verſutiis & ſtrophis utor.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtropha, verſutia, Gloſſ. Vet. στροφαὶ, ſtrophæ. A στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A στροφεύς.

Στρόφιον, ȣ, τὸ, teres zona, qua mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri & fœminæ caput ligabant. A στρόφος.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira. A στροφή.

Στροφοδινέω, circumago.

Στροφολογία, ἡ, verſutia in dicendo, fraus. A λέγω.

Στροφόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφούμενος ἵππος, Hipp. A

Στρόφος, ȣ, ὁ, funiculus e loro vel cannabe, aliave materia; faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; στρόφοι, tormina, Gl. V. A στρέφω.

Στροφώδης, ες, cui denſi quid innatat, ut in urina.

Στροφατὸς, ἡ, ὸν, verſatilis. A στροφόομαι.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, auſterus, acerbus, adſtringens; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A στυφός.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A στρυφνός.

Στρύχνον, ȣ, τὸ, idem quod στρύχνος.

ΣΤΡΥ΄ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, ſolanum, *herba*. *Angl.* Nightſhade.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula variegata; unde & στρώματα, liber varii & mixti argumenti. A στρωννύω. Hinc

Στρωματεὺς, έως, ὁ, veſtis ſutilis; (2) ſaccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi & colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti, Gl. Vet. pulvinar.

Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno.

Στρωματόδεσμον, ȣ, τὸ, ligamen ſeu vinculum, quo veſtis ſtragula conſtringitur, faſcia, qua ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata. Ex στρῶμα, & δεσμός.

Στρωματοδέσμος, ȣ, ὁ, idem & ex iiſd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A στρωννύω.

Στρώννυμι, ſ. στρωννύω, f. στρώσω, ſterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, στρῶσον, ſterne, Gl. V. a. 1. imperat. ἐστρωμένον, ſtratum, Gl. V. perf. paſſ. part. Αὐτὸς κλίνην στρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ, Xen. Κάστρωσε γ᾽ εὐνὰς ϗ 'κάλυψε σώματα, Eur. Supp. 767. Ἔστρωται λέχος, id. Med. 41. A στορέω. Hinc

Στρῶσις, εως, ἡ, ſtratio, ſtratura.

Στρῶσον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. στρώννυμι, pro στρόω, *ſterno.*

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer; Gl. V. aſſerculus; (3) crates textilis; στρωτῆρες, aſſeres, Ph. aſſerculi, Gl. V.

Στρώτης, ȣ, ὁ, ſtrator, Gloſſ. Vet. στρωτὴς, ſtrator.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.

Στρωφᾶσθαι, præſ. inf. med. pro στρωφάεσθαι, a

Στρωφάω, ῶ, verſor, circumago. Τούτων δ᾽ ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, Theog. 837. Ἀλλ᾽ ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε Στρωφᾶται, Heſiod. Ἔργ. 526. Αἱ δ᾽ ἱστοὺς ὑφόωσι ϗ ἠλάκατα στρωφῶσιν, Odyſſ. 7, 105. Καθ᾽ Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος, Theog. 247. A στροφή.

Στρωφώμενοι, nom. pl. part. præſ. med. *contr.* pro στρωφαόμενοι.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, odio proſequens viros. Ex στύγος, & ἀνήρ.

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (2) odio dignus, Gl. Vet. inviſus, odioſus. A στυγέω.

Στυγερότης, ητος, ἡ, triſtitia, mœſtitia. A στυγερός.

Στυγερωπὸς, ȣ̃, ὁ, inviſus, quem adſpicere odimus;

odimus ; ingratus adſpectu. Ex στυγερὸς, & ὤψ.

Στυγνώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, inviſus ; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu & torvis oculis cernens. Ex στρυγνὸς, & ὤψ, *vultus*.

Στυγερῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕ´Ω, ῶ, fut. ήσω, odio proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco, timeo ; στυγέομαι, odio, & horrori ſum, inviſus ſum ; στύξαι, odiſſe, aor. 1. inf. a fut. στύξω, quaſi a στύγω ; ἔστυγον, aor. 2. Στυγοῦσι θεοὶ τοὺς κακοὺς, Soph. Aj. 133. Ἆρα τὸν ξένον στυγῶ δικαίως ἐν κακοῖς ἀφιγμένον, id. Alc. 768. Πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ στύγει, πόσιν τε σὸν, id. Iph. in Au. 1506. παῖδας, id. Med. 36. ἄστυ, Ariſt. Ach. 33. Στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς, Eur. Andr. 157.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium ; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω. Unde

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, odioſus, qui odio & horrori eſt, odio dignus, Gl. Vet. deteſtabilis.

Στύγιος, ία, ιον, ſtygius, infernalis. A στύξ.

Στυγνάζω, f. άσω, triſtor, triſtitia adficior. Ἡ δὲ στιγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος, Marc. 10, 22. Στυγνάζων ὁ οὐρανὸς, Matt. 16. 3. A στυγνός.

Στυγνάσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi στυγνάζω.

Στυγνοποιὸς, ὸν, triſtitiam adferens. A ποιέω.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, odioſus, inviſus, gravis, triſtis, terrificus ; στυγνὴ, anxia, Ph. στυγνὸν, dirum, Ph. στυγνότερος, triſtior, Ph. A στύγος. Hinc

Στυγνότης, ητος, ἡ, mœſtitia, mæror.

Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.

Στυγόδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui odit cubilia, conjugium. Eq στυγέω, & δέμνιον, *cubile*.

Στύγος, εος, τὸ, odium. A στυγέω.

Στύγω, f. ξω, (ut hinc fit στύξαι, & στύξαιμι) v. στυγέω. Τῷ κε τεῷ στύξαιμι μένος ϗ χεῖρας ἀάπτους, Odyſſ. 11, 501.

Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila, Dim. a στύλος.

Στυλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Στυλίτης, ου, ὁ, ſupra columnam locatus, in columna ſtans. A στύλος.

Στυλοβάτης ου, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex στύλος, & βαίνω.

Στυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, columnæ ſimilis. Ex στύλος, & εἶδος.

Στυλόομαι, οῦμαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥ´ΛΟΣ, ου, ὁ, columna ; (2) graphium ; (3) ſtructura orationis ac dicendi modus, ſtylus, vel ſtilus.

Στύμα, ατος, τὸ, tentigo. A στύω.

Στύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A στύφω.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *fluvius infernalis* ; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate ; (3) horror tremorque ex perfrictione. A στυγέω.

Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi στύγω.

Στυπεῖον, & στυππεῖον, & στυππίον, linum, ſtupa. A στύπη.

Στύπαξ, & στύππαξ, κος, ὁ, Dim. a στύπη.

Στυπειοπώλης, & στυππειοπώλης, & στυπιοπώλης, ου, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, Ariſt. Eq. 122.

Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, ſtupa. Hinc

Στύπινος, η, ον, ſtupeus.

Στυπόγλυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ligna vel ſtipites polit & ſcalpit, Heſ. A γλύφω.

Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐν στύπει προβαλὼν πολυχανδέος ὄλμου, Nic. Th. 951.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. A στύφω.

Στυπτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aluminoſus, alumen reſipiens. A στυπτηρία.

Στυπτικὸς, ὴ, ὸν, adſtrictorius. A στύφω.

Στυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo ; (2) ſtyracem refero odore. A στύραξ.

Στυράκινος, ίνη, ινον, e ſtyrace confectus, ſive arbore, ſive lacrima ejus. Ab eod.

Στυράκιον, ου, τὸ, ferrum tranſverſum in poſteriore parte ferri haſtæ. Ab eod.

ΣΤΥ´ΡΑΞ, ακος, ἡ, ſtyrax, *arbor Syriæ.* (2) lacrima ejus, ſuffimen. Ὧι πλείστῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, Strabo. lib. 12. p. 856. (3) gen. maſc. ὁ, lignum jaculi, haſtile, atque inde pro jaculo ipſo, Plut. in Marcell. cap. 26. Gl. V. tonſilla.

Στυφελίζω, futur. ξω, *Dor.* pro σω, aſpere tracto, duris verbis verberibuſque inceſſo ; (2) diſpello diſcutio, disjicio. Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων, Soph. Ant. 143. Ἐξ ἑδίων στυφελίξαι, Il. 1, 581. Στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα, Il. 7, 261. Σὴ μ' ἄλοχος, ib. 21, 512. ξείνους στυφελιζομένους, Odyſſ. 16, 108. A στυφελός. Hinc

Στυφελισμός, οῦ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injurioſe loco deturbatur.

Στυφλὸς, ὴ, ὸν, vel στυφελὸς, ὴ, ὸν, aſper, durus, adſtrictus, firmus. Ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας, Æſch. Pr. 747.

Στυφόεις, όεσσα, όεν, adſtringendi, denſandi vim habens. A στύφω.

Στυφὸς, ὴ, ὸν, idem, durus, aſper. Ab eod.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus ; (2) retorridus, duratus, calloſus. Ab eod.

Στυφρότης, ητος, ἡ, denſitas, aſperitas.

ΣΤΥ´ΦΩ, adſtringo, *de guſtu* ; (2) ſpiſſo. denſo. Στύφειν τὸ δέρμα, Gal.

Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio ; (2) ſpiſſatio ; (3) tinctura. A στύφω.

ΣΤΥ´Ω, f. στύσω, adſtringo, denſo, durum reddo ; (2) triſtitia adficio, Ariſt. (3) *paſſ.* denſor, adſtringor ; (2) tentigine laboro ; (3) triſtis ſum, Lyſ. 152. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι, ϗ στύομαι, ϗ σκοτοδινιῶ, id. Ach. 1333.

Στωϊκὸς, ὴ, ὸν, ſtoicus. A στοά.

Στωμυλέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἃ (μειράκια) στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα, Ariſt. Eq. 1372.

Στωμυλεύομαι, f. εύσομαι, idem.

Στωμυλήθρης, ου, ὁ, loquax, garrulus.

Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas ; argutiæ, Gl. V. A στωμύλος.

Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ου, ὁ, loquacium nugarum conſarcinator, garrulus, nugator ; vox Ariſtophanica forma patronymicorum, Ran. 951. Ex στωμυλία, & συλλέγω.

Στωμυλλέομαι, idem quod

Στωμύλλω, idem quod στωμυλέω. Οὐ στωμύλλειν κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', Ariſt. Nub. 999. Ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε, εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κἀστωμυλάμην, id. Ach. 585. Hinc

Στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod στωμυλία

Στωμύλος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A στόμα, *os.*

ΣΥ, tu, *Gen.* σοῦ, tui.

Συάγρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, aprinus, aprugnus.

Συάγριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A

Σύαγρος, ου, ὁ, vel ἡ, qui ſues capit ; (2) qui apros venatur, *Subſt.* aper. Ex σῦς, & ἄγριος.

Συαγρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, apro ſimilis, aprum referens. A σύαγρος.

Σύαγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſues ſtrangulans, ſues ſuffocans. Ex σῦς, & ἄγχος.

Σύαινα, ης, ἡ, piſcis quidam ; (2) poculi genus. A σῦς.

Σύβαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui porcinis eſt moribus ; (2) ſalax & proclivis ad Venerem, ſubax. Ab eod.

Συβαρίζω, f. ίσω, ſybaritarum more luxu & deliiciis diffluo, Ariſt. Pac. 344. A

ΣΥ´ΒΑΡΙΣ, ιδος, vel ιος, Sybaris, *urbs Italiæ* ; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam totos occupaverat. Hinc

Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari.

Συβαριτικὸς, ὴ, ὸν, Sybariticus ; (2) mollis, luxurioſus. A pr.

Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, femina Sybaritica.

Συβήνη, ης, ἡ, theca ex corio, *proprie* ſuillo ; (2) venabulum. A σῦς.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex ſuum paſcentium ; (2) ſuile, hara. Ex σῦς, & βόσις, *paſtus.*

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. Ex σῦς, & βόω.

Συβωτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius. A συβώτης.

Συβώτρια, ας, ἡ, ſubulca ; (2) ſubulcorum propria. Ab eod.

Συγγάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, collactaneus, collacteus. Ex σὺν, & γάλα.

Σύγγαμβρος, ου, ὁ, congener, Gl. Vet. σύγγαμβροι, mariti duarum ſororum.

Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. Vet. A

Σύγγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjux, maritus vel uxor ; (2) rivalis.

Συγγεγραφότας, acc. pl. part. act. v. συγγράφω.

Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo, Gl. V. συγγελῶ, conrideo.

Συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul refero generis ſeriem. Συγγενεαλογεῖν τινὰ, Herodot.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, Ph. propinquitas, proſapia. A συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. v. συγγίνομαι.

Συγγενέσι, *cognatis*, dat. pl. a συγγενής.

Συγγενέτειρα, ἡ, communis mater, communis ſoror.

Συγγενέτις, ἡ, id. ap. Phil. ubi eſt ſoror.

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus, cognatus ; propinquus, gentilis, Ph. Ex σὺν, & γίνομαι. Unde

Συγγένησις, εως, ὁ, congreſſus, coitus.

Συγγενέτωρ, ορος, ὁ, communis pater.

Συγγενικὸς, ὴ, ὸν, idem quod συγγενής.

Συγγενικῶς, ut cognatos decet, i. e. amice.

Συγγενικώτατα, familiariſſima, Ph. A præc.

Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, conſanguinea.

Συγγενάω, ῶ, congenero.

Συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, idem quod συγγενής.

Συγγενώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi συγγίνομαι.

Συγγενῶς, *Adv.* cognatione.

Συγγεύομαι, una guſto, una edo.

Συγγεωργὸς, οῦ, ὁ, ſocius in agro colendo.

Συγγηθέω, una gaudeo.

Συγγηράσκω, fut. ράσω, ſeneſco ſimul, conſeneſco.

Συγγηράω, idem.

Σύγγηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſociam ſenectutem habens, conſeneſcens. Ex σὺν, & γῆρας.

Συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor ; (2) conſuetudo eſt mihi cum aliquo ; (3) convenio, congregor ; (4) concumbo, coëo ; (5) ſimul ſum, adſum, auxilior ; (6) ſimul gignor, congignor ; aor. 2. συνεγενόμην, una fui. Εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν ζητοῦντ' ἀδελφὴν ὡς συγγένωμαι, Eur. Elect. 100. Συγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν εἰς λόγους, Ariſt. Nub. 251. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν, Soph. El. 413.

Συγγινώσκω, ſimul ſentio, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio ; (2) conſcius ſum ; (3) cognoſco, agnoſco ; (4) ignoſco, veniam do ; σύγγνωθι, ignoſce, Gl. V. Συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις, Eurip. Andr. 839. Καὶ ἐγώ σοι συνεγίγνωσκον, Xen. Cyr. 7, 27. Ἐκείνοις μὲν τῆς ἀγνοίας συνεγίγνωσκον, Luc. Gal. Ζεὺς τ' ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ, Soph. Trach. 283.

Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινώσκω. Unde

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoſcentia, venia, conſenſus, indulgentia, conceſſio, permiſſio.

Συγγνωμονέω, veniam do.

Συγγνωμονικὸς, ὴ, ὸν, ad veniam dandam propenſus, facilis in danda venia ; (2) venia dignus. A συγγνώμων.

Συγγνωμονικῶς, indulgenter, ignoſcendo.

Συγγνωμοσύνη, ἡ, venia. A

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, facilis in danda venia, mitis, indulgens ; (2) conſentiens, qui eſt ejuſdem ſententiæ. A συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. συγγινώσκω.

Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.

Συγγνωστὸς, ὴ, ὸν, dignus, cui ignoſcatur, venia dignus ; συγγνωστοὶ, excuſabiles, Gl. V. A συγγινώσκω.

Συγγομφόω, infigo, configo, clavis compingo, *Aret.* Plut. in Lycurg. cap. 9.

Συγγονεὺς, *Att.* ξυγγονεὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ex eadem cognatione. A γόνος.

Σύγγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, cognatus ; (2) germanus, frater vel ſoror. Ex iiſd.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum, liber, opus ; (2) res ſcriptis comprehenſa. Ex σὺν, & γράφω.

Συγγραμμάτιον, ου, τὸ, opuſculum, libellus, Dim.

Συγγραμματοφύλαξ, κος, ὁ, præfectus tabulario.

Συγγραφικῶς, hiſtoricorum more.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor, maxime hiſtoricus.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio ; (2) ſcriptio hiſtorica, hiſtoria ; (2) ſcriptum, liber ; (4) ſyngrapha, cautio ſcripturæ ; (5) commentarii, e quibus ſacra fiunt.

Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, ſyngraphia, *Aret.* A

Συγγράφω, f. ψω, conſcribo, ſcriptis mando ; (2) hiſtoriam ſcribo ; (3) ſcripto caveo, ſtipulor. Παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω, Luc. pro Imag. Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι, Ariſt. Θεσμ. 439. Πολλά γε μοι ἐστὶ τοιαῦτα συγγεγραμμένα, Xen. Cyr. 8, 31.

Συγγυμνάζω, f. άσω, una exerceo. Τοιαῦτα λογισμοῦ συγγεγυμνασμένου πάνυ χρήζει, M. Anton. 3, 1. Hinc

Συγγυμνασία, ας, ἡ, coëxercitatio.

Συγγυμναστὴς, οῦ, ὁ, ſocius exercitationis.

Σμγκαθαγίζω, f. ίσω, conſecro ; (2) adoleo.

Συγκαθαιρέω, una everto, tollenti onus auxilior. Συγκαθαίρειν ἀγῶνας, Herodot.

Συγκαθαρεύω, una purgo.

Συγκαθαρμόζω, f. όσω, ſimul apto, una compono. Πίτνοντ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι, Soph. Aj. 934.

Συγκάθεδρος, ου, ὁ, aſſeſſor, Ph. A καθεδρά.

Συγκαθέζομαι, f. 2. συγκαθεδοῦμαι, una ſedeo, Gl. V. conſideo, adſideo.

Συγκαθείμαρμαι, deſtinatus ſum ; συγκαθειμαρμένα, quæ homini ab initio deſtinata ſunt fato.

Συγκαθείργω, f. ξω, una cum alio concludo, tanquam carcere. Ἐγὼ γάρ σε συγκαθεῖρξα τούτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι, Xen. Cyr. 6, 6. Λέοντι συγκαθείρχθη, Luc.

Συγκαθελκύω, f. ύσω, deorſum traho.

Συγκαθέλκω, f. ξω, idem.

Συγκάθεσις, εως, ἡ, ſubmiſſio, qua ſe quis alicui ſubmittit ac cedit ; (2) contentio duorum inter ſe, comparatio. A συγκαθίημι.

Συγκαθεύδησις, ἡ, concubitus. A

Συγκαθεύδω, fut. ήσω, ſimul, una dormio, Gl. Vet. concumbo, Ph. Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι, Ariſt. Conc. 1003. Ταύτῃ συνεκάθευδον, Luc.

Συγκαθεψέω, f. ήσω, ſimul decoquo.

Συγκαθέψω, f. ψήσω, idem.

Συγκάθημαι, conſideo. Ἃ βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν ; Eurip. Bac. 810. Οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, Act. 26, 30. μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, Marc. 14, 54.

Συγκαθίδρυμι, una dedico ; in eodem templo conſecro, de diis aſſeſſoribus.

Συγκαθιδρύω, f. ύσω, ſimul colloco.

Συγκαθιρόω, una conſecro, ſimul dedico.

Συγκαθίζω, fut. ίσω, p. ικα, ſimul ſedeo ; (2) συγκαθίζομαι, una colloco. Συγκαθισάντων αὐτῶν, Luc. 22, 55. Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Epheſ. 2, 6.

Συγκαθίημι, f. ήσω, una demitto ; (2) ſubmitto me.

Συγκαθίστημι, una conſtituo, confirmo ; συγκαθίσταμαι, una conſiſto. Ἀθλίου κοινὸς κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον, Eur. Her. fur. 1392.

Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.

Συγκαθορμόζω, una apto.

Συγκαθοσιόω, conſecro, inſtituo, de ritibus ſacris.

Συγκαθυφαίνω, ſimul intexo, R.

Συγκαίω, fut. καύσω, ſimul uro, comburo, Gl. V. conflagro.

Συγκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul malis adficior, adflictionum ſum particeps, una patior, miſeratione doloris alieni tangor. Συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 2 Tim. 1, 8.

Συγκακουργέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul cum alio mala ago vel facio, Liban. Hinc

Συγκακούργημα, ατος, τὸ, res per colluſionem actoris & rei tranſacta, prævaricatio.

Συγκακουργία, ας, ἡ, colluſio. Ab eod.

Συγκακουχέομαι, οῦμαι, una affligor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ, &c. Hebr. 11, 25.

Συγκαλέω, ῶ, convoco, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα ; paſſ. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συγκαλέσας πάντας τοὺς Περσῶν στρατιώτας, Xen. Cyr. 2, 4. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας ; Ariſt. Av. 208. Συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, Luc. 15, 9. τοὺς ἀρχιερεῖς, ib. 23, 13.

Συγκαλινδεῖσθαι, ſimul volutari.

Συγκαλλύνω, ſimul orno ; (2) ſimul verro. Τὸ γὰρ διαῤῥιπτούμενον συγκαλλύνοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα, Ariſtot.

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, cooperimentum.

Συγκαλυπτὸς, ἡ, ὸν, cooperiendus. A

Συγκαλύπτω, fut. ψω, contego, cooperio, Gl. V. obnubo, obruo, condo ; συγκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. paſſ. part. Ἃ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ χρήζοντες, Eur. Ph. 879. Δεσπότην Ἀνακρέοντα πτεροῖσι συγκαλύψω, Anacr. 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, Xen. Cyr. 8, 47. Συγκεκαλυμμένον, Luc. 12, 2.

Συγκαλύψειε 3. ſing. aor. 1. opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι.

Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio, contectio.

Συγκάμνω, ſimul laboro, collaboro ; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον, Eur. Alc. 610. Πάλαι πάλαι χρῆν τῆδε συγκάμνειν χθονὶ ἐλθόντα, id. Rheſ. 395. ἀδελφῷ, Soph. El. 993.

Συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio ; (2) junctura. A συγκάμπτω.

Συγκαμπτὸς, ἡ, ὸν, incurvus. A

Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuoſe contraho & convolvo, Gl. Vet. concurvo. Συνέκαμψε τὸ σκέλος, Plat. Phæd. 3. Τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον, Rom. 11, 10. Hinc

Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Συγκαρκινοῦσθαι, dicitur de frumentis, cum radices agunt.

Συγκασις, εως, ὁ, vel ἡ, qui una frater vel ſoror eſt ; (2) frater vel ſoror.

Συγκαταβαίνω, f. βήσομαι, ſimul & una deſcendo ; (2) condeſcendo, demitto me, ad alterius captum me accommodo, ſ. conditionem probo, accipio conditionem ; aor. 2. συγκατέβην. Ἐγὼ δὲ σᾷ πτέρυγι συγκαταβαίνω, Eur. Andr. 506. Συγκαταβάντες, Act. 25, 5.

Συγκαταβάλλω, una impendo, una operam navo ; (2) ſimul creo ; paſſ. ſimul creor.

Συγκαταβάντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω.

Συγκατάβασις, εως, ἡ, demiſſio, condeſcendentia, tranſitus. A συγκαταβαίνω. Unde

Συγκαταβατικῶς, demiſſe, deſcendendo.

Συγκαταβιόω, una vitam tranſigo.

Συγκαταγηράσκω, una ſeneſco. Hinc

Συγκαταγήρασις, ἡ, ſenectutis adventus, ſenectus.

Συγκαταγινώσκω, una damno cum aliis.

Συγκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, R.

Συγκαταγράφω, vid. συγγράφω.

Συγκατάγω, f. άξω, una reduco, adjungo in reducendo exſule, reſtituentes adjuvo. Συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον, Æſchin.

Συγκαταδαρθεῖν, condormire ; concumbere. Τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει ξυγκαταδαρθών, Ariſt. Conc. 611.

Συγκαταδουλόω, una ſubjugo, in ſervitutem redigo.

Συγκαταδύομαι. una demergor, una occido. Hinc

Συγκατάδυσις, εως, ἡ, q. d. ſimul-occaſus, quum quid cum altero occidit.

Συγκαταζάω, ῶ, fut. ήσα, una longum vitæ ſpatium tranſigo.

Συγκαταζεύγνυμι, fut. ξω, conjungo. Ὅθ' οὕνεκ' ἄτῃ συγκατεζεύχθη κακῇ, Soph. Aj. 123. Κόρῃ αἰσχρᾷ καὶ λελωβημένῃ συγκαταζευγνύμενον, Luc. Toxar.

Συγαταθάπτω, fut. ψω, ſepelio. Ἐκέλευσε δὲ καὶ τοὺς Πέρσας συγκαταθάπτειν, Xen. Cyr. 5, 9.

Συγκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συγκατατίθημι. Unde

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adſenſio, approbatio, ſuffragium, conſenſus, conſenſio, concordia, pactum.

Συγκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, approbativus, adſentiens. Ab eod.

Συγκαταθετικῶς, aſſentiendo.

Συγκαταθέω, una decurro.

Συγκαταθλάω, una confringo, confringo.

Συγκαταθνήσκω, ſimul morior, una pereo. Ἀλλά τις κείνῳ χάρις, ξυγκατθανόντι κατθανεῖν ; Eur. Hel. 1118.

Συγκαταίθω, comburo, Suic. Ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατῄθομεν, Soph. Antig. 1216.

Συγκαταίνεσις, εως, ἡ, adſtipulatio, adſenſus, approbatio. A

Συγκαταινέω, ῶ, ſimul approbo, comprobo, adſentior, adſtipulor. Ἢν δὲ τὰ τῶν θεῶν ἡμῖν θᾶττον συγκαταινῇ, ἐξιέμεν ὡς τάχιστα, Xen. Ἧς πατὴρ λέχος θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινέσει πικρὸν, Lyc. 1223.

Συγκάταινος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui adſentitur, qui adſtipulatur. Ex σὺν, & αἶνος.

Συγκατακαίνω, f. ανῶ, ſimul interficio, ſimul interimo.

Συγκαταίρω, ſimul deſcendo, Plut. in Craſſ.

Συγκαταιτιάομαι, una accuſo.

Συγκατακαίω, fut. αύσω, ſimul comburo ; (2) comburo.

Συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego.

Συγκατάκειμαι, concumbo, una jaceo, R. Τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι, Ariſt. Conc. 612.

Συγκατακλάω, confringo.

Συγκατακλείω, fut. είσω, una includo, ſimul cum alio includo, in eundum locum includo, Gl. Vet. concludo. Βύκτας δ' ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοὸς, Lyc. 738. Συγκατακλείει με τῇ γυναικὶ, Luc.

Συγκατακλίνω, una recumbere vel accumbere facio ; συγκατακλίνομαι, una recumbo, una accumbo vel diſcumbo ; συγκατεκλίθην, una accubui, concubui, aor. 1. Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται συγκατακλινείς, Ariſt. Ach. 984. id. Nub. 49. Hinc

Συγκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem menſam ; (2) concubitus.

Συγκατακοιμάω, in lecto alicujus colloco feminam ; συγκατακοιμῶμαι, concumbo.

Συγκατακολουθέω, comitor, ſequor.

Συγκατακομίζω, fut. ίσω, comporto, Suic.

Συγκατακόπτω, f. ψω, ſimul concido, ſ. interficio.

Συγκατακοσμέω, in ordinem digero, comporo, R.

Συγκατακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ſimul adquiro, ſimul in poteſtatem redigo, R.

Συγκατακτείνω, una interficio ; aor. 1. συγκατέκτανον ; part. συγκατακτάς. Συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ, Soph. Aj. 230.

Συγκαταλέγω, fut. ξω, recenſeo cum aliis, connumero.

Συγκαταλύω, f. ύσω, una everto & aboleo ; (2) una finio.

Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, admiſceo, commiſceo, R. Suic. Οὐ παύσομαι τὰς χάριτας μούσαις συγκαταμιγνὺς, Eur. Her. fur. 677.

Συγκατανέμω, una partior, una diſtribuo, adſcribo, annumero.

Συγκατανεύω, adnuo, adſentior, conſentio. Συγκατανεύειν τοῖς λεγομένοις, Polyb.

Συγκαταπατέω, conculco.

Συγκαταπαύω, una claudo, f. finio.

Συγκατακόπτω, una concido.

Συγκαταπλέκω, ſimul implico, immiſceo.

Συγκαταπολεμέω, una debello, in debellando adjuvo.

Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.

Συγκαταριθμέω, una enumero, adnumero. Ἀγώνισμα εἰς τιμὴν τοῦ Καλλίου συγκατηρίθμητο τοῖς ἄθλοις, Ælian. V. H. 2, 41.

Συγκαταπρήθω, una comburo.

Συγκαταῤῥίπτω, una abjicio.

Συγκαταῤῥέω, ſimul defluo; (2) ſimul decido.

Συγκατάρχω, ſimul impero.

Συγκατασβέννυμι, vel συγκατασβεννύω, fut. σβέσω, ſimul extinguo.

Συγκατασήπω, ſimul putrefacio, ſimul contabeſcere facio.

Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, vaſtator, Lyc. 222. A

Συγκατασκάπτω, fut. ψω, diruo & everto, perdo, etiam de hominibus. Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, Eur. Or. 717. Συγκατασκάψων δ᾽ ἐγὼ τείχη πάρειμι, id. Rheſ. 390. Σύ τ᾽, ὦ τάλαινα, συγκατασκάπτῃ πόλει, id. Ph. 891.

Συγκατασκεδάζω, una diſſipo.

Συγκατασκευάζω, fut. άσω, inſtruo & adorno. Οἱ τὸν βίον ἡμῖν συγκατεσκευάκασι τέχναις, Plato.

Συγκατασκευάσας, aor. 1. part. act.

Συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τοὺς δὲ ἄλλους συγκατεσκήνου, Xen. Cyr. 5, 21.

Συγκατασκήπτω, f. ψω, una impetu ingruo; (2) una invado & inceſſo.

Συγκατασπάω, ῶ, fut. άσω, pariter, una convello, detraho. Ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγκατασπᾶσθαι, Luc.

Συγκατασπείρω, conſero, inſero.

Συγκαταστασιάζω, una ſeditionem concito.

Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι.

Συγκαταστρέφομαι, ſubigo, in poteſtatem redigo.

Συγκατατάσσω, vel άττω, f. άξω, una cum aliis colloco. Τὴν τῶν ἱππέων χιλιοστὺν —— μὴ συγκατατάττετε εἰς τὴν φάλαγγα, Xen. Cyr. 6, 23. Συγκατατέτακται γὰρ ϗ συγκοσμεῖ τὸν αὐτοῦ κόσμον, M. Anton. 7, 7.

Συγκατατείνω, contendo, una tendo.

Συγκατατήκομαι, contabeſco, aſſiduus verſor in aliqua re. Συγκατατήκονται τοῖς κατ᾽ αὐτὰς ἔργοις ἄλουτοι ϗ ἄσιτοι, M. Anton. 5, 1.

Συγκατατίθημι, una depono; συγκατατίθεμαι, adſentior, adſtipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, Diod. Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος (par. p. paſſ.) τῇ βουλῇ ϗ τῇ πράξει αὐτῶν, Luc. 23, 51.

Συγκατατρώγω, ſimul comedo, ſimul comedendo conſumo.

Συγκαταφάγω, ſimul voro.

Συγκαταφέρομαι, ſimul deorſum feror; (2) adſentior.

Συγκαταφεύγω, una confugio.

Συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo; συγκατεφλέχθη, una combuſtus eſt, aor. 1. paſſ.

Συγκαταφρονέω, contemno quem, non timeo.

Συγκαταχράομαι, utor, abutor.

Συγκαταψεύδομαι, f. εύσομαι, mendacio opprimo.

Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, una damno ſeu condemno, adjicio, coopto. Συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων, Act. 1, 26.

Συγκατέδω, comedo.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. conjunct. act. v. συγκατέρχομαι.

Συγκατεπείγω, una urgeo.

Συγκατεργάζομαι, f. άσομαι, una conficio, adjuvo aliquem in conficienda re aliqua. Λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ, Eur. Her. fur. 1027. Συγκατεργάζεσθαι τινι τὴν ἀρχὴν, Herodot.

Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, ſimul redeo, una revertor.

Συγκατεσθίω, una comedo.

Συγκατεῦγμα, ατος, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A

Συγκατεύχομαι, una precor, ſimul voveo. Ἀλλ᾽ ὧν ἐρῶ μὲν ταῦτα συγκατευξάμην, Soph. Antig. 1338.

Συγκατεύνασις, ἡ, concubitus.

Συγκατέχω, contineo.

Συγκατηγορέω, ſimul accuſo; (2) ſimul prædico. Hinc

Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox conjunctas habens ſignificationes. Hinc

Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν, plura ſimul notans.

Συγκατηγορηματικῶς, *Adv.* conſignificative.

Συγκατηγόρησις, ἡ, accuſatio.

Συγκατηρεφὴς, ές, contectus.

Συγκατοικέω, una habito.

Συγκατοικίζω, f. ίσω, una colloco habitatores, vel frequentem locum incolis reddo. Ἄφθογγα δ᾽ αὐταῖς συγκατοικίζειν δάκη θηρῶν, ſcil. χρὴν, Hipp. 650.

Συγκατοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Τὰ δ᾽ οἷα πάσχω συγκατοικτιζομένη, Sophoc. Trach. 544.

Συγκατολισθαίνω, concido, collabor.

Συγκατορθόω, ſimul recte facio, compono, emendo; (2) una cum alio rem bene gero.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκατορύσσω, vel ύττω, f. ύξω, defodio. Καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν, Luc.

Συγκαττύω, conſuo, conſarcio, Gl. V. concinno.

Σύγκαυσις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A συγκαίω.

Σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum; (2) conſto, compoſitus ſum; (3) dicitur & de rebus confictis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde συγκείμενα pacta conventa; (5) συγκείμενος, compoſitus, comptus, Gl. V. conſtitutus; συνέκειτο, conventum erat, imperf. Τῇδε σύγκειται δόλος, Eur. Rheſ. 215. Βάλλετε χ᾽ ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους, Soph. Aj. 1326.

Συγκειμένως, contexte, Gl. Vet. A præc.

Συγκεκραμένως, adtemperate, temperatiſſime, Gl. Vet. A συγκεράννυμι.

Συγκεκροτημένως, denſe, compacte.

Συγκελεύω, jubeo, hortor. Οὐκ ἐᾶν, ἢ ξυγκελεύειν παῖδ᾽ ἄγειν θανουμένην, Eur. Iph. in Au. 914.

Συγκεντέω, compungo, conficio, confodio, contrucido, App. B. Mithridat.

Συγκεράννυμι, ſive συγκεραννύω, commiſceo; a. 1. συνεκέρασα; συγκέρασον, tempera, Gl. Vet. perf. paſſ. part. συγκεκραμένος, commiſtus Οὕτω πολυφόροις συγκέκραμαι δαίμοσι, obrutus infortunio, Ariſt. Plut. 853. Μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν, Hebr. 4, 2. Ὁρῶ Τέκμησσαν οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην, Soph. Aj. 905. Ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο. Xen. Cyr. 1, 13. Hinc

Συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, Ph.

Συγκερασμὸς, οῦ, ὁ, temperies, Ph.

Συγκεραστὸς, ἡ, ὸν, commiſtus ſeu miſtus cum, temperatus cum; συγκέραστον, calda aqua, potio medicata. Gl. V.

Συγκερατίζω, & συγκερατίζομαι, cornu ferio, confligo.

Συγκεραυνόω, fulmino, fulmine ferio. Δρυΐνους συγκεραυνοῦσα κλάδους, Eur. Bac. 1104.

Συγκερκίζω, contexo.

Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim complector, ſummatim & breviter recenſeo. Οὕτω ϗ ὁ Κῦρος συνεκεφαλαιώσατο τὰς οἰκονομικὰς πράξεις, Xen. Cyr. 8, 4. Πᾶσι δὲ συγκεφαλαιοῦνται πολλαὶ πράξεις ὀλίγοις ἐπιστάταις, ib. c. 41. Hinc

Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria complexio, collectio per capita, Ph. æquatio.

Συγκεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, in ſummam redigens.

Συγκεχυμένην, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. gen. verbi συγχέω.

Συγκεχυμένως, *Adv.* confuſe, promiſcue.

Συγκηδέμων, ονος, ὁ, qui ſimul curat.

Συγκηδεσταὶ, ῶν, οἱ, qui duas ſorores in matrimonio habent.

Συγκηδεύω, funero una, una ſepelio.

Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.

Συγκινδυνεύω, f. εύσω, una periclitor, una periculum adeo. Ὅπως ὅτι ἥδιστα συμπονεῖν ϗ συγκινδυνεύειν ἡμῖν ἐθέλοιεν, Xen. Cyr. 7, 28. Τὸν κοινὸν ἐκεῖνον αὐτῇ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, Luc.

Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, una vel ſimul moveo, una agito; commoveo, concito, Gl. V. Συνεκίνησαν τὸν λαὸν, Act. 6, 12. Ἀμφότερα δ᾽ ὅμως ταῦτ᾽ ἐπιζητοῦσι τὸ συγκεκινημένον, Longin. 15. Hinc

Συγκίνημα, το, idem quod

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.

Συγκιρνάω, ῶ, commiſceo, tempero. Συγκιρνᾶσθαι τῷ οἰκείῳ, M. Anton. 9, 6. Κρατῆρα συγκιρνῶσιν αἱ μυροπώλιδες, Ariſt. Conc. 838.

Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτὸς συνέκλαιον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ, Luc.

Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio.

Συγκλασμὸς, ὁ, idem. A

Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo. Καὶ κλήμαθ᾽ ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα, Ariſt. Conc. 1025.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, concluſio, incluſio. A συγκλείω.

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, junctura. Ab eod.

Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, concluſio. Ab eod.

Συγκλειστὸν, οῦ, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.

Συγκλείω, f. είσω, concludo, claudo; (2) occludo. Ζῇ, ϗ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν, Eur. Hec. 432. Οὐχὶ συγκλείσεις στόμα; id. Hipp. 502. Οὐχὶ συγκλείσαντες οὖν τὰς ἀσπίδας ἐχώρουν, Xen. Cyr. 7, 9. τὴν θύραν, Luc. το στόμα, Ariſt. Θεσμ. 40. Συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, Gal. 3, 23.

Συγκλέπτης, ου, ὁ, ſocius furti.

Συγκληΐζω, fut. ίσω, idem cum συγκλείω. Οἵ σε ϗ Ἑρμιόναι ἔριδι στυγρᾷ συνεκλῄισαν, Eur. Andr. 122.

Συγκληρονομέω, cohæres ſum. A

Συγκληρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, cohæres.

Σύγκληρος, conſors. Hinc

Συγκληρόω, ſorte eadem conſocio; (2) conſortem do, neceſſitudine ſortis conjungo. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι, τούτοις συνάρμοζε σεαυτὸν, M. Anton. 6, 29. Συνεκληρώθης τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι, Luc.

Συγκλήρωσις, εως, ἡ, conſociatio quorundam eadem ſorte, communio, ſocietas, Gl. Vet. conſortium. A pr.

Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium ſenatorum. A συγκαλέω.

Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν, ſenatorius, Gl. V. συγκλητικος, ſenator, Gl. V. A

Σύγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, convocatus; (2) indictus, *Subſt.* ἡ, ſc. βουλὴ, ſenatus, *inpr.* Romanus. A συγκαλέω.

Συγκλινὴς, ὁ ϗ ἡ, conſors tori. A

Συγκλίνω, f. ινῶ, v. συγκατακλ.; συνεκλίθη, concubuit, Ph. aor. 1. paſſ. Οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται, Eur. Alc. 1078. Hinc

Συγκλίτης, ου, ὁ, qui ſimul accubat.

Συγκλονέω, conturbo, concutio. Hinc

Συγκλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, impulſus.

Συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, ſubmergo; συγκλύζομαι, inundor. Hinc

Σύγκλυσμα, ατος, τό, clyſter.

Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, Appian. B. Civil. 1. de colluvie hominum viliſſimorum, pro quo nonnulli ubique volunt reſcribi συνηλυς. *Ern.*

Συγκλύω, f. ύσω, conſentio.

Συγκλώθω, f. ώσω, ſtamina necto ſeu nendo connecto. Ἡ ἐπιπλοκὴ τῶν αἰτιῶν συνέκλωθε, M. Anton. 10, 5. Τὰ ἑαυτοῦ ἐκ τῶν ὅλων συγκλωθόμενα, id. 3, 4. Hinc

Σύγκλωσις, εως, ἡ, nexus rerum a fato pendens.

Συγκνισάω, vel, όω, una coquo. Athen.

Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, excavo.

Συγκοιμάομαι, ῶμαι, ſimul dormio, ſimul cubo;

cubo; (2) concumbo, coëo. Δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμωμένος, Lyc. 849. Μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην, Soph. El. 276. Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

Συγκοιμητὸς, οῦ, ὁ, concubitor, Gl. V.

Συγκοιτοῦμαι, idem quod

Συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, una ſum particeps, una communico. Συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει, Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, Epheſ. 5, 11. ταῖς ἁμαρτίαις, Apoc. 18, 4.

Συγκοινωνὸς, ἡ, ὸν, particeps, conſors.

Συγκοιτάζομαι, concumbo; συνεκοιτάσθησαν, concubuerunt, ex Ph. Ex σὺν, & κοίτη.

Συγκοίτιον, ου, τὸ, concubitus; (2) merces, quæ datur meretrici. A σύγκοιτος.

Σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina, Ph.

Σύγκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſors tori in eodem lecto cubans. Gl. V. concubina. Ex σὺν, & κοίτη.

Συγκολάζω, f. άσω, ſimul punio.

Συγκολλάω, ῶ, fut. ήσω, conglutino, glutine compingo; (2) compono, concinno; συγκεκόλλημαι. cohæreo, Gl. V. συγκεκόλληται, cohæret, Ph. p. paſſ. συγκεκολλημένα, cohærentia, Ph. part. Ἀντωμοσίας, ϗ προσκλήσεις, ϗ μαρτυρίας συνεκόλλων, Ariſt. Veſp. 1035. Hinc

Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio, quæ fit glutinamentis.

Συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, conglutinator; (2) concinnator. Ab eod.

Σύγκολλος, ου, ὁ ϗ ἡ, glutine ſociatus ſive conjunctus. Ex σὺν, & κόλλα.

Συγκόλλως, *Adv.* more eorum, quæ glutinata ſunt; (2) concinne, congrue.

Συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, ſimul nato.

Συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compoſitio, Herodian. confluxus hominum in aliquem locum, habitandi cauſa.

Συγκομίζω, fut. ίσω, conveho, comporto; (2) una porto, ſimul fero aut duco; (3) compono mortuum ad ſepulturam. Οὗτος σὲ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν, Soph. Aj. 1067. Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, Act. 8, 2. Τούς τε ἰατροὺς τοὺς ἀρίστους συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν, Xen. Cyr. 8, 20. Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, Luc. Gall.

Συγκομιστήρια, ων, τὰ, feſtum, quo in frugum comportatione ſacra fiebant.

Συγκομιστὸς, ἡ, ὸν, comportatus; (2) collatitius; (3) confuſaneus, ex farina non excuſſa conſtans. Ab eod.

Συγκομμάτιον, ου, τὸ, genus edulii. A συγκόπτω.

Συγκονιόομαι, οῦμαι, in eodem pulvere verſor; (2) colluctor.

Συγκοπιάω, in labore adjuvo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, colliſio, Gl. V. amiſſio repentina omnium virium in corpore humano; (2) Syncope, figura grammatica, qua ſyllaba e medio abjicitur. A

Σύγκοπος, ὁ ϗ ἡ, qui viribus defectus concidit.

Σύγκοπτος, ον, conciſus. A

Συγκόπτω, f. ψω, concido, Gl. Vet. contundo; contraho, συγκοπεὶς, conciſus, contuſus, aor. 2. part. paſſ. Συγκόψασα τὸν σαυτῆς κόσμον, Xen. Cyr. 6, 25. τινὰ ξύλῳ, Luc.

Συγκορυβαντιᾶν, cum alio Corybantum more inſanire.

Συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem ſ. ſummam colligo. Τὸ εἰς ἓν ἑνιαυτὸν συγκορυφοῦν τὰ πλείονα, Longin. 24.

Συγκοσμέω, v. κοσμέω. Δοκοῦσι συνισχυρεῖν τε ὑμᾶς ϗ συγκοσμήσειν, Xen. Cyr. 2, 15.

Συγκουφίζω, f. ίσω, allevo, adjuvo in levando aut portando. Συμπαρανήχεσθαι ϗ συγκουφίζειν, Luc. Toxar.

Συγκραδαίνω, concutio, vibro. Πολλὰ μέρη συνεκράδαινε πνεῦμα, Arrſtot.

Σύγκραμα, ατος, τὸ, commiſtum ſeu temperatum, quod concrevit ſeu coaluit; (2) portio diluta ſeu miſta ex aqua & vino. A συγκεράννυμι. Unde

Σύγκρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatio.

Συγκρατέω. ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, ſervo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσευχαὶ συγκρατοῦσι, Chryſoſt.

Σύγκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, commiſtus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per præceps dejicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum concretum; (2) concentus; (3) interpretatio; (4) edictum. A συγκρίνω.

Συγκριμάτιον, τὸ, Dim. compages.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκρίνω, commiſceo, coagmento; ſic vet. & Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero; (3) contendo, concerto, judicio experior, συγκρῖναι, conferre, Ph. aor. 1. inf. Πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτου τῷ σώματι, Luc. Paraſ. Hinc

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; (2) comparatio duorum inter ſe.

Συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, *Adv.* adparando, per comparationem.

Συγκροτέω, complodo, collido, Gl. Vet. contineo, ſuſtento; (2) conflo more fabrorum ferrariorum; (3) inſtituo, apparo, inſtruo; velut convivium, &c. (4) colligo, congrego; velut copias, milites, it. edico conventum; (5) incito, incendo, favore, &c. συγκεκροτημένος, agitatus, Ph. conflatus, compactus, item, qui eſt compacto corpore, συγκεκροτημένην, conflatam, Ph. p. paſſ. part. *de Adv.* συγκεκροτημένας, v. ſupra. Συνωμοσίας συγκροτεῖν, conjurationem facere, Luc. Συνεκρότησε τὼ χεῖρε, Xen. Cyr. 2, 12. Hinc

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod conflatum eſt, coagmentum; (2) agmen compoſitum, manus; (3) conſpiratio multorum.

Συγκρότησις, εως, ἡ, ſuſtentatio, favor, Ph. (2) conjuratio, conſpiratio.

Σύγκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σὺν, & κρότος.

Σύγκρουσις, εως, ἡ, colliſio, Ph. conflictio, (2) mutua offenſio, odium & inimicita; (3) fraus, impoſtura. A συγκρούω.

Συγκρούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. concuſſorius.

Συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ, colliſio. Ab eod.

Συγκρούω, f. ούσω, collido, complodo, committo, Gl. V. confligo; *inpr.* eſt modium convertere ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea, quæ celabat. *Eru.* συγκρούουσιν, confligunt, Ph. Συγκρούειν ἀλλήλοις, Thuc. τὼ χεῖρ', Ariſt. Ran. 1147. Μὴ συγκρούειν ἡμᾶς εἰς ἀλλήλους, Appian. B. Civ. 5.

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo, Gl. Vet. occulo. Φθάνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπτων δέμας, Eur. Herac. 721. Αὐτὴ γὰρ (στολὴ) αὐτῷ συγκρύπτειν ἐδόκει, εἴ τίς τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχοι, Xen. Cyr. 8, 13.

Συγκρύψαι, aor. 1. inf. act.

Σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπτω.

Συγκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſimul cum alio adquiro, ſocius ſum in adquirendo.

Συγκτερεΐζω, f. ίσω, parento, juſta facio. Συνεκτερέιζε δὲ λαὸς, Apoll.

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, compoſſeſſor, Gl. V. A συγκτάομαι.

Συγκτίζω, f. ίσω, ſimul condo, ſimul creo, coloniam deduco.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius. A pr.

Συγκυβευτὴς, οῦ, ὁ, colluſor aleæ. A

Συγκυβεύω, alea colludo, alea ſeu teſſeris ludo cum alio.

Συγκυκάω, miſceo, permiſceo. Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον, Ariſt. Plut. 1109. Ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, id. Ach. 536.

Συγκυκλέω, & Συγκυκλόω, circumdo, cingo.

Συγκυλινδέω, convolvo; συγκυλινδοῦμαι, una volutor. Ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς ἀκρασίας συγκυλινδουμένων, Xen.

Συγκυλίω, f. ίσω, una voluto; συγκολίομαι, una volutor, conſuetudinem habeo cum aliquo.

Συγκυναγὸς, v. συγκυνηγός.

Συγκυνηγετέω, ſimul venor. A

Συγκυνηγέτης, ου, ὁ, id. quod συγκυνηγός.

Συγκυνηγέω, ῶ, ſimul venor. A

Συγκυνηγὸς, *Dor.* pro συγκυναγὸς, οῦ, ὁ, venationis ſocius.

Συγκύπτω, f. ψω, ſimul inclino, pariter incumbo; (2) deorſum adſpicio; (3) incurvus vel inflexus ſum; (4) coëo, conſpiro, conſentio. Καὶ ἦν συγκύπτουσα, ϗ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11. Τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστὶ συγκεκυφὸς, Ariſt. Eq. 850.

Συγκυρέω, ῶ, f. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; συνεκύρησεν, attigit, Ph. contigit, accidit, a. 1. act. Συνεκύρησε γενέσθαι, Herodot. Hinc

Συγκύρημα, τὸ, quod forte evenit, caſus.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συγκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honeſto.

Συγκύρω, f. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. Ex σὺν, & κύρω, *incido.* Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι. Il. 23, 435.

Συγκύφων, ὁ, qui ſimul deflectit, qui ſe incurvat. A συγκύπτω.

Συγκωθωνίζομαι, una inebrior.

Σύγκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolidus, compactus. Ex κῶλον.

Συγκωμάζω, f. άσω, ſimul comeſſor. A

Σύγκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocius comeſſationis.

Συγκωμῳδέω, una comœdiam ago, una irrideo, perſtringo.

Συγξαίνω, ſimul carmino vel carpo.

Συγχαίρω, una gaudeo, lætor cum lætante, Gl. Vet. congaudeo. Συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 2, 17. Συγχαίρει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26. Συνέχαιρον αὐτῇ, Luc. 1, 58. Καί σοι ξυγχαιρόμεθ' ἡμεῖς, Ariſt. Eq. 1329.

Συγχαριεῖται, 3. ſing. f. 2. ind. med.

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imper. act.

Συγχαλκεύω, ære alligo vaſi, &c.

Συγχαρητικὸς, ἡ, ὸν, ſ. συγχαρτικὸς, gratulatorius. A συγχαίρω.

Συγχαρίζομαι, gratificor,

Συγχειμάζω, f. άσω, una in hibernis ſum, una hiberno; συγχειμάζομαι, una tempeſtate jactor; (2) una hiemali frigore infeſtor. Καὶ ταῦτα (ἐμβάδια) συνεχειμάζετο, Ariſt. Plut. 847.

Συγχειροπονέω, ῶ, ſimul operi manum admoveo.

Συγχειρουργέω, una operor.

Συγχέω, vel συγχεύω, fut. εύσω, confundo, permiſceo, confundendo miſceo, perturbo; unde & triſtitia afficio, &c. τὸ συγκεχυμένον τοῦ προσώπου, triſtitia in ore conſpicua; συνέχεεν, permiſcuit, Ph. aor. 1. 3. ſing. Καὶ ταῦτα πάλιν γράμματα συγχεῖς; Eur. Iph. in Au. 37. Τὴν πάρος συγχεῖν χάριν, Soph. Trach. 1245. Μάτην δ' ἂν ὅρκους συγχέαιμ', οὓς ὤμοσα, Eur. Hipp. 1066. Συνεχύθη τὴν διάνοιαν, Heliod.

Συγχιλίαρχος, ὁ, tribunus in eadem legione.

Συγχόνδρασις, εως, ἡ, interventio cartilaginis, quum oſſa coaleſcunt. Ex χόνδρος.

Συγχορδία, ἡ, concentus, concinnitas.

Σύγχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. Ex σὺν, & χορδή.

Συγχορευτὴς, ου, ὁ, qui una choros exercet.

Συγχορεύτρια, ας, ἡ, quæ una choros exercet. A

Συγχορεύω, f. εύσω, una tripudio, ſalto. Χαρίτεσσι συγχορεύων, Anacr. 5, 11.

Συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſimul præbeo ſumptus, ſimul choragus ſum, ipſe aliquid in choragium confero. A

Συγχορηγός, οῦ, ὁ, qui ſimul præbet & ſubminiſtrat ſumtus, aut aliud quid.

Σύγχορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gramine conſitus.

Συγχόω, ῶ, fut. ώσω, humo congeſta tego.

Συγχράομαι, ῶμαι, ſimul vel una utor, Gl. V. commercium habeo. Ὀυ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις, Joann. 4, 9. Ἐις δένδρου φύσιν συνεχρήσατο τῇ ὕλῃ αὐτοῦ, M. Anton. 7, 16.

Σύγχρησις, εως, ἡ, communis uſus, commercium, R. Suic. A συγχράομαι.

Συγχρηστηριάζομαι, una oraculum conſulo.

Συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; συγχριμφθείς, colliſus, aor. 1. part. paſſ.

Σύγχρισμα, ατος, τὸ, unguentum, quo illinitur aliquid. A

Συγχρίω, f. ίσω, ſimul ungo.

Συγχρονεῖν, dicuntur, qui eodem tempore vivunt.

Συγχρονίζω, fut. ίσω, coætaneus ſum; (2) commoror. A σύγχρονος. Hinc

Συγχρονισμὸς, οῦ, ὁ, convenientia temporis, ſive ea, quæ in idem tempus concurrunt.

Σύχρονος, ὁ καὶ ἡ, contemporaneus, æqualis.

Σύγχροος, *contr.* σύγχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, concolor. Ex σὺν, & χρόα, *color.*

Συγχρώζω, f. ώσω, colore imbuo, inficio, *inpr.* attactu.

Συγχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; συγχρωτίζεσθαι Suidas exponit, appropinquare, ſe applicare.

Συγχύνω, vel συγχύω, confundo; συγκεχυμένος, confuſus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, Act. 19, 32. Τί συγχυθεῖσ᾽ ἕστηκας, ἡνίκ᾽ εὐτυχεῖς; Eur. Med. 1005.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio, commixtio, conturbatio. A συγχύω. Unde

Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, confundendi vim habens.

Συγχωνεύω, conflo, Gl. V.

Συγχωννύω, & συγχώννυμι, fut. χώσω, aggere communio, terra adgeſta obruo ſeu tumulo.

Συγχωρέω, concedo, adſentior, conſentio, non repugno, indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignoſco, veniam do; συγκεχώρηται, conceſſum eſt, Ph. p. paſſ. part. Ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν, Ariſt. Veſp. 1505. Γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει, Eur. E. 1066. Ὁ Κροῖσος μέντοι μάλα ἄκων συνεχώρησεν αὐτοῖς, Xen. Cyr. 6, 23. Ἡ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται; Eur. Iph. in Tau. 743. Hinc

Συγχώρημα, ατος, τὸ, conceſſio, venia, adſtipulatio.

Συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, remiſſio, indulgentia, Ph. Ab eod.

Συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.

Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenſus. Ab eod.

Συγχωρία, ας, ἡ, *Att.* & *Ion.* ξυγχωρίη, ης, ἡ, conceſſio, indulgentia in cibis ægro largiendis, Suic. Ex σὺν, & χώρα.

Σύγχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, confinis. Ph.

Συγχῶσαι, a. 1. inf. act. v. συγχώννυμι.

Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obſtructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A συγχόω.

Σύδην, *Adv.* celeriter & inferendo ſe cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuoſe. A σεύω, *concito.*

Σύειος, εία, ύειον, ſuillus, porcinus. A σῦς.

Σύετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐσύετο, a σύομαι.

Συζάω, ῶ, futur. ήσω, una vivo, in aliquo vivo; συζῆν, vivere in matrimonio. Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, Dem. Πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, Rom. 6, 8.

Συζεύγνυμι, vel συζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo, connubio jungo; συνεζευγμένος, annexus, Gl. V. p. paſſ. part. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, Matt. 19, 6. Ἕκτορα, ᾧ συνεζύγην, Eurip. Andr. 98. Hinc

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

Συζέω, fervefacio; σύζεσον, aor. 1. imperat.

Συζῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro συζᾷν, *contr.* ex συζάειν, a συζάω.

Συζήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quæro, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, diſputo; (2) altercor, litigo, diſcepto. Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, Act. 9, 29. Ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, Marc. 8, 11. Hinc

Συζήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, diſputatio.

Συζητὴς, οῦ, ὁ, curioſus ſcrutator rei, diſputator, diſquiſitor, philoſophus, ſapiens. Ab eodem.

Συζυγέω, ῶ; συζυγεῖν, & συστοιχεῖν, verba ſunt ſignificantia aciem in verſum jugumque directam & compoſitam. Ἐφ᾽ ὅσον συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, Polyb. A σύζυγος.

Συζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi poteſt. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in Gramm. conjugatio. Ab eod.

Σύζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux, Gl. V. ſocius.

Σύζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem. A συζύγνυμι.

Συζυμόω, commiſceo in ſubigendo, v. c. mel farinæ.

Σύζωμα, τὸ, præparatio, accinctus. A

Συζώννυμαι, accingor, aor. 1. συνεζωσάμην, συζωσον ἀνύσας, Ariſt. Θεσμ. 262.

Συζωοποιέω, una vitam reddo, ſimul in vitam revoco. Συνεζωοποίησε (ἡμᾶς) τῷ Χριστῷ, Epheſ. 2, 5.

Συῆλαι, ῶν, αἱ, volutabra ſuum. A σῦς.

Συηνέω, ῶ, immunditia ſui ſimilis ſum, ſpurcitia porcum æquo. A

Συηνὸς, ἡ, ὸν, porcinis eſt moribus; (2) ſtupidus, inſulſus. A σῦς.

Συθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi σύομαι.

Σύθεν, *impetus fecerunt*, 3. plur. aor. ind. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐσύθησαν.

Σύθι, *feſtina*, 2. ſing. aor. 1. imper. paſſ. *per Sync.* pro σύθητι.

Συΐδιον, τὸ, porcellus. Dim.

Συκάζω, fut. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio. Τρυγῶσι ταῖς γλάτταισι, συκάζουσί τε, Ariſt. 1705. A συκάς.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula, avis ficuum eſu pingueſcens. Ab eod.

Συκαμινία, ας, ἡ, morus.

Συκάμινον, ου, τὸ, ſycaminum, fructus ſycamini arboris, Gl. V. συκάμινα, mora. A

Συκάμινος, ου, ὁ, ſycomorus, ſycaminus, arbor, Gl. V. συκάμινος, morus; quaſi ex συκῆ, & ἀμείνων, *melior*, quod fructus ejus ficubus melius ſapiat. Hinc

Συκαμινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſycamini ſeu mori ſpeciem gerens.

Συκάριον, τὸ, ficus, Gl. V. Dim. a σῦκον.

Συκὰς, αδος, ἡ, ficus novella. A συκῆ.

Συκαστὴς, οῦ, ὁ, qui ficus legit, ſeu colligit, Gl. V. συκασταὶ, delatores, quadruplatores. A συκάζω. Hinc

Συκάστρια, ας, ἡ, delatrix, calumniatrix, Heſ.

ΣΥΚΕΉ, *contr.* συκῆ, ῆς, ῆ, ficus, *arbor*; (2) ficus, mariſca, tumor ſeu excreſcentia carnis in modum ficus.

Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. a σῦκον.

Συκίζω, ficubus alo, v. συκόω.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulneus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum eſt invalidum; (3) calumniator. A συκῆ.

Συκινόφυλλον, ου, τὸ, folium ficulneum, Gl. V.

Συκίον, ου, τὸ, decoctum ficuum arefactarum.

Συκὶς, ίδος, ἡ, plantarium ficus; (2) ſurculus qui e ficu avulſus vel exciſus plantatur, Ab eod.

Συκίτης, ου, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum ſibi parat e ſycophantia, Gl. V. Vet. ficarius. Ex σῦκον, & βίος.

Συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. Ὀυ πράγματ᾽ ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, Ariſt. Pace. 1338. A

Συκολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus loquitur.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus.

Συκομορίτης, ου, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex ſycomoris.

Συκόμορον, ου, τὸ, ſycomorum, fructus ſycomori arboris. A

Συκόμορος, ου, ὁ, ſycomorus, *arbor*, ficus Ægyptia, de qua Plin. 14. Ex σῦκον, & μόρος, *morus, arbor.*

Σῦκον, ου, τὸ, ficus, *fructus*; (2) mariſca, tumor, a fici ſimilitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, οῦμαι, in ficum convertor, ficoſus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ & παῖς.

Συκοπέδιλος, ὁ, vox comica, notans ſycophantam, alludens ad Homericum χρυσοπέδιλος, &c.

Συκοπρίστης, ου, ὁ, ficuum ſector, ſordidus, avarus. Ex συκῆ, & πρίστης, *ſector.*

Συκόπρωκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nates habet ficoſas. Ex συκῆ, & πρωκτός.

Συκουρὸς, οῦ, ὁ, ficuum cuſtos. Ex οὖρος.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, ſycophantam ago, falſo calumnior, falſas delationes comminiſcor. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Ariſt. Ach. 524. Νεανίας ὤν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους; id. Av. 1437. Συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτην σπουδόντων ἐκείνων, Ælian. V. H. 2, 13. A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod alicui falſo adfingitur, calumnia.

Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, delator. Proprie qui indicat, ſi quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον, & φαίνω.

Συκοφαντητὸς, ἡ, ὸν, calumniis ſeu obtrectationibus obnoxius. A συκοφαντέω.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumnioſa delatio, calumnia, ſycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad ſycophantam pertinens, calumnioſus, calumniatorius.

Συκοφαντικῶς, *Adv.* more ſycophantarum, calumnioſe.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, ſycophantria, calumnioſa, delatrix. Ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Ariſt. Plut. 970. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod συκοφαντικός.

Συκοφανταδᾶς, idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφορεῖον, ου, τὸ, ficarium, ficaria, Gl. Vet. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκοφορέω, ficos fero, produco. A

Συκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκόω, ficis paſco; & (2) συκόομαι, in ficum vertor; (3) ficoſus fio. A σῦκον.

Συκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ficoſus, ficui ſimilis.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficoſum germen; (2) ficoſus tumor. A συκόω.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus conſitus, Gl. Vet. ficetum. Ab eod.

Συκωρὸς, οῦ, ὁ, v. συκουρός; (2) ſycophanta.

Σύκασις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα.

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, ficatus, ficubus conditus, Gl. V. συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago, deprædor, ſpolio. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη, & ἄγω.

Συλαθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro συληθεῖσαι, a συλάω.

Σύλασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασκε. A

Συλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, deprædor, compilo; adimo, detraho, eripio. Τίς σε δαίμων, ἢ πότμος

πότμος συλᾷ πάτρας; Eur. Hel. 675. Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἂν πότε ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγὼ, Soph. Phil. 412. Ὦ παῖ παιδὸς μογερᾶς, συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδόκως, Eur. Tro. 788. βαρβάρων ὕπο, id. Hel. 606. A σύλη.

Συλούμενοι, *prædantes*, nom. pl. præſ. part. med. *Dor*. pro συλούμενοι, a

Συλέω, idem & ab eod.

Συλεύω, ſpolio, deprædor. Ἀδέομαι περὶ κῆρι συλεύειν, Il. 23, 436. Ab eod.

ΣΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, præda, ſpolium; (2) prædatio, direptio.

Συληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω.

Σύλημα, ατος, τὸ, ſpolia, exuviæ. A συλέω.

Συλήσαντε, *deprædati*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλέω.

Σύλησις, εως, ἡ, ſpoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix, Suic. A

Συλητὴς, οῦ, ὁ, ſpoliator, deprædator, compilator. A συλέω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα, Suic.

Συλήτωρ, ορος, ὁ, v. συλητής.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. συλλαμβάνω.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, ſyllaba; comprehenſio, quod literas comprehendat. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc

Συλλαβίζω, fut. ίσω, ſyllabas connecto.

Σύλλαβος, ου, ὁ, ſcil. πίναξ, index libri.

Συλλαβοῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγχάνω, ſimul ſortior; συλλαχὼν, una ſortitus, a. 2. part. Ex σὺν, & λαγχάνω.

Συλλαλέω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτοῦ, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλους, Luc. 4, 36.

Συλλαμβάνω, fut. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) intelligo; *it*. conſcius ſum; (4) concipio, *de foemina*; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, Ph. a. 2. *In med*. conjicio, conjectura aſſequor, συνειλημμένος, conceptus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα, comprime, Ariſt. Ach. 932. Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον, συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον, ib. 210. Συλλήψομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου, Eur. Med. 946. Φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν; id. Or. 1326. Εἴ μοι ξυλλάβῃ, χαίροιμεν ἄν, Eur. *Ion*. 332.

Συλλάμπω, f. ψω, ſimul luceo. Hinc

Σύλλαμψις, εως, ἡ, colluſtratio, R.

Συλλανθάνω, una lateo, deliteſco, R.

Συλλαφύσσω, f. ξω, ſimul diripio. Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ, 1267.

Συλλεαίνω, ſimul lævigo vel polio, *Aret*.

Συλλέγω, f. ξω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. paſſ. part. Ὁ Κῦρος συνέλεξε τοὺς στρατιώτας πάντας, Xen. Cyr. 2, 17. σθένος, Eur. Ph. 857. Κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων, Ariſt. Ach. 188. Πνεῦμα συλλέξασθαι, Heliod. οὐσίαν, Diod. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, οὐκ ἔνδον, verſiculos, Ariſt. Ach. 402. Οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακόν; id. Av. 301.

Συλλείβω, f. ψω, confundo & miſceo; συλλείβομαι, ſtillo, fluo, in unum confluo, colliqueſco, liquor, Plut. in Æmil. 14.

Συλλειόω, contero, una tero & frio.

Συλλειτουργέω, ῶ, ſocius ſum in obeundo munere publico. A

Συλλειτουργὸς, οῦ, ὁ, ſocius ſeu collega in obeundo aliquo munere publico.

Σύλλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſors tori, conjux.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi συλλέγω.

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio. A συλλέγω.

Συλλεσχηνεύω, fut. εύσω, ſermocinor ſeu colloquor cum aliquo.

Συλλήβδην, *Adv*. q. d. comprehenſim, in ſumma; ſummatim, Ph. Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω; Ariſt. Plut. 645. A συλλαμβάνω.

Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλληπτικὸς, ή, όν, qui comprehendere ſeu complecti poteſt; (2) collectivus; (3) qui concipere poteſt. Ab eod.

Συλληπτικῶς, per comprehenſionem, ſubintelligendo. Vox Gramm.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A συλλαμβάνω.

Συλληρέω, ῶ, f. ήσω, una nugor, una deliro.

Συλληστεύω, latrocinor.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. συλλαμβάνω.

Συλληφθῆναι, *conceptum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Σύλληψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexio, prehenſio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio; *de foemina*; (4) Syllepſis, *fig. gramm*. A συλλαμβάνω.

Συλλιπαίνομαι, ſimul pingueſco, ſimul liquor, *Strabo* lib. 5. Συλλιπαίνειν, terram unde ſit ferrum, conflare in naturam ferri, quod fit coquendo in fornace. *Pat*. pinguefieri, *Ern*.

Συλλογεὺς, έως, ὁ, collector, coactor, Gl. V. legulus. A συλλέγω.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, fut. ίσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, conſidero; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος, Plut. Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, Luc. 20, 5.

Συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miſcellaneus, confuſaneus & undique collectus. A συλλογή.

Συλλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, penſatio, argumentatio, ratiocinatio, Gl. Vet. Syllogiſmus. A συλλογίζομαι.

Συλλογισταὶ, ratiocinatores, Gl. V.

Συλλογιστικὸς, ή, όν, ſyllogiſticus, ratiocinativus. Ab eod.

Συλλογιστικῶς, *Adv*. more ſyllogiſmorum.

Σύλλογος, ου, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, conſeſſus, Gl. Vet. collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοιδορέω, reprehendo, objurgo, increpo.

Συλλούω, fut. ούσω, ſimul lavo; συλλούομαι, una lavor.

Συλλοχάω, concenturio; (2) in decurias colligo, ſimul colligo. A λόχος.

Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iiſd.

Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut diſtribuo. Συλλελοχισμένη δύναμις εἰς ἑκατοντάδας, Plut. Hinc

Συλλοχισμὸς, οῦ, ὁ, collectio in re militari.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem manipuli ſeu cohortis ſocius. Ex σὺν, & λόχος.

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleſco, alterius dolore moveor. Συλλυπούμενος ὑμῖν, Ælian. V. H. 7. 3. Συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, Marc. 3, 5.

Συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, una inſanio.

Συλλύω, f. ύσω, ſimul ſolvo; (2) compono litem ſeu diſſidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, Soph. Aj. 1334.

Σύλον, ου, τὸ, ſpolium, præda; (2) pignus. A σύλη.

Συλούμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *contr*. pro συλεόμενον, a συλέω.

Συλωπία, ας, ἡ, veſtium compilatio ſeu furatio. Ex σύλη, & λῶπος, *veſtimentum*.

Συμβαδίζω, una incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, Ælian. V. H. 3, 19.

Συμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi

Συμβαίνω, fut. βήσομαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) tranſigo, paciſcor, fœdus ineo; (4) conſentio; συμβαίνει, evenit, contingit, Ph. συμβεβηκέναι, obtigiſſe, Gloſſ. Vet. accidiſſe, p. infin. συμβεβηκὸς, accidens, p. part. neut. συνέβη, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, Gl. Vet. a. 2. conjunct. Οὕτω γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος, Ariſt. Ran. 905. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciſcar, ibid. 176. Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίημεν ἄλλως, Eur. Ph. 593. Κοινῇ ξυνέβημεν, convenimus, Ariſt. Nub. 67.

Συμβακχεύω, f. εύσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebro.

Συμβάκχη, ἡ, ſocia, &

Σύμβακχος, ὁ, ſocius bacchanaliorum.

Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. v. συμβάλλω.

Συμβαλεόμενοι, *conjicientes*, nom. plur. præſ. part. med. *Att*. & *Ion*. pro συμβαλλόμενοι.

Συμβάλλετον, 2. dual. præſ. ind. act.

Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjectura; (4) confligo; (5) congredior; (6) paciſcor; (7) pecuniam mutuam do; (8) compono, contexo, ut mendacia, fraudes, συμβάλλομαι, *in med*. conjectura aſſequor; (2) rationem ineo, ſupputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; & (5) adjuvo, proſum, in aliqua re comparanda, &c. Συμβαλεῖν ἔπη κακὰ, Soph. Aj. 1340. Ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος, congruunt cum, Eur. Med. 28. Συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἱμάτια, χρυσί', &c. Ariſt. Conc. 446. Βοήθειαν οὐ σμικρὰν ξυμβάλλονται, Plat. Αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους, Eur. Iph. in Au. 843. Ἀσπονδοισι γὰρ νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν, id. El. 914. βουλεύματα πρός τινα, id. Ph. 700.

Σύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine & verbo perfectam ſententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβάμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor*. pro συμβῆναι, a συμβαίνω pro συμβάω.

Συμβάντας, acc. plur. a. 2. part. act.

Συμβαπτίζω, ſimul baptizo.

Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

Συμβαρύνω, una gravo.

Συμβασείω, compoſitionis deſiderio teneor. A σύμβασις.

Συμβασιλεύω, fut. εύσω, una regno, ſimul regnum adminiſtro. Ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν, 1 Cor. 4, 8.

Σύμβασις, εως, ἡ, compoſitio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum; Appian, B. Civil. 5. A συμβαίνω.

Συμβαστάζω, f. άσω, ſimul fero, una porto; (2) comparo, confero, Gl. V. conveho.

Συμβατήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad compoſitionem ſeu pacificationem pertinens. A συμβαίνω.

Συμβατικὸς, ή, όν, idem & ab eod.

Συμβατικῶς, *Adv*. pacificatorie.

Συμβεβαιόω, confirmo.

Συμβεβάναι, perf. inf. act. per *Syncop*. pro συμβεβηκέναι, a συμβαίνω.

Συμβέβηκα, *congreſſus ſum*, perf. ind. act.

Συμβεβηκότας, caſu, per accidens. A συμβαίνω.

Συμβῇ, 3. ſing. aor. 2. conjunct. act. verbi συμβαίνω.

Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, ad amicitiam fœduſque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo; συμβιβῶ, fut. 1. pro συμβιβάσω, inſtruam. Συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, Act. 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; 1 Cor. 2. ult. Συνεβίβαζε τούτους ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τιμῇ, Heracl. Συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part paſſ.

Συμβίβασις, εως, ἡ, inſtructio, perſuaſio, doctrina, comparatio. A συμβιβάζω. Unde

Συμβιβασμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph.

Συμβιβαστὴς, οῦ, ὁ, conciliator, Ph.

Συμβιβαστικὸς, ή, όν, pacificatorius.

Σύμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit, Ph. conjunx.

Συμβιόω, convivo, una vivo. Τοῖς ἀδελφοῖς συνεβίωσι, Ælian. V. H. 9, 1. Τύχῃ

συν

σιν λαμπρᾷ καὶ βασιλικῇ συμβιώσεσθαι, Heliod. Hinc

Συμβίωσις, εως, ἡ, convictus, conjugium, Ph. contubernium.

Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, convictor, contubernalis.

Συμβλαστάνω, una germino, creſco.

Συμβλαστὴς, οῦ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.

Συμβλήδην & ξυμβλήδην, idem quod συλλήβδην.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commiſſura, commiſſio. A συμβάλλω. Unde

Συμβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, colliſus.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commiſſio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.

Συμβλητέον, conferendum, Ph.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus; (2) qui comparari poteſt, comparabilis. Ab eod.

Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, ſimul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Γωβρύαν συνεβόων αὐτοῖς, Xen. Cyr. 7, 23.

Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concurſus.

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρός τινα, Thuc.

Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, qui ad ſuppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris.

Συμβολαιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tabularius, qui contractus ſcribit. Ex συμβόλαιον, & γράφω.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) ſyngrapha, unde, Gl. Vet. inſtrumentum, *hinc* (3) æs alienum; & (4) pecunia credita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) neceſſitudo, conjunctio, ap. Lyſ. A σύμβολον.

Συμβολεὺς, έως, ὁ, piſcatorum inſtrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

Συμβολέω, obvius fio, occurro. A σύμβολος. Hinc

Συμβόλησις, ἡ, commiſſura, v. c. per ſuturam.

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commiſſio, commiſſura, junctura, Gl. V. congreſſio, congreſſus, prælium, Ph. conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus, ſymbolicus, ſignificativus. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, *Adv.* conjecturaliter; ænigmatice, allegorice.

Συμβολοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, ſymbolas do in convivia; (2) commeſſationes frequento. Ex σύμβολον, & κόπος, *labor*.

Σύμβολον, ου, τὸ, ſymbolum, indicium, teſſera, auſpicium, Ph. collatio, Gl. Vet. it. conventum, pactum. Πῖλόν τις ἐπὶ δόρατος ἔφερε σύμβολον ἐλευθερώσεως, Appian. Bell. Civ. 2. A συμβάλλω.

Σύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, obvius. Ab eod.

Συμβόσκω, ſimul paſco. Ex σὺν, & βόσκω.

Συμβούλευμα, ατος, τὸ, conſilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde

Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, conſiliarius, ſenator. Hinc

Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) ſuaſorius.

Συμβουλεύω, fut. εύσω, conſulo, conſulto, auctor ſum, ſuadeo, cenſeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβουλεύω, Plat. Ap. Socr. 13. Εἰ Κύρῳ, συμβουλεύσω τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, Xen. Cyr. 2, 3. Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν, Theog. 37. Συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτὸν, Joann. 11, 53.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, ſuaſio.

Συμβουλία, ἡ, conſilium, conſultatio, Gl. Vet.

Συμβούλιον, ου, τὸ, conſilium, Ph. Ex σὺν, & βουλή.

Σύμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conſilium dat, conſiliarius, conſultor, ſuaſor. Ex iiſd.

Συμβραβεύω, f. εύσω, adjuvo.

Συμβράζω, ſimul ejicio.

Συμβρέμω, murmuro.

Συμβύω, conſtipo, condenſo. Οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, Ariſt. Veſp. 1104.

Σύμβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* Dei, qui in eadem ara colitur.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus. Hinc

Συμμαθητιάω, ῶ, ſimul diſcere cupio; condiſcipulus eſſe cupio.

Συμμαίνομαι, ſimul inſanio.

Συμμαλάσσω, vel ττω, fut. ξω, una mollio, una ſubigo.

Συμμανθάνω, ſimul ſeu una diſco, Gl. Vet. condiſco. Οὐδείς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος, Soph. Aj. 879.

Συμμάρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo. Φῶτε συμμάρψας δύω, Eur. Cyc. 390. δόνακας, Il. 10, 467. Ex σὺν & μάρπτω.

Συμμαρτυρέω, una teſtor, teſtimonio meo comprobo. Περὶ σὲ καὶ δόμους συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνὴ, Eur. Iph. in Au. Φίλτατον, συμμαρτυρῶ, Soph. El. 1235. Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι, Apoc. 22, 18.

Συμμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, una verbero.

Συμμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ſum pugnæ ſocius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) ſto a partibus alicujus, defendo, tueor. Συμμαχεῖν τινι, Xen. Cyr. 1, 12. Ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ, Soph. Antig. 751. Ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ἡ, ſocietas in bello, Gl. Vet. auxilium, ſubſidium. Ab eod. Unde

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, ſocialis, auxiliaris; τὸ συμμαχικὸν, ſocietas, it. ſocii, ſocialis exercitus.

Συμμαχικῶς, ſocii more, ſocialiter, ut ſocium decet.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia in bello, fœderata.

Συμμάχομαι, ſimul pugno; (2) a partibus alicujus ſto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ἄραν οὐδὲν, contulit, Ælian. V. H. 2, 14.

Σύμμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnæ ſeu belli ſocius, commilito; (2) ſocius. A μάχομαι.

Συμμεθαρμόζω, apto, conveniens alteri reddo.

Συμμεθίστημι, una traduco, in alias partes duco; συμμεθίσταμαι, in alias partes tranſeo, in ſententiam diſcedo.

Συμμεθύσκομαι, ſimul inebrior.

Συμμεθύω, idem.

Συμμελαίνω, una nigrum facio. *Paſſ.* niger fio.

Συμμελανειμονέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul pullis veſtibus indutus ſum.

Συμμεμετρημένως, apta proportione.

Συμμένω, fut. ενῶ, una maneo; (2) conſiſto, permaneo, duro. Ἀγώνισαι, ἵνα τοιοῦτος συμμείνῃς, οἷόν σε ἠθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία, M. Anton. 6, 23.

Συμμερίζομαι, una partem accipio; participo. Τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται, 1 Cor. 9. 13.

Συμμεριστὴς, οῦ, ὁ, particeps. A συμμερίζω.

Συμμεριστρία, ἡ, ſocia, particeps.

Συμμεσουράνησις, εως, ὁ, ſitus eorum, quæ ſimul cœli medium tenent. Ex σὺν, & μέσος, & οὐρανός.

Συμμεταβαίνω, ſimul digredior vel tranſeo, una migro.

Συμμεταβάλλω, & συμμεταβάλλομαι, una deficio.

Συμμεταδίδωμι, communico.

Συμμετακινέω, una transfero.

Συμμετακλίνω, ομαι, una accumbo, reclino, &c.

Συμμετακοσμέω, una in melius muto, ſ. melius ordino.

Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

Συμμεταπίπτω, una concido, intereo una.

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

Συμμετατίθημι, una transfero.

Συμμεταφέρω, ſimul vel una transfero.

Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, una cum alio tracto vel adminiſtro.

Συμμετέρχομαι, concomitor.

Συμμετεῖχεν, 3. ſing. imp. ind. act. cum ν a μετέχω.

Συμμετέχω, una particeps ſum. Τῆς εὐωχίας συμμετέχειν ἠξίουν, Heliod. Οἵ τε συμμετασχόντες δορὸς, Eur. Supp. 649, χορῶν, id. Bac. 63.

Συμμετεωρίζω, una attollo.

Συμμετεωροπορέω, ῶ, una in ſublimi gradior, ſimul per ſublimia eo.

Συμμετίσχω, idem quod συμμετέχω. Καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας, Soph. Ant. 543.

Συμμετοικέω, una alieno loco vivo.

Συμμετοικίζω, una in alio loco habitatum deduco.

Συμμέτοχος, , ὁ καὶ ἡ, conſors, una particeps. A συμμετέχω.

Συμμετρέω, quantitate accommodo, ſ. apto alteri. Οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται, Plat. Ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, Thuc. Hinc

Συμμέτρησις, εως, ἡ, commenſio, menſio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.

Συμμετρία, ας, ἡ, commenſus, apta compoſitio membrorum, modus, proportio, Ph. moderatio, temperamentum. A

Σύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. commenſus, qui eſt ejuſdem vel paris menſuræ; (2) qui juſtæ magnitudinis eſt; (3) modice temperatus; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex σὺν, & μέτρον.

Συμμέτρως, *Adv.* moderate, mediocriter, Ph. modice, ſatis, congruenter, convenienter.

Σύμμηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt contractis femoribus.

Συμμηρύομαι, contexo. Ἀφ' ἧς πάντα τὰ γινόμενα συμμηρύεται, M, Anton. 8, 20.

Συμμήρυσις, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἷά τις ἡ σύννησις καὶ συμμήρυσις, M. Anton. 4, 25. A præc.

Συμμήστωρ, ορος, ὁ, conſiliarius.

Συμμητιάομαι, ῶμαι, una ineo conſilium; (2) conſilium do. Αὐτοὶ γὰρ καλέον συμμητιάασθαι, Il. 10, 197.

Συμμηχανάομαι, ſimul excogito, comminiſcor. Τὰ ἐπιτήδεια τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, Xen. Cyr. 1. 24.

Συμμιαίνω, ſimul inquino, coinquino.

Σύμμιγα, *Adv.* promiſcue, una cum.

Συμμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permiſtus, promiſcuus.

Συμμιγία, ἡ, commiſtio.

Σύμμιγμα, τὸ, id, quod commiſtione conſtat, quod ex commiſtis rebus coaluit, cinnus. A

Συμμίγνυμι, vel συμμιγνύω, f. μίξω, commiſceo, permiſceo, ſocio, Gl. Vet. Βιάζομαι γάμοισι Πρατίας παιδὶ σύμμιξαι λέχος, Ariſt. Θεσμ. 198. Λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν Eur. Supp. 222. Ὅδ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ τῇ γῇ φέρεσθαι, id. Cyc. 570. Κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίγνυται, id. Ion. 1052.

Συμμικτέον, commiſcendum.

Σύμμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, commiſtus, permiſtus, promiſcuus, miſcellaneus. A συμμίγνυμι.

Συμμίκτως, *Adv.* miſtim. A σύμμικτος.

Συμμιμνήσκομαι, ſimul memini, recordor.

Συμμιμοῦμαι, eadem imitor, pariter imitor.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ejuſdem rei imitator.

Συμμίξῃς, 2. ſ. a. 1. conj. act. v. συμμίγνυμι pro συμμίγω. Unde

Σύμμιξις, εως, ἡ, commiſtura, conſortium.

Συμμίσγω, commiſceo; συμμίσγομαι, commiſceor. Φεῦγε θαλάττῃ συμμίσγειν ἔριφον, ναυτίλε, δυσμενέαν, Epigr. Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται, Il. 2, 753.

Συμμισέω, ῶ, f. ήσω, ſimul odio proſequor.

Συμμισοπονηρέω, ῶ, f, ήσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem.

Συμμιχθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi συμμίγνυμι.

Συμμνημονεύω, ſimul memini, recordor. Συμμνημόνευε, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον, M. Anton. 3, 8.

Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, ſimul partem capio, R. Συμμεμοιραμένα, M. Anton, 2, 2.

Σύμμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, concentor. Ex σὺν, & μολπή.

Συμμολύνω, coinquino, Gl. V.

Συμμοναρχέω, ῶ, ſimul impero ſeu dominor, tyrannidis ſocius ſum.

Συμμονὴ, ἡ, contubernium.

συμμονοῦμαι, ſolus ſum cum aliquo.

συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. V. ſocietas, ordo; decuria. Ex σὺν, & μόριον. Hinc

συμμορίτης, ου, ὁ, qui eſt ejuſdem decuriæ.

συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præeſt ſymmoriæ. Ex συμμορία, & ἄρχω.

συμμορφὴ, ἡ, conformatio vel ſimilitudo. A

σύμμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conformis. Ex σὺν, & μορφή. Hinc

συμμορφίζω, conformo.

συμμορφόω, conformem facio; συμμορφοῦμαι, conformis fio. Συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, Phil. 3, 10.

συμμοχθέω, ῶ, ſimul laboro, ſimul adfligor adverſus. Εἰ σὺ συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ κτενῶ, Eur. Iph. in Tau. 692.

συμμυόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens. A

σύμμυσις, εως, ἡ, compreſſio, compreſſus. A συμμύω.

συμμύστης, ου, ὁ, iiſdem ſacris initiatus, ſocius in ſacrorum initiatione, Gl. Vet. conſacraneus.

συμμύω, fut. ύσω, claudor, clauſus ſum, comprimor, compreſſus ſum; (2) conniveo.

συμπάθεια, ας, ἡ, conſenſus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiſeratio, miſeratio. A συμπαθής.

συμπαθέω, juxta adficior, adficior alius malis; (2) aſſentior eidem opinioni, placito. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Heb. 4, 15. Τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, ib. 10, 34. A

συμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui ſunt iidem adfectus, qui ſimul cum alio adficitur & angitur ejus malo. Gl. Vet. adfectuoſus. Ex σὺν, & πάθος, *adfectus*.

συμπαθῶς. *Adv.* cum conſenſu adfectuum; (2) cum commiſeratione.

συμπαιανίζω, f. ίσω, ſimul pæanem canto.

συμπαιδαγωγέω, ſimul cum alio pueros inſtituo.

συμπαιδεύω, condoceo, condocefacio; (2) cum alio inſtituo. Συνεπαιδεύθησαν κοινῷ διδασκάλῳ, Ælian. V. H. 13, 44. Ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, Polyb.

συμπαίζω, *Dor.* συμπαίσδω, colludo, ſimul cum alio ludo. Μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτὴν, Ariſt. Pace, 118. νύμφαις, id. Av. 1103. Πολλαὶ συμπαίσδειν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται, Theocr. 11, 77.

συμπαικτρία, ἡ, ſodalis, ſocia luſuum.

συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, colluſor. A συμπαίζω.

συμπαίσδειν, præſ. inf. act. *Dor.* pro συμπαίζειν, a συμπαίζω. Unde

συμπαίστης, ου, ὁ, colluſor. Hinc

συμπαίστρια, ας, ἡ, ας, ἡ, idem quod συμπαικτρία.

συμπαίστωρ, ορος, ὁ, colluſor. Ab eod.

Συμπαίω, f. σω, ſimul ferio, impingo, illido. Μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις, Soph. El. 729.

Συμπαιωνίζω, idem quod συμπαιανίζω. Τοῦ παντὸς στρατοπέδου συμπαιωνίζοντος, Polyb.

Συμπαλαίω, f. αίσω, colluctor.

Σύμπαν, τος, τὸ, univerſum, univerſitas, ſumma, Ph. A σύμπας.

Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, una feſtum ſeu ludos celebro.

Συμπανουργέω, ῶ, fut. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitioſe facio.

Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.

Συμπαραβύω, fut. ύσω, ſimul inculco & infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραβυσθεὶς, *Lucian. Piſcat.* 5.

Συμπαραγγέλλω, competitor ſum, una candidatus ſum.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adſum. Οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, 2. Tim. 4, 16.

Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.

Συμπαραδηλόω, una indico, ſ. doceo.

Συμπαραθέω, curſitando adſector, ſimul accurro, concurro. Συμπαρέθει δὲ κατόπιν καὶ ὁ Θεαγένης, Heliod. Συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω, Dem. Phil. 1. Συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις, Ariſtænet. 1, 16.

Συμπαραινέω, ῶ, ſimul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον ἐστὶ χρηστὰ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, Ariſt. Ran. 705.

Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμενος Δήμωνα τὸν ἀδελφὸν, Dem.

Συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; συμπαρακαλοῦμαι, communem exhortationem vel conſolationem percipio. Συμπαρεκάλει δὲ καὶ εἰς ταύτην τὴν θήραν τοὺς περὶ αὐτὸν σκηπτούχους, Xen. Cyr. 8, 12. Συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, Rom. 1, 12.

Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Συμπαρακατακλίνω, una in lecto (triclinari) colloco; (2) una jaceo vel cubo.

Συμπαράκειμαι, una adjaceo.

Συμπαρακολουθέω, adſector, comitor. Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς, Plato.

Συμπαρακομίζω, deduco, proſequor.

Συμπαρακύπτω, f. ψω, ſimul inclinato capite adſpicio, una conſidero, lego, diſco.

Συμπαραλαμβάνω, una excipio, una adſumo; συμπαραληφθέντων, adhibitis, Ph. aor. 1. part. paſſ. Συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους, Ælian. V. H. 8, 7. Συμπαραλαβόντες Ἰωάννην, Act. 12, 25.

Συμπαραληφθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Συμπαραμένω, fut. ενῶ, ſimul maneo, ſemper adſum, permaneo. Συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 1, 25.

Συμπαραμιγνύω, commiſceo. Συμπαραμιγνύων ὀπὸν καὶ χῖνον, Ariſt. Plut. 718.

Συμπαραμίσγω, idem.

Συμπαραναλίσκω, conſumo, debilito, frango, everto.

Συμπαρανεύω, annuo, adſentior.

Συμπαρανήχομαι, fut. ξομαι, ſimul nato, una ad latus nato.

Συμπαρανομέω, una delinquo, ſceleris ſocius ſum.

Συμπαραπέμπω, f. ψω, una deduco, una proſequor.

Συμπαραπλέκω, ſimul adjungo, pariter annecto.

Συμπαραπλέω, f. εύσω, ſimul adnavigo; ſimul præternavigo.

Συμπαραπόλλυμι, una pereo. Δεδιὼς μὴ συμπαραπόλλωμαι διὰ τούτους, Dem.

Συμπαρασκευάζω, f. άσω, una apparo, adjuvo in apparando; ſimul efficio. Ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρεσκεύακεν, Xen. Cyr. 7, 30.

Συμπαρασπονδέω, una fœdus frango.

Συμπαραστάτης, ου, ὁ, qui una a latere adſtat; (2) ſocius, adjutor, auxiliarius. A

Συμπαραστατέω, ῶ, adſto; (2) auxilium fero. Δήμητρ, ἁγνῶν ὀργίων ἄνασσα, συμπαραστάτει, Ariſt. Ran. 384. Ὑποιγνύσαισι στοὰς καρποῦ Βακχείου, id. Conc. 15.

Συμπαράταξις, εως, ἡ, conflictus, prœlium.

Συμπαρατάσσομαι, ττομαι, prœlior cum aliquo.

Συμπαρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, una obſervo. Συμπαρατηρεῖν τινα, Dem.

Συμπαρατίθημι, adpono.

Συμπαρατρέφω, ſimul nutrio; συμπαρατρέφομαι, ſimul nutrior, Suic. Συμπαρατρέφειν θηρία, Xen.

Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.

Συμπαρατροχάζω, f. άσω, una prætercurro.

Συμπαραφύομαι, prope naſcor.

Συμπαρεδρεύω, f. εύσω, ſimul adſideo.

Συμπάρειμι, una ſeu ſimul adſum. Πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, Act. 25, 24.

Συμπαρεισέρχομαι, ſimul ſubingredior, ſimul irrepo.

Συμπαρεισφθείρομαι, idem.

Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A

Συμπαρεκτείνω, ſimul extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τὴν νόησιν λεγομένοις, M. Anton. 7, 22.

Συμπαρεόντες, nom. plur. part. præſ. *Poët.* pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι.

Συμπαρέπομαι, concomitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἱ πρέπουσαι ἑκάστοις συμπαρείποντο, Xen. Cyr. 2, 7. Καὶ σὺ, ὦ Χρυσάντα, ἐν ἴσῳ τούτῳ τὸ ἱππικὸν ἔχων συμπαρέπου, ib. 7, 2.

Συμπαρέστασι, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro συμπαρέστησε, a συμπαρίστημι.

Συμπαρέχω, præbeo. Κοινῶς τε τῇ ἐρημίᾳ τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι, Xen.

Συμπάρθενος, ου, ὁ, virgo æqualis, ſodalis.

Συμπαρίπτημι, ſimul prætervolo.

Συμπαρίσταμαι, ſimul adſto, adjuvo.

Συμπάροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, contubernalis. Ex σὺν, & οἶκος.

Συμπαρολισθαίνω, ſimul delabor, prolabor.

Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adſector, adſequor. Ἐπὶ ταῦτα πῶς δεῖ μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν, Xen. Cyr. 1, 24. Συμπαρομαρτεῖ τοῖς δρόμοις, Heliod. Τοῦτο γὰρ δεῖ συμπαρομαρτεῖν, Xen. Cyr. 7, 30. τῷ βασιλεύοντι, ib. 8, 47.

Συμπαροξύνω, una irrito, irrito.

Συμπαρορμάω, excito, incito in aliquem.

Συμπαροτρύνω, idem.

Σύμπας, ασα, αν, univerſus, totus, cunctus, ſimul omnis.

Σύμπασμα, ατος, τὸ, id, quo quid conſpergitur. A

Συμπάσσω, f. άσω, conſpergo.

Συμπάσχω, ſimul patior, una adficior, moveor, Gl. Vet. compatior; συμπάσχω σοι, doleo vicem tui & vicem tuam, Ph. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17. Συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26.

Συμπαταγέω, ῶ, ſimul ſtrepo, fragorem, ſtrepitum ſeu crepitum ſimul edo.

Συμπατάσσω, f. ξω, ſimul pulſo, ſimul percello & attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν, Eurip. Supp. 700.

Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν παράδεισον ξυμπατήσουσιν, Luc. Gall.

Συμπατριώτης, ου, ὁ, qui ejuſdem eſt patriæ, conterraneus, popularis.

Συμπαχυνόομαι, una pingueſco.

Συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, conſtringo; συμπεπεδημένος, colligatus, conſtrictus, p. paſſ. part.

Συμπείθω, f. πείσω, una perſuadeo; (2) perſuadeo, ſuadendo flecto; συμπείθομαι, perſuadeor, conſentio, idem ſentio; συμπείθεται, obſequitur, Gl. V. Εἰ τοὺς Θηβαίους συμπείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, Dem. Συμπείσῃς σεαυτὴν ὅτι πάντα σοὶ πάρεστι, M. Anton. 10, 1.

Σύμπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν, & πεῖρα.

Συμπέμπω, fut. ψω, ſimul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τῶν ἀξιοπίστων τούτων τινὰ, Xen. Cyr. 4, 3. Οὓς σὺ δεσμὰ, συμπέμπεις ξένων ἔχοντας, Eur. Iph. in Tau. 1334. Πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον, Pind. Iſt. 5, ult.

Συμπενθέω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφον παίδων, Eur. Her. fur. 1395.

Συμπεπλεγμένως, implicate. A συμπλέκω.

Συμπένομαι, pariter, una laboro cum aliquo.

Συμπεπτικὸς, ἡ, ὸν, concoquendi vim habens, concoquens. A

Συμπέπτω, f. ψω, concoquo.

Συμπεραίνω, una perficio, adjuvo in perficiendo; (2) ſyllogiſtice concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Ξυμπερᾶναι φροντίδ', Eur. Med. 341. Hinc

Συμπέρασμα, ατος, τὸ, concluſio, complexio, id, quod ex poſitis vel conceſſis concluditur & ſyllogiſtice efficitur. Hinc

Συμπερασματικὸς, ἡ, ὸν, concludendi vim habens.

Συμπερασματικῶς, *Adv.* concludendi cauſa, concluſione utendo.

Συμπερασικῶς, idem.

Συμπεριάγω, fut. άξω, mecum duco, mecum quoquoverſum duco; (2) ſimul circumago.

Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, R. Ex

Συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, R.

Συμπεριβομβέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul bombo circumſono, ſimul conſtrepo.

Συμπεριγράφω, circumſcribo pariter, ſ. tollo, coërceo.

Συμπεριδινέω, una circumago.

Συμπερίειμι, una circumeo, ſ. ambulo.

Συμπεριέρχομαι, idem, peragro, accommodo, conformo.

Συμπεριέχω, una contineo, complector.

Συμπεριζώννυμι, cingo me, cingor.

Συμπεριθέω, una circumcurſo.

Συμπεριλαμβάνω, ſimul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veſte; συμπεριλαμβάνομαι, ſimul adjuvo. Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν, εἶπε, &c. Act. 20, 10.

Συμπερινοέω, ῶ, mente ſimul complector. Μὴ συμπερινόει ἐπίπονα οἷα καὶ ὅσα πιθανὸν ἐπιγενήσεσθαι, M. Anton. 8, 31.

Συμπερινοστέω, ῶ, una circumeo, circumvagor, oberro. Μὴ καὶ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπερινοστῶν, Luc. Toxar.

Συμπεριοδεύω, fut. εύσω, una luſtro, ſimul colluſtro; (2) una circumeo. Συμπεριοδεύειν τῇ σελήνῃ, Ariſtot.

Συμπεριπατέω, ῶ, ſimul cum alio circumambulo.

Συμπεριπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexio, complexus, R.

Συμπεριποιέω, adjuvo aliquem in comparando, ſ. conſequendo.

Συμπεριπολέω, ῶ, ſimul in orbem agor.

Συμπεριστρέφω, una circumverto, una circumago ſeu circumfero.

Συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, ſ. circumdo.

Συμπεριτίθημι, una circumpono, ſimul circumdo.

Συμπεριτρέπω, una circumago.

Συμπεριτυγχάνω, incido in quem, invenio.

Συμπεριφαντάζομαι, mente ſimul fingo, imaginor. Μηδέποτε συμπεριφαντάζου, τὸ περικείμενον ἀγγειῶδες, M. Anton. 10, 35.

Συμπεριφέρω, una circumfero, & circum rapio; & συμπεριφέρομαι. Τὴν πυγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις, Lucian. Τρόχος ἄθλιος προσδεθεὶς συμπεριφέρεται μετ' αὐτοῦ ἀεὶ, id.

Συμπεριφθείρομαι, una corrumpor, & pereo.

Συμπεριφορὰ, ᾶς, ἡ, comitatus & frequens adſectatio; (2) familiaritas; (3) obſequium, ad alterius captum accommodatio; (4) conſuetudo quævis, ut compotatio, &c. A συμπεριφέρω.

Συμπεριφράττω, una circumſepio, una circumvallo.

Συμπέτομαι, ſimul volo.

Συμπέττω, idem quod συμπέπτω.

Συμπήγνυμι, vel συμπηγνύω, fut. ξω, compingo, coagmento, commiſceo, concreſcere & coaleſcere facio, cogo. Παρ' οἰκτροὺς τούσδε συμπήξας τάφον, Eur. Supp. 938. Ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον, Pind. Nem. 5, 53.

Συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio ſalio.

Σύμπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπήγνυμι.

Συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo.

Συμπιέζω, fut. έσω, comprimo, opprimo.

Συμπιλέω, cogo, conſtipo, condenſo. Hinc

Συμπίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio.

Συμπιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & conſtipat, qui lanas & villos denſat. Ab eod.

Συμπιλόω, idem quod συμπιλέω. Hinc

Συμπιλωτικὸς, ἡ, ὸν, denſus, conſtipatus, compactus.

Συμπίνω, bibo cum aliquo. Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης, Ariſt. Ach. 281. Οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ, Act. 10, 41.

Συμπιπράσκω, una vendo, venditionis ſocius ſum.

Συμπίπτοντας, acc. pl. part. pr. v. συμπίπτω.

Συμπίπτω, incido, concurro, evenio, contingo; συνέπεσε, ruit, Ph. contigit, a. 2. συμπεπτωκὼς, lapſus, collapſus, Gl, Vet. Ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης, ἐκλύεταί με, Soph. Trach. 20. Πολλῆς δ' ἔριδος συνέπεσε κλύδων, Eur. Hec. 119. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγου, id. Tro. 1037. εἰς μάχην τοῖς ἐναντίοις, Heliod. κακοῖς, Soph. Aj. 429.

Συμπιτνέω, idem.

Συμπιστεύω, idem credo, aſſentior.

Συμπλάζομαι, ſimul erro.

Συμπλανάομαι, ῶμαι, idem.

Συμπλακήσομαι, fut. 2. indic. paſſ. verbi συμπλέκω.

Σύμπλασις, εως, ἡ, confictio, Gl. V.

Σύμπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro συνέπλασε, a

Συμπλάσσω, fut. σω, confingo, comminiſcor. Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Heſiod. Θεογ. 571. Σησαμῆ ξυμπλάττεται, Ariſt. Pace, 869.

Συμπλαταγέω, ῶ, manibus comploſis ſtrepo, R. Ex σὺν, & πλαταγέω, *ſonitum edo.* Χερσὶ δὲ συμπλατάγησεν ἔπος τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν, Hom. Il. 23, 102.

Συμπλείονες, όνων, ὁ καὶ ἡ, complures, plures ſimul collecti, non ſigillatim.

Συμπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. Ἔκλασε συμπλεκέος παλάμης γαμψώνυχι παλμῷ, Nonn. Paraphr. 6, 11. A συμπλέκω.

Συμπλέκτειρα, ἡ, copulatrix.

Συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, conjunctivus, copulativus. Ab eod.

Συμπλεκτικῶς, *Adv.* per copulata, copulative, conſerte, contexte.

Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo. Συμπλέκειν τὰς χεῖρας, Polyb. Τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ, Eur. Bac. 800. Hinc

Σύμπλεξις, εως, ἡ, complectio, implicatio.

Σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adjunctum habens. A πλευρά.

Συμπλέω, fut. εύσω, una navigo. Οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν, Eur. Iph. in Tau. 601. Συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν, id. Her. fur. 1230.

Συμπληγάδες, ων, αἱ, inſulæ, quæ eminus collidi videbantur. A συμπλήττω.

Συμπληγάδην, *Adv.* colliſim. Ab eod.

Συμπληθύνω, ſimul impleo, compleo; (2) una multiplico & augeo.

Συμπληθύω, idem.

Συμπλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, totus; (2) plenus.

Συμπληροῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro συμπληρόονται, a

Συμπληρόω, ῶ, f. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῇ, conſummetur, Gl. Vet. aor. 1. conj. paſſ. Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, Act. 2, 1. Ὥσπερ ἐκ πάντων τῶν σωμάτων ὁ κόσμος τοιοῦτον σῶμα συμπληροῦται, M. Anton. 5, 6. Hinc

Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipſa complendi actio; conſummatio, perfectio, Gl. V.

Συμπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.

Συμπληρωτικῶς, *Adverb.* completive.

Συμπλήσσω, vel συμπλήττω, fut. ξω, q. d. compercutio, collido.

Σύμπλοια, ας, ἡ, q. d. connavigatio, navigationis ſocietas. A σύμπλοος.

Συμπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, q. d. connavigatorius, navigationis ſocius. Ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum conſertio in prælio, figura oratoria. A συμπλέκω.

Σύμπλοκος, ὁ καὶ ἡ, complicatus. Σύμπλοκος ἑσμὸς ἔην ὁμοδόρπιος ὑψόθι γαίης, Nonn. P. 6, 10.

Σύμπλοος, *contr.* σύμπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una navigat, navigationis ſocius. A συμπλέω.

Συμπνευσμὸς, ὁ, conſpiratio, conſenſus, A

Συμπνέω, f. εύσω, conſpiro, conflo, Gl. Vet. (2) uno ſenſu molior, conſentio. Συμπνεῖν τῷ περιέχοντι ἀέρι, M. Anton. 8, 45.

Συμπνιγὴς, ές, æſtuoſus, præ æſtu ſuffocans. A

Συμπνίγω, fut. ξω, ſuffoco una, & ſtrangulo, comprimo in ſtrangulatione; (2) coarcto & coarctando quaſi ſuffoco. Οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτὸν, Luc. 8, 42. συνέπνιξαν, Marc. 4, 7. συμπνίγονται, Luc. 8, 14.

Σύμπνοια, ας, ἡ, conſpiratio, conſenſus. A

Σύμπνοος, *contr.* σύμπνους, ὁ καὶ ἡ, qui conſpiravit. A συμπνέω.

Συμποδέω, e pedibus colligo, pedes conſtringo. A ποῦς.

Συμποδηγέω, una duco, ſimul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ θεὸς συμποδηγεῖ πορευόμενον, Plato.

Συμποδήσας, aor. 1. part. act.

Συμποδίζω, fut. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coërceo. Στίξας αὐτοὺς καὶ συμποδίσας, Ariſt. Ran. 1646. Αὐτὸς ὑπὸ σοῦ συμποδισθεὶς, Plato.

Συμποδοδεσμέω, ῶ, fut. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. Ex σὺν, ποῦς, & δεσμὸς, vel δεσμέω.

Συμποθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi συμπίνω, pro συμπόω, *abſorbeo.*

Συμποιέω, una facio, adjuvo, auxilior, ſocietatem cum aliquo jungo; *etiam in med.* in quo eſt etiam, cogere, veluti exercitum.

Συμποικίλλω, variego.

Συμποιμαίνομαι, una, in eodem loco paſcor.

Συμπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, belli ſocius ſum, bello adjuvo. Οὔτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί. Plato.

Συμπολίζω, f. ίσω, in civitatem conflo.

Συμπολιορκέω, una obſideo; (2) una vexo.

Συμπολιτεία, ας, ἡ, jus una remp. adminiſtrandi; (2) communia reip. jura & inſtituta. A

Συμπολιτεύω, & συμπολιτεύομαι, una rempublicam adminiſtro; (2) in eadem cum aliquo civitate ſeu rep. verſor; (3) verſor cum, vivo cum.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis.

Συμπολῖτις, ἡ, idem.

Συμπομπεύω, una pompam duco; (2) ludos una celebro.

Συμπονέω, una laboro, laborantem adjuvo; (2) ſimul tolero & ſuſtineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι, Eur. Or. 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους, ib. 1213. πατρὶ, Soph. El. 992.

Συμπονηρεύομαι, ſimul cum alio male ago, male perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα ταῖσιν γυναιξὶ, Ariſt. Lyſ. 407.

Συμπόνως, *Adv.* una laborando, conjunctis viribus.

Συμπορεύομαι, proficiſcor cum, ſum itineris comes. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, Luc. 7, 11. πρὸς αὐτὸν, Marc. 10, 1. Συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ, Eur. Iph. in Tau. 1493.

Συμπορθέω, ſimul depopulor. Ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας, Eur. Or. 382.

Συμπορίζω, f. ίσω, una præbeo. *In med.* una quæro, una adquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπορίσαντο, Dem.

Συμπορπάω, fibula connecto.

Συμπορσύνω, juxta proſum, ſ. adjuvo.

Συμποσία, ας, ἡ, compotatio. A συμπίνω. Hinc

Συμποσιάζω, f. άσω, una convivor.

Συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, convivalis. A συμπόσιον.

Συμποσιαρχέω, ſum præfectus convivii, ſum magiſter convivii, Ariſtot. A

Συμποσιάρχης, ου, ὁ, magiſter convivii; *inpr.* quod fit a ſymbolis. Ex συμπόσιον, & ἄρχων. Hinc

Συμποσίαρχος, ου, ὁ, idem.

Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magiſtri compotationis.

Συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus ſeu liber de convivio. A συμπίνω.

Συμπότης, ου, ὁ, compotator, conviva. Ab eodem. Hinc

Συμποτικὸς, ὴ, ὸν, q. d. compotorius, ad compotationem vel compotores pertinens, convivalis; (2) compotationi ſeu convivio conveniens; (3) compotor, conviva ſuavis & jucundus.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotatrix.

Συμπότρια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, una cum alio ſeu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) ſimul negotior. Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ νόμους, Plut.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adjutor. A

Συμπράσσω, vel άττω, f. άξω, ſocius ſum & adjutor in re aliqua, una facio; (2) adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα ϗ ξύμπραττε, Soph. Aj. 1413. Ἀλλ' ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον, Euripid. Iph. in Tau. 983. Σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς, id. Herac. 27. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἄν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, Xen. Cyr. 8, 21.

Συμπράτης, ου, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.

Συμπρεπὴς, ὲς, decens. A πρέπει.

Συμπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legationis collega. A

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collega & ſocius ſum legationis.

Σύμπρεσβυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσβεις, idem quod συμπρεσβευτής.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, qui & ipſe preſbyter & e ſeniorum ſimul collegio eſt.

Συμπρίαμαι, coëmo.

Συμπροάγω, fut. άξω, mecum adduco.

Συμπροαύξομαι, una creſco.

Συμπρόεδρος, ὁ, qui una eſt proedrus.

Συμπρόειμι, ſimul procedo, ſimul progredior. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι ἐνιαυτοῖς ϗ ἡ φίλτρου προσθήκη, Heliod.

Συμπροέρχομαι, idem.

Συμπροθυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eamdem cauſſam incumbo; (2) adjuvo in aliqua re. Οἵ τε ἄλλοι πάντες ἀνιστάμενοι συμπροθυμήσεσθαι ταῦτ' ἔφασαν, Xen. Cyr. 6, 6. Ἐξώρμησεν, οὔτε τῶν μάντεων ἐώντων, οὔτε τῶν ἄλλων συμπροθυμουμένων, Plut. in Pelopid. cap. 31.

Συμπρονομεύω, ſimul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione ſocius ſum.

Συμπροξενέω, in aliqua re conſequenda adjuvo. Τὴν θεσπιῳδὸν Θεονόην χρῄζων ἰδεῖν, συμπροξένησον, Eur. Hel. 145.

Συμπροπέμπω, fut. ψω, una deduco & comitor. Συμπροὔπεμπε δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ, Xen. Cyr. 1, 23. αὐτοὺς ἐπὶ τὰς θύρας, ibid. 8, 32. Συμπρόπεμπέ με, Ariſt. Ran. 401.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act.

Συμπροπορεύομαι, prægredior, dux ſum.

Συμπροσάγω, una adduco.

Συμπρόσειμι, adhæreo, ſimul adſum, particeps ſum; συμπρόσεστιν, adhæret.

Συμπροσέχω, ſimul adhæreo.

Συμπροσκυνέω, ſimul cum alio adoro.

Συμπροσμίγνυμι, accedo, vel colloquendi, vel oppugnandi cauſa.

Συμπροσπίπτω, ſimul accido. Τοῦτο δὲ γίνεται, ἐὰν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι ϗ συγγενεῖς ϗ δι' ἄγνοιαν, ϗ ἄκοντες ἁμαρτάνουσι, M. Anton. 7, 15.

Συμπροσπλέκω, f. ξω, ſimul adnecto.

Συμπροτερέω, prior ſum, præcedo.

Συμπροτρέπω, cohortor, impello ad quid.

Συμπροφητεύω, una, pariter vaticinor.

Συμπροχέω, profundo, præterea profundo, dicitur & de libatione.

Συμπροχωρέω, una procedo.

Συμπτυκτικὸς, ὴ, ὸν, complicandi & contrahendi vim habens, adſtrictivus, conſtrictivus.

Σύμπτυξις, εως, ἡ, clauſura, concluſio; complicatio. A

Συμπτύσσω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ, Soph. Trach. 704.

Συμπτυστος, ον, conſpuendus, i. e. contemnendus, qu. a συμπτύω.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, caſus; (2) adfectus præter naturam morbum ſequens. A συμπίπτω. Hinc

Συμπτωματικὸς, ὴ, ὸν, qui eſt ex acceſſione morbi; (2) fortuitus, qui caſu accidit.

Συμπτωματικῶς, *Adv.* per accidens, caſu, fortuito.

Σύμπτωσις, εος, ἡ, caſus, accidens; (2) collapſio, caſus, ruina; (2) incurſio rerum eodem deſinentium, vel q. d. coincidentia. A συμπίπτω.

Συμπυκάζω, fut. άσω, contego, cooperio; συμπεπυκασμένος, contectus, Diod.

Σύμπυκνος, ον, bene compactus, firmus.

Συμπυκνόω, compingo, denſo.

Συμπυνθάνομαι, ſimul audio, ſimul quæro. Συμπυθέσθαι (θέλω) παρθένου θεσπίσματα, Eur. Hel. 335.

Συμπυρόω, ῶ, f. ώσω, ſimul incendo, ſimul comburo aut igne torreo. Συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδὴν, Eur. Rheſ. 961.

Συμπωρόω, ῶ, f. ώσω, in tophum ſeu callum cogo; συμπωροῦμαι, concreſco in tophum, aut calloſam duritiem.

Συμφαγεῖν, una edere; συνέφαγον, una edi vel ederunt, aor. 2. Οἵτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ. Act. 10, 41.

Συμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manifeſtus, apertus. Ex σὺν, & φαίνομαι.

Συμφαντάζομαι, fut. άσομαι, ſimul animo imaginor, ſimul concipio.

Σύμφασις, εως, ἡ, multarum ſtellarum unus emerſus & conſpectus, ſeu coapparentia.

Συμφέρει, expedit, Ph. convenit, Gl. V. conducit, prodeſt. Συμφέρει αὐτῷ πλεῖν, Plat. πρὸς τὴν τροφὴν, Ariſtot.

Συμφέρον, τος, τὸ, commodum, Gl. V.

Συμφερόντως, *Adv.* commode, utiliter.

Συμφερτὸς, ὴ, ὸν, confertus, congeſtus, adgeſtus, collatitius; (2) ſolidus. A

Συμφέρω, ſimul porto, ſimul fero; (2) comporto, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodeſſe; συμφέρομαι, una moveor; (3) convenio, congruo, alicui, conſentio; (4) congredior cum aliquo; (5) coëo; (6) pugno, manus conſero; (7) acquieſco in re aliqua; (8) evenio, accido; συνοίσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. συνήνεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συνηνέχθη, evenit, contigit, aor. 1. paſſ. Ψυχὴν βιάζου τἀμὰ συμφέρειν κακά. Eur. fur. 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται, melius cedet, Ariſt. Nub. 594. Αὐτή τε πάντα συμφέρουσ' Ἰάσονι, adjuvans, Eur. Med. 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, id. Herac. 919.

Συμφεύγω, una fugio. Σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις, Eur. Her. 26. Συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρὶ, id. Ph. 1673.

Σύμφημι, adſentior, conſentio, comprobo, adſtipulor, fateor. Ξύμφημι δή σοι, Soph. Aj. 278. Ξυμφήσουσι σοφοί μοι, Eur. Hipp. 270.

Συμφήτωρ, ορος, ὁ, adſtipulator, teſtis. A σύμφημι.

Συμφθέγγομαι, concino, de muſicis.

Σύμφθογγος, ον, conſonus. A pr.

Συμφθείρω, ſimul perdo; (2) everto, labefacto.

Συμφθίνω, una diminuor, ſimul decreſco. Συμφθίνουσι γὰρ ϗ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, Theophr.

Συμφιλέω, ſimul amore proſequor. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συμφιλία, ας, ἡ, conſenſus mutuus, concordia, R.

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, ſimul honeſtatis ſtudioſus ſum, ſocius ſum in rebus honeſtis; (2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adjuvo.

Συμφιλολογέω, ῶ, una ſtudiis literarum vaco, una de rebus ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus, diſſero.

Συμφιλονεικέω, ſimul rixor.

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, una operam do philoſophiæ, una philoſophor, una de rebus eruditis diſputo. Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, Strabo lib. 16.

Συμφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſimul magno ſtudio contendo.

Συμφλεγμαίνω, ſimul æſtuo vel intumeſco. Συμφλεγμαίνουσι φλέβες. *Aret.*

Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς, Lyc. 1157. Σύμφλεγε δώματα Πενθέος, Eur. Bac. 596. Ἀμφὶ πρύμναις συμφλεχθήσεται, Lyc. 287.

Συμφλογίζω, f. ίσω, ſimul comburo, concremo.

Συμφλυαρέω, pariter nugor.

Συμφοβέω, una terreo.

Συμφοιτάω, ῶ, ήσω, ventito, Ph. commeo; (2) ſum condiſcipulus. Hinc

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiſcipulatus, Gl. Vet. (2) congreſſus, conventus.

Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus; (2) congreſſus particeps.

Συμφονεύω, ſimul cum alio interficio. Συμφονεύειν παῖδ' θέλω σοι, ἐπεισελθὼν δόμους, Eur. Ion. 888.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; (2) quod accidit, caſus, eventus, & quidem in utramque partem; *ſed inpr.* (3) infelix eventus, fortuna adverſa, calamitas, clades, infortunium, unde (4) de ſingulis formis malorum, de triſtitia, odio, morte, &c. A συμφέρω. Hinc

Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro, R.

Συμφοράω, ῶ, f. άσω, idem.

Συμφορέω, ω, f. ήσω, confero, congero, comporto, accumulo. Σκώμματα ϗ λοιδορίας συμφορήσας, Dem. Οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορηκὼς, Luc.

Συμφορὴ, *Ion.* pro συμφορὰ, calamitas.

Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congeſtum eſt, congeries. A συμφορέω. Unde

Συμφόρησις, εως, ἡ, coacervatio; (2) multitudo collecta. Τὴν νόσον ἡ τοῦ χαριτικοῦ πλήθους εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις ἐργάζεται. Plut. in Pericl. cap. 34.

Συμφορητὸς, ὴ, ὸν, congeſtus, conflatus.

Σύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) adſecla, comes; (3) congeſtitius. A συμφέρω.

Συμφόρως, *Adv.* commode, utiliter. Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον, Ariſt. Plut. 1162. A σύμφορος.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui una conſilia agitat, conſiliarius, conſultor; (2) unanimis, concors. A

Συμφράζομαι, fut. άσομαι, ſimul conſulto, ſeu delibero; (2) mecum reputo; συμφράσσατο, una conſultavit, aor. 1. *Poët.* & *Ion.* pro συνεφράσατο. Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται, Soph. Antig. 370. Συμφράσσατο βουλὰς, Il. 1, 537. μῆτιν, Heſiod. Θεογ. 471.

Συμφράσασθαι, a. 1. inf. med.

Συμφράσσω, vel άττω, fut. ξω, conſepio, communio.

Συμφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem ſum mente, conſentio, adſentior, conſpiro; (2) una intelligentia concipio & comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμφρονήσαντες ἐπὶ δόλῳ, Polyb. Συμφρονεῖν τῷ περιέχοντι πάντα νοερῶς, Anton. 8, 45. Τὰ πλεῖστον ἀλλήλων ἀφεστῶτα τοῖς τόποις τῇ διανοίᾳ συμφρονοῦσι, Ariſtot. Hinc

Συμφρόνησις, εως, ἡ, conſenſio, conſenſus.

Συμφρονίζω, idem quod ſimplex.

Συμφροντίζω, pariter curo.

Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſus, conſpiratio. A σύμφρων.

Συμφρουρὸς, ὁ, qui una cuſtodit. (2) cuſtos, defenſor.

Συμφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

Σύμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eadem eſt mente, qua alius; concors, conſentiens. Ex φρήν.

Συμφυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, exſilii comes.

Συμφυεῖσαι, *una enatæ*, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. f. g. verbi συμφύω.

Συμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, conſentiens. A συμφύω. Hinc

Συμφυΐα, ἡ, concretio, coalitus.

Συμφύλαξ, κος, ὁ, conſors cuſtodiæ, excubiarum.

Συμφυλάσσω, vel άττω, f. άξω, una cuſtodio; (2) una conſervo. Τὴν οὐσίαν συμφυλάττειν, Xen.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, qui eſt ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.

Σύμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλή.

Συμφύρδην, *Adv.* commixtim, confuſe, promiſcue. A συμφύρω. Unde

Συμφυρτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, commixtus, confuſus.

Συμφύρω, commiſceo, confundo; συμπεφυρμένος, commiſtus, confuſus, perf. paſſ. part. Ὁ δ' ἀεικέσι πληγαῖς Πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης, fœdabat, Theocr. 22, 111. Ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ, Lyc. 293. Αἷμα δ' ἐξ ἄκρου ἔσταζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρί, Eur. Med. 1202.

Συμφυσάω, una ſufflo, vel inflo; (2) conſpiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα, Ariſt. Eq. 466.

Σύμφυσις, εως, ἡ, coaleſcentia, concretio, conſociatio, cohærentia; v. c. naturalis oſſium unio, qua oſſa inter ſe uniuntur. A συμφύω.

Συμφυτεύω, f. εύσω, ſimul planto vel ſero; (2) ſimul auctor ſum; συμπεφυτευμένος, implantatus, ingenitus, perfect. paſſ. part. Ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ ϗ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, Soph. Oed. Tyr. 355. Συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ ἡδοναὶ, Xen.

Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Conſolida major. A συμφύω. *Angl.* **Comfry.**

Σύμφυτος, ὁ ϗ ἡ, congenitus, innatus; (2) firmiter adhærens, ut *Lat.* inſitus, de conſuetudine diuturna in utramque partem; (3) arboribus conſitus, opacus; (4) qui coire poteſt, ſociabilis; (5) ſimilis, ſimilitudine conjunctus; (6) conſentaneus, non abhorrens. A

Συμφύω, coaleſcere facio, coagmento; συμφύομαι, coaleſco, cohæreſco, complector, complexus hæreo; συμπεφυκὸς, concretum, Ph. perf. part. act. Συμπέφυκεν αὐτοῖς, Ælian. V. H. 3, 1. Συμφυόμενος τοῖς χωρίοις ἀποτόμοις ἔχαιρεν ἰὼν, Plut.

Συμφυῶς, *Adv.* more eorum, quæ congenita ſunt, cum tali coaleſcentia, qualis eſt rerum congenitarum; h. e. firme, tenaciter, conſtanter, v. σύμφυτος, 2).

Συμφωνέω, conſono, concino. Gl. V. convenio, paciſcor, Gl. Vet. συνεφώνησα, pepigi, Gl. Vet. aor. 1. συμπεφωνημένον, pactum, conventum, Gl. V. perf. part. paſſ. Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, Act. 15, 15. περὶ πράγματος, Matt. 18, 19. δηναρίου τινι, ib. 20, 13. μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου, ib. ver. 2. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα πάντες συμφωνοῦσι, M. Anton. 8, 18. Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; Act. 5, 9. Hinc

Συμφωνηθεὶς, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1 part. paſſ.

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis ſeu ſoni conſenſus; (2) conſenſus, concordia.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter ſe, conſonantia; concentus, Ph. conſenſus, adſenſus, conſenſio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. V. A

Σύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, voce ſeu ſono cum alio conſentiens, conſonus; (2) concors, conſentiens, conſentaneus, conveniens. Ex σὺν, & φωνή.

Συμφώνως, *Adv.* voce ſeu ſono inter ſe conveniente; (2) unanimi conſenſu, concorditer; convenienter, Gl. Vet.

Συμφωτίζω, f. ίσω, colluſtro, ſimul illumino. Ex σὺν, & φῶς, *lux*.

Σύμψαλμα, τὸ, concertus muſicus inſtrumentorum & vocum. A ψάλλω.

Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A

Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus ſum.

Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, veſtigia alicujus ita conturbo, ut non apparent amplius; deleo, contero. Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενος συμψῆσαι ϗ προνοῆσαι, Ariſt. Nub. 971.

Συμψελλίζω, ſimul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψηφίζω, f. ίσω, ſupputo, Gl. Vet. computo; συμψηφίζεται, computat, Phil. Συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, Act. 19, 19.

Συμψηφιστὴς, οῦ, ὁ, computator. A pr.

Σύμψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus idem eſt ſuffragium, ſeu eadem ſententia, conſentiens. Gl. Vet. aſſenſor.

Συμψήχω, corrado, contero.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, conſuſurro, una ſuſurro.

Συμψοφέω, ſimul ſtrepitum ſeu crepitum edo, ſimul ſonitum do; (2) colliſione, v. c. armorum ſtrepitum facio.

Συμψυχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

Σύμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem animi & ſententiæ eſt, unanimis. Ex ψυχή.

Συμψύχω, una refrigero.

ΣΥ'Ν, *præp.* cum. *In comp.* una, pariter, eodem tempore; *it.* cum de pluribus ſermo, ut πολλοὶ συνήκουον, *multi audiverunt*, ſæpe tamen redundat. *Itaque uſus ſemper conſulendus.* Σὺν χρόνῳ, ſero, Soph. Trach. 204.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro συναγεῖν, a συνάγω.

Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imper. act. *Att.* pro συνάγετε.

Συναγαγὼν, a. 2. part. act. *Att.* pro συναγών.

Συναγανακτέω, ſimul indignor; (2) condoleo.

Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis, condoleſcentia. A præc.

Συναγαπάω, amore communi proſequor.

Συναγγέλλω, ſimul nuncio, R.

Συνάγγελος, ου, ὁ, qui una mittitur nuncius, legationis ſocius.

Συναγείρω, congrego, colligo, Gl. V. agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε στρατιὰν εἰς Βαβυλῶνα, Xen. Cyr. 8, 44. Ἕλληνας ἅπαντας, Ariſt. Plut. 583. Χαλεπὸν χρήματα συναγείρασθαι, Ælian. V. H. 4, 14.

Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; συναγελάζομαι, congregor, gregatim vivo. Οὔτε τὸ συναγελάζεσθαι, οὔτε τὸ τρέφεσθαι, &c. M. Anton. 6, 12. Hinc

Συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, Gl. Vet.

Συναγελαστικὸς, ἡ. όν, congregabilis.

Συναγένητος, & συναγέννητος, ου, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.

Συνάγερθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro συνηγέρθησαν, a συναγείρω.

Συνάγκεια, ας, ἡ, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter ſe conveniunt. Ex σὺν, & ἄγκος, *vallis*.

Συναγλαΐζω, orno etiam per v. c. verba.

Σύναγμα, ατος, τὸ, ſedimentum, lotii collectio. A συνάγω.

Συναγνοέω, pariter ignoro.

Συναγοράζω, coëmo, Ph.

Συναγόρευσις, ἡ, adſtipulatio, ejuſdem rei, cauſæ defenſio; (2) patrocinium, defenſio in judicio. A

Συναγορεύω, adſtipulor, adſentior, eandem cauſam v. c. in ſenatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις, Iſocr. Χρυσάντας ἦν συναγορεύων αὐτῷ, ὧδε ἔλεξεν, Xen. Cyr. 4, 17.

ΣΥΝΑΓΡΙ'Σ, ίδος, Synagris, *piſcis*.

Συναγρόμενος, congregatus; pro συναγειρόμενος. A συναγείρω.

Συναγρόμενοι, nom. pl. præſ. part. med. v. poëtici συνάγρομαι pro συναγείρομαι.

Συναγυρμὸς, ὁ, congregatio.

Συνάγυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul collectus, R.

Συνάγχη, angina, Ph. Ex ἄγχω. Hinc

Συναγχικὸς, ἡ, όν, angina laborans.

Συνάγω, f. ξω, confero, cogo, congrego, contraho, colligo, recolligo, adgrego, redigo, corrado, concilio, aduno, Gl. V. συναγαγεῖν, coadunare, conflare, Ph. a. 2. inf. συνάγαγε, confer, coge, Gl. V. imperat. συνηγμένα, congeſta, Ph. perf. part. paſſ. συναχθὲν, adunatum, Ph. a. 1. part. paſſ. Συνάγειν πλείστην δύναμιν, Iſocr. τὴν ἐκκλησίαν, Luc. Πάντα δ' ἐν ἤματι τῷδε συνήγαγεν, Eur. Ph. 1573. Τὰς ὀφρῦς συνήγομεν, contraximus, Ariſt. Nub. 582. Συνηγμένοι, Act. 4, 31. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, Matt. 13, 2. συναχθήσονται οἱ αἰετοὶ, Matth, 24, 28.

Συνάγω, confringo; ut hinc ſit συνέαξα, a. 1. confregi.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, collector, coactor, congregator, Philoxen. conciliator.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, cœtus, concilium, conventus, ſynagoga, ſchola, dicitur & de ſinu maris arctius coeunte. Ab eod. Hinc

Συναγώγιμος, collativus, Gl. V. collectilis.

Συναγώγιον, convivium e ſymbolis.

Συναγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius ſum.

Συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, una cum alio certo, certamen adjuvo, certaminis ſocius ſum; (2) opem fero, auxilior, Ph. concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς, Rom. 15, 30. Καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς, ϗ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν συναγωνίζεται, Dem. Phil. 1. Εὐριπίδῃ κἀυτῇ ξυναγωνιζομένη, Ariſt. Θεσμ. 1070. Hinc

Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis ſocius; (2) qui certanti opitulatur.

Συνάδελφος, ου, ὁ, qui fratrem ſeu fratres habet.

Συναδικέω, injuriæ inferendæ ſocius ſum.

Συναδοξέω, ignominiæ particeps ſum.

Συνᾴδω, f. άσω, ſ. συναείσω, concino, conſono; (2) conſentio, adſtipulor. Μοῦσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι παῖδ', Theocr. 10, 24. Συνᾳδέτω ἡ Χαῖρις ᾠδὴν, Ariſt. Av. 865.

Συνάεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, certaminis ſocius & adjutor.

Συναθλέω, ſimul certo, ſum certaminis particeps aut adjutor. Αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, Phil. 4, 3.

Συνάθλος, ὁ ϗ ἡ, idem quod συνάεθλος.

Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, Ph. συνήθροισεν, collegit, contraxit, Ph. συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. συναθροισθέντες, adglomerati, Ph. aor. 1. part. paſſ. Οὓς συναθροίσας, Act. 19, 25. Οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι, ibid. 12, 12. Συναθροίζειν εἰς ἓν, Ariſt. Lyſ. 587. παραπτώματα, Longin. 36. Οὐ συνήθροισται στρατῷ, Enr. Rheſ. 612. Hinc

Συνάθροισις, εως, ἡ, congeſtio, conglomeratio, congregatio, adgregatio, agmen, cœtus, Ph.

Συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, Ph.

Συναθροισμὸς, οῦ, ὁ, collectio. Ab eod.

Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τῆσιν ἀεὶ συνάθυρεν, Moſch. 2, 30.

Συναΐδιος, ὁ ϗ ἡ, coæternus, una æternus.

Συναικλεία, ἡ, convivium. Vox Dor. ab ἄικλον. *Ern.*

Συναίκτην, 3. dual. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro συνῄκτην, a συναΐσσω.

Σύναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſanguineus, frater vel ſoror. Ex σὺν & αἷμα, *ſanguis.*

Συναίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Συναίνεσις, εως, ἡ, adſenſus, conſenſus. A συναινέω.

Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adſtipulator. A

Συναινέω, ῶ, fut. έσω, adſentio, conſentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ ϗ συναινέσεις ἐμοί; Soph. El. 404. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ταῦτα συνῄνουν, Xen. Cyr. 4, 13. Βούλομαι δὲ, ἔφη, σὺν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ ϗ τῇ τῆς μητρὸς ταῦτά σοι συναινέσαι, ib. 8, 36.

Συναίνυμαι, ſimul capio, colligo.

Συναίρεσμα, τὸ, contractio. Vox Gramm.

Συναίρεσις, ἡ, idem; (2) complexio. A

Συναιρέω, ſimul affligo, everto, conficio; (2) ſimul amplector, contraho in unum; συνῃρημένος, contractus, perf. paſſ. part. συνεῖλον, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι συνηράμην σοι φόνον ματρὸς, Eur. Or. 749. Συναιρεῖται δόρυ, id. Rheſ. 494.

Συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; συναράμενος, opitulatus, aor. 1. med. Συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19.

Συναισθάνομαι, f. σθήσομαι, una ſentio, i. e. ſenſu percipio. Συναισθάνεσθαι ϗ συναλγεῖν ἀλλήλοις, Plut.

Συναίσθησις, εως, ἡ, conſcientia morbi, ſive illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore ſuo minus recte habent, ipſe ſenſum obtinet. A συναισθάνομαι.

Συναΐσσω, fut. ξω, ſimul irruo. Καί τε συναΐκτην (3. dual. pl. p.) ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες, Heſiod. Ἀσπ. 189.

Συναιτία, ας, ἡ, cauſa ſocia, ſocietas culpæ; (2) in bonam partem, cauſſa adjutrix vel cauſſa adjuvans. Ex σὺν, & αἰτία.

Συναίτιον, ου, τὸ, idem. A

Συναίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſimul cum alio vel aliis in cauſſa eſt alicujus rei auctor. Ab αἰτία.

Συναιχμάζω, una bellum gero, interſum bello ſ. prœlio.

Συναιχμαλωτίς, ιδος, ἡ, captivitatis ſocia, pariter captiva.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, captivitatis ſocius.

Συναιχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocius in bello, commilito. Ex σὺν, & αἰχμή.

Συναιωρέομαι, una attollor in altum. Hinc

Συναιώρησις, εως, ἡ, ſublatio in altum facta pariter.

Συνακμάζω, f. άσω, coadoleſco, ſimul vigeo & ætate floreo.

Συνακολασταίνω, fut. στήσω, una intemperanter vivo, ſ. inſolenter, laſcive ago.

Συνακολουθέω, una ſequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἔτυχον συνηκολουθηκότες αὐτῷ, Xen. Cyr. 8, 45. Πείθειν δ' (ἐκέλευσε) ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε, Ariſt. Plut. 43.

Συνακόλουθος, ου, ὁ, comes.

Συνακοντίζω, fut. ίσω, telis confodio, una jaculis ferio.

Συνακούω, ſimul audio.

Συνακρατίζομαι, una jento; una offulas meraco imbutas in jentaculo comedo.

Συνακροάομαι, ſimul audio.

Συνακτέον, brevi dicendum.

Συνακτήρ, ῆρος, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A συνάγω.

Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.

Συνακτικός, ἡ, όν, collectivus, coactivus, congregativus, aptus ad colligendum ſeu cogendum; τὸ συνακτικὸν, vis conciliandi in oratore, ſ. perſuadendi. Ab eod.

Συναλαλάζω, fut. ξω, ſimul clamorem edo militarem. Ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοι ποτὲ λωτῷ συνηλάλαξαν, Eur. Herc. fur. 11.

Συναλγέω, ῶ, fut. ήσω, condoleo, una doleo. Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς, Eurip. Rheſ. 808. Τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ', ὅτ' ἀλλύμην ἐγὼ, id. Alc. 629. Ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς, Soph. Aj. 255. τύχαις, ib. 283. γάμον, Pind. Iſt. 8, 103.

Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.

Συναλειπτικῶς, per Synalœphen. A

Συναλείφω, fut. ψω, collino; (2) commiſceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, oblitero. Τὰ φαῦλα συναλείφειν, Ariſtot.

Συναληθεύω, f. εύσω, ſimul ſum verus. Συναληθεύειν τὰς προτάσεις, Ariſtot.

Συναλήθω, commolo, Gl. V.

Συναλθάσσομαι, una curo, ſano.

Συναλθέομαι, idem.

Συναλιάζω, idem quod

Συναλίζω, f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congregor, ſimul convenio; συναλισθέντες, congregati, a. 1. part. paſſ. Τίς δ' αὖ ξυναλίαζε τόνδε τὸν στόλον τῶν γυναικῶν; Ariſt. Lyſ. 93. Συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, Act. 1. 4.

Συναλίσκω, ſimul capio.

Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A συναλλάττω.

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contractus. Ab eod. Hinc

Συναλλαγματικὸς, ἡ, ὸν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.

Συναλλαγματικῶς, *Adv.* per commercia, per contractus.

Συναλλακτὴς, οῦ, ὁ, conciliator; (2) conſors, ſocius negotiationis, ſimul contrahens.

Συναλλακτικὸς, ἡ, ὸν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus ſeu efficax.

Συνάλλαξις, ἡ, contractio, commercium. A

Συναλλάττω, fut. ξω, paciſcor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συνηλλάγην, conciliatus ſum, a. 2. paſſ. Εἰ χρή τι κἀμὲ, μὴ συναλλάξαντά πω πρέσβεις σταθμᾶσθαι, Soph. Oed. Tyr. 1120. Καί σ' ἀντιάζω, πρὸς τοῦ ἐφεστίου Διὸς, εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοὶ, id. Aj. 493. Ἑλένῃ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγῆναι πρὸς ἐκείνους, tranſigere, Thuc.

Συναλλοιόω, ſimul immuto, diverſum reddo.

Συνάλλομαι, una ſalio, Gl. V. conſilio.

Συναλοιάω, & συναλοάω, ῶ, contero, contundo. Μέχρι συνηλοίησε παρήϊα, Theocr. 22, 128.

Συναλοιφὴ, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.

Σύναλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſalineus, Ph. commenſalis, convictor. Ex σὺν, & ἅλς, *ſal.*

Συναλύω, f. ύσω, ſimul vagor & temere exſpatior, Suic. Συνεπλανᾶτο ϗ συνήλυε. Plut. in Anton. cap. 29.

Συνάμα, ſimul cum.

Συναμαθύνω, una perdo.

Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.

Συναμαρτάνω, ſimul erro, una erro.

Συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.

Σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.

Συναμπέχω, & συναμπίσχω, tego, occulto.

Συναμπέχομαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις, ϗ συναμπίσχῃ κόρας; Eur. Her. fur. 1115.

Συναμπρεύω, una traho, ut jumenta trahunt plauſtrum, in trahendo adjuvo; Ariſtot. hiſt. an. 6, 24, Plut. in Cat. Maj.

Συναμύνω, una opitulor. Τούτῳ συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61.

Συναμφιάζω, veſtio, tego.

Συναμφότερον, utrumque ſimul.

Συνάμφω, ſimul ambo.

Συναμωρέω, ῶ, lædo, vaſto; potius σιναμωρέω.

Συναναβαίνω, ſimul adſcendo, coadſcendo; συνανέβην, coadſcendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα, Marc. 15, 41. Κύρῳ συνανέβη, Ælian. V. H. 3, 17.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναναβαίνω.

Συναναβλαστάνω, una germina protrudo.

Συναναβοάω, una exclamo, vociferor. Συνανεβόησαν δὲ αὐτῇ ϗ αἱ δμωαὶ, Xen. Cyr. 5, 1.

Συναναβόσκομαι, una alor, una adoleſco.

Συναναγινώσκω, ſimul lego.

Συναναγκάζω, f. άσω, ſimul cogo; concogo, Gl. V. Κρίναντες συναναγκάζουσι σώσαντα στεφανοῦν, Polyb. Ἔγνω φύσει συνηναγκάσθαι ταῦτα μάλιστα φιλεῖν, Xen. Cyr. 7, 29.

Συνανάγνωσις, εως, ἡ, q. d. una vel ſimul lectio, R. A συναναγινώσκω.

Συναναγράφω, una in litteras refero, una adſcribo in numerum.

Συναναγυμνόω, ῶ, ſimul nudo.

Συνανάγω, una abduco, ſ. aveho.

Συναναδίδωμι, una diſtribuo, una digero.

Συναναδίπλασις, conduplicatio, Gl. V.

Συναναζεύγνυμι, una proficiſcor, comes eo.

Συναναζέω, f. ίσω, confervefacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ὀπῶδες ὕδωρ συναναζέσαι αὐτῷ, Dioſc.

Συναναιρέω, ſimul tollo. Συναναιρεῖ πάντως ϗ θάτερον, Longin. 2.

Συνανακάμπτω, una revertor.

Συνανάκειμαι, ſimul accumbo vel diſcumbo. Συνανέκειτο τῷ Ἰησοῦ ϗ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Matt. 9, 10.

Συνανακεράννυμι, ſive συνανακεράω, f. ράσω, una permiſceo, commiſceo, attempero. Πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης κωνείῳ ϗ ἀκονίτῳ συνανακραθεῖσαν φιλοτησίαν, Luc. Gall.

Συνανακίρναμαι, idem.

Συνανακεφαλαιόω, una repeto ſummatim, una in ſummam contraho.

Συνανακινέω, una commoveo.

Συνανακλίνομαι, ſimul accumbo, alicui accumbo. Ἐκέλευε συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ Luc. Aſ.

Συνανακοινολογοῦμαι, conſcius ſum alicui.

Συνανακομίζω, ομαι, una reſtituo, in reſtituendo alicui aliquid adjuvo.

Συνανακόπτω, fut. ψω. ſimul retundo.

Συνανάκρασις, εως, ἡ, commiſtio, temperatura. A συνανακεράννυμι.

Συνανακυκλέω, idem quod

Συνανακυκλόω, ſimul revolvo.

Συναναλαμβάνω, recipio.

Συναναλίσκω, una ſumptum facio; (2) una conſumo, ſimul abſumo. Συμβοηθεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων, Xen.

Συναναμίγνυμι, f. ξω, ſimul commiſceo; (2) commiſceo. Μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, 1 Cor. 5, 9. Hinc

Συνανάμιξις, εως, ἡ, commiſtio, conjunctio.

Συναναμιμνήσκω, ſimul in memoriam revoco.

Συναναπαύομαι, ſimul quieſco, ſeu requieſco, una cum alio quieſco, una refocillor. Συναναπαύσαμαι ὑμῖν, Rom. 15, 32.

Συναναπείθω, fut. πείσω, ſimul ſuadeo, una hortor.

Συναναπέμπω, dimitto.

Συναναπέρχομαι, ſimul abeo *Aret.*

Συναναπίπλημι, pariter repleo.

Συναναπίπτω, coaccumbo, ex Ph.

Συναναπλάττω, f. άσω, ſimul confingo.

Συναναπλέκω, implico, intexo.

Συναναπλήθω, ſimul impleo, una compleo.

Συναναπληρόω, ῶ, idem.

Συναναπράττω, una exigo.

Συναναρπάζω, ſimul rapio, corripio, trahendo ſc. ſurſum.

Συναναρριπτέω, una ſurſum & in ſublime jacio.

Συνάναρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, una cum alio carens principio, coæternus.

Συνανασκάπτω, f. ψω, ſimul effodio.

Συνανασπίζω, fut. ίσω, ſimul dimico.

Συναναστομόομαι, una effundor per oſtium, ſ. idem quod αναστ.

Συναναστρέφω, f. ψω, una revertor, una refero pedem ſeu retrocedo; συναναστρέφομαι, converſor, Gl. V. Συναναστρέφομαι σοι, Plut. Hinc

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio; (2) converſatio ſeu conſuetudo quotidiana cum aliquo.

Συνανασώζω, f. άσω, ſimul adjuvo in conſervando; (2) ſimul reſtituo priſtinæ incolumitati, una ſervo.

Συνανατέλλομαι, coorior, una orior.

Συνανατήκω, colliquefacio, R.

Συνανατίθημι, una donarium pono, ſ. conſecro.

Συνανατολὴ, ῆς, ἡ, conjunctio exortus. A συνατέλλω.

Συνανατρέφω, ſimul nutrio, una alo ſeu educo; συνανετράφη, connutritus eſt, aor. 2. paſſ.

Συνανατρέχω, una procurro.

Συνανατρίβω, fut. ψω, ſimul contero.

Συναναφαίνω, una oſtendo.

Συναναφέρω, ſimul ſubveho vel eveho. Συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον, Naz.

Συναναφθέγγομαι, una loquor, ſ. clamo.

Συναναφλέγω, concremo, ſimul uro.

Συναναφορὰ, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut cauſam, autorem, &c.

Συναναφύρω, ſimul commiſceo, confundo. Ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι, ὥσπερ σύες, Luc. de Gymnaſ. ταῖς γυναιξὶ, id.

Συναναχορεύω, una ſalto.

Συναναχρέμπτομαι, fut. ψομαι, una exſcreo, una cum ſcreatu egero. Συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος, Luc. Gall.

Συναναχρώννυμι, fut. χρώσω, pari colore, per contactum inficio, contagio adficio.

Συνανάχρωσις, εως, ἡ, contagium, quale eſt corporum, quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A pr.

Συναναχωρέω, una diſcedo.

Συνανδαγαθέω, una rem bene gero, una fortiter pugno.

Συνανδρόομαι, una cum ætate adoleſco, ſ. creſco.

Συνανείργω, una inhibeo, cohibeo. Συνανείργειν τὸ πνεῦμα, Ariſt.

Συνανελκύω, &

Συνανέλκω, ſimul in altum traho.

Συνανέρχομαι, ſimul adſcendo, proficiſcor aliquo. Αἱ ἔτυχον αὐταῖς συνανελθοῦσαι, Ælian. V. H. 12, 1.

Συνανεστράφη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. συναναστρέφω.

Συνανίχω, una in lucem prodeo, eodem tempore inclareſco, provehor.

Συνανηβάω, ῶ, ſimul rejuveneſco.

Συνανθέω, ῶ, ſimul floreo, una floreo.

Συνανθρωπεύω, & συνανθρωπεύομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συνανθρωπευόμενα, Theophr. Ex σὺν, & ἄνθρωπος.

Συνανθρωπέω, idem & ex iiſdem.

Συνανθρωπίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Συνανθρωπιστικὸς, ή, ὸν, qui cum hominibus verſatur & degit.

Συνανιάω, ῶ, f. άσω, una mærore adficio.

Συνανίπτημι, ſimul evolo; συνανίπτη, una evolavit, a. 2.

Συνανίστημι, una exſurgere facio; συνανίσταμαι, conſurgo; συνανέστη, conſurrexit, a. 2. Συνανέστησαν μετ' αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτὴν, Xen. Cyr. 5, 1.

Συνανίσχω, ſimul vel una orior.

Συνανοηταίνω, pariter demens ſum, ſ. dementer ago.

Συνανοιμώζω, f. ξω, ſimul ploro vel ejulo.

Συνανταγωνίζω, una repugno, ſ. contra pugno.

Συναντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem; συναντᾷ, occurrit; evenit. Μὴ συναντῶσιν φόνῳ; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀνίσταταί τε, καὶ ξυναντᾷ δραπέταις, Ariſt. Ach. 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ, συθεὶς πρώτῳ πόσις σοὶ, Eurip. Ion. 787. Ἰὼν ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο, ib. 831. Δίκα συναντόμενος, Pind. Ol. 2, 174.

Συναντιάω, ῶ, idem.

Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus, eventus; (2) plaga. A συναντάω. Unde

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Συναντιάζω, f. άσω, occurro. Κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς, συνηντίαζον, Soph. Oed. Tyr. 813.

Συναντιβάλλω, confero ſimul vel una.

Συναντιλαμβάνομαι, fut. λήψομαι, una capeſſo, vel ſuſcipio; (2) una incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo ſeu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, Rom. 8, 26.

Συναντλέω, ῶ, ſimul haurio, ſimul laboro, ſimul laborem perficio. Κοινοὺς αἰρόμενος πόνους δίῳ παιδὶ συναντλεῖ, Eur. Ion. 200.

Συνάντομαι, ſimul occurſo.

Συναντώντων, gen. plur. pro συνανταόντων, a συναντάω.

Συναντῶσι, 3. pl. præſ. conj. act.

Συνάξει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. συνάγω.

Σύναξις, εως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συνάξεις, conventicula, Gl. Vet. (2) conventus ad celebrandam ſacram cœnam, celebratio ipſius cœnæ ſacræ. A σύναγω.

Συναξιόω, dignor, ſed de pluribus.

Συναοιδὸς, οῦ, ὁ, concentor.

Συναορέω, ῶ, comitor, ſum comes, Pind. A

Συναορὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, comes, ſocius, conjunctus. A συναίρω, unde p. m. συνήορα, συνάορα.

Συναπαγόμενοι, nom. pl. pr. part. med. verbi

Συναπάγω, ſimul abduco ſeu abripio. Ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τινὰ συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπου κελεύσεις, Xen. Cyr. 8, 24. Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.

Συναπαίρω, ſimul abeo, ſimul migro; συναπῆρε, ſimul abiit, a. 1. Τῶν φίλων καὶ τοὺς συναπαίρειν αὐτῷ βουληθέντας παραλαβὼν, Ælian. V. H. 3, 26. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc. Toxar.

Συναπαρτίζω, fut. ίσω, una perfectum & abſolutum reddo; (2) ſimul adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, Them. Hinc

Συναπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, conſummatio, Ph.

Συνάπας, ασα, αν, ſimul omnis.

Συναπαυγάζομαι, una effulgeo.

Συναπειλέω, ῶ, comminor, pluribus ſimul minor.

Συνάπειμι, una abſum.

Συναπέκρυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. συναποκρύπτω.

Συναπελεύθερος, ου, ὁ, conlibertus, Ph.

Συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, ſimul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in re conficienda meam navo operam; (2) actioni ſubſervio. Ὅσα ᾖ δυνατὸν, καὶ τοῖς σχήμασιν συναπεργαζόμενον ποιεῖν, Ariſtot.

Συναπερείδω, impingo, infligo. Κάτωνος τὴν ὑπόνοιαν ἅμα τῷ λόγῳ συναπερείσαντος αὐτῷ, Plut.

Συναπέρχομαι, una cum alio abeo.

Συναπευθύνω, guberno, ſ. una guberno.

Συναπεχθάνομαι, ſimul inimicitias exerceo.

Συναπλόω, explico, evolvo.

Συναποβαίνω, una abeo.

Συναποβάλλω, ſimul abjicio; ſimul amitto.

Συναπογράφομαι, una profiteor nomen v. c. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογρ. Προεκρίθη δέκα δυεῖν ἀνδρῶν συναπογραψαμένων, Plut. in Emil. cap. 3.

Συναποδείκνυμι, una demonſtro.

Συναποδημέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul peregrinor, ſocius peregrinationis ſum. Μήτε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες, M. Anton. 1, 13. τῇ θεῷ, Ælian. V. Hiſt. 1, 15.

Συναπόδημος, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul peregrinatur.

Συναποδίδωμι, una reddo.

Συναποδοκιμάζω, una reprobo.

Συναποδράω, ῶ, una aufugio. Καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι, Ariſt. Ran. 81.

Συναποδύρομαι, una lamentor.

Συναποδύω, f. ύσω, una exuo.

Συναποθνήσκω, ſimul morior, commorior. Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν, Marc. 14, 31. Εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ μένουσα ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, συναποθνήσκει, Xen. Cyr. 8, 47.

Συναποικίζω, una in coloniam mitto.

Συναποίχομαι, ſimul diſcedo, *Aret.*

Συναποκαθαίρω, ſimul expurgo.

Συναποκάμνω, ſimul defatigor, deficio. Συναποκαμεῖν μέλη, Eur. Iph. in Tau. 1376.

Συναπόκειμαι, repoſitus ſeu reconditus ſum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται πενθεῖν οὐ χρὴ, Soph. Oed. Col. 1755.

Συναποκλείω, una iucludo vel excludo.

Συναποκλίνω, una, pariter inclino.

Συναποκλύζω, fut. ύσω, ſimul abluo.

Συναποκομίζω, una defero.

Συναποκόπτω, f. ψω, ſimul abſcindo.

Συναποκρύπτω, f. ψω, ſimul abſcondo.

Συναποκτείνω, una occido.

Συναποκτίννυμι, idem.

Συναπολάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo, una reſplendeo.

Συναπολαύω, f. αύσω, ſimul fruor.

Συναπολέσῃς, 2. ſ. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλυμι.

Συναπόλῃ, *una pereas*, 2. ſ. a. 2. conj. med.

Συναπόλλυμι, ſimul perdo; συναπόλλυμαι, ſimul pereo. Οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, Hebr. 11, 31.

Συναπολογέομαι, οῦμαι, una defendo.

Συναπομαραίνω, una marceſcere facio, ſimul languidum reddo.

Συναπομειόω, ῶ, ſimul extenuo.

Συναπονεύω, ſimul innuo; ſimul nuto.

Συναπονοέομαι, *paſſ.* & *med.* pari dementia utor, paria patro, vel patrare tento.

Συναποπέμπω, una dimitto.

Συναποπλέω, una diſcedo navibus.

Συναπορρήγνυμι, una abrumpo.

Συναποσβεννύω, ſimul extinguo. Θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, Heliod.

Συναποσεμνύνω, una honoro, laudo.

Συναποστάτης, ου, ὁ, qui ſimul deſciſcit, defectionis ſocius.

Συναποστέλλω, f. ελῶ, una mitto ſeu ablego. Συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18.

Συναποστερέω, una privo.

Συναποτελέω, perficio.

Συναποτερματίζω, pariter finio, *Paſſ.* pariter deſino.

Συναποτίθημι, ſimul depono, una exuo.

Συναποτίκτω, una cum partu edo.

Συναποτίλλω, ſimul avello.

Συναποτροχάζω, curſu aufugio.

Συναποφαίνω, ſimul oſtendo, *Strabo lib.* 15.

Συναπόφασις, εως, ἡ, negatio ejuſdem rei.

Συναποφέρω, ſimul aufero, tollo, vel abripio.

Συναποχράομαι, utor.

Συναποχωρέω, ῶ, ſimul diſcedo.

Συναπτέον, conjungendum.

Συναπτικὸς, ή, όν, colligandi vim habens. A συνάπτω.

Συναπτικῶς, copulative, vi copulandi.

Συναπτὸς, ή, ὸν, continuus. Ab eod.

Συνάπτω, fut. ψω, adnecto, copulo, jungo, conjungo, ferrumino, continuo, Gloſſ. Vet. συνάπτει, conjungit, committit, conſerit, combinat, condenſat, continuat, copulat, Ph. συνάπτω, coëo, Gl. V. convenio; συνημμένον, connexum, Gl. Vet. p. part. paſſ. συναφθὲν, unitum, Gl. Vet. a. 1. p. paſſ. Ξυνάπτετον λόγοισιν, conferte conſilia, Soph. El. 21. Ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι, Eur. Med. 1235. Ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι, Ariſt. Ach. 692. Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, idem Θεσμ. 964. μάχην, Eur. Alc. 499. Συνῆψαν μάχην ἐν χρῷ, Plut. in Theſeo, cap. 27.

Συναπωθέω, una repello, repudio.

Συνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω.

Συνάρασθαι, *contuliſſe*, a. 1. inf. med.

Συναράσσω, vel άττω, f. ξω, collido, confringo. Μή μοι δορὶ συναράξῃς, τὰν εὐχαρίστως ἔχουσαν πόλιν, Eur. Herac. 378. Ἡ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βακχεύσ', ἐμόν; Eur. Her. fur. 1146.

Συναρέσκω, f. ρέσω, complaceo. Hinc *Imperſ.* Συναρέσκει, complacitum eſt. Συναρέσκειν τινὶ, Dem.

Συναρήγω, f. ξω, ſimul auxilior.

Συναρήρακται, *colliſus eſt*, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Att.* pro συνήρακται, a συναράσσω.

Συνάρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, artitulo copulatus.

Συναρθρόω, articulo compingo. A pr.

Συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A pr.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero.

Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A pr.

Συνάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem numero continetur.

Συναριστάω, ῶ, f. ήσω, ſimul prandeo. Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρωποι συναριστῶσι, Ariſt. Av. 1492.

Συναριστεύω, f. σω, ſimul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναριστεύσαν ἅμ' Ἀλκμήνης γόνῳ, Eur. Tro. 805.

Συνάριστος, ου, ὁ, qui ſimul prandet, compranſor. Ex σὺν, & ἄριστον.

Συναρκέομαι, ſufficio, ſatisfacio.

Συναρμογὴ, ῆς, ἡ, apta compoſitio, concinnitas. A

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Αὐτόματον ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυνάρμοσον δὲ βλεφαρά μου τῇ σῇ χερὶ, id. Ph. 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo, Ph. compagino; συνηρμολογουμένος, compactus, Ph. Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Epheſ. 2, 21.

Συναρμονιάω, apte convenio, de numeris verſuum & concentu muſico.

Συνάρμοξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, a συναρμόζω. Unde

Συναρμοσία, ἡ, congruentia, convenientia.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοστέον, accommodandum, aptandum.

Συναρμοστέω, aptus, congruens ſum.

Συναρμοστὴς, οῦ, ὁ, coagmentator, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοστικὸς, ἡ, ὸν, idem, concinnandi vim habens.

Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, Xen. Cyr. 4, 8. Φώνημ' ἀκούω, ϗ ξυναρπάζω φρενὶ, Soph. Aj. 16. Σκύμνον ἐν χεροῖν ξυνήρπασαν, Eur. Or. 1468. Ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἔφθη συναρπασθεὶς, πρὶν, &c. Philo. Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο, Soph. Aj. 498.

Συναρπάσας, a. 1. part. act.

Συναῤῥωστέω, una ægroto.

Συναρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; & (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, ſequor. Συναρτήσας γένος, Eurip. Med. 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναρτύω, inſtruo, adapto, ſimul paro. Ἀσπίσιν νῆα συναρτυώαντες ἔρεψαν, Apoll.

Συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo & adſum.

Συναρχία, ας, ἡ, magiſtratuum collegium, Ph. collegium. A

Σύναρχος, ου, ὁ, in magiſtratu collega; Appian. B. Civil. 1.

Συνάρχων οντος, ὁ, idem, Ph.

Συνάρχω, fut. ξω, una impero, una magiſtratu fungor, collega ſum in magiſtratu. Ex σὺν, & ἀρχή.

Συνάρω, coagmento, compingo.

Συναρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβέω, impietatis particeps ſum, ſ. impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, ſimul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, Ph. p. part. paſſ. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul deſipio. Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συνασπάζομαι, una ſaluto, complector. Ἐφ' ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλους, Heliod.

Συνασπίζω, fut. ίσω, conſertis clypeis pugno, teſtudine facta pugno, defendo; συνασπίζειν, clypeos conſerere. Συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συνασπισάμενοι ἐπ' αὐτὸν, Luc. Hinc

Συνασπισμὸς, οῦ, conſertio clypeorum, teſtudo; (2) agmen conſertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συνασταχύω, una ariſtas, fruges edo. Ab ἀσταχύς.

Συναστραγαλίζω, f. ίσω, ſimul talis ludo.

Συναστράπτω, fut. ψω, pariter corruſco, ſimul fulgeo. Εἰ δὲ κεν ἀθρήσητε συναστράπτοντα τοκῆι Ἀστερίων—Ἀνθρώπου πάλιν υἷα, Nonn. Paraphr. 8, 62.

Συνασχαλάω, ῶ, ſimul mœreo, una ſuccenſeo. Σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ μόχθοις, Æſchyl.

Συνασχάλλω, idem.

Συνασχολέω, ῶ, ſimul occupatus ſum, ſimul operam navo, R.

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur, Ph.

Συνατιμάζω, una contumelia adficio, pari ignominia adficio.

Συνατυχέω, una miſer ſeu infortunatus ſum.

Συναυαίνω, fut. νῶ, ſimul exſicco. Συναυανῶ κόρας, Eur. Cyc. 456.

Συναυγασμὸς, οῦ, ὁ, radiorum ſ. lucis e variis locis in unum confluxus, ſ. concurſus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγή.

Συναυδάω, ῶ, f. ήσω, ſimul loquor; (2) conſentio, adſentior, Soph. Aj. 956.

Συναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano, una cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, conſonantia. Ex σὺν & αὐλὸς, *tibia.*

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex σὺν, & αὐλὴ, *aula.*

Συναυλίζομαι, f. ίσομαι, una commoror, contubernalis ſum. Ἔξεστι τούτοις εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας συναυλίζεσθαι, Xen. Cyr. 1, 8.

Σύναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cohabitator, contubernalis. Ex σὺν, & αὐλὴ, *aula.*

Σύναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſonus. Ex σὺν, & αὐλὸς, *tibia.*

Συναυξάνεσθαι, *creſcere una*, pr. inf. med. v.

Συναυξάνω, v. συναύξω. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μεχρὶ τοῦ θερισμοῦ, Matt. 13, 30.

Συναυξηθῇ, 3. ſ. a. 1. conjunct. paſſ.

Συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, Gl. Vet. A

Συναύξω, fut. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, Gl. Vet. coadaugeo; συναύξει, concreſcit, Ph. συναύξομαι, inoleſco, Gl. V. συνηυξημένος, concretus, Gl. V. p. paſſ. part. Συναύξαντες τὴν ἀρχὴν τῷ Κύρῳ, Xen. Cyr. 8, 23. Εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι, Eur. El. 547. Ταῦτα συναύξειν πρὸς ἃ φέρονται, M. Anton. 5, 1.

Συναφαιρέω, una detraho, aufero.

Συναφανίζω, una aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Ph. contextus, ſeries, continuatio, condenſatio, A συναφής.

Συνάφεσις, ἡ, verſus eundem locum impetus, *de fluviis.*

Συναφὴ, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia, Gl. Vet. conjunctio, ſeries, conjugium. Ab eod.

Συναφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφίημι, f. ήσω, ſimul emitto.

Συναφικνέομαι, una pervenio.

Συναφίσταμαι, una deficio, una deſciſco. Ex σὺν, & ἀφίστημι, *deficere facio.*

Συναφιστάνω, una abſtraho, avoco.

Συναφομοιόω, una adſimilo.

Συναφορίζω, una ſegrego, ſecerno.

Συναχθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. συνάγω.

Συναχθήσομαι, *congregabor*, f. 1. ind. paſſ.

Συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condoleſco, Gloſſ. Vet. συνηχθέσθην, condolui, aor. 1. Τοῖς παισὶ δ' ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται, Dem. Συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου, id. Συναχθόμενος μου τῇ συμφορᾷ, Xen. Cyr. 4, 24.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

Συνάψομεν, *connectemus*, 1. pl. fut. 1. ind. act.

Συνδαΐζω, fut. ίξω, ſimul occido. Ἀλλά με συνδάϊξον, Soph. Aj. 361.

Συνδαίνυμαι, convivor, una edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, coëpulones, compotores.

Συνδαίτωρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνδαίω, fut. σω, ſimul diſco, cognoſco; (2) ſimul epulor. Ὡς τοὺς γάμους τοὺς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ, Eur. Hel. 1154.

Συνδάκνω, f. δήξω, commordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, collacrimor, una lacrimor.

Συνδανείζω, f. είσω, fœneri colloco inſuper. *In med.* inſuper fœnori ſumo.

Συνδαπανάω, f. ήσω, una conſumo.

Συνδείδω, p. συνδέδια, ſimul timeo ſeu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, fut. ήσω, concœno, cum alio cœno; (2) ſimul veſcor ſeu edo.

Συνδείπνησον, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Συνδείπνιον, ου, τὸ, idem quod

Σύνδειπνον, ου, τὸ, concœnatio, convivium.

Σύνδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviva. Ex iiſd.

Συνδεκάζω, corrumpo.

Σύνδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, arboribus conſitus. A δένδρον.

Συνδέομαι, una precor; συνεδεήθην, aor. 1. Συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, Plato.

Συνδεσμέω, ῶ, colligo, adnecto, Gl. V.

Συνδέσμιος, ου, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convinctus, Gl. V.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδέτης, ου, ὁ, colligatus cum altero catena, &c.

Συνδετικὸς, ἡ, ὸν, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

Συνδεύμενον, acc. ſing. part. præſ. paſſ. *Dor.* pro συνδούμενον, a

Συνδέω, colligo, ſimul ligo, connecto; (2) conjungo, conſocio, concilio; συνδεδεμένος, connexus, colligatus, p. part. paſſ. Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν, Soph. Aj. 62. Καὶ νῦν δέ μ', ὦ δύστηνε, συνδήσας, id. Phil. 1007. Ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὁτιὴ ϗ λαλεῖ, Ariſt. Lyſ. 445. Ξυμμάχους ξυμμάχοις συνδεῖ, Eurip. Ph. 541, Ἀποφέρειν τὰ ὅπλα συνδεδεμένα, Xen. Cyr. 4, 10.

Σύνδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſimul cognitus, cognitus, manifeſtus, R.

Συνδημαγωγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo.

Συνδημιουργέω, una condo, curo, &c.

Συνδημιουργὸς, ὁ, qui una aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde & nomen muneris publici eſt.

Συνδιαβαίνω, una tranſeo per flumen.

Συνδιαβάλλω, in invidiam adduco.

Συνδιαβαπτίζω, & *in med.* conflictor cum aliquo, ſ. vim vi repello, urgentem ſ. vexantem, pariter vexo, Dem.

Συνδιαβαστάζω, una fero ſ. ſuſtineo.

Συνδιαβιβάζω, f. άσω, una traduco.

Συνδιαγινώσκω, ſimul adſentior; (2) adſentior.

Συνδιάγω, f. ξω, ſimul dego. Συνδιάγειν τινι, Dioſc.

Συνδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, commercium, conſuetudo cum alio, vel aliis. A pr.

Συνδιαθερμαίνω, ſimul vel contactu calefacio.

Συνδιάθετος, ον, proclivis valde, factus a natura ad. A διατίθημι.

Συνδιαθέω, una peragro, vagor.

Συνδιαιρέω, ſimul divido, ſimul diſtinguo.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis ſum; (2) una convivor; (3) una verſor, ſum cum aliquo; (4) concumbo.

Συνδιαίτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex σὺν, & δίαιτα, *victus.*

Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητὴς, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιωνίζω, f. ίσω, una ſum æternus, æternitate cum alio ſeu aliis fruor.

Συνδιακαίω, fut. αύσω, una peruro.

Συνδιακινδυνεύω, una periculum ſubeo.

Συνδιακομίζω, fut. ίσω, una tranſporto vel tranſveho, una tranſmitto.

Συνδιάκονος, ου, ὁ, & aliquando ἡ, ſimul cum alio miniſtrans.

Συνδιακοσμέω, ſimul ordino, ſimul compono.

Συνδιακρίνω, ſimul judico, dijudico, ſed de rebus pluribus.

Συνδιάκτορος, ου, ὁ, ſocius legationis.

Συνδιακυβερνάω, una guberno, una rego.

Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. Vet.

Συνδιάληψις ἡ, cogitatio, ſ. conſideratio rei cum alio inſtituta.

Συνδιαλλαγὴ, ἡ, reconciliatio. A

Συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, fut. ξω, concilio, reconcilio.

Συνδιαλυμαίνω, una corrumpo, perdo.

Συνδιαλύω, ſimul diſſolvo.

Συνδιαμένω, f. νῶ, una permaneo cum. Καὶ συνδιαμένειν δὲ παρακαλεῖτε, Xen. Cyr. 4, 22.

Συνδιαμνημονεύω, memor ſum, recordor.

Συνδιανέμω, ſimul divido.

Συνδιανεύω, annuo, proprie & tropice.

Συνδιανοέομαι, ῦμαι, cum alio delibero, Suic.

Συνδιαπεραίνω, una abſolvo.

Συνδιαπλέω, fut. εύσω, ſimul trajicio, ſeu navigando tranſmitto.

Συνδιαπονέω, una laboro.

Συνδιαπορέω, una dubito, ſimul quæro.

Συνδιαπράττω, vel πράσσω, fut. ξω, una conficio, ſeu efficio, una adminiſtro. Ὁπόσοι τι ἡμῖν συνδιαπράττουσι τῆς ἀρχῆς, Luc. Bis Acc.

Συνδιαρθρόω, una digero, compono.

Συνδιαρκέω, ῶ, fut. έσω, ſimul duro, perduro, permaneo.

Συνδιαῤῥέω, una perfluo.

Συνδιασκέπτομαι, fut. ψομαι, una contemplor, diſpicio; (2) conſidero mecum, perpendo; (3) conſulto, delibero.

Συνδιασκοπέω, idem, una diſputo, ſ. diſputando exquiro.

Συνδιαστρέφω, una converto.

Συνδιασώζω, una ſervo.

Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, miſer una ſum. Ἡ γὰρ οὐ χρῆν ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, Plato Crit. 2.

Συνδιαταράσσω, una perturbo.

Συνδιατείνω, una intendo.

Συνδιατελέω, pariter, una perficio.

Συνδιατηρέω, una conſervo, ſ. retineo.

Συνδιατίθημι, una ordino, v. c. ludos. Πολλάκις ἀκουόμενόν τι πρὸς μεγαλοφροσύνην τὴν ψυχὴν μὴ συνδιατιθῇ, Longin. 7.

Συνδιατρέπομαι, una pudeſio.

Συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, verſor cum, conſuetudinem habeo cum. Gloſſ. Vet. converſor, congredior; (2) verſor in, operam & ſtudium pono in. Αἱρεῖσθαι συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις, Xen.

Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut ſuſtineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιηνέγκαμεν μεθ' ἡμῶν, Ariſt. Eq. 594.

Συνδιαφεύγω, una effugio.

Συνδιαφθείρω, ſimul vel una corrumpo, perdo. συνδιεφθάρη, una periit, a. 2. paſſ.

Συνδιαφορέω, ῶ, ſimul diſtraho. Ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ καὶ τὸ ὕψος, Longin. 40.

Συνδιαχειμάζω, f. άσω, ſimul hiberno.

Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido.

Συνδιαχέω, perfundo.

Συνδιδάσκω, doceo.

Συνδίδωμι, fut. δώσω, ſimul do, do in unum locum; συνδίδοσθαι, congregari, item pro ἐνδίδωμι, langueo, ſubſido, conſido, R. τα συνδιδόντα, laxata.

Συνδιεκκύπτω, una emergo.

Συνδιέξειμι, una diſſero, ediſſero.

Συνδιέρχομαι, idem.

Συνδιέτριβε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. συνδιατρίβω.

Συνδιηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo ſimul.

Συνδιημέρευσις, εως, ἡ, conſuetudo quotidiana cum aliquo. A

Συνδιημερεύω, fut. εύσω, una diem totum vel totos dies tranſigo, verſor cum aliquo, conſuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς δὲ δύναται συνδιημερεύειν τῷ λυπηρῷ, Ariſtot.

Συνδιῃτᾶτο, 3. ſ. imperf. ind. med. pro συνδιῃτάετο, a συνδιαιτάομαι.

Συνδικάζω, una judico. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει, Eur. Med. 157.

Συνδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſimul judex eſt, R.

Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius cauſſam defendo, patrocinor. Gl. Vet. defendo. Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον ἢ ἅπαξ συνδικῆσαι, Dem. A

Συνδίκη, ης, ἡ, commune cauſſæ patrocinium, cauſſa communis. Ex σὺν, & δίκη.

Σύνδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cauſſa alicujus curat, defendit, Gl. V. defenſor. Ex iiſd.

Συνδίκως, jure.

Συνδιοικέω, ῶ, ordino una, curo, adminiſtro, Longin. 19.

Συνδιόλλυμαι, una perdo.

Συνδιορθόω, una corrigo, reſtituo.

Συνδιορθρίζω, f. ίσω, cum alio mane evigilo, ſimul matutinus aliquid ago.

Συνδιορίζω, ſimul diſtinguo.

Συνδισκεύω, colludo diſco.

Συνδιωθίζω, in unum vi cogo ruere.

Συνδιώκω, f. ξω, (idem, *Ern.*) ſimul perſequor. Τοῦ πάθους τὸ συνδεδιωγμένον, (p. part. paſſ.) Long. 21.

Συνδιωκομένως, præcipitanter. A pr.

Συνδοιάζω, combino, Gloſſ. Vet. συνδοιάζει, compactum facit, concludit, Phil.

Συνδοιασμὸς, οῦ, ο, conjunctio, conludium, conluſio, & compactum, Ph. A præc.

Συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς οἵ τε μάντεις φασὶ, καὶ ἐμοὶ συνδοκεῖ, Xen. Cyr. 3. Τοῖς δὲ φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, Xen. Cyr. 2, 15.

Συνδοκέω, ῶ, conſentio; συνδοκεῖ, conſentit.

Συνδοκιμάζω, fut. άσω, ſimul exploro ſeu probo.

Συνδοκιμάσοντας, acc. plur. part. f. 1.

Συνδοξάζω, fut. άσω, ſimul glorifico ſeu honoro. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17.

Συνδοξασθῶμεν, 1. plur. a. 1. conjunct. paſſ.

Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul laudibus extollo.

Σύνδορπος, ου, ὁ καὶ ἡ, concœnator, qui ſimul cœnat. Ex σὺν, & δόρπον, *coena*.

Σύνδοσις, εως, ἡ, communicatio; (2) effuſio, *Aret.* (3) relaxatio.

Συνδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui una largitur.

Σύνδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſervus.

Συνδραμόντων, gen, pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω.

Συνδράω, ῶ, ſimul perpetro, adjuvo in faciendo, Πατὴρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε, Eur. Andr. 40. Ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε; Soph. El. 1031.

Συνδρομάδες, ων, αἱ, concurrentes. A

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurſus. A συντρέχω.

Σύνδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, concurrens, in unum idemque concurrens; (2) conſentiens, congruens; (3) qui cum aliquo currit, curſus ſocius, comes. Ab eod.

Συνδρόμως, una currendo.

Συνδυάζω, fut. άσω, conjungo, copulo; (2) conſuetudinem cum aliquo habeo. Ph. συνδυάζει, compactum facit.

Συνδυὰς, άδος, compar. Ex iiſd.

Συνδυασμὸς, οῦ, ὁ, copulatio, conjunctio; (2) conſuetudo & coitus conjugalis, Gloſſ. Vet. colluſio. A συνδυάζω.

Συνδυαστικὸς, ἡ, ὸν, ad conjunctionem & copulationem aptus; (2) copulatione & conjunctione gaudens. Ab eod.

Συνδυναστεύω, una dominatum exerceo.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo ſimul conjuncti, bini.

Συνδυστυχέω, pari calamitate adfligor.

Συνεαρίζω, fut. ίσω, ſimul vernum tempus dego; (2) ſimul veris amœnitatem refero. Συνεαρίζων τοῖς μειρακίοις, Plut.

Συνέβαλε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. συμβάλλω.

Συνέβη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. συμβαίνω.

Συνεβόσκετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. συμβόσκω.

Συνεβούλευον, imperf. ind. act. v. συμβουλεύω.

Συνεβουλεύσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo. Συνεγγίζει τῷ φθινοπώρῳ, Dioſc. Hinc

Συνεγγισμὸς, οῦ, ὁ, acceſſio, coitus.

Συνεγγράφω, una inſcribo, in numerum refero.

Σύνεγγυς, *Adv.* prope, proxime; cominus, Gl. Vet.

Συνέγειρον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v.

Συνεγείρω, ſimul excito; συνεγείρομαι, conſurgo, Ph. Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Epheſ. 2, 6. Ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως, Col. 2, 12.

Συνεγκαλέομαι, ejuſdem criminis reus ſum.

Συνεγκλίνω, *Vox Gramm.* una declino.

Συνεδρευόντων, gen pl. part. præſ. act. v.

Συνεδρεύω, fut. εύσω, conſideo, adſideo in conſeſſu; (2) conſulto. Ἐπειδὴ πᾶσι τοῖς πράγμασι φύσει συνεδρεύει τινὰ μόρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, Longin. 10.

Συνεδρία, ας, ἡ, conſeſſus, concilium, conciliabulum, Gl. Vet. (2) dicitur in diſciplina augurali de avibus συνέδροις, v. σύνεδρος, 3.) A σύνεδρος. Hinc

Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem conſeſſu ſum.

Συνεδριακὸς, ἡ, ὸν, ad publicum conſeſſum ſeu concilium pertinens, Suic. Ab eod.

Συνεδριάομαι, ῶμαι, conſideo; συνεδριόωντο, *Poët.* pro συνεδριῶντο, συνεδριάοντο, imp.

Συνέδριον, vel συνέδρειον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt ſenatores. A

Σύνεδρος, ου, ὁ, conſeſſor, adſeſſor; (2) conſiliarius; (3) aves σύνεδροι, quæ pacem inter ſe ſervant. Ex σὺν, & ἕδρα.

Συνεείκοσι, ſimul viginti. Οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν Ἐστ' ἄφενος τοσοῦτον, Hom. Odyſſ. 14, 98.

Συνεέργαθω, contineo, complector. Ὅσον συνεέργαθον ἄκραι, Il, 14, 36.

Συνείργω, concludo, in unum concludo, colligo, conſtringo. Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι, Odyſſ. 9, 427. τρόπιν καὶ ἱστὸν, ib. 12, 424. Ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα, ib. 14, 72.

Συνεζευγμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. v. συζεύγνυμι.

Συνεζευγμένως, conjuncte.

Συνέζευξε, *conjunxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Συνεζήτει, 3. ſ. imperf. ind. act. v. συζητέω.

Συνεζωοποίησεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν, a συζωοποιέω.

Συνέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνῆκα, a συνίημι.

Συνεθέλω, ſimul volo.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. συντίθημι.

Συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. ejuſd.

Συνέθευ, 2. ſ. a. 2. ind. med. *Dor.* pro συνέθου.

Συνεθίζω, fut. ίσω, conſuefacio, adſuefacio; συνεθισμένος, conſuefactus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω, Dem.

Συνεθισθῇς, 2. ſ. aor. 1. conj. paſſ.

Συνεθισμὸς, οῦ, ὁ, conſuetudo. A præc.

Συνειδέναι, conſcium ſibi eſſe; συνειδὼς, conſcius, Gl. V. part. perf. τὸ συνειδὸς, conſcientia, Gl. Vet. (2) ſcire, perſpicere. Συνειδέναι, σαυτῷ δοκεῖς οὐ πώποτ' ἀμελήσας αὐτοῦ, Xen. Cyr. 1, 24. Ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλὸν, Ariſt. Eq. 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ —— ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλά, Ariſt. Θεσμ. 484.

Συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia. A συνείδω.

Συνεῖδον, aor. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. *per Sync.* pro συνειδηκυῖα, a συνειδέναι.

Συνεικάζω, ſimul imitor, exprimo geſtu, voce ſubſanno.

Συνείκω, ſimul cedo, ſimul obſequor, R.

Συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. *Att.* pro συλλελεγμένα, a συλλέγω.

Συνειλέω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, & in eo concludo.

Συνείληφας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληφας, a συλλαμβάνω.

Συνείληχε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληχε, a συλλαγχάνω, pro συλλήχω.

Συνειλοχέναι, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελεχέναι, a συλλέγω.

Σύνειμι, una ſum, conſuetudinem habeo, diſſero, ſermocinor, in conventu aut convivio diſcepto, diſputo; συνεῖναι, una eſſe; συνὼν, converſans; τὸ συνεσόμενον, conventus imminens. Τῷ κόπῳ ξυνεῖναι, Ariſt. Plut 321. Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγὼ, Ariſt. Conc. 38. Ἔκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, Soph. El. 602. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος, Soph. Aj. 615.

Σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, infeſto Marte congredior ſeu concurro, convenio; συνιέναι, convenire, coire, Gl. Vet. συνιὼν, congrediens.

Συνειπεῖν, aſſentiri, patrocinari, defendere. Συνεῖπε δ' αὐτῷ Ὑστάσπας, Xen. Cyr. 4, 13.

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi συνέπομαι.

Συνειπῶ, comprimo, Gl. V. Ex σὺν, & εἰπῶ, ſ. ἰπῶ, *premo.*

Συνέργνυμαι, una habito, cubo. *Ern.*

Συνείργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in cuſtodia teneo. Οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος; Soph. Aj. 597.

Συνειρηκὰς, patrocinatus, defenſor. Ex εἴρηκα.

Συνειρμὸς, οῦ, ὁ, continuata ſeries, cohærentia, continua deductio. A

Συνείρω, connecto, conſero. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ οὐδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν συνείρει, Luc. Gall. Συνεῖραν τοὺς σπίννους, Ariſt. Av. 1084.

Συνεὶς, *conſcius*, a. 2. part. act. v. συνίημι.

Συνεισάγω, f. ξω, ſimul introduco, mecum intromitto, conſero, in commune conſero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνεισήγαγεν αὐτῇ, Chryſ.

Συνείσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul introductus, qui vel quæ una introducitur. A pr.

Συνεισβαίνω, ſimul ingredior. Ὅσοι ταὐτὸν συνεισέβησαν Ἀργῷον σκάφος, Eur. Med. 477.

Συνεισβάλλω, ſimul adgredior ſeu invado. Συνεισέβαλον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἐγγύτατα τεταγμένοι, Xen. Cyr. 7, 8. Hinc

Συνεισβολὴ, ἡ, impetus, invaſio eodem tempore facta.

Συνείσειμι, una ſubeo, ſimul ingredior.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. A

Συνεισέρχομαι, idem. Θέλω σε καγὼ σοὶ συνεισελθεῖν δόμους, Eur. Hel. 334. Συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, Joan. 18, 15.

Συνεισέφρησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *per Syncop. Atticam* pro συνεισεφόρησε, a συνεισφορέω.

Συνεισῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν a συνεισέρχομαι.

Συνεισευπορέω, copiam alicujus rei alicui præſto.

Συνεισηγέομαι, ſimul, una ſuadeo, conſilium do: *proprie*, de rep. deinde vero etiam privatis.

Συνεισκατοικέω, habito in.

Συνεισκομίζω, una infero.

Συνεισκρίνω, ſimul intromitto, vel ingredi facio.

Συνεισπηδάω, inſilio una cum; Appian. B. Mithridat.

Συνεισπίπτω, ſimul irruo, irrumpo; συνεισέπεσεν, una incidit, aor. 2. Ἔνια γὰρ τῶν ἁρμάτων εἰς τὰς τάφρους ἠναγκάσθη φεύγοντα συνεισπεσεῖν, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεισπίπτων τοῖς φεύγουσι, Plut.

Συνεισπλέω, una ingredior portum.

Συνεισποιέω, una adſciſco, una adopto.

Συνεισπράττω, una exigo.

Συνεισρέω, vel ῥυω, una irrepo.

Συνειστρέχω, una irruo, una curſu peto, v. c. caſtra, urbem.

Συνεισφέρω, ſimul infero. Ph. confero, collationem facio. Συνεισφέροντες αὐτῷ τὸν νόμον Plut.

Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A pr.

Συνεισφορέω, f. ήσω, ſimul induco.

Συνεῖχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. συνέχω.

Συνείχετο, 3. ſing. imperf. ind paſſ.

Συνεκάθισε, 3. ſing. aor. 1. d. act. verbi συγκαθίζω.

Συνεκαίετο, 3. ſing. imperf. ind. aſſ. verbi συγκαίω.

Συνεκβαίνω, una ingredior, procurro impetus faciendi cauſa.

Συνεκβάλλω, ſimul expello, una ejicio.

Συνεκβοάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio vel aliis acclamo.

Συνεκβιβάζω, extraho, educo, ejicio.

Συνεκβράσσω, una ejicio, effundo; *paſſ.* ebullio, exundo.

Συνεκδέχομαι, una excipio ſeu recipio.

Συνεκδημέω, Gl. Vet. συνεκδημῶ, comitor; συνεκδημεῖ, comitatur, Ph.

Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Ph. A ſeq.

Συνέκδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregrinationis ſocius; comes (2) libellus Geographicus quo in itinere utimur.

Συνεκδίδωμι, & συνεκδίδομαι, ſimul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) ſimul edo, ſeu profero. Συνεξέδωκεν αὐτὴν ἑτέρῳ, Plut.

Συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex σὺν, ἐκ, & δέχομαι.

Συνεκδρομὴ, ἡ, excurſio, ſ. procurſio ſimul facta.

Συνεκδρομικῶς, Vox Gramm. cum aliquid dicitur de omnibus ſine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, ſ. quod in unum aut alterum non convenit.

Συνεκδύομαι, ſimul exuo, una depono.

Συνεκέρασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι.

Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμαινε αὖθις καὶ συνεῤῥίπιζε, Plut.

Συνεκθηλύνω, una effœmino.

Συνεκθλίβω, una exprimo.

Συνεκθνήσκω, commorior.

Συνεκκαίδεκα, ſedecim ſimul.

Συνεκκαίω, una incendo ſ. irrito.

Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συγκινέω.

Συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.

Συνεκκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, particeps ſum furti, fraudis, clam ſubduco, R. Σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαιϊκὰς πέμψω συνεκκλέψασα, Eur. Tro. 1019. κόρην, id. Hel. 1085. γάμους, id. Elec. 366.

Συνεκκλησιάζω, ſimul concioni interſum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem eccleſiam pertineo.

Συνεκκλίνω, inclino, ομαι, inclino me.

Συνεκκλύζω, f. ύσω, ſimul eluo.

Συνεκκομίζω, f. ίσω, q. d. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo, alterius mala mea puto. Χρὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν, Eur. Or. 667. Δεῖ με συνεκκομίζειν σοὶ πόνους, id. Elec. 73.

Συνεκκόπτω, exſcindo.

Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio.

Συνεκλαλέω, ſimul pronuncio.

Συνεκλάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo.

Συνεκλεαίνω, ſimul tero & comminuo.

Συνεκλέγω, ομαι, una deligo, eligo.

Συνεκλείπω, ſimul deficio.

Συνέκλεισα, aor. 1. ind. act. v. συγκλείω.

Συνέκλεισαν, 3. plur. aor. 1. ejuſdem.

Συνεκλεκτὸς, ἡ, ὸν, una electus.

Συνεκλύω, pariter exæquo, diſſolvo, frango.

Συνεκμαχέω, una pugno, in prælio juvo.

Συνεκμοχλεύω, ſimul vectes avello, januam refringo. Ἐνθένδ' ἐγὼ συνεκμοχλεύσω, Ariſt. Lyſ. 433.

Συνεκπέμπω, f. ψω, una emitto; (2) deduco. Ἐνίους δὲ καὶ συνεξέπεμψε, Plut.

Συνεκπεπαίνω, v. συνεκπέττω.

Συνεκπεράω, ῶ, f. άσω, ſimul tranſeo, ſimul evado.

Συνεκπέττω, prorſus concoquo, excoquo, Theophr.

Συνεκπίνω, ſimul ebibo.

Συνεκπίπτω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπτειν, Ariſtot. Οὐδὲ συνεξέπιπτεν ὑπὸ ῥώμης καὶ τύχης ἐπαιρομένοις. Plut. in Pericl. cap. 20.

Συνεκπλέω, f. εύσω, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. Συνεκπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος Ἀντιφίλῳ, Luc. Toxar.

Συνεκπληρόω, una expleo vel ſuppleo.

Συνεκπλήττω, ſimul percello; (2) percello.

Συνεκπνέω, ſimul exſpiro, ſimul animam efflo. Οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί με σοί, Eur. I. T. 686.

Συνεκποιέομαι, abunde ſuppetit mihi, adjuvor, inſtructus ſum, *cum Dat.* Polyb. v. ἐκποιέω.

Συνεκπολεμέω, ſimul debello; (2) ſimul belligero.

Συνεκπολεμόω, una ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito.

Συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, R. adjuvo in perficiendo, una molior, ſ. paro. Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν, Eur. Hel. 1093. τάδε, ib. 1121.

Συνεκποτέα, ſimul ebibendum. Ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους πίνειν, συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα, Ariſt. Plut. 1085. A συνεκπίνω.

Συνεκπράσσω, ſimul exigo. *In med.* una ulciſcor, adjuvo in ulciſcendo.

Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.

Συνεκρέω, una effluo.

Συνεκροφέω, f. ήσω, ſimul exſorbeo.

Συνεκστρατεύω, una in bellum eo, belli particeps ſum.

Συνεκσώζω, ſervo.

Συνεκταπεινόω, ſubmitto *me.*

Συνεκταράσσω, vel άττω, f. άξω, inſuper conturbo, perturbo.

Συνεκτάσσω, vel ττω, una aciem inſtruo. Συνεξέταττον γὰρ παρὼν αὐτοὺς, Xen. Cyr. 6, 23.

Συνεκτείνω, una contendo, ſ. extendo.

Συνεκτελέω, ῶ, fut. έσω, ad conſummationem confero.

Συνεκτέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.

Συνεκτίθημι, una expono, ſc. cum infante.

Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

Συνεκτέον, *Adv. poſ.* retinendum eſt. Τοὺς δ' ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγίγνωσκε συνεκτέον εἶναι, Xen. Cyr. 7, 30. A συνέχω. Unde

Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens & in ſtatu ſuo conſervans; (3) conſtans, i. e. compactus.

Συνεκτικῶς, comprehenſive, ſummatim.

Συνεκτίκτω, una cum partu edo, vel ad partum proſum & conduco. Τὰ μὲν συνεκτίκτει τῶν ζώων τοσαύτην τροφὴν, Plato.

Συνεκτιννύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, fut. τίσω, ſimul ſolvo, una pendo. Συνεκτιννύοντες τὰ χρέα, Plut.

Συνεκτρέφω, ſimul enutrio & educo. Ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, Eur. I. T. 711.

Συνεκτρέχω, una excurro, ſ. procurro, ſc. ad pugnam; (2) evenio, contingo.

Συνεκτρίβω, ſ. ψω, (ſimul) attero ſeu elido.

Συνέκτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul educatus ſeu enutritus, R. A συνεκτρέφω.

Συνεκφαίνω, indico, innuo, ſignifico.

Συνεκφέρω, una educo; (2) una effero de mortuis; (3) una pronuncio. Συνεκφέρειν τῷ νοήματι τὸν λόγον, Plut. Hinc

Συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. ſimul pronunciantur in una ſyllaba.

Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, una pronuncio. Γίνεται δὲ τοιόνδε, ἐπειδὰν ὑπὸ ἐκ παθείας μεγέθει τινὶ συνεκφωνῆται περιστάσεως, Longin. 38. Hinc

Συνεκφώνησις, ἡ, idem quod συνεκφορά.

Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro, R.

Συνεκχέω, ῶ, una effundo, *Aret.*

Συνεκχυμόω, una effundo. A χυμός.

Συνέλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω.

Συνελαβόμην, *comprehendi*, a. 2. ind. med.

Συνελάλουν, imperf. ind. act. pro συνελάλεον, a συλλαλέω.

Συνελαύνω, f. άσω, compello, cogo, in anguſtum redigo; συνήλασεν, compulit, Ph. aor. 1. committo, compello, adigo. Συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, Act. 7, 26. Συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χωρία τὰ θηρία, Xen. Cyr. 1, 17. Συνεληλάμενοι, Arat. Phænom. 176. ubi Theon. Scholiaſtes, ἤγουν συνηρμοσμένοι.

Συνελέγχω, coarguo, confuto.

Συνέλεξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνελευθερόω, una in libertatem adſero, in libertate aſſerenda juvo, libertatem adſerere, *ſed de pluribus*.

Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concurſus. A συνέρχομαι. Unde

Συνελευστικὸς, ή, όν, ad congreſſum, coitum incitans, ſc. iis rebus indulgens, τὸ συνελευστικὸν congreſſus, coitus cupiditas.

Συνεληλυθότες, nom. pl. part. perf. med.

Συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.

Συνελήφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. συλλαμβάνω.

Συνέλιξις, εως, ἡ, convolutio. A

Συνελίσσω, vel ίττω, f. ίξω, convolvo.

Συνελκύω, fut. ύσω, ſimul traho, contraho. Τὴν θυραλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας, Ariſt. Nub. 585.

Συνέλκω, f. ξω, idem, & (2) traho. Μήτε τῇ ψυχῇ καθάπαξ συνέλκεσθαι, ἢ ἐκθόρνυσθαι, M. Anton. 8, 51.

Συνελογίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι.

Συνελόντα, acc. ſing. aor. 2. part. act. verbi συναιρέω.

Συνελπίζω, ſpero.

Συνεμάχησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω.

Συνεμβαίνω, ſimul, pariter, itidem ingredior, una inſurgo. Ἐις τὰ ἡρωϊκὰ μεγέθη συνεμβαίνειν ἐθίζειν, Longin. 9. εἰς ποιητὰς ὕλας ϗ φράσεις, id. 13.

Συνεμβάλλω, ſimul injicio; (2) ſimul irrumpo, ingredior. Ξυνεμβαλλάμενοι εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς, Ariſt. Lyſ. 246. Hinc

Συνεμβολὴ, ἡ, *prop.* immiſſio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurium eodem tempore, v. c. remorum ejuſdem navis.

Συνέμεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro συνεῖναι, a συνίημι.

Συνεμπάσσω, ſimul inſpergo.

Συνεμπίπτω, ſimul incido, incurro.

Συνεμπλέκω, ſimul implico, vel implico, ut cauſæ, crimini.

Συνέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes & ſocius itineris, Gl. Vet. commercator; (2) ſocius. Ὀυδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις; Soph. Trach. 322.

Συνεμπίπρημι, idem quod

Συνεμπρήθω, f. ήσω, una cum alio incendo & inflammo; (2) una comburo. Ἐι δ' αἰσχρὸν ἐγὼ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν πρύμνας, Eur. Rheſ. 488.

Συνέμπτωσις, ἡ, concurſus, colliſio.

Συνεμφαίνω, ſimul refero, oſtendo. Τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ γενομένοις ὀσμὴν, Theophr.

Συνέμφασις, ἡ, alluſio, ſ. reſpectus ad aliquid, ſignificatio latens alicujus rei.

Συνενδεκάζω, idem quod

Συνενδεκατίζω, feſtum diem una celebro conviviis agitandis, *proprie*, diem undecimum a nato infante.

Συνενδίδωμι, concedo.

Συνένδοσις, ἡ, remiſſio, relaxatio.

Συνένδυμι, induo.

Συνενείκειεν, 3. pl. a. 1. act. opt. *Æol.* & *Poët.* pro συνενέγκαιεν, a συμφέρω.

Συνενείκεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi

Συνενείκω, *Poet.* pro συμφέρω, confero, in unum fero locum, offero. Τῷ δὴ συνενείκεται, Heſiod. Ἀσπ. 440.

Συνενθουσιάζω, idem quod

Συνενθουσιάω, ῶ, f. άσω, ſimul fanatico ſeu divino furore agor; (2) numine adflor. Καὶ οὐκ ἐᾷ τὸν ἀκροατὴν σχολάζειν περὶ τοῦ πλήθους ἔλεγχον, διὰ τὸ συνενθουσιᾶν τῷ λέγοντι, Longin. 32.

Συννενοέω, v. συνεπινοέω.

Συνενόω, ῶ, fut. ώσω, unio, coaduno, connecto; συνηνωμένος, cohærens, continuatus, Gl. V. p. part. paſſ.

Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ ſimul fit.

Συνεξάγω, ſimul educo.

Συνεξαιθριάζω, fut. άσω, una ſub dio pono.

Συνεξαιρέω, ῶ, f. ήσω, una diripio ſeu populor, adjuvo in diripiendo. Συνεξαίρει δόμον, Eur. Ion. 1044. Ἃι συνεξεῖλον Φρύγας, id. Tro. 24.

Συνεξαίρω, fut. αρῶ, ſimul tollo vel effero, ut animum; (2) una diſcedo, vel pedibus vel navibus.

Συνεξακολουθέω, ſequor.

Συνεξακούω, f. ούσω, ſimul audio, ſ. audio, *cum de pluribus ſermo eſt.* Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ, Soph. Trach. 376.

Συνεξαλείφω, f. ψω, ſimul deleo.

Συνεξάλλομαι, una exſilio, ſ. exſulto, una proſilio.

Συνεξαμαρτάνω, una erro vel delinquo. Τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζειν, Iſocr.

Συνεξαμιλλάομαι, contendo cum aliquo.

Συνεξαναλίσκω, conſumo impenſis.

Συνεξαναπληρόω, repleo, impleo.

Συνεξανθέω, una effloreſco, ſ. enaſcor.

Συνεξανίστημι, ſimul ſurgere jubeo, excito; συνεξανίσταμαι, una ſurgo; συνεξανέστη, una ſurrexit, aor. 2. Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι, συνεξανίστανται, Plut.

Συνεξανοίγω, f. ξω, ſimul aperio.

Συνεξανύτω, ſimul perficio.

Συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, ſimul decipio.

Συνεξαποστέλλω, una mitto.

Συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.

Συνεξαρκέω, ſufficio, ſatis magnus, &c. ſum.

Συνεξάρχω, una præeo.

Συνεξάπτω, ſimul accendo, accendo, incendium augeo. Παντὶ δὲ πυρὶ ἐνταῦθα πρὸς τὸ συνεξάπτεσθαι ἕτοιμον, M. Anton. 9, 7.

Συνεξεγείρω, excito, incito.

Συνεξατμίζω, f. ίσω, exhalando aufero.

Συνεξατονέω, ſimul deficio, ſimul imbecillis ſum.

Συνεξαναίνω, ſimul arefacio, ſimul exſicco.

Συνεξελίσσω, convolvo, ſc. in ſpiram, gyrum.

Συνεξεμέω, una evomo.

Συνεξερεύθω, pariter rubeo.

Σηνεξερευνάω, una exploro.

Συνεξερύω, una detraho.

Συνέξειμι, ſimul exeo. Συνεξῄει τῷ Κύρῳ, Xen. Cyr. 1, 17.

Συνεξελαύνω, fut. λάσω, ſimul abigo, ſimul expello.

Συνεξελεύθερος, ου, ὁ, ejuſdem domini libertus.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro συνεξεπράξαντο, a συνεκπράττω.

Συνεξέρχομαι, ſimul exeo, una exeo, Dem.

Συνεξετάζω, fut. άσω, cum alio examino; συνεξετάζομαι, annumeror; (2) advocatus ſum alicujus, ſto a partibus alicujus. Ἐγὼ δὲ ϗ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης, Luc. pro Imag.

Συνεξευπορέω, ῶ, copiam facio, adjuvo; (2) abundo copia alicujus rei.

Συνεξευπορίζω, adjuvo quem, largior, &c.

Συνεξευρίσκω, ſimul adinvenio, una excogito. Καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὴν, Ariſt. Θεσμ. 608. Ταῦτ' οὖν ὅρα σὺ, ϗ συνεξεύρισκ', Eur. Heracl. 420.

Συνεξιδρόω, una exſudo, per ſudorem expello.

Συνεξισόω, ῶ, f. ώσω, coæquo.

Συνεξίσταμαι, una egredior, ſ. proficiſcor.

Συνεξιχνεύω, una indago, exploro.

Συνεξοδεύω, una egredior, (in publicum.)

Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. pro συνεξομοιόεσθαι, a

Συνεξομοιόω, adſimilo. Μιμούμενοι τῇ φωνῇ ϗ συνεξομοιοῦντες ἑαυτοὺς, *de adulatoribus*, Plut. Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, ϗ συνεξομοιοῦσθαι τῷ μέλει τὸν ἀκροατὴν, Longin. 39. Hinc

Συνεξομοίωσις, ἡ, adſimulatio.

Συνεξοπλίζω, fut. ίσω, una armis inſtruo.

Συνεξορθιάζω, f. άσω, una erigo.

Συνεξορμάω, ῶ, fut. ήσω, concito, impello, commoveo; (2) *in med.* una erumpo. Συνεξώρμησαν δὲ ϗ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάται, Xen. Cyr. 7, 7.

Συνεξορούω, una erumpo.

Συνεξορύττω, f. ξω, ſimul effodio.

Συνεξοστρακίζω, fut. ίσω, ſimul in exſilium ejicio.

Συνεξουρέω, ῶ, f. ήσω, ſimul emeio.

Συνεξυγραίνω, una mollio, ſeu mollifico.

Συνεξωθέω, una expello.

Συνεξωριάω, una orno, ornatum augeo, ornaturum adjuvo.

Συνεξώκειλε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω, *pertraho*.

Συνεορτάζω, fut. άσω, una feſtum celebro, Gl. V. concelebro. Hinc

Συνεορταστὴς, οῦ, ὁ, celebritatis feſtivæ ſocius.

Συνεοχμὸς, οῦ, ἡ, junctura, commiſſura, qua duo inter ſe coëunt & continua quadam cohærentia copulantur. A συνέχω, *contineo*.

Συνεπάγω, f. ξω, una adduco, comitem aſſumo.

Συνεπαγωνίζομαι, una certo, certantem adjuvo, adjuvo *ſimp*.

Συνεπᾴδω, una accino, concento, Gl. V. (2) ſimul incanto. Ὦ νεάνιδες συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1544.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω.

Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adſtipulor, adſentior. Συνεπῄνει ϗ χάριν ὡμολόγει, Herodot. Συνεπαινεσάντων δὲ πάντων, ϗ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν, Demoſth. Οἱ δὲ πάντες συνεπῄνουν ἰσχυρῶς ταῦτα ποιεῖν, Xen. Cyr. 5, 15.

Συνέπαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſentiens, comprobans.

Συνεπαίρω, una tollo; (2) una excito, ſ. effero. Συνεπαίρει τοῖς νομουμένοις, Xen.

Συνεπαισθάνομαι, una ſenſum & fructum percipio. Αἱ δυνάμεις οὐράνιοι ϗ τῶν τοιούτων συνεπαισθάνονται, Greg.

Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, ſimul criminor, ſimul vel una accuſo. Ὅυς συνεπῃτιᾶτο τοῦ Λακωνισμοῦ, Plut.

Συνεπαιωρέομαι, ſuſpenſus ſum, in alto pendeo, vel feror, ut aves volitant.

Συνεπακολουθέω, ſimul ſequor.

Συνεπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venationis comes, ſ. ſocius.

Συνεπαλαλάζω, una clamorem (militum more) tollo.

Συνεπαμύνω, opem fero alicui, adjuvo.

Συνεπανίστημι, una excito, συνεπανίσταμαι, una inſurgo; συνεπανέστη, una inſurrexit, a. 2.

Συνεπανορθόω, emendo, conſtituo, ad meliorem ſtatum redigo.

Συνέπαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. *Dor.* pro συνέπηξε, a συμπήγνυμι.

Συνεπαπερείδω, una & ſimul impingo.

Συνεπαρήγω, una juvo, auxilior.

Συνεπαυξάνω, una creſco.

Συνεπαφίημι, ſimul injicio, ſ. projicio in quem.

Συνεπάψασθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθαι, a συνεφάπτω.

Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum, R. Ex σὺν, & ἔπος.

Συνεπείγω, f. ξω, ſimul urgeo vel impello. Συνεπείγουσι ἐς τὸν κίνδυνον, *Aret.*

Συνέπειμι, una accedo.

Συνεπείσειμι, una ingredior.

Συνεπεισφέρομαι, una irruo.

Συνεπικπίνω, ſimul ebibo, ſimul abligurio.

Συνεπεκτείνω, una produco, ſ. produco in longum.

Συνεπελαφρύνω, ſimul allevo.

Συνεπιμφαίνω, adhuc in lucem edo, adhuc patefacio.

Συνέπεμψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπέμπω.

Συνεπρείδω, ſimul inſigo, una & ſimul impingo; συνεπρείδομαι, connitor.

Συνεπέστην, *una præfui*, aor. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι pro συνεπιστάω.

Συνεπευθύνω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo.

Συνεπευφημέω, ῶ, f. ήσω, una cum aliis fauſta acclamatione approbo, Diod.

Συνεπεύχομαι, una vota facio, una preces facio.

Συνέπηξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

Συνεπηχέω, uno ſonitu ſeu una voce acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατος, ib. 7, 7.

Συνεπιβαίνω, ſimul conſcendo, ſimul ingredior.

Συνεπιβάλλω, ſimul injicio; (2) incurro eodem. Ὅσα δὲ συνεπιβάλλῃ τοῖς ὑφ᾽ ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, Polyb.

Συνεπιβουλεύω, una inſidior. Συνεπιβουλεύομαι, mihi quoque inſidiæ ſtruuntur. Ἀντώνιος τὴν οἰκίαν ὀχύρου τεκμαιρόμενος συνεπιβουλεύεσθαι τῷ Καίσαρι, Appian. B. Civil. 2.

Συνεπιγραφεὺς, έως, ὁ, qui una fungitur munere deſcribendi tributum. A

Συνεπιγράφω, fut. ψω, ſimul inſcribo, ſimul auctorem eſſe dico; (2) conſortem laudis facio. Δαίμονα ϗ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσι, Plut.

Συνεπιδέω, una impono & deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συνεπιδημέω, una peregrinor.

Συνεπιδίδωμι, una, pariter præbeo. Ἑκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου, M. Anton. 4, 22.

Συνεπιζεύγνυμι, ſimul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συνεπιθήγω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim inſitam augeo.

Συνεπιθορυβέω, una fremo, una plaudo, &c.

Συνεπιθρηνέω, collamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφύζειν, M. Anton. 7, 25.

Συνεπίθρυψις, ἡ, voluptatis, deliciarum ſocietas.

Συνεπιθυμέω, una cupio, una deſidero.

Συνεπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, ejuſdem rei appetens, ut competitor.

Συνεπιθαΐσσω, una irruo.

Συνεπίκειμαι, ſimul incumbo, inſurgo. Ξυνεπίκεισθ᾽ ὑμεῖς, Ariſt. Eq. 266.

Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, una confringo.

Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ, ϗ ψυχαγωγεῖ, M. Anton. 3, 2.

Συνεπικουρέω, ῶ, una opitulor. Συνεπικουρεῖν ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, Xen. Cyr. 1, 24.

Συνεπικουφίζω, f. ίσω, una cum aliquo ſublevo, ad ſublevandum adjuvo.

Συνεπικρίνω, f. νῶ, ſimul judico, una ſententiam fero. Αὐτὸς δ᾽ ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ ἐπὶ μέρους (ὡς πέφυκας ϗ καθήκει) συνεπικρινεῖς ἀληθέστατα, Longin. 1.

Συνεπικροτέω, ῶ, ſimul applaudo.

Συνεπικυρόω, ῶ, f. ώσω, ſimul probo, ſ. ratum facio. Ἂν μὴ συνεπικυρώσῃ τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος, Polyb. Ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνεῖπε ϗ συνεπεκύρωσε τοῦ δήμου τὴν γνώμην, Plut. in Marcell. cap. 25.

Συνεπικωμάζω, una comeſſatum eo ad quem.

Συνεπιλαμβάνω, & συνεπιλαμβάνομαι, una prehendo, vel ſimul capeſſo, vel ſimul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβέσθαι τοῦ πολέμου, Diod. Συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ ϗ ὁ Θηβαῖος ποιητής, Luc. Imag.

Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis, *Paſſ.* res præclaras gero, cum aliis, vel ſimpliciter.

Συνεπιλεκτέον, una dicendum, addendum.

Συνεπιλογίζομαι, ſimul cogito, ſ. computo.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, una teſtimonium tribuo ſeu perhibeo. Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε ϗ τέρασι, Hebr. 2, 4. Hinc

Συνεπιμαρτύρησις, ἡ, teſtimonium.

Συνεπιμειδιάω, arrideo, una lætor, in ſocietatem lætitiæ venio.

Συνεπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.

Συνεπιμελοῦμαι, una curo. Ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔχοιεν συνεπεμελεῖτο, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.

Συνεπιμετρέω, una vel ſimul admetior, cumulum addo.

Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adſentior. Συνεπινεύει τῇ φθορᾷ, Plut.

Συνεπινήχομαι, una innato.

Συνεπινοέω, una intelligo, (vulgo ſubintelligo,) cogitatione addo.

Συνεπίομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. v. συμπίνω pro συμπίω.

Συνεπιορκέω, ῶ, ſimul pejero.

Συνεπιπάσχω, idem quod συμπάσχω.

Συνεπιπλέκω, immiſceo, admiſceo.

Συνεπιπλέω, una adnavigo.

Συνεπιπονέω, ῶ, ſimul allaboro, ſimul laboro. Ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλουσι, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιῤῥώννυμι, roboro, robur addo.

Συνεπισημαίνομαι, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. ſignifico quodcunque.

Συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, una inſpicio, ſeu una luſtro, una conſidero & diſpicio.

Συνεπισκοπέω, ſimul inſpicio vel curo, *Strabo lib.* 8.

Συνεπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione; in N. T. idem qui συμπρεσβύτερος.

Συνεπισκοτέω, una tenebras effundo.

Συνεπισκυθραπάζω, pariter triſtitiam vultu præfero.

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, una attraho; συνεπισπάομαι, ῶμαι, ſimul vel una attraho.

Συνεπισπεύδω, fut. εύσω, una accelero.

Συνεπίσπομαι, ſimul ſequor. Οἱ δὲ Πέρσαι συνεπισπόμενοι, Xen. Cyr. 7, 8. Τούτῳ δὲ τῷ μύθῳ ϗ πλάνῳ ξυνεπισπόμενος, Plut.

Συνεπίσταμαι, ſum conſcius; (2) ſcio. Ταῦτα οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς, Luc. σοὶ πονηρὰ δράσαντι, id.

Συνεπιστατέω, & όω, una pariter curo, ſ. præfectus ſum.

Συνεπιστέλλω, una mitto.

Συνεπιστένω, congemiſco, condoleo, Plut.

Συνεπιστρέφω, f. ψω, una converto, ſeu una convertor & revertor. Συνεπιστρέφεσθαι τοῖς ἤθεσι, Plut.

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior; (2) confirmo, ſuppetias fero, Gl. Vet. adjuvo. Ἐάν τινα εὖ ποιῆσαι, δέῃ, συνεπισχύει, Xen.

Συνεπίτασις, ἡ, intentio, incitatio. A

Συνεπιτείνω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, Ariſt.

Συνεπιτελέω, ad conſummationem confero, (una celebro ſc. ſacra, cano ſc. hymnum, v. c. pæana. *Ern.*)

Συνεπιτέμνω, una concido, concido.

Συνεπιτίθημι, ſimul impono, i. e. imputo; συνεπιτίθεμαι, ſimul adorior & invado, inſurgo, adgredior. Προορώμενοι μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε ἐφεστῶσιν αὐτοὺς καιροῖς, Polyb.

Συνεπιτιμάω, inſuper laudo, ultro laudo.

Συνεπιτρέπω, permitto.

Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, peſſundo.

Συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.

Συνεπιτροχάζω, ſimul decurro, *Paſſ.* ſimul deproperor.

Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos.

Συνεπιφαίνομαι, ſimul appareo, præſto ſum, vel exorior.

Συνεπιτάσκω, aſſentior.

Συνεπιφέρω, ſimul infero.

Συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus*.

Συνεπιφθέγγομαι, una vociferor.

Συνεπιχειρέω, una aggredior.

Συνεπιψεύδομαι, commentior, una, pariter mentior. Οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται, Callim. Hymn. in Dian. 223.

Συνεπιψηφίζω, una cum aliis ſuffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι, Ariſtot.

Συνέπνιγον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi συμπνίγω.

Συνέπνιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Συνεποκέλλω, una ad littus appello.

Συνέπομαι, ſum comes & adſecla. Οἱ δ᾽ αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο, Theocr 13, 17. Συνέπεσθε τοίνυν μοι πάντες, Xen. Cyr. 4, 2.

Συνεπόμνυμι, ſimul juro, conjuro. Συνεπόμνυσθ᾽ ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; Ariſt. Lyſ. 237.

Συνεποπτεύω, f. εύσω, ſimul inſpicio.

Συνεποτρύνω, magis incito & ipſe impello.

Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur.

Συνεπουρίζω, fut. ίσω, una impello ventum ſecundum immittens, Ariſtot.

Συνεπτυγμένως, complicate. A συνεπτυγμένος, complicatus, a συμπτύσσω.

Συνεπλώκει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro συνεπεπλώκει, a συμπίπλω pro συμπλόω.

Συνεπωθάζω, pariter (diverſo tamen tempore) incubo.

Συνεπωθέω, ῶ, ſimul detrudo.

Συνερανίζω, f. ίσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνερανίζειν τοὺς λόγους, Iſocr.

Συνεραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis. A

Συνεράω, ῶ, ſimul amo. Καλὸν δέ τ᾽ ἐρασταμένῳ συνερᾶσθαι, Moch. 7, ult.

Συνεράω, confero, collationem do. Ab ἐράω fundo.

Συνεργάζομαι, f. άσομαι, cooperor, Gl. Vet. conficio, ſubigo. Εἰ ξυμπονήσεις ϗ ξυνεργάσῃ σκόπει, Soph. Antig. 41. Συνειργασμένοι λίθοι, coagmentati, Thuc. Πρὸς τὸ ἀθεῖσθαι συνεργάζονται, Xen. Cyr. 7, 9.

Συνεργάτης, ου, ὁ, operis ſocius, adjutor.

Συνεργατίνης, ου, ὁ, idem

Συνεργάτις, ἡ, fœm. a συνεργάτης.

Συνέργεια, & συνεργία, ας, ἡ, auxilium, ap. Ioſ, (2) ap. Scr. Eccleſ. cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A

Συνεργέω, ῶ, adjuvo, proſum, confero, Gl. V. ſuppedito. Πάντες εἰς ἓν ἀποτέλεσμα συνεργοῦμεν, M. Anton. 6, 31. A συνεργός. Unde

Συνέργιον, & συνεργεῖον, ου, τὸ, officina, Ph.

Συνέργημα, τὸ, facinus; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνεργέω.

Συνεργήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi συνεργέω.

Συνεργητικὸς, ἡ, ὸν, ad opem ferendum promtus, opem mutuam præſtans.

Συνεργολάβος, ου, ὁ, in conductione operis ſocius, qui communiter opus conduxit.

Συνεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, cooperator, adjutor, collega, adminiſter. Ex σὺν, & ἔργον.

Συνεργοῦντες, nom. plur. part. præſ. act. pro συνεργέοντες, a συνεργέω.

Συνέργω, f. ξω, adjuvo. Ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ (πατρί) τέκνον, οὐκ εἶ ξυνέρξων; Soph. Trach. 83. Ab eod.

Συνέρδω, ſimul facio. Ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης, οὔτε ξυνέρδεις, τῷ τε δρῶσαν ἐκτρέπεις; Soph. El. 352.

Συνερείδω, f. είσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur, συνερείδομαι, incumbo, impreſſionem facio. Χρυσέαισι συνερείδει πόρπαις κρυπτὸν ἀφ᾽ Ἥρας, Eur. Bac. 97. Οἱ δὲ χέρας δεσμοῖς διδύμοις συνερεισθέντες χωροῦσι νέον πρόσφαγμα θεᾶς, id. Iph. in Tau. 458.

Συνέρεισις, εως, ἡ, colliſio, conſertio, connexio, Suic. A συνερείδω. Unde

Συνερειστικὸς, ἡ, ὸν, ſuo nixu ſe continens.

Συνερέσσω, una remigo.

Συνερετμέω, ῶ, idem

Συνερέω, pariter dico, adſentior, item defendo.

Συνερίζω, fut. ίσω, contendo.

Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ lanificium ſimul exercet, ſocius vel ſocia in lanificio; (2) ſocius in aliquo opere, ſocius laboris.

Συνερκτικὸς, οῦ, ὁ, copulatorius, bene connectens. A συνείργω. Unde

Σύνερξις, εως, ἡ, copulatio, Gl. Vet. copula.

Συνέρομαι, interrogo, Heſ.

Συνέρπω, conrepo, Gl. V.

Συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, conſilium venio (2) dicitur & de ineuntibus matrimonium (3) & pro accidere συμβαίνειν; συνελθόντες, congreſſi, a. 2. part. Εἰς ἓν συνελθὼν, Eur. Ph. 465. Τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην; Ariſt. Ran. 47.

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, ſimul interrogo, quæſtionem propono. Εἰ δέ γε ἐθελήσεις κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαί μοι συνερωταμένῳ, Luc. Bis. Accuſ.

Σύνες, 2. ſing. aor. 2. imper. act. v. συνίημι.

Συνέσι, dat. ſing. Ion. & Att. pro συνέσει.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, ſapientia, Gl. Vet. (2) conſcientia; (3) commiſſio, coitio. A συνίημι.

Συνεσθίω, una comedo, ſimul veſcor. Συνεσθίει αὐτοῖς, Luc. 15, 2. μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους, Gen. 43, 32.

Συνεσκευασμένως, Adv. collectim, confertim, ſimul. A συσκευάζω.

Συνεσκιασμένως, prop. ſub umbra, in umbra; (2) obſcure. A συσκιάζω.

Συνεσπάραξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi συσπαράσσω.

Συνεσπίπτω, f. m. πεσοῦμαι, ſimul incido, cado. Ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ, Ariſt. Conc. 1089.

Συνέσπομαι, una vel ſimul ſequor, comitor.

Συνεσταλμένοι, contracti, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi συστέλλω. Hinc

Συνεσταλμένως, Adv. correpte, correpta ſyllaba; (2) parce.

Συνέστασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. Dor. pro συνέστησαν, a συνίστημι.

Συνεσταυρώθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ.

Συνεσταυρωμένοι, nom. plur. part. perf. paſſ. v. συσταυρόω.

Συνέστειλαν, compoſuerunt ad ſepulturam, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω.

Συνέστη, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi συνίστημι.

Συνεστήκει, 3. ſing. pluſq. ind. act. Ion. pro συνειστήκει.

Συνεστηκότως, Adv. conſtricte, contracte, contracto animo. A συνίστημι.

Συνεστηκυῖαι, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. συνίστημι.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.

Συνεστίασις, εως, ἡ, q. d. coëpulatio, commune epulum, Gl. Vet. convivium. A

Συνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio ſeu epulo excipio; συνεστιῶμαι, convivor, V. Gl. Συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς, Ælian. V. H. 4, 9. A συνέστιος.

Συνεστίη, ης, ἡ, convivium, Ion. Ab eod.

Συνέστιος, ου, ὁ, q. d. confocarius, domeſticus, contubernalis, convictor, Gl. Vet. conviva Ex σὺν, & ἑστία.

Συνεστῶτας, acc. plur. perf. part. act. Ion. & Att. pro συνεστηκότας, a συνίστημι.

Συνέσχον, aor. 2. ind. act. v. συνέχω.

Συνεταιρέομαι, οῦμαι, una ſocietatem cum aliquo ineo. Ex σὺν, & ἑταῖρος. Unde

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, ſodalis, ſocia, amica.

Συνέταξε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. verbi συντάττω.

Συνετάφημεν, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω.

Συνετέθειντο, 3. pl. pluſq. indic. paſſ. verbi συντίθημι.

Συνετέλεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συντελέω.

Συνετήρει, 3. ſ. imperf. ind. act. pro συνετήρεε, a συντηρέω.

Συνετὴς, οῦ, ὁ, intelligens. Ex συνίημι.

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio. A συνετός.

Συνετιῶ, f. 1. ind. act. Att. pro συνετίσω, a συνετίζω.

Σύνετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi συνίημι.

Συνετὸς, ἡ, ὸν, qui intelligi poteſt; (2) intelligens, perſpicax in judicando, ſciens, Ph. prudens, ſolers. Ὠνήσασθε τὸν συνετώτατον, τὸν πάντα ὅλως ἐπιστάμενον, Lucian. Vitar. Auct. 20.

Συνετρίβην, aor. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω.

Συνετῶς, Adv. intelligenter, prudenter, Gl. V. prudenter, ſapienter. A συνετός.

Συνεύαδε, complacuit, aor. 2. 3. ſ. verbi συνανδάνω, Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσην θήρεσσι συνεύαδεν εὐνή, Phocyl. 179.

Συνεύαδον, 3. pl. a. 2. ind. act.

Συνευαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod σύμβακχος.

Συνευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul beatus ſum.

Συνευδοκέω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adſentior, conſentio, Ph. συνευδοκεῖ, conſentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, Luc. 11, 48. τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, Act. 8, 1. Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, 1 Cor. 7, 12. Hinc

Συνευδοκητὴς, οῦ, ὁ, qui cum alio conſpirat, cui idem cum alio placet.

Συνεύδω, una dormio, condormio, una cubo. Ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, Soph. El. 589.

Συνευημερέω, ῶ, ſimul lætitiæ ſum particeps.

Συνευνάζομαι, ſimul dormio, concumbo.

Συνευνάσθεν, conſopiti ſunt, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. Bœot. pro συνευνάσθησαν.

Συνευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex σὺν, & εὐνάω, dormio. Hinc

Συνευνέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux.

Συνεύνιος, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor. Ex σὺν, & εὐνή.

Σύνευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, conjux, concubina, Ph.

Συνευπαίδευτος, ὁ καὶ ἡ, ſimul recte inſtitutus. Συνευπαίδευτος ἀντίληψις, Aret.

Συνευπάσχω, pari felicitate utor, pariter lætor.

Συνευπορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando ſeu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; συνευποροῦμαι, una abundo. Ἐδεῖτό μου τριάκοντα μνᾶς συνευπορῆσαι, Dem.

Συνευτυχέω, ῶ, ſimul felix ſeu fortunatus ſum, pariter rem feliciter gero, ſimul rebus ſecundis floreo.

Συνευφημέω, bene ominor, *ſed de pluribus bene ominantibus*, ſ. una bene ominor, fauſta precor, faveo.

Συνευφράζομαι, idem.

Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, ſimul me oblecto.

Συνεύχομαι, una precor, ſimul vota facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. Ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι, Eur. Hel. 651.

Συνευωχέω, ῶ, fut. ήσω, una convivio excipio; & συνευωχέομαι, una epulor. Συνευωχούμενοι, ὑμῖν ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, Judæ 12.

Συνεφάπτομαι, fut. ψομαι, ſimul capeſſo, ſimul ſuſcipio & adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Τῷ Θυάμιδι τοῦ ἔργου συνεφαψόμενος, Heliod. τῆς ἡδονῆς, Luc. Συνεφάπτεσθαι τῶν πόνων, Chryſ.

Συνεφαρμόζω, adjungo.

Συνεφεδρεύω, ſimul ſubſidio ſum, in ſubſidiis ſum.

Συνεφελκύω, idem quod

Συνεφέλκω, & συνεφέλκομαι, ſimul traho. Μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλκουσα, Plat. Phæd. 20. Συνεφείλκετο τὸν νεανίσκον, Heliod.

Συνεφέπομαι, & συνεφέσπομαι, una ſequor. Συνεφείπετο δὲ καὶ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ, Xen. Cyr. 3, 28. Ἡ δὲ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφείπετο, ibid. 6, 26.

Συνεφηβεύω, una pubeſco ſeu adoleſco. Ex

Συνέφηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una pubeſcit, pubertatis & adoleſcentiæ ſocius, æqualis.

Συνεφίστημι, una præficio; (2) attendo animum, συνεφίσταμαι, una præſum, una inſurgo. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, Act. 16, 22.

Συνεφώνησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συμφωνέω.

Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adſiduitas; (2) crebritas, denſitas. A συνεχής.

Συνέχεον, 3. plur. imperf. indic. act. verbi συγχέω.

Συνεχὲς, Adv. continenter, ſine intermiſſione. Ὗε δ' ἄρα Ζεὺς συνεχές, Hom. Il. 12, 26. Οὐρανῷ ἕλκονται πάντ' ἤματα συνεχὲς αἰεί, Arat. Phænom. 20.

Συνεχέστερον, Adv. ſæpius, Gl. V. συνεχέστατα, Adv. ſæpiſſime, Gl. Vet. A συνεχής.

Συνεχέως, Adv. adſidue, frequenter.

Συνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) creber, frequens, aſſiduus. A συνέχω.

Συνεχθραίνω, una odi, eoſdem inimicos ſ. habeo, ſ. duco.

Συνέχθω, idem. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συνεχύθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. συγχύω.

Συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) conſervo, comprehendo, calleo; mecum retineo, non dimitto a me, συνέχομαι, opprimor, Gl. V. συνέχονται, premuntur, Ph. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, 2 Cor. 5, 14. Συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, Act. 7, 57. Συνέξουσί σε πάντοθεν, Luc. 19, 43. Δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ἅδης ψυχὰς τὰς πιστοτάτας γε συνέσχεν ὁμοῦ, Eur. Alc. 894. Συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, Luc. 4, 38. Συνείχετο τῷ πνεύματι; Act. 18, 5.

Συνεχῶς, Adv. continenter, ſine intermiſſione; (2) crebro, frequenter, adſidue.

Συνεψήφισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω.

Συνέψω, ſimul coquo, Gl. V. concoquo.

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. Att. pro συνήγετε, a συνάγω.

Συνήγειρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi συνεγείρω.

Συνηγέομαι, una dux ſum, una præſum exercitui.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. imp. act.

Συνῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν a συνάγω.

Συνηγμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ.

Συνηγόρει, 3. ſing. imp. ind. act. pro συνηγόρεε, a

Συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adſentior, adſtipulor. Συνηγορεῖς ἐκ τίνων; Ariſt. Nub. 1085. Συνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ, Soph. Trach. 827. Ab ἀγορὰ, *forum*. Hinc

Συνηγόρημα, τὸ, patrocinium, defenſio.

Συνηγορία, ας, ἡ, defenſio cauſſæ. A συνήγορος. Hinc

Συνηγορικὸς, ἡ, ὸν, qui defendit.

Συνήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, advocatus, patronus.

Συνηγοροῦμεν, 1. plur. imperf. ind. act. pro συνηγορέομεν, a συνηγορέω.

Συνῄδεται, *cognovit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. Att. & Ion. pro συνείδηται, a συνειδέω.

Συνῄδει, 3. ſing. pluſq. ind. act. Att. pro συνείδει.

Συνήδομαι, pari voluptate & gaudio adficior, gratulor; συνήσθην, aor. 1. paſſ. Οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι, Eur. Rheſ. 959. Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, Rom. 7, 22. ἄλγεσι δώματος, Eur. Med. 136. Ὡς μοι συνησθεὶς, id. Ion. 765. Συνησθεὶς ἐκείνῳ κοινῇ, Xen. Cyr. 4, 1.

Συνηδύνω, una exhilaro, oblecto.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo, familiaritas. A

Συνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, conſuetus; (2) familiaris. Ex σὺν, & ἦθος, *mos*.

Συνήθλησα, a. 1. ind. act. v. συναθλέω.

Συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. v. συναθροίζω.

Συνήθους, gen. ſing. contr. a συνήθης.

Συνηθῶν, gen. pl. contr. pro συνηθέων.

Συνήθως, Adv. pro more, pro conſuetudine, Ph. ſolenniter, Gl. V. familiariter.

Συνῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. συνίημι.

Συνήκω, convenio, coëo. Τὰ δὲ χίσμαθ' ὅλα εἰς ὀξὺ συνήκοντα, Theophr.

Συνήλασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. συνελαύνω.

Συνῆλθον, aor. 1. ind. act. v. συνέρχομαι.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, coætaneus, æqualis.

Συνῆλιξ, κος, ὁ, æqualis; συνήλικες, æquales.

Συνηλοίησα, aor. 1. ind. act. v. συναλοιάω.

Συνηλόω, ῶ, conclavo, Gl. Vet. clavis compingo.

Σύνηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, convena; συνήλυδες, convenæ, Ph. Ab ἔρχομαι, unde ἤλυθον, & ἤλυσις.

Συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus, coitus, Ion. pro συνηλυσία. Ab eod.

Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.

Συνήλασις, εως, ἡ, conclavatio, Gl. Vet. A συνηλόω.

Συνημέρευσις, ἡ, conſuetudo, familiaritas.

Συνημερευτὴς, οῦ, ὁ, is, quocum eſt nobis conſuetudo quotidiana, is, quo familiariter utimur. A

Συνημερεύω, una diem totum, vel totos dies tranſigo; (2) verſor cum aliquo. Ἃ λέγων συνημέρευε τοῖς συνδιατρίβουσι, Xen.

Συνημερόω, una manſuefacio, una cicuro.

Συνημμένως, Adverb. conjunctim, Ph. continuatim. A συνάπτω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, ſocietatis aut fœderis ſanctio, pactum. A συνήμων. Ἕκτορ μή μοι, ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε, Hom. Il. 22, 261.

Συνηνείχθην, conductus ſum, aor. 1. ind. paſſ. v. συμφέρω pro συνενέγκω.

Συνηνιοχέω, una aurigor.

Συνήντησα, aor. 1. ind act. v. συναντάω.

Συνήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, congruens & velut quodam vinculo connexus; (2) conſors, compar, ſocius. Ex σὺν, & ἀείρω.

Συνηπεροπεύω, fut. σω, ſimul decipio. Καὶ μὴν ἐγὼ συνηπεροπεύσω, παραμένουσ' ἐνθαδὶ, καὶ ξυνσταθεύσω τοῦτον, Ariſt. Lyſ. 845.

Συνήργει, 3. ſ. imp. ind. act. contr. pro συνήργεε, a συνεργέω.

Συνηρετμεῖν, una remigare; metaph. concorditer aliquid facere. Ἔξεστι οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ σοι μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν, Soph. Aj. 1346.

Συνηρεφέω, opaco, inumbro. Ὥστε τῷ τρίτῳ ἔτει συνηρεφεῖν, Theophr. A

Συνηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus umbra ſpiſſa tanquam tecto, umbroſus, opacus, conſitus, obſitus, refertus. Ἐν τόποις συνηρεφέσι καὶ κοίλοις, Plut. in Publicol. cap. 21. A σὺν, & ἐρέφω, tego. Hinc

Συνηρέφια, vel συνηρέφεια, ας, ἡ, condenſitas arborum.

Συνῃρημένως, contracte, per contractionem. A συναιρέω.

Συνήριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, connumerandus; pro συνάριθμος.

Συνηρμοσμένως, apte, A συναρμόζω.

Συνήρχετο, 3. ſ. imper. ind. med. verbi συνέρχομαι.

Συνήσθιον, imperf. ind. act. v. συνεσθίω.

Συνησκημένως, polite, Ph. A συνησκημένος, part. a συνασκέω.

Συνῆτε, 2. pl. aor. 2 conj. act. v. συνίημι.

Συνηττάομαι, ῶμαι, p. συνήττημαι, una ſuperor, vincor. Τῶν δὲ πολεμίων πολλοὶ μὲν συνήττηνται κατ' αὐτῶν, Xen. Cyr. 6, 27.

Συνήφθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. συνάπτω.

Συνηχέω, conſono, concrepo.

Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A pr.

Συνήχθης, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. συνάγω.

Συνῆψαν 3. pl. aor. 1. ind. act. v. συνάπτω.

Συνθακέω, adſideo. Ex θᾶκος.

Σύνθακος, ου, ὁ, conſeſſor. Ex iiſd.

Συνθάλπω, fut. ψω, confoveo, concalefacio.

Συνθαμβέω, terreor.

Συνθάπτω, fut. ψω, conſepelio, una ſepelio. Καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω, Soph. Aj. 1395. Κόσμος γ' ἕτοιμος, ᾧ σε συνθάψει πόσις, Eur. Alc. 146. Ἀρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλώμενον συνθάπτετε; idem. Hel. 1260. Συνετάφημεν (a. 2.) οὖν αὐτῷ Rom. 6. 4. Συνταφέντες αὐτῷ, Col. 2, 12.

Συνθαυμάζω, pariter & ipſe admiror, miror.

Συνθεάομαι, una ſpecto, conſpicor.

Συνθεατὴς, οῦ, ὁ, qui ſimul ſpectat, ſpectationis ſocius. A pr. Hinc

Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ ſimul ſpectat.

Συνθέλω, ſimul volo, conſentio. Συνθέλω δ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 835.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, ſignum, quod ex compoſito datur, teſſera; (2) pactum; (3) compoſitio libri. A συντίθεμαι.

Συνθέμενος, a. 2, part. med. v. συντίθημι.

Σύνθεο, compone, a. 2. imper. med. Ion. pro σύνθεσο, ab eodem. Σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον, Hom. Il. 1, 76.

Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum alio deitatem alicui adſero; συνθεολογοῦμαι, ſimul cum alio deitas mihi adſeritur.

Συνθερίζω, fut. ίσω, una meto, una meſſem facio.

Συνθερμαίνω, concalefacio.

Συνθεσία, ας, ἡ, compoſitio, Gl. Vet. continuatio; pactum, fœdus, Hom. Il. 5, 319. A συντίθημι.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, coagmentatio, commiſſura cujuſlibet rei; (2) Syntheſis, *figura grammatica*. Ab eod.

Σύνθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. act. Ion. pro συνέθετο, a συντίθημι.

Συνθετέον, componendum, conveniendum.

Συνθέτης, ου, ὁ, compoſitor. Ab eod.

Συνθετίζω, arte compono, v. c. comas. -ομαι, comam compoſitam habere. A σύνθετος.

Συνθετικὸς, ἡ, ὸν, qui componere & ſtruere novit. A pr.

Σύνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, & συνθετὸς, ἡ, ὸν, compoſitus, coagmentatus. A συντίθεμαι.

Συνθέτως, compoſite, verbo compoſito.

Συνθέω, ῶ, concurro, una curro. Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλὴ, Hom. Odyſſ 20, 245.

Συνθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul adſpicio, Suic. (2) animadverto, cognoſco, Suic. (3) una ſacra ſolemnia celebro, & ludos ſpecto.

Συνθήγω, exacuo, irrito.

Συνθήκη, ης, ἡ, compoſitio, coagmentatio; (2) ſponſio, pactum, conventio, fœdus. A συντίθημι.

Συνθηκοποιοῦμαι, pactum, &c. facio.

Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui cuſtodiendæ traditæ ſunt tabulæ pactorum, Ph. ſequeſter.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compoſitum, conſtitutum, compactum; (2) ſignum; Ph. inſigne ſigillum. A συντίθημι.

Συνθηματιαῖοι στέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis conſtitutum & conventum eſt. A σύνθημα. Unde

Συνθηματικὸς, ut συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ, epiſtolæ per ſigna ac notas arcanas ſcriptæ.

Συνθημάτιον, ου, τὸ, teſſerula, Gl. V.

Συνθηματικῶς γράφειν, per ſigna & notas ſcribere.

Συνθηράω, una venor, proprie & tropice. Ὁ μὲν ὡς φίλῳ συνεθήρα, Xen. Cyr. 4, 24.

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis ſocius. A pr.

Συνθηρεύω, v. συνθηράω. Ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται, Ariſt. Θεσμ. 163.

Σύνθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. συνθηρευτής.

Συνθήσει, 3. ſ. f. 1. ind. v. συντίθημι.

Συνθιασεύω, una thiaſos duco, una bacchor.

Συνθιασώτης, ου, ὁ, conſors τοῦ θιάσου; (2) ſocius, ſodalis, Ariſt. Plut. 507.

Συνθιγγάνω, una tango, contrecto.

Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. v. συνθλάω.

Συνθλασθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Συνθλάω, ῶ, fut. άσω, confringo, Gl. Vet. συνθλῶ, contundo, Ph. συνθλᾷ, contundit, conlidit; συνθλασθῶσιν, oblidantur, Ph. conlidantur, a. 1. paſſ. conj. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται, Matt. 21, 45, & Luc 20, 18.

Συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. Συνέθλιβον αὐτὸν, Marc. 5, 24.

Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες, Phocyl. 127. Συνθάνοιμί σοι, Eur. Med. 1213.

Συνθοινάτωρ, Dor. pro συνθοινήτωρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνθοῖνος, ου, ὁ, idem. Ex σὺν, & θοίνη.

Συνθορυβέω, una tumultuor, ſtrepo, obſtrepo.

Συνθρανόω, idem quod

Συνθραύω, confringo, Gl. V. Τῷ δὲ θριγκῷ κράτα συνθραύσω σέθεν, Eur. Or. 1547. Συντεθράνωται δ' ἅπαν πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς τοὺς ἐμοὺς, Eur. Bac. 634.

Συνθρηνέω, ῶ, collamentor.

Σύνθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctus ſeu lamentorum ſocius.

Σύνθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eodem in throno ſedet, Gl. V. particeps regni.

Σύνθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſonus.

Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum ſeu mollem reddo. Συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν, Act. 21, 13.

Συνθυμέω, unanimis & concors ſum, ejuſdem animi ſum; (2) ſimul iraſcor.

Συνθυμόω, ſimul ad iram concito.

Συνθύω, f. ύσω, una ſacrifico, una ſacra facio. Εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεὼν, Eur. El. 803.

Συνθωκέω, una ſedeo. A θῶκος.

Συνιδεῖν, a. 2. inf. act. v. συνείδω.

Συνιδρόω, ῶ, conſudo, una ſudo.

Συνίδρυμι, una colloco; (2) in eodem templo dedico, conſecro.

Συνιεράω, una ſacerdotem facio ſ. inauguro, *paſſ.* ſimul ſacerdos fio.

Συνιεῖν perf. inf. act. contr. pro συνιέειν, a συνιέω.

Συνιεὶς, præſ. part. act. v. συνίημι.

Συνιέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro συνιέναι

Συνιέντες nom. pl præſ. part. act.

Συνιερεὺς, έως ὁ, in ſacerdotio collega.

Συνίερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui una ſacris fruitur.

Συνιερουργέω, una ſacrifico.

Συνίετε, 2. pl. præſ. imper act. v. συνίημι.

Συνιζάνω, conſido, ſubſido; (2) devergo, declino ut caput in pectus. Σάρκες δ' αἱ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον, Theocr. 22, 112. Μήτε ἔσω συντρέχῃ, μήτε συνιζάνῃ, M. Anton. 11, 11.

Συνίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, conſidentia terræ, labes; ἡ λύπη συνίζησιν ποιεῖ γενέσθαι τῶν σωμάτων, Alex. Aphrod. l. 2. probl. (2) Synizeſis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam ſyllabam quaſi conſidunt.

Συνίζω, idem quod συνιζάνω.

Συνίημι, fut. ήσω, committo, ſc. pugnaturos; (2) intelligo, ſentio, *unde* (3) guſto, edo, vel bibo; συνίησιν, perſpicit, Ph. συνῆκα, intellexi, Gl. Vet. a. 1. Συνήκατε ταῦτα πάντα, Matt. 13, 51. Ἐνταῦθα Ταλάω παῖς συνῆκε θέσφατα; Eur. Ph. 425. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, Ariſt. Plut. 45.

Συνικμάζω, f. άσω, ſimul humecto; (2) humecto, humefacio.

Συνικνέομαι, evenio.

Συνίμεν, præſ. inf. act. Ion. pro συνεῖναι, a σύνειμι.

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Συνιόντος, gen. ſing. part. ejuſd.

Συνίουν, 3. pl. imperf. ind. act. pro συνίεον, a συνιέω.

Συνιοῦσιν, 3. plur. præſ. ind. contr. & cum ν pro συνιέουσι.

Συνιππάζομαι, una equito.

Συνίππαρχος, ὁ, collega præfecti equitum.

Συνιππεὺς, έως, ὁ, in eodem equitatu militans.

Συνιππεύω, f. εύσω, ſimul equito.

Συνιππία, ας, ἡ, Gl. Vet. συνιππία, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ex σὺν, & ἵππος.

Συνίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. σύνειμι.

Συνισᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. v. συνίστημι.

Συνίσταμαι, vid. συνίστημι.

Συνιστάμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ.

Συνιστάντος, gen. ſing. part. præſ. act.

Συνιστάνω, commendo; idem quod συνίστημι. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; 2 Cor. 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ib. 5, 12.

Συνίσταται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. συνίστημι.

Συνιστάω, ῶ, Gl. V. συνιστῶ, commendo; Ph. Τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς, 2 Cor. 4, 2.

Συνίστημι, fut. συστήσω, conſtituo; (2) commendo; συνέστηκα, conſtiti, adſtiti, Gl. V. p. συνεστηκὼς, conſtans, Gl. Vet. part. & συνεστὼς, conſiſtens, Gl. Vet. compos, compos mentis; συνίσταμαι, conſiſto, adſiſto, Gl. Vet. συνίσταται, conſtat congreditur, Ph. Διὰ ταῦτα συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τουτονὶ πόλεμον, excitarunt, Dem. Βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι, Plato. Συνεστάθη Κύρῳ, Xen. Καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, Ariſt. Eq. 859.

Συνιστῶν, præſ. part. act. contr. pro συνιστάων, a συνιστάω, pro συνίστημι.

Συνιστῶντες, nom. pl. pro συνιστάοντες.

Συνίστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, conſcius, teſtis.

Συνισχαίνω, ſimul detineo, contineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχανεῖ, Eur. Iph. in Au. 706.

Συνισχυρέω, ῶ, id. cum ſeq. Οἳ ἂν ἡμῖν μάλιστα δοκῶσι συνισχυρεῖν, Xen. Cyr. 2, 15.

Συνισχυρίζω, fut. ίσω, corroboro, confirmo; συνισχυρίζεται, confortat, Ph.

Συνισχύω, f. ύσω, (ſuppetias ferendo) roboro.

Συνίσχω, teneo, contineo.

Συνιῶν, præſ. part. act. pro συνιέων, a συνίημι.

Συνκωμάξατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. Dor. pro συγκωμάσατε, a συγκωμάζω.

Συνναίεσκε, 3. ſ. imperf. act. Ion. pro συνέναιε, a συνναίω.

Σύνναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cohabitator, contubernalis, R. A

Συνναίω, cohabito. Μητέρι συνναίεσκεν, Apoll.

Σύνναος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in eodem templo colitur.

Συνναυβάτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.

Συνναύκληρος, ου, ὁ, q. d. ſimul navis dominus, metaph. ſocius.

Συνναυμαχέω, una navali prælio decerto.

Συνναύτης, ου, ὁ, navigationis ſocius.

Συννεάζω, una cum aliquo juventutem tranſigo.

Συννεανιεύομαι, una ago, juveniliter, ludo, laſcivio cum aliquo.

Συννέμω, compaſco, contribuo, Gl. V. Συννέμομαι, compaſcor, una paſcor. Συννέμονται ταῖς θηλείαις, Ariſtot.

Συννενέαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro συννένηνται, a συννέω.

Συννεύρωσις, εως, ἡ, oſſium per nervos connexio. Ex σὺν, & νεῦρον, nervus.

Σύννευσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquorſum vergit; (2) conſenſus, conſpiratio. A

Συννεύω, vergo; (2) contrahor; (3) conſentio, conſpiro. Πρὸς ἓν δὲ τὸ φιλέμενον ϗ ὁρᾶν ϗ συννεύειν τὸ φρόνημα καταναγκάζει, Heliod. Συννεύει δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς περιφερείας κέντρον. Plut. in Num. cap. 9.

Συννέφεια, ας, ἡ, cœlum nubilum. A συννεφής.

Συννέφελος, ον, nubilus. A νεφέλη.

Συννεφέω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Συννεφοῦσαν ὄμματα, Eur. El. 1092. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ; Ariſt. Av. 1508. Ab eod.

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubilus; συννεφὲς, nubilum. Gl. V. Ex σὺν, & νέφος.

Συννέφω, obnubilo

Συννεφόω, coactis nubibus obſcuro, metaph. frontem corrugo. A συννεφής.

Συννεχὲς, Adv. continenter, adſidue.

Συννεχέως, idem. A συνεχής.

Συννέω, ſive συννήω, fut. ήσω, innecto & intexo; (2) in unum acervum congero, coacervo. Συννήσας πυρὴν μεγάλην, Herod. Συννενέαται φρυγάνων φάκελλοι, idem.

Συννεωτερίζω, f. ίσω, ſimul res novas molior.

Συννηπιάζω, fut. άσω, una cum aliis infans ſum; (2) ad aliorum captum me demitto, quaſi cum pueris pueriliter me gero, Suic.

Συννῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi συννέω. Unde

Συννήσις, ἡ, coacervatio.

Συννηστεύω, fut. εύσω, ſimul vel una jejuno.

Συννήχομαι, ſimul nato, ſimul fluctuo, Gl. V. connato. Ὅστις τοιούτοις θηρίοις ξυννήξομαι, Ariſt. Conc. 1098.

Συννικάω, ῶ, ſimul vinco, R. Καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί, Eur. Alc. 1089. Συννενικήκατε μετ' ἀλλήλων, Xen. Cyr. 6, 27. Ex σὺν, & νικάω, vinco.

Συννοέω, ῶ, apud me æſtimo, mecum reputo & perpendo; (2) intelligo. Τὰς δὲ ὁδοὺς τούτων οὐ ῥᾴδιον συννοεῖν, Plato.

Συννοητὸς, ἡ, ὸν, intelligentia aſſequendus.

Σύννοια, ας, ἡ, cogitatio ejus, qui ſecum aliquid reputat; (2) conſideratio; (3) intelligentia. A σύννους.

Συννομεὺς, έως, ὁ, compaſtor, Gl. V.

Συννομίζω, idem ſentio cum quo.

Συννομικὸς, ἡ, ὸν, qui una paſci ſolet. A σύννομος.

Συννομοθετέω, ῶ, f. ήσω, una leges fero, ſocius ſum in ferendis legibus, Dem.

Σύννομος, ὁ ϗ ἡ, qui iiſdem paſcuis utitur; (2) una educatus; (3) una habitans; (4) (4) ejuſdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus. A νομή.

Συννοσέω, ſimul, pariter ægroto; (2) una pecco. Συννοσεῖν αὐτῇ θέλει, Eur. An. 947.

Σύννους, ὁ ϗ ἡ, cogitabundus, meditabundus.

Συννυκτερεύω, fut. εύσω, ſimul ſeu cum aliquo pernocto.

Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum alio ſponſam comitatur & curat.

Σύννυμφος, ου, ἡ, connupta, Gl. Vet. janitrix; σύννυμφοι, janitrices, Ph. Ex σὺν, & νύμφη, ſponſa.

Συνοδεύω, fut. εύσω, itineris ſocius ſum, una iter facio. Gl. Vet. comitor, Ph. συνοδεύει, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, Act. 9, 7.

Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus, Ph. comitatus, conventus. A σύνοδος.

Συνοδικὸς, ἡ, ὸν, q. d. conventionalis, conjunctionalis; συνοδικὴ μήνη, cum luna eſt in conjunctione ſolis. Ab eod.

Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, ſ. coitus lunæ cum ſole. Ab eod.

Συνοδίτης, ου, ὁ, comes. Ab eod.

Συνοδοιπορέω, ῶ, fut. ήσω, itineris ſocius ſum, una iter facio. A

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris ſocius, comes.

Σύνοδος, ου, ἡ, conventus impr. ſolennis, cœtus, concilium, conventio, Ph. concubitus, Gl. V. etiam congreſſus hoſtilis ac conflictus.

Σύνοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes itineris. Ex iiſd.

Συνοδότης, ου, ὁ ϗ ἡ, comes itineris. Ex iiſd.

Συνοδότης, ου, ὁ, comes, P. A σύνοδος,

Συνόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui dentes continui ſunt, Ph. dentex, piſcis quidam.

Συνοδυνάω, ῶ, ſimul torqueo, vexo; συνοδυνῶμαι, condoleo.

Συνοδύρομαι, ſimul lamentor.

Συνόζω, ſimul redoleo.

Σύνοιδα, conſcius ſum, perf. ind. med. verbi συνείδω.

Συνοιδέω, ῶ, fut. ήσω, una intumeſco.

Συνοικειόω, ῶ, fut. άσω, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico.

Συνοικείωσις, conciliatio; (2) figura rhetorica; Quintilian. lib. 9. cap. 3.

Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A συνοικέω.

Συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.

Συνοικέω, una habito, eadem domo utor, ſum contubernalis. Ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι, Eur. Andr. 237. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τοῦ πατρὸς ξυνευνέτῃ, id. Iph. in Tau. 524. Συνοικῆσαι πόσει, id. Hel. 1371. ἄλλῃ συνεύνῳ, id. Med. 1001.

Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A συνοικέω.

Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris conſuetudo, conſortium, connubium. Ab eod.

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.

Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.

Συνοικία, ας, ἡ, proprie plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, ſed in qua plures habitant, unde vertitur etiam contubernium, Ph. inſula, conclavia. A σύνοικος.

Συνοίκια, ων, τὰ, feſtum Athenis in honorem Theſei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis & magiſtratibus abolitis, uno inſtituto concilio, & curia, omnes conjunxiſſet, & Athenis collocaſſet. Ab eod.

Συνοικίζω, fut. ίσω, una jungo, una habitare facio, ejuſdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, Gl. Vet. marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliiſque urbibus, Thucyd. coloniam deduco. Ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας, Eur. Her. fur. 68.

Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia; (3) ædificatio civitatis; Appian. in Libyc. A συνοικίζω. Unde

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicujus in condenda urbe ſ. domo.

Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Συνοικοδομέω, una ædifico, exſtruo. Ἐν ᾧ ϗ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, Epheſ. 2. ult. Οἰκία οὐ συνῳκοδομημένη, Philo.

Σύνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, eadem domo habitans, contubernalis, Gl. Vet. cohabitator; σύνοικος ἐπὶ ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς, de viro & femina, conjux, Gl. V.

Συνοικουρέω, ῶ, ſocius ſum in cuſtodienda domo, vitæ domeſticæ ſocius ſum.

Συνοίκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſocius in cuſtodienda domo, conſors.

Συνοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Ὅτι μὲν πατὴρ αὐτοῦ ϗ συνῴκτισέ με, Xen. Cyr. 4, 24. Ξυνῴκτισαν δὲ ϗ τῶν Κορινθίων τινες, Thuc.

Συνοίμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, conſonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab οἴμη.

Συνοίομαι, una puto, adſentior. Συνοίομαι, ἔφη, ϗ ἐγὼ, ὅν γε τρόπον δύναμαι, Plato.

Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. Vet. συνοίσοντα, profutura, Ph. Ὡς δὲ ϗ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν, Ariſt. Nub. 590.

Συνοισόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi συμφέρω, pro συνοίω.

Συνοκλάζω, fut. άσω, genibus flexis conſido, genu ſucciduo me ſubmitto.

Συνοκωχὴ, ἡ, contractio.

Συνολισθαίνω, idem quod

Συνολισθέω, in unum locum labor, confluo.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex σὺν & ἕλκω.

Συνόλλυμι, ſimul amitto, R. Ὅθ' οὕνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυναλόμην ὁμοῦ, Eur. Hel. 103. Συνώλεσεν ἱρὸν εἶδος, Bion. 1, 29.

Συνολολύζω, ſimul vociferor cum lætitia, R.

Συνόλον, in univerſum, omnino. Ab ὅλος.

Συνολοφύρομαι, una lamentor.

Συνόλως, Adv. prorſus, omnino, R.

Συνομαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, frater vel ſoror.

Συνομαλύνω, complano, planum reddo.

Συνομαρτέον, Adv. poſit. concomitandum vel inſerviendum eſt. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον, Aret.

Συνομαρτέω, ῶ, ſequor, comitor, concomitor.

Συνόμευνος, ὁ ϗ ἡ, conjux.

Συνομῆλιξ, Dor. συνομᾶλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel ejuſdem ætatis, R. Suic.

Συνομιλέω, ῶ, f. ήσω, verſor cum aliquo, colloquor. Συνομιλῶν αὐτῷ, Act. 10, 27.

Συνόμιλος, ὁ ϗ ἡ, confabulator, congerro.

Συνόμνυμι, vel συνομνύω, una cum aliis juro, ſimul juro; (2) conjuro, conſpiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνομνύντων πάλαι, Ariſt. Eq. 236. Ὅσοι μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν ξυνώμοσαν, Thuc.

Συνομοιοπαθέω, (it. συνομοπαθέω,) ſimiles ſeu iidem ſunt mihi adfectus, ſimiliter adficior.

Συνομολογέω, ῶ, adſentior ; (2) fateor, confiteor ; (3) co venio, paciſcor. Τὸ νοσὸν τοῦ ψυχῆς συνομολογεῖν ὑπείχετο, Heliod. Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, Luc.

Συνομολογία, ἡ, aſſenſus, confeſſio, pactum.

Συνομόλογος, ὁ, adſtipulator.

Συνομορέω, confinis ſum. Οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. A

Συνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, confinis, Ph.

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio, conſpiratio. A συνόμνυμι.

Συνοξύνω, in acutum ſenſim extenuo, Polyb.

Σύνοξυς, εος, ἡ καὶ ἡ, cujus anguli in mucronem coëunt, ſenſim mucronatus.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui ſequi aliquem jubetur ; (2) adſecla, comes, adſectator.

Σύνοπλος, ου, ὁ, armorum ſocius. Ex ὅπλα.

Συνοπλοφορέω, ῶ, ſimul arma geſto, Suic. Ex σὺν, ὅπλα, & φέρω.

Συνοπτάω, una aſſo.

Συνοπτικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax ; (2) compendioſe collectus ; τὸ συνοπτικὸν, perſpicacitas, Gl. V. A σύνοπτος.

Συνοπτικῶς, *Adv.* compendioſe, breviter.

Συνόπτομαι, conſpicio, perſpicio.

Σύνοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus, qui conſpici & cognoſci poteſt ; (2) qui facile intelligi & cognoſci poteſt. A pr.

Συνόρασις, εως, ἡ, perſpicientia. A

Συνοράω, ῶ, conſpicio, perſpicio, conſpicor ; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορῶν τὸν περὶ τοὺς τριαρίους καὶ τὰς ἱππαγοὺς ἀγῶνα, Polyb.

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.

Συνοργίζομαι, una vel ſimul iraſcor.

Συνορέω, ῶ, conterminus ſum. A σύνορος.

Συνορθόω, bene conſtituo, bene gero.

Συνορία, ἡ, confinium, Gl. V. Ab eod.

Συνορίζω, fut. ίσω, confinia jungo, confinia facio, dirempta copulo & quaſi iiſdem limitibus concludo. Ξυνωρίζου χέρα, Eur. Bac. 8

Συνορίνω, concito, commoveo. Ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς, Il. 24, 467. Συνορινόμεναι φάλαγγες, ibid. 333.

Σύνορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, eodem jurejurando adſtrictus.

Συνορμάδες, αἱ, v. συμπληγάδες.

Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, concito, Ph. συνορμᾷ, concurrit, competit.

Συνορμίζω, f. ίσω, una in ſtationem appello.

Σύνορος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, confinis.

Συνορούω, una ruo, irruo.

Συνοροφόω, ῶ, contego, concamero.

Συνορχέομαι, οῦμαι, una ſalto, una tripudio.

Συνουλόω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, Gl. V. Hinc

Συνούλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.

Συνουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem efficiens.

Συνουσία, ας, ἡ, converſatio, conſuetudo familiaris ; (2) congreſſus, colloquium, cœtus, conventus, concio ; (3) convivium ; (4) reperitur & pro οὐσία.

Συνουσιάζω. fut. άσω, in eundem cœtum convenio ; (2) coëo, concumbo. Hinc

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, coitus, concubitus.

Συνουσιαστὴς, οῦ, ὁ, qui familiariter aliquo utitur ; (2) diſcipulus. Ab eod. Hinc

Συνουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, facilis ad congreſſus familiares, facilis ad cœtus convivales.

Συνουσιόομαι, οῦμαι, q. d. conſubſtantior, cum eſſentia alterius commiſceor & contemperor. A συνουσία.

Συνοφρύομαι, οῦμαι, ſupercilia corrugo ſeu contraho. A

Σύνοφρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, cui ſupercilia coëunt.

Συνοχέω, ῶ, una veho ; συνοχοῦμαι, una vehor.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel continuâ cohærentia ; (2) compreſſio, preſſura, coarctatio, anguſtia & anxietas. A συνέχω. Ἐν ξυνοχαῖσιν ὁδοῦ, Hom. Il. 23, 330. Hinc

Συνοχηδὸν, *Adv.* ſtricte, arcte, tenaciter.

Συνοχικὸς, ἡ, ὸν, vim habens continendi & conſervandi, Suic. A συνέχω.

Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.

Σύνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, continuus. Ab eod.

Συνοχωκὼς, ότος, ὁ, coarctatus, in anguſtum coiens ; συνοχωκότε, coarctati, Dual. Il. 2, 218. Ab inuſ. συνοχόω, quod eſt a σύνοχος.

Σύνοψις, εως, ἡ, conſpectus ; (2) taxatio, Ph. æſtimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. A συνόπτομαι.

Συνοψοφαγέω, ῶ, una opſonia voro.

Συνσταθεύω, ſimul aſſo, torreo, etiam metaph. Ξυνσταθεύσω τοῦτον, Ariſt. Lyſ. 845.

Συνστεφανηφορέω, una coronam geſto.

Συνσωφρονέω, ῶ, ſapio cum. Συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν, Eur. I. A. 418.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, ſignum, Ph. conſtitutio, condictio. A συντάσσω.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compoſitio, Ph. conſtitutum, conſtitutio ; liber compoſitus, liber, volumen. Etiam exercitus, agmen. Ab eod.

Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præeſt illi militum numero, qui σύνταγμα, dicitur. Ex σύνταγμα, & ἀρχή.

Συνταγματικὸς, ἡ, ὸν, ad ſyntagma pertinens, ſyntagmatice ſcriptus. A σύνταγμα.

Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opuſculum, parvum volumen, Dim. ab eod.

Συντακτήριος, ου, ὁ, q. d. compoſitor, conſcriptor ; (2) quaſi quadam componendi libros facultate præditus ; (3) valedictorius.

Συντακτικὸς, ἡ, ὸν, ordinatorius ; (2) valedictorius. A συντάσσω.

Συνταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, una miſer ſum, una in ærumnis verſor. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν, Ariſt. Lyſ. 1225.

Συνταλασιουργέω, una lanificio operam do.

Συνταμίας, & συνταμιείας, quæſtoris collega.

Συντάμνω, concido, præcido ; (2) breve facio vel reddo, *Ion.* pro συντέμνω.

Συντανύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro συντανύσας, a

Συντανύω, tendo, ſimul extendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, conſtructio ; (2) ordo claſſis ; (3) ſeries ; (4) volumen ; (5) ſtipendium, ſolutio ſtipendii militaris. A συντάσσω

Συνταπεινόω, una deprimo ; συνταπεινοῦσθαι, ſimul deprimi, i. e. decreſcere, v. c. de aqua.

Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A

Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, Gl. Vet. συνταράσσονται, conſternantur, Ph. συντεταραγμένος, conturbatus, perf. particip. paſſ. Κἀπειθόμην ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι, Ariſt. Nub. 1033. Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν, idem, Pace. 319. Ἀπάγουσι τὸν Εὐφραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, Dem. Phil. 3. Συνταράσσονται πόλεις, Soph. Antig. 1092. Συνταραχθεὶς οἶκος, Eur. Iph. in Tau. 557.

Συνταργανόω, implico, conſtringo, impedio, Lyc.

Σύντασις, εως, ἡ, contenſio, diſtenſio, adſtrictio. A συντείνω.

Συντάσσω, vel τάττω, fut. ξω, compono, colloco, conſtitro, Gloſſ. Vet. συντάσσομαι, condico, Ph. συνεταξάμην, conſtitui, Gl. Vet. συνετάξατο, peregit, pepigit, Ph. aor. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus, Gl. V. præparatus, perf. part. paſſ. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν συνέταξεν, Xen. Cyr. 8, 16. δασμοὺς ἀποφέρειν καὶ τούτους, ib. 3, 39. Κἀκ τοιαύτης ἀναρμοστίας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος συντέτακται, Luc. Συνέταξε μοι Κύριος, Matt. 27. 10. Σοὶ ἐγίνετο καὶ συνετάττετο, M. Anton. 5, 6.

Συνταττικὸς, ἡ, ὸν, componendi ſeu contrahendi vim habens. A συντείνω.

Συνταττόμενοι, nom. pl. pr. part. paſſ. verbi συντάττω.

Σύνταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſepulchrum commune habens.

Συνταχύνω, accelero, properare vel feſtinare cogo.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, Gl. V. συντεταμένος, intenſus, perf. part. paſſ. Στερρὰν παιδείαν μοῖραι συντείνουσι θεαὶ, Eur. Iph. in Tau. 207. Σύντειν' ὥρα ποδὸς ὁρμάν, id. Elec. 112.

Συντειχίζω, fut. ίσω, una urbem condo, ſ. mœnibus circumdo.

Συντεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio, Suid. Συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, Thuc.

Συντεκνοποιέω, ῶ, una liberos procreo.

Συντεκνόω, idem.

Σύντεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pater vel mater ſuſcepti filii vel filiæ. Ex σὺν, & τέκνον.

Συντεκταίνομαι, una molior vel ſtruo.

Συντελέθω, ſimul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται, Pind. Pyth. 9, 100.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, penſitatio, penſio, tributum ; (2) finis & conſummatio, abſolutio operis alicujus. A συντελής.

Συντελέσθειν, præſ. inf. act. verbi *Poët.* συντελέσθω, pro συντελέω.

Συντελεστὴς, οῦ, ὁ, qui una cum alio feſtum celebrat ; (2) municeps, Ph. tributarius, oblator, συντελεσταῖς, condatoribus, Ph. (3) conſummator. A

Συντελευτάω, commorior, una morior.

Συντελέω, ῶ, futur. έσω, finio, conficio, conſummo, perficio, perago ; contribuo ; συντετελέσθαι, confectum eſſe, Ph. inf. perf. paſſ. Συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινήν, Hebr. 8, 8. Συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι, Marc. 13, 4. Ἄλλο δὲ τι τῶν χρησίμων δύναται συντελεσθῆναι χωρὶς μεταβολῆς, M. Anton. 7, 14.

Συντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimul tributum pendens, vectigalis ; (2) eodem pertinens. Ex σὺν, & τέλος.

Συντελικὸς, ἡ, ὸν, valens ad reddendum aliquid perfectum ; (2) perfectus ; συντελικὸν, perfectum, *tempus*, Ph. A συντελέω.

Συντελοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. *contr.* pro συντελέοντας, a συντελέω.

Συντέμνω, fut. εμῶ, conſcindo, concido ; (2) præcido, in anguſtum contraho, decurto, diminuo ; συντετμημένος, conciſus, perf. part. paſſ. Συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι, Soph. Antig. 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ, Ariſt. Ran. 1379. Σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους, idem. Θεσμ. 185, Ἓν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον, Eurip. Iph. in Au. 1277.

Συντερμονέω, ῶ, conterminus, finitimus, ſeu vicinus ſum, fines alicujus attingo.

Συντέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, finitimus, vicinus.

Συντέρπω, una oblecto.

Συντεταγμένως, *Adverb.* compoſite, compoſito agmine ; (2) eleganter, de dictione. A συντάσσω.

Συντέτακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. συντάσσω.

Συντεταμένως, *Adv.* contente, enixe, maximopere. A συντείνω.

Συντετριμμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. συντρίβω.

Σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congreſſus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, una machinor, colludo.

Συντεχνίτης, ου, ὁ, ejuſdem artis confector, Gl. V. idem opificium exercens.

Σύντεχνος, ου, ὁ, confuſaneus, Ph. iiſdem technis utens. A σὺν, & τέχνη.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. Vox medica, cum reſolvuntur humores, & corpus nimiis excretionibus v. c. ſudoris contabeſcit. A συντήκω.

Συντηκτικὸς,

Συντηκτικὸς, ἡ, ὸν, cui colliquandi ſeu contabefaciendi vis ineſt. Ab eod.

Συντήκω, futur. ξω, liquatum jungo & unio, vel commiſceo, conflo & coaleſcere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo conſumo; (2) contabefacio, tabe & macie conſumo; συντετηκὼς, emaciatus, Gl. Vet. perf. part. συντήκομαι, maceo, Gl. Vet. Τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, Eur. Med. 25. λύπαις, idem. El. 240. Ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε, Ælian. V. Hiſt. 7, 8. Συντηχθεὶς αὔραις ἀέλλοις, Eurip. Supp. 1027.

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) contabefactio. A συντήκω.

Συντηρέω, ῶ, fut. ήσω, conſervo, tueor, obſervo. Συνετὸν αὐτὸ (πρόσωπον) καὶ εὔσχημον συντηροῦσα, M. Anton. 7, 35. Συνετήρει αὐτὸν, Marc. 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, Luc. 2, 19. Ἀμφότερα συντηροῦνται, Matt. 9, 17, & Luc. 5, 38. Hinc

Συντήρησις, εως, ἡ, conſervatio, obſervatio; (2) conſcientiæ dictamen.

Συντηρητικὸς, ἡ, ὸν, conſervandi vim habens.

Συντιθέναι, *compoſuiſſe*, præſ. inf. act. a

Συντίθημι, compono, conjungo, concinno, conſtituo, conſtipo, Ph. *in med.* conſentio, paciſcor, Gl. Vet. συντίθεται, paciſcitur, Ph. συνεθέμην, pepigi, Gl. Vet. συνέθετο, pepigit, peregit, ſpopondit, Ph. a. 2. At συνέθομαι, compoſui, a. 1. act. Συντίθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι, Luc. 22, 5. Συντίθετο γέλων πολὺν, Soph. Aj. 303. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, id. El. 675. Ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα, Ariſt. Lyſ. 178.

Συντίκτω, f. ίξω, ſimul pario, gigno. Συντίκτει ἤδη (φύσις) τὰ οἰκεῖα ἑκάστῃ ἡλικίῃ, *Aret.*

Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æſtimo, pretium augeo, carius indico, Gl. Vet. συντιμῶμαι, æſtimo; συντιμᾶται, æſtimat, Ph. συντετιμημένος, æſtimatus, Gl. Vet. perf. particip. paſſ. Hinc

Συντίμησις, ἡ, exiſtimatio pretii, pretium.

Συντιμωρέω, ſimul ulciſcor, opitulor, in ulciſcendo.

Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquaſſo.

Συντιταίνω, ſimul punio, ſimul intendo. Συντιταίνει τοῦ μηροῦ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*

Συντιτράω, ῶ, vel συντράω, ῶ, fut. τρήσω, perforo.

Συντιτρώσκω, ſimul vulnero, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, conciſa ſeu ſuccincta brevitas, compendium. A

Σύντομος, ου, ὁ καὶ ἡ, conciſus, brevis; compendiarius, compendioſus, Gl. V. A συντέμνω.

Συντόμως, *Adv.* conciſe, breviter, compendioſe; (2) brevi, actutum, continuo, ſine mora. A σύντομος. Hinc

Συντομωτέρως, brevius, conciſius.

Συντονία, ἡ, contentio, firmitas, & robur, continuus & non interruptus tenor. A

Σύντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, contentus, qui cum animi & virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπουδῇ, *Herodian.* A συντείνω.

Συντόνως, *Adv.* ſumma cum contentione, acriter, vehementer.

Συντραγῳδέω, partes tragœdiæ ago.

Συντράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem menſæ particeps, commenſalis. Ex σὺν & τράπεζα.

Συντραυλίζω, fut. ίσω, ſimul balbutio.

Σύντρεις, οἱ καὶ αἱ, ſimul tres, terni.

Συντρέπω, convolvo, converto. Ἀνακεκαμμένον τοῦ σαρκιδίου, ὥστε τούτῳ συντρέπεσθαι, M. Anton. 10, 22.

Συντρέφω, fut. θρέψω, ſimul nutrio, ſimul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, conſentaneus ſum, conſentio; συντρέχει, concurrit, competit, Ph. a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει, Eur. Or. 1204. Τῷ χρόνῳ γε συντρέχει, id. Ion. 367. Πολλὴ δ᾽ ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν, Soph. Trach. 299.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio, A συντιτράω.

Σύντρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio, tridente quaſſo. Στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν, Eur. Her. fur. 949.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, contritio, contuſio, confractio. A

Συντρίβω, fut. ψω, contero, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, voro, labore, dolore, & triſtitia veluti contero & contundo; συντρίβονται, fatigantur, Ph. συντετριμμένος, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. paſſ. συνετρίβη, contritus eſt, aor. 2. paſſ. Σὲ τῆσδε ἀπορρήξας πέτρας αὐτοῖσι σὺν ναύτῃσι συντρίψω βαλὼν, Eur. Cyc. 697. τὴν χύτραν, Ariſt. Ach. 288. ἀπόνοιαν, idem Veſp. 1044. Τῆς ἀποδορατίδος περὶ θώρακα συντριβείσης, Diod. Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ, Joann. 19, 36.

Συντριηραρχέω, ῶ, tetrarchiæ ſum ſocius, ſimul cum alio trierarchi munere fungor.

Συντριήραρχος, ὁ, qui in eadem eſt trierarchia.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio, contuſio, confractio. A συντρίβω.

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Σύντριψ, βος, ἡ, contritio, comminutio.

Συντρίψαι, a. 1. inf. act. verbi συντρίβω.

Σύντριψις, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ὁ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, ſodalitium. A

Σύντροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul nutritus & educatus, Ph. conlactaneus. Οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, Soph. Aj. 647. Ex σὺν, & τρέφω.

Συντροχάζω, & συντροχάω, fut. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐκέλευσε συντροχάζειν, Anacr. 7, 3.

Συντρυφάω, una luxuriæ deditus ſum, luxurioſe vivo, in deliciis vitam ago.

Συντυγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium & conſuetudinem habeo; (4) accido, evenio; συντυχὼν, congreſſus, collocutus, aor. 2. part. Τηνικαῦτα δ᾽ ἐστ᾽ ἐμοὶ ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν, Ariſt. Av. 1495. Πῶς σοι συντυχὼν ἀμνήμονα, Eur. Her. 637. Ὁποίοις τε ἄρα συντεξόμεθα πράγμασι, Heliod. Ἡ σελήνη συντυχοῦσ᾽ ἡμῖν, Ariſt. Nub. 608. (5) particeps fio una cum. Τῆς μὲν δόξης οὐ μετέχειν, τῆς δὲ τιμωρίας τοῖς ἁμαρτοῦσι συντυχον, Appian. B. Civil. 2.

Συντυμβωρυχέω, una buſta eruo.

Συντυραννέω, tyrannidis conſors ſum, una tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονέω, una tyrannum interficio.

Συντύραννος, ου, ὁ καὶ ἡ, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide ſocius.

Συντυρέω, ῶ, q. d. in caſeum cogo; συντυρούμενα, coagulata, coagmentata, Vox Ariſtophanica. A σὺν, & τυρὸς.

Συντυχία ας, ἡ, occurſus; (2) colloquium, congreſſus; (3) eventus, caſus, dicitur & per Periphraſin (ut συντυχία τῆς χρείας pro χρεία). (4) de re, quæ fieri ſolet; (5) κατὰ συντυχίαν, forte, caſu. Ὀλίγοι τε πλειόνων ἐκεκρατήκεσαν, καὶ οὐδεμιᾷ συντυχίᾳ χωρίων, ἢ πολεμίου σφάλματος, ἀλλ᾽ ἀρετῇ στρατηγῶν, καὶ ἀνδρείᾳ στρατοῦ, Appian. B. Mithridat. A συντυγχάνω.

Συντυχίην, acc. ſ. *Ion.* pro συντυχίαν.

Συνυμνέω, concano, Gloſſ. Vet. una celebro, συνυμνεῖ, concanit, Ph. una celebrat.

Συνυθλέω, nugor, *ſed de pluribus.*

Συνυμεναιόω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.

Συνυπάγω, ſubjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*

Συνυπακούω, ſubaudio, Ph.

Συνύπαρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul eſt, qui ſimul exſiſtit.

Συνύπαρξις, εως, ἡ, coëxſiſtentia, Suic. A συνυπάρχω.

Συνύπαρχος, ου, ὁ, collega præfecti.

Συνυπάρχω, ſimul vel una ſum.

Συνυπατεύω, ſum collega in conſulatu.

Συνύπατος, ου, ὁ, collega in conſulatu.

Συνυπερβάλλω, una tranſeo, trajicio.

Συνυπηρετέω, ῶ, ſimul miniſtro, vel *ſimpl.* miniſtro.

Συνυπηχέω, adſtrepo, accino.

Συνυποβάλλω, proſum, confero ad quid. Clem. Al. *niſi leg.* συνεπιβ. *Ern.*

Συνυποδείκνυμι, demonſtro.

Συνυποδύομαι, ſimul ſubeo.

Συνυποκορίζομαι, id. quod ὑποκ.

Συνυποκρίνομαι, ſimul ſimulo. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, Gal. 2, 13.

Συνυπονοέω, v. συνεπινοέω.

Συνυποπίπτω, una ſubjicior, ſ. una intelligor.

Συνυπόστατος, ὁ, conſubſtantialis. *Vox Eccleſ.*

Συνυπουργέω, ῶ, una ſubſervio, una operam confero. Συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, 2 Cor. 1, 11. Ἥτις αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, Luc. Bis. Acc.

Συνυποφέρω, v. συνυπάγω. Vox Gramm.

Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ᾽ αὖ δεῦρ᾽ ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω, Odyſſ. 13, 303. Hinc

Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.

Συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, Gl. Vet.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, contextus, tela.

Συνυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, contextus. Ex iiſd.

Συνυφίσαμαι, ſubſiſto, i. e. una in rerum natura ſum. Ex συν, & ὑφίστημι.

Συνυψόω, ῶ, coëxalto.

Συνῳδὴ, ῆς, ἡ, concentus, Ph.

Συνῳδία, ας, ἡ, concentus. A συνῳδός.

Συνωδίνω, una parturio; (2) ſimul dolore adficior. Συνωδίνειν κακοῖς τινος, Eur. Hel. 733. Πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, Rom. 8, 22.

Συνῳδὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, concentor; (2) non abſonus, congruens, conſentaneus. Ταδ᾽ οὐ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις, Eur. Med. 1008.

Συνωθέω, ῶ, ſimul detrudo; (2) contrudo, compulſo, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συνωθῆτε αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα, Luc. Toxar.

Συνώθησις, ἡ, compulſio, Gl. V. A pr.

Συνῳκηκυῖα, perf. part. act. f. g. v. συνοικέω.

Συνώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. συνίεμαι.

Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. Gl. Vet. ſcapula; συνωμίαι, ſcapulæ, Ph. Ex σὺν, & ὦμος.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio. Ph. conſpiratio. Gl. V. perduellio. A συνόμνυμι,

Συνωμόσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, conjurationis ſocius. Ab eod.

Συνωμοτικῶς, *Adv.* facta conjuratione ſeu conſpiratione, R. Ab eod.

Συνωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, coëmo; συνωνήσασθαι, comparare, Ph.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem ſignificantia conjunguntur. A

Συνώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen commune habens, idem ſignificans. Ex σὺν, & ὄνομα.

Συνωνυμοῦντως, *Adv.* idem quod

Συνωνύμως, *Adv.* eadem diverſorum vocabulorum ſignificatione.

Συνωριαστὴς, οῦ, ὁ, bigarum auriga ſeu agitator. A συνωρίς.

Συνωρικεύομαι, bigas agito. Ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται, Ariſt. Nub. 17. A

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium. Gl. Vet. biga, bigæ; συνωρίδες, bigæ, Gl. Vet. par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *melius* ξυνωρίς. A συναείρω.

Σύνωσις, εως, ἡ, compulſio, coarctatio. A συνωθέω.

Συνωφελέω, ῶ, f. ήσω, una proſum ſeu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen.

Συνεχάδον, *Adv.* continenter, contineo. A συνοχή.

Συξέω, cædo, rado, ut arcte cohærere poſſint, ut λίθοι συνεξεσμένοι, & hinc λέξεις συνεξεσμέναι, quæ non aſpere concurrunt.

Συοκλασίη, ης, ἡ, *Ion.* pro συοκλασία, ſuis mactatio ſeu cædes. Ex σῦς & κλείνω.

Συοκλονία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Συοκλόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, apri interfector, ſ. interfectrix. Ἤινησας δ' ἔτι παγχυ ποδαρρόην Ἀταλάντην Κȣ́ρην Ἰασίοιο συοκλόνον Ἀρκασίδαο. Call. in Dian. 216.

Συοφόντης, ȣ, ὁ, ſuum occiſor. Ex σῦς, & φόνος, *cædes*.

Συοφόντις, ιδος, ἡ, ſuum interfectrix.

Συοφορβέω, ῶ, ſimul cum ſuibus paſco. Οἷα τὰ περὶ τὸν ἀσκὸν, ϗ τὰς ἐκ Κίρκης συοφορβȣμένȣς, Longin. 9.

Συοφόρβιον, ȣ, τὸ, grex ſuum paſcentium.

Συοφορβὸς, ȣ̃, ὁ, ſubulcus. Ex σῦς, & φορβή

Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ vileſque lacernæ, V. L.

ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus. *Æol.* pro τύρβη.

Συρβηνεὺς, έως, ἡ, tumultuoſus; ut hinc ſit συρβηνέων χορὸς, apud Heſ. chorus tumultuoſus. (aut eſt part. v. συρβηνέω.) A σύρβη.

Σύργαστρος, ȣ, ὁ, operarius, exp. & ſubulcus. A συς & ἐργάζομαι.

Σύρδην, *Adv.* tractim; (2) funditus, impetuoſe. A σύρω.

Συρέντας, acc. pl. aor. 2. part. paſſ. verbi σύρω.

Συριγγίας, ȣ, ὁ, fiſtularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ȣ, τὸ, parva fiſtula. Ph. canna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.

Συριγγόω, ῶ, fut. ώσω, in fiſtulam excavo.

Συριγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fiſtuloſus aut cavernoſus & perforatus. Ab eod.

Σύριγμα, ατος, τὸ, ſibilus, ſonitus ſeu ſtridor ille, qui ſibilando, vel etiam fiſtulando editur; item, venti.

Συριγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fiſtula; (2) quidquid fiſtuloſum eſt, ſiphonis inſtar, & cavernoſum, ut in rota cavitas, cui axis inſeritur, venæ colli & pedis grandiores, fiſtula putris in corpore, cavernæ terræ profundæ, &c. Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος. Hom. Il. 19, 387. Συρίγγων ἀΐω φθόγγον ὑπαξονίων. Call. in L. Pall. 14. A συρίσσω.

Συρίζω, f. ξω, v. συρίττω; σύρισον, aor. 1. imper. Βοσκήμασι σοῖσι συρίζων ποιμνίτας ὑμεναίους, Eur. Alc. 573. Ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ὦ Πᾶν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, id. Ion. 501. A σύριγξ.

Συρίζω, Syriace loquor aut ago, Syriſſo; (2) Syrorum modo ſum molliculus. A σύρος.

Συριηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Syrus origine ſeu genere, in Syria natus, Syrus. Ex συρία, & γίγνομαι, *naſcor*.

Συρικτὴς, ȣ̃, ὁ, ſibilator; (2) fiſtulator, qui fiſtula ludit. A συρίσσω.

Συρίξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro συρίξας, a συρίσσω.

Συρίσδεν, *ſibilare*, infinitivus idem, eademque dialecto adfectus.

Συρίσδω, *Dor.* pro συρίζω.

Σύρισμα, ατος, τὸ, fiſtulæ cantus, aut ſonus, fiſtula. A συρίζω.

Συρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſibilus, ſtridor. Ab eod.

Συριστὴς, ȣ̃, ὁ, fiſtulator. Gl. V. A συρίζω.

Συριστὶ, *Adv.* Syriace.

Συρίττω, vel συρίσσω, f. ξω, ſibilo, ſibilum edo; (2) ſibilo ejicio, exſibilo. Gl. Vet. ſibilo explodo; (3) fiſtula cano. Εἶτά μοι συρίττεσθαι συμβῇ πρὸς τῶν θεατῶν, Luc. pro Imag. διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, Æſchin.

Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, ſeu attrahitur, veſtis caudata; σύρματα, paleæ, quæ raſtris corraduntur, & alia purgamenta, ſordes. A σύρω. Unde

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, & ſuccus maxime raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aqua & ſale, purgationi ſerviens. Hinc

Συρμαΐζω, f. ίσω, ventrem purgo ſyrmæa.

Συρμαιοπώλης, ȣ, ὁ, raphani venditor.

Συρμαϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, modica vacuatio alvi per ſuccum raphani. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ιδος, ἡ, quæ ſtipulas raſtro coacervat. A σύρω.

Συρμιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in ſilva collecta vendit, Heſ. Ab eod.

Συρμὸς, ȣ̃, ὁ, tractus. Ab eod.

Σύροισαι, nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro σύρȣσαι, a σύρω.

Συρομένως, v. σύρδην. Ab eod.

Συροπέρδιξ, ικος, ὁ, nomen avis.

Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniſſa, ex Syrophœnice oriunda.

Συῤῥαδιȣργέω, ῶ, una facinus patro vel molior.

Συῤῥαθαγέω, ῶ, confringo, contero.

Σύῤῥαξις, εως, ἡ, conflictus. A συῤῥάσσω.

Συῤῥάπτω, f. ψω, conſuo, ſimul ſuo, conſarcino. Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοός, Heſiod. Ἔργ. 542. Τὰν δὲ χιτώνων τὰ περὶ τȣ̀ς ὤμȣς ἄχρι τῶν χειρῶν ȣ̓ συνέῤῥαπτον, Ælian. V. Hiſt. 1, 18.

Συῤῥάσσω, vel άττω, f. ξω, confligo, invado; συνέῤῥαξεν, conflixit, Ph. aor. 1. Συνέῤῥαξε τοῖς πολεμίοις, Heliod.

Συῤῥαφεὺς, έως, ὁ, ſartor, conſarcinator. A συῤῥάπτω.

Συῤῥέπω, devergo, inclino. *Met.* de cogitatione, dirigere animum aliquo.

Συῤῥεῦσις, εως, εως, ἡ, confluxus. A

Συῤῥέω, confluo; συῤῥυεὶς, qui confluxit, a. 2. part. Διὸ ϗ συῤῥεῖ ἐπ' αὐτὴν (λιμνην) ὁ τοιȣ̃τος βίος, Heliod. Συνέῤῥει τοίνυν τὰ πλήθη, Ælian. V. H. 12, 58.

Σύῤῥηγμα, τὰ, conflictus. A

Συῤῥήγνυμι, vel συῤῥηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, ſc. bellum, concito; (3) confligo, quo ſenſu 2, 3) proprie medium dicitur, συνεῤῥωγὼς πόλεμος, bellum conflatum. Συῤῥήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα, Ariſt. Conc. 672.

Συῤῥηγνύναι, præſ. inf. act. v. συῤῥήγνυμι.

Συῤῥηξις, εως, ἡ, conflictus. A συῤῥήγνυμι.

Συῤῥιζόομαι, ȣ̃μαι, ſimul radices ago.

Συῤῥίπτω, conjicio in unum locum.

Συῤῥοὴ, ῆς, ἡ, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συῤῥέω. Unde

Σύῤῥοια, ας, ἡ, confluxio, confluxus.

Σύῤῥȣς, ȣ, ἡ, confluxus, oonfluens, ubi aqua confluit. Ex σὺν, & ῥόος.

Σύῤῥυσις, εως, ἡ, confluxus, coufluens, confluentia.

Σύρσις, ἡ, tractio, tractus, Gl. V. A σύρω.

Σύρτης, ȣ, ὁ, tractor. Ab eod.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτὸς, ἡ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod. Unde

Σύρφαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, vilis & abjecta populi multitudo, plebis colluvies, turba.

Συρφετὸς, ἡ, ὸν, ſordes, purgamenta, raſtro aut ſcopis corraſa, Gl. V. turba. Λύματα γῆς ϗ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει. Call. in Ap. 109. Hinc

Συρφετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, vilis, abjectus, plebeius; (2) inconditus, incompoſitus.

ΣΥΡΩ, traho; σῦρον, trahe, Gl. Vet. a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἔσυρον (τὸν Παῦλον) ἔξω τῆς πόλεως, Act. 14, 19.

ΣΥΣ, συὸς, ὁ ϗ ἡ, ſus, porcus; (2) aper. *Æol.* pro ὗς.

Συσκάπτω, f. ψω, ſimul fodio; (2) terram accumulo, paſtino.

Συσκεδάζω, f. άσω, una diſſipo, diſpergo ſimul; (2) diſſipo, diſpergo.

Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκεδᾷν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν, Ariſt. Ran. 925.

Σύσκεμμα, τὸς, τὸ, cogitatio, conſideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.

Συσκεπάζω, contego.

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, conſulto cum alio.

Συσκευάζω, f. άσω, in faſciculum colligo, in unam ſarcinam connecto; (2) compilo; (3) ſubdole ſtruo. Τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκεύαζε νῷν, Ariſt. Veſp. 1242. Σὺ μὲν, ἔφη, συσκεύαζε, ϗ τὸν λόχον φρȣροπομπὸν ἄγε, Xen. Cyr. 4, 21. Συσκευάζεσθε ȣ̓̃ν χρὴ σῖτον μὲν ἱκανὸν, ib. 6, 18. τὴν εἰς Πέρσας πορείαν, ib. 8, 35. Hinc

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus.

Συσκευαστὴς, ȣ̃, ὁ, ſtructor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, inſidiarum ſubornatio, captatio. Gl. Vet. factio.

Συσκευοφορέω, una vaſa porto.

Συσκευωρέω, ῶ, una doloſe machinor, commolior.

Συσκηνέω, ῶ, contubernalis ſum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

Συσκηνήτρια, ἡ, contubernalis.

Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. Ex σὺν, & σκηνή. Unde

Σύσκηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in eodem tentorio ſeu tabernaculo habitans, contubernalis.

Συσκηνόω, f. ώσω, idem quod συσκηνέω.

Συσκιάζω, fut. ασω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco, συσκιάσαι, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ȣ̓ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένυν, Eur. Supp. 1216. Μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν, ὧν ἡ μήνυσις ὠφελήσει, Philo. Hinc

Συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio.

Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

Συσκιασμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem & ab eod.

Σύσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, umbroſus, opacus, umbra obtectus. Ex σὺν, & σκιά.

Συσκοπέω, una conſidero.

Συσκοτάζω, f, άσω, obnubilo; συσκοτάζει, adveſperaſcit, tenebrat; συνεσκότασε, adveſperaſcebat, imperf. Ἐπειδὴ συνεσκότασε, Xen. Cyr. 4, 20.

Συσκυθρωπάζω, f. σω, pariter triſti vultu ſum. Συνεσκυθρωπάσαμεν, Xen. Cyr. 6, 16.

Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, concerpo, diſcerpo. Ἐῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ϗ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42.

Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulſio.

Σύσπαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contractus, qui contrahi poteſt. A

Συσπάω, f. άσω, attraho, ſimul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συνεσπάσθη, contractus eſt, Ph. a. 1. paſſ. Τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀῤῥώστων συσπάσαντες, M. Anton. 4, 30.

Συσπειράω, ῶ, in ſpiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenſo. Ἐπεὶ δὲ ȣ̓́τω συνεσπειράθησαν, Xen. Cyr. 7, 21.

Συσπείρω, conſero.

Συσπένδω, f. σπείσω, ſimul libo, Dem.

Συσπεύδω, f. εύσω, ſtudioſe cum aliis alicui faveo, meamqe operam navo.

Συσπλαγχνεύω, exta ſimul edo. Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε μετὰ νῷν, Ariſt. Pace 1124. A σὺν, & σπλάγχνον.

Συσπȣδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω. Ξυσπȣδάζειν περὶ τῆς νίκης, Ariſt. Pace 768. Hinc

Συσπȣδαστικὸς, ὁ, æmulus ejuſdem ſtudii.

Σύσπονδος, ὁ, qui una libat.

Συσσαίνομαι, ſimul adulor vel blandior, Suic.

Συσσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas; coaleſcentia carnis. Ex σὺν, & σάρξ.

Συσσαρκόω, carnem cum carne coaleſcere facio. Ex iiſd. Hinc

Συσσάρκωσις, εως, carnis compactio.

Συσσεισμὸς, ȣ̃, ὁ, concuſſio; (2) turbo. A

Συσσείω, f. είσω, concutio, commoveo.

Συσσεύω, f. εύσω, idem.

Συσσημον, ȣ, τὸ, omne ſignum, de quo inter duos pluresve convenit. A σύσσημος.

Σύσσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, una ſignificans. Ex σὺν, & σῆμα.

Συσσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.

Συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, convictor ſum; (2) contubernalis ſum, in contubernio alicujus ſum. Συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Ariſtot.

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, ſodalitas. A σύσσιτος. Unde

Συσσιτικὸς, ἡ, ὸν, ad convictum pertinens.

Συσσίτιον, ȣ, τὸ, contubernium & hominum eadem quadra viventium cœtus; (2) commune & publicum convivium; Plut. in Lycurg. cap. 10. quæ vocantur & ἀνδρία, & φιδίτια. Ab eod.

Συσσίτοισιν, dat, pl. *Ion.* & cum ν pro συσσίτοις.

Συσσιτοποιέω, ῶ, pinſo, vel in cibum concinno.

Σύσσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſimul cibum capiens, convictor. Gl. V. ſodalis. Ex σῖτος.

Συσσύρω, divexo, contumelioſe tracto, R.

Συσσώζω, fut. ώσω, ſimul ſervo, conſervo, contineo & ſtringo, ne dilabatur. Ἦν γε μὴ ὁμόϛης ἐμοὶ —— συσσώσειν ἐμὲ ϖάσαις τέχναις, Ariſt. Θεσμ. 277. Τὸ γάρ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν, Eur. Iph. in Au. 1237.

Συσσωματοποιέω, ῶ, in unum corpus cogo.

Σύσσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem corporis eſt, concorpor. Ex σὺν, & σῶμα.

Συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo, acervatim congero.

Συσσωφρονέω, ῶ, una recte ago, una temperantiæ ſtudeo.

Συϛάδες, ων, αἱ, ut συϛάδες ἄμπελοι, vites ordine non plantatæ. A συνίϛημι.

Συϛάδην, *Adv.* cominus. Ab eod.

Συϛαδὸν, *Adv.* cominus, Vet. V. Ab eod.

Συϛαθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. συνίϛημι.

Σύϛαθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem cum aliquo ponderis.

Συϛαλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens. A συϛέλλω.

Συϛαμνίζω, confundo, *proprie*, in unum urceum, ſ. poculum. A ϛαμνός.

Συϛὰς, άδος, ἡ, ciſterna, ubi aqua conſiſtit. A συνίϛημι.

Συϛάσεις, nom. pl. *Ion.* & *Att.* pro συϛάσιες, a σύϛασις.

Συϛασιάζω, f. άσω, ſeditionis ſocius ſum. Hinc

Συϛασιαϛὴς, ȣ̃, ὁ, ſocius ſeditionis.

Σύϛασις, εως, ἡ, conſtitutio; (2) coagmentatio, compoſitio, coagmentum, concrementum, craſſitudo, concretio; (3) ſubſtantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam; (7) amicitia & concordia ipſa; (8) coïtio, conſpiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A συνίϛημι.

Συϛασιώτης, ȣ, ὁ, factionis particeps ſeu ſocius.

Συϛατικὸς, ἡ, ὸν, conſtituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; συϛατικὰ, commendatitiæ literæ, Ph. A σύϛασις.

Συϛαυρόω, ῶ, f. ώσω, una cruci figo, una in crucem tollo; Συνεϛαυρώθη, concrucifixus eſt, aor. 1. paſſ. Οἱ Συνεϛαυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ὁ ϖαλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεϛαυρώθη, Rom. 6, 6. Συϛαυρωθέντες, Matt. 27. 44.

Συϛεγάζω, f. άσω, contego, operio.

Συϛέλλω, f. ελῶ, p. συνέϛαλκα, compono, coarcto, coërceo. Gl. V. contraho, compeſco; (2) conſterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἐμαυτὸν, minus facio quam poſſum, ſubmitto me, Συϛέλλει, corripit, Ph. Συϛέλλομαι, contrahor. Gl. Vet. mœreo. Ἀλλὰ Συϛείλας, ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱϛίοισιν, Ariſt. Ran. 1116. ἀλλᾶντας, id. Eq. 430. θοιμάτια, id. Con. 99. Συνέϛαλμαι κακοῖς, Eur. Her. fur. 1423. Συνέϛειλα τ̃ ἐπιϛολῆς τὸ μῆκος, Syneſ.

Συϛενάζω, f. ξω, ſimul gemo, congemiſco, una ſuſpiro. Ὡς συϛενάζειν γ' οἶδα γενναίοις φίλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κτίσις Συϛενάζει ϗ Συνωδίνει ἄχρι τȣ̃ νῦν, Rom. 8, 22.

Σύϛενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, anguſtus, in arctum coactus.

Συϛενοχωρέω, ῶ, in anguſtum cogo.

Συϛεφανόω, ſimul corono, vel ſimpl. corono.

Σύϛημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compoſitio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) modulaminis plenum corpus ex conſonantiarum conjunctione conſiſtens. A συνίϛημι. Hinc

Συϛηματικὸς, ἡ, ὸν, collectitius; (2) q. d. acervalis; (3) ad σύϛημα pertinens.

Συϛῆναι, aor. 2. inf. act. v. συνίϛημι.

Συϛοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ordinis ſum, in eadem ſerie ſeu eodem verſu ſum collocatus, conjunctus; reſpondeo, congruo, ſimilis ſum. Συϛοιχεῖ ᾗ τῇ νῦν Ἱερȣσαλὴμ, Gal. 4, 25. A σύϛοιχος.

Συϛοιχία, ας, ἡ, militum ſeries in altum porrecta, pendentem catenam referens; (2) quævis ſeriei ſeu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.

Σύϛοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis ſeu ſeriei, conjunctus, vicinus, ſimilis. Ex σὺν, & ϛοῖχος.

Συϛοίχως, *Adv.* eodem ordine & ſerie.

Συϛολέω, ῶ, idem cum συϛολίζω. Συϛολῆσαι χρῄζȣσα λίνῳ φάρεα ϖορφύρεα, Eur. Or. 1412.

Συϛολὴ, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) correptio, Ph. figura grammatica, qua ſyllaba longa in verſu corripitur. A συϛέλλω. Unde

Συϛολίζω, fut. ίσω, apparo, adorno, orno.

Σύϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto; (2) mutus, elinguis. Ex σὺν, & ϛόμα.

Συϛομόω, os contraho, oſtium conſtringo & coanguſto; (2) in fauces contraho. A σύϛομος.

Συϛοχάζομαι, rationem habeo.

Συϛρατεία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A

Συϛρατεύω, & συϛρατεύομαι, una expeditionem ſuſcipio, in militiam una proficiſcor, ſimul milito. Ἀνδρείως Συνεϛρατεύετο τῷ ἀνδρὶ, Xen. Cyr. 8, 32. Ὃς ϗ Ἀχιλλεῖ συνεϛράτευσεν ἐν ϛρατοῖς ἐπὶ Ἴλιον, Heliod. Ὅπȣ ἂν δέησοι ϛρατεύειν, συϛρατεύσομαί σοι, Xen. Cyr. 4, 24.

Συϛρατηγέω, una exercitum duco, collega imperatoris ſeu ducis exercitus ſum.

Συϛρατηγος, ȣ, ὁ, qui & ipſe ducis ſeu imperatoris officio fungitur, ſeu collega imperii militaris, aut collega in prætura eſt.

Συϛρατιώτης, ȣ, ὁ, commilito.

Συϛρατοπεδεύομαι, una, eodem loco caſtra pono.

Σύϛρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, convolutio; (2) agmen militum ordine compoſito procedentium. A συϛρέφω.

Συϛρεμματάρχης, ȣ, ὁ, præfectus agmini militum. Ab ἄρχω.

Συϛρεμμάτιον, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim.

Συϛρέφω, fut. ψω, contorqueo, convolvo in faſcem, ſeu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συνεϛραμμένος, convolutus, p. part. paſſ. συϛρέφονται, glomerantur, Ph. Συϛρέψαντος ᾗ τȣ̃ Παύλȣ φρυγάνων ϖλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὴν ὥσπερ τȣς θωμȣ̀ς μεγάλω τυφῷ ϗ ϖρηϛῆρι ξυϛρέψας, Ariſt. Lyſ. 976.

Συϛρογγυλίζω, conglobo.

Συϛρογγύλλω, idem.

Συϛροφὴ, ῆς, ἡ, converſio & convolutio in orbem, vortex, vertigo, Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuoſa & ſeditioſa concio, concurſus, Ph. συϛροφὴ ἐπὶ ὄχλȣ, *de multitudine hominum* caterva; συϛροφὴ ἀνέμων, turbo, Ph. A συϛρέφω. Hinc

Συϛροφία, ἡ, conſuetudo cum aliquo.

Σύϛυλος, ὁ ϗ ἡ, columnas habens, e columnis compoſitus.

Συϛῶ, 1. ſing. conj. aor. 2. inf. act. verbi συνίϛημι.

Συσφάζω, una macto ſ. interficio.

Συσφαιρίζω, f. ίσω, una aliis pila ludo.

Συσφαιριϛὴς, ȣ̃, ὁ, colluſor pilæ. A præc.

Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.

Συσφάττω, f. ξω, ſimul jugulo ſeu macto. Συσφαγῆναι, Eur. Iph. in Tau. 687.

Συσφηκόω, quod confuſum erat informo, compono, R.

Συσφίγγω, fut. ξω, conſtringo, conſtringendo cogo & contraho.

Συσχεθῇ, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi συνέχω.

Συσχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τȣ́τῳ, Rom. 12, 2. ταῖς ϖρότερον ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14.

Συσχολάζω, f. άσω, ſimul otior, una ferior; (2) ſum condiſcipulus. Hinc

Συσχολαϛὴς, ȣ̃, ὁ, condiſcipulus.

Σύτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσυτο, a σύω.

ΣΥΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; pellicula rugoſa, lacti innatans; (3) rugoſa & exſucca pellis ſenum; (4) cutis *ſimpl.*

Συφειὸς, ȣ̃, ὁ, *Poët.* pro συφεος.

Συφεόνδε, in haram. A σῦς.

Συφεὸς, ȣ̃, ὁ, hara, ſuile, Hom. Od. 10, 238. A σῦς.

Συφεὼν, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.

Συφόρβιον, ȣ, τὸ, grex ſuum, qui ſimul paſcuntur, Gl. V. hara. Ex σῦς, & φέρβω.

Συφορβὸς, ȣ̃, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus. Παῖδα συφορβὸν, Hom. Il. 21, 282 Ex iiſd.

Συφὸς, ȣ̃, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A σῦς.

Συχνάζω, f. άσω, denſo, ſpiſſo, frequento. A συχνός.

Συχνάκις, *Adv.* ſæpe. Ab eod.

Συχνὸς, ἡ, ὸν, frequens, creber, multus, copioſus, ſpiſſus, confertus, continuus. A συνεχής.

Συχνῶς, *Adv.* crebro, adſidue, Gl. V.

Σύω, quatio, concutio, moveo; σύνομαι, moveor, incitor; ut hinc ſit ἐσσυμένος, incitatus, concitatus; ἔσσυτο, ruebat. Ὅπλῳ ξυναιτήσειεν ἐκ θεȣ̃ συθεὶς, Eur. Ion. 825. A σεύω.

Συώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, porcinus, ſuillus. A σῦς.

Σφάγανον, ȣ, τὸ, enſis. A σφάττω.

Σφαγεῖον, ȣ, τὸ, vas, quo jugulatæ pecudis ſanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. σφάζω.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percuſſor, Ph. occiſor, ſicarius; (2) gladius.

Σφαγὴ, ἡ, jugulatio, mactatio, occiſio, Ph. internecio, nex, Gl. Vet. cædes; (2) jugulus ſeu jugulum, Ph. Ἀπεγύμνȣ ϖω σφαγὴν, App. B. Civil. 2. Ἐπὶ τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος ἤρεισε ϖρῶτος, ib. Ab eodem.

Σφαγία, ας, ἡ, dies ſacrificii, qua ſacra fiunt mactatis victimis. A σφαγή.

Σφαγιάζω, fut. άσω, victimas jugulo, hoſtias macto, ſeu victimis mactatis ſacrifico, Gl. V. macto; σφαγιάζει, mactat, Ph. Σφαγιάζειν τȣ̀ς ϖαρ' αὐτῷ δωρηθέντας ἐκ εὐαγὲς, Heliod. Ἥδιϛα σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, Ariſt. Av. 577. Ab eod. Hinc

Σφαγιασμὸς, ȣ̃, ὁ, mactatio, trucidatio, R.

Σφαγίδιον, ȣ, τὸ, cultellus, quo jugulum petitur, culter coquorum, Dim. a σφαγίς.

Σφάγιον, ȣ, τὸ, victima, hoſtia; (2) beſtia, quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur ſanguis victimarum. A σφαγή.

Σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter, quo reſolvunt ſeu feriunt jugula pecorum mactandorum; (2) jugulatio. A σφάζω.

Σφαγίτης, ȣ, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγή.

Σφαγῖτις, ιδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑΖΩ, fut. άσω, pedes agito, pedes jacio ſeu jacto, cum tractu quodam ſalio, palpito. Σφαδάζοντες, ϗ τῷ μεγέθει τῶ

κακῶ

κακῶν ἀπειρηκότες, oppreſſi, Philo. Ὁ δὲ (ἵππος) σφαδάζων ἀποσείεται τὸν Κῦρον, Longin. 25. Ἐσφάδαζεν ὑπὸ θυμοῦ καὶ φιλοτιμίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τῇ παραδόσει καὶ τῇ παραλλάξει τῶν σκελῶν, Plut. in Philopœm. cap. 6. Hinc

Σφαδανὸς, ἡ, ὸν, vehemens, terribilis.

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, pedum jactatio, huc modo & illuc; palpitatio inprimis moribundi.

ΣΦΑ´ΖΩ, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην, Eur. Or. 1188. Ὦ τὰ μὲν ἴσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, Soph. Aj. 235.

ΣΦΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adv.* in modum pilæ ſeu pilulæ. A σφαῖρα.

Σφαιρητικὸς, ἡ, ὸν, ut νόμοι σφαιρητικοὶ, ap. Clem. Al. *ſed leg. videtur* σφαιριστικοί.

Σφαιρίδιον, τὸ, pilula, Gl. Vet. A σφαίριον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſphæram pertinens, ſphæræ ſeu globi proprius; (2) globoſus, ſphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adv.* modo ſphæræ, globi, pilæ.

Σφαιρίον, ου, τὸ, globulus, pilula, Dim. a σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, luſio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω. Unde

Σφαίρισμα, τὸ, idem.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus, in quo pila luditur, ſphæriſterium. Ab eod.

Σφαιριστὴς, οῦ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila, Gl. Vet. pilarius. Ab eod. Hinc

Σφαιριστικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad σφαιριστήν; (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſive peritia ludendi pila.

Σφαίριστρα, ας, ἡ, ſphæriſterium, area.

Σφαιρίτης, ου, ὁ, rotundus, globoſus; fœm. σφαιρῖτις, ιδος, ut σφαιρῖτις κυπάρισσος, cupreſſus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſphæræ ſimilis, pilæ ſpeciem gerens, Ph. globoſus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἶδος.

Σφαιρομαχέω, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα, & μάχομαι. Hinc

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris luſio.

Σφαιροπαικτέω, ῶ, pila ludo. Ex σφαῖρα, & παίζω, *ludo*.

Σφαιροπαίκτης, ου, ὁ, luſor pilæ. Ex iiſd.

Σφαιροποιέω, ῶ, ſphæram facio. Hinc

Σφαιροποιὸς, οῦ, ὁ, pilarius, Ph. qui pilas facit.

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globoſam maſſam conformo, Gl. Vet. globo; ἐσφαιρωμένος, pilatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. σφαιρῶσαι, præpilare, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, Theocr. 22, 46. Ἀκόντια ἐσφαιρωμένα, rudes, pila præpilata. Ξίφη ἐσφαιρωμένα, *Angl.* Swords buttoned, Foils. A σφαῖρα. Hinc

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, maſſa rotunda, ſeu globoſa in modum pilæ, Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia ſeu lorum calcei. Apud 70 Interpretes ſæpe notat ſphærulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ἡ, ὸν, rotundatus in globoſam rotundamque maſſam, coactus in modum pilæ. Ab eod.

Σφακελίας, ου, ὁ, qui infeſtatur σφακέλῳ. A σφάκελος.

Σφακελίζω, & σφακελίζομαι, ſphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior, *Ariſtot. H. A.* 3, 13. Ab eod. Hinc

Σφακελισμὸς, οῦ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpeſſæ mortificatio.

Σφάκελλος, ου, ὁ, faſciculus, faſcis. A φάκελλος, idem, *(at videtur vitium ſcripturæ, nam & σφάκελος pro φάκελος ſæpe male editum* eſt. *Ern.)*

ΣΦΑ´ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, membri inflammationem perpeſſi mortificatio; (2) gangræna, ſive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) ſalvia, *mas.* A

ΣΦΑ´ΚΟΣ, ου, ὁ, ſalvia, *herba. Angl.* Sage.

Σφάκτης, ου, ὁ, ſicarius, Ph. σφάκται, jugulatores, Ph. A σφάττω.

Σφακτὸς, ἡ, ὸν, mactatus. Ab eod.

Σφακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſalvia abundans. A σφάκος.

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapſat, qui titubat fallente veſtigio, Gl. Vet. titubans; (2) lubricus, inſtabilis, fallax; (3) periculoſus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλερῶς, *Adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconſtanter.

Σφαλῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi σφάλλω.

Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. ſing. part. præſ. act.

ΣΦΑ´ΛΛΩ, ſupplanto, everto, proſterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. Vet. decipio; σφάλλομαι, titubo, Ph. *it.* rem infeliciter gero in bello, ſpe excido; ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλην, aor. 2. paſſ. erravi; ἐσφαλμένος, vitioſus, p. paſſ. part. Δειναί τι τύχαι σφάλλουσι δόμους, Eur. Med. 198. Οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφαλεὶς οὖν ταύτης τῆς ἐλπίδος, Luc. Ἀπ' ἐλπίδος ἔσφηλας, idem.

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, error, peccatum, derelictum, offenſa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, infelix ſucceſſus, clades. A σφάλλω.

Σφάξαι, a. 1. inf. act. verbi σφάζω.

Σφάξωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν.

Σφαραγεῦντο, Hom. Od. 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσφαραγοῦντο, a

Σφαραγέω, ῶ, gutture ſonum edo, ſtrideo, ſtrepo; (2) diſtentus ſum.

Σφαραγίζω, cum ſtrepitu excito. Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον, Heſiod. Θεογ. 706. A

ΣΦΑ´ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces, interdum ſonus, qui gutture emittitur.

Σφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγη, mactatus eſt, aor. 2. paſſ. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. paſſ. Ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 1 Joann. 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4. ἐσφάγης, ib. 5, 9. Ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται, Eur. Andr. 316.

Σφὲ, *ſe*, vel *ipſos*, acc. dual. ab οὗ, *ſui*; item *ſeipſum* vel *ſeipſam*, acc. ſing. *Poët.* pro ἓ item *ſe*, vel *ipſos, ipſas, ipſa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel *ſe*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab οὗ, *ſui*.

ΣΦΕΔΑΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, vehemens, feſtinus, intenſus, aſper, durus, Nic. Th. 642. Σφεδανὸν, vehementer, Hom. Il. 21, 542.

Σφέε, *illi, illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφὲ, ab οὗ, *ſui*.

Σφέες, *illi, ipſi*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφείας, *illos, illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

Σφεῖες, *illi, illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφεῖς, *illi, illæ*, nom. plur. ab eod.

Σφείων, *illorum*, vel *ſui*, gen. dual. *Ion.* & *Poët.* pro σφῶν, ab eod.

Σφέλας, ατος, τὸ, ſcabellum; (2) lignum cavum, ut pila, Nic. Th. 644. Etiam de ſede remigum in navi.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus; metaph. durus, firmus, ſolidus. Julian. in Miſop. A σφένδαμνος.

Σφένδαμνον, ου, τὸ, idem quod

ΣΦΕ´ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, acer, *arbor*, *Angl. The* Sycomore Tree. (2) ſpecies cannabis.

Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor ſum, funda inſequor, funda peto; (2) more fundæ roto ſeu torqueo. Σφενδονᾷν θηρία, Luc.

Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΣΦΕΝΔΟ´ΝΗ, ης, ἡ, funda, Ph. baliſtra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre. Hinc

Σφενδονηδὸν, *Adv.* in modum fundæ.

Σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor. A σφενδονάω.

Σφενδονητικὴ, ſc. τέχνη, ars funditoris.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor. Ph. A pr.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, & εἶδος.

Σφέος, ου, ὁ, ſuus; σφέα, ſua, neutr. plur. Ab ἑὸς, quod idem ſignificat.

Σφὲς, *illi*, vel *illos*, nom. vel acc. pl. *Dor.* & *Æol.* pro σφεῖς vel σφᾶς, ab οὗ.

Σφετέρην, *ſuam*, acc. ſing. *Ion.* pro σφετέραν.

Σφετερίζω & σφετερίζομαι, meum facio, in meum converto commodum, uſurpo, Gl. Vet. σφετερίζομαι, peculor; σφετερίζεται, uſurpat, Ph. Τά τι πράγματα κατὰ τὴν πόλιν οὕτως ἐσφετερίσαν, Plat. Τοὺς πολλοὺς σφετερίζονται, Xen. A σφέτερος. Hinc

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, actio, qua quis aliena facit ſua, Gl. V. uſurpatio, peculatus.

Σφετεριστὴς, οῦ, ὁ, interverſor, qui aliena, vel communia in ſuam rem vertit; uſurpator, Ph. Ab eod.

Σφέτερος, έρα, ερον, ſuus; (2) proprius; (3) veſter, Ph. σφέτερον, peculium. A σφός.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ſui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab οὗ, *ſui*.

Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus veſparum. Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ, Ariſtoph. Veſp. 2, 29. A σφήξ.

Σφηκία, ας, ἡ, examen veſparum.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod. Unde

Σφηκίον, ου, τὸ, cella ſeu nidus veſparum.

Σφηκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, & εἶδος.

Σφηκόω, ex lato & craſſo in anguſtum contraho, cuneo; (2) conſtringo, cingo. Προμετωπιδίοις τὴν κεφαλὴν δι' ὅλου σφηκοῦντες, Heliod. Οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο, Il. 17, 52.

Σφηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, veſpæ modo in acutum & anguſtum deſinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

Σφήκωμα, ατος, τὸ, id quod ex lato in anguſtum contractum eſt; (2) galeæ pars, cui criſta inſeritur; (3) tenuis funis, faſcia, vinculum, quo quid conſtringitur, Gl. Vet. nodus. A σφηκόω.

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, Hom. Il. 23, 719. *ſupplantare.*

ΣΦΗ´Ν, σφηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνεὺς, έως, ὁ, cuneus; genus mugilis. A σφήν.

Σφηνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cuneatus, cuneo ſimilis. Ex σφὴν, & εἶδος, *forma.*

Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caput cuneo ſimile habens. Ex σφὴν, & κεφαλή.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

Σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obſtruo & obturo cuneo, vel obturo & obfirmo velut adacto cuneo, condenſo, ſtipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. A σφήν.

Σφήνωμα, τὸ, conus in galea, cui criſta inſeritur. *Ern.*

Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulſio, ſciſſio; (2) obſtructio, per cuneum obturatio. A σφηνόω.

ΣΦΗ´Ξ, σφηκὸς, ὁ, veſpa, crabro. Ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν, Nicand. Theriac. 741.

Σφὶ, vel σφὶν, *ipſis*, vel *ſibi*, dat. plur. *Poët.* pro σφίσι, ab οὗ, *ſui*.

Σφιγγία, ης, ἡ, parſimonia, ſordes. A σφίγγω.

Σφιγγίον, ου, τὸ, torques. Ab eod.

Σφιγγόπους, ουν, pedes habens (v. c. menſa, lectus,) ad ſphingis ſpeciem factus.

ΣΦΙ´ΓΓΩ, f. ξω, ſtringo, adſtringo, preſſo, coërceo, Ph. ἐσφιγμένος, ſtrictus, Ph. p.

paſſ. part. σφίγξον, ſtringe, Phil. a. 1. imp. act. Ἑῷ δ' ἔσφιγξε καρήνῳ, Muſ. 242. Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος, Theocr. 7, 17. Hinc

Σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui conſtringit, Philox. ſtrictorium, contractorium. Apud medicos muſculus rotundus anum conſtringens, ne excrementa ante tempus effluant.

Σφιγκτὸς, ἡ, ὸν, conſtrictus, ligatus, vinctus.

Σφιγκτῶς, conſtricte.

Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adſtringit.

Σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ, Sphinx, monſtrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni ſimile, ænigma hominibus ſolvendum proponens, neſcioſque illud ſolvere dilanians, item qui ænigma loquitur.

Σφίγξαι, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω.

Σφίγξις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio. Σφίγξις τῶν λίθων, Aret. A σφίγγω.

Σφὶν, ipſis, vel ſibi. Vide σφί.

Σφόδρα, vehementer, valde, nimis, Ph. A

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. V. A præc.

Σφοδρύνω, & σφοδρύνομαι, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.

Σφοδρῶς, Adv. vehementer, valde.

Σφονδύλη, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, radix ſilphio ſimilis; (2) inſectum de blattarum genere. A σπόνδυλος.

Σφονδύλιον, ου, τὸ, verticillus nentium feminarum; (2) herba quædam, Nic. Th. 948. Ab eod.

Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Ab eod. Μυελὸς αὖτε σφονδυλίων ἔκπαλθ', Hom. Il. 20, 483.

Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, verticillo vel fuſo tortus, Ex σφόνδυλος, & δινέω.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium feminarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφοῦ, ſui, gen. ſing. a Dorico σφος pro σφέτερος, ſuus.

Σφραγίδιον, ου, τὸ, ſigillum, annulus ſignatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit & digitos uſque ad ungues annulis ornat; vox Ariſtoph, Nub. 231. Ex σφραγὶς, ὄνυξ, unguis, ἀργὸς, albus, vel piger, & κόμη, coma, vel κομήτης, comptus

Σφραγιδοφυλάκιον, ου, τὸ, loculus, in quo reponuntur vel adſervantur σφραγῖδες, armarium. A

Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, cuſtos ſigilli.

Σφραγίζω, f. ίσω, ſigno, ſigillo, nota impreſſa inſignio; in S. S. confirmo, conſervo, item, occulto, aboleo, ἐσφραγισμένος, obſignatus, p. part. paſſ. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, Joann. 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λίθον, Matt. 27, ult. Ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι, Epheſ. 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ἶδος, vel ῖδος, ἡ, ſigillum, ſignum, ſignaculum, obſignatio, Gl. Vet.

Σφραγίσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφράγισμα, ατος, τὸ, ſignum ſeu nota alicui rei impreſſa, Gl. Vet. ſignaculum.

Σφραγιστὴρ, ῆρος, ὁ, annulus ſignatorius, ſigillum, Ph. ſignaculum. Ab eod.

Σφραγιστήριον, ου, τὸ, ſignaculum, Ph.

Σφραγιστὴς, ου, ὁ, ſigillator. Ab eod.

Σφραγιστικὸς, ἡ, ὸν, ſignatorius, Gl. V. Ab eodem.

Σφρηγίζω, f. ίσω, Ion. pro σφραγίζω.

Σφρηγὶς, ῖδος, ἡ, Ion. pro σφραγίς.

Σφρίγανος, ἡ, ὸν, vehemens; (2) florens, vegetus. A

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, luxurio, laſcivio. Ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου; Ariſt. Lyſ. 80. Εὐσωματεῖ γὰρ ϗ σφριγᾷ, id. Nub. 797. Τὰ σώματα πολὺ μᾶλλον σφριγῶντες, Plato. Σφριγῶντα θυμὸν ἰσχαίνειν βίᾳ, Æſchyl. Hinc

Σφριγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turgidus, luxurioſus, Gloſſ. Vet.

Σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulſus inordinatus & incompoſitus arteriæ. A σφύζω.

Σφυγμικὸς, ἡ, ὸν, vim habens ciendi pulſus; (2) in quo pulſus conſiſtunt. A

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, pulſus, Gl. V. motus cordis & arteriarum, dilatatione & contractione factus, Ph. turges. A σφύζω.

Σφυγμώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, pulſitans, pulſui ſimilis, qualis eſt in pulſu. A σφυγμός.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ξω, ſalio, pulſo, mico, palpito; σφύζει, palpitat, Gl. Vet. Σφύζουσιν οἱ κρόταφοι, Gal. Hinc

Σφύξις, εως, ἡ, pulſus ſeu percuſſus arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piſcis quidam, Ph. σφύραινα ἰχθὺς, ſudis, ſuadena, piſcis. A σφύρα.

Σφυρὰς, άδος, ἡ, caprini ſtercoris pilula aut globulus. A σπυράς.

Σφυρήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus, Ph. σφυρήλατον, ſolidum. Ex σφύρα, & ἐλατὸς, ductilis.

Σφύριον, vel σφυρίον, ου, τὸ, malleolus, fabrile inſtrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς, ῖδος, ἡ, pro σπυρὶς, Suic.

Σφυροκόπανον, ου, τὸ, malleus, Ph

Σφυροκοπέω, malleo tundo. A κόπτω.

Σφυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui malleo percutit ſeu tundit, Gl. V. malleator, Ex κόπτω.

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, malleolus pedis, Gl. V. planta. A σφύρα.

Σφυρόω, ῶ, fut. ώσω, malleolos pedis calceis ſeu ocreis munio, vel corrigia ſubſtringo, Gl. V. σφυροῦμαι, malleo. Ab eod. Hinc

Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.

Σφυρωτὸς, ἡ, ὸν, malleatus, Gloſſ. Vet. A σφυρόω.

Σφύσδειν, præſ. infin. act. Dor. pro σφύζειν.

Σφῶ, vos duo, vel vos duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, tu, vel ipſi duo, ipſos duos, nom. vel acc. dual. Dor. pro σφὲ, ab οὗ, ſui.

Σφωὲ, ſe, vel ipſi, vel ipſos, nom. vel acc. dual. ab οὗ, ſui.

Σφῶϊ, vos duo vel duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, tu.

Σφῶϊν, veſtrum duorum, gen. vel vobis duobus, dat. dual. ab eod. vel ipſorum duorum, vel ipſis duobus, dat. dual. ab οὗ, ſui.

Σφωΐτερος, έρα, ερον, ſuus; (2) veſter. A σφῶϊ.

Σφῶν, ſui, vel ipſorum, gen. plur. ab οὗ, vel veſtrum duorum, vel vobis duobus, gen. vel dat. dual. a σὺ, tu.

Σχάδανοι, favi fucorum, ſoboles apum, Vet. Lex. A

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ἡ, animal pedibus & pennis carens; (2) jactus quidam talorum; σχαδόνες, apum ſoboles, Ariſtot. Hiſt. An. 5, 22.

Σχάζω, fut. άσω, ſcarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, inſtituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν ἔσχασε ποντοπόρον, Eur. Tro. 811. Σχασάμενος τὴν ἱππικὴν, Ariſt. Nub. 107. Σχάσας τὴν φροντίδα, ib. 738. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τοῦ Ἀρχιμήδους, Plut. in Marcell. cap. 15. A χάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus ſeu furcula, qua attolluntur ſuſtentanturque retia.

Σχάσαις, aor. 1. part. act. Dor. pro σχάσας, a σχάζω.

Σχασθείην, a. 1. opt. paſſ.

Σχάσις, εως, ἡ, ſcarificatio, inciſio, quæ fit cultro. A σχάζω. Unde

Σχαστὴρ, ῆρος, ὁ, tendicula, Gl. V.

Σχαστηρία, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum dimittitur; (2) funis ille, qui in circo curſoribus prætendi ſolebat, & quo laxato in curſum effundebantur.

Σχαστήριον, ου, τὸ, pugio ſeu ſcalpellus, quo utuntur in ſcarificando; (2) pars quædam navis. A

ΣΧΑ'Ω, ῶ, futur. άσω, ſcarifico, ſcalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας, Lyc. 13. Λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον σχάσας, id. 329. Σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα, Eur. Ph. 457. Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας, Ariſt. Nub. 408.

Σχὲ, 2 ſing. a. 2. imper. act. v. ἔχω.

Σχεδάριον, ου, τὸ, tabellula, ſchedula, in qua tumultuarie aliquid ſcribimus, libellus pugillaris. Τῷ Σχεδαρίῳ opponitur τὸ τετρὰς, apud Epiphanium. Dim. A

Σχέδη, ης, ἡ, ſcheda, tabula, in qua ſcribimus, & quidem proprie ex tempore. A σχεδόν.

Σχέδην, Adv. cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modeſte, compoſite, Plut. in Publicol. cap. 12. A σχεδόν.

Σχεδία, ας, ἡ, ratis ſeu navis tumltuaria, Ph. ratis. Ab eod.

Σχεδιάζω fut. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, negligenter, parum curioſe ago, Gl. Vet. ex tempore dico, Polyb. Ab eodem. Hinc

Σχεδιὰς, άδος, ἡ, anchuſa, Hipp.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.

Σχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) temeritas.

Σχεδίην, Adv. cominus. A σχέδιος.

Σχέδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A

Σχέδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui prope eſt; (2) extemporalis, ſubito factus, inelaboratus, ſimplex. A σχεδόν. Hinc

Σχεδίως, temere, fruſtra, ut fit in feſtinatione.

Σχεδιγραφία, ἡ, delineatio, ſ. deſcriptio rei in charta, ap. Sch. Arati. A σχέδη & γράφω.

Σχεδόθεν, Adv. prope, cominus.

ΣΧΕΔΟ'Ν, Adv. prope, propemodum, fere, ferme, pæne, Ph. (2) cominus.

Σχεδουργὸς, οῦ, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogice σχεδιουργὸς, Suic. Ex σχεδία, & ἔργον.

Σχέθεν, 2. ſing. præſ. imper. act. Arat. 1154. 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔσχεθε, a verbo poëtico σχέθω. Ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, Hom. Il. 1, 219.

Σχεθεὶς, habitus, a. 1. part. paſſ. verbi ἔχω.

Σχεθέμεν, præſ. infin. act. Ion. pro σχέθειν. A

Σχέθω habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τοὺς μοχλοὺς, ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω, Ariſt. Lyſ. 428. A σχέω pro ἔχω.

Σχέμεν, aor. 2. inf. act. Ion. pro σχεῖν.

Σχέμεναι, aor. idem, ſed Dor. factus.

Σχέο, 2. ſing. aor. 2. imper. med. Ion. pro σχέσο, ab ἔχω.

Σχὲς, 2. ſing. aor. 2. imper. act. per Pleonaſm. pro σχὲ. Ab eod.

Σχέσις, εως, ἡ, habitudo, ſeu conſtitutio corporis, ſecundum quam aliquis carnoſus vel gracilis eſt; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut σχέσις ἐσθῆτος, Ph. habitus; σχέσιν, tenorem, Ph. A σχέω.

Σχεταῖος, α, ον, cohibendus, retinendus, τὰ σχεταῖα, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, Hipp. Ab eod.

Σχέτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. Ion. pro ἔσχετο, ab ἔχω.

Σχετήριον, ου, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad ſedandum. Ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ ϗ τόδε σχετήριον, Eur. 134. Ab eod.

Σχετικὸς, ἡ, ὸν, qui cum aliquo convenit; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens. Ab eod.

Σχετικῶς, Adv. per convenientiam quandam & conjunctionem; familiariter.

Σχετλιάζω, fut. άσω. conqueror, tanquam acerba & miſera paſſus; (2) lamentor, Gl. Vet. quirito. Τί δακρύεις ϗ σχετλιάζεις; Luc. Οὐ δεῖ σχετλιάζειν ϗ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς, Ariſt. Plut. 476. A σχέτλιος. Hinc

Σχετλιασμὸς, οῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.

Σχετλιαστικὸς, ἡ, ὸν, conveniens quiritanti ſeu lamentanti; (2) lamentabilis.

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miſer, miſerabilis, infelix; (2) aſper, ſeverus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. Σχέτλιος, ἐσσὶ, γεραιὲ, Hom. Il. 10, 165. (4) ſceleſtus, nefarius, injuſtus, Gloſſ. Vet. importunus.

Σχετλίως, *Adv.* miſere, miſerabiliter; (2) injuſte, ſcelerate.

ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo; inuſ. Hinc futurum verbi ἔχω, σχήσω; præt. ἔσχηκα. Οὔτι μὰ τὰς Κερχνῆδας ἔτι σου σχήσομαι, tolerabo, Ariſt. Av. 1340. Hinc

Σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, geſtus, figura, cultus, veſtis ornatuſque exterior, qui ſumitur cum oportet εὐσχημονεῖν, Ph. forma, Gl. Vet.

Σχηματίζω, fut. ίσω, effingo, figuro, formo; geſticulor. 'Αλλ' ἔγωγε οὐ σχηματίζειν βούλομαι, Ariſt. in Pace, 323. Λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην, Eurip. Med. 1164. A σχῆμα.

Σχημάτιον, ου, τὸ, ſtaticulus; geſtus, Dim.

Σχημάτισις, εως, ἡ, ſitus, habitus. A pr.

Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & comptura, corporis compoſitio in certum modum; (2) ſimulatio, prætextus. Λέγεται ὄγκον καὶ σχηματισμὸν περιβαλέσθαι, Plut. in Num. cap. 8. Ab eod.

Σχηματογραφέω, fingo, vel oratione vel pictura, &c. A γράφω.

Σχηματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) geſticulationi ſervio, ſchemata ſaltationis cujuſdam imitor, Gl. V. σχηματοποιῶ, geſticulor, Xen. Ex σχῆμα, & ποιέω. Hinc

Σχηματοποιΐα, ας, ἡ, geſtuum ſchematumque in ſaltando effictio.

Σχήσειν, f. 1. inf. act. v. ἔχω, pro σχέω,

Σχήσεσθαι, *habiturum eſſe*, f. 1. inf. med.

Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A σχέω.

Σχητηρία, ας, ἡ, ancora. Ab eod.

Σχιδακηδὸν, *Adv.* in modum aſſularum, aſſulatim. A σχίδαξ.

Σχιδακώδης, εος, ἡ, aſſuloſus. Ab eod.

Σχιδανόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in digitos fiſſi ſunt. Ex σχίζω, & πούς.

Σχίδαξ, ακος, ἡ, aſſula, fragmentum aut ſegmentum e ligno ſciſſo, Ph. talea. A σχίζω.

Σχίδη, ης, ἡ, idem, ſcida, ſcidula.

Σχίδος, εος, τὸ, idem & ab eod.

Σχιδώνυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ungulas fiſſas habens. Ex σχίζω, & ὄνυξ.

Σχίζα, vel σχίζη, ης, ἡ, fiſſura, Ph. talea; lignum fiſſum, Il. 1, 462. A σχίζω.

Σχίζῃς, dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, a σχίζη.

Σχιζοποδία, ας, ἡ, fiſſi pedes, fiſſura pedum in digitos. A

Σχιζόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cujus pedes in digitos fiſſi ſunt; (2) digitatus. Ex σχίζω.

Σχιζόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alas fiſſas habens. Ex σχίζω, & πτερὸν.

ΣΧΙ'ΖΩ, fut. ίσω, findo, ſcindo, diffindo, diſcindo, diſſeco; ἐσχισμένον, ſciſſum, Ph. p. part. paſſ. Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν (χιτῶνα) Joann. 19, 24. Εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, Marc. 1, 10. Ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει, Sophocl. El. 99.

Σχινδάλαμος, ου, ὁ, aſſula, feſtuca, ſegmentum e calamo fiſſo; vid. σκινδάλαμος.

Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Σχινδύλησις, εως, ἡ, fiſſio in aſſulas, quaſi a σχινδυλέω.

Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiſcum mando. A σχῖνος.

Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiſcinus. Ab eod.

Σχινοκέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens caput bulbo ſimile, i. e. oblongum, Ariſt. Plut. in Pericle, cap. 3. Ex σχῖνος, & κεφαλή.

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiſcus. A σχίζω.

τρώκτης, ου, ὁ, qui lentiſcum mandit. Ex σχῖνος & τρώγω, *edo.*

Σχινοτρὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Σχινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lentiſcum ferens, qui eſt e lentiſci genere. A σχῖνος.

Σχίσας, *qui fidit*, a. 1 part. act. verbi σχίζω.

Σχισθῆναι, *fiſſum eſſe* a. 1. inf. paſſ.

Σχίσις, εως, ἡ, ſciſſio, fiſſio, ſciſſura.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fiſſio, ſciſſura fiſſura; (2) diſſidium, diſſenſio, diſcordia; (3) Schiſma, ruptio unionis in Eccleſia. A σχίζω.

Σχισματικὸς, ἡ, ὸν, ſchiſmaticus; (2) qui propter cauſſas quaſdam ſe ipſum ſegregat. A σχίσμα.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, ſciſſio, fiſſio, fiſſura.

Σχίσσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro σχίσας, a σχίζω.

Σχιστὸς, ἡ, ὸν, fiſſus, ſciſſus; (2) fiſſilis, qui findi vel ſcindi poteſt, Gl. V. σχιστὸν, ſciſſile, fiſſile; *Subſt.* σχιστὸν, genus ſtolæ muliebris; σχισταὶ, calceamenti genus, Poll. Ab eod.

Σχοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, ab ἔχω, pro σχέω.

Σχοίην, aor. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.

Σχοινία, ας, ἡ, junci planta ſeu ſtirps una cum ſuo ceſpite; (2) funale, funis.

Σχοινίζω, fut. ίσω, fune dimetior, agrum metior, divido.

Σχοίνικλος, ου, ὁ, nomen avis. Gaza junconem interpretatur. A σχοῖνος.

Σχοίνινος, ίνη, ινον, junceus, e junco factus.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco tortus, funis, reſtis, Dim. ab eod.

Σχοινιοστρόφος, ὁ καὶ ἡ, *prop.* funem contorquens, qui aquam per amphoram e fune pendentem attollit e puteo, & quicunque ſimili modo laborat. *it.* reſtio. v. σχοινοστρ.

Σχοινιοσυμβολεὺς, ὁ, idem. Poll. A συμβολή.

Σχοινὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* Veneris. A σχοῖνος, al. a σχῖνος, *lentiſcus*, unde debeat eſſe σχίνις, *Ern.*

Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimenſa ac deſcripta. A σχοινίζω.

Σχοινισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio & deſcriptio, quæ fit fune; (2) torturæ genus, quod funibus fit & fidiculis tractoriis. Ab eod.

Σχοινῖτις, ιδος, ἡ, e junco facta.

Σχοινοβατέω, ῶ; funi inambulo. A

Σχοινοβάτης, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος, & βαίνω.

Σχοινοβατία, ας, ἡ, funambulatio. A pr.

Σχοινοειδὴς, ὲς, ad funis ſpeciem factus. Ab εἶδος.

Σχοινόπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, e junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος, & πλεκτός.

Σχοινοπλοκικὸς, ἡ, ὸν, funibus texendis aptus. A

Σχοινοπλόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui funes e junco torquet ſeu nectit, Gl. Vet. reſtio, reſticularius. Ex σχοῖνος, & πλέκω.

Σχοινοπώλης, ου, ὁ, ſpartarius, Gloſſ. Vet. qui reſtes vendit.

ΣΧΟΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, juncus; (2) funis e junco plexus, funis, reſtis; (3) Menſura Ægyptiaca ſexaginta ſtadia complectens, ap. Herod. alii autem 30. Ph. Phil. σχοῖνος γεωμετρικὸς, *ſchœnus geometricus*, arvipendium.

Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod σχοινοπλόκος. Ex σχοῖνος, & στρέφω.

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, extenſus ſeu protenſus ut funis; (2) prolixus, longus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio ſoluta & in concinnis longiſque periodis conſtans; parum toroſa. Ex σχοῖνος, & τείνω.

Σχοινοτενῶς, *Adv.* in modum funis extenſi; (2) porrecte, prolixe, intenſe.

Σχοινοτονία, ἡ, longitudo, prolixitas. A

Σχοινότονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex junceo aut ſparteo fune nexus & contextus. Ex iiſd.

Σχοινοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, junceum funem geſtans, ſeu ſimpl. qui funem gerit. Ex σχοῖνος & φέρω.

Σχοινοχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, frænum e fune factum habens.

Σχοῖντο, vide σχοίατο.

Σχοινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, juncoſus, junceus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.

Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ferior, Gl. Vet. σχολάζει, ceſſat, vacat, Ph. σχολάζων, vacuus, Gloſſ. Vet. σχολάζουσα, vacua, Ph. σχολάζοντες, ceſſantes, Ph. σχολάζομαι, otium mihi eſt, vacat mihi. Ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, 1 Cor. 7, 5. Μουσικῇ ἐπὶ τῷ δείπνῳ σχολάζειν, Luc. Πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, Dem. τοῖς φίλοις, Xen. Cyr. 7, 25. ἀπό τινος, ib. 27. A σχολή.

Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, ſegnis, Gl. V. otioſus, vacuus. Ab eod.

Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.

Σχολαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab eod.

Σχολαίως, *Adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter, Gl. V. otioſe.

Σχολαρχέω, ῶ, ſcholarcha ſum, ſcholæ præſum, R. A

Σχολάρχης, ου, ὁ, ſcholarcha, i. e. qui ſcholæ præeſt, Ph. σχολάρχαι, profeſſores. Ex σχολὴ, & ἄρχων.

Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur poſt labores; (2) exedra; (3) ſchola. A σχολή.

Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otioſus, Gl. Vet. ceſſator. A σχολάζω.

Σχολαστικὸς, ἡ, ὸν, qui otiari ſolet, otio deditus; Gl. V. ſcholaris; τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.

Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, ſchola. A

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio a negotiis, mora ejus, qui lente agit; (2) lucubratio per otium, ſeu in otio compoſita diſputatio; (3) ipſe locus in quo vacamus alicui rei, ſchola.

Σχολῇ, *Adv.* otioſe, per otium, perfunctorie, ſine diligentia, lente, tarde, more hominum otioſorum, ſenum, Gl. Vet. (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus.

Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſcholiis auctorem illuſtrat, ſcholiaſtes. A σχολιάζω.

Σχολικὸς, ἡ, ὸν, ad ſcholas pertinens, ſcholis conveniens. A σχολή.

Σχολικῶς, ſcholæ modo, ut fit in ſcholis.

Σχολιογράφος, ὁ, qui ſcholia ſcripſit.

Σχολιογραφέω, brevia ſcholia ſcribo. Ex σχόλιον, & γράφω.

Σχόλιον, ου, τὸ, gloſſema, notula, ſcholium, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.

Σχόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἔχω.

Σχοῦ, *habe*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro σχέσο.

Σχῶ, aor. 2. conj. act.

Σώεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔσωον, a σώω.

Σῶζε, 2. ſ. præſ. imper. act. verbi σώζω.

Σωζόμενον, acc. ſing. præſ. part. med.

Σώζω, fut. ώσω, ſalvo, Ph. ſervo, ſoſpito, Gl. V. σώζει, conſervat, ſanat, Ph. σωθῆναι, ſanari, Ph. ſalvari; σωθεὶς, ſalvus, Ph. a. 1. paſſ. σώζου, vale, Ph. imperat. præſ. paſſ. σῶσαι, ſanare, Ph. inf. act. aor. 1. σῶσόν με, ſalvum me fac, Gl. V. imperat. act. aor. 1. *it.* a periculo munire, tutum præſtare in futurum. Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία, Soph. Antig. 687. Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι, id. Aj. 519. Ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται, non ſervat, El. 1000. Ἦ σὺ κεῖνος εἶ, ὃς τόνδε κἀμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; idem, El. 1372. Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα, Ariſt. Av. 385. A σῶος, *ſalvus*.

Σωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. σώζω.

Σωθῆναι, *ſervatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. cum ν.

Σωκέω, ῶ, valeo, poſſum. Μόνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος, Soph. El. 118. A σῶκος, Σωκῶ, idem valet quod ἰσχύω, Etymol. Col. 742. Σωκεῖ, id. quod ἰσχύει, βοηθεῖ, Heſych. ex Æſchyl. Eumenid. 36.

Σῶκος, ου, ὁ, ſervator, *Epith.* Mercurii, Hom. Il. 20, 72. A σώζω.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fiſtula, veluti in aquæductu; (2) piſcis quidam teſtaceus.

Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, ſiphunculus, Dim. a σωλήν.

Σωληνίσκος, ου, ὁ. idem & ab eod.

Σωληνιστὴς, οῦ, ὁ, qui piſcatur σωλῆνας.

Σωληνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, canaliculo ſimilis, canaliculum referens. Ex σωλὴν, & εἶδος.

ΣΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, corpus, caro, Ph. (2) mancipium; (3) dicitur & in foro de capite. ap. Lyſ.

Σωμασκέω, corpus exerceo. Ἦ καὶ σχολὴ, ἔφη, ἔσται σωμασκεῖν τοῖς στρατιώταις, Xen. Cyr. 1, 24. Ex σῶμα, & ἀσκέω. Hinc

Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, Gloſſ. Vet. corporatura.

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo ſedes conjunctas habens, & iiſdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.

Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac revendo, mango ſum, Strabo.

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

Σωματέμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. Ph. venalitiarius, mango, leno. Ex σῶμα, & ἔμπορος.

Σωματηγέω, dux ſum, agminis, cohortis.

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporalis, qui eſt corporis; (2) corporeus, corpore conſtans. A σῶμα.

Σωματικῶς, *Adv.* corporeo modo, more corporum.

Σωμάτινον, corporinum, Gl. V. A σῶμα.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpuſculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpſeſtus, membrana, Ph. Dim. a σῶμα.

Σωματοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corporis ſpeciem gerens, corpulentus, corporeus; σωματοειδέστερον, Longin. 24. Ab εἶδος.

Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, hominum venditor, mango. Ex σῶμα, & κάπηλος.

Σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporea ſpecie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante diſperſum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem, ſ. potentiorem reddo. Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη, Polyb. Σωματοποιουμένη τῇ κοινωνίᾳ, Longin. 40.

Σωματοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi, vel mancipia, aluntur. Ex σῶμα, & τροφεῖον.

Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.

Σωματοφυλακέω, ſum corporis cuſtos.

Σωματοφυλακία, ἡ, cuſtodia corporis.

Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis cuſtos, ſeu qui latus alicujus ſtipat, Ph. ſatelles, ſtipator.

Σωματόω, corpus facio, corporea natura induo; σωματοῦσθαι, q. d. corporeſcere, corporeum fieri, Ariſtot. A σῶμα.

Σωματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

Σωματωδῶς, *Adv.* corporaliter.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A σωματόω.

Σῷος, ου, vel σῶς, ὁ καὶ ἡ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, Ph. A σόος.

Σώρακος, ου, ὁ, qualus, Ph.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.

Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua ſuperiori ſemper aliquid additur, tanquam granum acervo, ſophiſma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, idem quod σορός.

Σώρευμα, ατος, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.

Σωρεύσασαν, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. v. σωρεύω. Unde

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

Σωρευτὸς, ἡ, ὸν, acervatus, cumulatus.

Σωρεύω, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, Rom. 12, 20. Ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλων σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος, Epigr. A σωρός.

Σωρηδὸν, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ου, ὁ, Gl. V. Vid. σωρείτης.

Σωρῖτις, ιδος, *Epith.* Cereris. A

ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, ὁ καὶ ἡ, ſalvus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus. Ex σόος, vel σάος.

Σῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σώζω.

Σώσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Σῶσιν, *ſervant*, 3. pl. præſ. ind. act. *per Craſin.* & cum ν pro σώζουσι.

Σωσίκοσμος, ὁ, mundi ſervator.

Σωσίοικος, ου, ὁ, domus conſervator. Ex σώζω, & οἶκος.

Σωσίπολις, urbis conſervator, Ariſt. Ach. 167. A σώζω, & πόλις.

Σῶσον, 2. ſ. aor. 1. imperat. act. v. σώζω.

Σωστέον, ſervandum eſt. Ἀθλίως δὲ σωστέον, Eur. Her. fur. 139. A σώζω.

Σωστικὸς, ἡ, ὸν, ſervandi ſeu conſervandi vim habens, conſervator, tutator. A σώζω.

Σωστικῶς, *Adv.* ſalutariter, ſalubriter, Suic.

Σῶστρον, ου, τὸ, præmium, quod ægrotus ſanitati reſtitutus medico reddit; *it.* quod datur ei qui fugitivum retraxit, & domino reſtituit. A σώζω.

Σώτειρα, ας, ἡ, ſervatrix, liberatrix. A

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator, conſervator, liberator. Ph. ſoſpitator. A σόος.

Σωτηρία, ας, ἡ, ſalus, incolumitas; conſervatio, Ph. A σωτήριος.

Σωτήρια, ιων, τὰ, ſacra quæ agitantur in honorem deorum ſoſpitalium; (2) foricæ; Agathias Scholaſticus in Anthologia. Ab eodem. P.

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſalutaris, proſper, ſaluber, ſoſpitalis, Gloſſ. Vet. Hinc τὸ σωτήριον, ου, ſalus. A σωτήρ.

Σωτήριχος, ου, ὁ, ſervator. A σωτήρ.

Σωτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſalutaris, ſoſpitalis Gl V. ſaluberrimus. A σωτήριος.

Σωτηριωδῶς, *Adv.* ſalutariter, ſalubriter.

Σωτηρίως, idem, Gl. V. A σωτήριος.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in ſe continet. A σώω.

Σωφρονέω, ſanæ mentis ſum, mentis compos, ſeu prudens ſum, prudenter me gero; (2) modeſtia utor, modeſtus ſum, temperanter & modeſte me gero; caſtus ſum & pudicus. Ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; Soph. Aj. 686. Οὐδέ σ᾽ αἱ τύχαι, τέκνον, ἐσωφρονήκασιν, Eur. Tro. 342. A σώφρων.

Σωφρόνημα, ατος, τὸ, moderate factum, facinus pudicum & caſtum. A σωφρονέω.

Σωφρονήσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi σωφρονέω. Unde

Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν, modeſtiæ, temperantiæ amans ſ. ſtudioſus.

Σωφρονίζω, f. ίσω, ad ſanam mentem reduco, facio, ut quis ſapiat; caſtigo, emendo, coërceo, compeſco, reprimo, tempero, moderor. Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, Tit. 2, 4. A σώφρων.

Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, natura comparatus ad temperantiam; (2) modeſtiæ & moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικῶς, temperanter, modeſte. A præc.

Σωφρόνισις, εως, ἡ, caſtigatio, emendatio.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id. quo quid caſtigatur & emendatur.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, caſtigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio.

Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, dens genuinus, Philox. σωφρονιστῆρες, genuini, Ph. A σωφρονίζω.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, caſtigator, emendator; qui aliquid prudenter agit, & concipit; cum gen. rei quæ prudenter inſtituitur. Plut. in Lycurg. cap. 30. Ab eod. Unde

Σωφρονιστικὸς, ἡ, ὸν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.

Σωφρονιστὺς, ύος, ἡ, emendatio, correctio. A σωφρονίζω.

Σωφρόνως, *Adv.* ſana mente, prudenter; (2) moderate, modeſte, continenter, temperanter, pudice, Gl. V. ſobrie, caſte.

Σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. a σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, modeſtia, pudicitia, caſtitas, Philox. temperantia, Gl. V. A σώφρων.

Σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens eſt ſalva & incolumis; (2) prudens, ſapiens; (3) moderatus, temperans, continens, ſobrius; (4) honeſtus, bene moratus, probus; (5) caſtus, pudicus, continens. Ex σῶς, & φρήν.

Σωχέω, idem quod σώχω, Nic. Th. 590.

ΣΩ'ΧΩ, tero, lævigo.

Σώω, incito; σώοντο, paſſ. imperf. A σεύω.

Σώω, ſalvo, ſoſpito; σώομαι, ſervor incolumis. A σῶς, *ſalvus*, vel σόω, *ſalvo*.

T.

T, Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, & cum lineola ſubjecta *trecenta millia*.

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic*.

Ταβερνεῖον, τὸ, caupona. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, Gl. V. A *tabula*.

Ταβλίζειν, teſſeris ludere in tabula. A præc.

Ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula.

Τἀγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθὰ, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum*.

Ταγαῖος, ου, ὁ, qui facit quidpiam ab alio juſſus; (2) ſubditus, ſubjectus. A ταγός.

Ταγέω, impero. Ab eod.

ΤΑΓΓΗ', ῆς, ἡ, rancor.

Ταγγίασις, εως, ἡ, rancor, Gl. Vet. Quaſi a ταγγιάζω, quod eſſet *ranceſco*.

Ταγγίζω, ranceſco, rancidus fio. A ταγγή.

Ταγγὸς, ἡ, όν, rancidus, qui rancorem contraxit, Ph. ταγγὸν, rancidum. Ab eod.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A ταγεύω.

Ταγεὶς, *ordinatus*, a. 2. part. paſſ. v. τάττω.

Ταγεύω, ſum ſummus magiſtratus, Xen. (2) præficio, Æſchyl. A ταγή.

Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. A τάσσω.

Ταγηνίας, ου, ὁ, ut ταγηνίας ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo.

Ταγηνίζω, frigo, Gl. V. A τάγηνον. Hinc

Ταγηνιστὸς, ἡ, ὸν, in ſartagine frictus ſeu coctus.

Ταγηνίτης, ου, ὁ, ut ταγηνίτης ἄρτος, idem quod ταγηνίας. A

Τάγηνον, ου, τὸ, ſartago, ſatura, Gloſſ. Vet. Alias τήγανον.

Τἀγκίστρῳ, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro τῷ ἀγκίστρῳ, ab ἄγκιστρον.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, Ph. A τάσσω.

Ταγματάρχης, ου, ὁ, qui agmini præeſt. Ex τάγμα, & ἀρχή.

Ταγματικὸς, legionarius, Gl. V. A τάγμα.

Ταγὸς, οῦ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præſes; Hom. Il. 23, 160. Ab eod.

Ταγοῦχος, ου, ὁ, idem. Ex ταγὴ, & ἔχω.

Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc fit τεταγὼν, aor. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A τείνω.

Ταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τείνω.

Ταθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ.

Ταὶ, nom. pl. f. g. *Ion.* pro αἱ, ob ὁ, articulo præpoſ.

Ταινία, ας, ἡ, tænia, faſcia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes ſcrupuloſa ſub aquis latens, in longumque porrecta, ſyrtis. A τείνω.

Ταινίδιον, ου, τὸ, faſciola pectoralis ſeu ornamentum collare. Dim. a ταινία.

Ταινίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ταινιόπωλις, ιδος, ἡ, mulier, quæ faſcias vendit, Suic. Ex ταινία, & πωλέω.

Ταινιόω, redimio faſcia; (2) orno, Ariſt. Conc. 1026. A ταινία.

Ταινιωτικὸς, ἡ, ὸν, in tænia, (2, 3) natus.

Τάκεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. Dor. & Ion pro τήκεσαι, a τήκω.

Τἀκεῖθεν, Dor. pro τὰ ἐκεῖθεν, quæ illic.

Τακεὶς, a. 2. part. paſſ. Dor. pro τηκεὶς.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, maceratus. A τήκω. Hinc

Τακερόω, ῶ, fut. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liqueſcens dilabatur & diffluat, Dioſc.

Τακερόχρως, ωτος, ὁ, ϗ ἡ, corpus liquatum habens. Ex τακερὸς, & χρώς.

Τάκην, a. 2. ind. paſſ. Ion. pro ἐτάκην, a τήκω.

Τακήσομαι, liquefiam, f. 2. ind. paſſ.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites & aciei inſtruendæ. Phil. ordinarius, diſpoſitus; τακτικὰ, quæ ad rem & diſciplinam militarem ſpectant. A τάσσω.

Τακτικῶς, Adv. militariter, cum peritia aciei ſtruendæ. Gl. V. ordinate.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, ordinatus, in quo ſervatur ordo; (2) certus, ſtatutus, definitus. A τάσσω.

Ταλαεργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, qui patienter & conſtanter opus facit, patienter laborem ſubiens ac perferens. Ex τάλας, & ἔργον.

Ταλαιπωρέω, laboro, ærumnas & labores perfero; (2) in ærumnas ac miſerias conjicio, Gl. V. affligo. Πρὸς ταλαιπωρῆσαί γ' ὀλίγον χρόνον, Ariſt. Lyſ. 769. Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι, ib. 781. A ταλαίπωρος. Hinc

Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miſeria, ærumna, Ph. labor, moleſtia, & fatigatio. A

Ταλαιπωροποιὸς, ὸν, ærumnoſum reddens.

Ταλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus; miſer, miſellus, Gl. Vet. Ex ταλάω, & πωρή.

Ταλαιπώρως, ærumnoſe, miſere, laborioſe.

Ταλαίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ærumnoſus, qui animo patienti eſt. Ex ταλάω, & φρήν.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui toleranti & forti eſt animo, cujus cor adverſa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex ταλάω, & καρδία.

Τάλαν, miſer, voc. ſing. a τάλας. Unde

Ταλανίζω, fut. ίσω, miſerum & ærumnoſum voco, defleo, lamentor veluti miſerum.

Ταλανταῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miſerrimus. A τάλας.

Ταλαντάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.

Ταλάντερος, miſerior. A τάλας.

Ταλαντεύω, f. εύσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, ſuſpenſum teneo, Luc.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans.

Ταλαντίζω, idem quod ταλαντεύω. A

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, ſtatera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum, & nominatim talentum, pondus 125 librarum, ſumma pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750, ſecundum computationem vulgarem, ap. Atticos & Babylonios 1000. Hinc

Ταλαντοῦχος, ὁ, libripens. Ab ἔχω.

Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc

Ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenſo & libratione; (2) metaph. de aquæ marinæ agitatione ſeu libratione.

Ταλαὸς, ἡ, ὸν, miſer, ærumnoſus. A ταλάω.

Ταλαπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incommoda & ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnoſus, miſer. Ex τάλας, & πάθος.

Ταλαπείριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærumnas expertus, calamitoſus & miſer. Ex τάλας, & πεῖρα.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctum ferens, luctu adfectus; (2) fortiter luctum & mœrorem perferens. Τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμὸν, Hom. Odyſſ. 5, 222. Ex ταλάω, & πένθος.

Ταλάριον, τὸ, & ταλαρίσκος, ὁ, quaſillus. A

Τάλαρος, ου, ὁ, vas ſeu inſtrumentum, quo ad lanificia utuntur, lanas & fuſos in eo reponentes, qualus, quaſillus. Gl. Vet. calathus, fiſcella; vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item vas, in quo lac reponunt bubulci, & quo utuntur in premendo lacte & caſeo formando. Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν, Hom. Il. 18, 568. A ταλάω.

Τάλας, αινα, άλαν, Gen. ανος, αίνης, ανος, miſer, ærumnoſus, Ab eod,

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium Ariſtænet. 1, 18. Ἐριουργία, Suid. A ταλάω.

Ταλάσιον, ου, τὸ, lana. A ταλάω.

Ταλάσιος, ου, ὁ, lanifex. Ab eod.

Ταλασιουργέω, lanas tracto, lanariam factito, lanarius ſum, Xen.

Ταλασιουργία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλασιουργικὸς, ἡ, ὸν, ad lanificium pertinens. A

Ταλασιουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, lanifex, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, & ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo patienti eſt, cujus pectus omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex ταλάω, & φρήν.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, patiens ærumnarum & laborum; (2) audax, fortis. Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν, Hom. Il. 5. 289. A ταλάω.

Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων.

ΤΑΛΑ'Ω, ῶ, ſuffero, perpetior; (2) ſuſtineo, i. e. audeo.

Τἀληθὲς, verum, Dor. pro τὸ ἀληθές.

ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, Soph. Antig. 645. puella, virgo nubilis.

Τἆλλα, Adv. alioqui, cæterum. Ex τὰ, & ἄλλα.

Τἀλλότρια, aliena, n. vel acc. pl. n. g. Dor. pro τὰ ἀλλότρια.

Τἀμὰ Dor. pro τὰ ἐμὰ, mea.

Ταμάλιστα, Adv. maxime, vehementer.

Τἄματα, Dor. & Att. pro τὰ ἤματα, dies.

Τάμε, ſcidit, 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔταμε, a τέμνω, ſeco.

Ταμέει, 3. ſing. fut. 2. ind. act. Ion. pro ταμεῖ.

Ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.

Ταμεῖον, ου, τὸ Ph. ταμεῖον, τὸ ἰδιωτικὸν, privatum, cella, promptuarium, penuarium, fiſcus, Gl. V. Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ϗ ἡ, corpus ſeu cutem incidens ac vulnerans, Hom. Il. 4, 511. Ex τέμνω, & χρόος.

Ταμία, ας, ἡ, diſpenſatrix, œconoma. A

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, promus condus, diſpenſator eorum, quæ condenda & promenda ſunt; (2) qui ærario præeſt, quæſtor; (3) diſpenſator, arbiter, adminiſter, præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæſtura, Gl. Vet. (2) diſpenſatio. A ταμιεύω.

Ταμιείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, Gl. Vet. ταμιεῖον, τὸ, δημόσιον, publicum, fiſcus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεύω. Unde

Ταμίευμα, τὸ, adminiſtratio rei familiaris, vel diſpenſatio.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiſcatio, proſcriptio; (2) adminiſtratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parſimonia.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, Ern.

Ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν, quæſtorius; (2) parcus, qui recondere novit in futurum. A

Ταμιευτικῶς, parce, bona cum diſpenſatione.

Ταμιεύω, fut. εύσω, quæſtor ſum, quæſtoris munus obeo. Gl. Vet. fiſco, proſcribo; (2) ſum promus ſ. cellarius, Gl. Vet. ſepono, reſervo. In med. repono, recondo, præſertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem; (4) vires non uno impetu effundo, ſed parce, ut ſufficiant univerſo itineri, labori; unde & v. c. moderate impero, moderate utor opibus; (5) conſtituo, definio. Ὡς οὐκ ἔτι ἐμοὶ ταμιεύσεις, Ariſt. Eq. 943. Ἡμεῖς ταμιευσόμεθα αὐτὸ, ſc. ἀργύριον, id. Lyſ. 496. Ἅπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; id. Av. 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύεσθαι, reſervare, Luc. χιλιαρχίας ἔτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, Plut. in Marc. Cat. cap. 3. A ταμίας.

Ταμίης, Ion. pro ταμίας.

Ταμιοῦχος, ου, ὁ, præfectus cellæ penuriæ vel ærarii, Ph. ærarius, confiſcator, Cellarius, penarius, Ph. Ex ταμεῖον, & ἔχω.

Τάμισος, vel ταμισὸς, ου, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, R. Nicand. in Alexiph. 373. Ἐν ᾗ τίθει τάμισον σκίνακος νεαροῖο λαγωοῦ, Id. in Theriac. 577. A τάμνω.

Τάμνε, 3. ſ. imperf. ind. act. Ion. pro ἔταμνε, a τάμνω, pro τέμνω.

Τάμνω, Ion. pro τέμνω. Τάμνον δένδρεα μακρὰ, Il. 11, 88 δέρμα βόειον, Odyſſ. 14, 24. ἐρίφους, Heſiod. Ἡμ. 22.

Ταμῶ, incidam, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Τὰν, pro τὴν, Dor. acc. ſing. artic. præpoſ. a nom. ἡ, Dor. ἁ.

Τἂν, Dor. pro τὰ ἐν, & in.

ΤΑΝΑ'ΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, Heſ.

Ταναηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel ſecundum alios ταναήκης, εος, protenſam ſ. longam habens aciem, acutus. Ex τανύω, & ἀκή.

Ταναιμύκης, εος, ὁ ϗ ἡ, mugitus in longum protendens, intenſe & vehementer mugiens. Ex ταναὸς, & μυκάω, mugio.

Τανακιδὴς, idem quod ταναήκης. R.

Ταναόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, extenſum ſeu protenſum collum habens. Eu ταναὸς, & δειρή.

Ταναὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, & ταναὸς, ἡ, ὸν, protenſus, extentus, promiſſus, longus, procerus. Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται, Hom. Il. 16, 588. A τείνω.

Τανάχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, longe lateque æratus. Ex ταναὸς, & χαλκός.

Τανεῖαι, αν αἱ, porrecta ligna. A ταναός.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longum ſomnum vel longam quietem adferens. Ex ταναὸς, & λέγω, cubare facio.

Τανθαρὶν, τὸ, rubor, Heſ.

Τανθαρύζω, Dor. τανθαλύζω, tremo.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, linguam protenſam habens. Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι, Hom. Odyſſ. 5, 66. Ex τανύω, & γλῶσσα.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, aculeos ſeu cuſpides extenſas ac promiſſas habens.

Τανυδρόμος, ὁ ϗ ἡ, longum curriculum abſolvens.

Τανυέθειρος, ὁ ϗ ἡ, longam comam habens. Ab ἔθειρα.

Τανυήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, protenſam ſive longam habens aciem. Ex τανύω, & ἀκή.

Τανύθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo eſt capillo, prolixos & promiſſos crines habens; (2) hirſutus. Ex τανύω, & θρίξ.

Τανύκραιρος, ὁ, longam comam habens. A κραῖρα.

Τάνυμαι, tendor, extendor, diſtendor. A τείνω.

Τανύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐτανύοντο, a τανύω.

Τανύπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, extenſo & promiſſo peplo amictus, cui eſt veſtis laxa & ſinuoſa. Ex τανύω, & πέπλος.

Τανύπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus latera in longum latumque tenſa ſunt; (2) amplus; Nonn. P. 5, 2. A πλευρά.

Τανύπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedes extendens. Μῆλα τανύποδα, Hom. Od. 9, 464. Ex τανύω, & πούς.

Τανύπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui alæ extenſæ ſunt, extenſis & patulis alis volans, velox. Ex τανύω, & πτερὸν.

Τανυπτερύγεσσι, dat. pl. *Poët.* pro τανυπτέρυξι, a

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Gl. V. τανυπτέρυγες, præpetes.

Τανύρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, radices extendens, radices extenſas & longe lateque expanſas habens. Ex τανύω, & ῥίζα.

Τανυσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τανύω.

Τανυσίπτερος, idem quod τανύπτερος.

Τανύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnam ſeu extenſam umbram habens. Ex τανύω, & σκιά.

Τανυσκόπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, amplos ſcopulos habens; Nonn. P. 4, 21.

Τάνυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐτάνυσαν, a τανύω.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, extenſio, contenſio, intenſio. Ἀλλ' ἄγε μὴ μυνῇσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου Δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος; Hom. Odyſſ. 21, 112. A τάνυμι.

Τανύσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, amplis latiſque paſſibus progrediens, longa & gracilia crura habens, procerus; (2) qui feſtinat, celer. Ex τανύω, & σφυρὸν.

Τανύφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, corticem habens amplum ſ. longum, i. e. longa & ampla arbor. A φλοιός.

Τανύφυλλος, ὁ ϗ ἡ, folia habens ampla & lata, ſive etiam diffuſa. A φύλλον.

Τανύω, idem quod τείνω. Βοείην τανύειν, Il. 17, 390. Νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε, ib. 16, 567. Τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο, ib. 9, 464. A τείνω.

Ταξείδιον, ου, τὸ, parva cohors, catervula. A τάξις.

Ταξιαρχέω, centuriæ præfectus ſum, ſum centurio, cohorti præfectus ſum, aut etiam ordines duco. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ, Ariſt. Pace, 433. A ταξίαρχος.

Ταξιάρχης, ου, ὁ, idem quod ταξίαρχος. Ex τάξις, & ἀρχή. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatus, *it.* decurionatus

Ταξίαρχος, ου, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio, Gl. Vet. ordinarius, manipularius, evocatus. Ab ἀρχός.

Ταξιόω, ordino. A

Τάξις, εως, ἡ, ordo, ſeries, Ph. item, vices, officium, apparitura; ex Gl. Vet. *in re militari*, exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. τάξεις, claſſes, Gloſſ. Vet. eſt etiam conſtitutio, ordinatio, ut νόμων τάξις. A τάσσω. Hinc

Ταξιώτης, ου, ὁ, apparitor; officialis, Gl. V.

Ταξιωτικὸς, ἡ, ὸν, officialis. ῥάβδος τ. virga oris. A pr.

ΤΑΞΟΣ, ου, ἡ, taxus, *arbor feralis & venenata.*

εινολογία, ας, ἡ, ſubmiſſa & humilis oratio. Ex ταπεινὸς, & λόγος.

Ταπεινορρημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, humilis, Ph. ſummiſſus, Gl. Vet. Hinc

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demiſſio & abjectio.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum humili & dejecto, demiſſe & humiliter, *it.* modeſte ſentio.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demiſſio, animus demiſſus & humilis, Gl. V. humilitas, humiliatio, modeſtia. A

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt animo humili & abjecto. Ex ταπεινὸς, & φρήν.

Ταπεινόω, humilem reddo, demitto ſeu ſubmitto, deprimo; in S. S. affligo, calamitatibus premo. *it.* vitio, ſtupro; τεταπεινωμένος, ſummiſſus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται, Matt. 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα ϗ ταπεινοῦσθαι, οἶδα ϗ περισσεύειν, Phil. 4, 12. A ταπεινός.

Ταπεινωθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ταπεινώθητε, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. v. ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατος, τὸ, depreſſio, humilitas.

Ταπεινῶς, *Adv.* humiliter, abjecte, demiſſo animo, modeſte.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiſſio & abjectio; (2) imminutio, Gl. Vet. humiliatio, humilitudo. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ἡ, ὸν, humiliandi & deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, ſtragulum variis coloribus intertextum, vel villoſum.

Τάπις, ιδος, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *Adverb.* plerumque, ſæpe.

Ταπρῶτα, *Adv.* primum, ut primum, ſimul atque.

Τάραγμα, τὸ, idem quod

Ταραγμὸς, οῦ, ὁ turbatio, tumultus, conſternatio, terror. A ταράσσω. Unde

Ταράκτης, ου, ὁ, turbator, perturbator.

Ταρακτικὸς, ἡ, ὸν, perturbatorius, turbandi ſeu perturbandi vim habens, qui turbare ſolet, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοὴ ταρακτικώτατόν ἐστι τῆς ψυχῆς, Appian. in Syriac. ex Plut. in Craſſ. cap. 23. Ab eodem.

Ταρακτὸς, ἡ, ὸν, perturbatus; (2) qui perturbari poteſt. Ab eod. Unde

Ταράκτωρ, ορος, ἡ, perturbator, Rob.

Ταραντινίδιον, τὸ, veſtis mollis & pellucida, quæ apud Tarentinos in uſu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *inpr.* decurro, equo armatus.

Ταράξῃ, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. v. ταράσσω.

Τάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab eod.

Ταρασσέσθω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ταράσσω.

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præſ. med.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμένος, turbatus, Ph. p. part. paſſ. Οἴμοι σί μ' ὦ πόνηρε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις; Ariſt. Eq. 898. Ὥς μοι ὑφ' ἥπατι δεῖμα χλωρὸν ταράσσει, Eur. Supp. 600. Ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινόν, id. Rheſ. 692. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως, Luc. Τὴν γαστέρα, Ariſt. Nub. 385.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turba, turbatio, confuſio, tumultus, conſternatio. A ταράσσω.

Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imper. paſſ. verbi ταράσσω. Unde

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus, Gl. V. turbatio.

Ταραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus, Ph. turbarum plenus. A ταραχή.

Ταραχωδῶς, *Adv.* turbulente, tumultuoſe; (2) pavide. A ταραχώδης.

Ταρβαλέος, έα, έον, terribills, timorem & metum adferens; (2) metuens, timidus, formidoloſus, act. & paſſ. Ταρβαλέοι δ' ἀλάλαζον, Nonn. P. 6, 20. A τάρβος.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. Ταρβήσει γὰρ οὐ νεοσφαγῆ τοῦτόν γε προσλεύσσων φόνον, Soph. Aj. 545. Ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίας ἔχει, id. Trach. 736. Μή με ταρβήσας προδῷς, id. Phil. 756. Ταρβῶν ὀρφανεύμα' τέκνων, Eur. Her. fur. 549. Ab eod.

Ταρβὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens τάρβος.

Ταρβήσαντε, pavefacti, Hom. Il. 1, 331. Τὼ μὲν ταρβήσαντε ϗ αἰδομένω βασιλῆα Στήτην.

Ταρβήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβόσυνος, ον, territus, pavidus.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ ſale fit, item pollinctura, Gl. V. ſuccidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ου, ὁ, ſalſamentarius, ſalſamentorum venditor. Ex τάριχος, & ἔμπ.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, ſalſatio, Gl. V.

Ταριχευτὴς, οῦ, ὁ, ſalitor, Ph.

Ταριχευτὸς, ἡ, ὸν, ſalſus, ſale conditus & aliquamdiu adverſatus. A

Ταριχεύω, fut. εύσω, ſale condio, macero, & arefacio, Gl. Vet. ſalſo; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, Gl. Vet. Κρέα τεταριχευμένα, Longin. 43. A τάριχος.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt ex genere ſalſamentorum, qui ſaliri ſolet; (2) ſale conditus & ſervatus, ſalſus, Ph. ταριχηρὸν, præſalſum. Ab eod.

Ταρίχιον, ου, τὸ, ſalſamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλέω, ſum ſalſamentarius, ſalſamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui ſalſamenta venditat, Gl. Vet. ſalſamentarius.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna ſalſamentarii.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, ſalſamentum piſcium; (2) caro ſale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox, R.

Τάρπημεν, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, a τέρπω.

Ταῤῥίον, ου, τὸ, craticula, Dim. a ταῤῥός.

ΤΑ'ΡΡ'ΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, R.

Ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, crates, Gl. V. *Att.* pro ταρσός.

Ταρσὸς, οῦ, ἡ, crates, ſuper qua caſei aliaque ſolent ſiccari; (2) aliquid ταρσῷ ſimile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus ſeu pedis, Ph. ταρσὸς τοῦ ποδὸς, planta; ταρσοὶ, tali, Philox. plantæ, Gl. V. A τέρσω.

Ταρσόω, ſive ταῤῥόω, inſtruo & munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσώδης, ſive ταῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in modum cratis implicitus ſeu implexus; *Epith.* arborum, quarum radices ſic implicantur.

Τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρτάρειος, & ιος, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiſſimus inferorum locus; (2) locus tonebricoſus, carcer.

Ταρταρόπαις, ὁ ϗ ἡ, tartari proles.

Ταρταρόω. in tartarum (it. carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρος.

Ταρφέα, *Adv.* frequenter, crebro. A ταρφής. Ταρφέα ἐπαΐσσει, Hom. Il. 22, 142.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, denſus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφεῖς, nom. pl. pro ταρφέες, a ταρφής.

Τάρφεσιν, *denſis*, dat. plur. cum ν.

Ταρφθήμεναι. aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro τερφθῆναι, a τέρπω.

Ταρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ταρφειός.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, denſitas, peculiariter ſilvæ, locus ſilvæ denſus.

Τάρφω, ſicco. Quaſi a τέρω, R.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, interiæ, juſta, parentalia. Hinc

Ταρχεύω, ſepelio.

Ταρχύω, fut. ύσω, exſequias facio, funus curo, ſepelio. Τὴν δὲ ναυβάται κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίοις, Lyc. 728.

Τᾶς, pro τῆς, *Dor.* gen. ſing. f. g. ab artic. præpoſ. ὁ.

Τάσις, εως, ὁ, intentio, extentio, contentio, Ph. tentio, tenor, tentigo. ap. Rhet. longiſſima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, ſtatuo, conſtituo, deſtino, mando, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus ſum, Gl. Vet. p. paſſ. τεταγμένος, ordinatus, ſtatus, fixus, Gloſſ. Vet. particip. Ἐκεῖνα μὲν ἅπαντα νόμῳ τέτακται, Dem. Phil. 1. Σαίρειν στέγας μὲν τέταγμαι τάσδε, Euripid. Cyc. 30. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528.

Τατικὸς, ἡ, ὸν, tenſivus. A τείνω.

Τάττωμεν, 1. plur. præſ. conj. act. *Att.* pro τάσσωμεν, a τάσσω.

Τατώμενοι, nom. plur. præſ. part. paſſ. *Dor.* & *contr.* pro τητaόμενοι, a τητάω, *privo.*

Ταυριάω, ῶ, taurio. de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρίη, ſcil. δορὰ, taurinum corium. A ταύρειος.

Ταύρειος, εία, ειον, taurinus. A ταῦρος.

Ταύρεος, έα, εον, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus, Dim.

Ταυρικὸς, ὴ, ὸν, tauricus; (2) taurinus.

Ταυροβόας, ὁ, clamoſus, proprie tauri vocem habens. A βοή.

Ταυροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, taurivorus, taurum vorans. Ex ταῦρος, & βορά.

Ταυρογάστωρ, ορος, ὁ, vorax.

Ταυρόδετος, η, ον, cui taurus alligatus eſt. A δέω.

Ταυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & εἶδος.

Ταυρόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, cornua taurina habens. Ex ταῦρος, & κέρας.

Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.

Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum. Ex ταῦρος, & κόλλα, *gluten*. Hinc

Ταυροκολλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, glutini taurino ſimilis, glutinoſus.

Ταυρόκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, taurinum caput habens, qui taurino capite eſt. A κράνον.

Ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς βοῦς, Soph. Tr. 779. A

Ταυρόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, a tauro occiſus.

Ταυροκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauri interfector. Ex ταῦρος, & κτείνω.

Ταυρομέτωπος, ον, taurinam, i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.

Ταυρόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & μορφή.

Ταυροπάρθενος, ἡ, *Epith*. Europæ, tauro vectæ, Lyc.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, ex tauro procreatus. Ex ταῦρος, & πατήρ.

Ταυροπόλος, ου, ἡ, & ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana; vel quod apud Tauros Scythæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præſit; vel quod eadem ſit ac luna, quam tauris vehi fingunt, Ex ταῦρος, & πολέω.

Ταυρόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, tauri pedes habens. Ex ταῦρος, & πούς.

ΤΑΥ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, taurus; (2) ſignum cœleſte; (3) Taurus, mons vaſtiſſimus Aſiæ; (4) penis.

Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος, Æſchyl. ap. Longin. 15. Ex σφάττω, ſ. σφάζω.

Ταυροφάγος, ου, ὁ, taurorum vorator.

Ταυροφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui taurus eſſe videtur, tauro ſimilis. A φαίνομαι.

Ταυρόφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauro ſimilia ſonans, vocem edens taurinæ ſimilem.

Ταυροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, tauricida, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.

Ταυρόφορος, ὁ, qui fertur, trahitur a tauris. A φέρω.

Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) ſtupro, comprimo; ταυροῦμαι, taurus fio, taurinam naturam induo. Ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμά νιν ταυρουμένην, Eur. Med. 92. A ταῦρος.

Ταυρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, tauri faciem habens, tauriformis. Ex ταῦρος, & ὤψ.

Ταὐτὰ, *eadem*, *Dor*. pro τὰ αὐτά.

Ταύταν, *hanc*, acc. ſing. f. gen. *Dor*. pro ταύτην, ab οὗτος, *hic*.

Ταύτῃ, *Adv*. eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ea ex parte; (3) ea de cauſſa, ideo; (4) hac. Ab οὗτος, *hic*.

Ταυτίζω, in unum confero, unum idemque cenſeo & pono. A

Ταυτὸ, vel ταυτὸν, & ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ex τὸ, & αὐτό.

Ταυτοβουλία, ας, ἡ, voluntatis conſenſus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ, & βουλή.

Ταυτογραφέω, eodem modo ſcribo; ταυτογραφούμενα, quæ eodem modo ſcribuntur. A γράφω.

Ταυτόδοξος, ὁ ϗ ἡ, idem ſentiens. A δόξα.

Ταυτοδυναμέω. æquipolleo, idem ſignifico. A

Ταυτοδύναμος, ὁ ϗ ἡ, æquipollens. A δύναμις.

Ταυτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem formæ, uniformis. Ex ταυτὸ, & εἶδος.

Ταυτοέπεια, ας, ἡ, repetitio ejuſdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, & ἔπος.

Ταυτοεπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.

Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor, Suic. Ex ταυτὸ, & ἔργον.

Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus, eorumdem operatio. Ex iiſdem.

Ταυτοθελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas ſ. conſenſus voluntatis. A θέλω.

Ταυτοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.

Ταυτοκλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in idem vergens. Ex ταυτὸ, & κλίνομαι.

Ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo itero. Περὶ τῶν καλῶς ϗ πολλοῖς εἰρημένων ταυτολογεῖν, Polyb.

Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium ſermonis quando res eadem pluribus, & plane eodem ſignificantibus verbis redditur.

Ταυτολογικῶς, per tautologiam. A

Ταυτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem dicens. Ex ταυτὸ, & λέγω.

Ταυτόματον, vel ταὐτόματον, quod fit caſu vel fortuito, forte, forte fortuna; ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item ſponte. Ex τὸ, & αὐτόματον.

Ταυτοπάθεια, ἡ, eventus, fortuna ſimilis in utramque partem. A

Ταυτοπαθὴς, ὲς, cui idem accidit.

Ταυτοποδία, ἡ, ejuſdem pedis repetitio, ut in ditrochæo, ap. Hephæſt.

Ταυτοπροσωπικῶς, in eadem perſona. A ταυτοπροσωπικὸς, ejuſdem perſonæ.

Ταυτοσήμαντος. ον, idem ſignificans. A σημαίνω.

Ταυτόσημος, ον, idem. A σῆμα.

Ταυτοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ejuſdem virtutis & roboris, Suic. Ex ταυτὸ, & σθένος.

Ταυτοσυνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurſus in eundem locum.

Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.

Ταυτοφωνία, ἡ, ſimilitudo ſoni. A

Ταυτόφωνος, ον, ſimiliter ſonans. A φωνή,

Ταυτώνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.

Τάφε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion*. pro ἔταφε, a θάπτω.

Ταφεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi θάπτω.

Ταφεὺς, έως, ἡ, veſpillo, libitinarius, ſandapilarius. A ταφή. Soph. Electr.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, ſepultura, funus, exſequiæ; (2) id quod numeratur pro ſepultura. A θάπτω.

Ταφήϊος, ου, ὁ, ad ſepulturam pertinens, ſepulchralis, funereus. A ταφή.

Τάφιος, ία, ιον, ſepulchralis. A τάφος.

Τάφος, ου, ὁ, ſepulchrum, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1187. (2) ſepultura, funus, exſequiæ; (3) epulum funebre, ſilicernium. Αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ, Hom. Il. 23, 29. A θάπτω.

Ταφρεία, ας, ἡ, foſſio, foſſæ excavatio; (2) valli exſtructio pro caſtris. A ταφρεύω.

Τάφρευμα, ατος, τὸ, munitio caſtrorum. A

Ταφρεύω, foſſam duco, caſtra munio. A

Τάφρος, ου, ἡ, foſſa, foſſatum, Ph. ſepes, Ph. vallum, Gl. Vet. etiam pro carcere ſc. in terram defoſſo, maxime, reperitur. A θάπτω.

Ταφροειδὴς, ὲς, foſſæ ſimilis. Ab εἶδος.

Ταφρωρύχος, ου, ὁ, vallorum effoſſor, R. Ex τάφρος, & ὀρύσσω, *fodio*.

Τάχα, *Adv*. velociter, properanter, mox; (2) forſan, fortaſſis, forte; (3) facile. A ταχύς.

Τάχει, dat. ſing. pro τάχεϊ, a τάχος.

Ταχεῖα, ας, ἡ, celeritas. A ταχύς.

Ταχέως, *Adv*. velociter, properanter, cito, celeriter, mature; (2) facile. Ab eod.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τάσσω.

Ταχινὰ, *Adv*. celeriter. A ταχινός.

Ταχινὸς, ὴ, ὸν, pernix, celer, velox. A τάχος.

Ταχινῶς, *Adv*. celeriter. A ταχινός.

Τάχιον, *Adv*. citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίων, Comp. a ταχύς.

Τάχιστα, *Adv*. celerrime, velociſſime. A

Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velociſſimus, τὴν ταχίστην, ſc. ἡμέραν ſ. ὥραν, quamprimum. Ph. actutum, Gl. Vet. Superl. a ταχύς.

Ταχίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχύς. Unde

Τάχος, εος, τὸ, celeritas, velocitas.

Ταχὺ, *Adv*. velociter, properanter, cito.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui facile capi poteſt, R. Ex ταχὺς, & ἁλωτός.

Ταχυβάδιστος, ου, ὁ, qui celeriter incedit, R. Ex ταχὺς, & βαδίζω.

Ταχυβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex ταχὺς, & βαίνω.

Ταχυβάτης, ου, ὁ, idem. Ex inuſ. βατέω.

Ταχυβλαστία, ας, ἡ, germinandi celeritas. Ex ταχὺς, & βλαστάνω.

Ταχύβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui celeris eſt conſilii, i. e. qui cito & repente conſilium capit, aut qui cito ab uno conſilio ad aliud tranſit. Ex ταχὺς, & βουλή.

Ταχύγηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cito ſeneſcens. Ex ταχυς, & γῆρας.

Ταχύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconſulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia præditus. Ex γλῶσσα.

Ταχύγουνος, ου, ὁ ϗ ἡ, velox, celer. Ὡς Μάριν ταχύγουνος ἀνέγρετο φοιτάδι σιγῇ, Nonn. P. 11, 31. Conf. 6, 20. Ex ταχὺς, & γόνυ.

Ταχυγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui velociter ſcribit; utens literis vulgaribus, quæ curſim ſcribuntur; opp. Καλλιγράφῳ, qui literis initialibus utitur; (2) exceptor, actuarius, notarius. Ex γράφω.

Ταχύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, facile lacrimans.

Ταχυδινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter vortice circumagitur, verſatilis. Εἰς στροφάλιγγα μιῆς ταχυδινέος ὥρης, Nonn. Paraph. 5, 35. Ex ταχυς, & δίνη, *vortex*.

Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A ſeq.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, velociter currens. Ph. curſor, exercipes. Ex ταχὺς, & τρέχω, *curro*.

Ταχυεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.

Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A pr.

Ταχυεργὸς, οῦ, ὁ, idem quod ταχυεργής. Λυσιπόνῳ ταχυεργὸς ἄναξ ἰήσατο μύθῳ, Nonn. P. 5, 10.

Ταχυήρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. *Epith*. navis, currus.

Ταχυθάνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubito moriens; (2) ſubitam mortem afferens.

Ταχύϊππος, ὁ, eques bonus.

Ταχυκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter movetur, R. Ex ταχὺς, & κινέω.

Ταχυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cito diſcit; (2) qui cito didicit. Ex ταχὺς, & μανθάνω.

Ταχύμηνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, qui ſubito iraſcitur, iracundus. Ex ταχὺς, & μῆνις.

Ταχυμήτης, ου, ὁ, vel ταχύμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, celer in capiundo conſilio. Ex μῆτις.

Ταχυμήτωρ, ορος, fœcundus.

Ταχύμορος, ὁ ϗ ἡ, brevis ævi.

Ταχυναυτέω, celeriter navigo, App. B. Mithrid. Ταχυναυτοῦν σκάφος εὐτρέπιστον, Luc. in Amor. Ex ναύτης.

Ταχυνεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ταχύνω.

Ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A

Ταχύνοος, *contr*. ταχύνους, ὁ ϗ ἡ, qui celeri eſt ingenio.

Ταχύνω, accelero, propero, feſtino; maturo. A ταχύς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui cito & facile paret; (2) cui cito perſuadetur aliquid, credulus, Theoc. 2, 138. Ex πείθομαι.

Ταχυπέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter volans. Ex ταχὺς, & πέτομαι.

Ταχυπλοέω, ῶ, celeriter navigo. Ex πλέω.

Ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima navigatio. A ταχύπλους.

Ταχύπνοια, ἡ, celeritas reſpirationis. A

Ταχύπνους, celerem reſpirationem habens, ſ. celeriter, & frequenter reſpirans.

Ταχύπομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui celeriter deducit ſeu tranſmittit, R. Ex πέμπω.

Ταχύποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpicioſus. Ex ὕποπτος.

Ταχύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter gradiens. Ex ταχὺς, & πείρω.

Ταχύποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, citæ morti obnoxius. Ταχύποτμον ἀνδρῶν ἔθνος, Pind. Olymp. 1.

Ταχύπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer, velox, Gl. Vet. alipes.

Ταχύπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeriter volans, velox. Ex πτερόν.

Ταχυπτεῤῥορυΐα, Alciphr. Ariſtænet. 21.

Ταχύπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeres equos habens; (2) rei equeſtris peritus.

Ταχύῤῥοθος, ον, tumultuoſus, trepidus.

Ταχύῤῥαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui cito convaluit. Ex ταχὺς, & ῥώννυμι.

ΤΑΧΥ΄Σ, εῖα, ὺ, celer, citus, velox, rapidus, Ph. feſtinus, Gl. Vet.

Ταχυστροφάλιγξ, ιγγος, ὁ ϗ ἡ, velox. Πάντα ταχυστροφάλιγγι μιῇ συλλέξατε ῥιπῇ, Nonn. Paraphr. 6, 12.

Ταχύτατα, *Adv.* celerrime, Superl.

Ταχύτερον, *Adv.* ocius, citius, celerius, velocius, maturius, Ph. A ταχύτερος, Comp. a ταχύς.

Ταχυτὴς, ῆτος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.

Ταχυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, facile & celeriter pariens. Ex ταχὺς, & τίκτω.

Ταχύχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, celer, promptus manu.

Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas manuum. A ταχύχειρ.

ΤΑ΄Ω, capio; ſupponitur tantum, ut hinc ſit τῆ, cape, ſume, apud Homerum. Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, Il. 14, 219. eſt & verbum τάζω, ejuſdem ſignificationis.

Τάων, *Æol.* pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli præpoſ. ὁ.

Ταώνιος, ου, ὁ, pavoninus, pavonius. A

ΤΑΩ΄Σ, ὼ, & ταῶς, ῶ, & ταὼν, ῶνος, pavo.

ΤΕ΄, *Conjunct.* que, &, atque.

ΤΕ΄ΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto, rigo, irrigo; (2) mollio, emollio; τέγγεσθαι, molliri, cedere. Τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Eur. Med. 922. Ἀλλ' ὁμοῦ μέλας ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο, manabat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Οὗ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου, id. Phil. 1446. Πυκναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρὰς, id. Aj. 1227.

Τέγιος, ου, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, ſublimis. A τέγος.

Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipſa domus. A στέγω.

Τεγκτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi & humectari poteſt. A τέγγω.

Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio, mollitio. Ab eod.

Τέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.

Τεὴν, acc. ſ. f. g. a *Dor.* τεὸς pro σὸς, *tuus.*

Τεθαλότα, acc. ſ. part. perf. med. *Dor.* pro τεθηλότα, a θάλλω.

Τεθαλυῖα, nom. ſing. f. g. ejuſd. *Dor.* pro τεθηλυῖα.

Τεθάῤῥηκε, 3. ſing. perf. ind. act. θαῤῥέω. Unde

Τεθαῤῥηκότως, *Adv.* confidenter.

Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν. a θαρσέω.

Τεθάφαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεθαμμένοι εἰσὶ, a θάπτω.

Τεθέαμαι, perf. ind. paſſ. v. θεάομαι.

Τεθεάμεθα, *ſpectavimus*, 1. pl. perf. ejuſd.

Τεθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *Att. & per Sync.* pro τεθείησαν, a τίθημι.

Τέθεικας, 2. ſing. perf. ind. act. *Boeot.* pro τέθηκας.

Τεθεμελιωμένοι, nom. pl. perfect. part. paſſ. verbi ſeq.

Τεθεμελίωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτεθεμελίωτο, a θεμελιόω.

Τέθηλας, 2. ſing. perfect. ind. med. verbi θάλλω.

Τεθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι.

Τέθηπα, perf. ind. med. verbi θάπτω.

Τέθηχα, *acui*, perf. ind. act. verbi θήγω.

Τέθιχα, *attigi*, perf. ind. act. v. θίγω.

Τεθλασμένοι, *fracti*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi θλάω, *frango.*

Τεθλιμμένον, *preſſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θλίβω, *premo.*

ΤΕΘΜΟ΄Σ, lex, Laſcar. Hinc τέθμιος, legitimus, ſolennis, pro θέσμιος, τέθμια, leges, mores, inſtituta. Τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὧραι, Callim. Hymn. in Apoll. 87. Ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ' εἴπαο τέθμια Ταύρων, in Dian. 174.

Τέθναα, perf. ind. med. v. inuſ. θνάω.

Τέθναθι, 2. ſ. præſ. imper. act. v. τέθνημι.

Τεθναίην, *moriar*, præſ. opt. verbi ejuſd.

Τεθναῖμεν, *moriamur*, 1. plur. præſ. optat. *per Syncop. Att.* pro τεθναίημεν.

Τεθνάκαμες, 1. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro τεθνήκαμεν, a θνήσκω.

Τεθνακὼς, perf. part. act. *Dor.* pro τεθνηκὼς.

Τεθνάμεν, præſ. infin. act. *Dor.* pro τεθνάναι, a τέθνημι pro θνήσκω.

Τεθνὰς, *mortuus*, præſ. part. act.

Τεθνᾶσι, 3. pl. perf. ind. med. *per Synæreſ.* pro τεθνάασι, a θνήσκω.

Τέθνασο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi τέθνημι.

Τεθνάτω, 3. ſing. præſ. imper. act.

Τέθνεικα, perf. ind. act. *Boeot.* pro τέθνηκα, quod *per Syncopen*, pro τεθάνηκα, a θνήσκω.

Τεθνειῶτα, *mortuum*, acc. ſing. part. perf. act. *Boet. & Ion.* pro τεθνηκότα.

Τεθνεὼς, perf. idem *Poët.* pro τεθνειὼς, & hoc pro τεθνηκὼς, quod *per Syncop.* pro τεθανηκώς.

Τέθνηα, *mortuus ſum*, perf. ind. act. *Ion.* pro τέθνηκα, ſyncopato ex τεθάνηκα.

Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνηξόμενος, moribundus, Gl. V. moriturus. A θνήσκω.

Τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνήσω, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro θνήσω, a verbo θνάω, vel *per Sync.* a θανέω.

Τεθνηὼς, vide antecedens τεθνεώς.

Τεθνεὼς, *Poët.* pro τεθνειὼς, quod vide.

Τεθόλωται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. θολόω.

Τεθορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro θορεῖν, a θόρω.

Τεθορυβημένως, *Adv.* tumultuoſe, turbulente. A θορυβέω.

Τεθραμμένην, acc. ſ. part. perf. paſſ. f. g. v. τρέφω.

Τεθρᾶσθαι, perf. ind. paſſ. *Dor.* pro τεθρῆσθαι, a τίτρημι pro τράω, *perforo.*

Τεθριππηλάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππος, & ἐλαύνω.

Τεθριπποβάμων, ὁ, idem quod

Τεθριπποβάτης, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quadrigis vehitur Ex τέθριππον, & βαίνω.

Τέθριππος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. Vet τέθριππον, ſcil. ἅρμα, quadriga. Ex τετρὰς, & ἵππος.

Τεθριπποτροφέω, ῶ, quadrigas, ſive quadrijuges equos alo. A

Τεθριπποτρόφος, ὁ, quadrigas, ſive equos quadrijuges alens. Ex τέθριππος, & τρέφω.

Τεθρυλλημένως, pervulgate. A θρυλλέω.

Τεθυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θύω.

Τεθυμῶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω.

Τεθυωμένος, perf. part. paſſ. verbi θυόω.

Τεΐν, *tibi*, *Ion. & Poet.* pro σοὶ, a σὺ, *tu.*

Τεῖνα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτεινα, a τείνω.

Τείνας, *qui tetendit*, part. a. ejuſd.

Τεινεσμὸς, οῦ, ὁ, teneſmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta & mucoſa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τείνω. Hinc

Τεινεσμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, teneſmo ſimilis; (2) teneſmo laborans.

ΤΕΙ΄ΝΩ, νῶ, tendo, extendo, diſtendo, intendo, contendo; *prop. & tropice* de itinere, *it.* de oculis; (2) tendo, pertineo, ſpecto; τείνομαι, occupor, ſed cum tædio, ut παρατείνομαι, τεταμένος, tentus, Gl. Vet. p. paſſ. part. ἐτάθη, tentus eſt, aor. 1. paſſ. ταθεὶς, tentus, tenſus, part. Τί μάταν τείνουσι βοάν; Eur. Med. 201. Ἀλλ' εἴ σε τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438. Τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος, Soph. Antig. 126.

Τείρεα, ων, τὰ, aſtra, Hom. Il. 18, 485. A τείρω.

Τείρετο, 3. ſing. imp. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐτείρετο, a τείρω.

Τειρομένοισιν, dat. pl. pr. part. paſſ. *Ion.* pro τειρομένοις.

Τείροντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro τείρουσι.

ΤΕΙ΄ΡΩ, vexo, adfligo, infeſto, moleſto; (2) domo, ſubigo, abſumo, tero, attero; τείρετο, adfligebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτείρετο. Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί, Il. 8, 102. Αἳ (ὀδύναι) νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, ib. 15, 61. Τείρετο δ' αἰνῶς, ib. 5, 352. Τείροντο γὰρ νηλέϊ χαλκῷ, ib. 17, 376.

Τειχεσιβλήτης, ου, ὁ, murorum dejector. Ex τεῖχος, & βάλλω.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, mœnium quaſſator, vel mœnia aggrediens. Hom. Il. 5, 31. Ex τεῖχος, & πλήσσω; aut πελάζω.

Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo ſeu circumdo, munio, Herodot. A τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, mœnibus concluſus, qui ſe intra muros continet, qui obſidetur. Ex τεῖχος, & ἄρω, *apto.*

Τειχία, ας, ἡ, munitio; proprie muralis munitio, R. A τεῖχος.

Τειχίζω, f. ίσω, murum ædifico ſeu ſtruo; (2) muro cingo; muris urbem munio; communio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part. paſſ. Καὶ τοῖς τειχίζουσι παραδιακόνει, Ariſt. Av. 845. ἔρυμα τοῦ στρατοπέδου, Thuc. Ab eod.

Τειχικὸς, ὴ, ὸν, muralis, Gl. V. A τεῖχος.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muratus, muris bene cinctus, muris circumdatus. Ab eod.

Τειχίον, ου, τὸ, parvus murus; (2) munimentum, Dim. ab eod.

Τειχίσαι, aor. 1. inf. act. v. τειχίζω.

Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.

Τειχισμὸς, οῦ, ὁ, muri exſtructio. Ab eod.

Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, murarius, qui muros ſtruit, cæmentarius. Ab eod.

Τειχογραφέω, muros depingo. Ex γράφω.

Τειχοδομέω, murum erigo ſeu exſtruo.

Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exſtructio. A

Τειχοδόμος, ου, ὁ, ædificator ſeu ſtructor murorum. Ex τεῖχος, & δομέω.

Τειχολέτης, ου, ὁ, murorum deſtructor, R. Ex ὄλλυμι.

Τειχολύτης, ου, ὁ, idem. Ex λύω.

Τειχομαχέω, murum oppugno. Τί γὰρ, τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ; Ariſt. Nub. 481.

Τειχομάχης, ου, ὁ, idem quod τειχομάχος.

Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A

Τειχομαχικὸς, ὴ, ὸν, oppugnationi inſerviens. A

Τειχομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, muri oppugnator; (2) muri defenſor, propugnator. Ex τεῖχος, & μάχομαι, *pugno.*

Τειχομελὴς, ὲς, *Epith.* citharæ Amphionis.

Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri exſtructio; (2) cura exſtruendorum aut reficiendorum murorum. A

Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit; (2) qui inſtaurandis ſeu reficiendis mœnibus præeſt. Ex τεῖχος, & ποιέω.

Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, caſtellum. A τεύχω.

Τειχοσκοπία, ἡ, ſpectatio e muro, ut Helenæ, ap. Hom, cum certamen ſpectat.

Τειχοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, muros cuſtodio, cuſtos ſum in mœnibus conſtitutus. A

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos, Appian. B. Mithridat. Ex τεῖχος, & φύλαξ.

Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos & ſubruendos muros. Quaſi a τειχέω.

Τείως, *Adv.* pro τέως.

Τέκε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a τίκτω.

Τεκεῖν, *parere, peperiſſe*, a. 2. inf. act.

Τεκέσθαι, *peperiſſe*, aor. 2. inf. med.

Τεκέεσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro τέκεσι, a τέκος.

Τέκετο, 3. ſ. a. 2. ind. med. v. τίκτω.

Τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo & probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. Vet. item deſtino, ad finem perduco, a. 1. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον, Pind. Ol. 6, 124. Τεκμαίρομαι δὲ τῷ τε ἀμφ' αὐτὴν εὑρηθέντι πλούτῳ, καὶ, &c. Heliod. Ἐτεκμαίρετο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ζώων, Xen. Cyr. 7, 29. Ἐκεῖνος ἑπτὰ προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων, Eur. Ph. 187.

ΤΕ´ΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) ſignum, oſtentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præſagium. A τεκμαίρω.

Τεκμαρτέον, conjiciendum.

Τεκμήριον, ου, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum ſignum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, Thuc.

Τεκμηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, conſtans ſignis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis ſeu ſcopus, quem quis in actionibus ſuis proponit; (3) teſtimonium, ſignum. A τέκμαρ.

Τεκνίδιον, τὸ, idem quod

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola, Dim. a τέκνον.

Τεκνογονέω, liberos gigno ſeu procreo. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Τεκνογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον, & γείνομαι.

Τεκνοκτονέω, liberos interficio.

Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Μετά γέ τοι τὴν τεκνοκτονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, Longin. 40. A

Τεκνοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum interfector ſeu interfectrix. Ex τέκνον, & κτείνω.

Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos ſuos perdidit; quæ liberos ſuos amiſit.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia, *Plur.* τέκνα, liberi, nati, Phil. liberi. A τίκτω.

Τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto, paſſ. naſcor. A τεκνοποιός.

Τεκνοποιηθήσομαι, *naſcar*, f. 1. ind. paſſ.

Τεκνοποιητικὸς, ἡ, ὸν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, liberos procreans, multos procreans liberos, fœcundus. Ex τέκνον, & ποιέω.

Τεκνόποινος, ον, ulciſcens liberis, ſ. in liberis factam injuriam. A ποινή.

Τεκνοῤῥαίστης, ου, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, & σπορά.

Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes ſeu occiſio. Ex τέκνον, & σφαγή.

Τεκνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, liberos educo ſeu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum ſeu ſobolis educatio. A

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a liberis alitur.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. A

Τεκνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum vorator.

Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex τέκνον, & φθορά.

Τεκνόφι, *Adverb.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A

Τεκνοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos occidens ſeu interficiens. Ex τέκνον, & φόνος.

Τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φὺς, Eur. Ph. 19. Ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε, Luc. 787. A τέκνον. Hinc

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles, propago.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a τίκτω.

Τέκος, εος, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω.

Τεκοῦσα, a. 2. part. act. f. g. v. τίκτω.

Τεκταίνω, & τεκταίνομαι, fabricor, ſtruo, machinor, Gl. Vet. fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, ſtruxit, aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦς τεκταίνονται, Ariſt. Lyſ. 677. Ἕκαστα ἐτεκταίνετο. Luc. A τέκτων.

Τεκτήνατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκτάνατο, a τεκταίνω.

Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A ſeq.

Τεκτονεύω, fabrico, Gl. V. A τέκτων. Unde

Τεκτονία, ας, ἡ, ſtructura, opus fabrile.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis ſeu lignariæ peritus eſt; τεκτονικὸν, fabrica, Gl. V.

Τεκτονικῶς, ex artis fabrilis legibus.

Τεκτοσύνη, ης, ἡ, ſtructura, ſeu ars fabrilis. Εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, Hom. Odyſſ. 5, 250.

Τέκτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. Vet. A τεύχω.

Τεκὼν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum enſis, & idem ex quo ſcutum pendet; (2) vinculum, ligamen, faſcia. A ταλάω. Hinc

Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adverſus feras.

Τελαμωνίζω, faſcia involvo, R. Ab eod.

Τελαμώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cingulum & lorum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præeſt agmini ſeu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.

Τελεαρχία, ἡ, munus eorum, qui curarunt, ut ſtercora fimuſque ex angiportis ejicerentur, & rivi averterentur. A

Τελέαρχος, ὁ, τελεαρχίας munus habens. Ex τέλος, & ἀρχὴ.

Τελέεσθαι, *finiri*, præſ. inf. paſſ. v. τελέω.

Τελέῃς, *perficias*, 2. ſ. præſ. conj. act.

Τελέθοντι, *ſunt*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελέθουσι, a τελέθω.

Τελέθω, ſum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσβύσται δ' ὅπη τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι, Dion. Πϛ. 207. A τέλλω.

Τέλει, dat. ſ. *contr.* pro τέλεϊ, a τέλος.

Τελείετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτελείετο, a τελείω, pro τελέω.

Τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A

Τελειογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος, & γονὴ ſeu γόνος, *genitura.*

Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex τέλειος, & καρπός.

Τελειοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, perfectum reddens, ſeu perfectionem adferens. Ex ποιέω.

Τέλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & τέλειος, εία, ειον, perfectus, integer, eximius, de victimis. Phil. ſolidus, concinnatus, finitus, Gl. Vet. conſummatus, τέλεια θύματα, hecatombe, τέλειον ἅρμα, currus in ſacris ludis decertans. A τέλος.

Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectiſſima interpunctio, quum oratio ad perfectam ſententiam pervenit, R. Ex τέλειος, & στιγμή.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; conſummatio, Ph. A τέλειος.

Τελειοτοκέω, ῶ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario.

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

Τελειοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, & τίκτω.

Τελειοῦται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro τελειόεται, a τελειόω.

Τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, conſummo, termino, Ph. (2) ſacro, initio, Gl.V. τελειοῦμαι, perficior, Gl.V. τελειωθὲν, definitum, Ph. perfectum, aor. 1. paſſ. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. τὸν δρόμον, Act. 20, 24. τετελείωκε, Hebr. 10, 14. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 Joan. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.

Τελειέσθω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. pro τελεέσθω, a τελέω.

Τελεῖται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. pro τελέεται.

Τελείω, perficio. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλὴ, Il. 1, 5. Ab eod.

Τελειωθῇς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi τελειόω.

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, conſummatio. A τελειόω.

Τελείως, *Adv.* perfecte. abſolute; (2) integre, plene; (3) prorſus, omnino.

Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, q. d. perfector, conſummator, finitor; (2) qui baptiſmum conſecrat & confert. Ab eod.

Τελειωτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. perfectivus, i. e. perficiendi vim habens. A τελειωτής.

Τελέοι, 3. ſing. præſ. opt. act. v. τελέω.

Τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλεος, & καρπός.

Τέλεον, *Adv.* omnino, prorſus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλεον κατεφρόνουν, Appian. B. Civil. 1. (2) poſtremo. A τέλεος.

Τέλεος, έα, εον, perfectus, abſolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελεόω, ῶ, f. ώσω, abſolvo, perficio; (2) voti compotem facio. A τέλεος.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελέω.

Τελέσαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελέσας.

Τέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν.

Τέλεσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε.

Τελέσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τελέσαι.

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τελεσθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Τελεσθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Τελεσιάζω, ſacrifico, ſacra perago, R. A τελέσιος.

Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo.

Τελεσίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum ad maturitatem perducens, ſ. fertilis. Ex τελέσιος, & καρπός.

Τελεσίνοος, ου, qui perficit, quæ voluit ſ. deſtinavit.

Τελέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, finem imponens; (2) ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργείτω ἀγαθῇ τύχῃ, Luc. A τελεσιουργός. Hinc

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio ſeu abſolutio, conſummatio.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio ſeu effectio operis; (2) perfectio ſeu effectio, aut etiam efficacia.

Τελεσιουργικὸς, ἡ, ὸν, ad perficiendum aptus. A

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, q. d. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος, & ἔργον.

Τελεσίφρων, ὁ, v. τελεσίνοος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, penſitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.

Τελεσμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph. A τελέω.

Τέλεσον, 2. ſing. aor. 1. imper. act. verbi τελέω.

Τέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν.

Τελέσσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελέσῃ.

Τελεσσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις.

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω, & γάμος.

Τελεσσίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœtum perficiens, prolificus, pro τελεσίγονος. Ex τελέω, & γόνος.

Τελεσσιδώτειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit.

Τελέσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a τελέω.

Τελεστήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit initiatio, ſacrarium. A τελέω.

Τελεστὴς, οῦ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator. A τελέω.

Τελεστικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, myſticus. A τελεστής.

Τελεστικῶς, myſtice. A præc.

Τελέστωρ, ορος, ὁ, qui omnia, quæ vult, perficit.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) profum. Συμπνίγονται, ϗ οὐ τελεσφοροῦσι, Luc. 18, 24. A τελεσφόρος.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, conſecratio, & quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum. Θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον. Call. in Apoll. 78. A τελεσφορέω.

Τελεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. finem adferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Eur. Med. 714. Τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, Hom. Il. 19, 31. Ex τέλος, & φέρω.

Τελεσφοροῦσι, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέουσι, a τελεσφορέω.

Τελετάρχης, ου, ὁ, ceremoniarum conditor, præfectus. Ex τελετὴ, & ἀρχή. Hinc

Τελεταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio; (3) expiatio; (4) ſacerdotium, Ph. conſecratio, al. Gl. Vet. ceremoniæ, feriæ.

Τελετουργέω, ῶ, conſecro, initio, dedico. Ex τελετὴ, & ἔργον.

Τελετουργία, ας, ἡ, conſecratio, initiatio.

Τελετουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, divinis operatus, conſecrans. Ex iiſd.

Τελεῦντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, a τελέω.

Τελευταῖον, *Adv.* demum, Ph. A ſeq.

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, poſtremus, noviſſimus, extremus. A τελευτή.

Τελευτᾶν, præſ. inf. act. pro τελευτάειν, a τελευτάω.

Τελευτᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro τελευτῆς.

Τελευτάσει, 3. ſing. f. 1. ind. act *Dor.* pro τελευτήσει, a τελευτάω.

Τελευτάω, finio, ad finem perduco; (2) morior, Gl. V. occumbo, decedo, defungor τελευτῶντες, tandem, poſtremo, ubi de pluribus ſermo, etiam de exitu morbi & tranſitu in alium. Ἔτη ἐξ εἰς ἐννέα ϗ [illegible] ἐτελεύτησεν, Æſch. Ποῖ τελευτήσω βίον, Eur. Hec. 421. Εἰ καὶ σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ, Odyſſ. 15, 523. Τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις, id. Hipp. 374. A

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, deceſſus, obitus. A τέλος.

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. v. τελευτάω.

Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, abſolvo, vendo, ſolvo, perago, Gl. V. fungor, Gl. V. eſt & attribuor; τελοῦσιν, penſitant, Ph. eſt & initio; τετελεσμένος, perfectus, tranſactus, Ph. perf. paſſ. part. Ἐὰν μόνον τὸ παχθὲν τοῦ τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Ariſt. Ran. 174. Πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται βασιλεῦσι, Eur. Alc. 129. A τέλος.

Τελέως, *Adv.* plene, perfecte, abſolute, penitus, omnino, ſumme, Gl. V. ad plenum. A τέλειος.

Τελεωτικὸς, ἡ, ὸν, perficiens, perfectum reddens. A τελειόω.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, ſolennis. A τέλος.

Τελη̈έσσας, acc. plur. f. gen. a τελήεις.

ΤΕ´ΛΘΟΣ, Heſ. debitum; τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας, Call. in Cer. 77.

Τελικὸς, ἡ, ὸν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. Ab eod.

Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

ΤΕ´ΛΛΩ, inuſ. facio, fio, orior.

ΤΕ´ΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnoſus ſeu paluſtris, Plut. in Romulo, cap. 17. *Angl. a* Slough.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnoſus, paluſtris. A τέλμα.

Τελματόομαι, οῦμαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀναθυμίασιν, Strabo. Ab eod.

Τελματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, lutoſus & fæculentus, uliginoſus. Ab eod.

ΤΕ´ΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impenſa, ſumptus; (4) dignitas, qualis fungentium magiſtratu; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magiſtratus ipſi τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, nubilitas, unde & nuptiæ; (8) myſteria ſacra arcana; (9) *Periphr.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ: τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει denique, ad extremum, διὰ τέλους, in perpetuum; (11) τέλος δὲ, ad finem, ad mortem uſque. Τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69.

Τελοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* & cum ν pro τελέουσι, a τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τελῶν, præſ. part. act. pro τελέων, a τελέω.

Τελωνάρχης, ου, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, & ἀρχή.

Τελωνεία, vel τελωνία ας, ἡ, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *inpr.* portorii exactio.

Τελωνεῖον, ου, τὸ, portitorium, Ph. portorium.

Τελωνέω, portorium conduco; (2) vectigal exigo, portitor ſum. A

Τελώνης, ου, ὁ, exactor vectigalium, portitor, Ph. (2) publicanus, qui portorium redemit ſ. conduxit. Ex τέλος, & ὠνέομαι.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium, locus, in quo ſedent portitores; (2) portitorum menſa. A τελώνης.

Τεμαχίζω, fut. ίσω, in fruſtula ſeco. A

Τεμάχιον, ου, τὸ, fruſtulum ſectione alicunde ablatum; (2) tomaculum ſeu tomacium, tomacina, lucanica, Dim. a

Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione ablatum. A τέμνω.

Τεμαχοπώλης, ου, ὁ, piſcium, *inpr.* ſalſamentorum venditor.

Τεμένει, dat. ſing. pro τεμένεϊ, a τέμενος.

Τεμενίζω, f. ίσω, lucum facio, conſecro, templum facio. Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τεμενίσας, Thuc. A τέμενος.

Τεμένιος, ία, ιον, ad fanum ſeu delubrum pertinens. Ab eod.

Τεμένισμα, ατος, τὸ, fanum ſeu delubrum, templum. A τεμενίζω.

Τέμνοισαις, præſ. part. act. f. gen. *Dor.* pro τεμνούσαις, a τέμνω.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio a cæteris reſecta, ſeorſum ab aliis ſita, & deo dedicata; (2) ager ſacer, nemus ſacrum, delubrum, fanum, Hom. Il. 6, 194. A τέμνω.

ΤΕ´ΜΝΩ, f. τεμῶ, ſeco, ſcindo; (2) reſeco (3) ſuccido; (4) concido; (5) ferro vaſto agros; (6) caſtro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando ſancio, aor. 2. ἔταμον, ſcidi; τετμημένος, ſectus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. Τμηθεῖσα πεύκη, aor. 1. part. Eur. Med. 4. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν, id. Ph. 1. Οὐδὲ ἐγὼ πρῶτος ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδὸν, Luc.

Τέμπεα, *contr.* τέμπη, τὰ, tempe, anguſtiæ inter Olympum & Oſſam, Theſſaliæ montes; (2) fauces, cavitates, & anguſti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus conſita & pratis herbiſque virentibus amœna. A τέμνω.

Τεμῶ, *ſecabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decreſcit, & limum inducit. A

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus ſeu humectus, limus aquæ exiguæ reſtagnantis, & herbæ in ejus ſuperficie apparentis, locus cœnoſus & paluſtris, Gl. V. vadum, lacuna, Plut, in Timol. cap. 20. A τέγγω.

Τεναγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus, limoſus, paluſtris, Gl. V. vadoſus. A τέναγος.

ΤΕ´ΝΔΩ, comedo, rodo, arrodo. Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, Heſiod. Ἔργ. 522.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, guloſitas. A

Τενθεύω, ſum catillo & guloſus. A τένθης.

Τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor, catillo, guloſus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, inſectum aculeatum veſpæ ſimile. Ab eod.

Τενθρήνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Τενθρήνιον, ου, τὸ, favus τενθρήνης; (2) locus ejuſdem. A τενθρήνη.

Τενθρηνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, teredinoſus, foraminulentus & rarus. A τενθρήνιον.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, Ph. cervix. A τείνω.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. v. τίκτω.

Τέξεται, *pariet*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

Τέο, *cujus*, gen. ſing. attic. præpoſ. *Ion.* pro τοῦ ab ὁ. Τέο μέχρις, quouſque? pro τίνος χρόνου μέχρις Hom. Il. 24, 128.

Τεοῖς, *tuis*, dat. plur. a *Dor.* τεὸς pro σός.

Τεὸς, ἡ, ὸν, tuus. A σὸς, *tuus*.

Τεράζω, portendo, ſigna narro. A τέρας.

Τέραμνα, tecta domorum; (2) fana ſeu delubra. A τείρω, quoniam in eorum conſtructione inſtrumenta ferrea teruntur.

Τέραμνος, ου, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *Adject.* tener, coctu facilis.

Τεραμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. Ab eod. Unde

Τεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tener, mollis.

ΤΕ´ΡΑΣ, ατος, τὸ, monſtrum, portentum, prodigium, oſtentum, Ph.

Τερασκόπος, ου, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τεράστιος, ου, ὁ, portentoſus, monſtroſus. A τέρας.

Τεραστείως, admirabiliter, prodigioſe. A τεράστειος, idem quod τεράστιος.

Τερατεία, ας, ἡ, prodigioſa narratio, mendacia prodigioſa. A

Τερατεύω, & frequentius τερατεύομαι, portenta & monſtra loquor, monſtroſa & vana fingo, monſtrifice mentior & calumnior. Ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο, Ariſt. Ran. 944. Τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων, id. Eq. 624. A τέρας. Unde

Τερατικὸς, ἡ, ὸν, monſtroſus, prodigioſus.

Τερατικῶς, *Adv.* portentoſe, prodigioſe.

Τερατογονία, ἡ, partus monſtroſus.

Τερατογραφέω, ῶ, monſtra ſcribo, monſtra deſcribo. Μορφὴν Σκύλλης ϗ ἄλλα πλεῖω τοιαῦτα τερατογραφοῦντος, Strabo. A τέρας, & γράφω.

Τερατοκέω, ῶ, monſtra pario. Ex τέρας, & τόκος, *partus*. Unde

Τερατοκία, ας, ἡ, monſtroſus partus.

Τερατολογέω, de monſtris loquor, prodigioſa narro.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monſtris inſtituta; (2) narratio monſtroſa & prodigioſa. A

Τερατολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de monſtris & prodigiis loquitur. Ex τέρας, & λόγος.

Τερατοποιέω, prodigia vel miracula facio. A

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, prodigia & miracula faciens, Gl. Vet. monſtrificus. Ex τέρας, & ποιέω.

Τερατοσκοπία, ἡ, divinatio ex portentorum inſpectione; (2) ſcientia, quæ e monſtrorum inſpectione futura auguratur. A

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui portenta inſpicit & interpretatur, qui ex portentorum inſpectione futura prædicit; hariolus.

Τερατοτοκέω, monſtrum pario, portentoſum edo fœtum.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monſtroſus. A

Τερατοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, monſtra pariens. Ex τέρας, & τίκτω.

Τερατουργέω, monſtroſa & prodigioſa efficio.

Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigioſi operis, rei prodigioſæ; (2) opus prodigioſum, vel etiam facinus portentoſum. A

Τερατουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, monſtrificus, monſtra & prodigia edens ſeu efficiens. Ex τέρας, & ἔργον.

Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, portentoſus, monſtroſus, pro prodigio habendus. A τέρας.

Τερατωδῶς, monſtroſe.

Τερατωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, monſtroſus adſpectu, prodigioſus, portentoſus. Ex τ. & ὤψ.

Τερεβινθίζω, terebinthinæ reſinæ ſimilis ſum.

Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A

ΤΕΡΕ´ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus.

Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.

Τέρεινα, tenera; fœm. a τέρην.

Τερεινότερος, α, Ion. η, ον, tenerior.

Τέρενα, *tenerum*, acc. ſing. a τέρην.

Τερενοπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, teneros capillos habens. Ex τέρην, & πλόκαμος.

Τερενόχροος, ους, tener, pulcher.

Τερενόχρως, ῶτος, idem

Τερετίζω, muſicum cantum edo, ſono; laſcive canto, garrio, Plut. A τεττίζω. Hinc

Τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus cicadæ; (2) cantus laſcivus & procax; (3) ſtrepitus ac frequentamentum citharæ.

Τερετισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Τερέτριον, τὸ, terebellum, terebella, Dim. a

Τέρετρον, ου, τὸ, terebra, vel terebrum. A τερέω. Τόφρα δ᾽ ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα θεάων, τέτρηνεν δ᾽ ἄρα πάντα, ϗ ἥρμοσεν ἀλλήλοισιν, Hom. Odyſſ. 5, 246.

ΤΕΡΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.

Τερηδονίζομαι, a teredine infeſtor, Gl. Vet. vermiculor. A

Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans ſeu rodens. A τερέω.

Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.

Τερθρεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio; (2) garriendi ſubtilitas. A τερθρεύω.

Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. A τερθρεύω.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, præſtigiator. A τέρας.

Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præſtigiis illudo, incanto, impoſturis utor; τερθρευόμενοι, argutantes. A τέρας.

Τέρθριος, α, ον, *Epith.* funis; ad ſummam veli partem nexus.

Τέρθρον, ου, τὸ, artemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) *pr.* antemnæ ſummum extremumque jugum; metaph. ſummitas.

ΤΕ´ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis, *Adv.* tandem, ad extremum.

Τερματίζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A τέρμα.

Τέρμινθος, ου, ὁ ϗ ἡ, arbor, vulgo τερέβινθος; (2) tumor ſeu tuberculum in quo puſtula nigra eminet. A τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes uſque demiſſus, talaris. Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα, Hom. Il. 16, 803. A τέρμα. Unde

Τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus.

Τερμόνιος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus, Æſch. Pr. 117. A

Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.

Τέρπεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro τέρπου, a τέρπω.

Τερπέσθω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ.

Τέρπετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρπετο.

Τερπικέραυνος, ου, ὁ, fulmine gaudens; (2) Jovis epith. Hom. Il. 1, 419. Ex τέρπομαι, & κεραυνός.

Τερπνίστατος, η, ον, jucundiſſimus, Superl. irreg. a

Τερπνὸς, ή, όν, delectationem & voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, Ph. A τέρπω.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, ſuavitas. A τερπνός.

Τερπνῶς, jucunde.

Τερποίμην, præſ. opt. paſſ. verbi τέρπω.

Τερπόμενοι, nom. plur. præſ. part. med.

Τέρποντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέρποντο.

Τέρπου, 2. ſ. pr. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro τέρπεσο, a

ΤΕ´ΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ στόμα πτιλωοῖσι μύθοις ἀδαπάνας τέρψω φρένας, Eur. Or. 1165. Ἀλλ᾽ αἱ ῥυταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνόντας, id. Andr. 208. Τερφθεὶς τῆς Ἀτλαντίδος γάμοις, Lyc. 744.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.

Τερσαίνω, arefacio, ſicco. Οὐδέ μοι αἷμα τερσῆναι δύναται, Hom. Il. 16, 519. A τέρσω.

Τέρσει, 3. pl. f. 1. ind. act. *Æol.* pro τερεῖ, a τείρω.

Τέρσετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, a τέρσω.

Τέρσηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέρσανε, a τερσαίνω.

ΤΕ´ΡΣΩ, arefacio, ſicco; τέρσομαι, areſco, arefio. Οὐδέ ποτ᾽ ὄσσε Δακρυόφιν τέρσοντο, Hom. Odyſſ. 5, 152.

Τερφθῇ, 3. ſ. aor. 1. conj. paſſ. v. τέρπω.

Τέρψαν, a. 1. part. act. n. g.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, delectans ſeu oblectans homines. Ex τέρψις, & βροτός.

Τερψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, animam oblectans & exhilarans; (2) voluptuarius.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamentum, voluptas. A τέρπω.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpſichore; una Muſarum. Ex τέρψις, & χορός.

Τερψίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel τερψίχορος, όρη, ορον, tripudiis ſe vel alios oblectans.

Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor.

Τεσσαράβοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor boves æquans, v. c. pretium; (2) e quatuor boum coriis factum, ut ſcutum. Ex τέσσαρες, & βοῦς.

Τεσσαρακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρακαιδεκάδωρος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δῶρον.

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, decimus quartus.

Τεσσαρακαιδεκέτις, ἡ, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, & ἔτος.

Τεσσαρακονθήμερος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.

Τεσσαράκοντα, ſive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.

Τεσσαρακονταέτης, ου, ὁ, vel τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quadraginta annorum eſt, quadragenarius. Ex τεσ. & ἔτος. Hinc

Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum ſpatium.

Τεσσαρακονταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, ſ. die quadrageſimo. A τεσσαράκοντα.

Τεσσαρακοντάκις, ſive τετταρακοντάκις, *Adv.* quadragies. Ab eod.

Τεσσαρακονταοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.

Τεσσαρακοντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ. qui quadraginta cubitorum eſt.

Τεσσαρακοντὰς, άδος, ἡ, numerus ſ. tempus quadraginta dierum.

Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ϗ αἱ, & τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria.

Τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, navis quadraginta ordinum, R. Ex τεσσαράκοντα, & ἐρέσσω.

Τεσσαρακοντόργυιος, ον, quadraginta paſſus æquans. Ab ὀργυιά.

Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ου, ὁ, qui quadraginta annorum eſt. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτος.

Τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, qui quadrageſimo die aliquid facit. A

Τεσσαρακοστὸς, ή, όν, quadrageſimus, A

ΤΕ´ΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ϗ αἱ, & τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.

Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, decimum quartum annum agens, *Aret.*

Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Chriſtiani, ſed quarta decima luna Paſcha cum Judæis celebrabant. A τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, quartus decimus.

Τέσσερες, οἱ ϗ αἱ, & τέσσερα, τὰ, quatuor. *Ion.* pro τέσσαρες.

Τεσσερήκοντα, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.

Τεταγμένοι nom. plur. perf. part. paſſ. verbi τάσσω. Hinc

Τεταγμένως, *Adverb.* ordinate, ſervato certo ordine, Gloſſ. Vet. ex ordine; (2) ſtato tempore, ſeu ſtatis temporibus, ſtatis vicibus.

Τεταγὼν, *Ion.* pro ταγὼν, a. 2. A τάζω.

Τέτακας, 3. ſ. perf. ind. act. v. τείνω.

Τέτακται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi τάσσω, *ordino*.

Τέταλμαι, perf. ind. paſſ. verbi τέλλω.

Τεταμιευμένως, moderate ac parce.

Τετανικὸς, ή, όν, laborans τετάνῳ; cujus muſculi ita rigent, ut flecti nequeant. A τέτανος.

Τετανόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo eſt capillo, promiſſos crines habens, hirſutus; Plat.

Τετανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tentiginem referens; tentiginoſus. Ex τέτανος, & εἶδος.

Τετανὸς, ή, όν, tentus, extentus, porrectus, promiſſus; (2) glaber, lævis, æqualis; Nic. Al. 464. A τείνω.

Τέτανος, ου, ὁ, diſtentio, æqualis & perpetua totius corporis convulſio, Gl. Vet. tentigo; Ariſtoph. Lyſiſtr. 560. Ab eod.

Τετανόω, reddo τετανὸν, i. e. rugas tollo. Χρῶτα ῥύπτει ϗ τετανοῖ, Dioſc. A τετανός.

Τέτανται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. τείνω.

Τετάνωθρον, ου, τὸ, vim habens extendendi & erugandi cutem, in primis faciei.

Τετάνωμα, ατος, τὸ, idem. A τετανόω.

Τετάραγμαι, perf. ind. paſſ. v. ταράσσω.

Τεταραγμένως, turbate, confuſe, inordinate.

Τεταρπόμενος, aor. 2. part. med. *Ion.* pro ταρπόμενος, a τέρπω.

Τεταρπώμεσθα, 1. pl. a. 2. conj. med. *Dor.* & *Ion.* pro ταρπώμεθα, a verbo eod. Hom. Il. 23, 9.

Τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρτος.

Τεταρταΐζω, febre quartana laboro.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eod.

Τεταρτημόριον, ου, τὸ, quarta pars, quadrans, Plut. in Publicol. cap. 22.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, quadrantarius ex Gl. Vet. A præc.

Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. V. A τέταρτος.

Τεταρτολογεῖσθαι. Hinc τεταρτολογηθῶμεν, quartemur, Ph. a. 1. conj. paſſ. A τέταρτος, & λέγος.

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Τέτατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέτατο, a τείνω.

Τετάχαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, a τάσσω.

Τέτελα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω.

Τετελειωμένη, perf. part. paſſ. f. g. a τελειόω.

Τετελείωται, *perfectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τετέλεκε, *perfecit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. paſſ.

Τετευγμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. pro τετυγμένον, a τυγχάνω, pro τεύχω.

Τετεύχαται, *fabrefacti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετευγμένοι εἰσὶ. Ἦ δὴ ταῦτά γε πάντα τετεύχαται, i. e. *Certe jam hæc ipſa re advenerunt*, Il. 14, 53.

Τετεχνημένως, artificioſe, cum arte exquiſita. A τεχνάω.

Τέτηκα, perf. ind. med. verbi τήκω.

Τετήρηκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. τηρέω.

Τετηρημένως, cum magna obſervatione, accurate. A τηρέω.

Τετιημένε, voc. ſ. part. perf. paſſ. v. τιέω.

Τετίημαι, *punitus ſum*, perf. paſſ. ind.

Τετίησθον, *cruciati ſunt*, 3. dual. perf. ind. paſſ.

Τετιηκότες, nom. plur. part. perf. act.

Τετιμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. τίω.

Τετιμημένον, perf. part. paſſ. n. g. v. τιμάω.

Τετιμῆσθαι, *honoratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Τετίμηται, *honorata eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τέτλα, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, a verbo τέτλημι pro τλάω.

Τέτλαα, *toleravi*, perf. ind. act. *per Syncop.* & *Ion.* pro τέτληκα.

Τετλαίην, præſ. opt. act. verbi τέτλημι.

Τετλάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

Τετλάναι, præſ. idem, ſed regulariter.

Τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλῆμι ſ. τλάω.

Τετληὼς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.

Τέτμῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. τέτμω.

Τέτμηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. τέμνω.

Τετμημένον, *inciſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciſcor. Ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν, Il. 6, 374. Τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν, Odyſſ. 5, 58. Ὃς δὲ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, Heſiod. Θεογ. 610. A τέμνω.

Τέτοκε, 3. ſ. perf. ind. med. verbi τίκτω.

Τετοκυίης, gen. ſ. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

Τετολμηκότως, *Adv.* audacter, nihil metuens.

Τέτομα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τέμνω.

Τέτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *vexavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.

Τέτορες, οἱ ϗ αἱ, & τέτορα, τὰ, *Poët.* pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compoſitione eſt idem quod τέτταρα, quatuor, ſeu *Adv.* quater.

Τετραβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & βαίνω.

Τετραβόειος, ου, ὁ ϗ ἡ, v. τεσσαραβ. Φάεα μουνόγληνα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ, Call. in Dian. 53.

Τετράβοιος, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τέτρα, & βοῦς.

Τετράγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrilinguis, Gl. Vet. Ex τέσσαρα, & γλῶσσα.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, quatuor cuſpides ſeu angulos cuſpidatos habens.

Τετράγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrimalus, quatuor malas habens. Ex τέτρα, & γνάθος.

Τετραγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor literis conſtans. Ex τέτρα, & γράμμα.

Τετράγραμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τετράγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt, ſeu quatuor laterum, i. e. cujus unumquodque latus eſt τετράγυον. Hinc τὸ τετράγυον, ου, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propoſitus. Νειὸν (novale) τετράγυον, Call. in Dian. 176. Ex γυα.

Τετραγωνίω, ῶ, quadrangulariter, aut quadrangulo adſpectu intueor. A τετράγωνος.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujuſdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τατραγωνίζω, f. ίσω, quadratam formam redigo, Gl. V. quadro. Ab eodem. Hinc

Τετραγωνισμὸς, οῦ, ὁ, quadratio, quadratura.

Τετράγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrangulus, quadratus, metaph. perfectus. A γωνία.

Τετράδα, acc. ſing a τετράς.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum ſpatium explens ſeu ſemidodrantalis. A

Τετραδάκτυλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor digitos habens.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχοις præeſt. Ex τετρὰς, & ἀρχή.

Τετραδαρχοῦμαι, a tetrarchis regor vel adminiſtror. A præc.

Τετραδεῖον, & τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. A τετρὰς.

Τετραδιστὴς, οῦ, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die menſis natus multas ærumnas exantlare coactus fuit. A τετράς. Unde

Τετραδῖται, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu feria quarta.

Τετράδραχμον, ου, τὸ, nummus valens quatuor drachmas, Gl. Vet. tetradrachmum. Ex τέτρα, & δραχμή.

Τετράδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pretii quatuor drachmarum eſt, Ex iiſd.

Τετράδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, & δίδυμος.

Τετράδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor palmorum. Ex τέσσαρα, & δῶρον, *palmus*.

Τετραέλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ſeq.

Τετραέλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuoſus; Nonn. P. 4, 35. Ab ἑλίσσω.

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A τετραέτηρος. Hinc

Τετραετηρικὸς, ἡ, ὸν, quadriennalis, quadriennio recurrens.

Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. V.

Τετραέτηρος, ὁ ϗ ἡ, quadrimus, quadriennis.

Τετραετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſive τετραέτης, ου, ὁ, qui quatuor annorum eſt. Gl. Vet. quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, & ἔτος.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A pr.

Τετράζυγον, ου, τὸ, quadriga. A

Τετράζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, q. d. quadrijugis; τετράζυγες, quadrijugi, Gl. V. (2) quadruplex; Nonn. Par. 3, 16. Ex τέτρα, & ζεύγνυμι.

Τετράζω, pr. de gallinarum voce, cum ova parturiunt.

Τετραήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. quatriduanus, quatuor dies durans; τετραήμερον, quatriduum, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fundamenta, ſeu quadruplex. Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον, Hom. Il. 15, 479. Ex τέτρα, & θέλυμνον.

Τετράθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens fores, quadriforis. Ex τέτρα, & θύρα.

Τετραίνω, fut: τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τέτρηνα; τετρημένος, perforatus; perf. paſſ. part. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε, Il 22, 396. Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα ϗ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι, Odyſſ. 5, 237. A τετράω, *perforo*.

Τετρακαιδεκαέτης, ου, ὁ, vel τετρακαιδεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuordecim annorum eſt. Ex τέτρα, ϗ, & δέκα, & ἔτος.

Τετραΐππον, ου, τὸ, quadriga, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἵππος.

Τετράκερων, quadricornium. Ex τέτρα, & κέρας.

Τετρακεφαλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλή.

Τετράκις, *Adv.* quater. A τέσσαρες.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia, quater mille.

Τετρακίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quatuor columnis fultus.

Τετράκλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor lectos habens. Ex τέτρα, & κλίνη.

Τετράκναμος, *Ion.* pro τετράκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens radios; Pind. Pyth. 2. Ex τέτρα, & κνήμη.

Τετράκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. A κῶλον.

Τετρακόρυμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaternos corymbos habens.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc

Τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, quadringenteſimus.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, quaternio, A τετράς.

Τετράκυκλος, ὁ ϗ ἡ, quatuor circulis ſeu orbibus conſtans; (2) quatuor rotas habens.

Τετράκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor membra habens. Ex τέτρα, & κῶλον.

Τετράκωμος, ου, ὁ, ſaltatio quædam Herculi ſacra, Ex τέτρα, & κῶμος.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadripartitus, Gl. Vet. quadrimembris. Ex τέτρα, & μέρος.

Τετραμερῶς, quadripartito, quadrifariam.

Τετράμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt quatuor metrorum. Ex τέτρα, & μέτρον.

Τετραμηνιαῖος, quadrimenſtruus, Gl. Vet. Ex τέτρα, & μήν.

Τετράμηνος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τέτραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi τρέπω.

Τετραμμένον, *verſatum*, perf. part. paſſ. n. g.

Τετράμνους, qui quatuor minarum eſt. Ex τέτρα, & μνᾶ, *mina*.

Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipiens.

Τετραμοιρία, ας ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex τέτρα, & μοῖρα.

Τετράμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadriformis. Gl. V. Ex τετρα, & μορφή.

Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, R. A τετράς.

Τετρανυκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet. Ex τέτρα, & νύξ.

Τετράξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaternas furcas ſeu fiſſuras habens. Ex τέτρα, & ξέω, *acuo*.

Τέτριξ, avis quædam gallo ſimilis. Ἡ δὲ τέτριξ, ἣν καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι οὔραγα. Ariſtot. Hiſt. An. 6, 1.

Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. Vet. A

Τετράοδον, ου, τὸ, idem, Gl. V. Ab ὁδός.

Τετραόργυιος, ον, quatuor paſſus habens. Ab ὀργυιά.

Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A

Τετράορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt. Ex τέτρα, & ἀείρω.

Τετραπάλαι, *Adv.* q. d. quater olim, i. e. ante multa tempora.

Τετραπάλαιστος, ον, quatuor palmos habens.

Τετράπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex τέτρα, & πέδον.

Τετράπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor cubitorum eſt.

Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A

Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέσσαρα, vel τέτταρα, *per Sync.* τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quadruplo major ſeu amplior. A pr.

Τετράπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor jugerum eſt, Ex τέτρα, & πλέθρον.

Τετράπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor latera ſeu coſtas habens. Gl. Vet τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex τέτρα, & πλευρά.

Τετραπλῇ, *Adv.* quadrupliciter. A

Τετραπλόος, όη, όον, *contr.* τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quadruplus. A τέσσαρες.

Τετραπλῶς, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετράπνους, ου, ὁ, quatuor habens ſpiracula. Ex τέτρα, & πνοή.

Τετραποδηδὸν, *Adv.* more quadrupedum.

Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, Gl. V. quadrupedo. A τετράπους. Hinc

Τετραποδιστὴς, οῦ, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.

Τετραποδιστὶ, *Adv.* idem quod τετραποδηδόν.

Τετράπολις, εως, ἡ, quatuor urbes habens.

Τετράπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quater aratro verſus. Ex τέτρα, & πολέω.

Τετράπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor meatus ſeu foramina habens. Ex τέτρα, & πόρος.

Τέτραπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrupes; neut. τέτραπον.

Τετράπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & πούς.

Τέτραππος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τετραπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex τέτρα, & πρόσωπον.

Τετράπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex τέτρα, & πτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locuſta, Ariſt. Ach. 877. Ex iiſdem, quod quatuor habet alas.

Τετράπτυχος, ον, quadruplex. A πτυχή.

Τετράπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor portas habens. Ex τέτρα, & πύλη.

Τετραπυργία, ἡ, propr. quatuor turres, ædificatio tribus turribus conſtans, deinde caſtellum ſ. villa magnificentior & amplior. A πύργος.

Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, Gl. Vet. Ex τέτρα, & πῶλος.

Τετράραβδος, ον, quatuor radios habens. *Epith.* rotæ.

Τετράρυθμος, ον, quatuor numeris ſ. pedibus conſtans.

Τετράρυμος, vel τετράρρυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.

Τετραρχέω, ῶ, ſum tetrarcha. Τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Luc. 3, 1. A

Τετράρχης, ου, ὁ, qui quatuor λόχοις præeſt, tetrarcha; (2) regium imperium ſine nomine habens regio. Ex τέτρα, & ἀρχή.

Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A pr.

Τετραρχικὸς, ἡ, ὸν, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.

Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. A τέσσαρες, vel τέτταρα.

Τετράσκαλμος, ον, quatuor remis inſtructus, ſ. agi ſolitus.

Τετρασκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & σκέλος.

Τετραστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor continens ſtadia; *Subſt.* τετραστάδιον, quatuor ſtadia.

Τετραστάτηρος, ον, quatuor ſtateras æquans.

Τετράστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor conſtans ordinibus, aut verſibus.

Τετραστοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, ſeu ordo & ſeries conſtans quaternis verſibus. Ex τέτρα, & στοῖχος.

Τετράστοον, ου, τὸ, atrium, Gl. V. A στοά.

Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor ſyllabæ.

Τετρασύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens ſyllabas. Ex τέτρα, & συλλαβή.

Τετρασυλλαβῶς, *Adv.* quatuor ſyllabis.

Τετράσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrifidus, Gl. Vet.

Τετράσχοινος, ον, quatuor ſchœnis conſtans.

Τέτρατος, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.

Τετράτρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in quatuor partes frangi poteſt; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα, & θρύπτω.

Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex τέτρα, & φάλαγξ.

Τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχή.

Τετραφάληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor conos ſeu eminentias habens, Hom. Il. 5, 743. Ex τέτρα, & φάληρα.

Τετράφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Τετράφαται, 3. plur. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a τρέπω.

Τετράφατο, 3. pl. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν.

Τέτραχα, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis. A τετράκις.

Τετραχῆ, *Adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.

Τετραχθὰ, *Adv.* quadrifariam, in quatuor partes vel fruſta. Ab eod.

Τετράχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, quatuor manus habens.

Τετραχίζω, in quatuor partes divido. A τετραχῆ.

Τετραχμον, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον.

Τετραχοῖνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.

Τετράχορδος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor inſtructus chordis. Ex τέτρα, & χορδή.

Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. Vox Gramm. A

Τετραχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia ſc. duo conveniunt in ſyllabam longam.

Τετραχῶς, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A τετράκις.

Τετράψομαι, paulopoſtf. indic. v. τρέπω.

Τετράωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα, & οὖς, *auris.*

Τετρεμαίνω, tremo. Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω ϗ πεφόβημαι, Ariſt. Nub. 293. Τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν, ib. 373. A τρέω.

Τετρήγει, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐτεταράγει, a ταράσσω.

Τετρήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor dierum eſt. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετρήναντο, Call. in Dian. 244. 3. pl. imp. paſſ. a τετραίνω.

Τέτρηνε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέτρηνε.

Τετρήρης, εος, ἡ, quadriremis. Ex τέτρα, & ἐρέσσω.

Τετρηρικὸς, ἡ, ὸν, ad quadriremem pertinens. A pr.

Τέτρηται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro τετόρηται, a τορέω.

Τετρήχει, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a τρήχω.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g.

Τετρίγει, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτετρίγει, a τρίγω.

Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poët.* pro τετριγότας.

Τετρόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quatuor orgyarum eſt. Ex τέτρα, & ὀργυιά.

Τέτροφε, 3. ſ. perf. ind. med. v. τρέφω.

Τέτρυμαι, perf. indic. paſſ. verbi τρύω.

Τετράβολον, ου, τὸ, nummus quatuor obolis valens. Ex τέτρα, & ὀβολός.

Τετράβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrobolaris. Ex iiſd.

Τέτρωκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. τιτρώσκω.

Τέτρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quadrijugus. Ex τέτρα, & ἀείρω.

Τετρώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras ſeu tecta. Ex τέτρα, & ὀροφὴ, ſeu ὄροφος.

ΤΕ'ΤΤΑ, vox qua benevolentiæ aut honoris cauſſa, junior ſeniorem compellat, Hom. Il. 4, 412.

Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia a τέτταρ—.

Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, ſeu cicadarum mater. Ex τέττιξ, & μήτρα.

Τεττιγόνια, ſive τεττιγόνιαι, cicadaſtra ſive cicadæ minores, cicadulæ, Dim. a τέττιξ.

Τεττιγοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienſes, eo quod comæ cincinnis implicitas geſtarent cicadas aureas, ut ſe αὐτόχθονας probarent. Ex τέττιξ, & φέρω.

Τεττιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cicadæ ſimilis, cicadæ naturam referens ſeu habens. A

ΤΕ'ΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.

Τέτυγμαι, perſ. indic. paſſ. pro τέτευγμαι, a τεύχω, vel a verbo inuſ. τύκω, *fabrico.*

Τετύκοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a τύκω, Hom. Il. 1, 467.

Τέτυκται, 3. ſing. perf. indic. paſſ.

Τετυφωμένως, ſuperbe, dementer.

Τετύφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. τυφόω.

Τετύχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυχέω.

Τετύχῃσιν, 3. ſing. a. 2. conj, act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τύχῃ.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. v. τύκω.

Τεῦ, *tui,* gen. ſing. *Dor.* pro τοῦ, & hoc pro σοῦ, a σὺ, *tu.*

Τεῦγμα, τὸ, ſtructura, opus. A τεύχω.

Τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo, piſcis quidam. Ὑμεῖς, καθάπερ αἱ τευθίδες, μάχαιραν μὲν ἔχετε, καρδίαν δὲ οὐκ ἔχετε, Plut. in Themiſtocl. cap. 11. A

ΤΕΥ͂ΘΟΣ, vel τευθὸς, ου, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere, qui exiſtimatur eſſe loligo major, Gl. V. τευθὶς, lolius.

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, inſtructor, apparator. A τεύχω.

Τευκτικὸς, ἡ, ὸν, conſequendi vim habens, qui adſequi & adipiſci poteſt. A τυγχάνω.

Τευκτὸς, ἡ, ὸν, fabricatus. A τεύχω.

Τεῦξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a τεύχω.

Τεύξεαι, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Τεῦξις, εως, ἡ, fabrica ſ. confectio alicujus, &c. Ab eod.

ΤΕΥΤΑ'ΖΕΙΝ, in Lex. Gr. expon. ſtruere, moliri, ſatagere, necnon militare, ſatagere.

Τεύτλιον, ου, τὸ, τευτλὶς, ίδος, ἡ, idem quod

ΤΕΥΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, *oleris genus.*

Τεῦχε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, a τεύχω.

Τεύχε', pro τεύχεα, *arma,* acc. pl. a τεῦχος.

Τευχεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, armiger. Ex τεῦχος, & φέρω.

Τευχήρης, ες, armatus.

Τευχηστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Τευχηστὴς, οῦ, ὁ, armatus miles, Æſc. S. T. 650. A τεῦχος.

Τευχήτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τεύχοισα, pr. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, a τεύχω.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐτεύχοντο.

Τευχοπλάστις, ἡ, figula, figuli uxor vel ſoror. A πλάστης.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* inſtrumenta bellica, arma.

Τεύχου, 2. ſ. præſ. imper. med. a τεύχω.

Τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. A φέρω.

ΤΕΥ'ΧΩ, τεύξω, fabricor, ſtruo, paro. Αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν, Il. 1, 4. Ἄλγεα τεύχει, ib. 110. Οἷ αὐτῷ κακὰ, Heſiod. Ἔργ. 1, 263. Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει, Phocyl. 58.

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, Il. 18, 25.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A τέφρα.

Τέφριον, ου, τὸ, collyrium coloris cinerei. Ab eodem.

Τεφροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cinereus, *Aret.* A

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus.

Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφροῦμαι, cinereſco. Καὶ πόλεις Σοδόμων ϗ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, 2 Pet. 2, 6. Τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρὶ, Lyc. 227. Ab eod.

Τεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cinereus, cineraceus. A τεφρός.

Τέφρωσις, εως, ἡ, mutatio in cinerem. A τεφρόω.

Τεχθεὶς a. 1. part. paſſ. verbi τίκτω.

Τεχθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. paſſ. f. g.

Τεχθῆναι, *natum eſſe,* a. 1. inf. paſſ.

Τεχθήσομαι, *natus ero,* f. 1. ind. paſſ.

Τεχνάζω, fut. άσω, arte conficio; (2) conficio, perficio, Gl. Vet. τεχνάζομαι, commentor; machinor, molior. Πάσας μηχανὰς τεχνάζοντες, Philo.

Τεχνάεις, *Dor.* pro τεχνήεις.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars doloſa, machinamentum, dolus, Gl. Vet. commentum. A τεχνάζω.

Τεχναστέον, artificioſe conandum. Ab eod.

Τεχναστὴς, οῦ, ὁ, ſolerti ingenio præditus, machinator, fabricator, machinator doli.

Τεχναστὸς, ἡ, ὸν, artificioſus ſeu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τεχνάω, ῶ, & τεχνάομαι, ῶμαι, arte paro & conficio, artificioſe fabricor, fabricor; (2) machinor & molior, ſolerter invenio & comminiſcor. Φιλεῖ δ᾽ ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων, Soph. Antig. 500. Τὰ μὲν φράσουσα, χερσὶν ἃ 'τεχνησάμην, id. Trach. 543. A

ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fallacia, fraus, techna. Ἐδεῖτο δὲ Ἥπερ μεθῆκε, μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ, Ariſtoph. Concionatr. 530. i. e. petiit vero quæ me arceſſivit, ut curriculo exirem. Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ, ibid. 366. i. e. anti-

ſthenem

ſthenem huc quiſpiam evocet quam celerrime. A τάχα.

Τεχνήδιον, vel τεχνύδριον, ου, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) verſutia, Dim. a τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificioſus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, *Adv.* artificioſe, ſolerter, ſcite.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificioſum commentum ſeu inventum. A τεχνάω.

Τεχνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, artificioſus, artificioſe factus. A τέχνη.

Τεχνητικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Τεχνητὸς, ὴ, ὸν, artificioſus, artificioſe factus; (2) ementitus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ὴ, ὸν, qui artis eſt aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificioſus, arte valens, ingenioſa prædictus ſolertia. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *Adverb.* artificioſe, ſolerter.

Τέχνιον, τὸ, artificium, Gl. V. Dim. a τέχνη.

Τεχνιτεία, ας ἡ, idem, opificium.

Τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem. A

Τεχνιτεύω, artificioſe fabricor; (2) arte molior; (3) molior, machinor. A

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat. A τέχνη.

Τεχνῖτις, ιδος, ὁ, artifex, perita, ingenioſa. A τεχνίτης.

Τεχνογραφικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Τεχνογράφος, ου, ὁ, artis alicujus ſcriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη, & γράφω.

Τεχνοδίαιτος, ον, artifex, artis ſtudioſus. A δίαιτα.

Τεχνολογέω, de arte diſſero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor ſeu perſequor, artificioſe diſputo, argutor. Περὶ τῆς προσοχῆς ὧδέ πως τεχνολογοῦσι, D. Hal.

Τεχνολογία, ας, ἡ, verba, oratio, ſeu diſputatio de artibus; (2) artificioſa oratio. A

Τεχνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de arte loquitur; (2) qui artificioſe loquitur, qui technas ſermoni ſuo adhibet, argutator, ſophiſta, artificii vel artis ſtudioſus. Ex τέχνη, & λόγος.

Τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη, & παίζω.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificioſe conficio.

Τεχνοπωλικὸς, ὴ, ὸν, artem ſuam vendens, arte ſuo quæſtum faciens. A πωλέω.

Τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars artificium. A τέχνη.

Τεχνουργέω, fabricor. Ex τέχνη, & ἔργον. Hinc

Τεχνούργημα, ατος, τὸ, factum artificioſum.

Τεχνουργία, ας ἡ, artificium, Ph. Ex τέχνη, & ἔργον.

Τεχνόω, arte inſtruo, Gal. A τέχνη.

Τεχνύδριον, ου, τὸ, idem quod τεχνήδιον.

Τέῳ, *cui*, dat. ſing. *Ion.* pro τινί.

Τέως, *Adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἕως.

Τῇ, *hac*, *ea parte*, dat. ſing. f. g. adverbiaſcens ab artic. præpoſ. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro τάε, a verbo τάω, *capio*, Hom. Il. 14, 219.

ΤΗ΄ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, toga, veſtis Romana.

Τηβεννικὸς, ὴ, ὸν, togatus; τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήβεννα.

Τήβεννος, ου, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα, & φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, ſartagine coquo ſeu torreo, Gl. V. frigo. A τήγανον. Unde

Τηγάνιον, ου, τὸ, ſartago, Gl. Vet. Dim.

Τηγανισμὸς, οῦ, ὁ, coctio ſeu frictio in ſartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ὴ, ὸν, in ſartagine frixus ſeu coctus, Gl. V. τηγανιστὸν, frixum.

Τηγανίτης, ου, ὁ, ut τηγανίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo.

Τήγανον, ου, τὸ, ſartago, patella, in qua butyrum oleumve liqueſit ad piſces, carnes aut ſimilia frigenda. A τήκω.

Τῇδε, *Adv.* hic, huc, hac. A τῇ, ab ἡ.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. A τῆθος.

Τηθέλης, ου, ὁ, & τηθαλλαδοῦς, it. τηθαλλαδοῦς, ab avia nutritus & educatus; (2) delicioſus, luxurioſus; (3) ſtolidus, fatuus, Euſt. A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A τήθη.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, ſeu matertera. A τιτθός.

Τηθευὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A τήθη.

Τηθία, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ cauſſa aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὶς, ίδος, ἡ, avia; (2) matertera; (3) amita. Ab eodem.

Τῆθος, εος, τὸ, & τήθυον, ου, τὸ, oſtreorum genus, Hom. Il. 16, 747. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; (2) Thetys. A τήθη.

Τηκεδανὸς, ὴ, ὸν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, Ariſtot. Hiſt. An. lib. 4. cap. 6. A τήκω.

Τηκεδονικὸν, tabificabile, Ph. A

Τηκεδὼν, όνος, ἡ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκτικὸς, ὴ, ὸν, liquefaciendi ſeu liquandi vim habens, liquans, reſolvens.

Τηκτὸς, ὴ, ὸν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri poteſt, liquabilis. A

ΤΗ΄ΚΩ, fut. ξω, liquefacio, liquo, macero, conſumo, tabefacio, mollio; τήκομαι, marceo, marceſco, liquor, tabeſco, macreſco, Gl. Vet. τέτηκεν, tabuit, Ph. p. med. τετηκὼς, vietus, marcidus, marcens, Phil. part. Στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται, 2 Pet. 3, 12.

Τηλαυγέω, ῶ, longe ſplendorem ſpargo, eminus ſplendeo. A τηλαυγής. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, ſplendor late diſperſus, aut eminus apparens.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longe ſplendorem ſuum ſpargens, eminus ſplendens, Gl. Vet. lucidus, præfulgens. Ex τῆλε, & αὐγή,

Τηλαύγησις, εως, ἡ, ſplendor longe diſperſus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *Adv.* ſplendorem late ſpargendo; (2) clare. A τηλαυγής.

ΤΗ͂ΛΕ, *Adv.* procul, longe.

Τηλεβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe ſeu procul jaculans, eminus feriens. A βάλλω.

Τηλέγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in longinquo ſolo natus, *it.* ſero, in ſenectute natus, & inde, carus parentibus. Ph. proculus. Ex τῆλε, & γείνομαι.

Τηλεδαπὸς, ὴ, ὸν, e longinquo ſolo, qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex τῆλε, & δάπεδον, *ſolum.* Νῆσον ἐπὶ τηλεδαπάων, Hom. Il. 21, 454.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vireſco, floreo. Hinc τηλεθόωντα, florentem; part. pro τηλεθῶντα, τηλεθάοντα; it. τηλεθόωσα, fœm. pro τηλεθῶσα, τηλεθάουσα. Παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας, Il. 22, 423. Ὕλη τηλεθόωσα, ib. 6, 148. A θάλλω.

Τηλεθόωσα, part. præſ. act. *Poët.* pro τηλεθῶσα, ex τηλεθάουσα, a τηλεθάω.

Τηλεκλειτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro τηλεκλειτοῦ, a

Τηλεκλειτὸς, οῦ, ὁ, procul celebris,, valde inclitus.

Τηλεκλυτὸς, οῦ, ὁ, idem.

Τηλέκλητος, ου, vel τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ, e longinquo vocatus, arceſſitus.

Τηλεμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, eminus pugnans, jaculis & tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλέπλαγκτος, ὁ καὶ ἡ, longivagus, longinquus.

Τηλέπομπος, ον, longe miſſus. A πέμπω.

Τηλέπορος, ου, ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans. Τηλεπόροις λιμένεσσιν ὁμίλεεν αὐτομάτη νηῦς, Nonn. Paraphr. 6, 21. Ex τῆλε, & πόρος.

Τηλέπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus portæ in longinquo ſolo ſunt, remotus de urbe diſſita; (3) cujus portæ longo inter ſe diſtant intervallo; (3) amplas & ſpatioſas portas habens. A πύλη.

Τηλεσιφάντος, ον, id. quod τηλεφανής.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui e longinquo videtur, pro apparens. A σκέπτομαι.

Τηλεσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui longe oculorum ſuorum aciem porrigit, maximo intervallo diſtantia cernens, Ariſt. Nub. 289.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, procul apparens, diſſitus, longinquus, Ariſt. Nub. 280. Ex τῆλε, & φαίνομαι.

ΤΗΛΙ΄Α, ας, ἡ, vas fiſtulæ figura; (2) arca, qualis eſt frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua teſſeris luditur, Gl. Vet. τηλίαι, incernicula.

Τηλίκος, ου, ὁ, tantus, tantæ ætatis. Οὐδέ τι σε χρὴ Νηπιάας ὀχέειν ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί, Hom. Od. 1, 297. Ab ἡλίκος, *quantus.*

Τηλικοῦτον, *Adv.* tantopere, Gl. Vet. A

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, & frequentius τηλικοῦτον, idem. Ex τηλίκος, & οὗτος, *hic.* (1) tantus; (2) tantulus. Νομίζειν ἐξουσίαν παιδὶ τηλικούτῳ δωρεῖσθαι τοσαῦτα, Plut. in Anton. cap. 28.

Τηλόθεν, *Adv.* procul, e longinquo, eminus. A τῆλε.

Τηλόθι, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι, *volo.*

Τηλόσε, *Adv.* longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *Adv.* maxime, procul, longiſſime, *Superl.* Ab eod.

Τηλοτέρω, *Adv.* ultra, longius, *Compar.*

Τηλοῦ, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλουρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, cujus termini procul ſunt, longinquus, Æſch. Pr. 1. Ex τῆλε, & ὅρος, *terminus.*

Τηλυγέτης, ου, ὁ, & τηλύγετος, έτη, ετον, proprie, natus procul abſente patre; (2) in ſenectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τηλωπὸς, οῦ, ὁ, qui e longinquo cernitur; (2) procul ſemotus; (3) peregrinus. Ex τῆλε, & ὤψ.

Τηλῶπις, ἡ, longe conſpicua. A pr.

Τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. A τημελής.

Τημελέω, futur. ήσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τημελῶ, colo. Μνήμην παλαιὰν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων, curans, Lyc. 977. Σώματός τ' ἐτημέλει, Eur. Iph. in Tau. 312. Ab eod.

Τημελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω, & μέλει.

Τήμερον, *Adv.* hodie, *Att.* pro σήμερον.

Τῆμος, *Adv.* tum. Ab ἦμος, *quum.*

Τημόσδε, *Adv.* idem. Ex τῆμος, & δε.

Τημοῦτος, *Adv.* tum, Heſiod. Op. 574. Callim. Hymn. in Dian. 175. A τῆμος.

Τηνάλλως, *Adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, fruſtra, temere; (4) alicqui, alias. Ex τὴν, artic. & ἄλλως, *fruſtra.* qs. τὴν ἄλλως ὁδόν. Οὐδ' ἵνα τηνάλλως ἀδολεσχῶ, Dem. Πλανᾶσθαι με τηνάλλως καὶ τὴν νόσον ἀγνοεῖν, Heliod. 4. p. 166.

Τηνεῖ, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗ΄ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, lyræ harmonia, ſoni imitatio oralis, Ariſt. Av. 1703.

Τήνελλος, ου, ὁ, idem.

Τηνεσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod τεινεσμός.

Τηνίκα, *Adv.* tunc. Ab ἡνίκα.

Τηνικάδε, *Adv.* tunc; (2) illic. A τηνίκα.

Τηνικαῦτα, *Adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗ΄ΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνόθι, *Adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τήνω, *illius*, gen. ſing. *Dor.* pro τήνου.

Τηνῶθε, *Adv.* illinc. A τῆνος.

Τηξιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, membra liquefaciens. Ex τῆξις, & μέλος.

Τῆξις, εως, ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, maceratio, Gl. V. tabes. A τήκω.

Τηπερ, *Adv.* quemadmodum; (2) ubi.

Τήρει, 2. ſ. præſ. imper. act. pro τήρεε.

Τηρέοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro τηρέουσι, a

ΤΗΡΕ΄Ω, p. τετήρηκα, ſervo, conſervo, tueor, adſervo, reſervo, cuſtodio, obſervo. Τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κἄςι δύσκολον, Ariſt. Veſp. 1345. παρθενίην, Phocyl. 11.

Τηρήσῃ, 3 ſ. a. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tutela; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum.

Τηρητὴς, ου, ὁ, cuſtos, obſervator, aſſervator. A τηρέω. Hinc

Τηρητικὸς, ὴ, ὸν, obſervandi ſtudioſus, ad cuſtodiam aptus.

Τῇσι, *his*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic. præpoſ. ὁ.

Τητᾷς, 2. ſ. pr. ind. act. pro τητάεις, a

ΤΗΤΑ΄Ω, ῶ, privo; (2) quæro, tento. Τητώμενοι φρενῶν, Soph. El. 1340. Οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα, Eur. Or. 1073. χαρᾶς Ἑλλάδος, id. Her. 31. Πλέω πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τητώμενος, Sophocl. Philoct. 359.

Τῆτες, hoc anno; alicubi & τῆτα, Gl. Vet. τῆτες, adverb. horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, Heſ. A τητάω.

Τήτινος, ίνη, ινον, qui eſt unius, ſ. hujus anni, hornus. A τῆτες.

Τηΰσιος, ια, ιον, inanis, vanus.

Τηΰσίως, *Adv.* temere, fruſtra, irrito conatu.

Τὶ, vide τὶς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara, Gl. V. τιάραι, apices.

Τιάρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, Heſych. A τιάρα.

ΤΙΒΗ΄Ν. ῆνος, ὁ, tripus.

ΤΙ΄ΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τιγροειδὴς, ὲς, ſpeciem tigridis habens, maculoſus ut tigris, *Epith.* Equi.

Τίεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a τίω.

Τίεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτιε.

Τίεται, *honoratur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Τίω, punio, crucio; ut hinc ſit τετιηότες, mœſti, p. part. pro τετιηκότες, Il. 9, 13. & τετιημένος, Il. 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑ΄ΣΣΩ, & τιθαιβώσσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico, Nicand. Th. 199.

ΤΙΘΑΣΟ΄Σ, & τιθασσὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cicur, manſuetus.

Τιθασεία, ἡ, cicuratio, manſuefactio.

Τιθασσευτὴς, οῦ, ἡ, cicurator, qui cicurat, Gl. Vet. τιθασσευταὶ, manſuetarii. A τιθασσεύω. Hinc

Τιθασσευτικὸς, ὴ, ὸν, qui cicurare poteſt, vi manſuefaciendi præditus, A τιθασσευτής.

Τιθασσευτὸς, domitalis, Gl. V. A

Τιθασσεύω, & τιθασεύω, cicuro, manſuefacio; & τιθασσεύομαι, manſuefio, manſueſco, miteſco. Ὑμᾶς ὑπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα, ϗ τιθασσεύουσι, Dem. Ol. 3. A τιθασός.

Τιθασῶς, *Adv.* manſuete.

Τίθεαι, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro τίθεσαι, a τίθημι.

Τιθέαμεν, 1. pl. præſ. indic. act. *Poet.* pro τίθεμεν.

Τιθέασι, 3. plur. præſ. indic. act. *Ion.* pro τιθεῖσι.

Τιθέαται, 3. plur. præſ. indic. paſſ. *Ion.* pro τίθενται.

Τιθέησι, 3. ſ. præſ. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

Τίθει. 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

Τιθεῖμεν, 1. pl. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημεν.

Τιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τίθεμμι, *Æol.* pro τίθημι *pono.*

Τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτίθησαν.

Τίθεμαι, (v. τίθημι) eadem fere ſignificat, ſed proprie cum quadam reciprocatione & reflexione ad ſubjectum agens, ut τιθέναι νόμον legem ſcribere aliis, θέσθαι ſciſcere legem ſc. qua ipſe teneare, θέσθαι ὅπλα, arma capere, πόλεμον θεῖναι, bellum alicui commovere, θέσθαι bellum inferre, ἄλοχον uxorem ſibi ducere, υἱὸν adoptare filium, θεῖναι ὑποθήκην pignus dare, θέσθαι, curare ut ſibi detur pignus, accipere, &c. ſed non eſt perpetuum hoc, ut in his, τίθεσθαι παρ' οὐδὲν nihili ducere, ἐν αἰσχρῷ turpe ducere, ſignificat & (1) adminiſtrare; (2) ſtruere, ut domum; (3) proponere, ut ſententiam; (4) inſtituere, ut certamen; (5) ſervit & periphraſi, ut τίθεσθαι μάχην, pugnare.

Τιθευτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. A

Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθή.

Τιθέω, ῶ, pono, Gl. Vet. τιθῶ, pono; τιθεῖ, ponit, Ph. uſitatius τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τιθός.

Τιθήμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ectaſin*, pro τιθέναι, a

ΤΙ΄ΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iiſdem modis, quibus Latini pono & colloco dicunt, ut, (2) duco, v. c. in laude; (3) propono, v. c. præmium; (4) refero, v. c. in numerum; (5) propono diſputandum, vel explicandum oratione; (6) ſuppono, de hypotheſi; (7) concedo aliquid eſſe. Ac præterea; (8) offero alicui, præbeo, præſto; (9) reddo aliquem v. c. felicem, miſerum; (10) tribuo, attribuo, adſcribo in utramque partem; (11) pignori oppono, θήσω, ponam, Gl. V. ἔθηκα, a. 1. τίθεμαι, ponor, ἐθηκάμην, aor. 1. med. θὲς, pone, Ph. a. 2 act. imperat. Τίθεσθαι ἐν μεγάλῳ, παρ' οὐδὲν, ἐν οὐδενὶ λόγῳ. Τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα, Sophocl. Antig. 510. Εἰς σὰς μὲν ἔγωγε θήσομαι χέρας, Eur. Alc. 1101.

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, Gl. V. foculo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto. Φυτοῖς αὐτὴν (γῆν) ϗ παντοδαποῖς τιθηνῶν σπέρμασι, Joſeph. A

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. A τιθή.

Τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod nutritur; (2) ſoboles. A τιθηνέω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio.

Τιθηνήτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνητήριος, α, ον, nutritius, qu. a τιθηνητὴρ, nutritor.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio. A

Τιθηνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθή.

Τίθητι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a τίθημι.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A

Τιθύμαλλον, ου, τὸ, herba lactaria, Ph. *Angl.* Spurge.

Τιθύμαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τίκτε, 3. ſing. impefect. indic. act. *Ion.* pro ἔτικτε, a

ΤΙ΄ΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθεὶς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ, Soph. Aj. 522. Ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα τίκτει, idem, Trach. 95.

Τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ quiſquiliæ, ſeu corpuſtula, quæ infuſis per feneſtram radiis ſolis, aëri videntur innatare, præſertim vero quiſquiliæ e panno vulſo evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, caco, ſtercus edo. A τῖλος.

Τίλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, a τίλλω.

Τίλλοισα. præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a

ΤΙ΄ΛΛΩ, vellico, vello, evello, divello, diſcerpo; τετιλμένος, vulſus. Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ, Ariſt. Nub. 1079. Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται, idem, Av. 292.

Τίλλων, vel τιλῶν, ωνος, ὁ, tillo, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio, Gl. Vet. volſura. A τίλλω.

Τιλμάτιον, ου, τὸ, linamentum concerptum, Dim. a τίλμα.

Τιλμὸς, οῦ, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τιλτὸν, οῦ, τὸ, linamentum, Gl. Vet. nempe concerptum vel vulſile. A

Τιλτὸς, οῦ, ὁ, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, blatta, tinea; *Att.* pro σίλφη.

Τιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro τιμάει, a τιμάω.

Τιμαδία, ας, ἡ, parvus honor, Heſ. Dim. a τιμή.

Τιμαῖσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμή.

Τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, Pind. Nem. 9, 130. τοὺς θεοὺς, Ariſtot. A

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui honorem ſibi invenit & adquiſivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus, pretioſus, Gl. Vet. τιμαλφὲς, vendibile. Ex τιμάω, & ἀλφέω.

Τιμᾶν, acc. ſing. *Dor.* pro τιμήν.

Τιμᾶντα, acc. ſing. *Dor.* pro τιμῆντα, & hoc *per Syncop.* pro τιμήεντα, a τιμήεις.

Τιμάορος, vel τιμήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμάοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, honoris jus habens. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμαρχία, ας, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμη, & ἀρχή.

Τιμαρχώδης, ες, cenſorius.

Τιμάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a τιμάω.

Τιμασεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμήσουσι, a

Τιμάω, ῶ, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni æſtimo, æſtimo, dignum judico; (2) multo, punio; ἐτίμησαν, honeſtarunt, Phil. 2, 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V. p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. 1. imper. act. Τὸν αὐτῆς ἄνδρα μεῖζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν, plurimi æſtimo, Plat. Τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με; Ariſt. Av. 1281. Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο, Eur. Hipp. 8. Ὦ πλεῖστα τιμηθεὶς τέκνον, id. Tro. 737. Ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται, Soph. Antig. 216. διὰ τοὺς χρηστοὺς, Ariſt. Plut. 93. A τιμή.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, cenſus, id quod per capita, focos, &c. ſolvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι. Hom. Il. 1, 159. Pœnas expetentes. Ab eod.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. A τιμή.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æſtimatio, valor; (2) in cauſis privatis, mulcta pecuniaria, in publicis, pœna capitis, ſupplicium; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμῆντα, acc. ſing. *per Craſin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις.

Τιμήορος, ου, ὁ, ultor; (2) laudum celebrator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμηουλκέω, ῶ, vel τιμιουλκέω, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τίμιος, & ὁλκή.

Τίμησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, a τιμάω.

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. ſ. a. 1. conj. act.

Τίμησις, εως, ἡ, litis æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. Gl. V. cenſio, judicatio; Ph. dictatura. A τιμάω.

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητεία, ας, ἡ, cenſura, officium τοῦ τιμητοῦ. Τιμητείαν ὁ Κάτων παραγγείλας κορυφὴν δέ τις ἐστὶ τιμῆς ἁπάσης, Plut. in Cat. Maj. cap. 16. A τιμητεύω

Τιμητέος, έα, έον, honorandus. A τιμάω. Οὐ γὰρ πρό γε ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ. Plato de Republ. lib. 10. *initio.*

Τιμητεύω, cenſor ſum. A τιμητής.

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, æſtimator litium; (2) cenſor, Ph. cenſor, dictator. A τιμάω.

Τιμητικὸς, ή, ὸν, propenſus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) cenſorius, Gl. V. A τιμητής.

Τιμητὸν, οῦ, τὸ, æſtimatio litis. Gl. Vet. cenſus, æſtimabile. A τιμάω.

Τιμητὸς, ὁ καὶ ἡ, æſtimandus, δίκη, cui pecuniaria pœna lege conſtituta non eſt, ſed actor vel judex æſtimat. *Ern.*

Τιμιοπώλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; proprie rerum pretioſarum venditor. Ex τίμιος, & ϖώλης.

Τίμιος, ία, ιον, honoratus, honorabilis; (2) pretioſus, carus. A τιμή.

Τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretioſitas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia. A τίμιος.

Τιμίως, *Adv.* magno pretio, care.

Τιμιώτατος, cariſſimus, honeſtiſſimus, honorificentiſſimus, Ph. Superl. a τίμιος.

Τιμογραφία, æſtimo, taxo. Ex τιμή, & γράφω.

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, colens Deum. Ex τιμή, & Θεός.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, dominatus, in quo a cenſu magiſtratus creantur. Ex κράτος.

Τιμοκρατικὸς, ή, ὸν, cenſu potens; (2) ambitioſus. A pr.

Τιμόπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui civibus honori eſt & ornamento; (2) qui civitatem honeſtat. Ex τιμή, & ϖτόλις.

Τιμοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, honoratus, cui honos habetur. Ex τιμή, & ἔχω.

Τιμωρέω, auxilior, opem fero, tueor, defendo. Gl. Vet. at τιμωροῦμαι, *cum acc.* punio; ulciſcor; τιμωρεῖται, punit, animadvertit, coercet, Ph. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Ὅς σε τιμωρήσεται, Soph. Phil. 1246. Τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ, Eur. Hipp. 21. Τιμωρήσασθαι Φίλιππον, Dem. A τιμωρός.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium. A τιμωρέω.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ἡ, vindex, ultor, R.

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Τιμωρητικὸς, ή, ὸν, pertinens ad τιμωρητήν; (2) ad pœnas exigendas propenſus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, ſupplicium, animadverſio; (2) auxilium, ſubſidium. A

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defenſor. Ex τιμή, & ὁράω.

Τιμωροῦν, præſ. part. act. n. g. *contr.* pro τιμωρέον, a τιμωρέω.

Τὶν, *tibi*, dat. ſing. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu.*

Τιν' pro τίνα, *quem*, acc. ſing, a τίς, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, quaſſatio, concuſſio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τινάκτωρ, ορος, ὁ, quaſſator, concuſſor, vibrator. Ab eod.

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. Καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο, Eur. Her. fur. 870.

Τίνεσθαι, *ulciſci*, præſ. inf. med. verbi τίνω.

Τίνεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτινε.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus. Οἰνάδι καὶ γλυκόεντι ϖοτῷ κεκαφηότα ϖιμπλὰς, τινθαλέῳ. Nic. Al. 445.

Τινθὸς, οῦ, ὁ, lebes, vas quodvis, *inpr.* in quo cibi coquuntur, unde & pro ventriculo. Sch. Lyc. habet & τιναθός.

Τινύω, ſive τίνυμι, luo, ſolvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas expoſco, ulciſcor. A τίω.

Τίνω, idem & ab eod. Τίνειν δίκας, Luc. ζημίαν, Plat. τιμωρίας, id. μισθόν τινι, Xen.

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτιον, a τίω.

Τίποτε, quidnam? cur? Ex τίς, & ϖοτέ, *quando?*

Τίπτε, idem, *per ſync.*

ΤΙ'Σ, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ τὶ, *Gen.* τινὸς, aliquis, quiſpiam, quidam, certus; *cum numeralibus* circiter, ferme; cum ϖᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, ϖολὺς, μέγας, τοῖος, τοσοῦτος, ὅδε, abundat: ſed τίς, τί, *Gen.* τίνος, quis? quæ? quid? qualis? qualiſnam?

Τῖσαι, *honoraſſe*, a. 1. inf. act. verbi τίω.

Τισαίατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro τίσαιντο, a τίω.

Τισαίμεθα, 1. pl. a. 1. opt. med.

Τίσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τίσαι.

Τίσεις, *lues*, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Τῖσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔτισε.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio; (2) perſolutio, remuneratio. Οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω. Hom. Il. 22, 19. A τίω.

Τίσουσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν a τίω.

Τίσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Τίταινε, 3. ſ. imp. ind. act. *Ion.* pro ἐτίταινε, a

Τιταίνω, punio, ulciſcor; (2) tendo, intendo; Ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων, Il. 2, 390. τόξα, ib. 8, 266. Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ib. 11, 370. Πᾶσι βιοσσόον ἆσθμα τιταίνει, i. e. præbet; Nonn. P. 5. 26. A τίω, vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in *Plur.* Titanes, cœli & terræ filii, a Jove ſub terram detruſi.

Τιτανογραφία, ἡ, hiſtoria gigantum. A γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex τιτάν, & κράτος.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Titanum interfector. Ex Τιτὰν, & κτείνω.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, calx; Lucian. (2) gypſus; Heſiod. in Aſp. 141. Hinc

Τιτανόω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτὸς, ή, ὸν, calce vel gypſo oblitus.

Τιτανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, Titanicus. Hinc τιτανῶδες, *Adv.* more Titanum; (2) torve, torvum. A τιτάν.

Τίτας, ὁ, id. quod τιμωρός. A τίω. Æſch.

Τιτθεύω, nutrio. Τιτθεύειν τινὰ, Plut.

Τίτθη, ης, ſive τιτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia materna. A τιτθός.

Τιτθιβύζω, cacabo, Gl. V.

Τιτθίζω, ſugo, ſubrumo, Gl. Vet.

Τιτθίον, τὸ, mamilla. Dim. a τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) ſoror matris vel patris, matertera, amita. A τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ; mamma, mamilla.

ΤΙΤΙ'ΖΩ, pipio ſeu vocem edo avium, in primis pullorum.

Τίτλος, ου, ὁ, titulus. Lat. v.

Τίτος, ου, ὁ, Titus, Lat. Honoratus. A τίω.

Τιτράω, ſeu τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. Gl. Vet. τιτραίνω, foro; τετρημένος, perfoſſus, Gl. V. p. paſſ. part. A τρέω, *foro.*

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τρώσω, vulnero, cutem telo pertundo ſeu perfodio; (2) lædo, damnum infero; τετρωμένος, ſaucius, cruentus, Gl. V. p. part. paſſ. τρωθεὶς, ſauciatus, Gl. V. part. paſſ. a. 1. Ἐπεί με ἔρως ἔτρωσεν, Eur. Hipp. 396. Ὁ ϖρόσθε τρωθεὶς, id. Ph. 1406. Ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι, Philo. Πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος, Lyc. 312. Hinc

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυβίζω, vocem edo hirundinum ſeu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

Τιτυοκτόνος, ου, ἡ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex Τιτυός, & κτείνω.

Τιτύρινος, ου, ὁ, fiſtula paſtoralis ex ſtipula.

Τιτυριστὴς, οῦ, ὁ, ſaltator turpes motus edens. A

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus, (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otioſus. A σάτυρος.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐτιτύσκετο, a

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, intentiſſime dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad ſcopum; (2) paro. Ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω, Il. 13, 23. αὐτοῖο δουρὶ φαεινῷ, ib. 370. Τιτύσκετο θεσπιδαὲς ϖῦρ, Hom. Il. 21, 342.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

ΤΙ͂ΦΟΣ, εος, τὸ, locus paluſtris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, *herba* coronaria.

Τιφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, paluſtris. A τῖφος.

ΤΙ'Ω, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magni æſtimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciſcor; (3) perſolvo, ſolvo, luo; τίεσκεν, honorabat, imperf. *Ion.* τιέσκετο, honorabatur, imperf. *Ion.* paſſ. Ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τεκέεσσι, Il. 13, 176. Κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην, Soph. Aj. 113. Τίσασθε ϖατρὸς φόνον ἡμετέρου, id. El. 115. Φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας, id. Phil. 950. Ἀρὰς τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος δάκους, Lyc. 765. Τὴν δὲ τίσομαι δίκην, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, 2. ſing. præſ. imperat. act. *Dor.* pro τλῆθι, a τλῆμι.

Τλάθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ærumnarum patiens; Pind. Nem. 2. A τλάω, & θυμός.

Τλαίην, *tolerem*, præſ. opt. act. v. τλῆμι.

Τλάμονα, acc. ſing. c. g. *Dor.* pro τλήμονα.

Τλαπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ærumnoſus. Ex τλάω, & ϖάθος.

Τλὰς, *tolerans*, præſ. part. act. v. τλῆμι.

Τλασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, patiens. Ex τλάω, & φρήν.

ΤΛΑ'Ω, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior; (2) ſuſtineo, i. e. audeo; τετληότι, pro τετληκότι, patienti, p. part. vid. τλῆμι. Πῶς με τλήσεταί ϖοτ' εἰσιδεῖν; Soph. Aj. 463.

Τλῇ, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Τλήθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. τλάθυμος.

Τλῆμεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν.

Τλῆμι, perfero, tolero; τλῆ, perpeſſus eſt, aor. 2. *Ion.* pro ἔτλη; τλῆναι, pati, toleraſſe, a. 2. inf. τλῆθι, ſuffer, a. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate; τλὰς, paſſus, a. 2. part. vid. τλάω. Ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην, Lyc. 136.

Τλήμονες, *miſeri*, nom. pl. c. g. a τλήμων.

Τλημόνως, *Adv.* miſere, calamitoſe.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miſeria, infortunium. A

Τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſuſtinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miſer, ærumnoſus, calamitoſus. A τλάω.

Τλῆναι, a. 2. inf, act. v. τλῆμι.

Τληπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, patiens laboris; (2) calamitoſus. Ex τλάω, & ϖάθος.

Τλησικάρδιος ου, ὁ καὶ ἡ, qui toleranti & forti eſt animo, ſ. duro corde; Æſch. Pr. 159. Ex τλάω, & καρδία.

Τλησίμοχθος, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Τλησίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex τλῆσις, & ϖόνος.

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A τλάω.

Τλήσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. verbi τλάω.

Τλητικὸς, οῦ, ὁ, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ή, ὸν, tolerabilis, qui tolerari poteſt; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

Τμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a τμήσσω, ſeu τμήγω.

Τμάω, ſeco, inuſ. ſed hinc τέτμηκα, & τμήσσω.

Τμηγεὶς, *ſciſſus*, part. verbi τμήσσω.

Τμήγης, ου, ὁ, ſector, inciſor, arator, foſſor, qui ſecat. A τμήσσω.

Τμῆγος, εος, τὸ, ſectura, fiſſum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, ſeco, ſcindo, ſuccido; ἐτμάγην, a. 2. paſſ. A τέμνω.

Τμήδην, *Adv.* in modum ſecantium; (2) incidendo ſeu ſecando, cæſim; (3) leviter. Ab inuſ. τμάω pro τέμνω.

Τμηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τέμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fruſtum ſectione alicunde ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes ſectus, ſ. qui in partes ſecari poteſt.

Τμῆσις, εως, ἡ, ſectio. Ab eod.

Τμήσω, *ſecabo*, f. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσσω, f. ξω, ſcindo. A τμάω.

Τμητέον, ſecandum.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, ſector, inciſor. Ab eod.

Τμητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τμητικὸς, ὴ, ὸν, incidendi vim habens; (2) inciſus, ſectilis. A

Τμητὸς, ὴ, ὸν, ſectus, inciſus; (2) ſecabilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, *Adv.* olim, antiquitus.

Τόδε, *Adv.* huc. Ex τὸ, & δε.

Τοδεύτερον, *Adv.* iterum, ſecundum.

Τοιπίπαν, *Adv.* omnino, penitus; (2) plerumque.

Τόθεν, *Adv.* inde, ex loco illo. Ab ὅθεν.

Τόθι, *Adv.* ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclicita, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quanquam, Gl. Vet. atqui, Ph. οὔ τοι, nequaquam, num, Gl. Vet. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Eſt & pronomen *Dor.* τοὶ, tibi, & articulus pro οἱ.

Τοίνυν, igitur, itaque, ergo, Ph.

Τοῖο, *hujus*, gen. ſing. *Ion.* pro τοῦ, ab ὁ.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujuſmodi. Ab οἷος.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, ejuſmodi.

Τοιοσδὶ, idem *Att.*

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, & τοιοῦτον, talis, hujuſmodi. Ex τοῖος, & οὗτος, *hic*.

Τοιουτότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, hujuſmodi, talis; τοιουτότροπα, hujuſmodi, Gl. V. Plat.

Τοιουτοτρόπως, tali modo.

Τοιουτόχροος, ους, talem colorem habens.

Τοιουτώδης, ες, talis.

Τοῖς, *ipſis*, dat. plur. ab ὁ, *hic*.

Τοίσδεσι, *ipſis*, dat. plur. art. præpoſ. *Ion.* & *Poet.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοίχαρχος, ου, ὁ, qui præeſt navis lateri, ſive remigibus & latere navis ſedentibus. Ex τοῖχος, & ἀρχός.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, *Ion.* τοιχογραφίη, deſcriptio muralis, picturati parietes, *Aret.* Ex τοῖχος, & γράφω.

Τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes ſcrutatur, qua parte aperiri poſſint; (2) fur. Ex τοῖχος, & διφάω.

Τοιχορύκτης, ου, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

ΤΟΙ͂ΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum ſ. parietem facio; τοιχοῦσθαι murum fieri, Plut.

Τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχωρυχεῖ, expilat. Ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, Ariſt. Plut. 165. τὸν τοῖχον, Ariſtot. A τοιχώρυχος.

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfoſſi. A præc.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis effractio, ſeu effoſſio. A

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, qui murum perfodit, furandi cauſa, effractor, Gl. Vet. perfoſſor. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

Τοίω, *tales*, nom. dual. a τοῖος, *talis*.

Τοίως, *Adv.* tali modo; (2) ſic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. *Dor.* pro τότε.

Τοκαρίδιον, & τοκαρύδιον, ου, τὸ, uſurula, Gl. Vet. quaſi a τοκάριον, quod eſſet a τόκος.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & enixa eſt. Gl. V. parturia. A τόκος. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui ſum vicina.

Τοκέεσσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεύς.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nativitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκῆϊ, dat. ſing. *Ion.* pro τοκέϊ, a τοκεύς.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, Gl. Vet. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator. A τοκίζω.

Τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis inſculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita eſt, fœneratorem ago; (2) anatociſmum exerceo. A

Τοκογλύφος, ου, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; γνίφωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον. Luc. in vit. Auct. p. 377. Ex τόκος, & γλύφω.

Τοκοληψία, ας, ἡ, uſuræ acceptio, fœneratio. Ex τόκος, & λῆψις.

Τόκος, ου, ὁ, partus, ipſe pariendi actus; (2) quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, uſura. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, uſuram pendo; (2) uſuram accipio. Ex τόκος, & φορέω.

ΤΟ´ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾷ, 3. ſ. præſ. ind. act. *contr.* pro τολμάει, a τολμάω.

Τολμασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo. Τολμᾷ πανουργεῖν, Eur. Med. 583. Ἦπου τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε; ib. 695. A τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare auſus eſt, auſum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia, Suic. A τολμηρός.

Τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

Τολμηρῶς, *Adv.* audacter, temere.

Τολμῇς, 2. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro τολμᾷς, a τολμάω.

Τόλμησις, εως, ἡ, q. d. auſio. Ph. τολμήσεως, deſperatione. A τολμάω.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid ſuſcipere & adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίας, ου, ὁ, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίστατος, ου, ὁ, audaciſſimus. A τόλμα.

Τολμῶσι, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro τολμάουσι.

Τολμῷεν, 3. pl. præſ. opt. act. pro τολμάοιεν, a τολμάω.

Τολοιπὸν, *Adv.* poſthac, deinceps; (2) cæterum.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ὴ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, ſtruo; (3) conficio, ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores moleſtos exantlo. Φροῦδος φανερὸν Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας, Eur. Rheſ. 745. Τολυπεύειν ἀργαλέους πολέμους, Il. 14, 86. A

ΤΟΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila ſeu glomus lanæ carptæ & ad nendum paratæ, & carminatæ in globos. Eſt & cucurbita agreſtis.

Τομαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, ſectus, cæſus, ſucciſus, reciſus; (2) idoneus ad ſecandum; Eur. Alc. A τομή.

Τομάω, ῶ, ſectione egeo, ſectione mihi opus eſt. Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι, Soph. Aj. 583.

Τομεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid ſcindi aut diſſecari poteſt, ut forceps.

Τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio, ſectura, inciſio, amputatio; (2) portio ſectione demenſa; ſegmen, Gl. Vet. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν. Hom. Il. 1, 235. *Truncum in montibus reliquit.* Ab eod.

Τομίας, ου, ὁ, ſectionem ſeu ſcalprum expertus, inciſionem paſſus; (2) caſtratus. Gl. Vet. τομίας χοῖρος, maialis.

Τόμιον, ου, τὸ, fruſtum, ſectione ablatum. Ab eodem.

Τομικὸς, ὴ, ὸν, inciſorius. Ab eod.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. Vet. τομίδες, forcipes, Ab eod.

Τομὸς, ὴ, ὸν, ſcindens, incidens, acutus, vi inciſoria præditus. Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τι τομώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης. Call. Del. 94. A τέμνω.

Τόμος, ου, ὁ, fruſtum ſectione ſeu ſciſſione ablatum; (2) tomus, ſcapus chartæ, pars libri. Ab eod.

Τομῶς, *Adv.* more eorum, quæ ſcindunt ſeu incidunt; (2) acriter, cum vi penetranti, τομώτερον, penetrantius. A τομός.

Τοναῖος, αία, αῖον, vehemens, contentus, intentus. A τόνος.

Τονάριον, ου, τὸ, fiſtula, quæ muſico tonos monſtrat. Ab eod.

Τονέω, id. quod τονόω.

Τονθολυγεῖν & τονθορυγεῖν, prop. de ſono aquæ ab æſtu ferventis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙΖΩ, vel τονθορύζω, murmuro, vel ſubmiſſa voce murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor; (2) tremo, ut τανθαρίζω. Τί δὲ τονθορύζειν ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; Ariſt. Ran. 765.

Τονθρύζω, idem.

Τονθρυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. A τονθρύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui ſc. ſermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. Vet. A

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, tentigo, Ph. intenſio, & quo intenditur, ut funis, reſtis, vis rei intenſiva, & impulſiva, et veſicæ, &c. A τείνω, *tendo*

Τονόω, intendo, ſc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὁρμὴ τοῦ φθεγγομένου πρὸς φωνὴν τονώσῃ τὸ μέρος, Greg. A τόνος.

Τονώδης, εος, ἡ, tenſivus, intenſivus.

Τόνωσις, εως, ἡ, q. d. corroboratio, confirmatio; (2) acutus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens intendendi ſeu roborandi & firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. Οὐδὲ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, Odyſſ. 22, 72. Τοξάζοιατο φωτῶν, id. 8, 228. A τόξον. Unde

Τοξαλκὴς, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* cupidinis, ſagittis vim ſuam exſerentis. Ab ἀλκή.

Τοξάριον, ου, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξάρχης, ου, ὁ, præfectus ſagittariorum. Ab ἀρχή.

Τοξεία, ας, ἡ, ars ſagittandi. A τοξεύω. Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emiſſum eſt, ſagitta, jaculum; ſagitta, Gl. Vet. (2) ipſe ictus ſeu jactus ſagittæ aut teli.

Τοξευτὴρ, ῆρος, ὁ, arcitenens, ſagittarius; unde fœm. τοξεύτηρα, ſagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ὴ, ὸν, ſagittariæ artis peritus, Gl. Vet. ſagittarius.

Τοξεύω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor, arcu peto, ſagittis impeto vel ferio. Gl. Vet. ſagitto. Τόξευε πᾶς τις. Ariſt. Av. 1192. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην, Eur. Hec. 603. A τόξον.

Τοξήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſagittifer, arcitenens, arcu & jaculis inſtructus. Ex τόξον, & ἄρω, *apto*.

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, ſagittarius, ad ſagittas aptus, τὸ τοξικὸν, ſagittarii. A τόξον.

Τοξοβέλεμνος, ὁ, idem. A βέλος.

Τοξοδάμας, Æſchyl. Prom. vinct. 30.

Τοξόδαμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcu jaculiſve ſubigens, interficiens. Ex τόξον, & δαμνάω.

Τοξοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, arcuatus, Gl. V. Ex τόξον, & εἶδος.

Τοξοθήκη, ἡ pharetra.

ΤΟ´ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; (2) pharetra cum telis; (3) ars ſagittaria; τόξα, tela, Ph.

Τοξοποιέω, ῶ, arcus conficio. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, Ariſtoph. Lyſ. 8.

Τοξοποιΐα, ἡ, arcuum confectio.

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars ſagittandi. A τόξον.

Τοξοτευχὴς, ὲς, arcus faciens. A τεύχω.

Τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius, arcitenens; (2) ſagittarius, i. e. ſideris cœleſtis nomen; (3) ap. Atticos miniſter publicus, apparitor magiſtratus. Ab eod.

Τοξότις, ιδος, ἡ, ſagittaria, arcitenens; Callim. Hymn. in Dian. 223. A pr.

Τοξαλκὸς, ȣ, ὁ, peritus artis Sagittariæ. Ab ἄλκη.

Τοξοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui arcum geſtat & ſagittas, ſagittarius; arcifer, Gl. Vet. Ex τόξον, & φέρω.

Τοξόω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξȣ̃ται ἐς τὸ πλευμὸν, *Aret.*

Τοπάζιον, ȣ, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, fut. άσω, ſtatuo, colloco, q. d. in loco pono; (2) conjicio, ſuſpicor, quæro, inveſtigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τȣ̃ σάφ' εἰδέναι δίχα, Æſch. Agam. 1378. Ἐπεὶ τοπάζετε, Ariſt. Veſp. 23. A τόπος.

Τοπάλαι, *Adv.* olim, quondam, jampridem.

Τοπαλαιὸν, antiquitus, olim. Ex iiſd.

Τοπᾶν, *Adv.* perpetuo, omnino. A πᾶς.

Τοπαράπαν, *Adv.* omnino, prorſus.

Τοπαραυτίκα, *Adv.* ſtatim, tunc ſtatim.

Τοπάροιϑε vel τοπάροιϑεν, *Adv.* antea.

Τοπάρος, *Adv.* prius, antea.

Τοπάρχης, ȣ, ὁ, loci præſes, qui loco alicui præfectus eſt, ſeu præeſt, toparcha, Ph. præfectus regionis. Ex τόπος, & ἀρχή.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A pr.

Τόπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod τοπάρχης.

Τοπηγορία, ας, ἡ, communis loci tractatio, Longin. 11, & 32. A τόπος, & ἀγορεύω.

Τοπήϊα, ων, τὰ, arma navis; Heſ. Call. in Del. 314. Ἔνϑεν ἀειζώοντα ϑεωρίδος ἱερὰ Φοίβῳ Κεκροπίδαι πέμπουσι τοπήϊα νηὸς ἐκείνης.

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, localis; ſitus, Gl. V. Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars topica, oſtendens τόπȣς, ſive locos, e quibus argumenta deſumenda ſunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, *Adv.* ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τοπλέον, *Adv.* magis; (2) frequentius.

Τοπογραφέω, ῶ, locum deſcribo.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum deſcriptio. A

Τοπογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, locorum deſcriptor. Ex τόπος, & γράφω.

Τοποϑεσία, ας, ἡ, loci ſitus vel poſitus. Ph. loci poſitio, ſitus, canalis, it. deſignatio, deſcriptio locorum. Ex τόπος, & ϑέσις.

Τοποϑετέω, locorum deſcriptionem inſtituo. Ex τόπος, & inuſit. ϑετέω.

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. A κλίσις.

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. Ex τόπος, & μάχομαι.

ΤΟ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, locus, tractus, regio; τόποι, ſedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos*, τόπος, argumentum ſeu thema, quod tractatur *apud rhetores*; locus affectus, *apud medicos*; (5) vulva; (6) facultas, occaſio.

Τοποτηρητὴς, ȣ̃, ὁ, q. d. loci ſervator, vicarius; locum tenens. Ex τόπος, & τηρέω.

Τοπρὶν, *Adv.* prius, antea, olim.

Τοπρόσϑεν, *Adv.* antea, olim.

Τοπρότερον, *Adv.* prius, antea, olim.

Τοπρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, tordylium, ſeſeli Creticum, *herba*.

Τορεία, ας, ἡ. ipſa actio cælandi, ſcalpendi.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus cælatum, Gl. Vet. toreuma. A τορεύω.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορεύω.

Τορευτὴς, ȣ̃, ὁ, cælator. Ab eod.

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, ad cælaturam pertinens, ſeu cujus uſus eſt in cælando; (2) cælandi facultate præditus. A τορευτής.

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, elaboratus. A

Τορεύω, cælo, Ph. Τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν, concinna, Ariſt. Θεσμ. 995. κύπελλον ἡδὺ, Anacr. 18, 1. A τορός.

Τορέω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perſpicue declaro & aperio. Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα πανaίολον, Il. 11, 236. Ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, ϗ λακήσομαι, Ariſt. Pace. 380. Ab eod. Hinc

Τορητὸς, ὁ, vulnerabilis.

ΤΟ'ΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ȣ, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur; (2) meta; (3) carceres & repagula; (4) curſus in hippodromo; (5) veſtigium rotæ; (6) fibula, uncus.

Τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνεύω. Unde

Τόρνευμα, τὸ, quod tornando confit; (2) ſcobs, ramenta.

Τορνευτασπιδολυροπηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, torno ſcutolyrifici, vox comica, Ariſt. Av. 497. A τορνευτὴς, ἀσπὶς, λύρα, & πήγνυμι.

Τορνευτήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur.

Τορνευτὴς, ȣ̃, ὁ, tornator.

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορνεύω, f. εύσω, torno; (2) circino deſcribo. Τὰ μὲν τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ, Ariſt. Θεσμ. 59 A

Τόρνος, ȣ, ὁ, tornus, inſtrumentum quo aliquid tornatur & excavatur. A τερέω

Τορνόω, torno; (2) rotundum facio, circulo circumſcribo. Τορνάσαντο δὲ σῆμα, Il. 23, 255. Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ Φορτίδος εὐρείης, Odyſſ. 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perſpicuus, clarus. A τορέω.

Τορυνάω, ῶ, toryna aut tudicula agito. A

Τορύνη, ης, ἡ, id, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum, Ph. tudicula. A τείρω.

Τορῶς, *Adv.* penetranter, acute; (2) perſpicue, aperte, clare. A τορός.

Τοσάκις, *Adv.* toties. A τόσος. Unde

Τοσάτιος, vel τοσσάτιος, tantus. Εἰπὲ, πόθεν πιόμεσθα πολυσπερέων χύσιν ἄνδρων Ἀνδράσι τοσσατίοισι; Nonn. P. 6, 5.

Τοσαυτάκις, *Adv.* toties. A τοσȣ̃τος.

Τοσαυταχῶς, *Adv*, tot modis. Ab eod.

Τόσος, η, ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσόσδε, τοσȣ́σδε, τοσήδε, tantus.

Τοσȣταριϑμος, ον, tantum numerum explens.

Τοσȣ̃τος, αὕτη, ȣ̃το, tantus; τοσȣ́τῳ, tantidem, tanto, Ph. Ex τόσος, & αὐτός.

Τόσσα, nom. pl. *Poët.* pro τόσα, a τόσος.

Τοσσάκις, & τοσσάκι, *Poët.* pro τοσάκις.

Τοσσῶνον, acc. ſing. *Dor.* pro τόσον.

Τόσσος, *Poët.* pro τόσος.

Τόσῳ, *Adv.* tanto, tanto magis. A τόσος.

Τότε, *Adv.* tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὴ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V.

Τοτὲ, *Adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελευταῖον, *Adv.* poſtremo, demum, denique, tandem.

Τοτηνικάδε, *Adv.* tunc.

Τοτρίτον, *Adv.* tertium, tertio.

Τȣ̃λασσον, *deterius*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἔλασσον, compar. a μικρός.

Τȣ̀μὸν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμόν.

Τȣ̀ναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον.

Τȣ̈νεκα, *Att.* vel *Dor.* τȣ̃ ἕνεκα.

Τȣ̀πίσω, *in poſterum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τȣ̀ς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τȣ̃τ', pro τȣ̃το, *hoc*.

Τȣτάκι, & τȣτάκις, *Adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Τȣτάκι τοι πέσε δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλός, Call. in Jov. 44. A τȣ́τῳ.

Τȣ́τερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἕτερον.

Τȣτέστι, *Att.* vel *Dor.* pro τȣ̃τό ἐστι, *hoc eſt.*

Τȣτέων, gen. pl. *Ion.* pro τȣ́των, ab ȣ̃τος.

Τόφρα, *Adv.* tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὄφρα.

Τράγαιναι, ων, αἱ, capræ utriuſque ſexus genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina ſpina, frutex. Ex τράγος, & ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; verbum Ariſtoph. Veſp. 672. quaſi a τραγεῖν, a τρώγω.

Τραγανὸν, calloſum, Gl. V. & τράγανον, calloſum, Ph. cartilago, al. Gl. V.

Τράγανος, ȣ, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde & pubeſco; (3) luxurio, ut ſeges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρώγω.

Τράγειος, & τραγεῖος, hircinus; ut τραγέη, & τραγῆ, ſcil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, Gl. V. A τράγος.

Τραγέλαφος, ȣ, ὁ, hircocervus, animal hirci & cervi figuram mixtam habens (2) poculi genus. Ex τράγος, & ἔλαφος.

Τράγεος, έα, εον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod ſecundis menſis apponitur. Ph. τραγήματα, bellaria. A τραγάω. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, ȣ̃, ὁ, comeſtio bellariorum.

Τραγίαμβος, ὁ, tragiambus, genus verſus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμβικὸν κωμικόν.

Τραγίζω, f. ίσω, v. τραγάω, Ariſtot. A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta.

Τραγικῶς, *Adv.* tragice, more tragicorum.

Τράγιον, ſeu τραγειον, ȣ, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ȣ, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus, Dim. ab eod.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, & βαίνω.

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex τράγος, & κέρας.

Τραγοκȣρικὸς, ἡ, ὸν, ad capros tondendos aptus. Ex τράγος, & κέρω.

Τραγοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hircos occidens. Ex τράγος, & κτείνω.

Τραγομάσχαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hircoſus, Gl. V. hircum olens. Ex τράγος, & μασχάλη.

Τραγόπους, ποδος, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ȣ, τὸ, origanum hircinum, Nic. Al. 310. Hinc τραγοριγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, hircus, caper; (2) libido & ſalacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuries arborum, ſegetis.

Τραγοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui hircinis eſt cruribus. Ex τράγος, & σκέλος.

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. Ex τράγος, & φάγω.

Τραγῳδάριον, ȣ, τὸ, tragœdiola, levis tragœdia, Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδέω, tragœdia decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exaggero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice oſtento. Τὴν τε πολυθρύλλητον ἀρετὴν τραγῳδȣ̃σι, Luc. A τραγῳδός. Hinc

Τραγῴδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, ȣ̃, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia. Ab eod.

Τραγῳδικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ȣ, ὁ, tragœdiarum ſcriptor. Ex τραγῳδία, & γράφω.

Τραγῳδιοδιδάσκαλος, & τραγῳδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, Ariſt. Θεσμ. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδός.

Τραγῳδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, tragicus poëta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & ποιέω.

Τραγῳδὸς, ȣ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poëta, Gl. Vet. cantator. Ex τράγος, & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdia vicerant.

Τράμις, vel τράμη, podex; quibuſdam linea, quæ medium ſcrotum dividit in duas partes.

Τρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, manifeſtus. Ἴσμεν ȣ̓δὲν τρανές. Soph. Aj. 24.

Τρανὸς, ἡ, ὸν, idem. Hinc

Τρανότης, ητος, ἡ, perſpicuitas.

Τρανόω, clarum & perſpicuum reddo, declaro, manifeſto, manifeſtum facio, revelo; (2) illumino, illuſtro.

Τρανῶς, *Adv.* manifeſte, aperte, diſerte; expreſſe, Ph. ad liquidum, clare, al. Gl. V.

Τρανωτικός, ἡ, όν, explanatorius, illuſtratorius. A τρανόω.

Τράπε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a τρέπω.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa cibaria; (2) cœna ipſa, ſ. cibi in menſa poſiti; (3) menſa argentaria; (4) fiſcus, ærarium; (5) dicitur & de multis rebus menſæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum miniſtrare, in N. T. ſtipis colligendæ ac diſtribuendæ curam gerere.

Τραπεζεὺς, έως, ὁ, menſæ adſecla, paraſitus.

Τραπεζήεις, ήεσσα, ῆεν menſarius, ad menſam pertinens, menſæ inſerviens.

Τραπεζία, ας, ἡ, menſarum confectio.

Τραπέζιον, ου, τὸ, menſula, abaculus, figura Geometrica, Dim.

Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, menſarius ſum. A

Τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, menſularius, Phil. argentarius, Gl. V. A τράπεζα. Hinc

Τραπεζιτικὸς, ἡ, όν, ad menſularium pertinens, Ph. τραπεζιτικὰ, arcaria.

Τραπεζοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, menſæ formam habens. Ex τράπεζα, & εἶδος.

Τραπεζοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui menſam curat & inſtruit, Longin. 43. A κομέω.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſatiatur cibis appoſitis. Ex τράπεζα, & κορέω.

Τραπεζολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui menſas lingit, menſarum adſecla, paraſitus. A λείχω.

Τραπεζοποιΐα, ἡ, menſarum fabricatio. A

Τραπεζοποιὸς, οῦ, ὁ, qui menſam inſtruit; (2) menſam fabricans. Ex τράπεζα, & ποιέω.

Τραπεζορήτωρ, ορος, ὁ, qui in menſa diſſerit.

Τραπεζότης, ητος, ἡ, abſtractum a τράπεζα, ap. Diog. Laer.

Τραπεζόφορον, ου, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex iiſd.

Τραπεζοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui menſam fert ſeu ſuſtinet. Ex τράπεζα, & φέρω.

Τραπεζόω, menſæ impono. A τράπεζα.

Τραπεζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, menſarius, menſæ ſimilis, figuram menſæ habens. Ab eod.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod menſæ imponitur, ut vaſa. A τραπεζόω. Unde

Τραπέζωσις, εως, ἡ, apparatus menſæ, id quod menſæ imponitur.

Τράπειν, pr. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, a τρέπω.

Τραπείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* & *Poët.* pro τρεπῶμεν.

Τραπελίζω, verto, converto. A

Τραπελὸς, ἡ, όν, mutabilis. A τρέπω.

Τράπεν, 2. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔτραπε, a τρέπω.

Τράπεσδαν, acc. ſing. *Dor.* pro τράπεζαν.

Τραπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπέω, ῶ, uvas calco in lacu. Οἱ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον. Heſiod. Ἀσπ. 301. Ab eod. Hinc

Τραπητέον, vertendum, convertendum.

Τραπητὴς, οῦ, ὁ, calcator uvarum.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, haſta. A τρέπω.

Τράπομαι, vertor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι

Τράπωμαι, a. 2. conj. med. verbi τρέπω.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, tabula ſ. corbis, ubi ſiccantur caſei & ficus, & alii fructus. A τέρσω.

Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæſus ſum. Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με, τραυλίσας, Ariſt. Veſp. 44. Οἶδ' ἐξίτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος, id. Nub. 860. A τραυλός.

Τραυλισμὸς, οῦ, ὁ, balbuties. A τραυλίζω.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ἡ, όν, balbus, blæſus. Τραυλὸς profert λ pro π. Vid. Plut in Alc. c. 1.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A τραυλός.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, ſtrages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo uſitatum eſt τιτρώσκω.

Τραυματίας, ου, ὁ, vulneratus, ſaucius. A τραῦμα. Unde

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, ſaucio. Οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον, Luc. 20, 12. Κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιεῖσαι χθὼν, ἐτραυμάτιζον, Eur. Bac. 763. Τετραυματισμένους, Act. 19, 16.

Τραυματικὸς, ἡ, όν, ad vulnus ſeu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus ſanandis aptus.

Τραυματοποιὸς,, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vulniferus, Gl. V. vulnificus. Ex τραῦμα, & ποιέω.

Τράφε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a τρέφω.

Τράφειν, *educare.* præſ. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

Τραφέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

Τράφεν, *nutriti ſunt,* 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐτράφησαν, Il. 1, 251.

Τραφερὸς, ρὰ, ρόν, avidus, ſiccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, Apoll. Rhod. 4, 281. Φῦλα κολοιῶν ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τραφεροῦ ἔπι ὄψιον αὐλήν, Aratus, 1027. Ἵπποι—Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἔπι τραφερήν τε καὶ ὑγρήν, Hom. Il. 14, 308. τραφερὴ, terra arida, continens. A τρέφω.

Τραφήσομαι. 1. ſ. f. 2. ind. paſſ. v. τρέφω.

Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ.

Τράφοισαν, acc. ſing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφοῦσαν.

Τραχέως, *Adv.* aſpere. A τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens.

Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, alis, anſerum & aliorum; (2) minores victimarum partes, majores ſunt κῶλα. A τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, collum ſeu cervicem attollo; (3) ſuperbio, ferocio. Ab eod. Unde

Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum ſeu cervicem reſupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conſpiciendum; (4) converto ſ. convertere facio cervicem ac vultum; τραχηλιζόμενοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incenſus, convertit eo collum & caput. Διαλαμβάνων τοὺς νεανίσκους ἐτραχήλισεν, Plutarch. Πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, aperta, Metaph. Hebr. 4, 13.

Τραχηλιμαῖος, αία, αῖον, idem quod τραχηλαῖος.

Τραχηλισμὸς, οῦ, ὁ, cervicis reſupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, collum abſcindo ſeu amputo, Gl. V. τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος, & κόπτω. Unde

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix.

Τράχουρος, vel τραχοῦρος, ου, ὁ, trachurus, piſcis quidam. Ex τραχὺς, & οὐρά.

Τραχόω, durum, aſperum reddo, ap. Joſ.

Τραχυβατέω, ῶ, per aſpera incedo.

Τραχυδέρμαδαν, ονος, ὁ καὶ ἡ, cutem ſeu pellem habens aſperam & ſcabram. Ex τραχὺς, & δέρμα.

Τραχυντικὸς, ἡ, όν, exaſperandi vim habens. A

Τραχύνω, aſpero, exaſpero. A τραχύς.

Τραχυόστρακος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſperam & ſcabram teſtam habens. Ab ὄστρακον.

Τραχύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, qui aſperos & ſcabros habet pedes.

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ύ, aſper, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus; ſcrupoſus, hirſutus, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox.

Τράχυσμα, ατος, τὸ, aſperitas, ſ. aſpredo, v. c. cutis. A τραχύνω.

Τραχυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τραχύστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aſpera voce eſt, ſeu qui aſpere loquitur. A στόμα.

Τραχύτατα, *Adv.* aſperrime. A τραχύς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, ſcabrities, Gl. Vet. A τραχύς.

Τραχύφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aſpro & ſcabro cortice eſt.

Τραχυφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis. A

Τραχύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aſpera vox eſt. Ex τραχὺς, & φωνή.

Τραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aſper, durus. A τραχύς.

Τράχωμα, ατος, τὸ, aſperitas, exaſperatio.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus aſper & ſalebroſus, Gl. V. ſentes, cautes. Ab eod.

Τρείτην, *timebant,* 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρείτην, a τρέω.

Τρεῖν, *tremere,* præſ. inf. act. *contr.* pro τρέειν.

Τρεῖς, οἱ καὶ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremiſco, trepido, horreſco. Λίπτωσιν οὐ τρέμουσαν ὑδαίαν θεὸν, Lyc. 49. Ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα, Ariſt. Ach. 499. Πόσιν τρέμουσα, Eur. Andr. 808. A τρέω.

Τρέον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.

Τρέπον, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a τρέπω.

Τρεπτὸς, ἡ, όν, qui verti poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. A

ΤΡΕ'ΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verſo, conſidero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt, a. 2. paſſ. 3. pl. τετραμμένος, converſus, perf. paſſ. part. Τρέπειν αἰτίαν ἐκείνῳ, Soph. Πρὸς χρηματισμὸν τρέπεσθαι, Plat. Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψει, Ariſt. Nub. 40. Βούλομαι χρηστοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον, id. Av. 1455.

Τρέσαν, *territi ſunt,* 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔτρεσαν, a τρέω.

Τρέστης, ου, ὁ, timidus. A τρέω.

Τρέφοιν, præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τρεφοίην, *Att.* pro τρέφοιμι, a τρέφω.

Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A

ΤΡΕ'ΦΩ, fut. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; ἐτράφην, nutritus ſum, a. 2. paſſ. τεθραμμένος, educatus, p. part. paſſ. Δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 588. Ἤ σ' ἐθρέψατο, Eur. Med. 1335. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὰ τέθραμμαι, Ariſt. Eq. 293. Πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ τὸ ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε νόσον; ſuſtinuiſſetis? Soph. Phil. 791.

Τρεχέδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad cœnam feſtinanter accurrit, paraſitus. Ex τρέχω, & δεῖπνον.

ΤΡΕ'ΧΩ, curro, feſtino, propero; f. m. θρέξομαι, & δραμοῦμαι, curram; aor. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, Gl. Vet. Πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον, 1 Cor. 9, 24.

Τρέψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρέψας, a τρέπω.

Τρέψεις, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, a τρέπω.

Τρέψις, εως, ἡ, converſio vel confectio ciborum, *Aret.* A τρέπω.

Τρεψίχρως, ωτος, ὁ, *Epith.* polypi qui colorem mutat.

ΤΡΕ'Ω, ῶ, fut. έσω, tremo, intremiſco, trepido, timeo; (2) territus ſeu pavefactus fugio. Φίλαι, τρέσητε μηδὲν, Soph. Oed. Col. 1738. Τοὺς πολεμίους οὐδεπώποτε ἔτρεσας, Luc. Τρέσσ' Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων, Heſiod. Θεογ. 850.

Τρέω, foro, Gl. Vet. Hinc fut. 1. τρήσω. Σχοίνῳ καλὴν τρήσουσι κεστρέων ἄγρην, Lyc. 665. Τετρημένον ξύλον, perforatum, Ariſt. Lyſ. 685.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. A τρέω.

Τρημαστίκτης, ου, ὁ, aleator; (2) qui fœminas ſtuprat. A τρῆμα, & στίζω.

Τρηματίζω, alea ludo. A τρῆμα.

Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertuſus, multa habens foramina. A τρῆμα.

Τρηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Τρήμη, ης, ἡ, foratus, Gl. Vet. foramen. A τρέω.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, Hom. Il. 5, 778. A τρέω.

Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio, trajectio, quæ fit terebra. A τρέω.

Τρητοῖο gen. ſ. *Ion.* pro τρητοῦ, a

Τρητὸς, ἡ, όν, perforatus, foramina habens. Ab eod.

Τρηχαλέος, έα, έον, aſper. A τρηχύς.

Τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, exaſpero.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, *Ion.* pro τραχύς.

Τρήχω, aſper & ſalebroſus ſum. Τετρήχει δ' ἀγορὴ, Il. 2, 95. A τρηχύς.

Τριαγμὸς, ȣ̃, ὁ, victoria, proprie in triplici certamine. A τριάσσω

Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; fuſcina, Gl. V. Ab eodem.

Τριαινατὴρ ῆρος, ὁ, agricola, qui tridente utitur. A τρίαινα.

Τριαινοειδὴς, ὲς, ſpecimen tridentis habens. Ab εἶδος.

Τριαινοειδῶς, ſpecie tridentis.

Τριακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρία, ϗ, & δέκα.

Τριακὰς, άδος, ἡ, trigeſima dies menſis; (2) numerus tricenarius. A τρία.

Τριάκις, *Adv.* ter. Ab eod.

Τριακονθάμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conſtans 30 nodis ſeu vinculis. Ex τριάκοντα, & ἅμμα.

Τριακονθήμερος, ὁ ϗ ἡ, qui 30 dierum eſt, qui habet 30 dies. Ex ἡμέρα.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.

Τριακονταέτης, ȣ, ὁ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος. Hinc

Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.

Τριακονταέτις, ιδος, ἡ, qui 30 annorum eſt.

Τριακοντάζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui triginta tranſtra habet. Ex τριάκοντα, & ζυγά.

Τριακοντάκις, *Adv.* tricies. A τριάκοντα.

Τριακοντάκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triginta lectis inſtructus. Ex τριάκοντα, & κλίνη.

Τριακοντόμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt triginta menſium. Ex τριάκοντα, & μήν.

Τριακονταμναῖος, ȣ, ὁ, qui triginta minarum ſeu pond eſt. Ex τριάκοντα, & μναῖος.

Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.

Τριακοντάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, triginta cubitorum menſuram æquans.

Τριακοντάπους, ȣν, 30 pedes æquans.

Τριακοντήρης, εος, ὁ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.

Τριακοντόργυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paſſus 30 æquans. Ab ὀργυιά.

Τριακόντορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui triginta remis agitur. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.

Τριακοντούτης εος, ὁ ϗ ἡ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. A τρεῖς.

Τριακοσταῖος, αία, αῖον, qui trigeſimo die, vel ſpatio triginta dierum aliquid facit. A

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, trigeſimus. A τριάκοντα.

Τρίακτος, ȣ, ὁ, devictus; (2) ſuperabilis. A τριάσσω.

Τριάνωρ, ορος, quæ ter, vel ſæpius nupſit. Ab ἀνήρ.

Τριάρμενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trinis inſtructus velis. Ex τρία, & ἄρμενον.

Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, triga; (2) Tres perſonæ S. Trinitatis, Gl. V. trinitas. A τρεῖς.

Τριάσσω, vinco, ſuperbo, proprie certamine triplici. A τριάς.

Τριαύλαξ, κος, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V.

Τριαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, tria capita habens, *Epith.* Hecates.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάσσω.

Τριβάδες, ων, αἱ, feminæ laſcivæ, nefandæ. A τρίβω.

Τριβακὸς, ἡ, ὸν, homo tritus. i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, ȣ, τὸ, lacerna ſeu veſtis trita; obſoletum, Gl. V. Ab eod.

Τρίβαλος, ȣ, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.

Τρίβανον, ȣ, τὸ, id, quo teritur fomes, id, quod terit fomitem. Ab eod.

Τριβάρβαρος, ȣ, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.

Τριβελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tres cuſpides habens. Ex τρεῖς, & βέλος.

Τριβεὺς, έως, ὁ, tritor, qui fricat ſeu defricat. A τρίβω. Unde

Τριβὴ, ῆς, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) uſus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procraſtinatio.

Τριβολεκτράπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, nugaciſſimus, inconditus, Ariſt. Nub. 999. A τρίβω, & ἐκτράπελος.

Τρίβολος, ȣ, ὁ, tribulus, herba quædam; ſentis, ſpina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολή.

Τρίβος, ȣ, ὁ, ſemita, trames, callis, limes, Ph. (2) quicquid ſtantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.

Τρίβραχυς, υος, ὁ, tribrachys, pes proſodicus, ex tribus ſyllabis brevibus conſtans.

ΤΡΙ'ΒΩ, fut. ψω, tero, frico, trituro, Gl. V. τετριμμένος, tritus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δυστυχῆ τρίβει βίον, Soph. El. 604. Ἐτύγχανε γὰρ ȣ̓ τρίβων ὢν ἱππικῆς, imperitus, Ariſt. Veſp. 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, ϗ τρίβων τὰ τοιάδε, Eur. Med. 686. Hinc

Τρίβωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc.

Τριβωνάριον, ȣ, τὸ, palliolum tritum, Dim.

Τριβωνικῶς, *Adv.* modo pallii detriti. A

Τριβώνιον, ȣ, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliaſtrum, ricinus, Dim. a τρίβων.

Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum geſto.

Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geſtatio. A

Τριβωνοφόρος, ȣ, ὁ, pallium tritum geſtans, ſ. detritam veſtem, Gloſſ. Vet. palliatus. Ex τρίβων, & φέρω.

Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A

Τρίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Eq τρὶς, & γάμος.

Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A

Τριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς, & γένος.

Τριγεραιὸς, ὁ, ſenex trium ſeculorum, qui ætatem Neſtoris aſſecutus, qui γεραιὸς ap. Hom.

Τριγέρων, οντος, ὁ, q. d. triſenex, triſecularis, qui tres vixit ætates, valde ſenex.

Τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piſcis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl.* a **Surmullet**.

Τρίγληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς, & γλήνη.

Τριγλὶς, ίδος, ἡ, mullulus, Dim. a τρίγλα.

Τριγλοβόλος, ὁ ϗ ἡ, mullos venans. A τρίγλα, & βάλλω, ſ. βολή.

Τριγλύφη, τρίγλυφον, & τρίγλυφος, q. d. triſculptus; tres ſculpturas, ſ. triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, Eur. Or. 1374. A γλύφω.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, tres cuſpides habens, tricuſpis, triſulcus, Il. 5, 393.

Τριγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τρίγναθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trifaux, Gl. V.

Τριγονέω, ῶ, tertio genero vel pario.

Τριγονία, ἡ, tertium genus, ut nepos. A

Τρίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tertio generans vel pariens. Ex τρὶς, & γονή.

Τριγράμματος, ον, tribus literis conſtans. A γράμμα.

Τριγχὸς, maceria, Gl V. Vid. θριγκός.

Τρίγχωσις, maceriatio, Gl. Vet. quaſi a τριγχόω. Vid. θριγκόω.

Τριγωνίζω, in trigonum formo, ſeu in triangularem formam. A τρίγωνος.

Τριγωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triangularis, trianguli formam habens. Ex τρίγωνος, & εἶδος.

Τριγωνίστρια, ἡ, quæ trigonum pulſat. A

Τρίγωνον, ȣ, τὸ, figura triangularis; (2) inſtrumentum muſicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, a ſimili forma. A

Τρίγωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triangulus, qui eſt triangulari ſeu triquetra forma, Gl. V. trigonus, triangulus; (2) tres cuſpides habens; (3) paſtillus ad ſiſtendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς, & γωνία.

Τριδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum eſt, tripollicaris.

Τρίδειρος, ον, tria capita habens, de Sicilia, Lyc.

Τριδέσποτος, ον, tres dominos habens.

Τρίδουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus pater et avus, ſicut ipſe, ſervi fuerunt; item ter ſervus.

Τρίδραχμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pretio, pondere aut menſura trium drachmarum eſt. Hinc τὸ τρίδραχμον, ȣ, tres drachmæ. Ex τρεῖς, & δραχμή.

Τρίδυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trigeminus. Ex τρεῖς & δίδυμος.

Τριέλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplici volumine ſinuatus, ſinuoſus. Ex τρὶς, & ἑλικτός.

Τριέμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplici armatus roſtro.

Τρίετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triennis.

Τριέσπερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triveſperus, i. e. tres veſperas habens.

Τριετὴρ, ὁ, idem quod

Τριετηρικὸς, ἡ, ὸν, triennalis. A τριετηρίς.

Τριετηρὶς, ιδος, ἡ, ſpatium trium annorum, triennium. A

Τριετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui trium annorum eſt, triennis; trimus, Gl. Vet. Ab ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. A τριετής. Unde

Τριετίζω, triennis ſum, triennium ago. Μόσχος τριετίζων, 1 Reg. 1, 24.

Τρίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, trijugis. Ex ζυγός.

ΤΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, ſtrido, ſtrideo. Τρίζει τὰς ὀδόντας, Marc. 9, 28.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, pro τριακάς. A τρεῖς.

Τριηκονθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro τριακ.

Τριήκοντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.

Τριηκόντερος, ȣ, ἡ, ſc. ναῦς, v. τριακ.

Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.

Τριημερόνυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, & νύξ.

Τριήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. triduanus, tres dies durans, ſ. a tertio die durans, Gl. V. triduus; τριήμερος ὑπέρθεσις, comperendinatio, Ph. Ex τρὶς, & ἡμέρα.

Τριημιπόδιον, ȣ, τὸ, tres dimidiati pedes.

Τριημιτόνιον, ȣ, τὸ, tonus cum dimidio.

Τριημιχοίνιξ, ικος, ἡ, chœnix cnm dimidia, terni ſemiſextarii.

Τριημιωβόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.

Τριηραρχέω, trierarchi munere fungor; (2) ſumtus præbeo ad triremes. Οὔκȣν ἤθελε γε τριηραρχεῖν πλȣτῶν ȣ̓δεὶς διὰ ταῦτα, Ariſt. Ran. 1183. A τριήραρχος.

Τριηράρχης, ȣ, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem ſeu publicas triremes ſumptus ſuppeditat. Ex τριήρης, & ἀρχή. Hinc

Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectura; (2) triremium tutela.

Τριηραρχικὸς, ἡ, ὸν, ad trierarchiam pertinens.

Τριήραρχος. Vide τριηράρχης.

Τριηραύλης, ȣ, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλέω.

Τριηρετικὸς, ἡ, ὸν, ad triremes pertinens. A τριήρης.

Τριηρημιολία, ας, ἡ, navis minor juſta triremi, & quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex τριήρης, & ἡμιόλιος, *ſeſquialter*, Νῆες σὺν ἡμιολίαις, Appian. B. Mithridat.

Τριήρης, εος, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, & ἐρέσσω. Hinc

Τριηρικὸς, ἡ, ὸν, ad triremem pertinens.

Τριηρίτης, ȣ ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.

Τριηρονόμος, ȣ, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, & νόμος.

Τριθάλασσος, ſ. τριθάλαττος ȣ, ὁ ϗ ἡ, trimaris. Ex τρὶς, & θάλασσα.

Τριθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ter virens ſeu florens. Ex τρὶς, & θάλλω.

Τιθημερινὸς, ἡ, ὸν, nudius tertianus, Gl. V. Ex τρίτη, & ἡμέρα.

Τριθεΐα, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii ſtatuuntur. Ex τρὶς, & θεός.

Τριθεῖται, ων, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos eſſe ſtatuunt. A τριθεΐα.

Τρίθρονος, όν, tribus ſoliis, ſedibus conſtans, *Epith.* SS. Trinitatis.

Τρίιππον, ȣ, τὸ, triga, Gl. V. Ab ἵππος.

Τρικαλίνδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter volutatus; (2) ſæpe volutatus. Ex τρὶς, & καλινδέω.

Τρικάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triceps. A κάρηνον.

Τρίκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

Τρίκερων, tricornium, Gl. V. A κέρας.

Τρικέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria habens capita, Gl. V. triceps, tricapitinus. A κεφαλή.

Τρίκλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tribus lectis inſtructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ȣ, triclinium, conclave tribus lectis inſtructum; (2) tres lecti contigui. Ex τρὶς, & κλίνη.

Τρίκλυϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter, i. e. ſæpius elutus. Ex τρὶς, & κλύζω.

Τρίκλωϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter fuſo ductus ſeu nexus. Ex τρὶς, & κλώθω.

Τρίκοκκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana.

Τρικόλωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρικόρυθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Τρίκορυς, ὁ, tres galeas ſ. criſtas in galea, geſtans.

Τρικόρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς, & κορυφή.

Τρικόρωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita eſt admodum longæva. Ex τρὶς, & κορώνη.

Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

Τρίκȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter tonſus. A κείρω.

Τρικρανὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, trifidus, Suic. Ex τρὶς, & κρανον.

Τρίκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triceps. Ex iiſd.

Τρικύαθος, ον, tres cyathos capiens.

Τρικυμία, ας, ἡ, magnus fluctus, Lat. decumanus, *Ern.* (2) riſus, quo quis veluti fluctibus obruitur, Plat. de Rep. 5. τρικυμία λόγȣ, Id. in Euthydem, P. Ex τρὶς, & κῦμα.

Τρίκωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria membra habens. Ex τρεῖς, & κῶλον.

Τριλάγηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres lagenas continens.

Τριλαμπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, trino ſplendore micans, valde ſplendens. Ex τρὶς, & λάμπω.

Τρίλιθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trigemmis, Gl. V.

Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *ornatus muliebris*, Gl. V.

Τρίλιτρον, ȣ, τὸ, tripondium, Gl. Vet. Ex τρὶς, & λίτρα.

Τρίλλιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter, i. e. multis precibus petitus, ſæpe optatus. Ex τρὶς, & λίσσομαι.

Τρίλοβος, ον, tres lobos habens.

Τριλογέω, tribus modis dico, ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.

Τριλοφία, ας, ἡ, trium criſtarum geſtatio in galea, geſtatio galeæ, quæ tres criſtas habet. Ex τρὶς, & λόφος.

Τρίμαμμα, tritavia. Ex τρὶς, & μάμμη.

Τριμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tripartitus, in tres partes diviſus; (2) triplex. A μέρος.

Τριμερίζω, f. ίσω, in tres partes divido. A τριμερής.

Τριμερῶς, tripartite, Gl. V.

Τρίμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tribus verſibus conſtans. Ex τρὶς, & μέτρον.

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimeſtris; (2) qui tertio menſe matureſcit, Gl. Vet. trimenſtruus.

Τρίμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex τρὶς, & μήν.

Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. Ex τρὶς, & μίτος.

Τρίμιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. Gl. V. triplex.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum ſeu intritum eſt, potio ex aromatis intritus, ſeu cui aromata ſunt intrita, Ph. moretum; (2) homo, qui ſe in aliqua re diu exercuit, vafer, fraudulentus. A τρίβω.

Τριμμὸς, ȣ̃, ὁ, tritus, tritura, Gl. V. trames. Ab eod.

Τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum eſt. Ex τρεῖς, & μνᾶ.

Τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. Ex τρὶς, & μοῖρα. Hinc

Τριμοιρίτης, ȣ, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius.

Τρίμοιρος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Τρίμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, Gl. V. Ex τρὶς, & μορφή.

Τρίμυξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria habens ellychnia. Ex τρὶς, & μύξα.

Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *inſtrumentum ruſticum* A τρεῖς.

Τρίνυκτον, ȣ, τὸ, trinoctium, Gl. V. A νύξ.

Τριξὸς, ἡ, ὸν, triplex, pro τρισσός.

Τριξώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, exitio digniſſimus, perditiſſimus. Ex τριξὸς, & ὄλλυμι.

Τριοβολαῖος, ſive τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρὶς, & ὀβολός.

Τριόβολον, ȣ, τὸ, tres oboli. Vid. τριάβολον.

Τριοδία, ας, ἡ, trivium, Gl. V. A τρίοδος.

Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, q. d. trivia, Dianæ epith.

Τριόδοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro τριόδοις.

Τριοδοντία, ας, ἡ, piſcatus. A τριόδȣς.

Τριοδόντιον, ȣ, τὸ, tridens, fuſcina, Gl. V.

Τρίοδος, ȣ, ἡ, trivium. Ex τρὶς, & ὁδὸς, *via*.

Τριόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, tridens; fuſcina, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀδȣ́ς.

Τρίοζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in tres ramos diviſus, vel fiſſus, ſeu trinodis. Ex τρὶς, & ὄζος.

Τριόργυιος, ον, tres paſſus æquans.

Τριορία, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ὅρος.

Τριόρχης, & τρίορχος, ȣ, ὁ, triorcha, buteo, ſpecies quædam accipitris. Ab ὄρχις.

Τριόφθαλμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. trioculus, cui tres ſunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ ϗ ἡ, cui tres ſunt liberi. Αἱ τρίπαιδες, Plut. in Numa. cap. 10.

Τρίπαλαι, *Adverb.* q. d. ter olim. i. e. jam inde a priſcis temporibus, primo & omnium vetuſtiſſimo ſeculo.

Τριπάλαιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt trium palmorum. Ex τρεῖς, & ϖαλαιϛή.

Τρίπαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter vibratus, ter exſiliens. Vox Trag. pro vehementiſſimus, acerrimus. A ϖάλλω.

Τρίπαππος, ȣ, ὁ, tritavus.

Τριπάρθενος, ον, tribus virginibus conſtans.

Τριπάροδος, ον, triplicem aditum habens.

Τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit, Lyc.

Τριπέτηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, trifolius, tria habens folia. Φορέȣσιν Ὠκύθοον τριπέτηλον, Call. in Dian. 165. A ϖέτηλον.

Τριπηχυϊος, ον, idem quod

Τρίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, tricubitalis, trium cubitorum.

Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter ſeu valde ſimiam referens. Ex τρὶς, & ϖίθηξ.

Τρίπλαξ, ακος, ἡ, triplex, velut ex tribus cruſtis conſtans.

Τριπλανὴς, ὲς, trivagus.

Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major ſeu amplior. A τριπλῆ, vel τριπλόος.

Τριπλασίως, tripliciter, quam plurimum.

Τρίπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui trium jugerum eſt. Ex τρὶς, & ϖλέθρον.

Τριπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triplicatus, ter plicatus. Ex τρὶς, & ϖλέκω.

Τρίπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tria latera habens. Ex τρὶς, & ϖλευρὰ, vel ϖλευρὸν.

Τριπλῆ, *Adv.* tripliciter, triplicato. A τριπλόος.

Τρίπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplex, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ϖλοκή.

Τριπλόος, όη, όον, *contr.* τριπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

Τριπλῶς, trifariam, Gl. V. A præc.

Τριπόδης, ȣ, ὁ, tripedalis, tripedaneus. A τρίπȣς.

Τριποδηφορέω, ῶ, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίπȣς, & φορέω.

Τριπόθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter deſideratus, deſideratiſſimus, exoptatiſſimus.

Τριποδίζω, tripedio, Gl. V. A τριπόδης.

Τριπόδιον, ȣ, τὸ, parvus, tripus, Gl. V. tripodium, Dim. a τρίπȣς.

Τριποδίσκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Τριποδίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, regio, tribus urbibus conſtans. Τριπόλιϛον οἶτον, famoſum, qu. per tres, h. e. multas, urbes notum, Soph. A. 871.

Τριπόλιϛος, ον, multiplex. A ϖολίζω, pro ϖολέω, Soph.

Τρίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter verſus ſeu verſatus; Hom. Il. 18, 542. Odyſſ. 5, 127. Ex τρὶς, & ϖολέω.

Τριπόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter elaboratus; (2) ter textus. Ex τρὶς, & ϖονέω.

Τρίπορθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter captus & direptus. Ex τρὶς, & ϖέρθω.

Τρίπος, ȣ, ὁ, idem quod

Τρίπȣς, όδος, ὁ ϗ ἡ, tripus, Ph. tripes, cortina.

Τρίπρατος, ον, ter venditus. A ϖιπράσκω.

Τριπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres habens facies, ſeu triceps. Ex τρὶς, & ϖρόσωπον.

Τριπτὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) inſtrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.

Τριπτήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid teritur. Ab eod.

Τρίπτης, ȣ, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum ſuum tricatur. Ab eod. Unde

Τριπτὸς, ἡ, ὸν, tritus, contuſus, conciſus.

Τρίπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, triplex, triplicatus. Ex τρὶς, & ϖτυχή.

Τρίπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tres equos habens, Gl. V. τρίπωλον, triga; & τρίπαλα, trigæ.

Τρίρρυθμος, ον, tribus pedibus conſtans, ſc. verſus.

Τρίρρυμος, ον, trijugis, *Epith.* currus.

Τρὶς, *Adv.* ter; (2) ſæpe. A τρεῖς.

Τρισάγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter ſanctus, i. e. ſanctiſſimus.

Τρισαένναος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισάθλιος, ία, ιον, ter miſer, miſerrimus.

Τρισαλιτήριος, ȣ, ὁ, ſceleſtiſſimus, improbiſſimus.

Τρισάλυπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, omnium minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundiſſimus.

Τρισάνθρωπος, ȣ, ὁ, ter homo, i. e. miſerrimus.

Τρισάποτμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, infortunatiſſimus. Καὶ ἰδȣ̀ ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι, Epigr.

Τρισαριϛεὺς, έως, ὁ, qui ter palmam ob ſtrenuitatem obtinuit, fortiſſimus.

Τρισάσμενος, ίνη, ινον, lubentiſſimus.

Τρισάωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter, i. e. admodum intempeſtivus.

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies menſis, i. e. vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς, & εἰνὰς, *nonus dies*. Ex τρὶς, & ἐννέα.

Τρισέληνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. trilunis, i. e. tres lunas habens. Ex τρὶς, & σελήνη.

Τρισεξώλης, perditiſſimus.

Τρισέπαρχος, ȣ, ὁ, maximus prætor.

Τρισευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ter beatus, i. e. fortunatiſſimus, feliciſſimus.

Τρισήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ter fulgens, i. e. fulgentiſſimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus, & Iambus.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαδεκαέτης, ȣ, ὁ, qui tredecim annorum eſt. Ex τρισκαίδεκα, & ἔτος.

Τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui eſt tredecim menſium.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui tredecim cubitorum eſt, Theocrit. 15, 17.

Τρισκαιδεκαϛάσιος, ον, qui eſt ad alterum, ut terdecies ad unum.

Τρισκαιδεκαταῖος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

Τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαιδεκαφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tredecies ferens (ſc. fructus.) Ex τρισκαίδεκα, & φέρω.

Τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, εος, ſc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex τρισκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infortunatiſſimus, Ariſt. Ach. 1029.

Τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur.

Τρισκατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, exſecrabiliſſimus, deteſtabiliſſimus; (2) trifurcifer.

Τρισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter piſtus, ter piſtillo ſubactus. Ex τρὶς, & κόπανον.

Τρισκορέω, ſæpe, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.

Τρίσλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, terna & tripartita germinatione, genitali ſucco turgeſcens.

Τρίσμακαρ, αρος, ὁ ϗ ἡ, beatiſſimus. Ex τρὶς, & μάκαρ, aut μακάριος.

Τρισμακάριος, ια, ιον, idem, Ariſt. Nub. 166.

Τρισμακάριστος, ιστη, ιστον, idem.

Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus.

Τρισμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τρισμύριοι, οἱ, tricies mille, ſeu triginta millia.

Τρισμυριόπαλαι, *Adv.* jamdudum.

Τρισοϊζυρὸς, οῦ, ὁ, calamitoſiſſimus.

Τρισόλβιος, ὁ ϗ ἡ, ter quaterque beatus.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres ſpithamas longus, bipedalis. Ex τρὶς, & σπιθαμή.

Τρίσπονδος, ον, prop. in quo ter libatur, ſ. ſæpe libans, v. τριτόσπ.

Τρισσάκις, *Adv.* ter. A τρισσός.

Τρισσάτιος, ου, ὁ, tertius, ternus. A τρισσός.

Τρισσαχοῦ, tribus locis. A τρισσάκις.

Τρισσεύω, ter, vel tertium facio. A

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὀν, triplex; (2) ternus, trinus; (3) tres. A τρεῖς. Hinc

Τρισσόθεν, ter.

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.

Τρισσόω, ter vel tertium facio; (2) triplico. A τρισσός.

Τρισσῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam; (2) tertio, i. e. tertia vice.

Τριστάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens ſtadia. Ex τρὶς, & στάδιον.

Τριστάτης, ου, ὁ, dux, princeps, princeps principum. Ex τρὶς, & ἵστημι.

Τρίστεγον, ου, τὸ, domus trium contignationum; (2) altitudo tr. contig. (3) tertia contignatio. Ex τρὶς, & στέγη.

Τρίστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. Ex iiſd.

Τρίστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V.

Τριστοιχεὶ, triplici ſerie, triplici ordine. A

Τρίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribus ordinibus conſtans, in trium verſuum ordines atque ſtrophas explicatus.

Τρίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria habens ora ſeu oſtia; (2) cui triplex eſt acies. A στόμα.

Τρισύλλαβος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribus conſtans ſyllabis. Ex τρὶς, & συλλαβή.

Τρισύνθετος, ον, e tribus compoſitus.

Τρισύπατος, ου, ὁ, ter conſul.

Τρισυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres hypoſtaſes habens. Ex τρὶς, & ὑφίστημι.

Τρισχίλιοι, ιαι, ια, ter mille.

Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 ſc. amphoras capiens. *Epith.* navis.

Τρίσχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, triſulcus, Gl. V.

Τρίσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres ſchœnos continens.

Τρισώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, tricorpor. A σῶμα.

Τρίσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Τριταγωνιστέω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, ſum tertius actor, Dem. A

Τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes & ultimas agit.

Τριταΐζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.

Τριταϊκὸς, ἡ, ὀν, tertianus; τριταϊκαὶ περίοδοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod

Τριταϊκῶς, *Adv.* more febrium tertianarum; (2) alternis & tertio quoque die.

Τριταιογενὴς, ὲς, idem quod τριταιοφυής.

Τριταιοστενῶς, idem quod τριταϊκῶς.

Τριταῖος, *αία*, *αῖον*, tertius, tertianus; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, ſeu cui tertio die aliquid accidit, Gl. Vet. τριταῖον, tertiana. A τρίτος.

Τριταιοφυὴς πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος, & φυή.

Τριταλαντιαῖος, α, ον, idem quod

Τριτάλαντος, ου, ὁ κ. ἡ, qui trium eſt talentorum. Ex τρὶς, & τάλαντον.

Τριτάλας, αινα, αν, miſerrimus.

Τριτάνυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ter extenſus, longus. Ex τρὶς, & τανύω.

Τριτάτοισιν, dat. plur. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίτατος; Hom. Il. 1, 252.

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.

Τριτεγγόνη, ης, ἡ, trineptis. A τριτέγγονος.

Τριτέγγονος, ου, ὁ, trinepos.

Τριτεία, ας, ἡ, tertiæ partes, tertia palma. A τριτεύω.

Τριτεὺς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A

Τριτεύω, f. εύσω, tertius ſum, tertius obtineo. A τρίτος.

Τριτημοίριος, ρία, ριόν, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτη, & μοῖρα.

Τριτημοιρίζω, tertio, in tres partes divido, Gl. V.

Τριτημόριον, ου, τὸ, tertia pars rei, triens. Ex iiſdem.

Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iiſd.

Τριτοβάμων, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præſtat. A βαίνω.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Minervæ *Epith.* Ex τριτὼ, *Bœot.* caput, & γείνομαι, naſcor; quia ex capite Jovis nata; vel a τρίτος, quia tertia menſis die.

Τριτόμηνις, ιδος, ἡ, tertia menſis dies. Ex τρίτος, & μήν.

Τρίτον, *Adv.* tertium, tertio. A τρίτος.

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus.

Τρίτος, η, ὀν, tertius. A τρεῖς.

Τριτόσπονδος, ον, ſæpe libans. A σπονδή.

Τριτόσπορος, ὁ ϗ ἡ, nepos vel neptis. A σπορά.

Τριτοστάτης, ου, ὁ, qui præſuli ſeu præcentori tertius eſt, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος, & ἵστημι.

Τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertio facio; (2) in tres partes divido. A τρίτος.

Τριτταῖος, α, ον, triplex. A

Τριττὸς, vide τρισσός.

Τριττύα, ας, ἡ, & τριττὺς, ύος, ἡ, ſacrificium perfectum, ſue, hirco, & ariete conſtans. A τριττύς.

Τριττυαρχέω, ſum τριτυάρχης.

Τριττυάρχης, & τριττύαρχος, ου, ὁ, qui præeſt tertiæ parti tribus. Ex τριττὺς, & ἀρχή.

Τριττὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, ternio; (2) triens, tertia pars; (3) tribus. A τριτός.

Τρίτως, *Adv.* tertio loco. A τρίτος.

Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges, Ex τρὶς, & φάλαγξ.

Τριφάσιος, ια, ιον, triplex, trifarius; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς, & φάσις.

Τριφίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, maxime amabilis, amantiſſimus, Theocrit. 15, 86. Ex τρὶς, & φιλέω.

Τριφόρος, trifera, *Epith.* fici. A φέρω.

Τριφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, triplicem naturam habens; (2) trifidus, triplex, Gl. Vet. triceps, tricapitinus. Ex τρὶς, & φυή.

Τρίφυλλον, ου, τὸ, trifolium, Ph. *Angl.* Trefoil. A ſeq.

Τρίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς, & φύλλον.

Τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.

Τρίχα, *Adverb.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρὶς, *ter.*

Τριχάϊκες, quorum capilli & criſtæ agitantur, criſtati, celeres, bellicoſi. Ex θρὶξ, & ἀΐσσω.

Τρίχαλος, ὁ ϗ ἡ, hirſutus, aſper a θρὶξ, τριχὸς, crinis; Æſc. S. T. 766.

Τριχὰς, άδος, ὁ, turdi ſpecies. A θρίξ.

Τρίχας, *pilos*, accuſ. pl. a θρὶξ.

Τριχῆ, *Adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα. Unde

Τριχθὰ, *Adv.* Hom. Il. 2, 668. idem.

Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauſerit, pilaris morbus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχίας, ου, ἡ, piſcis nomen. A τριχίς.

Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris, pungentes & inutiles enaſcuntur; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis ſimilia; (3) pilare malum in mammis. A

Τριχίον, ου, τὸ, pilus. Ab eod.

Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis eſt, cilicinus. A θρὶξ, *pilus.*

Τριχὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam oſſa pilis ſimilia habens. Ab eod.

Τριχοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pilos arrodens. Ex θρὶξ, & βορά.

Τριχοβρῶτες, ων, οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex θρὶξ, & βρώσκω.

Τριχοβρωτήριον, ου, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex iiſd.

Τριχοειδῶς, *Adv.* pilorum ſeu capillorum modo. Ex θρὶξ, & εἶδος.

Τριχόθεν, *Adv.* tribus e locis. A τριχῆ.

Τριχοίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, trium chœnicum capax. Ex τρὶς, & χοῖνιξ.

Τριχοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui comæ curam impendit, capillorum ſtudioſus. Ex θρὶξ, & κόμη.

Τριχοκοσμητὴς, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex θρὶξ, & κοσμέω.

Τριχοκουρία, ἡ, tonſura comæ. A κουρά.

Τριχολάβιον, ου, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volſella. Ex θρὶξ, & λαμβάνω.

Τριχολογέω, pilos lego ſeu colligo, aut floccos. Ex θρὶξ, & λέγω.

Τριχόμαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, villoſus. Ex θρὶξ, & μαλλός.

Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορός.

Τριχοῤῥοέω, ῶ, fut. ήσω, pilorum ſeu capillorum defluvio laboro. Ex θρὶξ, & ῥέω.

Τριχοῤῥυέω, ῶ, idem, Ex θρὶξ, & ῥυέω, *fluo.*

Τριχοτομέω, pilos deſeco.

Τριχοτομέω, in tres partes divido. Ex τρίχα, & τομή.

Τριχοτομία, ας, ἡ, ſectio ſeu partitio in tres partes. Ex iiſd.

Τριχοῦ, *Adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῆ.

Τρίχους, ουν, tres congios capiens.

Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco, Gl. V. τριχοφυῶ, oppilaſco; & τριχοφυεῖν, crinire.

Τριχοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, capillos producens. Ex θρὶξ, & φύω.

Τριχόφυλλος, ὁ ϗ ἡ, ſolia habens capillata, ſeu capillamentis ſimilia. Ex θρὶξ, & φύλλον.

Τριχόω, piloſum reddo, pilos induco, Gl. V. pilo, capillo; τετριχωμένος, ſetoſus, Gl. V. p. part. Περιαλείφουσι πτιλῷ τετριχωμένῳ, Theophr. A θρίξ.

Τρίχρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tricolor. Ex τρὶς, & χρῶμα.

Τρίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem. A χρόα.

Τρίχυφος, ον, trilicio textus, denſus textura. Ab ὑφή.

Τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piloſus, villoſus, Gl. Vet. (2) capillaceus, capillis ſimilis, capilli ſpeciem referens. A θρίξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Ph. piloſum villoſumque tegmen. A τριχόω.

Τριχῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.

Τρίχωσις, εως, ἡ, q. d. capillatio, pilorum emiſſio vel productio; (2) pilorum inverſio, pilare malum, Gl. Vet. piloſitas, capillamentum. A τριχόω.

Τριχωτὸς, ἡ, ὀν, piloſus, pilis intectus, crinitus, capillatus. Ab eod.

Τρίψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίβω.

Τρίψαντας, *eos, qui trivere*, acc. pl. a. ejuſd.

Τριψεργία, ἡ, aſſiduitas in labore. A τρίψις, & ἔργον.

Τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho. Οἱ μὲν διατρίψεις, κἄπολεῖς τριψημερῶν, Ariſt. Veſp. 845. Ex τρίψις, & ἡμέρα.

Τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura; (2) frictus ſeu frictio. A τρίβω.

Τριωβολιμαῖος, α, ον, triobolaris. A

Τριώβολον, ου, τὸ, treſſis, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀβολός.

Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tria nomina habens. Ex τρὶς, & ὄνομα.

Τριώνυχος, ον, tres cuſpides habens, tridens. Ab ὄνυξ.

Τριώροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, tres habens contignationes, qui triplici laqueari vel culmine eſt, triplex habens tectum. Ex τρὶς, & ὄροφος.

Τρομέοιτο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro τρομέοιντο, a τρομέω.

Τρομέοντι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρόμος.

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremiſco; (3) horreo, timeo aliquem. Τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται, Il. 15, 627. Τόν τε τρομέουσι ϗ ἄλλοι, ib. 17, 203. Τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντὸς, ib. 10, 10. A τρέω.

Τρομικὸς, tremebundus, Gl. Vet. A τρόμος.

Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, Ph. A τρέμω. Hinc

Τρομώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tremulus, trepidus.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum converſionis, i. e. fugæ hoſtium; tropæum, Ph. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit converſio, ſeu qui convertitur. A τροπή.

Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus poteſtate ſunt tropæa. Ex τρόπαιον & ἔχω.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum geſtatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tropæum geſtans. Ex τρόπαιον, & φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπή. Hinc

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, converſio, mutatio.

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Μηδὲ τροπάασθε φόβονδε, Il. 15, 666. A τροπή.

Τροπέω, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἂψ ὄχεα τρόπεον, Il. 18, 224. Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio, verſio, mutatio, converſio in fugam. Gl. Vet. conſternatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, Ph. τροπὴ θερινὴ, ſolſtitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.

Τροπίας, ου, ὁ, ut τροπίας οἶνος, q. d. vinum verſum, fugiens, vappa. A τροπή.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, tropicus; de converſionibus ſolaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, ſigna in Zodiaco, ubi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ, vel τρόπος.

Τροπικῶς, *Adv.* tropice, per tropum, figurate.

Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars, *metaph.* principium. Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα. Hom. Odyſſ. 5, 130. A τρέπω.

Τροπολογέω, tropis in ſermone utor, tropice ſeu figurate loquor. Ex λέγω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus ſermo; (2) ſermo ad emendationem morum directus. Ex iiſd.

Τρόπος, ου, ὁ, mos, modus, ratio, ritus, conſuetudo, ſtudium, inſtitutum, ſecta, mores, ingenium, indoles, animus; tropus, in verbis deflectio a communi uſu. A τρέπω.

Τροπὸς, οῦ, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Τροποφορέω, mores & ingenium alicujus fero ſeu tolero. Τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, Act. 13, 18. Ex τρόπος, & φορέω.

Τροπόω, in fugam verto & vinco. Τῶν κωπῶν ἑκάστη τετρόπωται, Luc. A τρέπω. Hinc

Τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, funis ſeu lorum, quo remus ad ſcalmum alligatur.

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caſeus, quod ex lacte coagulato fiat; fruſtum e recenti & tenero caſeo. Gl. V. coaſtrum. A τρέφεσθαι quod nonnunquam idem ſignificat, quod πήγνυσθαι. vid. Hom. Odyſſ. 16, 476. Occurrit τροφαλὶς apud Athenæum 10, 21. & Samuel 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces ſeu præmium nutritionis & educationis. Gl. Vet. alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφεύω, f. εύσω, nutrio, alo A τροφεύς.

Τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, eſca, pabulum, alimonia, Ph. τροφαὶ, cibaria. Gl. V.

Τρόφι κῦμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρόφιμον. A τρέφω.

Τροφίας, ου, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ιμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is, quem domi noſtræ alimus, Ph. nutricius; & alumnus, Phil. Ab eod.

Τρόφις, ιος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, craſſus, pinguis, educatus, adultus, magnus, *Subſt.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, denſus, coagulatus.

Τροφόεις, όεντος, bene altus, & nutritus, ideoque craſſus, pinguis. Κύματα τροφόεντα, Il. 15, 621. A τροφή.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, altrix, nutrix, nutricula. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, fut. ήσω, educo, educationis moleſtias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεὸς σου, Deut. 1, 31. A

Τροφοφόρος, ὁ, educator. A τροφὴ, & φέρω.

Τροφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, alimento abundans; (2) denſus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, feſtino. Τετραόροις τροχάζων, Eur. Hel. 730. Τροχάζειν ἐπὶ σταδίου ἐν τοῖς ὅπλοις, Polyb. A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ὴ, ὸν, trochæis conſtans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, curſorius, curſui aptus, vel qui curſu fit; trochæus, pes metricus, conſtans priore longa & poſteriore brevi. A τρέχω.

Τροχαϊκῶς, per trochæum, vel, -æos.

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis, *item in neutr.* circulus. A τρόχος.

Τρόχαλος, ου, ὁ, ſeptum aulæ, cortis, maceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus. Ab eod.

Τροχαλῶς, *Adv.* cito, velociter, curſim.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω.

Τροχάω, curro, curſito; τροχόων & τροχόωσα, currens. *Poet.* pro τροχῶν, ῶσα, ἄκσα. Ἄρκτοι ἅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαν, Arat, Phœnom. 27. A τρόχος. Unde

Τροχερὸς, ρὰ, ρὸν, & τρόχιος, rotundus, volubilis in modum rotæ; (2) currens, citus.

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio & curſus, aurigatio. Ex τρόχος, & ἐλαύνω.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor, rotam impello. Gl. Vet. roto. Τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ μανίαισιν, exagitat, Eur. Or. 31.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex iiſd.

Τροχηλία, ας, ἡ, ἡ τροχαλία.

Τροχίλιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ veſtigium, orbita. A τροχὸς, *rota.* Hinc

Τροχίας, ου, ὁ, curſor, nuncius.

Τροχίζω, rota torqueo, radiis rotæ diſtrictum torqueo.

Τροχιλία, ας, ἡ, id. quod τροχαλία. A

Τρόχιλος, ſive τροχίλος, ου, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρόχος.

Τρόχις, ιος, ὁ, curſor, nuncius, pediſſequus; (2) diligens. Ab eod.

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotella, Gl. V. rotula; (2) paſtillus, Ph. A τροχός.

Τροχοδινέω, in orbem circumago. A τροχὸς & δινέω.

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, rotæ ſeu orbis ſpeciem gerens, rotundus, figuræ orbicularis. Ex τροχὸς, & εἶδος.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus; (2) incurvus, volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχός.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, ſufflamen, quo rotarum curſus ligatur, ſeu lignum, quod per duas trajectum rotas, curſum ſiſtit. Ex τροχὸς, & πέδη.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, Ariſt, Plut. 512. A τρόχος & ποιέω.

Τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber. Ab eod.

Τρόχος, ου, ὁ, curſus; (2) locus, in quo curritur, in quo ſe curſu exercebant. A τρέχω.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Ab eod.

Τροχέων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσαι, nom. plur. f. g. *Poët.* pro τροχῶσαι, ex τροχάουσαι, a τροχάω, propero.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, aut τρίβλιον, ου, τὸ, catinus, paropſis, patina.

Τρυγαβόλιον, ου, τὸ, locus in quem reconditur triticum, Heſ. Ex τρύγη, & βολή.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph.* fruor, percipio. Οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλὴν, Luc. 6, 44. ἄμπελον, Apoc. 14, 19. βότρυας, ib. ver. 18. Ἀλλ' ἔβημας ᾤεθ' οὕτω ῥαδίως τρυγήσειν, Ariſt. Veſp. 632. Hom. Il. 18, 566. A τρύγη.

Τρυγερὸς, ὰ, ὸν, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγιτὸς, οῦ, ὁ, vindemia. A τρύξ.

Τρυγέω, ῶ, ſicco, arefacio; τρυγεῖσθαι, exſiccari. Ab eod.

ΤΡΥΓΗ, ας, ἡ, triticum, hordeum, cereales fruges, fructus; (2) vindemia; etiam pro ſiccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. A τρυγάω. Unde

Τρυγητήριον, τὸ, torcular, torculare, Gl. V.

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ὴ, ὸν, vindemialis, Gl. V.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, cerealium frugum comeſtor. Ex τρύγη, & φάγος.

Τρυγηφόρος, ὁ ϗ ἡ, uvæ ſeu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, fex, Gl. Vet. amurca, Gl. V. de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας, ου, ἡ, ſc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum ſua fæce. A τρύξ.

Τρυγίζω, f. σω, fæculentus evado, *Aret.* A τρύγη.

Τρυγικὸς, ὴ, ὸν, fæculentus; (2) idem quod τρυγῳδικὸς, ut τρυγικὸς χόρος.

Τρύγινος, ίνη, ινον, fæcatus, e fæcibus expreſſus. Ab eod.

Τρυγόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fæce victitans. Ex τρὺξ, & βίος, *victus.*

Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem perſcrutor. A τρὺξ & διφάω.

Τρύγοιπος, ου, ὁ, vas vimineum, quod coli loco ſupponitur vino recens calcato & e torculari effluenti. Ex τρὺξ, & ἶπος.

Τρυγῷεν, 3. pl. præſ. opt. act. *Poët.* pro τρυγῷεν, τρυγάοιεν, a τρυγάω.

Τρυγῳδέω, convitiis inceſſo. Ὅς τις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν, Ariſt. Veſp. ult.

Τρυγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fæcis plenus; (2) fæcem referens, fæculentus.

Τρυγῳδία, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγῳδικὸς, ὴ, ὸν, comicus.

Τρυγῳδὸς, οῦ, ὁ, qui fæcibus peruncta facie, & curru vectus convitiis inceſſit prætereuntes, comicus Poëta. *Ern.* A τρὺξ, & ᾠδός.

Τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur; (2) piſcis marinus. A

Τρύζω, f. ύσω, v. τρίζω. Ἁ δ' ὀλολυγὼν Τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις, Theocr. 7, 140. Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311. Τρύζει ὀλολυγών, *Arat.* v. 948.

ΤΡΥΗΛΗΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, vel trulla, aut poculum a τρύω, vel, *ut aliis placet* clavatus. Ab eod. & ἧλος. Lucian.

Τρυλίζω vel τρυλλίζω, idem quod τρίζω.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, foramen a terebra; (2) veterator, longo rerum uſu veluti tritus. A τρύω. Hinc

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen.

Τρυμάτιον, ȣ, τὸ, parvum foramen. Dim.

Τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens, muſtum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) ſcoria ferri. A τρύγη.

Τ Ρ Υ Π Α, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.

Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A τρύπα. Hinc

Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo.

Τρυπάνιον, τὸ, Dim. a

Τρύπανον, ȣ, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A

Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾷ ἀμφότερα τὰ ὦτα, Xen. A τρύπα.

Τρυπανȣ̃χος, ὁ, tenebræ manubrium. Ab ἔχω.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A τρυπάω.

Τρύπησις, εως, ἡ, tenebratio. Ab eod.

Τρυπητὴς, ȣ̃, ὁ, terebrator. Ab eod.

Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, virum atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω, & ἀνήρ.

Τρυσίϐιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vitam vexans, vitæ moleſtus, Ariſt. Nub. 420. Ex τρύω, & βίος.

Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσίππειον, ȣ, τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito & confecto. Ex τρύω, & ἵππος.

Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.

Τρυσὸς, ἡ, ὸν, adflictus, æger. Ab eod.

Τρυτανεύω, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τράω.

Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, & φαλός.

Τρυφαλὶς, ιδος, ἡ, caſeus, pro τροφαλίς.

Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, laute vivo; (2) efferor & exſulto lætitia; (3) inſolens ſum, & arrogans. Gl. Vet. τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνὴν, τρυφῶσαν (ἔγημα) Ariſt. Nub. 48. τρυφᾷν ταῖς ἐσθῆσι, Iſocr. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τ̃ γῆς, Jac. 5, 5. A τρυφή.

Τρυφεραίνομαι, idem. Hinc τρυφερανθεὶς, emolleſcens, aor. 1. part. paſſ. Ariſt. Veſp. 686.

Τρυφερεύομαι, idem & ab eod.

Τρυφερόϐιος, ȣ, ὁ, molliter, laute, delicate vivens.

Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.

Τρυφεροςήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mollis, delicatus, *Epith.* veſtis.

Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.

Τρυφεροχρὼς, ῶτος, vel τρυφερόχρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. A χρὼς, *cutis.*

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) inſolentia, faſtus. A θρύπτω. Hinc

Τρυφηλὸς, ἡ, ὸν, delicatus, deliciis deditus.

Τρύφημα, ατος, τὸ, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.

Τρυφητὴς, ȣ̃, ὁ, deliciarum conſectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.

Τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A pr.

Τρυφητικὸς, ἡ ὸν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.

Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, fruſtum. A θρύπτω.

Τρυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus & lacer in modum τρύχȣς. A τρύχος.

Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus & ſciſſus, conſutus & pannis attritis. Ab eod.

Τρυχίον, ȣ, τὸ, pannus attritus ſeu lacerus. Dim. a τρύχος.

Τρύχνος, idem quod ςρύχνος, ap. Poët.

Τρύχος, vel τρύχος, εος, τὸ, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.

Τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, abſumo, exhaurio, conficio; τετρυχωμένος, afflictus, p. paſſ. part. Τετρυχωμένος καμάτοις, Herodian. A τρύω. Hinc

Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio, confectio.

Τρύχω, f. ξω, adflicto, Gl. V. τρύχεται, carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, Theog. 909. Πτωχὸν δ' ἐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτὸν, Odyſſ. 17, 388. Εὐνῶμα χρόνῳ τρυχόμενος, Soph. Aj. 609. Ἐνθυμίοις εὐναῖς τ' ἀνανδρώτοις τρύχεσθαι, id. Trach. 112. A

Τ Ρ Υ´ Ω, tero, attero, vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco & macero, Gl. V. adflicto. Τετρυμένος ἡλίῳ, Plato, γήραϊ ϗ πενίῃ, Epigr.

Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, Gl. Vet. Ariſt. Plut. 797. A

Τρωγάλιος, ȣ, ὁ, edulis. A τρώγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, caverna ſeu foramen roſione factum. Ab eod.

Τρωγληταὶ, hirundinum ſpecies in cavernis nidulantium. A τρώγλη.

Τρωγλοδύνω, cavernam ſubeo, in cavernam me ſubduco, ingredior in cavernam. Ἥτις (γαλέη) ἀρίστη Ἡ ϗ τρωγλοδύνοντα (με) κατὰ τρώγλην ἐρεείνει, Hom. Βατρ. 52. Ex τρώγλη, & δύνω, *ſubeo.*

Τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd. Unde

Τρωγλοδύτης, ȣ, ὁ, qui cavernas ſubit, qui in cavernas ſe ſubducit, Troglodytes, genus Afrorum.

Τρωγλοδυτικὸς, ἡ, ὸν, cavernas ſubiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A pr.

Τρωγλοδυτικῶς. Troglodytarum more.

Τρωγλόδυτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.

Τρώγοισας, acc. pl. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro τρωγȣ́σας, a τρώγω.

Τ Ρ Ω´ Γ Ω, f. τρώξομαι, rodo, comedo. Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα, Odyſſ. 6, 90. ῥαφάνας, id. Βατρ. 53.

Τρώεσσι, dat. plur. *Poët.* pro Τρωσὶ, a Τρώς.

Τρωθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. verbi τιτρώσκω.

Τρώκτης, ȣ, ὁ, comeſtor, vorator; (2) impoſtor, verſutus, deceptor; (3) piſcis quidam. Gl. V. tructa piſcis. A τρώγω.

Τρωκτὸς, ἡ, ὸν, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis, eſculentus, edui aptus. Ab eod.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc

Τρωματίας, ȣ, ὁ, ſaucius, vulneratus.

Τρωματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulnero.

Τρωννύω, vel τρώννυμι, idem, Sch. Ariſt.

Τρὼξ, γὸς, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. V. curculio.

Τρώξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, acetaria, Ph. eſcaria, al. Gl. V. A τρώγω.

Τρώξανα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi ſolent. Ab eod.

Τρωξάρταο, gen. ſing. *Æol.* pro τρωξάρτȣ.

Τρωξάρτης, ȣ, ὁ, panivorus, nomen muris in Batrachom. Ex τρῶξις, & ἄρτος.

Τρώξιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis. A τρώγω.

Τρῶξις, εως, ἡ, eſio, roſio. Ab eod.

Τρωπάσκετο, vide τρωπάω.

Τρωπάω, *Poët.* pro τροπάω, τρωπάσκετο in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτρωπᾶτο, Il. 11, 567.

Τρῶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a τιτρώσκω. Unde

Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.

Τρωσμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Τρώσω, f. 1. ind. act. v. τιτρώσκω. Unde

Τρωτὸς, ἡ, ὸν, vulneratus, læſus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive poteſt.

Τρώϋμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro τραῦμα, vulnus.

Τρωχάω, ῶ, curro, *Poët.* pro τροχάω. Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι, Hom. Il. 22, 163.

Τρώω, vulnero. Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅςε ϗ ἄλλȣς βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. Hom. Odyſſ. 21, 293.

Τὺ, *Dor.* pro σὺ *tu.*

Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, ſum; (2) accidit ut ſim, forte ſum, contingo, evenio, accido; (3) adſequor, *pr.* ſcopum attingo, adipiſcor, impetro, Gl. Vet. ἔτυχεν, conſecutus eſt, Gl. Vet. ὁ τυχὼν quilibet, Ph. τυχόντες, adepti, Ph. τῇ τυχȣ́σῃ, qualibet, Ph. aor. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, Longin. 9. Τυγχάνειν ςυγγνώμης, ἐλέȣ, εἰρήνης, βοηθείας, δίκης &c. Dem. Καὶ κάρτ' ἐπαίνȣ τεύξεσθε πρὸς γȣ̃ν ἐμȣ̃, Soph. Aj. 527. Ἀπέθανες, εἰ τ̃ ἀξίας ἐτύγχανες, Ariſt. Av. 1229. Κεῖνος δ' ὀλϐιώτατος, ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, Eur. Her. 628.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκω.

Τυκίζω, fut. ίσω, ſcalpo, polio. Τȣ̀ς δ' (λίθȣς) ἐτύκιζον αἱ Κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν, Ariſt. Av. 1143. A

Τύκος, ſive τύχος, ȣ, ὁ, inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, fabricatus. Μηδ' ἄζεο θȣ̃ρον Ἄρηα τȣ̃τον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον. Hom. Iliad. 5, 831. i e. *præter naturam aſcitum malum.* A τεύχω.

Τύκω, paro; τετύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Τετύκοντο δαῖτα, Il. 1, 467. δόρπον, Odyſſ 12, 307. A τεύχω.

Τύλα, ſive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix. A τύλος.

Τυλαίνιος, ία, ιον, calloſus. Τυλαίνια ἕλκεα, *Aret.* A τύλος.

Τυλεία, ας, ἡ, & τυλεῖον, ȣ, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.

Τυλίσσω, ſive τυλίττω, f. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perſcrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη Τὰν ψυχὰν, Theocr. 23, 54. Ab eod.

Τυλόεις, όεσσα, calloſus. Ab eod.

Τ Υ´ Λ Ο Σ, ȣ, ὁ, callus, ſeu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum apud Heſ. Et τύλοι pl. pili ſuperciliorum, Poll. Hinc

Τυλόω, ῶ, f. ώσω, calloſum reddo, callum obduco; τυλȣ̃μαι, calleo, Gl. Vet. p. paſſ. τετυλωμαι calleo, Gloſſ. Vet. p. paſſ. τετυλωμένος, calloſus, Gl. V. p. part. paſſ. Ὁ μὲν χαλινὸς ἄγαν ταῖς γνάθοις ἐποχλῶν τυλοῖ το ςόμα, Xen.

Τυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, calloſus, Ph. tuberus. Ab eod.

Τύλωμα, ατος, τὸ, callum.

Τύλωσις, εως, ἡ, occalleſcentia.

Τυλωτὸς, ἡ, ὸν, nodoſus.

Τυμϐὰς, άδος, ἡ, venefica, quod circa ſepulchra verſetur.

Τυμϐιὰς αὐδὴ, vox ſepulchralis. A τύμϐος.

Τυμϐεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμϐεύω.

Τυμϐείτης, ȣ, ὁ, ſepulchralis. A pr.

Τύμϐευμα, ατος, τὸ, id, quod buſto infertur, cadaver. A

Τυμϐεύω, f. εύσω, buſto infero, tumulo, ſepelio; (2) devoro, in ventre quaſi ſepelio. Σῶμα τυμϐεῦσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. χοὰς, id. El. 408. Οὐχ ἅδε ναύτας ὀλȣμένȣς τυμϐεύομεν, Eur. Hel. 960. A τύμϐος.

Τυμϐήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, conditus monumento. Ex τύμϐος, & ἄρω.

Τυμϐογέρων, οντος, ὁ, ſenex capularis, ſilicernium.

Τυμϐονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in monumentis paſcitur, monumenta obſidens. Ex τύμϐος, & νέμω. *paſco.*

Τ Υ´ Μ Β Ο Σ, ȣ, ὁ, buſtum, ſepulchrum, tumulus.

Τυμϐοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum ſtruo, tumulo, ſepelio, humo adgeſta tego. Ex τύμϐος, & χοέω, ſeu χέω.

Τυμϐοχοὴ, ῆς, vel τυμϐοχόη, ης, ἡ, tumulus; Hom. Il. 21, 323.

Τυμϐόχοος, ex iiſd. idem quod

Τυμϐοχωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buſto vel ſepulchro adgeſto exſtructus; (2) effoſſus. Ex τύμϐος, & χωςὸς, *e terra exſtructus.*

Τυμϐωρυχέω, buſta eruo, buſta fodiendo aperio, ut ſepulchra depræder, ſepulchra deprædor.

Τυμβωρυχία, ἡ, ſepulchorum effoſſio. A

Τυμβωρύχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, buſta eruens, ſpoliator mortuorum. Ph. veſpillator, ſepulchri violator, Ariſt. Ran. 1266. Ex τύμβος, & ὀρύσσω.

Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.

Τυμμὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Τυμπανίας, ȣ, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis ſpecies quo venter ut tympanum intenditur, pulſuſque ſonat. A τύμπανον.

Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulſo ſeu tundo; (2) fuſtibus cædo; it. fuſtibus ad necem cædo, (3) quovis violento ſupplicio adficio. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab eod.

Τυμπάνιον, ȣ, τὸ, parvum tympanum. Dim.

Τυμπανισμὸς, ȣ̃, ὁ, tympani pulſatio.

Τυμπανιστὴς, ȣ̃, ὁ, tympaniſta, qui tympanum pulſat. A τυμπανίζω. Hinc

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympaniſtria, quæ tympanum pulſat.

Τυμπανίτης, ȣ, ὁ, v. τυμπανίας.

Τυμπανόεις, εντος, ὁ, idem.

Τυμπανοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis. Ex τύμπανον, & εἶδος.

Τύμπανον, τὸ, tympanum, inſtrumentum quo pulſato ſonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis adficiebantur; (3) fuſtis, baculus. A τύπτω.

Τυμπανοπρεπὴς, ὁ ϗ ἡ, tympanorum ſtrepitu gaudens. A πρέπομαι.

Τυμπανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, tympano ſimilis, tympanum referens. A τύμπανον.

Τύνη, tu. Dor. pro σύ.

ΤΥΝΟΣ, vel τυνὸς, parvus, Heſ. τυννὸς, id. Theoc. Hinc

Τυννȣ̃τος, parvillus, parvulus, tantillus.

Τυντλάζω, lutum calco, Ariſt. P. 1157. A

Τυντλὸς, ȣ, ὁ, lutum, Heſ.

Τυντλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lutoſus. A præc.

Τύπανον, ȣ, τὸ, idem quod τύμπανον.

Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπτω.

Τυπετὸς, ȣ̃, ὁ, percuſſio, verberatio; (2) planctus, plangor. A τυπέω.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percuſſus, plaga; Hom. Il. 5, 887. A τύπτω.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, figuratus, ſymbolice innuens & figurans. A τύπος.

Τυπικῶς, figurate, ſymbolice. A præc.

Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπή.

Τύπος, ȣ, ὁ, forma,. formula, norma, tenor, inſtitutum, Phil. conſtitutum, Gl. Vet. ſignum, effigies, exemplar. A τύπτω. Hinc

Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro, ſignum imprimo vel inſculpo. Ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τȣ̃ Μαρκέλλȣ, App.

Τυπτέω, pro τύπτω, τυπτηθεὶς, cæſus, Ph. τυπτηθὲν, batutum, Ph. aor. 1. part. paſſ. Οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε, Ariſt. Plut. 21. Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι, id. Nub. 1182. A τύπτω.

Τύπτομες, 1. pl. præſ. ind. act. Dor. pro τύπτομεν.

Τυπτόντων, gen. pl. præſ. part. act. Att. pro 3. pl. præſ. imper. poſitus.

ΤΥΠΤΩ, f. ύψω, verbero, percutio, pulſo, tundo. cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, Οὐ ϗ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; vapulas, Ariſt. Ran. 655.

Τυπῶ, gen. ſing. Dor. pro τύπȣ, a τύπος.

Τυπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, non exactus, rudi deſcriptione comprehenſus. A τύπος. Hinc

Τυπωδῶς, Adv. craſſiore Minerva, craſſiore Muſa.

Τυπωθέντας, acc. plur. aor. 1. paſſ. v. τυπόω.

Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπωμα χαλκόπλευρον. Soph. El. 54. A τυπόω.

Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expreſſio. Ab eod.

Τυπωτὸς, ἡ, ὸν, informatus, expreſſus, effictus. Ab eod.

Τυραννεῖον, ȣ, τὸ, domus ſeu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde

Τυραννεύω, f. εύσω, ſum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμȣ̃ μὲν ȣ̓ τυραννεύσȣσιν φίλοι βασιλῆες δικαίως, Eur. El. 885.

Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, dominor, tyrannus ſum, tyrannidem obtineo. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; Eur. Ph. 563. Τυραννήσας στοιχεῖα, Plat. Τῶν πόλεων αἳ μὲν τυραννȣ̃νται, id. Ab eod.

Τυραννησείω, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A τυραννέω.

Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc

Τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto.

Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem.

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.

Τυραννικῶς, Adv. tyrannice, tyrannorum more.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injuſtus & crudelis, ſumma potentia; (3) uxor tyranni ſeu principis. A τύραννος.

Τυραννοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui ad tyrannidem inſtruit, qui tyrannum eſſe docet.

Τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido, Paſſ. τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor.

Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum ſeu tyranni occiſio aut cædes; tyrannicidium, Gl. Vet.

Τυραννοκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad tyrannicidam pertinens. A pr.

Τυραννοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tyrannicida, tyranni occiſor ſeu interfector. Ex τύραννος, & κτείνω.

ΤΥΡΑΝΝΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tyrannus, tyranna, rex, regina. Adject. tyrannicus, ad tyrannum pertinens.

Τυραννοφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tyrannicida.

Τυραννόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, tyrannico ſpiritu tumidus, & inſolens. Ex τύρ. & φρὴν.

Τυρβάζω, f. άσω, turbas ſeu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, ſollicitus ſum. Μεριμνᾷς ϗ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, Luc. 10, 41. Τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. Ariſt. V. 249. A

Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.

Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caſeum denſatio; (2) confectio caſei. A τυρός.

Τύρευσις, εως, ἡ, idem.

Τύρευμα, τος, τὸ, caſeus. A

Τυρεύω, f. εύσω, in caſeum cogo & denſo; (2) agito, turbo, commiſceo, machinor, ſtruo, fabricor. Ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευε ταῦτα, Dem. A τυρός.

Τυρίδιον, τὸ, caſeolus. Dim.

Τυροβόλιον, ȣ, τὸ, quo ſervantur caſei, fiſcella. Ex τυρὸς, & βολή.

Τυρογλύφος, ȣ, ὁ, nomen muris, ſic dicti ab excavando caſeo; in Batr. 136. Ex γλύφω.

Τυρόεις, όεσσα, όεν, caſeoſus. A τυρός.

Τυρόκνηστις, ἡ, radula caſeo radendo; Ariſt. Lyſ. 226. Ex τυρὸς, & κνάω.

Τυροκόσκινον, ȣ, τὸ, caſeus cretus in cerniculo, vel cribrum, quo caſeus cernitur.

Τυροποιέω, caſeum facio ſeu cogo.

Τυροπωλέω, caſeos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui caſeos venditant. Τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην, Ariſtoph. Ran. 1502.

ΤΥΡΟΣ, ȣ̃, ὁ, caſeus; (2) forum, ubi caſei venduntur.

Τυροτόμος, ὁ ϗ ἡ, caſeum ſecans, radens. A τέμνω.

Τυροφόρος, ὁ ϗ ἡ, caſeum ferens, Epith. placentæ, ſc. cui caſeus admiſtus, τυρωτός. A φέρω.

Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo & in caſeum cogo; (2) agito, turbo, commiſceo. Τυρȣ̃ντες ἅπαντα, Athen. A τυρός.

ΤΥΡΣΙΣ, ιος, ἡ, turris, propugnaculum.

Τύρσος, ȣ, ὁ, idem, Suid.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ eſt ὑρχή, R.

Τυρῶ, gen. ſing. Dor. pro τυρȣ̃, a τυρός.

Τυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caſeoſus, e genere caſeorum. A τυρός.

Τυρωτὸς, ἡ, ὸν, caſeatus, Gl. V. A τυρόω.

Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, parvus, puſillus. Hinc Adv. τυτθὸν, paululum. Οὐδὲ τυτθὸν, ne tantillum quidem, Hom. Il. 1, 354. Μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐȣ̃σαν, 22, 480. A τιτθός.

Τυφεδανὸς, ȣ̃, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum eſt, Ariſtoph. Veſp. 1359. A

Τυφεδὼν, όνος, ἡ, accenſio, inflammatio. A τύφω.

Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, ſive paluſtris. Ab & pro τίφη.

Τυφθεῖμεν, 1. plur. aor. 1. opt. paſſ. Att. pro τυφθείημεν, a τύπτω.

Τυφλῖνοι, ων, οἱ, ſerpentes cæci, cæciliæ. Angl. Slow worms. A τυφλός.

Τυφλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cæcigena, Gl. Vet. Ex τυφλὸς, & γίνομαι.

Τυφλοπλαστέω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάστης.

Τυφλόπους, ȣν, cæcus.

ΤΥΦΛΟΣ, ἡ, ὸν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obſcurus. Epith. parietis, in quo nulla feneſtra.

Τυφλόστομα, τὸ, obſcurum oſtium.

Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλός.

Τυφλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, & φέρω.

Τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὄψιν τυφλώσας, Eur. Ph. 771. Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι, Pind. Ol. 12, 13. A τυφλός. Unde

Τυφλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui mutus ſedet, velut attonitus ſenſibuſque captus.

Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio, obcæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.

Τυφλώττω, cæcus ſum, cæcutio. Ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, Herodian. lib. 3. A τυφλός.

Τυφλὼψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) ſerpens quidam. Καὶ ἔτι πȣ τυφλῶπες ἀπήμαντοι φορέονται, Nic. Th. 492. Ex τυφλὸς, & ὤψ.

Τυφογέρων, οντος, faſtuoſus ſenex, Ariſt. Nub. 905. Ex τῦφος, & γέρων.

Τυφομανία, ας, ἡ, inſolentia & faſtus cum furore, furor cum inſolentia & faſtu.

Τῦφος, ſeu τύφος, ȣ, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, faſtus, inſolentia; (3) ſtupor attonitus. A τύφω.

Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infeſto vel eneco; (2) effero, inſolentem reddo; (3) ſtupidum reddo, τετυφωμένος, inflatus, inſanus, ſtultus, cœcus, p. paſſ. part. Τετύφωται μηδὲν ἐπιστάμενος, 1 Tim. 6, 4. τυφωθεὶς, ibid. 3, 6. Ἐπὶ πλȣ́τῳ τετυφωμένος, Luc. A τῦφος.

ΤΥΦΩ, f. θύψω, pr. incendo paulatim, ut gliſcat ignis ſine flamma; calefacio; unde τύφομαι; (2) amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; (3) incendo ſimpliciter, & Paſſ. ardeo, uror, adeoque; (4) amore ardeo. Ern. Λῖνον τυφόμενον ȣ̓ σβέσει, Matt. 12, 20.

Τυφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, decrepitus & capularis; (2) faſtuoſus, elatus, arrogans. A τῦφος.

Τυφῶν, ῶνος, ὁ, ventus repentinus, procella, vortex igne factus, ſeu vortex procelloſus & everberans, Gl. V. τύφων, δαίμων, Typho. A τύφω.

Τυφωνικὸς, ȣ̃, ὁ, typhonicus. A τυφών.

Τυφωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν, & εἶδος.

Τυφωνοειδῶς, Adv. vehementi turbine.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.

Τυχαῖον, ȣ, τὸ, delubrum fortunæ. A τύχη.

Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.

Τυχδίως, forte, ap. Ioſ.

Τύχαισι, dat. pl. Poët. pro τύχαις.

Τύχε, nactus eſt, 3. ſing a. 2. ind. act. Ion. pro ἔτυχε, a τυγχάνω.

Τυχεῖν, *nactum eſſe*, aor. 2. inf. act.

Τυχέειν, *nactum eſſe*, a. idem, *Poët.*

Τυχέω, f. ήσω, conſequor, nanciſcor, contingo. Ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας, Il. 4, 106. κατὰ κληῖδα, ib. 579. κατὰ ζωστῆρα, ib. 12, 189. Τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς, Odyſſ. 14, 334. A τυγχάνω. Unde

Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus ſeu caſus fortuitus; (3) *in pl.* calamitates, fortuna adverſa. Τὴν ἐλπίδ' οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος, ante eventum, Soph. Trach. 737.

Τυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, Gl. Vet. A τύχη.

Τυχηρῶς, caſu, fortuito, Gl. V. A pr.

Τύχῃς, 2. ſ. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.

Τυχήσω, f. 1. ind. act. verbi τυχέω.

Τυχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τεύχω.

Τυχικὸς, ὴ, ὸν, fortuitus. Ab eod.

Τυχικῶς, *Adv.* fortuito, caſu.

Τύχοιμι, aor. 2. opt. v. τυγχάνω.

Τυχοῖσαν, acc. ſing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχοῦσαν.

Τυχὸν, fors, fortaſſe. A τυγχάνω. Unde

Τυχόντι, dat. ſing. a. 2. part. act.

Τυχόντως, *Adv.* prout contigit ſeu contigerit, quodlibet modo, temere, utcumque. A τυχὼν, όντος.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.

Τύψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præſ. imper. act. poſitus.

Τύψε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.

Τύψον, 3. ſing. a. 1. imper. act.

Τυψεῦντι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro τύψουσι.

Τῷ, *huic*, dat. ſing. ab ὁ, *hic*.

Τώγ' pro τώγε, *hi*, nom. dual. ab eod.

Τὤγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *ſimulacrum*.

Τὤγκιστρον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγκιστρον.

ΤΩΘΑ´ΖΩ, f. άσω, dicteriis inceſſo, irrideo, mordeo opprobriis, cavillor, conviciis inceſſo. Ἴν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς, Ariſt. Veſp. 1351. Οὐ μόνον οὐκ ἀποδέξεται, ἀλλὰ πάνυ με καὶ τωθάσεται, Plato.

Τωθάσδοισαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a τωθάζω. Unde

Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, irriſio, ludibrium.

Τωθαστὴς, οῦ, ὁ, irriſor. A τωθάζω. Unde

Τωθαστὶ, *Adv.* irriſorie, cum irriſione.

Τωθαστικὸς, ὴ, ὸν, irriſorius. Ab eod. Hinc

Τωθαστικῶς, *Adv.* irriſorie, cum irriſione.

Τὤλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τοῦ ἄλγεος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.

Τοῦ 'μοῦ, *mei*, gen. ſing. *Dor.* & *Att.* pro τοῦ ἐμοῦ.

Τὤντρῳ, dat. ſing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄντρῳ.

Τὤντι. *Adv.* revera, in veritate, Plato.

Τὠργείου, gen. ſing. *Dor.* pro τοῦ Ἀργείου.

Τὤρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *avis*.

Τἀρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον.

Τὼς, ſic. *Dor.* pro οὕτως, & ὡς. Ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσῃ, Ἐχθουσιν, τὼς Φοῖβος ὅτις Δήλοιο λάθηται, Call. in Del. 8.

Τὼς. *per Aphæreſin*, pro οὕτως, & ὥς, *ſic*.

Τὠστέα, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀστέα, *oſſa*.

Τὠυτέου, *Att.* & *Ion.* pro τοῦ αὐτοῦ, *ipſius*.

Τωὐτοῦ, *Dor.* pro eod.

Υ.

Υ, Litera Græcorum vigeſima, quæ ſuo nomine υ ψιλὸν vocatur; (2) nota numeralis valens *quadringenta*, & cum lineola inferne appoſita ͵υ, *quadringenta millia*.

Ὗ, *Adv.* olfacientis.

Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, & ἄγχω.

Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, ſtellæ ſeptem in cornibus tauri, Ph. ſucculæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam ortu occaſuque ſuo pluvias largoſque imbres concitare creduntur.

Ὕαινα, ης, ἡ, ſuccula, porcella; (2) piſcis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *ſus*.

Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.

Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, feſtum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.

Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.

Ὑακινθινοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑάκινθος, & βάπτω.

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, ſubniger in modo hyacinthi. Ab

ΥΑ´ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, hyacinthus, nomen herbæ & floris, Phil. vaccinium; *Angl.* Hyacinth, *or* Jacinth. (3) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana, ſ. fila hiacinthino colore imbuta.

Ὑακινθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hyacinthinus, hyacintho ſimilis. A pr.

Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate. Ab eod.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.

Ὑαλῖτις, ιδος, ἡ, vitraria. Ab eod.

Ὑαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, & εἶδος.

Ὑαλόεις, όεσσα, όεν, vitro ſimilis, vitreus; (2) ſplendidus, pellucidus. Ab eod.

ΥΑΛΟΣ, ου, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electri ſive ſuccini genus, vitri inſtar pellucidum, cryſtallus.

Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, & τέχνη, *ars*.

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, vitrarium, Gl. V. Ab

Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος, & ἔργον.

Ὑαλῶπις, ιδος, ἡ, vitrei coloris. Ex ὤψ.

Ὑβάζω, f. άσω, vomo; (2) incurvo me, ut vomentes ſolent. Ab ὑβὸς, *curvus*.

Ὑβάλλειν, *Dor.* ſeu *Æol.* pro ὑποβάλλειν.

Ὑββάλλειν, *interpellare*, Hom. Il. 19, 80.

Ὑβλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑβλαῖον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hybla fuiſſe propter thymi copiam. Ab ὕβλη, *Hybla*.

ΥΒΟ´Σ, ὴ, ὸν, curvus, inflexus. Hinc

Ὕβος, ου, ὁ, tuber in dorſo cameli.

Ὑβόω. f. ώσω, curvo, incurvo. Ab eod.

Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius ſum, protervus & inſolens ſum, inſoleſco; (2) injuria & contumelia adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio. Οὔτοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μήτις ὑβρίσῃ στυγναῖσι λώβαις, Soph. Aj. 561. Ὑβρίζουσ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ, Eurip. Supp. 465. Ἤπου νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; id. Iph. in Tau. 933. εἴς τινα, Ariſt. Plut. 899. Ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab ὕβρις.

Ὑβριοπαθέω, ῶ, injuriam patior, injuria adficior. Ex ὕβρις, & πάθος.

ΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria quævis, maledicendo, &c. ſed in foro *pr.* contumelia inſignis & petulans, &c. unde ὕβρεως γραφή; unde & (2) inſolentia, ſuperbia inſignis; (3) ſtuprum vel adulterium per vim & inſolentiam illatum; (4) noxa e re quavis v. c. nimia pluvia.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. v. ὑβρίζω.

Ὑβρίσδειν, *Dor.* pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑβρίζω.

Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, injurioſus, contumelioſus, inſolens & protervus; (2) qui per vim ſtuprum infert, ſtuprator. Ab eod.

Ὑβριστικὸς, ὴ, ὸν, pronus ad faciendum injuriam. Ab ὑβριστής.

Ὑβριστικῶς, *Adv.* injurioſe, contumelioſe, inſolenter, petulanter.

Ὑβριστότατος, ου, ὁ, petulantiſſimus, inſolentiſſimus, contumelioſiſſimus, Ariſt. Veſp. 1293. Ab ὑβριστής.

Ὑβριστότερος, ου, ὁ, protervior, petulantior, inſolentior. Ab eod.

Ὑβρίστρια, ιας, ἡ, conviciatrix, ſuperba, arrogans, inſolens. Ab eod.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑβόω.

Ὕβωσις, εως, ἡ, adfectio ſpinæ dorſi incurvatæ, qua gibboſi fiunt. Ab eod.

Ὑγεία, ας, ἡ, v. ὑγιεία.

Ὑγιάζω, f. άσω, ſano, ſanitati reſtituo, & ὑγιάζομαι, convaleſco. Τοὺς κάμνοντας ὑγιάζειν, Ariſtot. Ab ὑγιής.

Ὑγιαίνῃς, 2. ſ. præſ. conj. act. verbi

Ὑγιαίνω, valeo. Ἄριστον δ' ὑγιαίνειν, Dem. Ab ὑγιής. Hinc

Ὑγίανσις, εως, ἡ, q. d. convaleſcentia, via ad ſanitatem, ſanatio. Unde

Ὑγιαντὸς, ὴ, ὸν, ſanabilis, qui ſanari poteſt.

Ὑγιαστικὸς, ὴ, ὸν, ſanandi vim habens.

Ὑγίασμα, τὸ, medicamentum.

Ὑγιαστὸς, ὴ, ὸν, idem quod ὑγιαντός. Ab ὑγιάζω.

Ὑγιέα, *ſanum*, acc. ſing. ab ὑγιής.

Ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas, bona valetudo. Ab ὑγιής.

Ὑγιείης, gen. ſing. *Ion.* pro ὑγιείας.

Ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, ſanus, proſpera valetudine utens; (2) ſanitatis capax; (3) conferens ad ſanitatem corporis vel tuendam, vel recuperandam, ſalutifer, ſalutarius. Ab ὑγίεια.

Ὑγιεινῶς, *Adv.* ſane, ſalubriter.

Ὑγιεινοτέρως, ſalubrius.

Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanus, integer, incolumis.

Ὑγιηρῶς, integre.

ΥΓΙΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, ſanus, valens, incolumis, ſoſpes, integer, Ph. (2) vetus, rectus; (3) bonus, fauſtus; (4) ratus.

Ὑγιοζυγία, conjunctio, concubitus cum ſano, ſ. cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιὴς & ζυγός.

Ὑγιόω, ſano, curo. Ab ὑγιής.

Ὑγιῶς, *Adv.* ſalubriter. Ab eod.

Ὑγράζω, idem quod

Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo; ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγραίνει γυίας, Eur. El. 3. βλέφαρον δάκρυσιν, ib. 679. Ab ὑγρός. Hinc

Ὕγρανσις, εως, ἡ, humectatio.

Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.

Ὕγρασμα, τὸ, idem ab eod.

Ὑγροβάτης, ου, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς, & βαίνω. Hinc

Ὑγροβατικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ὑγρόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς & βίος.

Ὑγροβόλος, ὁ ϗ ἡ, humidus. *Epith.* guttæ cadentis. Ex βολή.

Ὑγροθηρικὴ, ſc. τέχνη piſcatus. Ex θήρα.

Ὑγροκέλευθος, ον, *Epith.* maris & deorum marinorum, humidum iter habens ſ. faciens.

Ὑγροκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fluida alvo eſt. Ex ὑγρὸς, & κοιλία.

Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e ſuccis aliiſque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, & κολλύριον.

Ὑγρομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membra habens tenera & flexibilia. Ex ὑγρός, & μέλος.

Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, unguentum liquidum.

Ὑγρόνοος, *contr.* ὑγρόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem.

Ὑγρόπισσον, ου, τὸ, pix liquida. Ex πίσσα.

Ὑγροπορέω, ῶ, f. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νηῦς ὑγροπορῶν, Epigr. Ab

Ὑγροπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρου Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυβολῆος, Nonn. Paraph. 6, 8. Ex πείρω.

Ὑγροπορευτὴς, οῦ, *Epith.* viæ, humidus. A πορεύομαι.

ὙΓΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) *tropice* de eo, qui eſt omnium temporum & hominum, obſequitur omnium ſtudiis; (5) *inpr.* dicitur de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinoſis; (6) tener de pulchritudine; (7) flexibilis de arcu; (8) facilis, leniter fluens de oratione, ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶσσα, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν πνεῦμα, fluxum, inconſtans, Longin. 34.

Ὑγρόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidam i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. Ex ὑγρὸς, & σάρξ.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρὸς.

Ὑγροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mollem & flexibilem habens cervicem.

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in humido ali ſolet. Ex ὑγρὸς, & τροφή.

Ὑγρόφθαλμος, ὁ ϗ ἡ, qui humidis eſt oculis, *item* mobilibus, vividis, laſcivis.

Ὑγρόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui per humida incedit, paluſtris, *Epith.* viæ. Ex ὑγρὸς, & φοιτάω.

Ὑγροφυῶς, molliter. A φυή.

Ὑγρῶς, *Adv.* humide, liquide, fluide; (2) molliter. Ab ὑγρός.

Ὑγρώσσω, madeo. Ab eod.

Ὑδαλέος, έα, έον, aquoſus, aqueus. Ab inuſ. ὕδας pro ὕδωρ.

Ὑδαποτέω, aquam poto. Ex ὕδας, & πίνω.

Ὑδαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non ſincerus. Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι, Æſchyl. Agam. 807. Ariſtot. Polit. lib. 2. Ab ὕδωρ. Unde

Ὑδαταίνω, & ὑδαταίνομαι, aquoſus fio, aqueſco; (2) aquoſum reddo, Hipp.

Ὑδάτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roſcidus. Ab eod.

Ὑδάτιον, ου, τὸ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ὕδας, pro ὕδωρ.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, veſicula, Gl. V. Ab ὕδωρ.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquoſus, aqueus, pluvioſus. Ab ὕδωρ.

Ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, in aqua nutritus & altus; (2) aquatilis ſeu aquaticus. Ex ὕδωρ, & θρέμμα, *alumnus.*

Ὑδατόκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqua lotus ſeu ablutus. Ex ὕδωρ, & κλύζω.

Ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. Ex ὕδωρ & πόσις.

Ὑδατοποτέω, aquam bibo. A πότης.

Ὑδατοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in aqua nutritus. Ex ὕδωρ, & τρέφω.

Ὑδατόχολος, ου, ὁ ϗ ὁ, aquoſus, & perliquidus, pallidaque aut flava bile permixtus. Ex ὕδωρ, & χολή.

Ὑδατόχροος, *contr.* ὑδατόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, aqueo colore præditus; (2) aquæ ſimilis. Ex ὕδωρ, & χρόα.

Ὑδατόω, ῶ, aquoſum reddo; ὑδατοῦσθαι, aqueſcere. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, aquoſus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὑδεῖ, *aquæ*, dat. ſing. ab ὕδος, εος, *aqua.*

Ὑδερίασις, ἡ, aquæ intercutis adfectus. Ab

Ὑδεριάω, ῶ, hydropicus ſum, intercutibus aquis laboro, Dioſc. Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ἡ, ὸν, hydropicus. Ab eod.

Ὕδερος, ου, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, hydropicus. Ab eod.

Ὑδέω, ῶ, celebro, canto. Ἐπλάποροι δὴ ταίγε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται, Aratus. Καὶ χλοερῷ πρασίοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι, Nic. Al. 47. Ab ὕδω.

Ὑδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui perite canit; (2) ſapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδνέω, nutrio. Ab ὕω.

Ὕδνης, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὑδής.

Ὕδνον, ου, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera, Gl. Vet. Ab ὕω.

Ὑδογενὴς, ὲς, ex aqua natus. A γείνομαι.

Ὕδος, εος, τὸ, aqua. Ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, ſerpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, aquæductus.

Ὑδραγωγέω, ῶ, aquam educo.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, aquam educens, aquæ ductor, aquagium ſeu aquæductus. Ab ὕδωρ, & ἀγωγὸς, *deductor.*

Ὑδραίνω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις, Eur. Iph. in Tau. 162. Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα, Odyſſ. 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλέσια, molinæ, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & ἀλέω, *molo.* Unde

Ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ex ὕδωρ, & ἀλέω.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. Ex ὕδωρ, & ἅλμη.

Ὑδράργυρος, ου, ὁ, argentum vivum.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, Gl. V. Ex ὕδωρ, & αὐλος.

Ὑδραυλὶς, ίως, ἡ, hydraula, inſtrumentum, Gl. Vet. ὑδραυλὶς, organum. Ex ὕδωρ, & αὐλέω.

Ὑδρεία, ας, ἡ, aquatio, aquæ hauſtio; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, ſitula, urna. Ab eod.

Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo miſta. Ex ὕδωρ, & ἔλαιον.

Ὕδρευμα, ατος, τὸ, aquationum ratione diſpoſita manſio; P. aquatio; *Ern.*

Ὕδρευσις, εως, ὁ, aquatio, aquæ hauſtio; (2) rigatio, irrigatio.

Ὑδρευτὴς, οῦ, ὁ, aquator, Gl. V. Ab

Ὑδρεύω, aquor, aquam peto ſeu haurio; (2) rigo, irrigo, Gl. Vet. ὑδρεύω, aquo, as, or; & ὑδρεύομαι, aquor, haurio, aqueo, Gl. V. Πειρήνας ὑδρευσομένα, Eur. Tro. 197. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, Odyſſ. 7, 131. Ab ὕδωρ.

Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, humidus, aquoſus; (2) mollis, irriguus, aquaticus. Λειμῶνες ὑδρηλοὶ, Hom. Od. 9, 133. Ab eod.

Ὕδρην, *hydram*, acc. ſing. *Ion.* pro ὕδραν.

Ὑδρηχόος, ου, ὁ, aquarius, Gl. V. Ab ὕδωρ, & χέω.

Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, ſitella. Ab ὑδρεύω.

Ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. A præc.

Ὑδρίον, ου, τὸ, aquula; (2) parvum vas aquarium, parva hydra. Ab ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

Ὑδροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ, & βαφή.

Ὑδρόγαρον, ου, τὸ, garum aqua dilutum.

Ὑδροδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam excipiens ſeu recipiens. Ex ὕδωρ, & δέχομαι.

Ὑδροδρόμος, ὁ ϗ ἡ, per aquas vagans ut piſces, Nymphæ marinæ.

Ὑδροειδὴς, ὲς, aquæ ſimilis, aqueus. Ab εἶδος.

Ὑδροθήκη, ης, ἡ, locus aquæ reponendæ deſtinatus, ciſterna; (2) in navi locus ad ad ſervandam aquam dulcem. Ex ὕδωρ, & θήκη.

Ὑδροκέλευθος, ὁ ϗ ἡ, humidus, *Epith.* nubium.

Ὑδρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ ex aqua prædicit futura.

Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) nomen ranæ. Ex ὕδωρ, & μέδω.

Ὑδρόμελι, ιτος, τὸ, aquæ mulſæ genus ex imbre puriſſimo & melle temperatum, & jam vetuſtate vini ſaporem referens.

Ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromelum genus potionis ſic dictum a malis cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.

Ὑδρομιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aqua commixtus, *Aret.* Ex ὕδωρ, & μίγνυμι.

Ὑδρομύλον, ου, τὸ, aquæ mola, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & μύλος.

Ὑδρονομέομαι, οῦμαι, aquam diſpenſo, aquam admetior. Ex ὕδωρ, & νέμω.

Ὑδροπαραστάται, ῶν, οἱ, aquarii. Ex ὕδωρ, & παραστάτης.

Ὑδροποσία, ας, ἡ, vel ὑδροποτία, aquæ potio ſeu potus. Ex ὕδωρ, & πόσις.

Ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto, ſeu bibo. Ὅσος ἱκανὸς ἔσται ἐθίσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν, Xen. 6, 18. Μηκέτι ὑδροπότει, 1 Tim. 5, 23. Ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquam bibens, aquæ potor, Gl. V.

Ὑδρορρόα, ας, ἡ, cloaca, emiſſarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. Ex ὕδωρ, & ῥοή.

Ὕδρος, ου, ὁ, ſerpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) ſidus quoddam. Ab ὕδωρ.

Ὑδροσκοπέω, ῶ, ſive έομαι, οῦμαι, aquas indago. Ex ὕδωρ, & σκοποῦμαι.

Ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepſydræ genus, quo horæ diſcernuntur. Ex ὕδωρ, & σκοπός.

Ὑδρόσκοποι, aquilices, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & σκέπτομαι.

Ὑδρόσπονδα, τὰ, ſacra in quibus aquæ fiebant libationes. Ex ὕδωρ, & σπονδή.

Ὑδροστάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, aqua ſtagnans. Ex ὕδωρ, & στάσιμος, *ſtans.*

Ὑδροστάσιον, ου, τὸ, ſtagnum, lacus, ſtillicidium. Ex ὕδωρ, & στάσις, ſive στάζω.

Ὑδροστατέομαι, ſtagno. Ab ἵσταμαι.

Ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. Ex ὕδωρ, & φαίνω. Hinc

Ὑδροφαντικὴ, ars producendi aquas.

Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, e morſu canis rabioſi. Ab ὑδροφόβος. Hinc

Ὑδροφοβιάω, ῶ, aquam timeo, ſeu laboro eo morbo, qui ὑδροφοβία dicitur, Dioſc.

Ὑδροφοβικὸν, πάθος, eſt ὑδροφοβία.

Ὑδροφόβος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui aquam timet, Gl. V. lymphatus. Ex ὕδωρ, & φόβος.

Ὑδροφορέω, aquam fero.

Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ geſtatio. Ab

Ὑδροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo, Gl. Vet. aquarius, aquæ portator. Ex ὕδωρ, & φέρω.

Ὑδροχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquis gaudens. Ὑδρόχαρις, nomen ranæ in Batrachom. ver. 224. Ex ὕδωρ, & χαίρω.

Ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, Gl. V. A χοή.

Ὑδροχοεὺς, έως, ὁ, aquam fundens; (2) aquarium; *ſignum zodiaci.* Ex ὕδωρ, & χέω.

Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, Gl. V. Ex iiſd.

Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, canalis, Gl. Vet. Ex iiſdem.

Ὑδρόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquam fundens.

Ὑδρόω, ſudo. Ab ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, hydrope laborans. Ab eod Unde

Ὑδρωπιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑδρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aqua inter cutem laborans; (2) hydropi ſimilis, ſeroſus & aqueus. Ex ὕδωρ, & εἶδος.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ, & ὤψ.

ὙΔΩ, celebro, cano, dico.

ὝΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὕειος, εία, ον, porcinus, ſuillus. Ab ὗς.

Ὑεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ὑέλεος, έα, εον, *contr.* οῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Ὑελέψης, ου, ὁ, qui vitra coquit. Ex ὕελος, & ἕψω.

Ὑελίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate, in modum vitri ſum pellucidus. Ab

Ὕελος, ου, ἡ, vitrum, *Att.* pro ὕαλος; unde & ὑελοτέχνης, ὑελουργὸς, &c. id. ſignificat quod ὑαλοτέχνης, ὑαλουργὸς, &c.

Ὑελῶδες, vitreum, Gl. V. Ab ὕελος.

Ὕεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ὕω.

Ὑέτιος, ία, ιον, pluvius, pluvioſus. Jovis epith. Pauſan. 9, 39. Ab ὑετός.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Ὑετόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, aquæ ſeu pluviæ præſagus. Ex ὑετὸς, & μάντις.

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia; unde Superl. ὑετώτατος, άτη, ατον, maxime pluvius, Ab ὕω.

Ὑετώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, pluvialis, pluvioſus, Gl. V. Ab ὑετός.

Ὑωνεία, vel ὑωνία, ας, ἡ, hara; (2) mores ſuilli, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, ingenium ſuillum. Ab ὗς. Hinc

Ὑωνεὺς, έως, ὁ, qui porcinis eſt moribus.

Ὑωνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ὕης, ου, ὁ, pluvius, *Epith.* Jovis. Ab ὕω.

Ὑθλέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, Gl. Vet. ὑθλεῖν, ineptire. Ὑθλεῖς, ἄπερρ', ὡς ἂν διδάξαιμι σ' ἔτι, Ariſt. Nub. 781. Ab ὕθλος.

Ὑθλήματα, nugamenta, Gl. V. Ab ὑθλέω.

ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.

Υἱ pro υἱῒ, *filio*, vel pro υἷα, dat. vel acc. ſing. ab, inuſ. υἷις.

Υἷα, *filium*, acc. ſing. ab υἷις.

Υἱαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.

Υἱάσι, *filiis*, dat. pl. ab υἷις.

Υἱδῆ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio. Ab υἱδοῦς.

Υἱδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός. Unde

Υἱδοῦς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.

Υἷε, *filii*, nom. dual. ab eod.

Υἱέα, *filium*, acc. ſing. ab υἱεὺς, *filius*.

Υἱεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro υἱέες.

Υἱεὺς, έως, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc υἱῆος, *Ion.* & υἱῆες, &c. Ἀμύμονες υἷες, Il. 11, 691. γνήσιοι, Od. 14, 402. Ab υἱός.

Υἱῆα, acc. ſ. *Ion.* pro υἱέα, ab υἱεύς.

Υἱῆος, *filii*, gen. ſing. *Ion.* pro υἱέος.

Υἱϊ, *filio*, dat. ſing. ab υἷις, *filius*.

Υἱΐδιον, ου, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός.

Υἱϊκὸς, ἡ, ὸν, idem qood υἱικός.

Υἱϊκῶς, *Adv.* filii more.

Υἷις, ὁ, filius. Ab eod.

Υἱκὸς, ἡ, ὸν, filialis. Ab υἷις. Hinc

Υἱκῶς, *Adverb.* filialiter, filii more.

Ὕινος, η, ον, ſuinus, ſuilius. Ab ὗς.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio in filium, Gl. Vet. adrogatio. Ex υἱός, & θέσις.

Υἱοθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab

Υἱόθετος, ου, ὁ, adoptatus, pro filio receptus. Ex υἱὸς, & τίθημι.

Υἱοῖο, *filii*, gen. ſing. *Ion.* pro υἱοῦ, ab υἱός.

Υἱοπατορία, ἡ, cum quis & filius & pater eſt; nomen hæreſeos patropaſſianorum ſ. Apollinariſtarum. Ab

Υἱοπάτωρ, ορος, ὁ, q. d. filio-pater, patre ſuperſtite-filios habens. Ex υἱὸς, & πατήρ.

Υἱοποιέω, potius *in med.* filium facio, filium adopto, Gl. Vet. υἱοποιοῦμαι, adopto.

Υἱοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.

Υἱοποιητος, ὁ ϗ ἡ, adoptatus, adoptivus, Gl. V. υἱοποιητὸς, adoptivus. Ab eod.

Υἱος, *filii*, gen. ſing. ab υἷις, *filius*.

ΥΙΟΣ, οῦ, ὁ, filius, gnatus, natus. Hinc

Υἱότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, τὸ filium eſſe, vel filium appellari.

Υἱόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.

Υἱωνεὺς, εως, ὁ idem quod υἱωνός.

Υἱωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, filii filius, nepos. Ab υἱός.

Υἱώσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. υἱόω.

ΥΚΕΛΟΣ, έλη, ελον, ſanus.

ΥΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, piſcis quidam *Angl. a* Sturgeon.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω.

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.

Ὑλαγωγέω, materiam, ligna, &c. fero. Ab ἄγω.

Ὑλάζομαι, f. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde

Ὑλαῖος, αία, αῖον, ſilveſtris; (2) luxurians frondibus & ſilveſcens; (3) materialis.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.

Ὑλακόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad latratum fato quodam natus; (2) latrando ſe exercens & fatigans. Ex ὑλακὴ, & μόρος, *fatum*.

Ὑλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro, allatro, latratu proſequor; ὑλακτοῦσι, latrant, baubantur, Ph. Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν ϗ διαλείχειν τὰς χύτρας, Ariſt. Veſp. 898. Τοὺς δὲ πειρῶντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτεῖ, Luc. Ἱςάμενοι ἢ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἐκ τ' ἀλέοντο, Hom. Il. 18, 586. Ab

ΥΛΑ΄Ω, f. άσω, latro.

ΥΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit; unde & cibi ὕλη, vocantur; (2) ſilva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque ſedimentum cujuſque liquidi.

Ὑληβάτης, ου, ὁ, ſilvigradus, qui per ſilvas graditur. Ex ὕλη, & βαίνω.

Ὑληγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ex materia natus, corporeus. Ex ὕλη, & γένος.

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus. Ab ὕλη.

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, cubile in ſilvis habens. Ex ὕλη, & κοίτη, *cubile*.

Ὕλημα, ατος, τὸ, frutices ſtirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη, qu. intercederat ὑλέω.

Ὑλημανέω, ſilveſco. A μαίνομαι.

Ὑληουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria, fabrilis. A

Ὑληουργὸς, οῦ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, lignicida, lignator. Δρῦν ὑλοτόμοι σχίζουσι, Soph. El. 97. A τέμνω.

Ὑληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui materiam ſeu lignum comportat. Ex ὕλη, & φέρω.

Ὑλήωρος, ὁ ϗ ἡ, ſilvæ cuſtos. Ab ὠρέω.

Ὑλίαι, ῶν αἱ, præſegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fæx*. Unde

Ὑλίζω, fut. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum tranſfundo defæcandi cauſſa; liquo, colo, Gl. V. Dioſc.

Ὑλικὸς, ἡ, ὸν, materialis; (2) craſſus, mundanis ſordibus inquinatus. Ab eod.

Ὑλισμὸς, οῦ, ὁ, fuſio, Gl. V. Ab ὑλίζω.

Ὑλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, ſacculus per quem aliquid tranſfunditur, ut a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus, Gl. V. ſaccus, ſaccus vinarius. Ab ὑλίζω.

Ὑλιστήριον, ου, τὸ, idem & ab hoc ipſo.

Ὑλίστριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὑλοβάτης, ου, ὁ, in ſilva degens. A βαίνω.

Ὑλόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſilvis degens, e frondibus ac ſilveſtribus fructibus vivens. Ex ὕλη, & βίος.

Ὑλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in ſilvis vel fruticetis natus, Gl. V. ſylva natus. A γένομαι.

Ὑλοκάτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſilvicola, Gl. V. Ex ὕλη, & κατοικέω.

Ὑλόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſilvis ſeu arboribus comans, arboribus ſilvoſus. Ex ὕλη, & κόμη.

Ὑλοκόμος, ὁ ϗ ἡ, ſilvas curans, ſilvarum ſtudioſus. A κομέω.

Ὑλομανέω, inutili fruticatione luxurio & fere inſanio, frondibus ac ſarmentis luxurio, Gl. V. ὑλομανεῖν, ſilveſcere, Hipp. Ab

Ὑλομανὴς, ὁ ϗ ἡ, qui mirum in modum ſilvis gaudet, ſilvoſus. A μαίνομαι.

Ὑλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in ſaltibus pugno. Ὑλομαχῆσαι δέ εἰσι δεινοὶ, Appian. Bell. Mithridat. Ex ὕλη, & μάχομαι.

Ὑλόνομος, ὁ ϗ ἡ, in ſilvis degens. A νέμω.

Ὑλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, ſuccido, ligna in ſilvis cædo.

Ὑλοτομία, ας, ἡ, materiæ ſucciſio; (2) ars ſeu ſcientia cædendi ligna & materiam. Ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad ſuccidendas arbores aptus; (2) lignorum cæſor. A τέμνω.

Ὑλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab

Ὑλουργὸς, οῦ, ὁ, materiarius, ſeu lignarius faber. Ex ὕλη, & ἔργον.

Ὑλοφάγοιο, gen. ſ. *Ion.* pro ὑλοφάγου, ab

Ὑλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſilvas depaſcitur, qui in ſilvis paſcitur ſeu degit. Ex ὕλη, & φέρβω.

Ὑλοφορέω, materiam comporto. Ab

Ὑλοφόρος, ου, ὁ, qui materiam & ligna comportat; (2) calo. Ex ὕλη, & φέρω.

Ὑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus, Gl. V. ſilveſter; (2) qui craſſæ materiæ eſt, fæculentus. Ab ὕλη.

Ὑλωρὸς, οῦ, ὁ, ſilvæ cuſtos. Ex ὕλη, & ὠρέω.

Ὑμέας, *vos*, acc. pl. *Ion.* pro ὑμᾶς, a σὺ, *tu*.

Ὑμεδαπὸς, οῦ, ὁ, veſtras, eodem vobiſcum loco natus, popularis veſter, civis. Ex ὑμεῖς, & δάπεδον.

Ὑμέες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

Ὑμείας, *vos*, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.

Ὑμεῖες, *vos*, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.

Ὑμεῖς, *vos*, nom. pl. ab eod.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præſes, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμὴν. Hinc

Ὑμεναιόω, ῶ, fut. ώσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν ϗ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ, Ariſt. Pace, 1112.

Ὑμεναιάω, ῶ, idem & ab eod.

Ὑμενοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, membranæ ſpeciem gerens, membranaceus; (2) membrana conſtans. Ex ὑμὴν, & εἶδος.

Ὑμενόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alas membranaceas habens, veſpertiliones & cicadæ. Ex ὑμὴν, & πτερόν.

Ὑμενόστρακος, ου, ὁ ϗ ἡ, teſta tenui & ſubtili velut membrana tectus ſeu conſtans. Ex ὑμὴν, & ὄστρακον.

Ὑμενώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, membranaceus, tenui membrana conſtans; (2) membranæ ſpeciem gerens. Ab ὑμὴν.

Ὑμὲς, *vos*, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, veſter; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.

Ὑμέων, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.

ΥΜΗ΄Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica ſeu tunicula; (2) carmen nuptiale, Hymen; (3) membrana, qua involutus eſt fœtus.

Ὑμηττὸς, οῦ, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel naſcitur, *Etym.*

Ὕμμας, *vos*, accuſ. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.

Ὕμμες, *vos*, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.

Ὕμμι, vel ὕμμιν, dat. pl. *Æol.* pro ὑμῖν.

Ὑμνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.

Ὑμνεῦσαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Poët.* pro ὑμνέουσαι, ab

Ὑμνείω, *Poët.* pro ὑμνέω.

Ὑμνέομες, 1. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.

Ὑμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præſ. act. *Dor.* pro ὑμνοῦσαι, ab

Ὑμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto; (2) prædico, celebro, laudo, etiam ſoluta oratione; (3) convicior, incuſo ſeu accuſo, carmine perſtringo & diffamo, deploro & lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακὰ, Soph. El. 384. Ἀργεῖαι τέ νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, Eur. Iph. in Tau. 368. Ὑμνηθήσεται πόλις, id. Ion. 1635. Ὕμνησαν σεμνὰν Θέτιν, Pind. Nem. 5, 47. τοὺς θεοὺς, Xen. Cyr. 8, 6. ἀπιστοσύναν, Eur. Med. 423. Ab ὕμνος.

Ὑμνηπολέω, hymnis & carminibus occupor. Ab

Ὑμνηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui hymnis ſ. laudibus occupatur poëta. Ex ὕμνος, & πολέω.

Ὑμνήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω.

Ὕμνησις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *proprie* carminibus. Ab eod.

Ὑμνητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ὑμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum. Ab eodem.

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, celebris, laudibus celebrandus. Ab eod.

Ὑμνήτρια, ἡ, cantatrix. *Poll.* ab ὑμνητήρ.

Ὑμνογράφος, ου, ὁ, hymnorum ſcriptor. Ex ὕμνος, & γράφω.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, idem. A τίθημι.

Ὑμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro. Ex ὕμνος, & λόγος.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio.

Ὑμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab

Ὑμνολόγος, ου, ὁ, hymnos dicens.

Ὑμνοποιὸς, οῦ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, & ποιέω.

Ὑμνοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. ὑμνηπόλος.

Ὕμνος, ου, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen. Ab ὕδω, celebro.

Ὕμνουν, 3. plur. imperf. ind. act. contr. pro ὕμνεον, ab ὑμνέω.

Ὑμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, Eur. Ion. 6.

Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus, qui decantatur. Ab

Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος, & ᾠδός.

Ὑμὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑμέτερος, veſter. Ab ὑμεῖς.

ΥΝΙΣ, ſive ὕννις, εως, ἡ, vomer, vomis.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus.

Ὑοβοσκὸς, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & βόσκω.

Ὑοβότης, ου, ἡ, idem & ex iiſdem.

Ὑομουσία, ας, ἡ, Muſa porcina, cantus ſuum grunnitum referens. Ex ὗς, & μοῦσα.

Ὑοπόλος, ου, ὁ, qui ad ſues verſatur, ſubulcus. Ex ὗς, & πολέω.

Ὑὸς, ſuis, gen. ab ὗς, ſus.

Ὑοσκυαμάω, ῶ, inſanio more eorum, qui hyoſcyamum guſtarunt. Ab

Ὑοσκύαμος, ου, ἡ, hyoſcyamus, faba porcina, faba ſuilla, Nic. Al. 416. Plin. l. 25, §. 17. cap. 4. Ex ὗς, & κύαμος, faba, Angl. Henbane.

Ὑοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορβός.

Ὑοφόρβιον, τὸ, grex ſuum, quæ paſcuntur. Ab

Ὑοφορβὸς, οῦ, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & φέρβω.

Ὑπαγανακτέω, ſubindignor, indignor.

Ὑπαγαπάω, amo, valde amo.

Ὑπάγεται, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. ὑπάγω.

Ὑπαγγελέουσαι, nom. pl. f. 2. part. act. Ion. pro ὑπαγγελοῦσαι, ab

Ὑπαγγέλλω, clam nuncio. Νεύμασι λαθριδίοισι ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ, Muſ. 106.

Ὕπαγγελος, ὁ, nuncius. A præc.

Ὑπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, patefactus, manifeſtatus. Ab eod.

Ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis geſto. Hinc

Ὑπαγκάλισμα, ατος, τὸ, q. d. ulnarum geſtamen, quod in ulnis geſtatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δύ' οὖσαι, μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, Soph. T. 545.

Ὑπάγκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ulnis geſtatur. Ex ὑπὸ, & ἀγκάλη.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. A ἀγκών.

Ὑπαγορευτέον, adv. poſit. viciſſim dicendum.

Ὑπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inſpiratione divina, Joſ. Ab

Ὑπαγορεύω, fut. εύσω, dicto, verba ſubjicio; (2) reſpondeo; (3) poſt factum verba addo; (4) nuncupo. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα τὴν ἐπιστολὴν, Syneſ.

Ὑπάγροικος, ον, ſubruſticus.

Ὑπάγρυπνος, ὁ καὶ ἡ, vigilans, non dormiens, inſomnis.

Ὑπάγω, fut. άξω, ſubduco, clam eximo; unde & ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (2) ſubjicio, jugo ſubdo, maxime in med. (3) defero, in judicium adduco, accuſo, recedo, abeo, eo; (4) in med. eſt præter ſubjicio mihi, illicere in fraudem, pellicere ad ſtuprum, item ſubjicere vel ſuggerere alicui aliquid; ὕπαγε, vade, Phil. ὑπάγεις, abis, Phil. ὑπήγαγεν, redegit, Phil. & ὑπηγάγετο, ſubegit, Phil. ὑπαχθεὶς, inductus, Gl. V. Τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Eur. Hel. 832. Ὑπάγεθ' ὑμεῖς τὴν ὁδὸν, Ariſt. Ran. 175. Μεγάλην ἑῴας μοῖραν ὑπάγεσθαι ὅπλοις, Philo. Ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, Plut. in Solon. cap. 8. Ὑπάγουσα κοιλίη, alvus fæces excernens, Hippocr.

Ὑπαγωγεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, Gl. Vet. captio, (2) receptus, receſſus, qui fit, cum receptui canitur; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) ſubmiſſio & ſuccidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.

Ὑπαγωγὸς, ἡ, ὸν, vim habens ſubducendi, decipiendi, &c. Ab eod.

Ὑπᾴδω ſuccino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, Ariſt. Ran. 365.

Ὑπαείδω, idem. ὑπήεισαν δὲ λίγειαι ἐπταλέον σύριγγες, Call. in Dian. 242.

Ὑπαὶ, Præpoſ. pro ὑπὸ.

Ὑπαιάζω, ſublamentor.

ΥΠΑΙΘΑ, Adv. coram, recta; ex obliquo. Ὑπαίθα λιάσθη, Hom. Il. 15, 519. In obliquum ſe declinavit.

Ὑπαιθριάζω, f. σω, ſub ſereno ſum vel ago. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ; Ariſt. Av. 1508.

Ὑπαίθριος, ὁ καὶ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſub dio.

Ὑπαιθρὸν, ου, τὸ, area, ſubdiale, Gl. V.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubdialis, qui eſt ſub dio. Ex ὑπὸ, & αἴθρα.

Ὑπαίθω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαίθων, ζῶμ' ἂν ἰώμην τὸ ζόν; Soph. Trach. 1226.

Ὑπαικάλλω, adſentor, clam adſentor.

Ὑπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, hortatio, Ap. Rh. ſed vox eſt ſuſpecta, Ern. Ex ὑπὸ, & αἰνέω.

Ὑπαινίσσομαι, fut. ίξομαι, ſubobſcure declaro ſive innuo, ænigmatice ſignifico, tacite & occulte innuo. Τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, Ælian. V. H. 12, 1.

Ὑπαΐσσω, fut. ίξω, clam proſilio, ſubrepo. Βωμοῦ ὑπαΐξας, Il. 2, 310.

Ὑπαισχρὸν, ſubturpe, Gl. Vet.

Ὑπαισχύνομαι, ſuppudet, Gl. Vet.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. Ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obnoxius crimini, Gl. V. cauſarius, ſons. Ab αἰτία.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.

Ὑπάκοισον, 2. ſ. a. 1. imper. act. Dor. pro ὑπάκουσον, ab ὑπακούω.

Ὑπακουὸς, οῦ, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.

Ὑπακουστέον, intelligendum, pro quo alias ἐλλείπει. Ab

Ὑπακούω, f. ούσω, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) ſubintelligo in Ellipſi. Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν, Ariſt. Nub. 359. Ἀλλὰ τῷ γ' οὖν παιδίῳ ὑπάκουσον, idem, Lyſ. 879. Ἐπὴν κ' αὐταῖς ὑπακούσω, Theocr. 11, 78. Ὑπακούειν, dicitur is, qui apud fores auſcultat, τῷ θύραν κόπτοντι, Act. Apoſt. 1 , 13. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, Conf. Theophraſt. Eth. Charact. περὶ ἀγροικίας.

Ὑπακρὸς, ὸν, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias πένταθλος.

Ὑπακτικὸς, ἡ, ὸν, vim edendi, ſubducendi (v. c. alvum) habens. Ab ὑπάγω.

Ὑπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio, ſublitio.

Ὑπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.

Ὑπαλειπτρὶς, ίδος, ἡ, ungendo, ſ. illinendo ſerviens. A

Ὑπάλειπτρον, ου, τὸ, inſtrumentum illitorium, & quo ad illinendum utimur, velut ſpecillum illitorium, aut linitorium. Ab

Ὑπαλείφω, fut. ψω, ſublino, lino, ſubungo, Ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς, Ariſt. Pace, 902. Ὑπάλειψον τὼ 'φθαλμὼ, Idem.

Ὑπαλεύασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλεύω pro ὑπαλύσκω.

Ὑπαλεύεο, ſubterfuge, 1. ſ. præſ. imper. med. Ion. pro ὑπαλεύου.

Ὑπαλεύομαι, fugio, elabor, vito. Δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην, Heſiod. Ἔργ. 758.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, Gl. V. ſubmutatio; hypallage, figura grammatica.

Ὑπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio ſubſidiaria, res quæ vicem alterius præſtat, Gl. V. pignus. Ab

Ὑπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, ſeu exhibeo. Ὑπαλλάττων ἀεὶ τὸ ἐπικείμενον ὀθόνιον, Gal.

Ὑπαλλακτικὸς, ἡ, ὸν, commutativus. A pr.

Ὑπάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubalternus.

Ὑπαλύξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑπαλύσκω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. Hom. Il. 22, 270.

Ὑπαλύσκω, fut. ύξω, ſubterfugio, effugio, evito. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει Ἰχθὺς, Il. 21, 126. Ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις, id. Βατρ. 97.

Ὑπαμάω, ῶ, demeto, ſubobtundo.

Ὑπαμβλύνω, ſubobtundo.

Ὕπαμμος, ὁ καὶ ἡ, arenoſus.

Ὑπάμπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitibus conſitus.

Ὑπαμπέχω, induo, indumento tego.

Ὑπαναγινώσκω, lego, recito, Gl. V. ſublego, ſubrecito. Hinc

Ὑπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.

Ὑπανάγω, ſubduco, abduco.

Ὑπαναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tergiverſor, ſubduco me alicui rei.

Ὑπαναθλίβω, premendo expello.

Ὑπανακινέω, ῶ, clam circum moveo, P. abeo, ap. Ariſtoph. ſaltans abeo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, Ariſt. Conc. 1159.

Ὑπανακλίνω, & ομαι, ſubcumbo, Gl. V.

Ὑπαναστατέον, aſſurgendum. Ab ὑπανίσταμαι.

Ὑπαναστρέφω, reverto, redeo.

Ὑπανατρέφω, f. θρέψω, inſuper alo vel nutrio. Ὑπανατρέφειν τὸν νοσέοντα, Aret.

Ὑπαναφλέγω, incendo, paulatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμενος, Ælian. V. H. 14, 41.

Ὑπαναφύομαι, paulatim naſcor. Ὑπαναφύεσθαι δέ τι ἐκ τοῦ εἴδους φοβερὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, Ælian. V. H. 12, 14. Ex ὑπὸ, ἀνὰ, & φύομαι.

Ὑπαναχωρέω, ſenſim recedo, retro abeo,

Ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, receſſio, abitus. A præc.

Ὕπανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viro ſubjectus ſeu obnoxius, Ph. ὕπανδρος, maritata. Ex ὑπὸ, & ἀνήρ.

Ὑπανέχω, ſuſtineo, velut humeris, &c.

Ὑπανθέω, floreo, vigeo.

Ὑπανιάομαι, ῶμαι, diſcrucior, moleſtia affectus ſum. Ἕωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ, Ariſt. Nub. 1197.

Ὑπανίσταμαι, & ὑπανίστημι, adſurgo, honoris cauſſa alicui; (2) exſurgo. Τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι, Ariſt. Nub. 989.

Ὑπανίστασο, ſurge, 2. ſing. præſ. imper. paſſ.

Ὑπαντιάξαισα, aor. 1. part. act. f. g. Æol. pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.

Ὑπανοίγνυμι, idem quod

Ὑπανοίγω, fut. ξω, ſubtus aperio, v. c. infra pedes. Τῶν δὲ χειλέων αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, Ariſtæn. 1, 16.

Ὑπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam procedo, obviam eo; occurro, obvio, Gloſſ. Vet. Νῦν δὴ ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, Soph. Phil. 720. Μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν, Eur. Supp. 399. κατὰ πρόσωπον, Heliod.

Ὑπαντέω, ῶ, idem. Hinc

Ὑπάντησις, εως, ἡ, occurſus.

Ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀκούσας αὐτὸς ὑπήντιασε, Pind. Pyth. 4, 252. Ὑπήντιαζον ἡμῖν, Lucian. τοὺς πολεμίους, Plut. Ex ὑπὸ, & ἀντιάω.

Ὑπάντομαι, idem. Οὐκ ἀναμείνας ὁ Ἀρτάβανος, ὑπήντετο αὐτῷ, Herodian. l. 4.

Ὑπάντλησις, ἡ, exhauſtio, velut e ſentina, &c.

Ὕπαντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub antro eſt, vel in antro degit, item Adject. cavernoſus. Ex ὑπὸ, & ἄντρον.

Ὑπανύω, ſubminiſtro; (2) miniſtro.

Ὑπαξόνιος, ὁ καὶ ἡ, axem continens. Συρίγγων αἴω φθόγγον ὑπαξονίων, Call. L. P. 14.

Ὑπαπειλέω, una minor.

Ὑπάπειμι, paullatim abeo vel me ſubduco.

Ὑπαποκινέω, abeo paulatim ſ. clam.

Ὑπαποκινητέον, clam diſcedendum eſt, Ariſt. Θεσμ. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, & κινέω.

Ὑπαποτρέχω, abeo, clam abeo, Ariſt. 284.

Ὑπάπτω, Ion. pro ὑφάπτω.

ΥΠΑΡ, τὸ, *Nomen indeclinabile*, viſio vera. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται, Hom. Od. 547. Οὐκ' ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, Hom. Odyſſ. 20, 90. *Adverb.* videndo & vigilando, *intell.* κτ.

Ὑπαράττω, fut. ξω, ſuccutio; (2) quatio.

Ὑπάργιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubargillaceus.

Ὑπαργύρβυσις, εως, ἡ, obæratio, Gl. V. Ab

Ὑπαργυρβύω, f. ύσω, argentum anxie quæro, & veluti effodiendo inveſtigo; (2) obæro, Gl. Vet. ὑπαργυρβύομαι, obæror, Gl. Vet.

Ὑπάργυρος, ὁ ϗ ἡ, ſubargenteus, in quo argentum eſt mixtum; (2) pecunia venalis.

Ὑπαρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſubſtantivus.

Ὑπαρκτὸς, ἡ, ὸν, exſiſtentiam habens. Ab ὑπάρχω.

Ὕπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ovis lactans, Call. in Apoll. 53. Ab ἀρς, ἀρνός.

Ὕπαρνος, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ab ἀρνέομαι.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. v. ὑπάρχω. Unde

Ὕπαρξις, εως, ἡ, q. d. exſiſtentia, ſubſiſtentia, ſubſtantia; (2) bona, facultates.

Ὑπαρπάζω, fut. άξω, ſurripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λόγον, Herodot.

Ὑπαρτάω, ῶ, ſubligo, ſuſpendo ex.

Ὑπᾶρχεν, *erat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro collatum.

Ὑπαρχία, ἡ, munus ſ. poteſtas legati; (2) dominatus, poteſtas in alium. Ab

Ὕπαρχος, ου, ὁ, præſes, præfectus, rector provinciæ; (2) qui ſub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu, aut provincia.

Ὑπαρχούσης, gen. ſ. part. præſ. f. g. v.

Ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, laceſſo, excito contentionem; (2) ſum, exſiſto, ſuppeto; (3) adſum; (4) ſum ὕπαρχος, ὑπάρχει, *cum infin.* it. καλῶς ὑπάρχον, facultas eſt, occaſio, materia adeſt, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπῆρξεν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunæ, Ph. Πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν, Soph. El. 925. Οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; Eur. Rheſ. 632. Μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, Dem. Ἀδικήσαν μὲν οὐδένα, τοὺς δὲ ὑπάρχοντας βίας ἀμυνόμενος, Plut. in Theſeo.

Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, Dioſc.

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, & ἀσπίς.

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum geſto, armiger ſum. Ex iiſdem. Hinc

Ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus ſatelles, Gl. V. protector, armiger.

Ὑπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Ὕπαστρος, ον, ſidereus, cœleſtis, a ſideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.

Ὑπαστώδης, ες, idem quod ἀστώδης.

Ὑπατεία, ας ἡ, conſulatus. Ab

Ὑπατεύω, fut. εύσω, ſum conſul, conſulatum gero. Ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, conſularis, ad conſulem pertinens. Ab eod.

Ὑπατμίζω, fut. ίσω, vaporem ſubjicio. Ex ὑπὸ, & ἀτμὸς, *vapor.* Hinc

Ὑπατμισμὸς, οῦ, ὁ, vaporis excitatio, emiſſio.

Ὑπάτοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubabſurdus, aliquo modo abſurdus.

Ὕπατος, άτη, ατον, ſummus, ſupremus; (2) *Subſt.* conſul, quia penes illum Romæ erat ſumma poteſtas. Ab ὑπέρ.

Ὑπαττικίζω, fut. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

Ὑπαυγάζω, fut. άσω, ſplendeſco, illuceſco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπηύγαζεν, Luc.

Ὕπαυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub luce. Ex ὑπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor.*

Ὑπαυλέω, ſuccino tibia, Luc.

Ὕπαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in aula; (2) qui eſt in tentorio. Ex ὑπὸ, & αὐλή.

Ὑπαυχένιον, ου, τὸ, cervical, quod cervici ſupponitur. Ex ὑπὸ, & αὐχήν.

Ὑπαφίσαμαι, recedo, decedo, v. c. de via.

Ὑπαφρίζω, ſpumo, ſpumare incipio.

Ὕπαφρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpumeus, ſpumoſus.

Ὑπάφανος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, Hipp.

Ὑπέασιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὕπεισι, ab ὕπειμι.

Ὑπέβαλε, 3. ſ. a. 2. indic. act. v. ὑποβάλλω.

Ὑπεβλέποντο, 3, pl. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui fidejuſſores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) ſponſioni obnoxius.

Ὑεγγύως, *Adv.* ſatiſdato, vadato.

Ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.

Ὑποδδεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπέδεισαν, ab ὑποδείδω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerant*, 3. plur. pluſq. indic. med. *per ſync.* pro ὑπεδειδίεισαν.

Ὑπέδειξα, a. 1. ind. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑπέδεκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ὑποδέδεκτο, ab ὑποδέχομαι.

Ὑπεδέξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med.

Ὑπέδρασεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑποδιδράσκω.

Ὑπεθήκαο, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, ab ὑποτίθημι.

Ὑπείδομαι, ſuſpicor, ſuſpectum habeo. Νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο Στρατὸν Κρέων, Eur. Supp. 695. Διὰ τί ὑπίδηται τὶς τὴν πάντων μεταβολὴν ϗ διάλυσιν, M. Anton. 2, 15. Οἱ μὲν μετὰ τὴν ἔχθραν ὑπείδοντο μόνον ἀλλήλους ϗ παρώδευσαν, i. e. torve aſpiciebant, Appian. de Bell. Civ. 2.

Ὑπεικάθω, cedo, me ſubjicio. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ' —— τούτοις ὑπεικάθοιμαι, Soph. El. 363.

Ὑπεικτέον, *Adv. poſ.* cedendum eſt, Soph. Aj. 677.

Ὑπεικτικὸς, ἡ, ὸν, qui cedit. Ab ὑπείκω,

Ὑπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obſequor, obtempero, obedio. Τλήσεται δὲ ϗ χθῶν πληγαῖς ὑπείκειν, Lyc. 777. Γήρᾳ μηδὲν ὑπείκων, Eur. Iph. in Au. 138.

Ὕπειμι, ſubſum, adſum, ſuppedito.

Ὕπειξις, εως, ἡ, ceſſio; (2) obſequium. Ab ὑπείκω.

Ὑπείξομαι, f. 1. ind. med. v. ὑπείκω.

Ὑπείπειν, præfari, prædicere, *inpr.* monendi cauſa; *unde etiam* pro monere. Πᾶσιν δ' ὑπεῖπον τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους, Eur. Supp. 1168. Ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσι ταδὶ, Ariſt. Veſp. 55. Οὐδενὸς ἀκολὴν ὑπειπὼν, Eur. Her. fur. 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπειπόμεν, Thuc.

Ὑπεὶρ, *Poet.* pro ὑπὲρ.

Ὑπειρεσία, ἡ, remigatio. Ab ἐρέττω.

Ὑπείρεχον, 3. pl. imperf. ind. act. *per Metath.* pro ὑπέρεχον, ab ὑπερέχω. Ὑπείρεχεν Ἡφαίστοιο, Hom. Il. 2, 426.

Ὑπειρέχω, emineo, ſupero, pro ὑπερέχω; ὑπείρεχε, tene ſupra, ſuper extende.

Ὑπειρόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, eminens, excellens; ſuperior. Ab ὑπειρέχω.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείω pro ὑφίημι, *ſubmitto.*

Ὑπείσειμι, ſubeo, ſubingredior, irrepo; ὑπεισιέναι, ſubrepere, Gl. V.

Ὑπεισέρχομαι, idem. Εἶτα λαθὸν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας, Plat.

Ὑπὲκ, *Præpoſ.* e, ex. Ex ὑπὸ, & ἐκ, *ex.*

Ὑπεκβαίνω, procedo, v. c. in aciem.

Ὑπεκβάλλω, ejicio.

Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exſpecto, Epigr.

Ὑπεκδιδράσκω, ſubterfugio.

Ὑπεκδεύω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo ſeu excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνους μὲν Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν, Eur. Cyc. 340.

Ὑπεκθαίρω, expurgo

Ὑπεκκαλύπτω, paulatim nudo vel nudo.

Ὑπεκθέωνται, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκθῶνται, ab ὑπεκτίθημι, *ſubduco.*

Ὑπεκκαίω, f. καύσω, ſuccendo.

Ὑπέκκαυμα, ατος, τό, id, quo aliquid ſuccendimus, fomes ad ſuccendendum, ſuſcitabulum ignis, irritamentum. Ab ὑπεκκαίω.

Ὑπέκκειμαι, aliquo ſum exportatus; (2) in locum aliquem ſubducor, Ariſtot.

Ὑπεκκενόω, evacuo, expilo.

Ὑπεκκλέπτω, clam & furtim eripio, furto ſubduco. Ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φίλων χρήματα, Plut.

Ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino.

Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum effero.

Ὑπεκκρίνω, excerno, ejicio, *inpr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Ὑπεκλαμβάνω, excipio.

Ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) libero, ſolvo.

Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto. Ὅς με ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς, Eur. Hec. 6. ἄλλους ἐς οἴκους, id. Andr. 48. Ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χεροῖν, Soph. El. 1366.

Ὑπεκπεράω, tranſeo, trajicio, ſed cum ſignificatione loci, unde progreſſa v. c. navis trajecit.

Ὑπεκπηδάω, ſubſilio, proſilio.

Ὑπεκπνέω, exſpiro, deficio, ὑπεκπνέουσι, abeunt.

Ὑπεκπονέω, elaboro, laborando perficio.

Ὑπεκπροθέω, longe præcurro, ſc. ex acie, portu, ſ. procurro. Οὕνεκα πάσας Πολλὸν ὑπεκπροθέει, Il. 9, 502. Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, parvo intervallo præcurrentem, Hom. Il. 21, 604.

Ὑπεκπρολύω, prius ſolvo, ſ. potius ſolvo, v. c. curru equos. Ἔνθ' αἵγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης, Odyſſ. 6, 88.

Ὑπεκπρορέω, profluo. Πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπεκπρορέει, Odyſſ. 6, 87.

Ὑπεκπροτάμνει, de navi, progreſſa v. c. e portu, ſecat mare.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα Νούσου ὑπ' ἀργαλέους, Heſiod. Ἀσπ. 42.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. ſing. a. 2. conj. act.

Ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.

Ὑπεκρέω, q. d. ſubeffluo, ſenſim & clam effluo, evaneſco. Τὸ δὲ ἀφοριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, Plut.

Ὑπεκσαώζω, libero, e periculo eripio. Ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων, Il. 23, 292.

Ὑπεκσαόζω, idem.

Ὑπεκτήκομαι, colliqueſco, ut cum caro in aquam abit exiſtitque hydrops.

Ὑπεκτίθημι, ſ. ὑπεκτίθεμαι, clam ſubductum & ſubtractum expono. P. aliquo tranſportandum curo, ſecuritatis gratia, aut alia qua de cauſa. *Ern.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκτιθέμενος, Plut. Ἥτις ἐκ χερῶν κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου, Soph. El. 229. Ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου, Eur. Andr. 69.

Ὑπεκτρέπω, paullulum deflecto, clam averto; (2) paullulum declino, paullatim averſor & vito. Τῶν ὑπεκτρέπειν πόδα (φιλεῖ) Soph. Trach. 547. Ταύτην ἅπας φεύγει τε ϗ ὑπεκτρέπεται, Plato.

Ὑπεκτρέχω, longe excurro, procurro, effugio, ſupero. Ἢν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω, Eur. Andr. 339. μόρον, ib. 415. Τὰν σὺ θάλπος ἐχ' ὑπεκδραμῇ, Soph. Antig. 1098. Τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ Πύλου, Ariſt. Eq. 739.

Ὑπεκτροφὴ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conſpicuus ſum.

Ὑπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero. Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι, Odyſſ. 3, 496.

Ὑπεκφεύγοντι, dat. ſing, præſ. part. act.

Ὑπέκφυγε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v.

Ὑπεκφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, refugio, effugio. Τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σώζον φάος, πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους, Eur. Sup. 566. Οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν, Soph. Antig. 599. μίασμα, ib. 787.

Ὑπεκχέω, & ύω, effundo.

Ὑπεκχωρέω, ῶ, ſenſim abſcedo ſeu excedo, ex aliquo loco me ſubduco, *it.* de fœcibus alvi. Ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου, Plut. τῷ θανάτῳ, id. Hinc

Ὑπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum.

Ὑπεκχωρητικὸς, ἡ, ὸν, vim alvi purgandi habens.

Ὑπέλαβον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Ὑπέλαιον, ου, τὸ, olei fæx ſeu ſordes.

Ὑπελαύνω, ſubigo, ſubagito, Gl. Vet.

Ὑπελαφρύνω, ſublevo. Ex ὑπὸ, & ἐλαφρύνω.

Ὑπελείφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑπολείπω.

Ὑπελείφθησαν, *relicti ſunt*, 3. pl. a. ejuſd.

Ὑπελύσαο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.

Ὑπεμβρυόω, gravidam reddo. Ab ἔμβρυον.

Ὑπέμειναν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ὑπομένω.

Ὑπέμεινεν, *remanſit*, 3. ſing. cum ν aor. ejuſd.

Ὑπέμενε, 3. ſing. imperf. ind. act.

Ὑπεμήμυκε, *deflexit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att* pro ὑπήμυκε, ab ὑπημύω. Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, ſemper verò dejecto eſt vultu, Hom. Il. 22, 491.

Ὑπομνήσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομνάομαι.

Ὑπεμπίμπρημι, ſuccendo.

Ὑπεμφαίνω, ſuboſtendo, ſubſignifico.

Ὑπεναντιόομαι, οῦμαι, adverſor, repugno. Ὑπεναντιούμενος ἐκείνοις, Plut. Ab

Ὑπεναντίος, ία, ίον, adverſarius, hoſtis, obvius, obviam factus. Hinc

Ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diverſitas; (2) viciſſitudo.

Ὑπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.

Ὑπεναντίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὑπενδίδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto, Thuc.

Ὑπένδυμα, τὸ, idem quod

Ὑπενδύτης, ου, ὁ, interula, quævis interior veſtis. Ex ἐνδύομαι.

Ὑπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ὑποφέρω.

Ὑπένερθε, vel ὑπένερθεν, *Adv.* infra, ſubtus, ſubter.

Ὑπενόουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὑπενόεον, ab ὑπονοέω.

Ὑπεξάγω, ſubduco, ſubtraho. Σαυτὸν ὑπεξήγαγες τῆς τοιαύτης λειτουργίας, Chryſ. Hinc

Ὑπεξαγωγὴ, ἡ, idem quod

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, detractio; (2) exceptio, Plut. in Num. cap. 9. Quintilian. lib. 3. cap. 8. Ab

Ὑπεξαιρέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, clam aufero & averto, interverto, ſubduco, ſubtraho, Gl V. ὑπεξαιροῦμαι, interverto, ſuppilo; ὑπεξεῖλε, præcepit. Ph. a. 2. ὑπεξῃρημένων, deductis, exceptis, Ph. p. part. paſſ. Πολύῤῥητον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κλανόντων οἱ πάλαι θανόντες, Soph. El. 1443. Οὐδενὸς ὑπεξῃρημένου τὸ παράπαν, excepto, Philo.

Ὑπεξαιρετέον, excipiendum.

Ὑπεξαίρω, & ὑπεξαίρομαι, eximo, ſubmoveo, clam de medio tollo. Ὅταν δὲ τοὺς δικαίους καὶ ἀνδρείους διὰ τὸν φόβον ὑπεξαίρωνται, Xen.

Ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad ſummum evado, cacumina ſeco. Ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόχων ὑπεξήκριζον, Eur. 678.

Ὑπεξαλέασθαι, clam evitare.

Ὑπεξαλύσκω, effugio, ſubterfugio, devito; ὑπεξαλύξαι, evitare, a. 1. Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, Heſiod. Θεογ. 615.

Ὑπεξαναβαίνω, tranſcendo.

Ὑπεξανάγομαι, clam e littore ſolvo & enavigo.

Ὑπεξαναδύομαι, & ὑπεξανάδυμι, ſenſim vel clam emergo, *it.* emergo. Ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ, Theocr. 22, 123. Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλὸς, Il. 13, 352.

Ὑπεξαναδὺς, *emerſus*, a. 2. part. paſſ.

Ὑπεξανίσταμαι, adſurgo, honoris cauſſa alicui. Ὑπεξαναστῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, Plut.

Ὑπεξαντλάω, ῶ, exhaurio, v. c. ſentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ, Eur. Ion. 961.

Ὑπεξάπτω, ſuccendor, inflammo. Ὑπεξαπτόμενος ἐκ τοῦ οἴνου ἐγίνετο φοινικώτερος, Ælian. V. H. 14, 41.

Ὑπεξαφύω, exhaurio, Apoll.

Ὑπέξειμι, procurro in quem, impetum facio.

Ὑπεξελαύνω, clam progredior longius.

Ὑπεξέλευσις, εως, ἡ, ſupplicium, tormentum, quæſtio. Ab ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξελθεῖς, a. 2. inf. act. v. ὑπεξέρχομαι.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire*, præſ. infin.

Ὑπεξέρχομαι, q. d. ſubgredior, clam egredior. Κἂν τῷ δ' (interea) ὑπεξῆλθε Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα, Eur. Ph. 1474. τῆς πόλεως, Plut.

Ὑπεξέχω, clam abeo, ſolum verto.

Ὑπεξέσχε, 3. ſ. aor. 2. ind. act.

Ὑπεξέφερον, imperf. ind. act. v. ὑπεκφέρω.

Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, ὸν, explicandi vim habens, τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.

Ὑπεξήλυξα, a. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξίσταμαι, cedo, excedo; declino, vito. Ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς, Herodot. τῆς καθέδρας, Plut.

Ὑπέξοδος, alvi fluxus. Hipp.

Ὑπεξούσιος, ου, qui eſt ſub poteſtate, ſc. patris, filius familias. Ex ἐξουσία. Hinc

Ὑπεξουσιότης, ατος, ἡ, ſubjectio.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω.

ὙΠΕΡ, *Præp. cum Genit.* ſuper, ſupra, pro, θνήσκω ὑπὲρ σέθεν, Euripid. Alceſt. 287. propter, per, de; *cum Accuſat.* ultra, trans, ſupra, præter vel contra. Sine caſu adverbiaſcit. *In compoſitione* notat *ſupra, ſuper, pro, præ, trans, præter,* & *intenſionem.*

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antenarum cornua transferuntur, ſeu tenduntur & laxantur. Ἐν δ' ὑπέρας κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, Hom. Odyſſ. 5, 260. Ab ὑπέρ.

Ὑπεράγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde bonus, optimus.

Ὑπεραγαθότης, ητος, ἡ, ſumma bonitas.

Ὑπεράγαμαι, demiror, vehementer miror; (2) mirifice gaudeo, lætor. Ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένιαν, Ælian. V. H. 12, 1.

Ὑπεράγαν, valde, maxime, vehementiſſime, Gl. V. ſupra modum.

Ὑπεραγανακτέω, ῶ, valde indignor, vehementer ſtomachor. Ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον, Æliun. V. H. 8, 9.

Ὑπεραγαπάω, ῶ, deamo, vehementer amo.

Ὑπεράγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde ignotus, ignotiſſimus.

Ὑπεραγόντως, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ὑπεράγω.

Ὑπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico. Ὑπεραγορεύειν τινὸς, Ariſt.

Ὑπεράγω, excello, ſupero.

Ὑπεραγρυπνέω, pro alio vigilo, *cum gen.*

Ὑπεραγωνιάω, valde ſollicitus ſum.

Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.

Ὑπεραέϊ, *deſuper flanti*, dat. ſing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deſuper flans. Ex ὑπὲρ, & ἄω.

Ὑπεραθλέω, certo pro.

Ὑπεραιδέομαι, valde revereor.

Ὑπεραίμωσις, εως, ἡ, nimia ſanguinis abundantia. Ex ὑπὲρ, & αἷμα, unde αἱμόω.

Ὑπεραινετὸς, οῦ, ὁ, ſupra modum laudabilis.

Ὑπεραίρω, extollo, extollo; (2) excedo, ſupergredior, antecello, ſupero. Ὑπερῇρε τῇ δόξῃ τοὺς πάντας, Plut. Ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν, 2 Theſſ. 2, 4.

Ὑπεραίρωμαι, 1. ſing. præſ. ſ. conj. paſſ. v. ὑπεραίρω.

Ὑπέραισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum turpis.

Ὑπεραισχύνομαι, ſupra modum verecundor.

Ὑπεραιωρέω, ſuſpendo, ſublimem reddo, Dioſc. Hinc

Ὑπεραιώρησις, ἡ, ſuſpenſio.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ætatis florem egreſſus, ætatem vegetam egreſſus; exoletus, Ph. Ex ὑπὲρ, & ἀκμή.

Ὑπερακοντίζω, fut, ίσω, ſupra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco; (2) præſto, ſupero. Κλέπτων δὲ τοὺς κλέπτοντας ὑπερηκόντισεν, furando ſuperavit, Ariſt. Plut. 665. Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, id. Av. 368.

Ὑπερακράτως, valde intemperanter.

Ὑπεράκρια, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκριος.

Ὑπερακριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde accuratus.

Ὑπερακρίζω, per ſummum evado, ſupero, per ſumma montium tranſeo. Ἡ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει, Eur. Supp. 988. Ex ὑπὲρ, & ἄκρος.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ καὶ ἡ, loca montana incolens. Ex iiſd.

Ὑπεραλγέω, perdoleo, ſupra modum doleo; ὑπεραλγῶ σοῦ, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, Ariſt. Av. 472. Μηδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπα, Eur. Herac. 619. Μή τι πάθηθ', id. Med. 118. Ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ μεταβολῇ, Luc.

Ὑπεραλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde dolens. Ex ὑπὲρ, & ἄλγος.

Ὑπεράλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus, qui eſt ſupra mare, impoſitus. Ex ἅλς.

Ὑπεράλλομαι, tranſilio, ultra ſalio. Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων Αἰνείας ὑπερᾶλτο, Il. 20, 327.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, eximius, aliis præſtans.

Ὑπεράλμενον, acc. ſing. part. præſ. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμενον, ab ὑπεράλλομαι.

Ὑπεράλπειος, ου, ὁ καὶ ἡ, tranſalpinus, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & Ἄλπεις.

Ὑπεραμφισβητέω, valde diſcepto.

Ὑπεραναβαίνω, tranſcendo.

Ὑπεραναιδέομαι, vincor impudentia. Οἴμοι τάλας, ὑπεραναιδεσθήσομαι, Ariſt. Eq. 1202.

Ὑπεραναίσχυντος, impudentiſſimus.

Ὑπερανάκειμαι, ſuper accumbo, una accumbo ex parte ſuperiore.

Ὑπερανάστης, ου, ὁ, exſul, qui ſolum vertit & alio commigrat. Ex ὑπὲρ, & ἀνίσταμαι.

Ὑπερανατείνω, ſurſum extendo ſ. aſſurgo.

Ὑπερανατέλλω, emergo, exorior.

Ὑπερανέχω, promineo.

Ὑπερανθέω, egregie floreo.

Ὑπεράνθρωπος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſupra hominem, qui humanam conditionem excedit.

Ὑπερανίσταμαι, emineo, exſurgo, præſto, ſupero, excello.

Ὑπερανίσχω, emineo ſupra.

Ὑπεραντλέω, hauſta aqua nimium perfundo, P. ὑπεραντλέομαι, hauſta aqua redundo, *tropice*, gravibus malis laboro, opprimor, &c. *Ern.* Ab

Ὑπέραντλος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus, cujus ſentina exundat, P. *proprie* navis, cujus ſentina exhauriri non poteſt, ut periculum ſit ne mergatur, &c. Hinc *tropice* oppreſſus malis, in ultimo periculo verſans, item ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. *Ern.* Ex ὑπὲρ, & ἀντλέω.

Ὑπεράνω, *Adv.* ſupra.

Ὑπεραπατάω, valde decipio.

Ὑπεραποθνήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος δὲ τοῦ πατρὸς ὑπεραποθανὼν, Xen.

Ὑπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς, Ariſt. Veſp. 944. Ἐὰν —— ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμὲ, reſpondeas pro me, Ariſt. Θεσμ. 193.

Ὑπεραπολογέομαι, οῦμαι, cauſſam ago pro aliquo.

Ὑπεραπόλλυμαι, morior pro quo.

Ὑπεραρέσκω, f. ρέσω, vale placeo, valde ſum gratioſus. Ὑπερήρεσκε τῷ δήμῳ, Appian. B. Civil. 3.

Ὑπεραρθῆναι, *ſupra modum elatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω.

Ὑπεράριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupranumerarius.

Ὑπεραποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφαίνω.

Ὑπεραποχρῇ, ſatis ſuperque ſufficit. Hinc

Ὑπεραποχρώντως, abunde, pluſquam ſatis.

Ὑπεραῤῥωδέω, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπεραῤῥωδέω τῇ Ἑλλάδι, Herodot.

Ὑπέραρσις, εως, ἡ, elevatio. Ab ὑπεραίρω.

Ὑπεράρχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui principium omne excedit, qui eſt ſupra quodvis principium. Ex ὑπὲρ, & ἀρχή.

Ὑπερασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum infirmus, valde infirmus.

Ὑπέρασθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum anhelans. Ex ὑπὲρ, & ἆσθμα, *anhelitus*.

Ὑπερασμενίζω, libentiſſime amplector & ſuſcipio, R. valde lætor.

Ὑπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὁ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian. V. H. 10, 16. τὸν ἄνδρα, ib. 14, 14.

Ὑπερασπίζω, f. ίσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὸς, Greg. Ex ὑπὲρ, & ἀσπίς. Hinc

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, propugnatio, defenſio.

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor.

Ὑπερασπίστρα, ἡ, propugnatrix.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.

Ὑπεράστειος, ον, ſupra modum urbanus, valde facetus.

Ὑπεραστράπτω, valde ſplendeo.

Ὑπερασχημονέω, ῶ, valde indecenter me gero, Plut.

Ὑπεραττικίζω, nimium adfecto Atticiſmum.

Ὑπεραττικισμὸς, οῦ, ὁ, Atticiſmi nimia adfectatio. A pr.

Ὑπεραττικὸς, ή, όν, valde Atticus.

Ὑπεραυγάζω, fut. άσω, valde ſplendeo.

Ὑπεραυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde ſplendens. Ex ὑπὲρ, & αὐγή.

Ὑπεραυξάνω, fut. ξήσω, ſupra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, ſupra modum augeſco vel creſco. Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Hinc

Ὑπεραύξησις, ἡ, exceſſus, quod in re quaque ſuperfluum eſt.

Ὑπεραύξω, idem quod ὑπεραυξάνω. Τοὺς ὑπεραυξομένους φυλάττεσθαι χρὴ, Andoc.

Ὑπεραυχέω, valde glorior, valde me jacto. Ὑπεραυχεῖν ἐπὶ χρηστότητι, Plat. Hinc

Ὑπεραυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde glorioſus, vel elatus.

Ὑπέραυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ὑπεραφρίζω, valde ſpumo.

Ὑπεράχθομαι, nimium ſuccenſeo, valde doleo, iniquiſſimo animo fero; ὑπεραχθεσθεὶς, ſuperindignatus. Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου, Soph. El. 179.

Ὑπερβάθμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupergrediens, immodicus. Ex ὑπὲρ, & βαθμός.

Ὑπερβαίνω, tranſgredior, prætergredior, tranſcendo, tranſeo; (2) excedo, ſupero, antecello, præſto; (3) prætereo, omitto, tranſmitto, non dico; ὑπερέβη, exceſſit, Ph. aor. 2. Ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει, Eur. Rheſ. 111. δόμους, idem, Med. 382. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, Pſal. 18, 29.

Ὑπερβάλλῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Ὑπερβαλλόντως, *Adv.* ſupra modum; excellenter, Ph. Ab

Ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) ſupero, excello; (3) excedo, redundo, abundo, certo cum aliquo licitando, contra liceor, ὑπερβάλλων, nimius, Gl. Vet. Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην ὑπερβέβληκε, Heliod. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις, Ariſt. Eq. 886. Ὅπως μηδὲ εἷς ὑπερβάλληται τὴν ἀλήθειαν, Luc. Δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθει γε οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολεμίους, Xen. Cyr. 2, 1. φίλτροις παῖδα, Soph. Trach. 593.

Ὑπερβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio. Ab ὑπερβαίνω. Οἶσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι, Hom. Il. 23, 589.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, tranſitus.

Ὑπερβατέον, tranſiliendum, tranſgrediendum.

Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, Phil. præpoſterum. Ab eod.

Ὑπερβατὸς, ή, όν, q. d. qui tranſcendi ſeu tranſiri poteſt; (2) tranſgrediens, præſtantiſſimus, ſuperans. Ab eod.

Ὑπερβατῶς, *Adv.* in tranſitu, in tranſcurſu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.

Ὑπερβεβλημένως, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβήῃ, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαίνω.

Ὑπερβῆναι, *ſuperare*, a. 2. inf. act.

Ὑπερβῇς, *tranſeas*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Ὑπερβιάζομαι, vi ſupero, Thuc.

Ὑπερβιβάζω, traduco, trajicio.

Ὑπερβίη, ης, ἡ. vis ſeu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ, & βία, *vis*.

Ὑπέρβιον, *Adv.* ultra vires, per vim. Οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι, Hom. Il. 17, 19. Ab

Ὑπέρβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnem vim excedens, violentus; (2) generoſus. Ex iiſd.

Ὑπερβλαστάνω, valde ac latius germino.

Ὑπερβλήδην, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβλύζω, fut. ύσω, ſupra modum ſcateo, ſeu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Ὑπερβλύζουσι οἴνῳ αἱ ληνοί, Chryſ.

Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperatio, exceſſus; (2) tranſmiſſio, dilatio, procraſtinatio; (3) de magnitudine quacunque cujuſque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi cauſa, poteſt, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc v. c. malitiam poteſt? Ab ὑπερβάλλω. Hinc

Ὑπερβολικὸς, ή, όν, excedens, nimius.

Ὑπερβολικῶς, *Adv.* ſupra fidem.

Ὑπερβόρειος, ου, ὁ, q. d. ſuperborealis, ſuperaquilonaris.

Ὑπερβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præponderoſus, prægravis. Ex ὑπὲρ, & βρῖθος.

Ὑπερβρύω, ſupra modum plenus ſum.

Ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, exæſtuo, exundo.

Ὑπεργάζομαι, fut. άσομαι, clam facio ſeu efficio; (2) ſubigo. Ὡι ὑπείργασμαι μὲν εὖ ψυχὴν ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ νῷν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα, id. Med. 871.

Ὑπεργαμία, ἡ, ſeræ nuptiæ. Ex γάμος.

Ὑπέργειος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ὑπὲρ, & γέα, *terra*.

Ὑπεργέλοιος, ον, valde ridiculus.

Ὑπεργεμίζω, valde plenus ſum.

Ὑπεργέμω, idem.

Ὑπεργηράσκω, valde ſenex ſum.

Ὑπεργήρειος, valde ſenex. Ab

Ὑπέργηρος, ον, idem quod

Ὑπέργηρας, ω, ὁ καὶ ἡ, ſenex, decrepitus. Ex ὑπὲρ, & γῆρας.

Ὑπέργομος, ου, ὁ καὶ ἡ, nimis onuſtus.

Ὑπεργράφω, ſuperpingo.

Ὑπέργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, jugeri ſpatium excedens. Ex ὑπὲρ, & γυία.

Ὑπέρδασυς, εως, ὁ καὶ ἡ, valde hirſutus.

Ὑπερδέα, acc. ſing. *per Sync.* pro ὑπερδεέα ab ὑπερδεής. Ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας, Hom. Il. 17, 330.

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus. Ex δέος.

Ὑπερδείδω, fut. είσω, ſupra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου, Soph. Antig. 82.

Ὑπέρδεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum gravis.

Ὑπερδειπνέω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.

Ὑπερδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui alterum, (ut hoſtem in prælio) circumvenit, aut ſuperior eſt loco, viribus, *it.* locus ipſe.

Ὑπερδεξίως, ſuperiori loco, &c.

Ὑπερδιαλέγομαι, inſuper colloquor, Lucian.

Ὑπερδιατείνομαι, ſupra modum contendo, mira vi contendo. Ὑπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, Dem.

Ὑπερδικέω, ῶ, fut. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου, Plato. Καὶ αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἄξιον μνήμης ἔπραξε, πλὴν ὅτι καὶ τότε ὑπερεδίκησεν, Dio. Caſſ. Ab

Ὑπέρδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum juſtus, ſumme juſtus; (2) ultor. Ex δίκη.

Ὑπερδίκως, ſummo jure, ſumma æquitate; (2) contra jus & fas, Æſch.

Ὑπερδίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, duos cubitos excedens.

Ὑπερδισκεύω, jaculando diſco ſupero, metaph. longo intervallo ſupero.

Ὑπερδισυλλαβὸς, όν, duabus ſyllabis major. A συλλαβή.

Ὑπερδοκέω, ῶ, ſupra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, Philoſtr.

Ὑπερδράμομεν, *ſupercurrimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδρέμω.

Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex ὑπὲρ, & δυνάμαι.

Ὑπερέζομαι, ſupra ſedeo.

Ὑπερεθέμην, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.

Ὑπερεθίζω, ſubirrito, aliquantum irrito.

Ὑπερεῖδον, deſpexi. Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Εἶτα αὐτὰ (ἡρωϊκὰ) κατέπρησεν ὑπεριδὼν αὐτῶν, Ælian. V. H. 2, 30. Ὑπερεῖδε τὴν κλῆσιν, ib. 12, 17.

Ὑπερείδω, f. είσω, ſuffulcio, fulcio, ſuſtineo. Ὑπερείδων ὀροφὴν κίων, Plut.

Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τοῦ κεκομμένου νομίσματος ὑπερεῖπεν, Ariſtot.

Ὑπερείπω, ſubverto, expugno. Κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν, *Poët.* pro ὑπέρειπε, Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν στρατιωτῶν ἀκουόντων τὸ θράσος ὑπέρειπε. Appian. in Parthii.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερείδω.

Ὑπέρεισις, εως, ἡ, idem quod

Ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura, ſuſtentaculum. Ab ὑπερείδω.

Ὑπερειστικὸς, ή, όν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.

Ὑπερέκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκθεραπεύω, valde colo, vehementer gratiam capto.

Ὑπερέκκειμαι, in conſpectu poſitus ſum, promineo.

Ὑπερεκκρεμάω, ῶ, deſuper appendo.

Ὑπερεκπαίω, longe egredior, ſ. excedo.

Ὑπερεκπέμπω, f. ψω, ultra emitto.

Ὑπερεκπερισσοῦ, *Adv.* ſupra modum.

Ὑπερεκπίπτω, exſupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπτων εὔνοιαν, Greg. Naz.

Ὑπερεκπλήσσω, valde obſtupefacio. Ὑπερεξεπλήχθη ἐπ' αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, Ælian. V. H. 1, 33.

Ὑπερέκπτωσις, εως, ἡ, exceſſus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκπτωσιν, Longin. 15. Ab ὑπερεκπίπτω.

Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, 2 Cor. 10, 14.

Ὑπερεκτίνω, f. τίσω, ſolvo vel pendo pro.

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, depenſio, Gl. V. A pr.

Ὑπερεκτρέπομαι, ſupra modum averſor, *Aret.*

Ὑπερεκφεύγω, inſuper effugio.

Ὑπερεκχέω, ῶ, ſupereffundo.

Ὑπερεκχύνομαι, ſupereffundor, ſuperfluo, ſupereffluo. Ὑπερεκχυνόμενον (μέτρον) δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Hinc

Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio.

Ὑπερέλαφρος, ὁ καὶ ἡ, perlevis, valde levis.

Ὑπερελθὼν, a. 2. part. act. v. ὑπερέρχομαι.

Ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.

Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, ſupra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, aor. 1. part. paſſ. Πειρῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δύσφορον γὰρ, Xen. Cyr. 1, 24. Ὑπερεμπιπλάμενοι καὶ μέθαις ἐγκυλιόμενοι νόσοις ἐπισπῶνται. Clem. Al. Strom. libr. 7.

Ὑπερεμφορέομαι, οῦμαι, ſupra modum repleor, ingurgitor.

Ὑπερένδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde glorioſus.

Ὑπερενιαυτίζω, ultra annum duro.

Ὑπερεντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pluſquam ſufficiens.

Ὑπερέντευξις, εως, ἡ, interceſſio. P. deprecatio pro quo. *Ern.*

Ὑπερεντυγχάνω, convenio & compello, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Rom. 8, 26.

Ὑπερέξει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ὑπερέχω.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ὑπερεξέρχομαι.

Ὑπερεξαίρω, ſupra modum, valde extollo.

Ὑπερεξανθέω, effloreſco.

Ὑπερεξαπατάω, valde decipio.

Ὑπερεξερύω, eximo, libero.

Ὑπερεξηκοντέτης, ὁ, ultra 60 annos natus. Ab ἔτος.

Ὑπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui. Joſ. niſi ſcripſit ὑπεξίστ. *Ern.*

Ὑπερεπαινέω, ῶ, f. ήσω, ſ. έσω, valde. Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνησεν, Ariſt. Conc. 186. Οἳ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με, idem. Eq. 677. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσας, Luc. Τοσούτῳ ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνεις σεαυτὴν, Luc.

Ὑπερεπαίρω, ſupra modum extollo. Τοῦτον τὸν κίνδυνον καὶ φόβον ὑπερεπαίρων. Appian. B. Civil. 1.

Ὑπερεπείγω, vehementiſſime urgeo, ſ. feſtino.

Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum deſidero. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πέρσαις περίβλεπτον περιελθεῖν, Xen. Cyr. 6, 1.

Ὑπερεπλεόνασα, aor. 1. ind. verbi ὑπερπλεονάζω.

Ὑπερεράω, ῶ, vehementer amo. Χρόνῳ δ' ὕστερον ὑπερηράσθη μὲν ταύτης ὁ Κῦρος, Ælian. V. H. 12, 1.

Ὑπερέρχομαι, ſupervenio, *Aret.* intervenio; (2) ſupero, trajicio.

Ὑπερεσθίω, ſupra modum edo.

Ὑπερέσχε, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπερέχω.

Ὑπερευδαιμονέω, ῶ, feliciſſimus ſum. Ἐγέλασας ἂν ἐπὶ σαυτοῦ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον, Luc. Gall.

Ὑπερευδοκέω, maxime celebror. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκοῦντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον, Plut.

Ὑπερευδοκιμέω, idem.

Ὑπερευκαιρέω, multa opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum eſſe.

Ὑπερευπρεπῶς, valde honeſte.

Ὑπερευφραίνω, magna lætitia adficio; ὑπερευφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι, τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν, Luc. Gall.

Ὑπερεχθαίρω, impenſe odi. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει, Soph. Antig. 130.

Ὑπερεχόντως, præ cæteris, inprimis.

Ὑπερέχω, teneo ſuper aut ſupra, ſupra aliquid attollo; (2) emineo, ſuperemineo, exſto; (3) præſto, ſupero. Ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, ib. 4, 7. Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας, ſuſtinere, Ariſt. Pace, 17. Θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος, Theog. 202. Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν πλέαν, Ariſt. Eq. 1170.

Ὑπερέψω, valde coquo. Ex ὑπὲρ, & ἕψω, *coquo.*

Ὑπέρζεσις, εως, ἡ, vehemens efferveſcentia. Ab ὑπερζέω.

Ὑπέρζεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehementer effervefactus. Ab eod.

Ὑπερζέω, ῶ, ſupra modum ferveo, vehementer ferveo, efferveo. Ἀνὴρ παφλάζει — ὑπερζέων, Ariſt. Eq. 916.

Ὑπέρζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperſtes. Ex ζωή.

Ὑπερηδέως, *Adv.* perlubenter.

Ὑπερήδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuaviſſimus, jucundiſſimus. *Adv.* ὑπερήδιστα, lubentiſſime.

Ὑπερήδω, fut. ήσω, ſupra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερήσθην. Ἡ μὲν εὐχροία σε τοῦ χρυσοῦ ὑπερήδει, Baſil. Ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτοῦ τῇ χρηστότητι, Ælian. 1, 30.

Ὑπερῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui ætatem florentem exceſſit.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præſtitutum diem prætergreditur, quo debitum ſolvere, aut aliud quid præſtare debuit, fœnus pro debito ad diem non ſolutum. Ex

Ὑπερήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſupergrediens diem præſtitutum, ſeu condictum, qui intra diem non ſolvit debitum, vel implet, quod promiſit; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præſtitutum; Plut. in Solon. cap. 13. Ex ἡμέρα.

Ὑπερημίσεες, excedentes numero dimidium. Ex ὑπὲρ, & ἥμισυς.

Ὑπέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſæpe deſertus, non valde habitatus.

Ὑπερηνορία, ἡ, ferocia, inſolentia, *inpr.* e fiducia virium.

Ὑπερηνορέω, ſupra modum virilis & fortis ſum; (2) ferocio, ſuperbio. Μνηστῆρες ὑπερηνορέοντες, Odyſſ. 2, 266. Ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, valde virilis, fortis; (2) ſuperbus, ferox. Ex ἀνήρ.

Ὑπερηφάνεια, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. Ab

Ὑπερηφανεύομαι, Baſil. idem quod

Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco; (2) effero, vel ſuperbe effero; (3) contemno, faſtidio, vel ſuperbe contemno. Τάδ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες, Il. 11, 693. Ab

Ὑπερηφανὴς, ὲς, ſuperbus, arrogans.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtidium. Ab

Ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri; (2) *ſubſt. cum gen. in maſc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulcritudo eximia. A φαίνομαι.

Ὑπερηφάνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter.

Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum reſono; (2) ſono pleniore ſupero vel vinco.

Ὑπερθαλάσσιος, ον, ultra marinus, ap. Herod. ὑπερθαλασσίδιος.

Ὑπερθαῤῥέω, præfidens ſum, forti animo ſum.

Ὑπερθαυμάζω, ſupra modum demiror. Τοῦ κάλλους ὑπερεθαύμαζε, Heliod. τὸν ἄνδρα, Ælian. V. H. 12, 49.

Ὕπερθε, ſive ὕπερθεν, *Adv.* deſuper, ſuperne, in ſuperiore parte, ſupra. Ab ὑπέρ.

Ὑπέρθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc

Ὑπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.

Ὑπερθεματισμὸς, οῦ, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii.

Ὑπερθεματιστὴς, οῦ, ὁ, licitator. Ab eod.

Ὑπέρθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſupra Deum.

Ὑπερθεραπεύω, impenſe nimis curo, colo. Καὶ τἄλλ' ὑπερθεραπεύουσα, Heliod.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio; (2) tranſitus per excelſa, tranſcenſus; (3) dilatio, procraſtinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) ſuperl. gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.

Ὑπερθετικὸς, ἡ, ὸν, ſuperlativus. Ab eod.

Ὑπερθετικῶς, ſuperlative.

Ὑπερθέω, f. εύσομαι, præcurro, ultra curro, Plato.

Ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶ φίλους, Eur. Hel. 756. Ψυχὴν δὲ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθονὸς, id. Ph. 1005.

Ὑπερθορέω, ſuperſilio, tranſilio; ut hinc ſit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Ὑπέρθορεν ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, ib. 16, 380. Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν, ib. 8, 179.

Ὑπέρθορον, aor. 2. ind. act. v. ὑπερθορέω.

Ὑπερθορυβέω, ſupra modum tumultuor.

Ὑπερθρασύνομαι, ſupra modum audax ſum, inſolens.

Ὑπερθρώσκω, ſuperſilio, in altum ſalio.

Ὑπερθυμέομαι, οῦμαι, totis animi viribus incumbo.

Ὑπερθύμοιο, gen. ſing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde animoſus, magnanimus.

Ὑπερθύμως, animoſe.

Ὑπερθύριον, ου, τὸ, limen ſuperius, ſuperliminare. Ex ὑπὲρ, & θύρα.

Ὑπέρθυρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὑπεριάχω, clamore alios ſupero.

Ὑπεριδὼν, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.

Ὑπερίκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, plus quam ſufficiens.

ὙΠΕΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.

Ὑπερικταίνομαι, valde geſtio pedibus, ſ. ſubſulto. Hom.

Ὑπερίνησις, εως, ἡ, immodica purgatio.

Ὑπέρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, nimium purgatus ſeu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἰνέω.

Ὑπεριονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro

Ὑπεριονίδου, ab Ὑπεριονίδης.

Ὑπερίπτημι, ſupervolo, ſuperne volo.

Ὑπερίσταμαι, tueor, protego. Ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται, Soph. El. 190.

Ὑπερισθμέω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) iſthmum ſupero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμός.

Ὑπερισθμίζω, idem.

Ὑπερίστωρ, ορος, ὁ, ſupra modum ſciens.

Ὑπερίσταμαι, tueor, protego.

Ὑπέριχνος, ον, valde tenuis.

Ὑπερισχυρὸς, ὰ, ὸν, robuſtiſſimus, prævalidus.

Ὑπερισχύω, f. ύσω, prævalidus ſeu præpotens ſum, prævaleo, Theophr.

Ὑπερίσχω, emineo, exſto; (2) ſuperior ſum, ſupero, vinco, prævaleo.

Ὑπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſupergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἰών.

Ὑπερκαγχάζω, f. άσω, effuſe cachinnor.

Ὑπερκαθαίρω, valde purgo. Hinc

Ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.

Ὑπέρκαιρος, ον, intempeſtivus.

Ὑπερκάθημαι, ſuperior ſum, ut v. c. domina ancillis.

Ὑπερκακέω, ῶ, malo ſuccumbo. P. κακόν, multis malis affligo. *Ern.*

Ὑπερκαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perpulcher, valde elegans. Ex ὑπὲρ, & κάλλος.

Ὑπέρκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus ſum. Ὑπερκάμνειν τέκνων, Eur. I. Au. 942. Μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος, id. Bac. 962.

Ὑπερκαταβαίνω, tranſcendo. Οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ, Il. 13, 50.

Ὑπερκαταγέλαστος, ὁ καὶ ἡ, valde ridiculus.

Ὑπερκατάκειμαι, ſuperdiſcumbo, ſupra aliquem diſcumbo.

Ὑπερκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo in fine ſyllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω.

Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum triſtis.

Ὑπερκαχλάζω, efferveſcere facio, Lucian.

Ὑπέρκειμαι, ſuperjaceo, ſuperpoſitus ſum, Gl. V. ſupercubo.

Ὑπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab

Ὑπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hoſtes claudo. Ὅταν ἤδη ὑπερκεράσαι τοὺς πολεμίους βούλωνται, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu.* Unde

Ὑπέρκερως, valde cornutus.

Ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.

Ὑπερκινδυνεύω, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις καὶ ὑπερκινδυνεύουσι τοῦ ἐχθροῦ, Chryſ.

Ὑπερκολακεύω, ſupra modum adulor, adulando ſupero.

Ὑπερκομίζω, inſuper ingero.

Ὑπέρκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum jactabundus.

Ὑπερκόμπως, *Adv.* cum magna jactantia.

Ὑπέρκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum laſſatus, valde defeſſus; (2) inſolens, ſuperbus, pro ὑπέρκομπος, metri cauſa, P. nimis moleſtus; (3) nimis prægravans. *Ern.* Ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος. Soph. Aj. 126.

Ὑπερκάμπτω, f. ψω, supero, superſcando, ſupervehor.

Ὑπερκορέσαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. verbi

Ὑπερκορέω, exſaturo. Οὔτι γὰρ ἂν πλούτῳ θυμὸν ὑπερκορέσαι, Theog. 1154.

Ὑπερκορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum ſatur. Ex ὑπὲρ, & κόρος.

Ὑπέρκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπερκόρως, ſatis ſuperque. A præc.

Ὑπερκορύφωσις, ἡ, vertex, caput cujuſque rei, ut capita extorum.

Ὑπερκόσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſupramundanus, qui eſt ſupra mundum. Ex κόσμος.

Ὑπερκοσμίως, *Adv.* ſupra mundum.

Ὑπέρκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde iratus.

Ὑπερκότως, *Adv.* magna cum ira. A pr.

Ὑπερκρατέω, ſupero, ſuperior ſeu firmus ſum.

Ὑπερκρεμάω, & ὑπερκρεμαννόω, ſuper vel ſupra ſuſpendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, Pind. Ol. 1, 91. Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται, Theog. 1016.

Ὑπερκτάομαι, f. ήσομαι, aor. 1. ὑπερεκτησάμην, abunde poſſideo. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω, Soph. El. 219.

Ὑπερκυδάντα, acc. ſing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria eminens, ſumma gloria inſignis. Ex ὑπὲρ, & κύδος.

Ὑπερκυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑπερκύπτω, futur. ψω, caput profero ad proſpiciendum. Gl. Vet. exſupero. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃστρικοῖς ὄρους ὑπερκύψαντες, Heliod.

Ὑπερλαλέω, nimis loquax ſum.

Ὑπέρλαμπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, valde ſplendidus & illuſtris, admodum clarus & fulgidus. Gl. V. præclarus, illuſtris.

Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris clareſco, glorior, Xen.

Ὑπερλάμπω, præluceo, præradio, i. e. fulgore ſupero, ſuper alios clarus & conſpicuus ſum.

Ὑπέρλεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum tenuis, pertenuis.

Ὑπέρλευκος, ον, nimis albus.

Ὑπερλυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ſupra modum contriſtor.

Ὑπερμαζάω, ῶ, ſupra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia ſaturitate laſcivio, petulans ſum ex nimio delicatarum mazarum eſu, petulans ſum, exturgeſco; (2) turgidiores habeo mammas.

Ὑπερμαίνομαι, ſupra modum inſanio, vehementer furo.

Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor ſuper. Ἦτοι φιλοῦσα γῆς ὑπερμαντεύεται, Eur. Ion. 432.

Ὑπέρμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum inſanus.

Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, πῶς ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Soph. Aj. 1363. Νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς, Eur. Ph. 1285. Ab ὑπέρμαχος.

Ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.

Ὑπέρμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex iiſd.

Ὑπέρμεγας, idem quod

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum magnus, maximus, immenſus. Gl. Vet. amplus. Ex ὑπὲρ, & μέγεθος.

Ὑπερμεθύσκομαι, ſupra modum inebrior.

Ὑπερμενέα, acc. ſing. ab ὑπερμενής.

Ὑπερμενέτης, ου, ὁ, viribus præpollens, perrobuſtus. Ab ὑπερμενής.

Ὑπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & ſupero; (2) ſuperbio, ſuperbus ſum. Ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον, Odyſſ. 19, 62. Ab eod.

Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. Ex ὑπὲρ, & μένος.

Ὑπέρμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, menſuram excedens. Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. Gl. V. ſuperpondium. Ex ὑπὲρ, & μέτρον.

Ὑπερμέτρως, *Adv.* ſupra modum.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, prælongus, ſupra modum longus; (2) præaltus. Ex μῆκος.

Ὑπερμιξολύδιος, ἡ, genus harmoniæ, ap. Athen.

Ὑπέρμορα, præter vel ſupra fatum; Hom. Il. 2, 155. Ex ὑπὲρ, & μείρω.

Ὑπερνέφελος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ultra nubes, excedens nubes. Ex ὑπὲρ, & νεφέλη.

Ὑπερνεφέω, ῶ, ſupra nubes me effero.

Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubes ſuperans. Ex ὑπὲρ, & νέφος.

Ὑπερνεωλκέω, vel ὑπερνεολκέω, ῶ, idem quod ὑπερισθμίω.

Ὑπερνήχομαι, ſupernato.

Ὑπερνικάω, ῶ, victor ſum, longe ſupero. Gl. Vet. ὑπερνικῶ, exſupero; ὑπερνικηθεισῶν, ſuperatis, Ph. a. 1. part. paſſ. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Rom. 8, 37.

Ὑπερνοέω, ultra cogito, inſuper cogito.

Ὑπερνότιος, ον, ultra auſtrum ſitus.

Ὑπερξανθίζω, valde flavus ſum, de comis.

Ὑπερξηραίνω, valde, prorſus exſicco, ὑπερξηραίνομαι, prorſus exareſco.

Ὑπερξηρασία, ἡ, nimia ariditas.

Ὑπέρξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum aridus vel ſiccus, aridiſſimus.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum tumidus & turgidus, gravis & magnificus; (2) ſuperbus, valde faſtuoſus, Gl. Vet. inflatus, turgidus, ſuperbus.

Ὑπεροιδαίνω, idem quod

Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumeſco.

Ὑπεροικέω, habito ſupra aliquem, *it.* trans aliquem locum. Ὑπεροικέειν τουτέων, Herodot. τούτοις, id.

Ὑπεροικοδομέω, inædifico, ſuperſtruo.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ſuperiori parte domus habitans.

Ὑπεροίομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me ſentio.

Ὑπεροϊστεύω, ſagitta ſupero.

Ὑπέρολβος, ου, ὁ ϗ ἡ, perbeatus.

Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπὲρ, & ἄμβρος.

ΥΠΕΡΟΝ, ου, τὸ, piſtillum.

Ὑπεροξὺς, ύ, valde acutus.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtus, & *in pl.* Ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ, Hom. Il. 1, 205. Ab ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλίζομαι, audax ſum, audacter aliquid facio; (2) ſuperbio, inſoleſco, per inſolentiam noceo. Οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο, Odyſſ. 17, 268.

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus virtus & robur omnia arma ſuperat, audax, temerarius. Ex ὑπὲρ, & ὅπλον.

Ὑπεροπτάω, ῶ, ſupra modum torreo.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, contemptor, qui ſuperbe contemnit & deſpicit, Gl. V. faſtidioſus, arrogans. Σαμαίων ὑπερόπτης, Appian. B. Civil. 2. Ab ὑπερόπτομαι. Hinc

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, qui contemnere & ſuperbe deſpicari ſolet, Gl. Vet. ſuperbus, faſtidioſus.

Ὑπεροπτικῶς, *Adv.* more eorum, qui deſpicantur & ſuperbe contemnunt, Ph. inſolenter.

Ὑπερόπτιος, α, ον, ſuperbus, faſtuoſus.

Ὑπερόπτομαι, deſpicio, deſpectui & contemptui habeo.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, deſpicientia, contemptus. Ab

Ὑπεροράω, ῶ, ultra, ſeu ulterius adſpicio; (2) contemno, negligo, poſthabeo, nihili facio, Gl. V. ὑπερορῶ, deſpicio, ſperno; ὑπεροραθεὶς, ſpretus, aor. 1. part. paſſ. Αὐτὸς δὲ πάντα τἀνθρώπινα ὑπερεώρα πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν συμβουλίαν, Xen. τῶν νόμων, id. Οὔτε ᾠήθη ἄν ποτέ τις ὑπερορᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ, M. Anton. 1, 12.

Ὑπερορία, ας, ἡ, quod extra fines noſtros eſt; (2) exilium. Ab ὑπερόριος.

Ὑπερορίζω, f. ίσω, extermino, limitibus & finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τὸν ἄνδρα τῆς πόλεως, Greg. Ab eod.

Ὑπερόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ultra ſeu extra fines eſt, exterus, qui eſt e regione ultra ſeu extra fines noſtros ſitus; (2) peregrinus, inuſitatus. Ex ὑπὲρ, & ὅρος.

Ὑπερορος, ὁ ϗ ἡ, qui non die conſtituta ſolvit, quod debet, Sch. Ariſt. *ſed leg. videtur*, ὑπερήμερος.

Ὑπερορόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra tectum ſeu cameram eſt. Ex ὑπὲρ, & ὄροφος.

Ὑπερορρωδέω, ῶ, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερορρωδοῦσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.

Ὑπερορᾶντας, acc. pl. pro ὑπεροράοντας, ab ὑπεροράω.

Ὕπερος, ου, ὁ, piſtillum; idem quod ὕπερον.

Ὑπερουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra cœlos eſt; (2) cœleſtis.

Ὑπερούσιος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſupra eſſentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex οὐσία. Hinc

Ὑπερουσίως, *Adv.* ſupernaturaliter.

Ὑπεροφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilia tollo. Ab

Ὑπερόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, ſuperciilioſus, qui elato ſupercilio eſt, ſuperbus.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, ſummitas, excellentia, eminentia, qua aliis ſuperiores ſumus. A ὑπερέχω. Hinc

Ὑπεροχικὸς, ἡ, ὸν, eminens, princeps, præſtantiſſimus.

Ὑπέροχος, ον, idem.

Ὑπερόχως, acc. pl. *Dor.* pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, *ingens*.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpectus, deſpicientia, contemptus, ſuperbia & faſtidium, quo quis cæteros præ ſe contemnit. Ab ὑπερόπτομαι. Unde

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, admodum glacie conſtrictus. Ex ὑπὲρ, & πηγνύω.

Ὑπερπαδῆτε, 2. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑπερπηδᾶτε, ab ὑπερπηδάω.

Ὑπερπαθέω, ῶ, valde adficior & commoveor. Μήτηρ ὑπερπαθήσασ', ἥρπασεν νεκροῦ ξίφος, Eur. Ph. 1465. Ex πάθος.

Ὑπερπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra perturbationes eſt, qui perturbationibus dominatur. Ex iiſd.

Ὑπερπαίω, ſupergredior, ſupero, excedo. Ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, Luc.

Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, ſupra modum ferveo, ebullio.

Ὑπερπαχύνω, ſupra modum pinguefacio, ſeu craſſum reddo.

Ὑπέρπαχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum craſſus, pinguis, obeſus.

Ὑπερπέλομαι, pro ὑπερέχω.

Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto ſuper vel ultra; (2) ultra ſcopum jaculor.

Ὑπερπέπτω, f. ψω, ſupra modum concoquo.

Ὑπερπερισσεύω, ſuperabundo, vehementer exundo. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 Cor. 7, 4.

Ὑπερπερισσὸς, ἡ, ὸν, ſupra modum abundans.

Ὑπερπερισσῶς, *Adv.* ſupra modum, abundanter.

Ὑπερπετάζομαι, idem quod ὑπερπέτομαι.

Ὑπερπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſupervolat, vel ſuperne volat. Ab

Ὑπερπέτομαι, ſupervolo, ſuperne volo.

Ὑπερπηδάω, ῶ, fut. ήσω, tranſilio.

Ὑπερπιαίνω, ſupra modum pinguefacio, vel pinguem & obeſum reddo; ὑπερπιαίνομαι, pinguefio.

Ὑπέρπικρος, ον, valde amarus.

Ὑπερπίμπλημι, v. ὑπερπλήθω.

Ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζοντες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἂν ϗ σώματα ϗ γνώμας σφάλλειν, Xen. Cyr. 8, 51.

Ὑπερπίπτω, excedo, ſupero; (2) præterlabor, prætereo.

Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, ſuperabundo. Ὑπερεπλεόνασε δ' ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 2 Tim. 1, 14.

Ὑπερπλέω, præter navigo, nave ſupero.

Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In Paſſ.* etiam de intemperantia cibi & potus.

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, inundo, Gl. Vet.

Ὑπερπληρῶ, ſuperimpleo, Gl. V.

Ὑπερπλούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum dives.

Ὑπερπλουτέω, divitiis abundo, ditiſſimus ſeu prædives evado, Ariſt. Plut. 354.

Ὑπέρπλουτος, ὁ καὶ ἡ, prædives.

Ὑπέρπολυς, ὁ, valde multus.

Ὑπερπονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως, Soph. Aj. 1327.

Ὑπέρπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, nimio labore feſſus.

Ὑπερπόντιος, ον, qui in mari natat ut navis, aut vadit. A πόντος.

Ὑπερποτάομαι, v. ὑπερπατ.

Ὑπερπροθέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præſtitutum diem exceſſit.

Ὑπερπροθυμοῦμαι, prægeſtio, Gl. V.

Ὑπέρπυκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædenſus, Gl. V.

Ὑπερπυππάζω, f. άσω, demulceo poppyſmate, Ariſt. Eq. 677.

Ὑπερπυριάω, ῶ, magis ſudo. Ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρίασέ μου, Ariſt. Ran. 309.

Ὑπέρπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum excalefactus, fervens, valde calidus. A πῦρ.

Ὑπερπωτάομαι, ſuper volo. Οἱ δέ τε κοῦροι ὑπερπωτῶνται ἔρωτες, Theocr. 15, 120.

Ὑπερῤῥάγη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. verbi ὑπορρήγνυμι.

Ὑπερσαρκέω, admodum carnoſus fio; (2) ſupra modum corpulentus evado, Dioſc. Ex ὑπὲρ, & σάρξ.

Ὑπερσαρκίζω, idem.

Ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excreſcentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.

Ὑπέρσεμνος, ον, valde gravis, magnificus.

Ὑπερσεμνύνω, immodicis laudibus adficio.

Ὑπερσκελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui cruribus eſt grandioribus. Ex ὑπὲρ, & σκέλος, *crus*.

Ὑπέρσκληρος, ὁ καὶ ἡ, prædurus.

Ὑπερσοφιστής, οῦ, ὁ, excellens artifex.

Ὑπέρσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra, quam dici poſſit, ſapiens.

Ὑπερσπουδάζω, ſupra modum ſtudeo. Ὑπερεσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων, Luc. de Gymnaſ.

Ὑπερστατέω, defendo, propugno.

Ὑπερστρωννύω, ſeu υμι, ſuperinſterno.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, plus quam perfectus.

Ὑπερσχέθω, emineo, emico, exſto; (2) protendo, ſuperextendo.

Ὑπερτάζω, fut. άσω, ſuperficie tenus ſulcum produco, non alte terram moveo atque proſcindo, Theophraſt. Ab

Ὑπέρτατος, η, ον, ſupremus, ſummus, altiſſimus; (2) maximus, *Superl.* ab ὑπὲρ.

Ὑπερτείνω, ſupra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω, & ὑπερτείνομαι, extollor ſupra vel ultra; (2) ſupero, excedo; (3) tenſus ſum ſupra vel ſuper. Ἔνθ' ὑπερτείνας πύλας λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα, Eur. El. 1037. Ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα, id. Med. 1291. Σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλου, Dion. Περ. 18.

Ὑπερτέλειος, vel ὑπερτέλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod

Ὑπερτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ, & τέλος.

Ὑπερτέλλω, f. ελῶ, orior & exſiſto ſupra alios, ſuperemineo. Ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ Σπαρτοὺς ἄνακλας τοῦσδε γῆς ἱδρύσατο, Eur. Ph. 1015.

Ὑπερτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tenſus vel tendens; (2) altus, ſublimis, eminens. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτερέω, ſuperior ſum.

Ὑπερτερώτερος, έρα, ερον, ſuperior.

Ὑπερτερία, ας, ἡ, contabulatio; (2) ſtorea ſuperior. Ab ὑπέρτερος.

Ὑπερτερίης, gen. ſ. *Ion.* pro ὑπερτερίας.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, præſtantior, major, potior, *Compar.* ab ὑπὲρ.

Ὑπέρτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde artificioſus. Ex ὑπὲρ, & τέχνη.

Ὑπερτήκω, colliquefacio.

Ὑπερτὴρ, ῆρος, ὁ, & ὑπερτήριον, τὸ, pars currus. Ab ὑπὲρ.

Ὑπερτιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, ab

Ὑπερτίθημι, ſuperpono, vel ſuperimpono, ſuper attollo, præpono; (2) & ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino. Ὑπερθέντες τὸ ἄροτρον, Plut.

Ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum honoro, ſupra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν; Soph. Antig. 290.

Ὑπερτίμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretii magnitudine modum excedens, qui magni pretii eſt & carior. Ex ὑπὲρ, & τιμή.

Ὑπέρτολμος, ον, valde audax.

Ὑπερτοξεύσιμος, ον, qui ſagitta ſuperari poteſt.

Ὑπέρτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτραγίζω, admodum hircum oleo.

Ὑπερτρέχω, ſupercurro; (2) tranſcurrendo depopulor. Ἄκρην γὰρ πενίην οὐχ ὑπερεδράμομεν, Theog. 620. νόμιμα θεῶν, Soph. Antig. 461.

Ὑπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres ſyllabas habens.

Ὑπερτρυφάω, ſupra modum delicior, luxurior, inſoleſco.

Ὑπερυγραίνω, ſuperhumecto.

Ὑπέρυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum aquoſus, aqua inter cutem collecta diſtentus & ſuffuſus. Ex ὑπὲρ, & ὕδωρ.

Ὑπερυθριάω, fut. σω, ſubrubeo, rubore ſuffundor. Ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα ὑπηρυθρίασε, Ariſt. Plut. 701.

Ὑπέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubruber, aliquantulum ruber, Gl. V. rubidus.

Ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, οῦ, ὁ, laudibus ſuper omnia evectus vel evehendus.

Ὑπερύπτιος, ὁ καὶ ἡ, valde ſupinus.

Ὑπερύψηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum excelſus, excellentiſſimus.

Ὑπερυψόω, ſupra alia extollo, ſupra modum extollo & eveho, Gl. V. exalto. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, Phil. 2, 9.

Ὑπερύψωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act.

Ὑπερφαὴς, ὲς, valde conſpicuus.

Ὑπερφαίνομαι, q. d. ſuperappareo, appareo vel conſpicior ſupra, ſuperemineo; (2) illuceſco. Ὑπερεφάνησαν τοῦ λόγου, Thuc. Hinc

Ὑπερφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, v. ὑπερφαής.

Ὑπερφαλαγγέω, ῶ, longe extendo aciem ſ. cornua. Ἐβούλετο γὰρ ὅ τι πλεῖστον ὑπερφαλαγγῆσαι τοῦ σοῦ στρατεύματος, Xen. Cyr. 6, 23. Ab ὑπὲρ, & φάλαγξ.

Ὑπερφερέστατος, præſtantiſſimus; ὑπερφερέστερος, præſtantior. Ab

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præſtans, qui excellit. Ab ὑπὲρ, & φέρω.

Ὑπερφερέτης, ου, ὁ, Feretrius, *Epith.* Jovis, Dion. H.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, fero ſuper, vel ultra, tranſveho; v. c. per iſthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præſto, antecello, anteeo. Ὑπερφέρεις τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον, Eur. Her. 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι κατὰ πολὺ, Ælian. V. H. 1, 3.

Ὑπερφθέγγομαι, fut. ξομαι, q. d. ſono ſupra alium, ſono clarius, clariorem ſonum edo. Πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερφθέγγεται, Heliod.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinoſus; item ſuperbus, arrogans, inſolens, it. immanis magnitudinis & roboris homo, quia inde naſci ſolet ferocia, dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.

Ὑπερφιάλως, *Adv.* fœdifrage, more eorum, qui ſunt fœdifragi; (2) ſuperbe, arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum.

Ὑπερφιλέω, ῶ, fut. ήσω, ſupra modum amo, Gl. V. ὑπερφιλῶ, adamo. Σάκας ἤδη ὑπερεφίλει αὐτὸν, Xen, Cyr. 1, 15.

Ὑπερφιλοσοφέω, philoſophor de aliqua re.

Ὑπερφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra modum honoribus ſtudet, nimium ambitioſus.

Ὑπερφλεγμαίνω, nimia pituita laboro.

Ὑπέρφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, extra corticem ſitus.

Ὑπερφλύζω, f. ύσω, efferveſco, inundo.

Ὑπερφοβέομαι, οῦμαι, in ſummo timore verſor. Ὑπερεφοβεῖτο, μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνοι, Xen. Cyr. 1, 14. Ab ὑπέρφοβος.

Ὑπέρφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valde timet, meticuloſus.

Ὑπερφορέω, fero ſuper, ut ventus fert nivem, v. c. ſuper vias.

Ὑπερφρίττω, fut. ξω, ſupra modum horreo. Ὑπερέφριττον μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν, Luc.

Ὑπερφρονέστερος, α, ον, arrogantior, ſuperbior. Ab ὑπέρφρων. Unde

Ὑπερφρονέω, ſupra modum de me ſentio, inſoleſco, ſuperbio; (2) plus ſapio, admodum vel ſupra modum ſapio; (3) contemno, deſpicio, Gloſſ. Vet. ὑπερφρονῶ, amplius ſapio, ſperno. Εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ, Eurip. Bac. 1327. Τῶν μὲν ἔξωθεν προσπιπτόντων, ἀλγεινῶν τε καὶ ἡδέων, πάντων ὑπερφρονεῖ, Heliod. νεῦμα καὶ βουλὴν τινός, id. Hinc

Ὑπερφρόνησις, ἡ, contemptus.

Ὑπερφρόνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter.

Ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, inſolentia. Ab eod.

Ὑπερφρύγιος, ἡ, genus harmoniæ.

Ὑπέρφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, q. d. qui mente modum ſuperat, ſuperbus, arrogans; (2) magnanimus. Ex ὑπὲρ, & φρήν.

Ὑπερφυᾶ, acc. ſ. pro ὑπερφυέα, ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, naturæ modum excedens, mirum in modum excellens aut inſignis; (2) valde admirandus, inſignis, Gl. Vet. ingenioſus, vehemens, amplus, ingens, copioſus; (3) *ſed & in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. Ex ὑπὲρ, & φυή.

Ὑπέρφυμι, ſupernaſcor, ſupero.

Ὑπερφύομαι, valde creſco.

Ὑπερφυσάομαι, οῦμαι, ſupra modum inflor, & efferor.

Ὑπερφυῶς, *Adv.* excedendo conſuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυής.

Ὑπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.

Ὑπέρφωτος, ον, prælucidus. A φῶς.

Ὑπερχαίρω, ſummopere lætor. Ἱππεύειν μανθάνων ὑπερέχαιρεν, Xen. Cyr. 1, 11. δώροις, Eur. Med. 1168. Hinc

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum hilaris ſeu lætus ſum.

Ὑπερχαλάω, demitto e ſuperiori loco, v. c. per funem.

Ὑπερχειλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra labia eſt, qui labra excedit, redundans, exſuperans. Ex ὑπὲρ, & χεῖλος.

Ὑπέρχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπερχέω, ſuperfundo, ſuperfuſione obruo.

Ὑπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) inſolentia & petulantia modum ſupero. Ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, Soph. Trach. 285.

Ὑπερχολάω, ῶ, valde bilioſus ſum, vehementer iraſcor.

Ὑπέρχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum iratus. Ex ὑπὲρ, & χολή.

Ὑπέρχομαι, ſubeo, incedo ſub; (2) obſequioſe colo, Gl. V. obrepo. Ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος, Soph. Phil. 1219. Οὐ γάρ τις οἰκτὸς τῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, Eurip. Hipp. 1092. Ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν, Ariſt. Eq. 457. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται, Soph, El. 934.

Ὑπέρχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra facultates debet. Ex ὑπὲρ, & χρέος.

Ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.

Ὑπέρχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, omne tempus exſuperans.

Ὑπέρχυσις, εως, ἡ, effuſio immodica, inundatio. Ab

Ὑπερχύω, ſuperfundo.

Ὑπερχωρέω, ſupero, ſuperſcando.

Ὑπέρψυχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum frigidus.

Ὑπερψύχω, valde refrigero.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.

Ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementiſſimus. Ex ὑπὲρ, & ὀδύνη.

Ὑπερωέω, retrocedo, regredior. Ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι, Il. 8, 122.

Ὑπερώησαν, 3. pl a. 1. ind. act.

Ὑπερωϊόθεν, *Adv.* ex ſumma ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερωΐος.

Ὑπερώϊον, ου, τὸ, v. ὑπερῷον.

Ὑπερώϊος, ου, ὁ, qui in ſumma ædium parte eſt. A pr.

Ὑπερωκεάνιος, ον, ultra oceanum ſitus.

Ὑπερωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.

Ὑπερώνυμος, ον, omnium verborum vim excedens.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, ſumma ædium pars; cœnaculum, pergula, Ph.

Ὑπερῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. ὑπερωΐος.

Ὑπέρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exceſſit tempus legitimum. Ex ὑπὲρ, & ὥρα, *tempus.*

Ὑπερόσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanctiſſimus, maxime ſanctus, Ex ὑπὲρ, & ὅσιος.

Ὑπερωτάω, clam interrogo, Dem.

Ὑπεσπληνισμένος, η, ον, ſplenio utens, ſplenio devinctam habens aliquam corporis partem. A σπληνίον.

Ὑπεσσεῖται, 3. f. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ὑπέσεται, ab ὕπειμι.

Ὑπέσταν, aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ὑπέστην, vel 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ὑπέστησαν, ab ὑφίστημι.

Ὑπέστη, 3. f. aor. 2. ind. act.

Ὑπεστειλάμην, aor. 1. ind. med. v. ὑποστέλλω.

Ὕπεστι, 3. f. præſ. ind. act. v. ὕπειμι.

Ὑπέστρεφε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ὑποστρέφω.

Ὑπέστρεψαν, *reverſi ſunt*, 3. pl. a ſeq.

Ὑπέστρεψε, *avertit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ὑπέσχεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑπέχω.

Ὑπέσχετο, 3. f. a. 2. ind. med. v. ὑπισχνέομαι.

Ὑπέσχημαι, *ſum pollicitus*, perf. indic. paſſ.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. verbi ὑποτάσσω.

Ὑπέταξε, *ſubjecit*, 3. ſing. a. 1. indic. act.

Ὑπεύδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in tranquillo, vel ſubtranquillus, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος εἴης, Aratus, 990.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, ſons, nocens, Ph. Ex ὑπὸ, & εὐθύνη.

Ὑπέφθη, 3. f. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.

Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, ſuppono, ſubmitto; (2) ſuſtineo, ſuſtento, vel ſubeo. Οὔποτε δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι, Eur. El. 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν, Pind. Ol. 2, 99. Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν, Ariſt. Θεσμ. 203. Τὴν δίκην ὑφέξομεν ἐν σοῖσι γαμβροῖς, Eurip. Andr. 359. Ἔδρασεν οὐδὲν, ὧν ὑπέσχετο, promiſit, id. Ph. 485.

Ὑπήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, morigerus, ſubjectus; dicto audiens, Gl. V. Ἅπαντα τοῦ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα, Ariſt. Plut. 146. Ab ὑπακούω.

Ὑπήκουον, imperf. ind. act. v. ὑπακούω.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum ſubducentia. Ab ὑπὸ, & ἐλαύνω, *pello.*

Ὑπηνείκαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπήνεγκαν, ab ὑποφέρω.

Ὑπηνέμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventoſus, cui ſubeſt ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὑπὸ, & ἄνεμος.

Ὑπήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, auræ patens, i. e. vento expoſitus. Ex iiſd.

ὙΠΗΝΗ, ης, ἡ, barba.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ. juvenis, pubeſcens, Hom. Il. 24, 348. Ab ὑπήνη.

Ὑπήντησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπαντάω.

Ὑπηντίασα, a. 1. ind. act. v. ὑπαντιάζω.

Ὑπηοῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex ὑπὸ, & ἠὼ, *aurora.*

Ὑπηργμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, officium, obſequium, Ph. (2) de miniſtris ipſis; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι, ſunt naves miniſtræ majorum, quæ milites vehunt. Ex ὑπὸ, & ἐρεσία.

Ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges ſibi ſubſternebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo inſterni ſolet. Ex iiſdem.

Ὑπηρετεῖτο, 3. f. imperf. indic. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, ab ὑπηρετέω.

Ὑπηρετέω, miniſtro, inſervio, operam alicui navo; (2) obſequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν, Ariſt. Plut. 978. Ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν, τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, Soph. Phil. 16. Οἷς σὺ ταῦτ' ὑπηρετεῖς, ib. 1015. Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν, Eur. Hec. 833. Συμμάχοις, id. Rheſ. 153, τινὶ λόγῳ, idem, 588. Ab ὑπηρέτης. Hinc

Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, miniſterium; (2) auxilium; (3) obſequium.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, miniſter, famulus; (2) miniſter publicus, apparitor, miniſter pœnarum torturæ; (3) ſubdiaconus, qui epiſcopo, preſbyteris, & diaconis miniſtrabat. Ex ὑπὸ, & ἐρέτης.

Ὑπηρετησάμην, a. 1. indic. med. verbi ὑπηρετέω. Unde

Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium.

Ὑπηρετητικὸς, ὴ, ὸν, famularis, ſervilis, Gl. V. miniſterioſus, obſequioſus. Ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, miniſtra. Ab eod.

Ὑπῆρμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑπαίρω.

Ὑπῆρξε, 3. f. a. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.

Ὑπῆρχε, 3. ſing. perf. ind. act.

Ὑπήσειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, ab ὑφίημι.

Ὑπηχέω, reſono, ſono; (2) ſuccino. Ἔρρηξε δ' αὐδὴν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα, Eurip. Supp. 711. Λιγυρὸν ὑπηχοῦσι τέττιγες, Luc.

Ὑπηῷος, α, ον, v. ὑπηοῖος.

Ὑπίλλω, claudo. Σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα, Soph. Antig. 515.

Ὑπινέω, ῶ, evacuo.

Ὑπίστασθαι, præſ. inf. paſſ. *Ion.* pro ὑφίστασθαι, ab ὑφίστημι.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, adfirmo. Τιμωρήσειν τὸν φονέα σου θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Μή μοι τούτων μηδὲν ἀπισχνοῦ, Ariſt. Veſp. 748. Ab ὑπίσχομαι.

Ὑπισχνός, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum macer.

Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto. Ὑπίσχεται ἱρὰ καλὰ, Il. 23, 209. ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Odyſſ. 2, 91.

Ὑπνάλεος, έα, έον, ſomno gravatus, ſomnolentus. Ab ὕπνος.

Ὑπνάω, dormio, ſomnum capio. Ab eod.

Ὑπνηλὸς, ὴ, ὸν, ſomnolentus, ſomniculoſus.

Ὑπνητικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab ὑπνάω.

Ὑπνικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab ὕπνος.

Ὑπνοδότειρα, ας, ἡ, quæ ſomnos præbet & adfert, ſomnifera. Ex ὕπνος, & δότης.

Ὑπνοδότις, ιδος, ἡ, idem.

Ὑπνοδώτις, ἡ, idem.

Ὑπνοιβαθὺς, εῖα, ὺ, alto ſomno dormiens, *Ern.*

Ὑπνομαχέω, ῶ, cum ſomno pugno, ſomno me opprimere conanti reluctor. Ex ὕπνος, & μάχομαι.

Ὑπνοποιέω, ſomnum concilio ſeu adfero. Ab

Ὑπνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſomnificus, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & ποιέω.

ὙΠΝΟΣ, ου, ὁ, ſomnus, ſopor.

Ὑπνοῦντας, acc. plur. part. pro ὑπνέοντας, ab ὑπνέω.

Ὑπνοφόβης, ου, ὁ, in ſomnis terrens, ſomniis per quietem terrens. Ex ὕπνος, & φόβος.

Ὑπνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſomnifer, ſomnum adferens. Ex ὕπνος, & φέρω.

Ὑπνόω, dormio; (2) ſomnum adfero. Ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίου νικώμενος, Eurip. Cyc. 447. Ab ὕπνος.

Ὕπνω *ſomni*, gen. ſing. *Dor.* pro ὕπνου.

Ὑπνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſomniculoſus, ſomnolentus. Ab eod.

Ὑπνωτικὸς, ὴ, ὸν, idem, in ſomnum pronus, ſomno deditus. Ab ὑπνόω.

Ὑπνωτικῶς, ſomniculoſe. A præc.

Ὑπνώττω, idem quod ὑπνόω.

ὙΠΟ', *Præpoſ. cum Paſſ. & Gen.* ab; *cum neut.* culpa, vi alterius, propter, præ, per, cum; *cum Dat.* ſub, in, cum, ad, auſpicio, ductu, comite; *cum Acc.* ſub; *de loco & tempore,* ad, *de loco.* Ὑπό τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ, Plat. in Phædr. ταῦτα καλιδὰν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, Ariſt. Veſp. 1285.

Ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, ſolum, fundamentum, ſcabellum.

Ὑπόβραθρον, ου, τὸ, ſcabellum, ſubſellium.

Ὑποβαίνω, ſubeo; (2) inferior ſum; (3) progredior, Galat.

Ὑποβάκχειος, ὁ, pes una brevi & duabus longis al. Antibacchius.

Ὑποβάλλω, ſubjicio, ſuggero, ſubmitto, ſubdo, ſubjugo, ſubrogo, Ph. etiam interloquor, Gl. V. ὑποβεβλημένος, ſubjectus, Gl. V. perf. paſſ. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, &c. Act. 6, 11. Ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω σποδὸν, Eur. Supp. 1157. Δουλίου δ' ἀφ' αἵματος μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα, id. Alc. 635.

Ὑποβαρβαρίζω, ſubbarbare loquor.

Ὑποβάρβαρος, ον, ſubbarbarus.

Ὑποβὰς, aor. 2. part. act. v. ὑποβαίνω.

Ὑπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipſa decreſcendi actio. Ab ὑποβαίνω.

Ὑποβαστάζω, f. άσω, ſuſtento, ſuſtineo.

Ὑποβάτης, ου, ὁ, ſcabellum. Ab ὑποβαίνω.

Ὑποβδύλλω, clam flatum ventris emitto, Luc.

Ὑποβήττω, f. ξω, tuſſio, ſubtuſſio.

Ὑποβιάζω, f. άσω, violenter depello.

Ὑποβιβάζω, fut. άσω, ſubmitto me, ſubduco me; (2) minuo. Ὑποβιβάζει τὰ χολάδη, Dioſc.

Ὑπόβλαισος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſubvalgus, obliquus, diſtortus. Ex ὑπὸ, & βλαισός.

Ὑποβλαστάνω, f. στήσω, ſuppullulo.

Ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποβλέπω.

Ὑποβλεπτικῶς, *Adv.* limis oculis adſpiciendo.

Ὑποβλέπω, f. ψω, ſubapertis oculis & leviter ſuſpicio, q. d. ſubadſpicio, dejectis oculis adſpicio; (2) improbe & torve adſpicio; (3) ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (4) averſor, contemno. Ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκε, Ariſt. Lyſ. 521. Δεινὸν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, Luc. Τί με ὑποβλέπεις, idem. Ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι, Eur. Her. fur. 1292.

Ὑπόβλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλεμμα.

Ὑποβλήδην, *Adv.* ſubjiciendo, vel interpellato ſermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab ὑποβάλλω.

Ὑποβλητικῶς, idem.

Ὑπόβλημα, ατος, τὸ, ſubſtramen.

Ὑπόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuppoſititius, ſubdititius, Ph. ſubornatus. Ab eodem.

Ὑποβολεὺς, έως, ὁ, ſubjector, ſubmiſſor, monitor, Ph. Ab eodem.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio, & q d. ſubſtratio; (2) culcita, aut quidquid inſternendi aut incubandi cauſſa paratur; cujuſmodi ſunt tapetes, tegetes, ſtoreæ, & id genus alia; (3) ſubjectio rei falſæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) ſubjectio, i. e. ſermonis interpellatio; (6) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro adverſario dici poſſunt, breviter & minutim propoſita breviter confutantur. Ab eodem.

Ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, ſuppoſititius, ſubdititius, ſubditus, Ph. Ἔννοια ὑποβολιμαία καὶ παρέγγραφος, Plutarch. Ab ὑποβολή.

Ὑπόβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius pignerationi, oppoſitus pignori, Gl. V. pigneratitius. Ab ὑποβάλλω.

Ὑποβόρβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnoſus.

Ὑποβορβορύζω, fut. σω, ſubmurmuro, *Aret.*

Ὑποβουλεύω, inſidias ſtruo, R.

Ὑποβούλημα, τὸ, inſidiæ.

Ὑπόβραγχος, ον, ſubraucus; ὑποβραγχότερον, *Adverb.* ſubrauce.

Ὑποβρέμω, fremo, ſ. murmuro ſub.

Ὑποβρέχω, q. d. ſubmadefacio, aliquantum madefacio, irrigo, imbuo; ὑποβεβρεγμένος, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ οἴνῳ δὲ παλαιῷ πολλῷ ὑποβεβρεγμένος, Luc. Aſin. Hinc

Ὑπόβρυχα, *Adv.* in profundo, ſub aqua.

Ὑποβρυχία, acc. ſing. ab

Ὑποβρυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aquis ſubmerſus. Ab eodem.

Ὑποβρύχιος, ια, ιον, demerſus, ſubmerſus & profundus. Χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν ἄγων μετανάστιον ὕδωρ, Nonn. P. 4, 11.

Ὑποβρύχιος, ια, ιον, frendens, fremens, mugiens, Suic.

Ὑπόβρωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubviroſus, aliquantum fœtidus.

Ὑποβρώσκω, aliquantum edo; ὑποβέβρωται, ſubroſum eſt, perf. paſſ. 3. ſing. Ὑποβέβρωται δὲ ταῦτα τὰ δένδρα, Theophr.

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus. A γαῖα.

Ὑπογαστρίζομαι, ſaturor. A γαστήρ. Unde

Ὑπογάστριον, ου, τὸ, ſumen, abdomen.

Ὑπόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubterraneus, ſub terra latitans. Ex ὑπὸ, & γία, vel γῆ, *terra.*

Ὑπόγεισος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubgrundiis tectus. Ex ὑπὸ, & γεῖσον.

Ὑπογελῶ, renideo, ſubrideo, Gl. V.

Ὑπογέμω, plenus ſum.

Ὑπογενειάζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, Æſchyn. A γένειον.

Ὑπογενειάσκω, barbeſco, barba mihi effloreſcit.

Ὑπογλαυκίσκω, ſubglaucus ſum. Ὄσσε δ' ὑπογλαυκίσκε, Moſc. 2, 86. Φάεα μουνόγληνα, σάκει ἶσα τετραβοείῳ Δεινὸν ὑπογλαύσσοντο, Callim. Hymn. in Dian. 54. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici torvum ſublucentia. Ab

Ὑπόγλαυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubglaucus, aliquantum glaucus.

Ὑπογλαύσσω, ſubluceo, ſplendorem emitto.

Ὑπόγλισχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantum lentus vel viſcoſus.

Ὑπογλουτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ ſub clunibus ſunt, i. e. quiddam commune clunibus & femori. Ex ὑπὸ, & γλουτός.

Ὑπογλυκαίνω, ſubdulce reddo. Ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, Ariſt. Eq. 216.

Ὑπόγλυκυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubdulcis, aliquantum dulcis.

Ὑπογλώσσιον, vel ώττιον, ου, τὸ, tuberculum ſub lingua, aut linguæ pars inferior intumeſcens & indurata, Gl. V. ſublingua. Ex ὑπὸ, & γλῶσσα.

Ὑπογλωσσὶς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam annectitur maxillæ. Ex iiſd.

Ὑπόγλωσσον, ου, τό, hypogloſſum, frutex, Gl. V. ſublingua. Ex iiſd.

Ὑπογλώττιον, vide ὑπογλώσσιον.

Ὑπογνάμπτω, fut. ψω, inflecto, ſubincurvo. Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν, Hom. Hymn. in Mart. 13.

Ὑπογογγύζω, muſſo, Gl. V. Hinc

Ὑπογογγυστὴς, οῦ, ὁ, muſſitator.

Ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus ſubjicitur.

Ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, ſubſcriptio. Ab ὑπογράφω.

Ὑπογραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribæ vicarius, ſcribæ adminiſter, ſcriba ſecundus, inferior, *it.* ſcriba, *ſimpl.* Hinc

Ὑπογραμματεύω, facio ſcriptum.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, forma delineata, præſcriptum exemplar, Gl. Vet. præſcriptum. Ex ὑπὸ, & γραμμὴ, *linea.*

Ὑπογραφεὺς, έως, ὁ, amanuenſis, qui dictata excipit; item qui ſubſcribit, Gl. Vet. ὑπογραφεῖς, amanuenſes.

Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſcriptio; (2) deſcriptio prima, rudis & craſſa adumbratio, Gl. V. lineamentum, *Angl. The* Outlines. (3) figuratum & ridiculum dictum; (4) fucus. Ab

Ὑπογράφω, fut. ψω, ſubſcribo, ſubſigno; (2) deſcribo, vel breviter definio; (3) fuco, fuco vel ceruſſa illino; (4) ſub aliquo ſcribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præſcribo, doceo ſcribere; (7) probo me, oſtendo; (8) tacite indico. Εἴπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφει τοῦ μοῦ βίου, Eur. Her. fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, Polyb. Ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς, Herodian.

Ὑπόγρυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſubadunco naſo.

Ὑπόγυον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυιον. Ab

Ὑπόγυιος, & ὑπόγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt præ manibus & inſtat, recens. Ἐξ ὑπογυίου, recenter, de ſubito, Oppon. Ἐκ παλαιοῦ, & ἐκ τοῦ πολλοῦ χρόνου, Ariſtot. Ex ὑπὸ, & γυῖον, Plur. γυῖα, *pedes.*

Ὑπογυιότατα, nuperrime, a præc.

Ὑπογυίας, *Adv.* nuper, recens.

Ὑποδάκνω, f. δίξω, ſubmordeo.

Ὑποδακρύω, fut. ύσω, q. d. ſublacrimor, fleo, lacrimor.

Ὑπόδακρυς, υ, lacrymoſus, flens.

Ὑποδάμναμαι, ſubjugo, ſubjugor, ſubjectus ſum, cedo. Ὃς (ἔρως) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται, Theocr. 29, 23. Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, Odyſſ. 3, 214.

Ὑπόδασυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubhirſutus.

Ὑποδδείσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ὑποδείσας, ab ὑποδείδω.

Ὑποδέδεκται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ὑποδέχομαι.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. part. perf. paſſ. verbi ὑποδέω.

Ὑποδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inferior. Ab ὑποδέομαι.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδειδίζω, timeo, R. Ab

Ὑποδείδω, fut. είσω, ſubvereor, ſubtimeo, aliquantulum metuo. Παταγοῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες, Soph. Aj. 169. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον, Ariſt. Av. 65.

Ὑποδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubveſpertinus.

Ὑποδείκνυμι, f. είξω, ſubmonſtro; (2) præmonſtro, ſuggero, ſubjicio, ſubmoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Λαμπροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας, Theocr. 25, 234. Τὸ εἶδος ὡς οἷόν τι ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, Luc. Hinc

Ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonſtrator, Gl. V.

Ὑποδειμαίνω, timeo.

Ὑποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑποδείξω, *indicabo,* f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὑποδειπνέω, ῶ, conviva ſum, vocatus ſ. deſtinatus in locum alterius, ſi ille non venerit. Ὥς με ὑποδειπνεῖν ἔδει, Luc. Micyll.

Ὑποδέκομαι, *Ion.* pro ὑποδέχομαι. Hinc

Ὑποδεκτήριον, ου, τὸ, receptaculum, Gl. V.

Ὑποδέκτης, ου, ὁ, exceptor, ſuſceptor; (2) quæſtor, cui ærarii publici cura commiſſa eſt.

Ὑποδεκτικὸς, ή, όν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hoſpitalis.

Ὑποδενδρύομαι, vel όομαι, οῦμαι, arboreſco, paullulum in arborem abeo. Ex ὑπὸ, & δένδρον.

Ὑποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδεῖξαι, ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδεξία, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) ſuſceptio. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξιος, ια, ιον, ad ſuſcipiendum aptus, capax, opportunus, *Subſt.* ſuſceptor.

Ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo.

Ὑποδέραιον, ου, τὸ, ſubcollare, ornamentum colli. Ex ὑπὸ, & δέρη.

Ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime ſubeſt jugulum. Ex iiſdem.

Ὑποδέρω, ſubexcorio, pelle aliquatenus denudo.

Ὑπόδεσις, εως, ἡ, ſubligatio, vel faſcia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum, Gl. V. ſoccus. Ab ὑποδέω.

Ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſcia ad deligandum ut fiat ὑπόδεσις.

Ὑποδεσμεύω, idem quod

Ὑποδεσμῶ, ſubligo, Gl. V. calceo.

Ὑποδέχνυμαι, idem quod

Ὑποδέχομαι, fut. δέξομαι, ſuſcipio, excipio, recipio; (2) probo, credo. Ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις, Dion. Π. 359. Τὴν στρατηγίαν, Xen. Cyr. 7, 13. Οὐδ' ἀκλεής νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται, Eurip. Heracl. 623. Ἱκέτας ὑποδεχθεὶς, ib. 757.

Ὑποδέω, ſubligo, ſubtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. paſſ. part. ὑπόδησον, calcea, Gl. V. a. 1. imperat. act. Ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, Act. 12, 8. Τοὺς δὲ πόδας σανδάλοις ὑπεδοῦντο, Ælian. V. Hiſt. 1, 18. Ὑποδησάμενος κοθόρνους, Luc. pro Imag. Ἤκουσά τοι ὑποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων, Ariſt. Conc. 38.

Ὑπόδηλος, ον, conſpicuus, non ignotus.

Ὑποδηλόω, declaro, ſignifico, indico. Σημεῖον ὑπεδήλωσεν Περσεὺς ἐκδραμών, Ariſt. Θεσμ. 1020.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, Gl. Vet. Ὑποδήματα ϗ ληκύθους ἐφθὰς ἐσθιόντων, Plut. in Syll. cap. 12. Ab ὑποδέω. Hinc

Ὑποδημάτιον, τὸ, calceolus.

Ὑποδηματοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſutor. Ex ὑπόδημα, & ῥάπτω, *ſuo,* a quo ῥαφή.

Ὑπόδησαι, aor. 1. inf. paſſ. v. ὑποδέω.

Ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

Ὑποδιαβρώσκω, paullulum erodo, ſ. corrodo.

Ὑποδιαζευκτικὸς, ή, όν, ſubdiſjunctivus.

Ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, ſubdiviſio, Ab

Ὑποδιαιρέω, ῶ, ſubdivido, minutius divido.

Ὑποδιακονέω, ſubdiaconus ſum.

Ὑποδιάκονος, ου, ὁ, ſubdiaconus.

Ὑποδιασπάω, leniter diduco, vel diſtraho, vel diduco, diſtraho, *ſimpl.*

Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio; (2) interpunctio minima; ſeparatio.

Ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.

Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, paulatim corrumpo.

Ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, ſubpræceptor, præceptoris vicarius.

Ὑποδιδράσκω, fut. σῶ, clam aufugio, *Aret.*

Ὑποδίδωμι, f. ώσω, cedo, minuor.

Ὑποδιήγησις, ἡ, qu. ſecundaria narratio, cum rei narratæ cauſas ſubjicimus.

Ὑποδικάζω, f. άσω, loco judicis decerno.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, reus, obnoxius. Ex ὑπὸ, & δίκη.

Ὑποδινέω, verſo, agito.

Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, ſubpræfectus.

Ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

Ὑποδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑποδίφθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὑποδιφθέρος, έρα, ερον, pellibus indutus, pelle veſtitus, pellitus. Ex ὑπὸ, & διφθέρα.

Ὑποδμηθεὶς, εῖσα, έν, ſubjectus, aor. 1. inf. paſſ. Ἀνοΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσιν Κύπριδος, Moſch. 2, 75. Ab ὑπὸ, & δαμάω.

Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, q. d. ſervitute domitus & ſubjectus, ſervus.

Ὑπόδουλος, ὁ, ſubjectus, qui poteſtate eſt alterius.

Ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hoſpitium. Ab ὑποδοχή.

Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, ſuſceptor, receptor. Ab ὑποδέχομαι, Unde

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipſe excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in cauſſa alicujus; (4) approbatio, fides, quæ v. c. hiſtorico tribuitur, *niſi iſtis locis leg.* ἀποδ', *Ern.*

Ὑπόδρα, *Adv.* torve, torvis oculis, Hom. Il. 1, 148. Ex ὑπὸ, & ὁράω, *video*.

Ὑποδραματουργέω, ſubſervio fabulæ alicujus, dicitur de actoribus.

Ὑποδραμὼν, aor. 2. part. act. v. ὑποτρέχω.

Ὑπόδραξ, qui torvis aut limis eſt oculis, torvus. Τοῦ καὶ σμερδαλέον νεύει κάρη αἰὲν ὑπόδραξ, Nic. Ther. 765. Ab ὑπόδρα. Unde

Ὑποδρασία, ας, ἡ, torvus adſpectus.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inſervio. Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα, Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν, Odyſſ. 15, 332.

Ὑπόδρης, ου, ὁ, ſuſpicioſus. Γινώσκων ὅτι λαὸς ὑπόδρης ἔσκεν ἑταίρων, Nonn. P. 8, 61.

Ὑποδρήσειν, f. 1. inf. act. v. ὑποδράω.

Ὑποδρήσσω, idem quod ὑποδράω. Παρθένον ὡς ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ, Muſ. 143. Hinc

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, miniſter, famulus.

Ὑπόδριμυς, εος, ὁ καὶ ἡ, ſubacris, ſubacerbus.

Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, acceſſio ad locum editiorem, Gl. V. ſubcurſio. Ab ὑποτρέχω. Unde

Ὑπόδρομος, ὁ καὶ ἡ, qui accedit locum, navis appellens aliquo, ad litus, in portum.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubroſcidus.

Ὑποδύνω, fut. δύσω, ſubeo; (2) inſinuo, occulto; (3) induo ſub. Ὑποδύνειν κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τῆς πύλης, id. χιτῶνας τοῖς εἵμασι, id. Τὰς δὲ δ᾽ ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικὰς, Ariſt. Veſp. 1152.

Ὑποδύομαι, f. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε ἐχθρῶν παρ᾽ ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα, Ariſt. Veſ. 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύετο θάμνον, Heliod. Κευθμοῖς ἀλυσκάζων ὑποδύεται, ſubducit ſe, Nonn. P. 10, 13.

Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium, Gl. Vet. ſubmerſio. A pr.

Ὑποδύσκολος, ον, paulo gravior, ſ. moleſtior.

Ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. ήσω, ſubiraſcor, ſubindignor, aliquantum ægre fero. Λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε, Plato.

Ὑποδύσφορος, ον, paulo impatientius ferens incommodum, morbum, nimis jactans corpus in morbo.

Ὑποδυσχεραίνω, f. ανῶ, id. quod ὑποδυσφορέω.

Ὑποδυσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aliquantum olidus.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, interior veſtis ſeu ſubucula. Ab ὑποδύω.

Ὑποδύω, fut. ύσω, ſubeo, ingredior, ſubrepo, clam ingredior. Ὑπέδυσαν πόλεμον, Ariſtot.

Ὑποείκω, f. είξω, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito. Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦθ᾽ ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, Il. 4, 62. Νεμεσσηθεὶς ὑποείξει Χεῖρας ἐμάς, ib. 15, 227. Ἀντίλοχ᾽, ἦ νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς, ib. 23, 602.

Ὑποεργὸς, οῦ, ὁ, v. ὑπουργός.

Ὑποενδυτὴς, ῆτος, ἡ, veſtis interior, interula, ſubucula, Heſ.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, miniſter, ſ. æditui famulus.

Ὑποζακορεύω, æditúo famulor.

Ὑποζευγνύω, ſ. υμι, f. ζεύξω, ſubjugo, jugo ſubmitto. Ὑποζευγνῦσί με τῇ κώπῃ τῆς μύλης, Luc. Aſin. Εἶδον ἵππους ὑπεζευγνυμένους, Æl. V. H. 12, 44. Κἀγὼ θελοντὴς τῇδ᾽ ὑπεζύγην πόνῳ, Soph. Aj. 24.

Ὑπόζευξις, εως, ἡ, ſubjunctio, inſertio, ſubnexio. A pr.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, veterina beſtia.

Ὑποζύγιος, ία, ιον, ſubjugis, ſubjugalis. Ab eodem.

Ὑποζυγόω, ſubjugo, ſubmitto.

Ὑπόζω, ſuboleo.

Ὑπόζωμα, ατος, τὸ, ſeptum tranſverſum; (2) pars media gubernaculi ſive clavi, Ph. ſubcinctum, al. Gl. V. ſemicinctum. Ab ὑποζώννυμι.

Ὑποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. Vet. Ab ὑπὸ, & ζώνη.

Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, ſuccingo, accingo; ὑποζωσμένος, ſubcinctus, præcinctus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον, Act. 27, 17. Τὴν μάχαιραν ἣν ὑπέζωστο ὑφαρπάσας, Ælian. V. Hiſt. 10, 122.

Ὑποθάλπω, fut. ψω, leviter foveo, clam foveo; (2) foveo, calefacio, Joſ.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod ſupponitur, ſeu ſubjicitur, pedamentum, baſis, Gl. V. ſuppoſitorium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ᾽ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, Il. 16, 333.

Ὑπόθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubcalidus.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, baſis alicui rei ſuppoſita ſeu ſubjecta; (2) ſuppoſitio, conditio ſub qua; (3) ſumptio; (4) ap. Rhet. quæſtio finita, legis caſus; (5) argumentum, de quo agitur, controverſia, Ph. (6) conditio, ſors; (7) inſtitutum, conſilium; (8) cauſa, v. c. δέους, timoris.

Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui ſubjicit aut ſuggerit; (2) auctor; (3) conſultor. Ab eod.

Ὑποθετικὸς, ὴ, ὸν, hortatorius; (2) conditionalis. A pr.

Ὑπόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuppoſitus, ſuppoſititius, qui ſupponi ſolet. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέω, f. θεύσομαι, curſu ſubeo, Pind. P. 2.

Ὑποθεωρέω, conſpicio, Plut.

Ὑποθήκη, ης, ἡ, ſuppoſitio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admonitio, conſilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc

Ὑποθηκιμαῖος, fiduciarius, Gl. V.

Ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, conſilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑποτίθημι.

Ὑποθλίβω, f. ψω, leviter premo.

Ὑποθορυβέω, incipio tumultuari, fremo.

Ὑποθράττω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. Ὑπέθραττεν αὐτὸν ὁ τῆς καθόδου καιρὸς, Plut. in Alcibiad, cap.

Ὑποθραύω, leviter vulnero.

Ὑποθρηνέω, carmine ſ. cantu deploro.

Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis aliquantum indulgeo, Plut. in Pericl. cap. 15.

Ὑποθρώσκω, ſubſilio, dicitur & de navigantibus.

Ὑποθυμίασμα, τὸ, idem quod

Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio, ſuffumigatio. Ab

Ὑποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, ſuffio, ſuffumigo.

Ὑποθυμιὰς, άδος, ἡ, ſertum appenſum collo.

Ὑποθυμὶς, ίδος, ἡ, corolla collaris, quæ appenditur e cervice. Ex ὑπὸ, & θυμός.

Ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ, limen inferius, ſubliminare. Ex ὑπὸ, & θύρα.

Ὑπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iiſdem.

Ὑποθωπεύω, ſubblandior. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, Ariſt. Ach. 645.

Ὑποθωρήσσω, f. ήξω, clam armo. Λόχῳ δ᾽ ὑπεθωρήσσοντο, Il. 18, 513.

Ὑποϊάχω, ſubſono, Epigr.

Ὑποΐγνυμι, clam aperio. Στοάς τε καρποῦ Βακχίου τε νάματος πληρεῖς ὑποιγνύσαισι Συμπαραστάτις, Ariſt. Conc. 15. Ὑποῖξαι τὴν θύραν, id. Θεσμ. 431.

Ὑποιδαλέος, α, ον, ſubtumidus.

Ὑποιδαίνω, id. quod

Ὑποιδέω, ῶ, fut. ήσω, ſubtumeo, ſubinflatus & ſubtumidus ſum.

Ὑποικέω, habito ſub; (2) latito ſub.

Ὑποικίζομαι, idem.

Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtruo, ædifico.

Ὑποικουρέω, domi latito, & veluti imos ædium receſſus cuſtodio, penitus inſideo, latito, deliteſco. Ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν——διαβολαί, Ariſt. Θεσμ. 1179.

Ὑποιμώζω, ejulor, lamentor.

Ὕποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinolentus.

Ὑποΐομαι, ſuſpicor.

Ὑποίσω, perferam, ſufferam.

Ὑποιστὸς, ὴ, ὸν, ferendus, tolerabilis.

Ὑποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.

Ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.

Ὑποκαθέζομαι, ſubſideo; ὑποκαθεσθῆναι, ſubſidere, 1 h. aor. 1. inf. paſſ.

Ὑποκάθημαι, ſubſideo, deſideo, otioſus ſedeo, contineo me in loco aliquo; (2) inſidior. Ὑποκαθήμενοι τὸν βάρβαρον, Herod.

Ὑποκαθίζω, fut. ίσω, in inſidiis colloco. *In Paſſ.* ſubſideo; ὑποκάθισον, ſubſide, Gl. V. a. 1. imp. act.

Ὑποκαθίημι, demitto.

Ὑποκαθίστημι, fut. στήσω, ſubſtituo, ſufficio; ὑποκαθέστησεν, ſubſtituit, Ph. aor. 1.

Ὑποκαίω, fut. αύσω, ſuccendo, aduro, ignem ſubdo.

Ὑποκαχχέω, pro ὑποκαταχέω, profundo, effundo.

Ὑποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.

Ὑποκάμνω, revertor.

Ὑποκάμπτω, fut. ψω, flecto, circumago, converto. Ὑποκάμπτουσι καὶ καταδύονται εἰς φάραγγας, Xen.

Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo.

Ὑποκάπτω, fut. άψω, prævoro, præripio & deglutio, Ariſt. Ex ὑπὸ, & κάπτω.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub vel in corde latens, Nonn. P. 6, 15. A καρδία.

Ὑποκαρόω, ſopore levi tentor, Dioſc.

Ὑποκάρφω, ſubſicco, leviuſcule ſicco. Νέατος δ᾽ ὑποκάρφεται ἰσθμός, Nic. Al. 80.

Ὑποκαρώδης, ες, altum ſoporem habens, vel cum alto ſopore conjunctus.

Ὑποκαταβάλλω, ſubjicio, ſuppono.

Ὑποκατάβασις, εως, ἡ, ſubmiſſio, demiſſio.

Ὑποκατακλίνω, fut. ινῶ, ſub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑποκατακλίνομαι, ultimus vel extremus recumbo. Ὑποκατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς, Plato. Ἀλλήλων ὑπερέχειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνονται, M. Anton. 11, 13. Οὔτε δι᾽ ἄγνοιαν οἱ πολλοὶ προΐεντο, ἀλλ᾽ ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, Dem. Phil. 3. Hinc

Ὑποκατάκλισις, ἡ, declinatio, vitatio.

Ὑποκαταλείπω, relinquo.

Ὑποκαταμένω, paulisper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ᾽ ἐν ἀργοτέρᾳ χώρᾳ ὑποκαταμένειν, Xen. Cyr. 4. 15.

Ὑποκατασκευάζω, præparo, elaboro.

Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, ſubſtitutio, Gl. V.

Ὑποκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubſtitutus, ſubrogatus. Ex ὑπὸ, & καθίστημι.

Ὑποκατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſubtriſtis, demiſſior.

Ὑποκατορύττω, f. ξω, ſub terra defodio.

Ὑποκάτω, *Adverb.* in ima parte, in inferiori loco; infra, ſubter, ſubtus, Ph.

Ὑποκάτωθεν, inferne, ex inferiore parte.

Ὑποκατώρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, defoſſus ſub terra.

Ὑπόκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid ſuccendimus, ſuſcitabulum. Ab ὑποκαίω.

Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, ſuccenſio; (2) hypocauſtum. Ab eod.

Ὑπόκαυστον, ου, τὸ, quod ſuccenditur; (2) vaporarium; (3) hypocauſtum, locus, ſ. diæta, cujus pavimentum interne calefit, in balneis. Ab eod. Unde

Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, Gl. V.

Ὑπόκειμαι, ſubjaceo, ſubjectus ſum, ſubſum; ſuccubo, Gl. Vet. ὑποκείμενος, ſuppoſitus, Gl. V. ὑποκείμενον, objectum, quod tractatur, propoſitum. Ζῶσιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι, Soph. El. 1442. Ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οὔτοι ἄθλος γ᾽ ὑποκείσεται, Pind. 1, 135.

Ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio.

Ὑποκελεύομαι, ſubhortor, tacite hortor.

Ὑπόκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.

Ὑποκεντέω, ſuffodio.

Ὑποκερχαλέος, α, ον, ſtridulus, aſper. *In neut.* raucedo, aſperitas faucium.

Ὑποκεύθω, ſubabſcondo; (2) abſcondo.

Ὑποκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical capiti ſuppoſitum, *Aret.*

Ὑπόκηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fato aut morti obnoxius, impurus, corruptus. A κήρ.

Ὑποκηρύττω, fut. ύξω, ſilentium indico, audientiam facio, de præcone, ſed ὑποκηρύττομαι, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.

Ὑποκινέω, leviter moveo; (2) commoveo. Ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ, diſcede, Ariſt. Av. 1017.

Ὑποκίρναμαι, commiſceor.

Ὑπόκιρρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubfulvus, ſubgilvus, ſubrufus.

Ὑποκλάζω, fut. ξω, ſubmiſſe genua flecto. Ὑπώκλασέ τι ἠρέμα, καὶ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετηρίαν προτείνας, &c. Heliod. l. 7.

Ὑποκλαίω, αύσω, ſublacrimor.

Ὑποκλάω, ῶ, fut. άσω, ſuffringo, infringo.

Ὑποκλέπτω, fut. ψω, ſuffuror, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo. Τὰς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους (ὁρᾶτε) Soph. El. 114. Ἕλκος ὑπομένους κλέπτων, Muſ. 1, 85. Λαθριδίην ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰωὴν, Nonn. P. 6, 61.

Ὑποκληΐζω, fut. ίσω, clam divulgo. Οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθονος ἀγγελίαν —— τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομέναν, Soph. Aj. 225 *ſed hic diviſim leg. videtur.* Ern.

Ὑποκλινθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. ὑποκλίνω.

Ὑποκλινὴς, ὲς, ſubjectus, obnoxius. Ab

Ὑποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; ὑποκλίνομαι, ſuccumbo; (2) cedo. Ἢν δὲ ὑπεκλίνῃ γε δευρί, Ariſt. Eq. 272.

Ὑποκλονέω, ῶ, fut. ήσω, ſubturbo, ſubagito, & turbo. Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, Il. 21, 556.

Ὑποκλοπέω, ῶ, f. ήσω, occulo, occulto. Εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, Odyſſ. 22, 381.

Ὑποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo; (2) inundo, ſubmergo, Epigr. Hinc

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus e fundo eluuntur.

Ὑποκλύω, ſubaudio, R.

Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido. R.

Ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritus ſtimulos ſubdo, titillo; (2) calcar ſubjicio, aculeos ſeu ſtimulos ſubdo, exſtimulo, incito.

Ὑποκοιλαίνω, excavo, ſubtus excavo.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, ſubventrale, ſumen. Ex ὑπὸ, & κοιλία.

Ὑπόκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum cavus; (2) in imo cavus.

Ὑποκολακεύω, adulationibus corrumpo.

Ὑποκόλοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquatenus mutilus, aliqua ex parte truncatus.

Ὑποκολπίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. Ex ὑπὸ, & κόλπος.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſub vel in ſinu, in amplexu; infans in utero. Ταῖς μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χαλάθη, Call. in Del. 86. (2) occultus. Ex iiſd.

Ὑπόκομμα, τὸ, interciſio, inſectorum in medio corpore; (2) præcinctio.

Ὑποκομπέω, crepitum vel ſonitum ſubtus edo.

Ὑποκομψίας, ου, ὁ, elegans, facetus. Ab

Ὑπόκομψος, ου, ὁ καὶ ἡ, feſtivus, bellus, elegans.

Ὑποκονιέω, pulverem ſuſcito, ſurſum moveo.

Ὑποκόνισις, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab

Ὑποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublino, Plut. Ex ὑπὸ, & κόνις.

Ὑπόκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, nonnihil laſſatus, laſſus.

Ὑπόκοπρος, ον, ſtercoroſus, cui aliquid ſtercoris admiſtum eſt.

Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido.

Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminuta voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello, minuendo ſeu extenuando verum nomen; ſpecioſius & honeſtius nomen prætexo, tacendo verum nomen, falſo ſeu turpiori nomine appello. Εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με, Νηττάριον ἂν καὶ Βάττιον ὑπεκορίζετο, Ariſt. Plut. 1011.

Ὑποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei integumentum, & ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A pr.

Ὑποκορισμὸς, οῦ, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen, Ph. deminutio. Ab eod.

Ὑποκοριστικὸς, ἡ, ὸν, extenuatorius, diminutivus. Ab eod.

Ὑποκοριστικῶς, *Adv.* blande, ſubblandiendo; (2) more diminutivorum, Gloſſ. Vet. deminutive.

Ὑποκουρίζομαι, juveneſco, juveniliter cano. Ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς, Pind. Pyth. 3, 33.

Ὑποκουφίζω, ſublevo, Gl. V.

Ὑπόκουφος, ου, ὁ καὶ ἡ, allevatus, Gl. V.

Ὑποκρέκειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur & in harmoniam rediguntur; *it.* textorium vocabulum. Μανίαισιν ὑποκρέκει, Pind. Ol. 9, 49.

Ὑποκρημνάω, ſuſpendo, R. Ὕπερθεν Πέτρη ὑποκρέμαται, Hom. in Apoll. 184.

Ὑποκρητηρίδιον, τὸ, baſis crateris. Ex κρατήρ.

Ὑποκρίνομαι, diſſimulo, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (3) interpretor, explico, ſeu judicium fero. Ἀπέστειλαν —— ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, Luc. 20, 20. Καί νιν ὑπορίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν Ἠνώγει, Theocr. 24, 66. Μυρίους ἔρωτας ὑποκρινομένην, Luc. Toxar. Hinc

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, qua quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ & improbitatis plenus, Ph. diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens, ſ. exprimens, pronunciatio ſeu actio oratoris, Phil. pronunciatio; (3) reſponſio.

Ὑποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. 2)

Ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator; (2) hiſtrio, actor comœdiæ, Ph. ſecundarius, al. Gl. Vet. ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod. Hinc

Ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, ſimulatorius, cui ineſt ſimulatio, more eorum, qui hypocritæ vocantur; ſubdolus, ex Phil. ſimulatus, Gl. Vet. (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, Ph. actuoſus, al. Gl. Vet. hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoria exercitatus.

Ὑποκριτικῶς, *Adv.* ſimulate; (2) hiſtrionice.

Ὑποκρούω, f. ούσω, cithara reſponſo; (2) obturbo, interpello, obloquor. Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω (2. ſ. a. 1. m.) Ariſt. Plut. 547. Τί δ' ἢν ὑποκρούωσί σε; id. Conc. 256.

Ὑποκρύπτω, f. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) diſſimulo, celo, taceo, reticeo, ſubticeo. Πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρήμασι, Xen.

Ὑπόκρυφα, latenter, clam. Αἰδὼς ὑπόκρυφα κέρδει κλέπτεται, Pindar.

Ὑπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A præc.

Ὑποκρώζω, crocito.

Ὑποκτείνω, f. νῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκτενῶ κέκραχθ', Ariſt. Ach. 339.

Ὑπόκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii ejuſmodi vaſi ſupponitur. Ab

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtus rotundus; (2) paullum rotundus.

Ὑποκυμαίνω, inſtar fluctus jactor, fluctuo. Ἡ κόμη δὲ οὔτε πάντῃ διάπλοκος, οὔτε ἀσύνδετος, ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ ὤμοις τε καὶ νώτοις ὑπεκύμαινε, Heliod. l. 3.

Ὑποκύομαι, prægnans, vel gravida ſum. Vid. ὑποκύω.

Ὑποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino, conquiniſco. Ἱκετεύουσί θ' ὑποκύπτοντες, Ariſt. Veſp. 553. Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, id. Ach. 959. Ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν, Luc.

Ὑπόκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubincurvus, aliquantum incurvus.

Ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo, Gl. Vet. ὑποκυρτοῦν, obliquare. Ex ὑπὸ, & κυρτός.

Ὑποκυσσαμένην, acc. ſing. aor. 1. part. med. *Poët.* pro ὑποκυσαμένην, ab ὑποκύομαι.

Ὑπόκυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum incurvus.

Ὑποκυφώνιον, τὸ, ſubcataſta, pars currus.

Ὑποκύω, f. ύσω, gravida fio. Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε, Il. 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα, Heſiod. Θεογ. 308.

Ὑποκώλια, ων, τὰ, internodia. Ex κῶλον.

Ὑποκωμῳδέω, ſubirrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adſimilo. Τὰ πολλὰ ὑπεκωμῴδουν, Luc. Toxar.

Ὑπόκωφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubſurdus, ſurdaſter, Gl. Vet.

Ὑπολάβῃς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω,

Ὑπολαῒς, ίδος, ἡ, idem quod ὑπολωΐς.

Ὑπολαλέω, ſubmurmuro, muſſito.

Ὑπολαμβάνω, fut. λήψομαι, ſuſcipio; (2) excipio, ſc. inſidiis, &c. *unde & pro* ſurripio; (3) reſpondeo, excipio orationem alicujus reſpondendo; (4) excipio impetum irruentis hoſtis, &c. *it.* cohibeo, reprimo; (5) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prenſo, ὑπολάβωσιν, duxerint, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμεν, duximus, Ph. p. 1. plur. Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, Act. 1, 9. Πάντας αὐτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει, Epigr. Ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν, εἶπεν, Xen. Cyr. 4, 3. Τί οὖν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, Plat. ap. Socr. 21. Ψευδέσθω, ὅστις τούτων τι περὶ σοῦ ὑπολήψεται, M. Anton. 10, 30.

Ὑπολαμπὰς, ἡ, feneſtræ ex ſpeculari lapide aut lucernæ incluſæ modicum lumen efficientes. *Ern.*

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſublucidus, ſubfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab

Ὑπολάμπω, f. ψω, ſubluceo, ſubtus luceo; (2) aliquantum luceo. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων, Il. 18, 492.

Ὑπόλαμψις, ἡ, lucis fulgor, ſ. nidor.

Ὑπολανθάνω, lateo, occultor, R.

Ὑπολαπάζω, ſubtus evacuo, evacuando ſubduco; (2) paullum evacuo.

Ὑπολάπαρος, ον, mollis, vacuus.

Ὑπολεαίνω, aliquantum lævigo, extenuo.

Ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo.

Ὑπολέθριος, α, ον, aliquantum pernicioſus.

Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo & ſtillo, ſcaturio, vel aliquantum fluo aut ſtillo, aut diffluo, Hipp.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ; *it.* reliqua, *in re pecuniaria*, R. Ab

Ὑπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) *In med.* non ſolvo ſc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα δὲ μᾶλλον μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν ὑπολίπωμεν, Thuc. Τίν' ὑπολείπομαι τύχην; Eur. Hel. 300. Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ, receſſerit, Soph. El. 91. Ἡ φάλαγξ ἐφεπομένη, εἴ τι τῶν σκευοφόρων ὑπολείποιτο, Xen. Cyr. 6, 19. Ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, 1 Reg. 19, 10. Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; Gen. 27, 36.

Ὑπολειφθῆναι, *relictum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ὑπόλεπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, paullum ſcaber.

Ὑπόλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubgracilis, ſubtenuis.

Ὑπολευκαίνω, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί, Il. 5, 502.

Ὑπόλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, ſubcandicans, Gl. V. ſubalbus, albidus.

Ὑπολήγω, fut. ξω, paulatim deſino, intereo. Καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν, Ælian. V. H. 14, 29.

Ὑπόλημμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Ὑποληνίον, ου, τὸ, vas, quod torculari ſubjacet, lacus, Gl. Vet. torcularium. Ex ληνός. Unde

Ὑποληνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, torcularius, Gl. V.

Ὑποληνὶς, ίδος, ἡ, vide ὑποληνίον. Ἐν δὲ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο, Callim.

Ὑπόληξις, ἡ, ceſſatio, finis, ab ὑπολήγω.

Ὑποληπτικὸς, ἡ, ὸν, ſuſpicioſus, Gl. Vet. (2) opinator, δύναμις ὑποληπτικὴ, facultas opinandi.

Ὑποληπτικῶς, opinando, per opinionem.

Ὑποληπτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, de quo opinio concipitur, concipi poteſt, aut jam concepta eſt. Ab ὑπολαμβάνω. Unde

Ὑπόληψις, εως, ἡ, ſuſceptio; (2) reſponſio, qua aliquem excipimus loquentem aut canentem; (3) ſuſpicio; (4) opinio, exiſtimatio; (5) etiam de bona fama, ut Lat. *exiſtimatio*.

Ὑπολίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, paullo minor. Λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν, Hom. Il. 18, 519.

Ὑπόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, petroſus, vel aliquatenus lapidoſus.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; (2) deficio; ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, 1 Pet. 2, 21.

Ὑπολιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubfamelicus.

Ὑπολιπαίνω, pinguefio.

Ὑπολίπαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubpinguis, pinguiuſculus.

Ὑπολιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, reliquus. Ab ὑπολείπω.

Ὑπολισθαίνω, f. σθήσω, ſublabor, Gl. Vet. paulatim delabor.

Ὑπόλισπος, ου, ὁ ϗ ἡ, nates graciles habens.

Ὑπόλιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, tenuiculus, Gl. V.

Ὑπόλιχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubguloſus.

Ὑπολογέομαι, οῦμαι, deducor; ὑπολογηθέντων, deductis, Ph. Ab ὑπόλογος.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excuſandum habeo; *unde pro*, excuſo, ignoſco, abſolvo; *it.* imputo, dicitur tamen de perſonis, quarum ratio, reſpectus habetur. Ὑπολογίζεσθαι κίνδυνον τοῦ ζῆν, Plat. Ap. Socr. 10. Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ, id.

Ὑπόλογος, ου, ὁ, cujus ratio habetur, maxime in excuſando vel abſolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus, reſtans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται, Ariſt. Plut. 430. Ab ὑπολείπω.

Ὑπόλοξος, ον, ſubobliquus.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, diſſolutio. Ab

Ὑπολύω, f. ύσω, q. d. ſubſolvo, ſubterſolvo, Gl. Vet. excalceo; ὑπολύομαι, diſcalceor, excalceor, Gl. Vet. ὑπόλυσον, excalcia, Gl. Vet. 2. 1. act. imperat. Ταύτας (περσικὰς) ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον, Ariſt. Nub. 152. Ἀλλὰ σύ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν, Il. 1, 401.

Ὑπολαΐς, ίδος, ἡ, curruca, *avis*. *Angl.* a Hedge Sparrow.

Ὑπολωφάω, deſino paulatim, vel deſino.

Ὑπομάζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubmammillaris, qui adhuc eſt lactens; ὑπομαζίδιοι, ſubrumi, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & μαζός.

Ὑπομαίνεσθαι, paullum furere.

Ὑπόμακρος, ον, aliquantum longus.

Ὑπομαλακίζομαι, paululum timeo.

Ὑπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, ſubtus mollio; (2) paullum mollio.

Ὑπόμαξον, 2. ſing. aor. 1. imp. act. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαραίνομαι, q. d. ſubmarceſco, ſubflacceſco.

Ὑπόμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubinſanus, ſubſtolidus; (2) petulans.

Ὑπομάσσω, vel άττω, f. ξω, conſpergo, illino. Ὑπόμαξον τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, Theocr. 2, 60.

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, q. d. ſubalare, Gl. V. laterale. Ex ὑπὸ, & μασχάλη.

Ὑπόμαυρος, obſcurus; ſubluculus.

Ὑπόμβριος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui ſubeſt humiditas ex imbre, cœleſtibus auctus aquis.

Ὑπομειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo, aut clam rideo. Ὑπεμειδίασε Κύπρις, Anacr. 44.

Ὑπομείνας, aor. 1. part. act. v. ὑπομένω.

Ὑπομείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubminor, minor. Exponitur etiam centurio, ſubminiſter.

Ὑπομελαίνω, nigrico.

Ὑπομέλας, αινα, αν, ſubniger, nigricans.

Ὑπομελανδρυώδης, ες, ſalſamento thunnino ſimilis.

Ὑπομεμψίμοιρος, ον, paullum querulus de ſorte.

Ὑπομενετικὸς, ἡ, ὸν, patiens. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενετέα, ſubeunda, Ph. Ab ὑπομένω.

Ὑπομενητικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans; perpeſſitius, Gl. V. Ab eod.

Ὑπομένητος, ὁ ϗ ἡ, tolerabilis. Ab

Ὑπομένω, f. ενῶ, ſuſtineo, patior, perpetior, tolero, fero, perſevero, Ph. Gl. Vet. item remaneo, exſpecto; ὑπομεῖναι, tolerare, Ph. a. 1. inf. Ὑπὲρ ἧς οὐδὲν ὅ, τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενητέον, Iſocrat. Πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων, Heb. 10, 32. Μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, Pind. Pyth. 2, 48. Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα, Xen. Cyr. 1, 2.

Ὑπομεμονηκότα, acc. ſing. perf. part. act.

Ὑπομερίζω, f. ίσω, ſubdivido. Hinc

Ὑπομερισμὸς, οῦ, ὁ, ſubdiviſio.

Ὑπομηκάομαι, admugio.

Ὑπομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſublongus, longiuſculus, oblongus. Ex ὑπὸ, & μῆκος.

Ὑπομηλίζω, f. ίσω, ſum colore in luteum vergente.

Ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam miſceo, vel paullatim miſceo.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, reminiſci ſeu recordari facio; admoneo, moneo, præmoneo, Gl. Vet. ὑπέμνησεν, admonuit, Ph. a. 1. Ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, Joan. 14, 26. Πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, Soph. Phil. 1163. Ὑπομιμνάσκων τῶ τραύματος, Theocr. 21, 50. Ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, Luc. 22, 61.

Ὑπομισέω, leviter odi.

Ὑπόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, conductus mercede.

Ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminiſci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur. Ph. commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, geſta, Ph. geſta avita, al. Gl. Vet. annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc

Ὑπομνηματίζω, f. ίσω, commentariis ſcriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio. Ἐπεὶ δ' ἐνεκελεύσω ϗ ἡμᾶς τι περὶ ὕψους πάντως εἰς σὴν ὑπομνηματίσασθαι χάριν, Longin. 1. Hinc

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis ſcriptis; (2) literæ publicæ, commentarii

Ὑπομνηματιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, commentarius, Gl. V. (2) ſcriba publicus.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, qui hypomnemata ſcribit, commentatoriorum ſcriptor. Gl. V. actuarius, memoralius. Ex ὑπόμνημα, & γράφω.

Ὑπομνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio. Ab ὑπομιμνήσκω.

Ὑπομνηστεύω, & ὑπομνηστεύομαι, deſpondeo.

Ὑπομνηστικὸν, οῦ, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.

Ὑπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excuſans me cum jurejurando, dilationem peto. Ὑπομνυσαμένου δὲ Μενεκλέους, ϗ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, Xen.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, ſuſtentatio, qua impetus & incurſus alicujus rei ſuſtinetur; (2) remanſio; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans.

Ὑπομονικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando poſtulatur & impetratur. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπομοσχεύω, fut. εύσω, clanculum propago, clanculum novellos ſurculos ſero. Ex ὑπὸ, & μόσχος.

Ὑπομόχθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubimprobus, ſubineptus, ſubfrivolus.

Ὑπομόχλιον, ου, τὸ, id, quod vectibus ſubjicitur.

Ὑπομυθέομαι, οῦμαι, proloquor.

Ὑπόμυξος, ον, mucoſus.

Ὑπομύσαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubfœtidus, ſubolidus, aliquantulum graveolens.

Ὑπόμωρος, ὁ ϗ ἡ, aliquantulum ſtultus.

Ὑπονεάζω, ſubjuveneſco, ſic ſatis ſum juvenis.

Ὑπονεάω, ῶ, ferrum aliquatenus renovo.

Ὑπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu ſignifico.

Ὑπονέμομαι, depaſcor, Epigr. Ex νέμω.

Ὑπονευρίζω, ſubnervo, Gl. Vet. Ex νεῦρον.

Ὑπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu ſignifico.

Ὑπονέφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub nubibus eſt; nubilus, Gl. Vet. Ex νεφέλη.

Ὑπονέω, ſubter aquas nato, aquas ſubeo.

Ὑπονήχομαι, fut. ξομαι, idem.

Ὑπονίπτω, f. ψω, ſubtus lavo, aliquantum lavo.

Ὑπονιτρώδης, ες, paullum nitroſus.

Ὑπονίφω, aliquantum ningo, Ph. -ομαι, nive obruor, νὺξ ὑπονιφομένη, nox nivoſa.

Ὑπονοέω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιοῦτο, Ariſt. Plut. 361. Ὑπονόησον σύ μοι, id. Lyſ. 38. Ἃ δ' οὐ λέγουσιν, ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν, ib. 1238. Ὑπονοεῖς θ' ἃ μή σε χρὴ, Eur. I. An. 1159. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Hinc

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.

Ὑπονοητὴς, οῦ, ὁ, ſuſpicioſus, Gl. V.

Ὑπονόθευσις, εως, ἡ, ſolicitatio.

Ὑπονοθευτὴς, οῦ, ὁ, ſeductor, ſolicitator, Gloſſ. Vet. Ab

Ὑπονοθεύω, clam adultero, Ph. ſolicito, ſeduco, inlicio. Ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τὴν ἀρχιερωσύνην, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου, ib. ver. 26.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ex νόος, νοῦς.

Ὑπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem & qu. cuniculos conſciſco alteri malum.

Ὑπονομηδὸν, inſtar cuniculi. Ab

Ὑπόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, occulte depaſcens; (2) cuniculoſus, qui eſt inſtar foſſæ ſubterraneus; (3) *Subſt.* foſſa ſubterranea & operta, Ph. cuniculus, cloaca; ὑπόνομοι, tubi, Ph. Ex ὑπὸ, & νέμω.

Ὕπονος, & ὑπονίσκος, ὁ, aſellus ſuppoſitus, genus machinæ, quo fit extenſio ad inferiora. Ab ὄνος.

Ὑπονοσέω, ῶ, ægrotare incipio, langueo. Ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη, ϗ πονήρως εἶχεν, Luc. Toxar.

Ὑπονοστέω, me recipio, recedo. Hinc

Ὑπονόστησις, εως, ἡ, quum quid retrorſum abit, & clanculum ſe recipit, aut ſubſidit, Gloſſ. Vet. receſſus, reditus.

Ὑπονοτίζω, fut. ίσω, ſubtus vel aliquantum humecto, humecto.

Ὑπονυμφὶς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere ſponſæ eſt. Ex ὑπὸ, & νύμφη.

Ὑπονύσσω, fut. ξω, ſubtus pungo, ſtimulos ſubdo, vel clam pungo. Ἄκρα δὲ χειρῶν Δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν, Theocr. 19, 3.

Ὑπονυστάζω, paullum dormio.

Ὑπόνωθρος, ον, ſubobſcurus, ſubſtolidus, &c.

Ὑπόξανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubflavus, flaveſcens, Gl. V. rubeus.

Ὑποξενίζω, fut. ίσω, paullum peregrino ſermone utor; (2) peregrina commemoro. Ἐπακροῶμαι σοῦ — παρασάγγας ὑποξενίζοντος, Luc. Gall.

Ὑποξέω f. ίσω, ſubtus ſeu paullum rado.

Ὑποξηραίνω, idem quod ſimplex.

Ὑποξηρασία, ariditas.

Ὑπόξηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aridus; (2) in auguſtum tenuatus.

Ὑποξύζω, ſubacidus ſum. Ὑποξύζων ἄρτος; Athen.

Ὑπόξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtus ligneus.

Ὑποξυρέω, ῶ, f. ήσω, ſubrado, ſubtus rado, vel leviter novacula rado.

Ὕποξυς, εος, ὁ ϗ ἡ, leviter acuminatus ſeu mucronatus, ſubacutus; (2) ſubacidus, acorem quadamtenus referens.

Ὑποξύω, ſubrado, Gl. Vet. Θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, Dion. Περ. 385.

Ὑποπαλαίω, f. αίσω, q. d. ſubluctor, luctando ſubſervio.

Ὑποπαραληρέω, paulum deliro.

Ὑποπάρθενος, ἡ, paullum adhuc virgo, h. e. non cuivis ſe proſtituens.

Ὑποπαρωθέω, ῶ, fut. αθήσω, vel ώσω, clam ſubmoveo, latenter dejicio.

Ὑπόπαστον, ου, τὸ, quod inſperſum eſt; (2) ſtratum. Ab

Ὑποπάσσω, fut. άσω, ſubinſpergo.

Ὑποπαταγέω, ſubſtrepo, adſtrepo.

Ὑπόπαχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, craſſiuſculus, ſubpinguis.

Ὑποπεινάω, ῶ, aliquantum eſurio. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φώδων ἐκ βαλανείου, ϗ παιδαρίων ὑποπεινάντων; Ariſt. Plut. 535.

Ὑποπέλιδνος, idem quod ὑποπέλιος. Unde

Ὑποπελιάζω, ſublividus ſum, R.

Ὑποπέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubfuſcus, ſublividus.

Ὑποπέμπω, f. ψω, ſubmitto, clam mitto, ſuborno, ſuppono.

Ὑποπεπληῶτας, acc. plur. perf. part. act. Ion. & per Ectaſ. pro ὑποπεπληχότας, ab ὑποπλήσσω.

Ὑποπεράτωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ex ὑπὸ, & περατόω.

Ὑποπέρδομαι, ſuppedo. Ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις ὑποπερδόμενος, Ariſt. Ran. 1215.

Ὑποπεριπλύνομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.

Ὑποπερκάζω, fut. άσω, paulatim nigreſco, paulatim matureſco. Ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσι, Odyſſ. 7, 126.

Ὑπόπετρος, ὁ ϗ ἡ, ſub ſe petras ſive lapides habens, ſaxoſus, petroſus. Ex πέτρα.

Ὑπόπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paulum lutoſus.

Ὑποπιέζω, f. έσω, exprimo, elido.

Ὑποπιθηκίζω, ſimiam imitor. Ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, Ariſt. Veſp. 1280.

Ὑπόπικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubamarus.

Ὑποπίμελος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubpinguis.

Ὑποπιμπλῆμι, fut. πλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑποπίμπλαμαι, impleor.

Ὑποπίμπρημι, ſuburo. Ἥτις ἐκείνας ὑποπιμπρῆσιν ἀνὴρ, Ariſt. Lyſ. 350.

Ὑποπίνω, ſubbibo, i. e. pluſculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. Ὑπέπινον ἐν ἄστει, Ariſt. Av. 500. Ἐκ τούτου δὴ ἐπεὶ ὑπέπινον, Xen. Cyr. 8, 30. Ἡ δ' ὑποπεπωκυῖα ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους κόπτεθ' Ἄδωνίν φησιν, Ariſt. Lyſ. 399.

Ὑποπίπτω, cado ſub, ſuccido, me ſubmitto; ſuccumbo, Gl. Vet. ſupplex provolvor ad genua, eſt etiam in manus venio, occurro, ὑπέπεσεν, ſuccubuit, Gl. V. a. 2. Ὑποπεσὼν τῷ δεσπότῃ, Ariſt. Eq. 47. Ὑποπιπτέτω τοῖς σοῖς βουλεύμασι, Heliod.

Ὑποπιττόω, pice ſublino, (*Met.* concumbo, P.) Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον, Ariſt, Plut. 1094.

Ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, planitiei ſubjacens, i. e. planus, campeſtris. Ex ὑπὸ, & πλάξ.

Ὑποπλάττομαι, f. σομαι, ſubeffingo, formo more figuli. Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος, Ariſt. Veſp. 108.

Ὑπόπλατυς, υος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum latus.

Ὑποπλέκω, ſubnecto, Gl. V.

Ὑπόπλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus, refertus.

Ὑποπλέω, fut. εύσω, navi ſubvehor; ſublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, Act. 27, 4.

Ὑπόπλεως, ου, ὁ ϗ ἡ, *Att.* pro ὑπόπλεος.

Ὑποπλήθω, f. ήσω, impleo. Ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων, Ælian. V. H. 4, 9.

Ὑποπληρόω, ῶ, idem. Τύφου αὐτὸν ὑπεπλήρουν, Ælian. V. H. 9, 17.

Ὑποπλήσσω, vel ττω, f. ξω, ſuccutio, percutio.

Ὑπόπλους, ὁ, navigatio, v. c. per pontem.

Ὑπόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, infra ſe ſ. in ſe opes habens conditas.

Ὑποπνεύσαντος, gen. ſ. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω.

Ὑποπνέω, fut. εύσω, ſubtus ſpiro; (3) aliquantulum ſpiro; (3) adſpiro. Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, Act. 27, 13.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, ſcabellum, ſuppoſitorium, ſuppedaneum, Ph. Ab ὑπόπους.

Ὑποποιέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, q. d. ſub me eſſe facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτοὺς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται, Dem. Hinc

Ὑποποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, adquiſitus.

Ὑποποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquantulum varius ſeu variegatus.

Ὑποπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubcanus.

Ὑποπολιτεύομαι, ſubdole remp. adminiſtro.

Ὑποπομπὴ, juſſum, edictum. Ab ὑποπέμπω.

Ὑποπορεύομαι, eo ſub, ſubeo, clam occupo.

Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingreſſus ſubterraneus, inferus ingreſſus, inferum iter. A pr.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.

Ὑποπορφυρίζω, purpuraſco. Ab

Ὑποπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliquatenus purpureum colorem referens. Ex ὑπὸ, & πορφύρα.

Ὑπόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens, pedibus ſubnixus.

Ὑποπραΰνω, aliquantum latenterque mitigo.

Ὑπόπρεμνος, ὁ ϗ ἡ, habens aliquid ſtipitis.

Ὑποπρεσβύτερος, ον, natu grandior, paulo provectior ætate.

Ὑποπρήθω, f. ήσω, ſuccendo, igne ſubjecto cremo.

Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo.

Ὑπόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, proram habens depreſſiorem; Plut. in Pericl. cap. 26. Ex ὑπὸ, & πρώρα.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alatus; pennatus, levis; Æſch. Ch. 601. Ex πτερόν.

Ὑποπτεύησι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ὑποπτεύει.

Ὑποπτεύοντας, acc. pl. præſ. part. act.

Ὑποπτεύω, fut. εύσω, ſuſpicor; (2) ſuſpectum habeo; (3) obſervo, circumſpicio. Οὐδ' ὑποπτεύσουσιν (σε) οὐδ' ἠνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποπτευόντων, Heliod. Πολέμιον ὑποπτεύειν τὸν Φίλιππον, Liban. in Phil. 2. Dem. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ, Eur. Iph. in Tau. 1039. Ab ὕποπτος.

Ὑπόπτης, ου, ὁ, ſuſpicax, ſuſpicioſus; (2) qui apparet & in conſpectum venit. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me ſubmitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπτηῶτες, perculſi, perf. part. pro ὑποπεπτηκότες. Ὅδ' ὃς κάθηται τῷ δ' ὑποπτήξας τάφῳ, Eur. El. 918. Ὑπέπτησσον οἱ ἥλικες αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 21. Ὑπέπτησσεν ἀεὶ τοὺς Σκύθας, Luc.

Ὑπόπτομαι, ſuſpicor, ſuſpectum habeo; (2) contemnor, negligor. Πέμψαντες ἐπὶ ναῦς εἰς τὰς πατρίδας ϗ ὑποφθέντες ἐμήνισαν. Appian. B. Mithridat. Hinc

Ὕποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuſpectus; (2) ſuſpicax, ſuſpicioſus, qui omnia habet ſuſpecta, ac proinde formidoloſus.

Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in ſinus & rugas contraho. Hinc

Ὑποπτυχὶς, ίδος, ἡ, compago, commiſſura.

Ὑπόπτως, *Adv.* ſuſpicioſe, ſuſpecte, per ſuſpicionem.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, caſus, ruina; (2) ſubmiſſio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.

Ὑποπτώσσω, f. ξω, idem quod ὑποπτήσσω. Σμικρόν τι ὑποπτώξασα ἡ νοῦσος, *Aret.*

Ὑποπυθμένιος, α, ον, qui eſt in fundo.

Ὑποπυθμὴν, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑποπυΐσκω, ſuppuro.

Ὑποπυκνάζω, ſuffrequento, ap. Luc.

Ὑπόπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuppuratus. Ex πύον.

Ὑποράπτω, ſubſarcio, ſubſuo, reſarcio, Gl V.

Ὑποραφὴ, ῆς, ἡ, ſubſutio, reſarcinatio, plicatura, Ph. A præc.

Ζπορέγχω, paullulum, leniter ſterto.

Ὑπορθόω, ῶ, ſubrigo, erigo, fulcio, Gl. Vet. ὑπορθοῖ, ſubrigit, fulcit, Ph.

Ὑπόρθαμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. A præc.

Ὑποπυῤῥίζω, f. ίσω, ſubrufus ſum. Ab

Ὑπόπυῤῥος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubrufus. Gl. V. rufus.

Ὑπόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. paullum habens ſubjectum.

Ὑποργίζομαι, ſubiraſcor.

Ὑπόρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, in ima parte montis ſitus, monti ſubjectus; ὑπόρειον, & ὑπόριον, τὸ, parvum promontorium. Ex ὄρος.

Ὑπόρθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubmatutinus.

Ὑπόροφος, ὁ ϗ ἡ, tenuis, imbellis, de voce, ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem ſtridula vox emittitur.

Ὑποῤῥάπτω, f. ψω, q. d. ſubſuo, adſuo. Ὑπεῤῥαμμένος, ſubſutus, *Epith.* veſtis duplicis. Ὡς δή τι δράσων τούσδ' ὑποῤῥάπτεις λόγον. Eur. Alc. 534.

Ὑποῤῥέω, ſubfluo, ſubterfluo, ſubterlabor; (2) ſenſim fluo, ſeu influo, emano. Ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη, Plato. Ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου, Ariſt. Nub. 1292.

Ὑποῤῥήγνυμι, f. ὑποῤῥηγνύω, fut. ξω, ſubtus rumpo, rumpo ſub; ὑποῤῥήγνυμαι, ſubtus rumpor, erumpo; ὑπεῤῥάγη, aor. 2. paſſ. Οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ, Il. 8, 558, & 16, 300.

Ὑπόῤῥηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, agnum ſub ſe habens. Ex ὑπὸ, & ῥὴν.

Ὑπόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub radice, radici ſubjectus. Ex ὑπὸ, & ῥίζα.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ ſub naribus naſcitur, muſtax. Ex ὑπὸ, & ῥίν.

Ὑπόῤῥινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſic loquitur, ut vox in naribus ſtridat. Ex iiſd.

Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu exſuſcito & reaccendo.

Ὑποῤῥιπτέω, ῶ, ſubjecto, Gl. V.

Ὑπιῤῥίπτω, fut. ψω, ſubjicio; *impr.* alterius poteſtati.

Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſubſtrido, ſubſtrepo.

Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, ſubfluxio, defluxio, delapſio.

Ὑποῤῥαδέω, paullulum metuo & horreo. Οὐδ' ἡ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑποῤῥωδοῦσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.

Ὑπόῤῥωξ, ῶγος, rupes, ſaxum, Sch. Ariſt. niſi leg. ἀποῤῥ. *Ern.*

Ὑπορύσσω, vel ττω, fut. ξω, ſubtus fodio, ſuffodio, cuniculos ago, ſubruo, everto. Δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται ταῦτα, Luc. Gall. Ὑπορύττων τὰ τείχη, Ælian. V. H. 3, 16.

Ὑπορχέομαι, οῦμαι, ſalto cum cantu. Ὄρχησις ἀλτικὴ, ἣν ὑπαρχοῦντο διαπορευόμενοι τὴν πόλιν, Plut. Hinc

Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ ſaltantibus accinitur, vel, ad quam chorus, ſubſaltans choro ducenti choreas ſaltabat; Ariſt. 1, 26. Hinc

Ὑπορχηματικὸς, ἡ, ὸν, qui ad cantilenas ſaltantium pertinet.

Ὑπόρχησις, ἡ, ſaltatio ad cantum.

Ὑπόρω, excito. Τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια, Odyſſ. 24, 62.

Ὑποσαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, clitellarius. Ex σάγη.

Ὑπόσαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubputris, ex parte putris, P. vitioſus. *Ern.*

Ὑποσαίνω, ſubblandior.

Ὑποσακκίζειν, ſubcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, Herodot.

Ὑποσαλεύω, ſubmoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αὖθις ὁ δῆμος εἰς ὀργὴν. Appian. B. Civil. 2.

Ὑπόσαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in jactatione, inſtabilis. Ex ὑπὸ, & σάλος.

Ὑπόσαπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubputridus, aliquid occultæ putredinis habens.

Ὑποσαρκίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubcutaneus, intercutaneus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σάρξ.

Ὑποσάρκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub carne latet. Ex iiſd.

Ὑποσεισθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ὑποσείω.

Ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, micæ concuſſio eliſæ.

Ὑποσεισμὸς, οῦ, ὁ, ſuccuſſio, ſuccuſſus. Ab

Ὑποσείω, f. είσω, ſuccutio, latenter excutio. Οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσείουσιν ἱμάντι Ἀψάμφοι ἑκάτερθεν, Odyſſ. 9. 385.

Ὑπόσεμνος, ὁ καὶ ἡ, idem quod σεμνός.

Ὑποσεύομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθὼν, Heſiod. Ἀσπ. 373.

Ὑποσευόμενοι, nom. plur. præſ. part. paſſ.

Ὑποσημαίνω, indico, ſignifico; (2) ſignum do, anteſignanum & auctorem me præbeo; (3) ſubſcribo nomen. Τῷ δὲ μέλλει αὐταῖς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑποσημαίνειν, Heliod. Τοὔνομα αὐτὸ ὑποσημαίνῃ, Ariſtot. Hinc

Ὑποσημασία, ἡ, ſubſcriptio.

Ὑποσημειόω, notis excipio; (2) annoto, Gl. V. ὑποσημειοῦμαι, adumbro, deſigno. Hinc

Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, ſubſcriptio, Gl. Vet. ſubnotatio; (2) commentatio, annotatio.

Ὑποσήπω, putrefacio, R.

Ὑποσιγάω, ſileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.

Ὑποσίδηρος, ον, ferreus.

Ὑπόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, paululum ſimus, Gl. V. ſubſimus. Hinc

Ὑποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, aliquantum pando. Μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφὺν, Alciphr. 1, 39.

Ὑποσιωπάω, ῶ, fut. ήσω, ſubticeo, celo, ſupprimo.

Ὑποσκάζω, f. άσω, leviter claudico, ſubclaudico, Ph. ὑποσκάζει, vacillat.

Ὑποσκαλεύω, fut. εύσω, ſurculo ſuſcito. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε, Ariſt. Ach. 1019.

Ὑποσκαλμὶς, ίδος, ἡ, ſcalmi baſis ſeu quod ſub ſcalmo eſt. Ex ὑπὸ, & σκαλμός.

Ὑπόσκαμβος, ον, ſubobliquus, leviter inflexus.

Ὑποσκάπτω, fut. ψω, ſuffodio, ſubtus fodio, in ima parte circumfodio. Μακρά μοι δὴ αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις, Pind. Nem. 5, 37. Hinc

Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, ſuffoſſio.

Ὑποσκαφισμὸς, οῦ, ὁ, alveus.

Ὑποσκελίζω, f. ίσω, ſubjecto crure everto, ſupplanto. Τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε τῶν ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων, debilitate, Philo. Ex ὑπὸ, & σκέλος. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapſus ſeu ruina ex ſupplantatione.

Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, ſupplantatio, cum aliquem crure ſubjecto labefactamus. Ab eod.

Ὑποσκέπτομαι, conſidero.

Ὑποσκευὴ, ῆς, ἡ, ſubſtructio, Gl. V.

Ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio. Ab

Ὑποσκιάω, ῶ, f. άσω, aliquantum inumbro, aliquatenus obumbro.

Ὑποσκιόεις, όεσσα, όεν, idem quod

Ὑπόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, umbroſus, opacus, umbra obtectus. Ex ὑπὸ, & σκιά.

Ὑπόσκληρος, ὁ καὶ ἡ, ſubdurus, paulo durior.

Ὑποσκόλιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, paululum obliquus vel tortus. Ὑποσκόλιος αὐχὴν, *Aret.*

Ὑποσκότεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, ſubluculus, Gl. V.

Ὑποσμὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubolens, aliquantum fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ, & ὀσμή.

Ὑποσμύχω, fut. ξω, ſuburo, paullatim igni latente exuro. Τὰ σπλάγχνα κατεσθίειν καὶ ὑποσμύχειν, Baſil.

Ὑπόσομφος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſubinanis & ſubfungoſus veluti ſpongia.

Ὑπόσοφος, ον, ſubſapiens, ſubliberalis.

Ὑποσπανίζω, fut. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑποσπανισμένον, Soph. Aj. 751.

Ὑποσπάω, ῶ, futur. άσω, ſubtraho, ſubduco. Gl. V. ὑποσπῶ, ſubvello; ὑποσπᾷ, ſubtrahit, Ph. Ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας, Lyc. 282. Οὐδ' ὑπέσπασε φυγῇ πόδ', Eur. Bac. 346.

Ὑποσπείρω, occulte ſero ſeu ſemino. Ταῦτα ὑπεσπείρετο αὐτῷ, Ælian. V. H. 9, 9. Ταῖς πόλεσι Μηδισμοῦ ὑπέσπειρεν ἀρχὰς, Plut. in Pericl. cap. 24.

Ὑποσπληνίζομαι, ſpleniis utor.

Ὑπόσπληνος, ον, ſubſplenicus, lienis incommodis obnoxius, ſ. paululum vexatus.

Ὑποσποδίζω, aliqua ex parte cinericeus ſum, aliquatenus cinerem refero.

Ὑπόσπονδος, ὁ καὶ ἡ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, Ph. Plut. in Pelopid. cap. 13. Ex σπονδή.

Ὑποστάζω, ſtillo, diſtillo.

Ὑποστάθμη, ης, ἡ, quod ſubſidit, atque in imo conſiſtit. Unde (2) fæx, ſeu ſedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑφίσταμαι.

Ὑποσταίην, aor. 2. opt. act. v. ὑφίστημι.

Ὑποστὰς, *qui permiſit*, a. 2. part. act.

Ὑποστάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. *Dor.* pro ὑποστήσαντες.

Ὑπόστασις, εως, ἡ ſubſiſtentia, ſeu naturæ ſubſiſtentia, res natura & revera ſubſiſtens, perſona; (2) ſedimentum, fæces, it. craſſitudo humorum, vaporum, &c. (3) præſentia animi; (4) inſidiæ; (5) ſtatio militum; (6) ſubjecta materia, de qua diſſeritur, hypotheſis, principia; *it.* propoſitio, *inpr.* ap. Diodor. (7) certa perſuaſio. Τὰ καθ' ὑπόστασιν, *quæ re ipſâ ſunt.* Quibus oppon. τὰ κατ' ἔμφασιν. Ab eod.

Ὑποστάτης, ου, ὁ, qui in naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. Ὃ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑποστάτην καὶ στήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φοῦρκαν ὀνομάζουσι, Plut. in Marc. G. cap. 24. *Angl. a* Prop. Ab eod. Hinc

Ὑποστατικὸς, ἡ, ὸν, auctor & conditor ſubſtantiæ; (2) qui ferre omnia poteſt; (3) perſonalis.

Ὑποστατικῶς, *Adv.* conſtanter, toleranter, perſeveranter, confidenter, fortiter.

Ὑπόστατος, ὁ καὶ ἡ, tolerabilis, ferendus.

Ὑποσταχύομαι, augeor in modum ſpiciferarum plantarum. Οὐδέ κεν ἄλλως Ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων, Odyſſ. 20, 212. Ex ὑπὸ, & στάχυς.

Ὑπόστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub tecto ſeu in ædibus eſt opertus, ſubtus tectus ſeu occultus. Ex ὑπὸ, & στέγη.

Ὑποστέγω, ſubtus tego ſeu occulto.

Ὑποστέλλω, contraho, ſubtraho, me recipio ſeu præ metu ſubduco; *in paſſ.* contrahor, *inpr.* dolore, metu, *unde ſicut in med.* ſubduco me, deſero ſigna, ſ. partes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte diſſimulo, Gl. V. Ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν, Pind. Iſt. 2, 60. Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, Act. 20, 20.

Ὑποστενάζω, f. άξω, idem quod ſequens ὑποστένω; (2) aliquantum ingemiſco. Ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς μυκώμενος, Soph. Aj. 322.

Ὑποστένω, ingemiſco, vel ſuſpiria duco. Ὑποστένοι μέν τ' ἂν ὁ θρανίτης λεὼς, Ariſt. Ach. 166.

Ὑποστερίσκω, clanculum privo.

Ὑποστερνίζω, fut. ίσω, pectori ſubdo ſeu ſubjicio. Ab

Ὑπόστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub pectore eſt. Ex ὑπὸ, & στέρνον.

Ὑπόστημα, ατος, τὸ, fulcrum; (2) ſedimentum; (3) ſtatio militum, Ab ὑφίσταμαι.

Ὑποστῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, ſuffulcimentum, quod rei alicui firmandæ & fulciendæ ſubſtituitur & ſupponitur, Gl. V. fulcrum. Ab

Ὑποστηρίζω, fut. ίξω, ſuffulcio, ſubſtituo, & ſuppono aliquid alicui ſtabiliendo, ſubrigo, Ph. Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεστήρικτο, Heliod.

Ὑποστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑφίστημι.

Ὑποστήτω, 3. ſing. aor. 2. imper. act.

Ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ, ſubdiſtinctio. Ab

Ὑποστίζω, ſubdiſtinguo, media interpunctione utor, ut colo.

Ὑποστικτέον, ſubdiſtinguendum. A præc.

Ὑποστίλβω, aliquantulum ſplendeo.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, deſertio, *inpr.* de milite; (3) diſſimulatio, remiſſio in agendo, prævaricatio etiam.

Ὑποστολίζω, demitto, ut veſtem, &c.

Ὑποστοναχίζω, ingemiſco, ſuſpiro vel gemitus duco. Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Il. 2, 781.

Ὑποστορέω, & ὑποστορεννύω, ſeu ὑποστορέννυμι, ſubſterno, ſubjicio. Δὴ γὰρ ἁπάσας Νώτων ὑποστορέσας ἀναδέξεται, Moſc. 2, 104. Ὑποστόρισαι, νῦν πρῶτα τοῦ ὀριγάνου, Ariſt. Conc. 1024.

Ὑποστρατεύω, fut. εύσω, ſub aliquo milito.

Ὑποστρατηγέω, ῶ, ſecundum ab imperatore locum obtineo, Ab

Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, imperatoris legatus, dux, ſed non ſummus.

Ὑποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Ὑποστρεπτέον, revertendum, &c. Ab

Ὑποστρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere greſſum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) revertor, recedo, redeo, Gl. V. Βακχείαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν, Soph. Tr. 224. Πάλιν ὑποστρέφει βίοτον εἰς ἀΐδαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποστρέφει, Æl. V. H. 3, 18.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reflexio, Gl. Vet. reditus, regreſſus; ἐξ ὑποστροφῆς, rurſus, iteratis vicibus.

Ὑπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, redux; ὑπόστροφοι, reduces, Gl. V. Ab eod.

Ὑποστροφώδης, ες, reverſionem efficiens, ut in morbis.

Ὑπόστρωμα, ατος, τὸ, ſubſtratum, fulcimentum. Ab

Ὑποστρώννυμι, ſ. ὑποστρωννύω, fut. ώσω, ſubſterno, ſtratum ſubjicio. Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινὶ, Eur. Hel. 59. Σποδὸν ὑποστρώσῃς, Iſai. 58, 5. Τὰς εὐνὰς οὐ μόνον ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστρώννυσθαι, Xen. Cyr. 8, 55.

Ὑπόστυλος, ον, columnis fultus, ſ. impoſitus.

Ὑπόστυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubadſtringens. Ab

Ὑποστύφω, leviter adſtringo, Gal.

Ὑποσυγχύω, & ύνω, confundo, permuto. *In Paſſ.* confuſe tractari; (2) confuſus, animo perturbatus, Joſ.

Ὑποσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, notas ſeu ſigna alicujus rei occulta continens, R. ſ. per notas, ſ. per ſymbola propoſitus. Ex ὑπὸ, & σύμβολον.

Ὑποσυρίζω, fut. ίσω, ſibilum quendam & ſonum edo, ſubſibilo, reſono.

Ὑποσύρω, ſubtraho, Gl. V. (2) leviter perſtringo, paucis defungor in narrando.

Ὑπόσυχνος, ου, ὁ, ἡ, paululum frequens. Εἶχον, ὡς οἶσθα, ὑπόσυχνον ἀργύριον, Alciphr. 3, 42.

Ὑπόσφαγμα, ατος, τὸ, ruptura venæ. Unde effuſus cruor ſeu ſanguis, qui colligitur vaſculo ſuppoſitó pecudi jugulatæ; *it.* ſuffuſio livida. Ab

Ὑποσφάττω, jugulo, jugulum ſuccido, velut ſuppoſito cultro.

Ὑποσφίγγω, ſubſtringo, Gl. V.

Ὑποσφραγίζω, ſubſigno, Gl. V.

Ὑποσφραγὶς, ἡ, idem quod σφραγίς.

Ὑποσχάζω, fut. άσω, ſupplanto.

Ὑποσχέθω, ſubmitto.

Ὑπόσχεο, 2. ſ. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro ὑπόσχου, ab ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχεσίη, ης, ἡ, pollicitatio, promiſſio, promiſſum. Ab eod.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio. Ab eod.

Ὑποσχετικὸς, ἡ, όν, qui facile promittit.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. ind. med. Ab eod.

Ὑποσχίζω, ſubtus ſcindo vel findo. Hinc

Ὑπόσχισμα, ατος, το, ſubtus fiſſum; fiſſura interior. Eſt & calceamenti genus.

Ὑποσχόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχὼν, aor. 2. part. act. v. ὑπέχω.

Ὑποσώζω, quodammodo, ſic ſatis ſervo.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, ſubjectio ſub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.

Ὑποτάγητε, 2. pl. a. 2. imper. paſſ.

Ὑποτακτικὸς, ἡ, ὸν, ſubjunctivus, qui ſubjungi poteſt vel ſolet. Ab eod.

Ὑποτάμνω, *Ion.* pro ὑποτέμνω. Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκὸς, Il. 5, 74.

Ὑποτανύω, fut. ύσω, ſubtendo, ſubter protendo ſeu extendo. Ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν, Il. 1, 486.

Ὑπόταξις, ἡ, imperium, poteſtas in quem.

Ὑποτάξαντα, acc. ſ. a. 1. part. act. v. ὑποτάσσω.

Ὑποταράσσω, vel ράττω, f. ξω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑπεταράττετ' ἐπικείμενος, Ariſt. Veſp. 1275. Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδον, ὑπεταράχθην, Luc.

Ὑποταρβέω, paveo, timeo, trepido, ſubvereor. Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχάρησαν πάλιν αὖτις, Il. 17, 533.

Ὑποταρτάριος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub tartaro eſt, ſeu tartarum incolens, vel ſub tartarum detruſus,

Ὑποτασσόμενοι, nom. pl. part. paſſ. v.

Ὑποτάσσω, & ὑποτάττω, f. ξω, ſubdo, ſuppono, ſubjicio, ſubjugo, ſubigo, in poteſtatem redigo; ὑποτεταγμένος, ſubjectus, Gl. Vet. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, 1 Cor. 15, 27. Ὁρᾷς πῶς ὑπέταξε, &c. M. Anton. 5, 22.

Ὑποταύριον, ου, τὸ, locus ſubjectus peni & teſticulis. Ex ὑπὸ, & ταῦρος.

Ὑποταφρεύω, f. εύσω, ſubruo.

Ὑποτείνω, f. ενῶ, ſubtendo; (2) ſubjicio, ſuggero, ſc. monendo; (3) *In med.* diſputando interrogo, diſputando propono. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη—μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει, ſubdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείναν, Dem.

Ὑποτειχίζω, f. ίσω, murum ſubſtruo, murum ſubtus munio.

Ὑποτελέω, ῶ, f. έσω, ſolvo, pendo tributum. Δεῖ γὰρ οἶμαι τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἐξ ἀμφοτέρων ἔρανον, ϗ παρὰ τῆς φύσεως ϗ παρὰ τοῦ νόμου δικαίως φέρειν, ϗ ἑκόντα ὑποτελεῖν, Dem. Phil. 4.

Ὑποτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. qui ſub tributo eſt, vectigalis, Gl. V. tributarius, Appian. Ex ὑπὸ, & τέλος.

Ὑποτέλλομαι, orior, fio.

Ὑποτέμνω, fut. εμῶ, ſuccido, ſubtus ſeco, præſeco, præcido, ſubtraho, Gl. Vet. ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ϗ ὅλου πολιτεύματος ἅμα ὑποτέτμηκεν ἑαυτὸν, M. Anton. 11, 7. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου, Ariſt. Eq. 291.

Ὑποτηρέω, obſervo, ſpeculor.

Ὑποτίθημι, ſuppono, ſubjicio; (2) ſuppedito; (3) ſuppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. (5) ſubjicio alterius poteſtati; (6) propono, veluti ſpem. *In med.* moneo, conſulo, edoceo, ſuggero; (2) pono, ſtatuo, cenſeo, decerno, propono, propoſitum mihi habeo; (3) hypothecam do, Gl. Vet. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectius Phrynichus & Thomas magiſter. Ὑποτίθησι μὲν τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος, ὑποτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ἤγουν ὁ δανείζων; ὑποτιθέμενος, ſuppoſitus, Phil. perf. part. paſſ. ὑποτεθεῖσαν, obligatam, Phil. aor. 1. part. paſſ. ὑπέθεντο, obligaverunt, Phil. aor. 2. med. ὑποτιθέμενος, fiduciarius, Ph. præſ. part. Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι, ſuggeram, Ariſt. Av. 1368. Ὑποτιθεὶς τὴν ἐλπίδα; Eurip. Or. 1175. Ἄκος ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης, Luc.

Ὑποτίλλω, q. d. ſubvello, ſubrunco. Ὑποτίλλειν τὴν βοτάνην, Theophr.

Ὑποτιμάω, ῶ, f. ήσω, & άομαι, ῶμαι, proprie litem, mulctam, ſecundo loco æſtimo. Hinc quia id ferè reus faciebat; (2) litem mihi æſtimo contra actorem; (2) irrogo pœnam. Τούς τε φόρους πράσσεσθαι ἐκέλευεν, ὅσους αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο, Ariſtot.

Ὑποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æſtimatio, *Ern.* (2) prætextus, P. A præc.

Ὑποτιμητὴς, οῦ, ὁ, ſubcenſor, æſtimator litis, &c. Ab eod.

Ὑποτίτθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui adhuc e mamilla pendet & lactet. Ex ὑπὸ, & τίτθος.

Ὑποτμήσσω, idem quod ὑποτέμνω.

Ὑποτομεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, qui ſuccidit, aut præcidit; (2) inſtrumentum, quo aliquid ſucciditur. Ab ὑποτέμνω.

Ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, ſucciſio, paullatim facta inciſura. Ab eod.

Ὑποτονθορίζω, &

Ὑποτονθορύζω, murmuro. Ὑποτονθορύζουσι δὲ ſυγκεκυφότες, αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, Luc. Bis. Acc.

Ὑποτοπάζω, conjicio, ſuſpicor. Hinc

Ὑποτόπασις, ἡ, conjectura, ſuſpicio.

Ὑποτοπέω, conjicio, ſuſpicor. Οἱ δὲ ὑποτοπήσαντες εἶναι ἀγαθὸν ἔξω τῶν παρ' ἀνθρώποις δικαιωμάτων. Philo. Ἵν' ἀνὴρ, ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν, μηδὲν κακὸν δρᾷν ὑποτοπῆται, Ariſt. Θεσμ. 503.

Ὑποτραυλίζω, fut. ίσω, ſubbalbutio, paulum balbutio, Luc.

Ὑποτραχήλιον, ου, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex ὑπὸ, & τράχηλος.

Ὑποτραχύνω, parum ſuaviter adficio, de ſono, aſpero ſono lædo aures.

Ὑπότραχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, ſubaſper.

Ὑποτρέμω, paululum tremo & trepido, ſubtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτρέμων, Plato Τοῖον γὰρ ὑποτρεμέουσιν ἅπαντες, Il. 22, 241.

Ὑποτρέφω, f. θρέψω, clam alo, latenter nutrio, Gl. V. ſubalo. Νόσων ὑποτρέφει σπέρματα, Gal.

Ὑποτρέχω, currens ſubeo; (2) curſu comprehendo, fugientem prehendo; (3) curſu ſuffugio, ſubeo, ſubrepo, inſinuo me. Ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν, Ariſt. Eq. 673. Κοὐχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεία λέγω, Eurip. Or. 653. Ἀσπασμοῖς ὑποτρέχοντες τὸν δῆμον ἐκτῶντο, Plut. in Pelopid. c. 2.

Ὑποτρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco, perterreſio; (2) terrefactus & timore percuſſus ſuffugio. Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, Il. 7, 217.

Ὑπότρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, (ſubtus) perforatus & pertuſus. Ex ὑπὸ, & τράω, *foro.*

Ὑποτρίβω, f. ψω, ſubtero, contero. Hinc

Ὑπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & contuſis conſtans, Gl. V. moretum.

Ὑποτρίζω, paululum ſtrideo.

Ὑποτριόρχης, accipitrum genus. *Angl. The* **Hobby-hawk.** Ariſt. Hiſt. An. lib. 9. cap. 36. Ex ὑπὸ, τρεῖς, & ὄρχις.

Ὑπότριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtertius.

Ὑποτρομέω, ῶ, tremore ſuccutior, tremo infra. Καὶ δέ τι μιν ϗ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες, Iliad. 20, 28. Τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν (ὑποτρεμέουσιν, Barn.) ἅπαντες, ib. 22, 241.

Ὑπότρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtremulus, qui timore & pavore velut ſuccutitur. Ab ὑποτρέμω.

Ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reciprocatio. Ab ὑποτρέπω.

Ὑποτροπιάζω, revertor, reciproco. Ab ὑπὸ, & τροπὴ, inverſio.

Ὑποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑποτροπή.

Ὑποτροπικὸς, ὴ, ὸν, reverti ſolitus, de morbis, Hipp.

Ὑπότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reverſus, redux. Ὑπότροπος ἵκετο δῶμα, Odyſſ. 20, 332. Ex ὑπὸ, & τρέπω.

Ὑποτρόχαλα, *Adverb.* rotunde. Ab

Ὑποτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, currens in rotundum factus, ſubrotundus, lubricus a rotunditate. Ab

Ὑποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω. Τὴν δὲ θάλασσαν Νήρεθεν ὑποτροχάει, Moſch. 8, 5. Ab ὑποτρέχω.

Ὑπότροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, rotas ſubjectas habens.

Ὑποτρύζω, fut. ύσω, paullulum murmuro, leviter murmuro, gemo, ſubmiſſe loquor, muſſo. Βαρύ τι ϗ δυσηχὲς ὑποτρύζων, Heliod.

Ὑποτρώγω, una comedo, ſ. obſonium cum pane.

Ὑποτυγχάνω, protinus appoſiteque reſpondeo; (2) reſpondeo, *ſimpl.* Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, Plut.

Ὑποτύπτω, ſuffringo. Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις, Ariſt. Av. 1150.

Ὑποτυπόω, informo, delineo, oculis ſubjicio, repræſento. Τοιαύτας δὴ τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδεδίει τε ϗ ἤλπιζεν, Herodian. lib. 1. Τοιαῦτα δή τινα τῷ μειρακείῳ ὑποτυπούμενοι, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, ibid. Hinc

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata deſcriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; diſpoſitio, Gl. V.

Ὑποτυρὶς, ίδος, ἡ placenta e lacte, melle, & farina, caſei formam habens. A τυρός.

Ὑπότυφλος, ου, ὁ ϗ ἡ, paullum cæcus, luſcioſus.

Ὑπότυφος, ὁ ϗ ἡ, aliquantum faſtuoſus & elatus, ſub quo latet jactantia & ſuperbia.

Ὑποτύφω, ſuffumigo, fumum ſubtus excito; unde (2) ſuccendo, ignem ſubjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei ſtudio, amore, &c. irrito, provoco. Ὑποτύφεται τὰ ſτέρνα, Philoſtr.

Ὑποτυχοῦσαν, *contr.* a. 2. part. act. f. g. v. ὑποτυγχάνω.

Ὑπουδαῖος, αία, αῖον, ſubterraneus. Ex ὑπὸ, & οὖδας.

Ὕπουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii *(prop. & metaph.)* abditi tegens, occultus, fallax, ſubdolus. Ex ὑπὸ, & οὐλή. Hinc

Ὑπουλότης, ητος, ἡ, vitium latens & occultum.

Ὑπούλως, *Adverb.* ſimulate, ſubdole, latenter.

Ὑπουραῖος, idem quod ſimplex, ad caudam pertinens.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub cœlo eſt, cœleſtis.

Ὑπουργέω, operam navo, adjuvo, inſervio, obſequor, ſubminiſtro, Phil. ὑπουργῶ, miniſtro, ſubſervio, ſuppedito, ſuggero. Ἀδμήτῳ ὑπουργῆσαι χάριν, Eur. Alc. 838. Τί δὴ ποθ' ὑμῖν ἀλλ' ὑπουργῆσαι με χρή; id. Supp. 1177. Πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε ϗ τέκνοις θέλω, id. Med. 620. Ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, Soph. Aj. 690. Σοὶ θ' ὑπουργήσω τάδε, id. El. 463. Ab ὑπουργός. Hinc

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, miniſterium, opera, quam alicui navamus, obſequium.

Ὑπούργησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὑπουργία, ας, ἡ, adjumentum, officium, miniſterium, de adulatione, aſſentatione, Joſ.

Ὑπουργικὸς, ὴ, ὸν, adjumentum ſeu miniſterium adferens, ſubſerviens, Suic. Ab

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, adjutor, qui operam navat miniſter. Ex ὑπὸ, & ἔργον.

Ὑπουργικῶς, idem quod

Ὑπούργως, obſequioſe, obſecundanter, ὑπηρετικῶς.

Ὑπουρὶς, ίδος, ἡ, poſtilena, Gl. V. Ab οὐρά.

Ὑποφαίνεσθαι, *declaraſſe*, præſ. inf. med. verbi

Ὑποφαίνω, q. d. ſubluceo, illuceſco; (2) oſtendo, declaro; ὑποφαίνομαι, ſubappareo. Λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο, Theocr. 6, 38. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, Xen. Cyr. 4, 21. Hinc

Ὑπόφανσις, ἡ, q. d. ſublucentia, P.

Ὑποφακώδης, εος, lentis colorem habens. A φακός.

Ὑποφαρμάσσω, & άττω, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, q. d. ſub-apparentia, rei quæ ſub alia conſpici poteſt conditio, cum aliquid leviter apparet, *Ern.* Ὡς ϗ τὰ λευκὰ ὁρῆσθαι ἐξ ὑποφάσιος, *Aret.*

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, idem. Ab

Ὑποφαύσκω, ſubluceo.

Ὑποφάτις, ἡ, interpres, antiſtita, *Dor.* pro ὑποφῆτις.

Ὑπόφαυλος, ον, vilis, vulgaris.

Ὑποφείδομαι, f. είσομαι, paullum parco.

Ὑποφέρω, fut. ὑποίσω, ſuffero, ſuſtineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) ſubmitto, ſubjicio, fallo veſtigium, lubricus ſum; (5) ſubduco, eximo; (6) exprobro; (7) *Paſſ.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius; (3) labare, non firmiter ſtare; (4) auferor; (5) eximor, abſum; ὑποφέρομαι, labaſco, labo, Gl. V. ὑπήνεγκεν, tulit, pertulit, Ph. aor. 2. ὑπενεγκών, perpeſſus, Gl. V. part. Τὸν ὁμιλητικὸν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν, Iſocr. Ὅπλα ὑποφέρειν, Xen. Cyr. 4, 23, τὰς μεταβολὰς, ibid. 6, 18. ἐλπίδ', Soph. El. 837. Ἡ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον, *Job.* 15, 35.

Ὑποφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, it. perfugio. Κινώας τάσδ' ὑποφεύγων, Eurip. El. 1360.

Ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Ὑποφητεύειν τινὶ, Luc. Bis. Acc. Ab

Ὑποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum & oraculorum internuncius, ſacerdos, antiſtes oraculi; (2) interpres, explanator divinorum judiciorum, Gl V. interpres, præſagus. Ὑποφῆται χαμαιεῦναι, Hom. Il. 16, 234. Ex ὑπὸ, & φημί. Hinc

Ὑποφητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ὑποφήτην, ſeu ad ejus munus & functionem.

Ὑποφητικῶς, *Adv.* more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὑποφήτης. Μαρτυρίην βοόωσιν ἐμῷ ὑποφήτορι μύθῳ, Nonn. P. 5, 39.

Ὑποφθάλμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculis ſubjacet. Ab ὀφθαλμός.

Ὑποφθάμενον, acc. ſ. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω.

Ὑποφθάνω, fut. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμενος, præveniens: Πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς δουρὶ μέσον περόνησεν, Iliad. 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον, Odyſſ. 15, 171.

Ὑποφθείρω, corrumpo, Gl. V.

Ὑποφθονέω, ſubinvideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκεῖνοι ἤρχοντο τοῦ λόγου, ὥσπερ ὑπεφθόνει, Xen. Cyr. 4, 3. Hinc

Ὑποφθόνως, ſubinvide.

Ὑποφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, Gl. V.

Ὑποφλεγέθω, leviter aduro, ſuburo.

Ὑποφλέγω, idem.

Ὑποφλεγμαίνω, ſubæſtuo, ſubinflammatus ſum.

Ὑποφλοισβος, ον ſtrepens, murmurans, fremens, de mari.

Ὑποφοινικίζω, fut. ίσω, ſuppurpuraſco.

Ὑποφοινίσσω, idem.

Ὑποφόνια, τὰ, cædis præmia. A φόνος.

Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adverſarii propoſitio & oratio; (2) vectigal, tributum; (3) ulcus cavernoſum, profundum, ſubductum & in fiſtulam dehiſcens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi ſubductio. Ab

Ὑπόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Ὑποφραδμοσύνη, ἡ, conſilium, ſuggeſtio, prudentia.

Ὑπόφρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubhorrens, qui horrore aliquantum tenetur. Ab

Ὑποφρίσσω, & ίττω, fut. ξω, ſubhorreſio, aliquantum horreo.

Ὑποφρονέω, ῶ, deſpicio, ſperno, contemno.

Ὑποφρύγιος, ον, genus harmoniæ.

Ὑποφυγὴ, ἡ, perfugium, effugium.

Ὑποφύομαι, fut. ύσομαι, ſuppullulo, ſubnaſcor, ſuccreſco, Gl. Vet. ſuborior. Χιτὼν ὑποφύεται, Theophr. Hinc

Ὑπόφυσις, εως, ἡ, ſubnaſcentia, ſoboles.

Ὑποφυτεύω, ſubſero, Gl. Vet.

Ὑποφωνέω, ſucclamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑπεφώνεον Ὄρνιθες, Moſch. 3, 49. Hinc

Ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.

Ὑποφώσκω, illuceſco, illuceſcere incipio.

Ὑποχάζομαι, f. άσομαι, ſenſim recedo, pedem ſubduco.

Ὑποχαίνω, aliquantum hio, ſubhio.

Ὑποχαίρω, latenter & in ſinu gaudeo; (2) gaudeo.

Ὑποχαλάω, ῶ, fut. άσω, paullulum laxo, vel remitto, vel clanculum laxo.

Ὑποχαλεπαίνω, ſubiraſcor.

Ὑποχαλινίδιος, α, ον, freno aptus, adnexus.

Ὑπόχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubæratus, ſub quo æs latet, cui æris aliquid ſuffuſum eſt.

Ὑποχαλκόω, ῶ, ſubæro, Gl. Vet.

Ὑποχαράττω, f. ξω, ſubſigno.

Ὑποχαροπὸς, οῦ, ὁ, ſubcæſius.

Ὑποχάσκω, aliquantum hio, vel ſimpl. hio, præ cogitandi contentione hio ore; *unde*, cogitabundus ſum, &c. Σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, Ariſt. Plut. 314.

Ὑπόχαυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtumidus.

Ὑποχαυνόω, ῶ, fut. άσω, paullulum inflo, aliquantum ſuperbum aut tumidum reddo.

Ὑποχείριος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ὑποχείριος, ία, ιον, qui ſub manu vel ſub manibus eſt; (2) qui eſt in poteſtate alicujus, in poteſtatem redactus; (3) obnoxius, Gl. Vet. ſubjectus. Γίνεται τὸ πλοῖον ὑποχείριον, Plut. in Solon. cap. 8. Ex ὑπὸ, & χείρ.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, liquor, humor, R. Ab

Ὑποχέω, ῶ, & ὑποχεύω, ſuffundo, item profundo leniter. Τῷ δὲ Συβώτης Χεῦεν ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας, Odyſſ. 16, 47.

Ὑποχθόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubterraneus.

Ὑποχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, ſub tunica latens, Gl. V.

Ὑποχλιαίνω, ſubcalefacio.

Ὑπόχλοος, ὁ καὶ ἡ, ſubpallidus. Ὑπόχλοον ἔσχε παρειὰν, Call. in Del. 80.

Ὑποχλωρομέλας, ὁ, e palore nigricans, colore inter pallidum & nigrum medio.

Ὑπόχλωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubviridis, pallens, Gl. V. luteus.

Ὑπόχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubiratus, ex atra bile laborans. Ex ὑπὸ, & χολή.

Ὑποχονδριακὸς, ἡ, ὸν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab

Ὑποχόνδριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub cartilagine eſt. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ου, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia uſque protenditur, Phil. ὑποχόνδρια, præcordia. Ex ὑπὸ, & χόνδρος.

Ὑποχορηγέω, ῶ, ſubminiſtro, ſuggero, Phil.

Ὑποχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, Ph. obligatus, ærarius. Ex ὑπὸ, & χρέος.

Ὑποχρίω, ſublino, Gl. V. Ὑποχρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς, Xen. Cyr. 8, 58. Ὑποχρίεσθαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο, ib. 13.

Ὑπόχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubauratus, Gl. V.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, ſuffuſio, id, quod ſuffuſum eſt. Ab ὑποχύω.

Ὑπόχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio; (2) in oculis vitium. Ab eod.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno ſuffundunt. Ab eod.

Ὑπόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aliquid ſuffuſum eſt & ex eo ſubturbidus. Ab eod.

Ὑποχύω, ſuffundo, *prop. & trop. ut Latini.*

Ὑποχωλεύω, nonnihil claudico, Phil. ὑποχωλεύει, vacillat.

Ὑποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, ſenſim recedo, clam me ſubduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, diſcedo, ceſſo, ſecedo; (3) excernor de alvo. Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου, Ariſt. Ran. 888. Ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, Luc. 9, 10. Hinc

Ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ὑποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſio, receſſus; (2) excrementum. Ab eod.

Ὑποψάθυρος, ὁ καὶ ἡ, paullum friabilis.

Ὑποψαλλάσσω, f. ξα, ſubtus contrecto; (2) leviter contrecto. Ἅπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλλάσσετε, Ariſt. Lyſ. 84.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubtus arenam habens, ſubarenaceus, arenoſus.

Ὑπόψαρος, ὁ καὶ ἡ, verſicolor.

Ὑποψαύω, f. αύσω, leviter tango.

Ὑποψεκάζω, f. άσω, leviter irroro.

Ὑποψηφιστὴς, οῦ, ὁ, ſupputator, Gl. V. calculator.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψιαστικῶς, ſuſpicioſe.

Ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro.

Ὑπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſpectus. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψοφέω, leviter ſtrepo.

Ὑπόψυχρος, ὁ καὶ ἡ, ſubfrigidus; frigidulus, Gl. Vet.

Ὑποψύχω, f. ξω, leviter refrigero.

Ὑποψωνέω, ῶ, f. ήσω, in opſoniis coëmendis decipio. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται, Ariſt. Ach. 848.

Ὑπτιάζω, fut. άσω, ſupinus ſum, ſupinor, ſupinus relabor, Gl. Vet. ſupino, reſupino. Ὑπὸ δὲ ἀσθενίας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζεν, Herodian. lib. 1. Ὑπτίαζέ τε πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, id. lib. 2. Ὡς δὲ ἀπηγγέλθη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σιβῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος ὑπτιάζοντι, id. lib. 3. Κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε, Soph. Phil. 882. Ab ὕπτιος. Hinc

Ὑπτιάσμα, τὸ, ſupinatio, reſupinatio.

Ὑπτιασμὸς, οῦ, ὁ, reſupinatio. Ab eod.

ὙΠΤΙΟΣ, ία, ιον, ſupinus, reſupinus, in dorſum verſus.

Ὑπτιότης, ητος, ἡ, reſupinatio.

Ὑπτιόω, ῶ, reſupino. Ab ὕπτιος.

Ὑπτιωτέρως, remiſſius. Ab ὕπτιος.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub ala eſt, ſub axilla geſtatur. Ex ὑπὸ, & ὠλένη.

Ὑπωμαῖος, Arat. 1115. *Epith.* pedis anterioris in beſtiis.

Ὑπωμία, pars infra humeros. Ab ὦμος.

Ὑπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam cauſam jurejurando poſtulata. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπωπιάζω, f. άσω, ſuggillo eam faciei partem quæ ſub oculis eſt; (2) ſuggillo aliquam corporis partem, & plagis contundo; ὑπωπιασθεὶς, ſuggillatus, ſubgillatus, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένας ἅπαξ ἁπάσας, Ariſt. Pace. 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Ὑπωπιασμὸς, οῦ, ὁ, ſuggillatio, contuſio alicujus partis, quæ fit ictibus.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, pars quæ ſubjacet oculis; (2) ſuggillatio ſub oculo, ſpecies ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, ſanguine ſub oculo effuſo. Ex ὑπὸ, & ὤψ.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes ſeu radix montis. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης, Hom. Il. 20, 218. Ex ὑπὸ, & ὄρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſub tecto ſeu camera eſt; (2) contubernalis, domeſticus Pind. Pyth. 1. Καὶ νῆσσαι οἰκουροὶ ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ, Aratus, 970. Ex ὑπὸ, & ὄροφος.

Ὑπώροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, ſuffoſſio, v. c. muri. Ab ὑπορύττω.

Ὕπωχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſubpallidus.

Ὕραξ, ακος, ὁ, ſorex, *mus*, Nic. Al. 37. Ab ὗς, *ſus*, quia roſtrum habet ſuillum.

Ὑριατόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui apum favos eximit, Heſ. Ex ὕριον, & τέμνω.

Ὕριον, ου, τὸ, favus, opus examinis. Ab ὕρον.

ὝΡΟΝ, ου, τὸ, examen.

Ὑῤῥὶς, ιδος, ἡ, ſporta, Suid. Ab εἴρω.

Ὑῤῥισκὸς, οῦ, ὁ, vas vimineum, Heſ. Suid. Ab ὑῤῥίς.

Ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor, Heſ.

ὝΡΧΗ, ης, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur ſalſamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, eſt porca ſeu porcus femina, a ſono grunnitus ita dicta.

ὝΣ, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, ſus, porcus.

Ὑσγινοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tinctus colore hyſgini herbæ. Ex ὕσγινον, & βάπτω.

ὝΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, hyſginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo ſimilis.

Ὑσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὕω, pluo.

Ὕσματα, τὰ pluvia. Ab ὕω.

ὙΣΜΙΝΗ, ης, ἡ, pugna, prælium.

Ὑσμίνηδε *Adv.* ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπίληθος,

Ὑσπέλεθος, ου, ὁ, ſuccerda, ſtercus ſuillum.

Ὑσπλήγξ, γγος, ſive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, ſcutica, qua ſues & alia animalia pulſantur; (2) ſonus ſcuticæ vibratæ, & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur; (3) carceres ſive locus, unde dimittuntur, qui curſu ad metam contendunt, equi & curſores; (4) laquei genus, qua capiuntur aves, Gl. V. tranſenna. Ex ὗς, & πλὴξ. *ſtimulus.*

Ὑσπολέω, circa ſues verſor, eos paſcendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab

Ὑσπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubulcus, R. Ex ὗς, & πολέω.

ὙΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, verutum, miſſile, pilum, telum, Plut. in Camill. cap. 40.

ὙΣΣΩΠΟΣ, ου, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ, hyſſopus, *herba.* *Angl.* Hyſſop.

Ὑσσωτὸς, ἡ, ὸν, verutus, veru ſeu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσός.

Ὑστάτιον, poſtremum, tandem. Ab

Ὑστάτιος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω, Hom. Od. 14. Ab ὕστατος.

Ὕστατον, & ὕστατα, *Adv.* poſtremum, ultimo. Ab eod.

Ὕστατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus, ſupremus, noviſſimus, imus, Phil.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, Gl. V.

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, poſtridianus; τῇ ὑστεραίᾳ, poſtridie, Gl. V.

Ὑστερέω, poſterior vel inferior ſum, Gl. Vet. οἱ ὑστεροῦντες, infimates. Ab ὕστερος.

Ὑστερέω, ῶ, f. ήσω, poſterior ſum ſeu venio; deſum, Gl. V. poſtero, Ph. ὑστέρησε, defuit. Ἢν δ' ὑστερήσῃ, οἰχόμεσθα, κατθανῇ, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, id. Iph. in Au. 1231. Ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, Rom. 3, 23. Ab ὕστερος. Hinc

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, partes poſteriores, inprimis curſu certantis; (2) defectus, inopia, penuria.

Ὑστερήσαντος, gen. ſ. a. 1. part. act. verbi ὑστερέω. Unde

Ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia, egeſtas.

Ὑστερητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet tardius venire.

Ὑστερίζω, fut. ίσω, ſum poſterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) deſtituor; deficior; (3) inferior ſum, ſuperor, vincor. Ὑστερίζω τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυτοῦ, Iſocr. Ὑστερίζομεν γὰρ ἁπάντων, Dem. Phil. 1. Ab ὕστερος.

Ὑστερικὸς, ἡ, ὸν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑστερικὰ, ſuffocationes uteri ſ. vulvæ. Ab ὑστέρα.

Ὑστεροβουλέω, poſt factum ſapio, ſera conſilia capio. A βουλή.

Ὑστεροβουλία, ας, ἡ, ſerum conſilium, ſera pœnitentia. Ab eod.

Ὑστερόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt factum conſultans. Ex ὕστερον, & βουλή.

Ὑστερογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, poſterior natu ſeu ortu. Ex ὕστερος, & γείνομαι.

Ὑστερογονία, ας, ἡ, poſteritas, Ph. Ex ὕστερος, & γονὴ, *ſoboles.*

Ὑστερόληπτος, ον, revocabilis, qui recuperari poteſt. A λαμβάνω.

Ὑστερολογία, ας, ἡ, dictio præpoſtera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab

Ὑστερολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſterior verba facit, ſeu qui ſecundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco poſteriori, & vice verſa. Ex ὕστερος, & λέγω.

Ὑστερόμητις, qui poſt factum ſapit.

Ὕστερον, *Adv.* poſt, poſtea, poſteriori loco; (2) ſerius, tardius, deinceps, poſthac.

Ὑστερόποινος, ſero puniens, P. ultor, *Ern.* ποινή, Æſch. Agam. 58.

Ὑστερόποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui falſo pro mortuo habitus eſt, & vivus redit.

Ὑστερόπρωτον, præpoſterum, Ph.

ὝΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, poſterior, ſerior; (2) ſequens, ſecundus, poſterus, inferior, poſthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus, vel venturus.

Ὑστεροφημία, ας, ἡ, fama apud poſteros, nomen celebre poſt obitum. A φήμη.

Ὑστερόφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, poſt perditurus. Ὑστεροφθόροι λαβητῆρες, Soph. Antig. 1086. Ab ὕστερος, & φθείρω.

Ὑστερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui poſterior vocem edit, *Epith.* echûs. Ex ὕστερος, & φωνή.

Ὑστέρως, idem quod ὕστερον.

Ὑστεροχρονέω, ſerius, poſt exiſto. A χρόνος.

Ὑστήρια, ων, τὰ, ſuum immolatio, feſtum, in quo ſues immolabantur. Ab ὗς, *ſus.*

Ὕστριξ, ιχος, ἡ, hyſtrix, animal ex erinaceorum genere pilos ſuis habens. Ex ὗς, & θρὶξ. *pilus.*

Ὑστριχὶς, ίδος, ὁ, hyſtrix; (2) flagellum ex ſetis ſuillis, quo cædebantur ſervi. Ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν, Ariſt. Ran. 632. Ab ὕστριξ.

Ὑφάγεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ὑφηγοῦ, ab ὑφηγέομαι.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω, R.

Ὕφαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguine ſuffuſus, cui ſubeſt ſanguis; (2) ſanguineus, etiam ex ira & furore. Ex ὑπὸ, & αἷμα.

Ὑφαίνω, texo, detexo; (2) ſtruo, ædifico; (3) ſolerter excogito, *inpr.* dolos; ὑφασμένος, textus, Gl. V. p. part. paſſ. Τοῦτο τοῖσι βαρβάροις ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, Ariſt. Veſp. 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι, ſtruxere, idem. Lyſ. 633. Ab ὑφάω.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, ſubductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.

Ὑφαιρέτρια, ας, ἡ, obſtetrix. Ab eod.

Ὑφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, ſubtraho, Gloſſ. Vet. ὑφαιροῦμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, ſublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, Ph. Τὸ ξίφος ὑφαιρεῖ λάθρα τῆς θήκης, educit, Heliod. Ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δέξιως ὑφειλόμην; Ariſt. Veſp. 1334. Σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν, Eur. Elec. 272.

Ὑφαιρούμενος, præſ. part. med. ab ὑφαιρέω.

Ὑφαλικὸς, ſubſalſus, item mari vicinus.

Ὑφάλλομαι, ſubſilio, Gl. V.

Ὑφαλμυρίζω, ſaporem ſalis refero, Plut. Ab

Ὑφάλμυρος, ὁ ϗ ἡ, ſubſalſus, ſalſuginoſus.

Ὕφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt ſub mari, ſub mari latens; ὕφαλος πέτρα, latens ſaxum, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἅλς.

Ὕφαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubtus arenam habens, arenoſus.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc

Ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars textoria.

Ὑφαντοδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a textore contextus. Ὃς ὑφαντοδίνητον ἐσθὸς οὐ πέπαται, Ariſt. Av. 949. Ab ὑφαντὸς, & δινέω.

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑφάντης.

Ὑφαπλόω, ſubſterno ſtragulas veſtes, qu. explico ſub aliquo.

Ὑφάπτω, fut. ψω, ſuccendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί; Eur. Med. 378. Νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, Ariſt. Lyſ. 375. Πόλις ὑφάπτεται πυρὶ, Eur. Tro. 1274.

Ὑφαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, ſurripio, clam rapio. Ἐπεὶ ϗ τὴν ἕδραν σου ὑφάρπασε, Xen. Cyr. 8, 31.

Ὑφάρπασις, εως, ἡ, uſurpatio, Ph. A præc.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, opus a textrice, ſeu textore confectum, textile, tela; textura, Gl. V. Ab ὑφαίνω.

ὙΦΑ'Ω, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφόω, pro ὑφῶ; ὑφόωσι pro ὑφῶσιν, ὑφαίνουσι. Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι, Odyſſ. 7, 105.

ὙΦΕ'ΑΡ, αρος, τὸ, viſci genus, quod in abiete & larice naſcitur.

Ὑφεδρεύω, f. εύσω, inferior ſedeo. Ab ἕδρα.

Ὑφεδρία, ας, ἡ, inferior ſedes. Ex iiſd.

Ὕφειμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑφίημι.

Ὑφειμένως, ſummiſſe, Ph. Ab ὑφίημι.

Ὑφεὶς, aor. 2. part. act. v. ὑφίημι.

Ὑφελκτέον, ſubtrahendum eſt. Ὑφελκτέον δὲ τῶν ξύλων, Ariſt. Eq. 916. Ab ὑφέλκω.

Ὑφελκυσμὸς, οῦ, ὁ, ſubtractio, Gl. V. Ab

Ὑφελκύω, ſubtraho; ὑφελκύσῃ, ſubtraxerit. Ab

Ὑφέλκω, idem. Ὕφελκε θᾶττον αὐτὸν, Ariſt. Veſp. 187. Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι, Ariſt. Conc. 319.

Ὑφέλοιατο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. ὑφαιρέω.

Ὑφελοῖσαι, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσαι.

Ὑφελόμενοι, nom. pl. a. 2. part. med.

Ὑφὲν, una, Gl. V. uniendo.

Ὑφέντες, nom. pl. aor. 2. part. v. ὑφίημι.

Ὑφέξει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὑπέχω.

Ὑφέρπω, ſubrepo, Gl. V.

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. ὑφίημι.

Ὕφεσις, εως, ἡ, remiſſio; (2) diminutio, imminutio; (3) ſubmiſſio. Ab ὑφίημι.

Ὑφέσπερα, *Adv.* veſperi.

Ὑφετυμολογέω, originem verbi declaro.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, Gl. V.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, ſuadeo; (4) dicto, doceo; (5) præſum; (5) clam duco, vel duco. Πρώτιστα μὲν νῦν τῆσδ' ὑφήγησαι, γέρον, Eur. El. 671. Καὶ δαίμων ἐκείνην ὑφηγεῖτο τὴν ὁδὸν, Plut. Τοῦθ' ὑφηγεῖται ϗ ὁ κοινὸς νόμος, Ariſtot. Hinc

Ὑφήγησις, εως, ἡ, q. d. præitio & ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præſens tradidit; (3) enarratio; (4) ſuaſio.

Ὑφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.

Ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ, qui præit alii in re quapiam, ſuaſor. Ab eod.

Ὑφῆκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. ὑφίημι.

Ὑφημιόλιος, ὁ ϗ ἡ, ſubdimidius, ſubſeſquialter.

Ὕφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὕφανα, ab ὑφαίνω.

Ὑφηνιοχέω, ῶ, fut. ήσω, aurigæ adminiſter ſum; (2) aurigor, dicitur & *tropice.* Ab

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, adminiſter aurigæ; (2) auriga.

Ὑφῃρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ὑφῃρέετο, ab ὑφαιρέω.

Ὑφήσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ſubminor, paulo minor & junior.

Ὑφήφασται, alii ὑφύφασται, quod vide

Ὑφιζάνω, f. ζήσω, ſubſideo, ſedeo ſub. Hinc

Ὑφίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, ſubſidentia, depreſſio, q. d. ſubſeſſio.

Ὑφίημι, fut. ήσω, ſubmitto, demitto; ὑφίημι, & ὑφίεμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφειμένος, ſubmiſſus, p. paſſ. part. Σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι, Eur. Med. 24. Τὸν ἐμὸν ὠλέναν πόθον μαστοῖς ὑφεῖτο, id. Ph. 31. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, demiſſiori velo, Soph. El. Ὑφειμένην ὄρνις, Eur. Her. fur. 72. Ex ὑπὸ, & ἵημι, *mitto.*

Ὑφίντι, 3. ſ. pr. ind. act. *Dor.* pro ὑφίησι.

Ὑφίστημι, ſuppono, ſubjicio, ſubſtituo; (2) propono; in aor. 2. præt. neutraliter dicitur ſubeo, ſuccedo, ſuſtineo, ſuſcipio; (2) recipio, polliceor; ὑφίσταμαι, *paſſ.* ſupponor, ſufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; *in med.* eſt etiam ſubſideo, demergor; (2) occulte ſto; (3) digredior; (4) puto, arbitror; ὑποσταίη, extiterit, Ph. a. 2. opt. Μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον, Eur. Supp. 189. Γνώμας ὑποστήσας σοφὰς, Soph. Aj. 1110. Τόνδ' ὑφίσταμαι φόνον, Eur. Rheſ. 157. Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται, id. Her. fur. 1354.

Ὑφόλμιον, ου, τὸ, quod mortario ſupponitur, quod mortarium ſuſtinet. Ab ὅλμος.

Ὑφόρασις, εως, ἡ, pudor, metus.

Ὑφορατικὸς, ἡ, ὸν, ſuſpicioſus. Ab

Ὑφοράω, ῶ, & ὑφοράομαι, ῶμαι, ſuſpecto, ſuſpectum habeo, ſuſpicor; (2) ſuſpicio, vereor. Ὑμεῖς ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα, Dem. Μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθαι, vereri, Luc. Ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θηρία, Ælian. V. H. 1, 4. Ἐκεῖ οὐδεμίαν βλάβην ὑφορατέον, M. Anton. 7, 30.

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & φέρβω.

Ὑφορμέω, ῶ, in ſtatione immineo, inſidior, ſ. in ſtatione navium ſum.

Ὑφορμίζω, & ομαι, in ſtationem ſubduco. Ὑφορμισάμενοι νυκτὸς ἐκ ἔλαθον, Thuc.

Ὕφορμος, ου, ὁ, locus ſtationi aptus, Appian. B. Mithridat. Ex ὑπὸ, & ὅρμος.

Ὕφος, εος, τὸ, textile, id quod textum eſt, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam, Ph. textura, contextus. Ab ὑφάω.

Ὑφόωσι, 3. pl. præſ. ind. act *Poët.* pro ὑφῶσι, ex ὑφάουσι, ab ὑφάω.

Ὕφυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſubhumidus.

Ὕφυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus; (2) aqua intercute laborans. Ex ὑπὸ, & ὕδωρ.

Ὑφυπνόω, paulatim obdormiſcere facio. *In med. & paſſ.* obdormiſco.

Ὑφύφασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὕφασται, ab ὑφαίνω.

Ὑψάντυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, alte cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος, & ἄντυξ.

Ὑψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, cervicem effero, cervice erecta incedo, Plut. Ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, Phocyl. 57. Ex ὕψος, & αὐχέω.

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, q. d. alticervix, elatam cervicem habens. Ἰησοῦς δ' ἀγόρευε χέων ὑψαύχενα φωνὴν, Nonn. P. 5, 17. Ex ὕψος, & αὐχήν.

Ὑψαυχενίζω, verticem extollo. A præc.

Ὑψερεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Πατρίδ' ἐμήν, ἄλοχόν τε, ϗ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα, Hom. Iliad. 5, 213. Ex ὕψος, & ἐρέφω.

Ὑψηγόρας, ου, ὁ, *Ion.* ὑψηγόρης, q. d. altiloquus, qui magnifice & tanquam ex alto loquitur. Ex ὕψος, & ἀγορά. Hinc

Ὑψηγορία, ας, ἡ, altiloquentia; (2) ſuperbia.

Ὑψηλαυχενεία, ας, ἡ, elatio cervicis; ſuperbia.

Ὑψηλαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem extollens; ſuperbus. Ex ὑψηλὸς, & αὐχήν.

Ὑψηλῇσιν, dat. plur. *Ion.* & cum ν pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλός.

Ὑψηλοβατέω, ῶ, ſublimem aëris regionem perambulo, Suic.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui corde eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex καρδία.

Ὑψηλόκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alta habens præcipitia.

Ὑψηλολογέω, ῶ, alta loquor; utor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem conſector, Them.

Ὑψηλολογία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas. Ab

Ὑψηλολόγος, ου, ὁ, magniloquus, qui orationis ſublimitatem conſectatur.

Ὑψηλόνοος, *contr.* ὑψηλόνους, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mente elata.

Ὑψηλόνωτος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

Ὑψηλοπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præpes, illuſtris, Ph. Ex ὑψηλὸς, & πέτομαι.

Ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, excelſus, ſublimis. Ab ὕψος. Hinc

Ὑψηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia.

Ὑψηλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, alta ſum mente; (2) animo ſum elato, ſuperbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ, Rom. 11, 20.

Ὑψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus ſuperbus, nimium ſe efferens. Ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt mente excelſa, qui eſt mente ſuperba, qui alta ſapit. Ex ὑψηλὸς, & φρήν.

Ὑψηλοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui celſus naſcitur, celſus natu. Ex ὑψηλὸς, & φύομαι.

Ὑψηλόφωνος, ον, alta voce clamans, ſ. loquens, ſ. lamentans.

Ὑψηλῶς, *Adv.* alte, ſublime. Ab ὑψηλός.

Ὑψήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, alta ſeu celſa virilitate præditus; (2) celſos viros faciens. Ex ὕψος & ἀνήρ.

Ὑψηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Ex ὕψος, & ἐρέφω.

Ὑψητὸς, ὴ, ὸν, altus, celſus, ſublimis. Ab ὕψος.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι, Hom. Iliad. 5, 772. Ex ὕψος, & ἦχος.

Ὕψι, *Adv.* alte. Ab ὕψος.

Ὑψίβατος, ὁ ϗ ἡ, alte incedens; (2) in alto ſitus. A βαίνω.

Ὑψιβιβὰς, άντος, ὁ, idem. Hom. in Apoll. 416. A βίβημι.

Ὑψιβόας, ου, ὁ, alte clamans. Ex βοάω.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, q. d. altifremens, altiſtrepens; altiſonans, Gl. V. Hom. Il. 1, 354. Ex ὕψος, & βρέμω.

Ὑψιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris. Æſch.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ſublimi ſedet ſedili. Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Hom. Il. 4, 166.

Ὑψιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alta habens fundamenta, Nonn. P. 4, 2. Ex θέμεθλον.

Ὑψίθρονος, ὁ ϗ ἡ, celſus dignitate.

Ὑψικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνήϊε, Nonn. P. 6, 3. Ex ὕψι, & κάρηνον.

Ὑψικέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, per alta loca incedens.

Ὑψίκερας, ατος, ὁ ϗ ἡ, celſa gerens cornua, altijugus. Ὑψικέρατα πέτραν, Ariſt. Nub. 597.

Ὑψίκερως, ω, ὁ ϗ ἡ, celſa gerens cornua. Ὑψίκερων ἔλαφον, Odyſſ. 10, 158. Ex iiſd.

Ὑψίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, alte comatus. Ex ὕψι, & κόμη.

Ὑψίκρημνος, ου, ϗ ἡ, alta habens præcipitia, altus, editus.

Ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, & μέδω, *regno.*

Ὑψιμέλαθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, altas habens ædes; (2) excelſa habens atria.

Ὑψιμέλας. αινα, αν, alte niger; (2) altus & niger.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt in altis nubibus; *Epith.* Jovis.

Ὑψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, & πέτομαι.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, folia in cacumine gerens; (2) altus, procerus, celſus. Ex ὕψι, & πέτηλον.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, alte volans, altivolus. Ex πέτομαι.

Ὑψιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altivolans, ſublimis; (2) ex alto lapſus. Ex πέτομαι, vel πίπτω.

Ὑψίπους, ουν, excelſus.

Ὑψίπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam habens puppim. Ex πρύμνα.

Ὑψίπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, altas portas habens; (2) altus, excelſus. Ex πύλη.

Ὑψίπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, altis turribus inſignis.

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro ὑψηρεφής.

Ὑψίστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, alte ſtolatus, alte ſuccinctus, Ex ὕψι, & στολή.

Ὕψιστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelſiſſimus, Superlat. ab ὕψος.

Ὑψιτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in altum tenens; (2) in alto extenſus. Ex ὕψι, & τείνω.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, οντος, ὁ, qui alta & erecta cervice incedere ſolet. Ex iiſd.

Ὑψιφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altam lucem habens; (2) alte apparens; (3) celſus. Ex φάω.

Ὑψιφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in altum latus, ſublimis. Ναοὶ ὑψιφερεῖς, Ariſt. Nub. 305. Ab ὕψι, & φέρω.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, altum & elatum animum habens. Ex ὕψι, & φρήν.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus. Ex χαίτη.

Ὑψόθεν, *Adv.* ex alto, deſuper. Ab ὕψος.

Ὑψόθι, *Adv.* in alto, in ſublimi; (2) ſuper, ſupra; (3) alte, in altum. Ab eod.

Ὑψόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam habens proram. Ex ὕψος, & πρώρα.

Ὑψόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, altam cameram ſeu concamerationem habens; (2) excelſus.

ὝΨΟΣ, εος, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas; (2) cacumen, faſtigium, vertex.

Ὑψόσε, *Adv.* in altum, in ſublime. Ab ὕψος.

Ὑψοῦ, *Adv.* alte, in alto; (2) in altum, Hom. Il. 1, 486. Ab eod.

Ὑψόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; ſublimo, Gl. Vet. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν ϗ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Act. 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Joann. 2, 14. ὑψωθήσεται, Luc. 18, 14. Ab ὕψος.

Ὑψώθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑψόω.

Ὑψωθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, ſublimitas; (3) res alta, ſ. illuſtris. Ab ὑψόω.

Ὑψώσας, a. 1. part. act. v. ὑψόω.

Ὑψώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

Ὕω, f. ύσω, pluo; (2) irrigo, pluvia perfundo. Οὐ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι; Ariſt. Nub. 369. Ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, ib. 1116.

Ὑώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuillus, porcinus, ſui ſimilis; *metaph.* ſpurcus & immundus, ſtupidus. Ab ὗς. Hinc

Ὑωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, porcini mores.

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigeſima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque eſt ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inſerne appoſita ͵φ, *quingenta millia.*

Φᾶ, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, a φημί.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro ἔφανθεν. & hoc *Bœot.* pro ἐφάνθησαν, a φαίνομαι, Hom. Il. 1, 200.

Φαάντατος, η, ον, ſplendidiſſimus, lucidiſſimus, quaſi a φααντὸς, quod eſſet lucidus. A φαίνω, *luceo.*

Φαάντερος, έρα, ερον, ſplendidior, *Compar.*

Φαβοτύπος, ου, ο, q. d. qui tundit & percutit columbas, genus accipitris. Ex φάψ, & τύπτω.

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus ſtomachi, quum vehementer appetens, cibum immodice ſumit, nec ſatiari vorando poteſt; (2) ulcus quoddam exedens & cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος.

Φαγέδαινα, ης, ἡ, idem, ſed maxime, 2) Celſ. lib. 6. Ex φάγος, & ἔδω.

Φαγεδαινικὸς, ὴ, ὸν, phagedænicus, gangrænoſus, ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγεῖν, comedere, eſſe, manducare, Gl. Vet. aor. 2. ſine præſenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 2. φάγε, comede, imperat. a. 2. ἐὰν φάγω, ſi comedam, Conj. φάγοιμι, Opt. φαγὼν, part. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες, Ariſt. Plut. 253. Μὴ βρώσει ἐφάγομεν ἐκ τοῦ βασιλέως, 2 Sam. 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, Apoc. 17, 16.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. ind. med.

Φαγέσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vorax, inexplebilis edo ſeu comedo, Poll. A φάγος.

Φάγημα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, eſculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, feſtum quoddam, in quo cibo ad ſatietatem uſque exhilarabantur. Alias & φαγησία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. Ex φάγησις, & πόσις, *potio.*

Φάγησις, εως, ἡ, comeſtio, voratio.

Φάγιλος, ου, ὁ, phagilus, agnus cum edulis eſſe incipit.

Φάγος, ου, ὁ, vorax, edax, comedo.

Φάγρος, ου, ὁ, Phil. φάγρος ἰχθὺς, piſcis dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretenſium lingua, ἡ ἀκόνη, i. e. cos. A φαγεῖν.

ΦΑ'ΓΩ, inuſ. Vid. φαγεῖν.

Φάγωντι, 3. pl. præſ. conj. act. Dor. pro φάγωσι.

Φάε, lucebat, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔφαε, a φάω.

Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, ſolis epith. (2) ſtella Jovis. A φάω, luceo.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, ſplendidus, lucidus, fulgidus, nitens. A φαείνω.

Φαείνω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν, Odyſſ. 18, 342. A φάω.

Φαεσινὸς, ἡ, ὸν, lucidus. Ab eod.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus. Ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς, Hom. Il. 24, 785. Ex φάω, & βροτὸς, mortalis.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux, illuminatio. Call. in Dian. 11. A

Φαεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lucem adferens. Ex φάος, & φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc ſit πεφασμένος, occiſus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς, Soph. Oed. Col. 1537. Significat etiam decretorius, ut Μῦθον ἀτιμήσαντι πεφασμένον, Il. 14, 127. A φάω.

Φάθι, dic, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi φημί.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illuſtris.

Φαίδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. A

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, nitidus, ſplendidus; (2) hilaris, lætus, fauſtus, Gl. Vet. luculentus. Φαιδροτέρῃ γνώμῃ, Aret. Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, Gl. Vet. feſtivitas; (2) ſplendor.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro, alacrem reddo.

Φαιδρύνεσθαι, præſ. infin. paſſ. v. φαιδρύνω.

Φαιδρυντὴς, οῦ, ὁ, ædituus; (2) lotor, mundator. A φαιδρύνω. Hinc

Φαιδρύντρια, ας, ἡ, lotrix, mundatrix.

Φαιδρύνω, hilaro, exhilaro; (2) ſplendidum, nitidum, aut terſum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, ap. Ioſ. Ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν Ἀναύρου, Moſch. 2, 31. A φαιδρός.

Φαίδρυσμα, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit. Ern.

Φαιδρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui hilari eſt vultu. Ex φαιδρὸς, & ὤψ.

Φαιδρῶς, nitide, ſplendide, laute, hilariter.

Φαίην, dixerim, a. 2. opt. act. v. φημί.

ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, calceamenti genus atticum, dictum κονίπους. Clem. Al.

Φαῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημί.

Φαινέμεν, præſ. inf. act. Ion. pro φαίνειν.

Φαινέσκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐφαίνετο, a φαίνομαι.

Φαινίνδα, ης, ἡ, genus ludendi pila. A φαίνω.

Φαινὶς, ἡ, anemone, ap. Laced.

Φαίνοισαι, nom. pl. fem. præſ. part. act. Dor. pro φαίνουσαι, a φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Φαινόλης, ου, ὁ, Gl. Vet. φαινόλης, τὸ φιλόνιον, penula. Al. Gl. V. φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, Gl. Vet. ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, & θήκη.

Φαινομένην, acc. ſing. præſ. part. med.

Φαινομένηφι, dat. ſ. per Paragog. ſyllabæ φι.

Φαινομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora oſtendit; de Lacænis, Plut. Ex φαίνω, & μηρὸς, femur.

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, Gl. V. oſtendo; (2) defero; unde & φαίνοντες, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod proprie eſt φαίνομαι, Paſſ. φαίνομαι, appareo, Gl. Vet. φαίνεται, panditur, videtur, oſtenditur, apparet, Phil. φαινόμεθα, dignoſcimur, Phil. ἐφάνη, apparuit, a. 2. paſſ. Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, Joan. 1, 5. Ἄρηξον, ἐλθὲ, ϗ σκιὰ φάνηθί μοι, Eur. Her. fur. 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, Dem. Phil. 4. A φάος, lux.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuſcus, ſubniger, qui medio eſt inter candidum & nigrum colore, Gl. Vet. aquilus, pullus, fuſcus. Ab eod. Hinc

Φαιυρὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φαιστὸς, ἡ, ὸν, ſeu φαῖστος, η, ον, luminoſus, lucens. Ab eod.

Φαιωχίτων, ὁ ϗ ἡ, pullatus, nigra veſte indutus.

Φάκελλος, & φάκελος, ου, ὁ, faſcis aut faſciculus. A σφάκελος.

ΦΑΚΗ~, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipſum ex lente pulmentum. Angl. **Lentils**. Hinc

Φάκινος, ίνη, ινον, qui ex lente eſt.

ΦΑΚΙ'ΟΛΟΣ, ου, ὁ, faſcis, faſciculus.

Φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor, Suic. Dim. a φακή.

Φακοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lenticulæ ſimilis, Gl. Vet. lenticularis. Ex φακὸς, & εἶδος.

Φακοπτισάνη, ης, ἡ, edulium ex lente & ptiſana. Ex φακὸς, & πτισάνη.

Φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda, ut volunt Gramm. ſed promiſcue cum φακὴ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur; (4) faciei lenticula, lentigo, verruca, facies verrucoſa; (5) nigra quædam oculi macula, Gl. Vet. lens, lentigo; φακὸς προσώπου, faciei nævus, Ph. A φακή.

Φάκοψις, lentiginoſus, ſparſo ore, Ph. Ex φακὸς, & ὄψις, vultus.

Φακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lenticolor, qui lentis colorem refert. A φακός.

Φακωτὸς, ἡ, ὸν, lenticulatus, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑ'ΛΑ, ornamentum galeæ, Suid.

Φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, & ἀρχή. Hinc

Φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præeſt.

Φαλαγγηδὸν, Adv. per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγγιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morſus a phalangio, aranei genere. Ex φαλάγγιον, & δάκνω.

Φαλάγγιον, ου, τὸ, aranei genus, a crurum longiorbus internodiis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγιτικὸς, ἡ, ὸν, ad phalangem pertinens, e phalange ſumptus, &c.

Φαλαγγομαχέω, phalange, peditatu pugno. A

Φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ, & μάχομαι.

Φαλαγγόω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ. Hinc

Φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introſpectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, proprie quædam acies Macedonum, ut legio Rom.; (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, Ph. internodium, Gl. Vet. tarantula, Gl. Vet. araneus; φάλαγγες etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, Nic. Th. 760. (2) balæna, Ariſtoph. Veſp. 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, Gl. V.

Φαλακράω, calveo, Gl. V. A præc.

Φαλακροειδὴς, ὲς, qui calvus eſſe videtur. Ab εἶδος.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvitium, calvities.

Φαλακρόω, calvum reddo; calvo, Gl. Vet. φαλακροῦσθαι calveſcere, Gl. V. Hinc

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, Aret.

Φαλανθίας, ου, ὁ, calvus. A φάλανθος.

Φάλανθος, calvus. Ex φαλὸς, & ἄνθος, flos.

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. A φαλός.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina ſeu paluſtris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas. A Phalaride.

Φαληριάω, ῶ, albeſco ſpuma; unde φαληριόωντα pro φαληριῶντα, Il. 13, 799. A

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, ſpumeus; (2) Subſt. ferrum galeæ. A φαλός.

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλός, ſc. & φαλῆς.

Φαλιόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, albos pedes habens.

Φάλιος, ία, ιον, albus, ſplendidus. A φαλός.

Φαλλαγώγια, ων, τὰ, feſtum Priapo celebrari ſolitum. Ex φαλλός, & ἀγωγή.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A φαλλοφόρος.

Φαλλικὸς, ἡ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλός.

Φαλλοβάτης, ου, ὁ, Priapi conſcenſor. Ex φαλλὸς, & βαίνω.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in ſummo habens penem ligneum aut coriaceum.

Φαλλοφορέω, phallum geſto. A

Φαλλοφόρος, ου, ὁ, qui in ſacris Priapi phallum vel veretrum geſtat. Ex φαλλὸς, & φέρω.

ΦΑΛΟ'Σ, ſplendidus; (2) albus.

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ.

Φᾶμαν, acc. ſing. Dor. pro φήμην.

Φαμὲν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi φημί.

Φάμενοι, nom. plur. a. 2. part. med.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.

Φὰν, dicebant, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. & Bæot. pro ἔφησαν.

Φαναὶ, ῶν, αἱ, ſ. φάναι, ſplendores, illuminationes. Μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων Ἔδειξεν Ὀρφεὺς, Eur. Rheſ. 943. A φανός.

Φάναι, dicere, præſ. inf. verbi φημί,

Φανάριον, τὸ, Dim. a φάνιον, ſed non bonum verbum. Ern.

Φανείη, aor. 2. opt. paſſ. verbi φαίνομαι.

Φάνεν, apparuerunt, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. Ion. & Bœot. pro ἐφάνησαν.

Φανερολογία, ἡ, cum quid palam dicitur.

Φανερόμισος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui palam odit, Ariſt. Ethic. l. 4. c. 3. Ex μῖσος.

Φανεροποιέω, ῶ, declaro, Gl. Vet. Φανεροποιῆσαι, certiorare. Ex φανερὸς, & ποιέω.

Φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio. A pr.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifeſtus, evidens, apertus, clarus, illuſtris, celebris. A φαίνω.

Φανερόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui palam amat, Ariſt. Ethic. l. 4. c. 3.

Φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum facio, declaro, clarum efficio, manifeſto, illuſtro, propalo. Gl. V. φανεροῦμαι, clareſco, pateſio. Φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, 1 Cor. 4, 5. Φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ, Joann. 7, 4. Τότε ϗ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ, Col. 3, 4. A φανερός.

Φανερῶς, Adv. manifeſte, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανερώσει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi φανερόω.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio, patefactio, declaratio. A φανερόω.

Φάνεσκε, oſtendit, 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔφανε, a φαίνω.

Φάνη, apparuit, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. Ion. pro ἐφάνη, a φαίνομαι.

Φανήῃ, videatur, 3. ſing. aor. 2. conj. paſſ. per Epentheſ. pro φανῇ.

Φανήμεναι, aor. 2. infin. paſſ. Dor. pro φανῆναι.

Φανῇς, apparueris, 2. ſing. aor. 2. conj. paſſ.

Φάνης, ητος, ὁ, ſol; (2) amor. A φαίνομαι, quod iſte quotidie quaſi novus exſiſtat, hic primus e chao apparuerit.

Φανήσεται, 3. ſing. f. 2. ind. paſſ. v. φαίνω.

Φανητιάω, ῶ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φανήτω, 3. ſing. aor. 2. imper. v. φαίνω.

Φανθεὶς, qui apparuit, a. 1. part. paſſ.

Φανίον, ου, τὸ, laternula, facula, Dim.

Φανόπτης,

Φανόπτης, ου, ὁ, laterna. Ab ὄπτομαι.

Φανὸς, ὴ, ὸν, lucidus, ſplendidus. A φαίνω.

Φανὸς, οῦ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. Λαμπτὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.

Φανόω, idem quod φαίνω. *Strab.*

Φαντάζω, fut. άσω, apparere facio, ſpeciem præbeo, oſtendo; (2) Φαντάζομαι, imaginem ſeu ſpeciem mente concipio, imaginor, contemplor; (3) accuſor; (4) oſtento me, tanquam mirandum quoddam ſpectaculum in omnium oculos incurro. Σὺ δὲ μόνα σπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γῆν, ἢ μήτραν καταβαλλόμενα, M. Anton. 4, 22. Μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται, appareat, Eur. Ph. 93. Μὴ δὲ φαντάζου δόμων πάροιθε τῶνδε, id. Andr. 875. Φαντασθῆναι περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου, M. Anton. 1, 14. Ab eod. Hinc

Φαντασία, ας, ἡ, viſio, vana viſio, imago, vanitas, Ph. ſpecies; *it.* quod ad ſpeciem modo fit.

Φαντασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad viſiones concipiendas aptus. Ab eod.

Φαντασιοδοκητὴς, οῦ, ὁ, genus hæretici, qui Chriſtum non verum hominem fuiſſe, ſed tantum ſpeciem corporis habuiſſe dicit. A δοκέω.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, imaginationibus indulgeo, iiſque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου, Sapient. Sirach. 4, 30. Ex φαντασία, & κόπος.

Φαντασιοπλήκτως, cum ſtupore hominum, homines ſpecie quadam obſtupefaciendo. A πλήσσω.

Φαντασιόω, ῶ, fut. ώσω, imaginibus ludo, inani ſpecie decipio. A φαντασία.

Φάντασμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, Ph. viſio vana, larva, oſtentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' οὐκ ὄντα ποιοῦσι, Plato de Republ. lib. 10. A φαντάζω. Hinc

Φαντασμάτιον, ου, τὸ, parvum viſum, Dim.

Φανταστικὸς, ὴ, ὸν, qui facile viſiones & imaginationes concipit. Ab eod.

Φανταστικῶς, *Adv.* concipiendo viſiones.

Φανταστὸς, ὴ, ὸν, efficiens aut concipiens viſiones. Ab eod.

Φαντὶ, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φασὶ, a φημί.

Φανῶσι, 3. pl. aor. 2. conjunct. paſſ. verbi φαίνομαι.

Φάο, *dixiſti*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, a φημί.

Φαόβιος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidum (v. c. aureum) arcum habens. A βιός.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, ſalus; (4) victoria, gaudium. Φάεα μουνόγληνα, σάκει ἶσα τετραβοείῳ, Callim, Hymn. in Dian. 53. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici. A φάω.

Φαράγγιον, ου, τὸ, parva convallis, Dim. a φάραγξ.

Φαραγγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΆΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.

Φαραὼ, ὁ, Pharao. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Vindex.*

Φαρέεσσι, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro φάρεσι, & φᾶρος, *palla.*

Φαρὲς, ὁ, Phares. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Ruptura.*

ΦΑΡΈΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca ſagittarum, *Ion.* φαρέτρη.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, idem.

Φαρέτριον, ου, τὸ, parva pharetra. Dim.

Φαρετροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, pharetram geſtans. Ex φαρέτρα, & φέρω.

ΦΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, genus veneni.

Φάριον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A φᾶρος.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, Phariſæus. Vox Hebr. *Separatus.*

Φαρκιδόω, ῶ, rugo, capero. A φαρκίς.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, rugoſus. Ab eod.

ΦΑΡΚΊΣ, ίδος, ὁ ϗ ἡ, ruga.

Φαρμάζω, inficio; item curo, V. Lex.

Φαρμακάω, ῶ, refertus ſum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta. Ab eod.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipſe medicandi actio; (3) ipſa medicamenta. A φαρμακεύω.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, magus, veneficus. Ph. venenarius. A φάρμακον.

Φαρμακευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A φαρμακεύω.

Φαρμακευτικὸς, ὴ, ὸν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A

Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præſtigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.

Φαρμακικὸς, ὴ, ὸν, medicamentarius, Gl. V.

Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.

Φαρμακίτης, ου, ὁ, *Epith.* vini Pramnii, a ſalubritate. *Euſt.*

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum, veneficium; (3) pigmentum, Ph.

Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.

Φαρμακοποιὸς, οῦ, τὸ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, Gl. Vet. Ex φάρμακον, & ποιέω.

Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus ſeu hauſtus; (2) veneni potus ſeu hauſtus. Ex φάρμακον, & πόσις, *potio.*

Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo ſeu ſorbeo. Ex φάρμακον, & πότης.

Φαρμακοπωλέω, ῶ, ſum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex φάρμακον, & πωλέω.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola. Gl. V. aconitarius, pigmentarius.

Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, maleficus; Ph. magus, incantator. A φάρμακον.

Φαρμακοτρίβης, ου, ὁ, qui pharmaca terit & apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex φάρμακον, & τρίβω.

Φαρμακότριψ, βος, ὁ, idem & ex iiſd.

Φαρμακουργος, ὁ, idem quod φαρμακοποιός. Ab ἔργον.

Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, ſ. herbis venenatis. A φέρω.

Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, pharmaca ſeu medicamenta miſceo. A φάρμακον.

Φαρμακτὴρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.

Φαρμακτήριος, α, ον, idem.

Φαρμακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.

Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum.

Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis ſeu venenis læſus eſt. Ab eod.

Φάρμαξις, ιως, ἡ, tinctura, immerſio; (2) maleficium. Gl. V. veneficium. A

Φαρμάσσω, ſ. άττω, f. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo. Gl. Vet. veneno; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ'; ἢ κακόν τι μέγα πέπονθατ' ἄλλο, Ariſt. Θεσμ. 541. Φαρμάσσων πέλεκυν, Odyſſ. 9, 393.

ΦΑ͂ΡΟΣ, vel φάρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum, velamen, tegmen.

ΦΆΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejuſmodi.

Φαρόω, aro.

Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, veſtis ſtragula, veſtimentum.

Φαρυγγέθρον, τὸ, idem quod

ΦΆΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ϗ ἡ, guttur, gula, faux, caput œſophagi.

Φὰς, *dicens*, a. 2. part. act. v. φημί.

Φάσγανον, ου, τὸ, enſis, gladius; (2) herba quædam. Φάσγανον ὀξύ. Hom. Il. 1, 190. A σφάζω.

Φασγανουργὸς, οῦ, ὁ, faber ferrarius. Ab ἔργον.

Φᾶσε, *dixit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφησε, a φημί.

Φασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις.

ΦΆΣΗΛΟΣ, & φάσηλος; it. φάσιλος, & φασίολος, ου, ὁ, phaſelus, Ph. leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.

Φάσθαι, *dixiſſe*, a. 2. inf. med. verbi φημί.

Φασὶ, *inquiunt*. 3. plur. præſ. ind. act.

Φασιανὸς, οῦ, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phaſianus, *avis*. A Φᾶσις, Phaſis, *fluv.*

Φάσις, εως, ἡ, apparitio, viſum; (2) delatio, accuſatio.

Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, ſententia, apophthegma, denunciatio, rumor, affirmatio, propoſitio. A φαίνω, oſtendo, vel φάω, *dico.*

Φάσκε, *dictitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε.

Φάσκω, dico, dictito. Gl. V. aio. Οὐκοῦν σὺ ταύτην —— Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν; Soph. Trach. 426. Φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν, Act. 24, 9. A φάω.

Φασκώλιον, τὸ, pera, mantica, capſa coriacea.

Φάσκωλος, ου, ἡ, veſtigerula.

Φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, oſtentum, portentum, prodigium; (2) quod ſpeciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.

Φάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, a φημί.

ΦΆΣΣΑ, vel φάττα, ης, ἡ, palumbus, *avis.*

Φασσοφόνος, ου, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. Gl. Vet. palumbarius. Ἴρηκι ἐοικὼς Ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν. Hom. Il. 15, 238. Ex φάσσα, & φένω, *occido.*

Φασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo φημί.

Φατειὸς, ὰ, ὸν, dicendus, nominandus. A

Φατὴς, οῦ, ὁ, locutuleius, loquax; (2) mendax. A φάω, *dico.*

Φατὶ, 3. ſ. præſ. ind. *Dor.* pro φησὶ, a φημί.

Φατίζω, f. ίσω, dico; (2) rumorem ſpargo. Οὕτω τὴν θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον φατίσας. Eur. Iph. in Au. 134. A φάτις.

Φάτις, ιος, ἡ, dictum, ſententia; (2) reſponſum vatis, oraculum; (3) nuncius, rumor, fama; (4) gloria. A φάω, *dico.*

ΦΆΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe; (2) laquear, ſc. in præſepis formam excavatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, ſunt etiam loculamenta dentium. Hinc

Φατνόω, laquearibus tego. P. excavo (ξέω) ut fiat præſepe, lacus, lacunar. *Ern.*

Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes miſſilia emittuntur; φάτνωμα, mandibulum, Ph. alveolus dentis.

Φατνωματικὸς, ὴ, ὸν, laqueatus.

Φατνωτὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Φάτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, a φημί.

Φατὸς, ὴ, ὸν, dicendus, nominandus; (2) celebris. A φάω, *dico.*

Φατρία, ας, ἡ, curio, Ph. id. quod φρατρία.

Φατριακὸς, ὴ, ὸν, curialis. A pr.

Φάττα, palumbus, *Att.* pro φάσσα.

Φάττιον, ου, τὸ, palumbula, Gl. V. A φάττα.

ΦΑΥ͂ΖΩ, frigo, Heſ.

Φαυλεπίφαυλος, ον, plane nullius pretii.

Φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία ἐλαία, oliva ex oleaſtro cæſo & tranſplantato proveniens. Φαυλότεροι φαυλίων μήλων. Proverb. apud Athen. lib. 3. p. 82. A φαῦλος.

Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τὴν δίαιτάν μου φαυλίζεις, Xen. Ab eod.

Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, deſpectus, irriſio. A φαυλίζω. Unde

Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, ſubſannatrix.

Φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.

Φαυλορρημόνως, contumelioſe, maledice. A φαυλορρήμων, maledicus.

ΦΑΥ͂ΛΟΣ, η, ον, pravus, malus, nequam, Gl. Vet. (2) facilis, vilis, levis. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.

Φαυλουργὸς, ὁ καὶ ἡ, qui nihil egregie facit. *Epith.* artificis vilis. Ab ἔργον.

Φαύλως, *Adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. Ab eod.

Φαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

Φαυσίβροτος, ὁ καὶ ἡ, mortalibus lucem adferens; Pind. Olymp. 7. Ex φαῦσις, & βροτός.

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, ſplendor. A φάω.

Φαύσκω, luceo, A

Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.

ΦΑ`Ψ, αβὸς, ἡ, palumbes, *avis*.

ΦΑ'Ω, inuſ. luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico. Φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς, Odyſſ. 14, 502. Πεφήσεται δὲ τοῦ θηριοσπόρου ξυρῷ φάλαινα, Lyc. 841.

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio; (2) timeo, metuo. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο, Il. 11, 121. Εἴπερ ἂν αὐτοῦ φεβώμεθα Τυδέος υἱὸν, ib. 5, 232.

Φεβώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præſ. conj. med.

Φεγγίτης, ου, ὁ, phengites, lapis ſpecularis; (2) laterna. A

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen, jubar ſeu lumen ſolis, dies.

ΦΕ'ΓΓΩ, ſplendorem præbeo, illumino; luceo. A φέγγος.

Φεγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſplendore ſeu luce abundans, luminoſus. Ab eod.

Φειδάλφιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui farinæ parcit; (2) parcus, tenax. Ex φείδομαι, & ἄλφιτον.

Φειδαλφίτως, *Adv.* parce, tenaciter.

Φείδεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φείδου, a φείδομαι.

Φείδεσθε, *parcatis*, 2. pl. præſ. ejuſd.

Φειδίτιον, φειδιτεῖον, & φιδίτιον, ου, τὸ, pl. φειδίτια, ſodalitas quædam apud Spartanos ſimul epulari ſolitorum, ſed cum parſimonia & valde frugaliter; Plut. in Lycurg. cap. 12. A

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignoſco; (2) parco, parce utor, ſum parcus, abſtineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν οὐχὶ φείσεται, εἴπερ ἐγκρατὴς γενήσεται, Dem. Phil. 4. Εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι; Ariſt. Ach. 316. Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων; id. Av. 374. Ἐφείσατο δράξασθαι, Callim. Epigram. Hinc

Φειδομένως, *Adv.* parce, cum parſimonia.

Φειδὸς, ἡ, ὸν, parcus, tenuis. Ab eod.

Φειδὼ, όος, ἡ, parſimonia. A φείδομαι.

Φειδαλὸς, idem quod φειδωλός. *Ern.*

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; Hom. Il. 22, 244. A φειδώ.

Φειδωλία, ας, ἡ, parſimonia, tenacitas, illiberalitas. A

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, & φειδωλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, parcus, tenex, abſtinens, Gl. Vet. φειδωλότατος, perparcus, parciſſimus, tenaciſſimus, Gl. V. A φείδομαι.

Φειδωλῶς, *Adv.* parce. A φειδωλός.

Φείσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, miſericordia. A φείδομαι.

Φέκλη, ης, ἡ, fæcula. Vox Lat.

ΦΕΛΓΥ'ΝΩ, nugor, deſipio, *Heſ.*

Φελλεύω, fluito more ſuberis. A φελλός.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, locus petroſus Athenis; (2) ſalebroſus, lapidoſus quivis.

Φελλίνας, ου, ὁ, levis in modum ſuberis.

Φέλλινος, η, ον. ſuberinus. A φελλός.

Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex ſuberis & quercus appellatione. Ex φελλὸς, & δρῦς, *quercus*.

ΦΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſuber; cortex.

Φενακία, ας, ἡ, fraus. A φέναξ. Unde

Φενάκη, ης, ἡ, coma addititia, galericulum.

Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo, illudo, ſubſanno. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων. Ariſt. Ach. 90. Αἰσχρόν ἐστιν φενακίζειν ἑαυτοὺς, Dem. Phil. 1. Οἱ δ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ; Ariſt. Ran. 1038.

Φενακισμὸς, οῦ, ὁ, deceptio, impoſtura, illuſio, ludificatio. A pr.

Φενακιστὴς, οῦ, ὁ, impoſtor, Ab eod. Hinc

Φενακιστικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus.

Φενακιστικῶς, fraudulenter, fallaciter.

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor.

Φενόλης, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.

ΦΕ'ΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio, inuſ.

Φέρασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & ἀσπίς.

Φερβέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν.

Φέρβεσθαι, *alere*, præſ. infinit. med.

ΦΕ'ΡΒΩ, paſco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει, Pind. Ol. 134. Καί μ' ἔφερβε σὸς δόμος, πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις, Eur. Or. 863. Ἰξῷ καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν Εὔμηλος, Epigr. Παρέξω δαῖτ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην, Soph. Phil. 948. Φερβόμενοι κλεινοτάταν σοφίαν, Eur. Med. 827. Τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου, *Hom. Hymn. in Terr.* 4.

Φέρε, age, agedum, ageſis. A φέρω.

Φερέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, par & idoneus ſeu ſufficiens alicui rei, ut fidejuſſor locuples vadimonio, ſponſor fide dignus. Τοιῷδε τίς φερέγγυος. Plut. in Theſeo. cap. 1. ex Æſchyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω, & ἐγγύη, *ſponſio*.

Φερέδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, prandium adferens. Ἀνδρείας βασιλῆι χέων φερέδειπνον ἰωὴν; Nonn. P. 6, 8. Ex φέρω, & δεῖπνον.

Φερέζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam adferens. Ex ζωή.

Φερέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans & patiens. Ex φέρω, & κακόν.

Φερέκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum ferens, R. ex Plut. Ex φέρω, & καρπός.

Φερέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.

Φερέοικος, & φέροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferens domum; (2) *Subſt.* teſtudo, q. d. domiporta cochlea. Ex φέρω, & οἶκος.

Φερέπολις, & φερέπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, urbem ferens, i. e. ſuſtinens ac ſuſtentans; (2) qui urbem cepit. Ex φέρω, & πόλις, vel πτόλις.

Φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A

Φερέπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, & πόνος.

Φερέσβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam neceſſarium eſt. Ὅττι περ ἀνθρώποιο φερέσβιος υἱὸς ἀκούει, Nonn. P. 5, 27. Ex φέρω, & βίος.

Φέρεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a φέρω.

Φερεσσακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſcutifer, ſcutum ferens; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & σάκος.

Φερεστάφυλος, ον, uvas ferens. A σταφυλή.

Φέρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. φέρω.

Φερετρεύω, circumfero in pompa, tranſveho in pompa. A φέρετρον.

Φερέτριος, ου, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.

Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. Κείμενον ἐν φερέτρῳ. Hom. Il. 18, 236. A φέρω.

Φέριστος, ου, ὁ, optimus. *Superl.* à φέρω.

Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω, vel φέρβω.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam ſponſa adfert & dat marito. Ab eod.

Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, Exod. 22, 16. A φερνή.

Φερνίον, τὸ, (al. male φέρνιον, it. φερνεῖον) ſporta, ſportula, in qua piſces feruntur.

Φερόζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitam ferens; Nonn. P. 5, 25. Ex φέρω, & ζωή.

Φέροισαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, a φέρω.

Φερόλβιος, ον, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.

Φερόμεθεν, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro φερόμεθα.

Φερόμεσθα, Perſ. ead. ſed *Dor.* formata.

Φέρομαι, *Paſſ.* feror, ruo, & abripior; (2) in manibus, ſermonibus hominum verſor; (3) ſtudio alicujus rei teneri; (4) εὖ φέρεσθαι, rem bene gerere; *it.* res, quæ bene ſuccedit, opp. κακῶς φ.- πλέον φέρεσθαι cum ἐν augeri ex re aliqua. Παρά τινι, in gratia, autoritate majori eſſe apud aliquem: *cum gen.* excellere, præſtare; (5) *in med.* ſentire, cenſere, int. γνώμην.

Φέροντε, nom. dual. part. præſ.

Φέροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φέρουσι.

Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina.

Φέρτατος, άτη, ατον, validiſſimus, robuſtiſſimus, præſtantiſſimus, utiliſſimus. A φέρω.

Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præſ. imper. act. *per Sync.* pro φέρετε, a φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robuſtior, potentior, præſtantior, melior, utilior. *Compar.* Ab eod.

Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, proſum ad aliquid; (3) auferre, v. c. præmium, accipere; (4) pendere, ſolvere; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρων, ſua ſponte, libenter. Additur & verbis vehementiorem motum, vim, ſtudium ſignificantibus, interdum redundat. Φέρε, age, οἴσω, feram, Gl. V. f. 1. οἴσειν, eſſe laturus, Ph. Inf. f. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγκεν. tulit, attulit, Phil. a. 1. & 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγκοῦσα, patria, Gl. V. part. fœm. a. 2. ἐνήνοχα, p. Φέρειν ὀργὰς, concitare, Plut. εὐδοξίαν τινὶ, Ariſt. βαρέως τι, Xen. χαλεπῶς, Dem. τὰς ἀρχὰς, eligere, id. ψῆφον περί τινος, id. χάριν τινὶ, conferre, Hom. Τὸ μὴ πυθέσθαι σοῦ 'στιν αἰσχύνην φέρει, Soph. 66. Οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, id. El. 1362. Ἔξω φέρεσθαι τῶν καιρῶν, aberrare, Iſocr. Εὖ, καλας. κακῶς φέρεσθαι ἐν πράγματι, ſuccedere, & v. v. Thuc.

Φερωνυμέομαι, nomen & omen habeo. A

Φερώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ferens nomen ſuum, i. e. veritatem nominis ſui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, & ὄνομα.

Φερωνύμως, *Adv.* nomine rei vere reſpondente, nomine rei congruo.

ΦΕΥ͂, heu, va, ha! Ph.

Φεῦγον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφευγον, a φεύγω.

Φεύγοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.

Φευγόντων, *fugientium*, gen. pl. part. præſ. act.

Φεύγουσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g.

Φεύγυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, & ὕδωρ.

ΦΕΥ'ΓΩ, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, averſor; (4) exſulo, verto ſolum; (5) fugo, in fugam do. Ἡ φεύγει τὰ ἑρπετὰ, fugat, Strabo, lib. 16. P.) (6) reus ſum, accuſor, ſed de exule dicitur, φυγὰς & φυγὼν, de reo tantum φεύγων; (6) defero aliquem. *Ern.* Φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accuſari, Æſchin. δικαστήριον, declinare, Plat. τὴν ἐλπίδα, rejicere, Plut. τὴν πατρίδα, exulare, id. δίκην παρὰ τῷ κριτῇ, defendere, Dem. κοινωνεῖν τινι, vitare, Plato. Τὰς ἀξίας δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας ἔφευγον, Ariſt. Plut. 775. Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φεύξομαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας, accuſaberis, Ariſt. Eq. 440. Δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι, Soph. Phil. 1036.

Φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.

Φευκτέος, έα, έον, fugiendus. A φεύγω.

Φευκτικὸς, ἡ, ὸν, fugax. A φευκτός.

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, deteſtabilis. A φεύγω.

Φευξῆ, 2. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a φεύγω.

Φεύξιμος, ὁ καὶ ἡ, a quo fugiendum eſt; (2)

qui effugi ſeu vitari poteſt; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A

Φεῦξις, ιος, ἡ, fuga. A φεύγω.

Φεύξομαι, f. 1. indic. med. verbi φεύγω.

ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, ſcintilla, vel ſcintilla parva. Hinc

Φεψαλόω, ῶ, in ſcintillas converto, comburo.

Φεψάλυξ, γος, ἡ, ſcintilla; Ariſt. L. 106.

ΦΕ'ΩΣ, ω, ὁ, pheos, *planta.*

Φῆ, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a φημί.

Φῇ, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act.

Φείη, *dicat*, *dixerit*, 3. ſ. a 2. conj. act. pro φῇ.

Φηγίνεος, εα, εον, *contr.* φηγινοῦς, ῆ, οῦν, idem quod

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A

ΦΗΓΟ'Σ, οῦ, ἡ, fagus; æſculus, Gl. Vet. *Item* faginus. Φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ, Call. in Dian. 239. Hinc

Φηγὼν, ῶνος, ὁ, æſculetum, Gl. V.

Φηλέω, impono, decipio, A φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, impoſtor; (2) groſſus ſive ficus nondum matura, etſi maturitatis ſpeciem præ ſe ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ου, ὁ, impoſtor, deceptor. A φηλέω.

Φηλήτῃσι, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, a pr.

ΦΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, impoſtor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον, Lyc. 785, Menand. 11.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & exiſtimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν πρὸς τοὺς ϛρατηγοὺς, Ariſt. Av. 403. A φάω, *dico.*

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, dico, divulgo. Ἥν τινα (ϕήμην) πολλοὶ λαοὶ φημίζουσι, Heſiod. Ἔργ. 762. Σπιλὰς δ' ἐκείνη ζῆς φερώνυμος τύχης φημισθήσεται, Lyc. 1082. Τοὐνεκά μιν καὶ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον, Dionyſ. Πß, 90. A

Φῆμις, ιος, ἡ, ſermo, verbum, rumor, fama; (2) omen. A φημί.

Φημισμὸς, οῦ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φῶ, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφην, a φημί.

Φῆναι, *dixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, oſſifraga, avis major quam aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro θήρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores & tenſiones.

Φηρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſaniens in feras, qui inſano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, & μαίνομαι, *furo.*

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, a φήρ.

Φῂς, 2. ſ. præſ. ind. act. verbi φημί.

Φῇς, *dixeris*, 2. ſing. a. 2. conj. act.

Φήσεις, 3. ſing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

Φήσεις, *dices*, 2. ſing. f. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* et *Æol.* pro ἔφης.

Φησὶ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. act.

Φῇσι, *dixerit*, 3. ſ. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φῇ.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *anticipaverit*, 3. ſing. a. 2. opt. verbi φθῆμι, pro φθάω.

Φθάμενον, acc. ſing. a. 2. part. med.

Φθάν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἔφθησαν.

Φθάνειν, *prævenire*, præſ. infinit. act.

ΦΘΑ'ΝΩ, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) aſſequor, attingo. Unde (3) οὐ φθάνω, non poſſum; (4) ſervit celeritati exprimendæ; (5) Οὐκ ἂν φθάνοις, eſt, neceſſe eſt, non potes non. *interdum tamen*, ſtatim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτε τοῦτο πράττοντες, Ariſt. Plut. 484. Ὀργὴ καὶ προπετεία φθάσασα τοὺς λογισμοὺς ἁμαρτάνει ἔσθ' ὅτε, Dem. Φθάνω προσαγαγών, Ælian. Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργή, 1 Theſſ. 2, 16. Ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 Cor. 10, 14.

Φθαρεὶς, *corruptus*, a. 2. part. paſſ. v. φθείρω.

Φθάρθι, *pereas*, 2. ſing. aor. 1. imper. paſſ. per Syncop. pro φθάρθητι.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ή, όν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ή, όν, q. d. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, Gl. V. Ab eod.

Φθὰς, a. 2. part. act. verbi φθῆμι.

Φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act.

Φθέγγετο, 3. ſ. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθέγγετο, a

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, f. ξομαι, vocem ſeu ſonum emitto, ſonum edo, Gl. Vet. loquor, exprimo. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, 2 Pet. 2, 16. Οὐ γὰρ τοῦδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους, Eur. Med. 1310. Ὅτι τὸ δεῖπνον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο, Ariſt. Conc. 391.

Φθέγγοντο, *ſonabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο.

Φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) ſonus. A φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Φθεγξεῖται, *dicet*, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξεται.

Φθέγξῃ, *loqueris*, 2. ſing. temp. ejuſdem & eadem dialecto adfecti.

Φθείμην, a. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθίω, *corrumpo.*

Φθείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, *anticipo.*

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piſcis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθείρῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. φθείρω.

Φθειρίασις, ιος, ἡ, pediculatio, Gl. Vet.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis ſcateo, pediculari morbo laboro; φθειριῶν, pediculoſus, Gl. Vet. A φθείρ.

Φθειριζάω, fut. άσω, idem, vermibus ſcateo. Ab eodem.

Φθειριζάω, idem ap. Lucian. *ſi lectio ſana.* A ζάω, *Ern.*

Φθειρίζω, & φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quæro. Ab eod.

Φθειρικὸς, ή, όν, pedicularis. A φθείρ.

Φθειριστικὸς, ή, όν, venans pediculos.

Φθείροντι, 3. pl. præſ. indicat. act. *Dor.* pro φθείρουσι.

Φθειροποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, pediculos producens. Ex φθεὶρ, & ποιέω.

Φθειροτραγέω, ῶ, pediculos edo. Ex φθεὶρ, & τράγω, *edo.*

Φθειροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, pediculorum eſor. Ex φθεὶρ, & φάγος, *vorax.*

Φθειροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, piceæ ſpecies, quæ minimos fert nucleos. Ex φθεὶρ, & φέρω.

Φθείρω, f. ρῶ, corrumpo, vitio, violo, ſtupro, comburo, vexo, vaſto, interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, Gl. Vet. φθαρῆναι, convelli Gl. V. a. 2. paſſ. φθαρὲν, corruptum, Ph. a. 2. part. paſſ. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἂν, Soph. Aj. 1360. Κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος, Eurip. Ph. 382. Πρόῤῥιζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος, Soph. El. 767. Φθεῖρου, abi in malam rem. Τότε νοσήσεις, νῦν δὲ φθείρου, Ariſt. Plut. 610. A φθίω.

Φθειρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis ſcatens, pediculoſus. A φθεὶρ, *pediculus.*

Φθερεῖ, 3. ſ. f. 1. indic. act. v. φθείρω.

Φθέρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ.

Φθερσιγενὴς, ὁ καὶ ἡ, ad perdendum factus ſ. natus, *Epith.* Furiæ. A φθείρω, & γίγνομαι.

ΦΘΕ'Ω, corrumpo, labefacto, perdo interimo. Πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος, Odyſſ. 11, 329.

Φθέωμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν a φθῆμι pro φθάω.

Φθῆ, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθήῃ, *præoccupaverit*, 3. ſing. a. 2. conj. act. per Epentheſin τοῦ η, pro φθῇ.

Φθῆσε, 3. ſ. a. 1. ind. act *Ion.* pro ἔφθησε.

Φθῇσι, 3. ſ. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθήσομαι, *præveniam*, f. 1. indic. med.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμένοις, a φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, a φθίνω.

Φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

Φθινὰς άδος, ἡ, decreſcens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthiſis.

Φθινικὸς, ή, όν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, qui fructum amiſit.

Φθινοπωρινὸς, ή, όν, qui eſt auctumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, *Epith.* Olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, Autumnus, perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ου, τὸ, ſeneſcens auctumnus & in hiemen vergens; autumnus. Ex φθίνω, & ὀπώρα.

Φθινύθεσκε, *conſumebat*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθε, a

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, conſumo; (3) contabeſco, maceror, pereo. Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες, Odyſſ. 14, 95. Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν, Il. 6, 327. A φθίνω.

Φθινύλλα, peſtifera, Ariſt. Concion. 907.

Φθίνω, corrumpor, conſumor, pereo, deficio, tabeſco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, Soph. Aj. 405. ἐξ αὐτοῦ, id. Trach. 690. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui jam phthiſi correptus eſt, vel, qui ad phthiſin natura proclivis eſt; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθισήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, homines perdens, hominibus exitioſus. Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα, Hom. Il. 2, 833. Ex φθίω, & ἀνήρ.

Φθίσθαι, *periiſſe*, perf. infinit. paſſ. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a φθίνω.

Φθίσθω, *perditor*, 3. ſing. perf. imper. paſſ. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdere, peri.* 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *per Syncop.* pro φθίεσθε, a φθίω.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, tabe conſumor, Ariſtot. A φθίσις.

Φθισίβροτος, & φθισίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίω, & βροτὸς, *mortalis.*

Φθισικὸς, ή, όν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A

Φθίσις, ιος, ἡ, corruptio, extenuatio, conſumptio, decrementum, tabes, præſertim pulmonis, phthiſis. A φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.

Φθιτὸς, ή, όν, corruptibilis, corruptioni ſeu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) conſumor, deficio, tabeſco; & φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior. Φθίσει σε τὸ σὸν μένος, Il. 6, 407. Ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες αὐτὸν, Odyſſ. 16, 369. Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοὶ, ib. 20, 67. Ἢ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες; Il. 11, 820. Ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος, Il. 14, 87. A φθέω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, ſonus, vox. A φθέγγομαι.

Φθόγγος, ου, ὁ, ſonus, vox. Ab eod.

Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθέω.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ a natura inſitus. A

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, invidioſus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς, *Adv.* invide, invidioſe.

Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo. Τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ, Eur. Hec. 240. Μὴ φθόνει φράσαι, id. Med. 63. Ὧν ἐγώ σοὶ οὐ φθονήσω, Xen. Cyr. 8, 31. Ab eod. Hinc

Φθονήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Φθόνησις, ἡ, invidia.

Φθόνος, ου, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehenſio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἃ μέντοι τυγχάνω ἀκηκοὼς οὐδεὶς φθόνος λέγειν, Plat. in Phæd. A φθονέω.

Φθονοῦμεν,

φθονοῦμεν, 1. pl. præſ. indicat. act. *contr.* pro φθονέομεν, a φθονέω.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, calamitas, corruptela, lues, peſtis ; ſtuprum, Ph. compreſſio, Gl. Vet. A φθείρω.

Φθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, vitiator. A φθορὰ, vel φθορός. Unde

Φθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, corrumpendi ſeu perdendi & exſtinguendi vim habens.

Φθοροποιέω, perdo, exitio ſum.

Φθοροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens, pernicioſus, peſtifer, exitialis. Ex φθορὰ, & ποιέω.

Φθόρος, ου, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.

Φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis ſing. & pl. addunt.

Φιαλέω, ῶ, phiala libo, ſacrifico. Ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς, Ariſt. Pace, 431. A

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera ; (2) ornamentum lacunaris & januæ.

Φιαληφόρος ου, ὁ ϗ ἡ, phialam geſtans & thenſam ducens. Ex φιάλη.

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

Φιαλον, τὸ, idem, Dim.

Φιαλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, phialæ formam habens, Gl. V. φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη, & εἶδος.

Φιαλώδης, ες, idem.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, nitens, ſplendens ; (2) pinguis, *quia pinguia nitent* ; (3) Sch. Theocr. acerbus. Ὄρνιθος φιαρῆς πυρὶ τηκομένη σὰρξ, Nic. Al. 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς, Theocr. 11, 21.

Φιλαγαθὴς, ὲς, hilaris, riſum amans, *Dor.* pro φιλογηθὴς, a γηθέω.

Φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A

Φιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum ; benignus, Gl. Vet. Ex φίλος, & ἀγαθὸς.

Φιλαγάθως, *Adv.* bonos amando, ex amore bonitatis.

Φιλαγέννητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγέννητον.

Φιλαγλαος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλόκαλος.

Φιλάγραυλος, ὁ ϗ ἡ, ruricola.

Φιλαγρέτις, ἡ, venatrix, ſtudioſa venandi.

Φίλαγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ruris amans.

Φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

Φιλάγρυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

Φιλάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, fratris ſeu fratrum amans ; (2) carus fratri, Gl. V.

Φιλαδέλφως, fraterne, Gl. V. A præc.

Φιλαδυνάμος, ον, vires frangens.

Φιλάεθλος, ον, idem quod

Φιλαθλητὴς, οῦ, ὁ, certaminum ſtudioſus.

Φιλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιληθεὶς, a φιλέω.

Φιλαίακτος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.

Φίλαι, *fave*, imp. verbi, φίλημι, *amo.* Νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη, Hom. Iliad. 5, 117.

Φιλαίματος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſanguinarius, Gl. V. Ex φίλος, & αἷμα.

Φιλαίτιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, querulus ; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος, & αἰτία.

Φιλαιτίως, *Adv.* culpandi ſtudio.

Φιλακόλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, ſeu laſciviam.

Φιλάκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ θαῦμα φιλακρήτων ὑμεναίων, Nonn. Par. 4, 54.

Φιλακροάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui acromatis delectatur. Ab ἀκρόαμα.

Φιλαλέξανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Alexandri amicus vel ſtudioſus.

Φιλαλήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, veri ſeu veritatis amator vel amatrix.

Φιλαλήθως, *Adv.* veritatis amore vel ſtudio.

Φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

Φιλάλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutuo amore flagrans.

Φιλαλλήλως, amore mutuo.

Φιλαλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, amans alienigenarum.

Φιλάλυπος, ον, expers doloris ſ. triſtitiæ.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amans peccata, avidus peccandi, R. Ab ἁμαρτάνω.

Φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.

Φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus, ſeu ſtudioſus legendi.

Φιλαναλωτὴς, οῦ, ὁ, ſumptuoſus, Gl. V.

Φιλανάλωτος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A

Φίλανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans viri. Ab ἀνήρ.

Φίλανθος, ον, flores amans, ſ. fovens.

Φιλανθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα ; Ariſt. Ach. 340.

Φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus & benignitatis plenum. A

Φιλανθρωπεύομαι, f. εύσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύεται, Heliod. Φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτοὺς, Demoſth. Πάντας Μιθριδάτης φιλανθρωπευσάμενός τε ϗ ἐφόδια δοὺς ἀπέλυσεν ἐς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, Appian. B. Mithridat. A φιλανθρωπος.

Φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ſum humanus ; (2) humaniter tracto. Τοὺς δὲ προσδεχομένους ἐφιλανθρώπει, Polyb. Ab eod.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, Ph. Ab eod.

Φιλανθρώπινος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanus.

Φιλανθρωπίνως, *Adv.* humaniter.

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanus, clemens, benignus, comis.

Φιλανθρώπως, humaniter, comiter.

Φιλάνωρ, ἡ, idem quod φίλανδρος.

Φίλαο, *dilexiſti*, 2. aor. 1. m. pro ἐφιλήσω, *Æol.* Call. in Dian. 185.

Φιλαοιδὸς, οῦ, ὁ, amator cantorum ſeu poëtarum ; (2) amator cantus.

Φιλαπεχθημόνως, *Adv.* eorum more, qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent, infeſto animo. A φιλαπεχθήμων. Unde

Φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens ; (2) inimicitia.

Φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inimicitiarum amans. Ex φίλος, & ἀπεχθάνομαι.

Φιλαπεχθὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἔχθος.

Φιλαπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſimplicitatis & ſinceritatis amans.

Φιλάπλους, ου, ὁ, incautus, Gl. Vet. ſimplicitatis amans.

Φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.

Φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſum.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus.

Φιλάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, virtutis ſtudioſus. Ex φίλος, & ἀρετη.

Φιλάρματος, ον, rei equeſtris, certaminum equeſtrium ſ. curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

Φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ου, ὁ, antiquitatis amator ; antiquarius, Gl. V.

Φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.

Φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas ; ambitus, Gl. V.

Φιλαρχικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Φίλαρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperii ſeu imperandi cupidus, Gl. V. ambitioſus. Ab ἀρχή.

Φιλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, a φιλέω.

Φιλασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφίλησε.

Φιλασεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.

Φίλατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλατο, a φίλημι.

Φιλαυθόμαιμος, ὁ ϗ ἡ, amans fratris ſ. ſororis.

Φίλαυλος, ὁ ϗ ἡ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.

Φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, me ipſum amo.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſui amor. A

Φίλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſibi carus, qui nimis ſibi placet.

Φιλαύτως, nimio ſui amore.

Φιλέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſponſionibus ſeu fidejuſſionibus gaudet. Ex φίλος, & ἐγγύη.

Φιλεγκλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, querulus ; (6) quadruplator, criminator. Ex φίλος, & ἔγκλημα.

Φιλεγκλημόνως, criminoſe, calumniatorie.

Φιλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, a φιλέω.

Φιλειδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſciendi ſeu cognoſcendi cupidus, cognitionis ſeu ſcientiæ cupidus. Ex φίλος, & εἰδέναι, *noſſe*.

Φιλέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui peregrinandi ſtudio & cupiditate tenetur.

Φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens, ſ. appetens.

Φιλελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſumme miſericors.

Φιλέλεος, ου, ὁ, idem.

Φιλελευθέριος, α, ον, liberalis, magnanimus.

Φιλελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, libertatis amans.

Φιλέλλην, ηνος, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum ſtudioſus.

Φιλέμπορος, ὁ, mercatorius, mercator.

Φιλένδοξος, ον, gloriam appetens.

Φιλένθεος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἔνθεος.

Φιλέοισι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro φιλοῦσι.

Φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον.

Φιλέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι.

Φιλεορταστὴς, ὁ, idem quod

Φιλέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex φίλος, & ἑορτή.

Φιλεπιστήμων, ὁ ϗ ἡ, amans doctrinæ.

Φιλεπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui libenter objurgat & increpat, ad reprehendendum pronus.

Φιλεραστὴς, οῦ, ὁ, amator amoribus deditus.

Φιλεργέω, ſedulus ſum, labores amo.

Φιλεργία, ας, ἡ, ſedulitas, agendi ſeu operandi ſtudium. A

Φιλεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, operis amans, operi deditus, ſedulus, Gl. Vet. φίλεργος, gnavus, navus. Ex φίλος, & ἔργον.

Φιλεργῶς, induſtrie.

Φιλέρημος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolivagus, Gl. V.

Φίλερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, contentionum amans, jurgioſus, Gl. V. pertinax.

Φιλεριστέω, ῶ, contentiones amo. A

Φιλεριστικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Φιλεριστὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, contentionis ſtudioſus Gl. V. pertinax. Ex φίλος, & εριστὴς.

Φίλερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, amoris ſtudioſus, amoribus deditus.

Φιλεταίρεια, ἡ, & ία, ſtudium erga ſodales, ſ. amicos. A

Φιλέταιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſodalium ſeu amicorum ſtudioſus.

Φιλευλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, religionis amans, religioſus.

Φιλεῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro φιλοῦνται.

Φιλεῦντι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

Φιλεῦσαι, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.

Φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν, pro φιλοῦσι.

Φιλευτράπελος, ὁ ϗ ἡ, jocoſus, qui jocis gaudet.

Φιλεύχειλος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* helluonis.

Φιλεχθρέω, inimicitias exerceo. A

Φίλεχθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inimicitiarum amans.

Φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus ſum, amo, amice tracto, amicitiæ officiis proſequor ; (2) oſculor, ſuavior ; (3) ſoleo, Gl Vet. φιλεῖ, amat, adamat, ſolet, Gl. Vet. Τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι, Soph. Aj. 133 Ἐκ καρδίας φιλεῖν, Luc. Φιλεῖς δὲ δρᾶσ' αὐτὸ σφόδρα, Ariſt. Plut. 644. Φιλεῖ γὰρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρας τρέπεσθαι, id. Nub. 810. Ἐφίληθεν ἐκ Διὸς, Il. 2, 668. A φίλος.

Φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

Φιληδέω, delector, capio voluptatem, & q. d. amo ſuavitatem. Φιληδεῖν τινι, Athen. Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολλοῖσι φιληδεῖ, Callim. in Apoll. 56. A φιληδής.

Φιληδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſuavitatis, voluptatis amans. Ex φίλος, & ἥδος.

Φιληδονέω, ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector. voluptatibus indulgeo.

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, Long. 34. A

Φιλήδονος, ου, ὁ ϗ ἡ, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus, Gl. Vet. voluptuoſus, Phil. obſcœnus. Ab ἡδονή.

Φιληκοέω, ῶ, auditionis ſtudio teneor, Polyb.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas ſeu ſtudium. A

Φιλήκοος, ὁ ϗ ἡ, audiendi cupidus, qui libenter audit, Gl. V. attentus. Ab ἀκούω.

Φιληκόως, attente, Gl. V. A præc.

Φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio ſerviens.

Φίλημα, ατος, τὸ, oſculum, ſuavium, baſium. A φιλέω.

Φιλημάτιον, τὸ, Dim. pr.

Φιλήμεναι, aor. 2. infin. med. *Dor.* pro φιλῆσαι, a

Φίλημι, amo. Ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ ϗ σὲ φιλήμεναι, Il. 22, 265. A φιλέω.

Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. Nomen viri. *Deoſculans.*

Φιλήνεμος, ον, ventoſus, vente expoſitus. Ab ἄνεμος.

Φιλήνιος, α, ον, qui habenis regitur, *Epith.* equi.

Φιλήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ ſtudioſus.

Φίλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησε, a φιλέω.

Φιλῆσαι, *amare*, ſ. *amaviſſe*, a. 1. inf. act.

Φιλησίμολπος, ὁ ϗ ἡ, amicus cantus, ſ. ſymphoniæ, lætans concentibus. A μολπή.

Φίλησις, εως, ἡ, amatio, dilectio. A φιλέω.

Φιλητέος, amandus. A φιλέω.

Φιλητεύω, oſculor. A φιλητός.

Φιλητὴς, οῦ, ὁ, amator; baſiator, Gl. V. A φιλέω.

Φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut ſtrangulent, Senec. epiſt. 51. Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι, Heſ. Op. 1, 373. Æſchyl. Ch. 1001. πέμψειεν Ἑρμῆς ὅς γε φιλητῶν ἄναξ, Eur. Rheſ. 217. Al. legunt, φηλ. P.

Φιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad amandum propenſus; (2) libenter oſculans. A

Φιλητὸς, ἡ, ὸν, amabilis, amore dignus. A φιλέω.

Φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, amaſius; (2) amans, ſenſu honeſto, *fœm.* amica, amaſia, Æſch.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φίλοις ϗ ἀδελφοῖς, 1 Eſdræ. 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, Ἐφιλίασα αὐτῷ κἀγώ, Eccleſiaſtic. 37, 1. A φιλία.

Φιλιατρέω, medicinæ ſtudioſus ſum, Dioſc. A

Φιλίατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, medicinæ ſtudioſus.

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propenſus; amatorius, Gloſſ. Vet. A φίλος.

Φιλικῶς, amanter, amatorie, Gl. V. amice.

Φίλιος, ια, ιον, & φίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt amicorum ſeu fœderatorum, qui in amicitia eſt, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis *Epith.* amicitiæ præſes. A φίλος.

Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.

Φιλιππιδόω, unde πεφιλιππιδῶσθαι. extenuari, tenui corpore eſſe. A Φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. πεφιλιππῶσθαι, *per ſync.*

Φιλιππίζω, Philippo ſtudeo, inſervio. Hinc

Φιλιππισμὸς, ὁ, ſtudium partium Philippi.

Φίλιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equorum amans ſeu ſtudioſus. qui agitandis delectatur equis; (2) bellicoſus; (3) Philippus. Nomen viri.

Φιλιστορέω, ῶ, cognoſcendarum rerum cupidus ſum, hiſtoriæ ſtudeo, Strabo.

Φιλίστωρ, ορος, ὁ, doctrinæ. *inpr.* hiſtoriæ, antiquitatis ſtudioſus.

Φίλιχθος, ὁ ϗ ἡ, libenter piſces comedens.

Φιλίως, *Adv.* ut decet eos, qui ſunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλιος.

ΦΙΛΛΥΡΕ'Α, ας, ἡ, arbor liguſtro ſimilis.

Φιλοβάρβαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans & oſor elegantiæ.

Φιλοβάρβιτος, ὁ ϗ ἡ, amans lyram, cantans lyra.

Φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis amans.

Φιλοβασίλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, regiæ poteſtatis amans, R. Ex iiſd.

Φιλόβιβλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus librorum, qui libros multos emit.

Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, amans uvas.

Φιλόγαιος, ον, *Epith.* vomeris. A γαῖα.

Φιλόγαμος, ὁ ϗ ἡ, nuptias amans, procus.

Φιλογελοιαστὴς, οῦ, ὁ, qui jocatores amat.

Φιλογέλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui jocos & facetias amat. A

Φιλόγελως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, riſus amans, qui libenter ridet.

Φιλογενναῖος, ου, ὁ, gravitatis ſtudioſus, gravis, conſtans, R.

Φιλογεωργέω, agriculturæ ſtudioſus ſum. A

Φιλογέωργος, ου, ὁ ϗ ἡ, agricolarum ſeu agriculturæ ſtudioſus. Hinc

Φιλογεωργία, ἡ, amor rei ruſticæ.

Φιλόγλυκος, ον, idem quod

Φιλόγλυκυς, υος, ὁ ϗ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet..

Φιλογονία, ἡ, amor, ſ. cupido prolis. A

Φιλόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.

Φιλογραμματέω, ῶ, literas amo, Plut. A

Φιλογράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans literas, literarum ſtudioſus, doctus. A γράμμα.

Φιλογραφέω, ῶ, pingendi ſtudio teneor, R. Ex φίλος, & γραφή.

Φιλογρήγορος, ὁ ϗ ἡ, vigil.

Φιλογυμνασία, ἡ, exercitationum corporis ſtudium.

Φιλογυμναστέω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus ſum, Plato. Ex φίλος, & γυμναστής.

Φιλογυμνάστης, ου, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnaſii.

Φιλογυμναστικὸς, ἡ, ὸν, fere idem.

Φιλογυμναστία, ἡ, ſtudium palæſtræ & gymnaſii.

Φιλογύναιος, ου, ὁ ϗ ἡ, mulierum amans, mulieroſus. Ex φίλος, & γυνή.

Φιλογύναξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Φιλογυνὴς, ου, ὁ, idem.

Φιλόγυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Φιλοδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *it.* φιλοδάκρυος, ον, proclivis ad lacrimas, triſtis, lacrimans large.

Φιλόδαφνος, ον, laureatus, lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. Ex φίλος, & δειπνίζω.

Φιλόδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœnarum ſeu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλος, & δεῖπνον.

Φιλοδέμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans cubilis. Ex φίλος, & δέμνιον.

Φιλόδενδρος, ον, nemoris-cultor, paſtor, venator.

Φιλοδεπαστὴς, οῦ, convivator, conviviis gaudens, qu. a δεπάζω.

Φιλοδέσποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, domini amans. Ex φίλος, & δέσποινα.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ ϗ ἡ, domini ſeu dominii amans, i. e. qui alterius in ſe dominium libens patitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδημία, ἡ, popularitas. A

Φιλόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularium amans, popularis ſtatus amans.

Φιλοδημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλόδημος, unde etiam formatur.

Φιλοδήμως, populariter.

Φιλοδίκαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, juſti amans.

Φιλοδικαστὴς, οῦ, ὁ, litigioſus.

Φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus verſor, lites amo, Thucyd. A

Φιλοδικία, ἡ, libido litigandi. A

Φιλόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, litium amans, litigioſus. Ex φίλος, & δίκη.

Φιλοδίτης, ου, ὁ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξέω, gloriæ ſum cupidus; (2) gloriæ ſervio.

Φιλοδοξία, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui opiniones ſectatur; (2) qui bona opinabilia ſectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitioſus. Ex φίλος, & δόξα.

Φιλοδόξως, *Adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitioſe.

Φιλόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſervorum amans, Gl. V. amator ſervorum.

Φιλόδουπος, ὁ ϗ ἡ, ſtrepens, ſonans.

Φιλόδρομος, ὁ ϗ ἡ, vagus, errans.

Φιλόδυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lugubris, lamentabilis, R.

Φιλόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, munifice, liberaliter.

Φιλόεργος, ὁ ϗ ἡ, laborioſus, aſſiduus in laborando.

Φιλοζητητὴς, οῦ, ὁ, indagator, diſcendi cupidus, diſputator.

Φιλοζωέω, vitæ cupidus ſum, vitæ parco.

Φιλοζωΐα, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, cupidus vitæ. & quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel ſtudioſus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλοθεαμοσύνη, ἡ, cupiditas ſpectandi. A

Φιλοθεάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſpectaculorum amans, ſpectandi cupidus. Οἱ φιλοθεάμονες τοῦ κάλλους, Ariſtænet. 1, 10. A θέαμα, vel θεάμων.

Φιλοθεέω, pius ſum in Deum, (*Ern.*)

Φιλοθεΐα, ας, ἡ, amor Dei. A

Φιλόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dei amans, pius. At *Paſſive*, qui a Deo amatur, Deo placens & gratus.

Φιλόθερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, calidorum ſeu caloris amans.

Φιλοθέωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpectaculorum amans, qui ſpectaculis gaudet; (2) viſendarum rerum cupidus.

Φιλοθέως, pietate in Deum.

Φιλοθηρεΐα, ας, ἡ, amor venationis, ſtudium venandi. A φιλόθηρος.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis ſtudioſus ſum, venatione delector. A

Φιλόθηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, venationis amator, venandi ſtudioſus. Ex φίλος, & θήρα.

Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indulgens luctui.

Φιλόθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Φιλοθρήνῳ παρὰ τύμβῳ, Nonn. P. 11, 13.

Φιλόθυρσος, ὁ ϗ ἡ, Bacchi ſacris initiatus, Bacchi ſacra celebrans.

Φιλοθύτης, ου, ὁ, rei divinæ faciendæ ſtudioſus, qui ſtudioſe ſacrificat.

Φιλοῖ, 3. ſing. præſ. opt. act. pro φιλέοι, a φιλέω.

Φιλοίκειος, ου. ὁ ϗ ἡ, benevolus neceſſariis ſeu propinquis.

Φιλοικοδόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex φίλος, & οἰκοδομή.

Φιλοικτιρμόνως, per miſericordiam.

Φιλοικτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter commiſeratur, pronus ad miſericordiam.

Φιλοίκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, miſericors; q. d. amator commiſerationis.

Φιλοινία, ας, ὁ, amor vini, vinoſitas. A

Φίλοινος, ου. ὁ ϗ ἡ, vini amans ſeu cupidus, Gl. V. vinoſus.

Φίλοιστρος, ὁ ϗ ἡ, furore percitus, *de Diis*, furorem immittens.

Φιλοΐστωρ, ορος, ὁ, cupidus ſciendi.

Φιλοίφης, ου, ὁ, libidinoſus, Voc. φιλοῖφα, Theocrit, 4, 62. Ab οἰφέω.

Φιλόκαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, novitatis amator vel ſtudioſus.

Φιλόκακος, ὁ, rerum malarum ſtudioſus, rebus malis gaudens.

Φιλοκακοῦργος, ὁ ϗ ἡ, doloſus, fraudulentus.

φιλοκακέργως, *Adverb.* doloſe, fraudulenter.

Φιλοκαλέω, ῶ, pulchritudinem amo, honeſtatis aut rerum honeſtarum ſum ſtudioſus, Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα δὲ πάντων περὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλοῦμεν, ϗ τὸ φυλάττειν τοὺς νόμους, Joſ.

Φιλοκαλία, ας, ἡ, ſtudium pulchritudinis; elegantia; ſtudium honeſtatis ſive rerum honeſtarum. A

Φιλόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchritudinis ſtudioſus; (2) honeſtatis ſeu rerum honeſtarum ſtudioſus; (3) ſtudioſus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ ſtudioſus, Gl. V. mundus, politus, elegans.

Φιλοκάλως, *Adv.* culte, ornate.

Φιλοκάματος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans laboris, R.

Φιλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd. R.

Φιλοκαρποφόρος, ὁ ϗ ἡ, frugifer, *Epith.* æſtatis.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.

Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus ſum. Ἴσως δὲ ϗ πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν οὐκ ἀφυεῖς ὄντες, Xen. Cyr. 1, 24. A

Φιλοκερδής, έος, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu ſtudioſus lucri, avarus, Gl. V. φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex φίλος, & κέρδος.

Φιλοκερδῶς, *Adv.* cum aviditate lucri.

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui maledictis inceſſere amat, qui cavillari & deludere amat, contumelioſus, Hom. Odyſſ. 22.

Φιλοκηδέμων, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Φιλοκηδής, έος, ὁ ϗ ἡ, adfinium ſuorum ſtudioſus, benignus in cognatos.

Φιλόκηπος, ου, ὁ ϗ ἡ, hortorum ſtudioſus.

Φιλοκιθαριστής, οῦ, ὁ, cithariſtarum amans; (2) qui cithara ludere amat.

Φιλοκίνδυνος, ὁ ϗ ἡ, periculi adeundi cupidus, temerarius.

Φιλοκινδύνως, *Adv.* more eorum, qui periclitari amant.

Φιλοκισσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans hederæ geſtandæ, qui hederam geſtat, R.

Φιλόκνημις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.

Φιλόκνισος, ὁ ϗ ἡ, pruritum concitans. A κνίζω.

Φιλόκοινος, ὁ ϗ ἡ, amans reipublicæ.

Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, adulator; (2) adſentatorum amans.

Φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & effero me. A

Φιλόκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, jactationis amans, qui ſeſe jactare & efferre amat.

Φιλοκομπία, ἡ, jactatio, oſtentatio.

Φιλόκοπρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtercorari debet, fimo opus habens.

Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus ſeu cultus ſtudium. A

Φιλόκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ornatus ſeu cultus amans, cultus ſtudioſus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas.

Φιλόκρημνος, ὁ ϗ ἡ, qui in rupibus, eſſe, naſci, paſci, ſolet.

Φιλοκρινέω, ῶ, fut. ήσω, ſtudioſe diſcerno vel diſtinguo, accurate expendo vel examino, Lucian. Ex φίλος, & κρίνω.

Φιλοκρινητικός, ἡ, όν, vim habens ſtudioſe diſcernendi vel dijudicandi. A φιλοκρινέω.

Φιλοκρόταλος, ον, idem quod

Φιλόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ſtrepitum.

Φιλοκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκτεανώτατε, avariſſime; Hom. Il. 1, 122. A κτέανον.

Φιλοκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem. A κτῆμα.

Φιλοκτησία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. Ex φίλος, & κτῆσις.

Φιλοκτίστης, ου, ὁ, qui libenter ædificat.

Φιλόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſdem.

Φιλόκυβος, ου, ὁ ϗ ἡ, aleæ ſtudioſus, qui teſſeris ludere amat; Ariſtoph. Veſp. 75.

Φιλοκυδής, έος, ὁ ϗ ἡ, amans vel ſtudioſus gloriæ. Ex φίλος, & κῦδος.

Φιλοκυνηγέτης, ου, ὁ, venationis ſtudioſus.

Φιλόκυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui canibus gaudet. Ex φίλος, & κύων.

Φιλόκωμος, ὁ ϗ ἡ, qui amat comeſſationes.

Φιλόκωπος, ον, rei nauticæ ſtudioſus.

Φιλόλαγνος, ὁ ϗ ἡ, libidinoſus.

Φιλοληΐος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans prædæ. Ex φίλος, & ληΐη.

Φιλόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretioſorum ſtudioſus.

Φιλόλιχνος, ὁ ϗ ἡ, gulæ deditus.

Φιλολογέω, ῶ, fut. ήσω, libenter diſſero; (2) philoſophor & diſſero cum philoſophis. Ἀλλὰ γὰρ ἅλις ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ ὑψηλὰ τῶν σχημάτων χρήσεως ἐκ παρενθήκης τοσαῦτα πεφιλολογῆσθαι, Longin. 29.

Φιλολογία, ας, ἡ, ſtudium ſeu amor diſſerendi; (2) ſtudium ſeu amor literarum. A

Φιλολόγος, ου, ϗ ἡ, qui diſſerere amat; (2) qui libenter audit alios loquentes ſeu diſſerentes; (3) literarum ſtudioſus; (4) literatus, doctus, Gloſſ. Vet. amator verborum, ſtudioſus.

Φιλολόγως, more philologorum, amore literarum.

Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. Vet. A

Φιλολοίδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, dicax, maledicus, contumelioſus.

Φιλολοιδόρως, contumelioſe.

Φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus ſum lavandi, i. e. balnei. A

Φιλόλουτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui balneum adfectat, balnei avidus. Ex φίλος, & λουτρόν.

Φιλομάθεια, ας, ἡ, diſcendi cupiditas.

Φιλομαθέω, diſcere cupio, diſcendi deſiderio teneor, Plato. A

Φιλομαθής, έος, ὁ ϗ ἡ, cupidus ſeu ſtudioſus diſcendi. Ex φίλος, & μανθάνω.

Φιλομαθῶς, cum diſcendi cupiditate. A præc.

Φιλομαντευτής, οῦ, ὁ, vates, angur, hariolus.

Φιλόμαντις, ὁ, idem.

Φιλομάστος, ὁ ϗ ἡ, lactens, ſugens ubera.

Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide & incaute prælior, Plut. Ex φίλος, & μάχομαι,

Φιλόμαχος, ὁ, bellicoſus, ferox.

Φιλόμβρος, ον, imbre multo opus habens, *Epith.* plantarum.

Φιλομειδής, έος, ὁ ϗ ἡ, amans riſus. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor riſus. A μειδάω.

Φιλομεμφής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter conqueritur & expoſtulat. A μέμφομαι.

Φιλομηδής, έος, ὁ ϗ ἡ, coitum appetens. Ex φίλος, & μήδεα.

Φιλομήλα, ης, ἡ, philomela. Gl. Vet. φιλομήλη, acredula. Ex φίλος, & μέλος.

Φιλομήλειος, α, ον, qui eſt luſciniæ.

Φιλόμηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, amator vel ſtudioſus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.

Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.

Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A

Φιλόμισος, ου, ὁ ϗ ἡ, odio indulgens.

Φιλομμειδής, idem quod φιλομειδής.

Φιλομμηδής, idem quod φιλομηδής.

Φιλόμολπος, ὁ ϗ ἡ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μόλπη.

Φιλομουσία, ας, ἡ, Muſarum ſeu Muſices amor, ſtudium Muſices. A

Φιλόμουσος, ου, ὁ ϗ ἡ, Muſarum vel Muſices amans; (2) qui ſtudiorum humaniorum ſeu politioris literaturæ amans eſt. Ex φίλος, & Μοῦσα.

Φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum ſeu fabularum amans ſum.

Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum ſtudium. A

Φιλόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, confabulationum vel fabularum amans.

Φιλονάματος, ὁ ϗ ἡ, humoris appetens, *Epith.* Solis. A νᾶμα.

Φιλοναύτης, ου, ὁ, rei navalis ſtudioſus.

Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus ſum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινι πρὸς ἀρετὴν, Plato. Πέρα τοῦ μετρίου φιλονεικεῖν αἱρούμενος, Philo.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulatio; (3) contentio virium in certamine.

Φιλόνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, contentioſus; altercator, Gl. Vet.

Φιλονείκως, *Adv.* rixoſe, contentioſe; (2) cum æmulatione; (3) Gl. Vet. certatim.

Φιλόνεος, ὁ ϗ ἡ, qui juvenum amore tenetur.

Φιλονικέω, vincere, præſtare cupio. A

Φιλόνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtudioſus ſeu cupidus victoriæ, Ex φίλος, & νίκη.

Φιλονύμφιος, ἡ, nuptiis gaudens, nuptiis favens, *Epith.* Veneris.

Φιλοξενέω, ῶ, hoſpites amore proſequor, hoſpites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo amores.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hoſpitalitas. A

Φιλοξενίζω, liberalis ſum erga hoſpites.

Φιλόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, hoſpitalis, liberalis in hoſpites.

Φιλοξένως, hoſpitaliter.

Φιλοξυτόνος, ον, *in pl.* verba quæ acui ferè ſolent.

Φιλόοινος, ον, vinoſus, vino deditus.

Φιλοπαιγμόνως, jocoſe, ſtudio joci, &c.

Φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, ſtudium jocandi, ludendi, &c.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, amans jocos & luſus. Ex φίλος, & παῖγμα.

Φιλοπαίκτης, ου, ὁ, idem.

Φιλόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum, qui pueros amat, Gl. V. puerarius.

Φιλοπαίσμων, ὁ, idem.

Φιλοπαίστης, ου, ὁ, idem a παίζω.

Φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis conſumere ſolitus, *Epith.* etiam Veneris.

Φιλοπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis amator ſeu ſtudioſus.

Φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.

Φιλοπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, patriæ amans ſeu amator.

Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, amans patris. Ex φίλος, & πατήρ.

Φιλοπενθής, έος, ὁ ϗ ἡ, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & πένθος.

Φιλοπένταθλος, ον, pr. quinquertio eſſe cupiens, *Met.* qui excellere in omni genere cupit.

Φιλοπευθής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ſciſcitari & percontari amat, ideoque diſcendi cupidus eſt, curioſus ſcrutator. Ἀγόρευε γυνὴ φιλοπευθέϊ μύθῳ, Nonn. P. 4, 9. A πεύθομαι.

Φιλοπευστέω, libens audio & ſciſcitor, curioſus ſum in ſciſcitando, Ph. φιλοπευστεῖ, percontatur, ſciſcitatur. A φιλόπευστος.

Φιλοπεύστης, ου, ὁ, ſciſcitator, Gl. V.

Φιλόπευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod φιλοπευθής.

Φιλοπλακοῦντος, ὁ ϗ ἡ, qui placentis delectatur.

Φιλόπλεκτος, ον, bene textus, ſ. plicatus, cincinnatus.

Φιλόπλοος, ὁ ϗ ἡ, navigandi cupidus.

Φιλοπλουτέω, ῶ, fut. ήσω, diteſcere cupio, nimio ſtudio divitiis inhio, Plut.

Φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A

Φιλόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, divitiarum amans, diteſcendi ſtudioſus.

Φιλοποιέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, amicum ſeu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, Ph. φιλοποιοῦμαι, concilio, Gl. V.

Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A pr.

Φιλοποιητής, οῦ, ὁ, reconciliator, amicitiæ conciliator.

Φιλοποιΐα, ας, ἡ, conciliatio. A ποιέω.

Φιλοποίμην, ενος, ὁ, paſtorum amans, vitæ paſtoritiæ.

Φιλοποίμνιος, ὁ ϗ ἡ, gregis amans, gregem curans, *Epith.* canis.

Φιλοποιός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector ſeu effectrix. A ποιέω.

Φιλοπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli amans; (2) bellicoſus, bellax.

Φιλόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, civitatis amans; (2) ſuæ patriæ & civitatis commodis ſtudens.

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, amans & ſtudioſus civium, ac ſaluti eorum conſulens.

Φιλοπονέω, ῶ, fut. ήσω, laborum amans ſum; (2) cum labore efficio, ſtudioſe & gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, elucubro, Gloſſ. Vet. ſtudeo. Φιλοπονεῖν τὸ σύγγραμμα, Naz. Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσθαι περὶ τῶν μεταφορῶν, Ariſtot. A φιλόπονος.

φιλοπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, improborum amans.

φιλοπονία, ας, ας, ἡ, laborum amor, ſtudium, induſtria, Ph. A

φιλόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans laborum, gnavus; ſtudioſus, induſtrius, Ph. τὸ φιλόπονον, ſtudium, Gl. V.

φιλοπονοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. pro φιλοπονέουσι, a φιλοπονέω.

φιλοπόνως, *Adv.* more eorum, qui ſunt laborum amantes, gnaviter, diligenter, ſtudioſe. A φιλόπονος.

φιλόπορνος, ὁ ϗ ἡ, ſcortator. A ϖόρνη.

φιλοπόρφυρος, ὁ ϗ ἡ, qui veſte purpurea utitur, delectatur.

φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis ſeu potus, inexhauſta & inexplebilis bibendi aviditas, vinolentia. Ex φίλος, & ϖόσις,

φιλοποτέω, amo potationes. A

φιλοπότης, ου, ὁ, amator vini, potator, bibax, Gl. V. bibaculus.

φιλοπότις, ἡ, bibula, vinoſa.

φιλοπραγματίας, ου, ὁ, rerum alienarum curioſus. A φιλοπράγμων.

φιλοπραγμόνως, *Adverb.* more eorum, qui ſe libenter implicant negotiis; (2) cum deſiderio faceſſendi negotium. Ab eod.

φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis, ſeu variis ſe implicandi negotiis; (2) amor & voluntas litigandi; (3) ſolertia. A

φιλοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui libenter variis negotiis ſe implicat, qui ſibi & aliis negotia libenter exhibet. A ϖράγμα.

φιλοπρεπής, ές, decori amans, elegans.

φιλοπρεπῶς, amice, Gl. Vet. A ϖρέπει.

φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium, adfabilitas. A

φιλοπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſalutandi ſtudioſus, adfabilis, Gl. Vet. ſalutator. Ex φίλος, & ϖροσηγορέω.

φιλοπροσηγόρως, ſalutandi ſtudio, adfabiliter.

φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus, ſ. primatus.

φιλοπρωτεύω, f. εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἀλλ᾽ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς, 3 Joann. 9. A

φιλόπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, primatum affectans. Φύσει δὲ ϖολλῶν ὄντων ϗ μεγάλων ϖαθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατον ἦν ϗ τὸ φιλόπρωτον, Plut. in Alcibiad. c. 2.

φιλοπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, belli amans, bellicoſus.

φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum & in mendicos liberalitas. A

φιλόπτωχος, ου, ὁ ϗ ἡ, promptus ad juvandos pauperes & mendicos.

φιλόπυστος, ὁ ϗ ἡ, id. quod φιλοπευθής.

φιλοπωριστής, οῦ, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere & iis veſci amat. Ab ὀπώρα.

φιλοργής, έος, ὁ ϗ ἡ, iracundus. Ab ὀργή.

φιλόργιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Orgia celebrare amat; Nonn. P. 6, 4. *Epith.* feſti diei, ſolennis, celeber. Ab ὄργια.

φιλορήτωρ, ſeu φιλοῤῥήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, rhetoricæ amans & ſtudioſus.

φιλορμίστειρα, ἡ, in portum deducens navigantes, *Epith.* Veneris. Ab ὁρμίζω.

φιλορνιθία, ας, ἡ, avium amor. A

φίλορνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, avium amans.

φιλοῤῥέεθρον, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* cami.

φιλόρτυξ, ὁ ϗ ἡ, amans coturnices.

φιλορχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſaltationum amans. Ex φίλος, & ὀρχέομαι. Unde

φιλορχηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſaltandi cupidus.

ΦΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus. Hinc *Comp.* φιλτίερος, & *Superl* φίλτατος, amiciſſimus.

φιλοσαρκέω, ῶ, voluptatis carniſque ſtudio teneor, carnem amo & cuticulam curo.

φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) carnis ſtudium, R. A

φιλόσαρκος, ὁ ϗ ἡ, carnem amans, corporis oblectamentis totus deditus. A σάρξ.

φιλοσίγματος, ὁ, crebro uſurpans literam.

φιλόσιτος, ὁ ϗ ἡ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.

φιλόσκεπος, ου, ὁ ϗ ἡ, tegmine gaudens, Suic. Ex φίλος, & σκέπη.

φιλοσκήπτρος, ὁ, *Epith.* regis, ſceptriger.

φιλόσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans umbræ, umbram captans. Ex φίλος, & σκιά.

φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dicteriis mordacibus & ſcommatis gaudens, Gl. V. dicax. Ex φίλος, & σκῶμμα.

φιλοσκωπτέω, dicax ſum. A

φιλοσκώπτης, ου, ὁ, dicax, urbanus.

φιλοσοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſapientiam amo, ſapientiæ deditus ſum, ſtudium meum in doctrina & ſapientia colloco, philoſophiam capeſſo, philoſophiæ me dedo; (2) philoſophorum more diſputo, diſſero ſeu diſquiro & commentor mecum, philoſophiam doceo ſeu profiteor; (3) univerſe pro exquirere aliquid, curare, videre, Lyſ. Τοῦτο ϖεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ, τοῦ ἑταίρου, Xen. Cyr. 6, 6. A φιλόσοφος. Hinc

φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philoſophica quæſtio, ſeu res, quam quis philoſophica commentatione exquirit.

φιλοσοφία, ας, ἡ, philoſophia, ſapientiæ ſtudium; (2) ſecta, Gl. Vet. (3) eloquentia, *Iſoc.* (4) vita aſcetica, & monaſtica, ap. Scr. Eccl.

φιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ſeu expetens ſapientiam, ſapientiæ ſtudio deditus; (2) ſapiens, doctus, philoſophus.

φιλοσοφοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φιλοσοφέοντες, a φιλοσοφέω.

φιλοσόφως, *Adv.* philoſophice, ut philoſophum decet.

φιλοσπήλυγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, ſpeluncas amans, libenter in antris commorans.

φιλόσπονδος, ὁ ϗ ἡ, libationi aptus, ſ. ſerviens, v. c. vinum.

φιλοστασιώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, ſeditioſus, Gl. V.

φιλοστεφανέω, ῶ, coronarum amans ſum; ſeu coronam adſequi contendo, coronam ambio, Polyb. A

φιλοστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronarum amans ſeu cupidus.

φιλόστονος, ὁ ϗ ἡ, gemebundus.

φιλοστόνως, *Adverb.* gemebunde.

φιλοστοργέω, ῶ, ad amandum propenſus ſum, ſ. valde amo; dicitur *impr.* de amore conjugum, & eo qui inter parentes & liberos eſt; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor.

φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis tum inter parentes & liberos, conjugesque. A

φιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, propenſus ad amorem, qualis eſt inter parentes & liberos. Ph. indulgens. Ex φίλος, & στοργή.

φιλοστόργως, amantiſſime.

φιλοστρατιώτης, ου, ὁ, militum amans, ſ. militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus, ferox.

φιλόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui verti & mutari amat, mutabilis, inconſtans. A στροφή.

φιλόσυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ficuum, qui ficuum eſu delectatur. Ex φίλος, & συκῆ.

φιλοσύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui amat ſuos belli ſocios, amans commilitonum; (2) qui ſe libenter belli ſocium adjungit.

φιλοσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, conſuetudinarius, amans familiaritates.

φιλοσυνουσιάζω, frequenti congreſſu gaudeo.

φιλοσυνουσιαστής, ου, ὁ, ſalax. A pr.

φιλοσύντομος, ὁ ϗ ἡ, brevitatis ſtudioſus, brevis.

φιλοσωματέω, ῶ, nimium ſum amans corporis mei, nimis curo corpus. A

φιλοσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, corporis ſui nimium ſtudioſus, qui nimis amat curare cutem ſuam. Ex φίλος, & σῶμα.

φιλοσωμάτως, nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura.

φιλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos & caſtos amans.

φιλοτάριον, & φιλοτ. τὸ, Dim. a φιλότης, 3.) amicellulus, in compellatione ὑϖοχοριστικῶς.

φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor in liberos.

φιλότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον.

φιλοτεχνέω, artium ſtudioſus ſum; (2) artificioſæ elegantiæ ſtudio teneor; (3) diſſero de arte aliqua velut ejus ſtudioſus; (4) artificioſe & ingenioſe ago. A φιλότεχνος. Hinc

φιλοτέχνημα, ατος, τὸ, opus ſolers, artificioſum; Baſil.

φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingenioſus artifex.

φιλοτέχνης, ου, ὁ, artificioſus, Gl. Vet. Ex φίλος, & τέχνη.

φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipſa actio ſolerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω.

φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium ſtudium, vel ſtudium elegantiæ & artificii, ſolertia. A

φιλότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, artis aut artium ſtudioſus, induſtrius, ſolers. A τέχνη.

φιλοτέχνως, *Adv.* more eorum, qui artium ſunt ſtudioſi; (2) artificioſe, ingenioſe.

φιλότης, ητος, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus, (3) Gl. V. amicus, in compellationibus, ὦ φιλότης. A φίλος.

φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio poſt cœnam benevolentiæ ergo. A

φιλοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης.

φιλότησις, εως, ἡ, amicitia. Ab eod.

φιλοτιμεῖσθαι, præſ. infinit. med. *contr.* pro φιλοτιμέεσθαι. a

φιλοτιμέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, honoris conſequendi gratia facio; (2) ambitioſius & magno ſtudio conor & annitor, more nimirum eorum, qui honoris cauſſa toti ſunt in re aliqua; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia & liberalitate inclareſco, largior populariter; (6) *ſimpl.* dono, largior; (7) gaudeo aliqua re, delector; (8) eſt etiam, odio proſequor, vel ulciſci cupio. Φιλοτιμοῦμαι ἐξανδρεῖν, Xen. φιλοτιμεῖσθαι ϖρός τινα, Dem. A φιλότιμος. Hinc

φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, ſtudium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis ſibi placet, & quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.

φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris ſeu honorum ſtudium, ambitio; (2) æmulatio, æmula virtus & contentio animi ad certamen excitati; (3) ſtudium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia velut in ludis, unde φιλοτιμίαι ludi; (5) liberalitas. A φιλότιμος.

φιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, honoris ſeu honorum cupidus ſeu ſtudioſus, ambitioſus; qui ad rem aliquam contendit, & ex eo honorem ſibi parere nititur; (2) generoſus, magnificus, Phil. ambitioſus, munerarius, liberalis. Ex φίλος, & τιμή.

φιλοτίμως, *Adv.* ſtudio honoris, nimio honoris ſtudio, ambitioſe, ſolicite, Gl. Vet. comiter, enixe, certatim.

φιλότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inciſione gaudens, *Epith.* diei qua circumciſio fit ap. Judæos. Ex φίλος, & τέμνω.

φιλοτοιοῦτος, ου, ὁ, rei alicujus valde ſtudioſus.

φιλοτραγήμων, ὁ, bellaria amans, libenter edens. A τράγημα.

φιλοτράπεζος, ὁ ϗ ἡ, paraſitus, ſcurra, dicax, facetus. A τράπεζα.

φιλοτροφέω, lubenter alo, multos alo.

φιλοτύραννος, ου, ὁ ϗ ἡ, fautor, ſectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, ſ. cupidus.

φιλοτωθάζω, libenter derideo, R.

φιλοτωθασσω, idem.

φιλόφθογγος, ον, clamoſus, latrator.

φιλόφθονος, ὁ ϗ ἡ, invidus,

φιλοφιλία, ας, ἡ, amor & ſtudium erga amicos. A

φιλόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, amicorum ſtudioſus.

φιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, lyræ amans.

φιλοφρονέομαι, οῦμαι, comitate proſequor & humanitate,

manitate, amanter complector, Gloſſ. Vet.

Φιλοφρονοῦμαι, concilio. Περιπλακεῖσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο, Ælian. V. Hiſt. 12, 1. Hinc

Φιλοφρόνημα, τὸ, factum benigne, beneficium, humanitas.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

Φιλοφρονητικὸς, ἡ, ὸν, comis, blandus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; amicitia, familiaritas.

Φιλοφρόνως, *Adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens eſt benevola erga quempiam, benevolus, comis. Ex φίλος, & φρὴν.

Φιλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, loquax, garrulus. Ex φίλος, & φωνή.

Φιλόχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pr.* læna ſ. pingui veſte utens, cupidus lænæ, appetens lænam ſ. veſtem quamcunque, R. Ex χλαῖνα.

Φίλοχλος, ὁ ϗ ἡ, amans vulgum, popularis.

Φιλοχορευτὴς, οῦ, ὁ, choreas ducendi ſtudioſus. Ep. Bacchi.

Φιλόχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, chori ſeu chorearum amans.

Φιλοχρηματέω, pecuniæ avidus, vel avarus ſum, Plato

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, πρὸς ἣν ἀπλήστως ἤδη νοσοῦμεν, ϗ ἡ φιληδονία δουλαγωγοῦσι, Longin. 44. A

Φιλοχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus ſ. ſtudioſus.

Φιλοχρηματιστικῶς, ſtudio comparandarum divitiarum. A pr.

Φιλοχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρήματα.

Φιλοχρημάτως, *Adv.* cum cupiditate pecuniæ, avare.

Φιλοχρημονέω, pecuniæ avidus ſeu avarus ſum, Plato.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλοχρήμων, όνος, ὁ ϗ ἡ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος.

Φιλόχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans bonorum; (2) honeſti ſtudioſus, benignus, æquus.

Φιλόχριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, amator Chriſti, amans & ſtudioſus Chriſti.

Φιλόχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pr.* amans temporis, cunctator.

Φιλόχρυσος, ὁ ϗ ἡ, auri amans, auro inhians.

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco verſor & habito; (2) verſor & habito. Ἕκαστον καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, Philo.

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

Φιλόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter verſatur.

Φιλοψεύδεια, & ία, ἡ, ſtudium mentiendi. A

Φιλοψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens mendacia. Ex φίλος, & ψεῦδος.

Φιλοψεύστης, ου, ὁ, amans mendacium.

Φιλοψία, ας, ἡ, opſoniorum deſiderium. A φίλοψος.

Φιλοψογέω, reprehendendi ſtudio teneor. A

Φιλόψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, reprehendere amans.

Φιλοψόγως, reprehendendi ſtudio.

Φίλοψος, ου, ὁ ϗ ἡ, opſoniorum amans. Ex φίλος, & ὄψον.

Φιλόψοφος, ὁ ϗ ἡ, garrulus, jactator.

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter & ignave parco. Καὶ γὰρ οὐδέ τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών, Eur. Iph. in Au. 1436. Αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες ἔξιτε χθονὸς, id. Herac. 518. A φιλόψυχος. Hinc

Φιλοψυχητέον, ut οὐ, non nimium amanda eſt vita.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A

Φιλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animarum amans; (2) nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita privetur. Ex φίλος, & ψυχή.

Φιλοψύχως, nimio vitæa more.

Φιλόψυχρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

Φίλτ' pro φίλτατε, *cariſſime*, voc. ſing. *per Apoc.* a φίλτατος.

Φιλτάτιον, ου, τὸ, amiculus. A

Φιλτάτος, η, ον, amantiſſimus, ſodes, Gl. V. A φίλος.

Φίλτρον, ου, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitias, ſeu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

Φίλυβρις, ὁ ϗ ἡ, contumelioſus, inſolens.

Φιλυγιὴς, ὲς, bonæ valetudinis ſtudioſus.

Φίλυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ex φίλος. & ὕδωρ.

Φιλύδρηλος, ον, idem.

Φίλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans hymnos, amator cantus, ſtudioſus canendi, muſicus.

Φίλυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, amans ſomni, ſomniculoſus.

Φιλυπόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſolet excipere convivio, R. Ex φίλος, & ὑποδοχή.

Φιλυπόστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, redire ſolitus, facile rediens. Φιλυπόστροφον κακὸν, *Aret.*

Φιλυποστροφώδης, ὲς, idem. Ab ὑποστροφή.

Φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad ſuſpicandum propenſa. Ex φίλος, & ὕποψις.

ΦΙ'ΛΥΡΑ, *ας, ἡ*, tilia, *arbor. Angl. The* **Lime,** *or* **Linden Tree.** (2) ejuſdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, Gl. V. φιλύρινον, corticatum. A φίλυρα.

Φιλύριος, ια, ιον, idem & ab eod.

Φιλῳδὸς, οῦ, ὁ, ſtudioſus cantus, muſicus. Ex ᾠδή.

Φίλως, *Adv.* libenter. A φίλος.

ΦΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, camus, capiſtrum; (2) fiſcella; (3) apud Etym. obturamentum quo ſibi os obligant urinatores, ne aquam ſorbere cogantur; (4) piſcatorium inſtrumentum; (5) aleatorium inſtrumentum. Φιμοὶ, Schol. ad Æſch. contra Theb. verſ. 469. Αἱ πρὸς τοῖς ῥώθωσι τοῦ ἵππου σιδήρεαι τῶν χαλινῶν περιφέρειαι ὥσπερ κώδωνας εἶχον κενοὺς εἰς οὓς ἐκ τῶν μυκτήρων εἰσιὸν πνεῦμα ἦχον ἀπετέλει, reperitur & φιμον, *in neutr.*

Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adſtringo, capiſtro, obturo, coarcto, conſtringo, os occludo, Gl. Vet. φιμῶ, incapiſtro, compeſco; φιμοῦμαι, obmuteo, obmuteſco, commuteo, commuteſco. Εἶτα φιμώσαντε τοῦτον τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα, Ariſt. Nub. 592. Ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, Matt. 22, 34. Φιμώθητι, ϗ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, Luc. 4, 35. A φιμός.

Φιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cami ſeu fiſcellæ formam habens; (2) cami uſum præbens; (3) conſtringens. Ab eod.

Φίμωσις, εως, ἡ, obligatio, obſtrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, ſ. conſtrictio quælibet. A φιμόω.

Φὶν, dat. pl. pro σφὶν, *Ion.* pro σφίσι.

Φίνις, oſſifragus, genus aquilarum. A φίνη.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, ὁ, auriga; (2) animus, *qs. corporis auriga.* Vox Dorica.

Φὶξ, ικὸς, ἡ, *Boeot.* pro σφίγξ.

ΦΙΤΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ſtipes, truncus; (2) caulis, reperitur & neutrum.

Φίττα, *Adv.* accelerandi. Ab. & pro σίττα.

Φίτυ, τὸ, Ariſtoph. idem quod

Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, ſtirps, proles.

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

Φιτύω, f. ύσω, ſero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; Soph. Trach. 315. A φύω.

Φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio. A φλάω.

ΦΛΑ'ΖΩ, ſtulte & inarticulate loquor; (2) ferveo.

Φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro. A φλέω.

Φλάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, a φλάω. Unde

Φλάσις, ἡ, *Ion.* pro θλάσις.

Φλάσμα, το, pro θλάσμα.

Φλασμὸς, οῦ, ὁ, faſtus. A φλάζω.

Φλαστὸς, ἡ, ὸν, talis, ut contundi ſeu conteri poſſit. A φλάω.

Φλασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, a φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων δὲ τὴν τοῦ Πομπηΐου τὴν παρασκευὴν, Plut. A

Φλαῦρος, ρα, ρον, vilis, abjectus; (2) deformis; (3) malus, vitioſus; (4) difficilis. A φαῦλος.

Φλαύρως, *Adv.* male, vitioſe; (2) difficulter, ægre.

ΦΛΑ'Ω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) ſubigo, tero, unde (3) contundendo mollio; (4) maſturbo; (5) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ. Ariſt. Plut. 717. Ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν, Pind. Nem. 10, 128. Κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων, Ariſt. Plut. 693.

Φλεβάζω, ſcaturio tamquam e vena. A φλέψ.

Φλεβικὸς, ἡ, ὸν, ad venas pertinens, qui venarum eſt. Ab eod.

Φλέβιον, ου, τὸ, venula, Dim. ab eod.

Φλεβονευρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, veninerveus.

Φλεβορραγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλὲψ, & ῥηγνύω.

Φλεβοτομέω, ῶ, ſanguino, Gl. Vet. venam ſeco; φλεβοτομοῦμαι, ſanguinor, Gl. Vet. Gal. A φλὲψ, & τομή.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ ſectio, venæ inciſio, vacuatio venarum. A

Φλοβοτόμος, ου, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, ſcalpellum ſeu inſtrumentum, quo vena inciditur. Ex φλὲψ, & τέμνω.

Φλεβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, venoſus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγεθοίατο, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, a φλεγέθω.

Φλεγέθοντος, gen. ſing. part. præſ. act.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Πόλιν ἀνδρῶν ὀρμένον ἐξαίφνης φλεγέθει, Hom. Il. 17, 738. Ἐάαις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου, Ph. 172. λαμπρᾷ στεροπᾷ, Soph. Trach. 100. (2) ardeo. Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, Hom. Il. 18, 211. Ex φλέγω, & θέω.

Φλεγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. φλέγω.

Φλεγεὸς, ὰ, ον, ruber, qualis eſt flammæ color, R. A φλέγω.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Phil. Ab eodem. Φλέγμα κακὸν φορέουσα, Il. 21, 337.

Φλεγμαίνω, ardeo, æſtuo, exæſtuo, efferveſco; (2) intumeo, intumeſco, tumeo, Gl. Vet. ſuppuro; φλεγμαίνει, turget, Ph. Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτῷ τὸ σφυρὸν, Ariſt. Veſp. 276. Φλεγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, Plat. de Republ. lib. 2. Conf. Plut. in Lycurg. c. 5. A φλέγμα.

Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.

Φλέγμανσις, ἡ, idem quod

Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æſtus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματίης, ου, ὁ, pituitoſus, qui bilioſo opponitur. Ab eod.

Φλεγματικὸς, ἡ, ὸν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

Φλεγματοειδὴς, ὲς, idem. Ab εἶδος.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

Φλεγματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflatus, ſuppuratus; (2) pituitoſus, bilioſus.

Φλεγμῆναι, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμᾶναι, a φλεγμαίνω.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio, Gl. Vet. ſuppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

Φλεγμονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

Φλεγοίατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro φλέγοιντο, a φλέγω.

Φλέγοντι, *Dor.* pro φλέγουσι.

Φλεγύας, ου, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

Φλεγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ignitus, ardens; (2) ſplendens; (3) injurioſus, damnoſus.

ΦΛΕ'ΓΩ, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illuſtro, illumino; (4) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, ardeſco,

ardeſco, flagro, Gl. V. Αἷμα δάϊον φλέγει τάδε, Eur. Ph. 248. φλέγος, Soph. Aj. 682. Μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Ariſt. Θεσμ. 687. Ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

Φλεδονάζω, nugor, garrio. A φλεδών. Unde

Φλεδονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nugax, garrulus.

Φλέδων, ονος, vel ωνος, ὁ, homo ineptus & nugax. A φλέω.

Φλέξας, a. 1. part. act. v. φλέγω.

φλέξις, εως, ἡ, incenſio, incendium. A φλέγω.

Φλεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi φλέγω.

ΦΛΕ'Ψ, εβὸς, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, & ſimilium.

ΦΛΕ'Ω, nugor; (2) plenus ſeu refertus ſum, redundo, etiam bonis rebus; (3) ebullio, efferveſco, erumpo, Æſc. Ag. 1425. A φλύω.

Φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica ſpinis carens. A φλέω, Suic.

Φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φληναφάω, idem, Ph. micor. *Ern.*

Φληναφέω, ῶ, idem & ab eod. Ἐνταῦθα σαυτοῦ παραφρόνει ϗ φληνάφει, Ariſt. Nub. 1477.

Φληναφία, ας, ἡ, nugæ. A

Φληνάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, ſtultiloquus. Ex φληνύω, & ἅπτομαι.

Φληνέω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.

Φληνύω, f. ύσω, idem & ab eod.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) veſtibulum, limen. Hinc & φλιαὶ, valvarum poſtes: item, ligna directa & ex tranſverſo depacta, & ſcalarum firmamenta, quæ gradus tranſverſarios, per quos aſcenditur, utrimque compingunt, Gl. Vet. poſtis, limen.

Φλίβω, premo, comprimo, *Æol.* pro θλίβω.

ΦΛΙΔΑ'Ω, ῶ, putreſco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

Φλιδόνες, αἱ. rugæ & ſinus veſtium. A pr.

Φλίψις, ἡ, *Æol.* pro θλίψις.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus; (2) ſplendidus, fulgidus. A φλὸξ, *flamma.*

Φλογερὴν, acc. ſing, f. g. *Ion.* pro φλογερὰν, a

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Φλογητὸς, οῦ, ὁ, ardor, Ph. A φλόξ. Unde

Φλογιάω, ῶ, inflammor cum rubore.

Φλογίδιον, ου, τὸ, parvum fruſtum carnis aſſæ, Dim. a φλογίς.

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) uſtulo, inflammo, incendo. Φλογιζόμενον ἅλιον, ἅλιον αἰτῶ, Soph. Trach. 95. Ἦν δὲ ἡ χάλαζα ϗ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, Exod. 9, 24. A φλόξ.

Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

Φλογὶς, ίδος, ἡ, caro aſſa, Gl. Vet. flammeum.

Φλογισμὸς, οῦ, ὁ, uſtulatio. A φλογίζω.

Φλογιστὸς, ὴ, ὸν, uſtulatus; (2) inflammabilis. Δέμας φλογιστὸν ἤδη, Sophocl. Electr. 58. Ab eod.

Φλογμὸς, οῦ, ὁ, ardor, æſtus, flamma, incendium; (2) fulgor. Ab eod.

Φλογογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammigena, Gl. V. Ex φλὸξ, & γείνομαι, *naſcor.*

Φλογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammæ ſimilis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὸξ, & εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.

Φλογοιδοῦμαι, ardore intumeſco.

Φλογόγλυκος, ον, e rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, Gl. Vet. inflammo, flammo; φλογοῦσθαι, flammeſcere, Gl. Vet. A φλόξ.

Φλογώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus & incenſus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τὸ, uſtulati panis quaſi puſtula. A φλογόω.

Φλογωπὸς, ὸν, rutilus, ſplendens. Ab ὤψ.

Φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. Ab eod.

Φλοιὰ, *Ion.* φλοιὴ, ἡ, pro φλία, ap. Apoll. Rh. ubi tamen alii φλιή; (2) Proſerpina, ap. Laced.

Φλοιάριον, ου, τὸ, parvus cortex, Dim. a φλοιός.

Φλοίζω, f. οίσω, decortico, corticem detraho, Theophr. Ab eod. Unde

Φλόϊνος, η, ον, e cortice factus.

Φλοιοβαρὴς, ὲς, levis, tener. A φλ. & βαρύς.

Φλοιοῤῥαγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A

Φλοιοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, corticem habens diruptum ſeu rimoſum, ex φλοιὸς, & ῥήγνυμι.

ΦΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, cortex, liber, ſtirps, ſuber, Ph. Hom. Il. 1, 237.

Φλοίσβοιο, gen ſing. *Ion.* pro φλοίσβου, a

ΦΛΟΙ͂ΣΒΟΣ, ου, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) ſtrepitus.

Φλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

Φλοίω, f. οίσω, idem quod φλοίζω.

Φλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cortici ſimilis, corticoſus. Φλοιώδης ἀνὴρ, Longin. 3. A φλοιός.

Φλομὶς, ίδος, ἡ, verbaſculum. Dim. a φλόμος. Plin. 25. §. 73. c. 10.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ἡ, verbaſcum, *herba. Angl.* Mullein.

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma. A φλέγω.

Φλόος, φλοῦς, ου, ὁ, cortex, Ph. ſcirpus; (2) teges, ſtorea, ſtragulum ex ulva vel ſcirpo, aut ſparto vel junco. A φλοιός.

Φλοῦν, acc. ſing. pro φλόον, a φλόος.

Φλύαξ, ακος, ὁ, jocator, ſcurra, nugator. A φλύος.

Φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρίαν φλυαρεῖν, Plat. ap Socr. 3. Φλυαρεῖς ϗ πλβυγίζεις, Ariſt. Plut. 574. Λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 Joann. 10. A φλύαρος, Hinc

Φλυάρημα, τὸ, dictum nugatorium, ſ. ſermo nugatorius, ineptus, impudens.

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verboſitas, Gl. V. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. Vet.

Φλυαρολογέω, nugas loquor.

Φλυαρολογία, ας, ἡ, ſermo nugatorius. A

Φλυαρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαρος, & λόγος.

Φλύαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus & futilis; (2) nugator, ſtultiloquus, Gl. Vet. nugax, Phil. argutus, garrulus, verboſus. Al. Gl. Vet. frivolus. A φλύος.

Φλυαρώδης, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax. A pr.

Φλυάσσω, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A φλυδάω.

Φλυδάω, ῶ, humeſco; (2) flacceſco.

Φλυάκιον, τὸ, bulla, puſtula. A

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, puſtula, papula, Ph. Ariſt. in Veſp. A φλύκτις. Hinc

Φλυκταινίδιον, τὸ, parva puſtula.

Φλυκταινοειδὴς, ὲς, puſtulatus, puſtulæ formam habens.

Φλυκταινόομαι, οῦμαι, in puſtulas erumpo.

Φλυκταίνωσις, ἡ, eruptio puſtularum. A

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula, tumor, Gl. V. puſtella. A φλύω.

Φλύος, nugæ. A φλύω.

Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e ſuperfluitate humoris. Ab eod.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo ſeu bulliendo ſtrido; (3) evomo. Ἂνα δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα, Il. 21, 361. A φλέω.

Φοβαθῆς, 2. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro φοβηθῇς, a φοβέω.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφόβεον.

Φοβεῖσθαι, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro φοβέεσθαι.

Φοβεῖσθε, 2. pl. præſ. imper. paſſ. pro φοβέεσθε.

Φοβερίζω, terreo; φοβερίζει, deterret, Phil. Ἐνύπνιον ἴδον, ϗ ἐφοβέρισέ με, Dan. 4, 5. A φοβερός.

Φοβέριος, ου, ὁ, qui eſt timori ſeu terrori, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φοβερισμὸς, οῦ, ὁ, terror, Phil. A φοβερίζω.

Φοβερὸς, ρὰ, ρὸν, terrificus, terribilis, horribilis, formidoloſus, Ph. A φόβος. Hinc

Φοβερότης, ητος, ἡ, timor, terror.

Φοβερῶς, *Adv.* metum incutiendo, formidabiliter.

Φοβερώψ, ὁ ϗ ἡ, terribilis ſpecie.

Φοβεύμενον, acc. ſing. part. præſ. paſſ. *Dor.* pro φοβούμενον, a

Φοβέω, terreo, abſterreo, Phil, φοβοῦμαι, timeo, formido, paveo, pertimeſco, metuo, expaveſco, Gl. Vet. φοβεῖται, pavet, paveſcit, veretur, timet, Ph. φοβεῖσθαι, trepidare, Phil. ἐφοβήθη, horruit, Ph. a. 1. paſſ. πεφόβημαι, timeo, p. paſſ. Οὔτ' ἄλλο οὐδὲν οὕτως ἐφόβησεν, Thuc. Πεφόβημαι πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας, Soph. Aj. 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ πράσσων τάδε; id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἧττον τοὺς ἀνθρώπους φοβοῦνται, Xen. Cyr. 328. A φόβος. Hinc

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo & leone.*

Φοβηθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. a φοβέω.

Φοβηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ.

Φοβηθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Φοβηθήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοβηθήσεαι.

Φοβηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.

Φοβητικὸς, ὴ, ὸν, meticuloſus. A φοβέω.

Φόβητρον, ου, τὸ, quod metum incutit, ſeu incutere poteſt, terriculum, terriculamentum. A φοβέω.

Φόβονδε, *Adv.* in vel ad fugam. A φόβος.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus, formido, tremor, terror, Ph. fuga. A φέβομαι.

Φοβοῦ, *time*, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φοβέου, a φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico; (2) februo, Gl. V. Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς, Luc. 731. Οἱονεὶ φοιβάζον τοὺς λόγους, Longin. 8. A φοῖβος.

Φοιβαίνω, idem & ab eod.

Φοιβὰς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata, Gl. V. ſaga. Ab eod.

Φοιβαστικὴ, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιβάζω.

Φοιβαστικὸς, ὴ, ὸν, vaticinatorius. Ab eod.

Φοιβάστριος, α, ον, idem.

Φοιβάω, ῶ, luſtro, purgo, ſplendidum reddo; & φοιβάομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίβασεν δὲ παγέντα Πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων, Callim. in Lavacrum Palladis. 12. A φοῖβος.

Φοιβήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, phœbeus, phœbeïus, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοίβειος.

Φοιβήτωρ, ορος, ὁ, fatidicus, vates.

Φοιβίτης, ου, ὁ, hariolus, Ph. A φοῖβος.

Φοιβόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖβος, & λαμβάνω.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, purus, impollutus, caſtus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ.

Φοίνιγμα, τὸ, idem quod

Φοινιγμὸς, οῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμος, ον, flores purpureos efferens, ſ. habens. *Epith.* veris. Ex ἄνθος.

Φοινικόω, rubefacio, Gl. V. A φοῖνιξ.

Φοινίκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, phœniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

Φοινίκεος, έη, εον, puniceus, Gl. V. ſpadiceus. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.

Φοινικίας, ου, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thraſciæ oppoſitus.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpuraſco, Luc. (3) tingo purpura. Ab eod. Unde

Φοινικὸς, ὴ, ὸν, Phœnicius, Punicus.

Φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.

Φοινίκιος, ία, ιον, puniceus; palmeus, Gl. V.

Φοινικὶς, ἴδος, ἡ, veſtis phœnicei ſeu punicei coloris, puniceus amictus, purpurea veſtis, purpureus amictus, (ob coloris adfinitatem,) pannus puniceus, Gl. Vet. paludamentum. Ab eod.

Φοινικιϛὴς, ȣ̃, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.

Φοινικιϛὶ, *Adv.* Punice. Ab eod.

Φοινικοϐάλανος, ȣ, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (poſtquam maturuit.)

Φοινικοϐαπτος, ον, colore puniceo tinctus.

Φοινικοϐαφὴς, ὲς, idem. A βαφή.

Φοινικοϐατέω, ῶ, palmas ſcando. Ex βαίνω.

Φοινικογενὴς, ὲς, e Phœnice ortus.

Φοινικοδάκτυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens.

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, Puniceus. A φοῖνιξ.

Φοινικόκροκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ, & κρόκη.

Φοινικόλοφος, ὁ ϗ ἡ, rubram c iſtam habens.

Φοινικοπάρειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puniceas habens genas, i. e. pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ, & παρειά.

Φοινικοπάρῃος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Ion.* pro præc.

Φοινικοπάρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, puniceo limbo prætextam veſtem gerens, prætextatus.

Φοινικόπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ſolum habens puniceum ſeu rubrum. Ex φοῖνιξ, & πέδον.

Φοινικόπεζα, ης, ἡ, purpuereos pedes habens, i. e. pulchros, pulchra.

Φοινικόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rubeas alas ſeu pinnas habens. Ex φοῖνιξ, & πτερόν.

Φοινικοροδίαι, ῶν, αἱ, punicea roſaria. Ex φοῖνιξ, & ῥόδον.

Φοινικόρυγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt roſtro puniceo, nempe a ſanguine, ut Leo, lacerato animali; (2) de homine, foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

Φοινικὸς, ἡ, ὸν, puniceus; (2) punicus. A φοῖνιξ.

Φοινικοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui eſt puniceis, i. e. pulcris cruribus. Ex φοῖνιξ, & σκέλος,

Φοινικοϛερόπης, ὁ, *Dor.* πας, fulminator; *pr.* rubra fulmina mittens. A ϛεροπή.

Φοινικοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖνιξ, & τρέφω.

Φοινίκερος, ȣ, ὁ, avis quædam ſolitaria, a quibuſdam *Silvia* vocata. Ex φοῖνιξ, & κρά.

Φοινικȣ̃ς, puniceus, Ph, A φοῖνιξ.

Φοινικοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus, puniceus adſpectu. Ex φοῖνιξ, & φάω.

φοινικόφυτον, ȣ, τὸ, palmetum.

φοινικόφυτος, ὁ ϗ ἡ, palmis conſitus

φοινικὼν, ῶνος, ὁ, palmeum. A φοῖνιξ.

ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, ſpicam ferens lolio ſimilem & ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, & phœniceo pennarum colore; (5) color ruber, ſeu phœniceus, qualis eſt palmulæ; (6) inſtrumentum quoddam muſicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum aſperitatibus efficax; (8) Phœnix, e Phœnice oriundus, Gl. Vet. Punicus. Sed *Adject.* ὁ ϗ ἡ, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

φοίνιξις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

φοίνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cæde contaminatus, homicida; ſanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φόνος, *cædes*.

Φοίνισσα, ης, ἡ, Phœniſſa, ex Phœnicia oriunda. A φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a

Φοινίσσω, f. ξω, rubefacio, ſanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ ταυρων, Lyc. 1191. Φοινισσȣσα παρηῖδ' ἐμὰν αἰχμᾷ νεοθαλεῖ, Eur. Iph. in Au. 185. Μάϛιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ. Soph. Aj. 110. A φοῖνιξ.

Φοινίχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, a φοινίσσω.

Φοινὸς, ἡ, ὸν, cruentus, cruentatus. A φόνος.

Φοίτα, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφοίτας, a φοιτάω.

Φοιταλέος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel φοιταλίος, ία, ίον, inſanus, furioſus; (2) errabundus, vagus. A φοιτάω.

Φοιταλιεὺς, ὁ, idem. *Epith.* Bacchi.

Φοιταλιώτης, ȣ, ὁ, idem.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, inſana, furioſa; (2) vaga; (3) meretrix. Ὡς Μαρίη ταχύγυνος ἀνίγρετο φοιτάδι ζιγῇ, Nonn. P. 11, 31. A

ΦΟΙΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, Gl. Vet. dicitur de diſcipulis, nunciis *inprimis*; (2) inſanio, furo. Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλȣ, Ariſt. Eq. 1231. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ ϗ εἰς τὸν νεὼν τῆς Ἴσιδος, Heliod. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, Xen. Cyr. 2, 1. ἐπὶ θύρας, ib. 8, 2.

Φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.

Φοιτῇ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάω.

Φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio· A φοιτάω. Unde

Φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Φοιτητὴς, ȣ̃, ὁ, itator, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, diſcipulus.

Φοιτίζω, eo, venio, accedo. Ab eod.

Φοῖτος, ȣ, ὁ, inſania, furor; (2) vagatio, error. Ab eod.

Φοιτῶν, præſ. part. act. pro φοιτάων.

Φολιδάδης, ες, idem quod

Φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, ſquameus, ſquamatus, corticatus. A φόλις.

ΦΟΛΙΞ, ικος, ἡ, aſperitas cutis.

ΦΟΛΙ͂Σ, ίδος, ἡ, ſquama, qualis eſt ſerpentis.

Φολκὸς, ȣ̃, ὁ, ſtrabus ſeu ſtrabo, qui habet oculos diſtortos. Ex φάος, & ἕλκω.

ΦΟ'ΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus; (2) marſupium ſive ſacculus condendis obolis; (2) follis.

Φολλιάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, follicularis; fungoſus; inanis, inſtar follis. A φόλλις.

Φονάω, & -όω, ῶ, cædem appeto. A φόνος.

Φόνευμα, ατος, τὸ, quod occiſum eſt, cadaver, R.

Φονεὺς, έως, ὁ, homicida, jugulator, ſicarius, Gl. V. Il. 18, 334. A φονεύω.

Φονευτὴς, ȣ̃, ὁ, interfector. Ab eod.

Φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. Φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τὴν ταλαιπώρῳ δέρην, Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φονεύσας, id. Her. fur. 1017. παῖδ' ἐμὸν, id. Ph. 1676. A φόνος.

Φονέως, gen. ſing. *Att.* pro φονέος, a φονεὺς.

Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus defunctorum, ſive occiſorum. A φένω.

Φονικὸς, ἡ, ὸν, ad cædem pertinens; (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φόνος.

Φονικῶς, *Adv.* ſanguinarie; (2) crudeliter.

Φόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & φόνιος, ια, ιον, cæde contaminatus, homicida, ſanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus.

Φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A

Φονοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, occiſor, qui per cædem interficit. Ex φόνος, & κτείνω.

Φονοκτονία, ἡ, cædes. A pr.

Φόνος, ȣ, ὁ, homicidium; cædes, nex, Gl. V. A φένω.

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, piſcis quidam in oſtiis fluviorum celeriter naſcens.

ΦΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, cujus caput eſt acutum & veluti turbinatum, verticem habens faſtigiatum; (2) qui eſt vultu diſtorto, Gl. Vet. φοξοὶ, *cilones*. Hinc

Φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio.

Φοξόχειλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui labris & coarctatis & in acutum deſinentibus.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, geſtatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, converſione, lapſu; *it.* impetus. v. c. fluctuum; (3) vectigal, portorium, penſio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus. A φερω. Hinc

Φοράδην, *Adv.* q. d. portabunde, portando, geſtando, Plut. in Coriolan. cap. 24.

Φορϐαιὰ, ᾶς, al. φορϐαία, ας, ἡ, capiſtrum. A φέρϐω.

Φορϐαῖος, αία, αῖον, paſcuus. Ἦξε φορϐαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων, Call. P. 50. A φορϐή.

Φορϐὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, alimentum ſuppeditans; (2) unus ex grege, gregarius, gregalis, Ph. φορϐὰς ἡ θήλεια ἵππος, equa; φορϐάδες, equæ, Ph. Ab eod.

Φορϐειὰ, ᾶς, ἡ, & φορϐεὰ, item φορϐιὰ, cibus, eſca; (2) capiſtrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant, Gl. Vet. φορϐεὰ, capiſtrum, Ph. φορϐιὰ, capiſtrum.

Φορϐὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, eſca. Ὄρνισι φορϐὴ παραλίοις γενήσεται, Soph. Aj. 1085. A φέρϐω.

Φορϐιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod φορϐεία.

Φορεαφόρος, ȣ, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορεῖον, & φέρω.

Φορεῖον, ȣ, το, geſtatorium, ſella geſtatoria, lectica; (2) vehiculum, Gl. V. petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo, Plut. in Numa, cap. 10. A φορεὺς.

Φορείτω, 3. ſing. præſ. imper. act. pro φορεέτω, a φορέω.

Φορέοισι, 3. pl. *Dor.* pro φορέȣσι.

Φορέοντας, *ferentes*, acc. pl. part. præſ. act.

Φόρετρον, ȣ, το, vectura, latura, Gloſſ. Vet. merces bajuli. A φορά.

Φορεύμενος, part. præſ. med. *Dor.* pro φορούμενος, ex φορεόμενος, a φορέω.

Φορεῦντος, *ferentis*, gen. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φορȣ̃ντος, ex φορέοντος.

Φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, ſeu is, qui fert ſellam domini. A

Φορέω, ῶ, geſto, fero, porto. Φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτȣ κλαδὶ, Ariſt. Lyſ. 635. Ὕδωρ δ' ἐφόρȣν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα οἱ Χαραδριοὶ, id. Av. 1145. Χαλκεύειν μᾶλλον φορεῖν, ibid. 1119. Μὴ νῦν ἓν ἦθος μȣ̃νον ἐν σαυτῷ φόρει, Soph. Antig. 716. A φέρω. Hinc

Φορηδὸν, *Adv.* ſarcinæ in modum; (2) acervatim; (3) portando, geſtando.

Φόρημα, ατος, τὸ, quod geſtatur. Ph. geſtamen, indumentum, Xen. Cyr. 3, 2.

Φόρημι, idem quod φορέω.

Φορῆναι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέναι, a φορέω, pro φέρω.

Φόρησις, ἡ, geſtatio. A φορέω.

Φορητὸς, ἡ, ὸν, qui ferri & portari poteſt, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.

Φόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilis, commodus. Ab eodem.

Φορίνη, ἡ, cutis ſuilla, quæ craſſa; (2) cutis hominis, *Harp.* de homine ſtupido.

Φορὶς, ίδος, ἡ, fœcunda. A φορός.

Φόρκυν, υνος, ὁ, portus; (2) monſtrum marinum. A φέρω.

Φορμηδὸν, *Adv.* in modum ſportæ ſeu corbis; (2) in modum tegetis ſeu ſtoreæ. A φορμός.

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, teſtudo.

Φορμίδιον, ȣ, τὸ, tegeticula, Gloſſ. Vet. A φορμός.

Φορμίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulſo, cithara laudo, celebro. Κατὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς φορμίζων, Odyſſ. 4, 18. Ἄσιτα κἀδάρητα φορμίζων μέλη, Lyc. 140. A φόρμιγξ.

Φορμικτὰς, *Dor.* pro φορμιϛὴς, ȣ̃, ὁ, citharœdus. A φορμίζω.

Φορμίον, ȣ, τὸ, ſportula, corbula; (2) tegeticula, parva ſtorea. Dim. a φορμός.

Φορμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Φορμίσκιον, ȣ, τὸ, idem. A φορμίς.

Φορμίσκος, ȣ, ὁ, idem & eb eod.

Φορμοκοιτέω, ſuper tegete cubo, ſtoreæ incubo. Ex φορμὸς, & κοίτη.

Φορμοραφέω, vel φορμοῤῥαφέω, in tegete vel ſtorea inſuo, Æſchin. Ex ῥάπτω.

Φορμοραφὶς, ίδος, ἡ, acus ad ſtoreas conſuendas apta. Ex φορμὸς, & ῥαφίς.

ΦΟΡΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ſporta, corbis, calathus, nexus vitilium, ſeu plegma ex junco, ſparto, & id genus aliis; (2) teges, ſtorea.

Φορμοφορέω, ſtoreas geſto, bajulus ſum. A

Φορμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſtoreas portat, bajulus. Ex φορμὸς, & φέρω.

Φορεῦσαι, nom. pl. part. præſ. *Dor.* pro φορῦσαι, *contr.* ex φορέουσαι, a φορέω.

Φορολογέω, tributum colligo, ſ. exigo. Πολλὰ μέρη τ̃ Σικελίας ἐφορολόγυν. A φορολόγος.

Φορολόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a quo tributum exigitur, tributarius. A φορολογέω.

Φορολογία, ἡ, tributi collectio ſeu exactio. A

Φορολόγος, ου, ἡ, tributi exactor. Ex φόρος, & λέγω.

Φορὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, ferens, de vento, unde (2) ſecundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax; (5) fœcunda, *de muliere*. A φέρω.

Φόρος, ου, ὁ, tributum, tributum capitulare, Ph. (2) forum tum negotiantium, tum judiciarium. Ab eod.

Φορῦντας, acc. pl. part. præſ. act. pro φορέοντας, a φορέω.

Φορταγωγέω, ῶ, onera porto. Πλῆθος ὑποζυγίων φορταγωγέντων πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν ϗ ἀπόλαυσιν τραπεζῶν χορηγήματα, Longin. 43. A

Φορταγωγὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, onera ferens. Ex φόρτος, & ἄγω.

Φόρταξ, ακος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

Φορτηγέω, onera fero.

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus, quæ exercetur navibus onerariis.

Φορτηγικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. A

Φορτηγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, onera vehens; ut φορτηγος ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτος, & ἄγω.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; πεφορτισμένη, onuſta, Ph. p. paſſ. part. Φορτίζετε τὺς ἀνθρώπυς φορτία δυσβάϛακτα, Luc. 11, 46. πεφορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φόρτος.

Φορτικεύομαι, ſum moleſtus. A φορτικός.

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. Gl. Vet. oneroſus; (2) ineptus, inſulſus, faſtuoſus, arrogans, inſolens, moleſtus; (3) faſtidioſus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες. Appian. B. Civil. 5. Τοὺς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν αὐτὺς, ἐλαφροτέρυς παρέχει τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικὺς τῆς δόξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Plut. de Sui Laude. Sic enim debet legi non φορτικυ ut libri editi, & interpres inepte. A φόρτος. Hinc

Φορτικότης, ητος, ἡ, inepti, ſtulti, arrogantes, moleſti mores.

Φορτικῶς, *Adv.* odioſe, moleſte, inepte, arroganter, inſolenter. Ab eod.

Φορτίον, ου, τὸ, onus, ſarcina, faſcis, merx, Ph. φορτίοις, mercibus, Ph. A φόρτος.

Φορτὶς, ίδος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτοβαςάκτης, ου, ὁ, bajulus. Ex φόρτος, & βαςάζω.

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus etiam navium; (2) res moleſta; tædium. A φέρω.

Φορτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, onus portans, bajulus. Ex φόρτος, & φέρω.

Φορτόω, f. σω, onero. Βωμόν τι παμμεγέθη σχίζαις μυρίαις φορτώσαντες, Heliod. lib. 3. A φόρτος.

Φορυκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, coloratus.

Φορύσσω, vel φορύσσω, f. ύξω, pinſo, ſubigo, miſceo, turbo, farinam ſubigentis more confundo; (2) fœdo, polluo. Φορύξας αἵματι πολλῷ, Odyſſ. 18, 335. Σῖτός τε κρέα τ' ὅπλα φορύνετο, ib. 22, 21. A φορύω,

Φορυτὸς, ῦ, ὁ, quiſquiliæ ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congeſtis ſtramentis & vitilibus ad πλέγματα. Σύες φορυτῷ ἐπιμαργαίνουσαι. Aratus 1123. Ab eod.

ΦΟΡΥ'Ω, idem quod φορύνω.

Φόως, τὸ, lux, lumen, (ſpes, gaudium, ſalus, P.) Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκε. Hom. Il. 6, 6. A φῶς.

Φόωσδε, *Adv.* in lucem, in luminis auras.

Φραγέλη, ἡ, idem quod.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum. Vox Lat.

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φραγῇ, 3 ſing. a. 2. conj. paſſ. v. φράσσω.

Φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσσω. Hinc

Φραγμίτης, ου, ὁ, ad ſepes pertinens, ſepimentis idoneus; (2) qui circa ſepes naſcitur.

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, ſepimentum, ſeptum, ſepes; dumus, carectum Gloſſ. Vet. A φράσσω. Unde

Φραγμὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, Gl. V.

Φράγνυμι, idem quod φράττω.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Γᾶν φράδασσι, *Poet.* pro ἐφράδασε, Pind. Nem. 3, 42. A φράζω, cujus p. m. eſt πέφραδα.

Φράδε, 3. ſing, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφραδε, a φράζω.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Τᾶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί. Pind. Olymp. 12. Ab eod.

Φραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, prudens. Φραδέος νόυ ἔργα τέτυκται, Hom. Il. 24, 354. A φραδή.

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium, prudentia, ſcientia, peritia. A φράδμων.

Φραδμοσύνῃσι, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύναις.

Φράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, conſultus, circumſpectus, ſolers. A φράζομαι.

Φραδῶς, *Adv.* prudenter, conſulte; (2) diſerte, aperte. A φραδής.

Φράζεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φράζησαι, a φράζω.

Φράζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φράζεσο.

Φράζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε.

Φράζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

Φράζευ, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro φράζου.

ΦΡΑ'ΖΩ, *Dor.* φράσδω, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verſo, conſilium ineo, delibero, ſtatuo, perpendo, cogito; (2) animadvertendo caveo, vito; (3) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἃ σοι καθ' ὁδὸν ἔφραζον, Ariſt. Θεσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιςὸν τι φράσεις, Eur. Iph. in Au. 45. Φράσδει πάνθ' ἅλιος ἄμμι, indicat. Theocr. 1, 102. Φράσον πολίταις ϗ πόλει σωτηρίαν, Eur. Ph. 905. Φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα. Hom. Il. 23, 453.

Φρακτὴρ ῆρος, ὁ, ſepes. A φράσσω.

Φρακτικὸς, ἡ, ὸν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φρακτὸς, ἡ, ὸν. ſeptus, munitus. Ab eod.

Φραξάμενον, acc. ſing. aor. 1. part. med. verbi φράσσω.

Φρασαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φράσαιντο, a φράζω.

Φράσασα, *quæ dixit*, a. 1. part. act. f. g.

Φράσδειν, præſ. ind. act. *Dor.* pro φράζειν.

Φρασεολογία, ας, ἡ, omnimodarum loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λέγω.

Φρασὶ, dat. plur. *Dor.* pro φρεσὶ, a φρὴν.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipſa dicendi actio, locutio, phraſis, genus loquendi. Gloſſ. Vet. loquela, eloquentia. A φράζω.

Φρασεύμεσθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα, a φράζω.

Φράσον, *ediſſere*, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Φρασσόμεθα, *dicemus*, *conſultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro φρασόμεθα.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, vel φράττω, f. ξω, ſepio, munio, communio, obſtruo, obſcuro, conſtipo; πεφραγμένος, ſeptus, inſtructus ad bellum, armatus, p. paſſ. part. Κἀκεῖ πέφρακται λαὸς ἅρμασιν πέριξ, Eur. Ph. 740. Τί δ' ἦλθες γυνὴ (ἔσα) πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένυς; id. Iph. in Au. 839.

Φραςέος, έα, έον, dicendus. A φράζω.

Φραςὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φραςικὸς, ἡ, ὸν, eloquens. Ab eod.

Φραςὺς, ύος, ἡ, idem quod φράσις.

Φράςωρ, ὁ, idem quod φραςήρ.

Φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui ejuſdem curiæ vel tribus eſt, tribulis. A φρατρία.

Φρατορία, ας, ἡ, ſocietas. A φράτωρ.

Φρατορικὸς, ἡ, ὸν, curialis, tribulis. A pr.

Φρατόριος, α, ον, idem.

Φρατρα, ἡ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur, conventus quidam hominum, aut conventicula, quaſi pagi; propria ſibi ſacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis. Gl. Vet. φρατρία, contubernium. A φράτωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, ſum unus e curialibus, ſum particeps curiæ; (2) conjuro, ſodalitates facio. Μεθ' ὧν ϗ Θεόπομπος ἐφρατρίαζε, Dem. A φρατρία.

Φρατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατρίαρχος, ου, ὁ, præfectus curiæ vel ſodalitii, quod φρατρία vocatur. Ex φρατρία, & ἀρχὴ, *principatus*.

Φρατριαςὴς, ῦ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Φρατριεὺς, έως, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ἡ, ὸν, idem quod φρατριακὸς.

Φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

Φράττω, *Adv.* pro φράσσω.

Φράτωρ, ορος, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φραχθεὶς, *ſeptus*, a. 1. part. paſſ. v. φράσσω.

Φρεάντλης, ου, ὁ, q. d. puteorum hauſtor, qui aquam e puteo haurit. Ex φρέαρ, & ἀντλέω, *haurio*.

ΦΡΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ. Unde

Φρεατιαῖος, αία, αῖον, putealis, puteanus.

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ἡ, ὸν, putealis, Gl. V. A φρέαρ.

Φρεάτιον, ου, τὸ, puteolus, parvus puteus; (2) profunda foſſa. Dim. a φρέαρ.

Φρεατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεατωρυχέω, ῶ, idem quod φρεορυκτέω.

Φρεατώρυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod φρεορύκτης.

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. *Ion.* pro φρέαρ. Ἐξ ὗπερ πάντες ποταμοὶ ϗ πᾶσα θάλασσα, ϗ πᾶσαι κρῆναι ϗ φρείατα μακρὰ νάυσιν. Hom. Il. 21, 197.

Φρεῖν, præſ. inf. act. *per Sync.* pro φέρειν.

Φρένα, *mentem*, accuſ. ſing. a φρὴν.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem ſeu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Gal. 6, 3. Ex φρὴν, & ἀπατάω.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eodem.

Φρενήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, aut cordatus. Gl. Vet. ſapiens. Ex φρὴν, & ἄρω.

Φρενητιάω, ῶ, ſum phreneticus. A φρενῖτις.

Φρενητικὸς, ἡ, ὸν, phreneticus, Gl. Vet.

Φρενιτιάω, ῶ, ſum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῖτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, phreniticus, qui phreneſi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρὴν.

Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mente læſus vel captus, deſipiens. Ex φρὴν, & βλάπτω.

Φρενοβλαβῶς, *Adv.* dementer, inſane, more ejus, qui mente captus eſt.

Φρενογηθὴς, ες, lætus, hilaris. Ex γηθέω.

Φρενοδαλὶς, ίδος, ἡ, amentia, furor. Ex φρὴν, & δηλέω.

Φρενοθελγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentem demulcens. Εἰς θεὸν ὀιςρηθέντες ἐνὶ φρενοθελγέϊ μύθῳ, Nonn, P. 4, 30. Ex φρὴν, & θέλγω.

Φρενόθεν, *Adv.* a mente, ex mente. A φρήν.

Φρενοκοπλέω, ῶ, mentem furor, decipio, impono præſtigiis. Ex φρὴν, & κλέπτω.

Φρενοκλόπος, ὁ ϗ ἡ, impoſtor, decipiens. A κλοπή.

Φρενόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus. Ex φρὴν, & λαμβάνω.

Φρενομανὴς, ἐς, furioſus, fanaticus, etiam bono ſenſu. A μαίνομαι.

Φρενόπληκτος, ον, idem. Ex πλήσσω.

Φρενοπλὴξ, γὸς, ὁ ϗ ἡ, mente percuſſus.

Φρενόμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mente captus, furioſus, inſanus.

Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui ſua mente aliquid componit.

Φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem reduco, prudentem aliquem reddo, caſtigo; (2) deſipio; fallo, ſeduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', Eurip. Bac. 792. Κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενὸς, Soph. Antig. 765. Πολλῶ γ' ἀμείνων τῆς πέλας φρενῶν ἔφυς Ἢ σαυτὸν, Æſchyl. Prom. vinct. A φρήν.

Φρενώλης, mente captus; Æſchyl. Sept. ad Theb. 763. Ex φρὴν, *mens*, & ὀλέω, *perdo*.

Φρένωσις, εως, ἡ, caſtigatio, admonitio. A φρενόω.

Φρεορυκτέω, ῶ, fut. ήσω, puteum fodio. A

Φρεορύκτης, ου, ὁ, putei foſſor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.

Φρὲς, *fer*, a. 2. imper. act. a φρῆμι, pro φρέω.

Φρεσὶν, *mentibus*, dat. pl. cum ν, a φρήν.

ΦΡΕ´Ω, f. φρήσω, *fodio*. P. emitto, *Ern.*

Φρεωρυχέω, ῶ, puteum effodio. Ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει, Ariſt. Lyſ. 1034. A

Φρεαρύχος, ου, ὁ, putei ſeu puteorum foſſor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.

ΦΡΗ´Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) ſapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis ſedes.

Φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.

Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φρατρία.

Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρίξ.

Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, horror, quaſi a φρικάζω, quod eſſet horreo. A

Φρίκη, ης, ἡ, horror, horriditas, torpor, Ph.

Φρικιάω, ῶ, horreſco. A φρίκη. Hinc

Φρικίασις, εως, ἡ, q. d. horreſcentia.

Φρικοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, horrificus, Gl. V. Ex φρίκη, & ποιέω.

Φρικόω, horrifico, Gl. V. φρικοῦμαι, horreſco, Gl. V. A φρίκη.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horridus, horribilis, horrorem incutiens. A φρίσσω.

Φρικτῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

Φρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, horribilis, horrendus. A φρίκη.

Φριμαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus, quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio.

Φριμάσσεο, *freme*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φριμάσσου. A

ΦΡΙΜΑ´ΣΣΟΜΑΙ, f. ξομαι, fremo, flatum naribus emitto; (2) hinnio. Φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων Νῦν αἰγίλα, Theocr. 5, 141.

Φριμήσσεται, 3. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φριμάσσεται.

ΦΡΙ´Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum ſuperficiaria, veluti quum mare exigua ſtringitur aura; Hom. Il. 21, 126.

Φριξαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, cervicem habens horrentem ſetis. Ex φριξὸς, & αὐχήν.

Φριξόθριξ, τριχὸς, ὁ ϗ ἡ, horrens pilis.

Φριξοκόμης, ου, ὁ, horricomus, horrens coma. Ex φριξὸς, & κόμη.

Φριξὸς, ἡ, ὸν, horridus. A φρίσσω.

Φρίσσον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφρισσον.

Φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horreſco, cum horrore reformido. Πέφρικαν δ' ὥστε ληΐου γυῖαι λόγχαις ἀποστίλβοντες, Lyc. 253. Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην, Eur. Hipp. 421. Χαίτη πεφρικὸς, id. Ph. 1128. ἐν ἔρωτι, Soph. Aj. 702.

Φροιμίζω, & φροιμιάζομαι, exordio ſeu principio utor, proœmii loco dico, præfationem inſtituo, Gl. Vet. φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν, ἐξαύδα σαφῶς, Eurip. Iph. in Tau. 1165. A φροίμιον.

Φροιμιάσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* a φροιμιάζω pro προοιμιάζω.

Φροίμιον, ου, τὸ, proœmium, exordium. Ab & pro προοίμιον.

Φρόνει, 3. ſing. imperf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφρόνει, a φρονέω.

Φρονείσθω, *adfectus ſit*, 3. ſ. præſ. imp. med. *contr.* pro φρονεέσθω.

Φρονέω, ῶ, ſapio, Ph. intelligo, mentis compos ſum; (2) delibero; (3) cogito, ſentio, judico; (4) dicitur de conditione & habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, it. ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus ſum, faveo, invideo; μέγα, vel μικρὰ, elato vel demiſſo animo ſum. Μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ ϗ φρόνει τάδε, Eur. Or. 242. Σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν ἐς ἡμᾶς μέγα, id. Hipp. 6. Ἐφ' ἑαυτοῦ φρονεῖν, arroganter ſentire, Dem. Δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ, Soph. El. 336. Καὶ πάνθ' ὅσα περ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς, Ariſt. Av. 119. A φρήν.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. Elatio animi, faſtus; animi impetus, ſuperbia. A φρονέω. Hinc

Φρονηματίας, ου, ὁ, qui eſt elato animo, vir excelſi animi, Longin. 9.

Φρονηματίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel ſe efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores ſpiritus ſumo; (2) magnifice de me ſentio. Ὄγκου πλήρης ϗ πεφρονηματισμένος, Diod φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων, Ariſtot. Hinc

Φρονηματισμὸς, οῦ, ὁ, animi elatio.

Φρονηματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui excelſi eſt animi, magnanimus. A φρόνημα.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, ſapientia, intelligentia. A φρονέω.

Φρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, prudens, ſapiens; cordatus, aſtutus, Ph. A φρόνις.

Φρονιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, animoſus; (2) conſtans. A φρόνιμος.

Φρονίμως, *Adv.* prudenter, ſapienter.

Φρονιμώτατος, ſagaciſſimus, Ph.

Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) aſtutia; (3) contemptus. A φρήν.

Φρονοῦντας, acc. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φρονέοντας, a φρονέω.

Φρονούντως, ſapienter, prudenter.

Φροντίζετε, 2. plur. præſ. ind. act. verbi

Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) ſtudeo, ſtudium & operam pono, præſertim in literis; φροντίζων, ſolicitus, Gl. Vet. πεφροντικότα, ſuſpenſum, Ph. cogitabundum, p. part. act. Οὐ γὰρ ἡμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἕως &c. Ariſt. Lyſ. 699. Ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, idem, Conc. 263. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιοῦμεθα; Eur. Iph. in Tau. 344. Σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Plato. A

ΦΡΟΝΤΙ´Σ, ίδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, ſolicitudo; occupatio, Gloſſ. Vet. Αἱ δ' ἄτραί πως φροντίδες σοφάτραι, Eurip. Hipp. 440.

Φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, Ph. occupatio. A φροντίζω. Unde

Φροντιστέον, *Adv. poſ.* curandum eſt. Πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον, Plat. Crit. 3.

Φροντιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo cogitationes ſeu commentationes noſtras inſtituimus, ſchola, muſæum. Ab eod.

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Ph. (2) commentator, qui commentationibus & ſpeculationibus eſt deditus, ſtudioſus, philoſophus. Ab eod.

Φοντιστικὸς, ἡ, ὸν, ad commentationem ſeu meditationem aptus; (2) meditabundus; ſollicitus. A φροντιστής.

Φροῦδος, ούδη, οῦδον, qui diſparuit, qui abiit, evanidus, Gl. V. caſſus; Attici ſic dicunt, qui nimia animi levitate nimis effertur gaudio etiam in re levi. Ex πρὸ, & ὁδοῦ, quaſi πρόοδος, *contr.* προῦδος.

Φρούδως, incaſſum, Ph. A præc.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præſidium, cuſtodia; (2) milites ipſi præſidiarii & cuſtodes; (3) corporis cuſtodes, ut ſtipatores, ſatellites; (4) ipſe locus aut ſtatio cuſtodiæ & præſidii; (5) cuſtodia, i. e. carcer, Gl. V. cuſtodia, vigiliæ, excubium, præſidium, Ex πρὸ, & οὖρος, *cuſtos*.

Φρουράρχης, vel φρούραρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui præſidiariis militibus præeſt, præſidiariæ cohortis præfectus. Ex φρουρὰ, & ἀρχή.

Φρούρει, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro φρούρεε, a

Φρουρέω, ῶ, f. ήσω, in præſidio ſum, præſidio me tutor, cuſtodio, excubo. Ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις φρουροῦσί μ', Eur. Supp. 103. Σοὶ δ' ἤδη, γέρων, τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρεὸς, munus exequi, Soph. El. 73. Ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουρεῖται καλῶς, Eur. Iph. in Au. 751. A φρουρός.

Φρούρημα, ατος, τὸ, præſidium, cuſtodia; (2) id, quod cuſtoditur. A φρουρέω.

Φρούρησις, εως, ἡ, cuſtodia, excubiæ. Ab eod.

Φρουρικὸς, ἡ, ὸν, præſidiarius, Gl. V. A φρουρά.

Φρούριον, ου, τὸ, præſidium, i. e. locus aut munitio, cui præſidia imponuntur, Gl. V. caſtellum. A φρουρά.

Φρουροδόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, domi cuſtos; v. c. canis, Epig.

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos, Gl. V. præſidiarius, excubitor. Ex πρὸ, & οὖρος.

Φρουρῶμες, 1. plur. præſ. conj. *Dor.* & *contr.* pro φρουρέωμεν, a φρουρέω.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, tremitus equorum; (2) faſtus hircorum. A φρυάσσω.

Φρυαγματίας, ου, ὁ, ferociens, v. c. equus; (2) faſtuoſus, inſolens. A pr.

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.

Φρυακτὴς, οῦ, ὁ, idem quod φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A

ΦΡΥΑ´ΣΣΩ, vel άττω, f. άξω, *med.* άττομαι, fremo, *proprie* de equo; (2) inſoleſco, effero me; (3) intempeſtive glorior, vana ſpe efferor. Μὴ μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς περὶ ἄλλων ἐπαίνοις ϗ ψόγοις φρυαττόμενοι, M. Anton. 10, 15ſ Τὸν αὐχένα ἐπαίειν ϗ φρυάττεσθαι, Philo.

Φρυγανίζομαι, fut. ίσομαι, cremia ſeu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.

Φρυγανικὸς, ἡ, ὸν, cremiorum in modum lignoſus, q. d. ſuffruticoſus. Ab eod.

Φρυγάνιον, ου, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a φρύγανον.

Φρύγανον, ου, τὸ, ſarmentum, virgultum; φρύγανα, nidus e ſarmentis, quiſquiliæ, Gl. V. A φρύγω.

Φρυγανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſarmenta ferens. Ex φρύγανον, & φέρω.

Φρυγανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, e virgultis conſtans; (2) virgultis aridis ſimilis; (3) cremiorum modo lignoſus; (3) ſuffruticeus, Gl. Vet. ſurcularis. A φρύγανον.

Φρυγία, ας, ἡ, quæ torret, Heſ. A φρύγω.

Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A Φρύξ.

Φρυγίλος, ὁ, frigilla, avis.

Φρύγιον, ου, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. V. φρυγίον, frictorium. Ab eod.

Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.

Φρυγιστὶ, modo, ſive concentu Phrygio. A Φρύξ.

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A φρύγω.

ΦΡΥ´ΓΩ, f. ύξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, Gl. Vet. φρύγει, frigit, Ph. πεφρυγμένος, frixus, toſtus, p. paſſ. part. Κύαμον ἤ τις ἐν πυρὶ φρύξει, Theocr. 7, 66. Καθήμεναι φρύγουσι, ὥσπερ ϗ προτοῦ, Ariſt. Conc. 221. Hinc

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, toſtus, torrefactus, frixus.

Φρυκτωρέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, e ſpecula ſigna per ignem obſervando vel dando, & hoſtium aut aliorum adventum denunciando.

Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ ſpeculatoriæ, ad ſignum dandum per faces.

Φρυκτώριον, ου, τὸ, ſpecula τῶν φρυκτωρῶν. A

Φρυκτωρὸς, ου, ὁ, obſervans faces hoſtilis adventus prænuncias, ut & ipſe tales ſuſpendat. Ex φρυκτὸς, *fax*, & ὡρέω.

Φρὺν, νὸς, ὁ, rubeta.

Φρυνέος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΦΡΥ´ΝΗ, ης, ἡ, idem.

Φρυνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rubetæ ſimilis. Ex φρῦνος, & εἶδος.

Φρυνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. rubetis inſidians.

ΦΡΥ῀ΝΟΣ, ου, ὁ, rubeta, rana venenoſa.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.

Φρυξεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, a φρύγω.

Φρύσσω, vel φρύττω, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν θέρος ἁνίκα φρύττῃ, Theocr. 6, 16.

Φρῶ, *contr.* pro φρέω, & hoc *per Sync.* pro φορέω.

Φῦ, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, a φῦμι.

Φύγαδε, *Adv.* in fugam. A φυγή. Unde

Φυγαδεία, ἡ, fugatio, exſilium.

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ aſylum habet, quo rei confugiunt & exſules. Ab eod.

Φυγαδευτήριον, ου, τὸ, confugium, refugium, profugium. Ab eod.

Φυγαδευτικὸς, ὴ, ὸν, vim habens abigendi.

Φυγαδεύω, f. εύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, Gl. V. Φυγαδεύειν ἀφ' ἑαυτοῦ πορρωτάτω, Philo. ἐκ τῆς πόλεως, Dem. A φυγάς.

Φυγαδικὸς, ὴ, ὸν, ad exſulem ſeu exſules pertinens, vel, qualis eſt exſulis aut exſulum; (2) exulabundus, Gl. Vet. exſul, ſeu profugus. Ab eod.

Φυγαδικῶς, *Adv.* more exſulum.

Φυγαδοθήρας, ου, ὁ, exſulum inquiſitor. Ex φυγὰς, & θήρα.

Φυγαίχμης, ου, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμή.

Φυγανθρωπέω, f. σω, hominum conſortium fugio. Φυγανθρωπέουσι ἐς ἐρημίην, *Aret.* Ex φυγὴ, & ἄνθρωπος.

Φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum conſortii devitatio, *Aret.* Ex iiſdem.

Φυγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exſul; (3) fugitivus. A φυγή. Unde

Φυγδὴν, *Adv.* fugaciter; fugæ modo.

Φύγεθλον, ου, τὸ, panus, tumor quidam; Celſ. lib. 5. cap. 25. A φύω.

Φύγε, *fugit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, a φεύγω.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exſilium. A φεύγω.

Φυγοδέμνιος, & φυγόδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φεύγω, & δέμνιον.

Φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen & judicium, Ph. φυγοδικεῖν, tergiverſari, Dem. Ex φυγὴ, & δίκη.

Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiverſatio, Ph. Ex iiſd.

Φύγοις, 2. ſing. a. 2. opt. act. verbi φεύγω.

Φυγόλεκτος, ὁ καὶ ἡ, conjugium, concubitum abhorrens. A λέγομαι.

Φυγομαχέω, detrecto pugnam, App. A

Φυγόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, & μάχη, *pugna*.

Φυγόξεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpites fugiens, inhoſpitalis; Pind. Olymp. 11. Ex φυγή.

Φυγόπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui laborem ſeu labores fugit.

Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicos ſtrepitus & labores fugiens.

Φυὲν, *natum*, a. 2. part. paſſ. verbi φύω, *naſcor*.

Φύεται, *naſcitur*, 3. ſing. præſ. ind. med.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγή. A φεύγω. Hinc

Φυζακινὸς, ὴ, ὸν, fugax, pavidus, timidus.

Φυζάλιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Φύζω, in fugam verto, fugo. Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυκότες, Il. 21, 6. A φεύγω.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles; (2) ſtatura, habitus oris; (3) ſtirps, germen. Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν Ἕκτορος, Hom. Il. 22, 370. A φύω.

Φυῇ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. φύω.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, algoſus, alga abundans, Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, Hom. Il. 23, 693. Αὐτὸς ἐπ' ἀϊόνος κατετάκετο φυκιοέσσης, Theocr. 11, 14. A

Φυκίον, vel φύκιον, ου, τό, fucus, quo mulieres utuntur; (2) alga, Dim. a φῦκος.

Φυκιοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. algæ comeſtor, qui alga veſcitur. Ex φυκίον, & φάγος.

Φυκοφάγος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Φυκιόω, ῶ, fuco, Gl. V. A φυκίον.

Φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piſcis*, cujus mas vocatur φύκης. Gl. Vet. φυκὶς, ἰχθὺς, ſaxatilis, *piſcis*; φυκίδες, ſaxatiles, Ph. Ex φῦκος, vel φύκιον, quoniam loca amat algoſa.

ΦΥ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, alga, *Angl.* Sea-wrack; muſcus, Gl. V. fucus, purpuriſſum, Gl. V. (2) φῦκος, ἰχθὺς, ſaxatilis, *piſcis*, Ph.

Φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκοῦται τὸ πρόσωπον, Plut. A φῦκος.

Φυκτὸς, ὴ, ὸν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, vitandus; Hom. Il. 16, 128. A φεύγω.

Φυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, algoſus, alga abundans, A φῦκος.

Φύλαγμα, ατος, τὸ, quod cuſtoditur ſeu ſervatur, vel, quod datum eſt ad cuſtodiendum; (2) cuſtodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.

Φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ου, τὸ, locus in caſtris, ubi ſunt excubiæ; (2) ſtatio, præſidium, arx. A

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia, ipſa cuſtodiendi actio, conſervatio, tutatio, Gl. Vet. tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præſidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes diviſa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) cuſtodia, i. e. cuſtodes cingentes latus principum, ſatellites, ſtipatores, Ph. φυλακαὶ, præſidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. (7) locus ubi poſiti ſunt cuſtodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A φυλάσσω.

Φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A φυλακή. Unde

Φυλάκιον, ου, τὸ, idem quod φυλάκειον.

Φυλακὶς, ίδος, ἡ, cuſtos, *femina*; φυλακίδες, naves præſidiariæ. A φύλαξ.

Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A φυλακίς.

Φυλακίτης, ου, ὁ, carcerarius, Gl. V. A φυλακή.

Φύλακος, ου, ὁ, cuſtos, excubitor, vigil. A φύλαξ.

Φυλακτέον, cuſtodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, excubitor, vigil.

Φυλακτήριον, ου, τὸ, ſervatorium, promptuarium, Ph. (2) ſtatio excubitorum ſeu vigilium, præſidium, munimentum, arx, aut quicquid nos cuſtodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὸ φυλακτήρια, ων, qs. conſervatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inſcriptæ erant quatuor pentateuchi ſectiones. A φυλακτήρ.

Φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, cuſtodiendi ſeu ſervandi & obſervandi, item conſervandi peritus; (2) cavendi peritus, qui ſibi cavere novit, cautus, qui ſe tueri poteſt; (3) vim habens amoliendi, Gl. V. cautus, promptuarius. A φυλάσσω.

Φυλακτικῶς, *Adv.* ſtudio & ſolicitudine, ſtudioſe cavendo, caute.

Φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, cuſtos, ſervator, conſervator, ſervans, Ph. excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, Ph. milites præſidiarii. A φυλάσσω.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.

Φύλαξαι, 2. ſing. a. 1. imper. med.

Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε.

Φύλαξις, εως, ἡ, cuſtoditio, Gl. Vet. A φυλάσσω.

Φυλαρχέω, ῶ, ſum tribus præfectus ſeu princeps, præſum tribui, ſum tribunus, Ariſtot. A φύλαρχος.

Φυλάρχης, vel φύλαρχος, ου, ὁ, tribus præfectus, qui tribui præeſt, tribunus, Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἀρχή.

Φυλάσσαι, a. 1. infinit. act. *Ion.* pro φυλάξαι.

Φυλασσέμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro φυλάσσειν.

Φυλάσσῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Φυλάσσοισι, *Dor.* pro φυλάσσουσι.

ΦΥΛΑ´ΣΣΩ, vel φυλάττω, f. άξω, cuſtodio, ſervo, conſervo, aſſervo, tueor, tutor; φυλάσσομαι, & φυλάττομαι, cuſtodior; (2) caveo, vito; (3) cuſtodias ago, excubo; (4) ſpeculor, obſervo, item capto; (5) inſidias pono; φύλαξον, cuſtodi, Gl. V. a. 1. act. φύλαξαι, cave, a. 1. med. πεφυλαγμένος, aſſervatus, cautus, perf. part. paſſ. Κλῇδας γάμου φυλάττει (Ἥρα) Ariſt. Θεσμ. 985. Καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται, ſervatur a. Soph. Aj. 539. Τὰ μὲν λελεγμένα ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι, ſecreta ſervabo, id. El. 1018. Φύλαττε πᾶς ἀέρα περινέφελον, Ariſt. Av. 1196. Τουτὶ μέν τοι σὺ φυλάττου, id. Pace, 1109.

Φυλαττόμενος, præſ. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος.

Φυλετεύω, tribules facio, in tribus deſcribo. A

Φυλέτης, ου, ὁ, qui eſt ex eadem tribu, contribulis, Gl. V. tribulis, paganus; φυλέται, curiales, Gl. V. A φυλή. Hinc

Φυλετικὸς, ὴ, ὸν, ad tribules pertinens.

Φυλετικῶς, *Adv.* more tribuum.

Φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ eſt ex eadem tribu. A φυλέτης.

Φυλίη, ἡ, ficus quædam, vel oleaſter; Hom. Odyſſ. 5, 477.

ΦΥΛΗ´, ῆς, ἡ, tribus claſſis.

Φυλλάζω, frondeſco, Gl. V. A φυλλάς.

Φυλλάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, planta quædam foliis ſpinoſis ſeu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκανθα.

Φυλλάμπελος, ου, ὁ, pampinus, Gl. V. Ex φύλλον, & ἄμπελος.

Φυλλάριον, ου, τὸ, foliolum, Dim. a φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, ſtrues ſeu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.

Φυλλεῖον, τὸ, folia, frondes.

Φυλλιάω, ῶ, folia emitto, frondeſco.

Φυλλικὸς, ὴ, ὸν, q. d. foliaris. A φύλλιον.

Φύλλινος, ίνη, ινον, e foliis confectus, Gl. V. foliaceus, frondarius. Ab eod.

Φύλλιον, ου, τὸ, folium; (2) flos terræ.

Φυλλῖτις, ιδος, ἡ, Dioſcor. 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. *Angl.* Harts-tongue.

Φυλλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia ſpargo, foliis conſpergo. Ὄζων λεύκης φυλλοβολούσης, Ariſt. Nub. 1003.

Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amiſſio; (2) foliorum ſparſio five conjectio. A

Φυλλοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, folia abjiciens ſeu amittens, cui folia decidunt; qui folia & frondes ſpargit. Ex φύλλον, & βάλλω.

Φυλλόκομος, ὁ καὶ ἡ, frondoſus, foliis comatus. A κόμη.

Φυλλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, folia amputo ſeu abſcindo. Ex φύλλον, & κόπτω.

Φυλλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, Gl. Vet. Ex φύλλον, & λέγω, *lego*. i. e. colligo.

Φυλλομανέω, foliis luxurio, Theophr. Ex φύλλον, & μαίνομαι.

ΦΥ´ΛΛΟΝ, ου, τὸ, folium, frons.

Φυλλοῤῥοέω, foliis fluo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥεῖ, Ariſt. Av. 1487.

Φυλλοῤῥοία, ας, ἡ, defluxio foliorum. A

Φυλλόῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, folia abjiciens. Ex φύλλον, & ῥοὴ, *fluxio*.

Φυλλοστρῶς, ῶτος, foliis conſtratus, Theocr.

Φυλλόστρωτος, ὁ καὶ ἡ, idem ex στρώννυμι.

Φυλλοτόμος, ου, ὁ, frondator, Gl. Vet. Ex φύλλον, & τέμνω.

Φυλλοτρὼξ, γὸς, ὁ καὶ ἡ, folia comedens. A τρώγω.

Φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus ſum, Theophr. A

Φυλλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, & φέρω.

Φυλλοφυέω, ῶ, frondeo, Gl. V. A φύω.

φυλλοχοέω, idem quod φυλλοῤῥοέω.

φυλλοχόος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menſes in quibus folia decidunt; Plut. Ex φύλλον, & χέω.

φυλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, folioſus, foliis abundans, foliatus, folia habens, Gl. V. frondens; φυλλώδεσιν, frondentibus, Ph. A φύλλον.

φύλλωμα, τὸ, folia, frondes.

Φυλοκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum q. a φυλοκρινέω.

Φυλοκρινητικὸς, ἡ, ὸν, genera dijudicans. Ab eodem.

Φῦλον, ου, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, & ὄψ.

Φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica, Gl. Vet. A φύομαι. Hinc

Φυμάτιον, τὸ, tuberculum.

Φυματόω, tubero, Gl. V. A φῦμα. Hinc

Φυματώδης, ες, phymatis abundans.

Φῦμι, gigno; φῦναι, naſci; φὺς, natus. A φύω.

Φῦναι, *naſci*, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, *naſcor*.

φῦντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφύοντο.

Φυξάνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, fugam viris immittens, fugæ occaſionem dans. Ex φύξις, & ἀνήρ.

Φύξηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, profugus, exſul; (2) fugax, timidus; Il. 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, Porph. A φύξις.

Φύξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, a quo fugiendum eſt, qui effugi ſeu vitari poteſt; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γαῖαν ἐγὼ ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι, Odyſſ. 5, 359. Ab eod.

Φύξιος, ου, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, Gl. V. φύξια, fugalia. A

Φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.

Φύομαι, orior, naſcor, provenio, creſco.

Φυομένα, dat. ſing. part. præſ. med. v. φύω.

Φύοντι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro φύουσι.

Φυράδην, v. φύρδην.

Φύραμα, ατος, τὸ, maſſa farinæ ſubactæ & humore maceratæ ad panificium; (2) maſſa luti. Ph. maſſa. al. Gl. V. conſperſio, interverſio, impenſa. A φυράω.

Φύρασις, εως, ἡ, commiſtio, maceratio, ſubactio ad conficiendas maſſas, Ab eod.

Φύρασον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. φυράω.

Φυραστὴς, ου, ὁ, & φυράτης, ου, ὁ, decoctor, Ph. interverſor, Gl. V. A

Φυράω, ῶ, f. άσω, miſceo, macero, ſubigo; φυρῶμαι, miſceor; πεφυραμένος, ſubactus, perf. paſſ. part. Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν, Ariſt. Nub. 975. Οἷον μεθ' οἵων φύρεται, μεμνημένος διατελεῖ, M. Anton. 3, 4. πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, Exod. 29, 40. Τοῦτο τὸ σωμάτιον οὐκ ἔστι σὸν, ἀλλὰ πηλὸς κομψῶς πεφυραμένος, Arrian. Diſſert. iib. 1. A φύρω.

Φύρδην, *Adv.* mixtim, permixtim; (2) confuſe, inordinate. Ab eod.

Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, ſordes, ſtrigmentum, recrementum. A φύρω. Unde

Φυρμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum.

Φύρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mixta; Nic. a

ΦΥ'ΡΩ, miſceo, commiſceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, ſubigo, pinſo; πεφυρμένος, inquinatus; (2) ſubactus. Γαῖαν ὕδει φύρειν, Heſiod. Ἔργ. 61. Ἀκμαῖος δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις, Epigr. Κόνει φύρουσα δύστηνον κάρα, Eur. Hec. 496. Πεφυρμέναι αἵματι, Theocr. 26, 23. Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, Hom. Il. 16, 161.

Φὺς, a. 2. part. act. verbi φῦμι pro φύω.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis, veſica; (2) flatus & ſpiritus craſſior in corpore. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, Hom. Il. 18, 470. A φυσάω.

Φυσαθεὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φυσηθεὶς.

Φῦσαι, *genuiſſe*, aor. 1. inf. act. verbi φύω.

Φυσαλὶς, & φυσσαλὶς, ιδος, ἡ, bulla in aqua naſcens; (2) tibia ſeu fiſtula; (3) veſicaria, *frutex*. A φῦσα. Unde

Φύσαλος, vel φύσσαλος, ου, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod ſe mirum in modum inflat; (2) piſcis quidam.

Φύσας, *qui genuit*, a. 1. part. act. verbi φύω.

ΦΥΣΑ'Ω, φυσσάω, ῶ, f. ήσω, ſufflo, inflo, flatu diſtendo; (2) ſpiro; (3) efflo. Ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος, Soph. Aj. 1429. Ψυχὴν ἀσπαίροντι φυσήσει νεκρῷ, exſpirabit, 68. Ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, Ariſt. Nub. 434. ἐφυσᾶτε, ib. 409. Ἐπί τινι φυσᾶσθαι, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, Philo.

Φύσει, 3. ſ. f. 1. indic. act. verbi φύω.

Φύση, ης, ἡ, idem quod φῦσα.

Φύσημα, ατος, τὸ, inflatio, inflatus, flatus; (2) bulla, ebullitio; (3) reſina pinea. A φυσάω. Hinc

Φυσημάτιον, ου, τὸ, bullula, Gl. V.

Φύσησις, εως, ἡ, qu. d. flatio, ipſa flandi actio, vel ſufflatio. Gl. Vet. inflatio. Ab eodem.

Φυσητὴρ, vel φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator, Ph. fiſtula; (2) fiſtula piſcium cetaceorum; (3) meatus polypodis, quo ova ſua parit. Ab eod.

Φυσητήριον, ου, τὸ, q. d. ſufflatorium, Gl. V. ſpiramentum. A φυσάω.

Φυσητὴς, οῦ, ὁ, inflator, Gl. Vet.

Φυσητικὸς, ἡ, ὸν, inflandi vim habens. A φυσάω.

Φυσήφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui animo eſt inflato. Ex φυσάω, & φρήν.

Φυσιασμὸς, οῦ, ὁ, flandi ſeu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.

Φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, ſufflo. A φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, buccas inflans, ſuperbus, nomen ranæ in Batrachom. ver. 17. Ex φυσάω, & γνάθος.

Φυσιγγόομαι, οῦμαι, inturgeſco; πεφυσιγγωμένοι, tumidi, perſ. paſſ. part. Καθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδυνῶσι πεφυσιγγωμένοι, Ariſt. Ach. 531. A

Φύσιγξ, γγος, ἡ, veſicula, puſtula. A φυσάω.

Φυσίζοος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam ſunt neceſſaria. Φυσίζοον ὕδωρ, Nonn. Paraphr. 4, 11. Ex φύω, & ζάω.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) phyſicus, naturæ ſeu rerum naturalium inveſtigator. A φύσις, vel φῦσα.

Φυσικῶς, *Adv.* naturaliter, ſecundum naturam, naturali ratione.

Φύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, vim habens pullulandi; (2) editus, natus. A φύω.

Φυσιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, de indole hominis judicandi peritus ſum, vel de natura judico ex adſpectu oris; (2) diligenter cognoſco faciem alicujus & annoto, ut poſtea noſcatur, Dem.

Φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoſcendi ſeu de natura judicandi peritia. A

Φυσιογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, naturæ ex oris habitu cognoſcendæ peritus. Ex φύσις, & γινώσκω.

Φυσιογνωμονικῶς, ex arte phyſiognomonum.

Φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de natura, ſeu de rebus naturæ diſſero, naturam rerum diſſerendo indago ſeu exquiro; (2) phyſica ſeu naturali ratione probo, oſtendo, Ariſtot.

Φυσιολογία, ἡ, ſtudium naturæ indagandæ, vel ſpeculandæ ratio, Ph. naturæ ratio. A

Φυσιολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui de natura ſeu rebus ad naturam rerum pertinentibus diſſerendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, & λέγω.

Φυσιοποιέω, naturam tribuo.

Φυσιόω, ῶ, f. ώσω, anhelo, ſpiro; φυσιοῦμαι, tumeo, turgeo; πεφυσιωμένος, inflatus. Καὶ τοὺς μὲν θράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας, Il. 4, 427. ἵππους φυσιόωντας, ib. 16, 506. A φυσάω.

Φυσιοῦται, *inflatur*, 3. ſing. præſ. indic. paſſ. *contr.* pro φυσιόεται, a φυσιόω.

Φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, Ph. ortus, ingenium, indoles, pudenda, ſtatura, figura; φύσει, valde, interdum notat, Gl. V. ſexus, Ph. indoles, mores. A φύω.

Φυσίωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, ſuperbia, arrogantia. A φυσιόω.

Φύσκη, ης, ἡ, veſica; (2) craſſum inteſtinum, venter; (3) veſicula manibus oborta e vehementiore attritu. A φυσάω.

Φύσκιον, ου, τὸ, veſicula, folliculus, utriculus, Dim. a φύσκη.

Φύσκος, ου, ὁ, botulus, Ph. A φυσάω. Unde

Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricoſus; (2) obeſus.

Φύσσα, vide φῦσα.

Φυσόω, ῶ, fut. ώσω, inflo, ſuperbum reddo. Φυσῶντες λιγέως, Il. 23, 218. A φυσάω.

Φυσσᾶν, præſ. inf. act. *Poët.* & *contr.* pro φυσσάειν, a φυσσάω.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, Vid. φυσητήρ.

Φύστη, ἡ, eadem quæ maza, *Ern.*

Φύστις, ἡ, idem; (2) flatura, genus.

Φυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, flatuoſus, flatu abundans; (2) flatus ſeu inflationes movens, Longin. 28. A φυσάω.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas ſeu ſtirpes ferens; locus arboribus conſitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.

Φυταλίζω, f. ίσω, planto. A φυταλιά.

Φυτάλμιος, ιου, ὁ ϗ ἡ, & ιος, ια, ιον, aptus ad progenerationem. A φύτλη.

Φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτόν.

Φυτάομαι, fut. ήσομαι, planto. Αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν, Heſiod. Θεογ. 986. A φυτόν.

Φυτάριον, ου, τὸ, arbuſcula, Dim. a φυτόν.

Φυτὰς, άδος, ἡ, planta, ſtirps. A

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, Ph. conſitio, ſatio; (2) planta, quæ deponitur & conſeritur, Ph. φυτεῖαι, plantæ. A φυτεύω.

Φύτευθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφυτεύθησαν.

Φυτεύθην, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφυτεύθην.

Φυτεύθητι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.

Φύτευμα, ατος, τὸ, planta quæ deponitur & conſeritur; (2) ſemen. Ab eod.

Φυτεύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφυτεύσατο, a φυτεύω. Unde

Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, conſitio.

Φυτευτήριον, ου, τὸ, planta, quæ in terram deponitur. Gl. V. ſeminarium, plantarium; (2) ſurculus, ſtolo.

Φυτευτὴς, οῦ, ὁ, plantator, Gl. V. paſtinator.

Φυτευτικὸς, ἡ, ὸν, ſeminarius, Gl. V.

Φυτευτὸς, ἡ, ὸν, plantatus. A

Φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, ſemino, colloco, Gl. Vet. metaph. molior, ſtruo, machinor. Τοὶ γὰρ φυτεύων παῖδας οὐκ ἔτ' ἂν φθάνοις, Eur. Alc. 658. Τοῖσδεσσι φόνον ϗ κῆρα φυτεύει, Odyſſ. 2, 165. μνηστῆρσι κακὰ, ib. 15, 178. A φυτόν.

Φυτηκόμος, vel φυτοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, plantas ſeu ſtirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν, & κομέω.

Φυτοκομέω, plantas, &c. curo.

Φυτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantam ſeu plantas pertinens; (2) vegetativus, creſcendi vim dans. A φυτόν.

Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, Gl. Vet. ſexus. A φύω.

Φυτοεργὸς, & φυτουργὸς, οῦ, ὁ, q. d. qui circa plantas opus facit, plantator. Φυτοεργὸς Ἰκαρίου Ἀμπελόεν πέδον εἶχε, Nonn. P. 4, 5. Ex φυτὸν, & ἔργον.

Φυτὸν, ου, τὸ, planta, germen, virgultum, Gl. V. A φύω.

Φυτὸς, ἡ, ὸν, ſativus, aptus ad concipiendum ſemen. Ab eod.

Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A

Φυτοσκάφος, ου, ὁ, agricola, ruſticus, foſſor, hortulanus. Ex φυτὸν, & σκάπτω.

Φυτοσπόρος, ὁ ϗ ἡ, plantam ſ. ſtirpem ſerens. Ex φυτὸν, & σπείρω.

Φυτοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.

Φυτουργέω, plantis occupor, plantas colo, ſero, & curo. Εἰ τοὺς ἀνέμους φυτουργοῦντας λέγοιμι, Luc. Bis. Acc.

Φυτουργία, ας, ἡ, plantatio, conſitio.

Φυτούργιον, ου, τὸ, ſeminarium, Gl. V. A

Φυτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod φυτοκόμος. Ex φυτὸν, & ἔργον.

Φυτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, plantifer, Gl. Vet. Ex φυτὸν, & φέρω.

Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.

Φύταρ, ορος, ὁ, ſator, genitor. Ab eod.

Φυτώρειον, ſ. ιον, ου, τὸ, locus in quo ſunt plantæ e ſemine enatæ, quæ poſtmodum tranſplantantur in viridariis, plantarium. A φύταρ.

ΦΥ'Ω, fut. ύσω, gigno, produco, edo, pario; (2) *in perf. & aor.* 2. natus ſum, ſum, evado, ſoleo, natura comparatus ſum, & φύομαι, naſcor, orior. Καὖθις ἔτ' ἄρα φύομεν, Ariſt. Av. 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυστυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφυς, Eur. Alc. 682. πατρὸς ἐσθλοῦ πεφυκέναι, id. Herac. 298.

Φωγνύω, vel ύμι, torreo, uro. Καίεται, ϗ ὀπτᾶται, ϗ φώγνυται, *Dioſc.* 1, 79. A

Φώγω, vide φώζω.

Φῴδες, puſtulæ; pro φωΐδες.

Φώζω, ſeu φώγω, fut. ώξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piſcis*.

Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.

Φωλάζω, in luſtro & ſpecu lateo. A

Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. A φωλεός.

Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel deliteſcentia in latebroſo antro; (2) morbus urſi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.

ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, luſtrum, latibulum, latebræ, cubile, Ph.

Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Gl. Vet. latibulo deliteo; (2) nidifico. Κνώδαλα φωλεύοντα, Theocr. 24. 83. A φωλεός.

Φωλέω, ῶ, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Ab eod. Unde

Φωλεώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, latebroſus, Gl. Vet. in modum antri factus.

Φωλὶς, ίδος, ἡ, piſcis nomen. Ab eod.

Φῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημὶ.

Φωνᾶντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φωνήεντα, a φωνήεις.

Φωνᾶντα, *vocalem*, acc. ſing. *Dor.* & *contr.* pro φωνήεντα. Ab eod.

Φωνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a φωνέω.

Φωνάριον, τὸ, vox, Dim. a φωνή.

Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo ſub magiſtro, Dem. A φωνασκός.

Φωνασκητὴς, οῦ, ὁ, magiſter exercendæ vocis, al. φωνασκὸς, vociferarius, Gl. Vet. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.

Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. A

Φωνασκὸς, οῦ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magiſter, phonaſcus, Gl. Vet. vocalis. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.

Φωνασκικὸς, ὴ, ὸν, ad phonaſcum pertinens. A pr.

Φωνεῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φωνοῦντα, ex φωνέοντα, a φωνέω.

Φωνέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, ſonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Gl. Vet. voco, clamo. Γυνὴ φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ, Soph. El. 290. Τῆς ἐκεῖνος οὐδαμᾶ βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν, id. Trach. 386. A

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, vox, ſonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φάω, *dico*.

Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, & *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis; φωνῆεν, vocale, vocalis, Gl. V. A φωνή.

Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eſt, dictum; (2) vox. A φωνέω.

Φωνήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. φωνέω.

Φώνησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφώνησε.

Φώνησις, εως, ἡ, vocis emiſſio; inclamatio. A φωνέω.

Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.

Φωνητικὸς, ὴ, ὸν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis. Ab eod.

ΦΩ'Ρ, ωρὸς, ὁ, fur; (2) fucus.

Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.

Φωρᾶν, præſ. inf. act. pro φωράειν, a φωράω.

Φωρασέβεια, ἡ, ſacrilegium.

Φώρασις, εως, ἡ, deprehenſio. A φωράω.

Φωρατὴς, οῦ, ὁ, deprehenſor. Ab eod.

Φωράω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveſtigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio. Et ſimpl. perveſtigo, deprehendo. Gl. Vet. deprehendo; φωραθεῖσιν, deprehenſis, Ph. Ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι, Ariſt. Nub. 499. Τὴν γυναῖκα φωράσας, Heliod. Ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις, Eur. Or. 722. Τά τε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν πεφώραται, Ælian. V. H. 3, 6. A φώρ.

Φωριαμός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, arcula, ſcrinium; Il. 24, 228. Ab & pro χωριαμός.

Φωριάω, ῶ, idem quod φωράω.

Φωρίδιος, α ον, furtivus, furto ablatus. A

Φώριον, ου, τὸ, furtum. A φώρ. Unde

Φώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, furtivus, Longin. 4.

Φωρῶν, præſ. part. act. pro φωράων, a φωράω.

Φῴς, φωδὸς, ἡ, uſtio; φῷδες, puſtulæ. A φώζω.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir, *Poëtis*.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria, Ph. A φάω, *luceo*.

Φώσκω, illuceſco. A φῶς.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.

Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo ſeu miniſtro.

Φωσφόρια, ίων, τὰ, phoſphoria, feſtum apud Gentiles. A

Φωσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phoſphorus, ſtella Veneris ſolem antegrediens, Gl. V. φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ἡ Ἥρα, Lucina, *Juno*. Gl. Vet. Ex φως, & φέρω.

Φώσσων, vel φάσσων, ωνος, ὁ, velum, carbaſus. A φυσάω. Hinc

Φωσσάνιον, ου, τὸ, linteolum, ſudariolum.

Φῶτ' pro φῶτα, acc. ſing. a φὼς, *vir*.

Φωταγωγέω, ῶ, illumino, inſtituo in divinis.

Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis ſeu luminis allatio; (2) illuminatio.

Φωταγωγικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi vim habens. A

Φωταγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, lucem adducens, Gl. Vet. luminarium. Ex φῶς, & ἄγω.

Φωταύγεια, ας, ἡ, ſplendor. A ſeq.

Φωταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſplendidus. Ex φῶς, & αὐγὴ.

Φῶτε, *viros*, acc. dual. a φώς.

Φωτεινὸς, ὴ, ὸν, lucidus, luculentus, Gl. Vet. A φῶς.

Φωτεμβολέω, ῶ, fut. ήσω, lucem immitto, Suic. Ex φῶς, & ἐμβάλλω.

Φωτίγγιον, τὸ, fiſtulæ genus. A

ΦΩ'ΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fiſtula.

Φωτίζου, 2. ſ. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φωτίζεσο.

Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illuſtro, lucifico, Gl. Vet. metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo. Ὃς ϗ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ, Apoc. 18, 1. A φῶς.

Φωτίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. φωτίζω.

Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio mentis & inſtitutio in rebus divinis, quæ baptiſmum præcedit; (2) baptiſmus. A φωτίζω. Unde

Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, lux, Gl. Vet.

Φωτιστήριον, ου, τὸ, baptiſterium, Suic. Ph. φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.

Φωτιστικὸς, ὴ, ὸν, illuminandi ſeu illuſtrandi vim habens. Ab eodem.

Φωτοβολέω, ſplendeo, reſplendeo. A φῶς, & βολή.

Φωτογονία, ἡ, lucis origo. A γονή.

Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, & δόσις.

Φωτοδότης, ου, ὁ, luminis dator. Ex φῶς, & δίδωμι.

Φωτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. luminis ſpeciem præ ſe ferens; (2) luminoſus; (3) illuminatus. Ex φῶς, & εἶδος.

Φωτολήγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui lux deſiit, qui luce frui deſiit. Ex φῶς, & λήγω.

Φωτοφάνεια, ἡ, illuminatio. A φαίνω.

Φωτοφορέω, lucem fero. A

Φωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucem ferens, Suic. Ex φῶς, & φέρω.

Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effuſio, luminis abundantia. Ex φῶς, & χύσις.

Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex φῶς, & ὄνομα.

Φωχθεὶς, *toſtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi φώγνυμι, pro φώγω, *torreo*.

Φὼψ, lux. A φάος.

X.

X, Litera Græcorum vigeſima ſecunda, χῖ dicta, & ח Cheth Hebræorum reſpondens; (2) nota numeralis valens *ſexcenta*, & cum lineola inferius addita *ſexcenta millia*; (3) nota, qua Athenienſes nummos adulterinos ſignabant, item Atticorum & Gramm.

Χαβὸν, curvum, item anguſtum, Heſ.

Χάδε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, a χάζω.

Χαδέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.

Χάζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro χάζου, a χάζω.

Χάζευ, imper. idem, *Dorice*.

ΧΑ'ΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax ſum, contineo; a. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν *Ion.* pro χαδεῖν. Χάζομαι, cedo, recedo; χάσσατο, receſſit, *Poet.* pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχανδα, perf. med. pro κέχαδα. Μίνυνθα δὲ χάζετο δουρὸς, Il. 11, 539. Ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς, ib. 462. Δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι, Eur. Or. 1105. Πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐ χάζομαι, id. Alc. 323.

Χαίνω, f. ανῶ, hio, hiſco, dehiſco; (2) hiante ore, i. e. intente aliquid ſpecto, exſpecto; (3) cupide appeto; (4) admiror valde; (5) cupide excipio, Gl. V. χαίνειν, fatiſcere, dehiſcere; χανὼν, hiſcens, a. 2. part. κέχηνα, hiſco, Ph. ore aperto intueor, perf. med. κεχηνέναι, hiſcere, Ph. inf. κεχηνὼς, hiulcus, Gl. Vet. part. Καὶ νῦν τί κέχηνας; Ariſt. Av. 20. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, Iliad. 4, 182. Ἀργύριον κεχηνέναι, Luc. πρὸς τὸ τέλος, id. A χάω.

ΧΑΙΟ'Σ, probus, bonus; χαΐα, proba.

Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A

Χαιρέκακος, ὁ ϗ ἡ, aliorum calamitate ſeu malis gaudens. Ex χαίρω, & κακὸς.

Χαίρετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. χαίρω.

Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto, ſalvere jubeo. A χαίρω. Hinc

Χαιρετισμὸς, ὁ, ſalutatio, ſalutandi officium.

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, chærephyllum, herbæ ſeu oleris nomen. Ex χαίρω, & φύλλον.

Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, Ariſtoph. Acharn. 4. A χαίρω.

Χαίρην, præſ. infin. act. *Dor.* pro χαίρειν.

Χαίρῃς, *gaudeas*, 2. ſing. præſ. conj. act.

Χαίροισαι, nom. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro χαίρουσαι.

ΧΑΙ'ΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, ſalve, ave, gaude, Phil. χαίρειν, ſalutem, Phil. χαίροις, ave, Phil. f. 1. χαιρήσω. Οὔτοι χαιρήσεις, haudquaquam lætaberis, Ariſt. Plut. 64. Ab alio f. χαρῶ, eſt aor. 2. paſſ. ἐχάρην, gaviſus ſum, gaudeo. Σὺ δ' ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν, id. Veſp. 761. Χαίρουσ' εὔφρονι μολπᾷ, Eur. Alc. 584. Χαίρει ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χαίρομεν δι' ὑμᾶς, 1. Theſſ. 8, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀδελφοῖς χαίρειν, Act. 15, 23. Ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται, Joann. 16, 20.

Χαιτάεντι, dat. ſing. *Dor.* pro χαιτήεντι, a χαιτήεις.

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, juba, ſeta, Ph. coma. Hinc

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.

Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini ſimilia, per cutem & carnem ſparſa, præcipue in ſuibus. Hinc

Χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾷν etiam dicitur ſus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, ſparſam habens carnem.

Χαλαζέπης, ὲς, pr. qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces & contumelioſos ſermones facit, vel verſus ſcribit. Ab ἔπος.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinoſus.

Χαλάζιον, ου, τὸ, vitium palpebræ, quum in ea tubercula naſcuntur; χαλάζια, tubercula in carne ſuilla. A χάλαζα.

Χαλαζοβολέω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex βάλλω.

Χαλαζοβόλος, ὁ, grandine feriens.

Χαλαζόβολος, ὁ, grandine percuſſus. Ex iiſd.

Χαλαζοκοπέω, grandine ferio, ſeu verbero, aut contundo, Ph. χαλαζοκοπεῖ, grandinat, Theophr. Ex κοπή.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iiſd.

Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, ſpeculator & obſervator grandinis futuræ.

Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. Vet. χαλαζοῦσθαι, grandine infeſtari. A χάλαζα. Unde

Χαλαζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, grandinoſus, grandinis ſpeciem habens.

Χαλαίνοντι, nom. dual. part. præſ. act. v.

Χαλαίνω, laxo. Ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους, Ῥυτὰ χαλαίνοντες, Heſiod. Ἀσπ. 308. A χαλάω.

Χαλαίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, & πούς.

Χαλάξαις, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλάσας, a χαλάω. Unde

Χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, laxatus, non contentus, Gl. V. languidus, flaccidus. Hinc

Χαλαρότης, ητος, τὸ, laxitas, lentitudo.

Χαλαρῶς, *Adv.* leviter.

Χαλάσας, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act.

Χαλᾶτι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλῶσι.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remiſſio, reſolutio.

Χαλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, Gl. V.

Χαλασμὸς, οῦ, ὁ, laxatio. A χαλάω.

Χαλαστήριον, ου, τὸ, cataracta, Suic. Ab eod.

Χαλαστικὸς, ὴ, ὸν, laxandi vim habens.

Χαλαστὸν, οῦ, τὸ, catena. Ab eod.

Χαλαστὸς, ὴ, ὸν, laxatilis. Ab eod. Unde

Χαλαστραῖον, ου, τὸ, ſapo, ſmegma, nitrum.

ΧΑΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flacceo, langueo, langueſco, Gl. Vet. ἐχάλασεν, demiſit, Ph. aor. 1. χάλασον, laxa, Gl. V. Χαλῶσι τὸν κράββατον· Marc. 2, 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῇθρας ὡς τάχιστα, Eur. Med. 1317. Τῆς ὀργῆς χαλάσας, Ariſt. Veſp. 726. Χάλα τοκεῦσι εἰκότας θυμουμένοις, ignoſce, Eur. Hec. 409. Κλῇθρα χαλάσθω τάδε, Ariſt. Veſp. 1495. Κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, Soph. El. 1495. Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, 2 Cor. 11, 33.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, ſuccus ferulæ naſcentis in Syria. Gl. V. chalba.

Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A χαλβάνω.

Χαλδαῖοι, οἱ, aſtrologi, vates.

Χαλιπᾷ, dat. ſing. f. g. *Dor.* pro χαλεπῇ.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. Vet. exacerbo; (2) ſævio, Gl. Vet. iraſcor; χαλεπαίνομαι, ſævio, iraſcor. Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις, Xen. Cyr. 5, 33. Χαλεπαίνουσα δὲ ἐφ' οἷς ἠπάτητο, Heliod. A χαλεπός.

Χαλεπάω, ῶ, idem & ab eod.

Χαλεπὸς, ὴ, ὸν, ſævus, ſeverus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. Vet. A χαλέπτω. Hinc

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) aſperitas, ſævitia. Gl. Vet. atrocitas; (3) ſeveritas, ſenſu bono.

Χαλεπτὺς, ύος, ἡ, Thuc. idem, Heſ. A

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, damno adficio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλέπτων, *de auro*, Phocyl. 40. Εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει, Odyſſ. 4, 428. βριάοντα, Heſiod. Ἔργ. 5.

Χαλεπῶς, *Adv.* moleſte, graviter, ægre; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, aſpere. A χαλεπός.

Χαλία, ας, ἡ, quies, qua corpora laxantur a laboribus, Heſ. A χαλάω.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, merum vinum. Ex χάλις, & κεράω.

Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quaſi ſoluta in furorem. A χαλάω.

Χαλίμη, ης, ἡ, ſcortum impudens; (2) venefica. A

Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus, Heſ. qui hominum corpora & animos poteſt χαλᾷν. A χαλάω.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, ut ſeſſor equum, freno rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινὸς, & ἀγωγός.

Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιέω.

Χαλινοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς, & ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, frenum, habenæ. Ἐν δὲ χαλινοὺς Γαμφηλῇς ἔβαλον, Hom. Il. 19, 393.

Χαλίνου, 2. ſing. præſ. imper. act. pro χαλίνοε, a χαλινόω.

Χαλινοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, frenos rodens ſ. mordens, Call. L. P. 12.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὲν ἵππον χαλινοῖ, Xen. A χαλινός. Hinc

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, ſeu freni injectio.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, ſilex, cæmentum, Ph. χάλικες, ſilices, cæmenta, Ph.

ΧΑ'ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.

ΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ὁ, impos ſui, inſanus.

Χαλίφρονα, acc. ſing. a χαλίφρων. Unde

Χαλιφρονέω, ῶ, demens ſum & ſtolidus.

Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens ſua ſede emota, dementia, amentia.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cui mens laxata & emota eſt, amens, demens. Ex χαλάομαι, & φρήν.

Χαλκάνθη, ης, ἡ, ſive χάλκανθον, ου, τὸ, atramentum ſutorium. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκάνθη, ſutorium. Ex χαλκὸς, & ἄνθος, *flos.*

Χαλκάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκός, & ἅρμα.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, æreum clypeum geſtans, bellicoſus.

Χαλκέγχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ærea ſeu ferrea haſta utens. Ex χαλκὸς, & ἔγχος.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii, vel ferrarii. Gl. V. æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, Gl. V. A χαλκεύς.

Χάλκειος, εία, ειος, æreus, ex ære factus. A χαλκός.

Χαλκείων, gen. pl. *Poët.* a χάλχεος.

Χαλκέλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω.

Χαλκέμβολος, ὁ ϗ ἡ, æreo armatus roſtro; (2) laborioſus, induſtrius. *Ern.*

Χαλκέντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærea inteſtina habens. Ex χαλκὸς, & ἔντερον.

Χαλκεντεὺς, έως, ὁ, idem quod

Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, & ἔντεα.

Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus ſeu armatus; Hom. Il. 4, 448.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis & invictus. Ex καρδία.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ ϗ ἡ, æream geſtans mitram, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, R. Ex χάλκεος, & μίτρα.

Χαλκεομίταξ, ορος, ὁ, idem.

Χαλκέοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis armis indutus, vel *ſimpl.* armatus, R. Ex ὅπλα.

Χάλκεος, έη, εον, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, & χάλκεος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreus, æneus, ahenus, Gl. Vet. Οἱ δ' ὡς οὖν ἄιον, ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο. Hom. Il. 18, 222. A χαλκός.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, ϗ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex χάλκεος, & φωνή.

Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, ſeu quævis res ex ære facta, R. A χαλκεύω.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, faber ærarius, Gl. V. Ab eod.

Χαλκευτήριον, ου, τὸ, fabrile, Gl. Vet. officina fabri ferrarii. Ab eod. Unde

Χαλκευτὴς, οῦ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. V. ærarius; fabricator, artifex.

Χαλκευτικὸς, ὴ, ὸν, ad fabrum ærarium ſeu ferrarium pertinens. Ph. fabrilis. A pr.

Χαλκεύω, fut. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo & malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico. Ph. fabrico, cudo. Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, Ariſt. Plut. 163. Ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος. Soph. Aj. 1053. Hom. Il. 18, 400. Ὅπλα τε ὁμοῦ πολλὰ, τὰ μὲν ἕτοιμα, τὰ δὲ χαλκευόμενα παρέδωκαν. Appian. B. Mithridat. A χαλκός.

Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eodem. Unde

Χαλκέως, *Adv.* ex ære, R. A χάλκεος.

Χαλκήϊος, ου, ὁ, *Ion.* pro χάλκεος.

Χαλκήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω.

Χαλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ære compactus, æreus. Ex χαλκὸς, & ἄρω.

Χαλκικὸς, ὴ, ὸν, idem quod χάλκεος.

Χαλκίοικος, ου, ἡ, æream domum habens. Minervæ *epith.* apud Spartanos.

Χαλκίον, ου, τὸ, ahenum, ſeu æreum vas, æramentum. Gl. V. ſcruta, coculum; χαλκιονθερμοῦ, caldaria, Gl. V. A χαλκός.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, Gl. Vet. ὄρνιον, pica maritima. Eſt & urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χαλκοαρῶν, a

Χαλκοάρης, εος, ὁ ϗ ἡ, æreis aut ferreis armis ſublatus, ac interfectus; (2) qui ferro interficit hoſtes, R. Ex αἴρω.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ære gravis; (2) firmus, ſolidus. Ex βαρύς.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui æri ſeu æreis fundamentis inſiſtit, firmus, ſolidus; Hom. Il. 1, 426. Ex χαλκὸς, & βαίνω.

Χαλκογένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreas malas ſeu maxillas habens. Ex γένειον.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, æreas vel ferreas genas ſeu maxillas habens.

Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, æream habens cuſpidem.

Χαλκογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis literarum notis ſcribens; (2) in æs ſcribens, ſeu in æs incidens. Ex γράφω.

Χαλκοδαίδαλος, ον, æs artificioſe tractans, ſive homo, ſ. ars.

Χαλκόδαμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *pr.* æs domans. *Epith.* cotis, fabri ferrarii, &c.

Χαλκόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.

Χαλκοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, æris ſpeciem gerens, æri ſimilis. Ex εἶδος.

Χαλκοθεος, æratus. Æſch.

Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi æs & ærea ſupellex reponitur.

Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.

Χαλκοῖο, *æris*, gen. ſing. *Ion.* pro χαλκοῦ.

Χαλκοκνήμιδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia; (2) æreis induti armis. Ex χαλκὸς, & κνημίς.

Χαλκοκόλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferruminatus, Gl. V. Ex χαλκὸς, & κολλάω.

Χαλκοκορυστᾶ, dat. ſing. *Dor.* pro χαλκοκορυστῇ, a

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, ære ſeu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex κόρυς.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære miſtus. Ex χαλκὸς, & κράω.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære circumſtrepens, æratus, Ph. ærarius.

Χαλκόκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære pulſato ſonitum edens.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, electri ſpecies, auro pretioſior, orichalcum. Ex λίβανος.

Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. Vet. χαλκολογῶ, æſculor. Ex χαλκὸς, & λέγω.

Χαλκολόγος, nummularius, æſculator, Ph. Ex iiſdem.

Χαλκοπάρειος, ὁ ϗ ἡ, æreas habens malas.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreum pavimentum habens. Ex χαλκὸς, & πέδον.

Χαλκόνωτος, ὁ ϗ ἡ, *pr.* æneum dorſum habens, *Epith.* ſcuti, clypei ære inducti, æratus.

Χαλκοπαγὴς, ές, ex ære factus, æneus. A πήγνυμι.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, qui ex ære ſtatuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.

Χαλκόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ærea habens latera. Τύπωμα χαλκόπλευρον, Soph. El. 54. Ex χαλκὸς, & πλευρά.

Χαλκοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ære impletus; (2) armatus. Ex πλήθω.

Χαλκόπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferro cuſus. Χαλκόπληκτος γένυς, Soph. El. 486. A χαλκὸς, & πλήσσω.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, æreos habens pedes. Gl. Vet. æripes.

Χαλκοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habens faciem; (2) impudens. Ἡμῖν ἔθος πολλάκις, τοὺς ἐρυθριᾷν μὴ εἰδότας χαλκοπροσώπους καλεῖν. B. Chryſoſt. Adv. Jud.

Χαλκόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habens proram. Ex χαλκὸς, & πρώρα.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreas portas habens; (2) æreis munitus clauſtris. Ex πύλη.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus.

ΧΑΛΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, æs; (2) arma ærea; ſ. ferrea; (3) moneta, pecunia.

Χαλκοστέφανος, ον, *pr.* ære cinctus, nitidus. *Epith.* templi.

Χαλκόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreum os, faciem, ſ. roſtrum habens. Ex στόμα.

Χαλκότευκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex ære factus. Ex χαλκὸς, & τεύχω.

Χαλκοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ære armatus. Ex χαλκὸς, & τεύχεα.

Χαλκότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, æreum arcum habens. Ex τόξον.

Χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

Χαλκοτορέω, ex ære fabricor, de armis.

Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis alii, æs penetrans.

Χαλκοτυπέομαι, οῦμαι, a fabro ærario ſeu ab æris fuſore fingor. A

Χαλκότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære percuſſus, ære ſeu enſe inflictus. Μυῖαι καδδῦσαι διὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς. Il. 19, 25. Ex τύπτω.

Χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ærarius, ærifuſor. Ph, Ex iiſd. Hinc

Χαλκοτυπικὴ, ῆς, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi & ex eo & alia fingendi.

Χαλκουργέω, æs, ferrum tracto. A χαλκουργός. Hinc

Χαλκούργημα, ατος, τὸ, opus ex ære ſ. ferro confectum; (2) ſignum æneum

Χαλκουργικὸς, ἡ, όν, ad artem ærariam pertinens, ἡ χαλκουργικὴ, ars æris ferrique tractandi.

Χαλκουργός, οῦ, ὁ, qui æs tractat & elaborat, faber ærarius. Ex χαλκὸς, & ἔργον.

Χαλκοῦς, æreus. Gl. V. A χάλκεος.

Χαλκοῦσθαι, præſ. inf. paſſ. pro χαλκόεσθαι, a χαλκόω.

Χαλκόφι, *Adv.* ab ære. A χαλκός.

Χαλκοφόρος, ἡ, terra, ex qua æs eruitur, habens metalla æris & ferri. A φέρω.

Χαλκόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, æream habens vocem, i. e. valde ſonoram. Ex φωνή.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui armis delectatur, bellicoſus. Ex χάρμη.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, æream loricam geſtans; Il. 1, 371.

Χαλκόω, ex ære facio; (2) ære obduco & munio. Gl. Vet. æro. A χαλκός.

Χαλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, æreus. Χαλκώδεις ὅπλεες, *Aret.* Ab eod.

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum, Gl. Vet. æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκωμάτιον, τὸ, Dim. a pr.

Χαλκώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ære emptus.

Χαλκώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, æneas ungulas habens, de equis Aretæ.

Χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ου, τὸ, ærifodina, æraria. Ex ὀρύσσω.

Χαλκωρυχέω, æs effodio. Ex iiſd.

Χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

Χαλκωρύχιον, ου, τὸ, idem.

Χαλκωρύχος, ὁ, metalli foſſor. Ex iiſd.

Χαλυβδικὸς, ἡ, όν, ex chalybe factus. A

ΧΑ'ΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri duriſſimi.

Χαμάδις, *Adv.* humi, in terram.

Χαμάζε, *Adv.* idem. A

ΧΑΜΑΙ', *Adv.* humi, in terra; (2) in terram, ad terram.

Χαμαιάκτη, ης, ἡ, humi ſparſa acte, ſive humilis ſambucus, ebulus. Ph. ebulum.

Χαμαίβατος, ου, ὁ, rubus humilis, rubus humi ſerpens.

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ὅττι χαμαιγενέος, μεθέπων βλάστημα γενέθλης Θνητὸς ἐὼν ἐνέπεις Θεὸς ἔμμεναι. Nonn. Paraph. 10, 33. Conf. 4, 13, Ex γίνομαι.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola. Philoxenus; χαμαιδάφνη λάχανον, *olus*, fraga, labruſca, ruſcum.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagiſter, Gl. Vet.

Χαμαιδικαστὴς, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, Ph.

Χαμαίδρυς, υος, ſive χαμαίδρωψ, ωπος, ἡ, querculus humilis, herba ex eo ſic nominata, quod folia habeat quercui ſimilia. Ph. χαμαίδρυς, triſſago, chamædrops; Plin. l. 24. §. 80. c. 15. *Angl.* Germander.

Χαμαιευνὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & εὐνή.

Χαμαιεύνης, ου, ὁ, qui humi cubat. Ὑποφῆται χαμαιεῦναι. Il. 16, 234. Ex iiſd.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, geniſta, Gl. V. A

Χαμαίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, humilis, humi depreſſus, abjectus, q. d. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.

Χαμαίκαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſtrato caule eſt, cujus caulis humi repit.

Χαμαικέρασος, ου, ὁ, humilis ſeu pumila ceraſus.

Χαμαίκισσος, ου, ὁ, hedera humilis, hedera terreſtris.

Χαμαικλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi proſtratus, qui humi procubuit. Ex κλίνη.

Χαμαικοιτέω, humi cubo ſeu jaceo, Philoſtr.

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.

Χαμαικοίτης, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Χαμαίκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ, & κοίτη.

Χαμαιλεχὴς, ές, idem, a λέχος.

Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, leo pumilus, animal, quod ſubinde colorem mutat. Ph. vertipilio, verſipilio, verſipellis; (2) herbæ nomen ſic dictæ a varietate foliorum, Gl. V. carduus.

Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui humi ſeu in terram cecidit, in terram prociduus; (1) unde, humilis de ſtylo; (2) irritus. Ex πίπτω, ſ. πέτομαι.

Χαμαιπετοῖσα, part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπετοῦσα.

Χαμαιπετέω, humi irritus cado. Pind.

Χαμαιπετῶς, *Adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.

Χημαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. Gl. Vet. conſica.

Χαμαιῤῥεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terram vergens, ſeu inclinans. Ex ῥέπω.

Χαμαίστρωτος, ον, in terra ſtratus, ſ. collocatus. A στρώννυμι.

Χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.

Χαμαιτυπεῖον, τὸ, locus, in quo ſcorta trivialia ſe proſtituunt; lupanar, Gl. V. A

Χαμαιτύπη, ἡ, proſtibulum, ſcortum, quod cuivis ſe proſtituit. Χαμαιτύπαι ϗ σαμβυκίστριαι. Plut. in Anton. cap. 9.

Χαμαιτυπὴς, ές, humi proſtratus. *Met.* vilis, vulgaris.

Χαμαιτυπικὸς, ἡ, όν, lupanaris, Gl. V. A

Χαμαιτύπος, ου, ὁ, humi feriens & tundens. Χαμαιτύποι, ganeones, Gl. V. Ex χαμαὶ, & τύπτω.

Χαμελαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleaſtellum; Plin. lib. 24. §. 82.

Χαμερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humi repens ſeu ſerpens, a terra ſeſe non attollens; (2) abjectus. Ex χαμαὶ, & ἕρπω.

Χαμερπῶς, *Adv.* humi ſerpendo; (2) humiliter, abjecte, craſſe.

Χαμεταίρα, Plin. lib. 36. cap. 5.

Χαμευνὰς, άδος, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humi cubans. A

Χαμεύνη, ης, ἡ, ſtibadium humi ſtratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex εὐνή.

Χαμευνία, ας, ἡ, ipſa actio humi cubandi. Ex iiſd.

Χαμεύνιον, ου, το, idem quod χαμεύνη.

Χαμηλὸς, ή, όν, humilis, vilis. A χαμαί.

Χαμόθεν, *Adv.* e terra, ex humo.

Χαμουλκὸς, ου, ὁ, traha; (2) machina qua navis in ſiccum pertrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑ'ΜΟΣ, ου, ὁ, frenum.

Χάμψαι, οἱ, crocodili. Herod.

Χανδάνω, capio, capax ſum. Ἓξ δ' ἄρα μέτρα χάνδανεν, Il. 23, 742. A χάζω.

Χανδόθεν, *Adv.* ore hiante, *Hipp.* A

Χανδὸν, *Adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅστε ϗ ἄλλους βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. Hom. Odyſſ. 21, 293. A χαίνω.

Χανδοπότης, ου, ὁ, avide bibens.

Χανδος, ἡ, όν, hians, capax. A χαίνω.

Χανεῖν, aor. 2. inf. act. v. χαίνω. Unde

Χάνη, ης, ἡ, vel χάννος, ου, ὁ, hiatula, *piſcis*.

Χανοῦμαι, *biſcam*, f. 1. ind. med. v. χαίνω.

Χανῶ, *biabo*, f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Χάος, εος, τὸ, *pr.* hiatus vaſtus, chaos, rudis & indigeſta moles, materia ex qua factus eſt orbis terrarum. Gl. V. tenebræ. A χάω.

Χαὸς, bonus, illuſtris, antiquus, al. & χαιός.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impreſſum veſtigium & veluti ſulcus, ſculptura, character; (2) nummus. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, ductus. Ab eod.

Χαραγμὸς, οῦ, ὁ, inciſura, inciſio. Ab eod.

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fiſſura ex terræ motu facta, caverna, vorago, ſulcus, quem torrens rapido ſuo impetu efficit & excavat; (2) torrens, qui impetuoſe e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. Gl. Vet. foſſa, vallis, canalis; Hom. Il. 4. 454. A χαράσσω. Hinc

Χαραδραῖος, αία, αῖον, e χαράδρᾳ deſumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31.

Χαραδρεὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαράδρην, acc. ſing. *Ion.* pro χαράδραν.

Χαράδριος, ου, ὁ, avis, quæ in ſalebris & alveis torrentium degit; Ariſt. in Avib.

Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernoſum reddo, torrentibus impetuoſis excavo, Herodot.

Χαραδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſalebroſus, confragoſus; (2) ubi multæ ſunt convalles; (3) ubi multi ſunt torrentes.

Χαρακίας, ου, ὁ, in vallibus degens aut proveniens. Χαρακίας τιθύμαλλος. Dioſcor. lib. 4. cap. 165. A χάραξ.

Χαρακίζω, f. ίσω, tanquam palis in ſublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.

Χαράκιον, ου, τὸ, vallus, pedamentum, ſuſtentaculum. Ab eod.

Χαρακισμὸς, οῦ, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.

Χαρακοποιέομαι, οῦμαι, vallum, ſeu aggerem, quo caſtra muniri ſolent, facio.

Χαρακοποιΐα, ας, ἡ, munitio ſeu communitio educto valle & aggere. A χαρακοποιέω.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. Gl. Vet χαρακῶ, vallo, ſepio, fodico; κεχαρακωμένος, vallatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Æſchin. A χάραξ.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, nota impreſſa (*inpr.* nummis) vel inſculpta aut inſcripta. Gl. Vet. ſignaculum, nota. Ph. figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, inſigne, & quicquid eſt ejuſmodi, ut inde res agnoſci & ab aliis diſcerni poſſit, velut ſexus, forma rei, &c. A χαράσσω. Hinc

Χαρακτηρίζω, fut. ίσω, inſignio, charactere & nota diſtinguo, notam & formam exprimo, Gl. Vet. noto, perſono; (2) notam habeo, ſignifico, typus ſum. Οὐκ ἠμέλησε δὲ οὐδὲ χαρακτηρίσαι τοὺς ῥήτορας, Plut.

Χαρακτήρισμα, τὸ, idem quod

Χαρακτηρισμὸς, οῦ, ὁ, deſignatio, denotatio, rei alicujus ſuis veluti notis inſignitæ demonſtratio. A pr.

Χαρακτηριστικὸς, ἡ, ὸν, in quo eſt nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis diſcernendam. Ab eod.

Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum, vallus; ſeptum, Ph. pedamen, pedamentum, Gl. V. A χαρακόω. Unde

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, & id genus aliæ munitiones; (2) palorum ſeu ſtipitum defixio. Gl. Vet. pedatio.

Χάραξ, ακος, ὁ, ſulcus terræ, aratro aut foſſoris inſtrumento excavata foſſa, peculiariter vallus, vallum, quo caſtra muniri ſolent. Gl. Vet. *Fœm.* ἡ, vallus, ſudis, pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.

Χαραποιέω, lætitia adficio, gaudium adfero.

Χαρασσέμεναι, inf. act. *Dor.* pro χαράσσειν.

Χαράσσοισαι, nom. pl. part. *Dor.* pro χαράσσουσαι. A

ΧΑΡΆΣΣΩ, vel άττω fut. ξω, ſcalpo, imprimo, exaro; (2) ſcarifico, incido; (3) ſcribo. Κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου, imputes, Eur. Med. 156. Γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοὶ στίχοισι χαράξω, Theocr. 23, 47. Τιθμῷ χαράξας τυπιλάβητον γένος, proſcribens, Lyc. 1173. Νῶτον χαραχθεὶς, Eur. Rheſ. 73.

Χαρείης, 2. ſing. a. 2. opt. verbi χαίρω.

Χαρεὶς, *graviſus*, a. 2. part. paſſ. v. ejuſd.

Χάρη, 3. ſing. aor. 2. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐχάρη.

Χαριδότης, & χαριδώτης, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi & Mercurii epitheta. Ex χαρά.

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venuſtus, elegans, pulcher, feſtivus, gratus, jucundus. Ph. gratioſus, lepidus, ſcitus. A χάρις.

Χαριεντίζομαι, jocor, lepida urbanitate utor, facete aliquid dico, illudo. Τοῦτ' ἂν εἴη ὃ ἐγώ φημί σε αἰνίττεσθαι καὶ χαριεντίζεσθαι, Plat. Ap. Socr. 10. A χαρίεν. Hinc

Χαριεντίσμα, τὸ, idem quod

Χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ, lepos & venuſtas ſermonis, dictum ſalſum & facetum; (2) cavillatio.

Χαριέντως, *Adv.* lepide, ſcite, feſtive. Ph. eleganter.

Χαριέστατα, venuſtiſſime, pulcherrime. A

Χαριέστατος, η, ον, gratiſſimus, Gl. Vet. A χαρίεις.

Χαριέστερον, *Adv.* elegantius, urbanius. A

Χαριέστερος, α, ον, gratior, Gloſſ. Vet. A χαρίεις.

Χαριεστέρως, *Adv.* gratius, elegantius.

Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono, Gl. Vet. χαρίζομαι ἐμαυτῷ, adrogo mihi, Gl. V. χαρίζεται, donat, Ph. κεχαρισμένος, gratus, p. partic. paſſ. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ, Ariſt. Ach. 441. Χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι, id. Θεσμ. 763. Χάρισαι βραχύ τί μοι, ibid. 945. Παφλαγόνι κεχάρισαι τοῦτο, id. Eq. 54. A χάρις.

Χάριν, *Adv.* cauſſa, ergo. Ab eod.

Χαρίξῃ, 3. ſing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι.

Χαρίσασθαι, *gratificatum eſſe*, a. 1. inf. med.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia, venuſtas; χάριτες, grates, gratiæ, Ph. χάριτες θεαὶ, Gratiæ deæ, Gl. Vet. A χαρὰ, vel χαίρω.

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. Vet. A χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, munus, quod datur gratiæ referendæ cauſa. Ph. donatum, donum; χαριστήρια, donaria, Ph. A

Χαριστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ cauſa factus. A χαρίζομαι.

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum & joculare factum. A χάρις.

Χαριτοβλέφαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus palpebris gratia aliqua ineſt; (2) fruticis nomen, Plin. lib. 13. cap. ult. Ex χάρις, & βλέφαρον.

Χαριτογλωσσέω, ῶ, ſive ωττέω, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; Æſch. Pr. 294. Ex γλῶσσα.

Χαριτοδότης, ου, ὁ, v. χαριδότος.

Χαριτόφωνος, ὁ καὶ ἡ, ſuaviter loquens vel canens. A φωνή.

Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratioſum ſeu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratioſus, facetus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, Epheſ. 1. 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, Luc. 1, 28. A χάρις.

Χαριτώπης, ου, ὁ, venuſtus forma, ore, facie. Ex ὤψ.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id, quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus & eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Apud Homerum ſemper, Phocylidem quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθευ, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ. 111. Ab eod.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμη.

Χαρμόσυνα, grata. Ab eod.

Χαρμοσυνὴ, ης, ἡ, gaudium. Ab eod.

Χαρμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρμη, & φρὴν.

Χαροδότης, v. χαριδότης.

Χαροδῶτις, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

Χαροειδὴς, ὲς, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.

Χαροπαίγμων, ὁ καὶ ἡ, ludicrus, jocoſus, lætus. A παῖγμα.

Χαροποιέω, ῶ, lætifico, Gl. V. χαροποιεῖ, exhilarat, Ph. Ex χάρις.

Χαροποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, gaudii & lætitiæ efficiens. Ex χαρὰ, & ποιέω.

Χαροποῖο, gen. ſ. *Ion.* pro χαροποῦ. A

Χαροπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) cæſius; (3) χαροπὸν, trucem, Ph. Χήτει χαροποῖο σελήνης. Arat. 1152. Ex χαρὰ, & ὤψ.

Χαροπότης, ητος, ἡ, color cæruleus, ſeu cæſius. A pr.

Χαροῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. χαίρω.

ΧΆΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, ſcapus, Ph. Χάρται βιβλίων, Longin. 43, Hinc

Χαρτίον ου, τὸ, chartula, parva charta. Dim.

Χαρτογράφος, ου, ὁ, chartularius, Gl. Vet. Ex χάρτης, & γράφω.

Χαρτοπράτης, ου, ὁ, chartarum venditor.

Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartularius, Gloſſ. Vet. chartam vendens. Ex χάρτης, & πωλέω

Χαρτὸς, ἡ, ὸν, lætificus, dignus, quo lætemur & gaudeamus. A χαίρω.

Χαρτοφυλάκιον, ου, τὸ, ſcrinium, in quo reponuntur & adſervantur chartæ. A

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum cuſtos, chartularius, præfectus ſcriniorum.

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A

ΧΆΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑΡΩΝ, οντος, ὁ, Charon, Orci portitor apud poëtas Ethnicos. Ph. Orcus.

Χαρώνειον, χαρωνεῖον, καὶ χαρώνειος θύρα, porta, per quam damnati educebantur ad ſupplicium. A χάρων.

Χαρωνίτης, ου, ὁ, Senator orcinus ſ. orcivus; Plut. in Anton. cap. 15. Vid. Sueton. in Cæſ. cap. 35. P.

Χαρωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, v. χάροπος.

Χάρωψ, ωπος, ἡ, idem.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) ſegregatio, ſeparatio. A χάζω.

Χασκάζω, hio, hiſco. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, Ariſt. Veſp. 693. A

Χάσκω, hiſco. A χαίνω. Unde

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, vorago, Ph.

Χασμάομαι, vel χασμέομαι, hio; (2) oſcito. Θύρα χασμωμένη, Plato. A pr.

Χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίας σεισμὸς, terræ motus, quum hiatus fiunt. Ab eod.

Χασμάω, hiato, Gl. Vet. Vid. præc.

Χασμεύμενοι, nom. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro χασμώμενοι, a χασμέομαι, Theocrit. 4, 53.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oſcitandum; oſcitatio, oſcedo. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus, apertura, rictus. A χασμάω.

Χάσμησις, εως, ἡ, oſcedo, oſcitatio.

Χασμῳδέω, oſcito; (2) verſus facio cum hiatu, i. e. concurſio vocalium ſine eliſione. Ab ᾠδή.

Χασμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oſcitator, qui frequenter oſcitat. A χάσμα.

Χασμῳδία, ας, ἡ, oſcitantia; (2) hiatus in verſibus, ſ. conſuetudo hiatus in verſus admittendi. Ab eod.

Χασσάμενον, acc. aor. 1. part. med. *Poët.* pro χασάμενον, a χάζω.

Χασσώμεσθα, 1. plur. a. 1. conj. med. *Dor.* pro χασώμεθα.

Χατέουσιν, dat. plur. part. præſ. act. cum ν a χατέω.

Χατέρων, & *aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro καὶ ἑτέρων, gen. pl. ab ἕτερος.

Χατεύω, idem quod

ΧΑΤΕΏ, ῶ, egeo, indigeo; (2) deſidero, cupio, percupio. Μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, Odyſſ. 15, 375. Πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι, ib. 3, 48. Hinc

Χατίζω, idem. Οὐ σοῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει, Il. 18, 392.

Χατὶς, ίδος, ἡ, indigentia ſeu uſus; (2) deſiderium, cupiditas. A χατέω.

Χάτος, εος, τὸ, idem.

Χαυλιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, exſertos dentes habens; (2) ipſe dens exſertus; Ariſtot. Hiſt. An. 4. in fine. Ex χαλάω, & ὀδοὺς.

Χαυλιόδων, ὁ, idem & ab eodem

Χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumida & inani inflatus ſuperbia. A χαῦνος. Unde

Χαυνιάζω, decipio, in errorem induco.

Χαυνόπρωκτος, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥ͂ΝΟΣ, η, ον, laxus, fungoſus, mollis; (2) inflatus, tumidus, ſuperbus, futilis, levis, negligens. Gl. Vet. laxus, lentus; Nic. Th. 897. Hinc

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungoſitas, laxitas; (2) q. d. fluxitas, levitas; (3) ſtolida & tumida ſuperbia, inanis ventoſaque ambitio. Θρύψεως διάπλεως καὶ χαυνότητος. Plut. in Alcibiad. cap. 6.

Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungoſumque reddo, laxo & aperio. Gl. V. laxo, lento.

Χαύνως, *Adv.* laxe. A χαῦνος.

Χαύνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. Vet.

Χαυνωτικός, ή, όν, vim habens laxum efficiendi. A Χαυνόω.

Χαυῶνας, placentas, Jerem. 7, 18. legitur & καύωνας.

ΧΑ΄Ω, hio, apertus ſum, vacuus ſum, capio, R.

Χέαι, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, a χέω.

Χεδροπὰ, ῶν, τὰ, legumina. A χέδροψ.

Χεδροπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, leguminibus ſimilis. A

ΧΕ΄ΔΡΩΨ, οπος, ὁ, legumen, Gl. V.

Χέει, 3. ſ. præſ. ind. act. verbi χέω.

ΧΕ΄ΖΩ, f. έσω, caco, ventris onus depono, p. med. κέχοδα; κεχεσμένος, p. paſſ. part.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, ſive χειὴ, ῆς, ἡ, latibulum ſerpentis; Hom. Il. 22, 93. Λέγεται δὲ κυρίως χειὰ ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως, Moſchopul. περὶ χειῶν, pag. 149. A χείω.

Χειλάριον, ου, τὸ, labellum, Gl. V. Dim.

Χείλεσιν, dat. pl. cum ν a χεῖλος.

Χειλόω, f. ώσω, idem quod χειλόω.

Χειλοποτέω, ſummis labris bibo, delicatorum more.

ΧΕΙ͂ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium; (2) ſermo; (3) littus ſeu ora maris. Hinc

Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.

Χειλῶν, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piſcis. Ab eod.

ΧΕΙ͂ΜΑ, ατος, τὸ, hiems.

Χειμαδεύω, f. εύσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμάς.

Χειμάδιον, ου, τὸ, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, Gl. V. Ab eod.

Χειμάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.

Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempeſtate jacto ſeu vexo; (3) moleſtia afficio; χειμάζομαι, tempeſtate agitor; χειμασθεὶς, agitatus tempeſtate, part. a. 1. paſſ. Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, Ariſt. Av. 1102. Ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται, id. Ran. 360. Ἄλλῃ δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι, Eur. Hipp. 319. Ὄλβος χειμάζεται, id. Ion. 1001. ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα. Unde

Χειμαίνω, hiemo, ſævio, *de tempeſtate*; (2) fluctuare facio; χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ γὰρ δρυῖνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι φαγοὶ χειμαίνοντος, Theocr. 9, 20. Φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες, Pind, Pytn. 9, 57.

Χειμάμυνα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana craſſior. Ex ἀμύνω.

Χείμαρος, ου, ὁ, paxillus ſeu clavus ligneus ſub carina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in ſentina collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα, & ῥέω. Unde

Χείμαῤῥος, & χειμάῤῥους, ου, ὁ, torrens. Hinc

Χειμάῤῥω, gen. ſing. *Dor.* pro χειμάῤῥου.

Χειμαῤῥώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, torrenti ſimilis.

Χειμάς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempeſtas. A χειμάζω.

Χειμασκέω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀσκέω.

Χειμάστρον, ου, τὸ, veſtis hiemalis. A χειμάζω.

Χειματίζω, tempeſtate jacto ſeu vexo. A χεῖμα. Unde

Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infeſtor.

Χειμεθλιάω, ῶ, ſum pernioſus. A

Χείμεθλον, ου, τὸ, pernio, morbus a frigore, Gl. V. pernium. Ex χεῖμα, & θλάω.

Χειμερίζω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. A χειμέριος.

Χειμερινός, ή, όν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπὴ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.

Χειμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χειμέριος, ια, ιον, idem & ab eod.

Χειμέτλη, ης, ἡ, ulcus ex frigore. A χεῖμα.

Χειμετλιάω, pernionibus laboro, manus pedeſve hiberno frigore exculceratos habeo. A

Χείμετλον, ου, τὸ, idem quod χείμεθλον.

Χειμέω, ῶ, idem quod χειμάω.

Χειμοθνὴς, ῆτος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα, & θνήσκω.

Χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme ſemino. A

Χειμόσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, hieme ſatus, χειμοσπόρος, hieme ſementem faciens. Ex χεῖμα, & σπείρω.

Χειμοφυγέω, ῶ, hiemen vito ſeu fugio, Suic. Ex χεῖμα, & φεύγω.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempeſtas, Ph. A χεῖμα.

Χειμωνότυπος, ον, hibernus, vehemens, de vento.

Χεῖος, ου, ὁ, prodigus, R. A χείω.

Χείουσι, 3. plur. præſ. indic. act. *Poët.* pro χέουσι.

ΧΕΙ͂Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in Elephantis proboſcis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere, comprehendere ſolent; (2) ſcriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in janua, βάλανος; (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio* interfecit, ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare*; ἰέναι εἰς χεῖρας, *in prælium ire, prælium committere*; χειρῶν νόμῳ, *in acie*; ἐκ χειρὸς, *vi, in prælio*; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, *manu, manibus tenere*; ſed ſæpius, *ſtudioſe tractare*, curare, *adminiſtrare*. Τά τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν. Thucyd. 2, 13. Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; Appian. P.) eſt, (1) in manu; (2) in poteſtate; (3) vi, violenter; (4) parata pecunia; (7) ἐν χερσὶ dicuntur & præſentia. *Ern.*

Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. Ex χεὶρ, & ἄγρα.

Χειραγωγέω, manu duco, ut cæcum.

Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A

Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, manuductor, manuducens; deductor ſeu dux.

Χειραπλάζω, f. άσω, manibus attingo ſeu tracto. Ex χεὶρ, & ἅπτω.

Χειρὰς, άδος, ἡ, fiſſura in manibus; (2) fiſſura in pedibus. A χείρ.

Χειραψία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit ſuſpenſa manu; (3) pugna; (4) lucta; Plut. in Apophth. Ex ἅπτω.

Χειράω, ῶ, laboro manuum fiſſura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fiſſura pedum. A χειράς.

Χειροτιθησία, ἡ, impoſitio manuum, ritus Judaicus & Chriſtianus. Ab ἐπίθεσις.

Χείρεργον, το, opus manuum, labor.

Χείρεσσιν, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* cum ν a χείρ.

Χειριδωτὸς, οῦ, ὁ, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρίς.

Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus adminiſtro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζεται διὰ τῆς Συγκλήτου, Polyb. A χείρ.

Χειρὶς, ίδος, ἡ, manica, maniculum, manulea. Gl. V. manus involucrum ſeu integumentum. Ab eod.

Χείρισμα, ατος, τὸ, & χειρισμὸς, οῦ, ὁ, manus tractatio, quum medicus in parte adfecta aliquid agit; (2) adminiſtratio; (3) diſpoſitio in oratione. A χειρίζω.

Χειρίσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu promptus, artifex.

Χειρίστην, *peſſimam*, acc. ſing. f. g. a χείριστος.

Χειριστὴς, οῦ, ὁ, diſpenſator; œconomus, adminiſtrator; gerulus, geſtor, Gl. Vet. A χειρίζω.

Χείριστος, η, ον, deterrimus, Gl. V. A χείρων.

Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.

Χειροβάναυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex ſedentarius. Ex χεὶρ, & βάναυσος, quod eſt ex βαῦνος, & αὔω.

Χειροβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pondere ſuo manum gravans, ponderoſus. Ex χεὶρ, & βάρος.

Χειρόβιος, ου, & χειροβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex χεὶρ, & βίος, vel βιωτός.

Χειροβολέω, manu jacio. Ex χεὶρ, & βάλλω.

Χειρογάστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, cui manuum labor ventri alimentum ſuppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεὶρ, & γαστήρ.

Χειρογραφέω, ῶ, chirographo caveo vel promitto, aliquid mea manu ſcribo. A

Χειρόγραφον, ου, τὸ, chirographum, cautio manu alicujus ſcripta. Ex χεὶρ, & γράφω.

Χειροδάϊκτος, ὁ ϗ ἡ, manu ſeu manibus cæſus, i. e. interfectus. Ex χεὶρ, & δαΐζω.

Χειροδεικτέω, ῶ, f. ήσω, manu oſtendo. A

Χειρόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu oſtenſus, manifeſtus. Ex χεὶρ, & δείκνυμι.

Χειρόδεσμος, ου, ὁ, manica, copula, Gl. Vet.

Χειρόδετος, ὁ ϗ ἡ, manuleatus, ad manum uſque pertinens, de tunica, Joſ.

Χειροδίκης, ου, ὁ, q. d. cujus jus eſt in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore ſuo, ſeu potentia ſua metitur. Ex χεὶρ, & δίκη.

Χειροδόσιον, ου, τὸ, manupretium, Gl. Vet. Ex χεὶρ, & δόσις.

Χειρόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu datus; (2) idem quod χειρίδωτος. Ex χεὶρ, & δίδωμι.

Χειροδράκων, οντος, ἡ, *Epith.* Furiæ, quia flagellum e ſerpentibus tortum gerit.

Χειροθρόπος, ὁ ϗ ἡ, qui, vel quæ, manu colligit; Nic. Th. 652.

Χειροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, tractabilis, manſuetus, cicur. Χειροήθεις ὄφεις. Plut. in Alex. cap. 2. Ex χεὶρ, & ἦθος.

Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impoſitio. Ph. geſtus, rei tractatio, quæ fit manu v. c. inſtrumenti muſici. Ex χεὶρ, & θέσις.

Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono, manu tracto. Ex χεὶρ, & τίθημι.

Χειροκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. Ex χεὶρ, & κάμνω.

Χειροκοπείσθω, 3. ſing. præſ. Imper. med. *contr.* pro χειροκοπεέσθω, a χειροκοπέω.

Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abſcindo vel amputo. Ex χεὶρ, & κόπτω.

Χειροκρασία, ας, ἡ, manuum conſertio. Ex χεὶρ, & κρᾶσις, *mixtio*.

Χειροκρατία, ας, ἡ, manuum potentia ſeu poteſtas; (2) potentia, quæ uſurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκέτι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν, ϗ βίαν. Appian. B. Civil. 1. Ex χεὶρ, & κράτος. Hinc

Χειροκρατικὸς, ή, όν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis eſt χειροκρατίαν exercentium.

Χειρόκτυπος, ον, manu ſtrepens, de muſico, citharam v. c. pulſante.

Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, ſtivæ pars curva, cui manum inſerit arator. Ex λαμβάνω.

Χειρόμακτρον, ου, ὁ, q. d. manuum abſterſorium, linteolum ad abſtergendas manus, mantile, mappa. Ex χεὶρ, & μάσσω.

Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inſpectione manuum. Ex χεὶρ, & μαντεία.

Χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod

Χειρόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, ex manuum inſpectione divinans.

Χειρομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, manibus pugnans. Ex χεὶρ, & μάχη.

Χειρόμυλον, ου, το, mola manuaria. Ex μύλη.

Χειρομύλων, ωνος, ἡ, idem & ex iiſd.

Χειρόνιπτρον, ου, τὸ, pelvis, in qua manus abluuntur; pelluvium, Gl. V. (2) manuum ablutio ſeu lotio. Ex χεὶρ, & νιπτρον.

Χειρονομέω, manus certa lege motito, concinnos geſtus edo. Gl. Vet. geſticulor.

Χειρονομία, ας, ἡ, geſtus; (2) ſaltatio geſticulatoria.

Χειρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui certa lege manus motitat, geſticulator. Ex χεὶρ, & νομος.

Χειρόνως, deterius. A χείρων.

Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.

Χειρόπεδον, ου, τὸ, manica ferrea. Ex iiſd.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manum implens, tam magnus multuſque, ut manum impleat. Gl. Vet. corpulentus; χειροπληθὲς, manupletium. Ex χεὶρ, & πλήθω.

Χειροποιοῦμαι, οῦμαι, manu facio. Αὐτὴ πρὸς

αὐτῆς

αὐτῆς, χειροποιεῖται τάδε, Soph. Trach. 907. Unde

Χειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, manu factus, artificio humano factus aut ſtructus, Gl. Vet. χειροποιητὸς, manufactus.

Χειροποιήτως, *Adv.* manus artificio.

Χειροπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, manu elaboratus.

Χειροπονία, ας, ἡ, feſtum opificum. A πόνος.

Χειροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad chiroſcopi artem pertinens. A

Χειροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, manus ſeu manuum inſpector, ut ex iis divinationem inſtituat.

Χειρόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. manu ſapiens geſticulator.

Χειροτένων, οντος, ὁ καὶ ἡ, qui manibus eſt nervoſis.

Χειρότερος, α, ον, deterior. Vox poët.

Χειρότευκτος, ον, manu factus. A τεύχω.

Χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex ſum. A χειροτέχνης. Hinc

Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. A τέχνη.

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iiſd.

Χειρότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, manibus exciſus.

Χειροτονέω, manum protendo & attollo, per ſuffragia creo, protenſa manu eligo, Ph. χειροτονεῖ, nuncupat, creat, χειροτονῆσαι, creare, Ph. a. 1. inf. act. χειροτονηθεὶς, deſignatus, Ph. aor. 1. part. paſſ. ἐχειροτόνουν creabant, Ph. imperf. act. κεχειροτονημένος, deſignatus, Ph. p. part. paſſ. Εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοὶ, Ariſt. Av. 1577. Ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι, συμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσομαι id. Conc. 516. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, Ach. 604. Ex χεὶρ, & τείνω.

Χειροτονητὴς, οῦ, ὁ, creator, Gl. V. nuncupator, qui deſignat. A præc. Unde.

Χειροτονητὸς, ἡ, ὸν, ſuffragiis creatus & conſtitutus.

Χειροτονία, ας, ἡ, creatio, ordinatio, nuncupatio, ſuffragium, Ph.

Χειροτόνος, ſ. χειρότονος, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* precum quæ ſublatis manibus fiunt. A τείνω.

Χειροτριβέω, manu frico, Ph. χειροτριβεῖ, ruſpinat. Ex χεὶρ, & τρίβω.

Χειροῦν, præſ. inf. act. pro χειρόειν, a χειρόω.

Χειρουργέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor ſeu opus facio, operor. A χειρουργός. Hinc

Χειρούργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

Χειρουργία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus, (unde ap. Cic. de vi, *Ern.)* (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod. Hinc

Χειρουργικὸς, ἡ, ὸν, qui in manuum opere verſatur, i. e. qui manu exercetur, ſeu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, chirurgia; ars ſive ſcientia chirurgi.

Χειρουργικῶς, more, arte chirurgica.

Χειρουργὸς, οῦ, ὁ, opifex manuarius, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex χεὶρ, & ἔργον.

Χειρόχωλος, ὁ καὶ ἡ, manu debilis ſeu mancus.

Χειρόω, ῶ, & χειρόομαι, οῦμαι, manuum viribus ſupero, vel manibus ſuperatum capio, in poteſtatem redigo, ſubigo, domo, tracto. Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην, Eur. Tro. 862. Τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, id. Her. fur. 573. Ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ, Soph. Trach. 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείου, Xen. A χείρ.

Χείρω, nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro χείρονα, a χείρων.

Χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum eſt, ut cædes, &c. A χειρόω.

Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior, *Comp.* a κακός.

Χείρων, ονος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρωνακτικὸς, ἡ, ὸν, opificialis. A

Χειρῶναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χείρ, & ἄναξ. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, Æſch. Pr. 44.

Χειρώνειον, ου, τὸ, ſive χειρωνιὰς, άδος, ἡ, centaurium magnum. A χείρ.

Χειρώνειον ἕλκος, ſ. χειρώνιον, ulcus malignum Chirone eximio medico opus habens, Dioſc.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. v. χειρόω. Unde

Χειρωτικὸς, ἡ, ὸν, in poteſtatem redigens, vim redigendi in poteſtatem habens; ἡ χειρωτικὴ, ap. Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit. v. c. præda, &c.

Χείσεται, 3. ſ. f. 1. ind. med. verbi

Χείω, fut. χείσομαι, capio, capax ſum; (2) fundo. Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, Odyſſ. 18, 17. Ab & pro χέω.

Χελιδόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirundininus. A χελιδών. Unde

Χελιδονεὺς, έως, ὁ, pl. χελιδονεῖς, pulli hirundinum.

Χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini ſtipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.

Χελιδόνιον, ου, τὸ, Dioſcor. 2, 214. Chelidonia. *Plin.* l. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. a χελιδὼν, *Angl.* Celandine ſ. Swallow-wortt; Nicand in Theriac. 857. Plin. 8. cap. 8. §. 41.

Χελιδόνιος, ία, ιον, vel χελιδόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χελιδονιστὴς, οῦ, ὁ, qui hirundini ſtipem colligit. A χελιδονίζω.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ὁ, hirundo; (2) piſcis polypo ſimilis; (3) cavitas ungulæ equorum.

Χέλυδρος, ου, ὁ, teſtudo marina, ſeu aquatica. Ex χέλυς, & ὕδωρ.

Χελύνιον, ου, τὸ, labrum, labium. A χεῖλος.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, teſtudo, animal duriſſimæ teſtæ; (2) teſtudo, i. e. inſtrumentum muſicum a ſimilitudine illius animalis ſic dictum.

Χέλυσμα, ατος, τὸ, aſſamentum, quod poſtremum clavis ſubſternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis ſubjicitur. A

Χελύσσω, tuſſio, ſcreo. Κλύδωνα χελύσσουσα, Lyc. 727. Ξηρὰ δ' ἐπιλίζων ὀλοὸν χελύσσεται ἄτῃ, Nic. Al. 81. Vox *Lacon.*

Χελωνάριον, τὸ, Dim. a

Χελώνη, ης, ἡ, teſtudo; (2) teſtudo, i. e. continuata ſeries ſcutorum, curvata in modum teſtudinis; (3) inſtrumentum bellicum, quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς. Hinc

Χελώνιον, vel χελώνειον, ου, τὸ, tegumentum teſtudinis; (2) convexa dorſi pars, ſeu pars gibboſa, quæ in ſcapulis prominet.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, Muſicum inſtrumentum, teſtudo; (2) limen oſtii. Ab eod.

Χελωνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, teſtudines comedens.

Χέουσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. v. χέω.

Χεράς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli poſſunt; (2) colluvies miſta cœno & lapidibus; Hom. Il. 21. 319. Pind. Pyth. 6, 13. ubi Schol. Χέρας ἐστὶν ὁ μετὰ ἰλύος καὶ λίθων συρφετός. A χείρ.

Χερείονα, nom. pl. n. g. a χερείων, *Poët.* pro χείρονα.

Χέρεσσιν, dat. pl. *Poët.* & cum ν, pro χερσί, a χείρ.

Χέρηϊ, *pejori*, dat. ſing. *Poët.* pro χερείονι, quod pro χείρονι, a χείρων.

Χεριαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χεριαρῶν, a

Χεριάρας, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, R. Ex χείρ, & ἄρω.

Χεριφυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manu ſubactus. Ex χειρ, & φύρω.

Χερμάδιον, ου, τὸ, lapis miſſilis, qui manum implet. Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι, Il. 4, 518. &

Χερμὰς, άδος, ἡ, idem. A χείρ.

Χερμαστὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A χερμάς.

Χέρνα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χεὶρ, & νέω.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, manu victum quærens, manu ſe ſuſtentans.

Χερνάτης, ου, ὁ, idem & ex iiſdem. Hinc

Χερνητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis eſt eorum, qui χερνῆτες, aut χερνῆται dicuntur.

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, manuum labore vivens.

Χέρνιβον, ου, τὸ, malluvium, pelvis, Ph. trulleum, guttus, aquiminale; Il. 24, 304. A χέρνιψ.

Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A

Χερνίπτω, f. ψω, manus lavo; χερνίψαντο, a. 1. med. pro ἐχερνίψαντο. Χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι, Eur. I. T. 623. A

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum & ipſa manuum ablutio; (3) malluvium. Ex χεὶρ, & νίπτω.

Χερνίψαντο, Il. 1, 449. 3. pl. a. 1. ind. med.

Χεροκένως, *Adv.* vacuis manibus, ſine munere. Ex χεὶρ, & κενός.

Χερόπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, manuum planctus, ictus manu impactus. Χερόπληκτοι δοῦποι, Soph. Aj. 637. A χείρ, & πλήσσω.

Χερὸς, *manus*, gen. ſing. *Poët.* pro χειρός.

Χερρονησιάζω, figuram gero Cherroneſi ſeu peninſulæ. A χερρόνησος. Unde

Χερρονησίζω, ſive χερσονησίζω, fut. ίσω, idem.

Χερρονήσιος, ια, ιον, ad Cherroneſum pertinens, vel ex Cherroneſo oriundus.

Χερρονησιτέω, ῶ, peninſulam refero. A

Χερρονησίτης, ου, ὁ, idem quod χερρονήσιος.

Χερρονησιάτης, ου, ὁ, idem.

Χερρονησιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, peninſulæ ſimilis, peninſulæ ſpeciem habens.

Χερρονησοειδὴς, vel χερσονησοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Cherroneſi ſeu Cherſoneſi figuram habens. Ex χερρόνησος, & εἶδος.

Χερρόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, peninſula. Ex χέρρος, ſive χέρσος, & νῆσος.

ΧΕ'ΡΡΟΣ, ſive χέρσος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſertus incultuſque, aſper; (2) *Subſt.* ſolum deſertum; (3) terra, ſolum, continens. Hinc

Χερσαῖος, αία, αῖον, terreſtris, terrenus, Gl. V.

Χερσεύω, in terram continentem vertor; (2) incultus ſum, negligor. Ab eod.

Χερσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν, a χείρ.

Χέρσινος, ίνη, ινον, idem quod χερσαῖος.

Χερσοειδὴς, ὲς, continenti ſimilis.

Χερσόθεν, *Adv.* a littore, a terra, a continenti. A χέρσος.

Χερσόθι, *Adv.* in terra, in continenti.

Χερσομανέω, ῶ, inculta aſperitate inſanio, i. e. deſertus & incultus fio, ſilveſco; (2) incultam naturam induo. A μαίνομαι.

Χέρσονδε, *Adv.* in terram ſeu continentem.

Χέρσος, γῆ, terra inculta, Ph. χέρσος τόπος, inculta terra, Gl. Vet. Χέρσους φθαρῆναι, κἀγάμους ὑμᾶς χρεών. Illocatas, ſteriles atque incultas virgines; Soph. Oed. Tyr. 1501.

Χερσόω, ῶ, fut. ώσω, deſolo, efficio ut terra fiat inculta & deſerta; (2) terram efficio; χερσοῦται, deſolatur, exſiccatur, ſterileſcit; (2) fit continens terra. Σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται, Sap. 4, 19. Ab eod.

Χέρσυδρος, ου, ὁ, coluber, Ph. boa, Gl. Vet. Ex χέρσος, & ὕδρα, *hydra.*

Χερσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumoſa loca, Ph. χερσῶδες, dumoſum, Ph. A χέρσος.

Χεσείω, cacaturio. A χέζω.

Χευάντων, gen pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imper. act. χευάτωσαν, v. χέω.

Χεῦεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔχευε.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fuſum, effuſum, aut diffuſum fluit, flumen, Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas eſcarium, diſcus. Ὧι πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται, Hom. Il. 23, 561. A χεύω.

Χεύασι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi χέω.

Χεύω, fundo. Δάκρυσι χεύω, Eur. Elec. 192. Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες, Il. 7, 336. A χέω.

Χέω, capio; unde χείω.

ΧΕ΄Ω, *pr.* hio; *unde* capax ſum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liquefacio, liquo. Ἄσπιστον χέασα παμμιγῆ βολῶ, Lyc. 5. Κρῆναί τ' ἀμβρόσιαι χέονται, Eur. Hipp. 751.

Χηλαργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui eſt velocibus vel albis ungulis. Ex χηλὴ, & ἀργός.

Χήλευμα, ατος, τὸ, inſtrumentum ſuentis aliquid; (2) ipſum opus textile vel ſutile. A χηλεύω.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, nexilis, plexilis, ſutilis; (2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.

Χηλεύω, f. εύσω, ſuo, plecto, necto. A

ΧΗ΄ΛΗ, ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula biſulca & bipartita inſtar forficis cancri; (3) ſpecillum bifurcum ſumma parte inciſum, (pes caprinus. P.) (4) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; *it.* pilæ, ejuſdem uſus, *Ern.*

Χηλὸς, οῦ, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula; Hom. Il. 16, 221. Odyſſ. 21, 51. A χέω, *capio.*

Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oſcitatio, quæ fit ore hiante; (2) oſtrei genus. A χαίνω, ſ. χάω.

Χήμωσις, εως, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet. Quaſi a χημόω, a χήμη.

ΧΗ΄Ν, χηνὸς, ὁ ϗ ἡ, anſer.

Χηναλώπηξ, εκος, ὁ, q. d. vulpanſer, avis nomen. Ph. ganta. Ex χὴν, & ἀλώπηξ.

Χήνειος, εία, ειον, anſerinus. A χήν.

Χήνεος, idem & ab eod.

Χηνιάω, ῶ, irrideo, illudo, proprie ore hiante & in cachinnos reſoluto, Heſ. Ab eod.

Χήνημα, ατος, τὸ, illuſio, irriſio. A pr.

Χηνιδεὺς, έως, ὁ, pl. χηνιδεῖς, pulli anſerini, qu. a χηνὶς, ſ. χηνίον, Dim. a χήν.

Χηνίζω, f. ίσω, tibia cano.

Χηνίον, ου, τὸ, anſerculus, Dim. a χήν.

Χήνιος, ια, ιον, anſerinus. Ab eod.

Χηνίσκος, ου, ὁ, anſerculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in qao aluntur anſeres, anſerarium. A χηνοβοσκός.

Χηνοβοσκία, ας, ἡ, anſerum paſtio, ſeu paſtura. Ab eod.

Χηνοβόσκιον, ου, τὸ, grex anſerum, qui una paſcuntur. A

Χηνοβοσκὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, anſeres paſcens ſeu alens, Ph. anſerarius. Ex χὴν, & βόσκω.

Χηνομεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui anſeris magnitudine eſt. Ex χὴν, & μέγεθος.

Χηνοτροφεῖον, ου, τὸ, cors, in qua aluntur anſeres. Ex χὴν, & τρέφω.

Χηνυστέω, ῶ, clamo, vociferor. A χήν.

Χηνύστρα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

ΧΗ΄Ρ, ρὸς, ὁ, echinus.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρος.

Χηράζω, fut. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηράσκω, idem. Τίνα σὺ ἄλοχον οἰκτείρεις, πάτερ, ἄπαιδα χηράσκουσαν, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμὶς, ίδος, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ου, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex χηραμὸς, & δύω, *ſubeo.*

ΧΗΡΑΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ ϗ ἡ, caverna, latibulum, luſtrum ferarum; Hom. Il. 21, 495.

Χηράμων, ονος, ὁ, idem.

Χηράσκω, viduo, vid. Χηράζω.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A

Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego; (2) deſtituor, privor, careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθισε Θαμὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, 2 Sam. 13, 20. Τὰ ἐγκώμια πάθος χηρεύει μετὰ τὸ πλεῖστον, Longin. 8. Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας, Hom. Odyſſ. 9, 124. A χῆρος.

Χήριος, ία, ιον, viduus; (2) inordinatus.

ΧΗ΄ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆρος.

Χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, privo, Hom. Il. 5, 642. Ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, Eur. Cyc. 297. Ab eod.

Χήρωσε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε.

Χήρωσις, εως, ἡ, viduatio, celibatus, orbatio, deſolatio. A χηρόω.

Χηρωσταὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate juncti generi & familiæ, hæredibus ſucceſſoribus viduatæ; (3) qui ſuccedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæredes ſunt. Χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο, Hom. Il. 5, 138. Ab eod.

Χήτει, dat. ſing. pro χήτεϊ, a χῆτος.

Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.

Χῆτις, εως, ἡ, vel χήτης, ητος, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτος, εος, τὸ penuria, defectus; occurrit χήτει, dat. Χήτει χαροποῖο σελήνης, Aratus, 1152. Χήτει χαλινοῦ ϗ ἡνιόχου, Jul. Imp.

Χητοσύνη, ης, ἡ, idem; (2) viduatio. A χῆτος.

Χθαμαλοπτήτης, ου, ὁ, humivola, i. e. non multum a terra ſe attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, & ἵπταμαι.

Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, humilis, depreſſus, non multum a terra adſurgens, non altus; Hom. Od. 9, 25. A χαμαί. Hinc

Χθαμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, Ph.

Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. A χθαμαλός.

ΧΘΕ΄Σ, *Adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um.

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, heſternus. A χθές.

Χθιζὰ, *Adv.* heri. Ab eod.

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, heſternus. Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, Hom. Il. 1, 424. Ab eod.

ΧΘΟ΄Α, corpus, Heſ.

Χθονὶ, *terræ*, dat. ſing. a χθών.

Χθονιαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in terram defertur. Ex χθόνιος, & φέρω.

Χθονίοιο, gen. ſing. *Ion.* pro χθονίου, a

Χθόνιος, ία, ιον, & χθόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, terrenus, terreſtris; (2) qui eſt alicujus regionis, indigena; (3) ſubterraneus; (4) infauſtus; (5) ſordidus, improbus; χθόνιοι θεοὶ, inferi dii, Gl. V. A χθών.

Χθονόπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν, & παῖς.

Χθονόπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, terra fictus. Ex χθὼν, & πλάσσω.

Χθονοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in terra calcatus vel depreſſus; (2) terreſtris; Soph. Oed. Tyr. 309. Ex χθὼν, & στίβος.

Χθονοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, terræ alumnus vel alumna, Suic. Ex χθὼν, & τρέφομαι.

ΧΘΩ΄Ν, χθονὸς, ἡ, terra, humus, Ph. tellus.

Χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χειά.

Χιάζω, fut. άσω, noto figura literæ X, quæ eſt nota vel verſus aut loci ſpurii, vel alius vitii, &c. (2) decuſſo, Gl. Vet. χιάζειν, decuſſare. A χῖ, litera.

Χιασμὸς, οῦ, ὁ, decuſſatio; (2) notatio loci in ſcriptore aliquo litera X. (3) Figura Gramm. cum duo verba reſpondentia duobus prioribus inverſo ordine ponuntur, ut primum quarto, ſecundum tertio reſpondeat. A χιάζω. Unde

Χιαστὸς, ἡ, ὸν, decuſſationis formam habens.

ΧΙ΄ΔΡΟΝ, ου, τὸ, *Plur.* χίδρα, ων, novella tritici grana.

Χιλεύω, ſagino; (2) paſcor, depaſcor. Ἄζυγοι ἵπποι χιλεύουσι, Nicand. Theriac. 635. A χιλός.

Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia eſculenta. A χιλός.

Χίλια, ων, τὰ, mille.

Χιλιάκις, millies. A præc.

Χιλίανδρος, ον, mille hominibus conſtans.

Χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ου, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum tribunus, tribunus. Ex χίλιοι, & ἀρχή. Hinc

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virûm ſeu militum, Ph. tribunatus. A χιλιάρχης.

Χιλίαρχος, ου, ὁ, idem quod χιλιάρχης, Ph.

Χιλιὰς, άδος, ὁ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιασταὶ, ῶν, οἱ, millenarii, ſeu milliarii qui Chriſtum cum ſuis ante mundi abolitionem mille annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιάς.

Χιλιέτης, ου, ὁ, & χιλιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mille annorum. Ex χίλιοι, & ἔτος.

ΧΙ΄ΛΙΟΙ, αι, α, mille.

Χιλιόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. Ex χίλιοι, & κώμη.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ex mille bobus, ſeu aliis animantibus. Ex χίλιος, & βοῦς.

Χιλιόπαλαι. *Adv.* jamdudum, ante longum tempus.

Χιλιοπλάσιος, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.

Χιλιοπλασίως, *Adv.* millies plures.

Χιλιόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, millipeda, Gl. Vet.

Χιλιοστὸς, ἡ, ὸν, milleſimus. Ab eod.

Χιλιοστὺς, ύος, ἡ, milleſima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus. Ab eod.

Χιλιοτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, mille valens talenta, mille conſtans talentis. A τάλαντον.

Χιλιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, mille amphoras habens, *Epith.* navis, Ex χίλιοι, & φέρω.

Χιλιόω, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

Χιλίωρος, ου, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, & ὥρα, *tempus.*

ΧΙ΄ΛΟΣ, οῦ, ὁ, pabulum, Gl. Vet. farrago; it. alii fructus, quibus veſcuntur homines, alimonia.

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, paſco, pabulum præbeo, Xen. A χιλός.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. Vet, in fabulis, chimæra, monſtroſa quædam beſtia. A χίμαρος.

Χιμαιροβάτης, ου, ὁ, qui capellas init.

Χιμαιροφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector Chimæræ,

Χίμαρος, ου, ὁ, caper, Gl. V.

Χιμάρας, acc. pl. *Dor.* pro χιμάρους.

Χίμετλον, ου, τὸ, vid. χείμετλον.

Χιόνεος, ία, εον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιών.

Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conſpergo. Gl. V. χιονίζει, nivet; χιονιζόμενος, nivoſus, Gl. V. Ab eod.

Χιονικὸς, ἡ, ὸν, niveus, Gl. V. A χιών.

Χιόνινος, η, ον, idem, *Ern.*

Χιονόβας, αντος, ὁ, per nives gradiens. Ex χιὼν, & βαίνω.

Χιονόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, nive obrutus, Ariſt. Nub. 269. Ex χιὼν, & βλητός.

Χιονοβολέω, nivibus dejectis obruo. A

Χιονοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nives cœlitus mittit. Ex χιὼν, & βάλλω.

Χιονόβοσκος, ον, a nive nutritus. A βόσκω.

Χιονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, & εἶδος.

Χιονοθρέμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui nive nutritur & alitur; (2) nivoſus. Ex θρέμμα.

Χιονόκτυπος, ὁ ϗ ἡ, nive ſparſus.

Χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, *Epith.* auroræ.

Χιονοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ex χιὼν, & τρέφω.

Χιονόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, niveus, candidus.

Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιών.

Χιονώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, nivoſus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.

Χιονωτὸς, ἡ, ὸν, vel ὁ ϗ ἡ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ἀμείψας, Nonn. P. 4, 46. A χιονόω.

Χιραλέος, έα, έον, qui fiſſuras habet in manibus. A χιρὰς, pro χειράς.

Χιρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex χιρὰς, & ποῦς.

ΧΙΤΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, tunica, ſubucula, Ph.

Χιτωνίζω, tunico, Gl. V. A χιτών.

Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica, Dim. a χιτών.

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, Gl. V. interula, induſium. Ab eod.

Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, ſagarius, Gl. Vet. qui tunicas vendit.

Χιῶ, χιάσω, induco, cancello, Gl. Vet. Ὁ δ᾽ ἀπ᾽ ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν κατεχίασεν ἐκείνην τραγῳδίαν, Tzetz. Chil. 11, 36. A χιὸν, a χῖ.

ΧΙΏΝ, όνος, ὁ, nix.

ΧΛΆΖΩ, ſibilo.

ΧΛΑΙ͂ΝΑ, ης, ἡ, læna, pallo. Gl. Vet. & χλαῖναι, paludamenta. Gl. V.

Χλαινουργικὴ, ῆς, ἡ, ſagaria, Gl. V. ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, & ἔργον.

Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.

Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys, Dim.

Χλαμυδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, chlamydis formam gerens. Ex χλαμὺς, & εἶδος.

Χλαμυδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ποιέω.

Χλαμυδουργία, ἡ, ars conficiendi chlamydes.

Χλαμυδουργικὸς, ή, ὸν, ad illum, qui chlamydes conficiendas ſuſcipit, pertinens, A

Χλαμυδουργὸς, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ἔργον.

Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem geſto. Ex χλαμὺς, & φορέω.

Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde veſtio. A χλαμύς.

Χλαμυδωτὸς, οῦ, ὁ, chlamydatus. A pr.

ΧΛΑΜΎΣ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. Vet veſtis, quæ tunicæ ſuperindui ſolet; (2) paludamentum; (3) veſtis quæcunque militaris.

Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior & mollior, Dim. a. χλανίς.

Χλανιδοποιΐα, ἡ, ars conficiendarum molliorum & pretioſarum veſtium.

Χλανιδοποιὸς, ὁ, qui eaſdem conficit. A ποιέω.

Χλανιδωτὸς, οῦ, ſagatus, Gl. Vet. A χλανιδόω, quod eſt a χλανίς.

Χλανίσκιον, ου, τὸ, penula. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Ariſt. Ach. 524.

Χλανὶς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior, & pretioſior, Gl. læna. A χλαῖνα.

Χλανισκίδιον, τὸ, Dim. a χλανὶς, *Ern.*

Χλευάζω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, ſubſanno, cavillor. Ἡμᾶς μὲν ἐχλεύαζε καὶ κατεφρόνει, Luc. Toxar. Παίζων καὶ χλευάζων, Ariſt. Ran. 375. A χλεύη. Hinc

Χλευασία, ας, ἡ, irriſio, illuſio, cavillatio.

Χλεύασμα, τὸ, idem.

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illuſor, irriſor. Ab eod.

Χλευαστικῶς, illudendi cauſa.

ΧΛΕΎΗ, ης, ἡ, riſus, illuſio, ludibrium.

ΧΛΙΑΊΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepeſco, tepefio. Ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ, χλιανεῖς σεαυτὸν, Ariſt. Lyſ. 489. Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον, id. Conc. 64.

Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus. A χλιαίνω. Hinc

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, Gl. V.

Χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.

Χλιδαῖσι, *deliciis*, dat. plur. *Ion.* pro χλιδαῖς.

Χλιδανὸς, ή, ὸν, delicatus; (2) luxurioſus. A χλιδή.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui teneras & delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher. A σφυρόν.

Χλιδανῶς, *Adv.* delicate, molliter; (2) luxurioſe. A χλιδανός.

Χλιδάω, ῶ, luxui deditus ſum, in deliciis vivo, ſum delicatus. Ἐφ᾽ οἷσι νῦν χλιδᾷς Soph. El. 362. A χλιδή.

Χλίδειος, εία, ον, mollis, delicatus, luxurioſus. Ab eod.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) veſtis delicata, qua uti ſolent homines luxui dediti; Χλιδαὶ, apud. Soph. gemmæ aut uniones, *Ern.* A χλίω.

Χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. A χλιδάω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem & ab eod.

ΧΛΊΔΟΣ, ου, ὁ, cumulus ſeu acervus lapidum, excrementorum, & ſimilium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.

Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.

Χλιήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro χλιάνας, a χλιαίνω.

ΧΛΊΩ, deliciis frango, luxu effemino.

ΧΛΌΑ, ας, χλόη, & χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, Gl. V. χλόη, viriditas, herba, gramen, muſcus, farrago; folia; (2) Cereris *Epith.*

Χλοάζω, fut. άσω, [illegible] A χλόα.

Χλοανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vireſcens. Ex χλόα, & ἄνθος.

Χλόασμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.

Χλοαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virore nitens; (2) virentium ſplendorem referens. Ex χλόα, & αὐγή.

Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.

Χλοερὸς, ρὰ, ρὸν, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, pubeſcens, florens, Gl. Vet. χλοερὸν, viride. glaucum, virens; χλοεροῖς, frondentibus, Ph. A χλόη.

Χλοεροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens herboſa ſeu virentia, in quo virentia proveniunt; at χλοερότροφος, herbis paſtus. Ex τρέφω.

Χλοερῶ, *viridis*, gen. ſing. *Dor.* pro χλοεροῦ.

Χλοήβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, coloris herbidi ſeu graminei, viridis. Χλοήβαφος χροιὴ, *Aret.* Ex χλοερὸς, & βάπτω.

Χλοηκομέω, herbeſco, vireo. A κόμη.

Χλοηρὸς, ή, ρὸν, idem quod χλοερός.

Χλοητόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. herbam virentem pariens, herba veſtitus. A τίκτω.

Χλοηφορέω, ῶ, fut. ήσω, herbam ſeu gramen viride fero, vel herbeſco ſeu herbaſco. A

Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viridem herbam ſeu viridia gramina ferens. Νότις ἐπέρχεταί γαίας χλοηφόρου, Eur. Ph. 650. A φέρω.

Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.

Χλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, vel ex virore palleſcens. A χλοίη, pro χλόη, ſ. χλόα.

Χλοόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus viret.

Χλοόμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.

Χλοοποιέω, herbam produco.

Χλόος, *contr.* χλοῦς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόα.

Χλουνάζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor.

Χλούνειος, εία, ειον, aprugnus; (2) ſuillus, porcinus. A

ΧΛΟΎΝΗΣ, ου, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agreſtis; (3) aper.

Χλουνὸς, οῦ, ὁ, dicitur aurum ob pallorem.

Χλοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virenti gramini ſimilis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. A χλόα.

Χλωράζω, viridi paſcor gramine, Gal. A χλωρός. Hinc

Χλώρασμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.

Χλωραίνω, viridem reddo, Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, Gl. Vet. Soph.

Χλωρεὺς, έως, ὁ, avis, dicta a colore; (2) luteus. A χλωρός.

Χλωρηῒς, ΐδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, *avis*. Ab eodem.

Χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quaſi a χλωριάω.

Χλωρίζω, f. ίσω, viridis ſum, vireo. Gl. V. virido. Κοιλάδος χλωριζούσας, Lev. 14, 37.

Χλωρὶς, ίδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) luſcinia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.

Χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. A

Χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium; unde (2) recens, ut τυρὸς χλ. caſeus recens; (3) mollis, tener; (4) vigens, vividus; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χλοερός.

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) palliditas, pallor. A χλωρός.

Χναῦσμα, ατος, τὸ, quod carpitur & catillonum more deglutitur. A χναύω.

Χναυστικὸς, ή, ὸν, catillo. Ab eod.

ΧΝΑΎΩ, f. αύσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro & deglutio.

Χνοάζω, & χνοάω, fut. άσω, lanugine obſitus ſum. A χνόος.

Χνόη, ης, ἡ, ſtrepitus; (2) fiſtulæ rotæ, cui axis immittitur; interdum & ipſa axis extrema pars, quæ modiolo inſeritur. Χνόαι τὰ ἀκραξόνια, περὶ ἃ αἱ χοινικίδες, Schol. in Æſchyl. Sept. contr. Theb. 156. Ab eodem.

Χνόος, ου, ὁ, raſio; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ inferciuntur, ex tenera lana conſtans; (4) tenues paleæ & [illegible]

Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, Gl. V. A præc.

Χνοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lanuginoſus, lanugineus; (2) pulvere obſitus, pulverulentus. A χνόος.

Χοαὶ, inferiæ, Phil. χοὰς ποιῶ, parento, Gl. Vet. A χόη.

Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens ſeu æquans. A χοεύς.

Χοανεύω, fundo & liquo. A χοάνη.

Χοάνη, ης, ἡ, fornax fuſoria; (2) infundibulum, ſive vaſculum in ſummo oris lati, & in imo fiſtulam habens, quo uti ſolent in liquore in vas anguſtius transfundendo; (3) concavitas cerebri meatus excipiens. A χέω.

Χοάνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro χοάνου.

Χόανον, ου, τὸ, vel χόανος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fuſoria. Φῦσαι δ᾽ ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, Hom, Il. 18, 470.

Χοεὺς, έως, ὁ, congius, menſura liquidorum apud Atticos, capiens ſextarios ſex, ſive libras novem, ſive cotylas Atticas duodecim. A χέω, *capio*.

Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χοαὶ, inferiæ; Euripid. in Hecub. A χέω, *libo*.

Χοήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, aptus ad fundendum. A χοή.

Χοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, libamina geſtans; (2) geſtans libamina mortuorum buſtis infundenda. Ex χοὴ, & φέρω.

Χοϊκὸς, ή, ὸν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. A χοῦς.

Χοινίκιον, ου, τὸ, idem quod ſeq.

Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium ſeu fiſtula, cui infixi ſunt radii. Συρίγγων ἄιε φθόγγον ὑπαξονίων, Callim. *Ubi Scholiaſt.* Συρ. i. e. χοινικίδων. A χοῖνιξ.

Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur ſeu dimetitur & diſtribuit. A μετρέω.

ΧΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ nomen ſextarios duos continentis, ſeu cotylas quatuor. Gl. V. ſemimodium, Philox. bilibre.

Χοιραδώδης, εος; ὁ καὶ ἡ, ſtrumoſus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, locus ſcopulos habens. A

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari aliquantum eminens, ita ut porco natanti, ſimilis ſit; (3) tumor glandulosus, Gloſſ. Vet. ſtruma; χοιράδες, ſtrumæ, Ph. A χοῖρος.

Χοίρειος, εία, ειον, vel χοίρεος, έα, εον, porcinus. Ab eod.

Χοιρίδιον, ου, τὸ, porculus, porcellus, Gl. V. ſucula, Dim. a χοῖρος.

Χοίριναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienſes in ſuffragi ferendis utebantur. A

Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, Gl. V. χοίρινον, porcarium. Ab eod.

Χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.

Χοίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, & χοίριος, ία, ιον, porcinus, ſuillus. A χοῖρος.

Χοιροβοσκὸς, οῦ, ὁ, ſuum ſeu porcorum paſtor, Ph. ſubulcus, Gl. V. porcarius. Ex χοῖρος, & βόσκω.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, majoris muris genus in Palæſtina, Ægypto, & Libya, Gl. V. χοιρογρύλλιος.

ρογρύλλιος, ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, ſ. *echinus terreſtris*. A γρύλλος.

Χοιρόθλιψ, ιϐος, ὁ, ſtuprator, Ariſt. Veſp. 1359. Ex χοῖρος, & θλίϐω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, Ariſt. Veſp. 840. Ex χοῖρος, & κομέω.

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, ſimia porcaria.

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos ſeu ſues vendo; χοιροπωλεῖν, etiam de fœmina quæ ſuum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ ϗ ἡ, porcus; (2) pudendum muliebre.

Χοιρόσπελεθος, ὁ, ſuccerda, ſtercus porcinum.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactantur, Gl. V. confectorium. Ex χοῖρος, & [illegible]

Χοιροσφάγος, ου, τὸ, porcorum jugulator.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur & ſaginantur, hara. Ex τρέφω.

Χοιροψάλας, *Dor.* pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.

Χοιρωδεία, ἡ, impuritas, obſcœnitas, ruſticitas. A

Χοιρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγὸς, ὴ, ὸν, bilem ducens ſeu educens.

Χολαῖος, αία, αῖον, bilioſus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολὰς, άδος, ἡ, inteſtinum. Χυῶτο χαμαὶ χολάδες, Hom. Il. 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, iraſcor; (2) furo, inſanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαϐϐάτῳ, Joann. 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per ſeceſſum excernitur. Ab eodem. Hinc

Χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus ſum.

Χολερικὸς, ὴ, ὸν, choleræ ſimilis; χολερικὰ πάθη, morbi quales ſunt cholera laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολερώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nauſea; (4) atramentum ſepiæ.

Χοληγαγικὸς, ὴ, ὸν, bilem educens ſeu evacuans. Ex χολὴ, & ἄγω.

Χοληγαγὸς, ὴ, ὸν, idem & ex iiſdem.

Χοληγὸς, ὴ, ὸν, idem & ex iiſd.

Χοληδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, fel ſeu bilem recipiens. Ex χολὴ, & δέχομαι.

Χολημεσία, ας, ἡ, fellis ſeu bilis vomitio; (2) faſtidium, nauſea. Ab ἐμεσία.

Χολικὸς, ὴ, ὸν, bilioſus, felleus; (2) iracundus. A χολή. Unde

Χόλιξ, ικος, ἡ, inteſtinum craſſum.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infeſtus, Ph. χολιός. A χόλος.

Χολοϐαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bile ſaturatus, *Aret.* Ex χόλος, & βάπτω.

Χολοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bilioſus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A χολή. Unde

Χολόεις, όεσσα, όεν, bilioſus, felleus.

Χόλοιο, *bilis*, gen. ſing. *Ion.* pro χόλου.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. Vet. A χολή.

Χολούμενοι, *irati*, nom. pl. præſ. part. med. *contr.* pro χολοούμενοι, a

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) χολοῦμαι, indignor, iraſcor; χολωθεὶς, iratus, a. 1. paſſ. part. Εἰ γάρ τι λέξεις, ὧν χολώσεται στρατὸς, Eur. Tro. 732. Αὐτοῦ χολωθεὶς, Soph. Antig. 1249. A χόλος.

Χολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, v. χολόεις. A χολή.

Χολωθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. χολόω.

Χολωσάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Χολωσέμεν, f. 1. ind. act. *Ion.* pro χολώσειν.

Χολωσέμεναι, fut. idem *Dor.*

Χολῷτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Ion.* pro κεχολῷτο.

Χολωτὸς, ὴ, ὸν, iratus, iracundus; Hom. Il. 4, 241. A χολόω.

Χονδράκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſpinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, & ἄκανθα.

ονδρεύω, facio alicam ſeu ſimilam, Heſ.

Χονδριάω, ῶ, ſum grumoſus.

Χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrila vel chondrilla, *herba*. A χόνδρος.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus; fæm. χονδρῖτις, farreum, Gl. V. Ab eod.

Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος, & κόπτω.

Χονδρονευρώδης, ες, cartilagineus, & nervoſus.

Χονδρὸς, ρὰ, ρὸν, grumoſus. A

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; alica, Ph. far, al. Gl. V. (2) cartilago.

Χονδροσύνδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, R.

Χονδρότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex cartilagine formatus, ſeu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, & τύπος.

Χονδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſpeciem grumi gerens, grumoſus; (2) cartilagineus, cartilaginoſus. A χόνδρος.

Χοοπότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinoſus, *Epith.* Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egeſta, agger, Gl. Vet. χόος, humus; χοῦς, pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χέω.

Χοράγιον, ου, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad ludos neceſſaria. A

Χοραγὸς, οῦ, ὁ, v. χορηγός.

Χοραζὶν, Chorazin. Nomen urbis ἄκλιτον. *Promulgatrix.*

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, & αὐλὸς, *tibia*.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in inteſtinis; (2) fides in inſtrumento muſico aut arcu. Ex χορδὴ, & ἅπτω, *necto*.

Χόρδευμα, ατος, τὸ, fides, chorda, inteſtinum. A

Χορδεύω, implico & involvo, ut chordæ involvi ſolent; ſ. in partes minutas carnem ſeco, v. κατακ. Χόρδευ᾽ ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, Ariſt. Eq. 214. A χορδή.

ΧΟΡΔΗ', inteſtinum craſſum; (2) lactes; (3) cibus e confecta carne, aut farcimen; (4) chorda in inſtrumento muſico; χορδαὶ, fides, Gl. V.

Χορδολογέω, ῶ, fut. ήσω, chordis loquor, ſeu chordarum pulſu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδὴ, & λόγος.

Χορδοποιέω, chordas conficio.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. A

Χορδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, & ποιέω.

Χορδοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοστροφία, ας, ἡ, fidicula. A στροφή.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδὴ, & τείνω.

Χορδότονος, ον, chordis intentus; τὸ χ. inſtrumentum muſicum, cui chordæ intenduntur. A τείνω, ſ. τόνος.

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. ſaltatio.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur; (2) *Subſt.* pes proſodicus, qui & trochæus dicitur.

Χόρευμα, ατος, τὸ, quod ſaltando exprimitur, ſaltatio. A χορεύω.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator, tripudiator; (2) qui cantat & ſaltat. Ab eod. Hinc

Χορευτικὸς, ὴ, ὸν, ſaltatorius, Gl. V.

Χορεύω, fut. εύσω, choros agito ſeu celebro, choros exerceo ſeu duco, ſalto, tripudio. Ἐχόρευσε ἀμφὶ κιθάραν, Eur. Alc. 580. Βούλομαι χορεῦσαι ὑφ᾽ ἡδονῆς, Ariſt. Plut. 288. A χορός.

Χορήγει, 2. ſing. præſ. imp. act. *contr.* pro χορήγεε, a χορηγέω.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori ſeu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus a chorago ſuis ornamentis inſtruitur; (3) ipſum inſtrumentum chori, hoc eſt, ea, quæ inſtruendo, adornandoque choro neceſſaria ſunt, Ph. impenſa; (4) annona.

Χορηγέω, chori dux ſum, chorum duco, choro præeo, ſeu chorum erudio & doceo; (2) choragus ſum, i. e. choris ſumptus præbeo, meis ſumptibus chorum adorno, & (3) ſimpliciter, ſumptus præbeo, porrigo, ſuppedito, ſubminiſtro, largior; unde *in paſſ.* de iis, qui in quocunque genere abundant, præditi ſunt aliqua facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique κεχορηγημένον, quod eſt in aliquo genere exquiſitum. Βασιλία τῶν Περσῶν χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν προτρέψονται, Dem. τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις, Polyb. A χορηγός.

Χορήγημα, τὸ, id ipſum quod ſubminiſtratur ſeu ſuppeditatur, ſuppeditatio. A pr.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio ſumptuum in ludos choricos, & *ſimpl.* erogatio & largitio, præbitio. A

Χορηγὸς, οῦ, ὁ, dux & magiſter chori, choragus, *dialecto Dorica & communi*; (2) qui ſumptus aliquos præbet, ſacris choreis, &c. dialecto Attica, *item univerſe* ſuppeditator, ſubminiſtrator. Ex χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι.

Χορηγοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. a χορηγέω.

Χορῆτις, ιδος, ἡ, choreis agendis apta.

Χορικὸς, ὴ, ὸν, choricus, ad chorum pertinens. A χορός. Unde

Χόριον, vel χορίον, ου, τὸ, membrana, quæ fœtum ambit, ſecundinæ. Gl. V. χορίον γυναικὸς, folliculum *mulieris*; (2) cibus e χορίοις, ſ. inteſtinis, ap. Theoc. (3) corium.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod χόρειος, ſive Trochæus.

Χοροϐατέω, ῶ, choros agitatum vado, Suid.

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præeſt. Ex χορὸς, & δέχομαι.

Χοροδιδασκαλικὸς, ὴ, ὸν, choris docendis, ducendis aptus, ἡ χοροδιδασκαλικὴ, ſc. τέχνη ars inſtruendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magiſter.

Χοροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis involucro fœtus, quod χορίον nominatur. Ab εἶδος.

Χοροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, choreis adſuetus. Ex χορὸς, & ἦθος.

Χοροιθαλὴς, ὲς, belle ſaltans, ſ. choreas agens. A θάλλω.

Χοροιμανὴς, ὁ ϗ ἡ, choris, ſaltationibus vehementer gaudens, ſ. deditus. *Epith.* Bacchi. A μαίνομαι.

Χοροιμανία, ἡ, ſtudium ſaltandi, ſaltatio. A pr.

Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus, vel chorea, ſaltatio. Ψεῦσταί τ᾽ ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι, Hom. Il. 24, 261. A

Χοροιτύπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in choro ſeu chorea terram pedibus pulſat, ſaltator. A χορὸς, & τύπτω.

Χοροκιθαριστὴς, ου, ὁ, qui cithara choro accinit.

Χοροκτυπία, ἡ, ſaltatio.

Χορόνδε, *Adv.* in chorum, ad choream.

Χοροποιΐα, ἡ, chori inſtitutio.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, chori inſtaurator; (2) chori magiſter. Ex χορὸς, & ποιέω.

ΧΟΡΟ'Σ, ου, ὁ, chorus, cœtus canentium, ſaltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) χόρον διδόναι dicuntur choragi, αἰτεῖν & λαϐεῖν, poëtæ comici vel tragici.

Χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, ſaltatio. Οὐδ᾽ ὄαροι νυμφᾶν, οὐδὲ χοροστασίαι, Call. P. 66. Ex χορὸς, & ἵστημι. Unde

Χοροστάτης, ου, ὁ, præcentor, præſultor.

Χορτάζω, f. άσω, gramine paſco, fœno ſagino. Et ſimpl. paſco, ſaturo, ſatio; κεχορτασμένος, ſaturatus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. ἐχορτάσθησαν, ſatiati ſunt, a. 1. paſſ. 3. pl. Χορτάσαι ὄχλον, Matt. 15, 33. ἄρτων, Marc. 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, Luc. 16, 21. χορτασθήσονται, Matt. 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus, hirſutus.

Χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum; (2) ſtipula, cremium. A χόρτος.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. v, χορτάζω.

Χορτασθῆναι, *ſaturatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Χορτασία, ας, ὁ, pabulum, cibus, Ph. ſaturitas, ſaturatus. A χορτάζω.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Χορταστικὸς, ὴ, ὸν, pabularis. Ph. χόρτασακὸν, ſaturabile. Ab eod.

Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus, ex gramine confectus ſeu conſtans, A χόρτος.

Χορτοβολὼν, ῶνος, ὁ, fœnile, Ph. Ex βάλλω.

Χορτοκοπεῖον, ȣ, τὸ, ſive χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum ſecari poteſt vel ſolet; (2) campus fœnarius, pratum, idem quod

Χορτοκόπιον, ȣ, τὸ, fœnile, fœniſecium. A

Χορτοκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fœniſeca, qui fœnum ſecat; fœniſex, Ph. Ex χόρτος, & κόπτω.

Χορτολογέω, pabulor, pabula colligo.

Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio, Ph. pabuli collectio. A

Χορτολόγος, ȣ, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur, Suic. Ex χόρτος, & λέγω.

Χορτομανέω, luxurio gramine & herbis virentibus. Ex χόρτος, & μαίνομαι.

Χορτόπλινθος, at χορτόπλινθον, ceſpes, Ph. Gl. Vet.

Χ Ο´ Ρ Τ Ο Σ, ȣ, ὁ, fœnum, gramen, *ſimpl.* cibus; (2) ſeptum, quo cincta eſt cohors. Il. 24, 640.

Χορτόστρωμα, ατος, τὸ, ſtramentum, Ph.

Χορτοτομία, ας, ἡ, fœniſecium, Gl. Vet. Ex χόρτος, & τομή.

Χορτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex χόρτος, & φέρω.

Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad formam graminis ſive fœni accedens. Gl. Vet. graminoſus, fœnarius. A χόρτος.

Χορᾳδέω, ſuccino choro. Dion. C.

Χορῳδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex χορὸς, & ᾠδή.

Χορωφελίτης, ȣ, ὁ, qui choro ſervit, prodeſt.

Χȣ̃ς, ὁ κονιορτὸς, pulvis, Ph. Ex χόος.

Χȣ̃ς, μέτρον, congius, *menſura*, Gl. Vet.

Χȣ̃σιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν pro χέȣσι, a χέω.

Χόω, ῶ, f. χώσω, aggerem duco, humo repleo. Χώματα χȣ̃ν πρὸς τῇ πόλει ἐπιτάσσων, Herodot. A χέω.

Χραίνω, futur. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. Gl. Vet. vitio, temero, fœdo; χρανθεὶς, pollutus, Gl. Vet. aor. 2. paſſ. part. Δοκὰν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ, Soph. Aj. 43. πόλιν, id. Oed. Col. 359. A χράω.

Χραισμε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχραισμε. A

Χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, opitulor, opem fero, proſum. Τοῖς δ' ȣ̓ τι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ, Χραισμεῖν, Il. 1, 241. Οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς, ib. 16, 837. A χράω.

Χραισμη, ἡ, auxilium. A χραισμέω. Hinc

Χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens. A

Χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator, opitulator; Nonn. P. 3, 16. A χραισμέω.

Χραίσμω, pro χραισμέω. Μή νύ τοι ȣ̓ χραίσμῃ σκῆπτρον, ϗ στέμμα θεοῖο, Il. 1, 28. κίθαρις, ib. 3, 54.

Χρᾶν, præſ. inf. act. pro χράειν, a χράω

Χρανθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. χραίνω,

Χραντὸς, ή, ὸν, fœdatus; violatus, Gl. Vet. A χραίνω.

Χράομαι, ȣ̃μαι, utor, uſurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, Gl. V. χρᾶται, utitur, Ph. χρῆται, uſurpat, Ph. χρῶ, utere, Gl. Vet. præſ. imperat. χρήσασθαι, uſurpare, Ph. a. 1. inf. χρησάμενος, uſus, Ph. part. aor. 1. Χρῆσθαι συμφορᾷ, Dem. εὐτυχίᾳ, Thuc. τῇ δικαιοσύνῃ, Iſocr. Βοηθείαις ἐχρῶντο, Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰȣ́λιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ib. ver. 3. A χράω.

Χρᾶσθε, 2. pl. præſ. imper. med. pro χράεσθε, a χράω.

Χρᾶσθαι, uti, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι.

Χραύσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. χραύω.

Χραῦσις, εως, ἡ, ancora unicum tantum uncum habens. A χραύω.

Χραύω, fut. αύσω, leviter ſaucio, ſummam cutem vulnerando perſtringo. Ὄν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι χραύσῃ, Il. 5, 137. A χράω.

Χ Ρ Α´ Ω, ῶ, fut. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, reſponſum reddo oraculo, vaticinor; (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furioſe invado, cum impetu adgredior. Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτȣς, Luc. 11, 5. Ἀποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τ̃ γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τȣ̃ χρέȣς, ȣ̔ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Ἔχραεν ἐνδυκέως ἀντίοισιν, Apoll. Ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν, Hom. Il. 21, 369. *Expon.* Meum fluentum furenter incubuit, ut infeſtaret. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, p. paſſ. κέχρημαι, uſus ſum.

Χρεαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος, & ἄγω.

Χρέεσθαι, præſ. inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a χράω.

Χ Ρ Ε Ι´ Α, ας, ἡ, uſus, utilitas, commoditas; (2) ſententia gravis; (3) indigentia, neceſſitas; (4) negotium, munus.

Χρεῖος, ȣ, ὁ, egenus, inops. A χρεία.

Χρεῖος, τὸ, *Poët.* pro χρέος.

Χρειω, ἡ, idem quod χρεία.

Χρείω, vaticinor, oracula edo. A χράω.

Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, utilis, neceſſarius, commodus. A χρεία.

Χρειωδῶς, *Adv.* utiliter. A χρειώδης.

Χρεμίθω, hinnio, hinnitum edo. A

Χ Ρ Ε Μ Ε Τ Ι´ Ζ Ω, f. ίσω, hinnio. Μάλα δ' χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ Χείλει ἐφεσταότες, Il. 12, 51. Hinc

Χρεμέτισμα, ατος, τὸ, hinnitus; (2) ſonus ſ. vox, libidinem indicans.

Χρεμετισμὸς, ȣ̃, ὁ, hinnitus. Ab eod.

Χρεμετιστικὸς, ὴ, ὸν, qui poteſt & ſolet hinnire. Ab eod.

Χρεμίζω, *per Sync.* pro χρεμετίζω. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἐπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν Ὀξεῖα χρέμισαν, Heſ. Ἀσπ. 348.

Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν.

Χρέμμα, ατος, τὸ, ſcreatus, ſputum. A

Χ Ρ Ε´ Μ Π Τ Ο Μ Α Ι, f. ψομαι, ſcreo, exſcreo. Χρέμπτεται γὰρ ἤδη, ὅπερ ποιȣ̃σ' οἱ ῥήτορες, Ariſt. Θεσμ. 388. Hinc

Χρεμπτὸς, ſputum, ſcreabile, Gl. Vet.

Χρέμψ, piſcis quidam.

Χρέμψις, εως, ἡ, ſcreatio; ſcreatus. Gl. Vet. A χρέμπτομαι.

Χρεοκοπέω, partem debiti demo, novas tabulas facio. Gl. Vet. (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, Phal.

Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni reſciſſio.

Χρεοκοπίδης, ȣ, ὁ, decoctor. A

Χρεοκόπος, ȣ, ὁ, idem. Ex κόπτω.

Χ Ρ Ε´ Ο Σ, χρέεος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. d. debitum fatale; (3) munus ſeu officium, negotium, res, cauſa; (4) indigenria, egeſtas, opus; (5) neceſſitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id, quod accidit, caſus. A χράω.

Χρέω, oracula reddo. *Ion.* pro χρῶ, χράω.

Χρεωκοπέω, idem quod χρεοκ.

Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκ.

Χρεωκοπίδης, ȣ, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.

Χρεωκόπος, ȣ, ὁ, idem quod χρεοκόπος.

Χρεωλυτέω, ῶ, debitum diſſolvo, Joſeph. Ταῖς δευτέρας; ὠναῖς χρεωλυτεῖν τὰς πρώτας. Plut, in Alcibiad. cap. 5. Ex χρέως, & λύω.

Χρεώμενοι, nom. pl. part. præſ. med *Ion.* pro χρώμενοι, a χράομαι, Il. 23, 834.

Χρεὼν, τὸ, debitum; (2) fatum, mors. Τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἄφυκτον. Plut. in Pyrrh. Vox indecl. a χρέος.

Χρέωνται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χράονται, a χράομαι.

Χρέως, τὸ, debitum. Ph. æs-alienum. *Att.* pro χρέος.

Χρεωστβέω, fut. βέσω, idem quod

Χρεωστέω, ſum debitor, debeo. A χρεώστης.

Χρεώστης, ȣ, ὁ, debitor. A χρέος.

Χρεωφειλέτης, ȣ, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέος, & ὀφειλέτης.

Χρὴ, f. χρήσει, opus eſt, convenit, oportet, par eſt.

Χρῇζε, 3. ſ. imper. ind. act. *Ion.* pro ἔχρῃζε, a χρῄζω pro χρηΐζω.

Χρῄζοντι, 3. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro χρῄζȣσι.

Χρῄζω, egeo, indigeo, deſidero, volo; (2) rogo, efflagito, peto. Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τȣ̃ μακρȣ̃ χρῄζειν βίȣ, Soph. Aj. 473. Εἰδέναι δέ σε πρῶτιστα χρῄζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν, id. El. 671. Ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, id. Trach. 401. Φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ, τι χρῄζεις, Ariſt. Nub. 358. A χρεία, *uſus.*

Χρηΐζω, idem. Ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα χρηΐζεις, Od. 17, 558. Πῆμα δὲ θυμῷ χρηΐζειν ἀπεόντος, Heſ. Ἐργ. 365.

Χρηίσκομαι, utor, *Ion.* A χράομαι.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium, dicitur & de perſonis, ut ap. Lat. negotium. Ph. peculium, geſtamen; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, Ph. dicitur & pleonaſt. ut συὸς χρῆμα μέγα. Herod. cap. 36. i. e. aper ingentis magnitudinis. Καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλόν τι χρῆμα ϗ μέγα. Xen. A χρῶμαι.

Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis conſtituendiſque vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad ſenatum, (Plut.) conſilium agito, conſulto; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi ſumo, appello me. Gl. Vet. nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. Gl. V. (6) oraculum reddo, reſpondeo; *Paſſ.* oraculum accipio, moneor divinitus. In *med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæſtum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανὸς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισε, Luc. Μοιχαλὶς χρηματίσει, Rom. 7, 3. Βασιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Strabo, lib.* 16. Οὐχ ὁ Κῦρȣ τρόπος τοιȣ̃τος ὅλως χρηματίζεσθαι, ἀλλὰ διδȣ̀ς μᾶλλον ἢ κλάμενος ἥδετο, Xen. Cyr. 8, 33. Καθὼς κεχρημάτισται Μωσῆς, Hebr. 8, 5. Ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλȣ, Act. 10, 22. A χρῆμα. Unde

Χρηματικὸς, ὴ, ὸν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. Gl. Vet. pecunialis; χρηματικὴ, pecuniaria, nummaria, civilis cauſa, Ph.

Χρηματικῶς, civiliter, h. e. ut cauſæ pecuniariæ, privatæ tractari ſolent.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. v. χρηματίζω.

Χρηματισθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum collectio, quæſtus. A χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, ȣ, ὁ, reſponſum divinum, oraculum, monitum, mandatum a Deo, reſponſum, quod dant magiſtratus; (2) pecuniæ comparatio, ſtudium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæſtuaria negotiatio, Ph. emolumentum, Ph. (3) prænomen, Gl. Vet. appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιστήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo ars quæſtuaria exercetur; (2) aut locus, in quo χρηματισταὶ ſuam negotiationem exercent; (3) locus, ubi jus redditur. A

Χρηματιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui colligendæ aut comparandæ pecuniæ deditus eſt. Gl. Vet. pecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιστικὸς, ὴ, ὸν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus pecuniarius, Phil. quæſtuarius, Gl. V. Ab eod.

Χρηματοδαίτης, ȣ, ὁ, pecuniæ diviſor, R. Ex χρῆμα, & δαίω.

Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentiſſimus raptor.

Χρηματοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pecunias conficit,

cit, i. e. comparat, quæſtuoſus. Ex χρήματα, & ποιέω.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, Ph. A χρήματα, & φυλακή.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, poſtulatum. A χρήζω.

Χρῆν, *oportebat*, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρην, a verbo imperf. χρὴ, *oportet.*

Χρῆναι, *oportere*, præſ. inf. verbi ejuſd.

Χρήσαιτο, *uſus ſit*, 3. ſing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χρήσας, a. 1. part. act. v. χράω.

Χρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χράομαι.

Χρήσδειν, *velle*, præſ. inf. act. *Dor.* pro χρήζειν, a χρήζω, *volo.*

Χρήσει, dat. ſing. pro χρήσεϊ, a χρήσις.

Χρήσηται, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi χράομαι.

Χρῆσθα, *oportet*, præſ. ind. *Dor.* pro χρή.

Χρῆσθαι, *uti*, præſ. inf. verbi χράομαι, *utor.*

Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Χρήσθων, 3. dual. præſ. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν.

Χρῆος, εος, *Ion.* pro χρέος.

Χρησιμεύω, fut. εύσω, utilis ſum, commodo, commodus ſum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν, Cyril. A

Χρήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, accommodus, frugalis, frugi, Ph. A χρῆσις. Hinc

Χρησιμότης, ητος, ἡ, utilitas, commoditas.

Χρησίμως, utiliter, commode. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, uſus, uſusfructus, Ph. (2) locus ſcriptoris, quem confirmandæ vel illuſtrandæ alicujus rei cauſa adponimus. A χράομαι.

Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρησμὸς, & ἀγορέω.

Χρησμηγόρης, ου, vel χρησμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex iiſd.

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, ſortilegium, Gl. Vet. A χρησμος, & δίδωμι.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, ſortilegus, Gl. V.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, qu. a χρησμοδοτέω.

Χρησμολέσχης, ου, ὁ, vates, hariolus, ſortilegus. A λέσχη.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo, Ταῦτ' ἐκ ἐχρησμολόγει Σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν τήνδ' οἰκίσαι, Ariſt. Av. 970. A χρησμολόγος. Unde

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; ſortilegium.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, ſ. τέχνη, ſ. ἐπιστήμη, facultas vaticinandi.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, qui oraculum ſeu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμὸς, & λέγω.

Χρησμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui verſibus oracula condit, Suic. Ex χρησμὸς, & ποιέω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, reſponſum, oraculum. Gl. V. & χρησμοὶ, ſortes, Ph. A χράω.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi reſponſum; (2) inopia, penuria, egeſtas. A χράω, vel χρήζω.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui oracula perfert, Suic. Ex χρησμὸς, & φέρω.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula ſeu reſponſa ſervat.

Χρησμῳδέω, oracula edo. Gl. Vet. vaticinor. Τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι; Plat. Ap. Socr. 20. Χρησμῳδεῖν κατ' ἐπίνοιαν, Longin. 13.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδός. Hinc

Χρησμῳδικὸς, ἡ, ὸν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi ſpeciem habens.

Χρησμῳδικῶς, vaticinando, vatum more.

Χρησμῳδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. Vet. ſortilegus. Ex χρησμὸς, & ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. χράομαι.

Χρηστέον, *Adv. poſ.* utendum. A χράομαι.

Χρηστεύομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 Cor. 13, 4. A χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τὰ, inſtrumenta. A χρηστήριος.

Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum conſulo ſeu ſciſcitor; (2) confero me ad locum, in quo editur oraculum ad reſponſum accipiendum. A

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipſum reſponſum & oraculum editum. Ph. oraculum; (3) victima, quæ ſacrificatur a conſulentibus oraculum, aut divinationis cauſa; (4) cædes, unde *Plur.* χρηστήρια, corpora occiſa. A χράω.

Χρηστήριος, ία, ιον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor. Gl. Vet. (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης ϗ δανειστής, debitor & creditor, ſ. fœnerator. A χράω. Unde

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, qui novit commode uti rebus; (2) qui eſt frugi, utilis.

Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis ſive bona ſcriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστὸς, & γραφή.

Χρηστοεπέω, ῶ, blandis verbis utor, blande loquor, Suic. Ex χρηστὸς, & ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

Χρηστοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui probis eſt moribus. Ex χρηστὸς, & ἦθος.

Χρηστοινέω, ῶ, boni ferax ſum vini, R. Suic. Ex χρηστὸς, & οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præſtantia. A

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, bonos fructus habens.

Χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis utor verbis, blande loquor.

Χρηστολογία, ας, ἡ, ſermo ſpecioſus, & virum bonum ſimulans, blandiloquentia. A

Χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis. Gl. Vet. blandidicus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & utilium ſtudium, *impr.* excerpta, loci optimi & delecti e ſcriptore: res optimæ & diſciplinis delectæ.

Χρηστομαθέω, utilia diſco, doceo. Εἰ ταῦθ', ὡς ἔφην, ἐπιλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ ὁ τοῖς χρηστομαθοῦσιν ἐπιτιμῶν, Long. 2. A

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui bona, utilia, & commoda didicit, deligit. Ex μανθάνω.

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, frugalis, jucundus, ſuavis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) bonitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. Ἕξις ἑκουσίως εὖ ποιητική. Andronic. A χρηστός.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex χρηστὸς, & ἔργον.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum proborum amor. A

Χρηστόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui bonis amicus eſt; (2) bonos habens amicos.

Χρήστωρ, ορος, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *Adv.* utiliter, frugaliter, ſuaviter, comiter, benigne.

Χρῆται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται *contract.* ex χράεται, a χράομαι.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, f. ψω, appropinquare facio, appello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, fulcio me, innitor; χριμφθεὶς, admotus, alliſus, aor. 1. paſſ. part. Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα. Ἀλλ' ὅτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις, Eur. Ph. 99.

Χρισαμένης, gen. ſing. aor. 1. part. med. verbi χρίω.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor.

Χρίσις, εως, ἡ, unctio, illitio. A χρίω. Unde

Χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

Χριστέμπορος, ου, ὁ, q. d. Chriſti inſtitor, qui Chriſtum & ejus verbum gratiæ quæſtui habet.

Χριστεπώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſto cognominis; vel a Chriſto cognomen habens.

Χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, Gl. Vet. A χρίω.

Χριστιανίζω, fut. ίσω, Chriſtianis faveo, vel Chriſtianus ſum, Chriſtianum me eſſe profiteor. A Χριστιανός.

Χριστιανικὸς, ἡ, ὸν, Chriſtianus, ad Chriſtianum pertinens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adv.* Chriſtianorum more, Suic.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, profeſſio Religionis Chriſtianæ. A Χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, οῦ, ὁ, Chriſtianus, qui Chriſti ſe diſcipulum profitetur, qui in Chriſtum credit A Χριστός.

Χριστοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Chriſto conformis. Ex εἶδος.

Χριστοειδῶς, *Adv.* more Chriſti, Chriſto conformiter.

Χριστοκάπηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui Chriſtum cauponatur, qui religione Chriſtiana ad turp lucrum abutitur.

Χριστοκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, a Chriſto motus.

Χριστοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſti interfector. Ex κτείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, diſciplina Chriſti. Ex μανθάνω.

Χριστομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſti oppugnator. Ex μάχομαι.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Chriſti ſacerdos, qui Chriſto, vel Chriſtianis ſacris initiat.

Χριστὸς, ἡ, ὸν, unctus, inunctus; (2) qui inungi poteſt. At *Subſt.* ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Meſſias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Chriſti myſteriis initiat. Ex Χριστος, & τελέω.

Χριστοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Chriſtipara, quæ Chriſtum peperit. Ex τίκτω.

Χριστοφόρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, Chriſtum ferens. Ex Χριστος, & φέρω.

Χριστώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui a Chriſto nomen habet. Ex Χριστὸς, & ὄνομα.

ΧΡΙ'Ω, fut. ίσω, ungo, perungo, inungo, lino, oblino, κεχρισμένος, oblitus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ, Muſ. 264. ἀπέπλεν, Soph. Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐκέχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χρώματι, Xen. Cyr. 7, 1.

ΧΡΟΑ', ας, ἡ, color; (2) ſuperficies rei cui inductus eſt color; (3) color cum ipſa ſuperficie; (4) corpus ſeu cutis hominis. A χιάω.

Χροανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui florido colore eſt. Ex χρόα, & ἄνθος.

Χροΐ, & *contr.* χρῷ, *cuti*, dat. a χροῦς, *cutis.*

Χροὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

Χροιέω, ῶ coloro; χροίησε, pro ἐχροίησε, coloravit. A χροιά.

Χροΐζεσθαι, præſ. inf. med. v. χροΐζω.

Χροιὴν, acc. ſ. *Ion.* pro χροιάν, a χροιά.

Χροΐζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror; *in med.* una cubo. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἁ καλαμαία, Theocr. 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſeu ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ'. Hom. Il. 23, 688. A χρόα, & ὅμαδος, *tumultus.*

ΧΡΟΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, piſcis quidam.

Χρονέω, ῶ, vivo, mentis compos ſum, R. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetuſtas. Ab eod. Hinc

Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveteraſco; (2) moror, tardo, Ph. Ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, Eur. Iph. in Tau. 1223. Χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος, id. Med. 624. Χρονίζει ὁ Κύριός μου ἔρχεσθαι, Luc. 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus ſeu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, ſeu libri chronici, in quibus annotatur, quo tempore quid geſtum ſit. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuturnus; (2) tempeſtivus; (3) qui diu moratur, diutinus, ſerus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio. A χρονίζω.

Χρονιστὸς, ὴ, ὸν, qui cunctatur, ſerus. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu poſt, cunctanter..

Χρονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio temporum. A

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum ſeu annalium ſcriptor. Ex χρόνος, & γράφω.

Χρονόληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ætate deſipiens ſeu delirus. Ex χρόνος, & λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικὸς, ὴ, ὸν, chronologicus, ad chronologiam ſeu temporum rationem pertinens.

Χρονολογικῶς, *Adv.* chronologice, congrue cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas, διὰ χρόνου, aliquanto poſt, ἀνὰ χρόνον & ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. Χρόνῳ, paulatim, tandem.

Χρονοτριβέω, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Act. 20, 16. Ex τρίβω.

Χρονουλκέω, ῶ, fut. ήσω, tempus extraho, procraſtino. Ex χρόνος, & ὁλκέω.

Χρόος, οῦς, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne ſubjecta. A χρόα. Hinc

Χροῦς, χροὸς, χροΐ, χρόα, cutis, ſuperficies corporis; (2) ἐν χρῷ, pr. eſt, ad cutem uſque, ut de tonſura; (3) de rebus, quæ cominus ſunt, in proximo; unde & conjunctio, vel conſuetudo, ἐν χρῷ, arctior.

Χρόω, χρωννύω, ſive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo, tingo, quaſi colore & fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. Αἵματι χρῶσαι παλάμας, Epigr. A χρόα.

Χρυσάετος, ου, ὁ, vel -αιετος, aquilæ ſpecies. Ex ἀετός.

Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aureum clypeum geſtans. *Epith.* Minervæ.

Χρυσαΐζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis veſtibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta, Gl. V. A colore auri.

Χρύσαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream arenam habens, aurum in arena vehens; *Subſt.* aurea arena. Gl. V. baluca. Ex ἄμμος.

Χρυσαμοιβὸς, pecunia redimens. Ex χρυσὸς, & ἀμείβω, *muto*; Æſchyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis inſignis; Hom. Il. 5, 357.

Χρυσάνθεμον, & χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, helichryſon, Ph. viola ruſtica.

Χρυσανταυγὴς, auro reſplendens, aureus, Eur. Ion. 890.

Χρυσάορ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, enſem aureum habens; Hom. Il. 5, 509.

Χρυσαργύριον, ου, τὸ, auraria, Ph.

Χρυσάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureo curru inſignis. Ex χρυσὸς, & ἅρμα.

Χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum ſplendeo & niteo. A

Χρυσαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri in modum ſplendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρυσὲ, *aurum*, voc. ſing. a χρυσὸς, *aurum*.

Χρυσεγχὴς, ὁ καὶ ἡ, auream haſtam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, Gl. V. χρυσεῖα, auraria. A χρυσός. Unde

Χρύσειος, εία, ειον, aureus, ex auro factus.

Χρυσεκλέκτης, ου, ἡ, aurilegus, Ph. Ex χρυσὸς, & ἐκλέγω.

Χρυσελεφαντήλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ornatus auro, electro, & ebore. ſeu intectus auro, electro, & ebore. Ex ἐλέφας, & ἤλεκτρον.

Χρυσελεφάντινος, η, ον, ex auro & ebore factus, ſ. auro & ebore ornatus.

Χρυσένδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro illigatus vel incluſus. Ex χρύσεος, & ἐνδέω.

Χρυσεοβόστρυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro capillos revinctos habens.

Χρυσεόδμητος, ον, ex auro factus. A δέμω.

Χρυσεοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. Ex χρύσεος, & κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum habens circulum, aureo circulo ſplendens. *Epith.* ſolis. Χρυσεόκυκλον φέγγος, Eur. Ph. 181.

Χρυσεόμαλλος, ον, aureum vellus habens.

Χρυσεομίτρης, ου, ὁ, auream infulam, vittam geſtans. A μίτρα.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσεοπήληξ, ηκος, ὁ, auream habens galeam, R Ἔξιθ' Ἀθηναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ; Call. L. P. 43.

Χρυσεοπήνητος, ὁ καὶ ἡ, ex aureis ſtaminibus contextus, auro intertextus. A πήνη.

Χρύσεος, χρυσέη, χρύσεον, aureus, ex auro factus. A χρυσός.

Χρυσεοσάνδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurea, pulcra ſandalia habens. Ex σάνδαλον.

Χρυσεοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurea redimitus corona, R.

Χρυσεόστολμος, ον, idem quod

Χρυσεόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro exornatus, R. Ex χρύσεος, & στολή.

Χρυσεόταρσος, ον, aurea talaria habens, *Epith.* Merc. deinde venti, pro celer.

Χρυσεότευκτος, ον, ex auro factus. A τεύχω.

Χρυσεότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex auro percuſſus vel confectus; (2) deauratus, aureus.

Χρυσεοφάλαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, & φάλαρα.

Χρυσεπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab auro cognominatus.

Χρυσεραστὴς, οῦ, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρύσεργος, ον, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσεψητὴς, οῦ, ὁ, auricoctor, Ph.

Χρυσέω, *aurei*, gen. ſing. *Dor.* pro χρυσέου.

Χρυσῇ, *aureæ*, dat. ſing. *contr.* pro χρυσέῃ.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream habens colum; (2) aureas habens ſagittas, vel aurea tela gerens; (3) auratum haſtile habens.

Χρυσήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex aureo ductus malleo, ex auro ductili confectus. Ex χρυσὸς, & ἠλακάτη. Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου. Hom. Il. 16, 184. Æſchyl. Sept. ad Theb. 650. Πλόκον χρυσήλατον, Eur. Med. 786. Ex ἐλατός.

Χρυσήλεκτρον, ου, τὸ, electri ſpecies aurei coloris.

Χρυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, & ἡνία.

Χρυσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ex auro fabricatus. Ex χρυσὸς, & ἄρω.

Χρυσιδάριον, ου, τὸ, parum auri. A

Χρυσίδιον, ου, τὸ, idem. Dim. a χρυσίον.

Χρυσίζω, auro ſimilis ſum; ſum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, Herodot. A χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus. Gl. V. ſolidus.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. Dim. a χρυσός.

Χρυσιοπλύσιον, ου, τὸ, auri lavacrum, ubi aurum lavatur, Suic. Ex χρυσίον, & πλύνω.

Χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurea. A χρυσός.

Χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, idem, *foem.*

Χρυσοβάλανος, ου, ἡ, glans aurea.

Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auro tinctus ſeu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex χρυσὸς, & βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureis inſtructus jaculis, aureis ſagittis jaculans. Ex χρυσὸς, & βέλεμνον.

Χρυσόβωλος, ον, auri glebas habens, auri fodinas habens.

Χρυσόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum ſolum ſeu auream terram habens. Ex χρυσὸς, & γαῖα.

Χρυσογνώμων, ὁ, auri ſpectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ον, ex auro natus. A γονή.

Χρυσοδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro variegatus; ex auro factus; pretioſus.

Χρυσοδαίδαλτος, ον, idem.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum geſtans annulum.

Χρυσόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ου, ὁ, aureos habens vortices. Ex χρυσος, & δίνη.

Χρυσοέθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri ſpeciem gerens, auro ſimilis. Ex χρυσὸς, & εἶδος.

Χρυσοεψητεῖον, ου, τὸ, fornax in qua aurum coquitur. A χρυσὸς, & ἕψω.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum habens jugum.

Χρυσόζωνος, ον, aurea zona cinctus. A ζώνη.

Χρυσόηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureis confixus, diſtinctus, ornatus clavis.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum thronum habens.

Χρυσοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus aureolus.

Χρυσοκάρηνος, ρανος, *Dor.* aureum caput habens. A κάρηνον.

Χρυσόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, aureos fructus habens.

Χρυσοκέρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſeq.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, aurea vel deaurata habens cornua. Ex χρυσὸς, & κέρας.

Χρυσοκέφαλος, ον, aureum caput habens.

Χρυσόκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro clauſus, aureo clauſus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini ſemine & melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui aurum adglutinatum eſt, auratus ſeu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις, Eur. Ph. 2.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, cui aurea eſt coma, ſeu aurei coloris cæſariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, Gl. Vet.

Χρυσολάχανον, ου, τὸ, aureum olus. **Goodharry.** Plin. lib. 27. cap. 8. §. 43. Gl. V. atriplex & χρυσολάχανα atriplices.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, ſeu aurei coloris gemma.

Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurilegus. Ex χρυσος, & λέγω.

Χρυσόλογχος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream lanceam geſtans. Ex χρυσὸς, & λόγχη.

Χρυσόλοπος, ὁ καὶ ἡ, aureis tectus ſquamis.

Χρυσόλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream criſtam ſeu aureum conum habens, R.

Χρυσολύρης, ου, ὁ, auream lyram habens. Ex χρυσὸς, & λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ καὶ ἡ, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτου δέρος, App.

Χρυσομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auri amore inſaniens; valde avarus. Ex μαίνομαι.

Χρυσομηλολόνθιον, aureus ſcarabæus, Ariſt. Veſp. 1330. A χρυσὸς, & μηλολόνθη.

Χρυσόμηλον, ου, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, auream habens mitram, ſeu aurata redimitus mitra. Ex μίτρα.

Χρυσόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream ſpeciem habens, Suic. Ex χρυσὸς, & μορφή.

Χρυσόμφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum umbonem habens.

Χρυσόνομος, ον, dives. A νέμω.

Χρυσόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, v. χρυσεον. Ἐπιχῶν χρυσόνωτον ἡνίαν. Soph. Aj. 858.

Χρυσοπάρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex παρυφή.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro conſperſus, h. e. auro diſtinctus & variegatus, inauratus.

Χρυσόπατρος, ον, ex auro natus. *Epith.* Perſei.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aurea veſte indutus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, auream habens galeam.

Χρυσοπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ου, τὸ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσὸς, & πλύνω.

Χρυσοποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, auro diſtinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem, a ϖοικίλλω.

Χρυσοποιὸς, ȣ, ὁ, aurifex. Ex ϖοιέω.

Χρυσόπολις, herba quæ ſincerum aurum foliis accipit, & colorem imbuitur; inſincerum reſpuit; Tzetzes. Ariſt. 1, 10.

Χρυσόπους, ϖοδος, ὁ ϗ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris inſiſtens.

Χρυσόπρασος, ȣ, ὁ, chryſopraſus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. Ex χρυσὸς, & ϖράσον.

Χρυσόπρυμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratam puppim habens, Appian. Ex ϖρύμνα.

Χρυσόπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς, & ϖρῶρα.

Χρυσόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. Ex χρυσὸς, & ϖτερόν.

Χρυσορανὶς, ίδος, ἡ, aqualis ſeu guturnium auratum.

Χρυσοῤῥοῦς, ȣ, ὁ, auro fluens, auri ramenta ſuis fluentis vehens. Ex χρυσὸς, & ῥοή.

Χρυσόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, tectum ſeu contignationem habens auratam, vel qui aureis eſt laquearibus.

Χρυσόῤῥαπις, ὁ, auream habens virgam, *epith.* Mercurii.

Χρυσοῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, aurea fundens verba. Ex χρυσὸς, & ῥῆμα.

Χρυσοῤῥόας, ȣ, ὁ, aurifluus. A χρυσὸς, & ῥοή.

Χρυσόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurifluus. Ex ῥύω.

Χρυσορύκτης, ȣ, ὁ, aurilegus, Gl. Vet. qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.

ΧΡΥΣΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.

Χρυσόϛημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro diſtinctus. Gl. V. χρυσόϛημον, auriclavum. Ex ϛῆμα.

Χρυσοϛέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aurea redimitus corona.

Χρυσόϛομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex ϛόμα.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum ſeu vaſa ex auro fabricatur, aurifaber.

Χρυσότερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magis aureus. A χρυσός.

Χρυσότευκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro fabricatus.

Χρυσοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aureis armis indutus. Ex τεῦχη.

Χρυσότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureum arcum geſtans ſeu habens. Ex τόξον.

Χρυσοτόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex auro tornatus ſeu ſculptus. Ex τορεύω.

Χρυσοτριαίνης, ȣ, ὁ, aureum tridentem geſtans. *Epith.* Neptuni.

Χρυσότυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.

Χρυσουργὸς, ȣ͂, ὁ, aurifex. Ex ἔργον.

Χρυσοῦς, ȣ͂, ὁ, aureus. Gl. Vet. & χρυσοῦν νόμισμα, aureus, Gl. V. A χρύσεος.

Χρυσοΰφαντος, ον, ex auro textus, ſ. factus. Ab ὑφαίνω.

Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex auro textus; auro intextus, ſeu intertextus. Ex ὕφος.

Χρυσοφαέννος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, auro rutilans, Suic.

Χρυσοφαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, auream lucem habens, i. e. auri modo ſplendens. Ex φάω.

Χρυσοφάλαρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρυσὸς, & φάλαρα.

Χρυσοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aureo colore ſplendens, auro ſimilis. Ex φαίνομαι.

Χρυσοφεγγὴς, ές, idem. A φέγγος.

Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero ſeu gero, i. e. aurata veſtimenta vel aurea monilia gero. Ἐν τῷ ϖολέμῳ, ἔνθα σιδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc. Gall.

Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geſtatio. Ab eod.

Χρυσοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui aurum geſtat ſeu fert, Gl. V. aurifex. Ex χρυσὸς, & φέρω.

Χρυσόφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, aurea habens ſupercilia; (2) piſcis nomen. Gl. Vet. χρύσοφρυς ἰχθυς, aurata piſcis.

Χρυσοφυλακέω, ῶ, aurum cuſtodio, Suic. A

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, auri cuſtos, qui aurum adſervat.

Χρυσοχαίτης, ὁ, Auricomus.

Χρυσοχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aureo freno utens.

Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu geſtat.

Χρυσοχίτων, ὁ ϗ ἡ, aurata tunica indutus.

Χρυσοχοεῖον, ȣ, τὸ, aurifuſorium, Ph. al. Gl. V. χρυσοχόϊον, aurificina.

Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ δ' χρυσοχοεῖ, Ariſt. Plut. 164.

Χρυσοχοϊκὸς, ἡ, ὸν, ad auri fuſorem pertinens. A

Χρυσοχόος, ȣ, ὁ, auri fuſor. Ph. & χρυσοχόοι, aurarii. Gl. V. aurifex. Ex χέω.

Χρυσόχρους, ȣν, auro reſplendens.

Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. Vet. auro; as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, Ph. p. paſſ. part. χρυσωθὲν, auratum, Ph. A χρυσός.

Χρυσυποδέκτης, ȣ, ὁ, ſuſceptor aurarius, Gl. V. Ex χρυσὸς, & ὑποδέχομαι.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. Gl. Vet. auramentum. A χρυσόω.

Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ ſupellectilis conditorium.

Χρυσωνέω, aurum emo, i. e. numiſma aureum argento permuto, Ex ὠνέομαι.

Χρυσώνητος, ὁ ϗ ἡ, auro emptus, A pr.

Χρυσώπης, ὁ, idem quod

Χρυσωπὸς, ȣ͂, ὁ ϗ ἡ, aureum vultum ſeu adſpectum habens; (2) piſcis nomen. Ex χρυσὸς, & ὤψ.

Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ȣ, τὸ, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde

Χρυσωρυχέω, ῶ, aurum fodio vel effodio.

Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Ph.

Χρυσωρύχος, ȣ͂, ὁ, auri effoſſor. Ex ὀρύσσω.

Χρύσωσις, εως, ὁ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσόω. Unde

Χρυσωτὴς, ȣ͂, ὁ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. Vet. inaurator, χρυσωταὶ, auratores, Philox. al. Gl. Vet. deauratores.

Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, Gl. Vet. (2) tango, tango cutem. Σοί τ' εὖ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμὰ, Eur. Ph. 1619. A χρόα, vel χρώς.

Χρωϊκὸς, ἡ, ὸν, coloratus. A χρόα. Unde

Χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus, muſicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.

Χρωματίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo ſeu inficio, tingo; κεχρωματισμένα, colorata, Gl. V. p. part. paſſ. A χρῶμα.

Χρωματικὸς, ἡ, ὸν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia muſica, q. d. colorata. Ab eod.

Χρωματισμὸς, ȣ͂, ὁ, coloratio. A χρωματίζω.

Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco, Suic. Ex χρῶμα, & γράφω.

Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipſa pingendi actio, pictura. Suic. Ex iiſd.

Χρωματοποιΐα, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, & ϖοιέω.

Χρωματοπώλης, ȣ, ὁ, pigmentarius, Ph.

Χρώμενον, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro χραόμενον, a χράομαι.

Χρώμεσθα, *utimur*, 1. plur. præſ. ind. *Dor.* & *contr.* pro χραόμεθα.

Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro. A χρόα.

Χρῶνται, 3. plur. præſ. ind. med. *contr.* pro χράονται, a χράομαι.

Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum ſubjecta carne. Gl. Vet. color, cutis. Τὴν μάχην συνῆψαν ἐν χρῷ. Plut. in Theſeo. cap. 27. id eſt, *cominus*. Aliàs, ἐν χρῷ μάχεσθαι. A χρόα.

Χρῶσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. A χρώζω, vel χρόω. Unde

Χρωϛὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector.

Χρώσω, f. 1. ind. act. a χρώννυμι pro χρόω.

Χρῷτο, *utatur*, 3. ſing. præſ. opt. med. pro χράοιτο.

Χρωτίζω, coloro, inficio colore. Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτῆ ϖράγμασι χρωτίζεται, imbuit, Ariſt. Nub. 515.

Χυδαϊκῶς, vulgo, more vulgari.

Χυδαιϛὶ, idem. A

Χυδαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus magna eſt copia, abundans, vilis, Ph. vulgaris; χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, Gl. V. A χύδην.

Χυδαιόω, ῶ, vulgare ſeu vile reddo; χυδαιῶσθαι, vulgarem reddi, Suic. Ab eod.

Χύδην, *Adv.* fuſe, copioſe, paſſim, promiſcue. A χύω.

Χυλάριον, ȣ, τὸ, q. d. ſucculus, apud medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle & ſaccharo. A χυλός.

Χυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio, in ſuccum reſolvo, Diſc. A χυλός. Hinc

Χύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Χυλισμὸς, ȣ͂, ὁ, ipſa ſucci expreſſio.

ΧΥΛΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, ſuccus, Ph. ſapor, al. Gl. Vet. humor.

Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in ſuccum redigo, liquo; (2) ſuccum exprimo, humecto. A χυλός. Unde

Χυλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſuccoſus, vel ſucci ſpeciem gerens, e ſuccorum genere.

Χύλωσις, εως, ἡ, ſucci expreſſio; (2) ipſe ſuccus & cremor expreſſus. A χυλόω.

Χύμα, vel χεῦμα, ατος, τὸ, id, quod effuſum eſt, ſeu effuſum fluit; (2) libamen, quod patera funditur defuncti ſuper ſepulchro; (3) effuſio; (4) multitudo. Gl. Vet. χύμα, confuſio, commixtio. A χύω.

Χυμευσις, ἡ, confuſio, commixtio, qu. a χυμεύω.

Χυμίζω, ſapidum reddo, coquo, condio, ſapio, Gl. Vet. Οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, Ariſt. Θεσμ. 169. A χυμὸς.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν, ad ſuccos pertinens.

Χυμικὴ, ſc. τέχνη, ſ. ἐπιϛήμη ars tractandi ſ. eliciendi ſuccos. A

Χυμὸς, ȣ͂, ὁ, ſuccus, humor; (2) ſapor.

Χυμόω, idem quod χυμίζω.

Χύνω, fundo. A χύω. Unde

Χύσις, εως, ἡ, fuſio, effuſio; (2) liquefactio.

Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſorium, Gl. Vet.

Χύτης, ȣ, ὁ, fuſor, Gl. Vet. A χύω.

Χυτλάζω, futur. άσω, perfundo oleo aqua mixto; & *ſimpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναϛικῶς ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς ϛρώμασιν, Ariſt. Veſp. 1207. A

Χύτλον, ȣ, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi & inungi in balneis corpora ſolebant; (2) ſpecies divinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χύω.

Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ, Lyc. 322. Αὐτίκα δίζηντο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο Λύματα χυτλώσαιτο. Call. in Jov. 16. A χύτλον.

Χύτο, *fuſus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a χύω. Unde

Χυτὸς, ἡ, ὸν, fuſus, fuſilis; (2) foſſilis, qui fodiendo eruitur, adgeſta terra ſtructus.

Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile, *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.

Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.

Χύτιος, ȣ, ὁ, fictilis, teſtaceus, Gl. Vet. χύτρεοι, ollares. A χύτρα.

Χυτρεὺς, ȣ͂, ὁ, fictilis. A præc.

Χυτρεὺς, έως, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.

Χυτρεψὸς, ȣ͂, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, *coquo*.

Χυτρίδιον, ȣ, τὸ, ollula, Dim. a χυτρίς.

Χυτρίζω, in olla pono & expono. A χύτρα.

Χυτρίνδα, ludus puerilis apud Poll, Ab eod.

Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus. A χύτρος.

Χυτρίον, ȣ, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde

Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile ſeu teſta.

Χυτρισμὸς, ȣ͂, ὁ, expoſitio infantis in olla. A χυτρίζω.

Χυτρόγαυλος, ȣ, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, & γαυλός, *mulctra*.

Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. A ϖλάττω.

Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata, Dim. a

Χυτρόπους, ϖοδος, ὁ, olla pedes habens.

Χυτροπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A

Χυτροπώλης, ȣ, ὁ, ollarum venditor. Hinc

Χυτρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit.

ΧΥ'ΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, olla.

Χυτροφόρος, ὁ ϗ ἡ, ollas ferens. A φέρω.

Χύω, ſeu χεύω, f. ύσω, fundo; χυθεὶς, fuſus, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. part. κεχυμένος, fuſus, Ph. p. paſſ. part. Χύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, Ariſt. Av. 217. Ἀμφὶ δὲ σποδὸν κάρα κεχύμεθα, Eur. Supp. 827. A χέω.

Χ' ὤδωνις, Æol. pro καὶ ὁ Ἄδωνις, Adonis.

Χώεο, 2. ſ. præſ. imper. med. Ion. pro χώου, a χώομαι.

Χ' ὤ κ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, claudus ſum, claudico. A χωλός.

Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio, A χωλαίνω.

Χωλεία, ας, ἡ, idem. A χωλός.

Χώλευμα, τὸ, idem. A

Χωλεύω, f. εύσω, claudus ſum, claudico; (2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. Βῆ δὲ θύραζε χωλεύων, Il. 18, 417.

Χωλιαμβὴς, οῦ, ὁ, & τὸ χωλιαμβικὸν, verſus Iambicus claudicans, quia in ultima ſede ſpondeum habet.

Χωλόπους, οδος, ὁ, pede claudicans. Vulcani *Epith.*

Χωλοκράββατον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπόδιον.

Χωλοποιὸς, οῦ, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.

ΧΩΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc

Χωλότης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio.

Χωλόω, claudum efficio; χωλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. paſſ. inf. Hinc

Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, & quævis membri depravatio aut diſtortio.

Χώλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, Ph. A χόω.

Χωματίζομαι, in collibus ſeu tumulis ſitus ſum. A χῶμα. Unde

Χωμάτιον, ου, το, parvus agger; (2) parvum buſtum modica humo adgeſta conſtans.

Χ' ὠμὸς, *Dor.* καὶ ὁ ἐμὸς, *& meus.*

Χῶν, præſ. part. act. pro χέων, a χέω.

Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fuſio. A χωνεύω.

Χώνευμα, τὸ, in fuſoria fornace conflatum; (2) conflatura.

Χώνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde

Χωνευτήριον, ου, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, conflatorium.

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fuſor.

Χωνευτικός, ἡ, ὸν, fuſorius, Gl. Vet.

Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, conflatilis, a fuſore fabricatus, Gl. V. χωνευτὸν, conflatile, fuſile.

Χωνεύω, fut. εύσω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fuſoria fabrico, Gl. V. conflo; χωνεύει, conflat, Ph. κεχωνευκέναι, conflaſſe, Ph. perf. act. inf. A

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur & liquefiunt; (2) infundibulum, Gl. Vet. (3) gula. Ph. gurges. A χέω, *fundo.*

Χωνίον, ου, τὸ, inſtrumentum fuſorium. A χῶνος.

Χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω, aggerem duco; (2) humo adgeſta exſtruo tumulum, ſepelio. Gl. V. obruo. Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι, Soph. Ant. 81. τινὰ τοῖς λίθοις, Ariſt. Ach. 299. Ἀπόδος, δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ, Eur. Or. 1563. Ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται, id. Iph. in Au. 1494. Τὸ μνῆμα ὑπερμέγεθες ἐχώσθη, Xen. Cyr. 7, 17. A χόω.

Χῶνος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur; (2) fornax fuſoria; (3) infundibulum. Ab eod.

Χωόμενος, præſ. part. med. verbi χώομαι.

Χώρα, ας, ἡ, locus, ſedes, ſpatium, loculamentum & receptaculum; (2) ſolum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *inpr.* Attica. (3) dignitas, honos, ut *lat.* locus, ordo; (4) κατὰ χωράν, *varie dicitur*, in ſtatione, in loco quem teneas, recte atque ordine. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, eſt, *ſuo loco & ordine, ſine ulla perturbatione conſiſtere*; ὅπου ἔτυχε, *paſſim, ac temere, promiſcue.* A χῶρος.

Χωράσμιος, ου, ὁ, accola, confinis. A χώρα.

Χώραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in regione aliqua verſatur. Ex χώρα, & αὐλή.

Χωρεπίσκοπος, ου, ὁ, regionis inſpector; (2) epiſcopus ruralis, ſ. in agro; (3) vicarius epiſcopi.

Χωρεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. *contr.* pro χωρέει, a

ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) ſuccedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax ſum; (7) comprehendo, percipio, Gl. V. χωρῶ, capio; χωρεῖ, capit, Phil. χωρῆσαι, capere, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον, Ariſt. Ran. 181. Χωρήσεταί τις πυθικὴν πρὸς ἑστίαν, Eur. Andr. 1065. Χωρήσομαί τ' ἄρ' οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ, Soph. El. 406. Οὔθ' ἡ Ἑλλὰς οὔθ' ἡ Βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπου, Dem. Phil. 3.

Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A χωρέω.

Χωρῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi χωρέω.

Χώρησις, εως, ἡ, ipſa capiendi actio; (2) capacitas. Ab eod.

Χωρήτης, ου, ὁ, ruſticus, Suic. A χώρα.

Χωρητικὸς, ἡ, ὸν, capax. A

Χωρητὸς, ἡ, ὸν, cujus aliquis capax eſſe poteſt; qui capi, percipi, aut intelligi poteſt.

Χωριάζω, f. άσω, ruſticor. A χωρίον.

Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, ciſta, arca. A χωρέω.

Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον,

Χωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo, ſegrego, ſecerno, diſpeſco, dirimo; χωρισθὲν, diſcretum, Gl. Vet. a. 1. paſſ. κεχωρισμένος, ſegregatus, diviſus, ſecretus, ſeparatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους, cohortes, Eur. Ph. 108. ἑαυτὸν τοῦ τῆς κοινῆς φύσεως λόγου, M. Anton. 4, 19. Πλεῖστον κεχώρισται τὸ, τε εἶναι, καὶ τὸ φάσκειν, Dem. A χωρός.

Χωρικὸς, ἡ, ὸν, ruſticus, agreſtis, Gl. V.

Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, caſtellum, oppidulum; (3) ager, rus, poſſeſſio, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, qua fœtus involvitur, P.) locus autoris; (5) domus, *Ern.*

Χωριονόμοι, prædiatores, Gl. V. Ex χώρα, & νέμω, *tribuo.*

ΧΩΡΙ'Σ, *Adv.* ſeorſum, ſeparatim, ſingulatim; (2) ſine, abs, abſque, præter, citra.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, ſegregatio, ſejunctio, diviſio. Ph. ſeparatio, disjunctio, diſcidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, ſeparator, Gl. Vet. ſevocator. Ph. Ab eod.

Χωριστὸς, ἡ, ὸν, ſeparabilis; (2) ſeparatus, ſecretus, ſejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, ruſticus, ruſticanus. A χῶρος.

Χωριτικὸς, ἡ, ὸν, ruſticus, agreſtis. Τὴν νόσον ἡ τοῦ χωριτικοῦ πλήθους εἰς τὸ ἄστυ συμφόρησις ἐργάζεται, Plut. in Pericl. cap. 34. A χωρίτης.

Χωριτικῶς, ruſtice.

Χωρῖτις, ιδος, ἡ, ruſtica, villica. A χωρίτης.

Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.

Χωρογραφέω, locos regionis alicujus deſcribo ſingula loca commemorans.

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum deſcriptio.

Χωρογραφικὸς, ἡ, ὸν, geographicus. A

Χωρογράφος, ου, ὁ, loci ſeu locorum deſcriptor, regionis deſcriptor. A γράφω.

Χωροθεσία, ἡ, ſitus agrorum ſ. locorum, deſcriptio regionum. A θέσις.

Χωρομετρέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. Gl. Vet. χωρομετρῶ, metor.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum ſeu regionum dimenſio, Suic. Ex iiſd.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα, & νέμω.

ΧΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, locus, ſedes, ſpatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus.*

Χωροῦσαι, *capientes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro χωρέουσαι, a χωρέω.

Χωροφιλέω, libenter in loco aliquo verſor.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri cuſtos.

Χῶσαι, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χόω.

Χώσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, a χόομαι.

Χώσεται, *iraſcetur*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Χωσθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. χώννυμι pro χόω. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio, agger, obex.

Χωστὸς, ἡ, ὸν, humo egeſta eductus vel exſtructus. Ab eod. Unde

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos ſ. aggeres faciendos pertinens, *Epith.* teſtudinis ſ. vineæ.

Χώσω, *aggerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Χώω, ad iram concito; (2) contriſto, moleſto; ut hinc fit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. Il. 9, 449. A χολόω, λ extruſo, & οο in ω contracto.

Ψ.

Ψ, Litera Græcorum vigeſima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *ſeptingenta* & cum lineola inferne appoſita ψ͵, *ſeptingenta millia.*

Ψάγδας, unguenti genus, quaſi a ψακάζω.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter. A ψάω. Unde

Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, fragilis, putris, friabilis, Gl. V.

Ψαθυρόομαι, οῦμαι, friabilis fio; (2) areſco ſeu inareſco. A pr.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari poteſt. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex ſiccitate. A pr.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, rarus, raros habens capillos.

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abſtergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, feſtino. A ψάω.

Ψαιστὸς, ἡ, ὸν, contuſus, contritus, Gl. Vet. libum. A ψαίω.

Ψαίω, tenuo, contero. A ψάω.

Ψακάδιον, ου, τὸ, roris guttula, ſtillula. Dim.

Ψακάζω, fut. άσω, roro, roris guttas ſtillo, ſtillo; (2) roris vel aliis guttis adſpergo & madefacio. Philox. ψακάζει, rorat. A

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, ros; (2) ſtilla, gutta.

Ψακαστὸς, ἡ, ὸν, ſtillatitius. A ψακάζω.

Ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.

Ψαλακτὸς, ἡ, ὸν, tactui parens, ſub tactum cadens. A

Ψαλάσσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. Τοὶ γὰρ ψαλάξεις, εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον, Lyc. 139. A ψάω.

Ψαλεῖς, 2. ſ. f. 1. ind. act. verbi ψάλλω.

Ψαλίδιον, ου, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. a ψαλίς.

Ψαλιδόστομος, ὁ καὶ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex ψαλὶς, & στόμα.

Ψαλιδόω, ῶ, fut. άσω, fornico. A ψαλίς. Hinc

Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus.

Ψαλιδωτὸς, ἡ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, forfice reſeco. Τὰ ταρσὰ σὺ τὰ κοῦφα θέλεις λαβὼν ψαλίξω, Anac. 12, 4. A ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, vel ψαλίον, ου, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A

ΨΑΛΙ'Σ, ιδος, ἡ, forfex, forficula; (2) arculatum opus, arcus, Ph.

Ψάλλον, ου, τὸ, vinculum, pro ψάλιον, Suic.

ΨΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, tango, pulſo & levi quodam motu perſtringo; (2) fidibus cano, Gl. Vet. nablizo, pſalmizo, pſallo. Τόξων χερὶ ψάλλουσι νευρὰς, Eur. Bac. 784.

Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A ψάλλω.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad pſalmos pertinens. A ψαλμός.

Ψαλμολογέω, ῶ, pſalmos ſcribo.

Ψαλμολογία, ας, ἡ, pſalmorum recitatio ſeu cantio, Suic. A

Ψαλμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pſalmos recitans. Ex ψαλμὸς, & λέγω.

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, fidium cantus ſeu pulſus, pſalmus, Gl. V. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pſalmis gaudens, qui delectatur fidium pulſu & carminibus, quæ fidibus canuntur; *Epith.* Apollinis. Ex ψαλμὸς, & χαίρω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, pſalmos cano.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, pſalmorum cantatio, decantatio carminum ſeu cantilenarum. A

Ψαλμῳδὸς, οῦ. ὁ, qui pſalmos canit. Ex ψαλμὸς, & ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui pſallere novit, qui ſcit fidibus ludere; (2) inſtrumentum muſicum, cithara; (3) Pſalterium, liber pſalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλτήριον, ου, τὸ, pſalterium, inſtrumentum, quo pſallitur, quod olim magadis dicebatur. Gl. V. ſambucum; (2) Pſalterium Davidis.

Ψάλτης, ου, ὁ, pſaltes, qui pſallere novit, cantor, qui ſcit fidibus ludere, Gl. V. nablio, pſalta, pſalmiſta. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, ὸν, qui pſalli poteſt, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, pſaltria, femina, quæ ſcit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. V. A ψαλτήρ.

Ψαλτῳδέω, cano ſimul voce & pſallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδός. Hinc

Ψαλτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit carmina ſeu cantilenas, quæ fidibus ſeu pſalteriis adhiberi ſolent; (2) qui voce ſimul canit & pſallit. Ex ψάλτης, & ᾠδὸς, vel ᾠδή.

Ψάμαθος, ου, ὁ, arena, ſabulum; (2) littus, Hom. Il. 1, 486. A ψάμμος. Hinc

Ψαμαθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus, ſabuloſus.

Ψαμαθὼν, ῶνος, ὁ, ſabuletum, Gl. V.

Ψαμμάθιον, τὸ, arenula. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox Comica ad modum numeralium formata. Ὀνόμασι χρώμενον ψαμμακοσίοις; Alexis apud Athen.

Ψάμμινος, ον, arenoſus.

Ψαμμισμὸς, οῦ, ὁ, defoſſio in arenam. Quaſi a ψαμμίζω.

Ψαμμακοσιογάργαρα, montem arenæ æquans, vox Comica, Ariſt. Achar. 3. Ex ψαμμακόσιοι, & γάργαρα.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, ſabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, arenoſus.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, arenatus. A ψάμμος.

ΨΑ'Ρ, ψαρὸς, ὁ, avis nomen, variis diſtinctæ maculis, Gl. Vet. ſturnus. Ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν, Hom. Il. 17, 755. A ψαίρω Unde

Ψαρεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act.

Ψάρος, ου, ὁ, ſturnus, Ph.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψάρ.

Ψαυκροπόδης, ου, ὁ, qui tam celer eſt in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, & πούς.

Ψαυκρόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, idem & ex iiſd.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

Ψαυσθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ψαύω.

Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, qui tactus eſt; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adſequor, pervenio ad, tango, contingo, ita, ut capeſſam, vel accedam. Δός μοι πρὸς θεῶν μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων, Eur. Med. 1406. Εὐθὺς Οἰδίπους ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων, amplexus filias, Soph. Oed. Col. 1634. Παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων, Lyc. 278. A ψάω.

Ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. Vox Æol. ab & pro ψῆφος.

Ψαφαρία, ας, ἡ, ſqualor, vel fragilitas ex ſqualore. A

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, aridus, ſqualidus, infirmus, friabilis; (2) tenebroſus, Gl. V. putris; Ph.

Ψαφαρότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſqualidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, & θρίξ.

Ψαφαρόχρους, & ψαφαρόχρως, qui ſqualida eſt cute. Ex ψαφαρὸς, χρόα, & χρώς.

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

ΨΑ'Ω, ψῶ, fut. ψήσω, tergo, abſtergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) uro, foveo, calefacio.

Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A

Ψέγω, fut. ψέξω, proprie idem quod ψέω, f. ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμὴν ἀψυχίαν ψέγεις, Eur. Alc. 693. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν, Ariſt. Nub. 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψεδνοκαρλώος, ὁ ϗ ἡ, (a κάρλωον) idem quod

Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, raros habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. raripilus.

Ψεδυρὸς, fallax; Æſchyl. Suppl. 1050. a ψεύδω, fallo.

ΨΕ'ΔΩ, curam gero, Heſ.

Ψεκάδιον, ου, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. a ψεκάς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, ſtillo, rigo. Τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν, Ariſt. Nub. 580. Πόθεν μύρων τοσούτων πνέεις τε ϗ ψεκάζεις, Anac. 9, 5. Ab eod.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. Vet. ſtillicidium. A ψέω.

Ψέκτης, ου, ὁ, vituperator, reprehenſor. Gl. V. ψέκται, vituperones. A ψέγω. Hinc

Ψεκτικὸς, ἡ, ὸν, vituperatori proprius; (2) quo vituperator uti ſolet, reprehenſorius: (3) propenſus ad reprehendendum..

Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehenſus. A ψέγω.

Ψεκτῶς, cum vituperatione, vituperando.

Ψέλιον, ου, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψελλίζω, f, ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ' ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψελλιζομένου Plato. A ψελλός.

Ψελλιοποιὸς, οῦ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψέλλιον, & ποιέω.

Ψέλλιον, ου, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, linguæ hæſitatio, atque titubatio. A ψελλίζω.

Ψελλισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, balbus, blæſus, inarticulate loquens. Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, balbuties, blæſitas.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falſus nuncius, crimen quod intenditur ob falſo nunciata. A

Ψευδάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuncius mendax, falſa nuncians; Hom. Il. 15, 159. Ex ψεῦδος, & ἀγγέλλω.

Ψευδαγνοέω, diſſimulo quod ſcio, ſimulo me neſcire.

Ψευδάγχουσα, ης, ἡ, falſa anchuſa, herba veram anchuſam mentiens ſimilitudine.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falſus frater, qui fraternitatem Chriſtianam mentitur.

Ψευδαλαζων, ὁ ϗ ἡ, ventoſus, jactator.

Ψευδαλέξανδρος, ου, ὁ, falſus Alexander.

Ψευδαλέος, έα, έον, falſus, mendax, fictus, fictitius, ſimulatus. A ψεύδω.

Ψευδαμάμαξυς, ὁ, falſa crepans.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falſus Apoſtolus, qui falſo ſibi nomen Apoſtoli uſurpat.

Ψευδαποφάσκω, λόγος ψευδαποφάσκων, eſt is qui Ψευδόμενος dicitur; ſophiſma.

Ψευδάργυρος, ου, ὁ, adulterinum argentum.

Ψευδαυτόμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſus ſeu fictitius transfuga.

Ψευδεγγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita inſcriptio.

Ψευδέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ eſt falſæ inſcriptionis, falſo inſcriptus.

Ψευδενέδρα, ας, ἡ, ſpecies inſidiarum ad terrendos hoſtes.

Ψευδεπιγραφεῖν, falſo nomine inſcribere. A

Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſo inſcriptus. Ex ψευδὴς, & ἐπιγραφή.

Ψευδεπίτροπος, ου, ὁ, falſus & ſubdititius curator.

Ψευδεργία, ας, ἡ, factum ſimulatum ſeu fictitium. Ex ἔργον.

Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος, & ἀγορεύω.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falſiloquium. Ex iiſd.

Ψευδηγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſidicus. Ex iiſd.

Ψευδηλογέω, ῶ, falſum dico, mentior. Ex ψεῦδος, & λέγω,

Ψευδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mendax. A ψευδής.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius ſeu ementitus Hercules.

Ψευδήριος, α, ον, fictus, falſus; unde *neut.* de Cenotaphio dicitur.

Ψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſus, mendax. A ψεῦδος.

Ψευδιερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos falſus, aut qui indigna ſacerdote facit.

Ψευδισόδομον, quum impares & inequales coriorum ordines diriguntur; Plin. 36, 22. P.

Ψευδίστατος, mendaciſſimus, Sup. A ψεῦδος.

Ψευδοβούνιον, herba quæ verum bunium mentitur; Dioſc. & Plin. P.

Ψευδογραφέω, falſo & mendoſe deſcribo, perperam ſcribo, Ariſtot. A γράφω. Hinc

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendoſum ſchema in geometria.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta deſcriptio, ut ea, qua geometræ utuntur; (2) fabuloſa narratio.

Ψευδογράφος, ου, ὁ, falſarius, Gl. Vet. A γράφω.

Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψευδόδειπνον, τὸ, falſa cœna, i. e. quæ fruſtra perit.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui falſa & mendacia docet.

Ψευδοδίκταμνον, τὸ, falſum dictamnum.

Ψευδοδοξάζω, falſe ſentio, conjectura fallor.

Ψευδοδοξέω, falſa opinor, falſas opiniones confingo.

Ψευδοδοξία, ἡ, falſa & erronea opinio. A

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſa opinans. Ex ψευδὴς, & δόξα.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδοεπέω, falſum ſeu mendacium dico. A

Ψευδοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſa dicens, mendax, falſiloquus. Ex ψευδὴς, & ἔπος.

Ψευδόθυρον, ου, τὰ, falſa porta, poſticum. Ex ψεῦδος, & θύρα.

Ψευδοκασία, ſeu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pſeudocaſia, quæ veram caſiam mentitur.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falſa accuſatio.

Ψευδοκατήγορος, ὁ, ſycophanta, calumniator.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falſus præco, fallax legatus.

Ψευδοκιννάμωμον, ου, τὸ, ementita & fictitia quædam cinnamomi ſpecies.

Ψευδοκλείδιον, τὸ, adulterina clavis.

Ψευδοκλητία, ἡ, v. ψευδοκλητία.

Ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel τωρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falſo renunciat, aliquem a ſe in jus vocatum, unde hic vadimonii deſerti reus fit. Hinc

Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falſa apparitoris; ſive ſi quis falſo dicit, ſe alicui teſtimonium denunciaſſe, falſos teſtes producit, eoque nomine accuſatur.

Ψευδοκύων, ὁ, ineptus ſimulator Cyniſmi.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falſus cultus, ſuperſtitio.

Ψευδολογέω, falſum dico, mentior.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falſitas, vanitas, Gl. Vet. mendaciloquium. A

Ψευδολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui falſum dicit, falſiloquus, Gl. Vet. falſidicus, mendax. Ex ψευδὴς, & λέγω.

Ψεύδομαι, fut. ψεύσομαι, mentior, fruſtror.

Ψευδομαντεύομαι, falſa vaticinor, falſa oracula reddo.

Ψευδόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, falſus, mendax vates.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falſus teſtis. Hinc

Ψευδομαρτυρέω, falſum teſtimonium dico, falſum teſtor.

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, & ψευδομαρτύριον, τὸ, falſum teſtimonium.

Ψευδομάρτυς, falſus teſtis.

Ψευδομυθέω, ῶ, falſa ſeu mendacia loquor, mentior. A

Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falſum commentum. Ex ψευδὴς, & μῦθος.

Ψευδόνειρος, ὁ, ſomnium falſum, irritum.

Ψευδονύμφευτος, ου, ἡ, quæ falſo nupſit; i. e. ſpecie tantum, vel non ei qui videtur nupſit. Ex ψευδὴς, & νυμφεύω.

Ψευδοπαιδεία, ας, ἡ, falſa eruditio, falſa doctrina.

Ψευδοπάρθενος, ου, ὁ, quæ virginitatem mentitur.

Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falſus pater.

Ψευδοπλάνης, ητος, & ψευδοπλανήτης, ου, ὁ, Epith. Ulyſſis.

Ψευδόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſe divitem mentitur.

Ψευδοποιέω, falſa fingo. mendaciis obſcuro.

Ψευδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A pr.

Ψευδοποιμὴν, ένος, ὁ, falſus paſtor, Suic.

Ψευδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi ſpeciem habens.

Ψευδοπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, falſus præco.

Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falſa ſimulatio ſ. imitatio.

Ψευδοπροφητεύω, falſa vaticinor.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta.

Ψευδορκέω, falſum juro, pejero. Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει, Ariſt. Conc. 601.

Ψευδορκία, ας, ἡ, falſum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυορκίας, ψευδορκία ϗ ἀσέβεια, Philo Jud.

Ψευδόρκιον, ου, τὸ, falſum jusjurandum.

Ψευδόρκιος, ὁ, perjurus, qui falſo jurat. A

Ψεύδορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.

Ψευδοσελήνον, το, luna obſcura. A Σελήνη.

Ψευδοσέλινον, ου, τὸ, apiaſtrum, Gl. V.

Ψευδοσοφία, ἡ, falſa ſapientia.

Ψευδόσοφος, ὁ, qui ſe falſo ſapientem jactat.

Ψευδόστομα, τὸ, oſtium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgo non pro oſtio habetur.

Ψευδοστομέω, mendaci ore ſum, mendaci ore fallo, mentior. Μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ, ϗ τοὐπιεικὲς, ϗ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν, Soph. Oed. Col. 1227. A

Ψευδόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς, & στόμα.

Ψευδοτάφιον, τὸ, v. κενοτάφιον.

Ψευδοφαὴς, & ψευδοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, falſo lucens lumine. Ex ψευδὴς, & φάω.

Ψευδόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, falſam famam ſeu rumorem adferens, mendax. A φήμη.

Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falſus Philippus, qui falſo Philippi nomen ſibi arrogat.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, qui Chriſti nomen mentitur, Pſeudo Chriſtus.

Ψευδόχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, aurum arte mentiens.

ΨΕΥΔΩ, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι, fruſtror, mentior. Καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολὺ, Soph. Aj. 1399. Κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, ib. 178. Εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης, fallor, id. Trach. 725. Ἢ δίδασ' ἑκὼν κλίνειν ἑαυτὸν, μὴ τάδε ψευσθῇ λέγων, id. Phil. 1330. Τοῦτο γ' οὐκ ἐψεύσατο, Ariſt. Conc. 445. Δικταῖοι Κούρητες ὅτε Κρόνον ἐψεύδοντο, Arat.

Ψευδωμότης, ου, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.

Ψευδώμοτος, ὁ, *Epith.* falſi juramenti.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen habens, rei non reſpondens, falſo nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἵκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, Nonn. P. 5, 43. Ex ψευδὴς, & ὄνομα.

Ψευδωνύμως, *Adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente.

Ψευδῶς, *Adv.* falſo, ementite. A ψευδής.

Ψευσθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψεύδομαι.

Ψευσίστυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, oſor mendacii. Ex ψεῦσις, & στυγέω.

Ψεῦσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ψευστέω, ῶ, fut. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, ſcopum propoſitum non adſequor. Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις, Hom. Il. 19, 107. A

Ψεύστης, ου, ὁ, mentitor, mendax. A ψεύδομαι.

Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A ψέφος.

Ψεφαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, obſcurus. Ex ψέφος, & αὐγή.

Ψεφεννὸς, ἡ, ὸν, obſcurus, non clarus, Pind. N. 3. A

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas.

Ψεχθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω.

Ψέω, minuo. A ψάω,

Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, deſtringendo, & detergendo detractum; ramentum, Gl. Vet. bracceola. Χρυσοφοροῦσι δ' ἐκ τοῦ Καυκάσου πολλαὶ πηγαὶ ψῆγμα ἀφανὲς, Appian. B. Mithridat. A ψήχω.

Ψηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ψήκτρα, ας, ἡ, inſtrumentum, quo radimus, radula, ſtrigil. Ab eod.

Ψήλας, a. 1. part. act. verbi ψάλλω.

Ψηλαφάω, ῶ, fut. ήσω, tango, contrecto, Gl. Vet. palpo, tracto; (2) perſcrutor, veſtigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, Gen. 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν ϗ εὕροιεν, Act. 17, 27. Πρῶτον μὲν οὖν ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, Ariſt. Pace, 689. Θοἰμάτιον, id. Conc. 315. Ex ψάλλω, & ἁφὴ, *tactus*.

Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A ψηλαφάω.

Ψηλαφήσειε, 3. ſ. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι,

Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, Gl. V. tactus. Ab eod.

Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi poteſt. Ab eod.

Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.

Ψηλαφίζω, palpo, perſcrutor. Ab eod.

Ψηλαφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui ſæpius contrectat & palpat. Ab eod.

ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis naſcens; Nic. Th. 736. (2) fructus palmæ maſculæ.

Ψηνίζω, rado, polio. Λυδίζων, ϗ ψηνίζων, Ariſt. Eq. 520. Ψηνίζομαι, rador, cinædus ſum. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται, Syneſ. epiſt. 104. A ψήν.

Ψῆξις, εως, ἡ, raſura, defrictio, deterſio. A ψήχω.

Ψὴρ. ψηρὸς, ὁ, ſturnus, avis. Ἴρηκι ἐοικὼς Ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε. Hom. Il. 16, 583. A ψαίρω.

ΨΗ͂ΣΣΑ, ης, ἡ, piſcis e latorum genere, ſolea, paſſer marinus, Ph. rombus; (2) anas; (3) male dictum, de lurcone.

Ψηστὸς, ἡ, όν, terſus, deterſus, raſus. A ψάω.

Ψῆττα, ης, idem quod ψῆσσα.

Ψηττοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui paſſerina eſt figura. Ex ψῆττα, & εἶδος.

Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo, Heſ. A ψῆφος.

Ψηφηφορέω, ῶ, ſuffragium calculo fero; (2) ſuffragio meo creo.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio, Suic. A

Ψηφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſuffragii ſeu ſuffragiorum lator, qui ſuffragium ſeu ſententiam fert, Suic. Ex ψῆφος, & φέρω.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ψηφίζω, fut. ίσω, calculis computo, ſupputo, Gl. Vet. calculor; computo; ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. paſſ. part. Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην, Ariſt. Veſp. 766. Οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, Soph. Aj. 449. Ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, Dem. Phil. 1 A

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus, ſcrupus, lapillus; (2) calculus computatorius ſeu ſupputatorius; (3) lapillus pretioſus, gemma; Hom. Il. 21, 260. A ψῆφος. Unde

Ψηφίον, ου, το, gemma. Ph.

Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imper. act. verbi ψηφίζω.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, conſultum, conſultatio, rogatio, ſcitum, plebiſcitum, Ph. A ψηφίζομαι.

Ψηφισματοπώλης, ου, ὁ, decretorum venditor, Vox Comica. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, Ariſt. Av. 1043.

Ψηφισματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto ſimilis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.

Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc

Ψηφιστικὸς, ἡ, ὸν, peritus computationum.

Ψηφοθετέω, ῶ, Ph. ψηφοθετεῖ, teſſellat. Ex ψῆφος, & τίθημι. Hinc

Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, teſſellatum, Ph.

Ψηφοθέτης, ου, ὁ, teſſellarius, teſſellator.

Ψηφοκλέπτης, ου, ὁ, q. calculorum fur; præſtigiator.

Ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) muſivo opere & vermiculato ſterno, teſſello. A ψηφολόγος.

Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum, Phil. teſſellatum, Gl. V. A pr.

Ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem, Ph.

Ψηφολογικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad circulatoriam artem, *it.* ad muſivariam.

Ψηφολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate verſandi calculos ſpectantium oculos fallit; (2) ſtructor operis muſivi.

Ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo. Gl. Vet. præſtigior. A

Ψηφοπαίκτης, ου, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præſtigiator, calcularius, Ph. Athen. 1, 15. Vid. Alciphr. epiſtol. 3, 20.

Ψηφοπαιξία, ας, ἡ, ipſe luſus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præſtigiæ, Gl. Vet. Ex ψῆφος, & παίζω

Ψηφοποιὸς, οῦ, ὁ, confector calculorum. A ποιέω.

ΨΗ͂ΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretioſus, gemma, Gl. V. (3) ſcrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus, quo ſuffragium fertur in comitiis; unde (6) ſuffragium ipſum, ſeu ſententia & decretum, quod calculis fertur; (7) poteſtas ſententiæ aut ſuffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) promiſſum auxilium, ut ψῆφος θεοῦ, ap. Joſ. ψῆφοι, teſſellæ, calculi, Gl. V.

Ψηφοφορέω, ſuffragium ſeu ſententiam fero; (2) ſuffragio meo creo. Ὑμεῖς δ' ἐπὶ τούτοις ψηφοφορήσατε, Luc. Bis Accuſ.

Ψηφοφορία, ας, ἡ, ſuffragii aut ſententiæ latio, Ph. ſuffragium, decretum. A

Ψηφοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſuffragium fert calculo, Gl. V. ſuffragator. A φερω.

Ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, ſc. *teſſellatum, muſivum pr.* Gl. V. Quaſi a ψηφόω, ῶ, a ψῆφος.

Ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, Gl. V. Ab eod.

Ψηφωτὸν, gemmatum, Ph. Ab eod.

Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, deſtringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, Xen. Ψήχει ϗ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος, Epigr. A ψάω.

ΨΙΑ', ᾶς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, Suid. P. ſ. ψειὰ, parvus lapillus, gutta, v. c. roris, mica, &c. (2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψίω, *Err.*

Ψιαδεῖν, ludere, ſc. παιγνίοις. A ψιὰς vel *Dor.* pro ψιάζειν.

Ψιάδεσσι, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro ψιάσι, a ψιάς.

Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim ſtillo. A ψιάς.

Ψιαθηδὸν, *Adv.* in modum tegetis. A ψίαθος.

Ψιαθίδιον, ου, τὸ, tegeticula. Ab eod.

Ψιαθοπλόκος, ου, ὁ, tegetarius. Gl. Vet. Ex ψίαθος, & πλέκω.

Ψιαθοποιὸς, ου, ὁ, tegetarius, Ph. qui tegetes facit. Ex ψίαθος, & ποιέω.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, ſtorea, teges. Hinc

Ψιαθώδης, ες, ſtoreæ ſ. tegeti ſimilis, aut e tegete factus.

Ψιαίνω, reprehendo, q. d. a ψάω. P. a ψίω, quia reprehendendo ſ. vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel ſeco, *Ern.*

Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris inſtar exhilarans; (2) odorus. A ψιά.

Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta, ſtilla minuta & exilis; (2) ros. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε, Il. 16, 459. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες.

Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.

Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.

ΨΙΘΟΣ, ου, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, inſtrumentum quoddam muſicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, ſuſurro, muſſito; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuſo. Ὁππότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ, Ariſt. Nub. 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, Theocr. 27, 68. A ψίθυρος.

Ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, ſuſurrus & lene murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, ſuſurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

ΨΙΘΥΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, tenuiorem & exiliorem ſonum edens, ſuſurrum, ſibilum. A

Ψίθυρος, ου, ὁ, ſuſurrus; (2) ſuſurro, qui maledicis ſuſurris alios traducere ſolet.

Ψιλαγία, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, dux levis armaturæ militum, ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, & ἀγός.

Ψιλεὺς, έως, ὁ, in edito & arduo loco chori conſiſtens. Suid. (2) qui in poſtremi chori loco eſt, Heſ. A ψιλός. Unde

Ψιλῆται, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλικὸς, ή, όν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, deminuo. Unde

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, diminutio, extenuatio, ſpiritus aſperi mutatio in lenem, ſ. pronunciatio per ſpiritum lenem.

Ψιλογραφέω, ſcribo litera ψιλῇ, nuda, non diphthongo, vel etiam litera ſpiritu leni, non aſpero, ſignata. A γράφω.

Ψιλόδαπις, & ψιλόταπις, ιδος, ἡ, ſc. στρωμνὴ, tapes non villoſus, & veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίταπις, genus ſtragulæ veſtis. A δάπις, vel τάπις.

Ψιλοκιθαριστὴς, οῦ, ὁ, nudus citharista, i. e, qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, ſive ψιλοκόρρης, ου, ὁ, qui glabro & depili capite eſt. Ex ψιλὸς, & κόρση.

Ψιλόκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, Gl. Vet. attonſus. Ex ψιλὸς, & κουρά.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, metri ſeu carminis nuditas & tenuitas; Ariſtot. Art. Poët. Ex ψιλὸς, & μέτρον.

ΨΙΛΟΣ, ή, όν, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ. Hinc

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) ſpiritu leni profero, vel noto; ψιλοῦμαι, glabreſco, Gl. V. ἐψιλωμένος, nudatus, p. paſſ. part.

Ψίλον, τὸ, ala, Laconice.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud Dioſc. & Nic. Th. 902. A ψιλόω.

Ψίλωμα, τὸ, glabrities; (2) denudatio oſſis, ap. medicos.

Ψιλῶς, *Adv.* cum tenui litera vel ſpiritu; (2) nude, leviter. A ψιλός.

Ψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, deglabratio; (2) ſpiritus lenis frequens uſus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, οῦ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulſor pilorum; (2) qui leni ſpiritu verbum pronunciat, quod alias aſpero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliqua re.

Ψιλωτικὸς, ή, όν, qui gaudet verborum ψιλώσει & leni ſpiritu, ut dialectus Æolica & Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, ſive ψιμύθιον, ου, τὸ, ceruſſa, genus coloris, quo faciem fucare ſolent. A ψίμμυθος, ſive ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ceruſſæ ſimilis, ceruſſam referens. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, ceruſſa illino, ſeu dealbo, ceruſſa fuco; Plut. in Alcibiad. A ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio fucationis per ceruſſam. Quaſi a ψιμμυθίζω.

ΨΙΜΜΥΘΟΣ, ſive ψίμυθος, ου, ὁ, ceruſſa.

ΨΙΝΑΘΟΣ, ου, ἡ, capra ſylvatica, Heſ.

Ψινάζω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut ψινὰς ἄμπελος, vitis, cui fructus decidit ſeu defluit. Ab eod.

ΨΙΝΔΟΜΑΙ, fleo, Heſ.

ΨΙΝΟΜΑΙ, acinos defluere ſino, *de vite.* A ψίω.

ΨΙΝΘΟΣ, delectatio, Heſ.

ΨΙΝΘΙΟΣ, ία, ιον, vilis; (2) vitioſus, Heſ. Suid.

ΨΙΞ, ψιχὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum panis friati, Ph.

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψίω.

Ψίττα, cito. Vox paſtorum gregem ad feſtinandum incitantium.

Ψιττάζειν, paſtoritium ψίττα ſonare.

ΨΙΤΤΑΚΗ, ης, ἡ, pſittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

ΨΙΤΤΑΚΟΣ, οῦ, al. ψίττακος, ου, ὁ, pſittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. ver. 24. Ex ψὶξ, & ἅρπαξ.

Ψιχίον, ου, τὸ, parva mica, minutiſſimum panis friati fruſtulum. Dim. a ψίξ.

Ψιχιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, micæ ſpeciem gerens, minutus inſtar micæ. A ψιχίον.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl. Vet. Ex ψὶξ, & λέγω.

ΨΙΩ, minutim frango, contero, tenuo. Οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίεται πύρνον γνάθῳ, Lyc. 639.

Ψόα, vel ψοιὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόαι, vel ψοιαὶ, duo maximi muſculi in interna lumborum regione ſiti, Gl. V. ψόα, clunis.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγος.

Ψογέω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγος, ου, ὁ, contumelia, reprehenſio, vituperium. A ψέγω.

Ψοθάλλω, ſtrepo, Heſ. A ψοθός.

ΨΟΘΟΣ, οῦ, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ή, όν, niger, Heſ.

ΨΟΘΟΣ, ου, ὁ, immundities, Heſ. Suid.

Ψοίτης, ου, ὁ, lumbaris. A ψοιά.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumoſus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumoſa, ſeu vana & inanis jactantia. Ex ψόλος, & κόμπος.

Ψολοκομπίας, ου, ὁ, fumidus, i. e. vanus & levis jactator. A pr.

ΨΟΛΟΣ, ου, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφέοισα, part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro ψοφέουσα, a

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu crepitus edo; ſono, crepo, ſtrepo, Gl. V. Ἐψόφησεν ἄμπελος, Ariſt. Pace. 610. A ψόφος. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, ſonitus, crepitus.

Ψόφησις, εως, ἡ, ſonitus, ſibilus.

Ψοφητικὸς, ή, όν, ſtrepitum edens, ſtreperus; (2) qui ſtrepitum & ſonum edere poteſt.

Ψοφοδέεια, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad quoſvis ſonos, ſeu crepitus, aut ſtrepitus expaveſcens, i. e. admodum meticuloſus, formidoloſus, pavidus. Ἔστι μὲν δὴ καὶ φύσει πρὸς αἴσθησιν ὀξὺ καὶ ψοφοδεὲς τὸ ζῷον, Plut. in Camil. cap. 27. de anſeribus loquens. Ex ψόφος, & δέος.

Ψοφοδεῶς, *Adv.* meticuloſe, timide.

Ψοφοειδὴς, ές, ſtrepens. Ab εἶδος.

ΨΟΦΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, ſonus, ſonitus; (2) quicquid inanem ſonum habet, ut vana promiſſa. Hinc

Ψοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, crepitu ſeu ſonitu plenus, ſonorus, ſonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, Gl. V. ψυά.

Ψυγεῖον, ου, τὸ, locus ſeu vas, in quo aliquid frigeſcit. A ψύχω.

Ψυγεὺς, έως, ὁ, qui aliquid frigefacit, Gl. V. refrigerium. Ab eod.

Ψυγήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi ψύχω.

Ψύγμα, ατος, τὸ, frigus, lenitudo; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) ſiccatio, exſiccatio. Gl. V. perfrictio, perfricatio. A

ΨΥΓΩ, fut. ξω. ſicco, arefacio; paſſ. obrigeo. Καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, Num. 11, 32. Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, Theocr. 2, 106.

Ψυδράκιον, ου, τὸ, papula, puſtula, Gl. V. A

Ψύδραξ, κος, tuber, Gl. Vet. ψύδρακες, papulæ, puſtulæ.

Ψυθίζω, ſuſurro. A ψυθός.

Ψυθιστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator. Ab eod.

Ψύθος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro ψεῦδος.

Ψυθὸς, falſus; idem quod ψευδὴς; item ſuſurro.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in ſympoſium inſerebatur, & tripodi imponebatur. A ψύχω.

Ψυκτηρίδιον, ου, τὸ, parvus ψυκτήρ.

Ψυκτήριος, refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκτικὸς, ή, όν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκτὸς, ή, όν, refrigeratus; (2) qui frigefieri poteſt. A ψύχω.

ΨΥΛΛΑ, ης, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor, Gl. Vet. pulico.

Ψύλλιον, ου, τὸ, pſyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλοκαταποκάδιον, pulex ſaltans ſuper pellem, vox Comica, Ariſt. Θεσμ. 1190. A ψύλλα, κατὰ, & κώδιον.

Ψύλλος, ου, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ου, ὁ, ap. Lucian. ψυλλοτοξόται ſagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, riſus & joci cauſa.

Ψυλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pulicoſus, Gl. V. A ψύλλα.

Ψύξας, a. 1. part. act. verbi ψύχω. Unde

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; item flatus.

Ψύττα, cito; vox incitantis ad feſtinandum, ut ψίττα; Eur. Cyclop. 49.

ΨΥΤΤΟΣ, η, ον, pinguis, Suic.

Ψυχᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro ψυχῇ.

Ψυχαγωγέω, animas duco ſeu deduco; (2) animum flecto & attraho, ſeu allicio; (3) animum oblecto. Gl. V. animo, oblecto; & ψυχαγωγούμενος, animatus, Ph. Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, Ariſt. Av. 1560. ψυχαγωγεῖσθαι ταῖς κολακείαις, Dem. Ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται, Ælian. V. H. 2, 39.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea, quibus animus placatur aut capitur. Ph. animatio.

Ψυχαγωγικὸς, ή, όν, habens vim ducendi & flectendi animum, alliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, arte aut natura ita ſuavis, ut homines alliciat, ad ſe trahat.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ductor, ſeu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & evocat, reſponſaque ab ipſis de rebus quæſitis poſtulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult, deceptor; ille, qui animas captivas in ſuum abripit ſervitium. Ex ψυχὴ, & ἄγω.

Ψυχάζω, frigus capto, Suid. A ψύχος.

Ψυχὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ψυχήν.

Ψυχαπάτης, ου, ὁ, mentem fallens vel decipiens, Suic. Ex ψυχὴ, & ἀπατάω.

Ψυχάριον, ου, τὸ, animula, parva anima. Dim.

Ψυχάστης, οῦ, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.

Ψύχει, dat. ſing. pro ψύχεϊ, a ψύχος.

Ψυχεινὸς, ἡ, ὸν, frigidus; (2) gelidus. A ψύχος.

Ψυχεμπορικὸς, ὁ, ὸν, ἡ ψυχεμπορικὴ, quæſtus mangonicus, negotiatio mangonica.

Ψυχέμπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui animas negotiatur ſeu nundinatur, viventium negotiator, venalitiarius, mango.

ΨΥ'ΧΗ, ης, ἡ, papilio, quia ſymbolum fuit animæ.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honeſta; (5) ſtrenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.

Ψυχήιος, ου, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχή.

Ψυχίδιον, ου, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.

Ψυχίζομαι, algeo, frigeſco, Gl. V. A ψύχος.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, ad animum vel animam pertinens; animalis, eſt etiam; (2) vitalis, ut δῶρα ψυχικὰ, victimæ vitales cruentæ; (3) animoſus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.

Ψυχικῶς, *Adv.* animaliter; (2) animo.

Ψυχοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animam damno adficiens. Ex ψυχὴ, & βλάπτω.

Ψυχογονία, ἡ, origo animæ.

Ψυχοδαΐκτης, ου, ὁ, animum lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, & δαΐζω.

Ψυχοδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, animam penetrans.

Ψυχοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.

Ψυχόθεν, animitus, ex animo. Gl. Vet. A ψυχή.

Ψυχόλεθρος, ου, ὁ, pernicies ad exitium animarum; (2) *Adject.* ὁ ϗ ἡ, animis perniciem adferens.

Ψυχομαντεῖον, ου, τὸ, locus, ubi animæ ſacrificiis coactæ reſponſa dabant conſulentibus.

Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum uſque ſpiritum depugno, animoſa contentione dimico, ſtrenue & fortiſſime depugno. Ἀλλὰ μένουσι ψυχομαχοῦντες, ἕως ἂν περιγένωνται τῶν ἐχθρῶν, Polyb. Ex ψυχὴ, & μάχομαι. Unde

Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum uſque ſpiritum producta dimicatio. Gl. V. jurgium.

Ψυχοπλανὴς, animos in errorem inducens. Epith. Bacchi. Ex Ψυχὴ, & πλάνη.

Ψυχοπομπεῖον, ου, τὸ, locus, ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus, in quo ex inferis ſedibus evocantur & interrogantur de rebus futuris. A

Ψυχοπομπὸς, οῦ, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos tranſmittit ſeu deducit, Merc. epith.

Ψυχορόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, animam i. e. ſanguinem ſorbens. Ex ψυχὴ, & ῥοφέω.

Ψυχοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, ſingultio. Ἡ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται ψυχοῤῥαγοῦσα, Eur. Alc. 20. & Herc. fur. 324. A

Ψυχοῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, ſingultans. Ex ψυχὴ, & ῥήγνυμι. Hinc

Ψυχοῤῥαγία, ας, ἡ, animæ ſingultatio vel ſuffocatio.

Ψυχοῤῥοφέω, ῶ, animam. i. e. ſanguinem exſugo ſ. exſorbeo.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, algor.

Ψηχοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, animam vel animas ſervans. *Poët.* pro ψυχόσοος.

Ψυχοστασία, ας, ἡ, animarum ſtatio, vel animarum bilanci impoſitarum ponderatio. Ex ψυχὴ, & στάσις.

Ψυχοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex ψυχὴ, & στέλλω.

Ψυχοτακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentem excedens, re amatoria. Ex ψυχὴ, & τήκω.

Ψυχότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος, & τρέφω. Unde

Ψυχοτρόφος, ὁ ϗ ἡ, frigore recreans, *Epith.* auræ.

Ψυχουλκέομαι, οῦμαι, animam traho.

Ψυχοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. Ex φθείρω.

Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam & vitam indo, ψυχόομαι, οῦμαι, animatus fio. Τίς λίθον ἐψύχωσε; Epigr. Ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεκυώδεος ἠχώ, Nonn. P. 14, 44. A ψυχή.

Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero; ψυχραινόμενος, frigens, Gl. V. A ψυχρός. Hinc

Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio.

Ψυχρευμα, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A

Ψυχρεύω, & ψυχρεύομαι, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A ψυχρός.

Ψυχρήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleo ductus & in aquam frigidam merſus, Plut. in Brut. c. 1. Ex ψυχρὸς, & ἐλαύνω.

Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρός.

Ψυχρίζω, f. ίσω, refrigero, ψυχρίζομαι, frigeſco, Gl. V. Ab eod.

Ψυχριστὸν, refrigeratum, Gl. V. A præc.

Ψυχροβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frigida tinctus ſeu imbutus, in frigidam demerſus. Ex ψυψρὸς, & βάπτω.

Ψυχροδόχος, ου, ὁ, ϗ ἡ, q. d. frigidam recipiens, frigidarius. Suic. Ex δέχομαι.

Ψυχρολογέω, ῶ, f. ήσω, frigide dico, frigida oratione vel frigido ſermone utor.

Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, ſermo frigidus. A

Ψυχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex λόγος.

Ψυχρολουσία, ας, ἡ, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex ψυχρὸς, & λούω.

Ψηχρολουτέω, frigida lavor, frigido lavacro utor, frigida perfundor, Plut. Ex iiſd.

Ψυχρολούτης, ου, ὁ, qui frigida lavatur, vel lavari ſolet, pſychrolutes.

Ψυχρολουτρέω, ῶ, idem quod ψυχρολουτέω.

Ψυχροποιητικὸς, ἡ, ὸν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρος, & ποιέω. Unde

Ψυχροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, frigidum faciens.

Ψυχροποσία, ας, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρὸς, & πόσις.

Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A

Ψυχροπότης, ου, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus & jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miſer, ut βίος ψυχρὸς, &c. Ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. Hom. Il. 5, 75. A ψύχω.

Ψυχροσταγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frigide ſtillans, *Aret.* Ex ψυχρὸς, & σταγή.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; *metaph.* ſegnities; (2) jejunitas, abſurditas. A ψυχρός.

Ψυχρόφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, frigidam metuens.

Ψυχροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, frigidam ferens, Gl.V. ψυχροφόρον, frigidarium. Ex φέρω.

Ψυχρῶς, *Adv.* frigide; (2) inepte.

ΨΥ'ΧΩ, fut. ξω, frigefacio, refrigero; (2) ſicco, arefacio; (3) flo, ſpiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf. paſſ. part. ψυγεὶς, idem, aor. 2. paſſ. part. ψυγήσομαι, f. 2. paſſ. Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον, Jerem. 8, 2. Ψυχήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν, Matt. 24, 12. Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαὶ, Ariſt. Nub. 151.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio & q. d. animæ inditio. A ψυχόω.

Ψυχωφέλεια, ἡ, animæ emolumentum. A

Χυχωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis.

ΨΩ'Α, ας, ἡ. fœtor; odor teter, Suid.

Ψῶζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi ſpecies. A ψώα.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, fruſtulum, mica; (2) inferior cruſta panis.

Ψωΐα, ας, ἡ, odor teter, Heſ. A ψώα.

Ψωΐζος, ου, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) ſitus, ſqualor, Lex. Græc. Ab eod.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula, præputium. A ψωλός. Hinc

Ψωλόεις, εντος, ὁ, mentulatus, Gl. Vet.

ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, verpus, apella, recutitus; (2) titio.

Ψωμίζω, fut. ίσω, *Att.* ψωμιῶ, buccea ſeu turunda in os inſerta paſco & nutrio; (2) paſco. Gl. Vet. cibo; (3) in paſtum conſumo. Κέκραχθι, τοῦτο δ' (παιδίον) οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς, Ariſt. Θεσμ. 699. Ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν, id. Lyſ. 19. A ψωμός.

Ψωμίον, ου, τὸ, fruſtulum, quod ori ingeritur, offula, offella. Gl. V. buccella panis. Dim. ab eod.

Ψώμισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.

Ψωμοκολακεύω, adſentor & adulor, cibi cauſa. A

Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, paraſitus. Ex ψωμός.

Ψωμοκόλαφος, ου, ὁ, paraſitus, vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi ſibi patitur.

Ψωμόλεθρος, ου, ὁ, pernicies buccarum, helluo buccearum.

Ψωμοπωλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expoſiti jacent, ap. piſtores. A πωλέω.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fruſtum, buccella, manſum.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, ſcabies; (2) arborum impetigo; (2) pyrauſta, phalæna.

Ψωραγριάω, ῶ, ſcabie fera laboro, Levit. 22, 22. Ex ψώρα, & ἄγριος.

Ψωραλέος, ου, ὁ, ſcabioſus, Gl. V. A ψώρα.

Ψωρίασις, εως, ἡ, ſcabies. A ψωριάω.

Ψωριάω, ſcabie laboro, pſora infeſtor, Gloſſ. Vet. ψωριῶ, ſcabio; & ψωριῶν, ſcabioſus. Gl. Vet. Dioſc. A ψώρα. Unde

Ψωρικὸς, ἡ, ὸν, faciens contra ſcabiem.

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, ſcaber, ſcabioſus, Gl. V.

Ψώρος, ου, ὁ, pædico, Heſ.

Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo ſcabra, pruriginoſa oculorum ſcabies.

Ψωρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſcabioſus, ſcabidus, vel ſcaber. A ψώρα.

Ψωχὸς, οῦ, ὁ, terra arenoſa. A ψώχω.

ΨΩ'ΧΩ, f. ψώξω, in fruſta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, ϗ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσὶ, Luc. 6, 1.

Ω.

Ω, Litera Græcorum vigeſima quarta, quæ ſuo nomine *ω μέγα* ſive *o magnum* appellatur, & Hebræo Cholem reſpondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*, & cum lineola inferne appicta ͵ω, *octingenta millia.*

Ὦ, *Adv.* vocantis & acclamantis, o!

Ὦ, *ſim*, præſ. conjunct. verbi εἰμὶ, *ſum.*

Ὦ, *miſerim*, a. 2. conj. act. v. ἵημι.

Ὢ, *Adv.* admirantis; (2) dolentis, o!

Ὤα, ας, ἡ, pellis ovina; (2) veſtis inferior vel etiam ſuperior; (3) limbus veſtimenti circa imam partem. Ab οἶς.

Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ὦας.

Ὠάριον, ου, τὸ, ovulum. Dim. ab ὠόν.

Ὦας, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς. Ab οὖς.

Ὠβάζω, fut. ξω, diſpeſco & diſtribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠβή. Unde

Ὠβάτης, ου, τὸ, tribulis, contribulis, Heſ. Vox Laconica. Plut. in Lycurg. cap. 6.

ὨΒΗ', ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.

Ὠβὴδ, Obed. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Serviens.*

ᾦγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio.*

Ὦ 'γαθὲ, *o bone*, *Dor.* pro ὦ ἀγαθὲ, voc. ſing. ab *ἀγαθὸς*, *bonus.*

ᾤγνυντο, 3. plur. imperf. indic. paſſ. verbi οἴγνυμι.

ᾦγον, *operiebam*, a. 2. ind. act. v. οἴγω.

Ὦ 'γὼ, *Dor.* pro ὃ ἐγὼ, *quod ego.*

Ὠγύγιος, ȣ, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, vetuſtus. Ab Ogyge, rege antiquiſſimo.

Ὤγυρις, ἡ, palus, lacus, Suid. Ab ἀγείρω.

Ὦδα, *olui*, perfect. ind. med. v. ὄζω.

ᾠδάριον, ȣ, τὸ, cantilena, Gl. Vet. Ab ᾠδή.

Ὧδε, *Adv.* hoc modo, ſic, ita; (2) hic; (3) huc: ὧδε κἀκεῖσε, huc illuc, Gloſſ. Vet. Ab ὅς.

ᾠδεῖον, ȣ, τὸ, locus minuti theatri ſpeciem habens, in quo certamina muſica ſpectabantur. Odeum. Gl. Vet. Odium. Ab

ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.

ᾠδήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab οἰδέω.

ᾤδηκας, *intumuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act.

ᾠδημένον, *inflatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ὡδὶ, *Adv.* ita, ſic. *Att.* pro ὧδε.

ᾠδικὸς, ἡ, ὸν, canorus; (2) cantandi peritus, muſices peritus. Ab ᾠδή.

ᾠδικῶς, *Adv.* canore, muſice.

Ὠδὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; (2) ipſe partus, puerperium; (3) vehementiſſimus dolor; (4) vinculum, funis. Ab ὀδύνη. Hinc

Ὠδινηρῶς, ſummo cum dolore parturiendo.

Ὠδινολύαι, partus dolores ſolvens ſive levans. Ex ὠδὶν, & λύω.

Ὠδίνω, fut. ινῶ, & ίνησω, a partu doleo, portus doloribus crucior, parturio, dolore maceror. Καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ᾽ ὠδίνειν, Soph. Aj. 805. Τεκνία μȣ, ȣ̔ς πάλιν ὠδίνω, Gal. 4, 19. Ab ὠδίν.

Ὠδὶς, ῖνος, ὁ, idem quod ὠδίν.

ᾠδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui odas, cantiones, ſive carmina, conficit. Ex ᾠδὴ, & ποιέω.

Ὠδοιπόρȣν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὠδοιπόρεον, ab ὁδοιπορέω.

ᾠδὸς, ȣ̃, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδὴ, *cantus.*

ᾦδεν, imperf. ind. act. pro ᾤδεεν, ab οἰδέω.

Ὠδύρετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ὀδύρομαι.

Ὠδυσίη, & ὤδυσις, indignatio, increpatio, Heſ. Ab ὀδύσσω, *indignor.*

Ὠδύσατο pro ὠδύσσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι, *iraſcor*; Hom. Odyſſ. 5, 340.

Ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ὤδει, ab ὄζω.

Ὠὴ, *Adv. dolentis*, ohe! ohe!

Ὤεον, ȣ, τὸ, ovum; Aratus 956. Ab ὠόν.

Ὤζω, dico o, exclamo ὦ, Æſchyl.

Ὤη, heu! Gl. Vet. Ab eod.

ᾠήθην, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. v. οἴομαι.

Ὠθεῦνται, *trudunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ὠθȣ̃νται, ab

ὨΘΕ'Ω, ῶ, fut. ὠθήσω, & ὤσω, trudo, pello, pulſo, impello, propello, motu violento a me dimoveo, *in med.* eſt irruo, invado. Μὴ θηκτὸν ὤσῃ φάσγανον δι᾽ ἥπατος, Eur. Med. 40, & 379. Ὅρα δ᾽ ὅπως ὠθήσομαι τȣσδὶ τȣ̀ς ἐξ ἄστεως ἥκοντας, Ariſt. Conc. 300. Hinc

Ὤθησις, εως, ἡ, truſio, extruſio, expulſio, protruſio, propulſio.

Ὠθήσω, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde

Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto; ὠθίζομαι, in turba premor; contendo, rixor, in unam ſententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculoſum.

Ὠθισμὸς, ȣ̃, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri pellere, vel dejicere conamur; (2) impulſio, propulſio; (3) conflictus, prælium. A præc.

Ὠἴγνυντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤγνυντο, ab οἰγνύμι pro οἴγνυμι.

ᾤετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. οἴομαι.

Ὤιξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ᾦξα, ab οἴγω, *aperio*, Ἡ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξελθȣ̃σα θύρας ὤιξε φαεινὰς, Od. 10, 230.

ᾤον, ȣ, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.

ᾤσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi οἴγω.

Ὠίσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. Arat. 1006.

Ὤιχετο, *abibat*, 3. ſ. imperf. ind. med. *Poët.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.

Ὢκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.

Ὦκα, *Adv.* celeriter, ſubito. Ab ὠκύς.

Ὠκέα, *celerem*, acc. ſing. ab ὠκὺς, έος, *celer.*

Ὠκεάνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.

Ὠκεανίτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis.

Ὠκεανοῖο. gen. ſ. *Ion.* pro ὠκεανȣ̃. Ab

ὨΚΕΑΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.

Ὠκέως, *Adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.

Ὤκηθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ᾠκήθησαν, ab οἰκέω.

Ὠκίμινος, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. Ab

Ὤκιμον, ȣ, τὸ, ocimum, *herba.* Plin. 20. §. 48. c. 12. *Angl.* **Baſil.** Ab ὠκύς. Hinc

Ὠκιμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ocimum referens.

ᾠκίσαμεν, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.

ᾤκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ὤκιστα, *Adv.* velociſſime, celerrime, citiſſime. Ab

Ὤκιστος, η, ον, velociſſimus, Superl. ab ὠκύς.

Ὠκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, velocior, Comp. ab eod.

Ὤκλασε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. verbi ὀκλάζω.

ᾠκοδομήθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi οἰκοδομέω.

ᾠκοδόμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

ᾠκτείρατε, *miſerati eſtis*, 2. pl.

ᾤκτειρεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ab οἰκτείρω.

Ὠκύαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens, Hom. Il. 15, 705. Ex ὠκὺς, & ἅλς.

Ὠκυβόας, ȣ, ὁ, citatus in clamore; ὠκυβόαι, celeres in pugna, Heſ. Ex βοή.

Ὠκυβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς, & βάλλω.

Ὠκυδήκτωρ, ορος, ὁ, celer morſu. Ex ὠκὺς, & δάκνω.

Ὠκυδίδακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter doctus ſeu edoctus, qui celeriter diſcit.

Ὠκυδίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, velociter ſe movens, velox. Ex ὠκὺς, & δινέω.

Ὠκύδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui velociter currit.

Ὠκυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς, & ἔπος.

Ὠκύθοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curſu celer, pernix in currendo. Ὠκύθοον τριπέτηλον, Call. in Dian. 165.

Ὠκυλόχειος, α, ον, celeriter pariens, ſ. celerem, facilem partum efficiens. A λοχεύω.

Ὠκυμόλος, ὁ ϗ ἡ, qui cito graditur, cito gradu proficiſcens. Ex ὠκὺς, & μολέω.

Ὠκύμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſubito fato abripitur, qui ſubito exitio perit; brevis ævi; item ſubitam mortem afferens. Οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχȣσι ϗ ὠκύμορον τὸ φύσημα, Lucian. in Contempl. p. 341. Hom. Il. 1, 417. Ex ὠκὺς, & μόρος.

Ὠκυνέω, accelero, feſtino. Ab ὠκύς.

Ὠκυπέτης, ȣ, ὁ, celeriter volans, qui rapido curſu fertur, præpes. Ex πέτομαι.

Ὠκύπλανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter vel perniciter vagans.

Ὠκύπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter navigans.

Ὠκυποδέω, celeriter curro, celer ſum pedibus. Ab

Ὠκυπόδης, ȣ, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπȣς.

Ὠκύποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cito punit vel ulciſcitur, Æſchyl. L. T. 749. Ex ποινή.

Ὠκυπόμπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter vehens ſeu tranſvehens.

Ὠκυπορέω, ῶ, celeriter eo, velox ſum. Ab

Ὠκυπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cito permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox, Hom. Il. 1, 421. Ex ὠκὺς, & πείρω.

Ὠκύπȣς, ποδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus celer, Ph. pernix.

Ὠκύπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeres habens alas, Ph. pernix. Ex ὠκὺς, & πτερόν.

Ὠκυρόης, ȣ, ὁ, idem quod

Ὠκύῤῥοος, & ὠκύροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς, & ῥέω.

ὨΚΥ'Σ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *Gen.* έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus.

Ὠκύσκοπος, ὁ ϗ ἡ, celeriter videns; a σκοπέω, vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.

Ὠκύτατος, η, ον, velociſſimus. Superl.

Ὠκύτερον, *Adv.* velocius. Ab eod.

Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκύς.

Ὠκυτόκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ad partus celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.

Ὠκύτοκον, ȣ, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab

Ὠκυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὠκὺς, & τίκτω.

Ὤλα, *perii*, perf. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὦλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, ſulcus.

Ὠλέκρανον, ȣ, τὸ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibboſa; κύβιτον ὅπερ ϗ ἀγκὼν, Gal. Ex ὠλένη, & κράνον.

ὨΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.

Ὤλεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi ὄλλυμι.

Ὠλεσίθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & θυμός.

Ὠλεσίκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fructum perdens, Od. 10, 510. Ex ὄλλυμι, & καρπός.

Ὠλεσίοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, domus ſeu domuum perditor, familiæ peſtis. Æſch. S. T. 726. Ex ὄλλυμι, & οἶκος.

Ὤλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὠ᾽λεύθερε, *o ingenue*, *Dor.* pro ὦ ἐλεύθερε.

Ὠλὴν, ένος, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.

Ὠλκάδιον, ȣ, τὸ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria.*

ὨΛΛΟΣ, ȣ̃, ὁ, curvatura brachii, Heſ.

Ὦλλος, alius, pro ὁ ἄλλος.

Ὦλξ, κὸς, ἡ, ſulcus, acc. ὦλκα. Τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν, Call. Dian. 180.

Ὠλοκαύτωσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω.

Ὠλοφύρετο, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ὀλοφύρομαι.

Ὠμάδιον, ſuper humero, vel humeris, Heſ.

Ὠμαδὶς, idem, Heſ.

Ὠμαδὸν, idem, Heſ.

Ὠμάδιος, α, ον, humeralis, in humero poſitus. Ab ὦμος.

Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi ſimilis. Ab ἄμπελος.

Ὡμάρτευν. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὡμάρτεον, ex ὡμάρτιον, ab ὁμαρτέω.

Ὡμάρτησα *ſecutus ſum*, a. 1. ind. act.

Ὠμαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, humeris gravis, humeros pondere ſuo premens. Ex ὦμος, & ἄχθος.

Ὦμεν, *ſimus*, 1. pl. præſ. conj. v. εἰμί.

Ὦμες, *ſimus*, perſona ead. *Dor.* formata.

Ὠμήλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ὠμὸς, & λύσις.

ᾤμην, *putabam*, imperf. ind. med. *per Sync.* pro ᾠόμην, ab οἴομαι.

Ὠμηστὴρ, ὁ, idem quod

Ὠμηστὴς, ȣ̃, ὁ, crudivorus, qui crudis veſcitur; (2) ſævus & immitis. Ex ὠμὸς, & ἔδω.

Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, humerarius, humeralis. Ab

Ὠμίας, ȣ, ὁ, qui humeris eſt repandis & amplis. Ab ὦμος.

Ὡμίλει, 3. ſing. imperf. indic. act. *contr.* pro ὡμίλεε, ab ὁμιλέω.

Ὡμίλησε, *collocutus eſt*, 3 ſing. a. 1. ind.

ὨΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum.

Ὡμίλȣν, imperf. ind. act. pro ὡμίλεον, ab ὁμιλέω.

Ὠμοβόειος, ſive ὠμοβόεος, α, ον, & ὠμοβόϊνος, ſive ὠμοβοΐνος, e crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς, & βȣ̃ς.

Ὠμοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudivorus. Ex βορά.

Ὠμοβορὸς, Nic. Th. 739. idem.

Ὠμοβρωστορειβάτης, ȣ, ὁ, ſuper crude vorata ambulans; Eur. Tro. 432. P.

Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, qui crudis veſcitur, crudivorus, R. Ex ὠμὸς, & βρώσκω.

'Ωμόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crudus comeditur.

'Ωμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bovino factus, Ph. ὠμοβύρσινον, terginum, al. Gl. Vet. pera de corio. Ab

'Ωμόβυρσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex βύρσα.

'Ωμογέρων, οντος, ὁ ϗ ἡ, cui cruda & viridis ſenectus; (2) cui, licet ſeni, caput non eſt canum. 'Ωμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι, Hom. Il. 23, 791.

'Ωμοδάϊκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus eſt. Ex δαΐζω.

'Ωμοδακὴς, ὁ ϗ ἡ, valde mordens, acerbus, Æſch. S. T. 698. Ex ὠμός, & δάκνω.

'Ωμόδροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crude decerptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias per vim ſtupratur. Ex ὠμός, & δρέπω.

'Ωμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impono. Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν, Iliad. 1, 461. 'Ο δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης, Od. 14, 427. Ex τίθημι.

'Ωμοθέτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

'Ωμόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, horrentem comam habens.

'Ωμόθυμος, ὁ ϗ ἡ, crudelis, Soph. Aj. 897.

ὤμοι, heu, heu mihi! pro οἴμοι.

'Ωμοΐδης, ȣ, ὁ, qui tumidis eſt humeris. Ex ὦμος, & οἰδέω.

'Ωμοισι, dat. pl. *Ion* pro ὤμοις.

'Ωμοιώθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ὁμοιόω.

'Ωμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.

'Ωμοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui validis robuſtiſque humeris eſt, Soph. Aj. 206. Ex κράτος.

'Ωμοκυδιάω, ῶ, effero me & glorior.

'Ωμόλινον, ȣ, τὸ, linum crudum, quo ad uſtionem faciendam utimur, Gl. Vet. crudarium, ſudarium, linteum.

'Ωμολογημένως, haud dubie, certo.

'Ωμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.

'Ωμολόγησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Ωμόομαι, ȣ̃μαι, crudeſco, Gl. Vet. Ab ὠμὸς.

'Ωμοπλάται, ῶν, αἱ, ſcapulæ, & partes humeri poſteriores, Phil. ὠμοπλάτη, armus, ſcapula. Ex ὦμος, & πλάτη, *ſcapula*.

"ΩΜΟΣ, ȣ, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.

'ΩΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, crudus; (2) crudelis, immitis, ſævus, inhumanus, truculentus.

'Ωμοσα, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, pro ὀμόω.

'Ωμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, Suic. Ab

'Ωμόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crudis veſcitur cibis, crudivorus. Ex ὠμὸς, & σῖτος.

'Ωμοσπάρακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui crudus adhuc diſcerpitur & laniatur, Ariſt. Equit. 354. Ex ὠμὸς, & σπαράσσω.

'Ωμοτάριχος, ȣ, ὁ, & ὠμοτάριχον, το, ſalſamentum crudum, Phil. ὠμοτάριχος, ſalitum crudum.

'Ωμότης, ητος, ὁ ϗ ἡ, cruditas; (2) crudelitas, duritia, ſævitia. Ab ὠμός.

'Ωμοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab

'Ωμοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudum adhuc ſ. immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. 'Ωμοτόκȣς ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι, Cail. in Del. 120. Ex ὠμὸς, & τίκτω.

'Ωμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum & immaturum ſeco; ὠμοτομητέον, crudum ſecandum. Ab

'Ωμότομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui ſectus vel cæſus fuit, quum adhuc crudus & immaturus eſſet. Ex ὠμὸς, & τέμνω.

'Ωμοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui tritus & contuſus fuit, quum adhuc crudus eſſet. Ex ὠμὸς, & τρίβω.

'Ωμοτύραννος, ȣ, ὁ, crudelis tyrannus.

'Ωμοφαγία, ας, ἡ, eſus crudarum carnium. Ab

'Ωμοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, crudivorus, crudis cibis veſcens, Il. 5, 782.

'Ωμοφορέω, in humeris geſto. Ab

'Ωμοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, humeris geſtans. Ex ὦμος, & φέρω.

'Ωμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, crudelis. Ex ὠμὸς, & φρὴν.

'Ωμοφρόνως, crudeliter. A præc.

ὤμωξα, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω.

'Ωμῶς, *Adv.* crudeliter, ſæve. Ab ὠμός.

"Ων, ὄντος, ὁ, qui eſt, ens, exiſtens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμὶ, *ſum*.

"Ων, *Conjunct.* igitur, ergo, *Ion.* pro οὖν.

"Ων, *quorum*, gen. pl. ab ὅς, *qui*.

'Ωνάμην, aor. 1. ind. med. *per Syncop*, pro ὠνησάμην, ab ὄνημι pro ὀνάω.

"Ω 'ναξ, *Poët.* pro ὦ ἄναξ, *o rex!*

"Ωνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ὤνησαν, ab ὄνημι.

"Ωνατο, probris inceſſit, Il. 17, 25. *per Syncop.* pro ὠνήσατο, a. 1. v. ὄναμαι, ab ὄνημι.

'Ωνείδιζον, imperf. indic. act. v. ὀνειδίζω.

'Ωνείδισα, *exprobravi*, a. 1. ind. act.

Ωνειροπόλȣν, imperf. ind. act. pro ὠνειροπόλεον, ab ὀνειροπολέω.

"Ωνεμος, *per Craſin* pro ὁ ἄνεμος, *ventus*.

'ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, ȣ̃μαι, mercor, emercor, emo, comparo. 'Ωνήσομαι μέταλλα, Ariſt. Eq. 361. 'Ωνησόμεθ' ἀργυρίȣ δήπȣ, id. Plut. 518. ἄριστον, id. Veſp. 305.

'Ωνὴ, ῆς, ἡ, emptio, mercatio, redemptura; (2) pretium. Γεῦμα τῆς ὠνῆς καλεῖ, Eur. Cyc. 139. Ab ὠνέομαι.

'Ωνῇ, *emas*, 2. ſing. præſ. conj. med pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.

"Ωνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.

"Ωνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὄνημι.

'Ωνησείω, empturio, emere cupio. Ab

'Ωνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.

'Ωνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.

"Ωνητο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

'Ωνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.

'Ωνητὴς, ȣ̃, ὁ, emptor. Ab eod.

'Ωνητιάω, ῶ, empturio, emere cupio, Theophr. Ab ὠνητός.

'Ωνητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad emendum, Gl. Vet. emax. Ab ὠνέομαι. Unde

'Ωνητὸς, ἡ, ον, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, qui emi poteſt, venalis.

"Ω 'νθρωπε, *Dor.* pro ὦ ἄνθρωπε.

"Ωνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, & ὤνιος, ία, ιον, emptoribus expoſitus, venalis, mercalis. Ab ὠνέομαι.

'Ωνομάδαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω.

'Ωνόμαζον, imperf. ind. act.

'Ωνόμασε, *nominavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

'Ωνομάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

'Ωνομασμένως, *Adv.* nominatim. Ab ὀνομάζω.

"Ωνος, ȣ, ὁ, pretium, quod emptor perſolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, Hom. Il. 21, 41.

ᾠνοχόει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ᾠνοχόεε, ab οἰνοχοέω.

"Ω 'ξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

ὦξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

'Ωογενὴς, ὲς, ex ovo genitus. A γίγνομαι.

'Ωοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens, Gl. Vet. ovatus. Ex εἶδος.

'Ωοκατάκτης, ȣ, ὁ, ovorum fractor; Suic. Ex ὠὸν, & καταγνύω. Unde

'Ωοκάταξις, εως, ἡ, ovorum fractio.

ᾠόμην, imperf. ind. paſſ. v. οἴομαι.

'ΩΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, ovum, idque avium, piſcium, ſerpentium, & ſimilium.

"Ωον, ȣ, τὸ, ſuperior domus pars.

ᾤοντο, *putabant*, 3. pl. imperf. ind. paſſ. verbi οἴομαι.

'ΩΟ'Π, vel ὠὸπ ὠὸπ, acclamatio nautica.

'Ωοπώλις, ιδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ὠὸν, & πωλέω.

'Ωοσκύφιον, ȣ, τὸ, poculum ſive ſcyphus ovi formam habens. Ex ὠὸν, & σκύφος.

'Ωοτοκέω, ῶ, ovum pario. Ab ὠοτόκος.

'Ωοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.

'Ωοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovum partu edens, oviparus. Ex ὠὸν, & τίκτω.

"Ωȣ, 2. perſ. ſing, imperf. verbi οἶμαι, Ariſt. Eq. 352.

'Ωοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ovum ferens. Ex ὠὸν, & φέρω.

'Ωοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, ova cuſtodio. Ex ὠὸν, & φύλαξ.

"Ωπα, *vultum*, acc. ſing. ab ὤψ, *vultus*.

"Ωπασα, *dedi*, a. 1. ind. act. v. ὀπάζω.

"Ωπȣ, *Adv.* ubi. Ab & pro ὅπȣ.

"Ωπις, ἡ, epitheton Dianæ, (al. Οὖπις). Ab ὄπτομαι, quod parientes reſpiciat.

'Ωπλὴ, ῆς, ἡ, ictus, qui fit manu, Heſ.

'Ω πόλλαν, *Dor.* pro ὦ 'Απόλλων, o *Apollo*.

'Ω 'πόλλων, *Dor.* pro ὁ 'Απόλλων, *Apollo*.

'Ω 'πόλοι, *Dor.* pro οἱ αἰπόλοι, *caprarii*.

"Ωπται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. 'όπτομαι.

"Ωπτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ὀπτάω.

"ΩΡΑ, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venuſtas; (4) Dea pulchritudinis. "Ηδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκȣ́σης τῆς κόρης, Plat. in Critia.

"ΩΡΑ, ας, ἡ, cura.

'Ωραΐζω, f. ίσω, decoro, venuſto, venuſtate concilio, orno; ὡραΐζομαι, excolo ſeu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.

'Ωραιοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, formæ exornandæ ſtudioſus. Ex ὡραῖος, & κομέω.

'Ωραιόμορφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, forma ſpecioſus, Suic. Ex ὡραῖος, & μορφή.

'Ωραιοπώλης, ȣ, ὁ, pomorum venditor.

'Ωραῖος, αία, αῖον, tempeſtivus; *act. & paſſ.* (2) qui forma eſt venuſta & decora; lepidus, feſtivus, pulcher, decorus, Gl. Vet. ὡραῖα, fructus tempeſtivi, æſtivi. Ab ὥρα. Hinc

'Ωραιότης, ητος, ἡ, tempeſtivitas, maturitas; (2) pulchritudo & decor formæ.

'Ωραΐȣσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* & cum ν pro ὡραΐζȣσι, ab ὡραΐζω.

'Ωραιόω, ῶ, decoro, venuſto, venuſtatem concilio; ὡραιόομαι, ȣ̃μαι, ſpecioſus ſeu pulcher ſum. Ab eod.

'Ωραιόω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venuſto. Ab ὥρα.

'Ωραϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, ornatus exquiſitior ad venuſtatem formæ oſtentandam, Plut. Ab ὡραΐζω.

'Ωραίως, mature, Gl. Vet. Ab ὥρα.

'Ωρακιάω, ῶ, curis nimis confectus concido. 'Ωρακιάσας· ȣ̓ γὰρ ἐξελωίχετο, ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνȣ πλέων, Ariſt. Pace. 702. Ab ὥρα.

'Ωρακίζω, idem ab eod.

'Ωρανῶ, *cœli*, gen. ſ. *Dor.* pro ȣ̓ρανȣ̃.

'Ωρανος, ȣ̃, ὁ, cœlum, *Dor.* pro ȣ̓ρανός.

'Ω 'ργεῖος, *Dor.* pro ὁ 'Αργεῖος, *Argeus*.

'Ωργίσθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὀργίζω.

'Ωρέξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ὀρέγω.

"Ωρεον, *videbam*, imperf. ind. act. verbi ὁρέω, quod *Ion.* dicitur pro ὁράω.

'Ωρεσιδώτης, ȣ, ὁ, (*Epith.* ſolis,) temporum viciſſitudines largiens. Ab ὥρα.

'Ωρεσίλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιπος. ὄρος, & λείπω.

'Ωρεσίτροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος, Hom. Il. 5, 486. Ex ὄρος, & τρέφω.

'Ωρεσσι, dat. pl. *Poet.* pro ὤρεσι, ab ὄαρ, *uxor*.

'Ωρέω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὥρα.

'Ωρημα, ατος, τὸ, cura, cuſtodia, Hom. Il. 5, 486. Ab ὠρέω.

"Ωρθριζε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi ὀρθρίζω.

"Ωρθρισα, *diluculo veni*, a. 1. ind. act.

"Ωρθώθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὀρθόω.

'Ωρία, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venuſtas. Ab ὥρα.

'Ωριαίνω, decoro, venuſto; ὡριαίνομαι, exornor. Ab

'Ωριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.

'Ωριγνᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠριγνάετο, ab ὀριγνάομαι.

'Ωριγνῶντο, 3. pl. imperf. indic. med. pro ὠριγνάοντο.

'Ωρικὸς, ἡ, ὸν, tempeſtivus; (2) florens ætate, ideoque venuſta & decenti forma conſpicuus. Πύξῳ ἢ χροιῇ προσαλίγκιος ὡρικίοις, Nic. Th. 516. Ab ὥρα.

Ὡρικῶς, *Adv.* venuſte, lepide, ſcite.

Ὥριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempeſtivus, maturus. Ab ὥρα.

Ὥρινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ὀρίνω.

Ὥριος, ου, ὁ ϗ ἡ, & ὥριος, ία, ιον, tempeſtivus, maturus; (2) qui ſtato ſolemnique anni tempore fieri ſolet. Ab ὥρα.

Ὡρίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ὁρίζω.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, ſignum cœleſte.

Ὡρίως, *Adv.* tempeſtive; (2) venuſte, eleganter. Ab ὥριος.

Ὥρκισας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ὁρκίζω.

Ὡρμάθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ὡρμήθη, ab ὁρμάομαι.

Ὥρμαινε, 3. ſing. imperf. indic. act. verbi ὁρμαίνω.

Ὡρμᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ὡρμάετο, ab ὁρμάω.

Ὡρμέατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὥρμηντο.

Ὡρμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. *per Sync.* pro ὡρμημένον.

Ὥρμηνε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὥρμανε, ab ὁρμαίνω.

Ὥρμησαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὁρμάω.

Ὡρμῶντο, 3. pl. perf. ind. paſſ. pro ὡρμάοντο.

Ὥρνες, *agni*, nom. plur. *Dor.* pro οἱ ἄρνες, ab ἀρς.

Ὤρνυτο, 3. ſing. imperf. med. v. ὄρνυμαι.

Ὡρογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per annales. Ab

Ὡρογράφος, ου, ὁ, qui res geſtas deſcribit & diſtinguit per quatuor anni ὥρας, ſive tempora; annalium ſcriptor, qui deſcribit quid quoque anno evenerit. Ex ὥρος, & γράφω.

Ὡροθετέω, ῶ, in hora natali noto & digero. Ex ὥρα, & τίθημι.

Ὡρολογέω, ῶ, horas indico. Ex ὥρα, & λόγος. Hinc

Ὡρολογητὴς, ου, ὁ, horarum index; Athen. lib. 9.

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, horologium, inſtrumentum quoddam, ſeu machina horas indicans.

Ὡρονομεῖον, ſive ὡρονόμιον, ου, τὸ, idem.

Ὡρονομέω, horas rego. Ab

Ὡρονομικὸς, ἡ, ὸν, horas dividens, regens, indicans. Ab

Ὡρονόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, horas regens. Ex ὥρα, & νέμω.

Ὤρορε, *excitavit*, 3. ſing. perf. ind. med. *per Metatheſ.* pro ὄρωρε, & hoc *Att.* pro ὦρε, ab ἔρω.

Ὦρος, εος, τὸ, mons. *Dor.* ab *Ion.* οὖρος, pro ὄρος.

Ὧρος, ου, ὁ, annus; (2) tempus. Ab & pro ὄρος.

Ὡροσκοπεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum ſeu machina, quæ horarum rationem adſpicientibus commonſtrat; (2) inſtrumentum, in quo natalitias horas notant & conſiderant aſtrologi.

Ὡροσκοπέω, horas *it.* thema geneſeos, conſidero & noto.

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, conſideratio & notatio horarum præſertim natalitiarum. Ab

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, qui horas vel horarum rationem obſervat; (2) qui natalem ſen natalitiam alicujus horam conſiderat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemiſphærium noſtrum, & ortus appellatur. Ex ὥρα, & σκοπός.

Ὡροτρόφος, ὁ ϗ ἡ, temperies, partibus anni quibuſque bonam tempeſtatem largiens. A τρέφω.

Ὦρσα, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦρσα, ab ὄρω.

Ὦρτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ὤρυγεν, 3. ſing. aor. 2. indic. act. cum γ ab ὀρύσσω.

Ὠρυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμὸς, οῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠρυδὸν, *Adv.* cum ululatu, luporum more ululando; Nic. Al. 222. Ab eod.

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁς ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὤρυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præſ. part. med. verbi ὠρύω.

Ὠρύχαται, *foſſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, ab ὀρύσσω.

ΩΡΥΩ, ſeu ὠρύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο, Bion. 1, 18. Τόνδε μέτ' ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης, Dion. Περ. 83.

Ὠρύωμα, τὸ, rugitus. Quaſi ab ὠρυόομαι.

Ὡρχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠρχέεσθε, ab ὀρχέομαι.

Ὡρχεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο.

Ὠρχήσασθε, *ſaltaſtis*, 2. plur. aor. 1. indic. med.

Ὡρχόμενος, *Dor.* & *per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ἄρχομαι.

Ὠρώρει, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ὤρει, ab ὄρω.

Ὠρωρέχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὠρωρέχεις, 2. ſing. pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠρέχεις.

Ὠρώρυκτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ὀρύσσω.

Ὠρωρύχειν, pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠρύχειν.

Ὧς, *Adv.* ita, ſic, pro οὕτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, ſicut, tanquam, perinde ac ſi, ferme, circiter, ut, poſtquam, nam, enim, quandoquidem, alioqui; ὡς, pro πρὸς, ad, in, quaſi abundat; ut ὡς ἀληθῶς, vera, revera.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὦσα, *impuli*, a. 1. ind. act. v. ὠθέω.

Ὦσαι, *impuliſſe*, a. 1. inf. act.

Ὠσάμενοι, pl. a. 1. part. med.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ὡσὰν, tanquam, quaſi, prout. Ex ὡς, & ἄν.

Ὡσανεὶ, *Adv.* velut, prout, tanquam, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὡς, ἄν, & εἰ.

Ὡσαννὰ, hoſanna. Vox Hebr. ἄκλιτος. *Serva quæſo.*

Ὤσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ὠθέω.

Ὠσάσκω, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quaſi hinc eſſet ὤσασκεν, impellebat, ab ὤσω, f. 1. cujus præſens uſitate ὠθῶ, *Ionicum.* Αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, Od. 11, 598.

Ὡσαύτως, *Adv.* ſimiliter, ſimili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὕτως, ſive αὔτως.

Ὦσδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὦζε, ab ὄζω.

Ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello.* Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος. Hom. Il. 1, 220.

Ὡσεὶ, *Adv.* quaſi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. paſſ. v. ὤθω.

Ὦσι, 3. pl. præſ. conj. v. εἰμί.

Ὠσὶν, Dat. pl. cum ν ab οὖς.

Ὦσις, εως, ἡ, truſio, extruſio, expulſio, impulſio, impulſus, propulſio. Ab ὠθέω.

Ὡσιωμένως, ſancte, pure. Ab ὁσιόω.

Ὥσκε, vel ὥσκεν, idem quod ὡσάν. Ex ὡς, & poëtico κε, quod eſt ἄν

Ὦσμαι, perfect. indic. paſſ. verbi ὠθέω pro ὤθω.

Ὠσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Ὠσμὸς, οῦ, ὁ, impulſus; (2) everſio. Ab ὠθέω.

Ὥσπερ, ut, ſic, quemadmodum, veluti, quaſi, tanquam. Ex ὡς, & περ.

Ὡσπερὰν, *Adv.* ferme, quaſi, tanquam.

Ὡσπερανεὶ, *Adv.* tanquam ſi, quaſi, perinde ac ſi. Ex ὥσπερ, & ἄν, & εἰ.

Ὡσπερεὶ, *Adv.* veluti, quaſi.

Ὡσπεροῦν, *Adv.* idem. Ex ὥσπερ, & οὖν.

Ὥστ' pro ὥστε, *quaſi.*

Ὥστε, *Adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe quod, quippe qui. Ex ὡς, & τε.

Ὠστὴς, ου, ὁ, impulſor, truſor. Ab ὠθέω.

Ὠστιεῖ, 2. ſing. f. 1. med. *Att.* pro ὠστιῇ, & hoc pro ὠστίσῃ, Ab

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ' ὠστιοῖ Κλεωνύμῳ, Ariſt. Ach. 850. Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται, ibid. 42. Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, id. Plut. 330. Ab ὥστης.

Ὠστικῶς, *Adv.* impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ὠστικός.

Ὤστοργος, *crudelis*, *Dor.* pro ὁ ἄστοργος.

Ὠστὸς, ἡ, ὸν, truſatilis, Gl. Vet. Ab ὠθέω.

Ὤσφραντο, 3. plur. pluſq. indic. paſſ. verbi ὀσφραίνω.

Ὦχος, ου, ὁ, ramus novellus; ὤχη, Nic. Al. 109. Ab & pro ὄχος.

Ὠχοφόρια, ίων, τὰ, geſtatio ramorum; feſtum Athenienſium. Ab

Ὠχοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ramos geſtans. Ex ὤχος, & φέρω.

Ὤσω, f. 1. indic. act. verbi ὠθέω pro ὤθω.

Ὦτα, *aures*, nom. plur. ab οὖς, ὠτὸς, *auris.*

Ὠτάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς, & ἄγρα, *captura.*

Ὠτακουστέω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus ſermones hominum ſublego, (ut ad dominum meum deferam.) Ph. ὠτακουστεῖ, auſcultat, Xen. Ab

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, delator *inpr.* principis alicujus; qui, quæ paſſim audit, ad dominum ſuum defert. Gl. V. auricularius explorator. Ex οὖς, & ἀκουστής.

Ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς, & ἀλγέω.

Ὠταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὦ τὰν, o homo! heus amice! in utramque partem dicitur.

Ὠτάριον, ου, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

Ὠτεγχύτης, ου, ὁ, clyſter auricularis, Ex οὖς, & ἐγχύω.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix & ulcus ac recens vulnus. Ab οὐτάω, *vulnero.*

Ὥτερος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Ὠτίον, ου, τό, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

Ὠτίτης, ου, ὁ, auricularis; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

Ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium. Ex οὖς, & γλύφω.

Ὠτόγλυφον, ου, τὸ, idem. Ex iiſd.

Ὠτοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſimilis auriculæ. Ex οὖς, & εἶδος.

Ὠτοειδῶς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλαδίας, ου, ὁ, cui aures fractæ ſunt; Diog. Laërt. Ex οὖς, & θλάω.

Ὠτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contuſio. Ex οὖς, & κατάγνυμι.

Ὠτοκοπέω, aures obtundo garrulitate, precibus, item de quocunque ſono vehementiori. Gl. Vet. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς, & κόπτω.

Ὠτόλικνος, ου, ὁ ϗ ἡ, aures habens magnas inſtar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς, & λίκνον.

Ὠτοπάροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, auritus. Gl. Vet. qui aures præbet. Ex οὖς, & παρέχω.

Ὠτὸς, οῦ, & ὦτος, ου, ὁ, otus, avis nycticoraci ſimilis. Gl. Vet. avis tarda. Ab οὖς.

ʼΩτὸς, *auris*, gen. ſing. ab ȣ̃ς, *auris*.

ʼΩτότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui auriculam ſciſſam habet, cui aures amputatæ ſunt, aure ſeu auribus truncus. Ex ȣ̃ς, & τέμνω.

ʼΩτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex ȣ̃ς, & ὄχλος.

ʼΩτραλέος, α, ον, & ὀτραλέος, ον, v. ὀτρ.

ʼΩτρυνεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ab ὀτρύνω, *incito*.

ʼΩτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens; (2) anſatus, habens anſas; Il. 23, 264. Ab ȣ̃ς.

ʼΩὐτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipſe*.

ʼΩφειλον, imperf. ind. act. v. ὀφείλω.

ʼΩφειν, *videram*, pluſq. ind. act. v. ὄπτω.

ʼΩφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελής.

ʼΩφελεῖτε, 2. plur. præſ. ind. pro ὠφελέετέ, ab ὠφελέω.

ʼΩΦΕΛΕ´Ω, juvo, proſum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, Ph. aor. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. act. Τί δῆτ᾽ ἂν ὡς ἐκ τῶνδ᾽ ἂν ὠφελοῖμί σε; Soph. Aj. 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν, Ariſt. Av. 426. Μηδὲν ὠφελȣ̃ν πόλιν, Eur. Supp. 1109. τὸ φίλον, Ariſt. Plut. 1134. Ἃ δ᾽ ἂν διδῶσ᾽ ἑκόντες, ὠφελέμεθα, Eur. Ion. 381.

ʼΩφεληθῇς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.

ʼΩφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.

ʼΩφελήσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilis, quo juvari poſſumus. Ab ὠφέλησις.

ʼΩφέλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ωφελέω.

ʼΩφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.

ʼΩφελητέος, έα, εον, juvandus. Ab ὠφελέω.

ʼΩφέλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilitatem, adjumentum ſive emolumentum adferens. Gloſſ. Vet. ὠφέλιμο, commodum, profuturum. Ab eod.

ʼΩφελίμως, *Adv.* utiliter, commode, merenter, cum commodo & emolumento.

ʼΩφελον, utinam. Gl. Vet. velim. Ατυχεῖς μὲν ὄρα, ἀλλ᾽ ȣ̓κ ἀδικεῖς, ὡς ὤφελες μηδ᾽ ἀτυχεῖν. Syneſ. Ab ὀφείλω.

ʼΩφθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὄπτω.

ʼΩφθησαν, *viſi ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.

ʼΩφλεε, 3. ſing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.

ʼΩ᾽φρόντιστος, *ſecurus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.

ᾦχα, *aperui*, perfect. indic. med. verbi οἴγω.

ᾤχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠγμένοι ἦσαν.

ᾤχετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi οἴχομαι.

ʼΩχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὀχθέω.

ᾠχόμεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.

ʼΩχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός. Unde

ʼΩχραίνω, pallidum reddo.

ʼΩχράω, ῶ, palleo; (2) palleſco. Ab ὠχρας

ʼΩχρία, ας, ἡ, pallor, R. Ab eod.

ʼΩχρίας, ȣ, ὁ, pallidus. Ab eod.

ʼΩχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expalleſcit. Ab

ʼΩχριάω, ῶ, palleo, pallore perfuſus ſum, palleſco, pallidus fio. Τȣ̀ς ὠχριῶντας, τȣ̀ς ἀνυποδήτȣς λέγεις, Ariſt. Nub. 103. Ἡ πόλις γὰρ ὠχρίασα, κἂν φόβῳ καθημένη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.

ʼΩχροειδὴς, ὲς, pallidus. Ab εἶδος.

ʼΩχρόλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ex luteo candicans, ſeu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς, & λευκός.

ʼΩχρόξανθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pallide flaveſcens. ʼΩχρόξανθος ὡς χολὴ, *Aret.*

ʼΩΧΡΟ´Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus. Philox.

ʼΩχρος, ȣ, ὁ, pallor, palliditas; (2) legumen quoddam, Latinis *ervilia*. Ab ὠχρός. Unde

ʼΩχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. Ab eodem.

ʼΩχρόω, ῶ, pallidum reddo, pallefacio. Hinc

ʼΩχρωμα, ατος, τὸ, pallor; palliditas corporis alicui inducta.

ᾤχωκε, *abiit*, 3. ſing. perf. ind. *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.

ʼΩψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adſpectus, vultus, facies. Gl. V. adſpectus, frons. Ab ὄπτομαι, *video*.

ʼΩώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Ab ὠὸν, [illegible]

ΤΕΛΟΣ.

23 MA 64

APPENDIX
VOCABULORUM,

Quæ in præcedenti opere vel conſulto prætermiſſa fuerunt, vel et Cl. Editores ſubterfugerunt; quæ tamen magna ex parte autoritatem habeant & fidem, *viz.*

BRITISH MUSEUM

A'ΣΠΕΤΟΣ, όν, immenſus, Cal. *ſi lectio ſana.* Ex α int. & ἄσπετος.

Ἀβλέμης, ες, imbecillus, Euſtath.

Ἀβληχὴς, ὲς, ubi nulli ſunt balatus, Ep. Ex α pr. & βληχή.

Ἀβόητος, ον, ubi nullus eſt clamor, vel ſine pugna, Nonn. Ex α & βοή.

Ἀβολέω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιβολέω, Apoll. Hinc

Ἀβολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, ſ. convenit, *E. M*

Ἀβρόδαις, ὁ, id. quod ἀβροδίαιτος, Ath.

Ἀβυρτάκη, ἡ, barbarium ἐπίτριμμα & edulium, Alex. ap. Athen. Hinc

Ἀβυρτακοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ conficit ἀβυρτάκην, Demetr. ib.

Ἀβυσσοτόκος, ον, abyſſum habens ſ. pariens, Cyr.

Ἀγάθεος, Pind. p. 9. vid. ἠγάθεος.

Ἀγαθόῤῥυτος, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, & ῥέω. Syneſ.

Ἀγαλέος, v. ἠγαλέος, *E. M.*

Ἀγακλήεις, εσσα, εν, v. ἀγακλεής, Apollin.

Ἀγαλμοτυπὴς, ὲς, idem quod ἀγαλματοποιός, Maneth. Ex ἄγαλμα, & τύπτω.

Ἀγάσταχυς, υ, abundans ſpicis, prægrandes ſpicas habens, Naz.

Ἀγατὸν, *Adv.* admirabiliter, Hom. Ap. 515.

Ἀγγελίεια, ἡ, nuncia, Orph. H.

Ἀγγελιώτης, ου, ὁ, idem quod ἄγγελος, Hom.

Ἀγγελιῶτις, ἡ, *fæm.* Call.

Ἀγγέλτρια, ἡ, idem, Sibyl.

Ἄγεκτος, ον, immadidus, durus, Ep. Heſ.

Ἀγερσικυβῆλις, qui mactatoriam ſecurim in ſeſe concitat, qu. ἐγερσικυβῆλις, Steph. ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης, & κυβηλιστής, Heſ.

Ἀγήραντος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀγήραος, immortalis, Ep.

Ἀγινίσκω, idem quod ἀγινέω, *Ion.* Hom.

Ἀγκιστρόδετος, ὁ καὶ ἡ, hamo vinctus, ſ. captus, Ep.

Ἀγκλείνω, pro ἀνακλείνω, Hom.

Ἀγκωδέω, idem quod ἀγκονέω. Ex ἀνὰ, & κονέω.

Ἄγκρισις, pro ἀνάκρισις. Æſch.

Ἀγκρέομαι, pro ἀνακρέομαι, Theoc.

Ἀγκυλόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, curvis dentibus, *Epith.* falcis. Opp.

Ἀγλαέθειρος, ὁ καὶ ἡ, bene comatus, Hom. Ab ἔθειρα.

Ἀγλαόπεπλος, ὁ καὶ ἡ, ſplendida veſte, Cal.

Ἀγλαοφάρης, ες, idem, Sibyl. A φᾶρος.

Ἀγνομαντις, ὁ καὶ ἡ, caſtus vates.

Ἀγνόῤῥυτος, ον, idem quod ἀγνόῤῥοος. Æſch.

Ἀγνοτερὴς, ες, caſtus, Orph. niſi ſit pro ἀγνοτελής.

Ἀγραυλὴς, ὲς, idem quod ἄγραυλος, ſc. ſub dio, quod fit in agro, Nic.

Ἄγρεμον, τὸ, ridica; haſta, Æſch. Ab ἄγρα.

Ἄγρικος, ον, idem quod ἄγροικος, Moſch.

Ἀγριῶτις, ἡ, *fæm.* ab ἀγριώτης, Sapph.

Ἀγροτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρότης, Eur.

Ἀγρυπνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητής, Man.

Ἀγυρτέω, idem quod ἀγυρτάζω, τὴν ἀγύρτην agere, Athen.

Ἀγυρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, Man.

Ἀγχονέω, idem quod ἀγχονάω, Man.

Ἀγωγαῖος, α, ον, quo duci poteſt vel ſolet, Ep. Ab ἄγω.

Ἀγωνοθέτις, ἡ, *fæm.* ab ἀγωνοθέτης, Soph. ap. Steph.

Ἀδδεὴς, pro ἀδεὴς, Hom.

Ἀδένδρεος, ον, idem quod ἄδενδρος, Opp.

Ἀδήϊος, ον, ſine, ſ. inoffenſus hoſte, Apoll. Ab α pr. & δηΐς.

Ἀδίκηλος, ſ. ἀδδίκηλος, ον, ſine effigie. Ex α priv. & δίκηλον, Man.

Ἄδμητος, η, ον, idem quod ἀδμής, Hom.

Ἀδμολία, ſ. ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. ap. Suid.

Ἀδόκας, idem quod ἀδοκήτως, Eur.

Ἀδὰν, όνος, ἡ, pro ἀηδών, Moſch.

Ἀδαρόδοκος, ον, idem quod ἀδαροδόκητος, Ep.

Ἀείδηλος, ὁ καὶ ἡ, valde conſpicuus, Nic. Ex α int. & εἰδεῖν.

Ἀείδρομος, ον, ſemper currens, Cyr.

Ἀειθανὴς, ὲς, ſemper moriens, Man. Ex ἀεὶ, & θνήσκω.

Ἀείκωμοι, οἱ, ſemper lætantes, ſ. comeſſantes, Man.

Ἀείμαργος, ὁ καὶ ἡ, ſemper inſaniens, Opp.

Ἀειρέεθρος, ὁ καὶ ἡ, ſemper fluens, Cyr. Ex ἀεὶ, & ῥεῖθρον.

Ἀείκλιος, idem quod ἀεικέλιος, Hom.

Ἀελλὰς, άδος, idem quod ἀελλαῖος, Soph. ap. Heſ.

Ἀελλοπόδης, ου, ὁ, idem quod ἀελλόπους, Call.

Ἀενάων, οντος, idem quod ἀέναος, Heſiod.

Ἀεξίνοος, ὁ καὶ ἡ, qu. augens mentem, Proc.

Ἄεπτος, ον, volare nondum valens, Æſch. *ſi lectio ſana.*

Ἀερκὴς, ες, idem quod ἄερκτος, ſ. immenſus, Call.

Ἀεροδινὴς, ὲς, volans, qui in aere verſatur, Ep. Ex ἀὴρ, & δίνη.

Ἀέω, (inuſit.) ſpiro; (2) dormio. Unde ἀέσαμεν, Hom.

Ἀζηχὲς, *Adv.* inceſſanter, Hom.

Ἀθελήτως, *Adv.* præter voluntatem. Ath.

Ἀθεραίς, ἴδος, ἡ, idem quod ἀθερής, Nic.

Ἀθεριβόσκης, ου, ὁ, ariſtis veſcens, ap. Diog. L.

Ἀθεσμοφάγος, ὁ καὶ ἡ, vetita edens, Man.

Ἀθλοθεσία, ἡ, præminorum conſtitutio; (2) ipſum munus & officium athlothetarum, (3) item mutua depoſitio utriuſque concertantium, Ariſtoph.

Ἄθυρσος, ον, ſine vel cum thyrſo, Eur. Ex α pr. vel int.

Αἰγλάζω, illumino, Man. Ab αἴγλη.

Αἰγλητὴς, ου, ὁ, idem quod αἰγλήεις, *Epith.* Apollinis.

Αἰγλοβολέω, radios vibro ſ. jacio, Man.

Αἰγυπτιόω, nigrum reddo, Heſ.

Αἰένυπνος, idem quod ἀειύπνος, Soph.

Αἰετόεις, εσσα, εν, aquilinus, Opp.

Αἴητος, v. ἄητος, it. ardens, Hom.

Αἴθαλος, ὁ, idem quod αἰθάλη. Eur.

Αἰθριόεις, εσσα, εν, idem quod. αἴθριος, Opp.

Αἰθερολαμπὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere ſplendens, Man.

Αἰθροδόνητος, ον, in ſplendore agitatus, ib. Ex αἴθρα, & δονέω.

Αἰθεροπολέω, in æthere verſor, vel id. quod αἰθεριμβατέω, ib.

Αἰθροτόκος, ον, in æthere procreans, ib

Ἀΐκτὴρ, ῆρος, ὁ, impetuoſus, Opp. Ab ἀΐσσω.

Αἱμάστροφος, ον, ſanguineus. Ath.

Αἱμαπότης, ου, ὁ, idem quod αἱμοπότης, Lyc.

Αἱματοπότης, ου, ὁ, idem.

Αἱματοπῶτις, ἡ, *fæm.* Man.

Αἱματιᾶτις, idem quod αἱματῖτις, ſ. *farta ſanguine*, Ath.

Αἱμορέω, idem quod αἱμοῤῥοέω. Man.

Αἱμύλα, *Adverb.* blande, &c. Heſ.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blanditiarum autor, Hom. M.

Αἰνά, *Adv.* v. αἰνῶς, Call.

Αἰνογένεθλος, ον, in nativitate miſer, Man.

Αἰολίας, ου, ὁ, nomen piſcis, coracinus, Ath.

Αἰολοπάλης, ου, ὁ, variis luctæ generibus verſatus, Man. Ex αἰόλος, & πάλη.

Αἰολοσκόπος, ον, varie ſpeculans, Naz.

Αἰολόφυλος, ον, diverſi generis, ſ. ex alia tribu. Opp. A φῦλον.

Αἰπυπλανὴς, ὲς, in ſummo errans, Man. Ex αἰπὺς, & πλάνης.

Αἰσχρόβιος, ον, turpiter vivens, Sibyl.

Αἰσχρογέλως, ωτος, ὁ, turpiter ridiculus, Man.

Αἰσχροδιδάκτης, ου, ὁ, turpium magiſter, ib.

Αἰσχρόμυθος, ον, idem quod

Αἰσχρορρήμων, v. αἰσχρορρήμων, Man.

Αἰσχρόφημος, ον, turpis famæ. Ex αἰσχρὸς, & φήμη.

Αἰσχρόπεπλος, ον, turpiter veſtitus, Dolſc. A πέπλον.

Αἶτος, τὸ, hoſpitium, it. lucus, Pind. *Euſt.*

Αἰωνοτόκος, ον, ſeculorum parens, Syneſ. Ab αἰὼν, & τίκτω.

Ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, Æſch.

Ἄκεστρον, τὸ, medicamentum, Soph. Heſ.

Ἀκέω, v. ἀκέομαι, Apoll.

Ἀκῆ, *Adv. Dor.* idem qaod ἦκα, Pind.

Ἀκηδεὶ, *Adv.* negligenter, ſine cura, Æſch. Ex α, & κῆδος.

Ἀκήδεστον, *Adverb.* idem, Apoll.

Ἀκκορίζειν, perdere cimices, Ep. ap. Steph.

Ἀκράλιπος, τὸ, pinguedo, unguentum, Call. Ep.

Ἀκρατόεις, εσσα, εν, inſtabilis, intemperans, Man. Ab ἀκρατής.

Ἀκρατασιών, *Poët.* pro ἀκρατοσιων, intemperantia, inſtabilitas, *ſed nimis licentioſe*, Steph.

Ἀκρήδεμνος, ον, ſine vitta, Ep.

Ἄκριτα, *Adv.* idem quod ἀκριτί, Hom.

Ἀκριτόδακρυς, ὁ καὶ ἡ, futiliter aut immenſe lacrymans, *Epith.* Tantali, Ep.

Ἀκρόγωνος, ον, in extremo angulo poſitus, Naz. Ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκροπολεύω, ſublimis meo, Man.

Ἀκταίνω, erigo, attollo, Æſch.

Ἀκταιωνὶς, ίδος, ἡ, ad Actæonem pertinens, Ep.

Ἀκτινηβολία, ἡ, idem quod ἀκτινοβ. Man.

Ἄκυμος, ον, idem quod ἀκύμων, Eur.

Ἀλάλυγξ, γγος, ἡ, metus, animus perturbatus, Sch. ἄλη, Nic.

Ἀλγεσίδωρος, ον, dans dolorem, Opp.

Ἀλγεσίθυμος, ον, dolore animum afficiens, Ep.

Ἀλειπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀλείπτης, Man.

Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω, Hom.

Ἄλεκτρος, ὁ καὶ ἡ, cælebs, innupta, Eur. Ex α, & λέκτρον.

Ἀλεξιμώορ, ὁ καὶ ἡ, adjuvans homines. *Epith.* Æſculapii, Ariſt.

Ἀλέξιμος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, Nic.

Ἀλέξιον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, ib.

Ἀληγὴς, ὲς, inceſſans, Dolſc. Ex α, & λήγω.

Ἀληθὶν, pro ἀλήθεια, ib.

Ἀλητιβόρος, ον, mendicivorus, *Epith.* Iri. Naz.

Ἀλιανθὴς, ὲς, in mari florens, Ep. Ex ἅλς, & ἀνθέω.

Ἀλίβρος, ον, idem quod ἀλίβρωτος, Lyc.

Ἀλιγδουπος, ον, idem quod ἀλιδ. Opp.

Ἀλίζωος, ον, in mari vivens, Ep.

Ἀλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, Cyr.

Ἀλιμυζὴς, ὲς, circumlutus, vel idem quod ἀλιμυρήεις, Apoll.

Ἀλιπλὴξ, γος, ὁ καὶ ἡ, mari percuſſus, Call.

Ἀλιρραίστης, ου, ὁ, maris corruptor, Ep. Draconis, Naz.

Ἀλίρραντος, ον, mari conſperſus, Ep. Ex ἅλς, & ῥαίνω.

Ἀλίρρηκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀλιρραγὴς, Ep.

Ἀλίσμικτος, ον, maritimus, Lyc. al. ἀλίσμηκτος.

Ἀλιστέφανος, ον, idem quod ἀλιστεφὴς, Hom.

Ἀλιτοφροσύνη, ἡ, peccatum ; malus animus, Ex ἀλιτέω, & φρέω, Ep.

Ἀλιτρεφὴς, ὲς, mari nutritus, Cal. Ex ἅλς, & τρέφω.

Ἀλιοτρεφὴς, idem, Hom.

Ἀλίτυρος, ου, ὁ, caſeus ſale aſperſus, Ep.

Ἀλίφρων, ονος, ὁ, ſatis prudens, Naum. ap. Stob.

Ἀλλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄλλαγμα, Man.

Ἄλληστος, ον, idem quod ἄληστος, Ep.

Ἀλλοκόταιος, ον, idem quod ἀλλόκοτος, Eur.

Ἀλλοτύπωτος, ον, aliis characteribus, Man.

Ἀλλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, diverſa ſentiens, ib. Ex ἄλλος, & φρέω.

Ἀλμὰς, ἀδος, ὁ καὶ ἡ, in muria conditus, al. tepidus, Heſ.

Ἄλτις, ἡ, idem quod ἄλσος, Pind. Heſ.

Ἀλόσυδνος, η, ον, Exp. marinus, Apoll.

Ἄλλυτος, idem quod ἄλυτος, Ep.

Ἀλυκρὸς, pro θαλυκρὸς, *E. M.*

Ἄλυχνος, ον, ſine lychno, Eur.

Ἀλυσηδὸν, *Adv.* catenatim, Man. Ab ἄλυσις.

Ἀλωπὸς, ὸν, fraudulentus, Soph. ap. Heſ.

Ἀμαζονὶς, ἡ, Amazonis, Apoll.

Ἀμάνδαλος, ον, evanidus, Alcæ.

Ἀμαράντιος, α, ον, idem quod ἀμαράντινος, Apoll.

Ἀμαρασκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, foſſor ſulcorum, Man.

Ἀμαρτοσιὼν, ἡ, idem quod ἁμαρτία, Ep.

Ἀμαρταλὴ, ἡ, idem, Theogn.

Ἀμαρυθιὰς, ἀδος, ἡ, pr. Ep. l. 6.

Ἀμβλυόεις, εσσα, εν, obſcurans, Man. Ab ἀμβλύς.

Ἄμβλωμα, τὸ, hebetatio, it. abortio, Naz. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλωσσος, ὁ καὶ ἡ, abortiens, Man.

Ἄμβλωψ, ὁ καὶ ἡ, cæcutiens, Eur. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ, *oculus.*

Ἀμβολαδὶς, *Adv.* idem quod ἀμβολάδην, Sch. in Call. alternis, viciſſim.

Ἀμεθυστίζω, reſero colore aut alia ſimilitudine amethyſtum.

Ἀμεινότερος, pro ἀμείνων, Alcæ.

Ἀμέλαθρος, ον, extorris, Man. Ex α & μέλαθρον,

Ἀμβίσας, *Adv.* v, ἀμβῶς, Syneſ.

Ἀμψὴς, ὲς, debilis, Eur. Ab α, & μψός.

Ἀμέριμνον τὸ, pro ἀμεριμνία, Herodian.

Ἀμετρόβιος, ον, longævus, Man.

Ἀμετροπότης, ου, ὁ, immodice bibens, Ep.

Ἀμηχανοεργος, ὸν, malè fabricans machinas, *Epith.* Satyrorum, Heſ.

Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, Heſ. ex Call.

Ἀμισγὴς, ὲς, idem quod ἀμιγὴς, Nic.

Ἀμοιβάδιος, ον, idem quod ἀμοιβαῖος, Opp.

Ἀμοιβηδὶς, *Adv.* idem quod ἀμοιβηδὸν, Hom.

Ἀμολγιον, τὸ, mulctra, Theoc. Ab ἀμέλγω.

Ἀμόχθως, v. ἀμοχθεὶ, Man.

Ἀμπεδινηρὴς, ὲς, campeſtris, Æſch. A πέδιον.

Ἀμπηδάω, pro ἀναπηδάω, Hom.

Ἀμπυγμαν, ονος, ὁ, v. ἄμπυξ, Nic.

Ἀμυγδάλεος, εα, εον, v. ἀμυγδάλινος, Nic.

Ἀμυγνὸς, ὸν, purus, Soph. ap. Suid.

Ἀμφαδος, ον, idem quod ἀμφάδιος, Apoll.

Ἀμφαλλάσσω, muto, idem quod ἀμείβομαι, Opp.

Ἀμφασίη, ἡ, pro ἀφασία, Hom.

Ἀμφαϋτέω, idem quod ἀμφαΰω, ib.

Ἀμφελαύνω, circum traho, Hom.

Ἀμφερυθαίνω, idem quod Simpl. Cal.

Ἀμφιβαίνω, *metaph.* protego, tueor, Hom.

Ἀμφιβατὴρ, ῆρος, ὁ, circumventor, Syneſ.

Ἀμφιγειος, ον, qu. conterraneus, finitimus, Steph. ex Dion. ſed leg. ἀγχίγυοι, v. 215.

Ἀμφιβληστρευτικὴ, ἡ, *ſub.* τέχνη, ars piſcatorum qui reti utuntur, Poll.

Ἀμφιβληστροειδὴς, ὲς, retiformis, ib.

Ἀμφιβόλως, ambigue, Athen.

Ἀμφιγανύμαι, lætor, Cal.

Ἀμφιέρχομαι, circumvenio, Hom.

Ἀμφιελαύνω, circumduco, Hom.

Ἀμφιθοάζω, circumcurro, Man.

Ἀμφίκερας, ὁ καὶ ὁ, utrinque cornuta, *Epith.* lunæ, Man.

Ἀμφίλινος, ον, utrinque lineis vinculis evinctus, Heſ.

Ἀμφιμάσσομαι, abſtergo, Hom.

Ἀμφίνοος, ον, dubius, Diog. L.

Ἀμφιπεριστρέφω, undique circumago, Hom.

Ἀμφιπορφυρεος, idem quod ſimpl. Eur.

Ἀμφίπτολις, quæ urbem cingit, Æſch.

Ἀμφιστρατάομαι, circum pugno, Hom.

Ἀμφιστρεφὴς, ὲς, al. ἀμφιστεφὴς, ὲς, Hom. Il. λ. 40.

Ἀμφιστροφὴ, ἡ, deflexio, converſio, Heſ.

Ἀμφίτερμος, ον, exterminatus, Heſ. ex Soph.

Ἀμφιτιττυβίζω, circumpipio, Ar.

Ἀμφιτρέφω, circumquaque nutrio, Steph.

Ἀμφιφαείνω, v. ἀμφιφάω, Hom.

Ἀμφιφοβέω, circa terreo, vel in fugam conjicio, Hom.

Ἀμφιχαράσσω, circumcirca figuro, Man.

Ἀμφιχολόομαι, iraſcor circum vel propter, Naz.

Ἀμφοδικὸς, ὴ, ὸν, circumbivia, Man.

Ἀμφορεαφορέω, amphoram geſto, Ariſt.

Ἀμφορία, ας, ἡ, Exp. circumſpectio, Man.

Ἀναβαίνω, pervado, incedo per, Hom.

Ἀναβάλλειν (γλῶ) egerere terram fodiendo, Xen. attollo, it. ſterno, excutio, ut equus ſeſſorem, Bud.

Ἀναβόημα, τὸ, idem quod ἀναβόησις.

Ἀναβολαίω, indico, V. Lex.

Ἀναβόλιμος, ον, rejectitius, ſ. dilatitius, Heſ.

Ἀναβορβορίζω, v. ἀναβορβορύζω, exclamo, Ar.

Ἄναβος, *Dor.* pro ἄνηβος.

Ἀναβρέχω, inſono, reſono, Heſ. *Hom.*

Ἀναγαγγύζω, exclamo, Heſ. *E. M.*

Ἀνάγαιος, ον, idem quod ἀνάγεως, V. T.

Ἀνάγευσις, ἡ, ipſa guſtandi actio, V. L.

Ἀναγιγνώσκω, pro ſimpl. Hom.

Ἀναγκιππεῖν, neceſſario equitare, Eur. ap. Suid.

Ἀναγώγιος, ον, in cœlum revocans, vel cœleſtia affectans, Syneſ.

Ἀναδείγματα, τὰ, ſigilla, Heſ. *item* lora, id. potius ἀναδέγματα, Steph.

Ἀναδικτης, ου, ὁ, ſpecies laquei ſ. pedicæ. A δίκω.

Ἀναδομὴ, ἡ, diviſio, Suid. reædificatio, Steph. A δέμω.

Ἀναδράω, idem quod ἀναπράσσω, Heſ.

Ἀναδρύπτειν, carpere unguibus, Heſ. Steph.

Ἀναδυώω, idem quod ἀναδύω, Hom.

Ἀναζείω, *Poët.* pro ἀναζέω, Ep.

Ἀναθηματικὸς, ὴ, ὸν, ad conſecrandum ſ. dicandum comparatus, aptus, Ep.

Ἀνάθρησις, ἡ, attenta conſideratio, Tim. ap. Polyb. Ab ἀναθρέω.

Ἀναίδητος, ον, qu. non verecundatus, Apoll. Ex α, & αἰδέομαι.

Ἀνακαθαιρέομαι, depono, V. L. Ex ἀνὰ, κατὰ, & αἱρέομαι.

Ἀνακλέπτω, rurſus furor, Hom.

Ἀνακράτης, ες, admodum firmus, validus. A κράτος. Heſ.

Ἀνάκρησις, ἡ, *Ion.* pro ἀνάκρασις.

Ἀνακλόνιος, idem quod ἀνακλόριος. Chriſtod.

Ἀνακυκλέω, v. ἀνακυκλόω, Eur.

Ἀνακωωτέω, ſterto, Heſ.

Ἀνακωδωνίζω, v. ſimp. Heſ.

Ἄναλδος, idem quod ἀναλδὴς, ib.

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector, Steph.

Ἀναλεκτίδες, αἱ, conveniunt ſcapulis tenues analectides altis, Ovid. de art. am. l. 3.

Ἀνάλιπος, *Dor.* pro ἀνήλιπος, Theoc.

Ἀναμάθω, aor. 2. ſubj. ab ἀναμανθάνω.

Ἀνάματος, ον, fluentis carens, Ep. Ex α, & νᾶμα.

Ἀναμηρούκομαι, rumino, V. L.

Ἀνανηπιόομαι, idem quod ἀνανηπιεύομαι, Gaz.

Ἀνάνιος, ον, non habens mœrorem. Ex α, & ἀνία, vel *Dor.* pro ἀνήνιος, effrænis, ſuperbus. Ex α, & ἡνία, Steph.

Ἀναξιόω, idem quod ἀπαξιόω, Eur.

Ἀνάπαλος, ſ. ἄμπαλος, ὁ, reſortitio, Pind.

Ἀναπνείω, *Poët.* pro ἀναπνέω.

Ἀναποσκολὴ, ἡ, impedimentum, V. L.

Ἀναποτνιασμὸς, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, Greg.

Ἀναπρίω, frendeo, Nic.

Ἀναπτικὸς, ὴ, ὸν, incendendi vim habens, V. L. Ab ἄπτω.

Ἀνάπωτις, ἡ, v. ἄμπωτις.

Ἀναρθρία, ἡ, articulorum ſeu artuum debilitas. Ab ἄναρθρος, Steph.

Ἄνατε, *per Sync.* pro ἀνάστατε.

Ἀναστοναχίζω, idem quod ἀναστοναχέω, Hom.

Ἀνάστερος, ον, ſine aſtris, Man. Ex α, & ἀστὴρ,

Ἀναστραφάω, v. ἀναστροφάω, Heſ.

Ἀνασύομαι, erumpo, Hom.

Ἀνατανύω, idem quod ἀνατείνω, Call.

Ἄναυλα, *Adv.* ſine tibiis, Plut. Ex α, & αὐλός.

Ἀναυσία, ἡ, nauſea nulla, Suid.

Ἄναυτος, ον, nautis carens, navibus impervius, Heſ.

Ἀναύω, exclamo, Theoc.

Ἀναφίερπω, recedo, V. L. ex Theoc. Ex ἀνὰ, ἐπὶ, & ἕρπω.

Ἀναφυγὰ, ἡ, v. ἀνάφυξις, Æſch.

Ἀνδίκτης, pro ἀναδίκτης, E. M.

Ἀναχρέμπτω, exſcreo ſ. ſcreatu egero. Hinc

Ἀναχρέμψις, ἡ, exſcreatio, Hipp. ebullitio, H.

Ἄνδεμα, τὸ, Æol. per Sync. pro ἀνάδεμα, ſ. ἀνάδημα, Ep.

Ἀνδοχάδην, Æol. Sync. pro ἀναδοχάδην, alternis vicibus, per ſucceſſionem, Heſ.

Ἀνδοχεὺς, pro ἀναδοχεὺς, vel ἀνάδοχος, ib.

Ἀνδρηΐη, Ion. pro ἀνδρεία, item ἀνδρήϊος pro ἀνδρεῖος, Herod.

Ἀνδρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνδρία, Poll.

Ἀνδροκὰς, άδος, ἡ, pars, Heſ. Nic.

Ἀνδρόφθορος, ον, ab homine periens, vel ἀνδροφθόρος, homines perdens, Soph.

Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, Hom.

Ἀνεγκάλυπτος, ον, non intectus, ſ. tectus, Heſ.

Ἀνειρώτευν, Ion. pro ἀνειρώτων, Euſt.

Ἀνελθέμεναι, Dor. pro ἀνελθεῖν. Ab ἀνέρχομαι.

Ἀνεμότροπος, ον, ventis agitatus, Anac. Ex ἄνεμος, & τρέπω.

Ἀνενεκτέον, referendum, Greg. Naz. Ex ἀνὰ, & φέρω.

Ἀνενοχλησία, ἡ, tranquillitas, Bud. Ab ἀνενόχλητος.

Ἀνεξέλευστος, ον, idem quod ἀνεξίτητος, Heſ. Ex α, & ἐξέρχομαι.

Ἀνεοστασίη, ἡ, ſtupor attonitus, Heſ.

Ἀνεπιδίω, reſudo, ſudorem refundo, Plut.

Ἀνεπίφραστος, ον, ineffabilis, Suid.

Ἄνεργος, ον, idem quod ἀνέργαστος, inefficax, Eur. Ex α, & ἔργον.

Ἀνερωτίζω, idem quod ἀνερωτάω, Suid.

Ἀνεσθίω, exedo, erodo, Hipp.

Ἀνεσία, ἡ, idem quod ἄνεσις, Suid.

Ἀνέσπομαι, ſurſum verſus ſequor Heſ.

Ἄνευκτος, ον, non optabilis, ſ. non optandus, Ep. Ex α, & εὔχομαι.

Ἀνεύρυσμα, τὸ, idem quod ἀνεύρυσμος, Gal.

Ἀνέχεγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab α pr. & ἐχέγγυος ut fidejuſſor minime idoneus, Thucyd.

Ἀνηκὲς, pro ἀνῆκον, Heſ. vel aciem non habens, Steph. Ex α, & ἀκή.

Ἀνήμυκτος, ον, qui unguibus carptus ſciſſuſque non eſt, Heſ.

Ἀνλώυθα, ἀνήλυθα, per Sync. ἄνηλθα, Dor. ἄνλωθα. per Epenth. ἀνλώυθα, Steph.

Ἀνηρὴς, ες, virilis, Heſ. ex Æſch.

Ἀνηρὸς, per Sync. pro ἀνιαρὸς, ærumnoſus, Nic. Sch. illæſus, innocens, E. M.

Ἀνηροσίη, ἡ, ubi nulla aratio, Sibyl.

Ἀνθεσιποτητος, ον, Ath.

Ἀνθηφόρος, ον, florifer, Ep.

Ἀνθεσίχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, floridi coloris, Ath.

Ἀνθίας, ου, ὁ, piſcis quidam, Ariſtot.

Ἀνθοδίαιτος, ον, floribus veſcens, *Epith.* Apis, Ep.

Ἀνθοκάρηνος, ον, caput floribus redimitum habens, Opp.

Ἀνθρηνοειδὴς, ες, referens crabronem ſ. veſpam. Ex ἀνθρήνη, & εἶδος, Theoph.

Ἀνθρωπολοιγὸς, ὁ ϗ ἡ, hominem perdens, Naz.

Ἀνίερος, ον, cui ſacra non fiunt, Suid.

Ἀνοιδέω, Ion. & Poët. pro ἀνοιδέω.

Ἀνοίκτιστος, ον, indefletus, Ep.

Ἄνομαι, paſſ. idem quod ἄνυομαι, Hom.

Ἀνομοιοειδὴς, ὲς, diverſæ ſpeciei, Steph.

Ἀνόμως, *Adv.* inique, improbe, Eur.

Ἀνορέκτως, *Adv.* ſine ulla ciborum appetentia, Gal.

Ἀνούατος, ον, ſine auribus, Theoc. Ex α, & οὖας.

Ἀνσπάω, pro ἀνασπάω, Pind.

Ἀντανύω, pro ἀνατανύω, Call.

Ἀντεμμάσομαι, rependo, Heſ.

Ἀντεπίξηνον, altera menſa coquinaria, Æſch. Ex ἀντὶ, & ἐπίξηνον.

Ἄντηστις, ἡ, pro ἄντησις, E. M.

Ἀντιάχω, idem quod ἀντιαχέω, Orph.

Ἀντιρύσασθαι, a. 1. m. *rependi.* Ab ἀντιρύομαι, Theog.

Ἀντίκαινος, ον, ſimilis & par novo. Heſ.

Ἀντίδοτος, viciſſim datus, contradatus, Nonn.

Ἀντικαταθνήσκω, invicem morior, Æſch. *ſi lectio ſana.*

Ἀντικρατέω, viciſſim impero, Ep.

Ἀντιλογέω, contradico, nego, Soph.

Ἀντιτεύχομαι, ſimilis ſum; ἀντιτέτυξο, 2. ſ. pluſq. p. paſſ. Hom.

Ἀντιτος, idem quod ἀντίτιτος, Hom.

Ἀντιφωνέω, obloquor, Soph. Steph.

Ἀντιχαρεὶς, invicem gratificans, a. 2. part. paſſ. Soph. Ab ἀντιχαίρω.

Ἀντιχορεύω, contrario motu feror, *Syneſ.*

Ἀντροπαία, ας, ἡ, pro ἀνατροπαία, ſ. ἀνατροπὴ, mutatio, Æſch. *ſi lectio ſana.*

Ἀντωπὴς, ὲς, idem quod ἀντωπὸς, Man.

Ἀνύδατος, ον, ſine aqua, ib. Ab α, & ὕδωρ.

Ἀνυπότροφος, ον, idem quod ἀνυπόστροφος, Orph.

Ἀνυτὴ, ἡ, idem quod ἄνυσις, Ep.

Ἀνωνύμιη, ſine nomine, Arat.

Ἄξιος, pro ἀντάξιος, æquiparandus, Hom.

Ἀξυρὴς, ὲς, idem quod ἄξυρος, Heſ.

Ἄξεινος, *Poët.* & ἀξείνιος, v. ἄξενος, Heſiod. Call.

Ἀξιόμορφος, ον, viſu dignus, Man. A μορφή.

Ἀξιοπιστοσύνη, ἡ, fidei dignitas, ib.

Ἀξιόμισος, ον, odio dignus, Æſch.

Ἀξίφυλλος, Æſch. l. ἀξιόφυλλος, vel ἀεξίφυλλος, Pau. αὐξίφυλλος, *Heath.*

Ἀοζέω, ſ. ἀοξέω, miniſtro, Heſ. Suid.

Ἀοζοὶ, ſ. ἀοξοὶ, miniſtri Call. ap. Heſ.

Ἀοῖ, dat. ſ. *Dor.* pro ἠοῖ. Ab ἠώς.

Ἀοσσέω, auxilior, adjuvo, Moſch.

Ἀπαγγελεὺς, ὁ, internuncius, Man.

Ἀπαγώνιος *Æſch.* rectius ἐπιγώνιος.

Ἀπαιρεθέω, *Ion.* pro ἀπαιρεθῶ.

Ἀπακτόω, abduco, Soph. ubi al. σακτόω.

Ἀπάλαμνος, ον, v. ἀπάλαμος, Hom.

Ἀπαλαστέω, indignor, Heſ.

Ἀπαλεξέω, idem quod ἀπαλέξω, Hom.

Ἀπαλὸν, *Adv* molliter, delicate, Hom.

Ἀπαλόψυχος, ον, idem quod ἀπαλόφρων, Ep.

Ἀπαμβλακέω, Heſ. deerro vel aberro, *Steph.* potius ἀπαμπλακέω, Soph.

Ἀπαμβλόω, abortior, Plut. ubi al. ἐπαμ.

Ἀπανοίγω, idem quod ſimplex, Hom.

Ἀπαράλεκτος, ον, cui ſuperfluicrines dempti ac velut ablecti non ſunt, *Steph*, al. id. quod ἀπαράτιλτος.

Ἀπαρυστέον, auferendum, Ariſtoph.

Ἀπαυαίνω, exſicco, Cal.

Ἀπεφαυαίνω, idem, Suid.

Ἀπαχλύω, idem quod ſimpl. Cal.

Ἀπεδίλωτος, ον, idem quod ἀπέδιλος, Call.

Ἀπειροκαλεύομαι, ineptio, inepte ago, Æſch. ap. Steph.

Ἀπέκτακα, præt. ab ἀποκτείνω, (ἀπέκταγκα, V. T.) præt. m. ἀπέκτονα.

Ἀπελάω, *Poët.* pro ἀπελαύνω, Ariſt.

Ἀπέλεθρον, *Adv.* vehementer, procul, Hom.

Ἀπεναρίζω, ſpolio, aufero, Hom.

Ἀπέρατος, ον, Ariſtoph. al. ἀπέραντος.

Ἀπεχαρόομαι, paſſ. vid. ſimpl. exp. act. Euſtath.

Ἀπεψέω, *Ion.* pro ἀφεψέω.

Ἀπεὼν, *Ion.* & *Poet.* pro ἀπών. it. mortuus.

Ἀπήγημα, τὸ, *Ion.* pro ἀφήγημα.

Ἀπηγορία, ἡ, idem quod ἀπηγόρημα, V. L.

Ἀπήϊα, præt. med. ab ἄπειμι, Plat.

Ἀπήκοος, idem quod ἀνήκοος, Heſ.

Ἀπηκριβωμένως, exactè, exacta diligentia, Ath.

Ἀπηνεόω, reddo ἀπηνέα, Suid.

Ἀπία, ἡ, Apia, dicta olim quæ nunc Peloponneſus. Alii appellativum eſſe volunt, Il. α. 270. *It*, Scythis dicitur Tellus, Dea. ap. Herod.

Ἀπιστόκορος, ον, infidelis, Sibyl.

Ἄπλετος, ον, magnus, inacceſſus, Apoll.

Ἀποβελίζειν, veru detrahere, Ath.

Ἀπογειόω, fundamenta deſtruo, Suid.

Ἀπογυμνάζω, exerceo, Æſch.

Ἀποδειδίσσομαι, abſterreo, Hom.

Ἀποείπω, nego, Hom.

Ἀποινόδορπος, ον, donivorus, Lyc.

Ἀποκαπύω, efflo, Hom.

Ἀποκεῖλαι, aor. 1. ab ἀποκέλλω.

Ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, Man.

Ἀποκίω, abſcedo, Hom.

Ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, Steph.

Ἀπολειπὴς, ὲς, pro ἀπολειπόμενος, ſ. ἀπολελειμμένος, Hipp.

Ἀπόλιστος, ον, ſine urbe, Man. Ex α, & πόλις.

Ἀπονοστέω, redeo, Hom.

Ἀποπαλέω, pro ἀποπάλλω, Hipp. ap. Steph.

Ἀποπαπταίνω, reſpicio, Hom.

Ἀποπλανίης, ὁ, errabundus, Ep.

Ἀποπλάστωρ, ορος, ὁ, effictor, Man.

Ἀπόπρεμνος, ον, ἀπόπρεμνα φυτευτήρια, plantæ particula ſtipitis ſuffultæ, Theophr.

Ἀποπρίω, *eme*, imp. pro ἀποπρίασο.

Ἀποπροαιρέω, promo, ſumo, Hom.

Ἀπορέγω, præbeo; (2) extendo, protendo, Hipp.

Ἀπορραΐδες, αἱ, murices, Ariſtot. *Steph.*

Ἀποσφραίνω, olfacio, Ep.

Ἀποτίβατος, *Dor.* pro ἀπρόσβατος, Soph.

Ἀπόφατις, ἡ, idem quod ἀπόφασις, Eur.

Ἀποφθεγκτήριον, τὸ, revelatio, Man.

Ἀπόφλημα, τὸ, debitum, Dem. ap. Heſ.

Ἀποφυλλὰς, άδος, ἡ, v. ἀποφύλλισις, Nic.

Ἀπόφωλος, idem quod ἀποφώλιος, Man.

Ἀποχραίνειν, colorare, Steph.

Ἀπρικτόπληκτος, ον, enixè percuſſus, Æſch. *Heath.*

Ἀπρόκοπος, ον, ſine progreſſu, Man.

Ἀπροσίδητος, ον, non aſpectabilis, Man.

Ἀπρόσηλος, vel ἀπρόσειλος, ον, non expoſitus ſolis calori, Heſ.

Ἀπροσκοπέω, ſum ἀπρόσκοπος, & improvidus, Steph.

Ἀπρόσφατος, ον, Nic.

Ἀπροτίελπτος, ον, pro ἀπρόσελπτος, inſperatus, Opp.

Ἀπροτίοπτος, ον, pro ἀπρόσοπτος, Man.

Ἀπροφανὲς, *Adv.* repente, Orph.

Ἀπτερέως, idem quod ἀπτέρως, Apoll.

Ἀπτολέμιστος, ον, idem quod ἀπτόλεμος, Ath.

Ἀραδέω, commoveo, conturbo, Heſ.

Ἀραχναίη, ἡ, aranea, Ep.

Ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναῖος, Nic.

Ἀργεινὸς, idem quod ἀργεννὸς, Steph.

Ἀργεοφάντης, ου, ὁ, Argivorum ſacerdos, Ep.

Ἀργὲς, ἀργέτος, pro ἀργὴς ἀργῆτος, Hom.

Ἀργηστὴρ, ῆρος, ὁ, v. ἀργεστὴρ, Heſ. Steph.

Ἀργικὸς, pro ἀργὸς, (2) vel Ἀργεῖος, Eur.

Ἀρειάω, minor, *E. M.*

Ἀργινεφὴς, ὲς, Albus, Soph.

Ἀργόχρως, ωτος, idem, Cyr.

Ἀργυροδέκτης, ὁ, argenti ſ. pecuniæ receptor, Naz. A δέχομαι.

Ἀρδευτὴς, οῦ, ὁ, rigator, Man. Ab ἀρδεύω.

Ἀρείτολμος, ον, bellicoſus, Ep. v. ἀρειοτ.

Ἀρεταλογία, ἡ, ſermo de virtute, Man. Ex ἀρετή, & λόγος.

Ἄρης, εος, & ητος, ὁ, Steph.

Ἀρθραδία, ας, ἡ, vid. Steph.

Ἀριδάκρυτος, ον, multum lacrymabilis & multum lacrymans, Heſ.

Ἀρίθμιος, ον, adnumerandus, Suid.

Ἀριστήϊον, τὸ, *Ion.* pro ἀριστεῖον, Herod.

Ἀριστοκλεὴς, ὲς, percelebris, Ep.

Ἀριστολόχεια, ἡ, idem quod ἀριστολοχία, Nic.

Ἀριστοποσεία, ἡ, Opp.

Ἀριστοπονεὺς, έος, ὁ, optimus operarius, Man.

Ἀριστοφόρον, τὸ, vas, in quo prandium fertur, Steph.

Ἀριστοφάνειον, τὸ, nomen emplaſtri, v. Steph.

Ἀριστώδιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, optimos parturiens, Ep.

Ἀριφραδέως, pro ἀριφραδῶς, Hom.

Ἁρματινίκη, ἡ, curulis victoria, Pind.

Ἄρκιλοι, urſorum catuli, Euſt. ἀρκτύλοι, Poll.

Ἀρκτῆ, ἡ, *Sub.* δορά, urſina pellis, Steph.

Ἀρκυοστασία, ἡ, retium tentio, Poll.

Ἁρμίας, idem quod ἁρμοῖ. Gal.

Ἀρνήσιμος, ον, negandus, Soph. Ab ἀρνέομαι.

Ἄρομα, τὸ, idem quod ἄροσις, Heſ.

Ἀροτραῖος, α, ον, Cerealis, ruſticus, Ep.

Ἀρπάγιον, τὸ, vas, clepſydræ ſimile, Steph.

Ἀρπακτήριος, α, ον, rapax, Lyc.

Ἀρπαλίζω, aufero, Æſch.

Ἀρπάω, rapio; ἁρπάομαι, idem, falce utor, Heſ.

Ἀρπυιόγυιος, ον, aviformis, Lyc.

Ἀῤῥαβωνίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, Steph.

Ἀῤῥενώψ, & ἀῤῥενώπας, ȣ, ὁ, idem quod ἀῤῥενωπος, ſed in malam partem utrumque, Steph. Euſt.

Ἄῤῥοπος, ον, idem quod ἀῤῥεπὴς, Steph.

Ἀῤῥυθμέω, diſſono, Gall. Ex α, & ῥυθμὸς,

Ἀρτιγλυφὴς, ὲς, recens ſculptus, Theoc.

Ἀρτιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, Ep.

Ἀρτικροτέω, & ἀρτικροτέομαι, conſono, Ep.

Ἄρτιπος, idem quod ἀρτίπους, Hom.

Ἀρτίχνους, ουν, recens lanuginoſus, Ep.

Ἀρτῦναι, οἱ, quidam Argivorum magiſtratus; ἀρτῦνοι, idem Epidauriorum, Heſ.

Ἀρυβαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀρύβαλλος, Heſ. *E. M.*

Ἀρυστρὶς, ἡ, qu. hauſtrix, Ep.

Ἀρύστιχος, ὁ, idem quod ἀρυστὴρ, Heſ. Ath.

Ἀρυταινοειδὴς, ὲς, una e tribus laryngis cartilaginibus, v. Steph.

Ἀρυτίδωτος, ον, non rugoſus, Ep. Ex α, & ῥυτὶς,

Ἄρχανος, ὁ, piſcis nomen, Ariſtot.

Ἀρχεσίφωτος, ον, autor luminis, *Epith.* ſolis. Cyr.

Ἀρχέτης, ȣ, ὁ, regius, Eur.

Ἀρχετυπία, ἡ, exemplar, idea, Bud.

Ἀρχιθάλασσος, ον, maris imperator, *Epith.* Neptuni, Ep.

Ἀρχιθεωρέω, ſum ἀρχιθέωρος, Hinc

Ἀρχιθεώρησις, ἡ, munus, ſ. dignitas architheorica.

Ἀρχιθεωρία, ἡ, idem, Heſ. Poll.

Ἀρχικλὼψ, & ἀρχίκλοπος, princeps furum, Steph.

Ἀρχίπλανοι, οἱ, principes Scythorum, Luc.

Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, Ath.

Ἀστηρὴς, ὲς, idem quod ἀστηρὸς, 2) Suid.

Ἀσθμέτοχος, ον, anhelans, Man. ſ. pro ἀσθματικὸς.

Ἀσκοδέτης, Nic.

Ἀσκοφορέω, utres fero in ſacris Bacchanalibus, *E. M.*

Ἀσματόκομπος, ον, cum grandiloquentia & faſtu canens, Tzetz.

Ἀσματοποιὸς, ὸν, cantilenas faciens, *E. M.*

Ἀσμάραγος, ον, ſtrepitum non edens, Opp.

Ἀσπάθητος, ον, qui non σπάθῃ colliditur, Steph.

Ἀσπαστὺς, ύος, ἡ, ſalutatio, Call. Ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀσπιστὴς, Soph.

Ἀσπορία, ἡ, ubi nulla ſeminatio eſt, Sibyll.

Ἀσσιστα, *Adv.* proxime, Æſch. ap. Heſ. Ab ἆσσον.

Ἄστατον, τὸ, inſtabilitas, inconſtantia.

Ἀστειοῤῥημοσύνη, ἡ, id. quod ἀστειολογία, Steph.

Ἀστείπτος, ον, non tritus, Soph. Ex α, & στείβω.

Ἀστεμφέως, idem quod ἀστεμφῶς, Steph.

Ἄστρος, idem quod, vel pro, ἀστέριος, Lyc.

Ἀστέον, canendum eſt, Ariſtoph. Ab ἄδω.

Ἀστιατικὸς, ἡ, ὸν, pro ἀστικὸς, Steph.

Ἀστίβητος, ον, idem quod ἀστιβὴς, Lyc.

Ἄστολος, ον, veſte carens, non ſtolatus, Soph. ap. Plut.

Ἀστραγάλισις, ἡ, idem quod ἀστραγαλισμὸς, Ariſtot.

Ἀστραπτὴς, ȣ, ὁ, fulgurator, Orph.

Ἀστράρχης, ȣ, ὁ, aſtrorum princeps, *Epith.* Lunæ, Orph.

Ἄστρις, ιος, ἡ, talus luſorius, Call. Steph.

Ἀστροκύων, ὁ, canis ſiderius, Steph.

Ἀστροφόρητος, ον, idem quod ἀστροφόρος, Syneſ

Ἀστυάναξ, ὁ, urbis princeps, Æſch.

Ἀστυμέριμνος, ον, mundanas res curans, Syneſ.

Ἀσυμπίλωτος, ον, qui non conſidit, & compreſſus eſt, Steph. Ex α, & συμπιλόω. Steph.

Ἀσυνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ignarus, Æſch. Ex α, & συνίημι.

Ἀσυνθετέω, ſum ἀσύνθετος, non ſto pactis, V. T.

Ἄσφηλος, ον, invalidus, imbecillis, Heſ. potius, idem quod ἀσφαλὴς, ib. Steph.

Ἀσχίδαρος, ȣ, ὁ, idem quod ζύαγρος, ap. Siculos, Ath. ex Æſch.

Ἀσχίον, τὸ, tuber terræ, Theophr.

Ἀτασθαλέω, idem quod ἀτασθάλλω, Naz.

Ἀτάρπιτος, & ἄταρπος, id. quod ἄτραπος, Hom.

Ἀτέκμων, ὁ ϗ ἡ, ſterilis, Man.

Ἀτελίη, *Ion.* pro ἀτέλεια, Herod.

Ἀτηρὴς, ὲς, idem quod ἀτηρὸς, Ep.

Ἀτήριος, idem, Æſch.

Ἀτηρία, ἡ, noxa, calumnia, Suid.

Ἀτιμαλφέω, nullum honorem invenire, Heſ. Ex α, τιμὴ, & ἀλφέω.

Ἀτιμασμὸς, ὁ, idem quod ἀτίμασις, al. ignominia, Steph.

Ἀτίμαστος, ὸν, inhonoratus, Mimn.

Ἀτίω, idem quod ἀτίζω. Suid.

Ἄτμισις, ἡ, vaporatio, vaporum emiſſio.

Ἀτμισμὸς, ȣ, ὁ, idem, Steph.

Ἀτόπαστος, ον, qui conjici nequit, Heſ. Ex α, & τοπάζω.

Ἀτρέμητος, ον, immotus, Heſ. Ex α, & τρέμω.

Ἀτράπεζος, ον, expers convivii, Man.

Ἀτράχηλος, collo carens, Ep.

Ἀτρίβαστος, ον, idem quod ἄτριψ. Xen.

Ἀτριβὶ, *Adv.* ſine mora, ſine detrimento, Steph.

Ἀτρυγηφάγος, ον, helluo, Heſ.

Ἄτρωτος, ον, idem quod ἀτρὼς, Eur.

Αὔανος, ὁ, placentarum genus, Poll.

Αὐγαλέος, α, ον, ſplendidus, Dolſc.

Αὐγοειδὴς, ὲς, idem, Suid.

Αὐλιὰς, άδος, ἡ, incola, Ep.

Αὐλοειδὴς, ὲς, tibiæ formam habens, Bud.

Αὐλερὸς, & αὐλαρὸς, domus cuſtos, Heſ.

Αὐλανίζω, in convalle dego, Suid.

Αὐλωνισκὸς, ὁ, Dim. ab αὐλὼν, Theophr.

Αὐλωνοειδὴς, ὲς, habens ſpeciem ſ. formam αὐλῶνος, Diod.

Αὐξητὴς, ȣ, ὁ, augens, Orph.

Αὐξιφαὴς, ες, creſcens, *Epith.* Lunæ, Man.

Αὐροχὰς, άδος, ἡ, vitis, *E. M.*

Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοαγαθος, Cyr.

Αὐταιώρητος, ον, qui a ſe ipſo in ſublime evehitur, Heſ.

Αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipſa ſimplicitas, Bud.

Αὐτόζως, ὁ, per ſe vivens, Bud.

Αὐτοκάνδαλος, ὸν, tumultuarius, Lyc.

Αὐτοκρηὴς, *Ion.* pro αὐτοκραὴς.

Αὐτόκωλος, ον, integro corpore, Simon. A κῶλον.

Αὐτομανὴς, ὲς, ex ipſo furibundus, Man. Ex αὐτὸς, & μαίνομαι.

Αὐτοματουργοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.

Αὐτομόλως, *Adv.* more tranfugæ, Heſ. ex Soph.

Αὐτοποδητὶ, *Adv.* idem quod αὐτοποδὶ, Luc.

Αὐτόπονος, ον, idem quod αὐτοπόνητος, Nic.

Αὐτόῤῥοος, ον, ſponte profluens, Pind.

Αὐτόροφος, ον, tectum a ſeipſo habens, ſeipſum contegens, Opp.

Αὐτοσχεδιώ. idem quod αὐτοσχεδίως, Hom.

Αὐτόσπορος, ον, a ſeipſo ſemen habens, Æſch.

Αὔως, *Æol.* pro ἠὼς, Sapph.

Ἀφειδαλία, ἡ, munificentia, profuſio, Poll. Ex α, & φειδωλός.

Ἀφέταιρος, ον, ſodalibus privatus, vel ſodalitio amotus, Poll.

Ἀφεψιάομαι, non confabulor, non in cœtu verſor, Heſ. ex Soph.

Ἀφητόριος, α, ον, qui eſt Apollinis ἀφήτορος, Steph.

Ἀεθιτόμισος, ον, æternum inviſus, Man.

Ἀφθονέω, non invideo, Eur.

Ἀφιλόβουλος, ον, non amans conſilium, Ep.

Ἀφοδευτήριον, τὸ, latrina. Steph. Nic.

Ἀφόρμακτος, ον, Nic.

Ἀφρολόγος, ον, ſpumilegus, Ep.

Ἀφριόεις, εσσα, εν, ſpumoſus, Ep.

Ἀχαία, ἡ, *Epith.* Cereris, Ar. Schol.

Ἀχανδὴς, ὲς, pauper, Anac.

Ἀχερουσιὰς, άδος, ἡ, Acheruſa, infernalis, Ep.

Ἀχερόντιος, α, ον, Acheruſus, Ar.

Ἀχρὴς, ὲς, inutilis, moleſtus, *E. M.*

Ἀχανέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſtupidus, Sibyl. Ex ἀχανὴς, 2) & φρέω.

Ἀχλυόπεζα, ἡ, caliginoſos pedes habens, Tryph.

Ἄχομαι, idem quod ἄχνυμαι, Hom.

Ἀχρήϊστος, idem quod ἄχρηστος, Muſ.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, palearium, Ariſt.

Ἀψεφὴς, ες, curis vacuus, Heſ.

Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, Heſ.

Ἀωρόλειος, ον, cui cutis intempeſtive lævis & glabra fit, Suid.

B.

Βαβαιὰξ, ὁ, idem quod βάβαξ, Ariſtoph.

Βαβάξαι, ſaltare, Heſ.

Βάβρικες, vel βάβρηκες, gingivæ, Heſ.

Βάδας, ὁ, cinædus, Heſ.

Βάδδομαι, V. L. βάδομαι, Heſ. deligo.

Βαθρεία, ἡ, idem quod βάθρον, Æſch.

Βαθὺς, ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, in extrema ſenectute, Ariſtoph.

Βαθυαὴς ὲς, longè vel graviter ſpirans, Nic.

Βαθύγνοφος, ον, profundam caliginem habens, Naz.

Βαθύνους, ουν, idem quod βαθύφρων, *Epith.* Neſtoris, Ep.

Βαθύπεπλος, ον, promiſſum peplum habens, Cal.

Βαθύπνοος, ον, longè ſ. valdè ſpirans, Nic.

Βαθύῤῥαχμος, ον, profundam ſciſſuram habens, Cal.

Βαθυτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ad profundum depreſſus, *Epith.* navis, Opp.

Βαθύυπνος, ον, gravi ſ. alto obrutus ſomno, Nic.

Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, M. Muſ.

Βαθυχεύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, profundæ effuſionis, Procl.

Βαθυχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, opulentiſſimus, Man.

Βάσσων, pro βαθύτερος, ſ. βαθίων, *E. M.*

Βακχεὺς, ὁ, Bacchus, Orph.

Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Mileſii, item Corinthii, ſic dicti a Baccho, Ap.

Βακχεύσιμον, τὸ, ipſa Bacchatio, Eur.

Βάκχευσις, ἡ, idem, ib.

Βακίζειν, de Bacide loqui ſ. Bacidem crepare, Ariſtoph.

Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; τα βαλανώδη, glandes, V. L.

Βαλλέω, inuſ. pro βάλλω, unde βαλλήσειν, & ἐβάλλησα, Ar. Hinc

Βαλλητὺς, ἡ, jactus ut λιθίνη βαλλητὺς, Ath.

Βαμμάτιον, τὸ, Dim. a βάμμα, ib.

Βαρβαρογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod βαρβαρόθυμος, Sibyl.

Βαρυαὴς, ὲς, graviter ſpirans, Opp.

Βαρύαρος, ον, firmiter compactus, Heſ. Ex βαρὺς, & ἄρω.

Βαρυβάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, graviter means, Man. A βαίνω.

Βαρυκτυπὴς, ὲς, idem quod βαρύκτυπος, Sibyl.

Βαρυπεσὴς, ὲς, graviter cadens, Æſch. A πίπτω.

Βαρύπους, ουν. gravis, ſ. gravipes, Ep.

Βαρύστομος, ον, profundo ore, Opp. A στόμα.

Βαρύυμνος, ȣ, ὁ, profundus hymnus, Ep.

Βαρύφλοισβος, ον, graviter ſonans, Procl.

Βαρύφυλλος, ον, gravia folia habens, ſ. gravis foliis, Ep.

Βαρύχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravem humum habens, Æſch.

Βαρυώδης, ες, graviter olens, Nic.

Βασανεύω, idem quod βασανίζω, Heſ.

Βασανηδὸν, *Adv.* in tormentis, Man. Ab eod.

Βασσαρέω, Bacchico ſ. lymphato furore agitari, Ath. A βασσάρα.

Βατόεις, εσσα, εν, id. quod βατώδης, Theoc.

Βατράχεος, α, ον, id. quod βατράχειος, Ath.

Βαυκοπανοῦργοι, οἱ, glorioſi veteratores, Ariſtot.

Βαύων, ἡ, idem quod βαῦνος, Heſ.

Βείω, pro βέω, *Ion.* βῶ, vado, Hom.
Βέλικκος, idem quod βέλεκκος, Ariſtoph,
Βεμβὶς, ἴδος, apum ſpecies, Nic. Sch. *item* Dim, piſciculus, Heſ.
Βερεσχέθος, ον, ſtultus, Ariſtoph.
Βίῦθος, τὸ, idem quod βιῦθος, Sapph.
Βιατὴς, idem quod βιαςὴς, Pind.
Βιόλυτος, ον, vi ſolutus, Man. A βία, & λύω.
Βιοτέρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, viam definiens, ib.
Βλαβεραυγὴς, ὲς, in damnum ſplendens, ib. A βλαβερὸς, & αὐγή.
Βλαισοπόδης, ου, ὁ, idem quod βλαισόπους. Suid.
Βλαπτήριος, α, ὸν, noxius, Opp.
Βλαςήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod βλαςικός. Nic.
Βλάςον, τὸ, idem quod βλαςός, Heſ.
Βλασφημοσυνη, idem quod βλασφημία, Syneſ.
Βλέπος, το, v. βλέμμα, Ariſtoph. A βλέπω.
Βλεπτὸς, ὸν, ſpectabilis, Soph. Ab eod.
Βληςηρὶς, potius βλυςηρὶς, ἴδος, ἡ, ſcaturiens, Ep.
Βλεφαρόξυςον, το, chirurgicum inſtrumentum, Gorr. A βλέφαρον, & ξύω
Βλητὴς, ῆρος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλιμάττω, idem quod βλημάττω, Ar. Sch.
Βλωμίλιοι, ſc. ἄρτοι, panes qui inciſuras habent, a Romanis dicti quadrati, Philem. ap. Ath.
Βοάνθεμον, τὸ, al. βούφθαλμον, vel χρυσόφθαλμον, Gal.
Βοαρμια, ἡ, *Epith.* Minervæ, Steph. A βοῦς, & ἄρω.
Βοᾶτις, ἡ, clamoſa, Æſch.
Βοαυλον, τὸ, idem quod βοαυλιον, Ap.
Βόης, ὁ, clamoſus vociferator, Luc.
Βοθροῦσθαι, lacunam facere, Gal. A βόθρος.
Βοίδης, ὁ, ſtolidus, fatuus, Man. A βοῦς.
Βοκέρριος, ὁ, bubulcus, Ep.
Βολαύγη, ἡ, jactus lucis, Man. A βολὴ, & αὐγή.
Βολαυγὴς, ὲς, ſplendidus, ib. Ab iiſd.
Βολβίνη, ἡ, bulbi ſpecies, Theoph.
Βόμβαξ, & βομβαλοβόμβαξ, *Adv.* voces fictæ, Ariſtoph.
Βομβύκιον, τὸ, Dim. a βόμβυξ, Ariſtot.
Βομβύλη, ἡ, item, ampulla olearia, Heſ.
Βομβυλὶς, ἰδὸς, ἡ, bulla, ib.
Βοόςασις, ἡ, idem quod βούςασις, Call.
Βοοδμητὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans ſ. vincens, Call. A δμάω.
Βορβόρεος, α, ον, cænoſus, lutoſus, Steph. A βόρβορος.
Βορβοράδης, ες, idem, cæno plenus vel cænum referens, Cyr.
Βορήϊος, & βορειᾶιος, *Poët.* pro βόρειος, Ap.
Βοσκὴ, ἡ, paſtus, Æſch.
Βοσκὸς, οῦ, ὁ, paſtor, V. L.
Βοῤῥαίςης, ὁ, boves profligans, Tryph. A ῥαίω.
Βοοσσόος, ον, boves incitans, Cal.
Βοοκραιρὸς, bovinum caput habens, Nonn.
Βοτανηφάγος, ον, herbas comedens, Opp.
Βοτρυηρὸς, οῦ, ὁ, qui e botrufero genere eſt, τὰ βοτρυηρὰ, pro ipſis botris, Steph.
Βοτρυηφόρος, & βοτρυοφόρος, idem quod βοτρυφόρος, Euſt.
Βουβαςικὸν ἕλκος, ulcus præhumidum, Gorr. ex Aet.
Βουβάςις, ἡ, Iſis, Ep.
Βούγληνος, ον, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βουθρεύω, & βουτελέω, idem quod βουθετέω, Heſ.
Βουθοίνης, ου, ὁ, boum vorator, Ep.
Βουκέραος, idem quod βούκερως, Nic.
Βουκινέω, boves abigere, Varin.
Βουκολητὴς, οῦ, ὁ, deceptor, Heſ. A βουκολέω.
Βουλευμάτιον, τὸ, Dim. q. d. conſiliolum, cogitatum, Ar.
Βούλιος, α, ον, conſultus, Æſch.
Βουπλανόκτιςος, ον, vaccivagus, Lyc.
Βούςαθμος, ὁ, idem quod βούςαθμον, Eur.
Βουφόρτος, ον, onuſtus valde gravibus ſarcinis, Ep. A βοῦς, & φέρω,
Βουχέτιος, α, ον, A Βούχετα, n. pl. urbe Epiri, Call.
Βοωτέω, aro, Heſ. A βοῦς.

Βρόγχω, laqueis irretitus hæreo, E. M.
Βράσσων, pro βραδίων, Hom.
Βραγχάω, idem quod βραγχιάω, Poll.
Βράγχη, ἡ, ſuid. Βράγχος, το, Heſ. morbus in ſuibus.
Βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος. Cyr.
Βράδος, τὸ, idem quod βραδύτης, Xen.
Βρακος, pro ῥάκος. Theocr.
Βραχιόνιον, τό, ornamentum brachii, armilla, Xen.
Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, Hermog.
Βραχυσύμβολος, ὁ, parva collatio, vel qui parvum ſymbolum ad convivium confert, Ep.
Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, Steph.
Βραχυμογὴς, ὲς, brevi temporis ſpatio laborans, Hipp.
Βραχυφεγγίτης, ου, ὁ, exiguum lumen præbens, Suid.
Βρεφουργέω, infantem efficio, Ep. A βρέφος, & ἔργον.
Βρομοεις, εσσα, εν, fremens, Naz. A βρόμος.
Βροτοδαίμων, ὁ, ſemideus, Heſ.
Βροτοκλαςεῖρα, ἡ, hominibus faticina, Man. A βροτὸς, & κλαςήρ.
Βρόχιος, μόρος, ſuſpendio, q. d. laquearis mors, Nonn.
Βροτόω, *item*, reddo hominem mortalem, Naz.
Βρυάνη, ἡ, idem quod βρυωνια, Nic.
Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comeſtor, Nic. A βρώσκω.
Βρωτὸς, ἡ, ὸν, edulis, eſculentus, Æſch.
Βρωτὺς, ἡ, cibus, eſca, Hom.
Βυρσαιετος, ου, ὁ, Aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
Βυρσίνη, ἡ, lorum, Ar.
Βυρσοτόμος, ὁ, pellio, Man. A τέμνω.
Βυρσηκὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, Ar.
Βυταυχην, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Ariſt.
Βῶκος, ὁ, idem quod βουκόλος, Theocr.
Βωνίτης, ου, ὁ, idem. Call.

Γ.

Γαγγαμὼν, όνος, ὁ, idem quod γάγγαμον, Æſch.
Γαθυλλὶς, vel γηθυλλὶς, ἴδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
Γαιτης, ὁ, agricola, Heſ.
Γαλακτοφόρος, ον, lac habens, ſ. ferens, Opp.
Γαλάξιος, pro γαλαξίας, Man.
Γαλανέω, pro γαληνιάω, Suid.
Γαληνόμορφος, ον, tranquillus, J. Damaſc.
Γαλλομάνης, ὁ, qui eſt in caſtratorum ſacris. Man.
Γαμβροκτόνος, ὁ, genericida, Lyc. A κτείνω.
Γαμηλιάω, idem quod γαμέω, Ath.
Γαμητέον, uxor ducenda, vel nubendum. Steph.
Γαμοκλοπια, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium. Sibyl.
Γαμοςολια, ἡ, nuptiarum paratio. Soph,
Γάμορος, ὁ, colonus. A γῆ, & μείρω. Æſch
Γανάω, idem quod γανόω, Heſ.
Γανυσμα, τὸ, idem quod γανος, Naz.
Γανώδης, ες, (γῆ) plenum ſolum, Theophr.
Γάνασις, ἡ, idem quod γάνωμα, Steph.
Γάσος, ὁ, veterator, Heſ.
Γαςρόδουλος, ὁ, Helluo.
Γαυροειδὴς, ὲς, ſuperbus, Suid.
Γαυρωμα, τὸ, idem quod γαυρότης, Eur.
Γέγανα, præt. m. verbi γνόω inuſ. per *metath*, pro γέγνωα, Steph.
Γελόω, idem quod γελάω, Ep.
Γελοιάω, idem, Hom.
Γελοιιος, idem quod γελοῖος, ib.
Γελᾶος, ὁ, ſcurra, Ep.
Γεῦχος, & γηῦχος, vid. γαιοῦχος, Heſ. Suid.
Γεννητειος, α, ον, paternus, Syneſ.
Γενηταῖος, α, ον, Genetæus, Epith. Jovis, Ap.
Γεραιόφλοιος, ον, ſenili cortice, maturus, Ep.
Γέρυνος, ὁ, parva rana, Nic. al. γυρῖνος, & γερῖνος, Euſt.

Γήθειον, τὸ, pro γήθυον. Ar.
Γηκινια, ἡ, terræ motus, Heſ.
Γήποτος, ον, terræ epotandus, Æſch.
Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, Ath.
Γλαυκοφεγγὴς, ὲς, cæruleum ſplendorem habens, Dolſc.
Γλακτοφάγος, ον, pro γαλακτοφάγος, Hom.
Γλυκύῤῥοος, ον, dulcifluus, Cyr.
Γλυκύπνοος, ον, dulce ſpirans, Cyr.
Γλύσσων, a γλυκίων, pro γλυκύτερος, a γλυκύς, Ariſt.
Γλᾶκες, αἱ, ſpicæ ſ. ariſtæ, Heſ. a. 398. Al. περιγλᾶχες.
Γνάπτωρ, ὁ, politor, Man. A γνάπτω.
Γναφαλώδης, ες, mollis, lanuginoſus, in modum τοῦ γναφάλου. Dioſc.
Γναφικὸς, ἡ, ὸν, fullonicus, Ep.
Γνόφαλλον, τὸ, idem quod γναφάλιον, 2.) Alcæ.
Γνωμότυπος, ον, cum conſilio excuſus, ſ. fabricatus, Ar. A γνώμη, & τύπτω.
Γομφιόδουπος, ον, circa molares dentes ſtrepens. Ep.
Γομφωτήριον, τὸ, id quo fit coagmentatio, clavus, Steph.
Γοοπλανὴς, ὲς, Luctivagus, Nonn.
Γόω, idem quod γοάω, Hom.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, Lyc.
Γραμματολικριφίδες, οἱ, literarum depravatores, Ep.
Γραμματέκον, (μέλασμα) atramentum, Ep. A τίκτω.
Γρηγορος, ὸν, vigil, Sibyl.
Γρῖνος, ὁ, griphus, Lyc.
Γρυκτὸν, (ἐςὶν ὑμῖν;) hiſcere audetis? Ar. A γρύζω.
Γρυπαίετος, ὁ, adunca aquila: potius avis mixta ex aquilarum & gryphum genere, Ar.
Γρύπωσις, ἡ, incurvatio, inflexio, Steph.
Γυιαλθὴς, ὲς, membra ſanans, Nic. A γυῖον, & ἄλθω.
Γυιαλκὴς, (παλαισμοσύνη, lucta) quæ nititur membrorum robore, Opp.
Γυλιαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, qui collo eſt gracili & prælongo, Ar.
Γυμνίτης, ὁ, nudus, Lyc.
Γυροειδὴς, ὲς, circularem formam habens, rotundus, Steph.
Γωλεῖον, τὸ, gurges, Lyc.
Γωνιοβόμβυξ, ὁ, qu. angularis Bombyx, Ep.

Δ.

Δᾶγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα, Nic.
Δαιτυμονεὺς, ὁ, id. quod δαιτυμών, Nonn.
Δαιδαλογλωσσος, ὁ ϗ ἡ, varia loquens, Syn.
Δαικτὸς, ὸν, Anac. 42, 10. al. δαικτὴν laniatricem, Pauw.
Δανίζω, idem quod δανείζω, Ep.
Δάρατος, ὁ, panis non fermentatus, Nic. ap. Ath.
Δασμογράφος, ου, ὁ, tributi ſcriba, Steph.
Δασυκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, Ep.
Δασύξυλος, ον, arboribus denſus, Cyr.
Δασύφυλλος, ον, foliis denſus, ib.
Δακρύον, τὸ, idem quod δάκρυ, Hom.
Δακρυογόνος, ον, lacrimas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, Æſch.
Δακρυοπετὴς, ὲς, lacrimis cadentibus, ib.
Δακρυότιμος, ον, merito defletus, Orph.
Δακρυτὸς, ὸν, lacrymabilis, Æſch.
Δαύλια, τα, ſ. γαύλια mulctralia. A Fab. in Call.
Δαύω, dormio, Sapph.
Δαφνήεις, εσσα, εν, laureus, laurinus, Steph.
Δέας, το, idem quod δέος, Heſ.
Δέελος, pro δῆλος, Hom.
Δέησις, ἡ, indigentia, Harpocr. A δέομαι.
Δείλετο, qu. a δείλομαι, in veſpertinum tempus vergo, Hom.
Δείελος, ὁ, veſper, Hom.

Δειλίτης, ὁ. maleficus, Varin.
Δειματοσταγὴς, ὲς, terribilis. Æſch.
Δεῖνημα, τὸ, volutatio, Man.
Δειμάω, idem quod δίμω, Herod.
Δειραῖος, α, ον, jugoſus, Lyc.
Δειρόπαις, ὁ ϗ ἡ, ex collo pariens, ib.
Δειστήνωρ, ὁ ϗ ἡ, virum metuens, Æſch.
Δεκατεύματα, τὰ, decimæ, Call.
Δεκατηφόρος, ον, decimifer, ib.
Δεκαφύιος, ον, idem quod δεκαπλάσιος, ib.
Δελφινοφόρος, ον, delphinas ferens, Æſch.
Δελφὶς, ἡ, delphica, Eur.
Δενδαλὶς, ἡ, quidam flos, Steph. Ex Ap. Sch.
Δενδρεόθρεπτος, ον, arbores nutriens, Diog. L.
Δενδριακὸς, ἡ, ὸν, arboreus, Ep.
Δενδροκόμης, ὁ, idem quod δενδρόκομος, ib.
Δεπαστραῖος, ον, idem quod δεπαστρεῖος, Lyc.
Δερκίσκομαι, idem quod δέρκομαι, Hom.
Δερματικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus, Lyc.
Δεσμοβρόχος, ου, ὁ, laquei vinculum, Man.
Δεσμοτόκος, ον, vincula pariens, Apollin. A τίκτω.
Δέσποσμα, τὸ, imperium, Man. A δεσπόζω.
Δεσποτία, ἡ, idem quod δεσποτεία, Poll.
Δεσμῶτις, ἡ, captiva, Soph.
Δευάω, idem quod δεύω, E. M.
Δηϊάασκω, *Ion.* pro δηϊόω, Ap.
Δηλήεις. εσσα, εν, idem quod δηλήμων, Orph.
Δηλωτέον, oſtendendum. A δηλόω.
Δημαγωγικὸς, ἡ, ὸν, popularis, Ar.
Δημιοεργὸς, pro δημιουργός, Hom.
Δημοβορέω, populum devoro, Steph.
Δημότις, ἡ, fœm. a δημότης. Theoc.
Δημότερος, ον, plebeius, Ap.
Δημοφελὴς, idem quod δημωφελής, Dolſc.
Δημώματα, τὰ, *Dor.* δαμώματα, vulgaria carmina. Ar.
Δηρόβιος, ον, longævus, immortalis, Æſch.
Διαβλήτωρ, ορος, ὁ, calumnioſus, vituperator, Man. A διαβάλλω.
Διαβιάζομαι, cogere conor, cogo, Eur.
Διάγαυος, η, ον, ſplendidus, Man.
Διαγλαύκιον, το, collyrium, Gorr.
Διαγλαύω, idem quod διαγλαύσσω, E. M.
Διάγνωμι, determino, Æſch.
Διαδιφρεύω, curru conficio, Eur.
Διαδρυφὴς, ὲς, attenuatus. Nic.
Διαείπω, idem quod διείπω, Hom.
Διαθρέω, perſpicio, Ar.
Διάθρυπτος, ον, tener, delicatus, Nic.
Διακαυνιάζω, ſorte divido, Ar.
Διακεάζω, diffindo, diſcindo, Hom.
Διαλαμπὴς, ὲς, ſplendidus, Naz.
Διαλυσίφιλος, ον, amicos ſolvens, Ep.
Διαμεθίημι, demitto, Eur.
Διαπεύθομαι, inquiro, Æſch.
Διαπτυχὴ, ἡ, volumen, Eur.
Διαρέω, inuſ. enuncio, Eur.
Διαρικνόομαι, v. ῥικνόομαι, Crat.
Διαῤῥυδάω, diffluo, Æſch.
Διαρτάζω, idem quod διαρτάω, Æſch.
Διασαφητέον, explanandum, declarandum, Theophr.
Διαχεδάστης, ο, diſſipator, Steph.
Διαχεδαστικὸς, ἡ, ὸν, diſſipandi vim habens, ib.
Διασκηνίπτω, diſſipo, Nic.
Διασυρέω, idem quod διασύρω, Ath.
Διατελευτάω, idem quod διατελέω, Hom.
Διάτρομος, tremens, al. διάδρομος, diſſiliens, Eur. B.
Διαφοινὸς, idem quod δαφοινος, Orph.
Διαφράζομαι, med. (al. διαπεφραδω, Cl.) conſilium confero, Hom.
Διεκπατέω, e via ſ. ſemita digredior, Diog. L.
Διεκπλωσις, ἡ, effugium, Steph.
Διεντίρευμα, τὸ, commentum, Ar.
Διευθυντὴρ, & διϊθυντὴρ, idem quod
Διευθυντὴς, & διϊθυντὴς, Man.
Δίθρονος, ον, geminum thronum habens, Æſch.
Διεξιτέον, pertranſeundum, percurrendum, Steph.
Διϊκτικὸς, ἡ, ὸν, permeabilis, Ariſtot.
Διϊχνεῖν, perveſtigare. inveſtigare, Steph.
Δικάω, idem quod δικάζω, Herod.
Δικηγόρος, ὁ, cauſidicus, Bud.
Διμόρφωτος, ον, biformis, Man. A μορφή.

Δινα[illegible]ς, α, ον, idem quod δινήεις, Ep.
Δινώεις, εσσα, εν, idem. Eur.
Διπληρὴς, ὲς, plenus, refertus, Nic.
Διπολίτης, ου, ὁ, gemina urbe utens. Man.
Δισσολόγος, ον, gemino ſermone utens, ib.
Δισάρπαγος, ον, bis raptus, Lyc.
Δμήτρα, *per Sync.* pro δμήτειρα, Heſ.
Δμώϊος, ον, ſervilis, Ep.
Δνοφόεις, εσσα, εν, idem quod γνόφεος, Steph.
Δόδρα, ἡ, *Lat.* potio, ſ. quoddam juſculum, ap. Auſon.
Δοιδυκοποιὸς, ὁ, piſtillorum fabricator, Steph.
Δολοήτωρ, ορος, ὁ, doloſus, Sibyll.
Δολιχήρης, ες, longus, Opp.
Δολιχήπους, ὁ ϗ ἡ, longos habens pedes, Ath.
Δονακοτροφὴς, ὲς, idem quod δονακοτρόφος, Nonn.
Δοξοματαιόσοφοι, οἱ, philoſophi, ſic dicti ob inanem de ſua ſapientia opinionem, Ath.
Δοξοφόρος, ον, gloria plenus, Man.
Δορυστέφανος, ον, haſta coronatus, bellicoſus, Diog. L.
Δουλιχόεις, εσσα, εν, idem quod δουλιχός, Ep.
Δουροπαγὴς, v. δορυπαγής, Opp.
Δουροτόμος, idem quod δορυτόμος, Ep.
Δουρατόγλυφος, ον, lignis compactus, Lyc.
Δουρύπληκτος, idem quod δορύπλ. Æſch.
Δοχμόλοφος, ον, criſta nutans, Æſch.
Δρακοντόπους, ὁ ϗ ἡ, anguipes, Steph.
Δραστέον, faciendum, Soph.
Δρατὸς, pro δαρτός, Hom.
Δροσέω, idem quod δροσίζω, Steph.
Δρυηκόπος, idem quod δρυοκόπος, Lyc.
Δρυτόμος, idem quod δρυοτόμος, Hom.
Δρυμόνιος, α, ον, epith. Dianæ, Orph.
Δρυκαρπον, τὸ, fructus, Lyc.
Δρύον, idem quod δρίον, ſ. δρυμὸν, Heſiod.
Δρύψελον, ſ. δρύψελλον, τὸ, cortex, ſtirps, Heſ. E. M.
Δυήπαθος, ον, idem quod δυηπαθής, Hom.
Δυσαγὴς, ὲς, malé-ſacer, Man.
Δυσάγκριτος, ον, difficilis judicatu, Æſch.
Δυσαγκόμιστος, ον, non tollendus, ib.
Δυσάλεκτος, ον, infandus, Man.
Δυσανίαω, anxium reddo; ſum moleſtus, V. L.
Δυσάριθμος, ον, vix numerabilis, Cyr.
Δυσγαμία, ἡ, infelix conjugium, Man.
Δυσδέρκετος, ον, ingratus viſu, Opp. A δέρκομαι.
Δυσδηρὶ, τὸ, phalangii quoddam genus, Nic.
Δύσδαρος, ον, inauſpicaté datus, Opp.
Δυσειδία, ἡ, deformitas, Steph. A δὺς, & εἶδος.
Δυσέκδρομος, ον, a δὺς & ἔκδρομος, quod vide, Nic.
Δυσεκλύτως, inextricabiliter, Æſch.
Δυσέκφυκτος, ον, inevitabilis, Man.
Δυσημερεος, α, ον, immanſuetus, Ar.
Δυσήνωρ, ορος, ὁ, v. δυσάνωρ, Æſch.
Δυσθνήσκω, infeliciter ſ. malé morior, Eur.
Δυσθρήνητος, ον, lamentabilis, Eur.
Δυσλέπης, ες, ſine cortice. Nic.
Δυσμαθέω, vix agnoſco, Æſch.
Δυσνόια, ἡ, Malevolentia, Soph.
Δυσοίζω, timeo, ſuſpecto; ægre fero, Eur.
Δύσπαις, ὁ ϗ ἡ, infelix proles, vel prole, Cyr.
Δυσπαίπαλος, ον, aſper, Nonn.
Δυσπάλλω, Scot.
Δύσπημα, τὸ, damnum, Æſch.
Δύσπλανος, ον, vagabundus, Æſch.
Δύσπληκτος, ον, qui non facile perturbatur, qui ægre obſtupeſcit, V. L.
Δυσπλῆτις, ιδος, ἡ, aſpera, Lyc.
Δύσπονος, (πόνος) infelix, Soph.
Δυσπονία, ἡ, difficilis opera, Man.
Δυσοικὴς, idem quod δύσοικος, Call.
Δυσωπικῶς, graviter, dure, acerbe, Ar.
Δωρίτης, ὁ, *Adject.* muneralis, Plut.
Δώτειρα, ἡ, datrix, Ar.

E.

Εανηφόρος, ὁ ϗ ἡ, *Epith.* Auroræ; qu. ſplendidam veſtem ferentis, Heſ.
Ἐαρυτερπὴς: ὲς, verno tempore gaudens, Orph.

Ἐγγάγγις, ιδος, ἡ, ſc. πέτρη, Gangitis, ſ. Gagatis, Gemma, Nic.
Ἐγγείνομαι, idem quod ἐγγενάω, Hom.
Ἐγγενῶς, legitime, genuine, Soph.
Ἐγερσίχορος, ον, incitans choreas, *Epith.* Bacchi, Opp.
Ἐγκαθέτως, inſidioſe, fraudulenter, Diod. Sic.
Ἐγκαρπὴς, ὲς, fructuoſus, Heſ.
Ἐγκατασβέννυσθαι, extingui in, Steph.
Ἐγκατόεις, εσσα, εν, internus, Nic.
Ἐγκαύλημα, τὸ, Ar. Sch. &
Ἐγκαύλησις, ἡ, Theoph. vid. εκκαύλ.
Ἐγκαυλίζω, caulem evello, ſ. emitto, Steph.
Ἐγκέφαλος, ὁ, ſub. μυελος, medulla, Nic.
Ἐγκίρνημι, immiſceo, Pind.
Ἐγκληματεύω, accuſo, queror, querulus ſum, Bud.
Ἐγκομπέω, jactito me in, oſtento me inter, Plut.
Ἐγκοτύλη, ludus quidam, v. Steph.
Ἐγκυράδες, ſtigmata & notæ in facie, ἐγκυρδε, pictus, Æſch.
Ἐγκρατίως, fortiter, Theoc. Ab ἐγκρατής.
Ἐγκριδοπώλης, ου, ὁ, qui vendit ἐγκρίδας, Ar.
Ἐγκρυφιάζω, lateo in, Ar.
Ἐγκυκληθρον, τὸ, idem quod ἐγκυκλημα, Ar.
Ἔγκυρτος, idem quod κυρτός, Steph.
Ἔγκωπον, τὸ, ea pars navis qua remi ſunt collocati, Ath.
Ἐγρεσίδομος, ον, domum excitans, Man. vid Theſ. Gr. P. App.
Ἐγρηγόρως, idem quod ἐγρηγορότως, Steph.
Ἐγχάνδης, ες, capax, hians, Nic.
Ἐγχεσίμαργος, idem quod ἐγχείμαργος, Heſ.
Ἐγχεσίπαλλος, idem quod ἐγχέσπαλος, ib.
Ἐγχλοάω, unde ἐγχλοάουσα, idem quod ἔγχλωρος, Nic.
Ἐγχωστήριος, α, ον, aptus ad implendum terra aggeſta, Appian.
Ἐεὺς, ſuus, ab ἑὸς, *item* mitis, bonus, Hom.
Ἐιάζω. hortor, Eur. ap. Heſ.
Ἐιαρόμαστος, ον, vernantes mammas habens, Ep. Ab ἔαρ, & μάστος.
Ἐιδὴ, ſimul, una, Hom. al. ἐι δὴ, al. pro ἐπειδή.
Ἐιδογραφία, ἡ, q. d. faciei pictura, ſ. picturatio, Greg.
Ἐιλιπόδης, ου, ὁ, idem quod ειλίπους, Heſ.
Ἐικονόμορφος, ὁ, vultus ſimulator, Man. Ab εἰκὼν, & μορφή.
Ἐιλαπινυργὸς, ο, repotiorum autor, ib.
Ἐιμένος, η, ον, coopertus, indutus, Hom. Soph.
Ἐινὰς, pro ἐννὰς nonarius numerus; nona menſis dies, Heſiod.
Ἐιναλόφοιτος, ὁ ϗ ἡ, marivagus, Ep.
Ἐινάτιος, α, ον, *Epith.* Lucinæ, Ab ἐινατος, mons Cretæ, Call.
Ἐιρκτέον, prohibendum, Soph.
Ἐιραφιώτης, ου, ὁ, qu. inſutitius, *Epith.* Bacchi, Orph. A ῥάπτω vel ῥαφή.
Ἐισακτέον, deferendum, Ariſtoph.
Ἐισβλέπω, aſpicio, Theoc.
Ἐισγράφω, aſcribo, Soph.
Ἐισδυμι, ſubeo, ingredior, Ar.
Ἐισενταφιάζω, funero; ſepelio, in, Ep.
Ἐισέπομαι, aſſequor, Hom.
Ἐισεῤῥέω, ingredior, Ar.
Ἐισερύω, intrò traho, Hom.
Ἐισίζομαι, ſe colloco in, Hom.
Ἐισικνέομαι, Æſch. vid. Theſ. Gr. P.
Ἐισλεύσσω, inſpicio, Soph.
Ἐισοπτομαι, adſpicio, intueor, Hom.
Ἐισορμάω, irruo, invado, Hom.
Ἑκατονκάρηνος, ὁ ϗ ἡ, centiceps, Æſch.
Ἑκατόμπεδον, τὸ, templum Athenis, &c. Steph.
Ἐκβοάζω, hortor, Æſch.
Ἐκβαβάξαι, excutere, V. L. Heſ. ex Soph.
Ἐκβατήρια, ἡ, al. ἐκβαντήρια, litus, Lyc.
Ἐκβεβαιόω, confirmo, V. L.
Ἐκρηγορέω, evigilo, Ar.
Ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, ſuſceptor, Æſch.
Ἐκθεσια, ἡ, expoſitio, Man.
Ἐκθοινάομαι, epulor, Æſch.
Ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθύω, Sibyl.
Ἐκκατεφάλλομαι. deſilio, Hom.

Ἐκκαυχάομαι, glorior, Eur.
Ἐκκηραίνω, aufero, Æſch.
Ἐκκίω, exeo, egredior, Hom.
Ἐκκλύω, exaudio, Hom.
Ἐκκναισέω, idem quod ἐκκναίω, Theoc.
Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, Hom.
Ἐκκωκιῶ, evello, Ar.
Ἐκκωμάζω, abeo, Eur.
Ἐκλαπάζω, abripio, Æſch.
Ἔκλογος, ὁ, narratio, Æſch.
Ἐκμείρω, ſortior, Hom.
Ἐκναίω, effluo, Sibyl.
Ἐκνοστέω, redeo, Hom.
Ἐκπαίδευμα, το, diſcipulus, filius, Eur.
Ἐκπάτιος, in devia abductus, Æſch. A πάτος.
Ἐκπέραμα, τὸ, exitus, Æſch.
Ἐκπέπταμαι, expanſus ſum, præt. paſſ. v. ἐκπετάζω, ſ. ἐκπετάννυμι. Hinc
Ἐκπεπταμένως, cum expanſione.
Ἐκπορπάω, ſ. ἐκπορπόω, fibulo, fibula ſubnecto, Heſ.
Ἐκπριόω, redimo, Chryſ. ex Prov. Sol.
Ἐκπρορέω, effluo, Orph.
Ἐκπροτιμάω, præfero, Soph.
Ἔκπτιλον, τὸ, v. πτίλον, Nic.
Ἐκπτοιέω, percello, Eur.
Ἐκσαλάσσω, idem quod ἐκσαλεύω, Ep.
Ἐκσαώζω, idem quod ἐκσώζω, Hom.
Ἐκσκεδάννυμι, diſſipo, Ar.
Ἔκτακτοι, οἱ, extraordinarii, Æſch.
Ἐκτέλειος, idem quod ἐκτελής, Hom.
Ἐκτρανόω, declaro, manifeſto, Jun.
Ἐκφάτνωμα, τὸ, lacunar, &c. Æſch.
Ἐκφλόιω, decortico, elido, Nic.
Ἐκφυλάσσω, obſervo, tueor, Soph.
Ἔκφυρμα, τὸ, ſtercus, Nic.
Ἐλαίαγνος, ὁ, oleagnus, Theophr.
Ἐλαιάγριον, τὸ, olivum agreſte, Pind.
Ἑλάνη, ἡ, fax, Ath. Ab ἕλη.
Ἔλαστρον, τὸ, id quod impellit, unde ἐλαστρέω, E. M.
Ἐλάτη, ἡ, palmula, extrema remi pars; *item* haſta, ſ. haſtile ex abiete, Hom.
Ἐλέγχιστος, η, ον, probris digniſſimus, Hom. Ab ἔλεγχος.
Ἐλεσπὶς, ίδος, ἡ, Ap. vid. Th. Gr. Pr.
Ἐλευθεροπραξία, ἡ, audacia, Sibyl.
Ἑλικάστερος, ὁ ϗ ἡ, obliquans, Man.
Ἑλικόμορφος, ον, tortuoſus, Orph.
Ἑλιζόπορος, ον, idem, Procl.
Ἑλκαίνω, idem quod ἑλκόω. Æſch.
Ἔμβαρος, ὁ, ſtultus, ſtolidus, Heſ. ex Men. Ab ἔμβαρος. Pr.
Ἐμβασίκοιτος, ον, cubilia luſtrans. Man.
Ἐμμοχθέω, Eur. vid. Theſ. Gr. Pr. App.
Ἐμπατέω, ingredior. Æſch.
Ἐμπεδολάβαι, perpetuæ noxæ. Man.
Ἐμπιρίμως, *Adv.* perite. Call.
Ἐμπλεκτὸς, ου, ὁ, implicitus. Vitruv.
Ἐμπληγὴς, ὲς, idem quod ἔμπληκτος. Nic.
Ἐμπλήκτως, idem quod ἐμπλήγδην. Thuc.
Ἐμπόλητος, ον, emptus. Soph.
Ἐμπυριβήτης, igni aptus. Hom.
Ἐμπυρόω, incendo, exuro. Steph.
Ἔναλος, idem quod εναλιος. Hom.
Ἐναμέλγω, idem quod ſimplex. Hom.
Ἐνάντια, *Adv.* idem quod ἔναντα. Ap.
Ἐναπομορξις, ἡ, abſterſio, deterſio, Theophr. ubi al. ἐναπόμιξις.
Ἐναρηφόρος, idem quod ἐναρφ. Ep.
Ἐναυξὴς, ὁ ϗ ἡ, qui bene creſcit. Theoph.
Ἐνδικάζομαι, judicio contendo. Poll.
Ἐναφάσσων, ſ. εἰναφάσσων, univelis. Lyc.
Ἐγνάμπτω, implico. Hom.
Ἐνδίημι, inſequor. Hom.
Ἐνδικωτέρως, juſtiſſime. Eur.
Ἔνδιον, τὸ, ſedes, domicilium. Nonn.
Ἐνδυκὲς, *Adv.* pro ἐνδυκέως. Nic.
Ἔνδυο, ocyus, cito, Suid. ex Men.
Ἐνδρακοντωθεὶς, inſtar draconis. Æſch.
Ἐνέχομαι, adhæreo. Ariſtoph.
Ἐνεψίημα, τὸ, idem quod ἐνέψημα. Nic.
Ἐνευδιάων, tranquillus, quietus. Ap.
Ἔνθερμος, ον, valde fervidus. Naz.
Ἐνζεύγνυμι, adjungo, adapto. Soph.

Ἐνθεότιμος, ον, pius. Sibyll.
Ἐνθορὸς, ὸν, inſiliens, Pind. A θόρω.
Ἐνθύμιος, ον, ſollicitus. Soph.
Ἐνιβλάπτω, impedio. Hom.
Ἐνεαυγίζομαι, terreor. Ath.
Ἐνικαταβάλλω, demergo. Ap.
Ἐνικαταπίπτω, collabor. Ap.
Ἐνικνάσσω, indormio, incubo. Moſch.
Ἐνιπάλλομαι, tremefio. Ap.
Ἐνιφέρβομαι, paſcor in. Moſch.
Ἐνκτερεΐζω, ſepelio in. Ap.
Ἐνναετίζομαι, inhabito. Call.
Ἐνναέτις, ἡ, inhabitatrix. Ap.
Ἐννάνυχες, ſ. εἰνάνυχες, per novem noctes. Hom.
Ἐννεάγηρος, α, ον, idem quod ἐννεαγήρως. Arat.
Ἐννοητέον, cogitandum. Steph.
Ἐννυχεύω, excubo. Soph.
Ἔνολβος, ὁ, beatus, prædives. Man.
Ἐνομήρης, ες, concordans, Nic. Ab ὅμηρος.
Ἐνοτοτύζω, fleo. Eur.
Ἐνσινὴς, ὲς, innexus damnis, Man. A σίνω.
Ἔνσοφος, ὁ, intus ſapiens, ib.
Ἐνστερνόμαντις, ὁ, idem quod στερν. Heſ.
Ἐνσφρηγίζω, pro ἐνσφραγ. Ep.
Ἐνσχερὼ, *Adv.* directo ordine. Ap.
Ἐντελειότης, ἡ, perfectio, V. L. A τέλειος.
Ἐντενὲς, *Adv.* contente. Ap.
Ἐντεσιμήστωρ, ὁ, armorum peritus, bellicoſus, Steph. Ab ἔντεα.
Ἐντιτρωνίζω, tribus aquæ portionibus miſceo. Vox Comica. Ar.
Ἐνώτη, ἡ, idem quod ἐνώτιον. Heſ. ex Soph.
Ἐξαμάξω, convitior, maledico, V. L. Ab ἅμαξα, qu. de plauſtro convitia fundo.
Ἐξαναβαίνω, aſcendo, conſcendo. Sibyl.
Ἐξαναφαίνω, oſtendo, exhibeo. Orph.
Ἐξαπωθέω, expello, abigo.
Ἐξαυστὴρ, ὁ, fuſcina, harpago, Æſch. Ab ἐξαῦσαι, eximere. Heſ.
Ἐξελκωσις, ἡ, laniatio, exulceratio. Steph.
Ἐξελκτέον, abſtrahendum, extrahendum. Soph.
Ἐξειλύω, contorqueo. Theoc.
Ἐξέμπαλιν, idem quod ἔμπαλιν. Heſ.
Ἐξιπάλλομαι, exſilio. Heſ.
Ἐξεπιπλήσσω, percello. Eur.
Ἐξεριθεύομαι, redimo, mercede allicio, Bud. Ab ἔριθος.
Ἐξερύκω, inhibeo. Soph.
Ἐξερωέω, extra viam concurro. Hom.
Ἐξήλατος, ον, lamina ductili tectus, Hom. εὐποίητος, Heſ.
Ἐξίδιον, τὸ, Dim. ab ἕξις. E. M.
Ἐξιάομαι, ſarcio. Plat.
Ἐξισατέον, exæquandum. Soph.
Ἐξμέδιμνος, ον, ſex medios æquans. Ar.
Ἐξορίνω, irrito. Æſch.
Ἐξορμενίζω, defloreo, caulem amitto. Soph. Fr.
Ἐξοχὰς, άδος, ἡ, ani extuberatio. Gorr.
Ἐξυπανίστημι, exorior. Hom.
Ἐξωριάζω, extermino. Æſch.
Ἐόλητο, turbabatur, movebatur. Ap. l. 3. al. αἰόλητο. Hoelz. ἄιολτο pro αἰόλετο, ſ. αἰόλητο.
Ἐπαγορεύω, inſuper dico. Steph.
Ἐπαγχέω, commiſceo, Ar. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & χέω.
Ἐπάγων, οντος, ὁ, trochlea in cujuſdam machinæ radice collocata. Vitruv.
Ἐπαΐξω, adjuvo. Hom.
Ἐπαίμανες, οἱ, noſtro de ſanguine creti, Heſ. Ab αἷμα.
Ἐπαίνεσις, ἡ, laus. Eur.
Ἐπαινετήριος, α, ον, laudatorius. Steph.
Ἐπαιρέομαι, *Ion.* pro ἐπαίρομαι, ſ. ἐφαιρέομαι. Hipp.
Ἐπαλάλκω, Nic. v. Simp.
Ἐπαλγανώ, ib.
Ἐπαλθὴς, ὲς, ſanitati utilis, ſaluber, ib.
Ἐπαμβλίσκω, τοὺς καρποὺς, excutio immaturos fructus. Steph.
Ἐπαμφέρω, pro ἐπαναφέρω. Sol.
Ἐπανακλαγγάνω, Xen. vid. κλαγγάνω.
Ἐπανθὴρ, ο, floridus, Man. Ab ανθος.
Ἐπαντίλλω, v. αγατιλλω. Eur.

Ἐπαντανύω, extendo. Hom.
Επαπορία, ἡ, v. ἀπορία. Heſ. Suid.
Ἐπαπύω, ſ. ἐπηπύω, acclamo. Heſ.
Ἐπαρύτω, & ἐπαρύω, haurio. Steph.
Ἐπάρω, apto. Hom.
Ἐπαϋτέω, exclamo. Theoc.
Ἐπαΰω, idem, ib.
Ἐπαφυω, ſ. ἐπαφύσσω, inſuper fundo. Hom.
Ἐπεγκελινω, v. ἐγκελίνω. Eur.
Ἐπεγχαλαω, v. ἐπιχαλάω.
Ἐπεγρομαι, expergefio. Theoc.
Ἐπειγεὺς, ὁ, qui ſummo ſtudio rem aliquam properat & urget, Steph. Ab ἐπείγω.
Ἐπειγαλὴ, ἡ, idem quod ἔπειξις. E. M.
Ἐπεικάδες, αἱ, dies nefaſti. V. L.
Ἐπείκελος, aſſimilis. Hom.
Ἐπειρέομαι, & ἐπείρομαι, *Ion.* pro ἐπέρομαι, interrogo. Herod.
Ἐπεισκύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκ. Suid.
Ἔπειτεν, pro ἔπειτα. Herod.
Ἐπεκκλίνω, devito, declino. Steph.
Ἐπεκλύω, exolvo, debilito, ib.
Ἐπελίσσω, flecto. Hom.
Ἐπενδουπέω, inſuper ſonitum edo. Hom.
Ἐπεξεργασία, ἡ, operis conſummatio. Steph.
Ἐπέραστος, amabilis. Suid.
Ἐπεργία, ἡ, operatio penes alios. V. L.
Ἐπερέφω, tego, tectum impono. Hom.
Ἐπεσβαλλω, *Att.* pro ἐπεισβάλλω. Thuc.
Ἐπευάδω, placeo. Muſ.
Ἐπηγεὺς, ὁ, ductor. V. L.
Ἐπηφὶ, ægyptii undecimi menſis nomen. Ep.
Ἐπιαγαπητος, ον, chariſſimus. V. L.
Ἐπιβήματα, τὰ, genus quoddam ſaltationis. Heſ.
Ἐπιβλὴ, ἡ, fibula, Heſ. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπιβουκόλιον, το, armentum. Theoc.
Ἐπιβούλητος, ον, inſidioſus. Luc.
Ἐπιβριθὴς, ὲς, gravis. Æſch.
Ἐπίβωτος, pro ἐπιβόητος, infamis. Anac.
Ἐπιγαμβρία, idem quod ἐπιγαμβρεία. Euſt.
Ἐπιγόνειον, τὸ, muſicum quoddam inſtrumentum. Ab Epigno inventore. Poll.
Ἐπιδάκρυον, τὸ, Eur. al. ἐπὶ δάκρυον.
Ἐπιδοξότης, ἡ, claritudo. Steph.
Ἐπιδρομάδην, curſim. Orph.
Ἐπιδυσακούω, graviter audio. Steph.
Ἐπιέννυμι, induo. Hom.
Ἐπιέσπομαι, Opp. ἐπιέπομαι, Apoll. *Poët.* pro ἐφέπομαι.
Ἐπιζαμενὴς, ὲς, v. ſimpl. Nic.
Ἐπιζεφύριος, α, ον, zephyro expoſitus. Pind.
Ἐπιζυγὶς, ἡ, loculamentum machinæ in quod inditur ἐπιτοξίς. Steph.
Ἐπιζύγιον, το, pars navis, &c. Heſ.
Ἐπιημύω, incumbens inclino. Hom.
Ἐπιθόρομαι, inſilio. V. L.
Ἐπιθραύω, effringo. Ep.
Ἐπιθυμήτειρα, ἡ, cupida, affectatrix. Call.
Ἐπιθύμιος, ον, cupidus. Man.
Ἐπιθύνως, *Adv.* recte, ib.
Ἐπικαθαίρω, perpurgo, abſtergo. Steph.
Ἐπικαίνω, conficio. Æſch.
Ἐπικαρδιάω, v. ſimpl. Nic.
Ἐπικαρπίζομαι, defrugo. Theoph.
Ἐπικάρπιον, το, quicquid ſemen aliquod continet, ἐπικαρπια, τὰ, ramuſculi plantarum qui ſunt ſuper fructum. Ath.
Ἐπικαταμένω, inſuper maneo, immoror. Xen.
Ἐπικελαδέω. acclamo. Hom.
Ἐπίκεντρος, ον, in centro. Man.
Ἐπικήριον, τὸ, quicquid fato obnoxium eſt. Luc.
Ἐπικνάμπτω, al. ἐπιγνάμπτω. Hom.
Ἐπικοινῆς, *Adv.* communiter. Steph.
Ἐπίκομος, ὁ, ad aliquid miſſus, curator, V. L.
Ἐπικοσμέω, cohoneſto, ornatum addo. Ariſt.
Ἐπικούρειος, α, ον, Epicureus. Ep.
Ἐπίκρανον, τὸ, capitis tegumentum muliebre. Eur.
Ἐπικρατητικὸς, cohibendi vim habens. Gal.
Ἐπικρατήτωρ, ὁ, apud Aſtrologos ἀστὴρ cujus in themate maximæ vires ſunt. Steph.
Ἐπικτείνω, interficio, Soph.
Ἐπικύκλιος, ſub πλακοῦς, quoddam placentæ genus, Ath.

Ἐπικυψέλιος, qui curat alvearia apum, *Epith.* Panis, Ep. A κυψέλη.

Ἐπικαμπτήρ, ὁ, v. καμπτήρ, Suid. Euſt.

Ἐπιλησμότατος, pro ἐπιλησμονέστατος, Ar.

Ἐπιλαβὴ, ἡ, prehenſio, Æſch.

Ἐπιλέπω, decortico, Hom.

Ἐπίλησις, ἡ, oblivio, Pind.

Ἐπιλωβὴς, ές, damnoſus, pernicioſus, Nic.

Ἐπιμανίκιον, τὸ, manipulus ſacerdotis, Chryſ.

Ἐπίμαστος, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, Hom.

Ἐπιμειδάω, idem quod ἐπιμειδιάω, ib.

Ἐπιμελὲς, τὸ, cura, Polyb.

Ἐπιμηλάδες, αἱ, ovibus admixtæ, Call. V. L.

Ἐπιμηλοβοτὴρ, ὁ, idem quod μηλ. *ſed vox eſt ſuſpecta.*

Ἐπιμνάομαι, v. ἐπιμιμνήσκομαι, Ap.

Ἐπιμολέω, invado, Soph.

Ἐπίμολος, ὁ, qui invadit, Æſch.

Ἐπιμώμητος, ον, reprehenſibilis, Heſiod.

Ἐπινήθω, idem quod ἐπινέω, Luc. Hom.

Ἐπινημέω, accumulo, Hom.

Ἐπίνικος, idem quod ἐπινίκιος, Pind.

Ἐπινωτίδιος, ὁ, humeris impoſitus, Ep.

Ἐπιαστίζω, irruo, invado, Eur.

Ἐπίξυλος, ὁ, idem quod ἐπίξυλον, Ar.

Ἐπιοίνιον, ἆθλον, vini præmium, Theog.

Ἐπιοινοχοεύω, v. οἰνοχοεύω, Hom.

Ἐπιόμνυμι, ἐπόμνυμαι, inſuper juro, ib.

Ἐπιόρκιον, τὸ, idem quod ἐπιορκία, V. L.

Ἐπιόρομαι, pro ἐπέρχομαι, Hom.

Ἐπιπάλλω, e vibro, concutio, Æſch.

Ἐπίπαξ, *Adv.* ut ſemel dicam, ſummatim, Steph.

Ἐπιπάροδος, ἡ, ſecunda, ſ. repetita ingreſſio, Poll.

Ἐπιπέλομαι, incido, Hom.

Ἐπιπεράω, trajicio, Hom.

Ἐπιπλήγδην, ſtrictim, Steph.

Ἐπιπλήσσω, percutio, Hom.

Ἐπίπλοον, τὸ, omentum, Gorr.

Ἐπιποιμὴν, ὁ καὶ ἡ, vid. ποιμὴν, Hom.

Ἐπιπόλασις, ἡ, ſuperlitio, V. L.

Ἐπιπολεμέω, bellum infero, Steph.

Ἐπιπολεμόω, excito ad bellum ſuſcipiendum, ib.

Ἐπιπολαῖος, idem quod ἐπιπόλαιος, ib.

Ἐπίπολος, ὁ, curator, Soph.

Ἐπιπροχέω, effundo, Hom.

Ἐπίπταμαι, advolo, ſupervolo, pro ἐφίπταμαι, ib. Plat.

Ἐπιπωτάομαι, advolo, involo, Ep.

Ἐπιραβδοφορεῖν, virga inſtigare equum ad curſum, Poll.

Ἐπιρρήγνυμι, obdo, Hom.

Ἐπιρρητορεύω, oratorie dico, & eloquenter, Ath.

Ἐπίρροπος, ον, idem quod ἐπιρρεπής, Nic.

Ἐπιρρίζω, idem quod ἐπιρριζεῖν, Theoph.

Ἐπιρρύζειν, inſtigare & incitare canes, Ar. al. ἐπιρρίζειν.

Ἐπιρρύω, inſtillo, V. L.

Ἐπιρρύομαι, protego, Æſch.

Ἐπίρρωσις, ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, Steph.

Ἐπιρρώω, concutio, commoveo, Ap. *item.* id. quod ἐπιρρώννυμι.

Ἐπίσαπρος, ρα, ρον, in ſuperficie putridus, al. putricans, Steph.

Ἐπισελήνια, τὰ, placentæ, in lunæ formam factæ, ib.

Ἐπίσημον, τὸ, inſigne, Ariſtid.

Ἐπισίστον, τὸ, canum in venatione incitamentum, V. L. Ab ἐπισίζαι.

Ἐπίσιγμα, τὸ, idem, Steph.

Ἐπισκίπτω, inſuper tego, Muſ.

Ἐπισκηνόω, inhabito, N. T.

Ἐπίσκια, τὰ ſub. χωρία, umbroſa loca, Steph.

Ἐπισκοπα, ἐπισκόπως, *Adv.* tendendo ad ſcopum. Suid.

Ἐπισοβέω, incedo, V. L.

Ἐπισπάζομαι, amplector, Steph.

Ἐπισπεῖν, attingere, oppetere, Hom.

Ἐπισταθμία, idem quod ἐπισταθμεία, manſio, *it.* munus τοῦ ἐπιστάθμου, Bud.

Ἐπίσταθμα, τὰ, manſiones, Poll.

Ἐπιστατέον, præeſſe oportet, Plat.

Ἐπιστιχάομαι, accedo, eo, Nonn.

Ἐπιστολογράφος, ὁ, epiſtolarum ſcriptor, Ath.

Ἐπιστολοειδὴς, ὲς, epiſtolæ ſimilis, Bud.

Ἐπιστρεπτέον, revertendum eſt, Ariſtid.

Ἐπιστρογγύλομαι, rotundor, Nic. A στρογγύλος.

Ἐπισφρηγίζω, pro ἐπισφραγίζω, Ep.

Ἐπιτάμνω, incido, Steph.

Ἐπιτέγγω, irrigo, Anac.

Ἐπίτικνοι (γυναῖκες), mulieres, quæ tandem pariunt, Hipp.

Ἐπιτίτμω, deprehendo, Hom.

Ἐπιτήδεος, idem quod ἐπιτήδειος, Herod.

Ἐπιτιμέων, *Ion.* pro ἐπιτιμάων, ib.

Ἐπιτιμητὴρ, ὁ, idem quod ἐπιτιμητὴς, Opp.

Ἐπιτιμητέος, reprehendendus, objurgandus, Heſ.

Ἐπιτίτθιος, lactens, Ep. A τιτθή.

Ἐπιτράπω, *Ion.* pro ἐπιτρέπω, Herod.

Ἐπιτροπικὸς, ἡ, ὸν, ad tutelam pertinens, Plat.

Ἐπίτυρον, τὸ, edulium quoddam ex confractis olivis, V. L.

Ἐπίφευκτος, ον, fugiendus, averſandus, V. L.

Ἐπιφημεῖν, bene ominari, acclamare, aſſentiri, Steph.

Ἐπίφημι, promitto, Eur.

Ἐπιφθημι, ἐπιφθάνω, prior aſſequor, Hom.

Ἐπιφθύζω, inſpuo veneficarum more, Theoc.

Ἐπίφοιτος, ὁ, qui incurrit, Man.

Ἐπιφρίξ, Il. ν, 63, ubi vacat præp. Euſt. al. ἐπὶ φρίξ.

Ἐπίφρενα, τὰ, præcordia, Steph, A φρὴν.

Ἐπιφρονέω, perſpicio, Hom.

Ἐπίφυλος, ον, in tribus deſtributus, Eur.

Ἐπιχαλκῖται, οἱ, armati, Heſ. A χαλκός.

Ἐπιχάριττα, pro ἐπιχαρίτας, Ar.

Ἐπιχατὴς, & ἐπιχητας, ου, ὁ, qui indiget, inops. Heſ. A χατέω.

Ἐπιχείρια, τὰ, idem quod ἐπίχειρα. Poll.

Ἐπιχειρονομεῖν, manibus tanquam legibus uti. Heſ. al.

Ἐπιχειρονομοῦντες, qu. ἐπὶ χειρῶν νομοῦντες. Steph.

Ἐπιχιλιάδιον milleſimum. Steph.

Ἐπιχυτέον, infundendum, ib.

Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pemmatis ſ. placentæ. Ath.

Ἐπιχωρίζω, ſeparo, ſecerno. Steph.

Ἐπιψήχω, in ſuperficie rado, deſtringo, detergo. ib.

Ἐπιψοφέω, perſono. Call.

Ἐπογμεύω, v. ὀγμεύω. Tryph.

Ἐπόγμιος, ον, *Epith.* Cereris. Ep.

Ἔπολβος, ον, felix, dives. Man.

Ἐπολύλλιτος, ον, miſerabilis. Man.

Ἐποπτύω, ſibilo, V. L.

Ἐποχεὺς, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis. Euſt. Ath.

Ἐπωαστικὸς, ἡ, ὸν, qui incubare ſolet ovis, Ariſtot.

Ἐπωριάζω, curo, ſolicitus ſum, Steph.

Ἐραστὸς ἡ, ὸν, idem quod ἐρατὸς, ib.

Ἐπωπὴ, ἡ, vultus. Æſch.

Ἐργασείω, facere cupio. Soph.

Ἐργαστίων, ωνος, ὁ, agricola. Ar.

Ἐργίζω, operor. V. L.

Ἐργαδία, ἡ, difficultas, moleſtia, negotium. Naz.

Ἐργάλη, ἡ, idem. Ap.

Ἐρέγμινος, ex fabis freſis. Dioſc.

Ἐρείκη, ſ. ἐρίκη, Erice, arbor fruticoſa, Nic.

Ἐρεικώδης, ες, Erice abundans, al. diſruptus. V. L.

Ἐρειπίασις, ἡ, ruina. V. L.

Ἐρεισμοὶ. αἱ, pro ἐρείσματα. Steph. ex Vitruv.

Ἐρεπτὰ, τὰ, alimenta, V. L. Ab ἐρέπτω.

Ἐρετριάζω, dicteriis proſequor, cavillor, Heſ.

Ἐρεύγμενος, *per Sync.* pro ἐρευγόμενος, Heſiod.

Ἐρημὰς, άδος, ἡ, orbata, Ep.

Ἐρήματα, τὰ, pecora, Suid.

Ἐρήμη, *ſub.* δίκη, vadimonium deſertum, Dem.

Ἐρημοδῖκος, ὁ, qui ſolus ſuam cauſam agit, V. L.

Ἐρημολόγος, ὁ, idem, Heſ.

Ἐρημοσκόπος ὁ, qui negligenter excubias agit.

Ἐριβώβοτος, pecuarius, *E. M.* ex Soph.

Ἐρίβροχθος, ον, magnum guttur habens, Cal.

Ἐρίθαλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐθαλὴς, V. L.

Ἐρίθυμος, ον, alacrem animum habens. Orph.

Ἐρίπνευστος, ὁ καὶ ἡ, valde ſpirans, Dolſc.

Ἐρισφάραγος, qui magno & elato collo eſt. Heſ.

Ἐρίσχηλος, ον, contentioſus, *E. M.* Ab ἐρισκελέω.

Ἐριφεγγὴς, ες, valde ſplendens. Procl.

Ἐριφοκλόπος, ὁ, hædi fur. Opp.

Ἐριάλης, ὁ, unus ex equis Neptuni. Euſt.

Ἑρμαγέλη, ἡ, multitudo, Mercurii Grex. Ep.

Ἑρμοπιθηκιάδες, οἱ, Hermoſimiæ, ſ. ſimiæ Hermolyci nepotes, ib.

Ἕρκιος, ſ. ἑρκεῖος, Herceus, *Epith.* Jovis. Soph.

Ἔροτις, ἡ, Æol. & *per Metath.* pro ἔορτις, idem quod ἑορτή. Trall.

Ἔροψ, avis quædam. Heſ.

Ἕρπω, ſerpo, repo, repto, *it.* incedo, vado. Hom. Soph.

Ἐρυθρόπελας, idem quod ἐρυσίπελας, Heſ.

Ἐρυκανέω, ἐρυκάνω, inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, Hom.

Ἐρωτιδεὺς, ὁ, amatorculus, pipio. Anac.

Ἐρωτιὰς, άδος, ἡ, amatoria, amabilis. Ep.

Ἔσαντα, ex adverſo, Hom. al. ἐς ἄντα.

Ἐσαυγάζω, *Poët.* inſpicio. Ep.

Ἐσάχρι, ad uſque. Ap.

Ἐσαῦτις, pro εἰσαῦθις, alias. Ap.

Ἐσαφικνέομαι, *Poët.* pro εἰσαφ. pervenio ad, accedo.

Ἐσβάλλω, pro εἰσβάλλω, Ar.

Ἐσθλοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Syneſ.

Ἐσλεύσσω, v. εἰσλεύσσω. Soph.

Ἐσμάσσω, v. εἰσμάσσω. Hom.

Ἔσοπτρον, τὸ, v. εἴσοπτρον, Anac.

Ἐσοπτροειδὴς, ὲς, ſpeculo ſimilis. Steph.

Ἐσοράω, v. εἰσοράω. Theoc.

Ἔστε, dum, donec, in poſterum, Steph.

Ἐσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι, Herod.

Ἐσφοιτάω, v. εἰσφοιτάω. Ar.

Ἐσωπὴ, ἡ, aſpectus, Steph.

Ἐστῆμος, illud tempus. Euſt. al. ἐς τῆμος.

Ἐτὰν, *Dor. Voc.* pro ἐτὰ, ab ἔτης. Ar.

Ἐτάρα, ſ. ἑτάρη, ἡ, idem qued ἑταίρα. Hom.

Ἑταιρειάρχης, ὁ, ſodalitii princeps. Suid.

Ἑταιρίδιον, τὸ, meretricula. Plut.

Ἑταρία, idem quod ἑταιρεία. Steph.

Ἑταρίζω, me comitem adjungo. Hom.

Ἐτεια, *Adv.* quotannis, Lyc. Ab ἔτος.

Ἐτεόκρης, ητος, ὁ, indigena Cretenſis. Hom.

Ἑτερεγκεφαλᾶν, deſipere. Poll. ex Ar.

Ἑτεροειδὴς, ὲς, v. ἑτεροιώδης. Nic.

Ἑτεροεργὴς, ὁ, aliud agens. Damoſc.

Ἑτερόθρησκος, ὁ, idem quod ἑτερόδοξος. Suid.

Ἑτεροπλοΐα, τὰ, idem quod

Ἑτερόπλουν, τὸ, fœnus nauticum, cum commeatus tantum periculum fœnerator ſuſcepit. Dem.

Ἑτερόπνοος, ον, alternatim flans, vento minime ſuo ſonans. Anac.

Ἑτεροπλανὴς, ὲς, ad alteram partem vagans, *Epith.* oculi. Nic.

Ἑτερόφθογγος, ον, idem quod ἑτερόφωνος. Syneſ.

Ἑτερωνυμία, ἡ, diverſitas nominis. Steph.

Ἐτνοδόκος, ſc. τορύνη, tudicula, ſ. cochlear quo τὸ ἔτνος δεχόμεθα, & ex olla expromimus. Ep.

Ἑτοιμολόγος, ον, promptiloquus. Naz.

Ἐτώσια, *Adv.* fruſtra. Theoc.

Εὐάγκεια, ἡ, fertilis vallis, *Call.* al. *Epith.* Pindi, pervocalis. Ab ἀγκὴς.

Εὐαγκὴς, ὲς, in valles devexus. Pind.

Εὐαγρὴς, ὲς, proſperè capiens. Opp.

Εὐαντάω, propitius ſum. Call.

Εὐαρεστοτέρως, blandius. Xen.

Εὐαρμοστέω, ſum concinnus, Hipp.

Εὐγονέω, ſum fœcundus. Theophr.

Εὔβοος, ου, ὁ καὶ ἡ, fertilis boum. Hom.

Εὐβουλεὺς, ὁ, ὁ Ἀΐδης, κατ' εὐφημισμόν. Nic.

Εὐβρεχέως, larga irrigatione, ſ. potione, Nic.

Εὐβύριος, ον, idem quod εὔοικος, *E. M.*

Εὐγηθὴς, ὲς, lætus. Eur.

Εὐγήθητος, ον, idem, jucundus. ib.

Εὔγλαγος, ον, lactens, Lyc.

Εὔγνωτος, idem quod εὔγνωστος. Steph.

Εὐγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, bonam habens cuſpidem. Cal.
Εὐγόμφωτος, ον, bonis clavis compactus. Opp.
Εὐδάνω, incubo. Lyc.
Εὐδιανός. idem quod εὔδεινος. Pind.
Εὐδοκιμητος, ον, probus. Sibyl.
Εὐδυκίως, Adv. al. ἐνδυκέως. Od. κ. 65.
Εὐδώρητος, ον, bene, ſ. facile donatus. Opp.
Εὔδωρος, ον, beneficus, liberalis. Sibyl.
Εὐέθειρα, bene comata, capillis decora. Anac.
Εὐέλπιστος, ον, idem quod εὔελπις. Soph.
Εὐέργης, ὁ, pro εὐεργέτης, benefactor. Ep.
Εὐεσπερίδες, αἱ, horti Heſperidum. Theoph.
Εὐζυγής, ές, bene compactus. Ep.
Εὐθαλόεις, εσσα, εν, bene virens. Cal.
Εὐθαλπὴς, ὲς, facile incaleſcens, ib.
Εὐθαλπιάω, bene caleo. Hom.
Εὐθέμεθλος, ον, bene fundatus, ib.
Εὔθεσμος, ον, probè legem obſervans. Apollin.
Εὐθηλέα, εὐθηλούμενον, idem quod εὔθηλον, ſ. εὐθηλήμονα. Æſch.
Εὐθηλήμων, ονος, bene nutritus, pinguis. Ep.
Εὐθρυβὴς, ὲς, fragilis; friabilis, Dioſc. A θρύπτω.
Εὐθυδήμων, ὁ, Exp. ἁπλῆς δημότης, ex fæce vulgi, Heſ. ex Eur.
Εὐθυμητέον, lætandum. Xen.
Εὐθυπόρον, Adv. recta. Hom.
Εὐίλατος, ον, propitius, qui facile cohiberi poteſt. Suid.
Εὐίματος, ον, pulcris indutus veſtibus. Steph.
Εὐκαταγέλαστος, ον, deriſu facilis; al. ridiculus, contemnendus, ib.
Εὐκαταλέγω, ritè narro. Hom.
Εὔκηπος, ον, pulcros hortos habens. Pind.
Εὔκνιστος, ον, bene vellicans, Man. A κνίζω.
Εὐκομίω, bene recondo. Ap.
Εὐκρὰς, ᾶτος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ, bene mixtus, dilutus ſ. temperatus. Eur.
Εὔκρητος, ον, idem, bene temperatus. Ep.
Εὐκρίνω, bene ſecerno & ſeligo. Hom.
Εὔκρυερος, ον, valde terribilis. Tryph.
Εὐκτέατος, ον, felicis poſſeſſionis. Cal.
Εὐκτέος, optandus. Ep.
Εὐκτίμενος, bene ædificatus. Hom.
Εὐκυρέω, bene ago, Æſch. al. εὐκυρόω.
Εὐκώλητος, ον, membris bene compactis, ſ. firmis pedibus. Nic.
Εὐλαβίη, ἡ, idem quod εὐλάβεια. Theog.
Εὐλαβεστέρως, cautius. Eur.
Εὔμαλλος, ον, bene villoſus. Pind.
Εὐμαρίας, Adv. facile. Theog.
Εὐμολπέω, recte cano. Hom.
Εὐμυλίη, ἡ, rumor. Hom.
Εὐναιετάω, commode habito, ib.
Εὐνάεις, benè ſ. benignè defluens. Æſch.
Εὐναίομαι, bene habitor. Hom.
Εὐνὰς, άδος, jacens. Steph.
Εὐνήτης, ὁ, idem quod εὐνητήρ, Heſ.
Εὐνήτρια, ἡ, conjux, cubitrix. Soph.
Εὐνομιδίστατοι νόμοι, ſc. paſcua pecoribus ac commodatiſſima. Heſ.
Εὐνώμης, ες, volubilis. Soph.
Εὐξυλοεργὸς, ὁ, e ligno poliens egregia. Man.
Εὐόροφος, ον, pulcram ſ. bonam contignationem habens. Ep.
Εὐοσμέω, bene oleo, odorus ſum, fragro. Theophr.
Εὐοσμίη, ἡ, bonus odor, fragrantia. Soph.
Εὔπαλτος, ον, vibratu facilis. Steph.
Εὐπάρηος, ον, pulcras genas habens, Pind. P. 12. εὐπεζάν, Dinn. malè.
Εὐπατέρειος, α, ον, claro patre natus; generoſus; nobilis. Eur.
Εὐπάτηρ, ὁ, idem quod εὐπάτωρ. Steph.
Εὔπλειος, ον, bene plenus. Hom.
Εὐπνοέω, facile ſpiro. Steph.
Εὔπνοια, ἡ, commoda ſpiratio, ib.
Εὐποριζω, excogito. Eur.
Εὐπρήσσω, Ion. pro εὐπράσσω. Herod.
Εὐπυγία, ἡ, pulchræ clunes. Ath.
Εὐράστειραι, αἱ, bene laborantes, Epith. Eumenidum. Orph.
Εὐριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari. Ariſtot.

Εὐῤῥεὺς, al. εὐῤῥὴς pro εὔῤῥοος. Hom.
Εὐῤῥείεις, idem. Ep.
Εὑρησιεπὴς, v. εὑρεσιεπής. Ar.
Εὐρυθέμεθλον, τὸ, templum lati fundi. Call.
Εὐρυχανὴς, ὲς, lato hiatu. Opp.
Εὐρώεις, εσσα, εν, ſitu-ſentus. Hom.
Εὐσεβία, idem quod εὐσέβεια. Soph.
Εὐσθενῶς, valde, firmiter, conſtanter. Phil.
Εὐσίπυος, ον, locuples, Suid. A σιπύη.
Εὐσκευέω, vaſis utilenſibusque bene inſtructus ſum; bene paratus ſum. Soph.
Εὔσκωλος, Ar. Lyſ. 810. ſed leg. εὖ σκώλοισι.
Εὔσπειρος, pulcras ſpiras faciens, ſ. habens ſpiras bene compoſitas. Ep.
Εὔστακτος, ον, ſtillatitius. Gorr.
Εὐστέλλω, bene orno. Hom.
Εὐστολίζω, probè decoro. Eur.
Εὐστόρθυγξ, γος, ὁ ϗ ἡ, e robuſto & valido ſtipite. Ep.
Εὔστρωτος, ον, bene ſtratus. Ep.
Εὐτείχητος, ον, bene munitus. Hom.
Εὔταρσος, ον, bene pennatus. Ep.
Εὐτελία, ἡ, idem quod εὐτέλεια, it. felicitas. Ar.
Εὔτηκτος, ον, qui facile colliqueſcit. Steph.
Εὐτρέφω. bene, ſ. magna cura nutrio. Hom.
Εὐτρὶψ, ίβος, idem quod εὐτριβής. Nic.
Εὐτυπὴς, ὲς, bene cuſus, Man. A τύπτω.
Εὐυπόληπτος, ον, qui facilè cogi poteſt, & congregari. V. L.
Εὔφορτος, ον, facilis oneris, levis. Opp.
Εὔφρουρος, ον, bene munitus, ib.
Εὐχυρώτατος, ον, penitus inutilis. Polit.
Εὔχλωρον, το, viriditas. Steph.
Εὔχολος, ον, facilis iræ. Ep.
Εὔχωρος, ον, pulcrum ſ. bonum campum habens. Sibyl.
Εὐωπελία, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. vid. Theſ. Gr. P.
Εὐωριάζω, contemno, negligo. Heſ. ex Soph
Ἐφεκτικῶς, dubitanter, hæſitanter. Steph.
Ἐφεστρίδιον, τὸ, umbella, V. L. Ab ἐφεστρίς.
Ἐφέτις, ἡ, ancilla. Heſ.
Ἐφηβαῖον, το, pubes, pecten. Dioſc.
Ἐφηλόω, clavo affigo. Steph.
Ἐφῆμαι, inſideo. Soph.
Ἐφήμιος, ον, infauſtus. Æſch.
Ἐφιέρεια, τὰ, donaria. V. L.
Ἐφίζω, inſideo. Hom.
Ἐφικάνω, aſſequor, ib.
Ἐφιμείρω, cupio. Muſ.
Ἐφιππειος, ον, idem quod ἐφίππιος. Plut.
Ἐφυπνώττω, indormio. Bud.
Ἐχετλήεις, εσσα, εν, ſtivalis, Ep. Ab ἐχέτλη.
Ἔχης, ὁ, dives, idem quod ἐχέτης. E. M.
Ἔχθιον, odioſius. Soph.
Ἐχθρικὸς, infeſtus, odioſus. Jun.
Ἐχιδνοχαρὴς, ὲς, viperis gaudens. Sibyl.
Ἔχιλος, ὁ, locus, ubi tenetur temo. Steph.
Ἑψητέον, coquendum, ib. Ab ἕψω.
Ἑψιατέον, ludendum, Suid. Ab ἑψιάομαι.

Z.

Ζαλαίνω, deſipio. E. M.
Ζάλευκος, ον, valde albus. Sibyl.
Ζαμενήχολος, ον, vehementer amarus & felleus. Opp.
Ζειροφόρος, ο, ferens ζειράν. Heſ.
Ζευξιδία, ἡ, Juno apud Argivos. E. M.
Ζεφυρηῒς, ίδος, ἡ, zephyria. Ep.
Ζεφυρίη, ἡ, ſub. αὔρη, vel πνοὴ, zephyrus, Hom.
Ζεφυρῖτις, ἡ, Venus, per Sync. pro ζεφυριῶτις. Call. A
Ζεφυριώτης, ὁ, A Ζεφύριον, N. Pr. loci.
Ζηλέω, invideo. Euſt.
Ζηλοδοτὴρ, ὁ, honeſti ſtudii, ſ. opum dator, Ep.
Ζινίχιον, τὸ, corrigia calceamenti. Suid.
Ζιω, quæro. E. M.
Ζοφοειδελος, ον, idem quod ζοφοειδής, ater. Nic.
Ζύγαστρος, ὁ, idem quod ζύγαστρον. Xen.
Ζυγία, ἡ, Juno. Heſ.
Ζυγὶς, ἡ, zygis, ſerpillum ſilveſtre. Dioſc.
Ζυγοποιὸς, ο, qui jugum facit. Ath.
Ζύμων ωνος, ὁ, ſed Sch. ζύμωμα. Nic.
Ζυμήτης, idem quod ζυμίτης. E. M.
Ζωγραφικὴ, ἡ, ſ b. τεχνη, pictoria ars. Steph.
Ζωγράφος, pictor, idem quod ζωγραφος. Theoc.
Ζῶγρος, ὁ, pro ζωγρεῖον. Heſ.
Ζωογονικὸς, ἡ, ὸν, animantis procreandi vim habens. Phil.
Ζωδιακὴ, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος. Man.
Ζωναῖος, ὁ, qui zonam habet. Syneſ.
Ζωοτύπη, ἡ, genuina forma. Man.
Ζωεργὸς, ὁ, vitæ operator. Dolſc.
Ζωπύρα, ἡ, tollis. Heſ.
Ζωπύρια, τὰ, idem, ib.
Ζωστειον, τὸ, pro ζώντειον. E. M.
Ζωσμος, ὁ, pro ζῶσμα. Sibyl.
Ζώστειρα, ἡ, Epith. Minervæ, Bœot. al. ζωστηρια.
Ζωστήριος, ὁ, Apollo. Lyc.
Ζωφορία, ἡ, via lucifera. Man.

H.

Ἡγεμονεύς, ὁ, idem quod ἡγεμών. Hom.
Ἡγεμονὶς, ὁ, idem. V. L.
Ἡδὶ pro ἠδὲ. Steph.
Ἡδύβορος, ὁ ϗ ἡ, ſuavis eſus. Naz.
Ἡδυγόων, ſuaviter gemens. Cal.
Ἡδυληπτὸς, ὸν, ſuaviter captus, ſ. perceptus. P. Sil.
Ἡδυμελίφθογγος, ον, dulces & mellitos ſonos edens. Ep.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta. Bud.
Ἡδύπνοιος, ον, pro ἡδύπνοος. Ep.
Ἡδυσματόληρα, ὀψάρια, obſonia condimentorum neſcio quæ nugamenta habentia. Ath.
Ἠείδει, pro ᾔδει, ſciebat. Ap.
Ἠελιῶτις, ſ. Ἡλιῶτις, ἡ, ſolaris. Soph.
Ἠερολέσχης, ὁ. vaniloquus. Ep.
Ἠεροφοίτης, ὁ, idem quod ἠεροφοῖτος. Orph.
Ἦθεος, pro ἤϊθεος. Eur.
Ἠιόνιος, v. ἠϊόνιος. Ab ἠϊών.
Ἥκταρ, ὁ, qui it, ſ. vadit, Man. Ab ἥκω.
Ἡλιεῖον, τὸ, fanum ſolis. Euſt.
Ἡλιτοεργὸς, ὁ, qui aberravit ab opere ſuſcepto. Suid.
Ἡλιῶσα, ſc. κομη, flava, ſolem referens. Anac.
Ἡμαθώδης, arenoſus.
Ἡμαθῶδεις, τὸ, arena. Anac.
Ἤματιν, Adv. quotidie, aſſidue. Hom.
Ἡμεροδανειστὴς, ὁ, fœnerator diurnus. Epith. Menippi. Diog. L.
Ἡμεροτροφὶς, ἡ, idem quod χοῖνιξ. Ath.
Ἡμετέρειος, pro ἡμέτερος. Anac.
Ἡμίβιος, ον, mediâ vitâ. Man.
Ἡμικρανία, (ab ἡμικράνιος) ſc. νόσος dimidiam partem capitis dolore adficiens. Cyr.
Ἡμινίρος, ὁ, coracinus piſcis, Soph. ap. Ath.
Ἡμιολὶς, ἡ, ſub. μοῖρα ſeſcupla portio, idem quod ἡμιολία.
Ἡμιπέλεκκον, & ἡμιπελεκίον, τὸ, ſecuricula. Ep. V L.
Ἡμισελπιδος, ὁ, ſemiſperans. Steph.
Ἡμιτέλεια, ἡ, dimidium, ſemis. Luc.
Ἡμίχοος, ους, dimidii congii capax. Ariſtot.
Ἡνεμόφοιτος, ὸν, aëra vadens, aërius, Steph. Ab ἄνεμος & φοιτάω.
Ἠνεμόεις, εσσα, εν, ventoſus. Hom.
Ἠνεμώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, idem. Heſ.
Ἡπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibu accommoda, &c. Steph. Ab ἧπαρ.
Ἠπιόλη, ἡ, medela, V. L. Ep. al. ἠπιόνη.
Ἠπιόμητις, ὁ, idem quod ἠπιόθυμος. Epith. Patris. Naz.
Ἡρατελεια, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἥρα, & τελέω.
Ἥρδιον, τὸ, rheda. Suid.
Ἡρος,——
Ἦρα, τὰ, pl. grata, Hom. al. Acc. ſ. ab ἦρ inuſit. Ern.

Ἠρέμης, ου, ὁ, quietus. V. L.
Ἠριεὺς, ὁ, defunctus. Heſ.
Ἠρινολόγοι, cicadæ, Heſ. Ab ἠρινὸς, & λέγω.
Ἠρινοτόκος, ὁ ϗ ἡ, in verno tempore pariens, ib. A τίκτω.
Ἠρισάλπιγξ, ἡ, avis quædam, ib.
Ἡσσητέον, ſuperandum. Soph.
Ἡτοχίας, idem quod ἥσυχα. Hom.

Θ.

Θαλασσοπόνος, ον, in mari laborans. Cyr.
Θάμβημα, τὸ, terror, Man. A θαμβέω.
Θάμβησις, ἡ, horriditas, ib.
Θαλεροποιὸς, ὁ ϗ ἡ, vireſcere faciens. Steph.
Θαλύψαι, fovere, incendere. Heſ.
Θαμνίσκιον, τὸ, frutex puſillus. Dioſc.
Θανατιάω, mori cupio. Luc.
Θαῤῥαλεότης, ἡ, fiducia, fidentia. Steph.
Θαῤῥάλιον, τὸ, idem. Polit.
Θαρσιγενὴς, ὲς, ad audaciam genitus. Æſch.
Θαυμάλωψ, ὁ, ſemiuſtus carbo. E. M.
Θεάνθρωπος, Epith. Chriſti.
Θεειόω, pro θειόω. Hom.
Θεέω, idem quod θεείω, admiror. Heſ.
Θεέσκω, Ion. pro θέω. Hom.
Θεοποιέω, idem quod θεοποιῶ. Sibyl.
Θεήϊος, pro θεῖος. Bion.
Θεηπόλος, ὁ ϗ ἡ, Dei miniſter. A πολέω.
Θειαστικῶς, afflatu numinis. Poll.
Θείκελος, idem quod θεοείκελος. Ar.
Θεοδάμη, ἡ, divinum numen domans. Suid.
Θέλεος, idem quod θελήμων. Æſch.
Θέλεμος, idem, ſpontaneus; it. miſerabilis quietus. Heſ.
Θελητὴς, ὁ, qui vult, ib.
Θελοθρησκεία, ἡ, pro ἐθελοθρ. V. L.
Θεμίζω, idem quod θεμιστεύω. Pind.
Θεμιστὺς, ύος, ἡ, Dea juſtitiæ. V. L.
Θεοκλήμενος, pro θεόκλητος, ib.
Θεοκοίρανος, ον, admodum divinus. Syneſ.
Θεοδερκὴς, ὁ ϗ ἡ, Deum capax videre. Syneſ.
Θεοδίφης, ὁ, Deum veſtigans, ib.
Θεοκύμων, ον ὁ ϗ ἡ, divinus, ib.
Θεολωβήτης, ὁ, in numina contumelioſus. Man.
Θεομόριος, ſ. θευμόριος, idem quod θεόμοιρος, ſ. Divina inflictus manu. Ap.
Θεομερὴς, idem. Pind.
Θεομορία, ſ. θευμορία, ἡ, fatum. Call.
Θεοπτόλεμος, ὁ, Deo bellum inferens. Cyr.
Θεοποιητικὸς, ου, ὁ, qui Dees ſ. Deorum ſimulacra facere poteſt, unde θεοποιητικὴ, ſub. τέχνη. Poll.
Θεοφεγγὴς, ὲς, divinitus lucens. Jo. Dam.
Θεόφημος, ου, ὁ, deiloquus. Man.
Θεοφορία, ἡ, numinis afflatus, paſſ. Steph.
Θερέω, idem quod θέρω. Hom.
Θέριος, pro θέρειος. Dioſc.
Θέρμα, τὸ, pro θερμή. Men.
Θερμαστὶς, ἡ, idem quod θερμαντήρ. Poll.
Θερμάω, ſ. θερμάζω, calefacio, foveo. Nic.
Θερμωλὴ, ἡ, pro θερμή. Suid.
Θερμερύνομαι, (vox Comica) delicate vivo. Poll.
Θερμόβλυστος, ον, calidè ſcaturiens, P. Sil.
Θερμοκύαμος, ὁ, calida faba. Ath.
Θέρσος, Æol. pro θάρσος, Steph.
Θεσμὰ, τὰ, pro θεσμοί. Nonn.
Θέσκελον, Adv. mirum in modum. Hom.
Θεσμοπόλος, ον, circa jura verſans. Ep.
Θεσμόριος, α, ον, idem quod θεομόριος. Ap.
Θεσμοφόριον, τὸ, feſtum in honorem Cereris. Ar.
Θέσπιον, τὸ, res divina. V. L.
Θεσφατηλόγος, ὁ ϗ ἡ, divinatrix. Æſch.
Θετίδειον, τὸ, Thetidis templum. Eur. Sch.
Θεωρίζω, ſpecto. V. L.
Θεώριος, ὁ, Apollo. Heſ.
Θεωροσύνη, ἡ, inſpectio. Man.
Θηγάνω, acuo, Heſ. A θήγω.
Θηλόπεδον, pro θειλόπεδον. Ep.

Θηλυμανέω, furo fœminarum amore. Man.
Θηρήτειρα, ἡ, venatrix. Call.
Θηροβόλος, ſc. θάνατος, mors ab feris illata. Man.
Θηροδιδασκαλία, ἡ, ferarum inſtitutio, ib.
Θηριονάρκη, ἡ, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.
Θήρεος, idem quod θήρειος. Poll.
Θησειότριψ, ὁ, is qui in Theſei templo verſatur & tempus terit. Ar.
Θόασμα, τὸ, ſedes. Orph.
Θοηρὸς, turbatus, Heſ. & Suid.
Θοράω, idem quod θορέω, ſ. θόρω. Lyc.
Θράμβη, ἡ, trabs. V. L.
Θράνιον, τὸ, idem quod θράνος. Ar.
Θρανύσσω, confringo, comminuo. Lyc.
Θρανογράφος, ὁ, parietum pictor. Heſ.
Θρὰξ, nomen avis. Opp.
Θρασκίας, Thraſcias ventus. Ariſtot.
Θρασύθυμος, idem quod θρασυκάρδιος. Man.
Θρασύφρων, Cal.
Θρασύμαχος, ον, audax in prælio. Pind.
Θρασυχάρμης, ὁ, idem. Cal.
Θραυσάντυξ, ὁ ϗ ἡ, frangens canthum. Ar.
Θρεσκάρδιος, ον, cordibus afflictus. B. Anac. potius, τρεόκ. P. θρασυκάρδιος. Heſ.
Θρεπτὴ, ἡ, idem quod θεράπαινα. Ph.
Θρέπτα, τὰ, ſ. θρέπτρα, Hom. per Sync. pro
Θρεπτήρια, τα, alimenta. Heſ.
Θρεττανελὸ, vox a Philoxeno tragico conficta ad exprimendum ſonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introducit. Ar. Sch.
Θρηνητὴς, & θρηνήτωρ, ὁ, idem quod θρηνητήρ. Æſch. Man.
Θρίγγος, τὸ, idem quod θριγκὸς, Plut. Pauſ.
Θρίσσα, & θρίσσος, piſcis quidam. Ar.
Θρυαλίζω, crepo, Hom. Ep.
Θρυλέω, ſ. θρυλλέω. Theoc.
Θρυόεις, εσσα, εν, idem quod θρύϊνος. Nic.
Θυάρπαξ, γος, ὁ, ſacrilegus. Heſ.
Θυηκόος, Heſ. & θυηχόος, Euſt. pro θυοσκόος.
Θυηλίσιον, τὸ, vas menſarium. Poll.
Θυίζω, idem quod θυάζω. Hom.
Θύκος, τὸ, vas in quo conjiciuntur ſuffimenta. Euſt.
Θυμαλὶς, ίδος, ἡ, Nic.
Θύμαλον, τὸ, taxus. Theoph.
Θυμελάχραντος, ὁ ϗ ἡ, qui non fœdat ſ. dedecorat convivia & luſus. V. L.
Θυμήτιον, pro θυμάτιον. Suid.
Θυννη, ἡ, idem quod θυννίς. Ath.
Θυνὸς, ὁ, impetus, it. bellum. Heſ.
Θυρηβόλος, ὁ, faber. Suid.
Θυρσάζω, thyrſum fero, Bacchor. Ar.
Θυρσον, τὸ, idem quod θύρσος. Ep.
Θύσαι, αἱ, Bacchæ. Lyc.
Θυσίασμα, τὸ, hoſtia, victima. Ath.
Θυαναῖος, Thyanæus, Bacchus. Opp.
Θυώνη, ἡ, Semele, mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc
Θυωνίδης, ου, ὁ, Bacchus, ap. Rhodios.
Θυωρέομαι, in ſacra menſa epulari. Heſ.
Θωὺθ, mercurius, Suid.; it. menſis nomen, ap. Ægyptios.
Θώνιος, ὁ, ægyptius, a Thono regi. Nic.
Θωράκειον, τὸ, idem quod θωράκιον, 2). Æſch.
Θωϋτος, Ion. pro θαυμαστός. Heſiod.

Ι.

Ἰακχέω, clamo, Steph. ἰάκχω, Suid. idem quod ἰαχέω.
Ἴακχος, ὁ, porcus, Dion. Sic.
Ἰαλτὸς, ὁ ϗ ἡ, miſſus. Æſch.
Ἰαμβογράφος, ὁ, Jambicus poëta, &
Ἰαμβοποιὸς, ὁ, Jamborum ſcriptor. Ath.
Ἰαρόεις, εσσα, εν, animadvertens. Man.
Ἰασιμον, τὸ, Nic.
Ἰασμὸς, ὁ, lugubre carmen. Hieron.
Ἰατορία, ἡ, ſanatio, curatio, Soph. Ab ἰάτωρ.
Ἴβδης, ου, ὁ, clavus in fundo navis. Euſt.
Ἴδαρ, τὸ, cibus, eſca. Heſ.

Ἶδος, τὸ, ſudor. Heſiod.
Ἰδουθοὶ, οἱ, tibiarum genus. Poll.
Ἱδρῶ, per Sync. pro ἱδρῶτι. Hom.
Ἱδρωτοποιέομαι, ſudo. Ariſtot.
Ἱδρωτοποιΐα, ἡ, ſudatio, ib.
Ἱερεῖτις, ἡ, idem quod ἱέρεια. Æſch.
Ἱεροπλαγκτος, ον, ſacræ ambagis. Man.
Ἱερόφοιτος, αἰθὼν, Ep. ſed. leg. ἠεροφοῖτος, aera frequentans. Dmn.
Ἰζάνη, ἡ, veſtis e caprinis pellibus; vel potius caprina pellis veſtimenti vicem præſtans. Poll.
Ἰήτωρ, ὁ, idem quod ἰητήρ. Heſ.
Ἰθαγενὴς, ὁ, al. ἰθαιγενὴς, ἰθυγενής. Heſ.
Ἰθμὸς, pro ἠθμὸς. Ep.
Ἰθυκρίτης, ὁ, recte judicans. Dolſc.
Ἰθύνοος, ὁ ϗ ἡ, recta cogitans. Apoll.
Ἰθύφρων, ὁ ϗ ἡ, recta ſapiens, ib.
Ἰθύνη, ἡ, directio. V. L.
Ἰκτερίας, ὁ, icterias lapis. Steph.
Ἰκτηρία, ἡ, pro ἱκτήριοι κλάδοι. Ar.
Ἴκτης, ὁ, idem quod ἰκτήρ. Lyc.
Ἱλαρὸν, τὸ, hilaritas. Suid.
Ἱλαρύνω, idem quod ἱλαρόω. Steph.
Ἵλασμα, τὸ, idem quod ἱλασμός. Sibyl.
Ἱλαστὴρ, ὁ, redemtor. Ep.
Ἱλεόω, propitium reddo, idem quod ἱλάσκομαι. Bud.
Ἰλύσπασις, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim & volutim. Ariſt.
Ἱμαντελιγμὸς, ου, ὁ, duplicis lori tortuoſa implicatio. Euſt.
Ἱμαντόπους, ὁ, loripes. Steph.
Ἱμαντοτομέω, lora ſcindo.
Ἱμαντοτόμος, qui lora ſcindit, ib.
Ἰξευτὴρ, ὁ, idem quod ἰξευτής. Man.
Ἰξοβόλος, ὁ, idem, viſcarius, ib. A βάλλω.
Ἰοφόρος, ον, venenatus, venenum ferens. Opp.
Ἰόω, rubigine obduco, rubigine conſumo. Ariſt.
Ἰπνολέβης, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam. Lucian.
Ἰπνολεβήτιον, τὸ, idem. Poll.
Ἱππαλίδης, ὁ, idem quod ἱππότης. Theoc.
Ἱππιάδες, αἱ, ſtatuæ equeſtres mulierum. V. L.
Ἱππὶς, ίδος, ἡ, equeſtris. Dion.
Ἱπποσόος, idem quod ἱπποσόης. Pind.
Ἱπποφόρβιος, ὁ, qui equos alit. Eur. Ab ἵππος & φέρβω.
Ἶραξ, ſ. ἴρηξ, pro ἱέραξ. Hom.
Ἰράομαι pro ἱεράομαι. Herod.
Ἰσαγγελία, ἡ, nuntium conforme. V. L.
Ἰσάσκομαι, idem quod ἰσάζω. Hom.
Ἰσαυρὶς, ίδος, ἡ, Iſaurica, pr. Epith. enſis. Ep.
Ἰσαυροφόνος, ὁ, Iſaurorum prædonum interfector. Ep.
Ἰσήζυγος, idem quod ἰσόζυγος, Suid.
Ἰσογράφος, ον, æqualis ſcriptor. Ep.
Ἰσόμετρος, ὁ, qui paris menſaræ eſt. Ath.
Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, æqualis matri, Theoc. vid. Theſ. Gr. P.
Ἰσόπριος, ὁ, utrinque ſtrictus, ſ. onuſtus. Epith. Aſini. Soph.
Ἰσοῤῥεπὴς, ὁ ϗ ἡ, æque vergens. Nic.
Ἰσοχειλέω, labrum pari libramento demitto. Gaz.
Ἱστάνω, idem quod ἱστάω ſ. ἵστημι. Steph.
Ἱστιάω, Dor. & Ion. pro ἑστιάω. Euſt.
Ἱστόπονα, πηνίσματα, ſtamina ſ. licia quibus textorius ἱστὸς interditur. Ar.
Ἰσχαίμων, idem quod ἴσχαιμος, herba ſic dicta. Theophr.
Ἰσχιοίδης, ὁ, qui craſſas ſ. tumidas habet coxas vel clunes. Euſt.
Ἴτρον, τὸ, utris, Ep. ima pars ventris. Suid.
Ἴτριον, τὸ, opus piſtorium, tenue & fragile. Ath.
Ἶφις, ἴφιος, ὁ, robuſtus, fortis, celer. Heſ. Steph.
Ἰφύη, ἡ, ſpecies oleris agreſtis. Suid.
Ἰχθυοθηρευτὴς, ὁ, piſcator. Man.
Ἰχθυοκέντρον, idem quod ἰχθυόκεντρον. Suid.
Ἰχθυβότος, ὁ ϗ ἡ, piſculentus. Nonn.
Ἰχθυΐδιον, τὸ, idem quod ἰχθύδιον. Man.
Ἰχθυπαγὴς, ὲς, piſci hærens. Ep.
Ἰχθυφάγος, ὁ ϗ ἡ, piſces vorans. Ep.

Ἰχναῖος, unde ἰχνάια veſtigatrix. Hom. al. pr. ab Ἴχναι, oppidum in ora Macedoniæ. Steph

Ἰχνοβλαβὴς, ὲς, veſtigio debilis. Man.

K.

Καββάλλω pro καταβάλλω. Hom.

Κάγγονυ, pro κατὰ γόνυ, ib.

Καγχανὴς, εὰ, εὸν, aridus, Man. A καγχάινω.

Καδδει, pro καὶ ἔδει. Soph.

Καθεδριάομαι, conſideo. Hom.

Καθέννυμι, veſtio, ib.

Καθέρματα, τὰ, monilia, περιτραχήλια ornamenta, Anac. vid. Theſ. Gr. P.

Καθολκὴ, ἡ, detractio ſ. deductio. Steph.

Καθυδριάδες, ſc. Νύμφαι, idem quod ὑδριάδες. Ep.

Καίνισμα, τὸ, ſc. τέχνης, artificium novum. Man.

Καίρια, *Adv.* tempeſtive. Call.

Κακάβη, ἡ, cacabus, Gal. κακκάβος, Ath. olla teſtacea.

Κακηθὴς, ὲς, malignus. Nic.

Κακηλιχὴς, ὲς, malum habens conjugem, Cyr. A λέχος.

Κακηπελία, ἡ, adverſa valetudo. Nic.

Κακκάιω, pro κατακάιω. Hom.

Κακκρύπτω, pro κατακρύπτω. Heſiod.

Κακοβουλοσύνη, ἡ, malum conſilium. Sibyl.

Κακοήθευμα, τὸ, quod maligne fit, Steph.

Κακοηθιστέον, depravandum eſt, ib.

Κακοελκὴς, ὲς, qui malè, ſ. in malum trahitur. Man.

Κακομητία, ἡ, pravus animus, ib.

Κακορρήτειρα, ἡ, al. κακορρήκτειρα, malefica, noxia. Sibyl.

Κακοσκήνευς, ὁ, malum tentorium. Ep.

Κακόφατις, ιδος, mali rumoris. Æſch.

Κακοφραδία, ἡ, idem quod κακοφροσύνη. Nic.

Κακοχολος, al. κακήχολος, ον, mala bile percitus. Cyr.

Κακὸν, *Adv.* pro κακῶς, Call.

Καλάβροψ, idem quod καλάυροψ. Ap.

Καλαθηφόρος, ον, calathum geſtans. Heſ.

Καλαθὶς, ἡ. parvus calathus, ib.

Καλαμογραφία, ἡ, calamorum ſcriptura. Man.

Καλαμόχνοος, ους, q. d. arundinum lanugo. Steph.

Καλίζω, idem quod καλῶ. V. L.

Καλιστρέα, idem. Heſ.

Καλιπτόλεμος, idem quod καλλ. Ep.

Καλλείπω, pro καταλείπω. Hom.

Καλλείριον, τὸ, lilium. V. L.

Καλλιβλέφαρος, ον, pulcher. Eur.

Καλλίγαμος, ον, pulcras nuptias habens, Ep.

Καλλιγομφος, ον, pulcris clavis compactus. Ep.

Καλλιέθειρος, ον, pulcris capillis. Ep.

Καλλιεπὴς, ὲς, facundus. Ar.

Καλλίκτιστος, ον, eleganter ſtructus. Nonn.

Καλλικύριοι, οἱ, Exp. δοῦλοι τῶν φυγάδων. Suid.

Καλλίστευμα, τὸ, pulehritudo vel potius pulchritudinis præſtantia. Eur.

Καλλιλαμπέτης, ὁ, pulchrilucidus. Anac.

Καλλιστάδιος, ον, pulcro ſtadio celebris Eur.

Καλλίστερνος, ον, pulcrum pectus habens. Nonn.

Καλλιτόκεια, ἡ, pulchripara. Opp.

Καλοβάμων, ὁ, funambulus. Man.

Καλόεργος, ον, beneficus. Man.

Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, calo. Ath.

Καλυντήρια, τὰ, feſtum ap. Athenienſes. E. M.

Καματηδὸν, *Adv.* laborioſe, Man. A κάματος.

Καμάρπτω, pro καταμάρπτω. Heſ.

Καμπταύλης, ου, ὁ, qui flexili tibiarum cantu utitur. Steph.

Καμπτικὸς, flexilis, ſe inflectens. V. L.

Κάμμορος, pro κακόμορος. Hom.

Καναχὸς, ſtreperus, clamoſus. Nic.

Κάνειον, idem quod κάνεον. Hom.

Κανονισμὸς, norma. Man.

Κάνυστρον, τὸ, idem quod κάναστρον. Poll.

Καπετωλὶς, ἡ, ſc. αὐλὴ, palatium Capitolinum. Ep.

Καπνηλὸς, ὸν, fumidus. Nic.

Καπνοτόκεια, ἡ, fumipara. Apollin.

Καρποσπόρος, ὁ, fructuum ſator. Man.

Καπρέαι, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes. Suid.

Καπρίσκος, ὁ, piſcis nomen qui & Mys appellatur. Ath.

Καπροφάγος, ὁ ϗ ἡ, aprivorus. Heſ.

Καπροφύλαξ, ὁ, caprarum cuſtos. Ep.

Καπρόω, idem quod καπράω. V. L.

Κάπυρις, ἡ, tunica Perſica manuleata.

Κάρκαρος, ρα, ρον, criſpus ſ. hirtus. Sim.

Καρπαλίον, τὸ, idem quod κάρπωμα. Heſ.

Καρποφαγεῖν, fructibus veſcor, item fructibus victito. Ariſt.

Καρυίτης, caryites, herbæ genus, Dioſc. A Plinio Myrſinites etiam vocari traditur. Steph.

Καρυοπερσικα, q. d. nuciperſica. V. L.

Καρφυλαὶ, αἱ, ſtrata ex feſtucis. Eur.

Κάρχος, leguminis genus. Steph.

Καρχώδης, ες, aſper, idem quod κάρχαρος, ib.

Κασιοβόρος, ὁ, vermis, qui caſiæ innaſcitur & eam rodit. Heſ.

Κάστηνος, pro καστανaικός. Nic.

Καταβραχέως, paulatim. Plat.

Καταγήοχα, deduxi, *Att.* pro κατῆχα, a κατάγω.

Καταγιαζω, conſecro *Ion.* pro καθαγιάζω.

Καταγαγικὸς, opp. ἀναγαγικῷ, i. e. myſtico. Bud.

Καταδακρυχέω, lacrymas fundo, Hom.

Καταδακτυλικὸς, Ariſtoph. vid. Sch.

Καταναιδιστὴρ, ὁ, inverecundus. Man.

Κατάδειπνον, τὸ, prandium, ib.

Καταδρήστειρα, ἡ, ἡ, famula, Hom. A δράω.

Καταζυγέω, libro, unde καταζύγωσις, ἡ, libramentum. Steph.

Καταθήπω, obſtupeſco, cum admiratione demiror. Suid.

Κατακάρα, in caput. Long.

Καταιρέω, *Ion.* pro καθαιρέω. Herod.

Καταΐσχομαι, pro κατέχομαι. Hom.

Κατακαῆμεν, *Dor.* pro κατακαῆναι, exuſtum eſſe. A κατακάιω.

Κατακαίριον, periculoſum, lethale, opportunum. V. L.

Κατακάρπιον, το, fructus. Theophr.

Κατακληῒς, ἡ, clauſtrum. Call.

Κατακορὲς, *Adv.* in plenum, admodum. Plat.

Καταλαβον, τὸ, quod accidit. Herodot.

Καταλανθάνομαι, καταλήθομαι, obliviſcor. Hom.

Καταλγέω, doleo. Soph.

Καταλιτάω, demulceo. Ar.

Καταλληλα, *Adv.* pro καταλληλως. Polyb.

Καταμερισμὸς, ὁ, diviſio, partitio. Steph.

Καταμυτλατεύω, minutatim contero, Ar. Pac. 246. ubi leg. κατα μεμυτλατευμένα.

Κατανικάω, ſupero. Eur.

Καταξιοπιστεύομαι, fide indignum aliquem judico aut dico adverſus aliquem quæ fide indigna ſint. Suid.

Κατάξιος, dignus. Soph.

Κατάντησιν, al. κατάντηστιν, Hom. idem quod, ſeq.

Καταντιπέρην, idem quod καταντικρυ. Man.

Καταπεπλασμένον, muſicorum verbum; vid. Fab. l. 1. cap. 19.

Καταπίτομαι, idem quod καταπετάομαι. Steph.

Καταπλαστὴ, ἡ, medicamentum. Herod.

Καταπορσύνω, molior, machinor, exhibeo. Xen.

Καταπτύστης, ὁ, deſpector, deriſor. Anac.

Καταρνέομαι, nego. Soph.

Καταρροϊτικὸς, id. quod καταρρυητικός. Steph.

Καταρρυέω, &

Καταρρύω, inuſ. idem quod καταρρέω, ib.

Κατάρτιον, τὸ, malus nauticus, Heſ. ex Hom.

Κατασκελέω, idem quod κατασκέλλω, ſ. κατασκελετεύω. Heſ.

Κατατριακοντουτίσαι, cum ſcortis rem habere. V. L.

Κατάφατος, ον, recens, qui potius πρόσφατος Steph.

Καταχραίνω, polluo, imbuo, Ep.

Κατάχρωσις, ἡ, coloratio, infectio. Poll.

Καταψευδόμαρτυρ, ὁ, qui falſo teſtimonio oppugnat. Plat.

Καταψεύδω, fallo, fruſtro. Steph.

Καταχθὴς, ὲς, gravatus, valde gravis. Nic.

Καταχύδην, idem quod ſimplex. Anac.

Καταυδάω, eloquor. Soph.

Καταυχέω, glorior. Æſch.

Κατεινύω, pro καταειννύω. E. M. ex Hom.

Κατείρω, exp. calumnior, detraho. Steph.

Κατεκκλησία, ἡ, concio derepente convocata, Poll. κατακλησία. Heſ.

Κατειλίασομαι, *Ion.* pro καθελ.

Κατείλω, *Ion.* pro καθείλω. A καθαιρέω.

Κατινέθω, per metath. pro κατινθέω, v. κατενήνοθεν. Heſiod.

Κατεργαθω, &

Κατέργω, idem quod καθείργω. Æſch.

Κατεφαλλομαι, idem quod καθαλλομαι. Hom.

Κατήρης, ες, pendens. Eur.

Κατηφόνες, οἱ, probroſi, pudore & probris digna committentes; vel pro κατήφειαι, probra, ut κακ' ἐλέγχεα. Hom.

Κατικμάζω, v. ſimpl. Nic.

Κατοδος, *Ion.* pro καθοδος. Herod.

Κατόμοσις, ἡ, pro κατώμοσις. Steph.

Κατομφάλιος, ον, ab umbilico. Nic.

Κατοπήγιον, το, vectis, obex, V. L. Theoc. Sch.

Κάτοπτρις, ἡ, ſpeculum. Call.

Κάττης, ὁ, cattus. Suid.

Κατάγειας, & κατάγειος, Suid. ut κατάγειος, ſubterraneus.

Κατώμοτον, τὸ, jumenti genus. Steph.

Καυάζω, frango, unde καυάξαις, Heſiod. al. pro κατάξαις.

Καυκάνη, ἡ, veſtimenti genus. Ar.

Καυκίζομαι, ſalto, & quidem laſcivius. Ath.

Καυλῖναι, αἱ, virides cobii. Ath.

Καυλοειδὴς, ὲς, caulis formam habens. Steph.

Καύω, (inuſ.) pro κάω, ſ. καίω. Dioſc.

Κάχλος, & καχηνης, apud comicos, ridiculus, ſtupidus. A χαίνω. V. L. Steph.

Καχρυόεις, ſ. καγχρυόεις, ſimilis τῷ καχρυῖ. exp. canchy ſerens. Nic.

Καχυπονόητος, ὁ ϗ ἡ, idem ac καχύποπτος, ſuſpicioſus, ſuſpicax. Poll. ex Plat.

Κεγχρίδιον, τὸ, parvulum milii granum. Steph.

Κεγχρίνη, ἡ, puls e milio. Heſ.

Κεγχρίνης, idem quod κεγχρὶς. Nic.

Κεγχρ.τὶς, miliaris, Ep. ap. Suid.

Κέδριος, α, ον, cedrinus, - bene olens. Heſ.

Κεδροχαρὴς, ὲς, cedro gaudens. Man.

Κεῖπος, idem quod κῆβος. Strab.

Κειρικόμης, ου, ὁ, qui comam totondit, tonſus.

Κεκρυφάλιον, τὸ, reticulum. Poll.

Κελαδεννὸς, pro κελαδεινὸς. Pind.

Κελαδῆτις, ἡ, ſonora. Pind.

Κελάδω, idem quod κελαδέω. Hom.

Κελαινέω, conturbo. Æſch.

Κελαινόρρινος, ον, nigram cutem habens. Opp.

Κελαινῶπις, ἡ, nigra aſpectu, Pind. A κελαινὸς & ὢψ.

Κελάρια, τὰ, quædam vaſa. Poll.

Κελέομαι, idem quod κέλομαι, ſ. κέλω. Euſt.

Κελευθοπόρος, ὁ, viator, qui iter conficit. Ep.

Κελευστικὸν, τὸ, cohortatio. Syneſ.

Κελυφανώδης, ες, cort coſus. Theoph.

Κεναγγὴς, ὲς, naves exhauriens. Æſch.

Κενεαγγητέον, abſtinendum a cibo. Gall.

Κενεηγόρος, & κενηγόρος, ον, vaniloquus. Naz. Dolſc.

Κενοδρομέω, vacue curro. Man.

Κενόκρανος, ὁ, vanum caput habens. Sibyl.

Κέντριον, το, ſtimulus boum. E. M.

Κεραίψ, ῖπος, vermis cornua rodens. Euſt.

Κεραμεργὸς, ο, tegularum figulus. Man.

Κεραμήιος, Hom.

Κεραμὺς, & κεραμεὺς, idem quod κέραμος. Dioſc.

Κεράρχης, ου, ὁ, qui cornui ſ. alæ præfectus eſt.

Κεραρχία, ἡ, munus illud, quo quis alæ præeſt. Steph.

Κηρατηφόρος, idem quod κηρατοφόρος, ib.

Κερατωνία, ἡ, ſiliqua. Gal.

Κερεία, ἡ, idem quod κειρία. Nonn.

Κερκαφίδαι, οἱ, Rhodii, a Cercapho rege. Ep.

Κερμοδότης, ου, ὁ, idem quod κερματιστής. Nonn.

Κέρω, pulſo, cædo. Sch. Lyc.

Κερωνία, ἡ, ceronia. Theophr.

Κέσκομαι, pro κεῖμαι. Hom.

Κέστρον, τὸ, idem quod κέστρος. Steph.

Κεφαλήγονος, ον, *Epith.* τῆς χάλυκος. Ath.

Κεφαλόμακτρον, τὸ, ſudarium quo caput extergitur. Steph.

Κηδὰρ, τὸ, locus quidam tenebroſus. Steph.

Κηδεμονεὺς, idem quod κηδεμών. Ap.

Κηδεστὸς, ὁ, idem quod κηδεστής. Poll.

Κηδεύσιμος, ὁ, cura ſepulturæ dignus. Steph.

Κήδιος, idem quod κήδειος. Æſch.

Κήθια, & κήθιν, idem quod κηθάρια. Ar. Sch.

Κηλεὺς, ὁ, idem quod κηλέστης. V. L.

Κηληδὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, idem quod κηλητικός. Pind.

Κηλήτειρα, ἡ, quæ aures alicui mulcet. A κηλήτωρ. Steph.

Κήλητρον, τὸ, pro κηλητήριον. Heſ.

Κηλῶστα, τὰ, lupanaria. Lyc. Euſt.

Κήνυγμα, τὸ, ſpectrum, umbra corporis. Heſ.

Κηποκόμης, ου, ὁ, qui quodam tonſuræ genere tondetur. Euſt.

Κηπεῖος, idem quod κηπαῖος. Nic.

ραγχὴς, ὁ, p cator doliorum. Man.

Κηρὶς, ιδος, ἡ, piſcis quidam. Ath.

Κηριτρεφὴς, ὲς, qui una cum letifero fato alitur. Heſiod.

Κηροχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, qui cerino colore eſt. Ath.

Κηροδέτης, ὁ, idem quod κηρόδετος. Eur.

Κηρόπλαστος, ὁ καὶ ἡ, idem, Æſch.

Κηρύκαινα, ἡ, præconiſſa. Ar.

Κηρυκίνη, ῥάβδος, virga Mercurii, caduceus. Suid.

Κίδαβος, ὁ, nummi genus. Poll.

Κιθαρισμὸς, ὁ, idem quod κιθάρισμα. Call.

Κιθαιρώνιος, Cithæronius. Ar.

Κίκαμον, τὸ, oleris genus. Nic.

Κίκινος, ὁ, idem quod κίκιννος. Theoc.

Κίμινδις, pro κύμινδις. Sch. Ar.

Κινάμωμον, τὸ, idem quod κιν. Dion.

Κινητήριος, α, ον, idem quod κινητικός. Æſch.

Κιρρὰς, άδος, melina, flava. *Epith.* Vitis. Nic.

Κιρρὶς, ἡ, pro κεῖρις. Opp.

Κισσήρης, ες, idem quod κίσσινος. Soph.

Κιττάω, pro κισσάω. Ar.

Κίχω, idem quod κιχάνω. Lyc.

Κλαδισκὸς, ὁ, ramulus. Anac.

Κλαῖθρον, τὸ, pro κλεῖθρον. Pind.

Κλαυστὴρ, ὁ, plorator, Man. A κλαίω.

Κλείομαι, *Poët.* pro κλέομαι.

Κλεπτὴρ, ὁ, fur. Man.

Κλεπτίδης, ὁ, idem. Poll. ex Pherecr.

Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax. Ar.

Κλεψίγαμος, ὁ, idem quod κλεψίνυμφος. Sibyl.

Κλεψύδριον, τὸ, parva Clepſydra. Philoſtr.

Κληδοῦχος, ὁ καὶ ἡ, æditus. Æſch.

Κληϊδὼν, pro κληδών. Hom.

Κληματόεις, εσσα, εν, ſarmentitius. Nic.

Κλιβανεὺς, ὁ, tabernarius, fornacarius. Man.

Κλινοειδὴς, ὲς, lecti formam habens. Gorr.

Κλιτικὸς, ἡ, ὸν, declinativus, V. L. A κλίνω.

Κλονοκάρδιος, ον, quatiens cor. Orph.

Κλοπίμως, *Adv.* furtivè. Man.

Κλοπὸς, ὁ, fur. Hom.

Κλύμενον τὸ, herbæ nomen. Dioſc.

Κλύμενος, η, ον, inclytus. Theoc.

Κλυσμάτιον, τὸ, & κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, ſ. ipſa actio abluendi. Hipp.

Κλυτόβουλος, ον, inclytum dans conſilium, ſ. clarus conſilio. Opp.

Κλυτοτέρμων, ονος, ſc. ἄρα, inclyta per limitem ſuum. Man.

Κλυτότεχνος, ὁ καὶ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης. Dolſc.

Κλυτοφεγγὴς, ὲς, clarè ſplendidus. Man.

Κλωπιτεύω, idem quod κλωπεύω. Suid.

Κλαῦσις, ἡ, idem quod κλαστήρ. Lyc.

Κλαυσμὸς, idem quod κλαυγμός. Plut.

Κνηκὶς, ἡ, nebula. Suid.

Κνήκων, ὁ καὶ ἡ, idem quod κνηκός. Theocr.

Κνιστὴρ, ὁ, novacula, Suid. A κνίζω.

Κνιπολόχος, ſ. κνιπολόγος, avis quædam, culicilega, Gaz. A κνὶψ, & λέχω.

Κνιπόμορφος, ον, monſtriformis. Lyc.

Κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος. Ar.

Κόβυλις, ἡ, culter, radula, Phil. ſ. ſcribendum κύβηλις. Steph.

Κοίλη, ἡ, cavum navis, ſ. cavus receſſus, aut venter navis. Ath.

Κοιλὶς, ἡ, ſuperior palpebra. Poll.

Κοιλιφάραγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus. Eub.

Κοιλόπεδος, ον, in cavo ſolo ſitus. Pind.

Κοιλόσυρτος, ὁ, claudus. Suid.

Κοινεῖν, ſcortari. V. L.

Κοίνιον, τὸ, idem quod κοινεῖον. Heſ.

Κοινοβωμία, ἡ, commune altare. Æſch.

Κοκκοβαφὴς, ὲς, cocco tinctus. Ath.

Κοκκοβόας, ὁ, avis qu. d. inter vociferandum cucurriens. Euſt. ex Soph.

Κολακώνυμος, ὁ, adulator. Ar.

Κολλέψης, ὁ, qui glutinum coquit. Bud.

Κολλοπίω, glutino. Euſt.

Κολλοπώλης, ὁ, qui glutinum vendit. Bud.

Κολοκορδόκολα, τὰ, inteſtina. Laic.

Κολοσσοπονὸς, ὁ, coloſſorum faber. Man.

Κολόφυρα, τὰ, jumenta, Sch. Nic. al. λόφουρα. Theophr.

Κολανίτης, ὁ, mercenarius. A κολανός.

Κομόω, comam orno. Steph.

Κομιστέος, congerendus. Æſch.

Κονίπτω, excito pulverem, impleo pulvere. V. L.

Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herba cunila. Nic.

Κοπρόστιρα, ἡ, fimus qui trahitur. Heſ.

Κοπτοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, idem quod κοπτή. Ath.

Κόρη, ἡ, navis πρωτόπλοος. Lyc.

Κόρκορος, ὁ, olus agreſte. Ar. κόρχορος. Heſ.

Κοροθαλὶς, & κοροθαλὴς, unde κοροθάλεια, δάφνη, virentibus ramis decora. Ep.

Κοριναῖοι, οἱ, qui ex clanculario concubitu nati ſunt. Steph.

Κοριώδης, ες, puellaris. Heſ.

Κορσιόεις, εσσα, εν, calamiſtratus. Orph.

Κόρσιον, τὸ, radix loti. Theophr.

Κορσοειδὴς, ὲς, qui capilliforme eſt. Gemma, ap. Plin.

Κορυθέω, armo. Hom.

Κορύμβη, ἡ, idem quod κόρυμβος. Ath.

Κορυφιστὴρ, ὁ, retis pars. Bud.

Κορανόμος, ὁ, medicorum vox, idem quod κύβαλον. Hipp.

Κορωνοπόδιον, τὸ, pediculus cornicis. Heſ.

Κόσκινος, ὁ, idem quod κόσκινον. Sim.

Κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod κοσμητής. Man.

Κοσμομανὴς, ὁ, mundi amore inſaniens. Sibyl.

Κοτινοτράγος, ὁ, oleaſtro veſcens. Ar.

Κοσμολέτης, ὁ, mundum perdens. Ep.

Κοτάεις, idem quod κοτήεις. V. L.

Κουκούμιον, τὸ, cucuma; vaſis genus. Steph.

Κουριῶτις, ſc. ἡμέρα, ſ. ἑορτὴ, cum tondentes puerorum capillos Dianæ ſacrificant. Suid.

Κουρὶς, ἡ, tonſorium inſtrumentum. Poll.

Κουροπλάθος, pro κοροπλάθος. Steph.

Κουρόσυνος, juvenilis. Ep.

Κουφόνοος, ον, levis. Soph.

Κουφόνωτος, ον, qui levi dorſo eſt & agili tergore. Ath.

Κοχλιοειδὴς, ὲς, idem quod κοχλιώδης.

Κοχυ, impetuoſe, rapide. Heſ.

Κραδοπώλης, ὁ, ſurculorum ficulneorum, ſ. ficuum venditor. Steph.

Κραιπνοβάτις, celeriter ambulans. Cyr.

Κραιπνοπόρος, ον, celeriter euns, ib.

Κραμβήεις, εσσα, εν, ad braſſicam pertinens. Nic.

Κραταιβόλος, idem quod κραταβόλος. Naz.

Κρατεραλκὴς, ὲς, cum valido robore conjunctus. Cyr.

Κρατήρης, ες, ſc. πλοῖον, navis inſtructa & parata. Herod.

Κρατὶς, ἡ, tarrago. Ariſtot.

Κρατοπαγὴς, ὲς, caput compactus. Man.

Κρατοφορέω, caput fero ſ. geſto. Ath.

Κράω, pro κεράω. Ar.

Κρεῖας, *Poët.* pro κρέας. Hom.

Κρειοφάγος, & κρεηφάγος, pro κρεοφάγος.

Κρεισσότεκνος, ὁ, filius potentior. Æſch.

Κρεκάδιον, τὸ, ſonitus. Ar. al. ἰκρίδιον.

Κρεκτὸς, ἡ, ὸν, ſtridulus. Æſch.

Κρέμομαι, ſuſpenſus ſum. Ar.

Κρεμᾶν, pro ἀκρεμών. E. M.

Κρεωδαῖτις, ἡ, *fœm.* τοῦ κρεωδαίτης. Steph.

Κρεωδειρὰ, ἡ, culter ad carnes excoriandas, Poll.

Κρεωθοινία, ἡ, cœna, ſ. epulum e carnibus. Suid.

Κρηθμος, ὁ, oſtrea, Lyc. al. κρυθμός.

Κρήϊον, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.

Κρημνηβάτης, ὁ, idem quod κρημνοβάτης. Naz.

Κρημνοποιὸς, ὁ, verba ardua funditans. Ar.

Κρηπιδουργὸς, idem quod κρηπιδοποιός. Poll.

Κριβανοειδὴς, ὲς, clibani formam habens. Dioſc.

Κριβανωτὸς, ὸν, teſtaceus, in teſtu coctus.

Κριθάω, idem quod κριθιάω. Æſch.

Κριθοτράγος, ὁ, qui hordeo veſcitur. Ar.

Κριόμυξος, ον, arietis inſtar mucoſus. Gal.

Κροκοδειλίτις, ἡ, quæſtio ſophiſtarum ludicra. V. L.

Κρόξ. idem quod κρόκη. Heſiod.

Κροκωτὸς, ſc. χιτὼν, veſtis croco tincta. Ar.

Κροταφὶς, ἡ, vas fabrile. Poll.

Κροτοπαίγνια, τὰ, puerilia crepitacula. Auſon.

Κρουνοχυτρολήραιον, τὸ, nugator, garrulus. Ar.

Κρουπεζοφόροι, οἱ, *Bœot.* Poll. A κρουπέζαι, calceamenta lignea.

Κρουστέον, pulſandum. Ar.

Κρυπτέον, tegendum. Soph.

Κρυσταλλώδης, pro κρυσταλλοειδής. V. L.

Κρύφιον, τὸ, res abdita. Dionyſ. Ar. A κρύπτω.

Κρύφιμος, occultus. Man.

Κρύαξα, ἡ, olus ſimile apio, prope mare naſcens. Erot.

Κρῶ, ſ. κρώω, pro κεράω. Thuc.

Κρωβυλώδης, ες, ſimilis τῷ κρωβύλῳ. Luc.

Κρωπεῖς, οἱ, piſcatores, ſc. οἱ τῷ πόρκῳ χρώμενοι. Poll.

Κτεανισμὸς, ὁ, poſſeſſio. Man.

Κυαμοβόλος, ὁ, qui ſortem jacit, qui fabam in urnam conjicit ad ſuum ſuffragium dandum, idem quod δικαστής. Heſ. ex Soph.

Κυανέω, nigrico, V. L. ex Heſiod. κυανεόνται, al. κυανεάων.

Κυανοκρήδεμνος, ὁ καὶ ἡ, cæruleam vittam habens. Cal.

Κυανοχέτης, ες, cæruleus. Orph.

Κύβειρος, ὁ, impudens. Suid.

Κυβερνισμὸς, ὁ, gubernatio. V. L.

Κύβερνος, ὁ, gubernator. Naz.

Κυδοσκόπος, ον, glorioſus. Man.

Κυθώνυμος, ὁ καὶ ἡ, infamis, ſ. nomen habens quod occultari debet. Heſ.

Κυλέω, voluto, κυλήσις, ἡ, volutatio, & κυλήτης ὁ, verſator, V. L. ſed hæc ſuſpecta ſunt. Steph.

Κυλὴ, ἡ, calix. Ath.

Κυλιβήνη, ἡ, braſſica ſterilis. Suid.

Κυλίνη, ἡ, terra minus frugifera. Steph.

Κυλίσκιον τὸ, parvus culix. Ath.

Κυλιστὴς, ὁ, idem quod κυλιστός, ib.

Κύλλασις, ἡ, ipſa actio reddendi κυλλόν. Hipp. A κυλλόω.

Κυματία, ἡ, tempeſtas. Herod.

Κυματοφορτὶς, ἡ, concha. Heſ.

Κυμβαῖον, & κυμβεῖον, pro κυμβίον, vel κύμβη. Euſt.

Κυμβητιάω, in caput dejicere. E. M.

Κύμβον, τὸ, acetabulum. Nic.

Κυναῖος, ὁ, impudens, Suid. A κύων.

Κυνῆ, pro κυνέη. Ar.

Κυνικίζω, canem irrito. V. L.

Κυνοκυτὶς, ιδος, ἡ, marina roſa, ib.

Κυνόμορφος, ον, canis formam habens. Steph.

Κύνκρον, τὸ, aſpera petra. Lyc.

Κυνόσπαστον, τὸ, idem quod κυνόσβατον. Plin.

Κυπαρισσίας, ἡ, tithymalli quoddam genus. Dioſc.

Κυπόω, everto. Lyc.

Κυπτὸς, ἡ, ὸν, inclinatus, ſupplex, Æſch. A κύπτω.

Κυρόω, idem quod κυρόω. Steph.

Κυτμίδες, αἱ, emplaſtri quoddam genus. Luc.

Κύφελλα, τὰ, nubes. Call. Suid.

Καδίκελλος, ὁ, idem quod καδάριον. Suid.

Καδύα, ἡ, caput ciborii. Euſt.

Κῶθος, ὁ, idem quod κωθών. Num.

Κωλεὸς, ὁ vel ἡ, idem quod κωλῆ. Ath.

Καλικεύομαι, coli vitio laboro. Alex.

Κώμαυλος, ὁ, ruſticus. Ep.

Κωμύδριον, τὸ, parva & vilis herba. Euſt.

Κώνιον, το, idem quod κώνειον. Ep.

Καπητήριον, & κωπωτήριον, τὸ, q. d. remorum repoſitorium. Poll.

Κῶπος, ὁ, monile. V. L.

Κώρη, Κῶρος, Κωροτύνη, Dor. pro κούρη, κοῦρος & κουροτύνη.

Κωρύκιον, τὸ, ſacculus, folliculus. Suid.

Κωρυκὶς, ἡ, pro κώρυκος. Euſt. Ar.

Κωρυκομαχία, ἡ, pugna ſ. luſus qui κωρύκῳ fit. Steph.

Καχεύω, ſuſtollo, veho. Heſ. ex Soph.

Λ.

Λαβράκιον, τὸ, parvus labrax. Ath.

Λάβυζος, Labyzus; aromatis genus, ib.

Λαγίδιος, ὁ, lepuſculus. Strabo.

Λαγωοφόνος, ὁ ϗ ἡ, interfector leporum. Opp.

Λαδρεων, impetuoſe & rapide fluens. E. M.

Λάθρον, Adv. idem quod λάθρα. Call.

Λαιθυράζω, irrideo, derideo. Suid.

Λαιμαδῶ, fugio, ib.

Λαίφυρον, imbecille, invalidum, ib.

Λάκτις, ἡ, ſcutica, ſtimulus; *item*, piſtillum ſpatha, cochlear. Nic.

Λαλίστερος, loquacior, a λάλις. Ar.

Λαμπαρὰ, ἡ, vulpis genus albicante cauda. V. L.

Λαμπαυγέτις, ſc. ἀκτὶς, fulgida. Man.

Λαμπραυγέτις, ἡ, idem, ib.

Λαμπραυγὴς, ὲς, candefaciens, ib.

Λαμπροπρέπης, ες, lucens decoré. Nonn.

Λάξευμα, τὸ, lapidea ſemita. Man.

Λαοτόμος, ὁ, idem quod λατόμος, ib.

Λαοτύπος. ὁ, idem quod λαοξόος.

Λαπαρῶς, vanè. Gal.

Λαπέρσαι, οἱ, Dioſcuri. Euſt.

Λαρὶς, idem quod λάρος. Ep.

Λασιόκνημος, ον, hirſutis cruribus. Opp.

Λάσιον, το, mantile hirſutum. Sapph.

Λασιωνιος, v. λασιών.

Λατινὶς, ἡ, latina. Nonn.

Λάτριος, α, ον, ſervilis. Pind.

Λαύω, fruor.

Λάφυγξ, ὁ, morſus. V. L.

Λαχανάριον, τὸ, oluſculum. Steph.

Λαχανικὸς, ἡ, ὸν, ad olera pertinens. Steph.

Λαχειδὴς, Nic.

Λαχύνω, idem quod λαχαίνω. Lyc.

Λειμακέστερος, herbidior, viridior. Suid.

Λειομίτος, ſc. κάμαξ, Ep. pertica illa tranſverſa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complananda ſtamina. Steph.

Λειπονέας, ὁ, idem quod λειποναύτης. Suid.

Λειποπάτηρ, idem quod λειποπάτωρ. Eur.

Λειποστράτιον, τὸ, deſertio expeditionis, ſ. militiæ. Thuc.

Λειπτέος, relinquendus. Eur.

Λειπυρίας, πυρετὸς, febris continua. Gorr.

Λειπωδὶν, ῖνος, ὁ, doloribus exemptus. Suid.

Λέριος, ſuavis. *Epith.* Apollinis. Ap.

Λειριώδης, liliaceus. Theophr.

Λεκανοσκοπία, ἡ, pelvium inſpectio. Man.

Λεκτίκιον, τὸ. lectica. V. L.

Λεκτροκλόπος, ὁ, adulter. Sibyl.

Λέμβαρχος, ὁ, qui lembo præeſt. E. M.

Λεοντοβάμων, ὁ ϗ ἡ, leoni inſiſtens. Æſch.

Λέπασμα, τὸ, velamen. Man.

Λεπιδωτὸς, ὸν, ſquameus, ſquamoſus. Orph.

Λεπτῦνις, ἡ, proſerpina. Lyc.

Λέσβιον, τὸ, poculum. Ep.

Λεσχηνίτης, ὁ, contumelioſus, Suid.

Λευκάμπυξ, -υκος, ὁ ϗ ἡ, album vinculum habens. Opp.

Λευκότροφος, ον, albus & mollis. Ar. Sch.

Λευκόψαρος, ον, albicans in cinereum colorem. Bud.

Λεχαίνειν, lectum appetere. Heſ.

Ληϊνόμος, ὁ, qui ſegetem depaſcit, Ep.

Ληναϊκὸς, idem quod ληναῖος. Ath.

Ληστήριος, idem quod ληστικός. Steph.

Λήτειραι, ſacerdotes. Call. al. Λίτειραι.

Λιβυστὶς, ſc. γαῖα, Libyca regio. Ep.

Λιγύμοχθος, ον, ſtridula voce ærumnas & miſerias ſuas efferens, Sch. Ar.

Λίγυ, *Adv.* ſtridule. *Poët.*

Λιθίζω, lapidem refero, ſ. imitor. Steph.

Λιθογλύφιος, α, ον, cælatus. Man.

Λιθοδικτῶ, lapidibus impeto. Suid.

Λιθοτομίας, ου, ὁ, idem quod λιθοκόπος. Poll.

Λιθόψακτος, ον, lapides lævigans. Man.

Λιθώπης, ες, lapideo aſpectu. Theoph.

Λίκιγξ, minima & exiliſſima avis vox. Sch. Ariſtoph.

Λικμαῖος, Δηὼ λικμαίη. Suid. vid. Steph.

Λικνοστεφὴς, ὁ, vanno redimitus. Heſ.

Λιμνήρης, ες, E. M. ex Pind. *per Sync.* pro λιμενήρης, vel λειμωνήρης.

Λιμναία, *Poët.* pro λίμνη. Euſt.

Λιμενῆτις, al. λιμενῖτις, in portu verſans. Ep.

Λινόζευκτος, ον, lino compactus. Opp.

Λινοκάλαμις, ἡ, linum agreſte. V. L.

Λινοπτέρυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, lineas habens alas. Opp.

Λινόῤῥαφός & λινοῤῥαφὶς, ap. Steph. idem quod λινοῤῥάφης.

Λινόστροφος, ον, ex lino tortus. Opp.

Λιπάζω, ungo. Nic.

Λιπαραὶ, genus medicamenti. Dioſc.

Λιπαραῖος, ον, Liparæus. *Epith.* Vulcani. Theoc.

Λιποδρανέω, &c. vid. λειπ.

Λιποναύτης, vid. λειπ.

Λιπόπαις, ὁ ϗ ἡ, infantibus defectus. Man.

Λιπόμαστος, ον, qui mamman reliquit. Nonn.

Λιτὰ, *Adv.* pro λιτῶς. Ep.

Λίχνον, τὸ, cupedo, guloſitas. Steph.

Λιχος, τὸ, condimentum delicatum. Poll.

Λογιστονόμος, ον, rationarius. Man.

Λογχήτης, ὁ, idem quod λογχίτης. Suid.

Λοιδορισμὸς, idem quod λοιδόρημα. Ar.

Λοιμηρὸς, idem quod λοιμικὸς. Ep.

Λοίσθιον, *Adv.* poſtremo. Theoc. ad poſtremum. Soph.

Λοισθογένεθλος, ον, ultimogenitus. Cyr.

Λόκμη, ἡ, Chlamys. Heſ. λόκκη. Ep. ubi f. buſtum, exponitur verò calva, i. e. vetula ſponſa.

Λόξις, ἡ, idem quod λοξότης, obliquitas. Steph.

Λοξόβαμος, ον, oblique incedens. Naz

Λουτροδάϊκτος, ον, in latrina cæſus. Æſch.

Λοφέω, exalto, *item* acquieſco, deſino. V. L.

Λόφη, ἡ, ſummitas, ib.

Λοφιήτης, ὁ, criſtatus. Ep.

Λοχεὸς, ὁ, idem quod λόχος. Heſiod.

Λοχετίω, idem quod λοχεύω. Poll.

Λόχησις, ἡ, inſidiæ. Suid.

Λοχμόομαι, frutico. Theophr.

Λοχμὸς, ὁ, obliquus. Steph.

Λυγγούριον, & λογκούριον, τὸ, Lyncurium, ſ. electrum. Theophr.

Λυγκικὸν, *Adv.* acutiſſimis oculis, Hom. A Λυγκεύς.

Λυθίραμβος, Bacchus. Pind.

Λυκὰς, ὁ, nomen canis. Simon.

Λύκαψος, idem quod λύκοψις. Nic.

Λυκάων, morbus, qui al. λυκανθρωπία. Steph.

Λυκιδεὺς, ὁ, lupi catulus. Theoc.

Λύκιος, idem quod λύκειος. Euſt.

Λυμάζω, idem quod λυμαίνω. V. L.

Λύμασις, ἡ, idem quod λῦμα. Æſch.

Λυμητὴρ, ὁ, idem quod λυμαντής. Sibyl.

Λυπαρὸν, τὸ, triſtitia. Steph.

Λυπρέγαιον, τὸ, ſoli gracilitas. App. ap. Suid.

Λυπρόγεως, *Att.* pro λυπρόγαιος.

Λυροκτυπὴς, ὁ, idem quod λυροκτύπος. Anac.

Λυρωνία, ἡ, idem quod λυροποιητικὴ, ſc. τέχνη.

Λυσιμάχιον, τὸ, Lyſimachium, herba quædam. Dioſc.

Λυσίμαχος, ὁ ϗ ἡ, ſolvens pugnam. Ar.

Λυσάνιος, α, ον, idem quod λυσήεις, ib.

Λυσήτης, ὁ, idem quod λυσητήρ. Ep.

Λυσσομανέω, attonitus ſum, furo. Man.

Λυτὰ, τὰ, juris intermiſſiones, quæ & λύσιμα. Ep.

Λυτήρια, τα, ſacra expiatoria. Soph.

Λυτρατὴρ, ὁ, idem quod λυτρωτής.

Λυχνάπτης, ὁ, qui lychnum accendit. Steph.

Λωφία, ἡ, idem quod λώφησις. V. L.

Μ.

Μαζέσιος, α, ον, uberoſus, Lyc. A μαζός.

Μαινόλιος, ὁ, furens, Lymphatus. Ep.

Μαίομαι, cupio, geſtio. Ap.

Μαιόομαι, obſtetrix ſum, Ep. A μαῖα.

Μαίσων, ὁ, coquus vel coqui ſervus. Heſ.

Μαίω, inſtigo, incito, al. quæro, ib.

Μάκαιρος, ρα, ρον, beatus, fortunatus. Ar.

Μακαριστὸν, τὸ, beatitudo. Suid.

Μακρὰ, ἡ, ſolium, labrum. al. μάκτρα. Gal. μακρὰ, τὰ, putei, lacus profundi. Ex Hom.

Μακρὰ, *Adv.* majorem in modum. Hom.

Μακιστὴρ, ὁ, punctor, pungens, Æſch. prolixus; P. μακιστὴρ, Stanl. αἰκιστὴρ. Heath.

Μακραύχενος, ὁ, idem quod μακραύχην. V. L.

Μακρὸν, *Adv.* altum, alta voce. Hom.

Μακροπόνηρος, ὁ, longe improbiſſimus. Suid.

Μακροπόρος, ον, longis paſſibus gradiens. Apol.

Μακροφλυάρτης, ὁ, prolixus nugator. Ep.

Μάκρωνες, οἱ, qui longo ſunt capite, al. pr. ap. Xen.

Μακτῆρες, οἱ, idem qui μάκτραι. Heſ.

Μαλακιεῖς, οἱ, frigoris cauſa dolentes. V. L.

Μαλιναθάλλη, ἡ, planta in Ægypto naſcens. Theoph.

Μάλκιος, frigus cum torpore invehens. Steph.

Μαλκίστατος, frigidiſſimus. Suid.

Μάλλιον, *Dor.* pro μᾶλλον. Euſt.

Μάμερσα, ἡ, Minerva. Lyc.

Μάμερτος, ὁ, Mars, ib.

Μαντευτέον, dicendus. Eur.

Μαργαρίεις, εσσα, εν, unioni ſ. gemmæ ſimilis. Naz.

Μαρμαρόομαι, fio marmoreus. Lyſ.

Μαρφακτὸς, ὸν, correptus. Man.

Μαστικτὴρ, ὁ, flagellifer. Sibyl.

Μαστίκτωρ, ὁ, idem. Æſch.

Ματευτὴς, ὁ, veſtigator. Man.

Ματηρεύω, quæro. Heſ.

Μαχλικὸς, laſcivus. Man.

Μαψιλάκης, ἡ, qui fruſtra nugas effutit. Pind.

Μεγάδικος, ὁ, idem quod μεγαλαδικητός. V. L.

Μεγάδοξος, ον, idem quod μεγαλόδοξος. Dolſc.

Μεγάθεες, ſc. ποταμοὶ, magni. Herod.

Μεγακλήεις, εσσα, εν, valde glorioſus. Apollin.

Μεγακυδὴς, ὁ ϗ ἡ, idem. Dolſc.

Μεγαλαινηγήτωρ, ὁ, *Epith.* Jovis. Orp.

Μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγάλαυχος. Ep:

Μεγαλοβρεμέτης, ὁ, magnos edens fremitus. Cal,

Μεγαλέβυζοι, οἱ, Epheſii templi ſacerdotes Eunuchi. Strab.

Μεγάλος, *per Sync.* μέγας. Æſch.

Μεγαλοσθενίτης, ὁ, præpotens. Apolin.

Μεγαλοφρονὴς, ὁ ϗ ἡ, ſuperbus. V. L.

Μεγαπληθὴς, ὲς, magnæ multitudinis. Cyr.

Μεγάτολμος, ον, valde audax, intrepidus. Scip.

Μεγαφρονέω, idem quod μεγαλοφρονέω. Eur.

Μεθίπτημι, tranſvolo. Ep.

Μεθυδριάδες, Νύμφαι, aquaticæ. Ep.

Μεθυποδέομαι, in pedes induo. Ar. μεθυποδύομαι, poſt induo, ſ. calceo Steph.

Μεθυχάρμων, ὁ ϗ ἡ, temeto lætus. Man.

Μειλιχία, ἡ, remiſſio. Hom.

Μειλιχόθυμος, ον, miti animo. Dolſc.

Μεὶς, *Æol.* pro μήν. Hom.

Μελάγχολος, ον, nigri fellis. Soph.
Μελανεῦσα, ἡ, fuſca. Ep.
Μελανέω, idem quod μελαίνω. Ap.
Μελαμβαθὺς. ὁ, profundus. Æſch.
Μελανοζυγάτης, ſc. ναῦς, remigibus atris acta. Æſch. Stanl. ſ. infauſta.
Μελίας, σῖτος, mel frugum. Theophr.
Μελιποιῶ, mellifico. V. L.
Μελισσήεις, locus Heliconis, a Meliſſo rege dictus. Nic. Sch.
Μελιτίδαι, οἱ, ſtulti. Ariſtoph.
Μελιτὸν, τὸ, favus, vel muſtum decoctum. Heſ.
Μελιττὶς, ἡ, idem quod μελίτεια, ſ. μελίκταινα. Plin.
Μελίφθεγκτος, ον, melliloquus. Sibyl.
Μελογραφία, ἡ, v. μελοποιΐα. Ath.
Μελουργὸς, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μελουρὶς, ἡ, locuſta frumentum rodens. Steph.
Μελπήτωρ, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μένδης, ὁ, ægyptiorum lingua, hircus ſ. caper, unde μενδήσιον μύρον. Dioſc.
Μενολκεῖον, τὸ, vas balneatorium. Steph.
Μενέκλονος, ον, iram turbulentam habens, *Epith.* Neptuni. Cal.
Μεριμνοσοφισταὶ, οἱ, anxii contemplatores, V. L. ex Sch. Ar.
Μερμίριος, α, ον, idem quod μέρμιρος. Luc.
Μεσόγαια & μεσόγεια, ἡ, mediterranea regio. Thucyd.
Μεσόγραφος, ον, ſemiſcriptus. V. L.
Μεσοδερκὴς, ὲς, medio ſpectabilis. Man.
Μεσοζευγμα, τὸ, ap. Gramm. cum in medio clauſulæ poſitum verbum præcedentia ſequentiaque connectit. Steph.
Μεσόπολιος, idem quod μεσαιπόλιος. Steph.
Μεσόπυκνοι, ſc. τόνοι, ap. Muſicos, qui media poſſident, ib.
Μεσογενὴς, ὁ, qui mediæ eſt ætatis. Heſ.
Μετάβλημα, τὸ, mutatio. Man.
Μεταβουλεύω, ſtatuo. Hom.
Μεταδηρὸν, diu. Ap.
Μεταδορπίσματα, τὰ, idem quod μεταδόρπια, τὰ. V. L.
Μετανιέω, idem quod μέτειμι, ſ. μετέρχομαι.
Μεταλλητὸς, inveſtigandus. Pind.
Μεταλλόχρυσος, ον, fodinas aureas habens. P. Sil.
Μεταμφίσκω, id. quod μεταμφιέννυμι. Steph.
Μεταναίσσω, proſilio. Simm.
Μετανάστατος, ὁ, qui demigrat. Ocell.
Μεταπρεπὴς, ὲς, inſignis, decorus. Hom.
Μεταπτοιέω, attonitus ſum. Æſch.
Μεταῤῥίπτω, in diverſam partem jacio, al. perturbo. V. L.
Μεταστέλλω, vid. μεταστέλλομαι. Eur.
Μεταχάζομαι, refugio. Ap.
Μετεαρεσύνη, ἡ, conniventia. Man.
Μετοίχομαι, idem quod μετέρχομαι. Hom.
Μετὸν, pro μέτεστι. Suid. Ar.
Μετοπάζω, præbeo. Hom.
Μετραπατάω, Ath.
Μέτριον, τὸ, mediocritas, Soph. modeſtia. Herodian.
Μήθω, ſ. μήθομαι (inuſ.) ex quo μανθάνω mutuatur ſua tempora.
Μηλόκαρπον, τὸ, ariſtolochiæ longæ, quæ maſcula dicitur, cognomen. Gorr.
Μήστειρα, ἡ, inveſtigatrix. Æſch.
Μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα. Il. ξ. 259.
Μήτιμα, τὸ, qu. d. conſultamentum, al. conſilium. Euſt.
Μητίω, idem quod μητίζομαι. Euſt.
Μητροπόλος, ὁ, magnæ matris antiſtes. Pind.
Μητρώας, ſ. ματρωίας, ὁ, matris pater vel maternus avus. Poll.
Μητρωΐος, idem quod μητρῷος. Ep.
Μίγω, (inuſ.) unde μίξω, f. v. μίσγω, ſ. μίγνυμι.
Μικτέον, miſcendum. Steph.
Μίλιγδος, plaſticæ artis vox, unde ἀσπίδα ἡμιμίλιγδον, vid. Poll.
Μιλίγματα, τὰ, reliquiæ. E. M.
Μίλλω, mitto. Æſch. Stanl. al. μύλλω. Tarn.

Μιλτοφυὴς, ὲς, miniatus, rubricatus. Ep.
Μιλτόχριστος, ον, minio unctus. Sibyl.
Μιμητέον, imitandum. Steph.
Μιμήλαξ, ὁ, idem quod μιμητής. Man.
Μιμόβιος, ὁ, mimus vitæ, ib.
Μινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querula ſ. exili voce cantillans. Theocr.
Μινύωρον, *Adv.* paululum. Suid.
Μὶξ, *Adv.* idem quod μίγδα. Nic.
Μισαλέξανδρος, ὁ, Alexandri oſor. Plut.
Μισθαρνὸς, idem quod μισθαρνής. V. L.
Μισοπόρπακις, ὁ, qui peſſime odit amentum clypei; ſ. bellum. Ar.
Μιτρώδης, ες, ex ſindone factus. Soph.
Μνημονικῶς, ἔχειν, meminiſſe. Bud.
Μνήστειρα, ἡ, idem quod μνηστή. Pind.
Μνηστὴς, idem quod μνηστήρ. Chryſ.
Μογεύω, idem quod μογέω. Heſ.
Μογηροφόρος, ον, labores & ærumnas afferens. Naz.
Μογοστοκία, ἡ, difficilis partus. Man.
Μοιρηγέτης, ὁ, idem quod μοιραγέτης. Ap.
Μοιρία, ἡ, pars. V. L.
Μοιρολόχαι, οἱ, qui ſortito partes diſtributas capiunt. Poll.
Μοιχάτης, ὁ, adulter. Man.
Μοιχευτὸς, ὴ, ὸν, adulteratus, ib.
Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, ib.
Μολυβραὶ, larva, terriculamentum. Suid.
Μοννὶς, ἡ, ſolitaria. Man.
Μονοζωστος, v. μονόζωνος. Ath.
Μόνοστος, idem quod μονόστιος. Ariſtot.
Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus. V. L.
Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium. Cal.
Μουσογενὴς, ὲς, Muſa genitus. Anac.
Μουσοπάτωρ, ὁ, idem, ib.
Μουσῳδὸς, ὁ ϗ ἡ, cantator. Man.
Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laborioſus. Coluth.
Μοχθητέον, laborandum. Eur.
Μοχλέω, idem quod μοχλεύω. Hom.
Μυλοεργὴς, ὲς, moliarius. Nic.
Μύρεον, *Adv.* immenſe. Hom.
Μυριόδοξος, ὸν, laudatiſſimus. Man.
Μυριοτευχὴς, ὁ, idem quod μυριότευχος. Eur.
Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen a Pherecrate conſcriptæ.
Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκεῖον. Steph.
Μυῤῥινίτης, *Att.* pro μυρσινίτης.
Μυρσος, ὁ, corbis auritus. E. M.
Μυσαρωπὸς, ὸν, idem quod μυσαρός. Man.
Μυστοφόρος, ὁ, pro μυστικοφόρος vel μυστηριοφόρος. Steph.
Μυχοίτατος, pro μυχώτατος. Hom.
Μυχοτιότος, ὁ ϗ ἡ, adulter, al. Μοιχ. Ar.
Μῶνος. *Dor.* pro μοῦνος, ſ. μόνος. Call.
Μωρόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſtulte ſapiens. Man.

N.

Νάβλας, ὁ, Nablium, inſtrumentum muſicum. Ath.
Ναβλιστοκτυπὴς, ὁ, Nablii pulſator. Man.
Ναπαῖος, α, ον, nemoroſus. Soph.
Νάρταλος, ὁ, genus vaſis. Ar.
Ναυαρχῖται, οἱ, claſſium duces. V. L.
Ναύβατος, nauticus. Eur.
Ναυλοῦχος, ὁ, pro ναύλοχος. Poll.
Ναυπηγὴς, ſc. τέχνη, navis texendæ ars. Man.
Ναυσιβάτης, ὁ, idem quod ναύτης, ib.
Ναυτίησις, ἡ, ipſa actio nauſeandi, vel nauſea. Steph.
Νεάζον, τὸ, juventus. Soph.
Νεανίζω, idem quod νεάζω. Steph.
Νεανόομαι, juveneſco, pubeſco. V. L.
Νείαρος, idem quod νείατος, vel νίατος, vel potius νεαρὸς, ib.
Νείμω, *Ion.* & *Poët.* pro νέμω. Nic.
Νεκρεγέρτης, ὁ, qui mortuos reſuſcitat. Naz.
Νεκρέγερσις, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, ib.
Νεκροδερκὴς, ὁ, umbris videndus. Man.
Νεκρονώμης, ὁ, cadaverum miniſter, ib.
Νεκυηπόλος, ὁ, inferorum præſes, ib.

Νεκυϊσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, ib.
Νέμεω, inuſitat. unde νέμω mutuatur ſua tempora. Steph.
Νέμεσσις, ἡ, *Poët.* pro νέμεσις,
Νεόδορος, ον, ſ. νεόδερος, idem quod νεόδαρτος, ib.
Νεοζυγὴς, ὲς, idem quod νεόζυξ. Æſch.
Νεόθηλος, ον, lactens, ib.
Νεομορφοτόπατος, ον, nova forma ſe oſtentans. Man.
Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος. Herod.
Νεοπτὸς, idem quod νεοσσός. Phocyl.
Νεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, ſtultus. Pan.
Νεόχνοος, ον, nuper pubeſcens. Naz. A χνόος.
Νερθέριος, α, ον, idem quod νέρτερος. Ep.
Νερτερόμορφα, τα, inferorum formæ. Man.
Νευρὰς, vel νευρὶς, ἡ, herbæ nomen, ap. Plin.
Νευρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater. Ath.
Νευρόνοσος, ον, nervis infirmus. Man.
Νευροστάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid erigit. Poll.
Νεφεληγερὴς, ὲς, nubes cogens. *Epith.* Zephyri. Cal.
Νεαχμὸς, pro νεοχμός. Heſ.
Νηϊτικὸς, ὴ, ὸν, nauticus. V. L.
Νηϊτὸς, ὴ, ὸν, navalis, ib.
Νηλὴς, idem quod νηλεής. Heſ. Suid.
Νηλεόθυμος, ον, immiti animo. Ap.
Νηλίπεζος, ον, diſcalceatus. Heſ.
Νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφής. Steph.
Νήλαπος, ον, veſte carens, ib.
Νημέρτεια, ἡ, certitudo. Soph.
Νηστεῖος, α, ον, jejunus. Apolin.
Νηφαντὸς, idem quod νηφάλιος. Euſt.
Νήω, idem quod νέω, cumulo. Plut.
Νία, τὰ, funes, Suid.
Νίφα pro νιφάδα. Heſiod.
Νιφετοβλητὴς, ὲς, nivoſus, nivibus tectus. Ep.
Νοερηφόρος, ον, intellectualis.
Νομοαίολος, ον, varias habens leges. Ath.
Νομοποιὸς, ὁ, legiſlator. Heſ.
Νομῳδὸς, ὁ, legum interpres. Strab.
Νοοπλὴξ, idem quod φρενοπλήξ. Tryph.
Νοσόθυμος, ον, animo morbido. Man.
Νοσομελὴς, ὲς, morbidus in membris, ib.
Νοσσὶς, ἡ, *metaph.* puella. Ep.
Νοσφιδὸν, furtim, clam. Euſt.
Νοτιάω, humeo, humidus ſum. Nic.
Νουθετίζω, idem quod νουθετέω. Steph.
Νυκτεσίφοιτος, ον, noctivagus. Cyr.
Νυκτερίδιος, α, ον, nocturnus. Theophr.
Νυκτήγρετον, τὸ, herbæ nomen. Plin.
Νυκτιμένη, ἡ, noctua. V. L.
Νυκτοκλοπία, ἡ. furtum noctu. Sibyl.
Νυκτοπορεύω, idem quod νυκτοπορέω. V. L.
Νυμφαιὼν, ὁ, nympharum templum, ib.
Νύμφιον, τὸ, thalamus, ib.
Νύσις, ἡ, idem quod νύγμα. Gorr.
Νυχηβόρος, ον, nocte vorans. *Epith.* maris. Nic.
Νωλεμὲς, & νωλεμῶς, *Adv.* idem quod νωλεμέως. Hom.
Νωμήτωρ. ὁ, curator. Man.
Νωμήσιμος, ον, agitatus. Ath.

Ξ.

Ξάνησις, ἡ, laſſitudo ex carminatione Lanæ, Steph. A ξαίνω.
Ξεινεύω, peregrinus, & ignarus ſum, V. L. A ξένος.
Ξεινηγέτης, ὁ, dux hoſpitum. Pind.
Ξεινοδόχος, ὁ, peregrinorum receptor.
Ξενοδοτὴρ, ὁ, idem quod ξενοδότης. Ep.
Ξενοπάροχοι, οἱ, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant. Bud.
Ξηνὸς, truncus. Suid.
Ξηρὰ, ἡ, (γῆ, ſc.) terra. *Hebr.*
Ξηραντέον, ſiccandum. Steph.
Ξηρὸν, τὸ, ſiccus locus. Thuc.
Ξυηρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus. V. L.
Ξυλομάχαιρα, ἡ, enſis ligneus. Poll.

Ξυνόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, communia ſapiens, Ep. A ξυνος & φρὴν.

Ξυνοδοτὴρ, ὁ, communitatis dator, ib.

Ξυνοχαρὴς, ὲς, communitate gaudens, ib. A χαίρω.

Ξύριον, τὸ, novacula. V. L.

O.

Ὀαρίων pro Ὠρίων. Pind.

Ὀβελιάω pro ὀβελίζω. Ath.

Ὀβολιστικὴ, ἡ, ars fœneratoria. Ariſtot.

Ὀβριμὼ, ἡ, proſerpina. Lyc.

Ὀβριμοπάτηρ, fortem patrem habens. Heſ.

Ὀγκὶς, ἡ, idem quod ογκος. V. L.

Ὀγχέω, aggero Lyc. ubi al. ὀχμήσει vel ὀκμήσει al. ὀιχήσει al. ὀκχήσει, al. ογθήσει, Scal. ὀγκώσει·

Ὀδοντίδης, ου, ὁ, fœnum fruticoſum, &c. Gorr.

Ὄζυγες, pro ὁμόζυγες, Poët.

Ὀθνιοτυμβος, ον, in extraneo ſolo ſepultus. Man.

Οθοοος, pro ὁμοθροος. Heſ.

Ὀιδματόεις, pro ὀιδηματόεις. Ath.

Οἰηκοφόρος, ὁ, clavi gubernatòr, Syneſ. Ab ὄιαξ, & φέρω.

Οἶκα pro ἔοικα. Euſt.

Οἰκεῖον, τὸ, propinquitas. Thuc.

Οἰκετικὸν, τὸ, miniſterium domeſticum. Plut.

Οἰκοριὸς, ὁ ϗ ἡ, domeſticus. Pind.

Οἰκονέμων, tragicis, ὁ οἰκονόμος. Steph.

Οἰκονομιαστὴς, ὁ, diſpenſator, gubernator. V. L.

Οἰκτρὰ, *Adv.* pro οἰκτρῶς. Hom.

Οἰκτρογοέω, miſerabiliter gemo. Heſ.

Οἰκτροκέλευθος, ον, miſere vians. Man.

Οἰκτρομέλαθρος, ον, lugens in ædibus, ib.

Οἰκουροκάθεδρος, ον, domi cuſtodiæ inſidens. Tzetz.

Οἵμημα, το, impetus, qui in aliquem detur. Heſ.

Οἰνοβρεχὴς, ὲς, vino madidus. Ep.

Οἰνοδότειρα, ἡ, vini datrix. Cyr.

Οἰνοπίπης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis inveſtigat quod potet. Steph.

Οἰνοτρόπος, ον, vinifer. Lyc.

Οἴσπωτον, τὸ, ovillum fimum. Poll.

Οἶσμα, τὸ, elatio. Gaz.

Ὀϊστοβόλος, ὁ, jaculator, Ep. Ab ὀϊστος & βάλλω.

Οἰστρομανὴς, ὲς, idem quod οἰστρόπληξ. Sibyl.

Ὀλαὶ, αἱ, idem quod ὐλαὶ, hordeum. Heſ.

Ὀλβιστος, η, ον, felix, Dionyſ. Ab ὄλβος.

Ὀλβήεις, εσσα, εν, idem. Man.

Ὀλβίως, *Adv.* feliciter. Soph.

Ὀλβοδότηρ, ον, divitiarum dator. Steph.

Ὀλβομέλαθρος, ον, felix in ædibus. Man.

Ὀλβονομέω, feliciter rego, ib.

Ὀλεσίπτολις, ἡ, perdens urbes. Tryph.

Ὀλιγηρὴς, ες, exiguus. Nic.

Ὀλιγοπελέω, pro quo ολιγηπελέω, *Poët.*

Ὀλιγοσίπυοι, οἱ, pauperes, qu. ex exiguo penu victitantes. Suid.

Ὀλκαδοχριστος, navium unctor, Man. Ab ὁλκὰς & χρίω.

Ὁλοκαρπεύω, idem quod ὁλοκαρπόω. Sibyl.

Ὁλοκωνίτις, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. Hipp.

Ὁλοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen. Steph.

Ὁλοστήμονος, ὁ ϗ ἡ, totus ſtamineus. Poll.

Ὁλοφόνος, ον, totum perimens. Nic.

Ὁλόφυλος, ον, integer. Suid.

Ὁλόφυτον, τὸ, ſinapi Perſicum. Steph.

Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus. Ar.

Ὁμάδελφος, &

Ὁμαίμιος, idem quod ὅμαιμος. Pind.

Ὁμαλὸν, τὸ, planities, Theoc.

Ὁμαρτάζω, confrico. Hom.

Ὀμβρηρὴς, ὲς, idem quod ὀμβρηρός. Nic.

Ὀμβρικὸς, ἡ, ὸν, pluvialis. Pun.

Ὀμβρόκτυπος, ον, imbrifer. Æſch.

Ὁμευνὶς, ἡ, uxor. Lyc.

Ὁμήθεια, ἡ, familiaritas. Man.

Ὀμματεργάτης, ὁ ϗ ἡ, viſus opifex. Cyr.

Ὁμόθηρος, ὁ ϗ ἡ, venationis ſocius. Call.

Ὁμοίνοος, v. ὁμόνοος. Ep.

Ὁμοκλητεῖρα, ἡ, bellica. Lyc.

Ὁμολώιος, cognomentum Jovis, ap. Thebanos.

Ὁμόρρητος, ον, uno eodemque ore dictus, concors. Nonn.

Ὁμοτροχάω, idem quod ἁματροχάω. Steph.

Ὀνάγριον, χρῶμα, color qualis eſt onagrorum, i. e. color cilicinus. Poll.

Ὀνειδιστος, ον, probroſus. Steph.

Ὀνειρήεις, εσσα, εν, in ſomniis, ſomnialis. Orph.

Ὀνηγήσιος, ὁ, idem quod ὀνηλάτης. Steph.

Ὄνιον, utile. Suid.

Ὀνόβρυχις, ἡ, quædam planta. Gorr.

Ὀνόγυρις, ſ. ὀνόγυρος, herba quæ alias ἀνάγυρος. Nic.

Ὀνόκλεια, ἡ, anchuſæ ſpecies, Plin. al. ὀνόχειλος. Gal.

Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελίς, Empuſæ *Epith.* E. M.

Ὀνόπυξος, ἡ, buxus aſinina. Poll.

Ὀξύα, ἡ, haſta. Eur.

Ὀξύκομος, ὁ ϗ ἡ, ex acutis crinibus conſtans. Opp.

Ὀξυδέρκια, ἡ, acumen viſus. Luc.

Ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος. Poll.

Ὀξυπίνδαξ, ακος, *Epith.* Calicis. Ath.

Ὀξυρίας, ὁ, genus caſei ap. Siculos, ib.

Ὀξυπλὴξ, miſere affligens. Soph. Fr.

Ὀπάλλιον, τὸ, gemma. Orph.

Ὀπιμαντεῖον, τὸ, voce datum reſponſum. V.L.

Ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum a tergo folii. Theoph.

Ὀπίων, ὁ, idem quod ὀπτὴρ. Plut.

Ὁπλιζοπάλης, ὁ, armatus, Æſch. Fr. ὁπλιτοπαλης, P.

Ὄππατα, pro ὄμματα, *Æol.*

Ὀπτάνεος, idem quod ὀπταλέος, Si non mendoſum ſit. Ath.

Ὀπτανία, ἡ, pro ὀπτανεῖον, ſ. ὀπτάνιον. Ath.

Ὀπτέον, videndum. Steph.

Ὀπτεύω, verbum fictum a Gramm. Ab ὄπτω, unde ὀπιπτεύω. Steph.

Ὀπτότατος, maxime omnium toſtus. (Ab οπτὸς, per *Sync.* pro ὀπτητος, Euſt.) Ath.

Ὀργαστήριον, τὸ, Nic.

Ὀργανοπήκτωρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor. Man.

Ὀργιὰς, άδος, ἡ, ſacroſancta. Man.

Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator. Orph.

Ὀργιάω, pro ὀργιάζω. Heſ.

Ὀργυιόω, ulnas extendo. Ep.

Ὀρεκτέω, pro ὀρεχθέω. Suid.

Ὀρεσβάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιβάτης. Steph.

Ὀρεύω, cuſtodio. Heſ.

Ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ. Steph.

Ὀρθοδαὴς, ὁ ϗ ἡ, qui certum ſcit, peritus. Æſch.

Ὀρθοκέλευθος, ον, recti itineris. Dolſc.

Ὀρθωσία, ἡ, Diana. Lyc.

Ὀριγανόεις, εσσα, εν, ad origanum pertinens. Nic.

Ὀριμηλὶς, ἡ, pomum montanum. Theoc.

Ὀριτρόφος, ον, nutriens, ſ. alens in montibus. Steph.

Ὁρκώμοτος ἕδρα, juris-jurandi ſedes. Lyc.

Ὁρμάθω, idem quod ὁρμάω. Eur.

Ὀρνεόω, in avem muto. Steph.

Ὀροβάδες, αἱ, Nymphæ montanæ. V. L.

Ὀροδεμνιάδες, αἱ, Nymphæ quæ ſtrata ſ. cubilia in montibus habent. Heſ.

Ὀροσέλινον, pro ὀρεοσ. V. L.

Ὀρόω, ſ. ὀῤῥόω, in ſerum converto. Ariſtot.

Ὀρσοδάκνη, quædam beſtiola, Gaz. ex Ariſtot.

Ὀρσιπέτης, ὁ, citato impetu volans. Heſ.

Ὀρσίπους, ὁ, pedes concitans. Steph.

Ὀρυγὴ, ἡ, ululatus, pro ὠρυγή. V. L.

Ὀρφνιος, idem quod ὀρφναῖος. Heſ.

Ὀρφνήεις, εσσα, εν, idem. Man.

Ὀρφίσκος, ὁ, parvus orphus, piſcis. Ath.

Ὀσιεύω, idem quod ὁσιόω, ap. Stob.

Ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμή. V. L.

Ὀσμυλίδιον, το, Dim. ab ὀσμύλη. Ar.

Ὄστριμον, τὸ, ſtabulum. Lyc.

Ὀσπριώνης, ὁ, leguminum emptor, Steph. Hinc

Ὀσπριωνία, ἡ, oſpratura, *Lat.* J. C.

Ὀσπρολέων, quædam herba, orobarcha, ib.

Ὀσεία, idem quod ὀπτεία. V. L.

Ὄστρεια, τὰ, pro ὄστρεα. Ath.

Ὀστρειογραφὴς, ὲς, oſtro pictus. Plut.

Ὀσφράδιον, τὸ, olfactorium. Euſt.

Ὄτλημα, το, ærumna. Heſ.

Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnoſus, miſer, ib.

Ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, inſtigator, præco, ib.

Οὐδενόω, ad nihilum redigo, V. L.

Οὐλοεργὸς, pro ὁλοεργὸς. Heſ.

Οὐλαμώνυμος, ὁ, Pyrrhus, ſ. Neoptolemus. Lyc.

Οὐρανοδώρητος, cœlitus donatus. Dolſc.

Οὐρανόπηκτος, ον, cœlo affixus, ib.

Οὐρανοπληθὴς, ὲς, cœlum implens, ib.

Οὖσον, τὸ, funis. Lyc.

Οὔτιδες, ſc. ϖαραλογισμοὶ, captioſæ quædam argumentatones. Chryſ.

Ὄφελμα, τὸ, augmentum, *item* ſordes verrendo collectæ, ipſæque adeo ſcobæ. Heſ.

Ὀφελτρεύω, mundo, converro. Lyc.

Ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, ib.

Ὀφθαλμῖτις, ἡ, *Epith.* Minervæ. Pauſ.

Ὀφιγενὴς, idem quod ὀφιογ. V. L.

Ὀφιῆτις, ἡ, nomen lapidis. Orph.

Ὀφιομάχος, ὁ, qui cum anguibus dimicat. Steph.

Ὀφιούχης, ες, idem quod ὀφιοῦχος. Arat.

Ὀφρυκνηστος, ον, cui ſupercilia pruriunt, qui erubeſcit. Heſ.

Ὀφρυώδης, ες, ſupercilia imitans. Gal.

Ὀχετόκρανον, τὸ, tubi vel canalis caput. Steph.

Ὀχθοφόρος, ὁ, bajulus. Man.

Ὀχληρώδης, ες, moleſtus. V. L.

Ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens. Diog.

Ὀχμος, ὁ, tumulus. Lyc.

Ὀχυρόπατος, loca naturâ munita, &c. Bud.

Ὀψιανὸς, ὸν, ſerotinus, veſpertinus. Orph.

Ὀψίβλαστος, ον, idem quod ὀψιβλαστὴς. Steph.

Ὀψιμαθία, Idem quod ὀψιμάθεια, ib.

Ὀψόβαφον, τὸ, vaſculum in quo opſonia apponuntur. Ath.

Ὀψοφόρος, ὁ, qui opſonia fert, ib.

Π.

Παγγέλαστος, ον, omnino ridiculus. Ath.

Παγγλύκερος, α, ον, admodum dulcis. Ar.

Παγχαρὴς, ὲς, ſemper gaudens. Jun.

Παθημάτοις, pro ϖαθήμασι, *Æol.*

Παιγνίμων, idem quod ϖαιγνημων. Ath.

Παιδόσυνη, ἡ, adoptio. Man.

Παιδῶσα, ἡ, prægnans. V. L. ex Call.

Παιωνὶς, ἡ, Pœonia. Ep.

Παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris. Eur.

Παλαιστόριον, τὸ, locus ubi palæſtra exercetur. V. L.

Παλαμὶς, ἡ, Amaria, piſcis. Ariſtot.

Παλάχη, ἡ, ſors. Steph.

Παλιγγενὴς, ὲς, renatus. Nonn.

Παλίγγλωσσος, vid, ϖαλίγγ.

Παλίξεστος, & ϖαλίξυστος, iterum raſus, denuo raſus, al. ϖαλιγ.

Παλίγναμπτος, ον, reflexus. Tryph.

Παλιδίωξις, ἡ, pro quo ϖαλίωξις. Heſ.

Παλίδρομος, vid. ϖαλίνδρ.

Παλίνοπτος, ον, a ſole averſus. G I.

Παλίῤῥοιος, idem quod ϖαλιῤῥόθιος. Call.

Παλίφημος, pro ϖαλίμφ.

Παλλάκιος, α, ον, ad pellicem pertinens. Phocyl.

Παλλακὸς, amaſius. V. L.

Παλλαντιὰς, ἡ, *Epith.* Palladis. V. L. ex Ep.

Πάλλας, idem quod ϖαλλαξ. Euſt.

Παλλάσιοι, ſ. ϖαλάθαι, ficus ſiccæ. Ar.

Παλμικὸν, ſc. οἰώνισμα, augurium quod ex ϖαλμῷ captatur. Suid.

Παλταρία, ſiligo, ſimila, ib.

Παμβακὶς, & ϖάμβαξ, goſſipium, ib.

Πάμμουσος, ον, muſicos modulos omnes continens. Sibyl.

Πάμπλουτος, ον, prædives. Man.

Πάμποτε, ſemper. Steph.

Πάμπρωτα, & ϖάμπρωτον, *Adv.* in primis, potiſſimum, V. L.

Πάμψεκτος, ον, omnium vituperans. Man.

Παμψέκτωρ, ὁ, omnium vituperator, ib.

Πανάγρειος, idem quod ϖανάγριος. Phocyl.

Πανάθεσμιος, idem quod ϖανάθεσμος, Man.

Παναιτώλιον, τὸ, univerſum Ætoliæ concilium. Bud.

Πανακὶς, ſ. ϖάναξ, panax, herba, &c. Nic. Sch.

Πανελήμων, ὁ ϗ ἡ, omnivagus, Proc.

Πανέῤῥητος, ον, non omnino dicendus. Ep.

Πανβλαβὴς, ὲς, prorſus calamitoſus. Man.

Πανδοσίαι, αἱ, meretrices publicæ. Anac,

Πανείδατος, ον, qui omnino comeditur. Cal. Ab εἶδαρ.

Πανεχθὴς, ὲς, omnino odioſus. Orph.

Πανθάγιος, α, ον, omnino ſanctus. Dolſc.

Πανθαρσὴς, ὲς, peraudax. Man.

Πάνιος, α, ον, panicus. Æſch.

Πάνολβος, idem quod ϖανόλβιος, Æſch.

Παντάγαθος, omnino bonus. Dolſc.

Παναισχὴς, ὲς, omnino probroſus. Naz.

Πανταρβὴς, ὲς, valde meticuloſus. Man.

Παντολέτης, ὁ, idem quod ϖαντολέτωρ. Naz.

Παντολυτηρίδια, τὰ, vaſa medicorum ſupellectilis, &c. Steph.

Παντόχροος, ον, omnis coloris. Orph.

Πανώλης, ες, omnino perdens. Dolſc.

Πάγχορτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans. Soph.

Πάνυγρον, τὸ, emplaſtri quoddam genus. Steph.

Πανύπλεκτος, ον, valde implicatus. Opp.

Παππασμὸς, ὁ, compellatio patris. Suid.

Παππικὸς, ὴ, ὸν, ad avum pertinens. Poll.

Παππωνυμικῶς, nomine deducto ab avo. Steph.

Παραβόλιον, τὸ, ſportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, Poll. Παράβολον, Ariſtot.

Παραγοράζειν, opſonia coemere. Ath.

Παραβουκολίζω, paſco, *item* decipio. Lyc.

Παραδιαιτάομαι, convivere alicui ; verſari apud aliquem. Suid.

Παράδυμι, idem quod ϖαραδύω. Ar.

Παραείρομαι, attollor, ſuſpendor. Hom.

Παραζώννυμι, idem quod παραζωννύω. Eur.

Παραίβασις, ἡ, idem quod ϖαράβασις. Ap.

Παρακέλευμα, τὸ, idem quod ϖαρακέλευσμα. Eur.

Παρακτικὸς, ὴ, ὸν, q. d. productivus. Bud.

Παράκυψις, ἡ, introſpectio. Steph.

Παραλληλόγραμμον, τὸ, ſpatium quod lineis parallelis continetur. Bud.

Παράλπιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans. Plut.

Παραμασυντης, ου, ὁ, paraſitus. Ath.

Παραμεύομαι, excello, *Poët.* pro ϖαραμείβομαι. Pind.

Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.

Παραναστατεῖν, a reſurrectione aberrare. Gaz.

Παραπλάσιοι, τῶν ϖολεμίων, multo plures hoſtibus. Steph.

Παραπλάσσω, illino. V. L.

Παράπλειος, ὁ ϗ ἡ, plenus, vel penè plenus. Steph.

Παρασκώπτω, cavillor. Plut.

Παράτοπος, ον, abſurdus, inconveniens. Suid.

Παρατρίχια, τὰ, quæ juxta rotam ſunt. Poll.

Παραυλίζω, vicinus ſum. Eur.

Παραυχενίζω, cervicem demitto, V. L.

Παραφάσκω, *Poët.* ϖαραιφάσκω, pro ϖαράφημι.

Παραφάω, admota manu tango, contrecto. Steph.

Παραφλάζω, vid. φλάζω. Nonn.

Παράχορδος, ον, aberrans chorda, abſonus. Suid.

Παραχρόω, idem quod ϖαραχρώννυω, Steph.

Παραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, qui circumcidit perperam & doloſe, ut qui radit. A ψαλίζω.

Παραψεύδομαι, fallo, fruſtro. ib.

Παρεισδυμι, vid. ϖαρεισδύνω. Call.

Παρεκπροφεύγω, caſu fugio. Hom.

Παρεμβλέπω, ſuſpecto in. Eur.

Παρενανθέομαι, m. ſurgo, ſuccurro, unde ϖαρενιώσθε, Ap.

Παρενδιάω, verſor, ſ. dego. Steph.

Παρενδίδωμι, remitto. ib.

Παρεντάσσω, obiter vel clam injicio. ib.

Παῤῥύω, vel ϖαρειρύω, prætendo. V. L.

Παρευδισταὶ, ὄρνιθες, qui ἐν ταῖς εὐδίαις ϖαρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. Ath.

Παρεφάλλομαι, juxta ſalto. Eur.

Παρηβεθομαι, vid. ϖαραβ. Hom.

Παρηλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.

Παρθενοτροφέω, virginem alo, & educo. Steph.

Πάρθενος, pro ϖαρθένος. Ep.

Παριτητέον, prodeundum. Thuc.

Παροίνιον, τὸ, convitium inter pocula. V. L.

Πάροξυς, idem cum ὀξύς. Ath.

Παρπόδα, pro ϖαρὰ ϖόδα, ſtatim. Ep. Suid.

Παρυπατοειδὴς, ſc. ſonus ſubprincipalis. Martian.

Παρυποψύχω, modicè & obiter refrigero, Dioſc.

Παρυφάω, attexo. Steph.

Πασσακίζω, palo affigo. Hef.

Πασσάλιον, τὸ, idem quod ϖασσαλίσκος. Poll.

Παστέον, ſpargendum. Ar.

Παστείλη, ἡ, ultima anni dies. Suid.

Παστίλη, ramenta corii vel pellium. ib.

Παστοφόρος, ferens τὸ ϖαστόν. Ep.

Πατρόπολις, ἡ, patris patria. Steph. paternum domicilium. Hef.

Πατταλίαι, ἔλαφοι, quorum cornua ϖασσάλου ſpeciem gerunt. Ariſtot.

Παυσίκακος, ον, ſedans mala, Naz.

Πέδβολον, pro ϖεδόβολον, planities. Ep.

Πεδοστιβὴς, ὄχος, currus per terram tractus. Eur. al. ſolum calcans, per terram gradiens.

Πεδὸς, idem quod ϖέδον, ſ. ϖεδίον. Hom.

Πεζὶς, ἡ, idem quod ϖέζα, fimbria. Hef.

Πεζομάχη, ἡ, idem quod ϖεζομαχία. Pind.

Πεζονόμος, ὁ ϗ ἡ, terreſtris. Æſch.

Πειθαυλὴς, ὁ, qui tibiis quodammodo perſuadet. Cæl.

Πείση, ἡ, i. e. ϖειθὼ, Hef. al. patientia vid. Cl. Hom. Od. v. 23.

Πεισματικὸς, ἡ, ὸν, pertinax, pervicax. Euſt.

Πελαγὸς, pro ϖελαργὸς, *E. M.*

Πελεθρόνιος, ὁ ϗ ἡ, plethrum ſ. jugerum æquans. Nic.

Πελεκήτωρ, ορος, ὁ, ſucciſor. Man.

Πελλὶς, ἡ, poculum. Ath.

Πελαριστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ϖελάριος. Theoc.

Πέλωρον, τὸ, idem quod ϖέλωρ. Hom.

Πεμφηρὶς, ιδος, ἡ, piſcis. Ath.

Πενθαίνω, idem quod ϖένθημι, ſ. ϖενθέω. Euſt.

Πενθείω, *Poët.* pro ϖενθέω. Hom.

Πένθημι, ib.

Πένθεια, ἡ, idem quod ϖένθημα. Æſch.

Πενθήμερος, quinque dies durans, ſ. a quinque diebus, Æſch.

Πένθημος, idem quod ϖένθιμος. Sibyl.

Πενθοφόρος, ον, luctum ferens, ib.

Πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia. Steph.

Πεντάδιμνον, quod quinque minarum eſt. Herod.

Πενταμερῶς, *Adv.* quinquepartito. Plin.

Πεντάμοιρος, quintarius. Steph.

Πενταστάτηρος, quinque ſtaterum ſ. minarum, ib. idem quod ϖένταμνος, Poll.

Πεντάχαλκοι, vel ϖεντέχ, quinque ærei nummi, Poll.

Πενταχὶς, idem quod ϖενταχῆ. Ar.

Πεντεγκέφαλος, quino cerebro conſtans. Theoph.

Πεντέγραμμος, vide ϖεντάγρ. Luc.

Πεντεδραχμία, vid. ϖενταδρ. Xen.

Πεντέλοχοι, quinque cohortes. Thuc.

Πεντέμνοος, vide ϖεντάμ. *E. M.*

Πεντόβολος, vide ϖεντώβολος. Ar.

Πεπαίρω, ſuppedito. Pind.

Πεπλὶς, ἡ, frutex quidam. Dioſc.

Πεπτὸς, coctus, coctibilis. Plin.

Πεποίθω, fidem habeo. Euſt.

Περδικιδεὺς, pullus perdicis. Steph.

Περιαγωγὸς, circumductor, circumactor. ib.

Περιανθὴς, ὲς, feſtivus. Hom.

Περιβλητικὸν, ſc. σχῆμα, quod ϖεριβολὴν τοῦ λόγου, facit. Steph.

Περιβουνὸς, montoſus, ſ. montuoſus, ib.

Περιβρέμω, circumfremo. Ap.

Περιβρυὴς, ὲς, circumſcatens vel fluens. Nic.

Περιβρύχιος, utrinque ſonans. Soph.

Περίβρωσις, ἡ, circumroſio. Steph.

Περιγλώχες, *per ſync.* pro ϖεριγλώχινες, cuſpiduloſa folia. Hef.

Περιδαίομαι, depereo. Ap.

Περίδειρον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio. Poll.

Περιδύνω, induo. Hef.

Περιειδέω, circumſpicio. Hom.

Περιεπιφίμωσις, & ϖεριφίμωσις, ἡ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit. Steph.

Περιέπω, vide ϖεριέπομαι, foveo. Plut.

Περίημαι, circumſedeo. Hom.

Περιθαλπὴς, ὲς, circumfovens, Nic.

Περίθερμος, per ambitum calens, admodum calens, V. L.

Περιθρόνια, τὰ, exp. cœli cava. Orph. H.

Περικάθισις, ἡ, circumſeſſio, obſeſſio. Steph.

Περικίων, ονος, vide ϖερικιόνιος. Eur.

Περικλεὴς, ὲς, valde inclitus, inſignis. Ap.

Περίκλειτος, ον, idem. Theoc.

Περικνίδια, τὰ, exp. ramuſculi. Ep.

Περικρέμαμαι, pendeo circum. Ep.

Περικυδαίνω, valde celebro, laudo. Sibyl.

Περιλαμψὶς, ἡ, fulgor circumfuſus. Greg.

Περιλέγειν, circumloqui, verborum circuitionibus uti. Poll.

Περιλίχμησις, ἡ, ipſa circumlabendi actio. Arat. Sch.

Περιμοιβὴ, ἡ, viciſſitudo. Man.

Περινομὴ, ἡ, idem quod ϖρονομὴ, Steph.

Περίπαστος, circumſperſus. Ath.

Περίπεζος, f. fimbriatus, circumdatus limbo. A ϖέζα, 2.)

Περιπέπταμαι, circumvolo. Theoc.

Περιπηχυόω, amplector. Call.

Περιπλάνησις, ἡ, vagus circuitus, oberratio. Greg.

Περιπλέγνυμι, circumplico, circumplector. Suid.

Περιπλέας, *Att.* pro ϖερίπλεως. Plut.

Περιπόλια, τὰ, quæ urbem circumjacent. Steph.

Περιπορφύρω, purpuraſco. Man.

Περισκαρίζω, ſalio circum, Steph.

Περισκελῆ, τὰ, feminalia, V. T.

Περισκεπὴς, ὲς, circumtectus, circumquaque obtectus. Dion.

Περισκόπευσις, ἡ, circumſpectio. A

Περισκοπεύω, idem quod ϖερισκοπέω. Steph.

Περίσπουδος, ὁ, qui rebus ſeriis gaudet ib.

Περισσόλοφος, ὁ, valde profuſam criſtam habens. Opp.

Περισσομελὴς, ὲς, membris ſupervacuus. Man.

Περιστεριδεὺς, ὁ, pullus columbinus. Steph. A ϖεριστερά.

Περιστέρνιος, & ϖερίστερνος, pectus cingens ſ. circundans, ib.

Περιστερεώις, ad herbam periſtereon pertinens. Nic.

Περιστιβὴς, ὲς, crebro tritus. al.

Περιστιγὴς, ὲς, notis undique compunctus, vel deſtinctus. ib.

Περιστρωννύω, & ϖεριστρώννυμι, circumcirca ſterno, circumquaque conſterno, Steph.

Περισφηκόω, obſtruo, obſtringo, idem quod ϖεριστελιωόω, Hipp.

Περιτεύχομαι, fio. Hom.

Περιτεχνάομαι, circumquaque me verſans, machinor, comminiſcor. Suid.

Περιτιμάω, valde veneror. Sibyl.

Περιτιτραίνω, & ϖεριτιτράω, circumforo, circumquaque perterebro & pertundo. Steph.

Περιφίμωσις, ἡ, vide ϖεριεπιφίμωσις.

Περιφοιβάω, purifico. Ap.

Περιχαράκωμα, τὸ, vallum, ſ. agger locum aliquem cingens & circummuniens. A ϖεριχαρακόω.

Περιχειλέω, idem quod ϖεριχειλόω. Hef.

Περιχρεμπτὸς, ὸν, exſcreandus. Æſch.

Περιχριστάριον, τὸ, medicamentum quoddam. Steph.

Περίχυσις, ἡ, circumfuſio, vel offuſio. ib.

Περιωπίζομαι, ſpeculor, ex ſpeculo circumſpicio. Hom Sch.

Περόνης, & ϖερόνης, ὁ, metrum quoddam & organum muſicum. Suid.

Πέρον, pro ϖειρᾶν. Ep.
Πέῤῥα, ἡ, ſol. Lyc. (ubi al. ϖέτρον.)
Πέῤῥοχος, pro ὑπείροχος. Sapph.
Πετακνέω, poto ex ϖέτακνω. Ath.
Πετάλη, fæm. a ϖέταλος, tenera. Ep.
Πετάλειος, α, ον, foliatus. Nic.
Πεταλίτης, ου, ὁ, folium referens. Unde
Πεταλῖτις, fæm. Nic.
Πεταλωτὸς, οῦ, ὁ, foliatus. Heſ.
Πετάομαι, id. quod ϖέτομαι, ſ. ἵπτημι. Steph.
Πετεηνὸς, idem quod ϖετεινός. Hom.
Πεταυριστὴρ, ὁ, petauriſtarius. Man.
Πέτηλον, *Poet.* pro ϖέταλον. Moſch.
Πετράκης, & ϖετρήκης, nomen lapidis. Orph.
Πετρέλαιον, τὸ, petrolium, ſ. bitumen liquidum. Gorr.
Πετρέμβατοι, οἱ, qui per ſaxa gradiuntur. Steph.
Πετρηρὴς, ὲς, idem quod ϖετραῖος, Soph.
Πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emiſſus, Cyr.
Πετρόγειος, ον, ſaxis & terra natus. Phil.
Πετροπομπὴ, ἡ, machina qua ſaxum emittitur; item lapidum ejaculatio. Steph.
Πεύθομαι, idem quod ϖυνθάνομαι. Hom.
Πευθὼ, ἡ, rumor. Æſch.
Πεφναῖος, α ον, pernicioſus. Lyc.
Πηγόβρυτος, ον, e fonte ſcaturiens. V. L.
Πήδινος, pro φήγινος. Euſt.
Πηδύω, aquis ſcateo. idem quod ϖιδύω. Heſ.
Πηκτὰ, τὰ, fores, ſ. compactitiæ ædium partes. Ar.
Πηλακισμὸς, ὁ, illuſio, irriſio. Suid. injuria. V. L.
Πηλινολεκὶς, ἡ, catinus luteus. Poll.
Πηλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad figulos. Gorr.
Πηλυγὶς, pro ϖηγυλίς. *E. M.*
Πηνικίζω, decipio, fucum facio. Heſ. Unde
Πηνίκισμα, τὸ, impoſtura.
Πηοσύνη, ἡ, adfinitas. Av. A ϖηός.
Πηχίσκος, ὁ, ſtipes cubitalis Suid.
Πιήεις, εσσα, εν, idem quod ϖιαλέος. Ep.
Πιθαύλης, ου, ὁ, pithaules, utricularius. Steph. Unde
Πιθαυλικὸς, ad pithaulem pertinens.
Πιθοκοίτη, ἡ, dolium, in quo cubatur. Ar. Sch.
Πικρίδιος, α, ον, ſubamarus. Ath.
Πικρόθυμος, ον, acris mentis. Cyr.
Πιλίτης, ου, ὁ, qui lanas cogit ac conſtipat, id. quod ϖιλοποιός qui ex lanis coactis ϖίλους conficit.
Πιλωτάριος, ὁ, idem. Steph.
Πὶν, pro ϖινεῖν. Ep.
Πίνα, ἡ, idem quod ϖῖνος. Soph. Sch.
Πινηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ϖινόεις, & ϖινώδης. Erot.
Πιπὼ, ἡ, pipo, avis Lyc.
Πιστὸν, τὸ, fides. Xen.
Πιστόφρων, ονος, ὁ, fidelis. Man.
Πιστοφύλαξ, ὁ, fidei cuſtos. Orph.
Πίστρον, idem quod ϖίστρα. Eur.
Πιτνὸς, ὁ, qui cadit. Æſch.
Πιτυκάμπτης, vid. ϖιτυοκ. Suid.
Πλαγκὰν, idem quod ϖλαγγών. Call.
Πλαγκτὴ, ἡ, diſcus, Orph. *item* erratica. Hom.
Πλαδάρωμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas. Steph.
Πλακουντώδης, ες, placentæ ſpeciem referens. Av.
Πλαναφεγγὴς, ſ. ϖλανοφεγγὴς, errabunde lucens, Man. ſ. ϖαναφεγγής, omnino obſcurus.
Πλαστεύειν, falſum ſcribere, falſare. Bud.
Πλαστοκόμης, ὁ, fictis comis ludens. Man.
Πλαστούργημα, τὸ, formatio, opus. Damaſc.
Πλατανιστὼν, ὁ, idem quod ϖλατανών. Theog.
Πλατέω, (in palmulam) dilato. Ar. A ϖλάτη.
Πλάτης, ὁ, idem quod ϖιλάτης, unde fæm. ϖλάτις. Ar.
Πλατιγξ, ſumma pars remi qua aqua percutitur. V. L.
Πλατυάζω, vid. ϖλατειάζω. Theoc.
Πλατυστομέω, patulo ore verba pronunciare. Sch.
Πλατυώνυχος, ὁ, qui latos ungues habet. Diog. L.
Πλειστήρης, ſc. χρόνος, quamvis longiſſimus. Æſch.
Πλειστηρίζομαι, glorior, jacto me. Æſch.
Πλειστοβολὶς, ſc. ϖαιδιά. Poll. v. ϖλειστοβόλος.
Πλειστοδόκεια, ἡ ϖλείστη δόκησις. Suid.
Πλειστοτόκος, ὁ ϗ ἡ, multorum liberorum parens. Man.
Πλεκτανέω, idem quod πλέκω. Æſch.
Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus. Ath.
Πλεκτὴ, ἡ, idem quod ϖλεκτάνη, ib.
Πλευμονία, & ϖλευμονικὸς, id. ſignificantia cum ϖνευμονία, & ϖνευμονικός. Steph.
Πλεῦμος, ὁ, pulmonis vitium, Gal.
Πλευμόω, in tabem incido. ib.
Πλευμώδης, ες, pulmonis vitio laborans. ib.
Πλευροειδὴς, ὲς, lateris ſ. coſtæ ſpeciem gerens. Unde
Πλευροειδῶς, *Adv.* coſtæ inſtar. Theophr.
Πλεύσιμος, & ϖλευστικὸς, navigabilis. Steph.
Πλεῦσις, ἡ, navigatio.
Πλευστέον, navigandum. ib.
Πληγενεῖς, οἱ, e diverſis parentibus nati. ib.
Πληκτὸς, percuſſus, ictus. ib.
Πλῆξ, ὁ, q. d. percuſſor. ib.
Πλησισέληνον, τὸ, plenilunium. Euſt.
Πλινθελκέω, traho lateres. A
Πλινθελκὸς, qui lateres trahit. Poll.
Πλινθοφόρος, ὁ, qui lateres bajulat. Ar.
Πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus. Heſ.
Πλοκὰς, ſc. κόμη, coma plexa, intorti crines, Soph.
Πλόμος, verbaſcum, herba, quæ & φλόμος, ib.
Πλουσιάω, idem quod ϖλουτέω. Herodian.
Πλουτογηθὴς, ὲς, divitiis gaudens, dives. Æſch.
Πλουτοκρατία, ἡ, cum divites rerum potiuntur. Xen.
Πλυνεὺς, ὁ, qui veſtimenta abluit. Poll.
Πλυνέω, idem quod ϖλύνω. Hom.
Πλυτέον, ſ. ϖλυντέον, abluendum eſt.
Πλυντὴρ, vel ϖλυντὴς, idem quod ϖλύτης, item pro ϖλυνὸς, ſ. ſubaud. λίθος, vel βόθρος.
Πλύντρον, τὸ, merces, quæ pro lotura ſolvitur. Poll.
Πλυσμὸς, ὁ, idem quod ϖλύσις, Steph. eſt ϖλυντὴρ, ſ. ϖλυνός. Heſ.
Πλυτάριος, ἐρισκὶς, genus poculi Laconici, Sch. Ar. Suid.
Πλύω, unde ϖλύνω, Dorico pleonaſmo τοῦ ν. Euſt.
Πλωὰς, & ϖλωῒς, genus avis natatilis, Suid. Apoll.
Πλώσιμος, ὁ ϗ ἡ, navigabilis, Suid ex Soph.
Πλῶται, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; flutæ. Lat. Poll.
Πλῶτες, αἱ, mugiles piſces a Nom. Sing. ϖλῶς. Ath.
Πλωτάρχης, ὁ, (Ϲκαφίων) navicularius primarius. Man.
Πλωτεύω, idem quod ϖλώω. Sibyl.
Πνευματεμφόρος, idem quod ϖνευματοφόρος. *E. M.*
Πνευματουργὸς, ὸν, ſpirituum opifex. Syneſ.
Πνευμῶδες, ſc. ϖάθος, pulmonis morbus. Aret.
Πνοιοδοτὴρ, ὁ, ſpiritus dator. Cyr.
Ποδάγρεια, ἡ, idem quod ϖοδάγρα. Poll.
Ποδένδυτος, ον, pedibus involutus. Æſch.
Ποδανεμάω, citato pede curro. Steph.
Ποδοῤῥώη (ſ. ϖοδοῤῥώρη) Steph. *Epith.* Atalantes, pedibus velox. Call.
Ποδώνυχον, τὸ, veſtis qua utebantur in ſacris Pandroſi. V. L.
Ποθαίνω, vel ϖόθημι, unde ϖοθημμαι. Hom. Euſt.
Ποθειὸς, pro ϖοθεινός. Ep.
Ποθλῶσαι, potare. Ep.
Ποικιλόθρονος, ον, variis floribus, ſ. pigmentis ornata. *Epith.* Veneris. Sapph.
Ποικιλόω, idem quod ϖοικίλλω. Æſch. Tr.
Ποιμνήτης, ὁ, paſtoralis. Eur.
Ποιοφάγος, ον, herbas comedens. Opp.
Πόκη, ἡ, idem quod ϖέξ. Suid.
Πολέμειος, unde *Ion.*
Πολεμήϊος, pro ϖολέμιος. Steph.
Πολεμητόκος, ον, bellum pariens. Orph.
Πολεμιστέον, bellandum, ϖολεμιστέα, Att.
Πολεμίστρια, ἡ, bellatrix. Æſch.
Πολίσκω, idem quod ϖολέω. Steph.
Πολιτοφθόρος, ον, pernicioſus civibus. Plat.
Πολλάσημος, ον, multa ſignificans. Gaz.
Πολλασήμως, multa ſignificando. ib.
Πολυανάλωτον, τὸ, in quod multa inſumuntur. Bud.
Πολυάνδριος, idem quod ϖολύανδρος. Heſ.
Πολυόῤῥηκτος, ον, valde durus. Theog.
Πολύαρχον, τὸ, pro ϖολυαρχία. Naz.
Πολύβολος, ον, valde extentus. *Epith.* regionis, An ϖολύβωλος;
Πολυβλαστία, ἡ, uberrima germinatio. Steph.
Πολύβοια, Dea, Diana, *al.* Proſerpina. Heſ.
Πολύγαλον, τὸ, θάμνιον, Polygala, frutex. Dioſc.
Πολυγόνατος, ον, multum geniculatus. Steph.
Πολυγωνοειδὴς, ὲς, multanguli ſpeciem gerens. ib.
Πολυδάμνος, ον, multos domans, Heſ.
Πολυδικέω, multa litigia moveo. Plat.
Πολυδυναμία, ἡ, multa potentia, ſ. vis. Bud.
Πολύεδνος, ὁ ϗ ἡ, bene dotatus. Heſ.
Πολύενος, ον, multennis. Suid.
Πολυέπεια, ἡ, multiloquium. Steph.
Πολυετέω, in multos annos duro. V. L.
Πολύεφθος, ον, multum diuque coctus. Steph.
Πολύζωος, ον, variegatus per animalia. *Epith.* aſtrorum. Man.
Πολυιδμοσύνη, ἡ, idem quod ϖολυιδρία. Ep.
Πολυκλινὴς, ὲς, cum multis lectum ſocians. Man.
Πολύκολπος, ον, plures ſinus habens. Steph.
Πολυκρατία, ἡ, multorum vel multa poteſtas. ib.
Πολυκυδὴς, ὲς, admodum glorioſus. Dolſc.
Πολυμήκετος, ον, valdè longus. Cal.
Πολυμνήστεια, ſc. μέλη, a Polymneſto condita. Ar.
Πολυνικέω, longè vinco. Thuc.
Πολυπλαγκτοσύνη, ἡ, magna erratio. Man.
Πολυποδίνη, ἡ, genus quoddam Polypi. Ariſtot.
Πολυποδίτης, ſc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυπότνια, ἡ, valde veneranda. Ap.
Πολυπράκτωρ, ὁ, ſemper curioſus. Man.
Πολύπυστος, Nic.
Πολύῤῥαιστος, ον, exitioſus. Lyc.
Πολύσιγμος, ον, abundans litera σ. Steph.
Πολύτριμμα, τὸ, qui in verſutiis veluti attritus eſt. Ar.
Πολύχρωμος, ον, multicolor. Man.
Πολυωπὴς, ὲς, idem quod ϖολυωπός. Nic.
Πομπήμων, ονος, ὁ, dux, deductor. Ap.
Πομπὸν, τὸ, caduceus. Euſt.
Πομφολυγίζω, bullas refero ſ. repræſento. Dioſc.
Πονητέον, laborandum eſt. Eur.
Πονοπαίκτωρ, ορος, ὁ, laborem ludens. Man.
Ποντία, ἡ, marina ſuperficies. V. L.
Ποπὰς, άδος, ἡ, idem quod ϖόπανον, Suid. ex Ep.
Ποπίζειν, upupæ dicuntur ut χελιδόνες ψιθυρίζειν, Poll.
Πορδαλιαγχὲς, τὸ, aconitum, quoniam ſuffocat τὰς ϖαρδάλεις. Nic.
Πορθὸς, idem quod ϖορθμεύς. Heſ.
Πορευτέον, eundem eſt. Eur.
Πορέω, præbeo. Soph.
Πορτάκιον, τὸ, juvenculus, ſ. juvencula. Heſ.
Πορφυρόνατος, ον, purpura veſtitus. Nonn.
Ποσιπτερίδες, αἱ, venæ in calcaneo. Steph.
Ποσάκι, Idem quod ϖοσάκις. Call.
Ποτάμειος, idem quod ϖοτάμιος. Eur.
Πότισμα, τὸ, potio. Dioſc.
Ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector. Ath.
Ποᾶ, pro ϖοιᾶ. Ar.
Πραγματευτικὸς, ὁ, idem quod ϖραγματευτής. Suid.
Πραγματεύω, negotiis implico, vexo. Greg.
Πραγορίτης, ſc. οἶνος, vile vinum. Steph,
Πρακτήριος, ὁ ϗ ἡ, perſicus. Æſch.
Πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis. Poll.
Πραότατα, *Adv.* mitiſſime, manſuetiſſime. Steph.
Πρασὶν, ἡ, cura deorum. V. L.
Πρασίτης, ſc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat. Theoph.
Πράω, vendo. Dem.
Πρέμνιον, τὸ, parvus ſtipes. Heſ.

Πρεπτὸν, idem quod ϖρέπον. Ar.
Πρεσβιόομαι, honoro, pluris facio. Lyc.
Πρέσβος, τὸ, honor, gloria. Æſch.
Πρηγορέων, pro ϖροηγορέων. Ar.
Πρῆγμα, τὸ, pro ϖρᾶγμα. Theog.
Πρηκτὴρ, pro ϖρακτήρ. Hom.
Πρεὼν, idem quod ϖρηὼν, Ep. Suid. ib.
Πρηνισμὸς, ὁ, præcipitatio, ſubverſio, everſio. Sibyl.
Πρῆξις, ἡ, pro ϖρᾶξις, actio, effectus, item, negotium. Hom.
Πρηροσία, ἡ, pro ϖροηροσία, ſacrificium ap. Athenienſes. Steph.
Πρίαμαι, emo. Suid.
Πρίνινος, idem quod ϖρίνινος. Ep.
Προαγωγεὺς, ὁ, id. quod ϖροαγωγικός. Æſchin.
Προαγωνιστικὸν, τὸ, præjudicialis cauſa. V. L.
Προαίρεμα, τὸ, idem quod ϖροαίρεσις. Bud.
Προαιρετέον, præferendum. Steph.
Προαλλοιόω, prius altero, ante immuto. ib.
Προαποβρέχω, prius irrigo, & humecto. Gal.
Προαποτέμνω, præcido. Steph.
Πρόαρον, τὸ, crater ligneus in quo vinum miſcetur. Ath.
Πρόαυλον, idem quod ϖροαύλιον, Poll.
Προαυξάνω, & ϖροαύξω, ante augeo. Gaz.
Προαυξὴς, ſc. ϖαῖς, cujus jam oſſa formari fingique non poſſunt. Hipp.
Προβακχήϊος, Bacchicus. Eur.
Προβατευτὴς, ὁ, idem quod ϖροβατεύς. Poll.
Προβιάζομαι, ante vim infero. Æſchin.
Προβιβάω, idem quod ϖροβίβημι. Hom.
Πρόβλαστος, prægerminans. Steph.
Προβούλομαι, præfero. Hom.
Προβύασσω, idem quod ϖροβύω. Ar.
Προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias donabantur. Poll.
Προγεννήτειρα, ἡ, progenitrix. Lyc.
Προδείκτης, ὁ, hiſtrio, qui in theatro perſonas populo oſtendit.
Προδεύω, ante imbuo ſ. irrigo. Steph.
Προδιαγγέλλομαι, prænuntio, præmoneo. Joſ.
Προδιευκρινέω, ante diſcutio, prius diſcerno. Steph.
Προδίοπτος, ον, aſpectabilis. Man.
Προδομέομαι, ante conſtruor, ſ. præſtruor, Steph.
Προδομία, Ἥρα. Pauſ.
Προδουπέω, prius ſono. Nic.
Προασπίπτω, prior incido. Heſ.
Προεμβολὶς, ἡ, lignum quoddam eminens ad proram navis V. L.
Προεξείλω, ante extraho, ſ. emo. Steph.
Προεξευνητὴς, ὁ, ſcrutator. Eur.
Προεξεφίημι, mando. Soph.
Προεπανασείω, ante concutio. Thuc.
Προεπεξεργάζομαι, inſuper expolio, exactiſſime tracto. Bud.
Προεπεξεργασία, ἡ, expolitio ſecunda. ib.
Προέτειος, annum prævertens, ſ. præveniens. Steph.
Προηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum aptus. ib.
Πρόθεμα, τὸ, edictum publicè tabula aliqua propoſitum. Suid.
Προθεραπεία, ἡ, præparatio. Hermog.
Προθύελλα, (θύελλα) impetuoſa. Heſiod.
Προθυμητέον, antenitendum, enitendum. Plat.
Προϊαίτατος, omnium primus. Suid.
Προΐσσω, & ομαι, protenſa manu do. Steph.
Προκάλυψις, ἡ, obtentus, ipſe actus obtendendi. ibid.
Προκίμπυλος, de plantis dicitur, quæ cum ſe erexerint, in terram ſe rurſus incurvant. V. L.
Προκάρπιον, τὸ, quod eſt in medio καρπῦ, poſt, a te vel ſupra καρπόν. Poll.
Προκὰς, ἀδος, ἡ, idem quod ϖρόξ. Hom.
Προκατάβλημα, τὸ, acceſſio, corollarium. Bud.
Προκαταβολὴ, ἡ, idem. Ex ϖρὸ, κῆ, & βάλλω.
Προκαταβρέχω, ante perfundo. Steph.
Προκαταχρίω, prius oblino, ante illino. ib.
Πρόκαυμα, τὸ, uſtio. ex Joel. c. 2.
Προκλίτης, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens. Poll.
Προκλύζω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius. V. L.
Προκοιτὼν, ὁ, q. d. anticubiculum. Plin.
Προκόλπιος, ὁ καὶ ἡ, qui ante ſinum eſt. Steph.
Προκόνδυλοι, οἱ, nodi & tubera in ea digiti curvatura et junctura, quæ ungui vicina eſt. Poll.
Προκοπὶς, ἡ, cæſaries. Heſ.
Πρόμαδος, al. ϖρόμαλος, plantæ ſpecies. Hipp.
Προμελαίνομαι, nigrico Nic.
Προμβρεῖον, τὸ, Punici mali genus. Nic.
Προμηθέστατα, *Adv.* providiſſime, providiſſimo conſilio. Herodian.
Προμηθία, idem quod ϖρομήθεια. Eur.
Προμηθῶς, idem quod ϖρομηθικῶς. Steph.
Πρόμνησις, ἡ, ipſa actio conciliandi & ambiendi pro alio, *it.* antecedens memoria. ib.
Προμνηστὶς, ἡ, idem quod ϖρομνήστρια. Xen.
Πρόνομος, ante urbem paſcens. Æſch.
Προξενία, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii neceſſitudo. Eur.
Προόδους, ὁ, prominentes dentes habens. Poll.
Προοδὼν, idem. ib.
Προομαλύνω, ante complano, præpolio. Greg.
Προονειδίζω, prior increpo probris. Euſt.
Προονομάζω, primum nomino. Eur.
Προορύσσω, fodio ante, præfodio. Plin.
Προενούσιος, &
Προούσιος, præexiſtens. Syneſ.
Προπαππικὸς, ad proavum pertinens. Poll.
Προπαραβάλλω, aggero, aggeris loco præſtruo. Steph.
Προπαρεγγυάω, ante ſpondeo, ſ. promitto, Suid.
Προπιπράσκω, prior vendo. Steph.
Προπίτνω, idem quod ϖροσπ. ib.
Προπλύνω, prius lavo, ante abluo vel eluo. ib.
Προπνίγειον, calida lavatio, ſ. caldarium in quod intrabant e frigidario, &c. ib.
Προποδισμὸς, ὁ, progreſſus. ib.
Προποδὼν, ante pedes. Heſ.
Προπόλιος, ante tempus caneſcens. A ϖόλιος.
Προπόλιος, ante urbem ſitus. ϖροπόλιος, Suid. A ϖόλις.
Πρόπος, pro ϖρόπους. Ep.
Προπότης, ὁ, propinatorius. Eur.
Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.
Προποτισμὸς, ὁ, præbitio ejuſmodi potionis. Dioſc.
Προπράτης, ὁ, qui prior vendit, &
Προπράτωρ, ὁ, venditoris inſtitor. Poll.
Πρόπρυμνα, funditus, prorſus. Æſch.
Προπύλαιος, & ϖρόπυλος, qui ante portam eſt. Steph.
Προπωγώνιον, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba. Poll.
Προῤῥαίνω, ante aſpergo, ſ. conſpergo. Steph.
Προῤῥητέον, prædicendum, ante dicendum. Plat.
Προῤῥίπτω, projicio, Greg.
Προσαγγελεὺς, ὁ, emiſſarius. Bud.
Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.
Προσαγωγίδης, ὁ, idem quod ϖροσαγωγεύς. Plut.
Προσαγώγιον, τὸ, inſtrumentum fabrile, quo admoto ligna curva dirigunt. Suid.
Προσαιθερίζω, i. e. mitto in aera. Heſ.
Προσαμπέχω, amplector. Ath.
Προσαναλογίζω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.
Προσαναρριπίζω, inſuper exſuſcito, al. denuo exſuſcito. ib.
Προσαντιβολέω, ultra ſupplico vel obſecro. Euſt.
Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.
Προσαπομένω, inſuper emaneo, vel una abſens maneo. Steph.
Προσαποστερίσκω, idem quod ϖροσαποστερέω, Chryſ.
Προσαπτέον, attingendum. Naz.
Προσαστράπτω, affulgeo. ib.
Προσατιμόω, inſuper ignominia afficio, præterea infamia noto. Dem.
Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel ſuimet interfectio. *Vox ſuſpecta.* Steph.
Προσβασκάνιον, τὸ, idem quod ſimplex. ib.
Πρόσβημι, idem quod ϖροσβαίνω. Hom.
Προσδεύομαι, opus habeo. Theoc.
Προσδιαιτάω, victito apud. Steph. Unde
Προσδιαίτησις, ἡ, victus & converſatio cum aliquo.
Προσδιασταλτέον, nominatim excipiendum. ib.
Προσεγχέω, infundo. Ath.
Προσεγχρίω, illino. Ep.
Προσεισπράττω, inſuper exigo. Steph.
Προσεπειπεῖν, iterum ac tertio dixiſſe vel edicere.
Προσεπερωτάω, inſuper vel præterea interrogo. Steph.
Προσεπιδοξάζω, approbo mea opinione, *al.* coopinor.
Προσεπιορκέω, falſiter dejero. Ar.
Προσερίζω, certo. Theocr.
Προσέχεια, ἡ, idem quod ϖροσοχὴ. Suid.
Προσκάρδιος, ον, in corde. Bion.
Προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod ϖροσκατάβλημα. Suid.
Προσκέπτομαι, proſpicio. Eur.
Πρόσκλημι, exareſco, extabeſco. Suid.
Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.
Πρόσκλητος, ὁ καὶ ἡ, convocatus. Ar. Sch.
Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus. Suid.
Προσκυδὴς, ὲς, glorioſus, venerandus. V. L.
Προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo. ib.
Προσκόρησις, ἡ, autoritas. Hipp.
Προσμάρτυρος, ον, atteſtaturus. Man.
Πρόσμιξις, ἡ, admiſtio. Steph.
Προσμυθέομαι, alloquor, compello. Theoc.
Πρόσοιμα, τὸ, quod affertur, vel adhibetur. Hipp.
Προσομνυμι, -ομνύω, inſuper vel præterea juro. Plut.
Προσόνημι, juvo, recreo. Hom.
Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. ϖαρονομασία. Steph.
Προσόσσομαι, adſpicio, præſentio. Hom.
Προσύβριος, idem cum ὕβριος, Suid.
Πρόσπαιος, ον, fortuitus, recens. Æſch. Nic.
Προσπαίω, impingo. Soph.
Προσπαράγραμμα, τὸ, aliis adſcriptio. Steph.
Προσπήσσομαι, idem quod ϖροσπήγνυμαι. ib.
Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Suid.
Πρόσπτημι, -πέτομαι, advolo. Soph.
Προσστάζω, inſtillo. Pind.
Προσστείχω, adeo, accedo. Hom.
Προστανύω, extendo. Steph.
Προστατικὸς, ἡ, ὸν, ad ϖροστάτην pertinens.
Προσταυρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depactis. Thuc.
Προστείνομαι, inſto, inſtanter poſco. Steph.
Προστέρπω, oblecto. Hom.
Προστιβὰς, ἀδος, ἡ, veſtigium impreſſum ab eo qui præiit. Suid. al. cubile.
Προστομία, ἡ, labiorum commiſſura. Poll.
Πρόστομος, ον, acuta cuſpide præfixus, ſ. acutus in ſumma ſui parte, ut ϖροστόμοι ξίφος. Steph.
Προσυπάρχειν, inſuper concedi, ſ. dari. Dem.
Προσφωνήεις, εσσα, εν, vocalis. Hom.
Προσχαιρητήριαι, feſtum apud Athenienſes. Harpoc.
Προσχρίμπτω, appropinquo. Orph.
Προσώπας, *per Metapl.* pro ϖρόσωπον, inde ϖροσώπασι. Euſt.
Προσωπίδιον, τὸ, parva perſona, ſ. larva.
Προσωπὶς, ἡ, idem. Steph.
Πρόσωπος, pro ϖρόσωπον. Euſt.
Προσωποῦττα, pro ϖροσωπόεσσα, perſonata. Att. vas æneum. Poll.
Προτεύχομαι, ſ. ϖροτύχομαι, ante fio, prior ſum.
Προτολμίζομαι, prætentare, audendi exemplum dare. al. præire. Suid.
Προτόνιον, τὸ, veſtis ſacerdotalis. ib.
Προυποστρώννυμι, prius ſubſterno. Steph.
Προσφέρτατος, præſtantiſſimus. Soph.
Προφητίζω, idem quod ϖροφητεύω. Man.
Προφήταρ, ορος, ὁ, idem quod ϖροφήτης. ib.
Προφώγνυμι, ante torreo. Steph.
Προχάνη, ἡ, prætextus. Call. idem quod ϖρόφασις. Euſt.
Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.
Προχαριστήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus ſub finem hyemis Minervæ ſacrificabant.
Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.
Προχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo,

concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.

Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.

Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.

Προχόω, χαννύω, χώννυμι, aggere præmunio, Herod.

Προχῶναι, αἱ, clunes, nates. Poll.

Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.

Προωδικὸς, præcinens. ib. vid. & in ἐπωδικός.

Προωδοποιοῦμαι, proclivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.

Πρυμναῖος, ad πρύμνην pertinens. Ep.

Πρυτανεὺς, ὁ, idem quod πρύτανις. Lyſ.

Πρωϊβλαστος, ον, idem quod -βλαστὴς. Theophr.

Πρωϊνῶς, matutine, mane. Ath.

Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, ſ. præfectus τῶν στρατοςάτων, Steph.

Πρωτοπαγὸς, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.

Πρωτόποσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. πρωτόπειρος, Poll.

Πρωτόσταλτος, ον, qui primus deſtillavit.

Πρωτοτοκέω, primum pario, primum edo partum. Steph.

Πρωτότροφος, ον, primum educatus. Man.

Πρωφαὴς, ὲς, primum lucens ſ. apparens, *Epith.* lunæ. Tryph.

Πτάκαλα, ſtorea qua acatia ſternuntur. Poll.

Πτακισμὸς, ὁ, trepidatio. Heſ.

Πτακαρεῖν, trepidare, formidare. ib.

Πτέλεθρον, pro πέλεθρον.

Πτελεὸς, ὁ, pro πτελέα, Heſ.

Πτερίως, celeriter. Steph.

Πτερία, ἡ, pro πτερίς. Theophr.

Πτισάνη, ἡ, idem quod πτισάνη. Steph.

Πτίσανος, idem. Nic.

Πτολιπόρθιος, idem quod πτολίπορθος. Hom.

Πτυὰς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam. Gal.

Πτύξαγρις, cancri *Epith.* V. L.

Πτωχελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.

Πύαμος, pro κύαμος. Poll.

Πυγαλίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur. Strab.

Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis cum Pythone certamen tibia exprimit. V. L.

Πυθωνόθεν, Pythone. Plut.

Πυκνόκομος, ὁ, qui denſa coma eſt. Steph.

Πυκταλίζω, idem cum πυκτεύω. Euſt.

Πυκτὶς, ἡ, quoddam animal. Ar. πυκτίδες, Exp. fidiculæ. Steph.

Πυλαϊκὴ, ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.

Πυλαίσατοι, οἱ, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.

Πυλαῖτις, ἡ, Minerva. Greg.

Πυλεὼν, ῶνος, idem quod πυλών. Porph.

Πυλιώριον. τὸ, domicilium τοῦ πυλωροῦ. Vitruv.

Πυξοειδὴς, ὲς, buxi ſpeciem gerens. Steph.

Πυρὰ, τὰ, ignes. Herod.

Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.

Πυργηρῶς, *Adv.* excelſe inſtar turris. Heſ.

Πυργίδιον, τὸ, turricula. Poll.

Πυργυροῦμαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. πυργηρ. ſ πυργωροῦμαι vel πυργερ. B.

Πυρέκβολος, ον, ignis eliſus. Suid.

Πυῤῥὴν, pro πυρὴν. Ep.

Πυριβάτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λέβης. Hom. Sch.

Πυριήτης, ὁ, pro πυρίτης, λίθος. Suid.

Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.

Πυρικρόταφος, ὁ, cujus tempora ignita ſunt. Heſ.

Πυριμάρμαρος, ον, ignitus. *Epith.* aſtri. Man.

Πυρινώδης, idem quod πυρηνώδης. Ariſtot.

Πυροεργὴς, ὁ, ignifaber. Man.

Πυροποίκιλος, punctis ignei coloris diſtinctus & varius.

Πυροτρόφος, *Epith.* flabelli. Ep. ſ. Πυροτρόπος. A πυρὸς & τρέπω.

Πυῤῥαγὴς, pro πυρῤῥαγὴς, Steph.

Πυῤῥοκόμης, ὁ, qui rutila coma eſt, ſ. fulva, ib.

Πυρσὰ, τα, faces, ignes. Eur.

Πυρσεύω, pro πυρσεύω, ib.

Πυρσοβολέω, inſtar faculæ emitto. Man.

Πυρσοῦχος, ὁ, facem accenſam tenens, Steph. A πύρσος, & ἔχω.

Πυρφέρος, idem quod πυρφόρος. Man.

Πωλεία, ἡ, idem quod πωλευσις. Xen.

Πωλευτικὸς, ἡ, ὸν, ad equuleos domandos erudiendosque idoneus.

Πωροκήλη, ἡ, ramex calloſus (ſ. tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.

Πωρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico. Gorr.

Πωτήεις, εσσα, εν, volaticus. Sibyl.

Ρ.

Ῥαβδεία, verberatio quæ fit virga. V. L.

Ῥαβδουχία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.

Ῥαβδῳδία, ἡ, quidam pro ῥαψῳδία, vid. Steph.

Ῥάγιον, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangii ſpecies, ib.

Ῥαγοειδὴς, ὲς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.

Ῥαγολογέω, acinos lego. Sch. Theoc.

Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum a Perſis. Herod.

Ῥαθαγέω, ſtrepito, fragorem edo, confringo. Steph.

Ῥάθυμα, τα, deſidia. Ariſtot.

Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.

Ῥαιςότυπος, ον, malleo tundendus. Man.

Ῥαιφάσσω, caſte vivo, purus ſum. Heſ.

Ῥακένδυτος, ον, lacera veſte indutus. Steph.

Ῥαμφὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.

Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus. Æſch.

Ῥαριὰς, άδος, ἡ, Ceres. Suid.

Ῥεημελκτος, *Epith.* mulctralis.

Ῥείτης, ὁ, flumen. Suid.

Ῥειὼ, ἡ, Juno. E. M.

Ῥέκος, τὸ, cingulum. Heſ.

Ῥέκτης, ὁ, idem quod ῥεκτήρ. Syneſ.

Ῥέων, ὁ, poculum. Heſ.

Ῥεως, fluxio, fluxus. Euſt.

Ῥηξισθενὴς, ὲς, frangens robur, ſc. hoſtium. Apolin.

Ῥησκυνθὶς, ίδος, ἡ, Reſcynthis. *Epith.* Junonis. Nic.

Ῥηχὶς, ἡ, promontorium. Heſ. præcipitium. V. L.

Ῥηχώδης, ες, aſper, ſalebroſus. Nic.

Ῥιζόφλοιος, ον, cui cortex radicis ſpeciem gerit. Thepoh.

Ῥιζόφυτον, το, ſtirps. Bud.

Ῥιζόφυτος, ον, radice natus. V. L.

Ῥιζωτὴς, οῦ, ὁ, ſtabilitor. Syneſ.

Ῥίςρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Heſ.

Ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδεος. Anac.

Ῥοδίζω, roſæ ſimilis ſum, roſam refero, ſc. odore vel colore. Dioſc.

Ῥοδόπεπλος, roſeum peplum habens. Cal.

Ῥοδουντιαλοπαὶς, olla odoratiſſima, Bud. odorati edulii genus. V. L.

Ῥοθιὰς, ἡ, ſonora, *Epith.* remi. Æſch.

Ῥομβηδὸν, *Adv.* per gyros. Man.

Ῥομβηταὶ, οἱ, ſeſe circumagentes in modum Rhombi. *Epith.* Curetum. Orph.

Ῥομφάζω, bajulo. Heſ.

Ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.

Ῥόω, moveo, quatio, Steph. unde ἐπεῤῥώσαντο.

Ῥύγμα, τὸ, cuſtodia. V. L.

Ῥυγδάχετος, Ar. (vid. Theſ. Gr. P.) tumultus.

Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥοίζω. Euſt.

Ῥυμβὼν, όνος, idem quod ῥύμβος. Ap.

Ῥύτιμος, η, ον, idem quod ῥυσαλίος. Nic.

Ῥίασμα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta. Suid.

Ῥυπαίνω, fœdo, convitior. V. L.

Ῥωδης, pro ῥοαδης. Plut.

Σ.

ΣΑθεύω, foveo. V. L.

Σάκελλα & σακέλλιον, ſaccus, ſacculus. Heſ.

Σακεύω, depopulor. V. L.

Σακκίας, οἶνος, vinum per ſaccum tranſmiſſum. Eup.

Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.

Σάκτας, ὁ, ſaccus. Ar.

Σάλη, ἡ, cura. Heſ. E. M.

Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſervantur ad uſum noſtrum. V. L.

Σαλοῦσθαι, curioſe incedere, & accurate. Steph.

Σαμαξ, butomus juncus aut gramen, crates, ſporta. Poll.

Σαπώνιον, τὸ, Dim. A σαπὼν. Sch. Theocr.

Σαργῖνοι, οἱ, piſces gregales. V. L.

Σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω. Orph.

Σαταρὶς, vel σαταρνὶς, ἡ, capitis ornatus fæmineus. Steph.

Σατινὸς, ὁ, hornus, ſ. hornotinus, qui hujus anni eſt, *Att.* τητινὸς.

Σατυρίσκη, ἡ, nomen cujuſdam antidoti, &c. Steph.

Σαυνὸς, mollis, tener, ib.

Σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Heſ.

Σαωτηρία, pro σωτηρία, ib.

Σειρὰς, & σειρὶς, idem quod σειρὰ, ib.

Σελαγισμα, τὸ, fulgetrum. Man.

Σελατηφόρος, ον, ſplendidus, idem quod σελάφορος, ib.

Σελασμὸς, idem quod σελας, fulgor. ib.

Σεληνάζω, idem quod σεληνιαζομαι, ib.

Σεληνάφως, Lunæ lux. Ath.

Σέλλω, cum impetu feror. Euſt.

Σελμὶς, ἡ, funiculus piſcatorius. Heſ.

Σεμεληγενέτης, Semeligena. *Epith.* Bacchi. Orph.

Σεμνοκοπέω, cum gravitate & modeſtia tundo. Æſch.

Σήγιςρον, το, ſtragulum. V. L.

Σηκοκόρος, idem quod σηκίτης. Theocr.

Σηκύλη, ἡ, idem quod σηκὶς. Euſt.

Σηπίοω, idem quod σήπομαι. Man.

Σημάδιον, τὸ, Dim. a σῆμα, ib.

Σητόδοκις, ἡ, papilio. Heſ.

Σθενοβλαβὴς, ὲς, vires lædens, ſ. minuens. Opp.

Σιαλενδρὶς, ἡ, avis nomen. Call.

Σιβήνη, pro σιβύνη. Poll.

Σιγημονάω, pro σιγάω. Heſ. qu. a σιγήμαν.

Σίγυμνον, idem quod σίγυνον. Lyc.

Σιδηροβόρος, ὁ, ferrum vorans. Opp.

Σιδηροφυὴς, ὲς, e ferro natus. Steph.

Σιδηροχαρμὴς, ὁ, ferro gaudens. Pind.

Σικυία, ἡ, pro σικυα. Gal.

Σικυηδὸν, *Adv.* cucumeris in modum. Gorr.

Σιλλικυπρια, arbores in quadam Ægypti parte. Herod.

Σίλυβον, τὸ, ſpina lata, V. L. ex Dioſc.

Σιλφιόεις, ad σίλφιον pertinens. Nic.

Σινάμωρὸς, idem quod σινάμωρος. Anac.

Σιταρχημα, τὸ, idem quod σιταρχια. Att.

Σιτήγονος, qui in eum uſum naſcitur ut eſui ſit. Nic.

Σιτόσπελτον, τὸ, feſtuca. Gorr.

Σιτάνη, ἡ, res frumentaria, potius idem cum σιτωνία. Steph.

Σιτωνικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem, ib.

Σιφώνιον, τὸ, herba, quæ & βρόμος. Dioſc.

Σιωπικὶς, idem quod σιωπηλός. Suid.

Σκαιεμβατεῖν, & σκαιοβατεῖν inepte & non obſervato rhythmo incedere, ſ. ſaltare. Suid.

Σκαιὄριον, τὸ, mons difficilis & arduus, Heſ. A σκαιὸς, & ὄρος.

Σκαλίας, fructus cacti. Theophr.

Σκαμνη, ſcamna. Iſocr.

Σκανδαλαθριςὴς, οῦ, ὁ, qui decipulam tendit.

Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον. Heſ.

Σκάνδεια, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.

Σκαιθαρίζω, al. σκινθαρίζω medio digito naſum ferio. Euſt. Poll.
Σκαπητὸς, pro σκαφητὸς. Steph.
Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον, Suid. MS.
Σκαφηφορέω, ſcapham fero vel geſto. Harp.
Σκαφιλουτρέω, in ſcapha lavo. Alex. Trall.
Σκαφώρη, ἡ, vulpes. Heſ.
Σκειραφεῖον, τὸ, locus, in quo teſſeris luditur. Iſocr.
Σκελεφρὸς, tenuis ex ariditate. Erotian.
Σκέπανον, τὸ, tegumentum, ſ. tegmen. Suid.
Σκεπτέον, diſpiciendum, conſiderandum, deliberandum. Steph.
Σκεπτήριον, τὸ, ſpectaculum. Man.
Σκευηφορέω, v. σκευοφ. Ar. Sch.
Σκευοφόριον, vel σκευοφορεῖον, lignum a quo vaſa ſuſpenſa feruntur, ſ. bajulantur. Steph.
Σκευοφορίτης, ου, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.
Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης. Suid.
Σκῆπτον, pro σκῆπτρον. Pind.
Σκιαδεὺς, & σκιαθὶς, piſcis genus, al. σκίαινα. Ath.
Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum σκιάδιον & σκιάς. Anac.
Σκιαδοφόρος, & σκιαδηφ. umbraculum ferens. Poll.
Σκιαρόκομος, ον, umbra comata. *Epith.* Silvæ. Eur.
Σκιμπάζω, claudico, al. σκιμβάζω. Heſ.
Σκίμπιον, τὸ, parvus ſcipio. Steph.
Σκίμπος, pro σκίμπους. Suid.
Σκινθίζομαι, calcitro, Heſ. Suid.
Σκιοθήρος, ρον, *Adject.* umbræ indagandæ idoneus. Ptol.
Σκιοτροφία, vid. σκιατρ. Steph.
Σκίπων, pro σκίμπων. Eur.
Σκίπωσις, ἡ, idem quod σκίπων, *item,* radius. V. L.
Σκιροφόρος, ον, protervus, laſcivus, umbraculum geſtans. Steph.
Σκίῤῥα, ſc. γῆ, terra alba in modum gypſi, ſ. argilla, Ariſtoph. Sch.
Σκίῤῥωμα, & Ϲκίρωμα, idem quod Ϲκίῤῥος. Suid.
Σκιρτητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod Ϲκιρτικὸς. Steph.
Σκιφίνιον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta. Heſ.
Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.
Σκολιωπὰ, (γῆς) obliquitates.
Σκολοπειδὴς, pro Ϲκολοποειδὴς, ſ. Ϲκολπ'δ Steph.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Σκολοπηΐς, ἡ, cruciaria. Man.
Σκολοπώδης, pto Ϲκολοποειδὴς. Theophr.
Σκολοπώνυμος, ὁ, ſuſpendioſus, Plin. cruce vel ſuſpendio dignus. Steph.
Σκολύθριον, τὸ, ſcabellum.
Σκομβρίδες, αἱ, Dim. a σκόμβροι.
Σκοπιάω, idem quod σκοπιάζω. Euſt.
Σκορδύλος, piſcis, parvus thunnus. V. L.
Σκόρπαινα, & σκορπὶς, ἡ, piſcis. Ariſtot.
Σκόρπιος, pro σκόρπιος. Man.
Σκορπίομαι, irritor, V. L. ſed ſine exemplo.
Σκοτοεργὸς, ὁ, in tenebris operans. Man.
Σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo. Naz.
Σκυαρπάζω, turbo. V. L.
Σκυδίζω, vel σκυνίζω, calcitro. Heſ.
Σκύδνος, convitium, ira, triſtitia. V. L.
Σκύθαινα, ἡ, ancilla. Suid. ex Ar.
Σκύθης, ὁ, ferrum. Steph.
Σκυθρὸς, idem quod σκυθρωπὸς. Heſ.
Σκυλάδειψος, pro σκυλαδείψης. Euſt.
Σκυλάια, ἡ, idem quod σκῦλον. Heſ.
Σκυλάκη, ἡ, idem quod σκύλαξ, *fœm.* Orph.
Σκῦλος, idem quod σκῦλον, Nic.
Σκύρον, pro σκύριον, ib.
Σκυτίζω, lacero, dilanio. Heſ.
Σκωληκοποιέω, vermem genero, in vermem converto. Steph.
Σκωλύπτομαι, volutor, obliquo tractu moveor. V. L. ex Nic.
Σκώπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα. Æſch.
Σκώραμις, ἡ, ſella familiaris. Ar.
Σκωροειδὴς, pro σκωριοειδὴς. V. L.

Σμερδαλέως, *Adv:* terrilibiter, horrendum in modum. Hom.
Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus. Lyc.
Σμίλα, ἡ, ligo. Steph.
Σμῖλος, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.
Σμυρνεῖον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.
Σόβοι, οἱ, ſatyri, Steph. A σοβέω.
Σολοίτυπος, ον, æs Solis cuſum. Heſ.
Σοόω, perſequor, in fugam conjicio, ib.
Σοραϊσμὸς, ὁ, coacervatio ac miſcella quædam ex variis idiomatibus. V. L.
Σορέλλην, ὁ, capularis ſenex. Euſt. Heſ.
Σοροεργὸς, (Man.) &
Σοροποιὸς, qui ſandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.
Σουβλίζω, ſubula transfigo, ſ. perforo. Steph.
Σοῦβος, ὁ, animalis nomen. Opp.
Σοφιϛέον, ſolerter excogitandum & tentandum eſt. Ariſtot.
Σοφιϛία, ἡ, pro σοφιϛεία. Steph.
Σοφοκλεῖς, vid. Steph. Eraſm. adag. Plin. Ep. 1, 14.
Σπαδίζω, pro σπάω. Herod.
Σπαδονισμα, τὸ, caſtratio. Ep. Suid.
Σπαθήουρος, & σπαθίουρος, animal ex craſſo in caudam abiens tenuem. Æſch.
Σπαθὶς, ἡ, denſa veſtis. Heſ.
Σπαλὶς, ἡ, novacula, *item* pro ψαλίς. V. L.
Σπαλίωνες, οἱ, plutei, ſ. muſculi bellici, ib.
Σπανακὸν, το, oleris quoddam genus, ib.
Σπάργω, *inuſ.* pro σπαργανόω. Hom.
Σπάργωσις, ἡ, pro σπαργάνωσις. Dioſc.
Σπαρίχνιον, corbis, ſportula. Poll.
Σπάρος, puſillus quidam piſcis. Ep.
Σπαρτόδετος, ὁ ϗ ἡ, ſparto vinctus. Opp.
Σπάρτος, ὁ, idem quod σπαρτον. Poll.
Σπεῖρος, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.
Σπειροπῶλις, ἀγορά, veſtiarium forum. Poll.
Σπίληξ, veſtimentum muliebre, Suid. σπίλεθος. Heſ.
Σπέραδος, το, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπίλλιον, τὸ, *Æol.* pro ψίλλιον, armilla. V. L.
Σπερμεῖον, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπερμονόμος, ὁ, qui ſemina depaſcitur, nomen avis, idem cum σπερμολόγος. Euſt.
Σπερὸς, curvus, V. L.
Σπέρχνω, pro σπέρχω, Erot.
Σπιδόεις, εσσα, εν, idem quod σπίδιος. Heſ.
Σπίζιον, Dim. a σπίζη, ib.
Σπιζίτης, αἰγιθαλὸς, cæteris αἰγιθαλοῖς major, quippe qui σπίζαν magnitudine æquat. Ariſtot.
Σπινθάρυγες, αἱ, ſcintillæ. Ap. al. σπινθάριγες.
Σπληνοδάπανος, ον, ſplenem conſumens & minuens. Steph.
Σπόγγιον, το, Dim. a σπόγγος. Ar.
Σπόγγισμα, το, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ. Euſt.
Σπογγίτης, λίθος, ſpongites. Plin. 37, 10.
Σπογγοτόμος, ὁ, qui ſpongias ſecat. Æſch. Sch.
Σπονδιακὸν, ſc. κολλύριον, a cinereo colore. Gorr.
Σποδιὰς, άδος, ἡ, ſylveſtris prunus, al. σπονδιας. Ath.
Σπένδικες, οἱ, qui vinum pateris libant. A σπονδὴ. Heſ.
Σπυδαρχίας, ὁ, idem quod σπουδάρχης, ib.
Σπουδαϛέον, ſtudendum & enitendum eſt. Syneſ.
Σποῦσμα, pro σπούδασμα. Heſ.
Σταγη, ἡ, capſa, ſ. arca panaria, ib.
Σταγόνιον, το, guttula. Steph.
Σταδιάζω, pro ϛασιάζω. V. L.
Σταδιάρχης, ὁ, ſtadio, ſ. curriculo præfectus. Poll.
Σταδίη, ſc. μάχη, ſtataria pugna. Hom.
Σταθμίδες, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ ſuper imponuntur. Euſt.
Στακτὶς, ἡ, atramenti ſutorii ſpecies, al. ϛαλακτὶς. Gorr.
Σταλαγέω, idem quod ϛαλάζω. Sibyl.
Στασίωρον, τὸ, montana ſtatio. Eur.
Σταυροτύπας, forma & typo crucis. Steph.
Σταφυλοδρόμοι, οἱ, qui inſtigabant vindemiatores.
Στεγαιώματα, τὰ, nexus & vincula quæ parietes continent, ne collabantur. Heſ.

Στεγνοφυὴς, ὲς, quem natura ϛεγνὸν creavit. Ep.
Στείριον, τὸ, veſtis tenuis ac tranſlucens. V. L.
Στελγιδοληκυθος, vel ϛλεγγιδ. vel ϛελεγγιδ. puer qui athletæ in certamen deſcendenti, ſtrigilem portabat, &c. Steph.
Στελεγγίζω, pro ϛλεγγίζω, ib.
Στελεὸς, ὁ, idem quod ϛελεόν. V. L.
Στελεφοῦρος, ὁ, plantago anguſtifolia. Theophr.
Στενυγροχωρίη, ἡ, idem quod ϛενοχωρία, ſ. ϛενότης. Gal.
Στερέησις, ἡ, pro ϛέρησις. Man.
Στερφόπεπλος, ὁ, pelliceo, ſ. coriaceo peplo indutus. *Epith.* Herculis. Lyc.
Στέρφνιος, pro ϛεριφος. Heſ.
Στεφανίων, ὁ, ſpecies graculi, ib.
Στεφανωτίδες, μυῤῥίναι, myrti provenientes modo coronarii operis. Theophr.
Στεφίτης, ὁ, ſupplex corolla oleaginum ramum cinctum gerens. Heſ.
Στεφηφόρος, & ϛεφοφ. coronam, ſ. ſertum geſtans. Lyc. *Lat.* Flamen.
Στηλόργος, τάφος, ſepulcrum in quo inſtructa erat columna. Ep.
Στησίφυλλον, το, telephium, herba. Heſ.
Στίβω, pro ϛείβω. Eur. Sic
Στίχω, f. pro ϛείχω. Steph.
Στόακες, οἱ, ſtoici, per contemptum ita dicti, Ath.
Στοιὰ, ἡ, pro ϛοὰ. Ar.
Στοιβοειδὴς, ές, ſtœben ſua mollitie & laxitate referens, tomentitius. Alex. Aphr.
Στόρνη, ἡ, zona. Lyc.
Στορχάζω, pecora ſtabulis, ſ. ſeptis includo. Heſ.
Στοῦχος, ὁ, varus. V. L.
Στραγγίζω, idem quod ϛραγγεύω. Heſ.
Στράπτω, pro ἀϛράπτω. Ap.
Στρατηγέτης, ὁ, idem cum ϛρατηγὸς, ut κυνηγέτης. Steph.
Στρατηγηματικὰ, τὰ, pro ϛρατηγικὰ, ſc. libri, quos Frontinus conſcripſit & edidit, ſic dicti, ib.
Στρεάτιον, *Adv.* exp. μέγα, φοβερὸν. Ar.
Στρατοπέδευσις, ἡ, id, cum ϛρατοπεδεία. Plat.
Στρατωνίδης, ὁ, pro ϛρατιώτης. Ar.
Στρεπτίνδα, luſus genus. Poll.
Στρεπτίκιος, ἄρτος, ſ. idem cum ϛρεπτὸς. Ath.
Στρέπτω, pro ϛρέφω. Steph.
Στρεψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, torquens collum. Apoll.
Στρογγύλη, ἡ, rapum, Steph. ϛρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ. Poll.
Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum. V. T.
Στρογγυλασις, ἡ, rotundatio, - exercitus, ib.
Στρομβοειδὴς, ὲς, idem quod ϛροβιλοειδὴς. Steph.
Στυβαραὶ, χρυσοῦ, cruſtæ auri. V. L.
Στυγηρὸς, pro ϛυγερὸς. Heſ.
Στυγοδέμνιος, pro ϛυγόδεμνος. Steph.
Στυπάζω, ſtipite pello. Heſ.
Στυππακὸς, ὁ, pro ϛύπαξ. Ar. Sch.
Στωμοδόκος, pro ϛομοδόκος. Heſ.
Στωμύλιος, pro ϛωμύλος, ib.
Συαγρίδες, αἱ, piſcium genus. Ath.
Συὰς, άδος, ſus. Heſ.
Συβίνη, ἡ, pro συβήνη. Poll.
Συβωτίω, porcos paſco. Heſ.
Συγγείτων, ονος, ὁ, vicinus. Eur.
Συγγογγυλίζω, retorqueo, converto. Ar.
Συγκαθείργνυμι, pro συγκαθείργω. Steph.
Συγκαλυπτέος, occultandus. Æſch.
Συγκασιγνήτη, v. σύγκασις. Eur.
Συγκεράω, v. συγκεράννυμι. Plut.
Συγκληρικὸς, ejuſdem cleri collega. Steph.
Συγκλινίαι, αἱ, convexitates. V. L.
Συγκοπτικὸς, ſyncopen (ſ. animæ defectiones inducens). Gal.
Σύγκρουμα, τὸ, debitum. Heſ.
Συγχειλίαι, αἱ, labiorum compreſſiones, ſ. commiſſuræ. Ariſtot.
Σύγχωμα, τὸ, v. χῶμα. Sibyl.
Συζοφόω, una tenebras offundo, una obſcuro, Ep.

Συϊκὸς, idem quod σύϊνος, ſuillus, porcinus. Steph.

Σῦκα αἱμοινια, ficuum genus in Paro inſula. Ath.

Συκαμήνδορος, ſtultus. Heſ.

Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, ib.

Συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, ib.

Συκοβασίλεια, τὰ, regiæ ficus. Ath.

Συκόμωρον, & -ρος, idem quod συκόμορον. Steph.

Συκοσπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης. Heſ.

Συκόφασος, ὁ, idem, calumniator, delator. Ep, ap. Suid.

Συκωρέω, ficus cuſtodio. Poll.

Σύλλιβα, τὰ, *Poët.* fimbriæ, ib.

Σύλλυσις, ἡ, compoſitio litis, ſ. controverſiæ. Diod.

Συλονυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, qu. ſpolians ungues. Suid.

Συμβιάζω, ſimul vim infero. Dem.

Συμβιβάω, una eo, comitor. Heſ.

Συμβολατέυω, paciſcor, contraho, ib. A συμβολή.

Συμβοτος, ὁ ϗ ἡ, compaſcuus. Steph.

Συμβουλευσις, ἡ, id. quod συμβουλή, ſed parum uſitatum, ib.

Συμμαθητιάω, ſimul diſcere cupio. Plat.

Συμμανθάνω, ſimul diſco, condocefacio. Soph.

συμμάρτυς, ὁ, qui ſimul teſtimonium dicit. Plat.

συμμενία, ἡ, conſtantia. V. L.

συμμετάιτιος, idem cum συναίτιος. Plat.

Συμμεταποιέω, una vel ſimul commuto. Steph.

συμμίγδην, *Adv.* mixtim. Man.

σύμμορφος, ον, ejuſdem formæ. Nic.

συμπαθια, ἡ, idem ac συμπάθεια. Ep.

συμπαιγνία, ἡ, colluſio. Bud.

συμπαραγγέλλοντες, οἱ, competitores. Dion. Hal.

Συμπαρατείνω, ſimul extendo, ſ. protraho aut prorogo. Steph.

Συμπαραφέρομαι, una tranſverſus auferor, una abripior, ib.

Συμπείρω, configo, ib.

Συμπεριαγωγὸς, ὁ ϗ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo, Plat.

σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio. Plut.

Συμπιλίται, οἱ, qui lanas cogunt ac conſtipant. Poll.

σύμπλοκος, ον, complexus. Nonn.

Συμπολεμίζω, idem cum συνπολεμέω. Steph.

Συμποσιαστης, ὁ, convivator, ib.

Συμπρύτανις, ὁ, collega ejus qui πρύτανις appellatur, ib.

Συμφιλοδοξέω, σοι, gloriæ tuæ ſervio. Bud.

Συμφυλακιτης, ὁ, in eodem carcere detentus, ib.

Συμφυτικὸς, quo fit, ut quid coaleſcat, Ariſt.

Σύναγμα, το, ſedimentum lotii. Gal.

Συναγκὶς, ἡ, nomen piſcis. Ariſtot.

Συναείδω, vid. συνᾴδω. Theoc.

Συναείρω, ſimul tollo. Hom.

Συναθύρω, ſimul cum alio ludo. Moſch.

Συναΐγδην, ſimul, uno impetu, Suid. Ab ἀΐσσω.

Σύναινος, ὁ, qui ejuſdem eſt opinionis. Heſ.

Συνακολουθία, ἡ, correſpondentia. Steph.

Συναλγηδὼν, ὁ ϗ ἡ, conſors doloris. Eur.

Συναλδὴς, ὲς, ſimul creſcens. Nic.

Συναλεαίνω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo. Plut.

Συναλμος, ον, conſalaneus. Ath.

Συναλοιάω, vid. συναλοάω. Theocr.

Συναμπορεύω, congredior, una eo. V. L. ſed ſuſpecta vox eſt. Steph.

Συναμύνω, una opitulor. Eur.

Συνανακίρναμαι, v. συνανακεράννυμι. Euſt.

Συναιδάνω, al. συνευαδω. Ap. Phocyl.

Συναντίληψις, ἡ, opitulatio, auxilium. Ath.

Συνανύτω, perdo, interimo. Æſch.

Συναπαντίζω, concurro. Themiſt.

Συναπελαύνω, una expello. Steph.

Συναπολαμβάνω, ſimul recipio, ib.

Συναπολείπω, ſimul derelinquo, ſ. deſtituo, ib.

Σύναρσις, ἡ, conjunctio, harmonia. Heſ.

Συνασπιδόω, idem quod συνασπίζω. Xen.

Συνδάμναμαι, ſimul ſubigor. Nic.

Σύνδεσις, ἡ, colligatio. Steph.

Συνδεσμεύω, colligo, connecto. Polyb.

Συνδεσμώτης, ὁ, qui una vinctus eſt. Steph.

Συνδεσποτεία, ἡ, dominii ſocietas, dominium duobus commune, ib.

Σύνδετος, colligatus. Soph.

Συνδουλεύω, ſimul ſervio. Eur.

Σύνδρομα, τὰ, concurſus. Ap.

Συνδώδεκα, duodecim omnino. Eur.

Συνειδὸς, τὸ, pro συνείδησις. Orph.

Συνείρυε, contrahebat. Ep.

Συνεισπορεύομαι, una ingredior. Steph.

Συνεκπορίζω, ſimul ſubminiſtro, ib.

Συνεκποτέον, ſimul ebibendum. Ar.

Συνέμβολον, τὸ, inſertio, injectio. Æſch.

Συνενδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero. Gal.

Συνενδιάω, una verſor, V. L. ſed v. ἐνδιάω, ſ. ἐνδιάζω.

Συνενίγκω, vid. συμφέρω. Eur.

Συνεξαιματόω, una cruento. Philo.

Συνεπεγείρω, ſimul excito. Æſch.

Συνεπεκπίω, obligurio. Ep.

Σινεπιβλάπτεσθαι, una lædi. Ariſtot.

Συνεπικραδαίνω, una concutio. Xen.

Συνεπικύπτω, ſimul incumbo. V. L.

Συνεπιταχύνω, una accelero. Steph.

Συνεπιτέλλω, una orior, ib.

Συνερανιστὴς, ὁ, vid. ἐρανιστής. Ath.

Συνεργω, concludo, in unum concludo, copulo. Plat.

Συνεριπῶ, ſimul everto, diſturbo. Greg.

Σύνερος. conjux. V. L.

Σύνετις, ἡ, idem. Man.

Σύνετον, το, prudentia. Eur.

Συνευνάω, una ſopio. Phal. Epiſt.

Συνευρίσκω, una invenio. Steph.

Συνεχθαίρω, ſimul odio perſequor. Ep.

Συνεχίζω, continuo, conjungo. Bud.

Συνεψιάζω, colludo, ſimul ludo, Suid. Ep.

Συνηβάω, ſimul juveneſco, vel ludo. Anac.

Συνηβολία, ἡ, congreſſus. Ap.

Συνήκοος, qui audit, vel auditu percipit. Poll.

Συνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ſocius, amicus. Ap.

Συνηρὴς, ὲς, congruens. Nic. vid. συνήορος.

Συνθεΐα, ἡ, eadem divinitas. Steph.

Σύνθοινος, ὁ, conviva, concœnator. Ath.

Συνθολόω, idem quod ſimplex. Steph.

Σύνθωκος, ὁ, aſſeſſor. Syneſ.

Συνιεροποιὸς, ὁ, qui una ſacra facit. V. L.

Συνίσημι, *inuſ.* idem quod σύνοιδα. Steph.

Συνιστορέω, idem, ſum conſcius. Heſ.

Συνκτερεΐζω, una ſepelio. Ap.

Συννήω, idem quod συννέω. Steph.

Συνοδοντὶς, piſcis nomen. Num.

Συνοδοντίτης, λίθος, gemma e cerebro eorundem piſcium. Plin.

Συνοικείωσις, ἡ, conciliatio, *item* figura, ap. Rhet. vid. Steph.

Συνοιστὸς, collatitius. Euſt.

Συνομηρὴς, ὲς, ſimul coagmentatus. Nic.

Συνομωμότης, idem quod συνωμότης. Ar.

Συνοπάων, ὁ, comes, adſectator. Orph.

Συνοριγνάμενοι, οἱ, cupientes. Suid.

Συνοφρύωμα, τὸ, pars frontis in qua ſupercilia concurrunt. Hom. Sch.

Συνοχμὸς, *Att.* συνεοχμὸς, idem quod συνοχή. At συνοχμὸς ὁδοῦ, idem quod στενωπός. Euſt.

Σύνταῤῥος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus ταῤῥὸν efficit. Steph.

Συντατέον, contendendum, ſ. connitendum eſt. Plat.

Συντελεστρία, ἡ, municeps, Priſc. A συντελεστής.

Συντήριον, pro συντηρητικὸν, Herodiàn, f. pro σωτήρια, & σατηρικόν. Steph.

Σύντονα, σύντονον, *Adv.* validè, non remiſſe, contento virium nixu, vel æquali nixu. Eur.

Συντράω, idem quod συντιτράω. Steph.

Συντύραννος, ὁ, ſocius in tyrannide, συμβασιλεύς, ib.

Συνυποχωρέω, una retrocedo, ib.

Συνυφάω, contexo, ib.

Συνώμοτον, τὸ, conjuratio, ſ. jusjurandum de conſpiratione datum. Thuc.

Συνωμοτὸς, pro συνωμότης. V. L.

Συνωμότης, eodem jurejurando aſtrictus. Ar.

Συνωνυμέω, ſynonymus ſum. Steph.

Συνωρίζω, ſimul ſervo. Man.

Σύνωρος, conſonus, cognatus. Heſ.

Σύνωχα, pro συνωχαδὸν, Eur. σύνοχα. Scal.

Συοβοιωτοὶ, οἱ, porcini Bœoti. Steph.

Συοθρέμμων, ὁ ϗ ἡ, ſues alens. Naz.

Συοκτόνος, ὁ ϗ ἡ, porci interfector. Call.

Συῤῥαγαθέω, confringo. Nic.

Συοτρόφος, ον, qui ſues alit, apros nutriens. Steph.

Συρβᾶν, tumultuari, incompoſitum eſſe. V. L.

Συρεμβολος, *per Sync.* pro

Συριγγέμβολος, vel συριγγοέμβολος, canalis ſubterraneus quo aqua in caſtella obſeſſorum ducitur. Euſt.

Συριγγὶς, ἰδος, ἡ, fiſtularis. Theophr.

Συρίσκος, vel ὑρίσκος, vas quoddam ex vimine aliave materia contextum, in quod ficus imponebant. Heſ.

Συρματίτις κόπρος, ſtipularius fimus. Gaz.

Σύρνια, ſtriges, aves inauſpicatæ. Steph.

Συῤῥάδος, adulterinus, mixtus. Heſ.

Συῤῥυεὶς, qui confluxit, ſ. confluit, tanquam a συῤῥύημι. Steph.

Συσκήνιον, τὸ, contubernium. Xen.

Συσπάζω, pro συσπάω. Steph.

Συσσημαίνω, conſigno. Suid.

Συσταθμία, ἡ, ponderis æqualitas. Steph.

Συστατέω, commendo, probo. V. L.

Συστάτης, ὁ, qui ſimul ſtat. Steph.

Συστρεπτικὸς, cogendi & condenſandi vim habens. Hipp.

Σύσχορος, ὁ ϗ ἡ, una choreas agens. Steph.

Συφαιὸς, ὁ, ſubulcus, porculator. Heſ.

Συφορβία, ἡ, grex porcorum. Suid.

Συχνὰ, συχνὸν, *Adv.* pro συχνῶς. Xen.

Σφαιροειδῶς, in modum ſpæræ, ſ. pilæ. Steph.

Σφαιρωτὴς, ὁ, rotator. Syneſ.

Σφάκτρια, ἡ, mactatrix, ſacrifica. Suid.

Σφαλερόνηκτος, ὁ, in quo non tuto natatur. Steph.

Σφαλλὸς, ſ. σφάλὸς, lignum, quo ſontium pedes vinciuntur. Lipſius V. L.

Σφαλμέω, idem quod σφάλλομαι. Suid.

Σφάλτης, ὁ, ſupplantator. Lyc.

Σφέλμα, τὸ, flos ilicis vel lentiſci. Heſ.

Σφηκεῖον, idem quod σφηκίον, *it.* phalangii quoddam genus. Nic.

Σφηκίσκος, σφηνισκὸς, & σφηνάριον, cuneolus. Heſ.

Σφηκισμός, ὁ, genus harmoniæ, ſuſurro vel bombo veſparum non abſimile, ib.

Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri poteſt, ib.

Σφήττιος, ὁ, qui eſt e tribu qui vocatur σφήττιος, al. acer. Ar.

Σφικος, avis quædam. V. L.

Σφονδυλόεις, εσσα, εν, vertebroſus, Man. A σφόνδυλος, *Att.* pro σπόνδυλος.

Σφράγιαι, Νηρηΐδες. Exp. ædicolæ. Orph.

Σφραγίτιδες, Nymphæ. Plut.

Σφυγμωδῶς, veluti cum vena pulſu diſtenditur. Gal.

Σφυδῶν, ὁ, validus, robuſtus, durus. Heſ.

Σφυρῖτις, φλέψ, malleoli vena. Gorr.

Σχεδρος, patiens, laborioſus. Heſ.

Σχελὶς, ἰδος, ἡ, laterum caro. Ar.

Σχενδύλη, ἡ, inſtrumentum quoddam fabrile. Heſ.

Σχενόω, macero. Steph.

Σχετλιότεκνος, ὁ ϗ ἡ, infelix liberis. Cyr.

Σχιδανὸς, fiſſus, ſciſſus. Steph. ſine exemplo.

Σχίδιον, τὸ, aſſula. Vitruv.

Σχινέλαιον, τὸ, lentiſcinum oleum. Dioſc.

Σχινὶς, ἰδος, ἡ, bacca lentiſci. Hipp.

Σχισμὸς, ὁ, laceratio. Æſch.

Σχοίνανθος, ſquinanthus, ap. Med.

Σχοινοφιλίνδα, luſus quoddam genus. Poll.

Σχολέω, vaco, V. L. A σχολή.

Σῶδες, aves quædam Opp.

Σωκρατέω, Socratem ago. Ar.

Σώκω, pro σωκέω. Heſ.

Σωματοφορβὸς, ὁ, corporis altor, Man. A φέρβω.

Σωματοφρουρήτωρ, ὁ, corporis cuſtos, ib.

Σωρακὶς, ἡ, inſtrumentum equiſonis cavum quo equi crines cohibentur. Poll.

Σωσιάνειρα, ἡ, ſervans viros. Cyr.

Σωτέον, idem quod σωστέον. Steph.

Σωφρονούντως, modeſte, prudenter, vel moderate ſe gerendo, ib.

Τ.

Ταβαῖται, lignea quædam pocula. Ath. Ταβαρίτης, ſc. ἄρτος, ib.

Ταγυρὶ, minimè. Suid.

Τακερῶς, inſtar eorum quæ τακερὰ dicuntur. Ath.

Τακῶνες, οἱ, paſtilli ex adipe conciſo minutatim, adjectis & aliis. Poll.

Ταλαίμοχθος, ὁ, patiens laborum. Euſt.

Ταλαιπείριος, pro quo ταλαπείριος. Steph.

Ταλασήιος, Poët. ταλάσιος. Ap.

Τάλειαι, αἱ, olearum rami. V. L.

Ταμεία, pro ταμία. Poll.

Ταμιείδιον, τὸ, Dim. repoſitoriolum. Steph.

Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας. Man.

Ταναΰφης, in longum (ſ. ſubtiliter, Suid.) textus.

Τανταλίζω, decutio. Anac.

Ταντάλοω, idem. Soph.

Τανυμήκης, ες, in longum protenſus, prolixus, altus. Ep.

Τανυπλόκαμος, idem quod τανύθριξ. Nonn.

Τανύπρεμνος, ον, extenſos habens ſtipites, ſ. truncos. Coluth.

Τανύπρωρος, ον, proram extenſam & promiſſam habens. Cal.

Τανυσκόπελος, ον, ſcopulos in longum pretentos vel altos habens. Nonn.

Τανύφθογγος, ον, extendens vocem. Tryph.

Τανυχείλης, ὁ καὶ ἡ, extendens labra. Col.

Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis ſtudens. Suid.

Ταραξικάρδιος, ον, qui cor turbat. Ar.

Ταράξιππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.

Ταραξιππόστρατος, ὁ, equeſtrium copiarum perturbator. Ar.

Ταργαίνω, turbo. Heſ.

Ταριχευτὴρ, ὁ, conditor. Man.

Ταριχηγὸς, ὁ, qui ſalſamenta advehit. Bud.

Ταρσὰ, τὰ, pedes. Ep.

Ταρφύς, denſus, frequens. idem quod ταρφής. Æſch.

Τατυρὰς, ὁ, Phaſianus. Ath.

Ταυρία, feſtum in honorem Neptuni.

Ταυριάω, pro ταυράω. Steph.

Ταύριος, taurinus. Soph.

Ταυροπόλια, feſtum in honorem Dianæ. Heſ.

Ταυροπὸς, ſ. ταυρωπὸς, qui taurino aſpectu, ſ. taurina facie eſt Ath.

Ταυρὼ, ἡ, Taurica Diana. Steph.

Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurina facie eſt. At ταυρωδία, *Adv.* tauri in modum, torvum, Nic.

Ταυτομολέω, idem cum αὐτομολέω. V. L.

Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος. Herod.

Ταχυστροφάλιγξ, ὁ καὶ ἡ, celeriter volubilis. Nonn.

Ταχυφθίμενος, η, ον, cito periens, ib.

Τεθμὸς, ὁ, } lex, ritus, inſtitutio. Pind.
Τέθμιον, τὸ, }

Τέθνημι, pro θνήσκω. Hom.

Τεκτονάρχης, ὁ, fabrorum materiariorum præſes. Ath.

Τεκτονουργὸς, ὁ, Architectus. Heſ.

Τελειοστιχὶς, ίδος, ἡ, verſus ſ. verſuum quorum primæ & ultimæ ſyllabæ connexæ eſculentum aliquid, aut poculentum, aut vas ſeu utenſile notant. Steph.

Τελεόγονα, τα, perfecti fœtus, ib. A

Τελεόγονος, ον, perfecte generatus, ib.

Τελεσίμορος, ον, efficiens, ſ. afferens mortem. Nonn.

Τελετηφορία, ἡ, ſacra ceremonia. Syneſ.

Τέλεωσις, ἡ, vid. τελείωσις. Steph.

Τέλθος, τὸ, præmium. Call.

Τελλίνη, ἡ, piſcis quidam. Ath.

Τελματόω, exicco. Strabo.

Τελῶν, ῶνος, ὁ, publicanus. N. T.

Τελωνήτης, ὁ, idem quod τελώνης. Man.

Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, *it.* veſtigalis, Steph.

Τεμαχίσκος, Dim. vid. τεμάχιον. Ath.

Τεμαχίτης, ἰχθὺς, piſcis, qui in fruſta ſecari ſolet, & muria condiri. Ar. Sch.

Τεμενουρὸς, ὁ, ſacri agri cultor. Heſ.

Τεμμάχιον, pro τεμάχιον. Steph.

Τένθω, idem quod τένδω. Ar. Sch.

Τένος, ὁ, lorum. Man.

Τεραμότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium. Theophr.

Τεράτειος, idem cum τερατικός. Steph.

Τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος. Suid.

Τερατόδευμα, τὸ, opus monſtroſum, ſ. monſtrum. Steph.

Τερθρατὴρ, locus in prora, unde in mare proſpicit proreta. V. L.

Τερμιεὺς, ὁ, (Ζεὺς) terminalis. E. M.

Τέρμις, ἡ, idem quod τέρμα, *item*, pes. Heſ.

Τερμοδρομέω, ad finem curro. Man.

Τερσία, ἡ, ſiccitas, areſactio. Jul. Ep.

Τέρω, contero, domo. V. L.

Τεταρτημορὸν, pro τεταρτημόριον. Poll.

Τετάρτως, *Adv.* quarto gradu, vel loco. Steph.

Τετραγωνοπρόσωπος, quadratam faciem habens, ib.

Τετράζων, fræni genus. V. L.

Τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος. Pind.

Τετρακοος, Ath.

Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, ib.

Τετράλιξ, herba quædam. Theophr.

Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα. Diog. L.

Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens. Ath.

Τετράμηνον, τὸ, quatuor menſium ſpatium. Steph.

Τετράποδητὶ, quatuor pedibus. Suid.

Τετράπτιλος, quaternas pinnas gerens. Ath.

Τετραπάγων, nomen herbæ. Dioſc.

Τετραστατὴρ, numiſma Cyreniacum, ſ. quatuor valens ſtateribus. Poll.

Τετραστοιχεὶ, quatuor ordinibus, quaterna ſerie. Philo.

Τετράστυλος, quatuor columnas habens. Vitruv.

Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis conſtans, antidoti nomen, al. μυστήριον. Gorr.

Τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt, ſ. bajulant. Steph.

Τετράφυλος, in quatuor tribus diſtinctus, ib.

Τετραχοινικὸς, quatuor χοίνικας implens. Dioſc.

Τετραχορδικὰ, τὰ, quæ habent quatuor Chordas. Vitruv.

Τετράων, & τέτριξ, avis nomen, Euſt. Ariſtot.

Τετραβολιαῖος, idem quod τετράβολος. Suid.

Τετραβολίζω, accipio quatuor obolos. Poll.

Τετράρυγος, qui quatuor vallorum, ſ. foſſarum eſt. Ab ὀρύσσω.

Τεττίζω, ſtrido, ut cicada, fritinio. Steph.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator. Suid.

Τευκρὶς, ἡ, herbæ nomen. Dioſc.

Τεύκριον, το, idem, al. hemionion. Plin.

Τευτλοφακὴ, ἡ, edulium ex beta & lente miſtis. Dioſc.

Τευχῖτις, σχοῖνος, juncus Babylonius vel Arabicus, ib.

Τεχνασμὸς, ὁ, artificium. Man.

Τεχνίζομαι, fabricor. Steph.

Τηβίβιος, idem quod τηβία, ib.

Τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens. Paul. Ægin.

Τηλεβόας, ὁ, ſ. τηλέθροος, ὁ, cujus clamor longe ſe extendit. Heſ.

Τηλέθω, *Poët.* pro θάλλω. Steph.

Τηλέφιλον, ſ. τηλοφυλλον, papaveris folium. Theoc. Sch.

Τῆλις, εως, ἡ, fœnogræcum, al. ſiliqua, ib.

Τημελητὴς, ὁ, idem qui & ἐπιμελητής, ib.

Τήμερα, pro σήμερον. Ar.

Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τιτίχρ. verum & hoc & illud ſuſpecta ſunt. Steph.

Τήτυμος, verus, Heſ. pro ἐτήτυμος.

Τιήνη, ἡ, regina, ib.

Τιθὰς, ἡ, ὄρνις, manſueta avis, i. e. gallina. Ep.

Τιθάσιον, τὸ, natura cicur & manſueta. Theophr.

Τιθασευτὴς, ὁ, vid. τιθασσευτής. Ar.

Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius. Ep.

Τιθηνίδια, τὰ, q. d. nutricalia, feſtum. Laced. Ath.

Τικτικὸς, parturiens, brevi pariturus. Poll.

Τιμιὸν, *Adv.* pro τιμίως, Ar.

Τιμόδημος, ὁ, populum honorans, ſ. a populo honoratus. Ep. Call.

Τιμωρητέον, vindicare oportet & auxilio eſſe. Thuc.

Τινακτοπήληξ, ὁ, qui galeam quaſſat. Steph.

Τιτανία, ἡ, Titania, ſ. Titanica. E. M.

Τιτανικὸς, ἡ, ὸν, Titanicus. Plut.

Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum. Ath.

Τιτηνὶς, ἡ, Diana. Nic.

Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, Dem. A τιτθεύω.

Τιτύσκω, vid. τιτύσκομαι. Lyc.

Τληπάθεια, ἡ, patientia, miſeria. He..

Τμηξίθεος, ον, dividens Deum. Cyr.

Τμητικῶς, more eorum, quæ τμητικὰ ſunt. Suid.

Τοιθορύσσω, quatio, concutio. Heſ.

Τοιχομαχέω, parietem oppugno. Steph.

Τοιχωρύχτης, ὁ, pro τοιχωρ. ib.

Τολμητέον, audendum eſt, ib.

Τολμητὸς, audendus, ſuſcipiendus. Soph.

Τομεὺς, ſector, inciſor. Heſ.

Τομεύω, idem quod τέμνω, ib.

Τόμουρος, ὁ, vates. Euſt.

Τονθορυγέω, idem quod τονθορύζω. Ath.

Τονθορὺς, ύος, ἡ, murmur. V. L. τονθρύς. Heſ.

Τονικὸς, ὁ, qui tenore, ſ. extenſione fit, *item* firmus. Steph.

Τόξαρχος, ὁ, dux. Æſch.

Τοξαλκὴς, ὲς, ἡ, ſagittarius. Man.

Τοξευτὸς, jaculo ictus. Soph.

Τοξοβόλος, ὁ, jaculator, Steph. A βάλλω.

Τοξοδάμας, ὁ, idem. Æſch.

Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus & jacula conficit. Steph.

Τόπαζον, & τόπαζος, idem quod τοπάζιον, ſ. τοπάζιος λίθος. Dion.

Τοπαστέον, conjiciendum & ſuſpicandum eſt, Heſ. A τοπάζω.

Τοπέω, idem quod τοπάζω. Suid.

Τοπεῖον, τοπίον, *Ion.* ταπήιον, funis, rudens, Suid. Poll.

Τόρβηλος, querulus. Heſ.

Τόργος, cycnus, Lyc. vultur. Suid.

Τορεὺς, ὁ, idem quod τορευτής, *item*, inſtrumentum quo utuntur οἱ τορευταί. Poll.

Τορύνω, idem quod τορυνάω. Ar.

Τορνατασπιδολυρογλύφοι, οἱ, qui torno concinnant ac ſcalpunt clypeos lyraſque. Ar.

Τυρκογενὴς, ὁ, Turcus. M. Muſ.

Τραγηφόρος, ὁ, hircinam pellem geſtans. Heſ.

Τραγεῖν, idem quod τρώγειν, φαγεῖν. Suid.

Τραγικεύομαι, tragicè loquor. Ar. Sch.

Τραγιστὴς, ὁ, ſacrilegus, ſc. qui hircum immolationi deſtinatum ſurripuiſſet. Heſ.

Τραίνω, idem quod τορέω. Ep. Suid.

Τρακταΐζω, dealbo, candidum reddo. Phav.

Τράκτος, κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. Æſch.

Τράκτωμα, τὸ, emplaſtrum quod equorum ſcapulis imponitur. V. L.

Τράμπις, ἡ, navicula qua trajicitur, Lyc. barbarica navicula. Nic. Sch.

Τρανέω, idem quod τρανόω. Steph.

Τραύξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præſepi decidunt, *item*, ſpinoſa ligna & arida. Pherec.

Τράφαλλος, idem quod τροφαλίς. Heſ.

Τράφηξ, pars navis ubi ſcalmi ponuntur. Lyc.

Τραχεινὸς, aſper, ſcaber, ſalebroſus, Suid. al. τραχηνὸς.

Τραχωματικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum aſperitatibus efficax. Gal.

Τρεπτέον, vertendum eſt. Plat.

Τρεπτόλης, ἡ, converſio, verſio. Heſ.

Τρηχίως, *Poët.* pro τραχέως. Steph.

Τριαινόω, tridente moveo. Ar.

Τριακονταρχία, ἡ, dominatus triginta virum. Xen.
Τριακοντούτις, ἡ, quæ triginta annorum eſt. Steph.
Τριακοντάρυγος, triginta vallos habens, ib.
Τριακτὴρ, ὁ, victor. Æſch.
Τρίαξ, pro τριάς. Heſ.
Τριασμὸς, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμος. Steph.
Τριβαλλοὶ, οἱ, ſycophantæ, Sch. Ar.
Τριβίκια, τὰ, ricini. V. L. ex Sch. Hom.
Τριβολεκτράπελος, ον, durus, inconditus, abſurdus. Ar. Sch.
Τρίβροχος, ον, ter madefactus, ter rigatus, Steph. A βρέχω.
Τριβωνεύομαι, τρίβων εἰμὶ πραγμάτων. Suid.
Τριγέννητος, ὁ ϗ ἡ, ter genitus. Lyc.
Τρίγιγας, αντος, ὁ, ter gigas. Orph.
Τριγκόω, pro θριγκόω. Heſ.
Τριγλοφόρος, ον, mulliſer. Ep.
Τρίγομφος, tribus clavis compactus. Soph. Fr.
Τρίδακνος, ον, ter morſus, aut mordendus. Plin.
Τριέτες, triennio. Hom.
Τριηράρχημα, τὸ, ſumptus qui fit in trierarchiam. Steph.
Τριηροποιὸς, ὁ, navis ſtructor, ib.
Τρικόνδυλος, ternas in digitis juncturas curvaturaſque habens, alternos in iis nodos, ſ. tubera extantia, ib.
Τρικόνιτος, dignus qui ſæpius pereat, & defoſſus obruatur humo. Heſ.
Τρικοπάνιστος, vid. τρισκ. V. L.
Τρικόρυμβος, ὁ ϗ ἡ, ter eminens. Syneſ.
Τρίκροτος, ὁ ϗ ἡ, triremis. V. L.
Τρικυλίνδητος, ter aut ſæpius volutatus, ib.
Τρίμιθος, ὁ, terebinthus. Nic. Sch.
Τριμμάτιον, τὸ, Dim. pro τρίμμα. Ath.
Τρίμνες, idem quod τριμναῖος. Poll.
Τρίμοροι, οἱ, fauces. Orph.
Τριοδίτης, ὁ, qui in trivio eſt. Steph.
Τριοδοντία, ἡ, piſcatus, ib.
Τριόνυχος, vid. τριαν. Lyc.
Τριοπὶς, ίδος, ἡ, tria foramina habens, ſ. ternos oculos. Poll.
Τριόροφος, vid. τριώρ. Steph.
Τριόφυλλον, τὸ, idem quod τριφ. Nic.
Τριπαία, ἡ, πνοὴ, contrarius flatus. E. M. ex Soph. ſed leg. τροπαία. Steph.
Τριπλασίων, idem quod τριπλάσιος, ib.
Τρίπλαξ, triplex. Hom.
Τριποδικὸς, ον, ad tripoda pertinens. Call.
Τριποδιλάλος, ὁ, e tripode loquens, *Epith.* Apollinis. Ep.
Τριπόθητος, ον, ter deſideratus, exoptatiſſimus. Moſch.
Τριπόλιον, ter caneſcens, herbæ nomen, τρισπ. Heſ.
Τριπροσωποφανὴς, ές, triformis viſu. *Epith.* Jani. Muſur.
Τρισάνοικτος, commiſeratione dignus. Cyr.
Τρισάριστος, ter optimus. Naz.
Τρισδιάστατον, σῶμα, corpus triplici conſtans intervallo, i. e. altum, latum & denſum. V. L.
Τρισέλικτος, ὁ ϗ ἡ, ter circumvolutus, tortuoſus. Syneſ.
Τρισκαιδεκάκλινος, tredecim lectis inſtructus, ſ. triginta lectorum capax. Ath.
Τρισκαιδεκόργυιος, qui triginta orgyiarum, ſ. ulnarum eſt. Steph.
Τρισμακαρίτης, ὁ, ter beatus. Ath.
Τρισάλας, ter miſer. Eur.
Τρισσοκάρηνος, ον, triceps, Orph. vid. Theſ. Gr. pr.
Τρισσοφαὴς, ές, tribus perſonis illuſtris. Naz.
Τριστάσιον, quod triplum appenditur, & triplicato pondere æſtimatur. Arrian.
Τριστοιχία, ἡ, tres ordines, ſ. triplex ſeries. Steph.
Τρισυλλαβία, ἡ, tres ſyllabæ, ib.
Τριτογενὴς, ὁ ϗ ἡ, ter genitus.
Τριτοκόλλυβον, tertia collybi pars, triens colybi. Steph.
Τριτοπατρεῖς, pro τριτοπάτορες. E. M.
Τριτὰ, *Æol.* caput, Sch. Ar. unde τριτογένεια.

Τριφαὴς, ές, triformis. Syneſ.
Τριφορέω, ter fructum fero. Theophr.
Τρίχακλον, τὸ, pectunculus. Suid.
Τρίχαπτον, τὸ, textum quoddam tenue, & bombycinum, ib.
Τρίχηλος, ον, triſulcus. Æſch.
Τριχθάδιος, α, ον, triplex, trinus. Ep.
Τριχιάω, piloſus ſum, crinitus ſum. Steph,
Τριχίδιον, Dim. pro τριχίας, ib.
Τριχίνιον, τὸ, veſtis ex pilis confecta. V. L.
Τριχισμὸς, idem quod τριχίασις. Gorr.
Τριχίτης, & τριχῖτις, pilaris. Dioſc.
Τριχοβρὼς, ῶτος, pilos arrodens, tinea. Arr.
Τριχοειδὴς, ές, pilorum, ſ. capillorum formam habens. Steph.
Τριχολαβὶς, ἡ, volſella, ib.
Τριχομανὲς, ſilicula herba. Dioſc.
Τριχοπλάστης, qui capillum fucat, ſ. ornat. Cam.
Τρίχορδος, tres habens chordas, triplici intentus chorda. Steph.
Τριχοτρώκτης, ὁ, pilorum eroſor. Cam.
Τρίχουλος, qui criſpo eſt capillo, ſ. ſimpl. criſpus, ib.
Τριχουνιαῖος, trium congiorum capax. Dioſc.
Τρίχρονος, qui trium temporum eſt. Steph.
Τριχωμάτιον, Dim. pro τρίχωμα. Ariſt.
Τριψίχρως, polypus, qui attritu colorem inducit, ib.
Τριώλαξ, certamen curſus virginum. Heſ.
Τριώπης, qui triplici aſpectu eſt, triformis, *it.* trioculus. Steph.
Τρομάζω, intremo. V. L.
Τρομητὸς, idem quod τρομερός. Steph.
Τρόνος, & τρόνα, ſtuppa, ſtamen, fuſum. Heſ.
Τρόπα, luſus puerilis genus, Steph.
Τροπαία. ἡ, mutatio. Æſch.
Τροπαιουχέω, trophæum teneo, *al.* trophæum ſtatuo. Steph.
Τροπαλλὶς, faſciculus alliorum, Ar. Sch.
Τρόπηλις, idem. Suid.
Τρόπηξ, manubrium remi. Heſ.
Τροπιάζω, ſolſtitium facio. Gaz.
Τροπίδια, ξύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, Plat.
Τροπίζω, carina inſtruo. Hipp.
Τροφάλιον, Ath. &
Τροφαλλὶς, pro τροφαλίς. Euſt.
Τρόφης, Gal. *al.* τρόφις. Heſ.
Τροφοποιὸς, ον, nutritor. Man.
Τροχάλειον, τὸ, orbis rotundus in modum rotæ. Arat.
Τροχαλιώδης, ες, trochleæ ſimilis. Hipp.
Τρόχεος, idem quod τροχόεις. Nic.
Τροχήλατος, rota ſ. rotis agitatus. Soph.
Τραχιλαία, idem quod τροχαλία. Ariſtot.
Τρόχμαλος, ſ. τρόχμαλον, acervus lapidum, *al.* maceria. Nic.
Τροχοκουράδες, οἱ, Judæi, a tonſura rotundæ formæ. Euſeb. Ar.
Τρυγοδαίμονες, dæmones peruncti fæcibus ora. Ar.
Τρυγοδίφησις, ἡ, fæcis perſcrutatio, luſus quidam. Poll.
Τρύγοιπος, colum, cribrum, ſacculus. Ar.
Τρυγοιπῶ, fæces premo. Suid.
Τρυγοιάω, rado, ſcalpo, ib.
Τρύσκω, idem quod τρύω. Steph.
Τρυσμὸς, ὁ, murmur, ſuſurrus. Greg.
Τρυτοδόκη, *per Sync.* pro τρυτανοδόκη. Ep.
Τρυφερὸν, τὸ, delicata vita. Thuc.
Τρυφερῶς, *Adv.* delicate, molliter.
Τρυφεραμπέχων, ὁ, delicate veſtitus. Ath.
Τρυχνόω, pro τρυχόω. Gal.
Τρώμη, ἡ, *Ion.* pro τρῶσις. Euſt.
Τρωοφθόρος, Trojanos perdens. Op.
Τραπέω, pro τροπάω. Steph.
Τρώσκω, pro τρώω. Hipp.
Τυκίον, Dim. a τύκος. Euſt.
Τύκισμα, τὸ, ſtructura. Lyc.
Τυλὰς, turdorum genus, *al.* ἰλλάς. Euſt.
Τύλιμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.
Τυλοειδὴς, ές, calli ſpeciem gerens. Gorr.
Τυλυφάντης, ſ. τυληφ., qui culcitas texit, Poll.
Τυμβαύλης, ſiticen, Gal,

Τυμβιὰς, ἡ, ſepulcralis. Nonn.
Τυμβίτης, ſ. τυμβείτης, idem. Ep. ap. Suid.
Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον. Ep. ib.
Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, ſ. porto. Ath.
Τύξις, ἡ, ſ. τεῦξις, apparatus. Heſ.
Τυπίω, idem quod κλυπίω, ib.
Τύπης, ου, ὁ, percuſſor, ib.
Τυπίας, ου, ὁ, ductilis. Poll.
Τυποειδὴς, ές. typo ſimilis. Sibyl.
Τυραννοποιὸς, tyrannum, ſ. tyrannos efficiens. Plat.
Τυρίον, τὸ, caſeolus, Dim. Steph.
Τυρόγαλα, ſerum. Heſ.
Τυρόκνη, idem quod τυρόκνηστις. Steph.
Τυροκομεῖον, τὸ, caſeale, caſearia taberna.
Τυροκομία, curatio eorum quæ ad caſeos pertinent, ib.
Τυρόνωτος, dorſum habens ex caſeo. Ar.
Τυροφορεῖον, τὸ, aſſer in caſeali diſpoſitos caſeos ſuſtinens. Steph.
Τυρρηνολέτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor. *Epith.* Bacchi. Ep.
Τυροῦς, pro τυρόεις. Euſt.
Τυτὼ, noctua. Heſ.
Τυφέω, pro τύφω. Steph.
Τυφήρης, ardens, fumans. Ep.
Τύφλη, ἡ, piſcis quidam. Ath.
Τυφλῖναι, idem quod τυφλῖνοι. Ariſt.
Τυφλομανία, pro τυφομ. V. L. Steph.
Τυφογέρων, pro τυφο. Ar. Sch.
Τυχάζω, idem quod τυγχάνω. Heſ.
Τυχίζω, vid. τυκίζω.
Τυχίον, vid. τυκίον.
Τύχος, vid. τύκος.
Τύχω, vid. τύκω.
Τύψις, ἡ, idem quod τύμμα. Nic.

Υ.

Υαινίς, ἡ, piſcis nomen, Hyænula. Ath.
Ὑακινθὶς, ἡ, nom. pr. Hyacinthis, ib.
Ὑακινθόκομος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, Heſ.
Ὑάλη, pro ὕαλος, ib.
Ὑαλόω, in vitrum converto. Steph.
Ὑαλώδης, idem quod ὑαλοειδὴς, ib.
Ὑάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, ib.
Ὑανεος, α, ον, aſpectu terribilis. Heſ.
Ὑὰς, άδος, ἡ, ſucula, Euſt. Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.
Ὑβιὸς, pro ὑβὸς. Steph.
Ὑβρισμὸς, idem quod ὕβρισμα. Æſch.
Ὑβριστὴρ, idem quod ὑβριστής. Steph.
Ὑβριστιάω, idem quod ὑβρίζω. Anac.
Ὑβριγέλωτες, contumelioſi in riſu. Man.
Ὑβριστοδίκαι, οἱ, qui cauſas & crimina in judicium pertrahere nolunt. Poll.
Ὑγιώτερος, pro ὑγιέστερος. E. M.
Ὑγρὰ, ſ. ὑγρὰ (ſub κέλευθος) mare. Hom.
Ὑγρέμπλαστρον, τὸ, emplaſtrum liquidum. Steph.
Ὑγροκέφαλος, qui humido capite eſt. Alex. Aphrod.
Ὑγροκήλη, Hernia aquoſa, ſ. ὑδροκ. Poll.
Ὑγροκιρσοκήλη, vid. Steph.
Ὑγροσκελὴς, ές, humida crura habens. Cyr.
Ὑγροτέρως, mollius, flexibilius. Xen.
Ὑγροφθαλμία, lippitudo. Steph.
Ὑγρόφθογγος, ſc. poculum, in quo liquores reſonabant. Ep.
Ὑγροφοίνιξ, nomen avis. *Æol.*
Ὑδαρόω, aqueum, ſ. aquoſum reddo. Bud.
Ὑδατηγὸς, idem quod ὑδραγωγός. Suid.
Ὑδατικὸς, ὁ, aquarius. Theophr.
Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης, ib.
Ὑδατοπήγης, ες, aquarum ſcatebras habens. Opp.
Ὑδατόστρωτος, in aquâ ſtratus. Io. Dam.
Ὑδατόχλοος, virens aqua. Hipp.
Ὑδείω, *Poët.* pro ὕδω. Ap.
Ὑδνόφυλλον, τὸ, folium tuberis. Heſ.
Ὑδράυλαξ, ſulcus aquarius. Bud.
Ὑδραυλικὸν, ὄργανον, idem quod Ὕδραυλις.

Ὑδεντεροκήλη, ἡ, Herniæ ſpecies compoſita, v. Steph.

Ὑδρεὺς, idem quod ὑδραγωγός. Man.

Ὑδρηγὸς, ſulcus aquarius, aquæductus. Heſ.

Ὑδρήιον, *Ion.* pro ὑδρεῖον. Herod.

Ὑδρηρὸς, idem quod ὑδρηλός. Eur. Fr.

Ὑδριαφόρος, qui hydriam, ſ. urnam geſtat. Poll.

Ὑδρόεις, aqua abundans, inde Ὑδροῦσα, nomen Inſulæ. Steph.

Ὑδροκέφαλον, τὸ, tumor capitis aquoſus. Gorr.

Ὑδροκήλη, ἡ, ramex aquoſus, tumor aquoſus corporum ſcrotum implicantium. Gal.

Ὑδροκηλικὸς, qui laborat aquoſo ramice. Plin.

Ὑδρολάπαθον, τὸ, lapathum aquaticum, ib.

Ὑδρομαντεία, ἡ, per aquas divinatio. Steph.

Ὑδρομαστευτὴς, ὁ, aquarum inveſtigator, ib.

Ὑδρομαστευτικὴ, ſc. τέχνη ars & ſcientia indagandi aquas, ib.

Ὑδρόμυλος, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur, ſ. molendinum aquarium, ib.

Ὑδρόμφαλον, ſupervacui humoris circa umbilicum collectio. Gorr.

Ὑδροπέπερι, piper aquaticum. Dioſc.

Ὑδροπικὸς, pro ὑδρωπικός. Suid.

Ὑδροροδανον, τὸ, aqua roſaceo oleo miſta. Gorr.

Ὑδρορόσατον, τὸ, potio ex roſis facta. Gorr.

Ὑδρορόα, ἡ, pro ὑδρόῤῥοα. Ar. Sch.

Ὑδροσκοπικὸν, τὸ, ſub. σύγγραμμα, v. Steph.

Ὑδροσπάσιον, τὸ, aquæ hauſtus. Bud.

Ὑδροτόκος, aquam pariens. *Epith.* fontis. Apoll.

Ὑδρῶα, τὰ, puſtulæ quædam, &c. Hipp. v. Steph.

Ὑδρώδης, ες, aquoſus, humidus, ib.

Ὑέλινος, idem quod ὑέλιος. Alex. Aphr.

Ὑελοτέχνης, ὁ, artifex vitri. Heſ.

Ὑελουργεῖον, τὸ, officina vitriaria. Steph.

Ὑελουργὸς, ὁ, vitriarius. Bud.

Ὑετίζω, pluo. Heſ.

Ὑετώτατος, pluvioſiſſimus. Herod.

Ὑεὺς, ſ, Ὕης, *Epith.* Bacchi. Ab

Ὕη, Semele. Euſt.

Ὑηνέω, ſum inſulſus in modum porci. Plat.

Ὑιδεὺς, ὁ, idem quod υἱωνός. Iſocr.

Ὑιὴς, ὁ, filius, *it.* vitis, qu. filius arboris cui jungitur. Heſ.

Ὑιωδία, ἡ, pro υἱότης. Sch. Eur.

Ὑίωσις, ἡ, adoptatio, Steph. Ab υἱόω.

Ὑλαγωγία, ἡ, ipſa lignorum vectura. Bud.

Ὑλαγωγὸς, qui ligna vehit vel materiem comportat. Poll.

Ὑλακόω, idem quod ὑλακτέω. Opp.

Ὑλακτικὸς, pronus ad latrandum. Hom. Sch.

Ὑλάστρια, ἡ, lignatrix. Steph.

Ὑλάω, idem quod ὑλακτέω. Hom.

Ὑλακτύτης, ὁ, latrator. Ep.

Ὑλειώτης, ὁ, ſylvaticus, in ſylvis degens.

Ὑληρεὺς, ὑληρὲς, (Heſ.) & *Epith.* Panis. Ep.

Ὑληωρὴς, ὲς, idem quod ὑληωρός. Nic.

Ὑληβάτης, & ὑλιβάτης, ὁ, ſylvigradus. Ath.

Ὑλιγξ, Lancea. Heſ.

Ὕλιμος, idem quod ὑλήεις. Naz.

Ὑλιουργὸς, vid. ὑληουργός. Ab ὕλις, pro ὕλη. Steph.

Ὑλόεις, εσσα, εν, ſylvoſus, nemoroſus, ib.

Ὑλογράφος, ὁ, ligni pictor. Man.

Ὑλοδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, corporeus. Syneſ.

Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens. Steph.

Ὑλοτόμιον, τὸ, cædua ſylva. Strab.

Ὑλότροφος, in ſylvis nutritus. Cal.

Ὗμα, τὸ, pro ὕσμα, pluvia. Erot.

Ὑμέλη, ſterilis. Suid.

Ὑμεναιάω, idem quod ὑμεναιόω. E. M.

Ὑμένειον, ſ. ὑμένιον, τὸ, membranula. Steph.

Ὑμεναῖος, nuptialis. Ep.

Ὑμένινος, & ὑμένιος, membraneus vel membranaceus, ib.

Ὑμναγόρας, ſ. ὑμναγόρης, ὁ, qui carmina dicit, ſ. pangit. *Epith.* Apollinis. Ep.

Ὑμνοπολεύω, idem quod ὑμνέω, ſ. ὑμνῳδέω. Syneſ.

Ὕμοιος, *Æol.* pro ὅμοιος. Steph.

Ὑννὰς, capra agreſtis. Heſ.

Ὑοειδὴς, ſui aſſimilis, figuram gerens literæ Υ. Gorr. ὑοειδής. V. L.

Ὑὸς, pro υἱὸς, *Att.*

Ὑόσερις, ἡ, herbæ nomen, porcina ſeris. Steph.

Ὑοσκυαμεω pro ὑοσκυομαω. E. M.

Ὑοσκυάμινος, ex Hyoſcyamo confectus. Dioſc.

Ὑπαιδειδίασομαι, pro ὑποδείδω. Hom.

Ὑπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis geſtatur, Suid. Ab ἀγκάλη.

Ὑπαίρω, elevo, attollo. V. L.

Ὑπαιτίως, reprehenſionem merendo, reddendo ſe crimini obnoxium. Bud.

Ὑπαμβλύνω, q. d. ſubobtundo. Steph.

Ὑπαναβάλλομαι, cunctor. Phal. Ep.

Ὑπαναδύω, ſenſim vel clam emergo, in V. L. Subeo.

Ὑπαναλίσκω, ſenſim vel clam conſumo. Steph.

Ὑπαναλόω, idem. Steph.

Ὑπανάστασις, ἡ, aſſurrectio, honor habitus in cedendo loco. Ariſtot.

Ὑπανειμένως, remiſſe. Steph.

Ὑπανίημι, remitto, vel intermitto. Gaz.

Ὑπαντὴ, ἡ, pro ὑπάντησις. V. L.

Ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω. Steph.

Ὑπαξένιος, axibus circumdatus. Call.

Ὑπαποκινητέον, clam abeundum eſt. Ar.

Ὑπαρίθμησις, ἡ, qu. d. ſubnumeratio. Naz.

Ὑπάρχιος, Tryph. vid. Merr. & Theſ. Gr. Pr.

Ὑπάτη, ſc. χορδὴ, principalis. Mart. Cap.

Ὑπατία, pro ὑπατεία. Ep.

Ὑπάτιος, ὁ, vir conſularis. Ep.

Ὑπατηΐς, ἡ, conſularis. Suid.

Ὑπαυθαδίζομαι, ſubarroganter me gero. Steph.

Ὑπαύστηρος, ον, ſubauſterus. Dioſc.

Ὑπαφρονίστερος, inſcite vivens. Herod.

Ὑπαχλύνω, ſubobſcuro. Cal.

Ὑπεικάθω, *Att.* pro ὑπείχω. Soph.

Ὑπειράλιος, pro ὑπεράλιος. Dion.

Ὑπειρῶν, ſuperior. V. L.

Ὑπεισέλευσις, ἡ, aditio, ib.

Ὑπεκδραμέω, idem quod ὑπεκτρέχω. Ep.

Ὑπέκθεσις, ἡ, pro ὑπόθεσις. Heſ.

Ὑπεκρήγνυμι, ſuberumpo. Steph.

Ὑπεναντίως αλληλοις ἔχειν, ſibi mutuo adverſantur.

Ὑπεξερύω, ſubtraho, eripio. Ap.

Ὑπεπικουφίζω, aliquantum ſublevo. Steph.

Ὑπεπιμόριος, numerus obverſaria ſerie reſpondens τῷ ἐπιμορίῳ. Bud.

Ὑπερακμάζω. vegetior ſum. Ath.

Ὑπεραχθὴς, ὲς, plenus, gravis. Theoc.

Ὑπερβιβασμὸς, ὁ, Figura, ap. Gramm. ſc. cum vel accentus vel litera ex una ſyllaba in aliam traducitur.

Ὑπέρβιον, *Adv.* pro

Ὑπέρβιως, valde violenter. Hom.

Ὑπερβλαστὴς, ὲς, germinationis modum excedens. Theophr.

Ὑπέρβλητος, ὁ καὶ ἡ, excellens. Bud. ex Dem. v. Steph.

Ὑπερβολάδην, ſupra modum. Theog.

Ὑπερβολιμαῖος, excedens. Cam.

Ὑπέρβολος, ſc. λίθος, ſaxum quod injici ſolebat iis qui in mare demergebantur. Ath.

Ὑπερβριθὴς, ὲς, præponderoſus, graviſſimus. Soph.

Ὑπερβρυχάομαι, ſupra modum reſono. Tryph. Ath.

Ὑπέργεμον, valde plenus. Ath.

Ὑπεργηράω, valde ſenex ſum. Æſch.

Ὑπέργυος, qui jugeri ſpatium excedit, ὑπεργύϊος. Heſ.

Ὑπερδειμαίνω, ſupra modum metuo. Suid.

Ὑπερδεκατάλαντος, βλάβη, damnnm quod eſt pluſquam decem talentorum. Steph.

Ὑπερδέω, ſuperligo, ib.

Ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum. Ep.

Ὑπερεκπλύνω, ſuperfluo. V. L.

Ὑπέρελασις, ἡ, tranſmiſſio, ib.

Ὑπερεμβάλλω, intermitto, ib.

Ὑπερεντρυφάω, illudo per delicias, ſupra modum ludificor. Ath.

Ὑπερευγενὴς, ὲς, nobilis ſupra quam dici poſſit, Steph.

Ὑπερεύφημος, eximia & præſtanti laude prædicandus. Bud.

Ὑπερεύχομαί σου, precor pro te, ib.

Ὑπερεὼν, ῶνος, ὁ, tabula. V. L.

Ὑπερηγορῶ, idem quod ὑπεραγορεύω. Steph.

Ὑπερηφανεία, pro ὑπερηφανία, tanquam ab ὑπερηφανής.

Ὑπερθερμαίνομαι, ſupra modum calefio, ſ. caleſco, efferveſco, ib.

Ὑπερθετέον, tranſponendum, differendum eſt, Philo.

Ὑπερθέρω, idem quod ὑπερθορέω. Hom.

Ὑπερίημι, tranſmitto. Hom.

Ὑπερκαρπέω, ſupra modum fructifico. Steph.

Ὑπέρκαρπος, ον, ſupra modum fructificans, fructuoſiſſimus, ib.

Ὑπερκόπως, magnifice. Æſch.

Ὑπερμετώπιον, τὸ, frontale. Cam.

Ὑπεροειδὴς, ες, piſtilli formam habens. Heſ.

Ὑπεροιάζομαι, idem quod ὑπεροίομαι, ib.

Ὑπεροπληέστατος, ſuperl. ab

Ὑπεροπλὴς, idem quod ὑπέροπλος. Hom.

Ὑπέροπλα, *Adv.* contemptim, ſuperbe. Soph.

Ὑπεροομαίνω, ſuperjacio. Man.

Ὑπερπέττω, ſupra modum concoquo. Steph.

Ὑπέρπολλα, permulta, quam plurima. Poll.

Ὑπερπτάμαι, pro ὑπερίπταμαι. Ap.

Ὑπερπυῤῥιάω, ſupra modum rufus ſum, rufo colore perfundor. Ar.

Ὑπερπώρωσις, ἡ, excreſcentis carnis vitium, &c. v. Steph.

Ὑπερσταθμίζομαι, pondere vinco, prægravo. Bud.

Ὑπερστερητικὸν, τὸ, geminans, ſ. exuperans, τὴν στέρησιν.

Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate ſupero. V. L.

Ὑπέρτεγος, ὁ, qui ſupra tectum eſt. Heſ.

Ὑπερτελέω, ſupervado. Æſch.

Ὑπέρτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum. Ariſtot.

Ὑπερτοκεῖν, exuberare fœtura. Steph.

Ὑπερυθριάω, aliquantulum ruber ſum. Ar.

Ὑπέρφευ, ſupra modum. Eur. Ph. (vel in parentheſi ponendum ſit.)

Ὑπερφιλοτίμως, nimio honoris ſtudio, ſumma cum æmulatione & contentione. Ath.

Ὑπέρφλοια, μηλα, ſupra modum virentia, ſ. vigentia. Plut.

Ὑπερχαλάζω, deſuper emitto. Ep.

Ὑπερχθόνιος, ον, ſuper terram. Man.

Ὑπέρχολος, ſupra modum iratus. Suid.

Ὑπερωμία, ἡ, eminentia humerorum. Steph.

Ὑπευθύνως, ita ut crimini ſis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis. Steph.

Ὑπευνάω, congredior. Heſ.

Ὑπήβολον, τὸ, depoſitum ad uſuram. Suid.

Ὑπηρετήσιον, τὸ, pro ὑπηρέσιον, ib.

Ὑπηρετικὸς, idem quod ὑπηρετητικός. Bud.

Ὑπήτριον, τὸ, ſumen, abdomen. V. L.

Ὑπίεναι, *Ion.* pro ὑφιέναι. Steph.

Ὑπναλὴ, ἡ, aſpidis genus ſomno necantis, niſi ſit Epitheton pro ὑπναλέη. Steph.

Ὑπναπότης, ſomnos fallens. Ep.

Ὑπνέω, idem quod ὑπνόω. Steph.

Ὑπνοδότης, ſomnum efficiens. Æſch.

Ὑπνοφανὴς, ὲς, ſomno viſus. Man.

Ὑποάμουσος, ὁ, ſubruſticus. Plat.

Ὑποβάσκανος, faſcinans. Man.

Ὑποβιβαστικὸς, ſubducendi vim habens. Steph.

Ὑποβινητιῶντα, edulia quæ libidinem proritant. V. L. ex Men.

Ὑποβλήτως, q. d. ſuppoſititié. Steph.

Ὑποβρυχὴς, pro ὑποβρύχιος, ib.

Ὑπογαμφηλαὶ, ſubmaxillares dentes. Man.

Ὑπογενειάσκω, cum prima lanugo erumpit. Steph.

Ὑπογεαν, ω, τὸ, locus ſubterraneus. Suid.

Ὑποδενδρυάζω, ſubito & ex improviſo appareo. Heſ.

Ὑπόδεξις, ἡ, ſuſceptio, idem quod ὑποδοχή. Steph.

Ὑπόδεσμα, τὸ, pignus. V. L.

Ὑποδεσμοὶ, οἱ, faſciæ, quæ fracturis poſt injectos pannos ſuperdantur. Hipp.

Ὑποδέχνυμαι, idem quod ὑποδέχομαι. Orph.

Ὑπόδιψιος, ſiticuloſus. Man.

Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω. Hom.

Ὑπόδοσις, ſucceſſio, Æſch. *al.* ὑπόδυσις. Heſ.
Ὑποδρὴς, torvus, inſenſus, ſuſpicioſus. Nonn.
Ὑπόδυμα, τὸ, pro ὑπόζωμα, Cal. Aur.
Ὑποδώριος, ſubdorius.
Ὑποδωριστὶ, ſubdorice.
Ὑποζυγιώδης ες, inſtar jumenti ſnbditus. E. M.
Ὑποθέναρ, ſpatium a digito qui λιχανὸς vocatur uſque ad minimum. Poll.
Ὑποθετέον, ſupponendum, ſ. ſubjiciendum eſt. Steph.
Ὑποθυμιάω, ſuffio, ſuffumigo. Dioſc.
Ὑποκαπνισμὸς, pro ἀποκ. ib.
Ὑποκαρφισμὸς, ὁ, palearum excuſſio. Plut.
Ὑποκαταβαίνω, q. d. ſubdeſcendo vel clam deſcendo, in V. L. aliunde ſubingredior.
Ὑποκισθὶς, ſ. ὑποκιστὶς, ἡ, quod ſub ciſto ad radices naſcitur. Dioſc.
Ὑποκοναβέω, ſono ſub. Hom.
Ὑποκάρδιος, in corde latens. Dolſc.
Ὑπόκρηνος, ον, ſub capite. Suid.
Ὑπόκρυφα, clam, latenter. Pind.
Ὑποκυβερνᾶν, q. d. ſubgubernare, dicitur ἐπὶ τοῦ πρωράτου. Poll.
Ὑποκυματίζειν, ſubeffundi. V. L.
Ὑποκύων, nom. cujuſdam Tragœdiæ Varronis.
Ὑπολείβω, libo. Æſch.
Ὑπόλειψις, idem quod ὑπόλειμμα. Theoph.
Ὑπολύδιος, ſublydius eadem forma qua ὑποδώριος.
Ὑπολύριος, ὁ ϗ ἡ, aptus modulationi. Ar.
Ὑπομάζιον, τὸ, mamillare. V. L.
Ὑπομάσθιος. idem quod ὑπομάζιος. Steph.
Ὑπομειδάω, ſubrideo. Anac.
Ὑπομνηματικὰ, συγγράμματα ſcripta ad memoriæ tantum ſubſidium. Bud.
Ὑπομυκάομαι, q. d. ſubmugio. Æſch.
Ὑπομύω, comprimo. Ath.
Ὑπονήϊος, ſub Neio ſitus, Neio ſubjectus. Hom.
Ὑποπατῶ, ventrem exonero. Steph.
Ὑποπερικλάω, infringo. V. L.
Ὑποποδίζω, retrocedo. Cam.
Ὑπόποδιος, pedi ſuppoſitus, Steph.
Ὑποποδισμὸς, ὁ, regreſſus, ib.
Ὑπόπτευτος, idem cum ὕποπτος. Poll.
Ὕποπτον, τὸ, ſuſpicio. Thuc.
Ὑποπυθμίδιος, ὁ ϗ ἡ, Ep. Suid.
Ὑπορρίνιον, τὸ, barba quæ ſub naribus enaſcitur. Poll.
Ὑπορόφιος, idem quod ὑπωρόφιος, ib.
Ὑποσαρκόω, carne ſubter repleo. Gal.
Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, ſuppreſſio ſermonis. Steph.
Ὑποσκιάζω, obumbro. Ath.
Ὑποσόλοικος, aliquantum ſolæcus. Cic.
Ὑποσπαίρω, ſubpalpito. Suid.
Ὑποσπαθισμὸς, ὁ, inciſio tribus diviſionibus ſuper frontem facta, &c. Steph.
Ὑποστάτις, *fœm.* ab ὑποστάτης. Bud.
Ὑπόστενος, ſubanguſtus, ima ſui parte anguſtus. Steph.
Ὑποστερέω, clanculum privo, clam defraudo, ib.
Ὑποστομία, fræni ferramenta quæ mandit equus. Poll.
Ὑποστόρνυμι, per *Sync.* pro ὑποστορέννυμι. Steph.
Ὑποστρόγγυλος, ον, ſubrotundus, turbinatus. Ariſtot.
Ὑπόστρυφνος, ſubacerbus, qui eſt ſapore leviter acerbo. Dioſc.
Ὑποστρωτέον, ſubſternendum eſt. Steph.
Ὑποσυγχύτως, confuſe. Suid.
Ὑποσφάξ, ἀγος, ἡ, cavitas illa juguli cui ſubditur σίδηρος ὁ σφαγεὺς, vel hiatus qui eſt inter partes jugali diſſectas. Euſt.
Ὑποσχιδακώδης, ες, aſſulatim ſciſſilis. V. L.
Ὑποτείχισις, ἡ, &
Ὑποτείχισμα, τὸ, murus alicui loco ſubſtructus. Thuc.
Ὑπότεφρος, paululum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens. Ap.
Ὑποτιτραίνω, -τιτράω, ſubtus perforo, ſubter pertundo, & perterebro. Steph.
Ὑποτλάω, -τλημι, ſuffero, ſuſtineo, ſubeo. Ep.
Ὑποτομὰς, ἡ, præciſa, ſucciſa. Steph.
Ὑποτρείω, *Poët.* pro ὑποτρέω, ap. Plut.
Ὑποτριμμάτιον, τὸ, Dim. pro ὑπότριμμα. Poll.
Ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, ſubbuteo. Gaz.
Ὑποτροπίη, ἡ, idem quod ὑποτροπή. Ap.
Ὑποτροχίζομαι, e curru excuſſus ſub rotam decido. Suid.
Ὑποττοβέω, ſubmurmuro. Æſch.
Ὑποτύπτω, verbero, ſuffringo, decutio. Greg.
Ὕπουρα, quæ montibus ſubjacent, ſ. ſubjecta ſunt. Heſ.
Ὑποφαύσκω, ſubluceo. Ariſtot.
Ὑποφήτεια, ἡ, munus, ſ. functio τοῦ ὑποφήτου. Suid.
Ὑποφθέγγομαι, ſubloquor, in V. L. interloquor, immurmuro.
Ὑποφράζομαι, animadverto, ſubanimadverto. Ap.
Ὑποχὴ, ἡ, retis genus. V. L.
Ὑποχοιρὶς, ίδος, ἡ, oleris ſpecies. Theophr.
Ὕποχος, ὁ, ſubditus. Æſch.
Ὑποχωρητικὰ, μέλη, carmina quæ canebantur in cataſtrophe fabulæ. Ar. Sch.
Ὑπτίως, ſupiné. Steph.
Ὑπώβολος, res quæ in uſuras ſextantes oppignerata eſt. Bud.
Ὑπωθέω, ſummoveo. Hom.
Ὑρτάνα, ἡ, oilæ operculum. Heſ.
Ὕσγη, ἡ, herba quædam, Suid. v. ὕσγινον. Unde
Ὑσγινόεις, εσσα, εν, ruber hyſginum referens. Nic.
Ὕσθριξ, idem quod
Ὕστριγξ, Opp. ſ. ὕστριξ.
Ὗσις, ἡ, pluitio. Heſ.
Ὑσπλάτις, ἡ, pro ὕσπληξ. Ar.
Ὕστερα, τὰ, ſecundæ. Dioſc.
Ὑστερόπους, οδος, ὁ, qui ſerius, ſ. tardius venit. Eur.
Ὑστεροφημία, ἡ, fama apud poſteros. Plut.
Ὕστρος, ὁ, venter. Steph.
Ὕφα, pro ὕφασμα. Suid.
Ὑφαιρέω, ſubtraho. Hom.
Ὕφαλμος, ſubſalſus, aliquantum ſalſuginis habens. Dioſc. Unde
Ὑφαλμυζων, ἐπιπάγος, concreta ſalſilago, gelata ſalſugo, ib.
Ὑφανιζω, ſubſido. Alex. Aphr.
Ὕφανσις, εως, ἡ, textura, ſ. textus. Poll.
Ὑφαντικῶς, more textorum, textorio ritu, ib.
Ὑφὰς, άδος, ἡ, calathus, quo ſacra feruntur, ib.
Ὑφειμένος, ſubmiſſus, remiſſus, permiſſus. Eur.
Ὑφεισμος, ὁ, impedimentum. V. L.
Ὑφέστιος, qui domi agit, ſub tecto verſans, ib.
Ὑφίζω, ſubſido. Steph.
Ὑφόρμιον, τὸ, aureum ornamentum. Euſt.
Ὑφορμιστὴρ, ὁ, formidoloſus, ſ. periculoſus appellentibus. Opp.
Ὑφὸς, pro κυφὸς, gibboſus, curvus. Steph.
Ὑφόω, pro ὑφάω, ib.
Ὑψαγορέω, & ὑψηγ. magnificè loquor, ib.
Ὑψηγόρος, idem quod ὑψαγόρης. E. M.
Ὑψεῖται, οἱ, nummularii, trapezitæ. Heſ.
Ὑψήλοφος, V. L. pro
Ὑψίλοφος, alte criſtatus. Ar.
Ὑψίβαθυς, alte profundus, ſ. alte prominens. Opp.
Ὑψίβαμων, Heſ. idem quod
Ὑψιβάτης, ſ. ὑψίβατος.
Ὑψιγένεθλος, in alto natus. Nonn.
Ὑψίγυιος, ſ. -γυος, alta habens membra, altus. Pind.
Ὑψίδομος, ὁ ϗ ἡ, altas domos habens vel altè exſtructas. Cal.
Ὑψίθωκος, &
Ὑψιθόωκος, ὁ, altum ſolium habens. Syneſ. Cyr.
Ὑψίκερως, &
Ὑψικέρατος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὑψίκερως. Ar.
Ὑψικέραυνος, ὁ ϗ ἡ, ex alto fulminans. Sibyl.
Ὑψικόλωνος, ον, alti faſtigii. Opp.
Ὑψίκομπος, elatus, ſuperbus jactator. Steph.
Ὑψικόμπως, ſuperbe, arroganter. Soph.
Ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens. Cyr.
Ὑψικρατέω, in alto dominor. Suid.
Ὑψιλοειδὴς, vid. ὑοειδής. Steph.
Ὑψίλυχνος, ον, excelſum habens lychnum, *item*, ab excelſo reſplendens lychno. Ath.
Ὑψίμεσος, altus in medio. Man.
Ὑψίνοος, elatam mentem habens, ſuperbus. Nonn.
Ὑψιπέταλος. pro ὑψίπετηλος. Ath.
Ὑψίπολος, ὁ, qui in alto verſatur. Opp.
Ὑψίπορος, ον, altigradus, alta percurrens. Nonn.
Ὑψιστάδιος, pro ὕψιστος. Heſ. Suid.
Ὑψίτερος, altior. Theoc.
Ὑψίτοκος, ὁ ϗ ἡ, quæ ſero peperit. Naz.
Ὑψιφανὴς, idem quod ὑψιφαής. Nonn.
Ὑψιφόρητος, ὁ ϗ ἡ, in altum tendens. Procl.
Ὑψόροφος, idem quod ὑψηρεφής. Hom.
Ὑψόφρων, idem quod ὑψηλόφρων. Steph.

Φ.

Φαγάνθρωποι, οἱ, homines impuri. Heſ. Suid.
Φαγύλιον, τὸ, marſupium. Suid.
Φαδάζω, flecto. Heſ. V. L.
Φαεθοντὶς, ἡ, *Adj.* Phaethontea. Ep.
Φαέθουσα, pr. Phaetontis ſoror. Hom.
Φαικανον, τὸ, ruta. Steph.
Φαικὸς, levis, Ep. Suid.
Φαινακίζω, pro φενακίζω. Heſ.
Φαινολὶς, ἡ, ſplendidè apparens. Soph.
Φαινοπροσωπέω, faciem meam oſtendo, conſpiciendum me præbeo. Cic.
Φαίνων, ὁ, ſtella Saturni, ib.
Φαινῶπις, ἡ, ſplendens. Man.
Φάκελος, pro σφάκελος. Steph.
Φακιόλιος, idem quod φακίολος. Sapph.
Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλάγγιον, & φαλαγγίτης. Dioſc.
Φαλακτόνος, accipitris genns. Heſ.
Φάλαι, pro φάλαιναι, balænæ. Lyc.
Φαληριόεις, idem quod φαληριός. Steph.
Φαλκὶς, ἡ, lignum quod carinæ affigitur clavis. V. L.
Φαλλοβατέω, phallo inſideo. Lucian.
Φαλύνω, ſplendidum, ſ. album reddo, a φαλός. Steph.
Φάνη, ἡ, ſplendor eniteſcens, fulgor. Heſ. V. L. ex Eur.
Φαντασιοκόπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur. Euſt.
Φαντασιώδης, ex aliqua viſione, ſ. imaginatione proveniens, in V. L. cogitatione informatus.
Φαριακὸν, τὸ, idem quod φαρικόν. Ath.
Φαρμάκευσις, ἡ, idem quod φαρμακεία. Plat.
Φαρμακίη, ἡ, idem. Ep.
Φαρμακεύτρια, ἡ, venefica. Euſt.
Φαρμακτὸς, idem quod φαρμακόεις. Man.
Φαρυγγήδην, *Adv.* cum ingluvie, ſ. voracitate, Heſ. φαρυγίνδην. E. M.
Φαρυγγίζω, pro λαρυγγίζω, Dem.
Φαρυγγὶς, ίδος, ἡ, ingluvies, edacitas. Heſ.
Φάσαξ, ακος, ὁ, delator, ib.
Φασγανὶς, ἡ, idem quod φάσγανον, Suid. Ep.
Φασγανουργὸς, ὁ, gladios fabricans. Æſch.
Φασιανικὸς, a φασιανὸς. Ath.
Φάσιμος, conſpicuus. E. M.
Φασκάδες, aves quædam. Ath.
Φάσκαλος, faſciculus, vel ſarcina veſtium. V. L.
Φάτριον, τὸ, vid. φράτριον. Euſt.
Φαυστήριος, ſ. φαυτ. Bacchi *Epith.* quod cum facibus celebrarentur ejus myſteria. Lyc.
Φεγγοβολέω, illumino. Man.
Φεγγοβόλος, ον, ſplendorem vibrans. Cyr.
Φειδίται, qui φειδίτια celebrant. Ath.
Φειδιτικὸς, pertinens ad φειδίτια, ib.
Φειδων, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium. Ariſtot.
Φειστέον, parcendum eſt. Steph.
Φιλίναι, aves quædam. Opp.
Φιλλαγωγία, ἡ, quædam πανήγυρις, ap. Rom. Suid.

Φελλὰς, άδος, ἡ, id quo libri integuntur, ib.

Φελλόποδες, οἱ, qu. ſuberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non ſubmergerentur. Lucian.

Φερανθὴς, ὲς, florifer. Ep.

Φεραυγὴς, ὲς, lucifer, lucidus. Ep.

Φερεμμελίης, ὁ, fraxineam haſtam ferens, bellicoſus. Ep.

Φέπτερυξ, alas ferens, alatus. Opp.

Φερένικος, (& φερόν.) victoriam ferens, ſ. reportans victor. de equo. Pind.

Φερτὸς, tolerabilis. Eur.

Φίετρον, pro φέρετρον, Euſt.

Φερωνυμία, ἡ, nominis congruentia.

Φετμὴ, pro ἐφετμή. Heſ.

Φεψάλυξ, idem quod φέψαλος. Archil.

Φηγαλεὺς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent. Euſt.

Φηγότευκτος, ον, e fago fabricatus. Lyc.

Φήγω, pro φάγω. Euſt.

Φήλωμα, τὸ, & φήλωσις, ἡ, impoſtura, deceptio, fallacia. A φηλόω.

Φῆμυς, υος, fama, rumor. Steph.

Φθεγκτὸς, vocalis. Ep.

Φθεὶρ, pro θήρ. Euſt. Ar.

Φθειροκομιδὴς, ὲς. pedicoſus. Heſ.

Φθέρρω, *Æol.* pro φθείρω.

Φθημὶ, idem quod φθάνω. Hom.

Φθίμενος, pro ἐφθ. corruptus, perditus, aut interfectus, *it.* mortuus, defunctus. Opp.

Φθινόκαλος, perdens membra. Man.

Φθίνυλλα, peſtifera. V. L. ex Ar.

Φθισίφρων, perdens animum. Opp.

Φθογγάζομαι, vocem ſ. ſonum edo. Ep.

Φθογγήεις, &

Φθογγῆς, ῆντος, vocalis, vocem ſ. ſonum edens. Steph.

Φθοεις, paſtilli. Gal.

Φθοῖς, φθοῖς, placentæ genus. Ar.

Φθοριμαῖος, corruptus. V. L.

Φθόριμος, noxius. Man.

Φθορόοικος, domeſtica pernicies. V. L.

Φθύζω, ſuſurrum edo, al. ſpuo. Steph.

Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιαλη. V. L.

Φιβαλέη, ἡ, carica, ficus arida. E. M.

Φιβάλεον, τὸ, & φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς graciles homines, ib.

Φιδάκνη, pro πιθάκνη. Ar. Sch.

Φίλα, *Adv.* pro φίλον, ſ. φίλως. Hom.

Φιλάβολος, amans temeritatis & impudentiæ. Ep.

Φιλάδελφα, *Adv.* pro φιλαδέλφως. Soph.

Φιλαθήναιος, Athenienſium amator. Ar.

Φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.

Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος. Heſ.

Φιλαίτερος, -τατος, *Att.* pro φίλτερος, & φίλτατος.

Φιλαίτιον, τὸ, propenſio ad accuſandum. Call. Theocr. Eraſm.

Φιλακίζομαι, jocor, illudo. E. M.

Φιλακόλουθος, ὁ, qui libenter ſequitur. Ar.

Φιλακριβέω, amo exactam diligentiam, cum diligentia auſculto. V. L.

Φιλαλάζων, oſtentationis amator. Bud.

Φιλαλειπτέω, unctor eſſe cupio, aliptas amo in V. L. delector pigmentis.

Φιλαλήθεια, amor, ſ. ſtudium veritatis. Steph.

Φιλαναγνωστέω, cupidus ſum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.

Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.

Φιλαριστείδης, ὁ, Ariſtidis amator. Ep.

Φιλεγκώμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.

Φιλενδεικτέω, libenter me vendito, ſ. oſtento. Euſt.

Φιλεπιείκεια, ἡ, æqui bonique ſtudium. Steph.

Φιλεραστία, ἡ, amor, quo amaſius ſuum amatorem complectitur. Bud.

Φιλέραστος, cupidus amoris. Ep.

Φιλεραστέω, diligo amatorem, ſ. amatores, ib.

Φιλέριθος, ον, lanificii, ſ. lanificiorum ſtudioſus. Theoc.

Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.

Φιλεταίριον, -ριος, &

Φιλέταιρις, herba quædam, apanine, aſpergula. Nic.

Φιλεταίρως, ſocialiter, concorditer. Bud.

Φιλεύιος, evandi cupidus, evationis ſtudioſus, Ep. al. qui Evium amat.

Φιλευκτικὸς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox. Gram. Steph.

Φιλεύνιος, ὁ ϗ ἡ, amans lecti. Anac.

Φιλευποιΐα, ἡ, Amor ſ. ſtudium beneficentiæ. Steph.

Φιλεχθὴς, ὲς, odioſus. Theoc.

Φιλέχθρως ἔχειν πρός τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occaſionem inimicitiarum quærere. Dem.

Φιληδία, ἡ, amor ſuavium rerum, ſtudium voluptatis, *it.* ſuavitas, voluptas. Ar.

Φιληλιαστὴς, ὁ, litigioſus, qui judicio in Heliæa contendere amat, ib.

Φιλήνωρ, conjugalis, amans conjugem. Æſch.

Φιλησία, ἡ, furacitas. Heſ.

Φιλήσυχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ſtudioſus. Steph.

Φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, ib.

Φιλῖνος, idem quod φίλος. E. M.

Φίλις, ιδος, canna, - φίλινος, η, ον, ex canna ſ. cannis. Herod.

Φιλίστιον, nomen herbæ, vid. φιλεταιρίς.

Φιλίων, compar. & φίλιστος, ſuperl. pro φίλτερος & φίλτατος. Hom. Soph. Ar.

Φιλιωτὴς, ὁ, conciliator. Suid.

Φιλόβακχος, ὁ, amans Bacchum. Ep.

Φιλογυμναστία, ἡ, amor exercitii, cupiditas exercitationis. Steph.

Φιλογυνεία, & -ία, ἡ, mulieroſitas, Cic.

Φιλογώνιος, ον, amans angulum ſ. locum abditum, non ambitioſus. Tzet.

Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.

Φιλόδειπνιον, τὸ, cœnarum, ſ. conviviorum amor. Plut.

Φιλοδεσποτεύομαι, dominum amo, ſ. dominatum affecto.

Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, ſ. dominii aliorum in ſe. Steph.

Φιλοδορπίος, ον, idem quod φιλόδειπνος. Nonn.

Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.

Φιλοζέφυρος, ὁ ϗ ἡ, Zephyri amator, vel amatrix. Ep.

Φιλόθακος, ὁ, qui ſedile amat, deſes, iners. Heſ.

Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis. Ep.

Φιλοίκτιστος, idem quod φιλοικτίρμων. Soph.

Φιλοιστρομανὴς, ὁ, inſani œſtri amans. Orph.

Φιλοκάλημα, τὸ, honeſtamentum non improbandum.

Φιλόκενος, vana amans, ſ. rerum inanium ſtudioſus.

Φιλοκτεανέστατος, -ώτατος, poſſeſſionum amantiſſimus. Hom.

Φιλοκύνηγος, venationis amans, ſ. ſtudioſus. Plut.

Φιλοκαθωνιστὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebrioſus. Ath.

Φιλόμβριος, pro φίλομβρος. Ep.

Φιλομεμφότατος, delator acerrimus, V. L.

Φιλόμηλος, ὁ, amator malorum, ſ. pomorum. Ath.

Φιλομίσως, more eorum qui odiorum ſunt amantes. Steph.

Φιλομυσέω, muſas, ſ. muſicam amo. Ath.

Φιλομόχθηρος, ον, malorum, ſ. improborum amans vel improbitatis. Poll.

Φιλόμοχθος, laborum amans. Steph.

Φιλόμυθον, τὸ, confabulationum, ſ. fabularum amor. Longin.

Φιλόμωμος, idem quod φιλόψογος. Plat.

Φιλόξεινος, pro φιλόξενος. Hom.

Φιλοπαράβολος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.

Φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor. Ar.

Φιλοπευστία, ἡ, amor & ſtudium ſciſcitandi. Steph.

Φιλόπλος, ὁ, armorum ſtudioſus, qui arma tractare amat. Ep.

Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.

Φιλοπραγμονέστερον, diligentius. V. L.

Φιλόπυρος, ὁ ϗ ἡ, amans triticum. Ep.

Φιλορρὼξ, amans acinorum, vitis *Epith.* Ep.

Φιλορχηστεῖρα, ἡ, amans ſaltationis, *Epith.* Veneris, Ep.

Φιλοσκωμμόνως, more eorum qui ſcommata dicere amant.

Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor ſcommatum. Poll.

Φιλοσοφικὸς, philoſophicus, ad philoſophum pertinens vel philoſopho dignus.

Φιλοσοφομειρακίσκος, adoleſcentulus philoſophiæ deditus, ſ. qui adoleſcens admodum philoſophatur. Ath.

Φιλοστένακτος, ον, gemibundus. Ep.

Φιλόστρατος, ὁ, amans militiæ. Ar.

Φιλοτάριχος, ὁ, ſalſamentorum amans. Ath.

Φιλοττάριον, idem quod φιλτάτιον. Ar.

Φιλοφρονέω, benevolus ſum. Herod.

Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.

Φιλόψιλος, ὁ ϗ ἡ, qui ſummo in chorea loco eſt. Alcin.

Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo. V.L.

Φίλιστος, pro φίλτατος. Euſt.

Φιλυδρίας, ὁ, amans aquæ.

Φίλυδωρ, ὁ, idem. Steph.

Φιλυδριάω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Heſ.

Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor ſemper virens. Theoph.

Φίμον, τὸ, idem quod φίμος. Ep.

Φίντατος, *Dor.* pro φίλτατος.

Φλαυροτόκεια, ἡ, malam ſ. inutilem prolem pariens. Cyr.

Φλαυρουργὸς, idem quod φαυλουργός, vel qui parva mala patravit, & levia. Soph.

Φλεβοδονώδης, venas agitans & conturbans, Gal. *al.*

Φλεβοτονώδης, venas diſtendens. Gorr.

Φλέγμας, genus aquilæ flavæ. Heſ.

Φλεγμάτιον. τὸ, Dim. pro φλέγμα. Sotad.

Φλέγος. τὸ, idem. Heſ.

Φλεδονέω, idem quod φλεδονεύω, ib.

Φλεδὼν, όνος, ἡ, nugæ. Suid.

Φληναφώδης, ο, nugator. Gal.

Φλογίη, ἡ, idem quod φλόξ. Nic.

Φλόγιον, Dim. Flammula. Longin.

Φλογόδερπνοι, οἱ, carbones. Heſ.

Φλογοφαῖος, ον, color ex flammeo & fuſco. Steph.

Φλοιδόμενος, inflammatus, ambuſtus, *al.* turbatus. Lyc.

Φλοιορραγέω, ſum cortice diſrupto, ſ. rimoſo. Dioſc.

Φλοιστικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.

Φλοιῶτις, ἡ, corticoſa. Lyc.

Φλονίδες, *αἱ*, ſquamæ. Heſ.

Φλονῖτις, ἡ, herba quædam, *al.* ὄνωνις. Dioſc.

Φλυακογράφος, vel

Φλυαρογράφος, ſcriptor φλυάκων, ut Sopater vel ſcriptor nugax, ineptus. Ath.

Φλυαρογραφία, ἡ, nugarum ſcriptio.

Φλυαρογραφέω, nugas ſcribo. Nic. Sc.

Φλυκταινώδης, ες, cui puſtulæ inſunt, puſtularum ſpeciem gerens. Steph.

Φλύασσω, pro φλύζω, ib.

Φοβεσιστράτη, ſc. Minerva, quæ fugam hoſtibus affert. Ar.

Φοβέστρατος, pro φοβεσίστρατος. E. M.

Φόβημα, τὸ, terror. Soph.

Φοβητὸς, metuendus, ib.

Φοβόδιψος, q. d. cum timore ſitiens, idem quod ὑδροφόβος. Steph.

Φοίβη, ἡ, Diana. Ep.

Φοιβηΐς, ἡ, Phœbea. Ep.

Φοιβητεύω, oracula edo, Phœbi numine inflatus. Steph.

Φοιβητὴς, ὁ, luſtrator. Man.

Φοιβήτρια, ἡ, quæ oracula edit. in Heſ. purgatrix, in V. L. lotrix.

Φοιβόλαμπτος, *Ion.* pro φοιβόληπτος. Herod.

Φοιβονομέομαι, puritatem conſequor. V. L.

Φοινίζω, rubefacio. V. L.

Φοινικελίκτης, fallax. Heſ. φοινικελίτης. Suid.

Φοινικήϊος, *Ion.* pro φοινίκειος. Herod.

Φοινικίτης, οἶνος, palmeum vinum. Dioſc.

Φοινικόλεγνος, Avis, *al.* πηνίλοψ. Ariſtot.

Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens, *Epith.* Cereris. Pind.

Φοινικόστολος, purpura ornatus, ib.

Φοίτης, præco. Heſ.

Φόλυνες, οἱ, canum genus, ib.

Φολύνω, inquino, ib.

Φονώδης. cædem, ſ. cruorem in cæde effuſum repræſentans. Theoph.

Φοραίνω, pro φέρω, *Poët.*

Φορβεῖον, τὸ, idem quod φορβειά. Sch. Ar.

Φορέυω, pro φορέω. Heſ.

Φορίγγες, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, ib.

Φόρκος, canus Lyc.

Φορμιγκτής, ὁ, pro φορμικτής. Ep.

Φορθιτεῖν, quæſtui habere. Steph.

Φορτοςόλος, ον, ad vehendas merces aptus. Man

Φορτηγὶς ἡ, idem quod φορτίς. Poll.

Φορυς, podex. Heſ.

Φραδέυω, dico, ib.

Φράσμων, idem quod φράδμων, *it.* attentus, ib.

Φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt curiales. Euſt.

Φρεατις, ἡ, favus & cella apum. Bud.

Φρεατορυκτης, ὁ, putei foſſor, putearius.

Φρεατολύπανα, puteorum tympana, hauſtra, V.L.

Φρέγιλος, nomen avis. Ar.

Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde

Φρενῆτις, ἡ, Steph.

Φρενικός, ad mentem pertinens. Vid. Steph.

Φρενιτιασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.

Φρενοδινὴς, ὲς, mentem verſans. Nonn.

Φρενόβλαβος, inſanus. Dolſc.

Φρενοθελγὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.

Φρενομώρως, ſtultè, inſanè, Soph.

Φρενοπληγης, phreneticus. Æſch.

Φρεναλὴς, mente captus. Æſch.

Φρικία, τα, horrores, ſc. quales in acceſſionibus febrium. Dioſc.

Φρικοβόας, ὁ, horribiliter clamans. Cyr.

Φριξαυχην, ενος, horridus, q. cervicem habens horrentem ſetis. Dolſc.

Φριξόλοφος, horrentes jubas, ſ. ſetas habens. Heſ.

Φροντιςικῶς, cogitabunde, ſollicite.

Φρουραρχέω, præſidiariis militibus præſum. Plut.

Φρουρητὴρ, ὁ, ſatelles. Man.

Φρουρὶς, ἡ, præſidiaria. Xen.

Φρυγανισμὸς, ὁ, lignatio. Arrian.

Φρυγανίςρια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum. Poll. ex Ar.

Φρυγανοειδὴς, ὲς, idem quod φρυγανώδης. Dioſc.

Φρύγετρον, τὸ, ſartago fictilis in qua farra torrebant. Poll.

Φρυγεὺς, ὁ, qui torret, ib.

Φρυγίζω. Phrygios mores imitor. Steph.

Φρυγινδία, luſus genus in quo utebantur fabis, ſ. teſtis, ib.

Φρυκτώριος, idem quod φρυκτός. Æſch.

Φρυώνιον, τὸ, fruticis genus. rubeta. Dioſc.

Φυγάνω, ſ. φυγγάνω, pro φεύγω. Soph.

Φυγανδρία, ἡ, virifugium. Man.

Φυγεργὸς, ὁ καὶ ἡ, fugiens opus, iners, ſocors. Bud.

Φυγοπονία, ἡ, laboris fuga. Polyb.

Φυγοπόλεμος, pro quo φυγοπτόλεμος. Hom.

Φύζηλος, timidus. Heſ.

Φυζικὸς, fugitivus. V. L.

Φυξίπολις, exul. Opp.

Φυκίω, ὁ, idem quod φυκίς. Ath.

Φυκίδιον, Dim. a φυκὶς. Ariſtot.

Φυλακικὸς, cuſtodiendi peritus, aptus ad cuſtodiam. Plat.

Φυλακτήριος, aptus ad cuſtodiendum. Dioſc.

Φυλάξιμος, ὁ, cuſtodiens, qui cuſtodiri poteſt. Steph.

Φυλία, ἡ, oleaſter. Hom.

Φυλλανθὲς, herba quædam. Theophr.

Φύλλια, τὰ, olera condimentis uſitata. Gal.

Φυλλῖτις, ἡ, herba quædam. Dioſc.

Φυλλορέω, idem quod φυλλοροέω. Ar.

Φυλλοτόκος, ον, folia pariens. Opp.

Φυλοβασιλεὺς, ὁ, rex tribus, ſ. tribuum. Heſ. Poll.

Φυλοκρινέω, ſum judex tribus. Euſt.

Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φύλῃ διακρίνομαι, Heſ.

Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.

Φυξήλιος, ον, fugiens ſolem. Nic.

Φυσαλὶς, ἡ, bulla in aqua naſcens, veſicaria. Luc.

Φυσιγνώμων, ὁ, Theoc. v. φυσιογνώμων.

Φυστικιλλος, ἄρτος, panis quoddam genus. Ath.

Φυσόβαθρον, βάθρον, cui ſuperponuntur αἱ φῦσαι. Suid.

Φυςὴ, μᾶζα, maza ex farina & vino. Ar. Sch.

Φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω. V. L.

Φυτευτέον, plantandum ſ. ſerendum eſt.

Φυτευτήριος, plantarius, ſeminarius. Steph.

Φυτηκομέω, pro φυτοκ. V. L.

Φύτιος, germinationis autor. *Epitb.* ſolis. Heſ.

Φυτόργημα, τὸ, plantatio, conſitio, Poll. *it.* locus conſitus.

Φυτουργικὸς, ad φυτουργίαν pertinens. Steph.

Φωΐξ, avis. Ariſtot. V. L.

Φωκὶς, ἡ, pyri genus. Theophr.

Φωλὰς, in antris deliteſcens. Theoc.

Φωλειὸς, idem quod φωλεός. Opp.

Φωλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui in luſtro latet. Heſ.

Φωλητήριον, τὸ, idem quod φωλεός, *it.* ſchola, ludus.

Φωλήτοροι, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.

Φωλιδωτὸς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.

Φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis diſcepto. Steph. A φωνή.

Φωρατὴς, ὁ, deprehenſor. ib.

Φωρεία, ἡ, latrocinium. Suid.

Φωταυγὸς, lucide ſplendidus. Steph.

X.

Χαβάζιος, lapis. Orph.

Χαῖον, τὸ, pedum. Call.

Χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν. Hom.

Χαῖρον, τὸ, gaudium, lætitia, ſ. ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.

Χαιροσυνὴ ἡ, idem. Heſ.

Χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, ib. trepido. V. L.

Χαλαζιας, λιθος, Chalazias lapis, grandinis colore & figura. Plin.

Χαλαζιάω, laboro, τῷ χαλαζίῳ. Ath.

Χαλάζω, quidam pro χαλάω.

Χαλάζωσις ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini ſimiles. Gorr.

Χαλάιδρα, nomen avis. Opp.

Χαλαρα, catena. Heſ.

Χαλαργός, *Dor.* pro χηλαργός.

Χαλιδιον, τὸ, tabella. Heſ.

Χαλικροτερη, ποσις, *per Sync.* pro χαλικρατοτέρα. Nic. Steph.

Χαλικάζω, pro χαλιμάζω. A χάλιξ. Euſt.

Χαλίμα, meretrix. Suid.

Χαλινατήριον, τὸ, frænationis inſtrumentum, id quod frænamus, retinaculum. Eur.

Χαλκέμβολος, ον, æreo armata roſtro. Eur.

Χαλκεοτεχνὴς, ὁ, ærifaber. *Epitb.* Vulcani. Cal.

Χάλκη, flos, ſ. animal marinum quo purpura tingitur. Nic. Sch. *al.* καλχη.

Χαλκιδεὺς, ὁ, e Chalcide urbe oriundus.

Χαλκίδιον, τὸ, vaſculum ex ære.

Χαλκιδῖτις, ſc. πόρνη, triviale ſcortum, quod vel æreo nummo ſeſe proſtituit. Joſeph.

Χαλκίζω, χαλκοῦς, ludo *it.* æs refero, æri ſimilis ſum. Steph.

Χαλκισμὸς, ὁ, ille ipſe ludus. Poll.

Χαλκίνασος, ὁ καὶ ἡ *Epitb.* Minervæ, quod ejus ſimulacrum in ærea eſt ædicula. Suid.

Χαλκίτης, ὁ, cujus fœm.

Χαλκῖτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.

Χαλκοβόας, ὁ, ære canens vel *ſimpl.* clamans. Soph.

Χαλκοκέραυνος, ære fulminans. Æſch.

Χαλκόκτυπος. ære pulſato ſonitum edens. Ath.

Χαλκόλοφος, ex ære conum ſ. criſtam habens. Heſ.

Χαλκοσμάραγδος, λίθος, gemma, ap. Plin.

Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.

Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras. Ar.

Χαλκοφανὴς, ὲς, æreo colore ſplendens. Steph.

Χαλκοδων, ι, -δους, æreos habens dentes. Heſ.

Χάλλωνες, pro χελῶνες, labeones. ib.

Χαλυβδικὸν, τὸ, ferrum. Eur.

Χαμαιγλυκυμερὶς, ἡ, cancri genus. Plin.

Χαμαιευνη, pro χαμεύνη, Steph.

Χαμαιεύρετος, humi inventus. Suid.

Χαμαικυπαρισσος, cupreſſus pumila. Plin.

Χαμαίλεος, idem quod χαμαιλέων. Nic.

Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.

Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla. ib.

Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila. ib.

Χαμαιπελαρὶς, cancri genus. Steph.

Χαμαιπέτεια ἡ, humilitas. Suid.

Χαμαιπεύκη, ἡ, larix pumila. Plin.

Χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.

Χαμαιρεπῶς, in terram vergendo, ſ. inclinando. Heſ.

Χαμαιριφὴς, in terram dejectus, humi proſtratus. Theophr.

Χαμαίρωψ, idem quod χαμαιδρωψ, ſ. χαμαίδρυς. Plin.

Χαμαιςρωσία, ἡ, humile ſtratum, ſ. lectus humi ſtratus, Sch. Soph.

Χαμαισχιδὴς, ὲς, humi fiſſus, vel ab imo. Theophr.

Χαμάιτις, ἄμπελος, vitis. quæ humi ſerpit. *al.* χαμῖτις. Euſt.

Χαμαιτυπίη, proſtitutio. Man.

Χαμαίφρων, humilia ſ. terrena ſapiens. Cyr.

Χαμεταίρα, & -εταιρὶς, idem quod χαμαιτύπη. Heſ.

Χαμευνεῖν, humi cubare. Heſ.

Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Theocr.

Χαμῖτις, vid. ſup. χαμαῖτις.

Χαννος, piſcis nomen. *Æol.* pro χάνος, Euſt.

Χανος, os apertum. Poll.

Χανυσσω, & χανύω, vociferor, clamo. Heſ.

Χάος, τὸ, aër. Ar.

Χαραδίως, acervatim, confertim, *al.* impetuoſe. ſ. χαραδρίως, Steph.

Χαρακιτης, Ath.

Χαρακτηρικὸν, in quo eſt nota characteris & ſtyli vel differentia. Bud.

Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad ſecandum.

Χάρακτρος, *per Sync.* pro χαρακτήριος. Nic.

Χαριδῶτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.

Χαριεντίζω, jocor & facete cavillor. *E. M.* ex Ar.

Χαριεντότης, ἡ, idem quod χαριεντισμός. Plut.

Χαριβδὸς, venuſtus in ſuis operibus. Ep. Suid.

Χαρίσιοι, placentarum genus. Ar.

Χαρίσιον, pro χαριςήριον. Suid.

Χαρίςιος, ad gratiarum actionem pertinens. Naz.

Χαρμοφέρων, ſ. gaudium ferens. Hom. *al.* χαρμόφρων.

Χάρων, ὁ, leo. Lyc.

Χάσκαξ, ὁ, qui ore hiante ſtat. Hinc

Χασκαρέω, hiante ore circumſpecto, circumſpicio. Heſ.

Χασματικὸς, idem quod χασματίας. Plin.

Χαυνολόγος, ὁ, qui χαυνῶς loquitur, futilis, levis. Steph.

Χαυνοποιὸς, ὁ, inani ac tumida inflans ſuperbia, ſeu de homine, qui facit ea quæ χαῦνα ſunt. ib.

Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, & ſtulta ſuperbia inflatus. Ar.

Χεζανάγκη, ἡ, emplaſtrum, ſ. unguentum, quicquid affert cacandi neceſſitatem. Gorr.

Χεζητιάω, idem quod χεσείω.

Χειλὸς, pro χιλὸς. Euſt.

Χειλοςρόφιον, τὸ, inſtrumenti genus, quo ſontium labra intorquebant. Syneſ.

Χειλωτὴρ, pro χιλωτὴρ. Heſ.

Χειμίη, ἡ, hybernum frigus, vel *ſimpl.* frigus Gal.

Χειραλειπτέω, manus ungo; vel me exerceo. Suid.

Χειράφετος, manumiſſus, emancipatus. ib.

Χειρίδιον, τὸ, Dim. a χειρὶς, parva manica, vel a χεὶρ, parva manus. Steph.

Χείρηξις, ἡ, idem quod χειρουργία. Hipp.

Χείριος, ut ὑποχείριος, dicitur de eo qui eſt in poteſtate alicujus. Eur.

Χειροβλιμάομαι, manibus leviter premo & contrecto mammas. Luc.

Χειροβλήματα, vel -βλητα, τὰ, manipuli. Suid.

Χειρόβολον, vel χερόβολον, τὸ, manipulus. Tzet.

Χειροβοσκὸς, idem quod χειρόβιος. Steph.

Χειροβρὼς, ῶτος, ὁ, manus arrodens ſ. exedens. Suid.

Χειρογονία, ἡ, Proſerpinæ cognomentum. Heſ.

Χειροδρόπος, ὁ, qui manu decerpit, non falce. Nic.

Χειροεργάτης, idem quod χειρουργός. Heſ.

Χειροθήκη, ἡ, Chirotheca, q. d. manus repoſitorium. Steph.

Χειροκαλαθίσκος, ſaltationis quoddam genus. Cam. Poll.

Χειρομύλη, ἡ, idem quod χειρομύλων. Xen.

Χειρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad Chironomiam pertinens. Steph.

Χειροπληθιαῖος, id, quod χειροπληθής. Theophr.

Χειρόπληκτος, vid. χερόπλ. Soph.

Χειρόπους, vid. χερόπους. Steph.

Χειροσιδήριον, τὸ, manus ferrea. Thuc.

Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipſe artifex. Ar.

Χειροτεχνικῶς, manus artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.

Χειροτεχνῶς, idem. Steph.

Χειροτονητέον, porrigendæ ſunt manus. Ar.

Χειροτριβίη, ἡ, exercitatio. Hipp.

Χειρύδριον, vid. χιρύδριον, Steph.

Χειρωνάξιον, τὸ, vectigal quod exigebatur viritim a vulgo. Ariſtot.

Χείρωσις, ἡ, ſubjugatio, ſubactio. Steph. A χειρόω.

Χειρωτὸς, ὁ, qui ſubjugari ſ. capi poſſit. Ab eodem.

Χέλειον, τὸ, tegmen, ſ. operimentum teſtudinis, teſta. Nic.

Χελεῦς, idem quod χέλυς. Heſ.

Χελιδονίας, ου, ὁ, idem cum χελιδόνιος, nomen piſcis & venti. Ath.

Χελιδονιδεῖς, hirundinum pulli. Euſt.

Χελιδόνιον, τὸ, Chelidonium, herba. Theophr.

Χελιδόνισμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χελιδονίζοντες.

Χελιδονισμὸς, ὁ, ipſa circuitio, & collectio ſtipis. Steph.

Χελιδὼ, όος, ἡ, idem quod χελιδών. Heſ.

Χελίζω. no, navigo. V. L.

Χέλισκον, τὸ, catinus. Erot. ex Hipp.

Χελλώρης, nomen piſcis. Æl.

Χελύσσομαι, expectoro, vel extuſſio. Nic.

Χελύειν, tuſſire. Heſ.

Χελυνάζειν, irridere. ib.

Χελύνη, ἡ, idem cum χέλυς, ib.

Χελυνώδης, ὁ, magnum & craſſum habens labrum. Steph.

Χελυνείδης, idem. Euſt.

Χέλυον, vid. χέλειον.

Χελύστιον, τὸ, ſicca tuſſicula. Hipp.

Χελύω, idem quod χελύσσομαι. Steph.

Χελὼν, mugilis quædam ſpecies. Ath. al. pro χελώνη.

Χελωνίδες, inſecti genus, cantharis. Heſ.

Χελώνιος, &

Χελωνίτης, teſtudinarius. Unde χελωνία, & χελωνῖτις, λίθος. Plin.

Χέμετλον, pro χίμετλον. Steph.

Χένιον (ſ. χέννιον, Ath.) avicula quædam muria condiri ſolita.

Χέραδος, τὸ, idem quod χέρας. Hom.

Χέρμα, τὸ, lapis, telum miſſile. V. L.

Χερνητὴρ, ὁ, idem quod χερνήτης. Man.

Χερνίβιον, τὸ, idem quod χερόνιπτρον. Ath.

Χερόβολον, vid. χειρόβολον.

Χερσεία, ἡ, ſolitudo. Steph.

Χερύδριον, τὸ, Dim. a χειρ. Moſch.

Χηλινὸς, plexilis, P. anſatus. B. Anac.

Χηνέλοπες, pro χηναλώπεκες. Heſ.

Χηνοβοτία, ἡ, idem quod χηνοβόσκιον, τὸ, Plat. Bud.

Χηνόμυχον, &

Χηνόπους, herbarum genus. Plin. Nuctegreton.

Χηνοτροφεῖον, idem quod χηνοβοσκεῖον. Steph.

Χηραμβὴς, viduarum domus. Heſ.

Χηραμόθεν, ex ſuis latibulis. Orph. A χηραμός.

Χήρειος, vid. χηρήιος. Ep.

Χήτειος, ὁ, indigens, inopia laborans, ſ. penuria. Hom. A

Χητεύω, pro χατεύω. Steph.

Χθαμαλόφρων, ὁ, humilia ſapiens. Apolin.

Χθιζὸν, *Adv.* pro χθὲς. Hom.

Χθονία, ἡ, Dea. Eur.

Χιλιετία, ἡ, mille anni. Areth.

Χιλιοδύναμος, herba, mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria. Dioſc. Plin.

Χιλιόναυς, mille inſtructus navibus. Eur.

Χιλιναύστολος, claſſis mille navium. Strab.

Χιλιναύτης, mille nautas habens. Eur.

Χιλιοστὸς, milleſimus. Steph.

Χιλωτὴρ, ὁ, camus, ſ. fiſcella quæ ori equi circumponitur, &c. Steph. A χιλόω.

Χιμάδιος, &

Χιμάζω, χιμάω, pro χειμάδιος. Heſ.

Χιμαιροβάτης, ὁ, caprinis incedens pedibus, Panis *Epith.* Ar.

Χιμαιροκτόνος, ὁ, chimæræ interfector. *Epith.* Bellerophontis. Opp.

Χιμέτλη, ἡ, idem quod χίμετλον. Dioſc.

Χιμετλιάω, vid. χειμετλιάω. Steph.

Χιονόβλητος, ον, nive obrutus ſ. conſperſus. Ar.

Χιονόεις, idem quod χιονώδης. Nic.

Χιονόχροος, ὸν, qui nivei eſt coloris, niveus. Ath.

Χιόων, ningens, nivem emittens. Heſiod. V. L.

Χιρὰς, vid. χειρὰς, Euſt.

Χιτωνάριον, χιτωνισκάριον, τὸ, tuniculæ. Ep. Steph.

Χλαῖνις, ἡ, idem quod χλαῖνα. Ar.

Χλαινοθήρας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis inſidiantur lavantium veſtibus. Steph.

Χλαίνωμα, τὸ, læna, exuvium. Ep.

Χλαμὸς, pro χλαῖνα, Heſ.

Χλαμυδηφόρος, ὁ, Chlamidatus. Theocr.

Χλανιδουργία, ἡ, id. quod χλανιδοποιΐα. Steph.

Χλανίσκιον, idem quod χλανίδιον, Ar.

Χλεύαξ, ὁ, idem quod χλευαστής. Poll.

Χλευαστικὸς, idem. ib.

Χλῆδος, pro χλῖδος, Harpocr.

Χλίανσις, ἡ, idem quod χλιαρότης. Steph.

Χλίασμα, τὸ, fomentum, ſ. medicamentum tepidum. Hipp.

Χλιδανόπους, qui circum pedes habet χλιδῶνας, i. e. ornamenta luxurioſa. Heſ.

Χλιόεις, idem quod χλιαρός. Nic.

Χλοιώνης, pro quo χλούνης. Hom.

Χλοιδάω, pro χλιδάω. Heſ.

Χλωῦνις, ἡ, inſidiæ. P. exuberantia. H. teſtium exſectio. Stanl. Æſch.

Χλωρανθέω, virens floreo. Heſ.

Χλωραύχην, idem quod χλωρηῒς, *Epith.* luſciniæ. Sim.

Χλωρεῖον, τὸ, quoddam animal. Suid. a colore.

Χλωρίων, avis nomen, a colore. vireo. Gaz.

Χλωρόκομος, ὁ, qui viridi coma eſt. Ep.

Χλωροσαύρα, viridis lacerta. Sch. Theoc.

Χλωροφαγέω, virentibus herbis veſcor. Hipp.

Χναυμάτιον, τὸ, Dim. a κναῦμα. Ath. ex Ar.

Χνοόεις, &

Χνόϊος, idem quod χνοώδης. Tryph. Anac.

Χοεῖον, τὸ, craſſum inteſtinum. Suid.

Χόϊνος, pro χοϊκὸς. Steph.

Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, ſ. quod multiplici prole ſcrofam æquarit. Ath.

Χολήϊος, idem quod χοληγός. Gal.

Χολοβαφίνη, felle, ſ. bile imbuta. Poll.

Χολόβαφος, ſ. χολοίβαφος, felle ſ. bile tinctus.

Χολοιβόρος, bilis in modum exedens & erodens. Nic.

Χολοποιὸς, bilem conciens, ſ. commovens, τὸ, abrotonum. Dioſc.

Χόνδριβος, ἄρτος, idem quod χονδρίτης. Ath.

Χόνδριον, τὸ, diſcus, cacabus, patina. Heſ.

Χορδοποιϊκῶς, more eorum qui chordas conficiunt. Poll.

Χόρευσις, ἡ, ſaltatio. Suid.

Χοριαμβικὸν, μέτρον, quod conſtat choriambis. Steph.

Χορίαμβος, pes ex chorio & Iambo. ib.

Χορειοειδὴς, idem quod χοροειδής. Steph.

Χοροδιδασκαλία, ἡ, munus chorodidaſcali. Xen.

Χόροι, quidam pro χῶροι, ſ. τόποι. Euſt.

Χορολέκτης, ὁ, id. cum χοροδιδάσκαλος, niſi pro χοροδέκτης.

Χοροστατέω, chorum inſtituo, choro præeo. Suid.

Χοροστὰς, ἑορτὴ, feſtum in quo choreæ inſtaurantur. Nonn.

Χορταιόβαμος, ſ βάμων, Silenus. Heſ.

Χορτασμὸς, ὁ, ſaturatio, repletio. Poll.

Χρεάρπαξ, ὁ, pecuniæ raptor. Man.

Χρεῖως, *Poët.* pro χρείως.

Χρεολυτέω, pro χρεωλ. Steph.

Χρηματίας, ὁ, dives. Man.

Χρησμαγόρης, ὁ, idem quod χρησμολόγος. Ep.

Χρησμήτωρ, ορος, ὁ, qui oracula edit. *Epith.* Apollinis. Sibyl.

Χρησμοδοτέω, oraculum edo, ſ. do. Poll.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, vaticinium. Steph.

Χρηστομουσεῖν, muſicæ leges in canendo ſervare, ibid.

Χρῖμα, idem quod χρίσμα. Call.

Χρίπτω, ſive χρίμπτω. Steph.

Χριστήριον, τὸ, idem quod χρίσμα. ib.

Χρότιν, ἡ, cutis, corpus. Ep. Laſc. vocabulum vix admittendum niſi alius proferatur autor. Steph.

Χροόκαρπος, ον, cujus fructus virent. Orph.

Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aurea ægide inſignis. Bacchyl.

Χρυσασπὶς, aureum ſcutum habens. Eur.

Χρυσαστράγαλος, ὁ καὶ ἡ, aureos habens talos. Sapph.

Χρύσαυρος, ον, auream auram habens. Orph.

Χρυσάφιον, τὸ, Dim. pro χρυσὸς, qu. parum auri. Phal.

Χρυσόγλυφος, ex auro ſculptus, ſ. cælatus. Suid.

Χρυσόκολλος, idem quod χρυσοκόλλητος. Eur.

Χρυσοκομέω, aureas habeo comas. Philoſtr.

Χρυσοκόμη, ἡ, fruticis nomen, ſ. herbæ Jovis barba. Gorr. ex Dioſc.

Χρυσολαβὴς, aureum capulum, ſ. manubrium habens. Man.

Χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, noctu ignei. Plin.

Χρυσομανέω, inſano auri amore teneor. Suid.

Χρυσόξυλος, cui eſt lignum aurei coloris. Ar. Sch.

Χρυσοῤῥαγὴς, auro tinctus, aureo imbutus colore, Heſ. ſ. leg. χρυσοῤῥαδής. Steph.

Χρυσόσπερμον, τὸ, ſedum majus ab aureo ſeminis colore, Gorr. ex Dioſc.

Χρυσόστεγος, ὁ καὶ ἡ, auro tectus. Cyr.

Χουσοστέπτωρ, ὁ, auro coronatus. Man.

Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Soph.

Χρυσοτρίαινος, ον, aureum tridentem habens. Ar.

Χρυσοϋφὴς, ὲς, auro intertextus. Apollin.

Χρυσοφύρητος, ον, auro ductus. Man.

Χρυσοφόρον, & -φόριον, τὸ, electrum. Dioſc.

Χρυσταλλόπηκτος, ον, glaciem faciens. Eur.

Χρυσῶπις, pro χρυσωπὸς, it. piſcis nomen. Ath.

Χρωμάτιον, τὸ, Dim. pro χρῶμα, color. Ep.

Χρωμὶς, piſcis. Ariſtot. al. χρομίς.

Χυδαιότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas. Bud.

Χυμίτλη, κύμιτλον, pro χιμ. V. L.

Χύμιον, τὸ, ſucculus, ſ. modicum aliquid ſucci. Ath.

Χυρβιάζω, Heſ. idem quod σκιρτᾷ.

Χυσανόπρακτοι, οἱ, molliculi. Ar.

Χυτικὸς, diffundendi vim habens, *al.* qui diffundit. Steph.

Χυτρειὸν, τὸ, locus ubi ollæ conduntur & aſſervantur. Suid.

Χυτρίτης, ου, ὁ, ollaris. Steph.

Χύτρος, ὁ, idem quod χύτρα. Ep.

Χώλασμα, τὸ, claudicatio. Hipp.

Χωλόπους, idem quod χωλοίπους. Man.

Χῶμος, ὁ, pro χῶμα. Heſ.

Χωνεῖον, τὸ, pro χωνευτήριον, ib. Suid.

Χωνιφύεις, Ep.

Χωράφιον, τὸ, Dim. a χώρα, Ager ſationalis. V. L

Χώρισις, ἡ, idem quod χωρισμὸς, Heſ.

Χωροϐάτης, ὁ, per locum aliquem ſ. agrum incedens, *al.* inſtrumentum quoddam cujus uſus eſt in aquarum libratione. Vitruv.

Χῶς, *Dor.* pro χοῦς. Euſt.

Ψ.

ΨΑθύριον, τὸ, fruſtulum, mica, offula. Ath.

Ψαικαλοῦχοι, vel ψακ. ſc. μητέρες, fœtæ matres. Euſt.

Ψαίνυμι, idem quod ψαμίζω. Heſ.

Ψαίνυθος. vel ψαίνυνθος, falſus. Lyc.

Ψαίστιος, pro ψαιστός. Ar.

Ψαίστωρ, idem quod ψηκτήρ. Ep.

Ψακτὴρ, *Dor.* pro eodem. Heſ.

Ψαλιδοειδὴς, forfici ſ. cameræ forficulatæ ſimilis. Apud medicos, ψαλιδοειδὲς, ſ. ψαλοειδὲς, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum ſuſtinens. Gorr.

Ψαλλοκιθαριστὴς, Pſallocithariſta. Suet. qui cithara canit. Steph.

Ψαλοειδὴς, vid. ψαλιδοειδής.

Ψάλτιγξ, ψάλτιξ, cithara. Heſ. Suid. ſ. idem quod ψαλτήριον. Steph.

Ψαλτικὸς, ad Pſalten pertinens, quo ψαλτὴς utitur. Ath.

Ψαμάθη, ἡ, Nereïdum una, Phoci mater. Heſ.

Ψαμμακοσιογάργαρα, τὰ, innumera. A ψαμμακόσιος. Ar. vid. Steph.

Ψαμμαθὶς, ἰδος, ἡ, Ath.

Ψαμμίον, τὸ, arenula. Alex. Aphr.

Ψαμμῖτις, ἡ, q. d. arenacea. Ath.

Ψαμμοδύτης, ὁ, piſcis, arenarius dictus. *al.* ἀμμοδύτης. Steph.

Ψανὸς, pro ψεδνός. Heſ.

Ψαφαρόθριξ, -τριχος, crines habens ſqualidos vel tenues. Hom.

Ψέγιος, idem quod ψογερὸς. Pind.

Ψίγος, ſepulcrum. Heſ.

Ψεδυρὸς, ρὰ, ρὸν, leni ſuſurro, murmurans. Æſch. ψίθυρος. Heſ.

Ψεκτέος, reprehendendus, vituperandus. Suid.

Ψεκτικῶς, contumelioſe. Poll.

Ψέλλω, balbutio, inarticulatè loquor, blatero. Steph.

Ψευδαγγελὴς, idem quod ψευδάγγελος. Ar.

Ψευδάλιος, pro ψευδαλέος. Steph.

Ψευδαντώνινος, ὁ, fictitius Antoninus. ib.

Ψευδαπάτης, ὁ, præſtigiator. Sibyl.

Ψευδατράφαξυς, ἡ, fictitia & ementita atriplex. Ar.

Ψευδαττικὸς, falſò Atticus. Lucian.

Ψευδεπίω, vid. ψευδοπίω. Heſ.

Ψευδεπιχάρμαιος, qui falſo tribuitur Epicharmo al. ψευδεπιχάρμειος. Steph.

Ψευδῆ, *Adv.* pro ψευδῶς. Ar.

Ψευδηρὸς, unde per ſync. ψυδρός. Euſt.

Ψευδησιόδειος, qui falſo tribuitur Heſiodo, Cic.

Ψευδισοκόδομον, & ψευδισόδομον. quod inequali craſſitudine ſtructum eſt. Plin.

Ψευδοϐοήθεια, ἡ, fictitium auxillum. Xen.

Ψευδοϐούνιον, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur. Dioſc.

Ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damaſippus.

Ψευδοδίπτερος, Vitruv. vid. Steph.

Ψευδοκάτων, ὁ, fictitius Cato. ib.

Ψευδοκόρη, ἡ, fictitia & ementita puella. Poll.

Ψευδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi ſpeciem mentitur. Dioſc.

Ψευδομαντεία, ἡ, falſa vaticinatio. Steph.

Ψευδομαρτυριάω, falſum teſtificor. ib.

Ψευδόναρδος, nardus adulteratus Gorr.

Ψευδονέρων, fictitius Nero. Steph.

Ψευδόνιτρος, lixivium, ex nitro falſo, ſ. adulterino. Ar.

Ψευδόπατρις, ὁ, mentitus patriam. Sibyl.

Ψευδοπερίπτερος, qui peripteri formam ſimulat, & qu. mentitur. Vitruv.

Ψευδοπλάστης, ὁ, qui mendacia confingit, mendaciorum inventor. Bud.

Ψευδόπτωμα, τὸ, falſus & fictitius caſus, vel lapſus non verus. Ar. Sch.

Ψευδόπυρα, τὰ, fictitii & ementiti ignes. Suid.

Ψευδοράω, falſo lumine intueor. V. L.

Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falsò ſophiſtæ nomen ſibi uſurpat. Lucian.

Ψευδόσφηξ, veſpa ementita & fictitia. Steph.

Ψευδυποϐολιμαῖος, falſo ſuppoſititius, nomen fabulæ ap. Ath.

Ψεύστειρα, ἡ, mendax. Sibyll. A

Ψευστὴρ, ὁ, idem quod ψεύστης. Man.

Ψεφὰς, tenebræ, obſcuritas. Heſ.

Ψήκτρια, & ψηκτρὶς, pro ψήκτρα. Steph.

Ψηλαφέω, pro ψηλαφάω. V. L.

Ψηφινος, qui calculis conſtat. Steph.

Ψιάθιον, τὸ, ſtoreola, tegeticula. Dioſc.

Ψιθία, ἡ, vitis ſpecies. Nic.

Ψίθυρ, υρος, ὁ, idem quod ψίθυρος. Theo. Sch.

Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, ſcientia & ars illa ludendi nuda cithara. Ath.

Ψιλόταπις, ἡ, idem quod ψιλοτάπης. Steph.

Ψιττάδιον, τὸ, Dim. pro ψίττα. Ath.

Ψιττοειδὴς, ἐς, paſſeris piſcis effigiem repræſentans. ib.

Ψίχω, cibum do. V. L.

Ψόγιος, idem quod ψογερός. Heſ.

Ψοιὰ, pro ψόα. *Suid.*

Ψοφοειδῶς, tumultuoſe. Heſ. *Vox ſuſpecta.*

Ψοφομήδης, ὁ, cui ſtrepitus, ſ. ſonitus curæ ſunt. Ep.

Ψοφοποιὸς, ὁ, ſtrepitum faciens, ſonum edens. Thuc.

Ψυδὴς, & ψυδρὸς, idem quod ψεύστης, Æſch. Lyc.

Ψυκτήρια, τὰ, vaſa in quibus vinum refrigeratur. Ath.

Ψυκτηρίας ου, ὁ, idem quod ψυκτήρ. Euſt.

Ψυκτήριος, aptus ad refrigerandum. Gal.

Ψυλλόϐρωτα, τὰ, quæ a pulicibus adeſa & corroſa ſunt.

Ψύλων, ώος, ὁ, Pſylon, piſcis. Ariſtot.

Ψύττω, ſpuo. Heſ.

Ψυχεῖον, vel ψύχιον, idem quod ψυγεῖον. Euſt.

Ψυχινὸς, pro ψυχεινός. Theophr.

Ψυχοϐόρος, ὁ καὶ ἡ, animi vorax. Syneſ.

Ψυχολιπὴς, ου, animi ſ. animæ deliquium afferens. Ep.

Ψυχοτροφέω, ſ. ψυχροτροφέω, in frigidis locis nutrio. Sibyl.

Ψυχοφυὴς, ἐς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. *Epith.* alarum, vel ventos, frigus producens. M. Muſ. A ψυχὴ, vel ψύχος.

Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψῦχος. Man.

Ψυχοῦλκος, herba quædam. Heſ.

Ψωδαρέος, ſqualidus. ib.

Ψωροπέταλοι, οἱ, viles piſciculi. ib.

Ψῶχος, pro ψαχός. Suid.

Ω.

ʼΩΓΗΝ, Oceanus. Heſ. Hinc ὠγενίδαι, oceanidæ.

Ὠκέα, pro ὠκεῖα, Hom. *it. Adv.* pro ὠκέως.

Ὠκεανίνη, ἡ, filia oceani. Heſiod.

Ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκυμώδης, it. ὠκιμοειδὲς, herba quædam, Lat. ocimaſtrum. Dioſc.

Ὠκυμορώτατος, Ar. Ab ὠκύμορος.

Ὠκύνοος, ὁ καὶ ἡ, ſubitæ mentis. Opp.

Ὠκύπετος, idem quod ὠκυπέτης. Coluth.

Ὤκυπος, idem quod ὠκύπους. Ep.

Ὠλεκρανίζω, cubiti gibbero ferio. Poll.

Ὠλενίτης, ὁ, humeralis. Lyc.

Ὠλεσίτεκνος, ὁ καὶ ἡ, perdens liberos. Nonn.

Ὠμαλθὴς, ὁ, qui curatus fuit, quum crudus adhuc eſſet, nec coctione ad maturitatem perveniſſet. Heſ.

Ὤμιον, τὸ, humerculus. Ep.

Ὠμομηλις, ἡ, arbor, quæ mala cruda producit. Steph. al. ἀπομηλὶς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς. Theoc.

Ὠμεργὸς, q. d. ὠμοεργὸς, qui crudelia facinora patrat. Heſ.

Ὠμοτομητέον, crudum ſecandum eſt. Gal.

Ὠμόχαρον, ὁ, crudelis Charon. Ep.

Ὠοκάταξις, ἡ, ovorum fractio. Lucian.

Ὠπὴ, idem quod ὀπωπή. Ap.

Ὠραιέστατος, pro ὡραιότατος. Euſt.

Ὡραιοπολῶ, verſor cum iis qui florenti adhuc ætate ſunt & forma venuſta. Suid.

Ὡραπολέω, conſueto tempore terram aratro verto. Heſ.

Ὠρέσσω, & ὠρίζω, id. quod ὠρέω. Suid. Heſ.

Ὡριὰς, ἡ, maturitatem afferens, *Epith.* Naturæ. Orph.

Ὡριμαλίδες, vid. ὀριμ. Steph.

Ὠρόχαλκος, pro ὀρείχ. Arrian.

Ὠστικὸς. impulſorius. Steph. Ab ὥστης, quod ab ὠθέω.

Ὤχη, vid. ὄχη. Euſt.

Ὠσχοφόριον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ. E. M.

Ὠτάκινος, herbæ nomen. Cam.

Ὠτιαφόρος, ὁ, qui otidas gerit. V. L. At

Ὠτιοφόρος, qui auriculas contuſas gerit. Steph.

Ὠτικὸς, auricularis, ad aures pertinens. Gorr.

Ὠτραλίας, vid. ὀτραλέας. Ap.

Ὠφελία, ἡ, pro ὠφέλεια. Ep.

Ὤφλημα, τὸ, pro ὄφλημα. V. L.

Ὠχρόμματος, ὁ, qui pallidis eſt oculis. Steph.

Ὠψοπίνος, m. pro ὀψοπόνος. Ep. Suid.

1

LEXICI

MANUALIS GRAECI

PARS SECUNDA,

Vocum Phraſiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam redditurís eſſe poſſint, interpretationem Græcam ſiſtens.

A, Ab, ἀπὸ, *cum Genitivo*, & potiſſimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ χρόνου, *Demoſth.* Ab initio uſque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς, *idem*, A ſolis ortu uſque ad occaſum, ἀφ᾽ ἡλίου ἀνίοντος μέχρι δυομένου, *Æſchin.* (2) παρὰ, *cum Genit.* & potiſſimum de animatis, *ut* Venire a rege, προσελθεῖν παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπὸ, *cum Genit.* & verbis paſſ. vel neutris, *ut* Inſtituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ᾽ ἐκείνου, *Iſocr.* Interfectus eſt a vobis, τέθνηκεν ὑπ᾽ ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabilis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας, *Dem. Iſocr.* (5) ἐπὶ, in notatione officii, *ut*, Qui ab epiſtolis eſt, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν· qui a ſecretis eſt, vulgo Secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων· qui a regiis ſigillis eſt, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. *Viger.* C. IX. Sect. 4. Reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.*

Abactus, a, um, ἀπεληλαμένος, ένη, ένον, *Poll.* ἀπελαθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ara, βωμοῦ, *Luc.*

Abactus, us, ὁ ἀπελασία, ας, *Heſych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπηλλοτριωμένος, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* τινὰ πρός τινά, *Iſocr.*

Abamita, ἀδελφὴ τοῦ προπάππου, *idem.* ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη.

Abarceo, ſ. aberceo, ἀποκωλύω, ἀποκωλῦσαι ναμάτων, *ab aquis arcere. Greg.* ἀπείργω σέ τινος, *Plut.*

Abavia, ἡ ἐπιτήθη, ης, *Poll.* ἡ ἀπομάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ὁ ἐπίπαππος, ου, *Poll.* ὁ ἀπόπαππος, V. L. πρόγονος τέταρτος.

Abbas, ὁ κοινοβιάρχης, ου, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, ας, τὸ κοινόβιον, *Gell.*

Abbatiſſa, ἡ ἀρχιμανδρῖτις, ιδος.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* συντέμνω, *Thucyd.* .cum accuſ. ἀποκεφαλαιόω, *Ariſtot.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.* ἡ ἀπόρρησις, *Syneſ.*

Abdicatus, a, um, ἀποκήρυκτος, ον, *Syneſ.*

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τοὺς υἱέας, *Lucian.* filium, ἀπεῖπον τὸν υἱὸν, *Plato.* me magiſtratu, τὴν ἀρχὴν, *Ariſtot.* ἀποδοκιμάζω, ἀποποιέομαι.

Abdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* κρύβδην, *Dem.* κρυφίως, λάθρα.

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ον, *Suid.* κρυπτὸς, ή, όν, *Herodian.* μύχιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ, ἐνδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurguſtio, εἰς καλύβην, *Thuc.* ἀποκρύπτω, καταδύνω.

Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, ου, *Dem.* ἦτρον.

Abducendus, ἀπακτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, ſententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem a propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.* captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτον τινα, *Demoſth.* λαμβάνω αἰχμάλωτόν τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ καὶ ἡ, ἄπακτος, ου, *Sophocl.* ἀπαγόμενος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ή, όν.

Abedo, κατεσθίω, aliquid, τι, *Plut.* ἀποτρώγω, *Laert.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, *Iſocr.* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *idem*, ad aliquem, οἴχομαι πρός τινα, *idem*, in malam rem, ἀπάγω εἰς τὸν φόρον, *Eicharm.* ἔρρω ἐς κόρακας, *Ariſtoph.* ἄπειμι, abiit *pro* mortuus eſt. ἀνοίχεται, οἰχώκει.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Ariſt.* τὸ ἀφαμάρτημα, ἡ ἀπότευξις, *Plut.*

Aberro, ἁμαρτάνω, a via, τῆς ὁδοῦ, *Ariſt.* a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας, *Iſocr.* διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* a ſententia alicujus, τῆς γνώμης τινός, *idem*, a propoſito, ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως, *idem*, a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως, *Chryſoſt.* a ſcopo, ſeu propoſito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν *Iſocr.* πόρρω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως, *id.* τοῦ πράγματος, *Demoſth.* ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, *Dem.* ψεύδομαι, ἀποσφάλλω, *Hom.*

Aberro paulum, παρολισθαίνω.

Abfore, ἀπέσεσθαι, *Plut.* parum abeſſe, μικροῦ δεῖν, multum abeſſe, πολλοῦ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν, *Ariſtot.* ἐνθένδε, ἀπὸ τοῦδε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ἐπὶ τέρατι, *Luc.* ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo τινι, *Plut*, ἐπί τινι, *Ariſt*, κατά τίνος, *Luc.* ἀπαλλάττομαι, *Lucian.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Abhorreſco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis τινα τῶν ἁμαρτημάτων, *Iſocr.*

Abi, ἄπει, ἄπιθι. ἄφερπε, *Poët.* in malam rem, ἀπέρρε, ἔρρ᾽ ἐς κόρακας.

Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, πράττειν, *idem* φαύλως, ἀγεννῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, armorum, τῶν ὅπλων, *Plato.* ἀπόρριψις, ἡ ταπείνωσις, *Luc.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τῶν ὅπλων, *Plato.*

Abjectus, a, um, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plato.* ὁ καὶ ἡ, ἄτιμος, ἀναρίθμος, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, *Hom.*

Abiegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. εἰλάτινος, *Poët.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plut.*

Abietarius, ὁ τέκτων ξυλικός.

Abietinus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Luc.*

Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Heſ.*

Abigeus, ὁ ἀπελάτης, ου.

Abigo, ἀπελαύνω, prædas τὰς λείας *Herodian.* columbas, τὰς περιστερὰς, *Baſil.* e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.* Spiritum ſanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα ἅγιον, *Baſil.* περιελαύνω, *Polyb.* ἀπείργω, σοβέω, *Ariſtoph.* ἀνίστημι, *Soph.*

Abjicio, ἀποβάλλω, *Plato*, aliquid, ῥίπτω τι, *Demoſth.* clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τοὺς πόδας, *Æl.* καταβάλλω, *Xen.* ἀπορρίπτω, *Herod.* παραθέω, προΐημι, *Thucyd.*

Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀπέλευσις, εως.

Adjudico, ἀποκρίνω, *Ariſtot.* ἀποδοκιμάζω, *idem*, ἀποδικάζω, *idem.*

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχωρίζω.

Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τὶ, ab aliquo, τινὸς, *Eurip.* al. ἀπαμείρω, μετάγω, *Herod.*

Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Demoſth.* ἀπωμοσία, *Poll.*

Abjuratus, a, um, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, *Herodian.* abjuratum, ἐξωμοθείς, V. L.

Abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀπομόω, ἀπομνύω, διόμνυμι, *Dem.* ἐξόμνυμι, *id. cum Acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.

Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτισις, εως, ὁ ἀπογαλακτισμὸς, οῦ.

Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem τινὰ, LXX.

Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*

Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς, εῖσα, έν. A ῥιζοτομίω, *Hippocr.*

Ablaqueo. ῥιζοτομέω, ῶ, *Hippocr.* περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.

Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Ablativus caſus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gramm.*

Ablatus, ἀφῃρημένος, ἀφαιρεθείς.

Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.

Ablegatio, ἡ, ἀποστολὴ, ῆς, LXX. ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Ablegatus, a, um, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπόπεμπτος, *Heſ.* ἀπόβλητος, *Hom.*

Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ *Thucyd.* τινὰ πρεσβείᾳ, *Demoſth.* ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὴν ἀποστολήν.

Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα, *Hyperid.* ἀναισιμόω.

Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Ablingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, *Thuc.* ἐκμισθόω.

Abludo, ἀπᾴδω, *Ariſtot.*

Abluendus πλυτέος.

Abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας, *Athen.* pulverem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν, *Lucian.* retia, τὰ δίκτυα, *N. T.* κλύζω, ἀνακλύζω, *Apollon.* ἀποκλύζω, ἀπολούω, *Hom.*

Ablutio, ἡ πλύσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, *Heſ.*

Ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπονιφθείς.

Abmatertera, ἡ ἀποθεία, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.

Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.

Abneco, ἀναιρέω, ἀποκτείνω, νεκρόω.

Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.

Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὸν φόνον, *Plutarch.* ἔξαρνός εἰμι, *Plato.*

Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, ου, *Bud.*

Abneptis, ἡ ἀπεκγόνη, ῆς.

Abnocto, ἀπονυκτιβολέω, a caſtris, τοῦ στρατοπέδου, *Plut.*

Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.

Abnormis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμετρος, ου, *Plut.*

Abnuo, ἀπονεύω, bonum, τοῦ καλοῦ, *Baſil.* hoc, τοῦτο, *Xenoph.* ἀπεῖπον, ἀρνέομαι.

Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον, *Polyb.*

Aboleo, ἀφανίζω, teſtamentum, διαθήκην, *Dem.* memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *idem,* legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, *idem,* diſciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, *Iſocr.* ἐξαλείφω, *Xen.* ἀκυρόω, ἀμαυρόω.

Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, ἡ ἀφάνισις, εως, juſtitiæ, τῆς δίκης, *Ariſtoph.*

Abolitus, a, um, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*

Abolla, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Abolus, ὁ, ἄβολος, ου, *Ariſtot.*

Abomaſum, τὸ ἤνυστρον, ου, *Ariſtot.*

Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ή, όν, *N. T.*

Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.* τὸ μίασμα.

Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρά, ρὸν, *Dem.* βδελυκτὸς, ή, όν, *N. T.* ὁ μύσος. *Heſ.* μυσαρός, ρά, ρόν, *Phil.* ὁ ϗ ἡ ἀπότροπος, *Soph.*

Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, οῦ, LXX.

Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, *Ariſtoph.* μυσάττομαι, *Luc.* ἀφοσιόομαι, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*

Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Æl.* ἐξαμβλάσκω, *Dioſc.* ἐξαμβλόω, *Plato.*

Abortio, ἡ ἔκτρωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἄμβλωσις, εως, *Gregor.*

Abortivus, a, um, ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον.

Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.

Aborto, idem quod *Abortio.* ſive *abortum pario.*

Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ἄμβλωμα, ατος, *Bud.*

Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo τὶ ἀπό τινι, *Alciphr.* ἀποκναίω, aliquid τὶ, *Ariſtoph.*

Abraſus, a, um, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, *Alciphr.*

Abreptus, a, um, ἀναρπαγεὶς, εῖσα, έν, ab ἀναρπάζω, *Dem.*

Abripio, ἀφαρπάζω, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀναρπάζω, *Dem.* aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ, *Herodian.*

Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Laërt.*

Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως. ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, legum, ἡ ἀναίρεσις, εως. τῶν νόμων, *Dem.* ἡ ἀκύρωσις, ἡ ἀποχειροτονία, *Dem.*

Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magiſtratum, τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς, *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, *idem,* leges, ἀναιρέω τοὺς νόμους, *Æſchin.* legem, λύω τὸν νόμον, *Dem.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *idem.* ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιέω, ἀποπαλαιόω, διαγράφω, μεταγράφω.

Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου, *Dioſc.* ex abrotono confectum, ἀβροτίνινος, ίνη, ινον, *id.*

Abrumpo, ἀπορρήγνυμι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Abrupte, ἀποτόμως, *Iſocr.*

Abruptus, a, um, ἀπερρηγμένος, ένη, ένον, ab ἀπορρήγνυμι, *Æſchin.* locus, ὁ ἀπορρὼξ τόπος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀπόκρημνος, *Xen.* ἀπότομος. ἀποτμὴξ, *Apoll.*

Abs, ἀπό, Vide *A, Ab.*

Abſcedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινὰ, *Thuc.* ἄπειμι ἀπό τινος, ἀποστρέφω, *Plut.* ἐξαναχωρέω.

Abſcedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dioſcor.*

Abſceſſio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Abſceſſus, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*

Abſcido, ἐκκόπτω, aliquid τὶ, *Galen.*

Abſcindo, ἀποτέμνω, aliquid τὶ, *Plut.* nares & aures alicui, ῥῖνα ϗ οὔατά τινι, *Homer.* ἀποκόπτω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* ἀνακείρω, *Heſ.*

Abſciſſe, ἀποτόμως, *Iſocr.*

Abſciſſio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Plut.*

Abſciſſus, a, um, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ ϗ ἡ ἀπότομος, ου, abſciſſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*

Abſcondite, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.*

Abſconditus, a, um, ὁ ϗ ἡ, ἀπόκρυφος, ου LXX κρυπτὸς, ή, όν, *Herodian.* κρυφαῖος, αία, αῖον, *id.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX.

Abſcondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τὶ, *Iſæus,* ἐπικρύπτω, aliquid in aliquo, τι ἔν τινι, *Herodian.* aliquid ſub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, *Æl.* κρύπτω, ἐγκρυφιάζω, *Ariſt.* συγκρύπτω, συγκαλύπτω.

Abſconſio, ἡ κρύψις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀπόκρυψις.

Abſconſus, a, um, κρύφιος, ία, ιον, *Herodian.* σκεπεινὸς, ή, όν, LXX.

Abſens, ἀπὼν, οῦσα, ὸν, *Gen.* όντος, ούσης, όντος, *Plut.* Vide *Abſum,* ὁ ϗ ἡ ἄδημος, *Heſ.* ἀποδημέων, *Xen.*

Abſentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*

Abſentio, διαφωνέω, in aliqua re, πρός τι, *Dem. Phal.*

Abſento, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſch.*

Abſilio, ἀποπηδάω, e curru, τοῦ ἅρματος, *Plut.*

Abſimilis, e, ὁ ϗ ἡ, ἀνόμοιος, ου, *Plato,* ἀπεικὼς υῖα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Polyb.* ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀφόμοιος.

Abſinthites, ὁ ἀψινθίτης, ου, ſc. οἶνος, *Dioſc.*

Abſinthium, τὸ ἀψίνθιον, ου, *Dioſcr.* marinum, τὸ σέριφον, σερίφιον.

Abſiſtens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dem.*

Abſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ἀποστατέω.

Abſit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod abſit, ὃ μὴ συμβαίη, *idem.*

Abſolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, *Lycurg.* aliquem crimine, ἀφίημι τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θάνατον, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, *Plato.* ἀπεργάζομαί τι, *Xenoph.* τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.

Abſolute, τελείως, *Iſocr.* τελέως, ἐντελέως, ἁπλῶς.

Abſolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, *id.*

Abſolutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόλυτος ου, *Gregor. Naz.* ὁ ϗ ἡ ἄφετος, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Ariſt.* ἐντελὴς, έος, *Lucian.*

Abſone, ἀσυμφώνως.

Abſonus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ ἀπηχὴς, *Luc.* ὁ ϗ ἡ ἄρρυθμος, ἐκμελὴς, *Ariſtid.* i. e. abſurdus, ὁ ϗ ἡ ἄτοπος, ου, *Demoſth.*

Abſorbeo, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* omnia, λαφύσσω πάντα, *id.* ῥοφέω, ἀπορροφέω, *Syneſ.*

Abſorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Abſque, ἄνευ, *cum Gen.* abſque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, *Dem. Non ineleganter etiam poſtponitur, ut* abſque his, τούτων ἄνευ, χωρὶς, *itidem cum Gen.* abſque dictis, χωρὶς τῶν εἰρημένων, *Ariſt.* ἔξω, *etiam cum Gen.* abſque his, ἔξω τούτων, *Thucyd.*

Abſtemius, ὁ ϗ ἡ ἄοινος, ου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ἀβρόμιος, ἄγευστος.

Abſtergeo. Vide ſequens *Abſtergo.*

Abſtergo, ἀπομάττω, *Dem.* ſudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα, *Baſ.* pedes, ἐκμάττω τοὺς πόδας, *Ariſt.* ſordes, ἀποσμάω τὸν ῥύπον, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* ἀποσμήχω, *Luc.* ἐπισμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, *Theoc.* ἀπομόργνυμι, ἀναμάττομαι.

Abſterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Ariſt.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *Iſocr.* a rebus agendis, τινὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Ariſt.* ἀποσπεύδω, *Thuc.* ἀπείργω.

Abſterſio, ἡ σμῆξις, εως, *Dioſc.* ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἔκνιψις.

Abſterſorius, abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ή, όν, *Dioſc.*

Abſtinens, ὁ ἐγκρατὴς, έος, ab aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Abſtinenter, ἐγκρατῶς, *Ariſtot.*

Abſtinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἀπόχεσις.

Abſtineo, ἀπέχω, a petulentia, τῆς ὕβριος, *Æſch.* a parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, *Iſocr.* manus a matre, τὰ χεῖρε τῆς μητρὸς, *Dem.*

Abſto, ἀφίσταμαι.

Abſtractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Ariſt.*

Abſtractus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος.

Abſtraho, ἀποσπάω, cives a mari, τοὺς πολίτας τῆς θαλάσσης, *Plut.* ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, *Xenoph.* animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.* ἀπάγω, ἀφέλκω, *Xen.*

Abſtrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἀπωθέω.

Abſtruſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ου, LXX. κρυπτὸς, ή, όν, *Herodian.*

Abſum, ἄπειμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Ariſt.* abſit, μὴ γένοιτο, *Demoſth.* abeſt multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογεῖσθαι, *Plato,* parum abeſt, quin fleam, ὀλίγου δέω δακρῦσαι· multum abeſt, rem ita ſe habere, πολλοῦ δεῖ οὕτως ἔχειν, *Plato,* parum abfuit, quin incidiſſem, μικρὸν ἀπόλιπον τοῦ μὴ περιπεσεῖν, *Iſocr.* quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι, κινδ, *Luc.* quin mortuus essem, ϖαρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Isocr.*

Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.

Absumo, κατεσθίω, res, facultates, τὰ ὄντα, *Demosth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω ϖολλὰ εἴς τι, *id.* δαπανάω.

Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, *Lucian.*

Absurde, ἀτόπως, *Demosth.* it. ἀλόγως.

Absurditas, ἡ ἀλογία, ας, *Demosth.* ἡ ἀτοπία, *Isocr.*

Absurdus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτοπος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄλογος, ου, *Isocr.* ὁ ϗ ἡ ὑπερφυὴς, έος, *Dem.* ἀλόγιστος, ἄδοξος, absurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθὲς.

Abundans, ϖερισσὸς, ή, όν, aliqua re, τι, *Synes.* κατά τι, *Arist.* ἔν τινι, *Plut.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, τινὸς, *Aristot.* ὁ ϗ ἡ δαψιλὴς, *Gal.* ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ὁ ϖερισσεύων.

Abundanter, & abunde, ϖερισσῶς, *Isocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ἐκ ϖερισσοῦ, *N. T.* ἐξαρκούντως, *Isocr.* διαρκῶς, *Xen.* ἀφθόνως, ἄδδην, εὐπόρως, δαψιλῶς.

Abundantia, ἡ ϖερισσεία, ας, *N. T.* ἡ ϖερισσότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῶν ὠνίων, *id.* opum, ἡ ϖερουσία τῶν χρημάτων, *Demosth.* εὐπορία, ἡ εὐθηνία, *Philo.* ἡ δαψίλεια, *Herod.* ἡ ἁδροσύνη, *Hesiod.* ἡ ἀφθονία, *Xen.*

Abundantius, ϖερισσοτέρως.

Abundatio, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Areop.* ἡ ϖλήμμυρις, vid. inundatio.

Abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, *Dem.* ϖερισσεύω, aliqua re, τινὸς, *N. T.* εὐθηνέομαι, *Synes.* γέμω, δαψιλεύομαι, vid. exundo.

Abusio, ἡ κατάχρησις, εως, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.*

Abusive, καταχρηστικῶς, *Gramm.*

Abusivus, a, um, καταχρηστικὸς, ή, όν, *Rhetor.*

Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.* ἡ κατάχρησις.

Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινὶ, *Plato.* χράομαι κακῶς τινι, *Demosth.* ἀποχράομαι τινί, *Arist.* ϖαρακαταχράομαί τινι, *idem*

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, ϗ, ἢ.

Acacia, ἡ ἀκακία.

Academia, ἡ ἀκαδημία, ας, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Aristoph.*

Academicus, a, um, ἀκαδημικὸς, ή, όν, *Luc.*

Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, *Diosc.*

Acanthinus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *Diosc.*

Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Aristot.*

Acatium, τὸ, ἀκάτιον

Accanto, ϖροσᾴδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.*

Accedo, ϖροσέρχομαι, tibi, σοὶ. *Xonoph.* ad rempublicam, τοῖς κοινοῖς, *Dem.* ϖρὸς τὰ κοινὰ, *Isocr.* ad aliquem, ϖροσβαίνω τινὶ, *Plut.* ϖαραγίνομαι τινὶ, *Xen.* ad aliquid ϖρὸς τι, *Æschin.* accedere sententiæ, συγκατατίθεμαι τινὶ, accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις. εἰσαφικνέομαι, ϖρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἡ ἔπειξις, εως, ἡ τάχεια, ἡ σπουδή.

Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατείαν, *Isocr.* sacra, τοῖς ἱεροῖς, *Herodian.* σπεύδω, κατασπεύδω, ἐγκονέω, ἐπιταχύνω, *Plut.*

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, *Plato*, aliquid, ἀνακαίω τι, *Herodian.* domos, καίω τὰς οἰκίας, *Xen.* ἅπτω, *Aristoph.* ἀναύω, vid. incendo.

Accenseo, ϖροσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ. *Plut.* civitati, τῇ ϖολιτείᾳ, *idem.*

Accensus, ἡμμένος, ἀνημμένος. θαλυσμένος, *Hes.*

Accentus, ἡ ϖροσῳδία, ας, *Gramm.*

Acceptio, ἡ λῆψις, εως, *Thucyd.* ἡ ϖρόσληψις.

Accepto, λαμβάνομαι, *Aristot.* ὑποδέχομαι, aliquid, τι, *Isocr.* ϖροσδέχομαι.

Acceptus, a, um, ληφθεὶς, εῖσα, εν, ϖροσληφθεὶς. i. e. gratus, ὁ ϗ ἡ εὐάρεστος, ου, *N. T.* χαρίεις, εσσα, εν, *Aristot.* ὁ ϗ ἡ εὐπρόσδεκτος; acceptum habeo, χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι; acceptum fero, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ϖροσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.* ὁ κλητήρ.

Accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ένη, ένον, à μετακαλέω, *Plato.*

Accersitus, us, ἡ ϖρόσκλησις, εως, *Plato.*

Accerso, ϖροσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* μετακαλέω τινὰ, *Plato*, κατακαλέω τινὰ, *Plut.* ϖροσάγω τινὰ *id.* μεταπέμπω τινὰ, *Dem.* ϖροσπέμπω.

Accerso aliquem crimine conjurationis ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.

Accessio, ἡ ἄφιξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ ϖρόσθεσις, εως, *Philo*, ἡ ϖροσθήκη, ης, *Plato.* ἡ ἐπιδοχὴ, ἡ αὔξησις.

Accessus, ἡ ϖρόσοδος, ου, *Thuc.* ἡ ἔφοδος, ου, *Herod.*

Accessu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσιτος, ου, προσιτὸς, ή, όν, *Greg.* ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xen.* difficilis, ὁ ϗ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμβολος,

Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Demosth.* τὸ συμβὰν, άντος, *id.* per accidens, κατὰ συμβεβηκὸς, *Aristot.*

Accido, ϖροσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινὶ, *N. T.* i. e. *cortingo* alicui, συμβαίνω τινὶ, *Isocr.* ἀποβαίνω τινὶ, *Dem.* non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, *id.* accidit mihi idem, τ' αὐτὰ ϖάσχω, *Isocr.* accidit mihi quod gubernatori, ϖάσχω ϖάθος κυβερνήτου, *Plato*, quæ accidunt alicui· συμπίπτοντα τινὶ, *Isocr.* ϖροσυγχάνω.

Accido, ϖερικόπτω, *Demosth.*

Accieo, ϖροσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ϖρόσπέμπω τινὰ, *Isocr.* μεταπέμπω.

Accinctus, a, um, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην, vestem, τὴν ἐσθῆτα, *Lucian.*

Accingo, ϖαραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, *Plato*, palliolum, διαζώννυμι τὸ τριβώνιον, *Luc.*

Accino, ϖροσᾴδω, alicui, τινὶ, *Aristoph.* ϖαραψάλλω, ϖαρῳδέω.

Accio, vide *Accieo.*

Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, *Xenoph.* fœdus, σπονδὰς, *id.* uxorem, γυναῖκα, *id.* pecuniam ab aliquo, ϖαραλαμβάνω τὰ χρήματα ϖαρά τινος, *Isocr.* munera, δέχομαι δῶρα. *Dem.* epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν ϖαρά τινος, *id.* excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, *Lycurg.* ϖροσλαμβάνω. ἀποδέχομαι, ϖροσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, *Aristot.* accipiter parvus, ὁ ἱερακίσκος, ου, *Aristoph.* accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, *Æl.*

Accipitrarius, ὁ ἱερακοτρόφος.

Accitus, a, um, ϖροσκεκλημένος, ένη, ένον, ϖροσκληθεὶς, εῖσα, εν, *Plut.*

Accitus, ἡ ϖρόσκλησις, εως, *Plato.* ἡ μετάπεμψις, εως, *id.* ἡ μετάκλησις, *Hes.* ἡ ϖρόσπεμψις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* τὸ ϖροσφώνημα, ατος, *Dem. Phal.* fausta, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* τὸ ἐπιβόημα, *Thuc.*

Acclamo, ἐπιφωνέω, *Plut.* alicui, ϖροσφωνέω τινι, *N. T.* τινὰ, *Homer.* εὐφημέω, ἐπιάχω, *Hom.* ἐπαναβοάω, *Aristoph.*

Acclinis, ὁ ϗ ἡ ἐπικλινὴς, ϖροσκλινής.

Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, ϖρός τι, *Aristid.* ϖροσκλίνω.

Acclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνωφερὴς, έος, via, ἡ ἀνάντης ὁδὸς, *Plato.* ἐπάντης, ϖαράντης, ϖροσάντης.

Acclivitas, ἡ ἀνωφέρεια, ας, *Alex. Aphrod.*

Acclivus, a, um, idem quod *Acclivis.*

Accola, ὁ ϗ ἡ ϖάροικος, ου, *Thucyd.* ὁ ϗ ἡ, ϖρόχωρος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ, ϖερίχωρος, *id.* ϖρόσοικος, *Herodot.*

Accolo, ϖαροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, *Isocr.* flumen, ϖροσοικέω τῷ ϖοταμῷ, *Plato*, τὸν ϖοταμὸν, *Aristot.*

Accommodate, ἐπιτηδείως, *Thucyd.* ἱκανῶς, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, *Diosc.* ἡ ἐφαρμογή.

Accommodatus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινὶ, *Aristot.* ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* ἐπί τινι, *Xenoph.* οἰκεῖος, *Aristot.*

Accommode, ἐπιτηδείως, *Thucyd.*

Accommodo, ϖροσαρμόζω, res legibus, τὰ ϖράγματα νόμοις, *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζω τί τινὶ, *Plato*, me alicui. συμπεριφέρομαί τινι, *Sirac.* ἐφαρμόζω, *Hesiod.* ϖροσοικειόω, *Plut.* συμβιβάζω, *Greg.*

Accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔθετος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ λυσιτελὴς, ἁρμόδιος, ία, ιον.

Accredo, ϖιστεύω, ἐπιπείθομαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπαύξη, ης, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xenoph.*

Accresco, ϖροσφύομαι, *Theoph.* i. e. incrementum capio, ϖροσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετὴν, *Plato*, felicitate, ϖρὸς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* συναυξάνομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινὶ, *Dem.* ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, *Isocr.*

Accretio, ἡ ϖρόσφυσις, εως, *Theophr.* ἡ ϖαραύξησις, εως, *Diosc.*

Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Accubitorium, τὸ ἀνακλιντήριον.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, εως, *Aristot.* primus, ἡ ϖρωτοκλισία, ας, *N. T.*

Accubo, ϖαράκειμαι, alicui, τινὶ, *Demosth.* Vide *Accumbo.*

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, *Alex. Aphr.* in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, *Plato*, alicui ϖαράκειμαι τινὶ, *Diosc.* cœnæ, κατακλίνομαι ἐπὶ τῷ δείπνῳ, *Athen.* in terra, ἀνέπεσον ἐπὶ τὴν γῆν, *N. T.*

Accumulate, σωρηδὸν, *Herodian.* ϖυκνῶς.

Accumulatio, τὸ συνάθροισμα, ἡ νῆσις, *Hes.*

Accumulatus, νητὸς, *Hom.* νενημένος.

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροῖς, *Eurip.* ἀθροίζω, συνάγω, νηέω, s. νέω.

Accurate, ἀκριβῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς, *id.* λιπαρῶς, ϖεριέργως.

Accuratio, ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Accuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκριβὴς, έος, sermo, oratio, λόγος, *Aristot.* opus, ἀκριβὲς ἔργον, *Dem.* i. e. diligens, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Xenoph.*

Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω.

Accurro, ϖροστρέχω, *Chrysost.* ἐπιτρέχω, ad, ἐπιθέω ϖρὸς, *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαῖος, *Lucian.*

Accursus, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, τὸ ϖροσδρόμημα, ατος.

Accusabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπαίτιος, ου, alicujus rei τινος, *Thucyd.* ἔλεγκτος. ἐπίμεμπτος.

Accusatio, ἡ κατηγορία, ας, *Thuc.* ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *Demosth.* ἡ γραφὴ, ῆς, *id.* τὸ κατηγόρημα, ατος, *Plato.*

Accusator, ὁ κατήγορος, ου, *Æschin.* ὁ κατηγορικὸς, οῦ, *Plutarch.* τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accusatorie, κατηγορικῶς, *Isocr.* ἐγκληματικῶς, *Aristot.*

Accusatorius, a, um, κατηγορικὸς, ή, όν, *Plut.* ἐγκληματικὸς, ή, όν, *Aristot.*

Accuso, κατηγορέω, aliquem, τινος, *Isocr.* κατά τινος, *Dem.* τινὰ *Thuc.* ϖρός τινα, *Plut.* δίκην τινὰ διώκω, *Isocr.* ἐπιφέρω γραφὴν ϖρός τινα, *Dem* ἐπιφέρω αἰτίαν τινὶ, *Isocr.* ἐγκαλέω τινὶ, *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινὶ, *id.* aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος, *Isocr.* τινὸς ϖερί τινος, *Thuc.* ἐπαιτιάομαι τινά τινος, *Dem* ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπὶ τίνα, *id.* ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, *idem.* αἰτιάομαί σε τούτου, *Dem.* διαγράφω τίνι αἰτίαν, δι' αἰτίας ἔχω, μέμφομαι, ἐνδείκνυμαί τινα.

Aceo, ὀξίζω, *Diosc.* ὀξυώω.

Acer, ἡ σφένδαμνος, ου, *Theophrast.*

Acer, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, *Arist.* acris sensu, ὀξὺς ϖρὸς αἴσθησιν, *Plutarch.* δριμὺς, εῖα, ύ.

Acerbe, τραχέως, *Isocr.* ϖικρῶς, *Dem.* στρυφνῶς, χαλεπῶς.

Acerbitas, ἡ ϖικρία, ας, *Dem.* ἡ ϖικρότης, ητος, *id.* ὀξύτης, στρυφνότης.

Acerbo, ϖαροξύνω, *Xen.* ϖικραίνω, *N. T.* τραχύνω.

Acerbus, a, um, στρυφνὸς, ή, όν, fructus, καρπὸς, *Galen.* homo ἄνθρωπος, *Xenoph.* ϖικρὸς,

κρὸς, ρὰ, ρὸν, de rebus & hominibus, *Dem.* acerbum, τὸ ὀμφάκιον.

Acernus, a, um, σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω. Aceroſus, i. e. paleis plenus, ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης.

Acerra, τὸ, θυμιατήριον, ου, *Philo.*

Acervatim, σωρηδὸν, *Herodian.* ἀθρόως.

Acervatio, ἡ σώρευσις, εως.

Acervo, σωρεύω, *Herodian.* σωρὸν συνάγω, *Euphr. apud Stob.*

Acervus, ὁ σωρὸς οῦ, divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* ὁ ὄγκος. *Ariſtot.* ὁ θημὼν, *Hom.* ὁ vel ἡ θὶν & θὶς, *id.*

Aceſco, ὀξύνω, *Gal.* ὀξύνομαι, *id.* ἐξοξύνομαι, *Theophr.* παροξίζω, *Dioſ.*

Acetabulum, τὸ ὀξύβαφον, ου, *Athen.* τὸ ἐμβάφιον, *Hipp.* ἡ ὀξὶς, *Ariſtoph.*

Acetoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, εος, *Galen.*

Acetum, τὸ, ὄξος, εος, *Plut.* τὸ ὀξείδιον, ου, *Suid. Galen.*

Achillea, *Herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.

Acicula, τὸ ῥαφεῖον, ου, *Galen.* ἡ περόνη, Gl. Vet.

Aciarium, ἡ ῥαφιδοθήκη.

Aciditas, vid. Acerbitas.

Acidulus, a, um, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ὕποξυς.

Acidus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, *Xen.*

Acies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ὀξύτης, *Plut.* ἡ ἀκμὴ, ῆς. unguium, ὀνύχων, *Plut.* oculorum, ὀμμάτων, *Ælian.* gladii, τὸ στόμα, ατος, μαχαίρας, *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus, ἡ τάξις, εως, *Dem.* τὸ τάγμα, ἡ στίξ, *Hom.* ἡ παράταξις, εως, *Iſocr.* *Hinc* aciem inſtruo, παρατάττω, *Iſocr.* παράταξιν ποιέω, *Xenoph.* in acie colloco, τάττω, *Dem.* ſto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα, *idem.* una ſto in acie, συμπαρατάττομαι, *Iſocr.* deſerere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾷν ἐν τάξει, *Dem.*

Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου, *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην, *id.*

Acinaceus, a, um, ῥαγικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Acinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥαγώδης, εος, *Dioſc.*

Acinus, ἡ ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ ῥὼξ, ῥωγὸς, uvarum, βοτρύων, *Plato,* uvæ paſſæ, σταφυλῆς, *Dioſc.*

Acipenſer, ὁ ἔλλοψ, ὀνίσκος, ὀξύρρυγχος.

Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, ου, *Dioſc.*

Acor, ἡ ὀξύτης, ητος, *Alex. Aphrod.* ἡ στρυφνότης.

Acquieſco, ἐπαναπαύομαι, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀρκοῦμαι præſentibus, στέργω τὰ παρόντα, *Iſocr.* τοῖς παροῦσι, *id.* donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *id.* præſentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Lyſ.* aliqua re, ἔν τινι, *Iſocr.* τι, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τι, *Herodian.* εὐδοκέω ἔν τινι, *Polyb.* συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, συγχωρέω, *cum dat.* *Plat.*

Acquiro, περιποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Ariſt.* multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν, *Iſocr.* pecunias, πορίζω χρήματα, *Dem.* reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπὰ, *idem.*

Acquiſibilis, e, κτητὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Acquiſitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἀγαθῶν, *Dem.* divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, *id.*

Acquiſitus, a, um, κτητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, proprie, *Alex. Aph.* metaph. *Plato,* in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, *id.* in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, *Iſocr.* vid. acerbitas.

Acris iræ, ὁ καὶ ἡ ὀξύθυμος.

Acriter, σφοδρῶς, δριμέως, *Ariſtoph.* σφόδρα, *id.* εὐτόνως, *N. T.* ὀξέως, πικρῶς.

Acritudo. Vide *Acrimonia.*

Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, *Xenoph*

Acroamaticus, a, um, ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Acroaſis, ἡ ἀκρόασις, εως, *Lucian.*

Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plutarch.*

Acronychus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόνυχος, ου, *Nicand.*

Acroſtichis, ἡ ἀκροστιχὶς, ίδος, *Euſeb.* τὸ ἀκρόστιχον, ου, *Schol. Thuc.*

Acta, τὰ πεπραγμένα, ων, τὰ πραχθέντα, ων, Apoſtolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων, *N. T.*

Actio, ἡ πρᾶξις, εως. *Ariſtot.* ἡ ἐνέργεια, ας, *id.* judicialis, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.* ἡ κατηγορία, ας, *id.* injuriarum, ἀδίκου δίωξις, *Antiph.* actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, *Plut.*

Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.

Activus, ἐνεργητικὸς, πρακτικός.

Actor, ὁ πράττων, οντος, ὁ δραστὴς, δραστής, *Heſ.* ὁ ποιητής, i. e. accuſator, ὁ κατήγορος, ου, *Dem.* ὁ διώκων, οντος, *id.* fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*

Actuarium, i. e. oneraria navis, ἡ, ὁλκὰς, άδος.

Actuarius, i. e. actorum ſcriba, ὁ γραφεύς.

Actuarius, i. e. facilis, ὁ καὶ ἡ εὐάγητος.

Actuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνεργὸς, οῦ, *Lucian.* πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *Polyb.* ὁ καὶ ἡ φιλόεργος, ἐργώδης.

Actus, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* in ipſo actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Actus, a, um, πραχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, *Ariſtid.* actum eſt de me, perii ἀπωλόμην, *Eur.* ἀπόλωλα, *Ariſtoph.*

Actutum, αὐτίκα, *Thuc.* παραχρῆμα.

Acuatio, ἡ στόμωσις, εως.

Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ἔγκεντρος, culex, κνίψ, *Ariſtot.* ut ſpina, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*

Aculeus, τὸ, κέντρον, ου, *Plut.* τὸ κέντημα, ατος, *Polyb.* ἐγκεντρὶς, *Ariſtoph.* ἡ ἄκανθα.

Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς *Lucian.* ἡ ἀκὶς, ίδος, *Dioſc.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Plut.* τὸ ὀξὺ, έος, ingenii, ἡ ἀγχίνοια.

Acuminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄποξυς, εος, *Dioſc.*

Acumino, ὀξύνω.

Acuo, ὀξύνω, ultimam ſyllabam, τὴν τελευταίαν, *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἰς τι, *Herod.* θήγω, θηγάνω, τινὰ εἴς τι, *Xen.*

Acus, ἡ ῥαφὶς, ίδος, *N. T.* βελόνη, τὸ ἡπήτριον.

Acu pictus, κεστὸς, Hom. πολύκεστος.

Acute, ὀξέως, canere, ὀξὺ, λιγέως ᾄδειν, *Ariſt.* audire, ὀξὺ ἀκούειν, *Plato,* videre, ὀξὺ βλέπειν, *idem,* acute videns, ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπὴς, acute clamans, ὁ ὀξυβόας.

Acutulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὕποξυς, εος.

Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, haſta, ὀξὺ δόρυ, *Hom.* vox ὀξεῖα φωνὴ, *Plut.* vir ἀνὴρ δεινὸς, *Dem.*

Ad, παρὰ, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι παρά τινα, *Xenoph.* ἐπὶ, *cum Dat.* eſſe ad mare, εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ, *Thuc.* *cum Acc. in ſignificatione motus ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, *Ariſtoph.* πρὸς, *cum Dat.* ſtabat ad januam, εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ, *N. T.* *cum Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς; *ibid.* εἰς *cum Acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν, *Thuc.* purpura ad veſtem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, *Thuc.*

Adactio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

Adactus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. coactus, βιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Iſocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*

Adædifico, προσοικοδομέω.

Adæquatio, ἡ ἀνίσασις, εως, ἡ παρίσασις, εως.

Adæque, ἴσως, *Dem.* it. ἐπίσης.

Adæquo, ἀνισόω multitudine, πλήθει, *Herod.* ἀνισάζω, *Ariſtot.* ἐξισόω τινὶ, *Plut.* i. e. complano, ἐπισάζω, *Ariſtot.* ὁμαλίζω, ἀπαρτίζω. *Bud.*

Adæſtuo, προσκυμαίνω, *Philo.* it. ἐκκυμαίνω.

Adagium, ἡ παροιμία, ας, *Ariſtot.* it. λόγος.

Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *Æſch.*

Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, *Ariſtot.*

Adamo, ὑπερφιλέω, *Xenoph.*

Adaperio, προσοίγω, LXX. διανοίγω, *id.* παρανοίγω.

Adapertilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, ου.

Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.*

Adapertus, a, um, ὁ καὶ ἡ, ἄνοικτος, ου, ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*

Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τοὺς νόμους τοῖς πολίταις, *Plut.* alicui aliquid, ἀναρμόζω τί τινι, *Dionyſ. Hal.* προσαρμόζω τί τινι, *Plato.* ἐπαρτύω. Hom.

Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, ου, LXX.

Adaquo, ποτίζω, *Ariſtot.* ὑδραίνω.

Adauctus, us, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*

Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.*

Adaugeſco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*

Adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τι, *Ariſtoph.* vinum, οἴνου, *Plato.*

Adblandior, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.

Adcorporo, σωματοποιέω.

Addecimo, ἀποδεκατόω.

Addenſo, πυκνόω.

Addico, i. e. pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.

Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.

Addico, καταλλάσσομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ, *Herodian.* ἀπεμπολέω.

Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, *Plut.*

Addictus, a, um, ὁ, καὶ ἡ πρόσθετος, ου, vel προσθετὸς, ἡ, ὸν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus ad, ὁ καὶ ἡ κατάδικος, ου, *Dem.* ſum precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Syneſ.*

Addiſco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τὶ ταῖς ἐπιστήμαις, *Iſocr.* λαμβάνω ἐπιστήμην τινὸς, *id.*

Additamentum, ἡ προσθήκη, ης, *Plato,* τὸ πρόσθημα, ατος, *Symmach.* τὸ ἐπίβλημα, ατος, *N. T.* additamenti loco eſſe, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι, *Dem.* ἡ παρενθήκη.

Additio, ἡ πρόσθεσις.

Additus, a, um, πρόσθετος.

Addo, προστίθημι, vel ἐπιτίθημι alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.* συνάπτω πρός τι, *Plut.* alicui, ἐπιβάλλω τινὶ, *Ariſtot.*

Addoceo, προσδιδάσκω.

Addubitatio, ἡ, διαπόρησις.

Addubito, διαπορέω, *Plato,* de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, *Iſocr.*

Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xen.* aliqaem in ſuſpicionem, τινὰ εἰς ὑποψίαν, *Plato,* in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον, *id.* ἐπάγω, *Bud.* συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι, adducor ut credam, ὑπάγομαι πιστεύειν, *Iſocr.* προσάγομαι, προσίεμαι, *cum infin.*

Adductus, a, um, προσαχθεὶς, εῖσα, ὲν, donis, πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, ὑπὸ δωρεαῖς, *Plato.*

Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐπιδιπλασιάζω.

Adedo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Laërt.*

Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Ademtus, ἀφαιρεθείς.

Adeo, *Adv.* τοσοῦτον, victus eſt, ἡττήθη, *Iſocr.* adeo abſtin ere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέχον, ὥστ' οὐδ' ἠθέλησαν, *id.* adeo deſtitutus ſum, ut neſciam, οὕτως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὡς οὐκ οἶδα, *id.* adeo oportet, ut capiat, οὕτως χρὴ, ὥστε ἐπιδέχεσθαι, *Æſchin.* quis adeo remotus fuit? τίς οὕτω τοσοῦτον πόρρω ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, οὕτω πιθανῶς, *Plato,* adeo dementes facti ſunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *Iſocr.* εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, *id.* εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, *id.*

Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φοιτάω πρός τινα, *Thuc.* hæreditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κλήματα, *Dem.* κληρονομέω κληρονομίας, *Ariſtot.*

Adeps, τὸ στέαρ, ατος, *Dioſc.* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἄλειφαρ, ὁ δημός.

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας, LXX. ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐπίτευξις.

Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν, ȣσα, ὸν, aliquid, τινος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἐπιτυχὴς, έος, τινὸς, Iſocr.

Adequito, ϖροσιππάζω, ϖροσιππεύω.

Adeſdum, ἴθι δὴ, Plato, ἴθι νȣν, Xenoph.

Adeſurio, βȣλιμιάω, βȣλιμώττω.

Adfringo, ϖροσάγνυμι.

Adgeniculor, ϖροσκυνέω, alicui, τινὰ, Herod. τινὶ, N. T.

Adhabito, ϖαροικέω, aliquid, τὶ, Iſocr.

Adhæc, ϖρὸς τȣτοις, & adhæc alia multa, ϗ ϖολλὰ ϖρὸς τȣτοις ἄλλα, Dem. χωρὶς ἢ τȣτων, Lycurg.

Adhæreo, ϖροσκολλάομαι, alicui, τινὶ, N. T. ϖρόσκειμαι τινι, Dioſc. ϖροσέχομαι, Ariſt. ϖροσίσχομαι, ϖροσπλάττομαι, συνάπτομαι, omn. cum dat.

Adhæreſco, idem quod antecedens Adhæreo.

Adhæſe, συγκόλλως, Athen.

Adhæſio, ἡ, ϖροσκόλλησις.

Adhalo, ϖροσπνέω, Ariſtoph.

Adhamo, ἀγκιστρόω, ῶ, Plut.

Adhibeo, προφέρω, προσέχω, animum rebus, τὸν νȣν τοῖς ϖράγμασι, Dem. curam alicui rei, ἔχω vel ϖοιέω ἐπιμέλειάν τινος, Thuc. aliquem in conſilium de re aliqua, ϖοιέομαι τινα σύμβȣλον ϖερί τινος, Dem. aurem verbis, ϖαραβάλλω τὸ ȣς λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, Theophr.

Adhinnio, ϖροσχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω ϖρὸς ἵππον, Æl.

Adhortamen, idem quod Adhortatio.

Adhortatio, ἡ ϖαραίνεσις, εως, Iſocr. ἡ ϖαράκλησις, εως, id. ὁ ϖαρακελευσμὸς, ȣ, Thuc. ὁ διακελευσμὸς, Theoc. ἡ προκοπὴ, ἡ ϖαρακέλευσις, τὸ ϖαρακέλευσμα, Plat.

Adhortator, ὁ ϖαραινέτης, ὁ ϖαρακλήτωρ, Heſ. ὁ ἐργεπείκτης, Euſt.

Adhortatorius, ϖαρακελευστικός.

Adhortor, ϖαραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινί τι, Iſocr. ϖαρακελεύομαι τινι, τι, Thuc. aliquem ad virtutem, ϖροτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, Xenoph. ad aliquid, εἴς τι, Dem. ϖρός τι, Iſocr. ϖαρακαλέω, Xen, εγκελεύομαι, Plut. διακελεύομαι, Iſocr. ἐπικελεύομαι, Plut. ὀτρύνω.

Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, Iſocr. hodie, ἔτι ϗ νȣν, id. εἰς ἔτι ϗ νȣν, vel εἰσέτι ϗ νȣν, Lucian. μέχρι τȣ νȣν, Xen.

Adjaceo, ϖρόσκειμαι, alicui, τινὶ, Dioſc. ϖαράκειμαι τινι, N. T.

Adiantum, τὸ ἀδίαντον, ȣ, Theophr.

Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, ȣ, ſc. ϖρᾶγμα, Chryſ.

Adjectio, ἡ ϖροσβολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων, Plato, ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίβλημα.

Adjectivus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίθετος, ȣ. Hinc adjectivum, ſc. nomen, τὸ ἐπίθετον, ȣ, ſc. ὄνομα, Gramm.

Adjectus. us, idem quod Adjectio.

Adjectus, a, um, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ ϖρόσβλητος, ȣ, LXX.

Adigo, ϖροσάγω, ad aliquid, τινὶ, Lucian. εἰσάγω, Euſt. ἐπάγω, Plut. i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ϖοιεῖν, id. ἀναγκάζω, ϖαρίσταμαί τινα εἴς τι.

Adjicio, ϖροστίθημι, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, Ariſt. oculos, ϖροσβάλλω τὴν ὄψιν, Plut. alicui aliquid, ϖαραζεύγνυμί τί τινι, id. animum ad aliquid, ἐπέχω τὴν γνώμην, ſive τὸν νȣν τινι, Lucian.

Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, Xen. alicui ſpem, τινὰ τὴν ἐλπίδα, Ariſt. adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τȣτο, Ariſtoph. ἐξαιρέω, Plat. ϖαραιρέομαι, Dem.

Adimpleo, ἐπιπληρόω, Thuc. ϖροσπληρόω, Xenoph.

Adimpletus, a, um, ἐπιπληραθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἐπιπληρόω, Thuc.

Adinvenio, ϖροσευρίσκω, Hermog. ἐξευρίσκω, Iſocr. ϖροσεξευρίσκω, Dem. ἐφευρίσκω,

Adinventio, ἡ ϖαρεύρεσις, Dem. ἡ ἐξεύρεσις.

Adipalis, e, ὁ ϗ ἡ ϖιμελὴς, έος, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπίμελος, ȣ, Dioſcor. στεατινὲς, Gl. Vet.

Adipatus, & adipoſus, a, um, λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, Plato. ἐστεατωμένος, ένη, ένον, LXX. ὁ ϗ ἡ στεατώδης, ϖιμελώδης, Ariſtot.

Adipiſcor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινος ὑπὸ δαιμονίȣ, Ariſt. gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δ[illegible], Dem. aliquid, ϖροσκτάομαι τι, Iſocr. ϖροσλαμβάνω. Xen.

Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, Dem.

Adito, ϖροσέρχομαι, aliquem, τινὶ. Xen.

Aditus, us, ἡ ϖρόσοδος, ȣ, Thuc. ἡ ϖάροδος, ȣ, de via & actione adeundi, Xen. aditu facilis, ὁ ϗ ἡ εὐπρόσοδος, ȣ, id. εὐέφοδος, εὐπρόσιτος, aditu difficilis, δυσπρόσοδος, ȣ, Thuc.

Adjudico, ἐπιδικάζω, Ariſtot. ἐπικρίνω, Plut.

Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, Ariſtot.

Adjumentum, τὸ βοήθημα, ατος, Ariſtot. ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικȣρία.

Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκȣρον.

Adjunctio, ἡ ϖρόσθεσις, εως, Philo. ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐπίζευξις.

Adjunctus, a, um, ϖροστεθεὶς, εῖσα, ὲν, Gen. έντος, είσης, έντος, a ϖροστίθημι, Thuc.

Adjungo, ϖροστίθημι, alicui aliquid, τινί τι, Thuc. ϖροσάπτω τινί τι, Lucian. ϖαραζεύγνυμί τινι τι, Naz. κολλάομαι, ϖροσαρμόττω. Plut.

Adjuratio, ὁ ἐξορκισμός.

Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.

Adjuro, ἐπόμνυμι, Plut. te per Deum, ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, N. T. ἐξορκίζω σε κατὰ τȣ Θεȣ, ibid. ἐπορκίζω.

Adjuto, ἐπιβοηθέω, aliquem, τινὶ, Thuc. ϖροσβοηθέω.

Adjutor, ὁ βοηθὸς, ȣ, Thuc. ὁ συμπράκτωρ, ορος, Herodot. ἀμύντωρ, ἐπίκȣρος, σύνεργος, ἀλεξητήρ.

Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, Dem. τὸ βοήθημα, ατος, Ariſtot.

Adjutrix, ἡ συμπράκτρια, ας.

Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hoſtes, τινι ϖρὸς ϖολεμίȣς, Dem. aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθὸς, idem. ϖοιέομαί τινι βοήθειαν, idem. ἀμύνω, ἐπικȣρέω.

Admetior, ϖροσμετρέω, Hyperid. ἐπιμετρέω.

Adminiculator, ὁ συμβοηθὸς, ȣ, conf. Adjutor.

Adminiculor, βοηθέω, conf. Adjuvo.

Adminiculum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλȣ, Ariſtoph. conf. Auxilium.

Adminiſter, ἡ ὑπηρέτης, ȣ, Xenoph. it. ὁ διάκονος.

Adminiſtra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος, Xenoph.

Adminiſtratio, ἡ διοίκησις, εως, Dem. ἡ οἰκονομία, ας, Ariſtot. ἡ διακονία, ὑπηρεσία.

Adminiſtrativus, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, Xenoph.

Adminiſtrator, ὁ διοικῶν, ȣντος, Iſocr. ὁ διοικητής. Plut. ὁ ὑπηρέτης.

Adminiſtro, ὑπηρετέω, διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, Æſchin. res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, Iſocr. domumbene, οἰκέω οἶκον εὖ, Plut. οἰκονομέω οἶκον καλῶς, Xenoph. rempublicam, ϖολιτεύομαι τὰ κοινὰ, Dem. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς ϖόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν ϖόλιν, τὰ τῆς ϖόλεως ϖράττω, Xenoph. Sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.

Admirabilis, e, θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, Dem. θαυμάσιος, ία, ιον, Iſocr. ἀγαστὸς, ὴ, ὸν, Xen.

Admirabiliter, θαυμαστῶς, Pluto, θαυμασίως, id. θαυμαστὸν, id.

Admiralis, ὁ ναύαρχος, ȣ, Thuc. ὁ στόλαρχος, ȣ, Heſ.

Admirandus, a, um, idem quod Admirabilis.

Admiratio, ὁ θαυμασμὸς, ȣ, Hippocr. τὸ θαῦμα, ατος, Lucian. τὸ θάμβος, Thuc.

Admirator, ὁ θαυμαστὴς. ȣ, Plut.

Admiror, θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τῆς εὐλαβείας, Plut. aliquem, τινὸς, Xenoph. aliquem ob ſapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, id. aliquid, θαῦμά με ἔχει τινὸς, Lucian. alicujus virtutem, ἄγαμαι τινα τῆς ἀρετῆς, vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, Xen. τινὸς τῆς ἀρετῆς, Dem, ἐπάγαμαι, ἐπιθαυμάζω, σεβάζω.

Admiſceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ, Thuc. ſermoni, ϖαραπλέκω τῷ λόγῳ, Baſil.

Admiſſarius, ὁ ἀναβάτης, ȣ, ὁ ὀχευτὴς, ȣ, admiſſarium admitto, ὀχεύομαι, Ariſt.

Admiſſio, ἡ εἰσδοχὴ, ῆς, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, Ariſt.

Admiſſor, ὁ εἰσάγων, οντος, Iſocr.

Admiſſum, τὸ ϖαράπτωμα, ατος, N. T.

Admiſtio, ἡ μίξις, εως, Lucian. ἡ ϖρόσμιξις, ἡ ἐπίμιξις, Thuc.

Admiſtus, ἐπιμικτος, ϖρόσμικτος, ὁ ϗ ἡ.

Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. ϖροσδέχομαι, Polyb. crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν, Dem. aliquem aliquo, ϖαρίημί τινα εἴς τι, Xen. ἐφίημι, ϖροσίημι, Xen. flagitia, ϖοιέομαι δεινὰ, Thuc. ἐργάζομαι αἰσχρὰ, Xen. aliquid in aliquem, ϖλημμελέω τι εἴς τινα, Dem. viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τȣ ἄρρενος ὁμιλίαν, Æl.

Admodulor, ϖροσᾴδω, Ariſt.

Admodum, κομιδῇ, adoleſcens, νέος, Plato. σφόδρα νέος, id. natu grandis, εὖ μάλα ϖρεσβύτης, id. ἄπαρτι, ϖάνυ.

Admolior, ἐπιχειρέω, Dem.

Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid, τὶ, idem, aliquem alicujus, τινὰ τινὸς, Lucian. divinitus, χρηματίζω, N. T. ϖαρακαλέω, τινα ἐπί τι, ϖαραινέω, cum dat. νȣθετέω, ὑπομιμνήσκω, Hom.

Admonitio, τὸ νȣθέτημα, ατος, Plut. ἡ νȣθέτησις, εως, Ariſt. ἡ ϖαραίνεσις, εως, Xen. ἡ ἀνάμνησις.

Admonitor, ὁ ϖαραινέτης, ȣ, ὁ ϖαραινῶν, ȣντος, Iſocr. ὁ νȣθέτης.

Admonitorius, a, um, νȣθετικός, ὴ, ὸν, ſermo, λόγος, Xen. ϖαραινετικὸς λόγος. Iſocr.

Admordeo, ϖροσδάκνω, δάκνω, Xen. ἐπιδάκνω, καταδάκνω, Hom.

Admorſus, a, um, ϖροσδηχθεὶς, εῖσα, ὲν, δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, Xen.

Admorſus, τὸ δῆγμα, ατος, Plut.

Admotio, ἡ ϖρόσθεσις, εως, Ariſt.

Admoveo, ϖροστίθημι, ſcalas turribus, κλίμακας τοῖς ϖύργοις, Thuc. aliquid ad aliquid, τὶ ϖρός τι, Xen. aræ, ϖροσάγω τῷ βωμῷ, Luc. aurem ſermonibus, ϖροσβάλλω τὸ ȣς τοῖς λόγοις, LXX. ϖελάζω, ϖροσπελάζω.

Admugio, ϖροσμυκάομαι, μυκάομαι ϖρός τι, Plut.

Admurmuro, ϖροσμορμύρω, ἐπιθορυβέω, Xen.

Adnaſcor, ϖροσφύομαι, Theophr. facio aliquid adnaſci, ϖροσφύω τί τινι, Baſil. ἐπιφύομαι, ϖαραφύομαι, Dioſc.

Adnatatio, ἡ ϖρόσνηξις.

Adnato, ϖαρανήχομαι, ad aliquid, τινὶ, Thuc. ϖροσνέω τινὶ, Æl.

Adnavigatio, ὁ εἴσπλος.

Adnavigo, ϖροσπλέω, Thuc. in aliquid, εἴς τι, Ariſt. it. εἰσπλέω.

Adnicto, ἐποφθαλμιάω, alicui, τινὶ, Plut.

Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ ϖράττειν, Ariſt.

Adno, ϖροσνήχομαι. Vide Adnato.

Adnominatio, ἡ ϖαρονομασία.

Adnomino, ϖαρονομάζω, ϖροσονομάζω.

Adnutrio, ἐπιτρέφω.

Adnuto, ἐπινεύω, Dem.

Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτὸν, Herod. τȣ λιβανωτȣ, Lucian. καθαγίζω.

Adoleſcens, ὁ ἔφηβος, ȣ, Lucian. ὁ μεῖραξ, ακος, id. ὁ νεανίας, ȣ, Dem. ὁ νέος, ἀκμαῖος, ἀμφῆλιξ.

Adoleſcentia, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἡλικία, ας, Iſocr. florens ætas, ἡ ἀκμὴ ἀνθȣσα, id. ab adoleſcentia, ἐκ νέȣ, Dem. ἐκ μειρακίȣ, id. ἡ ἐφηβεία, ἐφηβότης.

Adoleſcentior, νεανιεύομαι Plut. it. νεανισκεύομαι, Xen.

Adoleſcentula, ἡ ϖαιδίσκη, ης, Dem. ἡ κόρη ης, Iſocr. ἡ ϖαῖς, ϖαιδὸς, τὸ ϖαιδισκάριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεᾶνις.

Adoleſcentulus, ὁ νεανίσκος, ου, Ariſt. τὸ μειράκιον, ου, Dem.

Adoleſcenturio, μειρακιεύομαι, Lucian. μειρακεύομαι, Plut.

Adoleſco, ἀδρόομαι, Plato. i. e. fio adoleſcens, μειρακιόομαι, Xen. μειρακίζομαι, Lucian. ἐνηβάζω, ἀτάλλω, Heſiod.

Adoperio, ἀποκρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινί, Ariſtid. συνεπικρύπτω.

Adopertus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, N. T. κεκαλυμμένος, ένη, ένον, ib.

Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, N. T. εἰσποίησις.

Adoptivus, a, um, ὁ ϗ ἡ εἰσποίητος, ου, Dem. filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς θετὸς, id. pater, ποιητὸς πατὴρ, Lyſias.

Adopto, υἱοθετέω, Heſ. εἰσποιέω, Dem. filium, ποιέομαι παῖδα, Dem. εἰσποιέομαί τινα υἱὸν, Iſocr. παῖδα τίθημι, εἰς θέσιν λαμβάνω.

Ador, ἡ ζέα, ὁ χόνδρος.

Adorabilis, e, προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, Gregor.

Adoratio, ἡ προσκύνησις, εως, Plut. τὸ σέβας.

Adorator, ὁ προσκυνητὴς, οῦ, N. T.

Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, Ariſtot. ἐπέρχομαι. ἐφίσταμαι.

Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, Ariſt. διασκευάζω, Lucian. equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, Xenoph. ἐνσκευάζω, παρασκευάζω, convivium, συγκροτέω συμπόσιον.

Adoro, προσκυνέω, Deum, τῷ Θεῷ, N. T. τὸν Θεὸν, Dem. ἱκετεύω τὸν Θεὸν, Xenoph. προσάγω τῷ Θεῷ προσευχὰς, Chryſ.

Adpoſco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.

Adprecor, προσεύχομαι.

Adpugno, προσμάχομαι.

Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.

Adrepo, προσέρπω, ad aliquem, τινι, Soph. in aliquem locum, ἐφερπύζω ἐπὶ τόπον τινὰ, Ariſtoph.

Adſciſco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, Dem. mihi uxorem, συνοικίζω τινα ἐμοὶ, Naz. προσαιρέομαι ἐμαυτῷ τι.

Adſcribo, προσγράφω, aliquem ſenatui, τινὰ τῇ βουλῇ, Plut. tribui, προσνέμω τῇ φρατρίᾳ, id. aliquid benevolentiæ Dei, ἀνατίθημί τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, Plut. cauſſam alicujus rei regibus, ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι. Dem ἐγγράφω. Dem.

Adſcriptitius, a, um, παρεγγεγραμμένος, ένη, ένον, Lucian. ὁ ϗ ἡ παρέγγραπτος, ου, Gregor. παρέγγραφος, ου, Athen.

Adſignifico, προσσημαίνω, Ariſtot.

Adſitus, a, um, i. e. ſeminatus ad, παραφυτευθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. ſitus ad, προσκείμενος, ένη, ενον.

Adſpuo, προσπτύω, Dem.

Adſum, πάρειμι, alicui, τινὶ. Dem. παραγίνομαι τινὶ, Iſocr. συμπάρειμί τινι, Dem. corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, Æſchin. παρατυγχάνω. Polyb.

Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, Thuc. ἡ προσκομιδὴ, ῆς, id.

Advectitius a, um, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, Herodian. ὁ ϗ ἡ παρείσακτος, ου, Suid.

Advecto, ἐπάγομαι, Thuc.

Advectus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, Thuc.

Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, Thuc. aliquid, προσκομίζω τι, id. εἰσκομίζω τι, id. frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, Dem.

Advelo, ἐπικαλύπτω.

Advena, ὁ προσήλυτος, ου, N. T. ὁ παρεπίδημος, ου, ibid. ὁ πάροικος, ου, ibid. ὁ ἔπηλυς, υδος, Dem. ὁ ἐπηλύτης, ξένος.

Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρὸς τι, Xenoph. ad aliquem, ἥκω τινὶ, id. in Atticam, εἰς τὴν Ἀττικὴν, Dem. ad cœnam, ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xenoph. ἀφικνέομαι ἐπί τινα, ἐφίσταμαι.

Adventitius, a, um, ὁ ϗ ἡ προσήλυτος, ου, N. T. ἐπείσακτος, ἐπεισόδιος.

Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, Xen. τινι, Dem.

Adventus, us, ἡ ἄφιξις, εως, Dem. ἡ ἐπιδημία, ας, id. ἡ πάροδος, ου, id. τὸ προσελθεῖν, id. ἡ ἐπέλευσις, ἐπηλυσία, προσέλευσις.

Adverbialiter, ἐπιρρηματικῶς, Gramm.

Adverbialis, e, ἐπιρρηματικὸς, ἡ, ὸν, Gramm.

Adverbium, τὸ ἐπίρρημα, ατος, Gramm.

Adverſaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, Plut.

Adverſaria, æ, ἡ ἀντίδικος, ου.

Adverſarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, Xen. ἐναντιωθεὶς, εῖσα, ὲν, huic, πρὸς τοῦτο, Plato.

Adverſarius, i, ὁ ἐναντιούμενος, ου, Dem. ὁ ἀντίδικος, ου, id. ὁ ἀντιλέγων, οντος, id. ὁ ἀντιλογικὸς, οῦ, Iſocr. ὁ ἀνταγωνιστὴς, οῦ, id. ὁ ἀντιστάτης.

Adverſator, idem quod Adverſarius, i.

Adverſatrix, ἡ ἐναντιουμένη, ης.

Adverſitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, Ariſtot. ἡ ἐναντίωσις, εως, Iſocr.

Adverſor, ἀντιόομαι, alicui, τινὶ, Herodot. ἐναντιόομαι τινι, Iſocr. ἀντιτάττομαί τινι, vel πρός τινα, id. alicui in aliqua re, τινὶ εἴς τι, Thuc. τινὶ πρός τι, Plut. alicui, ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, Plato.

Adverſum, i, τὸ δυστύχημα, ατος, Xen.

Adverſum, vel adverſus, Præpoſ. εἰς, adverſus populum, εἰς τὸν δῆμον, Æſchin. κατὰ, cum Genit. oratio adverſus aliquem, λόγος κατά τινος: ἐπὶ, cum Accuſ. exercere adverſus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, Iſocr. πρὸς, cum Accuſ. pugnare adverſus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, Plut.

Adverſus, a, um, ἀντικείμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, Herod. ex adverſo alicui, ἐπαντικρύ τινος, Dem. ἄντικρύς τινος, Thuc. adverſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν, Herodian.

Adverto, προσβάλλω, Plato. animum alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι, Demoſth. ἐφίστασθαι τὴν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νοῦν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. Hom.

Adveſperaſcit, συσκοτάζει, Xenoph. quum adveſperaſſet, ἑσπέρας γενομένης, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.

Advigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα, Dem. incumbo ſ. operam do, προσέχω τὸν νοῦν τινι, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περὶ τινος.

Adulatio, ἡ κολακεία, ας, Dem. ἡ θωπεία.

Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, Ariſt. ὁ κολακεύων, οντος, Plut. ὁ θώψ, θωπός.

Adulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, Lucian. κολακικὸς, ἡ, ὸν, Plato. θωπευτικὸς.

Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, ης, Plut.

Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, Plut. populo, θωπεύω τὸν δῆμον, Æſchin. omnibus palam, πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐργάζομαι, Lucian.

Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, Dem.

Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, N. T. ἡ μοιχεύτρια, ας, Dem. ἡ μοιχὰς, άδος, Athen.

Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.

Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τὶ, Plato.

Adulterinus, a, um, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, Lucian. μοιχικὸς, Phocyl. μοίχιος. Ep. i. e. falſus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, κεκιβδηλευμένον, Ariſtoph. Lucian. alii.

Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, Plut.

Adultero, μοιχεύομαι, Plut. feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, Plato. feminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, Lyſias, nummos, παρακόπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, Ariſt. παραχαράττω τὰ νομίσματα, Suid. aliquid Scripturæ, τὶ τῆς γραφῆς, Gregor.

Adultus, a, um, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνὴ, Æol. ἀκμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, Luc. ἁδρὸς, ὰ, ὸν, adultæ fruges, καρποὶ, Herodot. puer ὁ ἀρτίπαις.

Adumbratim, σκιερῶς.

Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ϗ ἡ.

Adumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ, τὸ σκίασμα, ατος, τὸ ἀποσκίασμα, Naz. τὸ ἀπεικόνισμα, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία, ας. Plato.

Adumbro, ἐπισκιάζω, i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν, Naz.

Adunce, ἀγκύλως.

Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, roſtri vel naſi, ἡ γρυπότης, ητος, Xenoph.

Adunco, καμπυλιάζω, κάμπτω, Plut. γρυπόω, Alex. Aphr.

Aduncus, a, um, ἐπικαμπὴς, έος, κάμπυλος, η, ον, γαμψὸς, ὴ, ὸν, Ariſtoph. γρυπὸς, ὴ, ον, Xenoph. itemque qui naſo vel roſtro eſt aliquantum adunco, ὁ ϗ ἡ ἐπίγρυπος, ου, Plato.

Aduno, ἑνόω.

Advocatio, ἡ παράκλησις, εως, Dem. ἡ συνηγορία.

Advocatus, i. e. patronus cauſſæ, ὁ συνήγορος, ου, Dem. ὁ σύνδικος, ου, Iſocr. ὁ παράκλητος, ου, Dem.

Advoco, παρακαλέω, aliquem, τινά, Æſchin. προσκαλέω τινά, Thuc. ἐπικαλέω τινά, Xenoph.

Advolatus, us, ἡ ἐπίπτησις, εως.

Advolo, ἐφίπταμαι, Greg. ἐπιποτάομαι, Dioſc. ad aliquid προσπίπτημι τινι, Philo. ἐπιπέτομαι, παραπέτομαι.

Advolvo, προσκυλίω, ſaxum ad oſtium, λίθον τῇ θύρᾳ, N. T. advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, Dem. ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.

Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, Herodian. aliquem, κατεπείγω τινὰ, Ariſtoph. ἐπισπέρχω.

Aduro, ἐπικαίω, aliquid, τὶ, Plato. προσκαίω τι, Ariſtoph. ἀποκαίω. Theophr.

Aduſque, μέχρι, urbem, τῆς πόλεως, Ariſtot. hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας, Iſocr.

Aduſtio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, Dioſc. ollæ, τὸ, πρόσκαυμα τῆς χύτρας, LXX. ἡ ἀπόκαυσις, τὸ ἐπίκαυμα.

Aduſtus, κεκαυμένος.

Adytum, τὸ ἄδυτον, ου.

Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὼ Θεώ.

Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, N. T. ὁ νεὼς, ὼ, Xen. ὁ σηκὸς, τὸ ἱερόν.

Ædes, ὁ οἶκος, ου, Xen. ἡ οἰκία, ας, Thuc.

Ædicula, i. e. ſacellum, τὸ ναΐδιον, ου, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, Dem. τὸ οἰκίδιον, ου, id. ὁ οἰκίσκος, ου, id.

Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, Thuc. ἡ οἰκοδομία, ας, idem.

Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ου, Xenoph. ὁ ἀρχιτέκτων.

Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος, Thuc. ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, N. T. τὸ κτίσμα, τος, ibid.

Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, Dem. ſuper aliquo, ἐπί τινι, Xenoph. ſuper fundamento alicujus, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινὸς, N. T. δέμω, δομέω.

Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, ου, Plato. ὁ ἀστυνόμος, ου, id.

Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, Suid. ἡ ἀστυνομία, ας, Ariſtot.

Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἀστυνομέω.

Ædilitius, a, um, ἀγορανομικὸς, ὴ, ὸν, Ariſt. ἀστυνομικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Æditimor, νεωκορέω.

Æditimus, ὁ νεωκόρος, ου, Schol. Ariſtoph. ζάκορος, ου, Ariſtot. ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος, Ariſtoph. ἱεροκόμος, ἱερόδουλος.

Ædituus, idem quod antecedens Æditimus.

Aëdon, ἡ ἀηδὼν, όνος, Ariſtot.

Æger, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, Iſocr. ἀῤῥωστῶν, οῦσα, οῦν, Dem. ἐν πάθει ὤν, οὖσα, ὄν, Ariſt. νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, Xen. νοσηρὸς, Plut. νοσῶν animo, ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ δύσθυμος, ου, Ariſtot.

Ægre, ἀῤῥώστως, Dem. ἀσθενῶς, Iſocr. i. e. difficulter & moleſte, δυσχερῶς, χαλεπῶς, Xenoph. fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, Dem. res adverſas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Iſocr. quum audio, ἀκούων, Plato. leges, χαλεπαίνω τοὺς νόμους, *Plut.* aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* περί τινος, *Plato.* διά τι, *id.* φέρω βαρέως τι, *Xen.* χαλεπῶς τι, *Iſocr.*

Ægreſco, ἀσθενέω, δυσθυμοῦμαι.

Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, ας, *Ariſt.* ἡ βαρυθυμία, ας, *Plut.* ἡ λύπη, ης, *Plato.* ἡ ἀνία.

Ægritudo animi, idem quod *Ægrimonia.*

Ægrotatio, τὸ νόσημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *Dem.* ἡ νόσος, ου, *Iſocr.* ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.*

Ægroto, ἀσθενέω, *Iſocr.* ἀσθενέω νόσον. *id.* ἀῤῥωστέω, *Dem.* νοσέω, *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem.* *Iſocr.* *Lucian.* ex aliqua re, νοσέω ἔκ τινος, *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικρὰν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐσχάτως, *N. T.*

Ægrotus, a, um, idem quod *Æger*, quatenus hoc de corpore dicitur.

Ælurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.*

Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* ὁ ζῆλος.

Æmulator, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, virtutis, ἀρετῆς, *Iſocr.*

Æmulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æſchin.*

Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, *Athen.* ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem quaſi veſtigia ejus legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato.* virtutis ſtudio, φιλονεικέω τινὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν, *idem.* i. e. invideo alicui rei alicujus cauſſa, φθονέω τινὸς ἐπί τινος, *Iſocr.*

Æmulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζηλότυπος, ου, *Ariſtoph.* ὁ ἀντίμιμος, ζηλωτὴς, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἰσάμιλλος, ἀντίτεχνος, *Luc.*

Æneator, ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*

Æneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*

Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.*

Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æſchin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ, *Athen.*

Ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, *Athen*, δι' αἰνιγμάτων, *Æſchin.*

Ænigmaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰνιγματώδης, έος, *Ariſtot.*

Ænigmatiſta, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, οῦ, LXX.

Æquabilis, e, ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὁμαλὴς, έος, *Plut.*

Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſt.* legum & juris, ἡ ἰσονομία.

Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*

Æquævus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, conf. ſequens *æqualis.*

Æqualis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσον μέρος, *Ariſtoph.* ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, facultates æquales, ὁμαλαὶ οὐσίαι, *Ariſtot.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἄγω. *Arian.* æqualis ætate, ὁ ϗ ἡ ἧλιξ, ικος, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Ariſt.* & ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, de femina, *Lucian.*

Æqualitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.*

Æqualiter, ἐπίσης, *Xenoph.* ἐξίσης, *Chryſ.* ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως. *Dem.* ἴσον, *Thuc.*

Æquanimis, e, ὁ ϗ ἡ εὐγνώμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *Plato.*

Æquanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης, *Æſchin.*

Æquanimiter, ἐπιεικῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*

Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ, τὸ ὁμαλίζειν, *Ariſtot.*

Æquator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*

Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, *Dem.* æque ac ſi, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ, *Iſocr.* ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, *id.* παραπλήσιον, *id.* vos noſtis æque atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοὶ, *id.*

Æqui bonique facio, εὐλογιστέω πρός τι, εὐγνωμονέω τινι.

Æquidiale, τὸ ἰσημερινὸν, οῦ, ἡ ἰσημερία, ας *Plut.*

Æquilibris, e, ὁ ϗ ἡ ἰσόῤῥοπος, ου, *Plato.*

Æquilibrum, ἡ ἰσοῤῥοπία, ας, *Plato.*

Æquimanus, ὁ ϗ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος,

Æquinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Æquinoctium, ἡ ἰσημερία, ας, *Plut.*

Æquipar, ἴσος, η, ον, *Plut.*

Æquiparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀντάξιος, ου, alicui, τινὸς, *Xenoph.* ἀνάλογος, *Ariſtot.*

Æquiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως, ἡ ἀναλογία, *id.*

Æquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι, *Xen.* ἐξισόω, ῶ, *Thuc.* παρισόω, ῶ, *Plato.*

Æquipollens, ὁ ϗ ἡ ἰσοδύναμος, ου, *Aphrod.* ἰσοδυναμέων, ῶν, οῦσα, οῦν.

Æquipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.

Æquipolleo, ἰσοδυναμέω.

Æquipondium, ἡ ἀντισήκωσις, εως, *Themiſt.* τὸ σήκωμα, *Polyb.*

Æquitas, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ εὐνομία, ἰσοτιμία, εὐγνωμοσύνη.

Æquiter, ἐπίσης, *Xen.* conf. *æqualiter.*

Æquivaleo, ἰσοῤῥοπέω, *Plato.*

Æquivalens, ἰσοῤῥοπῶν, οῦσα, οῦν, ὁ ϗ ἡ ἰσοκρατης, *Herod.* ἀντίστροφος.

Æquivocatio, η ὁμωνυμία, ας, *Ariſtot.*

Æquivoce, ὁμωνύμως, *Ariſtot.*

Æquivocus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμώνυμος, ου, *Plato.*

Æquo, ἰσόω, aliquem alicui, τινὰ τινι, *Xenoph.* facultates, ἰσάζω τὰς κλήσεις, *Ariſtot.* alicui aliqua re, ἐξισόομαί τινί τι, *Plut.* ſolo, ἐδαφίζω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.

Æquor, i. e. planities, τὸ πλάτος, εος, *Ariſtot.* i. e. mare. Vide *Mare.*

Æquoreus, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *Ariſtot.* πελαγικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἐνάλιος.

Æquus, a, um, ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* i. e. juſtus, δίκαιος, αία, αιον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *Ariſt.* æquum eſt, ἄξιόν ἐστι me odiſſe eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀπολαβεῖν ἀργύριον, *Ariſtot.* æquiſſimum eſt illum hoc facere, δικαιότατός ἐστι τοῦτο ποιεῖν, *Plato.* ex æquo, ἴσας, *Dem.* ἐπίσης, *Iſocr.*

Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος, *Ariſtot.* lenior, ἡ αὖρα, ας, *Xenoph.* tranquillus, τὰ τοῦ ἀέρος εἰρηναῖα, *Æol.* malus ſeu corruptus, ἡ δυσαερία, ας, *Strabo.* in äërem abeo, ἐξαερόομαι, *Dioſc.*

Æramentum, vas vel ſimile quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος, *Xen.*

Æraria, ἡ μεταλλεία, ας, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.*

Ærarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ δημόσιον, ου, *Demoſth.* τὰ δημόσια, ων, *id.* τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.* ærarii præfectus, ὁ γαζοφύλαξ, ακος.

Ærarius, ὁ χαλκεὺς, έως, *Ariſt.* ὁ χαλκουργὸς, οῦ, *id.* ὁ χαλκοτύπος.

Ærarius, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Æſchin.*

Æratus, a, um, χαλκωτὸς, ἡ, ὸν.

Aërius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀέριος, ου, natura, φύσις, *Ariſtot.* animal, ζῶον, *id.* aërius ſive aëriæ naturæ ſum, ἀερίζω, *Dioſc.*

Ærificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.

Ærifodina, ἡ μεταλλεία, ας, *Poll.*

Æripes, χαλκόπους.

Aëripes, ἀερίπους.

Æro, χαλκόω.

Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*

Æruginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος, fio, ἰόομαι, *Sirac.*

Ærugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, *Dioſc.*

Ærumna, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Iſocr.* τὰ δεινὰ, ῶν, *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ δυσπραξίαι, ῶν, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυστυχήματα, ων, *Dem.* *Iſocr.* ἡ οἰζὺς, ἡ ἀθλιότης.

Ærumnoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *id.* ἄθλιος, ία, ιον, *id.* τάλας, οἰζυρὸς, ρὰ, ρὸν.

Æruſcatio, ἡ χάλκισις, εως.

Æruſcator, ὁ χαλκιστὴς, οῦ.

Æruſco, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκὸς, οῦ, *Dioſc.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, εος, *Ariſtot.* τὰ χρέα, ων, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obſtrictus ſum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum diſſolvo, χρέος ἀποδίδωμι, *Ariſtoph.* æris alieni ſolutio, τῶν χρέων διάλυσις, *Plato.*

Æſculetum, ὁ πλατυφυλλὸν, ου.

Æſculeus, a, um, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.

Æſculus, ἡ πλατύφυλλος, ου, *Theophr.*

Æſtas, τὸ θέρος, εος, *Xenoph.* ἡ θερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ θέρος μεσοῦν, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τοῦ θέρεος, æſtate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.

Æſtimabilis, e, τιμητὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Æſtimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διατίμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, ατος. *id.* æſtimationem litis inſtituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *Dem.* ἐπάγειν, *id.*

Æſtimator, ὁ τιμητὴς, οῦ, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, *Dem.*

Æſtimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας, *Ariſtid.* τοῦ ἴσου, *Ariſtot.* maximi, πλείστου, *Dem.* præ omnibus, ἀντὶ πάντων, *idem*, pluris, τιμάομαι μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τὶ πολλοῦ, *Chryſoſt.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, *Iſocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἔκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* litem, ἐπιγράφω τίμημα, *Ariſt.* ποιέομαι τίμημα, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*

Æſtiva, τὰ θερινὰ, ῶν.

Æſtivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*

Æſtivus, a, um, θερινὸς, ἡ, ὸν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* θέριος, ία, ιον, æſtiva ſerenitas, θερία αἰθρία, *Dioſc.*

Æſtuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*

Æſtuatio, ἡ κύμασις, εως.

Æſtuo, *ut mare*, κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσόομαι, *Galen.* καυματίζομαι.

Æſtuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ καυματώδης, εος, καυσώδης, εος, & quaſi ſuffocans, ὁ ϗ ἡ πνιγώδης, εος, *Plut.*

Æſtus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ου, ſtomachi, τοῦ στομάχου, *Dioſc.* τὸ καύσωμα, ατος, *Gal.* ἡ ἔγκαυσις, εως, *Gal.* τὸ θάλπος, *Luc.* τὸ αἶθος, *Heſ.* maris, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.* ἡ πλημμύρα, *Plut.*

Ætas, ἡ ἡλικία, ας, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἣν ἕτερος, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate eſt, τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίας ἔχων, *Plato.* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν καθέστη, *Lucian.* ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato.* πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὢν, *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα ϗ δέκα, *Iſocr*, triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὢν, *Plut.* ætate, proficere. προκόπτειν ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, noſtra ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Demoſth.*

Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.

Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς, *Ariſtot.* ὁ αἰὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἀθανασία, *Iſocr.*

Æterno, ἀπαθανατίζω, *Ariſtot.* ἀθανατίζω, *Herodot.*

Æterne, ἀϊδίως, αἰωνίως.

Æternus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ αἰώνιος, ου, *Plato.* in æternum, ἐς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Æl.* εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, LXX. ab æterno, ἐξ ἀϊδίου, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Ariſt.*

Ætherius, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰθέριος, ου, *Ariſt.* ὁ ϗ ἡ αἰθεριώδης, εος, *Galen.*

Æthiopicus, a, um, αἰθιοπικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*

Æthiopiſſa, ἡ αἰθιόπισσα, ης, LXX.

Æthiops, ὁ αἰθίοψ, οπος, *Strabo.*

Æviternus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ου, *Plato* ὁ καὶ ἡ διαιώνιος, ου, *idem.*

Ævum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Plato.*

Affabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, ου, *Iſocr.* ὁμιλητικὸς, *id*, ὁ καὶ ἡ φιλοπροσήγορος, ου, *id.* affabilem eſſe erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *idem.*

Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *idem.*

Affabiliter, εὐπροσηγόρως.

Affabre, τεχνικῶς, *Iſocr.* ἐντέχνως, affabre factus, ὁ καὶ ἡ καλλίεργος, ου, *Plato.* δαιδάλεος, εα, εον, affabre facio, καλλιεργέω, ῶ, *Dion. Areop.*

Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, ου, *Aphthon.*

Affamen, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ πρόσρημα, ατος, *Ariſtid.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plato.*

Affaniæ, ὁ φλύαρος, ου, *Plato.* ἡ φλεδονεία, ας, *id.* ἡ φλυαρία, ας, *Plato.* τὰ, ὑθλήματα.

Affatim, περισσῶς, *Iſocr.* δαψιλῶς, affatim ſuppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, *Herod.* ἅλις, *cum gen.* & *abſol.*

Affatus, idem quod *Affamen.*

Affatus, a, um, προσειπὼν, οῦσα, ὸν, aliquem nomine, τινὰ ὀνόματι, *Plato.*

Affectate, περιέργως.

Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* i. e. diligentia nimia, ἡ περιεργία, ας.

Affectator, i. e. cupide appetens, ὁ ἐπιθυμητὴς, οῦ, *Xenoph.* i. e. nimis diligens, ὁ περίεργος, ου, *Xenoph.*

Affectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου, *Ariſtot.*

Affectio, τὸ πάθος, εος, *Plato* ἡ ὁρμὴ, *Plut* i. e. conſtitutio, ἡ διάθεσις, εως, LXX.

Affecto, i. e. expeto, ἀντιποιοῦμαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* γίνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς, *Plato.* ἐπιβουλεύω τινι, *id.*

Affectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπαθὴς, έος, *Plato.* male corpore, κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν, τῷ σώματι, *Iſocr.* ſum ita, διάκειμαι οὕτως, *Dem.* erga amicum, ἔχω οὕτω πρὸς φίλον, *Iſocr.* erga aliquem bene, διεθίμην εὐνοικῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα, *Dem.* male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, *id.*

Affectus, us, τὸ πάθος, εος, *Plato.* τὸ πάθημα, ατος, *Xenoph.*

Affero, ἀποφέρω, arma, ὅπλα, *Xenoph.* domo gladium, ἐπιφέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφίδιον, *Herodian.* opſonium, παραφέρω ὄψον, *Xenoph.* mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, *Polyb.* faſciculum epiſtolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, *Herodian.* voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, *Xen.* in medium, φέρω, ἄγω, vel προάγω εἰς τὸ μέσον, *Plato, alii,* pecuniam, φέρω ἀργύριον, *Æſchin.* alicujus rei exemplum, παράδειγμα τινὸς, *Iſocr.* παρακομίζω, *Plut.*

Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ τινα, *Iſocr.* ἀγαθόν τί τινα, *Dem.* δράω τινά τι ἀγαθὸν, *Iſocr.* ἐργάζομαι vel πράττω τινά τι ἀγαθὸν, *Dem.* magnis beneficiis aliquem, μεγάλα εὐεργετέω τινὰ, *id.* afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων, *Ælian.*

Affictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος, ὁ καὶ ἡ πρόσπλαστος, ου.

Affictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου, *Ariſt.*

Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* προσπήγνυμι, *N. T.* quaſi clavis alicui, προσηλόω τινὶ, *Lucian.* διακεντέω, προσπασσαλεύω, *Ariſtoph.*

Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, *Dioſc.*

Affinis, e, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος, *Plato.* προσήκων, ουσα, ον, alicui, τινος, *Thuc.* *Subſt.* ὁ κηδεστὴς, οῦ, *Dem.* pariter affinis, συγκηδεστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ κηδεμών.

Affinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Plato.* ἐπιγαμία, ας, *Dem.* ἡ ἀγχιστεία, ας, *id.* ἡ κηδεία, ας, *Iſocr.* inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν, *Dem.* nactus affinitatem alicujus, κεχρημένος τῇ κηδείᾳ τινος, *id.* averſari affinitatem alicujus, ἀνανεύειν κηδεστήν τινα, *id.* contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος, *Eurip.*

Affirmate, καταφατικῶς.

Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, *Ariſtot.*

Affirmativus, a, um, καταφατικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.*

Affirmo, κατάφημι, *Ariſtot.* aliquid, καταβεβαιόομαι τι, *Plut.* διαβεβαιοῦμαι, *id.* διισχυρίζομαι, *Plat.* διορίζομαι, *id.*

Affixus, a, um, παραπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλεμένος τινι, *Chryſ.*

Afflamen, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato.*

Afflatus, a, um, ἐπιπνεμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἐπίπνοος, *Plut.* divinitus, ὁ θειαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ πνευματοφόρος, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, *Plut.*

Afflatus, us, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato* τὸ πρόσπνευμα, *Suid.* divinus, ὁ θειασμὸς, οῦ, *Thuc.* afflatu divino, θειαστικῶς, *Poll.*

Affleo, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Afflictatio, idem quod ſequens *Afflictio.*

Afflictio, ἡ θλίψις, εως, *N. T.* ἡ κακοπάθεια, ας, *Dem.* ἡ κάκωσις, εως, *N. T.* ἡ ἀνάγκη, ης, *ibid.* ὁ θλιμμὸς, οῦ, LXX. ἡ ταλαιπωρία, ας, *Iſocr.* τὸ δεινὸν, οῦ, *Dem.*

Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.

Afflictor, ὁ κακοποιὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὑβριστής.

Afflictus, a, um, τεθλιμμένος, ένη, ένον, *N. T.* παθὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.* κακοπαθῶν, οῦσα, ὸν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ου, *Dem.*

Afflictus, us, idem quod *Afflictio.*

Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, *Iſocr.* regionem armis, κακόω τὴν χώραν ὁπλίταις *Dem.* aliquem, κακῶς ποιέω τινὰ, *Iſocr.* affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθέω, *id.* i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, *Lucian.*

Afflo, ἐπιπνέω, aliquem, τινὰ, *Eurip.* ἐμφυσάω, *N. T.* προσπνέω. *cum dat. Ariſtoph.*

Affluens, περιουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Affluenter, ἐκ περιουσίας, *Dem.* ῥύδην, δαψιλῶς.

Affluentia, ἡ ἐπιῤῥοια, ας, *Dion. Areop.* i. e. copia, ἡ περιουσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.*

Affluo, ἐπιῤῥέω, *Galen.* i. e. abundo, περιουσιάζω, *Hippocr.* omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, *Emp.* περιουσίαν τῶν χρημάτων ἔχω, *Thuc.* rerum copia, εὐπορέω, περισσεύω, *Dem.* divitiis, πλουτέω πλοῦτον, *Lucian.* voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιῤῥύτους ἔχω.

Affor, προσφωνέω, aliquem, τινὶ, *N. T.*

Affore, παρέσεσθαι, *Dem.*

Affremo, ἐπιβρέμω.

Affrico, προστρίβω, aliquid lapidi, τὶ λίθῳ, *Baſil.* alicui infamiam turpem, προστρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολὴν, *Plut.*

Affrictum, i. e. quod quis affricat, τὸ ἐπίτριμμα. *Heſ.*

Affrictus, us, ἡ πρόστριψις, εως, ἡ ἐπίτριψις.

Affrico, ἐπιτρίβω, *Ariſtoph.*

Affulgens, ἐπίλαμπος, ὁ καὶ ἡ.

Affulgeo, ἐπιλάμπω, *Xenoph.* ἐλλαμπρύνομαι.

Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι, *Galen.* ſanguinem aris, προχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, *Lucian.* προσχύω.

Affuſio, ἡ πρόχυσις, εως, *N. T.*

Affuſus, a, um, προχυθεὶς, εῖσα, ὲν.

Afforis, ἔξωθεν, *Xenoph.*

Africus ventus, ἡ λίψ.

Agaricum, τὸ ἀγαρικόν.

Agaſo, ὁ ὀνηλάτης, *Plut.* ὁ ἱπποφορβός.

Age, ἄγε, *Dem.* φέρε δὴ, *id.* φέρε γοῦν, *Plato.* age, dic, ἄγε εἰπὲ, *Hom.* audite, ἄγε ἀκούσατε, *Xenoph. Ariſtoph.* age, videam, φέρε, ἴδω, *Ariſtoph.* age, accipiamus, φέρε, λάβωμεν, *Plut.* age, crede, φέρε, πείσθητι, *Gregor.*

Agedum, ἄγε δὴ, *Ariſt.* φέρε τοίνυν, *Lucian.* φέρε δὴ νῦν, *Dem.*

Agellus, τὸ ἀγρίδιον, ου, *Arrian.* γήδιον, χωρίδιον.

Agema, τὸ ἄγημα, ατος, *Plut.*

Ager, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ γῆ, ῆς, *Dem.* ἡ χώρα, ας, *Iſocr.* τὸ ἔργον, *Ælian.* ὁ χῶρος, *Xen.*

Age ſis, ἄγε δὴ, *Dem.*

Agger, τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* ὁ χοῦς, οῦ, *Thuc.* aggerem duco, χώννυμι χῶμα, *id.* aggeribus viam obſtruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδὸν, *Dem.* aggere communio, ἀποχώννυμι, *Xenoph.* προχώννυμι, *Herodian.*

Aggero, χωννύω, *Thuc.* χώννυμι χῶμα, ad urbem, πρὸς πόλιν, *id.* ἐπὶ πόλιν, *Cæſ.*

Aggero, ἐπισωρεύω, *Athen.* lapides in meum uſum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους, *Thuc.*

Aggeſtus, us, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, *Polyb.*

Agglomero, προσαθροίζω, συναγείρω, συνάγω.

Agglutino, προσκολλάω, *Ægin.* προσάπτω.

Aggraveſco, ἐπιβαρύνομαι.

Aggravo, ἐπιβαρέω, *Appian.*

Aggredior, προσέρχομαι, *Xenoph.* i. e. conor ſive ſuſcipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι, *Dem.* opus, τὸ ἔργον, *Plut.* dicere, λέγειν, *Iſocr.* opus furioſum, ἐπιχείρημα μανικὸν, *Plato.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Plut.* negotium, ἅπτομαι τοῦ πράγματος, *Dem.* alia via, ἑτέραν τρέπομαι, *Syneſ.*

Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Aggrego, ἐπαθροίζω, *N. T.* ἐπισυνάγω, *Polyb.* βουνίζω, LXX.

Aggreſſio, ἡ προσήλυσις, εως, *Juſt. Mart.* rei, ἐπιχείρησις, εως, *Thuc.* ἡ ἐπιβολὴ, ἡ ἐφόρμησις.

Aggreſſor, ὁ ἐπιχειρητὴς, οῦ, *Thuc.*

Agilis, e, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνὴρ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔστροφος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ου, *Hippocr.* εὐσκαρθμος, *Hom.*

Agilitas, ἡ εὐστροφία, ας, LXX. ἡ εὐκινησία, ας, ἡ ἐλαφρότης.

Agiliter, εὐκινήτως.

Agitabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ου, *Ariſtot.*

Agitatio, ἡ κίνησις, εως, *Plut.* arboris, τὸ δόνημα δένδρου, *Lucian.*

Agitator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.* ὁ κινητὴς, equorum, ὁ ἱππηλάτης, ου.

Agitatus, a, um, κινηθεὶς; εῖσα, ὲν.

Agite, ἄγετε, *Dem.* φέρετε, *Herodian.* conf. *Age.*

Agito, σαλεύω, *Lucian.* ἐλαύνω, διασείω, δονέω, gentem, ἔθνος, *Herod.* multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν, *Suid.* conſilia cum aliquo de re aliqua, κοινολογέομαί τινι περί τινος, *Dem.*

Agmen, τὸ πλῆθος, εος, *Xenoph.* equorum, ἡ εἴλη ἵππων, *Apocryph.* militum, τὸ τάγμα, ατος, *Plut.* ἡ τάξις, εως, *Xenoph.* agminis præfectus ſive dux, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Iſocr.* agmen duco, λοχαγέω, *Xenoph.* λοχηγετέω λόχον, *Herodian.* agmen extremum, ἡ οὐραγία, ας, *Polyb.* duco, οὐραγέω, LXX.

Agminatim, κατὰ λόχους, *Phil.* κατ' ἴλην, *Plut.* κατ' εἴλας, *Herodot.*

Agna, ἡ ἀμνὰς, άδος, LXX. ἡ ἀμνή. *Orph.*

Agnaſcor, παραφύομαι, *Dioſcor.* προσφύομαι, *Theophr.*

Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, *Dem.* οἱ συγγενεῖς, ῶν, *id.* οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι, πατρῷοι.

Agnatio, ἡ συγγένεια, ας, *Plato.* ἡ πρόσφυσις.

Agnatus, a, um, παραφυόμενος, ένη, ένον, *Dioſc.* vid. *Agnati.*

Agnellus, τὸ ἀρνίον, LXX.

Agninus, a, um, ἄρνειος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέα, *Lucian.*

Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως, *Herodian.*

Agnitus, a, um, ἐπεγνωσμένος, ένη, ένον, ab ἐπιγινώσκω, *N. T.* γνωστὸς, *Greg.*

Agnomen, τὸ παρωνύμιον, ου, *Plut.* ἡ προσωνυμία, ας, *id.*

Agnoſco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναγινώσκω τινα, *Dem.* γνωρίζω τινὰ, *Iſocr.*

Agnus, ὁ ἀμνὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἄρς, ἀρνὸς, *Plato.*

Ago, ἄγω, ſeptimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, *Galen.* annum decimum, δέκατον ἔτος, *id.* feſtum alicui, ἑορτὴν τινι, *Plut.* aliquid recte & decenter, πράττω τι καλῶς καὶ προσηκόντως, *Dem.* res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, *id.* aliquid præclare, διαπράττομαί τι τῶν δεόντων, *Iſocr.* multa præclara, κατορθόω πολλὰ καλὰ, *Dem.* perſonam, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* gratias alicui, χαριστήρια ὁμολογέω τινὶ, *id.* χάριν οἶδα, actum, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω, *Ariſtid.* radices, ῥιζόω, *Theophr.* ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, *Dem.* cauſſam alicujus, λέγω ὑπὲρ τινος, *Dem.* in hæreditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινα τὴν οὐσίαν, vel τινος τῆς οὐσίας, *id.* i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, *Ariſt.* διαλέγομαι περί τινος, *Iſocr.* liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερον τινι, *id.*

Agon, ὁ ἀγὼν ῶνος, *Xenoph.* conf. *Certamen.*

Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.

Agrarius, a, um, κληρουχικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.* lex agraria, νόμος κληρουχικος.

Agreſtis, e, ἄγριος, ία, ιον, *Dem.* ἄγροικος, οίκη, οικον, *Plato.* ἡ ἀγρειὰς, *Nic.*

Agricŏla, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.* ὢν ἐν γεωργίᾳ καὶ περὶ γῆν πονούμενος, *Æol.* ὁ γήτης, *Soph.*

Agricolatio, ἡ γεωργία, ας, *Plato.* ἡ γεωπονία.

Agricolor, γεωργέω, *Dem.* ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμὶ, *Ælian.* περὶ τὴν γῆν πονέομαι, *id.* γῆν γεωργίω, *Dem.*

Agricultor, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Agricultura, ἡ γεωργία, ας, *Iſocr.* τὸ γεώργημα, ατος, *Plato.*

Agrimenſor, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plato.*

Agyrta, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.*

Ah, αἲ, ah miſer! ah miſerum! αἲ τάλαν, *Ariſtoph.*

Ahenarius, ſc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, *Ariſtot.*

Aheneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*

Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, ου, *Xenoph.*

Ahenus, a, um, idem quod *Aheneus.*

Aio, φημὶ, *Æſchin.*

Ala, τὸ πτερὸν, οῦ, ἡ πτέρυξ, animalis, τοῦ ζώου, *Ariſtot.* hominis ſub brachio, ἡ μασχάλη, ης, *Xenoph.* pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ου, *Benz.* equitum, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* aciei, τὸ κέρας, ατος, *Thucyd.* alas addo, πτερόω, navi τὴν ναῦν, *Polyb.*

Alabaſter, ὁ, vel ἡ ἀλάβαστρος, ου, τὸ ἀλάβαστρον, ου, LXX. *N. T.* parvus, τὸ ἀλαβάστριον, ου, *Poll.*

Alabaſtrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ου, *Dioſc.* τὸ ἀλάβαστρον, ου, *Herodian.*

Alabaſtrus, idem quod *Alabaſter.*

Alacer, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtoph.* περί τι, *Thuc.* ὁρμητικὸς πρός τι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ἀκραιφνης

Alacre, προθύμως, *Xenoph.* conf. *Alacriter.*

Alacritas, ἡ προθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, ητος, *id.* ἡ φιλοπραγμοσύνη, ης, *id.*

Alacriter, προθύμως, *Demoſth.* εὐθύμως, *Xen.* ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *Iſocr.*

Alapa, ὁ κόλαφος, ου, *Epicharm.* τὸ ῥάπισμα, ατος, *N. T.* alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, *Dem.* παίω κατὰ κόρρης τινὰ, παίω πὺξ τὸ στόμα τινὸς, *Greg.* alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπὸ τινός, *Luc.*

Alaris, e, πτέρινος, ινη, ινον, *Ariſtoph.*

Alatus, a, um, πτερυγωτὸς, ὴ, ον, *Ariſtoph.* πτερωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Alauda, ἡ κορυδαλὸς, οῦ, *Theocr.* ἡ κόρυδος, ου, *id.* ἡ κορυδαλὶς, ίδος, *id.* ἡ κόρυς.

Albarium, ἡ κονία, ας, *Ægin.* opus albarium ſeu calce inductum, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.* opere albario induco, κονιάω, *Ariſtot.* albario opere inductus, κονιατὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Albatus, a, um, λελευκαμένος, ένη, ένον.

Albedo, ἡ λευκότης, ητος, *Ariſtot.*

Albeo, λευκαίνομαι, *Theophyl.*

Albico, ὑπολευκαίνομαι.

Albidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioſc.*

Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.

Albucum, ὁ ἀσφόδελος.

Albugo, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioſc.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, εως, *id.*

Albulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioſc.*

Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dem.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*

Albumen, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioſc.* τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.

Alburnum, τὸ στέαρ δένδρου, *B.*

Albus, a, um, λευκὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ἀργήεις, εσσα, εν, *Lucian.* ἀργὸς, *Hom.*

Alcion, vide *Halcyon.*

Alea, ἡ κυβεία, ας, *Xenoph.* & pro luſu aleæ, *Ariſtot.* alea ludo, κυβεύω, *Plut.* διακυβεύω, *idem,* alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Polyb.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *id.* alea conſumo ſeu diſperdo, κατακυβεύω, *Lyſias,* alea cum alio ludo, συγκυβεύω, *Plut.* jacio aleam ſeu periculum adeo, ἐκκυβεύω, *Polyb.*

Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, *Xenoph,* peritus, ὁ κυβευτικὸς, οῦ, *Plato.*

Aleatorius, a, um, κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* conſeſſus, ſeu locus, ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, ου, *id.* τὸ κυβεῖον, ου, *Æſchin.*

Ales, ἡ ὄρνις, ιθος, conf. *Avis.*

Aleſco, πληθύνομαι, *Ariſt.*

Alga, τὸ φῦκος, εος, *Theophr.* τὸ φυκίον, ου, *Plut.* τὸ βρύον.

Algeo, ῥιγόω, *Lucian.* ψύχομαι, *Athen.*

Algidus, a, um, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, *Herodian.*

Algificus, ψυχοποιός.

Algor, ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥῖγος.

Algoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυκώδης, εος.

Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἢ νῦν, *Lucian.* alias rebus ſecundis, alias adverſis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττεσθαι, *Dem.* fit alias miſer, alias beatus, γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος, *Ariſtot* alias ambitioſum laudamus, alias non ambitioſum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτι τὸν ἀφιλότιμον, *id.* nec alias unquam volui dicere, οὔτ' ἄλλοτε πώποτε εἱλόμην λέγειν, *Dem.*

Alibi, ἄλλοθι, *Dem.* ἑτέρωθι, *id.* ἀλλαχῆ. *Xenoph.* alibi nuſquam, ἄλλοθι οὐδαμοῦ, *Dem.*

Alica, ὁ χόνδρος, ου, *Galen.*

Alicubi πού, teſtatus eſt quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ πού τις, *N. T.* ἔστιν οὗ.

Alicunde, ποθὲν, *Ariſtot.*

Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις, εως, *Ariſt.* mentis, ἡ ἀλλοτριότης, ητος, *Plato.*

Alienatus, a, um, ἀπαλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω, *Dem.*

Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ου, *Dem.* ὁ ἀλλογενὴς, έος, *N, T.* ὁ ἀλλοδαπὸς, οῦ, *Xen.*

Alienigenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλογενὴς, έος, *N. T.*

Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, *Thuc.* ἀπαλλοτριόω, *Ariſt.*

Alienus, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, ſed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, *Æſchin.* alienum a ſuis moribus, ἀλλότριον τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου, *Dem.* alieno animo eſſe ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρός τινα, *Iſocr. Dem.* alieno, i. e. inimico animo eſſe erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, ſ. διακεῖσθαι, ſ. διατίθεσθαι πρός τινα, vel τινι, *Dem. Iſocr. Plato.* alienum a propoſito dicere, ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, *Lycurg.* ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, *Polyb.*

Aliger, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ πτεροφόρος.

Alimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινὶ, *Ariſtot.* alimentum præbens, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Theophr.* alimento abundans, ὁ καὶ ἡ τροφώδης, εος, *Ariſtot.*

Alio, ἄλλῃ, diſceſſerunt, ᾤχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωσέ τις πατάξῃ, *id.* alio quopiam, ἄλλοσέ ποι, *idem.*

Alioqui, ἄλλως, *Ariſtoph.* alioqui honeſtus, τἄλλα καλὸς, *Dem.* quietus, ſed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρὸς, *Dem.* i. e. ſin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἰπὲ, *Plato.* alioqui dixiſſem vobis, εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, *N. T.*

Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.

Alipes, πτερόπους.

Aliqua, πῇ, *Ariſtot.*

Aliquamdiu, πρὸς ὥραν, ſeceſſit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, *N. T.* χρόνον τινά, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρονον.

Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν, *Dem.* vos contriſtaturum eſſe, ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν, *id.* ἔστιν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando, i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμοῦσιν ἔστιν ὅτε, *Viger.* C. V. Sect. VI. Reg. 2.

Aliquantillum, ἐπὶ μικρὸν.

Aliquantiſper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.

Aliquanto, ποσόν τι, *Herodot.*

Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν.

Aliquantum, ἐπὶ ποσὸν, ποσῶς.

Aliquantus, a, um, ποσὸς, η, ὸν, *Ariſtot.*

Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρους, *N. T.*

Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τι, *Gen.* τινὸς, ſi quis, i. e. aliquis, hoſtem aliquem viderit, εἴπου τὶς τινα ἴδοι ἐχθρὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, δεῖνα ἐχθρὸς, *Dem.*

Aliquiſpiam, idem quod *Aliquis.*

Aliquo, ποῖ, *Ariſtoph.* ὅποι, *id.* ἔστιν ὅποι, ἐνιαχοῦ, *Heſych.*

Aliquorſum, idem quod *Aliquo.*

Aliquot, τινὲς, τινὰ, ἔνιοι, ιαι, α, *Plut.*

Aliquoties, ἐνίοτε, *Plato.*

Aliter, ἄλλως, *Ariſtot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, *Xenoph.* ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, οὐκ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ, *Plato.* aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἢ, ὡς. *Xenoph.*

Aliunde, ἄλλοθεν, proſpiciendum eſt, δεῖ σκοπεῖν, *Dem.* advenire, ἐπελθεῖν, *Iſocr.* ἑτέρωθεν ἀφικέσθαι, *Æl.* accerſere, ἄλλοθέν ποθεν πορίζειν, *idem.*

Alius, a, ud, ἄλλος, η, ο, *Plato.* ἕτερος, έρα, ρον, *Dem.* alius quiſpiam, ἄλλος, *Xenoph.* ſi quiſquam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.* alia aliis jucunda ſunt, ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα, *Ariſtot.* aliud noctua, aliud cornix ſonat, ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, *Proverb.* alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι, *Dem.* alii ſcribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δὲ τύπτουσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι *Iſocr.* nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅτι, *Iſocr.* nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως, *Dem.* nihil aliud poſſunt, quam inſidiari, οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δύνανται, *Iſocr.* alius a me, ſive alius, quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ, ἄλλος ἢ ἐγὼ, ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, *Thuc.* alius poſt alium, εἷς καθ' εἷς, exibant, ἐξήρχοντο, *N. T.*

Allabor, προσπίπτω, *Ariſtot.*

Allaboro, πονέω. Conf. *Laboro.*

Allævo, ἐπιλεαίνω, *Plut.*

Allambo, ἐπιλείχω.

Allimentor, ἐπαιάζω, alicui, τινὶ, *Lucian.* ad aliquid, πρός τι, *id.*

Allatro, προσυλακτέω.

Allatus, a, um, προσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐνεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *N. T.*

Allaudo, ἐπαινέω, *Dem.*

Allectatio, i. e. pertrectatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Allecto, ἐπάγομαι, *Dem.*

Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεὺς, έως.

Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, teſtis μάρτυρος.

Allego, as, ἐπάγομαι, teſtem, μάρτυρα, *Dem.* Homerum, Ὅμηρον, *Ariſtot.* leges, προβάλλομαι τοὺς νόμους, *Gregor.* ἐγκρίνω, *Ariſtid.* προφέρω, *Xen.*

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινά, *ibid.* mihi collegam, προσαιρέομαι μοι συνάρχοντα, *Plut. Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.

Allegorice, ἀλληγορικῶς, ſignifico, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ, *Rhetor.*

Allegorius, a, um, ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Allevamentum, & Allevatio, ἡ ἀνακούφισις.

Allevo, i. e. ſurſum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον, τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος, *N. T.* ἐπικουφίζω, *Philo.* ἐλαφρύνω, LXX.

Allex, ἐπάγων, ουσα, ον.

Alliaris, e, σκοροδομικτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtoph.*

Alliatus, a, um, σκοροδωτὸς, ἡ, ὸν.

Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* δημαγωγέω τινὰ, *Plut.* aliquem, ſermone, πείθω τινὰ λόγῳ, *Xenoph.* mercede, μισθῷ *Thuc.* ad colloquendum, ἀποστοματίζω τινὰ, *N. T.*

Allido, ἐδαφίζω, aliquid alicui, τι ἐπὶ τινι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, *Dem.* petris, προσράσσω πρὸς ταῖς πέτραις, *Alciphr.* προσκρούω, προσκόπτω, *Naz.*

Allietum, ὁ σκοροδὼν, *Heſych.*

Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτης, ου.

Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω, *Plut.* it. πρόσδετος, *Ep.*

Alligo, προσδέω, *Plut.* aliquid alicui, περιάπτω τί τινὶ, *Dioſc.* προσάπτω τί τινὶ, *Lucian.* ἐξάπτω τί τινι, *idem,* ἀπαρτάω τι ἐκ τινος, *idem,* it. ἐξαρτάω, *Herodian.*

Allino, ἐπιχρίω, *Lucian.* it. καταχρίω, *Gal.*

Alliſio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ προσράξις, εως, ἡ ἐπίτριψις, εως, LXX.

Allium, τὸ σκόροδον, ου, *Ariſtoph.* τὸ σκόρδον, ου, *Dioſcor.* allio paſco ſeu cibo, σκοροδίζω, *Ariſtoph.* allii caulis, τὸ σκορόδιον, *idem.*

Allocutio, τὸ πρόσφθεγμα, ατος, *Eurip.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plut.* τὸ πρόσρημα, ατος, *Ariſtid.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plut.* ἡ προσαγόρευσις.

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφωνέω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Iſocr.* aliquem, προσρέω τινὰ, *idem.* blandius, προσειπόν τινα οἰκειότερον, *idem,* προσαγορεύω, προσλαλέω, *Luc.* ἐπαυδάω.

Allubeſco, ἐπαρέσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράβλεψις, εως, ἡ ἀμβλυωπία, ας, *Hippocr.*

Allucinor, παραβλέπω, *Lucian.* ἀμβλυωπέω, ῶ, *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, *Plato,* ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, *Schol. Ariſtoph.*

Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.

Almus, a, um, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Dioſc.* ζείδωρος, ον.

Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, *Theophr.* ἡ αἴγειρος.

Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquos meis ſumptibus, τινὰς ταῖς ἐμοῦ δαπάναις διατρέφω, *Iſocr.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, *Syneſ.* alo clam, ὑποτρέφω, *Galen.* alo una cum, συντρέφω, *Plut.* alo juxta equos, παρατρέφω ἵππους, *idem.*

Aloe, ἡ ἀλόη.

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alſioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κρυώδης, εος, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν.

Alſus, a, um, idem quod *Alſioſus.*

Altare, ὁ βωμὸς, οῦ, *Herodian,* τὸ θυσιαστήριον.

Alte, ὕψου, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι, *Ariſtot.* πόρρωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Alter, era, erum, ἄλλος, alter ipſe, ἄλλος αὐτὸς, *Ariſtot.* alter alterum accuſat, κατηγοροῦσιν ἀλλήλων, *Iſocr.* ἕτερος, έρα, ερον, alter ſtans ſuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἑστηκὼς, *Xenoph.* alter alteri præſtat, ἕτερος ἑτέρου προφέρει, *Thuc.* alter ſcribit, alter diſcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod—alterum vero, quod, δύο δὲ καὶ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι—ἕτερον δὲ, ὅτι, *Dem.* duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρου μετασχεῖν, *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, *Polyb.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀντιλογία, *Dem.*

Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περὶ τινος, *Iſocr.* διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, *Ariſtot.* ἐπαλλὰξ, *Xenoph.*

Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Plato.*

Alterne, idem quod *Alternatim.*

Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* ἐπαμφοτερίζω.

Alternus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ καὶ ἡ ἀμοιβαῖος, ου.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροιόω, ῶ, *Philo.* ἀλλοιόω.

Alteruter, tra, trum, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Thuc.* alterutra vice, ἑτεράκις, *Xenoph.* alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, *Herodian.* alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρωσε.

Altilis, e, θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίας, ου, *Ariſtot.* σιτιστὸς, ἡ, ὸν, *N. T.* it. τρόφιμος.

Altiſonus, ὁ καὶ ἡ, ὑψήχης.

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης.

Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.

Altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγου ἄνωθεν, *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, εως, *Plato.* & altrix, ὁ καὶ ἡ τιθηνός.

Altrinſecus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ θρέπτρια, ας, ἡ θρέπτειρα, ας, *Eurip.* ἡ τροφὶς, ίδος, *Plato.*

Altus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, thronus altiſſimus, θρόνος ὑψηλότατος, *Iſocr.* μετάρσιος, ία, ιον, *id.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ου, *id.* ἄκρος, α, ον, mons altiſſimus, ὄρος ἀκρότατον, *id.* ex alto, ἀφ᾽ ὑψηλοῦ, *Lucian.* ἀπὸ τοῦ μετεώρου, ſc. τόπου, *Thuc.* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *Hom.*

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, *Plut.* τὸ σίμβλον, τὸ σμῆνος.

Alveolus, τὸ κυττάριον.

Alveatus, ὁ καὶ ἡ, κυτώδης.

Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per ſuum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, *Dem.* porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, *idem.* accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obſtruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, *id.*

Alvinus, κοιλιακὸς, ἡ, ὸν.

Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, *Dioſc.*

Aluminoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ στυπτηριώδης, εος, *Galen.*

Alumna, ἡ θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, τὸ θρέμμα, ατος, *Plato.* ὁ θρεπτὸς, ου, *Poll.* ὁ τρόφιμος, *Opp.*

Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Alvus, ἡ κοιλία, ας, *Ariſtot.* alvi ſolutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, *Ariſtoph.* ἀποσκευάζομαι, *Poll.*

Amabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐράσμιος, ου, *Plut.* ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Amabilitas, τὸ ἐράσμιον, ου, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, *Plato.*

Amabo, πρὸς θεῶν.

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* ἀποστέλλω, *Thucyd.*

Amanter, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.*

Amanuenſis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμαρακὸν, σάμψυχον.

Amare, πικρῶς, *Dem.*

Amareſco, πικραίνομαι, *Philo.*

Amarities, ἡ πικρότης, ητος, *Plut.* ἡ πικρία, ας, *id.*

Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*

Amarulentus, a, um, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἔμπικρος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ, κατάπικρος, ου, LXX. ὁ καὶ ἡ, ἐχεπευκής.

Amarus, a, um, idem quod antecedens *Amarulentus.*

Amaſia, ἡ ἀγαπωμένη, ης, *Athen.* ἡ ἐρωμένη, ης.

Amaſius, ὁ ἀγαπώμενος, ου, *Luc.* ὁ ἐρώμενος, ου, *Plut.*

Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulchrarum, τῶν καλῶν, *Lucian.* φιλότης, ητος, *Plato,* ἡ στοργὴ, ῆς, *Herodian.* ἡ φίλησις, εως, *Ariſtot.*

Amator, ὁ ἐραστὴς, οῦ, *Dem.* virginis, παρθένου, *Luc.* gloriæ, δόξης, *Plut.* facinorum, πονηρῶν, πραγμάτων, *Ariſtoph.* ὁ φιλικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Amatorie, ἐρωτικῶς, *Xenoph.*

Amatorius, a, um, ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, *Poll.*

Ambages, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ, διέκδυσις, ὁ γρῖφος, ambagibus verborum uti, πολυλόγον εἶναι.

Ambagioſus, ὁ καὶ ἡ περίπλοκος, γριφώδης.

Ambedo, περιέδω, oſſa, περιτρώγω τὰ ὀστᾶ, *Lucian.*

Ambeſus, a, um, περιτρωγεὶς, εῖσα, ὲν, a περιτρώγω, *Lucian.* περιφαγεὶς.

Ambidexter, ia, rum, ὁ καὶ ἡ ἀμφιδέξιος, ου, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ, περιδέξιος, ου, *Ariſtoph.* ὁ καὶ ἡ ἀμφοτεροδέξιος, ου, LXX.

Ambigo, περιάγω, *Plato,* i. e. dubito, ἀπορέω, *id.* de re aliqua, ἀμφισβητέω τινὶ, *Ariſtot.* ἀμφιγνοέω περί τινος, *Iſocr.* ἐπί τινος, *Plato.* ἐπαμφοτερίζω, *Iſocr.* ἀμφιβάλλω, *Greg.*

Ambigue, ἀμφιβόλως, *Athen.*

Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Rhetor.* ἡ ἀμφιλογία.

Ambiguus, a, um ὁ καὶ ἡ, ἀμφίβολος, ου, ſermo, λόγος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ, ἀμφίλογος, ου, *Xen.*

Ambio, περιζώννυω, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατοπέδῳ, *Gregor.* i. e. peto conſulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν, *Plut.* puellam, μετίημι κόρην, *Iſocr.* honores, σπουδαρχέω, ῶ, *Ariſtot.* φιλοτιμέομαι, imperium, μνηστεύομαι μοναρχίαν, *Plut.*

Ambitio, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.* honorum, ἡ σπουδαρχία, ας, ἡ φιλοτομία, ας, *Herodian,* ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*

Ambitioſe, φιλοτίμως, *Dem.* φιλοδόξως.

Ambitioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, ου, *Plato.* ὁ καὶ ἡ φιλόδοξος, ου, *Herodian.*

Ambitus, ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* ἡ περίοδος, ου, *Ariſtoph.* ὁ γῦρος, ου, *Plut.* ὁ κύκλος.

Ambo, bæ, bo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, ſc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi poteſt.

Ambroſia, ἡ ἀμβροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, ου, ad mare jucundiſſima, ὁ παρὰ θάλασσαν ἥδιστος, *Plut.*

Ambulator, ὁ περιπατήτικος.

Ambulatorius, πορευτικὸς, ἡ, ὸν.

Ambulo, περιπατέω, *Herodian.* i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὰ, βαίνω, *Dem.* προβαίνω, *id.* pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης, *Iſocr.*

Amburo, περικαίω, *Theophr.* περιφλέγω.

Ambuſtio, ἡ περίκαυσις, εως.

Ambuſtus, a, um, περικαυθεὶς, εῖσα, ὲν, περικεκαυμένος, ένη, ένον, περιπεφλεγμένος, ένη, ένον, *Herodian.*

Amens, ὁ καὶ ἡ ἄνοος, *contr.* ἄνους, ſermo, λόγος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *Dem.*

Amenter, ἐκφρόνως, *Suid.*

Amentia, ἡ ἄνοια, ας, *Plato.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφροσύνη, *Sol.*

Amento, ἀμματίζω, *Heſych.* jaculum, ἐναγκυλίομαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*

Amentum, τὸ ἄμμα, ατος, τὸ ὄχανον, ου, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo*, habens haſta, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*

Ames, ἡ σάλιξ, ἰξευτικὸς κάλαμος.

Amethyſtus, ἀμέθυσος.

Amica, ἡ φίλη, ης, *N. T.* i. e. ſcortum, ἡ ἑταίρα, ας, *Dem.*

Amicabilis, e, φιλικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* φίλιος, ια, ιον *Xenoph.* ἀγάπητος, η, ον.

Amice, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.* ϖροσφιλῶς, *Xenoph.* εὐμενῶς, *Dem.*

Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλάμυδι, *Herodian.* veſte, ἐνδύω ἐσθῆτα, *Dioſc.* aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριβωνίῳ, *Plut.* veſte, ἀμφιεννύω.

Amiciter, idem quod *Amice.*

Amicitia, ἡ φιλία, ας, cum aliquo, ϖρός τινα, *Dem.* fidiſſima, ϖιστοτάτη, *Iſocr.* paterna, ϖατρικὴ, *Dem.* ſive familiaritas, conſuetudo, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* ſive converſatio, ἡ συνήθεια, ας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ συνουσία, ας, *idem*, & hoſpitium, φιλία ϗ ξενία, *Dem.* & ſocietas, φιλία ϗ συμμαχία, *id.* & converſatio, συνουσία ϗ διατριβὴ, *id.* amicitiam cujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινος, *id.* comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινὸς, *id.* renovare, ἀνανεώσασθαι φιλίαν, *id.* confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκειότητα, *id.* diſſolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν ϖρός τινος, *id.*

Amictus, a, um, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.

Amictus, τὸ περίβλημα, ατος, Conf. *Indumentum* & *Veſtitus.*

Amicula, τὸ ἱμάτιον, ου.

Amicus, i, ὁ φίλος, ου, *Dem.* ὁ, ἑταῖρος, ου, *idem.* ὁ ἀναγκαῖος, ου, *idem.* & propinquus, φίλος ϗ συγγενὴς, *idem*, & hoſpes, φίλος ϗ ξένος, *idem.* & familiaris alicujus, φίλος ϗ ἐπιτήδειός τινος, *idem.* & ſocius, φίλος ϗ σύμμαχος, *id.* φίλος ϗ ἑταῖρος, *id.* *amicum* aliquem habere, φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* alicujus verum eſſe, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περί τινα, *Dem.* aliquem exiſtimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαι τινα, *id.* comparare, φίλον κτᾶσθαι, *idem*, facere aliquem alicui, φίλον ϖοιεῖν τινά τινι, *idem*, alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινός, *idem*, alicujus eſſe, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναι τινος vel τινὶ, *id.* alicujus manere, φίλον τινὸς διαμένειν, *Iſocr.* deſerere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, ϖροδιδόναι, *idem*, amicis abundans, ὁ ϗ ἡ ϖολύφιλος, ου, *Ariſtot.* amicorum copia, ἡ ϖολυφιλία, ας, *idem*, amicis carens, ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, ου, *Plato*, amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Ariſtot.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *id.* amicorum amator, ὁ ϗ ἡ φιλόφιλος, ου, *id.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *id.*

Amicus, a, um, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, *Plato.* φίλιος, ια, ιον, terra, χώρα, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ϖροσφιλὴς, έος, *id.*

Amiſſio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.*

Amita, ἡ τιτθίς, ίδος, *Plut.* ἡ τοῦ ϖατρὸς ἀδελφὴ, *Iſocr.*

Amitinus, i, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ ϖρὸς ϖατρὸς ἀνεψιός, *Iſæus.*

Amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τι, *Xenoph.* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, *Chryſ.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xen.* ἀποστέλλω τινὰ, *Thuc.*

Amnenſis, e, ϖοτάμιος, ια, ιον.

Amneſtia, ἡ ἀμνηστία, ας, *Plut.*

Amnicus, a, um, ϖοτάμιος, ια, ιον.

Amnis, ὁ ϖοταμὸς, οῦ, *Dem.*

Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, *Ariſtot.* hoc plus quam illud, ἀγαπάω τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, *Dem.* τοῦτο ϖρὸ ἐκείνου, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* parentes, στέργω τοὺς γονεῖς, *Dem.* mulierem, ἐράω γυναικὸς, *Xenoph.* aliquid valde, ὑπεραγαπάω τι, *Herod.*

A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, *N. T.*

Amœne, ἁβρῶς, *Eurip.* τρυφερῶς.

Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ης, ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ τερπνότης.

Amœnus, a, um, τερπνὸς, ἡ, ὸν, ἁβρὸς, ὰ, ὸν, amœnum pratum, λειμὼν, *Ælian.*

Amolior, ἀπωθέω, bellum, τὸν ϖόλεμον, *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολὴν, *Diodor.* avaritiam, ἐκποδὼν ϖοιοῦμαι τὴν ϖλεονεξίαν, *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον, *N. T.* ἀποσκευάζω, *Syneſ.*

Amolitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, οῦ.

Amomum, τὸ ἄμωμον.

Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, τῶν καλῶν, *Luc.* erga orationes, ϖρὸς τοὺς λόγους, *id.* ſive deſiderium alicujus rei, ὁ ϖόθος τινὸς, *Dem.* ſive cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν ϖονηρῶν ϖραγμάτων, *Iſocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor ſui ipſius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes & liberos, ἡ φιλοστοργία, ας, *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ὁ ϗ ἡ ἄστοργος, ου, *Athen.* amore dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιέραστος, *Heliodor.*

Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Amotus, a, um, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκινούμενος ὅρος, *Pand.*

Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Pand.*

Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Gramm.*

Amphisbæna, ἡ ἀμφίσβαινα.

Amphitheatralis, e, ἀμφιθεατρικὸς, ἡ, ὸν.

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, ου, *Plut.*

Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Dioſc.* τὸ κεράμιον, *Dioſc.*

Amphoralis, e, ἀμφορεαῖος, αία, αῖον.

Ample, ϖλατέως, *Herod.* εὐπόρως, δαψιλῶς.

Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* honeſtam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν ϖενίαν, *Iſocr.* aliquem & oſculor, περιβάλλω τινὰ ϗ φιλέω, *Plut.*

Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Gregor.* ϖροσαγκαλίζομαι, *Plut.* ἀσπάζομαί σε.

Amplexus, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως, ὁ ἀσπασμός.

Ampliatio, ὁ ϖλατυσμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Amplificatio, ἐπαύξησις, εως, ἡ ϖαραύξησις, *Dioſc.* ἡ ὑπέρθεσις.

Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.

Amplifico, ϖλατύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* μεγεθύνω, *Aphrod.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν ϖατρίδα, *Dem.* μεγαλύνω, *id.* urbem, ϖοιέω μεγάλην τὴν ϖόλιν ἐκ μικρᾶς, *Iſocr.* rem familiarem, ϖλείω ϖοιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, *id.* aliquid ſermone, αἴρω, ſive ἐπαίρω τι λόγῳ, *Dem.* laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον, *Iſocr.*

Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*

Ampliter, εὐρέως, ϖλατέως.

Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, *Galen.* ἡ ϖλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Amplius, ἔτι, non amplius puer, οὐ ϖαῖς ἔτι, *Dem.* non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, *Dem.* μηκέτι, *Iſocr.* quid amplius? τί ϖρὸς τούτοις ἔτι, *Dem.*

Amplus, a, um, εὐρὺς, ϖλατὺς, εῖα, ὺ, porta, ϖύλη, *N. T.* coxendix, ἰσχίον, *Xen.* ὁ ϗ ἡ εὐμεγέθης, εος, teſtimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ampulla, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.* ampullæ verborum, τὰ στομύλματα.

Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, περιτέμνω, *N. T.* vites, κλαδάω, κλαδεύω.

Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, *Dioſc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*

Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, *Dioſc.* τὸ ἐλαιότρυγον.

Amuſſis, ἡ στάθμη, ης, *Plut.* ad amuſſim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμην, ϖαρὰ στάθμην, ϖρὸς στάθμην, ad amuſſim exigo, σταθμάω, *Lucian.*

Amygdala, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, ίδος, *Plut.*

Amygdalinus, a, um, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλέη, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου, LXX.

Amylum, τὸ ἄμυλον.

An, εἰ, conſiderate, deceat hoc facere, σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ϖοιεῖν, *Dem.* an nec, ne, εἰ—— ἢ μὴ, *Ariſt.* εἴτε—— εἴτε μὴ, *Dem.* an? ϖότερον; *id.* ἆρα, *Ariſtoph.* an non, ϖότερον οὐ, ϖότερα οὐ, an non putas ſcire? ϖότερ' οὐχ ἡγῇ γινώσκειν; *Dem.* ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς, *Plato.* ϖῶς οὐχὶ, an non juſtum eſt? ϖῶς οὐχὶ δίκαιον; *Dem.* οὐκ οὖν, an non abſurdum eſt? οὐκ οὖν ἄτοπον, *Iſocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*

Anabaptiſta, ὁ ἀναβαπτιστὴς, οῦ.

Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Ariſtot.*

Anatarius, ſc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.

Anaticula, τὸ νήττιον, ου, *Athen.* τὸ νησσάριον, *id.*

Anatomia, ἡ ἀνατομία.

Anceps, ὁ ϗ ἡ δίστομος, ου, gladius, ῥομφαία, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀμφήκης, εος, *Ariſtoph.* i. e. dubius, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, ου, conf. *Ambiguus*, item *Dubius*, negotium anceps, ἰσόρροπον ϖρᾶγμα, *Plato.* ancipite Marte, ἀγχώμαλα, *Thuc.* qui ancipiti facie eſt, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, *Lucian.* ancipiti animo eſſe, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, *Gregor.* ἐπαμφοτερίζειν, *Iſocr.*

Anchora, vide *Ancora.*

Ancile, idem quod *Ancyle.*

Ancilla, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ ϖαιδίσκη, ης, *idem.*

Ancillor, δουλεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ὑπηρετέω.

Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, ου, τὸ ϖαιδάριον.

Ancora, ἡ ἄγκυρα, ας, *Plut.* εὐνή. *Hom.* i. e. præſidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου, *Lucian.* ancoram demittere in mare ſive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.

Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, ου, *Lucian.*

Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, ου, *Plut.*

Anethinus, a, um, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*

Anethum, τὸ ἄνηθον, ου, *Ariſtoph.*

Anfractus, ἡ περίοδος.

Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.

Angaria, ἡ ἀγγαρεία, ας, *Pandect.*

Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινα εἴς τι, *N. T.*

Angarius, ὁ ἀγγάριος, ου.

Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, ου, *Lucian.*

Angelus, ὁ ἄγγελος, ου, *N. T.* angelo ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἰσάγγελος, ου, *ibid.*

Angina, ἡ συνάγχη, ης, *Ægin.* angina exterior, ἡ ϖαρασυνάγχη, ης, *id.* interior, ἡ κυνάγχη, ης, *Hippocr.* porcina, ἡ ὑάγχη, ης, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*

Angiportus, ὁ ϗ ἡ, στενωπὸς, ἄμφοδος.

Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπέω τινὰ, *N. T.* ἀνιάω, angor animo, δυσθυμέομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω, *Plut.* i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονέω.

Angor, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.* τὸ ἄχθος, ἡ λύπη.

Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.

Anguilla, ἡ ἄγχελυς, υος, *Ariſtot.* ἡ ἔγχελις, εως, *Lucian.*

Anguillaris, e, ὁ ϗ ἡ ἐγχέλειος, ου, caro, κρέας, *Ariſtoph.*

Anguillarium, ὁ ἐγχελεὼν, ῶνος, *Ariſtot.*

Anguinus, a, um, i. e. anguem referens, ὁ καὶ ἡ ὀφιώδης, εος, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ἡ, ὸν.

Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, εος, *Strabo.*

Angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, εος, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος, *N. T.*

Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, *Euſtath.*

Angulatus, a, um, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*

Anguloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, εος.

Angulus, ἡ γωνία, ας, *Plut.* angulo carens, ὁ καὶ ἡ ἀγώνιος, ου, *Theoph.* in angulum ſe colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, *id.*

Anguſtatus, a, um, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στενὸν, *Herodian.*

Anguſte, στενῶς, ἐστενωμένως.

Anguſtia, ἡ στενοχωρία, ας, *N. T.* ἡ στενότης, ητος, *Herodian.* ἡ στένωσις, εως, LXX. ſpiritus, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX. ἡ θλῖψις.

Anguſto, στενόω, vel στενόομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.* στενοχωρέω, *id.* anguſtor, anguſtiis urgeor, στενοχωρέομαι, *Baſil.*

Anguſtus, a, um, στενὸς, ἡ, ὸν, via, ὁδὸς, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ στενόχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ στενωπός.

Anhelatio, τὸ ἆσθμα, ατος, *Galen.* ἡ πνευμάτωσις, εως. *Ægin.*

Anhelo, ἀσθμάζω, *Suid.* ἀσθμαίνω, *Aret.* πνευστιάω.

Anheloſus, a, um, ἀσθματικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης, εος, *Galen.*

Anhelus, a, um, idem quod *Anheloſus.*

Anicula, τὸ γραΐδιον, ου, *Dem.*

Anilis, e, γραϊκὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ γραώδης, εος, fabula μῦθος, *N. T.*

Aniliter, γραϊκῶς.

Anima, τὸ πνεῦμα, ατος, *Plut.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Thuc.* animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι, *Diodor.* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ου, *N. T.*

Animadverſio, ἡ ἐπίστασις, εως, *Polyb.* i. e. pæna, ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* i. e. obſervatio, ἡ αἴσθησις, εως, *Dem.*

Animadverſor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Syneſ.*

Animadverto, i. e. obſervo, ſentio, αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, προσέχω νοῦν τινι, *Iſocr.* κατανοέω τι, *Thuc.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Animal, τὸ ζῶον, ου, *Iſocr.*

Animalculum, τὸ ζώδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ ζωδάριον, ου, *id.* τὸ ζωΰφιον, ου, *Athen.*

Animalis, e, *ab animal,* ὁ καὶ ἡ ζωώδης, εος, *Syneſ.* ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, hiſtoria, ἱστορία, *Ariſtot. ab anima,* ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.*

Animans, anima præditus, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, *Plato.*

Animate, ἐμψύχως, *Hermog.*

Animatio, ἡ ἐμψύχωσις, εως, ἡ ψύχωσις, εως, *Greg.*

Animatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, *Plato.*

Animitus, ψυχικῶς, contriſtatus, ἐπιλυπηθεὶς, *Apocryph.* facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, *N. T.*

Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπὶ τι, *Dem.* προθυμίαν ἐμβάλλω.

Animoſe, i. e. *fortiter,* μεγαλοψύχως, *Dem.* προθύμως, i. e. irate, θυμικῶς.

Animoſitas, i. e. *magnanimitas,* ἡ ἐμψυχία, ας, *Dem.* ἡ εὐτολμία, i. e. iracundia, ὁ θυμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Animoſus, a, um, i. e. *magnanimus.* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Ariſtot.* i. e. iracundus, θυμικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θυμώδης, εος, *Ariſtot.*

Animula, τὸ ψυχάριον, ου, *Plato.* τὸ ψυχίδιον, ου, *Lucian.*

Animulus, τὸ θυμίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Animus, ὁ θυμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ φρὴν, ενὸς, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *id.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* ὁ νόος, *contr.* νοῦς, *id.* corpus laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε, *Iſocr.* animus cujuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις, *Dem.* mens atque animus, νοῦς καὶ φρένες, *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, *Iſocr.* magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδείκνυσθαι ἔν τινι, *Dem.* habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα, *id.* vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι, *id.* laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, *Iſocr.* providere aliquid animo, προορᾶν τι τῇ ψυχῇ, *id.* reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *id.* animo propenſiore eſſe in aliquid, quam, προστίθεσθαί τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢ, *Dem.* advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος, *Dem.* animo non ſuccumbere adverſariis, ψυχὴν οὐχ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, *idem.* delinquit multa animus ſubverſa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθειρομένης τῆς διανοίας, *Iſocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Dem.* præſtantia, ἡ εὐψυχία, ας, *id.* animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, *Iſocr.* magnus & generoſus, φρόνημα μέγα καὶ νεανικὸν, *Dem.* magno & excelſo animo præditus, μεγαφρονῶν καὶ διαφέρων, *Iſocr.* virili animo & natura præditus in calamitate, ἀνδρωδῶς διακείμενος καὶ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς, *id.* animo magno & humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, *Dem.* animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, *Lucian.* animum deſpondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, *Xenoph.* in animum aliquid induco, ὁρμάω ἐπὶ τὶ, *Plato.* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω, *Thuc.* animum deſpondere ob aliquid ἀθυμεῖν ἐπί τινι, *Iſocr.* animum alicui addere, παρορμᾷν τινα, *Plut.* θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, *Dem.*

Aniſum, τὸ ἄνισον, ου, *Dioſc.*

Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*

Annecto, ἐξάπτω, *Lucian.* Conf. *Alligo.*

Annellus, τὸ δακτυλίδιον, ου.

Anniculus, a, um, qui unius anni eſt, ὁ καὶ ἡ ἐνιάσιος, ου, ſemen, σπέρμα, *Theophr.*

Anniverſarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ου, vel ιος, ία, ιον, feſtum, ἑορτὴ, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, ſacrificium, θυσία, *Thuc.*

Annona, ὁ σῖτος, ου, *Thuc.* τὰ καθ' ἡμέραν, *Iſocr.* annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας, annonæ proſperitas, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.* annonæ penuria, ἡ σπανοσιτία, ας, *Xen.* ἡ σιτοδεία, ας, *Dem.* annonæ caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, *Iſocr.* ἐνδεῖν εἶναι τῶν καθ' ἡμερῶν, *Dem.* quum annonæ penuria apud omnes homines eſſet, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γινομένης, *id.* annonam parvi emere, σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι, *id.* annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, ου, *idem.* annonæ propola, ſive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, ου, annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, vilis, εὔωνος, *Xen.*

Annoſitas, ἡ πολυετία, ας.

Annoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, έος, *Apocryph.* ὁ καὶ ἡ μακρόβιος.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, εως, ἡ παρασημείωσις, εως, ἡ σημείωσις, εως, annotationes ſcribo, ἀποσημειόομαι, *Ammon.* ἐπισημειόω, ῶ, *Plut.*

Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, *Plut.* κατασημαίνω, *Syneſ.* παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινὸς, *Ariſtot.* ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαστον ἔτος, *Iſocr.*

Annularis, δακτυλιακὸς, ἡ, ὸν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, ου, ὁ δάκτυλος παράμεσος.

Annularius, ſc. artifex, ὁ δακτυλιογλύφος, ου, *Laërtius.*

Annulus, ὁ δακτύλιος, ου, *Plato.*

Annumeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμιος, ου, *Apocryph.* ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμητος, ου, *ibid.* κατηριθμημένος, ένη, ένον, *N. T.*

Annumero, καταριθμέω, alicui τινὶ, *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, *Apocryph.* aliquibus, ἔν τισι, *ibid.* κατατίθημι, *Dem.*

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία, ας.

Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως, *N. T.*

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* τινι περί τινος, *id.* mala, ἀγγέλλω κακὰ, *Dem.* quod civitas teneatur ab hoſtibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, *id.* civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, *Plut.* προσαγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu ſignifico, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὶ, *Philo.* κατανεύω τι, *Lucian.*

Annus, τὸ ἔτος, εος, *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς οῦ, *Plato.* anni ſunt trecenti ex quo venit, ἔτη ἐστὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε, *Thuc.* annus deſiit, ſive finitus eſt, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, *Xenoph.* annorum converſiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι, *Plato.* tempus anni, ὥρα τοῦ ἔτους, *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, *Iſocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, *Dem.* non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ καὶ δέκα ἔτεσι, *id.* integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, *id.* anni nondum ſeptem ſunt, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* minor ſexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονὼς, *idem,* duodeviginti anni ſunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ ὅτου, *id.* undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντος, *Dem.* abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τουτὶ, *id.* anno ſuperiore, πέρυσι, *id.* anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, *idem,* anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, *id.* annos natus viginta, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, *id.* ἐτῶν ὢν εἴκοσι, *id.* annus nondum ſeptimus abiit, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν, *id.* ſub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτὸν, *id.* elapſo hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτοῦ τούτου, *id.* finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν, *id.* omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους, *Æl.* decies per annum, δεκάκις τοῦ ἔτους, *id.*

Annuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ου, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐπέτειος, ου, *Theophr.* i. e. qui ſingulis annis pervenit, ὁ καὶ ἡ ἐπετήσιος, ου.

Anormis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Anquiro, ἀναζητέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Anſa, ἡ λαβὴ, ῆς, *Plut.* i. e. occaſio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* anſam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, *id.* anſam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, *id.*

Anſer, ὁ χὴν, χηνὸς, *Ariſtot.*

Anſerarius, ὁ χηνοβόσκος.

Anſerculus, ὁ χηνίσκος, ου, *Lucian.* τὸ χήνιον, ου, *Athen.*

Anſerinus, a, um, χήνειος, εία, ειον, hepar, ἧπαρ, *Athen.* χήνεος, έα, εον, *Galen.* χήνιος, ια, ιον, *Dioſcor.*

Antæ, arum, αἱ παραστάδες, ων, *Poll.* αἱ παραστάθμιδες.

Ante, πρὸ, *cum Genitivo,* ante ædes, πρὸ δόμων, *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρῶν, *N. T.* ante orationem, πρὸ τοῦ αἰτῆσαι, *ib.* ante faciem, πρὸ προσώπου, *ib.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμοῦ, *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν, *Plato.* ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breve tempus, πρὸ βραχέως χρόνου, πρὸ βραχέως, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τίθεσθαι, *Plato.* ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν, τι, *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον, *Dem.* τὸ πρότερον, *Iſocr.* ante——, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, *ibid.* paullo ante, μικρῷ πρότερον, antequam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, *Xenoph.* πρότερον, ἢ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

curg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, *Dem.* neque ante, neque poſt, οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, *id.* ante ſolis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æſchin.* ante ſolis occaſum, πρὸ ἡλίου δεδυκότος, *idem*, ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιοῦ, *Iſocr.*

Antea, πρότερον, conf. antecedens *Ante*.

Anteactus, a, um, προγεγενημένος, ένη, ένον, anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς, vel ὁ βεβιωμένος βίος, *Dem.*

Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo*.

Antecedens, προεστὼς, ῶσα, ὸς, ἡγούμενος, ένη, ενον.

Antecedo, προέρχομαι, *Xenoph.* προγίνομαι, *Thuc.* προάγω, aliquem, τινὰ, *N. T.* προπορεύομαι, *Xen.* προηγοῦμαι, *Ariſtoph.*

Antecello, προέχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, *Iſocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem induſtria, τινα τῇ φιλοπονίᾳ, *Xenoph.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, *Lucian.* ὑπερέχω, bona ſpe, σπουδαίαις ἐλπίσι, *Iſocr.* ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, *Ariſt.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν, *Iſocr.*

Anteceſſio, ἡ προέλευσις, εως.

Anteceſſor, ὁ πρόδρομος, ου, ὁ προηγητὴς, οῦ, ὁ προηγούμενος, ου.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello.*

Antefero, προτιμάω, ῶ, juſtitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας, *Plut.* virum modeſtum diviti, προκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου, *id.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, *Dem.* δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα, *Plut.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *Plato.* honeſtatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Ariſtot.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, ἢ βίον, *Dem.* προαιρέομαι τὸν θάνατον ἀντὶ βίου, *Xenoph.* publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, *Plut.* meipſum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινὶ, *Ariſtoph.* προκατάρχω, *Galen.*

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero.*

Antehac, πρὸ τοῦ, *Thuc.* πρόσθεν, *Xenoph.* ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, a, um, προτιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, προκριθεὶς, εῖσα, ὲν. Confer *Antefero.*

Anteloquium, τὸ προοίμιον, *Ariſtot.* ἡ πρωτολογία.

Antelucanus, a, um, ὄρθριος, ία, ιον, *Thuc.* ἀμφίλυκος, tempus antelucanum, τὸ περίορθρον, ου, *id.* Confer *Matutinus.*

Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.*

Antemeridianus, a, um, ὁ ϗ ἡ προμεσημβρινὸς, οῦ.

Antenna, ἡ κεραία, ας, *Plut.* τὸ καρχήσιον, τὸ ἐπίκριον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhetor.* ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, *Theophr.* Confer *Anticipo.*

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Sophocl.* Confer *Antefero.*

Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, *Dem.* *cum Conjunct.* ante quam ſol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æſchin.* *cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, *Antiph.* *cum Infinitivo*, antequam feceris, πρὶν πρᾶξαι, *Dem.* antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, *Lycurg.* πρὸ τοῦ, antequam audiverim te, non abibo, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαί σου, οὐκ ἀπελεύσομαι, *Xenoph.* πρότερον,—— ἢ, *Dem.* πρότερον,——πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

Anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, *Aphrod.* in anteriore parte, ἔμπροσθεν, navis, τοῦ πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, vel εἰς τοὔμπροσθεν.

Anterius, ἔμπροσθεν, *Plato.* πρόσω, *Xen.*

Anteſignanus, ὁ πρόμαχος, ου, *Plut.* ὁ πρωτοστάτης, ου, *N. T.*

Anteſto, προΐσταμαι, alicui rei, τινὸς, *Dem.* πρός τι, *Xenoph.*

Anteſtor, μαρτύρομαι, Deos & homines, θεοὺς ϗ ἀνθρώπους, *Plut.*

Antevenio, προφθάνω, *Iſocr.* Confer ſequens *Anteverto.*

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἐπικαταλαμβάνω τινὰ, *Plato*, res ipſas, ἔμπροσθέν εἰμι τῶν πραγμάτων, *Dem.* aliquid, προλαμβάνω τι, *id.* lenitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, *Iſocr.* cogitationem, προτρέχω τῆς διανοίας, *idem.*

Antevolo, προΐπταμαι.

Anthrax, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* Vide *Carbo.*

Antiæ, τὸ προκόμιον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhet.*

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι, *Theophr.* τινί τινος, *id.* προκαταλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Anticus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, *Aphrod.* ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου, *Dioſc.* τὸ ἀντιφάρμακον, ου, *id.* ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*

Antilena, τὸ λέπαδνον, ου, *Homer.*

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ου.

Antiquatio, ἡ ἀποπαλαίωσις, εως, ἡ παλαίωσις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως. Conf. *Abrogatio.*

Antique, ἀρχαίως, *Dem.*

Antiquitas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος. *Pauſan.* aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων, *Dem.*

Antiquitus, ἀρχαίως, *Dem.* ἐκ παλαιοῦ, ſc. χρόνου, *Syneſ.* πάλαι, *Dem.*

Antiquo, παλαιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* i. e. abrogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμον, *Dem.* Conf. *Abrogo.*

Antiquus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, *Dem.* antiqua & vetera, ἀρχαῖα ϗ παλαιά τινα, *id.* antiqua commemorare, proferre, recenſere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, *Iſocr.* contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, *id.* antiqui ſc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ, *Athen.* Conf. *Vetus.*

Antiſtes, ὁ προστάτης, ου, *Xenoph.* ſacrorum, ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* Conf. *Præſes*, item *Præfectus.*

Antiſtita, ἡ προστάτις, ιδος, *Chryſ.*

Antlo, ἀντλέω, ῶ, Conf. *Haurio.*

Antrum, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.* τὸ σπήλαιον, ου, *id.* ὁ χηραμὸς, οῦ, montium, ὀρῶν, *Syneſ.* antris plenus, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, εος, LXX.

Anus, us, ἡ γραῦς, αὸς, *Athen.* γραῦς γυνὴ, *Dem.* πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, *id.* ἡ πρεσβῦτις, *Æſchin.* fio, γραιόομαι.

Anus, i, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Ariſt.* ἡ πυγὴ, ῆς, *id.*

Anxie, λυπηρῶς, *Iſocr.*

Anxietas, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ συνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ θλίψις, εως, *ibid.* τὸ λυπηρὸν, οῦ, *Thuc.* ἡ ἀπορία, ας, *Plato*, animi, ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς, *Plut.*

Anxius, a, um, ἀλγεινὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ περιαλγὴς, έος, *Plato*, ὁ ϗ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Ariſtot.* anxius ſum, ἄχθομαι, *Iſocr.* ἀδημονέω, *Xenoph.* anxius cogito, μεριμνάω, *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum iſta re, τοῦτο, *Gregor.* τούτου, *Philo*, in inſulam beatorum, εἰς μακαρίαν, *Ariſtoph.*

Apella, ὁ λειπόδερμος, ου.

Aper, ὁ σύαγρος, ου, *Dem.* ὁ κάπρος, ου, *Xen.*

Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, *Xenoph.* teſtamentum, διαθήκας, *Dem.* literas, γράμματα, *Syneſ.* os, διαίρω τὸ στόμα, *id.* librum, ἀναπτύσσω βιβλίον, *N. T.* ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* horrea, λύω τὰς ἀποθήκας, *Naz.* ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν,

Aperte, φανερῶς, *Plato*, ἐν τῷ φανερῷ, *Xenoph.* ἐκ τοῦ φανεροῦ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodian* γνωστῶς, LXX. ῥητῶς, *N. T.* σαφῶς, ἀναφανδὸν, aperte loqui ſermonem, παῤῥησίᾳ λαλεῖν τὸν λόγον, *ib.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſil.* ἡ δίοιξις.

Apertura, idem quod *Aperio*; i. e. inciſura, ἡ χάσις, εως.

Apertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, ἀνεωγὼς, υῖα, ὸς, dolium, πίθος, *Plut.* ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, i. e. manifeſtus ac clarus, ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ου, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ προῦπτος, ου, *Thuc.* aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodian.* in apertum profero, ἐμφανὲς ποιέω, *Dem.*

Apex, ἡ κεραία, ας, *N. T.* v. g. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* ὁ κολοφών.

Apiarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, τὸ μελιττουργεῖον, ου, τὸ μελοτροφεῖον.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έως, ὁ μελιττουργὸς, οῦ.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ου, ὁ βομβυλιὸς, οῦ, *Iſocr.*

Apis, ἡ μέλισσα, ης, *Iſocr.* omnibus quidem floſculis inſidet, de ſingulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθιζάνει, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, *id.*

Apiſcor, vide *Adipiſcor.*

Apium, τὸ σέλινον, ου, *Dioſc.* ſilveſtre, τὸ ἀγριοσέλινον, ου, *id.* paluſtre, τὸ ἡλεοσέλινον, ου, *id.* majus, τὸ ἱπποσέλινον, ου, *Theophr.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, ου, *Dioſc.* petræum, τὸ πετροσέλινον, ου, *id.*

Apocalypſis, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.

Apocryphus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόκρυφος, ου, *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Cic.*

Apologeticus, a, um, ἀπολογητικὸς, ὴ, ὸν, *J. Mart.*

Apologia, ἡ ἀπολογία, ας, *Iſocr.*

Apologus, ὁ ἀπόλογος, ου, *Plato.*

Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, ας, *Galen.* apoplexia laborans, ὁ ϗ ἡ ἀπόπληκτος, ου, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Apoſtaſia, ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Apoſtata, ὁ ἀποστάτης, ου.

Apoſtaticus, a, um, ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, *Gregor.*

Apoſtato, ἀποστατέω, ab ἀποστάτης.

Apoſtema, τὸ ἀπόστημα, *Galen.*

Apoſtolatus, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, *N. T.*

Apoſtolicus, a, um, ἀποστολικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*

Apoſtolus, ὁ ἀπόστολος, ου, *N. T.* falſus, ὁ ψευδαπόστολος, ου, *ibid.*

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.*

Apotheoſis, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Apparate, παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς, *Plut.*

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Tduc.*

Apparatus, us, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ παρασκεύασμα, ατος, *Gregor.* bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τοῦ πολέμου, *Dem.* apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς, *id.* τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, *Iſocr.* immenſus, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις. *idem.* inanis, ἡ παρασκευὴ κενὴ, *Dem.* inſtituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευήν, *id.* adverſari apparatibus alicujus, ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, *id.* vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, *id.* uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, *id.*

Apparatus, a, um, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, recte, probe, ὀρθῶς, *Dem.*

Apparentia, ἡ φάσις, εως, *Ariſt.* ἡ ἐπίφασις, εως, *Suid.*

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *Ariſtot.* φαινόμενος, ένη, ενον, *idem.*

Apparenter, φανερῶς, *Dem.* φαινομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc *imperſ.* apparet, φαίνεται, fuiſſe, γεγονὼς, *Ariſtid.* apparet, quod, δῆλόν ἐστιν ὅτι, *Xenoph.*

Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.

Apparitor, i. e. ſatelles, ὁ δορυφόρος, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλητεύσας, αντος, *id.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.* ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.*

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξαρτύω, *Polyb.* exercitum, κατασκευάζω στράτευμα, *id.* convivium, συμπόσιον, *Plato.*

Appellatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* τὸ ὀνόμασμα, ατος, *Plato,* i. e. acclamatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ πρόσρημα, ατος, *id.* i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, εως, *id.* ἡ ἔφεσις, εως, *id.* Conf. *Nomen,* item *Compellatio* & *Provocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, *Plato,* aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, *Dem.* aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινὰ Ῥῶμον, *Iſocr.* i. e. compello, κοινολογέομαι, ὑμᾶς, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τοὺς δημάρχους, *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, *Dem.* πρὸς λιμένα, *id.* ἄγω πρὸς τὸν λιμένα, *id.* navem, ὀκέλλω τὴν ναῦν, *Thuc.* ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* ὁρμάω ἐπί τι, *Xen.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, *Plato,* ſcripti, τὸ παράγραμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐξάρτημα.

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἔκ τινος, *id.* i. e. pondere dimetior, κατασταθμίζω, alicui argenteos triginta, ἵστημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, *N. T.*

Appetens, ὀριγόμενος, ένη, ενον, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* ὀρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.* γλιχόμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appetibilis, e, ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, *Al. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, εως, *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* magiſtratûs, ἡ φιλαρχία. ας, *Xiphil.*

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appeto, ὀρέγομαι, ſemper plus, ἀεὶ πλείονος, *Iſocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος, *Ariſtid.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* aliquid, τι, *Phil.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* ἐπιποθέω, *Luc.* i. e. appropinquo, ἐγγίζω, συνάπτω, *Pol.* vide *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω, *Sirac.* παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, *Laërt.* θορυβέω, *Iſocr.* ἐπιθορυβέω, *Xen.*

Applauſus, ὁ κρότος, ου, excitare ſtrepitum & applauſum, ποιεῖν θόρυβον καὶ κρότον, *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, *Syneſ.* ἡ κάταρσις, ἡ καταγωγὴ, animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.

Applico ſc. nave, προσορμίζω, vide *Appello,* aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, *Plato,* προσάπτω τί τινι, *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* ſcalas turribus, προστίθημι κλίμακας πύργοις, *Thuc.*

Apploro, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Appono, προστίθημι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τοὺς πατέρας, *N. T.* cibum, προσφέρομαι σῖτον, *Xen.* crudum alicui, παρατίθημι ὠμόν τινι, *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφὴν τινι, *Athen.*

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, *Polyb.* προσκομίζω, *Herodian.*

Apposite, ἐπιτηδείως, *Thuc.* i. e. apte, ἁρμόζοντως, εὐθετῶς. Vide *Apte.*

Appoſitio, ἡ παράθεσις, εως, *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*

Appoſitus, ὁ καὶ ἡ πρόσθετος, ου, *Xen.* i. e. aptus, ὁ καὶ ἡ εὔθετος, *Dioſcor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu τῇ χειρὶ, *Dem.* manum, τῆς χειρὸς, *N. T.* crines, τῶν τριχῶν, *Æſchin.* veſtem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, *Plato.* chlamydem, ἔχομαι τῆς χλαμύδος, *Lucian.*

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, εως, *Xenoph.* ἡ ἀντιλαβὴ, *Thuc.*

Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας, *Dem.* ἡ συμφώνησις.

Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὶ, *Dem.*

Approbo, *ut probe perſpectum,* δοκιμάζω, *Plut.* orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, *Lucian.* aliquem, ἀρέσκω τινὰ, *Plato,* aliquid, εὐάρεστόν ἐστι μοί τι, *Philo,* diſputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὴν διατριβὴν τινος, *Iſocr.*

Appromiſſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Appromiſſus. a, um, ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαί τι, *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινι, *Herod.* ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *Thucyd.*

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς πόλιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι, *Cebes Theb.* Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, εως. ὁ ἐξιδιασμὸς, οῦ, *Strabo.*

Approprio, ἰδιόω.

Apricatio, ἡ ἡλίωσις, ὁ ἡλιασμὸς, οῦ, ἡ ἡλίασις, εως.

Apricor, ἡλιάζομαι, *Ariſt.* εἱληθερέομαι, *Galen.*

Apricus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσήλιος, ου, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὐήλιος, ου, *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίῳ, *Ariſtoph.* ἐν ὑπαίθρῳ, *Ælian.*

Aprilis, ὁ θαργηλιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἀπρίλιος, ου.

Aprugnus, a, um, συάγρειος, εία, ειον, adeps, στέαρ, *Dioſc.*

Apte, ἐπιτηδείως, *Thuc.* εὐαρμόστως, *Iſocr.*

Aptitudo, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμογὴ, ῆς, *idem.*

Apto, ἄρω, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι περὶ τὸ σῶμα, *Xenoph.* ἱκανόω, *N. T.*

Aptus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* natura ad aliquid, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς πρός τι, *Ariſtot.* ad ferendos labores. ἱκανος, ὴ, ὸν, φέρειν τοὺς πόνους, *Plato,* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, ἐπιδέξιος, εὔθετος εἴς τι.

Apud, ἐν, *cum Dat.* apud teſtes, ἐν μάρτυσι, *Plato,* apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum Accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, *Pauſan.* πρὸς, *cum Accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, *Chryſ.* παρὰ, *cum Dativ.* apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν, *ibid.*

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, *Ariſt.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, ας, *Thuc.* aqua carens, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ καὶ ἡ εὔυδρος, ου, *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγόυδρος, ου, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ καὶ ἡ πάρυδρος, ου, *idem,* aqua abundans, ὁ καὶ ἡ πολύυδρος, ου, *Plato,* aqua inter cutem collecta diſtentus, ὁ καὶ ἡ ὑπέρυδρος, ου, *Hippocr.* ſub aqua demerſus, ὁ καὶ ἡ ὕφυδρος, ου, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ καὶ ἡ φεύγυδρος, ου, *Polyb.* aqua gaudens, ὁ καὶ ἡ φίλυδρος, ου, *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Hipp.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικος, ὴ, ὸν, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ου, *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ, *Syrac.*

Aquæductus, us, τὸ ὑδραγώγιον, ου, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *idem,* ἡ ἀμάρα.

Aqualiculus, ὁ γάστρων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, *Athen.*

Aquarius, a, um, ὑδατικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Aquarius, *aſtrum,* ὁ ὑδροχόος, ου, *Proclus.*

Aquaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνυδρος, ου, animal, ζῶον, *Ariſt.*

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, εως, *Plut.* τὸ ὕδρευμα, ατος, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, *id.* ὁ ποτισμός.

Aqueus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, εος, *Theoph.* ὑδαλέος, έα, έον, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ ὑδαρὴς, έος, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, οῦ, *Ariſtot.* marina, ὁ ἁλιάετος, ſ. ἁλιαίετος, ου, *id.* vulturis ſpeciem referens, ὁ γυπαίετος, ου, *id.*

Aquilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ου.

Aquilifer, ὁ ἀετοφόρος, ου, *Plut.*

Aquilinus, a, um, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας. *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀετώδης, εος.

Aquilo, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βορρᾶς, *Gen.* τοῦ βορρᾶ, LXX. ab aquilone, βορρᾶθεν, *Theodot.* ἀπὸ βορρᾶ, *N. T.* verſus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, e, βόρειος, εία, ειον, flatus, πνεῦμα, *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*

Aquoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης. εος, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ὴ, ὸν, terra γῆ, *Athen.* aquoſus fio, ὑδατοῦμαι, *Gal.* aquoſum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου, *Ariſtot.*

Ara, ὁ βωμὸς, οῦ, *Dem.* pulcherrima & ſanctiſſima, κάλλιστος καὶ ἁγιώτατος, *id.* aram exſtruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμοὺς, *id.* adducere ad aram & jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν καὶ ἐξορκίζειν, *id.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Iſocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, *Dem.* dimicare pro aris & focis, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, *Andocid.*

Arabilis, e, ἀροτὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀροτήσιμος, *Ep.*

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ἡ ἀράχνη, ης, *Plut.* araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ου, *Hom.*

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον. ου.

Araneoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀραχνώδης, εος, *Ariſt.* ὁ καὶ ἡ ἀραχνιώδης, εος, ἀραχνικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.* ἀράχνειος, εία, ειον, *id.*

Araneum, i. e. *tela araneæ.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea,* inſectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, εως, terræ, τῆς γῆς, *Ariſt.* ἡ ἀροτρίασις, εως, LXX. arationis tempus, ὁ ἄροτος, ου, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου, *Plut.*

Aratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ου, terra, γῆ, ἡ ἄρουρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινὸς, *Dem.* ſorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα, *Iſocr.* deſignare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαι τινα, *Dem.* fieri quibuſdam controverſiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τισι τῆς δίκης τινὸς, *id.* ſedere pro aliquo, καθίζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, *id.* ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητὴν, *id.* committere aliquid arbitris dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος δικάζεσθαι, *id.* adquieſcere ſententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, *id.* ſententia arbitri, ἡ γνῶσις τοῦ διαιτητοῦ, *idem*, tanquam arbiter judico, διαιτάω, *Iſocr.* ut arbiter aliquem abſolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινὸς, *id.*

Arbitralis, e, ὁ καὶ ἡ διαιτήσιμος, ου, *Iſæus.*

Arbitrario, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, a, um, idem quod *Arbitralis*, arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.

Arbitratus, us, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Iſocr.* alicui permittere adverſus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν δίαιταν πρός τινα, *Dem.* adeſſe alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, *id.* differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν, *id.* niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, *id.* ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, *id.* ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι, *id.* reſcindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν. *id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id.* i. e. voluntas propria, ἡ γνώμη, ης, *Dem.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago. διαιτάω, *Dem.* conf. *Arbiter*, i. e. exiſtimo, ἡγέομαι, *Plato*, οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, ου, *Xenoph.* τὸ δένδρος, εος, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Ariſtoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ, *Dem.* refertum eſſe arboribus, μεστὸς εἶναι δένδρων, *id.* arbores cædo, δενδροκοπέω, *Dem.* arboribus conſitus, ὁ καὶ ἡ δενδρόφυτος, ου, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboreſco, δενδρόομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, a, um, δενδρικὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ δενδρώδης, εος, *Dioſc.*

Arbuſcula, τὸ δένδριον, ου, *Athen.* τὸ δενδρύφιον, ου, *Dioſc.*

Arbuſtum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, ὁ θάμνος.

Arbutus, ἡ κόμαρος, ου, *Theophr.*

Arca, ἡ κιβωτὸς, ου, *Philo*, fœderis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, *N. T.* ἡ θήκη.

Arcane, κρυφαίως, ἀποῤῥήτως, ἐν ἀποῤῥήτῳ, δι' ἀποῤῥήτων, *Herodian.* ἀῤῥήτως.

Arcanum, τὸ ἀπόῤῥητον, ου, τὸ μυστήριον, ου, *Demoſth.*

Arcanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥητος, ου, ſacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ μυστηριώδης, εος, *Plut.* μυστικὸς, ἡ, ὸν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios a conſortio malorum, τοὺς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, *Xen.* aliquem a ſacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, *Dem.* te a talibus, σε ταῦτα, *Ariſtoph.* aliquem a ſermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, *Dem.* aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τοῦ βήματος, *Æſchin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τοῦ βωμοῦ, *Lucian.* homines a ſe, ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτοῦ, *Xenoph.*

Arceſſitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.*

Arceſſo, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμώτην, *Plut.* i. e. accuſo, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως, ἐπαρχίας, *id.* Vide *Accuſo.*

Arcerſitus, us, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plato*, ἡ μεταπομπὴ, ῆς, *id.*

Arcerſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ μετάπεμπτος, ου, *Plato.*

Archaiſmus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, οῦ, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ου, *N. T.*

Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ου, *Lucian.*

Archetypus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρχέτυπος, ου, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ου.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ου.

Archiepiſcopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ου.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ου.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, οῦ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιπποκόμος, ου.

Archiſtrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, ου.

Archithalaſſius, ὁ ἀρχιθάλασσος, ου.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς.

Architectonicus, a, um, ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.*

Architector, ἀρχιτεκτονέω, *Ariſtot.*

Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος, *Plut.*

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ου, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ου.

Arctatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύστενος, ου, *Heſ.* ἐστενωμένος, ένη, ένον.

Arcte, στενῶς, XX.

Arcticus, a, um, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν.

Arcto, στενόω, *Herodian.* στενοχωρέω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.

Arctous, a, um, ἀρκτῷος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρκτοῦρος, ου, *Heſiod.*

Arctus, a, um, στενὸς, ἡ, ὸν, dens, ὀδοὺς, *Xenoph.*

Arcula, τὸ κιβώτιον, ου, *Dem.*

Arcuo, κυρτόω, *Xenoph.*

Arcus, τὸ τόξον, ου, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xenoph.* arcum attraho, τόξον κυκλόω, *Ælian.* ἐπιτείνω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*

Arcus cœleſtis, ἡ ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, οῦ, *Ariſtot.* alba, ὁ λευκερώδιος, ου, *id.*

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Plato.*

Ardenter, περικαῶς, *Suid.*

Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο, *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δαῒς καίεται, *Ariſtoph.* διακαίομαι, *Lucian.* πίμπραμαι, *id.* i. e. vehementer amo, ἐμμανῶς διατίθην πρός τι, *Dem.* i. e feſtino, σπεύδω. Conf. *Amo*, item *Feſtino.*

Ardeſco, ἀνάπτομαι.

Ardor, τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ου, *Dioſcor.* τὸ καύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναφερὴς, έος, *Ariſtot.* i. e. arrectus, ὄρθιος, ία, ιον, *Xenoph.* i. e. difficilis, ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, έος, *Dem.*

Area, ἡ ἅλως, ω, *Xenoph.* ἡ ἅλων, ωνος, *N. T.* domus, τὸ οἰκόπεδον, ου, *Æſchin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον, *N. T.* αὐαίνω, αὔω.

Arefactio, ἡ τερσία, ας, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.* ἡ ἄμμος, ου, *N. T.* ἡ ἄμαθος, arena obruo, καθαμμίζω, *Ariſtot.* arenam ſubtus habens, ὁ καὶ ἡ ὑπόψαμμος, ου, *Theophr.*

Arenoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ἀμμώδης, εος, *Sirac.* ἀμαθόεις, εσσα, εν.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ου, τὸ ψαμμίον, ου, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Ariſtot.* αὐχμέω, σκέλλομαι.

Areola, τὸ ἁλώνιον, ου.

Areſco, ξηραίνομαι, *N. T.* αὐαίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strabo.*

Argentarius, a, um, ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ſum, ἀργυρεύω.

Argentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ου, *Herodot.*

Argenteus, a, um, ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, *Ariſtid.* argentea vaſa, τὰ ἀργυρώματα, ων, *Polyb.*

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strabo.* τὰ ἔργα ἀργύρεια, *Dem.*

Argento, ἀργυρόω, *Plut.* καταργυρόω, περιαργυρόω, *Athen.*

Argentum, ὁ ἄργυρος, ου, *Xenoph.* τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* vivum, ὁ ὑδράργυρος, ου, *Dioſc.* ὁ ἄργυρος χυτός, *Ariſtot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένον, *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, *Æſchin.* argento carens, ὁ καὶ ἡ ἀνάργυρος, ου, *Plato.* in argentum muto, ἐξαργυρίζω, *Thuc.* argenti ſpuma, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.* argenti amans, ὁ καὶ ἡ φιλάργυρος, ου, *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ου, *Strabo.*

Argilla, ἡ ἄργιλος, ſ. ἄργιλλος, ου, *Ariſtot.*

Argillaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀργιλώδης, εος, *Suid.*

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, *Ammon.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Argumentor, ἐπιχειρέω, *Ariſtot.* συλλογίζομαι, *id.*

Argumentum, ἡ πίστις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *Dem.* τὸ τεκμήριον, ου, *Iſocr.* ὁ ἔλεγχος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* τὸ σημεῖον, *id.* magna & evidentia argumenta, μεγάλοι καὶ φανεροὶ ἔλεγχοι, *Dem.* argumentum maximum, μεγίστη πίστις, *Iſocr.* evidens & firmum, ἐναργὴς πίστις καὶ δύναμιν ἔχουσα, *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, *id.* invenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις, *Iſocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος, *id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμους, *Dem.* dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, *idem*, uti argumentis quibuſdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι, *Iſocr.* τισὶ τεκμηρίοις, *Demoſth.* τισὶ σημείοις, *Iſocr.* adſerre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον, *Dem.* i. e. ſumma, ἡ περιοχὴ, ῆς, ἡ ὑπόθεσις, εως.

Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξελέγχω τι, *id.* perſpicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαί τι, *id.* id eſt, accuſo. Vide *Accuſo.*

Argutatio, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Argutator, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Argutiæ, τὰ σοφίσματα, ων, *Herodian.*

Argutor, σοφίζομαι, *Ariſtot.* ἀντιλογέω.

Argutus, a, um, ἐλεγχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* i. e. ſubtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Ariſtot.*

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, *Plut.* ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηρασία, ας, *Ariſtot.* ἡ αὔανσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ά, όν, locus, τόπος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάξηρος, ου, *id.* ὁ πτίλος, *Hom.* αὐαλέος, έα, έον.

Aries, animal & machina bellica, ὁ κριὸς, οῦ, *Plut.* & *Xenoph.* aries parvus, τὸ κριόδιον, ου, *Heſych.*

Arietarius, a, um, ὁ καὶ ἡ κριώδης, εος.

Arietatio, ἡ κεράτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.

Arietinus, a, um, κρίειος, εία, ειον.

Arieto, κερατίζω, κριοκοπέω, *Polyb.*

Ariolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος, LXX.

Ariolor, κληδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Ariſta, ὁ ἀθὴρ, έρος, *Dioſc.* ἡ ἀνθέριξ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Arithmetice, ἀριθμητικῶς.

Arithmeticus, a, um, ἀριθμητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Aritudo, idem quod *Ariditas.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *Plut.* ſumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύεσθαι ἐπί τινα, *Dem.* ἁρπάσαντα ὅπλα πορεύεσθαι ἐπί τινα, *id.* gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, *id.* ὁπλοφορεῖν, *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, *Dem.* in armis eſſe, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, *Thuc.* εἶναι ἐν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem inſtruo, ἐξοπλίζω τινὰ, *Xenoph.* valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem hoſtiliter invadere, μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθροῦ τάξει, *id.* ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, *id.* inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα, *id.* vincere hoſtem armis, κρατεῖν τοῦ ἐχθροῦ ἐν ὅπλοις, *id.* deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα, *id.* amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, *id.* arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, *Xen.*

Armamenta, τὰ σκευάσματα, ων, τὰ σκεύη, ων, *Dem.*

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης, *Plut.* ἡ σκευοθήκη, ης, *Æſchin* armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ ὅπλων, *Dem.*

Armarium, idem quod antecedens *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὅπλισις, εως, *Xenoph.* ἡ ἐξόπλισις, εως, vel ἐξοπλισία, ας, *Polyb*, ὁ ὁπλισμός.

Armatura, τὰ σκεύη, ῶν, *Dem.* integra, ἡ πανοπλία, ας, *id.* ἡ ὅπλισις, εως, *Thuc.* armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, ου, *Dem.* miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, οῦ, *id.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armatus, a, um, ὡπλισμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἔνοπλος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἔξοπλος, ου, *Polyb.* ὁ ἐν ὅπλοις, *Dem.* ὢν ἐν ὅπλοις, *id.* bene, ὁ καὶ ἡ εὔοπλος, ου, *Xenoph.* omni ex parte, ὁ καὶ ἡ πάνοπλος, ου *Eurip.*

Armatus, *Subſt.* ὁπλιστὴς, οῦ, graviter, ὁ ὁπλίτης, ου. *Thuc.* ὁ ὁπλίτης βαρὺς, *Plut.* leviter, ὁ ψιλὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βουκόλος, *Philoſtr.* ὁ βουφορβός,

Armentum, ἡ ἀγέλη, ης, *Xenoph.* τὸ βουκόλιον, ου, *Philo.* τὸ ποίμνιον, *Plat.* armenti locus, ὁ ἀγελαιὼν, ῶνος, *Suid.*

Armilla, τὸ ψέλλιον, *Xenoph.* τὸ περιδέξιον, ου, LXX.

Armiluſtrium, ἡ ὁπλογυμνασία, ας.

Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* θωρήσσω, κορύσσω, *Hom.* populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπί τινα, *Herodian.* ἐξοπλίζω, *Xenoph.* καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεανίσκους ἀσπίσι, *Dem.* Conf. *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, ου, *Iſocr.* ἡ ἐπωμίς, *Eur.*

Aro, ἀρόω, αὐλακίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.* aromata redolens, ὁ καὶ ἡ ἀρωματώδης, εος, *Athen.* aromata reſipio, ἀρωματίζω, *Al. Aphrod.* aromatibus imbuo, id. *Dioſc.* aromata aliquatenus redolco, ὑπαρωματίζω, *id.*

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Aromaticus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Arrectus, a, um, ὄρθιος, ία, ιον, *Galen.*

Arrha, ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶνος, *N. T.*

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Conf. *Pignus.*

Arrepo, προσέρπω, *Soph.*

Arrideo, προσγελάω, alicui, τινὶ, *Eurip.* προσμειδιάω τινὶ, *Solon apud Laërt.*

Arrigo, ὄρθιον ἐφίστημι, *Lucian.* aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα, *Plato.* oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, *Philo.* ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, *Herodian.* aliquem ad ſupplicium συλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν, *id.*

Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, *Theocr.* κατατρώγω.

Arrogans, ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, όνος, *Iſocr.* ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον. *id.* ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ου, *Dem.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.*

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ἡ ὑπερηφανία, *Iſocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *Dem.* ὁ ὄγκος, ου, *Iſocr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερβολικὸν, *id.* amplexi nuper arrogantiam, προσπεπλακότες νεωστὶ ἀλαζονείαις, *id.* uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, *id.* confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιῶσαί τινων τὰς ἀλαζονείας, *id.* cohibere arrogantiam alicnjus, περιαιρεῖσθαι φρόνημά τινος, *Dem.* abjicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων. *Iſocr.*

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Iſæus.* τὶ, *Plut.* ἀπονέμω ἐμοί τι, *Lucian.* omnia, αὐθαδιάζομαι, *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ης, ἡ τεχνοσύνη, *Ep.* artes & ſcientiæ & facultates quædam, τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι καὶ δυνάμεις, *Iſocr.* ars magna, τέχνη μεγάλη, *Dem.* parva, μικρὰ, *id.* Honorata, ἔντιμος, *Iſocr.* utilis, χρησίμη, *id.* liberalis, ἐλευθέριος, artem invenire, εὑρίσκειν τέχνην, *Dem.* ſcribere, γράφειν, *Iſocr.* facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πρᾶγμά τι, *Dem.* diſcere, μανθάνειν, *Iſocr.* ſcire, ἐπίστασθαι, *idem*, tenere, ἔχειν, *id.* oſtentare, ἀποδείκνυσθαι, *id.* exercere, ἐργάζεσθαι, *Dem.* deditum eſſe arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινὸς, *id.* occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισὶ, *id.* exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινὰ, *id.* præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, *Iſocr.* uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ ſeu ἐπιστήμῃ, *Iſocr.*

Arſenicum, τὸ ἀρσενικόν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας. *Galen.*

Arteriacus, a, um, ἀρτηριακὸς. ἡ, ὸν, *Gal.*

Arterioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρτηριώδης, εος.

Arthriticus, i. e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, οῦ, *Dioſc.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, *Herodian.*

Articularis, e, ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Articulate, κατ᾽ ἄρθρους, ἐνάρθρως,

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, εως, ἡ διάρθρωσις, εως.

Articulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔναρθρος, ου, *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν διαρθρόω.

Articuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρθρώδης, εος, *Xenoph.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.* formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, *Ariſtot.* articulis carens, ὁ καὶ ἡ ἄναρθρος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου, *Lucian.* articulis diſtinguo, διαρθρόω, *Plato.* per articulos connecto, προσαρθρόω, *Hippocr.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, ου, *Dem.* ὁ δημιουργὸς, οῦ, *id.* artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *id.* ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Iſocr.* manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, e, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, ου, *Ariſtot.* ἐπιτεχνατὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer ſequens *Artificioſe.*

Artificioſe, τεχνικῶς, *Iſocr.* διὰ τέχνης, *Ariſtot.* κατὰ τέχνην, *Lucian.* σὺν τέχνῃ, *Pauſan.* κατατεχνικῶς.

Artificioſus, a, um, *de homine*, τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.* de homine & re, ὁ καὶ ἡ κατάτεχνος, ου, *Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum*, τὸ τέχνημα, ατος, *Xenoph.* i. e. profeſſio artificis, ἡ τέχνη, ης, *Dem.* ἡ δημιουργία, ας, *id.*

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, us, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.*

Arvina, τὸ λίπος, εος, *Philo.* ἡ πιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ κνίσσα. *Hom.*

Arundinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλὸς, *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον, ου.

Arundineus, a, um, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, ου, *Plut.* ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.*

Aruſpex, Aruſpicina, vide *Haruſpex*, *Haruſpicina.*

Arvum, ἡ ἄρουρα, ας, *Ariſtot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, *Iſocr.* munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, *id.* habitare, οἰκεῖν, *id.* tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, *Dem.* præſidium imponere in arcem, φρουρεῖν, *id.* i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ου, *Iſocr.* i. e. propugnaculum, τὸ ἐπιχείρισμα, ατος, *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, *N. T.*

Aſcendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, *Iſocr.* in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* in navem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, *Plut.* in cœlos, ἄνειμι εἰς οὐρανοὺς, *Chryſ.* altius, προσαναβαίνω ἀνώτερον, *N. T.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βήματος.

Aſcenſio, ἡ ἀνάβασις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀνάλυσις, ἡ ἄνοδος.

Aſcenſor, ὁ ἀναβάτης, ου, *Xenoph.*

Aſcenſus, us, idem quod *Aſcenſio.*

Aſcia, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.* ὁ πέλεκυς.

Aſcio, ἀξινίζω, πελεκίζω.

Aſciſco, ἐπάγομαι. alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, *Ariſtot.* aliquem, προσκαλέω τινὰ, *N. T.* liberos, εἰσποιέω παῖδας, *Iſocr.* aliquem ſocium, τινὰ κοινωνὸν, *Dem.* cognomentis meis, ταῖς ἐμοῦ ἐπωνυμίαις, *Plut.*

Aſcititius, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, *Ariſt.* i. e. adoptivus, εἰσποιητὸς, ἡ, ὸν.

Aſcribo, vide *Adſcribo.*

A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.

Aſella, τὸ ονάριον, ου, τὸ ὀνίδιον, ου, *Athen.* ὁ ὀνίσκος.

Aſelli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Aſellus, idem quod *Aſella.*

Aſina, ἡ ὄνος, ου, *N. T.*

Aſinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Aſinarius, a, um, idem quod ſequens *Aſininus.*

Aſininus, a, um, ὀνικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ὀνώδης, εος, *Ariſtot.* ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας, *Galen.*

Aſinus, ὁ ὄνος, ου, *Xenoph.* ὁ βούπαλος.

Aſparagus, ἀσπάραγος.

Aſpectabilis, e, ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Aſpecto, ἐφοράω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Aſpectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, *Xenoph.* ἡ πρόσοψις, εως, *Thuc.* τὸ βλέμμα, ατος, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aſpectu manſueto eſt, τὸ βλέμμα ἥμερος, *Lucian.* in aſpectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aſpectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, *Plut.* ὁ βλοσυρωπός, *Hom.* adſpectui aliorum ignominioſe exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Aſper, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *id.* πικρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* τραχεινος, ἡ, ὸν, via, ὁδὸς, *Suid.* δεινὸς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Aſpere, τραχέως, *Iſocr.* χαλεπῶς, *id.*

Aſpergillum, τὸ περιῤῥαντήριον, ου, *Æſchin.*

Aſpergo, αἰονάω, *Gal.* διυγραίνω, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, *Ariſtoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ἀποῤῥαίνω λευκὴν ὑγρότητα, *Ariſtot.* lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ἐπιῤῥαίνω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ, *Dioſc.* acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ, *Xenoph.*

Aſpergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος, LXX. τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.* ὁ ῥαντισμός.

Aſperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας, *Xenoph.* orationis, λόγου, *Iſocr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Aſperitudo, idem quod antecedens *Aſperitas.*

Aſpernabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταφρόνητος, ου.

Aſpernanter, καταφρονητικῶς, *Xenoph.*

Aſpernatio, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *id.*

Aſpernor, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* aliquid, τινὸς. *Herodian.* amicos, ἀμελέω τῶν φίλων, *Xenoph.* nihil, ἀθετέω μηδὲν, *Plut.* Conf. *Sperno*, *Contemno.*

Aſpero, τραχύνω, *Athen.*

Aſperſio, ὁ ῥαντισμὸς, οῦ, *N. T.* τὸ ῥάσμα, ατος, *Athen.*

Aſpicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα, *Iſocr.* πρός τινα, *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι, *Dem.* aliorum miſerias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Iſocr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xenoph.* fixis oculis aliquem, ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφοράω εἴς τινα, *Herodian.* aliquem tyrranice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, *Plato.* minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινὰ, *id.* προσβλέπω, *Ariſtoph.* εἰσοράω, *Hom.*

Aſpiratio, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato.*

Aſpiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τὶ, *Eurip.* ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς, *Xenoph.* i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπουριάζω τὶ, *Lucian.*

Aſpis, ἡ ἀσπὶς, ἴδος, *Xenoph.*

Aſportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς, frumenti, σίτου, *Iſocr.*

Aſporto, ἐκφέρω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* ἐκκομίζω τὶ, *Thuc.*

Aſpredo, idem quod *Aſperitas.*

Aſſabilis, e, ὀπτήσιμος, ίμη, ιμον, *Athen.*

Aſſatio, ἡ ὄπτησις, εως, *Plut.*

Aſſatura, τὸ ὄπτημα, ατος, τὸ κρέας ὀπτὸν, *Plut.*

Aſſatus, ὀπτὸς, ἡ, ὸν, ὀπταλέος, έα, έον.

Aſſecla, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* aſſeclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* inviſus ob aſſeclarum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ. *Lucian.* aſſecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης, *Plato.* ὁ ἀμορβὸς, *Sch. Call.*

Aſſectatio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Syneſ.* ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀκολούθημα, ατος, *id.*

Aſſectator, idem quod *Aſſecla.*

Aſſector, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* κατόπιν τινος, παρακολουθέω τινὶ, *Lucian.*

Aſſenſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext. Empir.* ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφάνησις.

Aſſenſor, ὁ σύμψηφος, *Plato.*

Aſſentatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.* ἡ θωπεία, ας, *Plato.* oratio plena aſſentationis, λόγος μεστὸς κολακείας, *id.* aſſentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex aſſentatione. ποιεῖν τι κολακείᾳ, *id.* aſſentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμενος, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μεῖζον κολακείαι, *Iſocr.* coërcere alicujus aſſentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολακείας, *Dem.* citra aſſentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, *id.*

Aſſentator, ὁ κόλαξ, ακος, alicujus, τινὸς, *Dem.* ὁ κολακεύων, οντος, τινὰ, *Iſocr.* ὁ δημαγωγῶν, οῦντος, τινὰ, *Dem.* ὁ παράσιτος, ου, *Athen.*

Aſſentatorie, κολακευτικῶς.

Aſſentio, ſ. Aſſentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἔν τινι, *Xenoph.* τινὶ περί τινος, *Ariſtot.* poſtulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, *Dem.* alii, ὁμολογέω ἄλλῳ. *Plato.* opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι, *Syneſ.* tibi adoleſcentes habere, ὁμολογέω σοι νεωτέρους ἔχειν, *Dem.* tibi, quod, σοὶ, ὅτι, *Plato.* laudantibus aliquid, συμφέρομαι ὑμνοῦσί τι, *Plut.* συναινέω.

Aſſentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* alicui, τινὰ, *Xenoph.* arte, τῇ τέχνῃ, *Iſocr.* inſigniter, ἐπιφανῶς, *id.* χαρίζομαι καθ᾽ ὑπερβολὴν, *Dem.* ὑποκολακεύω, *id.*

Aſſequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Plato,* τυγχάνω τινος, *Dem.* virtutem, ἀφικνέομαι ἀρετῆς, *Iſocr.* non aſſequor ſcopum, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, *Ariſtot.* jaculantes aſſequuntur ſcopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι, *Plut.* aſſequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης, *Dem.* i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθέω τινὶ σαφῶς, *Dem.* μανθάνω τι σαφῶς, *id.* nihil non aſſequor, οὐδενὸς ἀπολείπομαι, *id.*

Aſſer, ἡ σανὶς, ίδος, *Lucian.*

Aſſerculus, τὸ σανίδιον, ου, *Æſchin.*

Aſſero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* i. e. juxta fero, προσφυτεύω, i. e. vindico, προσποιέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* in libertatem, ἐξαιρέομαι πρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Aſſertio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Aſſervio, ἐπιδουλεύω, alicui, τινὶ.

Aſſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xen.* τηρέω.

Aſſeſſio, ὁ πάρεδρος, ου, *Dem.* alicujus, τινὶ, *Philo.* ὁ πρόσεδρος, ου, ὁ σύνεδρος, ου, *Demoſth.* eligere aſſeſſores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, *Iſocr.* mittere aſſeſſores, πέμπειν συνέδρους, *id.* viſum eſt aſſeſſoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Aſſeſſorium, τὸ συνέδριον, ου, *Herodian.*

Aſſeſſura, i. e. dignitas aſſeſſorum, ἡ παρεδρία, ας.

Aſſeveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

Aſſeverate, idem quod antecedens *Aſſeveranter.*

Aſſeveratio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſevero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Syneſ.* quod, διϊσχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Aſſideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, *Chryſ.* aſſidere & aliquid canere jubere, κατακλινεσθαι καὶ ᾄδειν τι κελεύειν, *Dem.* aſſideo & immineo rei, προσκαθέζομαι καὶ προσεδρεύω τῷ πράγματι, *Dem.*

Aſſidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* ἀδιαλείπτως, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plato.*

Aſſiduitas, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.* ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, *Plato.* ὁ ἐνδελεχισμὸς, οῦ, LXX, ἡ ἐνδελέχεια.

Aſſiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, ου, *N. T.* ſum in aliqua re, προσκαρτερέω τινὶ, *Dem.* προσμένω τινι, ἐπιμελοῦμαι, διατελέω.

Aſſignatio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſtot.* ἡ προσαπόθεσις, εως, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Aſſigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plato.* Confer *Attribuo.*

Aſſilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Suid.*

Aſſimilis, e, ὁ καὶ ἡ προσόμοιος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, *Dem.*

Aſſimiliter, ὁμοίως, *Plut.* παραπλησίως, *Dem.*

Aſſimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* παραβάλλω τί τινι, *Liban.* τὶ πρός τι, *Iſocr.* aſſimilor, εἴκω, in nulla re, ἐν οὐδενὶ οὐδὲν, *Dem.*

Aſſimulatio, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.* ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.*

Aſſimulo, προσποιέομαι, me eſſe amicum, εἶναι φίλος, *Æſchin.* aliquid, ὑποκρίνομαί τι, *Lucian.*

Aſſiſto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινὶ, *Hom.* i. e. opitulor alicui, τινὶ, *Xen.* τινὶ βοηθέω, *id.*

Aſſitus, a, um, παρακείμενος, ένη, ενον.

Aſſo, i. e. tabulas ſterno, σανιδόομαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, ſed ad ſolem, τὸ κρέας οὐ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, *Plut.*

Aſſocio, συνάπτω. aliquem alicui, τινά τινι, *Xenoph.* alicui, πρός τινα, *Plut.* προσεταιρίζω τινά τινι, *Xenoph.*

Aſſolet, εἴωθε, *Plato.* φιλεῖ, *Æſchyl.*

Aſſuefacio, συνεθίζομαι, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι πρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, οὕτω διατίθημί τινα, ὥστε, *id.*

Aſſuefactus, ἐθισθεὶς, εῖσα, ὲν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἔν τινι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνήθης, εος, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Aſſuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Aſſulto, idem quod *Aſſilio.*

Aſſultus, u, ἡ ἐπιπήδησις, εως.

Aſſumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ᾽ ἅμαξαν, *Xen.*

Aſſumptio, ἡ πρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Aſſuo, προσράπτω, *Plut.*

Aſſurgo, ἐπανίσταμαι, alicui de ſella, τινὶ τῶν θάκων, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῶν θάκων, *Xenoph.*

Aſt, pro vocula hac poëtica vide *At.*

Aſtacus, ὁ ἀστακὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Aſteriſcus, ὁ ἀστερίσκος, ου, *Theophr.*

Aſtipulatio, ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext.* συγκαταίνεσις, εως, ἡ καταίνεσις, εως.

Aſtipulator, ὁ συγκάταινος, ου, *Dem.*

Aſtipulor, συγκαταινέω, alicui, τινὶ, *Xen.* προστίθεμαι τινὶ, *Herodian.* ſententiæ alicujus, εἰς τὴν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hac lege, σύμψηφός σοί εἰμι τούτου τοῦ νόμου, *Plato.*

Aſto, παρίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Aſtragalus, ἀστράγαλος.

Aſtralis, e, ἀστρικὸς, ἡ, ὸν, ἀστρῷος, ῴα, ῷον, *Al. Aphr.*

Aſtrepo, ἐπικτυπέω. ῶ.

Aſtricte, προεσταλμένως, στενῶς.

Aſtrictio, ἡ στύψις.

Aſtrictus, a, um, προεσταλμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Aſtringo, προστέλλω, *Galen.* aliquid aliqua re, προαναστέλλω τὶ τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ πρός, *Chryſoſt.* ἐπισφίγγω.

Aſtrologia, ἡ ἀστρολογία, ας, *Ariſtot.* aſtrologiam tracto, ἀστρολογέω, *Athen.*

Aſtrologicus, a, um, ἀστρολογικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Aſtrologus, i, ὁ ἀστρολόγος, ου, LXX.

Aſtronomia, ἡ ἀστρονομία, ας, *Iſocr.* deditum eſſe aſtronomiæ ſtudio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, *id.*

Aſtronomicus, a, um, ἀστρονομικὸς, ἡ, ὸν.

Aſtronomus, i, ὁ ἀστρονόμος, ου, *Herodian.*

Aſtruo, κατασκευάζω, *Philo.*

Aſtrum, τὸ ἄστρον, ου, *Ariſtot.* aſtra contemplari, ἀστρονομέω, *Ariſtoph.* ἄστρα κατανοέω. *Laërt.* τὰ ἄνω βλέπω. *Plato.*

Aſtupeo, ἐπιθαυμάζω.

Aſtu, πανούργως, utor, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſtus, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δεινότης.

Aſtutia, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δολοφροσύνη.

Aſtutus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Aſtute, κερδαλέως, πανούργως, ago, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον, *Philoſtr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa cauſabitur, at id iniquum eſt, σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλ᾽ οὐ δίκαιον, *Dem.* καί τοι, at quantum pecuniæ ſodalitatum principes mihi daturos putatis? καί τοι πόσα χρήματα, &c. *Dem.* μέντοι, at quis ex ſuperioribus regibus, &c. τίς μέντοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, *Dion. Halicarn.* τοίνυν, at jam ipſimet accuſationi reſpondere volo, τοίνυν ἤδη καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, *Dem.* ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέντοι, ὅμως δὲ οὖν, at enim, μὲν οὖν, at enim dicat aliquis, φήσαι μὲν οὖν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum eſt, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ᾽ οὐ γὰρ δύναμαι, *Plato.* ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere poſſibile, ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν, οὔτε βιάζεσθαι δυνατὸν, *id.* at certe, at ſaltem, ἀλλά γε, ἀλλ᾽ οὖν γε, & ſi non mediocriter, at certe exiliter, καὶ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ᾽ ἀμυδρῶς γε, *Iſocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ δισπάππος, ου.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.* ater cute, ὁ καὶ ἡ μελαγχρώς, ῶτος, *id.* atra dies, ἀποφρὰς ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθεος, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, οῦ, *Poll.* ὁ ἐπασκητής.

Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, a, um, ἀθλητικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Atnepos, ὁ δισέγγονος, ου.

Atneptis, ἡ δισέγγονος, ου.

Atomus, ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*

Atque, καὶ, τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.

Atqui, καί τοι, atqui conſiderate, O Athenienſes, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* καὶ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο γ᾽ ἕξουσιν εἰπεῖν, *id.*

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, ου.

Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Poll.* τὸ μέλαν, ᾧ γράφομεν, *Dioſc.* ſutorium, τὸ χάλκανθον.

Atriarius, ὁ αὐλειός, ου, ὁ αὐλικὸς, οῦ, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.

Atrienſis, idem quod antecedens *Atriarius.*

Atriolum, τὸ προαυλίδιον, ου.

Atrium, τὸ προαύλιον, ου, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* τὸ μέλαθρον.

Atrocitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀπήνεια.

Atrociter, ὠμῶς, ἀπηνῶς.

Atrox, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* δεινὸς, ὴ, ὸν, ſcelus, ἀδίκημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Iſocr.*

Attactus, us, ἡ ἐπαφὴ, ῆς. *Plato.*

Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta ſunt iſta, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* οὐ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, *id.* οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως. attamen habet aliquam excuſationem, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφασιν ὅμως, *id.* ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*

Attamino, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Attemperate, ἐπικεκραμένως, εὐκαίρως.

Attemperans, attemperandi vim habens, ἐπικραστικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ἐπικρατικὸς, ὴ, ὸν, *idem.*

Attemperatio, ἡ ἐπίκρασις, εως, *Gal.*

Attempero, ἐπικεράννυμι, *Gal.*

Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* verbis, τοῖς λόγοις, *id.*

Attente, προσεκτικῶς, *Suid.* φιληκόως,

Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ κατανόησις.

Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταπειράω, *Apocryph.*

Attentus, a, um, προσεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν προσεκτικὸν, *Ariſtot.*

Attenuate, λεπτυνομένως.

Attenuatio, ἡ λέπτυνσις, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.

Attenuo, λεπτύνω, aliquid, τὶ, ἰσχναίνω τὶ, *Ariſtot.*

Attero, προστρίβω, aliquid alicui, *Baſil.* παρατρίβω τι πρός τι, *Ariſtot.* σμύχω, aliquem, κατατρίβω τινὰ, *Thuc.*

Atteſtatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, ας, *Thuc.*

Atteſtor, ἐπιμαρτυρέω, i. e. teſtimonium tribuo alicui, τινὶ, *Lucian.* i. e. teſtimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι, *Plut.* i. e. teſtem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα, *Dem.*

Attexo, προσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* ἐπιψαύω, i. e. addo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* συνάπτω τι πρός τι, *Plato.*

Attineo, προσήκω, iſta attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, *Dem* προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον μέρος, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, *id.*

Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, *Iſocr.* ſacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαί τινος, *Plut.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, *Herodian.*

Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν, *Thuc.* fuſtem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω, *Xenoph.* in altum, διαίρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς, *Ariſtot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* aliquid, ἀναβιβάζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, *Ariſtot.* πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* ἀναφέρω.

Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.

Attonite, ἐκστατικῶς, *Plut.*

Attonitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμβρόντητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπόπληκτος, ου, *id.* ἐκστατικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ſum, διδίττομαι, *Lucian.* ἐμβεβρόντημαι, *Plut.* fio, ἐκπλήσσομαι, adſpectu, πρὸς τὴν ὄψιν, *Plut.* calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, *id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *Æſchin.* ἀτύζω, *Theoc.*

Attono, ἐμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plat.*

Attractio, ἡ ἕλξις, εως, *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, ῆς, humoris, τῆς νοτίδος, *Theophr.* ἡ ἕλκυσις, εως, ὁ, ἑλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, εως, *Al. Aphrod.*

Attractorius, a, um, ἐφολκὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Attractus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίσπαστος, ου, malum, κακὸν, *Hom.*

Attraho, ἐφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* poſteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια, *Hippocr.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, *Plato.*

Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*

Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chryſ.* aliquem, ἐφάπτομαι τινος, *Herodian.*

Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι, *Ariſtot.* aliquid Deo, ἀνατίθημι τι Θεῷ, *Syneſ.* alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμί τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τοὔνομα πατρὸς, *id.* alicui aliquid per ſortem, ἐπικληρόω τί τινι, *idem.*

Attributio, ἡ ἀπόδοσις, εως, ἡ ἀπονομὴ, ῆς.

Attritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάτριπτος, ου, veſtis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιτριβὴς, έος, ſum bellis, ἐξασθενέω πολέμοις, *Herodian.*

Attritus, us, ἡ παράτριψις, εως, *Dioſc.* ἀποτριβὴ, ῆς, *Dem.*

Avare, πλεονεκτικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iſocr.* ita avare gerere ſe adverſus aliquem, ut, οὕτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε, *Iſocr.* φιλοχρημάτως ἔχειν τινὶ, *Dem.* φειδωλῶς.

Avariter, idem quod *Avare.*

Avaritia, ἡ πλεονεξία, ας, *Dem.* ἡ φιλαργυρία, ας, *Iſocr.* ἡ φιλοχρηματία, ας, *Plato.* ἡ φιλοπλουτία, ας. *id.* ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* ſordes & avaritia, αἰσχροκέρδεια καὶ πλεονεξία, *id.* opum augendarum cupiditas, ἡ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, *id.* venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, *Iſocr.* avaritiæ cauſſa ne ab aris quidem manus abſtinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adverſus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, *id.* ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινα, *Iſocr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, *Dem.* coërcere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας, *id.* omittere, omiſſam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας, *id.* alienum eſſe ab avaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, *id.*

Avarus, a, um, ὁ πλεονέκτης, ου, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλάργυρος, ου, *Plato*, ὁ καὶ ἡ φιλοχρήματος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος, *Dem.* ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, *id.* ζητῶν πλεονεκτεῖν, *id.* cujus omnia ſtudia ad avaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῷ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν, *id.* referens conſilia ſua ad avaritiam, ἐξετάζων τοὺς λογισμοὺς πρὸς πλεονεξίαν, *id.* μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἔχει, *id.*

Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, ου, *Plut.* ὁ ὀρνιθευτὴς, οῦ, *Æl.* verborum, λεξιδίων θηρευτὰς, *Democr.* ὁ ἰξευτὴς, *Bion.*

Auctarium, ἡ προσθήκη, ης, *Plato.* τὸ ἐπίμετρον, ου, *Theocr.* τὸ ἐπίβλημα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ ἐπιμέτρου προστίθημι, *Galen.* ἐπιμετρέω, *Lucian.*

Auctio, ἡ αὔξησις, εως, *Athen.* i. e. Venditio publica, ἡ δημιοπρασία, ας, ἡ, ἀποκήρυξις, εως, ἡ πρᾶσις, εως, *Lucian.* auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα, *id.* alicujus, ἀποκηρύττειν τι, *Lucian.*

Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.* ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.

Auctor, ὁ αὔξων, οντος, *Iſocr.* i. e. ſuaſor, cauſſa, αἴτιος, ου, ſtudii alicujus, ἐπιμελείας τινος, *Iſocr.* tibi ſum hujus rei, αἴτιος τούτου σοί εἰμι, *Iſocr.* αἴτιος τούτου σοι γίνομαι, *Dem.* tibi non ſum hujus, ἀναίτιος τούτου σοί εἰμι. *Plato.* qui non eſt auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, *Plut.* auctorem ſe præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plato.* libri, ὁ συγγραφεὺς, έως, auctore carens, ὁ καὶ ἡ ἀδέσποτος, ου, fama, φήμη, *Plut.* ſic ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cujus auctor incertus eſt.

Auctoramentum, τὸ ἐπίχειρον, ου, *Plato.*

Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, ατος, τὸ κῦρος, ἡ ἀξιοπιστία. vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου, *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας, auctoritatem conſequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας, *Baſil.* auctoritate mea probo, αὐθεντέω, *id.* auctoritatem mihi in aliquem ſumo, αὐθεντέω τινὸς, *N. T.* auctoritate polleo, ἐνημβέω, *Æſchin.* auctoritate aliquem ſupero, κατευημβέω τινός.

Auctoro, περιποιέομαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*

Auctus, idem quod *Auctio.*

Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, *Plato.*

Aucupor, ὀρνιθοθηράω, *Poll.* θηρεύω, *Iſocr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plato.* leviſſimam quamque occaſionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσεως ὀλίγου λαβέσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαι τινα, *Herodian.* ἰξεύω.

Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demoſth.* τὸ θράσος, εος, *id.* ἡ θρασύτης, ητος, *Iſocr.* εὐτολμία, ας, *Plut.* audacia & confidentia, τόλμα καὶ θρασύτης, *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα καὶ ἀναισχυντία, *id.* θράσος καὶ ἀναίδεια, *id.* eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε, *id.* εἰς τοῦτο θράσους ἀφικνεῖσθαι, ὥστε, *id.* εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, *id.* pari audacia uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, *Iſocr.* ſumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, *Iſocr.* præſtare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλους, *Dem.* eripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, *id.*

Audaciter, vel quod idem eſt

Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θρασύτερον, *id.* θαρσαλέως, *Iſocr.* θαῤῥαλέως, *id.* φιλοκινδύνως, *id.*

Audacule, *Adv.* τολμηρότερον, *N. T.*

Audaculus, a, um, τολμηρότερος, έρα, ερον, ὁ παράτολμος.

Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, *id.* θρασὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ φιλοκίνδυνος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔτολμος, ου, *Herodian.* audax & promptus, τολμῆσαί τε ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκὼς, *id.* nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσται, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος, *Dem.* cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Iſocr.* audacia alios ſuperans, τόλμῃ ἄλλους ὑπεραίρων, *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, οῦ, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, *id.* παράβολον ἔργον, *Polyb.* nimium audax, ὁ καὶ ἡ παράτολμος, ου, *Plut.*

Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον, *Xenoph.* Confer antecedens *Audax.*

Audenter, θαῤῥαλέως, *Plato.* Confer *Audacter.*

Audeo, τολμάω, Demoſth. θαρσέω, *Xenoph.* θαῤῥέω, *Iſocr.* θρασύνομαι, *Demoſth.* audeo videre, τολμάω βλέπειν, *id.* cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τολμᾶν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter ſuccipere, θαρσεῖν τὴν ὁδὸν, *Syneſ.* audere pugnam ſuſcipere, θαῤῥεῖν πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, *Chryſ.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, *Herodian.*

Audientia, ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſchin.* audientiam facio, ποιέω σιωπὴν, *Xenoph.*

Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὶ ἔκ τινος, *Iſocr.* aliquid ex ſenioribus, τὶ παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accuſare ſive accuſantem, ἀκροάομαί τινος κατηγοροῦντος, *Dem.* aliquem, ut præceptorem, διακούω τινὸς, *Plut.* ſermones magicos,

gicos, διακούω λέγων μαγικῶν, *id.* aliquem docentem aliquid, διακούω τί τινος, *Plato.* aliquem, τινὸς, vel aliquid, τὶ, vel etiam τινὸς, *Dem.* ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως. benigne, εὐνοϊκῶς, tacite, σιγῇ, libentiſſime, ἥδιστα, invite, ἀηδῶς, faſtidioſe, δυσκόλως, cum horrore & gemens & demiſſo in terram capite, πεφρικὼς καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπτων, cum invidia, φθόνῳ, alieniore animo, ἀλλοτριώτερον, iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. *Dem.* & *Iſocr.* bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπό τινος, vel παρά τινος, *Plut. Plat. Thuc.* i. e. *nominor, dicor,* audio vir bonus, ἀκούω ἐσθλὸς, *Theocr.* Argivi audiunt primi eſſe, Ἀργεῖοι ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι *Herodot.*

Auditio, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſchin.*

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Auditor, ὁ ἀκουστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ἀκροατὴς, οῦ, *Dem.* ἀκούων, οντος, *id.* ὁ ἀκροώμενος, ου, *Iſocr.* benignus, εὐμενῶς ἔχων, *Dem.* gratioſiſſimus, χαριέστατος, *Iſocr.* moroſus, δύσκολος, *id.* nanciſci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere ſe auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον, *id.* non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκουόντων, *id.* delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγον τινὰ, *Iſocr.* demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους, *id.* faſtidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν, *id.* ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας, *Dem.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Auditus, a, um, ἠκουσμένος, ένη, ένον, afferre rem auditam, προσάγειν ἀκοὴν, *Dem.* teſtari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, *id.*

Auditus, us, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Iſocr.* facilis, ἡ εὐηκοΐα, ας, hebes ſive difficilis, ἡ δυσηκοΐα, ας, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυηκοΐα, ας, *id.* acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας, auditu jucundus, ἀκούειν ἡδὺς, aliquid ſcire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινὸς, *Iſocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ὴ, ὸν, *id.* non indignus, οὐκ ἀπάξιος ἀκούειν, *Plato.*

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xenoph.*

Aveho, ἀπάγω, *Ariſtot.*

Avellana, τὸ λεπτοκάρυον, ου, vel τὸ λεπτὸν κάρυον, *Dioſc.*

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος, *id.* τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀποσύρω.

Avena, ἀκρόσπελος, ου, *Dioſc.*

Aveo, ἐφίεμαι, *Dem.* aliquid, γλίχομαί τινος, *Iſocr.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ποθέω τινὸς, *Iſocr.* Vide *Cupio,* item *Deſidero.*

Avernalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀόρνειος, ου.

Avernus, ὁ ἄορνος, ου.

Averrunco, ἀποτρέπω. Vide *Averto.*

Averſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀποτρόπαιος, ου, *Plato.*

Averſatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. *Themiſt.*

Averſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Averſor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, *Galen.* deprecationem alicujus, ἀποτρίβω τὴν δέησιν τινος, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Averſor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Jupiter averſor, Ζεὺς ἀποτρόπαιος, *Luc.* ὁ ἀπότροπος, ου, *Plato.*

Averſus, a, um, ἀπεστραμμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἀπόστροφος, ου, a Deo, τοῦ Θεοῦ, *Syneſ.*

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Plut.* aliquid, ἀποστρέφω τι, *Lucian.* oculos, & in terram deſpecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i. e. avertor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος, *id.* quod Dii avertant! ὃ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, *Dio.* invidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινὸς, *Æl.*

Aufero, ἀποφέρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι. *Xenoph.* τινά τι, *Plut.* τινί τι, *Iſocr.* aliquid vi, τί βίᾳ, *Dem.* lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non poteſt, ὁ καὶ ἡ ἀναφαίρετος, ου, *Herodian.*

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, *Xenoph.* inde, ἐκεῖθεν, *Lucian.* ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, *Iſocr.* una ab opere, συναποδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου, *Herodian.*

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πραγμάτων τοῖς λόγοις, *Iſocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, *Xenoph.* famam meam, ἐμὲ, *Iſocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιέω, *Iſocr.*

Augeſco, αὔξομαι, *Dem.* αὐξάνομαι, *Dem.* in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην. maxime, μεγίστην, &c. *Iſocr.* artes augeſcunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν, *id.* virtutes augeſcunt ex aliqua re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐστὶν ἔκ τινος, *id.* res hoſtium augeſcunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδίδουσι. *Dem.* Confer *Creſco,* item *Incrementum.*

Augmentatio, αὔξησις, εως, *Athen.*

Augmentum, ἡ αὔξη, ης, *Suid.* ἡ αὔξησις, εως, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Iſocr.*

Augur, ὁ οἰωνοσκόπος, ου, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Heſych.* ὁ ὀρνιθοσκόπος, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ὴ, ὸν, ſcientia ſ. diſciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, *Plut.*

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰώνισις, εως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus. us, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, ου, *Xenoph.* ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ ὀρνιθεία, ας. *Suid.*

Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid eſſe alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον, *Xenoph.* caſum. τὸ σύμπτωμα, *Ariſtot.* οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι, *Dem.* κατοιωνίζομαι, *Phalar.* ὀρνιθεύομαι, *Suid.* bene. φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, *Ariſtot.* φήμην ἀγαθὴν λέγω, *Ariſtoph.* φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, *Plato.*

Auguſta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, *Herodian.*

Auguſtale, τὸ αὐγουστεῖον, ου.

Auguſte, σεβασμίως, σεμνῶς.

Auguſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος, ου, nuptiæ, γάμος, *Herodian.* σεμνὸς, ὴ, ὸν.

Auguſtus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, *Herodian.*

Auguſtus, *menſis,* ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ Βοηδρομιὼν, ῶνος, *Dem.*

Avia, ἡ μάμμα, ης, ἡ μάμμη, ης, *N. T.* qua matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.*

Aviarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος.

Avicula, τὸ ὀρνίθιον, ου, LXX. τὸ ὀρνιθάριον, *Plut.*

Avide, ἐπιθυμητικῶς, *Poll.* i. e. avare, πλεονεκτικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iſocr.* it. ἐκθύμως.

Aviditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, cibi, τοῦ σίτου, *Xenoph.* τὸ ἐπιθύμημα, ατος, *Plato,* ἡ ἐπιθύμησις, εως, *Ariſtot.* Confer *Avaritia.*

Avidus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ου, alicujus rei, τινος, ἐπιθυμητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* i. e. lubens, ἀσμένος, ένη, ενον, *id,* lucri, ὁ καὶ ἡ φιλοκερδὴς, έος, *Ariſtoph.* avidus lucri ſum, φιλοκερδέω, *Xenoph.* belli, ὁ καὶ ἡ φιλοπόλεμος, cædis, φιλαίματος.

Avis, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.* τὸ ὄρνεον, ου, *Plut.* major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *id.*

Avitus, a, um, παππῷος, ῴα, ῷον, cui avita, & paterna gloria eſt, ᾧ παππῴα καὶ πατρῴα δόξα ὑπάρχει, *Dem.* i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ὴ, ὸν, gloria, κλέος, *Herodian.*

Avius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ου, *Xenoph.* ἀδιέξοδος.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, ου, *Dem.* ἡ αὐλὴ βασίλειος, *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, ου, *Plut.* τὸ καταπέτασμα, ατος, *Philo.* τὸ περιπέτασμα, *Plut.*

Aulicus, a, um, αὐλικὸς, ὴ, ὸν, adulator, κόλαξ, *Plut.* famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται, *Herodian.*

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα, ατος.

Advocatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plat.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Iſocr.* τινὰ ἀπό τινος, *Thuc.*

Avolo, ἀφίπταμαι, *Lucian.*

Aura, ἡ αὔρα, ας, vel αὖρα, ας, *Ariſtot.* adflat, εἰσπνεῖ, *Ariſtoph.* fert, φέρει, *Xenoph.* aura perflari, αὔραις διαπνεῖσθαι, *id.* auram captare, αὔραν θηρεύειν, *id.* auram hominum captans, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ου, *N. T.*

Auramentum, ſ. vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Athen.* ὁ χρυσος, ου, *id.*

Auraria, ſc. officina, τὸ χρυσουργεῖον, ου.

Aurarius, χρύσεος, *contr.* χρυσοῦς, ῆ, οῦν, Confer *Aureus.*

Aurarius, i. e. aurifex, ſive aurifuſor, ὁ χρυσοχόος, ου, *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *id.* officina ejuſdem, τὸ χρυσοχεῖον, ου, *id.* aurarius ſum, aurum fundo, χρυσοχοέω, *Dinarch.* Conf. *Aurifex.*

Aurata, *piſcis,* ὁ καὶ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Auratus, a, um, κεχρυσωμένος, ένη, ένον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐπίχρυσος, ου, ornatus, κόσμος, *Plato,* ἔγχρυσος, χρυσωτὸς.

Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ου, *fem.* ἡ χρυσῖτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, *Herodot.*

Aureus, a, um, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος, *Dem.*

Aurichalceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρειχάλκεος, ου, columna, στήλη, *Suid.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*

Auricula, τὸ ὠτίον, ου, *Lucian.* τὸ λόβιον, ου, *Dem.*

Auricularis, e, ὠτικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Auritaber, idem quod *Aurifex.*

Aurifex, ὁ χρυσουργὸς οῦ, LXX. ὁ χρυσοποιὸς, οῦ, *Lucian.* χρυσοχόος, ου. quod tamen proprie *Aurifuſorem* notat. Vide *Aurarius.*

Aurificina, τὸ χρυσοχοεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ου, *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνίοχος, ου, *Xenoph.* ὁ ἁρματηλάτης, ου, *id.*

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ, *Heſych.* ſum aurigarius, ἁρματοποιέω, *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιόχησις, εως, *Philo,* ἡ ἡνιοχεία, ας, *Herod.* ἡ ἁρματηλασία, ας, *Lucian.*

Aurigo, inis, ὁ ἴκτερος, ου, *Hippocr.* aurigine laborans, ὁ καὶ ἡ ἰκτεριώδης, εος, *id.* aurigini ſimilis, ὁ καὶ ἡ ἰκτερώδης, εος, *id.* aurigine laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* aurigine tentor, ἰκτερόομαι, *Hippocr.*

Aurigor, ἡνιοχέω, *Herodian.* ἡνιοχεύω, *Athen.*

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, ου, *Dioſc.*

Auris, τὸ οὖς, ὠτὸς, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, ſeu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, *Lucian.* aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλήθειν λόγων, *id.* corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος, *id.* mederi auribus aliquorum, ἰᾶσθαι τὰ ὦτά τινων, *id.* aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, *Ælian.* obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, *Lucian.* obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοάς τινος, *Æſchin.* aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, *Philo,* aures paſcere, ἑστιᾶν εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς, *Æl.* aures permulcere, τὴν ἀκοὴν καταυλεῖν, *Greg.* auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι, *Plato,* auribus percipere, ἐνωτίζεσθαι, *N. T.* aure truncatus, ὁ καὶ ἡ ὠτότμητος, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία,

γία, ας, *Diosc.* aurium dolore laboro; ὠταλγέω, *id.* ὠταλγιάω, *id.* laborans, ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος, *Plato, Com.*

Auritus, a, um, ὠτωεὶς, εσσα, εν, *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Aurora, ἡ ἕως, ω, *Thuc.* ἡ ἠὼς, ſimul cum aurora, ἅμα ἕῳ, *id.* auroræ tempore, ſtatim ab aurora, ἕωθεν, *Xenoph.* ante auroram, ϖρὸ τῆς ἕω, *Herodian.*

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, εως, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐπείθεια, non auſculatione tantum, ſed & memoria dignum, ἐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ ϗ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, ȣ. Conf. *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio,* i. e. obedio, ϖροσέχω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Auſim, τολμᾴην.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicato, εἰς καλὸν, *Plato,* ἐς καλὸν, *Xenoph.* αἰσίως.

Auſpicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἴσιος, ȣ, fulgura auſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι, *Xen.* aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium.*

Auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ὀρνιθοσκοπέω, LXX, i. e. inchoo, aggredior, ἐνάρχομαι, ſermonem, τȣ̃ λόγȣ, *Plut.* κατάρχω τὸν λόγον, *Plato,* pæanem, ἐξάρχω ϖαιᾶνα, *Xenoph.* ἐξάρχομαι ϖαιᾶνα, *idem,* pugnam κατάρχομαι τῆς μάχης, *Polyb.* bellum, κατάρχω τȣ̃ ϖολέμȣ, *Plut.* Confer. *Incipio.*

Auſter, ὁ νότος, ȣ, *Ariſtot.*

Auſtere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, *Dion.* ἡ σκυθρωπότης.

Auſterus, a, um, αὐστηρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* ut homo, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* σκυθρωπάζων, οντος, *Dem.* σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Auſtralis, e, νότιος, ία, ιον, *Ariſt.* mare, θάλασσα, *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus flatus, ἡ νοτία, ſc. ϖνοή.

Auſtrinus, idem quod *Auſtralis.*

Auſum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Aut, ἢ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ ϖαυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον, *Dem.* quomodo quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? ϖῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν ϖολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τȣ̀ς μὲν ἀξίȣς ἐπαίνȣ τιμᾷν, τȣ̀ς δὲ ἀδικȣ̃ντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reverere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φοβȣ̃, τȣ̀ς δὲ γονεῖς τίμα, τȣ̀ς δὲ φίλȣς αἰσχύνȣ, τοῖς δὲ νόμοις ϖείθȣ, *Iſocr.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, *Hippocr.*

Authenticus, a, um, αὐθεντικὸς, ὴ, ὸν.

Autodidactus, a, um, ὁ ϗ ἡ αὐτοδίδακτος, ȣ, *Xen.*

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ȣ, *Plut.*

Automatum, τὸ αὐτόματον, ȣ.

Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ὴ, ὸν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumno, νομίζω, *Dem.* οἴομαι, ſ. οἶμαι. Confer. *Exiſtimo.*

Avulſio, ἡ ἀπόσπασις, εως.

Avulſus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον, avulſa pars, τὸ ἀποσπασμάτιον, ȣ.

Avunculus, ὁ μητράδελφος, ȣ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ θεῖος.

Avus, ὁ ϖάππος, ȣ, *Dem.* avus paternus, ϖάππος ὁ ϖρὸς ϖατρὸς, *id.* avus maternus, ϖάππος ὁ ϖρὸς μητρὸς, *id.*

Auxiliaris, e, βοηθικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ἐπικȣρικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ἐπικȣρικὸν, ȣ̃, *id.*

Auxiliarius, ὁ σύμμαχος, ȣ, *Dem.* ὁ βοηθὸς, ȣ̃, *id.* ſocii & adjutores, σύμμαχοι ϗ βοηθοὶ, *id.* Conf. *Socius* & ſequens *Auxiliator.*

Auxiliator, ὁ βοηθὸς, ȣ̃, *Dem.* ὁ βοηθῶν, ȣ̃ντος, *id.* ὁ ἐπίκȣρος, ȣ, *Iſocr.* in pugna ſive certamine, ὁ σύμμαχος, ȣ, *Xen.* ὁ συναγωνιστὴς, ȣ̃, *Iſocr.* ὁ συναγωνιζόμενος, ȣ, *id.* quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν αὐτῷ βοηθȣ̀ς, *Dem.* aſſumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστὴν, *Iſocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστὴν, *id.* Conf. *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθȣ̃σα, ης, ἡ σύμμαχος, ȣ, ἡ ἐπίκȣρος, ȣ.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* ἐπικȣρέω, *Iſocr.* συναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, ϖαντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι ϖρὸς τȣ̀ς ϖολεμίȣς, *id.* prompte auxiliari alicui, ϖροθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* ϖροθύμως συμπολεμεῖν τινι, *id.* ϖροθύμως συναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Iſocr.* ſegniter auxiliari, ὀκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικȣρεῖν, *Xen. Dem.* Confer ſequens *Auxilium.*

Auxilium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἐπικȣρία, ας, *Thuc.* numerus auxiliorum miſſorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, *id.* accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν ϖαρά τινος, *Iſocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exſpectare alicunde, ϖροσδοκεῖν ἥξειν ϖοθὲν βοήθειαν, *Iſocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, ϖέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, *id.* ferre, ϖοιεῖσθαι βοήθειαν, *Iſocr.* ϖοιεῖσθαι ἐπικȣρίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοήθειαν τινὸς, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθόν τινι, *Xen.* βοηθικὸν εἶναί τινι, *Ariſtot.*

Axilla, ἡ μασχάλη, ης, *Xen.* ἡ μασχαλίς.

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Axiomaticus, a, um, ἀξιωματικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, *Xenoph.* mundi, τȣ̃ κόσμȣ, *Ariſt.*

Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAbæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγὼ, *Plato.*

Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκρόδρυον, ȣ, bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος, *Dioſc.* bacca lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Theophr.* i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ȣ, *Ælian.*

Bacchabundus, a, um, βακχεύων, ȣσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ Διονύσια, ων, *id.* agitare, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* ϖομπεύειν τῷ Διονύσῳ, *Apocryph.*

Bacchans, βακχεύων, οντος, ὁ ϗ ἡ ϖαράβακχος.

Bacchar, ἡ βάκχαρις, εως, *Dioſc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία, ας, *Plut.*

Bacchor, βακχεύω, *Plato.*

Bacchicus, a, um, βακχικὸς, ὴ, ὸν, διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακὸς, ὴ, ὸν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροὶ, *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχος, ȣ, ὁ Διόνυσος, ȣ.

Baccula, τὸ ἀκροδρυάριον, ȣ.

Bacillus, τὸ βακτηρίδιον, ȣ, ἡ ῥαπὶς, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, ας, *Plut.* ſenilis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ, *Theophr.* τὸ βακτήριον, ȣ, *Ariſtoph.* τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, ȣ, *Xenoph.* baculo innitor ſenum more, βακτηρεύω ϖρεσβυτικῶς, *Naz.*

Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſt.* ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, *Pauſ.*

Bajulus, ὁ βαστάζων, οντος, ὁ φορτοβαστάκτης, ȣ, *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ȣ, *Poll.* ὁ φορτηγὸς, ὁ νωτοφόρος.

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, ȣ, *Dioſc.*

Balatus, us, τὸ βλήχημα, ατος, ἡ, βληχὴ, ῆς, *Æſchyl.*

Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, a, um, τραυλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ψελλὸς, ὴ, ὸν, *id.* βλαισὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ μογιλάλος, *N. T.* ἰσχνόφωνος, *Ariſtot.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, ȣ̃, ἡ ψελλότης, ητος, *Ariſtot.* ὁ ψελλισμὸς, ȣ̃, *id.*

Balbutio, τραυλίζω, *Ariſtoph.* ψελλίζω, *Ariſtot.* ψελλίζομαι, *Plato,* βατταρίζω, *Lucian.*

Balliſta, ἡ βάλλιστρα, ας,

Balneator, ὁ βαλανεὺς, έως, *Plato,* ὁ βαλανείτης, ȣ, *Suid.* ὁ βαλανειώτης, ȣ, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς ιδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λȣ́ω, *Lucian.* ϖερὶ λȣτρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον, ȣ.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, ȣ, *Dem.* τὸ λȣ̃τρον, ȣ, *Plut.* ὁ ϖλυνὸς, *Hom.* perferre aliquem in balneum & abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον ϗ ϖεριπλύνειν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείȣ, *id.* lavare ſolitus in balneo, λȣ̃σθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, *Ælian.* χρῆσθαι λȣτρῷ, *Herodian.* ad balneum procedere, ἐπὶ λȣτρὸν ϖροέρχεσθαι, *id.* i. e. locus balnei, ὁ λȣτρὼν, ῶνος, *Xenoph.*

Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Ariſtoph.*

Balſamum, τὸ βάλσαμον, ȣ, *Theophr.* fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, ȣ, *Dioſc.* frutex balſami, τὸ ξυλοβάλσαμον, ȣ, *id.* ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, ȣ, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ȣ, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσȣ̃ς, *Herodot.* balteum ſolvere, ζωστῆρα λύεσθαι, *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ζώνη.

Baptiſma, τὸ βάπτισμα, ατος. *N. T.* ὁ βαπτισμὸς, ȣ̃, *ibid.*

Baptiſmus, idem quod *Baptiſma.*

Baptiſta, ὁ βαπτιστὴς, ȣ̃, *N. T.*

Baptiſterium, τὸ βαπτιστήριον, ȣ.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ȣ, *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ ἐς βάραθρον, *id.* barathro ſimilis, ὁ ϗ ἡ βαραθρώδης, εος, *Plut.*

Barba, ὁ ϖώγων, ωνος, *Plut.* ἡ ὑπήνη, ης, *id.* τὸ γένειον, ȣ, *Pauſan.* barba hirci, ϖώγων τράγȣ, *Athen.* barbatus, ὁ ϖωγωνίας, ȣ, *Suid.* habens barbam denſam & hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Ariſtoph.* raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ȣ, promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος, hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος, æneam ſive rufam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.* barbam alere, ϖωγωνοτροφέω, *Plut.* barbam vello, τȣ̃ γενείȣ τίλλω, *Dion.* barbam geſto, γενειάω, *Ariſt.* barbam emittere incipio, γενειάσκω, *Xenoph.*

Barbare, βαρβαριστὶ, *Plut.* barbare loquor, βαρβαρίζω, *id.*

Barbaricus, a, um, βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, ȣ, bellum, ϖόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries in ſermone, ἡ βαρβαροστομία, ας, *Strabo.*

Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμὸς, ȣ, *Euſtath.*

Barbarus, a, um, ὁ ϗ ἡ βάρβαρος, ȣ, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Iſocr.* barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xenoph.* ter-barbarus, ὁ ϗ ἡ τριβάρβαρος, ȣ, *Plut.*

Barbatus, a, um, ὁ γενειάτης, ȣ, *Lucian.* ὁ ϖωγωνίας, ἡ γενειάτις, ιδος, barbatus ſum, γενειάω, *Ariſtot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, ȣ, τὸ βάρβιτον, ȣ, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ ϖωγώνιον, ȣ.

Barbus, ἡ τρίγλα, ης.

Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βλὰξ, κὸς, *Xenoph.* Confer *Stupidus.*

Barritus, us, τὸ τȣ̃ ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Baſiatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Baſiator, ὁ φιλήτης, ȣ.

Baſilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.

Baſiliſcus, ὁ βασιλίσκος, ȣ.

Baſio, φιλέω, *Athen.* φιλέω τῷ ϛόματι, *Xenoph.* Confer *Oſculor.*

Baſis, ἡ βάσις, εως. Conf. *Fundamentum.*

Baſium, τὸ φίλημα, ατος. Conf. *Oſculum.*

Batillum, τὸ ϖύραυνον, ȣ, ὁ ϖύραυνος, ȣ, *Benz.*

Batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοις, *Ælian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζȣσιν, ὃ ἂν μὴ γινώσκωσι, *Plut.*

Beate, εὐδαιμόνως, *Iſocr.* μακαρίως, *Ariſtoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, *Iſocr.*

Beatitas, ſ. Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, ητος. Conf. *Felicitas.*

Beatus, a, um, μακάριος, ία, ιον, *Dem.* ob bonos liberos, τῆς εὐπαιδείας, *Ariſtoph.* facere aliquos beatos & felices, ϖοιεῖν τινας εὐδαίμονας ϗ μακαρίȣς, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινȣ̃, *id.* beatus ſum, εὐδαιμονέω, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διευτυχέω, *Dem.* τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, *Dem.* ϖράττω μακαρίως, vel εὐδαιμόνως, *Ariſtot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Iſocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſtoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem.* *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, ἀταλαίπωρος.

Beatus valde, ϖανόλβιος, ὁ ϗ ἡ.

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, *Plato*, τὰ τρωγάλια, ων, *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν, *Hippocr.* τὸ ἐπιδόρπισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ ϗ ἡ φιλοτραγήμων, ονος, *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϛρατιώτης, ȣ, *Dem.* ϖολεμιϛὴς, ȣ̃, *Plut.* Conf. *Miles.*

Bellatorius, a, um, ϖολεμιϛήριος, ία, ιον, *Xenoph.*

Bellatrix, ἡ ϖολεμιϛὶς, ίδος, ἡ, ϖολεμίϛρια, ας.

Belle, καλῶς, *Dem.* κομψῶς, *Xenoph.*

Bellicoſe, φιλοπολέμως, *Iſocr.* ϖολεμικῶς, *idem.*

Bellicoſus, a, um, ϖολεμικὸς, ή, όν, *Iſocr.* ϖολεμικῶς διακείμενος, *id.* ϖολεμικῶς ἔχων, *id.*

Bellicus, a, um, ϖολεμικὸς, ή, όν, virtus, ἀρετὴ, *Xenoph.* bellica ars, ἡ ϖολεμικὴ ſc. τέχνη, *Ariſt.* bellicæ res, τὰ ϖολεμικὰ, ῶν, *Xenoph.*

Belligero, ϖολεμέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* adverſus aliquem, ϖρός τινα, *id.* pro aliquo, ὑϖέρ τινος, *Iſocr*, tanto tempore, τοσȣ̃τον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Iſocr.* continenter, συνεχῶς, fortius, ἄμεινον, *id.* valde expedite, σφόδρα ἑτοίμως, *Dem.* promptius, ϖροθυμότερον, *Iſocr.* aperte, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐκ ϖροῤῥήσεως, *id.* ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Iſocr.* miſere & male, ἀθλίως ϗ κακῶς, *Dem.* communi conſilio, κοινῇ, *Iſocr.* terra marique, κατὰ γῆν ϗ κατὰ ϑάλασσαν, *id.*

Bellua, τὸ ϑηρίον, ȣ, robuſta, ἄλκιμον, *Xenoph.* agreſtis ſive fera, ἄγριον, *Iſocr.*

Bellualis, e, idem quod *Belluinus.*

Belluinus, a, um, ϑήρειος, εία, ειον, *Xenoph.* vis, βία, *Sophoc.* ὁ ϗ ἡ ϑηριώδης, εος, homo, ϑηριώδης, *Ariſtot.* natura, φύσις, *id.*

Bellum, ὁ ϖόλεμος, ȣ, *Dem.* maximum, μέγιϛος, *Iſocr.* magnum & difficile, ϖολὺς ϗ χαλεπὸς, *Dem.* continuum συνεχὴς, *Dem.* grave, βαρὺς. *id.* vehemens, δεινὸς, *id.* implacabile & non indictum, ἄσπονδος ϗ ἀκήρυκτος, *id.* legitimum & apertum, νόμιμος, ϗ ϖροφανὴς, *id.* ignobile & ſumptuoſum, ἄδοξος ϗ δαπανηρὸς, *id.* terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ ϑάλασσαν, *Iſocr.* finitimum, ὅμορος, *Dem.* publicum, κοινὸς, *Iſocr.* privatum, ἴδιος, *Dem.* civile, ἐπιδήμιος, ſive ἔμφυλος, *Æl.* bella & expeditiones, ϖόλεμοι ϗ ϛρατεῖαι, *Dem.* bella & certamina, ϖόλεμοι ϗ ἀγῶνες, *Iſocr.* bella & prælia, ϖόλεμοι ϗ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι ϖολέμȣ, *Iſocr.* excitare ad bellum, ϖαρακαλεῖν vel ϖαροξύνειν ἐπὶ vel ϖρὸς ϖόλεμον, *id.* bellum expetere, ϖόλεμον ἐπιθυμεῖσθαι, *id.* decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ϖοιεῖν vel ϖοιεῖσθαι, *id.* movere, κινεῖν, *id.* ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀνελέσθαι ϖρὸς τινα, *Iſocr.* ſuſtinere, ὑϖομένειν, *Dem.* indicere, ſive denunciare, ϖροσαγορεύειν, *id.* parare, apparare, ϖαρασκευάζεσθαι ϖρὸς τὸν ϖόλεμον, *id.* τὰ ϖρὸς τὸν ϖόλεμον συντάττεσθαι ϗ ϖαρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐκφέρειν ϖόλεμον ϖρός τινα, *Iſocr.* κομίζεσθαι ϖόλεμον εἰς χώραν τινὰ, Dem. repellere, ἀπωθεῖν ϖόλεμον. *Dem.* gerere adverſus aliquem, ϖολεμεῖν ϖόλεμον ϖρός τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν ϖόλεμον, *id.* feliciter gerere, κατορθȣ̃ν ἐν τῷ ϖολέμῳ, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν τὰ ϖερὶ τὸν πόλεμον, *Iſocr.* trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι ϖόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi ſententia, κατατιθέναι τὸν ϖόλεμον, ὅπως βȣ́λεταί τις, *id.* ſolvere, διαλύειν πόλεμον, *Iſocr.* διάλυσιν ϖοιεῖσθαι τȣ̃ ϖολέμȣ, *id.* ſopire, reſtinguere, ϖαύεσθαι τȣ̃ ϖολέμȣ, *id.* bellum ingruit, ϖόλεμος ἥκει, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, ϖόλεμος γίγνεταί τισι ϖρός τινας, *id.* bellum eſt alicui cum aliquo, ϖόλεμός ἐϛί τινι ϖρός τινα, *id.* proficiſci ad bellum, εἰσελθεῖν εἰς ϖόλεμον, *Iſocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος ϖολέμῳ, *Dem.* pacem facere e bello, εἰρήνην ϖοιεῖν ἐκ ϖολέμȣ, *id.*

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ ϗ ἡ ϑηριώδης, εος, mare, ϑάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ή, όν, *Ariſtoph.*

Bembix, ἡ βέμβηξ, ηκος. Vide *Trochus.*

Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὀρθῶς, *Iſocr.* adfectnm eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοϛόργως ϖρός τινα, *Dem.* *Iſocr.* audire, καλῶς ἀκȣ́ειν, *Plat.* cedere, ϖροχωρεῖν δεξιῶς, *Herodian.* bene cum eo agitur, ϖράττει εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* bene volo tibi, εὔνȣς εἰμί σοι, *id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, *Iſocr.* bene facere alicui, ϖοιεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, δρᾷν εὖ τινα, *Ariſtoph.* bene me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.*

Benedico, εὐλογέω, i. e. laudo, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* i. e. bona precor & omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω ϗ ϖάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι, *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*

Benedictus, a, um, εὐλογητὸς, ή, όν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὰ, *Dem.* εὐποιέω τινὰ, *id.* ἀγαθὸν ϖοιέω τινὰ, *id.* civitati, δράω τὴν ϖόλιν ἀγαθόν τι, *Iſocr.* Conf. *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ȣ, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ȣ̃ντος, *Iſocr.* ſum alicujus, εὐεργέτης γίνομαί τινος, *id.* χρηϛὸς γίνομαι ϖρός τινα, *id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Demoſth.* Conf. *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραγία, ας, *Iſocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὼν, όντος, *Dem.* ὁ εὖ ϖαθὼν, όντος, *Iſocr.* ὁ εὐπεπονθὼς, ότος, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Dem.* ἡ εὐεργεσία, ας, *Iſocr.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* τὸ ἀγαθόν, ȣ̃, *id.* τὸ χρηϛὸν, ȣ̃, *id.* magnum, εὐεργεσία μεγάλη, *Dem.* majus, μείζων, *id.* maximum, ſummum, ampliſſimum, μεγίϛη, *id.* mediocre, μετρία, *id.* privatum, ἰδία, *id.* immenſum, ὑϖερμεγέθης, *id.* conferre in aliquem, καταθέσθαι εὐεργεσίαν κατά τινα, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι, *Iſocr.* ϖράσσειν τινὰ ἀγαθὸν, *Ariſtot.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ ϖάσχειν ὑϖό τινος, *Plutarch.* ϖάσχειν ἀγαθόν τι ὑϖό τινος, *Lyſias,* terre alicui acceptum, εἰπεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος, *Iſocr.* adſcribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι ϑεῶν εὐνοίας, *Dem.* prædicare & meminiſſe, λέγεσθαι ϗ μνημονεύεσθαι, *Iſocr.* reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινὸς, *Xenoph.* ἀνταποδιδόναι εὐεργέτῃ, *Ariſtot.* ἀντευποιεῖν τὸν εὖ ϖοιήσαντα, *Dem.* ϖοιῆσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, *id.* τȣ̀ς εὐεργέτας ἐᾷν τὰ δοθέντα ἔχειν, *id.* beneficii loco aliquid concedere alicui, ϖαρέχειν τί τινι ἐν χάριτος ϗ δωρεᾶς μέρει, *Dem.* ornare aliquem beneficiis, τιμᾷν τινα δωρεαῖς, *id.* ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Iſocr.* habere aliquid pro beneficio, ϖοιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, *id.* beneficiis aliquem provocare, ὑϖάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἰς τινα, *id.* cujus magna beneficia extant in aliquem, ȣ̃ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑϖάρχȣσι ϖρός τινα, *id.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ȣ, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ȣ̃ντος, *Iſocr.* ὁ ἐπαρκῶν, ȣ̃ντος, *Dem.* χρηϛὸς, ἡ, ὸν, *id.* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀγαθȣργός.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ȣ, vere de civitate, ἀληθῶς τῆς ϖόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevole, εὐνοϊκῶς, Dem. εὐμενῶς, *Iſocr.* μετ᾽ εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκȣ́ειν τινὸς λέγοντος, *id.* & fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς ϗ ϖιϛῶς ϖράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, *Plut.* ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* τὸ εὐμενὲς, έος, *id.* ἡ φιλανθρωπία, ας, *id.* & humanitas, εὔνοια ϗ φιλανθρωπία, *id.* & ſtudium, εὔνοια ϗ ϖροθυμία, *id.* inſignis, εὔνοια μεγάλη, *id.* magna & incredibilis, μεγάλη ϗ σφοδρὰ, *id.* ſingularis, ϖολλὴ, *id.* ſumma, ϖλείϛη, *id.* firmior, βεβαιοτέρα, *Iſocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* juſta, δικαία, *id.* vera, ἀληθινὴ, *Iſocr.* omni ſuſpicione carens, ἀνύποπτος, *Dem.* benevolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας. *Iſocr.* aliquorum, ϖαρακαλέσαι τινὰς ϖρὸς εὔνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν ϖρός τινα, *id.* præſtare alicui, ϖαρέχειν τινὶ, *Iſocr.* demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαι ϖρός τινα, *Dem.* φανερᾶς ἐνδείκνυσθαί τινι, *id* alicujus contrahere, κτᾶσθαι ϖαρά τινος, *id.* λαβεῖν τινος, *Iſocr.* conſervare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* remittere erga aliquem, ἀφίεσθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἴς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, ϖαραδιδόναι τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς vel πρός τινα, *id.* facere aliquid ex benevolentia; ποιεῖν τι κατ᾽ εὔνοιαν, *id.* ἐπ᾽ εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινὸς, *Iſocr.* benevolentiæ munus in periculis non deſerere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ȣ̓ λείπειν, *Dem.* fruſtrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινὸς, *id.* deſtitui benevolentia & humanitate alicujus, ἀποϛερεῖσθαι τῆς εὐνοίας ϗ φιλανθρωπίας τινὸς, *idem.*

Benevolus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔνοος, *contr.* εὔνȣς, ȣ, *Dem.* εὐνοϊκὸς, ή, όν, *id.* ὁ ϗ ἡ εὐμενὴς, έος, *id.* alicui & amicus, εὔνȣς ϗ φίλος τινὶ, *id.* eſt illi, γίνεται, ἐϛὶ, ὑϖάρχει εὔνȣς ἐκείνῳ, *Iſocr.* ὁ πρόφρων, *Hom.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνȣν, *id.* nanciſci aliquem benevolentiorem alio, τυχεῖν εὐνȣϛέρȣ, ἢ ἑτέρȣ, *id.* benevolo animo ſum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα,

τινα, *Iſocr.* εὔνοιαν ἔχω εἰς τινα, vel τινὶ, *idem.*

Benigne, φιλοφρόνως, *Xenoph.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμενῶς, *Iſocr.* χρηςῶς.

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας, *Iſocr.* ἡ χρηςότης, ητος, *N. T.*

Benignus, a, um, χρηςὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *Dem.* πρᾶος, *id.* & ignoſcens hominum erratis, πρᾶος ϗ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, *Xen.* erga aliquem, πρᾶος τινι, *Plut.*

Beo, i. e. beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* εὐδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης, *Ariſt.* τινὰ διὰ τὴν τύχην, *Dem.* majores, μακαρίζω τὰς προγόνȣς, *Iſocr.* alicujus cauſſa, τινὸς, *Ariſtoph.* i. e. beatum reddo, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα ϗ μακάριον, *Iſocr.*

Bes, ἡ διμοιρία, ας, *Lucian.*

Beſtia, τὸ θηρίον, ȣ, *Dem.* immaniſſima, ἀγριώτατον *Iſocr.* impura, μιαρὸν, *Dem.* nefaria & immanis, μιαρὸν ϗ ἀμίαντον, *id.* cicurare beſtias & meliores efficere, ἡμερῶν ψυχὰς θηρίων ϗ πλείονος ἀξίας ποιεῖν, *id.* i. e. *homo beſtialis,* ad quid beſtia ejuſmodi utatur quis? ἐφ' ἃ δ' ἂν ϗ χρήσαιτο τίς τοιȣ́τῳ θηρίῳ; *Dem.* beſtiarum more, θηριωδῶς, *Iſocr.*

Beſtialis, e, ὁ ϗ ἡ θηριώδης, εος, *Ariſtot.*

Beſtiarius, ὁ θηριομάχος, ȣ, *Lucian.*

Beſtiola, τὸ θηρίδιον, ȣ, *Theophr.* τὸ ζωΐδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, ȣ, *Dioſc.*

Betula, ἡ σημύδα, ας, *Benz.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, ας, *Xen.* ἡ πολυποσία, *Dioſc.*

Bibax, ὁ πολυπότης, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ πολύποτος, ȣ, *Ariſtot.* ποτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ὴ, ὸν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας, *Dioſc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ȣ, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ȣ.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ȣ.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ἐπιςάτης τῆς βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ȣ, *Ariſtoph.*

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον, *Xenoph.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀκρατοποτέω, *Athen.* lac, γαλακτοποτέω, *id.* vinum, οἰνοποτέω, *id.* parum, ὀλιγοποτέω, *Plut.* aquam, ὑδροποτέω, *Xenoph.* frigidam, ψυχροποτέω, *Plut.* medicamentum, φαρμακοποτέω *Theophr.*

Biboſus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, ȣ, *Poll.* ὁ πολυπότης, *Plut.*

Biceps, ὁ ϗ ἡ δικέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος, ȣ, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Herodian.*

Bicolor, ὁ ϗ ἡ δίχροος, *contr.* δίχρȣς, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, ȣ, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ ϗ ἡ δίκερος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίκραιος, ȣ, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ δίκροος, *contr.* δίκρȣς, *Ariſt.*

Bicorpor, ὁ ϗ ἡ δίσωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ δισώματος, ȣ.

Bicubitalis, e, ὁ ϗ ἡ δίπηχυς, εως, *Dioſc.* διπηχυαῖος, *id.*

Bidens, ὁ ϗ ἡ διόδȣς, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo poſt, δύο διαδραμȣσῶν ἡμερῶν, *Herodian.*

Biennis, e, ὁ ϗ ἡ διετὴς, έος, *Ariſtot.*

Biennium, τὸ διετίς, ίος, *Æſchin.* ἡ διετία, ας.

Bifariam, διχῆ, *Dem.* διχῶς, δίχα, ἄνδιχα, divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, a, um, ὁ ϗ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, ȣ, terra, γῆ, *Strabo,* ſum, δικαρπέω, *Theophr.*

Bifidus, a, um, i. e. ungulam biſulcam habens, ὁ ϗ ἡ δίχηλος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ διχιδὴς.

Biforis, e, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, ȣ, templum, ναὸς, *Poll.*

Biformis, e, ὁ ϗ ἡ δίμορφος, ȣ.

Bifrons, ὁ ϗ ἡ ἀμφιπρόσωπος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ διμέτωπος, ȣ, munitio, φρȣρὰ, *Appian.* ὁ ϗ ἡ διπρόσωπος, ȣ, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Herodian.*

Bigæ, ἡ συνωρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, συνωρικεύομαι, *Ariſtoph.* bigarum auriga, ὁ συνωριαςὴς, ȣ, *Lucian.*

Bigamia, vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ συνωριαςής, ȣ, *Lucian.*

Bijugus, a, um, ὁ ϗ ἡ δίζυγος, ȣ, *Gregor. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, ȣ, *Plut.* vide *Libella.*

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ ϗ ἡ δίγλωσσος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ δίφωνος, ȣ, *Poll. ex Philiſton.* i. e. aliud loquens, aliud ſentiens, ὁ ϗ ἡ δίλογος, ȣ, *N. T.*

Bilioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χολώδης, εος, *Hippocr.* χολικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* extreme bilioſus, i. e. valde iracundus, ὁ ϗ ἡ ἀκρόχολος, ȣ, *Ariſtot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* i. e. ira, *idem, Dem.* bilem educens, ὁ ϗ ἡ χολῆγος, ȣ, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ ϗ ἡ ἀκρατόχολος, *idem,* bile mens carens, ἡ ἀχολία, ας, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* bile atra laboro, μελαγχολάω, *Dem.* bile amara redundans, ὁ ϗ ἡ πικρόχολος, *Hipp.*

Biluſtris, e, vide *Decennalis.*

Bimaris, e, ὁ ϗ ἡ διθάλασσος, ȣ, locus, τόπος, *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, e, ὁ ϗ ἡ δίκωλος, ȣ, *Dioſc.*

Bimeſtris, e, ὁ ϗ ἡ δίμηνος, ȣ, bimeſtre temporis ſpatium, δύο μῆνες, *Herodian.*

Bimulus, a, um, ὁ ϗ ἡ διετὴς, έος. *Ariſtot.*

Bimus, a, um, idem quod antecedens *Bimulus.*

Bini, æ, a, δισσοὶ, αὶ, ὰ, *Apocryph.* σύνδυο, *Dem.*

Binominis, e, ὁ ϗ ἡ διώνυμος, *Plut.*

Bipalmis, e, ὁ ϗ ἡ δίδωρος, ȣ, *Plin.*

Bipartior, ſ. bipertior, διχοτομέω, διχάζω.

Bipartito, διμερῶς, διχῆ, *Dem.* διχα, *Thuc.*

Bipartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ διμερὴς, έος.

Bipatens, ὁ ϗ ἡ δίθυρος, ȣ, *Poll.*

Bipedalis, e, ὁ διπόδης, ȣ, *Xenoph.* διποδιαῖος, αία, αῖον, *id.*

Bipedaneus, ea, eum, idem quod *Bipedalis.*

Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.*

Bipes, ὁ ϗ ἡ δίπȣς, οδος, *Ariſtot.*

Biremis, e, ὁ ϗ ἡ διήρης, εος, *Poll.*

Bis, δὶς, bis aut ter cauſſam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρίνεται, *Dem.*

Biſſextus, ſc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, *Plut*

Biſulcus, a, um, i. e. ungulas fiſſas habens, ὁ ϗ ἡ δίχηλος. ȣ, *Ariſtot.*

Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, ȣ, *Dioſc.* refero, ἀσφαλτίζω, *idem,* bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bitumineus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσφάλτειος, ȣ.

Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX,

Bivium, ἡ ἄμφοδος, ȣ, *Xen.*

Blæſus, a, um, τραυλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* βλαισος, ὴ, ὸν, *Gal.* ſum, τραυλίζω, *Ariſtoph.*

Blande, φιλανθρώπως, *Dem.* χαριέντως, *idem,* admodum, πάνυ ἡδέως, *id.* blandius alloqui aliquem, προσειπεῖν τινα, *Iſocr.* μειλιχίως.

Blandiloquentia, ἡ χρηςολογία, ας, *N. T.* ἡ ἡδυλογία.

Blandiloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ χρηςολόγος, ȣ, ἡδυλόγος.

Blandimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θελκτήριον, *Hom.* τὸ θώπευμα, *Ariſtoph.*

Blandior, σαίνω, alicui, τινὰ, *Plut.* κορίζομαί τινα, *Ariſtoph.* ἀρεσκεύομαί τινα, *Xenoph.* κολακεύω τινι, *Plut.* vel τινὰ, *Xenoph.* auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, *Iſocr.* αἰκάλλω, *Philoſtr.*

Blanditiæ, ἡ χρηςολογία, ας, *N. T.* ἡ κολακεία, ας, *Dem.* τὸ ἀρέσκευμα, ατος, *Plut.* blanditiis ſibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, *Ælian.*

Blandus, a, um, ὁ ϗ ἡ χρηςολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, ȣ, *Plut.* ἄρεσκος, η, ον, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐπροσήγορος, ȣ, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ αἱμύλος, *Plut.*

Blaſphemator, ὁ βλάσφημος, ȣ, *Dem.*

Blaſphemia, ἡ βλασφημία, ας, *Plato.*

Blaſphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, εἴς τι, *Plato.* ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περί τινος, *id.* Deum, εἰς Θεὸν, *Plato,* βλάσφημόν τι εἶπον, *Dem.*

Blaſphemus, a, um, ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ȣ, *Dem.*

Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, ȣ, *Dem.* ὁ λογοποιῶν, ȣ̃ντος, *id.* ὁ φλυαρῶν, ȣ̃ντος, *Iſocr.* ὁ ἀδολέσχης, *Athen.*

Blatero, as, ληρέω, *Iſocr.* ψελλίζομαι, *Ariſtot.* ταυτολογέω, *Polyb.* fruſtra, ἀδολεσχέω τηνάλλως, *Dem.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος, *Iſocr.*

Blatta, ἡ σίλφη, ης, *Dem.* ἡ τίλφη, ης, *Lucian.*

Blennus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtoph.* ὁ ϗ ἡ βλὰξ, ακὸς, *Xenoph.*

Blitum, τὸ βλίτον, ȣ, *Dioſc.*

Boarium forum, τὸ βȣπώλιον, ȣ, τὸ βοπώλιον, ȣ.

Boatus, us, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμός.

Boletus, ὁ βωλίτης, ȣ.

Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, ſive bolide mare exploro, βολίζω, *N. T.*

Bolus, ὁ βῶλος, *Baſil.*

Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.

Bombilo, as, βομβέω, *Ariſtoph.* βομβαίνω, *Baſil.*

Bombus, ὁ βόμβος, ȣ, bombum edens, ὁ ϗ ἡ βομβώδης, εος, *Ælian.*

Bombycinus, a, um, βομβύκινος, ίνη, ινον.

Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, *Ariſtot.*

Bona, orum, ἡ ȣ̓σία, ας, *Dem.* τὰ ὄντα, ων, *id.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *Iſocr.* τὰ ἀγαθὰ, ῶν, *id.* τὰ χρήματα, ων, *id.* αἱ κτήσεις, εων, *Dem.* τὰ κτήματα, ων, *id.* τὰ ἐγκτήματα, ων, *id.* hæreditaria, ὁ κλῆρος, ȣ, *Dem.* animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, ſive ἐξωτερικά. Confer. *Opes,* item *Facultates.*

Bonitas, ἡ ἀγαθότης, ητος, *Greg. N.* ἡ ἀγαθωσύνη, ης, *N. T.* ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xen.* ἡ χρηςότης, ητος, *Plut.*

Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, ȣ̃, *Ariſt.* τὸ χρηςὸν, ȣ̃, *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μέγα, *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἡγεμὼν ϗ πάντων μέγιςον, *id.* maximum & ſplendidiſſimum divinorum bonorum & humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν ϗ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιςον ϗ σεμνότατον, *Iſocr.* admirandum, θαυμάσιον, *Dem.* perfectum, τέλειον, *id.* honeſtum & conveniens alicui, καλὸν ϗ προσῆκόν τινι, *id.* eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, *id.* exſpectare, προσδοκᾶν, *idem,* accipere, μεταλαβεῖν, *Iſocr.* precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, *Dem.* accidere alicui, συμβαίνειν τινι, *Iſocr.* conſecutum eſſe, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, *Iſocr.* ornatum eſſe bonis tantis, ἀξιȣ̃σθαι τοσȣ́των ἀγαθῶν, *Dem.* frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, *Iſocr.* ὀνήσασθαι ἀγαθῶν, *Dem.* male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, *Iſocr.* delectari bonis præſentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχȣσιν ἀγαθοῖς, *Dem.*

Bonus, a, um, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* χρηςὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ἐσθλὸς, ὴ, ὸν, *Hom.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Dem.* χρηςος, *idem,* & honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Iſocr.* & juſtus, χρηςὸς ϗ δίκαιος, *Dem.* non improbus, ſed omnino bonus, ȣ̓ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ϗ πάνυ χρηςὸς, *id.* natura, φύσει χρηςὸς ἄνθρωπος, *id.* bonum efficere aliquem, χρηςὸν παρασκευάζειν τινὰ, *id.* ſe præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.* πράττειν, ſive ποιεῖν τὸ ἔργον τȣ̃ χρηςȣ̃, ſive καλȣ̃ κἀγαθȣ̃ ἀνδρὸς, *Dem.* eſſe coactum, χρηςὸν εἶναι ἀναγκασθέντα, *id.* bonorum amans, ὁ ϗ ἡ φιλάγαθος, *N. T.* bonorum oſor, ὁ ϗ ἡ ἀφιλάγαθος,

γαθος, ου, *ibid:* bona verba quæſo! O Mars, εὐφήμει ὦ Ἄρες, *Lucian.*

Boo, μυκάομαι, *Plut.* βοάω, *id.*

Bootes, ὁ βοώτης, ου.

Borealis, e, ὁ ϗ ἡ βόρειος, ου, venti flatus, βόρεια πνεύματα, *Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris conſtitutio, τὸ βόῤῥειον, *Xenoph.*

Boreas, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βοῤῥᾶς, ᾶ *Ælian.* a borea, βοῤῥᾶθεν, *Theodoret.* boreæ expoſitus, ὁ ϗ ἡ κατάβοῤῥος, ου, domus, οἰκία, *Ariſtot.* ad boream vergens, qui a borea perflatur, ὁ ϗ ἡ προσβόρειος, ου, *Theophr.*

Boreus, a, um, idem quod *Borealis.*

Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοὸς, *Ariſtot.* bos arator & jugum trahens, βοῦς ἀρότης ϗ ὑπὸ ζυγὸν πονήτας, *Ælian.* boves paſco, βουκολέω, *Lucian.* boves macto, βουθυτέω, *Æſchin.*

Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.

Botanicus, a, um, βοτανικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Botrus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*

Bovile, τὸ βουστάσιον, ου, ἡ βούστασις, εως, *Poll.* τὸ βούσταθμον, ου, *id.* τὸ βοαύλιον, ου, *Poll.*

Bovillus, a, um, vide *Bubulus.*

Brabeum, τὸ βραβεῖον, ου, *N. T.*

Brabeuta, ὁ βραβευτὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον, ου.

Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, *Xen.* τὸ περισκέλιον, ου, ἡ περισκελὶς, ίδος, *Plut.* braccæ, τὰ περισκελῆ, ῶν, *Phil.*

Braccatus, a, um, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.

Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ου, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος, *Xenoph.* τὸ περιβραχιόνιον, ου, *id.* τὸ ψέλλιον, ου, *Plut.* τὸ ψάλιον, ου, *Xenoph.* i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.*

Brachium, ὁ βραχίων, ονος, *Dem.* brachii flexus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *id.*

Bractea, τὸ πέταλον, ου, *Plut.* aurea, χρυσοῦν, LXX.

Bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητὴς, ὁ πεταλιστὴς, οῦ.

Bracteatus, a, um, ὁ ϗ ἡ παραπέταλος, ου.

Bracteola, τὸ πεταλίδιον, ου.

Branchiæ, τὰ βράγχια, ων, *Ariſtot.*

Braſſica, ἡ κράμβη, ης, *Dioſc.* τὸ κραμβίδιον, ου, *Poll.* canina, ἡ κυνοκράμβη, ης, *id.* capitata, κράμβη κεφαλωτή.

Brevi, ἐν βραχεῖ, *Lucian.* tempore differere inter ſe, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, *Iſocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, *id.* tam brevi tempore, ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ, *Dem.* mori, διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, *Ælian.*

Brevia, τὰ βραχέα, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι περιπίπτειν, *Polyb.* hærere in brevibus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι, *Plut.*

Breviarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, *Poll.*

Breviloquus, ὁ ϗ ἡ βραχυλόγος, ου, *Plut.* ſum, βραχυλογέω, *id.*

Brevio, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* βραχύνω.

Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σύντομος, ου, *id.* vita, βραχὺς βίος, *Hippocr.* oratio, βραχὺς λόγος, *Iſocr.* oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, *idem.* brevis vitæ, ὁ ϗ ἡ βραχύβιος, ου, brevis temporis, ὁ ϗ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ου, *Xenoph.*

Brevitas, ἡ βραχύτης, ητος, *Plato.* ἡ συντομία, ας, *Ariſtot.* vitæ, στενοχωρία βίου, *Æl.* ſermonis, ἡ στενοχωρία τῶν λόγων, *id.*

Breviter, βραχέως, *Dem.* βραχὺ *id.* συντόμως, *id.* oſtendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικνύναι τι, *Iſocr.* dicere, συντόμως δηλοῦν, *id.* docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, *Dem.* brevius hæc declarare poſſum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, *Iſocr.* cætera quam potero breviſſime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύνωμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, *id.* breviſſime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, *Dem.*

Bruchus, ὁ βροῦχος, ου, LXX.

Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, *Thuc.* τὸ χεῖμα.

Brumalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς τροπῆς χειμερινῆς.

Bruteſco, ἀφρονεύομαι, LXX.

Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, *Ariſtot.* bruti inſtar vivere, ἀλογώδη δίαιταν βόσκεσθαι, *Suid.*

Brutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄλογος, ου, *Ariſtot.* i. e. ſtupidus, ὁ ϗ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Dem.*

Brya, ἡ μυρίκη, ης, *Dioſc.*

Bubalinus, a, um, βουβάλινος, ίνη, ινον.

Bubalus, ὁ βούβαλος, ου, *Ariſtot.*

Bubile, vide *Bovile.*

Bubo, ὁ βύας, ου, *Ariſtot.*

Bubulcitor, βουκολέω, *Poll.*

Bubulcus, ὁ βουκόλος, ου, *Æl.* ὁ βουηλάτης, ου *idem.* ὁ βουποίμην.

Bubulus, a, um, βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* bubula caro, βόειον κρέας, vel ſimpliciter, τὸ βόειον, *Al. Aphrod.*

Bucca, ἡ γνάθος, ου, *Dem.* inflare buccas, φυσᾶν γνάθους, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθεῖν, *Plato.*

Buccea, ὁ ψωμὸς, *Hom.*

Buccella, τὸ ψωμίον, ου, *Laërt.*

Buccina, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.* ἡ σάλπιγξ, γγος, *Themiſt.*

Buccinator, ὁ βυκανιστὴς, οῦ, *Dion. Halicarn.* ὁ βυκανίτης, ου, *Polyb.* ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*

Buccino, βυκανίζω, σαλπίζω, *Athen.*

Bucco, ὁ πρόστομος, ου, ὁ γνάθων, ωνος.

Bucculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ στομώδης, εος, *Poll.*

Bucolicus, a, um, βουκολικὸς, ὴ, ὸν, carmen, μέλος, *Ælian.*

Bucula, τὸ βοΐδιον, ου, τὸ βοϊδάριον, ου, *Athen.*

Bufo, ὁ φύσαλος, ου, *Lucian.*

Bulboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βολβώδης, εος, *Theophr.*

Bulbus, ὁ βολβὸς, οῦ, *Theophr.*

Bulga, ὁ μολγὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἱπποπήρα, ας.

Bulla, ἡ πομφόλυξ, υγος, *Lucian.* ἡ πέμφιξ, γος, *Galen.* τὸ φύσημα, ατος, *Eurip.* ἡ φυσαλλὶς, ίδος, *Lucian.* inſigne puerorum, τὸ στηθοδέσμιον, ου, *Poll.* ἡ βοῦλλα, ης, in bullas converto, πομφολυγόω, *Dioſc.*

Bullatus, a, um, κεκοσμημένος, ένη, ενον, κάλυξι, i. e. bullis turgens, ὁ ϗ ἡ πομφολυγώδης, εος.

Bullio, ζέω, βράζω, *Suid.* bullire facio, ἀναβράζω, *Dioſc.* Conf. *Ebullio.*

Bullo, πομφολυγέω, *Dioſc.*

Bullula, τὸ πομφολύγιον, ου, τὸ φυσημάτιον.

Bura, τὸ ἔλκηθρον, *Theophr.*

Burdo, ὁ ἡμίονος, ου, *Plut.*

Buris, idem quod *Bura.*

Buſtualis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπιτύμβιος, ου.

Buſtum, ὁ τύμβος, ου, parvum, τὸ ἡμιτόμβιον, ου, *Suid.* buſta eruo & deprædor, τυμβωρυχέω, *Ariſt.*

Butyraceus, ea, eum, βουτύρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Butyrum, τὸ βούτυρον, ου, *Galen.*

Buxetum, ὁ πυξεὼν, ῶνος.

Buxeus, a, um, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ ϗ ἡ πυξώδης, εος.

Buxus, ἡ πύξος, ου, *Theophr.* buxo abundans, ὁ ϗ ἡ πυξώδης, εος.

Byrſa, ἡ βύρσα, ης, *Dioſc.*

Byſſinus, a, um, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, φᾶρος, *Plut.* verba, ῥήματα, *id.* linteum, σινδὼν, *Herodot.*

Byſſus, ἡ βύσσος, ου, *Philo.*

C.

CAballinus, ἵππειος, εια, ειον.

Caballus, ὁ καβάλλης, ου, *Plut.* ὁ ἵππος.

Cacabo, κακκαβίζω, *Ariſtot.* τιτυβίζω, *Athen.*

Cacabus, ἡ κακκάβη, ης, *Athen.* parvus, τὸ κακκάβιον, ου, *Poll.*

Cacaturio, χεσείω, *Ariſtoph.* χεζητιάω, *idem.*

Cachecticus, a, um, καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Cachexia, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* cachexia laboro, καχεκτέω, *Polyb.*

Cachinnatio, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.*

Cachinnator, ὁ καγχαστὴς, οῦ, *Poll.*

Cachinnor, καγχάζω, καγχλάζω, *Athen.* καγχάομαι, *Heſych.* valde, ἀνακαγχάζω μάλα, *Plato,* παμμέγεθες, *Lucian.* vehementer ſuper aliqua re, ἐκκαγχάζω ἐπί τινι, *Xenoph.* ἐπικαγχάζω τινι, effuſe, ὑπερκαγχάζω, κιχλίζω, *Ariſtoph.*

Cachinnus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.* ὁ κιχλισμὸς, *Ariſtoph.*

Caco, ἀποπατέω, *Galen.* ἀναχωρέω, *Herodian.* ἀποσκυδάζομαι, *idem,* χέζω, *Plut.* in ſellis, ἐπὶ τῶν δίφρων, *Ariſtoph.* caco in, ἐγχέζω *idem,* caco ſuper, ἐπιχέζω, *idem.*

Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, ονος, *Poll.* τὸ δαιμόνιον, ου, *N. T.* τὸ δαιμόνιον πονηρὸν, *ibid.* cacodæmone plenus, ὁ ϗ ἡ δαιμονιώδης, *ibid.* a cacodæmone torqueri, δαιμονίζεσθαι, *ibid.*

Cacoëthes, τὸ κακόηθες, εος.

Cacozelia, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.* τὸ κακόζηλον, ου, *Dem. Phal.*

Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* montis, ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.* τὸ ἄκρον, ου, *Herodot.* τὸ ἄκρον ὄρους.

Cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω, *Polyb.*

Cadaver, ὁ νεκρὸς, *Dem.* ὁ νέκυς, υος, *id.* τὸ πτῶμα, ατος, *Plut.* alicujus, ὁ νεκρὸς τινος, *Xenoph.* cadaverum acervus, ἡ νεκρὰς, άδος, *Lucian.* σωρὸς νεκρῶν, *Xenoph.* cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν, *Lucian.*

Cadaveroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ νεκρώδης, εος, νεκρικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Cadiſcus, ὁ καδίσκος, ου, *Poll.*

Cadivus, a, um, πτώσιμος, ίμη, ιμον, ὁ ϗ ἡ εὐκατάπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ ἐρείψιμος, *Eur.*

Cado, πίπτω, *Dem.* in genua, εἰς γόνατα, *Xenoph.* in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη, *Athen.* in faciem, ἐπὶ τὸ στόμα, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, *Plut.* in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν, *N. T.* ἐπὶ τὴν γῆν, *Xenoph.* in mala, περιπίπτειν κακοῖς, *Iſocr.* in morbos, νόσοις, *Plut.* animo, ἀναπίπτω, *Thuc.* ob aliquid, ἀθυμέω τι, *id. Plut.* ἀθύμως ἔχω πρός τι, *Xen.*

Caduceator, ὁ κῆρυξ, υκος, *Xenoph.* ſum, κηρυκεύω, *Poll.* caduceatoris munus, ἡ κηρυκεία, ας, *idem,* ἡ κηρύκευσις, εως, *Herodot.*

Caduceus, τὸ κηρύκειον, ου, *Polyb.*

Caduciter, προπετῶς.

Caducus, a, um, idem quod *Cadivus,* i. e. corruptibilis, φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Cadus, ὁ κάδος, ου, *Herodot.*

Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ τύφλωσις, εως, *Hippocr.* ἡ ἀορασία, ας, LXX. ἡ ἀβλεψία, *Theophr.*

Cæco, τυφλόω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Cæculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπότυφλος, ου.

Cæcus, a, um, τυφλὸς, ὴ, ὸν, homo ad futura, ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος, *Plut.* fons, i. e. qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ, *Xenoph.* paries, i. e. feneſtras non habens, τυφλὸς τοῖχος, iſta vel cæcus videat, ταῦτα ϗ τυφλῷ δῆλα, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀλαὸς, *Hipp. Hom.*

Cæcutientia, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ. *Hippocr.*

Cæcutio, ἀμβλυώττω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, *Lucian.* ἀμυδρὸν βλέπω, *Ælian.* præ ſenio, ἐξαμβλυώπησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ γήρως, LXX. nimia cupiditate, τυφλώττω τῇ ἐπιθυμίᾳ, *Herodian.*

Cædes, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.* ὁ θάνατος, ου, *id.* τὸ αἷμα, ατος, *Dem.* & vulnera & mortes, τραύματα ϗ σφαγαὶ ϗ θάνατοι, *Iſocr.* fortuita, φόνος ἀκούσιος, *Dem.* conſulto facta, ἐκ προνοίας, *idem.* juſta, δίκαιος, *idem.* iniqua, ἄνομος, *Iſocr.* cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, *Dem.* eſſe auctorem, αἴτιον εἶναι τοῦ φόνου, *id.* inſimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου, *idem.* diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου εἰκότως, *id.* aliquem accuſare, ἐπαιτιάσασθαι τινα τοῦ φόνου, *idem.* reum aliquem agere, παραγράφεσθαί τινι τὴν γραφὴν τοῦ φόνου, *id.* perpetratæ aliquem convincere, αἱρεῖν φόνου τὸν δεδρακότα, *id.* ἁλίσκεσθαι τοῦ φόνου, *id.* reos morte mulctare, ζημιοῦσαι θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, *idem.* cædes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, σφαγαὶ, θάνατοι ἐν τῇ πόλει, *Iſocr.* cædem patrare ſuis manibus, κτείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, Dem. cæde pollutum eſſe, κοινωνεῖν τοῦ φόνου, id.

Cædo, παίω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, Dem. anum, τύπτω τὴν γραῦν, id. mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα, id. famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, Iſocr. parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινά, id. aliquem colaphis, πὺξ παίω στόμα τινός, Dem. multos hoſtes, πολὺν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων, id.

Cæduus, a, um, κοπτικός, ή, όν.

Cælamen, ἡ γλυφή, ῆς, Plut. τὸ γλύμμα, ατος, Poll.

Cælator, ὁ γλύπτης, ου, ὁ γλυπτήρ, ῆρος, ὁ γλυφεύς, έως.

Cælatura, quod ſculptum eſt, τὸ γλύμμα, ατος, Poll. ἡ γλυφή, ῆς, Plut.

Cælatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάγλυπτος, ου, γλυπτός, ή, όν, LXX.

Cælebs, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ου, Xenoph. ὁ ϗ ἡ ἀγάμητος, ου, ὁ ἤϊθεος, ου, Dem. ἁγνός, ή, όν, γάμων, Plato. ὁ ἀζυγής.

Cælibatus, ἡ ἀγαμία, ας, Heſych. τὸ ἀγάμιον, ου, idem.

Cælo, γλύφω, aliquid, τὶ, Ariſtoph. ἐγκόπτω.

Cælum, vide *Cœlum*.

Cælum, τὸ γλυφεῖον, ου, Lucian. τὸ γλυπτήριον, ου, ὁ ἐγκοπεὺς έως, Lucian. ὁ κοπεύς, έως, id.

Cæmentarius, ὁ τειχοποιός, οῦ, Poll. ὁ τειχοδόμος, ου, idem.

Cæmentitius, a, um, χαλίκειος, εία, ειον.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, Thuc.

Cæpe, τὸ κρόμμυον, ου, Xen. cæpas olere, κρομμύων ὄζειν, id.

Cæpina, ὁ κρομμυών, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ θρησκεία, ας, Herodian. τὰ περὶ τοὺς θεούς, Dem. τὰ πρὸς θεούς, τὰ τῶν θεῶν, id. θεῖα πράγματα, id.

Cæruleus, a, um, κυάνεος, contr. κυανοῦς, ῆ, οῦν, mare, θάλαττα, Ariſtot. color, κυανοῦν χρῶμα, Xenoph. cæruleo colore ſum, κυανίζω, Dioſc. cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, Plut.

Cæſar, ὁ Καῖσαρ, αρος, Plut.

Cæſaries, ἡ κόμη, ης, Plut. Conf. *Coma*.

Cæſim, κοπτικῶς, τμητικῶς, Suid. τμήδην, idem.

Cæſio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæſius, a, um, γλαυκός, ή, όν, Ariſtot. cæſios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, id. γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμούς, Baſil. γλαυκῶπις, Plut. ὁ ϗ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου, Dioſc. ὁ ϗ ἡ γλαυκόμματος, Plato. cæſius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων, Ariſtot. cæſium reddi, ἀπογλαυκοῦσθαι, Plut.

Cæſpes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ου, Poll.

Cæſpitator, ὁ παραφόρον βαδίζων, Lucian.

Cæſpititius, a, um, βωλάκινος, ίνη, ινον.

Cæſpito, παραφόρον βαδίζω, Lucian.

Cæſtrum, τὸ κέστρον, ου, Poll.

Cætera, τὰ λοιπά, τἄλλα, Dem. ϗ ἕτερα.

Cæteroqui, τἄλλα, Dem. ἄλλως, Ariſtoph.

Cæteri, æ, a, ἕτεροι, αι, α, hi, iſti, cæteri, alii, οἱ μὲν οἱ δέ, ἕτεροι δέ, ἄλλοι δέ, Iſocr. λοιποί, αἱ, ἁ, Dem.

Cæterum, μέντοι, favos fingunt, cæterum non mellificant, κηρία πλάττουσι, μελιτουργοῦσι μέντοι οὐδέν, Ariſtot. μὲν οὖν, cæterum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν, Dem. ϗ δή, id.

Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμίς, ίδος.

Calamiſter, ἡ καλαμίς, ίδος, Dioſc. ἡ κνῆστις, εως, Plut.

Calamiſtro, βοστρυχίζω, Dion. Halicarn.

Calamiſtrum, idem quod *Calamiſter*.

Calamitas, ἡ συμφορά, ᾶς, Dem. τὰ δεινά, id. ἡ μοχθηρία, ας, id. calamitates & miſeriæ, συμφοραὶ ϗ ἀτυχίαι, Iſocr. calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, Dem. par, τὰ ἴσα κακά, id. ſumma, συμφορὰ ἐσχάτη, id. deplorata, ἀνήκεστος, Iſocr. communis, κοινὴ ἅπασι, Dem. conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακόν, Dem. περιστρίψασθαι τινὶ συμφοράν, id. περιβαλεῖν τινα τῇ συμφορᾷ, id. calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάττειν, Iſocr. διαφεύγειν, in maximam calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγίστην συμφοράν, id. ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, id. περιπίπτειν ἀτυχίαις, Dem. premi calamitate, γίγνεσθαι περὶ συμφοράν, ſ. ἐπὶ συμφορᾷ, id. εἶναι ἐν δεινῷ τινι, id. χεῖρον πράττειν, Iſocr. ἀτυχεῖν ἀτύχημα, Dem. mederi calamitati, ἰᾶσθαι τὴν ἀτυχίαν, Iſocr. ἐπανορθοῦν τὴν ἀτυχίαν πόλεως, idem. ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ, id. liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς συμφορᾶς, id. διασώζειν τινὰ ἐκ μεγίστων συμφορῶν, id. ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντων, Demoſth.

Calamites, ὁ καλαμίτης, ου, ὁ δρυόφυτος, ου.

Calamitoſe, ἀτυχῶς, Iſocr. ἀθλίως, Dem. ἐπικήρως, Iſocr. ἀθλίως ϗ κακῶς, Dem. δυστυχῶς.

Calamitoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυστυχής, έος, Dem. ἀτυχῶν, οῦσα, οῦν, id. κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ου, Dem. ταλαιπωρῶν, οῦσα οῦν, id. ἄθλιος, ία, ιον, id & infelix, ταλαίπωρος ϗ δυστυχής, id. ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, id. omnium calamitoſiſſimus, πάντων ταλαιπωρότατος, id. ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα διακείμενος, Iſocr.

Calamus, ὁ κάλαμος, ου, Dioſc. ὁ δόναξ.

Calathus, ὁ κάλαθος, ου, Poll. parvus, ὁ καλαθίσκος, ου, id. τὸ καλάθιον, ου, Schol. Callim. ἡ καλαθίς, ίδος, Heſych. ὁ κάνης, Plut.

Calator, ὁ κλήτωρ, ορος, Dem. ὁ κλητήρ, ῆρος, idem.

Calatus, a, um, κληθείς, εῖσα, έν.

Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης, Dem.

Calcar, τὸ πλῆκτρον, Ariſtoph. τὸ κέντρον, ου, Strabo. ἡ ἐγκεντρίς, ίδος, id. ὁ πτερνιστήρ, ῆρος, calcaribus incito, μυωπίζω, Heliodor. calcar addo currenti, † τρέχοντα ὀτρυνῶ, περιβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, Diod. Sic.

Calcarius, ὁ γυψοποιός, οῦ, ὁ τιτανοποιός, οῦ.

Calcator, ὁ ληνοβάτης, ου.

Calcatus, a, um, στειβόμενος, ένη, ενον, Xenoph.

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xenoph. ex lino confectum, λίνου πεποιημένον, Herodian.

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, Xenoph.

Calceo, ὑποδέω, & calceari, calceos induere, ὑποδέομαι, Xenoph.

Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιός, οῦ.

Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον, ου.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, ατος, Xen. τὸ πέδιλον, Hom. calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος ου, Xenoph. calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, Plato.

Calcitratio, ὁ λακτισμός, οῦ, ὁ ἀπολακτισμός, οῦ, Plut.

Calcitro, onis, ὁ λακτιστής, οῦ, Xenoph. ὁ πτερνιστής.

Calcitro, as, λακτίζω, aliquid. τὶ, Dem. Phal. ἀπολακτίζω, Lucian. πτερνίζω, qui ab adverſariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν, Lucian. calcitrare adverſus ſtimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, N. T.

Calcitroſus, a, um, λακτιστικός, ή, όν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος, Poll.

Calco, πατέω, aliquid, τὶ, Herodian. viam, στείβω ὁδόν, Xenoph.

Calculatio, ὁ ψηφισμός, οῦ, ὁ λογισμός, οῦ, Æſchin.

Calculator, ὁ ψηφιστής, οῦ, ὁ λογιστής, οῦ, Plut.

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, Ariſtot.

Calculoſus, ὁ ϗ ἡ λιθώδης.

Calculus, i. e. parvus lapis, τὸ λιθάριον, ου, Theophraſt. i. e. morbus, ἡ λιθίασις, εως, Dioſc. i. e. computatorius & judicialis, ἡ ψῆφος, ου, Dem. damnatorius, ψῆφος αναιροῦσα, καταιροῦσα, ſalutaris, ἡ ψῆφος σώζουσα, id. calculo bene ſubducto, λελογισμένως, Herodot. calculo laborare, λιθιάειν, ῶν, Dioſcor.

Caldarium, ὁ θερμαντήρ, ῆρος, Poll. τὸ θερμαντήριον, ου, id.

Caldus, a, um, vide *Calidus, a, um*.

Calefacio, θερμαίνω, Plut. θέρω, Naz. aliquid, θάλπω τι, Syneſ. παραθερμαίνω, Athen.

Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, Ariſtot. ἡ θερμασία, ας, id.

Calefactorius, a, um, θερμαντικός, ή, όν, Dioſc. συνθερμαντικός, ή, όν, Galen.

Calefactus, us, ἡ θέρμανσις, εως, Ariſtot. ἡ θερμασία, ας, Hippocr. ἡ διαθερμασία, ας, Ariſtot.

Calefactus, a, um, θερμαντός, ή, όν, Ariſtot. ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρί, Galen. θερμανθείς, εῖσα, έν, bene, ὁ ϗ ἡ εὐθέρμαντος, ου, Theophr.

Calefio, θερμαίνομαι, Dem. διαθερμαίνομαι, id. θάλπομαι, Galen.

Calendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, ας, Plut. ἡ νεομηνία, ας, ſingulis Calendis, κατὰ πάσας νεομηνίας, Herodot.

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, ου.

Caleſco, idem quod *Caleſio*.

Caleo, θέρομαι, Ariſtot.

Caliculus, τὸ κυλίκιον.

Caliditas, ἡ θερμότης, ητος, Plut. τὸ θερμόν, οῦ, Theophr.

Calidus, a, um, ὁ ϗ ἡ θερμός, οῦ, ὁ ϗ ἡ ἔνθερμος, ου, locus, τόπος, Plut. a pugna, ἀπὸ μάχης, id. a certamine, τῷ ἀγῶνι, id. calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, Sophoc. calida aqua, τὸ θερμόν, ſc. ὕδωρ, Galen. valde calidus, ὁ ϗ ἡ διάθερμος, ου, Ariſtot. aliquantum, ὁ ϗ ἡ ὑπόθερμος, ου, locus, χωρίον, Poll.

Caliga, ἡ σκελεά, ᾶς, Poll.

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζοφώδης, εος, Herodian. ζοφερός, ά, όν, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἀχλυώδης, εος, Hippocr. ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, εος, Plut. γνοφώδης, Eur.

Caligo, inis, ὁ ζόφος, ου, Plut. ἡ ἀχλύς, ύος, Iſocr. ὁ σκότος, ου, Dem. ἡ ἐπισκότησις, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, Galen. ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Dioſc.

Caligo, as, ἀμβλυώττω, Lucian. Conf. *Cæcutio*.

Calix, ὁ κύλιξ, ικος, Plut. τὸ ποτήριον, ου, idem.

Calleo, ἐντύλωσα, i. e. perfecte ſcio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, Iſocr.

Calleſco, τυλόομαι, Dioſc.

Callide, πανούργως, τεχνικῶς, rempublicam adminiſtrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι, Iſocr. ago, πανουργέω, Dem. δολοφρόνως.

Calliditas, ἡ πανουργία, ας, Demoſth. τὸ σόφισμα, ατος, id. ἡ δεινότης, ητος, id. doli & calliditates, τέχναι ϗ πανουργίαι, id.

Callidus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, Dem. πανουργῶν, οῦσα, οῦν, Iſocr. δεινός, ή, όν, Dem. & improbus, πανοῦργος ϗ δεινός, id. ὁ ϗ ἡ δολόφρων.

Callis, ἡ τρίβος, ου, Xenoph. ὁ στίβος, ου, Polyb. ἡ ἀτραπός, οῦ, & via, ϗ ὁδός, Herodian. ὁ πάτος, Hom.

Calloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τυλώδης, εος, Plato. τετυλωμένος, ένη, ένον, Xen. calloſum reddo, τυλόω, Xen. calloſus fio, τυλόομαι, Dioſc.

Callus, ὁ τύλος, ου, Lucian. τὸ τύλωμα, ατος, Heſych. callum obduco, τυλόω, ori, τὸ στόμα, Xen.

Calo, as, καλέω. Conf. *Voco*.

Calo, onis, ὁ σκευοφόρος, ου, Xenoph. ὁ ξυλοφόρος, ου, Athen.

Calones, τὰ καλοπόδια, ων, Suid.

Calor, ἡ θερμότης, ητος, Plut. τὸ θερμόν, οῦ, Theophraſt. ἡ θέρμη, ης, Thuc. τὸ θάλπος, εος, Xen. ἡ θερμασία, ας, Ariſtot.

Calorificus, a, um, vide *Calefactorius*.

Calva, τὸ κρανίον, ου, Lucian.

Calvaria, idem quod *Calva*.

Calvaſter, ὁ ἀναφάλαντος, ου, LXX.

Calveo, φαλακρός εἰμι.

Calveſco, φαλακρόομαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ φαλάκρα, ας, ἡ φαἡ φαλάκρωσις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ib. ἡ ψιλότης τῆς κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατος, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ συκοφαντία, ας, *id.* τὸ συκοφάντισμα, ατος, *id.* & maledictum, συκοφαντία καὶ βλασφημία, *id.* & falſum crimen, συκοφαντία καὶ παρανομία, *id.* συκοφαντία καὶ ψευδὴς λόγος, *id.* tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολὴ, *id.* τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας, *id.* calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι, *id.* διαβολὴν εὐλαβεῖσθαι, *Iſocr.* ſuggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, *Dem.* graviſſimam creare alicui, καταστῆσαί τινα εἰς μεγίστην διαβολὴν, *Iſocr.* contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, *id.* refutare, διαλῦσαι, ſ. διαλύσασθαι διαβολὴν, *id.* repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν, *Dem.*

Calumniator, ὁ διάβολος, ου, *Dem.* ὁ διαβάλλων, οντος, *Iſocr.* ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.* ὁ συκοφαντῶν, οῦντος, *id.* ὁ λοιδορῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ λοιδορούμενος, ου, *id.* ὁ βλάσφημος, ου, *Dem.* & nugator, βλασφημῶν καὶ φλυαρῶν, *Iſocr.* & acerbus & ſerpentina natura homo, συκοφάντης καὶ πικρὸς καὶ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος, *Dem.* magnus & inſignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ, *id.*

Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ης, ἡ συκοφαντοῦσα, ης, ἡ λοιδοροῦσα, ης. Conf. Articulum antecedentem.

Calumnior aliquem, διαβάλλω, τινὰ, *Dem.* βλασφημέω εἴς τινα, *id* λοιδορέω, ſ. λοιδορέομαι τινι, *id.* τινὰ, *Iſocr.* εἴς τινα, *idem.* συκοφαντέω τινὰ, *id.* πλύνω τινὰ, *Dem.* ἐπηρεάζω τινὶ, *id.* κακῶς λέγω τινὰ, *id.* aliquid, συκοφαντέω τι, *Iſocr.* λοιδορέομαι τι, *Æſchin.* aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινὰ τινος, *Ælian.* & maledicere, διαβάλλειν καὶ βλασφημεῖν, *Iſocr.* & mentiri in aliquem, διαβάλλειν καὶ καταψεύδεσθαί τινα, *id.* conviciis & contumeliis proſcindere, σκορακίζειν καὶ προπηλακίζειν *id.* acerrime, τὰ μέγιστα, *id.* maxime, μάλιστα, *Iſocr.* ſemper, συνεχῶς, *Dem.* manifeſte, περιφανῶς, *id.* acerbe, πικρῶς, *Iſocr.* petulanter, ἀσελγῶς, *id.* indecenter, παρὰ τὸ προσῆκον, *Dem.* falſo, ψευδῶς, *Iſocr.* injuſte, ἀδίκως, οὐ δικαίως, *Dem.*

Calumnioſe, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.

Calumnioſus, a, um, συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Luc.* ὁ καὶ ἡ συκοφαντώδης, εος, *Lyſias.*

Calvus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, ὸν, *Luc.* τὴν κεφαλὴν, *id.* μαδαρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ λειπόθριξ, χος, *Ælian.* calvum reddo, μαδαρόω, LXX. calvus ſum, μαδίζω, *Hippocr.* μαδάω, *Ariſtoph.* calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, *Ælian.*

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης, *Dem.* τὸ σφυρὸν, οῦ, *N. T.* calcibus peto, λακτίζω, *Ariſtoph.* πτερνίζω.

Calx, ἡ τίτανος, ου, *Lucian.* ἡ κονία, ας, *Gal.* ἡ γύψος, *Pauſ.* viva, κονία ἄσβεστος, *Ægin.* calce obducere, τιτανόεσθαι, *Heſych.* ἐπιχρίειν τιτάνῳ, *Lucian.* calce oblitus, τιτανώμενος, ένη, ενον, *Heſych.* τιτανωτὸς, ὴ, ὸν, *id.* κονιατὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* calce dealbo, κονιάω, *Dem.* κονιάομαι, *Plut.* calce inductum ſeu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.* calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Heſych.* inductio, quæ fit calce, ἡ κονίασις, εως.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, *Plut.*

Calyx, ὁ κάλυξ, υκος, *Theophr.*

Cambio, ἀμείβομαι, *Plut.* ἀντικαταλλάττομαι, *Herodian.*

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, *Ariſtot.*

Camelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, *Xenoph.*

Camera, ἡ καμάρα, ας, *Galen.*

Camerarius, a, um, καμαρινὸς, ὴ, ὸν.

Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν. *Dioſc.*

Camero, καμαρόω, ῶ.

Caminalis, e, idem quod ſequens *Caminarius.*

Caminarius, a, um, καμιναῖος, αία, αῖον, fuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, ου, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, *Athen.* ὁ καὶ ἡ καμινώδης, εος, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, *Strabo.*

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ, καμίνιον, ου, *Schol. Ariſt.* in camino excoquo, καμινεύω, *Strabo,* in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, οῦ, *Lucian.* quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, *Herodian.* opera, quæ navatur circa caminum ἡ καμινεία, ας, *Theophr.* i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ου, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot.*

Cammarus, ὁ κάμμαρος, & τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μοῦσα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* τὸ χάλκωμα, ατος, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulſo, τὸν κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, *Ariſtoph.*

Campanula, τὸ κωδώνιον, ου.

Campeſtre, τὸ περίζωμα, ατος, *Plut.*

Campeſtris, e, πεδινὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* πεδεινὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακὸς, ὴ, όν.

Campſor, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, *Lyſias.*

Campus, τὸ πεδίον, ου, *Plato,* Martius, πεδίον Ἄρειον, *Plut.* latitudo camporum, τὸ πλῆθος τῶν πεδίων, *Iſocr.* campum vaſtare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, *id.*

Camus, i. e. fiſcella, ὁ κημὸς, οῦ, *Ariſtoph.* i. e. capiſtrum, camum circa os habere, ἔχειν κημὸν περὶ στόματι, *Athen.* camum circumpono, κημόω, *Xenoph.* cami circumpoſitio, ἡ κήμασις, εως, *Heſych.*

Canalicula, τὸ σωληνάριον, ου, *Euſtath.*

Canaliculatim, σωληνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ καὶ ἡ σωληνοειδὴς, έος.

Canaliculus, idem quod *Canalicula.*

Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut.*

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, δικτυωτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Plut.* τὸ δρύφακτον, ου, *Heſych.* cancellis includere, περιβάλλειν κιγκλίδα, *Plat.*

Cancello, κιγκλίζω, teſtamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, *Dem.*

Cancer, ὁ καρκίνος, ου, animal, *Ariſtot.* ſidus, *Arat.* morbus, *Hippocr.* τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc.* parvus, τὸ καρκίνιον, ου, *Ariſtot.* cancro ſimilis, ſive e cancrorum genere, ὁ καὶ ἡ καρκινώδης, εος, *id.* cancro morbo infeſtari, καρκινόεσθαι, *Hippocr.*

Candefacio, λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, a, um, λελευκασμένος, ένη, ένον, *Dem.* igne, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου.

Candefio, λευκόομαι, *Dem.* igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, ου, *Xen.* Conf. *Lychnus.*

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ου, *Athen.* ἡ λυχνία, ας, *N. T.*

Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, *Theophyl.* i. e. ignitus ſum, ἐκπυρόομαι, διάπυρος εἰμι.

Candicans, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ου, *Dioſc.*

Candico, ὑπόλευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veſte indutus, ὁ καὶ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονέων, ῶν, *Herodian.* i. e. ambiens officium, ὁ παραγγέλλων ἀρχὴν, *Plut.*

Candide, i. e. ſincere, ἁπλῶς, *Dem.* ἀδόλως *id.* ἀκιβδήλως, *Iſocr.* ἀφελῶς, *Dem.* & ſincere ſcribere aliquid, ἁπλῶς καὶ ἀδόλως γράφειν τι, *id.* & aperte adminiſtrare remp. ἁπλῶς, καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *id.*

Candidus, a, um, i. e. albus, λευκὸς, ὴ, ὸν, Conf. *Albus,* i. e. ſincerus, ὁ καὶ ἡ ἀφελὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄκακος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ου, *Plato.* ἁπλόος, οῦς, ἁπλόη, ῆ, ἁπλόον, οῦν, *Dem.* vere & amicus, ἀληθῶς ἁπλοῦς καὶ φίλος, *id.* vir, ἁπλοϊκὸς ἀνὴρ, *Lucian,* & ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς, *id.*

Candor, ἡ λευκότης, ητος, *Ariſtot.* i. e. morum ſimplicitas, ἡ εὐήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἀκακία, ας. *id.*

Caneo, πολιός εἰμι.

Caneſco, πολιόομαι, *Ariſtot.*

Cani, αἱ πολιαὶ, ῶν, *Iſocr.*

Canicula, τὸ κυνίδιον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνάριον, ου, *id.* ſidus, ὁ σείριος, ου, *Heſ.* ὁ κύων, *Ariſtot.* poſt caniculam, i. e. poſt mediam æſtatem, μετὰ κύνα, *Theophr.*

Canicularis, e, κυνικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ κυνὶ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Conf. articulum anteced.

Canine, κυνηδὸν, *Lucian.*

Caninus, a, um, κυνικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* κύνειος, εία, ειον, *Sext. Empir.* canino ritu, κυνηδὸν, *Lucian.* canina ſentis, κυνάρος vel κυνόρα ἄκανθα, *Athen.*

Canis ὁ vel ἡ κύων, κυνὸς, *Ariſtot.* canibus objici ſ. objectum eſſe, κυνῶν δεῖπνον εἶναι, *Ælian.* canes vorare, κυνοφαγεῖν, *Sext. Empir.* a cane morſus, ὁ καὶ ἡ κυνόδηκτος, ου, *Dioſcor.*

Caniſtrum, τὸ κάναστρον, ου, *Poll.* ὁ κάνης, ητος, *Plut.* τὸ κανοῦν, οῦ, *Thuc.* τὸ κάνειον, ου, *Athen.* ligneum & plexum, κάνεον ξύλινον καὶ πλεκτὸν, *id.*

Canities, ἡ πολιότης, ητος, ἡ πολιὰ, ας, *Iſocr.*

Canna, ὁ δόναξ, ακος, *Dioſc.* ὁ κάλαμος, ου, *id.* ἡ κάννη, vel κάννα, ης, *Ariſtoph.*

Cannabaceus, a, um, καννάβινος, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, *Dioſc.*

Cannetum, τὸ δονακεῖον, ου, τὸ καλαμῶδες, ſc. χωρίον.

Canneus, a, um, καλάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Cano, ᾄδω, *Dem.* ἀείδω, *id.* μέλπω, ὑμνέω. pæanas, ᾄδω παιᾶνας, *id.* cantilenas, ᾄσματα, *Plut.* ad lyram, πρὸς λύραν, *id.* laudes alicujus, ἐγκώμιον τινος, *Ariſtoph.* tibia cantionem amatoriam, αὐλέω ᾆσμα ἐρωτικὸν, *Ariſtot.* ſuaviſſime, εὐφωνότατος καὶ ᾠδικώτατός εἰμι, *Ælian.* claſſicum, σημαίνω μάχεσθαι, *Xenoph.* receptui, σημαίνω τὸ ἀνακλητικὸν, *Plut.*

Canon, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*

Canonice, κανονικῶς.

Canonicus, a, um, κανονικὸς, ὴ, όν.

Canore, ᾠδικῶς, *Ariſtot.*

Canorus, a, um, ᾠδικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Hom.*

Cantator, ὁ ψάλτης, ου, *Plut.* ὁ ἀοιδός.

Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, *Athen.*

Cantharus, ὁ κάνθαρος, ου, parvus, τὸ κανθάριον, ου, *Plut.*

Canthus, ὁ κάνθος, ου, *Ariſtot.*

Canticum, τὸ ᾆσμα, ατος, *Dem.* τὸ ἄασμα, ατος, *Gregor.* ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xenoph.* ἡ ἀοιδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μέλος.

Cantilena, idem quod *Canticum.*

Cantiuncula, τὸ ᾀσμάτιον, ου.

Canto, ψάλλω. Conf. *Cano.*

Cantor, ὁ ᾠδὸς, οῦ, *Plato.* ὁ μελῳδὸς, ου, *Lucian.*

Cantus, τὸ μέλος, εος, *Lucian.* ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* lugubris, ἡ θρηνῳδία.

Canus, a, um, πολιὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*

Capacitas, ἡ χώρησις, εως, τὸ χώρημα, ατος, ἡ εὐρυχωρία, ας.

Capax, ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ εὐρυχωρὴς, έος, *Thuc.* δεκτικὸς, ὴ, όν, ſum, χωρε, eorum, qui conveniunt, τοὺς ξυνελθόντας, *Thuc,* doctrinæ, τὴν διδαχὴν, *Dem.*

Capedo, ἡ εὐρυχωρία, ας, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίσκη, ης.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ου, LXX.

Caper, ὁ τράγος, ου, *Ariſtot.* ὁ αἶξ, αἰγὸς, *Herodot.* ὁ χίμαρος,

Capero, ῥυσόω, *Dioſc.* ῥυτιδόω, *Ariſt.*

Capeſſo, αἱρέω, aliquid, τι, *Xenoph.* rempublicam, ἅπτομαι τοῦ πολιτεύματος, *id.* λαμβάνω τὰ τῶν κοινῶν, *Ariſtot.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *Plut.* imperium, αἱρέω τὴν ἀρχὴν, *Plato,* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Plut.*

Capillaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, ατος, *Ariſtot.*

Capillatus, a, um, τριχωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.*

Capillitium, τὸ τρίχωμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *Dem.* arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, *Xenoph.*

Capillo, τριχόω, *Dioſc.*

Capillus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *id.* plexus & intortus, ὁ πλόκαμος, ου, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ πλοκαμὶς, ίδος, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, ας, *Galen.* capillos como, τριχοπλαστέω, nutrio, κομάω, κομοτροφέω, *Strabo.* molles habens, ὁ καὶ ἡ μαλακόθριξ, ιχος, *Ariſtot.* paucos habens, ὁ καὶ ἡ ὀλιγόθριξ, *id.* criſpos habens, ὁ καὶ ἡ οὐλόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ, *Dioſc.*

Capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, *Iſocr.* virum, ἄνδρα, *id.* urbem obſidione, ἁλίσκω πόλιν πολιορκίᾳ, *Dem.* haſta vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, ſ. αἰχμάλωτον, *Iſocr.* avaritiam alicujus, χωρέω τὴν πλεονεξίαν τινὸς, *Dem.* i. e. comprehendo aliquid, δέχομαί τι, *Dio Chryſ.* utilitatem ex aliqua re, ὠφελέομαι ἀπό τινος, *Xen.* conſilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, *Iſocr.* ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, *Xenoph.* aliquem vivum, ζωγρέω τινὰ, *Thuc.* i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plato.*

Capiſtro, κημόω, *Xenoph.* φιμόω, *N. T.*

Capiſtrum, ὁ κημὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ περιστόμιον, ου, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φιμὸς, *Luc.*

Capital, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.* τὸ κρήδεμνον, ου, *Euſtath.*

Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, κεφαλικὸς, ή, όν, *Dioſc.* i. e. mortem merens, φονικὸς, ή, όν, facinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἔσχατος, ατη, ατον, odium, μῖσος θανατικὸς, ή, όν, cauſſa, δίκη, *Plut.* facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, *Lycurg.*

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῶς κολάζεσθαι, *Herodian.*

Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ή, όν, *Dioſc.*

Capitellum, τὸ κεφάλιον, ου, *Dioſc.*

Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος, ου.

Capitularis, e, ὁ καὶ ἡ κεφαλαιώδης, εος.

Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, *Ariſtot.* ἐπὶ κεφαλαίου, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo, κεφαλαιόω, *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, ου, *Poll.* τὸ κεφάλιον, ου, *Dioſc.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ου.

Capra, ἡ αἶξ, αἰγὸς, *Ariſtot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, ου, *Poll.* ὁ αἰγιβότης, ὁ αἰγονόμος.

Caprea, ἡ αἴγαγρος, ου, ἡ δόρξ, δορκὸς, *Al. Aphrod.* ὁ δόρκος, ου, *Dioſc.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ατος, *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, οῦ, *Theophr.*

Caprificor, ἐρινάζω, *Theophr.* ἐρινόω, *id.*

Caprificus, ὁ ἐρινεὸς, οῦ, *Theophr.* fructus, τὸ ἐρίνεον, ου, *Ariſtot.*

Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.

Caprinus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴγειος, ου, *N. T.* caſeus, αἴγειος τυρὸς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγέη, ης, *Herodot.* contr. αἰγῆ, ῆς.

Capſa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, οῦ, *Athen.*

Capſarius, ὁ κιβωτοφόρος, ου.

Capſula, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Captatio, ἡ θήρα, ας, *Dem.* ἡ θήρευσις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, οῦ, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Poll.*

Captatorius, a, um, θηρατικὸς, ή, όν, *Xenoph.* θηρευτικὸς, ή, όν, *id.*

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ου, *Dem.* ἡ ἀπάτη.

Captioſe, ἀπατηλῶς, σοφιστικῶς, *Ariſtot.*

Captioſus, a, um, ἀπατηλὸς, ή, όν, *Plato.* σοφιστικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ σύλληψις, εως, *id.* ἡ αἰχμαλωσία, ας, *N. T.* εἱρκτὴ, ῆς, *Dem.* & ſervatio patris, ἅλωσις καὶ σωτηρία πατρὸς, *id.* abducere in captivitatem aliquos, οἴχεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτους τινὰς, *id.* redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, *id.* ſocius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ου, *N. T.* Conf. *Captivus.*

Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*

Captivus, a, um, ὁ δεσμώτης, ου, *Dem.* δεδεμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *id.* ἁλοὺς, οῦσα, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτος, ου, *id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, *id.* captivum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα, *id.* habeo in vinculis, ἔχω καὶ δέδεκά τινα αἰχμάλωτον, *id.* redimo meis ſumptibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων, *id.* conſervo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον, *id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, *id.*

Capto, θηρεύω, *Iſocr.* θηράω, *Xenoph.* aliquem, τινὰ, *id.* lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονὴν, *Iſocr.* homines verbis, θηράω ἀνθρώπους λόγοις, *Xen.* auras, θηρεύω αὔρας, *id.* ſermonem alicujus, ἐπιλαμβάνομαι λόγου τινος, *N. T.* auram popularem, δημαγωγέω τοὺς πολλοὺς, *Plut.*

Captura, i. e. venatio, τὸ θήρευμα, ατος, *Plato.* ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* i. e. captivatio, ἡ λῆψις, εως, *Plut.* ἡ ἅλωσις, εως, *Plato.* i. e. id, quod captum eſt, τὸ θήραμα, ατος, *Plut.*

Captus, a, um, ἑαλωκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἁλοὺς, οῦσα, όν, major a majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, *Ælian.* primo auditu, οἰχόμενος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς, *Ariſtot.* amore, ἁλοὺς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, *Æſop.* forma, ἁλοὺς τοῦ κάλλους, *Lucian.* vi, ἁλοὺς κατὰ κράτος, *Iſocr.* bello, ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτος, ου, *Iſocr.* vivus, ἐζωγρημένος, *N. T.* hamo, ἠγκιστρωμένος, *Syneſ.* mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν ἀκοήν.

Capula, τὸ λαβίδιον, ου, *Dioſc.*

Capularis ſenex, ὁ καὶ ἡ σοροδαίμων, ονος, *Plut.* ὁ τυμβογέρων, *Ariſtoph.*

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τοῦ ξίφους, *Plut.*

Capus, idem quod *Capo.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ κεφάλαιον, ου, *id.* caput incidere, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνειν, *id.* conterere alicui, συντρῖψαι κεφαλήν τινος, *Iſocr.* comminutum habere, κατεαγέναι τὴν κεφαλὴν, *Dem.* retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι, *Dem.* in caput alicujus cauſſam rei alicujus conferre, ἀνατιθέναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλήν τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, *Hom.* caput alicujus pecunia licitari, ἐπικηρύσσειν ἀργύριόν τινι, *Herodot.* capite doleo, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* cui caput dolet, ὁ καὶ ἡ κεφαλαλγὴς, έος, *Plut.* dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὸς, ή, όν, *Plato.* κεφαλαλγικὸς, ή, όν, *Galen.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, ας, *Hippocr.* i. e. origo, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Iſocr.* i. e. *ſumma pecuniæ, unde uſura percipitur,* τὸ ἀρχαῖον, ου, *Dem.* i. e. *pars libri,* τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.* i. e. *præcipuum,* τὸ κυριώτατον, i. e. *mors,* ὁ θάνατος, ου, vel vita, ἡ ψυχὴ, ῆς, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, *Dem.* periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, *id.* capitis aliquem accerſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, *id.* capitis cauſſam dicere, ἀπολογήσασθαι τὴν τοῦ θανάτου δίκην, *Plut.* capitis damnare, θάνατον κατακρίνειν τινὸς, *Iſocr.* capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, *Æſchin*

Carabus, ὁ κάραβος, ου, *Ariſtot.* carabo ſimilis, ſive e caraborum genere, ὁ καὶ ἡ καραβώδης, εος, *id.*

Carbaſus, i. e. linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, i. e. velum, τὸ λαῖφος, εος, *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accenſus, ἡμμένος, carbonum ſtrues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, *Dioſc.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀπανθρακόω, *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, *Ælian.* ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*

Carbonarius, a, um, ἀνθράκιος, ία, ιον, fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακιά, ας, *Theophr.*

Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, ου, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος LXX. *Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ου, *Dem.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* ὁ δεσμὸς, οῦ, *id.* ἡ εἱρκτὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ εἱργμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritum eſſe, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ, *Dem.* δεσμοῦ ἔνοχον γίγνεσθαι, *id.* carcere mulctare aliquem, τιμᾶν τινὶ δεσμοῦ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακὴν ποιεῖν. *Ariſtot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ſ. εἰς τὸ οἴκημα, *Dem.* eſſe in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* mulcta qninquennalis, διατρίβειν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πεντετηρίδας πολλὰς, *id.* effugere e carcere, ἀποδρᾶν, ſ. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* egredi e carcere, προϊέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινι τὸν δεσμὸν, *id.* carceris cuſtodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, *Philo.* carceris cuſtos, ὁ εἱργμοφύλαξ, ακος, *Xenoph.* ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, a, um, φυλακικὸς, ή, όν, *Plato.*

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Ariſtoph.* ἡ βαλβὶς, ίδος, *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, *Ariſtoph.*

Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc.*

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, οῦ, *Galen.*

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.* cardialgia laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialgia laborans, ὁ καὶ ἡ καρδιαλγὴς, έος, *Galen.*

Cardo, ὁ στροφεὺς, έως, *Theophr.* ὁ στρόφιγξ, γγος, *Dion. Long.* rerum, ἀκμὴ ἔργων, mundi, ὁ πόλος, ου, *Athen.*

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Carduus, ὁ σκόλυμος, ου, *Dioſcor.*

Care, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλέω, *Ælian.*

Carentia, ἡ ὑστέρησις, εως, *N. T.*

Careo, ὑστερίζω, δέομαι, ἀποστερέομαι, re aliqua, τινος, *Iſocr.* omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι καὶ γυμνὸς, *id.* pecunia, ἀπορέω χρημάτων, *Baſil.* οὐκ εὐπορέω ἀργυρίου, *Dem.* σπανίζω χρημάτων, *id.* ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *id.* οὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον, *id.* medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμὶ τοῦ ἰατροῦ, ἔρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος, *id.* ratione, ἀμοιρέω λόγου, *Ælian.*

Carica, ἡ φιβαλέη, ης, *Heſych.* ὁ ἰσχάς.

Caries, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*

Carinarius, a, um, τροπίδιος, ία, ιον, *Plato.*

Carinatus, a, um, τετροπισμένος, ένη, ένον, navis probe carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη, *Hippocr.*

Carino, τροπίζω, *Hippocr.* κυτόω, *Heſ.*

Carioſus, a, um, σαπρὸς, ά, όν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ εὐρώδης.

Caritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonæ, ἡ σπανοσιτία, ας, *Xenoph.* ἡ σιτοδεία, ας, *id.*

Carmen, τὸ ἔπος, εος, *Dem.* τὸ μέτρον, ου, *Iſocr.* τὸ ποίημα, ατος, *id.* λόγος ἔμμετρος, *Dem.* elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, ου, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Iſocr.* iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, *Dem.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, ου, *Iſocr.* carmina & verſus, ᾠδαὶ καὶ μέτρα, *id.* facere, ſ. componere, συντιθέναι ποίημα, *id.* ποιεῖν ἰαμβεῖον, *Dem.* ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς καὶ μέτροις, *Iſocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν, *idem.*

Carminarius, a, um, ξαντικὸς, ή, όν, ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, ſcil. τέχνη, *Plato.*

Carminatio, ἡ διάξανσις, εως.

Carminator, ὁ ξάντης, ου, *Plato.*

Carminatus, a, um, διαξανθεὶς, εῖσα, ἐν, lana, διαξανθὲν ἔριον, *Dioſc.*

Carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, *Lucian.* τῶν ἐρίων, *Plut.* rurſum, ἀναξαίνω, ſimul, συγξαίνω, *Plut.* διαξαίνω, *Dioſc.*

Carnalis, e, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Carnaliter, σαρκικῶς.

Carnarium, τὸ κρεαπώλιον, ου, *Plut.*

Carnarius, ὁ κρεαπώλης, ου, *Poll.*

Carneus, a, um, ὁ ϗ ἡ σαρκώδης, εος, σαρκικὸς, ἡ, ὸν, σάρκινος, ινη, ινον.

Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ δήμιος, *Herodian.*

Carnificina, το βασανιστήριον, ου, i. e. cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.*

Carnifico, χίζω, *Xen.* ἀνατέμνω, *Lucian.*

Carnivorus, a, um, ὁ ϗ ἡ σαρκοβόρος, ου, *Gregor.* ὁ ϗ ἡ σαρκοφάγος, ου, animalia carnivora, ζῶα σαρκοφάγα, *Ariſtot.*

Carnoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ κατάσαρκος, ου, *Athen.* ὁ ϗ ἡ μεγαλόσαρκος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης, carnoſum reddo, εὐσαρκόω, *Galen.* σαρκόω, *id.*

Caro, ἡ σάρξ, σαρκὸς, *Dem.* τὸ κρέας, ατος, *id.* agnina, κρέας ἄρνειον. anſerina, χήνειον, bubula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τράγειον, hœdina, ἐρίφειον, ovilla, μήλειον, ſ. προβάτειον, porcina, χοίρειον, ſuilla, ὕειον, vervecina, κρίειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θήριον, ſalita, ἁλμαρὸν, ſ. ταριχευτὸν, infumata, καπνιστὸν, elixa, ἑφθὸν, aſſa, ὀπτὸν, frixa, τηγανιστόν, toſta, φρυκτὸν, carnis eſus, ἡ κρεοφαγία, ας, *Plut.* ἡ σαρκοφαγία, ας, *id.* carne veſcor, σαρκοφαγέω, qui carne eſt molli, ὁ ϗ ἡ ἁπαλόσαρκος, ου, *Galen.* laxa, ἀραιόσαρκος, *Athen.* ſicca, ξηρόσαρκος, *id.* denſa, πυκνόσαρκος, dura, σκληρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος.

Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, οῦ, *Plut.*

Carpentum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plat.* ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.*

Carpeſium, τὸ καρπήσιον, ου, *Gal.*

Carpio, ὁ κυπρῖνος, ου.

Carpo, δρέπομαι, roſam, ῥόδον, *Baſil.* flores, ἀποδρέπομαι ἄνθη, *Plutarch.* i. e. reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινά τινος, *Philo.*

Carptim, δρεπομένως, i. e. particulatim, μερικῶς, ἀκροθιγῶς.

Carptor, ὁ δρεπόμενος, ου, i. e. reprehenſor, ὁ κακίζων, οντος, *Dem.*

Carruca, τὸ ἁμάξιον, ου, *Suid.* ἡ ἅμαξις.

Carrucarius, a, um, ἁμαξικὸς, ἡ, όν, *Subſt.* ὁ ἁρματηλάτης, ὁ ἁμαξοπηγός.

Carrus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xenoph.* ἡ ἅμαξα.

Cartilagineus, a, um, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, *Ariſtot.*

Cartilaginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χονδρώδης, εος, *Ariſtot.*

Cartilago, ὁ χόνδρος, ου, *Gal.*

Caruncula, τὸ σαρκίδιον, ου, *Ariſtoph.* τὸ κρύλλιον, ου, *Syneſ.*

Carus, a, um, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *id*, i. e. dilectus, ὁ ϗ ἡ προσφιλὴς, έος, *Syneſ.*

Caſa, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ στέγη, caſam ædifico, καλυβοποιέω, *Strabo.*

Caſeus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλωρὸς, *Ariſtoph.* aridus, ξηρὸς, *Athen.* vetus, παλαιὸς, *id.* mollis, ἁπαλὸς, *Long.*

Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ου, *Xnoph.* ἡ ἄρκυς, *id.* i. e. galea, ἡ περικεφαλαία, ας, *Polyb.*

Caſſita, ἡ κόρυς, υθος, *Theocr.* Conf. *Alauda,*

Caſſus, a, um, κενὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.* φροῦδος. ου, μάταιος, αία, αιον, in caſſum, εἰς κενὸν, *N. T.*

Caſtanea, τὸ καστανάϊκον κάρυον, *Theophr.* τὸ κάστανον, ου, *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος, *Dioſc.*

Caſte, ἁγνῶς, *N. T.* καθαρῶς.

Caſtellanus, ὁ φρουράρχης, ου, ὁ φρούραρχος, ου, *Xenoph.*

Caſtellum, τὸ φρούριον, ου, *Thucyd.* ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Plut.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Demoſth.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* firmum, τὸ χωρίον ὀχυρὸν, *Iſocr.* inſtaurare, ἐπισκευάζειν φρούριον, *Dem.* ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπὶ τίνα, *id.*

Caſtigatio, ἡ παιδεία, ας, *N. T.* ὁ κολασμός.

Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ σωφρονιστὴς, ου, *Thuc.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*

Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἐπιπλήττω τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Iſocr.* σωφρονίζω τινὰ, *Xenoph.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Punio.*

Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*

Caſtitas, ἡ ἁγνότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἁγνεία, ας, *id.* caſtitatem ſervo, παρθενεύω, *Heliod.* τὴν ὥραν αὐτοῦ διαφυλάττειν, *Dem.*

Caſtor, ὁ Κάστωρ, ορος, & Pollux, ϗ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ων, *N. T.* i. e. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*

Caſtoreum, τὸ καστόρειον, ου, τὸ καστόριον, ου, τὰ καστόρεια, ων, *Galen.* caſtoreum redoleo, καστορίζω, *Dioſc.*

Caſtra, orum, τὸ στρατόπεδον, *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Plut.* pono, figo, ſeu metor, στρατοπεδεύω, *Plut.* in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ἐπὶ τόπῳ τινὶ, *Thuc.* ad urbem, ἱδρεύω στρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει, *Herodian.* extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, *idem*, apud, item ex adverſo, παραστρατοπεδεύω, *Polyb.* contra, ἀντιστρατοπεδεύω, *Iſocr.* moveo, transfero, μεταστρατοπεδεύω, *Plut.* ἀναστρατοπεδεύω, *Macc.* admoveo hoſtibus, παραστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, *Plut.* caſtrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, *Plato*, ἡ στρατοπεδεία, ας, *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ κατάζευξις, εως, *Plut.* præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης, ου, metator, ὁ στρατοπεδευτὴς, ου.

Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία, ας.

Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.* ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xen.* ὁ εὐνουχίας, ου, *Ariſtot.* ὁ σπάδων, ωνος, *id.* ὁ ἀποκοπεὶς τὰ γεννητικὰ, *Philo.*

Caſtrenſis, e, στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν. *Xenoph.*

Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὀρχοτομέω, *Al. Aphrod.* ἐκτομίαν τινὰ ποιέω, *Herodian.*

Caſtrum, τὸ τεῖχος, εος, *Dem.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ἔρυμα, ατος, *Xenoph.* firmum, χωρίον, ὀχυρὸν, *Iſocr.* adverſus incurſiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Conf. *Caſtellum.*

Caſtus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σώφρων, caſta & munda a cæteris immundis & a viri congreſſu, καθαρὰ ϗ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν οὐ καθαρευόντων ϗ ἀπ᾽ ἀνδρὸς συνουσίας, *id.* ſum caſtus, ἁγνεύω, *id.*

Caſula, τὸ καλύβιον, *Plut.*

Caſus, i. e. ruina, ἡ πτῶσις, εως, *N. T.* τὸ πτῶμα, ατος, *Dioſc.* i. e. eventus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, *Dem.* τὸ συμβὰν, άντος, *id.* τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *id.* τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.* τὸ ἐκβὰν, άντος, [illegible] τὸ σύμπτωμα, ατος, *Dem.* i. e. calamitas, τὸ πάθος, εος, *Iſocr.* τὸ συμβὰν, άντος, *Dem.* τὸ πταῖσμα, ατος, *Dem.* grammaticus, ἡ πτῶσις, εως, *Ariſtot.* nominativus, πτῶσις ὀνομαστικὴ, genitivus, πτῶσις γενικὴ, dativus, πτῶσις δοτικὴ, accuſativus, πτῶσις αἰτιατικὴ, vocativus, πτῶσις κλητικὴ, ablativus, πτῶσις ἀφαιρετικὴ, ſubitus, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαῖνον, *Dem.* quotidianus, τὸ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν συμπῖπτον, *id.* fortuitus, τὸ συμβὰν ἀκούσιον, *id.* τὸ σύμπτωμα ἀκούσιον, *id.* humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ου, *Iſocr.* caſu fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, *Dem. Iſocr.*

Catachreſis, ἡ κατάχρησις, εως, *Rhetor.*

Catachreſtice, καταχρηστικῶς, *Rhetor.*

Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Catadromus, ὁ κατάδρομος.

Catalecta, τὰ κατάλεκτα, ων.

Catalogus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.*

Catamitus, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*

Cataphractus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάφρακτος, ου, *Herodian.* eques, ἱππεὺς, *id.*

Cataplaſma, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Dioſc.*

Catapulta, ὁ καταπέλτης, ου, *Ariſtot.* catapultis infeſto, καταπελτάζω, *Ariſtoph.*

Catapultarius, a, um, καταπελτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, ου, *Suid.*

Catarrhus, ὁ κατάῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Dioſcor.*

Cate, νουνεχῶς, *Polyb.* νουνεχόντως. *Iſocr.*

Catecheſis, ἡ κατήχησις, εως, *Porphyr.*

Catechiſmus, ὁ κατηχισμὸς, οῦ.

Catechiſta, ὁ κατηχητὴς, οῦ, ὁ κατηχιστὴς, οῦ.

Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, *N. T.*

Catechumenus, a, κατηχούμενος, ένη.

Categoria, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*

Categorice, κατηγορικῶς.

Categoricus, a, um, κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Catellus, τὸ κυνάριον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ σκυλάκιον, ου, *id.*

Catena, ἡ ἅλυσις, εως, *Thuc.* ὁ δεσμός.

Catenarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἁλυσίδετος, ου.

Catenatus, a, um, ἁλυσιδωτὸς, ἡ, ὸν, LXX.

Cateno, ἁλυσιδόω, δεσμόω.

Catenula, τὸ ἁλυσίδιον, ου, *Philo.* aurea, τὸ ἁλύσιον, ου, *Suid.*

Caterva, ἡ εἴλη, ης, *Herodot.* ἡ ἴλη, ης, *Plut.* ἡ σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ στῖφος, *Xenoph.*

Catervatim, κατ᾽ εἴλας, *Herodot.* κατ᾽ ἴλην, *Plut.* ἰλαδὸν, *Hom.*

Cathedra, ἡ καθέδρα, ας, *Xenoph.*

Catholicus, a, um, καθολικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.*

Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*

Catillo, λιχνεύω, *Suid.*

Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ου.

Catinus, τὸ τρυβλίον, ου, *Lucian.* ἡ παροψὶς, ίδος, *N. T.*

Catullio, σκυζάω, *Ariſtot.*

Catullitio, ἡ σκύζησις, εως, ἡ σκύζα, ης, *Heſych.*

Catulus, τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* ὁ σκύμνος, *Theoc.* ὁ σκύλαξ, *Hom.*

Catus, a, um, ὁ ϗ ἡ νουνεχὴς, έος, *Poll.* ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, έος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων.

Catus, i, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.* ἡ γαλῆ, ῆς, *Lucian.*

Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.

Cavator, ὁ κοιλωτὴς, οῦ.

Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Cauda, quadrupedum & inſectorum, ἡ οὐρὰ, ᾶς, *Ariſtot.* ἡ κέρκος, ου, *id.* avium, τὸ ὀρροπύγιον, ου, *id.* leonis, ἡ ἀλκαία, ας, *Hom.* equi, ἡ σόβη, ης, cauda carens, ὁ ϗ ἡ ἄκερκος, ου, *Ariſtot.* blandior, κέρκῳ σαίνω, *Ariſtoph.* truncatus, ὁ ϗ ἡ κολοβόκερκος, ου, LXX. magna præditus, ὁ ϗ ἡ μακρόκερκος, ου, *Ariſtot.*

Caudatus, a, um, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.

Caudex, τὸ στέλεχος, εος, *Theophr.*

Caudicalis, e, ὁ ϗ ἡ στελεχώδης, εος, *Dioſc.*

Cavea, ὁ κυρτὸς, οῦ, ἡ κύρτη, ης, *Herodot.* οἰκίσκος, *Ariſtoph.*

Caveo, εὐλαβέομαι, inhoneſta, τὰ αἰσχρὰ, *Dem.* aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, *id.* & operam do, ne incidam in aliquem, εὐλαβέομαι ϗ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινὶ, *id.* aliquid & provideo, φυλάττομαί τι ϗ προοράομαι, *id.* aliquid diligenter, φυλάττω τι σφόδρα, *idem*, aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, *id.* ne conſpicias, φυλάττομαι ὁρᾶσθαι, *Ariſtot.* ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, *Xenoph.* ne facias, ὅπως μὴ ποιήσῃς, *id.* a periculo, κίνδυνον, *Herodian.* ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, *Dem.* nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι οὐδὲν μᾶλλον, ἤ, *id.* in hac re, περὶ

τούτο,

τοῦτο, *Plato.* accuratiſſime cautum eſt in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπούδασαι τοῖς νόμοις, *Dem.* cavendum eſt, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τοῦτο, *Plut.* ne id accidat, φυλακτέον γενέσθαι τοῦτο, *id.* ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φαινόμεθα πράττοντες, *Iſocr.* ne urbem bello implicemus, μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλλωμεν εἰς πόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.*

Cavernoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀντρώδης, εος.

Cavilla, τὸ σκῶμμα, ατος, *Dem.* τὸ σκωμμάτιον, ου, *Plut.* τὸ σόφισμα, *Thuc.*

Cavillatio, ἡ σκῶψις, εως, *Athen.* ἡ χλευασία, ας, *Dem.* τὸ χλεύασμα, ατος, *id.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.*

Cavillator, ὁ σκώπτης, ου, *Suid,* ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Dem.*

Cavillor, σκώπτω, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Ariſtoph.* εἴς τι, *Plut.* ἐπισκώπτω τι, vel εἴς τι, *id.* philoſophos, ἀποσκώπτω ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας. *Lucian.* præſentes, διασύρω τοὺς ὄντας νῦν, *Dem.* aliquid verbis, τι τῷ λόγῳ, *Dem.* aliquos, χλευάζω τινὰς, *id.* διαχλευάζω τινὰς, *id.* θώπτω, *Heſ.* ἐπικερτομέω.

Cavilloſus, a, um, σκωπτικὸς, ή, όν, *Athen.*

Caula, vide *Ovile.*

Caulesco, καυλέω, *Theophr.* ἐγκαυλέω, *Ariſtot,* ἐκκαυλέω, *Theophr.*

Cauliculaceus, a, um, καυλικὸς, ή, όν, *Theophr.*

Cauliculatus, a, um, καυλωτὸς, ή, όν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκος, ου, *Dioſc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυλῶδες, *Galen.* caulem non habens, ὁ ϗ ἡ ἄκαυλος, ου, *Ariſtot.* caule reciſo non regerminans, ὁ ϗ ἡ ἀπόκαυλος, ου, *Theophr.* cum caule reſcindo, ἀποκαυλίζω, *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theoph.* emitto, ἐγκαυλέω, *id.* evello, ἐκκαυλίζω, *Ariſtoph.* ſingulis annis mutans, ὁ ϗ ἡ ἐπετειόκαυλος, ου, *Theophr.* habens humilem, ἐπιγειόκαυλος, *id.* rectum, εὐθύκαυλος, *id.* lævem, λειόκαυλος, *id.* album, λευκόκαυλος, *id.* unicum, μονόκαυλος, *id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, *id.* multos, πολύκαυλος, *id.* juxta emitto & quaſi ad latus, παρακαυλίζω, *id.*

Cauloſus, ὁ ϗ ἡ καυλώδης, εος, *Dioſc.*

Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τι, *Athen.* κοιλόω.

Caupo, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.* ὁ ξενοδόκος.

Caupona, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.*

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τι, *Herodian.*

Cauſſa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ αἴτιον, ου, *id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, προηγούμενον, προκαταρκτικὸν, proxima, προσεχὲς, adjuvans, συναίτιον, efficiens, ποιητικὸν, materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, prætexta, ἡ πρόφασις, εως, omnium, quæ facta ſunt, αἴτιος, πάντων τῶν γενομένων, *Plato,* ipſiſſima exſtitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, *Dem.* rei confertur in illum, αἰτία τοῦ πράγματος ἀνατίθεται, *id.* in cauſſa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διακεῖσθαι θηριωδῶς, *Iſocr.* quod dixi, in cauſſa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλῦσαί με τὸν λόγον, *id.* cauſſam dicere, propter quam confeſſus ſit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὁμολόγησε, *id.* honoris cauſſa pericula ſuſtinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, *Dem.* lucri cauſſa injuſte agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, *Iſocr.* multis de cauſſis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε, *Dem.* qua de cauſſa civitates hi inter ſe committebant, ὅπερ οὕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουσαν, *id.* propter duas cauſſas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι, *id.* cauſſam non habens, ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, ου, *Al. Aphrod.* ſine cauſſa, ἀναιτίως, *id.* cauſſam adſigno, ἐπαιτιάομαι, *Plato.* qui cum alio eſt operis cauſſa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ συναίτιός τινος, *id.* i. e. *lis,* ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* minuta, δίκη μικρὰ, *id.* præclara, καλὴ, *id.* legitima & juſta, ἔννομος ϗ δικαία, *id.* danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος, ἢ μὴ εἰσαγώγιμος, *id.* mercatoria, ἐμπορικὴ, *id.* metallica, μεταλλικὴ, *id.* capitalis, φονικὴ, *id.* impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, *id.* injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, *id.* & controverſia, ἀγὼν ϗ γραφὴ, *id.* cauſſam agere adverſus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατά τινος, *Dem.* dicere, λόγον ϗ δίκην ὑπέχειν τινὸς, *id.* intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινὶ, *id.* diſceptare juſte & ſecundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως ϗ κατὰ τοὺς νόμους, *id.* abſolvere, ἀπογνῶναι δίκην, *id.* condemnare, καταγνῶναι δίκην, ſ. γραφὴν, *id.* obtinere, αἱρεῖσθαι, ſ. ἑλεῖν τὴν δίκην, *id.* vinci in cauſſa, ἡττᾶσθαι δίκην, *id.* cauſſa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τοῦ ἀνδρὸς ἄκριτον θάνατον, *Plato.* indicta cauſſa damnari, ἄκριτον ϗ ἄμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι, *Lucian.*

Cauſſalis, e, αἰτιολογικὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ αἰτιώδης, εος, Conjunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος, *Gram.*

Cauſſidicus, ὁ συνήγορος, ου, *Æſchin.*

Cauſſificor, σκήπτομαι, *Æſchin.*

Cauſſor, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *id.*

Caute, εὐλαβῶς, *Dem.* πεφυλαγμένως, omnia ad aliquem ſcribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστέλλειν, *Dem.*

Cautela, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ου, *Lucian.* cautere uro, καυτηριάζω, *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριασμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ου, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ πέτρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Iſocr.* magnam prudentiam & cautionem requirens, προνοίας ϗ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, *Dem.* magna, εὐλάβεια οὐ μικρὰ, *id.* ſumma, ἀκριβεστάτη, *id.* cautione uti in re aliqua, πεφυλαγμένως ἔχειν περί τι, *Iſocr.*

Cautus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, έος, *Dem.* πεφυλαγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ, ἔννοος, συνετὸς, ή, όν.

Cavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xenoph.* non cavus, ὁ ϗ ἡ ἄκοιλος, ου, utrinque cavus, ἀμφίκοιλος, *Suid.* introrſum cavus, ὁ ϗ ἡ ἔγκοιλος, *Athen.*

Cedo, παραχωρέω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* e ſuggeſtu, τοῦ βήματος, *Æſchin.* commoto, εἴκω θυμουμένῳ, *id.* alicui de via, ὑποχωρέω τινὶ ὁδοῦ, *Plut.* ἐξίσταμαι τινὶ τῆς ὁδοῦ, *Lucian.* nulli prudentia, οὐδενὶ φρονήματος, *Plut.* retro, εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζω, *Lucian.* hoſti, ἐθελοκακέω, *Herodian.* bonis, ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, *Dem.* rebus adverſis, ἐνδίδωμι ταῖς ἀποστάσεσι, *Baſil.* cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, *Herodian.* ei obſidio ex ſententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται, *id.* bene & ſupra votum, ἀξίως ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, *id.* non ut ſperavit, οὐχ ὡς ἤλπισε, *id.*

Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.

Cedratus, a, um, κεδρωτὸς, ή, όν, *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας, *Galen.* cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλὴν τινὸς, *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρινος, ίνη, ινον. *Dioſc.*

Cedris, ἡ κεδρὶς, *Dioſc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, ου, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξύκεδρος, ου, *id.*

Celebratio, ἡ εὔκλεια, ας, *Dem.* feſti, ἡ ἑόρτασις, εως.

Celebratus, a, um, εὐλογούμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* & vulgo jactatus, θρυλλούμενος, ένη, ενον *Herodian.* ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, ου, *Syneſ.* ἔνδοξος. *Xen.*

Celebreſco, ὄνομα ϗ δόξαν λαμβάνω.

Celebris, e, ὁ ϗ ἡ εὐκλεὴς, έος, *Plut.* εὐλογούμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* εὖ φερόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, ου, εὐδόκιμος, ἐπιφανέστατος. γνώριμος, *id.* & *Dem.* virtute, δεδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebritas, ἡ φήμη, ης, *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* ἡ εὐδοξία, *Iſocr.* i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* ἡ πομπὴ, ῆς, *id.* i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* celebritatem ago, πανηγυρίζω, *id.*

Celebro, i. e. prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* εὐλογέω τινὰ, *Iſocr.* ἐγκωμιάζω τινὰ, *Dem.* εὖ λέγειν τινὰ, *Iſocr.* feſtum, ἑορτάζω, *id.* ſplendide, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, *id.*

Celer, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* pedibus, ὁ ϗ ἡ ὀξύπους, *Eurip.* in rebus agendis, ὀξὺς, εῖα, ὺ. *Ariſtot.* celerrimus curſu, ὀξυδρομώτατος, άτη, ατον, *Heliodor.* ὁ ϗ ἡ ὠκύπους, *Hom.*

Celeritas, τὸ τάχος, εος, *Dem.* ἡ ταχύτης, ητος, *Athen.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Dem.* celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τῶν ἀνταγωνιστῶν παρελθεῖν, *id.* aliquid conſequi, ταῖς ὀξύτησιν ἀκολουθεῖν τινὶ, *id.* ἡ ὠκύτης.

Celeriter, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξέως, *id.* tam celeriter conficere aliquid, οὕτω ταχέως πράττειν τὶ, *id.* apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην, *id.* celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδ' ἀπιέναι, *id.* celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Xenoph.* aliquid, τὶ, *Soph.* ὁρμάω, *Iſocr.* σπεύδω, *Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeuſma, τὸ κέλευσμα, ατος, *Plato.*

Celeuſtes, ὁ κελευστὴς, οῦ, *Thuc.*

Cella, ſc. penuaria, τὸ ταμεῖον, ου, *Iſocr.* τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.* τὸ ἀποδοχεῖον, ου, *Sirac.* ἡ ἀποθήκη, vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xenoph.* ἡ οἰνοθήκη.

Cellaria, ἡ ταμία, ας, *Xenoph.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ου, *Xenoph.*

Cellula, τὸ ταμιείδιον, ου, *Suid.*

Celo, κρύπτω, factum, τὸ πρᾶγμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινά τι, *Lyſias,* opes domi, ἀποκρύπτω τὴν οὐσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, *Iſocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι οὔτι μέγαν οὔτε σμικρόν τινα, *Plato.* hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρὸς σε, *Iſocr.* miſeriam, συγκρύπτω τὴν συμφορὰν, *id.* alios, λανθάνω ἄλλους, *Iſocr.*

Celox, ὁ κέλης.

Celſitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* Conf. *Altitudo.*

Celſus, a, um, ὑψηλὸς, ή, όν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλόνουν, οῦ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ μετέωρος.

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου, LXX.

Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *id.* οἶμαι, *id.* i. e. *conſtituo,* γιγνώσκω, *Iſocr.* i. e. cenſum ago, συντάττομαι, *Dem.* συντιμάομαι, *id.*

Cenſio, ἡ τίμησις, εως.

Cenſitor, ὁ τιμητὴς, οῦ.

Cenſor, ὁ τιμητὴς, οῦ, i. e. morum inſpector, ὁ ἔφορος, ου, *Plut.* ὁ ἐπόπτης, ου, *Herodian.*

Cenſorius, a, um, τιμητικὸς, ή, όν, ἐποπτικὸς, ή, όν, *Herodian.*

Cenſura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.

Cenſus, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *N. T.* i. e. tributum, ὁ κῆνσος, ου, *N. T.* τὸ τίμημα, ατος, *Dem.*

ἡ εἰσφορὰ,

ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, cenſum imponere alicui, εἰσφορὰν ἐπιγράφεσθαί τινι, *Iſocr.* colligere de cujuſque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, *id.* ſolvere, φόρον. ſ. συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι, *id.* accipere, προσόδους λαμβάνεσθαι, *id.*

Centenarius, ſc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, άδος, *Herod.*

Centenarius, a, um, ἑκατονταῖος, α, ον.

Centenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centeſima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, *Dem.*

Centeſimo, ἑκατοστόν.

Centeſimus, a, um, ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Cento, ἡ κέντρων, ωνος.

Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον,

Centrum, τὸ κέντρον, ου, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατὸν, & octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, *Thuc.*

Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, ου.

Centumviralis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.

Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχὴ.

Centumviri, οἱ ἑκατόν.

Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλασίων, ονος, ἑκατομπλάσιος, ία, ιον, *N. T.*

Centuplicatus, a, um, ἑκατοστεύων, ουσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατοστεύουσα κριθὴ, LXX.

Centupliciter, ἑκατομπλασίως.

Centuria, ἡ ἑκατοστὺς, ύος, *Xenoph.* militum, ὁ λόχος, *Thuc.*

Centuriatim, κατὰ λόχους, *Philo.*

Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Centurio, καταλογίζω, *Plut.*

Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ου, *Xen.* ὁ ταξίαρχος, ου, *Dem.*

Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Cepa, vid. *Cæpa.*

Cera, ὁ κηρὸς, οῦ, *Lucian.* e cera fingere aliquid, ἐκ κηροῦ πλάττεσθαί τι, *Herod.* cera obduco, vide *Cero.*

Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρουργὸς.

Ceraſtes, ὁ κηράστης.

Ceraſum, τὸ κεράσιον, ου, *Dioſc.*

Ceraſus, ὁ κέρασος, ου, *Theophr.*

Ceratura, ἡ κήρωσις, εως, *Ariſtot.*

Ceratus, a, um, κηρατὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος, ου.

Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Plato.* ὁ βάναυσος.

Cerdonia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, *Plato.* cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, *Ariſtoph.* σκυτοτομέω, *Ariſtot.*

Cerealis, δημητριακὸς, ἡ, όν.

Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Cerebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ου, *Ariſtot.*

Ceremonia, vide *Cærimonia.*

Cereviſia, ὁ ζύθος, ου, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Dioſc.* τὸ βρύτον, ου, ſ. ὁ βρύτος, ου, *Athen.* βρύτον ἀπὸ κριθῶν, *Theophr.*

Cereviſiarius, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.

Cereus, a, um, κήρινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cereus, i, ὁ κηρὸς, οῦ, τὸ κηρίον, ου.

Cerifico, κηροποιέω.

Ceritus, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, δημητρόπληκτος.

Cerno, βλέπω, aliquid, τὶ, *Dem.* εἴδω τι, *id.* i. e. *cribro.* διαττάω, *Gal.* furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον *id.* i. e. dimico, ἀγωνίζομαι, *Dem.* i. e. adeo hæreditatem, κληρονομέω, *Iſocr.*

Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, έος, *Heſych.*

Cero, ἐγκηρόω, *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυν, *Herodot.*

Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, *Gal.*

Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ἡ, όν.

Ceromatiſtes, ὁ κηρωματιστὴς, οῦ.

Cerotum, τὸ κηρωτὸν, οῦ, *Dioſc.*

Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἅμιλλα, ης, *Iſocr.* i. e. res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, *Iſocr.* ἀγὼν καὶ ἅμιλλα, *id.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος, *id.* magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος, *id.* facilius, ῥᾴδιος, *id.* difficile, χαλεπὸς, *id.* vetus, παλαιὸς, *Iſocr.* equeſtre & navale, ἅμιλλα ἵππων τε καὶ τριηρῶν, *id.* ſubire de re aliqua, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ ſive ὑπέρ τινος *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* de aliqua re, ποιεῖσθαι ἅμιλλαν περί τι, *Iſocr.* certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, *Ariſt.* præmium, τὸ ἆθλον, *Xen.* τὸ νικητήριον, ου, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.*

Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thucyd.* τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.*

Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ, *Plut.*

Certe, ναὶ, *Ariſtoph.* ἀληθῶς, *Dem.* ἦ μὴν, *id.* δῆτα, *id.* γε, ſi non ſumma, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, *Dem.* γοῦν, ſi nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τοὔνομα γοῦν ἔχει, *id.* ἀμέλει, id enim certe homine indigniſſimum habeatur, τοῦτο γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀπρεπέστατον φαίνοιτ' ἂν, *id.* καὶ μὴν, nec illud certe audeat quis dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτό γε οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, *id.*

Certifico, βεβαιόομαι, *Plato.*

Certioro, δηλόω, *Dem.*

Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ βεβαιότης, ητος. *Ariſtot.* ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Certo, ἀγωνίζομαι, *Demoſth.* certamen, ἀγῶνα, *Plato.* hac de re tecum, τοῦτο περὶ σε, *Xen.* de honore & gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, *Demoſth.* pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, *id.* in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, *Philoſtr.* cum aliquo, ἁμιλλάομαί τινι, *Dem.* ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, *Æſchin.* cum majorum virtute, ἁμιλλάω πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν, *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικέω, *Iſocr.*

Certo, ἀκριβῶς, *Dem.* ἀκριβὲς, *id.* certiſſime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, *id.* it. βεβαίως.

Certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, έος, *Iſocr.* δῆλος, η, ον, *Dem.* βέβαιος, αία, αιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, έος, *Dem.* certum ſignum, ἀκριβὲς σημεῖον, *Dem.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη, *Xen.* i. e. definitus, ſtatutus, τεταγμένος, ένη, ένον, *Dem.* εἰρημένος, *id.* ὡρισμένος, *id.* διωρισμένος, *Iſocr.* certum tempus, χρόνος τεταγμένος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, *Dem.* ἡμέρα διαμεμετρημένη, *id.* i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ἀσφαλὴς, έος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφισβήτητος, ου, *id.* certum eſt, conſtat, δῆλον, certum eſt, quod ſic præfaturus ſit, δῆλον, ὅτι ὧδε προοιμιάσεται, *Xen.* certum habeo aliquid, certo aliquid ſcio, ἐπίσταμαι τι σαφῶς, *Dem.* οἶδα τι ἀκριβῶς, *id.* ὀρθῶς, *Iſocr.* φανερῶς, *idem.* certiorem facio aliquem, δηλόω πρός τινα, *id.* de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, *Pauſ.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος, *Iſocr.* de aliqua re, περί τινος, *id.* de aliqua re ab aliquo, τὶ διά τινος, *id.*

Cerva, ἡ ἔλαφος, ου, *Ariſtot.*

Cervical, τὸ προσκεφάλαιον, ου, *Plut.*

Cervicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκληροτράχηλος, ου, *Sirac.*

Cervinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελός, *Galen.* cornu, τὸ ἐλάφειον, ου, *Suid.*

Cerviſia, vide *Cereviſia.*

Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, *Ariſtot.* ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* ἡ δέρη, cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, *Philo.* τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, *Chryſ.*

Ceruſſa, τὸ ψιμμύθιον, ſ. ψιμύθιον, ου, *Ariſt.*

Ceruſſatus, a, um, ψιμμυθιωθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.*

Ceruſſo, ψιμμυθιόω, *Plut.*

Cervus, ὁ ἔλαφος, ου, *Ariſtot.*

Ceſpes, vide *Cæſpes.*

Ceſſatio, ἡ ἀνάπαυσις, εως, *Dem.* concedere alicui ceſſationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν, *id.* i. e. *cunctatio, mora,* ἡ διατριβὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thucyd.* i. e. *ſegnities,* ἡ ἀργία, ας, *Demoſth.* ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥαθυμία.

Ceſſator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὀκνηρὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἀργὸς, οῦ, *Dem.*

Ceſſio, ἡ παραχώρησις, εως.

Ceſſo, παύομαι, ab aliqua re, τινός, *Dem.* aliquid facere, ποιῶν τι, *Plato.* a cæde, φονεύων, *Thuc.* a labore, λήγω τῶν πόνων, *Iſocr.* ceſſare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Iſocr.* inſolentiam alicujus, τὴν ὕβριν τινος, *id.* i. e. *tardo, cunctor,* βραδύνω, *Herodian.* μέλλω, *Dem.* ὀκνέω, *id.* ῥᾳδιουργέομαι, *Xenoph.* χαλάζω, *Plut.*

Ceſtus, ὁ κεστὸς, οῦ.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.

Cetus, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Cetaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ κητώδης, εος, *Ariſt.* κητῷος, ῴα, ῷον, *Dioſc.*

Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.

Cetratus, ὁ πελταστὴς, πελτοφόρος.

Ceu, οἷα, *Xenoph.* οἱονεὶ, ὥσπερ.

Ceveo, σαυλοπρωκτιάω, *Suid.*

Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ου.

Chalybs, ὁ χάλυψ, βος.

Chaos, τὸ χάος, *Plato.*

Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινὶ, *id.*

Characteriſticus, χαρακτηριστικὸς, ἡ, ὸν, *Damaſc.*

Charientiſmus, ὁ χαριεντισμὸς, οῦ, *Dion. Halicarn.*

Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, *Plut.* ἡ στοργὴ, ἡ φιλανθρωπία.

Charta, ὁ χάρτης, ου, *Dioſc.*

Chartaceus, a, um, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτου.

Chartophylaceum, τὸ χαρτοφυλάκιον, ου.

Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

Chartula, τὸ χαρτίον, ου, *Plut.*

Charus, a, um, i. e. pretioſus, vide *Carus,* i. e. dilectus, ἀγαπητὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Chaſma, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Chaſmatias, ὁ χασματίας, ου, *Ariſtot.*

Chela, ἡ χηλὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Chelys, ἡ χέλυς, υος, *Plut.*

Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ου, *Columella.*

Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.*

Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος, *Theocr.*

Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας, *Plut.*

Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, τὸ χειρόγραφον, ου, chirographo caveo, χειρογραφέω, *Pand.*

Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως, *Poll.*

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, *Plato.* ἡ χειρουργικὴ, ης, *Ariſtot.*

Chirurgicus, a, um, χειρουργικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſt.*

Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, *Galen.*

Chlamydatus, a, um, κεχλαμυδωμένος, ένη, ένον, *Athen.*

Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, ου, *Plut.*

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Cholera, ἡ χολέρα, ας, *Hippocr.* cholera vexor, χολεριάω, *Galen.*

Cholericus, a, um, χολερικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Choragium, τὸ χορήγιον, ου, ſ. τὸ χορηγεῖον, ου, *Poll.*

Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, *Athen.*

Choraules, ὁ χοραύλης, ου, *Ariſtot.*

Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato.*

Chorea, ἡ χορεία, ας, *Plato.* choreas duco, χορεύω, *Iſocr.*

Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, *Eurip.*

Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, *Plato.*

Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, ου, chorographum ago, χωρογραφέω, *Ptolem.*

Chorus, ὁ χορὸς, οῦ, *Xenoph.* chori magiſter, ὁ χοροδιδάσκαλος, ου, *Plato.*

Chors, ὁ οἰκίσκος, ου, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ου, *id.*

Chreſtologia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.*

Chreſtologus, ὁ χρηστολόγος, ου.

Chria, ἡ χρεία, ας, *Aphthon.*

Chriſma, τὸ, χρίσμα, ατος, *Dioſc.*

Chriſtianiſmus, ὁ Χριστιανισμὸς, οῦ.

Chriſtianus, ὁ Χριστιανὸς, οῦ, *N. T.*

Chriſtianus, a, um, χριστιανὸς, ου, όν.

CHRISTUS, ὁ Χριστὸς, *N. T.*

Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*

Chronologia, ἡ χρονολογία, ας.

Chronologus, ὁ χρονολόγος, ου.

Chryſocolla, ἡ χρυσόκολλα.

Chryſolithus, ὁ χρυσόλιθος.

Cibaria, orum, τὰ ἐδώδιμα, ων, *Thuc.* ὁ βρωτὸς ου, *Dem.*

Cibarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Dioſc.* σιτικὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ τρώξιμος, lex cibaria, σιτικὸς νόμος, *Plut.* panis, σιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκόμιστος.

Cibatus, us, ἡ τροφὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Cibo, as, τρέφω, *Xenoph.* ψωμίζω, *N. T.* σιτοποιῶ τινα, *Xenoph.*

Cibus, ὁ σῖτος, ου, *Dem.* τὸ σιτίον, ου, *Xen.* ἡ τροφὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* ὁ βρωτὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐπισιτισμὸς, ου, *id.* τὸ ἔδαρ, cibum ſumo, σῖτον αἱρέομαι, *Xenoph.* ἐν σίτῳ εἰμὶ, *idem,* una capio, συσσιτέω, *Dem.* deduco, τῆς τροφῆς ὑποστέλλομαι, *Ariſtot.* paro, σῖτον ποιέω, *Plato,* præbeo, σιτομετρέω σῖτον, LXX. communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινὶ, *Demoſth.* coquo, ὀψοποιέομαι, *idem,* cibis ſuaviſſimis potius, quam ſaluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, *Iſocr.* qui cibis delectatur animum & corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς ϗ τὸ σῶμα, ϗ τὴν ψυχὴν βλάπτουσι, *id.* ſine cibo ſum, ἀσιτέω, LXX. ſine cibo, ἀσιτὶ, *idem.*

Cicada, ὁ τέττιξ, γος, *Thuc.* parva, ἡ τεττιγονία, ſ. τὸ τεττιγόνιον, ου, *Ariſtot.*

Cicatrico, οὐλόομαι, *Ariſtot.* ἀπουλόω, *Dioſc.* ἐπουλόω, *id.* κατουλόω, *id.*

Cicatricula, τὸ οὐλίδιον, ου.

Cicatrix, ἡ οὐλὴ, ῆς, *Ariſtot.* cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἐπουλοῦν τὰ παλαιὰ ἕλκη, *Dioſc.* ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλκῶν ἔτι ἔχειν οὐλὰς, *Dem.*

Cicer, ὁ ἐρέβινθος, ου, *Dioſc.* ciceri ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, *Theophr.* ciceris magnitudo, ἐρεβινθαῖον μέγεθος, *Dioſc.*

Cicercula, ὁ λάθυρος, ου, *Theophr.*

Cicerinus, a, um, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθῶδες, *Theophr.*

Cicindela, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Plin.* ἡ φαλαίνα, *Nic.* cicindelæ inſtar luceo, λαμπυρίζω, *Dioſc.*

Ciconia, ὁ πελαργὸς, οῦ, *Ariſt.* qualis ciconiæ eſt, πελαργικὸς, ή, όν, *id.* ciconiæ pullus, ὁ πελαργιδεὺς, έως, *Ariſtoph.*

Cicur, ὁ ϗ ἡ τιθασσὸς, οῦ, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἥμερος, ου, *id.* πρᾶος, *Xen.* animantes omnes tam cicures quam agreſtes, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, *Herodian.* 5, 6, natura, τὸ τιθάσσιον, ου, *Theophr.*

Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, ατος, *Theophr.* ἡ ἡμέρωσις, εως, ἡ ἐξημέρωσις, εως.

Cicurator, ὁ τιθασσευτὴς, οῦ, *Ariſtoph.*

Cicuro, τιθασσεύω, aliquem, τινὰ, *Plato,* ἐξημερόω τινὰ, *id.* beſtias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, *Iſocr.*

Cicuta, τὸ κώνειον, ου, *Dioſc.* cicutam bibo, κωνειάζομαι, *Suid.*

Cieo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* riſum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα, *Dem.* iram, παρίστημι τὴν ὀργὴν, *id.* bellum, ἐγείρω πόλεμον, *Thuc.*

Cilicium. τὸ κιλίκιον.

Cilium, βλεφαρὶς, ίδος, *Ariſtot.* τὸ βλέφαρον, ου, *Dioſc.*

Cimeliarcha, ὁ κειμηλιάρχης, ου.

Cimeliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον, ου.

Cimelium, τὸ κειμήλιον, ου *Luc.*

Cimex, ὁ ϗ ἡ κόρις, εως, *Dioſc.*

Cinædia, ἡ κιναιδία, ας, *Æſchin.*

Cinædicus, a, um, κιναιδικὸς, ή, όν.

Cinædus, ὁ κίναιδος, ου, *Plut.*

Cincinnatus, a, um, ὁ ϗ ἡ κρωβυλώδης, εος, *Lucian.*

Cincinnus, ὁ κίκιννος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος, *Hom.* aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, *Ælian.*

Cinctulus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.*

Cinctus, us, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ζώνη, ης, *idem.*

Cinefacio, τεφρόω, *N. T.* ἀποτεφρόω, *Al. Aphrod.*

Cineraceus, a, um, τεφρὸς, ά, όν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ τεφρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ἔνσποδος, ου, *Dioſc.*

Cinereus, ὁ ϗ ἡ ἔντεφρος, ου, *Athen.* σπόδιος, ία, ιον, *idem.* qui cinereo colore eſt, τεφραῖος, αία, αῖον, *Ælian.*

Cinerula, τὸ σπόδιον, ου, *Dioſc.*

Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, *Lucian.* urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, *Dem.* corona, στεφανόω, *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην, *Ariſtot.*

Cingula, τὸ ζῶμα, ατος, τὸ ζῶσμα, ατος, *Baſil.*

Cingulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, *Dem. Phal.* ἡ ζώνη, ης, *Plut.* τὸ ζώνιον ου, *Poll.* τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ταινία, *Pauſ.*

Cinis, ἡ σποδὸς, οῦ, *Lucian.* ἡ τέφρα, ας, *Plut.* ἡ σποδιὰ, ᾶς, *Heſych.* τὸ σπόδιον, ου, *Dioſc.* ἡ κόνις, *Hom.* fervens, in quo adhuc ſunt prunæ, ἡ θερμοσποδιὰ, ᾶς, *Dioſc.* ſub cinere coquo, σποδίζω, *Plato.* cinerem detergo, ἀποσποδέω, *Ariſtoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, *Dioſc.* in cinerem redigo, τεφρόω, *N. T.* ἐκτεφρόω, *Al. Aphrod.*

Cinnabarinus, a, um, κινναβάρινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.* κινναβάριος, ία, ιον, *Galen.*

Cinnabaris, τὸ κιννάβαρι, εως, *Theophr.* cinnabarim refero, κινναβαρίζω, *Dioſc.*

Cinnus, ὁ κίκιννος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος.

Cio, vide *Cieo.*

Cippus, ἡ ποδοκάκη, ης, *Dem.* i. e. columna, ἡ στήλη, ης, *Dem.*

Circa, περὶ, *cum Accuſ.* circa hoc occupatus eſt, περὶ τοῦτό ἐστι, *Dem.* mimos circa ſe habet, μίμους ἔχει περὶ αὐτὸν, *id.* circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, *Æſchin.* qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ, *Iſocr.* ἀμφὶ, *cum Accuſ.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, *Xenoph.* κατὰ, *cum Accuſ.* leges circa exceſſum, νόμοι καθ᾽ ὑπεροχὴν, *Ariſtot.*

Circenſis, e, κύκλιος, ία, ον, Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, *Thuc.* ὁ δίαυλος.

Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γύρωσις.

Circino, περιγράφω, *Dem.* περιάγω, γυρόω.

Circinus, ἡ περίγρα, ας, *Euſtath.*

Circiter, περὶ, *cum Accuſat.* circiter ſeptuaginta naves, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς, *Thuc.* circiter triginta, ὡς τριάκοντα, *Dem.* circiter centum ſtadia, ὅσον ἑκατὸν σταδίους, *Herodian.*

Circuitio, ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Baſil.* ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.*

Circuitor, ὁ περίπολος, ου, *Thuc.* ὁ περιοδευτὴς,

Circuitus, ἡ περίοδος, ου, *Plut.* ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, *Thuc.* urbis, κύκλος τοῦ ἄστεος, *id.*

Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι, *Plut.*

Circulatio, ἡ κύκλασις, εως.

Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.* ὁ ὀχλαγωγός.

Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ή, όν, *Plut.*

Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.

Circulo, κυκλόω, γυρόω.

Circulus, ὁ κύκλος, ου, *Plato.*

Circum, vide *Circa.*

Circumactio, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *id.* ἡ περιστροφή.

Circumaggero, περιχώννυμι.

Circumago, περιάγω, aliquid, τὶ, *Plato.* aliquem ſecum, περιάγομαι τινὰ, *Xenoph.* circumagor, κυκλοφορέομαι, *Ariſtot.*

Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ, Conf. *Circumeo.*

Circumaro, περιαρόω, *Plato.*

Circumadſpicio, περιβλέπω.

Circumcido, περικόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.* περιτέμνω, τὶ, LXX. præputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα, *Herodot.*

Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, *Naz.*

Circumcirca, περὶξ, populum ſtantes, περὶξ τοῦ δήμου στάντες, *Polyb.* cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας περιστοιχίζει, *Dem.*

Circumciſe, περιτετμημένως.

Circumciſio, ἡ περιτομὴ, ῆς, *N. T.* ἡ περικοπή.

Circumciſor, ὁ περιτομεὺς, έως.

Circumclaudo, περικλείω, *Thuc.*

Circumcludo, vide antecedens, *Circumclaudo.*

Circumcolo, περιοικέω, *Ulpian.*

Circumculco, περικαταπατέω, ῶ.

Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Circumcurſio, ὁ περιδρομὴ, ῆς, *Plut.*

Circumcurſito, περιπλανάομαι, in hæc, ταῦτα, *Xenoph.* huc illuc, ἄττω δεῦρο κἀκεῖσε, *Dem.*

Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* περιτειχίζω τὴν πόλιν, *Dem.* urbem foſſa, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει, *Xenoph.* aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι, *Greg.*

Circumdolo, παραπελεκάω, *Naz.*

Circumduco, περιάγω, *Plato.* περιέχω, *Plut.* aliquem, περιηγέομαι τινα, *Lucian.* aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος, *Herodot.* munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, *Xenoph.* i. e. decipere aliquem, παρακρούομαι τινα, *Dem.*

Circumductio, ἡ περιήγησις, εως, i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.* ἀπάτη, ης, *Xenoph.*

Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, *Juſtin.*

Circumeo, περίειμι, περιβαίνω, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, *Plut.* forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος, *Dem.* palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, *Plut.* fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, *Ariſtot.*

Circumequito, περιιππεύω, *Polyb.*

Circumerro, περιφέρομαι, *Plut.*

Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, *Ariſtot.* ἡ περίμετρος, ου, ſc. γραμμὴ, *id.*

Circumfero, περιφέρω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* περιάγω.

Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω, *Athen.*

Circumflexio, ἡ περίκαμψις, εως, ἡ περικαμπὴ, ῆς, *Herodot.* ἡ περίκλασις, εως, *Plut.*

Circumflexus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίκαμπτος, circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον, *Gramm.*

Circumflexus, us, vide, *Circumflexio.*

Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, ſcil. τόνος, *Gramm.*

Circumflo, περιπνέω.

Circumfluens, περιρρέων, ουσα, ον, *Thuc.*

Circumfluo, περιρρέω, murum, τὸ τεῖχος, *Herodian.* opibus, ſ. omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἱκανῶν, *Iſocr.*

Circumfluus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίρροος, ου, *Herodot.* περιρρέων, ουσα, έον, *Thuc.*

Circumfodio, περιορύττω, *Theophr.* περισκάπτω, *idem.*

Circumforaneus, a, um, ὁ περιαγοραῖος, ου, *Suid.* ὁ ἀγύρτης, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀγοραῖος, ου, ὁ ἀλήμων, populus, ὄχλος, *Xen.*

Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.

Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.

Circumfulgeo, περιαστράπτω, *N. T.* περιστίλβω, Ep.

Circumfundo, περιχέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.* τινὶ, *Lucian.* περιχύω, τινὶ, *id.* circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχέομαι τινὶ, *Plut.*

Circumfuſio, ἡ περίχυσις, εως.

Circumgelatus, a, um, περιπαγεὶς, εῖσα, έν, *Dioſc.*

Circumgemo, περιστενάζομαι, *Plut.*

Circumgeſto, περιφέρω, *Syneſ.*

Circumjaceo, περίκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* id circumjacet mihi, περίκειμαι τοῦτο, *id.*

Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, *Herod.*

Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, *Galen.*

Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.*

Circumlatus, a, um, περικομισθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*

Circumligo, περιδέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquid alicui, διαδέω τί τινι, *Lucian.*

Circumlino, περιχρίω, *Lucian.*

Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, *Dioſc.*

Circumlitus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίχριστος, ου, *Dioſc.*

Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctilian.*

Circumloquor, περιφράζομαι, *Dion. Halicarn.*

Circumluo, περικλύζω, *Plut.*

Circummitto, περιπέμπω.

Circummunio, περιφράττω.

Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, *Poll.* ὁ παραφραγμός.

Circummunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίφρακτος, ου.

Circumnaſcor, περιφύομαι, *Theophr.*

Circumnavigo, περιπλέω, Peloponneſum, τὴν Πελοπόννησον, *Dem.*

Circumobruo, περιχάννυμι.

Circumpingo, περιπήγνυμι, *Dioſc.*

Circumplector, περιπλέκω, *Ariſtot.*

Circumplexio, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως.

Circumplexus, a, um, περιπεπλεγμένος, ένη, ένον, *Maccab.*

Circumplico, vide *Circumplector.*

Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Æſchin.*

Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.

Circumrado, περιξέω, *Theocr.*

Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.

Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Circumſcalpo, περικνίζω, Ep.

Circumſcarifico, περιξύω, *Gal.*

Circumſcindo, περιτέμνω.

Circumſcribo, περιγράφω, *Plut.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ, *Naz.* i. e. definio, ὁρίζω, *Dem.* περιορίζω, *Luc.* i. e. fallo aliquem, παρακρούομαι τινα, *idem.*

Circumſcripte, περιγεγραμμένως.

Circumſcriptio, ἡ περιγραφὴ, ῆς, *Polyb.* i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.*

Circumſeco, περικόπτω, aliquid, τὶ, *Thucyd.*

Circumſedeo, περικάθημαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, *Dem.* urbem, πολιορκέω πόλιν, *id.* περικαθίζω πόλιν, LXX.

Circumſepio, περιφράσσω, LXX.

Circumſeſſio, ἡ πολιορκία, ας, *Iſocr.* Vide *Obſidio.*

Circumſiſto, περιΐστημι, *Herod.*

Circumſono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, *Baſil.* inſula, quam circumſonant venti, νῆσος περιηχουμένη τῷ πνεύματι, *Lucian.*

Circumſpecte, περιεσκεμμένως, *Lucian.* πεφυλαγμένως, omnia perſcribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπιστέλλειν, *Dem.* εὐλαβῶς.

Circumſpectio, ἡ περισκόπευσις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.

Circumſpecto, κατασκοπέομαι, *Xenoph.*

Circumſpectus, a, um, i. e. cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ένον, *Plut.* i. e. qui circumſpicitur, περιεσκεμμένος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ περιφανὴς, *idem.*

Circumſpergo, περιπάσσω, περιῤῥαίνω.

Circumſpicio, idem quod *Circumſpecto.* πάντη περιβλέπω, *Luc.* περιοράω, *Xen.* περισκοπέω.

Circumſtantia, ἡ περίστασις, εως, *Ariſtot.*

Circumſto, περιΐσταμαι, undique, πανταχόθεν, *Thuc.* aliquid, τὶ, *Dem.*

Circumſtrepo, περικτυπέω, ῶ, *Baſil.*

Circumſtruo, περικατασκευάζω.

Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Circumtexo, περιυφαίνω.

Circumtondeo, περικείρω, *Philoſtr.*

Circumtono, περιβροντάω, ῶ.

Circumtonſus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίκουρος, ου, *Poll.*

Circumtremo, περιτρέμω, *Naz.*

Circumtueor, idem quod *Circumſpecto.*

Circumvagor, περιπλανάομαι, *Xenoph.*

Circumvallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.

Circumvallo, περισταυρόω, *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω, τι, *Plut.* περιτειχίζω.

Circumvectio, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Circumvecto, περιάγω, *Plato.* περιοχέω.

Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*

Circumvenio, περιέρχομαι, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Gregor.* κυκλόομαι τὶ, *Xenoph.* i. e. decipio, παρακρούω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐξαπατάω τινὰ, *id.*

Circumventus, a, um, κυκλούμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπλακὼς, *Soph.*

Circumverto, περιδονέω, *Æſchin.* περιστρέφω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Circumvincio, περιδέω.

Circumviſo, idem quod *Circumſpecto.*

Circumvolito, περιπέτομαι, *Lucian.*

Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*

Circomvolvo, περικυλινδέω, *Plato.* περικυλίω, *Ariſtoph.* περιειλέω.

Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, *Plato,* ὁ κυλινδισμὸς, οῦ, *Theodot.*

Circularis, κυκλικὸς, ὴ, ὸν, *Theophyl.* κύκλιος, ία, ιον, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ ἐγκύκλιος, ου, *Athen.*

Circulator, ὁ κυκλικὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ου, *Plut.*

Circulus, κύκλος, ου, *Plato.* ὁ γυρὸς, οῦ, *Plut.*

Circus, ὁ κύκλος, ου, *Plato.* τὸ γύρωμα, ατος, *Theophr.* ὁ ἱππόδρομος, ου, *Dion. Hal.*

Cirratus, a, um, βεβοστρυχωμένος, ένη, ένον.

Cirrus, ὁ βόστρυχος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herod.*

Cis, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν, *Ariſtot.* Atque hoc ipſo etiam compoſita cum *Cis* redduntur, ut Ciſalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἄλπεων, ciſmarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς θαλάσσης, κ. τ. λ.

Ciſta, ἡ κίστη, ης, ἡ κιστὶς, ίδος, *Ariſtoph.* ἡ κιβωτὸς, οῦ, *Dioſc.*

Ciſtella, ἡ κιστὶς, ίδος, *Ariſtoph.* τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Ciſtellula, idem quod antecedens *Ciſtella.*

Ciſterna, ἡ δεξαμενὴ, ῆς, *Strabo.* ὁ λάκκος, ου, *Ariſtoph.* τὸ ὑδάτων δοχεῖον.

Ciſterninus, a, um, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, *Athen.*

Ciſtula, idem quod *Ciſtella.*

Citatim, ὡρμημένως.

Citatio, ἡ κλῆσις, εως, *Dem.*

Citatus, a, um, ὡρμημένος, ένη, ένον.

Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον, *Xenoph.*

Cithara, ἡ κιθάρα, ας, *Plato.* ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς, cithara cano ſ. ludo, κιθαρῳδέω, *Plut.* κιθαρίζω, *Ariſtot.* citharæ ſonus ſ. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, *Plato,* ἡ κιθαρῳδία, ας, *Plut.* citharæ pulſatio, ἡ κιθάρισις, εως, citharam pulſandi peritus, κιθαριστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* cithara parva, τὸ κιθάριον, ου, *Athen.*

Citharista, ὁ κιθαριστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ κιθαρῳδὸς, οῦ, *Plut.*

Citharistria, ἡ κιθαρίστρια, ας, *Athen.*

Citharœdus, idem quod *Cithariſta.*

Citimus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον.

Cito, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *Iſocr.* διὰ ταχέων, *id.* εὐθέως, *id.* citius, θᾶττον, *Dem.* citius opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος, *Herodian.* citiſſime, τάχιστα, *Iſocr.* quam citiſſime, ὅτι τάχιστα, *id.* ὡς τάχιστα, *Xenoph.* τὴν ταχίστην, *Dem.*

Cito, as, καλέω, *Dem.* παρακαλέω, *id.* legem, προβάλλομαι τὸν νόμον, *Naz.* teſtem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, *Æſchin* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, *Ariſtot.*

Citra, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, citra virilem congreſſum, ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρος ὁμιλίας, citra iſta, ἔξω τούτων, *Thuc.* citra controverſiam, ἀναμφισβήτως, *Dem.* cirtra reprehenſionem jure uti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, *id.* citra & ultra, ἐπὶ θάτερα μέρη, ἐπὶ θάτερα ἢ *Polyb.*

Citreus, a, um, κίτριος, ία, ιον, malum, μῆλον, *Athen.*

Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus.*

Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*

Citrum, τὸ κίτρον, ου.

Citrus, *arbor,* ἡ κιτρία, ας, *Auct. Geopon.*

Citus, a, um, ὠκὺς, εῖα, ὺ, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plut.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.*

Civicus, a, um, ἀστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Civilis, e, πολιτικὸς, ὴ, ὸν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, *Iſocr.* civilis excuſatio, σκῆψις πολιτικὴ, *Dem.* civilia munera, λειτουργίαι πολιτικαὶ, *id.* civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, *Plut.* i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, *Lucian.*

Civilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, οῦ.

Civiliter, πολιτικῶς, adminiſtrare aliquid, πράττειν τι, *Dem.* ἀστείως, *Plut.*

Civis, ὁ πολίτης, ου, *Dem.* ὁ πολιτευόμενος, *id.* ὁ συμπολιτευόμενος, ου, *id.* ὁ ἀστικὸς, οῦ, *id.* ὁ ἀστὸς, οῦ, *Xen.* femina, ἡ πολῖτις, ιδος, *Dem.* ἡ ἀστὴ, ῆς, *Plat.* bonus, πολίτης ἀγαθὸς, *Dem.* melior, ἀμείνων, *id.* optimus, βέλτιστος, *Iſocr.* bonus atque honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* prudentiſſimus, φρονιμώτατος, *Iſocr.* fortis, γενναῖος, *Dem.* juſtus, δίκαιος, *id.* moderatus, μέτριος, *id.* patriæ ſtudioſus, εὔνους, *Dem.* modeſtus ac bonus, σώφρων ϗ χρηστὸς, *id.* laudatiſſimus, ἐνδοξότατος, *Iſocr.* utilis ac fortis, χρήσιμος ϗ ἀνδρεῖος, *Dem.* malus, πονηρὸς, *id.* improbiſſimus, χείριστος, *id.* φαυλότατος τῶν πολιτῶν, *Iſocr.* audaciſſimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, *id.* civem facere, πολίτην ποιεῖν, *Dem.* fieri, ποιεῖσθαι, *id.* natura eſſe, φύσει εἶναι, *Dem.* natum germanum eſſe, πεφυκότα γνήσιον εἶναι, *id.* natum eſſe, γένει εἶναι, *id.* non germanum eſſe, οὐ καθαρῶς εἶναι, *id.* ex altera parte eſſe, κατὰ θάτερα εἶναι, *id.* ex utroque parente eſſe, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, *Dem.* ϗ πρὸς πατρὸς ϗ πρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι, *id.*

Civitas, ἡ πόλις, εως *Dem.* parva, πόλις μικρὰ, *id.* magna, μεγάλη, *id.* tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος τοιαύτην ἢ δόξαν ἔχουσα, *Iſocr.* primaria, προέχουσα, *id.* πρωτεύουσα, *id.* dignitate prædita, ἀξίωμα τι ἔχουσα, *Dem.* honoratior, ἐντιμοτέρα, *id.* illuſtris, ἐπιφανεστάτη, *Iſocr.* nobilis, ὀνομαστὴ, *id.* antiquiſſima & maxima & apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη ϗ μεγίστη ϗ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη, *id.* gravis ac ſplendida, σεμνὴ ϗ λαμπρὰ, *id.* beata, εὐδαίμων, *id.* florentiſſima, εὐτυχεστάτη, *id.* legibus bene conſtituta, εὐνομουμένη, *idem,* libera, δημοκρατουμένη, *idem,* δημοκρατουμένη ϗ ἐλευθέρα, *id.* ſuis legibus utens, αὐτόνομος, *Iſocr.* civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ, *Dem.* ſubjicere ſervituti, δούλην καθιστάναι, *id.* habitare, οἰκεῖν, *Iſocr.* gubernare, διοικεῖν, *id.* ſervare, σώζειν, *Dem.* felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, *id.* turbare, ταράττειν, *Dem.* i. e. jus civitatis, ἡ πολιτεία, civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, *Dem.* decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι, *id.* dare alicui, διδόναι τινι, *id.* adquirere, κατασκευάζειν, *id.* accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν, ſ. τὴν πόλιν, *Dem.* habere jus civitatis apud aliquos, εἶναι τινι πολιτείαν παρά τισι, *Dem.* μετουσίαν εἶναι τινι τῆς πόλεως, *id.*

Civitatula, τὸ πολίχνιον, ου, *Iſocr.* ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.*

Clades, ἡ ἧττα, ης, *Dem.* ἡ συμφορὰ, ᾶς *Iſocr.* ὁ ὄλεθρος, ου, *Demoſth.* cladem ſibi ipſi accerſere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν, *Iſocr.* incidere in clades, περιπεσεῖν τισιν ἥτταις, *ibid.* expertem eſſe cladis acceptæ, οὐ μετέχειν τῆς ἥττης, *Dem.* recedere Platæis poſt cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης, *id.* Conf. *Calamitas,* item *Detrimentum.*

Clam, κρύβδην, *Dem.* κρύβδα, *id.* λάθρα, *id.* clam fertur ſuffragium,, κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, *Dem.* clam & ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα καὶ διακρυψάμενον πράττειν τι, id. clam & per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τι, id. clam nobis, λάθρᾳ ἡμῶν, id.

Clamator, ὁ κράκτης, ου, *Plut.* ὁ κεκράκτης.

Clamito, κράζω, *Dem.* ἀνακράζω, *Dem.* βοάω, *id.* κραυγάζω.

Clamo, βοάω. *Dem.* κράζω. *id.* κραυγάζω. *N. T.* αὔω, *Hom.* clamo & loquor aliquid, βοάω τι καὶ λέγω, *Dem.* & vociferor, βοάω καὶ κράζω, *id.* clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδοροῦμαι, *id.* clamo valde, κράζω φωνῇ μεγάλῃ, *N. T.* βοῶ ἀνδρικῶς, *Ælian.*

Clamor, ἡ βοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xenoph.* ἡ ἰαχὴ, clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγὴν, *Dem.* percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος, *idem.*

Clamoſus, a, um, κραυγαστικὸς, ὴ, όν. ὁ κράκτης, ου, *Plut.* κρακτικὸς, ὴ, όν, clamoſiſſimum eſſe, μέγιστον φθέγγεσθαι, *Dem.*

Clancularius, a, um, κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*

Clanculum, κρύβδην, *Dem.* λάθρα, *Plut.* κρύφα, *id.* Conf. *Clam.*

Clandeſtinus, a, um, λήθιος, ία, ιον, *Heſych.* λάθριος, ία, ιον, *id.* κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*

Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, κλαγγαίνω, *Xenoph.*

Clangor, ἡ κλαγγὴ, ῆς, anſerum, *Plut.* tubarum, *Athen.* hominum, *Herodian.* canum, *Xenoph.*

Clare, λαμπρῶς, *Xenoph.* φανερῶς, *Plato.* ἐναργῶς, *Dem.* ἄντικρυς, *id.* cognoſcere, εἰδέναι σαφῶς, *Dem.* ſcribere in literis, διαῤῥήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν, *id.* decretum de eo ſcriptum eſt, ἄντικρυς περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, *id.* & aperte, ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην, *id.* de voce, viſu, ὀξέως.

Clareo, φαίνομαι.

Clareſco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, *Xenoph.*

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Polyb.* πολεμεῖν, *id.* προαγορεύω πόλεμον, *Dem.*

Clariſonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut.* viſûs, ἡ ὀξυδορκία, ας, *Lucian.* vocis, ἡ εὐφωνία, ας, *Demoſth.* nominis, ἡ εὐδοξία, ας, *Iſocr.* famæ, ἡ εὔκλεια, ας, *Dem.* ſermonis, ſ. orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*

Clarus, a, um, λαμπρὸς, ά, όν, *Dem.* clara luna, λαμπρὰ σελήνη, *Thuc.* clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, *Dem.* λαμπρὸς, *Iſocr.* γνώριμος, *Dem.* ἐπιφανὴς, *id.* ὀνομαστὸς, *Iſocr.* omnium ſuo tempore clariſſimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, *id.* clariſſimi optimique, ὀνομαστότατοι καὶ ἄριστοι. *id.* ex ignobilibus & obſcuris claros & illuſtres fieri, ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίνεσθαι, *Demoſth.* clarum aliquem ex obſcuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, *Iſocr.* exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, *Dem.* multifariam clarum teſtimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, *id.* facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὔδηλόν τινι, *Dem.* clarum eſſe eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τοὺς λόγους, *Iſocr.* vox, φωνὴ ὀξεῖα, *Ariſtot.*

Claſſiarius, ὁ ναυμάχος, ου, *Chryſ.*

Claſſicula, τὸ στόλιον, ου.

Claſſicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dari ſolitum, τὸ ἀνακλητικὸν, οῦ, *Plut.* claſſicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

Claſſicus, a, um, στολικὸς, ή, όν.

Claſſis, i. e. copiæ navales, τὸ ναυτικὸν, οῦ, *Dem.* ὁ στόλος, ου, *id.* claſſem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικὸν, *Iſocr.* inſtruere, παρασκευάζειν στόλον, *Dem.* habere, ἔχειν ναυτικὸν, *id.* ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόστολον, *idem,* profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι στόλον, *id.* amittere, ἀπολλύναι ναυτικὸν, *idem,* claſſis præfectus, ὁ ἀποστολεὺς, έως, *Dem.* ὁ ναύαρχος, ου, *id.* legatus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xenoph.* claſſis præfectura, ἡ ναυαρχία, ας, *Ariſtot.* claſſi præeſſe, ναυαρχῆσαι, *Ælian.* claſſe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινὶ, *Thuc.* contra aliquem, πρός τινα, *Lycurg.* i. e. pars civium, ἡ συμμορία, ας, *Dem.* tributa conferre per claſſes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, *id.*

Clathrum, τὸ κλῇθρον, ου.

Clava, ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ου, *Xen.* clava percutio, ῥοπαλίζω, percuſſio, quæ fit clava. ὁ ῥοπαλισμὸς, οῦ.

Clavarius, ὁ κορυνήτης, ου, *Hom.*

Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*

Clavatus, ἡλωτὸς, ὴ, όν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, ητος, *Plut.* ἡ χωλεία, ας, *Poll.*

Claudico, χωλαίνω, *Naz.* καταχωλεύω, *id.* σκάζω, *Plut.* leviter, ὑποσκάζω, *Lucian.*

Claudo, κλείω, portam, πύλην, *Herodian.* fores, τὴν θύραν, *N. T.* portum, κλείω τὸν λιμένα, *Thuc.* aliquos in caſtris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, *Herodian.*

Claudus, a, um, χωλὸς, ὴ, όν, *Dem.* κυλλὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* γυιὸς, ὴ, όν, altero pede, ἕτερον πόδα, utro pede? ποτέρῳ σκέλει; utroque pede, ὁ καὶ ἡ ἀμφίχωλος, ου, *Lucian.* claudum reddo, κυλλόω, *Hippocr.* χωλόω, *id.* χωλεύω, *Galen.* ἀποχωλεύω, *Xenoph.* claudus ſum, χωλαίνω, *Naz.* claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι, *Lucian.* aliquantum claudus, ὁ καὶ ἡ ἀκρίχωλος, ου, *Suid.*

Clavicula, τὸ κλειδίον, ου.

Clavicularius, ὁ κλειδοῦχος, ου, *Plut.*

Claviculus, idem quod *Clavicula.*

Claviger, idem quod *Clavicularius.*

Clavis, ἡ κλεὶς, δὸς, *Plut.* clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δὸς, *Clem. Alex.*

Clauſtrarius, ὁ κλειδοποιὸς, οῦ.

Clauſtrum, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*

Clauſula, τὸ πέρας, ατος, *Ariſtot.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.*

Clauſus, a, um, κλειστὸς, ὴ, όν, *Diod. Sic.* clauſæ fores, κεκλεισμέναι θύραι, *N. T.*

Clavus, ὁ γόμφος, ου, *Ariſt.* ferreus & ligneus, ἧλος σιδήρεος καὶ ξύλινος, *Xenoph.* clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον, *Lucian.* clavis adfigo, προσηλόω, *idem,* clavis defigo, ſ. configo, καθηλόω, i. e. gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, clavum teneo, κυβερνάομαι, *Ariſtot.* i. e. ornamentum veſtis, τὸ σῆμα, ατος, clavo lato ornatus, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Clemens, πρᾷος, ου, f. πραεῖα, ας, *Xenoph.* χρηστὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονος, *id.* clementiſſimus & manſuetiſſimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πρᾳότατος πάντων, *Iſocr.* Clementes & humanos eſſe adſuefacere aliquos, πρᾴους καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν, *Dem.*

Clementer, πρᾴως, *Dem.* ἠπίως, ἐπιεικῶς.

Clementia, ἡ ἐπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ πρᾳότης, *Plut.* humanitas & clementia alicujus, φιλανθρωπία καὶ πρᾳότης τινὸς, *id.* alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδοῦναί τινι μηδοτιοῦν πρᾳότητος, *id.*

Clepo, vide *Furor.*

Clepſydra, ἡ κλεψύδρα, ας, *Ariſtoph.* parva, τὸ κλεψύδριον, ου, *Philoſtr.* qui ad clepſydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, *idem.*

Clericus, a, um, κληρικὸς, ὴ, όν.

Clerus, ὁ κλῆρος, ου.

Clibanus, ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Cliens, ὁ πελάτης, ου, *Plut.* ὁ θεραπευτὴς, ὁ θεραπευτὴρ, *Xenoph.* clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, οῦ, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ή, όν.

Clienta, ἡ πελάτις, ιδος.

Clientela, ἡ πελατεία, ας, ἡ θεραπεία.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ὴ, όν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος, *Plat.*

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ὴ, όν.

Climax, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xenoph.*

Clinicus, a, um, κλινικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ κλινήρης.

Clitellæ, τὰ ἐπισάγματα, ων, τὰ κανθήλια, ων, *Ariſtoph.* clitellas impono, ἐπισάττω, *Xenoph.*

Clitellarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σαγματοφόρος, ου.

Clivoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βουνώδης, εος.

Clivus, ὁ λόφος, ου, *Herodian.* ὁ γεώλοφος, ου, *Philo.* ἡ γεωλοφία, ας, *Strabo.* ὁ βουνὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Cloaca, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.* ὁ ὀχετὸς, οῦ, *Herodian.* abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετοὺς, *id.* i. e. meatus ſubterraneus, ἡ ἀμάρα, ας, τὸ ἀμάρευμα, ατος, *Heſych.*

Cloſtrum, idem quod *Clauſtrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δοκέω, *Xenoph.*

Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Clunis, ὁ γλουτὸς, οῦ, *Herodot.* ἡ πυγὴ, ῆς, *Athen.* ſecundum clunes, πυγηδὸν, *Ariſtot.*

Cluſus, a, um, idem quod *Clauſus.*

Clypeatus, ὁ πελτάστης, ου, *Iſocr.* ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἀσπιδοφόρος.

Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xenoph.* armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, *Dem.* clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, *id.* clypeo protego, προασπίζω, *Herodian.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* clypeis conſertis pugno, συνασπίζω, *Lucian.* a latere ſtans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, *Plut.*

Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.*

Coacervo, συναθροίζω, *Plato.* συσσωρεύω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταὐτὸ, *Dem.* convitia, συμφορέω σκώμματα καὶ λοιδορίας, *Dem.*

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *Thuc.*

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, έως, civium, τῶν πολιτῶν, *Lyſ.*

Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, οῦ.

Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινὶ, *Naz.* συνείρω, *Lucian.* συναρμόζω.

Coædifico, συνοικοδομέω, *N. T.*

Coæqualis, vide *Æqualis.*

Coæquo, vide *Æquo, Adæquo.*

Coæquus, a, um, vide *Æqualis.*

Coætaneus, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Plato.* cum aliquo, ſ. alicujus, ὢν τινος, *Dem.* coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἧλιξ, ικος, *Xenoph.* ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὢν, *Dem.* coœtaneum alicujus eſſe, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος, *id.*

Coæternus, a, um, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, *Naz.*

Coævus, a, um, vide *Coætaneus.*

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xenoph.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ σύμπηξις, εως, *id.*

Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, οῦ, *Naz.*

Coagmento, συναρμόττω, *Plato.* συνάπτω, *Plut.* πήγνυμι, *Plato.*

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, *Ariſtot.*

Coagulatus, a, um, πηκτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ἐμπυτιασθεὶς, εῖσα, έν, *Dioſc.*

Coagulo, πήσσω, caſeum, τυρὸν, *Dioſc.* τυρόω, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, *id.* coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Coagulum, ἡ πυτία, ας, *Dioſc.* ἡ πυετία, ας, *Ariſtot.*

Coaleſcentia, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.*

Coaleſco, συμφύομαι, *Ariſtot.* in corpus, συσσωματοποιέομαι, *id.* coaleſcere facio, συμφύω, *Theophr.* aliquid in aliquid, τι εἴς τι, *Plut.* aliquos in unum, τινὰς συντήκω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, *id.* i. e. concordiam ineo, συνίσταμαι, *Dem.*

Coalitus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος, *Plut.*

Coanguſto, στενόω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Coarctatio, ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ ἀντιπερίστασις, Ariſtot. ἡ συστολή.

Coarctatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύστενος, ου, Heſych.

Coarcto, ἀντιπεριΐστημι, Ariſtot. στενοχωρέω, N. T. στενόω, Herodian.

Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, Plut. ἐξελέγχω, κατελέγχω.

Coaſſatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Coaſſo, σανιδόω.

Coaxo, κοαξέω.

Coccinatus, ὁ καὶ ἡ κοκκινοβαφής.

Coccineus, a, um, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, N. T. coccinea tunica, κόκκινος χιτὼν, Plut.

Coccinus, a, um, idem quod antecedens Coccineus.

Coccum, ὁ κόκκος, ου, Dioſc.

Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, Ariſtot.

Cochlea, ὁ κοχλίας, ου, Dioſc.

Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ου, Dioſc.

Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ου, Suid.

Coctilis, e, ἑψανὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum eſt, τὸ ἕψημα, ατος, Plato.

Coctio, ἡ ἕψησις, εως, Plut. ἡ πέψις, εως, Ariſtot.

Coctivus, a, um, idem quod Coctilis.

Coctor, ὁ ἑψητὴς, οῦ, Baſil.

Coctura, idem quod Coctio.

Coctus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, Xenoph. bene, ὁ καὶ ἡ εὐέψητος, ου, Theophr. a ſole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ καὶ ἡ πέπων, ονος, Theophr.

Codex, vide Caudex, vel Liber.

Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ου, Dem.

Cœcus, a, um, vide Cæcus, a, um.

Cœlebs, vide Cælebs.

Cœleſtis, e, ὁ καὶ ἡ οὐράνιος, ου, Plato.

Cœlites, οἱ οὐράνιοι, ων.

Cœlitus, οὐρανόθεν.

Cœlum, ὁ οὐρανὸς, οῦ, Plato.

Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, Athen.

Coëmo, συνωνέομαι, terram, τὴν γῆν, Dem. προσωνέομαι, aliquid, τὶ, id. συμπρίαμαι.

Coëmptio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, Dem.

Cœna, τὸ δεῖπνον, ου, Dem. opipara & varia, πολύοψον καὶ ποικίλον, Lucian. ſecundaria, τὸ ἐπίδειπνον, ου, Athen. dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριστία, ας, vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem. ire ad cœnam quovis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχοῦ, id. ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον, idem, venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον, id. potare & humanum ſe præbere erga aliquos in cœna, πίνειν καὶ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, id. abire a cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, id. parare cœnam, δειπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, Xen. præbere alicui, δειπνίζειν τινὰ, id. τινὶ, id. finire, ἀποδειπνεῖν, Athen.

Cœnaculum, τὸ ἀνώγεον, ου, N. T. τὸ ἑστιατήριον, ου, Plut.

Cœnatorius, a, um, δειπνητικὸς, ὴ, ὸν, Athen.

Cœnaturio, δειπνητείω.

Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.

Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, Dem. συνδειπνέω τινὶ, id.

Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ου.

Cœnoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βορβορώδης, εος, Plato. ὁ καὶ ἡ πηλώδης.

Cœnula, τὸ δειπνάριον, ου, Athen.

Cœnum, ὁ βόρβορος, ου, Dem. ὁ πηλὸς, οῦ, Thuc. cœno obduco, ſ. contamino. βορβορόω, Ariſtot. cœnum refero, βορβορίζω, ſapore, ἐν τῇ γεύσει, Dioſc. ſupplantatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι καὶ ῥίξαι εἰς τὸν βόρβορόν τινα, Dem. dejectio in cœnum, ἡ καταβορβόρωσις, εως, Plut.

Coëo, i. e. convenio, συνήκω, συνίημι, cum aliquo, τινι, Dem συνίσταμαι, Thuc. i. e. concumbo, συγκαθεύδω, Plato. ὁμιλέω τινὶ, Lucian. τὰ ὑπὸ κόλπου πράττω, id. συγγίνομαι, Dem.

Cœpi, ἠρξόμην.

Cœpto, κατάρχω, bellum, τοῦ πολέμου, Plut. ſermonem, λόγου, Plato. pugnam, κατάρχομαι τῆς μάχης, Polyb.

Cœptum, τὸ καταρχθὲν, έντος, τὸ ἐπιχείρημα.

Cœptus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem.

Coëpulo, onis, ὁ σύνδειπνος, ου, Xenoph. ὁ σύσσιτος, ου, Ariſtoph.

Coëpulor, συνδειπνέω, Xenoph. συσσιτέω, cum aliquo, τινὶ, Dem.

Coëquito, συνιππεύω.

Coërceo, εἴργω, καθείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, Xenoph. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plut. iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, idem, aliquid, κολάζω τι, Theophr. id, quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, Plut.

Coërcitio, ἡ κάθειρξις, εως.

Coëſſentialis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοούσιος, ου, Naz.

Cœtus, ἡ συνουσία, ας, Plato. ἡ ἐκκλησία, ας, Dem. publicus, ὁ πανήγυρις, εως, id.

Coëxerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.

Coëxercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.

Cogitabilis, e, νοητὸς, ὴ, ὸν, Plato.

Cogitabundus, ὁ καὶ ἡ σύννους.

Cogitate, vide Cogitato.

Cogitatio, ὁ νόος, contr. νοῦς, οῦ, Plato. τὸ νόημα, ατος, Ariſtot. ἡ νόησις, εως, id. ἡ ἔννοια, ας, Dem. ἡ διάνοια, ας, Iſocr. τὸ διανόημα, ατος, id. ὁ λογισμὸς, οῦ, Dem. animus & cogitatio, λογισμὸς καὶ διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινὶ λογισμῷ, id. ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, id. uti cogitatione ſobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, id perſpicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, id.

Cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, Plato.

Cogitatum, τὸ νόημα, ατος, τὸ διανόημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, Ariſtot. ad opus perducere, ἄγειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν, Herdot. cogitatis excidere, ἀποπεσεῖσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων, Apocryph.

Cogito, ἐννοέω, Plato. aliquid, ἐνθυμέομαί τινος, Xenoph. τὶ, Iſocr. διανοέω τι, Lucian. λογίζομαί τι, Dem. mecum, σκοπέω παρ᾽ ἐμαυτῷ, id. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, Plato.

Cognatio, ἡ συγγένεια, ας, Dem. cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id cognatio arctiſſima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, id. a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς, id. a matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, idem, cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, Iſocr. προσήκων τινὶ τῷ γένει, Demoſth.

Cognata, τὰ σύστοιχα, σύμφυλα.

Cognatus, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος, Dem. ὁ γεννήτης, οῦ, id. & neceſſarius, συγγενὴς καὶ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος, id. alicujus & genere proximus, προσήκων τινὶ καὶ γένει ὢν ἐγγύτατος, id. alicujus a viris, συγγενής τινος πρὸς ἀνδρῶν, id. maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς, id. utrimque alicui, κατ᾽ ἀμφότερα συγγενής τινι, id. cognatorum more, συγγενικῶς, Dem.

Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, Iſocr. ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, i. e. decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, Dem. i. e. ſententia, ἡ γνώμη, ης, id. i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας, Iſocr.

Cognitor, ὁ γνώστης, ου, γνωστὴρ, ῆρος, Xenoph. ὁ γνώμων, ονος, id. ὁ διαγνώστης, ου, Iſocr.

Cognitus, a, um, γνωστὸς, ὴ, ὸν, Naz. ὁ καὶ ἡ γνώριμος, Dem. γιγνωσκόμενος, ένη, ενον, Dem. ὁ καὶ ἡ εὔγνωστος, ου, id. cognitum habeo, εἴδω, Dem. κατείδω, Iſocr. plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίσταμαι, εἴδω ἴσημι, εἴδω τι, Dem.

Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας, Dem. τὸ παρωνύμιον, ου, Plato. ἡ ἐπίκλησις, εως, Plut. ſortiri cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστοῦ, Iſocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομα τι παρά τινος, Dem.

Cognomento, ἐπωνύμως, Dioſc. ἐπίκλην, Plato.

Cognominatio, vide Cognomen.

Cognominis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ου, Iſocr. cognominis ſum alicui, ὁμωνυμέω τινι, Athen.

Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, Ariſtot.

Cognomino, ἐπονομάζω, Plato. aliquem, ἐπικαλέω τινὰ, Xenoph.

Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid & video, τὶ καὶ εἴδω, idem, liquido aliquid, εἴδω τι καθαρῶς, idem, aliquid recte, μανθάνω τι ὀρθῶς, id. de rebus, quæ decet, cognoſco, ſ. ſtatuo, περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, γινώσκω, id. cognoſco aliquos, quales & qui ſint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοι καὶ τινές εἰσι, id. aliquid evidenti argumento, γινώσκω τι τεκμηρίῳ μεγίστῳ, id. exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, id. aliquid e literis, μανθάνω, ſ. πείθομαί τι ἐξ ἐπιστολῶν, ſ. ἐκ γραμμάτων, idem, feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, N. T.

Cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. i. e. coagulo, πήσσω, caſeum, τυρὸν, Dioſc. i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἕν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, id. i. e. colligo ſtipem, ποιέω ἀγυρμὸν, i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, Dem. cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, idem, cogo aliquem aliquid conſecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, id. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένους, Iſocr. ad pacem, βιάζομαι παρὰ τὴν εἰρήνην, Dem.

Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, Thuc.

Cohabitator, ὁ σύνοικος, ου, Iſocr. ὁ σύναυλος.

Cohabito, συνναίω, συνοικέω, urbem, τὴν πόλιν, Plut. alicui, συναυλίζομαί τινι, Xenoph. annum mulieri, συνοικέω ἐνιαυτὸν τινὶ γυναικὶ, Dem.

Cohærentia, ἡ συνάψις, εως, Ariſtot. ἡ συναφὴ, ῆς Plut. ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, id. ἡ σύστασις.

Cohæreo. συνέχομαι, alicui, τινὶ, Plato. terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, Theophr.

Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ου, N. T. cohæres ſum, συγκληρονομέω, Sirac.

Cohibeo, συνέχω, ἐπέχω, aliquem, τινὰ, Plut. iram, κατέχω τὸν θυμὸν, Ariſtot. linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, Plato. Conf. Coërceo.

Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.

Cohoneſto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. συγκοσμέω, Xenoph.

Cohorreſco, φρίττω, Plut. hoc facere, ποιῆσαι τοῦτο, Dem. ad aliquid, τὶ, id. καταφιζέομαι, Ariſtoph.

Cohorreo, idem quod antecedens Cohorreſco.

Cohors, ἡ σπεῖρα, ας, Appian. τὸ τάγμα, ατος, Plut. militum viginti quinque, al. centum, ὁ λόχος, ου, Thuc. militum quingentorum, ἡ πεντακοσιὺς, ύος, id. cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, οῦ, Iſocr. in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, Plut. diſtributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, οῦ, Lucian.

Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως, Polyb. Conf. Adhortatio.

Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Iſocr. aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, Plut. Conf. Adhortor.

Coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω.

Coitio, ἡ ἐπισύστασις, εως, N. T. ἡ συνέλευσις.

Coitus, ἡ συνουσία, ας, Xenoph. ἡ μίξις, Herodot.

Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, N. T.

Colaphus, ὁ κόλαφος, ου, N T. colaphum infringo, ῥαπίζω, Dem. alicui, τινὰ, Plut. πὺξ παίω τὸ σῶμα τινὸς, Dem. παίω ἐπὶ κόρρης, Lucian.

Colatio, ἡ ἤθησις, εως, Ariſtot.

Colator, ὁ ἠθητὴς, οῦ.

Coles, τὸ πέος, εος, *Aristoph.*

Coleus, ὁ ὄρχις, εως, *Aristot.*

Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colica laborans, ὁ κωλικὸς, οῦ, ad colicam ſedandam faciens, κωλικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* colica laboro, κωλικεύομαι, *Alex. Trall.*

Colicus, a, um, κωλικὸς, ὴ, ὸν. *Gal.*

Collabaſco, καταφέρομαι, *Lucian.* συνολισθαίνω.

Collabefacto, λυμαίνομαι, *Xenoph.* καταλυμαίνομαι, *id.* διαφθείρω.

Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.

Collabor, συμπίπτω, *Xenoph.*

Collacrimatio, ἡ συνδάκρυσις, εως, ἡ ἐπιδάκρυσις.

Collacrimor, συνδακρύω, *Plut.* προσανακλαίομαι, *Syneſ.*

Collactaneus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμογάλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ σύντροφος, collectanei, οἱ ϗ αἱ ὁμογάλακτες, ων, *Ariſtot.*

Collare, τὸ περιδέραιον, ου, *Herodian.* Conf. *Monile, Torques.*

Collaria, æ, ὁ κύφων, ωνος, *Ariſtot.*

Collatio, ἡ συγκομιδὴ, i. e. penſitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Thuc.* ἡ συντέλεια, ας, *Dem.* i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Collatitius, a, um, ὁ ϗ ἡ συναγώγιμος, ὁ ϗ ἡ συγκομιστὸς, cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, *Athen.*

Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, εως.

Collaudo, συνεπαινέω, *Ariſtot.*

Collecta, æ, ὁ ἔρανος, ου, civilis & communis, πολιτικὸς ϗ κοινὸς, *Dem.* collectam colligere ſalutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, *id.* conferre, ἔρανον φέρειν, *id.* i. e. collatio, quæ fit a ſingulis in commune, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Plut.*

Collectaneus, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.* collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.

Collectim, συλλήβδην, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*

Collectio, ἡ σύλλεξις, εως, *Plato.* ἡ συλλογὴ, ῆς, *id.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ ἄθροισμα, ὁ ἀθροισμός.

Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, *Poll.*

Collega, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in regimine, ὁ συνυπάρχων, οντος, *Ælian.* in conſulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, *Plut.* ὁ συνύπατος.

Collegium, ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.*

Collibet, συνδοκεῖ, mihi illud, μοὶ τοῦτο, *Thuc.*

Colliculus, τὸ λοφίον, ου.

Collido, συγκρούω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Polyb.* i. e. committo aliquos inter ſe, τινὰς, *Herodian.*

Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ σύνδεσις.

Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον, *Plato,* aliquid undiquaque, τὶ πανταχόθεν, *Iſocr.* exercitum, στρατιὰν, *Herodian.* in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus. ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας, *Iſocr.* maximam vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν, *idem,* in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, *idem,* ſtipem, ἐρανίζω, *Plato,* i. e. reficio, ἀναζωπυρέω, me, ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτὸν, *Iſocr.* i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, *Demoſth.*

Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Ariſtot.*

Collimo, στοχάζομαι σκοποῦ, *Polyb.*

Collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καταστοχάζομαι.

Collino, καταχρίω, *Galen.* συναλείφω.

Collinus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ, *Ariſtot.* ὁ ἐν τῷ βουνῷ.

Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Colliqueſco, συντήκομαι, *Xenoph.* ἀνατήκομαι, *Plut.*

Colliquo, τήκω, *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸν, *Ariſtoph.* συντήκω, *Xenoph.*

Collis, ὁ βουνὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ λόφος, ου, *Herodian.*

Colliſio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Demetr. Phal.*

Collocatio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* ἡ τάξις, εως, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμένη, indirecta ſive inverſa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.

Colloco, ἵστημι, ſtatuas, στήλας, *Dem.* in aliquo, ἱδρύω ἔν τινι, *Plut.* ἐγκαθιδρύω, καθίζω, res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ περὶ με, *Iſocr.*

Collocupleto, καταπλουτίζω.

Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγους περὶ τινος, *Dem.*

Colloquium, ἡ ἔντευξις, εως, cum aliquo, πρὸς τινα, *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μετασχεῖν, *Diod. Sic.* dignari aliquem colloquio, ἀξιοῦσθαί τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ, *Ælian.*

Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* mitius & humanius cum aliquo, πρᾳότερον ϗ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι, *id.* per literas, διαλέγομαι δι᾽ ἐπιστολῆς, *Iſocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ οὖς τινι κοινολογέομαι, *Lucian.* crebro & prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς ϗ μακρὰς ποιέομαι περὶ τινος, *Iſocr.*

Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xenoph.*

Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, *Philoſtr.* προσπαλαίω, *Suid.*

Colludo, προσαθύρω, *Heſ.* συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, i. e. facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* συμπράττω τινὶ, *Lycurg.*

Collum, ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* collo obtorto traho, τραχηλίζω, *Plato.* collum frango, ἀποτραχηλίζω, *Eunap.* ἐκτραχηλίζω, *Plut.* collum ſponte jugo ſubjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.*

Colluſio, ἡ συμπαιγνία, ας, τὸ κακούργημα.

Colluſor, ὁ συμπαιστὴς, οῦ, *Plato.* ὁ συμπαίστωρ, ορος, *id.*

Colluſtro, περιαυγάζω, καταλάμπω.

Colluo, διακλύζω, *Dioſc.* συλλούω, *Plut.*

Colluvies, ὁ χλίδος, ου, *Dem.*

Collibyſtes, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, *Lyſ.*

Collybus, ὁ κόλλυβος, ου, *Heſych.*

Collyrium, τὸ κολλύριον, ſ. κολλούριον, *Hippocr.* aridum, τὸ ξηροκολλούριον, ου, *Aët.* humidum, τὸ ὑγροκολλούριον, ου, *id.*

Colo, as, ἠθέω, *Hippocr.* ἠθέω, *Plato.*

Colo, is, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato,* ποιοῦμαι θεραπείαν τινὸς, *Xenoph.* diligentiſſime populum, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος, *Dem.* aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ᾽ εὐνοίας, *id.* religioſe Deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς Θεὸν, *Dem.* religioſe colo & honoro animalia, σέβομαι ϗ τιμάω τὰ ζῶα, *Iſocr.* Deum, λατρεύω Θεῷ, *N. T.* i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, *Dem.* colo agrum, γεωργέω χώραν, ſ. γῆν, *Iſocr.* i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, *Naz.* i. e. habito, οἰκέω, *Dem.*

Colocaſia, ἡ κολοκασία.

Colon, τὸ κῶλον, *Gramm.*

Colonia, ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.* ἡ κληρουχία, ας, *id.* ἡ ἄποικις πόλις, *Plut.* conſtitutio coloniarum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν, *id.* coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν ἐπὶ χώραν τινὰ, *id.* ἀποικίαν ποιεῖσθαι, *Plut.* ἀποικίζω, *Thuc.* in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, *Plut.* coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, *Heſych.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.*

Colonus, i. e. incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ου, *Iſocr.* mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, *id.* i. e. cultor agri, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.*

Color, τὸ χρῶμα, ατος, *Dem.* ἡ χρόα, ας, *Plato,* colorem muto, ἀλλοχροέω, *Ariſtot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώννυμαι, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χροιάν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, *Æl.* color pallidus, amiſſo genuino, ἡ ἄχροια, ας, *Galen.* qui eſt coloris gemini, ὁ ϗ ἡ δίχροος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ δίχρωμος, ου, *Galen.* color deformis, ἡ δύσχροια, ας, *id.* colore inficio aliquid, χρῶμα ἐπιχρωματίζω τινὶ, *Plato,* colore diverſo ſum, ἑτεροχροέω, *Baſ.* colore bono præditus, ὁ ϗ ἡ εὔχροος, *contr.* εὔχρους, ου, *Xen.* color bonus, ἡ εὐχροια, ας, *Gal.* malus, ἡ κακόχροια, ας, *id.* multis coloribus præditus, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato,* ejuſdem coloris, ὁ ϗ ἡ σύγχροος, *Plut.*

Coloratio, ὁ χρωματισμος, οῦ, *Schol. Ariſt.* ἡ χρῶσις, εως, *Poll.*

Coloro, χρωΐζω, *Ariſtot.* χρώζω, *id.* χρωματίζω, *Theophr.*

Coloſſæus, a, um, i. e. Coloſſum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Plut.*

Coloſſicus, a, um, κολοσσικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Coloſſus, ὁ κολοσσὸς, οῦ, *Plut.*

Coloſtrum, ὁ πύος, ου, *Ariſtoph.*

Coluber, vide *Anguis.*

Colubrinus, a, um, vide *Anguinus, a, um.*

Colum, ὁ ἠθμὸς, οῦ, *Dioſc.* parvum, τὸ ἠθμάριον, ου, *Athen.*

Columba, *mas & femina,* ἡ περιστερὰ, ας, *Ariſtot.* parva, τὸ περιστέριον, ου, τὸ περιστερίδιον, ου, *Athen.*

Columbarium, ὁ περιστερεὼν, ῶνος, περιστεροτροφεῖον, ου.

Columbinus, a, um, ὁ ϗ ἡ περιστεροειδὴς, εος.

Columbus, ὁ περιστερὸς, οῦ.

Columella, ὁ στυλίσκος, ου, ἡ στυλὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ου, *Athen.* oris, ἡ κιονὶς, ίδος, *Galen.*

Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Athenienſium, τῶν Ἀθηναίων, *Lucian.*

Columis, vide *Incolumis.*

Columna, ὁ στῦλος, ου, *N. T.* ærea Hieronis, κίων χαλκοῦς Ἱέρωνος, *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* columnam erigere, ἱστάναι, ſ. ἵστασθαι στήλην, *Dem.* inſcribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, *id.* ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, *id.* columna fulcio, διαστυλόω, *Polyb.* columnas habens raras, ὁ ϗ ἡ ἀραιόστυλος, ου, *Vitruvius,* amplas & patentes, ὁ ϗ ἡ διάστυλος, ου, *idem,* circumcirca, ὁ ϗ ἡ περίστυλος, ου, *id.* ab anteriore parte, ὁ ϗ ἡ πρόστυλος, ου, *idem,* crebras, ὁ ϗ ἡ πυκνόστυλος, ου, *id.* quatuor, ὁ ϗ ἡ τετράστυλος, ου, *id.* octo, ὁ ϗ ἡ ὀκτάστυλος, ου, *id.* decem, ὁ ϗ ἡ δεκάστυλος, ου, *id.* nullas, ὁ ϗ ἡ ἄστυλος, ου, *id.*

Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, *Lucian.*

Coma, ἡ κόμη, ης, *Dem.* ἡ ἔθειρα, ἡ χαίτη, adulterina, κόμη πρόσθετος, *Ælian.* comam nutrio, κόμην τρέφω, *Athen.* κομάω, *Ariſt.* τρίχωμα φέρω, *id.*

Comatus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύκομος, ου, ὁ κομήτης.

Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Lucian*

Combibo, onis, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*

Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σύζευξις.

Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Ariſtot.*

Comburo, συμφλέγω, δαίω, *Dem.* ſcriptum, κατακαίω γραμματεῖον, *id.* aliquid, ἀποκαίω τι, *Xenoph.* domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας, *Plut.* regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια, *idem.*

Combuſtibilis, e, ὁ ϗ ἡ καύσιμος, ου, ligna, quæ comburi poſſunt, καύσιμα ξύλα, *Plato,*

Combuſtio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως,

Combuſtivus, a, um, καυστικὸς, ὴ, όν.

Combuſtor, ὁ κατακαύστης, ου, *Plut.*

Combuſtus, a, um, καυστὸς, ὴ, όν.

Comedo, is, τρώγω, *Dem.* aliquid, ἐσθίω τι, *idem,* ἔδομαί τι, *Plato.* ſimiam, βιβρώσκω, πίθηκον,

πίθηκον, *Ælian.* herbam, διατρώγω βοτάνης, *idem*, taurum, καταδειπνέω ταῦρον, *idem.*

Comedo, onis, ὁ φαγέσαρος, ου, *Poll.* ὁ φάγος, ου, *N. T.* ὁ βουφάγος, *Ep.*

Comes, ὁ συνοδοιπόρος, ου, *Heſych.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ συνακόλουθος, ου, ὁ ὀπαδὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνοπαδος, οῦ, *Athen.*

Comeſſabunde, κωμαστικῶς.

Comeſſabundus, ὁ κωμαστὴς, οῦ, *Xenoph.*

Comeſſatio, ὁ κῶμος, ου, *Xenoph.*

Comeſſator, ὁ κωμαστὴς, οῦ, *Plato.* ὁ ἐπίκωμος, *Plut.*

Comeſſor, κωμάζω, *Demoſth.* cum aliquo, παρά τινος, *Arrian.* & poto totam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα, *Xenoph.* ſemper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος, *Dem.*

Comeſtura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato.* ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης, ου. *Ariſtot.*

Comice, κωμῳδικῶς.

Comicus, a, um, κωμῳδικὸς, ὴ, ὸν, *Dem Phal.*

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιὸς, *Plut.* ὁ κωμῳδοποιήτης, ου, *id.* ὁ κωμῳδίας ποιητὴς, *Ælian.*

Cominus, σταδὸν, *Thuc.* ἐκ συστάσεως, *Herodian.* ἐγγύθεν, *Plut.* πλησίον, *Dem.*

Comis, e, ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, erga aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* & humanus & erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ εὐμενής.

Comitas, ἡ πρᾳότης, ητος, *Dem.* ἡ εὐτραπελία, ἡ εὐπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *id.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ὁ τρόπος ὁμιλητικὸς, *Iſocr.* comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, *Dem.*

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* ἡ παραπομπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ θεράπεια.

Comiter, φιλανθρώπως, *Dem.* φιλοφρόνως, *id.* εὐμενῶς.

Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, ας, *Dem.* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν, *id.* habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.*

Comitialis, e, ἀρχαιρεσιακὸς, ὴ, ὸν, comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας, *Galen.* ἡ νόσος ἱερὰ, *Plut.*

Comito, ſ. comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Luc.* aliquid, συνακολουθέω τι, *Iſocr.* funus, ἀκολουθέω ἀποθανόντι, παραπέμπω τὸν τεθνεῶτα, ad ſepulchrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα, *Dem.* aliquem domum cum plauſu & clamore, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* comitor a ſenatu & omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου, *Herodian.*

Comma, τὸ κόμμα, ατος, *Gramm.*

Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* καταμιαίνω.

Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.

Commanducatum, i, τὸ διαμάσημα, ατος, *Dioſc.*

Commanduco, διαμασάομαι, *Ariſtot.*

Commaneo, συμμένω, *Syneſ.*

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, ου, *Xenoph.* τὸ σιτηρέσιον, ου, *Dem.* ὁ σῖτος, ου, *Iſocr.* ὁ ἐπισιτισμὸς, οῦ, *Dem.* longi temporis commeatu inſtructum eſſe, ἡτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλοῦ χρόνου, *idem*, commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τετταράκοντα, *id.* commeatus ſuppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις, *id.* in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις, *id.* ob inopiam commeatus non proficiſci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν οὐ πορεύεσθαι ἐπί τινα, *idem*, præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια, *id.*

Commemini, διαμέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xenoph.*

Commemorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xenoph.* διαμνημονευτέος.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.* i. e. id, quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, ατος, *Plut.*

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iiſdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, *Dem.* ſingula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, *id.* fabuloſa de urbe aliqua, ἐρέω μυθώδη περὶ πόλεώς τινος, *Iſocr.*

Commendabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινος, ου, ſ. ἀξιεπαίνετος, ου, *Xenoph.* ἐπαινετός.

Commendatio, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *id.*

Commendatitius, a, um, συστατικὸς, ὴ, ὸν, epiſtola, ἐπιστολὴ, *N. T.*

Commendator, ὁ συνιστὰς, άντος, *Syneſ.* ὁ ἐπαινετὴς, ου, *Dem.*

Commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινὶ, *Dem.* aliquem poſteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, *Syneſ.* i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινὶ, *Xenoph.* i. e laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, *Plato.*

Commenſalis, ὁ καὶ ἡ ὁμοτράπεζος, ου, *Lucian*

Commentarienſis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ου.

Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ου.

Commentarium, ſ. commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Plut.* ὁ ὑπομνηματισμὸς, οῦ, *Polyb.* τὸ ὑπομνηστικὸν, οῦ, *Baſil.* commentarium facio, ποιέομαι ἀπογραφὴν, *Dem.* referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος, *id.*

Commentatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* ἡ πραγματεία, ας, *Iſocr.* τὸ διανόημα, *Hermog.* i. e. ſcriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Xenoph.*

Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ου, i. e. explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ.

Commentior, συμψεύδομαι.

Commentitie, πεπλασμένως, *Ariſtot.*

Commentitius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλασματώδης, εος, ὁ πλασματίας, ου, *Ariſtot.* πεπλασμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος, ου, *Lucian.* ἐσκευωρημένος, ένη, ένον, *Demoſth.*

Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato.* πλάσσω, aliquid, τι, *Plut.*

Commentum, τὸ πλάσμα, ατος, *Naz.* ὁ λῆρος, ου, *Dem.* ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα, totum commentum & figmentum eſſe, πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον εἶναι, *id.* commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον, *id.*

Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, *Dem.* in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, *Xenoph.*

Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terreſtre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον, *Dem.* habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, *Baſil.* commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλεῖους, *Dem.* i. e. conſuetudo amicitiæ, ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ συνουσία, ας, *Iſocr.* ἡ μετουσία, ας, *id.* commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαί τινι, *Thuc.*

Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.

Commereor, μισθαρνέω, *Æſchin.* μισθοφορέω.

Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Dem.* hoc meis viribus, συμμετρέω τοῦτο τῇ δυνάμει, *Naz.*

Commigro, μετοικέω, *Iſocr.* μετοικίζομαι, *Lucian.*

Commiles, ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Commilitium, ἡ συστρατεία, ας, ἡ συμμαχία.

Commilito, ὁ σύμμαχος, ου, *Dem.* συμμαχέων, ῶν, *id.* ὁ συστρατιώτης, ου, *Herodian.*

Comminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.*

Comminatorius, a, um, ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ἀπειλητήριος, ια, ιον, *Herodot.*

Comminiſcor, ἐνθυμέομαι, συμπλάττω, πλάττω, ſermones, λόγους, *Dem.*

Comminiſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Comminor, συναπειλέω, *Euſtath.* ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.*

Comminuo, συντρίβω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* λεπτύνω.

Commiſceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, *Ariſtoph.* cum aliquo, τινὶ, *Xenoph.* συγκαταμίγνυμι, *Plut.* ἀναμίγνυμι, *id.* συγκεράννυμι.

Commiſeratio, ὁ οἶκτος, ου, *Iſocr.* ἡ κατοίκτεσις, εως, *Xenoph.* ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.* τὸ ἔλεος, ους, *Dem.*

Commiſereſco, οἰκτίζω, *Ariſtot.*

Commiſereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſt.* οἰκτείρω τινὰ ἐπί τινι, *Xenoph.* σπλαγχνίζομαι περί τινος.

Commiſſio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xen.*

Commiſſum, τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Ariſtot.*

Commiſſura, ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xenoph.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plato.* ἡ συνάφεια.

Commiſtio, ἡ ἐπιμιξία, ας, *Plut.* ἡ σύμμιξις, εως, ἡ σύγκρασις, εως.

Commiſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, έος, *Ariſtid.* ὁ καὶ ἡ ἐπίμικτος, ου, *Appian.*

Committo, συμπέμπω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τι τινι, *Xenoph.* me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, *Plut.* alicui epiſtolas & ſigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγίδας, *id.* alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων, *Iſocr.* alicui ſummam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, *Diod. Sic.* alicui negotia maxime ſeria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπουδαιότατα τῶν πραγμάτων, *Herodot.* prælium cum aliquo, συνάπτω μάχην, *Xenoph.* συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, *Plut.* i. e. conjungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι, *Plut.* i. e. permitto, προσίημι, *Xenoph.* i. e. pecco, πλημμελέω τι, *Dem.* διαμαρτάνω, *id.* committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατείαν. *Lucian.* cui metalla commiſſa ſunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, *id.* committitur prœlium, γίνεται μάχη, *Dem.*

Commixtio, idem quod *Commiſtio.*

Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρήστης, ου, *Dem.*

Commodatum, τὸ χρέος, *Dem.* χρῆμα κεχρημένον, *id.*

Commode, i. e tempeſtive, εὐκαίρως. i. e. utiliter, συμφόρως, *Iſocr.* λυσιτελούντως, *Demoſth.* ἐπιτηδείως.

Commoditas, i. e. opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα, *id.* i. e. utilitas, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *id.* ἡ ὠφέλεια, ας, *id.*

Commodo, i. e. proſum, συνωφελέω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* συμφέρω τινὶ, *Dem.* ὠφελέω τινὰ, *Iſocr.* i. e. mutuum do, χράομαι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, *Dem.* alicui aliquid, δανείζω τί τινι, *Plut.*

Commodum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ ὠφελοῦν, οῦντος, *id.* τὸ συμφέρον, οντος, *Iſocr.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *Dem.* commune, ſ. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινὸν, *idem*, ἡ τοῦ πλήθους ὠφέλεια, *Iſocr.* τὸ κοινῇ συμφόρον, *Dem.* privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, *Iſocr.* τὸ ἴδιον συμφέρον, *Ariſtot.* præſens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν, *Dem.* patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, *Dem.* τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, οντος, *Plato.* adferre alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινὶ, *Dem.* habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, *Iſocr.* percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθόν τινος, *id.* ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, *id.* conſulere commodis alicujus, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *Dem.* ſtudere ſuis commodis, σπουδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, *id.* ſui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι, *id.*

Commodum, *Adv.* εὐκαίρως, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἐπιτηδείως, *Herodian.*

Commodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, tempus, καιρὸς, *Dem.* i. e. utilis, συμφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Idoneus* & *Utilis.*

Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, *Dem.* ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *id.* παραγγέλλω τινὶ, *Plato.* Conf. *Admoneo.*

Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.*

Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, *Dem.* Conf. *Admoneo.*

Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως, *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.* i. e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως, *Ariſtot.* τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.*

Commonſtro, δείκνυμι, alicui aliquid, τὶ τινι, *Dem.* καταδεικνύω.

Commoratio, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*

Commordeo, συνδάκνω.

Commorior, συναποθνήσκω, *Xenoph.*

Commoror, διατρίβω, *Dem.* cum aliquo, συνδιατρίβω τινὶ, *Xen.* μετά τινος, *Iſocr.* aliquem, διακατέχω τινὶ, *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ, *Herodian.*

Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως, *Lucian.*

Commotus, a, um, διακινηθεὶς, εῖσα, ὲν, animo, θυμούμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, νοῦν τινος, *Thuc.* commoveor, κινέομαι, *Dem.* ἐπαίρομαι, *Iſocr.* quibus rebus commoti nos læſere, ᾧ ποτ᾽ ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν, *Dem.*

Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Communico. κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, *Lucian.* τινὶ τι, *Plato.* ἀνακοινόω τὶ τινι, *id.* κοινόω τί τινι, *Thuc.* cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, *Xenoph.* cum aliquo, ſc. conſilii capiundi cauſſa, ἐπανακοινόω τινὶ, *Plato.* civitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως, *Iſocr.* nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, *Herodot.* aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις, *Xen.*

Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρός τινα, *Plato.* ἡ μέθεξις, εως, *Ariſtot.*

Communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ὀχυρόω τι, *Xen.* aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι, *Plato.* urbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει, *Herodian.*

Communis, e, κοινὸς, ὴ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.* amicos oportet eſſe communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινοὺς φίλων, *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, *Æſchin.* habeo aliquid oum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, *Plut.* communia communia putare, privata vero pro propriis ipſius poſſeſſoris. τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ᾽ ἑκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου, *Dem.*

Communitas, ἡ κοινότης, ητος, *Plut.*

Communiter, κοινῶς, *Thuc.* κοινῇ, *Dem.*

Commurmuratio, ὁ συγγογγυσμὸς, οῦ.

Commurmuro, συγγογγύζω.

Commutabilis, e, μεταβλητικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* εὐμετάβολος.

Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀλλαγή.

Commutativus, a, um, μεταβολικὸς, ὴ, ὸν.

Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινά, *Ariſt.* veſtes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια, *Xen.* aliquid cum aliquo. τὶ ἀντὶ τινος, *Dem.* τί τινος, *idem,* ἀλλάττομαί τι τινος, *Plato.* καταλλάττομαί τι ἐπί τινος, *Dem.* ἐπαμείβομαί τι τινος, *Plato.* vitam in melius, μεθαρμόζομαι τὸν βίον, *Ælian.* vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον, *Iſocr.*

Como, καλλωπίζω, κομμόω, *Ariſtot.*

Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, *Ariſtot.*

Comœdus, ὁ κωμῳδὸς, οῦ, *Poll.*

Comoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου, *Dioſc.*

Compactilis, e, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ου, *Ariſtot.*

Compactio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.* ἡ συμπηγή.

Compactum, τὸ σύμπηγμα, ατος.

Compages, ἡ ἀλληλουχία, ας, *Dioſ.* ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xen*

Compagino, συμπήγνυμι, *Plut.*

Compar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου, *Polyb.*

Comparabilis, e, συγκριτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Comparate, συγκριτικῶς, παραβλήδην

Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως *Polyb.* ἡ ἀναλογία, facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ, *Iſocr.* i. e. apparatus, ἡ κατασκευή, ῆς, *Iſocr.*

Comparativus, a, um, ὁ καὶ ἡ συγκριτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Comparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύγκριτος, ου, παραβολικὸς, ὴ, ὸν, *Euſt.*

Comparco, φείδομαι, *Xenoph.*

Compareo, φαίνω, *Xen.* φαίνομαι, *Plato.*

Comparo, i. e. adſimilio, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Iſocr.* i. e. apparo, προχειρίζομαι, veſtem, ἐσθῆτα, *Lucian.* recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπί τι, *Dem.* copias, κατασκευάζω, δύναμιν, *id.* i. e. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, *Dem.* aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπὸ τινος, *id.* mihi paulatim ad vitam neceſſaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον, *Iſocr.* ita comparatum eſt, οὕτω πέφυκε.

Compaſco, συννέμομαι, cum aliquo, τινὶ, *Ariſt.*

Compaſcuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύννομος, ου, *Ariſtot.*

Compaſſio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compaſſione, συμπαθῶς, *Plut.*

Compedes αἱ πέδαι.

Compellatio, i. e. in jus vocatio, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.* i. e. ſalutatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.*

Compellator, ὁ προσηγόρος, ου.

Compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω, aliquem πρός τινα, *Plut.* τινὶ, *Plato.* blandius aliquem οἰκειότερον προσεῖπεν τινα, *Iſocr.* i. e. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Compello, is, συνωθέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* aliquem ad aliquid, συνωθέομαι τινα πρός τι, *Lucian.* ad diſputationem, συμβιβάζω τινὰ εἰς τοὺς λόγους, *Dem.*

Compendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, reſponſio, ἀπόκρισις, *Plutarch.* via, ὁδὸς, quod ipſum ὁδὸς etiam omittitur, ut omiſſa via compendiaria, παρεὶς τὴν σύντομον, *Ariſtot.*

Compendioſe, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*

Compendioſus, a, um, idem quod *Compendiarius.*

Compendium, ἡ συντομία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *id.*

Compenſatio, τὸ ἀντάλλαγμα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀντάμειψις, ſit pro dignitate ſutori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ᾽ ἀξίαν τοῦ σκυτοτόμου ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, *Ariſtoph.*

Compenſo, ἀνταμείβομαι, ἀμείβομαι, *Dem.* conſilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τοῦ βουλεύματος, *Plut.* defectum alicujus, τὴν ἔνδειάν τινος ἀναπληρόω, *Dem.* voluptas compenſatur commodo, ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τοῦ συμφέροντος, *Ariſtot.*

Comperendinatio, ἡ ἀναβολή.

Comperendino, ἀναβάλλομαι, *Plut.*

Comperio, ἀνευρίσκω, *Plut.* ἐξανευρίσκω, *id.* aliquid, εὑρίσκω τι, *Dem.* i. e. pro certo habeo, καταλαμβάνω, *N. T.*

Compertus, a, um, πληροφορηθεὶς, εῖσα, εν, *Iſocr.* compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, *id.* aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς, *Dem.* ἴσημι τι σαφῶς, *id.*

Compes, ἡ πέδη, ης, *Dem.* ἡ ποδοκάκη, ης, *id.* ἡ χοῖνιξ, ικος, *id.* conſtringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ᾽ ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας, *id.* craſſis compedibus & ligno vinctus, χοίνικας παχείας καὶ ξύλον ἔχων, *id.*

Compeſco, συνείργω, κατέχω, συστέλλω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης, *Plut.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς, *idem*

Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον judex, ἁρμόδιος δικαστής.

Competenter, μετρίως.

Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, οντος, *Dion. Halic.*

Competo, ἀντιποιέομαι, *Iſocr.*

Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, *Plato.* aliquid, περισυλάω τι, *id.*

Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τὶ, *Plato.* i. e. contrudo, συνωθέω, *Xen.*

Compita, τὰ ἄμφοδα, ων, *Suid.* ἡ ἀγυιά.

Complaceo, ἐπιανδάνω, εὐδοκέω, συναρέσκω.

Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεὸν, *Lucian.*

Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ,

Complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.*

Complaudo, συγκροτέω, manibus, χερσὶ, *Xenoph.*

Complector, περιπλέκομαι, *Ariſtot.* aliquem, συμπλέκομαί τινι, *Ceb. Theb.* i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* animo, περιβάλλω τῷ νῷ, *Gaza,* i. e. contentus ſum, στέργω, dona, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *Iſocr.*

Complementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Ariſtot.*

Compleo, συμπληθύω, *Xen.* πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, *Herodian.* ἀναπληρόω τι τινος, *Plut.* & ad exitum perduco aliquid, ἀποπληρόω τι, *Herodian.*

Completio, ἡ πλήρωσις, εως, *Plato.*

Completus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμπλήρης, εος, *Plato.* i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Complexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Complico, συμπτύσσω, συμπλέκω, manus, τὰς χεῖρας, *Polyb.* aliquid, καταπλέκω τι, *Herodot.*

Complodo, vide *Complaudo.*

Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, εως, *Thuc.* ὁ θρῆνος.

Comploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, *Thuc.* συγκλαίω.

Compluo, καθύω.

Complures, οἱ καὶ αἱ πλείονες, ων, *Dem.* ſimul, οἱ καὶ αἱ συμπλείονες, ων, *Ariſtot.*

Compluries, πλεονάκις, *Dinarch.*

Compluſculi, ἔνιοι, πολλοί,

Compluvium, ἡ σύῤῥοια, ας.

Compono, συντίθημι, orationem, λόγον, *Iſocr.* ſcriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα, *id.* i. e. ordino, συντάττω, *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Iſocr.* i. e. orno, κατακοσμέω, *Plato.* capillos, εὐθετίζω τὰς τρίχας, *Ælian.* concilio, καταρτίζω, aliquos, τινὰς, *Herodian.*

Comporto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* συμφορέω τι, *Dem.*

Compos, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Demoſth,* mentis, ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος, *Plato.*

Compoſite, εὐτάκτως, *Ariſtoph.* loqui, καλλιεπεῖν, *Lucian.*

Compoſitio, ἡ σύνθεσις, εως, *Ariſtoph.* ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* controverſiæ, ἡ διάλυσις, εως, *id.*

Compoſito, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*

Compoſitor, ὁ συνθέτης, ου, *Plato.*

Compoſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύνθετος, e, *Herodian.* συνθετὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Compotatio, τὸ συμπόσιον, ου, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Maccab.* ὁ πότος, ου, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, ας, *id.* peſſime habeo a compotatione heſterna, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου, *Plato.*

Compoto, συμπίνω, cum aliquo uſque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plato.* cum aliquo vinum, τινι οἶνον, *Lucian.*

Compotor, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*

Comprandeo, συναριστάω, ῶ.

Compranſor, ὁ καὶ ἡ συνάριστος, ου, *Xen.*

Comprecatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατευχὴ, *Plut.*

Comprecor, εὔχομαι, Deum, Θεῷ, *Dem.*

Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, *Dem,* comprehendo aliquem abducendum ad ſupplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* animo, κατανοέω, *Thuc.* i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in ſumma, τὶ ἐπὶ τὸ πᾶν, *Theophr.*

Comprehenſibilis, e, καταληπτὸς, ὴ, ὸν, *Naz.*

Comprehenſim, συλλήβδην, *Dem.*

Comprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.* ἡ σύλληψις.

Compre-

Comprehenſive, καταληπτικῶς.

Comprehenſivus, a, um, καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, *Epict.*

Compreſſio, ἡ σύσαλσις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.

Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato*, alicui os, συλλαμβάνω τὸ ςόμα τινὸς, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Ariſtph.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*

Comprobatio, ἡ συναίνεσις.

Comprobator, ὁ δοκιμαςής.

Comprobo, συναινέω, ἀποδέχομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Iſocr.* i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Compromiſſorius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητὴς, οῦ.

Compromiſſum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* abolere, λύειν ἐπιτροπὴν, *id.*

Compromitto, permitto dijudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχέω, *Plut.*

Compulſio, ἡ σύνωσις, εως, ἡ συνάθησις, εως, *Ariſtot.*

Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*

Compungo, κατανύσσω, *N. T.*

Computabilis, e, λογιςὸς, ἡ, ὸν.

Computatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Æſchin.*

Computator, ὁ λογιςὴς, οῦ, *Plut.*

Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψήφοις, *Plut.*

Computreſco, κατασήπομαι, *Naz.* σήπομαι, *Plut.*

Computus, idem quod *Computatio.*

Conamen, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *id.* τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Iſocr.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valde adverſari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασι τινος, *Dem.* fruſtrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας, *id.* conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπιχείρησα, *id.*

Concaco, καταχέζω, *Ariſtoph.*

Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*

Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Concaleſio, συνθερμαίνομαι.

Concalleo, τυλόομαι, *Xen.*

Concameratio, ἡ καμάρωσις, εως, *Dioſc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*

Concameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*

Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*

Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*

Concedo, προχωρέω, in ſocietatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὶ, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινὶ τι, *Plato.* i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ, *Syneſ.* ὑφίεμαι τινι.

Concelebro, i. e. ſimul laudo, συνεπαινέω, i. e. una feſtum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Poll.*

Concenturio, συγκατατάττομαι.

Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato*, ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.* ἡ ἁρμονία.

Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, ſtruere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, *Ariſtot.*

Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo*,

Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo.* mentis, τὸ ἐπινόημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Iſocr.*

Concerno, vide *Specto*, item *Attineo.*

Concerpo, διασπάω, aliquid, τὶ, *Lucian*, συσπαράσσω.

Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις ιδος, *Xen.*

Concertatorius, a, um, ἀγωνιςικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ἐριςικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato*, ἐρίζω τινὶ, *id.* de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Iſocr.* curioſe de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*

Conceſſio, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*

Conceſſum eſt, ἔξεςι.

Concha, ἡ κόγχη, ης, *Ariſtot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pauſan.*

Conchatus, ὁ καὶ ἡ κογχοειδὴς, έος.

Conchites, ὁ κογχίτης, ſc. λίθος, *Pauſan.*

Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Galen.*

Conchula, τὸ κογχίον, ου, *Athen.*

Concido, συγκόπτω, aliquid, τὶ *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*

Concido, i. e. collabor, συμπίπτω, *Xen.* animo, ἐκκακέω, *Polyb.* καταθυμέω, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, *Dem.* τὶ, *Thucyd.*

Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαὸν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Xenoph.*

Conciliabulum, τὸ συνόδιον, ου.

Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ προσαγωγὴ.

Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, οῦ, *Baſil.* ὁ προξενητὴς, οῦ.

Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.

Concilio, καταπραΰνω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Iſocr.* aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινὰς, *Dem.* alicui aliquem, τινὰ τινι, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινὰς, *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίςημι τινὰς, *Iſocr.* alicui honorem, περιάπτω τινι τιμὰς, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.*

Concilium, ἡ σύνοδος, ου, *Ariſtot.* ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ου, *Æſchin.* ſenatorum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.*

Concinne, κομψῶς, *Ariſt.* εὐαρμόςως, *Plut.*

Concinnitas, ἡ εὐαρμοςία, ας, *Plut.* ἡ εὐθημοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Ariſt.* ornare orationem concinnitate & varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, *Iſocr.* demulcere auditores concinnitate aptaque dimenſione ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις, *id.*

Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐναρμόζω, τὶ, *Dion. Hal.* συσκευάζω τι, *Dem.*

Concinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοςος, ου, *Iſocr.* ἁρμόττων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ εὔρυθμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐμμελὴς, έος, *Athen.* concinna oratio, λόγος ἐγκατάσκευος, *Plut.*

Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, *Plut.*

Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* ἡ σύνοδος, ου, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æſchin.* concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, *Dem.* denunciare, proſcribere, ἀπογράφεσθαι πρόσοδον, *Iſocr.* convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκα τινος, *Dem.* ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος, *id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, ſ. πανήγυριν, *Iſocr.* ποιεῖν ἀγορὰν, *Æſchin.* celebro, ſive concioni interſum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concionem adſcendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, *Dem.* ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *id.* adducere aliquem, καταςῆσαι τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, *id.* in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *idem*, e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* concio convenit, ἧκε ἐκκλησία, *Dem.* ſurgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίςαται, *id.* nulla reſtat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἐςιν ὑπόλοιπος οὐδεμία, *idem*, i. e. ſermo ſive oratio, ὁ λόγος, *Dem.* ad populum, ἡ δημηγορία, ας, *idem*, habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, *id.* δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Conf. *Concionor.*

Concionalis, e, δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ἐκκλησιαςικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Concionator, ὁ δημηγόρος, ου, *Xenoph.* ὁ δημηγορῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαςὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ δημοδιδάσκαλος, ου, *Syneſ.*

Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Plato*,

Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in aliquem, κατά τινος, *id.* diu, πολλὴν χρόνον, *id.* ad gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, *id.*

Concipio, i. e. ſimul capio, συλλαμβάνω, *Dem.* διαλαμβάνω, *Ariſtot.* mulier concipit, κύει, *Theophr.* κυεῖ, *Ariſtot.*

Conciſe, συντόμως, *Iſocr.*

Conciſio, ἡ συγκοπὴ, ῆς, *Fig. Gramm.*

Conciſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου, *Plut.*

Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*

Concitator, ὁ παρορμητικὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἐρεθιςής.

Concito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι, *Plut.* aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τοῦτο ὀργῆς προάγω τινὰ, *Iſocr.* aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον, *Iſocr.* alicui odium, εἰς μῖσος καθίςημι τινὰ, *id.*

Concivis, ὁ συμπολίτης, ου, *Eurip.*

Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως, ἡ καταβοή.

Conclamatus, a, um, καταβοηθεὶς, εῖσα, ὲν, conclamatum eſt, πέπρακται, *Eurip.*

Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, *Xenoph.*

Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, *Herodot.* τὸ δωμάτιον.

Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι, *Herodian.* in corpore, κατὰ τὸ σῶμα, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, *Pauſan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Ariſtot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἔκ τινος, *Plut.* i. e. finio accuſationem, περαίνω κατηγορίαν, *Iſocr.*

Concluſio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ἐπίλογος, ου, *Ariſtot.*

Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* concoctione facili, ὁ καὶ ἡ εὔπεψος, ου, *id.*

Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικός, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Concœnatio, τὸ σύνδειπνον, *Plut.*

Concœnator, ὁ καὶ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xenoph.*

Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*

Concolor, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, *contr.* σύγχρους, ου, *Plut.* ὁμόχροος, ους.

Concomitor, συμπαρομαρτέω, *Ælian.*

Concoquo, πέπτω, aliquid, τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Ariſtot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*

Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* & amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία, *id.* & pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν, *id.* ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Iſocr.* inter aliquos προάγειν τινας ἐπὶ ὁμόνοιαν, *id.* καταςῆσαί τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀνανεοῦσθαι, *Dem.* ſervare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Iſocr.*

Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* ὁμοφρόνως, unoque animo ulciſci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τινὰ, *id.*

Concordo, ὁμονοέω, *Dem* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, συνίςαμαι μετὰ τινὸς, *id.* in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι, *Xen.*

Concorpor, ὁ καὶ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.*

Concorporo, συσσωματοποιέω, *Ariſtot.*

Concors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ συγνώμων, ονος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ὁμόφρων.

Concredo, πιςεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* ἐπιτρέπω τί τινι, *Herodian.*

Concremo, vide *Comburo*.

Concrepo, ἐπικτυπέω, *Aristoph.*

Concresco, συμφύομαι, *Theophr.* συναύξομαι, igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρὸς, *Aristot*

Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* συμφυΐα, ας, *Philo.* ἡ σύμπηξις, *Plat.*

Concretus, a, um, ὁ ϗ ἡ συμφυὴς, έος, *Plut.* πεπηγὼς, υῖα, ὸς, sanguis, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Diosc.*

Concubia nox, τὸ μέσον νυκτὸς, *Xen.*

Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Dem.* sum alicujus, παλλακεύομαί τινι, *Plut.* ἡ ὁμευνέτις.

Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, *Hesych.*

Concubitrix, ἡ εὐνήτρεια, ας, ἡ εὐνήστρια, ας, *Soph.*

Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μῖξις, εως.

Concubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* cum femina, ὀχεύω τὴν θήλειαν, *Aristot.*

Conculcatio, ἡ καταπάτησις, εως, τὸ καταπάτημα, ατος.

Conculco, καταπατέω, *Thuc.*

Concumbo, παρακοιμάομαι, συγγίνομαι, cum aliqua, τινὶ, *Plato.* πλησιάζω γυναικὶ, *Dem.* γιγνώσκω γυναῖκα, *Plut.*

Concupio, vide *Concupisco.*

Concupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicujus, τινὸς, *Xen.* ὁ πόθος.

Concupiscibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*

Concupisco, ἐπιθυμέω, divitias, χρημάτων, *Dem.* aliquid nimis, λίαν τι, *Isocr.* scire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *Aristot.* aquam, διψάω ὕδατος, *Herodot.*

Concurro, συντρέχω, cum aliquo τινὶ, *Dem.* ad aliquem, πρὸς τινα, *Plut.*

Concursus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, *Aristot.*

Concussio, ὁ τιναγμὸς, οῦ, armorum, ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων, *Thuc.* præcipue terræ, σεισμὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ σεῖσις, εως, *Gal.*

Concutio, συντινάσσω, *Aristot.* ἀνασείω, συσσείω, *Naz.* aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινὰ, *Phil.*

Condecenter, προσηκόντως, *Aristot.* πρεπόντως.

Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, *Plato.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Isocr.*

Condecet, προσήκει, aliquem, τινὶ, *Plato,* συμπρέπει.

Condecore, εὐπρεπῶς.

Condecoro, ἐπικοσμέω, *Aristot.*

Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *ibid.* ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ καταδίκη, *Plut.*

Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντος, *Dem.*

Condemnatus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάκριτος, ου, non condemnatus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, ου, *N. T.* suo ipsius judicio, ὁ ϗ ἡ αὐτοκατάκριτος, *ibid.* capitis, καταψηφισθεὶς θανάτου, *Plato.*

Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινὸς, *Dem.* καταψηφίζομαί τινος, *id.* aliquos capitis, καταγινώσκω θάνατόν τινων, *id.* κατακρίνω θάνατόν τινων, *Isocr.* violati festi, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una sententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον, *idem.*

Condensitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plato.*

Condenso, πυκνόω, *Plato.*

Condensus, a, um, πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Condico, παραγγέλλω, *Plato,* alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τι τινι, *Thuc.* cœnam, i. e, invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Lucian.*

Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.

Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινὸς, *Dem.*

Condignus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπάξιος, ου. Confer. *Dignus.*

Condimentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*

Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τὶ, *Thuc.* sale, ταριχεύω, *Diosc.*

Condiscipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.

Condiscipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.

Condiscipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*

Condisco, συμμανθάνω.

Conditio, i. e. constitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. sors melior, τὸ πλεονέκτημα, ατος, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέκτημα, ατος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* conditione meliore esse quam alius, πράττειν βέλτιον τοῦ ἄλλου, *Isocr.* conditione multo deteriore nunc esse, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, *id.* deteriore conditione esse, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut desinat morari in aliqua re, ἀφιέναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ᾽ ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ᾽ ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαι τινι ἀργύριον, *Dem.* firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν, *Thuc.* couditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ϗ ὁμοίοις, *Thucyd.*

Conditionalis, e, ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*

Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως, *Aristot.*

Conditor, ὁ κτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κτίστωρ ορος, *Athen.*

Conditorium, ἡ θήκη, ης, *Plato,* victus vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, *Isocr,*

Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Conditus, a, um. ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*

Condo, i. e. abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *Isocr.* i. e. ædifico, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.*

Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia & iræ furore, βίᾳ ϗ θυμῷ, *Polyb.*

Condoceo, idem quod antecedens *Condocefacio.*

Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως, *Aristot.*

Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, *Isocr.* συνάχθομαί τινι, *id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, *Dem.*

Condolesco, idem quod antecedens *Condoleo.*

Condonatio, ἡ συγγνώμη, i. e. remissio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*

Condono. i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* i. e. ignosco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* συγχωρέω τί τινι, *idem,* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Isocr.*

Condormio, συγκαθεύδω.

Conducibilis, e, συμφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* Conf. *Utilis.*

Conduco, συνάγω, aliquid, τὶ *Thuc.* i. e. prosum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, *Isocr.* ὠφελέω τινὰ, *Dem.* admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινὶ, *Isocr.* mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, *Dem.* aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίου, *Æschin.* conducit, συμφέρει, ipsi navigare, αὐτῷ πλεῖν, *Plato.*

Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, *Isocr.*

Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μισθούμενος, ου, *idem,* ὁ μισθοδότης.

Conductus, a, um, συναχθεὶς, εῖσα, ὲν, mercede, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθαρνῶν, οῦσα, οῦν, *id.* μισθοφορῶν, οῦσα, ον, *id.* ὁ ϗ ἡ μισθοφόρος, ου, *Isocr.*

Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλασις, εως, *Rhetor.*

Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω.

Conduro, σκληρύνω, *N. T.*

Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen,*

Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plato.*

Confabulor, ὁμιλέω, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον, *Plato,* πρὸς τινα, *Xen.*

Confamulor, συνδουλεύω. *Eurip.*

Confectio, sc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*

Confector, διαπράσσων, ουσα, ον, *Xen,* ὁ διαπράκτωρ, ὁ συντελεστής.

Confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Dem.*

Confero, i. e. congero, συνάγω, *Dem.* i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Isocr.* aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, *Aristot.* i. e. prosum multum alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, *Isocr.* χράομαι πλεῖστόν τινι, *id.* i. e. tributum pendo, τελέω, *Dem.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χρήματα, *id.* tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* i. e. considero, res inter se & mecum perpendo, σκέπτομαί τινα πρὸς ἄλληλα ϗ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* leviter & non acerbe res aliquas inter se, πράως ϗ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα, *id.* culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι, *id.* ἐπί τινα ἄγω, *id.* εἴς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ἐπιμελέομαί τινος, *id.*

Confertim, ἀθρόως, *Dem.* ἀθρόον, *Thucyd.*

Confertus, a, um, ἀθρόος, όα, όον, urbs, ἀθρόα πόλις, *Thucyd.*

Confervefacio, συζέω, *Diosc.*

Confessio, ἡ ὁμολογία, ας, *Isocr.* τὸ ὁμολόγημα, ατος, *Plato,* imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, *Plut.*

Confessor, ὁ ὁμολογητὴς, οῦ.

Confessus, a, um, ὁμολογούμενος, ένη, ένον, ex confesso, ὁμολογουμένως, *Plato.*

Confestim, ὀξέως, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* παραχρῆμα, *id.* ἀθρόως, *Lucian.* παραυτίκα.

Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, *Dem.* aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις, *Isocr.* celeriter deliberata, ἐπιτελέω ταχέως τὰ δόξαντα, *id.* bellum, πολεμέω πόλεμον, *Thuc.* iter, ποιέομαι πορείαν, *Xen.* commentarium, γράφω, s. γράφομαι ὑπόμνημα, *Dem.* scriptum, συντίθημι σύγγραμμα, *Isocr.* i. e. occido, διαχράομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταχράομαί τινι, *Æschin.* leonem, καταχράομαι λέοντα, *Herodot.* conficior curis, ἐκπονέομαι ταῖς φροντίσι, *Plut.*

Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, ατος, τὸ πλάσμα, ατος, *Dem.* testamenti, κατασκεύασμα διαθήκης, *id.*

Confidens, θαῤῥῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* & temerarius ante facinus, θρασὺς ϗ προπετὴς πρὸ τοῦ ἁμαρτήματος, *id.* securus & confidens aliquo, θαῤῥῶν ϗ πεπιστευκώς τινι, *Dem.*

Confidenter, θαῤῥαλέως, *Plato,* θαρσέως, *Isocr.* κατατεθαῤῥηκότως, *Plut.*

Confidentia, τὸ θράσος, εος, *Dem.* ἡ θρασύτης, *id.* Conf. *Audacia.*

Confido, θαῤῥέω, alicui, τινὶ, *Herodian.* ἐπί τινι, *Plut.* πιστεύω τινὶ, *Dem.* & magnam spem habeo victoriæ, θαῤῥῶ ϗ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω καλῶς ἀγωνιεῖσθαι, *Isocr.* & plane persuasum habeo aliquid, θαῤῥῶ ϗ πάνυ πιστεύω τι, *Demosth.*

Configo, συμπήγνυμι, clavis καθηλόω.

Configuro, συσχηματίζω, *N. T.*

Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τὶ ἐπί τινι, *Synes.* multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀνομίας λογοποιέω περὶ τῶν θεῶν, *Demosth.*

Confinis, e, ὁ ϗ ἡ ὅμορος, alicui, τινὸς, *Xen.* μεθόριος, ία, ιον, & ὁ ϗ ἡ μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ περίχωρος, ου, *Plut.* sum alicui, ὁμορέω τινὶ. *id.*

Confinium, τὸ μεθόριον, ου, *Plut.*

Confio, διαπράττομαι. Conf. *Conficio*

Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ κατάστασις, in primis virium, ἡ ἐπίῤῥωσις, εως, *Aristot.*

Confirmativus, a, um, βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, *Eust.*

Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν, *Herodian.* leges, τοὺς νόμους, *Dem.* hostium superbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, *Isocr.* aliquid, ἐπικυρόω τι, *Demosth.* in senatu, κυρόω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, *id.* fratres, στηρίζω τοὺς ἀδελφοὺς, *N. T.*

Confisco, δημοσιόω, agrum, γῆν, *Thuc.* agros, δημεύω τοὺς ἀγροὺς, *Dion. Hal.*

Confiteor, προσομολογέω, aliquid, τὶ, *Dem.* peccatum, ἐξομολογέομαι τὴν ἁμαρτίαν, *N. T.* alicui delictum, τινὶ τὸ παράπτωμα, *ibid.*

Confixilis, e, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ου, *Ariſtoph.*

Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.*

Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.

Conflagro, καταφλέγομαι.

Conflatilis, e, χωνευτὸς, ἡ, όν.

Conflatio, ἡ χωνεία, ας. *Suid.*

Conflator, ὁ χωνευτὴς, οῦ.

Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.

Conflictatio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Dem.*

Conflictio, ἡ συμβολὴ. ῆς, *Herodian.*

Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, *Plato.*

Conflictus, us, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xenoph.* in conflictu, ἐν χερσὶ, *Thuc.*

Confligo, συγκρούω, *Polyb.* acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινι, *Plut.* πρὸς τινα, *id.* συνάπτω τινὶ, *id.*

Conflo, συμπνέω, ut æs, χωνεύω, συγχωνεύω, *Dem.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *id.* καθίστημί τινα εἰς μῖσος, *Iſocr.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.*

Confluentia, ἡ ὁμόῤῥοια, ας, ἡ σύῤῥευσις, εως, ἡ σύῤῥοια, ας, *Plato.*

Confluo, συῤῥέω, *Iſocr.* ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, *id.*

Confodio, διαπείρω, *Dioſc.* aliquem, παίω τινὰ. *Herodian.* aliquem jaculis, κατακοντίζω τινὰ, *id.*

Confœderatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ συνώμοτον, ου, *Thuc.* ἡ ὁμαιχμία, ας, *Herodot.*

Confœderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμόσπονδος, ου, *Dem.*

Confore, συνέσεσθαι.

Conformatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.

Conformis, e, ὁ καὶ ἡ σύμμορφος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ὁμοιόμορφος, ου, *Laërt.* fio, συμμορφόομαι, *ibid.*

Conformitas, ἡ ἀναλογία, ας, *Ariſtot.*

Conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, *Plut.*

Confornico, συγκαμαρόω.

Conforto, παραθαρσύνω, ſeu παραθαῤῥύνω, *Thuc.* ἐπιθαρσύνω.

Confractio, ἡ περίκλασις, εως, ἡ κατάκλασις, εως.

Confragoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φαραγγώδης, εος, locus, τόπος, *Ariſtot.* confragoſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*

Confremo, φρυάττομαι, *Plut.* ἐπιβρύχω.

Confrico, ψώχω, *Suid.*

Confringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά, *N. T.* συγκλάω, *Ariſtoph.*

Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* ἐπί τινα, *id.* ad collem, ἐπὶ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους καὶ συνθήκας, *Iſocr.* illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε, *id.* ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ἐπιστασίᾳ τινὸς, *Baſil.*

Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, *Iſocr.* tutiſſimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, *id.* Conf. *Perfugium.*

Confulcio, ὑπερείδω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Confulgeo, συλλάμπω.

Confundo, συγχέω, *Iſæus,* i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τι, *Dem.* ἐπιταράττω τι, *Lucian.* i. e pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Confuſe, συγκεχυμένως, *Plut.* ἀκατατάκτως, *Iſocr.* ταραχωδῶς, *id.*

Confuſio, ἡ σύγχυσις, εως, *Iſocr.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας, *id.* i. e. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, *Iſocr.* Conf. *Perturbatio,* item *Pudor.*

Confuſus, a, um, συγκεχυμένος, ένη, ένον, i. e. perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ενον, *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, εος, *Iſocr.* ventus confuſus, πνεῦμα ἀκατάτακτον, *Dem.* confuſus & inæqualis, ἄτακτος καὶ ἀνώμαλος, *id.*

Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Rhetor.* ἡ ἐξέλεγξις.

Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινά, *Lucian.*

Congelaſco, καταπήγνυμαι, *Ariſtot.* πήγνυμαι, *Herodian.* κρυσταλλόομαι, *Philo.*

Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.

Congelidus, a, um, ψυχρὸς, ά, όν, *Ariſtot.*

Congelo, idem quod *Congelaſco.*

Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*

Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*

Congemiſco, συνάχθομαι, alicui, τινὶ, *Iſocr.* συνεπιστένω τινὶ, *Plut.* συστενάζω, *N. T.*

Congener, ὁ καὶ ἡ ὁμόγενος, ου, *Plato.*

Congenero, συγγεννάω.

Congenitor, ὁ συγγεννήτωρ, ορος, *Plato.*

Congenitus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, ου, *Ariſtot.*

Congeries, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, τὸ συμφόρημα, ατος, *Plut.*

Congermino, συμβλαστάνω, *Theophr.*

Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους καὶ ξύλα. *Thuc.* ſcommata & convitia, σκώμματα καὶ λοιδορίας, *Dem.* hiſtoriam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, *Herodian.*

Congerro, onis, ὁ συμφλύαρος, ου, ὁ συμπαίκτωρ.

Congeſtio, ἡ συμφόρησις, εως, *Plut.*

Congeſtitius, a, um, συμφορητὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Congeſtus, a, um, συμπεφορημένος, ένη, ένον, συμφορητὸς, ή, όν, *Lucian.*

Congialis, e, χοαῖος, αία, αῖον, *Euſt.*

Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, *Herodian.* dare congiaria populo, νομὰς ἐπιδιδόναι τῷ δήμῳ, *id.* polliceri ſe daturum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινὶ, *id.*

Congius, ὁ χοεὺς, έος, *Ariſtoph.* ὁ χοῦς, χόος, *Dioſc.*

Conglaciatus, a, um, vide *Congelatus.*

Conglacio, vide *Congelo.*

Conglobatim, ἀθρόως, σφαιρηδόν.

Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.

Conglobo, κατειλέω, *Plut.* σφαιρόω, *Galen.*

Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, εως, *Dion. Areop.*

Conglomero, συνελίσσω.

Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.

Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, οῦ, *Ariſtoph.*

Conglutino, συγκολλάω, ſermonem, λόγον, *Plut.* ἁρμόζω.

Congræcor, ἑλληνίζω.

Congratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.

Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινὶ τι, *Dem.*

Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*

Congredior, συνέρχομαι, *Iſocr.* συγγίνομαι, *id.* συνομιλέω, cum exercitu, ἀνταίρω πρὸς τινα δύναμιν, *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.*

Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ή, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Congregatim, ἀγεληδὸν, *Philo.*

Congregatio, συναγελασμὸς, οῦ, ἡ συναγωγή.

Congrego, ἀγελάζω, *Ariſtot.* συνάγω, aliquos, τινὰς, *Iſocr.* aliquid, ἀθροίζω τι, *Plato.*

Congreſſio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ σύνοδος, ου, *Thuc.* ἡ ὁμιλία, cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλους συνουσία, *Iſocr.* hoſtilis, vide *Prælium.*

Congreſſus, idem quod antecedens *Congreſſio.*

Congruens, ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος, ου, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆς πολιτείας, *Dem.* ἁρμόττων, ουσα, ον, rebus præſentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, *Iſocr.* προσήκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλογος, ου, rebus, τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.*

Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινὶ, *Plut.* προσηκόντως, *Ariſtot.* i. e. amice, ὁμογνωμόνως, *Iſocr.*

Congruentia, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plato.*

Congruit, ἐπιβάλλει, *Ariſtot.* aliquem fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριόν τινος, *Iſocr.*

Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι, *Xenoph.* ſenioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις, *Plut.* vitæ conſuetudini, ἁρμόζω, ſ. ἁρμόττω πρὸς τὰς συνουσίας, *Iſocr.* alicui rei, εὐαρμόστως ἔχω πρός τι, *id.* i. e. idem ſentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινὶ, *Herodian.*

Congruus, a, um, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Iſocr.*

Conjectatio, vide *Conjectura.*

Conjectatorie, στοχαστικῶς, *Ariſtot.*

Conjectio, ἡ βολὴ, ῆς. Conf. *Conjectura.*

Conjecto, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι, de mente alicujus, τῆς διανοίας τινὸς, *Iſocr.* ex moribus, ἀπὸ τρόπων, *Plut.* ex rebus geſtis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, *id.* menſuram ex craſſitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου, *Thuc.* quod hoſtis inſequatur, εἰκάζω τοὺς πολεμίους ἐλαύνειν, *Xenoph.* Conf. *Conjectura,* item *Conjicio.*

Conjector, ὁ εἰκαστὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ στοχαστὴς, οῦ, LXX. ſomniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, ου, *Poll.*

Conjectura, ἡ εἰκασία, ας, *Lucian.* ὁ στοχασμὸς, οῦ, *Suid.* τὸ τεκμήριον, ου, *Dem.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Iſocr.* ἡ ὑπόνοια, ας, *Dem.* conjecturam capio, στοχάζω, *id.* εἰκάζω, *id.* de præſentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτε, *Plut.* ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τινὸς, *id.* de hoſtium fuga, τεκμαίρομαι τοὺς πολεμίους φυγεῖν, *Iſocr.* facio, ποιέω τεκμήριον, *Iſocr.* præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινὶ τινος, *Plato,* conjectura utendum eſt, χρὴ εἰκάζειν, *Lucian.* multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασίᾳ προλαμβάνω, *Lucian.* quantum conjectura adſequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, *Philo.*

Conjecturalis, e, στοχαστικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Conjecturo, vide *Conjectura, Conjectio, Coujicio.*

Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ, εἴς τι, *Theophr.* aliquem in periculum, δίδωμί τινα κινδύνῳ, *Dem.* aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δίκτυον, *Xenoph.* aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, *Plato,* καθίστημί τινα εἰς φόβον, *Iſocr.* in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, *Philo,* urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, *Iſocr.* καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, *id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, *id.* i. e. conjectura adſequor, στοχάζομαί τινος, *Iſocr.* εἰκάζω τι, *Dem.*

Conjugalis, e, ὁ καὶ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.* ὁ καὶ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ή, όν.

Conjugatio, ἡ συζυγία, ας, *Gramm.*

Conjugator, ὁ συζευκτὴς, οῦ.

Conjugium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* ἡ συζυγία, ας, *Naz.* ἡ σύζευξις, εως, *Plato.* poſtulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, *Philo,* inire conjugium, ποιεῖσθαι σύζευξιν, *Plato.*

Conjugo, συζεύγνυμι, *Xenoph.*

Conjuncte, συνημμένως.

Conjunctim, idem.

Conjunctio, ἡ σύζευξις, εως, *Ariſtot.* ἡ συζυγία, ας, *id.* ὁ συνδιασμὸς, οῦ, *id.* ἡ σύναψις, εως, *id.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* ſanguinis, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* neceſſitudinis, ἡ οἰκειότης, ητος, *id.*

Conjunctus, a, um, ὁ καὶ ἡ συναφὴς, έος, συζευχθεὶς, εῖσα, έν, συνημμένος, ένη, ένον, cum periculo, ἔχων κίνδυνον, *Dem.* genere alicui, οἰκεῖός τινι γένει, *idem,* adfinitate, προσήκων κατ' ἐπιγαμίαν, *Herodot.* res cum nullo conjuncta eſt labore, οὐδεὶς πράγματι πρόσεστι πόνος, *Iſocr.* ignorantia conjuncta eſt cum malitia, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, *Dem.*

Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Plut.* τὶ πρός τι, *Ariſtot.* συνάγω τι πρός τι, *id.* aliquos inter ſe benevolentia, συνάπτω τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλους, *Philoſtrat.*

civilem vitæ rationem cum philoſophia, μίγνυμι καὶ κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ ἤθους ἀρετῇ. *Ariſtot.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα τινὶ, *Herodian.*

Conjunx, vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συνωμοσία, ſ. συνωμοσία, ας, *Dem.*

Conjurator, ὁ συστήσας, αντος, ὁ συστασιώτης, ου.

Conjuratus, a, ἐν συνωμοσίᾳ ὤν, *Herodian.* ὁ συνωμότης, ου, *Thuc.*

Conjuro, i. e. ſimul ſ. una juro, συνόμνυμι, *Thuc.* i. e. conſpiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, *Dem.* συνωμοσίαν ποιέω, *Herodian.* συνωμοσίαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγεὶς, εῖσα, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ συζυγής, ίος, *Naz.* συνοικέων, οῦσα, *Lucian.* τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένος, *Baſil.* femina, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ δάμαρ, αρτος, *id.*

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid, συνάπτω τι, *Plut.*

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato,* ἡ δέσις, εως, *Herodian.* ἡ συναφή.

Connexivus, a, um, συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, συντείνομαι, *Plato,* πειράω, *Lucian.* πειράομαι, *Thuc.*

Conniventia, ἡ ἐπίμυσις, εως.

Conniveo, μύω, ἐπιμύω, *Polyb.* ἐπιμύω ὀφθαλμοὺς, *Baſil.* καταμύω τὰ βλέφαρα, *Xenoph.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνωπεῖον, ου.

Conor, πειράζω, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thuc.* rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, *Dem.* dicere aliquid, ἐπιχειρέω λέγειν τι, *id.* & ſtudeo facere aliquid, γλίχομαι καὶ πειράομαι ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Philopon.*

Conquaſſo, κατασείω, *Philo.* συσσείω, *Naz.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, i. e. expoſtulo, μέμφομαι, de aliquo τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς φίλους, *Xenoph.* nihil de aliquo, οὐ μεμψιμοιρέω οὐδέν τινι, *id.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν, *Iſocr.*

Conqueſtio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* i. e. de ſorte, ſuâ, ἡ μεμψιμοιρία.

Conquieſco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχιάζω τὰ ἄλλα, *Thuc.* in aliquo, ἀρέσκομαί τινι, *Lucian.*

Conquiniſco, ὑποκύπτω.

Conquiro, ἀναζητέω, omnia ſubterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, *Plato.* divitias, ζητέω χρήματα, *id.* reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητέω ἀρίστους μάγους, *id.*

Conquiſite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquiſitio, ἡ συζήτησις, εως, i. e. collectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, frumenti, ſ. fructuum, τῶν καρπῶν, *Iſocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.

Conquiſitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, οῦντος, *Alciphr.*

Conregno, συμβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συγγελάω.

Conſalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Conſaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ἀσπάζομαί τινα, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σέβαστον, *Herodian.* honoribus auguſtalibus, τιμαῖς σεβασμίαις, *idem.*

Conſanguineus, a, um, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος, *Dem.* οἰκεῖος, εία, εῖον, *Iſocr.* Conf. *Cognatus.*

Conſanguinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* Conf. *Cognatio.*

Conſano, ὑγιάζω, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω, *Hippocr.*

Conſarcino, συσκευάζω, *Dem.*

Conſarcio, σκαλόω, *Plut.*

Conſaucio, συντιτρώσκω, *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conſceleratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ου, *Ælian.*

Conſcelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conſcendo, ἐπιβαίνω, navem, τοῦ πλοίου, *Lucian.* ἐπὶ τὴν ναῦν, *Thucyd.* currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππου, *Herodian.* ſuggeſtum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ἐπιβαίνω θηλείᾳ, *Æl.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀνίημι ἐπὶ πύργοις, *id.*

Conſcenſio, ἡ ἐπίβασις, εως, *Philo.*

Conſcientia, ἡ συνείδησις, εως, *Dem.* τὸ συνειδὸς, ότος, *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι αὐτῷ μηδὲν, *id.* conſcientiam illæſam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, *N. T.*

Conſcindo, συντέμνω, διασχίζω, aliquid, τί.

Conſciſco, συμψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipſe mortem, ἀναιρέω ἐμαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Conſcius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ὸς, ſibi alicujus, ἑαυτῷ τι, *Plato.* περί τινος, *Iſocr.* ſibi bene, ὁ καὶ ἡ εὐσυνείδητος, ου, male, ὁ καὶ ἡ δυσσυνείδητος, *Baſil.* ſum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.* alicujus rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι, *Xenoph.* συνίστημί τι, *Dem.*

Conſcribo, συγγράφω, res geſtas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epiſtolam, ἐπιστολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα, *Iſocr.* milites, καταγράφω στρατιώτας, *Polyb.*

Conſcriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Ariſtid.*

Conſcriptus, a, um, συγγεγραμμένος, ένη, ένον, conſcripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Conſecratio, ἡ ἀνάθεσις, εως, *Athen.* ἡ ἁγιστεία, ας. *Iſocr.* ἡ καθιέρωσις.

Conſecro, καθιερόω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Plato.* καθοσιόω τι Θεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱεροποιέω τί τινι, *Dem.* aliquem, i. e. inter Deos refero, ἐκθειάζω τινὰ, *Lucian.*

Conſectarium, τὸ πόρισμα, ατος, *Philopon.*

Conſectarius, a, um, ἀκολουθητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſectatio, ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* i. e. perſecutio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Conſectio, ἡ διάπρισις, εως.

Conſector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινὶ, *Plato.* veritatem, θηράομαι τὴν ἀλήθειαν, *Syneſ.* i. e. perſequor aliquem, διώκω τινὰ, *Xenoph.*

Conſecutio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* verborum, ἡ συνέπεια, ας.

Conſeneſco, συγγηράσκω, *Iſocr.* συγκαταγηράσκω, *Laërt.* domus conſenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, *Æl.*

Conſenſio, vide ſequens *Conſenſus.*

Conſenſus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* ἡ σύμβασις, εως, *id.* omnium conſenſu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, *Baſil.*

Conſentaneus, a, um, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἐοικὼς, υῖα, ὸς, *idem,* ſibi conſentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ, *id.* alicui, ἀκόλουθός τινι, *id.* oratio antea dictis conſentanea, λόγος τοῖς πότε ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος, *idem,* rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.* rationi, λόγον ἔχων, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ου, *Dem.* τῷ λόγῳ ἑπόμενος, *Plut.* conſentaneum eſt unum eſſe, ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι, *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Dem.* Conf. *Conſentio.*

Conſentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Iſocr.* ὁμογνωμονέω, *Xenoph.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, *Dem.* alicui, συμφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* omnes conſentiunt, hoc utile eſſe, παρὰ πάντων τοῦτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται, *Dem.* omnes conſentiunt, id juſtum eſſe, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τοῦτο δίκαιον εἶναι, *id.*

Conſepio, συμφράττω.

Conſequens, τὸ ἑπόμενον, ου, Confer. *Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, his, ἀκολούθως τούτοις, *Dioſc.*

Conſequentia, ἡ ἐπακολούθησις, εως, *Plut.* ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Conſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, *Plato.* i. e. obtineo, virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς, *Dem.* juſta apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος, *Iſocr.* gloriam. συντυγχάνω δόξης, *Demoſth.* & benevolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν καὶ εὔνοιαν παρὰ πάντων, *id.* nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τοῦ εὖ λέγειν, *Dem.* non conſequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων, *idem.*

Conſero, φυτεύω, *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conſerte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conſerva, ἡ σύνδουλη, ης.

Conſervatio, ἡ συντήρησις, εως, *Naz.* ἡ σωτηρία, ας, *Ariſtot.*

Conſervator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ σωστικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Conſervatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſan.*

Conſervitium, ἡ συνδουλεία, ας.

Conſervo, φυλάττω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* τηρέω τι, *Dem.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Iſocr.* σώζω τινὰ, *id.* διασώζω τινὰ, *Iſocr.* patriam, τὴν πατρίδα, *Dem.* una opes, συνδιασώζω τὴν οὐσίαν, *id.* ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινὰ, *Dem.*

Conſervus, ὁ σύνδουλος, ου, *N. T.*

Conſeſſor, ὁ σύνεδρος, ου, alicujus, τινὸς, *Herodian.*

Conſeſſus, us, in primis judicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, ου, *Dem.* primus, ſ. ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας, *N. T.*

Conſideo, συγκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, *Herod.* a latere, παρακαθέζομαι, *Plut.*

Conſiderate, ἐσκεμμένως, *Dem.* i. e. prudenter, νουνεχόντως, *id.*

Conſideratio, ἡ ἐπίνοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις, εως, *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, οῦ.

Conſideratus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, ἐννοέω, *Demoſth.* aliquid & intueor, ἐνθυμέομαί τι καὶ ὁράω, *id.* mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* σκέπτομαί τι καὶ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, *id.* communem utilitatem, σκέπτομαι ὅ, τι κοινῇ συνοίσει, *id.* & indago aliquid, σκοπέω τι καὶ ζητέω, *id.* res, ut homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ὡς ἄνθρωπος, *id.*

Conſido, ἐπικαθέζομαι, *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, οῦ, *Xenoph.*

Conſigno, σημαίνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* κατασημαίνομαί τι, *id.* συσσημαίνω, literas, τὰ γράμματα, *Dem.* teſtamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην, *id.*

Conſiliarius, ὁ σύμβουλος, ου, *Demoſth.* ὁ συμβουλεύων, οντος, *id.* ὁ βουλευτὴς, *Lucian.* fio alicui, γίγνομαί τινι, *Iſocr.*

Conſiliator, idem quod *Conſiliarius.*

Conſilio, συμπηδάω, *Lucian.*

Conſilium, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βούλευμα, ατος, *id.* i. e. conſultatio, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* ἡ συμβουλὴ, ῆς, *id.* ἡ συμβουλία, ας, *Iſocr.* rectum, ſ. bonum, ἡ εὐβουλία, ας, *id.* datum, τὸ συμβουλευθὲν, έντος, *id.* rectiſſimum, ſ. ſapientiſſimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βουλευθὲν, *Dem.* agito, βουλεύομαι, de re aliqua, περί τινος, *Lyſ.* do, συμβουλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Xenoph.* futile do & pernicioſum, φαῦλόν τι καὶ ἀσύμφορον συμβουλεύω, *Dem.*

communico

communico cum aliquo, κοινολογέομαί τινὶ, *id.* promo de preſente vitæ ratione, ἐκφέρω τοῦ παρόντος βίου συμβουλὴν, *Iſocr.* aberro in dando conſilio, διαμαρτάνομαι τῆς συμβουλῆς, *Dem.* conſilio alicujus utor, συμβουλεύομαί τινὶ, *Iſocr.* adhibeo aliquem in conſilium, ποιέω τινὰ σύμβουλον, *idem*, συμβουλεύομαί τινι ὑπὲρ τινος, *id.* παραλαμβάνω τινὰ σύμβουλον εἴς τι. *Ariſtot.* ſanctius ineo conſilium de aliqua re, ὁσιώτερον βουλεύομαι περὶ τινος, *idem*, nullo inferior ſum conſiliis, οὐδενὸς ἧττον δύναμαι βουλεύεσθαι, *idem*, conſilii inopia, ἡ ἀβουλία, ας, *id.*

Conſimilis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινι, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ου, *Dem.*

Conſimiliter, παραπλησίως, *Dem.*

Conſiſtentia, ἡ σύστασις, εως, *Plato.*

Conſiſto, συνίσταμαι, *Ariſtot.* in muro, ἐπίστημι τῷ τείχει, *Herod.* Conf. *Conſto.*

Conſiſtorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.* τὸ συνέδριον, ου, *Dem.*

Conſitio, ἡ φυτεία, ας, *Put.* ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*

Conſitus, a, um, πεφυτευμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Conſobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, *Dem.*

Conſobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος, *Dem.*

Conſobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.*

Conſocer, ὁ ὁμοπένθερος, ου.

Conſociatim, συνδυαστικῶς.

Conſociatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*

Conſocio, συνδυάζω, *Ælian.* i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινά τινι, *Iſocr.* arma, συμμαχέω, *Dem.* ſorte, συγκληρόω, *Baſil.*

Conſolabilis, e, παραμυθικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Conſolatio, ἡ παράκλησις, εως, *N. T.* ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* ἡ παρηγορία, ας, *Plutarch.*

Conſolator, ὁ παράκλητος, ου, *N. T.* ὁ παραμυθητὴς, οῦ, *Heſychius*, ὁ παρακλήτωρ, ορος, LXX. ὁ παρήγορος.

Conſolatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Conſolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινα, *Æſchin.* παρηγορέω, aliqua re, τινὶ, *Herodian.* in omni adflictione, παρακαλέω τινα ἐν πάσῃ θλίψει, *N. T.* eo animum, quod alii ſimilia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν, *Lucian.* luctum mecum alicujus gloria, παραψυχὴν τοῦ πένθους ἔχω τὴν εὔκλειάν τινος, *Dem.*

Conſonans, ὁ συνηχῶν, οῦντος, *Philo.* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, ου, *Ariſtot.*

Conſonantia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*

Conſono, συνηχέω, *Philo.* συμφωνέω, *Ariſtot.* i. e. conſentio. Vide *Conſentio.*

Conſonus, a, um, idem quod *Conſonans*; i. e. conveniens, καθήκων, ουσα, ον, *Dem.* προσήκων, ουσα, ον, *id.*

Conſopio, κατακοιμάω, *Plut.* litem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.* conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.

Conſors, κοινωνὸς, ἡ, ὸν, alicujus rei, τινὸς, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ συγκοινωνὸς, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύγκληρος, ου, *Plut.* conſortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, *Æſchin.*

Conſortium, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ πρὸς τινα, *Plato.* commune & æquale juris, κοινὴ καὶ ἴση μετουσία τῶν δικαίων, *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* ἡ ἑταιρεία, ας, *id.*

Conſpectus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ου, *Demoſth.*

Conſpectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.* in conſpectu, ἐν ὄψει, *Plut.* ἐνώπιον, *idem*, κατενώπιον, *N. T.* in conſpectum venio, ἐπιφαίνομαι, *Herodian.* alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμοὺς τινος, *Ælian.* ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι, *id.*

Conſpergo, διαπάσσω, *Galen.* aliquid aliqua re, καταπάσσω τί τινι, *Al. Aphrod.* ſale, προσπάσσω ἁλῶν τι, *Galen.* aliquem ſcobe aurea, ἐπιπάσσω τινὶ ῥίνημα χρυσοῦ, *Herodian.*

Conſperſus, a, um, παστὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Conſpicillo, onis, ὁ κατόπτης, *Herodot.*

Conſpicio, συνόπτομαι, aliquid, τὶ, *Xenoph.* συνοράω τι, *Polyb.* ὁράω εἴς τι, *Xenoph.*

Conſpicor, idem quod antecedens *Conſpicio.*

Conſpicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίοπτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παράσημος, fio ignavia, περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ, *id.*

Conſpiratio, ἡ σύμπνοια, ας, *Herodian.* i. e. conjuratio, ἡ σύστασις, εως, *Dem.* inire conſpirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, *Herodian.*

Conſpiratus, ὁ συνιστάμενος, ου, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς, *Herodian.*

Conſpiro, συμπνέω, *Dem.* i. e. conſentio, vide *Conſentio*; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *Dem.* adverſus aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, *id.*

Conſpiſſo, πυκνόω, aliquid, τί. *Plut.*

Conſpuo, καταπτύω, aliquem, τινὸς, *Dem.* ἐμπτύω τινὶ, *Æl.* προσπτύω.

Conſpurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τινι, *Herodian.* μολύνω τι, *Iſocr.*

Conſputo, idem quod *Conſpuo.*

Conſtabilio, βεβαιόω, aliquid ſævitia, τὶ δι' ὠμότητος, *Herodian.* ἐμβεβαιόω τι, *Plut.*

Conſtans, βέβαιος, αία, αιον, *Dem.* inimicitia, ἔχθρα. ας, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐσταθὴς, έος, *Ariſtot.* conſtantiores e ſenatu, εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, *Herodian.* conſtanti vultu ſum, ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω, *Ælian.*

Conſtanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, *Iſocr.* εὐσταθῶς, *Herodian.* ἀμετακινήτως, *Iſocr.* ἐμμενῶς.

Conſtantia, ἡ εὐστάθεια, ας, *Plut.* honoris & donorum, βεβαιότης τιμῆς καὶ δωρεῶν, *Dem.* animi, ἡ ἀταραξία, ας, *Herodian.*

Conſtat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, *Iſocr.* πρόδηλον ἐστι, *Dem.* ἐγνωσμένον ἐστί, *Herodian.* non conſtat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται, *Thucyd.* i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Conſternatio, ἡ κατάπληξις, εως, *Thuc.* ἐμπληξία, ας, *Æſchin.* ἡ ἔκπληξις.

Conſternatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπληκτος, ου, *Plut.* aliquo, ἐμπεπληγμένος, ένη, ένον, πρός τι, *id.*

Conſterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.* ταράττω τινὰ, *Dem.* διαταράττω τινὰ, *Plut.* ἐκταράττω τινὰ, *id.* i. e. complano, καταστορέω τι, *Philo*, καταστρώννυμί τι, *Galen.*

Conſtipo, ἐπισάττω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* κατασάττω τι, *Theophr.* καταπυκνόω, *Plut.*

Conſtituo, καθίστημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντί τινος, *Xenoph.* tyrannos in urbibus, τυράννους ἐν πόλεσι, *Dem.* aliquid circa aliquid, καθίσταμαί τι περὶ τι, *Thuc.* urbem deſerendam eſſe, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, *Dem.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ, *id.* & decerno de aliqua re, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τινος, *id.* conſtitui ſcribere, εἱλόμην γράφειν, *Iſocr.* facere, προειλόμην ποιεῖσθαι, *id.* dicere, ἐπεχείρησα λέγειν, *idem.* rationem habere, δέδοκταί μοι φροντίζειν, *Plato*, opem ferre, δεδογμένον ἐστί μοι βοηθεῖν, *idem.*

Conſtitutio, ἡ κατάστασις, εως, alicujus rei aliquo, τινὸς εἴς τι, *Gal.* reipublicæ, τῆς πολιτείας, *Ariſtot.* naturalis, κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, *Dioſc.* ſerena cœli, κατάστημα αἴθριον, *id.* corporis, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.* bona, ἡ εὐεξία, ας, *id.* mala, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατος, *id.*

Conſtitutus, a, um, τακτός, ἡ, ὸν, *Plato.* conſtitutum tempus, τεταγμένος, εἰρημένος, διωρισμένος, διηγορευμένος, τακτὸς χρόνος, *Dem. Iſocr.* conſtituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, *id.* conſtituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, *Dem.*

Conſto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Xen* i. e. non moveor, tranquillus ſum, εὐσταθέω, conſtat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγος, *Lucian.* mihi, i. e. ejuſdem ſententiæ ſum, ἀμετακινήτως ἔχω, *Iſocr.* τὸ *Conſtat* videſis ſuo loco.

Conſtrator, ὁ στρώτης, ου, *Athen.*

Conſtrepo, ψοφέω, *Plut.*

Conſtrictio, ἡ στύψις, εως, *Gal.*

Conſtrictivus, a, um, στυπτικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Conſtringo, σφίγγω, aliquid, τὶ, *Philo*, περισφίγγω, *Dioſc.* συσφίγγω, *Athen.* στύφω, *Gal.* συστέλλω τι, *Iſocr.* aureis fibulis, ἀνασπάστοις χρυσοῖς ἐπισφίγγω, *Ælian.* περόναις χρυσαῖς καταλαμβάνω τι, *id.* conſtringor neceſſitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην, *Eurip.*

Conſtructio, ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.* orationis, λόγου, *Dion. Hal.*

Conſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ut Grammatici, συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, *Herodian.* murum lapide quadrato, ποιέω τεῖχος λίθου εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, *id.*

Conſtuprator, ὁ μοιχεύων, όντος, *Plato.*

Conſtupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τινος, *Plato.*

Conſubſtantialis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοούσιος, ου.

Conſuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Æſchin.* aliquem ad ſerviendum, προσεθίζω τινὰ θεραπεύειν, *Xenoph.* ad ferendum aërem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ, *Herodian.*

Conſuefactio, ὁ συνεθισμὸς, οῦ, *Ammon.*

Conſueſco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Xenoph.* alicujus, τινὸς, *Plato*, i. e. rem veneream habeo cum aliqua, συγγίνομαι τινι, *id.* conſuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, *Dem.* calumniari, εἴθισμαι συκοφαντεῖν, *idem.*

Conſuetudo, τὸ ἔθος, εος, eſt mihi, καθέστηκεν ἐμοὶ, *Iſocr.* bonorum ſtudiorum, συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.* melior, βελτίον ἦθος, *id.* inſoleſcit, γίνεται ἔθος, *id.* conſuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, *id.* facere aliquid propter conſuetudinem, ποιεῖν τι τοῦ ἔθους ἕνεκα, *id.* a conſuetudine deſiſtere, παύειν τοῦ ἔθους, *id.* in conſuetudine eſſe poſitum, ἐν ἔθει εἶναι, *Thuc.* ex conſuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, *Ariſtot.* i. e. converſatio, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθειά τινος πρός τινας, *Iſocr.* ἡ ὁμιλία τινος πρός τινας, *Dem.* conſuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ, *id.* conſuetudine alicujus utor, συνδιατρίβω τινὶ, *id.*

Conſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.* ἐθισθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* facere, ὁ καὶ ἡ συνήθης ποιεῖν, *id.* conſuetus morbus, συνήθης νόσος, *id.*

Conſul, ὁ ὕπατος, ου, *Dion. Hal.* ſum, ὑπατεύω, *Herodian.* ὕπατον ἀρχὴν τελέω, *idem.*

Conſularis, e, ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, conſulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, *Herodi.* vir, ὁ ὑπατευκὼς, ότος, *id.* ὁ ὑπατεύσας, αντος, *id.* ὁ ἀπὸ ὑπατείας, *id.*

Conſulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας, *Plut.* conſulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμὴ, *Herodian.*

Conſulo, i. e. conſilium do, συμβουλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὔνοιαν τι συμβουλεύω τινὶ, *Iſocr.* in commune cum aliquo, βουλεύομαι κοινῇ μετά τινος, *Dem.* recte de aliqua re, βουλεύομαι ὀρθῶς περὶ τινος, *Iſocr.* mihi ipſe male, βουλεύομαι κακῶς περὶ ἐμαυτοῦ, *Dem.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως φέρω τι, *Lucian.* pete conſilium, συμβουλεύομαί τινι ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* προσανατίθεμαί τινι περὶ τινος, *Diod. Sicul.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* commodis meis, σκέπτομαι τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον, *Plato.* ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, *Ariſtot.*

Conſultatio, ἡ βούλευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ συμβουλία, ας, *Dem.* Conf. *Conſilium.*

Conſulto, as, vide *Conſulo.*

Conſultò, ἐξεπίτηδες, fallere, ἐξαπατᾷν, *Dem.* injurioſus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριστής, *id.* pecco, ἐκ προνοίας, ἑκουσίας, κατὰ προαίρεσιν, ἑκοντὶ ἁμαρτάνω, *id.* & *Iſocr.*

Conſultor, ὁ συμβουλευόμενος, ου, *Dem.* alicujus rei, ὁ σύμβουλός τινος. *Herodian.*

Conſultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Thuc.* τὸ συμβεβουλευμένον, ου, *Dem.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* τὸ συμβούλευμα, ατος, *Xenoph.*

Conſultus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔβουλος, ου, *Iſocr.*

Conſummatio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.* ſæculi, ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Conſummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, *N. T.*

Conſummatus, a, um, τέλειος, εία, ειον, *Dem.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xenoph.*

Conſummo, ἀποτελέω, *Plato.* συντελέω, *Herodian.*

Conſumo, δαπανάω, multa in amicos, πολλὰ εἰς φίλους, *Xenoph.* opes ſuas, τὴν οὐσίαν, *Dem.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Dem.* in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, *Plato.* in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, *Xenoph.* in aliqua re, περί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *idem*, κατά τι, *Dem.* diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, *idem*, una memoriam, συναλίσκω μνήμην, *Herodian.* λυμαίνω, ignis conſumit civitatem, πῦρ λυμαίνει τὴν πόλιν, *idem*, τρυχόω, Græci ſeditioſi Græciam conſumpſere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, *id.*

Conſumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, roboris, ἰσχύος, *Lucian.*

Conſumptivus, a, um, ἀναλωτικὸς, ὴ, όν, *Naz.*

Conſumptor, ὁ ἀναλωτὴς, οῦ, *Plato.* ὁ φιλαναλωτὴς, οῦ, *id.*

Conſuo, ἀποῤῥάπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.* συῤῥάπτω τι, *Ælian.*

Conſurgo, συνανίστημι.

Conſurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.

Conſuſurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*

Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Contabeſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* συντήκομαι.

Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Contabulo, σανιδόω, aliquid, τί.

Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato.*

Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, εως, *Plut.* aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*

Contaminate, μιαρῶς.

Contaminatio, ὁ μιασμὸς, οῦ, τὸ ἀλίσγημα, ατος, *N. T.*

Contaminatus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, ſanguine, αἵματι.

Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliqua re, μολύνω τινὶ, *N. T.* ἀλισγέω τινὶ, LXX.

Contechnor, τεχνάζω, *Galen.*

Contego, συγκρύπτω, & obvelo peccata, καὶ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ἐπικαλύπτω τι, *Lucian.*

Contemero, idem quod *Contamino.*

Contemnendus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Dem.* βραχέος ἄξιος, *Plato.*

Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλευόντων, *Dem.* virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* aliquid, παρ' ὀλίγον ποιέομαί τι, *Iſocr.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ὑπεροράω τι, *Iſocr.*

Contemplatio, ἡ θεώρησις, εως, ἡ θεωρία, ας, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, εως, *Herodian.*

Contemplativus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Contemplator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Plato.*

Contemplor, θεωρέω, aliquid, τί, *Plato.* σκέπτομαί τι, *Iſocr.* ἀποσκοπέω εἴς τι, *Lucian.*

Contemporaneus, ὁ σύγχρονός τινι.

Contemptibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*

Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταπεφρονηκότως, *Dem.*

Contemptio, vide *Contemptus.*

Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ ὑπερόπτης, ου, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης, ἡ ὑπερόπτις, ιδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.

Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* ἡ ὑπεροψία, ας, *Chryſ.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *Thuc.* conremptui habeo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαί τι, *Iſocr.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαί τι, *Thuc.* in contemptum venio, εἰς ἀπελεγμὸν ἔρχομαι, *N. T.*

Contemptus, a, um, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, *Dem.* καταφρονούμενος, ένη, ένον, *Iſocr.*

Contendo, συντείνω, proprie de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, ἁμιλλάομαί τινι περί τινος, *idem*, διαγωνίζομαί τινι τι, *Xenoph.* φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινὶ περί τινος, *Iſocr.* verbis, λογομαχέω, *Dion. Areop.* jure, δικαιολογέω, *Lucian.* i. e. iter inſtituo aliquo, στέλλομαι εἴς τι, *Herodot.* i. e. comparo, vide *Comparo.*

Contenebreſcit, συσκοτάζει, *Xenoph.*

Contenebro, συσκοτάζω, *Dem.* ἐπισκοτέω, *Dioſc.*

Contente, συντόνως, *Lucian.* συντεταμένως, *Plato.*

Contentio, ἡ σύντασις, εως, nervorum, νεύρων, *Dioſc.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινὸς, *Ariſtot.* i. e. ſtudium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xenoph.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, ſ. ἔριδάς τισιν ἐμβάλλων *idem*, propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, *Iſocr.* contentionis ſtudio flagro, φιλονεικέω, *Philo.* eſt mihi contentio cum aliquo, ἐστί μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*

Contentioſe, φιλονείκως, *Xenoph.* ἐριστικῶς.

Contentioſus, a, um, ἐριστικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλόδικος. ου, *id.*

Contentus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντονος, ου, ſtudium, σπουδὴ, *Herodian.* ſua ſorte, ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, εος, *Dem.* paucis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, έος, ſum aliqua re, ἀγαπάω ἔν τινι, *Iſocr.* τινὶ, *id.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τὶ, *Herodian.* donis, στέργω ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς, *Iſocr.* præſentibus, στέργω τὰ παρόντα, vel τοῖς παροῦσι, *id.* his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ἀποχρή μοι ταῦτα, *Dem.*

Conterebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Conterminus, a, um, vide *Confinis, e.*

Contero, συντρίβω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*

Conterranea, ἡ πατριῶτις, ιδος, *Lucian.*

Conterraneus, a, um, ὁ πατριώτης, ου, *Plato.*

Conterreo, φοβέω, *Thuc.*

Conteſtatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, *Dem.* litis, ἔνστασις δίκης.

Conteſtor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* Deos, ἱκετεύω θεοὺς, *Xen.* litem, διαμαρτυρέω, *id.*

Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ συνυφήν.

Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*

Contextus, us, ἡ συνύφανσις, εως, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Contextus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνυφὴς, έος, *Ariſtot.*

Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*

Conticeſco, κατασιγάω, *Plato.* κατασιωπάω, *Lucian.* ἀποσιωπάω, *Plut.* conticeſcere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῷ χειρὸς νεύματι, *Herodian.*

Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ πρώτη νύξ.

Contignatio, ἡ δόκωσις, εως, *Heſych.* ἡ ξύλωσις, εως, *Thucyd.* ἡ ὀροφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ ὀρόφωμα, *Athen.* tertia, τὸ τρίστεγον, ου, *N. T.*

Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*

Contiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, έος, *Strabo,* loco, ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, ου, *Philo.*

Continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ουσα, ον, *Ariſt.* περιέχων, ουσα, ον, *Artemid.* i. e. continuus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, *id.* i. e. temperans, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* terra, ἡ ἤπειρος, ου, *id.* τὰ μεσόγεια, ων, *id.* i. e. temperans ſum, ἐγκρατέω, *Plut.*

Continenter, i. e. ſine intermiſſione, συνεχῶς, *Thuc.* i. e. temperanter, σωφρόνως, *Iſocr.*

Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*

Contineo, συνέχω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. moderor, καταστέλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *Plut.* me domi, διατρίβω οἴκοι, *Herodian.* intra me περιέχω, *Artem.* ἐμπεριέχω, *Ariſtot.*

Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινός, *Plut.* ἐφάπτομαί τινος, *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστεὺς τινός εἰμι, *Lucian.* i. e. accido, τυγχάνω, *Dem.* συμβαίνω, *id.* contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.

Continuatio, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.*

Continue, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.

Continuitas, idem quod *Continuatio.*

Continuo, i. e. ſtatim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *ib.* ἄφνω, *id.* εὐθὺς, *Herodian.*

Continuo, διατελέω ποιῶν τι, *Plut.* συνείρω, *Lucian.* iter, ἔξομαι ὁδοῦ, *Herodian.*

Continuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, διηνεκὴς, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρὸς, *Dem.*

Contollo, συναίρω, *Ariſtot.*

Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐπιζητέω τι παρά τινος, *Ariſtot.*

Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τὶ, *Plato,* στρεβλόω, *Dem.*

Contorſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem. Phal.* ἡ περιαγωγή.

Contorte, συνεστραμμένως, *Ariſtot.*

Contortor, ὁ συστρέφων, οντος, *Dem.*

Contra, παρὰ, *cum Accuſ.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus & omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια, *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς *cum Accuſ.* contra ſtimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T.* *cum Genit.* contra inimicum fero ſuffragium, πρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον, *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντίον, *Thuc.* i. e. viciſſim, πάλιν, *Dem.*

Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς, labiorum, χειλέων, *Dioſc.* ἡ συστολὴ, ῆς, *Damaſc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Naz.*

Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ου, *Dem.* τὸ συνάλλαγμα, ατος, *id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, *id.* inire contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα, *id.* æquus in contractibus, ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, *id.* δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Iſocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾷν ἐπὶ τοῖς συμβολαίοις, *Iſocr.*

Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta ſunt, τοῖς εἰρημένοις, *Iſocr.* ἀντειπεῖν τοῖς εἰρημένοις, *id.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινὶ, *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι, *id.*

Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀντίῤῥησις, & convitium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων. *Iſocr.*

Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, οντος, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.*

Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ή, ὸν, *Dem.*

Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, ȣ, *Ariſtot.*

Contraho, συναιρέω, *Thuc.* aliquos intra muros, συϛέλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη, *Plut.* frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, *Dioſc.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *id.* i. e. paciſcor de aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, *Xen.*

Contraliceor, ἀντωνέομαι, *Lyſias.*

Contrapono, ἀντιτίθημι, *Plut.*

Contrapoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Naz.*

Contrapoſitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀντίθετος, ȣ, *Naz.*

Contrarie, ἐναντίως, *Dem.* ὑπεναντίως, *id.*

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *id.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *idem.*

Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις, *id.* facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, *id.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo προχωρέω εἰς τȣναντίον, *Chryſ.* e contrario, ἀντικειμένως, *Ariſtot.*

Contraſto, ἀνθίϛαμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*

Contravenio, ἀπαντάω. Conf. *Occurro.*

Contrectabilis, e, ψηλαφώμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Contrectatio, ἡ ἐπαφὴ, ῆς, *Plato,* ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* το ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*

Contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐπιψηλαφάω, τι, *Plato,* παραφόω, *Hippocr.*

Contremiſco, τρέμω, *Dem.* τρομέω.

Contremo, τρέμω, *Dem.*

Contribulis, ὁ συμφυλέτης, ȣ, *Iſocr.* ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*

Contribuo, συνεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, *id.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, *id.* duodecimam, quinquageſimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, *id.*

Contributio, ἡ εἰσφορὰ, ας, pecuniarum, χρημάτων, *Iſocr.* ὁ ἔρανος, ȣ, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, *id.* συνάγεσθαι εἰς συντέλειαν τινα, *id.*

Contributor, ὁ συντελὴς, έος, *Dem.*

Contriſto, λυπέω, aliquem multum, τινὰ πολλὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω, *Iſocr.*

Contritio, ἡ σύντριψις, εως, *Naz.* ἡ συντριβὴ, ῆς, LXX. τὸ σύντριμμα, ατος, *N. T.*

Contritor, ὁ συντρίβων, οντος, *Xenoph.*

Controverſa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*

Controverſia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Iſocr.* τὸ ἀμφισβήτημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, ας, LXX. controverſiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *Iſocr.* ſine controverſia, ἀναμφισβητήτως, citra controverſiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβητήτως κύριον εἶναί τινος, *Dem.* controverſia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, *id.* eſt mihi controverſia cum aliquo, ἐϛι μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controverſias diſcepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, *Iſocr.* teſtes producere de rebus controverſis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητȣμένων, *Dem.* in judicium venire de rebus controverſis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *id.*

Controverſor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, περὶ τινος, *Plato,* τινὶ, *Ariſtot.*

Controverſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμφισβητήσιμος, ȣ, *Dem.* ἀμφισβητȣμένος, ένη, ενον, *id.* efficere alicui regionem controverſam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *idem,*

Contrucido, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτείνω τινὰ, *Plato,* filios præter (patrem) προσαναιρέω τȣς παῖδας, *Herodian.*

Contrudo, συνωθέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.*

Contrunco, κολοβόω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Contubernalis, ὁ ὁμωρόφιος, ȣ, *Dem.* ὁ ὁμόϛεγος, ὁ σύνοικος, ȣ, in militia, ὁ σύσκηνος, ȣ, *Xenoph.* ὁ σύσσιτος, ȣ, *Dem.* ſum, συσκηνέω, *Xenoph.* ὁμοσκηνέω, *id.*

Contubernium, τὸ συσκήνιον, ȣ, *Xenoph.* ἡ συνοίκησις, inſtituo cum aliquo, συσκηνέω τινὶ, *Ælian.*

Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, *Plato,* ἐφοράω τινὰ, *Xenoph.* βλέπω εἴς τινα, *Herodian.*

Contuitus, us, ἡ ἔποψις, εως, *Thuc.* ἡ σύνοψίς, εως, *Polyb.*

Contumacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plut.* ἡ φιλονεικία, ας, *Dem.* ἡ ἀπείθεια.

Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.

Contumax, ὁ ϗ ἡ αὐθαδὴς, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, *Xenoph.* contumaciorem me gero, ὀκνηρὸν παρέχω, με, *Herodian.*

Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Plato,* ἡ λώβη, prætermittere nullum genus petulantiæ & contumeliæ, ἀπολείπειν ȣδὲν ἀσελγείας ϗ ὕβρεως, *id.* contumelia adficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *idem,* ὑβρίζω εἴς τινα, *id.* ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα, *Plato,* & injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος ϗ προπηλακίζεσθαι, *id.* agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι περί τινα, *Plato.* Conf. *Contumelioſe.*

Contumelioſe, προπηλακιϛικῶς, *Dem.* plane & ſuperbe aliquem a colloquio alicujus repellere, ϗ πάνυ ὑβριϛικῶς ȣκ ἐᾶν τινι διαλέγεσθαί τινα, *id.* vitam finire, ἐπονειδίϛως τὸν βίον τελευτᾶν, *Iſocr.* tractare aliquem, ὑβριϛικῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* agere aliquid, ὑβριϛικῶς ποιεῖν τι, *id.* tractari, ὑβρίζεσθαι, *id.* περιυβρίζεσθαι, *Lucian.* contumelioſiſſime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴχιϛα, *id.* ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριϛικὰ ϗ δεινὰ, *Dem.*

Contumelioſus, a, um, ὑβριϛικὸς, ὴ, ὸν, epiſtola, ἐπιϛολὴ, *Æſchin.* vir, ἀνὴρ. *Dem.* ὁ ὑβριϛὴς, ȣ, *Plut.* ὁ διασύρων, οντος, *id.* ὁ βλάσφημος, ȣ, *Iſocr.* ὁ βλασφημῶν, ȣντος, *id.*

Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, *Naz.* contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι, *N. T.*

Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, *Xen.* aliquid, συντρίβω τι, *id.*

Conturbatio, ἡ συντάραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως, *Iſocr.*

Conturbator, ὁ συνταράσσων, οντος, *Xen.*

Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ ϛράτευμα, *Xen.* civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγοις, *Plut.* caſtra alicujus, διαταράττω τὸ ϛρατόπεδόν τινος, *id.* populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον, *idem.*

Contus, τὸ δόρυ, ατος, *Herodian.*

Contuſio, τὸ θλάσμα, ατος, *Dioſc.*

Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Convaleſco, ὑγιαίνω, *Dem.* ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, *Dem.* ἀναῤῥώννυμαι, *Plut.*

Convallis, τὸ ἄγκος, εος, & receſſus montium, ϗ μυχὸς ὀρέων, *Xen.*

Convaſo, συσκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Plato,* σκευαγωγέω, *Dem.*

Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Thuc.*

Convecto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* συγκομίζομαι, *id.*

Convector, ὁ συγκομίζων, οντος, *Xen.*

Conveho, idem quod *Convecto.*

Convello, συσπάω, *Athen.* ἀποσπάω.

Convelo, σκέπω, caput, κεφαλὴν, *Herodian.* aliquid aliquo, σκεπάω τι τινι, *Xen.*

Convenæ, οἱ συνήλυδες, ων.

Conveniens, προσήκων, ȣσα, ον, *Dem.* καθήκων, ȣσα, ον, *idem,* πρέπων, ȣσα, ον, *idem,* ὁ ϗ ἡ πρεπώδης, εος, *Iſocr.* convenientiſſimus alicui, πρεπωδέϛατος τινι, *id.* conveniente tempore celebrari, τȣ καθήκοντος χρόνȣ γίγνεσθαι, *Dem.* bona convenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι, *id.* convenientia præſentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχȣσι, *Iſocr.*

Convenienter, προσηκόντως, & recte judicare, ϗ ὀρθῶς κρίνειν, *Dem.* dicere aut agere, εἰπεῖν ſ. λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ τὸ πρέπον, *Dem. Iſocr.* naturæ vivere, ἀκολȣθῶς τῇ φύσει ζῆν, *Philo.*

Convenientia, ἡ σύμφασις, εως, *Thuc.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plato.*

Convenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* in ſenatum, εἰς συνέδριον, *id.* in unum locum, εἰς ταὐτὸν, *id.* aliquem, συγγίνομαί τινι, *id.* i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω, *id.* in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, *id.* i. e. concordo cum aliquo, συνίϛαμαι μετά τινος, *Iſocr.* συμφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* i. e. accuſo, vide *Accuſo.*

Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, *Iſocr.* annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τȣτοις, *id.* mihi, καθήκει μοι, *Syneſ.* Conf. *Decet.*

Conventiculum, τὸ συνόδιον, ȣ.

Conventio, ἡ σύνοδος, ȣ, *Ariſtot.* i. e. pactum, vide ſequens *Conventum.*

Conventum, i, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* τὸ ὁμολογȣμενον, ȣ, *idem,* τὸ συγκείμενον, ȣ, *Iſocr.* ſtare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, *Dem.* ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſ, τοῖς ὡμολογημένοις, *id.* non ſtare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, *id.* τὰς συνθήκας, *id.*

Conventus, us, ἡ σύνοδος, ȣ, *Thuc.* ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* i. e. ſocietas, ἡ συνȣσία, ας, *Dem.* ἡ μετȣσία, ας, *idem.*

Converbero, τύπτω, aliquem τινὰ, *Xen.*

Converro, σαίρω, ſcopis domum, καλύντρω οἰκίαν, *Plut.* σαρόω τὴν οἰκίαν, *N. T.*

Converſatio, ἡ συνȣσία, ας, *Dem.* ἡ ἔντευξις, εως, *Iſocr.* ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ πρὸς ἀνθρώπȣς ὁμιλία, *Dem.* Conf. *Conſuetudo.*

Converſativus, a, um, ὁμιλητικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Converſim, ἀνεϛραμμένως, ἀναϛροφάδην, ἐπιϛροφάδην, *Philo.*

Converſio, ἡ συϛροφὴ, ῆς, *Dem.* ἀναϛροφὴ, ῆς, *Xenoph.* & mutatio, μετάϛασις ϗ μεταβολὴ, *Dem.*

Converſo, περιάγω, *Plato.*

Converſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* διατρίβω τινὶ, *id.* συνδιατρίβω τινὶ, *id.* συγγίνομαί τινι, *Iſocr.* jucundiſſime, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιϛα, *id.*

Converſus, a, um, ἐπιϛραφεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*

Converto, ἐπιϛρέφω, aliquid, τὶ, *Thucyd.* aliquem errantem, τινὰ, *Plut.* aliquid in aliquid, καταϛρέφω τι εἴς τι, *Liban.*

Conveſtio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.*

Convexio, ἡ συγκλίνεια, ας.

Convexo, περιωθέω, aliquem omni modo, τινα πάντα τρόπον, *Dem.*

Convexus, a, um, κυρτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Conviciator, ὁ λοιδορῶν, ȣντος, *Dem.* ὁ λοιδορȣμενος, ȣ, *id.* ὁ λοίδορος, ȣ, *Plut.*

Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, ȣ, *Ariſtot.*

Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Dem.* εἴς τινα, *Iſocr.* διαλοιδορέομαί τινι, *Dem.* κακῶς λέγω τινὰ, *id.* & exprobro aliquid, λοιδορέω ϗ ὀνειδίζω, τι, *id.*

Convicium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* τὸ λοιδόρημά, ατος, *Ariſtot.* ἡ κακηγορία, ας, *Iſocr.* & criminatio, λοιδορία ϗ κακηγορία, *Dem.* convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, ſ. λοιδορίας, *id.* χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος, *id.* ποιεῖν βλασφημίας κατά τινος, *id.* incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, *idem,* fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς ſ. περί τινας, *id.* λοιδορίαν γίγνεσθαί τισι, *Iſocr.* in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν, *Dem.* refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν, *id.* ſine convicio eſſe, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, *id.*

Convictor,

Convictor, ὁ συμβιωτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ σύσσιτος, ου, *Ariſtoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, ου, *Lucian.* ſum, συσσιτέω, *Dem.*

Convictus, us, ὁ συμβίωσις, εως, *Plut,* ἡ συσσιτία, ας, *Poll.*

Convincio, συνδέω, *Ariſtot.*

Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, *Dem.* ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſ. ἐπιφανῶς, *id.* aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, *id.* ἐπικρατέω.

Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.*

Conviolo, συμβιάζω, *Dem.*

Conviſo, συνοράω, *Ariſtot.*

Convitium, vide *Convicium.*

Conviva, ὁ συμπότης, ου, *Dem,* ὁ συντράπεζος.

Convivalis, e, συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* συμποτικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρὼν, *id.*

Convivium, τὸ συμπόσιον, ου, *Plut.* ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.* τὸ σύνδειπνον, ου, *id.* vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, *id.* convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινὰ, *idem.* convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, *Plato,* ſolvere, ſ. finire, συμπόσιον διαλύειν, *Polyb.*

Convivo, συμβιόω τινὶ, *Dem.* συνδιαιτάομαί τινι, *Chryſoſt.* ὁμιλέω, συνδιάγω.

Convivor, συμποσιάζω, *Naz.* εὐωχέομαι, *Xenoph.*

Convocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Iſocr.* ἡ σύγκλησις.

Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Herodian.* ποιέομαι παράκλησίν τινων, *Iſocr.* συνάγω τινὰς, *Herodian.*

Convolo, συμπέτομαι.

Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τὶ, *Polyb.* συστρέφω, τι, *N. T.* συνελίττω.

Convolutio, τὸ σύστρεμμα, ατος, *Paul. Æg.* ἡ συστροφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ εἴλησις, εως, *Galen.*

Conus, ὁ κῶνος, ου, *Ariſtot.* galea, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.*

Convulnero, συντιτρώσκω, *Plut.*

Convulſio, τὸ σπάσμα, ατος, *Dem.*

Convulſivus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπασματώδης, εος, adfectus, σπασματῶδες πάθος, *Gal.*

Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in aliqua re, τινὸς, *Xen.*

Cooperculum, τὸ πῶμα, ατος, *Lucian.*

Cooperimentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, τὸ περικάλυμμα, ατος, *Thuc.*

Cooperio, παρακαλύπτομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιστέλλω τινι τι, *id.*

Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, εως, ἡ ἔγκρισις.

Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, μοί τινα, *Plut.* ἐκλέγω, ἐγκρίνω.

Coordino, συντάττω, *Plut.*

Coorior, συνανίστημι, *Xen.* ἅμα γίνομαι, *id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, ας, *Dem.* ἡ περιουσία, ας, *idem,* rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιρρεόντων εἰπεῖν, *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, *Dem.* rerum ad bellum faciendum neceſſariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, *id.* aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* ſ. exemplum literarum, ἀπόγραφον, ſ. ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ᾶς, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terreſtres, πεζικὴ, *Xenoph.* equeſtres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*

Copior, εὐπορέω, *Dem.*

Copioſe, εὐπόρως, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, *Iſocr.*

Copioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου, *id.* aliqua re, τινὶ, *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, ου, *N. T.* σύναμμα, ατος, *Plut.* ſine copula, ἀσυνδέτως, *Ammon.*

Copulate, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, ὁ, συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Copulativus, a, um, συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* συνδυαστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Copulo, συνδυάζω, *Dem.* aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινι, *Ariſtot.* ἀναρμόττω τί τινι, *Dion. Hal.*

Coquina, τὸ μαγειρεῖον, *Dion. Long.* τὸ ὀπτανεῖον.

Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, *Plato.*

Coquinarius, a, um, μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, *Plato,* vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, *Athen.*

Coquinor, μαγειρεύω, *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, ὀπτάω, ἕψω, piſcem, ἰχθὺν, *Xenoph.* inſuper, ἐφέψω, *Athen.* ante, προέψω, *id.* ſimul, συνέψω, *Gal.*

Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, ου, *Athen.*

Coquus, ὁ μάγειρος, ου, *Plut.*

Cor, ἡ καρδία, ας, *Plato,* cordis dolorem ſentio, καρδιώσσω, *Ariſtot.* καρδιαλγέω, *Hippocr.* cordis dolore laborans, καρδιακὸς, *Gal.* ὁ καὶ ἡ καρδιαλγὴς, έος, *id.* cordis dolor, καρδιωγμὸς, *id.* ἡ καρδιαλγία, ας, *id.* corde carens, ὁ καὶ ἡ ἀκάρδιος, ου, *Theophr.* cor tranſiens, ὁ καὶ ἡ διακάρδιος, *Joſeph.* in cor directus, ὁ καὶ ἡ κατακάρδιος, ου, *Herodian.* cordi id mihi eſt, χαίρω τούτῳ, *idem.*

Corallinus, a, um, κοράλλινος, ίνη, ινον.

Corallium, τὸ κοράλλιον, ου, *Arrian.* τὸ κουράλιον, ου, *Baſil.*

Corallus, idem quod antecedens *Corallium,* corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, *Dioſc.*

Coram, ἐναντίον, aliquo obſcena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, *Dem.* teſtibus tranſigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, *idem,* ἐπὶ μαρτύρων, *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναίτιος, *Syneſ.* audio, παρὼν ἀκούω, *Herodian.*

Corbis, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.* ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.*

Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Corculum, τὸ καρδίον, ου, τὸ θυμίδιον.

Cordate, νουνεχόντως, *Iſocr.* νουνεχῶς, *Polyb.*

Cordatus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.*

Cordolium, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.*

Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.* δερμάτινος, ίνη, ινον, *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Coriandrum, τὸ κορίαννον, ου, *Dioſc.* τὸ κόριον, ου, *Gal.*

Coriarius, ὁ βυρσεὺς, έως, *N. T.* ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Coriarius, a, um, βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* σκυτοδεψικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Corium, τὸ σκῦτος, εος, *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βόειος, *Dioſc.*

Corneſco, κερατίζω.

Corneus, a, um, κεράτινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cornicen, ὁ κερῳδὸς, οῦ, ὁ κεραύλης, ου.

Cornicor, κρώζω, *Ariſtoph.*

Corniculum, τὸ κεράτιον, ου, *Ariſtot.*

Corniger, ὁ καὶ ἡ κερατοφόρος, *Ariſtot.*

Cornix, ἡ κορώνη, ης, *Athen.*

Cornu, τὸ κέρας, ατος, *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, *Thuc.* cornu peto, κερατόω, *Naz.* κερατίζω, LXX. κερίσσω, τινὰ, *Plato.* carens, ὁ καὶ ἡ ἀκέρατος, ου, *Ariſtot.* ἀκέρως, copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.

Cornupeta, ὁ κεραтιστὴς, οῦ, taurus, ταῦρος, LXX.

Cornutus, a, um, ὁ καὶ ἡ κερατώδης, εος, κερατόεις, εσσα, εν.

Corolla, ἡ στεφάνη, ης, *Ælian.* corollam altam capiti impono, στεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *id.* Conf. *Corona.*

Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Poll.* τὸ προσκατάβλημα, ατος, *Dem.*

Corona, ὁ στέφανος, ου, *Dem.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.* coronam dare alicui, στέφανον διδόναι τινὶ, *Dem.* accipere, λαβεῖν, *id.* eripere, ἀφαρπάζειν τινὶ, *id.* deſtruere, καθαιρεῖσθαι, *id.* amittere, περιαιρεῖσθαι, *id.* corrumpere, διαφθείρειν, *idem.* conſcindere, κατακόπτειν, *id.* i. e. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ου, *Thucyd.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιστὰς, ἡ περίστασις, εως, *Polyb.* i. e. halo, ἡ ἅλως, ω.

Coronamentum, τὸ στεφάνωμα, ατος, *Athen.*

Coronarius, a, um, στεφανωματικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.* i. e. coronas conficiens, ὁ στεφανοπλοκῶν, οῦντος, *Plut.*

Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.

Corono, στεφανόω, aliquem, τινα, *Dem.* aurea corona, στεφανόω τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, *id.* ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ, *Plut.*

Corporalis, e, σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναί, *Ariſtot.*

Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως, *Theophr.*

Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι, *Ariſtot.*

Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ας, ἡ πολυσαρκία, ας.

Corpulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔσωμος, ου, *Polyb.* ὁ καὶ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xenoph.*

Corpus, τὸ σῶμα, ατος, *Dem.* mortale σῶμα θνητὸν, *Iſocr.* minus elegans, οὐκ εὐκρινὲς, *id.* lectiſſimum, ἄριστον, *Dem.* libidinibus pollutum, ἑταιρικὸν, *idem.* obnoxium omnibus ſceleribus, ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων, *id.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, *Iſocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία, *id.* forma, σώματος κάλλος, *id.* inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, *Dem.* infirmitas, σώματος ἀρρωστία, *id.* curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, *id.* amans, ὁ καὶ ἡ φιλοσώματος, ου, *Plato,* ejuſdem qui eſt, ὁ καὶ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.* unius in aliud mutatio, ἡ μετενσωμάτωσις, εως, *Plato,* corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, *Iſocr.* corpore præſtare, διαφέρειν, *id.* eſſe laborioſo, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, *id.* perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, *id.* quæſtum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, *id.*

Corpuſculum, τὸ σωμάτιον, ου, *Iſocr.*

Corrado, συνάγω, undique, πανταχόθεν.

Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.*

Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ διορθωτὴς, οῦ, *Philo.*

Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, *Ariſtot.*

Correptor, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll,*

Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xenoph.*

Corrigo, διορθόω, aliquid, τι, *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγον, *Iſocr.* errata, τὰ πταισθέντα, *Lucian.* ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα, *idem,* vitam, ἀπευθύνω βίον, *Gregor.*

Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Thuc.* veſtem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου, *Plato,* i. e. abbrevio, βραχύνω; i. e. caſtigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι, *Ariſtot.* λαμβάνομαι τινος,

Corrivalis, ὁ ἀντεραστὴς, οῦ, *Lucian.*

Corrivatio, ἡ συνοχέτευσις, εως.

Corrivo, συνοχετεύω.

Corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπιρρώννυμι τὴν πόλιν, *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν, *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι, *Lucian.*

Corrodo, ἀναβιβρώσκω, *Gal.*

Corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τι, *Æſchin.* amicos, τοὺς φίλους, *Dem.*

Corroſio, ἡ ἀνάβρωσις, εως, *Al. Aphr.*

Corroſivus, a, um, ἀναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, cancer, καρκῖνος, *Al. Aphr.*

Corrotundo, σφαιρόω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, *Gal.*

Corrugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, *Lucian.*

Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, *Plato,* judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον, *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαι καὶ διαφθείρω τι, *Dem.* λυμαίνομαι καὶ κακῶς ποιῶ τι, *Iſocr.* orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινὸς, *Dem.* feminam, διαφθείρω γυναῖκα, *Lyſias.*

Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, *N. T.*

Corrupte, διεφθαρμένως.

Corruptela, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Demoſth.* τὸ φθάρμα, ατος, *Joſeph.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Corruptibilis, e, φθαρτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Corruptio, idem quod *Corruptela.*

Corruptivus, a, um, φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Corruptus, a, um, διεφθαρμένος, ένη, ένον, *Dem.* & improbus, δωροδόκος ϗ πονηρὸς, *id.* muneribus, δῶρα λαβὼν ϗ διεφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων, *id.* διεφθαρμένος ϗ πεπρακὼς ἑαυτὸν, *idem.*

Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, έως, *Plut.*

Cors, ἡ ἔπαυλις.

Cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Gal.* *in primis* detractus, τὸ λέμμα, ατος, *Athen.* τὸ λέπισμα, ατος, *Dioſcor.* corticem habens, ὁ ϗ ἡ ἔμφλοιος, ου, *Theophr.* levem, ὁ ϗ ἡ λειόφλοιος, *Baſil.* tenuem, ὁ ϗ ἡ λεπτόφλοιος, ου, *Theophr.* craſſam, παχύφλοιος, ου, *Dioſc.* diſruptum, rimoſum, ῥηξίφλοιος, *Baſ.* aſperum, ὁ ϗ ἡ τραχύφλοιος, *Theophr.*

Corticoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φλοιώδης, εος, *Ariſtot.*

Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.

Cortina, τὸ παραπέτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος, i. tapes, ὁ τάπης, ητος.

Corvinus, a, um, κοράκινος, ίνη, ινον.

Corus, ὁ ἀργέστης, ου.

Coruſco, ἀστράπτω, auro & ebore, χρυσῷ ϗ ἐλέφαντι, *Ariſtot.*

Coruſcus, a, um, ἀστράπτων, ουσα, ον, *Xen.*

Corvus, ὁ κόραξ, ακος, *Ariſtot.*

Corydalus, ὁ κορύδαλος, ου, *Ariſtot.*

Coryletum, ὁ κορυλὼν, ῶνος.

Corylus, ἡ κόρυλος, ου.

Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.

Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, *Dioſc.*

Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, *Ariſtot.*

Corytus, ἡ βελοθήκη, ης, *Heſych.*

Cos, ἡ ἀκόνη, ης, *Iſocr.* ἡ θηγάνη, *Soph.*

Coſmographia, ἡ κοσμογραφία, ας.

Coſmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.

Coſſus, ἡ τερηδὼν, όνος, *Plut.*

Coſta, ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Coſtatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπλευρος, ου, *Philo.*

Cothurnus, ὁ κόθορνος, ου, *Xenoph.*

Coticula, ἡ βάσανος, ου, *Philo.*

Cotinus, ὁ κότινος, ου, *Plut.*

Coturnix, ὁ ὄρτυξ, γος, *Xnoph.*

Coxa, τὸ ἰσχίον, ου, *Ariſtot.*

Coxendix, τὸ ἰσχίον, ου, *Ariſtot.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος. *Dioſc.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.*

Crambe, ἡ κράμβη, ης, *Gal.*

Crada, ἡ κράδη, ης, *Theophr.*

Cranium, τὸ κράνιον, ου, *Gal.*

Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, *Hippocr.* crapulam ſentio, κραιπαλάω, *Plato.* arcens, ὁ ϗ ἡ ἀκραίπαλος, ου, *Dioſc.* edormio, ἀποκραιπαλάω, *Plut.*

Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, *Plato.*

Cras, αὔριον, *Dem.*

Craſſe, παχυλῶς, *Ariſtot.*

Craſſeſco, παχύνομαι, *Polyb.* ex luxu, καταπιαίνομαι ἐκ τροφῆς, *Ælian.* ἀδρύνομαι, *Theophraſt.*

Craſſitudo, ἡ παχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ πάχος, εος, *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, *Ælian.* ὁ τοῦ σώματος ὄγκος, *id.*

Craſſo, παχύνω, aliquid, τὶ, *Polyb.* ἀδρύνω τι, *Theophr.*

Craſſus, a, um, παχὺς, εῖα, ὺ, *Xenoph.* fio, vide *Craſſeſco*, craſſum reddo, vide *Craſſo*, craſſo ore loquor, παχυστομέω, *Strabo.*

Craſtinus, a, um, ὁ ϗ ἡ, τὸ αὔριον, craſtino ſc. die, i. e. cras, αὔριον, *Dem.*

Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, *Plut.*

Crates, ὁ ταῤῥὸς, οῦ, *Theocr.* ὁ στρωτὴρ, ῆρος, *Hippocr.*

Craticula, ἡ ἐσχαρὶς, ίδος, τὸ ταῤῥίον, ου, *Poll.*

Creatio, ἡ κτίσις, εως, mundi, τοῦ κόσμου, *N. T.* magiſtratuum, ἡ χειροτονία, *Plato.*

Creator, ὁ κτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κτίστωρ, ορος, *Naz.* ὁ κτίσας, αντος, *N. T.*

Creatura, τὸ κτίσμα, ατος, *N. T.* ἡ κτίσις, εως, *ibid.*

Creatus, a, um, κτιστὸς, ἡ, ὸν, κτισθεὶς, εῖσα, ὲν, *N. T.*

Creber, a, um, συχνὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* θαμινὸς, creberrimæ mutationes, πυκνόταται μεταβολαὶ, *Iſocr.*

Crebreſco, πυκνὸς γίνομαι.

Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν, *Herodian.*

Crebro, πυκνῶς, *Plato.* πυκνὸν, *Ariſtot.* πυκνάκις, *id.* πολλάκις, *Dem.* crebrius, πλεονάκις, *Iſocr.* θαμινῶς, συχνῶς.

Credibilis, e, πιστὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* πιθανὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς, *Dem.* facere aliquid credibile, διδόναι τι πιστὸν, *id.* non credibilia dicere, οὐκ εἰκότα λέγειν, *id.*

Credibiliter, πιστῶς, *Dem.*

Creditor, ὁ δανειστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δανείσας, αντος, *idem,* ὁ χρήστης.

Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.

Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, *id.*

Credo, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* aliquid, τι, *Dem.* delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσι, *id.* dictis ab aliquo, πιστεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος, *Iſocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαι τινί τι, *Plato,* i. e. puto, οἴομαι, *Dem.* νομίζω, *Iſocr.* ἡγέομαι, *idem,* ὑπολαμβάνω, *Dem.* οἴομαι, *id.*

Credulitas, ἡ πίστις, εως, *Dem.*

Credulus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔπειστος, ου, *Ariſtot.*

Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.* ἡ πύρωσις.

Crembalum, τὸ κρέμβαλον, ου, *Athen.*

Crementum, vide *Incrementum.*

Cremium, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Baſil.* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ, collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, ας, *Poll.* cremio ſimilis, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, εος, *Dioſc.*

Cremo, καίω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* φλέγω.

Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.

Crena, ἡ γλυφίς.

Creo, κτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοπλαστέω, *Philo.* δημιουργέω κόσμον, *Plato.* Cæſarem, ποιέω Καίσαρα, *Herodian.*

Creperus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, ου, *Iſocr.*

Crepida, ἡ κρηπὶς, ίδος, *Xenoph.* crepidas induo, κρηπιδόω, *Plutarch.* κρηπῖδας ὑποδύομαι, *Herodian.*

Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, οῦ, *Athen.*

Crepidatus, a, um, κρηπιδούμενος, ένη, ενον, *Plut.* κρηπῖδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*

Crepido, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ, φάραγξ.

Crepidula, τὸ κρηπίδιον, ου.

Crepitaculum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioſc.*

Crepito, ψοφέω, *Ariſtoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philoſtr.*

Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ὁ κρότος, ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω, *Ariſtoph.* καταποπέρδω, *id.* præ metu, ὑποβδύλλω ὑπὸ δέους, *Lucian.*

Crepo, ψοφέω, *Ariſtoph.* digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις, *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*

Crepundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων, τὰ ἀθύρματα.

Crepuſculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, *Dem.* ſub crepuſculum, δείλης ὀψίας, *Dem.* περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην, *Ariſtot.*

Creſco, αὐξάνομαι, *Dem.* συναυξάνομαι, *id.* ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἔκ τινος, *Iſocr.* & locupletor in dies, καθ᾽ ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.*

Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Dioſc.*

Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.

Cretatus, a, um, χρισθεὶς, εῖσα, ὲν, κιμωλίᾳ γῇ.

Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Athen.*

Cribro, κοσκινίζω, σινιάζω, *N. T.*

Cribrum, τὸ κόσκινον, ου, *Plato.* in modum cribri, κοσκινηδὸν, *Lucian.*

Crimen, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* τὰ ἐγκαλούμενα, ων, *Dem.* magnum, αἰτία μεγάλη, *Dem.* nefarium, δεινὴ, *id.* credibile, πιθανὴ, *id.* malum & grave, κακὴ ϗ χαλεπὴ, *id.* falſum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὰ, *Iſocr.* commune, κοινὴ. *id.* privatum, ἰδία, *id.* comminiſci, αἰτίαν συντιθέναι, *idem,* fingere, πλάττειν, *id.* impingere alicui, ἐπάγειν, ſ. ἐπιφέρειν τινὶ, *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἴς τινα, *Iſocr.* τινὸς ἐπιτιθέναι τινὶ, *idem,* ſubire, ὑποδύεσθαι, *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *idem,* declinare, αἰτίαν φεύγειν, *Iſocr.* effugere, διαφεύγειν, *Iſocr.* refutare, ἐξελέγχειν, *Iſocr.* diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα, *Demoſth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας, *Dem.* τοῦ ἐγκλήματος, *id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας, *id.* teneri crimine, τοῦ ἐγκεκλημένου ἔνοχον εἶναι, *id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι, *Herodian.*

Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ἡ, όν.

Criminaliter, ἐγκληματικῶς.

Criminatio, ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* Conf. *Crimen.*

Criminor, μέμφομαι, διαβάλλω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquem, εἴς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, *Xen.* ἐγκαλέω τινί τι, *Plato.*

Criminoſe, εὐδιαβόλως, *Dem.* διαβόλως, *Thuc.*

Criminoſus, a, um, ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, *Ariſtot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* ἡ κόμη, ης, *Plut.*

Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ου, *Syneſ.* ὁ ϗ ἡ πολύκομος, ου, *Dioſc.*

Criſpitudo, ἡ οὐλότης, ητος, *Ariſtot.*

Criſpo, οὐλόω, οὖλον ποιέω.

Criſta, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.* criſtam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, *Ælian.*

Criſtatus, a, um, λόφουρος, ύρα, ον, *Heſych.* ſum, λοφάω, *Suid.*

Criſtula, τὸ λοφίδιον, ου.

Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato.*

Critice, κριτικῶς.

Criticus, a, um, κριτικὸς, ἡ, ὸν, *Strabo.*

Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ κροκώδης, εος, *Dioſc.*

Crocitatio, ὁ κρωγμὸς, οῦ, *Theocr.*

Crocito, κρώζω, *Lucian.*

Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ου, *Ariſtot.*

Crocum, τὸ κρόκον, ου, *Theophr.* referens, ὁ ϗ ἡ κροκώδης, εος, *Galen.* κροκόεις, εσσα, όεν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ἡ, όν, *Lucian.* crocum refero, croco ſimilis ſum, κροκίζω, *Dioſc.*

Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*

Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioſc.*

Cruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, όν.

Cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος, *Iſocr.*

Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασταυρόω τινα, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ, *idem.*

Crucio, ἀνιάω, *Galen.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, *Iſocr.* βασανίζω.

Crudelis, e, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφειδὴς, έος, *Ariſtot.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *id.* feræ immaniſſimæ & crudeliſſimæ, θηρία ἀγριώτατα ϗ πλείστης ὠμότητος μεστὰ, *Iſocr.*

Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Dem.* ἡ δεινότης, ητος, *Iſocr.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* & ſævitia alicujus, ὠμότης ϗ χαλεπότης τινὸς, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ ὠμότητος, *Dem.* ſuperare

perare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι, *idem*, impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ὠμότητος, *Iſocr.* oſtendere in omnibus crudelitatem & inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν, *id.*

Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xenoph.* ἀπροσοίστως, *Iſocr.* ἀπηνῶς, exſcindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, *Dem.* crudeliſſime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν, *Iſocr.* nimis crudeliter & acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκβάλλειν τινὰ, *Dem.*

Crudeſco, ὠμόομαι.

Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος, *Ariſtot.*

Crudus, a, um, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Cruente, αἱματωδῶς.

Cruento, αἱματόω, *Xiphil.* αἱμάττω, manum, χεῖρα, *Herodian.*

Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος, *Galen.*

Crumena, τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.* ὁ μάρσιπος.

Crumeniſeca, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, βαλαντιοτόμος, ου, *Ariſtoph.*

Cruor, τὸ αἷμα, ατος, *Ariſtot.* citra cruorem, ἀναιμωτὶ, *Herodian.*

Crus, τὸ σκέλος, εος, *Ariſtot.* ἡ κνήμη, non habens, ὁ καὶ ἡ ἀσκελὴς, έος, *Plato.* crura bona habens, ὁ καὶ ἡ εὐσκελὴς, έος, *id.* æqualia habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, έος, *Ariſtot.* mala habens, ὁ καὶ ἡ κακοσκελὴς, εος, *Xen.* unicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοσκελὴς, έος, *Plin.* grandiora habens, ὁ καὶ ἡ ὑπερσκελὴς, έος, *Plato.*

Cruſta, ἡ πλὰξ, ακὸς, *Ariſtot.* cruſtas habens ſquamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας, *Dioſc.*

Cruſtatus, a, um, ὀστρακόδερμος, ου, *Baſil.*

Cruſto, πλακόω. Vide *Incruſto.*

Cruſtoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, εος, *Dioſc.*

Cruſtula, τὸ πλακίδιον, ου.

Cruſtulum, τὸ ψώμιον, ου, *Laërt.*

Cruſtum, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Crux, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.* cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σταυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω, *idem.*

Crypta, ἡ κρύπτη, ης.

Cryſtallinus, a, um, κρυστάλλινος, ίνη, ινον.

Cryſtallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, ου, *Poll.* cryſtallum ſplendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Cubicularis, e, κοιτωνικὸς, ὴ, ὸν.

Cubicularius, ὁ κατακοιμιστὴς, οῦ, *Plut.* τοῦ θαλάμου προεστώς. *Herodian.*

Cubiculum, ὁ κοιτὼν, ῶνος, parvum, ὁ κοιτωνίσκος, ου, nuptiale, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.* conjugale, ſ. uxoris & mariti, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*

Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xenoph.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.*

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ου, *Galen.*

Cubitalis, e, πηχυαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel cubitus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *Galen.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος, ου, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio, κυβιτίζω, *Epicharm.*

Cubitus, idem quod *Cubatus.*

Cubo, κοιμάομαι, *Xenoph.* ſuper lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης, *Plato.* in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, *Dem.*

Cubus, ὁ κύβος, ου, *Ariſtot.*

Cucullus, ὁ πῖλος νυκτερινός.

Cuculo, κοκκύζω, *Ariſtot.*

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*

Cucumis, ὁ σίκυος, ου, *Plut.* ὁ σίκυς, υος, *Dioſc.* parvus, τὸ σικύδιον, ου, *Athen.* in modum cucumeris, σικυηδὸν, *Paul. Æg.*

Cucurbita, ἡ σικύα, ας, *Hippocr.* ἡ σικυώνη, ης, *Gal.* ἡ σικυανία, ας, *Athen.*

Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυρῆ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας προσβολὴ, *Ariſtot.*

Cucurio, κοκκύζω, *Ariſtot.*

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Ariſtot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσοῦ, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Ariſtot.*

Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis & cujas? τίς καὶ ποδαπὸς; *Plato.*

Cujus, a, um, τίνος ὤν.

Cujuſcumquemodi, ὁποιοστισοῦν, *Xenoph.*

Cujuſdammodi, ποιός τις, *Ariſtot.*

Cujuſmodi, ποῖος, *Thuc.* cujuſmodi illa? τὰ ποῖα; *Plato.* conſiderare leges cujuſmodi ſint, σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινες εἰσὶ, *Dem.*

Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλεία, ας, *Soph.* τὸ τυλεῖον, ου, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xenoph.* τὸ στρῶμα. ατος, *Plut.*

Culeus, τὸ σακκίον, ου, *Poll.* culeo inſuere, ἐνσακκόω, *Nicet. Chon.*

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*

Culina, τὸ μαγειρεῖον, ου, τὸ ὀπτανεῖον, ου, *Lucian.*

Culmen, ὁ ὄροφος, ου, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ κορυφή.

Culmus, ἡ καλάμη, ης, *Lyſias.*

Culpa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *idem*, τὸ πταῖσμα, culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* mea culpa in moleſtias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε, *Dem.* culpa eſt in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τοῦ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, *idem*, culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Iſocr.* extra omnem culpam eſſe videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, *Chryſ.*

Culpabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπαίτιος, ου, ſum, εἰμὶ, *Ælian.*

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Xenoph.*

Cultellus, τὸ μαχαίριον, ου, *Dem. Phal.* ἡ μαχαιρίς.

Culter, ἡ μάχαιρα, ας, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, οῦ, ὁ θεραπευτής.

Cultrarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, οῦ.

Cultrix, ἡ θεραπευτρὶς, ίδος.

Cultura, vide *Cultus.*

Cultus, us, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* divinus, ἡ θεραπεία περὶ θεὸν, *Iſocr.* ὑπηρεσία τοῦ θεοῦ, *Plato.* quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατος, *Xenoph.* divinus humanitus confictus, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, ας, *Plato*, τὸ γεώργημα, ατος, *id.* i. e, ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.* corporis, τὸ σχῆμα σώματος, *Herodian.*

Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*

Cum, *Præpoſ.* σὺν, cum Deo dicere aliquid, σὺν θεῷ εἰπεῖν τι, *Dem.* voluptas cum honeſtate conjuncta optimum eſt, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, *id.* invadunt alios cum amicis, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo eſſe, μετά τινος εἶναι, *id.* cum parrheſia loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας ποιεῖν λόγους, *id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρὸς τινα, fœdera cum rege, συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρὸς τινα, *Plut.* cum poteſtate eſſe, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*

Cum pro *Quando*, *Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὲν, δὲ, *Dem.* cum omnis diſciplina exercitatione continetur, tum philoſophia præ cæteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης συνέστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδια φευκτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο, *idem.*

Cuminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.*

Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Cumulate, ἀθρόως, σεσωρευμένως.

Cumulatim, σωρηδὸν, *Herodian.*

Cumulatus, a, um, σωρευτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Cumulo, ἀθροίζω, *Iſocr.* aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπερεπαινέω τινὰ, *Æſchin.*

Cumulus, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.* ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος, *Plato.*

Cunabula, ἡ κοιτὶς, ίδος, τὸ σπάργανον, ου, *Herodian.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, *Lucian.*

Cunctanter, σχολῇ, *Thuc.* σχολαίως, *Ariſtot.* βραδέως, cunctantiſſime, σχολαιότατα, *Xen.*

Cunctatio, ἡ σχολαιότης, ητος, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως, *id.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ μέλλων, οντος, *Dem.* ὁ ὀκνηρός.

Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι, *Dem.* διαμέλλω πρός τι, *Naz.* ἀναβάλλομαι.

Cunctus, a, um, σύμπας, ασα, αν, *Thuc.* ἀπαξάπας, ασα, αν, *Philo.*

Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.

Cuneatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφηνοειδὴς, έος.

Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, *Hippocr.* γομφόω.

Cuneolus, τὸ σφηνάριον, ου, *Suid.* ὁ σφηνίσκος, ου.

Cuneus, ὁ σφὴν, σφηνὸς, ὁ γόμφος, in cuneos diviſi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, *Herodian.*

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, *Thuc.*

Cuniculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπονομώδης, εος.

Cuniculus, ὁ δασύπους, οδος, *Ariſtot.* i. e. foſſa ſubterranea, ὁ ὑπόνομος, ου, *Thuc.* τὸ ὑπόρυγμα, cuniculos ago, ὑπονομεύω, *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.

Cupa, ὁ πίθος, ου, *Plut.* inanis, σκεῦος οἰνοφόρον κενὸν, *Herodian.*

Cupedia, τὸ πέμμα, ατος, *Put.* cupediis inhians, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην, *Dem.* cupidiſſime omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν, *Herodian.*

Cupidineus, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Dem.* ὁ ἔρως, ωτος, *id.* inſatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας, *id.* tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων, *id.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, *Iſocr.* cupiditas alicujus rei me incedit, εἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμία τινὸς, *Dem.* tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληστίας ἔρχομαι, *Iſocr.* inceſſit me cupiditas alicujus rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινὸς, *id.* in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, *id.* habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐφικέσθαι τῆς ἀπληστίας τινὸς, *Dem.* coërcere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* fruſtror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω, *id.*

Cupido, ὁ ἔρως. ωτος, *Xenoph.*

Cupidus, a, um, ἐφιέμενος, ένη, ενον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμητὴς τινος, *id.* inſatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἄπληστος τῶν χρημάτων, *id.* ſ. plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* cupidus ſum alicujus rei, Conf. *Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquid nimis, τὶ λίαν, *Iſocr.* bene dicere, εὖ λέγειν, *id.* aliquem imitari, γλίχομαί τινα μιμεῖσθαι, *id.* univerſi incolumitatem, γλίχομαι τὴν ὅλου διαμονὴν, *Philo.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίας, *Herodot.* bene alicui, εὐνοέω τινὶ, *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xenoph.* ὁ ἐπιθυμητὴς τινος, *Dem.*

Cupreſſetum, ὁ κυπαρισσών, ῶνος.

Cupreſſinus, a, um, κυπαρίσσινος, ίνη, ινον.

Cupreſſus, ἡ κυπάρισσος, ου, *Athen.*

Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ὴ, ὸν.

Cuprum, χαλκὸς κύπριος.

Cur, διὰ τί, cur bene dicendi ſtudioſos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τοὺς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην, *Iſocr.* cur ei præmium daturi non eſtis? διὰ τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν; *Æſchin.* recte conſiderate, cur hoc fecerit, συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ᾽ ἔπραττε, *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον; *idem.* ὅτι, *Ariſtot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Ariſtot.*

Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, ας, *id.* ἡ μελέτη, ης, *Iſocr.* curam ſuſcipere rei, ποιεῖν, ſ. ποιεῖσθαι πρόνοιαν τινὸς, ſ. περί τινος, ſ. ὑπέρ τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν πρόνοιάν τινος, *id.* ἔχειν ἐπιμέλειάν τινος, *id.* ἔχειν λόγον τινὸς, *id.* gero alicujus, ἐπιμελέομαι τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plat.* τι, *Xen.* adhibeo, ne quis tranſeat, φυλάττω μηδένα παριέναι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὅπως μὴ ποιήσῃ τις, *Xen.* curæ eſt mihi aliquid, μέλει μοι περὶ τινὸς, *Iſocr.* μέλει μοι ὑπέρ τινος, *Dem.*

Curate, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* præeſſe curationi, ſ. adminiſtrationi alicui, προεστάναι τῆς ἐπιμελείας τινὸς, *id.* morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων, *Dem.*

Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, tribus, τῆς φυλῆς. *Dem.* reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, *id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Plut.* morbi, ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Gal.*

Curatura, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Curculio, ὁ τρὼξ, γὸς, *Schol. Heſ.* ὁ κὶς, κιὸς, *Theophr.* ὁ θρὶψ, θριπὸς, *id.*

Curia, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* τὸ πρυτανεῖον, ου, *idem.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον, *idem,* vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον, *idem,* frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον, *idem,* proclamare aliquid in curia, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, *id.* exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου *id.* i. e. pars civitatis, ἡ φρατρία, ας, *Iſocr.* curiæ princeps, ὁ φρατρίαρχος, ου, *Dem.*

Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*

Curialis, e, φράτριος, ία, ιον, *Polyb.*

Curiatim, κατὰ φρατρίας.

Curiatus, a, um, φρατριακὸς, ὴ, ὸν,.

Curio, ὁ φρατριεὺς, έως.

Curioſe, ἐπιμελῶς, *Dem.* πεφυλαγμένως, *Iſocr.* non admodum curioſe inquirere, quidnam ſit, οὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ᾽ εἴη, *Herodian.* curioſius, περιεργότερον, *idem.*

Curioſitas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Iſocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν, *id.*

Curioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Iſocr.*

Curo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plato.* corpus, ἐπιμέλομαι τοῦ σώματος, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο, *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγον, *id.* ſalutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας, *Dem.* non curo, utrum pejus, an melius vivamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, *Plato,* diligentiſſime valitudinem, ἐπιμέλειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, *Iſocr.* contractus, ἐπιμέλειαν ποιέω περὶ τὰ συμβόλαια, *Ariſtot.* publica ut privata, μελετάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, *Iſocr.* ægrotantem, θεραπεύω τινὰ, *id* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbum, ἐπικουρέω νόσον, *Xen.* ἰάομαι νόσον, *Phalar,* θεραπεύω τὸ νόσημα, *Iſocr.* pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον, *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato,* curandum eſt aliquid, ἐπιμελητέον τινὸς, *Xen.*

Curriculo, δρομαίως, δρομάδην.

Curriculum, i. e. parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ου, ὁ διφρίσκος, ου, *Ariſtoph.* i. e. curſus, ὁ δρόμος, ου, *Thuc.*

Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, *Plut.* una, συνδρομέω, *Dem.*

Curruca, ἡ ὑπολαῒς, ίδος, *Theophr.*

Currus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen,* τὸ ὄχημα, ατος, *Herodian.* curru vehi Meſſenam, πορεύεσθαι ἐφ᾽ ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, *Heſych.* currum conſcendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι, *id.* Conf. *Vehiculum*

Curſito, συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato,* ſurſum, deorſum, περιπατέω ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*

Curſor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*

Curſus, ὁ δρόμος, ου, *Dem.* equi, δρόμος ἵππου, *id.* curſu contendere ad portum, δρόμον κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα, *Syneſ.* a curſu non declinare, ἀπαραλλάκτως θέειν, *Heliodor.* curſum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xen.* curſum ſiſtere, ἔχεσθαι δρόμου, *Lucian.*

Curto, κολούω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.*

Curtus, a, um, κόλοβος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Curvatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.*

Curvatura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ὁ καμπτὴρ, ῆρος, *Xen.*

Curvitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος, *Plut.*

Curulis, e, ἁρματόεις, εσσα, όεν, *Athen.* ἁρμάτιος, ία, ιον, *Xen.* ſella. δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία, ας.

Curvo, κάμπτω, *Thuc.* κυρτόω, *Xen.*

Curvus, a, um, καμπύλος, ύλη, ύλον, ἀγκύλος, ύλη, ύλον.

Cuſpido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.

Cuſpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ſagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Dioſc.* haſtæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορατὶς, ίδος, *Plut.*

Cuſtodia, ἡ φυλακὴ, ῆς, inventa urbibus ad cuſtodiam & ſalutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, *Dem.* delecti ad cuſtodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, *idem* fidem & cuſtodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρουρᾶς προδιδόναι, *Herodian.* i. e. carcer, captivitas, vide *Carcer, Captivitas.*

Cuſtodio, φυλάττω, φρουρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπό τινος, *idem,* mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ θαλάττῃ, *Dem.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Iſocr.*

Cuſtos, ὁ φύλαξ, ακος, *Dem.* ὁ φυλακτὴρ, conſtitutio cuſtodum, διάταξις φυλάκων, *id.* cuſtodes conſtituere, καθιστάναι φύλακας, *id.* imponere, εἰσπέμπειν φύλακας, *Iſocr.* occidere, ἀποσφάττειν, *Dem.* cuſtos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος, *Ariſtot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *idem.* civium, ſ. civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος, *idem.* ſtratorum, ὁ στρωματοφύλαξ, ακος, *Plut.* corporis, ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.* cuſtos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*

Cuteus, a, um, ὁ καὶ ἡ δερματώδης, εος, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Cuticula, τὸ δερμάτιον, ου.

Cutis, cum ſubjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, *Ariſtot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.

Cyamus, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*

Cyaneus, a, um, κυάνεος, έα, εον, *Ariſtot.*

Cyanus, ὁ κύανος, ου, cyanum refero, κυανίζω, *Dioſc.* in cyanum vergens, κυανῖτις, ιδος, *Hippocr.* cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, *Plut.*

Cyathus, ὁ κύαθος, ου, *Athen.* parvus, τὸ κυάθιον, ου, *Poll.* cyatho ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυαθώδης, εος, *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω, *Polyb.*

Cygneus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, *Athen.*

Cygnus, ὁ κύκνος, ου. *Ariſtot.*

Cylindraceus, a, um, κυλινδοικὸς, ὴ, ὸν.

Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου, *Plut.* cylindro ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυλινδρώδης, εος, *Theophr.* æquo ſive complano, κυλινδρόω, *idem.* cylindri more, κυλινδρικῶς, *Plut.*

Cymba, ἡ κύμβη, ης, *Soph.* τὸ σκαφίδιον.

Cymbaliſta, ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.

Cymbaliſtria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.

Cymbalum, τὸ κύμβαλον, ου, *Xen.* pulſo, κυμβαλίζω, *Lucian.*

Cymbium, τὸ κυμβίον, ου, *Dem.*

Cyminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.* cymino ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυμινώδης, εος, *Theophr.*

Cynoſbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.

Cynoſura, ἡ κυνόσουρα.

Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου, *Ariſtot.*

Cytiſus, ὁ κύτισος, *Theophr.*

D.

DActyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, *Plin.*

Dactylus, ὁ δάκτυλος, ου, *Dioſc.*

Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, *Plato,* malus, ὁ κακοδαίμων, ονος, capularis, ὁ σοροδαίμων, ονος, *Plut.* a dæmone inſpiratus, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *id.* qui dæmonis eſt, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.* pro dæmone habeo, δαιμονίζω, *Heſych.* a dæmone poſſideor, δαιμονίζομαι, *N. T.* δαιμονάω, *Lucian.*

Dæmoniacus, a, um, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Dæmonicus, a, um, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.*

Dama, ἡ δορκὰς, άδος, *Dioſc.* ἡ δὸρξ, κὸς, *Al. Aphr.* ὁ δόρκος, ου, *Dioſc.* parva, ſ. parvus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *ib.* æterna, ἡ κρίσις τῆς γεέννης, *ibid.*

Damnatorius, a, um, καταγνωστικὸς, ὴ, ὸν.

Damnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ καταδίκος, ου, *Dem.* violati feſti, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.*

Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος, *Dem.* θανάτου τινὸς, *id.* κατακρίνω θάνατον τινός, *Iſocr.* καταψηφίζομαι θάνατόν τινος, *Dem.* aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζομαί τινος, *id.* aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνον, vel τινὰ φόνου, *Lyſ.*

Damnoſe, βλαβερῶς.

Damnoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ζημιώδης.

Damnum, ἡ βλάβη, ης, *Plato.* ἡ ζημία, ας, *Xen.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* & detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, *Dem.* adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην, *id.* ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν, *id.* eſſe ſ. fieri alicui, εἶναι τινι βλάβος, *id.* contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν οὐ μικρὰν, *id.* reſtituere ſ. pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβος διπλοῦν, *id.* cum damno facere aut fieri, μετὰ βλάβης, ſ. ζημίας ποιεῖν, ſ. γίγνεσθαί τι, *id.* facio ſ. patior, ζημιόομαι, *id.* ab aqua, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, *id.*

Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων, *Iſocr.*

Dapſilis e, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος, *Plato,* epulum dapſilius, δεῖπνον δαψιλέστερον *Plut.* dapſilis & largus ſum, ἐνδαψιλεύομαι, *Pandect.*

Dapſiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, *Xen.*

Datio, ἡ δόσις, εως, *Plato.*

Dator, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωτὴρ, ῆρος, *Lucian.*

Datus, a, um, δοθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκόντι, *id.* ἐξεπίτηδες, *id.* delinquere, ἑκουσίᾳ πλημμελεῖν, *id.*

De, ἐκ vel ἐξ, de ſuo rempublicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, *Iſocr.* de muro præcipitare, κατὰ τείχους κάτω ῥιπτεῖν. *Herodot.* de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, *Dem.* de re nova loqui ſ. dicere, περὶ καινοῦ πράγματος λέγειν, *id.* de numero detrahere, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν, *Iſocr.* de rerum incolumitate ſolicitum eſſe, ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, *id.* de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν, *id.* commentatio de aſtris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, *Lucian.* fama vulgatur de morte ejus, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτου αὐτοῦ, *Herodot.*

Dea, ἡ θεά, ᾶς, *Dem.* ἡ θεός, οῦ, *id.* magna & præſtans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, *id.*

Dealbatio, ὁ λευκασμός, οῦ.

Dealbo, λευκόομαι aliquid, τὶ, *Xen.* λευκαίνω.

Deambulatio, ὁ περίπατος, ου, *Plut.* deambulatione pomeridiana ut, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, *Æl.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Deambulo, περιπατέω, *Herodian.* ſurſum, deorſum, ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*

Deamo, στέργω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ὑπεραγαπάω τινὰ, *Herodian.* ὑπερφιλέω.

Dearmatus, a, um, παρωπλισμένος, ένη, ένον, *Plut.*

Deartuo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.*

Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Deauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, ου, *Athen.*

Deauro, χρυσόω, *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, ας, *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, οῦ, *id.*

Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, οῦντος, *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Thuc.* καταγωνίζομαί τινα, *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, *Plato*, alicui æs alienum, τινὶ χρέος, ſ. χρεία, *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν, *Plato*, dicere, λέγειν, *Ariſtot.* non debemus occaſionem in perniciem noſtram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν, *Dem.* quæ reſtant, magnæ nobis curæ eſſe debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς φροντίσαι, *id.*

Debilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Iſocr.* ἀσθενῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *idem.*

Debilitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Thuc.*

Debilitatio, τὸ ἀσθένημα.

Debiliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος, *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, ου, *N. T.* ὁ ὀφείλων, οντος, *Dem.* ὁ ὄφλων, οντος, *id.* ὁ χρήστης, ου, *id.* ὁ ὑπόχρεως, ω, *id.* magnus, ὁ ὑπέρχρεως, ω.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, ιδος, *Euripid.* ἡ ὀφείλουσα, ης, *Dem.*

Debitum, τὸ ὀφείλημα, ατος, *Dem.* τὸ ὄφλημα, ατος, *id.* τὸ χρέος, εος, *id.* duplum, ὄφλημα διπλοῦν, *id.* privatum, χρέος ἴδιον, *id.* paternum, χρέος πατρικὸν *idem.* adſcribere ad debitum, γράψασθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος, *id.* reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα, *id.* ἐκτίσαι ὄφλημα, *id.* recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, *id.* recuperare ab aliquo, κομίζεσθαί χρέος παρά τινος, *id.* condonare omne, ἀφεῖσθαι πᾶν ὄφλημα, *id.* ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφείλουσι, *Iſocr.* expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, *Dem.* debito fraudare, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, *id.*

Debitus, a, um, ὀφειλόμενος, ένη, ενον, benevolentia, εὔνοια, *N. T.* honor, προσήκουσα τιμὴ, *Plato.* pœna, προσήκουσα τιμωρία, *id.*

Deblatero, ψελλίζομαι, *Ariſtot.* στωμύλλω, *Ariſtoph.* κατασωμύλλω, *id.* φλυαρέω.

Decacuminatio, ἡ βλαστολογία, ας, *Theophr.*

Decacumino, βλαστολογέω, *Theophr.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.

Decanto, ἐγκωμιάζω, *Iſocr.* i. e. ſæpius inculco, ταυτολογέω, *Polyb.*

Decanus, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεχάρχης, ου, *Herodot.*

Decas, ἡ δεκὰς, άδος.

Decauleſco, ἀποκαυλέω, *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Xen.* de via alicui, ἐξίσταμαι ὁδοῦ τινι, *Plut.* a magiſtratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, *Thuc.* i. e. minuor, nihil ipſi deceſſit de exercitu, niſi qui morbo extincti ſunt, οὐδὲν αὐτῷ ἀπεγίγνετο στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ, *Thuc.* de jure ſuo decedere, ὑφεῖσθαι τῶν δικαίων ἑαυτοῦ, *Ariſtoph*, ante fatalem diem decedere, ſ. mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, *Iſocr.*

Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα, *Dem.* millia, ἡ μυριὰς, άδος, *Theophr.* ἡ μυριοστὴ, ῆς, *Xenoph.* menſibus, δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ, *Philo.*

December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, *Theophr.* al. ὁ ποσειδεὼν, ῶνος, *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπουν, ὁ δεκάπους. οδος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, οῦντος, ὁ γεωμέτρης.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.

Decemvir, ὁ δεκάρχης, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκαδοῦχος, ου, *Lyſ.* ſum decemvir, δεκαδαρχέω, *Heſych.*

Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ή, όν.

Decemviratus, us, ἡ δεκαρχία, ας, *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, ας, *Dem.*

Decennalis, e, ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου, *Plato.*

Decennis, e, idem quod antecedens *Decennalis.*

Decennium, ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, *Plato.*

Decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινὶ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, εος, τινὶ, *id.* προσήκων, ουσα, ον, τινὶ, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, τινὶ, *Iſocr.*

Decenter, προσηκόντως, *Dem.* Conf. *Convenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, ης, *Dem.* ἡ ἐξαπάτη, ης, *id.*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ παρακρουόμενος, ου, *Iſocr.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, *Dem.* bene & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς *id.* honeſtiſſima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *idem.* ſecundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *idem.* fruſtra, τὴν ἄλλως, *id.* expreſſe, διαῤῥήδην, *id.* clam, κρύβδην, *id.* de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Iſocr.* auxilium, βοήθειαν, *Dem.* judicando, ἐπικρίνω, *N. T.* prælio, μάχομαι. Conf. *Pugno*, *Prælior.*

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπὸν, *Theophr.* καρπολογέω, *id.* florem, δρέπομαι, ἄνθος, *Plut.* fructum ſapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, *Baſil.* aliquid, ἀποδρέπομαί τι, *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hoſtibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι, *id.* τινὶ ὑπέρ τινος, *Plato*, ἁμιλλάομαι ἐπί τι, *Xen.*

Deceſſio, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.*

Deceſſus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.* e vita, ἡ ἀπόστασις βίου, *Xen.*

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Dem.* me odiſſe eum, ἄξιον ἐστὶν ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου, *Dem.* nos optimos eſſe, προσῆκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι, *Iſocr.* non decet id parvi facere, οὐκ ἐστὶ δίκαιον, οὐδὲ προσῆκον περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, *Dem.* quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστὶ, *Plato*, plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, *Dem.* contra, quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον, ut decet, κατὰ τὸ προσῆκον, *Xen.* hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει, *Iſocr.*

Decidium, τὸ κατάπτωμα, ατος, *Al. Aphr.*

Decido, i. e. deorſum cado, καταπίπτω, ab aſino, ἀπ' ὄνου, *Ariſtoph.* in terram, ἐπὶ τῆς γῆς, *Xen.* εἰς τὴν γῆν *N. T.* i. e. abſcindo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xen.* controverſiam, καθίστημι ἔριδα, *Plut.*

Decies, δεκάκις, *Æl.* decies millies, μυριάκις, *Dem.*

Decima, ἡ δεκάτη, ης, *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη, *Xen.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, *Dem.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῶν πολεμίων, *Plut.* decimas accipio, δεκατόω, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τὶ, *Plut.* locus in quo decimæ perſolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου, *Xen.*

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον, *Dem.*

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato*, me ipſe, φρεναπατάω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἑαυτὸν, *Xen.* una, συνεξαπατάω, *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινὰ, *idem.* ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, *id.* aliquem falſis rationibus, παραλογίζομαι τινα, *id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facile decipi poſſe, εἶναι εὐαπάτητον, *Ariſtot.* εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, *Poll.* ἡ παγὶς.

Deciſio, ἡ διάλυσις, εως, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας, *Iſocr.* ἡ λογοποιΐα.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος, *Iſocr.* ὁ λογοποιὸς.

Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, *Iſocr.*

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid aperte, τὶ σαφῶς, *Iſocr.* manifeſtiſſime, τὶ ἐναργέστατα, *id.* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιέω πᾶσιν, ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, *idem.* aliquem conſulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, *Baſ.* grammatica, ἡ κλίσις, εως, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Ariſtot.* ad aliquid, ἐπί τι, *Dem.* aliquid, ἐκφεύγω τι, *Plato.*

Declivis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, έος, *Thuc.* περικλινὴς, *Plut.* καταντής.

Declivitas, ἡ ἐπίκλισις, εως, *Naz.* τὸ κλίτος, εος, LXX.

Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Dioſc.*

Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως, *Theophr.*

Decollo, τραχηλοκοπέω, *Plut.* τῷ πελέκει παίω, *Diodor.* τῷ πελέκει τοὺς αὐχένας ἀποκόπτω, *Dion. Hal.*

Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ου, *Hippocr.*

Decoloratio, ἡ δυσχροία, ας, *Gal.*

Decoquo, ἀφέψω, ſ. ἀφεψέω, *Dioſc.* maſſam farinæ in carbonibus, ὀπτάω μάζαν ἐπ' ἀνθράκων, *Herodian.* i. e. dilapido, χρεωκοπέω, *Phalar.* bona paterna, κατέδομαι τὰ πατρῷα, *Poll.*

Decor, τὸ κάλλος, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, ου, *Iſocr.* τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Decore, εὐπρεπῶς, *Dem.* καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio. ὁ περιφλοισμὸς, οῦ.

Decortico, ἐπιφλοΐζω, *Theophr.* λέπω, *Athen.* ἀπολέπω, *Ariſtoph.*

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.* τὸ δέον, οντος, *id.* ſervo, φυλάττω τὸ πρέπον *id.*

Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, alicui, τινὶ, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, έος, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἐσχατόγηρως, ω, *Plat.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, *Ælian.*

Decreſcentia, ἡ μείωσις, εως,

Decreſco, μειόομαι, *Ariſtot.*

Decretum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* τὰ ψηφισθέντα, ων, *id.* τὰ γνωσθέντα, ων, *id.* præclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περί τινος, *id.* factum ſecundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα, *id.* utile, συμφέρον τι δεδογμένον *id.* decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα, *Dem.* comprobare κυρῶσαι ψήφισμα, ſ. δόγμα, *id.* comprobare ſuffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exſequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *idem,* ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, *Iſocr.* evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *idem,* expungere, ἐκκολάπτειν ψήφισμα, *id.*

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, ὄντος, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, a, um, δεκαταῖος, αία, αῖον, fluctus, ἡ δεκακυμία, ἡ τρικυμία, i. e. qui decimas collegit, ὁ δεκατηλόγος, ου, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ὄντος, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem,* κατακλίνομαι, *Ariſtot.*

Decuplatus, a, um, δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκὰς, άδος, militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, ου, *Philo.* ſum, δεκαδαρχέω, *Heſych.*

Decurio, as, καταλοχίζω, *Plut.*

Decurro, καταθέω, *Dem.* aliquo, καταδραμέω εἴς τι, *Chryſ.*

Decurſio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decurſorium, locus, in quo decurritur, ὁ κατάδρομος, ου.

Decurſus, us, ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Ariſtot.*

Decus. τὸ ὄνομα, ατος, civitatis, τῆς πόλεως, *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, *Plut.* Confer *Gloria.*

Decuſſatim, κατὰ χιασμὸν, *Plato.*

Decuſſatio, ὁ χιασμὸς, οῦ, *Plato.* decuſſationis formam habens, χιαστὸς, ἡ, ὸν, *Euſtath.*

Decuſſis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decuſſo, χιάζω.

Decuſſus, us, ἡ ἀπόσεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρποὺς ἀποσείομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Dedecet, ἀναρμοστεῖ, *Plato.* aliquem, ὄνειδός ἐστι τινι, *Plut.* ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει.

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Antiph.* honores, τιμάς. *Dem.* aliquid verbo, τὶ λόγῳ, *id.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρέπων τὸ κλέος, *Herodian.* Cont. *Dedecus.*

Dedecoroſe, ἀτίμως, *Plato.*

Dedecoroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου, *Demoſth.*

Dedecus, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* τὸ ὄνειδος, εος, *id.* ἡ αἰσχύνη, ης, *id.* adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, ſ. περιποιεῖν τινι, *id.* admiſiſſe, ἔνοχον εἶναι τινι αἰσχύνῃ, *id.* abolere ſuſceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.* incidere in dedecus. περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi eſt, τοῦτο ἐστι σοι ὄνειδος, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρος τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, τι, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Ariſtot.*

Dediſco, μεταδιδάσκω, ἀπομανθάνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκστήσασθαί τινα, *Demoſth.*

Dedititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου, *Iſocr.* dedita opera, ἐξεπιτηδὲς, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθέμενος τινι, *Syneſ.* σπουδάζω περί τινος, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultro me ipſum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινι, *Iſocr.* παραδίδωμι πόλιν τινι, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινὰ τινι, *Plut.* ἔκδοτον παραδίδωμι τινι, *Herodian.*

Dedoleo, ἀπαλγέω, *N. T.*

Dedolo, ἀποξέω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, κρόκην, *Lucian.* lanam, ἔριον, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, *Dem.* aliquem a propoſito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchin.* a ſe tentia, μεταπείθω τινὰ, *Dem.* aliquem plauſu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* funus, παραπέμπω τεθνεῶτα, *Lucian.* ἀκολουθεῖν τινι πρὸς τάφον, *Demoſth.*

Deductio, ἡ ὁδηγία, ας, i. e. abſtractio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.

Deductor, ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*

Deerro, ἀφαμαρτάνω, ἀποπλανάομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, *Chryſ.* deerrare facio, ἀποπλανάω, a propoſito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æſchyn.*

Defæcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρυγος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Dioſc.*

Defatigatio, ὁ κάματος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ. *Lucian.*

Defectio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Thuc.* ἀποστασία, ας, *Plut.* ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* i. e. quod deeſt, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ἀποστατὴρ, ῆρος, *Plut.* ὁ ἀποστάτης, ου, *id.*

Defectus, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* τὸ ἔλλειμμα, ατος, *id.* τὸ ἐλλεῖπον, οντος, *id.* τὸ ἐλάττωμα, ατος, *id.* ſolis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Ariſtot.*

Defendo, ἀμύνω, *Iſocr.* populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ, *Dem.* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *idem.* ſororem, πρὸ τῆς ἀδελφῆς, *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato,* aliquem coram judicio, συνηγορέω ὑπέρ τινος. *Ariſtot.* συνηγορέω τινὶ, *Iſocr.* συναγορεύω τινὶ, *id.* ἀπολογέομαι περί τινος, *id.* cauſſam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος, *id.* aliquem ab injuria, ἐπαμύνω τινὶ, Conf. *Defenſio.*

Defenſio, ἡ προστασία, ας, *Polyb.* ἡ ἐπικουρία, *id.* coram judicio, ἡ ἀπολογία, ας, *Dem.* actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *idem,* defenſionem inſtituere, ſ. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν, ſ. ποιεῖσθαι, *idem,* λέγειν, *id.* dare, ſ. concedere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν, *id.* relinquere alicui, ὑπολείπειν τινὶ, *idem,* *id.* ſcribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινὶ, *id.* habere juſtam, ἔχειν λέγειν, ſ. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν, *idem,* legitimam declinare, φεύγεσθαι ἀπολογίαν δικαίαν, *id.* φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ἰδεῖν ἀπολογίας, *id.* audire, ἀκοῦσαι τοῦ ἀπολογουμένου, *Iſocr.* avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινὸς, *Dem.* defenſione aliqua uti. χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινὶ, *id.* abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, *id.*

Defenſito, προΐσταμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.*

Defenſor, ὁ προστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, ου, *Dem.* ὁ συνήγορος, ου, *id.* ὁ συνηγορῶν, οῦντος, *id.* ſalutis alicujus, συνηγορεῖν τῇ σωτηρίᾳ τινὸς, *id.* legis alicujus, συμβοᾶν νόμῳ τινὶ, *id.* comparare multos defenſores alicujus, πορίζεσθαι πολλοὺς συμβοῶντας ὑπέρ τινος, *id.* adſciſcere ſibi defenſorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγοροῦντα, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, *idem,* deſtitui defenſore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων ὑπὲρ αὐτῶν, *Dem.*

Defero, κατακομίζω, καταφέρω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναῦν, *Syneſ.* i. e. denuntio, παρεγγυάω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* i. e. accuſo, εἰσαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὰ, *Herodian.* Conf. *Accuſo.*

Deferveo, ἀποβράζω, *Budæus,* i. e. placidus fio, πραΰνομαι, *Xen.* ira mea defervet, παύομαι τῆς ὀργῆς, *Dem.*

Defeſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.*

Defetiſcor, καταπονοῦμαι, *Laërt.* ἀποκάμνω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecunia, ſ. pecunia deficit mihi, χρήματα με ἀπολείπει, *Ariſtoph.* με ἐπιλείπει, *Dem.* frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ, *Thuc.* ſpiritu, τοῦ πνεύματος, *Plut.* animo, λειποψυχέω, *Thuc.* viribus, ἐξασθενέω, *Plut.* i. e. deſino, καταλήγω, i. e. deſciſco ab aliquo, ἀφίστημί τινος, *Iſocr.* ἀπό τινος, *Diodor.* ἀφίσταμαί τινος, *Iſocr.* ad hoſtes, ἀφίστημι πρὸς πολεμίους, *Iſocr.* ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, *Dem.* ad adverſarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους, *Dem.*

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *Ariſtot.* oculos in aliquid, ἐνατενίζω τινὶ, *Baſil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, *Ariſtot.* aliquid intervallo aliquo, περιορίζω τι διαστήματί τινι, *Lucian.* i. e. ſtatuo alicui aliquid, ὁρίζω τινὶ τι, *Dinarch.* i. e. circumſcribo, περιγράφω, *Ariſtot.*

Definite, ὡρισμένως, *Ariſtot.*

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὅρος, ου, *id.*

Definitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Definitus, a, um, ὡρισμένος, ένη, ένον, *Dem.*

Defit, λείπει, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἔμπρησις, εως, *Æſchin.* ἡ ἐμπύρωσις.

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xen.*

Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato.* ἀποκλίνω, ad ſocordiam, ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Ariſtot.* παρεκτρέπομαι εἴς τι, *Plut.* ab aliquo in occurſu, ἐκτρέπομαι τινα ἀπαντῶν, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, ſortem, τὴν τύχην, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Iſocr.* matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, *Lucian.* virum propter ſortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχην τινὸς, *Dem.*

Defloreo, ἀπανθέω, *Naz.* παρακμάζω καὶ παρανθέω, *Plut.*

Defloreſco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Defluo, καταρρέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, *Dem.*

Defluvium, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen.*

Defluvius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Plato.*

Defluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen.* *in primis.* humorum e capite, ὁ κατάῤῥος, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Gal.*

Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xen.* aurum, χρυσίον, *Hermog.* i. e. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, *Plato.*

Defore, ἐλλείψειν, *Ariſtot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.

Deformis, e, ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀσχήμων, facies ſupra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, *Xen.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ ἀῤῥυθμία τοῦ σώματος, *Dem.* τὸ αἶσχος, εος, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Ariſtot.*

Deformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* honores, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τι λόγῳ, *Dem.* ſuam exiſtimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ, *id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους, *Lucian.* aliquid, ἐκμορφόομαι τι, *Plut.*

Defoſſio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ νοσφισμὸς, οῦ, ὁ ἀποστέρησις, εως *Iſocr.*

Defraudator, ὁ ἀποστερητὴς, οῦ, *Plato.*

Defraudo, παρακρούω, ἀποστερέω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Xen.* ἀποστέρησιν ποιῶ, *Iſocr.* ἐξαπατάω τινὰ, *Dem.* genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.

Defrenatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ȣ, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἀχαλίνωτος, ȣ, *Naz.*

Defrigeſco, ἀποψύχομαι, *Ariſtot.*

Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Defrugatio, ὁ καρπισμὸς, ȣ, *Theophr.*

Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, *Theophr.* καρπίζομαι, *idem*,

Defruſtatio, ὁ σπαραγμὸς, ȣ, *Herodian.*

Defruſto, σπαράσσω, *Lucian.*

Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, *Dioſc.*

Defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀπαγορεύω τι, *Plato.*

Defulguro, ἀποστράπτω, *Lucian.*

Defunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν, ἀφοσιωμένως, τυχόντως, ȣ μάλα ἐπιμελῶς.

Defunctus, a, um, ἀπαλλαγεὶς, εῖσα, ὲν, aliqua re, τινὸς, *Plato.* i. e. mortuus, τεθνεὼς, ότος, *Dem.* ἀποθανὼν, όντος, *id.* τετελευτηκὼς, ότος, *id.* κατοιχόμενος, ȣ, *idem.*

Defundo, καταχέω.

Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινὸς, *Plato.* officio, τȣ̃ καθήκοντος, *Thuc.* vita, vide *Morior.*

Degener, ὁ ἀγεννὴς, έος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ δȣλοπρεπὴς, έος, *Lucian.*

Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, *Plut.* ἡ ἐκτροπή.

Degenero, νοθεύομαι, *Lucian.* in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, *Plato.* liberi degenerantes, τέκνα ἐξιστάμενα, *Theophr.* degenerare facio, ἐξίστημι ϗ φθείρω τὴν τȣ̃ ἔχοντος φύσιν, *Ariſtoph.*

Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, *Athen.*

Deglabro, ψιλόω, *Ariſtot.*

Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.

Deglutio, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* βροχθίζω τι, *Ariſtot.*

Dego, διάγω, ſeparatim, κατ' ἐμαυτὸν, *Herodian.* vitam, τὸν βίον, *Dem.* ζάω βίον, *Plato.* ποιέομαι βίον, *Herodian.*

Degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapidibus, λίθοις, *Luc.*

Degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.

Deguſto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodot.* aliquid, τὶ, *N. T.*

Dehinc, τοὐντεῦθεν, *Lucian.* primum—dehinc, πρῶτον,—εἶτα, *Dem.*

Dehiſco, χαίνω, *Lucian.* ἀποχαίνω.

Dehoneſtamentum, vide *Dedecus.*

Dehoneſto, vide *Dedecoro.*

Dehoneſtus, a, um, vide *Turpis.*

Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* μεταπείθω, *Dem.* ab aliquo, τινὸς, *id.* a gerenda republica, τινὰ τȣ̃ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Dejectio, ἡ καταβολὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀποβολή.

Dejero, κατόμνυμι, *Dem.* aliquid, διόμνυμι τι, *Lyſ.* vidiſſe aliquem, ἰδεῖν τινα, *Plut.* perſancte, σεμνὸν ϗ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι, *Lyſ.*

Deificatio, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τι, *Iſocr.* i. e. deturbo, de honore, ἀπωθέομαι τῆς τιμῆς, *Lucian.* aliquem de poſſeſſione, ἐξείλλω τινὰ, *Dem.* de ſaxo i, e. præcipito, κατακρημνίζω τινὰ, *Dem.*

Dein, vide *Deinde.*

Deinceps, ἑξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, *id.* τὸ λοιπὸν, *Dem.* μετὰ ταῦτα, *id* εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, *Iſocr.* εἰς τὸ λοιπὸν, *Xen.*

Deinde, εἶτα, invaſit Theſſaliam, ἐπέβη Θετταλίας, *Dem.* prædicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας, *idem*, abuſus eſt, τῷ μετέπειτα χρόνῳ κατακέχρηται, *Plato.* primum,—deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, *Dem.* πρῶτον μὲν—ὕστερον δὲ *id.* πρῶτον μὲν—εἶτα, *id.* πρῶτον μὲν—ἔπειτα, *id* primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα,—τὸ τελευταῖον, δὲ *id.*

Deitas, ἡ θεότης, ητος, *Gregor.*

Dejugo, ἀποζυγόω.

Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, *Æſchin.*

Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Ariſtot.* ἀπολισθαίνω τινὸς, *Themiſt.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, *Hippocr.*

Delacero, καταμύσσω.

Delacrimatio, vide *Deploratio.*

Delacrimo, vide *Defleo, Deploro.*

Delævo, vide *Lævigo.*

Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, *Athen.*

Delamentor, θρηνέω, *Herodian.*

Delapſus, a, um, καταπεσὼν, όντος, πεσὼν, όντος, *Herodian.* cœlo, ὁ ϗ ἡ ȣ̓ρανοπετὴς, έος, *Plut.* a Jove, ὁ ϗ ἡ διοπετὴς, έος, *Herodian.*

Delaſſo, κοπόω, delaſſor, κοπιάομαι, aliqua re, ἔκ τινος, *N. T.* ὑπό τινος, *Ariſtoph.*

Delatio, ἡ ἔνδειξις, εως, *Dem.* & accuſatio, εἰσαγγελία ϗ γραφὴ, *idem*, facere delationem adverſus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος, *id.* ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος, *id.*

Delator, ὁ μηνυτὴς, ȣ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *id.* ὁ ἐνδείκτης, *Syneſ.* ὁ συκοφάντης.

Delavo, κατανίπτω, *Lucian.*

Delebilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξάλειπτος, ȣ.

Delectabilis, e, ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* τερπνὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ θυμηδία, ας, *Lucian.*

Delectatio, ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* & voluptas, χάρις ϗ ἡδονὴ, *Dem.* & ſuavitas, ῥᾳστώνη ϗ ἡδονὴ, *id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*

Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Iſocr.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* συνηδύνω τινά, *Plut.* hoſtes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*

Delector, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Dem.* bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Plato*, laude, καλῶς ἀκȣ́ων, *Plut.* bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, *Xen.* hoſpite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ, *Diod.* eſu carnium, ἐπινεύω εἰς τὰ κρέα, *Ælian.*

Delectus, a, um, ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἐπίλεκτος, ȣ, *Polyb.* delecti viri, αἱρετοὶ ἄνδρες, *Lycurg.* delecti a ſenatu, ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βȣλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λογὰς, άδος, *Thuc.*

Delectus, us, ἡ ἐπίλεξις, εως, *Appian.* ὁ κατάλογος, ȣ, *Dem.* ἡ ἐκλογὴ, delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλίτας, *Xenoph.* καταλέγω τοὺς μαχησομένους, *Plut.* in Italia, ἐς στρατιὰν ἀθροίζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας, *Herodian.*

Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἐντολὴ, ῆς, *N. T.*

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.* ἀποστέλλω, ἀποπέμπω.

Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ ὀργῆς, *Plut.* aliquem ſermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ, *id.*

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τοὔνομά τι, *Dem.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τȣ̃ καταλόγȣ, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας. *Iſocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* calumnias, ἀποτρίβομαι ſ. διαλύομαι τὰς διαβολὰς, *idem*, ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Iſocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τρόπαια, *id.* aliquid oblivione, λήθην ἐμποιέω τινὸς, *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ὅλας ἀναιρέομαι πόλιν, *id.* καθαιρέομαι πόλιν, *Herodian.*

Deletilis, e, vide *Delebilis.*

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, ȣ̃.

Deletor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.*

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βȣλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ βȣ́λευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ σκέψις, εως, *id.* inſtituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βȣλὴν περί τινος, *id.* adverſari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βȣλεύεσθαι, *id.* inſtituo deliberationem ante negotium, χράομαι τῷ βȣλεύεσθαι περὶ τȣ̃ πράγματος, *id.* Conf. *Concilium.*

Deliberativus, a, um, συμβȣλευτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Deliberator, ὁ βȣλευτὴς, ȣ̃, *Lucian.*

Delibero, βȣλεύομαι, *Dem.* σκέπτομαι, de re aliqua recte, περί τινος καλῶς, *Dem.* ὑπέρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda ſit, ſed de eo, quænam facienda ſit, ȣ̓ περὶ τȣ̃, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τȣ̃, ποίαν τινὰ, *id.* mecum, κατ' ἐμαυτὸν, *id.* cum amicis, quod mihi agendum ſit, μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρή με ποιεῖν. *Thuc.* quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρῶμεν, *Xen.* utrum velim cum ipſis bellum gerere, an amicus eſſe, εἴτε βȣ́λομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, *Xen.* utrum oratio plane ſupprimenda ſit, an vero, πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἐστὶ ὁ λόγος, ἢ, *Dem.*

Delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, *Ariſtoph.*

Delicate, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, *Poll.* διατεθρυμμένως, *Xen.* vivo, τρυφάω, *Plut.* vivo, & luxu diffluo, τρυφάω ϗ τῷ βίῳ διαῤῥέω, *Ælian.* vivens, ὁ ϗ ἡ ἁβροδίαιτος, ȣ, *Thuc.* veſtitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, *Iſocr.*

Delicatus, a, um, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, de homine & re, *Ariſtot.* θρυπτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν, *Lucian.*

Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, *Chryſ.* atque luxus, τρυφὴ ϗ περιȣσία *Dem.* in deliciis vivo, τρυφάω, *idem*, deliciis adfluo, σπαταλάω *N. T.* Conf. *Delicior.*

Delicior, τρυφάω. *Dem.* θρύπτομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* ἁβρύνομαι, aliquantum, ὑποτρυφάω, *Plato.* τρυφάω ϗ σπαταλάω, *N. T.*

Delictum, τὸ ἔλλειμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *id.* ἡ ἁμαρτία, ας, *Iſocr.* ἡ πλημμέλεια, ας, *id.* τὰ πεπλημμελημένα, ων, *id.* incidere in delictum, περιπίπτω ἁμαρτήματι, *id.* involvere ſe iiſdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta alicujus caſtigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι, *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνῃ τις, ἐπιτιμᾷν, *id.* τοῖς ἡμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, *id.* Conf. *Peccatum.*

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*

Deligo, is, αἱρέομαι τὶ, *Iſocr.* aliquem ducem, αἱρέομαι τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαι τι ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*

Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ σκιαγραφία τινὸς, *id.*

Delineo, προγράφω, *Iſocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Polyb.*

Delingo, ἀπολείχω, *Athen.*

Delinimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θέλγητρον, ȣ, *Eurip.*

Delinio, καταχρίω, *Gal.* ſuavitate, κηλέω, *Plut.* θέλγω, μειλίσσω.

Delinitio, ἡ κήλησις, εως, *Plut.*

Delinitivus, a, um, κατακηλητικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ θελκτήριος, ȣ, *Plut.*

Delino, καταχρίω, *Gal.*

Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nulla in re, πλημμελέω περὶ ȣ̓δὲν, *Iſocr.* in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Xen.* in multis, πολλὰ σφάλλομαι, *Iſocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, *Ælian.* Conf. *Pecco.*

Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*

Deliqueſco, idem quod *Deliqueo.*

Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λειποθυμία, ας, *Herodian.*

Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.

Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretæus.*

Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiphil.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.*

Deliro, ληρέω, *Dem.* ἀποληρέω, *id.* παραληρέω, *Ariſtoph.* prorſus, παντάπασι, *Iſocr.* & inſanio, παραφρονέω ϗ μαίνομαι, *Dem.*

Delirus, a, um, ὁ ϗ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ παράφρων, ſenex, ὁ χρονόληρος, Conf. *Stultus.*

Deliteo, διαλανθάνω, in ſilvis, ἐν δρυμοῖς, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλαις, *id.*

Deliteſco, vide antecedens *Deliteo.*

Delitigo, φιλονεικέω.

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Ariſtot.*

Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, ου, *N. T.* τὸ ἱερὸν, οῦ, *Dem.*

Deludificor, διαπαίζω, *Plato.*

Deludo, ἐμπαίζω, *Heſych.* καταπαίζω.

Delumbis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνευρος, ου.

Delumbo, ἀπονευρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Dem.*

Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* ἐντέλλομαι.

Dememini, ἐπιλανθάνω, *Plato.*

Demens, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ παράφρων, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Demenſum, τὸ σιτομέτριον, ου, *Naz.* ἡ σιτομετρία, ας, *Diod. Sicul.*

Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* ἀνοήτως.

Dementia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ παράνοια, ας, *id.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* ἡ εὐήθεια, ας, *id.* eo dementiæ venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, *Iſocr.*

Dementio, παραφρονέω, *Dem.* ληρέω, *idem,* μαίνομαι, *idem.*

Demento, μωραίνω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Demereo, ἐκποιέομαι, aliquid aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*

Demereor, εὐεργετέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω, *Syneſ.*

Demergo, καταποντίζω, *proprie in mare,* aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, καταδύω ϗ ἐκτρέπω πόλιν, *Dem.* aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, *Baſil.* navem demergi, πλοῖον καταδῦναι, *Dem.* ad ilia uſque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύαν, *Herodian.*

Demerſio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.* in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Demerſor in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, *Iſocr.*

Demerſus, a, um, καταποντισθεὶς, εῖσα, ὲν, frumentum periit nave demerſa, ἀπόλλυται σῖτος πλοίου καταδύντος, *Dem.*

Demetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω, ἀπαμάομαι, *Heſych.* radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, *Sophocl.*

Demigratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato.*

Demigro, μετοικίζομαι, *Lucian.* e vita, ὑπεκχωρέω τοῦ βίου, *Plato.*

Deminuo, μειόω, aliquid, τὶ.

Demiror, ὑπεράγαμαι, *Suid.* dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, *Herodot.* ὑπερθαυμάζω.

Demiſſe, ταπεινῶς, *Iſocr.* ſentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν ϗ ταπεινὸν φρονέω, *Dem.*

Demiſſio, ἡ κάθεσις, εως, *Galen.* animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, ης, *N. T.* ἡ ταπεινότης, ητος, *Iſocr.*

Demiſſus, a, um, καθειμένος, ένη, ένον, *Thuc.* animo, ὁ ϗ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *N. T.* ταπεινὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* demiſſo animo ſum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, *Dem. Iſocr.*

Demitto, καθίημι, ſcalas, κλίμακα, *Herodian.* me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν, *Xenoph.* animum, καταβάλλω ἐμαυτὸν, *Plut.* aliquid funibus, χαλάω τι, *N. T.* ancoram, χαλάω ἄγκυραν, velum, χαλάω ἱστὸν, in ſportula per murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους, *N. T.*

Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινὶ, *Dem.*

Demolior, καταστρέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, *Aphth.* vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδοὺς, *Thuc.* murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος, *idem.*

Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς,

Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Thuc.*

Demonſtrabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀποδεικτὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Demonſtratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Æſchin.*

Demonſtrative, δεικτικῶς.

Demonſtrativus, a, um, δεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Demonſtrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Demonſtro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀποδείκνυμί τι, *Herodot.* aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι σαφῶς, *Dem.* ita clare, ut, ἐπιδεικνύω τι οὕτω σαφῶς, ὥστε, *id.* meam virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, *Iſocr.*

Demordeo, ἀποδάκνω.

Demorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* Confer *Morior.*

Demortuus, a, um, ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν, ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπελθὼν τοῦ βίου, *Lucian.*

Demoveo, ἀποκινέω.

Demoror, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* in aliqua re, διαμέλλω πρός τι, *Naz.*

Demulceo, κηλέω, *Plato,* ἀναμειλίσσομαι, *Baſil.* θέλγω, auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγέω τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, *Iſocr.*

Demum, vide *Denique.*

Demurmuro, ἀπομορμυρίζω.

Demutilo, κολοβόω, *Ariſtot.*

Demuto, vide *Muto.*

Denarius, a, um, δεκαδικὸς, ὴ, ὸν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, *Naz.* nummus, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ δηνάριον, ου, *N. T.* τὸ δεκάχαλκον, ου, *Plut.*

Denaſcor, ἀποθνήσκω, *Plato.* Conf. *Morior.*

Denaſo, ῥινοσκοπέω, *Suid.*

Denato, κατανήχομαι.

Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνον, *Plut.*

Deni, æ, a, οἱ, αἱ, ἃ δέκα, *Thuc.*

Denigratio, ἡ μελάνωσις, εως, *Naz.* ὁ μελασμὸς, οῦ.

Denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.

Denique, τοτελευταῖον vel τὸ τελευταῖον, *Dem.* τατελευταῖα vel τὰ τελευταῖα, *id.* εἰς τελευταῖον, *Æſchin.* τὸ σύνολον, *Dem.*

Denominatio, ἡ παρονομασία, ας.

Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινὶ, *Philo.*

Denoto, σημειόω, *Naz.* i. e. ſignifico, σημαίνω, *Xenoph.*

Dens, ὁ ὀδοὺς, όντος, *Ariſtot.* molaris, ὁ γόμφιος, ου, *Xenoph.* genuinus, ὁ κραντὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* anterior, ὁ γελασῖνος, ου, *Poll.* ὁ τομεὺς, έως, *id.* caninus, ὁ κυνόδους, οντος, *Hippocr.* dentium ſtupor, ἡ αἱμωδία, ας, *Ariſtot.* dentium ſtupore laboro, διαιμωδέω, *idem.* dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας, *Dioſc.* dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω, *id.* dentes habens utrimque, ὁ ϗ ἡ ἀμφόδους, οντος, *id.* nullos, ὁ ϗ ἡ ἀνόδους, οντος, *Athen.* ſerratos, ὁ ϗ ἡ καρχαρόδους, οντος, *Ariſtot.* prominentes, ὁ ϗ ἡ προσόδους, οντος, *Poll.* tres, ὁ ϗ ἡ τριόδους, LXX. exſertos, ὁ ϗ ἡ χαυλιόδους, *Ariſtot.*

Denſatio, ἡ πύκνωσις, εως, *Plut.*

Denſe, πυκνῶς, *Athen.*

Denſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Denſo, πυκνόω, *Plut.*

Denſus, a, um, πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ἀθρόος, α, ον, *Thuc.*

Dentale, ὁ γύης, *Heſ.*

Dentatus, a, um, ὀδοντωτὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, σίδηρος, *Poll.*

Denticulatus, a, um, idem quod *Dentatus.*

Denticulus, ὀδοὺς μικρός.

Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέστης, ου, *Poll.*

Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, *Hippocr.* ὀδοντοποιέω, *Poll.*

Dentiſcalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, *Poll.*

Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας, *Paull. Æg.* ἡ ὀδοντίασις, εως, *id.* τὸ τῶν ὀδοντοποιούντων πάθος, *Poll.*

Denubo, vide *Nubo.*

Denudo, ἀπογυμνόω, *Heſiod.* γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος, *Herodian.* Conf. *Nudo.*

Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, ας. Conf. *Indictio.*

Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* παραγγέλλω τινὶ τι, *id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, *Dem.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον, *id.* per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, *Thuc.*

Denuo, αὖ, *Dem.* αὖθις, *id.* πάλιν, *id.*

Deocco, βωλοκοπέω, *Ariſtot.*

Deonero, ἀποφορτίζω, *Heſych.*

Deorſum, κάτω, vertor, γίνομαι, *Dem.* ac ſurſum, ϗ ἄνω, *Galen.*

Deoſculor, καταφιλέω, manus & pedes alicujus, χεῖρας ϗ πόδας τινὸς, *Xenoph.*

Depaciſcor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τι πρός τινα, *Xenoph.* σύμβασιν ποιέομαι, *Thuc.*

Depalmo, κονδυλίζω, *Suid.*

Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τὶ περί τι, *Ariſtot.* aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *idem.*

Depaſco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν, *Iſocr.* κατανέμω χώραν βοσκήμασι, *Demoſth.* agrum, ἐπινέμω τὸ χωρίον, *idem,* ignis depaſcit urbes, πῦρ ἐπινέμεται τὰς πόλεις, *Thuc.* depaſcor, ἐπιβόσκομαι.

Depaſtio, ἡ νομὴ, ῆς, *Polyb.*

Depaupero, πτωχίζω, LXX.

Depecto, κτενίζω, *Herodot.*

Depeculatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* ἡ σύλησις, εως.

Depeculator, ὁ ἀποσυλητής.

Depeculor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* κλέπτω τὰ κοινὰ, *Dem.*

Depello, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Dem.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος, *id.* ἀποτρέπομαί τινά τινος, *Plut.* aliquem de regno, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, *Dem.* gladium imminentem cervicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, *Herodian.*

Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινὸς, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.* ἐξαρτάομαί τινος, *Lucian.* a virtute alicujus, ἀρτάομαι ἀνδρείας τινὸς, *Herodian.*

Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Dem.*

Dependulus, a, um, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.

Deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, ἀπόλλυμι ϗ ἀνατρέπω πόλιν, *Plato.*

Depereo, ἀπόλλυμαι, *Ariſtoph.* i. e. morior, ἀποθνήσκω, *Plato.* i. e. vehementer amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, *Philo.*

Depetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.* depetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Depexus, a, um, κτενισθεὶς, εῖσα, ὲν.

Depictus, a, um, ὁ ϗ ἡ καταγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ κατάγραφος, ου, *Lucian.*

Depilatus, a, um, ἐκτριχωθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπεσεσυλημένος τὴν χαίτην, *Poll.* ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, *id.*

Depilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος, *Poll.* ὁ ϗ ἡ ἄκομος, ου, *idem.*

Depilo, κατατίλλω, LXX. ἀποτίλλω, ψιλόω.

Depingo, καταγράφω, aliquid, τὶ, *Pauſan.* coloribus, χρωματεύω τι, *Syneſ.* imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτοῦ μεγίστην γράφω, *Herodian.*

Deplanto, ἀποφυτεύω, *Ariſtot.*

Depleo, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω.

Deplorandus, a, um, ὀλοφύρτιος, ια, ιον.

Deploratus, κατακεκλαυμένος, ένη, ένον, i. e. incurabilis, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Dem.* a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, *Plut.*

Deploro, vide *Defleo.*

Deplumis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπτιλος, ου, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ἄπτερος.

Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.

Depluo, κατομβρέω.

Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, *Xenoph.* dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριον τινι, *Iſocr.* pecuniam, παρακατίθεμαι χρήματα, *id.* inimicitias, ἔχθραν ἀποτίθεμαι, *Plut.* ἔχθραν ἀπολύομαι, *Iſocr.*

Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, *Hermog.*

Depopulator, ὁ πορθητής.

Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, *Thuc.*

Thuc. vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, *Plut.*

Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐκφόρησις.

Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατεύματι, *Thuc.* aliquem in inſulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, *Lucian.* aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Iſocr.* laudem, λαμβάνω δόξαν, *id.* exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, *Herodian.*

Depoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Depoſitio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως, *Plato.*

Depoſitum, ἡ καταθήκη, ης, *Iſocr.* ἡ παρακαταθήκη, ης, *Thuc.* ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem* relinquere poſteritati, παραθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *Dem.* accipere, λαμβάνειν, *idem,* δέχεσθαι, *Iſocr.* repoſcere, ἀπαιτεῖν, *Dem.* reddere, ὑποδοῦναι, *Ariſtot.*

Depoſtulo, ἐξαιτέω, *Dem.*

Deprædatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.*

Deprædor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* aliquid, λαφυραγωγέω τι, *Plut.*

Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, *Xen.*

Depravate, διεστραμμένως.

Depravatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.*

Depravo, διαστρέφω, aliquid, τι, *Theophr.* aliquem, κακουργέω τινὰ, *Xenoph.* ſcripturas, στρεβλόω τὰς γραφὰς, *N. T.* Confer *Corrumpo.*

Deprecabundus, a, um, ἱκετεύων, ουσα, ον.

Deprecatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* pro reo, ἡ παραίτησις, εως, *id.* ἡ ἐξαίτησις, εως, *id.* pro aliquo, δέησις ὑπέρ τινος, *Dem.*

Deprecator, ὁ παραιτητής.

Deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τί, *Dem.* ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι, *Dem.* ne quid inimicis accidat, τὶ τοῖς ἐχθροῖς, *Syneſ.* i. e. veniam poſco, παραιτέομαι, *Dem.* pro aliquo, ἐξαιτέομαί τινι, *id.*

Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* injuſte facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα, *id.* in ipſo facinore, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινὰ, *id.* τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, *id.* i. e. intelligo, μανθάνω, *Dem.* διαγινώσκω, *id.*

Deprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Depreſſio, ἡ καταπίεσις, εως.

Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuſte, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Iſocr.* ὑποβάλλω, ταπεινόω.

Depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμείου, *Iſocr.*

Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, *Æſchin.*

Depſo, δεψέω, *Heſych.*

Depudeſco, ἀπαναισχυντέω, LXX,

Depugnatio, ἡ καταμάχη, ης, ἡ διαμάχη, ης, adverſus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.

Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, *Plato,* pro aliquo cum aliquo ſ. adverſus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, *Plut.* adverſus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, *Dem.*

Depulſio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Iſocr.*

Depurgo, ἀποκαθαίρω.

Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. exiſtimo, νομίζω, *Dem.*

Derado, ἀποξέω, καταξέω, *Plut.*

Derelictio, ἡ κατάλειψις. εως.

Derelictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάλειπτος, ου, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι, *N. T.*

Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, *Plato.* gloriam, δόξαν, *Dem.*

Derepente, ἐξαίφνης, *Dem.* ἐκ προσπαίου, *Ariſtot.* προσπαίως, *id.*

Derepo, ἀφέρπω.

Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* τινὸς, *Iſocr.* τινὶ, *Herodot.* pacem, τῆς εἰρήνης, *Iſocr.* derideri ab hoſtibus, καταγέλαστον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν, *id.* ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι, *Dem.* facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινὰ, *Plato.*

Deridiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταγέλαστος, ου, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ ἐπίχαρτος, ου, *Dem.*

Deriſio, ὁ καταγέλως, ωτος, *Xenoph.* τὸ καταγέλασμα, ατος, *Poll.*

Deriſor, ὁ καταγελῶν, ῶντος, *Xenoph.* ὁ σκώπτης.

Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, *Theophr.* grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, *Andoc.*

Derivativus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράγωγος, ου, *Gramm.*

Derivo aquam, παροχετεύω, *Plut.* ut Grammatici, παράγω, aquam foſſis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, *Plut.*

Derodo, ἀποτράγω, *Laërt.*

Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον, *Dem.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Iſocr.*

Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Deruncino, βοτανίζω.

Deſævio, ἀγριαίνω, *Plut.*

Deſalto, ἀπορχέομαι, nuptias, i. e. ſaltando imperite perdo, τὸν γάμον, *Herodot.*

Deſcendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν, *Thuc.* minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.*

Deſcenſio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδου, *Iſocr.* ἡ κάθοδος, ου, *Plut.*

Deſcenſus, idem quod antecedens *Deſcenſio.*

Deſciſco, vide *Deficio.*

Deſcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω, *Plato.*

Deſcriptio, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.* τὸ διάγραμμα, ατος, *id.* tributi, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ περιήγησις.

Deſcriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, ου, *id.*

Deſcriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγραφος, ου, *Laërt.*

Deſeco, ἀποτέμνω, aliquid, τὶ, *Plato,* ἀποκόπτω τι, *Xenoph.* ſerra, ἀποτρέπω.

Deſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deſero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταλείπω τινὰ, *Ariſtot.* ordinem, λείπω τάξιν, *Dem.* vadimonium, φυγοδικέω, *id* campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τοῦ πεδίου, *Herodian.*

Deſertio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία, ας, *id.* militiæ, ἡ ἀστρατεία, ας, *id.* deſertionis ſive deſerti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, ου, *id.*

Deſertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ου, *Dem.* ὁ ἄτακτος, ου, *idem,* ὁ ἀσύντακτος, *id.* militiæ, ὁ ἀστράτευτος, ου, *id.*

Deſertum, ἡ ἔρημος, ου, *N. T.* ἡ χώρα ἐρήμη, *Xenoph.* ἡ ἐρημία, ας, *N. T.*

Deſertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, vel etiam ἔρημος, ήμη, ημον, deſerta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, *Xenoph.* ἐρήμη καὶ ἀνάνθρωπος γῆ, *Lucian* ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, *Plut.* ἔρημος βοηθήσοντος, *Iſocr.* deſertum eſſe a ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, *Dem.* omnino deſertum eſſe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, *id.*

Deſervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* δουλεύω τινὶ, *id.* ὑπουργέω τινὶ, *Plut.*

Deſes, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Plut.* Conf. *Piger.*

Deſicco, καταξηραίνω. *Theophr.* ἀποξηραίνω.

Deſideo, κάθημαι, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.* & otium ago, ἀργέω καὶ σχολάζω, *id.*

Deſiderabilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ πολυπόθητος, ου, *Lucian* ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ου, *N. T.* ποθεινὸς, ή, όν.

Deſideratio, vide *Deſiderium.*

Deſideratus, a, um, vide *Deſiderabilis.*

Deſiderium, ὁ πόθος, ου, patriæ, τῆς πατρίδος, *Dem.* flagro deſiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινὸς, *id.* teneor deſiderio alicujus, πρόσεστί μοι πόθος τινὸς, *id.* incido in deſiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινος, *id.* alicujus rei, τὸ ἐπιθύμημα τινος, *Dem.* ἐπιθύμησις τινος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιπόθησις τινος, *N. T.* ἡ ἐπιποθία τινὸς, *ibid.*

Deſidero, ποθέω, aliquem, præſentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, *Dem.* mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, *id.* plura, ὀρέγομαι πλείονος, *Iſocr.* aliquid, ἐπιθυμέω τινὸς, *Dem.* ἐπιποθέω τι, *Lucian.* ἱμείρομαι, *Hom.*

Deſidia, ἡ ῥαθυμία, ας, *Dem.* Conf. *Segnitia.*

Deſidioſe, ῥαθύμως.

Deſidioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Plut.* Confer *Piger.*

Deſido, καθιζάνω, *Iſocr.*

Deſignatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato,* magiſtratus, ἡ ἀπόδειξις, εως.

Deſignator, ὁ ἀποδεικτὴς, ου.

Deſignatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, ένη, ένον, conſul, ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος, *Plut.*

Deſigno, i. e. primis lineis deſcribo, ὑποτυπόω, *Ariſtot.* προγράφω, *Dem.* ὑπογράφω, *Iſocr.* i. e. eligo aliquem belli ducem, τιλέω τινὰ στρατηγὸν, *Dem.* ἀποδείκνυμί τινα στρατηγὸν, *Herodian.* aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ Σεβαστὸν, *id.*

Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἅρματος, *Plut.* in caput alicujus, ἐφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, *Ariſtot.*

Deſino, λήγω, a laboribus, ſ. laborare, τῶν πόνων, *Iſocr.* jubere, ἀνίημι προστάττων, *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περί τινος, *Dem.* a bello, παύομαι τοῦ πολέμου, *Iſocr.* in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι, *Ariſt.* ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, *Plato.* ab aliqua re, ἀφίσταμαι τινος, *Dem.*

Deſipiens, vide *Delirus.*

Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Deſipio, παραφρονέω, *Iſocr.* Conf. *Deliro.*

Deſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* Conf. *Deſino.*

Deſitus, a, um, ἀπολειφθεὶς, εῖσα, έν.

Deſolatio, ἡ ἐρήμωσις, εως.

Deſolator, ὁ ἐρημωτὴς, οῦ.

Deſolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, *Thuc.*

Deſpectio, ἡ παρόρασις, εως, *Apocr.*

Deſpecto, πυκνὰ καθοράω.

Deſpectus, us, τὸ καθόραμα, ατος, i. e. contemptus, ἡ παρόρασις, εως. Conf. *Contemptus.*

Deſperans, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ου, *Dem.*

Deſperanter, ἀνελπίστως, *Iſocr.*

Deſperatio, ἡ ἀνελπιστία, ας, *Baſil.* τὸ ἀνέλπιστον, ου, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* deſperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινα, *id.* in extrema deſperatione verſari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, *Heſiod.* εἶναι ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, *Herodian.*

Deſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Iſocr.* ἀπεγνωσμένος, ένη, ενον, *Plut.*

Deſpero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, *Galen.* de ægroto, τὸν νοσοῦντα, *id.* de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμέομαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, *Iſocr.* omnino de aliquo, ἀπογιγνώσκω παντάπασί τινος, *Dem.* Conf. *Deſperatio.*

Deſpicabilis, e, εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*

Deſpicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* Confer *Contemno,* i. e. deorſum adſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deſpicor, vide *Contemno.*

Deſpolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, *Chryſ.* ἀπογυμνόω.

Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, νυμφεύω τινὰ, *Iſocr.*

Iſocr. aliquem alicui, ὁμολογέω τίνα, τινὶ, *Xenoph.* καθομολογέομαί τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Conf. *Deſpero.*

Deſponſatus, a, um, καθωμολογημένος, ένη, ένον, *Plut.*

Deſponſo, vide *Deſpondeo.*

Deſpretus, a, um, vide *Contemptus.*

Deſpumo, ἐπαφρίζω, *N. T.* ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.

Deſpuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, ſ. in aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquem, διαπτύω, τινὰ, *idem.*

Deſquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

Deſtillatio, ὁ καταςαγμὸς, ȣ̃, ἡ ἀπόςαξις, εως, *Theophr.*

Deſtillo, καταςάζω, *Lucian.* deſtillat aurum ab eorum verbis, ἀποςάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, *id.* mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων, *Diod. Sic.*

Deſtinatio, in ſcopum, ὁ ςοχασμὸς, ȣ̃, *Plut.* animi, ἡ ϖροαίρεσις, εως, *Herodian.*

Deſtino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Plut.* alicui aliquid, τινά τι, *Dem.* aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατόν τινος, *Ælian.*

Deſtituo, ἀπολείπω, infelicem, δυςυχȣ̃ντα, *Plut.* fortuna deſtituit conſilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτȣ̃, *Herodian.* Conf. *Deſero.* deſtituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, *Iſocr.* verbis, λόγων, *id.* neceſſariis, τῶν ἀναγκαίων. ſ. τῶν ἐπιτηδείων, *id.* εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ ϖολλῇ ſ. ϖάσῃ, *Dem.* *Iſocr.* occaſione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν, *id.* aliqua re, ὑςερίζω τινὸς, *id.* ἀποτυγχάνομαι τινος, *Ælian.*

Deſtitutio, auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας, LXX. i. e. ſolitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*

Deſtringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Deſtruo, ἀποσκευάζω, *Plut.* urbem ἀνίςημι ϖόλιν, *Dem.* ἀνατρέπω ϖόλιν, *Iſocr.* it. ἐκπέρθω. *Hom.* ἐκπορθέω, *Eur.* aliquid, καταβάλλω τι, *Iſocr.* i. e. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τὶ, *Naz.*

Deſudatio, ἡ ἀφίδρωσις, εως.

Deſudo, ἀφιδρόω, *Ariſtot.* in aliqua re, κατεργάζομαί τι, *Plato.*

Deſuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliqua re, τινὰ τινι, *Æſchin.*

Deſuefio ſ. deſueſco, ἀπεθίζομαι.

Deſuetudo, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.*

Deſuetus, ὁ ϗ ἡ ἀήθης.

Deſultor, ὁ ἀμφιππος, ȣ, *Ælian.*

Deſultorius, a, um, κελητιςικὸς, ὴ, ὸν, equus, ὁ κέλης, ητος, *Pandect.*

Deſultura, τὸ κελήτισμα, ατος.

Deſum, ἀπολείπομαι, in nullo, ȣ̓δενὸς, *Dem.* Conf. *Deficio,* commodis alicujus, ἀφίςαμαι τῶν τινι συμφερόντων, *id.*

Deſumo, ἀναλαμβάνω, *Dem.*

Deſuper, ἄνωθεν, injicio aliquid, τὶ ἐπιβάλλω, *Herodian.*

Detego, ἀποςεγάζω, *N. T.* i. e. revelo, ἀποκαλύπτω, *ibid.*

Detendo, ἀνίημι, *Xenoph.*

Detentio, ἡ κάθεξις, εως, *Ariſtot.* ἡ κατοχὴ, ῆς, *Gal.*

Deter, ϖονηρὸς, ὰ, ὸν, deteriore conditione ſum aliquo, ἐλαττόομαί τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι, *Plato.*

Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, ȣ̓λὰς, *Dioſc.* calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Sic.* Conf. *Abſtergeo.*

Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*

Determinatio, τὸ ϖέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ȣ, *idem,* ὁ ἀφορισμός.

Determino, ὁρίζω, *Dem.* ϖροσγράφω ὅρον, *idem.*

Detero, κατατρίβω, *Thuc.* ἀποτρίβω.

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Plut.* a conſulendo, τινὰ ἀπὸ τȣ̃ συμβȣλεύειν, *Iſocr.* aliquem a peccatis ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* aliquem a gerenda republ. τινὰ τȣ̃ τὰ κοινὰ ϖράττειν, *Plut.*

Deterritus, ὁ ϗ ἡ ἔκφοβος.

Deteſtabilis, e, βδελυκτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Deteſtatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chryſ.*

Deteſtor, καταράομαι, patriam, τῇ ϖατρίδι, *Dem.* tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι, *Lucian.* cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, *id.* βδελύσσομαι.

Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ϖαρατείνω τινὶ, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, *id.*

Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ἃν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *id.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ἀποτορνεύω.

Detorqueo, ἀποςρέφω, aliquid aliquo, τὶ ϖρός τι, *Plut.* in aliud, ϖαραφέρω εἰς ἄλλο, *Lucian.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, *Baſil.*

Detractor, ὁ κατάλαλος, ȣ, *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψιθυριςὴς, ȣ̃, *ibid.*

Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινὶ τι, *Iſocr.* i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινὰ, *Dem.* Conf. *Calumnior, Cavillor.*

Detractatio, ἡ ἀνάδυσις, εως.

Detrectator, ὁ ἀναδύτης, ȣ̃.

Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ϖοιεῖν, *Xen.* preces, ἀπολέγομαι τὴν δέησιν, *Plut.* munus, ἀρνέομαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, *Herodian.* negotium, ϖαραιτέομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφηνιάζω, *id.* Conf. *Averſor, Fugio.*

Detrimentoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Conf. *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ἀπότριμμα, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη, *Dem.* ſummum, ἐσχάτη, *id.* & damnum, ϗ βλάβη, *id.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, *id.* Conf. *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*

Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολȣ́ω τὶ, *id.* κολοβόω.

Detumeo, ἀπογκόομαι.

Deturbo, ἀπωθέω, *Thuc.* ϖαρωθέω, *Naz.* ἀπαράσσω, *Hom.* evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, *Herodian.*

Deturpo, καταισχύνω, *Plut.* aliquid, μολύνω, τὶ, *Iſocr.*

Devaſto, ϖορθέω, regionem, χωρίον, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xenoph.* ἀποικοδομέω, *Thuc.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ ϖόλεις μικρὰς, *Plut.*

Deveho, κατάγω, *Plut.* καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σιτόν τινι, *Thuc.*

Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deveneror, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Devenio, καθήκω, *Æſchin.* ad tyrannidem potentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξȣσίᾳ, *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν, *idem,* Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντᾷ εἰς τὴν ἄνοιαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*

Devenuſto, idem quod *Deturpo.*

Devergentia, τὸ καταφερὲς, έος.

Deverro, κατασαίρω.

Devexitas, τὸ κατωφερὲς, έος, τὸ κάταντες, εος.

Devexus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάντης, εος, *Suid.* ὁ ϗ ἡ κατακλινής.

Devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* dona inter ſe, συνδέω σκεύη ἀλλήλοις, *Herodian.* inſulas inter ſe benevolentia, συνάπτω τὰς νήσȣς ϖρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, *Philoſtr.*

Devinco, νικάω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* κατανικάω τινὰ, *Plut.* voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, *Xenoph.* devincor ſegniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, *Herodian.*

Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδȣ̃, *Thuc.* διαμφοδέω, *Euſt.*

Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εως.

Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, *Athen.* aliquam, διακορέω τινὰ, *Herodot.*

Devitatio, ἡ ἔκφευξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τȣ̃ κακȣ̃, *Baſ.*

Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, *Plato,* ὑποςέλλομαί τι, *Iſocr.* ἐκκλίνω.

Devius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδȣ̃.

Deunx, τὸ ἐνδεκαȣ́γκιον, ȣ.

Devoco, κατακαλέω.

Devolo, καθίπταμαι.

Devolvo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* vaſa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινὶ, *Herodian.*

Devoro, κατεσθίω, aliquem, τινὰ, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον, *Athen.*

Devotio, ἡ κατευχὴ, ῆς, *Plut.* i. e. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Dem.*

Devotus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ȣ, *Dem.*

Devoveo, κατεύχομαι, *Plut.* καθιερόω, me ipſum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινι ὑπὲρ τῆς ϖατρίδος, *Plut.* me ipſum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ϖοιεῖν τι, *N. T.* diris imprecationibus aliquem, καταράομαί τινα, *Ariſtid.* alicui, τινι, *Dem.*

Deuro, ἐκπυρόω.

Deus, ὁ Θεὸς, ȣ̃, *Dem* optimus maximus, ὁ μέγιςος, *idem.* ſummus, ὕπατος, *idem.* Numen divinum, Θεὸς ϗ δαίμων, *idem.* Θεὸς ϗ δαιμόνιον, *idem,* vis cœleſtis & divina, δαιμονία δύναμις, *Iſocr.* poteſtas Deorum, δύναμις θεῶν, *Dem.* ἰσχὺς τȣ̃ δαίμονος, *id.* Dii meliora, εὐφήμει, *Plato.* μηδὲν βλάσφημον εἴπῃς, *Ariſtot.* ita Deos mihi velim propitios, νὴ τȣ̀ς θεȣ̀ς, *Dem.* ita me Jupiter & omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία ϗ ἅπαντας θεȣ̀ς, *id.* per Deos, quis ita ſtolidus eſt? ϖρὸς θεῶν, τίς ȣ̈τως εὐήθης ἐςι; *id.* proh Jupiter, ὦ ϖρὸς τȣ̃ Διὸς, *id.* Deus avertat, μὴ γένοιτο, *id.* ὃ μὴ συμβαίη, *id.* Deus avertat malum a republica, μὴ ȣ̃τω γένοιτο κακῶς τῇ ϖόλει, *id.* Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς, *id.* Dii male faciant ei, θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, *id.* Dei voluntate & potentia, θεȣ̃ γνώμῃ ϗ δυνάμει, *Herodian.* Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, σὺν Θεῷ ἐπιέναι ἐπὶ τινα, *Thuc.* cum Deo, divino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Dextans, Τὸ δεκαȣ́γκιον, ȣ, Vet. Gloſſ.

Dexter, a um, δεξιὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐπιδέξιος, ȣ, *id.*

Dextera, ſ. dextra, ἡ δεξιὰ, ᾶς, *Dem.* dextram porrigere ſ. protendere, ϖροτείνειν δεξιὰν, *id.* injicere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, *id.* dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, *Ariſtoph.* dextram do, δίδωμι δεξιὰν, *Æſchin.* a dextra, ἐκ δεξιᾶς, *Ariſtoph.* δεξιάδην, *Heſych.* dextram verſus, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.* ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, *id.*

Dextere, δεξιῶς, *Lucian.* ἐπιδεξίως, *Athen.* i. e. bene, εὐςόχως, *Herodian.*

Dexteritas, ἡ δεξιότης, ητος, *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, ητος, *id.* ingenii, ἡ δεξιότης, ητος, *Thuc.* ἡ εὐφυΐα, ας, *Philo.*

Dextimus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιδέξιος, ȣ, *Ariſtot.*

Dextra, vide *Dextera.*

Dextrale, τὸ ϖεριδέξιον, ȣ, LXX.

Dextrorſum, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.*

Diabolus, ὁ διάβολος, ȣ, *N. T.*

Diaconus, ὁ διάκονος, ȣ, *N. T.*

Diadema, τὸ διάδημα, ατος, *Plut.* diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, *Lucian.* impono, διάδημα ϖεριτίθημι, *Herodian.* duobus diadematibus utor, χράομαι δυσὶ διαδήμασι, *id.*

Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, *Plato.*

Dialecticus, a, um, διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Dialectus, ἡ διάλεκτος, ȣ, *Plut.*

Dialogus, ὁ διάλογος, ȣ, *Ariſtot.*

Diameter, ἡ διάμετρος, ȣ, ſcil. γραμμὴ, *Proclus.*

Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος, *Lucian.*

Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Galen.*

Diarium, ἡ ἐφημερὶς, ἰδος, *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ου, *Philo.*

Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Galen.*

Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*

Dica, ἡ δίκη, ης. *Xenoph.* dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινὶ, dicam ſ. cauſſam dico, δίκην εἶπον, *Xenoph.*

Dicacitas, ἡ εὐτραπελία, ας, *N. T.*

Dicaculus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Dicaſterium, τὸ δικαστήριον, ου, *Dem.*

Dicax, ὁ ϗ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, *Herodian.* εὐτράπελος ϗ σκώπτειν δυνάμενος, *Dem.* ὁ σκώπτης, *Suid.*

Dico, as, ἱερεύω, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* alicui, ἀνατίθημί τινι, *Dioſc.* ἀφιερόω τινὶ, *Plut.* i. e. trado me alicui, δουλεύω τινὶ, *Xenoph.* Conf. *Conſecro.*

Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, *Plut.* hæc tibi, ταῦτα σοι, *Xenoph.* iſta de te, ταῦτα περὶ σοῦ, *id.* ad voluntatem alicujus, συνηγορεύω τινὶ, *Dem.* συνηγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινος, *id.* aliquid pro concione, δημηγορέω τι, *id.* aliquid exempli cauſſa, ἐρέω τι παραδείγματος ἕνεκα, *id.* pro dignitate de re, ἀξίως περὶ τινος διέρχομαι, *id.* de re aliqua ſuaviter, concinne, & elaborate, εἶπον περὶ τινος ἐπιχαρίτως, ϗ μουσικῶς, ϗ διαπεπονημένως, *Iſocr.* modeſte de me ipſo, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, *idem,* ſententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περὶ τινος, *Xenoph.* id quod res eſt, τὸν ἐόντα λογον λέγω, *Herodot.* diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, *id.* dicendi peritus, qui ſcit bene loqui, εἰδὼς ἃ δεῖ λέγειν, *Ælian.* εἰδὼς τὰ λεκτέα, *idem,* dictu nefas, οὐ θεμιτόν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas eſt, ὃ μηδ᾽ εἰπεῖν τινι θέμις, *Plato,* ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φέρε, *Dem.* ne quid dicam gravius, ϗ πλέον οὐδὲν προστίθημι, *Ariſtid.* dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τοῦ περὶ τινος λέγειν, *Dem.* παύω τὸν λόγον, *Xenoph.* dici vulgo, διαγγέλλεσθαι, *Herodian.*

Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ου, *Theophr.* ἡ δίκταμνος, *Al. Aphrod.* vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, ſc. οἶνος, *Dioſc.*

Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Iſocr.* ὁ δικτάτωρ, ορος, *Dion. Hal.*

Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, *Plut.* ἡ δικτάτωρος ἀρχὴ, *id.* dictaturam gero, δικτατωρεύω, *Gaza,* μοναρχέω, *Xiph.*

Dicterium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xenoph.* feſtivum, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Herodian.* dicteriis inceſſo aliquem, σκώπτω τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Herodian.* εἴς τι, *Plut.* Conf. *Cavillor.*

Dictio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* ἡ ῥῆσις, i. e. ſtilus, ἡ φράσις, εως, dictiones venor, λεξιθηρεύω, *Suid.*

Dictito, πολλάκις λέγω, βοάω, *Herodian.* καταλέγω, *id.*

Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Plato,* argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.* facetum & cavillatorium, τὸ σκῶμμα, ατος, *Iſocr.* dicto audiens, ὁ ϗ ἡ ὑπήκοος, ου, *Dem.* dictum, factum, ἅμ᾽ ἔπος, ἅμ᾽ ἔργον, ſ. ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, *Viger.* dictum vetus, παλαιὸς λογος, *Plato.*

Didactrum, τὸ δίδακτρον, ου, *Poll.*

Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διαιρέω τι, *Ariſtot.*

Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ου.

Dies, ἡ ἡμέρα, ας, *Dem.* ſuperior, προτέρα, *id.* ultimus, τελευταία, *id.* præfinita, διαμεμετρημένη, *id.* lege ſancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη, *id.* non multis diebus poſt, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, *id.* intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ᾽ ἧς, *id.* diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι, *id.* aucupari, τηρεῖν, *id.* obſervare, φυλάττειν, *id.* conſumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπί τινι, *id.* exigere nullam ſine lacrymis, διάγειν οὐδεμίαν ἀδάκρυτον, *id.* conterere in aliqua re, κατατρίβειν ποιοῦντά τι, *id.* traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευόντα, *id.* interceſſerunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, *id.* interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν, *Iſocr.* quinto abhinc die, πεμπταία ἀπὸ ταύτης, *Dem.* ſtatis diebus facere aliquid, ἐν καθηκούσαις ποιεῖν τι, *id.* differre aliquid in poſterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *id.* die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *Xenoph.* die & nocte, τῆς νυκτὸς ϗ τῆς ἡμέρας, *Iſocr.* dies & noctes iter facientes, νύκτωρ ϗ μεθ᾽ ἡμέραν ὁδεύοντες, *Herodian.* eodem die, αὐθήμερον, ſ. αὐθημερὸν, *Thuc.* diem durans, ὁ ϗ ἡ ἐφήμερος, ου, *Galen.* tres dies durans, ὁ ϗ ἡ τριήμερος, ου, *Ariſtot.* quatuor dies durans, τετραήμερος, *Naz.* decem dies durans, δεχήμερος, *Plato,* dies ſerenus ſ. ſerenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, *Xenoph.* dies calidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν, *Ariſtot.* dies comitialis, ἡμέρα ἀρχαιρεσιακὴ, natalis, τὸ γενέθλιον, ου, nefaſtus, ἡμέρα ἀποφρὰς, *Plut.* dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ, Lunæ, σεληνιακὴ, Martis, Ἄρεως, Mercurii, Ἑρμοῦ, Jovis, Διὸς, Veneris, Ἀφροδίτης, Saturni, Κρόνου, dies menſis prima, ἡ νουμηνία, ſecunda, tertia——decima, δευτέρα, τρίτη——δεκάτη ἱσταμένου μηνὸς, undecima, duodecima——vigeſima, πρώτη ἐπὶ δέκα, ſ. ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτη, ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσοῦντος μηνὸς—ἡ εἰκὰς, ſ. ἡ εἰκοστὴ, vigeſima prima, vigeſima ſecunda——triceſima, ἡ δεκάτη (ſive, quando menſis 31 diebus conſtat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ ἐνάτη φθίνοντος, ſ. ἀπιόντος μηνὸς——ἕνη ϗ νέα μηνὸς, v. g. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.

Diffamo, δυσφημέω, *Oecum.*

Differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* ἡ παραλλαγὴ, ῆς, *Baſil.*

Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in poſterum diem, τὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν, *Dem.* aliquid in longum tempus, τὶ πολὺν χρόνον, *Xenoph.* pœnam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας, *Plut.* nuptias, τῶν γάμων, *id.* contributionem, μέλλω ἐκφέρειν, *Dem.* in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἔν τινι πλεῖστόν τινος, *Dem.* κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος, *Iſocr.* ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος, *Dem.* nihil ab aliquo, διαφέρω οὐδέν τινος, *Iſocr.*

Diffibulo, ἀναπορπάω.

Difficile, χαλεπῶς, *Dem.* δυσκόλως, *idem,* δυσχερῶς, *idem.*

Difficilis, e, χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* difficile & arduum per ſe eſt conſultare, δύσκολον ϗ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι, *id.* interrogatus, quid eſſet difficile, ἐρωτηθεὶς τὶ δύσκολον, *Plut.* τὶ δυσχερὲς, *id.* difficillimum & rariſſimum eſſe aliquid, χαλεπώτατον ϗ σπανιώτατον εἶναί τι, *Iſocr.* difficile eſt, noctu id facere, ἔργον ἐστὶ, νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο, *Xenoph.*

Difficiliter, idem quod *Difficile.*

Difficultas, ἡ δυσχέρεια, ας, *Dem.* ἡ δυσκολία, ας, *id.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* τὸ δυσχερὲς, έος, *id.* τὸ χαλεπὸν, οῦ, *id.* ſpirandi, ἡ δύσπνοια, τὸ ἆσθμα,—urinæ, ἡ δυσουρία, ἡ στραγγουρία,——annonæ, ἡ σπανοσιτία, ἡ δυσετηρία.

Difficulter, idem quod *Difficile.*

Diffidenter, ἀπίστως, *Iſocr.*

Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* movere diffidentiam & iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν ϗ ὀργὴν, *id.* non egredi propter diffidentiam, οὐκ ἐξιέναι δι᾽ ἀπιστίαν, *id.*

Diffido, ἀπιστέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* εἰμὶ ἀπιστῶν τινι, *Dem.* ἀπίστως ἔχω πρός τινα, *Iſocr.* ἀπίστως διάκειμαι πρός τι, vel πρός τινα, epiſtolis, ἀπιστέω περὶ ἐπιστολῶν, *Plut.*

Diffindo, διασχίζω, *Plut.* fores ædium, κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, *Dem.*

Diffingo, διαμορφόω.

Diffiteor, ἀπαρνέομαι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀρνέομαί τι, *Dem.* ἐξαρνέομαί τι, *Æſchin.*

Difflo, διαπνέω, *Ariſtot.*

Diffluo, καταῤῥέω, *Dem.* laſcivia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *Plut.* otio & luxuria, ἀσωτεύομαι, *Ariſtot.*

Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.*

Diffugio, διαδράσκω, *Iſocr.*

Diffundo, διαχέω, *Xenoph.* διαχύω, *Plut.* diffundi lætitia, διαχύεσθαι τῷ προσώπῳ, *Plutarch.*

Diffuſe, διακεχυμένως.

Diffuſio, ἡ διάχυσις, εως, *Plut.*

Digero, διαφέρω, *Plut.* i. e. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατὸν, *Herodian.* aliquid, διακοσμέω τι, *Ariſtot.* i. e. concoquo, καταπέπτω.

Digeſtibilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔπεπτος, ου, *Theophr.*

Digeſtio, ἡ διάταξις, εως, *Naz.* i. e. concoctio, ἡ πέψις, εως, *Ariſtot.*

Digeſtivus, a, um, πεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, *Xen.*

Digitalis, e, δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Digitus, ὁ δάκτυλος, ου, *Plut,* ſalutaris, ſ. index, λιχανος, medius, μέσος, annularis, παράμεσος, i. ὁ δακτυλιώτης, minimus ſive auricularis, μικρος, digito oſtendo, δακτυλοδεικτέω, *Chryſ.* χειροδεικτέω, digitum medium oſtendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινὰ, *Ariſtoph.* digito uno ſcabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, *Plut.* extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, *Lucian.* pedis, δάκτυλος ποδός.

Digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινὶ περὶ τινος, *Ariſtoph.* διαμάχομαί τινι ὑπέρ τινος, *Dem.*

Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.

Digne, ἀξίως, *Dem.* negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων, *Xen.* ſcelere ſ. pro dignitate ſceleris, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, *Æſchin.*

Dignitas, ἡ ἀξία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.* τὸ πρόσχημα ατος, *id.* ἡ ἐπιτιμία, ας, *id.* humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινὸς, *idem,* dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, *idem,* pro dignitate alicujus dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινὸς, *Iſocr.* neglecta dignitate ſua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιεῖν τι, *Dem.* dignitatem & exiſtimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος, *id.* κίνδυνον εἶναί τινι περὶ ἐπιτιμίας, *id.* antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ, *Iſocr.* dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, ſ. περιαιρεῖσθαι, *Dem.* merito privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ἐπιτιμίας, *id.* reſtituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας, *Iſocr.* pro dignitate honorare, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, *Plato,* degere vitam pro dignitate, τυγχάνειν βίου τοῦ κατ᾽ ἀξίαν, *Ariſtot.* par dignitati imperatoriæ, τηρῶν ἀξίωμα βασιλέως, *Herodian.* dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, *id.* nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε ϗ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, *id.*

Dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Iſocr.* καταξιόω τινά τινος, *N. T.*

Dignoſco, διαγινώσκω, aliquid, τι, *Iſocr.*

Dignus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαίνου, *Xenoph.* cura & ſtudio, ἐπιμελείας, *id.* qui dignus aliqua re cenſetur ab aliquo, ἀξιοῦς τινός τινι, *id.* judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτου, *Plato,* qui Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινα τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, *Lucian.* dignus judicatus eſt præmiis, ἠξιώθη τῶν ἀριστείων, *Iſocr.* vocari juſtus, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος, *id.* digna facere genere ſuo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ, *id.* πράττειν ἄξια τοῦ γένους, *Dem.* dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν, *Iſocr.* qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, *Dem.* pugnam memoratu dignam edere

edere, ἀξίως λόγȣ μάχεσθαι, *Iſocr.* facere, ut dignum eſt noſtra perſona, ἀξίως ἡμῶν ϖράττειν, *Dem.*

Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* e medio, ὑποχωρέω ἐκποδὼν, *Dem.* ϖαρεκβαίνω τὸ μέσον, *Ariſtot.* ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, *id.* longius a propoſito, ϖόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, *Iſocr.* a ſcopo, ἔξω τȣ̃ σκοπȣ̃ ἐρεῖν, *Polyb.*

Digreſſio, ἡ ἔκϐασις, εως, ἡ ϖαρέκϐασις, εως, e vita, ἐκ τȣ̃ βίȣ ἀπαλλαγὴ, *Xenoph.*

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, εως, *Iſocr.* ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδοκιμάζω, *Xen.* διαδικάζω, *Plato.* διακρίνω, διαγινώσκω, *Dem.* aliorum controverſias, βραβεύω τὰ ἄλλων δίκαια, *id.* περὶ τῶν ἀμφισϐητȣμένων δικάζω, *id.*

Dilabor, διολισθέω, *Ariſtoph.*

Dilacero, διασπαράττω. veſtimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, *Dem.*

Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσασθαί τισι παραϐάλλειν τινὰ, *Dem.*

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Chryſ.* aliquid, καταδίδωμί τι, *Lucian.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Dilatatio, ὁ ϖλατυσμὸς, ȣ̃, *Dioſc.*

Dilatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Dem.*

Dilato, ϖλατύνω. aliquid, τὶ, *N. T.* μηκύνω τι, *Iſocr.* μέγαν ποιέω τι, *id.*

Dilator, ὁ μελλητὴς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Dilaudo, διεπαινέω.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, *Plut.*

Dilectus, a, um, ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Diligens, σπȣδαῖος, αία, αῖον, *Dem,* ὁ ϗ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *idem,* ἐπιμελȣμένος, ένη, ένον, *idem.*

Diligenter, ἐπιμελῶς, & juſte adminiſtrare, ϗ δικαίως πράττειν, *Dem.* σπȣδαίως, *Ariſtot.* ἀπὸ σπȣδῆς, μετὰ σπȣδῆς, κατὰ σπȣδὴν, *Ariſtot. Plut.*

Diligentia, ἡ σπȣδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *id.* & alacritas, σπȣδὴ ϗ προθυμία, *id.* multam diligentiam adhibere, ut, σπȣδὴν πολλὴν ποιεῖσθαι, ἵνα, *id.* & omne ſtudium adhibere, σπȣδὴν ϗ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, *id.* alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγματος, *id.* σπȣδὴν ἔχειν περί τινος, *Plato,* πρός τι, *Dem.* ποιεῖσθαι σπȣδὴν ἐπί τινος, vel περί τι, *Iſocr.* ut, ὅπως, *Dem.* τȣ̃ [illegible], *id.* Conf. *Studium.*

Diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* Conf. *Amo.*

Diluceo, διαλάμπω, *Iſocr.*

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, *Thuc.* cognoſcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *Dem* dilucidius declarare, σαφέστερον δηλȣ̃ν, *Iſocr.* dilucidiſſime oſtendere, ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι, *Lucian.*

Dilucido, σαφηνίζω, *Ariſtot.* διασαφηνίζω, *Polyb.* ſcripturas, διανοίγω τὰς γραφὰς, *N. T.* aliquid, δηλόω τι, *Dem.*

Dilucidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐμφανὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιφανὴς, έος, *id.* ὁ ϗ ἡ καταφανὴς, έος, *id.* dilucidum eſſe alicui, ἐναργὲς εἶναί τινι, *Dem.*

Diluculat, ὀρθρεύει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, ȣ, *Plut.* τὸ περίορθρον, ȣ, *Herodian.* τὸ λυκαυγὲς, *Lucian.* diluculo venio, ὀρθρίζω, *N. T.* diluculo profundo, ὄρθρȣ βαθέος, *ib.* diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, *Lucian.* diluculo ſurgo, περιορθρεύομαι, *Poll.*

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδαρόω οἶνον, calumnias, διαλύομαι διαβολὰς, *Iſocr.*

Diluvies, ἡ κατάκλυσις.

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, ȣ̃, *Dem.*

Dimano, διαῤῥέω, *Philo.*

Dimenſio, ἡ ἀναμέτρησις, εως, *Plut.* ἡ διαμέτρησις, εως, apta, συμμετρία, ας, *Iſocr.*

Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* διαμετρέω, *Dem.*

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ὁ ἀγωνισμὸς, ȣ̃, *Dion.* de vita, ἡ ψυχομαχία, ας, *Polyb.* Conf. *Certamen.*

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, *Xen.* de aliqua re, περί τινος, *Dem.* Conf. *Certo.* item *Pugno.*

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ȣ, *Lucian.* τὸ ἡμιτόμιον, ȣ, *Dioſc.* ἥμισυ μέρος, *Ariſtot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων, *Dem.*

Dimidius, a, um, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, *id.* ſupra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ, *id.* dimidia pars temporis, ἥμισυ τȣ̃ χρόνȣ, *id.* dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων, *Xenoph.* non ex dimidia parte bonum eſſe, ȣ̓κ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηϛὸν εἶναι, *Dem.*

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, *Heſych.* φθίνω, *Plato.* ἐλαττόω, *Thuc.*

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, *Plato.* ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, a, um, μειωτικὸς, ἡ, όν.

Dimiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, navium, τῶν ϖλοίων, *Dem.* ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ ἀποπομπή.

Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλῃ, *Thuc.* præſidia per regionem, φρȣρὰς κατὰ χώραν, *idem,* exercitum, προΐημι δύναμιν, *Plut.* i. e. abſolvo aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, *Ælian.*

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, *Vitruv.*

Dinumero, διαριθμέω, *Plato.*

Diœceſis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ȣ, *Gramm.*

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, *Bud.*

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus ſ. obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ȣ, *Dem.* diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, *Iſocr.* ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος, *Plut.* ἀρὰς τίθεσθαι ἐπὶ τινα, *id.* diræ, αἱ εὐμενίδες.

Directe, εὐθὺ, *Xen.*

Directio, ἡ εὔθυνσις, εως, *Ariſtot.*

Director, ὁ εὐθυντὴς, ȣ̃.

Directus, a, um, εὐθυντὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Diremptio, ἡ διαίρεσις, εως, *Ariſtot.* ἡ διάλυσις, εως, *Thuc.*

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo, vide *Diſtribuo.*

Diribitio, vide *Diſtributio.*

Diribitorium, τὸ λογιϛήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præſentia ad optimum finem, τὰ ϖαρόντα πρὸς κάλλιϛον τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τȣ̃το ϖάντα τὰ τῆς πόλεως, *Plato.* aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, *Demoſth.* orationem, διευθύνω λόγον, *Lucian.* aliquem ad virtutem, ϖροτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.*

Dirimo, διαλύω, bellum, ϖόλεμον, *Iſocr.* amicitiam, συνήθειαν, *id.* contentionem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.*

Diripio, διαρπάζω, urbem, ϖόλιν, *Xenoph.* Lacedæmonios, ἀναϛάτȣς ποιέω Λακεδαιμονίȣς, *Iſocr.* urbem Spartam, ἀνάϛατον ποιέω Σπάρτην, *idem,* domos, ϖορθέω οἰκίας, *Xenoph.*

Diritas, vide *Crudelitas.*

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.* καταῤῥήγνυμαι τȣ̀ς ϖέπλȣς, *Xen.*

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* urbem, κατασκάπτω πόλιν, *Dem.* domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, *Plut.* Conf. *Everto.*

Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Dirus, a, um, vide *Crudelis.*

Dis, ὁ Πλȣ́των, ωνος, *Pluto.*

Diſcalceatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος, ȣ, *Xenoph.*

Diſcalceo, ἐξυποδέω.

Diſcedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, *Xenoph.* e regione, ἐκ τῆς χώρας, *Ariſtot.* in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, *Iſocr.* cum aliquo, συναποδημέω τινὶ, *Ælian.*

Diſceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer *Dijudicatio.*

Diſceptator, ὁ δικαϛὴς, ȣ̃, *Dem.* ὁ δικάζων, οντος, *id.*

Diſcepto, διαγινώσκω, *Dem.* Confer *Dijudico.*

Diſcerno, διακρίνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* honeſta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ ϗ τὰ μὴ, *Æſchin.* caute & legitime quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς ϗ νομίμως, *Dem.* intelligentia & eruditione honeſta & turpia, συνέσει ϗ ϖαιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ ϗ αἰσχρὰ, *id.*

Diſcerpo, διασπάω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* διασπαράσσω τινὰ, *idem,* ἐξαρπάζω τινὰ, *Plut.*

Diſcerptus, a, um, διασπασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Iſocr.* membratim, τμηθεὶς διαμελεϊϛὶ, *Lucian.*

Diſceſſio, ἡ ὑποχώρησις, εως, *Plut.* ἡ ἀποχώρησις.

Diſceſſus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *N. T.* e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Herodian.*

Diſcindo, διασχίζω, *Xen.* aliquid, διατέμνω, τι, *Æſchin.* διακόπτω τι, *Polyb.* κατασχίζω τι, *Dem.*

Diſcingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Diſciplina, ἡ ϖαιδεία, ας, amabilior & honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη ϗ σπȣδαιοτέρα, *Iſocr.* pulcherrimæ diſciplinæ, κάλλιϛα ϖαιδεύματα, *idem,* multo dignior diſciplina, πλείονος ἄξιος παίδευσις, *id.* diſciplina omnis ſcientia & exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιϛήμης ϗ μελέτης συνέϛηκε, *Dem.* diſciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τȣ̀ς λόγȣς, *Iſocr.* verſari in aliqua diſciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν, ſ. παιδεύσιν τινα, *idem,* induſtria alicujus in diſciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν, *id.* clarus in omni diſciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, *Dem.* diſciplina & inſtitutio, μαθήματα ϗ παιδεία, *Iſocr.* cupidus diſciplinarum & eruditionis, ὁρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα ϗ παιδείαν, *id.* ita perfecte cognitas habere diſciplinas aliquas, ut, ȣ̈τως ἀκριβωμένος τοῖς μαθήμασί τισι, ὥϛε, *id.* tradere ſe alicui in diſciplinam, παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητὴν, *id.*

Diſcipula, ἡ μαθήτρια, ας, *N. T.* ἡ μαθητρὶς, ίδος, *Philo.*

Diſcipulus, ὁ μαθητὴς, ȣ̃, *Dem.* alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, *Iſocr.* ὁ πλησιάζων τινὶ, *idem,* πλησιάζων τινὶ, ϗ μαθητὴς αὐτȣ̃ γινόμενος, *Dem.* diſcipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρὴ, *Iſocr.* delectari diſcipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, *idem.*

Diſcludo, διακλείω, *Polyb.*

Diſco, μανθάνω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* accuratius, ἀκριβέϛερον, *id.* exacte, σαφῶς, *id.* recte, ὀρθῶς, *id.* facile, ῥᾳδίως, *id.* facillime, ῥᾷϛα, *id.* quæ non percepiſti, diſce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, *Iſocr.* docuiſti literas, ego didici, ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, *Dem.* diſcere cupio, φιλομαθέω, *Iſocr.* μαθητιάω, *Syneſ.* diſcendi cupidus, ὁ ϗ ἡ φιλομαθὴς, έος, *Iſocr.* diſcendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, *Strabo,* difficilis ad diſcendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, *Iſocr.* qui non facile diſcit, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, έος, *Plato.* tarditas ad diſcendum, ἡ δυσμάθεια, ας, *id.* qui facile diſcit, ὁ ϗ ἡ εὐμαθὴς, έος, *id.* facilitas in diſcendo, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.* qui ſero didicit, ὁ ϗ ἡ ὀψιμαθὴς, έος, *Iſocr.* ſero diſco, ὀψιμαθέω, *Lucian.* qui multa didicit, ὁ ϗ ἡ πολυμαθὴς, έος, *Iſocr.*

Diſcolor, ὁ ϗ ἡ ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρους, ου, ποικίλος, ίλη, ιλον, *Ariſtot.*

Diſconvenio, διίστηκα, a διΐστημι, *Ariſtot.*

Diſcordans, idem quod *Diſcors.*

Diſcordia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ διχοφροσύνη, ης, *Plut.* ἡ διχοστασία, civilis, ταραχτικὰ πάθη τῆς πολιτείας, *id.*

Diſcordo, διαφέρομαι, *Plato,* cum aliquo, διαφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* Confer *Diſſentio.*

Diſcors, ὁ ϗ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσύμφωνος, cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα ϗ δυσμενῶς ἔχων, *Iſocr.*

Diſcrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἀναρμοστία, *Plato.*

Diſcrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινὶ, *Ariſtot.* διΐσταμαι πρός τινα, *id.* στασιάζω πρός τινα, *Plato.*

Diſcrete, διακεκριμένως, διακριδὸν, *Lucian.*

Diſcretio, ἡ διάκρισις, εως, *Ariſtot.*

Diſcrimen, ἡ διάκρισις, εως, *Ariſtot.* i. e. differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* i. e. certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* i. e. periculum, ὁ κίνδυνος, ου, *id.*

Diſcriminatim, vide *Diſcrete.*

Diſcrimino, διορίζω, aliquid, τὶ, *Galen.* in aliquid, διαιρέω τι εἴς τι, *Ariſtot.*

Diſcrucio, ἀνιάω, *Dem.* διαστρεβλόω.

Diſcubitus, ἡ ἀνάκλισις.

Diſcumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος, *N. T.*

Diſcupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.*

Diſcurro, διαθέω, *Xenoph.* ſurſum, deorſum, συμπαραθέω ἄνω ϗ κάτω, *Dem.*

Diſcurſio, ἡ διαδρομὴ, ῆς.

Diſcus, ὁ δίσκος, ου, diſcum jacere, δίσκον ἀποπέμπειν, ἐκρίπτειν, *Poll.* diſco ludo, δισκεύω, *Lucian.* contendere cum aliquo diſco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, *Ælian.*

Diſcuſſio, ἡ διάλυσις, εως, *Dem.* Confer *Dijudicatio.*

Diſcutio, διασείω, i. e. dijudico, ſ. examino, ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.*

Diſerte, ἐλλογίμως, *Dem.* διαῤῥήδην, *Plato.* ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαί τινι πέμπειν ἐπικουρίαν, *Dion. Halicarn.* cauſſam aliquam accuſationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν, *id.* expreſſiſque verbis ſcripſi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν οὕτως ἄντικρυς, *Dem.*

Diſertus, a, um, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Conf. *Eloquens.*

Disjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, *Xenoph.*

Disjicio, διαῤῥιπτέω, *Ariſtoph.* murum, διασφενδονάω τεῖχος, *Plut.* καταβάλλω.

Disjunctio, ἡ διάζευξις, εως, *Naz.*

Disjunctivus, a, um, διαζευκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gramm.*

Disjungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* διασπάω, *Dem.*

Diſpar, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἄνισος.

Diſpareo, ἀφανίζομαι, *Iſocr.*

Diſparilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*

Diſpariliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*

Diſpectus, ἡ διάσκεψις, εως.

Diſpello, διωθέω, populum, ὄχλον, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ, *Xenoph.*

Diſpendium, vide *Damnum.*

Diſpendo, οἰκονομέω, *N. T.*

Diſpenſatio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.*

Diſpenſator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς, *Ariſtot.*

Diſpenſo, οἰκονομέω, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*

Diſperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.

Diſperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τὶ, *N. T.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*

Diſpereo, διόλλυμαι, *Plato.*

Diſpergo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* διασπείρω τι, *Iſocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Diſpertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύο, *Herodian.*

Diſpeſco, διείργω, *Thuc.*

Diſpicio, σκέπτομαί τι, *Iſocr.* διακρίνω τι, *id* ἀνακρίνω τι, *Plato.*

Diſplicentia, ἡ δυσαρέστησις, εως, *Plato.*

Diſpliceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινι, *Thuc.* diſplicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι, *Plut.* ἀπαρέσκει με τοῦτο, *Plato.* ſi diſplicet, εἰ σοὶ ἀπὸ θυμοῦ, *Themiſt.*

Diſplodo, διακροτέω.

Diſpolio, περισυλάω.

Diſpono, διατίθημι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ordine aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον, *Iſocr.*

Diſpoſite, εὐτάκτως.

Diſpoſitio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διαταγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐταξία, ας, *Iſocr.* orationis ἡ οἰκονομία, ας, *Athen.*

Diſpoſitor, ὁ διαθετὴρ, ῆρος, *Plato.*

Diſpudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, *Iſocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, *Herodot.* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*

Diſpungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Diſputabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμφίδοξος, ου, *Plut.*

Diſputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβῶσαι περί τινος, *idem.*

Diſputator, ὁ διαλεγόμενος, ου, *Dem.*

Diſputo, διαλέγομαι, *Dem.* accurate ſ. ſcrupuloſe, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliqua, διακριβόομαι περί τινος, *Iſocr.* Conf. *Diſſero.*

Diſquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* accurate, διακριβόομαι, *Iſocr.*

Diſquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Diſſuavior, καταφιλέω, *Xenoph.*

Diſſeco, διαπρίω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν, *Herodian.* poteſtatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*

Diſſemino, διασπείρω, ſermonem, λόγον, *Xen.* διαδίδωμι λόγους, *Plut.*

Diſſenſio, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἐναντίασις, εως, *Dem.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *id.* ἡ διχόνοια, & ſeditio, διαφορὰ ϗ στάσις, *Iſocr.*

Diſſenſus, us, idem quod antecedens *Diſſenſio.*

Diſſentaneus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφερόμενος, ένη, ενον, *id.*

Diſſentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *idem,* ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, *Plut.* ἀφίσταμαί τινος, *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς, *Iſocr.* animis, τῇ διανοίᾳ, *id.* ſeditioſe ab aliquo, στασιάζω πρός τινα, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.* στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα, *Dem.* verum diſſentit a falſo, τῷ ψεύδει διαφωνεῖ τἀληθὲς, *Ariſtot.*

Diſſepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*

Diſſepio, διαφράττω, *Herodian.*

Diſſero, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. diſputo, διαλέγομαι, ſatis copioſe, ἐξαρκούντως, *Iſocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, *id.* brevius de re aliqua, συντομώτερον περί τινος, *id.* tenuius, ἐνδεέστερον, *id.* præclare, καλῶς, *id.* optime, ἄριστα, *id,* pro dignitate rei, ἀξίως, *id.* eleganter, χαριέντως, *id.* ad gratiam, κεχαρισμένως, *id.* tranquillo animo, καθ᾽ ἡσυχίαν, *Dem.* prorſus diſſolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, *id.* non moderate, ſed negligenter & nimis acerbe, prorſus inconſiderate, οὐ μετρίως, ἀλλ᾽ ὀλιγώρως ϗ λίαν μικρὰς ϗ παντάπασιν ἀνοήτως, *Iſocrates.*

Diſſertatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ διάλεξις.

Diſſerto, διαλογίζομαι, *Dem.*

Diſſidentia, idem quod *Diſſidium.*

Diſſideo, vide *Diſſentio.*

Diſſidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Conf. *Controverſia.* item *Contentio.*

Diſſilio, διαπηδάω.

Diſſimilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Iſocr.* fio vel ſum, ἀνομοιόομαι, diſſimiles plane inter ſe eſſe, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι, *Ælian.*

Diſſimiliter, ἀνομοίως.

Diſſimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Iſocr.*

Diſſimulanter, εἰρωνικῶς, *Ariſtot.*

Diſſimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας, *Dem.*

Diſſimulator, ὁ εἴρων, ωνος, *Ariſtot.*

Diſſimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato,* veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθὲς, *Iſocr:* exponam, nec diſſimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, ϗ οὐκ ἀποκρύψομαι, *Dem.* diſſimulabat ſe hoc ſcomma audire, οὐ προσεποιεῖτο ἀκούειν τοῦ σκώμματος, *Lucian.* diſſimulabant fidem, οὐ προσεποιοῦντο πιστεύειν, *Herodian.*

Diſſipabilis, e, διασκεδαστὸς, ὴ, ὸν.

Diſſipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμὸς, οῦ.

Diſſipator, ὁ διασκεδαστὴς, οῦ.

Diſſipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* fama, διασκεδάννυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*

Diſſitus, a, um, ἀπέχων, ουσα, ον.

Diſſociabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκοινώνητος, ου, *Plut.*

Diſſociatio, ἡ διάλυσις, εως, *Philo.*

Diſſocio, διαλύω, *Iſocr.* διΐστημι, *Plut.*

Diſſolubilis, e, διαλυτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ εὔλυτος, ου.

Diſſolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Iſocr.* inimicitiam, τὴν ἔχθραν, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* fœdera & contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν, *Iſocr.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, ſ. τὰ χρήματα, *Dem.*

Diſſolute, ἀσώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.

Diſſolutio, ἡ διάλυσις, εως.

Diſſolutus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάλυτος, ου, ἀνειμένος, ένη, ένον, diſſoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ, diſſolutus homo, ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Diſſonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.

Diſſono, διαφωνέω, ἀπηχέω.

Diſſonus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ δύσηχος, ου, *Hermog.*

Diſſuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.*

Diſſuaſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἀντιλογία.

Diſſuaſor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Iſocr.*

Diſſuo, ἀποῤῥάπτω.

Diſtantia, ἡ ἀπόστασις, εως, *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις, *Plut.* τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*

Diſtendo, διατείνω, *Xen.*

Diſtenſio, ἡ διάτασις, εως, *Plato.*

Diſtermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τὶ ϗ τὶ, *Themiſt.*

Diſtichon, το δίστιχον, ου.

Diſtillatio, ὁ κατασταγμὸς, οῦ, ὁ σταλαγμὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἀπόσταξις.

Diſtillo, ἀποστάζω, *Lucian.* καταστάζω, *id.* καταῤῥέω.

Diſtincte, διωρισμένως.

Diſtinctio, ὁ διορισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ διαστολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Diſtineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας, *Lucian.* aliquem funere, ἀποσχολέω τινὰ περὶ κηδείαν, *Herodian.*

Diſtinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ εὐλαβῶς, *Dem.* turpia & honeſta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ϗ τὰ καλὰ, *Iſocr.* Conf. *Diſcerno.*

Diſto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον, *Ariſtot.* & differo aliqua re ab aliquo, ϗ διαφέρω τινὶ τινος, *Iſocr.* διαφέρω τινὸς ἐν τινὶ, *Herodian.* plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος, *id.* ab urbe lapides ſedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, *Herodian.*

Diſtorqueo, διαστρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* στρεβλόω.

Diſtortio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ στραβισμὸς, οῦ, *Paul. Æg.*

Diſtortus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάστροφος, ου, oculis, τοὺς ὀφθαλμοὺς, *Athen.* στραβὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Diſtractio, ὁ διασπασμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος, *id.* ὁ διασυρμός, a curis, ὁ περισπασμος, οῦ, *id.* ſine diſtractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Heſ.*

Diſtraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπὸ τινος, *Xenoph.* frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, *Demoſth.* in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη πολλὰ, *idem.*

Diſtribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἰς τὶ, *Ariſtot.* regionem, ἀναδάζομαι χώραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, *Herodian.* Conf. *Divido.*

Diſtributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.

Diſtributivus, a, um, διανεμητικὸς, ἡ, όν.

Diſtributor, ὁ διανομεὺς, έως.

Diſtringo, διαστέλλω, aliquid, τὶ, *Philo.* i. e. abſtergo, ἀποξύω, καταξέω, *Plut.* gladium, σπάομαι ξίφος, *Lycurg.* diſtrictos habere pugiones, πρόκαπα ἔχειν ξιφίδια, *Herodian.*

Diſturbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, *Bud.*

Diſturbo, ἀναστατόω, *N. T.* navem, ἀνατρέπω πλοῖον, *Æſchin.* urbem, ἀνάστατον ποιέω πόλιν, *Herodot.*

Diteſco, πλουτέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἔργοις τινὸς, *Xen.* ex aliqua re, εὐπορέω ἀπό τινος, *id.*

Ditio, ἡ ἐπικράτεια, ας, *Plato.* ἡ δυναστεία.

Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Diu, πολὺν χρόνον, non durat, οὐκ ἀντέχει, *Xenoph.* diu ante Trojana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, *Iſocr.* non diu eſt, quum venit, οὐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν, *id.* vale diutiſſime, χαῖρε ἐπὶ μήκιστον, *Lucian.* ſi vixero diutius, εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, *Xenoph.* diutius immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, *Iſocr.*

Divagor, πλανάομαι, *Xenoph.*

Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Ariſtot.*

Divello, διασπάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* Conf. *Diſtraho.*

Divendo, διαπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπράττω τι, *Dem.* turpiter, ἀποδίδωμί τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem mina Attica, ἀπεμπολάω τινὰ μνᾶς Ἀττικῆς, *Lucian.*

Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*

Diverſatio hoſpitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*

Diverſe, ἀλλοίως, ἄλλως.

Diverſitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφορότης, ητος, *Plato.* ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* ἡ ἀνομοιότης, ητος, *id.* ἑτερότης, *Plut.*

Diverſitor, ὁ ξενοδόχος, ου, *Plato.*

Diverſor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* καταλύω παρά τινι, *Dem.*

Diverſoriolum, τὸ καταλυτήριον, ου, τὸ καταγώγιον, ου.

Diverſorium, τὸ κατάλυμα, ατος, *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, ου, *ibid.* τὸ ξενοδοχεῖον, ου.

Diverſus, a, um, διαφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνόμοιος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ διάφορος, ἀλλοῖος, οία, οῖον, diverſus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν, ἄλλος ἢ αὐτὸς, ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, diverſum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, *Plato.* diverſi ſententiis, ἀλλοιότεροι τὰς γνώμας, *Thuc.* diverſa hæc ſunt inter ſe, πλεῖστον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισται, *Iſocr.* natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς, formâ, ὁ ἀλλοειδής.

Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ατος, ἡ ἀτραπὸς, οῦ, *Philo.*

Diverto, ſ. divertor, ἐκτρέπομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Thuc.* παρά τινι, *Dem.* in hoſpitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, *Plut.*

Dives, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφνειός, vel ἀφνεός, πλουτῶν, οῦσα, οῦν, *id* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, *Iſocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων οὐσίας, *id.* antecellens pecuniis, προέχων χρήμασι, *Iſocr.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Demoſth.* inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, *Iſocr.* ad ſummas opes evectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, *Lucian.* infinitis opibus præditus, εἰς ὑπερβολὴν, *idem,* falſo, ὁ ϗ ἡ ψευδόπλουτος, ου, *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος, *Ariſt.* auri, ὁ ϗ ἡ πολύχρυσος, ου, *Naz.*

Divexo, διακακόω, καταπονέω.

Divido, μερίζω, aliquid alicui, τί τινι, *Syneſ.* veſtes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, *Iſocr.* aliquid trifariam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *idem,* agrum, ἀναδάζομαι χώραν, ſ. τὴν γῆν, *Lucian.* facultates, ἀναδάστους ποιεῖν τὰς οὐσίας, *Ariſtot.*

Dividuus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐμέριστος, ου.

Divinatio, ἡ μαντεία, ας, *Ariſtot.* ὁ θειασμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ θεοσημεία, ας, *Cyrill.* τὸ μάντευμα, ατος, *Naz.* e manu, ἡ χειρομαντεία, ας, ex miſtis ſagittis, ἡ βελομαντία, ας, ex igne, ἡ πυρομαντία, ας, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divine, θείως, *Xenoph.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ θειότης, ητος, *Iſocr.* ἡ θεότης, ητος, *Greg.*

Divinitus, θεόθεν, *Syneſ.* θεϊκῶς, *Naz.* κατὰ θεὸν, *Syneſ.* κατὰ θείαν πομπὴν, *Ælian.*

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμης τινος, *Galen.* ventre, γαστρομαντεύομαι, *Alciphr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, a, um, θεῖος, θεία, θεῖον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ θεσπέσιος, δαιμόνιος, ία, ιον, *idem,* divinæ res, τὰ θεῖα πράγματα, *Iſocr.* divina potentia, δαιμονία δύναμις, *idem,* i. e. vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divina ope, divino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Diviſibilis, διαιρετὸς, ἡ, όν.

Diviſim, διανδίχα, *Naz.* δίχα, *Thuc.*

Diviſio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς γῆς ϗ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Diviſor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.* διανομεὺς, έως.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *id.* ἡ περιουσία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐδαιμονία, ας, *id.* ἡ εὐπορία χρημάτων, *Dem.* & potentia alicujus, πλοῦτος ϗ δύναμίς τινος, *Iſocr.* magnæ, πλοῦτος μέγας, *id.* maximæ & certiſſimæ, μέγιστος ϗ βεβαιότατος, *id.* magnæ, πολλὴ εὐπορία, *Iſocr.* πλείστη εὐπορία, *Dem.* exiguæ, μικρὰ κτήματα πλούτου, *idem,* injuſte comparatæ, ἄδικος πλοῦτος, *Iſocr.* per violentiam & odia partæ, εὐπορία μετὰ βίας ϗ ἀπεχθείας, *id.* divitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίως, *idem,* immoderate, ὑπερβαλλόντως, *id.* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν, *idem,* parere alicui, ἐργάζεσθαί τινι πλοῦτον, *id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, ſ. παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ, *idem,* coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, *idem,* poſſidere, κτήσασθαι πλοῦτον, *Dem.* in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Iſocr.* divitiis ſtudere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον, *idem,* potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, *idem,* florere, εἶναι, ſ. γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ, l. εὐπορίᾳ, *id.* abundare, εὐπορεῖν τινας εὐπορίας, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* frui, ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν, *Dem.* alicujus adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτόν τινος, *Iſocr.* invidere alicujus, φθονεῖν εὐπορίαις τινὸς, *id.*

Dium, ἡ αἴθρα, ας, ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* ſub dio agere, θυραυλεῖν, *Syneſ.*

Divortium, ἡ ἀπόπεμψις, εως, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου, *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἡμέριος, ου, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xenoph.* nuncius, ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, ἄγγελος ἡμερινὸς, *Xenoph.* i. e. unicum diem durans, ἡμερήσιος, ία, ιον, vita, ζωὴ ἡμερησία, *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, luſus aleæ, κυβεῖαι μεθημεριναὶ, *id.*

Dius, a, um, θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutine, δηρῶς, δηρόν.

Diutinus, a, um, δηρὸς, ὰ, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, a, um, χρόνιος, ία, ιον, tuſſis, χρόνιαι βῆχες, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ μακροχρόνιος, ου, *Plato,* ὁ ϗ ἡ πολυχρόνιος, ου, *Ariſtot.* μακρὸς, ὰ, ὸν, bellum & continuum, μακρὸς ϗ συνεχὴς πόλεμος, *Dem.* μόνιμος, ιμη, ιμον. fictum non eſt diuturnum, τὸ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, *Baſil.*

Divulgo, θρυλλέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαλαλέω, διακωδωνίζω τι, *Strabo.* φημίζω τι, *Dem.* aliquid per urbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulſio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, a, um, θεσπέσιος, ια, ιον, vita, βίος, *Plut.* Conf. *Divinus.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* πίστεις, *Iſocr.* πιστὰ, *Xen.* pœnam, τιμωρίαν, *Herodian.* δίκην, *Lucian.* filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. ſe victum, προέχομαι τὼ χεῖρε, *Thuc.* me inertiæ, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἐξεπίτηδες, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Iſocr.*

Doceo, διδάσκω, *Dem.* aliquem literas, γράμματά τινι. *Dem.* παιδεύω, γραμματεύω, artem aliquos, τέχνην τινὰς, *Iſocr.* evidentiſſime aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατά τινας περί τινων, *Dem.* breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾷστα τί τινα, *idem,* haud difficulter, οὐ χαλεπὸν, *idem,* & inſtruo aliquem, τινὰ ϗ συγκροτέω, *idem,* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινὶ, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθοῦ, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Docilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐμαθὴς, έος, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὀξὺς γνῶναί τι, *id.*

Docilitas, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.* ἡ φιλομάθεια.

Docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι, *Iſocr.*

Doctor, ὁ παιδευτὴς, *Plut.* ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, *Dem.* doctorem aliquem conſtituere aliquarum rerum, καθιστάναι διδάσκαλόν τινων, *Iſocr.* fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων, *id.* mercede fraudare, μισθοὺς ἀποστερεῖν διδάσκαλον, *Dem.* diſciplinarum habere aliquem, ἐπιστάτην ἐν παιδείαις ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, *id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη, *Xenoph.* ἡ διδαχὴ, *Thuc.* inſtituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non deſtitutus doctrina, οὐκ ἄπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, *Iſocr.* principes alicujus doctrinæ, προεστῶτές τινος παιδεύσεως, *idem,* Conf. *Diſciplina,* item *Eruditio.*

Doctus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι, *Iſocr.* ἔν τινι, *idem,* τινὶ, *Plut.* περί τι, *Xenoph.* vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκὼς, *Iſocr.* ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος, *Herodian.* παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκων, *Dionyſ.* ἀνὴρ δαιμόνιος σοφίαν, *Lucian.* literas puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ ϗ ἡ ἀρτιδίδακτος, *Xenoph.* a Deo, θεοδίδακτος, *N. T.* a matre, μητροδίδακτος, προδίδακτος, Suid. doctum opus, σοφὸν ἔργον, Plut.

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, Xenoph. τὸ διδακτήριον, ου, Hippocr. alicujus rei, δεῖγμά τινος, Dem. certum eſſe alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναι τινος, id. certo documento eſſe, δίκαιον σημεῖον παρέχειν, id. facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον τινος, id.

Dodrans, τὸ τριμόριον, ου, Ariſtot. menſuræ, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, Dioſc.

Dodrantalis, e, τριμοριαῖος, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ ϗ ἡ σπιθαμώδης, εος, Dioſc. σπιθαμιαῖος, αια, αῖον, id. duos, tres dodrantes æquans, ὁ ϗ ἡ δισπίθαμος, ὁ ϗ ἡ τρισπίθαμος, id.

Dogma, τὸ δόγμα, ατος, Plut. ἡ δόξα, ης, Ariſtot.

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, Xenoph.

Dolenter, λυπηρῶς, & graviter ferre aliquid, ϗ βαρέως φέρειν τι, Iſocr. ὀδυνηρῶς, Joſeph.

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, Galen.

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, Gal. mortem uxoris, τὸν θάνατον γυναικὸς, Julian malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς, Dem. malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, Iſocr. vocem alicujus, συναλγέω τινὶ, συνάχθομαι τινι, Dem. doleo illud, quod, ἀθυμέω ἐκεῖνο, ὅτι, Xen. quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, id. iiſdem cum aliquo, λυπέομαι ταὐτὰ ἄλλῳ, Dem. malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς, id. a partu, ὠδίνω, Plut. dentibus, ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας, Dioſc.

Doliaris, ὁ ϗ ἡ πιθώδης, εος.

Doliarius, ὁ πιθοποιὸς, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, Heſych. τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πίθος, ου, Plut. ὁ κέραμος, Athen.

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ωνος, Plut. τὸ ξιφίδιον, Xenoph.

Dolor, τὸ ἄλγημα, ατος, capitis, τῆς κεφαλῆς, Gal. perquam vehemens & atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν ϗ δεινὸν τοῦ σώματος, Dem. doloribus adflictus, ὁ ϗ ἡ περιώδυνος, ου, id. conflictor dolore, πάρεστί μοι λύπη, id. liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, id. partus, ἡ ὠδὶν, ῖνος, Plut.

Doloroſus, a, um, ὀδυνηρός, ὰ, ὸν, Ariſtot.

Doloſe, δολερῶς, δολίως, & inſidioſe, μετὰ δόλου ϗ τέχνης, Iſocr. doloſe ago, δολόω, Ariſtoph occido, δολοφονέω, Lucian.

Doloſus, δόλιος, ια, ιον, δολερὸς, ρὰ, ρόν.

Dolus, ὁ κακουργία, ας, Dem. τὸ πανούργημα, ατος, id. citra dolum, ſine dolo, ἀδόλως, Thuc. doli expers, ὁ ϗ ἡ ἄδολος, Syneſ. e dolis conſutus, ἀκανθῶδες τι ϗ δολερὸν κεκλημένος, Ælian. dolo ago cum quopiam, δολόω, Ariſtoph.

Domeſticus, a, um, οἰκεῖος, εία, εῖον, Dem. οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, N. T. ὁ ϗ ἡ σύνοικος.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, Dem. me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν, id. ſum domi, εἰμὶ ἔνδον, Dem. militiæque, ἐν οἰκίᾳ ϗ ἐν πολέμῳ, id.

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, ου, Plut.

Domina, ἡ δέσποινα, ης, Dem. ἡ κυρία.

Dominatio, ἡ κυριότης, ητος, N. T. ἡ δεσποτεία, ας, Dem. Conf. Principatus, Imperium.

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακὸς, ἡ, όν.

Dominium. idem quod antecedens Dominatio.

Dominor, ἄρχω, ſervis, οἰκετῶν, Iſocr. δεσπόζω τινος, Dem. urbi, κυριεύω πόλιν, Dem. Conf. Impero.

Dominus, ὁ κύριος, ου, Dem. ſervi, ὁ δεσπότης, ου, id. Conf. Princeps.

Domito, δαμάζω.

Dimitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δαμήτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, ſ. οἴκοθεν, ſe non movere, οὐ κινεῖσθαι, Dem.

Domuncula, τὸ οἰκίδιον, ου, Dem. τὸ οἰκημάτιον, Gl. Vet.

Domus, ὁ οἶκος, ου, Xen. ἡ οἰκία, ας, Plut. τὸ οἴκημα, ατος, Dem. maxima, οἶκος μέγιστος, Iſocr. paterna, πατρῷος, Dem. privata, οἰκία ἰδία, id. domum comparare, οἶκον κτᾶσθαι, Iſocr. mercari, πρίασθαι συνοικίας, Demoſth. emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος, idem, exſtruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, id. κατασκευάζειν οἰκίαν, id. tegere lignis, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις, id. elocare, μισθοῦν οἶκον, id. conducere ab aliquo, μισθώσασθαι παρά τινος, id. habitare, οἰκεῖν οἰκίαν. id. οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, id. aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ᾽ οἰκίαν νύκτωρ, id. invadere, βαδίζειν ἐπ᾽ οἰκίαν τινὸς, id. diripere, πορθεῖν οἰκίαν, id. redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ᾽ οἶκον, id. diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, Iſocr. collabi terræ motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, Dem. incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν. id. non habens, ὁ ϗ ἡ ἄνοικος, ου, Herodot. alicubi habens, ὁ ϗ ἡ ἔνοικος, Ariſtid. eandem incolens, ὁ ϗ ἡ σύνοικος, Iſocr.

Donarium, τὸ ἀνάθημα, ατος, Dem. conſecrare, ἀνατιθέναι, id.

Donatio, ἡ δόσις, εως, Iſocr. Conf. Donum.

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, Xen.

Donec, ἕως, ἂν, navis eſt incolumis, ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος, Dem. eo uſque exſpectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσῃ, id. ſi deſidebitis, donec plaudamini, εἰ μέντοι καθεδεῖσθε, ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι, id. donec adeſt adfluentia rerum, μέχρι μὲν πρόσεστι ἀφθονία, Philo, teneatur tamdiu in vinculis, donec ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, Dem. Conf. Dum.

Dono, δωρέομαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, Xen. aliquem aliqua re, τινά τινι, Herodian. aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ πολιτείᾳ, Lucian. aliquem tragula, διδόναι τινὰ παλτὸν, Xen.

Donum, τὸ δῶρον, ου, Dem. ἡ δωρεά, ᾶς, id alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, Iſocr. mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον, ſ. δωρεὰν, Dem. dare, διδόναι, id. accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, id. λαμβάνειν δωρεὰν παρὰ τινος, id. δέχεσθαι δῶρον, id. δωροδεκτέω, LXX. ratum eſſe, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, Dem. κυρίαν εἶναι δωρεὰν, id. donorum acceptor, ὁ δωρολήπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαι τινί τι, Ariſtid.

Dormio, καθεύδω, Dem. ὕπνος με ἔχει. id totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, Plato, ſuaviter, ὑπνόω ἡδέως, Greg. prope aliquem, παρακαθεύδω τινὶ, Ælian. Conf. Somnus.

Dormiſco, νυστάζω, Plato.

Dormitatio, ὁ νυσταγμὸς, οῦ, τὸ νύσταγμα, ατος, LXX.

Dormitator, ὁ νυστακτὴς, οῦ, Ariſtoph.

Dormito, νυστάζω, Plato, ὑπνώττω, Gal.

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, ου, Athen.

Dorſualis, e, νωτιαῖος, αια, αῖον, ſpina, ἡ ἄκανθα νωτιαια, Ariſtot.

Dorſum, ὁ νῶτος, ου, Xen. Conf. Tergum.

Dorſuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔνωτος, ου, Ariſtot.

Dos, ἡ προὶξ, κὸς, Dem. ἡ φερνὴ, dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινι, id. addere, προστιθέναι, id. adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, id debere alicui, ὀφείλειν τινὶ, id. accipere, κομίζεσθαι, id. ſtudere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, id. non repetere, ἀφίστασθαι τῆς προικὸς, idem.

Dotalis, e, προικῷος, ῷα, ῷον, προίκειος, εια, ειον, dotalia munera, προίκεια δῶρα, Theophyl.

Dotatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίπροικος, ου, Heſych.

Doticula, τὸ προικίδιον, ου, Plato.

Doto, ἐκπροικίζω, προικίζω, Philo, φερνίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, ῆς, Thuc. venale drachma, ὤνιον δραχμῆς, Plut. drachmam pretio, pondere, menſura æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, Plato, qui duarum drachmarum eſt, ὁ ϗ ἡ δίδραχμος, ου, Thuc. quinque drachmarum, ὁ ϗ ἡ πεντάδραχμος, ου, Herodot. ſex drachmarum, ἑξάδραχμος, Ariſtot.

Draco, ὁ δράκων οντος, Ariſtot.

Draucus, ὁ ἀρσενοκοίτης, ου, N. T.

Dualis, e, δυϊκὸς, ἡ, ὸν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, Gramm.

Dubie, ἀμφιβόλως, Athen. ἐνδοιαστῶς, Thuc.

Dubitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, Lucian.

Dubitanter, διαπορητικῶς, Baſ.

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, Iſocr. ἡ ἀπορία, ας, Plut. ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, Laërt.

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum ſit eligendum, πότερόν ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι, Iſocr. de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, id. ἀπορέω τινὶ, Plut. quæ ſit cauſſa, ἀπορέω τὴν αἰτίαν, Ariſtot. id. διστάζω, Syneſ.

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος, ſine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμφίβολος, ου, Iſocr. ſermo, λόγος, Iſocr. fama, φήμη, Plut. facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, Dem. rem eſſe dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβητήσιμον, id. εἶναι ἐν ἀμφισβητησίμῳ, id. teſtes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, idem. dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, οῦ, Laërtius, ὁ ἀπορῶν, οῦντος, Iſocr. ὁ ϗ ἡ ἄπορος.

Ducatus, us, ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, Plato, ἡ ἡγεμονία, ας, Thuc.

Ducenarius, a, um, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ἡ διακοσίαρχος, ου.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenteſimus, a, um, διακοσιαστὸς, ἡ, ὸν, Thuc.

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, ιαι, ια.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adverſus urbem, στρατιὰν ἐπὶ πόλιν, Plato, ad felicitatem, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, Xenoph. honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, Syneſ. te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, Arrian. i. e. rego populum, δῆμον, Plut. te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, Herodot. in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, Æſchin. alio, ἄλλοσε, Xen exercitum, στρατείαν, Iſocr. τῆς στρατείας, Thuc. plurimi, περὶ πλείστου, idem, pluris, ἐπὶ πλείονος, Iſocr. nihili, περὶ οὐδενὸς, Lyſ. admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθεσίας πρὸς ὕβρεως, Dem. uxorem matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινὸς, idem, aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινα, id γάμῳ γαμέω τινὰ, id. conſobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιάν τινος, Iſocr. prima lineamenta non inepte, ὑπογράφω χαριέντως, id.

Ductarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγωγὸς, οῦ. Dioſc.

Ductilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγώγιμος, ου, Xenoph. ὁ ϗ ἡ εὐάγωγος, ου, Ariſtot.

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, Ariſtot.

Ducto, ἡγέομαι. Conf. Duco.

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγωγὸς, οῦ, Thuc.

Ductus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, Ariſtot. aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, Herodian. ὁ ϗ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum eſt, δῆλόν ἐστι, Dem. quiſque veſtrum novit, ἐκ πολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν προεῖδε, id. haud dudum, οὐ δῆτα πρὸ τοῦγε, Ariſtoph. πρὸ βραχέως, Chryſ. inſidias ſtruxit, πάλαι ἐπεβούλευε, Dem.

Duellator, ὁ μονόμαχος, ου, Herodian.

Duellum, ἡ μονομαχία, ας, Lucian. duello depugno, μονομαχέω, Plut. ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινὰ, Ælian.

Dulce, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, ητος, τὸ ἥδυσμα, vini, οἴνου, Athen. ὁ γλυκυσμὸς, οῦ, id. ſermonis, χάρις τοῦ λόγου, Dem.

Dulceſco, γλυκάζω, vinum dulceſcens, οἶνος γλυκάζων, Dioſc. uva dulceſcit a ſole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου τοῦ ἡλίου γλυκαίνεται ἡ σαφυλὴ, *Xenoph.* ἀπογλυκαίνομαι.

Dulciarius, ὁ ϖεμματοποιὸς, οῦ.

Dulciloquus, ὁ καὶ ἡ ἡδυεπής.

Dulcis, e, γλυκὺς, εῖα, ὺ, γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, mel, μέλι, *Lucian.* dulciores exiſtimare honores aliquos, ἡδίους νομίζειν τιμάς τινας, *Iſocr.*

Dulciſonus, ὁ καὶ ἡ γλυκύφωνος.

Dulciter, γλυκρῶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, ατος. Confer. *Dulcedo.*

Dum, ἕως, tempus eſt, ἕως καιρός ἐστι, *Dem.* pueri eſſemus, ἕως ϖαῖδες ἦμεν, *Iſocr.* tantiſper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquaſſet, ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξίσους ϖοιῆσαι, διεπιστεύετο, *Dem.* tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, μέχρι τοῦ τυχεῖν ὧν δεῖται, φίλος ἐστι, *id.* tantiſper memores ſunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες τὰς ὑποσχίσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *id.* barbaros tantiſper viciſſe ſuffecerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ἕσω ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν, *Iſocr.* durat amicitia tantiſper, dum boni ſunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, *Ariſtot.*

Dumetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, *N. T.*

Dumoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος, locus, χῶρος, *Herodot.*

Dumus. βάτος, ἡ.

Dumtaxat, γε δὴ, ut mea dumtaxat eſt ſententia, ὥς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, *Gregor.* dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, *Ariſtot.* qui annum dumtaxat unum in deliciis abſumpſit, ἐνιαυτοῦ μόνου ἐντρυφήσας, *Herodian.*

Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre, & duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν ϖροορᾶσθαι, καὶ δυοῖν ὠτοῖν ἀκούειν, *Xen.* duarum pecudum pretium, δυοῖν ϖροβάτων ἀξία, *Plut.*

Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*

Duodecim, οἱ, αἱ, τὰ δώδεκα, *Æl.*

Duodecimus, a, um, δωδέκατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Duodeni, æ, a, δωδέκατοι, αι, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκτὼ καὶ δέκα, ſed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, ſ. δεουσῶν, δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσι ὀκτὼ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δεουσῶν, δυοῖν, & ſic porro, noteſque, τὸ δεόντων, vel δεουσῶν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἄνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, ſc. ἀνδροῖν, duodequinquaginta feminæ, γυναῖκες ϖεντήκοντα δεουσῶν δυοῖν, ſc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipſum Participium etiam Caſu cum antecedente Nomine conſentire poteſt, e. g. *Anni ſunt duodeviginti, ex quo,* εἴκοσίν ἐστιν ἔτη δέοντα, ſc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ οὗ, ſ. δέοντα δυοῖν εἴκοσίν ἐστιν ἔτη, ἐξ οὗ, *Dem.*

Duplex, διπλόος, όη, όον, *contr.* διπλοῦς, ῆ, οῦν, διστὸς, vel διττὸς, ἡ, ὸν, duplici honore dignum eſſe, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον ϖόνον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος, *Plato.*

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ δίπλασις, εως, *Ariſtot.*

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης, *Them.*

Dupliciter, διπλῆ, *Syneſ.* διχῆ, *Dem.*

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.* aliquid, διπλόω τι, *id.* annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια, *Herodian.*

Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo major apparet, quam eſt, διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλου, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω, *Plut.* duplo longius tempus quam, διπλασίαν χρόνος, ἢ, *Iſocr.*

Durabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίμονος, ου, *Polyb.* ἔμμονος, *Heſ.* βέβαιος, αία, αιον, *Dem.*

Dure, σκληρῶς, *Xen.* i. e. crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.*

Dureſco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ητος, *Xen.*

Duriter, σκληρῶς, *Xen.*

Durities, ἡ σκληρότης, ητος, *Plato.* victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, *Herodian.*

Duriuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόσκληρος, ου.

Duro, σκληρύνω, aliquid, τὶ, *N. T.* diutiſſime, διαμένω ϖλεῖστον χρόνον, *Iſocr.*

Durus, a, um, σκληρὸς, ὰ, ὸν, χαλεπὸς, ἡ, ὸν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρὰ, *Athen.* ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hippocr.* duri mores, σκληρὰ ἤθη, *Plut.* dura vita, σκληρὸς βίος, *Herodian.*

Duumvir, ὁ δυόδαρχος, ου.

Duumviralis, e, δυοδαρχικὸς, ἡ, ὸν.

Duumviratus, ἡ δυοδαρχία, ας.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* populi, ὁ ἡγούμενος τοῦ δήμου, *Iſocr.* belli, ὁ ϖολέμαρχος, ου, *Dem.* ὁ ϖολεμαρχῶν, οῦντος, *id.* ἡγεμὼν ϖολέμου, *id.* ὁ στρατηγὸς, οῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, ου, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ου, *Xen.* centum virûm, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ου, ſ. ὁ μυρίαρχος, ου, *Xen.* auctorque alicujus rei, ἀρχηγός τινος, *Dem.* alicujus facinoris, ϖρωτεύων τινὸς ἔργου, *Iſocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.*

Dynaſta, ὁ δυνάστης. ου, *Xen.*

Dyſenteria, ἡ δυσεντερία, ας, *Ælian.* dyſenteria laborans, ὁ δυσεντερικὸς, οῦ, dyſenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν, *Ælian.*

Dyſentericus, a, um, δυσεντερικὸς, ἡ, όν.

Dyſuria, ἡ δυσουρία, ας, *Galen.* τὰ δυσουρικὰ, ῶν, ſc. ϖάθη, *Cic.* dyſuria laboro, δυσουριάω, *Dioſc.* δυσουρέω, *id.*

E.

E Vel ex, ἐκ, *ſequente Conſona,* ἐξ, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* multæ moleſtiæ exſiſtunt e bello, ϖολλὰ λυπηρὰ γίγνεται ἐκ ϖολέμου, *Dem.* ſe non commovere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης οὐ κινεῖσθαι, *id.* ex ignobilibus facti ſunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, *id.* ex adverſo, ἐξεναντίας, *Ariſtot.* ex adverſo alicui, κατέναντί τινος, *Lucian.* e contra, e contrario, τοὐναντίον, ex animi ſententia κατὰ γνώμην, *Baſil.* ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ϖοιεῖν τι, *Dem.* e propinquo, ἐξ ὀλίγου, *Thuc.* e regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ſ. ἀντικρὺ, *Pauſ.* alicujus, καταντικρὺ τινος, *Ariſtot.* e veſtigio, ϖαραυτίκα, *Dem.* ϖαραχρῆμα, *id.* e ſublimi, ἀφ' ὑψηλοῦ, *Lucian.* ex quo fuerunt iſti oratores, ἐξ οὗ οὗτοι ϖεφήνασι ῥήτορες, *Dem.* ex profeſſo, ἐκ τοῦ ϖροφανοῦς, *Plato.* ex improviſo, ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τοῦ ϖαραχρῆμα, *Dem.* ex æquo, ἀγχώμαλα, *Thuc.*

Eatenus, κατὰ τοσοῦτον, quiſque opem ferebat, quatenus poterat, ἐβοήθει, καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός ἦν, *Lyſ.* ſubtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον τἀκριβὲς ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ ϖράγματος φύσις ἐπιδέχεται, *Ariſtot.*

Ebenus, ἡ ἔβενος.

Ebibo, ἐκπίνω, propoſitum calicem, ϖροθεῖσαν κύλικα, *Athen.*

Eblandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Diod. Sic.* τινὶ, *Xen.*

Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, οῦ.

Eboreus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Ebrietas, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ſurgere ante ebrietatem, ἐξανίστασθαι ϖρὸ μέθης, *Iſocr.* propter ebrietatem dormire continue duas noctes & duos dies, ἐπὶ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας, *Athen.* ebrietate diffluere, διαῤῥέειν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τοῦ οἴνου, *Ælian.* ebrietati deditum eſſe, ἐγχρονίζειν ἐν οἴνοις, LXX. ſe dedere, μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν, *Herodian.* ebrietate temulentum eſſe, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν, *idem.*

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, *Plato.* aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, *idem.*

Ebroſitas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοινία, ας, *Clem. Al.*

Ebrioſus, a, um, μεθυστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ϖάροινος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ οἰνόληπτος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ οἰνόφλυξ, γος, *Lucian.*

Ebrius, a, um, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ϖάροινος, *Athen.* ſum, μεθύω, *id.* magnitudine rerum geſtarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν ϖραγμάτων, *id.* ebrium ſaltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι, *id.* clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.*

Ebullio, ἀναζέω, *Dioſc.* ὑπερζέω, *Ariſtot.* ἐκβράζομαι, *Chryſ.* ἀναφλύω, ἀναφλύζω, *Hom.*

Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀνάβρασις, εως, ὁ ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ βρασμὸς, οῦ, *Naz.*

Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, indicum, ἐξ Ἰνδῶν, *Lucian.*

Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ινα, ινον, *Lucian.*

Ecce, ἰδοὺ, *N. T.*

Eccleſia, ἡ ἐκκλησία, ας, *N. T.*

Echinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐχινώδης, εος.

Echinus, ὁ ἐχῖνος, ου, terreſtris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, ϖελάγιος, *Ariſtot.*

Echo, ἡ ἠχὼ, όος, *Ariſtot.*

Electa, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.

Eclipſis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Ariſtot.*

Eclipticus, a, um, ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.

Ecquando, ἦ ϖότε,

Ecquis, ἦ τις.

Ecſtaſis, ἡ ἔκστασις, εως, *Plut.*

Ectypus, ὁ ἔκτυπος, ου, *Plin.*

Edacitas, ἡ ϖολυφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας, *Lucian.*

Edax, ὁ καὶ ἡ ϖολυφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, ου, *Baſ.* ὁ βορὸς, οῦ, *Lucian.*

Edento, ἀποδοντόω.

Edentulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόδους, οντος, *Poll.*

Edico, ἐπιτάττω, aliquid, τι, *Plato.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, *Ariſtot.* bellum, ἐπαγγέλλω ϖόλεμον, *Dem.* Conf. *Indico,* item *Impero.*

Edictio, ἡ ἐπίταξις, εως.

Edictum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπιταττόμενον, *id.* edicta principum ſervare, ἐμμένειν τοῖς ϖαραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων, *Iſocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν ϖροσταγμάτων, *id.* movere & mutare, κινεῖν καὶ μετατιθέναι *idem,* liberare aliquem, edicto aliquo, ἐλευθερῶσαί τινα διὰ ϖροστάγματός τινος, *Iſocr.* fieri & edicto, γίγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος, *Dem.* ex edicto, κατὰ τὴν ϖροθεσμίαν, *Dioſc.* edictum propono, δήλωσιν ἐκπέμπω, *Herodian,* διάταγμα ϖροτίθημι, *id.*

Ediſco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Ediſſero, διεξίημι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίου.

Edititius, a, um, ἐκδοτικὸς, ἡ, ὸν.

Editor, ὁ ἐκδιδοὺς, όντος.

Editus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου, i. e. altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλοῦ, ſc. τόπου, *Lucian.*

Edo, perf. *Edidi,* ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, *Plut.* hiſtoriam Græco ſermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato,* exemplum, δείκνυμι ϖαράδειγμα.

Edo, perf. *Edi,* ἐσθίω, plura, quam ferre poſſum, ϖλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, *Xen.* & bibo in caupona, φάγω καὶ ϖίνω ἐν καπηλείῳ, *Iſocr.* cogere aliquem edere & bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν καὶ ϖίνειν, *Dem.*

Edo, onis, ὁ φάγος, ου, *N. T.*

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, *Antiph.*

Edomo, δαμάζω. Conf. *Domo.*

Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ἀπὸ οἴνου, LXX.

Edormisco, idem quod antecedens *Edormio.*

Educatio, ἡ ϖαιδοτροφία, ας, *Plato,* ἡ ἀγωγὴ ϖαίδων, *Plut.*

Educator, ὁ τιθηνὸς, οῦ, *Hesych.* ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.* ὁ τροφος, ου, *id.*

Educatrix, ἡ τιθήνη, ης, *Plut.* ἡ τροφὸς, οῦ, *Plato.*

Educo, as, τρέφω, liberos, ϖαῖδας, *Xen.* ἀνατρέφομαι τέκνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς ϖαιδεύω, *Isocr.* male, φαύλας ἄγω, *idem.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magna inopia, τρέφω, μετὰ ϖολλῆς ἐνδείας, *id.* in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, *Xen.*

Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, δύναμιν, *Herodian.* ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, ϖαραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*

Edulis, e, ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*

Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Isocr.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato,* τὸ βρῶμα, ατος, *Xen.*

Effabilis e, ῥητὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Effarcio, ἐκπληρόω, *Aristid.*

Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Areop.*

Effascinatio, ἡ καταγοήτευσις, εως.

Effascino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινὰ, *Plut.*

Effatum, τὸ ἐκφώνημα, ατος, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Effectio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.*

Effector, ὁ ϖοιητὴς, οῦ, *Xen.*

Effectrix, ἡ ϖοιήτρια, ας.

Effectum, τὸ ποίημα, ατος, *N. T.*

Effectus, us, τὸ αἰτιατὸν, οῦ, *Apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτέλεσμα, *Galen.*

Effemino cum derivatis vide ſub *Effœmino.*

Effereſco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*

Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγριόω, *Theophr.* θηριόω,

Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, ſ. νέκυν, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω, ἐπί τινι, *idem,* me, θρασύνομαι, *Iſocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ ϖλούτῳ, *Xen.* animo, κομάω, *Lucian.* μεγαλοφρονέω, *id.* iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῆς ϖλεῖστον, *Thuc.*

Efferveo, ἐκζέω.

Efferveſco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chryſ.*

Efferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.* ὁ ϗ ἡ θηριώδης.

Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, ſpiritus, τοῦ πνεύματος, *Chryſ.*

Efficaciter, ἐνεργῶς, *Polyb.*

Efficax, ἐνεργὸς, ή, όν, *Theophr.* ſermo, λόγος ἐνεργὴς, *N. T.* ἐνεργητικὸς, ή, όν.

Efficienter, ἐνεργητικῶς.

Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ.

Efficio, ἀποτελέω, *Polyb.* διαπράττομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, *Iſocr.* aliquem formidabilem & acrem, φοβερὸν ϗ χαλεπὸν ἐπιδείκνυμί τινὰ, *Dem.* aliquid optabilius, καθιστάναι τι ζηλωτότερον, *Iſocr* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*

Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.* τὸ ἐκτύπωμα.

Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, *Aphth.* ἐκτυπόω τι, *Plut.*

Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ *Iſocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.*

Efflagitatio, ἡ διαίτησις, εως, ἡ λιπαρία, ας, *Herodot.*

Efflagito, ἐκλιπαρέω, *Plut.* καταλιπαρέω, *Lucian.* ϖροσλιπαρέω, *Plut.* ἐξαιτέω τι.

Efflictim, ὑπερφυῶς, *Plut.* amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι, *Baſ.* ἀνδρειότατα ἐράω τινὸς, *Ælian.*

Efflo, ἐκφυσάω, *Dioſc.* ἐκπνέω, *Ariſtot.* animam, ἐκπνέω, *Soph.*

Effloreſco, ἐπανθέω, ἐξανθέω, Num. 17. efflorescebant lanugines malis, ἐπήνθουν ἴουλοι ταῖς ϖαρειαῖς, *Herodian.*

Effluentia, ἡ ἐκροὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.* ἐκφέρομαι.

Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.

Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμοὺς, *Plut.* foſſas, διορύττω τάφρους, *Herodian.*

Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, *Iſocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*

Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ου, *Lucian.* ὁ μαλακὸς, οῦ, *Dem.*

Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω, *Philo.*

Effœte, ἐξαντλητῶς.

Effœtus, a, um, ἐκτεκὼν, οῦσα, όν, i. e. quæ parere deſiit, ἡ ἄγονος, ου.

Effoſſio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορθυγμία, ας, *Suid.*

Effractio, ἡ διάῤῥηξις, εως.

Effrenate, ἀχαλινώτως.

Effrenatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Greg.*

Effrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξλώιος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, os, στόμα, *id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*

Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Effugio, ἀποφεύγω morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plato,* omnem ſenſum, ϖᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* e carcere, ἐπιδράω ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *Dem.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, *Xen.* præſens, ὑπεκδραμέω τὸ ϖαρὸν, *Herodot.*

Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀπόφευξις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυγὴ, ῆς, *Plato.* quærere, παραγωγὴν ἐρεῖν, *Dem.*

Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*

Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταφάγω τὴν ϖατρῴαν οὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*

Effuſe, κεχυμένως, ἀφειδῶς, *Herodian.*

Effuſio, ἡ ἔκχυσις, εως, *Athen.*

Effuſor, ὁ ἐκχύτης, *Lucian.*

Effutio, φλυαρέω, aliquid, τὶ. *Plato.* ἐξαγορεύω τι, *Naz.* temere, importune, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, ϗ φορτικῶς, ϗ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*

Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ά, όν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*

Egenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐνδεής τινος, *id.* Conf. *Pauper.*

Egeo, ἀπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων, *Iſocr.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ περὶ τὴν τροφὴν, *idem.* δέομαι τοῦ βίου, *id.* alicujus rei, ἐνδεῶς, ſ. ἀπόρως ἔχω, ſ. διάκειμαι τινος, *id.* rebus neceſſariis, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων, *Plut.* τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Iſocr.* Conf. *Indigeo.*

Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, *Dioſc.*

Egermino, ἐκβλαστάνω, *Theophr.*

Egero, ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Conf. *Effero.*

Egeſtas, ἡ ἀπορία, ας, ſumma, ἐσχάτη, *Dem.* Conf. *Inopia,* item *Paupertas.*

Egeſtio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum & ſimilium e corpore, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.*

Egeſtoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπορος, ου, *Dem.*

Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipſum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν, *idem,* ego vero, i. e. equidem, conabor præſtare, ϖειράσομαι μὲν οὖν ποιεῖν, *id.* ego vero ipſe mori malim, ϗ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, *id.*

Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Iſocr.* adverſus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι τῆς οἰκίας, *idem,* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* animo prompto, ἔξειμι προθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς ϖόλεως, *id.* egreſſus annum quinquageſimum, πλειόνων ἢ ϖεντήκοντα ἐτῶν, *Dem.* ὑπὲρ ϖεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*

Egregie, διαφερόντως, *Iſocr.* ἐξαιρέτως, *Plut.*

Egregius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* θαυμαστὸς, ή, όν, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ὑπέροχος, ἔξοχος, theſaurus, θησαυρὸς καλὸς, *Iſocr.* ſenes egregiis meritis, ϖρεσβῦται ἄξιοι λόγου, *Herodian.*

Egreſſio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.*

Egurgito, ἀπαρύω, *Plut.*

Ehem, ὢ, *Dem.*

Eheu, αἶ, *Lucian.*

Eho, ὦ, *Iſocr.*

Ehodum, ὦ τᾶν, *Dem.* ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, *Xen.*

Eja, εἶα, *Ariſtoph.*

Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* i. e. jaculando abſumo ſagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*

Ejectamentum, τὸ ὄκκριμμα, ατος.

Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξώθησις.

Ejectitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐκβόλιμος, ου, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.

Ejicio, ἐξωθέω, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς ϖατρίδος, *Dem.* aliquem, ϖοιέω ἐκβολήν τινος, *Iſocr.* φεύγοντα, ſ. ἔκδοτον, ſ. ἄπολιν ϖοιέω τινὰ, *Dem.*

Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ὀλολυγμὸς, *Athen.*

Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.*

Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*

Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Ejuſdemmodi, Ejuſcemodi, Ejuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato.* τοιοῦτός τις, *id.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Ariſtot.*

Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν ϖόρων, *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος, *id.* Conf. *Effugio.*

Elaborate, διαπεπονημένως, *Iſocr.*

Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.

Elaboratus, a, um, ϖεπονημένος, ένη, ένον, *Iſocr.* πονηθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποιημένα δημιουργοῖς ἀρίστοις, *Dem.*

Elaboro, ἐκπονέω, *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζομαί τι, *Iſocr.* in aliqua re, πονέω περί τι, *Ariſtot.* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, *Iſocr.*

Elangueo, ἐκκάμνω, *Plut.*

Elangueſco, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Elapſus, a, um, διεκπεπτωκὼς, υῖα, ὸς, elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapſum tempus, παρελθὼν χρόνος, *Iſocr.* elapſo anno, διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ, *Dem.* elapſis diebus & noctibus, ἡμερῶν ϗ νυκτῶν παρελθουσῶν. *Ariſtot.*

Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.*

Elate, ἐπηρμένως.

Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τοῦ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, εως, *Naz.* cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*

Elatus, a, um, ἐπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præſentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, *Xen.* propter divitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ, *idem,* propter inſperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, *Herodian.*

Elavo, ἐκνίπτω, *Plato.*

Electe, ἐπιλέγδην, λογάδην, *Thuc.*

Electilis, e, αἱρετὸς, ή, όν. *Ariſt.*

Electim, ἀριστίνδην, *Iſocr.*

Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, ϖραγμάτων, *Iſocr.* & judicium de aliqua re, αἵρεσις ϗ κρίσις περί τινος, *idem,* electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*

Elector, ὁ αἱρέτης, ου, *Philo.*

Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, *Philo.*

Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Ariſtot.*

Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Plut.* αἱρετὸς, ή, όν, *Lyc.* ὁ ϗ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Demoſth.*

Eleemoſyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *N. T.*

Elegans, κομψὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ ϖερικαλλὴς, ὁ

καὶ

καὶ ἡ φιλόκαλος, ου, *Iſocr.* elegantiſſima dicta, χαριέστατα τῶν εἰρημένων, *idem*, corpuſculum alicujus minus elegans, σωμάτιον τινὸς οὐκ εὔκρινες, *idem*, elegans oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος, *Plato*, ſcriptura, ἡ καλλιγραφία, ας, *Plut.*

Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *id.* ἐπιχαρίτως, *id.* dicere, μουσικῶς, ſ. διαπεπονημένως λέγειν, *Dem.* ſcribo, καλλιγραφέω, *Poll.* ſcribens, καλλιγράφος, *Greg.*

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ κόσμος, ου, *Iſocr.* ἡ κοσμιότης, ητος, *id.* elegantiæ ſtudium, ἡ φιλοκαλία, ας, *id.*

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ, όν, elegiacus verſus, ſ. carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν, *Dem.*

Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον, ου.

Elegus, ὁ ἔλεγος, ου, *Ariſtoph.*

Elementalis, e, idem quod paulo poſt *Elementarius.*

Elementaliter, στοιχειωδῶς, *Laërt.*

Elementarius, a, um, στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ στοιχειώδης, εος, *Ariſtot.*

Elementum, το στοιχεῖον, ου, *Ariſtot.* literæ & prima inſtitutio, τὰ στοιχεῖα, ων, *idem*, prima elementa doceo, στοιχειόω, *Gregor.* elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, εως, *Dion. Areop.*

Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ου, *Lucian.*

Elenctice, ἐλεγκτικῶς, *Ariſtot.*

Elencticus, a, um, ἐλεγκτικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Elephantia, idem quod *Elephantiaſis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.

Elephantiaſis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, οῦ, ὁ ἐλέφας, αντος, *Dioſc.* elephantiaſi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, a, um, ἐλεφάντινος, ίνη, ινον, *Lucian.* ἐλεφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.*

Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Elephas, idem quod antecedens, *Elephantus*, elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντος, *Ariſtot.*

Elevatio, τὸ αἰώρημα, ατος, ἡ αἰώρησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.

Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid ſupra caput, τὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* εἰς τὸν οὐρανὸν, *Ariſtot.* oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Philo.* i. e. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι, *Plut.* Conf. *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, *Dinarch.*

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρέομαι τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαι τινὰ προστάτην τοῦ πολέμου, *Dem.* legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρέσβεις πρός τινα, *Dem.* multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἤ, *Iſocr.* mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* θάνατον ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τὶ ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* in ſenatum, ἐγκρίνω εἰς γερουσίαν, *Dem.* magiſtratus, ποιέω ἄρχοντας, *Herodian.*

Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* ἐξοικίζω.

Elimo, ἀποξύω.

Elinguatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγλωσσος, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἄφωνος.

Elinguis, e, eadem.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Elinguo, γλωττοτομέω, *Plut.*

Elique ſco, ἐκτήκομαι.

Eliquo, ἐκτήκω.

Eliſio, ἡ ἔκθλιψις, εως.

Elixo, ἑψέω, *Ariſtot.* ἀναβράσσω.

Elixus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.* ἑψαλέος, έα, έον.

Elocatio, ἡ μίσθωσις, εως, domus, οἰκίας, *Dem.* filiæ, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρὸς, *id.*

Eloco, μισθόω, domum alicui, οἶκόν τινι, *Iſocr.* domum decem minis, οἰκίαν δεκαμνῶν, pluris, πλείονος, *Plut.* filiam cum magna dote, μετὰ προικὸς πλείστης ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, *Iſocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμι τινι θυγατέρα εἰς γάμον *Plut.*

Elocutio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* ἡ ἑρμηνεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ φράσις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, ας, *Iſocr.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Conf. *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λόγιος, ία, ιον, *Ariſtot.* δεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, *idem*, λέγειν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δυνάμενος, *idem*, δυνατὸς λέγειν, *idem*, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *idem*, eloquentiſſimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων, *idem*, δεινότατος λέγειν ἁπάντων, *idem*, ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων, *idem.*

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν, *Iſocr.* τὸ εὖ λέγειν *Dem.* δεινότης ἡ ἐν λόγοις, *Iſocr*, οἱ λόγοι, *id.*

Eloquium, τὸ λόγιον, ου, *Thuc.*

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, *N. T.* de aliqua re, ἀφορίζω περί τινος, *Ariſtot.*

Eluceo, ἐκλάμπω, *Plato.*

Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*

Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοπονέω.

Eludo, διαπαίζω, *Plato.* aliquid, διακρούω τι, *Plut.*

Elugeo, πενθέω, *N. T.*

Elumbis, e, ἐξωσφυσμένος, ένη, ένον.

Eluo, ἐκπλύνω, *Ariſtot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Plato.* facta, τὰ πεπραγμένα, *Dem.* aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*

Eluſio, ἡ κακουργία, ας, *Dem.* ἡ παράκρουσις, εως, *id.* & tergiverſatio, ἡ κακουργία καὶ διάδυσις, *id.*

Elutriatio, ὁ μεταγγισμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Elutrio, μεταγγίζω, *Dioſc.*

Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Eluxatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξάρθρος, ου, *Suid.* Conf. *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἴσχνανσις, εως.

Emacio, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* ἰσχαίνω, *Theophr.*

Emacitas, τὸ ὠνητικὸν, οῦ.

Emacreſco, ἰσχναίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τὶ τινι, *Lucian.* ἀποσμάω τι, *Dioſc.*

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφετος, ου, *Iſocr.*

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκποιέομαι τινὰ, *Pandect.*

Emaneo, ἔξω διαμένω.

Emano, ἐκβρύω, ἀποφέρομαι, *Plut.*

Emanſor, ὁ καὶ ἡ ἀστράτευτος, & deſertor ordinum, καὶ λείπων τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀτακτῶν ευτος, *id.*

Emarceſco, ἀπομαραίνομαι, *Ariſtot.* καταμαραίνομαι, *id.*

Emaſculo, εὐνουχίζω, *N. T.*

Ematureſco, πεπαίνομαι, *Xen.*

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος, *Bud.*

Embryon, τὸ ἔμβρυον, ου, *Dioſc.*

Emendabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐεπανόρθωτος, ου, *Hippocr.*

Emendate, ὀρθῶς, *Ariſtot.* loquor, ὀρθοεπέω, ſcribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem inſtituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἢ πανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ, *id.*

Emendator, ὁ διορθωτὴς, ου, ὁ ἐπανορθωτὴς, ου.

Emendico, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem ſcriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, *Ariſtot.* calamitates al qua re, ἐπανορθόομαι τὰς συμφορὰς τινι, *id.* Conf. *Corrigo.*

Ementior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* alicui, τινὶ, *N. T.*

Ementitus, a, um, ψευσάμενος, ένη, ένον, *Herodian.* & paſſ. ἐψευσμένος, ένη, ένον, *Thuc.*

Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia, ſ. pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.*

Emereo, ſ. emereor, μισθοφορέω, *Ariſtoph.*

Emergo, ἀναβαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης, *Lucian.*

Emeritus, ſc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, *Dem.* ὁ πάσας τὰς νομικὰς στρατείας τετελεκὼς, *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς ἄφεξιν στρατείας ὤν, *id.*

Emerſio, ἡ ἔκδυσις, εως.

Emetior, ἐκμετρέω, *Poll.*

Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Heſych.*

Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.

Emico, ἀναλάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*

Emigro, ἀποικέω, *Iſocr.* e vita, τελευτάω τὸν βίον, *Iſocr.* Conf. *Morior.*

Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθου, *Herodian.* lignorum, ξύλων, *id.*

Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, *Ariſtot.* ſuper aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τι τινι, *Baſ.*

Eminus, πόρρωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Iſocr.*

Emiſſarius, ὁ προσαγωγεὺς, έως, *Naz.* ὁ προσαγγελεὺς, έως, *Bud.*

Emiſſio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.* ἡ ἔκπεμψις, εως, *Thuc.* ἐκπομπὴ, ῆς, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*

Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπέρ τινος, *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, *id.* vocem προΐεμαι φωνὴν, *Plut.* vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, *id.* verbum, προΐεμαι ῥῆμα, *Dem.* ſermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος, *Plut.*

Emo, ὠνέομαι, aliquid, τί, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινος χρημάτων, *Dem.* aliquid duobus teruncijs, τὶ δυοῖν χαλκοῖν, *idem*, piſces, ἀγοράζω ἰχθῦς, *idem*, eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς, *idem*, & corrumpo aliquem, ὠνέομαι καὶ διαφθείρω τινὰ, *id.* parvi frumentum emitur, εὔωνός ἐστιν ὁ σῖτος, *id.*

Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Emolior, ἐξωθέω, *Ariſtot.*

Emollio, μαλακύνω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* & lucrum, τὸ λῆμμα καὶ κέρδος, *id.* aliquid accipio, λῆμμά τι λαμβάνω, *id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματος, *id.* ſequor, non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, οὐδὲ τὸ δίκαιον, *id.* ſpecto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν, *id.* appeto, ἐπιθυμέω τοῦ πλεονεκτήματος, *id.* percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινὰ, *id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν, *Iſocr.* ſpe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, *Dem.* emolumento ſum alicui, ὠφελέω τινὰ, *Plato.* emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον, *Plato.* emolumento carens, ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελὴς, έος, *Strabo.*

Emorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* ἐκθνήσκω, *Hom.* emori malim quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἤ, *Dem.* emorior riſu, ἐκθνήσκω γέλῳ, ſ. γέλωτι, *Hom.*

Emortualis, e, θνησιμαῖος, αία, αῖον, dies, θνησιμαία ἡμέρα.

Emortuus, a, um, νενεκρωμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Emphaſis, ἡ ἔμφασις, εως, *Quinct.*

Empirice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.

Empirice, ἐμπειρικῶς.

Empiricus, ἐμπειρικὸς, ἡ, ὸν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, *Celſ.*

Emplaſtrum, τὸ ἔμπλαστρον, ου, *Gal.*

Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, ου, *Strabo*, τὸ ἐμπόριον, ου, *Thuc.*

Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ἀγόρασμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἀγόρασις, εως, *Plato.* ἡ ὤνησις, mutuari in emptionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων, *id.* accipere damnum in emptione, ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ, *id.* facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεὼς, *id.*

Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ὠνούμενος, ένου, *id.* ὁ πριάμενος, ου, *id.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ, *Xen.*

Empturio, ἀγοραστιάω.

Emucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, εος, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, εος, *id.*

Emulgeo, ἐξαμέλγω.

Emunctio, ἡ ἀπομυξία, ας, *Heſych.*

Emundo, ἐκκαθαρίζω.

Emungo, ἀπομύττω, naſum, τὴν ῥῖνα, *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, *Suid.* lucernam, ſ. candelam, προμύττω τὸν λύχνον, *Plut.*

Emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, *Herodian.*

En, ἰδοὺ, *Dem.* ἤν ἰδοὺ, *Lucian.*

Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ἡ, ὀν.

Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, *Soph.* ἡ ὑφήγησις, εως, *Dem.* ἡ διήγησις.

Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, *Galen.* alicui omnia, διηγέομαι τινὶ πάντα, *Dem.*

Enaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.* ἐκφύομαι.

Enato, ἐκνήχομαι, *Ariſtot.* ἐκκολυμβάω, *N. T.*

Enavigo, ἐκπλέω.

Encauſtes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.

Encauſtice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, *Plin.*

Encauſticus, a, um, ἐγκαυστικὸς, ἡ, όν.

Encauſtum, τὸ ἔγκαυστον, ου.

Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Epictet.*

Encomium, τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Confer. *Laus.*

Eneco, ἀποκτείνω, aliquem, τινὰ, *Plato*, ἀποκτίννυμι τινὰ, *id.* Conf. *Interficio.*

Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, *Chryſ.*

Enervis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνευρος, ου, ἄρρωστος, ου.

Enervo, ἀπονευρόω, *Suid.* ἐκνευρίζω, *Dem.*

Enervus, a, um, idem quod *Enervis.*

Enim, γὰρ, *quod ſemper poſt unam alteramve vocem ponitur, ut,* meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, *Dem.* ad poſtremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, *id.* ego enim nullius rei mihi conſcius ſum, ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.*

Enimvero, καὶ γὰρ τοι, enimvero, quum his animis eſſent, redegerunt nos in tantam concordiam, καὶ γὰρ τοι διὰ ταύτην γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέστησαν, *Iſocr.* enimvero recte loquimini, ἀλλ' οὕτω λέγετε, *Xen.* enimvero, o homo, tu quis es? μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ, *N. T.*

Eniteo, διαλάμπω, *Iſocr.* ἀποστίλβω.

Eniteſco, καλλύνομαι, *Plato.*

Enitor, ἀποτίκτω, *Plut.* Conf. *Pario*, i. e. conor, πειράομαι, valde, σφόδρα, *Iſocr.* enitendum eſt pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, *Dem.* Conf. *Conor.*

Enixe, σπουδῇ, *Plato*, ἐκτενῶς.

Eno, vide *Enato.*

Enodate, δήλως.

Enodatio, ἡ δήλωσις, εως, Confer *Explanatio.*

Enodis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάμματος, ου, *Xen.*

Enodo, ἐξαμματόω, i. e. explico, καταφανὲς ποιέω, *Iſocr.* φανερὸν ποιέω, *id.*

Enormis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, ἔκνομος, ου.

Enormitas, τὸ ἄμετρον, ου, *Luc.* ἡ ἀμετρία, ας, *id.*

Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.

Enoteſco, γνωρίζομαι, *N. T.*

Enoto, ἐπισημειόομαι, *N. T.*

Ens, τὸ ὂν, ὄντος, *Plato.* ἡ οὐσία, ας, *id.*

Enſiculus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Xen.* τὸ ξιφείδιον, ου, *Diod. Sic.*

Enſifer, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.*

Enſis, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* Conf. *Gladius.* enſem fero, ξιφηφορέω, *Herodian.* enſis geſtatio, ἡ ξιφηφορία, ας, *Suid.*

Entheus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, *Plato.*

Enthuſiaſmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, ου, *Plut.*

Enthuſiaſta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.

Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Ariſtot.*

Enucleate, εὐκρινῶς.

Enucleo, ἐκπυρηνίζω, *Alex. Aphr.* i. e. explico, διακρίνω τι, *Xen.* σαφηνίζω.

Enudo, ἀπογυμνόω, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινα τινος, *Luc.*

Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Ariſtot.*

Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους, *Iſocr.* omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, *id.* καταλέγομαι, *Athen.* omnia beneficia in in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινα κατατεθείσας, *Hrodian.*

Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, εως, ſ. ἡ ἀπόφασις, εως, *Ariſtot.*

Enunciative, ἀποφαντικῶς, *Hermog.*

Enunciativus, a, um, ἀποφαντικὸς, ἡ, ὀν, *Ariſtot.*

Enunciatum, ἡ ἀπόφανσις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

Enuncio, ἀποφαίνομαι, *Ariſtot.* ut præco, κηρύττω, *Dem.*

Enutrio, ἐκτρέφω, *Ariſtoph.* viciſſim, ἀντεκτρέφω, *Ariſtot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, *Herodian.*

Eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.* feſtinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.* eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδὸν, *id.* per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω, *Iſocr.* cum aliquo, πορεύομαι σύν τινι ὁμοῦ, *Dem.* quo it? ποῖ πορεύεται; *id.* ad aliquem, βαδίζω ἐπί τινα, *idem*, domum, πρὸς οἰκίαν, *idem.*

Eò, εἰς τοῦτο, dementiæ pervenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασί τινες, *Iſocr.* eo ſuperbiæ proceſſit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε, *id.* eo inſaniæ devenit, εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε, *id.* eo quod, διότι, *Dem.* eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πρᾳότερον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον —μᾶλλον, *Iſocr.* eo uſque. Vide *Uſque.*

Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Eos, ἡ ἕως, ω, *Ariſtot.*

Eous, a, um, ἑῷος, α, ον, *Ariſtot.*

Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, ſc. ἡμέραι.

Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀντίπαις, ex ephebis excedo, ἡβάω, *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω, *Ælian.*

Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου, *Xen.*

Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ου, *Suid.*

Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.*

Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*

Epilepſia, ἡ ἐπιληψία, ας, *Gal.*

Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου, *Poll.*

Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου, *Poll.*

Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων, *Epiphan.*

Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Quinctil.*

Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Hermog.*

Epiſcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπισκόπου.

Epiſcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.*

Epiſcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου, *N. T.*

Epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Xen.* ab epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, epiſtolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, *Dem.* Conf. *Literæ.*

Epiſtolaris, e, ἐπιστολικὸς, ἡ, ὀν, *Dem. Phal.*

Epiſtolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου, *Plut.*

Epiſtolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xen.*

Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου, *Lucian.*

Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, ſc. ποίημα, *Poll.*

Epitheton, τὸ ἐπίθετον, ſc. ὄνομα, *Ariſtot.*

Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, *Eurip.*

Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαῖς, ἡ θοίνη, ſumptuoſæ, ſ. imperatoriæ, στρατηγικὴ, *Ælian* ἡ εὐωχία, ας, *Ariſtot.* funebres, τὸ περίδειπνον, ου, *Dem.* epulis excipio, εὐωχέω, *Herodot.* ἑστιάω τινὰ, *Dem.*

Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, *Lucian.* ἡ εὐώχησις.

Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, *Plato.* ὁ δαιταλεὺς, έως, *Athen.*

Epulor, εὐωχέομαι, *Xen.* ἑστιάομαι, *Plut.*

Epulum, idem quod *Epulæ.*

Equa, ἡ ἵππος, ου, *Xen.*

Equarius, a, um. Vide *Equeſtris, e.*

Eques, ὁ ἱππεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱπποβάτης, ſum, ἱππεύω, *id.* equitum magiſter, ὁ ἵππαρχος, ου, *id.* qui præeſt equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, *id.* equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας, *id.* habere, κτᾶσθαι, ſ. ἔχειν ἱππέας, *idem.* congregare, συνάγειν, *id.* equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, *id.*

Equeſter, ris, e, ὁ καὶ ἡ ἐφίππιος, ου, curſus, δρόμος, *Plato*, ἱππικὸς, ἡ, ὀν, equeſtria certamina, ἆθλοι, *Dion.* agmen, στράτευμα, *Xen.* ars equeſtris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, *id.* artis equeſtris peritus, ὁ ἱππικὸς, οῦ, *id.* equeſtre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας, *Thuc.* equeſtri prælio ſuperior ſum, ἱπποκρατέω *Dem.* equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις, *Xen.*

Equidem, γὲ, equidem ipſe mori malim quam, καὶ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, *Dem.* equidem te modo quærebam, καὶ μὴν ἔναγχός σε ἐζήτουν, *Plat.* equidem ejuſmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοιοῦτον ἔγραψα, *Dem.*

Equile, ἡ ἱπποστασία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος, *Xen.*

Equinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἵππειος, ου.

Equio, ἱππομανέω, *Ariſtot.*

Equiſetum, ἡ ἵππουρις, ιδος, *Dioſc.*

Equiſo, ὁ ἱπποκόμος, ου, *Plut.*

Equitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἱππάσιμος, ου, *Xen.*

Equitandi ars, ἡ ἱπποσύνη.

Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, *Xen.* ἡ ἱππεία, ας, *id.* i. e. iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππευμα, ατος, *Xen.*

Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui præſum, ἱππαρχέω, *id.* equitatu ſupero, ἱπποκρατέω, *Thuc.*

Equites, vide *Eques.*

Equito, ἱππεύω, *Iſocr.* ἱππάζομαι, *Xen.* per regionem, ἱππάζομαι τὴν χώραν, *Plut.* προσελαύνω ἵππῳ, *Xen*, ad te, ἐλαύνω πρός σε, *Luc.*

Equulus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*

Equus, ὁ ἵππος, ου, *Dem.* pulcher, καλὸς, *Iſocr.* bellicus, πολεμιστήριος, *Dem.* equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, *Iſocr.* alere, τρέφειν, *Dem.* conſcendere, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, *Xen.* deſcendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Dem.* equorum ſtudioſus, ὁ φίλιππος, ου, ὁ ἱππεραστὴς,

Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, *Joſeph.*

Eradico, ἐκριζόω.

Erado, ἀποξύω, *Alciphr.*

Erciſcor, μερίζω, *Athen.*

Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, *Hom.*

Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.

Eremigo, ἐξερέττω, ἐκκωπηλατέω.

Eremita, ὁ ἐρεμίτης, ου, *Naz.* ὁ ἀναχωρητής.

Eremus, ἡ ἔρημος χώρα, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *Æſchyl.*

Erepo, ἐξέρπω, *Ariſtoph.*

Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*

Erga, πρὸς, *cum Accuſ.* gerere ſe benignum erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *Iſocr.* περὶ, *cum Accuſ.* talem ſe gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς, *id.*

Ergaſterium, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Xen.*

Ergaſtularius, ὁ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.

Ergaſtulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.* τὸ δεσμωτήριον.

Ergo, ἄρα οὖν, *Plato*, ubi ergo radices egerit, ὅπου, ποτ' οὖν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε, *Naz.* ergo eadem precabatur, οὐκοῦν ταῦτα συνηύχετο, *Demoſth.* ergo reliquum eſt, περίεστι τοίνυν, *id.* cujus ergo ſ. gratia hæc commemoro, τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα, *id.* i. e. cauſſa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, *id.* hujus ergo, τούτου χάριν, *Plut.*

Erigo, ἀνορθόω. murum ſumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῶν χρημάτων τινὸς, *Xen.* rempublicam, ἐπανορθόω τὰ τῆς πόλεως, *Iſocr.* κατορθόω τὴν πόλιν, *id.*

Eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Iſocr.* τινός τι, *id.* ἀπό τινός τι, *idem*, ἀφαιρέομαί τινός τι, *Xen.* eripior periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι, *Plut.* Conf. *Adimo*, item *Aufero.*

Erodo, ἐξέδομαι, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω, *Laërt.*

Erogatio, ὁ ἔρανος, ου, *Demoſth.* ἡ διάδοσις, εως, *id.* ſumptuum in ludos, ἡ χορηγία, ας, *id.*

Erogo, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æſchin.* alicui aliquid, ἐπιδίδωμι τινί τι, *Dem.* προΐεμαι τινί τι, *Ariſtot.*

Errabunde, περιπλανωμένως, *Iſocr.*

Errabundus, a, um, πλανώμενος, ένη, ενον, *Lucian.* πλανητὸς, ή, όν, *Plato.*

Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.* πλανητὸς, ή, όν, erratica aſtra, πλανητὰ ἄστρα, *Plato.*

Erratio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* Conf. *Error.*

Erratum, τὸ σφάλμα, ατος, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* ἡ ἁμαρτία, ας, Conf. *Peccatum,* item *Delictum.*

Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo & multis rebus fruſtror, πλανάομαι διανοίᾳ ϗ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι, *Xen.* ἔν τινι, *Plato,* περί τι, *Iſocr.* σφάλλομαι περί τινος, *Plato,* a veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας, *id.* a ſcopo, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν, *id.* a via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, *idem,* Conf. *Pecco,* item *Oberro.*

Erro, onis, ὁ πλάνος, ου, *Athen.* ὁ πλάνης, ητος, *Plut.* ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.*

Erroneus, ὁ πλανήτης, ου, *Iſocr.*

Error, ἡ πλάνη, ης, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, *Plut.* errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανάειν τινά, *N. T.* ὑπάγω τινά, *Dem.*

Erubeſcendus, a, um, καταισχυντέος, έα, έον.

Erubeſco, καταισχύνομαι, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐπαισχύνομαί τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æſchin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων, *Iſocr.*

Eruca, ἡ κάμπη, ης, *Baſ.*

Eructatio, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ.

Eructo, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Ariſtoph.* ἀπερεύγω.

Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλους, *Dem.* aliquem in aliqua re, τινά τι, *id.* ad virtutem, τὴν ἀρετὴν, *Iſocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *idem,* Conf. *Doceo.*

Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, *Iſocr.*

Eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Dem.* ἡ παίδευσις, εως, *id.* Conf. *Doctrina,* item *Diſciplina,* & *Inſtitutio.*

Eruditus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς, *Iſocr.* eruditiſſimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς, *Plut.* Conf. *Doctus.*

Erugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, εως.

Erugo, ἐκρυσσόω.

Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.* ἀναρρήγνυμι.

Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Erunco, βοτανίζω.

Eruo, ἐξερύω, funditus, ἀναστρέφω, aliquid ſcrutando, ἀκριβόω περί τινος, *Ariſtot.* oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμοὺς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*

Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.

Ervum, ὁ ὄροβος, *Dem.*

Eſca, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* Vid. *Cibus.*

Eſculentus, a, um, ἐδεστὸς, ή, όν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ βρώσιμος, ου, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*

Eſito, συχνῶς ἔδω.

Eſſedarius, ὁ ἐσσεδηλάτης, ου, ὁ ἁρματηλάτης.

Eſſedum, τὸ ἔσσεδον, τὸ ὄχημα.

Eſſentia, ἡ οὐσία, ας, *Ariſtot.*

Eſurienter, πεινητικῶς.

Eſuries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Eſurio, πεινάω, *Xenoph.*

Eſuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*

Eſus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, *Iſocr.*

Et, ϗ, eſt unus omnium moderator & apertorum & arcanorum, & ſimul dux, & dominus, & diſpenſator, ἐστὶ πάντων εἷς κύριος ϗ ῥητῶν ϗ ἀπορρήτων, ϗ ἅμα στρατηγὸς, ϗ δεσπότης, ϗ ταμίας, *Dem.* ſurſum ac deorſum, ἄνω τε ϗ κάτω, *id.*

Etenim, ϗ γὰρ, etenim amicus meus eſt, ϗ γὰρ φίλος ὤν μοι τυγχάνει, *Iſocr.*

Eteſiæ, οἱ ἐτησίαι, ῶν, *Ariſtot.*

Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Ethicus, a, um, ἠθικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Ethnicus, ὁ ἐθνικὸς, ὴν ὄν, *Naz.*

Etiam, ἔτι, adoleſcens etiam eſt, νέος ἔτι ἐστὶν, *Plato,* atque etiam, ἔτι τοίνυν, *Dem.* quin etiam, ἔτι δὲ, *Plato,* & humanarum etiam actionum, ϗ τῶν ἀνθρωπίνων δὲ, *Ariſtot.* & juſto etiam, ϗ τῷ δικαίῳ δὴ, *id.* quod ſi vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ, ϗ φύσει, *id.* etiam atque etiam, ϗ πάλιν ϗ πολλάκις.

Etiamnum, ἔτι ϗ νῦν, Menelao etiamnum ſacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι ϗ νῦν ἐπιτελοῦσι, *Iſocr.* neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τὸν ἔτι ζῶντα, *idem.*

Etiamſi, εἰ καί. Vide *Etſi.*

Etſi, εἰ ϗ, etſi valde contrarium eſt, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ ϗ σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν, *Dem.* unumquemque veſtrum, etſi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, ϗ περ ἀκριβῶς εἰδότα ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι, *Iſocr.* etſi nullum alium fructum adferrent hæc ſtudia, tamen abducerent juniores a multis delictis, εἰ ϗ μηδὲν ἄλλο δύνηται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει, &c. *Dem.* etſi non conſequor, tamen non ſuccenſebo, κἂν μὴ τύχω, οὐκ ὀργισθήσομαι, *idem,* etſi hæc parva videri poſſunt, magna tamen ſapientibus ſunt, ταῦτ' εἰ ϗ σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, *idem.*

Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, *Theophr.* ἀποκενόω.

Evado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος, *Lucian.* vir doctiſſimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδείας, *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, *Lycurg.* ἀποφεύγω τι, *Dem.*

Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.

Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, *N. T.* ξίφος, *Lycurg.* pugionem, γυμνόω ξιφίδιον, *Herodian.*

Evagor, παρεκβαίνω, *Ariſtot.* περιφέρομαι, *Plut.* ἀποπλανάομαι, a propoſito, ſ. ſcopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω, *Iſocr.* ἔξω τοῦ σκοποῦ φέρω, *Polyb.*

Evaneſco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος, *Plut.* evaneſcere facio, διαπνέω, *Galen.* ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.* in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τοῦ χώρου γίνομαι, *Ælian.*

Evangeliſta, ὁ εὐαγγελιστὴς, οῦ, LXX.

Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ου, *T. N.* annuncio, εὐαγγελίζω, *ibid.*

Evanidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐξίτηλος, ου, *Xenoph.* evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.*

Evanno, ἐκλικμάω, *Hom.*

Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, *Plut.*

Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, *Herodot.* ἐξατμίζομαι, *Ariſtot.*

Evax, εὖγε, *Lucian.*

Euchariſtia, ἡ εὐχαριστία, ας, *N. T.*

Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, οῦ, *Strabo.*

Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *Plut.*

Evello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τε, *Athen.* alicui ſcrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειάν τινος, *Iſocr.*

Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ ſperavimus, ὧν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, *Iſocr.* hoc evenit ex ſententia, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει, *Dem.* omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπα, *Dem.* Conf. *Accido.*

Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

Eventus, ἡ ἀπόβασις, εως, *Plut.* τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβὰν, άντος, τὸ συμβεβηκὸς, ότος, *Dem.* *Iſocr.* futurus, τὸ γενησόμενον, *Dem.* τὸ συμβήσεσθαι μέλλοντα, *Iſocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, *id.* corrigere, ἐπανορθοῦσθαι τὸ σύμπτωμα, *id.* ex eventu cognoſcere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, *Dem.* ipſo eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, *id.* diſcere aliquid ex ipſo eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Iſocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας, eventu non carere, οὐ πίπτειν, *N. T.* eventum proſperum ſortior, εὐτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν, *Herodian.*

Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.*

Everriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Everro, σαίρω, aliquid, τὶ, *Plut.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*

Everſio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, *Naz.* ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, *Dem.* mœniorum & urbium, τῶν τειχῶν ϗ πόλεων ἀναίρεσις, *id.* & ſervitus patriæ, ἀνάστασις ϗ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Everſor, ὁ ἀνατροπεὺς, έως, *Plut.* ὁ καθαιρέτης, *Thuc.*

Everto, ἀνατρέπω, & perdo urbes, ϗ ἀπόλλυμι πόλεις, *Dem.* regem, καταλύω βασιλέα, *Iſocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, *Dem.* omnino urbem, ὅλας ἀναιρέω πόλιν, *idem,* ἄρδην διαφθείρω πόλιν, *Plato,* καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, *Dem.*

Euge, εὖγε, o panſophe, ὦ πάνσοφε, *Philo.* euge ſic facite, εὖγε οὕτω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Cherſias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τούτου, *Lucian.*

Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*

Evictio, ἡ ἀπέλεγξις.

Evidens, ὁ ϗ ἡ ἐναργὴς, έος, exemplum, ſignum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem,* ὁ ϗ ἡ σαφὴς, έος, & pulchrum aliquid, σαφές τι ϗ καλὸν, *id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς ϗ σαφὲς, *id.*

Evidenter, ἐναργῶς, *Dem.* evidentiſſime ſcire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι, *id.* magis & evidentius convincere aliquem, μᾶλλον ϗ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινὰ, *id.* oſtendere aliquid evidenter, δεικνῦναί τι σαφῶς, *id.*

Evidentia, ἡ ἐνάργεια, ας, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei eſt, τοσαύτη περιφάνεια τοῦ πράγματός ἐστι, *Dem.*

Evigilo, ἐκνήφω, *N. T.* ἔξυπνος γίνομαι, *ibid.*

Evileſco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.

Evincio, ἐκδέω, *Lucian.*

Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω, aliquid, τινὸς, *Pauſan.* naturæ errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας, *Iſocr.*

Eviratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*

Eviratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄνανδρος, ου, *Iſocr.*

Evireſco, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*

Eviro, ἐκθηλύνω, *Philo,* εὐνουχίζω, *Athen.* ἐξευνουχίζω, *Plut.*

Eviſcero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*

Evitabilis, e, φευκτὸς, ή, όν, *Sophoc.* ὁ ϗ ἡ εὔφευκτος, ου.

Evitatio, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*

Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, *Iſocr.* fortunam, δραπετεύω τύχην, *id.* pœnam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεοῦ τιμωρίαν, *Lycurg.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Eunucho, εὐνουχίζω, *Athen.* ἐξευνουχίζω, *Plut.*

Eunuchus, ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xenoph.* ὁ εὐνουχίας, ου, *Theophr.*

Evocatio, ἡ ἔκκλησις, εως, *Suid.*

Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ή, όν, *Dioſc.*

Evocatorie, ἐκκλητικῶς, *Suid.*

Evocatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκκλητος, *Plut.*

Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* παρακαλέω τινὰ, *Æſchin.*

Evolo, ἐφίπταμαι, *Naz.*

Evolvo, ἀποκυλίω, aliquid, ἐκκυλίω τι, *Plato*, librum, ἀνελίτlω βιβλίον, *Xen.* i. e. explico, ἐξηγέομαι, *Plut.*

Evomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον, *Herodian.*

Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Aristot.*

Eurus, ὁ εὖρος, ου, *Aristot.*

Evulgo, δημοσιεύω, *Synes.* aliquid, ἐξαγορεύω, δημοσιόω τι, *Plut.* ἐκλαλέω τι, *Dem.* alicui, ἐκφέρω πρός τινα, *Plut.* εἴς τινα, *id.* ἔκφορον ποιέω τι, *Jambl.* apud aliquem, ἐξεῖπον πρός τινα, *Herodian.*

Ex, vide E.

Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Exacerbesco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Philo.*

Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινα ἐπί τινα, *Plut.*

Exacesco, ὀξύνομαι, *Galen.*

Exacte, ἀκριβῶς, *Dem.* & pro rei veritate aliquid persequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογέεσθαί τι, *id.* disquiro aliquid, ἀκριβολογέομαι περί τινος, *id.*

Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰσφορῶν, *Dem.*

Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, ορος, *Dem.* tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμον, *idem.*

Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exactus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* exacta nocte, διαδραμούσης νυκτὸς, *Herodian.* exacta ætate, ἐσχάτῳ γήρᾳ, *id.*

Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τι, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xenoph.* παραθήγω.

Exacutio, ὁ ἀποξυσμὸς, οῦ.

Exadversum, ἀντικρὺ, *Thuc.*

Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.*

Exædifico, ἐξοικοδομέω.

Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.

Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, *Isocr.*

Exæstuo, ἐκκυμαίνω.

Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμὸς, οῦ, in oratione, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratorie aliquid, δεινῶς τι, *Plut.*

Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.*

Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, *Suid.* astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, *Plut.*

Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* μετεωρίζω.

Examen, ὁ ἑσμὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀφεσμὸς, οῦ, *Aristot.* τὸ σμῆνος, εος, *id.* libræ, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio.*

Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῶν πεπολιτευμένων, *Dem.* instituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, *id.*

Examinator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Aristot.*

Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* ἐξέτασιν ποιέω τινος, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato*, σταθμάομαί τι, *id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ, *Dem.*

Examussim, ἠκριβωμένως, ἀκριβῶς, *Dem.*

Exanguis, e, ὁ καὶ ἡ ἄναιμος, ου, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἔξαιμος, ου, *Plut.*

Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας, *Herodot.*

Exanimis, e, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄπνοος.

Exanimo terrore, ζυστέλλω τινὰ, *Isocr.* i. e. occido, ἀποκτείνω τινὰ, *id.* exanimor, animam despondeo, ἀθυμέομαι, *Dem.* i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχέω, *Herodian.*

Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.

Exantlo, ἐξαντλέω, luctus, γόους, *Eurip.* laborem, ἐκμοχθέω, *Plut.*

Exardeo, ἐκφλέγομαι.

Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι, bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλεμος, *Plut.*

Exaresio, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Diosc.* καπυρόομαι, *Strabo.*

Exaresco, idem quod antecedens *Exaresio.*

Exarmo, ἀφοπλίζω, *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*

Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ἐπιστολὴν, *Plut.*

Exascio, ἀποπελεκάω, *Theophr.*

Exasperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, εως, *Theophr.*

Exaspero, τραχύνω, *Athen.* ἐκτραχύνω, *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω, *Theophr.*

Exauctoro, ἀποστρατεύω, *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμί τινα, *Herodian.*

Exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, *Thuc.* vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς οὐκ ἀκριβῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακούει εὐχῆς, *Plut.* exaudiri non posse ob submissiam vocem, οὐκ ἀκούεσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, *Herodian.* exauditu facilis, ὁ καὶ ἡ ἐξάκουστος, ου, *id.*

Exauguro, ἐξοιωνιζόμενος βεβηλόω.

Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.

Excæco, ἐκτυφλόω, *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.

Excalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*

Excalceo, ὑποδήματα λύω.

Excalefacio, ἐκθερμαίνω, *Aristot.*

Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Aristot.*

Excalefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, *Diosc.*

Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*

Excandefactus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου, *Aristot.*

Excandescentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athen.* ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης, *Thuc.* ὁ θυμὸς, οῦ. *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *id.*

Excandesco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* ira, ὀξυθυμέω, *Aristoph.* ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*

Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*

Excarnifico, κατακρεουργέω, *Herodot.*

Excavatio, ἡ κοίλωσις, εως.

Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, *Athen.*

Excedo, ἐκχωρέω, *Plut.* annum octogesimum, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς εἰμὶ, *Dem.* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *id.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, *Æschin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Demetr.* e vita, ἄπειμι τοῦ βίου, Conf. *Morior*, aliqua re, προέχω κατά τι, *Isocr.* Conf. *Excello.*

Excellens, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔξοχος, Conf. *Excello.*

Excellenter, διαφερόντως, *Isocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* καθ᾽ ὑπερβολὴν, *id.*

Excellentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἐξοχή.

Excello, ὑπερέχω, ex aqua, τοῦ ὕδατος, *Aristot.* sapientia, σοφίᾳ, *Xenoph.* in aliqua re, διαφέρω ἔν τινι, *Dem.* forma & gloria alios, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων, *Isocr.* virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, *id.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, *id.* aliis forma, ἑτέρων τὴν ὄψιν, *Æschin.* multum in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, *Isocr.* aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, *id.* plurima in sapientia, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, *id.*

Excelse, ὑψηλῶς.

Excelsitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης, *Lucian.*

Excelsus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξαίρεσις, confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν, *id.* oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν, *id.* instituo, ποιέομαι, *id.* adfero, ἀγωνίζομαι, *id.* παραγράφομαι, *idem*, victus exceptione, ἡττημένος παραγραφὴν, *idem*, in regno, ἡ ἐκδέξις, εως, βασιλείας, *Herodot.* hospitis, ἡ ἐκδοχὴ, ῆς.

Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Synes.*

Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τὶ, *Aristot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*

Excerpo, ἀπολέγω, *Theophr.* sententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Isocr.*

Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως.

Excessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Æschin.* insaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, *Dem.*

Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης, *Aristot.*

Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως, *id.* ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *id.* & eversio patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*

Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* caussam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, *Gal.* insulas, νήσους, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν, *Isocr.* penitus, πανδημεὶ καὶ πανγενεὶ διαφθείρω, *Ælian.* Conf. *Everto*, *Vasto.*

Excindo, idem quod antecedens *Excido.*

Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθὸν, ὅ ἐστιν ἔν τινι, *Isocr.* hospitem, δέχομαι ξένον, *Xenoph.* aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσεσι, *idem*, aliquem hospitio, ξενίζω τινὰ, *Demosth.* omnino splendide, πάνυ λαμπρῶς, *Demosth.* Socratem ab aliis, ἐξαιρῶ Σωκράτην τοῦ λόγου, *Plato*, omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Isocr.* omnes civitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις, *idem.*

Excisio, ἡ ἀναστάτωσις, εως. Conf. *Eversio.*

Excisorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, όν.

Excitate, ἐγερτὶ, *Eurip.*

Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ἡ, όν.

Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου, *Plato*, e mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκροὺς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τροπαῖον, *idem*, ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Chrys.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Æsop.* ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Isocr.* & cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλέω τινὰ ἐπί τινα πράγματα, *idem*, aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον, *Isocr.* aliquem ad honesta facta, παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα, *Xenoph.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, *id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, s. ἔριδας, *id.*

Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, εως, ἡ ἐκβόησις, εως, *Synes.* ἡ ἐκφώνησις, εως, *Macrob.*

Exclamo, ἀναβοάω, *Plut.* ἐκφωνέω, *idem*, ἀνακράζω, *Isocr.* ἀναφωνέω, *Plut.* non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοάω οὐκ ἀμυδρὸν, οὐδὲ ἀσθενὲς, ἀλλ᾽ ἀνδρικῶς, *Ælan.*

Exclaro, ἐκλαμπρύνω.

Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινὰ, *Aristid.* ἐκκλείω, ἀποθυρόω, *Hes.* ova, ἐκλέπω ᾠὰ, *Aristoph.*

Excogitatio, ἡ ἐπινόησις, εως, i. e. inventio, vide *Inventio.*

Excogito, ἐπινοέω, *Thuc.* διανοέω, *Dem.* aliquid, περινοέω τι, *Plut.* μηχανάομαί τι, *Xenoph.*

Excolo, ἐπικοσμέω, aliquid, τὶ, *Aristot.* juvenes, διαπονέω τοὺς νέους, *Lucian.* corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις, *Plut.*

Excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως, *Æschin.* sacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν, *Dem.* ἀφορίζω.

Excoquo, ἐξέψω.

Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.

Excors, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *id.*

Excrementum, τὸ περίττωμα, ατος, *Aristot.* τὸ διαχώρημα, ατος, *Strabo.*

Excresco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*

Excreo, vide *Exscreo.*

Excruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, όν.

Excrucio, ἀνιάω, βασανίζω, *Plut.*

Excubatio, ἡ προκοιτία, ας, *Polyb.*

Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *id.* excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμι, *Plato.* φυλάττω φυλακὰς, *id.*

Excubitor, ὁ προκοίτος, ου, *Themiſt.*

Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, *Herodian.* νυκτοφυλακέω. Conf. *Excubiæ.*

Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Ariſtot.*

Exculco, καταπατέω, *Thuc.*

Exculpo, vide *Exſculpo.*

Excurro, ἐκτρέχω, e ſenatu ad populum, τῆς Συγκλήτου εἰς δῆμον, *Herodian.* & quod excurrit, καὶ τὸ προσὸν, *Dem.*

Excurſio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομος, ου, *Polle*

Excurſus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἔκδρομος, ου, *Poll.*

Excuſabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐαπολόγητος, ου.

Excuſatio, ἡ παραίτησις, εως, *Baſ.* τὸ παραίτημα, ατος, *Plut.* ἡ ἀπολογία, ας, *Iſocr.* falſa, ἡ πρόφασις, εως, *Demoſth.* ἡ σκῆψις, εως, *id.* excuſationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν, *Lyc.* juſtam & veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*

Excuſo, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι περί τινος, *Iſocr.* aliquid, ὑπέρ τινος, *id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.*

Excutio, ἐκτινάσσω, *N. T.* ἐκσείω, ἐκκρούω, ignem, ἐκτρίβω πῦρ, *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσήθω, *Cl. Al.* equus eum excuſſit, ἵππος αὐτὸν ἐξετραχήλισε, *Plut.*

Exedo, ἐξέδω.

Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυπόν τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατος, *Plato.*

Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατος, *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τί τισι, *Iſocr.* ποιέομαί τι, *idem*, habere aliquid, ἔχω τι, *Ariſtot.* facio aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli cauſſa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος, *id.* exemplo eſſe, παράδειγμα γίνεσθαι, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, *Iſocr.*

Exemptilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρέσιμος, ου, *Ariſtot.*

Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου, *Herodot.*

Exemptor, ὁ ἐξαιρέτης, ου, ὁ ἐξαιρῶν, οῦντος, *Plato.*

Exentero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*

Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινὸς, *Syneſ.* ἔξειμι, *Dem.* Conf. *Egredior.*

Exequiæ, τὸ κῆδος, εος, *Dem.* intereſſe exſequiis, παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος, *id.* convenire ad exſequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *Iſocr.*

Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινὶ, *Herodot.* τινὰ, *Plut.*

Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Iſocr.* corpus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις, *id.* melius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινόν τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετὴν, *Iſocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*

Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen*,

Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως, *Xenoph.* ἡ γυμνασία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ μελέτη, ad ſanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγιείαν συμφέρουσα, *id.* quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα, *id.* exercitationem inſtituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς, *id.* aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*

Exercitator, ὁ γυμναστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *id.*

Exercitatus, a, um, ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος, *Xenoph.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen.*

Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xenoph.*

Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, ατος, *id.* ἡ δύναμις, εως, *Iſocr.* bene conſtitutus, καλῶς διακείμενον στρατόπεδον, *id.* perfectus, ἐντελὴς δύναμις, *id.* parvus, μικρὸν στρατόπεδον, *Iſocr.* conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, *id.* exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, ſ. δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν, *id.* conſcribere, καθίστασθαι στρατόπεδον, *id.* conjungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον, *id.* inſtructum habere ſecum, συνεστηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὑτὸν, *id.* alo, στρατιώτας τρέφω, *id.* duco ſ, guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου. *Iſocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματος, *Dem.* comparatum conſervare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκὸς, *id.* capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, *Iſocr.* dimittere, διαφεῖναι τὴν δύναμιν, *Dem.* diſſipare, διαλύειν στρατόπεδον, *id.* perdere, ὄλλυσθαι δύναμιν, *id.* deſero, λειποτακτέω, *Dem.*

Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.

Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Exhæres, ὁ καὶ ἡ ἀπόκληρος, ου, *Dem.*

Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, εως, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*

Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Ariſtot.*

Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω, ἐξαρύω, i. e, inſumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*

Exhauſtio, ἡ ἀπάντλησις, εως, ἡ ἐξάρυσις.

Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινα τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, ſ. ἀσχολίαν, *Dem.* teſtamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, *id.*

Exhibitio, ἡ παράστασις, εως, *Pandect.*

Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἱλαρόω, φαιδρόω.

Exhorreſco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ παραίνεσις, εως, *Iſocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.*

Exhortativus, a, um, προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* παρακαλεῖν τινα ἐπί τι, *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, *Iſocr.*

Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, *id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βίον, *Iſocr.*

Exigue, μικρὸν, *Iſocr.* μικρῶς, *id.*

Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.* ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*

Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, όν, *Parvus.*

Exilio, vide *Exſilio.*

Exilis, e, λεπτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtid.*

Exilitas, ἡ λεπτότης, ητος, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.

Exiliter, λεπτῶς.

Exilium, vide *Exſilium.*

Eximie, ἐπιλέγδην, ἐξαιρέτως, *Plut.*

Eximius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος.

Eximo, ἐξαιρέομαι, *Plato*, timorem alicui, τὸν φόβον τινὸς, *Iſocr.* aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι, *Ariſtot.*

Exin, ἐντεῦθεν, *Ariſtid.*

Exinanio, ἐκκενόω, LXX.

Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.

Exinde, ἀπὸ τούτου, *Lucian.*

Exiſtimatio, ἡ δόκησις, εως, *Plato*, ἡ δόξα, ης, *Dem.* bona, ἡ εὐδοξία, ας, *Lucian.* in optima exiſtimatione eſſe, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato*, apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*

Exiſtimo, ὑπολαμβάνω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἴομαι, *Iſocr.* οἶμαι, *id.* νομίζω.

Exiſto, vide *Exſiſto.*

Exitialis, e, ἀλιτήριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἀλάστωρ, ορος, *id.* ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος.

Exitioſus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.*

Exitium, ὁ ὄλεθρος, ου, *Dem.* ἡ ἐξώλεια, ας, *id.* imprecari alicui, ἀρᾶσθαι ἐξώλειάν τινι, *id.* facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι, *id.* redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὀλέθριον τινος, *id.*

Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.* ἡ ἔξοδος, *Soph.* i. e. finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Conf. *Finis.*

Exlex, ὁ καὶ ἡ ἄνομος, ου, παράνομος.

Exoculo, ἐξομματόω, *Philo.*

Exodus, ἡ ἔξοδος, ου, *Thuc.*

Exoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Exoletus, a, um, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, virgo, ὑπερήμερος παρθένος, *Ariſtot.*

Exolvo, vide *Exſolvo.*

Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* alvum, ἀποσκευάζομαι, *Herodian.*

Exoptabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἐπιθύμητος, *Ariſtot.*

Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιποθία, ας, *ibid.*

Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὔχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς, *id.*

Exorabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταπειθὴς, έος, *Philo*, ὁ καὶ ἡ εὐπαραμύθητος, ου, *Plato*, ὁ καὶ ἡ εὔπειστος, *Ariſtot.*

Exorbeo, vide *Exſorbeo.*

Exorbito, παρεκτρέπομαι, *Plut.* ex via, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, *Lucian.*

Exorciſmos, ὁ ἐξορκισμὸς, οῦ.

Exordior, προοιμιάζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, *Iſocr.* telam, ἵστημι στήμονα, *Pollux.* Conf. *Incipio.*

Exordium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.* ἡ ἀρχή.

Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.* ἀναφαίνομαι.

Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*

Exorno, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*

Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* αἰτέομαι τινα, *id.* δυσωπέω τινὰ, *Baſ.* Deum, Θεὸν, *Syneſ.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.*

Exors, vide *Exſors.*

Exortus, ſc. ſolis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *Plut.*

Exos, ὁ καὶ ἡ ὄστεος, ου, *Heſiod.*

Exoſculatio, ἡ καταφίλησις, εως.

Exoſculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινος, *Xenoph.*

Exoſſo, ἐξοστεΐζω.

Exoſus, a, um, μισούμενος, ένη, ενον, alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἔκ τινος, *Æl.* Deo, ὁ καὶ ἡ θεομισὴς, έος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ θεομίσητος, ου, *Julian.*

Exoticus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.

Expalleſco, ἀποχρωιάω.

Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* ἀναπτύσσω, manum, ἐκτείνω χεῖρα, *id.*

Expanſio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gregor.*

Expavefacio, ἐκφοβέω, *Galen.* ἐκπλήσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*

Expaveo, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*

Expecto, vide *Exſpecto.*

Expectatio, vide *Exſpectatio.*

Expectoro, ἀποστηθίζω, *Suid.*

Expedio, ἀναλύω, *Ariſtot.* aliquem moleſtiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, *Iſocr.* valde alicui, i. e. proſum, σφόδρα συμφέρω τινι, *Iſocr.* i. e. apparo, προχειρίζω, *Dem.*

Expedite, ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *id.* expeditiſſime uti oratione, προχειρότατα, ſ. ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ, *id.*

Expeditio, ἡ στρατεία, ας, *Dem.* expeditionem ſuſcipio, στρατείαν ποιέομαι, *Iſocr.* adverſus aliquem, ποιέομαι στρατείαν ἐπί τινα, *Dem.* finire, στρατείαν τελεῖν, *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατείαν, *idem*, ſuſcipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα, *Thuc.* adverſus aliquem, ἐπί τινα, *Iſocr.* expeditio terreſtris, στρατεία πεζὴ, *Dem.* navalis, στρατεία ναυτικὴ, *id.* ὁ ἀπόστολος, ου, *idem.*

Expeditus, *promptus*, ὁ ϗ ἡ εὔπορος, πρόχειρος.

Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Iſocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* ἐλαύνω τινα ἐκ πατρίδος, *id.* diabolos, ἐλαύνω δαίμονας, *Chryſ.* e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, *Æſchin.*

Expendo, σταθμάομαι, i. e. conſidero, σκέπτομαι τι, *Dem.* Conf. *Conſidero,* i. e. inſumo δαπανάω, *Dem.* Conf. *Snmptus.*

Expenſa, ἡ δαπάνη, ης, diurna, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. Conf. *Sumptus.*

Expergefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, *Plato.*

Expergiſcor, ἀνεγείρομαι, *Dem.* ἐξεγείρομαι.

Experientia, ἡ πεῖρα, ας, *Demoſth.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem,* experientia didici, πείρᾳ μεμάθηκα, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, *Xenoph.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, *Iſocr.* πολλὴν ἔχω περί τι, *id.* conſequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων, *id.* eſt in me, ἐστὶ παρ' ἐμοὶ, *id.* experientia edoctum eſſe, πεπειραμένον εἰδέναι, *id.*

Experimentum, ἡ πεῖρα ας, capio, πεῖραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινὸς, *Plut.*

Experior, πειράω, aliquem, τινὸς, *Plato.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Æſchin.* ἀπόπειραν ποιέω τινὸς, *Herodian.* jure, δίκην λαγχάνω, *Dem.*

Expers, ὁ ϗ ἡ ἄμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀμέτοχος, alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ſum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας, *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς, *Philo.*

Expertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπειρος, ου, *Plato.* πειραθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.*

Exputo, ὀρέγομαι, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἐφίεμαι τῆς εὐνοίας τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τα ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*

Expiabilis, e, ἀφοσιωτὸς, ή, όν.

Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, ατος, *Baſ.*

Expilatio, ἡ περισύλησις, εως.

Expilator, ὁ συλητής.

Expilo, περισυλάω, *Plato.* ſana, ἱεροσυλάω, *Ariſtot.*

Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἁγνίζω, καθαίρω πόλιν.

Expiſcor, ὀνυχίζω, aliquid, τὶ, *Artemidor,* ἐξετάζω τι, *Dem.*

Explanate, σαφῶς, *Dem.*

Explanatio, ἡ ἔκφρασις, εως, *Aphth.* ἡ ἐξήγησις.

Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, οῦ, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Conf. *Explico.*

Explanto, ἀποφυτεύω.

Explebilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐαναπλήρωτος, ου.

Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.

Explendeſco, vide *Exſplendeſco.*

Expleo, ἐκπληρόω, *Ariſtid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μεστὸν ποιέω τι, *Iſocr.*

Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.

Explicabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐαπόδεικτος, ου.

Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως, *Philopon.* ἡ ἑρμηνεία.

Explicate, σαφῶς, *Dem.* δήλως, *Iſocr.*

Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.

Explicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάπτυχος, ου, *Ariſtot.*

Explico, ἀναπτύσσω, *Ariſtot.* librum, βιβλίον, *N. T.* i. e. explano, διασαφηνίζω τι, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω περί τινος ὀνόμασι, *Iſocr.* & declaro, δηλόω ϗ διορίζομαι, *Dem.*

Explodo, ἐκκρούω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Iſocr.*

Exploratio, ὁ ἐξετασμος, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως ἡ δοκιμασία, ας, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.

Explorator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, *Lucian.* i. e. ſpeculator, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, *Iſocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *idem,* aliquid, ποιέω δοκιμασίαν τινὸς, *Iſocr.* λαμβάνω διάγνωσιν τινος, *id.*

Expolio, κατακοσμέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαπονέω τι, *id.* ἀποξέω.

Expolitio, ἡ κατακόσμησις, εως, *Plato.* ἡ ἐπεξεργασία, ας.

Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Ariſtoph.* βρέφος, *Clem. Al.* res geſtas, διεξέρχομαι τα γεγενημένα, *Dem.* rem varie, πολλάχως ἐξηγέομαι περί τινος, *Iſocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμι τινα βαρβάροις, *id.*

Exporrigo, ἐκτείνω.

Exportatio, ἡ ἐκκομισμος, οῦ, *Strabo.* ἡ ἐξαγωγή.

Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νέκυν, *idem.*

Expoſco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Expoſitio, ἡ ἔκθεσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως, *Ariſtot.*

Expoſititius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκθετος, ου, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ή, όν.

Expoſitor, ὁ φραστὴς, ῆρος, *Naz.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*

Expoſtulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Expoſtulo, ἐγκαλέω, *Dem.*

Expreſſe, διαῤῥήδην, *Dem.* & aperte, ἄντικρυς ϗ διαῤῥήδην, *id.*

Expreſſio, ὁ ἐκπιεσμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τι, *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, *Iſocr.*

Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, οῦ, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.*

Exprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.

Exprobro, ἐξονειδίζω, *Lucian.* aliquem, ὀνειδίζω τινι, *Plato.* alicui aliquid, προφέρω τινι τι, *Iſocr.* προφέρω τινι τι ὡς ὄνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui, quod eſſet, τινὶ, ὅτι ἦν, *Plut.*

Expromitto, ἐξεγγυάομαι.

Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τὶ, *Iſocr*

Expugnabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐκπολέμητος, ου.

Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.*

Expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Iſocr.* vi, κατὰ κράτος, *idem.*

Expulſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Expulſor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, *Syneſ.*

Expultrix, ἡ ἐλάτειρα ας, *Dion. Areop.*

Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινος, *Syneſ.*

Exputo, ἐκτέμνω, *Lucian.*

Exputreſco, σήπομαι, *Xenoph.*

Exquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἐξετάζω τι, *Iſocr.* ordines diligenter, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xenoph.*

Exquiſite, ἐξητασμένως, ἐξεταστικῶς, *Dem.* ἀκριβῶς.

Exquiſitus, ὁ ϗ ἡ ἀκριβής.

Exſaturo, κορέννυμι, *Herodian.*

Exſcenſio, ἡ ἔκβασις, εως.

Exſcindo, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν. *Iſocr.* Conf. *Everto.*

Excreabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπόπτυστος, ου.

Excreatio, ἡ πτύσις, εως, *Aretæus.* ἡ ἀπόχρεμψις, εως, *Hippocr.*

Exſcreo, ἐκπτύω, πτύω, *Xenoph.* ἀποπτύω, *id.*

Exſcribo, ἀπογράφω, *Athen.*

Exſeco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Exſecrabils, e, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, ου, *Thuc.*

Exſecratio, ἡ κατάρα, ας, *Plut.*

Exſecror, καταράομαι, aliquem, τινὰ, *Ariſtid.*

Exſectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*

Exſecutio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἐπιτελείωσις, εως, *Plut.*

Exſequiæ, vide *Exequiæ.*

Exſequor, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* συντελέω τι, *id.*

Exſibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*

Exſicco, ἐξικμάζω, *Dioſc.* ἀφαυαίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω, ἐπιξηραίνω.

Exſilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ἀγαλλιάομαι, *N. T.*

Exſilium, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* perpetuum, ἡ ἀειφυγία, ας, *id.* condemnare aliquem ad exſilium, καταγνώσκειν φυγὴν τινος, *Iſocr.* mulctare exſiliis, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς, *id.* ſubire exſilium, ὑπέχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπὲρ τινος, *Iſocr.* reducere aliquem ab exſilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exſilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἄπολιν ποιεῖν τινα, *Dem.* in exſilium ago, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, *id.*

Exſiſto, ὑπάρχω, *Ariſtot.*

Exſolvo, ἀπολύω, *Plut.* aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινα ἐκ τινος, *Ceb. Theb.* mercedem, τινι μισθὸν, *Xenoph.* pœnam, τιμωρίαν, *idem,* alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.*

Exſolutio, ἡ ἔκλυσις, εως, *Ariſtot.*

Exſomnis, e, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Lucian.*

Exſorbeo, ἀποῤῥοφέω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.

Exſors, ὁ ϗ ἡ ἄκληρος, ου, ſum, ἀκληρέω, *Polyb.*

Exſpatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.

Exſpectatio, ἡ προσδοκία, ας, *Dem.* & ſpes, προσδοκία ϗ ἐλπὶς, *id.*

Exſpecto, ἀναμένω, aliquem, τινὰ, *Dem.* occaſionem, περιμένω καιρὸν, *id.* literas alicujus, προσδοκάω ἐπιστολὴν τινος, *Plut.* alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chryſ.* fatum, ἐνδέχομαι τὸ τέλος, *id.* exſpectatur exercitus alius, ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμός ἐστι, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, *Plut.*

Exſpiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἐκπνεύσις.

Exſpiro, ἐκπνέω, *Ariſtot.* Conf. *Morior.*

Exſplendeſco, ἐκλάμπω, *Plato.*

Exſpolio, ἀποσυλάω, *Chryſ.*

Exſpuitio, vide *Exſcreatio.*

Exſpumo, ἐξαφρίζω.

Exſpuo, vide *Exſcreo.*

Exſtimulator, ὁ ἐρεθιστής.

Exſtimulo, κεντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, *Xenoph.* Conf. *Exhortor.*

Exſtirpatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.

Exſtirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπολλύομαι.

Exſto, ἐξέχω, *Plut.* Conf. *Emineo.*

Exſtructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, *Athen.*

Exſtruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* ſepulcrum, χώννυμι χῶμα, *Plato.*

Exſudo, ἱδρόω, *Ariſtot.* ἀφιδρόω, *id.* ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*

Exſugo, ἐκμυζέω, *Lucian.*

Exſul, ὁ φυγὰς, αδος, *Dem.* ὁ φεύγων, οντος, *id.* ὁ ἄπολις, ιδος, *id.* φυγὰς ἀνὴρ, *idem,* exſulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα ϗ ἐκβάλλω, *idem,* καθίστημί τινα ἄπολιν, *id.* fieri, γίνεσθαι ἄπολιν, *idem,* eſſe, εἶναι φυγάδα, *id.* recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα, *id.* tueri, σώζειν, ſ. σώζεσθαι φυγάδα, *id.* reducere, ſ. reſtituere, κατάγειν φεύγοντα, *id.* redire, κατέρχεσθαι φευγόντα, *id.*

Exſulo, φεύγω, *Dem.* Conf. *Exſilium*, item *Exſul.*

Exſultatio, ἡ σκίρτησις, εως, *Naz.* ἡ ἀγαλλίασις, εως, *N. T.*

Exſultanter, σκιρτητικῶς.

Exſulto, σκιρτάω, *Plato*, gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιάομαι τινι, ſ. ἐπί τινι, *Naz.*

Exſuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ὑπερβλητος, ου.

Exſuperanter, ὑπεραγόντως, *Maccab.* ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως, *Iſocr.*

Exſuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιττότης, ητος, *Iſocr.*

Exſupero, ὑπερεκπίπτω, *Naz.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι, *Xen.* πλεονάζω, *Dem.*

Exſurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινα, *Lucian.*

Exſurgo, ἀνίςαμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν, *Plut.* e ſedibus, ἐξανίςαμαι ἐκ θάκων, *Xen.*

Exſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίςημι τινα, *Iſocr.* ἐπεγείρω τινὰ, *Chryſ.*

Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, *Plut.* τὰ ἔντερα, læta, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*

Extabeſco, ἐκτήκομαι.

Extemplo, ἄφνω, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* ἐξαίφνης, *id.*

Extemporalis, e, ὁ ϗ ἡ αὐτοχίδιος, ου, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ αὐτοχεδίαςος, ου, oratio, λόγος, *Alcidam.*

Extendo, ἀναπεταννύω, *Lucian.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Plato*, ſermonem, ἀποτείνω λόγον, *id.*

Extenſe, ἐκτάδην, *Lucian.*

Extenſio, ἡ ἐκτένεια, ας, *Heſych.* ἡ ἔκτασις.

Extentus, a, um, ἐκτατὸς, ή, όν, *Plato.*

Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.

Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί, καταλεπτύνω.

Exter, a, um, ξενικός, ή, όν, *Thuc.*

Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.

Extergeo, ἐκσμάω, *Herodot.*

Exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον, *N. T.*

Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ.

Exterminator, ὁ ἐξοριςὴς, οῦ.

Exterminatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐξόριςος, ου, *Dem.*

Extermino, ἐξορίζω, *Ariſtot.*

Externus, a, um, ἐξωτερικὸς, ή, όν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀλλοεθνὴς, έος, *Diod. Sic.* ξενικὸς, ή, όν, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀλλόφυλος, ου, *Philo.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς, *Ariſtot.*

Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος, *Plut.*

Exterraneus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀλλόφυλος, ου, *Philo.*

Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήττω.

Extersio, ἡ σμῆξις, εως, *Dioſc.*

Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, ή, όν, *Xen.* Conf. *Externus.*

Extimeſcendus, a, um, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ά, όν, *Iſocr.*

Extimeſco, περιφοβέομαι, *Xen.* ἐκφοβέομαι, *Sophocl.* mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον, *Lucian.*

Extimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.

Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως, *Ariſtot.* i. e. mors, vide *Mors.*

Extinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, *id.* i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*

Extiſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ου, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ου.

Extiſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω, *Heſych.*

Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορέω τινὸ, *Herodian.*

Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινί τι, *Dem.* πράττω τινά τι, *id.*

Extorris, ὁ ϗ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exſul.*

Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς, *Dem.* propoſitum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν, *Iſocr.* controverſiam, ἀναμφισβήτως, *Xen.* periculum eſſe, ἔξω, ſ. πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι, omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, *Chryſ.*

Extraho, ἐξελκύω, *Ariſtoph.*

Extraneus, a, um. Vide *Exterus.*

Extraordinarius, ὁ ϗ ἡ ἐκτατὸς, ου, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ ἐπίλεκτος.

Extremitas, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.* τὸ τέλος, εος, *id.* ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς, *Philo.*

Extremo, τὸ ὕςατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*

Extremus, a, um, ὕςατος, ατη, ατον, *Ariſtoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευταῖος, αία, αῖον, *Iſocr.* extrema paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾷν τὸν βίον, *id.* ſum, ἐσχατέω, *Theophr.*

Extrico, ἐξελίττω. Conf. *Evolvo.*

Extrinſecus, ἔξωθεν, *Xen.*

Extrudo, ἐξωθέω, *Ariſtot.* παρωθέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Extruſio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.*

Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Dioſc.*

Extubero, ἐξοιδέω, *Lucian.*

Extumeo, ἐξογκόομαι, *Herodot.* ἐξοιδέω, *Lucian.*

Extundo, ἐκτινάσσω, *N. T.*

Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινα ἔκ τινος, *Dem.* e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.*

Extuſſio, ἐκβήττω, *Gal.* ἀναβήσσω, *Aretæus.*

Exuberatio, ἡ εὐπορία, ας.

Exubero, εὐσθενέω, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλεονάζω τινὸς, *Ariſtot.* Conf. *Abundo.*

Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*

Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ή, όν, *Dioſc.*

Exulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἀφελκόω.

Exululo, ὀλολύζω, *Dem.*

Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, εως, *Euſtath.* ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *Dem.*

Exundo, ἐκκυμαίνω, *Xen.* πλημμύρω.

Exungo, ἐξαλείφω, *Thuc.*

Exungulo, ἀπονυχίζω, *Poll.*

Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui veſtem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον, *Xen.* timorem, ἀποδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, ςερέω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*

Exuro. ἐκκαίω, *Theophr.* regionem, κατακαίω χώραν, *Dem.* domum, καταπίμπρημι οἰκίαν, *Plut.*

Exuſtio, ἡ ἔκκαυσις, εως, ſolis, ἡλίου, *Al. Aphr.*

Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plato*, leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς. *Plut.* ſerpentis, ἡ λεβηρὶς, ίδος, *Joſeph.* τὸ σύφαρ ὄφεως, *Lucian.*

F.

FAba, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*

Fabaginus, a, um, κυάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Fabalis, e, κυαμιαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Fabella, τὸ μυθάριον, ου, *Plato.*

Faber, ὁ τέκτων, ονος, *Plut.* ferrarius, σιδηρουργὸς, οῦ, ærarius, χαλκουργὸς, οῦ, *Ariſtot.* aurarius, χρυσουργὸς, ου, *Philo.*

Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω, *Pauſan.* καλλιεργέω, *Dionyſ.*

Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ου, τὸ ἐργαςήριον.

Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.

Fabricator, ὁ τεχνάςης, οῦ, mundi, ὁ κοσμοπλάςης.

Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τὶ, *Philo.*

Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ή, όν, *Dioſc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *id.* anilis, μῦθος γραώδης, *N. T.* erudita, μῦθος σεσοφισμένος, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* fingo, λόγους πλάττω, *Dem.*

Fabularis, e, μυθικὸς, ή, όν, *Plut.*

Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, *Plato*, ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγους πλάττων, *Dem.*

Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρός τινα *Thuc.*

Fabuloſe, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθεύω, *Lucian.*

Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ους, *Plut.*

Fabuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυθώδης, εος, oratio, λόγος, *Iſocr.* fabuloſa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος ἐρέω, *id.*

Faceſſo, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, *Iſocr.* τινὶ ἀσχολίαν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* i. e. diſcedo, ἀπέρχομαι, *Iſocr.*

Facete, ἀςείως, *Plut.* χαριέντως, κόμψως.

Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.

Facetus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐτράπελος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ςωμύλος, ſum, εὐτραπελεύομαι, *Chryſ.*

Facies, τὸ πρόσωπον, ου, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχει ὑπερβάλλον, *Xenoph.* formoſitas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως, *Dem.* in faciem, κατὰ πρόσωπον, *Diod. Sic.*

Facile, εὐχερῶς, ῥᾳδίως, decipere populum, ἐξαπατᾷν τὸν δῆμον, *Dem.* cognoſcere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως, *Iſocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι, *id.* facilius pœnam dediſſet, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε, *Dem.*

Facilis, e, ῥᾴδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔπορος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ εὐχερὴς, & laboris expers negotium eſt, ῥᾴδιον ϗ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι, *Iſocr.* laudare, quod facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ πρόχειρόν ἐςιν, ἀρετὴν, *id.* facilius hoc eſt & tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐςι ϗ ἀσφαλέςερον, *Dem.* facile eſt alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι, *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητικὸς, ή, όν, *Iſocr.* φιλοπροσήγορος, ου, *id.*

Facilitas, ἡ εὐκοπία, ας, ἡ εὐκολία, ας, *Plut.* morum, ἡ πρᾳότης, ητος, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπροσηγορία, ας, *id.*

Facinoroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοῦργος, ου, *N. T.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem* κακουργῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Facinus, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα, ατος, pulchrum, ἔργον καλὸν, *Dem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, ατος, *N. T.* pravum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *idem.* turpe, ἔργον αἰσχρὸν, *idem*, admitto, ſ. patro, παρανομίαν παρανομέω, *idem*, πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, *id.* ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι, *idem*, omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτοῦ βάλλομαι, *Æl.*

Facio, πράττω, *Dem.* ποιέω, *idem.* δράω, & ſuſcipio aliquid, πράττω ϗ ποιέω τι, *id.* aliquid juſte & diligenter, & induſtria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως ϗ ἐπιμελῶς ϗ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, *Dem.* aliquid non clam ſed manifeſte, ποιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, *Iſocr.* quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ προσῆκον, τὸ δέον, *Dem.* fidem, ποιέω πίςιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιςέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥέω, ἐρῶ, *id.* teſtamentum, διατίθεμαι, *id.* aliquid ex teſtamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκην τινὸς, *id.* aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον, *id.* mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τοὔνομα τινος, *id.* verſus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα, *id.* præclare carmen Iambicum, ποιέω καλῶς Ἰαμβεῖα, *id.* aliquid magni, ποιέομαι τι μέγα, *Xen.* parvi, παρὰ μικρὸν ἡγέομαι τι, *Iſocr.* plurimi, ποιέομαί τι περὶ παντὸς, *Sex. Emp.* damnum ſ. jacturam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω, *Syneſ* bene alicui, εὐεργετέω τινὰ, *Dem.* εὖ δράω, ſ. εὖ ποιέω τινα, *Plato.*

Factio, ἡ ποίνησις, εως, *Herodot.* ἡ ςάσις, i. e. ſeditio, ὁ ςασιασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.* factionis diverſæ eſſe, σπουδάζειν περὶ ἐναντία, *Herodian.* qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ συνωμόται, *id.* factionis adſecla, ὁ συνιςηκὼς, ότος, *Dem.* factionibus contendo, ςασιάζω, *Plut.*

Factioſe, ςασιαςικῶς, *Dem.*

Factioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ςασιώδης, εος, *Xen.* ςασιαςικὸς, ή, όν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Factitius,

Factitius, a, um, σκευαστὸς, ἡ, όν, ποιητὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Factor, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*

Factum, ἡ πρᾶξις, εως, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* τὸ πρᾶγμα, ατος, *id.* res, & facta, τὰ πράγματα καὶ τὰ γιγνόμενα, *id.* opera & facta alicujus, τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα τινὸς, *id.* facta & vita alicujus, τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα τινὶ, *id.* factum iniquum, ἔργον ἄδικον, *id.* facta alicujus impia & crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ καὶ δεινὰ, *id.*

Facula, τὸ δᾳδίον, ου.

Facultas, ἡ δύναμις, εως, *Dem.* ſufficiens, ἀφορμὴ ἄφθονος, *id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸς, *idem.* eſſe alicui faciendi, quod velit, εἶναι τινι ἐξουσίαν ποιεῖν, ὃ βούλεται, *Iſocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμιν τινι *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, *Iſocr.* facultas dicendi, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων, *id.* τὸ δύνασθαι λέγειν, *id.* ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *id.* exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις, *id.* facultates, i. e. bona, τα ἀγαθὰ, ῶν, *Iſocr*, ἡ οὐσία, ας, *idem*, pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινι, *Æl.* Conf. *Opes.*

Facunde, εὐφραδῶς, λογίως.

Facundia, ἡ λογιότης, ητος, *Polyb.* Confer. *Eloquentia.*

Facundus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ εὔγλωττος, λέγειν δυνατὸς, *Æſchin.*

Fæculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρυγώδης, εος, *Al. Aphr.* τρυγερὸς, ρὰ, ρὸν.

Fæx, *proprie vini*, ἡ τρὺξ, τρυγὸς, *Plut.* ἡ ἰλὺς, ύος, *Ariſtot.* civitatis, ὁ σύρφαξ, ακος, *Ariſtoph.* ὁ συρφετώδης ὄχλος, *Luc.* ad fæcem uſque exſorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, *Syneſ.*

Faginus, a, um, φηγίνεος, έα, εον, *Athen.*

Fagus, ἡ φηγὸς, οῦ, *Plutarch.* ἡ ὀξύα, ας, *Theophr.*

Falcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δρεπανοειδὴς, έος.

Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ου, ἡ δρεπανὶς, ίδος, *Baſ.*

Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακος, *Ariſtot.*

Fallacia, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* Confer. *Fraus*, item *Dolus.*

Fallaciter, δολερῶς.

Fallax, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* Conf. *Doloſus*, item *Fraudulentus.*

Fallo, ἀπατάω, *Thuc.* aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινά τι, *Dem.* artibus τινὰ τέχναις, *id.* παρακρούομαί τινα, *Lucian.* σφάλλω τινὰ, *Herodian.* falli ſpe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, *Iſocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδος, *Dem.*

Falſarius, ὁ ψευδογράφος.

Falſe, ψευδῶς, *Thuc.*

Falſidicus, ὁ καὶ ἡ ψευδολόγος.

Falſitas, τὸ ψεῦδος, εος, *Plato.* ſermonis, ἡ ψευδολογία, ας, *Dem.* τὸ ψευδὲς, έος, *idem.*

Falſo, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον, *Iſocr.*

Falſo, as, παραποιέω, *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον, *Dimarch.*

Falſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψευδὴς, έος, ſermo, λόγος, *Dem.*

Falx, ἡ ἅρπη, ης, *Plut.* τὸ δρέπανον, ου, *Thuc.* τὸ ζάγκλον, ου, *id.* meſſoria, ἡ ἄμη, ης, *Æſchin.* putatoria, τὸ κλαδευτήριον, ου, qua vites putantur, τὸ κλαστήριον, ου.

Fama, ἡ φήμη, ης, *Plato.* i. e. gloria, τὸ κλέος, εος, *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* τὸ ὄνομα, ατος, *id.* bona, δόξα καλὴ, *id.* mala, δόξα κακὴ, *id.* δοξα πονηρὰ, *Iſocr.* famam ſpargere, φήμην κατασκεδάσαι, *Plato*, λόγον διαδιδόναι, *Plut.* fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ. *Plato.* ut fama eſt, ὡς λόγος, *Herodot.* fama fluit, ῥεῖ, *Plut.* emergit, προέρχεται, *id.* ſpargitur, κατασκεδάννυται, *Plato*, ſine auctore, φήμη, ſ. λόγος ἀδέσποτος, *idem*, hoc ſuſurrat, τοῦτο θρυλλεῖται, *Dem.* Conf. *Rumor*, item, *Gloria.*

Famelicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξύπεινος, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ πρόσπεινος.

Fames, ὁ λιμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ πεῖνα, ης, *Plut.* magna, ἡ βουλιμία, fame debellari, ſ. expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι, *Dem.* perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ, *id.* premi, λιμῷ πιέζεσθαι, *Philo.* perdo, λιμοκτονέω, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, *Lycurg.*

Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιστὴς, οῦ, ὁ λογοποιὸς, οῦ, *Dem.*

Famigeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαβόητος, ου, *Lucian.*

Familia, ὁ οἶκος, ου, *Dem.* ἡ οἰκία, ας, *id.* & genus, οἶκος καὶ γένος, *id.* magna, οἶκος μέγας, *id.* obſcura, ἀνώνυμος, *id.* regia, βασιλικὸς, *id.* qui ex familia alicujus eſt, ὢν ἐκ τοῦ οἴκου τινος, *id.* familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν, *idem*, adminiſtrare alicujus, οἶκόν τινος διοικεῖν, *id.* curare, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ οἴκου, *id.* conſervare, διασώζειν οἶκον, *id.* delere, διαφθείρειν οἶκον, *id.* i. e. genus, τὸ γένος, εος, *Dem.* Conf. *Genus.*

Familiaris, e, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* res, τὰ οἰκεῖα, ων, *id.* & amicus alicujus, οἰκεῖος καὶ φίλος τινὸς, *id.* & cognatus alicujus, οἰκεῖος καὶ ἐπιτήδειός τινος, *id.* & ſocius alicujus, ἐπιτήδειος καὶ κοινωνός τινος, *idem*, familiaritate & benevolentia juncti, συνήθεις ὄντες καὶ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, *Iſocr.* Conf. *Amicus.*

Familiaritas, ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ οἰκειότης, ητος, *id.* Conf. *Amicitia.*

Familiariter, οἰκείως, uti aliquo, ἔχω τινὶ, *Dem.* χράομαι τινι, *id.* familiarius, οἰκειότερον, *id.* familiariſſime, οἰκειότατα, *id.*

Famoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιλεσχήνευτος, ου, *Herodot.* ὁ καὶ ἡ περιβόητος.

Famula, ἡ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *Plut.* ἡ ὑπηρέτις.

Famulatus, us, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Plut.* ἡ δουλεία, ας, *Xen.* ἡ θεραπεία.

Famulor, λατρεύω, alicui, τινὶ, *Lucian.* δουλεύω τινὶ, *Xen.* ὑπηρετέω τινὶ, *id.* famuli vicem obeo, οἰκέτου τάξιν ἔχω, *Dem.*

Famulus, ὁ θεράπων, οντος, *Xen.* ὁ οἰκέτης, ου, *Dem.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* ὁ ἀκόλουθος, ου, *id.* ὁ ὑπηρέτης.

Fanaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ θεόληπτος, ου, *Plut.* ἐκστατικὸς, ή, όν, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἔνθεος.

Fandus, a, um, φατέος, έα, έον.

Fanum, ὁ ναὸς, οῦ, *Xen.* Conf. *Templum.*

Far, ἡ ζειὰ, ας, *Dioſc.*

Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος; *Athen.*

Farcio, ἐπιπληρόω, *Thuc.*

Farina, proprie hordei, τὸ ἄλφιτον, ου, *Dem.* tritici, τὸ ἄλευρον, ου, *Plato.* fabarum, ἄλευρον κυάμου, *Dioſc.* lolii, ἄλευρον αἱρῶν, *Galen.* ervi, ἄλευρον ὀρόβων, *id.*

Farinaceus, a, um, ἀλευριτικὸς, ή, όν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης, *Athen.*

Faris, φάσκεις, *Dem.*

Farraceus, a, um, ὁ, ἡ τὸ ἐκ τῆς ζοιᾶς.

Farrago, ἡ πολυμιγία, ας, *Plut.* ἡ πολυμιξία, ας, *id.*

Farreus, a, um, σιτικὸς, ή, όν, *Plut.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκ ζειᾶς.

Fartor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ σιτευτής.

Fartum, τὸ σιτευτόν.

Fas, ἡ θέμις, ιτος, *Dem.* τὸ εὐαγὲς, έος, *idem*, τὸ ὅσιον, ου, *id.* fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτείνειν, *Dem.* non fas eſt, dicere hoc, οὐ θέμις τοῦτο εἰπεῖν, *Iſocr.* non fas eſt ipſis, οὐ θέμιτον αὐτοῖς, *Dem.* neque juſtum, neque fas eſt aliquid, οὔτε δίκαιον, οὔτε ὅσιον ἐστί τι, *id.*

Faſcia, τὸ σπάργανον ου, *Plut.* faſciis involvo, σπαργανόω, *Plutarch.* ἐνσπαργανόω, *Dion. Long.* faſcia ſepulchralis, ἡ κειρία, ας, *N. T.*

Faſciatim, φακελληδόν.

Faſciculus, τὸ φακελλίδιον, ου, ἡ δέσμη, ης, *Athen.* epiſtolarum, φάκελλος ἐπιστολῶν, *Syneſ.* ὁ σύνδεσμος ἐπιστολῶν, *Herodian.*

Faſcinatio, ἡ βασκανία, ας, *Ariſtot.*

Faſcino, βασκαίνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Faſcinum, τὸ βασκάνιον, ου.

Faſciola, τὸ σπαργάνιον, ου.

Faſcis, ὁ φάκελλος, ου, ligni, ὕλης, *Thuc.* virgultorum, σφάκελλος φρυγάνων, *Dion. Hal.* φακίολος φρυγάνων, *id.* faſces, inſignia magiſtratuum apud Rom. αἱ ῥάβδοι, ων, *Plut.*

Faſtidienter, ἀνορέκτως, *Galen.* videre, ἀηδῶς ὁρᾷν, *Iſocr.*

Faſtidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι, *Ariſtot.* aliquem, ἀποστρέφομαί τινα, *Galen.* cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

Faſtidioſe, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Faſtidioſus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ή, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, έος, *Philo.*

Faſtidium, ἡ ὑπεροψία, ας, *Herodian.* cibi, ἡ ἀνορεξία, ας, *Dioſc.* i. e. tædium, & rei ſatietas, ὁ κόρος, ου, *Dem.* ἡ ἀηδία, ας, *idem.*

Faſtigiatio, ἡ ἐκκορύφασις, εως.

Faſtigio, κορυφόω, ὀξύνω, ſenſim faſtigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα, *Herodian.*

Faſtigium, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* ſummum montis ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρους, *Herodian.* ſuperiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον πράξεων προγινομένων, *id.* ad ſummum faſtigium evehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἆραί τινα, *id.*

Faſtoſe, ὑπεροπτικῶς, *Xen.*

Faſtoſus, a, um, ὑπεροπτικὸς, ή, όν, *Iſocr.* Conf. *Superbus.*

Faſtus, us, ὁ ὄγκος, ου, *Iſocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* Conf. *Superbia.*

Faſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ου, dies, ἡμέρα, *Plut.*

Fatalis, e, εἱμαρμένος, ένη, ένον, *Plato*, ſum, εἵμαρμαι, *Dem.* fatali calamitate urgeri, ἐπικήρως διακεῖσθαι, *Iſocr.* nobis fatale eſt, nunquam in rebus ſecundis recte ſapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι, *Dem.*

Fataliter, ἐπικήρως, *Iſocr.*

Fateor, ὁμολογέω, poſſidere iſta, κεκτῆσθαι ταῦτα, *Dem.* alicui, τινὶ, *idem*, aliquid, προσομολογέω τι, *id.*

Fatidicus, ὁ μάντις, ὁ χρησμαγόρης.

Fatigatio, ὁ κόπος, ου, *Xen.* ὁ κάματος.

Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλέω τινὰ, *Dinarch.* ἔγκοπον ποιέω τινὰ, LXX. κοπόω τινὰ, *id.* exercitum, σκύλλω στρατὸν, *Herodian.*

Fatiſco, χαίνω, *Lucian.* laboribus facillime, ῥᾷστα ἀποκάμνω, *Herodian.* fatiſcente exercitu his rebus, ἀπηγορευκότος τοῦ στρατοῦ πρὸς ταῦτα, *id.*

Fatue, ἐκφρόνως, *Suid.* μωρῶς, *Poll.*

Fatuitas, ἡ μωρότης, ητος, ἡ μωρία, ας, *Dem.* Conf. *Stultitia.*

Fatum, ἡ εἱμαρμένη, ης, *Dem.* ἡ πεπρωμένη, ης, *id.* ἡ μοῖρα, ας, *Iſocr.*

Fatuor, εὐηθίζομαι, *Plato.* μωραίνω, *Lucian.*

Fatuus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* Confer *Stultus.*

Faveo, εὐνοϊκῶς ἔχω, προστίθεμαι, alicui, τινὶ, *Dem.* φρονέω τά τινος, *id.* εἰμί τινι εὔνους, *idem*, Perſis, νοέω τὰ Περσικὰ, *Ælian.*

Favilla, ἡ αἰθάλη, ης, *Al. Aphr.*

Favillaceus, ὁ καὶ ἡ αἰθαλώδης.

Favonius, ὁ ζέφυρος, ου, *Ariſtot.*

Favor, ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* Conf. *Benevolentia.*

Favorabilis, e, φιλικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Fauſte, εὐτυχῶς, *Herodian.* Conf. *Feliciter.*

Fauſtitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Iſocr.* Confer *Felicitas.*

Fauſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, έος, *Plut.* Conf. *Felix.*

Fautor, ὁ σπουδαστὴς, οῦ, *Greg.* βοηθὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ παράκλητος, ου, *Dem.*

Fautrix, ἡ σπουδαστικὴ, ῆς, ἡ παράκλητος, ου.

Favus, τὸ κηρίον, ου, *Ariſtot.* favos conſtruo, κηριάζω, *id.* favos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία, *id.*

Faux, ὁ λάρυγξ, γγος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ, fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ, *Herodian.* ſpeluncæ, στόμα τοῦ σπηλαίου, *Ariſtid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, *Athen.* ἡ δὰς, δαδὸς, *Philo.* ὁ φανός, οῦ, *Lucian.* contentionis & inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος καὶ ἔχθρας, *Herodian.* facem præferre alicui, δαδουχεῖν τινὶ, *Ariſtot.* præbere alicui ad aliquid, ἐναυσμά τινος παρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, ſ. Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέττω, *Gal.* πυρεταίνω, *Aretæus.*

Febricula, τὸ πυρέτιον, ου, *Al. Aphr.*

Febriculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρετώδης, εος.

Febrilis, πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Febrio, idem quod, *Febricito.*

Febris, ὁ πυρετὸς, οῦ, *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχὴς, *Dem.* hectica, ἑκτικὸς, converſio & acceſſio febris, περιοδὸς καὶ καταβολὴ πυρετοῦ, *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, ſ. horror, τὸ ῥῖγος, εος.

Februarius, ὁ ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ φεβρουάριος, ου, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ου, *Dion. Hal.* ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ σπονδοφόρος, ου, *Plut.* ὁ φητιαλεὺς, έως.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *idem*, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπραγία, ας, *id.* ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη, *Dem.* πολλὴ καὶ μεγάλη, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, *Iſocr.* nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, *idem*, incredibilis, εὐτυχία θαυμαστὴ, *id.* inexſpectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falſa, εὐδαιμονία ψευδὴς, *Iſocr.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præſens, ὑπάρχουσα, *Iſocr.* communis, κοινὴ, *id.* aliena, ἀλλοτρία, *id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι, *id.* parare bello, κτήσασθαι διὰ πόλεμον, *id.* adipiſci, καθιστάναι εἰς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* ferre pulchre & moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως εὐτυχίαν, *Iſocr.* metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, *Dem.* metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν πρὸς ἀργύριον, *Iſocr.* æſtimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἔκ τινος, *idem*, augere, ἐπιδοῦναί τι πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* amittere, στερεῖσθαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας, *idem*, eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τινι τὴν εὐδαιμονίαν, *id.* felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, *Dem.* non moderate uti, οὐ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, *Iſocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραγίαις, *id.* indignum ſe præbere, ἀνάξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, *id.* certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, *Ælian.*

Feliciter, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *Iſocr.*

Felis, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.*

Felix, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, έος, *Dem.* εὐτυχῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, ονος, *id.* εὐδαιμονῶν οῦσα, οῦν, *id.* & beatus, εὐδαίμων καὶ μακάριος, *id.* & beate glorioſeque vivens, εὐτυχῶν καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ διάγων, *Dem.* propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, ſum, εὐτυχέω, *id.* διευτυχέω, *Dem.* εὐδαιμονέω, *id.* felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιέω, *Iſocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, *id.* μακαρίζω τινὰ, *Iſocr.* felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω, *id.*

Felleus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, εος. *Gal.*

Femen, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Feneſtella, τὸ θυρίδιον, ου, *Plut.*

Feneſtra, ἡ θυρὶς, ίδος, *Plut.* feneſtram aperire alicui, λαβὴν παραδιδόναι τινὶ, *Plato*, κλισιάδα ἀνοίγειν τινὶ, *Plut.*

Fera, τὸ θηρίον, ου, *Xen.* ὁ θὴρ, θηρὸς.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Ferax, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἔδεσμα παρατιθέμενον.

Fere, σχεδὸν, dixi, quæ exiſtimo expedire, εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, *Dem.* fere evertere remp. παρὰ μικρὸν λύειν πολιτείαν, *Iſocr.* fere dilaniatus fui, μονονοὺ διεσπάσθην, *id.* fere ſingulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, *id.* fere dixerim, ὀλίγου δέω λέγειν, *Dem.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ, *Ælian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, ου, *Hom.* ὁ σορὸς, οῦ, *Clem. Alex.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *Iſocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ, τῶν Διονυσίων, *Dem.* ferias ago. Vide *Ferior.*

Feriatus, a, um, σχολαῖος, αία, αῖον, maleferiatus, ὁ καὶ ἡ κακόσχολος, ου, *Iſid. Peluſ.*

Ferinus, a, um. ὁ καὶ ἡ θηριώδης, εος, homo, ἄνθρωπος, *Ariſtot.* natura, φύσις, *id.* ὁ καὶ ἡ θήρειος, ου, carnes, θήρεια κρέα, *Xen.*

Ferio, τύπτω, *Dem.* aliquem, παίω τινὰ, *Xen.* calce, λακτίζω, *Lucian.* cornu, κυρίττω, *Plato.*

Ferior, σχολάζω, *Plut.* σχολὴν ἄγω, *Lucian.*

Feritas, ἡ θηριωδία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Lucian.* & agreſtis immanitas, τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον, *Plato.*

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, εος.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος, *Poll.*

Fermenteſco, ζυμόομαι, *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, maſſam, τὸ φύραμα, *N. T.* terram, τὴν γῆν, *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, *Plut.* refero, ζυμίζω, *Dioſc.*

Fero, φέρω, belli pondus, τοῦ πολέμου βάρος, *Diod. Sic.* facile res adverſas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, *Ariſtot.* æquo animo, εὐσχημόνως, *Xen.* facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, πράως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφορὰν, *Iſocr. Ariſtot.* moleſte, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, *id.* contumeliam, ἀνέχομαι ὕβριν, *Demoſth.* ægerrime ignominiam, περιαλγέω ἀτιμίᾳ, *Plato.* iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, *Dem.* legem, τίθημι νόμον, *id.* literas ſ. epiſtolam, φέρω ἐπιστολὴν, *id.* ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός, τινα, *id.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato.* ἡ ἀγερωχία ας, *Philoſtr.*

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde ſuperbe, ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, *Polyb.*

Ferox, βίαιος, αία, αιόν, *Dem.* θρασυνόμενος, ένη, ενον, *id.* ἄγριος, ία, ιον, *Plato.*

Ferramentum, τό σιδήριον, ου, *Thuc.*

Ferraria, ἡ σιδηρουργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ου, *Ariſtot.*

Ferrarius, a, um, σιδηρικὸς, ὴ, ὸν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως, *Poll.*

Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, *Xen.* catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις, *Dem.* cor, σιδηροῦν σπλάγχνον, *Plut.*

Ferrugineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου, *Dioſc.*

Ferrum, ὁ σίδηρος, ου, *Plut.* ferro munio ſeu obduco, præfigo, σιδηρόω, *Thuc.*

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρου, *Plut.*

Ferrumino, κολλάω σίδηρον, *Plut.*

Fertilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* annua, ἡ εὐετηρία, ας, *Dem.*

Fertiliter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τὶ, *Gal.* ἀναβράζω, *Dioſc.*

Ferveo, ζέω, *Gal*, βράζω.

Ferveſco, ζέομαι, *Dioſc.*

Fervidus, a, um, ζεστὸς, ἡ, ὸν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, *Dioſc.*

Ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ *Xen.* ἡ ῥάβδος, ου, *Plut.*

Ferulaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρθηκώδης, εος.

Fervor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, a, um, ἄγριος, ια, ιον, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.

Feſſus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ος, *Plato.*

Feſtinanter, διὰ σπουδῆς, *Herodot.* μετὰ σπουδῆς, *Xen.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς, *id.* σπουδαίως, ſcribo, διὰ ταχέων γράφω, *Iſocr.*

Feſtinate, idem quod antecedens *Feſtinanter.*

Feſtinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τάχος, εος, *id.* ἡ ἔπειξις.

Feſtinato, idem quod *Feſtinanter.*

Feſtine, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* Confer *Feſtinanter.*

Feſtino, σπεύδω, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Ariſtoph.* præoccupare occaſionem, προλαβεῖν τὸν καιρὸν, *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατιὰν, *Iſocr.*

Feſtinus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *id.*

Feſtive, ἀστείως, *Plut.* ἐπιτερπῶς, *id.*

Feſtivitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Feſtivus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ου, *Iſocr.* ἁβρὸς, ὰ, ὸν, & urbanus, καὶ ἀστυκὸς, *Lucian.* Conf. *Facetus.*

Feſtuca, τὸ κάρφος, εος, *Plut.*

Feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* & ſacrum, τελετὴ καὶ ἱερὸν, *id.* feſtum inſtituo, ἱερομηνίαν ποιέω, *id.* celebro ſ. ago, ἱερομηνίαν ſ. ἑορτὴν ἄγω, *Dem. Iſocr.* ἑορτάζω, *Iſocr.* violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτὴν, *idem.*

Feſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑόρτιος, ου, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἑορτώδης, εος, feſti dies, ἑορτώδης καιρὸς, *Philo.*

Fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*

Fibra, ἡ ἲς, ἰνὸς, *Hippocr.*

Fibrinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ κάστορος.

Fibula, ἡ πόρπη, ης, περόνη, ης, *Æl.*

Fibulo, πορπόω, *Suid.* πορπακίζω, *Æſchyl.* ἐμπορπάω, *Herodot.* aliquid, περόνῃ τι καταλαμβάνω, *Æl.*

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συκώδης, εος.

Ficte, πλαστῶς, *Plato*, πεπλασμένως, *Ariſtot.*

Fictile, τὸ κεράμιον, ου, ἡ κεραμὶς, ίδος, *Athen.*

Fictilis, e, κεράμιος, ία, ιον, *Herodot.* κεράμειος, εία, ειον, *Plut.* κεραμικὸς, ἡ, ὸν, *Herodot.*

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ, πλασματώδης, εος.

Fictor, ὁ πλάστης, ου, *Plut.* ὁ πλασματίας, ου, *id.*

Fictrix, ἡ πλάστειρα.

Fictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου, *Ariſtot.* πλαστὸς, ἡ, ὸν.

Ficulneus, a, um, σύκινος, ίνη, ινον, lignum, ξύλον, *Plut.* auxilium, ἐπικουρία, *Ariſtoph.*

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, *Dioſc.* fructus, τὸ σῦκον, ου, *Dem.* ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, *Poll.* e ficubus factus, σύκινος, ίνη, ινον. *Plut.* vinum e ficubus, ὁ συκίτης, ου, *Dioſc.* ficus lego, συκάζω, *Poll.*

Fide, πιστῶς, *Dem.*

Fidejubeo, ἐγγυάομαι, *Plut.*

Fidejuſſio, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.* ἡ κατεγγύη, ης, *idem.*

Fidejuſſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐγγυώμενος, ου, *id.*

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, *Plut.*

Fidelis, e, πιστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Fidelitas, ἡ πιστότης, ητος, *Plut.*

Fideliter, πιστῶς, adminiſtrare aliquid, διοικεῖν τι, *Dem.*

Fidenter, θαρσαλέως, *Iſocr.* θρασέως, *Dem.*

Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, ητος, *id.* τὸ θάῤῥος, εος, *Ariſtot.*

Fides, ἡ πίστις, εως, *Dem.* τὸ πιστῶσαι, *id.* ſatis fidei, ἱκανὴ πίστις, *Iſocr.* fidem dare, ſ. obſtringere alicui, πίστιν τινὶ διδόναι, *Dem.* adhibere alicui, ποιεῖσθαί τινι, *Plut.* dare & accipere, δοῦναι ϗ λαβεῖν, *Dem.* διδόναι ϗ δέχεσθαι, *Iſocr.* violare ſ. ſolvere λύειν, *Iſocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, *Xen.* ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, ſ. πρός τι, *Iſocr.* publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, *id.* habere alicui, πιστεύειν τινὶ, *Dem.* fallere, ψεύδεσθαι, *Iſocr.* invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, *id.* eſſe alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, *Dem.* firmari, γίγνεσθαι, *Iſocr.* fide dignus, ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιστος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀξιόχρεως, ω, *id.*

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato*, fides non habens, ὁ ϗ ἡ ἄχορδος, ου, *Ariſtot.* fidibus cano, κιθαρίζω, *Lucian.*

Fidicen, ὁ κιθαριστὴς, ὁ κιθαρῳδός.

Fidicula, τὸ λύριον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, *id.* Conf. *Confido.*

Fiducia, τὸ θάῤῥος, εος, *Ariſtot.* θάρσος, εος, *Xen.* repono in aliquo, πεποιθέναι τινι, *Plato*, πιστεύω τινὶ, *Dem.* θαῤῥέω τινὶ, *Herodian.* in Deo, πέποιθα ἐπὶ τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐπὶ τῷ Θεῷ, *Eurip.*

Fidus, a, um, πιστὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* naturâ, φύσει, *id.* fidum ſe præbere alicui, πιστὸν παρέχειν αὑτόν τινι, *Iſocr.* eſſe alicui, εἶναί τινι, *idem*, διακεῖσθαι πρός τινα, *id.*

Figlina, τὸ κεραμεῖον, ου, *Æſchin.*

Figlinum, ſc. vas, τὸ κεράμιον, ου, *Plut.*

Figlinus, a, um, κεράμεος, έα, εον, *Dioſc.* κεραμικὸς, ἡ, όν, calix, κεραμικὴ κύλιξ, *idem.*

Figmentum, ſ. opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.* & commentum, ϗ σκευώρημα, *id.* omnia figmenta & commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα ϗ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι, *id.*

Figo, πήγνυμι, aliquid, τι, *Xen.*

Figularis, e, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κεραμεὺς, έως, *Ariſtot.*

Figura, τὸ σχῆμα, ατος, *Dem.* ὁ τύπος, ου, *id.* figuram columbæ induere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστερὰν, *Æl.* Conf. *Forma.*

Figuratio, ὁ σχηματισμὸς, οῦ, *Plut.*

Figuro, σχηματίζω, *Xen.* ἐκτυπόομαι, *Iſocr.*

Filia, ἡ θυγάτηρ, τρὸς, *Dem.* natu major, πρεσβυτέρα, *id.* nubilis, ἐπίγαμος, *id.* ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, *id.* indotata, ἄπροικος, *id.*

Filiola, τὸ θυγάτριον, ου, *Dem.*

Filiolus, τὸ τεκνίον, ου, *N. T.* τὸ υἱίδιον, *Ariſtoph.* τὸ παιδίον, *Dem.*

Filius, ὁ υἱὸς, οῦ, *Dem.* ὁ υἱεὺς, έως, *id.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* τὸ τέκνον, natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατος, *id.* alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμενος, *id.* minimus, νεώτατος, *id.* adultus, υἱεὺς ἀνὴρ, *id.* legitimus, υἱὸς γνήσιος, *id.* naturalis, υἱὸς γόνῳ, *idem*, adoptivus, υἱὸς εἰσποίητος, *id.* ſubdititius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, *id.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*

Filix, ἡ πτέρις, ιδος.

Filo, μηρύομαι, *Lucian.*

Filum, τὸ νῆμα, ατος, *Naz.* telæ, τὸ ὕφασμα, ατος, lineum, τὸ λίνον, ου, *Plut.* deduco, μηρύομαι, *Luc.*

Fimbria, τὸ κράσπεδον, ου, *Athen.* ὁ θύσανος.

Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Clem. Al.*

Fimus, ὁ κόπρος, ου, *Ariſtot.* ἡ ἄφοδος, ου, *Dioſc.* τὸ σκύβαλον.

Findo, σχίζω, ligna, ξύλα, *Xen.*

Fingo, σχηματίζω, *Xenoph.* ſimulacrum, ἐργάζομαι εἶδος, *Iſocr.* ſermones ſ. fabulas, πλάττω λόγους, *Dem.* & ſimulo aliquid, πλάττομαι τὶ ϗ προσποιέομαι, *id.* aliquid, ut poëta, ποιητὴς τι ποιέω, *id.* multa facinora tetra de aliquo, λογοποιέω πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, *id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα, *id.* rationes, eaſque accommodo alicui rei, πλάττω λόγους ϗ προσάγω πρός τι, *id.*

Finio, τελέω, aliquid, τὶ, *Dem.* ſermonem, τελευτάω λόγον, *Thuc.* παύω τὸν λόγον, *Xenoph.* ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato*, vitam, καταλύω τὸν βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χώραν, *Dem.*

Finis, τὸ τέλος, εος, *Dem.* τὸ πέρας, ατος, *id.* ὁ ὅρος, ου, *id.* finem alicujus rei conſtituo, ὑποτίθημι τέλος τινι, *id.* attingo alicujus rei, περὶ τελευτὴν τινός εἰμι, *Iſocr.* accedo ad finem negotii, πρᾶγμά μοι ἐστὶ πρὸς τελευτὴν, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος, *id.* nullum habere, ὅρον οὐδένα ἔχειν, *id.* οὐδὲν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον, *Xen.* ἀποπαύομαι τοῦ λόγου, *Plato*, καταπαύω τὸν λόγον, *Lucian.* ſine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco ſermonem, περαίνω λόγον, *Iſocr.* finibus careo, ἀοριστέω, *Syneſ.* fines terræ, ὅροι γῆς, *Herodian.* imperii, τῆς ἀρχῆς, *id.* Conf. *Limes*, item *Terminus.*

Finitimus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὅμορος, ου, regio, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* & in vicinia habitans, ὅμορος ϗ πλησίον οἰκῶν, *Iſocr.* alicujus, προσοικῶν χώραν τινὸς, *id.* omnibus finitimis ſociis uti, ἔχειν πάντας τοὺς προσχώρους συμμάχους, *Dem.*

Finitio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Finitivus, a, um, ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Finitor, ὁ ὁριστὴς, οῦ, *Dem.*

Fio, γίγνομαι, *Dem.* γίνομαι, *Iſocr.* fit, συμβαίνει, *id.* fiat! γένοιτο, *Juſt. Mart.* fieri poteſt, ut ſibi quis ipſe injuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* fieri non poteſt, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ᾽ ἂν, *Dem.* ut homines ab errore abducantur, ἔστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, *Iſocr.* ut conſequatur injuſtus, οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα κτήσασθαι, *Demoſth.* ut bene audiant, οὐ δυνατὸν ἀκούειν καλῶς, *Chryſ.* ut homo Dei colloquium ſuſtineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν, *idem.*

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.* τὸ ἔρεισμα.

Firmamentum, idem quod *Firmamen.*

Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Firme, βεβαίως, *Plato*, στερεῶς.

Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Ariſtot.*

Firmitudo, idem quod *Firmitas.*

Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην, *Herodian.* imperium, βεβαιόομαι ἀρχὴν, *Thuc.* Conf. *Confirmo.*

Firmus, a, um, βέβαιος, αία, αιον, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, *Dem.* firmum ſ. ratum eſſe, κύριον εἶναι, *id.*

Fiſcalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ταμείου.

Fiſcella, ἡ κυρτὶς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ου, *Dioſc.* ἡ θίβη.

Fiſcus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ου, *Herodian.* Conf. *Ærarium.*

Fiſſilis, e, σχιστὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Fiſſio, ἡ σχίσις, εως, *Suid.*

Fiſſura, τὸ σχίσμα, ατος, *Lucian.*

Fiſtuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.

Fiſtuco, ἐδαφίζω, *Theophr.*

Fiſtula, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Plato*, ἡ σύριγξ, γος, *Ariſtot.*

Fiſtularis, e, αὐλικὸς, ἡ, ὸν, ὁ συριγγίας, ου, arundo, συριγγίας κάλαμος, *Dioſc.* ἡ συριγγὶς, ίδος, caſia, συριγγὶς κασία, *Galen.* parva, τὸ συρίγγιον, ου, *Plut.*

Fiſtulator, ὁ αὐλητὴρ, ῆρος, *Heſych.* ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ συρικτής.

Fiſtulo, αὐλέω, *Plut.*

Fiſtulatio, ἡ αὔλησις, εως, *Ariſtot.*

Fiſtuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ συριγγώδης, εος, *Euſeb.*

Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muſcarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος, *Poll.* & *Ariſtoph.* τὸ ῥιπίδιον.

Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flacceo, χαλάω, *Plato*, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Flacciditas, ἡ μάρανσις, εως, *Ariſtot.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *id.*

Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, ὸν, *Joſeph.* ὁ ϗ ἡ μαρασμώδης, εος, *Galen.*

Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, οντος.

Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.*

Flagitioſe, μοχθηρῶς, *Plato*, vivo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω, *Ariſtot.*

Flagitioſus, a, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πονηρὸς, ρὰ, ρόν.

Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *idem.* Conf. *Crimen*, item *Scelus.*

Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω, *Dem.* λιπαρέω, *Herodian.*

Flagrans, ὁ ϗ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.* pecuniæ, ὁ ϗ ἡ ἐρασιχρήματος, ου, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ, *N. T.*

Flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλογμὸς, οῦ, *Philo.*

Flagrio, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Flagro, φλέγομαι, *Plut.* deſiderio alicujus rei, φέρομαι πόθῳ ἐπί τι, *Dem.* πόθον δεινὸν ἔχω τινὸς, *Xenoph.*

Flagrum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.* ἡ αἰκία, ας, *Philo*, flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem ſubjicio, μάστιξιν ἀνετάζομαί τινα, *N. T.*

Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος, *Ariſtot.*

Flamen, ſacerdos, ὁ ἱεροφάντης, ου, *Plut.* ἱερεὺς, έως, *Philo.*

Flaminia, τὸ Φλαμίνειον, ου.

Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, ας.

Flaminius, a, um, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, *Plut.* ſolis, φλογμὸς, ἡλίου, *Philo.*

Flammearius, ὁ φλογεὺς, έως.

Flammeum, τὸ φλογείδιον, ου.

Flammeus, a, um, φλόγινος, ινη, ινον, *Greg.* ὁ ϗ ἡ φλογώδης, εος, *Eraſiſtr.*

Flammo, φλογίζω, *Heſych.*

Flammula, τὸ φλόγιον, ου, *Dionyſ. Long.*

Flatulentus, ὁ ϗ ἡ πνευματώδης.

Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, *Greg.*

Flaveo, ξανθίζομαι, *Athen.* ξανθίζω, LXX.

Flavus, a, um, ξανθὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Flebilis, e, ὁ ϗ ἡ θρηνώδης, εος, *Herodian.*

Flecto, κάμπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Fleo, κλαίω, *Æſchin.* aliquem, vide *Defleo.*

Fletus, us, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὀδυρμός.

Flexibilis, e, καμπτὸς, ἡ, ὸν, animo, εὐάγωγὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, *Plut.*

Flexuoſe, καμπύλως.

Flexuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυκαμπὴς, έος, *Plut.*

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.*

Flo, πνέω, *Xenoph.*

Floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ἀμελῶς ἔχω περί τι, *Dem.* παρ᾽ οὐδὲν ἡγέομαί τι, *Dem.*

Flocculus, τὸ κροκίδιον, ου.

Floccus, ἡ κροκὶς, ιδος, *Plut.* τὸ κνάφαλον, floccos lego, κροκιδίζω, *Aretæus*, floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, οῦ, *Gal.*

Floreo, ἀνθέω, *Ariſtot.* ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ, *Plato*, ἀνθέω ἀκμῇ, *Dioſc.* divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, *Herodot.* χρήμασι, *Æſch.* ſumma gloria, διαπρέπω μακρᾷ τῇ δόξῃ, *Ælian.*

Floreſco, ἀνθέομαι.

Floreus, a, um, ἀνθεινὸς, εινὴ, εινὸν, *Plut.*

Floride, ἀνθηρῶς, *Iſocr.*

Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ἀνθικὸς, *id.* εὐανθὴς, *Plato*, orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*

Florulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνθώδης, εος, *Theophraſt.*

Flos, τὸ ἄνθος, εος, *Ariſtot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Iſocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* in flore ætatis conſtitutus, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Dem.*

Floſculus, τὸ ἀνθήλιον, ου, *Dioſc.*

Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*

Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυματόομαι, *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, *Thuc.*

Fluctuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.*

Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ου, *Theophr.* τὸ ῥέεθρον τοῦ ποταμοῦ, *Herodot.* parvum, τὸ ῥευμάτιον, ου, *Plut.*

Fluidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥοώδης, εος, *Ariſtot.* ῥυτὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.*

Flumen, ὁ ποταμὸς, οῦ, *Dem.*

Flumineus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluo, νάω, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως, *Xenoph.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥεῖσι, &c.

Fluvialis, e, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluvius, ὁ ποταμὸς, οῦ. *Dem.*

Fluxe, ῥευστῶς.

Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ ῥοώδης, εος.

Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατος.

Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Foculus, τὸ ἐσχάριον, ου, *Plut.*

Focus, ἡ ἐσχάρα, ας, *Hom.* ἡ ἑστία, ας, *Herodian.*

Fodico, νύττω, ἐπινύττω, *Maccab.* σκαλίζω.

Fodina, τὸ μέταλλον, ου, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*

Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολίμνιον, *N. T.* σκάπτω.

Fœcunde, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, *Theophr.*

Fœcundo, εὔκαρπον ποιέω.

Fœcundus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔτοκος, ου, ὁ ϗ ἡ εὔκαρπος, ου, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.*

Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Conf. *Turpiter.*

Fœderatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόσπονδος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ὁμόσπονδος, ου, *id.*

Fœdifragus, ὁ ϗ ἡ παράσπονδος.

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Conf. *Turpitudo.*

Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Dem.* μολύνω.

Fœdus, a. um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Turpis.*

Fœdus, eris, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα, *id.* dicere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδὴν τινι, *id.* jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην πρός τινα, *id.* improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκην, *id.* fugere, φεύγειν συνθήκην, *Iſocr.* violare, παραβαίνειν συνθήκην, *Dem.* παρασπονδεῖν, *id.* rumpere, ſ. ſolvere, λύειν συνθήκην, *id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκην, *Iſocr.* ſervare, διαφυλάττειν συνθήκην, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ, *id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαι τινα ἐν συνθήκῃ, *id.* excludere aliquem fœdere, ἔκσπονδον ποιεῖν τινα, *idem,* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*

Fœmella, τὸ γυναιον, ου, *Dem.*

Fœmina, ἡ θήλεια, ας, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Conf. *Mulier.*

Fœmineus, a, um, θῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, ſ. ingenium, ἡ θηλύτης, ητος, *Plut.*

Fœmininus, a, um, θηλυκὸς, ἡ, ὸν, fœminino genere, θηλυκῶς, *Athen.*

Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, *Plato,* τὸ δάνεισμα, ατος, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* facere fœnerationem, ποιεῖσθαι δάνεισμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ, *Plato.*

Fœnerato, ἐπιτόκῳ, *Plato.*

Fœnerator, ὁ δανειστὴς, οῦ, ὁ δανείζων, οντος, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντος, *id.* ὁ τοκιστής.

Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ἡ, όν.

Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκιζω, *id.* Conf. *Fœnus.*

Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, ου.

Fœniſeca, ὁ χορτοκόπος, ου.

Fœniſecium, ἡ χορτοκοπία, ας.

Fœnum, ὁ χόρτος, ου, *Xen.* projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*

Fœnus, ὁ τόκος, ου, *Iſocr.* τὸ δάνειον, ου, *Ariſtot.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, ſ. χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, *id.* fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, *Plato,* fœnus exerceo, ποιέομαι δάνεισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, *Ariſtot.*

Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.

Fœtidus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσώδης, εος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ βαρύοσμος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ κάκοσμος, ου, *Heſych.*

Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Ariſtot.* κυοτοκέω, *Philo.*

Fœtor, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ κακοσμία, ας, *Poll.*

Fœtura, τὸ κύημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Fœtus, us, τὸ κύημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ γονή.

Fœtus, a, um, ἐγκύων, ουσα, ον, *Ariſtot.*

Foliaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ πεταλοειδὴς, έος.

Foliatus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυλλώδης, εος.

Folioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύφυλλος, ου, *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, ου, *Ariſtot.* latum, τὸ πέταλον, ου, *Theophr.*

Folliculus, τὸ θυλάκιον, ου, *Dioſc.*

Follis, ὁ κώρυκος, ου, *Lucian.* ἡ φῦσα.

Fomento, ἀναθάλπω, *Baſ.*

Fomentum, τὸ θαλπτήριον, ου.

Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, *Plut.* τὸ ἔναυσμα, ατος, *Herodian.* τὸ ζώπυρον, ου, *Max. Tyr.*

Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ κρήνη, ης, *Dem.* fontes & putei deficere ſolent, τὰς κρήνας ϗ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, *id.* fontis inſtar, κρουνηδὸν, *Maccab.*

Fontanus, a, um, πηγαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.* κρηναῖος, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*

Fonticulus, τὸ πηγήδιον, ου, *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* aurium, τῶν ὤτων, *Poll.* ἡ κυψέλη, foratum, τὸ τρῆμα, ατος, *Dioſc.* muris, ἡ μυωπία, ας, *Ælian.*

Foraminoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τρηματώδης, εος, *Ariſtot.*

Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, *id.*

Forceps, ἡ πυράγρα, ας, *Hom.* ἡ λαβὶς, ίδος.

Forda, ἡ βοῦς ἔγκυος.

Forem, γενοίμην, *Dem.*

Forenſis, e, ἀγοραῖος, αία, αῖον, ſ. ὁ ϗ ἡ ἀγοραῖος, ου, controverſia, ἀγοραῖος διαφορὰ, *Herodian.* & politicus, forenſium rerum peritus, ἀγοραῖος καὶ πολιτικὸς, *Plut.*

Fores, αἱ θύραι, ῶν, *Xenoph.* τὰ θυρώματα, *Lyſ.* αἱ θυρίδες, *Plato,* pulſo, θυροκοπέω, *Ælian.* aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, *Lucian.* foribus claudo, ſ. munio, θυρόω, *Xenoph.*

Forſex, ἡ ψαλὶς, ίδος, forſice reſeco, ψαλίζω, *Abſyrt.*

Fori, τὸ ἑδώλιον, ου, *Herodot.* τὸ κατάστρωμα, ατος, *Thuc.*

Forinſecus, ἔξωθεν, *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris eſſe, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γινέσθαι, *Dem.*

Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ ϗ θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἐπέων, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδέαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν, *Iſocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδέδωκε φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι, *Ælian.* forma rei apud Philoſophos, τὸ εἶδος, εος, *Bud.* forma dicendi, ſ. orationis, ἡ ἰδέα, *Iſocr.* Conf. *Pulchritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Formaliter, εἰδικῶς, *Ariſtot.*

Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.

Formator, ὁ πλασματίας, ου, *Plut.* ὁ πλάστης.

Formica, ὁ μύρμηξ, ηκος, *Æl.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιά, ᾶς, *Plut.* ὁ μυρμηδὼν, ῶνος, *Heſych.*

Formicinus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυρμηκώδης, εος, *Plut.*

Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Formidatio, ὁ φόβος, ου, *Iſocr.* τὸ δέος, εος, *Thuc.*

Formido, as, καταδείδω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δέος, εος, *Dem.* Conf. *Timor.* ſ. *Metus.*

Formidoloſe, καταφόβως.

Formidoloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάφοβος, ου.

Formo, μορφόω, τυπόω, σχηματίζω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formoſitas, ἡ εὐμορφία, ας, *Lucian.* τὸ κάλλος, εος, *Dem.* ἡ εὐπρέπεια, ας, *id.*

Formoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ εὐειδὴς, εὐσχήμων, mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, *Dem.* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα γυνὴ, *id.* κεκτημένη τὸ κάλλος, *Iſocr.* formoſiſſimus, ἰδεῖν κάλλιστος, *Ælian.*

Formula, τὸ σχημάτιον, ου, *Herodot.* τὸ γραμματεῖον.

Fornaceus, a, um, καμιναῖος, αία, αῖον, LXX. ὁ ϗ ἡ καμινώδης, εος, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμίνιον, ου.

Fornax, ὁ κάμινος, ου, *N. T.* ὁ βαῦνος, ου.

Fornicator, ὁ πόρνος, ου, *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forſan, τάχα, *Dem.*

Forte, τυχὸν, *Dem.* forte fortuna, τύχῃ, *Dem.* fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, *Dem.* forte fortuna adſtantes, ἀπὸ ταυτομάτου παρεστῶτες, *id.*

Fortifico, κρατιόω, *Thuc.* ἰσχυρίζω.

Fortis, e, κραταιὸς, ὰ, ὸν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖος, εία, εῖον, & utilis civis, ϗ χρήσιμος πολίτης, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνδρώδης, εος, vir, ἀνδρώδης ἀνὴρ, *id* hortari ſingulos, ut fortes ſint, παρακαλεῖν ἑκάστους τῶν εὐρώστους, *idem.*

Fortiter, ἐῤῥωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Demoſth.* ſuſtinere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον εὐρώστως, *idem,* ſe gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος, *Iſocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, ας, *Dem.* ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, *Iſocr.* & virtus, ἀνδρεία ϗ ἀρετὴ, *idem,* ac tolerantia, ἀνδρεία ϗ καρτερία, *idem,* fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, *idem,* laudem aliqua re conſequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος, *idem,* exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας, *idem,* opinionem conſequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων. *idem.*

Fortuito, τύχον, *Iſocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γιγνόμεναι ταραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ἀπὸ αὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* & numen, ϗ δαίμων, *idem,* & impetus rerum, ϗ φορὰ τῶν πράγματων, *id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθὴ, *id.* prospera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης, *id.* mala, τύχη φαύλη, *id.* tenuis, τύχη μικρὰ, *idem*, gravis & acerba, τύχη χαλεπὴ ϗ δεινὴ, *idem*, insperata, τύχη παράδοξος, *id.* communis, τύχη κοινὴ, *id.* præsens, τύχη παροῦσα, *idem*, impendens, ἐπιοῦσα τύχη, fatalis, ἀναγκαία τύχη, *id.* fugax, τύχη δραπέτις, *id.* fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης, *Dem.* bonæ, τὰ διὰ τύχην ἀγαθὰ, *idem*, beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης, *idem*, sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης, *idem*, temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, *id.* adjuvante fortuna, τύχῃ ἀγαθῇ, *id.* μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς, *id.* bona, ἡ εὐτυχία, ας, *Isocr.* adversa, ἡ δυστυχία, ας, *id.* fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων, *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *id.* Conf. *Opes.*

Fortunate, εὐτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, έος, *Dem.* Conf. *Felix.*

Fortuno, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα, *Isocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Demosth.* rerum venalium, τῶν ὠνίων, *Aristot.* τὸ πωλητήριον, τῶν πωλουμένων, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, ου, *Demosth.*

Fossa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρος, ου, *id.* ἡ διωρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* fossam duco, ταφρεύω.

Fossilis, e, ὀρυκτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Fossio, ἡ ὄρυξις, εως, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρος, *Philo.* ὁ σκαπτὴρ, ῆρος.

Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Fossura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fotus, us, τὸ αἰόνημα, ατος, *Philo.*

Fovea, ὁ τάφρος, ου, *Thuc.* ὁ βόθρος, ὁ βόθυνος.

Foveo, θάλπω, calida aqua maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ, *Diosc.* ova, ἐπωάζω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλάσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Planud.*

Fragilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔκλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ εὔθραυστος, ου, *Plut.* θραυστὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* κατακτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*

Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ου, ἡ ψαθυρότης, ητος, *Aristot.*

Fragmen, τὸ θραῦσμα, ατος, *Lucian.* τὸ κλάσμα, ατος, *N. T.*

Fragor, ὁ πάταγος, ου, *Aristot.* ὁ κτύπος, ου, *Xen.*

Fragrans, ὁ ϗ ἡ εὐώδης.

Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδιάζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, ἐπικλάω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, κατακλάω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνύω τὴν ψυχὴν, *Xenoph.* potentiam alicujus, θραύω δύναμίν τινος, *Plut.* spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγέω, *Herodot.* ναυαγέω τὸ πλοῖον, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς, οῦ, *Dem.* ὁ κασίγνητος, germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, *id.* ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, *id.* uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *id.* ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος ϗ ὁμομήτριος, *id.* κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, *Aristoph.*

Fraterne, ἀδελφικῶς, *Joseph.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chrys.*

Fraternus, a, um, ἀδελφικὸς, ὴ, ὸν, *Chrys.*

Fratria, ἡ εἰνάτηρ, ερος, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, ου, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Naz.*

Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.*

Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ ἀποστερητὴς.

Fraudo, παρακρούω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἐξαπατάω, παρακρούομαί τινα, *Lucian.* aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν, *Isocr.* τινὰς ἀγαθὰ, *id.*

Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑποβολὴ, ῆς, ἡ πανουργία.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*

Fraus, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπάτη, ης, *id.* meditata, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *id.* structa, ἡ μηχανὴ, ῆς, *id.* & prætextus, σόφισμα ϗ πρόφασις, *id.* fraudem invenire, σόφισμα εὑρίσκειν, *id.* fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, *id.* circumventus fraude, πεισθεὶς ἀπάτῃ, *id.* vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, *Dem.* μετὰ δόλου ϗ τέχνης περιγίνεσθαί τινος, *id.* abhorrere a fraude, ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, *id.* Conf. *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Diosc.*

Fremitus, τὸ φρύαγμα, ατος, *Xenoph.* ὁ βρόμος.

Fremo, φρυάττομαι, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, i. e. frango, θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τοὺς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.* χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xenoph.* injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, *id.* detrecto, s. excutio, ἀφηνιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plut.* aureo utens, ὁ ϗ ἡ χρυσοχάλινος, ου, *Xen.*

Frequens, θαμινὸς, ὴ, ὸν, συχνὸς, ὴ, ὸν, oppidum, πολίχνιον, *Plut.* πυκνὸς, ὴ, ὸν, *idem*, hominibus, ὁ ϗ ἡ πολυάνθρωπος, ου, *Aristot.*

Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύχνασις, εως.

Frequenter, συχνῶς, συχνὸν, *Xenoph.* πυκνῶς, *Plato*, πυκνάκις, *Aristot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, εος, *Dem.* ἡ πυκνότης, ητος, mutationum, μεταβολῶν, *Isocr.* hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας, *Diod. Sic.* ἡ εὐανθρωπία, ας, *Plut.*

Frequento, συχνάζω, *Suid.* scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὰ, *Plato.*

Fretum, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Plut.*

Fretus, a, um, πιστεύων, ουσα, ον, fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ, *Dem.* aliqua re, πεπιστευκὼς, υῖα, ος, τινι, *Æschin.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Isocr.*

Friabilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔθραυστος, ου, *Plut.* ψαθυρὸς, ρα, ρόν.

Fricatio, vide *Frictio.*

Frico, ψώχω, *N. T.* caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, *Æschin.*

Frictio, ἡ τρίψις, εως, *Galen.*

Frigefacio, ψύχω, *Plato*, ἀποψύχω, *Athen.*

Frigeo, ῥιγέω, *Plato.*

Frigesco, ἀποψύχομαι, *Aristot.*

Frigide, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητος, *Lucian.* τὸ ψυχρὸν, οῦ, *Xenoph.* ἡ ψυχρία, ας, *Plut.*

Frigidiusculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόψυχρος, ου.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας, *Lucian.* frigida lavo, ψυχρολουτρέω, *Strabo.* frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, οῦ, *Athen.*

Frigo, φρύγω, *Athen.* τηγανίζω.

Frigus, τὸ ψῦχος, εος, *Plut.* vehemens, τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* frigore conglaciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, *Plut.*

Frio, λεπτοποιέω, *Diosc.* λεπτύνω, θραύω.

Fritillus, ὁ πύργος, ου, τὸ κυβευτήριον, ου, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ ϗ ἡ φλυαρώδης, εος, sermo, φλύαρος λόγος, *Plut.*

Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλισις, εως.

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondesco, φυλλιάω, *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλινος, ίνη, ινον, *Poll.*

Frondosus, a, um, ὁ ϗ ἡ φυλλώδης, εος.

Frons, dis, τὸ φύλλον, ου, *Aristot.* ὁ κλάδος, ου, frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινὰ, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ου, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀνασπάω, *Aristoph.* τὸ πρόσωπον συνίστημι, *Plut.* & Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω ϗ λακωνίζω, *Dem.* exhilaro, s. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Aristoph.* perfricui, τὸ μέτωπον παρετριψάμην, *Strabo.* fronte adversa, μετωπηδὸν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνιστάναι, *id.*

Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ου, *Ælian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ου, *Poll.*

Fructifer, a, um, κάρπιμος, ιμη, ιμον, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἐπικάρπιος, ου, *Aristot*

Fructuarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπικάρπιος, ου, *Aristot.*

Fructuosus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, ου, *Theophrast.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἐπικαρπία, ας, *id.* ὁ ὄνησις, εως, *id.* fructum ferre sive suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, *Isocr.* ἔχειν ὄνησίν τινι, *Dem.* percipere, ἐπικαρπίαν λαμβάνειν, *idem*, κομίζεσθαι καρπὸν, *id.* capio, καρπόομαι, *idem*, ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν, *id.* adfero, προσφέρω, *id.* colligo, καρπίζω, *Diosc.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xenoph.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος, fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, fructum non ferens, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.* non fero, ἀκαρπέω, *idem*, in summitate habens, ὁ ϗ ἡ ἀκρόκαρπος, ου, *id.* edo, ἀποκαρπέω, *Hippocr.* dulces proferens, ὁ ϗ ἡ γλυκόκαρπος, ου, *Theophr.* bis gignens, ὁ ϗ ἡ δίκαρπος, ου, *Strabo.* uno anno ferens, ὁ ϗ ἡ ἐπετειόκαρπος, ου, *Theophr.* super folia habens, ὁ ϗ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος, ου, *idem*, multos ferens, ὁ ϗ ἡ εὔκαρπος, ου, *id.* dulces ferens, ὁ ϗ ἡ ἡδύκαρπος, ου, *id.* pulchros gignens, ὁ ϗ ἡ καλλίκαρπος, ου, *idem*, tenues habens, ὁ ϗ ἡ λεπτόκαρπος, ου, *Diosc.* serotinos gignens, ὁ ϗ ἡ ὀψίκαρπος, ου, *Theophr.* latos habens, ὁ ϗ ἡ πλατύκαρπος, ου, *Diosc.* multos gignens, ὁ ϗ ἡ πολύκαρπος, ου, *Theophr.* mature gignens, ὁ ϗ ἡ πρωΐκαρπος, ου, *id.* ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, *id.* ferens, ὁ ϗ ἡ φερέκαρπος, ου, *Plut.* bonos habens, ὁ ϗ ἡ χρηστόκαρπος, ου, *Strabo.* perdens, ὁ ϗ ἡ ὠλεσίκαρπος, ου, *Theophr.*

Frugalis, e, χρηστὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ λιτόβιος, ου, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ εὐτελὴς, έος, mensa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τὴν δίαιταν εὔκολος, ϗ ἀρχαῖος, *Eunap.* frugali cœna excipi, ἑστιᾶσθαι ἀφελῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.

Fruges, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρποῦσθαι ἀλλοτρίαν, *id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρποὺς ἔκ τινος χωρίου, *idem*, terra fert fruges, γῆ φέρει καρποὺς, *id.*

Frugi, χρηστὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* nullius frugi, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τοῦ σωφρονεῖν, *Ælian.*

Frugifer, ὁ ϗ ἡ καρποφόρος.

Frumentarius, a, um, σιτικὸς, ὴ, ὸν, lex, σιτικὸς νόμος, *Plut.* σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, mensura, σιτηρὸν μέτρον, *Aristot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, ου, ὁ σιτοπώλης, *Aristot.*

Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ σιτολόγος, ου, σιτολογῶν, οῦντος, *Polyb.*

Frumentor, σιτολογέω, *Polyb.*

Frumentum, ὁ σῖτος, ου, *Dem.* copiosum venale habere, σῖτον ἄφθονον ἔχειν ὠνεῖσθαι, *id.* vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον, *idem*, carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον παρά τισι, *idem*, non esse in agris propter bellum incultis, σῖτον μὴ ἐνεῖναι ἔν τινι χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀπόρῳ γεγονυίᾳ, *id.* importare, σῖτον εἰσάγειν, vehere ad mercatum, σιταγεῖν εἴς τινα τόπον, *id.* emere, ὠνεῖσθαι σῖτον, *id.* mercari, ἀγοράζειν σῖτον, *id.*

ad coëmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, *id.* vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, *id.* exportare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τισι, *id.* importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἰς τινὰς, *id.* adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἰς τινὰ τόπον, *id.* conſervare, σώζειν τὸν σῖτον, *Dem.* frumenti pretium conſtituere, τιμὰς τοῦ σίτου καθιστάναι, *id.* creſcere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σῖτον ἐν τινι τόπῳ, *idem,* imminui, τοῦ σίτου τιμᾶς ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν, *id.*

Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χώραν, χρήματα, ἄνθρωπον, *Dem. Iſocr.* bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν, *Iſocr.* republica bifariam, καρπόω πόλιν διχόθεν, *Dem.*

Fruſtatim, μερικῶς.

Fruſtra, πανάλλως, *Dem.* μάτην, *Plato,* ματαίως, *id.* κενοσπούδως, *Plut.*

Fruſtratio, ὁ ἀπότευξις, εως, *Plut.* τὸ ἀπότευγμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἀποτυχία, ας, *Naz.*

Fruſtro, ψεύδομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* Conf. *Fallo.*

Fruſtror, ἀποτυγχάνω, ſpe, τῆς ἐλπίδος, *Ariſtot.* διαψεύδομαι ἐλπίδων, *Plato,* ψεύδομαι ἐλπίδος, *Iſocr.* exſpectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, *Dem.* gloria, δόξης, *Iſocr.*

Fruſtulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψωμώδης, εος.

Fruſtulum, τὸ μόριον, ου, τὸ τεμάχιον, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ου, *Laërt.*

Fruſtum, τὸ τέμαχος, εος, *Athen.* rei eſculentæ, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Frutetum, ὁ θάμνος, ου, parvum, τὸ θαμνισκίον, ου, *Dioſc.* ὁ θαμνὼν, ῶνος.

Frutex, ὁ θάμνος, ου, ſurculoſus, φρυγανοειδὴς, *Dioſc.*

Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.

Fruticetum, idem quod *Frutetum.*

Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.

Fruticoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαμνώδης, εος, *Theophraſt.*

Fuco, φυκόω, *Plut.*

Fucoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυκιώδης, εος.

Fucus, τὸ φῦκος, εος, *Dioſc.* τὸ φύκιον, ſ. φυκίον, ου, *Lucian.* *inſectum,* ὁ κηφὴν, ῆνος, *Ariſtot.* fucum alicui facio, φενακίζω τινὰ, *Dem.* παράγω τινὰ, *id.* in aliquo, ἀπατάω τινά τι, *Xen.* facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τοῦ τρόπου, *Ælian.* ſine fuco, ἀπεριέργως, *Ælian.* ἀσκήνως. *Syneſ.* ἀδόλως, *Thuc.*

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τροπὴ, ῆς, *id.* ἡ φύξις, *Heſ.* fugam meditor, βουλεύω δρασμὸν, *Herodot.* ὑπονοέω δρασμὸν, *Ælian.* in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chryſ.* hoſtes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις, *Xen.* fuga ſalutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, *Plato.* fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, *Herodian.* recipio me in caſtra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, *idem,* ad aliquem, πρός τινα, *idem,* me proripio, οἴχομαι ἀποδρὰς, *id.* Conf. *Fugio.*

Fugax, ὁ δραπέτης, ου, ἡ δραπέτις, ιδος, *Iſocr.* ὁ φυγάς.

Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* διαφεύγω, τι, *idem,* fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτιν τύχην, *Iſocr.* ita res aliquas, ut, οὕτως ἀπέχομαί τινων, ὡς, *id.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.* hoſtes, τροπὴν ποιέω τῶν πολεμίων, *Herodian.* ex urbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως, *id.* paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, *id.* Conf. *Fuga.*

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ου, *Plut.*

Fugitivus, a, um, φευκτικὸς, ή, όν, ſervus, ὁ δραπέτης, ου, *Dem.*

Fugito, δραπετεύω, *Philo.* συχνὰ φεύγω, *Plut.*

Fugo, ποιέω φυγὴν, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, *Xen.* τρέπω εἰς φυγήν. *Chryſ.* i. e. in exſilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Conf. *Fuga* & *Exſilium.*

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ στήριγμα.

Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροφὴν ὑπερείδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὑποστήριγμα.

Fulgeo, στίλβω, *Dioſc.* ἀπαυγάζω, *Baſ.*

Fulgetrum, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulgor, τὸ σέλας, ατος, *Ariſtot.* ἡ τηλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγή.

Fulgur, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ στεροπὴ, ῆς, *Naz.*

Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Fulguratio, ἡ ἀστραπη, ῆς, *Ariſtot.*

Fulguro, ἀστράπτω, *Ariſtot.*

Fulica, ἡ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*

Fuliginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιγνυώδης, εος, *Hippocr.*

Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, *Dioſc.* ἡ ἀσβόλη, ἡ αἰθάλη.

Fullo, ὁ κναφεὺς, έος, *Ariſtoph.*

Fullonium, τὸ κναφεῖον, ου, *Herodot.*

Fullonius, a, um, κναφευτικὸς, ή, όν, ars, ἡ γναφευτικη, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato,* κναφικὸς, ſ. γναφικὸς, ή, όν, carduus, ἡ γναφικὴ ἄκανθα, *Dioſc.*

Fulmen, ὁ κεραυνὸς, οῦ, *Ariſtot.* cadit in, ἐμπίπτει εἰς, *Xen.* fulmine ico ſive percutio, κεραυνόω, *Plut.* fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.

Fulmineus, a, um, ὁ καὶ ἡ κεραύνιος, ου, ignis, κεραύνιον πῦρ, *Plut.*

Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* κεραυνοβολέω,

Fultura, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.*

Fulvus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίξανθος, ου, *Dioſc.* πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν.

Fumarium, ἡ καπνοδοχη, ης, *Lucian.*

Fumeus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumidus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνοειδὴς, έος.

Fumigo, καπνίζω, *Dem.*

Fumo, καπνίζω, *Dem.* τύφομαι, LXX.

Fumoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, εος, *Gal.*

Fumus, ὁ καπνὸς, ου, *Ariſtot.* ὁ ψόλος, ου, *Æſchin.* fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* fumum excito, τύφω καπνὸν, *Herodot.* fumo infeſto, καπνῷ τύφω, *Ariſtoph.* in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum evaneſco, ἐκτυφόομαι, *Dioſc.*

Funalis, e, ὁ καὶ ἡ σχοινοφόρος, ου.

Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, ου, *Chryſ.*

Functio, ἡ ἐπιτελείωσις, εως.

Funda, ἡ σφενδόνη, ης, *Xen.* fundam agito, ſ. torqueo, σφενδονάω, *Xen.* σφενδονίζω, LXX. σφενδονέω, *Lucian.* funda peto, σφενδονάω τίνα, *Greg.*

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ου, *Thuc.* ἡ βάσις, εως, jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, *Themiſt.* τὴν ἀρχὴν, *Plato,* deſtruo, ἀποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, e fundamentis deſtruere, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, *Thuc.*

Funditor, ἡ σφενδονήτης, ου, *Xen.*

Funditus, ἄρδην, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Æſchin.* εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, *Diod.* πόλιν παντάπασιν ἀναιρέω, *Iſocr.* perdo aliquem, πίτυος τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, *Herodot.* ἀπόλλυμί τινα ἄρδην, *Iſocr.*

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* Conf. *Fundamentum.*

Fundo, is, χέω, *Ariſtot.* χύω, *Lucian.* i. e. profligo, ἐδαφίζω, *Theophr.* i. e. libo, σπένδω. Conf. *Effundo, Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βένθος, εος, *Naz.* τὸ ἔδαφος, εος, *Plut.* ὁ πυθμὴν, ένος, *Athen.* fundo carens, ὁ καὶ ἡ ἀνερμάτιστος, ου, *Philo.*

Fundus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Ariſtot.*

Funebris, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιτάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ ἐπικήδειος, ſermo, ἐπιτάφιος λόγος, *Dem.*

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Funereus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐντάφιος, ου, *Syneſ.*

Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐνταφιάζω, τὰ συνήθη ποιέω τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Funeſto, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Funeſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Fungor, ἐπιτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, *Xen.* ſummis magiſtratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχὰς, *Plato.* officio fratris, ποιέω ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ, *Dem.* bene munere meo, οὐ ἐπιτελέω το ἔργον μου, *Ariſtot.* vita. Vide *Morior.*

Fungoſitas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυκητώδης, εος.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, *Dioſc.* ὁ βωλίτης.

Funiculus, τὸ σχοινίον, ου, *Plut.* ἡ σπάρτη.

Funis, σχοῖνος, ου, ἡ, *Theophr.* nauticus, πεῖσμα νεὼς, *Philo.*

Funus, τὸ κῆδος, εος, *Ariſtot.* ad funus mortuorum convocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, *Iſocr.* intereſſe funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι, *id.* convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *id.* mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαι τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς *Dem.* ſumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδοῦναι τοῖς θάψασι, *id.* fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν, *id.* ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὸν τάφον τινὸς τινι, *id.* condecorare funus alicujus, τιμᾶν τὸν τάφον τινος, *idem,* publicum funus alicui inſtituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινὰ, *idem,* ſequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς, ſ. ἐπὶ τὸ μνῆμα, *Dem.* πρὸς τὸν τάφον, *idem.* deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν, *Dem.*

Fur, ὁ κλέπτης, ου, *Plut.* ὁ φὼρ, ρὸς, *Plato.* ὁ κλοπεὺς, *Soph.* femina, ἡ κλέπτρια, ας, *Naz.*

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ή, όν, *Ariſtoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ου, ſc. ξύλον, *Lucian.* ὁ ὑποστάτης, ου, *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, *Schol. Ariſtoph.*

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ου, *Theophr.*

Furfuraceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πιτυρώδης, εος, *Dioſc.* panis, ὁ πιτυρίας, ου, *Galen.*

Furfuroſus, a, um, idem quod antecedens *Furfuraceus.*

Furia, ἡ ἐριννὺς, ύος, *Soph.* ὁ ἀλάστωρ, ορος, *Plut.* Furiæ, αἱ σεμναὶ θεαὶ, *Lucian.* αἱ εὐμενίδες.

Furialis, e, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, εος, *Theophr.*

Furibundus, a, um, παρακεκινηκὼς, υῖα, ὸς, *Plato.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, εος, *Theophr.*

Furio, ἐκμαίνω, *Euſtath.*

Furioſe, μανικῶς, *Iſocr.*

Furioſus, a, um, μανικὸς, ή, όν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος, *Lucian.*

Furnaceus, a, um, ὁ κλιβανίτης, ου, *Athen.* ἴπνιος, ια, ιον, *Callim.* panis, ὁ ἰπνίτης, ου, ſc. ἄρτος, *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus,* furnaria, ſc. ars, ἡ ἀρτοποιϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἰπνὸς, ου, *Ariſtoph.* ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Furo, μαίνομαι, *Dem.*

Furor, oris, ἡ μανία, ας, *Dem.* furore corripi, ἐνθουσιάζειν, *Plato.* ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, *Iſocr.* manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας, *Dem.* liberare aliquem a furore, παῦσαί τινα τῆς ἐνεστώσης μανίας, *idem.* deſerere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, *Iſocr.* furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σαλευθεὶς, *Heliod.*

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τὶ *Dem.* κλοπεύω, alicui, ἀπό τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ἀπό τινός τι εἰς ἐμαυτὸν, *Naz.*

Furtim, κλεμμαδὸν, *Plato.*

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, a, um, κλοπαῖος, αία, αῖον, *Plato.* κλοπιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Furtum, id, quod furto ablatum eſt, τὸ κλέμμα, ατος, *Plato,* τὸ φώριον, ου, *Lucian.* i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, *id.* parvum, τὸ κλεμμάδιον, ου, *id.*

Furvus, a, um, ἀμαυρὸς, ά, όν, *Plut.*

Fuſcina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδους, οντος, *Ariſtoph.* τὸ δίκρανον.

Fuſcinula, ἡ κρεάγρα, ας.

Fuſco, ἀμαυρόω, *Plut.*

Fuſcus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πελλαιὸς, ά, όν, *Heſych.* ὁ καὶ ἡ μελανοφαὴς, έος, *Ariſtot.* ὄρφνινος, ίνη, ινον, *Plato,* φαιὸς, ά, όν, *id.*

Fuſe, χύδην, Plato.

Fuſilis, e, χυτὸς, ὴ, ὸν, Philo, æris modo, χωνευτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Fuſio, ἡ χύσις, εως. æris, ἡ χώνευσις, εως.

Fuſor, æris, ὁ χωνευτὴς, οῦ.

Fuſorius, a, um, χωνευτικὸς, ὴ, ὸν, fornax, τὸ χόανον, ου, ἡ χοάνη, ης, *Neſſ.*

Fuſtis, τὸ ῥόπαλον, ου, τὸ ξύλον, fuſte cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cæſio fuſte, ἡ ξυλοκοπία, ας. *id.*

Fuſtuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, *Polyb.*

Fuſus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, ου, *Ariſtot.* ὁ κλωστὴρ, ῆρος.

Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φλεδονώδης, εος, *Gal.* ὁ καὶ ἡ φλύαρος,

Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, *Lucian.* ἡ ματαιότης.

Futurus, a, um, μέλλων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, μέλλω, *id.* dicunt, ipſum futurum eſſe ſuſpicioſum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τοὺς Θηβαίους, *idem,* futurus ſum facere ſermonem, i. e. facturus ſum ſermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, *Iſocr.* futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus, ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, *id.* futura utilia alicui, μέλλοντα συνοίσειν τινι, *id.* futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμήσειν, *id.* oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, *id.* conſiderare, quiſnam apparatus ſit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ, *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, *Æſchin.*

G.

GAbalus, ὁ ταυρὸς, οῦ, *Thuc.*

Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.

Galbula, ὁ ἴκτερος, ου, *Plin.*

Galea, τὸ κράνος, εος, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, ἡ πήληξ, ηκος, *id.* armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.

Galeo, κορύσσω. Conf. antecedens *Galea.*

Galericulum, τὸ προκόμιον, ου, *Poll.* ἡ φενάκη.

Galerita, vide *Alauda.*

Galerus, τὸ πιλίδιον, ου, *Dem.* ὁ πέτασος.

Galla, ἡ κηκὶς, ίδος, parva, τὸ κηκίδιον, ου, *Suid.*

Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, *N. T.* ἡ κλαγγὴ ἀλεκτρυόνων, *Epith.*

Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Gallinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτόρειος, ου, *Syneſ.*

Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*

Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, ου.

Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος, *Ariſtoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος, *Plato.* qui canere deſiit, ἀλεκτρυὼν ἄπῳδος, *Lucian.* galli vox, ὁ κλωγμὸς, οῦ, *Plut.*

Ganea, τὰ πορνεῖον, *Zoſim.*

Ganeo, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Baſ.*

Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, *Hippocr.*

Gannio, κνυζάω.

Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, *Herodot.* ὁ κνυζηθμός.

Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, οῦ,

Gargarizo, γαργαρίζω, *Dioſc.*

Garrio, avium more, στρουθίζω, LXX. i. e. *blatero,* στωμύλλω, *Ariſtot.* ληρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρέω, *id.*

Garritus, ὁ στρουθισμὸς, οῦ.

Garrulitas, ἡ στωμυλία, ας, *Ariſtoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ πολυλογία, ας, *id.* ἡ μωρολογία.

Garrulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδολέσχης, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Ariſtot.* φλυαρῶν, οῦσα, οῦν, *Plato.* ληρῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ λαλος, ὁ καὶ ἡ στωμύλος.

Garum, τὸ γάρον, *Galen.*

Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπί τινι, *Dem.* τινὶ, *id.* factis, συγχαίρω τῶν γιγνομένων, *id.* & delector videns aliquid, ἥδομαι καὶ χαίρω ὁρῶν τι, *id.* me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Iſocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδοὺς, *Plut.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquo nomine, χαίρω προσαγορεύεσθαι τι, *Dem.* ὀνομαζόμενος τι μάλιστα δέχομαι, *Plato.* arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν, *Theophr.* gaudens aliorum calamitate ſive malis, ὁ καὶ ἡ ἐπιχαιρέκακος, ου, *Ariſtot.*

Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* τὸ χάρμα, τὸ περιχαρὲς, έος, *Plut.* ex alius malis, ἡ ἐπιχαιρεκακία, ας, *Ariſtot.*

Gavia, ὁ λάρος, ου, *Ariſtot.*

Gauſape, τὸ ἀμφίμαλλον, ου.

Gaza, ἡ γάζα, ης, *Theophr.* Confer. *Theſaurus.*

Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ου, *N. T.*

Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*

Gelaſco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψύχους, *Ariſtot.* πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους, *Herodian.*

Gelaſinus dens, ὁ γελασῖνος, ſc. ὀδοὺς, *Poll.*

Gelide, ψυχρῶς.

Gelidus, a, um, κρυερὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν.

Gelo, πήγνυμι, *Plato.*

Gelu, τὸ ψύχος, εος, *Xen.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Philoſtr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.*

Gemebundus, a, um, στενακτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Gemellipara, ἡ διδυματόκος.

Gemellus, ὁ διδυμάων, ονος, *Hom.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος.

Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*

Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* διπλόω.

Geminus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίδυμος, ου, *Ariſtot.* διττὸς, ὴ, ὸν, Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.

Gemiſco, στενάζω, *Dem.*

Gemitus, ὁ στεναγμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ στέναγμα, ατος, *Athen.* ὁ στόνος, ου, *Thuc.*

Gemma, ἡ λίθος, ου, *Clem. Al.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*

Gemmaſco, ὀφθαλμίζω.

Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.

Gemmatus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθοκόλλητος, ου, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, *Cl. Al.*

Gemmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλιθος, ου, *Clem. Alex.*

Gemmo, ὀφθαλμίζω.

Gemo, στένω, ſuper aliqua re, ἐπί τινι, *Dem.* alte, μέγα στενάζω, *id.*

Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Naz.* τὸ μῆλον, ου, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, ου, *Lucian.*

Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenſeo, γενεαλογέω, *Herodot.*

Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*

Genealogus, a, um, ὁ γενεαλόγος, ου, *Laërt.*

Gener, ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*

Generalis, e, γενικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*

Generaliter, γενικῶς, καθόλου, *Ariſtot.*

Generatim, κατὰ γένη.

Generatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.* ἡ γενεὰ, ᾶς.

Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*

Genero, γεννάω, *Xen.*

Generoſe, γενναίως, *Herodian.*

Generoſitas, ἡ γενναιότης, ητος, *Polyb.* ἡ εὐγένεια.

Generoſus, a, um, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος γενναῖος, *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, έος, *Ariſtot.*

Geneſis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*

Genethlia, vide *Natalitia.*

Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.

Geniculatim, γονυδὸν, ὀκλὰξ, *Lucian.*

Geniculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ γονατώδης, εος, *Theophr.* γεγονατωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*

Geniculor, γονατίζω, *Poll.*

Geniculum, τὸ γονάτιον, ου, τὸ γόνιον. ου.

Genitalis, e, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ γόνιμος, *Plato.*

Genitivus, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν, Caſus, γενικὴ πτῶσις.

Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, έως, *id.* ὁ γεννήτωρ, ορος, *Plato.* ὁ γενετὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ γενέτης, *Plut.*

Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.

Genitura, ἡ γονὴ, ῆς, *Lucian.*

Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*

Gens, τὸ ἔθνος, εος, *Thuc.*

Genticus, a, um, ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Gentilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, *Ariſtot.* ἐθνικὸς, ὴ, ὸν.

Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.*

Gentilitius, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν.

Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, ὀκλάζω ἐπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινι, *N. T.* προσκυνέω τινὰ, *Plut.* genibus advolvor alicui, προσπίπτω τινὶ, *Chryſ.*

Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Genus, τὸ γένος, εος, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος, *id.* peſſimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, *id.* genus alicujus & familia, γένος τινὸς καὶ οἰκία, *Dem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους, *idem,* genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινι ὤν, *id.* genere remotior, ἀποτέρω τῷ γένει ὤν, *idem.* Genus maſculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον, κοινὸν, cauſſæ, εἶδος τοῦ λόγου, *Iſocr.* demonſtrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν, ſummum, γένος ἀνώτατον, ſ. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον ſ. ὑπάλληλον, generis recenſio, ἡ γενεαλογία, ας, *Iſocr.* genus recenſeo, γενεαλογέω, *N. T.* altius alicujus, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινός, *Dem.* genus pœnæ, honoris, eſſentiæ, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, παιᾶνος, &c. *Plato, Ariſt.*

Geodæſia, ἡ γεωδαισία, ας, *Ariſtot.*

Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, *Strabo.*

Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*

Geometra, ἡ γεωμέτρης, ου, *Plut.*

Geometria, ἡ γεωμετρία, ας, *Lucian.*

Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Germane, ἀδελφικῶς, *Joſeph.* γνησίως.

Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*

Germanus, a, um. i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ καὶ ἡ ὁμοπάτριος, ου, *id.* Confer *Frater.*

Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάστημα, ατος, *Iſocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theophr.*

Germinaſco, vide *Germino.*

Germinatio, ἡ βλάστησις, εως, *Theophr.* ἡ ἔκφυσις.

Germino, βλαστάνω, *Ariſtot.* germinandi vim habens, βλαστητικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ad germinandum propenſus, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, *id.* non germinans, ὁ καὶ ἡ ἄβλαστος, ου, *id.* ſero germino, ὀψιβλαστέω, *id.* mature germino, πρωϊβλαστέω, *id.*

Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω πῖλον ſ. πιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον, *Euſt.* remp. πράττω τὰ πολιτικὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινὰ, *Dem. Iſocr.* res, τὰ πράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων, *Iſocr.* multa & præclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλὰ, *Iſocr.* res illuſtriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, *id.* me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* me fortuna indignum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον, *Iſocr.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τοὺς γονεῖς, *idem,* me benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας, *id.*

Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*

Gerro, ὁ φλύαρος, ȣ, *Dem.* ὁ ληρέων, οντος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ληρώδης.

Geſta, res geſtæ, αἱ ϖράξεις, ων, *Dem.* τὰ ϖράγματα, ων, *id.*

Geſtamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*

Geſtatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*

Geſtatorium, τὸ φορεῖον, ȣ. *Herodian.*

Geſticulator, ὁ μῖμος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ χειρονόμος.

Geſticulor, ὀρχέομαι, *Xen.* χειρονομέω, *Poll.*

Geſtio, γαυριάω, aliqua re, τινὶ, *Dem.* i. e. vehementer appeto, ϖροθυμέομαι τι, *Ariſtot.*

Geſto, φορέω, pileum, ϖῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ ϖαιδίον ϖρὸς ταῖς ἀγκάλαις *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*

Geſtus, us, ἡ σχέσις, εως, *Dem.* effingere geſtum aliquem in ſtatua, ϖλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, *id.*

Gibber, κυρτὸς, ἡ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Gibboſus, a, um, idem quod antecedens, *Gibber.*

Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὕβωμα, ατος, *Gal.* ἡ κύφωσις.

Giganteus, a, um, γιγανταῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, ὁ ϗ ἡ γιγαντώδης, εος, *Philo.*

Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantis imitor, γιγαντιάω, *Suid.*

Gigno, γεννάω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Gilvus, a, um, κιῤῥὸς, ἡ, ὸν, *Ægin.*

Gingiva, τὸ οὖλον, ȣ, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνουλον, ȣ, *Poll.*

Gingrio, γιγγράω, γιγγραίνω.

Glaber, a, um, ψιλὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος, *Clem. Alex.* φαλακρὸς, ρὰ, ὸν, *Plut.*.

Glabreſco, ψιλόομαι, *Ariſtot.* φαλακρόομαι.

Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.

Glabrities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος, *Plut.*

Glabro, ψιλόω, *Ariſtot.* φαλακρόω.

Glacialis, e, ὁ ϗ ἡ κρυσταλλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ϖαγετώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ κρυμοπαγής.

Glacies, ὁ κρύσταλλος, ȣ, *Diod. Sic.* ὁ ϖάγος, ȣ, *Plut.* ὁ ϖαγετὸς, ȣ̃, *Xen.*

Glacio, vide *Congelo.*

Gladiator, ὁ μονομάχος, ȣ, *Herodian.*

Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ἡ, ὸν.

Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*

Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, ȣ, *Lucian.* τὸ μαχαιρίδιον.

Gladius, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας, *Dem.* gladium evagino, ſ. ſtringo, γυμνόω τὸ ξίφος, *Herodian.* σπάομαι τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingo, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφοκτονέω, *Suid.*

Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος, *Al. Alphr.*

Glanduloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σὰρξ, *Galen.*

Glans, ἡ βάλανος, ȣ, *Ariſtot.* unguentaria, ἡ μυροβάλανος, ȣ, *id.* pudendi, ἡ κορώνη ης, *Artemid.*

Glarea, ἡ ψάμμος, ȣ, *Plut.*

Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* γλαύκιος, ία, ιον, *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης, ητος, *Ariſtot.*

Glaucedo, ἡ γλαύκωσις, εως, τὸ γλαύκωμα, ατος, *Galen.*

Gleba, ἡ βῶλος, ȣ, *Theophr.*

Gleboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ, βωλώδης, εος. i. e. plenus glebis, ὁ ϗ ἡ ἀδρόβωλος, ȣ, *Dioſc.*

Glebula, τὸ βώλιον, ȣ, *Ariſtot.* τὸ βωλάριον, ȣ, *Strabo.*

Glis, ὁ ἐλειὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Gliſco, αὔξομαι, *Dem.*

Globo, σφαιρόω, *Galen.*

Globoſitas, τὸ σφαιροειδὲς, εος.

Globoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σφαιροειδὴς, έος, *Luc.* σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Globulus, τὸ σφαιρίον, ȣ, *Theophr.*

Globus, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Glocio, ſ. Glocito, κλώζω, *Poll.*

Glomeratio, στρόμβωσις, εως, τὸ ἐνείλημα.

Glomero, στρομβόω, ἐνειλέω, συσπειράω.

Glomeroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ στρομβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ στρομβοειδὴς, έος.

Glomus, ἡ ἀγαθὶς, ίδος, *Heſych.*

Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* τὸ κλέος, εος. *id.* ἡ εὔκλεια, ας, *Iſocr.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* & honores, δόξα ϗ τιμαὶ, *Dem.* εὐδοξία ϗ τιμὴ, *id.* & laus & fama, εὐδοξία, καὶ ἔπαινοι ϗ φήμη. *Iſocr.* magna ſ. illuſtris, δόξα ϖολλὴ, *id.* immenſa, ἀνυπέρβλητος, *id.* ſempiterna, ἀείμνηστος, *id.* εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima & maxima, καλλίστη ϗ μεγίστη, *Iſocr.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina & illuſtris, ἰσόθεος ϗ πᾶσιν ὀνομαστὴ, *Iſocr.* ficta, ψευδὴς, *id.* antiqua, ϖαλαιὰ, *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, *Dem.* σπουδάζω περὶ δόξης, *id.* ὀρέγομαι δόξης, *Iſocr.* venor alicujus rei, θηράομαι δόξαν τινὸς *Dem.* adfero, ſ. pario, συμβάλλομαι δόξαν τινὶ, *Iſocr.* ϖαρασκευάζω δόξαν, *id.* ϖεριτίθημι δόξαν τινι, *Dem.* adipiſcor, ſ. conſequor, τυγχάνω δόξης, *id.* κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ, *id.* λαμβάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν, *id.* refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος, *id.* adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, *id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id.* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, *Iſocr.*

Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ȣ.

Gloriatio, ἡ καύχησις, εως, *N. T.*

Glorifico, δοξάζω. Deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δοξολογέω τινὰ, *Baſ.*

Gloriola, τὸ δοξάριον, ȣ, inanis, κενὸν, *Dem.*

Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Lycurg.* μεγαλαυχάομαί τινι, vel ἐπί τινι, *Iſocr.* valde inconſiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως, *id.* de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τȣ̃ ϖλούτου, *id.* γαυριάω.

Glorioſe, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*

Glorioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνδοξος, ȣ, i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*

Glos, ἡ γάλως, ωος, *contr.* ως, *Poll.*

Gloſſa, ἡ γλῶσσα, ſ. γλῶττα, ης, *Ariſtot.*

Gloſſema, ἡ γλώσσημα, ατος.

Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.*

Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.

Gluma, τὸ ἔλυτρον, ȣ, *Dioſc.* ἡ ἄχνη, ης.

Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*

Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theophraſt.*

Glutino, κολλάω, aliquid, τὶ, *Plut.* συνάπτω.

Glutinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κολλώδης, εος, *Plato,* i. e. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Glutinum, idem quod *Gluten.*

Glutio, λιχνεύω, *Max. Tyr.* καταπίνω.

Gluto, ὁ λίχνος, ȣ, *Plato.*

Gluttus, ὁ λαιμὸς, ȣ, *Lucian.*

Gnaritas, vide *Peritia.*

Gnarus, vide *Peritus.*

Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Heſych.*

Gnathonice, γναθωνικῶς.

Gnathonicus, a, um, γναθωνικὸς, ἡ, ὸν.

Gnatus, vide *Filius.*

Gnaviter, vide *Induſtrie.*

Gnavo, vide *Navo.*

Gnavus, a, um vide *Induſtrius.*

Gnoma, vide *Sententia.*

Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Bud.*

Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.

Grabatus, ὁ κράβατος, ȣ, *N. T.*

Gracilentus, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Gracileſco, ἰσχνόομαι, *Al. Aphr.* λεπτυνόομαι.

Gracilis, e, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* λεπτὸς, ἡ, ὸν.

Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Galen.* ἡ λεπτότης.

Gradatim, κλιμακηδὸν, *Baſ.*

Gradatus, a, um, κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, adſcenſus, κλιμακωτὴ ϖρόσβασις, *Strabo.*

Gradior, βαίνω, *Dem.* Conf. *Eo.*

Gradus, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* in ſcala, ἡ βαθμὶς, ίδος, *Sophoc.* honoris, ὁ βαθμὸς, ȣ̃, *N. T.*

Græcanicus, a, um, Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Græce, Ἑλληνικῶς, Ἑλληνιστὶ, *Lucian.*

Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*

Græcus, a, um, Ἑλλήνιος, ία, ιον, *Herodot.* Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* At *Subſt.* Græcus, ὁ Ἕλλην, ηνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλληνὶς, ίδος, Ἑλλὰς γυνὴ, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλληνίζω, *Æſchin* & *Athen.*

Graius, a, um, idem quod antecedens *Græcus.*

Grallæ τὰ τῶν καλοβατῶν βάθρα, grallis incedo, σκαλοβατίζω, *Epicharm.*

Grallator, ὁ καλοβάτης, ȣ, ὁ σκαλοβατίζων, οντος. *Epicharm.*

Gramen, ἡ χλόη, ης, *Ariſtot.* ἡ ἄγρωστις, εως, *Plut.*

Gramineus, a, um, ὁ ϗ ἡ χλοηφόρος, ȣ, *Euripid.*

Graminoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χορτώδης, εος.

Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Lucian.*

Grammatice, γραμματικῶς.

Grammaticus, a, um, γραμματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκειον, ȣ.

Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Dioſc.*

Grandævus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϖολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος.

Grandeſco, μηκύνομαι.

Grandiloquus, ὁ ϗ ἡ μεγαλοῤῥήμων.

Grandino, χαλαζάω, *Lucian.*

Grandinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χαλαζώδης, εος, *Ariſtot.*

Grandis, e, vide *Magnus.*

Granditas, vide *Magnitudo.*

Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Ariſtot.* grandine impeto, ἐπιχαλαζάω, *Lucian.* grandine infeſtor, χαλαζάομαι, *Ariſtot.* grandinis inſtar, χαλαζηδὸν, *Nicet.*

Granoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κοκκώδης, εος.

Granum, ὁ κόκκος, ȣ, *Dioſc.*

Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.

Graphice, γραφικῶς, *Plut.*

Graphice, es, ἡ γραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Graphium, τὸ γραφεῖον, ȣ, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*

Graſſatio, ἡ λωποδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τȣ̃ ϖάθους, *Dioſc.*

Graſſator, ὁ λωποδύτης, ȣ, *Dem.*

Graſſor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς ϖόλιν, *Herodian.*

Gratabundus, a, um, συγχαίρων, ουσα, ον, *Dem.*

Grate, κεχαρισμένως, *Iſocr.* εὐγνωμόνως.

Grates, vide *Gratia.*

Gratia, ἡ χάρις, *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις, ϗ ἡδονὴ. *idem.* gratiam aliquorum captare, ϖροαιρεῖσθαι χάριτας ϖαρά τινων, *Dem.* inire, χάριτας χαρίζεσθαι, *id.* apud aliquem, κατατίθεσθαι χάριν ϖρός τινα, *idem,* ambire, δοῦλον ϖεριέρχεσθαι τινὸς χάριτος, *id.* mereri ἄξιον εἶναι χάριτος, *Iſocr.* bene meritum repetere, εὖ ϖοιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *idem,* debere alicui, χάριν τινὶ ὀφείλειν, *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Xen.* ἀντί τινος, ſ. τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, *Dem.* conſequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν ϖαρά τινος, *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, *Dem.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, ϖρὸς χάριν λέγειν, *id.* in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὰ, *id.* cujus igitur rei gratia iſta dico? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; *Dem.* τȣ̃ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.* quæſtus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, *Iſocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, *Dem.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, ſ. ϖρός τινα, *Iſocr.*

Gratificatio, ἡ εὐεργεσία, ας.

Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, valde, maxime, abunde, injuſte, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν, ζολλῶ, ἀδίκως, *id* non gratificor alicui, ἀχαριστέω πρός τινα, *Xen.*

Gratioſe, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ἐπιχαρίτως, *id.* χαριέντως, *id.*

Gratioſus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, *Iſocr.* ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔχαρις.

Gratis, δωρεὰν, dare aliquid alicui, δίδωμί τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι προῖκα, *idem.*

Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ας, ἡ εὐγνωμοσύνη, ης.

Grator, vide *Gratulor.*

Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα, *Dem.* Conf. *Gratis.*

Gratuitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμισθος, ου.

Gratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.

Gratulor, συγχαίρω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Dem.* tibi de felicitate, συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας, *Plut.* miſerunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ, *Herodian.* mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνησθησομένους τῇ νίκῃ, *Diod. Sic.*

Gratus, a, um, κεχαρισμένος, ένη, ένον, facere vel ſcribere, quæ multis grata ſunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, *Iſocr.* gratum eſt amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, *Ariſtot.* pro beneficio, ὁ ϗ ἡ εὐχάριστος, ου, *Philo.* grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, *Dem.* it. ὁ ϗ ἡ εὐγνώμων, i. e. acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.

Gravate, ἀκουσίως, *Ariſtot.* δυσχερῶς.

Gravedinoſus, a, um, καταῤῥωτικὸς, ἡ, όν.

Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, *Gal.* gravedine laboro, κορυζάω, *Lucian.*

Graveolens, ὁ ϗ ἡ βαρύοσμος, ου, *Al. Aphr.*

Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.*

Graveſco, βαρύνομαι, *Polyb.*

Graviditas, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Gravido, ἐγκύμονα ποιέω.

Gravidus, a, um, ἐπιβαρηθεὶς, εῖσα, ὲν, mulier, ἐγκύουσα, ης, *Ariſtot.* ἐν γαστρὶ ἔχουσα, *N. T.* βαρυνομένη τὴν γαστέρα, *Lucian.* gravida ſum, κύω, *Dem.*

Gravis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, *Plato*, *Herodian.* *Xen.* ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, έος, multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, *Dem.* σεμνὸς, ὴ, ὸν, ſtudeo eſſe urbanus & gravis, πειρῶ εἶναι ἀστεῖος ϗ σεμνός, *Iſocr.* σπουδαῖος, αια, αῖον, res graves & neceſſariæ, πράγματα σπουδαῖα ϗ κατεπείγοντα, *id.* ὁ ϗ ἡ ἐπαχθὴς, έος, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ἐπαχθεῖς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀξιόπιστος, ου, graviorem, ſ. fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, *idem.*

Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, ητος, *Plut.* morum, ἡ σεμνότης, ητος, *Dem.*

Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, *Xen.* χαλεπῶς φέρω τι, *Dem.* & moleſte fero, βαρέως ϗ λυπηρῶς, ſ. βαρέως ϗ χαλεπῶς φέρω τι, *id.* me habeo, σεμνύνομαι, *idem.*

Graviſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόβαρυς, εως.

Gravo, βαρέω, aliquid, τι, *Lucian.* aliquem, βαρύνω τινὰ, *Xen.*

Gregalis, e, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, *Ariſtot.*

Gregarius, a, um, ἀγελαῖος αία, αῖον, ſophiſta, ἀγελαῖος σοφιστὴς, *Iſocr.*

Gregatim, ἀγεληδὸν, *Hom.*

Gremium, ὁ κόλπος, ου, *Lucian.*

Greſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Lucian.*

Grex, τὸ ποίμνιον, ου, *Dem.* majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, ης, *id.* puerorum, ἀγέλη μειρακίων, *Athen.*

Griphus, ὁ γρῖφος, ου, *Poll.*

Groſſus, ὁ ὄλυνθος, ου, *Theophr.*

Grumulus, τὸ θρομβίον, ου, *Dioſc.*

Grumus, ὁ θρόμβος, ου, *Dioſc.* ὁ χόνδρος, ου.

Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω. porci grunnientes, χοῖροι γρυλλίζοντες. *Ariſtoph.*

Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ γρυμὸς, οῦ, *Athen.*

Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, *Hrodot.*

Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, ὁ οἴαξ, ακος.

Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Plato.* ἡ διοίκησις.

Gubernator, ὁ κυβερνήτης, ου, *Plato.* ὁ διϊθυντὴς, οῦ.

Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, *Dem.* curſum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, *Herodian.* optime remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινὰ, *Iſocr.*

Gula, ὁ ὀψοφάγος, ου, *Ariſtot.* ὁ λαιμός, gulæ deditus, vide *Gulo.*

Gulo, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Guloſitas, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.* ἡ γαστριμαργία.

Guloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ γαστρίμαργος, ου, *Ariſtot.*

Gurges, ἡ δίνη, ης, *Plato.*

Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, ου, *Dem.*

Guſtabilis, e, γευστὸς, ὴ, όν.

Guſtatio, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.*

Guſtatus, us, vide *Guſtus.*

Guſto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* τὶ, *N. T.*

Guſtus, us, ἡ γεῦσις, εως, *Ariſtot.* guſtum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, *Plato.* τι, *Sophocl.*

Gutta, τὸ στάγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σταλαγμὸς, ἡ ῥανίς.

Guttatim, κατὰ σταγόνας.

Guttur, ὁ λάρυγξ, γος, *Gal.* ὁ φάρυγξ, *Hipp.* ὁ βρόγχος.

Gutturnium, ὁ χερνίψ, *Athen.* τὸ χερνίβιον, ου, *idem.*

Guttus, ὁ πρόχοος, ου, *Aben.*

Gymnaſiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασίαρχος, ου, *Poll.*

Gymnaſium, τὸ γυμνάσιον, ου, *Lucian.*

Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ὴ, ὸν, agon, ἀγὼν, *Thuc.*

Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ου, ὁ γυναικὼν, ῶνος, *Xen.* γυναικωνῖτις, ιδος, *Plut.*

Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*

Gypſeus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, ſimulacrum gypſeum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, *Pauſ.*

Gypſo, γυψόω.

Gypſum, ſ. Gypſus, ἡ γύψος, *Dioſc.*

Gyro, γυρόω, δινεύω.

Gyrus, ὁ γῦρος, ου, gyrum circa aliquem aliqua re deſcribo, γῦρον περὶ τινά τινι περιγράφω, *Plut.*

H.

HA, ha, ἄ, ἆ, *Ariſtoph.*

Habena, ἡ ἡνία, ας, *Xen.*

Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, *Plut.* aliquem in numero hoſtium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, *Dem.* aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, *Plato.* pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, *Plut.* me bene, ἔχω καλῶς, *Dem.* peſſime, φαυλότατα, *id.* orationem pro aliquo, λόγον ὑπέρ τινος δημηγορέω, *id.* contra aliquem, κατά τινος, *id.* de aliqua re, ἔπω λόγον περί τι, *Iſocr.* ῥητορεύω λόγον περί τινος, *id.* nomen a juſtitia, τῆς δίκης ἐπώνυμός εἰμι, *Dem.* multos adverſarios, ἔχω πολλοὺς ἐναντιουμένους, *Iſocr.* rationem ſ. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, *Dem.* delectum municipum, ποιέομαι κατάλογον τῶν δημοτῶν, *id.* honorem eloquentiæ, τιμάω τοὺς λόγους, *Iſocr.* ratum alicujus teſtamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, *Dem.* jus faciendi teſtamentum, κύριός εἰμι διαθέσθαι, *id.* rationem, ſ. curam alicujus, ποιέομαι ἐπιμέλειαν περί τινος, *Iſocr.* τινὸς, *Dem.*

Habilis, e, ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τὶ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐάρμοστος.

Habilitas, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, *Plut.* ἡ εὐαρμοστία.

Habitabilis, ὁ ϗ ἡ οἰκήσιμος.

Habitaculum, τὸ οἴκημα, *Xen.*

Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, *Dem.*

Habitator. ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* οἰκητὴς, οῦ, urbis, ὢν ἐν τῇ πόλει, *id.*

Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῷ ἄστει, *Dem.* inter aliquos, ἔν τισι *Plato*, in domo, ἐν οἰκίᾳ, *Æſchin.* in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, *Iſocr.* terram aliquam, γῆν τινα, *Plut.* in terra, ἐπὶ τῇ γῇ, *N. T.* in inſula, νῆσον, *Iſocr.*

Habitudo, ἡ ἕξις, εως, *Gal.*

Habitus, us, ἡ ἕξις, εως, *Ariſtot.*

Hac, τῇδε, *Dem.* hac illac curſito, περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, *idem.*

Hactenus, ϗ ταῦτα μὲν ταύτῃ, *Plato*, ϗ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, *Dem.* μέχρι τοῦδε, *Thuc.*

Hædiculus, τὸ ἐρίφιον, ου, *Athen.*

Hædile, ἡ ἐριφοστασία, ας.

Hædinus, a, um, ἐρίφειος, εία, ειον.

Hædus, ὁ ἔριφος, ου, *Ariſtot.*

Hæreditarius, a, um, κληρονομαῖος, αία, αῖον, *Pandect.*

Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας, *Dem.* ὁ κλῆρος, ου, *idem*, hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, *idem*, adire, αἱρεῖν κλῆρον, *idem*, tenere, ἔχειν κλῆρον, *idem*, dividere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύω τοῦ κλήρου, *idem*, dividere cum fratre, νέμεσθαι ſ. μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφὸν, *idem*, ſortiri, κληροῦν τὸν κλῆρον, *idem.* Conf. *Hæres.*

Hæreo, συνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι, *Ariſtot.* i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, *Iſocr.*

Hæres, ὁ κληρονόμος, ου, *Dem.* ſum, κληρονομέω, *idem*, alicujus, κληρονόμος εἰμὶ τινος, *id.* hæredem inſtituo, ſ. ſcribo aliquem, καθίστημί τινα κληρονόμον, *Iſocr.* relinquo, καταλείπω κληρονόμον, *id.* fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος, *Dem.*

Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*

Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ὴ, ὸν.

Hæſitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας, *Ariſtot.*

Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας, *Iſocr.*

Hæſito, ἀπορέω, *Xen.* Conf. *Dubito.*

Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ίδος, *Lucian.*

Halitus, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*

Halo, ἐκπνέω, *Ariſtot.* ἀτμίζω, *Hippocr.*

Hamatus, a, um, ἀγκιστρωτὸς, ὴ, ὸν.

Hamo, ἀγκιστρόω.

Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.

Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου, *Lucian.* hamo capio, ἀγκιστρεύω, *Cl. Alex.*

Hara, ὁ συφεὸς, οῦ, *Hom.*

Hariola, ἡ μαντὶς, εως, *Athen.*

Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.*

Hariolor, μαντεύομαι, *Plato.* χρησμῳδῶ.

Hariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, *Ariſtot.*

Harmonicus, a, um, ἁρμονικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Harpago, ἡ ἁρπάγη, ης, *Heſych.* ἡ ἅρπαξ, αγος, *Poll.*

Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, *Poll.*

Haruſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ου.

Haruſpicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς.

Haruſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.

Haruſpicor, ἱεροσκοπέω.

Haſta, τὸ δόρυ, ατος, *Ariſtot.* ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος, ſub haſta aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, *Diod. Sic.* ἀποκηρύττω τι, *Plut.*

Haſtatus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰχμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ δορυφόρος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ λογχοφόρος.

Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον.

Haud, οὐ, vide *Non*, haud dubie, ἀναμφισβητήτως, *Dem.* haudquaquam, οὐδαμῶς, *Dem.*

Haurio, ἀντλέω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, *Ælian.* ἀρύω ὕδατος, *Plato*, aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, *Plut.*

Hauſtio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, *Æl.*

Hauſtrum, τὸ ἀντλητήριον, ου, τὸ ἄντλημα, ατος, *N. T.* ὁ ἀρυστὴρ, ῆρος, *Themiſt.*

Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*

Hebeo, ἀμβλυώομαι, *Thuc.* ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς, *Luc.*

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, pugio, ξιφίδιον, *Plut.* viſus, ἀμβλὺ ὁρᾷν, hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλῦ ϖοιεῖν τινα ϖρός τι, *Plut.*

Hebeſco, ἀμβλύνομαι, *Thuc.* oculi hebeſcunt, ἀμβλῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Hebetatio, ἡ ἄμβλασις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.

Hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τὶ, *Plut.* ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἴς τι, *id.*

Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Hecticus, a, um, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris, ἑκτικὸς ϖυρετὸς, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικὸς, οῦ, *Gal.*

Hedera, ὁ κισσὸς, ſ. κιττὸς, οῦ, *Theophr.*

Hederaceus, a, um, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, *Athen.* poculum, τὸ κισσύβιον, ου, *id.*

Hei, οἴ, mihi! οἲ ἐγώ, *Sophocl.* οἲ ἐμέ, *Epigr.* οἴ μοι, *Syneſ.* hei mihi miſero, οἴμοι τάλας, *Ariſtoph.* hei miſer, αἰβοῖ τάλας, *idem.*

Helleborus, ὁ ἐλλέβορος, ου, *Dioſc.*

Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ λιχνεία.

Helluo, ὁ αὐτολήκυθος, ου, *Dem.* ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.* ὁ λαφύκτης, ου.

Helluor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λαφύσσω.

Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός.

Hemina, ἡ κοτύλη.

Hemiſphærium, τὸ ἡμισφαίριον.

Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, *Gal.*

Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Hera, ἡ δέσποινα, ης, *Plato.* ἡ δεσπότις, ὁ κυρία.

Herba, ἡ ϖόα, ας, *Theophr.* ἡ βοτάνη.

Herbaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbarius, a, um, βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Herbeſco, βοτανόομαι, ϖοάζω, *Naz.*

Herbeus, ea, eum, ὁ καὶ ἡ ϖοώδης, εος, *Plut.*

Herboſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbula, τὸ ϖοάριον, ου, τὸ βοτάνιον, ου.

Heri, χθὲς, *Xen.* ἐχθὲς, *Iſocr.*

Herilis, e, δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, jus, δίκαιον δεσποτικὸν, *Ariſtot.*

Heriliter, δεσποτικῶς, *Dem.* κυρίως, *id.*

Hernia, ἡ κήλη, ης, *Gal.* aquoſa, ἡ ὑγροκήλη, ης, *Poll.*

Hernioſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*

Heroicus, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἡρῷος, α, ον, *Ariſtot.*

Heroina, ἡ ἡρωῒς, ίδος, *Athen.*

Heros, ὁ ἥρως, ωος, *Lucian.*

Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Herus, ὁ δεσπότης, ου, *Dem.* ὁ κύριος.

Heſternus, a, um, χθεσινὸς, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, compotatio, ὁ χθὲς ϖότος, *Plato.*

Heu! ἰοῦ, *Dem.* φεῦ. Conf. *Hei.*

Heus, ὦ τὰν, ſed heus tu, ſi, ἀλλ᾽ ὦ τὰν, εἰ, *Dem.* ὦ ᾽τὰν, *Lucian.*

Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Hic, hæc, hoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.* hic ipſe, αὐτὸς οὑτοσὶ, *Dem.*

Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.

Hicce, hæcce, hocce, οὑτοσὶ, αὑτηὶ, τουτὶ, *Gen.* τουτουὶ, ταυτησὶ, *Dat.* τουτῳὶ, &c. *Dem.*

Hiccine, idem quod antecedens *Hicce.*

Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.

Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι, *Philo.*

Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.

Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν. vita, βίος, *Luc.*

Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, οῦ, *Suid.* ἡ ἱλαρότης, ητος, *N. T.*

Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαβιόω, *Syneſ.*

Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*

Hilarus, a, um, idem quod *Hilaris.*

Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, *Dem.* repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν, *id.* hinc & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, *Plato,* hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, *Iſocr.* hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, *idem.*

Hinnio, χρεμετίζω, *Xen.*

Hinnitus, us, ὁ χρεμετισμὸς, οῦ, *Ammon.*

Hinnulus, ὁ νεβρὸς, οῦ, *Plut.*

Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ου, LXX.

Hio, χαίνω, *Lucian.* ἀναχαίνω, *idem.*

Hircinus, a, um, τράγειος, εία, ειον, hircina pellis, τραγέη, ης, *Plut.*

Hircoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τραγομάσχαλος, ου, *Ariſtoph.*

Hircus, ὁ τράγος, ου, *Ariſtot.* hircum oleo, τραγίζω, *Hippocr.* hircorum fœtor, ὁ γράσος.

Hirquus, ὁ κάνθος, ου, *Ariſtot.*

Hirſutia, ἡ δασύτης.

Hirſutus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.

Hirtus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, *Theophr.*

Hirundineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χελιδόνειος, ου, *Poll.* χελιδόνιος, ου, *Athen.*

Hirundo, ἡ χελιδὼν, όνος, *Ariſtot.* hirundinem imitor, χελιδονίζω, *Schol. Ariſtoph.* hirundinis pullus, ὁ χελιδονεὺς, έως, *Euſtath.*

Hiſco, χαίνω, *Lucian.*

Hiſpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hiſtoria, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*

Hiſtorialis, e, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Hiſtoricus, a, um, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* i. e. hiſtoriarum ſcriptor, ὁ ἱστορικὸς, οῦ, *idem,* ὁ ἱστοριογράφος, ου, *Diod. Sic.*

Hiſtrio, ὁ μῖμος, ου, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*

Hiſtrionalis, e, ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*

Hiſtrionice, ὑποκριτικῶς, *Athen.*

Hiulco, διασχίζω.

Hiulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ χασμώδης, εος.

Hodie, σήμερον, ſ. *Att.* τήμερον, *Dem.* αὐθήμερον, *id.* ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, *Lycurg.*

Hodiernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, ſ. *Attice* τήμερον, uſque in hodiernum diem, μέχρι, ſ. ἄχρι τῆς σήμερον ſ. τήμερον ἡμέρας, *Dem. Iſocr.* εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, *Dem.*

Hœdus, vide *Hædus.*

Holoſericus, a, um, ὁλοσηρικὸς, ἡ, όν.

Homicida, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἀνδροφόνος, ου, *id.*

Homicidium, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ μιαιφονία, ας, *Plato,* committo, ἀποκτείνω τινὰ, *Dem.* ἀνθρωποκτονέω, *Naz.*

Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ου, *Dem.* probus, σπουδαῖος, *id.* bonus & humanus, χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος, *id.* levis ſ. obſcurus, τυχὼν, *Iſocr.* malus, φαῦλος, *Dem.* perditus, φθόρος, *id.* exterus, ὁ ἔξωθεν, *Iſocr.* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, *Dem.*

Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, ου, *Dem.* ὁ ἀνθρωπίσκος.

Honeſtamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Honeſtas, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xenoph.* Conf. *Virtus,* item *Honeſtus, a, um.*

Honeſte, καλῶς, & decenter agere, καὶ προσηκόντως πράττειν, *Dem.*

Honeſto, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐπικοσμέω τινὰ, *Ariſtot.* σεμνύνω τινὰ, *Dem.*

Honeſtum, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.*

Honeſtus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *Xenoph.* i. e. bonus, καλὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* honeſtum & bonum eſſe, καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, *Dem.* & decorum eſſe alicui, καλὸν καὶ πρέπον εἶναί τινι, *id.* & juſtum eſſe, καλὸν καὶ δίκαιον εἶναι, *id.*

Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιτιμία, ας, *id.* & gloria, τιμὴ καὶ δόξα, *id.* & admiratio, τιμὴ καὶ ζῆλος, *id.* ζῆλος καὶ φιλοτιμία, *id.* ſtudium honoris & gloriæ, φιλοτιμία καὶ δόξα, *id* magnus, τιμὴ μεγάλη, *id.* ampliſſimus, πλείστη, *id.* immortalis, ἀνεξάλειπτος, *Iſocr.* meritus, προσηκούσιος, *Dem.* eximius, ἐξαίρετος, *Iſocr.* ſummus, ὑπερβολὴ τιμῆς, *Dem.* honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω, *Iſocr.* amo, τιμὴν ἀγαπάω, *id.* quæro, τιμὴν ζητέω, *id.* ὁρμάομαι πρὸς φιλοτιμίαν, *id.* adſero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, *id.* κομίζομαι τιμὴν, *id.* decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι, *Dem.* conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι, *Iſocr.* conſequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem.* τυγχάνειν τιμῆς, *id.* κτήσασθαι τιμὴν, *idem,* λαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* habere, ἔχειν τιμὴν, *id.* tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, *Dem.* datam eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι, *id.* amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, *id.* recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* honore contentum eſſe, στέργειν τιμὴν, *id.* frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς ϖαρά τινος, *Dem.* antecellere alicui, ϖροέχειν τιμῇ τινος, *Iſocr.* honoris & decori cauſſam eſſe, τιμίου καὶ καλοῦ αἴτιον εἶναι, *Dem.* ſummos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾷν τινα, *idem,* publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾷν, *id.*

Honorabilis, e, τίμιος ια, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀξιότιμος.

Honorarium, τὸ γέρας, ατος, *Dem.* bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ου, *id.* dare, διδόναι ἀριστεῖόν τινι, *id.* conſequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου ἀπό τινος, *id.* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, *Iſocr.* τυγχάνειν τοῦ ἀριστείου, *id.*

Honorarius, a, um, τιμητικος, ἡ, όν.

Honorate, ἐντίμως, *Plato.*

Honoratus, a, um, τιμώμενος, ένη, ενον *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος.

Honorifice, ἐνδόξως, *Dem.* ἐντίμως, *Plato.*

Honorificus, a, um, τίμιος, ία, ιον, honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν ϖᾶσιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, honorifica & magna & ſplendida res, ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν ϖρᾶγμα, *id.*

Honoro, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* maxime, μάλιστα, *id.* εἰς ὑπερβολὴν, *idem,* ὑπερβαλλόντως, *id.* ut meretur, κατ᾽ ἀξίαν, *Iſocr.* perinde ut alium, ἐξ ἴσου τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publice, δημοσίᾳ, *id.* aliquem in aliqua re, τινὰ κατά τι, *Ælian.* & religioſe colo animalia quædam, σέβομαι καὶ τιμάω ζῶά τινα, *Iſocr.* Conf. *Honor,* item *Colo.*

Hora, ἡ ὥρα, ας, *Dem.* quota hora eſt? ποῖον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον, *Lucian.* hac ipſa hora, ἐνεστώσης τῆς ὥρας, *Plut.* elapſa, ὥρα ϖαρελθοῦσα.

Hordeaceus, a, um, κρίθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*

Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, *Theophr.* hordei ferax, ὁ καὶ ἡ κριθοφόρος, ου, *Strabo.*

Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.

Hornus, a, um, ἔτειος, εία, ειον, *Cl. Alex.*

Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*

Horrendus, a, um, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* ſcelus, δεινὸν καὶ σχέτλιον ἀσέβημα, *Dem.*

Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, *Dem.* ſues horrentes ſetis, ὕες ἀναφρίσσοντες, *Ariſtot.*

Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, ου.

Horreſco, vide *Horreo.*

Horreum, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* ἡ ἀποθήκη, ης, *N. T.* τὸ σιτοφυλακεῖον.

Horribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Plato,* ὁ καὶ ἡ φρικώδης.

Horride, τραχέως, *Iſocr.*

Horridus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.*

Horror, ἡ φρίκη, ης, *Plut.* febrilis, ἡ φρικία, ας, *Dioſc.*

Horſum, δεῦρο, *Dem.*

Hortamentum, τὸ παράγγελμα.

Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ νουθέτησις.

Hortator, ὁ νουθετῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ παραινῶν, οῦντος, *id.*

Hortenſis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, ſmilax, σμίλαξ, *Dioſc.*

Hortor, ϖαρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* ϖρός τι, *id.* ϖροτρέπω τινὰ εἴς τι, *Dem.* ἐπί τι, *id.* ϖαραινέω τινά τι, *Xenoph.* ϖαροξύνω τινὰ τι, *Iſocr.* ϖαρορμάω τινά εἴς τι, *Xen.*

Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Hortulus, τὸ κηπίον, ου, *Thuc.* τὸ κηπίδιον.

Hortus, ὁ κῆπος, ου, *Dem.*

Hoſpes, *alios hoſpitio excipiens,* ὁ πρόξενος, ου, *Thucyd.* ὁ ξενοδόχος, ου, *Philo,* ὁ πανδοχεὺς, έως, *Plut.* *qui hoſpitio excipitur,* ὁ ξένος, ου, *Dem.* alicujus & familiaris, ξένος ὢν τινι ἐπιτήδειος, *Iſocr.*

Hoſpita, ἡ ξενοδόχος, ου, ἡ πανδοκεύτρια, ας, *Ariſtoph.*

Hoſpitalis,

Hoſpitalis, e, ξένιος, ία, ιον, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ φιλόξενος, ξενικὸς, ὴ, ὸν, amicitia, φιλία, *Ariſtot.* munus, τὸ ξένιον, ου, *Dem.*

Hoſpitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φιλοξενία.

Hoſpitaliter, φιλοξένως, *Iſocr.*

Hoſpitium, τὸ ξενοδοχεῖον, ου, τὸ πανδοχεῖον, ου, *Plut.* ὁ ξενὼν, ῶνος, & amicitia, ἡ ξενία ϗ φιλία, *Dem.* renovo vetus hoſpitium, ἀνανεόομαι ϗ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, *Iſocr.* decerno alicui jus hoſpitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, *Dem.* excipio hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hoſpitio conjungor, ξενόομαι, *Xenoph.*

Hoſpitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπό τινος, *Xenoph.*

Hoſtia, ἡ θυσία, ας, *Lucian.* τὸ θῦμα, ατος, *Iſocr.* hoſtiam immolo, θυσίαν θύω, *Plato,* ἱερόθυτα ποιέω, *Ariſtot.*

Hoſticus, a, um, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα, *Xen.*

Hoſtilis, e, πολέμιος, ία, ιον, *Xen.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς, hoſtili animo ſum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *id.*

Hoſtilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*

Hoſtiliter, πολεμικῶς, *Iſocr.* πολεμίως, *Thuc.*

Hoſtimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*

Hoſtio, ἀμείβομαι, *Dem.*

Hoſtis, ὁ ἐχθρὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πολέμιος, ου, *id.* & inimicus, πολέμιος ϗ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Iſocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, πρόδηλος, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hoſtem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστὴν, *Iſocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμήσαντα, *Dem.* eſſe alicujus, εἶναι πολέμιον ſ. ἐχθρόν τινος, *id.* experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ ſ. ἐχθρῷ, *id.* facere cum hoſtibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν, *id.*

Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adſiſte, δεῦρο ἀναστάς μοι, *id.* reſtituere, δεῦρί κατάγειν, *id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν, *Iſocr.* hucuſque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, *N. T.* huc & illuc circumvagari, δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι, *Dem.*

Hujuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτός τις, *Plato.*

Humane, ἀνθρωποπαθῶς, *Hermog.*

Humanitas, i. e. humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* & clementia alicujus, ϗ πραότης τινὸς, *id.* & animi facilitas, ϗ τρόπου ἐπιείκεια, *id.* & indulgentia, ϗ ἄνεσις, *id* humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων, *id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν, *id.* habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, *Iſocr.*

Humaniter, ἀνθρωπίνως, *Dem.* diſputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης, *id.* humaniter ſe gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, *id.*

Humanus, a, um, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus, ἀνθρώπειον γένος, *Lucian.* ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρώπινον γένος, *Plato,* i. e. comis, ὁ ϗ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Dem.* & clemens, ϗ πρᾶος, *idem,* manſuetis & humanis moribus præditus, ἥμερος ϗ φιλάνθρωπος τοὺς τρόπους, *Dem.* humanum ſe præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινα, *Dem.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω, *Gal.* νοτίζω, *Dioſc.* ἰκμάζω.

Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Humeo, νοτιάω, *Ariſtot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ου, *Iſocr.*

Humeſco, ὑγραίνομαι, *Plato.*

Humi, χαμαὶ, ſedeo, χαμαὶ κάθημαι, *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*

Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* νότιος, *Hom.*

Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω, *N. T.*

Humilis, e, ὁ ϗ ἡ πρόσγειος, ου, *Ariſtot.* ταπεινὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* animo, ὁ ϗ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ταπεινοφροσύνη.

Humiliter, ταπεινῶς, *Iſocr.*

Humo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, ſ. ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Baſil.*

Humor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.* ἡ νοτὶς, *Athen.*

Humus, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* Conf. *Terra.*

Hyacinthinus, a, um, ὑακίνθινος, ίνη, ινον.

Hyacinthus, ἡ, vel ὁ ὑάκινθος, ου, *Dioſc.*

Hyades, αἱ ὑάδες, ων, *Poll.*

Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, ου, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμάζω, *Dem.* χειμάζω.

Hybernus, a, um, χειμερινὸς, ὴ, ὸν, morbi, χειμεριναὶ νόσοι, *Hippocr.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν.

Hydrops, *morbus,* ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydrope laboranti ſimilis, ὁ ὕδρωψ, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Dioſc.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Ariſtot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, ου.

Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασία, ας, *Polyb.* ἡ παραχειμασία.

Hyemo, χειμάζω, *Dem.* χειμερίζω.

Hyems, ὁ χειμὼν, *Xen.* τὸ χεῖμα.

Hymnus, ὁ ὕμνος, ου, *N. T.*

Hypocauſtum, τὸ ὑπόκαυστον, ου, *Vitruvius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocriſis, ὁ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, ου, *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Iſocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*

Hypotheſis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Ariſtot.*

Hypotheticus, a, um, ὑποθετικος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Hyſtrix, ὁ ὕστριξ, ſ. ὕσθριξ, χος, *Ariſtot.*

J.

JAceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Iſocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.* κατακλίνομαι.

Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ, *Xen.* probra, vide *Probrum,* fundamentum, vide *Fundamentum.*

Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.

Jactantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* τὸ φρύαγμα, ατος, *Plut.* ἡ μεγαλαυχία.

Jactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, οῦ, *Plut.*

Jactator, ὁ ῥιπτάζων, οντος, *Ariſtot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, οῦ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος, *id.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *Iſocr.*

Jactito, ῥιπτάζω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ἐπί τινι, *Iſocr.* ἀγάλλομαι τινι, *Thuc.* ἐπί τινι, *Xen.* generis nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν, *Ariſtid.* artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν, *Iſocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου, *id.*

Jacto, ῥίπτω, *Xenoph.* Conf. *Jactito.*

Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παρανάλωμα, *Ælian.* Conf. *Damnum.*

Jactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντὶς, retis, ὁ βόλος τοῦ δικτύου, *Ariſtoph.*

Jactandi peritia, ἡ εὐστοχία, ἡ εὐημονία, ἡ εὐτοξία.

Jaculandi peritus, ὁ ϗ ἡ εὔστοχος.

Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, *Suid.*

Jaculator, ὁ ἀκοντιστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ τοξότης.

Jaculatorius, a, um, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.

Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.

Jaculor, ἀκοντίζω, haſtam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*

Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*

Jam, ἤδη, pulſo, ἀμύνομαι, *Dem.* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς, *Dem.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* νῦν, *id.* jam jam, παραυτίκα, *Dem.* ὅσον οὐκ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, *Dem.* πολὺν ἤδη χρόνον, *id.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, *Dem.* jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Janitor, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ πυλωρός.

Janitrix, ἡ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Janua, ἡ θύρα, ας, *Xen.* januam pulſo, θύραν πατάσσω, *idem,* aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*

Januarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, ου.

Jaſpis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Dioſc.*

Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτοῦ καταμένειν, *Iſocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, οὗ, *Iſocr.* ibid. αὐτόθι, *Dem.*

Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*

Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρός τινα, *Dem.* σπένδομαι πρός τινα, *Thuc.*

Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.*

Ictericus a, um, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Icterus, ὁ ἴκτερος, ου, *Gal.* ictero laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ ἰκτεριώδης, εος, *Dioſc.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Galen.*

Ictus, us, ἡ πληγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Icuncula, τὸ εἰκόνιον, ου, *Plut.*

Idcirco, διὰ τοῦτο, *Dem.* διὰ ταῦτα, *id.*

Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*

Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ ſ. ταὐτὸ, *Ariſtoph.* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταὐτὸν, ὅπερ, *Iſocr.* quod ſecunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονία, *Ariſtot.*

Identidem, θαμινὰς, *Xen.*

Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Ariſtot.*

Ideo, διὸ, *Dem.* δια τοῦτο. *id.* quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι, *Iſocr.* ideo, quod condidiſti homines, ἀνθ᾽ ἔπλασας ἀνθρώπους, *Plut.*

Idioma, τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Idiota, ὁ ἰδιώτης, ου, *Dem.*

Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ου, *N. T.* ſum, εἰδωλολατρεύω, *Baſ.*

Idololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας, *N. T.*

Idolum, τὸ εἴδωλον, ου, *N. T.*

Idonee, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἱκανῶς.

Idoneus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὶ, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύεσθαι, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res juſtas, πρακτικος τῶν δικαίων, *Ariſtot.* ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Iſocr.* ad agendum, δυνάμενος πράττειν. *id.*

Idus, αἱ εἰδοὶ, ων.

Jecinoroſus, a, um, vide *Hepaticus, a, um.*

Jecur, vide *Hepar.*

Jejune, ἀγευστί, ἀπαστί.

Jejunitas, ἡ νηστεία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀσιτία, ας, *idem.*

Jejunium, idem quod *Jejunitas.*

Jejuno, ἀσιτέω, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*

Jejunus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσιτος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀπόσιτος, ου, *id.*

JESUS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ, *N. T.*

Jentaculum, ὁ ἀκρατισμος, οῦ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Ariſtot.*

Jento, ἀκρατίζομαι, *Philo.*

Igitur, οὖν, properant, χωροῦσιν, οὖν, *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ, *idem,* οὐκοῦν, precabatur, οὐκοῦν ηὔχετο, *id.* δὴ, commemoravi, ὑπέμνησα δὴ, *id.*

Ignarus, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.* μὴ ἐπιστάμενος, ένη, ενον, *Xen.*

Ignave, ἀργῶς, ſe gerere, ἔχειν, *Plut.* i. e. timide, ἀνάνδρως, ſe gerere erga hoſtes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, *Iſocr.*

Ignavia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥαθυμία, ας, *id.* & ſocordia, ἡ ἀργία καὶ ῥαθυμία, *id.* & negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, *idem,* τὸ ῥαθυμεῖν, nimia & intempeſtiva, ῥαθυμία πολλὴ καὶ ἄκαιρος, *id.* inſignis & pernicioſa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος, *id.* ignaviæ ſe dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *id.* per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προέσθαι τὶ, *id.* ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥαθυμίαν, *id.* & timiditas, ἡ ἀνανδρία καὶ κακία, *Dem.* & mollities, καὶ μαλακία, *id.* & ſocordia, καὶ ῥαθυμία, *id.* facere aliquid ob ignaviam & effeminatum animum, ποιεῖν τι δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα, *id.*

Ignaviter, i. e. ſegniter, ἀργῶς, *Dem.* ῥαθύμως, *Iſocr.* i. e. timide, ἀνάνδρως, *id.* κακῶς, *Dem.*

Ignavus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀργέων, ῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου, *Iſocr.* ῥαθυμῶν, οῦσα, οῦν, *id.* i. e. timidus, ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ου, *Dem.* φαῦλος, ἡ, ον, *idem,* μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ſum, ῥαθυμέω, *Dem.* ἀργέω, *idem,* μαλακίζομαι, *id.* κακίζομαι, *id.*

Igneſco, ἐκπυρόομαι, *Galen.*

Igneus, a, um, πυρινὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔμπυρος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ πυροειδὴς, έος, *Plato.*

Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου, *Plato.*

Igniculus, τὸ πυρίδιον, ου.

Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, *Ariſtot.* ſacer, τὸ ἐρυσίπελας, ατος, *Gal.* cœleſtis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* cœlo deſcendens, πῦρ καταβάσιον, *Philo.* fatuus, ὁ πολυδεύκης.

Ignitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρώδης, εος, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου, *Plut.*

Ignobilis, e, genere, ὁ καὶ ἡ ἀγενὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσγενὴς, εος, nomine, ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.* ἀνώνυμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀκλεής.

Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* & humilitas, καὶ ταπεινότης, *id.*

Ignominia, ἡ δύσκλεια, ας, *Dem.* ἡ ἀδοξία, ας, *id.* & contemptus, ἀδοξία, καὶ αἰσχύνη, *idem,* ignominiam alicui affero, αἰσχύνην φέρω τινὶ, *id.* concido in tenebras & ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ, *id.* fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, *id.* abſtergo ignominiam rerum geſtarum, ἀποτρίβομαι τὴν τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, *Dem.* ignominia adficio & peſſime tracto, ἀτιμάω καὶ τὰ ἔσχατα πράττω τινὰ, *id.* contra omne jus & æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάομαι, *Dem.*

Ignominioſe, ἀδόξως, *Dem.*

Ignominioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.* & turpis, ἐπονείδιστος, καὶ αἰσχρὸς, *id.* ignominioſum habetur jam, verſari in rep. ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, *id.* ignominioſum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, *id.*

Ignorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ου, *Lucian.*

Ignorantia, ἡ ἄγνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *idem,* & inſcitia rerum, ἡ ἀπειρία καὶ ἀγνοία πραγμάτων, *id.* & oblivio, ἄγνοια καὶ λήθη, *Iſocr.* cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, *Dem.* incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, *Iſocr.* facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι᾽ ἄγνοιαν, *Dem.*

Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, ας, *Dem.*

Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* aliquem, τινὰ, *idem,* aliquid, λανθάνει μέ τι, *idem,* nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, *id.*

Ignoſcentia, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.* Conf. *Venia.*

Ignoſcibilis, e, συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Ignoſco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, *Eurip.* fraudem, τῆς ἀπάτης, *Philoſtrat.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.* συγγνώμην δίδωμι τινι, *Polyb.*

Ignotus, a, um, ἀγνοούμενος, ένη, ενον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, alicui, ἀγνὼς τινι, *id.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, *Iſocr.*

Ilex, ὁ πρῖνος, ου, *Ariſtot.*

Ilia, ὁ κενεὼν, ῶνος.

Ilicet, εἶεν δή.

Ilicetum, ὁ πρινὼν, ῶνος.

Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Thuc.*

Illaboratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέργαστος, ου, *Lucian.* aurum, ἄπεφθος χρυσὸς, *id.*

Illac, ἐκεῖσε.

Illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι, fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην, *Xen.*

Illæſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, έος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀλώβητος, ὁ καὶ ἡ ἀπήμων.

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Illaudatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου, *Iſocr.*

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ille ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαί, ῶν, *Plato,* τὰ θέλγητρα.

Illecebroſus, a, um, ἐπαγωγὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, & attractitius, ἀγωγὸς καὶ ἐφολκὸς, *Ælian.*

Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Illegitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκνομος, ου, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἔκθεσμος, ου, *id.*

Illepide, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως, *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Illibate, ἀψαύστως, ſ. ἀψαυστὶ, *Plut.*

Illibatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄψαυστος, ου, *Philo,* ὁ καὶ ἡ ἄθικτος, ου, *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, καὶ μικρολόγος, *Dem.* i. e. ſervilis, ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς, έος, *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, *Ariſtot.* i. e. ingenium ſervile, ἡ ἀγέννεια, ας, *Cl. Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.

Illic, ἐκεῖ, *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι, *id.*

Illicio, ἐπάγω, *Dem.* aliquem, θηράω τινὰ, *Iſocr.*

Illicite, ἀθέσμως, *Heſych.*

Illicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεσμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, illicita precor, ἀθέμιστα εὔχομαι, *Xen.* facio, ἀθέμιστα ποιέω, *id.*

Illicium, idem quod *Illecebræ.*

Illico, παραυτίκα, *Dem.* Conf. *Statim.*

Illido, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Illigo, προσδέω, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, *Plato.*

Illimis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπηλος, ου.

Illinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Illinimentum, τὸ ἐπίχρισμα, ατος, *Dioſc.*

Illinio, ἐπιχρίω, *Gal.* ἐναλείφω.

Illiſio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Illiteratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος. ου, *N. T.* ὁ ἐκ τῶν λόγων ὤν, *Plut.* Conf. *Indoctus.*

Illitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίχριστος, ου, *Gal.*

Illò, ἐκεῖσε, ſermonis, τοῦ λόγου, *Herodot.*

Illotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄλουτος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄνιπτος, ου, *N. T.* illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ, *Naz.* pedibus, ποσὶ, *Philo.*

Illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεῖ, ſequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα, *Chryſ.* & inde huc, ἐκεῖσε, καὶ ἐκεῖθεν δεῦρο, *Dem.*

Illuceo, ἐπιλάμπω, *Xen.* ἐπιφαίνομαι, alicui, τινὶ, *id.*

Illuceſco, ἐπιφαίνω, *N. T.* ἐπιφώσκω, ſabbatum illuceſcebat, ἐπέφωσκε σάββατον, *ibid.* ubi illuxit, ſc. dies, ὑπολαμπούσης ἡμέρας, illuceſcente die, διαφωσκούσης ἡμέρας, *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐκτρυφάω τινὰ, *Lucian.* χλευάζω τινὰ, *Herodian.* operibus alicujus ὑβρίζω εἰς ἔργα τινὸς, *id.*

Illuminate, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ ἐπίλαμψις, εως, *Philo.* ὁ φωτισμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ φωταγωγία, ας, *Naz.* ἡ ἔλλαμψις, εως, *apud Theol.*

Illumino, φωτίζω. *Galen.* καταφωτίζω, *Naz.* λαμπρύνω, aliquid, καταλάμπω τι, *Plut.* ἐλλάμπω, *apud Theol.*

Illunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσέληνος, ου, nox, νὺξ, *Ælian.*

Illuſio, i. e. ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *N. T.* ὁ μυκτηρισμὸς, οῦ, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ διάκρουσις, εως, *id.*

Illuſor, ὁ ἐμπαίκτης, ου, *N. T.*

Illuſtratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illuſtris, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιφανὴς, έος, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, ἡ, ον, vir, ἀνὴρ, *Dem.* ἀνὴρ ὠνομασμένος, *Iſocr.* ἀνὴρ, λαμπρὸς, *Dem.* illuſtrem fieri per aliquid, ἐπιφανῆ γενέσθαι διά τι, *id.* ἀπολαμπρύνεσθαι τινι, *Herodot.*

Illuſtro, καταλάμπω, aliquid, τὶ, *Plut.* φωτίζω τι, *Gal.* i. e. declaro, φανερόω, δηλόω, *Iſocr.*

Illuvies, ἡ ἀλουσία, ας, *Naz.* τὸ περίψημα, ατος, *N. T.* τὸ ἀπόνιμμα, ατος, *Clem. Alex.*

Imaginarius, a, um, φανταστικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾶν τι, *Gal.* aliquid animo, διατυπόω τι, *Herodian.*

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, *Dem.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.* τὸ εἴδωλον, ου, *id.* Conf. *Simulacrum.*

Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, ου, *Plut* τὸ ἀγαλμάτιον, ου, *Lucian.*

Imbecillis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, corpore, τὸ σῶμα, *Plato,* opibus, χρήμασι, *idem,* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, *Dem.* ſum ἀσθενέω, *Iſocr.*

Imbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Baſ.* corporis, ἡ καχεξία, ας, *Diod. Sic.*

Imbecilliter, ἀσθενῶς, *Dem.*

Imbellis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόλεμος, ου, muſa, μοῦσα, *Plato,* ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ου, *Iſocr.*

Imber, ὁ ὄμβρος, ου, imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων, *Iſocr.* τὰ ὕδατα, ων, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ᾽ ὑδάτων, *Dem.* imbre madens, ὁ καὶ ἡ διόμβρος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ κάτομβρος, ου, *Theophr.*

Imberbis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγένειος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀπώγων.

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τοῦ ἱκανοῦ τοῦ οἴνου, *Lucian.* aliquid animo, ἐναπομάττομαί τι, *Philo,* i. e. comprehendo ſ. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plut.*

Imbrex, τὸ γεῖσον, ου, *Phavor.* ὁ κέραμος στρογγυλοειδής.

Imbricatim, γεισοειδῶς.

Imbrico, ἀπογεισόω, *Ariſtot.*

Imbricus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄμβριος, ου, *Ariſtoph.*

Imbuo, ἐμβρέχω, *Dioſc.* παραβύω, *Baſ.* i. e. inſtituo, παιδεύω τινά τινι, *Xenoph.* aliquem inſtitutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύματά τινος, *Herodian.* Conf. *Doceo, Inſtituo.*

Imitabilis, e, μιμητὸς, ἡ, όν.

Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, *Plato.*

Imitandus, a, um, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.

Imitatio, ἡ μίμησις, εως, *Thuc.* τὸ μίμημα, ατος, *Philo,* τὸ ἀπομίμημα, ατος, *Diod. Sic.* ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* inepta, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.*

Imitator, ὁ μιμητὴς, οῦ, *Thuc.* hiſtrionicus, ὁ μῖμος, ου, *Dem.*

Imitor, μιμέομαι, majores opere, τοὺς προγόνους τῷ ἔργῳ, *Dem.* res geſtas alicujus, τὰς πράξεις τινὸς, *idem.* & æmulor aliquem, καὶ ζηλόω τινὰ, *Iſocr.* ζηλόω τινὰ καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκω, *Plato,* μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος, *Iſocr.* imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum ſibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν, *Lucian.*

Immaculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμωμος, ου LXX. ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρέχομαι, *Dioſc.*

Immanis, e, ἄγριος, ια, ιον, & difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπὸς, *Plato,* & crudelis beſtia, θηρίον ἄγριον καὶ πλείστης ὠμότητος μεστὸν, *Iſocr.* ὠμὸς, ἡ, ὸν, immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Iſocr.* i. e. ingens, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ πελώριος, immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, *Plato,* ἀμύθητον ὅσον, *Ariſtot.*

Immanitas, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος, & ſævitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινὸς, *Iſocr.*

Immanſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, *Ariſtot.*

Immarceſcibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμάραντος, ου, *N. T.*

Immarceſco, μαραίνομαι, *Philo,* ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immature, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας, *Ariſtoph.*

Immaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ου, ad conjugium, πρὸς τὸν γάμον, *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo,* immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθεὶς, *Lucian.*

Immediate, ἀμέσως.

Immediatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ου, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ου, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ου, *Philo.*

Immeditatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελέτητος, ου, *Lucian.*

Immeio, ἐνουρέω, *Dioſc.*

Immemor, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato,* ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, alicujus, τινὸς, *Æſchin.* ſum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, e, οὐκ ἀξιομνημόνευτος, ου.

Immemoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, ου.

Immenſitas, ἡ ἀμετρία, ας, *Lucian.* τὸ ἄμετρον, ου, *id.*

Immenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, ου, *idem,* ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, apparatus, παρασκευὴ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δύναμις τινος, *id.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον, atrocia & immenſa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* εἴσειμι, *Xen.*

Immerens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Ariſtoph.* in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ *Dioſc.* καταδύω ἐφ᾽ ὕδατι, *Ariſtot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν, *Plut.*

Immerito, ἀναξίως, *Iſocr.* fortunam adverſam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν, *id.*

Immeritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ου, *Dem.*

Immerſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιστος, ου, *Pind.*

Immerſio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.*

Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Iſocr.*

Immineo, ἐπίκειμαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, *Dem.* finis vitæ nobis, ἐπίκειται τέλος ὑμῖν, *Herodian.* crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ἐπικρέμαται θάνατος, *Plut.* imminet fames, μέλλει ἔσεσθαι λιμὸς, *Ælian.*

Imminuo, μικρύνω, μειόω, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐλάττους ποιέομαι τὰς πόλεις, *id.* imminuta eſt reſpublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐμπλέκω τι, *N. T.*

Immiſerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνοίκτιρος, ου, *Eurip.*

Immiſericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

Immiſericorditer, ἀνηλεῶς, *Philo,* ἀνοίκτως, *Soph.*

Immiſericors, ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, ονος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνηλεὴς, έος, *Philo.*

Immiſſio, ἡ ἐνεσία, ας, ἡ ἔφεσις, εως.

Immitis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀμείλιχος, & nemini ignoſcens, ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος, *Dem.* & aſper, πικρὸς καὶ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Immitto, ἐνίημι, *Xenoph.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγει, *Syneſ.* aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα εἴς τι, *Ariſtot.*

Immo, καί γε, audaces, immo temerarios eſſe dicit, θαρραλέους, καὶ ἴτας γε ἔφη, *Plato,* immo etiam, ad ipſos hoſtes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν οὖν, ἔφη, *Xenoph.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *N. T.* turpe eſt, immo turpiſſimum, ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, *Dem.* quin immo barbari quoque ſponte illi ſe dediderunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, έος, *Naz.* immobilem eſſe, ἀμετακινήτως ſ. ἀκινήτως ἔχειν, *Iſocr. Ariſt.*

Immobilitas, ἡ ἀκινησία, ας, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Iſocr.* ἀμετακινήτως, *Ariſtot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. proterve, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, *Naz.* ſumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, ποτὸν πλεῖον τῆς μετρίας, *Dem.* i. e. protervus, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, *Plut.*

Immodeſte, ἀκόσμως, προπετῶς, *Dem.* agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, *id.*

Immodeſtia, ἡ ἀκοσμία, ας, *Plut.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.*

Immodeſtus, a, um, ἀκοσμῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος.

Immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρογκος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ πλείων τῆς μετρίας, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, *Æl.*

Immolatio, ἡ θυσία, ας, *Ariſtot.*

Immolator, ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, θύω βοῦν, *Plut.* Deo, Θεῷ, *Plut.* θυσίαν τινὶ, *Xenoph.* pro aliquo. διά τι, *idem,* animalia, κατασφάττω ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω, *Philo.*

Immorigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσήνιος, ου, *Galen.*

Immorior, ἐναποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω, *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* περί τι, *Thuc.* ἔν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* ἐγχρονίζω τινι, *Thuc.* rebus moleſtis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι, *id.*

Immortalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, ου, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, *Iſocr.* ſum ob aliquid, εἰμι ἕνεκά τινος, *Dem.* immortalia ſapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, *Iſocr.* immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινὰ, *Iſocr.* immortalem ſui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὑτοῦ μνήμην καταλείπειν, *Iſocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, *id.* conſequi, τυχεῖν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *idem.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ου, *Chryſ.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀμετακίνητος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου, LXX. ſto, ἀτρεμίζω, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθάρτης, ητος, *id.*

Immundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, ου, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ου, *Dem.* μιαρὸς, ρὰ, ρόν.

Immunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, έος, ab aliqua re, τινος, *Dem.* ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* ſum, ἀσυμβολέω, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινὶ, *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.* immunitatem ab aliqua alicui tribuere, ἀξιοῦν τινα τῆς ἀτελείας τινὸς, *id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, *id.* conſequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, *id.* invenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ᾽ εὐεργεσιῶν, *id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν, *id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν, *id.* immunitate ſua frui, χρῆσθαι ἑσῇ ἀτελείᾳ, *id.*

Immunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου, *Ariſtoph.*

Immutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάτρεπτος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄτρεπτος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάστατος, *Plato,* ὁ καὶ ἡ ἀμετάθετος, ου, *N. T.* ἀμετακινήτως ἔχων, ουσα, ον, *Iſocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo.* ἀμετακινήτως, *Iſocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Conf. *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, οὐκ εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρτιος, ου, περισσὸς, ἡ, ὸν, numerus, ἀριθμὸς περισσὸς, *Plut.* ad pugnandum, οὐκ ἀξιόμαχος, ου, *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαράσκευος, ου, ἀπαρασκεύαστος, ου, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, έος, *Plut.*

Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθῶς, *Plut.*

Impatiens, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀτλήμων, ονος.

Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, *Heſych.*

Impatienter, ἀμενητὶ, aliquid ferre, δυσηνιάστως τι φέρειν, *Syneſ.*

Impavidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀδεής.

Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ου, *id.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης, *Thuc.* impedimento eſſe alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὰ, *idem,* ἐμποδὼν γίνεσθαί τινι, *Plut.* impedimento alicui eſſe, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, *Ariſtot.* impedimento carens, ὁ καὶ ἡ ἀπαρεμπόδιστος, ου, *Epictet.* impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινι περί τι, *Herodian.* ſine impedimento, ἀνεμποδίστως, *Diod. Sic.* impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, LXX. Conf. ſequens *Impedio.*

Impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *id.* κωλύω τινὰ, *Dem.* quo miuus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι, aliquem in aliqua re, ἀπείργω τινά τινος, *Plut.* aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον, *Xenoph.* remigum miniſterium, παραποδίζω τὴν μὲν ἐρετμῶν χρείαν, *Polyb.* nemine impediente perſequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodian.*

Impeditio, ἡ κώλυσις, εως, ὁ ἐμποδισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Aristot. ἡ ἐπικώλυσις, *Xen.* Confer *Impedimentum.*

Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινὶ, *Aristot.* aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ εἴς τι, *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι, *Isocr.* oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ, *Xen.*

Impendeo, ἐπικρέμαμαι. Vide *Immineo.*

Impendio, λίαν, *Isocr.*

Impendium, vide *Sumptus.*

Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι, *Dem.* aliquid frustra, τι εἰς οὐδὲν δέον, *idem*, divitias, ἀναλίσκω χρήματα, *Isocr.* bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.*

Impenetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάβατος, ου.

Impensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, *Dem.* facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, *id.* Conf. *Sumptus.*

Impense, σφόδρα, *Aristot.* ἄγαν, *Plato.*

Imperator, i. e. dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἡγούμενος, ου, i. e. Cæsar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Jos.*

Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, *Isocr.*

Imperatorius, a, um, στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, *Xiph.*

Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, *Philo*, i. e. Cæsaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ ορος, *Xiph.*

Imperatum, τὸ κελευόμενον, ου, *Xen.* τὸ προσταχθὲν, έντος, *Isocr.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* τὸ παραγγελλόμενον, ου, *id.* facere, ποιεῖν, ſ. πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον, *Dem.*

Imperceptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, ου.

Impercuſsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου, *Plato.*

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, ſeminum, τῶν σπερμάτων, *Theophr.*

Imperfectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, έος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἡμιτελὴς, έος, *Isocr.*

Imperioſe, ἐπιτακτικῶς, *Suid.*

Imperioſus, a, um, ἐπιτακτικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.*

Imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, *Dem.*

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ας, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀδαημοσύνη, & ignorantia rerum, καὶ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων, *Dem.* facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, ſ. δι' ἀπραγμοσύνην, *idem*, uti excuſatione imperitiæ & ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν, *idem*, literarum, ἡ ἀγραμματία καὶ ἀπαιδευσία, *Ælian.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀδαήμων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, rerum, πραγμάτων, *Dem.* omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, *idem*, adeo & væcors, οὕτω σκαιὸς καὶ ἀνήκοος, *id.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, *idem*, ἀδύνατος λέγειν, *Æl.*

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum*, i. e. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* teneo, δυναστεύω, *Isocr.* ἀρχὴν κατέχω, *id.* ἔχω, *id.* ſuſcipio terra marique, λαμβάνω καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν, *id.* ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, *id.* alicujus detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος οὐκ ἀξιοῦν, *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Demoſth.* & ſumma rerum, στρατηγία καὶ προστασία, *id.* & dominatio, ἀρχὴ καὶ τύραννις, *id.* & potentia, ἀρχὴ καὶ δύναμις, *id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, *Isocr.* dare, ſ. deferre alicui, διδόναι, ſ. παραδιδόναι ἀρχὴν, ſ. ἡγεμονίαν τινὶ, *Dem.* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, *id.* gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν, *id.* conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆν, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν ἀρχὴν, *idem*, amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, *id.* firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν, *Isocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος, *id.* deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *Dem.* recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, *Isocr.*

Impermiſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, *Isocr.* cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, *id.* alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, κατακυριεύειν τινὸς, δεσπόζειν τινὸς, *Demoſth.* *Isocr.* *Ariſt.* tyrannice alicui, τυραννεύω τινὸς, *Isocr.* exercitui στρατηγέω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* ἡγέομαι στρατηγὸς, *id.* una cum alio, συστρατηγέω τινὶ, *id.* i. e. *jubeo*, ἐπιτέλλω τινὶ, *Lucian.* κελεύω τινὶ, *Herodian.* Conf. *jubeo.*

Imperſcrutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξερεύνητος, ου, *ibid.*

Imperſuaſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, έος, *Xen.*

Imperterritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέκπληκτος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάπληκτος, ου, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ου, *Plut.*

Impertio, ſ. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, *Xen.* κοινωνέω, τι τινι, *Plato.*

Imperturbatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, ου, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, ου, *Plut.*

Imperveſtigatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνερεύνητος, ου, *Suid.*

Impervius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ου, *Xen.*

Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.* impetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Impeto, εἰσβάλλω, *Thuc.* Vide *Impetus.*

Impetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπόριστος, ου, *Epicur.* συγχωρητικὸς, ἡ, όν.

Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, ας, *Polyb.* ἡ ἐπίτευξις.

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Isocr.* ἐπιτυγχάνω τινὸς, *Dem.* κτάομαί τι, *id.* ἀφίκομαί τινος, *Isocr.* λαμβάνομαί τινος, *Plato.*

Impetuoſe, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

Impetuoſus, a, um, βίαιος, αία, ον, *Lucian.* ῥαγδαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁρμητικὸς, ἡ, όν.

Impetus, us, *animi vel corporis*, ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα, *Aristot.* hoſtilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* in hoſtes, ἐφορμάω πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* in tabernaculum, ἐπιπηδάω τῇ σκηνῇ, *Herodian.* in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν, *Isocr.* ſuſtineo, ὑπομένω εἰσβολήν τινος, *Isocr.* Conf. *Impreſſio.*

Impexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτένιστος, ου, *Soph.* αὐχμηρὸς, ά, όν, τὴν κόμην, *Lucian.*

Impico, πισσόω, *Cl. Al.* καταπισσόω, aliquid, τὶ, *id.*

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, *Xen.* aliquid, τὶ, *id.* contra aliquem, περί τινα, *Æſchin.* factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, *Philo.*

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, *Dem.* ἡ ἀνοσιότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀθεότης, ſumma, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, *Ælian.*

Impiger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοκνος, ου, *Xen.*

Impigre, ἀόκνως, *Plato.*

Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.

Impingo, προσπταίω, in lapidem, λίθῳ, *Plut.* in aliqua re, πταίω τι, vel ἔν τινι, *Dem.* pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρὸς λίθον, *N. T.* in illam ſtultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τοῦτο τῆς παρανοίας, *Herodian.*

Impinguo, πιαίνω, *Hippocr.* παχύνω, *Plato.*

Impius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεος, ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, έος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, *Xen.* ἀσεβῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, *id.* & flagitioſus homo, ἀσεβὴς καὶ πονηρὸς ἀνὴρ, *Isocr.* & exſecrabilis, ἀσεβὴς καὶ μιαρὸς, *Dem.* factum & graviſſimum, ἔργον ἀσεβέστατον καὶ δεινότατον, *id.* impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, *Plut.* ſum, ἀσεβέω in Deos, εἰς θεοὺς, *Dem.* manifeſte, περιφανῶς, *id.* nefarie, ἀναιδῶς, *idem.*

Implacabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπειστος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ου, *Plato*, alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα, *Plut.*

Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως, *Dem.* iraſci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, *Themiſt.*

Implacidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, ου, *Isocr.* ſum, δυσαρεστέω, *Syneſ.*

Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, *Plato.* aliquem inani ſpe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος, *idem*, naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν, *Isocr.* infamia civitatem, ἀναπλήθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, *Dem.* urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, *id.* lætitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, *Xen.* urbem ſeditionibus, μεστὴν ποιέω πόλιν στάσεων, *Isocr.* naves cibo, γεμίζω ναῦς σίτου, *id.* legem, πληρόω νόμον, *N. T.* prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν, *ibid.*

Impletio, ἡ πλήρωσις, εως, *Dem.*

Implicatio, ἡ ἔμπλεξις, εως, ſ. implexus, ἡ ἐπιπλοκή.

Implicite, ἐμπεπλεγμένως, i. e. non clare, ἀσαφῶς.

Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, *Isocr.* aliqua re, εἴς τι, *Polyb.* aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, *id.*

Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Lucian.* ἡ ἀνάκλησις, εως, *Thuc.* Deorum, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deos, ἐπικαλέω θεοὺς, *Herodian.* fidem Deorum, θεοκλυτέω, *Ælian.* auxilium, δέομαι ἐπικουρίας.

Implumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ου, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἄπτερος.

Impluo, ἐνομβρέω.

Impluvium, το μέσαυλον, ου, *Bud.*

Impœnitentia, ἡ ἀμετανοησία, ας.

Impolite, ἀκόμψως, *Plut.*

Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.

Impolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Impollutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος.

Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, *Dem.* aliquid ſervis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις, *Herodian.* alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν, *Dem.* alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγὰς, *Xen.* vectigal, φόρον, ſ. tributum, τέλος, *Plut.* pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, *Dem.* aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, LXX, cuſtodes, εἰσπέμπω φύλακας, *Isocr.* i. e. decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Decipio.*

Importo, εἰσκομίζω, *Dem.* frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, *id.* alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *Plut.*

Importune, ἀκαίρως, *Isocr.* i. e. acerbe, φορτικῶς, *Isocr.*

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Importunus, a, um, res & homo, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, *Plato*, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἄτοπος.

Importuoſitas, i. e. carentia portus, ἡ ἀλιμενία, ας, *Poll.*

Importuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου, *Eurip.*

Impos, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος, alicujus rei, τινὸς. *Xen.* mentis, φρενὸς τητώμενος, *Plato*, τοῦ λογισμοῦ ἀκράτωρ, ορος, *Ælian.*

Impoſitio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, *N. T.*

Impoſſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, ferri, βαστάζεσθαι, alicui facere aliquid, ἀδύνατον τινι ποιεῖν τι, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀμήχανος.

Impoſſibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Antiph.*

Impoſſibiliter, ἀδυνάτως, *Dem.*

Impoſtor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ φενακίζων, οντος, *id.* ὁ πανοῦργος, ου, *id.*

Impoſtura, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ τέχνη, ης, *id.* ὁ φενακισμὸς, οῦ, *id.* inſtruere fraudem & impoſturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην καὶ τέχνην περί τινος ὀλέθρου, *Dem.* ſpe & impoſturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς, *id.* impoſturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, *Dem.*

Impotens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος, iræ, θυμοῦ, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ου, factus ſenio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ, *Xen.* ſilere, i. e. qui ſilere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τοῦ λέγειν, *Antiph.* ἡ ἀδυνασία, ας, *Thuc.* animi, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*

Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυναστί.

Impræſentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Impranſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάριστος, ου, *Xen.*

Imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Plato.* ἡ κατάρα, ας, *Plut.* Conf. *Diræ.*

Imprecor, ἀράομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, *Dem.* ἐπαράομαι τινι ἐξώλειαν, *Æſchin.* diras alicui, ἐπαράομαι δεινὰς ἀρὰς τινι, *Plut.*

Impreſſio, *notæ*, ἡ ἐκτύπωσις, εως, hoſtilis, ἡ ἐμβολὴ, ῆς, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* impreſſionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.* in inſulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, *Dem.* contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας, *id.* & hoſtium agros vaſto, ἐμβάλλω ϗ κακόω τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, *id.* fit impreſſio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.* impreſſionem alicujus ſuſtinere, ὑπομένειν εἰσβολήν τινος, *idem.* Conf. *Invado.*

Imprimis, vide *In primis*, ſub *Primus.*

Imprimo, ἐκτυπόω, ἐγχαράττω, *Plut.* dedecus alicui. διαβολὴν αἰσχρὰν προστρίβομαι τινὶ, *Polyb.* ſignum ſive ſigillum, ἐπισφραγίζω, *Plato*, τύπον ἐνσημαίνομαι, *id.* σφραγῖδα βάλλω, *Ariſtoph.* ſignum capræ, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*

Improbabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδοκίμαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀπίθανος.

Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.

Improbe, πονηρῶς, *Iſocr.* ago, κακουργέω, *id.*

Improbitas, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *idem.* ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, *id.* ἡ φαυλότης, ητος, *Iſocr.* & malitia, quæ in aliquo eſt, κακία ϗ πονηρία προσȣ̃σά τινι, *Dem.* & perfidia alicujus, πονηρία ϗ ἀπιστία τινος, *id.* eo improbitatis pervenire, εἰς τοσȣ̃τον πονηρίας ἐλθεῖν, *id.* ſumma alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος, *id.* magna refertum eſſe, πολλὴν κακίαν ἔχειν, *id.* improbitate omnes ſuperare, πάντας ἀνθρώπȣς ὑπεραίρειν πονηρίᾳ, *id.* mancipare ſe improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, *Iſocr.* uti tam inſigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε, *Dem.*

Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Improbo, ἀτιμάζω, *Xen.*

Improbus, a, um, κακὸς, ή, όν, *Iſocr.* πονηρὸς, ά, όν, *Dem.* μοχθηρὸς, όν, *id.* continenter, συνεχῶς ὢν πονηρὸς, *id.* manifeſte, palam, φανερῶς, ὁμολογȣμένως φαῦλος, *idem.*

Improcerus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμήκης, εος.

Improlis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτεκνος, ȣ, *Eurip.*

Impromiſcuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμικτος, ȣ, *Greg.*

Impropero, ἐπισπεύδω, *Herodot.*

Improprie, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.

Improprietas, ſc. *ſermonis*, ἡ ἀκυρία, ας, *Hermog.* τὸ ἄκυρον, ȣ, *Quinctil.*

Improprius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκυρος, ȣ.

Improſper, a, um, vide *Infelix.*

Improſpere, vide *Infeliciter.*

Improvide, ἀπερισκέπτως, *Dem.* ἀνοήτως, *Iſocr.*

Improvidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀλόγιστος, ȣ, *id.*

Improviſe, ἀπροόπτως, *Herodian.* Vide *Improviſo.*

Improviſo, αἰφνίδιον, *Plut.* ἀπροσδοκήτως, *Thuc.* αἰφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*

Improviſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀθεώρητος, ȣ, LXX. ὁ ϗ ἡ αἰφνίδιος, ȣ, *Gal.*

Imprudens, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυσξύνετος, ȣ, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Iſocr.*

Imprudenter, ἀνοήτως, *Dem.* ἀφρόνως, *Iſocr.*

Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἀφροσύνη, ἡ ἀβȣλία.

Impubes, ſ. Impuber, ὁ ϗ ἡ ἄνηβος, ȣ, *Theocr.*

Impudens, ὁ ϗ ἡ ἀναιδὴς, έος, & audax fur, ϗ θρασὺς κλέπτης, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, ȣ, & confidens, ϗ τολμηρὸς, *id.* & nefarius, ϗ μιαρὸς, *id.* ſupra modum, ὁ ϗ ἡ ὑπεραναίσχυντος, ȣ, res, ὑπεραναίσχυντον πρᾶγμα, *id.* ſum, ἀναισχυντέω, *id.*

Impudenter, ἀναισχύντως, *Plato*, ago, ἀναιδεύομαι, ἀναισχυντέω, *Iſocr.* ἀποθρασύνομαι, *Dem.*

Impudentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναισχυντία, ας, *id.* & audacia, ἀναίδεια ϗ τόλμα, *id.* & improbitas, ϗ πονηρία, *idem*, magna & inſignis, ἀναίδεια μεγάλη ϗ περιφανὴς, *Dem.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, *idem*, eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τȣ̃το, ſ. τοσȣ̃τον τῆς ἀναιδείας, ſ. ἀναισχυντίας, *Iſocr.* eſſe tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσȣ̃τον ἀναιδείᾳ, *Demoſth.* facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, *id.* prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν ȣ̓δὲν ἀναιδείας, *id.*

Impudice, ἀκαθάρτως.

Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ πορνεία, ας, *id.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Philo*, ἡ ἀκολασία.

Impudicus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, *Lucian.* ſum, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀσελγέω, *Plato.*

Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, *Thuc.*

Impulſio, ὁ ὠσμὸς, ȣ̃, ὁ ὠθισμὸς, ȣ̃, *Plut.*

Impulſor, ὁ ὤστης, ȣ, *Ariſtot.* ὁ παροξυντής.

Impulſus, us, ὁ ὠσμὸς, ȣ̃, ἡ ὦσις, εως, *Ariſtot.* i. e. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, ȣ̃, *N. T.* Vide *Incitatio.*

Impune, νηποινεὶ, *Dem.* νηποινὶ, *Xen.* facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τι, *Dem.* dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, *Iſocr.* ἐᾶν τινα ἀθῷον, *Dem.* ferre, ἀθῷον εἶναι, *id.* non impune aliquid ferre, οἰμώζειν τι δρῶντα, *Ælian.* διαφεύγειν ȣ̓κ ἀτιμώρητον, *Iſocr.*

Impunis, e, vide *Impunitus.*

Impunitas, ἡ ἄδεια, ας, *Dem.* impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινὶ ἄδειαν, *idem.* διδόναι τινὶ ἀθῴῳ εἶναι, *id.* διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, *id.* adipiſci, εὑρίσκειν ἄδειαν, *id.* λαμβάνειν ἄδειαν, *id.*

Impunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, έος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀτιμώρητος, ȣ, *Iſocr.* dimittere aliquem impunitum, ἐᾶσαι τινὰ ἀθῷον, *id.* abire impunitum, ἀφίεσθαι ἀθῷον, *idem*, non effugere impunitum, διαφεύγειν ȣ̓κ ἀτιμώρητον, *Iſocr.*

Impure, μιαρῶς, *Dem.*

Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Impurus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄναγνος.

Imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* ἐπάγω τί τινι, *id.* ἄγω τι εἴς τινα, *idem.*

Imus, a, um, κατώτατος, άτη, ατον, ima ſummis miſcere, ἄνω ϗ κάτω ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι, *Dem.* ab imo, κάτωθεν, *Herodian.*

In, *in loco*, ἐν, *cum Dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, *Thuc.* in caupona, ἐν καπηλείῳ, *Dem.* in urbe, ἐν ἄστει, *id.* in aureis veſtibus ſaltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς, *Iſocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, *idem*; (2) *ad locum*, εἰς, *cum Accuſ.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγȣς, *Plut.* ducere in ſenatum, ἄγειν εἰς τὴν βȣλὴν, *Dem.* pecuniam inſumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, *id.* in hodiernum uſque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην *id.* iram in ſontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίȣς, *id.* (3) κατὰ *cum Accuſ.* in bello amiſſum eſſe, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, *Dem.* in foro, κατὰ τὴν ἀγορὰν, *id.* (4) παρὰ, *cum Accuſ.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, *Dem.* (5) ἐπὶ, *cum Gen.* in multis rebus divinam videre benevolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν, *Dem.* in tanta ſolitudine conſtitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, *Iſocr.*

Inabruptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, έος, *Philo.*

Inacceſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄβατος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπίβατος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀπρόσβατος, ȣ, *Lucian.*

Inaccuſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγόρητος, ȣ, *Phalar.*

Inædifico, ἐνοικοδομέω, *Thuc.*

Inæquabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ȣ, *Theophr.*

Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.*

Inæquabiliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*

Inæqualis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνισος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀνώμαλος, ȣ, *Dem.* dignitate, ὁ ϗ ἡ ἀνισότιμος, ȣ, *Naz.*

Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, ϗ ταραχὴ, *Iſocr.* ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbate colere Deos, ϗ ἀτάκτως θεραπεύειν τȣ̀ς θεȣ̀ς, *Iſocr.*

Inæquo, ἰσόω, *Xen.*

Inæro, καταχαλκόω, LXX.

Inæſtimabllis, e, i. e. *vilis*, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ȣ, *Dem.* i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ ϗ ἡ ὑπερτίμιος, ȣ, *Ariſtot.*

Inæſtuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, *Plut.*

Inadfectatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατάσκευος, ȣ, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀπερίεργος, ȣ, *Athen.*

Inagitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσάλευτος, ȣ, *Philo.*

Inamabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέραστος, ȣ, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inambitioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφιλότιμος, ȣ, *Ariſtot.*

Inambulatio, ὁ περίπατος, ȣ, *Plut.*

Inambulo, ἐμπεριπατέω, *Ariſtoph.*

Inamœnus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.

Inaniloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ κενολόγος, ȣ.

Inanimatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄψυχος, ȣ, *Dem.*

Inanio, κενόω, *Theophr.* παρακενόω, *Plut.*

Inanis, e, κενὸς, ή, όν, omnium, πάντων, *Xen.* ὁ ϗ ἡ διάκενος, ȣ, *Plut.* μάταιος, αία, αῖον, ſermo, λόγος, *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας, ſtudium, ἡ κενοσπȣδία, ας.

Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, ȣ̃.

Inaniter, κενῶς, ματαίως, i. e. fruſtra, διακενῆς, *Polyb.* cupiendo, κενοσπȣ́δως, *Plut.* loquor, φλυαρέω, *Lucian.*

Inaquoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄνυδρος, ȣ, *Geopon.*

Inaratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνήροτος, *Hom.*

Inarefacio, καταξηραίνω, *Theophr.*

Inareſco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.*

Inargentatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπάργυρος, ȣ, *Herodot.*

Inargento, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Inarticulatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάρθρωτος, ȣ, *Ælian.*

Inartificialis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτεχνος, ȣ, *Ariſtot.*

Inartificialiter, ἀτέχνως.

Inaſſatus, a, um, i. e. aſſatus, ὀπτὸς, ή, όν, caro, ὀπτὸν κρέας, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἔξοπτος, ȣ, *Hippocr.*

Inaſſuetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, ad aliquid, τινὸς, *Dem.*

Inaudax, ὁ ϗ ἡ ὑπότολμος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ȣ, *Thuc.* ſum, ἀτολμέω, *id.*

Inaudio, ὑπακȣ́ω, aliquid, τινός, *Plut.*

Inauditus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνήκȣστος, ȣ, *Cl. Alex.* ὁ ϗ ἡ ἄπυστος, ȣ, *Herod.*

Inaugurato, κατ' οἰώνισμα.

Inauguro, ἐποιωνίζομαι, aliquid, τί.

Inauris, ἡ ἐνώτη, ης, *Soph.* τὸ ἐνώτιον, ȣ, τὸ ἐλλόβιον, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται, *Ælian.*

Inauratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίχρυσος, ȣ, *Plato.*

Inauritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄωτος, ȣ, *Euſt.*

Inauro, χρυσόω, aliquid, τὶ, *Athen.* καταχρυσόω τι, *Plut.*

Inauſpicato, δυσοιωνίστως.

Inauſpicatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσοιώνιστος, ȣ, *Plato*, ȣ̓κ εὔεδρος, ȣ, *Ælian.*

Inauſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτόλμητος, ȣ, *Theodor.*

Incæduus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτμητος, ȣ

Incalceatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπέδιλος, ȣ, *Æſchyl.*

Incaleſco, διαθερμαίνομαι, *Dem.*

Incalefacio, διαθερμαίνω, *Dem.*

Incallide, ἀδόλως, *Thuc.*

Incallidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδολος, ȣ, *Dem.*

Incandeſco, ἐκπυρόομαι, *Gal.*

Incaneſco, πολιόομαι, *Ariſtot.*

Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, *Polyb.* τὸ ἔπασμα,

πασμα, ατος, *Greg.* ἡ γοητεία, ας, *Polyb.* ἡ τερθρεία, ας, *Chryſ.* τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*

Incantor, ὁ ϗ ἡ ἐπῳδὸς, *Eurip.* ὁ τερθρεὺς, έως, *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, έως, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τὶ, *Chryſ.* ἐπᾴδομαί τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*

Incanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιπόλιος, *Dem.*

Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, *Chryſ.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως, *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*

Incarno, ἐνανθρωπίζω, *Dionyſ.* σαρκόω, *Naz.*

Incaſſum, φρούδως. Conf. *Fruſtra.*

Incaſtigatus, ὁ ϗ ἡ ἀδιόρθωτος.

Incavo, κοιλαίνω.

Incaute, ἀπρονοήτως, *Xen.* ἀπερισκέπτως, *Dem.*

Incautus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπρονόητος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ εὐεπιβουλευτος.

Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνω τινι, *idem*, graviter, βαδίζω εὐτάκτως, *Ariſtoph.* ſummis digitis pedum, ἀκροβατέω, *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ȣ, *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Incendiarius, πυρπολήτης, ȣ, ὁ πυρπολέων, οντος, *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, ȣ, *Plut.* ἡ πυρκαϊὰ, ας, *Dem.*

Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐμπίμπρημί τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, *idem*, ἐμπυρίζω τι, *Diod. Sic.* κατακαίω τι, *Plut.* odores, ἐπιθυμιάω, *Philo*, i. e. incito, παροξύνω, *Dem.* Conf. *Incito.*

Incenſio, ἡ ἔμπρησις, εως, *Æſchin.* ὁ ἐμπρησμὸς, ȣ, *Philo.*

Incenſum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*

Incentivum, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος, *Ach. Tab.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*

Incerniculum, ἡ τηλία, ας.

Incerno, διαλέγω, *Xen.*

Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*

Incerte, ἀδήλως, *N. T.*

Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*

Incerto, ἀδήλως, *N. T.*

Incertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, έος, *Plut.* i. e. inſtabilis, ὁ ϗ ἡ ἀσταθὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀστάθμητος, ȣ, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάστατος, ȣ, rumor, ἡ φήμη ἀδέσποτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.*

Inceſſabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυστος, ȣ, *N. T.*

Inceſſio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Inceſſo, προκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* ſaxis, βάλλω λίθοις, *Thuc.* inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*

Inceſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Dem.*

Inceſte, μιαρῶς, *Dem.*

Inceſto, μιαίνω, *Lucian.*

Inceſtum, vide *Inceſtus.*

Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ȣ, *id.*

Inceſtus, us, ἡ συνουσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεστος ϗ ἀνόμιμος.

Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio.*

Incido, ἐμπίπτω, in foſſam, εἰς τάφρον, *Xen.* in ſermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς θηράτροις, *Ælian.* in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς, *Iſocr.* in aliquem, ἐντυγχάνω τινὶ, *Plato*, περιτυγχάνω τινὶ, *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίης, *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτοντα, *Iſocr.*

Incido, ἐγκόπτω, ἐπικόπτω, ἐντέμνω, i. e. *inſculpo*, ἐγκολάπτω, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Incile, ἡ διώρυξ, γος, *Theophraſt.*

Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*

Incipio, ἄρχομαι, opus a Deo, ἔργȣ ἀπὸ τȣ Θεȣ, orationem inde, λόγȣ ἐντεῦθεν, *Xen.* ab iis de quibus conſtat, ἀπὸ τῶν ὁμολογȣμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινικȣ παιᾶνος, *Plut.* τὸν παιᾶνα, *Xen.* bellum, κατάρχω πολέμȣ, *Plut.* ſermonem, τὸν λόγον, *Plato*, ἀρχὴν τȣ λόγȣ ποιέομαι, *Iſocr.*

Incircumciſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπερίτμητος, ȣ, *N. T.*

Incircumſcriptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπερίγραπτος, ȣ, *Damaſc.*

Inciſe, ſ. Inciſim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Inciſio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Incita, ἡ πενία, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ȣ, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ȣ, *Xen.* curſus, τὸ ἐγερτήριον, ȣ, δρόμȣ, *Ælian.* habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχειν πρός τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ȣ, *N. T.*

Incito, προορμάω, aliquem ad aliquid, τινα ἐπί τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *id.* ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* Conf. *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄγροικος, ȣ, & illepidus, ϗ ἄχαρις, *Plut.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato.* σκαιῶς, *Ariſtoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Dem.*

Inclamo, ἐμβοάω, *Thuc.* ἐπιβοάω, aliquem, τινὶ, *id.*

Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ ϗ ἡ ἀπηνὴς, έος, *Baſ.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δύσκολος, ȣ, *id.*

Inclementer, ἀπηνῶς, ἀπροσοίστως, *Iſocr.*

Inclementia, ἡ ἀπήνεια, ας, *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, εως, *Ariſtot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ἀποκλίνω πρός τι, *idem*, res inclinant, πράγματα κλίνȣσι, *id.*

Includo, ἐγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* aliquem caſtris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, *Herodian.* in munimento, τινὰ εἰς ἔρυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τὶ κατὰ σῶμα, *Gal.*

Incluſio, ἡ ἔγκλεισις, εως.

Inclytus, a, um, κλυτὸς, ὴ, ὸν. Conf. *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἑκὼν, ȣσα, ὸν, *Dem.* ἑκȣσιος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Incoctio, ἡ ἕνεψις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδειπνος, ȣ, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Incœpto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ.

Incogitans, ὁ ϗ ἡ ἀλόγιστος, ȣ, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως, *Iſocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄγνωστος, ȣ, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀσύνδηλος, ȣ, *idem.*

Incoibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσυμφυὴς, έος, *Suid.*

Incola, ὁ ϗ ἡ ἔνοικος, ȣ, *Strabo*, ὁ ϗ ἡ κάτοικος, ȣ, *Ariſtot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκῶν, ȣντος, *id.* urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἐν τινι πόλει, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ πόλει, *Dem.* κατοικέω πόλιν, *Iſocr.*

Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager ſ. regio, σώα χώρα, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ȣ, urbs, πόλις ἀκέραιος, *id.* & ab incommodis liber, σῶος ϗ μηδὲν πάσχων, *idem.*

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, a, um ὁ ϗ ἡ ἀπαράπεμπτος, ȣ.

Incommendatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσύστατος, ȣ.

Incommodatio, ἡ βλάβη, ης, *Plut.*

Incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, *Dem.* ἀχρήστως.

Incommoditas, ἡ βλάβη, ης, *Plut.* ἡ ἀχρηστία.

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινά. *Dem.* λυμαίνομαί τινί, *Ariſtot.*

Incommodum, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Incommodus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσύμφορος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνωφελὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελὴς, έος, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, *Dem.*

Incomparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσύγκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἀσύμβλητος, ȣ.

Incompertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγνώριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἄγνωστος, ȣ, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἄδηλος.

Incompoſite, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκοσμήτως, *Dem.* ago, ἀκοσμέω, *id.*

Incompoſitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ȣ. *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀσύντακτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσύνθετος.

Incomprehenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσύλληπτος, ȣ, *Dioſc.*

Incomptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ȣ, *Plut.*

Inconceſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀθέμιστος, ȣ, *Thuc.*

Inconciliabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀσυνάλλακτος, ȣ, *Baſ.*

Inconcinne, ἀναρμόστως.

Inconcinnitas, ἡ ἀρρυθμία, ἡ ἀναρμοστία.

Inconcinnus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάρμοστος, ȣ, *Xen.*

Inconcuſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσειστος, ȣ, *Chryſ.*

Inconditus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατασκεύαστος, ȣ, LXX.

Inconfeſſus, a, um, μὴ ὁμολογηκὼς, υῖα, ός.

Inconfuſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσύγχυτος, ȣ.

Incongruens, ſ. Incongruus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάρμοστος, ȣ, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάλληλος.

Inconſcius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσυνείδητος, ȣ, inconſciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις, *Plut.*

Inconſequens, ὁ ϗ ἡ ἀνακόλȣθος, ȣ, *Hermog.*

Inconſequentia, ἡ ἀνακολȣθία, ας, *Demetr. Phal.*

Inconſiderans, ὁ ϗ ἡ ἀλόγιστος, ȣ, *Plato*, ὁ ϗ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ, *Dem.*

Inconſiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Inconſiderate, προπετῶς, *Iſocr.* ἀπερισκέπτως, *Dem.* ἀφροντίστως.

Inconſideratus, a, um, idem quod *Inconſiderans.*

Inconſolabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαραμύθητος, ȣ.

Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inconſpicuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀθεώρητος, ȣ, *Diod. Sic.*

Inconſtans, ὁ ϗ ἡ ἀσταθὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀστάθμητος, ȣ, res, πρᾶγμα, *idem*, σφαλερὸς, ὰ, ὸν, ſocius, σύμμαχος, *id.* ſum, μεταβάλλομαι, *Iſocr.*

Inconſtanter, σφαλερῶς, *Iſocr.*

Inconſtantia, ἡ ἀστασία, ας, *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς, *Dem.*

Inconſuetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνέθιστος, ȣ.

Inconſulte, vel inconſulto, ἀπροβȣλεύτως, *Plato*, εἰκῇ.

Inconſultus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπροβȣλευτος, ȣ, *Dem.*

Inconſummatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτέλεστος, ȣ, *Plato.*

Inconſumptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάφθαρτος, ȣ, *Plato.*

Incontaminatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ȣ, *Plut.*

Incontinens, ὁ ϗ ἡ ἀκρατὴς, έος, in aliqua re, τινὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, ȣ, *Ariſtot.*

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*

Inconveniens, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀσύμφορος.

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*

Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Incoquo, συνέψω, *Gal.*

Incorporatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσώματος, ου, *Naz.*

Incorporeus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσωμος, ου.

Incorporo, σωματόω, *Ariſtot.*

Incorrectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιόρθωτος, ου, *Dem.*

Incorrigibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου, *Sirac.*

Incorrupte, ἀφθάρτως, & juſte, ἀδωροδοκήτως ϗ δικαίως, *Dem.*

Incorruptibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄφθαρτος, ου, gloria, δόξα, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἄφθορος, ου, anima, ψυχὴ, *Dem.*

Incorruptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάφθαρτος, ου, *Plato.* muneribus, ὁ ϗ ἡ ἀδωροδόκητος.

Increatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκτιστος, ου.

Increbreſco, *ſermone*, διαθρυλλέομαι, *Xen.*

Incredibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, ου, *Æſchin.*

Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ παράδοξος, παράλογος.

Incredibiliter, ἀπίστως, *Dem.* ἀπιθάνως.

Incredulitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* ἡ ἀπείθεια, ας, *N T.*

Incredulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ δύσπιστος, ου, ſum, ἀπειθέω, *Sir.*

Incrementum, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐπαύξησις, εως, *Plut* capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, *Iſocr.* ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος, *id.* adfero, ἐπαύξω τι, *Dem.* ἐπίδοσιν παρέχω τινὶ, *idem.*

Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, *Plut.* ἡ ἐλεγχεία.

Increpo, ἐπικτυπέω, i. e. reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *id.* aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τι, *Ariſtot.*

Increſco, αὐξάνομαι, *Ariſtot.*

Incruentatus, a, um, ſ. incruentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀναίμακτος, ου, *Plut.*

Incruſtatio, ἡ κονίασις, εως.

Incruſto, κονιάω, aliquid, τι, *Ariſtot.*

Incubatio, ὁ ἐπωασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Incubitus, idem.

Incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι, *Herodot.* ἐπίκειμαί τινι, *Ariſtot.* ovis, ἐπωάζω, *Athen.*

Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ου, ὁ πνιγαλίων, ωνος, *Ægin.*

Inculco, παρεμβύω, *Lucian.* i. e. ſæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Inculpabilis, ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος.

Inculpate, ἀμέμπτως, *Herodian.* vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, *Dem.*

Inculpatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμεμπτος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιτίμητος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνεξέλεγκτος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀμύμων.

Inculte, ἀκόσμως.

Incultus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκοσμος, ου, terra, γῆ ἀνέργαστος, incultum jacere, χερσεύειν, *Diod. Sic.*

Incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, *Plato,* ἐπί τινι, *Iſocr.* ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης, *Ælian.* & omni cura facio aliquid, σπουδάζω ϗ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι, *Dem.*

Incunabula, vide *Cunæ.*

Incurabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνίατος, ου, *Plato.* morbus, & cui mortalis manus mederi non poteſt, νόσος ἀνίατος ϗ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος, *Ælian.* ſum, ἀνιάτως ἔχω, *Dem.*

Incurabiliter, ἀνιάτως, *Dem.*

Incuria, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳδιουργία, ας, *Xen.*

Incurioſe, ἀμελῶς, *Dem.* ἠμελημένως, *id.*

Incurioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, έος, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ſum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, *Iſocr.* περί τι, *Xen.* ἀμελέω τινός, *Iſocr.* περί τινος, *Dem.*

Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τὶ, *Herodot.* i. e. *invado,* εἰσβάλλω εἴς τινα, *Iſocr.* Conf *Invado.*

Incurſio, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Impetus.*

Inrurſo πολὺς ἐπιτρέχω.

Incurveſco, κυρτόομαι, ἀποξυστρόομαι, *Polyb.*

Incurvo, κυρτόω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἀγκυλόω, *Gal.*

Incurvus, a, um, κυρτὸς, ἡ ὸν, *Ariſtot.*

Incus, ὁ ἄκμων, ονος, *Herodot*

Incuſatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* ἡ αἰτίασις.

Incuſo, ἐπαιτιάομαι, aliquem alicujus, τινά τινος, *Dem.* Conf. *Accuſo.*

Incuſtoditus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφύλακτος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἄφρουρος, ου, *Ariſtot.*

Incutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι, *Joſeph.* aliquid in aliquid, ἀπερείδω τὶ εἴς τι, *Plut.* alicui metum, δέος ἐνεργάζομαί τινι, *Dem.* φόβον ἐναπεργάζομαί τινι, *Iſocr.* καθίστημι τινα εἰς φόβον, *Dem.*

Indagatio, ἡ ἰχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἰχνεία, ας, *id.*

Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Cl. Alex.* ὁ ἐξεταστὴς, θηρευτής.

Indago. inis, τὸ θήρευμα, ατος, τὸ ἴχνευμα, ατος, *Poll.*

Indago, ἰχνεύω, *Xen.* ἀνιχνεύω, *Plut.* Conf. *Inveſtigo.*

Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, *Dem.* facile eſt inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν, *idem,* hinc & inde, ab utraque parte, ἔνθεν ϗ ἔνθεν τινὸς, *Ariſtot.*

Indebitus, a, um, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ου.

Indecens, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, *Iſocr.* Conf. *Turpis.*

Indecenter, ἀπρεπῶς, *Iſocr.* me gero, ἀκοσμέω, *Dem.* agere, ἄσχημον ποιεῖν, LXX.

Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Indecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, οὐκ εὐσχημόν ἐστι λέγειν, *Æſchin.*

Indeclinabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄκλιτος, ου, *apud Gramm.* i. e. inevitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάδραστος, ου, *Cl. Al.*

Indecore, ἀπρεπῶς, rebus geſtis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, *Iſocr.* ago, ἀσχημονέω, *Ælian.* ἀκοσμέω, *Iſocr.*

Indecorus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπρεπὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων.

Indefatigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ου, *Baſ.*

Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, *Suid.*

Indefenſus, a, um, qs. *clypeo,* ὁ ϗ ἡ ἀνυπέρασπιστος, ου, *ſermone,* ὁ ϗ ἡ ἀναπολόγητος; ου.

Indefeſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἀνελλιπὴς, έος, *Ælian.* in volatu, ᾧ οὐ κάμνει τὸ πτερὸν, *id.*

Indefinite, ἀπροσδιορίστως, *Suid.*

Indefinitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀόριστος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἀπερίμφατος.

Indefletus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκλαυστος, ου, *Hom.*

Indeflexus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκαμπτος, ου, *Plut.*

Indelibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεξάλειπτος, ου, *Soph.*

Indelibatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδρεπτος, ου, *Soph.*

Indemnatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκατάκριτος, ου, *N. T.*

Indemnis, e, ἀθῷος, α, ῷον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀζήμιος, ου, *id.*

Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.

Indeploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπένθητος, ου, *Macc.*

Indeprecabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαραίτητος, ου, *Plato.*

Indeprehenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀφώρατος, ου.

Indeſertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀναπόλειπτος, ου.

Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, *N. T.* συνεχῶς.

Indeſinens, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλειπτος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάπαυστος, ου, *ibid.*

Indeſponſatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμνήστευτος, ου, LXX.

Indetonſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκειρεκόμης, ου.

Index, ὁ μηνυτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *Iſocr.* digitus, ὁ λιχανὸς, οῦ, *Lucian.* librorum, ὁ πίναξ, ακος, *Plut.* ὁ σύλλαβος, ου, *Cic.* in agro, τὸ σημεῖον, ου, *Dem.*

Indicatio, ἡ φάσις, εως, *Dem.* ἡ ἔνδειξις, εως, *idem.*

Indicatura, ſ. *litis,* ἡ τίμησις, εως, *Æſchin,*

Indicium, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπίδειγμα, ατος, *idem,* τὸ σημεῖον, ου, *idem,* τὸ τεκμήριον.

Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινὶ, *Plut.* bellum alicui, προαγορεύω πόλεμόν τινι. *Dem.* προῤῥέω πόλεμον, *Herodot.* ludos, ἐκκαταγγέλλω ἀγῶνας, *Plut.*

Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* ἐκφέρω τι πρός τινα, *Plut.* γνωρίζω τί τινι, *id.*

Indicta cauſſa, ἀκρίτως, *Iſocr.* punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινὰ, *Dem.* occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινὰ, *Ælian.*

Indidem, ἐντευθενὶ, *Ariſtoph.*

Indifferens, ὁ ϗ ἡ ἀδιάφορος, ου.

Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.

Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.

Indigena, ὁ ϗ ἡ αὐτόχθων, ονος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐγχώριος.

Indigens, ὁ ϗ ἡ ἐνδεὴς, έος, rerum neceſſarium, τῶν ἀναγκαίων, *Dem.* δεόμενος, ένη, ενον, pecuniæ, χρημάτων, *idem,* ἀπόρως διακείμενος, *Iſocr.*

Indigentia, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* ἀπορία, ας, *idem,* & inopia, ἡ ἔνδεια ϗ ἀπορία, *id.* rerum neceſſariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, *Dem.*

Indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενὸς, *Dem.* alicujus rei, δέομαί τινος, *id.* προσδέομαί τινος, *id.* χρείαν ἔχω.

Indigeſte, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indigeſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ου, *Iſocr.*

Indignabundus, a, um, ἀγανακτέος, έα, ίον, *Dem.* ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, *Thuc.* i. e. deſpectio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Indigne, ἀναξίως, miſerum eſſe, δυστυχεῖν, *Iſocr.* agitur cum eo, οἰκτρῶς πράττει, *Dem.* fero aliquid, συνοφρύομαι ἐπί τινι, *Ælian.* δυσφορέω τι, *Herodian.*

Indignitas, ἡ ἀπαξία, ας, pro rei indignitate, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, *Ælian.*

Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ἐπί τινι, ſ. ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περί τινος, *Plato,* διά τι, *id.* alicui, πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, *Lucian.* ὀργίζομαί τινι, *Dem.* ἄχθομαί τινι, *Plato.*

Indignus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάξιος, ου, aliqua re, τινὸς, *Dem.* indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιόω τινά τινος, *Plut.*

Indigus, a, um, vide *Indigens.*

Indiligens, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, έος, *Dem.* ἀμελῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Indiligenter, ἀμελῶς, *Iſocr.*

Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.*

Indipiſcor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Indirectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάτακτος, ου, *Heſych.*

Indiſcrete, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*

Indiſcretus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιαχώριστος, ου.

Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*

Indiſerte, ἀφραδῶς.

Indiſertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ βραδύγλωσσος, ου, LXX.

Indiſpoſite, ἀτάκτως, *Thuc.*

Indiſpoſitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτακτος, ου, *Iſocr.*

Indiſſolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ου, *Philo,* ἀκατάλυτος, ου, *N. T.*

Indiſſolutus, a, um, idem.

Indiſtincte, ἀδιαστίκτως.

Indiſtinctus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάστικτος, ου.

Individuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ου, *Ariſtot.*

Indiviſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ου, idea, ἰδέα, *Plato.*

Indiviſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ου, *Dioſc.*

Indivulſe, ἀναποσπάστως, *Heſych.*

Indivulſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάστροφος, ου, *Jambl.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάσπαστος, ου, *Pandect.*

Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, *Dem.* nomen, ἐπονομάζω.

Indocilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, έος, *Plato.*

Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, ας, *Plato.*

Indocte, ἀπαιδεύτως, *Iſocr.* ἀμαθῶς.

Indoctus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδίδακτος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀμαθής.

Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, *Dem.*

Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Iſocr.* morti alicujus, θάνατόν τινος, *Julian.*

Indoles, ἡ φύσις, εως, *Dem.* τὸ ἦθος, indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τι λαχὼν ἀγαθῆς, *Philo.*

Indomabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδάμαστος, ου, nullus, πῶλος, *Xen.*

Indonatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγέραστος, ου, *Ælian.*

Indormio, ἐπικοιμάομαι, *Hippocr.*

Indotatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπροικος, ου, *Diod. Sic.*

Indubie, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.

Indubitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναμφίβολος, ου.

Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, *Dem.*

Induciæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχάς, *Dem.* cum aliquo, πρός τινα, *Æſchin.* διαλύσεις πράττειν, *Plut.* annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον, *Thuc.*

Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, *Polyb.* i. e. perſuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον, *Ariſtot.* i. e. deleo ἐξαλείφω τι, *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, *Plato.*

Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Indulgens, συγχωρέων, ουσα, ον, *Dem.*

Indulgenter habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαι τινος, ἢ κεχαρισμένως.

Indulgentia, ἡ ἄνεσις, εως, *Dem.* ἡ συγχώρησις, εως, *Chryſ.*

Indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινὶ, *Dem.* καταχαρίζομαι τινι, *Plut.* cupiditatibus. χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, *Ariſt.* alicui nimis, ἀνίημί τινι λίαν, *id.* vino & compotationibus, ἀποσχολάζω οἴνῳ ϗ ταῖς προπόσεσιν, *Ælian.*

Indumentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.* τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.*

Induo, ἐνδύω, veſtem purpuream, πορφυρίδα, *Xen.* me, ἐμαυτὸν, *id.* veſtem, ſ. me veſte, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, *N. T.* perſonam, τὸ σχῆμα, *Xen.* purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, *Herodian.* colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω, *Æl.* pedes ſandaliis, ὑποδέω τοὺς πόδας σανδάλοις, *id.*

Indureſco, σκληρύνομαι, κατασκλῆμι, *Theophraſt.*

Induro, σκληρύνω, *N. T.* cutem, περισκληρύνω δέρμα, *Hippocr.*

Induſium, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*

Induſtria, ἡ φιλοπονία, ας, *Dem.* ἡ φιλεργία, ας, *idem.* de induſtria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκόντι, *Dem. Iſocr.* de induſtria factus, ἑκούσιος, ία, ον, *Dem.*

Induſtrie, σπουδαίως, *Ariſtot.* ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.

Induſtrius, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φίλεργος, ου, *id.* σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ ϗ ἡ ἐπιμελής.

Induſtrioſus, a, um, idem quod *Induſtrius.*

Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, *Plato,* inebrior, μεθύσκομαι, *Xen.* οἰνόομαι, *Ælian.*

Inedia, ὁ λιμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἀσιτία, inedia eneco aliquem, λιμοκτονέω τινα, *Galen.* mihi mortem conſciſco, ἀποκαρτερέω, *Plut.*

Ineditus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνέκδοτος, ου, *Dem.*

Ineffabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ου, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ου, res, ἀμύθητα πράγματα, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνεκλάλητος, ου, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀλάλητος, ου, *ib.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥητος, ου, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, *ibid.*

Inefficax, ὁ ϗ ἡ ἀνενέργητος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀνενεργής, ὁ ϗ ἡ ἀδύναμος, ου, *Dioſc.*

Ineffigiatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος ϗ ἀτύπωτος, *Ælian.*

Inelaboratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιέργαστος, ου, *Iſocr.*

Inelegans, ὁ ϗ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Ineleganter, ἀκόμψως, *Plut.* ἀκόσμως.

Ineluctabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκαταγώνιστος, ου, *Baſ.*

Ineluibilis, e, ὁ ϗ ἡ δυσέκπλυτος ϗ δυσέκνιπτος, ου, *Æl.*

Inemendabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεπανόρθωτος, ου, *Philo*

Inenarrabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιήγητος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀνέκφραστος.

Ineo, εἴσειμι, *Xen.* i. e. coëo, ὀχεύω, *Ariſtot.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Dem.* conſulatum, μετίημι ὑπατείαν, *Plut.* magiſtratum, εἰς ἀρχὴν, *Iſocr.* rationem, ἅπτομαι λόγων, gratiam ab aliquo ſ. alicujus, χαρίζομαι χάριν τινὸς, *Dem.*

Inepte, ἀναρμόστως.

Ineptia, ſ. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ ψυχρότης, ητος, *Dem.*

Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, *Æſchin.* ληρέω.

Ineptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *Iſocr.* i. e. ſtolidus, ruſticus, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Dem.*

Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνιππος, ου, *Ariſtoph.*

Inermis, e, ὁ καὶ ἡ ἄοπλος, ου, *Dem.*

Inerro, πλανάομαι ἐν, *Xenoph.*

Iners, vide *Ignavus.*

Inertia, vide *Ignavia.*

Inerudite, ἀπαιδεύτως, *Iſocr.*

Ineruditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Dem.* Conf. *Indoctus.*

Ineſco, δελεάζω, *Xenoph.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*

Inevitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάδραστος, ου, *Cl. Al.* ὁ καὶ ἡ ἀναπόδραστος, ου, *Philo.* periculum, ἀβοήθητος κίνδυνος, *Strabo.*

Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*

Inexaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξέταστος, ου, *Plato.*

Inexaturabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ου, *Philo,* ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος.

Inexcitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέγερτος, ου.

Inexcogitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιανόητος, ου.

Inexcultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Inexcuſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπροφάσιστος, ου, *Xen.*

Inexercitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγύμναστος, ου, *Philo.* in aliqua re, τινὶ, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀνάσκητος, ου, *Plut.*

Inexhauſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάντλητος, ου, ſumptibus, ὁ καὶ ἡ ἀδαπάνητος, ου, *Baſ.*

Inexorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ου, *Philo.*

Inexpectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, *Thuc.*

Inexpeditus, ὁ καὶ ἡ ἄζωνος, οὐ πρόχειρος.

Inexpertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, in aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Inexpiatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκάθαρτος, ου, *Dem.*

Inexplebilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄπληστος, ου, ſanguine, αἵματος, *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληστία τινὸς, *Plato.*

Inexplebilitas, ἡ ἀπληστία, ας, alicujus rei, τινὸς, *Plato.*

Inexplebiliter, ἀπλήστως, deditum eſſe alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, *Xenoph.*

Inexpletus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπλήρωτος, ου.

Inexplicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ου, *Plato,* ὁ ϗ ἡ ἀμύθητος, ου, *Dem.*

Inexplicitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσαφὴς, έος.

Inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, *Xenoph.*

Inexploratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπείρατος, ου, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατόν ἐστι, *Iſocr.*

Inexpugnabilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπόστατος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλωτος, ου, *Iſocr.*

Inextinctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσβεστος, ου, *N. T.*

Inextinguibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄσβεστος, ου, *Galen.*

Inextricabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ου.

Inexuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου, Conf. *Inexpugnabilis.*

Infabre, ἀτέχνως, ἀκόμψως, *Plut.*

Infabricatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατασκεύαστος, ου, *Syneſ.*

Infacetiæ, ἡ ἀνευτραπελία, ας.

Infacetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ου, *Plut.*

Infacundia, ἡ τοῦ λέγειν ἀπειρία.

Infacundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος τοῦ λέγειν.

Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύνη, ης, *id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη, *Iſocr.* infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην, *Dem.* συνέχομαι ἀδοξίᾳ, *idem,* εἰμὶ ἄτιμος, *idem.*

Infamis, e. ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ου, *id.* ἠτιμασμένος, ένη, ένον, apud cives, παρὰ τῶν πολιτῶν, *Iſocr.*

Infamo, παραδειγματίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινὰ, *Dem.*

Infandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ου, *Herodot.*

Infans, ὁ νήπιος, ου, *Dem.* τὸ βρέφος, εος, *Plut.* νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, παιδάριον νεογνὸν, *Plut.*

Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato,* ab infantia, ἐκ νηπίου, *Ariſtot.*

Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ου, *Philo.*

Infantilis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ νηπίου.

Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ου, *Lucian.*

Infarcio, ἐμπλάττω, *Dioſc.*

Infatigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκάματος, ου, *Philo.*

Infatuo, μωραίνω, *N. T.*

Infauſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *Iſocr.*

Infector, ὁ βαφεὺς, έως.

Infectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀγένητος, ου, *Ariſtot.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ὅσ' ἂν εἴη πεπραγμένα, *Ariſtot.* re infecta dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινὰ, *Herodian.*

Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας, *Dem.* ἡ δυστυχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία, ας, *Iſocr.*

Infeliciter, ἀτυχῶς, *Iſocr.* δυστυχῶς, ago in re aliqua, δυστυχέω ἔν τινι, *Iſocr.* ἀτυχέω τι, *Dem.*

Infelix, ὁ ϗ ἡ ἀτυχὴς, έος, *Dem.* ἀτυχῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *idem,* ἄθλιος, ία, ιον, *id.* & miſer homo, ἀτυχὴς ϗ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, *id.* ſum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω, *Iſocr.* præter meritum, δυστυχέω παρὰ τὸ δίκαιον, *id.*

Infenſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, & malevolus alicui, ϗ κακόνους τινὶ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ δυσμενὴς, έος, τινὶ, *Iſocr.*

Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάρχεα.

Infermentatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄζυμος, ου, *N. T.*

Inferior, ὁ ϗ ἡ ἐλάττων, ονος, *Dem.* ſum, ἐλαττόομαι, *id.*

Infernalis, e, ὁ ϗ ἡ στύγιος, ου, *Plut.*

Inferne, κάτωθεν, *Herodian.*

Infernus, i, ὁ ᾅδης, ου, *Philo,* γέεννα τοῦ πυρὸς, *N. T.*

Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ſpiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὑπόγειος, ου, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ὑπόγαιος, ου, *Herodian.*

Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινι, *Philo,* alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, ἐπιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, *Iſocr.* καταπορσύνω τινὶ κακὰ, *Xenoph.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, *Iſocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, *Polyb.*

Infeſtatio, ἡ κάκωσις, εως.

Infeſte ἀπεχθῶς, *Iſocr.* δυσχερῶς, *Dem.*

Infeſtivus, a, um, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Infeſto, ἀπελαύνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω τινὶ, *Dem.* κακόω.

Infeſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.*

Infibulo, ἐμπορπάω, veſtem, ἱμάτιον, *Herodot.*

Inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. *Inficior.*

Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*

Inficiator, ὁ ϗ ἡ ἔξαρνος, ου, ſum, εἰμὶ, *Dem.*

Inficio, βάπτω, aliquid, τὶ, *Dem.* pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.

Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* interposito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, *Æschin.* ἔξαρνός εἰμι τοῦτο, *Dem.* περί τινος, *Isocr.* ἔξαρνος γίγνομαι τούτου, *id.*

Infidelis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.*

Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας. *Plato.*

Infideliter, ἀπίστως, *Dem.*

Infidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπιστος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.*

Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπιπείδω.

Infixio, ὁ ἐπερεισμὸς, οῦ.

Infimus, vide *Imus.*

Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Aristot.*

Infinite, ἀπεράντως, *Aristot.*

Infinities, ἀπειράκις, *Philo.*

Infinitivus, sc. modus, ἀπερέμφατός ἔγκλισις, *Gramm.*

Infinitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, *Isocr.* ὁ ϗ ἡ ἀπέραστος, ου, *Plut.*

Infirmatio, ἡ ἀσθένωσις, εως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς.

Infirme, ἀσθενῶς, *Dem.*

Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, ας, *Plato*, corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία.

Infirmo, ἀσθενόω, *Xenoph.* aliquem, ποιέω τινὰ ἀσθενῆ, *id.*

Infirmus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, εος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *id.* corpore, σώματι, *id.* sum, ἀσθενέω, *Isocr.* ἔχω ἀσθενῶς, *id.*

Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.

Infixio, ἡ ἔμπηξις, εως.

Infixus, a, um, ἐμπαγεὶς, εῖσα, έν.

Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως, *Thuc.* τὸ ἐπιφλόγισμα, ατος, *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονὴ, ῆς, *idem.*

Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος, *Sophocl.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον, *Isocr.*

Inflate, ἐμπνεύστως, i. e. superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, *Dem.*

Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, *Lucian.* ἡ ἀναφύσησις, εως, *Aristot.* animi, ἡ φυσίωσις, εως, *N. T.* Conf. *Insolentia.*

Inflatus, a, um, ἐμπνευστὸς, ἡ, ὸν, *Athen.* i. e. *superbus*, ὁ ϗ ἡ ὑπέρογκος, ου, *T. N.* τετυφωμένος, ένη, ένον, *ibid.* μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.*

Inflecto, ἐγκάμπτω, *Galen.* ἀποκλάζω, *Plut.*

Inflexibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄκαμπτος, ου, *Plut.*

Inflexio, ἡ διάκαμψις, εως, *Naz.* ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Inflexus, a, um, καμψὸς, ἡ, ὸν, *Hesych.* ὁ ϗ ἡ ἐπικαμπὴς, έος, ordo, τάξις, *Ammon.*

Infligo, προστρίβομαι, plagam, πληγὴν, *Aristoph.* alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινὶ, *Herodian.*

Inflo, ἐμφυσάω, *Philo*, ἀναφυσάω, *Diod. Sic.* tibiam, φυσάω αὐλὸν, *Plut.* ventrem, διογκόω γαστέρα, *Ælian.* aliquem, & laudibus effero, φυσάω, ϗ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, *Plut.*

Influentia, ἡ εἴσρευσις, εως, *Aristot.*

Influo, εἰσρέω, *Lucian.* in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, *Gal.*

Influxus, us, ἡ ἐπιῤῥοὴ, ῆς, *Theophr.* ὁ εἴσρους, ου, *Aristot.*

Infodio, κατορύττω, *Plut.*

Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, *Plato*, ἡ ἀγονία.

Infœcundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἄγονος.

Informis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμορφος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀδιατύπωτος, ου, *Diod. Sic.*

Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ περιγραφὴ, ῆς, *Aristot.*

Informo, ὑποτυπόω, aliquid primum & postea pingo, τὶ πρῶτον ϗ εἶτα ἀναγράφω, *Plut.* moribus, ἠθοποιέω, *id.* adolescentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις, *Isocr.* Conf. *Instituo.*

Infortunatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, έος, *Dem.* Conf. *Infelix.*

Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀτυχία, ας, *id.* Conf. *Infelicitas.*

Infra, *Præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut.* *Adv.* κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Infractus, a, um, i. e. *fractus*, καταῤῥαχθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.* i. e. *non fractus*, ὁ ϗ ἡ ἀῤῥαγὴς, έος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἄῤῥηκτος, ου, *Philo.*

Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.

Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, συγκροτέω τοὺς ὀδόντας ὑπ᾽ ὀργῆς, *Xen.*

Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Infrenatus, a, um, i. e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, i. e. *non frenatus*, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου. *Plato.*

Infrenis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.*

Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.*

Infrenus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plato.*

Infrequens, ὁ ϗ ἡ ἔρημος, ου, senatus, βουλὴ ὀλιγανδροῦσα, *Plato.*

Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xenoph.*

Infrico, ἐντρίβω, *Xenoph.*

Infringo, ἐνθλάω.

Infructuosus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophrast.*

Infrunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.*

Infuco, φυκόω, *Plut.*

Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ης, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot.*

Infumo, καπνίζω.

Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, *Poll* ἡ χώνη.

Infundo, ἐπιχέω, *Diosc.* ἐγχέω, *Xen.* alicui aliquid, τί τινι, *Synes.*

Infusco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*

Infusio, ἡ ἔγχυσις, εως.

Ingemino, διπλασιάζω, *Plut.* ἐπαναδιπλόω.

Ingemisco, στενάζω, *Dem.* alicui, ἐπιστένω τινὶ, *Eurip.*

Ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι, *Dem.* alte, στενάζω μέγα, *id.*

Ingenerasco, ἐμφύομαι, *Plut.*

Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.*

Ingeniose, εὐφυῶς, *Isocr.* ἐπιδεξίως.

Ingeniosus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς, έος, *Isocr.* δέξιος, α, ον.

Ingenitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐγγενὴς, έος, *Sophocl.*

Ingenium, ἡ φύσις, εως, *Dem.* bonum, φύσις ἐπιεικὴς, *Isocr.* insuperabile, ἀνυπέρβλητος, *id.* dextrum, εὐάρμοστος, *id.* illustre, ἐπίβλεπτος, *id.* præstantius, ἐπιφανεστέρα ψυχὴ, *Dem.* animus cujusque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ϗ φύσις, *id.* animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ ϗ γνώμη φρόνιμος, *id.* diversissimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, *id.* ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις οὐ χείρους εἶναι προγόνων, *Dem.* ingenio felicissimo esse, τὴν γνώμην εὐφυέστατον εἶναι, *Isocr.* exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν, s. διάνοιαν, *id.* ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνουν, ου, *Herodian.* ingenii robur, φύσεως ἰσχὺς, *Thuc.*

Ingens, ὁ ϗ ὁ πελώριος, ὁ ϗ ἡ εὐμεγέθης, εος, lapis, λίθος, *Aristoph.* testimonium, μαρτυρία, *Dem.*

Ingenue, ἐλευθέρως, *Thuc.* γενναίως, educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, *Xen.* i. e. candide, ἁπλῶς, *Dem.*

Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Aristot.* ἡ εὐγένεια.

Ingenuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ου, femina, γυνὴ, *Plut.* doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι, *Lucian.* i. e. candidus, ἁπλόος, η, ον, *Dem.* & simplex homo, μεστὸς παῤῥησίας καὶ ἀφελὴς, *id.*

Ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* aliquid ori, ἐντίθημί τι στόματι, *Galen.* lapides & fustes, ἐπιφέρω λίθους ϗ ξύλα, *Herodian.* largius cibum, πλείονας συνήθως εἰσφέρομαι τροφὰς, *id.* me, παρεισδύομαι, *id.* me in alienam administrationem, παραδιοικέω, *Plut.*

Ingigno, ἐγγεννάω.

Inglorius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ου, *id.*

Ingluvies, ἡ γαστριμαργία, ας, *Philo*, avis, ὁ πρόλοβος, ου, *Aristot.*

Ingrandesco, μεγαλύνομαι.

Ingrate, i. e. invenuste, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως, *Isocr.*

Ingratis, παρὰ γνώμην.

Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, *Dem.*

Ingratus, a, um, i. e. invenustus, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ ϗ ἡ ἀχάριστος, ου, *Dem.* sum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους, *idem.*

Ingravesco, βαρύνομαι, ætate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας, *Polyb.*

Ingravo, ἐπιβαρύνω, *Xen.*

Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb. Theb.* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου, *Herodian.*

Ingressio, s. Ingressus, ὁ βαδισμὸς, οῦ, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.*

Ingruo, ἔγκειμαι, *Herodian.* ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω.

Inguen, ὁ βουβὼν, ῶνος, *Lucian.*

Inguinaria, τὸ βουβώνιον, ου, *Diosc.*

Ingurgito, γαστρίζομαι, *Basil.* καταβροχθίζω, *Lucian.*

Ingustabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, *Plut.*

Ingustatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄγευστος, ου, *Plut.*

Inhabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄχρηστος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *id.*

Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, *Synes.*

Inhabitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀοίκητος, ου, *Philo.*

Inhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως. *Cl. Al.*

Inhabito, ἐνοικέω, aliquid, τὶ, *Aristot.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, *Plut.* urbem, οἰκέω πόλιν, *Isocr.* ἐν ἄστει, *Dem.*

Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, *Plato*, προσφύομαί τινι, *id.* machinis, προσφύω μηχαναῖς, *Herodian.*

Inhæresco, προσίσχομαι, alicui, πρός τι, *Theophr.*

Inhalo, ἐμπνέω, *Plato.*

Inhibeo, ἐπέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* κωλύω, iram, ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς, *Lucian.*

Inhibitio, ἡ κάθειρξις, εως.

Inhio, ἐπιχαίνω, *Philo*, alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, *Lucian.*

Inhoneste, αἰσχρῶς, *Isocr.* ἀτίμως.

Inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Inhonestus, a, um, αἰσχρὸς, ά, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσχήμων, ἄκοσμος.

Inhonoratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτίμητος, ου, *Dem.* ἄτιμος.

Inhonorificus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδοξος, ου, *Dem.*

Inhorreo, s. *inhorresco*, φρίττω, aliqua re, τὶ, *Dem* ἐπιφρίττω.

Inhospitalis, e, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ου, *Lucian.*

Inhospitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX.

Inhospitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄξενος, ου, *Lucian.*

Inhumane, ἀπανθρώπως.

Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας, *Lucian.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ μισανθρωπία, ας, *Hipp.*

Inhumaniter, ἀπανθρώπως.

Inhumanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπάνθρωπος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ μισάνθρωπος, ου, *id.*

Inhumatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄταφος, ου, *Thuc.*

Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς, s. ἀποθανόντας, *Dem.* Conf. *Sepelio.*

Inibi, ἐκεῖ, *Plato.*

Injectim, ἐπαναβληδὸν, *Herodot.*

Injectio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Injicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τὶ ἐπί τι, *N. T.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *Xen.* alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *Lucian.* alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα, *Xenoph.* sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, *Plut.*

Inimice, ἐχθρῶς, *Dem.* ἐθελέχθρως, *idem*, δυσμενῶς, *Isocr.* ἀπεχθῶς, *id.*

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* gravis, μεγάλη, *Dem.* diuturna, βεβαία, *id.* immortalis, ἀείμνηστος, *Iſocr.* ſimulata, ϖροσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* communis, κοινὴ, & offenſiones, ἔχθραι ϗ ϖροσκρούματα, *id.* & odium & diffidentia, ἔχθρα ϗ μῖσος ϗ ἀπιϛία, *id.* inimicitiam ſuſcipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν ϖρός τινος, *Dem.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιϛα εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν ϖρός τινα, *Iſocr.* oſtendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι ϖάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Iſocr.* effugere, φεύγειν τὰς ἔχθρας τινος, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*

Inimicor, ἀπεχθαίνομαί τινι, *Plato,* C. *Inimicus.*

Inimicus, a, um, ἐχθρὸς, ά, ὸν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ἡ, ὸν, τινι, *id.* & hoſtis, ἐχθρὸς ϗ ἀντίπαλος, *id.* & malevolus urbis, κακόνους ϗ ἐχθρὸς ϖόλει, *id.* hoſtis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ ϖᾶσι δυσμενὴς, *Dem.* inimicum reddere aliquem, ϖοιεῖν τινα ἐχθρὸν, *id.* eſſe alicui, εἶναι ſ. ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι ſ. τινὸς, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *idem,* χρῆσθαι τινι ἐχθρῷ, *id.* inimicus ſum alicui, ἔχω ἔχθραν ϖρός τινα, *Iſocr.*

Inimitabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμίμητος, ου, *Plut.*

Inique, ἀνωμάλως, *Iſocr.* i. e. *injuſte,* ἀδίκως, *Dem.* ϖαρανόμως, *id.* ago cum aliquo, ἀγνωμονέω ϖρός τινα, *Dem.* in aliqua re, ϖερί τι, *Plut.*

Iniquitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνομία, i. e. *injuſtitia,* ἡ ἀγνωμοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δεινὸν, *id.* ἡ ἀδικία, ας, *id.*

Iniquus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνωμαλὴς, έος, *Theophr.* i. e. *injuſtus,* ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ου, in omnes, ϖερὶ ϖάντας, *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγνώμων ϗ συκοφάντης, *id.* ὁ ϗ ἡ ϖαράνομος, ου, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ϖοιεῖν ϖαράνομον εἴς τινα, *Dem.* ſum, fio, ϖαράνομος εἰμὶ, γίγνομαι, *id.* animo iniquo, δυσφόρως, *Herodian.*

Initia, τὰ μυϛήρια, ων.

Initiamentum, τὸ μύημα, ατος, *Aret.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Heſych.*

Initiator, ὁ μυϛαγωγὸς, οῦ.

Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος, ου, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, ου, *id.*

Initio, μυέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Initio, *Adv.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* τοκατάρχὰς, *id.* neque initio, neque poſt, οὔτε καταρχὰς, οὔθ᾽ ὕϛερον, *id.*

Initium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & fundamentum rei, ϗ ὑπόθεσις ϖράγματος, *id.* & cauſſa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία ϖολέμου, *id.* utor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχήν τινα, *Dem.* ſumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα, *id.* facio rei, ϖοιέομαι ἀρχήν τινος, *id.* exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ᾽ ἀρχῆς, *id.* fines ab initio propoſiti, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεναι, *Iſocr.*

Injucunde, ἀηδῶς, *Xen.*

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, έος, *Iſocr.* ἡ ἀηδία, ας, *Philo,* ἡ ἀτερπία, ας, *Dem.*

Injucundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀτερπής.

Injudicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ου, *N. T.* ἄκριτος.

Injugo, ἐπισάττω, *Xen.*

Injuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνώμοτος, ου, *Dem.*

Injuria, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* τὸ ἀδίκημα, ατος, *id.* ἡ ὕβρις, εως, *Iſocr.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Dem.* & iniquitas, ὕβρις καὶ ἀδικία, *Iſocr.* & inſolentia, ὕβρις καὶ ὑπερηφάνεια, *id.* adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Dem.* ὑβρίζειν τινὰ, *id.* ἀδικεῖν τινα, *id.* pati injurias, ϖάσχειν δεινότατα, *id.* prior infero, χειρῶν ἀδίκων ἄρχω, *Ælian.*

Injurior, ἀδικέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Injurioſe, ὑβριϛικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, *Dem.*

Injurioſus, a, um, ὑβρίζων, ουσα, ον, erga aliquem, εἴς τινα, *Dem.* ὁ ὑβριϛὴς, οῦ, *id.*

Injurius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ου, *Dem.* ſum in aliquem, ἀδικέω τινὰ, *Dem.* ὑβρίζω τινὰ, *idem.*

Injuſſu, ἄνευ ϖροϛάγματος, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*

Injuſſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκέλευϛος, *Soph.* αὐτοκέλευϛος.

Injuſte, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικέω, *idem,* ἀδικοπραγέω, *Philo,* vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιόω, *Plato.*

Injuſtitia, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* ἡ ἀνομία, ας, *idem.*

Injuſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδικος, ου, *Dem.* & diis inviſus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος, *id.* ὁ ϗ ἡ ϖαράνομος, ου, committere injuſta, ϖοιεῖν ϖαράνομα, *Dem.*

Innaſcor, ἐγγίνομαι, alicui, τινὶ, *Plato,* ἐμφύομαί τινι, *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ου, *Dem.*

Innavigabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄπλωτος, ου, *Philo,* μὴ ϖλωτὸς, οῦ, *Thuc.*

Innecto, ἐνείρω, *Dioſc.*

Innexio, ἡ ἔνερσις, εως, *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι, *Galen.* fœderibus, ἀπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας, *Polyb.* legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, *Æſchin.*

Inno, ἐπινέω, *Theophr.* in aliquo, ἐπινήχομαί τινι, *Al. Aphr.*

Innocens, ἀθῷος, α, ον, aliqua re, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *idem,* ὁ ϗ ἡ ἀναίτιος, ου, τινὸς, *idem,* ὁ ϗ ἡ ἀναμάρτητος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄκακος.

Innocenter, ἀθῴως, *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, voluptas, ἡδονὴ, *Plato.*

Innodo, ἀμματίζω, *Heſych.*

Innoteſco, διαγνωρίζομαι, *Iſocr* γνώριμος καθίϛαμαι, *Plato.*

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*

Innovo, καινόω, *Dion.* νεόω, aliquid, τὶ, *Naz.*

Innoxius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀβλαβὴς, έος, *Plato.*

Innubilus, a, um, αἴθριος, ία, ιον, *Dioſc.*

Innubis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέφελος, ου, aër, ἀὴρ, *Ariſtot.*

Innubus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ου, *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναρίθμητος, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ου, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*

Innumerabilitas, τὸ ἀνάριθμον, ου.

Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τὶ, *Plato,* ὑπαινίττομαί τι, *Dem.*

Innuptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ου, *Lucian.* virgo, ἡ ἄνανδρος, ου, *Plato.* ἡ ἄγαμος.

Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινὶ, *Herodian.*

Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in,* ἐντεθραμμένος, ένη, ένον, aliqua re, τινι, *Herodian,* i. e. *non nutritus,* ὁ καὶ ἡ ἄτροφος, ου.

Inobediens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπήκοος, ου, ſermoni, τοῦ λόγου, *Plato,* ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀνηκουϛία, ας, *Plut.* ἡ ϖαρακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀπειθία.

Inobſcuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Inobſequens, idem quod *Inobediens:*

Inobſervabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ου.

Inobſervatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου.

Inocciduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδυτος, ου.

Inocco, βωλοκοπέω, *Poli.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Inoculo, ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*

Inodorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ου, *Theophr.*

Inoffenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκοπος, ου, *N. T.*

Inofficioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Dem.*

Inoleſco, ἐπιφύομαι, *Plut.*

Inominatus, a, um, ὁ ϗ ἡ δύσφημος, ἄπευκτος.

Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὶ, *N. T.*

Inopertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατακάλυπτος, ου, *N. T.*

Inopia, ἡ ἔνδεια, ας, *Iſocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* & indigentia, ἔνδεια καὶ ἀπορία, *Dem.* magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τοῦ λαβεῖν εἶναι, *id.* ad ſummam inopiam redigere, ſ. redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθιϛάναι τινὰ, ſ. καθίϛασθαι, *id.* inopia verborum laboro, πτωχεύω τῇ λέξει, inopia conſilii, ἡ ἀβουλία, ας, *Dem.* frumenti, ἡ σπανοσιτία, ας, *Diod. Sic.*

Inopinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ου, *Thuc.*

Inopinate, ἀπροσδοκήτως, *Philo,* ἐξ ἀπροσδοκήτου, *Plato.*

Inopinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ου, *Thuc.*

Inopportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, *Plato.*

Inops, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, εος, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιδεὴς, εος, τινὸς, *id.*

Inordinate, ἀτάκτως, *Thuc.*

Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*

Inordinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ου, *Iſocr.*

Inornate, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*

Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος.

Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*

Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.

Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ϖαρενοχλέω τινὶ, *N. T.*

Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Lucian.*

Inquietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄϛατος, ου, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀκοίμητος, ου, *Philo,* ὁ καὶ ἡ ἀνήσυχος.

Inquilinus, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, ου, *Strabo,* ὁ καὶ ἡ μέτοικος.

Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, ας, *Dioſc.* ὁ μολυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Inquinate, μεμολυσμένως.

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τι, *Iſocr.* μιαίνω.

Inquio, idem quod *Inquam.*

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινος, *Dem.* ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xenoph.* diligenter cauſſas, ϖολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliqua, ϖερί τινος, *Plut.* ſeverius, σφόδρα ἀκριβολογέομαι, *Dem.* diligenter & accurate ſingula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίζομαι ϖερὶ ἑκάϛου, *idem.*

Inquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, *id.*

Inquiſitor, ὁ ἐξεταϛὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ βασανιϛής.

Inſalubris, e, νοσηρὸς, ά, ὸν, *Xen.*

Inſalutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσηγόρητος, ου, *Cic.*

Inſanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ου, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ου, *Philo.*

Inſane, μανικῶς, *Iſocr.*

Inſania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo inſaniæ pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, *Iſocr.* eſt hæc extrema inſania, ὑπερβολὴ μανίας ἐϛὶ τοῦτο, *Dem.* manere in inſania eadem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας, *idem,* liberare aliquos ab inſania, ϖαῦσαί τινας τῆς μανίας, *Iſocr.* deſerere inſaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας, *idem.*

Inſanio, μαίνομαι, *Dem.* & deliro, μαίνομαι καὶ ϖαραφρονέω, *Dem.* in aliqua re, μελαγχολάω τινι, *id.* inſanire facio, ἐκμαίνω, *Philo.*

Inſanus, a, um, μανικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *idem,* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *idem.*

Inſatiabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεϛος, ου, *Philo,* ὁ ϗ ἡ ἀδηφάγος, ου, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἄπληϛος, ου, pecunia, χρημάτων, *Dem.*

Inſatiabilitas, ἡ ἀπληϛία, ας, *Dem.*

Inſatiabiliter, ἀπλήϛως, deditum eſſe voluptatibus, διακεῖσθαι ϖρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* alicui rei, ἀπλήϛως ἔχειν ϖρός τι, *Iſocr.* ϖερί τι, *Id.*

Inſaturabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκόρεστος, ου, *Philo.*

Inſaturabiliter, ἀκορέστως.

Inſcendo, ἀναβαίνω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Inſciens, ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*

Inſcienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, *Dem.*

Inſcientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης, *Xenoph.*

Inſcite, ἀμαθῶς, *Thuc.* ἀτέχνως.

Inſcitia, ἡ ἀμαθία, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Iocr.*

Inſcitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄμυστος, ου.

Inſcius, a, um, ἀγνοέων, ῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*

Inſcribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, *Lucian.* diſtichon aureis literis in ſeſamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν σησάμῳ, *Ælian.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xenoph.* falſo nomine, ψευδεπιγραφέω.

Inſcriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*

Inſcriptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔγγραπτος, ου, non inſcriptus, ὁ ϗ ἡ ἀνεπίγραφος, ου, falſo inſcriptus, ὁ ϗ ἡ ψευδεπίγραφος, ου, *Plut.*

Inſculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ἐπιχαράττω, *idem*, ἐγχαράττω, *Plut.* ἐγγλύφω.

Inſecabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*

Inſecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, *Ariſtot.*

Inſectatio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Inſector, διώκω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* δίωξιν ποιέομαι, *idem*, i. e. cavillor, διασύρω τι, *Dem.*

Inſedabiliter, ἀπαύστως, *Ariſtot.*

Inſemino, ἐνσπείρω, *Xen.*

Inſeneſco, ἐγγηράσκω, *Hippocr.*

Inſenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Thuc.*

Inſenſibilitas, ἡ ἀναισθησία.

Inſenſilis, e, idem quod *Inſenſibilis, e.*

Inſeparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχώριστος, ου, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἀδιάλυτος, ου, LXX.

Inſepultus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄταφος, ου, *Thuc.*

Inſequens, ἑπόμενος, ένη, ενον, *Dem.*

Inſequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* ἐπακολουθέω τινὶ, *Plut.*

Inſero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιὰν, *Dem.* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*

Inſerpo, εἰσερπύζω.

Inſertim, δι' ἐμβλήματος.

Inſertio, ἡ παρένθεσις, εως, τὸ ἔμβλημα, ατος, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.

Inſervio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Iſocr.* λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, *Dem.* commodis alienis, σκοπέω τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, *Ariſtot.*

Inſideo, ἐπικάθημαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ἐπί τινι, *Iſocr.*

Inſidiæ, ἡ ἐπιβουλὴ, ῆς, *Demoſth.* ἡ ἐνέδρα, ας, *idem*, ἡ ἐπιβούλευσις, εως, *Plato*, inſidias ſtruo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, *Iſocr.* ἐνέδρας καθίζω τινὶ, *Plut.* ἐνέδρας ποιέομαί τινι, *Lucian.* θηρεύω τινὰ, *id.* invadere aliquem inſidiis, ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ' ἐπιβουλῆς, *Dem.* inſidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, *Dem.*

Inſidianter, ἐπιβούλως, *Syneſ.*

Inſidiator, ὁ ἐπίβουλος, *Dem.* ἐπιβουλεύων, οντος, *id.* ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, *id.*

Inſidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* λοχάω τινὰ, *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Ælian.* ἐπιτίθημι τινι ἐνέδρας, *Lucian.* θηράω τινὰ. *id.* ἐνεδρεύω τινὰ, *Dem.*

Inſidioſe, ἐπιβούλως, κρυφαίως, *Plut.*

Inſidioſus, a, um, ἐπιβουλευτὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπίβουλος, ου, *Dem.*

Inſido, ἐπιβάλλω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐνίζω, *Plut.* καθίζω ἐπί τινι, *Thuc.*

Inſigne, τὸ ἐπίσημον, ου, *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, *id.* regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, *id.*

Inſignio, ἐνσημαίνω, *Iſocr.* παρασημαίνομαι, *idem.*

Inſignis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπίσημος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ παράσημος, ου, *Plut.*

Inſigniter, ἐπισήμως, *Polyb.*

Inſilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον, *Xen.* ἐμπηδάω, πηδάω ἵππῳ, *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, *Xenoph.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, *id.*

Inſimul, ἅμα, *Xen.*

Inſimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*

Inſimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, *id.* τινί τινος, *Ariſtot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινος, *Dem.*

Inſinuatio, ἡ παρεγγυὴ, ῆς.

Inſinuo, ἐγκολπόω, *Ariſtot.* παρεισάγω, *Plut.* ὑποδύομαι, me alicui, ὑποτρέχω τινὰ καὶ θωπεύω, *Ælian.*

Inſipidus, a, um, μωρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄγευστος.

Inſipiens, ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ ϗ ἡ νηπιόφρων, ονος, *Strabo.*

Inſipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* εὐήθως, *id.*

Inſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης, *Iſocr.* ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία, ας, *id.*

Inſiſto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινί, *Lucian.* ἐπιμένω τινὶ, *Plut.*

Inſitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως, *N. T.* ἡ ἐμφυτεία, ας, *ibid.*

Inſititius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφυτος, ου, *Philo.*

Inſociabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀκοινώνητος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἄσπειστος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄμικτος, ου, & vagabundus, ϗ ἀνίδρυτος, *id.*

Inſolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*

Inſolatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.

Inſolens, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινος, *Dem.* i. e. ſuperbus, ὁ ϗ ἡ ὑπερήφανος, ου, *id.*

Inſolenter, ἀήθως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινί, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω τινὶ, *id.*

Inſolentia, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Ariſtot.*

Inſoleſco, ἐγγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, *Iſocr.* διά τι, *Plut.* ἁβρύνομαι, *Plato.*

Inſolitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, *Dem.*

Inſolo, ἡλιάζω, *Dioſc.*

Inſolubilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλυτος, ου, *Plato.*

Inſomnia, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xenoph.*

Inſomnis, e, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ἄγρυπνος, ου, *Lucian.* ob curas inſomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνον κεῖσθαι, *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα, *Plut.*

Inſomnium, τὸ ἐνύπνιον, ου, *Plato.*

Inſono, ἐνηχέω, *Naz.*

Inſons, ὁ ϗ ἡ ἀναμάρτητος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, τινὸς, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνυπεύθυνος, ου, *id.*

Inſopitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xenoph.*

Inſortito, ἀκληρωτὶ, *Lyſ.*

Inſortitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκλήρωτος, ου.

Inſpectio, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας, *Plut.*

Inſpecto, ἐφοράω, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*

Inſpector, ὁ ἐπόπτης, ου, *Dem.* ὁ ἔφορος, ου, *Philo.*

Inſperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνέλπιστος, ου, *Iſocr.*

Inſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄελπτος, ου, *Soph.* ex inſperato, ἐξ ἀέλπτου, *Herodot.*

Inſpergo, ἐμπάσσω, *Galen.* προσπάσσω, *idem*, ἐγκατασπείρω.

Inſpicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Dem.* πρός τι, *Plut.* ἀποβλέπω εἴς τι, ſ. πρός τι, *Æſchin.* ἐφοράω τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.*

Inſpiratio, ἡ εἰσπνοὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἐπίνοια, ας, *Cl. Al.*

Inſpiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω, *Baſ.*

Inſpoliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ου, *Eurip.*

Inſpuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, *Ægid.* εἴς τι, *Athen.*

Inſtabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄστατος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἀκατάστατος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος.

Inſtabilitas, τὸ ἄστατον, ου, ἡ ἀστασία.

Inſtans, ἐνεστὼς, ῶσα, ός.

Inſtantia, ἡ ἔνστασις, εως.

Inſtar, δίκην, alicujus, τινὸς, *Ariſtot.*

Inſtauratio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Philo.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.*

Inſtaurativus, a, um, ἐπισκευαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Inſtauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐπισκευάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Iſocr.* ἀνακαινίζω.

Inſterno, ἐπιστρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωννύω κλίνην, *Xenoph.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*

Inſtigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ου, *N. T.*

Inſtigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα, *id.* παρορμάω τινὰ πρός τι, *id.*

Inſtillatio, ὁ ἐπισταγμὸς, ου.

Inſtillo, ἐπιστάζω, *Dioſc.* ἐνστάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, *Herodian.*

Inſtimulo, κατακεντάννυμι, *Lucian.* παροξύνω, *Plut.* Conf. *Inſtigo.*

Inſtinctor, ὁ παροξύνων, οντος, *Plut.*

Inſtinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, ου, *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato.* inſtinctu divino, κατὰ θεὸν, ἐποτρύνοντος θεοῦ, *Herodot.*

Inſtitor, ὁ κάπηλος, ου, *Plato.*

Inſtitorius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Inſtitrix, ἡ καπηλὶς, ιδος, *Ariſtoph.*

Inſtituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, *Iſocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, *Æſchin.* εἴς τι, *Xen.* διδάσκω τινά τι, *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, *Dem.* aliquid, καθίστημί τι, *Thuc.*

Inſtitutio, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Syneſ.* i. e. *eruditio*, ἡ παιδεία, ας, *Xenoph.* ἡ παίδευσις, εως, *id.*

Inſtitutum, τὸ ἔθος, εος, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato.* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος, *Dem.*

Inſto, ἐφίσταμαι. alicui, τινὶ, *Herodian.* hoſtibus, ἔγκειμαι τοῖς πολεμίοις, *Plut.*

Inſtrepo, ἐπικτυπέω, *Ariſtoph.*

Inſtructio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Dem.*

Inſtructivus, a, um, παρασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Inſtrumentum, τὸ ὄργανον, ου, *Ariſtot.* τὸ σκεῦος, εος, *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, ου, *Herodian.* ruſticum, σκεῦος γεωργικὸν, nauticum, σκεῦος ναυτικὸν, *id.* bellicum, σκεῦος πολεμικὸν, *id.*

Inſtruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus τὸ πλοῖον πᾶσι, *Dem* aciem, παρατάττω, *Xenoph.* copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, *Plut.* hoſtem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, *Herodian.* i. e. *doceo*, διδάσκω. Vide *Doceo.*

Inſuavis, e, ὁ ϗ ἡ ἀγλευκὴς, έος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *Iſocr.*

Inſuaviter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν, *Xen.*

Inſubide, ἀσκέπτως, *Ariſtot.*

Inſubidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, *Dem.*

Inſuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*

Inſueſco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*

Inſuetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινὸς, *Dem.*

Inſula, ἡ νῆσος, ου, *Dem.* parva, νῆσος μικρὰ, *id.* τὸ νησίον, ου, *Suid.* τὸ νησίδιον, ου, *Thuc.* in inſulam refero, νησίζω, *Strabo*, ex inſula oriundus. Vide *Inſularis.*

Inſularis, e, νησιωτικὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.* ſc. homo, ὁ νησιώτης, ου, *Dem.* ſc. femina, ἡ νησιῶτις, ιδος, *Plut.*

Inſulſe, ἀφυῶς, *Plut.* Conf. *Inepte.*

Inſulſitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Plut.* Conf. *Ineptitudo.*

Inſulſus, a, um, i. e. non ſalſus, ὁ ϗ ἡ ἄναλος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἄναλτος, ου, *Galen.* ὁ ϗ ἡ ἄναλμος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἀνάλμυρος, ου, *Hipp.* i. e. inſipiens, ὁ ϗ ἡ ἀπειρόκαλος, ου, *Plut.* Conf. *Ineptus, Inſipiens.*

Inſultatio, ἡ ἐπιπήδησις, εως, ἡ ἔφαλσις, i. e. *exagitatio*, ἐπηρεασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Inſulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἐπεμβαίνω τινὶ, *Plut.* i. e. *vexo, exagito*, ἐπηρεάζω τινὶ, *Demoſth.* ἐντρυφάω τινι, *Herod.* τινὰ, *Lucian.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Iſocr.*

Inſum, ἔνειμι, in aliqua re, τινὶ, *Thuc.*

Inſumo, ἀναλίσκω, pecuniam, χρήματα, *Iſocr.* Conf. *Impendo.*

Inſuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, *Plut.* aliquid iu aliquid, καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.*

Inſuper, προσέτι, his, τούτοις, *Herodot.* quid inſuper? τί πρὸς τούτοις ἔτι; *Dem.* & inſuper etiam non juſtum, πρὸς δὲ ϗ οὐ δίκαιον, *id.* viginti minæ & inſuper, εἴκοσι μναῖ ϗ πρὸς, *Iſæus.*

Inſuperabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀήττητος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄμαχος, ου, *id.* alicui, ὁ ϗ ἡ δυσμάχητός τινι, *Iſocr.*

Inſurgo, ἐπανίστημι, contra aliquem, τινὶ, *Thuc.* ἀνθίσταμαι πρός τινα, *id.* ἀνταίρω τινὶ, *Dem.*

Inſuſceptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄδεκτος, ου.

Inſuſurro, ἐπιψιθυρίζω.

Intabeſco, προστήκομαι, *Lucian.*

Intactilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄαπτος, ου, *Hom.*

Intactus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄναπτος, ου, *Heſych.* ὁ ϗ ἡ ἄψαυστος.

Intaminatus, o, um, ὁ ϗ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut.*

Integer, a, um, i. e. *totus*, ὅλος, η, ον, *Dem.* i. e. *bonus, candidus*, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, vir bonus & integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* i. e. *incolumis*, ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, ἀκέραιος πόλις, *Iſocr.* ſervare ſua integra, σώζειν τὰ ἑαυτοῦ, *Herodian.* homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος, *Dem.* integrum eſt nobis dicere, ἔστιν ἡμῖν λέγειν, *Xen.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, *Luc.*

Intego, σκεπάζω, aliquid, τι, *Dioſc.* ἐγκαλύπτω, *Plut.*

Integraſco, ἀνασκευάζομαι, *Strabo.*

Integre, ὅλως, *Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Integritas, ἡ ὁλότης, ητος, *Ariſtot.* i. e. probitas, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκακία, ας, *idem*, morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων, *Iſocr.* ſenſuum, τὸ εὐαίσθητον, ου, *Gal.* ἡ εὐαισθησία, ας, *Laërt.* corporis, ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.*

Integro, ἀνασκευάζω, *Plut.*

Integumentum, τὸ σκέπασμα, ατος, *Ariſtot.*

Intellectus, us, ὁ νόος, ου, *contr.* νοῦς, νοῦ, *Dem.* intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, ου, *N. T.* facilis, ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, ου.

Intelligenter, συνετῶς.

Intelligentia, ἡ σύνεσις, εως, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *Plato.* ἡ ἔννοια, *Dem.*

Intelligibilis, e, νοητὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Intelligo, φρονέω, *Iſocr.* aliquid & præſagio, γινώσκω τι καὶ προαισθάνομαι, *Dem.* aliquid recte, ὀρθῶς τι εἴδω, *id.* & probe ſcio, εἴδομαι τι καὶ συνίημι σαφῶς, *idem*, aliquid ſatis, μανθάνω τι ἱκανῶς, *idem*, hoſtium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, *Xen.*

Intemeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ου, *Plut* ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος, ου, *Al. Aphr.*

Intemperans, ὁ καὶ ἡ ἀκρατὴς, έος, in aliqua re, τινὸς, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ ἄσωτος.

Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως, *Dem.* vivo, ἀκολασταίνω, *Plut.* διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας, *Dem.*

Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ ἀκρασία, ας, in vita, τοῦ βίου, *Dem.* intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, *idem*, coërcere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς ἀκολασίας τινι, *Iſocr.*

Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aëris, ἀέρος, *Theophr.* intemperiis agor, κακοδαιμονάω, *Ariſtoph.*

Intempeſtas, ἡ δυσκρασία, ας.

Intempeſtive, ἀκαίρως, παρακαίρως, *Iſocr.* agere aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.*

Intempeſtivitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Intempeſtivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου, ambitio, φιλοτιμία, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ου, mors, θάνατος, *Plut.*

Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, *Ariſtot.* animum ad aliquid, προσέχω νοῦν τινι, *Iſocr.* κινέω τὴν διάνοιαν ἐπί τινι, *Plut.* oculos, ἀτενὲς ὁράω, *Plut.* in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, *N. T.* τινὶ, *ibid.* omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἔν τινι, *Plato.*

Intenſio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονὴ, ῆς.

Intentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, ου, *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτόλμητον ἀφίημι, *Theodoret.*

Intente, ἐκτενὲς, ἐκτενῶς, *Poll.* orare, προσεύχεσθαι, *N. T.*

Intentio, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Herodian.*

Intento, διατείνομαι, *Xen.* mortem, ἀπειλέω θάνατον, *Herodot.*

Intentus, a, um, ἐντεταμένος, ένη, ένον, i. e. attentus, ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, έος.

Intepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*

Inter, μεταξὺ, inter ſermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας, *Herodian.* ſignum amicitiæ, quod eſt inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, *Iſocr.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*

Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.

Interamnis, e, ὁ καὶ ἡ μεσοποτάμιος, ου.

Interareſco, διαξηραίνομαι.

Intercalaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐμβόλιμος, ου, *Diod. Sic.*

Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.

Intercalatus, a, um, ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, παρεμβεβλημένος, η, ον.

Intercalo, ἐπάγομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.* παρεμβάλλω.

Intercapedo, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.* ἡ διάστασις, εως, locorum, ἡ κατὰ τόπον, *Plut.*

Intercedo, διέρχομαι, i. e. *obſiſto*, legi, ἐνίσταμαι νόμῳ, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἱκετεύω τινὰ ὑπέρ τινος, *Dem.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα, *Dem.*

Interceptio, ἡ διάληψις, εως, *Ariſtot.*

Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.

Interceſſio, ἡ μεσιτεία, *Naz.*

Interceſſor, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*

Intercido, διαπίπτω, *Xen.*

Intercido, διακόπτω, *Gal.*

Intercino, προσᾴδω, *Ariſtoph.*

Intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* reditus alicujus, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινὸς, *Demoſth.* urbem, πραξικοπέω πόλιν *Polyb.*

Interciſe, συντόμως.

Interciſio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Interciſus, a, um, διακοπεὶς, εῖσα, έν.

Intercludo, διακλείω, *Polyb.* alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινός τι, *Iſocr.* ἀπείργω τινὰ τινος, *Plut.* τινὰ ἀπό τινος, *Iſocr.* ἀποκλείω τινά τινος, *Ariſtot.*

Intercluſio, ἡ διάκλεισις, εως, ἡ ἀπόκλεισις, εως.

Intercluſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόκλειστος, ου.

Intercolumnium, τὸ περιστύλιον, ου, LXX.

Intercurro, παρεμπίπτω, *Æſchin.*

Intercurſio, ἡ παρέμπτωσις, εως, *Plut.*

Intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Galen.*

Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ποιεῖν τι, *Dem.* τινὶ, ὅπως, μὴ, *Plato*, igni & aqua, εἴργομαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης τινὰ, *Plut.* alicui ne abeat, ἀπειρηκά τινι ἀπιέναι, *Plut.* ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, *Plato.*

Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, εως, ἡ ἀπαγόρευσις, εως.

Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, *Plut.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Dem.*

Interdiu, μεθ' ἡμέραν, *Dem.* abſum, ἀφημερεύω, *id.*

Interdum, ἐνίοτε, *Dem.* ἄλλοτε, *id.*

Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, *Dem. Xen. Iſocr.*

Interemptio, ἡ θανάτωσις, εως, *Thuc.*

Intereo, ἀπόλλυμαι, *Ariſtoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ, *Herodian.* apoplexia, θνήσκω ἀποπληξίᾳ, *id.* indigne, παραπόλλυμαι, *Lucian.*

Interequito, διϊππάζω.

Intereſt, διαφέρει, ipſius, αὐτῷ, *Herodian.* hoc tua, σοὶ τοῦτο, *Plato.* hoc mea, μοὶ τοῦτο, *idem*, mea nihil μοὶ οὐδὲν, *id.* multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, *id.*

Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.

Interfatio, λόγου παρεμβολή.

Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως, *Thuc.*

Interfector, ὁ φονεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ου, *Dem.*

Interficio, κτείνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἀποσφάττω τινὰ, *id.* ἀποκτείνω τινὰ, *id.* juſte, injuſte, violenter, indicta cauſſa, conſulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ προνοίας, *Dem. Iſocr.*

Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, *Iſocr.*

Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τί, *Lucian.*

Intergerium, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, *N. T.* τὸ διατείχισμα, ατος, *Plut.*

Interjaceo, μεταξὺ κεῖμαι.

Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.

Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*

Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* latenter, παρεμβάλλω, *id.*

Interim, μεταξὺ, *Dem.* Conf. *Interea.*

Interimo, ἀποκτείνω, *Dem.* Confer. *Interficio.*

Interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, *Herodian.*

Interitus, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ου, ſociorum, συμμάχων, *Dem.* navis, ἡ διαφθορὰ ναὸς, *idem.*

Interius, ἐνδοτέρω.

Interlabor, διαπίπτω, *Xen.* παρεμπίπτω.

Interlino, καταλείφω, *Gal.*

Interlocutio, ἡ διακοπὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.

Interloquor, διακόπτω, *Baſ.* παρενοχλέω λέγοντι, *N. T.* διαλέγομαι.

Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως, *Theophr.*

Interluceo, παρεμφαίνω.

Interluco, διακαθαίρω, *Theophr.*

Interlunium, ἡ μηνῶν σύνοδος.

Interluo, διαῤῥέω, *Iſocr.*

Intermedius, a, um, ὁ ϗ ἡ διάμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.*

Intermeo, διοδεύω, *Syneſ.*

Intermico, διαλάμπω, *Iſocr.*

Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, *Æſchin.* ἐμβριμάομαι.

Intermiſceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Intermiſſio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.*

Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μικρὸν χρόνον, *Theophr.* intermittens pulſus, διαλείπων σφυγμὸς, *Gal.* ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Intermorior, παραπόλλυμαι, *Lucian.*

Intermuralis, e, ὁ ϗ ἡ μεσότειχος, ου.

Internaſcor, διαγεννάομαι.

Internecinus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανόλεθρος, ου, *Eur.*

Internecio, ἡ πανολεθρία, ας, *Thuc.* ἡ ἐξώλεια, ας, *Dem.* cum internecione, πανολέθρως.

Interneco, ἐξολοθρεύω, *N. T.*

Internoſco, διαγινώσκω, *Ariſtoph.*

Internuncio, διαγγέλλω, *Plut.*

Internuncius, ὁ διάγγελος, ου, *Bud.*

Intero, ἐντρίβω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.

Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* τινὶ, *N. T.*

Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Interpolo, ἀνανεόομαι, *Iſocr.*

Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Interpoſitio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, ἡ παρένθεσις, εως.

Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, *Xen.* ὁ ἑρμηνευτὴς, οῦ, *Plato*, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.* per interpretem loqui, δι᾽ ἑρμηνέως λέγειν, *Æl.*

Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος, *Euripid.*

Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, μετάφρασις, εως.

Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὶ, *Galen.* μεθερμηνεύω, *Polyb.* Latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνὴν, *Plut.* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον, *Naz.* ἐξηγέομαι τι πρὸς τὸ εὔφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, *Ariſtot.*

Interpunctio, ἡ διάστιξις, εως.

Interpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.

Interpungo, διαστίζω, *Ariſtot.*

Interquieſco, ἡσυχιάζω, *Thuc.* διαπαύομαι, *Plato.*

Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, *Plut.*

Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, *Plut.*

Interritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, έος, *Lucian.*

Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐρώτημα, ατος, *idem*, ἡ ἐπερώτησις, εως, *N. T.*

Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.

Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, *Plut.* libenter, ἡδέως, perſpicuis verbis, σαφῶς cum indignatione, ἀγανακτήσας, *Dem.* ποιέομαι ἐρώτησιν τινὰ, *Iſocr.* de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, *Lucian.* πυνθάνομαί τινός τι, ſ. περί τινος, *Plut.*

Interrumpo, διαρρήγνυμι, ſ. διακόπτω, *Luc.*

Interrupte, συντόμως, ἀποτόμως.

Interſcindo, διασχίζω, *Xen.* pontem, διασπάω γέφυραν, *Polyb.*

Interſeco, διατέμνω, *Plato.*

Interſectio, ἡ διατομὴ, ῆς.

Interſepio, διαφράσσω, *Herodian.*

Interſero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι, *Lucian.*

Interſpergo, ἐνδιασπείρω.

Interſpiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ſine interſpiratione, ἀπνευστὶ, *Athen.*

Interſpiro, διαπνέω, *Philo.*

Interſtitium, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*

Interſtrepo, διαψοφέω.

Interſum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, *Dem.* alicui rei, ἐπί τινι, *Xen.* πρός τι, *id.* παραγίγνομαί τινι, *Æſchin.* i. e. differo, διαφέρω. Confer *Differo*, item *Intereſt.*

Intertextus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάρυφος, ου, *Poll.*

Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ου.

Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, *Plato.*

Interturbo, διαταράττω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* aliquem, ἐκκρούω τινὰ, *Dem.*

Intervallum, τὸ διάστημα, ατος, *Plato*, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.* ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, *Æl.* per intervallum, διασταδὸν, *Hom.*

Intervenio, ἐπέρχομαι, *Plut.*

Interventus, us, ἡ ἐπέλευσις, εως.

Interverto, ὑπεξαιρέομαι, *Lucian.* aliquid, σφετερίζω τι, *Xen.*

Interula, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Plut.*

Inteſtato, ἀδιαθέτως.

Inteſtatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδιάθετος, ου.

Inteſtinum, τὸ ἔντερον, ου, *Dioſc.* inteſtina, τὰ ἔγκατα, ων, *Lucian.* τὰ σπλάγχνα, ων, *N. T.* τὰ ἐντόσθια, ων, *Lucian.*

Inteſtinus, ὁ ἔνδοθεν, ὁ εἴσω, bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.

Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, *Eurip.* ἐνυφαίνω, *Athen.*

Intime, ἐνδοτάτω.

Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, ſc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ου, *Thuc.* μύχατος, η, ον.

Intinctus, us, τὸ ἔμβαμμα, ατος, *Xen.*

Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, *Ariſtoph.*

Intolerabilis, e, ὁ ϗ ἡ δύσοιστος, ου, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ ἐπαχθὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀφόρητος.

Intolerandus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπέρδεινος, ου, *Dem.*

Intolerans, vide *Impatiens.*

Intolerantia, vide *Impatientia,*

Intono, βροντάω.

Intonſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκαρτος, ου, *Julian. Apoſt.* ἀκερσεκόμης, ου.

Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* στροβιλέω τι, *Plut.* συστρέφω τι, *Plut.*

Interte, συνεστραμμένως, *Ariſtot.*

Intra, ἐντὸς, murum, τείχους, *Iſocr.* vallum, ἔσω τοῦ χάρακος, *Plut.*

Intractabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀμεταχείριστος, ου, *B ſ.*

Intremiſco, ἐντρεμέομαι, τρέμω, *Plut.*

Intrepide, ἀδεῶς, *Lucian.* ἀφόβως, *Dem.* reſpondeo, ἀτρέστως πάνυ ϗ ἐμμελῶς ἀνακρίνομαι, *Æl.*

Intrepidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀδεὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀθαμβὴς, έος, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἄφοβος, ου, *id.*

Intrico, ἐμπλέκω, *Gal.*

Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, *Dem.*

Intrita, τὸ μυσσωτὸν, ſ. μυττωτὸν, οῦ, *Dioſc.*

Intrò, ἔσω, *Dem.*

Intro, as, εἰσέρχομαι, *Plato.* in aliquid, εἴσειμι εἴς τι, *Dem.* ἐμβατεύω εἴς τι, *idem.*

Introcludo, vide *Includo.*

Introdo, ἐνδίδωμι, *Euripid.*

Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, *Æl.*

Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς. *Syneſ.*

Introëo, εἰσέρχομαι, *Plato.* Conf. *Intro.*

Introfero, εἰσκομίζω, *Xen.*

Introgredior, idem quod *Intro.*

Introitus, ἡ εἴσοδος, ου, *Plut.* ἡ εἴσδυσις, εως, *Ariſtot.*

Intromitto, εἰσοικίζω, *Polyb.*

Introrepo, εἰσερπύζω, *Plut.*

Introrſum vel introrſus, εἰς τὸ ἔσω.

Introrumpo, εἰσβιάζομαι, in domum, εἰς οἶκον, *Plut.*

Introſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐφοράω τι, *Dem.* ἐπισκοπέω τι, *Gal.* in ſepulchrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον, *N. T.*

Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.*

Intrudo, εἰσωθέω.

Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* βλέπω εἴς τινα, *id.* πρός τινα, *Plut.* aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, *Æſchin.* πρός τι, *Plato*, ἐνοράω τινὶ, *Xen.*

Intuitus ἡ ἔποψις, ἡ ὄψις.

Intumeo, ſ. Intumeſco, ἐξοιδέω, *Lucian.* διοιδαίνομαι, *id.* ἐξογκόομαι, *Herodot.*

Intumulatus, a, um, vide *Inſepultus:*

Inturbatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ ϗ ἡ ἀτάρακτος, ου.

Intus, ἔνδον, eſſe, εἶναι, *Dem.* juvare, ἔνδοθεν συμπράττειν, *id.* i. e. domi, οἴκοι, *Plut.*

Intutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπισφαλὴς, έος, *Plut.*

Intybum, ἡ σέρις, δος, *Dioſc.*

Invado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὰ *Ariſtot.* aliqua re, πρός τινά τινι, *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* ἐπιπηδάω χώραν, *Plut.* ἐπιβαίνω χώρας, *Dem.* ἐπὶ τὴν χώραν, *id.* invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, *Lucian.* invaſit illum peſtis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ, *Thuc.*

Invaleſco, ἐπιῤῥώννυμαι, *Dion. Halicarn.* αὔξομαι, *Xen.*

Invaletudo, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.* ἡ ἀσθένεια.

Invalide, ἀσθενῶς, *Dem.*

Invalidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀσθενὴς, έος, *Dem.*

Invariabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνετεροίωτος, ου, *Ariſtot.*

Invaſio, ἡ ἐπέλασις, εως, *Lucian.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.*

Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *id.*

Invectivus, a, um, στηλιτευτικὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος, *Naz.* ἡ στηλίτευσις, εως.

Invectus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Thuc.*

Inveho, εἰσκομίζω, *Xen.* ἐπάγω, *Thuc.* invehor, i. e. maledictis laceſſo, ἀποτείνομαι, in aliquem, εἴς τινα, *Gal.* ψόγον ἐπιφέρω τινὶ, *Thuc.* ἐπιτίθεμαί τινι, *Iſocr.*

Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐξευρίσκω τι, *idem.*

Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.*

Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, *Plut.*

Inventiuncula, τὸ εὑρηματίον, ου, *Plut.*

Invenuſtus, ὁ ϗ ἡ ἄμουσος, ἀχάριστος.

Inventor, ὁ εὑρετὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ἐφευρετὴς, οῦ, *N. T.*

Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, *Plato.*

Invenuſte, ἀχαρίτως.

Invenuſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀναφρόδιτος, ου, *Lucian.*

Inverecunde, ἀναισχύντως, *Plato.* Conf. *Impudenter.*

Inverecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας, *Dem.* Conf. *Impudentia.*

Inverecundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, ου, *Dem.* Conf. *Impudens.*

Inverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς.

Inverto, καταστρέφω, *Liban.* ἐκστρέφω, *Ariſtoph.*

Inveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*

Inveſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἔρευνα, ης, *Ariſtot.* ἡ ἐξέτασις.

Inveſtigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.

Inveſtigo, ἐξιχνεύω, letantem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, θηρία, *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας, *Plut.* ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, *Iſocr.* aliquid, ἀναζητέω τι, *Iſocr.* aliquem, ἐρευνάω τινὰ, *Xen.*

Inveſtimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.*

Inveſtio, ἐνδύω, *Xen.*

Inveteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*

Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, *Plut.*

Invetero, παλαιόω, i. e. invaleſco. Vide *Invaleſco.*

Invicem, ἀλλήλων, οις, ους, *Dem.*

Invictus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήττητος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄμαχος, ου, *id.* ὁ ϗ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινὶ. *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνίκητος.

Invide, φθονερῶς, *Xen.*

Invidentia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* Conf. *Invidia.*

Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, *Iſocrat.* commodis alicujus, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, *id.* alicui aliquid, τινί τινος, *id.* βασκαίνω τινί τινος, *Lucian.* Confer *Invidia.*

Invidia, ὁ φθόνος, ου, *Dem.* ἡ βασκανία, ας, *id.* & æmulatio, φθόνος ϗ φιλονεικία, *id.* & odium, φθόνος ϗ δυσμένεια, *Iſocr.* invidiam concitare alicui re aliquâ, συνάγειν τινὶ φθόνον τινὶ, *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον περί τινος, *Iſocr.* habere, ἔχειν φθόνον, *id.* conficere ſe invidia, ἀσκεῖν φθόνον ἐπ᾽ ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium eſſe invidiæ, ὑπεῖναί τισι φθόνον, *id.* abſit invidia dicto, ἀπείη τοῦ λόγου φθόνος, *id.* invidia carens, ὁ ϗ ἡ ἄφθονος, ου, *Herodot.*

Invidioſe. φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, *Dem.* ἐπιφθόνως, *Thuc.*

Invidioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίφθονος, ου, poſſeſſio, κτῆμα, *Plato*, ὁ ϗ ἡ βάσκανος, ου, res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*

Invidus, a, um, φθονερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ βάσκανος, ου, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, ον, τινὰ, *Iſocr.*

Invigilo, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.* ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.

Inviolabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεκβίαστος, ου, *Plut.*

Inviolabiliter, ἀνεκβιάστως.

Inviolatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεκβίαστος, ου *Plut.*

Inviſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀόρατος, ου, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀθέατος, ου, *Plut.*

Inviſo, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Iſocr.* ægrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα, *N. T.*

Inviſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀθέατος, ȣ, *Plut.* i. e. invidioſus, ὁ ϗ ἡ ἐπίφθονος, ȣ, *Dem.* alicui, ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς τινι, *Iſocr.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ ϗ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἐφολκὸς, ὴ, ὀν, *Ælian.* ϖροσκλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Invitatio, ἡ ϖρόσκλησις, εως, ad cœnam ſ. epulum, ἡ ἑςίασις, εως, *Dem.*

Invite, Invito, ἀκȣσίως, *Dem.* ἀκοντὶ, *id.*

Invito, ϖροσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Dem.* ϖρὸς τὸ δεῖπνον, *idem*, ϖαραγγέλλω εἰς τό δεῖπνον, *Lucian.* i. e. *allicio.* Vide *Allicio.*

Invitus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκȣ́σιος, ȣ, *Dem.* ἄκων, ȣσα, ον, *id.* non volens, ſed quam maxime invitus, ȣ̓χ ἑκὼν, ἀλλ᾽ ὡς οἷον τὸ μάλιςα ἄκων, *idem.* ȣ̓χ ἑκὼν ἀλλὰ βιασθεὶς, *Iſocr.* ſervio alicui, ȣ̓χ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δȣλεύω τινὶ, *id.* invitis & mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπȣμένων ϖοιεῖν τι, *Dem.* invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, *Iſocr.*

Invius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ȣ, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας, *Philo.* τὸ ἄβατον, ȣ, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ȣ, *Dioſc.*

Inultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, ȣ, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινὶ, *ibid.* κατασκιάζω τινὰ, *Herodot.*

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως, *Al. Aphr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, ȣ̃, *Plato.*

Inundo, πλημμυρέω, *Plut.* ὑπερεκρέω, *id.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* καταχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ἐπίκλησις, εως, *Lucian.* Dei, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Invocatus, a, um, i. e. non *vocatus*, ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, ȣ, *Athen.*

Invoco, κατακαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω θεὸν, *Herodian.* ϖροσκυνέω θεῷ, *N. T.* τὸν θεὸν, *Dem.* ut Deum Quirinum, θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, *Plut.*

Involito, ἐφίπταμαι, εἰσπετάομαι, *Ariſtot.*

Involo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι, *Ariſtot.* i. e. *invado.* Vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ἐνείλημα, ατος, *Hippocr.*

Involuntarius, a, um, idem quod *Invitus*

Involvolus, ἴψ, ἰπὸς, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, *Xen*, ἐγκυλινδέω, *Lucian.* aliquem calamitatibus, ϖεριβάλλω τινὰ Συμφοραῖς, *Iſocr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, *idem*, tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὶ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως, *Plut.*

Inurbane, ἀκόμψως, *Plut.* ἀγροίκως, *Theocrit.*

Inurbanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ȣ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ȣ, *idem.*

Inuro, ἐγκαίω, καυςηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, ϖροςρίβομαί τινι ὄνειδος, *Plut.* maculam, ϖεριάπτω τινὶ αἰσχύνην, *Plato.*

Inuſitate, ἀήθως, *Thuc.* ἀχρείως.

Inuſitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀήθης, εος, *Dem.*

Inuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγκαυςος, ȣ, ἐγκαυθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, ατος, *Plato.*

Inutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄχρηςος, ȣ, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, έος, τινὶ, *idem*, & pernicioſus alicui, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος καὶ βλαβερός τινι, *idem*, ὁ ϗ ἡ ἀλυσιτελὴς, έος, alicui, τινὶ, *id.*

Inutilitas, ἡ ἀχρηςία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήςως, ad vitam, ϖρὸς τὸν βίον, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, ȣ, *Maccab.*

Invulneratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτρωτος, ȣ, *Philo*, ὁ ϗ ἡ ἄθραυςος, ȣ, *Plut.*

Io, ἰȣ̃, Io! Io! ἰȣ̃, ἰȣ̃, *Plato.*

Jocatio, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.*

Jocor, ϖαίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ Σκωμμάτων εἴς τινα, *Plut.* cum aliquo, ϖροσπαίζω τινὶ, *Plato.*

Jocoſe, ϖαιδιωδῶς, ϖαιγνιωδῶς.

Jocoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϖαιδιώδης, εος, *Ariſtot.* γελοῖος, α, ον, in rebus jocoſis ſeria agere, Σπȣδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*

Jocularis idem quod *Jocoſus.*

Joculariter, παιγνιωδῶς.

Joculor, ϖαίζω, *Plut.* ἀςεῖα λέγω, *Ariſtot.* χαριέντως εἶπον, *Plato.*

Jocus, ἡ ϖαιδιὰ, ᾶς, *Plut.* ſerio an joco hoc dicit, Σπȣδάζει ταῦτα, ἢ παίζει, *Plato.* per jocum aliquid dico, λέγω τι ϖαίζων, *Ælian.*

Ipſe, a, um, αὐτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ego ipſe, ἐγὼ αὐτὸς, *Dem.* hic ipſe, ȣ̃τος αὐτὸς, *id.* civitas a ſe ipſa, ἡ ϖόλις αὐτὴ ϖαρ᾽ αὐτῆς, *id.* (2) mei ipſius, ἐμαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, periclitor de meo ipſo, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτȣ̃, *Iſocr.* (3) tui ipſius, Σεαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *Dem.* Σαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *Iſocr.* (4) ſui ipſius, ἑαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *Dem.* αὑτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *Iſocr.*

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ θυμὸς, ȣ̃, *id.* ἡ χολὴ, ῆς, *id.* magna ſ. gravis, ὀργὴ μεγάλη, *Dem.* maxima, μεγίςη, *id.* ἐσχάτη, *id.* vehemens, ἰσχυρὰ, *id.* immortalis, ἀείμνηςος, *Iſocr.* levis, μικρὰ, *Dem.* & odium, ὀργὴ ϗ μῖσος, *Iſocr.* & ſtomachus, ὀργὴ ϗ θυμὸς, *id.* & indignatio, ὀργὴ ϗ χολὴ, *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, ϖαροργίζεσθαι ϖρός τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν ϖροσκαλεῖσθαι, *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, *Ariſtot.* εἰς ὀργὴν καθιςάναι, *Ariſtot.* ira deferveſcit, ϖαρακμάζει ϗ παρανθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν ϖεπαίνειν, *Xen.* deſinere ab ira, ϖαύεσθαι τῆς ὀργῆς, *Iſocr.* Conf. *Iracundia.*

Iracunde, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, *id.* ϖικρῶς, *id.*

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ ϖαροργισμὸς, ȣ̃, *N. T.* iracundiam concipere adverſus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινα, *Dem.* excitare, ϖαριςάναι ὀργὴν, *idem*, explere, ἀναπληρȣ̃ν ὀργὴν, *id.* alicujus experiri, ϖεριπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος, *id.* iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ᾽ ὀργῆς, *Iſocr.*

Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον, *Ariſtot.* θυμὸν ἔχων, ȣσα, ον, *Ælian.* Confer *Iracundia.*

Iraſcor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *Plut.* ϖρός τινα, *Xen.* ἀγανακτέω ϖρός τινα, *Plut.* κατά τινος, ϖερί τινος, *Plato.* ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, *Plut.* ὀργίζομαι ϗ ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Dem.* ἀγανακτέω ϗ χαλεπῶς φέρω τι, *id.*

Irate, δι᾽ ὀργῆς, ϖρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*

Iratus, a, um, ὀργιζόμενος, ένη, ενον, *Dem.* θυμȣ́μενος, ένη, ενον, *id.* in aliquem, ϖαροξυνθεὶς κατά τινος δι᾽ ὀργὴν, *Plut.*

Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Ariſtot.*

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Ariſtot.*

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύομαι, *Appian.*

Ironicus, a, um, εἰρωνικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Irradio, ἀκτινοβολέω, *Athen.*

Irrationabilis ſ. irrationalis, e, ὁ ϗ ἡ ἄλογος, ȣ, *Ariſtot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irrauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.* βράγχοις ἁλίσκομαι, *idem.*

Irreconciliabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀδιάλλακτος, ȣ, hoſtis, ἐχθρὸς, *Dem.*

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, ϖολεμεῖν, *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀναντίῤῥητος, ȣ, *Plut.*

Irreligioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνόσιος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσεβὴς, έος, *id.*

Irremeabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄνοςος, ȣ.

Irremediabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνήκεςος, ȣ, *Plut.*

Irremiſſe, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Irreparabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνεπισκεύαςος, ȣ.

Irrepertus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνεύρετος, ȣ.

Irrepo, ϖαρεισπίπτω, *Theophr.* ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι, *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, ϖαραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ ϗ ἡ ἄμεμπτος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιτίμητος, ȣ, *id.*

Irreprehenſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνέλεγκτος, ȣ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμώμητος, ȣ, *N. T.*

Irrequietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπαυςος, ȣ, *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ȣ, *Plato.*

Irreſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ȣ, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινὶ. *Dem.* ϖεριβάλλω τινὶ, *Iſocr.* aliquid, Σαγηνεύω τι, *Xen.*

Irretortus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάςροφος, ȣ, *Plut.*

Irreverens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, έος, *Dem.*

Irreverenter, ἀναιδημόνως, *Gal.*

Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.*

Irrevocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειςος, ȣ, *Plut.*

Irrevocabiliter, ἀνεπιτρέπτως, *Maccab.*

Irrideo, καταγελάω, alicujus ſimplicitatem, τινὸς εὐηθείας, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* inſolenter, ὑβριςικῶς ϖροσεκχλευάζω τινὰ, *idem*, ἐπισκώπτω τινὰ, *Lucian.*

Irridicule, ἀκαταγελάςως, *Æſchin.*

Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως, *Theophr.*

Irrigo, ἀρδεύω, *Theophr.* ἄρδω, *Plut.* βρέχω, διαίνω.

Irriguus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάῤῥυτος, ȣ, regio fluviis, χώρα ϖοταμοῖς, *Plut.*

Irriſio, ὁ χλευασμὸς, ȣ̃, *Dem.* ἡ χλευασία, ας, *Ariſtot.* ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμός.

Irriſor, ὁ χλευαςὴς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐερέθιςος, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐπαρόρμητος, ȣ, *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος, *Appian.*

Irritatio, ἡ ϖαροξυσμὸς, ȣ̃, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, ȣ̃, *Hippocr.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ ϖρός τινὰ, *id.* ϖαροξύνω τινὰ ἐπί τινα, *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκυρος, ȣ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄπρακτος, ȣ, *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρον ϖοιέω τι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνήνυτος, ȣ, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα ϖράγματα ἔχω, *Dem.*

Irroboro, ἐπιῤῥώννυμι, *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Iſocr.* ἐπιβάλλω ἐπιβολὴν, *Xen.*

Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, *Al. Aphr.*

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι, *Iſocr.* ἐφορμάω τινὶ, *Plut.*

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* ϖροσβάλλω τῇ χώρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* εἰσπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* ϖρός τινα, *Xen.*

Irruptio, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐμβολὴ, ῆς, *id.* ἡ ἐπέλευσις, εως, *Lucian.* irruptionem facio, ϖροσβάλλω τινι, *Xen.* Conf. *Invado, Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνον, *Dem.* is ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Iſoſceles, ὁ ϗ ἡ ἰσοσκελὴς, έος, *Ariſtot.*

Iſte, iſta, iſtud, idem quod *Is, ea, id.*

Iſtac, τῇδε, *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, ȣ̃, *Ariſtot.*

Iſtic, iſtæc, iſtoc, ȣ̃τος, αὕτη, τȣ̃το, *Dem.*

Iſtic, ἐνταῦθα, *Dem.* ἐνταυθοῖ, *id.* ἐνθάδε, *id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Iſto, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtorium, αὐτόσε, *Plato.* ϖρὸς τόνδε τὸν τόπον, *Plut.*

Ita, ȣ̃τω, *ſequente Conſona*, ut ȣ̃τως, *ſequente Vocali* vel *Diphthongo*, quemadmodum——ita, ὥσπερ——ȣ̃τω, *Dem.* ita——ut, ȣ̃τως——ὡς, *id.* ita autem conſiderate, ȣ̃τωσὶ δὲ Σκοπεῖτε, *id.* aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὡδὶ, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ, *id.* ita me dii ament, νὴ τȣ̀ς θεȣ̀ς, *Dem.* μὰ τȣ̀ς θεȣ̀ς, *id.* ita ſe hæc habent, ȣ̃τω ταῦτ᾽ ἔςι, *id.* ita, ut, τοσȣ̃τον, ὥςε, *Iſocr.* ȣ̃τως, ὡς, *id.* ȣ̃τως, ὥςε, *Æſchin.* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint,

rint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, Iſocr. itane? οὐκ ἄραγε; itane terra quidem? οὐδ' ἄραγε ἡ γῆ; Xen.

Itaque, ἄρα οὖν, Plato. Conſ. Ergo.

Item, ὁμοίως, Plato.

Iter, ἡ πορεία, ας, Plato. ἡ ὁδὸς, οῦ, Dem. ἡ ὁδοιπορία, ας, Xen. facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, Xen. terra, κατὰ γῆν, Thuc. longum, μακρὰν ὁδὸν, Iſocr. trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, feſtinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς, Herodian. per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, Plato, per regionem, διὰ τῆς χώρας, Ariſtot. διέρχομαι χώραν, Plato, conficere, προέρχεσθαι ὁδὸν, Plato.

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, Ariſtot.

Itero, ἀναλαμβάνω, Plato. δευτερέω, LXX.

Iterum, πάλιν, Dem. αὖ, id. αὖθις, id. atque iterum, αὖθις καὶ μάλα.

Itidem, ὁμοίως, Plato.

Itinerarius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, Herodian. hinc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, ſc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, Plato.

Juba, ἡ χαίτη, ης, Ariſtot. equi ſ. muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς, id.

Jubar, τὸ σέλας, ατος, Ariſtot.

Jubatus, a, um, χαιτόεις, όεσσα, όεν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὰ, Plato, alicui aliquid, κελεύομαι τινι περί τινος, Iſocr. vos meminiſſe, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν, idem, te ſalvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucunde, ἡδέως, Dem.

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, Theophr. ἡ τερπνότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, Athen. aliqua re, ἥδομαί τινι, Xen. ἐπί τινι, id.

Jucundus, a, um, τερπνὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, Dem. κεχαρισμένος, ένη, ένον, τινι, id.

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, Dem. ὁ δικαστὴς, οῦς, idem, judicis officio fungor, δικάζω, Iſocr.

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, Dem.

Judicato, κατὰ κρίσεις.

Judicatum, τὸ κρίμα, ατος, N. T. i. e. mulcta, ἡ καταδίκη, ης, Dem.

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, ὸν, Iſocr. δικαστικὸς, ἡ, ὸν.

Judiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, Xen.

Judicium, ἡ κρίσις, εως, Ariſtot. facio de aliquo, κρίσιν ποιέομαι περί τινος, Iſocr. rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, Dem.

Judico, κρίνω, aliquem, τινὰ, Plato, aliquid, τὶ, id. aliquid ut leges poſtulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, Dem. ſecundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, idem, de aliqua re, περί τινος, Iſocr. κρίνω περί τινος, Plato, κρίσιν ποιέομαι περί τινος, Iſocr. ad gratiam, κρίσιν ποιέομαι πρὸς χάριν, Iſocr.

Jugalis, e, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, ου, equus, ἵππος, Ariſtoph.

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, Polyb.

Jugerum, τὸ πλέθρον, ου, Diod. Sic.

Jugis, e, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, Ariſtot.

Jugiter, συνεχῶς, Thuc. διηνεκῶς.

Juglans, arbor, ἡ καρύα, ας, Theophr. fructus, τὸ κάρυον, ου, id.

Jugulatio, ἡ ἀπόσφαξις, εως, ἡ σφαγὴ, ῆς, Iſocr.

Jugulator, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen.

Jugulo, σφάττω, Iſocr. aliquem, ἀποσφάττω τινὰ, Dem. αὐχενίζω τινὰ, Philo.

Jugulum, ἡ δειρὰ, ᾶς, Herodot. ἡ κλεὶς, δὸς, Ariſtot. τὸ στῆνος.

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος, boum, βοεικὸν, Thuc. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, Thuc.

Julius, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Ἰούλιος, ου.

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, ου, Thuc.

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος, σχοίνινος, ίνη, ινον, Heſych.

Juncoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος.

Junctim, ζυγηδὸν, Heliod.

Junctio, ἡ ζεῦξις, εως, ἡ συζυγία, ας, Ariſtid.

Junctura, ἡ σύζευξις, εως, Ariſtot.

Juncus, ἡ σχοῖνος, ου, Theophr.

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, Herodot. ad currum, ἐφ' ἅρμα, id. flumen ponte, ποταμὸν, idem, γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, id. alicui filiam, τινι τὴν θυγατέρα, Appian.

Junior, νεώτερος, έρα, ερον, Dem.

Juniperinus, a, um, ἀρκεύθινος, ινη, ινον, vinum, οἶνος, Dioſc.

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, Dioſc.

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, Dem. ὁ Ἰούνιος, ου.

Junix, ἡ δαμάλη, ης, N. T.

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. τὸ ὅρκιον, ου, Thuc. & fides, ὅρκος, καὶ πίστις, Dem. juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαι τινα εἰς ὅρκον, Dem. διδόναι τινι ὅρκον περί τινος, id. & accipere, δοῦναι ὅρκον καὶ λαβεῖν, id. exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, id. δέχεσθαι ὅρκον, id. ſervare, φυλάττειν ὅρκον, idem, negligere, ἀμελεῖν τοῦ ὀμωμοσμένου ὅρκου, id. & violare, ὀλιγωρεῖν τοῦ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτὸν, Dem. facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, id. Conf. Juro.

Juratus, a, um, ὀμωμοσμένος, ένη, ένον, juſjurandum, ὅρκος, Dem.

Jure, δικαίως, Dem.

Jureconſultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Jurgioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, N. T. ἐριστικὸς, ἡ, ὸν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, ας, Dem. ἡ ἔρις, ιδος, Xen. τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, Plato, cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα, Naz.

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Juridicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ου, Poll.

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου.

Juriſconſultus, ὁ νομικὸς, οῦ, Plut.

Juriſdictio, ἡ δικαιολογία, ας, Philo. ἡ δικαιοδοσία, ας, Polyb.

Juriſprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὄμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τοὺς θεοὺς, Dem. per Jovem, ἐπόμνυμι Δία, idem, & promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνέομαι τι, id. ſancte, ὄμνυμι εὔορκα, id. juſte, δίκαια, id. fruſtra, μάτην, id. de aliqua re, ὅρκον ποιέομαι περί τινος, Iſocr.

Jurulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος,

Jus, eſculentum, ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, Plut. piſcium, ἰχθυηρὸς, Lucian. pingue adipe, τῶν πιόνων, avium, ὀρνίθιος, Athen.

Jus, ἡ δίκη, ης, Dem. τὸ δίκαιον, ου, idem, ἡ θέμις, ιστος, Iſocr. τὸ θεμιτὸν, οῦ, id. ſummum, τὸ ἀκροδίκαιον, ου, Ariſtot. ſuum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων, Dem. reddo, δικαιοδοτέω, Plut. dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινι, Dem. adipiſci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων, id. perſequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων, id. in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαι τινα περί τινος, Lucian. ἐγκαλέω τινὰ, Plato, τινὶ, Dem. γράφομαι γραφὴν τινὰ, Xen. de jure reſpondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαι τινι, Dem. uti jure ſuo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, idem.

Juſculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, εος.

Juſculum, τὸ ζώμιον, ου, τὸ ζωμίδιον, υ, Ariſtoph.

Juſjurandum, ὁ ὅρκος, ου, Dem. Conf. Juramentum.

Juſſum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, Dem. ἡ ἐντολὴ, ῆς, idem. Conf. Mandatum.

Juſſus, us, idem quod Juſſum.

Juſta, τὰ ἐναγίσματα, ων, Heſych. τὰ νομιζόμενα, ων, facere ſeu perſolvere alicui, ποιεῖν τινι, Xen. τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι, Dem.

Juſte, δικαίως, Dem. ἐπιεικῶς, id. ago, δικαιοπραγέω, Ariſtot. factum, τὸ δικαίωμα, ατος, id.

Juſtificatio, ἡ δικαίωσις, εως, N. T.

Juſtifico, δικαιόω, N. T.

Juſtitia, ἡ δικαιοσύνη, ης, Dem. τὸ δίκαιον, ου, id. juſtitiæ & æquitati ſtudere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, Dem. juſtitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα, Iſocr. juſtitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τοῦ δικαίου, Dem. non habere, οὐ φροντίζειν τοῦ δικαίου, id.

Juſtus, a, um, δίκαιος, αία, ον, Dem. & incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος, id. omnino, πάνυ δίκαιος ὢν τὸν τρόπον, id. juſtum ſe præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, Iſocr. eſſe, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον, id.

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, Ariſtot.

Juvat, i. e. delectat, τέρπει, Plut.

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, εως, Philo. ἡ πόρτις.

Juvencula, virgo, ἡ νεωτέρα, ας, Dem.

Juvenculus, τὸ πορτάκιον, ου, Heſych.

Juvencus, ὁ μόσχος, ου, Athen. ὁ πόρταξ, ακος.

Juveneſco, νεάζω, Greg. νεανισκεύομαι, Xen.

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, ὸν, animus, φρόνημα, Dem. νεαρὸς, ὰ, ὸν, Plut. νεάζων, ουσα, ον, Philo. ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, εος, Iſocr. ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, Ælian.

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, Lucian. ἡβηδόν.

Juvenis, ὁ νέος, ου, Dem. ὁ νεώτερος, ου, id. ὁ νεανίας, ου, id. maturæ, ſ. militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, Dem. ὁ ἐφ' ἡλικίας ὢν, idem, florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος, Iſocr. fio, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, Æl. ſum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμι, Ariſtot. via, νέος ἀνὴρ, Xen. femina, νέα γυνὴ, Plut.

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, Plut.

Juventa, ſ. Juventus, ἡ νεότης, ητος, Dem. ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, Iſocr. Conf. Adoleſcentia.

Juvo, ὠφελέω, aliquem, τινὶ, Dioſc. τινὰ, Lucian. adverſus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα, Dem. aliqua re, τινὶ, id. in aliqua re, τὶ, Xen. συμπράττω τινί τι, Plut. in nulla re, οὐδὲν, Ariſtot. ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, Xen. συλλαμβάνομαι πρός τι, Iſocr. ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, Dem. juvante Deo, σὺν Θεοῦ παλάμᾳ, Pind. σὺν Θεῷ.

Juxta, ἐπὶ, cum Dat. juxta fluvium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, Thuc. πρὸς, cum Dat. juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, Thuc. παρὰ, cum Acc. juxta aliquid, παρά τι, Ariſtot. Adv. ὁμοίως, algoris & æſtus juxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν, Herodian.

K.

Kalendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, Plut. ἡ νουμηνία, ας, Plut.

L.

Labaſco, καταφέρομαι, Gal. ὑποφέρομαι, Plut.

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω, Naz. aliquid, λυμαίνομαί τι, Iſocr. βλάπτω τι, Plato.

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, Thuc. τὸ πταῖσμα.

Labefacto, idem quod Labefacio.

Labellum, τὸ χελύνιον, Joſeph. τὸ χειλάριον, ου.

Labeo, χείλων, ωνος. Conf. Labioſus, a, um.

Labes, ἡ λύμη, ης, Philo, ἡ κηλὶς, ῖδος, Plut. ὁ ῥύπος, ου, N. T. labem alicui inſpergo, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Hal. καταρυπαίνω τινὰ, Iſocr. αἰσχύνην περιάπτω τινι, id. ſine labe, i. e. integre. ἀναμαρτήτως, Dem.

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν.

Labioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, Lucian. παχία ἔχων χείλη, Xen.

Labium, τὸ χεῖλος, εος, Xen.

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, *id.* i. e. erro, in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος, *Plato.*

Labor, oris, ὁ πόνος, ου, *Dem.* ὁ κάματος, ου, *Herodot.* ὁ μόχθος, ου, *Philo.* ἡ πραγματεία, ας, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Iſocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Iſocr.* acerbiſſimus, ἀηδέστατος, *Iſocr.* eſſe magni laboris & negotii, εἶναι πολλοῦ πόνου ϗ πραγματείας, *Dem.* citra laborem, ἀπονητὶ, *Lucian.* ἀκονητὶ, *Ariſtot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ ϗ ἡ ἄμοχθος, ου, *Xen.* labore confectus, ὁ ϗ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ κατάπονος, ου, *Plut.* laboris amans, ὁ ϗ ἡ φιλόπονος, ου, *Iſocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ ϗ ἡ ἄπονος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ φυγόπονος, ου, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ ϗ ἡ διάπονος. ου, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Iſocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* & pericula quævis perfero, πόνους ϗ κινδύνους ὁστινασοῦν ὑποφέρω, *Iſocr.* ſine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνων κατέχειν τι, *idem.*

Laborioſe, ἐπιπόνως, *Iſocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laborioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ καματώδης, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, vita & periculoſa, βίος ἐπίπονος ϗ φιλοκίνδυνος, *Iſocr.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ ϗ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι, *Ælian.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, *Ariſtot.* ἀσκέομαι πρός τι, *Lucian.* διατρίβω ἐν τινι, ſ. ἐπί τινι, *Plut.* & operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματι μου, *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, *id.* una & ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, *id.* de ſalute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, *Iſocr.* morbo, νοσέω, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Galen.* podagra, ποδαγριάω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* dentibus, ὀδονταλγέω, *Hippocr.* auribus, ὠταλγέω, *Dioſc.* deſiderio, ἁλίσκομαι πόθῳ, *Herodian.*

Labroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πρόχειλος, ου, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, εος, *Xen.* ſummis labris guſtare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, *Philo,* labra mordere, χελύνην ἐσθίειν, *Ariſtoph.* i. e. vas, ὁ πλυνος, οῦ, *Cl. Al.* ἡ λεκάνη.

Labruſca, ἡ ἀγριάμπελος, ου, *Dioſc.*

Labyrinthoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ λαβυρινθώδης, εος, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος, *Ariſtot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος, *Plut.* concretum, θρόμβωσις γάλακτος, *Dioſc.* recens mulctum, γάλα νεόβδαλτον, bibo, γαλακτοποτέω, *Athen.*

Lacer, ſ. Lacerus, a, um, διεσπαραγμένος, ένη, ένον.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τὶ, *Gal.* συντρίβω τι, *Dem.* περισύρω, δρύπτω.

Lacerta, ἡ σαύρα, ας, *Theocr.* ὁ σαῦρος, ου, *id.*

Lacertoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυώδης, εος, *Galen.*

Lacertus, ὁ μυὼν, ῶνος,

Laceſſo, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, *Xen.* contumelia, προπηλακίζω τινὰ λόγοις, *Plato.* ἐρεθίζω.

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ου, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι, *id.* abſtergere, δάκρυα ἐξαλείφειν, *N. T.* ſine lacrymis, ἀδακρυτὶ, nullam tranſfigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, *Iſocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, a, um, δεδακρυμένος, ένη, ένον, *Æſchin.*

Lacrymo, ſ. Lacrymor, δακρύω, aliquid, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπί τινι, *id.* ὀδύρομαι τινα, *Dion. Hal.* θρηνέω τινὰ, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, *Xen.*

Lacrymoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, εος, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ου.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Lacteo, θηλάζω, *Plut.*

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lacteſco, γαλακτόομαι, *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, εος, *Dioſc.* γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.* θηλάζω τινὰ, *Lyſ.*

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος, *Dioſc.* ſilveſtris, ἡ θριδακίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακινὶς, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, εος, *Plut.* τὸ τέλμα, ατος, *Ariſtoph.*

Lacunar, τὸ φάτνωμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ὀροφή.

Lacunaris, e, φατνωματικος, ἡ, όν, *Plut.*

Lacunoſus, a, um, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Ariſtot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης, *Pauſan.* fio, λιμνόομαι, *Theophraſt.*

Lacuſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτὸν, *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato,* καταβλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαι τινι, *Ariſtid.*

Læſio, ἡ βλάψις, εως, *Plat.* injurioſa, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.*

Læte, εὐφρόνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ἡ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xenoph.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ εὐθυμία, ας, *Xen.* τὸ γῆθος, εος, *Plut.* Conf. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Xen.* ἐφήδομαί τινι, *Iſocr.*

Lætus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, έος, *Iſocr.* omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονὰς, *Plato,* aliqua re, ἡδόμενός τινι, *Dem.* ἐπί τινι, *Xen.* ſum, εὐθυμέομαι, *Xen.*

Lævigo, λειόω, λεαίνω, *Philo,* ἐπιλεαίνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævorſum, ἐπ᾽ ἀριστερᾶ, *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, ου, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, ου, *Athen.*

Lagenula, το λαγήνιον, ου.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ὴ, όν, ὁ ἰδιώτης, ου.

Lama, τὸ τέναγος, εος, *Plut.*

Lambo, λείχω, aliquid, τὶ, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.* λιχμάω.

Lamella, τὸ ἐλάσμιον, ου.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, carmen, μέλος θρηνῶδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut.*

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ου, *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Heſych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι, *Iſocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἐλασμὸς, οῦ, *Xiphil.* τὸ πέταλον, ου, *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, τὸ λαμπάδιον, ου, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Lana, τὸ ἔριον, ου, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Ariſtot.* ἡ σιβύνη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ου, *Philo.*

Lancino, θωυνάζω, *Ariſtoph.*

Laneus, a, um, εἰρίνεος, έα, εον, *Herodot.* εἰροῦς, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, *Dioſc.*

Langueo, ἀσθενέω, *Xenoph.* ἀσθένειαν ἀσθενέω, *Iſocr.* παρακμάζω, *Dioſc.* i. e. piger ſum, ῥαθύμως ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, *Plut.*

Langueſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* χαλάω.

Languide, ἀσθενῶς, ἀτόνως, ἐπιλίγδην, *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, *Dem.* χαλαρὸς, ρὰ, ρόν.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, ας, *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem,*

Laniarium, τὸ κρεωπώλειον, ου, *Plut.*

Laniatio, ſ. Lanatus, us, ἡ ἄμυξις, εως, ἡ σπάραξις, εως, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιουργὸς, οῦ, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιουργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, οῦ, exerceo, ἐριθεύομαι, *Polyb.* ἐριουργέω, *Xen.* ταλασιουργέω, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιουργικὸς, ὴ, ὸν, inſtrumentum, σκεῦος, *id.*

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* λαφύσσω, *id.* κατακρεουργέω, *Herodot.* σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Laniſta, ὁ γυμναστὴς, οῦ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιάρχης, ου.

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*

Lanoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, εος, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ου, *contr.* χνοῦς, οῦ, *Poll.* ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ πίναξ, ακος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, *Ariſtoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀναβάλλω, *Ælian.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, ου, *Strabo,* ἡ λατομία, ας, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, ου, *Poll.* ὁ λιθοτομίας, ου, *id.* ὁ λιθουργός.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας, *Diod. Sic.* ὁ λευσμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ καταλεύσιμος, ου, *Dinarch.*

Lapidator, ὁ λευστήρ.

Lapideſco, ἀπολιθόομαι, *Athen.*

Lapideus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, ſtatua, ἀνδριὰς, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, *Thuc.* καταλεύω τινὰ, *Lucian.*

Lapidoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ λιθώδης, εος, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, ου, *Theophr.* τὸ λιθίδιον.

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dem.* καταλιθόω, *id.* lapidibus inſculpo, λιθουργίζω, LXX. lapides polio, λαξεύω, *N. T.* lapidibus ſtratus, ὁ ϗ ἡ λιθόστρωτος, ου, *ibid.*

Lappa, τὸ ζάνθιον.

Lapſabundus, a, um, ὀλισθήσων, ουσα, ον.

Lapſio, ἡ ὀλίσθησις, εως, *Plut.*

Lapſo, ὀλισθαίνω. *Plato.*

Lapſus, us, τὸ ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὄλισθος, ου, *Lucian.*

Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος, *Plut.* laqueari tego, κοιλοσταθμέω, LXX. laqueata ſ. laqueari tecta domus, ὁ κοιλόσταθμος, ου, *id.*

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος, *N. T.* ἡ πέδη, ης, *ibid.* ἡ βρόχος, ου, *Plut.* laqueos pono, δικτύῳ πλέκω. Conf. *Inſidiæ,* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω, *Plut.* τὸν δι᾽ ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω, *Philo,*

laqueo,

laqueo aliquem ſuſpendere, ἀναρτᾷν τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινα ἀποκτείνειν, *Æſop.*

Lararium, τὸ ἐφέστιον, ου.

Lardum, τὸ ον λίπος.

Lares, οἱ ἐφέστιοι θεοὶ, ad lares ſuos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτῶ, *Herodot.*

Large, δαψιλῶς, ſumptus ſuppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largius cibare, ἁδρότερον διαιτᾶν, *Gal.*

Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xenoph.* τινί τινα, *Herodian.* προΐεμαί τινί τι, *Ariſtot.*

Largitas, ἡ δαψίλεια, ας, *Herodian.*

Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἄδην, ſ. ἄδδην. *Plato.*

Largitio, ἡ δόσις, εως, *Plato*, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian. qua quis corrumpitur*, ἡ δωροδοκία, ας, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος, *id.* largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *Dem.* λαμβάνειν χρήματα, *id.* δῶρα, *id.* δέχεσθαι δῶρα, *idem.*

Largitor, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωρίτης, ου, *Plut.*

Largus, a, um, i. e. *liberalis*, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ου, i. e. multus, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* ἡ μορμὼ, vel μορμὼν, larvam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, depono, ἀποκαλύπτειν τοῦ δράματος ὑπόκρισιν, *Ach. Tat.*

Larvatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος, *Herodian.*

Laſcivia, ἡ ἀσέλγεια, ας, & impudicitia feminarum, καὶ ἀκολασία γυναικῶν, *Philo.*

Laſcivio, ἀσελγέω, *Plato*, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀκολασταίνω, *Plut.*

Laſcivitas, ἡ ἀκολασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Plnt.*

Laſcivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος, magis aſinis, ἀσελγέστερος ὄνων, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ λάγνος, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, in re Venerea, περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι, *Ariſtot.* πρὸς τὰς συνουσίας, *Plut.*

Laſer, ſ. Laſerpitium, τὸ σίλφιον, ου, *Dioſc.*

Laſſeſco, ἀποτρύομαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ἀποκάμνω, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω, πρὸς πόνους, *Plut.* πονέω, *Ariſtot.*

Laſſitudo, ὁ κόπος, ου, *N. T.*

Laſſo, ἀποτρύω, *Plut.* καταπονέω, κοπόω.

Laſſus, a, um, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπωθεὶς, εῖσα, έν.

Late, πλατέως, *Herodian.* ſe extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Ariſtot.*

Latebra, τὸ κρησφύγετον, ου, *Herodot.* ὁ φωλεὸς, οῦ, *Philo.*

Latebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φωλεώδης, έος, *Plut.*

Latenter, λανθανόντως, *Baſ.* ἀφανῶς, *Iſocr.* κρύβδην, λάθρα.

Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, *id.* hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*

Later, ἡ πλίνθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Lucian.* πλινθουργέω, LXX. laterum confectio, ἡ πλινθουργία, ας, *iid.*

Lateralis, e, ὁ καὶ ἡ παράπλευρος, ου.

Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ου, *Lyſ.*

Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, οῦ, *Poll.*

Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, *Athen.*

Lateritius, a, um, πλίνθινος, ίνη, ινον.

Laterna, ὁ φανὸς, οῦ, *N. T.* το δέλετρον.

Lateſco, πλατύνομαι.

Latex, τὸ νᾶμα, ατος, *Herodian.*

Latibulor, φωλέω, *Ariſtot.* φωλεύω, *id.*

Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεία, ας, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ χηραμὸς.

Laticlavius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Latine, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, *Plut.*

Latinus, Λατῖνος, ίνη, ινον, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*

Latitatio, ἡ ἐμφώλευσις, εως.

Latito, ἐμφωλεύω, *Naz.* in inſidiis, ἐλλοχάω, *Plato.*

Latitudo, τὸ εὖρος, εος, *Plut.* ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, ητὸς, *Xenoph.* τὸ πλάτος, εος, *Ariſtot.*

Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ ὕλαγμα, ατος, *Geopon.*

Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ου, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.*

Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον, *Ælian.* in aliquem, εἴς τινα, *Iſocr.*

Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*

Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Ariſtot.*

Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos & agros incurſans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, *Herodian.*

Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ου.

Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xenoph.* dens, ὀδοὺς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, *Plato*, ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος.

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Dioſc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Lavacrum, τὸ λουτρὸν, οῦ, *Plut.*

Lavatio, ἡ λοῦσις, εως, τὸ λουτρὸν, οῦ, *N. T.*

Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, ὸν, *Heſych.* ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, *Chryſipp.* ὁ καὶ ἡ ἀξιεπαίνετος.

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ εὐλογία, ας, *Iſocr.*

Laudator, ὁ ἐπαινέτης, ου, *Dem.* ἐπαινῶν, οῦντος, *idem.*

Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινοῦσα, ης.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέομαί τινα, *id.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, *Plato.* Conf. *Laus.*

Laver, τὸ σίον, ου, *Iſocr.*

Lavo, λούω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λούομαι, *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Dioſc.* i. e, corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.

Laureatus, a, um, δαφνηφορῶν, οῦσα, οῦν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, ου.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Ariſtot.*

Laus, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ου, *id.* ἡ εὔκλεια, ας, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *idem*, maximia ſ. ſumma, ἔπαινος μέγιστος, *Dem.* eximia ſ. ſingularis, πολὺς, *Iſocr.* ampliſſima, ὑπερβάλλων, *idem*, juſta & egregia, δίκαιος καὶ καλῶς ἔχων, *Dem.* illuſtris ſ. præclara, κάλλιστος, *id.* vera, ἀληθὴς, *idem*, conveniens, digna, προσήκων, *id.* communis, κοινὸς, *id.* immortalis, εὔκλεια ἀθάνατος, *Dem.* ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον, *id.* & prædicatio, ἔπαινος καὶ εὐφημία, *idem*, laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνου, *Dem.* conſequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος, *id.* omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, *Dem.* laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, *Iſocr.* & gloria abundare, ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸν εἶναι, *Dem.* dignum eſſe, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignari, ἐπαίνου ἀξιοῦσθαι, *Iſocr.*

Laute, λαμπρῶς, *Dem.* vivere, πολυτελῶς ζῆν, *Dem.*

Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.*

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, aliquis & dives, τις καὶ πλούσιος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, femina, γυνὴ, *id.*

Laxatio, ἡ χαύνασις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*

Laxativus, a, um, χαυνῶν, οῦσα, οῦν, *Athen.*

Laxe, χαύνως, *Herodian.*

Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, *Plut.*

Laxo, χαυνόω, *Athen.* habenas alicui, ἀνίημί τινι ἡνίας, *Plut.* frontem, χαλάω μέτωπον, *Ariſtoph.* os, το στόμα, *Xen.* vinculum, ἐπιχαλάω δεσμὸν, *Lucian.*

Laxus, a, um, χαῦνος, η, ον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλίδιον, *Strabo*, & ſolutus, ὁ καὶ ἡ ἄνετος καὶ ἄδετος, *Naz.*

Lea ſ. Leæna, ἡ λέαινα, ης, *Ariſtot.*

Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*

Lectica, τὸ φορεῖον, ου, *Plut.* ἡ κλίνη, ης, *Dion. Hal.*

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ου.

Lecticula, τὸ κλινάριον, ου, *Poll.* τὸ κλινίδιον, ου, *idem.*

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* i. e. *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*

Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Lecto, ἐπαναγινώσκω, *Epictet.*

Lector, ὁ ἀναγνώστης, ου, *Plut.*

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ου, *Plut.*

Lectus, i, ἡ κλίνη, ης, *Iſocr.* ἡ κοίτη, ης, *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, *Iſocr.* occultare ſe ſub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, *id.* diem unam lecto affixum eſſe, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum ſterno, στρώννυμι κλίνην, *Xenoph.*

Lecythus, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.*

Legalis, e, νομικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.*

Legatio, ἡ πρεσβεία, ας, *Dem.* πρέσβευσις, εως, *Thuc.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα, *id.* de aliqua re, ὑπέρ τινος, *idem*, obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, *idem*, præclariſſime, ἀποπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα, *id.* mala fide, παραπρεσβεύεσθαι, *id.* redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, *Strabo*, legationis collega, ὁ συμπρεσβεύς, έως. *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ ἐπικηρυκεία, ας, *id.*

Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβέων ἐφόδιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.*

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ου, *Dem.*

Legio, ἡ φάλαγξ, γος, *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, *Plut.*

Legionarius, a, um, ὁ τοῦ τάγματος, ταγματικος, ὴ, όν.

Legiſlator, ὁ νομοθέτης, ου, *Ariſtot.* ὁ θεσμοθέτης, ου, *Æſchin.*

Legiſlatio, ἡ νομοθεσία, ας, *N. T.* τὸ νομοθέτημα, ατος, *Plut.*

Legitime, νομίμως, *Dem.* ἐννόμως, *id.*

Legitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔννομος, ου, & juſtum aliquid, καὶ δικαιόν τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, ου, & apertum bellum, καὶ προφανὴς πόλεμος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνθεσμος.

Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα, *idem*, i. e. *addito teſtamento*, καταλείπω τι τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, *Appian.* διατίθεμαί τινί τι, *Plato.*

Lego, is, ἀναγινώσκω, aliquid, τὶ, *Dem.* & recenſeo quædam, λέγω καὶ διέρχομαί τινα, *Iſocr.* & recito alicui quædam, λέγω καὶ ἀναγινώσκω τί τινι, *Dem.* i. e. *colligo*, aliquid, ἀναλέγομαι τι, *Ariſtot.* Confer *Colligo.*

Legumen, τὸ ὄσπριον, ου, *Gal.*

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ου.

Lembus, ὁ λέμβος, ου, *Polyb.*

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*

Lemniſcus, τὸ λημνίσκος, ου, *Plut.*

Lemures, οἱ μορμῶνες, ων, *Xen.*

Lena, ἡ πορνοβοσκὸς, οῦ, ἡ μαστρωπὸς, οῦ.

Lenimentum, τὸ ἤπιαμα, ατος, *Herodot.* τὸ θέλγητρον.

Lenio, πραΰνω, κηλέω.

Lenis, ὁ καὶ ἡ προσηνὴς, ἤπιος, ία, ιον, πρᾶος, ου.

Lenitas, ἡ ἠπιότης, ητος, *Philo.* ἡ πραότης, ητος, *Dem.* & ſimplicitas alicujus, πρᾳότης καὶ εὐήθειά τινος, *id.* & humanitas, πρᾳότης καὶ φιλανθρωπία, *id.*

Leniter, πρᾴως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *Dem.* ſe gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, *id.*

Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαστρωπὸς, οῦ, *Philo*. ὁ πορνοβοσκὸς, οῦ, *Baſ.* ὁ προαγωγὸς, οῦ, *Xenoph.*

Lenocinium, ἡ μαστρωπεία, ας, *Plut.*

Lenocinor, μαστρωπεύω, *Xen.*

Lens, dis, ἡ κόνις, ιδος, *Ariſtot.*

Lens, tis, ὁ φακὸς, οῦ, *Lucian.* ἡ φακῆ, ῆς, *Plut.*

Lente, βάδην, *Plut.* ἡσυχῆ, *Dioſc.*

Lenteſco, γλισχραίνομαι, *Hippocr.*

Lenticula, ἡ φακῆ, ῆς, *Plut.*

Lentiginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φακώδης, εος, *Dioſc.*

Lentigo, ὁ φακὸς, οῦ, *Dioſc.*

Lentiſcinus, a, um, σχοίνινος, ίνη, ινον, *Heſ.*

Lentiſcus, ἡ σχοῖνος, ου, *Dioſc.*

Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος, *Naz.*

Lentor, ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.*

Lentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλίσχρος, ου, *Hippocr.*

Leo, ὁ λέων, οντος, *Ariſtot.*

Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, εος, *Ariſtot.*

Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.

Lepidè, χαριέντως, *Plato.*

Lepidus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ στωμύλος, ὁ ϗ ἡ αἱμύλος.

Lepor, ſ. Lepos, ἡ αἱμυλία, ας, *Plut.* ἡ εὐαρμοστία, ας, *id.* ἡ κομψότης, ὁ ἀστεϊσμός.

Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ου, *Colum.*

Leporinus, a, um, λαγῷος, α, ον, *Athen.*

Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*

Lepus, ὁ λαγὼς, ῶ, *Dem.* ὁ λαγωὸς, ου, *Lucian.*

Lepuſculus, τὸ λαγάδιον, ου.

Leſſus, ἡ θρηνῳδία, ας.

Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, εος, *Hipp.* θανατικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, ου, *Dioſc.*

Lethaliter, θανασίμως.

Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.

Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ἡ, όν.

Lethargus, ὁ λήθαργος, ου.

Lethum, ὁ θάνατος, ου, *Dem.*

Levamen, ſ. Levamentum, ὁ κουφισμὸς, οῦ, τὸ κούφισμα, ατος, *Eurip.*

Levatio, ἡ κούφισις, εως.

Levir, ὁ δαὴρ, έρος, *Hom.*

Levis, e, κοῦφος, η, ον, ſermo, λόγος, *Plato.* veſtis, ἐσθὴς, *Herodian.* ſemen, σπέρμα, *Theophr.* armatura, ὅπλισις, *Philo*, ſpes, ἐλπὶς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος, *idem*, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, & celer vir, ϗ ποδώκης ἀνὴρ, *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δέησις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioſc.* veſtis, ἐλαφρὰ ἐσθῆς, *Xenoph.*

Levitas, ἡ κουφότης, ητος, *Theophr.* ἡ ἐλαφρία, ἡ φαυλότης.

Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, armati, ἐσκευασμένοι, *Thuc.* fero, κούφως φέρω, *Eurip.*

Leviuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόκουφος, ου.

Levo, αἴρω, *Dem.* κουφίζω, laborem, ἐπελαφρύνω κάματον, *Ælian.* manum adverſus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα, *Herodot.*

Lex, ὁ νόμος, ου, *Dem.* ὁ θεσμὸς, οῦ, *id.* & inſtituta, νόμος ϗ ἤθη, *id.* & decreta, καὶ ψηφίσματα, *idem*, legem ferre, νόμον τιθέναι, *id.* ſancire, νόμον νομοθετεῖν, *id.* νόμον γράφειν, *id.* ſcribere & ſancire, γράφειν καὶ τιθέναι, *id.* rogare, εἰσφέρειν, *id.* ſubſtituere, παρεισφέρειν, *id.* clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, *idem*, latam eſſe de aliqua re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος, *id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, *Dem.* tueri, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *idem*, adſpernari, προΐεσθαι νόμον, *id.* contemnere, καταφρονεῖν νόμου, *id.* abrogare legem, λύειν νόμον, *id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον, *id.* ἄκυρον ποιεῖν νόμον, *id.* legibus conſtituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, *Dem.* permiſſum eſſe, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων, *id.* coërcere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμου, *idem*, obſtringere aliquem ad faciendum aliquid, κατακλείειν τινὰ ποιεῖν τι, *id.* adquieſcere, ὑπομένειν τοὺς νόμους, *id.* parere, προσέχειν τοῖς νόμοις, *id.* πείθεσθαι τοῖς νόμοις, *id.* cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις, *idem*, lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος, *idem*, vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος, *idem.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, οῦ.

Libamen, ſ. Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Herodian.*

Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Xenoph.*

Libella, τὸ σταθμίον, ου, ἡ στάθμη, ης, *Lucian.*

Libellus, τὸ βιβλίδιον, *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον, *N. T.*

Libens, ἀσμένος, ένη, ενον, *Plato*, admodum, ὁ ϗ ἡ ὑπεράσμενος, ου, *Xen.*

Libenter, ἀσμένως, *Iſocr.* lubentiſſime, ἀσμενέστατα, *Plato*, ſuſcipio, ἀσμενίζω, *Æſchin.* lubentiſſime ſuſcipio, ὑπερασμενίζω, *Plut.*

Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Plato.*

Liber, i, ἡ βίβλος, ου, *Dem.* τὸ βιβλίον, ου, *Lucian.* i. e. *cortex*, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Galen.*

Liber, a, um, ἐλεύθερος, έρα, ερον, & nullius ſervus, ϗ μηδενὸς δοῦλος, *Dem.* & ſui juris, ϗ αὐτὸς αὑτοῦ κύριος, *id.* ϗ αὐτόνομος, *id.* ὁ ϗ ἡ αὐτεξούσιος.

Liberalis, e, ὁ ϗ ἡ ἐλευθέριος, ου, *Iſocr.* indoles, φύσις, *Xenoph.* facies, ὄψις, *Plut.* ars, παιδεία, *Lucian.* i. e. munificus, ὁ ϗ ἡ φιλόδωρος, ου, *Dem.*

Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Ariſtot.*

Liberaliter, ἐλευθερίως, inſtituti, πεπαιδευμένοι, *Xenoph.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, *Iſocr.*

Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως, *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.* ἡ ἄφεσις.

Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, *Lucian.*

Libere, ἐλευθέρως, *Iſocr.*

Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xenoph.* filii, οἱ παῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parvi, μικρὰ παιδία, ων, *Dem.* legitimi γνήσιοι παῖδες, *idem*, uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, *idem*, ſubdititii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, *id.* maſculi, παῖδες ἄρρενες, *id.* ſexus muliebris, παῖδες θήλειαι, *idem*, liberos procreare, ſuſcipere, ποιεῖσθαι παῖδας, *Dem.* habere ex aliqua, εἶναί τινι παῖδας ἔκ τινος, *idem*, relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδουργία, ας, *Plato.* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, *Iſocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Ariſtot.* amans, ὁ ϗ ἡ φιλότεκνος, ου, *idem*, oſor, ὁ ϗ ἡ μισότεκνος, ου, *Æſchin.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας, *Plut.* pulchros & multos habens, ὁ ϗ ἡ καλλίπαις ϗ πολύπαις, αιδος, *Ælian.* liberis carens, ὁ ϗ ἡ ἄτεκνος, ου, *Ariſtot.* orbari, ἀποτεκνοῦσθαι, *N. T.*

Libero, ἐλευθερόω, *id.* aliquem, τινὰ, *Dem.* una, συνελευθερόω, *id.* aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό τινος, *Plato*, τινά τινος, *Eurip.* periculis, ῥύομαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν συμφορῶν, *Iſocr.* beneficiis ſuis ab inopia, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀποριῶν, *idem*, ab accuſationibus, ἀπολύω, ſ. ἐλευθερόω, ſ. ἀφίημι, ſ. ἐκσώζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, *Iſocr.*

Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.

Libertas, ἡ ἐλευθερία, ας, & nulli ſubjectum eſſe, ϗ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem.* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *idem*, promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαι τινι, conſtituere alicui, κατατιθέναι τινι, *idem*, comparare, κτήσασθαι, *id.* habere, ὑπάρχειν τινι, *idem*, cuſtodire, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζεσθαι, *idem*, eripere, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* ſubvertere, ἀνατρέπειν, *id.* perdere, ἀπολλύειν, *idem*, libertate privari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Iſocr.* in libertatem aliquem adſero, ſ. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Iſocr.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Dem.*

Libertina, ἡ ἀπελευθερικὴ, ῆς.

Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, οῦ, *id.*

Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντος, *Plato*, ὁ ἀπελεύθερος, ου, *Philo.*

Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν, *Herodian.*

Libidinor, λαγνεύω, *Ælian.*

Libidinoſe, ἀκολάστως, *Ariſtot.*

Libidinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκόλαστος, *Ariſtot.* Conf. *Laſcivus.*

Libido, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Plato.* Confer *Laſcivia.*

Libitinarius, ὁ κηδευτὴς, οῦ, *Ulpian.* ὁ ἐνταφιαστής.

Libo, λείβω, lac, ἀποσπένδω γάλα, *Plut.*

Libra, ὁ σταθμὸς, οῦ, pro pondere, *Herodot.* pro inſtrumento, *Ariſtoph.* i. e. pondo, ἡ λίτρα, ας, *Galen.* qui ſex librarum eſt, ὁ ϗ ἡ ἑξάλιτρος, ου, *Ariſtot.* cœleſtis, ὁ ζυγὸς, οῦ.

Libralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.

Libramen, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plato.*

Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ου.

Librarius, ὁ βιβλιογράφος, ου, *Lucian.*

Libripens, ὁ ζυγοστάτης, ου.

Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμάομαι, *Pauſ.* ταλαντεύω.

Libum, ὁ ψαιστὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Licenter, ἀδεῶς, *Ariſtot.* ἀσελγῶς, *Dem.*

Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, *Dem.* furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Dem.* i. e. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*

Licentioſus, a, um, ἐξουσιαστικὸς, ἡ, όν.

Liceor, ἀντωνέομαι, *Xenoph.* ἐπιβάλλω, *Ariſtot.*

Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινί τι πράττειν, *Dem.* id mihi, μέτεστι τοῦτό μοι, *Plato*, iſta mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν, *Dem.* i. e. quamvis, κἂν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δύναμιν προσθῇ, *Dem.* εἰ ϗ, licet non faciant, εἰ ϗ μὴ ποιοῦσι, *id.* Conf. *Etſi.*

Lichen, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Licitatio, ἡ ἀντώνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, *Heſych.*

Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.

Licitor, *contra aliquem*, ἀντωνέομαι, *Lyſ.* pluris, πλειστηριάζομαι, *id.*

Licitum eſt, idem quod *Licet.*

Licitus, a, um, θεμιτὸς, ἡ, όν, non eſt, οὐκ ἔστι, *Plato.*

Licium, ὁ μίτος, ου, *Syneſ.*

Lictor, ὁ ῥαβδοῦχος, ου, *Iſocr.*

Lien, ὁ σπλὴν, ηνὸς, *Plut.*

Ligamen, ὁ δεσμὸς, *Dem.*

Ligatura, τὸ ἅμμα, ατος.

Lignarius, a, um, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης, εος, *Theophr.* faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, *Plut.*

Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, οῦ, ἡ ξυλεία, ας, *Suid.*

Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως, *Pauſ.*

Ligneus, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, *Xen.*

Lignor, ξυλεύομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *Plut.*

Lignoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ξυλώδης, εος, *Theophr.*

Lignum, τὸ ξύλον, ου, *Ariſtot.* τὸ κᾶλον, parvum, τὸ ξυλάριον, ου, *Xen.*

Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, *Thuc.*

Ligo, ἡ δίκελλα, ης, *Naz.* ἡ μάκελλα, ης, *Cl. Al.* ἡ σκαπάνη.

Ligula, *tibiæ*, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.* *cruralis*, ἡ περισκελὶς, ίδος, *Plut.* adſtrictoria, ὁ σφαιρωτὴρ, ῆρος, *Naz.* ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν, *Ælian.*

Ligurio, λιχνεύω.

Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*

Liguritor, ὁ λίχνος, ου, *Plato.*

Liguſtrum, τὸ λευκόροδον, ου.

Lilium, τὸ κρίνον, ου, *N. T.*

Lima, ἡ ῥίνη, ης, *Xen.*

Limatura, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.*

Limbus, τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*

Limen, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.* ὁ βηλὸς, οῦ, ſuperius, τὸ ὑπέρθυρον, *Phavor.* i. e. *ingreſſus*, ἡ εἴσοδος, ου, domus, ὁ οἶκος, ου, *Dem.*

Limes, ὁ ὅρος, ου, *Dem.*

Limitaneus, a, um, ὅριος, ία, ιον, *Plut.*

Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, ου, *Ariſtot.*

Limito, ὁρίζω, *Ariſtot.*

Limo, ῥινέω, Dioſc. pro expolio, κατακοσμέω.

Limoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰλυώδης, εος, Galen. ὁ ϗ ἡ βορβορώδης, εος, Plato.

Limpidus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, Ariſtot.

Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, Euſtath.

Limus, i, ὁ βόρβορος, ου, Plut. ὁ ἰλὺς, ύος, Herodian.

Limus, a, um, ὁ ϗ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, Lucian. limis oculis intueri aliquid, παρακόπτειν εἴς τι, id. limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾷν.

Linctus, us, τό λεῖγμα, ατος.

Linea, ἡ γραμμὴ, ῆς, Ariſtot.

Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plato.

Linearis, e, γραμμικὸς, ὴ, ὸν, demonſtratio, ἀπόδειξις, Quinctil. i. e. *lineæ ſimilis*, ὁ ϗ ἡ γραμμώδης, εος, Theophr.

Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, Plato.

Lineo, ὑπογράφω, Ariſtot.

Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.

Lineus, a, um, λίνεος, έα, εον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, Philoſtr.

Lingo, λείχω, περιλιχμάω, Lucian.

Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, Dem. linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, Chryſ. incido, γλωσσοτομέω, Plut. i. e. ſermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, Thuc. qui alterius linguæ eſt, ὁ ϗ ἡ ἑτερόγλωσσος, ου, N. T. qui ejuſdem linguæ eſt, ὁ ϗ ἡ ὁμόγλωττος, ου, Xen. lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, Æſchin. lingua Latina diſertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος, Herodian.

Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς, οῦ.

Linguax, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος, LXX.

Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.

Linguoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ γλωσσώδης, εος.

Linio, χρίω. Conf. *Ungo.*

Lino, ἐπαλείφω, Xen.

Linquo, λείπω. Conf. *Relinquo.*

Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, N. T.

Linteo, ὁ ὀθονοποιὸς, οῦ.

Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου, Theophr. ὁ λῖς, τός.

Linter, ἡ σκάφη, ης, Lucian.

Linteum, ἡ ὀθόνη.

Linum, τὸ λίνον, ου, Thuc. crudum, τὸ ὠμόλινον, ου, Hipp.

Lippio, λημάω, Lucian. ὀφθαλμιάω.

Lippitudo, ἡ λήμη, ης, Heſych. ἡ ὀφθαλμία.

Lippus, a, um, γλαμυρὸς, ὰ, ὸν, Galen. ὁ ϗ ἡ λήμων, ονος, Lucian.

Liquamen, τὸ χύλισμα.

Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος, Diodor. Sic.

Liquefacio, ἀνατήκω, Plut. τήκω, id. χυλίζω.

Liqueſco, ἀνατήκομαι, Plut.

Liquet, δῆλόν ἐστι, Xen.

Liquide, ὑγρῶς, i. e. *manifeſte*, σαφῶς, Dem.

Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, Plut.

Liquido, σαφῶς, Iſocr. φανερῶς.

Liquidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, pix, πίσσα, Dioſ. i. e. manifeſtus, δῆλος, η, ον, Dem. Conf, *Manifeſtus.*

Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, Galen.

Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος, Plut. τὸ ὑγρόν.

Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, Philo.

Liratim, κατ' αὔλακας.

Liro, ἀλοκίζω, Ariſtoph. αὔλακας ἐλαύνω.

Lis, ἡ δίκη, ης, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. lites & judicia, δίκαι ϗ κρίσεις, id. & negotia, ϗ πράγματα, id. litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην, Dem. & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην ϗ πράγματα πρός τινα, id. Conf. *Actio.*

Litatio, τὸ καλλιέρημα, ατος, Naz.

Litera, τὸ γράμμα, ατος, Plut. erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, Dem. διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, idem, ſcribere, γράφειν γράμματα, idem, literarum rudis, ὁ ϗ ἡ ἀγράμματος, ου, Lucian. literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, ας. Ælian. qui multarum literarum eſt, ὁ ϗ ἡ πολυγράμματος, ου, Plut. i. e. epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, Dem. Conf. *Epiſtola.*

Literarius, a, um, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, Athen.

Literate, παιδευτῶς, Iſocr.

Literator, ὁ γραμματιστὴς, οῦ, Plut.

Literatura, ἡ γραμματεία, ας, ἡ γραμματιστικὴ, ῆς, Philo.

Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, Iſocr. Conf. *Doctus.*

Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ου, Dioſc.

Litigator, ὁ δικαζόμενος, ου, Dem. ὁ ἀντίδικος, ου, id. ὁ φιλόνεικος, ου, Ariſtot. ὁ ἐριστής.

Litigioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλόδικος, ου, Ariſtot. ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, Iſocr. ὁ ϗ ἡ φιλόνεικος, ου, Dem.

Litigium, ἡ ἔρις, ιδος, Xen. ἡ ἀμφισβήτησις, εως, Dem.

Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν, Iſocr. cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος, id. κατά τι, id. ἐγκαλέω τινὶ τι, Plato. δικάζομαί τινι περὶ τινος, Lucian. περί τι, Æſchin.

Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, θεῷ ὑπέρ τινος, Xenoph. me ipſum, ἐμαυτὸν, Plut.

Litoralis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπάκτιος, ου, Soph. ὁ αἰγιαλίτης, ου, arena, ἄμμος, Dioſc.

Litoreus, a, um, ἀκταῖος, αία, αῖον.

Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, Xenoph.

Litus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, Lucian. ὁ αἰγιαλὸς, οῦ.

Lituus, ἡ βυκάνη, ης, Suid.

Liveo, πελιδνόομαι.

Liveſco, πελιδνόομαι, Gal.

Lividus, a, um, πελιδνὸς, ὴ, ὸν, Thuc. lividum reddo, πελιδνόω.

Livor, τὸ πελίαμα, ατος, Dioſc. ὁ μώλωψ, ωπος, Ariſtot.

Lix, ἡ κόνις, εως, Plut.

Lixa, ὁ σκευοφόρος, ου, Xen.

Lixivia, ſ. Lixivium, ἡ κονία, ας, Ariſtot.

Lixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, ὸν, Xenoph.

Localis, e, τοπικὸς, ὴ, ὸν, Galen. ὁ ϗ ἡ ἐντόπιος.

Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, Dem.

Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως, Dem.

Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, Xenoph. domum alicui, μισθόω τινὶ τὴν οἰκίαν, Dem. alicui filiam, vide *Eloco.*

Loculamentum, ὁ σηκὸς, οῦ, Ariſtot.

Loculus, τὸ χωρίον, ου, Xenoph. ὁ λάρναξ, i. e. marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.

Locuples, πλούσιος, ια, ιον, Dem. Confer *Dives.*

Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, Xenoph.

Locus, ὁ τόπος, ου, Dem. τὸ χωρίον, ου, Xen. locum dare alicui, παραχωρεῖν τινι, Æſchin. χώραν καταλιμπάνειν τινὶ, Plut. loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, Dem. loco beneficii habere, εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν, Ariſtot. ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει, Dem. loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου, Theophr. cujus res peſſimo loco ſunt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα, Dem.

Locuſta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, N. T.

Lodix, ἡ σισύρα, ας.

Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, Lucian.

Logiſta, ὁ λογιστὴς, οῦ, Plut.

Logiſtica, ἡ λογιστικὴ, ῆς.

Loliaceus, a, um, αἴρινος, ίνη, ινον, Dioſc.

Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, Ariſtot.

Lolium, ἡ αἶρα, ας, Theophr. lolio plenus, ὁ ϗ ἡ αἰρώδης, εος, id. in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι, id.

Lomentum, τὸ λείαμα.

Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, Ariſtot.

Longævus, a, am, ὁ ϗ ἡ μακρόβιος, ου, Lucian.

Longanimis, ὁ ϗ ἡ μακρόθυμος.

Longanimitas, ἡ μακροθυμία.

Longe, μακρὰν, habito, ἀποικέω, Iſocr. μακρῷ, præſtantiſſimus ἄριστος, Plato. μακρῶς, Ariſtot. πόῤῥω, ab inſtituto digredi, τοῦ παρόντος γίγνεσθαι, Demoſth. longius, ποῤῥωτέρω, idem, longiſſime, ποῤῥωτάτω, idem.

Longimanus, a, um, ὁ ϗ ἡ μακρόχειρ, ρος, Plut.

Longinque, πόῤῥω, Dem.

Longinquitas, τὸ διάστημα, ατος, Plato.

Longinquus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, Plut. e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, N. T.

Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνου, Iſocr. digiti, ὡς δακτύλου, Dioſc. ἡ μακρότης, ητος, Plut.

Longiuſculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπομήκης, εος, Dioſc.

Longurio, ὁ ἐπιμήκης, εος, Herodian.

Longus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, oratio, λόγος, Thuc. conſuetudo, συνήθεια, Plut. via, ὁδὸς, Iſocr. longum eſt recenſere, μακρόν ἐστι διεξιέναι, Plato. longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαί τινι, Plut. longo tempore poſt, χρόνῳ συχνῷ, ſ. παμπλήθει ὕστερον, Dem.

Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας, Iſocr. ἡ πολυλογία, ας, Plato. ἡ μακρολογία, ας, Iſocr. ἡ λαλιὰ, ᾶς, Plut.

Loquax, ὁ ϗ ἡ ἀδόλεσχος, ου, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ φλύαρος, ου, Iſocr. ὁ ϗ ἡ σπερμολόγος, ου, id. ſum, ἀδολεσχέω, Dem.

Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, Laërt. ἡ λέσχη.

Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, Lucian. de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος, Plut. ad aliquem, πρός τινα, Plut. λαλέω τινὶ, Dem. ἀγορεύω τινὶ, Lucian. Conf. *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, Thuc. breviter, βραχυλογέω, Plut. ſententias, γνωμολογέω, id. proprie, κυριολογέω, Philo. prolixe, μακρολογέω, Herodian. de fabulis, μυθολογέω, Iſocr. ſtulta, μωρολογέω, Plut. probabiliter, πιθανολογέω, Ariſtot. de arte, τεχνολογέω, id. libenter, φιλολογέω, Plut. de natura, φυσιολογέω, Ariſtot. ſeria, σπουδαιολογέω, Xen. magna, μεγαληγορέω, Plut. inania, κενολογέω, id. φλυαρέω, Dem.

Lora, ὁ δευτερίας, ου, Poll.

Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, Xen.

Lorarius, ὁ μαστιγοφόρος, ου, Sophoc.

Loreus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἱμαντώδης, εος, Dioſc. ἱμάντινος, ίνη, ινον.

Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινοῦς, Xen. ærea, χαλκοῦς, id. ferrea, σιδηροῦς, Plut. ſquamata ἁλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, ſ. munio, θωρακίζω τινὰ, Xen. loricam induo, θωρακίζομαι, Thuc.

Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, οῦ.

Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, Xenoph. ἐπιθωρακίζω τινὰ, id.

Loripes, ὁ ϗ ἡ ἱμαντόπους, οδος, ὁ κυλλοπόδης.

Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, Xen.

Lotium, τὸ οὖρον, ου, Ariſtot. τὸ οὔρημα, ατος, Hippocr. ἡ οὔρησις, εως, id.

Lotrix, ἡ πλύντρια, ας. Poll.

Lotura, ἡ πλύσις, εως, Euſtath.

Lotus, i, ἡ λωτὸς, οῦ, Theophr.

Lubens, vide *Libens.*

Lubenter, vide *Libenter.*

Lubet, vide *Libet.*

Lubido, vide *Libido.*

Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, Iſocr.

Lubricus, a, um, σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γλίσχρος, ρα, ρον, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν. locus, τόπος, Plut. λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, Ariſtot.

Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Ariſtoph.

Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.

Luceo, φαίνω, Plato, φέγγομαι, Ariſtot. ἐλλαμπρύνομαι, Lucian.

Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, Lucian. ὁ λαμπτὴρ, ῆρος, Naz. ὁ λύχνος, ου, Xen. lucernam accendo, ἅπτω λύχνον, Thuc. lucerna ardet, λύχνος καίεται, Xen. lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι, Plut.

Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ου, Lucian.

Luceſcit, ἡμέρα διαφαύσκει, Herodot.

Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, Xen. φαεινός, νὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ εὐφεγγὴς, έος, *idem.*

Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ου, *Ariſtoph.*

Lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τι, *Demoſth.* Conf. *Lucrum.*

Lucrificus, a, um, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Lucror, κερδαίνω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Lucroſe, κερδαλέως, *Thuc.*

Lucroſus, a, um, κερδαλέος, έα, έον, *Xen.*

Lucrum, τὸ κέρδος, εος, *Dem.* τὸ κέρμα, ατος, *Iſocr.* facio ex aliqua re, κερδαίνω ἔκ τινος, *Iſocr.* ἀπό τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ἀπό τινος, *Dem.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι, *Iſocr.* lucri cauſſa aliquid facere, ϖοιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει. *Xen.* lucrum imperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri avidum eſſe, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ ϗ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος. *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας, *Dem.*

Lucta, ἡ ϖάλη, ης, *Plut.* τὸ ϖάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctamen, τὸ ϖάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctatio, idem quod *Luctamen.*

Luctator, ὁ ϖαλαιστὴς, οῦ, *Plut.*

Luctatus, us, τὸ ϖάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϖένθιμος, ου, *Plut.*

Luctus, τὸ ϖένθος, εος, *Dem.* ὁ θρῆνος, ου, *Diod. Sic.* in luctu eſſe, ϖένθος ἄγειν, *Lucian.* in graviſſimo luctu verſari, βαρυτάτῳ ϖένθει κατέχεσθαι, *Philo.* μέγα ϖένθος ϖοιεῖσθαι *id.* quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα ϖένθη καταλαμβάνει. *id.* ὃν ϖένθος κατεῖχεν, *Herodian.* ϖενθικῶς ἔχων. *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, ϖένθει μυρίῳ ϖεριβάλλειν τινὰ, *Plato.*

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Plut.* ἡ ϖρὸς φῶς διαπόνησις.

Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* i. e. claris verbis, διαῤῥήδην, *Dem.*

Luculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, έος, *Plato,* λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ διαυγής.

Lucus, τὸ τέμενος, ους, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλευασία, ας, *Dem.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐντρυφάω τινὰ, *Lucian.* τινὶ, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, *id.*

Ludibundus, a, um, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, ϖαιδίον, *Herodot.*

Ludicer, ſ. ludicrus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϖαιγνιώδης, εος.

Ludicre, ϖαιγνιωδῶς.

Ludicrum, τὸ ϖαίγνιον, τὸ ἄθυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.*

Ludifico, ſ. Ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* i. e. decipio, ϖαρακρούομαι, *Plut.* ἐξαπατάω.

Ludimagiſter, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ου, *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æſchin.* ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plato.*

Ludio, ſ. ludius, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, οῦ *Herodian.*

Ludo, ϖαίζω, teſſeris, ἀστραγάλοις, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *id.* cum aliquo, ϖροσπαίζω τινὶ, *Plato,* alea, ϖεττεύω, *Lucian.* κυβεύω, *Laert.* nucibus, καρυατίζω, *Philo.* calculis pro nucibus, ϖεττεύω ἐπὶ καρύων, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια ϗ ϖεριττὰ ϖαίζω, *Ariſtoph.* ut puer, ἀθύρω, *Herodot.* ludum, ϖαιδιὰν ϖαίζω, *Plato.* i. e. *illudo.* Vide *Illudo.*

Ludus, ἡ ϖαιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ ϖαίγνιον, ου, *Plato,* ἡ ϖαιγνία, ας, *Xen.* literarius, τὸ διδασκαλεῖον, ου, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοιγεῖν, *id.* ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Plut.* ſeculares, θεαὶ αἰώνιοι, *Herodian.* ludos celebro, ϖανηγυρίζω, *Philo,* ludos exhibeo, χορηγεῖν, *Dem.*

Lues, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν ῶνος, *Iſocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, ϖενθέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ob aliquid, ἐπί τινι, *Æſchin.* ὀλοφύρομαί τι, *Philo,* aliquem, θρηνέω τινὰ, *Lucian.* ὀδύρομαι τινα, *Iſocr.*

Lugubre, ϖενθικῶς, *Xen.*

Lugubris, e, ϖενθικὸς, ὴ, ὸν, γοερὸς, ὰ, ὸν, *Baſ.*

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Euſeb.* ἡ ἀσκαρὶς, lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, *Ariſtot.*

Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος, *Ariſtot.* ἡ ψύα, ας, *Baſ.* ἡ ψόα, ας, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φῶς, φωτὸς, *Dem.*

Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος, LXX.

Luminoſus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ φεγγώδης, εος, *Naz.*

Luna, ἡ Ϲελήνη, ης, *Ariſtot.* creſcens, Ϲελήνη τικτομένη, decreſcens, φθίνουσα, corniculata, μηνοειδὴς, ſemiplena, ſ. dimidiata, ἡμίτομος, ſ. διχότομος, gibboſa, ἀμφίκυρτος, plena, ϖανσέληνος, deficiens, λειψίφωτος, ſilens, ſ. nulla. Ϲυνοδικὴ, creſcit, αὐξάνεται, decreſcit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει

Lunaris, e, Ϲεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ Ϲεληνίτης λίθος, *Dioſc.*

Lunaticus, a, um, Ϲεληνιαζόμενος, ένη. ενον, *N. T.* Ϲεληνιακὸς, ὴ, ὸν, *Al. Tract.*

Lunatus, a, um, ὁ ϗ ἡ μηνοειδὴς, έος.

Lunula, ἡ Ϲεληνὶς, ίδος, τὸ Ϲεληνίον, ου.

Luitio, ἡ τίσις, εως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* pœnam alicujus rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινος, *Thuc.* alicui, ἐκτίω τίσι τινὶ, *Plut.* damnum, τίνω τὴν βλάβην, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ης, *Plato,* parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἑταιροῦσα, ῆς, *id.* ἡ χαμαιτύπη, ης, *id.* ἡ ϖόρνη, ης, *N. T.*

Lupanar, τὸ ϖορνεῖον, ου, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Lucian.* τὸ ϖορνοβοσκεῖον.

Lupatum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* ὁ λύκος, ου, *Plut.*

Lupinus, a, um, λύκειος, εία, ειον, *Polyb.* i. e. lupo ſimilis, ὁ ϗ ἡ λυκώδης, εος.

Lupinus, i, ὁ θέρμος, ου, *Dioſc.*

Lupulus, τὸ βρύον, ου, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ου, *Ariſtot.* piſcis. ὁ λάβραξ, ακος.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ λαίμαργος.

Lurco, ſ. Lurcor, γαστριμαργέω, *Chryſ.*

Luridus, a, um, ϖελιδνὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Luror, ἡ ϖελία, ας.

Luſcinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.* ἡ φιλομήλη.

Luſciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Luſcioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μύωψ, ωπος, *Ariſtot.* μυωπὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ſum, μυωπάζω, *Ariſtot.*

Luſcus, a, um, ὁ ϗ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*

Luſio, ἡ ϖαιγνία, ας, *Xen.*

Luſito, ϖαίζω, *Lucian.*

Luſor, ὁ παίκτης, ου.

Luſorius, a, um, ϖαικτικὸς, ὴ, ὸν.

Luſtralis, e, ὁ ϗ ἡ καθάρσιος, ου, *Naz.*

Luſtratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Luſtricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ὴ, ὸν, *Euſtath.*

Luſtro, ἁγνεύω, aliquid, τὶ, *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξετάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλόγους ποιέομαι τῶν δημοτῶν.

Luſtro, onis, ὁ πόρνος, ου, *Xen.*

Luſtror, πορνεύω, *Dem.*

Luſtrum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Ariſtot.* i. e. lupanar, τὸ πορνεῖον, ου, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, ἡ πεντετηρὶς, ίδος, *Thuc.*

Luſus, us, τὸ ϖαίγνιον, ου, *Plut.* ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.*

Luteſco, ϖηλόομαι.

Luteus, a, um, i. e. *cœnoſus,* ϖήλινος, ίνη, ινον, poculum, ϖοτήριον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ τελματώδης, εος, *Thuc.* i. e. ſubflavus, μήλινος, ίνη, ινον, τὴν χρόαν, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ λεκιθώδης, εος, luteum ovi, ἡ λέκιθος, ου, *Ariſtot.*

Luto, ϖηλόω.

Lutoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τελματώδης, εος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ τιναγώδης, εος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ϖηλώδης.

Lutta, ἡ ἐνυδρὶς, ſ. ἔνυδρις, ιος, *Ariſtot.*

Lutulentus, a, um, idem quod *Lutoſus.*

Lutum, ὁ πηλὸς, οῦ, *Dem.*

Lux, τὸ φῶς, φωτὸς, *Ariſtot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρωσις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Galen.* τὸ ἐξάρθρωμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ στρέμμα, ατος, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Ariſtot.* λορδαίνω, *Cl. Al.* pedem, στρέφω τὸν ϖόδα, *Herodot.*

Luxuria, ſ. Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*

Luxurio, ſ. Luxurior, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Luxurioſe, ἀσώτως, *Iſocr.* vivo, τρυφάω, *Iſocr.*

Luxurioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*

Luxus, ἡ ϖολυτέλεια, ας, *Iſocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *Iſocr.* immoderatus, ἔξω τοῦ μέτρου, *Ælian.* luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω, *id.* in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω, *id.* luxui indulgeo, τρυφάω, *Plut.* luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, *Iſocr.* luxu omnes ſuperare, πολυτελείᾳ ϖάντας ἀνθρώπους ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ου, *Athen.*

Lychnus, ὁ λύχνος, ου, *Lucian.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, ου, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Conf. *Aqua.*

Lymphaticus, a, um, ὁ ϗ ἡ νυμφόληπτος, ου, *Plato.*

Lymphatio, ἡ νυμφοληψία, ας.

Lomphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, ἐκμαίνομαι. Conf. *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ου, *Dioſc.*

Lynceus, a, um, λύγκειος, εία, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμενος ὀξύτερον τοῦ λυγκέως, *Ariſtoph.*

Lynx, ὁ ϗ ἡ λύγξ, κὸς, *Ariſtot.*

Lyra, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, τὸ λύριον, ου, *Ariſtoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.

Lyricus, a, um, λυρικὸς, ὴ, ὸν, poëſis, ϖοίησις, *Athen.*

M.

MAcellarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.* ſum, κρεωπωλέω, *id.*

Macellum, τὸ κρεωπώλιον, ου, *Plut.*

Macellus, a, um, ὁ ϗ ἡ λειπόκρεως, ω, *Suid.* ὁ ϗ ἡ ὕπισχνος, ου.

Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macer, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* λεπτὸς, ὴ, όν, ὁ ϗ ἡ λεπτόσαρκος.

Maceratio, ἡ ἴσχνανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ τῆξις, εως, *Naz.*

Macereſco, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.

Maceria, ſ. Maceries, ἡ αἱμασιὰ, ᾶς, circumdere fundum maceria, ϖεριοικοδομεῖν αἱμασιὰν χωρίῳ, *Dem.*

Macero, ἐκτήκω, *Euripid.* ἀποτρύω, *Soph.*

Maceſco, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *idem.*

Machinalis, e, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.*

Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, *idem,* ὁ κατασκευασμὸς, οῦ, *id.* & inſidiæ, μηχανὴ ϗ ἐνέδρα, *id.* & ars, ϗ τέχνη, *id.*

Machinator, ὁ μηχανιτὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, *Lucian.* doloſus, ὁ μηχανοῤῥάφος, ου, *Themiſt.*

Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τὶ ἐπί τινα, *Dem.* ἐπιμηχανάομαί τί τινι, *Lucian.* & inſtruo aliquid, ϗ ϖαρασκευάζω τι, *Dem.* doloſe, τεχνάζω, *id.* ſummo ſtudio, διαμηχανάομαι, *Plato,* mala, κακομηχανάομαι, *id.*

Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος corporis,

corporis, τοῦ σώματος, Gal. ἡ ἴσχνανσις, εως, ſ. ἡ ἰσχνασία, ας, Ariſtot.

Macilentus, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, Plut. Vide Macer.

Macreſco, ἰσχναίνομαι, Ælian.

Macritas, ſ. Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, Gal.

Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, Galen.

Macroſcopium. τὸ μακροσκόπιον, ου.

Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως, Xen.

Mactatus, us, ὁ σφαγιασμὸς, οῦ, Eurip.

Macte, οὕτως ὄναιο, Lucian. βάλλ' οὕτως, id. macte animo & hanc diligentiam ſemper adauge, οὕτως ὄναιο σῶζε τῆσδε τῆς φιλοπονίας.

Macteæ, αἱ μάζαι, ῶν, Xen.

Macto, σφάττω, aliquem, τινὰ, Dem. capram hoſtiam, θύω αἶγα, Ariſtot. alicui victimam, σφαγιάζομαι τινί τι, Ælian.

Mactra, ἡ μάκτρα, ας, Ariſtoph. ἡ κάρδοπος, ου, id.

Macula, ὁ σπῖλος, ου, Dioſc. ἡ κηλὶς, ῖδος, LXX. maculam alicui adſpergo, καταρυπαίνω τι, Iſocr. καταισχύνω τι, Dem. περιποιεῖν αἰσχύνην τινὶ, Iſocr. ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τι, Dem. abſtergere, ſ. delere, ἀπολύειν τὴν ὑπαρχουσαν αἰσχύνην, id.

Maculatio, ἡ σπίλωσις, εως.

Maculo, σπιλόω, N. T. aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, Dion. Halic. aliquid, καταρυπαίνω τι, Iſocr.

Maculoſus, a, um, σπιλωτὸς, ἡ, ὸν.

Madefacio, νοτίζω, ſpongia, σπογγίζω, Dioſc. δίημι, Theophraſt. ὑγραίνω, Plut. διυγραίνω τι, Hippocr.

Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, ῆς, Galen. ἡ δίεσις, εως, Dioſc.

Madeo, νοτιάω, Ariſtot. νοτίζω, Galen. νοτίζομαι, Lucian.

Madeſco, διαίνομαι, δίεμαι, Dioſc.

Madide, ὑγρῶς.

Madidus, νοτερὸς, ὰ, ὸν, T[illegible]c. ὑγρὸς, ὰ, ὸν, Xen. ὁ ϗ ἡ διάβροχος.

Mador, ἡ νοτ[illegible]ιδος, Lucian. ἡ ὑγρότης, ητος, Plut. ἡ ὑγ[illegible]α, ας, Galen.

Mæreo, vide [illegible]ereo.

Magalia, αἱ κῶμαι, ῶν.

Magadium, τὸ μαγάδιον, ου, Lucian.

Magador, μαγαδίζω, Ariſtot.

Magas, ἡ μαγὰς, άδος, Heſych.

Mage, idem quod Magis.

Magia, ἡ μαγεία, ας, Plut.

Magice, μαγικῶς.

Magicus, a, um, μαγικὸς, ἡ, ὸν, ars, ἡ μαγεία, ας, Plut. machinamentum, τὸ μάγευμα, ατος, id. magicas artes calleo, μαγεύω, id.

Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ, Dem. nemini magis quam illi, οὐδενὶ μέν τῳ μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ, id. magis quam par eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, Dem. magis una domus, quam urbs dici poteſt, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φαίημεν ἄν, Ariſtot. multo magis, πολὺ μᾶλλον, Iſocr. nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magiſque, ἀεὶ μᾶλλον, Viger.

Magiſter, ὁ διδάσκαλος, ου, Dem. ὁ παιδεύων, οντος, id. ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, id. choreæ, ὁ χοροδίκης, ου, Suid. convivii, ὁ συμποσιάρχης, ου, equitum, ὁ ἵππαρχος, ου, Xen. ſum, ἱππαρχέω, id.

Magiſterium, ἡ προεδρία, ας, Lucian. ἡ προστασία, ας, Xiph.

Magiſtra, ἡ διδάσκαλος, ου, Diod. Sic. ἡ παιδεύουσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, Plut.

Magiſtralis, e, διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, Xen.

Magiſtratus, officium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. & poteſtas, ϗ δυναστεία, ας, Iſocr. & potentia, ϗ δύναμις, Dem. & tyrannis, ϗ τυραννίς, idem, magiſtratum appetere, ἀρχὴν διώκειν, Iſocr. contemnere, ὑπεριδεῖν, id. conſtituere, καθιστάναι, Dem. mercari, πρίασθαι, idem, inire, εἰσιέναι, idem, conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, idem, gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, Dem. abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἣν τις ἔλαχε, idem, ἀφαιρεῖσθαι τινος, idem, abolere, καταλύειν, id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, idem, παύεσθαι ἄρχοντα, idem, ambire, τὴν ἀρχὴν παραγγέλλειν, Lucian. magiſtratu abire, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχὴν, Ariſtot. i. e. perſonæ, οἱ δυνάσται, ῶν, Dem. οἱ δυναστεύοντες, όντων, idem, οἱ πολιτευόμενοι, ων, idem, οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, Iſocr. οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι, idem, urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, Dem. improbitas magiſtratuum, πονηρία τῶν προεστώτων, Iſocr. habere aliquos magiſtratus, χρῆσθαι τισι προστάταις, Dem.

Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, N. T.

Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, Ariſtot. ἡ μεγαλοφροσύνη.

Magnanimiter, μεγαλοψύχως, Dem. μεγαλοφρόνως, Æl.

Magnanimus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ου, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ μεγαλόφρων, ονος, μεγαφρονέω, Dem.

Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, N. T.

Magne, μεγάλως, Ariſtot.

Magnes, ὁ μαγνήτης, ου, Al. Aphr. ἡ μαγνῆτις, ιδος, Philo.

Magneticus, a, um, μαγνητικὸς, ἡ, ὸν.

Magnifice, μεγάλως, Dem. Phal. μεγαλείως, Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, Dem. de ſe ſentire, μέγα φρονεῖν, Iſocr. ſe efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτὸν, Naz. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, Xen.

Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, Dem. ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλουργία.

Magnifico, μεγαλύνω, me ipſum, ἐμαυτὸν, Xen.

Magnificus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλοπρεπὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ μεγαλόψυχος, ου, id.

Magniloquentia, ὁ ϗ ἡ μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ μεγαληγορία.

Magniloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλορρήμων, ονος.

Magnitudo, τὸ μέγεθος, εος, Ariſtot.

Magnopere, μεγάλως, Iſocr.

Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, Dem. magni facio, μέγα ποιέομαι, Xen. περὶ πολλοῦ ποιέομαι, Iſocr. major, maximus. Vide hæc ſuo loco.

Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως, Dioſc.

Magus, ὁ μάγος, ου, Xen.

Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας, Benz.

Majeſtas, ἡ μεγαλειότης, ητος, N. T. τὸ ἀξίωμα, ατος, Dem.

Major, ὁ ϗ ἡ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, ονος, Dem. majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ, id. majora facta, quam quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν εἴποι, idem, majus, quam ut poſſit ferre, μεῖζον, ὥστε δύνασθαι φέρειν, Plato, majus opinione, μεῖζον τῆς δόξης, idem, majoris facere aliquid, quam aliud, προτιμᾶν τι τοῦ ἄλλου, idem, προκρίνειν τι τοῦ ἄλλου, Iſocr. major natu, ὁ πρεσβύτερος, ου, idem.

Majores, οἱ πρόγονοι, ων, Dem. οἱ προγεγεννημένοι, ων, Iſocr.

Maius, menſis, ὁ σκιρροφοριὼν, ῶνος, Dem. ὁ Μάιος, ου, Plut.

Mala, ἡ γνάθος, ου, Hippocr. ὁ σιαγὼν, ῶνος.

Male, πονηρῶς, Dem. me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, Dem. & non belle habere, φαύλως ϗ οὐ καλῶς ἔχειν, id. non male, nec ſegniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, idem, tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, idem, & miſere belligerare, κακῶς ϗ ἀθλίως πολεμεῖν, idem, male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, Iſocr. agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, Dem. accipio aliquem, καταχράομαι τινι, Æſchin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, Iſocr. optare alicui, κακῶς εὔχομαί τινι, male conſulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακὸν, Plato, volo alicui, κακόνους εἰμί τινι, Dem.

Maledice, κακολόγως.

Maledicentia, ἡ κακολογία, ας, Plut. ἡ δυσφημία.

Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, Plut. κακῶς λέγω τινὰ, Dem. βλασφημέω περί τινος, id. βλασφημίαν λέγω τινὶ, id. καταράομαί τινα, Ariſtot. λοιδορέομαί τινι, Dem.

Maledictio, ἡ κακολογία, ας, Plut. ἡ βλασφημία, ας, Dem.

Maledictum, ἡ κακηγορία, ας, Dem. ἡ βλασφημία, ας, id. inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατά τινος, id. προστρίβεσθαι τινι βλασφημίας, id. λέγειν βλασφημίαν τινι, id. Conf. Convicium.

Maledictus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάρατος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἐπάρατος, ου, id.

Maledicus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακολόγος, ου, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ βλάσφημος, ου, Demoſth. βλασφημῶν, οῦσα, οῦν, id.

Malefacio, κακουργέω, impune, ἀσφαλῶς, Dem. κακοποιέω, N. T. alicui, ποιέω τινὰ κακῶς, Iſocr.

Malefactor, ὁ ϗ ἡ κακοῦργος, ου, Dem. ὁ κακουργῶν, οῦντος, id.

Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, Dem.

Maleficentia, ἡ κακουργία, ας, Dem.

Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος, Dem. τὸ ἀδίκημα.

Maleficus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοῦργος, ου, Dem. κακουργῶν, οῦσα, οῦν, id. ὁ ϗ ἡ κακοποιὸς, κακοπράγμων.

Maleſuadus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοσύμβουλος, ου.

Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, Dem. & animi acerbitas, ϗ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, id. proſequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, Iſocr. εἰμί τινι ἀπεχθὴς, Dem.

Malevolus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακόνους, ου, alicui, τινὶ, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀπεχθὴς τινι, id. ὁ ϗ ἡ δύσνοος, ου, τινὶ, Thuc.

Maligne, φλαύρως, Dem. πονηρῶς, id. κακοήθως, Plut.

Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας, Iſocr. ἡ κακοθυμία, ας, Plut.

Malignor, πονηρεύομαι, Ariſtot.

Malignus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, Dem. ὁ ϗ ἡ κακόθυμος, κακότροπος.

Malitia, ἡ κακία, ας, Dem. ἡ πονηρία, ας, Ariſtot. i. e. verſutia, ἡ πανουργία, ας, Dem.

Malitioſe, πονηρῶς, Dem.

Malitioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κακοήθης, εος, Dem. ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, id.

Malleator, ὁ σφυρωτὴς, οῦ, ὁ σφυροκόπος, ου, LXX.

Malleolus, τὸ σφύριον, ου, Theophr. i. e. germen, τὸ μόσχευμα, ατος, id.

Malleus, ἡ σφῦρα, ας, Ariſtot. ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, malleo percutio, σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ ϗ ἡ σφυρήλατος, ου, Heliod.

Malluvium, τὸ χειρόνιπτρον, ου, Ariſtoph. τὸ ἀπόνιπτρον, ου, Ariſtot. τὸ χερνίβιον, ου, Athen.

Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τὶ, ἢ τὸ ἄλλο, Iſocr. potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, id. mori glorioſe quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τοῦ ζῆν, Dem. aliquid, προαιρέομαι τι, id.

Maltha, ἡ μάλθα, ης, Dem.

Malva, ἡ μαλάχη, ης, Theophr. arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, id.

Malum, τὸ μῆλον, ου, Dioſc. Perſicum, μῆλον Περσικὸν, id. Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, id. Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, id. Medicum, μῆλον Μηδικὸν, id.

Malum, τὸ κακὸν, οῦ, Dem. & calamitates, συμφοραὶ, id. & grave quid, ϗ δεινὸν, id. facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινὶ, Dem. ἐργάζεσθαι τινα κακὸν, id. παρέχειν τινὶ, id. accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, id. tantum imminere, τοιοῦτον προσιέναι, Dem. conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὸν, id. verſari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς, Iſocr. malum pati, πάσχειν φλαῦρον, Dem. πειρᾶσθαι κακοῦ, id. ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, id. liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ, id. malum ! φεῦ κακοῦ.

Malus, arbor, μηλέα, ας, Dioſc. navis, ὁ ἱστὸς, οῦ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ νηΐ, Xen.

Malus, a, um, κακὸς, ἡ, ὸν, Dem. πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, id. φαῦλος, η, ον, id. μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, Iſocr. βδελυρὸς, ὰ, ὸν, Dem.

Mamma, muliebris, ὁ τιτθὸς, οῦ, Galen. muliebris & brutorum, ὁ μαστὸς, οῦ, Ariſtot. mammam præbeo, ἐπέχω τὸν μαστὸν, Lucian. alicui, θηλάζομαί τινα, Ariſtot.

Mammilla, τὸ τιτθίον, ου, *Ariſtoph.* ἡ τιτθή.

Mammoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μαστώδης, εος.

Mammula, τὸ τιτθίον, ου, *Ariſtoph.*

Manceps, ὁ ἐργολάβος, ου, *Plut.*

Mancipalis, e, ὁ ϗ ἡ ἀνδραποδώδης, εος, *Ariſtot.*

Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ου, *Dem.*

Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, *Xen.*

Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, *Ariſtot.*

Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ου, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, *Ariſtot.*

Mancipiolum, τὸ ἀνδραπόδιον, *Athen.*

Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Mancus, a, um, πηρὸς, ὰ, ὸν, aliquo, τινι, πεπηρωμένος, ένη, ένον, τινι, *Dem.* πηρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *Ariſtot.* κυλλὸς, ὴ, ὸν.

Mandator, ὁ προστάττων, οντος, *Iſocr*

Mandatum, τὸ πρόσταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπίταγμα, ατος, *id.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Iſocr.* mandatum dare, διδόναι ἐντολὴν, *Dem* relinquere poſteris, καταλείπειν παράγγελμα τοῦ μέλλοντος χρόνου, *id.* habere, ἔχειν τι πρόσταγμα, *id.* exſequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ, *id.* facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, *id.* detrectare alicujus, ἀποστῆναι τῶν προσταττομένων ὑπό τινος, *id.*

Mandibula, ἡ γνάθος, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Ariſtot.*

Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* Conf. *Jubeo, Impero.*

Mando, is, μασάομαι, aliquid, τι, *Theophr.* ἐσθίω.

Mandra, ἡ μάνδρα, ας, *Naz.*

Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ου, *Dioſc.*

Manducatio, ἡ μάσησις, εως, *Baſ.*

Manduco, idem quod *Mando, is.*

Mane, ἕωθεν, *Dem.* πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, *idem*, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *id.* πρωῒ, *N. T.* ſummo, ὄρθρου βαθέος, *ibid.* ſurgo, ὀρθρίζω, *Sirac.*

Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, *Dem.* περιμένω τινι, *Plato*, i. e. *exſpecto*, aliquem, ἀναμένω τινὰ, *Dem.* προσμένω τινὰ, *Iſocr.* προσδοκάω τινὰ, *Plut.*.

Manes, οἱ δαίμονες, ων, *Herodian.* οἱ θεοὶ χθόνιοι, *Zoſim.* evocare, νεκυῖα χρῆσθαι, *Herodian.*

Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ου, *Philo.* ὁ κομμωτὴς, οῦ, *Plut.*

Mangonizo, μαγγανεύω, *Lucian.*

Mangonium, ἡ μαγγανεία. ας, τὸ κόμμωμα, ατος, *Lucian.*

Manica, ἡ χειρὶς, ίδος, *Xen.*

Manicatus, a, um, χειριδωτὸς, ὴ, ὸν, tunica, χιτὼν, *Herodian.*

Manifeſtarius, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάφωρος, ου, *Plut* ὁ ϗ ἡ ἐπίφορος, ου, *id.* hoſtis, ὁμολογουμένως πολέμιος, *Herodian.*

Manifeſtatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔκφανσις, εως, *Syneſ.*

Manifeſte, φανερῶς, *Plato*, ἀναφανδὸν, *Plut.* ἀποπεφασμένως, *Dem.*

Manifeſto, ἐκ φανεροῦ, vincere, κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι, *id.*

Manifeſto, φανερόω, aliquid alicui, τι τινι, *N. T.* δηλόω τι, *Dem.*

Manifeſtus, a, um, δῆλος, η, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔκδηλος, ου, *idem*, κατάδηλος, ου, *idem*, φανερὸς, ὰ, ὸν, *idem*, ὁ ϗ ἡ πρόδηλος, ου, *Lucian.* ſum multifariam, πολλαχόθεν δῆλός εἰμι, *Dem.* valde, λίαν καταφανής εἰμι, *Iſocr.* fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερὸς, *idem*, εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι, *Dem.* manifeſtum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιέω τί τινι, *Dem.* ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιέω τί τινι, *Dem. Iſocr.*

Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, *Syneſ.*

Manipulatim, λοχηδόν.

Manipulus, τὸ δράγμα, ατος, *Philo.* ὁ φάκελος, ου, *Ælian.* militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* ἡ σπεῖρα, ας. *App.*

Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμελι, ιτος, *Athen.*

Mannulus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*

Mannus, idem quod *Mannulus.*

Mano, ῥέω. Conf. *Fluo.*

Manſio, ἡ μονὴ, ῆς, *Polyb.* ἡ διαμονή.

Manſito, διαμένω, *Xen.*

Manſuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, *Xen.* aliquem, καταπραΰνω τινὰ, *Ariſtot.* τιθασσεύω τινὰ, *Dem.* ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.*

Manſues, πρᾶος, ſ. πραΰς, εῖα, ὺ, *Plut.*

Manſueſco, ſ. Manſuefio, πραΰνομαι, *Xen.* καταπραΰνομαι, *Plut.* ἡμερεύομαι.

Manſuete, πράως, *Dem.* ἠπίως, *id.*

Manſuetudo, ἡ πραότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ἐπιείκεια, ας, *id.* ἡ ἡμερότης.

Manſuetus, a, um, πρᾶος, ſ. πραΰς, εῖα, ὺ, appareo, φαίνομαι, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἥμερος, ου, & humanis moribus præditus, ϗ φιλάνθρωπος, *id.* ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, manſuetiſſimum & moderatiſſimum ſe præbere, ἐλαφρότατον ϗ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.*

Mantica, ἡ πήρα, ας, *Plut.*

Manticula, τὸ πηρίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Manticularius, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, *Ariſtoph.*

Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.

Mantile, τὸ χειρόμακτρον, ου, *Xen.*

Mantiſſa, τὸ ἐπίμετρον, ου, *Gal.*

Manualis, e, ὁ ϗ ἡ χειροπληθής, έος, *Diod. Sic.*

Manuarius, a, um, χειραῖος, αία, αῖον.

Manubiæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plut.* τὰ σκῦλα.

Manubialis, e, σκυλευματικὸς, ὴ, όν.

Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ου, *Dioſc.*

Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ κώπη, gladii, ξίφους, *Plut.*

Manufactus, a, um, ὁ ϗ ἡ χειροποίητος, ου, *N. T.* ϗ ἡ χειρόκμητος, ου, *Philo.*

Manuleatus, a, um, χειροδωτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Manumiſſio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.*

Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Libero.*

Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ου.

Manus, ἡ χεὶρ, χειρὸς, *Dem.* dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς, *idem*, ſiniſtra, χεὶρ ἀριστερὰ, ᾶς, *Ariſtot.* manum in ſinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, *Dem.* porrigere, προτείνειν, *id.* exhibere, ὑπέχειν, *id.* abſtinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος, *id.* religare poſt tergum, δῆσαι τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, *idem*, τὰ χεῖρε συμπλέκειν τοὔπισω, *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid, ἐντιθέναι τι εἰς χεῖράς τινὸς, *Dem.* in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσὶ, *id.* manu attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρὶ, *id.* aliquem male tractare, προπηλακίζειν τινὰ χειρὶ, *idem*, manu propria, ſ. ſua ſcribere, ἰδιοχείρως γράφειν, *Bud.* manu ſua faciens, ὁ ϗ ἡ αὐτόχειρ, ρος, *N. T.* de manu in manum, διὰ χειρῶν, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, *Iſocr.* operi admoveo. ἐγχειρέω ἔργῳ, *id.* in manu alicujus ſitum eſſe, ἔργον τινὸς εἶναι, *Herodian.* manus lavo, χειρονίπτομαι, *Dion. Hal.* manibus operor, χειρουργέω, *Ælian.* αὐτουργέω, *idem*, manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὁρμώμενος τρέφω ἐμαυτὸν, *Herodot.* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, *Naz.* manus conſero cum aliquo, συμβάλλω πρός τινα, *Iſocr.* impono, χειροθετέω, *Dion. Ar.* manu trunco, χειροκοπέω, *Strabo.* manibus pedibuſque, ὅσον δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρὸς, *Polyb. Thuc. alii*

Mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, τὸ χειρόμακτρον.

Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.

Marceo, μαραίνομαι, *Ariſtot.*

Marceſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* καταφθίνω, *Plut.* ἀφανίζομαι, *id.* κατασήπομαι, *Plato.*

Marchio, ὁ μεθοριάρχης, ου.

Marcidus, a, um, σαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*

Marcor, ἡ σηπεδὼν, όνος, *Dioſc.* ὁ μαρασμὸς, οῦ.

Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, *Plut.*

Mare, ἡ θάλασσα, ης, *Dem.* τὸ πέλαγος, εος, *id.* exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα, interius, ſ. mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Liguſticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari ſe committere, θάλασσαν ἐμβαίνειν, *Dem.* trajicere, πελαγοπλοεῖν, *idem*, πέλαγος διαπερᾶν, *Iſocr.* imperium maris tenere, ἄρχειν θαλάσσης, *Dem.* terra marique omnia tenere, ϗ γῆς ϗ θαλάσσης κρατεῖσθαι, *idem*, in mare ſubmergo aliquem, καταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος, *Dem.* præcipitare ſe in mare, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, *id.* perire in mari, ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει, *id.*

Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.

Marginatus, a, um. λῶμα ἔχων, ουσα, ον,

Margino, λῶμα, ſ. κράσπεδον ἐμποιέω.

Margo, τὸ λῶμα, ατος, LXX. τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*

Marinus, a, um, ὁ ϗ ἡ θαλάσσιος, ου, *Plut.* πελάγιος, ία, ιον.

Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ῆς, *Lyſ.* Confer *Uxor.*

Maritalis, e, ὁ ϗ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.*

Maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος, *N. T.*

Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παραθαλάσσιος, ου, *N T.* ὁ ϗ ἡ πάραλιος, ου, *Philo.* regio, ἡ παραλία, ας, *Iſocr.*

Marito, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συζευγνύω, *Baſ.* puellam, συνοικίζω κόρην, *Polyb.*

Maritus, ὁ γαμέτης, ου, *Xen.* ὁ ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & uxor, ϗ γυνὴ, *Dem.*

Marmor, τὸ μάρμαρον, ου, *Zoſim.* ἡ μάρμαρος, ου, *Diod. Sic.*

Marmoro, μαρμαρόω, *Suid.*

Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον, *Athen.*

Marra, τὸ μάῤῥον, ου.

Marrubium, τὸ πράσιον, ου, *Dioſc.*

Mars, ὁ Ἄρης, εος, *Dion. Hal.* ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης, *Thuc.* Marte æquo, ἐξ ἴσου, *Dem.*

Marſupium, ὁ μάρσυπος, ου, *Xen.* τὸ μαρσύπιον, ου, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.*

Martes, ἡ ἰκτὶς, ίδος, *Plin.*

Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.

Martius, a, um, idem quod *Martialis.*

Martius, *menſis*, ὁ μουνιχιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάρτιος, ου.

Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, *Xen.*

Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, *Ariſtot.*

Maſculeſco, ἀῤῥενόομαι.

Maſculinus, a, um, ἀρσενικὸς, ὴ, ὸν, genus, γένος, *Gramm.* maſculino genere, ἀρσενικῶς, *Athen.*

Maſculus, a, um, idem quod *Maſculinus*, puer, παῖς ἄῤῥην, *Dem.* maſculum reddo, ἀῤῥενόω, *Syneſ.* pario, ἀῤῥενογονέω, *Philo.*

Maſſa, τὸ φύραμα, ατος, *N. T.* ὁ ὄγκος.

Maſſo, φυράω, *Dioſc.*

Maſſula, τὸ μάζιον, ου, *Heſych.*

Maſtiche, ἡ μαστίχη, ης, *Dioſc.*

Maſtico, μαστάζω.

Maſtigia, ὁ μαστιγίας, ου, *Lucian.*

Maſtix, ὁ μάστιξ, γος, *Plut.* Conf. *Flagellum.*

Matella, ἡ οὐρητρὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.* ἀγγεῖον οὐρηρὸν, *Ariſtoph.*

Matellio, idem quod *Matella.*

Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *per Sync.* τρὸς, *Dem.* familias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.* matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.* matris frater, vide *Avunculus*, matris ſoror, vide *Matertera*, matre carens, ὁ ϗ ἡ ἀμήτωρ, ορος, *N. T.* matris amans, ὁ ϗ ἡ φιλομήτωρ, ορος, *Plut.* a matre, a parte matris, μητρόθεν, *Herodot.*

Matercula, τὸ μητρίδιον, ου, τὸ μητράριον, ου.

Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*

Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* i. e. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόθεσις, εως, *Schol. Dem.*

Materiarius, ὁ ὑλουργὸς, ου, *Ælian.*

Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, *Syneſ.* ὑλικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* e materia conſtans, ὁ ϗ ἡ ἔνυλος, ου, *Themiſt.*

Materiatio, ſ. Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.

Materior, ὑλάζομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *id.*

Maternus, a, um, μητρικὸς, ὴ, ὸν, *Poll.* μητρῷος, ῴα, ῷον, *Xen.* poſſeſſio, κλῆσις, *Poll.* τὰ μητρῷα, *Dem.*

Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, *Dem.*

Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, *Plut.*

Mathematicus, ~~a, um,~~ μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, quæſtio, ζήτησις, *Ariſtot.*

Matheſis, ἡ μάθησις, εως, *Ariſtot.*

Matricida, ὁ μητραλοίας, ου, *Lucian.* ὁ μητραλῴης, ου, ὁ μητροφόνος, ου, *Plato.*

Matricidium, ἡ μητροκτονία, ας, *Plut.* committo, μητροκτονέω, *Ariſtot.*

Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, *Bud.*

Matrimonialis, e, γαμικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Matrimonium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* Confer *Conjugium.*

Matrix, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.*

Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*

Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν

Matta, ὁ ψίαθος, ου, *Ariſtoph.*

Matula, τὸ σκάφιον, ου, *Ariſtoph.* ἡ ἀμὶς, ίδος, *Plut.*

Maturate, ἐπισπερχῶς, *Heſych.* Conf. *Feſtinanter.*

Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, ας, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, ου, *Gal.* ἡ πέπανσις, εως, *Ariſtot.*

Mature, ὡραίως, *Hippocr.*

Matureſco, πεπαίνομαι, *Xen.*

Maturitas, ἡ ὡραιότης, ητος, ætatis, ἡ ὥρα, ας, *Iſocr.* fructuum, ἡ πέπανσις, εως, *Theophraſt.*

Maturo, i. e. *feſtino*, ἐπιταχύνω, *Thuc.* factum, ἐπισπεύδω τὸ ἔργον, *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Maturus, a, um, *ut fructus*, ὁ ϗ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ πέπειρος, ου, *Dioſ.* ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαῖος ἡλικίαν, ὁ ϗ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τοῦ γάμου, *Dem.*

Matutinus, a, um, πρώϊος, ία, ιον, *N. T.* πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *ibid.* ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ ἑωθινὸν, *Xen.* ἡ ἑωθινὴ, ſc. ὥρα, *Polyb.*

Mavolo, vide *Malo.*

Mavors, vide *Mars.*

Mauſoleum, τὸ μαυσωλεῖον, ου.

Maxilla, ἡ σιαγὼν, όνος, LXX. ἡ γνάθος, ου, *Dem.*

Maxime, μάλιστα, deſiderare, ποθεῖν, *Dem* omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων, *idem*, ſi maxime non aliqui, ſed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες, *idem*, cum omnia —— tum maxime illud, πάντα μὲν —— μάλιστα δὲ τοῦτο, *id.* πάντα μὲν —— ἥκιστα δὲ, *Xen.* maxime omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.* πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *id.* differunt, μέγιστον διαφέρουσι, *Plato.*

Maximopere, σφοδρότατα, σφόδρα γε, *Xen.*

Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato*, natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιέομαι, *idem*, τιμάομαί τι πλείστου ἁπάντων, *idem*, τιμάω τι ἀντὶ πάντων, *id.*

Maza, ἡ μάζα, ης, *Athen.*

Meabilis, e, διαβατὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ πορεύσιμος, ου, *Plut.*

Meatus, ἡ διάβασις, εως, ἡ πορεία, ας.

Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Medela, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*

Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὰ, *Dem.* ἰατρεύω τινὰ, *Plut.* θεραπεύω τινὰ, *Iſocr.* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *id.* ἐπικουρέω νόσῳ τινὸς, *Xen.* auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*

Mediaſtinus, δοῦλος μεσαύλιος.

Mediator, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*

Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρια, ας, *Alex.*

Medicabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato.*

Medicamen, vide *Medicamentum.*

Medicamentarius, a, am, φαρμακευτικὸς, ἡ, ὸν.

Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, *Dem.*

Medicamentum, τὸ φάρμακον, ου, *Iſocr.* τὸ ἴαμα, ατος, *Plato.* paro, ſ. conficio, φαρμακεύω, *Plato*, medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Iſocr.* adhibeo ægrotanti, ἐνίημι νοσοῦντι, *Æl.* eſſe alicui, φάρμακον εἶναί τινι, *id.* Conf. *Remedium.*

Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ ἴασις, εως, *Luc.* ἡ ἰάτρευσις, εως, *Plut.*

Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* i. e. medicamentum. Vide *Medicamentum*

Medico, ſ. Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Iſocr.*

Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ θεραπεύων, οντος, *id.* ὁ ἀκεστὴς, οῦ.

Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Medie, μέσως, *Ariſtot.*

Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, ας, *Dem.*

Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, *Ariſtot.*

Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικής.

Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*

Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέσως, *id.*

Medioximus, μέσος, η, ον, *Plut.*

Meditabunde, φροντιστικῶς

Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ σύννους, ου, *Iſocr.*

Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Meditate, ἐσκεμμένως, *Poll.*

Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*

Mediterraneus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεσόγαιος, ου, *Pauſ.* ὁ ϗ ἡ μεσόγειος, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ μεσόχθων, regio, ἡ μεσόγεια, ας, *Thuc.* ἡ μεσόγαια, ας, *id.*

Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέπτομαί τι, *Iſocr.* ἐπισκοπέω τι γνώμῃ, *id.*

Meditullium, τὸ μεταίχμιον, ου.

Medium, ἡ μεσότης, ητος, *Plato*, τὸ μέσον, ου, *Ariſtot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, ατος, *Baſ.* in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, *Ariſtot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* prodeo, εἰς μέσον πρόειμι, *id.* ſine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, *Plato*, medio carens, ὁ ϗ ἡ ἄμεσος, ου, *Ariſtot.*

Medius, a, um, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀνάμεσος, ου, *Herodot.* ſum, μεσόω, *Ariſtoph.* inter litigantes, μεσεύω, *Ariſtot* media æſtate, θέρους μεσοῦντος, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀκμάζουσα νὺξ, *Herodian.*

Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἐντεριώνη, ης, *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, ſpinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Hipp.*

Medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.

Medulloſus, a, um, μεμυελωμένος, ένη, ένον, LXX.

Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα.

Meio, οὐρέω, ſanguinem, αἷμα, *Hippocr.*

Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Ariſtot.*

Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* μελαγχολικὸν πάθος, *id.* laboro. μελαγχολιάω, *Lucian.*

Melancholice, μελαγχολικῶς, *Gal.*

Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.* ſum, μελαγχολιάω, *Lucian.*

Melior, ὁ ϗ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινός τινι, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἀμείνων, melius eſt, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἢ *idem*, ὁ ϗ ἡ βελτίων, ονος, *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω, *Philo.* melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quam ἄμεινον πράττειν, ἢ, *Ariſtot.* αἱρετώτερος, έρα, ερον, melius eſt pugnantes mori, quam fuga ſervari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, *Xen.*

Melioreſco, βελτιόομαι.

Melius, βελτιόνως, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, ῥᾳΐζω, *Lucian.*

Meliuſcule, μικρόν τι ἄμεινον.

Mellarium, ὁ μελισσών, ῶνος, *Naz.* τὸ μελιτουργεῖον, ου.

Mellarius, ὁ μελιτουργὸς, οῦ.

Mellarius, a, um, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.*

Mellatio, ἡ μελίτασις, εως, ἡ μελιτουργία, ας, *Ariſtot.*

Melleus, a, um, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Syneſ.*

Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Ariſtot,*

Mellifico, μελιτουργέω.

Melligo, τὸ μελίτωμα, ατος, *Dioſc.*

Mellitus, a, um, ὁ ϗ ἡ μελιτώδης, εος, *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω, *Thuc.*

Melodia, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*

Melomeli, τὸ μηλόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Melos, τὸ μέλος, εος, *Herodian.*

Membrana, ἡ δέῤῥις, εως, *Thucyd.* ὁ ὑμὴν, ένος, *Galen.*

Membranaceus, a, um, ὑμένινος, ίνη, ινον, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ὑμενώδης, εος, *Ariſtot.*

Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.

Membratim, μεληδὸν, *Athen.* κατὰ μέλη, LXX.

Membroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλόμελος.

Membrum, τὸ μέλος, εος, *Ariſtot.* τὸ κῶλον, ου, *N. T.* μέρος τι τοῦ σώματος, *Dem.* i. e. pars Periodi, τὸ κῶλον, ου, *Ariſtot.*

Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μνημονεύω τινὸς, *Plut.* τὶ, *Iſocr.* Confer *Recordor.*

Memor, ὁ ϗ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ἡ, ὸν, *Syneſ.* injuriarum, ὁ ϗ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*

Memorabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ ἀξιαφήγητος, ου, *Herodot.* ὁ ϗ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.*

Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, *id.* revocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινὸς, *idem.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Iſocr.* retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, *id.* abolere alicujus, ἀφαιρεῖσθαι τινὸς, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινὸς, *idem*, memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, *Ælian.* vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης *Syneſ.* antiquiſſima poſt hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, *Ariſtid.* noſtra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Dem.* majorum noſtrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, *id.*

Memorialis, e, μνημονικὸς, ἡ, ὸν, *Syneſ.* liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.

Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ἀπὸ στόματος λέγειν τι, *Plut.*

Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*

Menda, τὸ πταῖσμα, ατος, *Plut.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.*

Mendaciter, ψευδῶς, *Thuc.*

Mendacium, τὸ ψεῦδος, εος, *Dem.* τὸ ψευδὲς, έος, *id.* ἡ ψευδολογία, ας, *Iſocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμέγεθες, *Dem.* mendaciis falſo, ψεύδομαι, *Dem.*

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.

Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδόμυθος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, *id.* ὁ ϗ ἡ ψευδολόγος.

Mendica, ἡ προσαῖτις, ιδος, *Macar.*

Mendicabulum, ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.

Mendicitas, ἡ χρεία, ας, *Dem.* ἡ πτωχεία, ας, *Ariſtoph.* extrema mendicitate laborare, πένητα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα, *Ælian.*

Mendico, πτωχεύω, *Dem.* προσαιτέω, *Plut.* ἐπαιτέω, *N. T.*

Mendiculus, τὸ πτωχάριον, ου.

Mendicus, a, um, πτωχὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*

Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πτωχεύων, οντος, *id.*

Mendoſe, πλημμελῶς, *Galen.*

Mendoſus, a, um, πλημμελὴς, έος, *Plato.*

Mendum,

Mendum, τὸ πλημμέλημα, ατος, *Plut.* τὸ σφάλμα, ατος, *id.*

Meninx, ἡ μῆνιγξ, γος, *Ariſtot.*

Mens, ὁ νόος, *contr.* νȣ̃ς, νȣ̃, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem,* ἡ γνώμη, ης, *Hipp.* ἡ φρὴν, ενος, *id.* mentis compos, ὁ ϗ ἡ ἔννȣς, ȣ, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.* ἐντὸς ἑαυτȣ̃ γιγνόμενος, *Herodot.* non compos, ἐκπλέων τῶν φρενῶν, *idem,* mente captus, φρενὸς ϖεπηρωμένος, ȣ, *Plato,* in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι ἐπὶ νȣ̃ν, *Dem.* ὑπέρχεσθαί τινι, *Plato,* mente aliquid agere ſ. perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *Iſocrat* διανοέομαί τι, *id.* mens ſana, γνώμη εὐϛαθὴς, *Aretæus.*

Menſa, ἡ τράπεζα, ης. *Xenoph.* menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν ϖαρατιθέναι, *Thuc.* ſecunda, τὰ τρωγάλια, ων, *Cl. Al.* τὰ ἐπιτραπεζώματα, ων, *Athen.* menſarum adſecla, ὁ τραπεζεὺς, έως, *Hom.*

Menſarius, ὁ τραπεζίτης, ȣ, *Plut.* τραπεζιτεύω, *Poll.*

Menſio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*

Menſis, ὁ μὴν, μηνὸς, *Plut.* qui ſex menſium eſt, ὁ ϗ ἡ ἑξάμηνος, ȣ, *Ariſtot.* octo menſium, ὁ ϗ ἡ ὀκτάμηνος, ȣ, *idem,* &c. menſes mulieris, τὰ ἐμμήνια, ων, *Diod. Sic.*

Menſor, ὁ μετρητὴς, ȣ, *Dinarch.*

Menſtrualis, e, ὁ ϗ ἡ ἔμμηνος, purgatio, κάθαρσις, *Dioſc.*

Menſtruum, τὰ ἔμμηνα, ων, *Dioſc.* τὰ ἐμμήνια, ων, *id.* τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν, *id.*

Menſtruus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπιμήνιος, ȣ, ſacra, ſ. feſta, ἐπιμήνια, ἱερὰ, *Herodot.*

Menſula, τὸ τραπέζιον, ȣ, *Heſych.*

Menſura, τὸ μέτρον, ȣ, *Ariſtot.*

Menta ſ. Mentha, ἡ ἡδύοσμος, ȣ, *Dioſc.*

Mentaſtrum, ἡ ἡδύοσμος ἄγριος.

Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Mentio, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* ἡ μνεία, ας, *id.* mentionem facere ſ. injicere alicujus, μεμνῆσθαί τινος, *Iſocr.* τι, *id.* περί τινος, *id.* μνείαν ποιεῖσθαί τινος, *Iſocr.*

Mentior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, manifeſte de aliqua re, φανερῶς περί τινος, *Dem.* in aliquem, εἴς τινα, *N. T.* καταψεύδομαί, *id.* Conf. *Mendacium.*

Mento, ὁ ϗ ἡ μακρογένειος, ȣ, *Bud.*

Mentula, ἡ κωλὴ, ῆς, *Ariſtoph.* τὸ πέος, εος, *id.*

Mentum, τὸ γένειον, ȣ, *Xen.* ὁ ἀνθερεὼν, ῶνος, demulceo, ὑπογενειάζω, *Syneſ.*

Meo, βαίνω, *Plato,* δίειμι, *Thuc.*

Meracus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ȣ, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Mercabilis, e, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ȣ, *Æſchin.*

Mercatio, ἡ ἐμπόρευσις, εως.

Mercator, ὁ ἔμπορος, ȣ, *Plato.*

Mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.*

Mercatus, us, ἡ ἐμπόρευσις, εως.

Mercedula, τὸ μισθάριον, ȣ, *Athen.*

Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, ȣ̃, *Plato* ὁ ὑπόμισθος, ȣ, *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, ȣ, *Plato.* ὁ ϗ ἡ μισθαρνής.

Merces, ὁ μισθὸς, ȣ̃, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Thuc.* mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθȣ̃ ποιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τȣ̃ πόνȣ, *Ælian.* mercede loco alicui aliquid, μισθόω τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαί τινα ἐπί τινι, *id.* bajuli, τὸ φόρετρον, ȣ, *Poll.* doctoris, τὸ δίδακτρον, ȣ, *idem,* medici, τὸ σῶστρον, ȣ, *Xen.*

Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀγόρασμα, ατος, *Æſchin.*

Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.* ἐμπορεύομαι, aliquid pecunia, ὠνέομαί τι χρημάτων, *Ariſtot.* χρήμασι, *Theophr.*

Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, ȣ̃, *Thuc.*

Merda, τὸ σκῶρ, σκατὸς, *Ariſtoph.* ἡ κάκκη, ης, *id.* τὸ ἀποπάτημα, ατος.

Mere, ἀκράτως, *Lucian.*

Merenda, τὸ ϖρόδειπνον, ȣ.

Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, *Polyb.* μισθὸν φέρω, *Thuc.* ſtipendium, ϛρατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιρέω, *Plut.* bene de aliquo, εὖ ποιέω τινὰ, *Dem.* male de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, *id.*

Meretricie, ἑταιρικῶς.

Meretricius, a, um, ἑταιρικὸς, ὴ, ὸν, *Philoſtr.* πορνικὸς, ὴ, όν, vita, ἡ ἑταίρησις, εως, *Æſchin.* οἱ γάμοι καθημερινοὶ, *Dem.*

Meretricor, ἑταιρέω, *Æſchin.*

Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, ȣ, *Plut.*

Meretrix, ἡ ἑταίρα, ας, *idem,* ἡ ἑταιρίϛρια, ας, *id.* ἡ ἑταιρὶς, ίδος, *Athen.* Conf. *Scortum.*

Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.

Mergo, βαπτίζω. Conf. *Immergo.*

Mergus, ἡ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*

Meridialis, e, ſ. Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ὴ, ὸν, μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, *Proclus.*

Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.

Meridies, ἡ μεσημβρία, ας, *Thuc.*

Meridior, μεσημβριάζω, *Plato.*

Merito, ἀξίως, *Dem.* & convenienter fieri, εἰκότως ϗ προσηκόντως γίγνεσθαι, *Iſocr.* conſequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν, *Dem.*

Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato,* ultra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Xen.*

Meritus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, *Xen.*

Merio, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινα, *Plut.*

Merula, ὁ κόσσυφος, ȣ, *Ariſtot.*

Merum, τὸ ἄκρατον, ȣ, *Lucian.*

Merus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄκρατος, ȣ, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ εὔζωρος, ȣ, *Plut.*

Merx, τὸ ἐμπόρευμα, ατος, τὸ ὤνιον, ȣ, *Dem.*

Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ȣ, *Ariſtot.* τὸ μεσόκωλον, ȣ, *Hipp.*

Meſocranium, τὸ μεσοκράνιον, ȣ, *Poll.*

Meſpilum, τὸ μέσπιλον, ȣ, *Theophr.*

Meſpilus, ἡ μεσπίλη, ης, *Theophr.*

Meſſias, ὁ Μεσσίας, ȣ, *N. T.*

Meſſis, ὁ θερισμὸς, ȣ̃, *Æſchin.* ὁ ἀμητὸς, ȣ̃, meſſem facio, θερίζω, *Xen.*

Meſſor, ὁ θεριϛὴς, ȣ̃, *Dem.*

Meſſorius, a, um, θεριϛικὸς, ὴ, ὸν, falx, τὸ θεριϛήριον, ȣ, LXX. τὸ θέριϛρον, ȣ, *id.*

Meta, ὁ κῶνος, ȣ, *Ariſtot.* i. e. *terminus,* ὁ ὅρος, ȣ, *Dem.* metam pono, τίθημι ὅρον, *id.* ὁ σκοπὸς, ȣ̃, ad metam propoſitam collineo, κειμένȣ σκοπȣ̃ ϛοχάζομαι, *Iſocr.*

Metallicus, a, um, μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, *Laërt.*

Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως, *Poll.*

Metallum, τὸ μέταλλον, ȣ, *Dioſc.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*

Metamorphoſis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.

Metaphora, ἡ μεταφορὰ, ᾶς, *Ariſtot.*

Metaphyſica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Metatheſis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*

Metatio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*

Metator, ὁ διατάκτης, ȣ.

Meteorum, τὸ μετέωρον, ȣ, *Ariſtot.*

Methodus, ἡ μέθοδος, ȣ, *Ariſtot.*

Meticuloſe, περιδεῶς, *Dem.*

Meticuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄτολμος, ȣ, *Demoſth.* Conf. *Timidus.*

Metior, μετρέω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Dem.* bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, *Plato.*

Meto, θερίζω, *Xen.* ἀμάω, *Theophr.*

Metor, μετρέω, *Dem.* καταμετρέω, *Xenoph.* caſtra, ϛρατοπεδεύω, *Plut.* ϛρατοπεδεύομαι, *Iſocr.* alicubi, ἱδρύω ϛρατόπεδον ἔν τινι, *Herodot.*

Metricus, a, um, μετρικὸς, ὴ, όν.

Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως, *Thuc.*

Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ȣ.

Metrum, τὸ μέτρον, ȣ, *Ariſtot.*

Metula, τὸ κωνίδιον, ȣ, τὸ κωνάριον, ȣ, *Thuc.*

Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, *Dem.* alicui, ὑπέρ τινος, *id.* rebus alicujus, ὑπὲρ πραγμάτων τινὸς, *id.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* aliquid & conſternor, τὶ ϗ ταράττομαι, *Dem.* ſupra modum, πέρα τȣ̃ μέτρȣ, *Dem.* tanto magis aliquem, τοσȣ́τῳ μᾶλλον δείδω, vel potius, δέδοικά τινα, *Iſocr.* potentiam alicujus, ὀρρωδέω δύναμίν τινος, *Dem.* metuendum eſt hoc, δέος ἐϛὶ τȣ̃το, *id.* ne, κίνδυνός ἐϛι, μὴ, *Iſocr.* ut hoc poſſit conſiſtere, φόβος ὡς ȣ̓ ϛήσεται τȣ̃το, *Dem.*

Metus, ὁ φόβος, ȣ, *Dem.* τὸ δέος, εος, *Iſocr.* metum injicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινι φόβον, *id.* παρέχω φόβον τινι, *idem,* verſari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ, *Dem.* adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινι, *id.* emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινὸς, *id.* ἀπαλλάττειν τινὰ τȣ̃ δέȣς, *Iſocr.* evanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος, *Dem.* metu perculſus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέȣς, *Ælian.*

Meus, a, um, ἐμὸς, pater, πατὴρ, *Dem.* denunciatio, ἐμὴ πρόσοδος, *idem,* corpus, ἐμὸν σῶμα, *idem,* meapte cauſſa, ἐμȣ̃γε ἕνεκα.

Mica, ἡ ψὶξ, χὸς, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, ȣ, *N. T.*

Mico, ϛίλβω, *Ariſtot.*

Micturio, ȣ̓ρητιάω, *Ariſtoph.*

Migratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato,* ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.*

Migro, μετοικίζομαι, *Iſocr.* alicunde aliquo, μετεκβαίνω ἔκ τινος εἴς τι, *Herodot.* e domo, ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, *Ariſtot.* in inſulam, ἀποικέω εἰς νῆσον, *Iſocr.*

Miles, ὁ ϛρατιώτης, ȣ, *Dem.* ὁ ϛρατευόμενος, ȣ, *id.* milites colligere ſ. conſcribere, ϛρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *Dem.* καταλέγειν, *id.* habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμȣ, *id.* cogere, συνάγειν, *id.* alere, τρέφειν, *id.* emittere, ἐκπέμπειν, *id.* dimittere, διαλύειν *Iſocr.* emeritus, ϛρατιώτης ἀφειμένος, *Ariſtot.* ἀπαλλαγεὶς, έντος, *id.* ſtrenuus, ἀγαθὸς, *Dem.* nullius pretii, ȣ̓δενὸς ἄξιος, *id.* domeſticus, οἰκεῖος, *id.* mercenarius, μισθοφόρος, *id.*

Militaris, e, ϛρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, tentorium, σκηνὴ, *Xen.* res, τὰ ϛρατιωτικὰ, ῶν, *Thuc.*

Militariter, ϛρατιωτικῶς, *Thuc.*

Militia, ἡ ϛρατεία, ας, *Dem.* ἡ ϛρατιὰ, ᾶς, *Xenoph.* in militiam egredior, ἐκβαίνω, *id.* una cum alio, συνεπιϛρατεύω, *Dem.* a militia ceſſatio, ἡ ἀϛρατεία, ας, *Dem.* militiæ deſertor, ὁ ἀϛράτευτος, *id.*

Milito, ϛρατεύω, *Dem.* ϛρατεύομαι, *id.* pro ſtipendio, μισθȣ̃, *Xen.* alicui, τινὶ, *Greg.* ſub aliquo, ὑπό τινι, *Plut.*

Milium, ὁ κέγχρος, ȣ, *Dioſc.*

Mille, χίλιοι, ιαι, ια, *Iſocr.*

Milleſimus, a, um, χιλιοϛὸς, ὴ, όν.

Milliare, τὸ μιλιάριον, ȣ, τὸ σημεῖον, ȣ, intra centeſimum milliare, ἐντὸς σημείȣ ἑκατοϛȣ̃, *Herodian.*

Milliarius, a, um, χιλιαῖος, αία, αῖον.

Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.

Milvus, ὁ ἰκτῖν, ῖνος, *Ariſtot.* ὁ ἰκτῖνος, ȣ, LXX.

Mima, ἡ ὑποκριτὶς, ίδος.

Mimicus, a, um, ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem. Phal.*

Mimus, ὁ ὑποκριτὴς, ȣ̃, *Plut.* ὁ μῖμος, ȣ, *Herodian*

Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, *Dem.*

Minæ, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.* minas intendo alicui, ἀπειλέω τινι, *Xenoph.* minis parco, ἀφειδομαι ἀπειλῶν, *Lucian.* minis terreor, ἀπειλέομαι, *Xen.*

Minaciter, ἀπειλητικῶς, *Herodot.*

Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.

Minax, ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*

Mineralia, τὰ μέταλλα, ων.

Minerva, ἡ Ἀθήνα, ᾶς, *Lucian.* craſſiore, ϖαρατυπωτικῶς, *Gal.*

Minerval, τὸ δίδακτρον, ȣ.

Mingo, vide *Meio*.

Miniaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ μιλτώδης, εος, *Athen.* μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα, *Plut.*

Miniaria, ἡ μιλτωρυχία, ας.

Minime, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμῆ, juſtus, δικαίως, *Dem.* neminem, & minime omnium Thebanos, οὐδένα, ϗ πάντων ἥκιστα Θηβαίους, *id.*

Minimum, ἐλάχιστον, *Dem.* quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τοὐλάχιστον, *id.*

Minimus, a, um, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, *Thuc.*

Minio, μιλτόω.

Miniſter, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Dem.* ὁ διάκονος, ου, *id.* ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Plut.* præbere ſe miniſtrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινὶ, *Dem.* uti aliquo miniſtro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, *id.* publicus, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.*

Miniſterium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ἡ διακονία, ας, *id.*

Miniſtra, ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xen.*

Miniſtrator, idem quod *Miniſter.*

Miniſtratorius, a, am, ὑπηρετικὸς, ή, όν, *Xenoph.*

Miniſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.* aliquid, τί τινι, *Iſocr.* domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* amicis, ὑπουργέω φίλοις, *Iſocr.*

Minitor, vide *Minor.*

Minium, ἡ μίλτος, ου, *Dioſc.*

Minor, oris, ὁ ϗ ἡ ἥσσων l. ἥττων, ονος, ſpes, ἐλπὶς, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ἐλάσσων ſ. ἐλάττων, ονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ μείων, ονος, *Xen.* tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, *Iſocr.* ætate, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων.

Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, *Dem.* Conf. *Minæ.*

Minuo, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἔλαττον ποιοῦμαί τι, *id.* μειόω τι, *Xen.* κολούω τι, *Plato.*

Minurio, μινυρίζω, *Plato.*

Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.

Minus, μεῖον, habeo, i. e. inferiore conditione ſum, ἔχω, *Xen.* ἔλασσον ἔχω, *Dem.* procul, ἔλασσον ἄπωθεν, *Thuc.* quam par eſt, ἐνδεεστέρως, ἢ προσήκει, *Dem.* τοῦ προσήκοντος, *Plato,* paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας ὁπλίτας, *Polyb.* paullo minus centum annis, ἔτη οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν, *Lucian.*

Minuſculus, a, um, ὀλιγότερος, έρα, ερον.

Minutal, τὸ μυττωτὸν, οῦ, *Ariſtoph.*

Minutatim, λεπτομερῶς.

Minutia, τὸ λεπτὸν, οῦ.

Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.

Minutio, ἡ μείωσις, εως.

Minutulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόλεπτος, ου.

Minutus, a, um, λεπτὸς, ή, όν, *Ariſtot.* μικρὸς, ά, όν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ λεπτομερής.

Mirabilis, e, θαυμαστὸς, ή, όν, *Xen.* θαυμάσιος, ία, ιον, *Iſocr.*

Mirabiliter, ἀγαμένως, *Plato.* θαυμαστῶς, *id.*

Miraculum, τὸ θαῦμα, ατος, facio, ποιέω, *Xen.* edo, θαυματουργέω, *Damaſc.*

Miratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ. *Hipp.*

Mirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, *Plut.*

Mire, θαυμασίως, *Plato.*

Mirifice, θαυμαστῶς, *Plato.*

Mirifico, θαυμαστόω, *Plut.*

Mirificus, a, um, θαυμαστὸς, ή, όν, *Dem.*

Miror, θαυμάζω, aliquid, τι, *Lucian.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Plut.* τινὰ ἐπί τινι, *Xenoph.* τινός τινος, *Dem.* aliquem, τινὸς, *Iſocr.* ἄγαμαί τινα, *Iſocr.* τινὸς, *Xen.* Conf. *Admiror.*

Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον, *Dem.* θαυμαστὸς, ή, όν, *Iſocr.* non eſt mirum, ſi, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ, *id.* mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, *Lucian.*

Miſcellanea, τὰ σύμμικτα, ων.

Miſcellaneus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ου, *Thuc.*

Miſceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, *Plato,* aliquid cum aliquo, κέραννυμί τι τινι, *Plut.*

Miſer, a, um, ἄθλιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ου, *id.* & infelix, ταλαίπωρος ϗ δυστυχής, *id.* ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, *Dem.* ſum, ταλαιπωρέω, *id.*

Miſerabilis, e, ἐλεεινὸς, ή, όν, *Dem.* οἰκτρὸς, ά, όν, *id* λυγρὸς, ρά, ρόν.

Miſerabiliter, ἐλεεινῶς, *Dem.* οἰκτρῶς, *id.*

Miſeratio, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.*

Miſere, ἀθλίως, & male belligerare, ϗ κακῶς πολεμεῖν, *Dem.* tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι, *Iſocr.*

Miſereor, ἐλεέω, alicujus, τινὰ, *Dem.* οἰκτείρω τινὰ, LXX. σπλαγχνίζομαι περί τινος, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.* κατελεέω τινὰ, *Lucian.*

Miſereſco, idem quod *Miſereor.*

Miſeret me, οἰκτείρομαι, *Xen.*

Miſeria, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Iſocr.* & calamitas, ἀτυχία ϗ συμφορὰ, *id.* Conf. *Calamitas.*

Miſericordia, ὁ οἰκτιρμός, οῦ, *N. T.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *ibid.* ὁ ἔλεος, ου, *Dem.* ὁ οἶκτος, ου, *Iſocr.* miſericordia adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί με τινος, *Phil.* animum ad miſericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, *Plato,* ad miſericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Herodian.* adducere lacrymis aliquem ad miſericordiam, τοῖς δακρύοις προσάγεσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Antiph.* εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινα, *Diod.*

Miſericors, ὁ ϗ ἡ ἐλεήμων, ονος, *Dem.* ἐλεῶν, οῦσα, οῦν, *id.* συμπάσχων, ουσα, ον, ὁ οἰκτίρμων.

Miſeror, idem quod *Miſereor.*

Miſſile, ἡ βολὶς, ίδος, *Suid.* τὸ βέλος, εος, *Herodot.* ὁ ἄκων, οντος.

Miſſio, ἡ πέμψις, εως, *Thuc.* ἡ πομπὴ, ῆς, *Plato.*

Miſſito, προσαναπέμπω.

Miſſus, us, idem quod *Miſſio.*

Miſſus, a, um, πεμφθεὶς, εῖσα, έν, miſſum facio aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* miſſam facio uxorem, προΐημι τὸν γάμον, *Plut.*

Miſtura, ἡ μίξις, εως, *Lucian.* ἡ σύγχυσις.

Mite, ἐπιεικῶς, *Iſocr.*

Mitella, τὸ μιτρήριον, ου.

Miteſco, πραΰνομαι, *Xenoph.* i. e. matureſco, πεπαίνομαι, *id.*

Mitigatio, ἡ πράϋνσις, εως, *Ariſtot.*

Mitigo, πραΰνω, aliquid, τι, *Plat.* aliquem, ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.* καταπραΰνω τινὰ, *id.*

Mitis, πρᾶος, πραεῖα, πραῦ, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἐπιεικὴς, έος, *id.* Conf. *Manſuetus,* i. e. maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, *Gal.* Conf. *Maturus.*

Mitra, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*

Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.* nuntium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβευ πρός τινα, *Iſocr.*

Mobilis, e, κινητὸς, ή, όν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐκίνητος.

Mobilitas, ἡ εὐκινησία, ας.

Mobiliter, κινητῶς.

Moderate, σωφρόνως, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾷν τὸν πλοῦτον, *Dem.* vivo, κοσμίως ζάω, *Iſocr.* rebus uti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, *Iſocr.*

Moderatio, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.* τὸ χαμαίζηλον, ου, *Iſocr.* i. e. gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Baſ.* ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιστασία, ας, *Philo.* ἡ εὐταξία.

Moderator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, ου, *Lucian.*

Moderatus, a, um, σωφρονικὸς, ή, όν, *Lucian.* μέτριος, ία, ιον, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σύμμετρος, ου, labor, πόνος, *Iſocr.*

Moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα, *Iſocr.* pacem, πρυτανεύω τὴν εἰρήνην, *id.* remp. διοικέω τὰ πολιτικὰ, *Plat.* aliquid, ἐπιστατέω τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.*

Modeſte, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Dem.* κοσμίως ζῆν, *Iſocr.* facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, *id.*

Modeſtia, ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.* ἡ κοσμιότης, ητος, *Ariſtot.*

Modeſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* κόσμιος, ία, ιον, & juſta reſp. ϗ δικαία πολιτεία, *Iſocr.* μέτριος, ία, ιον, & prudens vir, ϗ σώφρων ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὐπρεπής.

Modice, μετρίως, *Dem.*

Modicum, τὸ μέτριον.

Modicus, a, um, ὀλίγος, ή, όν. Conf. *Parvus.*

Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.

Modificor, διαμετρέω, *Plut.*

Modiolus, τὸ ψηκίδιον, ου.

Modius, ὁ μόδιος, ου, *Dinarch.* ὁ μεδιμνός.

Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, εἶπον τοῦτο, *Dem.* ἔναγχος, plagas accepit, ἐπλήγη, *id.* ἄρτι, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, *Iſocrat.* hoc, οὕτως, *Dem.* illo. ἐκείνως, *idem,* eodem, ὡσαύτως, *idem,* ſimili, παραπλησίως, *Iſocr.* ὁμοίως, *Dem.* in dextram, modo in ſiniſtram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐώνυμα, *Ariſtoph.*

Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.

Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.

Modulatio, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Modulator, ὁ μουσουργὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ μελῳδὸς, οῦ, *idem.*

Modulor, ἐπαυλέω, *Lucian.* μελῳδέω, *Athen.* μελίζω.

Modulus, τὸ μέτρον, ου, *Dem.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Modus, i. e. menſura, τὸ μέτρον, ου, *Lucian.* i. e. ratio, ὁ τρόπος, ου, *Plut.* modum ſervo, τοῦ μέσου τυγχάνω, *Ariſtot.* μετριάζω, *Dem.* excedo, non ſervo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Dem. Phal.* ὑπερβάλλω ἔν τινι, *Ariſt.*

Mœcha, ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.* γυνὴ μοιχαλὶς, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Plato.*

Mœchor, μοιχάομαι, *N. T.* μοιχεύω, *Plut.*

Mœchus, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Plut.* μοιχικὸς, οῦ, *id.*

Mœnia, τὸ τεῖχος, εος, *Dem.*

Mœreo, λυπέομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Plato.* ἀδημονέω, *Dem.*

Mœror, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία, adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, *id.* λυπεῖν τινα, *id.* mœrore adficior, λυπέομαι, *id.*

Mœſte, λυπηρῶς, *Iſocr.* ἀθύμως, *Xen.*

Mœſtitia, ἡ λύπη, ης, *Plato,* ἡ ἀθυμία, ας, *Xenoph.*

Mœſtus, a, um, λυπηρὸς, ά, όν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἄθυμος, ου, *Plato.*

Mola, ἡ μύλη, ης, molam verſo, μύλην στρέφω, περιάγω, περιφέρω, *Poll.*

Molaris, e, μυλικὸς, ή, όν, lapis, λίθος, *N. T.* μυλίτης λίθος, *Galen.* dens, μυλίτης ὀδοὺς, *Ariſtot.*

Molendinum, ἡ μύλη, ης, *Poll.* aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, ου, *Pandect.*

Moles, τὸ βάρος, εος, *Plato,* ὁ ὄγκος, ου, *Plut.*

Moleſte, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τι, *Dem.* ἀηδῶς φέρω τι, *id.* & graviter fero aliquid, λυπηρῶς ϗ βαρέως φέρω τι, *Iſocr.* fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.*

Moleſtia, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* moleſtia adficere aliquem, ſive moleſtiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato,* κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, *Dem.* βαρύνειν τινὰ, *Xenoph.* λυπεῖν τινα, *id.* ὄχλον παρέχειν τινι, *Plato,* ſuſtinere, πράγματα ἔχειν, *Dem.*

Moleſto, κοπιάω, *Ariſtoph.* Conf. *Moleſtia.*

Moleſtus, a, um, λυπηρὸς, ά, όν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀηδὴς, έος, *id.* ἀνιαρὸς, ά, όν, *id.* χαλεπὸς, ή, όν, *id.* ὁ ϗ ἡ δυσχερὴς, έος, *Iſocr.* ſum alicui, ἐνοχλέω τινὰ, *idem,* τινὶ, *id.*

Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, *Ariſtot.*

Molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τὶ ἐπὶ τινα, *Dem.* aliquid, ἐπιχειρέω τινὶ, *Plato,* τυρεύω τι, *Dem.* & machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι ϗ παρασκευάζομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, *id.*

Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* in mola, ὁ ἀλετὸς, ου, *Plut.*

Molitor, ὁ μυλωθρὸς, οῦ, *Athen.*

Molitrix, ἡ ἀλεθρὶς, ίδος, *Plut.*

Molitura, ὁ ἄλετος, ου, *Plut.*

Molleſco, μαλακίζομαι, *Lucian.*

Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω, *Galen.*

Mollis, μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ſum, μαλακιάω, *id.* ἁπαλὸς, λὴ, λὸν, τρυφερὸς, ρὰ, ρόν.

Molliter, μαλακῶς, *Xen.* ἁβρῶς.

Mollitia ſ. Mollities, ἡ μαλακότης, ητος, *Plut.* animi, ἡ μαλακία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.*

Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Xen.*

Molliuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπομάλακος, ου.

Molo, ἀλέω, *Dioſc.* καταλέω, *Hippocr.*

Moly, τὸ μῶλυ, *Dioſc.*

Momentaneus, a, um, ἀκαριαῖος, αία, αῖον, navigatio, πλοῦς, *Dem.* vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, *Macc.*

Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. punctum temporis, τὸ ἀκαρὲς, έος, *Poll.* ἀκαρὴς χρόνος, *Dem.* momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, *Ariſtoph.* ἐν ἀκαρεῖ χρόνου, *Lucian.* ἐν ἀκαρεῖ, *id.*

Monacha, ἡ μοναχὴ, ῆς, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*

Monachatus, us, ὁ μοναχισμὸς, οῦ.

Monachus, ὁ μοναχὸς, οῦ, *Dion. Ar.* ὁ μοναστὴς, οῦ, *Naz.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Baſ.*

Monarcha, ὁ μονάρχης, ου, *Thuc.* ὁ μόναρχος, ου, *Ariſtot.*

Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, *Herodot.* ſum, μοναρχέω, *Strabo.*

Monaſterialis, e, μοναστικὸς, ἡ, όν, μοναχικὸς, ἡ, ὸν, *Dion. Ar.*

Monaſterium, τὸ μοναστήριον, ου, τὸ ἀσκητήριον, ου, *Greg.*

Monedula, ὁ κολοιὸς, οῦ, *Lucian.*

Moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινὶ, *Plato,* νουθετέω, aliquid alicui, παραινέω τί τινι, *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι, *id.* quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ ποιεῖν, *idem.* Conf. *Admoneo, Hortor.*

Moneta, τὸ νόμισμα, ατος, *Ariſtot.* proba, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον, *Ariſtoph.* monetam cudo, νόμισμα κόπτω, *Ariſtot.* monetam falſam cudo, νόμισμα παρακόπτω, *Lucian.* νόμισμα παραχαράττω, *Suid.*

Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, ου, *Athen.*

Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, ου, *Plut.* falſus, ὁ παραχαράκτης, ου, *Pandect.*

Monialis, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*

Monile, τὸ περιδέραιον, ου, *Plut.* ὁ ὅρμος, ου, *Hom.* ὁ ὁρμίσκος, ου, LXX. τὸ καθόρμιον, ου, *idem.*

Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne ævum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, *Iſocr.* τὸ ὑπόμνημα, ατος, eſſe poſteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις, *id.*

Monitio, ἡ νουθέτησις, εως, *Iſocr.* ἡ νουθεσία, ας, *Plat.*

Monitor, ὁ νουθετῶν, οῦντος, *Iſocr.* παραινῶν, οῦντος, *id.* ὁ παραινέτης.

Monitorius, a, um, παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.* προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Cl. Al.*

Monitum, ſ. Monitus, us, ἡ παραίνησις, εως, *Xen.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* monitu Dei, ἐκ Θεοῦ, *Dion. Hal.*

Monoceros, ὁ μονόκερως, ωτος, *Ariſtot.*

Monoculus, vide *Unoculus.*

Monopola, ὁ μονοπώλης, ου.

Monopolium, τὸ μονοπώλιον, ου, *Ariſtot.* exerceo, μονοπωλέω, *Strabo.*

Mons, τὸ ὄρος, εος, *Dem.* montis cacumen, ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους, *Herodot.* ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo,* latus montis, ἡ παρόρεια, ας, *Polyb.* radix ſive ima pars montis, ἡ ὑπόρεια, ας, *Plut.*

Monſtrabilis, e, δεικτὸς, ἡ, όν.

Monſtratio, ἡ δεῖξις, εως, *Herodian.*

Monſtro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Thuc.* Conf. *Oſtendo.*

Monſtroſe, τερατικῶς, *Plut.*

Monſtroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ τεράστιος, *Ælian.*

Monſtrum, τὸ τέρας, ατος, *Iſocr.* τὸ τεράστιον, ου, *Suid.* pario, τερατοκέω.

Montanus, a, um, ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χώρα, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ὄρειος, ου, *Ariſtid.*

Monticola, ὁ ὀρείτης, ου.

Monticulus, τὸ ὄριον, ου.

Montoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄρειος, ου, *Lucian.* ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, *Xen.*

Monumentum, vide *Monimentum.*

Mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναβολὴν, *idem,* διατριβὴν ποιέομαι, *Dem.* ſine mora, ἀνυπερθέτως, *Plato,* ἀμελλητὶ, *id.*

Moralis, e, ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Morator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Moratus, a, um, εἰθισμένος, ένη, ένον, bene, ὁ καὶ ἡ εὐήθης, εος, *Ariſtot.*

Morbidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* νοσερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* νοσακερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, ου, *id.*

Morboſus, a, um, idem quod *Morbidus.*

Morbus, ἡ νόσος, ου, *Dem.* τὸ νόσημα, ατος, *id.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *id.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *id.* qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος, ἐξ ἧς τις εἰς τοὔσχατον ἔρχεται, *Dem.* difficilis & qui magnam felicitatem & curam requirit, νόσημα χαλεπὸν καὶ πολλῆς εὐτυχίας καὶ ἐπιμελείας δεόμενον, *id* regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν, *Dem.* in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαί τινι, *id.* συμβαίνειν ἀῤῥώστημά τινι, *idem,* morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ, *id.* παρεῖναί τινι ἀῤῥωστίαν, *Iſocr.* πάσχειν τι πάθος, *id.* morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, *id.* evadere e morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον, *Dem.* conſumi morbo, ἀποθανεῖν ἐκ τῆς νόσου, *Iſocr.*

Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, οῦ.

Mordax, δηκτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.* ὁ δήκτης, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ δακνώδης, εος, *Gal.*

Mordeo, δάκνω, *Plut.*

Mordicus, ὀδὰξ, *Ariſtoph.* tenere, ἀπρὶξ ἔχειν, *Ælian.*

Moretum, τὸ μυττωτὸν, οῦ.

Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ουσα, ον.

Morigero, ὑπουργέω, alicui, τινὶ, *Plut.* ὑπακούω τινὸς, *Thuc.* τινὶ, *Dem.* χαρίζομαι.

Morigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατήκοος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ πειθήνιος, ου, *Cl. Al.*

Morio, ὁ μωρὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ γελωτοποιὸς, οῦ, *idem.*

Morior, θνήσκω, *Xenoph.* ἀποθνήσκω, *Dem.* τελευτάω, *idem,* τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω, *Dem. Iſocr. Xenoph.* riſu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ, vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τοῦ τραύματος, *Dem.* ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς, *id.* per cruciatum, τελευτάω αἰκισθεὶς, *Dem.* volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως, *id.* ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας, *Iſocr.*

Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλει, *Iſocrat.* Conf. *Mora.*

Moroſe, δυσκόλως, *Dem.*

Moroſitas, τὸ δυσάρεστον, ου, ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocrat.* ἡ δυσκολία.

Moroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δύσκολος, ου, *idem,* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Mors, ὁ θάνατος, ου, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς, *idem,* ἡ τελευτὴ τοῦ βίου, *Iſocr.* fatalis & naturalis, τ̃ εἱμαρμένους καὶ αὐτόματος θάνατος, *Dem.* violenta, θάνατος βίαιος, *idem,* morte violenta occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, *idem,* mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρειν ἑαυτὸν, *id.*

Morſus, us, τὸ δῆγμα, ατος, *Plut.* ἡ δῆξις, εως, *id.* ὁ δηγμὸς, οῦ, *id.*

Mortalis, e, θνητὸς, ἡ, ὸν, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* ὁ βροτὸς, οῦ, corpus, σῶμα, *idem,* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, ου, *Plato.*

Mortalitas, τὸ θνητὸν, οῦ.

Mortarium, ὁ ὅλμος, ου, *Ælian.* contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις, *id.*

Morticinus, a, um, θνησιμαῖος, αία, αῖον, *Ariſtoph.*

Mortifer, ὁ καὶ ἡ θανατηφόρος.

Mortualis, e, νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Mortuus, a, um, νεκρὸς, ὰ, ὸν, *Plato,* τεθνεὼς, υῖας, ὸς, *Dem.* ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν, *id.*

Morum, τὸ μόρον, ου, *Dioſc.*

Mos, τὸ ἔθος, εος, *Dem.* τὸ ἦθος, εος, *id.* ὁ τρόπος, ου, *id.* vir bonis omnino moribus præditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος ὢν, *Dem.* integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων, *Iſocr.* mores alicujus probatiſſimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἠθῶν, *Dem.*

Moſchus, ὁ μόσχος, ου, *Aët.*

Motacilla, τὸ κιναίδιον, ου, ἡ σεισοπυγὶς, ίδος, *Suid.* ὁ κίγκλος, ου, *Galen.*

Motio, ἡ κίνησις, εως, *Ariſtot.* ὁ κλωγμὸς, οῦ, *Lucian.*

Motor, ὁ κινητὴς, οῦ.

Motus, ἡ κίνησις, εως, *Ariſtot.* τὸ πάθος, εος, *id.* motu proprio, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ, *Suid.*

Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* caſtra, κινέω τὸ στράτευμα, *Thuc.* & immuto decretum, καὶ μεταίρω τὸ ψήφισμα, *Dem.* & tollo male conſtituta, καὶ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεστῶτα, *Iſocr.* adſidue, ψαλάττω, *Ælian.* adfectus, παθαίνομαι, *Dion. Hal.*

Mox, αὐτίκα, *Dem.* εὐθὺς, *id.* εὐθέως, *Plut.*

Muceo, εὐρωτιάω, *Theophr.* σήπομαι, *Xen.*

Muceſco, σαπρὸς καὶ εὐρώεις γίνομαι.

Mucidus, a, um, εὐρώεις, όεσσα, εν, *Soph.* ὁ καὶ ἡ εὐρώδης, εος, *id.* σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Mucor, ὁ εὐρὼς, ωτος, *Plut.* ἡ σαπρότης.

Mucoſus, a, um, κορυζῶν, ῶσα, ῶν, *Plato,* κορύζης μεστὸς, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, εος, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μυξώδης, εος, *Gal.*

Mucro, τὸ ἄκρον, ου, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Herodian.* gladii, στόμα μαχαίρας, *N. T.*

Mucronatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξύθηκτος, ου.

Mucus, ἡ βλέννα, ης, *Galen.* ἡ μύξα, ης, *idem,* ἡ κόρυζα, ης, *Lucian.*

Mugil, ὁ κεστρεὺς, έως, *Ariſtot.*

Mugio, μυκάομαι, *Plut.*

Mugitus, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμὸς, οῦ, *Lucian.*

Mula, ἡ ἡμίονος, ου, *Herodot.*

Mularis, e, ἡμιόνειος, εία, ειὸν, *Hom.*

Mulcedo, τὸ θέλγητρον, ου, *Cl. Al.*

Mulceo, καταθέλγω, *Lucian.* καταψάω, *Xen.* κηλέω, *Plato,* κατακηλέω, *Ariſtot.*

Mulciber, ὁ Ἥφαιστος, ου.

Mulcta, vide *Multa.*

Mulctra, ſ. Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, *Theocr.* ἡ πέλλα, ης, *Athen.*

Mulctrale, idem quod *Mulctra.*

Mulctus, us, ἡ ἄμελξις, εως, ἡ βδάλσις, εως.

Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, *Hipp.* aliquid, βδάλλω τι, *Plato.*

Muliebris, e, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμος, *Plato.* ὁ καὶ ἡ γυναικώδης, εος, *Philo.*

Muliebriter, γυναικείως.

Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formoſa, εὐπρεπὴς, *Dem.* nobilis, γυνὴ σεμνὴ, *Iſocr.* modeſta, σώφρων, *id.* pura & caſta a viri congreſſu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρὸς, *Dem.* forma eleganti, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα, *Dem.* in magna & præclara modeſtia educata, μετὰ πολλῆς καὶ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα, *id.*

Muliercula, τὸ γύναιον, ου, *Dem.*

Muliero, θηλύνω, *Hipp.*

Mulieroſus, ὁ γυναικοφίλης, ου.

Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, ου.

Mullus, ἡ τρίγλα, ſ. τρίγλη, ης, *Ariſtot.*

Mulſum, τὸ οἰνόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Multa, ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ καταδίκη, ης, *id.* τὸ τίμημα, ατος, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *idem,* multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι ὑπὲρ τινος, *Dem.* centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, *Æſchin.*

ſolvo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω, Dem. ἐκτίω τὴν καταδίκην, id.

Multangulus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύγωνος, ου.

Multatio, ἡ τίμησις, εως, Æſchin.

Multatitius, a, um, ἐπιτίμιος, ου.

Multifariam, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, Dem. πολυμερῶς, N. T.

Multifarius, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυποίκιλος, ου, N. T.

Multiformis, e, ὁ ϗ ἡ πολύμορφος, ου, Ariſtot.

Multiloquium, ἡ πολυλογία, ας, Dem. ἡ ἀπεραντολογία, ας, Lucian. ἡ βαττολογία

Multiloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυλόγος, ου, Ammon. Conf. Loquax.

Multimode, πολυτρόπως, N. T.

Multipartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυμερὴς, έος, Ariſtot.

Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον, Plut.

Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, ου.

Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, Xen.

Multiplico, πολλαπλασιάζω, Plut. aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, Plato.

Multiſcius, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυειδήμων, ονος.

Multitudo, τὸ πλῆθος, εος, de rebus, & perſonis, Dem. i. e. vulgus, οἱ πολλοὶ, ῶν, idem.

Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ, Dem. perpetuo exſilio, ἀειφυγίᾳ, id. pecunia, χρήμασι, Iſocr. carcere, τιμάω τινὶ δεσμοῦ, Dem.

Multò, πολὺ, plures, πλείους, Dem magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἥπερ, Plato, poſt, χρόνῳ παμπλήθει ὕστερον, Dem.

Multoties, πολλοστὸν, Dion. Hal.

Multopere, μεγάλως.

Multum, πολὺ, Dem. laudo, πολλὰ ἐπαινέω, Xen. abeſt, ut exiſtimem, πόῤῥω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, Plato, πολλοῦ γε δεῖ, id. atque hæc ita ſe non habent; multum abeſt, ἔχει ἢ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς, Dem.

Multus, a, um, πολὺς, λλὴ, ύ, Dem. πάμπολυς, πόλλη, υ, Xen.

Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.

Mundanus, a, um, κοσμικὸς, ἡ, ὸν, Chryſ.

Munditer, καθαρῶς, Plut.

Munditia ſ. Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, Hermog. munditiæ ſtudioſus, ὁ ϗ ἡ φιλόκαλος, ου, Iſocr.

Mundo, καθαρίζω, Naz.

Mundus, a, um, καθαρὸς, ά, ὸν, Xen.

Mundus, i, ὁ κόσμος, ου, Dem. το πᾶν, τὸς, Plut. muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος, Plato.

Munerarius ſ. Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, Lucian. i. e. donator, ὁ δωρήτης, ου, Plut.

Munero ſ. Muneror, δωρέομαι, Lucian. aliquem aliqua re, τι τινι, Xen.

Mungo, ἀπομύττω, Xen.

Munia, vide Officium.

Municeps, ὁ συντελεστὴς, οῦ, ὁ πολίτης, ου, Xenoph. ὁ δημότης, ου, idem, ὁ ἰσοτελὴς, έος, Dem.

Municipialis, e, συντελεστικὸς, ἡ, ὸν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, Dion. Hal.

Municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.

Municipium, ἡ κωμόπολις, εως, Strabo.

Munifice, δωρηματικῶς, δαψιλῶς, Baſ.

Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, Herodian. ἡ πολυδωρία, ας, Xen.

Munificus, a, um, ὁ ϗ ἡ μεγαλόδωρος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ φιλόδωρος, ου, Dem.

Munimen ſ. Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, Dem. τὸ τεῖχος, εος, id. τὸ ὀχύρωμα, ατος, id. τὸ ἀσφάλισμα.

Munio, τειχίζω, aliquid, τὶ, Xen. muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς, Æſchin. ἀσφαλίζω, περιτειχίζω τι ſ. τινι, Thuc. urbem præſidiis, κρατύνομαι πόλιν φρουραῖς, idem, muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει, Ariſtot. ſ. πόλιν τείχει, Iſocr. locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, Dem. viam, ὁδοποιέω, Dem.

Munitio, ὁ περιτειχισμὸς, οῦ, Thuc. ἡ περιτείχισις, εως, idem, viæ, ἡ ὁδοποιία, ας, Xenoph.

Munitus, a, um, ὀχυρὸς, ά, ὸν, Dem. τετειχισμένος, ένη, ένον, Iſocr. præſidio, ὁ ϗ ἡ ἔμφρουρος, ου, Dem. civium benevolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, Iſocr.

Munus, i. e. donum, τὸ δῶρον, ου, Dem. Conf. Donum, i. e. officium, τὸ ἔργον, ου, Dem. Conf. Officium.

Munuſculum, τὸ δωρίδιον, ου.

Muræna, ἡ μύραινα ſ. σμύραινα, ης, Ariſtot.

Muralis, e, τειχικὸς, ἡ, όν.

Murex, το κογχύλιον, ου, Galen. ἡ κογχύλη, ης, Philo.

Muria, ἡ ταριχεία, ας, Ariſtot. condo, ταριχεύω, Plato, ἁλμεύω, Dioſc.

Murinus, a, um, μύϊνος, ίνη, ϊνον, ὁ ϗ ἡ μυώδης, εος, Plut.

Murmur ſ. Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, οῦ, LXX. ὁ ψόφος, leve, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, Plato.

Murmurillo, ψιθυρίζω, Plut.

Murmuro, γογγύζω, N. T. aliquid mecum, βρενθύομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, Lucian. leviter, ψιθυρίζω, Plut.

Murrha, ἡ μύῤῥα, ας, Hipp.

Murrhinus, a, um, μύῤῥινος, ίνη, ινον.

Murus, τὸ τεῖχος, εος, firmiſſimus, ἀθάνατον, Iſocr. murum condere, τεῖχος ἱστάναι, Dem. reſtaurare, ἀνιστάναι, id. erigere, ἀνορθοῦν, idem, perfodere, διορύττειν, id. diruere, καθαιρεῖν, ſ. καθαιρεῖσθαι, idem, κατασκάπτειν, id.

Mus, ὁ μῦς, μυὸς, Ariſtot. major, ὕραξ, ακος, Schol. Nic. araneus, ἡ μυγαλῆ, ης, Dioſc.

Muſa, ἡ Μοῦσα, ας, Diod. Sic.

Muſca, ἡ μυῖα, ας, Ariſtot. canina, ἡ κυνόμυια, ας, Philo.

Muſcarium, ἡ σόβη, ης, ἡ μυιοσόβη, ης, Epigr.

Muſcerda, τὸ μυόχοδον, ου, Trall. μυῶν ἄφοδος, Dioſc.

Muſcipula, ἡ μυάγρα, ας, τὸ μύσφονον.

Muſcoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βρυώδης, εος, Gal.

Muſculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μυώδης, εος, Gal.

Muſculus, ὁ μυΐσκος, ου, i. e. pars carnis, ὁ μῦς, ὸς, Galen. muſculis carens, ὁ ϗ ἡ ἄμυος, ου, id.

Muſcus, τὸ βρύον, Ariſtot. τὸ μνίον, ου, Diod. Sic.

Muſeum, τὸ μουσεῖον, ου, Plut.

Muſica, ἡ μουσικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Plut.

Muſice, μουσικῶς, Plut.

Muſicus, a, um, μουσικὸς, ἡ, ὸν, Plut.

Muſicus, i, ὁ μουσικὸς, οῦ, Plut.

Muſſito ſ. Muſſo, μύζω, Plut.

Muſtaceus, a, um, γλεύκιος, ία, ιον, Dioſc.

Muſtacium, τὸ μουστάκιον, ου, Athen.

Muſtela, ἡ γαλῆ, ῆς, Ariſtot. ἡ ἰκτὶς, ίδος.

Muſtellinus, a, um, ὁ ϗ ἡ γαλεώδης, εος, Ariſtot.

Muſteus, a, um, γλεύκιος, ία, ιον, Dioſc.

Muſtulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ γλευκώδης, εος.

Muſtum, τὸ γλεῦκος, εος, N. T.

Mutabilis, e, μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. facile, ὁ ϗ ἡ εὐμετάβλητος, ου, Ariſtot.

Mutabiliter, μεταβλητικῶς.

Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τοῦ βίου, Iſocr. & converſio, ϗ μετάστασις, εως, Dem. mutationem facio, μεταβολὴν ποιέομαι, Iſocr. ingruere ſubito, προσπίπτειν ἄφνω. id. fieri, accidere, γίγνεσθαι, idem, accipere, λαμβάνειν id. habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, idem, ſine mutatione, ἀμετακινήτως, Iſocr.

Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμὸς, οῦ, Dioſc. ἡ κόλουσις, εως, Ariſtot. ἡ ἀναπηρία, ας, id. ἡ πήρωσις, εως, id.

Mutilatus, a, um, πεπηρωμένος, ένη, ένον, Dem. naribus, ἠκισμένος ῥῖνας, Strabo.

Mutilo, κολούω, aliquid, τι, Theophr. κολοβόω τι, Ariſtot. ἀκρωτηριάζω τι, Dioſc. πηρόω.

Mutilus, a, um, ὁ ϗ ἡ κολοβὸς, οῦ, Ariſtot. κυλλὸς, ἡ, ὸν, Galen. ὁ ϗ ἡ ἀνάπηρος, ου, Plut.

Mutio, γρύζω, Lucian. μύζω, Aretæus.

Muto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, Æſchin. leges, μεταποιέω νόμους, Dem. rempublicam, μεταβάλλω πολιτείαν, Iſocr. mores, τρόπους, idem, faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, Plato, aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, Plutarch. terram ſubinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης, Lucian. civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, id. ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως, Plato, ſententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, Thuc. veſtem, μεταμφιέννυω, Lucian.

Mutuatio, ὁ δανεισμὸς, οῦ, Plato.

Mutuatitius, a, um, δανειστικὸς, ἡ, ὸν, δανειστὸς, ἡ, όν.

Mutue, ἀμοιβαδὸν.

Mutuo, Adverb. καταλλάγδην, ἀμοιβαδὸν, Theodoret. ſe amant, ἀλλήλους φιλοῦσι, Ariſtot. pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, Iſocr. ſe mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, Dion. Hal. ſe mutuo interficere, ἀλληλοκτονεῖν, Hipp.

Mutuo, ſ. Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, Dem. ἀπό τινος, Plut. magno fœnore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, id. ad aliquid, εἴς τι, id.

Mutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄλαλος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄφωνος, ου, Philo. κωφὸς, ἡ, ὸν, id. ἐνεὸς, ά, ὸν, Ariſtot.

Mutuum, τὸ δάνειον, ου, Ariſtot. τὸ δάνεισμα, ατος, Baſ. repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, Dem reddo, ἀποδίδωμι, id. mutuo do aliquid, δανείζω εἴς τι, Ariſtot. accipio, ſive recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, Dem.

Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, ſermo, λόγος.

Myrias, ἡ μυριὰς, άδος.

Myrica, ἡ μυρίκη, ης, Dioſc.

Myropola, ὁ μυροπώλης, ου, Athen.

Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, Ariſtoph.

Myrrha, ἡ μύῤῥα, ας, Hippocr. imbuo, σμυρνίζομαι, N. T.

Myrrheus, a, um, σμύρνινος, ίνη, ινον, LXX.

Myrtetum, ὁ μυῤῥινὼν, ῶνος, Ariſtoph.

Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.

Myrtites, ὁ μυρτίτης, ου, Dioſc.

Myrtus, ἡ μύρτος, ου, Dioſc. ἡ μυρσίνη, ης, Galen.

Myſta, ὁ μύστης, ου, Plut.

Myſtax, ἡ μύσταξ, ακος, Poll.

Myſterium, τὸ μυστήριον, ου, N. T.

Myſticus, a, um, μυστικὸς, ἡ, ὸν, Naz. ὁ ϗ ἡ μυστηριώδης, εος, Plut.

Mythologus, ὁ μυθολόγος, ου, Plato.

Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.

Mythologicus, a, um, μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, Plato.

N.

NAblium, τὸ νάβλιον, ου, ἡ νάβλα, ης, LXX.

Nactus, vide Adeptus.

Næ! νὴ, per Deos, νὴ τοὺς Θεοὺς, Plato, per Jovem, ναὶ μὰ Δία, Xenoph.

Nænia, ὁ αἶνος ἰάλεμος, Athen. ἐπικήδιος μονῳδία.

Nævus, τὸ φῦμα, ατος, Ariſtot.

Nam, γάρ. Conf. Enim.

Namque, idem quod Nam.

Nanciſcor, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, Dem. ἐπιτυγχάνω τινὸς, idem, ἐπιλαμβάνω τινὸς, Ariſtot.

Nanus, ὁ νάνος, ου, Ariſtot. ὁ ϗ ἡ νανώδης.

Naphtha, ἡ νάφθα, ης, Dioſc.

Napus, τὸ βούνιον, ου, Dioſc.

Narciſſinus, a, um, ναρκίσσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Dioſc.

Narciſſus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ου, Theophr.

Nardinus, a, um, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, Athen.

Nardus, ἡ νάρδος, ου, Dioſc. nardi ſpica, ἡ ναρδόσταχυς, υος, Gal.

Nares, αἱ, ῥῖνες, ῶν, Xen. τὰ ῥινία, ων, Ariſtot.

οἱ ῥώθωνες, ων, *Dion. Hal.* naribus indago, ῥινηλατέω, *Longin.* nares amputo, ῥινοτομέω, *Euſtath.* αἰκίζω ῥῖνας, *Strabo,* nare trahere aliquem, τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *Lucian.*

Narrabilis, e, διηγητὸς, ἡ, όν.

Narratio, ἡ διήγησις, εως, ἡ περιήγησις, εως, *Lucian.* hiſtorica, ἡ ἀφήγησις, εως, *Herodian.*

Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον, ου.

Narrator, ὁ διηγητὴς, οῦ.

Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γιγενημένα, *Dem.* quæ fecit, διέξειμι πάνθ᾽ ὅσα πώποτ᾽ ἔπραξε, *Dem.* aliquid accurate de aliquo, διέρχομαι τι ἀκριβῶς περί τινος, *Iſocr.* audita, ἱστορέω ἐξ ἀκοῆς, *Diod. Sic.* hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, *Xen.*

Naſcor, γίγνομαι ſ. γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Iſocr.* iiſdem, ſc. parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν, *idem,* honeſto loco, καλῶς, *Dem.* genere ſordido, κακῶς, *Iſocr.* Conf. *Natus.*

Naſſa, ὁ κύρτος, ου, *Plut.* in naſſam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινὰ, *Ælian.*

Naſturtium, τὸ κάρδαμον, ου, *Dioſc.*

Naſus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, naſum aduncum habens, γρυπὸς, ἡ, ὸν, *id.* naſo ſuſpendo, μυκτηρίζω, *N. T.* Conf. *Nares.*

Naſutus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔρριν, νος, *Xen.*

Nata, ἡ θυγάτηρ, τρὸς. Conf. *Filia.*

Natabulum, τὸ νηχεῖον, ου.

Natales, ium, τὸ γένος, εος. Conf. *Genus.*

Natalis, e, ὁ καὶ ἡ γενέθλιος, ου, *Plato,* dies ἡμέρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ἡ, όν.

Natalitius, a, um, γενεθλιακὸς, ἡ, όν.

Natatilis, e, νηκτικὸς, ἡ, ον, *Baſ.*

Natatio, ſ. Natatus, us, ἡ νῆξις, εως, *Plut.*

Nates, αἱ πυγαὶ, ῶν, *Ariſtoph.* τὰ πυγαῖα, ων, *Poll.* οἱ γλουτοὶ, ῶν, *Herodot.*

Natio, τὸ ἔθνος, εος, *Dem.* τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, *Dem.* Syrus, τὸ γένος Σύρος, *Syneſ.*

Nativitas, ἡ γενετὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Nativus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ αὐτοφυὴς, έος, portus, λιμὴν, *Thuc.*

Nato, κολυμβάω, *N. T.* νέω, *Thuc.* νήχομαι, *Diod. Sic.* ſecundo vento & flumine, κατ᾽ ἄνεμον καὶ ῥοῦν, *Plut.*

Natrix, ὁ ὕδρος, ου, *Ariſtot.*

Natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato,* minor, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων. *Philo.* admodum grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *Plato.*

Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, ſ. ἀνθρώπων, *Dem.* eſſe vel fieri aliquid natura, εἶναι τι, ſ. γίγνεσθαι φύσει, *id.* inſitum eſſe alicui e natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει, *id.* inſitus natura, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ου, *Dem.* natura ſum, πέφυκα, *id.* naturam talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν, *Iſocr.* excedens, ὑπερενεγκὼν τὴν φύσιν, *Dem.*

Naturalis, e, φυσικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Naturaliter, φυσικῶς, *Plato.*

Natus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμούντων, *Iſocr.* bonis parentibus, τῶν ἀγαθῶν πατέρων, *Plut.* a Jove ratione matris, ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, *id.* patre divite, πατρὸς ὢν πλουσίου, *Plato,* ex familia totius civitatis nobiliſſimo, γένους τοῦ πρώτου ἐν πόλει ὢν, *Lucian.* ex magna & beata domo ſ. familia, ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους εὐδαίμονος, *Plato,* annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα, *Iſocr.*

Natus, ὁ υἱὸς, οῦ. Conf. *Filius.*

Navale, ὁ ναύσταθμος, ου, *Lucian.*

Navalis, e, ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* prælium, ἡ ναυμαχία, ας, *Xen.* committo contra aliquem, ναυμαχέω πρὸς τινα, *Lycurg.* navali prælio ſupero aliquem, καταναυμαχέω τινὰ, *Strabo.*

Navarchus, ὁ ναύαρχος, ου, *Thuc.* ſum, ναυαρχέω, *Xen.* navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, *Thuc.*

Nauci, τοῦ περιψήματος, facio, παρ᾽ οὐδὲν ἡγέομαι, ſ. τίθεμαι, *Lucian.* ὡς περίψημα, καταφρονέω.

Nauclerius, a, um, ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.* vitæ genus, τὰ ναυκληρικὰ, ῶν, *Plato,* ἡ ναυκληρία, ας, *Ariſtot.*

Nauclerus, ὁ ναύκληρος, ου, *Plut.*

Naufragium, τὸ ναυάγιον, ου, *Plut.* ἡ ναυαγία, ας, *Dem.* facio, ναυαγέω, *Dem.*

Naufrago, ναυαγέω, *Dem.*

Naufragus, a, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, οῦ, *Xen.*

Navicula, τὸ πλοιάριον, ου, *Xen.*

Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, *Ariſtot.*

Navicularius, ὁ ναύκληρος, ου, *Plut.*

Naviculator, ὁ ναύκληρος, ου, *Plut.*

Navigabilis, e, ὁ καὶ ἡ πλώϊμος, ου, *Dem.* πλατὸς, τὴ, τὸν.

Navigatio, ὁ πλόος, *contr.* πλοῦς, οῦ, *Thuc.* ſecunda, πλοῦς οὔριος, *Lucian.* ἡ εὔπλοια, ας, *Philo.*

Navigiolum, τὸ πλοιάριον, ου, *Xen.*

Navigium, τὸ πλοῖον, ου, *Thuc.*

Navigo, πλέω, *Xen.* ναυτίλλομαι, *Lucian.*

Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, *Plut.* τὸ πλοῖον, ου, *Thuc.* prædatoria, σκάφος πειρατικὸν, *Phil.* τὸ πειρατήριον, ου, *Dion. Halicarn.*

Navita, ſ. nauta, ὁ ναύτης, ου, *Xen.*

Navitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. Conf. *Induſtria.*

Naviter, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Naulum, τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* τὸ πορθμεῖον, naulo loco, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, *id.*

Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, *Thuc.*

Navo, σπουδάζω, operam alicui rei, περί τινος, *Plato,* περί τι, *Herodian.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plut.* πρός τι, *Dem.* ἐπί τινι, *Lucian.*

Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, οῦ, *Thuc.*

Nauſea, ἡ ναυτία, ας, *Thuc.* i. e. quodvis faſtidium, ἡ ἄση, ης, *Dioſc.* nauſeam creare, ἄσην παρέχειν, *Plato,* ſedare, πραΰνειν, *Dioſc.* nauſea laborans, ὁ καὶ ἡ ἀσώδης, εος, *Gal.* ἀσώμενος, ένη, ενον, *id.*

Nauſeo, ναυτιάω, *Lucian.* ἀσάομαι, *Gal.*

Nauſeoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναυτιώδης, εος, *Plut.*

Nauta, vide *Navita.*

Nauticus, a, um, ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Navus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.*

Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε, *Dem.* ne defendite, μὴ ἀμύνεσθε, *idem,* ne faciatis, μὴ ποιήσατε, *idem,* iſti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, οὗτοι δ᾽ οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα ποιεῖν ἐθέλησαν, *idem,* ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, *idem,* ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃς, *Iſocr.* ne tyrannis exſiſteret, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, *Plut.* obſtare alicui ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾶν, *Dem.* prohibuit ne quis ſervos contumelia adficeret, ἐκώλυσε, μηδ᾽ εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν, *idem,* ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, *Xen.* videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν, *idem,* ut ne ſingula commemorem, ἵνα μὴ καθ᾽ ἕκαστα λέγων διατρίβω, *idem,* ne dictu quidem fas eſt, μηδ᾽ εἰπεῖν θέμις, *Plato,* ita ne terra quidem, οὐδ᾽ ἄρα γε ἡ γῆ, *Xen.* deſineſne fallere? ὅρα παύσει φενακίζειν; *Ariſtoph.* voſne, an ille? πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος, *Dem.*

Nebula, ἡ νεφέλη, ης, τὸ νέφος, εος, ἡ ὁμίχλη, ης, *Ariſtot.*

Nebulo, ὁ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ οὐτιδανὸς, οῦ.

Nebuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμιχλώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ νεφώδης.

Nec, οὐδὲ, non de gloria, nec de parte agri, οὐ περὶ δόξης, οὐδ᾽ ὑπὲρ μέρους χώρας, *Dem.* nec longa, nec inutilis oratio, λόγος οὔτε μακρὸς, οὔτε ἀνωφελὴς, *Iſocr.* quæ tactu turpia ſunt, nec ea dictu honeſta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλὸν, *id.* nec nunc nec rurſus, μήτε νῦν, μήτ᾽ αὖθις, *Dem.* non neque-nec-nec, οὐ οὐδὲ οὔτι, οὔτε, *Iſocr.*

Neceſſarie, ſ. neceſſario, ἀναγκαίως, *Iſocr.* ἐκ τοῦ ἀναγκαίου, *Dion. Hal.* ἀνάγκῃ, *Plato.* hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ποιεῖ, *Dem.*

Neceſſarius, a, um, ἀναγκαῖος, αία, αῖον, res, πρᾶγμα, *Dem.* i. e. cognatus, ὁ προσήκων, οντος, *id.* ὁ τῷ γένει προσήκων, *Iſocr.* ὁ ἀναγκαῖος, ου, *id.*

Neceſſe, ἀνάγκη, eſt, ut caute agam, φυλάττεσθαι, *Dem.* ut breviter dicam, ἀναγκαῖον ἐστι βραχέα εἰπεῖν, *id.*

Neceſſitas, ἡ ἀνάγκη, ης, extrema, δεινοτάτη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* neceſſitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιέω λέγειν τι, *Dem.* incidere, συμπίπτειν, *id.* eſſe, εἶναι, *id.* in neceſſitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινὰ, *id.* venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην, *id.* coactum neceſſitate aliquid facere, καταληφθέντα ὑπ᾽ ἀνάγκης ποιεῖν τι, *id.*

Neceſſitudo, idem quod *Neceſſitas,* i. e. conjunctio neceſſaria, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, *id.* eſt mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτον, *Plut.* οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτὸν, *idem.*

Neceſſum, idem quod *Neceſſe.*

Neco, κτείνω. Conf. *Interficio.*

Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ας, ἡ νεκυομαντεία, ας.

Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, *Athen.*

Nectareus, a, um, νεκτάρεος, έα, εον, *Lucian.*

Necto, πλέκω, aliquid, τὶ, *Theophr.* dolos, μηχανὰς, *Plato.*

Necubi, μήπου, fiat jactus lapidum, γένοιτο τις βολὴ τῶν λίθων, *Herodian.*

Necunde, μήποθεν.

Nedum, οὐχ ὅσον, excelluiſſe, nedum ut lateret, προέχειν, οὐχ᾽ ὅσον λανθάνειν, *Ariſtid.* ne homini quidem, nedum Deo, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ (μήτι, μήτιγε, μήτι δὴ, μήτιγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ, *Plato.*

Nefandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄρρητος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ δύσφατος.

Nefarie, ἀθεμίστως.

Nefarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεσμος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ου, facinus, ἔργον, *Herodian.* ἡ ἀνοσιουργία, *Philo.*

Nefas, ἡ ἀθεμιστουργία, ας, eſt, οὐχ ὅσιόν ἐστι, *Iſocr.* οὐ θέμις ἐστί, *Dem.*

Nefaſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Xen.* ἡ ἀποφρὰς, άδος, dies, ἡμέρα, *Lucian.* porta, ἡ πύλη, *Plut.*

Negatio, ἡ ἀπόφασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἄρνησις.

Neglectio, ſ. Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.* neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, περὶ τινα, περί τι, *Xen.*

Negligens, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς.

Negligenter, ἀμελῶς, *Iſocr.*

Negligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.*

Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* περί τινος, *Dem.* amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, *Iſocr.* ὀλιγώρως ἔχω φίλων, *id.* magiſtratus, ἀφροντιστέω τῶν ἀρχόντων, *Plato.*

Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, *Dem.* ἔξαρνός εἰμι τινος, *Iſocr.* ἔξαρνός γίνομαί τινος, *id.* hæc ita habere, ἔξαρνος γίνομαι, ὡς οὐχ οὕτω ταῦτα ἔχειν, *Ariſtid.*

Negotialis, e, πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.*

Negotiatio, ἡ πραγματεία, ας, *Iſocr.* mercatoria, ἡ ἐμπορία, ας, *Baſ.*

Negotiatorius, a, um, πραγματευτικὸς, ἡ, ὸν.

Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ου, *Ariſtoph.*

Negotior, διαπραγματεύομαι, *N. T.* ut mercator, ἐμπορίαν ποιέομαι, *Iſocr.* ἐμπορεύομαι.

Negotioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πραγματώδης, εος, *Iſocr.*

Negotium, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔργον, ου, *id.* αἱ πράξεις, εων, *Herodian.* negotia & multi labores, πολλοὶ πόνοι καὶ πραγματεῖαι, *Dem.* multum negotii, πολὺ πραγμάτων, *id.* negotia faceſſere alicui, ἀσχολίαν ποιεῖν τινι, *idem,* ποιεῖν τινι πράγματα, *Iſocr.* παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato,* negotiis occupari ἀσχολεῖσθαι *Ariſtot.* in aliquo, ἀσχολον γίνεσθαι διά τι, *Dem.* εἶναι πρός τιν', *Ariſtot.* περί τι, *Xen.* citra negotium, ἀπονητὶ, *Lucian.* nullo negotio, ἀπόνως, *Xen.*

Nemeſis, ἡ Νέμεσις, εως.

Nemo, οὐδεὶς, ενὸς, *Ariſtot.* eſt, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις, οὐκ, *Iſocr.* οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ, *id.*

Nemoralis, e, ὁ ϗ ἡ ἀλσώδης, εος, *Athen.*

Nemoroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Nempe, ἀμέλει, *Dem.* δηλαδὴ.

Nemus, τὸ νέμος, εος, τὸ ἄλσος, εος, *Herodian.*

Neo, νήθω, *Lucian.* fila, κλώθω μίτον, *id.*

Nepa, ὁ σκορπίος, ου, *Ariſtot.*

Nepenthes, τὸ νηπενθὲς, έος, ſc. φάρμακον, *Hom.*

Nephriticus, a, um, νεφριτικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Nephritis, ἡ νεφρίτις, ιδος, *Thuc.*

Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνὸς, οῦ, *Plut.* ὁ υἱιδοῦς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ υἱιδεὺς, έως, *Iſocr. ex filia*, ὁ θυγατριδοῦς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱὸς, *ex fratre vel ſorore*, ὁ ἀδελφιδοῦς, οῦ, *Poll.* i. e. *helluo*, ὁ ἄσωτος, ου. Conf. *Helluo.*

Nepotor, ἀσωτεύομαι.

Neptis, *ex filio*, ἡ υἱωνὴ, ῆς, *ex filia*, ἡ θυγατριδῆ, ῆς, *Philo. ex fratre vel ſorore*, ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς, *Xen.*

Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.

Nequam, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* φαῦλος, η, ον.

Nequando, μήποτε, *Dem.*

Nequaquam, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμῆ, *id.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῆ, *id.* ἥκιστα, *Herodian.*

Neque, οὐδὲ, *Dem.* οὔτε, *id.* neque non, ἀλλὰ μὴν, *Herodian.* neque vero, neque tamen, οὔτε μὴν *id.* οὐ μὴν, *id.* neque etiam, μήτε μὴν, *id.* Conf. *Nec.*

Nequeo, ἀδυνατέω, *Plut.* ἀδυνάτως ἔχω, *Dem.*

Nequidquam, μάτην, *Plut.*

Ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν,

Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, *Plato.*

Nequitia, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *idem.*

Nervoſe, νευρωδῶς.

Nervoſitas, τὸ νευρῶδες, εος.

Nervoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ νευρώδης, εος, *Dioſc.*

Nervus, τὸ νεῦρον, ου, *Galen.* nervi belli pecuniæ, νεῦρα τοῦ πολέμου τὰ χρήματα, *Dem.* nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν, *Ariſtot.* adhibeo, νευρόω, *Phil.* incido, ἀπονευρόω, *Suid.* νευροκοπέω, LXX. ἐκνευρίζω, *Dem.* reſolvo, παρανευρίζω, *Ariſtot.*

Neſcio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* quomodo, οὐκ οἶδα, ὅπως, *Plato.* ὃν τινα τρόπον, *Dem.*, quid, οὐκ οἶδ' ὅ τι, *idem*, quare, οὐκ οἶδα, ἀνθ' ὅτου, *id.* quis, ὄνομα λεγέται ἄλλος, *Ælian.*

Neſcius, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ ἄπειρος, ου, *Dem.* οὐκ εἰδὼς,

Neu, ſ. Neve, μήτε. Conf. *Nec, Neque.*

Neuter, a, um, οὐδέτερος, έρα, ρον, *Plato*, neutram in partem, οὐδετέρωσε, *Galen.* neutram partem ſequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν, *Lucian.*

Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*

Neutralis, e, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plato*, i. e. neutras partes ſequens, μέσος, η, ον, *Lucian.*

Neutro, οὐδετέρως.

Nex, ὁ φόνος, ου. Conf. *Cædes, Mors.*

Nexilis, e, πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Nexo, πλέκω, *Theophr.*

Nexus, us, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*

Ni, εἰ μὴ. Conf. *Niſi.*

Nictatio, ἡ σκαρδάμυξις, εως, ὁ βλεφαρισμὸς, οῦ.

Nicto, σκαρδαμύττω, *Xen.* σκαρδαμυττέω, *Lucian.*

Nidifico, νεοττεύω, *Ariſtot.* ἐννοσσεύω, LXX.

Nidor, ἡ κνίσα, ης, *Ariſtot.* nidore inficio, κνισσάω, *Dem.* nidore repleo domum, κνισσόω δῶμα, *Athen.* ſine nidore, ὁ ϗ ἡ ἄκνισσος, ου, *Plut.*

Nidulus, τὸ νεοττίδιον, ου.

Nidus, ἡ νεοττία, ας, *Plut.* ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατασκήνωσις, εως, *N. T.* ἡ καλιὰ, nidum facio, νεοττεύω, *Ariſtot.*

Nigellus, a, um, ὑπομέλας, λαινα, λαν.

Niger, a, um, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Ariſtot.*

Nigredo, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.* ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigreſco, μελαίνομαι.

Nigrico, μελανίζω.

Nigritia, ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigror, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.*

Nihil, οὐδὲν, ενὸς, *Dem.* μηδὲν, ενὸς, dico, λέγω, *Xen.* ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, *Plato*, nihil aliud curant, niſi quod ſibi prodeſſe exiſtimant, μηδενὸς ἄλλου φροντίζονται, πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι, *Iſocr.* nihil aliud ſpectat, niſi ut avaritiam ſuam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, *Dem.* nihil amplius reſtat, niſi Deus fiat, οὐδὲν ἔστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, *id.* qui nihil aliud poſſunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι, *id.* nihil eſt magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν, ὅ τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, &c. *Dem.* nihil impedit, quo minus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plato.* Conf. *Nihilum.*

Nihildum, οὐδέπω.

Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἢ, *Iſocr.* Conf. *Nihilum.*

Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, *Xen.* nihili facio, οὐδενὸς ποιέομαι, *Lyſ.* ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι, *Plut.* παρ' οὐδὲν τίθημι, *Lucian.* nihilo magis, οὐδὲν τι μᾶλλον, *Plut.* nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἢ, *Iſocr.* οὐχ ἧττον, ἢ, *id.* οὐκ ἔλαττον, ἢ, *id.* homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς, *Plut.* οὐδεὶς, *Xen.* ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, *Dion. Hal.*

Nil, idem quod *Nihil.*

Nilum, idem quod *Nihilum.*

Nimboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀμβρώδης, εος.

Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, *Theophr.*

Nimie, περισσῶς.

Nimietas, ἡ περισσεία, ας, τὸ περισσὸν, οῦ.

Nimiopere, λίαν. Conf. *Nimis.*

Nimirum, ἀμέλει, *Plut.* ἤγουν, *Ariſtot.*

Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, *Dem.* ἄγαν, *idem*, ὑπερβαλλόντως, *Dem.* juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.* laudare, πέρα τοῦ μετρίου ἐπαινεῖν, *Iſocr.*

Nimium, *Subſtant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς in aliqua re, τινὸς, *Dem. Adv.* laudare, ὑπερβαλλόντως ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος, *Dem.* Conf. *Nimis.*

Nimius, a, um, ὑπερβάλλων, ουσα, ον, ſocordia, ῥαθυμία, *Dem.* ὑπερβαλλόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, ἔν τινι, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, ſ. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, *Dem.* nimium ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.*

Ningo, νίφω, *Athen.* ſuper, ἐπινίφω, *Xen.* deorſum, κατανίφω, *Ariſtoph.* leviter, ὑπονίφω, *Thuc.*

Ninguidus, a, um, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, εος, *Ariſtot.*

Niſi, εἰ μὴ, non eſt poteſtas, niſi a Deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένη, *Baſ.* non aliter, niſi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἢ, *Iſocr.* quis, niſi forte aliquis deſperatus, τίς ἂν, πλὴν ἢ μή τις ἀπονενοημένος, *Dem.* nihil niſi divitias landare, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον ἐπαινεῖν, *Plato*, nemini dicas, niſi audienti conferat, μηδενὶ λέγε, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ, *Iſocr.*

Niſus, i, ὁ σπιζίας, ου, ὁ νῖσος, ου.

Niſus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*

Nitedula, μῦς ἀρουραῖος.

Nitela, ἡ λαμπουρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Niteo, στίλβω, *Ariſtot.* λάμπω, *id.*

Niteſco, λάμπομαι, *Ariſtoph.*

Nitide, στιλβηδὸν, *Suid.*

Nitidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκλαμπρος, ου, *Phil.* στιλπνὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Nitor, oris, ἡ στίλβωσις, εως, *Baſ.* ἡ στίλβη, ης, *Heſych.* ἡ στιλβηδὼν, όνος, *Suid.* ἡ στιλπνότης.

Nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκευῇ, *Dem.* largitionibus, ἐπισκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι, *id.* i. e. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, *Thuc.*

Nitraria, τὸ νιτρορυχεῖον, ου.

Nitratus, a, um, νιτρωτὸς, ἡ, ὸν.

Nitroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ νιτρώδης, εος.

Nitrum, τὸ, νίτρον, ου, *Dioſc.* nitri ſpuma, τὸ ἀφρόνιτρον, ου, *Gal.* nitro eluo, ἐκνιτρόω, *Alex.* nitro prius perfrico, προεκνιτρόω, *Dioſc.*

Nivalis, e, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, εος, *Ariſtot.*

Nivatus, a, um, χιονατὸς, ἡ, ὸν.

Niveus, a, um, χιόνεος, έα, εον, *Athen.* ὁ ϗ ἡ χιονόχροος, ου, *id.*

Nivoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ νιφετώδης, εος, *Ariſtot.*

Nix, ἡ χιὼν, όνος, *Plut.* confertim ruens, ὁ νιφετὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Nixor, idem quod *Nitor.*

Nixus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.* parturientis, ἡ ὠδὶν, ſ. ὠδὶς, ῖνος, *Plut.*

No, νέω, *Thuc.* νέομαι, *Gal.* νήχω, *Plut.* νήχομαι, *idem.*

Nobilis, e, ὁ ϗ ἡ γνώριμος, ου, *Dem.* Conf. *Clarus, Natus*, i. e. nobili loco natus, ὁ ϗ ἡ εὐγενὴς, έος, *Ariſtot.* γενναῖος, αία, αῖον. Conf. *Natus.*

Nobilitas, ἡ εὐγένεια, *Ariſtid.*

Nobiliter, ἐνδόξως, *Dem.* εὐγενῶς, *Plut.*

Nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμέομαι ἐπί τινι, *Herodian.*

Nocens, βλάπτων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Noxius.*

Nocenter, βλαβερῶς.

Noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινὰ, *Dem.* πολλὰ ϗ μεγάλα βλάπτομαι τινὰ, *idem*, πολλὰ ζημιόω τινὰ, *idem*, urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, *idem.* Confer *Damnum.*

Nocivus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, ου, *Lucian.*

Nocteſcit, νὺξ ἐπέρχεται, *Hom.*

Nocticula, ὁ νυκτολαμπὶς, ίδος, πυγολαμπὰς, άδος, *Ariſtot.*

Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, ου, *Lucian.*

Noctu, τῆς νυκτὸς, ſurgere, ἀνιστάναι, *Dem.* domi manere, ἔνδον μένειν, *id.* furari, νύκτωρ κλέπτειν, *idem.*

Noctua, ἡ γλαὺξ, γλαυκὸς, *Ariſtot.* aurita, ὁ ὦτος, ου, ſ. ὠτὸς, οῦ, *id.*

Nocturnus, a, um, νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, *Arrian.* ὁ ϗ ἡ νυκτερίδιος, ου, *Theophr.* ὁ ϗ ἡ ἐννύχιος.

Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λύμη.

Nodo, δέω, *Thuc.*

Nodoſus, a, um, δεσμῶν μεστὸς, ἡ, όν.

Nodus, τὸ ἅμμα, ατος, ὁ δεσμὸς, οῦ, τὸ σύναμμα, ατος, ſolvo, λύω, *Plut.* arboris, ὁ ὄζος, ου, *id.* digiti, ὁ κόνδυλος, ου, *Ariſtot.*

Nolo, ἀβουλέω, *Plato*, nolentem facere aliquid, οὐχ ἑκόντα ποιεῖν τι, *Dem.* ἄκοντα ποιεῖν τι, *id.*

Nomen, τὸ ὄνομα, ατος, *Dem.* τὸ ὀνόμασμα, ατος, *Plato.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* impono alicui, τίθημί τινι, *id.* dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὄνομά τι, *idem*, patris dare filio, ὄνομα τοῦ πατρὸς διδόναι υἱῷ, *idem*, compellare aliquem nomine aliquo, προσειπεῖν τινα ὄνομα, ſ. ὄνομά τι τινι, *idem*, appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι, *idem*, habere nomen aliquod, ἔχειν τοὔνομα τι, *id.* ſortiri aliquod nomen, τυχεῖν τινος προσηγορίας *id.* eſſe aliquibus idem nomen, εἶναι τισὶ ταὐτὸν ὄνομα, *Dem.* retinere nomen aliquod, μένειν ἐπί τινος ὀνόματος, *id.* objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὄνειδος τοὔνομά τι, *id.* commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι, *id.* delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν τοὔνομά τι, *id.* do & profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα, *Xen.* nomen nullum habens, ὁ ϗ ἡ ἀνώνυμος, ου, *Dem.* femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαῒς ὄνομα, *Ælian.* fauſtum habens, ὁ ϗ ἡ εὐώνυμος, ου, *Lucian.* ſacrum habens, ὁ ϗ ὁ καὶ ἡ ἰσώνυμος, ου, *id.* idem habens, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ου, *Iſocr.* commune habens, ὁ καὶ ἡ συνώνυμος, ου, *Ariſtot.* falſum habens, ὁ καὶ ἡ ψευδώνυμος, ου, *Æſchyl.* nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ, *Iſocr.* nominis ſplendor, τὸ κλέος, εος, *Dem.* claritas, ἡ εὐδοξία, ας, *Dem.* obſcuritas, ἡ ἀδοξία, ας, *id.*

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ ὀνοματολόγος, ου, *Plut.*

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nominalis, e, ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Nominatim, ὀνομαστὶ. *Dem.* κατ' ὄνομα, *id.* ὠνομασμένως, *Ariſtot.*

Nominatio, ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ὀνοματοποιΐα, ας, *Plut.*

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, *Plut.* aliquem Empuſam, καλέω τινὰ Ἔμπουσαν, *Dem.* aliquem, προσαγορεύω τινὰ, *Iſocr.* Conf. *Nomen*, item *Appello.*

Non, οὐ, *ſequente Conſona*, *Dem.* οὐκ, *ſequente Vocali levigata*, *id.* οὐχ, *ſequente Vocali adſpirata*, *id.* οὐχὶ, *itidem ſequente Conſona*, non fiet, οὐχὶ γενήσεται, *Dem.* non nunc, οὐχὶ νῦν, *id.* non bene, οὐχὶ καλῶς, *id.* μὴ, ſolvens mercedem, διδοὺς μισθὸν, *id.* non tamen, οὐ μὴν, arbitror, οἶμαι, *id.* non igitur, οὔκουν, vult, βούλεται, *id.* non ſane, οὔτοι, prudentium eſt, σωφρόνων ἐστὶ, *id.* non omnino, οὔτι παντελῶς, *id.* per Deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω, *id.* non equidem, οὐ γὰρ οὖν, *Dem.* non ſolum ſed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.* μὴ μόνον ἀλλὰ, *id.* οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καὶ, *Iſocr.* οὐχ ὅπως, ἀλλὰ καὶ, *Dem.* non ſolum, ſed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδ' ἄν, *idem.*

Nonagenarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐννενηκονταέτης, ου, *Maccab.*

Nonageſimus, a, um, ἐννενηκοστὸς, ἡ, ὸν.

Nonagies, ἐννενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννενήκοντα.

Nondum, οὔπω, *Iſocr.* μήπω, *Dem.* οὐδέπω, *id.*

Nongenti, æ, a, ἐννακόσιοι, αι, α.

Nonne? πῶς οὐχὶ; omnium impudentiſſimi ſunt; ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; *Dem.* nonne talis eſt; οὐχὶ τοιοῦτος, *id.* nonne peſſimus eſt? πῶς οὐ κάκιστος; *id.* nonne impius eſt? οὐκ ἀσεβής; *id.*

Non nihil, μικρὸν, ſ. σμικρὸν, morari, ἐπέχειν, *Dem.*

Non nunquam, ἐστὶ δ' ὅτε, *Herodian.* indigentes, ἐσθ' ὅτε σπανίζοντες, *id.* ἐνίοτε, *Plato.*

Nonnuſquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν οὗ.

Nonus, a, um, ἔνατος, άτη, ατον, *Plut.*

Norma, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.* ὁ γνώμων, ονος, *Herodot.*

Normalis, e, κανονικὸς, ἡ, ὸν.

Normatus, a, um, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

Noſcito, διαγινώσκω, *Ariſtoph.*

Noſco, ſ. Novi, γινώσκω, aliquid clare, τὶ σαφῶς, *Xen.* artem textoriam, ἴσημι, ſ. εἴδω τὴν ὑφαντικὴν, *Ælian.* Conf. *Cognoſco*, *Intelligo.*

Noſocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ου.

Noſter, a, um, ἡμέτερος, imperator, στρατηγὸς, *Dem.* urbs, ἡμετέρα πόλις, *id.* noſtrum negotium, τὸ ἡμέτερον, *id.*

Noſtras, ὁ ἡμεδαπὸς, οῦ, *Naz.*

Nota, τὸ στίγμα, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ου, *Dem.* τὸ ἐπίσημον, ου, *Plut.* inuſta, ὁ καυστὴρ, ῆρος, *Lucian.* notam inuro, καυτηριάζω, *N. T.* notam noctuæ inurere fronti alicujus, στίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα, *Plut.*

Notabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*

Notabiliter, εὐγνώστως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Naz.* ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, *Dem.*

Notatio, ἡ σημείωσις, εως.

Notatu dignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, ου, *id.*

Noteſco, γνωρίζομαι, *N. T.*

Nothus, ὁ νόθος, ου, *Plut.*

Notifico, δηλόω, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, *Iſocr.*

Notio, ἡ νόησις, εως, *Plut.* τὸ νόημα, ατος, prima, πρῶτον, *Themiſt.*

Notitia, ἡ γνῶσις, εως, *Ariſtot.* Dei, ἡ θεογνωσία, ας, *Damaſc.* notititiam alicujus rei conſequi, καρπώσασθαι τὴν γνῶσιν τινος, *Ælian.*

Noto, σημειόω, *Naz.* διασημαίνω τι, *Xen.* ignominia, ἀτιμάζω, *id.*

Notorius, a, um, δηλὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Notus, a, um, ὁ καὶ ἡ γνώριμος, ου, *Dem.* alicui, τινὶ, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ εὔγνωστος, ου, *Dem.* notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινα, *Iſocr.* Conf. *Manifeſto.*

Notus, i, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Novacula, ὁ ξυρὸς, οῦ, *Ariſtoph.* τὸ ξυρὸν, ου, *Poll.*

Novalis, ἡ νεῖος, ου, *Theophr.* ἡ νεὸς, οῦ, *Xen.*

Novator, ὁ νεωτεριστὴς, οῦ, *Plut.*

Nove, νεαστὶ, *Xen.* καινῶς, *Iſocr.*

Novelletum, ὁ νεοφυτὼν, ῶνος.

Novello, νεοθμεύω, agros, νεόω ἀγροὺς, *Naz.*

Novellus, a, um, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, *Plut.* cujus ſunt novem dies, ἐνναταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Gal.*

November, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ ἔννατος μὴν, *Plut.* ὁ Νοέμβριος, ου.

Novenarius numerus, ἡ ἐννεὰς, άδος.

Novendialis, e, ὁ καὶ ἡ ἐννήμερος, ου, ſacrum, τὰ ἔννατα, ων, *Iſæus.*

Noveni, æ, a, ἔνναλοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, *Heſych.*

Novercalis, e, ὁ καὶ ἡ μητρυιώδης, εος, *Plut.*

Novi, vide *Noſco.*

Novies, ἐννεάκις.

Novilunium, ἡ νέα σελήνη, ης, *Geopon.* ἡ νεομηνία, ας, LXX. ἡ νουμηνία κατὰ σελήνην, *Thuc.*

Noviſſime, ἐπὶ τέλει, *Lucian.* πρὸς τὸ τέλος, *Plut.* ἐσχάτως, *id.*

Noviſſimus, a, um, ἔσχατος, άτη, ατον, *Plut.*

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημένων, *Iſocr.*

Noviter, καινῶς, *Iſocr.*

Novitius, a, um, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ου, *Dion. Hal.*

Novo, νεόω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* νεάω τι, *Theophr.*

Novus, a, um, νέος, α, ον, annus, ἔτος, *Herodian.* cædes, φόνος, *Thuc.* καινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* novas res molior, καινοποιέω, *Plut.* καινουργέω. *Plut.* novarum rerum ſtudium, ὁ νεωτερισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ νεωτεροποιΐα, ας, *Thuc.* τὸ φιλόκαινον, ου, *Lucian.* novarum rerum ſtudioſus, ὁ νεωτεροποιὸς, οῦ, *Ariſtot.* nova facio, νεωτεροποιέω, *Hipp.*

Nox, ἡ νὺξ, νυκτὸς, *Dem.* media, νὺξ μέση, *Thuc.* intempeſta, νὺξ ἀκμάζουσα, νὺξ ἀωρία, noctem inſomnem ducere. ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, *Xen.* noctem ſub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ *Philo.* facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτὸς, *Dem.* per noctem iſta facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς, *id.* uſque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαι, τι, *id.*

Noxa, ἡ ἄτη, ης, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Noxius, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Dem.* βλάπτων, ουσα, ον, τινὰ, *Plato*, λυμεών τινος, *Iſocr.* βλαπτικὸς, ἡ, ὸν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ου.

Nubes, τὸ νέφος, εος, *Dem.*

Nubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, ου, *Dem.* ὡραῖος, αία, αῖον, πρὸς γάμον, ſ. γάμου, *Æl.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ύος, *Gal.*

Nubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ νεφώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ συννεφής.

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμέομαι τινι, *Plut.* συνοικέω τινὶ, *Lucian.* ſecundo, δευτερογαμέω, *Pand.*

Nucetum, ὁ καρυὼν, ῶνος.

Nuceus, a, um, καρυηρὸς, ὰ, ὸν, fructus, καρπὸς καρυϊνὸς, ἡ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*

Nucleus, ὁ πυρὴν, ῆνος, *Dioſc.*

Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, *Chryſ.*

Nudius tertius, πρότριτα, *Thuc.* nudius quartus, ἤδη ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτῃ, nudius ſextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτην, &c.

Nudo, γυμνόω, aliquid, τι, *Thuc.* caput, ἀποκιδαρόω, LXX.

Nudus, a, um, γυμνὸς, ἡ, ὸν, veſte, ἐσθῆτος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀνείμων, ſum, γυμνητεύω, *N. T.* vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, *Diod. Sic.*

Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Dem.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ὁ λῆρος, ου, *id.* aniles, γραῶν μῦθοι, *Lucian.* nugas ago, φλυαρέω, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρίαν φλυαρέω, *Ariſtoph.*

Nugalis, e, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.*

Nugamentum, φλυαρία, ας, *Dem.*

Nugator, ὁ ληρῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Plut.* φλυαρῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ σπερμολόγος, ου, *Dem.*

Nugatorie, ἀδολέσχως.

Nugatorius, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης.

Nugor, ἀδολεσχέω, fruſtra, τηνάλλως, *Dem.* de aliquo, μάτην φλυαρέω περί τινος, *id.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* & mentis errore adficior, ληρέω καὶ τετύφωμαι, *id.*

Nullatenus, οὐδαμῶς, *Dem.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῇ, *id.* οὐδαμῇ, *id.*

Nullibi, οὐδαμόθι, *Laërt.*

Nullus, a, um, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, *Dem.* οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, *Iſocr.* ſum, μηδεὶς εἰμι, *Soph.* alius, niſi, οὐδεὶς ἄλλος, ἢ, *Lycurg.* μηδεὶς ἄλλος, πλὴν, *Iſocr.* nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔσθ' ὅπως, *Plato*, οὐδαμῶς, *Dem.*

Num, ἆρα μὴ, *Lucian.* ἆρα γε, *Ariſtoph.* numnam perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα, *Plato.*

Numen, τὸ θεῖον, ου, *Plut.* τὸ δαιμόνιον, numine adflor, ἐνθουσιάζω, *id.* ἐνθουσιάω, *Philo*, numino adflatus, a, um, ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ας, *Plut.*

Numerabilis, e, ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν.

Numeratim, καθ' ἀριθμόν.

Numeratio, ἀρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Baſ.*

Numero, ἀριθμέω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Numerus.*

Numeroſe, εὐρύθμως, dicere, λέγειν, *Iſocr.*

Numeroſus, a, um, πολὺς, λλὴ, λὺ, ἀριθμῷ, oratio, εὔρυθμος λέξις, *Ariſtot.*

Numerus, ὁ ἀριθμὸς, οῦ, *Dem.* oratorius, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος, *Plut.* ἄπειρος τὸ πλῆθος, *Iſocr.* numero decem, δέκα τὸν ἀριθμὸν, *Xen.* in numero hoſtium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, *Dem.* in nullo numero eſſe, ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, *id.*

Nummatio, ἡ πολυχρημοσύνη, ης.

Nummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, ου, *Plut.* bene ſum, εὐχρημονέω, *Plato.*

Nummularius, ὁ ἀργυρογνώμων, ονος, *Lucian.* ὁ τραπεζίτης, ου, *N. T.*

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ κέρμα, ατος, *N. T.*

Nunc, νῦν, *Dem.* νυνὶ, *id.* τανῦν, *id.* ἤδη, *id.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* ἐν τῷ νυνὶ, *id.*

Nuncio, vide *Nuntio.*

Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.*

Nuncupo, προσαγορεύω, *Naz.* Conf. *Nomino.*

Nundinæ, ἡ παντοπωλία, ας, *Poll.* ἡ πανήγυρις, εως, *Plut.*

Nundinalis, e, ſ. Nundinarius, a, um, πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ ὠνίων, *Ariſtot.* ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, *Thuc.*

Nundinatio, ἡ καπηλεία, ας, *Chryſ.* ὁ πανηγυρισμὸς, οῦ, *Phil.*

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τὶ, *Herodot.* πρίαμαι τι, *Dem.*

Nunquam, οὐδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, *Dem.* genuina exiſtimavit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε, *id.* μηδέποτε, *Iſocr.* μηδεπώποτε, *id.*

μήποτε,

μήποτε, *Xen.* οὐδένα χρόνον, *Isocr.* nunquam non. Vide *Semper*.

Nunquis, quæ, quid? ἆρα μήτις; μῶν τις.

Nuntia, ἡ ἄγγελος, ου, *Hom.*

Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, ας, *Thuc.*

Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* victoriam urbi, νίκην εἰς πόλιν, *Plut.* aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι, *id.* τινὶ περί τινος, *id.* Conf. *Nuntium.*

Nuntium, ἡ ἀγγελία, ας, *Dem.* ὁ ἄγγελος, ου, *Thuc.* verum, ἀπαγγελία ἀληθὴς, *Dem.* adferre grave & acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν ϗ βαρεῖαν, *Plato.* accipere molestum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρου, *Alciphr.*

Nuntius, ὁ ἄγγελος, ου, *Dem.* ὁ ἀγγέλλων, οντος, *id.* nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν, *id.* venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι, *idem.*

Nuo, νεύω.

Nuper, νεωστὶ, *Isocr.* ἔναγχος, *Dem.* πρώην, *id.* factus, ὁ ϗ ἡ νεουργὴς, έος, *Plut.* genitus, ὁ ϗ ἡ νεογενὴς, έος, *id.* natus, ὁ ϗ ἡ ἀρτίτοκος, ου, *Joseph.* ὁ ϗ ἡ νεόγονος, ου, *Herodot.* mortuus, ὁ ϗ ἡ νεοθανὴς, έος.

Nuperrime, ἔγγιστα, *Dion. Hal.*

Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι, *N. T.*

Nuptiæ, ὁ γάμος, ου, *Dem.* οἱ γάμοι, ων, *id.* τὰ γαμικὰ, ῶν, *Thuc.* nuptias celebro, ποιέω γάμους, *id.* συντελεῖν τοὺς γάμους, *Polyb.* ambio alicujus, γάμον τινὸς διώκω, *Plato,* μνηστεύω γάμον τινὸς, *id.* contraho cum aliqua γαμέω τινὰ, *Dem.*

Nuptialis, e, γαμικὸς, ἡ, ὸν, lex, νόμος, *Plut.* carmen, τὸ ἐπιθαλάμιον, ου, ἡ γαμήλιος ᾠδὴ, festum, τὰ γαμήλια, ων, *Gregor.* munus, ἡ γαμηλία, ας, *Dem.*

Nupturio, γαμησείω, *Alciphr.*

Nuptus, us, ἡ μνηστεία, ας, nuptui do aliquam alicui, συνοικίζω τινὰ τινι, *Isocr.* γαμίζω τινὰ, *N. T.* ἐκγαμίζω, *ibid.*

Nurus, ἡ νυὸς, οῦ, ἡ νύμφη, ης, *N. T.*

Nusquam, οὐδαμοῦ, *Dem.* ubi, οὐδαμοῦ πώποτε, ὅπου, *id.* nusquam non, πανταχοῦ, nusquam gentium, οὐδαμοῦ γῆς, *Aristot.* i. e. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, *Dem.*

Nutatio, ἡ νεύστασις, εως.

Nuto, νευστάζω, *Dion.* i. e. vacillo, σφάλλομαι, *Plut.*

Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*

Nutricatio, ἡ τιθήνησις, εως, *Theophr.*

Nutricor, τιθηνέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* τιτθεύω τινὰ, *Plut.*

Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ διατροφή.

Nutrio, τρέφω aliquem, τινὰ, *Dem.* διατρέφω τινά. Conf. *Alo.*

Nutritio, ἡ θρέψις, εως, *Al. Aphr.* ὁ σιτισμὸς, οῦ, nutricis, ἡ τιτθεία, ας, *Dem*

Nutritor, ὁ τροφεὺς, έως, *Plato,* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*

Nutrix, ἡ τροφὸς, οῦ, *Isocr.* infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Synes.* ἡ τιθηνὸς, *Dion. Long.*

Nutus, τὸ νεῦμα, ατος, *Thuc.* Dei, ἡ πομπὴ Θεοῦ, *Herodot.* πομπὴ θεία, *Plut.* nutu significo, νεύω. Conf. *Innuo.*

Nux, τὸ κάρυον, ου, *Diosc.* juglans, κάρυον βασιλικὸν, *id.* avellana. κάρυον Ποντικὸν, *idem.* Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *idem,* fagina, κάρυον φήγινον, *id.* pinea, κάρυον πιτύϊνον, *idem,* odorata, s. moschata, τὸ μοσχοκάρυον, ου, nucibus ludo, καρυατίζω, *Nicet.* nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μειρακιοῦμαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Ælian.*

Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, *Aristot.*

Nympha, ἡ νύμφη, ης, *Plut.*

Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ου, ὁ νυμφαιὼν, ῶνος.

Nymphæus, a, um, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O.

O, ὦ *Vocandi,* o Socrates! ὦ Σώκρατες, *Aristoph. Exclamandi,* o terra & Dii! ὦ γῆ ϗ Θεοὶ, *Dem.* o Dii immortales! ὦ πρὸς τῶν θεῶν, *Xen.*

Ob, διὰ, aliquid, τὶ, *Dem.* Conf. *Propter.*

Obæratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπέρχρεως, ω, fio, γίνομαι, *Dem.* res alicujus, ὑπόχρεως οὐσία τινὸς, *id.*

Obambulatio, ἡ περιόδευσις, εως, *Suid.*

Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, *Dem.* περινοστέω, *id.*

Obrutesco, ἐκθηριόομαι, *Polyb.*

Obdo, ἐπιτίθημι, alicui, aliquid, τι τινι.

Obdormio, s. Obdormisco, κοιμάομαι, *Xen.* καθυπνόω, *id.*

Obduco, περιπλάττω, *Aristot.* auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, περιαργυρόω ἀργυρίῳ, *iid.* ære, καλύπτω χαλκῷ, *iid.* tenebras alicui rei, ἐπισκοτέω τινὶ, *Diosc.* τι, *id.* cicatrice, ἀπουλόω, *id.* aliquid, ἐπουλόω τι, *id.*

Obduresco, σκληρύνομαι.

Obduro, σκληρύνω, *N. T.*

Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, περί τινος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ὑπήκοος, ου, alicui, τινι, *id.*

Obedienter, εὐπειθῶς, πειθομένως.

Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐπείθεια, ας, *Cl. Al.* ἡ πειθαρχία, ας, *Dem.*

Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιστα, *Dem.* alicui, πειθαρχέω τινὶ, *Isocr.* ἀκούω τινος, *Dem.* ὑπακούω τινὶ, *idem.*

Obeliscus, ὁ ὀβελίσκος, ου.

Obelus, ὁ ὀβελὸς, οῦ, obelo noto, ὀβελίζω, *Cic.* obeli appositio, ὁ ὀβελισμὸς, οῦ.

Obeo, ἐφοδεύω, custodias, φυλακὰς, *Polyb.* munus sine reprehensione, λειτουργέω ἀμέμπτως, *Dem.* munus viri boni, διαπράττω ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου, *id.* legationem, ἐπιτελέω πρεσβείαν, comitia, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.* mortem, τελευτάω τὸν βίον. Conf. *Morior.*

Obequito, καθιππεύω, *Lucian.* παριππεύω.

Oberro, περινοστέω, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, *Dem.* cum liberis, ἀλάομαι μετὰ παίδων, *id.*

Obesitas, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πολυσαρκία.

Obeso, λιπαίνω, *Eurip.*

Obesus, a, um, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato,* ὁ ϗ ἡ πολύσαρκος, sum, λιπάω, *Plut.*

Obex, ὁ μοχλὸς, οῦ, *Thuc.* i. e. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον, ου. Confer. *Impedimentum.*

Obfirmo, ἐπιστηρίζω, *Aristot.* διαβεβαιόομαι, *Plut.*

Obgannio, ἀντικνύζομαι.

Objectaculum, τὸ πρόβλημα, ατος, Græciæ, τῆς Ἑλλάδος, *Lucian.*

Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.

Objectio, ἡ προβολὴ, ῆς, *Plato,* ἡ ἀντιλογία.

Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ου, *Aristot.*

Objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τὶ ἵπποις, *Plut.* exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, *Isocr.* me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους ὑπέρ τινος, *Dem.*

Obiter, παρέργως, *Synes.* ἐν παρόδῳ, *Lucian,* ἐν παρέργῳ ϗ ἀμελῶς, *Plut.* ἀσπουδάστως, *Æl.*

Obitus, us, ὁ ὄλεθρος, ου, *Dem.* Conf. *Interitus,* item *Mors.*

Objurgatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, *Dem.* ἡ λοιδορία, ας, *Isocr.*

Objurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ, *Poll.* ὁ ἐγκαλῶν, οῦντος, *Dem.*

Objurgatorius, a, um, ἐπιτιμητικὸς, ἡ, ὸν.

Objurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινι, *Dem.* peccantes, τοῖς ἁμαρτανομένοις, *id.* hæc, ἐπιπλήττω ταῦτα, *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *Isocr.*

Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Oblangueo, ἐκλύομαι, *Plut.*

Oblatio, ἡ προσφορὰ, ᾶς, LXX.

Oblatro, καθυλακτέω, *Bas.*

Oblatum, τὸ δῶρον, ου, LXX.

Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, ατος, *Clem. Alex.*

Oblectatio, ἡ [illegible]ψις, εως, *Isocr.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*

Oblecto, ψυχαγωγέω, *Polyb.* aliquem, τέρπω τινὰ, *Isocr.* aliqua re, τινὶ, *Plut.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*

Obligatio, ἡ κατεγγύη, ης, *Isocr.* ἡ ἐνοχή.

Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα, *Gal.* aliqua re, ἀποδέω τινι, *Diosc.* aliquem beneficiis, ἀναρτάομαι τινα, *Xen.*

Oblino, περιαλείφω, aliquid, τὶ, *Theophr.* περιχρίω, *Lucian.*

Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, οῦ, *Hermog.* ἡ λόξωσις, εως, *Strabo.*

Oblique, πλαγίως.

Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ητος, ἡ λοξότης, ητος.

Obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω, *Poll.* λοξεύω, *Proclus.* λοξόω, *Strabo.*

Obliquus, a, um πλάγιος, ία, ιον, *Theophr.* λοξὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, *Aristoph.* ἡ ἐξάλειψις, εως.

Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *Dem.* aliquid, ἀπαλείφω τι, *id.* ἐξαλείφω τι, *id.*

Oblivio, ἡ λήθη, ης, *Dem.* ἡ ἀμνηστεία, tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, *Lucian.* λήθην ποιεῖσθαι τινος, *id.* adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινος, *Isocr.* λήθην ἐμποιεῖν τινος, *id.*

Obliviosus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato.* ὁ ϗ ἡ ἐπιλησμονὴς, έος, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, *Isocr.*

Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἀμνημονέω τι, *Dem.* τινὸς, *Isocr.*

Oblongus, a, um, ὁ ϗ ἡ παραμήκης, εος, *Diod. Sic.*

Obloquor, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Dem.* παροχλέω τινὶ, *N. T.* τινὰ, *Plut.*

Obluctator, ὁ ἀντίπαλος, ου, *Dem.*

Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινὶ, *Plut.* ἀντιβαίνω, πρός τι, *id.* vento, ἀντέχω πνεύματι, *Æl.*

Obmurmuro, καταγογγύζω.

Obmutesco, κωφάομαι, *Philo.*

Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινι, *Plut.* ἀνθίσταμαι

Obnixe, συντόνως, *Lucian.*

Obnoxius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνοχος, ου, legi, τῷ νόμῳ, *Dem.* rationibus de rebus a se gestis reddendis, ὁ ϗ ἡ ὑπεύθυνος τῶν πραχθέντων, *id.*

Obnubilo, ἐπινέφω, *Aristot.*

Obnubilus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπινεφὴς, έος, *Aristot.*

Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.*

Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.

Obnuntiator, ὁ κατάγγελος, *Aristot.*

Obnuntio, καταγγέλλω, *Plut.*

Oboleo, ἀπόζω, *Diosc.*

Obolus, ὁ ὀβολὸς, οῦ, *Aristot.*

Oborior, ἐπιγίνομαι, *Xen.*

Obrepo, ὑπεξέρχομαι, *Plut.* ὑποδύω, *Aristot.* παραδύω, *Dem.*

Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.

Obrepto, παρβύζω, *Suid.*

Obrigeo, περιπήγνυμαι ψυχῇ.

Obruo, ἐγκαταχόω, aliquid, τὶ, *Dion. Hal.* συγκαλύπτω.

Obryzum, τὸ ὄβρυζον, ου.

Obscœne, αἰσχρῶς.

Obscœnitas, ἡ αἰσχρότης, ητος, verborum, ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης, *Dem.*

Obscœnus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, in verbis, ὁ ϗ ἡ αἰσχρορρήμων, ονος, *Poll.*

Obscuratio, ἡ ἐπισκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, *Plut.* i. e. *abolitio,* ἡ ἀφάνισις, εως, *Dem.*

Obscure, ἀμαυρῶς, *Plut.*

Obscuritas, τὸ σκότος, εος, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *Dion. Hal.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, ας, *Dem.* ſermonis, ἡ ἀσάφεια λόγου, *Plut.* oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.* generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Dion. Hal.*

Obſcuro, ἐπισκοτέω, *Dem.* aliquid, συγκρύπτω, ſ. ἐπισκιάζω τι, *id.* ἀμαυρόω τι, *Philo.*

Obſcurus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, lychnus, λυχνίδιον, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀφανὴς, έος, & incerta gratia, ϗ ἄδηλος χάρις, *Dem.* obſcurum erat, ἄδηλον ἦν, *Lycurg.* obſcura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ ὁμίχλη, ης, *Ariſtot.*

Obſecratio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *Iſocr.* ἡ περιλιπάρησις, εως.

Obſecro, λιπαρέω, & obteſtor, ϗ ἀντιβολέω, *Dem.* oro & obſecro aliquem, ἱκετεύω τινὰ ϗ ἀντιβολέω, *id.*

Obſecundo, συμπιτιδεύω, alicui, τινὶ, *Plut.* alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, *Xenoph.* venti obſecundant, ἐπουριάζετι, *Lucian.* ἐπουρίζουσι, *Philo.*

Obſepio, περιφράττω, aliquid, τί.

Obſequenter, πειθηνίως, *Philo.* θεραπευτικῶς, *Plut.*

Obſequentia, ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*

Obſequioſe, θεραπευτικῶς, *Plut.* colo, κολακεύω, *Xen.*

Obſequioſus, a, um, θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ἀκολουθητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Obſequium, ἡ ἀνθυπεῖξις, εως, *Plut.* ἡ ὑπηρεσία. Conter *Obſequentia.*

Obſequor, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι, *Dem.* ὑπουργέω τι τινι, *Plut.* alicui, χαρίζομαί τινι, *Dem.*

Obſero, i. e. *firmo*, περικλείω, *Thuc.* i. e. *obſemino*, περιφυτεύω.

Obſervabilis, e, ὁ ϗ ἡ αἰδίσιμος, ου.

Obſervantia, ἡ θεραπεία, ας, *Iſocr.* omni obſervantia colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινὰ, *Xenoph.* magna obſervantia coli ab aliquo, πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρά τινος, *Iſocr.*

Obſervatio, ἡ παρατήρησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιτήρησις, εως, *Naz.*

Obſervator, ὁ ἐπίσκοπος, ου.

Obſervatorius, a, um, παρατηρητικὸς, ὴ, όν.

Obſervo, ἐπιτηρέω, aliquid, τι, *Dem.* παρατηρέω τι, *Lucian.* tempus, τηρέω τὸν καιρὸν, *Naz.* ἐπιτηρέω καιρὸν, *Plut.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Plut.* περιοράω τινὰ, *Thuc.* i. e. colo, θεραπεύω, aliquem, τινα, *Iſocr.* ποιέομαι θεραπείαν τινος, *idem.*

Obſes, ὁ ὅμηρος, ου, *Thuc.* dare aliquem obſidem, παραδοῦναί τινα ὅμηρον, *Dem.* διδόναι ὅμηρον τινα, *Xenoph.* accipere aliquem obſidem, ὁμηρεύω, *Philo.* obſidem poſco aliquem, ἐξομηρεύω τινὰ, *Plut.*

Obſeſſio, ἡ περικάθησις, εως.

Obſeſſor, ὁ πολιορκῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ πολιορκητὴς, οῦ, *Athen.*

Obſeſſus, a, um, πολιορκούμενος, ένη, ενὸν, *Iſocr.* urbs, πόλις πολιορκουμένη, *id.* ab aliquo, καταστὰς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *id.* a diabolo, δαιμονιακὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* δαιμονιζόμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Obſideo, πολιορκέω, *Iſocr.* urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Dem.* undique murum, κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος, *Dem.*

Obſidio, ἡ πολιορκία, ας, *Dem.* obſidione claudere urbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν, *Iſocr.* περικαθίζειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίστασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *Iſocr.* capere urbem, πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν, *Dem.* obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, *Iſocr.* ab obſidione ceſſare, παύεσθαι πολιορκίας, *Ariſtot.*

Obſidionalis, e, πολιορκητικὸς, ὴ, όν.

Obſignator, ὁ ἐπισφραγιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Obſigno, ἐπισφραγίζω, aliquid, τὶ, *Plato.* literas, κατασημαίνομαι γράμματα, *Demoſth.*

Obſiſto, ἀνίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι πρός τινα, *Thuc.*

Obſoleo, ſ. Obſoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Obſolete, ἀπηρχαιωμένως.

Obſoletus, a, um, παλαιούμενος, ένη, ενον, *Plato.* verbum, ἀνακεχωρηκὸς ὄνομα, *Dionyſ. Hal.*

Obſonium, vide *Opſonium.*

Obſtaculum, τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.*

Obſtetricatio, ἡ μαίευσις, εως, *Plato.* ἡ μαιεία, ας, *id.*

Obſtetricor, μαιεύομαι, *Lucian.* μαιόομαι, *Plut.*

Obſtetrix, ἡ ἀκεστρὶς, ίδος, *Hipp*, ἡ μαῖα, ας, *Plato.*

Obſtinate, αὐθαδῶς.

Obſtinatio, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato*, ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.

Obſtinatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμετάπειστος, ου, *Plut.*

Obſtipo, καταστύφω.

Obſtipus, a, um, κυφὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Obſto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα, *Thuc.* ἀντιτάττομαι τινι, *Xenoph.* πρός τινα, *idem.* alicui, ne videat, κωλύω τινὰ τοῦ ὁρᾷν, *Herodot.* ἐμπόδιόν εἰμι τοῦ μὴ ὁρᾷν, *id.* ne hoc facias, ἐπέχω σε τούτου, *Plut.*

Obſtrepo, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Plut.* παρενοχλέω, τινι, & τινά.

Obſtringo, ἐπιδέω, *Gal.* juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ, *Thuc.* aliquem ſponſione, κατεγγυάω τινὰ, *Dem.*

Obſtructio, ἡ ἔμφραξις, εως, *Heſych.*

Obſtructus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμφρακτος, ου.

Obſtruo, ἐμφράττω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Obſtupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Obſtupeo, ſ. Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι, aliqua re, πρός τι, *Plut.* ἀναισθήτως ἔχω, *id.*

Obſum, βλάπτω, alicui, τινὰ, *Lycurg.* Conf. *Noceo.*

Obſurdeſco, ἐκκωφόομαι.

Obtego, κατακαλύπτω, *Plato*, περιστέγω.

Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*

Obtempero, idem quod *Obedio.*

Obtendo, προΐσχομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Obtenebro, ἐπισκοτέω, *Dem.*

Obtero, ἐπιτρίβω, *Ariſtot.*

Obteſtatio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἐπιμαρτυρία, ας, *Thuc.*

Obteſtor, ἀντιβολέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκλιπαρέω τινὰ, *Plut.* Deum, ἱκετεύω θεὸν, *Xenoph.*

Obticentia, ἡ ἀποσιώπησις, εως, *Plut.*

Obticeo, ſ. Obticeſco, ἀποσιωπάω, *Plut.*

Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* locum, χώραν ἐπέχω, *Dion. Hal.*

Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.*

Obtorqueo, διαστρέφω, *Theophr.*

Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ὁ φθόνος, *id.* ὁ διασυρμός.

Obtrectator, ὁ βάσκανος, ου, *Dem.* φθονεῖν εἰθισμένος, *id.* ὁ ϗ ἡ κακολόγος.

Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινα ἐπί τι, *Lucian.* πρός τι, *id.* λοιδορέομαί τινι, *id.* διασύρω τινὰ.

Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, *Xen.*

Obtrunco, ἀποκεφαλίζω, *N. T.*

Obtueor, ἀντιβλέπω, *Ælian.*

Obtundo, ἀπαμβλόω, *Plut.* ἐξαμβλόω, *Plut.* aures, ἐκκωφέω τὰ ὦτα, *Lucian.*

Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, οῦ.

Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινὶ, *Dem.* ἐπιστομίζω τινὰ, *idem*, aures, βύω τὰ ὦτα, LXX.

Obtuſe, ἀμβλύως, video, ἀμβλυώττω, *Lucian.* obtuſiſſime video, ἀμβλύτατα ὁράω, *Plut.*

Obtutus, us, ἡ πρόσοψις, εως, *Soph.* τὸ βλέμμα, ατος, *Dem.*

Obvallo, χαρακόω, *Æſchin.*

Obvenio, προσέρχομαι, *Dem.*

Obverſor, περιΐσταμαι, *Dem.*

Obverto, ἐπιστρέφω, alicui terga, τὰ νῶτα τινι, *Lucian.*

Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαι τινι, ſ. eo alicui, ἀπαντάω τινὶ, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Obvio, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἀντιάζω τινὶ, *Plut.* ὑπαντιάζω τινι, *Lucian.*

Obvius, a, um, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*

Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ, ὁ ἀποσκιασμὸς, οῦ.

Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, *N. T.* τινὶ, *Lucian.* κατασκιάζω.

Obvolvo, περιελίττομαι, *Plut.* aliquid aliquo, περιστέλλω τι τινι, *id.*

Occa, τὸ βωλόκοπον, ου.

Occalleſco, ἀποσκιρρόομαι.

Occaſio, ὁ καιρὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. *id.* ἡ εὐπορία, ας, *Iſocr.* ultro obiata, καιρὸς αὐτόματος, *Dem.* magna, μέγας, *Iſocr.* mirifica, μέγιστος, *Dem.* optima, κάλλιστος, *Iſocr.* apta ad aliquid, ἁρμόττων τινὸς, *Dem.* utilis, συμφέρων, *id.* ſingularis, εὐπορία πολλὴ, *id.* occaſionem quæro, καιρὸν ζητέω, *id.* nundinor, πρίαμαι, *id.* præbeo, ſ. ſuppedito, παρασκευάζω, *id.* accidere, συμβαίνειν, *id.* contingere alicui, γίγνεσθαι τινι, *id.* incidere, συμπίπτειν, *id.* venire, ἐλθεῖν, *id.* habere, ἔχειν, *Dem.* exſpectare, περιμένειν, *Iſocr.* prætermittere, παριέναι, *Dem.* demittere, ἀφιέναι, *id.* obſervo, παρατηρέω, *id.* aucupor, λαμβάνω, *Diod. Sic.* occaſione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, *Dem.*

Occaſiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ου.

Occaſus, us, ἡ δυσμὴ, ῆς, ſolis, ἡλίου, *Xenoph.* ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ad occaſum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες, *Dem.*

Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.

Occento, καταᾴδω, *Herodot.*

Occepto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.*

Occidentalis, e, δυσμικὸς, ὴ, ὸν, *Ptol.*

Occidio, idem quod *Occiſio.*

Occido, φονέω, aliquem, τινὰ, *Herodot.* Conf. *Interficio.*

Occido, καταπίπτω, *Al. Aphr.* ſol occidit, ἥλιος δύει, ſ. καταδύει.

Occiput, ἡ κοτὶς, ίδος, *Hippocr.*

Occiſio, ὁ φόνος, ου, *Dem.* Conf. *Cædes.*

Occiſor, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.*

Occlamito, καταβοάω, *Thuc.*

Occludo, κατακλείω, *Xen.*

Occo, βωλοκοπέω, *Ariſtoph.*

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Conf. *Abſcondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occulte, κρυφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* ἀφανῶς, *Dem.*

Occulto, κρύπτω, *Dem.* ἀποκρύπτω, aliquid, τὶ, *id.*

Occultus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἄδηλος, *Dem.*

Occumbo, τελευτάω, *Xen.* τελευτάω τοῦ βίου, *id.* τὸν βίον, *Lucian.* Conf. *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀσχολία, ας, *Dem.* Conf. *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* αἱρέω πόλιν, *Plut.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* ἐπικαταλαμβάνομαί τινος, *Æſchin.* ἐπέχω τι, *Ariſtot.* τινὸς, *Thuc.* occupor in aliqua re, ἄσχολος εἰμι πρός τινι, *Ariſtot.* ἄσχολος γίνομαι διά τι, *Demoſth.*

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xen.* occurrit mihi aliquid, ὑπέρχεταί τί μοι, *Iſocr.* ἔρχεταί μοι ἐπὶ νοῦν, *Dem.*

Occurſatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.

Occurſo, ἔπειμι, *Herodian.* alicui, τινὶ, ἀπαντάω τινι, *Xenoph.*

Occurſus, us, ἡ ἀπάντησις, εως, τὸ συνάντημα.

Ooeanus, ὁ ὠκεανὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, ου, *Ariſtot.* τὸ ὀμματίδιον, ου, *id.*

Ocrea, ἡ κνημὶς, ῖδος, *Hom.*

Ocreatus, a, um, ὁ ϗ ἡ κνημιδοφόρος, ου.

Octavum, ὀκτάκις.

Octavus, a, um, ὄγδοος, όη, οον, *Thuc.*

Octies, ὀκτάκις.

Octingenteſimus, a, um, ὀκτακοσιαστὸς, ὴ, ὸν.

Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, αι, α.

Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτὼ, *Plut.* qui octo dierum eſt, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, *id.*

October, ὁ πυανεψιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ὀκτώβριος, ου.

Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, *Herodian.* Conf. *Duodeviginti.*

Octogeſimus, a, um, ὀγδοηκοστὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Octogies, ὀγδοηκοντάκις.

Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, *Ælian.*

Octonarius, a, um, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ἡ ὀγδοὰς, άδος, *Plut.*

Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλοῦς, ῆ, οῦν.

Octuplus, a, um, ὀκταπλάσιος, ια, ιον.

Oculatus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυόμματος, ου, *Lucian.* ὀξυδερκὴς, teſtis, ὁ αὐτόπτης, ου, *Xenoph.*

Oculitus, ὀφθαλμόθεν.

Oculus, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Dem.* τὸ ὄμμα, ατος, *Ariſtot.* uterque, ἄμφω ὀφθαλμοὶ, *Dem.* ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *id.* adſpicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινα ὀφθαλμοῖς, *id.* occludere alicui oculos, συγκλεῖσαί τινι ὀφθαλμοὺς, *id.* cui oculus erutus eſt, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος, *id.* ἀπεστερημένος ὀφθαλμὸν, *id.* oculos attollo, ἀνακύπτω, *N. T.* ad oculos paſcendos facere, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν, *Ælian.*

Ocymum, ſ. ocimum, τὸ ὤκιμον, ου, *Dioſc.*

Ocyor, ὁ ϗ ἡ ὠκίων, ονος.

Ocyus, ὠκύτερον, ocyſſime, ὤκιστα.

Oda, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xen.*

Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ου, *Heſych.*

Odi, μισέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ob aliquid, τινὸς, *Plut.* aliquid, ἐχθαίρω τι, *id.* Conf. *Odium.*

Odioſe, μισητῶς, δυσκόλως, *Dem.* ἐχθρωδῶς, *id.* φιλαπεχθημόνως, *Lucian.*

Odioſus, a, um, μισητὸς, ὴ, ὸν, στυγερὸς, ὴ, ὸν, φορτικὸς, ὴ, ὸν, & moleſtus, ϗ ἐπαχθὴς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, & diis inviſus, ϗ ἐχθρὸς θεοῖς, *idem.*

Odium, τὸ μῖσος, εος, *Ariſtot.* in aliquem, τινὸς, *Thuc.* in odio eſſe omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, *Lucian.* odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινος, *Plato,* dignus, qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος, *Dem.* odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, *Iſocr.* odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν, ſ. διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ, *Dem.* proſequi aliquem odio, νεῖν τινι ἔχθιστα, *Ælian.* ob aliquid, μισεῖν τινά τινος, *Plut.*

Odor, ἡ ὀσμὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ὀδμὴ, ῆς, *Lucian.* bonus, ἡ εὐοσμία, ας, *Theophr.* ἡ εὐοδμία, ας, *idem,* malus, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ ἀοσμία, ας, *Theophr.* odore paſcere, ἑστιᾶν τῇ ὀσμῇ, *Ælian.* carens, ὁ ϗ ἡ ἄοσμος, ου, *Theophr.*

Odorabilis, e, ὀσφραντὸς, ὴ, ὸν, *Ægin.* ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ὀσφρητὸς, ὴ, ὸν, *idem.*

Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.*

Odoratio, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*

Odoratus, a, um, ἀρωματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ θυώδης, εος, *Theophr.*

Odoratus, us, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*

Odoro, θυμιάω, *Herodot.* ἀρωματίζω, *Al. Aphr.*

Odoror, ὀσφραίνομαι, *Xenoph.*

Odorus, a, um, ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*

Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.*

Oeconomicus, a, um, οἰκονομικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ου, *Ariſtot.* ſum, οἰκονομέω, *N. T.*

Oenopola, ὁ οἰνοπώλης, ου, ſum, οἰνοπωλέω, *Ariſtot.*

Oeſtrum, ὁ οἶστρος, ου, *Plut.* oeſtro exagito, ἐξοιστρέω, *Lucian.*

Offa, ἡ μάζα, ης, *Ariſtoph.*

Offella, τὸ μάζιον, ου, *Athen.* ἡ μαζίσκη, ης, *Ariſtoph.*

Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατος, *N. T.* ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Offendo, προσκόπτω, pedem ad lapidem, πόδα πρὸς λίθον, *N. T.* λίθῳ, *ibid.* προσπταίω λίθῳ, *Plut.* aliquem, προσκρούω τινὶ, *idem,* aliquem aliqua re, λυπέω τινά τι, *Dem.* ἔν τινι, *id.* i. e. *Invenio,* quod vide.

Offenſa ſ. Offenſio, ἡ ἀηδία, ας, *Dem.* τὸ ἀηδὲς, έος, *id.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* τὸ πταῖσμα.

Offenſiuncula, τὸ πταισμάτιον.

Offenſo, προσκρούω, aliquem, τινὶ, *Plut.*

Offero, προσφέρω, donum & victimam, δῶρον ϗ θυσίαν, *N. T.* me conſpectui alicujus, ἐπισημαίνω ἐμαυτόν τινι, *Dion. Hal.* me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, *Plut.* me periculis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, quæſtionem, προτείνω πρότασιν, *Ariſtot.*

Officina, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Plato.* ærarii, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.* vitriarii, τὸ ὑαλουργεῖον, ου, textoris, τὸ ἱστουργεῖον, ου, &c.

Officio, βλάπτω, alicui, τινὰ, *Plato.* Conf. *Noceo.*

Officioſe, θεραπευτικῶς, *Plut.* ἐπιμελῶς.

Officioſitas, ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*

Officioſus, a, um, θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* Conf. *Obſequioſus.*

Officium, τὸ δέον, οντος, *Dem.* τὸ καθῆκον, οντος, *id.* τὸ προσῆκον, οντος, *id.* τὸ ἔργον, ου, *id.* ſuum facere, officio ſuo fungi, ποιεῖν ſ. πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει, *Dem. Iſocr.* nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν, *Iſocr.* mei, tui, veſtri, magiſtratuum, viri ſapientis, &c. officium eſt, ἔργον ἐμὸν, σὸν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντός ἐστι, *Dem. Iſocr. Æſchin.* fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, *Dem.* boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθοῦ ἀνδρὸς, *Plato.* officio deeſſe, προδιδόναι τὰ καθήκοντα, *Luciann.* officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, *Dion. Hal.*

Offuciæ, ὁ φενακισμὸς, οῦ, *Philo.*

Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτέω τινὶ, *Dioſc.*

Oggannio, ἀντικνύζομαι.

Oggero, προβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Oh, Ohe, Oho, ὦ!

Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, *Plato,* pro fructu, *Dem.*

Oleagineus, a, um, ἐλάϊνος, ίνη, ινον.

Olearis, e, ἐλαιηρὸς, ὰ, όν.

Olearius, ὁ ἐλαιοπώλης, ου, *Poll.*

Oleaſter, ἡ ἀγριέλαιος, ου, *Theophr.*

Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.

Oleo, ὄζω, *Dioſc.* ἀπόζω, *Herodot.*

Oleoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐλαιώδης, εος, *Theophr.*

Oleraceus, a, um, ὁ ϗ ἡ λαχανώδης, εος, *Dioſc.* λαχανηρὸς, ὰ, ὸν, *Theophr.*

Oletum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Oleum, τὸ ἔλαιον, ου, *Xenoph.* cedrinum, τὸ κεδρίλαιον, ου, e cneco, τὸ κνηκέλαιον, *Dioſc.* myrtinum, μυρσινέλαιον, ου, *id.* &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον, ου.

Olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινὸς, *Xenoph.* ὀσφράομαι τινὸς, *Lucian.*

Olfactus, us, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*

Olidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀζώδης, εος, *Theophr.*

Olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα, *Dem.* populari rep. uſi, τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, *idem,* τὸ παλαιὸν, *Iſocr.* jam olim, ἐκπάλαι, *N. T.*

Olitor, ὁ κηπωρὸς, οῦ, ὁ λαχανοπώλης, ου.

Oliva, ἡ ἐλαία, ας, *Plato.*

Olivetum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*

Olivo, ἐλαιόω, *Poll.*

Olivum, τὸ ἔλαιον, ου, *Dioſc.*

Olla, ἡ χύτρα, ας, *Xen.* ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως, *Plato.* teſtæ, τὰ χυτραῖα, ων, *Poll.*

Ollaris, e, χυτραῖος, αία, αῖον.

Ollula, τὸ χυτρίον, ου, ου, *Ariſtot.* ἡ χυτρὶς, ίδος, *Dion.*

Olor, ὁ κύκνος, ου, *Ariſtot.*

Olorinus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, *Athen.*

Olus, τὸ λάχανον, ου, *Theophr.* olus colligo, λαχανεύομαι, *Lucian.* olerum collectio, ἡ λαχανεία, ας, *Joſeph.* olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι, *Theophr.* olera perduco, λαχανεύομαι, *Strabo.*

Olympia, *locus Elidis,* ἡ Ὀλυμπία, ας, ludi, τὰ Ὀλύμπια. ων, *Dem.*

Olympiacus, a, um, Ὀλυμπιακὸς, ὴ, ὸν, certamen, ἀγὼν, *Ariſtoph.* victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, *Herodot.*

Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, *Gal.*

Omaſum, ὁ ἐχῖνος, ου, *Baſ.*

Omen, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὄτταν ἀγαθὴν, *Ælian.* πρὸς οἰωνοῦ λαμβάνω ἀγαθοῦ, *Dion. Hal.* ominis mali, ὁ ϗ ἡ ἀπόφημος, ου, *Suid.*

Omentum, τὸ ἐπίπλοον. ου, *Poll.*

Ominator, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Heſych.*

Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* ominare quæſo melius, εὐφήμει, *Plato.*

Ominoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσοιώνιστος, ου, *Lucian.*

Omitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* διαλείπω τι, *id.* ἐάω τι, *id.* aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκὼν, *Xen.*

Omnifarium, παντοδαπῶς, παντοίως, *Herodian.*

Omnigenus, a, um, παντοῖος, οία, οῖον, *Lucian.* παντοδαπὸς, ή, όν.

Omnimode, παντοίως, *Herodian.* πανταχῆ, *Plut.*

Omnimodus, a, um, idem quod *Omnigenus.*

Omnino, πάντως, *Plut.* ὅλως, *Dem.* πάντῃ, *Ælian.* παντάπασιν, *Plato.* differt, τὸ πᾶν διαφέρει, *Xen.*

Omnipotens, ὁ ϗ ἡ παντοκράτωρ, ορος, *N. T.* ὁ ϗ ἡ παγκρατής.

Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, ας, *Sirac.*

Omnis, e, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *Iſocr.* omnes, quotquot, πάντες, ὅσοιπερ, ſ. ὅσοι, *Dem.* ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *id.* ante omnia fac, περὶ παντὸς ποίει, *id.* omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι, *id.* omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.*

Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, ου, *Dioſc.*

Onager, ὁ ὄναγρος, ου.

Onerarius, a, um, φορτικὸς, ὴ, ὸν, navis, πλοῖον, *Thuc.*

Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινά τι, *N. T.* mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἡμιόνους, *Ariſtot.* navem frumento, γεμίζω ναῦν σίτου, *Dem.*

Oneroſus, a, um, φορτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Onus, τὸ φορτίον, ου, *Dem.* ὁ φόρτος, ου, *Lucian.* navis, ὁ γόμος, ου, *Poll.* jumenti, τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* impono alicui, φορτίζω τινὰ, *N. T.* majus ſuſcipere viribus, φορτίον μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, *Dem.* excutio, ἀποφορτίζομαι, *Syneſ.*

Onuſtus, a, um, πεφορτισμένος, ίνη, ίνον, *N. T.*

Onychinus, a, um, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*

Onyx, ὁ ὄνυξ, χος, *Dioſc.*

Opacitas, τὸ ἐπίσκιον, ου.

Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινὶ, *N. T.* τι, *ibid.*

Opacus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάσκιος, ου, *Philo* ὁ ϗ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.*

Opella, τὸ πραγμάτιον, ου.

Opera, æ, ἡ ἐργασία, ας, do, ut liberer, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, *N. T.* do ſ. navo alicui, σπουδάζω περί τινος, *Plato.* περί τι, *Xen.* ὑπέρ τινος, *Dem.* ἐπί τινι, *Iſocr.* τι, *Plato.* in aliqua re, συμπράττω τί τινι, *Plut.* multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι, *Ariſtot.* opera danda eſt, ut habeas, πειρατέον ἔχειν, *id.* χρὴ σπουδάζειν, ὅπως ἔχῃς, *Dem.* operæ pretium eſt conſiderare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *Dem.* audire, ἄξιον τῶν πραγμάτων ἀκοῦσαι, *Ariſtoph.* προὔργου ἐστὶ, *Plato.*

non eſt operæ pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπουδῆς, *Ælian.* opera mutua, ἡ συνεργία, ας, *Dem.*

Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος, *Ariſtot.*

Operarius, a, um, ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, i. e. mercede conductus, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Operarius, ὁ ἐργαστὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ ἐργάτης, ου, *idem.*

Operatio, ἡ ἐργασία, ας, *Ariſtot.*

Operator, ὁ ἐργάτης, ου, *Xen.*

Operculum, τὸ πῶμα, ατος, *Athen.* operculo claudo, πωμάζω, *Ariſtot.*

Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.

Operior, καλύπτω. Conf. *Tego.*

Operor, ἐργάζομαι, adſidue, συνεχῶς, *Ariſtot.*

Operoſe, ἐργαστικῶς, ἐργατικῶς, *Plut.*

Operoſus, a, um, ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἐργώδης, & moleſtus, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ου, καὶ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Operte, κρυφῇ, *N. T.*

Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος, *Ariſtot.*

Opertus, καλυπτὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ κατάστεγος.

Opes, vide *Divitiæ*, item *Auxilium.*

Opifex, ὁ δημιουργὸς, ου, *Ariſtot.* ὁ χειροτέχνης, ου, *Dion. Hal.*

Opificium, ἡ δημιουργία, ας, τὸ δημιούργημα, ατος, τὸ χειρούργημα.

Opilio, ὁ προβατεὺς, έως, *Ariſtoph.* ὁ ποιμήν.

Opime, πιόνως.

Opimitas, ἡ πιότης, ητος, *Ariſtot.*

Opimo, πιαίνω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*

Opimus, a, um, ὁ καὶ ἡ πίων, ονος, *Ariſtot.*

Opinabilis, e, δοξαστὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Opinatio, ἡ δοξασία, ας, *Suid.* τὸ δόξασμα, ατος, *Plato.*

Opinator, ὁ δοξαστὴς, οῦ.

Opinio, ἡ δόξα, ης, *Thuc.* ἡ δόκησις, εως, *Plut.* opinionem alicujus rei excitare alicui, προσρίψασθαι τινι δόξαν τινος, *Dem.* habere talem de aliquo, ὑπάρχειν τινὶ τοιαύτην ὑπόληψιν περί τινος, *id.* conſequi alicujus rei, ἐκφέρειν δόξαν τινος, *id.* opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ, *id.* judicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περί τινος, *id.* opinionem fallere alicujus, παρακρούεσθαι δόξαν τινος, *Iſocr.* deducere aliquem ab opinione, μεταστῆναι γνώμην ſ. δόξαν τινος, *id.* deduci ab opinione, ἀφίεσθαι τῆς δόξης, *id.* opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δόξαν, *Dem.* abolere de ſe conceptam, διαλύειν δόξαν τινα, *Iſocr.* opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.* majus, τῆς δόξης μεῖζον, *Plut.* opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος, *Æl.*

Opinioſus, a, um, δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Opinor, δοξάζω, male, κακῶς, *Pluto.* de aliqua re, περί τινος, *id.* Conf. *Opinio.*

Opipare, πολυτελῶς, *Dem* δαψιλῶς.

Opiparus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Opitulatio, ἡ βοήθησις, εως. Conf. *Auxilium.*

Opitulor, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* Conf. *Auxilior.*

Opium, τὸ ὄπιον, ου, *Dioſc.*

Opobalſamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *Dioſc.*

Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, *Dem.* quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, *Iſocr.* aliquem docere quid, χρὴ τινα διδάσκειν τι, *Xen.* facere, ποιεῖν, *Plato*, & neceſſe eſt alere milites, δεῖ καὶ ἀναγκαῖόν ἐστι τρέφειν στρατιώτας, *Dem.* ut convenit & oportet, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, *id.*

Opperior, περιμένω, aliquem, τινὶ, *Plut.* Conf. *Exſpecto.*

Oppeto, ἀποίχομαι, *Plut.* Conf. *Morior.*

Oppico, πισσόω, *Cl. Al.* aliquid, καταπισσόω τι, *id.*

Oppidanus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κατὰ πόλιν, *Dion. Hal.* πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Oppidatim, κατὰ πόλιν.

Oppido, κομιδῇ, *Dem.* λίαν.

Oppidulum, ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.* τὸ πολίχνιον, ου, *Iſocr.*

Oppidum, ἡ πόλις, εως, *Dem.* Conf. *Urbs.*

Oppignero, ἐνεχυριάζω, *Dem.* alicui ædes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν, *id.* alicui ſuas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, *id.* παρακατατίθεμαί τινι χρήματα, *id.* facultates oppigneratæ ſunt, οὐσία ὑπόκειται, *id.*

Oppleo, ἀναπληρόω, *Plato.* Conf. *Impleo.*

Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινὶ, *Dem.* manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν, *Plut.*

Opportune, εὐκαίρως, *Iſocr.* dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, *id.*

Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Iſocr.* auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *Dem.* omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, *Dem.*

Opportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, ου, tempus, καιρὸς, *Herodian.* ad aliquid, ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.*

Oppoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Naz.*

Oppreſſio, ἡ καταπίεσις, εως, ἡ κατάθλιψις, tyrannica, ἡ καταδυναστεία, ας.

Opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Iſocr.* bello, κατατρίβω τινὰ περὶ τὸν πόλεμον, *Plut.*

Opprobratio, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ διαβολὴ, ῆς, *id.*

Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.*

Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ, *Dem.* Conf. *Exprobro.*

Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *id.* ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* urbis, ἡ πολιορκία, ας, *id.*

Oppugnator, διαμαχόμενος, ένη, ενον, *Dem.* urbis, ὁ πολιορκητὴς, οῦ, *Athen.*

Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τείχη, *Dem.* urbem, Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, *Plut.* aciem inſtructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, *id.*

Ops, ἡ Ῥέα, ας.

Opſonator, ὁ ὀψώνης, ου, *Ariſtoph.*

Opſonatus, ſ. Opſonatio, ἡ ὀψωνία, ας, *Plut.*

Opſonium, τὸ ὀψώνιον, ου, *Plut.* τὸ ὀψάριον.

Opſono ſ. opſonor, ὀψωνέω, *Ariſtoph.*

Optabilis, e, εὐκτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* alicui, εὐκταῖος, αία, αῖόν τινι, *Lucian.*

Optabiliter, εὐκτῶς.

Optatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.*

Optato, κατ᾽ εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.

Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Optimas, ὁ κράτιστος, ου, ὁ ἄριστος, ου, *Ariſtot.*

Optime, βελτίστως, βέλτιστα, *Dem.* ἄριστα, *id.* me gero, ἀριστεύω, *Iſocr.*

Optimus, a, um, κράτιστος, ίστη, ιστον, *Plut.* βέλτιστος. η, ον, *Thuc.* ſum, κρατιστεύω, *Iſocr* ἀριστεύω, *id.*

Optio, ἡ αἵρεσις, εως, *Dem.* optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν τινος, *id.* eſſe alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, *idem*, accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, *id.*

Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, *Dem.* a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν, *Iſocr.* nefaſta, ἀθέμιστα, *Xen.* audire aliquem, ποθέω τινὰ ἀκούειν, *Dem.*

Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ εὐπορία. Conf. *Divitiæ.*

Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, *Dem.*

Opulentus, a, um, πλούσιος, ια, ιον, *idem.* Conf. *Dives.*

Opus, ἔργον, ου, *Dem.* aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ, *Iſocr.* ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *Dem.* bonum, τὸ ἀγαθοέργημα, ατος, malum, τὸ κακούργημα, ατος.

Opus eſt, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, *Ariſtot.* verbis, δεῖ λόγου, *id.* alicui aliqua re, δεῖ τινι τινος, *idem*, προσδεῖ τινί τινος, *Dem.* alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινι τινος πρός τι, *Ariſtot.* opus habeo alicuius rei, δέομαι τινος, *Iſocr.* χρείαν ἔχω τινὸς, *N. T.* opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, *Æſchin.*

Opuſculum, τὸ ἐργίδιον, ου.

Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ χρησμῳδία, ας, *Herodot.* τὸ μαντεῖον, ου, *Dem.* τὸ μάντευμα, ατος, *Plato.* Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, *Iſocr.* fide digniſſimum, μαντεῖον πιστότατον, *id.* oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὴν μαντείαν, *Dem.* petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περί τινος, *Iſocr.* recitare, ἀναγινώσκειν μαντείαν τῶν θεῶν, *Dem.* hoc dicit, μαντεία φησὶ τοῦτο, *idem*, adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ, *Plut.* conſulere, μαντεύεσθαι, *Plut.* χρηστηριάζεσθαι, *Diod. Sic.*

Oratio, ὁ λόγος, ου, *Dem.* forenſis, ἡ δικογραφία, ας, *Iſocr.* λόγος δικανικὸς, *idem*, orationem inſtituo, λόγον προαιρέομαι, *Iſocr.* meditor, μελετάω, *id.* compono, conficio, συντίθημι, *id.* paro, παρασκευάζω, *idem*, ſcribo, γράφω, *Dem.* συγγράφω, *id.* conficio, ποιέομαι, *id.* perficio, ἐξεργάζομαι, *idem*, finio, ἐπιτελέω, *Iſocr.* edo, ἐκδίδωμι, *idem*, habeo, λέγω, *Dem.* adverſus aliquem, δημηγορέω κατά τινος, *id.* audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, *id.*

Oratiuncula, τὸ λογίδιον, ου, *Iſocr.*

Orator, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ λέγων, οντος, *idem.*

Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Oratorie, ῥητορικῶς, *Æſchin.*

Oratorius, a, um, ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Orbatio, ἡ στέρησις, εως, *Ariſtot.*

Orbiculatim, κυκληδὸν, σφαιρικῶς, *Plut.*

Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, ου.

Orbis, ὁ κύκλος, ου, *Plato.* ἡ οἰκουμένη, ης, *Dem.* in orbem, κύκλῳ, *Herodian.*

Orbita, ἡ τροχιὰ, ᾶς, ἡ ἁρματοτροχία, ας, *Lucian.*

Orbitas, *liberorum*, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Plut.* parentum, ἡ ὀρφανία, ας, *Dem.*

Orbo, ἀποστερέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberis, ἀτεκνέω, LXX. Conf. *Privo.*

Orbus, a, um, πηρώμενος, ένη, ενον, *Lucian.* liberis, ὁ καὶ ἡ ἄπαις, αιδος, *Dem.* parentibus, ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Orcheſtra, ἡ ὀρχήστρα, ας, *Iſocr.*

Orcus, ὁ ᾅδης, ου.

Ordinarius, a, um, τακτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Ordinate, ſ. Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, *Iſocr.* εὐτάκτως.

Ordinatio, ἡ τάξις, εως, *Dem.* ἡ εὐταξία, ας, *Iſocr.*

Ordino, ἐγκοσμέω, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, *Plato.* omnia bene, διατάττω εὖ ἕκαστα, *Xenoph.* milites, διοικέω τὸ στρατόπεδον, *Herodian.*

Ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινὸς, *Plato*, ſectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, *Plut.* telam, ὑφαίνω ἱστὸν, *Hom.* Conf. *Inchoo*, *Incipio.*

Ordo, ἡ τάξις, εως, vitæ, βίου, *Iſocr.* militum, τὸ τάγμα, ατος, *Plut* equeſtris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, *Herodian.* in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, *Dem.* ordinem verborum conſtituo ſ. ſervo, ποιέω τάξιν τῶν λόγων, *id.* obſervo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, *Iſocr.* deſero, λείπω τὴν τάξιν, *Dem.* in ordinem redigo, κατατάττω εἰς τάξιν, *Lyſ.* ordinem militarem duco, ταγματαρχέω, *Philo*, ordine eo, ſ. procedo, στείχω, ſto, στιχηδὸν ἵσταμαι, *Suid.* diſpono, στιχίζω, *Æſchin*, ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι, *Dem.*

Organice, ὀργανικῶς, *Ariſtot.*

Organicus, a, um, ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Organum, τὸ ὄργανον, ου, *Ariſtot.*

Orgyia, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, *Herodot.*

Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, *Plato.*

Oriens, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *N. T.* αἱ ἀνατολαὶ, ῶν, *Herodian.*

Orificium, τὸ στόμα, ατος, *Ariſtot.*

Origanum, τὸ ὀρίγανον, ου, *Dioſc.*

Originalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀρχέγονος, ου, peccatum, ἁμάρτημα.

Originarius, a, um, ἀρχικὸς, ἡ, όν.

Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας, Cic.

Origo, ἡ γένεσις, εως, *Plato*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *id.* i. e. cauſſa, ἡ αἰτία, ας, *Plut.* verborum, ἡ ἐτυμολογία, ας, *Cic.*

Orior, γίνομαι, *Xenoph.* ἐπανατέλλω. Conf. *Naſcor.*

Oriundus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόγονος, ου, *Dem.* ab aliquo, γεγονὼς παρά τινος, *Iſocr.*

Oriza, vide *Oryza.*

Ornamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato*, ὁ κόσμος, ου, *Ariſtot.* ornamento eſſe alicui, κόσμον εἶναί τινι, *Plut.*

Ornate, κεκοσμημένως, χαριέντως.

Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*

Ornatus, ὁ κόσμος, ου. *Dem.*

Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.

Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, *Dem.*

Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, *Demoſth.* aliquem, ne ſuccenſeat, παραιτέω τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, *Dem.* & poſtulo hoc ab omnibus, δέομαι ϗ ἀξιόω παρὰ πάντων, *id.* vos & obſecro, ἱκετεύω ὑμᾶς ϗ ἀντιβολέω, *id.* i. e. orationem habeo, ἐρέω, *Dem.*

Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Dem.*

Orſus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Initium.*

Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, ας, *Baſ.*

Orthodoxus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀρθόδοξος, ου, ſum, ὀρθοδοξέω, *Baſ.*

Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, *Gramm.*

Ortus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, *Demoſth.* Conf. *Natus.*

Ortus, ἡ γένεσις, εως, ἡ ἀνατολή.

Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, *Dioſc.*

O ſi, εἴθε, ſcriberet, γράψειε, *Plato*, ſcripſerit, ἔγραψε, *Xen.* Conf. *Utinam.*

Os, oris, τὸ στόμα, ατος, *Dem.* aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα περὶ τινος οὐκ ἔχειν, *id.* audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος, *id.* obturare alicui, ἐπιστομίζειν τινὰ, *id.* ἐμφράττειν στόμα, *id.* in ore omnium hæc ſunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται, *Plut.* πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, *id.* aperio, & ſolvo, ἀνοίγω ϗ λύω στόμα, *id.* contineo, ἔχω στόμα, *Soph.* in ore habeo, ἀνὰ στόμα ἔχω, *Xen.* uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, *Plato*, in os ſ. buccam venire, ἐπὶ στόμα ἔρχεσθαι, *idem*, i. e. *facies*, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*

Os, oſſis, τὸ ὀστέον, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, *Plut.*

Oſcitanter, ἀμελῶς, *Iſocr.* ὀλιγώρως, *Dem.* ῥαθύμως.

Oſcitatio, ἡ χάσμη, ης, *Ariſtot.*

Oſcito ſ. Oſcitor, χασμάομαι, *Al. Aphr.*

Oſculatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Oſculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, τῷ στόματι, *Xen.* alicujus manus & pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας ϗ πόδας, *id.* complector aliquem & oſculor, συλλαμβάνω τινὰ ϗ φιλέω, *Plut.*

Oſculum, i. e. *os parvum*, τὸ στομάτιον, ου, τὸ στόμιον, ου, *Athen.* i. e. baſium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.* do, καταφιλέω. Conf. *Oſculor.*

Oſor, ὁ μισητὴς, οῦ.

Oſſeus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀστώδης, εος, *Athen.* ὄστινος, ίνη, ινον.

Oſſiculum, τὸ ὀστάριον, ου.

Oſſuarium, τὸ ὀστοδοχεῖον, ου.

Oſtendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, *Dem.* aliquid ſatis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς, *Iſocr.* aliquid manifeſte, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, *Dem.* δείκνυμί τι σαφῶς, *id.* admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τί τινι, *id.* alicui, quod, δηλόω πρός τινα, ὅτι, *Iſocr.* me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βέλτιστον, *id.*

Oſtentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, *Iſocr.* ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ὁ κομπασμός.

Oſtentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *id.*

Oſtento, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* vires, ποιέομαι ἔνδειξιν τῆς ῥώμης, *id.* aliquid, ἐμπομπεύω τινὶ, *Dem.*

Oſtentum, τὸ σημεῖον, ου, *Dem.* τὸ τέρας, ατος, *Plut.*

Oſtiarius, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*

Oſtiatim, κατὰ θύρας.

Oſtiolum, τὸ θυρίδιον, ου, τὸ θύριον.

Oſtium, ἡ θύρα, ας, *Xenoph.* Conf. *Janua, Fores*, fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, *Ariſtot.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Pauſ.*

Oſtrea, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.*

Oſtreoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀστρεώδης, εος.

Oſtreum, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.* τὸ ὄστρειον, ου, *Athen.*

Oſtrinus, a, um, ὄστρειος, εία, ειον.

Otiolum, τὸ σχολίδιον, ου.

Otior, σχολάζω, *Dem.* ἀργέω, *id.* Conf. *Otium.*

Otioſe, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς, *Plato, Æſchin.*

Otioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπράγμων, ονος, vita, βίος, *Dem.* σχολαῖος, αία, αῖον.

Otium, ἡ σχολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπονία, ας, *Plut.* ἡ ἀπραξία, ας, *id.* τὸ ἀπράγμον, ονος, *Thuc.* ago, σχολὴν ἄγω, *Dem.* impendo alicui rei, ποιέω πρός τι, *Xenoph.* eſſe alicui, γίνεσθαί τινι, *Plato*, ſcribendi, εἶναί τινι γράφειν, *Xen.* habere, ὑπάρχειν τινὶ, *Ariſtot.* conſumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, *Iſocr.* per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν ſ. ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι, *Dem.* otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν, *Plato*, abundo, εὖ ἔχω σχολὴν, *Plato.*

Ovalis, e, ὁ ϗ ἡ ᾠοειδὴς, έος, *Xiph.* ὁ ϗ ἡ ᾠώδης, εος.

Ovatio, ὁ θρίαμβος ἐλάττων, *Dion. Hal.*

Ovicula, τὸ προβάτιον, ου, *Ariſtoph.*

Ovile, τὸ ποίμνιον, ου.

Ovillus, a, um, προβάτειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Ovinus, ὁ ϗ ἡ μήλειος, ovina pellis, τὸ κῶας.

Ovis, τὸ πρόβατον, ου, *Ariſtot.* τὸ μῆλον, ἡ ὄϊς, ὄϊος.

Ovo, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Iſocr.* Conf. *Lætor.*

Ovulum, τὸ ᾠάριον, ου, *Athen.* τὸ ᾠὸν, ου, *id.*

Ovum, τὸ ᾠὸν, οῦ, *Ariſtot.* pario, ᾠοτοκέω, *id.* ᾠὸν τίκτω, *id.* ſterile, ἀνεμιαῖον ϗ ἄγονον, *Ælian.* producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν, *id.* ovis incubo, ἐπῳάζω, *id.*

Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ίδος, *Dioſc.*

P.

PAbularis, e, χορτασματικὸς, ή, όν.

Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ας, ἡ προνομὴ, ῆς.

Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, οῦ.

Pabulatorius, a, um, χορταγωγικὸς, ή, όν.

Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago ſ. educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω, *Xen.*

Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, *N. T.* ἡ νομὴ, ῆς, *Xenoph.* ὁ χιλὸς, οῦ, *id.* ἡ βορά, præbeo, χιλόω, *id.*

Pacate, εἰρηνικῶς, *Iſocr.*

Pacator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.*

Pacatus, a, um, ὁ εἰρηνικὸς, ή, όν, *Iſocr.* εἰρηνευόμενος, ένη, ενον, regio, χώρα, *Polyb.*

Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.*

Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.* ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*

Pacifico, διαλλάττω, quoſdam, τινὰς, *Xenoph.* εἰρηνοποιέω.

Pacificus, a, um, εἰρηναῖος, αία, αῖον, *Thuc.*

Paciſcor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, *N. T.* τινὶ δηναρίου, *ibid.* bona fide, συναλλάττω μετὰ πίστιν, *Ariſtot.* de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, *Herodot.* aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xenoph.* cum aliquo, ὁμολογέω τινὶ, *Dem.* de mercede, μισθὸν, *id.* de cæde, φόνον, *id.*

Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάσκομαί τινα, *Xen.*

Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* ἡ σύμβασις, εως, *Thuc.*

Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* τὸ συγκείμενον, *id.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, *id.* ſervo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, *Dem.* φυλάττω τὴν συνθήκην, *id.* διαφυλάττω τὴν συνθήκην, *Iſocr.* violare ſ. negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν, *Dem.* ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην, *id.*

Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, *Dem.* παιανίζω, *Thuc.*

Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.*

Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, *Plut.* ὁ παιδευτής.

Pædicator ſ. Pædico, ὁ πυγιστὴς, οῦ.

Pædor, ὁ αὐχμὸς, οῦ.

Pæonia, ἡ παιωνία, ας, *Theophr.*

Paganalia, τὰ κωμητικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.

Paganicus, a, um, κωμητικὸς, ή, όν, *Syneſ.*

Paganus, ὁ κωμήτης, ου, *Joſeph.*

Paganus, a, um, κωμητικὸς, ή, όν, *Syneſ.*

Pagatim, κατὰ κώμας, *Plut.*

Pagella, τὸ σελίδιον, ου, *Polyb.*

Pagina, ἡ σελὶς, ίδος, *Dion. Hal.*

Paginula, idem quod *Pagella.*

Pagus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ὁ πάγος.

Pala, τὸ πάλετρον, ου, annuli, ἡ πυελὶς, ίδος, *Lyſ.* ἡ σφενδόνη, ης, *Cl. Al.*

Palæſtra, ἡ παλαίστρα, ας, *Xen.*

Palæſtrita, ὁ παλαιστρίτης, ου, *Plut.*

Palæſtricus, a, um, παλαιστρικὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Palam, περιφανῶς, adulari, περιφανῶς κολακεύειν, *Iſocr.* vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι, *idem*, facere, φανερώτατα ποιεῖν, ſcribit, διαῤῥήδην γράφει, *Dem.* convictus injuriarum, ὄντως ἀδικῶν, *id.* eſt, ὁμολογεῖται, *Iſocr.* φανερόν ἐστι πᾶσι, *id.* πρόδηλόν ἐστι, *Dem.*

Palatim, σποράδην, *Iſocr.*

Palatio, ἡ σκολόπισις, εως, ὁ χαρακισμὸς, οῦ, *Athen.*

Palatium, τὸ παλάτιον, ου, *Plut.* τὸ βασίλειον, ου, *Iſocr.*

Palatum, ὁ οὐρανίσκος, ου, *Galen.* ἡ ὑπερῴα, ας, *Plut.* τὸ ὑπερῷον, ου, *Euſtath.*

Palea, τὸ ἄχυρον, ου, *Xen.* τὸ κάρφος.

Palearis, e, ὁ ϗ ἡ ἀχυρώδης, εος, *Ariſtot.*

Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος, *Ariſtot.*

Palimpſeſtus, ἡ παλίμψηστος, ου, *Plut.*

Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Iſocr.* palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, *Suid.*

Palla, ἡ χλαῖνα, *Hom.*

Pallace, ἡ παλλακὴ, ης, *Ariſtoph.*

Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.

Palleo ſ. Palleſco, ὠχριάω, *Herodot.*

Palleatus, a, um, τριβώνιον ἔχων, ουσα, ον, *Lucian.* τριβωνοφορῶν, οῦσα, οῦν, *Plut.*

Pallidus, a, um, ὠχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ λείφαιμος, ου, *Galen.*

Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.

Palliolum, τὸ ἱματίδιον, ου, tritum, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.*

Pallium, τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.* tritum, ὁ τρίβων, ωνος, *Athen.*

Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως.

Palma, *pars manus*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ἡ φοῖνιξ, ικος, *Dioſc.* i. e. victoria, ἡ νίκη, ης. Conf. *Victoria.*

Palmaris, e, σπιθαμαῖος, αία, αῖον, *Dioſc.*

Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, *Theophraſt.*

Palmo, συνδέω, *Ariſtot.*

Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.* ὁ δοχμὴ, ῆς, *Pauſ.*

Palo, πασσαλεύω, *Ariſtoph.* σκολοπίζω, σταυρόω, *Thuc.*

Palor, περιφέρομαι, πλανάομαι, *Plato.*

Palpamentum, ſ. Palpatio, τὸ θώπευμα, ατος, *Plut.* ἡ θωπεία, ας, *Xen.* ἡ ψηλάφησις.

Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, *Dioſc.*

Palpitatio, ὁ παλμὸς, οῦ, ἡ ἄσπαρσις, εως.

Palpito, σπαίρω, *Athen.* ἀποσπαρθάζω, *Hippocr.* ἀσπαίρω, *Plut.* πάλλομαι.

Palpo, καταψάω, *Xen.* i. e. adulor, θωπεύω. Conf. *Adulor.*

Palpum, ἡ θωπεία, ας, *Xen.*

Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.* ἐναγώνιος καὶ στρατηγητικὴ ἐσθὴς, *id.*

Paludatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ἡ, ὸν.

Palumba, & Palumbes, ὁ φάττος, ου, *Lucian.* ἡ φάσσα, ſ. φάττα, *Epiph.*

Palumbinus, a, um, φάσσινος, ίνη, ινον.

Palus, i, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dioſc.* ἡ χάραξ, ακος, *Ariſtoph.*

Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, *Plato*, ἡ λίμνη, ης, ut Mæotis, Μαιῶτις, ιδος, *Pauſ.*

Paluſter, ſ. Paluſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ λιμνώδης, εος, *id.* ἕλειος, εία, ειον, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἑλώδης, εος, *id.*

Pampinaceus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*

Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, οῦ, ἡ βλαστολογία, ας, *Theophr.*

Pampineus, a, um, ὁ οἰνάρεος, έα, εον, *Athen.*

Pampino, οἰναρίζω, *Athen.* βλαστολογέω, *Theophr.*

Pampinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰναρώδης, εος.

Pampinus, τὸ οἴναρον, ου, *Theophr.* τὸ κλῆμα, ατος, *Ariſtot.*

Panacea, ἡ ϖανάκεια, ας, *Dioſc.*

Panaces, τὸ ϖανακὲς, έος, *Strabo.*

Panarium, ἡ κάρδοπος, ου, *Lucian.*

Pandectæ, οἱ ϖανδέκται, ῶν, *Pandect.*

Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, οῦ, *Gal.*

Pandiculor, σκορδινάομαι, *Ariſtoph.*

Pando, κυρτόω, *Xen.* i. e. explico, ἐκπετάζω.

Pandura, ἡ πανδοῦρα, ας, *Poll.*

Pandus, a, um, κυρτὸς, ἡ, όν.

Panegyricus, a, um, ϖανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως, *Dem.*

Pango, ϖήγνυμι, *Xen.* inducias cum aliquo, ϖοιέομαι ἀνοχὰς ϖρός τινὰ, *Æſchin.*

Panicum, ὁ ἔλυμος, ου, *Dioſc.* i. e. terror panicus, τὸ Πανικὸν, οῦ, *Cic.* Πανικὸς θόρυβος, *Plut.*

Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, *Xen.*

Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, *Plut.*

Panis, ὁ ἄρτος, ου, *Dem.* panem facio, ἀρτοποιέω, *Xen.* formo, διαπλίζω, *Bud.* panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ου, LXX. dulciarius, ἄρτος ἀρτυτὸς, furfuraceus, ὁ ϖιτυρίας, ου, *Theodoret.* hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX. ſimilagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, *Athen.* mucidus, ἄρτος εὐρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βουτυρίτης, ου, cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ου, *Lucian.* bis coctus, ſ. nauticus, ἄρτος δίπυρος, *Suid.* fermentatus, ζυμίτης, ου, *Athen.* ſiligineus, ὁ σιλιγνίτης, ου, ſubcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας, *Philo* excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυστίλη, ης, *Euſtath.*

Pannoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάρραφος, ου, *Luc.*

Pannus, ὁ ῥάκος, ου, *N. T.*

Panther, ſ. Panthera, ὁ ϖάνθηρ, ηρος, *Xen.*

Papa, ὁ ϖάππας, ου.

Papæ! βαβαὶ, *Plato*, felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας, laudem, ϖαπαὶ τῶν ἐπαίνων, *Lucian.*

Papaver, ἡ μήκων, ωνος, *Dioſc.*

Papavereus, a, um, μηκωνικὸς, ἡ, όν, *Athen.*

Papilio, ἡ ψύχη, ης, *Plut.*

Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Pappas, ὁ ϖάππας, ου, *Ariſtoph.*

Pappo, ϖαππάζω, *Hom.*

Pappus, ὁ ϖάππος, ου, *Æſchin.*

Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, *Philo.* τὸ ἔκζεσμα, ατος, *Gal* τὸ φῦμα, ατος, *Dioſc.*

Papyraceus, a, um, ϖαπύρινος, ίνη, ινον.

Papyrum, ſ. Papyrus, ὁ vel ἡ ϖάπυρος, ου, *Theophr.*

Par, i. e. *æqualis*, ἶσος, ἴση, ἶσον, *Dem.* ὅμοιος, οία, οιον, *Iſocr.* numero, ὁ καὶ ἡ ἰσάριθμος, ου, *Herodian.* eſt, ἄξιον, δίκαιον, ϖροσῆκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμον, ἐστι, *Dem.* *Iſocr.* *alii*, ſum alicui rei, ἀρκέω, ἐπί τι, *Plato*, ϖρός τι, *Chryſ.* pari refero, μετρέω τὴν ἴσην, *Pauſ.* quarundam rerum, τὸ ζεῦγος, εος, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱεράκων, *Herodot.*

Parabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπόριστος, ου, *Naz.*

Parabole, ἡ ϖαραβολὴ, ῆς, *N. T.*

Paradoxus, a, um, ὁ καὶ ἡ ϖαράδοξος, ου, *Lucian.*

Paradiſus, ὁ παράδεισος, ου, *Xen.* *N. T.*

Parallelus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράλληλος, ου, *Polyb.*

Paralyſis, ἡ ϖαράλυσις, εως, *Gal.*

Paralyticus, a, um, ϖαραλυτικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Paranymphus, ὁ ϖαράνυμφος, ου, *Heſych.*

Paraphraſis, ἡ ϖαράφρασις, εως.

Paraſanga, ὁ ϖαρασάγγας, ſ. ϖαρασάγγης, ου, *Herodot.*

Paraſita, ἡ ϖαράσιτος, ου.

Paraſitatio, ἡ ϖαρασίτησις, εως.

Paraſitor, παρασιτέω, ῶ, *Athen.* κολακεύω.

Paraſitus, ὁ παράσιτος, ου, *Athen.* ὁ κόλαξ.

Parate, κατεσκευασμένως, ἑτοίμως, *Iſocr.*

Paratus, a, um, ἕτοιμος, οίμη, οιμὸν, ad dicendum, λέγειν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ου, ſum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν, *Dem.* ϖαρασκευασμένος, ένη, ένον, & volens facere, καὶ θέλων ϖοιεῖν, *id.*

Parce, φειδομένως, *N. T.* εὐτελῶς.

Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας, *Naz.* ἡ φειδὼ, όος, *Ariſtot.*

Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, *Xen.* alicui, τινὸς, *Plut.* mihi pro dignitate, ἀξίως ϖροφείδομαι ἐμαυτοῦ, *Iſocr.*

Parcus, a, um, φειδωλὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* φειδόμενος, ένη, ενον, *Dem.*

Pardus, ὁ ϖάρδος, ου, ἡ ϖάρδαλις, εως, *Ariſtot.*

Parens, ὁ γονεὺς, έως, *Dem.* ὁ τοκεὺς, έως, *id.* *plur.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων, *Dem.*

Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ὁ καθαγισμὸς, οῦ, *Lucian.* τὰ κτερίσματα.

Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, οῦ, *Plut.*

Parento, ſ. Parentor, ἐναγίζω, *Pauſ.* καθαγίζω, *Lucian.* κτερίζω.

Pareo, φαίνομαι. Conf. *Appareo*, i. e. obedio, ὑπακούω. Conf. *Obedio.*

Paries, ὁ τοῖχος, ου, *Thuc.*

Parietina, ὁ τοῖχος ἠφανισμένος.

Parilis, e, ὁ καὶ ἡ ϖάρισος, ου, *Polyb.*

Parilitas, τὸ ϖάρισον, ου, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.*

Pario, τίκτω, *Dem.* ἀποτίκτω, *Plut.* ἐκτίκτω, *Plato*, potentiam, ϖεριποιέομαι δυναστείαν, *Ariſtot.*

Pariter, ἴσως, *Dem.*

Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.*

Parmatus, ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, *Dem.*

Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ου.

Paro, ϖαρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν ϖρὸς ἀγῶνα, *Dem.* copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα ϖολλὴν, *App.* Conf. *Comparo.*

Parricida, ὁ ϖατραλοίας, ου, *Dem.* ὁ ϖατροκτονήσας, αντος, *Lucian.* ὁ πατροκτόνος, ου, *Plut.* ὁ ϖατροφόνος.

Pars, τὸ μέρος, εος, civitatis, ϖόλεως, *Dem.* officii, τῶν δεόντων, *id.* ſuffragiorum, τῶν ψήφων, *idem*, adverſa, τὸ διάφορον, ου, *Dion. Hal.* in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, *Dem.* diſtractum eſſe in partes, διϊστάναι εἰς μέρη, *id.* partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινὸς, *id.* partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι, *Lyc.* σύν τινι εἶναι, *Xen.* in partem meliorem accipere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν, *Naz.* aliqua ex parte, μέρος τι, *Thuc.* nulla ex parte, μηδαμόθεν, omni ex parte, τῷ παντὶ, *Dion. Hal.* πάντῃ, *Ariſtot.*

Parſimonia, vide *Parcimonia.*

Particeps, ὁ καὶ ἡ μέτοχος, ου, *Plato*, κοινωνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* operis, συνεργὸς, ἡ, ὸν, *id.* ſum alicujus rei, μετέχω τινὸς, *Iſocr.* alicujus cum aliquo, τινὸς τινι, *Plato*, participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, *Iſocr.*

Participatio, ἡ κοινωνία, ἡ μετοχή.

Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, *Plato.* Conf. *Particeps.*

Particula, ἡ μερὶς, ίδος, *Iſocr.*

Particulatim, κατὰ μέρος, *Dem.*

Partim, κατὰ μέρος, *Dem.* partim ſuperbe, partim abjecte, partim libidinoſe, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερκράτως, *Dem.*

Partio, ſ. Partior, μερίζω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* cum aliquo, διανέμω τι τινὶ, *Iſocr.* τι πρός τινα, *Dem.* Conf. *Divido.*

Partite, μεμερισμένως.

Partitio, ὁ μερισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Partitor, ὁ μεριστὴς, οῦ, *N. T.*

Parturio, ὠδίνω, *Plut.* τοκάω.

Partus, us, ὁ τόκος, ου, *Ariſtot.* ὁ τοκετός.

Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*

Parum, μικρὸν, *Iſocr.* μικρῶς, *Herodian.* abfuit, quin incidiſſent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ ϖεριπεσεῖν, *Iſocr.* quin expugnaretur, μικρὸν παρέλιπον ἐκ πολιορκεῖσθαι, *Lucian.* quin mortuus eſſem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Iſocrat.* quin mancipia facti eſſemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι, *id.* quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγου, μικροῦ δέω, δεῖ ποιεῖν, *Plato*, *Iſocr.* proſum, κατὰ μικρὸν ὠφελέω, *Iſocr.*

Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικροῦ.

Parus, ὁ αἰγιθαλὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Parvulus, a, um, ἄγαν σμικρὸς, ὰ, ὸν.

Parvus, a, um, μικρὸς, ὰ, όν, *Dem.* parvi facio ſ. pendo aliquid, ϖερὶ ὀλίγου ποιέομαί τι, *Iſocr.* ὀλιγωρέω τινος, *id.* ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* πρός τι, *Æſchin.* καταφρονέω τινὸς, *id.* ἀμελῶς ἔχω τινος, *Xen.*

Paſcha, τὸ πάσχα, ατος, *N. T.*

Paſco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ, *Dem.* oculos, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελέω, *Æl.* εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, *Ach. Tat.*

Paſcuum, ὁ νομὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ βόσκημα, ατος, *Plut.* boum, τὸ βουβόσιον, ου, *Strabo.*

Paſcuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνομος, ου.

Paſſer, ὁ στρουθὸς, οῦ.

Paſſerculus, τὸ στρουθίον, ου, *Athen.*

Paſſim, ἑκάστοτε, *Herod.* ἀνέδην, *Plut.* πολλαχοῦ, *Iſocr.*

Paſſus us, τὸ βῆμα, ατος, *Xen.* *menſura*, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς, *id.*

Paſtillus, ὁ τροχίσκος, ου, *Celſ.*

Paſtinatio, ἡ σκαφεία, ας, *Suid.*

Paſtinum, τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*

Paſtio, ἡ νόμευσις, εως.

Paſtor, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.* *proprie ovium*, ὁ ποιμὴν, ένος, *Plato.*

Paſtoralis, e, ſ. Paſtoritius, a, um, ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.* νομευτικὸς, ἡ, ὸν, ſcientia, ἐπιστήμη, *Plato.*

Paſtus, us, ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.* ἡ σίτησις.

Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.* Conf. *Manifeſto.*

Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.* ἡ φανέρωσις, i. e. *revelatio*, ἡ ἀνακάλυψις, εως, *N. T.*

Patella, τὸ λεκάνιον, ου, *Ariſtoph.*

Patenter, ἀνοικτεί.

Pateo, ἀνέῳγμαι, *Ariſtot.* i. e. manifeſtus ſum, διακαλύπτομαι, *Dem.* φαίνομαι.

Pater, ὁ ϖατὴρ, τρὸς, *Dem.* naturalis, φύσει πατὴρ, *id.* adoptativus, πατὴρ ποιησάμενος, *id.* familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ου, *Plut.* patres conſcripti, πατέρες συγγεγραμμένοι, *id.* a patre, πατρόθεν, *id.*

Patera, τὸ δέπας, αος, *Athen.*

Paternus, a, um, πατρῷος, ῴα, ῷον, virtus, ἀρετὴ, *Dem.* gloria, δόξα, *id.* πάτριος, ία, ιον, *id.* πατρικὸς, ἡ, ὸν, amicitia, φιλία, *Dem.*

Pateſco, ἀνοίγομαι. Conf. *Pateo.*

Pathicus, a, um, παθικὸς, ἡ, ὸν.

Patibilis, e, παθητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Patibulum, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Plut.*

Patiens, ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, *Baſ.* laborum, καρτερικὸς, ἡ, ὸν, πόνων, *Xen.*

Patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, *Demoſth.* fero, aliquid εὖ μάλα τλημόνως τι ὑπομένω, *Ælian.*

Patientia, ἡ ὑπομονή, ῆς, *N. T.* ἡ καρτέρησις, εως, *Plato*, ἡ καρτερία, ας, *Dem.*

Patina, ἡ λεκάνη, ης, *Plut.* ἡ λοπὰς, άδος, *idem.*

Patior, πάσχω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ὑπομένω τι, *Xen.*

Patratio, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*

Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, *Dem.*

Patriciatus, us, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.

Patricida, vide *Parricida.*

Patricius, ὁ πατρίκιος, ου, ὁ εὐπατρίδης, ου, *Herodian.*

Patrie, πατρικῶς, *Ariſtot.*

Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων, *Dem.* ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς οὐσία, *id.* ἡ πατρῴα οὐσία, *Lucian.* conſumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν, *Dem.* magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τοῦ πατρὸς, *id.* obtinere poſt obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, *idem*, privari, ſ. excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, *idem*, ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων *Iſocr.* fraudari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν πατρῴων ὑπό τινος, *Dem.*

Patrimus, a, um, ᾧ vel ὁ πατήρ ἐστι, ὁ καὶ ἡ ἀμφιθαλὴς, έος, *Plut.* ᾧ γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι εἰσιν, *Poll.*

Patriſſo, πατρῴζω, *Herodian.*

Patrius, a, um, πατρικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Patro, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, *Dem.* ἡ προστασία, ας, *Plut.*

Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινὶ, *Dem.* συμβοηθέω τινὶ, *id.* συνεῖπόν τινι, *id.* προΐσταμαι.

Patrona, ἡ συνήγορος, ου.

Patronus, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ προστάτης, ὁ σύνδικος, ου, *id.* templi, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ, *id.* patronum deligo legis, αἱρέω σύνδικον τῷ νόμῳ, *id.* decerno, χειροτονέω σύνδικον ὑπέρ τινος, *id.* adhibeo cauſſæ, καλέω συνήγορον ἀγῶνί τινι, *id.* adſciſcere ſibi, παρασκευάζεσθαι συνηγοροῦντα ἑαυτῷ, *id.* deſtitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων, *idem.*

Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Dem.* ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, *id.* ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων, *id.* ὁ ἀνεψιαδοῦς, οῦ, *idem.*

Patruus, ὁ πατράδελφος, ου, *Dem.*

Patulus, a, um, ἀνοικτὸς, ὴ, όν.

Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.

Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.*

Pauculus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Paucus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμὸν, *Iſocr.* pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, *idem*, pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθήσοντος, *id.* paucis dicere, συντόμως διαλέγεσθαι, *idem*, διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον, *idem.*

Paveo, ſ. Paveſco, περιφοβέομαι, *Xen.* θαμβέω, aliquid, περιδεῶς ἔχω πρός τι, *Dem.* mente, ἀδημονέω τὴν ψυχὴν, *Xen.*

Pavide, περιδεῶς, *Dem.*

Pavidus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος, *Ariſtot.* φοβητικὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Pavimento, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν, *Theophr.*

Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ου, *Athen.* τὸ δάπεδον.

Pavio, παίω, *Plut.*

Paullatim, κατὰ μικρὸν, *Iſocr.* κατ' ὀλίγον, *Gal.*

Paulliſper, δι' ὀλίγου.

Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν, *Iſocr.* ante crepuſculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης, *Plut.* ante, ὀλίγῳ, ſ. μικρῷ πρότερον, poſt, μικρῷ ὕστερον, *Iſocr.* prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον, *Dem.* majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν, *Iſocr.* plura de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, *Iſocr.*

Paullulum, κατὰ μικρὸν, *Dem.*

Paullum, ὀλίγον, *Iſocr.*

Paullus, a, um, βαιὸς, ά, ὸν, *Soph.*

Pavo, ὁ ταὼν, ῶνος, *Diod. Sic.* ὁ ταῶς, ω, *Baſ.*

Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, *Plato*, τὸ θάμβος.

Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* & inops, καὶ ἀδύνατος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, & rerum neceſſarium indigens, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ὤν, *id.* & improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας, *id.* Conf. *Inops.*

Pauperculus, a, um, πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtid.*

Pauperies, idem quod *Paupertas.*

Paupero, ποιέω τινὰ πένητα, *Dem.*

Paupertas, ἡ πενία, ας, *Dem.* ἡ ἀπορία, ας, *id.* ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ, *Dem.* πένεσθαι, *id.* ἀπορεῖν χρημάτων, *Iſocr.* ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν, ſ. πενίαν ἐλθεῖν, ſ. καταστῆναι, *idem.* Conf. *Inopia, Egeſtas.*

Pauſa, ſ. Pauſatio, ἡ παῦσις, εως.

Pauſo, παύομαι, *Xen.*

Pavus, ὁ ταὼν, ῶνος, *Diod. Sic.*

Pauxillatim, ſ. Pauxilliſper, μετὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, *Æl.*

Pauxillum, κατ' ὀλίγον, *Lucian.*

Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Pax, ἡ εἰρήνη, ης, *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία, *id.* perpetua, ἀθάνατος, *id.* præclara, καλὴ, *id.* juſta, æqua, δικαία, *id.* ἴση καὶ δικαία, *id.* periculoſa & lubrica & infida, ἐπικίνδυνος καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος, *id.* turpis, ignominioſa, αἰσχρὰ, *id.* turpis & indigna reip. αἰσχρὰ καὶ ἀνάξιος τῆς πόλεως, *id.* jurejurando non confirmata, ἀνώμοτος, *id.* pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία, *id.* pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, *Dem.* facere, συντίθεσθαι, *id.* ποιεῖσθαι, *id.* πράττειν πρός τινα, *id.* conſequi ab aliquibus, εὑρίσκειν παρά τινων, *idem*, fieri, γίγνεσθαι, *idem*, perfici, ἐπιτελεῖσθαι, *idem*, eſſe alicui cum aliquo, εἶναι τινι πρός τινα, *id.* eſſe aliquibus inter ſe, ὑπάρχειν τισὶ, *id.* colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, *Dem.* ſervare, τηρεῖν, *id.* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* confirmare, κυροῦσθαι, *id.* violare, παραβαίνειν *id.* ſolvere, λύειν, *id.* expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν, *Dem.* non impetrare, διαμαρτάνειν, *id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, *Dem.*

Paxillus, ὁ πάσσαλος, ου, *Syneſ.* τὸ παττάλιον, ου, *Poll.*

Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, οῦ, *N. T.* ὁ ἁμαρτάνων, οντος, *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, οντος, *idem.*

Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, nec plura, nec majora, οὔτε πλείονα, οὔτε μείζονα ἁμαρτήματα, *Dem.* tot & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα, *id.* multa & varia, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, *id.* multa & magna, πολλὰ καὶ μεγάλα, *id.* voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, *id.* cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνου, *id.* Conf. *Delictum.*

Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεοὺς, *Iſocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἴς τινα *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, *Iſocr.* ſermone & opere in aliquem, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἴς τινα, *Plato*, ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, *Xen.* in nulla re, παρανομέω μηδὲν, *Ariſtot.* in aliqua re, πλημμελέω τι, *Xen.* in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεοῦ, *Iſocr.* Conf. *Delictum.*

Pecten, ὁ κτεὶς, κτενὸς, *Athen.*

Pectino, πείκω, *Heſiod.*

Pecto, κτενίζω, *Herodot.*

Pectorale, τὸ περιστήθιον, ου, LXX.

Pectoralis, e, ὁ στερνίτης, ου, ἡ στερνῖτις, ιδος, *Poll.*

Pectoroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐρύστερνος, ου, *Poll.*

Pectunculus, τὸ κτένιον, ου, *Athen.*

Pectus, τὸ στέρνον, ου, *Xen.* τὸ στῆθος, εος, *Hippocr.*

Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη.

Pecuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ βοσκηματώδης, εος, *Euſtath.*

Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.*

Peculator, ὁ κλέπτης τοῦ δημοσίου.

Peculatus, us, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.

Peculiaris, e, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινί, *Ariſtot.*

Peculiariter, ἰδίως, *Ariſtot.*

Peculium, τὰ ἴδια, ων, *Dem.*

Pecunia, τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* τὰ χρήματα, ων, *id.* pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινι, *Iſocr.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινὶ, *id.* pecunia abundare, ſ. inſtructum eſſe, εὐπορεῖν χρημάτων, *Dem.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι, *id.* undique conflare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, *Dinarch.* pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *Dem.*

Pecuniarius, a, um, χρηματικὸς, ὴ, όν.

Pecunioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, ου, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Conf. *Dives.*

Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, *Dem.* τὸ θρέμμα, ατος, *Athen.* pecore abundans, ὁ καὶ ἡ πολυθρέμματος, ου, *Joſeph.*

Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedamen, ſ. Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, *Plut.* ἡ κάμαξ.

Pedaneus, a, um, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Pedatim, κατὰ πόδας, *Herodot.*

Pedes, itis, ὁ πεζὸς, οῦ, *Dem.*

Pedeſter, ſ. Pedeſtris, e, πεζὸς, ὴ, ὸν, exercitus, δύναμις, *Xen.* πεζικὸς, ὴ, ὸν, manus, δύναμις, *id.* ſermo, λόγος πεζὸς, *Euſtath.* pugna, ἡ πεζομαχία, ας, *Thuc.* pedeſtre prælium committo, πεζομαχέω, *id.*

Pedetentim, κατὰ πόδας, *Herodot.* βάδην, *Xen.*

Pedica, ἡ πέδη, ης, *Dem.*

Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, *Xen.*

Pedicularis, e, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω, *Laërt.*

Pediculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος.

Pediculus, i. e. *parvus pes*, τὸ πόδιον, ου, τὸ ποδάριον, ου, *Ariſtot.* i. e. *inſectum*, ὁ φθεὶρ, ρὸς, *Plut.*

Pediſſequa, ἡ ἀκόλουθος, ου.

Pediſſequus, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* pediſſequos ſecum habere, ἀκολούθους ἔχειν, ſ. περιάγειν, *idem.*

Peditatus, us, ἡ πεζὴ, ſ. πεζικὴ δύναμις, *Xen.*

Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ἀποπορδὴ, ῆς, *Al. Aphr.*

Pedo, πέρδω, *Ariſtoph.* ἀποπέρδω, *id.* βδέω.

Pedum, ἡ ῥάβδος ποιμενικὴ, ῆς, ἡ καλαύροψ.

Peduſculus, τὸ ποδάριον, ου, *Ariſtot.*

Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, *Joſeph.*

Pejero, ἐπιορκέω, temere, ῥᾳδίως, *Dem.* manifeſtiſſime, ὅρκους τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκέω, *id.*

Pejor, ὁ καὶ ἡ χείρων, ονος, *Thuc.*

Pelagia, ἡ πελαγία, ας, *Ariſtot.*

Pelagius, a, um, πελάγειος, εία, ειον, *Ariſtot.*

Pelagus, τὸ πέλαγος, εος, *Dem.*

Pellacia, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς.

Pellax, ἐπαγωγὸς, ὴ, όν.

Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Pellicatus, us, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*

Pellicio, ἐφέλκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem aliqua re, προσάγομαί τινά τινι, *Xen.* aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, *Herodian.* ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τοῦτο, *Xenoph.*

Pelliceus, a, um, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Pellicula, τὸ δερμάτιον, ου.

Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθέρα, ας, *Plut.*

Pellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ κωδιοφόρος, ου, *Strabo.*

Pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Plut.* diabolum, ἐλαύνω διάβολον, *Chryſ.* e convivio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου, *Lucian.* e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος, *Iſocr.* aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *Iſocr.* ἐκ τῆς ἀρχῆς, *id.* clavum clavo, ἐκκρούω, τὸν ἧλον τῷ ἥλῳ, *Lucian.*

Pelluceo, διαστίλβω.

Pellucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, έος, *Ariſtot.* διαφαινόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ διαυγής.

Pelta, ἡ ϖέλτη, ης, *Plut.*

Peltaſta, ὁ πελταϛὴς, ȣ, *Xen.*

Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, *Cl. Al.* ὁ λȣτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ νιπτὴρ, ῆρος, *id.*

Penaria cella, ταμεῖον, ȣ, *Iſocr.*

Penates, οἱ Θεοὶ ϖατρῷοι.

Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπό τινος, *Lucian.* ſuper caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς, *Ælian.* ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.*

Pendo, ϛαθμάομαι, *Philo.* aliquid aliquo, τί τινι, *Plato.* aliquid, ϛαθμάω τι, *id.*

Pendulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, *Herodot.* ὁ ϗ ἡ μετέωρος.

Pene, παρὰ μικρὸν, *Dem.* σχεδὸν, *id.*

Penes, ἐπὶ, me eſt, ἐμοὶ κεῖται, *Dem.* Deum eſt, ἐν τῷ Θεῷ ἐϛι, *id.*

Penetrabilis, e, ὁ ϗ ἡ διάπορος, ȣ, διαβατος, ἡ, ὀν.

Penetrale, ὁ μυχὸς, ȣ̃, *Polyb.* τὸ ἐνδόμυχον.

Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, *Lucian.*

Penetro, ἐξικνέομαι, διαπείρω, ad fundum, εἰς βύσσον, *Herodot.* flumen, περαιόομαι ποταμον, *idem.*

Penicillum, ſ. Penicillus, ſ. Peniculus, ſ. Peniculum, ὁ ϛπόγγος, ȣ, *Dioſc.* inſtrumentum pictorum, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plut.*

Peninſula, ἡ χεῤῥόνησος, ȣ, ſ. χερσόνησος, ȣ, *Strabo.*

Peninſularis, e, ὁ ϗ ἡ χεῤῥονήσιος, ȣ, *Ælian.*

Penis, ἡ κέρκος, ȣ, *Ariſtot.* virilis, ἡ ϖόσθη, ης, *Xen.* τὸ ἀνδρεῖον.

Penitus, ἔνδον, *Plut.* i. e. omnino, σύμπαν, irritus eſt, ἀπόλλυται. *Dem.* perdidit, ἄρδην ἀπολώλεκε, *id.* penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitiſſimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Penna, τὸ πτερὸν, ȣ, *Lucian.* τὸ πτίλον, ȣ, *Ariſtot.* pennas amitto, πτεροῤῥυέω, *Lucian* produco, πτεροφυέω, *id.* pennis carens, ὁ ϗ ἡ ἄπτερος, ȣ, *id.*

Pennatus, a, um, πτερωτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Penſiculate, ἀκριβῶς. Conf. *Accurate.*

Penſiculo, ἐξετάζομαι, *Iſocr.*

Penſilis, e, idem quod *Pendulus, a, um.*

Penſio, ἡ ἔκτισις, εως, *Ariſtot.*

Penſito, ϛαθμάομαι, tributum, φέρω ἀποφοραν, *Ariſtot.*

Penſiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, ȣ.

Penſo, ἐκτίω, *Dem.* ἀποτίνω, *Plut.*

Penſum, τὸ τεταγμένον, ȣ, *Plut.*

Penuaria cella, τὸ ταμιεῖον, ȣ, *Iſocr.* ὁ σιτών.

Penula, ἡ φαινόλη, ης.

Penum, ſ. Penus, ὁ βίος, ȣ, *Iſocr.*

Penuria, ἡ σπάνη, ης, pecuniæ, τῶν χρημάτων, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς, *id.* frumenti, ἡ σπάνις τȣ̃ σίτȣ, *id.* virorum, ἀνδρῶν, *id.* Conf. *Inopia.*

Penus, vide *Penum.*

Peplum, ſ. Peplus, ὁ πέπλος, ȣ, *Xen.*

Pepo, ὁ ϖέπων, ονος, *Plut.*

Per, πρὸς, *cum Genit.* Deos! quis ita demens eſt? Θεῶν, τις ȣ̔́τω εὐήθης ἐϛί; *Dem,* ἀνὰ, *cum Accuſ.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, *Plut.* per ſingulos annos, ἀνὰ πᾶν τὸ ἔτος, *Dioſc.* κατὰ, *cum Accuſ.* rex per ſe ipſum inviſus erat, βασιλεὺς καθ᾽ αὑτὸν ἄπιϛος ἦν, *Dem.* διὰ, *cum Genit.* per hæc aſcendit, διὰ τȣ́των ἤρθη, *idem,* ϖαρὰ, *cum Accuſ.* per veſtram negligentiam crevit, ϖαρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐξηύξηται, *Demoſth.* in compoſitione quando ſignificationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, ϖολὺ, ϖᾶν, & ϖάνυ, quando vero quaſi tranſitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perſtolidus, λίαν ἀνόητος, *Iſocrat.* peradoleſcens, ὁ ἄγαν νέος, *Xenoph.* perdives, μεγάπλȣτος, *Diod. Sic.* perbonus, πανάγαθος, *Plato,* perlongus, πάνυ μακρὸς, *Plato,* pereruditus, πολυμαθὴς, *Iſocr.* perambulo, διοδεύω, *Syneſ.* & perinde cum Adverbiis, e. gr. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως, *Demoſth.* perhoneſte, παγκάλως, *id.* peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, *Iſocr.* &c.

Pera, ἡ ϖήρα, ας, *Plut.*

Peractio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*

Peræque, ὁμοίως, *Dem.*

Peræquo, ἰσάζω, ἐπισάζω, *Ariſtot.*

Peragito, διελαύνω, *Xen.*

Perago, τελέω, *Dem.* Conf. *Finio.*

Peregratio, ἡ ϖερινόϛησις, εως.

Peragro, ϖεριναϛέω, *Plut.* ϖεριέρχομαι.

Perambulo, διοδεύω, *Syneſ.*

Peranno, διενιαυτίζω.

Perca, ἡ ϖέρκη, ης, *Ariſtot.*

Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Percenſeo, καταλέγομαι, *Athen.* διειμι, *Demoſth.*

Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Percipio, καταλαμβάνω, aliquid ſenſu, τὶ αἰσθήσει, *Philo,* aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι ϖαρά τινος, *Æſchin.* alicujus malitiam, καταγινώσκω τινὰ κακίαν, *Dem.*

Percolo, διϋλίζω, *Plut.* δίημι, *Dioſc.*

Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Plato,* ἡ ἐρώτησις.

Percontator, ὁ πεύϛης.

Percontor, ϖυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid ex aliquo verbis, τὶ παρά τινος λόγῳ, *id.* de aliqua re, ϖερί τινος *Plut.* ἀνακρίνω τι, *Xen.* ἐρωτάω, τι, *Dem.*

Percrebreſco, διαθρυλλέομαι, *Xen.*

Perculſus, a, um, ἐκπλαγεὶς, εῖσα, ὲν, graviſſimo metu, δεινῶς ὑπὸ τȣ̃ δέȣς, *Ælian.*

Percunctatio, idem quod *Percontatio.*

Percunctor, idem quod *Percontor.*

Percupio, ὑπερσπȣδάζω, *Lucian.*

Percurro, διατρέχω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid breviſſime, διέρχομαι τι συντομώτατα, *Iſocr.*

Percuſſio, ἡ ϖλῆξις, εως, *Gal.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Dem.*

Percuſſor, ὁ πλήκτης, ȣ, *N. T.*

Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* αἰκίζω τινὰ, *Iſocr.* πατάσσω τινὰ, *id.* nummum, κατακόπτω νόμισμα, *Herodot.* παίω.

Perdifficilis, ὁ ϗ ἡ παγχάλεπος.

Perdiſco, καταμανθάνω, aliquid, τὶ, *Plato.* Conf. *Dioſc.*

Perdite, ὀλεθρίως.

Perditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ȣ, *Thuc.*

Perditor, ὁ ὀλεθρευτὴς, ȣ̃, *N. T.* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Perditus, a, um, ἀπολωλὼς, υῖα, ὸς, *homo,* ὁ πανώλεθρος, ȣ, *Baſ.* ὁ κακȣ̃ργος, ȣ, *Dem.* ὁ παμπόνηρος, ȣ, *id.*

Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν ϖερί τι, *Iſocr.*

Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος, *Ariſtot.*

Perdo, i. e. *amitto.* ἀποβάλλω, *Xen.* i. e. *vaſto, deleo.* aliquos, ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ἀνατρέπω ϖόλιν, *Iſocr.* i. e. *corrumpo,* juvenes, διαφθείρω νέȣς, *Plato.*

Perduco, διάγω, exercitum, ϛρατιὰν. *Thuc.* aliquid ad finem, διανύω, τι, *Xen.* ἄγω τι ϖρὸς τέλος, *Herodian.* aliquo rempublicam, ϖροσάγω εἴς τινα πόλιν, *Dem.*

Perduellio, ἡ συνωμοσία, ας.

Perduellis, ὁ πολέμιος, ȣ.

Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰωνίζω, ϖροσκαρτερέω, *N. T.*

Peredo, κατεσθίω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Peregre, ἐπὶ ξένης, dego, ſ. abſum, ἀποδημέω ἀπὸ τῆς ϖατρίδος, *Iſocr.* hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, *Plato,* ſum vel ago, ξένην οἰκέω, *Chryſ.* redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *Dem.* ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *id.* in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν ϖόλιν, *Æſchin.*

Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας, *Dem.* ἡ ἀποικία.

Peregrinator, ὁ ἀπόδημος, ȣ, ὁ ἀποδημῶν, ȣ̃ντος, *Xen.*

Peregrine, ξενικῶς, *Plato.*

Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, ȣ̃, ἡ ξενία, ας, *Dem.*

Peregrinor, ἀποδημέω, *Dem.* Conf. *Peregre.*

Peregrinus, a, um, ξένος, ένη, ένον, genere, γένει, *Dem.* ξενικὸς, ὴ, ὸν, turba, ὄχλος, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ὑπερόριος, ȣ, res & impoſſibilis alicui, πρᾶγμα ϗ ἀδύνατον τινι, *Dem.* ſum, ξενίζω, *Dem.* & non civis, ξένος εἰμὶ ϗ ȣ̓ ϖολίτης, *id.*

Perelegans, ὁ πάνυ κομψὸς.

Pereleganter, ϖαγκάλως.

Perendie, μεταύριον, *Bud.*

Perennis, e, ὁ ϗ ἡ ἀΐδιος, ȣ, gloria, δόξα, *Plut.*

Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Ariſtot.*

Perenno, διετίζω, *Ariſtot.*

Pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον, *Demoſth.* turpiter per aliquem. αἰσχρῶς ὑπό τινος, *id* præ metu, τῷ φόβῳ, *Xen.*

Perfecte, τελείως, *Dem.* ἐντελῶς.

Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*

Perfectus, a, um, τέλειος, εία, ειον, ὁ ϗ ἡ ἐντελὴς, virtus, ἀρετὴ, *Ariſtot.*

Perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, *Herodian.* multa mala, ἀνέχομαι ϖολλὰ κακὰ, *Lucian.* famem & ſitim, καρτερέω λιμὸν ϗ δίψαν, *Xen.* labores, ὑπομένω ϖόνȣς, *Iſocr.*

Perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐργάζομαι τι, *id.* magnum aliquid, διαπράττομαι μέγα τι, *id.*

Perfide, ἀπίϛως, *Dem.*

Perfidia, ἡ ἀπιϛία, ας, *Dem.*

Perfidioſe, ἀπίϛως, *Dem.*

Perfidioſus, a, um, ſ. Perfidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ϖαράσπονδος, ὁ ϗ ἡ ἄπιϛος, ȣ, erga aliquem, ϖρός τινα, *Dem.*

Perflo, καταπνέω, *Theophr.* διαπνέω.

Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Perfodio, διορύττω, parietem, τοῖχον, *Thuc.*

Perforo, διατιτράω, *Theophr.* διατρέω.

Perfrico, διαψήχω, frontem, ϖαρατρίβω τὸ μέτωπον, *Strabo.*

Perfrictio, ἐνδιάτριψις, εως.

Perfringo, καταῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* διαῤῥήγνυμι τι, *id.*

Perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*

Perfuga, ὁ ϗ ἡ αὐτόμολος, ȣ, *Plut.* ὁ πρόσφυξ, γος, *Philo.* ſum, αὐτομολέω, *Thuc.*

Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, ϖρός τινα, *Plut.*

Perfugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, tutiſſimum, ἀσφαλεϛάτη, *Dem.* habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινὶ, *Iſocr.* invenire alicui, εὑρίσκειν τινὶ, *id.*

Perfundo, διυγραίνω, *Hippocr.* καταχέω.

Perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, *Ariſtot.* munere boni viri, διαπράττω ἔργον χρηϛȣ̃ ἀνθρώπȣ, *Dem.* officio fratris, ϖοιέω τὰ ἔργα ἀδελφȣ̃, *id.*

Perfuſio, ἡ διαβροχὴ, ῆς, ἡ δίεσις.

Pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ, *Dem.* ulterius, διαπορεύομαι, *id.* in propoſito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει, *Ariſtot.* in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, *Plut.*

Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην κωμάζω.

Pergula, ἡ ϛοὰ, ᾶς, *Xen.*

Perhibeo, λέγω, *Dem.* teſtimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, *Dem.* μαρτυρέω τοῖς λόγοις τινὸς, *Xen.*

Perhonorificus, ὁ ϗ ἡ πολύτιμος.

Perhonorifice, ϖολυτίμως.

Perhorreſco, καταθαμβέομαι, *Plut.*

Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, ατος, *Plato.*

Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθανεῖν, *Plato,* de aliqua re, ϖροκινδυνεύω ὑπέρ τινος, *Iſocr.* Conf. *Periculum.*

Periculoſe, ἐπικινδύνως, *Thuc.*

Periculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κινδυνώδης, εος, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἐπικίνδυνος, ȣ, *Dem.*

Periculum, ὁ κίνδυνος, ȣ, atrox & horrendum, δεινὸς ϗ φοβερὸς, *Dem.* magnum, κίνδυνος μέγας, *idem,* ſummum, extremum, ἔσχατος, *id.* μέγιϛος, *id.* grave, χαλεπὸς, *id.* manifeſtum, πρόδηλος, *id.* adferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινὶ, *id.* ingruere commune, φύεσθαι κοινὸν ϖᾶσι, *idem,* accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι ϖερί τινων, *id.* eſſe ſ. impendere alicui ab aliquo, εἶναι τινὶ ἔκ τινος, *idem,* ſubeſſe, ἐπεῖναι, *idem,* eſſe conjunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι, *idem,* redundare in aliquem, ἥκειν εἰς τινα, *idem,* prope eſſe, πλησίον εἶναι, *idem,* circumdare

dare aliquem, περιϊστάναι τινὰ, *id.* ſuſcipere alicujus rei cauſſa, αἱρεῖσθαι ὑπὲρ τινος, *Demoſth.* ultro, non coactum ſubire, προαιρούμενον, οὐκ ἀναγκασθέντα εἰσέρχεσθαι, *id.* arceſſere ſibi, προσεξευρίσκειν ἑαυτῷ, *Iſocr.* omnia pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπὲρ τινος, *Dem.* imminens fortiter ſuſtinere, προσιόντα εὐρώστως ὑπομένειν, *id.* periclitari, κινδυνεύειν, *id.* cavere, εὐλαβεῖσθαι, *id.* effugere ſ. evitare, διαφεύγειν, *idem,* imminens urbi propulſare, ἐφεστηκότα τῇ πόλει διαλύειν, *id.* amovere, ſ. depellere, ἀφαιρεῖσθαι, *idem,* in periculo verſari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, *Iſocr.* in pericula ſe conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι, *id.* e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασώζειν, *Dem.* extra periculum eſſe, πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι, *id.* ἔξω κινδύνου εἶναι, *Iſocr.* ſine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτᾶσθαί τι, *id.*

Perigeus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίγειος, ου, *Al. Aphr.*

Perimeter, ἡ περίμετρος, ου, *Polyb.*

Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Interficio.*

Perinde, ὥσπερ, ut rem familiarem curare, τῶν οἰκειοτάτων ἐπιμελεῖσθαι, *Iſocr.* ac ſi quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, *id.* ut ſi quis, ὁμοίως ἂν—ὥσπερ ἂν εἴ τις, *id.*

Periocha, ἡ περιοχὴ, ῆς, *N. T.*

Periodicus, a, um, περιοδικὸς, ὴ, ὸν, *Ptol.*

Periodus, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.*

Peripatetici, οἱ περιπατητικοὶ, ῶν, *Plut.*

Periphraſis, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctil.*

Periſcelis, ἡ περισκελὶς, ίδος, LXX.

Perite, ἐπισταμένως.

Peritia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Dem.* rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία, ας, πολέμων, *id.* ex re aliqua, ἔκ τινος, *id.*

Peritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, ονος, *Dem.* εἰδὼς, υῖα, ὸς, *id.* rei bellicæ, ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος πολέμων, *id.* rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας, *idem.*

Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, *Dem.* committo, vide *Pejero.*

Perjuro, idem quod *Pejero.*

Perjurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίορκος, ου, *Dem.* ἐπιορκῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Perlego, ἐπιλέγομαι, *Pauſ.* orationem, διέρχομαι λόγον, *Iſocr.*

Perlinio ſ. Perlino, ἐπιχρίω.

Perluceo, διαλάμπω, *Ariſtot.*

Perluciditas, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*

Perluſtro, κατασκοπέομαι.

Permagnus, a, um, ὁ καὶ ἡ παμμεγέθης, εος, *Dem.*

Permaneo, διαμένω, *Dem.* in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι, *id.* παραμένω τινὶ, *Plato.* μένω περί τινος, *Iſocr.*

Permanſio, ἡ διαμονὴ, ῆς.

Permano, διαῤῥέω.

Permeo, διαβαδίζω, *Bud.* διαβαίνω, διαδύνω, regionem, διοδεύω χώραν.

Permetior, διαμετρέω.

Permeio, προσουρέω, *Dem.*

Permiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.*

Permiſſio ſ. Permiſſus, us, ἡ συγχώρησις, εως, *Ariſtot.*

Permiſtio, ἡ κατάμιξις, εως, *Theophr.*

Permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* aliquid fieri, ἐάω τι γίνεσθαι, *idem,* aliquem injuria adfici, περιόπτομαί τινα ὑβριζόμενον, *Iſocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, εως.

Permoveo, διακινέω, animum, τὸν νοῦν, *Ariſtoph.* res, πράγματα, *Thuc.*

Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.

Permutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἄλλαγμα, ατος, *N. T.*

Permuto, ἀμείβω, aliquid aliquo, τί τινι, LXX. ἀντικαταλλάττομαί τι ἀντί τινος, *Ariſtot.* ἀμείβομαι τι τινος, *Plut.* ſententiam, ἀλλάττομαι τὴν γνώμην, *Thuc.*

Perna, ἡ πέρνα, ης, *Strabo.* ὁ πετασὼν, ῶνος, *Athen.*

Pernicialis, e, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου, *Baſ.*

Pernicies, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* ὁ ὄλεθρος, ου, *Thuc.* adſero perniciem alicui, ἀπόλλυμί τι, *Plato.* λυμαίνομαί τι, *Dem.* τινὶ, *id.* Conf. *Exitium,* item *Damnum.*

Pernicioſus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, εος, *idem,* ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος, *Dem.*

Perniciter, ὠκέως, *Gal.*

Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Pernocto, νυκτερεύω, *Xenoph.* διανυκτερεύω, *N. T.* διαγρυπνέω, in terra, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς, *Thuc.*

Pernoſco, διαγινώσκω, aliquid τὶ, *Ariſtoph.*

Pernox, ὁ καὶ ἡ παννύχιος, ου.

Pero, ἡ ἀσκέρα, ας, *Poll.* ἀρβύλη, ης, *Gal.*

Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ου, *Ariſtot.* ἡ ἀνακεφαλαίωσις.

Peroro, ἐπιλέγω, *Ariſtot.* ἀνακεφαλαιόω, *Dion. Hal.*

Peroſus, a, um, διαμισῶν, οῦσα, οῦν.

Perpello, ἐπάγω, *Plato.*

Perpendiculum, ἡ στάθμη, ης, *Plut.*

Perpendo, σταθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, *Plut.* aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* ἐνθυμέομαι τινος, *Iſocr.* τι, *id.* σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* cum aliquo, μετά τινος, *Iſocr.* aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ, *Iſocr.* ἐξετάζω τι.

Perperam, φαύλως, *Dem.* φλαύρως, *Ælian.*

Perpes, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ου, *Plut.*

Perpeſſio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Perpetim, ἀεὶ, *Dem.*

Perpetior, ὑπομένω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀνέχομαί τι, *Lucian.* τλάω.

Perpetro, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Dem.* piaculum, πράττω ἀσέβημα, *id.* ſcelus, ἐργάζομαι κακὸν, *id.* δράω κακόν τι, *Iſocr.* facinus magnum & præclarum, διαπράττομαι μέγα τι, *Dem.*

Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Ariſtot.*

Perpetuo, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*

Perpetuo, as, ἀϊδίζω.

Perpetuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ου, gloria, δόξα, *Plut.* in perpetuum, εἰς παντελὲς, *Ælian.*

Perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, ſ. ſurſum deorſum volvere ſermones, nihil vero explicare, ἄνω καὶ κάτω τοὺς λόγους ἑλίττειν, ἀποσαφεῖν δ' οὐδὲν, *Hippocr.*

Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Naz.*

Perplexus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος; ου, *Philo,* ὁ καὶ ἡ ἄπορος.

Perpluo, κατομβρίζω.

Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τί.

Perquam, ὡς σφόδρα; *Lucian.*

Perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐξετάζω τι, *id.* διερευνάω.

Perquiſite, ἐξητασμένως.

Perquiſitio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Perquiſitor, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Perrumpo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *N. T.* διασπάω.

Perſcindo, κατασχίζω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Perſcribo, ἀναγράφω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Perſcriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Perſcriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως, *Lyſ.*

Perſcrutor, idem quod *Perquiro.*

Perſecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.* ὁ διωγμὸς, οῦ, Chriſtianorum, Χριστιανῶν, *Euſeb.*

Perſecutor, ὁ διώκτης, ου, ὁ καταδιώκων, οντος, LXX.

Perſentio ſc. Perſentiſco, αἰσθάνομαι, *Ariſtoph.*

Perſequor, διώκω, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* cauſſam, δίκην, *idem,* in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, *Xenoph.* non negligenter rem expono, οὐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, *idem,* ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, *id.*

Perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

Perſeverantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, *Plato.*

Perſevero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινὶ, *Plut.*

Perſica, ἡ Περσικὴ, ῆς, ſc. μηλέα, *Theophr.* ſed fructus eſt, τὸ Περσικὸν, οῦ, ſc. μῆλον, *Dioſc.*

Perſimilis, ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος.

Perſiſto, ἐμμένω, in aliqua re, τινὶ, *Iſocr.* ἔν τινι, *id.*

Perſolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, *Plato.* mulctam, ζημίαν, *id.* pœnam alicui, τίσιν τινὶ, *Plut.* ἀποτίω τίσιν, *Herodot.* pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, *Lucian.* debita, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος, *Dem.*

Perſona, τὸ πρόσωπον, ου, *N. T.* perſonam accipio, πρόσωπον λαμβάνω, *ibid.* προσωποληπτέω, *ibid.* i. e. larva, τὸ προσωπεῖον, ου, ſ. προσώπιον, ου, *Dem.* parva, τὸ προσωπίδιον, *Poll.* comica, πρόσωπον κωμικὸν, *Lucian.* ſervilis, πρόσωπον οἰκετικὸν, perſonam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα, *Herodian.* perſonam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.

Perſonatus, a, um, πρόσωπον ὑποδεδυκὼς, υῖα, ός.

Perſono, ἐξηχέομαι, *N. T.*

Perſpicacia ſ. Perſpicacitas, ἡ ὀξυδερκία, ας, *Lucian.*

Perſpicax, ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, έος, *Herodot.*

Perſpicio, κατείδω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* futurum, καθοράω τὸ μέλλον, *Dem.* aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ, *id.* optime aliquid, κάλλιστα θεωρέω τι, *id.* acutiſſime, συνθεωρέω τι ἀκριβέστατα, *id.*

Perſpicue, σαφῶς, ſignificare aliquid, δηλοῦν τι, *Dem.* cognoſcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *id.* ἐπιφανῶς, *id.* περιφανῶς, *id.* φανερῶς.

Perſpicuitas, ἡ περιφάνεια, ας, tanta rei eſt, τοσαύτη πράγματός ἐστι, *Dem.* orationis, ἡ σαφήνεια, ας, *Plato.*

Perſpicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταφανὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, έος, *id.* aliquid & pulchrum, καλόν τι καὶ σαφὲς, *id.* & brevis oratio, βραχὺς καὶ σαφὴς λόγος, *Dem.*

Perſto, idem quod *Perſiſto.*

Perſtrepo, καταψοφέω.

Perſtringo, διασφίγγω, *Eraſiſtr.* i. e. *ſummatim dico,* ἐπὶ κεφαλαίων εἶπον, *Dem.* i. e. *taxo,* καθάπτομαί τινος, *Thuc.* oculos, περιαστράπτω ὀφθαλμοὺς, *Baſ.*

Perſuadeo, πείθω, alicui, τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Plat.* alicui aliquid, τί τινα, *id.* ἀναπείθω τινά τι, *Plut.* μεταπείθω τινὰ, *Xenoph.*

Perſuaſibilis, e, πιθανὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Perſuaſibiliter, πιθανῶς.

Perſuaſio, ἡ πειθὼ, όος, *Plato.* ἡ πεποίθησις, εως, *N. T.* ἡ πεῖσις, εως, *Suid.* ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.*

Perſuaſorius, a, um, πειστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* πειθὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Perſuaſus, a, um, πεπεισμένος, ένη, ένον, aliquid, τὶ, *Plut.* πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, *Dem.* perſuaſum habeo, πέπεισμαι, *Iſocr.*

Pertæſus, a, um, ἐξαπορέμενος, ένη, ενον.

Pertento, ἀποπειράω, aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Perterebro, διατρυπάω.

Perterrefacio ſ. Perterreo, φοβέω τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Iſocr.* δέος ἐργάζομαί τινι, *Dem.*

Perterrefio, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαί τινι, *Dem.*

Pertexo, διυφαίνω.

Pertica, ἡ κάμαξ, ακος, *Lucian.*

Pertimeo ſ. Pertimeſco, περιφοβέομαι, *Xen.*

Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπείστως, *Iſocr.* reſiſto, αὐθαδιάζομαι, *Plato.*

Pertinax, ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, εος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ δύσπειστος.

Pertineo, τείνω, aliquo, ſ. ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* συντείνω εἰς τι, *Iſocr.* ad ſcopum propoſitum, πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον σκοπὸν, *Ariſtot.*

Ariſtot. ad aliquem, προσήκω τινὶ, *Dem.* hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκει μοι, *idem*, προσήκει μοι τούτων, *id.* quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα, *Iſocr.* τὰ πρός τι ὄντα, *Ariſtot.* hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτό οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι, *Plut.* quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ *Dem.*

Pertingo, διϊκνέομαι, *Ariſtot.*

Pertracto, διαχειρίζω, καταπραγματεύομαι, *Xen.*

Pertraho, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Pertundo, διατιτράω, *Theophr.*

Perturbate, ταραχωδῶς, *Iſocr.*

Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, & ſeditio, ϗ στάσις, *Dem.* animi, τὸ πάθος, ους, *Iſocr.*

Perturbator, ὁ συνταράττων, οντος, reip. πόλιν, *Dem.* ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, οῦντος, *id.* ὁ ταρακτής.

Perturbatus, a, um, ταραττόμενος, ένη, ενον, *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ ϗ ἡ ταραχώδης, εος, *Iſocr.* rerum ſtatus, τεταραγμένα πράγματα, *Dem.*

Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, *Demoſth.* civitatem, ανατταράττω πόλιν, *Plut.* caſtra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον, *idem*, exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα, *id.*

Pervado, διαχωρέω, *Lucian.* διαβαίνω.

Pervagor, περιέρχομαι, *Dem.*

Pervaſto, περιπορθέω.

Perveho, κατακομίζω, *Thuc.*

Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, *Dem.* in Macedoniam, ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, *idem.*

Perverſe, διεστραμμένως, i. e. *prave*, κακοήθως, *Dem.*

Perverſitas, ἡ διαστροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, *Chryſ.* morum, ἡ κακοήθεια, ας, *Dem.*

Perverſus, a, um, ὁ ϗ ἡ διάστροφος, ου, *Eurip.* perverſa loquor, διεστραμμένα λαλέω, *N. T.* i. e. pravus, ὁ ϗ ἡ παμπόνηρος, ου, *Dem.*

Perverto, παρασύρω, παρακινέω, διαστρέφω, veritatem, τἀληθὲς, *Dem.* ſpem alicujus, παραιρέομαί τινα ἐλπίδας, *Ariſtid.*

Perveſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.*

Perveſtigo, ανιχνεύω, *Plut.*

Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, *Joſeph.* ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pervicax, ὁ ϗ ἡ ἰσχυρογνώμων, ονος, *Ariſtot.*

Pervigil, ὁ ϗ ἡ παννύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xen.*

Pervigilatio ſ. Pervigilium, ὁ παννυχισμὸς, οῦ, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.*

Pervigilo, ἀγρυπνέω, *Xen.* διαγρυπνέω, *Athen.* παννυχίζω.

Pervius, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁδεύσιμος, ου, *Strabo.* ὁ ϗ ἡ βάσιμος, ου, *Lucian.*

Pervolo, διαπέτομαι.

Pervolvo, διακυλινδέω.

Peruro, διακαίω, *Gal.*

Perutilis, ὁ ϗ ἡ πάγχρηστος, μεγαλωφελής.

Pervulgo, διαθρυλλέω, *Xenoph.*

Pervulgatus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυθρύλλητος, ου, *Plut.*

Pes, ὁ πούς, ποδὸς, *Dem.* navis, ὁ ποδεὼν, ῶνος, *Lucian.* lecti, ὁ κλινόπους οδος, *Themiſt.* pedibus ire, πεζεύειν, *Lucian.* ſummis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, *id.* pedem refero, ἀναποδίζω, *Herodian.* alterum in ſepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σορῷ ἔχω, *Lucian.*

Peſſime, κάκιστα, φαυλότατα, ſe habere, ἔχειν, *Dem.*

Peſſimus, a, um, κάκιστος, ίστη, ιστον, *Ariſtot.*

Peſſulus, τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.*

Peſſum, κάτω, *Dem.* eo, καταφέρομαι, *Ariſtot.* ἔρρω, *Xen.*

Peſſumdo, καταπατέω, *Thuc.*

Peſtifer, a, um, λοιμικὸς, ἡ, όν, *Plut.* i. e. *pernicioſus*, ὄλεθρος, ου, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *id.*

Peſtilens, ὁ ϗ ἡ λοιμώδης, εος, *Plut.* λοιμικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.*

Peſtilentia, ſ. Peſtis, ὁ λοιμὸς, οῦ, *Hippocr.* peſte infeſtari, λοιμάττειν, *Lucian.* i. e. *corruptor*, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Petaſo, ἡ πέρνα, ης, *Strabo.*

Petaſus, ὁ πέτασος, ου, *Poll.*

Petiolus, τὸ ποδίον, ου, *Ariſtot.*

Petitio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.* τὸ αἴτημα, ατος, *N. T.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, *id.* fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρά τινος, *id.*

Petitor, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.* ὁ δεόμενος, ου, *Dem.*

Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινὰ, *Xen.* ab aliquo aliquid, τινά τι, *idem*, ab aliquo, παρά τινός τι, *Plut.* multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέομαι, *Dem.* Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, *Dion. Hal.* Tenedum navibus, πλέω ἐπὶ Τενέδου, *Arrian.* aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, *Ariſtot.* πρός τινα, *Thuc.* στοχάζομαί τινος, *Plato*, lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις, *Xen.*

Petra, ἡ πέτρα, ας, *N. T.* ὁ πέτρος, ου, *Lucian.*

Petricoſus, a, um, ſ. Petroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πετρώδης, εος, *Dioſc.* locus, τόπος τραχὺς ϗ λιθώδης, *Ariſtot.*

Petulans, ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, & improbus, ϗ βδελυρὸς, *Dem.* homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, *id.* ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, riſus, γέλως, *id.* ſum erga aliquem, ἀσελγής εἰμι, ſ. γίγνομαι εἴς τινα, *id.*

Petulanter, ἀσελγῶς, & proterve, tractare aliquem, ϗ προπετῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* vivo ἀσελγῶς ζάω, *idem*, ago, ἀσελγαίνω, *idem*, aliquid committo, ἀσελγές τι ποιέω, *idem.*

Petulantia, ἡ ἀσέλγεια, ας, ſumma, πλείστη, *Dem.* ἡ προπέτεια, ας, & audacia, ϗ θρασύτης, *idem*, uti petulantia & contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ ϗ ὕβρει πρὸς ἅπαντας *Dem.* prætermittere nullum genus, petulantiæ, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας, *idem*, coërcere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας, *id.* abſtinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας, *id.*

Petulcus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσελγόκερως, ωτος.

Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ου, *Dioſc.*

Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος, *Dem.*

Phaleræ, τὰ φάλαρα, ων, *Herodot.*

Phantaſia, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Phantaſma, το φάντασμα, ατος, *Ariſtot.*

Pharetra, ἡ φαρέτρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, *Ælian.* ἡ βελοθήκη.

Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ου, *Poll.*

Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ου.

Pharmacum, τὸ φάρμακον, ου, *Galen.*

Phaſianus, ὁ φασιανος, οῦ, *Athen.*

Phiala, ἡ φιάλη, ης, *Herodian.*

Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.

Philologia, ἡ φιλολογία, ας.

Philologus, ὁ φιλολόγος, ου, *Plut.*

Philoſophia, ἡ φιλοσοφία, ας, *Iſocr.*

Philoſophicus, a, um, φιλοσοφικὸς, ἡ, όν.

Philoſophor, φιλοσοφέω, *Plato.*

Philoſophus, ὁ φιλόσοφος, ου, *Plato.*

Philtrum, τὸ φίλτρον, ου, *Herodian.*

Philyra, ἡ φίλυρα, ας, *Theophr.*

Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, *Galen.*

Phœbe, ἡ Φοίβη, ης.

Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.

Phœnix, ὁ φοίνιξ, *Ariſtot.*

Phoſphorus, ὁ φωσφόρος, ου.

Phraſis, ἡ φράσις, εως, *Euſtath.*

Phreneſis, ἡ φρενῖτις, ιδος, *Al. Aphr.*

Phreneticus, a, um, φρενιτικὸς, ἡ, όν, *Galen.* ſum, φρενιτιάω ſ. φρενιτίζω, *id.*

Phthiriaſis, ἡ φθειρίασις, εως.

Phthiſicus, a, um, φθισικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Phthiſis, ἡ φθίσις, εως, *Gal.*

Phy, ῶ.

Phyſica, ἡ φυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Phyſicus, a, um, φυσικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Phyſiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, ſ. φυσιογνωμοσύνη, ης.

Phyſiognomon, ὁ φυσιογνώμων, ονος, *Ariſtot.*

Phyſiologia, ἡ φυσιολογία, ας.

Piacularis, e, ἀφοσιωματικος, ἡ, ον, ὁ ϗ ἡ ἐναγὴς, έος, ob cædem, ἀπὸ φόνου *Thuc.* ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, res, πρᾶγμα, *Plut.* crimen, τὸ ἄγος, εος, *Herodot.*

Piaculo, ἀφοσιόομαι, *Plato.*

Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.* committo, πράττω ἀσέβημα, *Dem.* ἔργον ἀσεβέστατον ποιέω, *id.* duco, ἄγος τίθεμαι, *Dion. Hal.* ἡγέομαι ἀσέβημα, *Dem.*

Pica, ἡ κίττα, ης, *Plut.*

Picea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.*

Piceus, a, um, ὁ ϗ ἡ πισσώδης, εος, *Theophr.* πισσηρὸς, ὰ, ὸν, *Galen.*

Pico, πισσόω ſ. πιττόω, *Cl. Al.*

Pictor, ὁ γραφεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ζωγράφος, ου, *Plut.*

Pictorius, a, um, ζωγραφικὸς, ἡ, όν.

Pictura, ἡ γραφὴ, ης, *Lucian.* τὸ ζωγράφημα, ατος, *Plato*, ἡ ζωγραφία, ας, *Philo.*

Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.

Pie, εὐσεβῶς, *Dem.*

Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.

Pietas, ἡ εὐλάβεια, erga Deos, περὶ τοὺς θεοὺς, *Iſocr.* erga parentes, περὶ γονεῖς, *id.* pietatem colo, exerceo, εὐσέβειαν ἀσκέω, *id.* ζάω μετ' εὐσεβείας, *id.* oſtendere erga Deos, ἐνδείκνυμαι πρὸς τοὺς θεοὺς, *id.* ſervare, διαφυλάττειν, *id.* violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβὲς, *Dem.*

Piger, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀμελὴς, έος, *Iſocr.* ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, ου, *Plut.*

Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, *Iſocr.* ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, *id.*

Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, οῦ, LXX.

Pigmentum, τὸ φῦκος, εος, *Dioſc.*

Pignero, idem quod *Oppignero.*

Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, *Dem.* τὸ ἀποτίμημα, ατος, *id.* ἡ ὑποθήκη, ης, *id.* exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ, *id.* trado alicui, παραδίδωμι τινι ἐνέχυρον *id.* accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσματος, *id.* habeo alicujus rei, ἔχω τινος, *id.* repoſco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην, *id.* fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα παρακαταθήκην, *id.*

Pigre, ὀκνηρῶς, *Baſ.*

Pigreſco, ἀποκνέω, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.*

Pigritia, ἡ ῥαθυμία, ας, *Dem.* inſignis & pernicioſa, ὑπερβάλλουσα ϗ ἀνήκεστος, *Dem.* ἡ ἀργία, ας, *id.* Conf. *Ignavia.*

Pigror, ὀκνέω, *Thuc.*

Pila, i. e. *mortarium*, ἡ ἴγδη, ης, *Heſych.* luſoria ἡ σφαῖρα, ας, ludo, σφαιρίζω, *Plut.* luſus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως, *Ariſtot.* locus, in quo pila luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Athen.* pilam torqueo, σφαῖραν κόπτω, retorqueo, αντικόπτω, ἀποσφαιρίζω, *Ariſtot.* i. e. columna, ἡ στήλη, ης, *Dem.* Conf. *Columna.*

Pilentum, ὄχημα μετέωρον.

Pileolus, το πιλίδιον, ου, *Plato.* ὁ πιλίσκος, ου, *Dioſc.*

Pileus, τὸ πιλίον, ου, *Plut.*

Piloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τριχώδης, εος.

Pilula, τὸ σφαίριον, ου, *Theophr.*

Pilum, ὁ γρόσφος, ου, *Polyb.* ὁ ὑσσὸς, οῦ, *Plut.*

Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.*

Pinea, ἡ πιτυς, υος, *Herodot.* ἡ πιτυΐς, ίδος, *Galen.*

Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.

Pineus, a, um, πιτύινος, ίνη, ινον, corona, στέφανος, *Plut.*

Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, *Herodian.* ζωγραφέω, *Plato.*

Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ λίπος, εος, *Philo*, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ πιμελή.

Pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω, *Eur.* παχυνω, *Polyb.* πιαίνω, *Ariſtot.*

Pingueſco, παχύνομαι, *Polyb.*

Pinguis, e, λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato*, παχὺς, εῖα, ὺ, *Lucian.* ὁ πίων, ονος, *Ariſtot.*

Pinguiter, λιπαρῶς.

Pinguitudo, idem quod *Pinguedo.*

Pinna,

6

Pinna, τὸ πῖλον, ȣ, *Ariſtot.*
Pinnatus, a, um, πῖλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Pinſo, μάσσω, *Ariſtot.*
Pinus, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι, εως, *Dioſc.* granum piperis, ἡ πεπερὶς, ἴδος, *Athen.* refero guſtu, πεπερίζω, *Dioſc.*
Piperatus, ὁ πεπερίτης, ȣ.
Pipio, πιππίζω, *Ariſtoph.*
Pirata, ὁ πειρατὴς, ȣ, *Plato,* ſum, πειρατεύω, XXL.
Piraticus, a, um, πειρατικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Pirum, τὸ ἄπιον, ȣ, *Suid.* ἡ ἄπιος, ȣ, *Dioſc.*
Pirus, ἡ ἄπιος, *Dioſc.*
Piſcarius, a, um, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.*
Piſcatio, ἡ ἁλιεία, ας, *Ariſtot.*
Piſcator, ὁ ἁλιεὺς, έως, *Plut.*
Piſcatorius, a, um, ἁλιευτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Piſcatrix, ἡ ἁλιεύτρια, ας.
Piſcatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἀγκιϛρεία, *Ariſtot.*
Piſciculus, τὸ ἰχθύδιον, ȣ, *Plut.*
Piſcina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ȣ, *Athen.*
Piſcis, ὁ ἰχθὺς, ύος, *Ariſtot.*
Piſcor, ἰχθυάω, ἁλιεύω, *Lucian.* ἰχθῦς ἀγρεύω, *idem.*
Piſcoſus, a, um, ἰχθυώδης, εος.
Piſo, μάσσω, *Ariſtot.*
Piſtacium, τὸ πιϛάκιον, ȣ, *Dioſc.*
Piſtillum, ὁ ὕπερος, ȣ, *Heſ.*
Piſtor, ὁ ἀρτοποιὸς, ȣ, *Ariſtot.*
Piſtorius, a, um, ἀρτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Piſtrina, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.*
Piſtrinenſis, e, μυλικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Piſtrinum, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.* ὁ χειρομύλων, ωνος, *Dioſc.* τὸ ἀλφιτεῖον.
Piſtris, ἡ πίϛρις, εως, *Polyb.*
Piſtrix, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*
Piſtura, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, *Xenoph.*
Piſum, τὸ πίσον, ȣ, *Galen.*
Pitiſſo, χειλοποτέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, *Gal.* ἡ κόρυζα.
Pituitoſus, a, um, φλεγματικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*
Pius, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐσεβὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ θεοφιλὴς, έος, *id.* neque pium, neque fas, ȣ̓δὲ ὅσιον, ȣ̓δὲ θέμις, *Dem.* dicere, quæ nec pia ſunt, nec toleranda, λέγειν ȣ̓θ᾽ ὅσια, ȣ̓τ᾽ ἀνεκτὰ, *id.* ſum, εὐσεβέω, *Iſocr.*
Pix, ἡ πίσσα, ης, *Plut.*
Placabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἐξίλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ εὐδιάλλακτος, ȣ.
Placabilitas, τὸ εὐίλατον, ȣ, ἡ εὐαρέϛησις, εως, *Ariſtot.*
Placamen ſ. Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, ατος, Deorum, ἡ θυσία ἀρεϛήριος, *Dion. Hal.*
Placate, πράως, *Dem.*
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, ȣ, *Plut.*
Placenta, ὁ πλακȣ̃ς, ȣ̃ντος, *Lucian.*
Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ, *Plut.* τινὰ, *Plato,* placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, *Dem.* ἀρέσκει τί ἐμοὶ, *Plut.* ἐμοὶ βȣλομένῳ ἐϛὶ, *Plato.*
Placide, πράως, *Dem.*
Placidus, a, um, πραῢς, εῖα, ὺ, *Dem.* ἥμερος, ερα, ερον, *id.* ὁ ϗ ἡ εὐμενής.
Placitum, τὸ ἀρεϛὸν, ȣ, *Bud.*
Placitus, a, um, ἀρεϛὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deum, Θεὸν, *Lucian.* iram Deæ, ἐξιλάομαι τὸ μήνιμα τȣ̃ θεȣ̃, aliquem donis, ἐξαρέσκομαι τινα δώροις, *Dem.* equum, πραΰνω ἵππον, *Xenoph.* alicui aliquem, συνίϛημι τινὶ τινα, *Iſocr.*
Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ ſ. παρά τινος, *Iſocr.* infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινὶ, *Dem.* plagis libidinem coercere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαϛον, *Baſ.* plagæ, i. e. retia, αἱ ἄρκυες, ων, *Diod. Sic.*
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιϛὴς, ȣ̃, *N. T.*
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ȣ̃, *Plato.*
Plagoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πληγώδης, εος.
Plagula, τὸ παραπετασμάτιον, ȣ.
Planca, ἡ πλὰξ, ακός.

Planctus, us, ὁ κοπετὸς, ȣ̃, *Plut.* ὁ θρῆνος, planctum facere ſuper aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινα, *N. T.*
Plane, i. e. prorſus, παντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις, *Dem.* κομιδῆ, adoleſcentulus, μειρακύλλιον ὤν, *idem,* ἄρδην, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινὰ, *idem,* i. e. clare, ἐμφανῶς, *Dem.* ἐπιφανῶς, *id.* aperteque dicere, ἀπερικαλυμμένως λέγειν, *Iſocr.*
Planeta, ὁ πλανήτης, ȣ, *Ariſtot.* ἀϛὴρ πλανώμενος, *Lucian.*
Plango, κόπτω, *Plut.* i. e. *lamentor,* θρηνέω. Conf. *Lamentor.*
Plangor, ὁ κοπετὸς, ȣ̃, *Plut.*
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.* τὸ πεδίον, ȣ, ager in planitie ſitus, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρὸς, *Dem.* in planitiem, πεδίονδε, *Dion. Hal.*
Planta, ſc. pedis, τὸ τέλμα, ατος, LXX. i. e. *ſtirps,* τὸ φυτὸν, ȣ̃, *Ariſtot.* τὸ φύτευμα, ατος, *Theophr.*
Plantago, τὸ ἀρνόγλωσσον, ȣ.
Plantarium, τὸ φυτευτήριον, ȣ, olearum, ἐλαιὼν, *Dem.* τὸ φυτωρεῖον, ȣ, *Geopon.*
Plantatio, ἡ φύτευσις, εως, *Ariſtot.*
Planto, φυτεύω, arborem alicubi, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, *Dem.* φυτȣργέω, *Philo.*
Planus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ὁμαλὴς, έος, *idem,* i. e. *manifeſtus,* ὁ ϗ ἡ σαφὴς, έος, *Dem.*
Plaſma, τὸ πλάσμα, ατος, *Lucian.*
Plataninus, a, um, πλατάνινος, ίνη, ινον.
Platanus, ἡ πλάτανος, ȣ, *Plato.*
Platea, ἡ πλατεῖα, ας, *N. T.*
Plaudo, κροτέω, manibus, τὼ χεῖρε, *Xen.*
Plauſibilis, e, κροτητὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος, *Chryſ.*
Plauſtralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, *Xenoph.*
Plauſtrum, ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.* τὸ ὄχημα, duco, ἁμαξεύω, *Plut.*
Plauſus, us, ὁ κρότος, ȣ, *Dem.* plauſu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, *Dion. Hal.* plauſu excipior, κροτέομαι, *Lucian.* plauſum ambio, μνηϛεύω χειροτονίαν, *Dion. Hal.* & ſtrepitum excito, κρότον ϗ θόρυβον ποιέω, *Dem.* fieri ſ. oriri, γίγνεσθαι, *id.*
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ȣ.
Plebeius, a, um, ὁ ϗ ἡ δημώδης, ες, *Herodian* τȣ̃ δήμȣ ὤν, ȣ̃σα, όν, *Lucian.* δημοτικὸς, ὴ, ὸν, homo, ἄνθρωπος, *Xenoph.* ὁ ἰδιώτης.
Plebicola, ὁ δημεραϛὴς, ȣ.
Plebiſcitum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* Conf. *Decretum.*
Plebs, ὁ δῆμος, ȣ, *Dem.* οἱ πολλοὶ ὤν, *Plut.* τὸ πλῆθος, εος, *Iſocr.*
Plecto, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* τιμωρέω τινὰ, *Dem.* capite, ζημιόω τινα θανάτῳ, *Ariſtot.* i. e. *Plico.* Conf. *Plico.*
Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ȣ, *Ariſtot.*
Plene, ἐκπλέως, i. e. *perfecte,* τελείως, *Dem.*
Plenilunium, ἡ πανσέληνος, ȣ, *Æſchin.* πλήρης σελήνη, *Lucian.* tempore plenilunii, ὅταν ᾖ πλήρης τȣ̃ σελήνης κύκλος, *Ælian.*
Plenitas ſ. Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Plut.* τὸ πλῆθος, εος, *Galen.*
Plenus, a, um, ὁ ϗ ἡ πλήρης, εος, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλέος, έα, εον, Deo, Θεȣ̃, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀνάπλεος, ȣ, favillis, σπινθήρων, *Lucian.* μεϛὸς, ὴ, ὸν, ſuperbia, ὑπερηφανίας, *Dem.* ſum aliqua re, γέμω τινος, *Xenoph.*
Pleonaſmus, ὁ πλεονασμὸς, ȣ̃, *Plut.*
Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖϛοι, πλεῖϛαι, πλεῖϛα, *Plut.*
Plerumque, τὸ πλεῖϛον, *Herodian.* τὰ πλεῖϛα, *Ariſtot.* ἐπὶ τὸ πολύ.
Pleuriticus, a, um, πλευριτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις, ιδος, *Aet.*
Plica, τὸ πτύγμα, ατος, ἡ πτὺξ, χὸς, *Athen.* ἡ πτυχὴ, ῆς, *Eurip.*
Plicabilis, e, πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* ὁ ϗ ἡ εὔπλοκος.

Plicatura ſ. Plicatio, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*
Plico, πλέκω, coronam, ϛέφανον, *N. T.* purpuram, πλέκω τὴν ἁλȣργίδα, *Plut.*
Ploratio ſ. Ploratus, ὁ κλαυθμὸς, ȣ̃, *Ariſtot.* τὸ κλαῦμα, ατος, *Xenoph.* ὀλοφυρμὸς, ȣ̃, *Thuc.*
Ploro, κλαίω, *Dem.* δακρύω, *id.*
Ploſtellum, τὸ ἁμαξίδιον, ȣ, τὸ ἁμάξιον, ȣ, *Suid.*
Ploſtrum, idem quod *Plauſtrum.*
Pluma, τὸ πτίλον, ȣ, *Ariſtoph.* τὸ πτερὸν, ȣ̃, *Lucian.*
Plumarius, ὁ πτιλȣργὸς, ȣ̃.
Plumatus, a, um, πτιλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Plumbago, ἡ μολύβδαινα, ης, *Dioſc.*
Plumbarius, a, um, μολιβδινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Plumbatura, ἡ μολίβδωσις, εως.
Plumbeus, a, um, μολίβδινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Plumbo, μολιβδόω.
Plumboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μολιβδώδης, εος.
Plumbum, ὁ μόλιβδος, ȣ, *Plut.*
Plumeſco, πτιλόομαι, δασὺς γίγνομαι, *Ariſtot.*
Plumeus, a, um, πτίλινος, ίνη, ινον, πτιλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Plumoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πτιλώδης, εος.
Plumula, τὸ πτίλιον, ȣ.
Pluo, ὕω, *Lucian.* piſcibus, ἰχθύσιν, *Athen.* pluit, *Imperſ.* ὕει, *Ariſtot.*
Plurimum, πλεῖϛον, *Xen.*
Plurimus, a, um, πλεῖϛος, η, ον, *Xenoph.* plurimi facio aliquid, τιμάομαι τȣ̃ παντός τι, *Chryſ.* τιμάω πλείϛȣ τι, *Dem.* ἀντὶ παντὸς, *id.* ποιέομαι τι ſ. τινὰ περὶ πλείϛȣ, *id.* quamplurimus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάμπλειϛος, ȣ, *Herodian.*
Plus, πλεῖον, ονος, *plur.* plures, οἱ ϗ αἱ πλείονες, *Dem.* pluris facio aliquid, τιμάομαί τι μείζονος, *Xen.* ποιέομαι τι πλείονος, *Iſocr.* plus, quam decet ſ. par eſt, plus juſto, μᾶλλον τȣ̃ δέοντος, *Dem.* πλεῖον τȣ̃ δέοντος, *id.* plures, quam par eſt, ſunt apud nos, πλείȣς τȣ̃ δέοντος παρ᾽ ἡμῖν εἰσιν, *Dem.* plus minus, πλέον ἔλαττον, *Athen.* plus ſatis, πλέον τȣ̃ καιρȣ̃, *Al. Aphr.* pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, *Dem.* improbitas plus poteſt, quam virtus, κακία δύναται πλέον τȣ̃ ἀρετῆς, *idem.*
Pluſculum, μικρόν τι πλέον.
Pluteus, τὸ ἀναγνωϛήριον, ȣ.
Pluvia, ὁ ὑετὸς, ȣ, *Ariſtot.* ἡ βροχή.
Pluvialis, e, ſ. Pluvius, a, um, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, *Ariſtot.*
Pluvioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑετώδης, εος, ὄμβριος, ία, ιον, *Ariſtoph.*
Pluvius, a, um, vide *Pluvialis.*
Pluto, ὁ Ἅιδης, ȣ.
Pneumaticus, a, um, πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, *Aret.*
Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ȣ, *Xen.*
Pocillum, τὸ κυλίκιον, ȣ, *Lucian.*
Pocœnium, τὸ ἐπιδειπνον, ȣ, *Athen.*
Poculentus, a, um, ὁ ϗ ἡ πότιμος, ȣ, *Ariſtot.* ποτὸς, ὴ, ὸν, eſculenta & poculenta, ἐδώδιμα ϗ ποτὰ, *Herodot.*
Poculum, τὸ ποτήριον, ȣ, *Plut.* τὸ δέπας, inter pocula, ἐπὶ τȣ̃ κύλικος, *Lucian.*
Podager, ὁ ποδαγρὸς, ȣ̃, *Lucian.* ποδαγριάων, ῶντος, *Plato.*
Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, *Plut.* ἡ ποδαλγία, τὸ ποδαγρικὸν πάθος, *Theophr.* podagra laboro, ποδαγράω, *Plato,* ποδαγριάω, *id.*
Podagricus, a, um, ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Podex, ὁ πρωκτὸς, ȣ, *Ariſtoph.* ἡ ἕδρα, ας, LXX. ἡ πυγὴ, ῆς, *Lucian.*
Podium, τὸ ποδίον, ȣ, *Ariſtot.*
Poëma, τὸ ποίημα, ατος, *Plut.*
Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ȣ, *Lucian.*
Pœna, ἡ ποινὴ, ῆς, *Xen.* ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ δίκη, ης, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *idem.* magna, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίϛη,

γίστη, *Dem.* ſumma, ἐσχάτη, *idem,* levis, μικρά, *id.* digna, ἀξία, *id.* debita, προσήκουσα, *id.* juſta, τιμωρία νόμιμος, *id.* injuſta ac crudelis, ἄνομος ϗ δεινὴ, *Iſocr.* capitis, ζημία θανάτου, *id.* pœnam ſtatuo ſ. ordino, τάττω τιμωρίαν τινὶ, *Dem.* debeo pro aliqua re, ὀφείλω δίκην ἐπί τινι, *idem,* exigo, δίκην αἰτέω, *id.* ἀπαιτέω, *id.* ſumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* ſubeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος, *Iſocr.* ſuſtineo ſecundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, *Dem.* effugio, δίκην δοῦναι διακρέω, *idem,* pœna afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ, *Iſocr.* τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος, *idem,* pœna adficior, ζημίαις περιπίπτω, *idem,* ob aliquid, δίκην δίδωμι τινος, *idem.*

pœnalis, e, ὁ ϗ ἡ ποίνιμος, ου, *Soph.*

pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, *Plut.* ἡ μεταμέλεια, ας, *Philo.* ἡ μετάγνωσις, εως, *Iſocr.* ducor, μεταμέλειαν ποιέομαι, *Dem.* μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοί τινος, *Philo.* Conf. *Pœnitet.*

Pœnitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος, *Dem.* μοί τι, *Iſocr.* μετανοέω ἐπί τι, *Lucian.* quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, *Plato.*

poëſis, ἡ ποίησις, εως, *Plato.*

poëta, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Plato.*

poëtica, ἡ ποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

poëtice, ποιητικῶς, *Dem.*

poëticus, a, um, ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, *Plut.*

Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκη.

Polenta, τὸ ἄλφιτον, ου, *Dioſc.* veſcor, ἀλφιτοσιτέω, *Xen.*

polio, ξύω, *Theophr.* ἐπιξέω. *Lucian.* λεαίνω.

polite, γλαφυρῶς, *Ariſtot.*

politia, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.*

politicus, a, um, πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Politus, ξεστὸς, ἡ, ὸν, γλαφυρὸς, ρὰ, ρόν.

Politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λείωσις, εως.

Pollen, ἡ παιπάλη, ης, *Galen.* ἡ γύρις.

Pollentia, ἡ δύναμις, εως, *Dem.*

Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖστον παρά τινι, *Plut.*

Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, *Gal.*

Polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τὶ λόγῳ, *Dem.* alicui, me facturum aliquid, τινὶ ποιήσειν τι, *idem,* ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν, *id.* & recipio aliquid, ὑπισχνέομαι ϗ ἀναδέχομαι τι, *idem,* πίστιν δίδωμί τινος, *Iſocr.* ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσίν τινα, *Dem.*

Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι, *id.* ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν, *id.* & ſpem oſtentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν ϗ ἐλπίδα, *idem,* pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑποσχέσι, *idem,* alicujus moveri, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινὸς, *id.* & promiſſis occupatum eſſe, καταληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι ϗ ἐπαγγέλμασί τινος, *Dem.* adduci, πεισθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι, *id.* alicujus falli, ὑπάγεσθαι ὑφ᾽ ὑποσχέσεών τινος, *id.* ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι ϗ ἐλπίσι ϗ φενακισμοῖς τινος, *id.* pollicitationum oblivisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις, *id.*

Pollicitor, ὑπισχνέομαι, *Dem.* Conf. *Polliceor.*

Pollinctor, ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX. ὁ κλεριστὴς, οῦ.

Pollis, ἡ παιπάλη, ης, *Gal.*

Pollubrum, τὸ ποδονίπτρον, ου, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος, *Athen.*

Polluceo, ἀποθύω, *Xen.*

Polluo, μολύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, *Lucian.*

Polus, ὁ πόλος, ου, *Ariſtot.*

Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ πολύγαμος, ου.

Polypus, ὁ πολύπους, οδος, *Ælian.*

Pomarium, μηλὼν, ῶνος, pomarii cuſtos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, *Diod. Sic.*

Pomarius, ὁ μηλοπώλης, ου.

Pomeridianus, a, um, μεταμεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, δειλινὸς, ἡ, ὸν, deambulatio, περίπατος, *Ælian.*

Pomilio, ὁ νανὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμήριον, ου, *Dion. Hal. & Plut.*

Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς, *Dem.* pompam duco ſ. celebro, πέμπω πομπὴν, *id.* πομπεύω πομπὴν, *id.* πομπὰς ἄγω, *id.*

Pomum, τὸ μῆλον, ου, *Dioſc.* ὀπώρα, ας, *Ælian.*

Pomus, ἡ μηλέα, ας, *Dioſc.*

Pondero, ἵστημι, *Xen.* ζυγοστατέω, *Polyb.* æs ἀφίστημι χαλκὸν, *id.* i. e. conſidero, σταθμάομαι, *Plato.*

Ponderoſus, a, um, βαρὺς, εῖα, ὺ, *Plato,* ὁ ϗ ἡ ἐμβριθὴς, έος, *Plut.*

Pondo, ἡ ὁλκὴ, ῆς, *Plut.* ἡ μνᾶ, ᾶς.

Pondus, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Dem.* qui æquali pondere eſt, ὁ ϗ ἡ ἰσοβαρὴς, έος, *Lucian.* onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.

Ponduſculum, τὸ στάθμιον, ου, LXX.

Pone, ὀπίσω, *Ariſtot.* aliquem, μετά τινα, *Plato.*

Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, *Plato,* in laude, ἐν ἐπαίνῳ, *Ariſtot.* ἐν ἀρετῆς μέρει, *Plato,* in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ, *Dion. Hal. Plut.* ſummum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ, *Ariſtot.* in numerum, εἰς ἀριθμὸν, *Plut.* aliquid eſſe, τίθημι εἶναι, *Iſocr.* operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος, *Plato,* περί τι, *Herodot.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato,* πρός τι, *Dem.*

Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίνη, *Plut.* τὸ ζεῦγμα ποταμοῦ, *Dion. Hal.* pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω, *Herodian.* ſolvo, λύω, *idem,* ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, *Polyb.*

Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.

Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, οῦ, *Plut.* ὁ γεφυρωτὴς, οῦ, *id.* ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου, *Dion. Hal.* ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* ὁ ἀρχιερεύς.

Pontificialis, e, ſ. Pontificius, a, um, ἀρχιερατικος, ἡ, ὸν, *N. T.* ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.*

Pontificatus, us, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.

ponto, τὸ πορθμεῖον, ου, *Plut.*

pontus, ὁ πόντος, ου, *Ariſtot.*

popanum, τὸ πόπανον, ου.

Popellus, τὸ δημίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Popina, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.* τὸ ὀπτανεῖον.

Popinalis, e, καπηλεῖος, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Popinator, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

Popinor, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Poples, ἡ ἰγνύα, ας, LXX. ἡ ἰγνὺς, ύος, *Diodor. Sicul.*

Poppyſma, τὸ πόππυσμα, ατος, *Plut.* ὁ ποππυσμὸς, οῦ, *Xenoph.* poppyſmate adulor, ποππύζω, *Ariſtoph.*

Popularis, e, δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* i. e. populi amans, ὁ ϗ ἡ φιλόδημος, ου, ſum, δημοτικὸς ϗ πρᾶος γίγνομαι, *Ælian.*

Popularitas, τὸ δημοτικὸν, οῦ, *Plut.* ἡ δημαγωγία, ας, *id.*

Populariter, δημοτικῶς, *Dem.*

Populatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.*

Populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.

Populeus, a, um, αἰγείρινος, ίνη, ινον.

Populor, πορθέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Populus, *arbor,* ἡ αἴγειρος, ου, *Theophr.*

Populus, i. e. *plebs,* ὁ δῆμος, ου, *Dem.* i. e. *turba,* ὁ ὄχλος, ου, *id.* ὁ λαὸς, οῦ, i. e. *genus,* τὸ ἔθνος, εος, *id.*

Porca, ἡ σῦς, συὸς, *Ariſtot.*

Porcarius, ὁ χοιροβότης, ου.

Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου, *Ariſtoph.* ὁ χοιρίσκος, ου, *Lucian.* τὸ δελφάκιον, ου, *id.*

Porcetra, ἡ δέλφαξ, ακος, *Ariſtot.*

Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcinus, a, um, χοίρειος, εια, ειον, *Athen.* χοίριος, ία, ιον, *Gal.*

Porculatio, ἡ χοιροτροφία, ας.

Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcus, ὁ χοῖρος, ου, *Ariſtot.*

Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, *Plin.*

Porraceus, a, um, πράσιος, ία, ιον, *Plato.* πρασίζων, ουσα, ον, *Dioſc.*

Porrectio, ἡ ἐπέκτασις, εως, manuum, ἔκτασις χειρῶν, *Naz.*

Porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας, *Lucian.* ἐκτείνω τὰς χεῖρας, *Plato,* dextram, προτείνω τὴν δεξιὰν, *Xenoph.*

Porrigo, ἡ πιτυρίασις, εως, *Ægin.* porrigine infeſtari, πιτυροῦσθαι, *Hippocr.*

Porro, πόῤῥω, *Plato.*

Porrum, τὸ πράσον, ου, *Dioſc.*

Porta, ἡ πύλη, ης, *Plut.* portam aperio, πύλην ἀνοίγω, *id.* portæ cuſtos, ὁ πυλουρὸς, οῦ, *Herodot.*

Portatorius, a, um, κομαστικὸς, ἡ, ὸν, *Hippocr.*

Portatus, us, ἡ κόμισις, εως.

Portendo, προσημαίνω, *Xenoph.* προφαίνω.

Portentoſe, τερατικῶς, *Plut.*

Portentoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.*

Portentum, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ου, *Dem.*

Porticula, τὸ στοίδιον, ου.

Porticus, us, ἡ στοὰ, ᾶς, *Xenoph.* ἡ παραστάς.

Portio, ἡ συμμορία, ας, ἡ ἀπόμοιρα, *Greg.*

Portitor, ὁ πορθμεύς.

Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.*

Porto, φέρω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſtot.*

Portorium, *nauticum,* τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, *Poll.* quod in portu ſolvitur, τὸ ἐλλιμένιον, ου, *Ariſtot.* quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, ου, *Polyb.*

Portula, ἡ πυλὶς, ίδος, *Herodian.*

Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.

Portulus, τὸ λιμένιον, ου, *Strabo.*

Portuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ λιμενώδης, εος.

Portus, us, ὁ λιμὴν, ένος, *Thuc.* portu carens, ὁ ϗ ἡ ἀλίμενος, ου, *Plut.* in portu verſor, λιμενίζω, portum appeto, ἐπιθυμέω λιμένος, *Dem.* teneo, κτάομαι λιμένα, *Iſocr.* in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, *id.* aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, *Dem.*

Porus, ὁ πόρος, ου, *Ariſtot.*

Poſca, τὸ ὀξύκρατον, ου, *Dioſc.*

Poſco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* Conf. *Peto.*

Poſitio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* τὸ θέμα, ατος, *idem.*

Poſitura, ſ. Poſitus, us, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.*

Poſſeſſio, ἡ κτῆσις, εως, *Dem.* τὸ κτῆμα, ατος, *id.* Conf. *Opes, Divitiæ.*

Poſſeſſiuncula, τὸ κτησείδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου, *Alciphr.*

Poſſeſſivus, a, um, κτητικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſiva nomina, τὰ κτητικὰ, ῶν.

Poſſeſſor, ὁ κτήτωρ, ορος, *N. T.*

Poſſibilis, e, δυνατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἱκανὸς, ἡ, ὸν, *idem,* οἷος, οἵα, οἷον, non eſt poſſibile, ut ſine juſtitia aliquis ſit bonus civis, οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, *Xenoph.* Conf. *Poſſum.*

Poſſibiliter, δυνατῶς.

Poſſideo, κτάομαι, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, *Dem.* ſine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς, *id.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* terram, νέμομαι γῆν, *Thuc.*

Poſſum, δύναμαι, *Xenoph.* οἷός εἰμι, potes, οἷος εἶ, &c. perſuadere alicui, πείθειν τινὰ, *Iſocr.* οἷός τε γίνομαι, adminiſtrare urbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν, *id.* Hercules non potuit Helenam adipiſci, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος ἦν Ἑλένην λαβεῖν, *id.* non poſſum perſuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, *idem,* non poteſt fieri, ut ſuperetur hoſtis, ſ. hoſtis non poteſt ſuperari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι, *Dem.* poſſum referre gratiam, ἱκανός εἰμι ἀποδοῦναι χάριν, *Iſocr.* non poſſum hoc tacere, ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν, *Plato.* non poſſum laborare, ἀδυνατέω ποιεῖν, *Ariſtot.*

Poſt, μετὰ, *cum Accuſ.* poſt pugnam, μετὰ τὴν μάχην, *Dem.* nonnullis diebus poſt acceptum nuncium, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, *Iſocr.* ἐπὶ, *cum Dat.* poſt hæc, ἐπὶ τούτοις, *Xen.* multo tempore poſt, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, *Dem.* non multo tempore poſt, quam, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ἢ, *id.* paucis diebus poſt pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης, *Dion. Halic.*

Poſtea, ὕστερον, primum ſcripſit, poſtea verba faciunt, πρῶτον ἐπέστειλεν, ὕστερον λέγουσι, *Dem.* primum, -deinde-poſtea, πρῶτον, -ἔπειτα-μετὰ ταῦτα, *id.*

Poſteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, *Plut.* poſteaquam monarchia ad Auguſtum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαστον, *Herodian.*

Poſteri, οἱ ἔκγονοι, ων, *Dem.* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων, οἱ ἔπειτα γενόμενοι, *Iſocr.* alicujus, οἱ γεγονότες παρά τινος, *id.* οἱ ἔπειτα, *Lucian.* οἱ μετ' ἡμᾶς, *id.*

Poſteritas, ὁ μέλλων χρόνος, *Dem.* i. e. poſteri, vide *Poſteri.*

Poſterior, us, ὕστερος, έρα, ερον, *Plut.* ſum aliqua re, ſexaginta annis, ὑστερέω τινὸς ἔτεσιν ἑξήκοντα, *Plut.* non multum, ὑστερίζω οὐ πολλῷ, *Thuc.* fio, ἐφυστερίζω, *id.* poſteriores fero, ἐλαττόομαι, *Plato*, ὑστερέω, *Dion. Hal.*

Poſterius, ὕστερον, *Dem.*

Poſterus, a, um, ὕστερος, έρα, ερον, dies, ἡμέρα, *Plut.* ὑστεραῖος, αία, αῖον, *id.* dixi me poſtera, ſc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἐπαγγελεῖν, *Plato*, in poſterum, τολοιπὸν, *Dem.* εἰς τὸ λοιπὸν, *id.* πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, *id.*

Poſtfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινὰ τινος, *Plut.*

Poſthabeo, idem quod *Poſtfero.*

Poſthac, ὕστερον, *Dem.* τολοιπὸν, *id.* μεταταῦτα, *id.* μετὰ ταῦτα, *id.*

Poſthinc, ἑξῆς, *Thuc.* ἐφεξῆς, *id.*

Poſthumus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, ου, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγινόμενος.

Poſticum, ſ. Poſtica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, *Lucian.* τὸ παράθυρον, ου, *Cl. Alex.*

Poſticus, a, um, ὀπίσθιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν, *id.*

Poſtilena, ἡ ὑπουρὶς, ίδος.

Poſtis, ἡ παραστὰς, άδος, *Poll.* ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.*

Poſtliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.

Poſtmeridianus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεταμεσήμβριος, ου.

Poſtmodo, ſ. Poſtmodum, ὕστερον, *Dem.*

Poſtpono, idem quod *Poſtfero.*

Poſtquam, ἐπειδὰν, omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε, *Dem.* morbus obortus fuerit, ἐὰν ἀρρώστημα συμβῇ, *idem*, ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, *idem.*

Poſtremo, Poſtremum, τελευτῶν (*Particip.*) ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, *Dem.* primum nos, poſtremum vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, *id.* in Marathonem deſcendit, τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη, *id.* alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσειπεῖν τινα, *Lucian.*

Poſtremus, a, um, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, *Dem.* τελευτάων, ουσα, άον, *id.*

Poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ, *Plato.*

Poſtvenio, ὑστερίζω, poſt aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Poſtulatio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.*

Poſtulator, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.*

Poſtulatum, τὸ αἴτημα, ατος, *Bud.* ἡ ἀξίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἀξίωμα.

Poſtulo, αἰτέω, *Dem.* juſta, αἰτέομαι δίκαια, *Xen.* curam, δέομαι φροντίδος, *Dem.* i. e. *accuſo.* Conf. *Accuſo.*

Potabilis, e, ὁ καὶ ἡ πότιμος, ου, *Diod. Sic.*

Potatio, ἡ πόσις, εως, *Thucyd.* potationis ſodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις συνουσία, *Iſocr.*

Potator, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.*

Potens, δυνατὸς, ή, όν, *Dem.* δυνάμενος, ένη, ενον, *idem*, ἰσχυρὸς, ά, όν, *idem*, ἰσχύων, ουσα, ον, *idem*, ſum, δύναμαι, *Dem.* potentior mari, κρείττων θαλάττῃ, *idem*, juſto, μείζων τοῦ δέοντος, *idem*, potentem facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρὸν, *idem*, fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, *idem*, eſſe, ἰσχυρὸν εἶναι, *idem.*

Potentatus, a, um, ἡ δυναστεία, ας, *Thuc.*

Potenter, ἰσχυρῶς.

Potentia, ἡ δύναμις, εως, & gloria, καὶ δόξα, *Dem.* & divitiæ, ἐξουσία καὶ πλοῦτος, *id.* & imperium, ῥώμη καὶ ἀρχή τινος, *id.* potentiam maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστην, *Dem.* conſequi, προέρχεσθαι ἐπὶ δύναμιν, *Iſocr.* λαμβάνειν δύναμιν, comparare, obtinere, habere, δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν, *id.* ad magnam potentiam pervenire, ἐπὶ μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι, *Ælian.*

Poteſtas, ἡ ἐξουσία, ας, *Dem.* in poteſtatem ſuam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Iſocr.* urbem, ὑποτάττεσθαι πόλιν, *idem*, poteſtati alicujus ſubjectum eſſe, ὑπό τινι γίγνεσθαι, *id.* hoc in mea poteſtate eſt, ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο, *Iſocr.* poteſtas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, *Dem.* dare poteſtatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν ἐπί τι, *Plut.* ἐξουσίαν παρέχειν τινι, *Xen.* omnia in poteſtate ſua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, *Ælian.* poteſtatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Dem.*

Potio, ἡ πόσις, εως, *Thuc.* τὸ πόμα.

Potior, κρατέω, aliqua re, τινὸς, *Thuc.* rerum, τῶν πραγμάτων, *Dem.* imperio maris, χράομαι τῇ θαλάσσῃ, *Plut.*

Potior, i. e. *melior.* Conf. *Melior.*

Potiſſimum, μάλιστα, Conf. *Maxime.*

Potiuncula, τὸ πομάτιον, ου.

Potis, e, δυνατὸς, ή, όν, *Dem.* Conf. *Potens.*

Potius, θᾶττον, illis quam, ἐκείνοις, ἢ, *Dem.* nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, *id.* mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν, *id.* habeo aliquid, τίθημί τι προὐργιαίτερον, *Thuc.* ποιέομαί τι προὐργιαίτερον, *Polyb.*

Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρυσῶν φιαλῶν, *Xen.* aquam, ὕδωρ, *Hom.*

Potor, ὁ πότης, ου.

Potorius, a, um, ποτικὸς, ή, όν, *Plut.*

Potulentus, a, um, ποτὸς, ή, όν, *Herodot.*

Potus, us, τὸ πόμα, ατος, *Lucian.* τὸ ποτὸν, οῦ, *Xen.* τὸ πότημα, ατος, *Dioſc.* potum do i. præbeo aliquid, ποτίζω τι, *Ariſtot.* πιπίσκω τινά τινος, *Lucian.*

Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, *Dem.* omnibus, πρὸ παντὸς, *id.* præ dolore ſibi ipſi mortem conſciſcere, ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτὸν, *Plut.* præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, *Xen.* flere, δακρύειν, *Lucian.* præ me fero adverſam valetudinem, δηλόω πονηρῶς ἔχων, *Thuc.* lætitiam, φαιδρότητα προσποιέομαι, *Ælian.* præ manibus habeo, μετὰ χεῖρας ἔχω, *Dion. Hal.* ἐν χερσὶν ἐστιν ἐμοῖ, *idem.* In compoſitione, quando ſignificationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel πολὺ, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλὸς, præacutus, πολύοξυς, &c.

Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* me obedientem magiſtratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, *id.* me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἐθέλοντα ἀκούειν, *Dem.* pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἴς τι, *Iſocr.* ſumptus alicui, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Iſocr.* exercitui commeatum, πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφὴν, *Dem.* utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, *Plato.*

Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τὶ, *Xen* Conf. *Caveo.*

Præcantio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.*

Præcedo, παρέρχομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* προβαίνω, προπορεύομαι.

Præcello, ὑπερβάλλω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Xen.* Conf. *Antecello.*

Præcentio, τὸ πρόασμα, ατος.

Præceps, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, ου, *Dem.* conſiliis, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ πρηνής.

Præceptio, ἡ ὑποθήκη, ης, *Iſocr.*

Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ου, *Iſocr.* ὁ καθηγεμὼν, όνος, *Herodot.* Conf. *Magiſter.*

Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ου, *Diod. Sic.*

Præceptum, ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Dem.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Iſocr.* ἡ παραγγελία, ας, *Ariſtot.* bonum ſ. præclarum, τὸ ἄκουσμα, ατος, καλὸν, *Dem.*

Præcerpo, προδρέπω.

Præcido, ἐπικόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Præcino, προᾴδω.

Præcipio, i. e. *ante capio*, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, *Theophr.* i. e. mando, ἐπιτάττω τι, *Plut.* alicui, κελεύω τινὶ, *Plato.* Conf. *Jubeo*, *Mando*, i. e. doceo, διδάσκω. Conf. *Doceo.*

Præcipitanter, προπετῶς, *Iſocr.*

Præcipitantia, ſ. Præcipitatio, ἡ κατακρήμνισις, εως, conſilii, προπέτεια, ας, *Dem.*

Præcipitium, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.*

Præcipito, κατακρημνίζω, *Theophr.* me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, *Dem.* hoſtes in vallum, καταῤῥήγνυμι πολεμίους εἰς χάρακας, *Plut.* aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχους, *Herodot.* aliquem in caput, ἐκτραχηλίζω τινὰ, *Plut.*

Præcipue, ἐξαιρέτως, *Plut.* καὶ τὰ μάλιστα, *Iſocr.*

Præcipuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ πρόκριτος, ου. *Dem.* κυριώτατος, άτη, ατον, locus, τόπος, *Plut.* pars corporis, μέρος τοῦ σώματος, *Galen.*

Præciſe, ἀποτόμως.

Præciſio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Præciſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, ου.

Præclare, περιφανῶς, *Demoſth.* περιδήλως, *Cl. Al.* me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem* morior, θνήσκω καλῶς, *idem*, me gero, ἀριστεύω, *Xen.*

Præclarus, a, um, i. e. *valde clarus*, ὁ καὶ ἡ ὑπεραίθριος, ου, i. e. *celebris*, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, ου, *Dem.*

Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἔξοδον, *Ariſtot.*

Præco, ὁ κήρυξ, υκος, *Xen.* ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Plut.*

Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, *Dem.*

Præcordia, τὰ περικάρδια, ων, *Poll.* τὰ ὑποχόνδρια, ων, *Dioſc.*

Præcox, πρώϊος, ία, ιον, *Theophr.*

Præcurro, προτρέχω, alicui, τινὸς, *Iſocr.*

Præcurſor, ὁ πρόδρομος, ου, *Plut.*

Præcurſus, us, τὸ προδρόμημα, ατος.

Præda, ἡ λεία, ας, *Xen.* ἡ ἄγρα, ας, *Herodot.* prædam ago, ληΐζω, *Thuc.* λαφυραγωγία, *Plut.*

Prædatio, ἡ λῃστεία, ας, *Ariſtot.*

Prædator, ὁ λαφυραγωγὸς, ὁ λῃστής.

Prædatorius, a, um, λῃστρικὸς, ή, όν, navis, ναῦς, *Thuc.* λῃστικὸς, ή, όν, βίος, *Ariſtot.*

Prædatrix, ἡ λῃστρὶς, ίδος.

Prædeſtino, προορίζω.

Prædicabilis, e, κηρυκτὸς, ή, όν.

Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*

Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάῤῥησις.

Prædico, as, κηρύττω, *Xenoph.* i. e. *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* Conf. *Laudo.*

Prædico, is, προεξαγγέλλω, *Lycurg.* aliquid, προειπόν τι, *Xen.* vaticinando, προθεσπίζω, *Dion. Hal.* προφητίζω, *Hippocr.*

Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, i. e. *vaticinium*, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ου. *Plut.*

Prædiſco, προμανθάνω, *Ariſtoph.*

Præditus, a, um, ἔχων, ουσα, ον, aliqua re, τὶ *Dem.*

Prædives, ὁ καὶ ἡ ὑπερπλούσιος, πάμπλουσιος, πολύολβος.

Prædium, τὸ χωρίον, ου, *Dem.*

Prædo, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Xen.* ὁ λῃστρικὸς, οῦ, *Plut.* marinus, ὁ πειρατὴς, οῦ, *Thucyd.*

Prædor, λῃστεύω, vicos & agros infeſtans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, *Herodian.* λῃΐζομαι, *Thuc.*

Præeo, προάγω, *N. T.* ὑφηγέομαι, *Plut.*

Præfaris, προοιμιάζομαι, *Ariſtot.* προλέγεις.

Præfatio, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.* ὁ πρόλογος, ου, præfationem facio, προοιμιάζω, *Ariſtot.*

Præfectura, ἡ προςασία, ας, *Dem.* militaris, ἡ ςρατηγία, ας, *id.* urbana, ἡ ἀςυνομία, ας, *Ariſtot.* annonæ, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.*

Præfectus, ὁ προςάτης, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ προςὰς, ἀντος, τινὸς, *Plato,* ὁ προεςηκὼς, ότος, *Dem.* ὁ ἐφεςηκὼς, ότος, *idem,* ὁ καὶ ἡ ἔπαρχος.

Præfero, προκομίζω, i. e. antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, *Plato,* aliquem alicui, προκρίνω τινά τινος, *Plut.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων *Plato,* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *id.* honeſtum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Dem.* me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Præfica, ἡ ἐγχυτρίςρια, ας, *Plato.*

Præficio, ἐφίςημι, aliquem alicui, τινά τινι, *Plut.* καθίςημι τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *id.* aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, *Thuc.* bello, προςίθημί τινα ςρατηγὸν, *Dem.*

Præfinio, προορίζω, aliquid, τὶ, *N. T.*

Præfoco, ἄγχω, *Dem.*

Præfracte, αὐθαδῶς.

Præfractus, a, um, ὁ καὶ ἡ προκατάῤῥηκτος, ου, i. e. obſtinatus, ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, εος, *Dem.*

Prægigno, προγεννάω.

Prægnans, ἡ ἐγκύουσα, ης, *Ariſtot.* ἐγκύμων, ονος, *Plut.* mare, ſ. maſculo, κύουσα ἄῤῥενα, *Ariſtot.* ſum, κύω, *Theophraſt.* κυέω, *Ariſtot.* ἐγκύω, *id.* ἐν γαςρὶ ἔχω, *N. T.*

Prægnatio, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Prægrandis, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, περιμήκης.

Prægravo, καταβρίθω.

Prægredior, προβαίνω, alicui, τινὶ, *Ariſtot.*

Prægreſſio, ἡ πρόβασις, εως, τὸ πρόβημα, ατος.

Prægustator, ὁ προγευςὴς, οῦ, *Athen.*

Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινὸς, *Athen.* προγευματίζω, *Ariſtot.*

Præhendo, vide *Prehendo.*

Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, *Ariſtot.*

Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* προκρίνω, præjudicio damno, προκαταγινώσκω, *id.*

Præjudico, προκαταγινώσκω, *Dem.*

Prælectio, ἡ προανάγνωσις, εως.

Prælectot, ὁ ἐξηγητής.

Prælego, προαναγινώσκω.

Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ἁμιλλάομαι τινι, *id.* συμμίγνυμι τινι, *id.* Conf. *Prælium.*

Prælium, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ ἅμιλλα, ης, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* terreſtre, μάχη πεζὴ, *id.* navale, ἡ ναυμαχία, ας, *id.* equeſtre, ἅμιλλα ἵππων, *Iſocr.* committo, ἔρχομαι εἰς μάχην *Dem.* μάχομαι μάχην, *id.* cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινα, *id.* ob aliquid, ποιέω ἅμιλλαν περί τι, *Iſocr* ποιέομαι ἀγῶνα ὑπέρ τινος, *Dem.* navale, ναυμαχέω *id* ναυμαχέω ναυμαχίαν, *id.* pedeſtre, πεζομαχέω, *id.* prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινὸς μάχῃ, *Dem.* νικᾶν μάχῃ, *id.* νικᾶν τὴν μάχην, *id.* vinci, ἡττάομαι μάχῃ ſ. μάχην, *id.* adverſa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυςυχεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα, *Iſocr.*

Prælongus, a, um, ὁ καὶ ἡ προμήκης, εος, *Theophr.*

Præluceo, προφαίνω, *Lucian.* face, δᾳδουχέω, *Athen.*

Præludium, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.* τὸ προαύλιον, ου, *id.*

Præludo, προαυλέω, *Ariſtot.* προαναβάλλομαι, *Iſocr.* προοιμιάζω.

Præmando, is, προμασάομαι, cibum, βρῶσιν, *Galen.*

Præmature, πρὸ καιροῦ.

Præmaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόωρος, ου. Conf. *Præcox.*

Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.

Præmeditor, προμελετάω, *N. T.*

Præmiſſio, ἡ προπομπὴ, ῆς, *Plut.*

Præmitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρός τινα, *Plut.* προαποςέλλω κήρυκα, *Dem.* aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημί τινα ἐξαπατᾷν τινας, *idem.*

Præmium, τὸ ἆθλον, ου, *Dem.* τὸ γέρας, αος, *idem,* τὸ ἀριςεῖον, ου, *idem,* propono, ſ. conſtituo, ἆθλον τίθημι ὑπὲρ οὗ, *idem,* belli in medio poſitum, ἆθλον τοῦ πολέμου κείμενον ἐν μέσῳ, dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριςεῖον, *id.* conſequi, τυγχάνειν τοῦ ἄθλου, *idem,* ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριςείου, *Iſocr.* tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, *Dem.*

Præmoneo, προπαραγγέλλω, προβιβάζω, *N. T.*

Præmonſtro, προδείκνυμι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, *Plut.*

Præmunio, προτειχίζω, *Plut.*

Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.

Prænuntio, προκαταγγέλλω, *N. T.* προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι, *Xen.*

Prænuntius, ὁ προάγγελος, ου, *Plut.*

Præoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Theophr.* bellum, προεξανίςαμαι πόλεμον, *Plut.*

Præparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *id.*

Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.

Præparo, παρασκευάζω, neceſſaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, *Plut.* aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαι τινας πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* aliquem, προασκέω τινὰ, *Iſocr.*

Præpedio, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* παρεμποδίζω τινὰ, *Lucian.*

Præpes, ὁ καὶ ἡ ὠκύπτερος, ου, *Plut.* Confer *Celer.*

Præpollentia, ἡ ἐπικράτησις, εως, *Laërt.*

Præpondeo, ὑπερέχομαι, virtute, κατ' ἀρετὴν, *Ariſtid.* ἐπικρατέω, alicui, τινὸς, *Plato,* τὶ, *Iſocr.*

Præpondero, ςαθμῷ ὑπερέχω, i. e. pluris ſum, προτερεύω, *Gregor.* προτερέω, *Polyb.*

Præpono, idem quod *Præfero,* item *Præficio.*

Præpoſitio, ἡ πρόθεσις, εως, *Gramm.*

Præpoſtere, ὕςερον πρότερον, πρωθύςερον.

Præpoſterus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωθύςερος, *Gramm.* oratio, ἡ ὑςερολογία, ας, *iid.*

Præputium, ἡ ἀκροβυςία, ας, LXX. ἡ ἀκροποσθία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἐπαγώγιον, ου, *Dioſc.* ſeco, ἀποσκολύπτω, *Athen.* περιτέμνω τινά, *N. T.* attrahere ſibi, τὴν αἰδοίαν περιτομὴν περικαλύπτειν, *Joſeph.*

Præripio, προαρπάζω, *Naz.*

Prærogativa, ἡ προνομία, ας, *Plut.* τὸ προτέρημα. cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωςούμενος *Heliod.* naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, *Hermog.*

Præruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥαξ, γος, *Polyb.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, ου, *Diod. Sic.* petra, ἡ ἀπότομος πέτρα, *Lucian.*

Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Lucian.*

Præſagio, προοράω, aliquid, τὶ, *Xen.* προαισθάνομαί τι, *Iſocr.*

Præſagium, τὸ προμάντευμα, ατος, προαίσθησις, εως, ἡ πρόγνωσις, εως, *Galen.*

Præſagus, a, um, προαισθανόμενος, ένη, ενον.

Præſcio, προΐσημι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Præſcius, a, um, προειδὼς, υῖα, ὸς, futuri, τὸ συμβησόμενον, *Iſocr.*

Præſcribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον, *Dion. Hal.*

Præſcriptio, ſ. Præſcriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος, *Lucian.* ἡ προγραφὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Præſegmen, τὸ πρόκομμα, ατος, unguium, τὸ ἀπονύχισμα, ατος, *Laërt.*

Præſens, παρὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.* ὑπάρχων, ουσα, ον, *id.* in præſens, εἰς τὸ παρὸν, *Iſocr.*

Præſentaneus, a, um, ἐναργέςατος, άτη, ατον, remedium, βοήθημα τὸ εὐθέως ὑγιάζον, *Dioſc.*

Præſentia, ἡ παρουσία, ας, *Dem.* in præſentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν, *id.* videre quid in præſentia fiat, θεωρεῖν τὸ παρὸν, ὁ γίγνεται, *idem,* i. e. continuo, παραυτίκα, *Dem.*

Præſentio, προαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὸς, *Thuc.*

Præſepe, ἡ φάτνη, ης, *Lucian.* ἡ κάπη.

Præſertim, μάλιςα δὴ, *Dem.* ſi, ἄλλως τ' ἐὰν, *Xen.* ἄλλως τε κἂν, *Dem.* ἄλλως τε καὶ εἰ, *Lucian.*

Præſes, ὁ πρόεδρος, ου, *Dem.* ὁ προεδρεύων, οντος, *id.* ὁ ἐπιςάτης, ὁ ἡγεμὼν, ſenatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, *id.* concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ, *idem,* ſum, vide *Præſideo.*

Præſidentia, ἡ προεδρία, ας, *Herodian.*

Præſideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, *Dem.* in ſenatu, τῆς βουλῆς, *idem,* rei, ἐπιςατέω τῷ πράγματι, *idem.* urbi προςατέω τῆς πόλεως, *Xen.* ἡγέομαι τῆς πόλεως, *id.*

Præſidiarius, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Præſidium, ἡ φρουρά, ᾶς, *Dem.* colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα, *id.* impono arci, καθίςημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, *id.* urbi, ἐγκαθίςημι φρουρὰν πόλει, *id.* ſum in præſidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, *idem,* urbem præſidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν. *idem,* præſidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, *idem,* deſerere præſidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια, *idem,* præſidio tutari urbem, φρουρεῖν πόλιν, *Iſocr.* præſidiis munitus, ὁ καὶ ἡ ἔμφρουρος, ου, *Dem.* deſtitutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρούρητος, ου, *Plut.*

Præſignifico, προσημαίνω, *Dion. Hal.* aliquid per ſomnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου. *Æl.*

Præſtans, προέχων, ουσα, ον, *Dem.* διαφέρων, ουσα, ον, *id.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου, *id.* ὁ ὑπερέχων, ἔξοχος, præſtantiſſimus aliqua re, ὁ καὶ ἡ πρόκριτός τι, *id.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος, *Xen.* eruditione, ἄριςος κατὰ τὴν παιδείαν, *Dion. Hal.*

Præſtantia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Præſtat, ἄμεινόν ἐςι, κρεῖττον ἐςι.

Præſtigiæ, τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.* ἡ τερατεία, ας, *Dion. Hal.* verborum, ἡ τερατολογία, ας, i. e. impoſtura, ὁ φενακισμὸς, οῦ, *Demoſth.* præſtigiis illudo, γοητεύω τινα, *Plut.*

Præſtigiator, ὁ γόης, ητος, *Herodot.* i. e. impoſtor quivis, ὁ ἀγύρτης, ου, *Philo,* ὁ ἀγυρτικὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καὶ ἡ τερατοποιός.

Præſtituo, idem quod *Præfinio.*

Præſto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, *Lucian.* Conf. *Antecello,* dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Conf. *Impleo,* me virum juſtum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Dem.* Conf. *Gero.*

Præſto, παρὼν, οῦσα, ὸν, *Dem.* ſum, πάρειμι, *Dem.* alicui, εἰμὶ μετά τινος, *Iſocr.* εἰμὶ σύν τινι, *Xen.* παρατυγχάνω τινὶ, *Polyb.*

Præſtolor, περιμένω, aliquid, τὶ, *Dem.* προσδοκάω τι, *id.* Conf. *Exſpecto.*

Præſtringo, περιςέλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

Præſtruo, προσκατασκευάζω, *Herodian.*

Præſul, ὁ ἔφορος, ου, ὁ ἐπίσκοπος, ου, i. e. Præſes, ὁ πρόεδρος, ου. Conf. *Præſes.*

Præſum, ἐπιςατέω, negotiis, τῶν πραγμάτων, *Iſocr.* artificibus, τοῖς τεχνίταις, *Plut.* populo, προΐςημι τοῦ δήμου, *Dem.* rebus τῶν πραγμάτων, *Iſocr.* inſulæ, ἐξηγέομαι τῶν νήσων, *Thuc.* ἐπάρχω τῇ νήσῳ, *Iſocr.* ſenatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, *Dem.* urbi, δυναςεύω πόλεως, *Plato,* exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως, *Dem.*

Præſumo, προλαμβάνω, *Thuc.*

Præſumptio, ἡ πρόληψις, εως, *Baſil.*

Prætendo, προκαλύπτω, *Plato,* i. e. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Prætento, προπειράομαι.

Præter, παρὰ, *cum Accuſ.* præter meritum ſubacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι, *Demoſth.* ætatem, παρ' ἡλικίαν, *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους, *Dem.* modum, πέρα τοῦ τρόπου, *Lucian.* πέρα τοῦ μετρίου, *Dem.* ὑπερβαλλόντως, *idem,* ſpem, παρ' ἐλπίδα, *Dem.* ἀνέλπιςον. *Plato,* opinionem, παρὰ δόξαν, *Dem.* ἀπροσδοκήτως, *id.* præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, *id.* In Compoſitione fere redditur per παρὰ, e. g. prætereo, παραβαίνω, prætereqùito, παριππάζω, præterfluo, παραῤῥέω, &c.

Prætercurro, παρατρέχω, Dion. Hal.

Præterea, χωρὶς ἢ τούτων, Lycurg. alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, Dem. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, Dion. Hal.

Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τὶ, N. T. παραβαίνω, παρέρχομαι, regionem, διαλλάττω χώραν, Xen. locum, παραλλάττω τόπον, Plut. aliquid ſilentio, σιωπάω τι, Dem. ἐγκαταλείπω τι λόγῳ, Iſocr. dies præterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, Lucian.

Præterequito. παριππεύω, παριππάζω.

Præterfluo, παραῤῥέω, Xen.

Prætergredior, παραβαίνω, Ariſtot.

Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, Gramm.

Præteritus, a, um, παρεληλυθὼς, υῖα, ὸς, Iſocr. tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, Dem. Iſocr.

Præterlabor, idem quod Præterfluo.

Prætermiſſio, ἡ παράλειψις, εως.

Prætermitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, Dem. nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, Plato, ſexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείποι λέγειν, Plato.

Præternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, Plut.

Præterquam, πλὴν, Dem. ἀλλ' ἢ, Ariſtot. quod, ἀλλ' ὅτι, Syneſ.

Præterveho, παρακομίζω, παραφέρω.

Prætervolo, παραπέτομαι.

Prætexo, παρυφαίνω, i. e. prætendo, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστεῖν, Dem. decreta alicujus, προΐσταμαι δογματά τινος. id. nomen pacis, προβάλλομαι τοὔνομα τῆς εἰρήνης, Dem.

Prætextatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, ου, veſtis, ἐσθὴς, Plut.

Prætextus, us, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, Dem. prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, Dem. quærere, ζητεῖν, id. confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, idem, excogitare ſ. invenire, εὑρίσκειν, idem, habere, ἔχειν, idem, arripere, λαμβάνειν, id. adferre, λέγειν, id. approbare, ſ. recipere, ἀποδέχεσθαι, Dem. tollere, ἀφαιρεῖσθαι, id. prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαι τινος. id. παραπετάσματι χρῆσθαι τινι πράγματι, id. ſub prætextu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ, Baſil.

Prætor, ὁ πρόβουλος, ου, Dion. Hal. militaris, ὁ στρατηγὸς, οῦ, Plut.

Prætorianus, a, um, ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, Plut. miles, πραιτωριανὸς, οῦ, Herodian.

Prætorium, τὸ βουλευτήριον, ου, Dem. militare, τὸ στρατήγιον, ου, Dion. Hal. τὸ πραιτώριον, ου, N. T.

Prætorius, a, um, στρατηγικὸς, ὴ, ὸν, Herodian. navis, στρατηγὶς ναῦς, Thuc. porta, στρατηγὶς πύλη, Plut.

Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, Plut.

Prævaleo, idem quod Præpolleo.

Prævaricatio, ἡ παρανομία, ας, Dem. τὰ παράνομα, ων, id.

Prævaricator, ὁ παράνομος, ου, Dem.

Prævaricor, παρανομέω, Dem. καθυφίημι, id. ἐθελοκακέω τὴν δίκην, Bud.

Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὸς, Herodot. judicium, τοῦ κριθῆναι, Plut. levitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, Iſocr. ſed Prævenior, ὑστερίζομαι, Iſocr.

Præverto, idem quod Prævenio.

Prævideo, προείδομαι, Luc, προοράω, Dem.

Prævius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, Plut. ὁ προϊὼν,

Prandeo, ἀριστάω, Demoſth. ἄριστον ποιέομαι, Thuc.

Prandium, τὸ ἄριστον, ου, Thuc. capio, ἄριστον αἱρέομαι, Dion. Hal. præbeo alicui, ſ. prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, Ariſtoph. perparcum, ἡ ὀλιγαριστία, ας, Plut. paro, ἀριστοποιέω, Dem. prandii tempus, ὁ ἀριστωπὸς, ου, Heſych. ſocius, ὁ συνάριστος, ου, Xen.

Pratenſis, e, λειμώνιος, ία, ιον, Theophr.

Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, Xen.

Prave, πονηρῶς, Dem. μοχθηρῶς, id. proprie, στρεβλῶς.

Pravitas, ἡ πονηρία, ας, Dem. βδελυρία, ας, id. Conf. Malitia.

Pravus, a, um, πονηρὸς, ὰ, ὸν, Demoſth. μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, idem. Conf. Improbus, Flagitioſus.

Precario, μετὰ δεήσεως.

Precarius, a, um, δεητικὸς, ὴ, ὸν.

Precatio, ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ λιπάρησις, εως, Dion. Hal. Conf. Preces.

Preces, αἱ εὐχαὶ, ῶν, Dem. ἡ δέησις, εως, Dem. ἡ αἴτησις, εως, id. & obſecrationes, δεήσεις καὶ ἱκετηρίαι, id. publicæ, ἱκετεία πάνδημος, Maccab. fundere, ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι δέησιν ſ. αἴτησιν, Dem. ad Deos, εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, id. προσκυνεῖν τοὺς Θεοὺς, id. precibus adſiduis inſtantes, προσκαθήμενοι καὶ λιπαροῦντες, Dion. Hal.

Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τινά τινος, Dem. aliquid a Deo, εὔχομαί τι Θεῷ, Iſocr. Deos ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι, Dem. aliquem juſta, παρακαλέω τινὰ δίκαια, Plut.

Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινὸς, Plut. manu, ἐπιλαμβάνομαι χειρὶ, Dem. crines, τριχῶν, Æſchin.

Prehenſo, ὑπολαμβάνω, Dion. Hal.

Prelum, ὁ πιεστὴρ, ῆρος, τὸ πιεστήριον, Suid.

Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. labore, τινὰ πόνῳ, Xenoph. invidia, τινὰ φθόνῳ, Plut. bello, κατέχω πολέμῳ, Thuc. premi ære alieno, εἶναι ὑπόχρεων τινὸς, Dem.

Preſbyter, ὁ πρεσβύτερος, ου, N. T.

Preſſe, πεπιεσμένως.

Preſſio, ſ. preſſura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλίψις, εως.

Pretioſus, τίμιος, ία, ιον, Dem. ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, id. πολλοῦ τίμιος, Lucian.

Pretioſe, τιμίως, ἐντίμως, Plut.

Pretium, ἡ τιμὴ, ῆς, Dem. τὸ τίμημα, ατὸς, id. triplum, τριπλασία τιμὴ, id. æquale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρὸν, id. æquum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei æſtimare, τιμὴν τινος λογίζεσθαι, Demoſth. ſtatuere, συνιστάναι τιμάς τινος, id. perſolvere alicui alicujus, διδόναι τιμὴν τινός τινι, id. κατατιθέναι τινὶ τιμὴν, id. pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος, id. accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν τιμήν τινος, id. emere quid eodem pretio, πρίασθαι, ſ. ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς, Dem. redemptionis, τὸ λύτρον, ου, Xen. pretii magni, ἄξιος, ια, ιον, πολλοῦ, Laërt. majoris, ἄξιος πλείονος, Iſocr. nullius, ἄξιος οὐδενὸς, judico aliquem, ἀξιόομαι τινα οὐδενὸς, Thuc. in pretio habeo, τιμάω, Dem. pretium augeo, intendo, τιμιουλκέω, Baſ. χρήματα προστίθημι, Dem.

Pridianas, a, um, προτεραῖος, αία, αῖον.

Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, Ariſtot. τῇ προτεραίᾳ, Dem.

Pridem, πάλαι, Dem. non ita pridem, ἔναγχος, id.

Primævus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ου, Dion. Hal.

Primanus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρότακτος, ου, Plut.

Primarius, a, um, πρῶτος τὸ ἀξίωμα.

Primates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, N. T. οἱ πρωτεύοντες, ων, Dem.

Primatus, us, τὸ πρωτεῖον, ου, Dem. de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, Iſocr.

Primigenius, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ου, Dion. Hal. ὁ καὶ ἡ πρωτότοκος, ου, idem, ὁ καὶ ἡ πρωτογενὴς, έος, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, Plato.

Primipara, ἡ πρωτοτόκος, ου, Hom.

Primitiæ, ἡ ἀπαρχὴ, ῆς, Demoſth. τὸ κάταργμα, ατος, Plutarch. τὰ πρωτεῖα, cum frugum, tum manubiarum, τὸ ἀκροθίνιον, ου, Thuc. τα ἀκροθίνια, ων, primitias ſolvo, ἀπάρχομαι, LXX.

Primitivus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτότυπος, ου, Gramm.

Primitus, ἐξαρχῆς, Dem. πρῶτον, id.

Primo, πρῶτον, Dem. τοπρῶτον, id.

Primogenitus, idem quod Primigenius.

Primordium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Demoſth. Confer Initium.

Primores, οἱ πρῶτοι, ων, Plut.

Primum, idem quod Primo.

Primus, a, um, πρῶτος, η, ον, Dem. inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, Dion. Hal. primas teneo, τὰ ἄριστα φέρομαι, Ariſtid. alicui concedo, δευτερεύω τινὶ, Plut. primo adſpectu, κατὰ τὴν πρώτην πρόσοψιν, Dion. Hal. prima fronte, αὐτόθεν, id. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, Xen. τάχιστα, Iſocr. prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. in primis, τὰ πρῶτα, Lucian.

Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, Dem. ὁ δυνάστης, ου, Lucian. ὁ δυναστεύων, οντος, Plato, vir, ἀνὴρ πρῶτος, Plut.

Principalis, e, ἀρχικὸς, ὴ, ὸν, Iſocr. ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν, Dem. κύριος, ία, ιον.

Principaliter, ἀρχικῶς.

Principatus, us, ἡ δυναστεία, ας, Dem. τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, Philo. τὸ πρωτεῖον, ου, Dem. Conf. Primatus.

Principio, παρὰ τὴν ἀρχὴν, Chryſ. Confer Initio, & Principium.

Principium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem. in principio, ἐπ' ἀρχῇ, Dion. Hal. a principio, ἀρχῆθεν, Herodot. ἐξαρχῆς, Dem. ἀπαρχῆς, id. καταρχὰς, id. τοκαταρχὰς, id.

Prior, πρότερος, έρα, ερον, Thuc. ſum, προτερεύω, Theophr.

Priſcus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, Xen. πρεσβύτατος, άτη, ατον, Dion. Hal. Conf. Antiquus.

Priſtinus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, Xen. παλαιὸς, ὰ, ὸν, Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβὴ, Æl.

Private, ſ. Privatim, ἰδίᾳ, Dem. κατ' ἰδίαν, Dion. Hal.

Privatio, ἡ στέρησις, εως, Ariſtot. ἡ ἀποστέρησις, εως, Iſocr.

Privativus, a, um, στερητικὸς, ὴ, ὸν, Ariſtot.

Privatus, a, um, ἴδιος, ία, ιον, Dem. homo, ὁ ἰδιώτης, ου, id. ἰδιωτεύων, οντος, id. res, τὰ ἴδια, ων, id. vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, Xen. hoſpes, ὁ ἰδιόξενος, ου, Dion. Hal.

Privigna, ἡ προγόνη, ης, Theophr.

Privignus, ὁ πρόγονος, ου, Bud.

Privilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας, Lucian. habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, διδόναι τινὶ, idem.

Privo, στερέω, aliquem aliqua re, τινὸς τινα, Xen. ἀποστερέω, τινά τινος, Iſocr. τινά τι, idem.

Prius, πρότερον, Dem. quam, πρότερον, ἢ, Dem. πρότερον, πρὶν, ἢ, Lycurg. priuſquam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, Xen.

Pro, πρὸ, urbe, πόλεως, Herodian. foribus, πρὸ θυρῶν, N. T. pro ſorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν, pro me ſe vendiearunt, πρὸ ἐμοῦ, N. T. pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, Plutarch. pro aliquo dicere, ὑπέρ τινος λέγειν, Dem. pro arbitratu ſuo, κατὰ τὸ δοκεῖν αὐτοῖς, Plut pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, Thuc. pro meis viribus, κατ' ἐμὲ, Lucian. pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν, Xen. optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, Dem. pro præſenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, Dem. ἐκ τῶν ὄντων, Lucian.

Proavia, ἡ προμάμμα, ης, Philo. ἡ μήτηρ τοῦ πάππου, Dem.

Proavus, ὁ πρόπαππος, ου, Dem. paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, Iſocr.

Probabilis, e, πιθανὸς, ὴ, ὸν, Dem. εἰκὼς, υῖα, ός.

Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος, Plato.

Probabiliter, εὐλόγως, Dem. πιστῶς, id. minus, ἀπιθάνως, Iſocr. δυσπείστως, id.

Probatio, ἡ πίστις, εως, Dem. ἡ ἀπόδειξις, εως, id. ὁ ἔλεγχος, ου, id. probationem petere

ab

ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος, Iſocr. niti alicujus maxime teſtimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίαν, *Dem.* exhibere, παρέχειν πίστιν, *id.* fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος, *id.* uti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει, *Iſocr.*

Probatus, ὁ ϗ ἡ εὐδόκιμος.

Probe, καλῶς, *Dem.* ὀρθῶς, *id.*

Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xen.* morum, τῶν τρόπων, *Iſocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Probo, i. e. *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, *Iſocr.* i. e. approbo, aliquid, ἀρέσκει τι ἐμοὶ, *Dem.* i. e. confirmo, ἐπιδεικνύω, aliquid, τὶ, *id.* liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς, *id.*

Proboſcis, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Diod. Sic.*

Probroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπονείδιστος, ου, *Iſocr.*

Probrum, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.* probris inſector ſ. adficio aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *id.* βλασφημέω κατά τινα, *Iſocr.* εἴς τινα, *Dem.* λοιδόρημα ποιέομαι τινα, *Plut.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* Conf. *Convicium.*

Probus, a, um, ἀγαθὸς, ή, όν, *Dem.* vir, ἄνθρωπος χρηστὸς, *id.* ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *id.* i. e. probatus, ὁ ϗ ἡ δόκιμος, ου, moneta, νόμισμα, ſ. ἀργύριον δόκιμον, *Dem.*

Procacitas, ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναίδεια, ας, *idem.*

Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

Procax, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔξορμος, ου, *Ariſtot.*

Procedo, προβαίνω, *Dem.* χωρέω, *id.* res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἣ ἐβούλετο, *Thuc.* plurimum noctis proceſſerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, *Herodian.* in philoſophia, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Lucian.* in virtute, ἐπ' ἀρετῇ, *Plut.* πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.*

Procella, ἡ καταιγὶς, ίδος, *Ariſtot.* ἡ κυματωγὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θύελλα, ης, *Ariſtot.*

Procelloſus, ὁ ϗ ἡ θυελλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.*

Proceres, οἱ δυναστεύοντες, ων. Conf. *Princeps*, item *Primates.*

Proceritas, τὸ μῆκος, εος, *Plato.*

Procerus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐμήκης, εος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἐπιμήκης, εος, *id.* ὁ ϗ ἡ προμήκης, εος, *Syneſ.* ὑψηλὸς, ή, όν.

Proceſſio, ſ. Proceſſus, ἡ πρόβασις, εως, ἡ προχώρησις. Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου, *Naz.*

Procidentia, ἡ πρόπτωσις, εως, *Dioſc.*

Procido, προπίπτω, ad genua, προπίπτω πρὸς γόνατα, *Dem.*

Procinctus, us, ἡ προβολὴ, ῆς, in procinctu ſtare, ἐν προβολῇ εἶναι, *Plut.*

Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.

Proclamo, ἀναβοάω, *Plato*, ut præco, ἀνακηρύττω, *Lucian.*

Proclino, κατακλίνω, *Plut.*

Proclivis, e, ὁ ϗ ἡ ἐπίφορος, ου, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ου, ad aliquid, πρὸς τι, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐεπίφορος, ου, *Strabo*, ſum ad aliquid, ἀποκλίνω πρός τι, *Ariſtot.* ῥέπειν πρός τι, *id.* εὐκατάφορον εἶναι πρός τι, *id.*

Proclivitas, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, *Chryſ.* ἡ εὐκαταφορία, *Laërt.* καταφέρεια, ας, *Athen.*

Proconſul, ὁ ἀνθύπατος, ου, *Plut.* ſum, ἀνθυπατεύω, *Herodian.*

Proconſularis, e, ἀνθυπατικὸς, ή, όν, *Plut.*

Proconſulatus, us, ἡ ἀνθυπατεία, ας, *Herodian.* proconſulatum gero, ἀνθυπατεύω, *id.*

Procraſtinatio, ἡ ὑστερημερία, ας, *Dem.* ἡ ὑπέρθεσις, εως, *Philo.* ἀναβολὴ, ῆς, *Plut.*

Procraſtino, ἡ ἀναβολὴν ποιέομαι, *Plut.* aliquid, τινὸς, *id.* ἀναβάλλομαι τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.*

Procreatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato*, liberorum, ἡ παιδοποιΐα, ας, *Plut.* ἡ τεκνοποιΐα, ας, *Ariſtot.*

Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberos, ποιέομαι παῖδας, *Iſocr.* παιδοποιέομαι, *Xen.*

Procreator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato*, liberorum, ὁ παιδοποιὸς, οῦ, *Euripid.* ὁ τεκνοποιὸς, οῦ, *Herodot.*

Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Procudo, παρακολάπτω.

Procul, πόῤῥω, a periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες, *Dem.* ab Alba, ἄποθεν τῆς Ἄλβης, *Plut.* magis, ποῤῥωτέρω, *Lucian.* dubio, ἀναμφισβητήτως, *Dem.* abſum, ἐκ πολλοῦ διαστήματός εἰμι, *Lucian.* habito ab aliquo, ἀποικέω τινὸς, *Thuc.*

Proculco, καταπατέω, *Thuc.*

Procumbo, κατάκειμαι, *Plut.* προσπίπτω, in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω, *Lucian.*

Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *id.* ἡ διοίκησις.

Procurator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ ἐπίτροπος, ου, *Herodian.* ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, *Xen.*

Procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Plato*, τὶ, *id.* διοικέω τι, *Dem.* κήδομαί τινος, *Plut.* alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, *Ælian.*

Procurro, προτρέχω, *Iſocr.*

Procurſus, ἡ προδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.

Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.

Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

Prodeo, παρίημι, aliquo, εἴς τινα τόπον, *Xen.* in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, *Plut.* in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.

Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκολασία, ας, *id.*

Prodige, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, *N. T.*

Prodigioſe, τερατικῶς, *Plut.*

Prodigioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.*

Prodigium, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ου, *Demoſth.*

Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χρήματα, *Ælian.* omnia, ἀταμιεύτως πᾶσαν δύναμιν ἀναλίσκω, *id.*

Prodigus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄσωτος, ου, *Dem.*

Proditio, ἡ προδοσία, ας, *Dem.* ἡ πρόδοσις, εως, *idem.*

Proditor, ὁ προδότης, ου, *Dem.* ὁ προδιδοὺς, οντος, *id.*

Proditorie, προδοτικῶς, *Lucian.*

Proditorius, a, um, προδοτικὸς, ή, όν, *Plut.*

Proditrix, ἡ προδότις, ιδος, *Eurip.*

Prodo, προδίδωμι, urbem, πόλιν, *Xenoph.* cauſſam, δίκην, *Dem.* remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, *Lucian.* res geſtas memoriæ, ἱστορέω τὰ πεπραγμένα, *Plut.* δίδωμι τῷ λόγῳ, *Naz.*

Prodromus, ὁ πρόδρομος, ου, *Plut.*

Produco, παρατείνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* ſermones, ἀναμηκύνω τοὺς λόγους, *idem*, teſtes, παρίστημι μάρτυρας, *Dem.* ἀπάγομαί μάρτυρα περί τινος, *Iſocr.* παρέχομαι μάρτυρα, *id.* convivium, ἀποτείνω τὸν πότον, *Lucian.*

Productio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gramm.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.

Profano, βεβηλόω, LXX.

Profanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἄθυτος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀνίερος, ου, *Plut.* ὁ ϗ ἡ βέβηλος.

Profectio, ἡ πορεία, ας, *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας, *Xen.* ad bellum, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.*

Profecto, δῆτα, *Dem.* ἦ μὴν, *id.* ἀληθῶς, *id.*

Profectus, us, ἡ προκοπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐπίδοσις.

Profero, προφέρομαι, *Dion. Hal.* Confer *Produco.*

Profeſſio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Ariſtot.*

Ex profeſſo, ἐκ τοῦ προφανοῦς, *Lucian.* ἐκ τῆς ἰθείας, *Herodot.*

Profeſſor, ὁ ἐπαγγελτὴς, οῦ, artium, ὁ διδάσκαλος, ου, *Dem.*

Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis ſtudio, πρὸς ἀρετὴν *Iſocr.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, in ſtudiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, *Lucian.* ſapientia & ætate, σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, *N. T.* valde, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμβάνω *Iſocr.* nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδὲν, *Dion. Hal.*

Proficiſcor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν, *Thuc.* in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, *Herodot.* in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, *Plato*, per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plut.* per regionem, διέρχομαι χώραν, *idem.* peregre, ἀποδημέω, *Plato.*

Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινα, *Lucian.* i. e. *doceo*, διδάσκω τινὰ τέχνην τοὺς ἄλλους, *Dem.* i. e. *aperte confiteor*, προσομολογέω, *Iſocr.*

Profligatio, ἡ ἧττα, ης, *Dem.*

Profligatus, a, um, διαφθαρεὶς, εῖσα, έν. Conf. *Perditus, a, um.*

Profligo, φυγαδεύω, *Philo.* Conf. *Fugo.*

Profluens, ὁ προῤῥέων, οντος, ὁ ϗ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Athen.*

Profluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας, *Dion. Ar.*

Profluo, ἀποῤῥέω, alicunde, τινὸς, *Dioſc.*

Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, *Ariſtot.* ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, *Gal.* verborum hominis garruli, ἡ λογοδιάῤῥοια, ας, *Athen.*

Profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

Profugio, ἀποφεύγω, *Dem.* Conf. *Fugio.*

Profugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ κρησφύγετον.

Profugus, a, ὁ φυγὰς, άδος, *Dem.* φεύγων, ουσα, *Iſocr.* *ad hoſtes*, ὁ ϗ ἡ αὐτόμολος, ου, *Xen.* ὁ μετανάστης, ου, *Philo.* ὁ ϗ ἡ πρόσφυξ, γος, *id.*

Profunde, βαθέως.

Profunditas, τὸ βάθος, εος, aquæ, τοῦ ὕδατος, *Xen.* τὸ βάθυσμα, ατος, *Theophraſt.*

Profundo, προχέω, aliquid, τὶ, *Herodian*, i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι Conf. *Prodigo.*

Profundus, a, um, βαθὺς, εῖα, ὺ, fluvius, ποταμὸς, ſomnus, ὕπνος, *N. T.* pax, εἰρήνη, *Herodian.*

Profuſe, ἀφειδῶς, *Dem.*

Profuſio, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.* bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.*

Profuſus, a, um, δαπανηρὸς, ά, όν, *Ariſtot.* Conf. *Prodigus.*

Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*

Progenero, γεννάω, *Xen.* προγεννάω.

Progenies, τὸ γέννημα, ατος, *Plut.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Philo.*

Prognatus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ός. Confer *Natus.*

Progredior, πρόειμι, *Dem.* Conf. *Procedo & Proficio.*

Progreſſio ſ. Progreſſus, ἡ πορεία, ας, *Dem.* τὸ βάδισμα, ατος, *id.* in artibus, ἡ προκοπὴ, ἐν ταῖς τέχναις, *Lucian.* progreſſum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* Conf. *Proficio*, progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου, *Dem.* προϊόντος χρόνου, *id.* τῷ χρόνῳ, *Dion. Hal.*

Proh, φεῦ, anima, ὦ ψυχὴ, *Xen.* virum! φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, *id.* proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ ϗ θεοὶ, *Dem.*

Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διακωλύω τι, *Plato*, κατακωλύω τι, *Dem.* aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀπείργω τινά τινος, *Plut.* ἀπωθέω τινά τινος, *id.*

Prohibitio, ἡ κώλυσις, εως, ἡ ἐπικώλυσις, εως, *Xen.*

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, οῦ, *Plato.*

Projectio, ἡ ῥίψις, εως, *Plato*, ἡ ἀποβολὴ, ῆς.

Projectitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόβλητος, ου, *N. T.*

Projectura, idem quod *Projectio.*

Projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα, *Herodian.* aliquid, ἀποβάλλω τι, *Plut.*

Proin, ſ. Proinde, διὸ, διὰ τοῦτο, ϗ τοι, *Iſocr.* Conf. *Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς *Xen.* ex equo, ἀφ' ἵππου, *id.* huc uſque, προάγομαι εἰς τοῦτο, *Dem.*

Prolapſio, ἡ πρόπτωσις, εως, *Dioſc.*

Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως, *Philo.*

Prolato, ἀναβάλλομαι. Conf. *Procraſtino.*

Proles, ὁ γόνος, ου, *Dion. Hal.* αἱ γοναὶ παίδων, *id.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Xen.* maſcula, γενεὰ ἄῤῥην, *Dion. Hal.* prolem habeo, γενεὰν ἔχω, *id.* relinquo, γένος καταλείπω, *id.*

Prolicio, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Prolixe, ἀποτάδην, *Lucian.* prolixius immoror, ἐνδαψιλεύομαι, *Dion. Hal.* ſcribo, διεξοδικώτερον γράφω, *Naz.* differo de re aliqua, μηκύνω τι, *Thuc.*

Prolixitas, τὸ μῆκος, εος, orationis, λόγου, *Dem.*

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Prolixus, a, um, μακρὸς, ά, ὸν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπιμήκης, εος, *Dioſc.* i. e. *benevolus,* εὐνοϊκὸς, ή, ὸν, *Dem.* ne ſim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, *Dem.* prolixa oratione utor, μακρολογέω, *Plato.* μακροὺς λόγους ἀποτείνω, *id.* τοὺς λόγους ἀπομηκύνω, *Lucian.*

Proloquor, ἀποφθέγγομαι, *Laërt.* προλογίζω.

Proluſium, ὁ προαγὼν, ῶνος, *Plut.*

Proludo, προαγωνίζομαι, *Herodian.*

Proluo, λούω, *Lucian.*

Proluſio, τὸ προαγώνισμα, ατος.

Proluvies, ἡ πλημμύρα, ας.

Proluvium, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.*

Promano, idem quod *Profluo.*

Promercalis, e, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.*

Promereo ſ. Promereor, προσάγομαι, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.* bene de rep. εὐεργετέω τὸ κοινὸν, *Ariſtot.* Conf. *Mereor.*

Promeritum, ἡ εὐποιΐα, ας, *Poll.* Conf. *Meritum.*

Promiſcue, ἀναμὶξ, *Xen.*

Promiſcuus, a, um, ὁ ϗ ἡ σύμμικτος, ου, *Thuc.* ὁ ϗ ἡ συμμιγὴς, έος, *Ariſtid.*

Promiſſio, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* Conf. *Pollicitatio.*

Promiſſor, ὁ ὑπισχνούμενος, ου, *Dem.* ὁ ἐπαγγειλάμενος, ου, *id.*

Promiſſum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Dem.* Promiſſos pilos habentes, κομῶντες.

Promitto, ὑπισχνέομαι, *Dem.* Confer *Polliceor.*

Promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμιείου, *Iſocr.* veſtem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, *Lucian.*

Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, *Pauſan.*

Promoveo, προάγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα, *Plut.* ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *idem,* a theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεις, *Herodian.*

Prompte, προθύμως, *Dem.* εὐθύμως, *id.* προχείρως, *id.* ἑτοίμως.

Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, ητος, *Dem.* ἡ εὐθυμία.

Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Iſocr.*

Promptus, a, um, ὁ ϗ ἡ πρόχειρος, ου, *Plut.* i. e. paratus, ὁ ϗ ἡ πρόθυμος, ου, *Dem.* ἕτοιμος, η, ον, *id.*

Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως, ἡ δημοσίευσις, εως.

Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, *Lucian.* per præconem, ἀνακηρύσσω, *id.*

Promulſis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος, *Dioſc.*

Promus, ὁ ταμίας, ου, *Ariſtot.*

Promuſcis, idem quod *Proboſcis.*

Pronepos, ὁ προέκγονος, ου, ὁ δισέγγονος, ου, *Harmenop.*

Proneptis, ἡ δισεγγόνη, ης, *Harmenop.*

Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον, *Dion. Hal.*

Pronuba, ἡ προμνήστρια, ας, *Lucian.* ἡ προμνηστὶς, ίδος, *Xenoph.* ἡ νυμφαγωγὸς, οῦ, *Dion. Hal.*

Pronubus, ὁ νυμφοστόλος, ου, *Nyſſen.* ὁ νυμφαγωγὸς, οῦ, *Chryſ.*

Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ᾶς, *Dion. Hal.* ἐκφώνησις, εως, *Damaſc.* oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, *Ariſtot.*

Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, *Bud.*

Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος, *Dem.*

Pronurus, ἡ ἐκγόνου γαμετή.

Pronus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐκατάφορος, ου, *Diod. Sic.* Conf. *Proclivis.*

Proœmior, προοιμιάζω, *Ariſtot.*

Proœmium, τὸ προοίμιον, ου, *Ariſtot.*

Propagatio, ἡ παράφυσις, εως.

Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω.

Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος, *LXX.* ἡ ἀπογονή.

Propalam, προφανῶς, φανερῶς, *Herodian.*

Propatruus, ὁ προπατράδελφος, ου.

Propatulus, a, um, ὁ ϗ ἡ προφανὴς, έος, *Thuc.*

Prope, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* τινὸς, *id.* ἐγγύθεν τινὸς, *Plut.* συνεγγύς τινος, *Ariſtot.* qui prope adſunt, οἱ πλησίον ὄντες, *Dem.* prope dixi, quæ, σχεδὸν εἴρηκα, ἅ, *id.* prope terram, πρὸς τῇ γῇ, *Dem.*

Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.

Propello, ἀπωθέω, *Dem.* ἀνείργω.

Propemodum, παραμικρὸν, *Dem.* μονονοὺ, *idem,* μόνον οὐχὶ, *id.*

Propempticum, προπεμπτικὸν, οῦ.

Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι, *Joſeph.* ὁρμάω πρός τι, *Dem.*

Propenſe, προθύμως, *Iſocr.*

Propenſio, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας, *Chryſ.* ἡ προθυμία.

Propenſus, a, um, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, ad aliquid, πρός τι, *Plato.* Conf. *Proclivis.*

Properanter, ἐσπουδασμένως, *Joſeph* διὰ σπουδῆς, *Herodian.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς. *Xen.*

Properantia ſ. Properatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Iſocr.* Conf. *Feſtinatio.*

Properatim, idem quod *Properanter.*

Properatio, vide *Properantia.*

Properato, Propere, Properiter, idem quod *Properanter.*

Propero, σπουδάζω, *Dem.* aliquid, ἐπισπουδάζω τι, *id.* Conf. *Feſtino.*

Properus, a, um, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Propheta, ὁ προφήτης, ου, *Plut.*

Prophetia, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Propheticus, a, um, προφητικὸς, ή, ὸν, *N. T.*

Prophetis ſ. Prophetria, ἡ προφῆτις, ιδος, *N. T.*

Propinatio, ἡ πρόποσις, εως, *Plut.*

Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, *Demoſth.* poculum, τινὶ κύλικα, *Athen.* i. e. *propinando offero,* viginti quinque nummûm myriades, πέντε ϗ εἴκοσι μυριάδας, *Plut.* i. e. *prodo,* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Dem.* me deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα, *Cl. Al.*

Propinque, πλησίον, *Dem.*

Propinquitas, *loci,* ἡ ἐγγύτης, ητος, *Al. Aphr.* generis vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, *Dem.* ὁ πλησιασμὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Propinquo, ἐγγίζω, *N. T.* Conf. *Appropinquo.*

Propinquus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, *Plut.* genere, ὁ πρὸς γένος τινὶ ὑπάρχων, *Herodian.* ἀγχιστεύων, ουσα, ον, *LXX.* ſum, *loco,* ἐς βραχὺ γειτνιάζω, *Lucian.* genere, ἀγχιστεύω, *LXX.* προσήκω τινὶ, *Dem.* in propinquo, ἐγγὺς, *id.* ὁμόσε, *id.* e propinquo, ἐγγύθεν, *id.*

Propior, us, ἐγγύτερος, έρα, ερον, alicui, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.*

Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, *Plut.*

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ου, *N. T.*

Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάομαί τινα, *Xen.*

Propitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἵλεως, ω, *Xenoph.* ſum, εὐιλατεύω, *LXX.*

Propius, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, *Thuc.* genere alicui, γένος τινὶ, *Plato.*

Propola, ὁ προπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, *Herodian.* quæſtionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι, *Plut.* ob oculos, τίθημί τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *Plato.* præmium, τίθημι ἆθλον, *Iſocr.* propoſui mihi dicere, εἱλόμην λέγειν, *Dem.* ὑπεθέμην ἐρεῖν, *Iſocr.* δέδοκταί μοι λέγειν, *Plato.*

Proportio, ἡ ἀναλογία, ας, *Ariſtot.*

Propoſitio, ἡ πρόθεσις, εως, *LXX.* τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Plut.*

Propoſitum, ἡ πρόθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπὸς, non attingo, propoſito fruſtror, τῆς προθέσεως διαμαρτάνω, *Philo.* aliena a propoſito, ἐξαγώνια ϗ πόῤῥω τοῦ πράγματος, *Lucian.* ſine certo propoſito, ἀπροθέτως, *Polyb.* in propoſito perſevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, *Ariſtot.* a propoſito decedo, ἐξίσταμαι, *Dion. Hal.*

Proprætor, ὁ ἀντιστράτηγος, ου, *Dem.*

Proprie, ἰδίως, *Ariſtot.* loqui, κυριολογέω, *Philo.*

Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος, *Plut.* τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioſc.*

Proprius, a, um, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.* proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, *idem,* proprius ſermo, ἡ κυριολογία, ας, *Dion. Long.* nomen, ἡ κυρία προσηγορία, *Chryſ.* propria curo, τὰ ἴδια πράττω, *N. T.*

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, *Plato,* utilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, *Dem.* lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει, *Xenoph.* aliquid accedo, περί τινος ἥκω, *Thuc.* auditorem, i. e. auditoris cauſſa, πρὸς ἀκροατὴν, *Ariſtot.* propriam ignaviam cæteros ſervituti objicere, τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα—— *Dem.* iſta expoſui propter duas cauſſas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, *Iſocr.* propter filium horum patrocinium ſuſcepi, τοῦ παιδὸς ἕνεκα, *Dem.* propter quid iſta dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.*

Propterea, διὰ τοῦτο οὖν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod ſit pulcherrima, διὰ τοῦτο ἀρετὴ εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστόν ἐστι, *Iſocr.* præfatus ſum, quod eſt, τούτου ἕνεκα προεῖπον, ὅτι ἐστι, *id.* condidiſti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους, *Lucian.* ut dormiamus, διὰ τοῦτο, ὡς καθεύδοιμεν, *id.* ne patiaris, τούτου ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς, *Iſocr.*

Propudioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀναίσχυντος, ου, *Dem.*

Propudium, τὸ αἶσχος, εος, *Xenoph.* civitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως, *Dion. Hal.*

Propugnaculum, ἡ προβολὴ, ῆς, regionis, τῆς χώρας, *Xen.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος, *Dem.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Plato,* ἡ ἔπαλξις, εως, *Thuc.*

Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, οῦ.

Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ ὑπέρμαχος, ου, *Philo.* ὁ πρόμαχος, ου, *Herodian.*

Propugno, προπολεμέω, *Philo.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* προμαχέω, *Herodian.* pro aliqua re, ὑπερμαχέω τινος, *Plut.* pro aliquo, προμάχομαί τινα, *id.*

Propulſatio, ἡ ἀπόκρουσις, εως, *Al. Aphr.*

Propulſo, ἀποκρούω, aliquem, τινὰ, *Plut.* irruentes hoſtes, ἀμύνω τοὺς ἐπιόντας, *Lycurg.* Conf. *Propello.*

Proquæſtor, ὁ ἀντιταμίας, ου.

Prora, ἡ πρῷρα, ας, *Plut.*

Prorepo, ἐξερπύζω, *Ariſtot.* διεξερπύζω, *id.*

Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως, *Plut.* ſum, πρωρατεύω, *Naz.*

Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς, έως.

Proripio, ἐκθορέω, *Lucian.*

Prorito, παροξύνω, *Xenoph.*

Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

Prorogo, ἀναβάλλομαι, *Plut* ὑπερβάλλω.

Prorſum ſ. Prorſus, κομιδῇ, *Dem.* Confer *Omnino.*

Prorumpo, διεξελαύνω.

Proruo, καταβάλλω, *Polyb.*

Proſa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις, *Dion. Hal.* proſa oratione ſcribo, καταλογάδην γράφω, *Lucian.*

Proſapia, τὸ γένος, εος, *Dem.*

Proſcenium, τὸ προσκήνιον, ου, *Plut.*

Proſcindo, κατακόπτω, *Thuc.* conviciis aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* εἰς τινα, *id.*

Proſciſſio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Proſcribo, προγραφὴν ποιέω, *Plut.* aliquem, προγράφω τινὰ, *Dem.* στηλίτην ποιέω τινὰ, *id.* φυγαδεύω τινὰ, *id.*

Proſcriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Proſcriptus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔκδοτος, ου, *Dem.* ἐκδιωκόμενος, ένη, ενον, *id.*

Proſeco, διατέμνω, *Ariſtoph.*

Proſelytus, ὁ προσήλυτος, ου, *N. T.*

Prosequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, Isocr. honore, ἀϐελίπω τιμαῖς, Xenoph. i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινὰ, Plato. funus, τὸν τεθνεῶτα, Athen. ἀνακολουθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα, Dem.

Proserpo, ἐξερπύζω, Aristot.

Prosilio, διάττω, Aristot. ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Æschin.

Prosocer, ὁ προέκυρος, ου, ὁ τοῦ πενθεροῦ πατήρ.

Prospecto, προόπτομαι πολλάκις.

Prospectus, us, ἡ πρόοψις, εως, Thuc. ἡ ἄποψις, εως, Plut.

Prosper, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐτυχὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ εὔποτμος, ου, Laërt. sum, prospera fortuna utor, εὐθενέω, Dem. εὐποτμέω, Plut. διευτυχέω, id.

Prospere, εὐτυχῶς, Dem. εὐδαιμόνως, id. cedere, succedere, κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, Naz. δεξιῶς προχωρεῖν, Herodian.

Prosperitas, ἡ εὐπραγία, ας, Dem. ἡ εὐπραξία, ας, idem, ἡ εὐποτμία, ας, Plut. prosperitate insolescere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, Lucian.

Prospero, εὐδαίμονα ποιέω, Isocr.

Prosperus, a, um, idem quod *Prosper*.

Prospicientia, ἡ πρόνοια, ας, Herodian.

Prospicio, προοράω, Dem. i. e. præcognosco, προγιγνώσκω, Thuc. fortunis meis, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, id.

Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, Isocrat. imaginem, προσουδίζω εἰκόνα, Plut.

Prostibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης, Plut. ἡ ἑταίρα, ας. Dem. ἡ πόρνη, ης, idem, i. e. locus, ubi se prostituunt prostibula, τὸ πορνεῖον, ου, Dem. τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, Philo.

Prostituo, προΐστημι, Athen. προαγωγεύω, Plut. filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, Herodot.

Prosto, προΐσταμαι, Æschin.

Prosum, ὠφελέω, alicui, τινὰ, Isocr. συμφέρω τινι, id. λυσιτελέω τινὶ, id.

Protego, σκεπάζω, aliquem, τινὰ, Diosc. προαμύνω, manu, ὑπερέχω τὴν χεῖρα, Aristid.

Protelo, ἀπελαύνω, Lucian.

Protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, Xen.

Protenus, αὐτίκα, Dem.

Protero, κατατρίβω, Dem.

Proterve, προπετῶς, Dem. ἰταμῶς, Plut.

Protervia, s. Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, Dem. ἡ ἀσέλγεια.

Protervus, a, um, ὁ ϗ ἡ προπετὴς, έος, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀσελγὴς, έος, id.

Protestor, διαμαρτύρομαι, Æschin. ἐπιμαρτύρομαι, Dion. Hal.

Protinam s. Protinus, εὐθὺς, Xenoph. ταχέως, id. ταχὺ, id.

Protraho, qs. *in lucem*, προσάγω, aliquid, τὶ, Plut. i. e. differo, ἀναβάλλομαι, Dem. Conf. *Differo*.

Protrudo, προωθέω, Theophr.

Proturbo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, Plut.

Provectus, a, um, προαχθεὶς, εῖσα, έν, longius ætate, πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκων, Plato. ὁ προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ, Xen. provectæ ætatis esse, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι, Xen.

Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, Plut.

Provenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας, Gal. προβαίνω τῆς οἰκίας, Chrys.

Proventus, us, ἡ πρόσοδος, ου, Thuc. τὰ προϊόντα, ων, Dion. Hal.

Proverbium, ἡ παροιμία, ας, Dem. quod proverbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας, idem, ut est in proverbio, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, Dion. Chrys. τὸ τοῦ λόγου, Lucian. κατὰ τὴν παροιμίαν, id. proverbio jactor, παροιμιάζομαι, Dion. Hal.

Provide, προμηθικῶς, Aristoph. προνοητικῶς.

Providentia, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ προμηθία, ας, Soph. ἡ προμήθεια, ας, Plato.

Provideo, προνοέω, Dem. προμήθειαν ποιέομαι, Plato, futura, προορέω τὰ μέλλοντα, Aristot. Conf. *Prævideo*, item *Prospicio*.

Providus, a, um, προορατικὸς, ἡ, ὸν, Philo, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, ου, Dem.

Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, Plut. i. e. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος, Dem. provinciæ præfectus, ὁ ἔπαρχος, ου, Diod. Sic.

Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ου, Pandect. ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος, ibid.

Provinciatim, κατ' ἐπαρχίας.

Provisio, ἡ προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας, Dem. ἡ πρόοψις.

Provisor, ὁ προνοητὴς, οῦ, Greg.

Provocatio, *in primis ad aliud judicium*, ἡ ἔφεσις, εως, Dion. Hal. ἡ πρόκλησις, εως, Herodian.

Provocatorius, a, um, προκλητικὸς, ἡ, ὸν, Diosc.

Provoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, Dem. πρὸς μάχην, Plut. vomitum, ἔμετον, Al. Aphr. appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, Herod. aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινα ἐπί τι, Plato. ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, Xenoph. ad judices, ἐπικαλέομαι, s. ἐφίημι ἐς τὸ δικαστήριον, Dem. aliquem injuria, ἀδικέω τινὰ, id.

Provolo, προσπέτομαι.

Provolvo, προκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, Dem.

Prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστὶ, Dem. aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, id. initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, idem.

Provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τὶ, Dem.

Proxime, ἐγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσὶ, Dem. ἐγγύτατα τινος, id. ἐγγυτά τινος, id.

Proximitas, ἡ ἀγχιστεία, ας.

Proximo, idem quod *Proxime*.

Proximo, as, ἀγχιστεύω.

Proximus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον, Thuc.

Prudens, ὁ ϗ ἡ φρόνιμος, ου, Dem. ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, id. φρονῶν, οῦσα, οῦν. id. ὁ ϗ ἡ δαΐφρων.

Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, Dem. instruo spectacula, νουνεχόντως ποιέω τὰς θεωρίας, id. & recte cogitare aliquid, ὑγιῶς ϗ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, id.

Pruina, ἡ πάχνη, ης, Aristot.

Pruinosus, a, um, ὁ ϗ ἡ παχνώδης, εος.

Pruna, ἡ ἀνθρακὶς, ίδος.

Prunum, τὸ κοκκόμηλον, ου, Hipponax.

Prunus, ἡ κοκκόμηλος, ου, Theophr.

Prurigo, ὁ κνησμὸς, οῦ, Plut.

Prurio, κνήθομαι, N. T. ἐπικνίζω, Theophr.

Pruritus, ὁ κνησμὸς, ου, Plut. ἡ κνίδωσις, εως, Theophr. ὁ ὀδαξησμὸς, οῦ, Ælian.

Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ου, Plato.

Psallo, ψάλλω, LXX.

Psalmus, ὁ ψαλμὸς, οῦ, LXX.

Psalterium, τὸ ψαλτήριον, ου, LXX.

Psaltria, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.

Psaltes, ὁ ψαλτὴς, οῦ, Athen.

Psittacus, ὁ ψίττακος, ου, Plut. ἡ ψιττάκη, ης, Aristot.

Ptisana, ἡ πτισάνη, ης, Athen.

Pubeo, ἐφηβεύω, Artemid.

Puber, ἡβῶν, ῶσα, ῶν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἔφηβος, ου, Xenoph. jam tactus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους, id.

Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, Theophil. ἡ ἐφηβεία, ας, Artemid.

Pubes, ἡ ἥβη, ης, Xenoph. i. e. *ipsi puberes*, τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, Lucian.

Pubesco, ἡβάω, Dem. ἐφηβάω, Diosc.

Publicanus, ὁ τελώνης, ου, Dem.

Publicatio, ἡ δήμευσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων, Dem. ὑπαρχόντων, id.

Publice, δημοσίᾳ, Dem. κοινῇ, id.

Publico, δημεύω, bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, Demosth. τὰς οὐσίας τινὸς, Herodian. agrum, τὴν γῆν, Thuc. i. e. evulgo, non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσιόω, Plut.

Publicus, a, um, δημόσιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ ἐπιδήμιος, ædificium, οἰκοδόμημα, Dem. pœna, τιμωρία, id. commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος, id. in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι, publico sumptu, ἐκ τοῦ δημοσίου, publica negotia administro, τὰ δημόσια πράττω, Dem.

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινὰ, Plut.

Pudefio, αἰσχύνομαι, Xenoph. ob aliquid, τι, Naz. καταισχύνομαί τι, Isocr.

Pudendum, τὸ αἰδοῖον, Thuc.

Pudenter, αἰδημόνως, Xen.

Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, Isocr. λέγων, idem, alicujus, ἐν τινι, Thuc. ἐπαισχύνομαί τινι, Herodot. τὶ, N. T. καταισχύνομαί τι, Isocr.

Pudibundus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, ονος, Aristot.

Pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.

Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, Isocr.

Pudicus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, ὸν, mulier, γυνὴ, Plut.

Pudor, ἡ αἰδὼς, όος, contr. αἰδοῦς, Aristot. ἡ αἰσχύνη, ης, Dem. ἡ εὐλάβεια, ας, id. rusticus, ἡ δυσωπία, ας, Plut. pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν, Dion. Hal. duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, id. sine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, Plut.

Puella, τὸ κοράσιον, ου, N. T. ἡ κόρη, ης, Xen. ἡ παῖς, δὸς, Dem.

Puellaris, e, ὁ ϗ ἡ κορασιώδης, εος, Plut. κορικὸς, ἡ, ὸν, Athen.

Puellariter, κορικῶς, Philo.

Puellula, τὸ κοράσιον, ου, N. T. τὸ κορίδιον, ου, Poll. ἡ παιδίσκη, ης, Lys. τὸ παιδισκάριον, ου, Laërt.

Puellus s. Puellulus, τὸ παιδάριον, ου, Dem. τὸ παιδίον, ου, Aristot. ὁ παιδίσκος, ου, Xenoph.

Puer, ὁ παῖς, παιδὸς, Dem. ὁ κόρος, ου, Athen.

Puera, ἡ παιδίσκη, ης, Lys.

Puerasco, νηπιόομαι.

Puerilis, e, ὁ ϗ ἡ παιδαριώδης, εος, Herodian. παίδειος, εία, ειον, Plut.

Pueriliter, παιδικῶς, Plut.

Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, Philo. a pueritia, ἐκ παιδὸς, Dem. ἐκ μικρῶν παιδίων, idem.

Puerpera, ἡ λεχὼ, όος, Cl. Al.

Puerperium, ἡ λοχεία, ας, Plut.

Puerperus, a, um, λόχειος, εία, ειον, Plut.

Puerulus, τὸ παιδίον, ου, Dem.

Pugil, ὁ πύκτης, ου, Xen.

Pugilatio s. Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, Athen. ἡ πυγμὴ, ῆς, Plut. ἡ πυγμαχία.

Pugilice, πυκτικῶς.

Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ἡ, ὸν, Xen.

Pugilor, πυκτεύω, Plut.

Pugillares s. Pugillaria, ἡ πινακὶς, ίδος, Athen. τὸ πινακίδιον, ου, N. T. ἡ δέλτος, ου, Plut.

Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, Plut. τὸ ξιφίδιον, ου, Xenoph.

Pugiunculus, τὸ μαχαιρίδιον, ου, Lucian.

Pugna, ἡ μάχη, ης, Dem. ὁ ἀγὼν, ῶνος, id. ἡ ἅμιλλα, ας, Isocr. sine pugna, ἀμαχητὶ, Thuc. Conf. *Prælium*.

Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ου.

Pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως, Xenoph.

Pugnaculum, ὁ προμαχεὼν, ῶνος, Herodot.

Pugnator, ὁ μαχητὴς, οῦ, ὁ μαχόμενος, ου, Isocr.

Pugnatorius, a, um, μαχικὸς, ἡ, ὸν, μαχητικὸς, ἡ, ὸν, Aristot.

Pugnax, ὁ ϗ ἡ μάχιμος, ου, Plut.

Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, Dem. pro aliqua re, πρό τινος, Plato, de aliqua re, ὑπέρ τινος, Isocr. ὑπερμαχέω τινος, Plut. διαμάχομαι ὑπέρ τινος, Plato, cum aliquo, τινὶ, Xenoph. ἀγωνίζομαι πρός τινα, Xen. contra Deum, θεομαχέω, Eurip. θεομάχομαι, Chrys.

Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς, *Suic.* ὁ κόνδυλος, *Dem.* pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινὶ, *Plut.* κόνδυλον διδόναι, *Ariſtoph.* pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, *Dem.* pugnis decerto, διαπυκτεύω, *Lucian.* pugno vel pugnis, πὺξ, *Naz.*

Pulcher, a, um, καλὸς, ἡ, ὸν, *Plato,* ὁ καὶ ἡ εὐειδὴς, έος, fœmina, γυνὴ καλὴ καὶ εὐειδὴς, *Plato,* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ἐστὶ γυνὴ, *Dem.* adſpectu, καλὸς ὀφθῆναι, *Dem.* καλὸς τὴν ὄψιν, *Athen.* καλὸς τὸ σῶμα, *Xenoph.* mundus, ſ. ornatus, καλὸς κόσμος, *Plato,* pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, *Dion. Hal.*

Pulchre, καλῶς, mihi eſt, ἔχω, *Xen.*

Pulchritudo, τὸ κάλλος, εος, *Dem.* oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως, *idem,* pulchritudine præditum eſſe, ἔχειν τὸ κάλλος, *idem,* μετέχειν τοῦ κάλλους, *idem,* antecello, προέχω τινὸς τῷ κάλλει, *idem,* deſtitui, ἀποστερέεσθαι τοῦ κάλλους, *Iſocr.*

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, *Dioſc.* vinum e pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος, *id.*

Pulex, ὁ ψύλλος, ου, *Ariſtot.* ἡ ψύλλα, ης, *Theophr.* pulices venor, ψυλλίζω.

Pulicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψυλλώδης, εος.

Pullaſter, τὸ ὀρνίθιον, ου, *Athen.* τὸ ὀρνιθάριον, *idem,*

Pullatus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελανείμων, ονος, *Lucian.*

Pullulaſco, βλαστάνω, *Ariſtot.*

Pullulo, παραφυέω, *Ariſtot.* βλαστάνω, *Dem.*

Pullulus, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.*

Pullus, *equus, aſinus,* ὁ πῶλος, ου, *Xen.* *avis,* ὁ νεοττὸς, οῦ, *Ariſtot.* excluditur, νεοττὸς γίγνεται, *Ælian.*

Pulmentum, τὸ ὄψον, ου, *Athen.* τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, *Plut.*

Pulmonarius, a, um, πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Pulpa, ὁ μῦς, ὸς.

Pulpamentum, τὸ ἡδύκρεων, ω, *Ariſtot.*

Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, ου, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Puls, ὁ πολτὸς, οῦ, *Dioſc.*

Pulſatio, ἡ κροῦσις, εως, *Plut.*

Pulſator, ὁ κρουστὴς, οῦ.

Pulſo, κρούω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσὶν, *Arrian.* obvios, παίω ἐντυγχάνοντας, *Plut.* diſcipulum, μαθητὴν, *Xen.* fores, κόπτω τὴν θύραν, *Ariſtoph.* θυροκοπέω, *id.* ut cor vel arteriæ, σφύζω, *Gal.*

Pulſus, us, ὁ ὠθισμὸς, οῦ, *Plut.* cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, οῦ, *Galen.* ἡ σφύξις, εως, *Ariſtot.*

Pultarium, τὸ πολτάριον, ου, *Dioſc.*

Pulveratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.

Pulvereus, a, um, κόνιος, ία, ιον, *Pauſ.*

Pulvero, κονιορτόω, *Theophr.*

Pulverulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ κονιορτώδης, εος, *Theophr.*

Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, ου, *Lucian.*

Pulvinulus ſ. Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvis, ἡ κόνις, εως, *Lucian.* excitatus, ὁ κονιορτὸς, οῦ, *Plut.* Pulverem excito, κονιορτόω, *Theophr.* ὑποκονίω, *id.* pulvere impleo ſ. adſpergo, κονιάω, *Lucian.* ſine pulvere, ἀκονιτὶ, *Dem.*

Pulviſculus, τὸ κονιορτίδιον, ου.

Pumex, ἡ κίσσηρις, ιδος, *Theophr.* pumice lævigo, κατακισσηρίζω, *Athen.*

Pumiceus, a, um, κισσήρινος, ινη, ινον.

Pumicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κισσηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ κισσηροειδὴς, έος, *Theophr.*

Pumilio ſ. Pumilius, ὁ νάνος, ου, *Ariſtot.*

Punctim, στίγδην.

Punctio, ἡ στίξις, εως, *Euſt.*

Punctiuncula, τὸ στιγμάτιον, ου.

Punctum ſ. Punctus, ἡ στιγμὴ, ῆς, *Euclid.* temporis, χρόνου, *Plut.* ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν, *Dem.*

Punctura, ἡ στίξις, εως, *Euſt.*

Punctus, vide *Punctum.*

Pungo, νύττω, *Plut.* κεντέω, aliquem, στίζω τινὰ, *id.* dicteriis, θράσσω τινὰ, *Plato.*

Puniceus, a, um, φοινίκεος, εία, εον, *Diod. Sic.* φοινικοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Xen.*

Punio, κολάζω, aliquem ſevere, τινὰ σφόδρα, *Dem.* merito, εἰκότως, *id.* legitime, νομίμως, *idem,* acerbe, πικρῶς, *id.* publice, δημοσίᾳ, *idem,* τιμωρέω τινὰ, *Iſocr.* in exemplum omnium, τιμωρούμενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι, *Dem.* Conf. *Multo.*

Punitio, ὁ κολασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* Conf. *Pœna.*

Punitor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Syneſ.* ὁ τιμωρητής.

Pupa, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* imaguncula puellaris, ἀγαλμάτιον παρθενοειδές.

Pupilla, i. e. *orba parentibus,* ἡ ὀρφανὸς, οῦ, & orba, καὶ ἐπίκληρος, *Dem.* ἡ ἐπίκληρος, ου, *id.* oculi, ἡ κόρη, ης, *Philo.* ἡ γλήνη, ης, LXX.

Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ſtatus, ἡ ὀρφανία, ας, *id.*

Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Plato.* ὀρφανὸς πατρὸς, ſ. μητρὸς, *Dem.* pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν, *idem,* relinqui, καταλείπεσθαι, *idem.*

Puppis, ἡ πρύμνα, ης, *Thuc.*

Pupula, ἡ κόρη, ης, *Philo.*

Pupulus ſ. Pupus, τὸ παιδάριον, ου, *Xen.*

Pure, καθαρῶς, *Plut.*

Purgabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκάθαρτος, ου.

Purgamentum, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.*

Purgatio, ἡ κάθαρσις, εως, *Plato,* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *Plut.*

Purgator, ὁ καθαρτὴς, οῦ, *Plut.*

Purgatorius, a, um, καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Plut.* ignis, πῦρ.

Purgo, καθαρίζω, *Naz.* urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, *Plut.* i. e. excuſo, vide *Excuſo.*

Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, οῦ, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.*

Purifico, καθαίρω, aliquid, τι, *Athen.*

Puritas, ἡ καθαρότης, ητος, ſermonis, λόγου, *Hermog.* mentis, ἡ ἁγνότης, ητος, *Dem.*

Puriter, καθαρῶς, *Plut.*

Purpura, *concha & pannus,* ἡ πορφύρα, ας, *Ariſtot.*

Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος, *N. T.*

Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως, *Lucian.* ὁ πορφυρευτὴς, οῦ, *Cl. Al.*

Purpuraſco, πορφυρίζομαι.

Purpuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, ου, *Plut.* περιβεβλημένος πορφύραν, *N. T.*

Purpureus, a, um, πορφυροῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Xen.* veſtis, ἡ πορφυρὶς, ιδος, *idem,* totus, ὁ καὶ ἡ ὁλοπόρφυρος, ου, *Diod. Sic.*

Purpuriſſo, τῷ ἀνδρεικέλῳ χρίω.

Purpuriſſum, τὸ ἀνδρείκελον, ου, *Ariſtot.*

Purpuro, πορφυρίζω, *Dioſc.* πορφυρέω, *Lucian.*

Purulente, πυωδῶς.

Purulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ πυοειδὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ διάπυος, ου, *Hippocr.*

Purus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* a ſcelere, ὁ καὶ ἡ ἄκακος, ου, *id.* ἁγνὸς, ἡ, ὸν, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων, *Plut.* i. e. non miſtus, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ου, *Xen.*

Pus, τὸ πύον, ου, *Ariſtot.*

Puſillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, *Philo,* ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.

Puſillanimus, a, um, ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, ου, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγόφρων, ονος, *Philo.*

Puſillus, a, um, μικρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* Conf. *Parvus.*

Puſio, τὸ παιδίον, ου, *Ariſtot.*

Puſtula, ἡ φλύκταινα, ης, *Thuc.* τὸ φλυζάκιον, ου, *Hippocr.* ἡ φλυκτὶς, ίδος, in puſtulas erumpo, φλυκταινόομαι, *Dioſc.*

Puſtuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυκταινώδης, εως.

Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύου, *Dioſc.* fabæ, κυάμου, *Theophr.* τὸ λέπισμα, ατος, *Philo,* τὸ λέπυρον, ου, *Cl. Al.*

Putaminoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κελυφανώδης, εος, *Theophr.* κελύφινος, ινη, ινον, *Lucian.*

Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, *Symm.* ἡ κλαδεία, ας, *Geopon.*

Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Puteal, τὸ περιστόμιον, ου, LXX.

Putealis, e, ſ. Puteanus, a, um, φρεατιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Plut.*

Putearius, ὁ φρεώρυχος, ου, *Plut.*

Puteo, μυδάω, *Theophr.*

Puteſco, δυσωδέομαι.

Puteus, τὸ φρέαρ, ατος, *Lucian.* puteum fodio, φρεωρυχέω, *Plut.* φρέαρ ὀρύττω, *Dion. Hal.* puteorum foſſor, ὁ φρεώρυχος, ου, *Plut.* hauſtor, ὁ φρεάντλης, ου, *Laërt.* foſſio, ἡ φρεωρυχία, ας, *Joſeph.*

Putide, δυσωδῶς, i. e. *abjecte,* ἀγεννῶς, *Dem.*

Putidulus, a, um, ſ. Putidiuſculus, a, um, δυσωδέστερος, έρα, ερον.

Putidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, εος, *Thuc.* μυδαλέος, έα, έον, i. e. *abjectus,* ὁ καὶ ἡ ἀγεννὴς, έος, *Dem.*

Puto, κλαδεύω, vitem, ἄμπελον ἀποκλαδεύω, *Dem.* i. e. arbitror, exiſtimo, νομίζω, *Dem.* Conf. *Arbitror.*

Putor, ἡ δυσωδία, ας, *Thuc.* ἡ δυσοσμία, ας, *Poll.*

Putredo, ἡ σῆψις, εως, *Plut.* ἡ σηπεδὼν, όνος, *idem,* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.* putredine vitio, σήπω, *Plut.*

Putrefacio, σήπω, *Plut.* πύθω.

Putrefactio, ἡ ἀπόσηψις, εως, *Plut.* ἡ μύδησις.

Putreo, σαπρίζω.

Putreſco, σήπομαι, *Xen.* ἀποσήπομαι, *Hippocr.* carnis modo, κρεοσήπομαι, *Plut.*

Putris, e, ſ. Putridus, a, um, σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ου LXX. σαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*

Putror, ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Putus, a, um, idem quod *Purus, a, um.*

Pyra, ἡ πύρα, ας, *Plut.*

Pyralis, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Pyramidatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυραμοειδὴς, έος,

Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος, *Diod. Sic.*

Pyrites, ὁ πυρίτης, ου, *Dioſc.*

Pythia, τὰ πύθια, αν, *Plato.*

Pythius, a, um, πύθιος, ία, ιον, *Plut.*

Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ου.

Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος, *Athen.*

Q.

QUA? i. e. πῆ; quatenus ᾗ, in alio, qua eſt aliud, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἑτέρῳ, *Ariſtot.*

Quacumque, ὅπῃ ἂν, ferat, φέρῃ, *Plato,* ex parte, ὁπηοῦν, *Plato,* ὁπητιοῦν, *id.*

Quadamtenus, ἔστιν ἅς.

Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.

Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, ου, τεσσαρακοντούτης, ου, *Lucian.*

Quadrageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrageſimus, a, um, τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Quadragies, τεσσαρακοντάκις, *Plut.*

Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, ου.

Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, ου, *Galen.*

Quadrantal, ὁ κύβος, ου.

Quadratus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, ου, *Thuc.* lapis, τετραγωνισμένος λίθος, *Plut.* agmen, τὸ πλαίσιον, ου, *Thuc.*

Quadriennis, e, ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, έος.

Quadriennium, ἡ τετραετία, ας, ὁ χρόνος τετραετὴς, έος, *Herodot.*

Quadrifariam, τετραχῆ, *Philo.*

Quadriga, τὸ τέθριππον, ου, *Plut.* ἅρμα τετράρυμον, *Xenoph.*

Quadrigarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ τεθριππηλάτου.

Quadrigarius, ὁ τεθριππηλάτης, ου.

Quadrilibris, e, ὁ καὶ ἡ τετράλιτρις, ου.

Quadrimatus, us, idem quod *Quadriennium*.

Quadrimeſtris, e, ὁ καὶ ἡ τετράμηνος, ου, LXX.

Quadrimus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, έος, *Herodot*.

Quadringeni, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Plut*.

Quadringenteſimus, a, um, τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν.

Quadringenti, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Herodian*.

Quadringenties, τετρακοσιάκις.

Quadripartito, τετραμερῶς

Quadripartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετραμερὴς, έος.

Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Plut*. i. e. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, *Dion. Hal.* in aliquem, τινι, *Xen.* συνάπτω εἴς τινα, *Ariſtot*.

Quadrupes, ὁ καὶ ἡ τετράπους, οδος, *Ariſtot*. ὁ καὶ ἡ τετρασκελὴς, έος, *Diod. Sic.* quadrupedum more, τετραποδιστὶ, *Lucian*. quadrupes incedo, τετραποδίζω, *Ariſtot*.

Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, ου, *Syneſ*.

Quadruplex, τετραπλάσιος, ια, ιον, *Plato*. ὁ καὶ ἡ τετραπλασίων, ονος, *Ariſtot*.

Quadrupliciter, τετραπλῆ, *Hom*.

Quadruplico, τετραπλασιάζω, *Herodian*.

Quadruplus, a, um, idem quod *Quadruplex*.

Quæro, ζητέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τι τινος, *Plut.* πυνθάνομαί τι παρά τινος, *Iſocr.* Conf. *Interrogo*.

Quæſitio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc*.

Quæſitor, ὁ ζητητὴς, οῦ, *Lyſ*.

Quæſitum, τὸ ζήτημα, ατος, *Quinct*.

Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.

Quæſtio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.* dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, *Plut.* ἡ ἐρώτησις ἄπορος, *id.* τὸ πρόβλημα ἄπορον, *Lucian*. judicialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Dem.* per tormentum, ὁ βάσανος, ου, *id.* quæſtionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, *id.* adhibere alicui, βασανίζειν τινὰ, *id.* poſtulare aliquem in quæſtionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον, *id.* Conf. *Interrogatio*.

Quæſtiuncula, τὸ ζητημάτιον, ου.

Quæſtor, ὁ ταμίας, ου, *Plut*.

Quæſtorius, a, um, ταμιευτικὸς, ὴ, ὸν, poteſtas, ἐξουσία, *Plut*.

Quæſtuoſe, κερδαλέως, *Thuc*.

Quæſtuoſus, a, um, κερδαλέος, έα, έον, *Xen*.

Quæſtura, ἡ ταμιεία, ας, *Appian*. ἡ ἐξουσία ταμιευτικὴ, *Plut*.

Quæſtus, ἡ ἐργασία, ας, *Dem.* ὁ χρηματισμὸς, οῦ, *idem*, corporis, ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, *id.* quæſtum facio, ποιέομαι ἐργασίαν διά τινος, *id.* ἐργάζομαι, *id.* magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν, *id.* quæſtui ſervio, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι, *Dem.* deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ ὢν, *id.* Conf. *Lucrum*.

Qualis, e, *Relativ.* οἷος, α, ον, *Iſocr.* ὁποῖος, α, ον, *id.* ὁποιός τις. ὁποία τις, ὁποῖόν τι, *Dem. Interrogativ.* ποῖος, α, ον, ποῖός τις, ποία τις, ποῖόν τι, *Iſocr.* qualis, talis, ὁποῖος τις, τοιοῦτος, *Xenoph.* qualis quiſque, talis ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, *Ariſtot*.

Qualiter, ὁποίως. *Iſocr.* οἵως, *Ariſtoph*.

Qualitercumque, ὅπως ἂν, *Iſocr.* ὁποιοδήποτε, *Plato*.

Qualus, ὁ τάλαρος, ου, *Naz.* ὁ κάλαθος, ου, *Cl. Al.*

Quam, ἢ, majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ, *Dem.* non aliud judicare, quam quod æquum cenſuerit, οὐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, *Dem.* nihil reſtat quam ut Deus fiat, οὐδέν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, *Iſocr.* quam difficile ſit, ὡς χαλεπόν ἐστι, *Dem.* quam putatis? πῶς ἂν οἴεσθε, *Dem.* quam maxime, ὅτι μάλιστα, *Plato*. quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι, quam multa non deſidero, πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω, *Laërt.* quam optime poſſit, ᾗ δύναιτο ἄριστα, *Lucian*. tam de communibus, quam de privatis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷν, *Iſocr.* tam delectari, quam, τοσοῦτον χαίρειν, ὅσον, *Naz*.

Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, conſiderate, πολεμοῦμεν, λογίσασθε, *Dem.* quamdiu eſt? πόσος χρόνος ἐστί, *Iſocr.* examinarunt eum, quamdiu ipſis viſum eſt, ἐβασάνιζον, μέχρι οὗ αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* tamdiu, quamdiu, τέως, ἕως ἂν, *id.*

Quamobrem, *cauſſale*, δι' ἃ, *Plato*, διὰ τοῦτο, *Dem.* διότι, *idem*, neſcio, quamobrem, οὐκ οἶδ' ἀνθ' οὗ, *idem*, conſiderate, quamobrem, hæc fecerit, συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε, *id. Interrogativum*, διὰ τί; ὅτι δή τι; *Plato*.

Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* εἰ καὶ δήπου, *id.* Conf. *Etſi*.

Quando, πότε, agetis? πράξετε, *Dem.* quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, *id.* quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑπ' εὐνοίας συστῇ, *id.* quando urbs obſideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκουμένη ἀπηγγέλλετο, *id.* Conf. *Quum*.

Quandocumque, ὁποτεοῦν, *Dem*.

Quandoque, ἐνίοτε, *Dem.* Conf. *Interdum*.

Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem perſuadere poſſum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, *Plato*, hoc ſervi eſt, ut non vivat, quomodo vult, εἴπερ τοῦ δούλου ὄντος τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλεται, *Ariſtot*.

Quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* Conf. *Etſi*.

Quantillus, a, um? πηλίκος, η, ον; *Ariſtot*.

Quantitas, ἡ ποσότης, ητος, *Ariſtot*.

Quanto, ὅσῳ, mitius ego—tanto magis ille, πρᾳότερον ἐγὼ— τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον — μᾶλλον, *Ariſtot.* quanto majorem — tanto copioſiorem, ὅσον μείζονα— τοσοῦτον πλείονα, *Chryſ.* ὅσονπερ—τοσοῦτον, *Iſocr.* quanto juſtius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον καὶ ἡμεῖς, *Dem*.

Quantopere, ὡς οὖν, perturbatus fuerim, dicere non poſſum, συνεταράχθην, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, *Iſocr*.

Quantulus, a, um, ἡλίκος, η, ον, *Lucian*.

Quantus, a, um, ἡλίκος, η, ον, & qualis evaſerit, καὶ οἷος γέγονε, *Plato*, labor, ἡλίκος πόνος, *id.* beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι, *Dem.* bona, ἡλίκα ἀγαθὰ, *Lucian*. *interrogativum de quantitate continua*, πηλίκος, ικη, ικον; *Ariſtot. de quantitate diſcreta*, πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδως; *Ariſtoph.* quanti ſeu quanto pretio docet? πόσου διδάσκει; *Xenoph.* quanti tandem æſtimatis? ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; *Plato*, quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν συμβαλεῖν, *Lucian*. quantum in me eſt, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian*. quantum in me eſt, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian*. quantum ad me attinet, τοὐμὸν μέρος, *Plato*, κατὰ τοὐμὸν μέρος, *id.* quantum poſſum, καθόσον δύναμαι, *Iſocr.* quantus, tantus, ὅσος τοσοῦτος, quantam benevolentiam ego conſervo, tantam, ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, *Iſocr.* quantum aliis antecellis, tantum, ὅσῳπερ προέχεις ἄλλων, τοσοῦτον, *id.* quantus quantus, ὁπηλικοσοῦν, *Theophr*.

Quantuſcumque ſ. Quantuſlibet, Quantuſvis, ὁπηλικοσοῦν, ικηοῦν, ικονοῦν, *Ariſtot*.

Quapropter, ἀνθ' οὗ, *Dem.* τίνος ἕνεκα, *idem*. Conf. *Quamobrem* & *Quare*.

Quaqua, ὅπουπερ ἂν, quaqua verſum, πανταχόσε, *Al. Aphr*.

Quare? *Interrogative*, διὰ τί; *Dem.* τίνος ἕνεκα; *id.* ἱνατί; *Plato*, *Indefinite*, διά τι, *Iſocr.* διότι, *id. illative*, διὰ τοῦτο, *idem*.

Quartanus, a, um, τεταρταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* febris, πύρετος, *Al. Trall*.

Quarto, τετάρτως.

Quartum, τέταρτον.

Quartus, a, um, τέταρτος, άρτη, αρτον, *Ariſtot.* dies, ἡμέρα τετρὰς, *Dem*.

Quaſi, ὡς, accuſant nos, quaſi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, *Iſocr.* Conf. *Tanquam*.

Quaſillus ſ. Quaſillum, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ ταλάριον, ου, *Poll*.

Quaſſibilis, e, ὁ καὶ ἡ διασάλευτος, ου.

Quaſſatio, διασάλευσις, εως.

Quaſſo, διασαλεύω, aliquid, τὶ, *Lucian.* ἀνασείω.

Quatenus, ἐφ' ὅσα, *Lucian.* παρ' ὅσον, *Herodian.* licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, *idem*.

Quater, τετράκις, *Iſocr*.

Quaternarius, ἡ τετρὰς, άδος, *Plut*.

Quaterni, æ, a, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Xenoph*.

Quaternio, τὸ τετράδιον, ου, *N. T.*

Quatio, σείω, aliquid, τὶ, *Thuc.* κλονέω.

Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ου, *Ariſtot*.

Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Luc*.

Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.

Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων, *Plut*.

Que, τε, *quod ſolum rarius, frequentius vero cum* καὶ *ponitur*, e. g. ſurſum ac deorſum, ἄνω τε καὶ κάτω, *Dem*.

Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile eſt, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, *Dem.* ita, ὥσπερ-οὕτω, *idem*, ὥσπερ-ὡσαύτως, *idem*, initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *idem*.

Queo, δύναμαι, *Dem.* Conf. *Poſſum*.

Quercetum, ὁ δρυμὸς, οῦ, *Polyb*.

Querceus, a, um, ſ. Quernus, a, um, δρύϊνος, ΐνη, ϊνον, *Plut*.

Quercus, ἡ δρῦς, δρυὸς, *Dioſc*.

Querela, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Iſocr.* Conf. *Lamentatio*.

Queribundus, a, um, ὀδυρτικὸς, ὴ, ὸν, *Baſ*.

Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, *Cl. Al.*

Queritor, ὀδύρομαι, *Dem*.

Querneus, a, um, ſ. Quernus, a, um, vide *Querceus*.

Queror, ὀδύρομαι, *Dem.* μεμψιμοιρέω, *Lucian.* de aliquo, μέμφομαί τινι, *Dem.* τὶ, *Xenoph*.

Querulus, a, um, ὀδυρτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, *Plato*.

Queſtus, idem quod *Querimonia*.

Qui, quæ, quod, ὃς, ἣ, ὃ, *Dem*.

Qui? πῶς; *Dem.* Conf. *Quomodo*.

Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, οὐχὶ συμφέρει, διὰ τοῦτο ἐπιτιμάω, *Dem.* hoc mihi videtur bonum eſſe, ἐπεὶ τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, *Plato*.

Quicumque, Quæcumque, Quodcumque, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Ariſtoph.* ὅστις ἂν, ἥτις ἂν, ὅ, τι ἂν, *Thuc.* ὅστις δὴ, *id.* tandem, ὅστις ποτὲ, *Lucian*.

Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de perſona certa*, ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, *Dem. de incerta*, ὁ καὶ ἡ τις, καὶ τό τι, *Gen.* τινὸς, *id.*

Quidem, μὲν, *Dem*.

Quidni? πῶς γὰρ οὔ; *Dem.* πῶς οὔ; *id.*

Quies, ἡ ἠρεμία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἡσυχία, ας, *Dem.* τὸ ἥσυχον, ου, *Thuc.* Conf. *Otium*, item *Somnus*.

Quieſco, ἠρεμέω, *Philo*. ἡσυχίαν ἔχω, *Iſocr.* ἄγω, *id.* ἠρεμίαν ἔχω, *Plut.* a labore, ἀναπαύομαι τοῦ πόνου, *Xenoph.* i. e. dormio, vide *Dormio*.

Quiete, ἠρέμα, te contineas, ἔχε, *Plato*, ἠρεμαίως, *Xen.* ἡσύχως.

Quietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡσύχιος, ου, *Dem*.

Quilibet, ὁ τυχὼν, όντος, *Plut.* potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἢ, *Dem*.

Quin, i. e. *cur non*, τί μὴ; i. e. *ut*, vel *quod non*, μὴ οὐχὶ, difficile eſt, quin patiatur, οὐ ῥᾴδιον, μὴ οὐχὶ πάσχειν, *Plato*, i. e. *qui non*, ὅστις, οὐ, i. e. *immo*, μᾶλλον δὲ quin etiam, γε μὴν, quin etiam ſpe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, *Xenoph.* quin immo, ἀλλὰ δὲ καὶ, μενοῦνγε, *N. T.*

Quinarius, ἡ πεντὰς, άδος, *Plut.* ἡ πεμπὰς, άδος, *Ariſtot*.

Quincunx, ἡ πεμπτὰς, άδος.

Quincuplex, πενταπλοῦς, ῆ, οῦν, LXX.

Quindecies, δεκαπεντάκις.

Quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε, *N. T.*

Quingenteſimus, a, um, ſ. Quingenarius, a, um, πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν.

Quingenti, æ, a, Quingeni, æ, a, πεντακόσιοι, αι, α, *Herodian*.

Quingenties, πεντακοσιάκις.

Quini, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.

Quinquagenarius, a, um, πεντηκονταετὴς, έος, *Plut.*

Quinquageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*

Quinquageſies, ſ. quinquagies, πεντηκοντάκις.

Quinquageſimus, a, um, πεντηκοστός, ή, όν, *Galen.*

Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*

Quinquatria, ſ. Quinquatrus, τὰ Παναθήναια, ων, *Iſocr.*

Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, *Plut.*

Quinquefariam, πενταχῆ, ſ. πενταχῶς.

Quinquemeſtris, e, ὁ καὶ ἡ πεντάμηνος, ου.

Quinquennalis, e, πενταετηρικός, ή, όν, certamen, ἀγὼν, *Maccab.*

Quinquennis, e, ὁ καὶ ἡ πενταετής, έος, *Thuc.*

Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρίς, ίδος.

Quinquepartito, πενταμερῶς.

Quinquepartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πενταμερὴς, έος.

Quinqueremis, e, ὁ καὶ ἡ πεντήρης, εος.

Quinquertio, ὁ πένταθλος, ου, *Plut.*

Quinquertium, τὸ πένταθλον, ου, *Herodian.*

Quinquies, πεντάκις, *N. T.*

Quintanus, a, um, πεμπταῖος, αία, αῖον, *Al. Aphr.*

Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.*

Quintum, πέμπτον.

Quintus, a, um, πέμπτος, η, ον, *Plut.*

Quippe, ἅτε, peſſimus exiſtens, κάκιστος ὤν, *Dem.* ἅτε δὴ, οἷα δὴ, ſemper admiror hunc ſermonem, οὐ γὰρ τοι ἀλλὰ τοῦτόν γε λόγον θαυμάζω, *Plut.*

Quiritatio, ὁ χετλιασμὸς, οῦ, *Thuc.*

Quirites, οἱ Κυρῖτες, ων, *Dion. Hal.*

Quiritor, χετλιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Quis ? Quæ ? τις ; Quid ? τί, *Dem.* Quis adeo ſimplex eſt, ut ignoret ; τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν, ὅστις ἀγνοεῖ ; *Iſocr.* ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum ſuſtinere poteſt ? ποία τῶν πόλεων τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε ; *id.* *Indefinitum*, ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius ſit, ἔχεις οὖν εἰπεῖν, ὁποῖός τις εὐσεβής ἐστι, *Xen.* τὶς, τι, conſiderate, non quem ſe dicat eſſe, ſed quis ſit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλά τις ἐστι, *Æſchin.* i. e. *aliquis*, τις τι, ſi quis videat inimicum, εἴπου τις ἴδοι τινὰ ἐχθρὸν, *Thuc.*

Quiſnam, ὅστις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὅ, τι, an putas illos ignorare, quiſnam ſis ? οὐχ ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτοὺς, ὅστις εἶ ; *Dem.* miſit interrogatum, quidnam accidiſſet, ἔπεμψεν εἰρησόμενος, ὅ, τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς, *idem.*

Quiſpiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, *Dem.* dabo, quantum alius quiſpiam umquam dedit, δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε, *Xen.* an quiſpiam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.*

Quiſquam, τις, Quidquam, τι, neſcio, an quiſquam alius umquam, οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, *Iſocr.* nec quiſquam, οὐδὲ οὐδεὶς, ſe ipſum accuſat, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, *Dem.*

Quiſque, Quæque, Quidque, ἕκαστός τις, ἑκάστη τις, ἕκαστόν τι, *Dem.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, *Iſocr.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, *Jul. Apoſt.* αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὸ ἕκαστον, quiſque pugnam incipere geſtiebat, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος ἐσπούδεν ἄρξαι μάχης, *Pauſan.*

Quiſquiliæ, τὰ περιψήματα, ων, *N. T.*

Quiſquis, Quæquæ, Quidquid, ὁστισοῦν, ἡτισοῦν, ὁ, τιοῦν, quiſquis potuerit, ὁστισοῦν δύναιτο, *Dem.* ſive hunc, ſive quemque delegeritis, κἂν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, κἂν ὁντινοῦν χειροτονήσητε, *idem.*

Quivis, idem quod *Quiſque ſ. Quilibet.*

Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipſi, μηδὲ βαδίζειν ἔξω αὐτῷ, *Dem.* acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅποι βουληθεῖεν, *idem*, quo confugiam ? ποῖ καταφύγω ; *Æſchin.* quo tandem & unde ? ποῖ δὴ καὶ πόθεν ; *Plato*, quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾳότερον, τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* quo magis eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον-μᾶλλον, *Ariſtot.* i. e. ut. ὅπως, elaborandum eſt, quo ille deſiſtat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, *Dem.*

Quoad, μέχρι οὗ, ipſis viſum eſt, αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* Conf. *Donec*, eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον, ἡ φύσις ἐπιδέχεται, *Ariſtot.* fieri poteſt, ἐφ' ὅσον οἷόν τε, *Heliodor.*

Quocirca, διὰ τοῦτο, *Dem.* Conf. *Quamobrem*, *Quare.*

Quocumque, πανταχοῦ, *Dem.* πανταχοῖ, *idem*, ὅπου ἂν, *Xen.*

Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. adminiſtrarunt, τοὺς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴκουν, *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, *id.*

Quodammodo, ἀδέπως, *Xen.* τρόπον τινὰ, ἐστὶν ὡς, *Devar.*

Quominus, μὴ οὐ nemo contradicit, quominus dicturus ſit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ οὐ λέξειν, *Xen.*

Quomodo, πῶς, his uſus eſt, τούτοις ἐχρήσατο, *Dem.* ὃν τρόπον, *Lycurg.* τινὰ τρόπον, *Dem.*

Quomodocumque, ὅπως ἂν, *Dem* ὁπωσοῦν, vivere, ζῆν, *id.* id factum eſt, τοῦτο πέπρακται, ὁπωσδήποτε, *id.*

Quonam, ποῖ, *Dem.* Conf. *Quo.*

Quondam, πάλαι, *Dem.* Conf. *Olim.*

Quoniam, ὅτι τοι, *Plato.* Conf. *Quia.*

Quopiam, ποῖ, *Dem.*

Quoquam, ποῖ, *Dem.*

Quoque, καὶ ἔτι. Conf. *Etiam.*

Quoquo, ſ. Quovis, πανταχοῖ, *Dem.*

Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.

Quoquo verſum, ſ. Quoquo verſus, πανταχόσε, *Dem.*

Quorſum, καί τι, *Iſocr.* iſta perſecutus ſum oratione, ὧν ἕνεκα ταῦτα προσήνεγκα τῷ λόγῳ, *Euſeb.* iſta dicis ? πρὸς τί ταῦτα λέγεις ; *Viger.*

Quot, πόσοι, αι, α, ſunt Spartani ? εἰσὶ Σπαρτιᾶται ; *Plut.* in locis, ποσαχῇ, modis, ποσαχῶς, *Ariſtot.* diebus veniet ? ποσταῖος ἀφίξεται, *Xen.*

Quotannis, κατ' ἔτος, *Cl. Al.* ἀνὰ πᾶν ἔτος, *Dioſc.* ἔτους ἑκάστου, *Herodian.*

Quoteni, æ, a, πόσοι, αι, α.

Quotidianus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, *Iſocr.* ὁ, ἡ, τὸ ἑκάστην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων, *Dem.*

Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Lucian.* καθ' ἑκάστην, *Iſocr.* ἑκάστης ἡμέρας, *Herodian.*

Quoties, ποσάκις, *Plato*, de his verba facta ſunt ? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων ; *Dem.* tumultuati ſitis, omnes noviſtis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε, *id.*

Quotieſcumque, ποσακισοῦν.

Quotquot, ὅσοι, αι, α, δὴ, & quotquot barbari, καὶ ὅσοι βάρβαροι, *Herodian.*

Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ία, ιον, *Ariſtot.* ποσοπλάσιος, ία, ιον.

Quotus, a, um, πόσος, η, ον, ὁπόσος, η, ον, *Ariſtot.*

Quotuſcumque, acumque, ucumque, ὁποσοσοῦν, ὁποσηοῦν, ὁποσονοῦν, *Ariſtot.*

Quotuſquiſque, idem quod *Quotuſcumque.*

Quovis, idem quod *Quoquo.*

Quouſque, ἐφ' ὅσον, extendit ſe contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, *Ariſtot.* i. e. quamdiu, πόσον χρόνον, *Dem.*

Quum, ὅτι, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες, *Dem.* quum opus eſt, ὁπότε δεήσειε, *id.* quum nos non poſſumus eo pervenire, ἡνίκ' ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, *id.* quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, *id.*

R.

RAbide, λυσσωδῶς.

Rabidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, εος.

Rabies, ἡ λύσσα, ης, *Gal.* ἡ μανία, in rabiem actus furo, λυσσάω, *Dioſc.*

Rabioſe, λυσσωδῶς,

Rabioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, εος, λυσσῶν, ῶσα, ῶν, *Lucian.*

Rabula, ὁ δικολόγος, ου, ὁ κύων ῥητορικὸς, οῦ. *Ælian.* ὁ δικογράφος, τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, *Dem.*

Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας, *Suid.*

Racematus, a, um, ſ. Racemoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτρυώδης, εος, *Dioſc.*

Racemus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*

Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Radiatus, a, um, ἀκτινωτὸς, ή, όν.

Radicatus, a, um, ἐρριζωμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Radicitus, ὁλορριζεί, *N. T.* ῥιζόθεν, *Herodian.* ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, προθέλυμνον ἕλκεσθαι, *Nyſſ.* extrahere, ἐκμοχλεύειν, *Ælian.* αὐτόρριζον ἐκσπάω, *id.* pereo, ὁλόρριζος ἀπόλλυμαι, LXX.

Radicor, ῥιζόομαι, *Plato*, ῥιζοβολῶ.

Radicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥιζώδης, εος.

Radicula, τὸ ῥιζίον, ου, *Dioſc.* *herba*, τὸ στρούθιον, ου, *id.*

Radio, ἀκτινοβολέω, *Philo*

Radioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτινώδης, εος.

Radius, ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *Lucian.* textorius, ἡ κερκὶς, ίδος, *Plato*, rotæ, ἡ κνημία, ας, *Lyſ.*

Radix, ἡ ῥίζα, ης, *Hippocr.* radices montis, ἡ ὑπώρια, ας, *Herodian.*

Rado, ξύω, *Theophr.*

Radula, τὸ ξύστρον, ου, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*

Raia, ἡ βάτος, ου, ἡ βατὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.*

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, *Erot.* τὸ ἀπόξυσμα, ατος, τὸ περίψημα.

Rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

Ramex, ἡ κήλη, ης, *Gal.*

Ramicoſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*

Ramoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλαδώδης, εος.

Ramulus, ὁ κλαδὼν, ῶνος, *Heſych.* ὁ κλαδίσκος, ου, ὁ κλὼν, ωνος, *Theophr.*

Ramus, ὁ κλάδος, ου, *Theophr.* ὁ ὄζος, ου.

Rana, ὁ βάτραχος, ου, *Gal.*

Ranceo, ταγγίζω, *Aet.*

Ranceſco, ταγγίζω, *Aet.*

Rancide, σαπρῶς.

Rancidus, a, um, ταγγὸς, ή, όν, *Geopon.*

Rancor, ἡ τάγγη, ης, *Al. Aphr.* ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Ranunculus, τὸ βατράχιον, ου, *Dioſc.*

Rapa, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*

Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν, οῦ.

Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, *Ariſtot.* ἁρπακτικὸς, ή, όν, *Baſ.*

Raphanus, ὁ ῥάφανος, ου, *Gal.* ἡ ῥαφανὶς, ίδος, *Dioſc.*

Rapide, ὁρμητικῶς, σφόδρα, *Plato.*

Rapiditas, τὸ ὁρμητικὸν, οῦ.

Rapidus, a, um, ὁρμητικὸς, ή, όν, σφοδρὸς, ά, όν, *Herodian.* ἁρπαλέος, έα, έον.

Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, οῦ, *Philo.* τὸ ἅρπαγμα, ατος, *Joſeph.* τὸ ἅρπασμα, ατος, *Plut.*

Rapio, ἁρπάζω, *Dem.* ἁρπαγὴν ποιέομαι, *Thuc.* ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ, *Lucian.* ad pœnam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν, *Dion. Hal.*

Raptim, ἁρπακτικῶς, ἁρπάγδην, i. e. celeriter, ταχέως, *Xen.*

Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*

Raptor, ὁ ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ ἅρπαξ, γος, *N. T.*

Raptum, τὸ ἁρπασθὲν, έντος, rapto vivo, ἀπὸ θήρας ζάω, *Ariſtot.*

Raptus, us, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἁρπαγαγὴ, ῆς, *Lucian.*

Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, ου, *Galen.*

Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος, *Theophr.*

Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.

Rare, ἀραιῶς.

Rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τὶ, *Galen.* μανόω.

Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως, *Ariſtot.*

Rareſco, ἀραιόομαι, μανόομαι, *Theophr.* i. e. *infrequentior fio*, σπανίζομαι, LXX.

Raritas, ſ. Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης, i. e. penuria, ἡ σπάνη, ης, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ σπάνις, εως, *Herodian.*

Raro, ὀλιγάκις, *Ariſtot.* σπανίως, *Herodian.*

Rarus, a, um, ἀραιὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* μανὸς, ὴ, όν, i. e. *infrequens*, σπάνιος, ία, ιον, *Plut.*

Raſilis, ξυστὸς, ὴ, όν.

Raſtrum, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*

Raſura, ὁ ξυσμὸς, οῦ, ἡ ξύσις, εως.

Ratio, τὸ λογιστικὸν, οῦ, *Plut.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem*, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Thuc.* rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινὸς, *Dem.* περί τινος, *Iſocr.* ἔχειν τινος, *Dem.* λόγον ποιεῖσθαι τινος, *id.* λογον ἔχειν τινος, *Dem.* inire, διαλογίζεσθαι, *id.* ſubduco, λογιστεύω, *Suid.* λογίζομαι, *Dem.* reddo, λόγον δίδωμι, *id.* nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιέομαι, *id.* ἀλογέω τινὸς, *Herodot.* rationis compotem eſſe, ἐντὸς λογισμοῦ εἶναι, *Thuc.* expers, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου, animal, ζῶον, *Ariſtot.* rationi conſentaneum eſſe, λόγον ἔχειν, *Dem.* cum ratione, κατὰ λόγον, *id.* λογικῶς, *Plut.* εὐλόγως, *Ariſtot.* ratione præditus, ὁ καὶ ἡ ἔλλογος, ου, *Ariſtot.* rationi conſentaneus, ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ου, *Herodian.* non conſentaneus, ὁ καὶ ἡ παράλογος, ου, *id.*

Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratiocinativus, a, um, συλλογιστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ λογιζόμενος, ου, *id.*

Ratiocinium, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, *Dem*, διαλογίζομαι, *id.* συλλογίζομαι, *id.*

Rationalis, e, λογικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ratis, ἡ σχεδία, ας.

Ratiuncula, τὸ λογάριον, ου, τὸ λογίδιον, ου.

Ratus, a, um, κύριος, ία, ιον, *Dem.* ratum eſſe, κύριον εἶναι, *idem*, & valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, *idem*, habeo, κυρόω, aliquid, τι, *Thuc.*

Raucedo, ὁ βράγχος, ου, ſ. τὸ βράγχος, εος, *Ariſtot.*

Rauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.*

Raucitas, idem quod *Raucedo.*

Raucus, a, um, βραγχαλέος, έα, έον, ὁ καὶ ἡ βραγχώδης, εος, vox, φωνὴ, *Al. Aphr.*

Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.

Ravus, a, um, χαροπὸς, ὴ, ὸν. *Theodor.*

Re, quando iterationem ſignificat, reddi in Compoſitione ſolet per ἀνὰ, e. g. *reædifico*, ἀνοικοδομέω, *Herodian.* *rebaptizo*, ἀναβαπτίζω, *Naz.* quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντὶ, ut *reboo*, ἀντιβοάω, *recalcitro*, ἀντιλακτίζω; ſed quando *Re* idem eſt, quod *De*, redditur per ἀπὸ, e. g. *reciſio*, ἀποτομή.

Reædifico, ἀνοικοδομέω, *Herodian.*

Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, εως, *Thuc.*

Rebellis, ὁ μεταστὰς, άντος, *Thuc.* ὁ ἀφεστὼς, ότος, *Herodian.*

Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, *Herodian.* ἀφηνιάζω, *Lucian.* ἀντιμάχομαι τινί.

Reboo, ἀντιβοάω.

Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, *Plut.*

Recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* παλινῳδίαν ᾄδω, *Ariſtid.*

Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Quinctil.*

Recedo, ἀπέρχομαι, *Thuc.* a ſententia, ἀφίημι γνώμην, a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Recens, νεαρὸς, ὰ, ὸν, *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ νεαλὴς, έος, *Dem.* Conf. *Novus.*

Recens, *Adverb.* νεωστὶ, *Iſocr.* ἔναγχος, *Dem.* ἄρτι, *idem*, ἀρτίως, *idem*, factus, νεωστὶ γενόμενος, natus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, έος, conditus, ὁ καὶ ἡ νεόκτιστος, ου, *Dion. Hal.*

Recenſeo, διέρχομαι, aliquid, τι, *Dem.* aliquos nominatim, ἐρέω τινὰς κατ' ὄνομα, *idem*, διέρχομαί τινας ὀνομαστὶ, *idem*, omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω, *Iſocr.* omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους, *id.*

Recenſio, ſ. Recenſus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.* i. e. *luſtratio*, ἡ ἐξέτασις, εως, *Thuc.*

Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* aquæ, το ἐκδοχεῖον ὕδατος, *Joſeph.* ſpiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, *Al. Aphr.*

Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, *Thuc.*

Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* Conf. *Promiſſum.*

Receptus, us, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, *Plut.*

Receſſus, us, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, *Dion. Hal.* in ædibus, ὁ μυχὸς, οῦ, LXX.

Recidivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναπλώτιμος, ου, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, *Hippocr.*

Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, *Herodian.* περιπίπτω, *id.*

Recido, ἀποτέμνω, *Plut.* ἀποκόπτω.

Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτὸν, *Iſocr.* τὴν ἰσχὺν, *Plut.* exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, *Iſocr.* aliquem in urbem, εἰσφέρομαι τινὰ εἰς τὴν πόλιν, *Dem.* crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, *id.* me in caſtra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολὴν, *Diod. Sic.* i. e. *polliceor.* Conf. *Polliceor.*

Rceiprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ παλινδρομία, ας.

Reciproco, ἀντιστρέφω, *Ariſtot.* curſum, παλινδρομέω, ~~*Plut.*~~

Reciprocus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ παλίνδρομος, ου, *Laërt.*

Reciſio, ἡ ἀπότμησις, εως.

Recitatio, ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τοῦ γραμματείου, *Dem.*

Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ου.

Recito, ἀναγινώσκω, alicui bellum, βίβλον τινὶ, *Dem.* poëmata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, *Lucian.*

Reclamo, ἀντιβοάω, quaſi teſtis, ἀντιμαρτυρέω, *Plut.*

Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.

Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, *Lucian.*

Reclivis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλιτος, ου, *Heſych.*

Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, *Xen.*

Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, *Dem.* ſigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφραγῖδος, *Herodian.*

Recognoſco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, *Herodian.* ſcriptum qua manu ſit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γεγραμμένον, *id.*

Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, *Plut.* me, ἐμαυτὸν, *Iſocr.*

Reconciliabilis, e, καταλλακτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *id.*

Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*

Reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, *Ariſtot.* aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, *N. T.* urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας, *Iſocr.* τὰς πόλεις, *id.* τὰς πόλεις ἀλλήλαις, *Plut.* regi, τῷ βασιλεῖ, *Thuc.* aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, *Iſocr.* reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, *Iſocr.* τινὶ, *id.*

Reconcinno, ἀνασκευάζω, *Strabo.*

Reconditus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου, *Plut.*

Recondo, κρύπτω, *Dem.* in penu, ἀποταμιεύομαι, *Ælian.* in theſauro, ἀποθησαυρίζω, *N. T.* θησαυροφυλακέω, *Philo.*

Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*

Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Iſocr.* περί τινος, *id.* τὶ, *Dem.* ἀναμιμνήσκομαί τι, *Iſocr.* περί τι, *Plato*, μνείαν ποιέομαί τινος, *Iſocr.* περί τινος, *id.* recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* Conf. *Commonefacio.*

Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Recrementum, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.*

Recreo, ἀναψύχω, cibo & potu, σίτῳ καὶ ποτῷ, *Chryſ.* aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναπαύω τινὰ, *Xen.* recreor ex morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας, *Dioſc.* ἐκ νόσου, *Gal.* ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Dem.*

Recreſco, ἀναφύομαι, *Plut.*

Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, ατος, *Quinctil.*

Recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Recrudeſco, ἐξαμιόομαι.

Recta, εὐθὺς, *Thuc.* ducere aliquem Babylonem εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Xen.* recta via, εὐθὺ τῆς ὁδοῦ, *Lucian.*

Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν *Dem.* & convenienter judicare, καὶ προσηκόντως κρίνειν, *id.* facere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν, *idem.*

Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, *Plato.*

Rectio, ἡ ἐπιστασία, ας, *Plut.*

Rector, ὁ ἐπιστάτης, ου, *Xen.* ὁ δίοπος, ου, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, gymnaſii ſ. ſcholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æchin.* Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ου.

Rectus, a, um, ὀρθὸς, ὴ, ὸν, incedo, βαδίζω, *Plut.* linea, ὀρθὴ γραμμὴ, *Ariſtot.* angulus, ὀρθὴ γωνία, *Eucl.*

Recubo, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recudo, ἀνακολάπτω

Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, *Thuc.*

Recuperatio, ἡ ἀνάκλησις, εως.

Recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* imperium, πάλιν τὴν ἀρχὴν, *idem*, πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, *Plato*, ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, *Iſocrat*, ἀνακτάομαι τὴν ἀρχὴν *Ælian.* facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, *idem*, aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*

Recurro, ἀνατρέχω, *Polyb.* παλινδρομέω, *Lucian.* ἀναθέω.

Recurſus, us, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.

Recuſatio, ἡ ἀπόρρησις, εως, ἡ παραίτησις, εως, *Plato*, ficta, ὁ ἀκκισμὸς, οῦ, *Philo.*

Recuſo, παραιτέομαι, ἀπονεύω, aliquid, τινὰς, *Baſ.* ἀναδύομαί τι, *Lucian.* munus, ἀρνέομαι χρείαν τινὰ, *Dem.* ficte, ἀκκίζομαι, *Lucian.*

Recutitus, ὁ ἀπεσκολυμμένος, ου.

Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*

Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ἐλέγχω τι, *Plut.*

Recargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, *N. T.*

Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ, *Xenoph.* mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θάνατόν τινος ζηλωτότερον, *Iſocr.* alicui honorem, ἀνταποδίδωμί τινι τιμὴν, *Ariſtot.* injuriam, τὴν ὕβριν, *Lucian.* literas, ἀναδίδωμι γράμματα, *Dion. Hal.*

Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, *N. T.* ἀπολύτρωσις, εως, *ibid.* redemptionis pretium, το λύτρον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίλυτρον.

Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, οῦ, *N. T.*

Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, *Dem.* ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *idem*, domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἶκον, *idem*, ἀφικνέομαι οἴκαδε, *Lucian.* e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναστρέψας, *idem*, domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, *idem*, ad inſtitutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ἐπίθεσιν, *Iſocr.* ad demonſtrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις, *Dem.* eo unde digreſſus ſum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα, ἔνθεν ἐξέβην, *Xen.* ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην, *Plut.* Delphis, ἐκ Δελφῶν, *Plut.* ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Æſchin.* ad ingenium, ad mores, ἥκω φερόμενος εἰς τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν, *id.*

Redhibeo, ἀποδίδωμι, *Dem.*

Redhibitio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Redigo, περιΐστημι, aliquid, ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, *Herodian.* hoſtes calliditate in ſervitutem, δουλῶ πολεμίους ἀπάτῃ, *Plut.* inſulam in ſervitutem regis, καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* liberos & conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, *Thuc.* in poteſtatem regionem, ὑποτάττω χώραν, *Herodian.* aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιέομαι τι, *Iſocr.* civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, *Dem.*

Redimiculum, ἡ ταινία, ας, *Plato.*

Redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ στεφάνῳ, *Thuc.* caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, *Lucian.*

Redimo, λυτρόομαι, aliquem, τινὰ, *N. T.* captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, *Ariſtot.* aliquem viginti ſex minis, τινα ἓξ ϗ εἴκοσι μνῶν, *Dem.*

Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.* ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.*

Redintegro, ἀποκαθίστημι, *Herodian.* pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην, *id.*

Reditio, ſ. Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ου, *Plut.* ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς, *idem,* ἡ ἀπονόστησις, εως, *Arr.* i. e. proventus, ἡ πρόσοδος, ου, *Dem.* τὰ προσιόντα, ων, *Dion. Hal* exſulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων, *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *idem,* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Redoleo, ὄζω, aliquid. τινὸς, *Dioſc.*

Reduco, ἐπανάγω, exſules in patriam, τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, *Plato,* urbem in priſtinum ſtatum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτὴν, *Plut.* aliquem domum, ἄγω τινα ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *Ælian.*

Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Redundans περιττὸς, ἡ, ὸν, ὁ ϗ ἡ περιπληθής.

Redundanter, πλεοναστικῶς, περιττῶς.

Redundantia, ſ. Redundatio, ὁ πλεονασμὸς, οῦ, *Plut.*

Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινὸς, *Gal.* τινὶ, *Thuc.* περισσεύω τινὸς, *Lucian.*

Reduvia, ἡ παρανυχία, ας, *Ægin.*

Redux, ὁ κατηγμένος, ου, *Plut.* ὁ κατελθὼν, όντος, *Iſocr.* ὁ κατιὼν, όντος, *id.* ὁ ϗ ἡ παλίντροπος.

Refectio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Refello, ἀνασκευάζω, *Ariſtot.* aliquem, διελέγχω τινὰ, *Naz.* ſententiam, ἀνατρέπω γνώμην, *Thuc.*

Refercio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος, *Plato.* Conf. *Compleo.*

Referio, ἀντιτύπτω, *Ariſtoph.*

Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.* aliquid ad ſenatum, ἀναφέρω τι εἰς ſ. πρὸς τὴν Σύγκλητον, *Plut.* ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, *Ariſtot.* aliquem inter aliquos, τίθημί τινὰ εἰς τινας, *Demoſth.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεοὺς, *Iſocr.* malum, ἐπαναφέρω κακὸν, ἀγγέλλω κακὸν, *Dem.* gratiam alicui pro aliquo ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* alicui, aliquid acceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, *Iſocr.* τὴν χάριν ἀνάπτω τινὶ, *Plut.* in acta aliquid, ἀναγράφομαι τι, *Bud.* conſilia ad aliquid, συντείνω εἴς τι. *Dem.* καταθυμίω τι πρός τι, *Plut.* pedem, ἀναποδίζω εἰς τοὔπισω, *Herodian.*

Refert, διαφέρει, hoc tua, τοῦτό σοι, *Plato,* mea nil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, *Ælian.* Conf. *Intereſt.*

Reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Strabo.* ἐπισκευάζω τι, *Iſocr.* i. e. *recreo,* Conf. *Recreo.*

Refigo, ἀποκαθηλόω.

Reflecto, ἀνακάμπτω, *Philo.* ἀνακλάω, *Lucian.*

Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.

Refloreo, ἀνανθέω, *Plato.*

Refluo, ἀναῤῥέω.

Refluxus, ἡ ἀνάῤῥοια, ας. *Athen.*

Refocillo, ἀνακτάομαι, *Galen.* Conf. *Recreo.*

Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εως. *Gregor.*

Reformidatio, ὁ φόβος, ου, *Dem.* ἡ ὀῤῥωδία, ας, *Thuc.*

Reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicujus, δύναμίν τινος, *Dem.* περί τινι, *Thuc.* Conf. *Metuo.*

Reformo, ἀναπλάσσω, *Greg.* διαρτίζω.

Refoveo, ἀναθάλπω. Conf. *Recreo.*

Refractarius, ὁ ϗ ἡ ἀντίτυπος, ὁ ϗ ἡ ἀπειθής.

Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei. τινὶ, *Xen.* dictis, ἀντιβαίνω τοῖς εἰρημένοις, *Dem.* Confer *Contradico.*

Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, οῦ.

Refreno, ἀναχαιτίζω, *Phil.* ἀναστέλλω, *Lucian.*

Refrico, ἀναψάω.

Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, *N. T.* ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω, *Athen.* ἐμψύχω, *Plato.*

Refrigeſco, ἀναψύχομαι, *Ariſtot.*

Refringo, ἀνακλάω, *Lucian.*

Refugio, καταφεύγω. ad aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* Conf. *Confugio.*

Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν. *idem,* habere tutiſſimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, *idem.* invenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον, *Lucian.*

Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, *Xen.*

Refundo, ἀναχέω, *Gregor.*

Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Refuto, ἀνασκευάζομαι, *Gregor.* calumniam, ἀπολύομαι διαβολὴν, *Plato,* διαλύομαι διαβολὴν, *Iſocr.* Conf. *Refello.*

Regaliter, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regalis, e, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, *Naz.* ἡ παλιγγενεσία, ας, *N. T.*

Regenero, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regermino, ἀναβλαστάνω, *Plato,* ἀναφύω.

Regero, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Refero.*

Regia, τὸ βασίλειον, ου, *Xen.*

Regie, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regigno, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regimen, ἡ ἐπιστασία, ας, *Plut.*

Regina, ἡ βασίλισσα, ης, *Plut.*

Regio, ἡ χώρα, ας, *Dem.* cœli, τὸ κλίμα, ατος, *Ariſtot.* e regione, ἀντία, *Herodot.* ἐξ ἐναντίας, *Ariſtot.* καταντικρὺ, *Thuc.*

Regius, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Regno, βασιλεύω, in Aſia, Ἀσίας, *Dem.* ἐν Ἀσίᾳ, *id.* Conf. *Dominor, Impero.*

Regnum, ἡ βασιλεία, ας, *Dem.* maximum, μεγίστη, *Iſocr.* tutiſſimum, ἀσφαλεστάτη, *id.* paternum, πατρικὴ, *idem,* conſtituere, καθίστασθαι βασιλείαν, *Iſocr.* comparare ſibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, *Dem.* parare pulcherrime, κτᾶσθαι κάλλιστα, *Iſocr.* occupare, λαμβάνειν, *id.* paternum ſuſcipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* optime adminiſtrare, διοικεῖν ἄριστα, *id.* tueri διαφυλάττειν, *id.* præclarum, tutum eſſe, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, *idem,* conſervare, διασώζειν, *Iſocr.* eripere alicui, ἀφαιρέειν τινὶ, *idem,* amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, *id.*

Rego, ἐπιστατέω, aliquid, τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.* civitatem, διοικέω πόλιν, *Iſocr.* domum, οἰκονομέω οἶκον, *Xen.* Conf. *Adminiſtro, Guberno.*

Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Conf. *Redeo.*

Regreſſio, ἡ ἀναποδισμὸς, οῦ, LXX. ἡ ὑποχώρησις, εως, *Dion. Hal.*

Regula, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*

Regularis, e, κανονικὸς, ἡ, ὸν.

Regulus, ὁ βασιλίσκος, ου, *Athen.* τὸ βασιλείδιον, ου, *Plut.*

Rejectaneus, a, um, ſ. Rejiculus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀπόβλητος, ου, *N. T.* ἀποδεδοκιμασμένος, ένη, ένον, *Philo.*

Rejectio, ſ. Rejectus, us, ὁ ἀποβολὴ, ῆς, *Plato,* ſanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, *Dioſc.*

Rejicio, ἀποβάλλω, *Plut.* Conf. *Repudio,* in poſterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.* Conf. *Differo,* culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, *Iſocr.* αἰτίαν τρέπω εἰς τινὰ, *Plut.* aliquid ad ſenatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν Σύγκλητον, ſanguinem, ἀνάγω αἷμα, *Gal.*

Rejiculus, vide *Rejectaneus.*

Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.

Reitero, ἀναλαμβάνω.

Relabor, μεταπίπτω, *Dem.* Conf. *Recido.*

Relatio, ἡ διήγησις, εως. Conf. *Narratio.*

Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, οῦ, ἡ ἄνεσις.

Relaxativus, a, um, ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χορδὴν, *Philo.* animum, ἀνίημι ψυχὴν, *Athen.* alvum, λαπάζω κοιλίαν.

Relegatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* Confer *Exilium.*

Relego, as, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* in exſilium, ἐξοστρακίζω, *Plut.* ad certum tempus, ὀστρακίζω ϗ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ὡρισμένον, *Ariſtot.* Confer *Exilium.*

Relego, is, ἀναγινώσκω, *Xen.*

Relictio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.*

Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, *Lucian.*

Religio, τὰ ἱρὰ, ῶν, *Dem.* τὰ θεῖα, ων, *idem,* ἡ εὐσέβεια, ας, *id.* ἡ εὐσέβεια ϗ περὶ Θεὸν θεράπεια, *Iſocr.* religione duco, ſ. habeo, ἐνθύμιστον ποιέομαι, *Herodot.* ὀττεύομαι, *Dion. Hal.* religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, *idem.*

Religioſe, εὐσεβῶς, *Dem.* colo Deum, εὐσεβέω τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, *Iſocr.*

Religioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐσεβὴς, έος, *Dem.* cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν, *Iſocr.*

Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι, *Plut.*

Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πίθον, *Plut.*

Relinquo, καταλείπω; aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ἀπολείπω τινὰ, *Xenoph.* ordinem, ἐκλείπω τάξιν, *Plutarch.* poſteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, *Iſocr.*

Reliquiæ, τὸ λεῖμμα, ατος, *Plut.* τὸ κατάλειμμα, ατος, LXX. ſanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα, *Zonar.*

Reliquus, a, um, λοιπὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ἐπίλοιπος, ου, *Dem.* reliquum eſt, λοιπόν ἐστι, *Iſocr.* ὑπολείπεται, *Dem.* nihil eſt adverſariis, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι, *Iſocr.* reliquum ſibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπε, in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, *Dem.*

Reluceo, ἀναλάμπω, *Xen.*

Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, *Al. Aphr.* ἀνταγωνίζομαι, *Thuc.*

Remando, is, ἀναμηρυκάομαι, *Athen.*

Remaneo, ὑπομένω, *Dion. Hal.*

Remedium, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* τὸ ἀλέξημα, ατος, *Strabo.* præſentiſſimum, φάρμακον πανακέστατον, *Philo.*

Remetior, ἀναμετρέω.

Remex, ὁ ἐρέτης, ου, *Plut.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος, *Lucian.* ὁ κωπηλάτης.

Remigatio ſ. Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, *Polyb.*

Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, *Dion. Hal.* κωπηλατέω.

Remigro, ἐπανέρχομαι.

Reminiſcentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*

Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι, alicujus, τὶ, *Iſocr.* μέμνημαί τινος, *Xen.* Conf. *Memini, Recordor.*

Remiſſe, ἀνέτως, i. e. *diſſolute,* ἐκλελυμένως, *Iſocr.*

Remiſſio, ἡ ἄνεσις, εως, *Plutarch.* ἡ πάρεσις, εως, *N. T.* i. e. *venia,* ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.*

Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τι, *Plut.* alicui debitum, ἀφίημί τινὶ ὀφειλὴν, *N. T.* crimen, ἀφίημι τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* συγγνώμην τινὶ ἔχω, *Iſocr.* remittit luctus, ἡ ἀκμὴ πένθους ἀπομαραίνεται, *Ælian.*

Remolleſco, ἀναμαλάττομαι, *Suid.*

Remollio, ἀναμαλάττω.

Remora, ἡ ἐποχὴ, ῆς, *Naz.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Euſtath.* piſcis, ἡ ἐχενηὶς, ίδος.

Remordeo, ἀντιδάκνω.

Remoror, ἀναβάλλομαι, *Demoſth.* aliquid, ἐφίστημι τι, *Plut.* aliquem aliqua re, ἀναβάλλω

τινὰ

τινὰ, ἐκ τινος, *Dem.* κατέχω τινά τινι *Iſocr.*

Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Romoveo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον *Pandect.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπὸ τινος, *Plut.* ἀπελαύνω τινά τινος, *Dem.*

Remotus, a, um, μακρὸς, ά, ὸν, ab aliqua re, ϖόῤῥω ὢν τινος, *Iſocr.*

Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς, *Ariſtot.* τὸ ἀνταπόδομα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβή.

Remuneo, ſ. Remuneror, ἀντευεργετέω, *Xen.* aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ, *Chryſ.* τινὰ δώρῳ, *Xen.* aliquem ob juſtitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης, *Lucian.*

Remus, ἡ κώπη, ης, *Thuc.* ὁ ἐρετμός.

Ren, ὁ νεφρὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Renaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.*

Renideo, ἀποστίλβω.

Renitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνίσταμαί τινι, *id.*

Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.* ἡ καίνισις, εως, *Phil.*

Renovo, ἀνανεόομαι, vetera hoſpitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, *Iſocr.* orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, *Plato*, καινοποιέω τι, *Plut.* odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος, *Iſocr.* veterem inimicitiam, καινόω τὴν ϖαλαιὰν ἔχθραν, *Philo.*

Renumero, ἐπαναριθμέω.

Renunciaio, ἡ ἀπαγγελία, ας, *Dem.*

Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid ſtatim, τὶ εὐθέως, *Dem.* alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* ϖροσαγγέλλω τι τινι, *Dem.* εἰσαγγέλλω τι ϖρός τινα, *Plut.*

Renuo, ἀνανεύω, *Plato.* Conf. *Recuſo.*

Reor, νομίζω, *Demoſth.* Conf. *Puto*, *Arbitror.*

Repages, ſ. Repagulum, ὁ μοχλὸς, οῦ, *Thuc.*

Reparabilis, e, ἐπισκευαστὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Reparatio, ἡ ἐπισκευὴ, ῆς, *Dem.*

Reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδοὺς, *Dem.* vires amiſſas, ἀνακαλέω τὴν δύναμιν ἀῤῥαστον, *Gal.*

Repaſtinatio, ἡ βωλοστροφία, ας, *Gaz.*

Repaſtino, βωλοστροφέω.

Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τοῦ βωμοῦ, *Lucian.* aliquem, ἀπωθέω τινὰ, *Dem.* ϖαρωθέω τινὰ, *id.* aliquem a diſputatione de pace, εἴργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων, *id.* hoſtem, ἀπωθέομαι τὸν ϖολέμιον, *Dem.* Conf. *Arceo.*

Rependo, ἀντισταθμέω, aliquid pro aliquo, τὶ ϖρό τινός, *Baſ.* cum fœnore, ἀμείβομαι σὺν ἐπικαρπίᾳ, *Chryſ.* injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, *Ariſtot.*

Repente, ἐξαίφνης, *Dem.* ὀξέως, *id.* αἰφνίδιον, *Plut.* ἄφνω, *id.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*

Repentinus, a, um, αἰφνίδιος, ία, ιον, *Plut.* ὁ ϗ ἡ ἐξαπίναιος, ου, *Xen.*

Repercuſſio, ἡ ἀντιτυπία, ας, ἡ ἀντικοπὴ, ῆς, *Plut.*

Repercutio, ἀντιτυπέω, *Lucian.* ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.

Reperio, εὑρίσκω, *Dem.* Conf. *Invenio.*

Repertor, idem quod *Inventor.*

Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως, *Dem.* i. e. *iteratio*, ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, *Hermog.* dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Dion. Hal.*

Repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τὶ, *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθὸν ϖαρά τινος, *Lucian.* animo, ἀναπολέω τι κατὰ νοῦν, *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, *Plato*, ἀπ' ἀρχῆς, *Ariſtot.* orationem altius, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἄγω, *Chryſ.* ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, *Dion. Hal.*

Repleo, ἀναμεστόω, *Ariſtoph.* urbem infamia, ἀναπλήθω ϖόλιν ϖονηρᾶς δόξης, *Dem.* Conf. *Compleo.*

Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.

Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τὶ *Philoſtr.*

Repo, ἑρπύζω, ſuper menſam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *Laërt.*

Repono, ἀνατίθημι, *Ariſtot.* in vas, ἀποτίθημι εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* in numero Deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς θεοὺς, *Iſocr.* e regione, ἀντιπρόσωπω τινι κατακλίνω, *Ælian*, mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τοὺς ϖυροὺς, *idem*, in ſpem meam, ἐμαυτῷ ϖέποιθα, *Plato.*

Reporto, ἀνακομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* laudem ab aliqua re, εὐδοκιμέω ἔκ τινος, *Iſocr.* εὐκλείας τυγχάνω, *Dem.*

Repoſco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινος, *Chryſ.* pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, *Thuc.* ad pœnam, ἐξαιρέω ἐπὶ τιμωρίᾳ, *Plut.* Conf. *Repeto.*

Repoſitorium, ἡ ἀποθήκη, ης. *Thuc.* ἡ θήκη, ης, *idem*, τὸ ταμιεῖον, ου, *Plut.*

Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, *Suid.*

Repræſentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ϖαράστασις, εως, *Maccab.*

Repræſento, ϖαρίστημι, *Dion. Hal.* ſpectatoribus, ἐπιδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς, *Lucian.* aliquem, εἰκάζω τινὰ, *Dem.* res, ac ſi geſta ita eſſent, δείκνυμι τὰ ὁρώμενα, ὡς δρώμενα, *Achil. Tat.*

Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, *Plato*, ἐπιλαμβάνομαι, *Lucian.* i. e. *culpo*, καταμέμφομαι, *Dion. Hal.* peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτομένοις, *Iſocr.* amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, *idem*, alium, ψέγω ἕτερον, *Plut.* μέμφομαι ἑτέρῳ, *Demoſth.* Conf. *Criminor*, *Arguo.*

Reprehenſibilis, μωμητὸς, τὴ, τὸν, ὁ ϗ ἡ ἐπιμέμπτος.

Reprehenſio, ἡ ἐπιτίμησις, εως, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Dion. Hal.* ἡ μέμψις, εως, *Dem.* reprehenſione dignus, ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν,

Reprehenſor, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Iſocr.* ὁ φιλεπιτιμητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μῶμος.

Reprimo, ἐφίστημι, *Plut.* iram, κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* aliquem, ϖιέζω τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *idem*, aliquem ne faciat, ϖαύω τινὰ μὴ ϖοιεῖν, *Thuc.*

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, *Iſocr.* aliquem, ἀθετέω τινὰ, *N. T.* aliquid, τὶ, *Plut.*

Reprobus, ὁ ϗ ἡ ἀδόκιμος.

Reptilis, e, ἑρπετὸς, ἡ, ὸν, *Philo.* ἑρπυστικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Poll.* ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.*

Repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, *Plutarch.* i. e. *reprobro.* Conf. *Reprobro.*

Repudium, τὸ ἀποστάσιον, ου, *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίου, *ibid.* γράμμα ἀπολυτικὸν, *Theophyl.*

Repueraſco, ἀνανηπιοῦμαι.

Repugnanter, ἐναντίως, *Ariſtot.*

Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως, *Philo*, ἡ ἐναντιότης, ητος, *id.*

Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ εἴς τι, *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαι τινι, *Al. Aphr.* ἀντικαθίστημί τινι, *Thuc.* ἀντίκειμαί τινι, *Ariſtot.* ἀντιτάττομαί τινι, *Xen.*

Repullulaſco, ſ. Repullulo, ἀναβλαστάνω, *Plato.*

Repulſa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ ἀνάνευσις, repulſam fero, ἀποδοκιμάζομαι, *Xen.* alicujus, ἀπελαύνομαί τινος, *Iſocr.* in nuptiis, τοῦ γάμου, *Dem.* nullam ferre ab aliquo, οὐκ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος, *Ælian.*

Repurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*

Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Reputatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *N. T.*

Reputo, ἐκλογίζομαι, *Demoſth.* res, λογίζομαι τὰ ϖράγματα, *Demoſth.* aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, *idem.* Conf. *Conſidero.*

Requies, idem quod *Quies.*

Requieſco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος, *Lucian.* Conf. *Quieſco.*

Requiro, ἀναζητέω, aliquid, τι, *Plato.* Conf. *Quæſo.*

Res, τὸ ϖρᾶγμα, ατος, *Demoſth.* τὸ ἔργον, ου, *idem*, adverſæ, ἡ δυστυχία, ας, *Iſocr.* bellicæ, τὰ τοῦ ϖολέμου, *Xen.* fortuitæ, τὰ ϖαρὰ τῆς τύχης δοθέντα, *Lucian.* controverſæ, τὰ ἀμφισβητούμενα, ων, *Demoſth.* familiares, ἡ οἰκία, ας, *Dem.* τὰ οἰκεῖα, ων, *idem*, geſtæ, τὰ ϖεπραγμένα, ων, *Dem.* præclare geſtæ, τὰ καλῶς ϖραχθέντα, *Iſocr.* ſacræ, τὰ ὅσια, ων, *Dem.* re ipſa expertus & edoctus, ἔργῳ ϖειραθεὶς ϗ διδαχθεὶς, *Dem.* res ipſa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ, *id.* verbis & re, λόγῳ ϗ ἔργῳ, *Iſocr.* rem cum aliqua habere, ὁμιλεῖν τινι, *Ælian.* e re nata, ἐν ϖαρατυχόντι, *Thuc.* non abs re, οὐκ ἀπεικότως, *Lucian.* Res publica, vide *Reſpublica.*

Reſalutatio, ὁ ἀντασπασμὸς, οῦ.

Reſaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἀντιδεξιόομαι τινα, *Xen.*

Reſarcio, ἀκέομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ἀναῤῥάπτω.

Reſcindo, ἀνασχίζω.

Reſciſco, μανθάνω, ex aliis, ϖαρὰ τῶν ἄλλων, *Plato.*

Reſcribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, ϖρός τινα, *Jul. Apoſt.*

Reſcriptum, ἡ ἀντιγραφή.

Reſeco, ἀποτέμνω.

Reſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Reſegmen, τὸ ἀπότμημα, ατος, *Heſych.*

Reſero, ἀνοίγω, *Xen.* Conf. *Aperio.*

Reſervo, διαφυλάττω, *Xen.*

Reſes, σχολαῖος, αία, αιον. Conf. *Piger.*

Reſideo, καθιζάνω, ſuper aliquid, ἐπί τι, *Iſocr.* καθίζομαι ἐπὶ τὶ, *Thuc.* apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμὸν, *id.*

Reſidia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* Conf. *Pigritia.*

Reſiduus, a, um, λοιπὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* Conf. *Reliquus, a, um.*

Reſigno, ἀποσφραγίζω, *Laërt.* epiſtolam, ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, *Plut.*

Reſilio, ἀναπηδάω, *Ariſtoph.* ἀναθράσκω.

Reſina, ἡ ῥητίνη, ης, *Gal.*

Reſinaceus, a, um, ſ. Reſinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥητινώδης, εος, *Dioſc.*

Reſipio, ſ. Reſipiſco, μετανοέω, *Xen.* ἀναφρονέω.

Reſiſto, ἐφίσταμαι, *Syneſ.* alicui, ἀντιπράττομαι τινὶ, *Xen.* ἐναντιόομαι τινὶ, *Thuc.* Confer *Repugno*

Reſolvo, ἀναλύω τι, *Ariſtot.* καταλύω τι, *Thuc.*

Reſolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, *Athen.*

Reſolutorius, a, um, ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Reſonabilis, e, ἀναφθεγγόμενος, ένη, ενον.

Reſonanter, κλαγγηδόν.

Reſonantia, ἡ ἠχὼ, όος, *Al. Aphr.* τὸ ἀπήχημα, ατος, *Baſ.*

Reſono, ἀντηχέω, *Jul. Apoſt.*

Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.

Reſpectus, us, ἡ ἐπίσκεψις, εως.

Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.

Reſperſio, ὁ ῥαντισμός.

Reſpicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, ϖρὸς τινα, *Æſchin.* ad aliquid, ἀφοράω εἴς τι, *Plato.*

Reſpiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Plato.*

Reſpiro, ἀναπνέω, *Plato.* i. e. ad me redeo ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Iſocr.*

Reſplendeo, ἀποστίλβω.

Reſpondeo, ἀνακρίνομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ad aliquid, ϖρός τι, *id.* ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, *id.* expedite & ſimpliciter, ἀποκρίνομαι ῥᾳδίως ϗ ἀκάκως, *Dem.* ſumma cum æquitate & veriſſime, δικαιότατον ϗ ἀληθέστατόν τι, *id.* pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπέρ τινος, *Iſocr.* objectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰρημένοις, *id.*

Reſponſio, ſ. Reſponſum, ἡ ἀπόκρισις, εως, juſta & utilis, δικαία ϗ συμφέρουσα, *Dem.* reſponſum do, ϖοιοῦμαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν, *Idem.*

Reſpublica, ἡ ϖολιτεία, ας, *Dem.* τὰ κοινὰ, ῶν, *id.* remp. conſtituere, ϖολιτείαν καθιστάναι, *id.* accedere ad remp. ϖροσέρχεσθαι ϖρὸς τὰ κοινὰ, *id.* optime adminiſtrare ſive gubernare remp. κάλλιστα διοικεῖν τὴν ϖόλιν, *id.* ϖράττειν τὰ κοινὰ, *idem.*

Reſpuo, ἀποπτύω, *Euripid.* ἀποβάλλω τι.

Reſtagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Reſtauro, ἐπισκευάζω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Reſticula, τὸ σχοινίον, ου, *Plut.*

Reſtinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως, *Ariſtot.*

Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* σβέννυμι, *Plato,* ἀποσβέω, *Ariſtot.*

Reſtio, ὁ καλωστρόφος, ου, *Plato.*

Reſtis, ὁ vel ἡ σχοῖνος, ου, ὁ κάλως, ω.

Reſtituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* in priſtinum dignitatis gradum, ἀποάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, *Iſocr.* in ſtatum antiquum ſ. integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, *Ariſtot.* in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ, *Thuc.* collapſam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, *Ariſtot.* κατορθόω τὴν πόλιν, *Iſocr.*

Reſtitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.*

Reſto, ὑπολείπομαι, *Thuc.* reſtat, λοιπὸν, ſc. ἐστὶ, *Iſocr.* quod reſtat, τὸ λοιπόν.

Reſtringo, κατασέλλω.

Reſumo, ἀναλαμβάνω. Conf. *Recipio.*

Reſuo, ἀναῤῥάπτω.

Reſupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος, *Æſchyl.*

Reſupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Reſupinus, a, um, ὕπτιος, ια, ιον, *Lucian.* ſum, ἐξυπτιάζω, *Ariſtot.*

Reſurgo, ἀνίσταμαι, *Plut.*

Reſurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* ἡ ἔγερσις, εως, *ibid.* reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, *Naz.*

Reſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.*

Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.*

Retardo, βραδύνω, *Herodian.* Conf. *Remoror, Differo.*

Rete, τὸ ἀμφίβληστρον, ου, LXX. ἡ ἄρκυς, υος, *Xen.* ἡ σαγήνη, ης, *Ariſtid.* τὸ δίκτυον, ου, *Xen.*

Retego, ἀνακαλύπτω, *Dion. Hal.*

Retentio, ἡ ἐπίσχεσις, εως, ἡ ἐποχή.

Retexo, ἀνυφαίνω.

Reticentia, ἡ ἐχεμυθία, ας. *Plut.* ἡ ἐχεγλαττία, ας, *Lucian.* ἡ ἀποσιώπησις.

Reticeo, σιωπάω, aliquid, τὶ, *Laërt.* ἀποσιωπάω τι, *Lucian.* κατασιωπάω τι, *Ariſtot.*

Reticulum, τὸ δικτύδιον, ου, i. e. *vitta muliebris,* ὁ κεκρύφαλος, ου, *Lucian.*

Retinaculum, τὸ ἔχμα, ατος, *Naz.* τὸ πεῖσμα.

Retineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato,* apud me, συνέχω, *Dion. Hal.*

Retorqueo, ἀναστρέφω, *Euripid.* aliquid, ἐπιστρέφω τι, *Thuc.*

Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* i. e. palinodia, ἡ παλινῳδία. ας, *Iſocr.*

Retractio, ἡ ἀνθολκὴ, ῆς, *Plut.*

Retracto, ἀναπραγματεύομαι, i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω, *Lucian.*

Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμὲ, *Herodot* manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα, *Ariſtoph.*

Retribuo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* ἀμείβομαι, pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμι τινί τινός, *Lucian.* Conf. *Reddo.*

Retributio. ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, *iid.*

Retrimentum, τὸ πίεσμα, ατος, *Galen.* τὸ ἐκπίεσμα, ατος, *Dioſc.*

Retro, ὄπισθεν, *Xen.* perrepo, ὀπίσω διεξέρπω, *Ariſtot.*

Retroago, ἀναποδίζω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.*

Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἄπειμι, *Lucian.* ἐπὶ πόδα ἀναστρέφω, *id.* ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω, *Ariſtid.*

Retroëo, ſ. Retrogradior, idem quod *Retrocedo.*

Retrogradus, a, um, ἀναποδίζων, ουσα, ον, *Herodian.*

Retrorſum, ἐπὶ πόδα, *Xen.* ὀπισθοφανῶς.

Retrudo, ἀνωθέω.

Retundo, ἀμβλύνω, *Plut.*

Revaleſco, ἐναῤῥώννυμι.

Reveho, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Reporto, Refero.*

Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Revello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* περιτίλλω, *Lucian.*

Revelo, ἀνακαλύπτω, *Syneſ.* ἀποκαλύπτω, *Plut.*

Revenio, idem quod *Redeo.*

Revera, ὄντως, *Dem.* ὡς ἀληθῶς, *id.* ἀληθεῖ λόγῳ, *Xen.*

Reverbero, ἀντιτυπέω.

Reverendus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Laërt.* ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος.

Reverenter, αἰδημόνως, *Xen.*

Reverentia, ἡ αἰδὼς, όος, regis, τοῦ βασιλέως, *Plut.* Dei, ἡ θεραπεία περὶ Θεὸν, *Iſocr.* τὸ αἰδέσιμον, ου, *Lucian.*

Revereor, αἰσχύνομαι, Deum, Θεὸν, *Demoſth.* patrem, πατέρα, *idem,* ſenes, αἰδοῦμαι τοὺς πρεσβυτέρους, *Xen.* aliquem, αἰδῶ ἔχω τινὶ, *idem.*

Reverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς, *Xen.* ἡ κάθοδος, ου, *Dem.* ἡ ἀναχώρησις, εως, *id.*

Reverto, ſ. Revertor, ἀναστρέφω, ex inſula, ἐκ νήσου, *Dem.* domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον, *id.* in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, *id.* Conf. *Redeo.*

Revincio, ἀναδεσμεύω.

Reviriſco, ἀναθάλλω, LXX.

Reviſo, ἀποσκέπτομαι, *Herodian.* ἐπισκοπέω, *Iſocr.*

Reviviſco, ἀναβιόω, *Lucian.* ἀναβιώσκομαι, *Plato,* ἀναζάω, *N. T.*

Revocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλητος, ου, *Dion.*

Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, *Gal.*

Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* in memoriam, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑπόμνημαί τι τινι. *Demoſth.* i. e. retracto accuſationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορημένα, *Lucian.* pedem, ἀναποδίζω, *Herodian.* i. e. recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* ad vitam, ἀναβιόομαι, *Plato.*

Revolo, ἀναπέτομαι.

Revolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνακύλιστος, ου,

Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, *Damaſc.* ἀποκυλίω, *Lucian.* mente, quæ dicta ſunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, *Naz.*

Revolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.

Reus, a, um, αἴτιος, ια, ιον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, τινος, *idem,* reum facere aliquem, ποιεῖν τινὰ ὑπόδικον, i. ὑπεύθυνον, *id.* ſe ipſum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον, *id.* deprehendere. λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον, *id.* eſſe, αἴτιον εἶναι, *id.* dimittere, ἀφιέναι, *id.*

Rex, ὁ βασιλεὺς, έως, *Xen.*

Rheda, τὸ ζεῦγος, εος, *Plato,* mularis, ἡ ἀπήνη, ης, *Pauſ.*

Rhedarius, ὁ ζευγηλάτης, ου.

Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ τεχνογράφος, ου, *Dion. Hal.*

Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Rhetorice, ῥητορικῶς, *Æſchin.*

Rhetoricus, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος, *Æl.*

Rhombus, ὁ ῥόμβος, ου.

Rhonciſſo, ῥέγχω, *Gal.*

Rhonchus, ὁ ῥέγχος, ου, *Gal.*

Rhythmicus, a, um, ῥυθμικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνοῤῥαιστὴς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ κίκι, εως, *Dioſc.*

Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, *Ariſtoph.*

Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, *Xen.* de aliquo vel aliqua re, ἐπί τινι, *id.* valde ſuaviter, μάλα ἡδὺ, *Lucian.* Conf. *Riſus,* item *Derideo, Irrideo.*

Ridicule, καταγελάστως, *Xen.* γελοίως, *Ariſtot.*

Ridiculus, a, um, γελοῖος, α, ον, *Plato,* ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato,* ſum, καταγελάομαι, *Plato.*

Rigatio, τὸ δεῦμα, ατος, ἡ ἄρδευσις.

Rigeo, ῥιγόω, *Lucian.*

Rigeſco, σκληρύνομαι.

Rigidus, a, um, ῥίγιος, α, ον, *Dioſc.*

Rigo, δεύω, *Plato,* βρέχω.

Rigor, τὸ ῥῖγος, *Xen.*

Rima, ἡ κλειθρία, ας, *Lucian.* ἡ ὀπὴ ῆς, *idem,* ἡ σχίζα.

Rimor, ἰχνεύω, *Xen.* aliquid, ἐξετάζω τι, *Iſocr.*

Rimoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλειθριώδης, εος.

Ringo, ſ. Ringor, τὴν ῥῖνα συστέλλω.

Ripa, ἡ ὄχθη, ης, *Plut.*

Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ου.

Riſus, ὁ γέλως, ωτος, *Dem.* effuſus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Cl. Al.* γέλως πλατὺς, *Syneſ.* rem in riſum converto, πρᾶγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, *idem,* riſum moveo alicui, γέλωτα παρέχω τινὶ, *Plut.* contineo, κατέχω, *Xen.* magnum excito, ποιέω πολὺν, *Plato,* riſui habeo aliquid, εἰς γέλωτα ἔχω τι, *Philo.* ſine riſu, ἀγελαστὶ, *Lucian.*

Rite, ἐννόμως, *Dem.* καλῶς, δεόντως.

Ritus, ὁ θεσμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* ſacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, *id.* οἱ θεσμοὶ ἱεροὶ, *Plut.* patrii, τὰ πάτρια, ων, *Dem.* ritu ferarum, δίκην θηρίων, *Dion. Hal.*

Rivalis, ὁ ἀντεραστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀντίζηλος, ου, *Sir.* ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, ου, *Jeſ.* ζηλοτυπέω, f. ήσω, *Diod. Sic.*

Rivalitas, ὁ ζηλοτυπία, ας, *Diod. Sic.*

Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ου, ἡ διέξοδος ὑδάτων, LXX.

Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος, ſanguinis, αἵματος, *Ariſtid.* aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.*

Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἐριθεία, ας, *N. T.* Conf. *Contentio, Jurgium..*

Rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινὰ, *Lucian.* de aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* Conf. *Contendo.*

Rixoſus, a, um, ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Roboreus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον.

Roboro, ἐπισχύω, *Xen.* σθενόω, LXX. κραταιόω, ἰσχυρίζω, ῥώννυμι, aliquid, τὶ, *Demoſth.* ἐπιῤῥώννυμι τι, *id.*

Robur, ἡ δρῦς, υος, ἡ δρῦς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* corporis, ῥώμη, ης, *Ariſtot.*

Robuſte, ἐῤῥωμένως, *Dem.* εὐρώστως, *id.*

Robuſtus, a, um, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* nemini robore corporis cedens, οὐδενὸς τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος, *id.*

Rodo, διατρώγω, *Chryſ.* παρατρώγω, aliquid, τι, *Laërt.*

Rogatio, i. e. petitio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *idem,* i. e. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος. *Ariſtot.* Conf. *Preces, Petitio, Interrogatio.*

Rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.

Rogo, δέομαι, *Dem.* Conf. *Oro,* ἐρωτάω, *Dem.* Conf. *Interrogo.*

Rogus, ἡ πυρὰ, ᾶς, *Plut.* ἡ πυρκαϊὰ, ᾶς, *Laërt.*

Roma, ἡ Ῥώμη, ης, *Plut.*

Romane, ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Romanus, a, um, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν. *id.*

Ronchus, vide, *Rhonchus.*

Roratio, ὁ δροσισμὸς, οῦ.

Roro, δροσίζω, ψακάζω, *Athen.*

Rorulentus, a, um, ſ. Roſcidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δροσώδης, εος, *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἔνδροσος, ου, *Cl. Al.* δροσερὸς, ρὰ, ρὸν.

Ros, ἡ δρόσος, ου, *Ariſtot.* ἡ δροσία, ας, *Lucian* ἡ ἔρση.

Roſa, τὸ ῥόδον, ου, *Plut.*

Roſaceus, a, um, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Athen*

Roſarium, ὁ ῥοδὼν, ῶνος, *Theophr.* ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Ammon.*

Roſcidus, vide *Rorulentus.*

Roſetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς, *Suid.*

Roſeus, a, um, ῥόδιος, ια, ιον, unguentum, μύρον, *Ariſtot*

Roſio, ὁ δηγμὸς, οῦ, *Dioſc* ἡ βρῶσις, εως, *N. T.*

Roſmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, *Dioſc.*

Roſtellum, τὸ ῥαμφίδιον, ου τὸ ῥυγχίον, ου, *Athen.*

Roſtratus, a, um, ῥυγχωτὸς, ὴ, ὸν, navis, ναῦς χαλκήρης, *Plut.*

Roſtrum, τὸ ῥύγχος, εος, *Athen.* avis, τὸ ῥάμφος, εος, *id.* muſcæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Lucian.* navis, τὸ ἔμβολον, ου, *Polyb.* τὸ χάλκωμα, *Plut.* τὸ ἀκροστόλιον, *Strabo.* Roſtra in foro Romano, τὰ ἔμβολα, ων, *Dion. Hal.*

Rota, ὁ τροχὸς, οῦ, *Xen.* qua aqua hauritur e puteo, ἡ τροχιλαία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχιλία, ας, *Polyb.* rota torqueo, τροχίζω, *Ariſtot*, contundo, τρόχῳ καταγνύω.

Roto, γυρόω, κατατροχάζω.

Rotula, ὁ τροχίσκος, ου, *Gaza.*

Rotundatio, ἡ στρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.

Rotunde, στρογγύλως, *Plut.*

Rotunditas, ἡ στρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρεια, ας, *Herodian.*

Rotundo, στρογγυλόω, *Al. Aphr.* σφαιρόω.

Rotundus, a, um, στρογγύλος, ύλη, υλον, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ ἔγκυκλος, *Pauſ.* ὁ ϗ ἡ περιφερὴς, έος, lapis, λίθος, *Herodian.*

Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.

Rubefacio, ἐρυθραίνω, *Herodian.* ὑποφοινικίζω, *Lucian.*

Rubefio, ἐρυθραίνομαι, *Herodian.* ἐρυθέω, *Lucian.* ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeo, ἐρυθέω, *Lucian.*

Ruber, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubeſco, ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeta, ὁ φρύνος, ου, *Dioſc.*

Rubeus, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubicundus, a, um, idem quod *Ruber.*

Rubiginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος.

Rubigo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου, *Dioſc.* frumenti, ἡ μίλτος, ου, *Pauſ.* ἡ ἐρυσίβη, ης, LXX.

Rubor, τὸ ἐνερευθὲς, έος, *Lucian.* τὸ ἐρύθημα, ατος, *id.*

Rubrica, ἡ μίλτος, ου, *Dioſc.* τὸ μίλτινον, ου, *Plut.* rubrica tingo, μιλτόω.

Rubriceta, τὸ ἀνδρείκελον, ου.

Rubricoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ μιλτώδης, εος, *Diod. Sicul.*

Rubus, ἡ βάτος, ου, *Dioſc.*

Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Ructo ſ. Ructor, ἐρεύγομαι, *Al. Aphr.* ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω, *Dioſc.*

Ructuoſus, a, um, ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Ructus, us, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.* acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας, *Hippocr.*

Rudens, ὁ κάλως, ω, *Euſtath.*

Rudero, κατερείπω, *Plut.*

Rudicula, ἡ σπαθὶς, ίδος, *Poll.*

Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, ατος, *Phil.* ἡ προπαιδεία, ας, *Cl. Al.* ἡ στοιχείωσις, εως, *Baſ.*

Rudis, e, ὁ ϗ ἡ ἀπαίδευτος, ου, *Demoſth.* Conf. *Indoctus, Ineruditus.*

Rudis, ἡ σπάθη, ης, *Dioſc.*

Ruditas, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.

Ruditus, ἡ ὄγκησις, εως, *Ælian.* ἡ βράμησις, εως, *Poll.*

Rudo, βρωμάομαι, *Pauſ.*

Rudus, τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.*

Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.*

Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος, *Plato*, frontis caperatæ, ἡ ἀμαρυγὴ, ῆς, *Poll.*

Rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι, *Dion. Chryſ.* βριμόω.

Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, οῦ, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, *id.*

Rugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.*

Rugoſitas, ἡ ῥυσότης, ητος, *Plut.*

Rugoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥυτιδώδης, εος, ῥυσὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Ruina, ἡ ὑπόπλασις, εως, *Heſych.* Conf. *Caſus*, ruinæ, i. e. *rudera*, τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.* & rudera muri, τὰ ἐρείπια ϗ λείψανα τείχους, *Herodian.* ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν, *Ælian.*

Ruinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐρείψιμος, ου, tectum, στέγος, *Eurip.* ὁ ϗ ἡ πτώσιμος.

Ruma, ὁ μαστὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Rumex, τὸ λάπαθον, ου, *Dioſc.*

Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μηρυκισμὸς, οῦ, *Greg.*

Rumino, μηρυκάομαι, *Ariſtot.* ἀναμηρυκάομαι, *Lucian.* μηρυκάζω, *Ariſtot.* i. e. animo revolvo, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλέω, ſ. ἀνατυλίττω, *Lucian.*

Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη, ης, *Dem.* multus eſt circa Theſſaliam & ubique, πολὺς ἐστι λόγος κατὰ Θετταλίαν ϗ πανταχοῦ, *Dem.* pervulgatus eſt de aliquo, λόγος πολὺς ἐστι περὶ τινος, *id.* eſt ſparſus, λόγος διῆλθεν, *Plato*, rumorem ſpargere, διασκεδάσαι φήμην, *Herodian.* διαδιδόναι φήμην, *Polyb.* διασπείρειν λόγον, *Xen.* rumores ſpargi, φήμας λέγεσθαι, *Dion. Hal.* leves & incerti, φῆμαι μετέωροι ϗ ἀδέσποτοι, *id.* Conf. *Fama.*

Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, *Dem.* aliquid, σχίζω τι, *Xenoph.* vincula, διαῤῥήσσω τὰ δεσμὰ, *N. T.*

Rumuſculus, τὸ θρυλλίδιον, ου.

Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Runcina, τὸ δορυδρέπον, ου.

Runco, βοτανίζω.

Ruo, πίπτω, *Xen.* in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, *id.* κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, *id.*

Rupes, ἡ ἀκρότομος, ου, LXX. πέτρα ἀπότομος, *Lucian.*

Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, *Ariſtot.* τὸ ῥῆγμα,

Ruralis, e, ἀγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Xen.*

Rurſum, ſ. Rurſus, αὖ, *Dem.* quum illa deceſſiſſet, rurſus patris conſobrinam duxit, ἀποθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τοῦ πατρὸς, *Dem.*

Rus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, *id.* ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, *id.* rure redeo, ἐξ ἀγροῦ ἐπανέρχομαι, *id.*

Ruſpor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, *Xen.*

Ruſticanus, a, um, ἀγροικικὸς, ἡ, ὸν, *Max. Tyr.*

Ruſticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.

Ruſtice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, *Plato.*

Ruſticitas, ἡ ἀγροικία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato*, ἡ εὐαγρία, ας, *Lucian.*

Ruſticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, *Dion. Hal.*

Ruſticus, a, um, ἄγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Ruta, τὸ πήγανον, ου, *Dioſc.*

Rutaceus, a, um, πηγάνινος, ίνη, ινον, *Aret.*

Rutileſco, ξανθίζομαι, *Athen.*

Rutilo, πυῤῥίζω, *N. T.*

Rutilus, a, um, πυῤῥὸς, ά, ὸν, *Plato.*

Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, *Theophr.* τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*

S.

SAbbatum, τὸ σάββατον, ου, *N. T.*

Sabina, τὸ βράθυ, υος, *Dioſc.*

Sabuloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ψαμμώδης, εος.

Sabulum, ἡ ψάμμος, ου, *Lucian.*

Saburra, τὸ ἕρμα, ατος, *Ariſtot.*

Saburro, ἑρματίζω, *Plut.*

Saccharum, τὸ σάκχαρ, αρος, *Galen.* τὸ σάκχαρον, ου.

Sacculus, τὸ θηλάκιον, ου, *Athen.* τὸ σακκίον, ου, *Poll.*

Saccus, ὁ σάκκος, ου, LXX. ὁ θύλακος, ου, *Athen.*

Sacellum, τὸ ναΐδιον, ου, *Xen.*

Sacer, a, um, ἱερὸς, ὰ, ὸν, mons, ὄρος, *Dem.* alicui, τινὸς, *Plut.*

Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, *id.* ὁ ἱερείτης, ου, *Plato.*

Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Sacerdotiſſa, ἡ ἱέρεια, ας, *Plut.*

Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἱεράτευμα, ατος, *id.* ἡ ἱερωσύνη, ης, *Dem.*

Sacramentum, τὸ μυστήριον, ου, *N. T.* i. e. juſjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ ἱερατεῖον, ου, *Theodor.* τὸ ἄδυτον.

Sacrificatio, ἡ ἱέρευσις, εως.

Sacrificium, ἡ θυσία, ας, *Iſocr.* τὸ θῦμα, ατος, *Dem.* τὸ ἱερεῖον, ου, *id.* facio alicui, θυσίαν ποιέω τινὶ, *Dem.* perficio, ἐπιτελέω, *id.* offero, θύω θυσίαν, *id.* ſacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ, *id.* adficior, ἀξιόομαι θυσίαις, *id.* occupatus ſum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, *id.*

Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, *Dem.* ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, *id.*

Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ἱεροφάντης.

Sacrificus, a, um, ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, ας, *Plut.* ἡ θεοσυλία, ας, *Ælian.* pecunias per ſacrilegium e templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα, *idem.*

Sacrilegus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἱερόσυλος, ου, *N. T.*

Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τι Θεῷ, *Herodian.* ἱεροποιέω, *Cl. Al.*

Sacroſanctus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανάγιος, ου.

Sæpe, πολλάκις, *Dem.* ſæpius, πλεονάκις, *id.*

Sæve ſ. Sæviter, ἀπροσοίστως, *Iſocr.* ἀπηλεγέως.

Sævio, ἀγριαίνω, *Plut.* in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα, *Xenoph.*

Sævitia, ἡ δεινότης, ητος, *Iſocr.* Conf. *Crudelitas.*

Sævus, a, um, ὠμὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *idem.* Conf. *Crudelis.*

Saga, ἡ μάγος, ου, *Lucian.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *idem.*

Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.*

Sagaciter, εὐμηχάνως, *Ariſtot.* ἀγχινόως, *id.*

Sagatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ἡ, όν.

Sagax, ἰχνευτικὸς, ἡ, ὸν, *Ælian.* ὁ ϗ ἡ ἀγχίνοος, ου, *Xen.* ὁ ῥινηλάτης, ου.

Sagena, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Sagina, ὁ σιτισμὸς, οῦ.

Saginatio, ἡ σίτευσις, εως.

Sagino, σιτίζω, canes, κύνας, *Iſocr.* σιτεύω τινὰ, *Dem.* λιπαίνω.

Sagitta, τὸ τόξευμα, ατος, *Dem.* τὸ βέλος, εος, ſagittam emitto, τοξεύω, *Dem.* ſagitta configor, κατατοξεύομαι, *N. T.*

Sagittarius, ὁ τοξότης, ου, *Dem.* bonus, τοξεύειν ἀγαθὸς, *Ælian.*

Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Sagulum, ἡ ἐφεστρὶς, ίδος, τὸ περιθωρακίδιον, ου, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Herodian.*

Sagum, σάγος, *Polyb.*

Sal, ὁ ἅλς, ἁλὸς, *Dioſc* ſales, οἱ ἅλες, ων, *Plut.*

Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικὸν, οῦ.

Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας, *Dioſc.*

Salarium, ὁ μισθὸς, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *idem.*

Salax, ἀφροδισιαστικὸς, ὸν, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἀσελγής.

Salebra, τὸ ἔκρηγμα, ατος, ἡ χαράδρα, ας, *Thuc.*

Salebroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ χαραδρώδης, εος, locus, τόπος, *Dioſc.*

Salicetum, ὁ ἰτεὼν, ῶνος.

Saligneus, a, um, ἰτέϊνος, ίνη, ινον, *Theophr.* οἰσύϊνος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, *Strabo*, ἡ ἁλὴ, ῆς, *Dion. Hal.*

Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, ου.

Salio, i. e. *ſale condio*, ἁλίζω, *N. T.*

Salio, i. e. ſalto, σκιρτάω, *Plato.*

Saliva, τὸ σίαλον, ου, *Xen.* τὸ πτύαλον.

Salivo, σιαλόω.

Salivoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σιαλώδης, εος.

Salix, ἡ ἰτέα, ας, *Theophr.* ἡ οἶσος, ου, *Theophr.*

Salſamentarius, ὁ ταριχοπώλης, ου, *Plut.* ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Herodot.*

Salſamentarius, a, um, ταριχηρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.*

Salſamentum, τὸ τάριχος, εος, *Gal.*

Salſe, ἁλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.

Salſilago ſ. Salſugo, ἡ ἅλμη, ης, *Theophr.* ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, *idem.*

Salſuginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἁλμώδης, εος, *Theophr.*

Salſura, τὸ ταρίχευμα, ατος.

Salſus, a, um, ἁλμυρὸς, ὰ, ὸν, opſonium, ὄψον, *Xenoph.* ἅλυκος, η, ον, aqua, ὕδωρ, *Ariſtot.*

Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, *Plut.* ἡ χορεία.

Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.*

Saltatorius, a, um, ὀρχηστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Saltatrix, ἡ ὀρχηστρὶς, ίδος, *Xen.*

Saltem, ἀλλὰ, *Ariſtot.* κἂν, *Herodian.* τοὐλάχιστον, *Dem.*

Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.

Saltuarius, ὁ ὑλωρὸς, οῦ, ὁ ἀλσοκόμος.

Saltuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ναπώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, *Xen.*

Saltus, ἡ νάπη, ης, LXX. τὸ νάπος, εος, *Xen.* τὸ ἄλσος, i. e. ſaltatio, τὸ πήδημα, ατος, *Plut.*

Saluber, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, οῦ, *Ariſtot.*

Salubriter, ὑγιεινῶς, *Plato.*

Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xen.*

Salveo, ἔῤῥωμαι, *Thuc.*

Salvia, ὁ σφάκος, ου, *Dioſc.* ſilveſtris, τὸ ἐλελίσφακον, ου, *id.*

Salum, idem quod *Mare.*

Salvo, διασώζω, aliquem e periculis, τινὰ ἐκ κινδύνων, *Iſocr.* Conf. *Servo.*

Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* ſalutem alicujus curæ eſſe alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινὸς, *Dem.* alicujus commendatam habere ſibi, φροντίζειν σωτηρίας τινὸς, *idem*, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινὸς, *id.* πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, *id.* quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμου, *idem*, credo alicui, παρακατατίθημι τινὶ σωτηρίαν, *idem*, tueri alicujus, δορυφορεῖν σωτηρίαν τινὸς, *Dem.* niti aliquo, ἐπεῖναι σωτηρίαν ἔν τινι, *id.* conſequi, τυγχάνειν σωτηρίας, *id.* deſperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας, id. ſaluti alicujus conſulere, βουλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, *idem*, conferre ad ſalutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν, *idem*, ſpem ſalutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι, *id.* periclitari de ſalute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων, *id.* conſulere ſaluti reip. σώζειν τὰ κοινὰ, *Ariſtot.*

Salutaris, e, ὁ ϗ ἡ σωτήριος, ου, *Plato.*

Salutariter, σωτηρίως.

Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plato.*

Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀσπάζομαί τινα, *Iſocr.* alicujus nomine, χαίρειν κελεύω παρά τινος, *Syneſ.*

Salvus, a, um, σῶος, α, ον, ager, ἀγρὸς, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκέραιος, ου, urbs, πόλις, *Iſocr.*

Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, *Heſych.*

Sambucus, ἡ ἀκτὴ, ῆς, *Dioſc.*

Sanabilis, e, ὁ ϗ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato,* ὁ ϗ ἡ εὐΐατος, ου, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ εὐθεράπευτος.

Sanatio, ἡ ἴασις, εως, *Lucian.*

Sancio, κυρόω, aliquid, τι, *Herodot.* legem, νόμον τίθημι, *Iſocr.* νομοθετέω νόμον, *Dem.* ἐπιτάττω νόμον, *Plato.*

Sancte, νομίμως, *Dem.* ἁγίως, *Iſocr.* & præclare adminiſtrare aliquid, ὁσίως ϗ καλῶς διοικεῖν τι, *Iſocr.* ἁγίως ϗ σεμνῶς ἔχειν περί τι, *id.* vivo, ἁγνεύω ἁγίως, *Ælian.*

Sanctificatio, ὁ ἁγιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω.

Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιωσύνη, ης, *N. T.*

Sanctio, ἡ κύρωσις, εως. *Plato.*

Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιότης.

Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, ου.

Sanctus, a, um, ὅσιος, ια, ιον, & juſta lex, ϗ δίκαιος νόμος, *Dem.* ἅγιος, ια, ιον, & venerandum ſacrum, ϗ σεμνὸν ἱερὸν, *id.* & religioſum aliquid, ὅσιον ϗ εὐσεβές τι, *id.*

Sandalium, τὸ σανδάλιον, ου, *Lucian.* τὸ σάνδαλον, ου, *Ælian.*

Sandalipa, τὸ νεκροφορεῖον, ου.

Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, *Dioſc.*

Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος, *Dioſc.*

Sane, i. e. ſine morbo, ὑγιῶς, *Athen.* ὑγιεινῶς, *Dem.* i. e. *certe*, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, *Ariſtot.*

Saneſco, ὑγιάζομαι, *Al. Aphr.*

Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, ου.

Sanguinarius, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλαίματος, ου, ὁ ϗ ἡ αἱμοχαρής.

Sanguineus, a, um, αἱματικὸς, ὴ, ὸν, *Al. Aphr.* ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, εος, *Galen.*

Sanguinolentus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἱματώδης, εος, *Galen.*

Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, *Galen.*

Sanguiſuga, ἡ βδέλλα, ης, *Theocr.*

Sanies, τὸ πύον, ου, *Galen.* ὁ βρότος.

Sanioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔμπυος, ου, *Dem.*

Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, *Dem.* ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* confero ad ſanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, *Dem.*

Sanna, ἡ χλεύη, ης, *Herodian.*

Sannio, ὁ χλευαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* Conf. *Medeor.*

Sanus, a, um, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, *Dem.* aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ὑγιὴς, ἐος, & ſalvus, ϗ σῶς, *Thuc.* judex, ὑγιὴς κριτὴς, *Dion. Long.* ſani mores, ἦθος ὑγιὲς, *Plato,* ſanæ mentis homo, ᾧ νοῦς τε ὑγιαίνει ϗ ἔῤῥωται ἡ φρὴν, *Ælian.* ſanus ſum, ὑγιαίνω, *Dem.*

Sapa, ὁ οἶνος σείραιος, ου, *Dioſc.*

Sapidus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔχυμος, ου, ὁ ϗ ἡ εὔστομος γεύσει, *Strabo.*

Sapiens, σοφὸς, ὴ, όν, in aliis rebus, τὰ ἄλλα, *Plato,* περὶ τῶν ἄλλων, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.

Sapienter, σοφῶς, *Ariſtot.*

Sapientia, ἡ σοφία, ας, *Dem.* ἡ φρόνησις,

Sapio, εὐαίσθητός εἰμι, *Plut.* i. e. ſapiens ſum, φρονέω, *Dem.* σωφρονέω, *id.*

Sapo, ὁ σάπων, ωνος, τὸ σμῆγμα, ατος, *Athen.*

Sapor, ὁ χυμὸς, ου, *Plut.*

Sapphirus, ἡ σάπφειρος, ου, *Dioſc.*

Sarcaſmus, ὁ σαρκασμὸς, οῦ, *Ruffin.*

Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς, *N. T.* τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* τὸ φορτίον, ου, *Ariſtot.*

Sarcinarius, a, um, ὁ ϗ ἡ σκευοφόρος, ου, *Xenoph.*

Sarcinator, idem quod *Sartor.*

Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*

Sarcio, ἐπισκευάζω, *Lucian.* quod laceratum eſt, ἀκέομαι τὸ διεῤῥωγὸς, *Ariſtot.* mercede calceos putridos, μισθοῦ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, *Lucian.*

Sarculatio, ἡ σκάλσις, εως, *Theophr.* Confer *Sarritio.*

Sarculo, σκάλλω, *Theophr.*

Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, ου, *Thuc.* ἡ σκαλὶς, ίδος, *idem.*

Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος, *Plin.*

Sarmentitius, a, um, φρυγάνιος, ία, ιον.

Sarmentoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, εος, *Dioſc.*

Sarmentum, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.*

Sarrio, σκάλλω, *Theophr.* σκαλεύω, *Plut.*

Sarritio, ἡ σκάλσις, εως, *Theophr.* ὁ σκαλισμὸς, οῦ, *id.* ἡ σκάλισις, εως, *id.*

Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως, *Xen.*

Sarritura, idem quod *Sarritio.*

Sartago, τὸ τήγανον, ου, *Athen.*

Sartor, ὁ ἀκεστὴς, οῦ, *Xen.*

Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.

Sartura, idem quod *Sarritura ſ. Sarritio.*

Sat, ἱκανῶς, oſtenſum de his, ἀποδέδεικται περὶ τούτων, *Iſocr.* copioſe diſſerui, ἐξαρκούντως διείλεγμαι, *id.* Conf. *Satis.*

Satago, διαπονέω, *Plut.* σπουδάζω τι, *Lucian.* ἐκπονέομαι πολυπραγμονέω, rerum mearum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττω, *Plut.*

Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ, LXX.

Satelles, ὁ δορυφόρος, ου, *Xenoph.* ſum, δορυφορέω, *Thuc.* ſatellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.*

Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Plato.*

Satias, ſ. *Satietas*, ὁ κόρος, ου, *Dem.* ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.* ad ſatietatem rideo, ἐς κόρον γελάω, *Lucian.* ἄχρι κόρου, *Dem.*

Satio, κορέννυμι, *Herodian.*

Satio, onis, ὁ σπόρος, ου, *Plato,* ὁ σπορητὸς, οῦ, *Theophr.*

Satis, ἱκανῶς, *Dem.* ἅλις, alicujus rei, τινος, *Ariſtot.* ἐξαρκούντως, *Iſocr.* de his ſatis ſuperque, ἅδην τῶν τοιούτων, *Plato,* ultra quam ſatis eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, ſatis eſt mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, *Dem.* ἅλις, ſc. ἐστὶν, *Ariſtot.* ſatius eſt, αἱρετώτερόν ἐστι, *Xenoph.*

Satiſdatio, ἡ ἱκανοδοσία, ας, *Theophil.*

Satiſdo, ἐγγύας παρέχω, *Theophr.*

Satisfactio, ἱκανὸν ποιέω, legi, τῷ νόμῳ, *Plut.*

Satisfactio, ἡ πληροφορία, ας, *N. T.*

Sativus, a, um, ὁ ϗ ἡ σπόριμος, ου, *Dioſc.*

Sator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*

Satrapa, ὁ σατράπης, ου, *Iſocr.* ſum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας. *Plut.*

Satrapia, σατραπεία, ας, *Herodot.*

Satrapicus, a, um, σατραπικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Satur, a, um, ὁ ϗ ἡ διάκορος, ου, *Xen.* ὁ ϗ ἡ διακορὴς, έος, *Plut.*

Satureia, ἡ θύμβρα, ας, *Dioſc.*

Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.*

Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, *Lucian.*

Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.

Saturo, κορέννυμι, *Herodian.* pane, χορτάζω ἄρτου, *N. T.*

Satyra, ἡ σατύρα, ας.

Satyricus, a, um, σατυρικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Satyrion, τὸ σατύριον, ου, *Dioſc.*

Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.

Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.

Saucio, τραυματίζω, *Dem.* pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τοῦ θώρακος τὸ στῆθος, *Plut.*

Saucius, τραυματίας, ου, *Thuc.* a, um, τετραυματισμένος, ένη, ένον, *id.*

Saxatilis, e, idem quod *Saxoſus.*

Saxetum, ὁ τραχὼν, ῶνος, *Lucian.*

Saxeus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxoſus, a, um, πετραῖος, αία, αῖον, *Aret.* ὁ ϗ ἡ πετρώδης, εος, *Naz.* λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Saxum, ὁ πέτρος, ου, *Xen.* ἡ πέτρα, ας, *Plut.* ὁ vel ἡ λίθος, ου, *Ariſtot.*

Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Scaber, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Ariſtot.*

Scabies, ἡ ψώρα, ας, *Theophr.* ſcabie laboro, ψωριάω, *Plut.*

Scabioſus, a, um, ψωραλέος, έα, έον, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ψωρώδης.

Scabo, κνάω, *Gal.* κνήθω, digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, *Lucian.*

Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, *Xen.*

Scabroſus, a, um, τραχὺς, εῖα, υ, *Ariſtot.*

Scævus, a, um, σκαιὸς, ὰ, ὸν, *Euſt.*

Scala, ἡ κατῆλιψ, πος, ſ. φος, *Lucian.* ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* navis, ἡ ἀναβάθρα, ας, *Lucian.*

Scalmus, ὁ σκαλμὸς, οῦ, *Eurip.*

Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, ου, τὸ σμιλίον, ου, *Plut.*

Scalper ſ. Scalprum, ὁ κοπεὺς, εος, *Diod. Sic.* τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* ἡ σμίλη, ης, *Plato,* chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, *Cl. Al.* librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, ſcalpro amputo ſ. reſeco, ἀποσμιλεύω, *Syneſ.*

Scalpo, κνάω, *Gal.* κνίζω, *Appian.* ἀποξέω, *Lucian.*

Scalprum, vide *Scalper.*

Scalptor, ὁ κολαπτὴς, οῦ, ὁ γλύπτης, οῦ.

Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος. *Poll.*

Scamnum, τὸ βάθρον, ου, ὁ θρᾶνος, ου.

Scandalum, τὸ πρόσκομμα, τὸ σκάνδαλον, præbeo, σκανδαλίζω.

Scando, ἀναβαίνω. *Xen.*

Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος, *Dioſc.*

Scanſilis, e, ἀναβατὸς, ὴ, όν.

Scapha, ἡ σκάφη, ης, *N. T.*

Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, ῶν, *Gal.* αἱ πλάται, ῶν, *Poll.*

Scapus, ὁ στῦλος, ου, LXX.

Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, *Ariſtot.*

Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ χάσις; εως, *Theophr.*

Scarifico, ἀμύσσω, *Philo*, ἀποχάζω, *Gal.* χάζω, *Ariſtot.* σκαριφάομαι.

Scarus, ὁ σκάρος, ου, *Athen.*

Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, εως, *Ariſtot.* ὁ κρουνὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ βλυσμός.

Scateo, ἀναβλύζω, *Ariſtot.* περιβλύζω, *idem*, fontibus, ῥήγνυμι πηγὰς, *Plut.* ovibus, βρύω προβάτοις, *Ariſtoph.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Liban.*

Scaturigo, idem quod *Scatebra.*

Scaturio, idem quod *Scateo.*

Scelerate, πονηρῶς, *Dem.* μιαρῶς, *Iſocr.*

Sceleratus, a, um, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, *Ariſtot.*

Scelero, μιαίνω.

Scelerosus, a, um, idem quod *Sceleratus.*

Sceleſte, idem quod *Scelerate.*

Sceleſtus, a, um, idem quod *Sceleratus.*

Sceleton, τὸ σκέλετον, ου, *Plut.*

Scelus, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα; ατος, *id.* τὸ μίασμα, ατος, *N. T.* τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* τὸ κακὸν, οῦ, *id.* admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα, *Dem.* πράττω τὸ φαῦλον, *Lycurg.* atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίνεσθαι, *idem.*

Scena, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θυμέλη, ης, *Plut.* in ſcenam produco, θεατρίζω, *N. T.* produci, σκηνοβατεῖσθαι *Strabo.*

Scenice, σκηνικῶς.

Scenicus, a, um, σκηνικὸς, ὴ, ὸν, agon, ἀγὼν, *Athen.*

Sceptrum, τὸ σκῆπτρον, ου, *Pauſ.*

Scheda, ἡ σχέδη, ης.

Schedula, τὸ σχεδάριον, ου, *Euſt.*

Schema, τὸ σχῆμα, ατος, *Ariſtot.*

Schiſma, τὸ σχίσμα, ατος, *N. T.*

Schola, ἡ σχολὴ, ῆς, *Plut.* τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.* τὸ διδασκαλεῖον, ου, *idem*, ſcholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.*

Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ου, ὁ σχολαρχέων, οντος, *Laërt.*

Scholaſticus, a, um, σχολαστικὸς, ὴ, όν, *Macar.*

Scholium, τὸ σχόλιον, ου, *Lucian.*

Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας, *Plato.*

Sciathericum, τὸ σκιαθηρικὸν, οῦ, *Plut.*

Scienter, ἐπιστημόνως, *Ariſtid.* ἐπιστημονικῶς, *Gregor.* εὐμαθῶς, *Phil.*

Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Plut.* ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* utilis utentibus, ἐπιστήμη ὠφελοῦσα χρωμένοις αὐτῇ, *Dem.* ſcientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς μὴ εἰδόσι, *Iſocr.* conſequi alicujus rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινὸς, *id.* ſcientia uti minus tempeſtive, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι μὴ εὐκαίρως, *idem.*

Scilicet, δηλονότι, *Dem.* δηλαδὴ, *id.*

Scilla, ἡ σκίλλα, ης, *Dioſc.*

Scillaceus, a, um, ſ. Scilliticius, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιλλώδης, εος, *Theophr.* σκιλλιτικὸς, ὴ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Scindo, σχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* τέμνω.

Scintilla, ὁ σπινθὴρ, ῆρος, *Ariſtoph.* ἡ λαμπηδὼν, όνος, *Chryſ.* ἡ μαρμαρυγὴ, ῆς, *Plato.*

Scintillatio, ὁ σπινθηρισμὸς, οῦ.

Scintillo, σπινθηρίζω, *Theophr.*

Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, ου, *Nyſſ.* σπινθὴρ μικρὸς, *Syneſ.*

Scio, ἐπίσταμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς, *Dem.* ſatis, ἴσημι δήπου, *id.* & omnium optime novi, εἴδω καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσταμαι, *id.* bene, εὖ οἶδα, *id.* σαφῶς οἶδα τοῦτο, *id.* ab initio aliquid, συνειδῶ τι ἀπ᾽ ἀρχῆς *Dem.* libenter ſcirem hoc, ἡδέως ἂν πυθοίμην τοῦτο, *idem.*

Scipio, ὁ σκίμπων, ωνος, *Herodot.* ὁ σκήπων, ωνος, *Ariſtoph.*

Scirpus, ἡ σχοῖνος, *Dioſc.*

Scirrhus, ὁ σκίῤῥος, ου, *Gal.*

Sciſcitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Dem.*

Sciſcitor, ἐπέρομαι, *Xenoph.* πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τὶ παρά τινος, *Iſocr.* ἐρωτάω τινὰ, *id.* Conf. *Interrogo.*

Sciſco, χειροτονέω, *Dem.* ψηφίζομαι, *id.* Conf. *Decerno.*

Sciſſilis, e, σχιστὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Sciſſura, τὸ σχίσμα, ατος, *Lucian.* ἡ σχισμὴ, ῆς, *Heſych.*

Scite, ἐπιστημονικῶς, i. e. eleganter, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ὀρθῶς, *Dem.*

Scitor, idem quod *Sciſcitor.*

Scitum, τὸ δόγμα, ατος, *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος, *id.* Conf. *Decretum.*

Scitus, a, um, σοφὸς, ὴ, ὸν, & varius, καὶ ποικίλος, *Dem.* κομψὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, *Ælian.*

Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.* τὸ περίψημα.

Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, *Theophr.*

Scomber ſ. Scombrus, ὁ σκόμβρος, ου, *Ariſtoph.*

Scomma, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xenoph.* Conf. *Dicterium.*

Scopæ, τὸ κόρηθρον, ου, *Lucian.* τὸ κάλλυντρον, ου, *Cl. Al.* τὸ σάραθρον, ου.

Scoparius, ὁ σαρωτὴς, ου, ὁ σαρῶν, οῦντος, *Harmenop.*

Scopula, τὸ σαράθριον, ου.

Scopus, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Plato.* collineare ad ſcopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, *idem*, ſcopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν, *Xen.* ſcopum non adſequi, ἄσκοπα τοξεύειν, *Lucian.* tendere ad ſcopum propoſitum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτιθέμενον σκοπὸν, *Ariſtot.*

Scoria, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.* ἡ τρύξ.

Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, *Dioſc.*

Scortator, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*

Scorteus, a, um, σκύτινος, ίνη, ινον, *Diod. Sic.*

Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Scortor, πορνεύω, *Æſchin.* πορνεύομαι, *Dem.* ἀκολασταίνω, *Plut.*

Scortum, ἡ πόρνη, ης, *Plut.* ἡ σοβὰς, άδος, *Themiſt.* ἑταιρίστρια, ας, *Lucian.* γυνὴ ἑταιροῦσα, ης, *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.*

Screatio ſ. Screatus, us, τὸ χρέμμα, ατος, *Laërt.* ἡ χρέμψις, εως.

Screo, χρέμπτομαι, *Lucian.*

Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, ſenatus, τῆς βουλῆς, *Dem.*

Scriblita, τὸ στρεπτὸν, οῦ.

Scribo, γράφω, aliquid, τὶ, *Demoſth.* manu propria, γράφω αὐτοχειρίᾳ, *Philo.* literas, γράφω γράμματα, *Dem.* ad aliquem, ἐπιστέλλω τινὶ, *Iſocr.* librum, συγγράφω βίβλον, *Lucian.* vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινὸς, *Philo.*

Scriniarius, ὁ κιβωτεὺς, έως, ὁ κιβωτοποιὸς, οῦ, *Poll.*

Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Scriptio, ἡ γραφὴ, ης, *Lucian.* ἡ συγγραφή.

Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, *Iſocr.*

Scriptorius, a, um, γραφικὸς, ὴ, ὸν, *Maccab.*

Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Iſocr.* ἡ γραφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ γράμμα, ατος, *Plut.*

Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, *N. T.*

Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* ὁ βόθρος.

Scrofa, ὗς γρομφὰς, άδος, *Suid.*

Scrofula, ἡ χοιρὰς, άδος.

Scrotum, ἡ ὀσχέα, ας, *Ariſtot.* ὁ ὀσχεὺς, έως, *idem.*

Scruposus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος.

Scrupuloſe, ὑπερακριβῶς.

Scrupuloſitas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.

Scrupuloſus, a, um, ὑπερακριβὴς, έος.

Scrupulus, ἡ λιθὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24 pars unciæ, τὸ γραμμάριον, ου.

Scrupus, ὁ ψῆφος.

Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.

Scrutarius, ὁ γρυτοπώλης, , ὁ ῥωποπώλης, ου, LXX.

Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Scrutator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Scrutor, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* Conf. *Examino.*

Sculpo, γλύφω, *Ariſtoph.* κολάπτω.

Sculptilis, e, γλυπτὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως. *Dion. Hal.* ὁ γλύπτης.

Sculptura, ἡ γλυφὴ, ῆς, *Philo.* τὸ γλύμμα. ατος, *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, ας, *Strabo.* annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, ας, *Plato.*

Scurra, ὁ βωμολόχος, ου, *Philo.* ὁ ἀκόλαστος.

Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, *Plut.*

Scurriliter, βωμολόχως.

Scurror, βωμολοχέω, *Plut.* βωμολοχεύομαι, *Syneſ.*

Scutarius, ὁ ἀσπιδοποιὸς, οῦ, *Poll.*

Scutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, ου, *Lucian.* ὁ ἀσπιδιώτης, ου, *id.*

Scutella, τὸ παροψίδιον, ου.

Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, *Plut.* ἡ σκυταλὶς, ίδος, *Joſeph.* ἡ ὑστριχὶς, ίδος, *Plut.*

Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ου.

Scutum, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.* ὁ θυρεὸς, οῦ, *Dion. Hal.*

Scyphus, ὁ σκύφος, ου, *Lucian.*

Sebaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ στεατώδης, εος, *Dioſc.*

Sebo, στεατόω, *Hippiatr.*

Sebum, τὸ στέαρ, ατος, *Ariſtot.*

Secale, ἡ βρίζα, ας.

Secedo, ἀναχωρέω, *Xen.* ἀποχωρέω, *id.*

Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Plato*, ἐκκρίνω τί τινος, *Ariſtot.*

Seceſſio ſ. Seceſſus, us, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐσχατιά, ας, *Æſchin.*

Secius, ἧττον, nihilo ſecius, οὐδὲν ἧττον, *Ariſtot.*

Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Ariſtot.*

Seco, πρίω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* τέμνω τι, *Lucian.* in partes minutas, κατακερματίζω, *Philo.*

Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεὺς, έως.

Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.* ἡ ἀπόκρισις.

Secreto, ἰδίᾳ, *Thuc.* κατ᾽ ἰδίαν, *Plut.* loqui cum aliquo, ἰδιολογέεσθαί τινι, *Plato*, dicere, δι᾽ ἀποῤῥήτων εἰπεῖν, *Dion. Hal.*

Secretum, τὸ ἀπόῤῥητον, ου, ſecretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Secretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥητος, ου, *Plut.*

Secta, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*

Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, *Iſocr.*

Sector, ὁ τομεὺς, έως, *Xen.*

Sector, aris, συχνῶς ἀκολουθέω, διώκω, *Iſocr.*

Secubo, ἀποκοιτέω, *Demoſth.* ἀποκοιμάομαι, *Plato.*

Secula, τὸ δρεπάνιον, ου.

Secularis, e, κατ᾽ αἰῶνα γιγνόμενος, ένη, ενον.

Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Lucian.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Dem.* noſtro ſeculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *id.*

Secundæ, τὰ ὕστερα, ων, *Dioſc.*

Secundanus, a, um, δευτεραῖος, αία, αῖον, *Xenoph.*

Secundarius, a. um, δευτέριος, ια, ιον.

Secundo, δεύτερον, *Herodian.* δευτέρως, *Ariſtot.*

Secundum, κατὰ, hanc legem, τοῦτον τὸν νόμον *Dem.* aliquem plurimum poſſe, μέγιστον μετά τινα δύνασθαι, *Thuc.*

Secundus, a, um, δεύτερος, έρα, ερον, *Thuc.*

Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, *Xen.* ſecundas fero, δευτερεύω, *Plut.* τὰ δεύτερα φέρομαι, *Lucian.* ſecundæ res, ἡ εὐπραγία, ας, *Iſocr.* ſecunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη, *Dem.* ſecunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, *id.* βελτίστῃ τύχῃ χρᾶσθαι, *id.* nulli in aliqua re ſecundus, ἔν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεύτερα, ſecundus aliquo, i. e. aliquo inferior, δεύτερός τινος, *Plut.*

Secure, ἀσφαλῶς, *Dem.* βεβαίως, *id.* ἀδεῶς, *idem.*

Securicula, τὸ πελέκιον, ου.

Securis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.* ἡ ἀξίνη, ſecuri percutio aliquem, πελεκίζω τινὰ, *Diod. Sic.*

Securitas, ἡ ἀσφάλεια, ας, *Dem.* τὸ ἀσφαλὲς, έος, *id.* τὸ βέβαιον, ου, *id.* ἡ ἄδεια, i. e. *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας, *Thuc.*

Securus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος, *idem*, ſum, ἀμεριμνάω, *Bas.* ſecurum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινὶ, *Lucian.* i. e. *negligens*, ὁ καὶ ἡ ὀλίγωρος, ου, *Thuc.*

Secus, ἄλλως, *Ariſtot.* ἑτέρως, *Dem.*

Sed, ἀλλὰ, *Dem.* non ſolum, ſed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *id.* ſed tamen, ἀλλὰ μὴν, *id.* vereor dicere, ſed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, *id.* ſed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, *id.*

Sedate, ἡσύχως. Conf. *Quiete.*

Sedatio, ἡ παῦσις, εως.

Sedatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἥσυχος, ου. Conf. *Quietus.*

Sedecim, ἑκκαίδεκα, *Herodian.*

Sedentarius, a, um, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.* ſedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, *Strabo.*

Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, *Plato*, in equo, κάθημαι ἐπὶ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* una, συγκαθέζομαι, *Lucian.* ſedere aliquem jubeo, καθίζεσθαί τινα κελεύω, *Dem.*

Sedes, ἡ ἕδρα, ας, *Xenoph.* belli, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Dion. Hal.* ſedem muto, ἀπανίσταμαι, *id.*

Sedile, τὸ ἕδρανον, ου, *Soph.*

Sedimentum, τὸ ἵζημα, ατος, *Plut.*

Seditio, ἡ στάσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀκαταστασία, ας, *Lucian.* διχοστασία, ας, *Plut.* ἡ διχοφροσύνη, ης, *id.* ſeditionem ſuſcito ſ. moveo inter aliquos, στασιάζω ἐν τισι, *Plato.* πρός τινας, *Herodian.* στάσιν ποιέομαι, *Iſocr.* omitto, στάσιν καταλείπω, *idem*, ſeditione agitari, ἐν στάσει εἶναι, *Thuc.* ad ſeditionem concitare, εἰς στάσιν ἐμβάλλειν, *Xenoph.*

Seditioſe, στασιαστικῶς, *Ariſtot.* κατὰ τὸ στασιωτικὸν, *Thuc.*

Seditioſus, a, um, στασιωτικὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.* στασιαστικὸς, ἡ, όν, ſermo, λόγος, *Æſchin.*

Sedo, παύω, iram, τῆς ὀργῆς, *Dem.* ὀργὴν τινος, *Iſocr.* κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* contentiones, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας, *Plut.* aliquos, καταστέλλω τινὰς, *id.* πραΰνω τινὰς, *Plato.*

Seduco, ἀπάγω, *Ariſtot.* i. e. *decipio*, aliquem, παρακρούομαί τινα, *id.* Conf. *Decipio, Fallo, &c.*

Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Conf. *Abductio.*

Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, οῦ, *Greg.* i. e. *Deceptor*, ὁ πλάνος, ου, *Athen.*

Sedule, ἐπιμελῶς, *Iſocr.* Conf. *Diligenter.*

Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* Conf. *Diligentia, Induſtria.*

Sedulo, idem quod *Sedule.*

Sedulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος, *Dem.* Conf. *Diligens, Induſtrius.*

Sedum, τὸ ἀείζωον, ου, *Dioſc.*

Seges, τὸ λήϊον, ου, *Ariſtot.*

Segmen, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*

Segmentum, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Ariſtot*

Segnis, e, ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, ου, *Dem.* Conf. *Piger.*

Segniter, ὀκνηρῶς, *Dem.* Conf *Pigre.*

Segnitia, ſ. Segnities, ἡ βραδύτης, ητος, *Dem.* ὁ ὄκνος, ου, *id.* Conf. *Ignavia, Pigritia.*

Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* ἀποδιορίζω, *ibid.* ἐκκρίνω τινὰ ἔκ τινος, *Ariſtot.*

Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.

Sejungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* aliquid, διΐστημί τι, *Dem.* ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος, *Plato.*

Selectio, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ἡ ἀπόκρισις.

Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ου.

Seligo, ἀποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, *Sophoc.* aliquid, ἐξαιρέω τι, *Xenoph.* ἐκλέγω, *Iſocr.*

Sella, ἡ ἕδρα, ας, *Xenoph.* curulis, ὁ δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* geſtatoria, τὸ φορεῖον, ου, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θρόνος, ου, *Galen.*

Sellula, τὸ θρανίδιον, ου, *Poll.*

Sellularius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιδίφριος, ου, ars, τέχνη, *Dion. Hal.*

Sembella, τὸ ἡμιλιτρον, ου.

Semel, ἅπαξ, *Dem.* εἰς ἅπαξ, *id.* καθάπαξ *idem.*

Semen, *frugum & animantum*, τὸ σπέρμα, ατος, *Dem. Plut.*

Sementis, ὁ σπόρος, ου, *Xenoph.* ſementem facio, σπείρω, *Plut.* σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, *Plato.*

Sementivus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπόριμος, ου, *Dioſc.*

Semento, σπερματίζω, LXX.

Semeſtris, e, ὁ καὶ ἡ ἑξάμηνος, ου, *Xiphil.*

Semeſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίβρωτος, ου, *Philo.*

Semianimis, ὁ ἡμιθνὴς, ῆτος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἡμιθανὴς, έος, *Naz.*

Semicircularis, e, ὁ καὶ ἡ ἡμικύκλιος, ου, *Laërt.*

Semicirculus, ὁ ἡμίκυκλος, ου, τὸ ἡμικύκλιον, ου, *Procl.*

Semicoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίεφθος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἡμίπεπτος, ου, *Plut.*

Semideus, ὁ ἡμίθεος, ου, *Lucian.*

Semidoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίσοφος, ου, *Lucian.*

Semigro, ἀποικέω.

Semihora, τὸ ἡμιώριον, ου, *N. T.*

Semimortuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίθνητος, ου, *Philo.*

Seminalis, e, σπερματικὸς, ἡ, ὸν, *Philo.* ὁ καὶ ἡ σπερματώδης, εος, *Ariſtot.*

Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ου, *Theophr.*

Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς, *Theophr.*

Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*

Semino, σπείρω, aliquid. τὶ, *Thuc.*

Seminudus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίγυμνος, ου, *Lucian.*

Semipedalis, e, ὁ καὶ ἡ ἡμιποδιαῖος, ου.

Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ου, *Theophr.*

Semiplenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμιπληρὴς, έος, *Aret.*

Semis ſ Semiſſis, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* Conf. *Dimidius.*

Semita, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph.* ἡ ἀτραπὸς, οῦ, *Herodian.*

Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ου, *Lucian.*

Semiuſtulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίφλεκτος, ου, *Philo.*

Semoveo, ἀποκινέω, ſemotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, *Dion. Hal.* ἀποχωρίζω.

Semper, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*

Sempiternus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ου, *Plut.*

Semuncia, τὸ τῆς οὐγκίας ἥμισυ.

Senaculum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Plut.*

Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος, *Philo.*

Senator, ὁ βουλευτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ βουλεύων, οντος, *id.* ὁ σύνεδρος, ου, *Iſocr.* ὁ βουλῆς, ῆτος, *Thuc.* ὁ βουλῆς μετέχων, οντος, *Plut.* ὁ συγκλητικὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ πρόβουλος, ου, *Ariſtot.* pedarius, ὁ χαμαιδικαστὴς, οῦ.

Senatorius, a, um, βουλευτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* dignitas ſ. functio, ἡ βουλεία, ας, ſenatoriam dignitatem ſortior, τοῦ βουλεύειν τυγχάνω, *Dem.*

Senatus, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ σύγκλητος, ου, *Plut.* ἡ γερουσία, ας, *Dion. Hal.* ad ſenatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* in ſenatum eo, βουλεύω, *Dem.* populuſque, ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, *id.* eligi in ſenatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν, *idem*, ſenatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον, *Dem.* convenire, βουλὴν συνάγεσθαι, *idem*, congregari, συλλέγεσθαι, *id.* conſidere, κάθησθαι, *id.* ire in ſenatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βουλὴν μετά τινος, *id.* deferre aliquem ad ſenatum populumque, δηλοῦν τινα τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, *idem*, dimittere ſenatum, ἀφιέναι βουλὴν, *id.*

Senatus conſultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Plut.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* Conf. *Decretum.*

Senecio, ὁ ἠριγέρων, οντος, *Dioſc.*

Senecta ſ. Senectus, τὸ γῆρας, ατος, moroſa, ſordida, & querula, δυσάρεστον, μικρολόγον, καὶ μεμψίμοιρον, *Dem.* extrema, πανύστατον, *Philo.*

Seneo, ſeneſco, γηράσκω.

Senex, ὁ γέρων, οντος, *Plato.* ὁ πρέσβυς, υος, *Dem.* ὁ πρεσβύτης, ου, *id.* ὁ παλαιὸς, οῦ, *id.* πρεσβύτης ἄνθρωπος, *id.*

Seni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ.

Senilis, e, γεροντικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Seniliter, γεροντικῶς.

Senior, ὁ πρεσβύτερος, ου, *Dem.*

Senium, idem quod *Senecta.*

Senſibilis, e, ſ. Senſilis, e, αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Senſim, ἠρέμα, *Herodian.*

Senſorium, τὸ αἰσθητήριον, ου.

Senſus, us, ἡ αἴσθησις, εως, audiendi, ἀκουστικὴ, *Plut.* ſ. ἀκοῆς, *Athen.* epiſtolæ, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, *Syneſ.* ſenſu percipere, λαμβάνειν αἴσθησιν τινος, *Dem.* εἶναί τινι αἴσθησιν, *Iſocr.*

Sententia, ἡ γνώμη, ης, *Demoſth.* ἡ δόξα, ης, *idem*, epiſtolæ, ὁ νοῦς τῆς ἐπιστολῆς, *Syneſ.* ſententiam dico, δίδωμι γνώμην, *Demoſth.* profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην, *id.* pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην, *idem*, φανερὸν ποιέω γνώμην, *id.* explico meam, δηλόω διάνοιάν μου, *Iſocr.* eſſe in ſententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, *Demoſth.* pertraho aliquem in ſententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκοῦντά μοι, *Dem.* ire in ſententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινὸς, *id.* ſequi ſententiam alicujus, ἐπακολουθεῖν τινος γνώμῃ, *idem*, non ſtare alicujus ſententia, φεύγειν τὴν γνώμην τινὸς, *idem*, longe recedere ab alicujus ſententia, ἀποστατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, *idem*, deducere aliquem a ſententia, μεταστῆσαι γνώμην τινὸς, *Iſocr.* mutare ſententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, *Dem.* decedo a ſententia, μεταγιγνώσκω, *Iſocr.*

Sententiola, τὸ γνωμίδιον, ου, *Dem.* miſera, λογάριον δύστηνον, *Dem.*

Sententioſe, γνωμολογικῶς, *Suid.*

Sententioſus, a, um, γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.* γνωμικὸς, ἡ, όν.

Senticetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος, *Euſt.*

Senticoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*

Sentina, ὁ ἀντλὸς, ου, *Hom.*

Sentio, αἰσθάνομαι, & proſpicio aliquid, καὶ προοράω τι, *Dem.* conſentanea verbis, φρονέω ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, *Iſocr.* cum aliquo, τά τινος φρονέω, *id.* φρονέω τὰ αὐτά τινι, *id.* & decerno aliquid, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος, *Dem.*

Sentis, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.* ἡ βάτος.

Seorſum, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαστα τούτων, *Dem.* ab aliquo, χωρίς τινος, *id.* ἄνευ τινὸς, *idem.*

Separabilis, e, χωριστὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Separate, κεχωρισμένως.

Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινὸς, *Xen.*

Separatio, ὁ χωρισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀφορισμός.

Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.* διαχωρίζω, *Xenoph.*

Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα, *Dem.* aliquem, καταθάπτω τινὰ, *idem*, mortuum una, συγκαταθάπτω τινὰ, *idem*, in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, *id.*

Sepes, τὸ ἔμφραγμα, ατος, *Dem.* ὁ φραγμὸς, οῦ, *Plut.*

Sepia, ἡ σηπία, ας, *Ariſtot.*

Sepime[illegible] ου, lapideum, λίθων, *Pauſ.*

Sepio, φράττω, aliquid, τί, *Dem.* περιβάλλομαι.

Sepono, ἀποτίθημι, *Dioſc.*

Seps, ὁ vel ἡ σὴψ, σηπὸς, *Dioſc.*

Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, *N. T.*

September, ὁ μαιμακτηριὼν, ῶνος, *Dem.*

Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ ϗ ἡ ἑπταπλασίων, ονος, *Sir.*

Septemvir, εἷς τῶν ἑπτά.

Septemviralis, e ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.

Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.

Septenarius, *numerus*, ἡ ἑπτὰς, άδος, *Ariſtot.*

Septeni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.

Septennis, e, ὁ ϗ ἡ ἑπταετὴς, έος, *Philo.*

Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, *Philo.*

Septentrio, ἡ ἄρκτος, ου, *Herodot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ, LXX.

Septentrionalis, e, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ἀρκτῷος, α, ον, terra, γῆ, *Herodian.*

Septies, ἑπτάκις, *N. T.*

Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*

Septimus, a, um, ἕβδομος, η, ον, *Plut.*

Septingenteſimus, a, um, ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν,

Septingenti, æ, a, ἑπτακόσιοι, αι, α, LXX.

Septuagenus, a, um, Septuageſimus, a, um, ἑβδομηκοστὸς, ἡ, όν.

Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, *N. T.*

Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, *N. T.*

Septum, idem quod *Sepes* & *Sepimentum.*

Septunx, τὸ ἑπτούγκιον, ου.

Sepulchralis, e, ὁ ϗ ἡ ἐντάφιος, ου, *Syneſ.*

Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ου.

Sepulchrum, ὁ τάφος, ου, *Thuc.* patrium, μνῆμα πατρῷον, *Dem.* publicum, μνῆμα δημόσιον, *id.*

Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.* honeſta, τὸ ἐντάφιον καλὸν, *Dem.* magnificæ ſepulturæ non expertem eſſe, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, *Ælian.*

Sepum, τὸ στέαρ, ατος, *Ariſtoph.*

Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*

Sequax, ὁ ϗ ἡ ἀκόλουθος, ου, *Dem.*

Sequela, ἡ ἀκολούθησις.

Sequeſter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μεσέγγυος, ου, *Bud.* ὁ μεσεγγυησάμενος, ου, *Antiph.* ὁ μεσίτης.

Sequeſtratio, ἡ μεσιτεία.

Sequeſtro, τίθημι ἐπὶ μεσεγγύῳ.

Sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* μετά τινος, *id.* παρακολουθέω τινὶ, *id.* e veſtigio recte ducentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τοῦ καλῶς ὁδηγοῦντι, *Gregor.* a tergo, ἕπομαι κατόπιν, *Lucian.* ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος, *id.* deſidiam ſequitur egeſtas, τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, *Dem.* ſequitur, ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς ἐλθεῖν, *Ariſtot.* ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς, *id.*

Sera, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*

Serenitas, ἡ αἰθρία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐδία, ας, *Theophr.*

Sereno, αἰθριάζω, *Ariſtoph.* γαληνόω.

Serenus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔδιος, ου, dies, ἡμέρα, *Geopon.* ὁ ϗ ἡ αἴθριος, εὐήμερος.

Sereſco, διορροῦμαι, *Ariſtot.*

Seria, ἡ οἰνήρυσις, εως, *Philo.*

Sericum, τὸ σηρικὸν, οῦ, *Strabo.*

Sericus, a, um, σηρικὸς, ἡ, ὸν, veſtis, ἐσθὴς, *Lucian.*

Series, ἡ συνάφεια, ας, ἡ συνέχεια, ας, ἡ τάξις, εως, ἡ σύνταξις, εως, *Dem.* Confer *Ordo.*

Serio, σπουδῇ, nnuciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, *Dem.*

Serius, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* in re ſeria ludere verbis, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, *Dion. Hal.* in rebus ſeriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, *Dem.*

Sermo, ὁ λόγος, ου, *Dem.* ſermonem ſpargere ſ. diſſeminare, λόγον διαδίδοναι, *Plut.* θρυλλεῖν τι, *Dem.* inter ſe conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, *N. T.* eſt, λόγος τις περίεισι, *Ælian.* vulgaris & in omnes homines evulgatus, λόγος δημώδης ϗ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, *id.*

Sermocinatio, ὁ διάλογος, ου, *Dem.*

Sermocinor, διαλέγομαι, *Dem.*

Sermunculus, τὸ λογίδιον, ου, *Iſocr.*

Sero, σπείρω, *Dem.* Conf. *Semino.*

Sero, ὀψὲ, digredi e loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπου τινὸς, *Dem.* admodum fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι, *id.* ſerius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, *Heliod.* aliquid facio, ὀψίζω, *Xen.*

Serotinus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὄψιμος, ου, *Theophr.* ὄψιος, ία, ιον, *id.*

Serpens, ὁ ὄφις, εως, *Ariſtot.*

Serpo, ἕρπω. Conf. *Repo.*

Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ου, *Theophr.*

Serra, ὁ πρίων, ονος, *Plut.* ſeco, πρίω, *Thuc.*

Serrago, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*

Serrarius, ὁ πριστὴς, οῦ, *Poll.*

Serratus, a, um, ὁ ϗ ἡ πριονώδης, εος, *Athen.* πριονωτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Serro, πρίω, *Thuc.*

Sertum, ὁ στέφανος, ου, plecto, στέφανον ὑφαίνω, *Plut.* ἡ στεφάνη, ης, *Herodian.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.*

Serva, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα.

Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *N. T. Dem.*

Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſ.*

Servilis, e, ὁ ϗ ἡ δούλειος, ου, jugum, ζυγὸς, *Plato,* δουλικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Serviliter, δουλικῶς, *Lucian.*

Servio, δουλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* Domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* alicui, ὑπηρετέω τινὶ, *id.* εἰλωτεύω τινι, *Iſocr.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* ſervitutem peſſimam, δουλεύω δουλείαν κακίστην, *Xen.*

Servitium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ſervitia, i. e. *ſervi,* ἡ δουλεία, ας, *Thuc.*

Servitudo, ſ. Servitus, ἡ δουλεία, ας, moderata, μετρία, ας, *Dem.* objicere aliquos ſervituti, προέσθαι τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* opprimere aliquos ſervitute, ſive in ſervitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* δουλόω τινὰς, *Plut.* καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* ἀνδραποδίζω παῖδας ϗ γυναῖκας, *Thuc.* conſtituti in ſervitute, καθεστῶτες εἰς δουλείαν, *id.* ferre ſervitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, *Iſocr.* liberari ſervitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, *id.*

Serum diei, ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ὀψία δείλη, *Thuc.* lactis, ὁ ὀῤῥὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Serus, a, um, ὄψιος, ία, ιον, *Theophr.*

Servo, σώζω, φυλάττω, περιτηρέω.

Servula, τὸ δουλάριον, ου, τὸ θεραπαινίδιον, ου, *Lucian.*

Servulus, τὸ δουλάριον, ου, *Lucian.*

Servus, ὁ δοῦλος, ου, *Xen.* ὁ θεράπων, domeſticus, ὁ οἰκέτης, ου, *Dem.* emptus, ὁ ἀργυρώνητος, ου, *id.* bello captus, τὸ ἀνδράποδον, ου, *id.*

Seſama, ſ. Seſamum, ἡ σησάμη, ης, *Dioſc.* τὸ σήσαμον, ου, *id.*

Seſqui, ſeſquiplex, ſeſquialter, ὁ ϗ ἡ ἡμιόλιος, ου, *Plato.*

Seſquipes, τὸ τριημιπόδιον, ου.

Seſquiplex, vide *Seſqui.*

Seſquitertius, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐπίτριτος, ου, *Plato.*

Seſſibulum, τὸ ἑδραστήριον, ου.

Seſſilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.*

Seſſim, ἑδραίως, *Hippocr.*

Seſſio, ἡ ἕδρα, ας, *Thuc.* ἡ ἐφεδρεία, ας, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, *Ariſtot.*

Seſtertius, ὁ σεστέρτιος, ου.

Seta, ἡ χαίτη, ης, *Ariſtot.* ἡ θρὶξ, χὸς, *Heſ.*

Setoſus a, um, χαιτήεις, εσσα, εν.

Seu, ἤ. Conf. *Sive.*

Severe, δεινῶς.

Severitas, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*

Severus, a um, σεμνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκριβοδίκαιος, ου, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ αὐθέκαστος, ου, *Lucian.*

Sevo, στεατόω.

Sevoco, ἀποκαλέω, *Xen.*

Sevoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ στεατώδης, εος, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ στητώδης, εος, *Galen.*

Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, *N. T.* modis ſeu in ſex partes, ἑξαχῆ, *Plato.*

Sexageni, æ, a, οἱ, αἱ τὰ ἑξήκοντα, *N. T.*

Sexageſimus, a, um, ἑξηκοστὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*

Sexagies, ἑξηκοντάκις.

Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.

Sexangulus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἑξαγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ ἑξάγωνος, ου, *Greg.*

Sexcenteni, æ, a, ἑξακόσιοι, αι, α.

Sexcenteſimus, a, um, ἑξακοσιοστὸς, ἡ, όν.

Sexcenti, æ, a, ἑξακόσιοι, αι, α.

Sexcenties, ἑξακοσιάκις.

Sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, *Herodot.*

Sexcupliciter, ἑξαπλῇ, *Dion. Ar.*

Sexennis, e, ὁ ϗ ἡ ἑξαετὴς, έος.

Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.

Sexies, ἑξάκις, LXX.

Sextans, τὸ ἑκτημόριον, ου, *Plut.*

Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, έως, *Bud.*

Sextilis, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, *Dem.*

Sextum, ἑξάκις.

Sextus, a, um, ἕκτος, η, ον, *N. T.*

Sexus, τὸ γένος, εος, *Dion. Hal.* ἡ φύσις, εως, *idem.*

Si, εἰ, quis ſenſus eſt mortuis, εἰ τοῖς τεθνεῶσί τις αἴσθησίς ἐστι, *Iſocr.* ſi Deus volet, veſtras opes recuperabitis, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, *Dem.* ἤν, ſi opus ſit, libenter nobis opitulantes, ἤν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν, *id.* ἐάν, ſi incolumes manſerint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, *id.* ἄνπερ, ſi recte conſideretis, ἄνπερ ἐξετάσητε ὀρθῶς, *id.* ἐάνπερ, ſi nunc abſolutus fuerit, ἐάνπερ ἐκφύγῃ νῦν, *id.*

Sibilo, συρίττω, *Lucian.* συρίζω, *Eurip.*

Sibilus, ὁ συριγμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ συρισμὸς, ου, *Lucian.*

Sic, οὕτω, *ſequente Conſona,*, οὕτως, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* quemadmodum, ſic, ὥσπερ, οὕτω, *Demoſth.* ſic autem conſiderate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε, *id.* σκοπεῖτε ὡδὶ, *idem,* ſic agite, ὡδὶ ποιήσατε, *id.* ſic ſentio, ὡδί πως ἔχω, *id.* ſic eum ſuſcipite, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε, *id.* ſic, ut, οὕτως, ὡς, *Iſocr.* οὕτως, ὥσπερ, *idem,* ſiccine, οὑτωσὶ, *Dem.*

Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Dem.* τὸ ξίφος, εος, *Xen.*

Sicarius, ὁ ξιφήρης, ου, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.* ὁ σφαγεὺς, έως, *Dem.*

Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως, *Ariſtot.*

Sicce, ξηρῶς.

Sicceſco, ξηραίνομαι, *Hippocr.*

Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.

Sicco, ξηραίνω, *Plut.* ἐξικμάζω, *Philo.*

Siccus, a, um, ὁ ϗ ἡ ανικμὸς, ξηρὸς, ά, ὸν, *Dem.* in ſicco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, *Athen.* in ſicco ſtatuo, ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ποιέω, *Thuc.* ſiccum, ſ. terra ſicca, ἡ ξηρὰ, ᾶς, LXX.

Sicubi, εἴπου.

Sicunde, εἴποθεν.

Sicut, ὡς, *Dem.* Conf. *Quemadmodum.*

Sideralis, e, ἀστρικὸς, ἡ, ὸν.

Sideratio, ὁ ἀστροβολισμὸς, οῦ, *Theophr.* ἡ ἀστροβολία, ας, *id.*

Sideratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀστρόβλητος, ου, *Heſych.*

Sidereus, a, um, ἀστρῷος, α, ον, *Zeſ.*

Sideror, ἀστροβολέομαι, *Theophr.*

Sido, ἱζάνω, *Thuc.*

Sidus, τὸ ἄστρον, ου, *Ariſtot.* ſidera contemplor, ἀστροπολέω, *Maxim. Tyr.* ſiderum poſitus, ἀστέρων θέσις, *Philo.*

Sigillatim, καθεξῆς, *N. T.*

Sigillaris terra. σημαντρὶς γῆ, *Herodot.* cera, ὁ ῥύπος, ου, *Ariſtoph.*

Sigillo, σφραγίζω, ſigno capræ, εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*

Sigillum, ἡ σφραγὶς, ῖδος, *Thuc.* τὸ σημεῖον, ου, *Dion. Hal.* τὸ σφραγὶς, ῖδος, *Thuc.* τὸ σφράγισμα, ατος, *Xen.*

Signatio, ἡ σημείωσις, εως.

Signatorius, a, um, σφραγιστικὸς, ἡ, όν.

Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος, *Xen.*

Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.

Significatio, ſ. Significatus, ἡ σημασία, ας, *Dioſc.* ἡ σημείωσις, εως, LXX. ἡ παρέμφασις, εως, *Dem. Phal.* ἡ μήνυσις, εως, *Sex. Emp.*

Significo, σημαίνω, alicui, me ipſi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν, *Xen.* aliquid, τὶ, *Plut.* καταμηνύω τι, *Plut.* alicui, πρός τινα, *Xen.* μηνύω τινὶ, *Plato*, ἀπόδειξιν ποιέω τινὶ, *Iſocr.* ἔλεγχον δίδωμί τινι, *id.* per literas aliquid alicui, δηλόω τι τινι δι' ἐπιστολῆς, *Dem.* vox ſignificat hoc vel illud, σημαίνει, *Ariſtot.*

Signo, σημειόω, *Naz.* epiſtolam, σημαίνω ἐπιστολήν. Conf. *Obſigno.*

Signum, τὸ σημεῖον, ου, virtutis, ἀρετῆς, *Iſocr.* improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, *idem*, & indicium contumeliæ, σημεῖον καὶ τεκμήριον τῆς ὕβρεως, *Dem.* divinitus datum, ἡ θεοσημεία, ας, *Cyrill.* zodiaci, τὸ ζώδιον, ου, *Ariſtot.* facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον, *Dem.* oſtendere alicujus rei, ἀποδείκνυσθαι σύμβολόν τινος, *Iſocr.* eſſe alicujus, εἶναι σημεῖόν τινος, *idem.*

Silentium, ἡ σιγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπροσηγορία, ας, *Ariſtot.* ἡ σιωπὴ, ῆς, *Xen.* impero, κατασιγάζω, *Herodian.* altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω, *Chryſ.* ſilentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνομαί τι, *Æſchin.* σιωπῇ παρέρχομαί τι, *Dem.*

Sileo, σιγάω, aliquid, τὶ, *Eur.* ad aliquid, πρός τι, *Xen.* σιωπάω, *Plut.* τὶ, *Dem.* κατασιωπάω τι, *Lucian.* ἐχεμυθέω.

Sileſco, κατασιωπάω, *Plato.*

Silex, ὁ χάλιξ, ικος, *Thucyd.*

Silicernium, ὁ τυμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, *Eurip.*

Silicia, ἡ τῆλις, εως, *Dioſc.*

Siligineus, σιλιγνίτης, ου, panis, ἄρτος, *Ægin.*

Siligo, ἡ σίλιγνις, εως, ἡ ὄλυρα, ας, *Theophr.*

Siliqua, τὸ κεράτιον, ου, *Galen.*

Siliquaſtrum, ἡ κερατεία, ας.

Siliquor, ἔλλοβος γίγνομαι.

Silurus, ὁ αἴλουρος, ου, *Dioſc.*

Simia, ὁ πίθηκος, ου, *Plut.*

Simila, ἡ σεμίδαλις, εως.

Similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, panis, ἄρτος, *Galen.*

Similis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *id.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, ου, τινὶ, *id.* & conſentaneus alicui, ὅμοιος καὶ παραπλήσιός τινι, *id.* ſum alicui, ὁμοιόω τινὶ, *Dem.* nulla in re, ἐν οὐδενὶ εἴκω τινὶ, *id.* & alia ſimilia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, *Iſocr.* καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια, *id.*

Similiter, ὁμοίως, adfectum eſſe erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, *Dem.* & eodem modo ſe habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν, *idem*, faciunt ut ſi quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμώη, *Iſocr.* cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, *id.*

Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, *Ariſtot.*

Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* Conf. *Comparo.*

Simiolus, τὸ πιθήκιον, ου.

Simius, ὁ πίθηκος, ου, *Plut.*

Simplex, ἁπλόος, όη, όον, *contr.* ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, ſermo, λόγος, *Iſocr.* homo, ἀνὴρ, & ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς, *Dem.* & quietus, ἄκακος καὶ ἀπράγμων, *id.* & juſtum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δίκαιόν τι, *idem.*

Simplicitas, ἁπλόη, ης, *Syneſ.* ἡ ἁπλότης, morum, ἡ ἀκακία, ας, *Baſ.* ἡ εὐήθεια, ας, *Philo.*

Simpliciter, ἁπλῶς, *Dem.* & candide ſcribere, καὶ ἀδόλως γράφειν, *Dem.* adminiſtrare remp. καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, *Iſocr.*

Simplus, a, um, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, *Iſocr.*

Simul, ἅμα, opem ferre huic, & ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τούτῳ πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν, *Dem.* cum ipſo ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, *id.* atque ſ. ac audivimus, conſtituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, καὶ καθίσαμεν, *Iſocr.* ac privati ſumus imperio, factum eſt, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα καὶ ἐγένετο, *id.* ac guſtarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτει, *Ælian.* ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* ſimul atque ſurrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, *id.*

Simulacrum, τὸ εἴδωλον, ου, *Dem.* ἡ εἰκὼν όνος, *id.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.*

Simulate, εἰρωνικῶς.

Simulatio, ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.* a ſimulatione alienus, τοῦ προσποιήματος ἀπέχων, *Diod. Sic.* probitatis, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου, *Dem.* ὁ μιμητὴς, probitatis, cum tamen nequam ſit, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *N. T.*

Simulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου, *Ariſtot.* inimicitia, ἔχθρα, *Dem.* cauſſa, ἡ πρόφασις, εως, *id.* τὸ πρόσχημα, ατος, *id.*

Simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος, *Æſchin.* furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, *Lucian.* cauſſas, πλάττω προφάσεις, *Dem.* juſtitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, *Iſocr.* morbum, προφασίζομαι νόσον, *Dem.* σκήπτομαι ἀῤῥωστεῖν, *Plut.* & fingo aliquid, πλάττομαι τι καὶ προσποιέομαι, *id.* odiſſe liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, *Lycurg.* me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, *Iſocr.* gaudere, χαίρειν, *Xen.*

Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, *Dem.* ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, *Iſocr.* Conf. *Inimicitia.*

Simus, a, um, σιμὸς, ἡ, ὸν, *Plato.*

Sin, εἰ δὲ. *Dem.*

Sinapi, τὸ σίναπι, εως, *Dioſc.*

Sincere, καθαρῶς, *Plut.*

Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, ας, *N. T.*

Sincerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰλικρινὴς, έος, *Xen.*

Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος, *Al. Aphr.*

Sindon, ἡ σινδὼν, όνος, *Herodot.*

Sine, ἄνευ, arte & labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης καὶ πραγματείας τι πράττειν, *Dem.* adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, *Dem.* dubio, ἀναμφιβόλως, *Macar.* ὁμολογουμένως, *N. T.*

Singularis, e, ἑνικὸς, ἡ, ὸν, numerus, ἀριθμὸς, οῦ, *Gramm.* μοναδικὸς, ἡ, ὸν, i. e. *eximius*, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Dem.*

Singulariter, ἑνικῶς, *Naz.* i. e. *excellenter*, ἐξόχως, διαφερόντως, *Iſocr.*

Singulatim, ἰδίᾳ, *N. T.*

Singultim, λύγδην, *Suid.*

Singultio, λύζω, *Suid.*

Singultus, ἡ λὺγξ, γὸς, *Thuc.* ὁ λυγμὸς, οῦ, *Plut.*

Singulus, a, um, ἕκαστός τις, ἡ τις, ἕν τι, *Thuc.* ſinguli, οἱ καθ' ἕκαστον, ſingulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Lucian.* in ſingula capita, κατὰ κεφαλὴν, *Dion. Hal.*

Siniſter, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* λαιὸς, ὰ, ὸν, *Joſ.* manus, ἀριστερὰ χεὶρ, *Herodot.* ſiniſtram verſus, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.* ad ſiniſtram, ἐς ἀριστερὰν, *Herodot.* a ſiniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων, *N. T.*

Siniſteritas, ἡ ἐπαριστερότης, ητος, *Ariſtot.*

Siniſtre, ἐπαριστέρως, *Plut.*

Siniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερᾷ. *Plut.*

Sino, ἐάω, aliquid, τὶ, *Dem.* populum injuria adficere & adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν καὶ περιοράω αὐτὸν ὑβριζόμενον, *Iſocrat.* civitates ſubverti, περιόπτομαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, *id.* ne ſinite, μὴ ἐπιτρέπετε, *Xen.* Conf. *Permitto, Concedo.*

Sinuo, κολπόω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Sinuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολπώδης, εος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύπτυχος, ὁ *Lucian.*

Sinus, *corporis humani, maris, veſtis*, ὁ κόλπος, ου, *Lucian. Strabo, Herodot.* in ſinu habere, ὑπὸ κόλπου ἔχειν, *Lucian*, in ſinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, *Hom.*

Sipho, ὁ σίφων, ωνος, *Galen.*

Siphunculus, τὸ σιφώνιον, ου, *Heſych.*

Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.

Siquidem, εἴπερ, *Dem.* εἴπερ ἄρα, *id.*

Siren, ἡ σειρὴν, ῆνος, *Strabo.*

Siriaſis, ἡ σειρίασις, εως, *Gal.*

Sirius, ὁ σείριος, ου, *Ariſtot.* ὁ κύων, ος, *Lucian.* ὁ ἀστρῷος κύων, *Chryſ.*

Siſara, ἡ ἐρείκη, ης, *Dioſc.*

Siſer, τὸ σίσαρον, ου, *Dioſc.*

Siſto, ἐφίστημι, greſſum, πορείαν, *Plut.* coram magiſtratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, *Dion. Hal.* alvum, ἵστημι κοιλίαν, *Dioſc.* equum currentem, παρίστημι ἵππον, *Xen.*

Sitella, τὸ γαυλίδιον, ου, ligula, ἡ ἄμφωτις, ιδος.

Sitibundus, a, um, ſ. Siticuloſus, a, um, διψαλέος, α, ον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄνικμος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ διψώδης, εος, *Dioſc.*

Sitienter, διψαλέως.

Sitio, διψάω, aquam, τοῦ ὕδατος, *Herodot.* valde, καταδιψάω, *Xen.*

Sitis, ἡ δίψα, ας, *Plut.* τὸ δίψος, εος, *Xen.* ſitim reſtinguo, σβέννυμι τὸ δίψος, *Lucian.* inhibeo, κωλύω δίψαν, *Plut.* excito, δίψαν παρασκευάζω, *Ariſtot.*

Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.

Situs, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* loci, ἡ τοποθεσία, ας, i. e. *ſqualor*, ὁ εὐρὼς, ῶτος, *Plut.* ſitu obſitus ſum, ſitum contraho, εὐρωτιάω, *Theophr.*

Situs, a, um, κείμενος, ένη, ενον, *Dem* ἱδρυθεὶς, εῖσα, ὲν, *Max. Tyr*, ἱδρυνθεὶς εῖσα, ὲν, *Plut.* quantum in nobis ſitum, τὸ ἐφ' ἡμῖν, *Dem.*

Sive, εἴτε, velim, ſive nolim, βούλομαί γε, εἴτε μὴ, *Dem.* ruptum ſit, ſive luxatum, ſive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι σαθρὸν ᾖ, *id.* ſive, ſive, ἄντε, ἄντε, *Dem.* ἐάν τε, ἐάντε, *Ariſtot.*

Sium, τὸ σίον, ου, *Dioſc.*

Smaragdus, ἡ σμάραγδος, ου, *N. T.*

Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος, *Dioſc.*

Smegmaticus, a, um, σμηγματικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, *Plut.*

Smilium, τὸ σμίλιον, ου, *Lucian.*

Soboles, ὁ ἔκγονος, ου, *Dem.* Conf. *Liberi.*

Soboleſco, ὑποφύομαι.

Sobrie, νηφαλίως, *Poll.* σωφρόνως, *Plut.*

Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος, ἡ σωφροσύνη.

Sobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς. *Xen.*

Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, *Plut.*

Sobrius, a, um, νηφάλιος, α, ον, νήφων, ουσα, ον, *Dem.* ſum, νήφω, *Dem.* fio, ἀνανήφω, *Lucian.* ἐκνήφω, LXX.

Soccus, ὁ πῖλος, ου, *Lucian.* τὸ ποδεῖον, ου, *Theophr.*

Socer, ὁ πενθερὸς, οῦ, *Dem.* ὁ κηδεστὴς, οῦ, *idem.*

Socia, ἡ ἑταίρα, ας, *Plut.*

Sociabilis, e, ὁ καὶ ἡ συναγελαστικὸς, ἡ, ὸν, κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*

Socialis, e, ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, rex, βασιλεὺς, *Dem.* συμμαχὶς, ίδος, urbs, πόλις, *id.*

Socialiter, ἑταιρικῶς.

Societas, ἡ ἑταιρία, ας, *Iſocr.* & amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία, *Dem.* ſocietatem facere ſ. coire, ποιεῖν συμμαχίαν, *id.* cum aliquo, συνθέσθαι πρός τινα συμμαχίαν, *idem*, deſerere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινὸς, *idem*, dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, *Iſocr.* attrahere aliquem ad ſuam ſocietatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ συμμαχίαν, *id.* conferre ſe ad ſocietatem alicujus, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινὸς, *id.*

Socio, συμμίγνυμι, *Plut.* συναγελάζω. Conf. *Societas.*

Socius, ὁ ἑταῖρος, ου, *Dem.* ὁ σύμμαχος, ου, *id.* & amicus, σύμμαχος καὶ φίλος, *idem*, ſocium eſſe alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι, *id.* eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα, *idem*, recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα, *idem*, comparare alicui, κατασκευάζειν τινὶ, *idem*, habere aliquem, ἔχειν τινὰ, *Iſocr.* conſervare, σώζειν, *Dem.* amittere, ἀπόλλυσθαι, *idem.*

Socius, a, um, συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*

Socordia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥαθυμία, ας, *id.* & negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια, *id.* & tarditas, καὶ βραδύτης, *idem.*

Socorditer, ἀργῶς, *Dem.* Conf. *Pigre.*

Socors, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* Conf. *Piger.*

Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς, *Heſych.* ἡ ἑκυρά.

Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, *Xen.* Conf. *Socius.*

Sodalitas, ſ. Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας, *Plut.* Conf. *Societas.*

Sol, ὁ ἥλιος, ου, *Ariſtot.* oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, ſolis ardor, ſ. ſplendor, ἡλίου φλογμὸς, *Philo.*

Solamen, idem quod *Solatium.*

Solaris, e, ἡλιακὸς, ἡ, ὸν, *Laërt.*

Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, ου, *Athen.*

Solatium, ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* τὸ παραμύθιον, ου, *Thuc.* adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, *Chryſ.*

Solea, ἡ ἐμβὰς, αδος, *Lucian.* ἡ κρηπὶς, ἴδος, *Plut.* piſcis, ὁ βούγλωσσος, ου, *Dioſc.* equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Athen.*

Soleatus, a, um, κρηπιδωτὸς, ἡ, όν.

Solenne, i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.

Solennis, e, ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἑορτάσιμος, eſt, νομίζεται, *Xen.*

Solennitas, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Thuc.*

Solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.

Soleo, εἴωθα, *Dem.* εἴθισμαι, *Iſocr.* συνείθισμαι, *id.* πέφυκα, hoc facere, τοῦτο ποιεῖν, *Iſocr.* ἔθος ἔχω, *id.* ſolet, ἔθος ἐστὶ, *Dem.*

Solers, δεινὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιστρεφὴς, ἐος, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνους, ου, *Xen.* δεξιὸς, ά, όν.

Solerter, ἀγχινόως, *Ariſtot.*

Solertia, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.* ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* ἡ δεξιότης.

Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.

Solicite, ἐπιμελῶς, *Dem.*

Solicito, ἀνιάω, *Xen.* ἐπείγω τινὰ, *Iſocr.* i. e. *compello,* ἀναπείθω τινὰ, *Ariſtoph.*

Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης, *Plut.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* ἡ φροντὶς, ίδος, *id.*

Solicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, ἐος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, ἐος, *Ariſtot.* πολυαρετικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Ariſtoph.* ſum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, *Dem.* de re aliqua, σπουδάζω περί τινος, *Iſocr.* φροντίζω περί τινος, *id.*

Solide, στερεῶς.

Solideſco, στερεόομαι, *Xen.*

Soliditas, ἡ στερεότης, ητος, *Ariſtot.*

Solido, στερεόω, *Xen.*

Solidus, a, um, στερεὸς, ά, ὸν, *Ariſtot.*

Solitarius, μοναστικὸς, ἡ, ὸν, ἐρημαῖος, αία, αῖον.

Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*

Solium, ὁ θρόνος, ου, LXX. *vas balneatoreum,* ἡ πύελος, ου, *Lucian.*

Solo, ἐρημόω, *Thucyd.*

Solœciſmus, ὁ σολοικισμὸς, οῦ, *Lucian.*

Solor, παρηγορέομαι, *Lucian.* Conf. *Conſolor.*

Solſtitialis, e, τροπικὸς, ἡ, ὸν, *Procl.*

Solſtitium, ἡ τοῦ ἡλίου τροπή.

Solubilis, e, ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.* λυτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Solum, τὸ πέδον, ου, *Ariſtoph.* bonum, εὔγειον ἔδαφος, *Theophr.* verto, μετανίσταμαι, *Philo,* i. e. *planta pedis,* τὸ τέλμα, ατος, LXX

Solum, μόνον, *Plato,* μόνως, *Xen.* non ſolum, ſed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.*

Solvo, λύω, equos, ἵππους, *Xen.* nodum, σύναμμα, *Plut.* ex vinculis, ἐκ δεσμῶν, *Herodot.* ænigma, τὸ αἴνιγμα, *Lucian.* e portu, ἐκ λιμένος, *Syneſ.* ex Sicilia in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην, *Æl.* debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, *Dem.* pecuniam, ἀποτίω ἀργύριον, *Iſocr.* debitum, ἐκτίω τὸ ὄφλημα, *Lucian.* non ſum ſolvendo, οὐκ ἔστιν μοι ἡ ἔκτισις, *Ariſtot.*

Solus, a, um, μόνος, η, ον, *Dem.* οἶος, η, ον.

Solute, ἐκλύτως, *Plut.*

Solutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, ου, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.*

Solutio, ἡ λύσις, εως, *Dem.* ἡ διάλυσις, εως, *Plut.* dotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικὸς, *Dem.* pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, *Iſocr.*

Somniculoſe, ὑπνωτικῶς.

Somniculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπνώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ κάθυπνος, ου, *Ariſtot.* ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Somnio, ὀνειρώττω, *Plato,* aliquid, τὶ ὀνειροπολέω, *Dem.* ἐνυπνιάζω, *Ariſtot.* ἐνυπνιάζομαι, *Plut.*

Somnium, τὸ ὄναρ, *Xen.* ὁ ὄνειρος, ου, *Plut.* ne per ſomnium quidem, οὔτε ἐν ὕπνῳ, *Plato,* ſomnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, *Herodot.* jucundiſſimo ſomnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, *Lucian.*

Somnus, ὁ ὕπνος, ου, *Dem.* ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, *Herodian.* obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, *id.* ſomnum capio, ὕπνου τυγχάνω, *Xen.* ὕπνον λαμβάνω, *Plato,* adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνου λαγχάνειν, *id.* εἰς ὕπνον τρέπω τινὰ *Philo,* ſomno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα, *Diod. Sic.* excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα, *Baſ.* ſomnum depello, τὸν ὕπνον ἀπωθέω, *Plato.*

Sonitus, idem quod *Sonus.*

Sono, ἠχέω, *Plut.*

Sonorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἠχώδης, εος, *Dem. Phal.*

Sons, ὁ καὶ ἡ ὑπόδικος, ου, *Dem.* Conf. *Reus.*

Sonticus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Sonus, τὸ ἦχος, εος, *Plato,* ἡ ἠχὴ, ῆς, *id.* ὁ δοῦπος, ſomum edo, φθέγγομαι, *id.*

Sophiſma, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*

Sophiſta, ὁ σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.*

Sophiſticus, a, um, σοφιστικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Sopio, ὑπνόω, *Dioſc.* Conf. *Somnus.*

Sopor, ὁ ὕπνος, ου, *Ariſtot.* ὁ κοῖτος Conf. *Somnus.*

Soporifer, καρωτικὸς, ἡ, ὸν.

Soporo, κοιμίζω, *Soph.*

Sorbeo, ῥοφέω, ova, ᾠὰ, *Gal.*

Sorbilis, e, ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, ῥοπτὸς, ἡ, όν, ovum, ᾠὸν, *Dioſc.*

Sorbillo, ἀπορροφέω, *Philoſtr.*

Sorbitio, τὸ ῥόφημα, ατος, *Galen.* ἡ ῥόφησις, εως, *id.*

Sordeo, ῥυπάω, *Baſ.*

Sordes, ὁ ῥύπος, ου, *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἄση, ης, *Plato,* abſtergo, emo, ῥύπτω, *Dioſc.*

Sordeſco, ῥυπαίνομαι, *Plut.* σπιλόομαι.

Sordide, ῥυπαρῶς.

Sordido, ῥυπαίνω, καταρρυπαίνω, *Iſocr.*

Sordidus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.* πιναρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* i. e. *perquam avarus,* ὁ καὶ ἡ μικρολόγος, ου, *Dem.*

Sorex, μῦς ἀρουραῖος.

Sorites, ὁ σωρείτης, ου, *Laërt.*

Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, *Dem.* uterina, ὁμομητρία, *id.*

Sororio, κυδανίδω.

Sors, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* ſ. pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, *Dem.* ſortem alicui dare, διδόναι τινὶ ἀφορμὴν, *id.* reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον, ſ. ἀρχαῖον, *id.* recipere cum uſura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἔργῳ, *id.* fraudare aliquem ſorte & uſuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς ἐπικαρπίας, *idem,* & fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη, *Dem.* ſorte eligo, κληρόομαι, *id.* divido, κληροδοτέω, LXX. diſtribuo terram, κληρουχέω τὴν γῆν, *Ælian.*

Sorticula, τὸ κληρίδιον, ου,

Sortilegus, ὁ χρησμῳδὸς, ου, *Plato,* ſum, χρησμῳδέω, *Xen.*

Sortior, κληρόομαι, ſacerdotium, i. e. *de Sacerdotio,* ἱερωσύνην, *Dem.* i. e. *accipio,* honorem, τιμὴν, *Galen.* regionem, κατακληρουχέω χώραν, *Herodot.* partem aliquem, λαγχάνω τὴν μοιρὰν τινα, *Dem.*

Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, *Iſocr.*

Sortito, κληρωτὶ, LXX.

Soſpes, σῶος, α, ον, *Xen.*

Soſpito, σώζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Iſocr.*

Soteria, τὰ σωτήρια, ων, *Lucian.*

Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος, *Plut.*

Spado, ὁ σπάδων, ωνος, ſ. οντος, *Plut.* ὁ ἐκτετμημένος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.*

Spargo, σκορπίζω, *N. T.* ſermonem ſ. famam, διαδίδωμι λόγον, ſ. φήμην. *Plut.* de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περί τινος, *Herodian.*

Sparſim, σποράδην, *Iſocr.*

Sparſio, ἡ σκόρπισις, εως.

Spatior, περινοστέω.

Spatioſe, εὐρυχώρως.

Spatioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐρυχωρὴς, ἐος, *Strabo.*

Spatium, ὁ τόπος, ου, amplum, πολὺς, *Dem.* ἡ εὐρυχωρία, ας, *Thuc.*

Specialis, εἰδικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*

Specialiter, ſ. Speciatim, εἰδικῶς.

Species, τὸ εἶδος, εος, *Plato,* ἡ ἰδέα, ας, *Dem.* ἡ ὄψις, εως, *Iſocr.* in ſpeciem, ὄψεως ἕνεκα.

Specillum, ἡ μήλη, ης.

Specimen, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινὸς, *Iſocr.* in re aliqua, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι, *Xen.* ſui, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, *Dem.* artis, ἐν ἔργῳ θεῖσθαι τὴν τέχνην, *Æl.*

Specioſe, εὐπρεπῶς, *Thuc.*

Specioſitas, ἡ εὐπρέπεια, ας, *Plut.* τὸ εὐπρεπὲς, ἐος, *Thuc.*

Specioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ἐος, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ εὐειδὴς, facie, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσωπος, ου, *Philo.* ſum, εὐπροσωπέω, *N. T.*

Spectabilis, e, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ου, *Lucian.* ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* θεατὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος, crudele & miſerabile, δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν, *Dem.* ἡ θέα, ας, publice edo, θέαν ἐπιτελέω δημοσίᾳ, *Herodian.* fio, θεατρίζομαι, *N. T.*

Spectatio, ἡ θέα, ας, *Herodian.* ἡ θεωρία, ας, *Dem.*

Spectativus, a, um, θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*

Spectator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Dem.* ὁ θεατὴς, οῦ, *id.*

Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας, *Poll.*

Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Dem.* accurate aliquid, θεωρέω τι ἀκριβῶς, *Iſocr.* aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, *Dion. Hal.* veritatem, τείνω πρὸς ἀλήθειαν, *Ariſtot.* honores alicujus, ἀποβλέπω εἰς τιμάς τινος, *Iſocr.*

Spectrum, τὸ φάσμα, ατος, *Lucian.* τὸ φάντασμα.

Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, *Philo.*

Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, ῆς, *Xen.* ἡ θεωρία.

Speculator, ὁ ἐποπτὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ σκοπὸς, οῦ, *Philo.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*

Speculatorius, a, um, κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, *Poll.* ναῦς πρόπλους, *Thuc.* ναῦς πρωτόπλοος, *Xen.*

Speculor, κατασκέπτομαι, *Xen.* κατασκοπέω, *id.* aliquid, σκοπέομαι τι, *Dem.*

Speculum, τὸ κάτοπτρον, ου, *Philo.* τὸ ἔσοπτρον, ου, *N. T.* intueor, ἐσοπτρίζομαι, *Plut.*

Specus, τὸ σπήλαιον, ου, *Lucian.* τὸ σπέος.

Spelunca, τὸ ἄντρον.

Sperabilis, e, ἐλπιστὸς, ἡ, όν.

Sperno, ἐκφαυλίζω, *Plut.* aliquid, παραμελέω τινὸς, *Xen* ὑπερφρονέω τινὸς, *id.* Conf. *Contemno, Deſp*[illegible]

Spero, ἐλπίζω, hoc, τοῦτο, *Dem.* me conſecuturum, τεύξεσθαι τι, *Plut.* Conf. *Spes.*

Spes, ἡ ἐλπὶς, ίδος, magna & præclara, καλὴ καὶ μεγάλη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* bona, ἀγαθὴ, *id.* dulcior, ἡδίων, *Iſocr.* exigua, μικρὰ, *id.* inanis, ματαία, *Dem.* κενὴ, *id.* futura, μέλλουσα, *id.* & exſpectatio, καὶ προσδοκία, *id.* ſpem injicio alicui, καθίστημι τινα ἐν ἐλπίδι, *id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, *id.* facio alicui, ἐμποιέω προσδοκίαν τινὶ, *id.* concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, *id.* factum amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τινὸς, *id.* bonam præ ſe ferre ſ. oſtendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι, *id.* magnam habeo de aliquo in aliquo repoſitam, ἐλπίδας

δας πολλὰς ἔχω ἐν τινι τινὸς, *Iſocr.* præcido alicui, ἀποστερέω τινὰ ἐλπίδος, *Dem.* ſpe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, *id.* impelli ſeu adduci, ἐλπίσι ὑπάγεσθαι, *id.* alia ex alia ſuſpendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, *id.* decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίσι, *id.* duci alicujus rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινὸς, *id.* fruſtrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινὸς, *id.* præter ſpem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, *idem.*

Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Sphæriſta, ὁ σφαιριστὴς, οῦ, *Athen.*

Sphæriſterium, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Plin.*

Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, *Plut.*

Spica, ἡ στάχυς, υος, *Plut.*

Spicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σταχυώδης, εος, ἐσταχυωμένος, η, ον, *Dioſc.*

Spicilegium, ἡ σταχυολογία, ας.

Spicor, σταχυοφυέω.

Spiculator, ὁ δορυφόρος, ου, *Herodot.*

Spiculo, ἀκονάω, *Lucian.*

Spiculum, τὸ στυράκιον, ου, *Thuc.* τὸ ξυστὸν, οῦ, *Xen.*

Spina, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.* acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης, *id.* dorſi, ἡ ῥάχις, ιδος, *Galen.*

Spinetum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſtath.*

Spineus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινη, *N. T.*

Spinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.* ἀκανθικὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Spinter, τὸ ψέλλιον, ου, *Xen.* τὸ ψάλιον, ου, *Dion. Hal.*

Spira, ἡ σπεῖρα, ας, *Ælian.* in modum ſpiræ, σπειρηδὸν, LXX.

Spirabilis, e, πνευστὸς, ἡ, ὸν, πνευστικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Spiraculum, ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, *Dem.* ſanctus, ἅγιον. *N. T.* altos gero, μέγα φρονέω, *Iſocr.* ſpiritum edo, ἀποψύχω, *Philo.* uſque ad extremum ſpiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν.

Spiro, πνέω, ignem, πῦρ, *Xen.* aliquid, φυσάω τι, *Dem.* i. e. *odorem emitto* croci, πνέω κρόκου, *Dioſc.* alicujus ὄζω τι, *id.*

Spiſſamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Spiſſe, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνὰ, *Ariſtot.*

Spiſſeſco, πυκνόομαι, *Plut.*

Spiſſitas, ſ. Spiſſitudo, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Spiſſo, πυκνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Spiſſus, a, um, πυκνὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* συχνὸς, ἡ, ὸν.

Spithama, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.*

Splen, ὁ σπλὴν, ηνὸς, *Plut.*

Splendeo, λάμπω, *Ariſtot.* σελαγίζω, στίλβω.

Splendeſco, λάμπομαι, *Xen.*

Splendide, λαμπρῶς, *Xen.* φαιδρῶς.

Splendidus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, luna, σελήνη, *Thuc.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἀγλαὸς, οῦ.

Splendor, *lucis, nominis, orationis,* ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut. Iſocr. Hermog.* ἡ αὐγή.

Spleneticus, a, um, σπληνητικὸς, ἡ, όν.

Splenicus, a, um, σπληνικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ σπληνώδης, εος, *Hippocr.*

Splenium, τὸ σπλήνιον, *Poll.*

Spoliatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* fanorum, ἡ ἱεροσυλία, ας.

Spoliator, ὁ συλητὴς, οῦ, λαφυραγωγός.

Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* mortuos, σκυλεύω τοὺς νεκροὺς, *Thuc.* Conf. *Eripio.*

Spolium, ἡ σύλη, ης, *Demoſth.* τὸ σκύλον, ου, *Plut.*

Sponda, τὸ τῆς κλίνης πλευρόν.

Spondeo, ὑπισχνέομαι, *Dem.* & polliceor me laturum legeum, ἐγγυάομαι καὶ φημι νόμον θήσειν, *id.* pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, *id.* alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, *Herodot.*

Spondylus, ὁ σπόνδυλος, ου, *Poll.*

Spongia, ὁ σπόγγος, ου, *Plut.* ἡ σπογγιὰ, ᾶς, *id.*

Spongiola, τὸ σπόγγιον, ου, *Ariſtoph.*

Spongioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπογγώδης, εος, *Dioſc.*

Sponſa, ἡ νύμφη, ης, *Plut.* ἡ μνηστὴ, ῆς, *Pand.*

Sponſalia, τὰ νύμφια, ων, ἡ μνηστεία, ας, *Chryſ.* τὸ μνήστευμα, ατος.

Sponſalis, e, νυμφικὸς, ἡ, ὸν, *Plato,* thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.*

Sponſio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.*

Sponſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Sponſus, ὁ νυμφίος, ου, *Plut.*

Spontaneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, labor, πόνος, *Iſocr.*

Sponte, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσίᾳ, *id.* ἑκοντὶ, *id.* facio, αὐτοματίζω, faciens, ὁ καὶ ἡ αὐτεπάγγελτος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ αὐτοκέλευστος, ου, *Philo.* offero, ἑκουσιάζομαι, LXX.

Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.* ἡ σαργάνη,

Sportella, ſ. Sportula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ φορμίον.

Spuma, ὁ ἀφρὸς, οῦ, *Lucian.*

Spumeſco, ἀφρίζω, *Diod. Sic.*

Spumeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hippocr.*

Spumo, ἀφρέω, *Heſych.*

Spumoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, εος, *Hippocr.*

Spuo, πτύω, *Xen.* crebro, πτυελίζω, *Hippocr.*

Spurce, ῥυπαρῶς.

Spurcitia, ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Spurco, ῥυπαίνω, *Philo.* σπιλόω, *N. T.*

Spurcus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν.

Spurius, ὁ νόθος, ου, *Plato,* ὁ μοιχίδιος, ου, *Lucian.*

Sputo, πτυελίζω, *Hippocr.*

Sputum, τὸ πτύελον, ου, *Al. Aphr.* τὸ πτύσμα, ατος, *N. T.*

Squaleo, αὐχμάω, *Cl. Al.* αὐχμεῖ, *Athen.* ῥυπάω.

Squalide, αὐχμηρῶς.

Squalidus, a, um, αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ αὐχμώδης, εος, *Galen.* ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Squalor, ὁ αὐχμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ὁ ῥύπος, ου.

Squama, *piſcis,* τὸ λέπος, εος, *Poll.* ἡ λεπὶς, ίδος, *Dioſc.* *ſerpentis. ſ. æris,* ἡ φολὶς, ίδος, *Ariſtot. Hippocr.*

Squameus, a, um, ſ. Squamatus, a, um, λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Squatina, ἡ ῥίνη, ης, *Æl.*

Squilla, ἡ καρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Squillula, τὸ καρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τι, *Herodot.* ἀσφαλῶς κατατίθημί τι, *Dem.*

Stabilis, e, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, *Dem.* ὁ καὶ ἡ στάσιμος, ου, ingenio, τὸ ἦθος, *Plut.*

Stabilitas, ἡ σταθερότης, ητος, *Philo,* ἡ βεβαιότης, ητος, *Dem.*

Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, έως, *Lucian.*

Stabulatio, ἡ ἐπιστάθμευσις, εως, ἡ ἐπισταθμεία, ας, *Diod.*

Stabulo, ſ. Stabulor, αὐλίζομαι, *Xen.* σταθμεύω, *Appian.* ἐπισταθμεύω, *Plut.*

Stabulum, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Xen.* ἡ ἔπαυλις, εως.

Stadium, τὸ στάδιον, ου, *Herodot.* ὁ στάδιος, ου, *Diod. Sic.* curro, σταδιοδρομέω, *Dem.*

Stagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Stagnum, ἡ λίμνη, ης, *Pauſ.*

Stamen, ὁ στήμων, ονος, *Plut.* duco, στημονίζομαι, *Ariſtot.*

Stumineus, a, um, στημόνιος, ία, ιον, *Theophr.*

Stanneus, a, um, κασσιτέρινος, ίνη, ινον, LXX.

Stannum, ὁ κασσίτερος, *Lucian.*

Statarius, a, um, ὁ καὶ ἡ στάσιμος, ου, *Plut.* σταδιαῖος, αία, αῖον, *Themiſt.* pugna, ὁ ἐκ συστάσεως μάχη, *Herodian.* ἡ σταδιαία μάχη, *Lucian.* τὸ συσταδὸν μάχεσθαι, *Herodian.*

Stater, ὁ στατὴρ, ῆρος, *N. T.*

Statera, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.*

Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσεσθε, *Dem.* ſurgens, εὐθὺς ἀναστὰς, *idem,* ſentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως, *idem,* τὸ παραυτίκα, *Lucian.* ſtatim a puero, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Statio, ἡ στάσις, εως, *Greg.* militaris, ἡ τάξις, εως, *Thuc.* ſtationem deſero, τάξιν λείπω, *Æſchin.* ſtationis deſertor, ὁ λειποτάκτης, ου, *Phil.* ſtationis deſertio, ἡ λειποταξία, ας, *idem.*

Stationalis, e, σταδιαῖος, αία, αῖον, *Heſych.*

Stativa, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodian.* τὸ στρατόπεδον.

Stativus, a, um, σταθμικὸς, ἡ, όν.

Stator, στήσιος, Jupiter, Ζεὺς, *Dem.* ὀρθώσιος, *Dion. Hal.*

Statua, τὸ ἄγαλμα, ατος, *Dem.* τὸ εἶδος, εος, *idem,* ὁ ἀνδριὰς, άντος, *idem,* Dei, εἶδος θεοῦ, *Dion. Hal.* ſtatuam erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα, *Lucian.* alicui æream, ἵστημί τινι χαλκῆν εἰκόνα, *Dem.* ἵστημί τινα χαλκοῦν, *id.* dedicatum eſſe, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, *id.*

Statuaria, ἡ ἀγαλματουργία, ας, *Max. Tyr.* ἡ ἀνδριαντοποιΐα, ας, *Xen.* officina, τὸ ἑρμογλυφεῖον, ου, *Plato.*

Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἑρμογλυφεὺς, έως, *Lucian.* δημιουργὸς ἀγαλμάτων, *Max. Tyr.*

Statumen, ὁ χάραξ, ακος.

Statumino, χαρακίζω.

Statuo, ἵστημι, tropæum, τρόπαιον. *Xen.* fanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, *Dion. Hal.* quæ honeſtiſſima ſunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *Dem.* & decerno de rebus, quæ decet, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* Conf. *Decerno,* item *Colloco.*

Statura, ἡ ἡλικία, ας, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, *Lucian.* ſtaturæ ejuſdem, ὁ ὁμῆλιξ, ικος, *id.*

Status, a, um, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.* εἰρημένος χρόνος, *id.*

Status, us, ἡ κατάστασις, εως, reip. τῆς πόλεως, *Iſocr.* in eo ſtatu res ſunt, ut, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε, *id.* id quo ſtatu ſunt res veſtræ? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; *Dem.*

Statutum, τὸ δόγμα, ατος, ὁ θεσμὸς, οῦ, ſtatuta & leges, τὰ καθεστῶτα, ων, *Iſocr.*

Statutus, a, um, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.*

Stella, ὁ ἀστὴρ, έρος, *Ariſtot.* fixa, ἀπλανὴς, έος, *Lucian.* errans, ἀσταθὴς, έος, *id.*

Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ου, *Ariſtot.*

Stello, ἀστερίζω, *Plut.*

Stercorarius, a, um, κοπρικὸς, ἡ, όν.

Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, *Theophr.* ἡ κόπρισις, εως, *id.*

Stercoreus, a, um, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, έον, *Cl. Al.*

Stercoro, κοπρίζω, *Theophr.*

Stercoroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κοπρώδης, εος.

Stercus, ἡ κόπρος, ου, *Xen.* ὁ ἀπόπατος, ου, *Cl. Al.* τὸ ἀφόδευμα.

Sterileſco, στειρόομαι.

Sterilis, e, λυπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* στεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ουσα, ουν, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄγονος, ἄκαρπος.

Sterilitas, ἡ στείρωσις, εως, *Baſ.* ἡ ἀφορία, ας, *Plut.* ἡ ἀγονία.

Sternax, καταβλητικός, ἡ, ὸν, *Xen.*

Sterno, στρώννυμι, lectum, κλίνην, *Xen.* διαστρώννυμί τι, *Athen.* i. e. *proſterno,* καταβάλλω τι, *Iſocr.* aliquem ſolo, κατατείνω τινὰ ἐπὶ τοὔδαφος, *Plut.*

Sternuo, πτάρνυμαι, *Ariſtot.* πταίρω.

Sternutatio, ὁ πταρμὸς, οῦ *Galen.*

Sternuto, idem quod *Sternuo.*

Sterquilinium, ἡ κοπρία, ας, *Chryſ.* ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Athen.*

Sterto, ῥέγχω, LXX. κνώσσω.

Stibium, τὸ στίμμι, *Poll.*

Stigma, τὸ στίγμα, ατος, *Herodot.* ſtigmate in fronte notare, στίζειν κατὰ τοῦ προσώπου, *Ælian.*

Stilla, ἡ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σταλαγμός.

Stillatitius, a, um, στακτὸς, ἡ, ὸν, *Euripid.* σταλακτικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.* σταλακτὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, *Suid.*

Stillo, σταλάω, *Lucian.* σταλάζω, aliquid, ἀποστάζω, aliquid, ἀποστάζω τι, *Philo.*

Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.

Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.

Stimulo,

Stimulo, κεντρίζω, *Philo.* κεντέω, *Theophr.* παροξύνω.

Stimulus, τὸ κέντρον, ου. *Plut.* voluptatis, ἡ οἰστρηλασία τῆς ἡδονῆς, *Joſeph.*

Stipatio, ὁ περιστοιχισμὸς, οῦ.

Stipator, ὁ δορυφόρος, ου, *Xenoph.* ὁ δεξιολάβος, ου, *N. T.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.*

Stipendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, έος.

Stipendior, μισθοφορέω, *Dem.*

Stipendium, ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ μισθοφορία, ας, *idem,* ὁ μισθὸς, οῦ, *idem,* mereo, μισθοφορέω, *Dem.* tres annos facio ſub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη, *idem,* mereor bina, μισθοφορέω διχόθεν, *id.* ſolvo militibus, δίδωμι, ſ. ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, *Dem.* ſtipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τὸ ξενιτευομένων στρατόπεδον, *Iſocr.* quindecim menſium fraudare milites, ἀποστερεῖν τοὺς στρατιώτας τοῦ μισθὸν πεντακαίδεκα μηνῶν, *id.* carens, ὁ καὶ ἡ ἄμισθος, ου, *Dem.*

Stipes, ὁ κορμὸς, οῦ, ὁ κορσὸς, οῦ, *Heſych.*

Stipo, πυκνόω, *Plut.* στείβω, latus alicujus, δορυφορέω, *Xen.*

Stips, κέρμα, ατος, *Dem.* ſtipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω, *Herodian.*

Stipula, ἡ καλάμη, ης, *Dion. Hal.* τὸ κάρφος, εος, *Lucian.*

Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος, *N. T.*

Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογέομαι, συγγράφω.

Stiria, ὁ σταλαγμὸς συμπαγεὶς.

Stirpitus, ῥιζόθεν, *Herodian.*

Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ου, i. e. *genus,* τὸ γένος, *Dem.* Conf. *Genus.*

Stiva, ἡ ἐχέτλη, ης, *Heſ.*

Sto, ἵσταμαι, *Ariſtot.* ἑστήκω, *Dem.* a partibus alicujus, ὑπάρχω τινὶ, *Dem.* συνίσταμαί τινι, *Themiſt.* ab aliquo, πρός τινος εἰμὶ, *Thuc.* pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, *Iſocr.* ſtat ſententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην, *Lucian.*

Stola, ἡ στολὴ, ῆς, *Herodian.*

Stolide, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς, *Juſt. Mart.*

Stoliditas, ἡ ἀβελτηρία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἠλιθιότης, ητος, *Heſych.* Conf. *Stultitia.*

Stolidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, ου, *Dem.* ἠλίθιος, ία, ιον, *idem.*

Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, *Thuc.*

Stomachicus, a, um, στομαχικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Stomachor, ἀγανακτέω, *Dem.* δυσχεραίνω.

Stomachoſus, ὀργίλος, ου, ον.

Stomachus, ὁ στόμαχος, ου, *Galen.*

Storea, ὁ ſ. ἡ ψίαθος, ου.

Strabo, ὁ σίλλος, ου, *Lucian.* ὁ στραβὸς, οῦ, *Galen.* ὁ καὶ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, ſum, στραβίζω.

Strages, ὁ ὄλεθρος, ου, bellica, ἧττα πολέμου, *Æſchin.* hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, *Thuc.*

Stragulum, ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ στρῶμα, ατος, *idem.*

Stramen, τὸ κάρφος, εος, *Ariſtot.*

Stramineus, a, um, κάρφινος, ίνη, ινον.

Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ πνὶξ, γὸς, *Hippocr.* ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ἡ στραγγάλη, ης, *Joſeph.*

Strangulo, ἄγχω, *Lucian.* ἀγχονάω, *Dion. Hal.* ἀπαγχονίζω. *Lucian.* ἀποπνίγω, *Xen.*

Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, *Gal.*

Strategema, τὸ στρατήγημα, ατος, *Iſocr.*

Stratum, τὸ στρῶμα, ατος, *Xenoph.*

Strena, ἡ ἐπινομὶς, ίδος, *Athen.* τὸ ξένιον, ου.

Strenue, ἐρρωμένως, *Dem.* ἀνδρείως, *Iſocr.* facio, ἀνδραγαθέω, *Plut.*

Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, *Xenoph.* ἡ ἀριστεία, ας.

Strenuus, a, um, δραστήριος, ία, ιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου, *Dem.* ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, *idem,* ὁ καὶ ἡ ἀγήνωρ.

Strepitus, ὁ ψόφος, ου, *Dem.* & plauſus, θόρυβος καὶ κρότος, *idem,* ſtrepitum excito, ποιέομαι θόρυβον, *id.*

Strepo, ψοφέω, *Lucian.* κτυπέω, *Ariſtot.*

Stria, ἡ πτύξ, χός.

Striatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτυχώδης, εος.

Stricte ſ. Strictim, ἀκροθιγῶς, *Dioſc.* ἐπιλίγδην, *Lucian.*

Stricturæ, οἱ σπινθῆρες.

Strideo ſ. Strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας, *N. T.* ῥοιζέω, βρύχω.

Stridor, ὁ βρυγμὸς, ου, *N. T.* ὁ τρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* muris, τρισμὸς μυὸς, *Plut.* rudentum, συριγμὸς κάλων, *Dion. Hal.*

Stridulus, a, um, λιγυρὸς, ὰ, ὸν.

Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ στιλγίς.

Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποστλέγγισμα, ατος, *Strabo.*

Strigoſus, a, um, λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.* στριφνὸς, ἡ, όν.

Stringo, στύφω, aliquid, τὶ, *Galen.* σφίγγω, gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, *Lucian.* pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κολεοῦ, LXX.

Strix, τὸ σύρνιον, ου.

Strobilus, ὁ στρόβιλος, ου, *Plut.*

Stropha, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.*

Strophidium, τὸ στροφίδιον, ου.

Strophium, τὸ στρόφιον, ου, *Poll.*

Structilis, e, κατασκευαστὸς, ἡ, όν.

Structor, ὁ τέκτων, ονος, *N. T.* ὁ κατασκευαστὴς, annonæ, ὁ σιταρχέων, οντος, *Philo.* ὁ σιταγωγῶν, οῦντος, *Lucian.* ὁ σιταγωγὸς, οῦ, *idem.*

Structura, ὁ δάμησις, εως, *Heſych.* ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* orationis, ἡ συνθήκη, ης, τοῦ λόγου.

Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.*

Struma, ἡ χοιρὰς, άδος, *Hippocr.* τὸ φῦμα χοιραδῶδες, *Plut.* bovis morbus, ὁ κραῦρος, ου, *Ariſtot.*

Strumoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χοιραδώδης, εος, *Ariſtot.* κραυράων, ουσα, ον, *id.*

Struo, κατασκευάζω, *Dem.* aciem, τάττω, *Thuc.* dolos ſ. inſidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, *Plut.*

Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, *Plut.* περί τι, *Herodot.* ἐπί τινι, *Iſocr.* ὑπέρ τινος, *Dem.* τὶ, *Plut.* ἐπιτηδεύω τι, *Thuc.* Conf. *Incumbo,* item *Studium.*

Studioſe, σπουδαίως, *Ariſtot.*

Studioſus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ſapientiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὢν, *Iſocr.* Philoſophiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων, *id.*

Studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato.* πρός τι, *Dem.* numerorum, ἡ διατριβὴ περὶ ἀριθμοὺς, magno ſtudio exequi mandata, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τὰ παρηγγελμένα, *Xen.* deſcribo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι, *Ariſtot.*

Stulte, ἀνοήτως, *Dem.* ἀγνωμόνως, *idem,* εὐήθως, *id.*

Stultitia, ἡ εὐήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, *Dem.*

Stultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐήθης, εος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *idem,* μωρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.*

Stupa, ἡ στύπη, ης, *Joſeph.* τὸ στυππεῖον, ου, *Xenoph.*

Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Stupefio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινὶ *Dem* ταράττομαι.

Stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαι ἐπί τινι, *Xen.* πρός τι, *Plut.*

Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.* ἡ εὐήθεια, ας, *id.*

Stupidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Gal.*

Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.*

Stuprator, ὁ μοιχευτὴς, ὁ διακορευτής.

Stupro, διακορεύω, virginem, τινὰ, *Plutarch.* καταισχύνω τινὰ, *Lyſ.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*

Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Philo.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *id.* ἡ διακόρησις.

Sturnus, ὁ ψὰρ, ὸς, *Baſ.*

Stylus, ὁ στύλος, ου, ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.* orationis, ἡ, ἀγωγὴ τῆς συγγραφίας, *Dion. Hal.*

Suada, ἡ πειθὼ, όος.

Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν, *Iſocr.* aliquid male, συμβουλεύω τινὶ κακόν τι, *Plato.* de aliqua re, τινὶ περὶ τινος, *Iſocr.* alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὔνοιαν, *Iſocr.* bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον, *Dem.* tibi hoc, σοὶ τοῦτο, *Xenoph.* de hoc, περὶ τούτου, *Iſocr.* ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, *Plut.*

Suarius, ὁ συφορβὸς, οῦ, *Heſych.* ὁ συβώτης, ου, *Plato.*

Suaſio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.* εἰσήγησις, εως, *Theod.* ἡ παραίνεσις.

Suaſor, ὁ εἰσηγητὴς, ου, *Lucian.* ὁ σύμβουλος.

Suaſorius, a, um, παραινετικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.

Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, ου.

Suavior, καταφιλέω, *Xen.* φιλέω, *Athen.* τῷ στόματι, *Xen.*

Suavis, e, ἡδὺς, εῖα, ὺ, *Plato.*

Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.*

Suaviter, ἡδέως, *Iſocr.*

Suavium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*

Sub, ὑπὸ, *cum Dat.* ſub aliquo ſum, ὑπό τινι εἰμὶ, *Dem. cum Accuſ.* ſub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, *id.* idem tempus, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ſub ſuam poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Viger.* homines qui ſub ſole ſunt, οἱ ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἄνθρωποι, *Dem. cum Dat.* ſub veſtibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, *Herodian.* ἐπὶ, *cum Gen.* ſub aliquo, ſ. ſub alicujus imperio, ἐπί τινος, *id.* ſub auroram, ἅμα τῇ ἕῳ, *Æſchin.* ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* in Compoſitione, quando ſignificationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, ut ſubamarus, i. e. aliquantum amarus, ὑπόπικρος, *Dioſc.* ſubdulcis, ὑπόγλυκυς, *idem,* ſubmarinus, i. e. infra mare, ὕφαλος, *Lucian.* ſubſcribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, *Athen.*

Subactio, ἡ κατεργασία, ας, terræ, τῆς γῆς, *Theophr.*

Subæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόχαλκος, ου, nummus, νόμισμα, *Poll.*

Subagito, ὑποσείω.

Subbibo, ὑποπίνω, *Xen.*

Subdialis, e, ὁ καὶ ἡ ὕπαιθρος, ου, locus, τόπος, *Lucian.*

Subdititius, a, um, ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, *Dem.* oratio, λόγος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπόβλητος, ου, homo, πρόσωπον, *Plato.*

Subditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ένη, ένον, *Dem.* ὑποταττόμενος, ένη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, *Herodian.*

Subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τὶ, *Lucian.* aliquid alicui, ὑποτίθημι τὶ τινι, *Plut.* Conf. *Subjicio.*

Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, *Plut.*

Subdolus, a, um, ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* ὁ καὶ ἡ ὕπουλος, ου, *Herodian.*

Subdubito, ὑπαπορέω.

Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, *Dioſc.* me ex via, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, *Ariſtoph.* aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, *Herodian.* me e turba, ἐκνεύω τοῦ ὄχλου, *N. T.* rationem ſ. calculum, λογίζομαι, *Plut.*

Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* ventris, κοιλίας, *Dioſc.*

Subeo, εἰσδύομαι, aliquid, τὶ, *Xenoph.* ἐς τι, bellum, ὑποδύω πόλεμον, *Lucian.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* perſonam alicujus, τινὰ, i. σχῆμά τινος, *Ariſtot.* per medium, διαδύω, *Ariſtot.* flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ ποταμὸν, *id.*

Suber, ὁ φελλὸς, οῦ, *Lucian.*

Subereus, a, um, φέλλινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναφύρω, *Dioſc.* terram, κατεργάζομαι, *Theophr.*

Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid ſub pedes alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τοὺς πόδας τινὸς, *N. T.* oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, *Ariſtot.*

collum jugo, ὑποτίθημι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.* aliquem poteſtati alicujus, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, *Iſocr.* ἐκδίδωμί τινὰ τινὶ, *idem.*

Subinde, θάμα, *Xen.*

Subitaneus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀφνίδιος, ου, *Galen.* ὁ ϗ ἡ ἐξαφνίδιος, ου, *Xen.*

Subito, ἀφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.*

Subitus, a, um, idem quod *Subitaneus.*

Subjugalis, ὑποζύγιος, ία, ιον.

Subjugo, ὑποτάσσω, *Dem.* aliquem alicui, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι, *Æſchin.* ποιέομαί τινα ὑπό τινι, *Iſocr.*

Subjungo, ὑποτάσσω, *Dem.* ἐπιφέρω, *Dion. Hal.*

Sublevo, ἀποκουφίζω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἐπικουφίζω τινὰ πρός τι, *Philo.* i. e. *juvo*, aliquem, ὠφελέω τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Dioſc.* συμφέρω τινι, *Dem.* inopiam alicujus, λύω τινὶ τὴν ἀπορίαν, *Lucian.* ſpe, ἐπαίρω ἐλπίδι, *Thuc.*

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος, *Philo.*

Sublicius, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, pons, γέφυρα, *Plut.*

Subligaculum, τὸ περίζωμα, ατος, *Plut.*

Subligo, ὑποζώννυμι, *Plut.* ὑποδέω, *Xen.*

Sublimis, ὑψηλὸς, ή, όν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ μετέωρος.

Sublimitas, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.*

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι, *N. T.*

Sublino, ὑποχρίω, *Xen.* ὑπαλείφω.

Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, *Thuc.* aqua ſ. mari, καταποντίζω, aliquid, τι, *Plut.*

Submerſio, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Submerſus, ὑποβρύχιος, ια, ιον.

Subminiſtro, ὑπουργέω, *Thuc.* ὑπηρετέω.

Submiſſio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ ϗ ἡ ἀνθύπειξις, εως, *Plut.*

Submitto, ὑποπέμπω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑποτάττω τί τινι, *Plut.*

Submoneo, ὑπομιμνήσκω, *Lucian.*

Submoveo, ἀπαλλάττω, *Dion. Hal.* ὑπεξαίρομαι, in totum, ἀθρόως μεθίστημι, *id.* aliquid ab aliquo, ἀπερύκω τι ἀπό τινος, *Xen.* e domo, ἐκτοπίζω ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* aliquem ab honore, παραθέω τινὰ τῆς τιμῆς, *id.*

Subnaſcor, ὑποφύομαι.

Subnecto, ὑπονείρω.

Subo, καπριάω, *Ariſtot.* καπρίζω, *id.*

Suboleo, προσαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suborno, ὑποκοσμέω, falſos teſtes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, *Dem.* aliquem, ὑποπέμπω τινὰ, *Dion. Hal.*

Subrepo, ὑφέρπω, ὑφερπύζω.

Subrideo, ὑπομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.*

Subrogo, ἀντικαθίστημι, *Plut.* ὑφίστημι, *Xen.*

Subruo, ὑπορύττω, *Chryſ.*

Subſanno, χλευάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* σκώπτω τινὶ, *Herodian.* σκῶμμα λέγω πρός τινα, *Plut.* ἐπισκώπτω τινὰ, *Xen.*

Subſcribo, ὑπογράφω, propria manu literis, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, *Theodoret.*

Subſcriptio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Baſ.* ἡ ὑποσημείωσις.

Subſeco, ὑποτέμνω, *Xenoph.*

Subſellium, ὁ βάθρος, ου, *Plut.*

Subſequor, ἐφέπομαι, aliquem, τινὶ, *Xenoph.* ἐπακολουθέω.

Subſervio, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Subſeſſor, ὁ ἐγκάθετος, ου, *N. T.*

Subſideo, ὑποκαθίζω, *Dion. Hal.* ὑφεδρεύω.

Subſidiarius, a, um, ἐπικουρικὸς, ή, όν, *Philo.*

Subſidior, βοηθέω, *Xenoph.* ἀρήγω, *id.*

Subſidium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* ἡ ἐπιβοήθεια, ας, *Philo.* ἡ ἀρωγὴ, ῆς, *Æſchin.*

Subſigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι, *Xen.*

Subſilio, ὑποπηδάω, ὑφάλλομαι.

Subſiſto, ὑφίσταμαι, *Ariſtot.*

Subſolanus, ὁ ἀπηλιώτης, ου.

Subſtantia, ἡ ὑπόστασις, εως, *Ariſtot.* ἡ οὐσία, ας, *id.*

Subſtantialis, ὁ ϗ ἡ οὐσιώδης, εος, *Ariſtot.*

Subſtantialiter, οὐσιωδῶς.

Subſtantiatio, ἡ οὐσίωσις, εως, *Baſ.*

Subſterno, ὑποστρώννυμι, *Herodian.*

Subſtituo, ὑφίστημι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* alium in locum alicujus, καθίστημί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.*

Subſto, ὑφίσταμαι, *Ariſtot.*

Subſtructio, ἡ ὑποδόμησις, εως.

Subſultim, ὑποπηδητικῶς.

Subſum, ὕπειμι, ὑπείκω.

Subtegmen, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*

Subtendo, ὑποτείνω, LXX.

Subter, κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*

Subterfugio, ὑποφεύγω, *Thuc.* laborem, φεύγω τὸν πόνον, *Plato.*

Subterlabor, ὑπαλιύομαι.

Subterraneus, a, um, ὁ ϗ ἡ κατάγειος, ου, *Diod. Sic.* ὁ ϗ ἡ καταχθόνιος, ου, *N. T.*

Subtexo, καθυφαίνω.

Subtilis, e, λεπτὸς, ή, όν, *Phil.*

Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, *Ariſtoph.* ἡ λεπτομέρεια, ἡ ἀγχίνοια.

Subtiliter, λεπτῶς, diſputo, λεπτολογέω, *Lucian.*

Subtraho, ὑποστέλλομαι, de cibo, τῆς τροφῆς, *Ariſtot.*

Subtus, κάτω, *Dem.*

Subucula, τὸ χιτώνιον, ου, *Athen.* ὁ ὑποχίτων, ωνος.

Subvectio, ἡ ἀναγαγὴ, ῆς.

Subveho, ἀνακομίζω, *Xen.*

Subvenio, βοηθέω, *Thuc.* alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατά τινος σύμμαχος, *Lucian.* Conf. *Auxilior.*

Subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Subverſio, ὁ ἀνοικισμὸς, οῦ, *Phil.* ἡ ἀνατροπή.

Subverto, ἀνατρέπω, *Dem.* Conf. *Everto.*

Subula, τὸ ῥαφίον, ου, *Gal.* τὸ κεντήριον.

Subulcus, ὁ συβώτης, ου, *Lucian.* ὁ χοιροβοσκὸς, οῦ, *Theophr.* ὁ ὑφορβός.

Subvolo, ἀναπέτομαι, *Ariſtoph.* ἀνίπταμαι.

Suburbium, τὸ προάστειον, ου, *Dion. Hal.*

Succedaneus, ὁ ϗ ἡ ἄντανδρος.

Succedo, ὑποδύομαι, *Lucian.* alicui in magiſtratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχὴν τινος, *Dem.* alicui, τινὸ, *Lucian.* in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλείαν τινὸς, *Herodot.* ſuccedit opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, *Thuc.* obſidio ei ex ſententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται, *Herodian.* feliciter & ſupra votum, αὐτῷ δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν, *id.*

Succendo, ὑφάπτω, *Dion. Hal.*

Succenſeo, ἐπιμέμφομαι, *Dion. Hal.* alicui, νεμεσάω τινὶ, *Plut.* δυσχεραίνω κατά τινος, *Lucian.* ὀργὴν ἔχω ἐπὶ τινα, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *id.*

Succenturio, ἀντικαθίστημι, *Plut.*

Succeſſio, *in officio*, ἡ διάδεξις, εως, *Aret.* in hæreditate, ἡ διαδοχὴ, ῆς, τοῦ κλήρου, *Plut.*

Succeſſive, κατὰ διαδοχὴν, *Philo.* ἐκ διαδοχῆς, *Ariſtot.*

Succeſſor, ὁ διάδοχος, ου, in regno, βασιλείας, *Plut.* fio alicujus in hæreditate, γίγνομαί τινι τῆς κληρονομίας, *Iſocr.*

Succeſſus, *felix*, ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* ἡ εὐτυχία, infelix, ἡ δυσπραξία, ας, *Soph.* ſucceſſu felici utor, εὐπραγέω, *Thuc.* infelici utor, δυσπραγέω, *Plut.*

Succido, ὑποκόπτω, *Dion. Hal.*

Succido, ὑποπίπτω, ſub aliquid, τινὶ, *Plut.*

Succidus, a, um, idem quod *Succulentus.*

Succiduus, a, um, ὁ ϗ ἡ πλάσιμος, ου.

Succincte, συντόμως.

Succineus, a, um, ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.

Succingo, ὑποζώννυμι, *Plut.*

Succino, ὑπᾴδω, *Lucian.*

Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ου, *Lucian.*

Succlamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* ἡ ὑποφώνησις, εως, *Baſ.*

Succlamo, ὑποφωνέω, *Plut.*

Succoſus, a, um, ſ. Succulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔγχυλος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ πολύχυλος, ου, *id.*

Succreſco, ὑποφύομαι, παραφύομαι, *Theophr.*

Succulentus, vide *Succoſus.*

Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ὑποκατακλίνομαί τινι, *Plut.* iræ, ἥττων εἰμὶ τοῦ θυμοῦ, *Ariſtot.* amori, ἡττάομαι ἔρωτος, *Plut.* curis, καταπίπτομαι φροντίσι, *Chryſ.*

Succurro, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Dem.* ἐξαρκέω τινὶ, *Xen.* morbo, ἐπικουρέω νόσῳ, *id.* ſuccurrit aliquid mihi, ὑπέρχεταί τι ἐμοὶ, *Iſocr.* ἔρχεταί τι ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν, *Dem.*

Succus, ὁ χυλὸς, οῦ, *Dioſc.* ὁ χυμὸς, οῦ, *Athen.*

Succuſſus, ὁ ὑποσεισμὸς, οῦ.

Succutio, ὑποσείω.

Suctus, ἡ μύζησις, εως, ἡ ἐκμύζησις, εως, *Dioſc.*

Sucula, τὸ ὑΐδιον, ου, *Xenoph.* ſuculæ, *aſtrum*, αἱ ὑάδες, ων, *machina*, τὰ κηλώνια, ων, *Baſ.*

Sudarium, τὸ καψιδρώτιον, ου, *Poll.* τὸ σουδάριον, ου, *N. T.*

Sudatio, ἡ ἵδρωσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἴδισις, εως, *Ariſtot.*

Sudatorium, τὸ ὑπόκαυστον, ου.

Sudatorius, a, um, ἱδρωτικὸς, ή, όν, *Hippocr.*

Sudes, ὁ διωστὴρ, ῆρος, LXX.

Sudo, ἰδίω, ſudorem ſanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, *Ariſtot.* pedibus, ἱδρόω πόδας, *idem.*

Sudor, ὁ ἱδρὼς, ῶτος, *Ariſtot.* ſine ſudore, ἀνιδρωτὶ, *Lucian.* ἀνιδιτὶ, *Plato.*

Sudum, τὸ αἴθριον, ου, ἡ αἰθρία, ας, *Ariſtot.*

Sueſco, ἐθίζομαι, *Xen.*

Suetus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἐθὰς, άδος, *Thuc.*

Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τὶ ῥᾳδίως, *Xen.* Conf. *Patior.*

Sufficiens, ἀρκετὸς, ή, όν, *N. T.* ἱκανὸς, ή, όν, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι, *Xen.*

Sufficienter, ἐξαρκούντως, *Iſocr.* ἱκανῶς, *id.*

Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος, *Plato.*

Sufficio, ἀρκέομαι, *Thuc.* alicui ſ. ad aliquid, διαρκέω πρός τι, *Plut.* ἐξαρκέω πρὸς ſ. εἴς τι, *Xenoph.* aliquem alicui, ὑφίσταμαί τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.* ſufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοὶ, *Xenoph.* ἀπαρκεῖ, *Dion. Hal.*

Suffigo, προσηλόω, προσερείδω.

Suffimen ſ. Suffimentum, τὸ θυμίαμα, ατος, *Herodot.*

Suffio, θυμιάω, aliquid, τὶ, *Herodot.* τινὸς, *Lucian.* ἐνθυμιάω, *Ariſtot.* ἐπιθυμιάω, *Plut.* ὑποθυμιάω, *Dioſc.*

Suffitio ſ. Suffitus, ἡ θυμίασις, εως, *Dioſc.*

Sufflamen, ἡ ἐποχλεὺς, έως, *Euſtath.*

Sufflamino, ἐποχλεύω.

Sufflammo, ὑποκαίω, *Euſtath.*

Sufflo, ὑποφυσάω, φυσάω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suffocatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ πνὶξ, γὸς, *Hippocr.* τὸ πνίγμα, ατος, *Ariſtot.*

Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ, *Gal.* fame, λιμαγχονέω, *Philo.*

Suffodio, ὑπορύττω, *Lucian.*

Suffragatio, ἡ ψηφοφορία, ας.

Suffragator, ὁ ψηφιστὴς, οῦ, ὁ ψηφοφορέων, οντος, *Lucian.* ὁ ψηφοφόρος, ου, *Them.*

Suffragium, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* fero, ψῆφον φέρω *Lucian.* τίθεμαι, *Dem.* de aliquo, διαφέρω περί τινος, *Iſocr.* ferendi poteſtatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινὶ, *Lucian.* διαχειροτονίαν διδόναι τινὶ, *Plut.* ſuffragio alicujus rejectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπό τινος, *Dion. Hal.* meo ſciſco aliquid, ψηφίζομαί τι, *Thuc.* meo abſolvo, ἀποψηφίζομαί τινα, *idem*, aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος, *Plato*, ob aliquid, τινός τι, *Xen.* confirmo, quod alter decrevit, ἐπιψηφίζομαί τινι, *Lucian.* in ſuffragium mitto, ἐπιψηφίζω, *Thuc.*

Suffrago, τὸ μεσοκώλιον, ου, *Hippiatr.* ſuffragine laboro, σιριάω, *Dioſc.*

Suffragor, ψηφίζομαι, *Thuc.* Conf. *Suffragium.*

Suffugio, ὑποφεύγω, *Thuc.*

Suffugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Suffulcio, ὑπερείδω, *Plut.*

Suffumigo, ὑποκαπνίζω.

Suffundo, ὑποχέω, *Plut.* aliquem pudore, δυσωπέω

δυσωπέω τινὰ, Plut. καταδυσωπέω τινὰ, Lucian.

Suffuror, ὑποκλέπτω, Pandect. ἐκκλέπτω, Plut. ὑφαρπάζω.

Suffuſio, ἡ ὑπόχυσις, εως.

Suggero, ὑποτίθημι, Dion. Hal. alicui alimentum, ἐπαρκέω τινὶ τῆς τροφῆς, Ariſtot. verbo, συμβάλλω τινὶ λόγον, Lycurg. in memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινὸς, Herodian. τὶ, Æſchin.

Suggeſtus, τὸ βῆμα, ατος, Plato.

Suggillatio, ὁ ὑπωπιασμὸς, ȣ, Naz.

Suggillo, ὑπωπιάζω, i. e. detrecto, καθυβρίζω τινὰ, Plut.

Suggrunda ſ. Suggrundia, τὸ γεῖσον, ȣ, Athen. τὸ γεῖσος, εος, LXX.

Suggrundatio, ἡ γείσωσις, εως.

Sugo, μύζω, calamum, κάλαμον, Xenoph. μυζέω, Dem. mammas, θηλάζω μαστȣς, LXX.

Sui, ſ. ſui ipſius, ἑαυτȣ, ῆς, ȣ, Dem. αὐτȣ, ῆς, ȣ, idem.

Suile, ὁ συφεὸς, ȣ, Hom.

Suillus, a, um, ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, Xen. ὑεικὸς, ἡ, ὸν, caro, κρέας, Poll.

Sulcatim, κατ' αὔλακας.

Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω, Ariſtoph.

Sulcus, ἡ αὖλαξ, ακος, Philo.

Sulphur, τὸ θεῖον, ȣ, Dioſc.

Sulphureus, a, um, ὁ κ. ἡ θειώδης, εος, N. T.

Sum, εἰμὶ. dives, πλούσιος, Dem. in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, idem, communis alicui, ὑπάρχω κοινός τινι, Ariſtot. maximum bonum alicujus, τυγχάνω μέγιστον ἀγαθόν τινι, Plato, in Ægina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, Thuc. nudus, τυγχάνω ὢν γυμνὸς, Lucian. benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα, Xen. tali natura, οὕτως ἔχω φύσεως, Herodian. ſit ita, eſto, εἶεν, Cl. Al.

Sumen, τὸ ἦτρον, ȣ, Xenoph. τὸ οὖθαρ, ατος, Plut.

Summa, ἡ κορυφὴ, ῆς, ſermonis, λόγȣ, Plato, ἡ περιβολὴ τȣ λόγȣ, Iſocr. pecuniæ, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίȣ, Dem. univerſa, τὸ σύμπαν κεφάλαιον, id. κεφάλαιον πάντων, Iſocr. in ſumma, ἐν κεφαλαίῳ, id.

Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.

Summates, οἱ ἄριστοι, ων.

Summatim, ἐν κεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, Dem. ὥστε ὅλον εἰπεῖν, Plato, ἐπὶ κεφαλαίων διελθεῖν τι, Dem. Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ, Ariſt. Plut. 649.

Summe, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον, Dion. Hal. ὑπερβαλλόντως, Iſocr. ἄκρως, Gal.

Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος, Plato, ἡ ἄκρα, ας, Dioſc. ἡ ὑπεροχή.

Summopere, μάλιστα, Dem. πάνυ, Iſocr.

Summus, a, um, ἄκρος, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legiſlator, ἄκρος νομοθέτης, ȣ, ὕψιστος, ιστη, ιστον, N. T. ad ſummum, ἔσχατον, Dem.

Sumo, λαμβάνω, aliquid, τὶ, Dem. aliquem belli præſidem, αἱρέομαί τινα ἐπιστάτην τȣ πολέμȣ, Xenoph.

Sumptio, ἡ λῆψις, εως, Lucian.

Sumptuoſe, πολυτελῶς, Dem.

Sumptuoſitas, ἡ πολυτέλεια, Iſocr.

Sumptuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολυτελὴς, έος, Dem. δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, Xenoph. ὁ ϗ ἡ εὐδάπανος, ȣ, Plut.

Sumptus, ἡ δαπάνη, ης, quotidianus, ἐφήμερος, Plut. τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν, Dem. ſupervacaneus & inanis, περίεργον ϗ μάταιον, id. ſumptum facio in aliquid, ἀναλίσκω ſ. ἀναλίσκομαι ἀναλώματα τινα εἴς τι, id. magnum, δαπανάω ȣ μικρὰς δαπάνας εἴς τι, idem, fero, ſuſtineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, idem, ſubminiſtrare, συνδιαπορῆσαι τῶν ἀναλωμάτων, id. reſtituo alicui, ἀποδίδωμι τινι ἀναλώματα, id. opus habere magno ſumptu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, Dem. μεγάλης δαπάνης εἶναι, id. ſublevare aliquem, παύεσθαί τινα τῶν ἀναλωμάτων, id. propriis ſumptibus, τέλεσιν ἰδίοις, Dion. Hal.

Suo, ἀκέομαι, rupta, τὰ διεῤῥωγότα, Lucian. ῥάπτω, Ariſtoph.

Supellex, τὰ ἔπιπλα, ων, Plut. τὰ σκεύη, ων, Dem. longe inſtructior, πολλῷ πλείων κατασκευὴ, id.

Super, ἐπὶ, cum Gen. ſuper quam ſteterunt, ἐφ' ἧς ἕστησαν, Dem. ὑπὲρ, cum Gen. ſuper terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος φίλος, Lucian. ſuper Ægyptum eſſe, ὑπὲρ Αἰγύπτȣ εἶναι, Thuc. ſuper caput, ὑπὲρ κεφαλῆς, Hom. in Compoſitione quando idem ſignificat, quod præterea ſive inſuper, reddi ſolet per ἐπὶ, quando vero idem notat, quod ſuper aliud, effertur per ὑπὲρ, v. g. ſuperaggero, i. e. præterea, ſive inſuper aggero, ἐπισωρεύω, ſuperfluo, i. e. ſuper aliud fluo, ὑπερῤῥέω.

Superabilis, ὁ ϗ ἡ εὐνίκητος, ſuperaddo, προσεμβάλλω.

Superbe, ὑπερηφανῶς, Dem. ὑπεροπτικῶς, incedo, βαίνω, Lucian.

Superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, Dem. ἡ ὑπεροψία, ας, id. ὁ ὄγκος, ȣ, Iſocr. ἡ γαυρότης, ητος, Plut. ἡ ἀλαζονεία, Dem.

Superbio, ἀλαζονεύομαι, Iſocr. ὑπερηφανέω, & gloriæ mihi aliquid duco, σεμνύνομαι ϗ μέγα φρονέω ἐπί τινι, id. ἐπαίρομαι ἐπί τινι, Xenoph.

Superbus, a, um. ὁ ϗ ἡ ὑπερήφανος, ȣ, homo, ἄνθρωπος, Dem. ſermo, λόγος, id. ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, & primas ſibi vendicans, ϗ πλεονεκτικὸς, Iſocr. μεγαφρονῶν, ȣσα, ȣν, & magniloquus, ϗ μέγα φθεγγόμενος, Dem. τετυφωμένος, ένη, ένον, aliqua re, ἐπί τινι, Lucian.

Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ύος, Lucian. i. e. ſuperbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, Dem.

Superficiarius, a, um, ἐπιπολαῖος, αία, αῖον.

Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς, Lucian. ἡ ἐπιφάνεια, ας, Strabo.

Superfluitas, ἡ περισσεία, ας, N. T. Conf. Abundantia.

Superfluo, περισσεύω, N. T. Conf. Abundo.

Superfluus, a, um, περισσὸς, ὴ, ὸν, Herodian. Conf. Nimis.

Superfundo, ὑπερχέω, Plut.

Supergredior, ὑπερβαίνω, Herodot.

Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος, Herodot.

Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς, N. T.

Superinduco, ἐπεισάγω, Athen.

Superinduo, ἐπενδύομαι, Plut.

Superinſilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, Herodian.

Superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ὑπέρτερος, έρα, ερον, Plut. ſuperiori anno, πέρυσι, Dion. Hal. tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, Dem. ſuperiores hoſtibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα, Dion. Hal.

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, ȣ, Plut.

Superne, ἄνωθεν, Herodot.

Supernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen.

Supero, ὑπερβαίνω, Herodot. aliquem, κρατέω τινὸς, Iſocr. aliquid, ἐπικρατέω τι, id. Conf. Vinco, item Antecello.

Superſcribo, ἐπιγράφω, ſuperſcriptio, ἡ ἐπιγραφή.

Superſedeo, ἐπέχω, aliqua re, περί τινος, Lucian. παύομαί τινος, Dem.

Superſilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι.

Superſtes, ὢν ϗ ζῶν, Dem. ὁ ἐπιζῶν, όντος, Lucian. ὁ περιὼν, όντος, Dion. Hal. ſum, περιλείπομαι, N. T. ἐπιβιόω, Plato.

Superſtitio, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, N. T. ἡ δεισιδαίμων διάθεσις, Diod. Sic. ἡ ὀτλεία, ας, Dion. Hal. ἡ δεισιδαιμονία,

Superſtitioſe, δεισιδαιμόνως, Philo.

Superſtitioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δεισιδαίμων, ονος, Naz. ὁ ϗ ἡ κατείδωλος, ȣ, N. T. περιττὸς, ὴ, ὸν, τὰ θεῖα, Philoſtr. ὁ ϗ ἡ δεισίθεος, ſum, δεισιδαιμονέω, in aliqua re, περί τι, Philo.

Superſto, ἐφίσταμαι.

Superſtruo, ἐποικοδομέω, ſuper aliquid, ἐπί τι, N. T. ἐπί τινι, ibid.

Superſum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι, Dem. περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἔκ τινων, Dem. argentum quod ſupereſt, τὸ ἀργύριον περιγιγνόμενον, Iſocr.

Supervacaneus, a, um, ſ. Supervacuus, a, um, μάταιος, αία, αιον, Dem. ὁ ϗ ἡ περίεργος, ȣ, Plut.

Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, Xen.

Superus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, Xen. ſuperior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ἀνωτερικὸς, ὴ, ὸν, Gal. ſupremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω, ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, Iſocr.

Supinatio, ὁ ὑπτιασμὸς, ȣ, Lucian.

Supine, ῥαθύμως, Iſocr.

Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος, Theophr.

Supino, ὑπτιόω, Dioſc. ἐξυπτιάζω, Lucian.

Supinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον, Lucian. ſum, ὑπτιάζω, Herodian. i. e. ſegnis, ὁ ϗ ἡ ῥάθυμος, ȣ, Dem.

Suppar, ὁ ϗ ἡ πάρισος, ȣ, Polyb.

Supparus, τὸ περιώμιον, ȣ.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, ας, Polyb. ἡ ἐπιχορηγία, ας, N. T.

Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι, Ariſtot. pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, Iſocr. aliquid, ἐκπορίζω τι, Plato.

Suppetiæ, ἡ ἐπικουρία, ας, Xenoph. Conf. Auxilium.

Suppeto, ἀρκέω, Plato.

Supplanto, ὑποσκελίζω, aliquem, τινὰ, Philo. πτερνίζω τινὰ. LXX.

Supplementum, τὸ πλήρωμα, ατος, Ariſtot.

Suppleo, πληρόω, quod deeſt, τὸ ἐλλεῖπον, Xen. ἀναπληρόω, τι, Plato, aliquid aliquo, ἐμπίμπλημί τι τινος, Xen.

Supplex, ὁ ἱκέτης, ȣ, Xen. ἱκέσιος, ία, ιον, Plut.

Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ίας, Dem. ἡ ἱκεσία, ας, id. ἱκετεία, ας, id.

Suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

Supplicium, ἡ ἱκεσία, ας, Dem. i. e. pœna, ὁ κολασμὸς, ȣ, Plut. ἡ ζημία, ας, Dem. ſummum, δίκη ἐσχάτη, ης, idem, conſtituo alicui, τιμωρίαν ποιέω τινὶ, Dem. capite ſtatuo, θανατὸν τινι ζημίαν τάττω, idem, impono alicui, ἐπιτίθημι τινι, id. adficio ſupplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος, id. τιμωρίᾳ τινὰ κολάζω, id. adficior, ὑπέχω δίκην, id. traho ad ſupplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ, Ælian.

Supplico, ἱκετεύω, Deo, τὸν Θεὸν, Xenoph. pro aliquo, ὑπέρ τινος, Dem. alicui, ἱκετείαν ποιέω τινὶ, Plato, δέομαι, λίσσομαι, προσκυνέω.

Supplodo, ὑποκροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, Lucian. Conf. Subjicio.

Supporto, ὑπάγω.

Suppoſitio, ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὑποβολή.

Suppreſſio, ἡ ἀπόκρυψις.

Supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, Dem.

Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, εως, Hippocr. ἡ διαπύησις, εως, id.

Suppuratus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπόπυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ ἔμπυος, ȣ, Plut. ὁ ϗ ἡ διάπυος, ȣ, Hipp.

Suppuro, διαπυΐσκω, Gal. ἐκπυόω, Dioſc.

Supputatio, ὁ λογισμὸς, ȣ, Dion. Hal.

Supputo, [illegible], i. e. computo, λογίζομαι, Plut.

Supra, ὑπὲρ, terram grando conſtitit, γῆς χάλαζα ([illegible]), Xenoph. modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖν, Dem. caprum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς, Plut. ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, Dem. vires, ὑπὲρ δύναμιν, Dem. quam dici poteſt, πέρα τȣ λόγȣ, modum, πέρα τȣ μετρίȣ, Dem. trecenta corpora perdere, ἀπολλύναι πλεῖον, ἢ τριακόσια σώματα, Plut.

Supremus, a, um, ὑπέρτατος, άτη, ατον, Plut. Conf. Summus.

Sura, ἡ γαστροκνημία, ας, Poll. ἡ σῦρα, ας, Lucian.

Surcularis, e, ὁ ϗ ἡ φρυγανοτόκος, ȣ.

Surculo, φρυγανίζω.

Surculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φρυγανώδης, εος, Dioſc.

Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυάς, άδος, Theophr.

Surdaſter, ὁ ϗ ἡ ὑπόκωφος, ου, Ariſtot.

Surdeſco, ἐκκωφόομαι, Lucian.

Surditas, ἡ κωφότης, ητος, Dem. ἡ κώφευσις.

Surdus, a, um, κωφὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot. ſurdum reddo, ἐκκωφόω, Lucian.

Surgo, ἐξανίςαμαι, LXX. ἀνίςαμαι, Dem. de ſella, ἐπανίςαμαι τῶν θάκων, Ariſtoph. ἀπὸ τῶν θάκων, Xen.

Surreptitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑφάρπαςος, ου.

Surrigo, ἐξανίςημι, Dem.

Surripio, ὑφαρπάζω, Ariſtoph. ὑφαιρέω.

Surrogo, ἀντικαθίςημι. Conf. Subſtituo.

Surſum, ἄνω, & deorſum, ϗ κάτω, Dem. fluo, ἄνω τοῦ ποταμοῦ ῥέω, id.

Sus, ὁ vel ἡ ϲῦς, ϲυὸς, Plut. ὁ vel ἡ ὗς, ὑὸς, Xenoph.

Suſceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, Dem.

Suſceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.

Suſceptum, τὸ ἐγχείρημα.

Suſcipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινὰ, Dem. exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, id. bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, Plato. inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπέρ τινος, Dem. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, id. ἐπιχειρέω πράγματι, idem, ἔργον, Plut. laborem, ὑποδύομαι πόνον, Xen. periculum, κίνδυνον, id. hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, Dem. liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, Plut.

Suſcitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, Xen.

Suſcitatio, ἡ ἔγερσις, εως, N. T.

Suſcito, ἐγείρω, aliquid, τι, Thuc. ἀνεγείρω τι, Dem.

Suſpectio, ἡ ἀνάβλεψις, εως, τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, Xen.

Suſpecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, Xenoph.

Suſpectus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὕποπτος, ου, Thuc. ſum, ὑποψίαν ἔχω, Dem.

Suſpectus, us, idem quod Suſpectio.

Suſpendium, τὸ αἰώρημα, ατος, ſupplicium, ἡ ἀνασαύρωσις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης, Dion. Hal. ſoſpendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, Lucian. ἀπάγχομαι, Plut. κρεμάω ἐμαυτὸν, Lucian.

Suſpendo, αἰωρέω, Dem. aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, Ariſtot. in templo aliquid, ἀνατίθημί τι, id. laqueo, ἀναρτάω τινὰ βρόχῳ, Herodian. ex arbore, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου, Lucian. rem, i. e. differo, ἀναβάλλω τι, Dem.

Suſpenſio, ἡ αἰώρησις, εως, Galen. ὁ κρεμασμὸς, οῦ, Hippocr.

Suſpenſus, a, um, κρεμαςὸς ἡ, ὸν, Plut. ὁ ϗ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, Herodian. animo, ὁ ϗ ἡ μετέωρος, ου, Dem. ſum, ἐπανακρέμαμαι, Ariſtot. de aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, Herodian. ſuper aliquid, ἐπικρέμαμαί τινι, Plut. ſum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι, Dem. ἀμφιγνοέω, id.

Suſpicax, ὁ ὑπόπτης, ου, ὁ ϗ ἡ ταχύποπτος, ου, Ariſtot.

Suſpicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, Xenoph. aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινὰ ἐπί τινι, id. ἄγαμαί τινά τινος, id. τινός τινος, Dem. i. e. ſuſpectum habeo, ὑποπτεύω τινὰ, Liban.

Suſpicio, onis, ἡ ὑποψία, ας, Thuc. τὸ ὕποπτον, ου, id. ἡ ὑπόληψις, εως, Dem. ἡ ὑπόνοια, ας, id. ſuſpicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος, id. moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν, idem, falſam comminiſcor, ὑπόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω, id. removeo longiſſime a me, ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, Iſocr. in ſuſpicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ, Plut. εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, id. adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, Plut.

Suſpicioſe, ὑπόπτως, Dem.

Suſpicioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ταχύποπτος, ου, Plato, erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, Dem. in omnes, ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας, Ælian.

Suſpicor, ὑποπτεύω, aliquid, τὶ, Plato, nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηςοῦ, Epictet.

Suſpirioſus, a, um, ἀσθματικὸς, ἡ, ὸν, Galen.

Suſpirium, τὸ ἆσθμα, ατος, Galen. i. e. gemitus, ὁ ςεναγμὸς, οῦ, Plut. altum duco, μέγα ςενάζω, Dem.

Suſpiro, ςενάζω, Dem. ob aliquid, ςένω ἐπί τινι, id.

Suſque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, Laërt.

Suſtentaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ ςήριγμα.

Suſtentatio, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, Ariſtot. i. e. nutritio, ἡ τροφὴ, ῆς, id.

Suſtento, ἀνέχω, Ariſtot.

Suſtineo, ἀνέχω, cœlum & terram, οὐρανὸν ϗ γῆν, Pauſ. fortiter periculum, ἐῤῥωμένως ὑπομένω κίνδυνον, Dem. labores, πόνους, Iſocr. multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, Lucian.

Suſtollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνὴν, Demoſth.

Suſurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, Plut.

Suſurro, ψιθυρίζω, Plut.

Suſurro, onis, ὁ ψιθυριςὴς, οῦ, N. T. ὁ ψίθυρος, ου, Plut.

Suſurrus, ὁ ψίθυρος, ου, Soph. ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, Plut.

Sutilis, e, ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, Xen.

Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτεὺς, έως, Herodian. ὁ σκυτοτόμος, ου, Ælian.

Sutorius, ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, σκυτοτομικὸς, ἡ, ὸν, Plato.

Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ου.

Sutura, ἡ ῥαφὴ, ῆς, capitis, κεφαλῆς, Plato.

Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτοῦ, ῆς, οῦ, Dem. ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, id. regionem dicit ſuam eſſe, χώραν φησὶ ἑαυτοῦ εἶναι, id. me plurimi fecit inter amicos ſuos, ἐμὲ περὶ πλείςου ἐποιεῖτο τῶν αὑτοῦ φίλων, id. σφέτερος, έρα, ερον (quatenus quid plurium eſt) ad ſuos ſocios, πρὸς τοὺς σφετέρους συμμάχους, Thuc.

Sycophanta, ὁ συκοφάντης, ου, Dem.

Sycophantia, ἡ συκοφαντία, ας, Dem.

Sycophantor, συκοφαντέω, Dem.

Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς, Lucian. ſyllabas connecto, συλλαβίζω, id.

Syllogiſmus, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, Ariſtot.

Sylva, ὁ δρυμὸς, οῦ, Strabo, ἡ ὕλη, ης, Xen.

Sylvaticus, a, um, ὑλαῖος, αία, αῖον.

Sylveſco, ὑλομανέω, Epith. ξυλομανέω, Theophr.

Sylveſter ſ. Sylveſtris, e, ὄρειος, α, ον, Baſ.

Sylvoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δρυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ ὑλώδης, εος, Xen.

Sylvula, τὸ δρυμίδιον, ου.

Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς, Plato, ſymbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.

Symbolum, το σύμβολον, ου, Plut

Symmetria, ἡ συμμετρία, ας, Ariſtot.

Sympathia, ἡ συμπάθεια, ας, Galen.

Symphonia, ἡ συμφωνία, ας, Plato.

Synagoga, ἡ συναγωγὴ, ῆς, N. T.

Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, ῆς, Thuc.

Synodus, ἡ σύνοδος, ου, Iſocr.

Synopſis, ἡ σύνοψις. εως, Polyb.

Syrma, τὸ σύρμα, ατος, Poll.

T.

TAbanus, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος, Lucian. ὁ οἶςρος, ου, Ariſtot.

Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. ἀπομαραίνω, Plut. ἐκτήκω.

Tabella, τὸ πινάκιον, ου, Ariſtot. ἡ πινακὶς, ίδος, Athen. τὸ πινακίδιον, ου, N. T.

Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ου, Polyb. γραμματηφόρος, ου, Plut.

Tabeo, τήκομαι.

Taberna, τὸ οἴκημα, ατος, i. e. diverſorium, τὸ καπηλεῖον, ου, Syneſ. i. e. officina, τὸ ἐργαςήριον, ου, Plato, argentaria, τὸ ἀργυροπρατικὸν, οῦ, Harminop. libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον, ου, carnaria, τὸ κρεωπώλιον, ου, Plut.

Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, ῆς, Dem. erigo, σκηνάω, id.

Tabernarius, ὁ κάπηλος, ου, Lucian.

Tabes, ἡ φθίσις, εως, Gal. ἡ φθόη, ης, id. ὁ μαρασμος, οῦ, Aret. tabe laboro, φθισιάω. Ariſtot. laborans, ὁ φθισικὸς, οῦ, Plut.

Tabeſco, φθίνω, Plato, τήκομαι.

Tabidus, a, um, φθισικὸς, ἡ, ὸν, τακερὸς, ὰ, ὸν, Lucian. ὁ ϗ ἡ μαρασμώδης.

Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ου, Sext. Emp.

Tabula, ὁ πίναξ, ακος, Dem. τὸ γραμματεῖον, ου, idem, τὸ γραμματίδιον, ου, idem, cerata, ἡ μάλθη, ης, id. lata, ἡ πλὰξ, ακὸς, Lucian. calculatoria, τὸ ἀβάκιον, ου, Polyb. tabulæ novæ, ἀποκοπαὶ χρεῶν, Plut. expenſi, ἀπολογισμοὶ τῶν ἀναλωμάτων, tabulas conſcribo ſ. conficio, συγγράφω γραμματεῖον, Dem. reſigno ſ. aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω, id. corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον, id. adultero, γραμματεῖον μεταγράφω, id. in tabula ſcribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, id. γράφω ἐν πίνακι, id. ἐν μάλθῃ, id.

Tabularis, e, ὁ ϗ ἡ πλακώδης, εος, Ariſtot.

Tabularium, idem quod Tablinum.

Tabulatio, ἡ σανίδωσις, εως, ἡ πινάκωσις, εως, Plut.

Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ατος, ἡ πινάκωσις, εως, Plut.

Tabum, τὸ λύθρον, ου, Lucian.

Taceo, σιωπάω, Dem. Conf. Sileo.

Tacite, σιγῇ, Plato, σιωπηρῶς.

Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, Dem. Conf. Silentium.

Taciturnus, a, um, σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, Plut.

Tacitus, a, um, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, Dem.

Tactio, ἡ ἅψις, εως, Ariſtot.

Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς, Plato.

Tædet me, ἄχθομαι, alicujus rei, τινὸς, Plut. τινὶ, Ariſtoph. ἐπί τινι, Xen. ὑπέρ τινος, Plato, hoc facere, τοῦτο ποιῶν, Xen.

Tædioſus, a, um, ἀχθεινὸς, ἡ, ὸν, Xen.

Tædium, τὸ ἄχθος, εος, Xen. ἡ ἀηδία ας, Dem. Conf. Faſtidium.

Tænia, ἡ ταινία, ας. Plut.

Tæniola, τὸ ταινίδιον, ου, Poll.

Talaria, τὰ πέδιλα, ων.

Talaris, e, ὁ ϗ ἡ ποδήρης, εος. Heſych.

Talea, τὸ ξυλάριον.

Talentum, τὸ τάλαντον, ου, Dem. æquans, ταλανταῖος, αία, αῖον, Ariſtot.

Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, Lucian.

Talis, e, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura & virtute, ὢν τὴν φύσιν ϗ ἀρετὴν, Iſocr. qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος, οἷον σὺ, Iſocr. talem me præbebo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτὸν, οἷόνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, id. qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, Æſchin. τοῖος, ὁποῖός τις, id.

Taliter, τοιούτως, τοίως.

Talitrum, ὁ κόνδυλος, ου, Dem.

Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος, Gal. ὁ σπάλαξ, ακος, Cl. Al.

Talus, τὸ σφυρὸν, οῦ, Dioſc. ὁ ἀςράγαλος, ου, Xen. talis ludo, ἀςραγάλοις παίζω, Plut. ἀςραγαλίζω, Athen. talorum luſus, ἡ ἀςραγάλισις, εως, Ariſtot.

Tam, οὕτως, ingratus es, ἀχάριςος εἶ, Dem. tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν, Iſocr. tam de communibus, quam de ſuis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷν, λετᾶν, *id.* tam noxium eſt cervis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσοῦτον ἐστὶ κακὸν, ὅσον ϗ ἀνθρώποις, *Ælian.*

Tamdiu, τοσοῦτον ſunt, quamdiu, εἰσὶ ἐφ' ὅσον. *Ariſtot.* ſit in vinculis, dum ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐβίω, ὥστε, *Iſocr.*

Tamen, ὅμως, *Iſocr.* Conf. *Etſi.*

Tametſi, κἂν, *Dem.* Conf. *Etſi.*

Tandem, ὕστερον, *Dem.* ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς, *id.* τέλος, *Dion. Hal.* aliquando, ἤδη ποτὲ, *id.* ὀψέ ποτε, *id.* tamen, τέλος δ' οὖν, *id.* quid tandem? τὸ ποῖον δή; *Plato.*

Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καθάπτομαί τινος, *Plut.* θίγω τινὸς, *Plut* τὶ, *idem.*

Tantillus, a, um, σμικρὸς ὅσος, ne tantillum quidem, οὐδὲ γρῦ, *Dem.*

Tantiſper, μέχρι, eſt amicus, dum conſequatur, τοῦ τυχεῖν φίλος ἐστὶ, *Dem.* memores ſunt, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *idem.* Conf. *Donec.*

Tanto, τοσούτῳ, meliores, quanto honoratiores, βελτίους, ὅσῳπερ τὰς τιμὰς μείζους, *Iſocr.* magis imperiti, quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ, *Dem.*

Tantopere, οὕτω, *Dem.* τοσοῦτον, *id.*

Tantus, a, um, τηλικοῦτος, αὕτη, οῦτο, calamitas irruo, τηλικαύτῃ συμφορᾷ συμπέσω, *Iſocr.* tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραὶ, *Dem.* quantus, τοσοῦτος τὸ μέγεθος, ἴσος, *Iſocr.* τοσοῦτος, ὅσοσπερ, *idem,* τηλικοῦτος, ἡλίκος, *Demoſth.* τοσοῦτος, ὅσος, *idem,* talis tantuſque, τηλικοῦτος ϗ τοιοῦτος, *idem,* tantum abeſt, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχω ποιεῖν, *Iſocr.* ut ille contriſtetur, τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, *Ariſto*. ut accuſem, τοσοῦτον ἀφίστημι τοῦ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, *Lycurg.*

Tapes, ὁ τάπης, ητος, *Baſ.* ἡ τάπις, ιδος, *Lucian.* ἡ δάπις, ιδος, *Xen.*

Tarde, βραδέως, deliberare, βουλεύεσθαι, *Dem.* me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι, *idem,* alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον, οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπιασι, *Dem.*

Tardeſco, βραδυνόομαι.

Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος, *Dem.* ἡ βραδεῖα, ας, *id.* ingenii, ἡ βραδύνοια, ας, *Laërt.* ἡ δυσμάθεια, ας, *Plut.*

Tardo, βραδύνω, *Herodian.* ὀκνέω, *Dem.* μέλλω, *id.* δηθύνω.

Tardus, a, um, βραδὺς, εῖα, ὺ, *Plato,* ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ingenio, ὁ ϗ ἡ δυσμαθὴς, έος, *Plato.*

Tartarus, ὁ τάρταρος, ου, *Hom.* in Tartarum dejicio, ταρταρόω, *N. T.*

Taurinus, a, um, ταύρειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Taurio, ταυριάω. *Ariſtot.*

Taurus, ὁ ταῦρος, ου, *Ariſtot.*

Taxatio, ἡ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Taxator, ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ, *Polyb.*

Taxeus, a, um, σμιλάκινος, ινη, ινον.

Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ου, *Plut.* taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *id.*

Taxo, τιμάω, *Plut.* Conf. *Æſtimo,* i. e. *carpo,* καταμέμφομαι, LXX.

Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, *Dioſc.*

Tecte, κρύφα, *Plut.* Conf. *Clam, Occulte.*

Tector, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Heſych.*

Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.*

Tectum, τὸ δῶμα, ατος, *Herodian,* ἡ δόκωσις, εως, *Sext. Empir.* τὸ κατάστεγασμα, ατος, *Herodot.* τὸ στέγος, εος, *Xen.* ἡ στέγη, ης, *Plut.* domus, ὁ ὄροφος τοῦ οἰκήματος, *Thuc.*

Teda, ἡ δᾲς, δᾳδὸς, *Xen.* τὸ δᾳδίον.

Tedaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ δᾳδώδης, εος, *Theophr.*

Teges, ὁ φορμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ψίαθος.

Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Tegimen, Tegmen, ſ. Tegumentum, τὸ στέγασμα, ατος, *Æl.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος, *id.*

Tego, στεγάζω, LXX. σκεπάζω, *Dioſc.* domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις, *Dem.* i. e. abſcondo, κρύπτω, *Lyſ.*

Tegula, ὁ κέραμος, ου, *Philo,* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, *Dion. Hal.* ἡ πλίνθος.

Tegumentum, vide *Tegimen.*

Tela, ὁ ἱστὸς, οῦ, *Plut.* ἡ παρυφὴ, ῆς, *id.*

Tellus, ἡ γῆ, γῆς, *Ariſtot.* Conf. *Terra.*

Telonium, τὸ τελώνιον, ου, *N. T.*

Telum, τὸ βέλος, εος, *Xen.* τὸ ἀκόντιον, ου, *Dem.* extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιέομαι, *Heliod.* poſitus, ἔξω βελῶν ἐστὼς, *Lucian.*

Temerarie, προπετῶς, *Iſocr.*

Temerarius, a, um, τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *Demoſth.* ὁ ϗ ἡ ἄβουλος, προπετὴς, έος, *id.* & confidens ante facinus, θρασὺς ϗ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.*

Temere, φιλοκινδύνως, *Iſocr.* προπετῶς, *idem,* nec temere, nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἐμπλήκτως, οὐδὲ ταραχωδῶς συνέβαινε, *Iſocr.* nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γέγονε, *Dem.* accipere, εὐήθως λαμβάνειν, *idem.*

Temeritas, ἡ ἀβουλία, ας, *Iſocr.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* τὸ τόλμημα, ατος, *id.*

Temero, βεβηλόω, *Suid.* μιαίνω, *Lucian.*

Temetum, τὸ μέθυ, *Plut.*

Temno, καταφρονέω, *Dem.* aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινὸς, *id.* Conf. *Contemno.*

Temo, ὁ ῥυμὸς, οῦ, *Hom.* τὸ στήριγμα, ατος, *Lyſ.* τὸ ἑφόλκαιον.

Tempe, τὰ τέμπη, ῶν, *Æl.*

Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.* ἡ μίξις.

Temperans, ὁ ϗ ἡ σώφρων, ονος, & moderatus, ϗ μέτριος, *Dem.*

Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Iſocr.* & innocenter, ϗ καθαρῶς, *Dem.* & honeſte, ϗ καλῶς, *id.*

Temperantia, ἡ σωφροσύνη, ης, & juſtitia, ϗ δικαιοσύνη, *Dem.* ἡ ἐγκράτεια, ας, *id.* temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω, *id.* temperantia præditum eſſe, ἔχειν σωφροσύνην, *idem.*

Temperate, σωφόνως, *Iſocr.*

Temperatio, ſ. Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.*

Temperies, ἡ εὐκρασία, ας, *Plut.*

Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν πηγὴν οἴνῳ, *Plut.* e pluribus facultatibus, κεράννυμαι τι ἐκ πλείστων δυνάμεων, *Philo.* mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, *Herodian.*

Tempeſtas, ὁ χειμὼν, ῶνος, & labor, καὶ πόνος, *Dem.* tempeſtatem obſervare, φυλάττειν χειμῶνα, *idem,* ſuſtinere, χειμῶνα ὑπομένειν, *Dem.* conflictor cum tempeſtate, χρῆσθαι χειμῶνι, *Iſocr.* ſubire tempeſtatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνους πρὸς χειμῶνας, *Dem.*

Tempeſtive, εὐκαίρως, *Iſocr.* καιροῦ, *Dem.* ἐν καιρῷ, *id.* κατὰ καιρὸν, *id.* καιρίως, *Xen.*

Tempeſtivitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Philo.*

Tempeſtivus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔκαιρος, ου, *Herodian.* ὁ ϗ ἡ ἐπικαίριος, ου, *Xen.* ὡραῖος, αία, αῖον.

Tempeſtuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυσχείμερος, ου, *Æſch.*

Templum, τὸ ἱερὸν, οῦ, religioſiſſimum, ἁγιώτατον, *Iſocr.* ὁ νεὼς, ὼ, *Dem.* ſanctum & venerandum, σεμνός τε καὶ ἅγιος, *Æl.* ædifico, ſ. exſtruo, καθίστημι ἱερὸν, *Iſocr.* colloco, ἱδρύομαι νεὼν, *id.* orno, κοσμέω ἱερὸν, *Dem.* ingredior, εἴσειμι ἱερὸν, *idem,* violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἕδη θεῶν, *Iſocr.* non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερὸν, *Dem.* incendo, ἐμπίμπρημι νεὼν, *idem,* ſpolio & comburo, συλάω καὶ κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἕδη, *Iſocr.* inſtauro, ἱερὸν ἐπισκευάζω, *idem.*

Tempora, *pars capitis,* οἱ κρόταφοι, ων, *Dem.*

Temporalis, e, χρονικὸς, ὴ, ὸν, *Phil.*

Tempori, ἐν καιρῷ, *Dem.*

Tempus, ὁ χρόνος, ου, *Dem.* opportunum, ὁ καιρὸς, οῦ, *id.* longinquum, χρόνος μακρὸς, *Dem.* diuturnum, συχνὸς, *id.* infinitum, ἀόριστος, *id.* ſufficiens, ἱκανὸς, *idem,* exiguum, ὀλίγος, *id.* breve, βραχὺς, *id.* certum, τακτὸς, *id.* præfinitum, εἰρημένος, *Dem.* legitimum, καθήκων, *idem,* ſuperius, ὁ ἄνω, *id.* præteritum, παρελθὼν, *id.* antiquum, παλαιὸς, *id.* poſtremum, τελευταῖος, *id.* præſens, νυνὶ παρὼν, *id.* inſtans, ἐπιὼν, *id.* interjectum, ὁ μεταξὺ, *Dem.* poſterum, ὁ ἔπειτα, *idem,* futurum, μέλλων, *idem,* reliquum, λοιπὸς, *idem,* computo, χρόνον λογίζομαι, *Dem.* eligo, αἱρέομαι, *idem,* quæro, ζητέω, *id.* exſpecto, ἀναμένω, *idem,* do alicui, δίδωμί τινι, *id.* finio, ὁρίζω, *idem,* intercedere rebus, γίγνεσθαι πράγμασι, *idem,* eſſe poſt rem, εἶναι ἀπό τινος πράγματος, *idem,* tero, διατρίβω, *Dem.* conſumo, ἀναλίσκω, *idem,* præripere, παραιρεῖσθαι *id.* prætereo, παραβαίνω, *id.* finiri alicui, ἐξελθεῖν τινὶ, *idem,* deficere alicui, ἐπιλείπειν τινὰ, *idem,* tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, *Plut.* meo, ἐπ' ἐμοῦ, *Dem.* illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, *Iſocr.* κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, *Dem.* illo, quo, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτι, *id.* ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἷς, *Iſocr.* ſuperiori, ſ. præterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, *id.* ab illo, quo regnum nactus eſt, ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν, *id.* ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσουπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, *id.*

Temulenter, μεθύσως.

Temulentia, ἡ μέθη, ης, *Plato,* ἡ οἰνοφλυγία.

Temulentus, a, um, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ.

Tenacitas, *glutinoſa,* ἡ γλισχρότης, ητος, *Gal.* τὸ γλίσχρασμα, ατος, *Hipp.* i. e. *parſimonia,* ἡ φειδωλὴ, ῆς.

Tenaciter, γλίσχρως, vivo, ζάω, *Ariſtot.*

Tenax, γλισχρὸς, ὰ, ὸν, phlegma, φλέγμα, *Hippocr.* i. e. parcus, φειδωλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* propoſiti, ὁ ἰσχυρογνώμων.

Tendicula, τὸ παγίδιον, ου, ἡ παγὶς, ίδος, *Ariſtoph.* ἡ πάγη, ης, *Xen.* ἡ ποδάγρα, ας, *idem.*

Tendo, τείνω, aliquid per totum, τὶ διὰ παντὸς, *Plato,* recte Babilonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, *Lucian.* ſ. *pertineo,* ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετὴν, *Ariſtot.* manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς οὐρανὸν, *idem,* ſermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρὸν, *Plato,* uſque ad mare, κατατείνω ἄχρι τῆς θαλάσσης, *Philo.* arcum, ἐντείνομαι τόξον, *Xenoph.* inſidias alicui, ἐνεδρεύω τινὰ, *Plut.* res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τοῦτο, *Ariſtot.* εἰς τοῦτο, *Iſocr.*

Tenebræ, τὸ σκότος, εος, *Dem.* ἡ σκοτία, ας, *N. T.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr.* profundæ, σκότος ἀχανὲς, *Philo.* nocte & in tenebris fieri, σκότους ϗ νυκτὸς γίγνεσθαι, *Dem.* magnas tenebras objectas eſſe ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τισι, *id.* eſſe jam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη, *Dem.*

Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Tenebreſco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, *Demoſth.*

Tenebricoſitas, ἡ σκοτία, ας.

Tenebricoſus, a, um, idem quod *Tenebroſus.*

Tenebrio, ὁ σκοτίας, ου.

Tenebroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, εος, *Plut.* σκοταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Tenellus, a, um, ἁπαλώτερος, έρα, ερον, *Dioſc.*

Teneo, ἔχω, urbem, πόλιν, *Dem.* imperium, κατέχω ἀρχὴν, *Iſocr* regionem, κτάομαι χώραν, *id.* artem, γιγνώσκω τέχνην, *Plut.* riſum, συνέχω γέλωτα, *Ariſtot.* teneor lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμου, *Dion. Hal.*

Tener, a, um, ἁπαλὸς, ὴ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* pes, ποῦς, *Hom.* *ut fructus,* ὁ ϗ ἡ τεράμων, ονος, *Theophr.*

Tenere, ἁπαλῶς.

Tenereſco, ἁπαλύνομαι.

Teneritas, ſ. Teneritudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Plut.* leguminum coctorum, ἡ τεραμνότης, ητος, *Theophr.*

Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.

Tentamen, ſ. Tentatio, ὁ ϖειρασμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ ϖείρασις, εως, *Thuc.* ἡ ϖεῖρα, ας, *Greg.*

Tentator, ὁ ϖειραστὴς, οῦ.

Tento, ϖειράζω, aliquem, an ſit, τινὰ, εἰ ἐστι, *N. T.* aliquem ad malum, τινὰ, *ibid.* aliquem, *de ſtupro,* ϖειράω τινὰ, *Plin.* aliquid, ϖεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Plato,* ἐπὶ τινος, *Iſocr.*

Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον, *Theophyl.*

Tentorium, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ σκήνωμα, ατος, *id.* figo, ſ. erigo, σκηνόω, *Dion. Hal.* σκηνὴν πήγνυμι, *Plato.* ἵστημι, *Xen.* in tentoriis vivo, ἐπαυλίζομαι, *Dion. Hal.*

Tenuiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόψιλος, ου.

Tenuis, e, ψιλὸς, ὴ, ὸν, *Dem. Phal.* λεπτὸς, ὴ, ὸν, ſpes, ἐλπὶς, *Ariſtid.* i. e. *pauper,* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, *Dem.*

Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, i. e. *egeſtas,* ἡ ἀπορία, ας, *Dem.*

Tenuiter, λεπτῶς, i. e. *egene,* ἀπόρως, *Dem.* ψιλῶς.

Tenuo, λεπτύνω, *Athen.*

Tenus, ἄχρι, *ſequente Conſona,* ἄχρις, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* verbis tenus, ἄχρι λόγου, *Plut.*

Tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τὶ, *Athen.* θερμαίνω.

Tepefio, ſ. Tepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*

Tepeo, χλιαίνομαι, *Philo.* ἀλεάζω, *Ariſtot.* ἀλεαίνω, *id.*

Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.

Tepido, χλιαίνω, *Athen.*

Tepidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Galen.* ἀλεεινὸς, ὴ, ὸν, regio, χώρα, *Herodot.*

Tepor, ἡ ἀλέα, ας, *Hippocr.*

Ter, τρὶς, *Dem.* ἐπιτρὶς, *Dioſc.*

Tercenti, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, *Herodot.*

Terebinthinus, a, um, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Terebinthus, ἡ τερέβινθος, ου, *Theophr.*

Terebra, τὸ τρύπανον, ου, *Athen.* τὸ τέρετρον.

Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.

Terebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* τορέω.

Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος, *Theophr.*

Teres, στρογγύλος, ύλη, ύλον, *Theophr.*

Tergeo, σμήχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὀμόργνυμι.

Tergiverſatio, ἡ στροφὴ, ῆς, *Ariſtoph.* i. e. *timor,* ὁ ὄκνος, ου, *Dem.* i. e. excuſatio, ἡ πρόφασις, εως, *id.*

Tergiverſor, νωτίζω, *Poll.* i. e. *nolo,* ἀναδύομαι, *Dem.*

Tergo, idem quod *Tergeo.*

Tergum ὁ νῶτος, ου, *plur.* τὰ νῶτα, ων, *Xen.* verto, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, *Lucian.* a tergo, κατόπισθεν, *Plato,* ἐξόπισθεν, *Plut.* Confer *Deorſum.*

Tergus, τὸ δέρμα, ατος, τὸ σκῦτος, εος, *Plato.*

Termes, τὸ θάλλος ἔγκαρπον.

Terminatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* vocis, ἡ κατάληξις, εως.

Termino, ὁρίζω, *Ariſtot.* Conf. *Finio.*

Terminus, ὁ ὅρος, ου, *Dem.* τὸ ὅριον, ου, *Xen.* malorum, πόνων λῆξις, *Plato.* Conf. *Finis,* item *Limes.*

Ternarius, ſc. numerus, ſ. Ternio, ἡ τριὰς, άδος.

Terni, æ, a, ὁ καὶ ἡ συντρεῖς, ῶν, *Lucian.*

Tero, τρίβω, aliquid manu, τὶ χειρὶ, *Dioſc.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Xen.*

Terra, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* habitabilis, ſ. Orbis terrarum, ἡ οἰκουμένη, ης, *id.* ἡ περίοδος τῆς γῆς, *id.* ἅπασα γῆ καὶ θάλασσα, *id.*

Terræmotus, ὁ σεισμὸς, οῦ, *Herodian.* τῆς γῆς, *idem.*

Terrefacio, φοβερίζω, LXX.

Terrenus, a, um, ſ. Terreſtris, e, ὁ καὶ ἡ γεώδης, εος, *Plato,* ὁ καὶ ἡ ἐπιχθόνιος, ἐπίγειος.

Terreo, φοβέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ *Iſocr.* ταράττω τινὰ, *Dem.* καταπλήσσω τινὰ, *id.*

Terreſtris, vide *Terrenus.*

Terribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Demoſth.* δεινὸς, ὴ, όν,

Terrebiliter, φοβερῶς.

Terriculum, τὸ φόβητρον, ου, *N. T.*

Terrifico, φοβέω, *Dem.*

Terrificus, a, um, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δειματώδης.

Terrigena, ὁ καὶ ἡ γηγενὴς, έος, LXX.

Territo, ταράσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*

Territorium, τὸ χωρίον, ου, *Xen.*

Terror, ὁ φόβος, ου, *Dem.* Conf. *Metus.*

Tertianus, a, um, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Dioſc.*

Tertio, τριστεύω, LXX. τρισσόω, *id.*

Tertio, *Adv.* τρίτον, τρίτως, τὸ τρίτον, *Demoſth.*

Tertius, a, um, τρίτος, η, ον, *Plato.*

Teſſera, ſ. Teſſerula, ὁ κυβίσκος, ου, pavimenti, ὁ ἀβακίσκος, ου, *Athen.*

Teſſera, ὁ κύβος, ου, militaris, τὸ σύνθημα, ατος, *Herodian.* τὸ σύμβολον, ludo teſſeris, κυβεύω, *Plut.*

Teſta, ὁ κέραμος, ου, *Plut.* τὸ ὄστρακον, ου, *idem.*

Teſtaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀστρακώδης, εος, *Dioſc.* ὀστράκινος, ίνη, ινον, vas, σκεῦος, *N. T.*

Teſtamentum ἡ διαθήκη, ης, *Dem.* inofficioſum ſ. non recte factum, οὐ καλῶς ſ. ὀρθῶς ἔχουσα, *idem,* commentatitium, κατεσκευασμένη, *idem,* falſum, ψευδὴς, *idem,* facio, διαθήκην ποιέομαι, *idem,* condo διατίθεμαι, *idem,* ſcribo, conſcribo, γράφω, *idem,* fieri, γίγνεσθαι, *idem,* obſigno, σημαίνομαι, *idem,* relinquo, καταλείπω, *idem,* adſervo, τηρέω, *idem,* profero, ἀποφαίνω, *idem,* aperio, ἀνοίγω, *idem,* ratum eſſe, κυρίαν εἶναι, *idem,* irritum eſſe, ἄκυρον εἶναι, *idem,* ratum habeo, διαθήκῃ ἐμμένω, *Dem.*

Teſtatio, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem*

Teſtator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.* ὁ διατιθέμενος, ου, *id.*

Teſteus, a, um, idem quod *Teſtaceus.*

Teſticulus, ὁ ὄρχις, τὸ ὀρχίδιον.

Teſtificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *Dem.*

Teſtificor, διαμαρτυρέω, falſum, ψευδῆ, *Dem.* palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω, *id.*

Teſtimonium, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.* ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *idem,* magnum & illuſtre, μεγάλη καὶ περιφανὴς, *idem,* amplum, εὐμεγέθης, *idem,* firmiſſimum, ἰσχυροτάτη, *id.* exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω παρά τινος, *Dem.* profero alicujus rei, ἐμβάλλομαι τινος, *idem,* dicere, μαρτυρεῖν, *idem.*

Teſtis, ὁ μάρτυς, υρος, *Dem.* ὁ μαρτυρῶν, οῦντος, *idem* teſtes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι, *Dem.* aliquos facere, ποιεῖν τινὰς τινος, *idem,* vocare, citare, καλεῖν τινάς τινος *idem,* multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλοὺς, *idem,* deſignare, ἀποδεικνύναι, *id.* adduco, παράγω, *id.* eſſe, εἶναι, *id* ὑπάρχειν, *idem,* habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους, *id.*

Teſtudineus, a, um, χελώνιος, ία, ιον.

Teſtudo, *animal,* ἡ χελώνη, ης, *Ariſtot.* *inſtrumentum muſicum,* ἡ χέλυς, υος, *Arat.* i. e. *camera,* ἡ ἀψὶς, ῖδος, *Diod. Sic.* ἡ καμάρα, ας, *id.*

Teſtula, τὸ ὀστράκιον, ου.

Teter, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*

Tetricus, a, um, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀμειδητος, ου *Philo.*

Texo, ὑφαίνω, ἱστουργέω, *Athen.*

Textilis, e, ὑφαντὸς, ὴ, ὸν, *Hom.*

Textor, ὁ ὑφάντης, ου, *Ariſtot.* ὁ πλεκτεύς.

Textorius, a, um, ὑφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, *Ælian.*

Textrinum, τὸ ἱστουργεῖον, ου.

Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.

Textura, ἡ ὕφασις, εως, *Poll.* ἡ ὑφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἱστουργία, ας, *Theophr.*

Thalamus, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*

Theatralis, e, θεατρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Theatridium, τὸ θεατρίδιον, ου, *Vitruv.*

Theatrum, τὸ θέατρον, ου, *Dem.* in theatrum produco, θεατρίζω, *N. T.*

Theca, ἡ θήκη, ης, *Xen.*

Thema, τὸ θέμα, ατος *Plut.*

Theologia, ἡ θεολογία, ας, *Plato.*

Theologice, θεολογικῶς.

Theologicus, a, um, θεολογικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Theologus, ὁ θεολόγος, ου, *Plato.*

Theorema, τὸ θεώρημα, ατος, *Euclid.*

Theoreticus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Thermæ, αἱ θερμαὶ, ῶν, *Plut.* θερμαὶ πηγαὶ, *Diod. Sic.*

Theſaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, LXX.

Theſaurus, ὁ θησαυρὸς, οῦ, *Ariſtot.* theſaurum colligo, θησαυρίζω, *Herodian.* in theſauro recondo, θησαυρίζομαι, *Philo.*

Theſis, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.*

Thorax, ἡ θώραξ, ακος, *Ariſtot.*

Thronus, ὁ θρόνος, ου, *N. T.*

Thureus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιβανώδης, εος.

Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, ου, *Philo.*

Thus, ὁ λίβανος, ου, *Theophr.*

Thymus, ὁ θύμος, ου, *Dioſc.*

Thyrſus, ὁ θύρσος, ου, *Plut.*

Tiara, ἡ τιάρα, ας, *Herodot.*

Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. i. e. *fiſtula,* ὁ αὐλὸς, οῦ, *Cl. Alex.*

Tibiale, ἡ κνημὶς, ῖδος, *Athen.*

Tibialis, e, αὐλικὸς, ὴ, ὸν, αὐλητικὸς, ὴ, ὸν, arundo, κάλαμος, *Theophr.*

Tibicen, ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ αὐλῳδὸς, οῦ, *Athen.* ὁ χοραύλης.

Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ίδος, *Lucian.*

Tigillum, τὸ δοκίδιον, ου.

Tignum, ἡ δοκὸς, οῦ, *Ariſtoph.* tranſverſarium, ἡ διαδοκὶς, ίδος, *Heſych.*

Tigrinus, a, um, τίγρινος, ίνη, ινον.

Tigris, ἡ τίγρις, ιδος. *Ælian.*

Tilia, ἡ φιλύρα, ας, *Herodian.*

Tiliaceus, a, um, φιλύρινος, ίνη, ινον, *Ælian.*

Timeo, φοβέομαι, *Dem.* Deum, εὐλαβέομαι Θεὸν, LXX. Conf. *Metuo.*

Timide, [illegible], *Dem.*

Timiditas, ἡ δειλία, ας, *Dem.* ἡ ἀτολμία, ας, *idem.*

Timidus, a, um, δειλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ου, *id.*

Timor, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, εος, *id.* Conf. *Metus.*

Tinctilis, e, βαπτικὸς, ὴ, όν.

Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, *Plato.*

Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ χρῶσις.

Tinea, ὁ σὴς, σητὸς, *Theophr.*

Tineoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σητόβρωτος, ου, *N. T.*

Tineola, τὸ ἑλμίνθιον, ου, *Hippocr.*

Tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, *Dioſc.* χρωΐζω, *Ariſtot.* χρώζω, *id.*

Tinnio, κωδωνίζω, *Athen.* βομβέω.

Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, οῦ, æris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων, *Plut.*

Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* ἡ πλαταγὴ, ῆς, *Diod. Sic.* τὸ κρόταλον, tintinnabulum pulſo, κωδωνίζω. *Athen.*

Titillatio, ἡ γαργαλισμὸς, οῦ, *Plato,* ὁ γάργαλος, ου, *Lucian.*

Titillo, γαργαλίζω, *Ceb. Theb.* ὑποκνίζω.

Titio, ὁ δαλὸς, οῦ, LXX.

Titubanter, ἀσυστάτως, παραφόρως, θολερῶς.

Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως, oris, ſ. linguæ, ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.*

Titubatio, ἡ δόνησις, εως.

Titubo, ὑποσκελίζομαι, *Plut.* παραφέρομαι, *Ariſtot.* in ſermone, σφάλλομαι, *Plut.* πλανάομαι ἐν λόγῳ, *Herodot.*

Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*

Toga, ἡ τήβεννος, ου, *Dion. Hal.* ἡ τηβέννη, ης, *Plut.* candidata, λαμπρὰ, *Polyb.* pura, ἱμάτιον ἀπόρφυρον, *Plut.* togam virilem ſumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, *Dem.*

Togatus, a, um, ὁ καὶ ἡ τηβεννοφόρος, ου.

Tolerabilis, e, ἀνασχετὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* φορητὸς, ὴ, ὸν, *Chryſ.* ἀνεκτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὑπομενετέος, έα, έον, *Iſocr.* τλητὸς, ὴ, όν.

Tolerabiliter, ἀνεκτῶς, Iſocr.

Toleranter, φιλοπόνως, Iſocr. καρτερικῶς, Chryſ.

Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, N. T. ἡ ἀνάσχεσις, εως, Plut. τὸ καρτερικὸν, οῦ, Dion. Hal. ἡ καρτερία, ας, Dem. ἡ τλῆσις.

Tolero, καρτερέω, Iſocr. ὑπομένω, Dem. ἀνέχομαί τι, id. Conf. Patior.

Tolleno, ὁ κήλων, ωνος.

Tollo, αἴρω, manus, χεῖρας, Ariſtoph. vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, Plut. vocem, ἐπαίρω φωνὴν, Dem. menſam, αἴρω τράπεζαν, Bud. aliquid e medio, ἀναιρῶ τι ἐκ μέσου, Dem. i. e. educare, infantem, ἀναλέγω, Plut. in crucem, ἀνασκολοπίζω, Philo. puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα, Iſocr.

Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, Athen.

Tomentum, τὸ γνάφαλον, ου, Lucian.

Tomex, ἡ τομικὴ, ῆς.

Tomus, ὁ τόμος, ου, Laërt.

Tondeo, κείρω, comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον, Herodian. ad cutem, ξυρέω ἐν χρῷ, Lucian.

Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς, Ariſtot. τὸ βρόντημα, ατος, Æſchyl.

Tono, βροντάω.

Tonſillæ, τὰ παρίσθμια, ων, Ruff. αἱ ἀντιάδες.

Tonſor, ὁ κουρεὺς, έως, Plut. ὁ κορσεύς.

Tonſorius, a, um, κουρικὸς, ή, όν, Polyb.

Tonſtrina, τὸ κουρεῖον.

Tonſtrix, ἡ κουρεύτρια, ας, Plato.

Tonſura, ἡ κουρὰ, ᾶς, Plato, ἡ πέξις.

Tonus, ὁ τόνος, ου. Quinctil.

Toral, τὸ περίκλινον, ου.

Torcular, ὁ ληνὸς, οῦ, LXX. τὸ σταφυλοβολεῖον, ου, Iſæus.

Tormentum, ἡ βάσανος, ου, Iſocr. τὸ βασανιστήριον, Themiſt. ἡ στρέβλη, ης, Philo. bellicum, πετροπομπὴ, ῆς, tormentis coactum confiteri, στρεβλούμενον ἐξειπεῖν, Lucian. ſubjicio aliquem, παραδίδωμι τινὰ εἰς βάσανον, Dem. fortiter tolerare, & pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, Ælian.

Tormina, οἱ στρόφοι, ων, Dioſc. ἡ δυσεντερία, torminibus laboro, στροφάομαι, idem.

Torminoſus, a, um, στροφούμενος, ένη, ενον, Dioſc.

Tornator, ὁ τορνευτὴς, οῦ, Plut.

Tornatura, ἡ τόρνευσις, εως, Plato, ἡ τορεία, ας, id.

Torno, τορεύω, τορνεύω Theophr.

Tornus, ὁ τορνὸς, οῦ, Theogn.

Toroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, Gal.

Torpedo, piſcis, ἡ νάρκη, ης, Plato.

Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, Hippocr.

Torpeo, ναρκάω, Ariſtot. ἀποκνέω, Dem.

Torpeſco, ναρκάω, Al. Aphr.

Torpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρκώδης, εος.

Torpor, ἡ νάρκη, ης, Chryſ. ἡ νάρκωσις, εως, Hippocr. ἡ νάρκησις, εως, Gal.

Torquatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στρεπτοφόρος, ου, Suid.

Torqueo, στρέφω, aliquid, τὶ, Dem. γυρόω τι, i. e. exanimo torquendo, βασανίζω, aliquem, τινὰ, Plut. στρεβλόω τινὰ, Dion. Hal.

Torquis, τὸ περιτραχήλιον, ου, Plut. ὁ στρεπτὸς, οῦ, Ælian. τὸ στρόφιον, ου, Herodot.

Torrefacio, φρύγω, Lucian.

Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, οῦ, Heſych.

Torrens, ὁ χείμαρρος, ου, Lucian. ὁ χειμάρρους, ου, LXX. ἡ χαράδρα.

Torreo, φρύγω, Lucian. φρύγομαι, Athen. καυματίζω, N. T.

Torridus, a, um, καπυρὸς, ά, όν, Dioſc.

Torris, ὁ δαλὸς, οῦ, Athen.

Torſio, ἡ στρέψις, εως.

Torte, ἐστραμμένως.

Tortilis, ὁ στρεπτὸς, ή, όν, Eurip.

Tortor, ὁ βασανιστὴς, οῦ, Dem. ὁ δημόκοινος.

Tortuoſus, a, um, στρεβλὸς, ή, όν, Ariſtot. ὁ καὶ ἡ ἑλικοειδής.

Torve, ταυρικὸν, video, βλέπω, Ariſtoph. τιτανικὸν βλέπω, Lucian.

Torvitas, ἡ ὑποδρασία, ας, τὸ βλοσυρὸν, οῦ.

Torus, ἡ στιβὰς, άδος, genialis, ἡ παστὰς, άδος, παστήλιος, Chryſ.

Torvus, a, um, βλοσυρὸς, ά, όν, ἀγριωπὸς, ή, όν, Plut. ὁ καὶ ἡ δεινωπός.

Tot, τοσοῦτοι, αῦται, αῦτα, & tanta perfeci, καὶ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι, Iſocr. obſides, quot coloni, τοσοῦτοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι, Dem. quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, Iſocr. τοσοῦτοι, ὅσοι, id. τοσοῦτοι, ὁπόσοι, id.

Totidem, ἴσοι, αι, α, Xen. ἴσοι τὸν ἀριθμὸν, Ariſtot. ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, id. ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος, Dem.

Toties, τοσαυτάκις, Joſeph.

Totus, a, um, ὅλος, η, ον, Dem. in aliqua re, ἐν τινὶ, Ariſtot. πᾶς ἔν τινι, Dion. Hal.

Toxicum, τὸ τοξικὸν, οῦ, Dioſc.

Trabalis, e, ὁ καὶ ἡ δοκώδης, εος.

Trabea, ἡ ἀλουργὶς, ίδος, Plut.

Trabeatus, a, um, ἀλουργίδα ἀμπεχόμενος.

Trabs, ἡ δοκὸς, οῦ, Diod. Sic.

Tractabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμεταχείριστος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ εὐπειθής.

Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, Dion. Hal.

Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.

Tractim, ἐπισεσυρμένως.

Tracto, χειρίζω, Polyb. ψηλαφάω, argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπόθεσιν τινι, Dem. negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, id. aliquem contumelioſe, ὑβριστικῶς χράομαι τινι, Dem. duriter, αἰκίζομαι τινι, Iſocr.

Traditio, ἡ παράδοσις, εως, Thuc.

Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινὰ τινι, Herodot. oblivioni, λήθῃ, Lucian. literis, γραφῇ, Gregor. me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι, Dem. in diſciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥσπερ μαθητὴν, idem, hoſtienſes in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, Greg. poſteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, Syneſ. tradunt hiſtorici, ἱστοροῦσι, Plut. ut ab iis traditum eſt, κατ' ἐκείνους, Philo. fama traditur, λόγος διαδίδοται, Iſocr.

Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, Xen. exercitum στρατιὰν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, Herodian. in aliam linguam, μεταφράζω, Plut. aliquem, διαβάλλω τινὰ, Plut. Conf. Obtrecto.

Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, Ariſtot. Conf. Interpretatio, item Obtrectatio.

Tradux, ὁ καὶ ἡ ὑπόρριζος, ου.

Tragice, τραγικῶς, Greg. exaggero, ἐκτραγῳδέω, Naz. decanto, τραγῳδέω, Demoſth.

Tragicus, a, um, τραγικὸς, ή, όν, Lucian.

Tragœdiæ, ἡ τραγῳδία, ας, Plato.

Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, οῦ, Athen.

Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου, Xen.

Traha, τὸ ἕλκηθρον, ου, Theophr.

Traho, ἕλκω, naſo aliquem, τινὰ ῥινὸς, Lucian. currum, ἄγω ἅρμα, Herodian. ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, id. aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, id.

Trajectio, ἡ διάβασις, εως, Dem. ἡ πόρθευσις.

Trajectus, ὁ πορθμὸς, οῦ, Eur. τὸ δίαρμα, ατος, Polyb.

Trajicio, διαβάλλω, in inſulam, εἰς νῆσον, Herodot. alicunde in continentem oppoſitam, ἔκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, Thuc. lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιὸν, Dioſc. mare, διαπερόω τὸ πέλαγος, Iſocr. culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινὶ, id.

Traluceo, διαφαίνομαι, Ariſtot.

Trama, ἡ κρόκη, ης, Plato.

Trames, ἡ τρίβος, ου, Xen. ὁ στίβος.

Trano, διανήχομαι, Dion. Hal.

Tranquille, ἀθορύβως, Diod. Sic. ἀταράκτως, Plut.

Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, Juſt. Mart. ἡ γαλήνη, ης, Phil. animi, ἡ εὐθυμία, ας, Plut. ἡ εὐδία παθῶν, Phil.

Tranquillo, γαληνόω, Plut.

Tranquillus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυμος, ου, Plut. ὁ καὶ ἡ ἀκύμαντος, ου, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ου, Diod. Sicul. ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, ου, Plutarch. animo, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, id. ſum, γαληνίζω, id. animo, εὐθυμία, id. Conf. Quietus.

Trans, πέρα, ſequente Conſona, πέραν, ſequente Vocali vel Diphthongo, mare, πέρα θαλάσσης, Thuc. Conf. Ultra.

Tranſactio, ἡ διάλυσις, εως, vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου, Baſ.

Tranſcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τοῦ πύργου, Herodot. ὑπερέχω.

Tranſcribo, μεταγράφω, aliquid, τὶ, Thuc. aliquid in aliquem, τὶ εἴς τινα, Pauſ.

Tranſcurro, μετατρέχω.

Tranſcurſus, ἡ παραδρομὴ, ῆς, Baſ.

Tranſenna, ἡ σπλὶξ, γὸς, Plut. ἡ κιγκλὶς, ίδος, Chryſ.

Tranſeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, Dem. ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, Iſocr. urbem, διοδεύω πόλιν, N. T. ſaltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα, Xen.

Transfero, μετάγω, N. T. aliquid, μετακομίζω τι, Herodian. in aliam linguam, ἑρμηνεύω, Xen. ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, Plut.

Transfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινά τινι, Dioſc. διελαύνω.

Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, Philo.

Tranſfiguro, μεταμορφόω, Philo.

Transfodio, διαπείρω, Dioſc.

Transformo, μεταμορφόω, Philo.

Transfreto, διαπορθμεύω, Plut.

Transfuga, ὁ αὐτόμολος, ου, Iſocr.

Transfugio, αὐτομολέω, Thuc. ad aliquem, εἴς τινα, Lucian. ad hoſtes, πρὸς τοὺς πολεμίους, Diod. Sic.

Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας, Thuc.

Transfundo, μεταχέω.

Transgredior, μεταβαίνω, Ariſtot. legem, παραβαίνω νόμον, N. T. ὑπερέχω.

Tranſgreſſio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, N. T. διάβασις, εως, Xen.

Tranſigo, διαπράττω, aliquid, τὶ, Dem. καταπράττω τι, Xen. cum aliquo, διομολογοῦμαι, Dion. Hal. vitam, διεξάγω τὸν βίον, Syneſ.

Tranſilio, ὑπερβαίνω, aliquid de induſtria, τὶ ἑκὼν, Dem. διαπηδάω τι, Xen. legem, ὑπερπηδάω νόμον, Æſchin.

Tranſitio, ſ. Tranſitus, ἡ διάβασις, εως, Xen. ἡ διέξοδος, ου, Dion. Hal. ἡ δίοδος, ου, Æſchin.

Tranſlatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc. ἡ μεταφορά, ἡ μετάθεσις.

Tranſlatitius, μεταστατικὸς, ή, όν.

Tranſmarinus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαπόντιος, ου, Dion. Hal.

Tranſmigratio, ἡ μετανάστασις, εως, Dion. Hal.

Tranſmigro, μετοικέω, Dem. μετανίσταμαι, Philo.

Tranſmiſſio, ἡ διαπομπὴ, ῆς, Appian. ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.

Tranſmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τινι, Thuc. aliquid, negligendo, παραπέμπω τι, Dem. i. e. tranſeo, διαβαίνω τι, idem.

Tranſmoveo, μετακινέω, Them.

Tranſmutatio, ἡ μετάλλαξις, εως, Xen. ἡ μετάστασις.

Tranſmuto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, Thuc. μεταβάλλω τι, Ariſtot.

Tranſnomino, μετονομάζω, Philo.

Tranſpono, μετατίθημι, Plut. μετάγω.

Tranſportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.

Tranſporto, μετακομίζω, ſtatuam in aulam, τὸ ἄγαλμα, εἰς αὐλὴν, Herodian. aliquid in inſulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, Thuc. aliquos, διαβιβάζω τινὰς, Iſocr. liberos & uxores, ex agris, μετακομίζω παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, Dem.

Tranſtra, τὰ ζυγὰ, ῶν, Hom. τὰ σέλματα.

Tranſvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, Thuc.

Tranſveho, idem quod Tranſporto.

Tranſverſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκδιάστροφος, ου, Nyſſ. ὁ καὶ ἡ παρεγκάρσιος, ου, Aret. πλάγιος, ία, ιον.

Tranſulto, idem quod *Tranſilio.*
Tranſumo, μεταλαμβάνω, *Plut.*
Tranſvolo, μεταπέτομαι, *Lucian.*
Treceni, æ, a, ſ. *Trecenti, æ, a,* τριακόσιοι, αι, α, *Plut.*
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
Tremebundus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρομώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος, *Lucian.*
Tremefacio, ἐκπλήττω, *Dem.*
Tremefactus, ὁ καὶ ἡ ἔντρομος.
Tremendus, φοβερὸς, ρὰ, ρόν.
Tremiſcò, ſ. Tremo, τρέμω, *Dem.* τρέω, *Plut.* τρομέω.
Tremor, ὁ τρόμος, ου, *Plut.* ὁ σεισμός.
Tremulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρομώδης, εος, *Plut.* τρομερὸς, ρὰ, ρόν.
Trepidanter, ἀποδεδειλιακότως.
Trepidatio, ὁ τρόμος, ου, *Plut.*
Trepido, τρέω, *Plut.*
Trepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίφοβος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος, *Iſocr.*
Tres, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, *Dem.*
Triangularis, e, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου, *Euclid.*
Triangulus, τὸ τρίγωνον, ου, *Euclid.*
Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ἐπιτεταγμένοι, ων.
Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, ης, *N. T.* ἡ θλίψις, εως, *idem.*
Tribulis, ὁ φυλέτης, ου, *Dem.* ὁ συμφυλέτης, ου, *Iſocr.*
Tribulo, θλίβω, LXX.
Tribulus, ὁ τρίβολος, ου, *N. T.*
Tribunal, τὸ βῆμα, ατος, *Dem.* τὸ δικαστήριον, ου, *Plut.*
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, *Plut.* militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, *Dion. Hal.*
Tribunitius, a, um, δημαρχικὸς, ὴ, ὸν, *Xiphil.* poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία, *Dion. Hal.*
Tribunus, ὁ τριττύαρχος, ου, *Dion. Hal.* plebis, ὁ φύλαρχος, ου, *Dem.* ὁ δήμαρχος, ου, *Plut.* legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος, militaris, ὁ χιλιάρχης, ου, *id.*
Tribuo, νέμω, *Herodian.* alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι, *Dem.* cauſſam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημι τινι, *Iſocr.* honorem, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, *id.* ſuum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσῆκον ἑκάστῳ, *Plato,* ἀπονέμω ἑκάστῳ τὸ πρέπον, *Ariſtot.* Conf. *Do, Largior.*
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ φρατρία, ας, *id.*
Tributarius, a, um, ὁ καὶ ἡ συντελὴς, έος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, έος, *Dion. Hal.*
Tributim, κατὰ φυλάς.
Tributum, ὁ φόρος, ου, *Dem.* ἡ φορὰ ᾶς, *id.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ προεισφορὰ, ᾶς, *id.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Iſocr.* pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων, *id.* σύνταξις χρημάτων, *Dem.* & decimæ, τὸ τέλος, καὶ δεκάτη, *id.* ordinare, φόρους τάττειν, *Iſocr.* indico alicui, παρασκευάζω σύνταξιν τινι, *Dem.* impono alicui, προστάττω εἰσφοράν τινι, *Iſocr.* exigo, πράττω φόρους, *idem,* εἰσπράττω φορὰν, *idem,* confero, ποιέομαι εἰσφοράν, *id.* pendo, φέρω φόρον, *idem,* δίδωμι, τὴν σύνταξιν, *Dem.* τίθημι εἰσφορὰν, *id.* levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, *Iſocr.* tributi exactio, ἡ τελωνία, *Dem.* collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγος, ου, *Dem.* ὁ φορολόγος, LXX.
Tricæ, τὰ τριχοπλέγματα, ων.
Tricæni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plato.*
Tricenteni, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, *Herodot.*
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ καὶ ἡ τρικέφαλος, ου, *Suid.*
Triceſimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Tricies, τριακοντάκις, *Plut.*
Triclinium, το τρικλίνιον, ου, *Athen.*
Tridens, ἡ τρίαινα, ης, *Cl. Al.*
Triduum, τὸ τριήμερον, ου, *Ariſtot.* ἡ τριημερία, ας, LXX.
Triduanus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ου, *Gregor.*
Triennis, e, ὁ καὶ ἡ τριετὴς, έος, *Amm.*
Triennium, ὁ τριετὴς χρόνος, *Herodot.*
Triens, τὸ τριτημόριον, ου, *Ariſtot.*
Trifariam, τρίχα, *Herodot.*
Trigæ, ὁ τρίιππος, ου.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.
Trigeſimus, a, um, τριακοστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plut.*
Trigla, ἡ τρίγλα, ης, *Ariſtot.*
Trigonalis, e, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου, *Eucl.*
Trimatus, ἡ τριετία, ας.
Trimeſtris, e, ὁ καὶ ἡ τρίμηνος, ου.
Trimulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριετὴς, έος, *Naz.*
Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.
Trinus, a, um, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, *Ariſtot.* τρισσὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Tripartito, τριμερῶς.
Tripartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριμερὴς, έος.
Tripedalis, e, τριπόδης, εος, *Xen.*
Tripes, ὁ καὶ ἡ τρίπους, οδος, *Ariſtoph.*
Triplex, τρισσὸς, ὸν, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *Ariſtot.*
Tripliciter, τρισσῶς, *Dion. Hal.*
Triplico, τρισσόω, *Greg.*
Triplus, a, um, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *Ariſtot.*
Tripudio, χορεύω, *Iſocr.* ὀρχέομαι, *Dem.*
Tripudium, ὁ κορδακισμὸς, οῦ, *Dem.*
Tripus, ὁ τρίπους, οδος.
Triquetrus, a, um. ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου, *Eucl.*
Triremis, ἡ τριήρης, εος, *Dem.*
Triſtis, e, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, *id.* ὁ καὶ ἡ περίλυπος, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ου, *id.*
Triſtitia, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ ἀθυμία, ας, *idem,* ἡ ἀχθηδὼν, όνος, *Plato,* ἡ ἀνία, triſtitiam adfero, ἀνιάω, *Dem.* triſtitia adficior, ἀνιάομαι, *idem.* Conf. *Mœror, Mæſtitia, Ægritudo.*
Triticeus, a, um, πύρινος, ίνη, ινον, *Dion. Hal.*
Triticum, ὁ πυρὸς, οῦ, *Philo.*
Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, οῦ, *Xen.*
Trituro, ἀλοάω, *Plut.*
Trivialis, e, ὁ τριοδίτης, ου, ἡ τριοδῖτις, ιδος, *Philo.*
Trivium, ἡ τρίοδος, ου, *Lucian.*
Triumphalis, e, θριαμβικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ſecundum, θρίαμβον δεύτερον, *idem,* πομπεύω.
Triumphus, ὁ θρίαμβος, ου, *Plut.*
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.
Triumviralis, e, τριαρχικὸς, ὴ, όν.
Triumviratus, ἡ τριαρχία, ας.
Trochlea, ἡ τροχαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχηλία, ας, *Theophr.*
Trophæum, τὸ τρόπαιον, ου, *Ariſtid.* erigo, ἐγείρω, *Herodian.* ἵστημι, *Iſocr.*
Tropus, ὁ τρόπος, ου, *Ariſtot.*
Trucidatio, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.* ὁ φόνος.
Trucido, ἀποσφάττω, *Dem.* ἀποκτείνω, φονεύω.
Truculenter, ἀπηνῶς, *Dem.*
Truculentus, a, um, ὠμὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* φονικὸς, ὴ, όν.
Trudo, ὠθέω, *Plato.*
Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.
Trulliſſo, κονιάω, *Philoſtr.*
Trunco, ἀκροτομέω, aliquid, τὶ, *Xen.* κουρίζω τι, *Theophr.* κολούω τι, *id.* ἀποκόπτω.
Truncus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολοβὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Truncus, ὁ κορμὸς, οῦ, *Philo.* τὸ στέλεχος, εος, *Theophr.*
Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, *Dem.* ἡ πλάστιγξ, γος, *Plut.* ὁ ζυγὸς, οῦ.
Trutino, ſ. Trutinor, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμάομαι, *id.*
Trux, φονικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ὠμὸς, ὴ, όν.
Tu, σύ, *Dem.*
Tuba, ἡ σάλπιγξ, γος, *Ariſtot.* tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος, *Poll.* tuba cano, σαλπίζω, *Athen.*
Tuber, τὸ ὕδνον, ου, *Plut.*
Taberculum, τὸ φῦμα, ατος, *Plut.*
Tuberoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυματώδης, εος, *Hippocr.*
Tubicen, ὁ σαλπιστὴς, οῦ, *Polyb.* ὁ σαλπικτὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ, *Lucian.*
Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ου, *Harmenop.*
Tubercinor, λαφύσσω, *Hom.*
Tubus, ὁ σωλὴν, ῆνος, *Plut.* ὁ σίφων.
Tudes, ἡ σφύρα, ας.
Tudicula, ὁ τριπτὴρ, ῆρος.
Tueor, προΐσταμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.* valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν, *Ariſtot.* patriam, διασώζω τὴν πατρίδα, *Iſocr.* bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, *id.*
Tuguriolum, τὸ καλύβιον, ου, *Plut.* τὸ σκηνίδιον.
Tugurium, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Æl.*
Tuitio, ἡ διατήρησις.
Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, *Dem.* tum, quum conceſſimus, τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, *id.* τότε, ἡνίκα, *id.* tum, cum, ſ. cum, tum, τὰ μὲν τὰ δὲ *id.* ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, *Iſocr.*
Tumefacio, παροιδίσκω, *Aret.* ἐποιδίσκω, *Gal.*
Tumeo, ἀνοιδέω, χαυνόομαι, *Dion. Chryſ.*
Tumeſco, ὀγκόομαι.
Tumidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀγκώδης, εος, *Xen.* ὀγκηρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ προσώδης, εος, *Gal.*
Tumor, ὁ ὄγκος, ου, *Gal.* τὸ οἴδημα, ατος, *Hippocr*
Tumulo, θάπτω, *Dem.* Conf. *Sepelio.*
Tumuloſus, a, um, λοφόεις, εσσα, εν, *Naz.*
Tumultuarius, a, um, θορυβητικὸς, ὴ, όν.
Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.
Tumultuor, θορυβέω, *Xen.* θόρυβον ποιέομαι, *Dem.* ταραχὴν ποιέω, *Lucian.*
Tumltuoſe, τεθορυβημένως, *Xen.*
Tumultuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ θορυβώδης, εος.
Tumultus, ὁ θόρυβος, ου, *Thuc.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* tumultum excito, ταράττω, *idem,* θόρυβον ποιέω, *id.* ταραχὴν ποιέομαι, *idem,* oriri, θόρυβον γίγνεσθαι, *id.* accidere in urbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει, *idem,* tumultu refertus, θορύβου πλήρης, *id.*
Tumulus, ὁ γήλοφος, ου, *Dion. Hal.* ὁ γεώλοφος, ου, *Philo.* ὁ ὄχθος, ου, *Xen.* τὸ χῶμα, ατος, *Lucian.* i. e. *ſepulchrum,* ὁ τύμβος, ου. Conf. *Sepulchrum.*
Tunc, τότε, *Dem.* τηνικαῦτα, *Plut.* demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος, *Plato.*
Tundo, κόπτω, *Ariſtot.* capite cœlum, ἀράσσω κεφαλῇ οὐρανὸν *Syneſ.* pectus roſtro, κολάπτω τὸ ἦτορ, *Lucian.*
Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, *Dem.* cinctilis, εὔμιτρος, *Moſch.* fimbriata, κοσυμβωτὸς, LXX. palmata, ἐσθὴς πλατύσημος, *Herodian.* arboris, τὸ λέπος, εος, *Lucian.*
Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, ου, *Philo.* τὸ χιτώνιον, ου, *Naz.*
Turba, ἡ τύρβη, ης, *Them.* ὁ ὄχλος, ου, *N. T.* forenſis, ἄνθρωποι ἀγοραῖοι, *Dion. Hal.* i. e. *tumultus,* ὁ θόρυβος, ου, *Dem.*
Turbamentum, τὸ τάραγμα, ατος.
Turbate, τεταραγμένως.
Turbatio, ὁ τάραχος, ου, *N. T.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Iſocr.*
Turbator, ὁ ταρακτὴς, οῦ, civitatis, ὁ ταραξίπολις, εως, *Philo.*
Turbide, θολοειδῶς, *Lucian.*
Turbidus, a, um, θολερὸς, ὰ, ὸν, *Diod. Sic.* τεθολωμένως, *Baſ.*
Turbinatio, ἡ στρόμβωσις, εως.
Turbinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στρομβώδης, εος, *Ariſtot.*
Turbo, ταράττω, *Dem.* aliquem, διοχλέω τινὰ, *idem,* ἐνοχλέω τινὰ, *idem,* aquam, ἀναθολόω ὕδωρ, *Ariſtot.*
Turbo, inis, ἡ βέμβιξ, ικος, *Aretæus,* ὁ συσσεισμὸς, οῦ, LXX. ὁ δῖνος, ου, *Plut.* ἡ ζάλη, ης, *Phil.*
Turbulente, ταραχωδῶς, *Plut.*
Turbulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, εος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θορυβώδης, σκληρὸς, ὰ, ὸν, homo, ἀνὴρ, *Dem.*
Turdus, ἡ κίχλη, ης, *Cl. Al.*
Turgeo, οἰδαίνω, *Baſ.* Conf. *Tumeo.*
Turgidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔξογκος, ου. Conf. *Tumidus.*
Turma, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* τὸ τέλος ἱππέων, *Dion. Hal.* turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ου, *Zoſ.*

Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.

Turpis, e, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος, *Dem.* facie, ὁ ϗ ἡ εἰδεχθὴς, έος, *Plut.* μοχθηρὸς ἰδεῖν, *Ælian.*

Turpiter, αἰσχρῶς, & indigne aliquo, ϗ ἀναξίως τινος, *Dem.* & flagitioſe, ϗ πλεονεκτικῶς, *id.* κακοσχημόνως, *Plato.*

Turpitudo, τὸ αἶσχος, εος, faciei, τοῦ προσώπου, *Xenoph.* & probrum, αἰσχρὸν ϗ ὄνειδος, *Dem.* & contemptus, ἡ αἰσχύνη ϗ ἀδοξία, *idem.*

Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, *Herodian.*

Turricula, τὸ πυργίον, ου, *Lucian.* ὁ πυργίσκος, ου, *Sext. Emp.*

Turris, ὁ πύργος, ου, *Xen.* lignea, ὁ μόσσυν, υνος, *Dion. Hal.*

Turritus, a, um, πυργωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* ὁ ϗ ἡ ἔμπυργος.

Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος, *Ariſtot.*

Turunda, ὁ ψωμὸς, οῦ, *Athen.*

Tuſſicularis, e, βηχικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Dioſc.*

Tuſſilago, τὸ βήχιον, ου, *Dioſc.*

Tuſſio, βήττω, *Xen.* χελύττω, *Cl. Al.* ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, *Lucian.*

Tuſſis, ἡ βὴξ, βηχὸς, *Dioſc.*

Tutamen, τὸ προβόλαιον, ου, *Baſ.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Dion. Hal.*

Tute, ἀκινδύνως, *Dem.*

Tutela, ἡ ἐπιτροπία, ας, *Dion. Hal.* tutelam alicujus ſuſpicio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινὸς, *idem*, ἐπιτροπεύω τινὰ, *idem*, ſub tutela eſſe, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, *N. T.* ἐπιτροπεύεσθαι, *Dion. Hal.*

Tutelaris, e, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Hal.*

Tuto, ἀκινδύνως, *Dem.* ἀσφαλῶς, *id.*

Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Dion. Hal.*

Tutor, aris, προΐσταμαι, aliquem, τινὸς, *Dem.*

Tutus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀσφαλὴς, έος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἀκίνδυνος, ου, *id.*

Tuus, a, um, σὸς, σὴ, σὸν, amicitia, φιλία, *Dem.* facies, ὄψις, *id.* σοῦ, pater tuus, πατήρ σου, μήτηρ σου, πρᾶγμά σου.

Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.

Tympanum, τὸ τύμπανον, ου, *Athen.*

Typographeum, τὸ τυπογραφεῖον, ου, ου.

Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.

Typographus, ὁ τυπογράφος, ου.

Typus, ὁ τύπος, ου, *N. T.*

Tyrannice, τυραννικῶς, *Iſocr.*

Tyrannicida, τυραννοκτόνος, ου, *Phalar.*

Tyrannicidium, ἡ τυραννοκτονία, ας. *Plut.*

Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*

Tyrannis, ἡ τυραννὶς, ίδος, *Iſocr.* tyrannidem invado, καθάπτομαι τυραννίδος, *Plut.* adfecto, τυραννιάω, *Suid.* exerceo, τυραννεύω, *Iſocr.* comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, *Dem.* obtineo, ἔχω, *id.* κατέχω, *id.* firmo adverſus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρὺ τισι, *Dem.* conſervo, διασώζω, *id.* non expertum eſſe, ἄπειρον εἶναι τῆς τυραννίδος, *id.*

Tyrannus, ὁ τύραννος, ου, *Dem.* ὁ τυραννεύων, οντος, *id.* ὁ μονάρχης.

Tyro, ὁ ἀρχάριος, ου, *Macar.* ὁ νεοστράτευτος, ου, ὁ νεομαθὴς, έος, *Xenoph.* i. e. *novellus diſcipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι, *Philo.*

Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία, ας.

Tyrunculus, ὁ πρωτόπειρος, ου, *Athen.*

V.

VAcanter, σχολαίως, *Ariſtot.*

Vacatio, *a negotiis*, ἡ σχολὴ, ῆς, *Ariſtot.* a publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.*

Vacca, ἡ δάμαλις, εως, *Naz.* ἡ βοῦς, βοὸς, *Iſocr.*

Vaccinium, ἡ ſ. ὁ ὑάκινθος, ου, *Teophr.* aliis, ὁ αἰγίλωψ, ωπος, *id.*

Vaccinus, a, um, βόειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Vaccula, τὸ βοΐδιον, ου, *Athen.*

Vacerra, ὁ πάσσαλος, ου.

Vacillatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς, *Plut.*

Vacillo, παραφέρομαι, *Plato.* σφάλλομαι, *Plut.* ἀστατέω, *N. T.*

Vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τινι, *Ariſtot.* ἔν τινι, *Xen.* ἀποσχολάζω ἔν τινι, *Ariſtot.* σχολὴν ποιέομαι πρός τι, *Xen.* culpa, ἀναίτιός εἰμι, *Dem.* ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων, *Plut.* σχολάζω ἀπό τινος, *Plato.* i. e. vacuus ſum ab omni re, κενός εἰμι πάντων, *Xen.* vacat mihi diſcere, σχολή γε ἐμοί ἐστι μανθάνειν, *id.*

Văcuefacio, κενόω, *Theophr.*

Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.

Vacuo, κενόω, *Theophr.*

Vacuus, a, um, κενὸς, ὴ, ὸν, aliqua re, τινὸς, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ διάκενος, ου, *Ariſtot.*

Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως, deſero, φυγοδικέω, *Demoſth.* obeo, ἀντιδικέω, *idem*, promitto, δίκην ἀναδέχομαι, *idem.*

Vado, as, πεζὸς διαβαίνω.

Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν, *Plut.* εἶμι, βαίνω.

Vador, δίκην ἀναδέχομαι, *Dem.*

Vadoſus, a, um, διαβατὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Vadum, ὁ πόρος, ου, τὸ διαβατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ.

Væ, οὐαί! vobis, ὑμῖν, *N. T.*

Vafer, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.

Vafrities, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*

Vagabundus, πλάνος, η, ον, *Dem.* ὁ πλάνης, ητος, *id.* ἀλώμενος, ενη, ενον, *Iſocr.*

Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* ἡ ἄλη.

Vage, πλανητικῶς.

Vagina, ὁ κολεὸς, οῦ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, *Heſych.*

Vagio, κλαυθμυρίζομαι, *Max. Tyr.* κνύζομαι, *Dion. Hal.* μινυρίζω.

Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, οῦ, *Plato.* ὁ κνυζηθμὸς, οῦ, *Athen.*

Vagor, πλανάομαι, *Ariſtot.* ἀλάομαι, peregre cum liberis & uxore, ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων ϗ γυναικὸς, *Dem.*

Vagus, a, um, idem quod *Vagabundus.*

Vah! φεῦ, virum, ἀνδρὸς, *Xenoph.*

Valde, σφόδρα, turbor, ἐκταράττομαι, *Dem.* male me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω, *idem*, laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, *idem*, λίαν, *Dem.* κομιδῇ, *Lucian.* μεγάλως, *Herodian.*

Vale, ἔρρωσο, χαῖρε.

Valedico, ἀποτάττομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* χαίρειν ἐάω, *Plut.* ἔρρωσαι φράζω τινὶ, *Dem.* χαίρειν μακρὰ φράζω τινὶ, *Plut.*

Valeo, ὑγιαίνω, *Dem.* ῥώννυμαι, *Thuc.* i. e. poſſum, δύναμαι, *Dem.* talentum, ἰσχύω ταλάντου, *Polyb.* δύναμαι τάλαντον, *Ariſtot.* Vale! ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε, *Lucian.*

Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ου, *Hieron.*

Valetudinarius, a, um, ὁ ϗ ἡ νοσώδης, εος, *Plut.* καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Valetudo, *bona*, ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐρωστία, ας, *Baſ.* mala, ἡ ἀρρωστία, ας, *Dem.* τὸ ἀρρώστημα, ατος, *id.* Conf. *Sanitas*, & *Morbus.*

Valgus, a, um, βλαισὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*

Valide, σφόδρα, *Dem.* ἰσχυρῶς. Conf. *Valde.*

Validus, a, um, ἐρρωμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ ϗ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* Conf. *Sanus*, item *Fortis.*

Vallaris, e, ἑρκεῖος, εία, ειον.

Vallis, τὸ ἄγκος, εος, *Philo.* ὁ αὐλών.

Vallo, περιβάλλω, urbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα, *Xenoph.* aliquid, ἀποσταυρόω τι, *Thuc.*

Vallum, τὸ πρόφραγμα, ατος, *Polyb.* τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* τὸ χαράκωμα, ατος, *id.* ὁ χάραξ.

Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dion. Hal.*

Valor, i. e. *pretium*, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Pretium.*

Valvæ, αἱ δικλίδες, ων, *Euſtath.*

Vane, ματαίως, *Plut.* μάτην, *id.*

Vaneſco, ἀφανίζομαι.

Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας, *Plato*, ἡ ματαιολογία, ας, *N. T.*

Vaniloquus, a, um, ὁ ϗ ἡ ματαιολόγος, ου, *N. T.* κενολογῶν, οῦσα, οῦν, *Plut.*

Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, *N. T.* ἡ αἰθυμία, ης, *Lucian.*

Vanno, λικμάω, *Philo.*

Vannus, ὁ λικμὸς, οῦ, LXX.

Vanus, a, um, μάταιος, αία, αιον, labor, πόνος, *Plato*, κενὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* homo, πνευματόφορος ἄνθρωπος, LXX.

Vapide, ἀτμωδῶς.

Vapidus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀτμώδης, εος.

Vapor, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Diod. Sic.*

Vaporarium, ἡ ἀτμοδοχὴ, ης.

Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, οῦ.

Vaporo, ἀτμίζω, *Heſych.* ἀναθυμιάζω.

Vappa, ὁ ἐκτροπίας, ου, ſc. οἶνος, *Alciphron.*

Vapulo, τύπτομαι, *Plut.*

Variatio, ἡ ποίκιλσις, εως, *Plato.* ἡ παράλλαξις.

Varico, ſ. Varicor, ὡς ῥαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.

Varicoſus, a, um. ὁ ϗ ἡ κιρσώδης, εος, *Hippocr.*

Varicula, τὸ κιρσίδιον, ου.

Varie, ποικίλως.

Variegatio, ἡ ποίκιλσις, *Plut.*

Variego, ποικίλλω, *Eur.*

Varietas, ἡ ποικιλία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυειδία.

Vario, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι, *Iſocr.*

Varius, a, um, ποικίλος, η, ον, *Dem.* αἰόλος, η, ον.

Varix, ὁ κιρσὸς, οῦ, *Gal.*

Varus, a, um, ῥαιβὸς, ὴ, ὸν, *Poll.*

Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dion. Hal.* ὁ ὅμηρος, ου, *Plat.* vades do, ἐγγυητὰς παρέχω, *id.* conſtituo alicui, καθίστημι τινὶ, *Dem.* accipio, λαμβάνω, *Plut.*

Vas, τὸ ἄγγος, εος, *Ariſtot.* τὸ ἀγγεῖον, ου, fictile, ὀστράκιον, ου, *Dioſc.* argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, *Dion. Hal.* aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Dion. Chryſ.* evacuo e vaſe, ἐξαγγίζω, *Hippocr.* in vas defundo, καταγγίζω, *Dioſc.* in aliud vas tranſfundo, μεταγγίζω, *id.*

Vaſculum, τὸ σκευάριον, ου, *Plut.* τὸ ἀγγείδιον, brevis ſive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, *idem.*

Vaſtatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.* ἡ ἀνάστασις, *idem*, ἡ ἐρήμωσις, εως, *N. T.*

Vaſtator, ὁ πορθητής.

Vaſte, ὑπερμεγέθως.

Vaſtitas, ἡ ἐρημίας, ας, i. e. *ingens magnitudo*, ἡ ἀμετρία, ας, τὸ ὑπερμέγεθος.

Vaſto, πορθέω, domos, οἰκίας, *Xen.* urbes, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* καταστρέφομαι τὰς πόλεις, vi, βίᾳ, *id.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας ϗ πόλεις μικρὰς, *Plut.*

Vaſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάστατος, ου, *Iſocr.* i. e. *valde magnus*, ὁ ϗ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, *Xenoph.*

Vates, ὁ μάντις, εως, *Iſocr.* ὁ προφήτης, ου, *N. T.* ὁ χρησμολόγος, ου, *Thuc.* verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, *Philo.* falſus, ὁ ψευδοπροφήτης, ου, *N. T.*

Vaticinatio, ἡ μαντεία, ας, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Vaticinator, idem quod *Vates.*

Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.* τὸ μαντεῖον, ου, *Thuc.*

Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* χρησμῳδέω, *Lucian.* θεμιστεύω, *Plut.* θεσπίζω, *Philo.* vaticinandi peritus, μαντικὸς, η, ον, *Ælian.* μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, *id.*

Vaticinus, a, um, μαντῷος, α, ον, *Plut.*

Uber, a, um, ὁ ϗ ἡ εὔφορος, ου, *Herodian.* Conf. *Fertilis.*

Uber, ἡ θηλὴ, ῆς, *Plut.* uber præbeo, θηλὴν παρέχω, *id.*

Ubertas, ἡ εὐπορία, ας, *Dion. Hal.* ἡ εὐθηνία, ας, *id.* i. e. *copia*, ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.* Conf. *Fertilitas*, item *Copia.*

Ubertim, ἀφθόνως, *Xen.* εὐπόρως, *Dem.*

Ubi, *interrogat.* ποῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα, *Dem.* ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, *idem*, ὅπου, ἐκεῖ, *Chryſ.* ubi omnia, audiveritis, i. e. *poſtquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, *Dem.* ubi terrarum ſ. gentium, οὗ γῆς, *Eurip.* ubi primum, ἐπεὶ τάχιστα, *Xenoph.* ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Plut.*

Ubicumque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, *Dem.* ὅπου ποτὲ γῆς, *Syneſ.*

Ubilibet, ſ. Ubivis, ὁπουοῦν, ὅπουπερ ἂν, ὁπουδὴ ποτε.

Ubique, πανταχοῦ, intereſſe exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι, *Dem.*

Udus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἔνυδρος, ου, *Geopon.* ὁ ϗ ἡ ἔφυδρος, ου, locus, τόπος, *Dioſc.* ἔνυγρος τόπος, *idem*, ὁ ϗ ἡ κάθυγρος, ου, *Hippocr.*

Ve, ἢ, firmior juſtiorve, βεβαιότερος, ἢ δικαιότερος, *Dem.*

Vecordia, ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *idem*, ἡ παραφροσύνη.

Vecors, ὁ ϗ ἡ ἀκάρδιος, ου, LXX. ὁ ϗ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ϗ ἡ ἔκφρων, ονος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀνόητος, ου, *Iſocr.*

Vectigal, τὸ τέλος, εος, *Dem.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Iſocr.* exerceo, δασμὸν ἀπάγω, *Plut.* pendo, φόρον τελέω, *N. T.* Conf. *Tributum.*

Vectigalis, e, ὁ ϗ ἡ συντελὴς, έος, *Dem.*

Vectio, ἡ ὄχησις, εως, *Heſych.* ἡ φορὰ, ᾶς, ἀγωγὴ, ῆς. *Suid.*

Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωστὴρ, ῆρος, *iid.* τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.* ὁ μοχλὸς, ὁ ὀχεὺς, έως, *Diod. Sic.*

Vecto, ὀχέω, *Ariſtoph.*

Vector, ὁ ἐπιβάτης, ου, *Xen.* ὁ ἔποχος, ου, *id.*

Vectorius, a, um, κομιστικὸς, ή, όν.

Vectura, ἡ ὄχησις, εως, ἡ κομιδὴ, ῆς, *Iſocr.* vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, ου, *Poll.*

Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.

Vegetus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐθαλὴς, έος, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ ϗ ἡ εὔρωστος, vegeto corpore eſſe, εὐσωματεῖν, *Ariſtoph.*

Vehemens, σφοδρὸς, ά, όν, *Dem.* δεινὸς, ή, όν, *idem.*

Vehementer, δεινῶς, *Ariſtot.* σφόδρα, *id.*

Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος, *Ariſtot.*

Vehes, τὸ ἔ ημα, ατος, *Plut.*

Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, LXX. τὸ φορεῖον.

Veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον, *Dem.* vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων, *Xen.* aſino, ἐποχέομαι ὄνῳ, *Herodian.*

Vel, ἢ, *Dem.* Conf. *Sive.*

Velabrum, τὸ βήλαβρον, ου, *Dion. Hal.*

Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ σκέπασμα τὸ ἔλυτρον, ου, *Lucian.*

Velarium, τὸ παραπέτασμα.

Velatura, ἡ πορθμεία, ας, *Plato.*

Veles, ὁ ἀψιμάχος, ου, *Polyb.*

Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, *Xiph.* ἡ μελέτη, ης, *Ariſtid.* ὁ ἀκροβολισμός.

Velitor, ἀψιμαχέω, *Plut.* ἀκροβολίζομαι, velitando, ἀψιμάχως. *Dion Hal.*

Vellicatio, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Aret.* τὸ κνίσμα, ατος, *Suid.* ἡ ἀπόκνισις, εως, *Theophr.*

Vellico, ἀποκνίζω, *Athen.* pro accuſare, διασύρεσθαι.

Vello, τίλλω, comam, κόμην, *Dion.*

Vellus, τὸ κῴδιον, ου, *Lucian.* ὁ μαλλὸς, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρος, *Diod. Sic.*

Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι, *Herodian.* σκεπάζω τι, *Xen.*

Velocitas, τὸ τάχος, εος, *Dem.* ἡ ὀξύτης, ητος, *idem.*

Velociter, ταχέως, *Dem.* ὀξέως, *idem*, ὠκέως, *Galen.*

Velox, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ταχινὸς, ή, όν, *Ariſtot.*

Velum, τὸ ἱστίον, ου, *Plut.* ἡ ὀθόνη, ης, *Lucian.* contrahere, τὴν ὀθόνην στεῖλαι, *id.*

Velut, ὡς, *Dem.* ὡσπανεὶ, *idem.* Conf. *Sicut, Quemadmodum.*

Vena, ἡ φλὲψ, βὸς, *Xen.* argenti, φλὲψ ἀργυρῖτις, ιδος, *Ariſtid.* metalli, τὸ κατάγειον μετάλλου, *Diod. Sic.* aquæ, φλὲψ πηγῆς, *Philo.* venam ſeco, φλεβοτομέω, χαλάω φλέβα, *Arr.* venæ ſectio, ἡ φλεβοτομία, ας, *Gal.*

Venabulum, τὸ προβόλιον, ου, *Xen.*

Venalis, e, ὠνητὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.* res venales, τὰ ὤνια, ων, *Dem.*

Venalitium, τὸ πωλητήριον, *Lucian.*

Venalitius, a, um, ὁ ϗ ἡ ὤνιος, ου, *Plut.*

Venaticus, a, um, ἀγρευτικὸς, ή, όν, *Euſt.* κυνηγετικὸς, ή, όν, *Plut.* θηρευτικὸς, ή, όν, *Xenoph.*

Venatio, ἡ ἄγρα, ας, *Plut.* ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου, *id.*

Venator, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Max. Tyr.* ὁ κυνηγέτης, ου, *Plut.*

Venatorius, a, um, ἀγρευτικὸς, ή, όν, *Euſtath.* θηρευτικὸς, ή, όν, κυνηγετικὸς, ή, όν, *Plut.*

Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ιδος, *Xen.*

Venatus, us, ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ου, *Plut.*

Vendibilis, e, ὠνητὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ πράσιμος, ου, *Xen.*

Vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, *Dem.* τὶ, *id.* ἐξιδιόω τι, *Iſocr.*

Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* i. e. *oſtentatio*, ἡ ἔνδειξις, εως, *Æſchin.*

Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* ἡ διάπρασις, εως, *Plut.* ἡ ἀπεμπολή.

Vendito, πιπράσκω, *Thuc.* ἀπεμπολέω, *Lucian.* i. e. *oſtento*, me alicui, ἐνδείκνυμαι ἐμαυτόν τινι, *Plut.*

Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος, *Plato.* ὁ πράτης, ου, *Iſæus*, ὁ πωλητής.

Vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τὶ πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* aliquid artificioſius, πωλέω τι τεχνικώτερον, *Iſocr.* parvo, τὶ ὀλίγου, *idem*, longe intra juſtum pretium, πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας, *idem*, veritatem pecunia, ἀποδίδομαι τἀληθῆ χρημάτων, *Dem.* me alicui, πιπράσκω ἐμαυτὸν τινὶ, *id.*

Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, *Theocr.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, *Phil.* ἡ φαρμάκευσις, εως, *Plato* venefitio lædo ſ. adficio aliquem, φαρμακεύω τινὰ, *Plato.*

Veneficus, i, ὁ φαρμακευτὴς, οῦ, *Plato*, ὁ φαρμακεὺς, έως, *Syneſ.* ὁ φαρμακὸς, οῦ, *Plato.*

Veneficus, a, um, φαρμακευτικὸς, ή, όν, ὁ ϗ ἡ φαρμακώδης, εος, *Dioſc.*

Venenetus, ὁ ϗ ἡ φαρμακώδης.

Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, *Plato.* Conf. *Venenum.*

Venenum, τὸ φάρμακον, ου, *Dioſc.* do ſ. porrigo alicui, δίδωμι τινὶ *Dem.* bibo, πίνω, *idem*, veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, *Plato.*

Veneo, πωλέομαι, *Lucian.* πιπράσκομαι. *Xen.*

Venerabilis, e, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Baſ.* ὁ ϗ ἡ ἔντιμος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ σεβάσμιος, ου, *Herodian.*

Veneratio, ἡ σέβασις, εως, *Plut.* ὁ σεβασμὸς, οῦ, *id.* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ αἴδεσις.

Venereus, a, um, ἀφροδίσιος, ια, ιον, *Plato.*

Veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, *Xen.* Deum, αἰσχύνομαι Θεὸν, *Dem.* amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, *id.* aliquem omni obſervantia, θεραπεύω τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ, *Xen.*

Venia, ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.* ἡ ἄνεσις, εως, *idem*, τὸ ἔλεος, εος, *Dem.* & miſericordia dignari aliquem, συγγνώμης ϗ χάριτος ἀξιοῦν τινα, *idem*, veniam rogo ſenectuti, συγγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, *Iſocr.* do alicui, συγγνώμην ἔχω τινι, *idem*, conſequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτάνων, *Dem.* nullam conſequor, ἔστι μοι οὐδεμία συγγνώμη, *id.*

Venialis, e, συγγνωστὸς, ή, όν, *Lucian.*

Venio, ἥκω, e domo, οἴκοθεν, *Dem.* ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, *Plato.* ad aliquem, ἀφικνέομαι πρός τινα, *Dem.* ab aliquo, παρά τινος, *id.* ad amicum, παραγίγνομαι φίλῳ, *Xen.* ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, *Æſchin.*

Venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας, *Plut.* voluptates, ἡδονὰς, *Iſocr.* lucrum, κέρδος, auras, αὔρας, *Xen.* aliquid, ἀγρεύω τι, *idem*, honorem, τιμὴν, *Phalar.*

Venter, ἡ κοιλία, ας, *Galen.* ἡ γαστὴρ, ρος, *id.* imus, τὸ ὑπογάστριον, ου, *Poll.* ventri deditus, ὁ γαστρίδουλος, ου, *Baſ.* γαστρὸς ἥττων, *Ælian.* ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλοῦντα, *Herodian.*

Ventilabrum, τὸ πτύον, ου, *Xen.*

Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.

Ventilo, λικμάω, LXX. ἐλλικμάω, *Philo.*

Ventoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πνευματώδης, εος, *Laërt.* ὁ ϗ ἡ ὑπηνέμιος, ου, *Baſ.* ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, *Naz.* ὁ ϗ ἡ ἀνεμώδης, homo, ἄνθρωπος πνευματοφόρος, LXX.

Ventrale, τὸ περιγάστριον, ου, τὸ προγαστρίδιον, ου, *Lucian.*

Ventrioſus, ſ. Ventroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ γαστρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ προγάστωρ, ορος, *Lucian.*

Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ου, *Plato.*

Ventus, ὁ ἄνεμος, ου, *Ariſtot.* vehemens, πολὺς, *Dem.* gravis, μέγας, *id.* ſecundus, πλησίστιος, *Lucian.* ἡ οὐρία, ας, *Plato.* oritur noctu, γίγνεται νυκτὸς, *Dem.* perficere aliquid ventis, διαπράττειν τῷ πνεύματι, *id.* impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι πλεῖν τι, *id.* vento expoſitus, ὁ ϗ ἡ προσήνεμος, ου, *Xenoph.* vento agitari, ἀνεμίζεσθαι, *N. T.* ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σαλεύεσθαι, *ibid.* vento ſecundo utor, οὐριοδρομέω, *Diod. Sic.* ſecundo vento, ἐξ οὐρίας, *Ariſtot.* deſtituor, ἀπαρέω, *Polyb.* qui fit, οὔριος, ια, ιον, *Theophr.*

Venundo, πωλέω, *Dem.* Conf. *Vendo.*

Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ης.

Venuſtas, τὸ κάλλος, εος, *Dem.* ἡ εὐκοσμία, ας, *Xenoph.* ἡ ἐπαφροδισία, ας, *App.* Conf. *Pulchritudo, Elegantia.*

Venuſte, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *id.*

Venuſtus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐπρεπὴς, εος, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἐπαφροδίσιος, ου, *Xenoph.* χαρίεις.

Vepecula, τὸ ἀκάνθιον, ου, *Dioſc.*

Vepres, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.*

Vepretum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſtath.*

Ver, τὸ ἔαρ, ρος, *Ariſtot.* ſub vere, πρὸς τὸ ἔαρ, *Thuc.* vere novo, εἰς νέωτα, *Dion. Hal.* vere, ἐν ἦρι, *id.* ἔαρος, *Dioſc.* ineunte, ἅμα ἦρι, *Thuc.* ver ago, ἐαρίζω, *Athen.* in, ἐνεαρίζω, *Plut.*

Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ου, *Dioſc.*

Verax, ἀληθινὸς, ή, όν, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, *idem.*

Verbaſcum, ὁ φλόμος, ου, *Ariſtot.*

Verbena, ἡ ἱεροβοτάνη, ης.

Verber, ἡ πληγὴ, ῆς, *Xenoph.* τὸ αἴκισμα.

Verberatio, ἡ αἰκία, ας, *Dem.* ὁ αἰκισμὸς, οῦ, *idem.*

Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τύπτω τινὰ, *Dem.* μαστιγόω.

Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Verboſe, πολυλόγως.

Verboſitas, ἡ πολυλογία, ας, *Plato.*

Verboſus, a, um, ὁ ϗ ἡ πολύλογος, ου, *Xiph.* ὁ ϗ ἡ πολυφραδὴς, έος, *Cl. Al.*

Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔπος, εος, *Thuc.* ἡ λέξις, εως, *Plut.* ad verbum, κατὰ λέξιν, *id.* verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato.* ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ad aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* διαλέγομαι περὶ τινος, *Dem.* verbi gratia, λόγου χάριν, *Theophr.* ut Homeri verbis utar, ἵνα ϗ καθ' Ὅμηρον εἴπω, *Lucian.* bona verba quæſo! εὐφήμισον, εὐφήμει, *Lucian.* verbis & re ipſa, λόγῳ ϗ ἔργῳ ποιεῖν τι, *Lycurg.*

Vere, ἀληθῶς, *Dem.* ἀληθὲς, *id.*

Verecunde, εὐλαβῶς, *Dem.* αἰδημόνως, *Plut.*

Verecundia, ἡ αἰδὼς, όος, *Dem.* ἡ εὐλάβεια, ας, *id.* ἡ αἰσχύνη.

Verecundor, αἰδέομαι, *Xenoph.*

Verecundus, a, um, ὁ ϗ ἡ αἰδήμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ εὐλαβὴς, έος, *Dem.* αἰσχυντηλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Veredarius, ὁ [illegible], ου, *Plut.*

Verendus, ὁ ϗ ἡ αἰδέσιμος.

Vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ne, τινὰ, μὴ, *Plato.* ut, δέδοικα, ὡς οὐχ, *Xenoph.* ὅπως μὴ, *Iſocr.* ne, ὀκνέω μὴ, *Demoſth.* dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, *Lucian.* aliquid, εὐλαβέομαί τι, *Iſocr.*

Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ου, *Thuc.*

Vergiliæ, αἱ πλειάδες, ων.

Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, *Theophr.* συντείνω πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Iſocr.* βρίθω ἐπί τι, *Plut.*

Veriſimilis, e, εἰκὸς, υῖα, ὸς, τῷ ἀληθεῖ, *Plato.* πιθανὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Veriſimiliter, πιθανῶς.

Veriſimilitudo, τὸ πιθανὸν, οῦ, ἡ πιθανότης, ητος, *Plut.*

Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀληθὲς, έος, *idem,* veritatem indagare, ἀλήθειαν ζητεῖν, *Dem.* expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, *id.* ſectari, ἀλήθειαν διώκειν, *idem,* oſtendere de aliquo, δηλοῦν περὶ τινος, *idem,* demonſtrare ex aliquo, ἐπιδεῖξαι ἔκ τινος, *idem,* aperire, ἀποφαίνεσθαι, *Iſocr.* invenire alicujus, εὑρίσκειν τινὸς, *Dem.* in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι, *idem,* deprehendere, τυχεῖν τῆς ἀληθείας, *idem,* aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας, *idem,* veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν, *Demoſth.* violare, λυμαίνεσθαι, *idem,* vendi, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τἀληθῆ, *idem,* pervertere, διαστρέφειν τἀληθὲς, *id.*

Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Vermiculor, σκωληκιάομαι, *Theophr.*

Vermiculus, σκωλήκιον, ου, *Athen.*

Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.

Vermino ſ. Verminor, σκωληκιάω, *Dioſc.*

Verminoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ σκωληκώδης, εος.

Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Verna, ὁ οἰκονότριψ, βος, *Philo.* ὁ ϗ ἡ οἰκοτραφὴς.

Vernaculus, a, um, ὁ ϗ ἡ οἰκογενὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ ϗ ἡ ἐγχώριος, ου, *Thuc.*

Vernilis, e, δουλικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Verno, ἐαρίζω, *Philo.* ἀναβλαστάνω.

Vernus, a, um, ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vero, δὲ, *Dem.* tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δὲ, *id.*

Verpa ſ. Verpus, ὁ ψωλὸς, οῦ, *Ariſtoph.*

Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην.

Verriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Verrinus, a, um, χοίρειος, ία, ειον, *Gal.*

Verro, κορέω, *Philo.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.*

Verruca, τὸ μυρμήκιον, ου, *Aët.* verrucis infeſtor, μυρμηκιάω, LXX.

Verrucoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὀχθώδης, εος, *Dioſc.*

Verſabilis, e, ὁ ϗ ἡ [illegible], ου, *Athen.*

Verſatilis, e, στρεπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, ου, *Plut.*

Verſatio, ἡ περιστροφὴ, ῆς, ἡ περιφορὰ, ᾶς, *Ariſtoph.*

Verſicolor, ὁ ϗ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato.*

Verſiculus, τὸ στιχίδιον, ου, *Plut.*

Verſifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.

Verſio, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* ex una lingua in aliam, ἡ μετάφρασις, εως, *Plut.*

Verſipellis, e, ὁ ϗ ἡ πολύτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Verſo, περιάγω, *Plato.*

Verſor, διατρίβω, in honeſtis ſtudiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, *Dem.* in aliqua re, ἔν τινι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *Dem.* γίγνομαι ἔν τινι, *Iſocr.* in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, *Xen.*

Verſura, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* pecuniæ, μεταγραφὴ τοῦ δανείου. *Plut.*

Verſus, ὁ στίχος, ου, *Plut.* τὸ μέτρον, ου, *Dem.* & numeri, μέτρα ϗ ῥυθμοὶ, *Iſocr.* aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, *Dem.* elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα, *id.* Iambici, τὰ Ἰαμβεῖα, ων, *id.*

Verſus, *Præp.* πρὸς, aliquid, τινὸς, *Xen.*

Verſute, πανούργως, *Poll.*

Verſutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*

Verſutus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* ὁ ἀγκυλομήτης.

Vertebra, ὁ σπόνδυλος, ου, LXX. ὁ ἀστράγαλος.

Vertex, *capitis,* ἡ κορυφὴ, ῆς, *Xen.* *mentis,* ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.*

Verticillus, ὁ σφόνδυλος, ου, *Plut.*

Vertigo, ὁ ἴλιγγος, ου, *Plut.* ὁ ἴλιγξ, γγος, *Diod.* tenebricoſa, ὁ σκοτόδινος, ου, *Hippocr.* ἡ σκοτοδινία, ας, *Plato,* vertigine corripior, ἰλιγγιάω, *Them.* σκοτοδινιάω, *Philo.*

Verto, δινέω, *Ariſtot.* aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῆ, *Dem.* in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, *id.* aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, *Thuc.* omnia ſurſum deorſum, ἄνω ϗ κάτω ποιέομαι πάντα, *Dem.* neſcio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τράπωμαι, *Xen.* bene vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, *Athen.*

Veru, ὁ ὀβελὸς, οῦ, *Herodot.*

Vervactum, τὸ νέωμα, ατος, *Greg.*

Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, ου, *Xen.*

Vervex, ὁ κριὸς τομίας, ſ. ἐκτετμημένος.

Verum, ἀλλὰ, *Dem.* Conf. *Sed.*

Verus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, *Dem.* ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, *id.* ὁ ϗ ἡ ἀψευδὴς, έος, *id.* ὁ ϗ ἡ ἔτυμος, vera & æqua, τὰ ἀληθῆ ϗ δίκαια, *Dem.* & convenientia, ϗ καθήκοντα, *idem,* verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν, *Dem.* τἀληθῆ εἰπεῖν, *id.* χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, *id.* Conf. *Veritas.*

Veſania, ἡ ἀβελτηρία, ας, *Dem.* ἡ παραφροσύνη.

Veſanus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ ϗ ἡ παράφρων.

Veſcor, ἐσθίω, *Xenoph.* formicæ veſcuntur ſeminibus, σπέρματα ἐστὶ δεῖπνον μυρμήκων, *Ælian.* Conf. *Edo.*

Veſica, ἡ κύστις, εως, *Gal.* ἡ φῦσα.

Veſicula, τὸ κυστίδιον, ου, ἡ κύστιγξ, γγος, *Hippocr.*

Veſpa, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.* veſperum ſedes, ὁ σφηκὼν, ῶνος, *idem,* examen, ἡ σφηκία, ας, *Plut.*

Veſpera, ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.* ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ubi veſpera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, *Herodian.* advenerat, ἑσπέρα ἦν, *Dem.*

Veſperaſcit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*

Veſpere, ſ. Veſperi, δείλης, LXX. πρὸς ἑσπέραν, *Plato,* ἑσπέρας οὔσης, *Dem.* ἑσπέρας γινομένης, *Xen.* ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *id.*

Veſpertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Veſpertinus, a, um, ἑσπερινὸς, ὴ, ὸν, δειλινὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Veſperugo, ὁ ἕσπερος, ου, *Ariſtot.*

Veſpillo, ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX. ὁ νεκροφόρος.

Veſter, a, um, ὑμέτερος, έρα, ερον, civis, πολίτης, *Dem.* pater, πατὴρ ὑμῶν, *N. T.*

Veſtiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ου.

Veſtiarius, ὁ ἱματιοκάπηλος, *Lucian.*

Veſtibulum, τὸ πρόθυρον, ου, LXX. τὸ προπύλαιον, ου, *Plato,* τὸ πρόπυλον, ου, *Herodian.*

Veſtigator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Poll.*

Veſtigatio, ἡ ἰχνεύσις, εως, *Xenoph.* ἡ ἰχνεία, ας, *idem.*

Veſtigium, τὸ ἴχνος, εος, *Galen.* τὸ ἴχνιον, ου, *Xenoph.* pedis, τὸ βῆμα, ατος, *N. T.* veſtigiis conſequor, ἰχνάομαι, *Plut.* inſiſto, ἰχνοδέω, *Xenoph.* alicujus, κατὰ πόδας ἕπομαι τινι, *Naz.* κατ' ἴχνος βαίνω τινὸς, *Chryſ.* e veſtigio, παραχρῆμα, *Dem.*

Veſtimentum, idem quod *Veſtis.*

Veſtio, ἀμφιάζω, *Macar.* ἱματίζω, *N. T.*

Veſtis, ſ. Veſtitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *Dem.* τὸ ἱμάτιον, ου, *idem,* τὸ θοἰμάτιον, ου, *idem,* τὸ ἀμφίεσμα, ατος, *Lucian.* τὸ ἔσθημα, ατος, *Ælian.* fluxa, ἐσθὴς παρηωρημένη, *Herodian.* ruſtica, στολὴ ἀγρεῶτις, *Philo,* lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον, *Chryſ.* τριβώνιον φαῦλον, *Dion. Chryſ.* veſtem comparo ad diem feſtum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, *Dem.* facere, ποιεῖν ἱμάτιον, *idem,* exuere, ἐκδύειν θοἰμάτιον, *idem,* corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον, *idem,* dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, *id.* veſte ejuſmodi uti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, *Ælian.* veſtibus ſplendidis ſuperbire, θρύπτεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, *idem.*

Veſtras, ὑμεδαπὸς, οῦ, *Suid.*

Veteramenta, τὰ καττύματα, ων, *Lucian.*

Veteranus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* miles, ὁ ἀπεστρατευμένος, ου, *Plut.*

Veteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*

Veterator, ὁ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Veteratorie, πανούργως, *Poll.*

Veteratorius, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Ariſtot.*

Veternoſus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, ὸν.

Veternus, ἡ ληθαργία, ας, ἡ καταφορὰ ἰσχυρὰ, *Dioſc.*

Veto, κωλύω, *Xen.* Conf. *Prohibeo.*

Vetula, ἡ πρεσβῦτις, ιδος, *Lucian.* ἡ γυνὴ γραῦς, *Dem.* πρεσβυτέρα ἄνθρωπος, *id.* τὸ γραΐδιον, *id.*

Vetulus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* Conf. *Antiquus.*

Vetulus, i, τὸ γερόντιον, ου, *Lucian.* Conf. *Senex.*

Vetus, παλαιὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* Conf. *Antiquus.*

Vetuſtas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος, *Pauſ.*

Vetuſte, παλαιῶς.

Vetuſtus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* Conf. *Antiquus.*

Vexatio, ἡ ἐπήρεια, *Dem.* ἡ κάκωσις.

Vexator, ὁ κακωτὴς, οῦ, *Philo.* ὁ λυμαντήρ.

Vexillarius ſ. Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, ου, *Poll.*

Vexillum, τὸ σημεῖον, ου, *Thuc.* ἡ σημαία, ας, *Plut.*

Vexo. ἐπηρεάζω, *Plut.* σκύλλω, *N. T.* κακόω, ταλαιπωρέω.

Via, ἡ ὁδὸς. οῦ, *Dem.* urbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς, *Max. Tyr.* publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἡ ἁμαξιτὸς, οῦ, *Xen.* anguſtior & altior, ὁδὸς στενοτέρα ϗ μετεωροτέρα, *Dem.* recta, ὀρθὴ, *id.* tuta, ἀσφαλὴς, *id.* viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω, *Dem.* monſtro alicui, δείκνυμί τινι, *id.* patefacere alicui, ποιεῖν ὁδὸν εἶναί τινι, *idem,* ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν, *idem,* ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα, *id.* declinare rectam, ἐξιστάναι τῆς ὀρθῆς ϗ δικαίας ὁδοῦ, *idem.*

Vialis, e, ὁδιαῖος, αία, αῖον.

Viaticor, ἐφοδιάζομαι, *Baſ.*

Viaticum, τὸ ἐφόδιον, ου, *Dem.* do, ἐφοδιάζω, *Herodot.*

Viator, ὁ ὁδοιπόρος, ου, *Lucian.* ὁ ὁδίτης.

Viatorius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, *Herodot.*

Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος, *Galen.*

Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως, *Ariſtot.*

Vibriſſæ, αἱ τρίχες ῥινὸς.

Vibro, ἀναπάλλω, *Ariſtot.* κραδαίνω.

Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.

Vicanus, ὁ κωμήτης, ου, *Dion. Hal.*

Vicarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλου τεταγμένος.

Vicatim, κωμηδὸν, *Diod. Sic.* κατὰ κώμας, *Plut.*

Viceſimus, a, um, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, LXX.

Vicia, ἡ βικία, ας, *Geop.*

Vicies, εἰκοσάκις.

Vicinia ſ. Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, Ariſtot. ἡ γειτνίασις, εως, Plut. in vicinia, ἐκ γειτόνων, Lucian.

Vicinus, a, um, ὁ ϗ ἡ γείτων, ονος, Plut. γειτνιακὸς, ἡ, ὸν, Joſeph. ὁ ϗ ἡ πρόσοικος, ου, Plut. ſum, γειτονέω, Plato, γειτνιάω, Herodot. ſum morti, Χάρων ἔδακέ με, Lucian.

Vicis, alicujus, ἀντί τινος, Xen. vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ἐπί τινος, Lucian. alicujus rei præſto, παρέχω τάξιν τινὸς, Dioſc. vice verſa, ἐκ περιτροπῆς, Philo, κατὰ διαδοχὴν, Plato.

Viciſſim, ἀμοιβαίως, Bud. κατὰ διαδοχὴν, Plato, ἐκ περιτροπῆς, Philo.

Viciſſitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως, Plato, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, Ariſtot. ἡ περιτροπὴ, ῆς, Philo. ἡ ἀμοιβή.

Victima, τὸ σφάγιον, ου, Dem. τὸ θῦμα, ατος, id. τὸ ἱερεῖον, ου, idem, offero victimam, προσάγω θυσίαν, Lucian. me ipſum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπέρ τινος, Demoſth. ſacrifico victimam, θύω ἱερεῖον, id. proſterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, id.

Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, Xenoph. ὁ θύτης, ου, Herodian.

Victito, σιτοῦμαι, aliqua re, τινὸς, Ariſtot.

Victor, ὁ νικῶν, ῶντος, Dem. ὁ νενικηκὼς, ότος, id. ὁ κρατήσας, αντος, id.

Victoria, ἡ νίκη, ης, honeſta & conveniens, καλὴ ϗ πρέπουσα, Demoſth. injuſte parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, idem, victoriam obtineo ſ. reporto, νίκην λαμβάνω, id. νίκην αἴρομαι, Dion. Hal. victoria recte uti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, Dem. victoriæ præmium, νικητήριον, ου, Xenoph. νικητήριον ἆθλον, Plato.

Victorioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ καλλίνικος, ου, Plut.

Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.

Victus, us, ὁ βίος, ου, Dem. ἡ σίτησις, εως, idem, ἀφ' ὧν ζῇ τις, idem, victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινὶ, Demoſth. colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, idem, quæro, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια, id. paro ex aliqua re, πορίζομαι βίον ἔκ τινος, id. ſufficientem ſuppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινὶ, id. δίδωμι σίτησιν τινὶ, idem, dimetiri alicui, μετρεῖν τὸν σῖτον τινὶ, id. fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ζῇ, Dem.

Viculus, τὸ κωμίδιον, ου, τὸ κώμιον, ου, Plut.

Vicus, ἡ κώμη, ης, Thuc. ἡ ῥύμη.

Videlicet, δηλαδὴ, Dem.

Video, aliquid præſens, ὁράω τι παρὸν, Dem. & circumſpicio, σκοπέω τι ϗ ὁράω, id. aliquem, βλέπω εἴς τινα, Dem. πρός τινα, Iſocr. imaginem alicujus, θεάομαι εἰκόνα τινὸς, Ariſtot. Conf. Intueor, Specto.

Videor, δοκέω, Dem. καταφαίνομαι, Dion. Hal. videtur mihi, φαίνεταί μοι, idem, δοκεῖ μοι, Dem.

Vidua, ἡ χήρα, ας, Plut. ſum, χηρεύω, Dem. ἡ εὐνίς.

Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.

Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, Thuc.

Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.

Viduus, ὁ χῆρος, ου, Epiphan. ſum, χηρεύω, Dem. καταχηρεύω, id.

Vieo, λυγίζω, Poll.

Vietor, ὁ λυγιστὴς, οῦ.

Vietus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὑπέξηραμος, ου, Chryſ.

Vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλούτῳ, Herodian. i. e. ſanus ſum, εὐσθενέω, Dem.

Vigeſco, ἐπακμάζω.

Vigeſimus, idem quod Viceſimus.

Vigil, ὁ ϗ ἡ ἄυπνος, ου, Lucian. ὁ ϗ ἡ ἄγρυπνος, ου, id.

Vigil, Subſt. ὁ φρουρὸς, οῦ, Thuc. ὁ ἐγρήγορος, ου, LXX.

Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορήτως, Baſ. ἐπιμελῶς.

Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, ας, Xen.

Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, εως, Ariſtot.

Vigilo, ἐγρηγορέω, Ariſtot. ἀγρυπνέω, LXX.

Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.

Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς, Ariſtot. ἡ ῥώμη, τὸ σθένος.

Vileſco, φαυλίζομαι, εὐτελίζομαι.

Vilipendo, φαυλίζω, Xenoph. Conf. Contemno.

Vilis, e, φαῦλος, η, ον, Dem. ὁ ϗ ἡ εὐτελὴς, έος, id. pretii, ὁ ϗ ἡ εὔωνος, ου, id.

Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, Xen. ἡ εὐτέλεια, mercium, ἡ εὐωνία, ας, Poll.

Villa, ἡ κώμη, ης, Dem. ἡ αὐλὴ, ῆς, Dion. Hal. τὸ χωρίον, ου, Dem. ἡ ἔπαυλις, εως, Plut. τὸ ἐπαύλιον, ου, id.

Villaris, e, ἐπαυλικὸς, ἡ, όν.

Villica, ἡ ἀγρονόμος, ου.

Villicus, ὁ ἀγρονόμος, ου, ὁ αὐλίτης.

Villoſus, a, um, λάχνος, η, ον, Suid. ὁ ϗ ἡ τριχώδης.

Villum, τὸ οἰνάριον, ου, ὁ οἰνίσκος, ου, Athen.

Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, ου, Theophr.

Vimen, ἡ λύγος, ου, Euſt. ἡ οἰσύα, ας, id.

Viminalis, e, ſ. Vimineus, a, um, οἰσύϊνος, ίνη, ινον, Lucian. λύγινος, ίνη, ινον, id.

Vinaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ οἰνώδης, εος, Plut.

Vinago, ἡ οἰνὰς, άδος, Ariſtot.

Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.

Vinarius, a, um, οἰνηρὸς, ά, όν, vas, ἀγγεῖον, Athen. cella, ὁ οἰνὼν, ῶνος, Xenoph. taberna, οἰνοπώλιον, ου.

Vinarius, i, ὁ οἰνοπώλης, ου.

Vincibilis, e, νικητὸς, ή, όν.

Vincio, δέω, aliquem, τινὰ, Dem. δεσμέω τινὰ, N. T. catenis, ἁλύσεσι, ibid. περιβάλλω τινὰ, Plut.

Vinco, νικάω, copias univerſas, δύναμιν πᾶσαν, Dem. palam aliquem, ἐκ φανεροῦ κρατέω τινὸς, idem, virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετὴν, οὐ διὰ τύχην, idem, facile aliquos terra marique, κρατέω τινῶν ῥᾳδίως κατὰ γῆν ϗ κατὰ θάλασσαν, idem, hoſtes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν, Iſocr. prælio equeſtri, ἱπποκρατέω, Dem. aliquem prælio navali, καταναυμαχήσας ταπεινὸν ποιέω τινὰ, Iſocr. & ſupero aliquos, κρατέω ϗ περιγίγνομαι τινῶν, Dem. verbis, κρατέω ϗ περίειμι λόγῳ, idem.

Vinctura ſ. Vinctus, us, ὁ δεσμὸς, οῦ, Plut.

Vinculum, ὁ δεσμὸς, οῦ, Plut. in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ, Demoſth. παραδίδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον, ου, id. ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, id. minari, προλέγειν δεσμὸν, Dem. vinculorum reum eſſe, ἔνοχον δεσμοῦ γίγνεσθαι, idem, damnari vinculis, προτιμᾶσθαί τινι δεσμοῦ, id. Conf. Carcer.

Vindemia, ὁ τρυγητὸς, οῦ, Plut.

Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, οῦ.

Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, Plut.

Vindex, ὁ ἔκδικος, ου, Lucian. ὁ τιμωρὸς, οῦ, Philo.

Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, Chryſ. ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX. ἡ τιμωρία.

Vindiciæ, ἡ ἀντιποίησις, εως, Dion. Hal.

Vindico, τιμωρέω, Dem. aliquem, ἀμύνομαί τινα, Plato, πρός τινος, Plut. aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινά τινος, Iſocr.

Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.

Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX. τὸ οἰνόπεδον, γῆ ἀμπελόφυτος, ου, Dion. Hal.

Vinealis, e, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, Ariſtot.

Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX.

Vinitor, ὁ ἀμπελουργὸς, οῦ, Poll.

Vinolentia, ἡ μέθη, ης, Dem. ἡ οἰνοφλυγία.

Vinolentus, a, um, ὁ ϗ ἡ πάροινος, ου, Plut. ὁ ϗ ἡ φίλοινος, ου, id.

Vinoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ οἰνώδης, εος, Plut.

Vinum, ὁ οἶνος, ου, Dem. copia vini, οἴνου πλῆθος, idem.

Viola, τὸ ἴον, ου, Ariſtot.

Violabilis, e, βιαστὸς, ή, όν.

Violaceus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος, Dioſc.

Violarium, ἡ ἰωνιά, ᾶς, Theophr.

Violatio, ὁ βιασμὸς, οῦ, Dem.

Violator, ὁ βιαστὴς, οῦ, Naz.

Violens ſ. Violentus, a, um, βίαιος, αία, αιον, Plut. ὁ ϗ ἡ ὕβριμος.

Violenter, βιαίως, & inſolenter debacchari in aliquem, ϗ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, Dem.

Violentia, ἡ βία, & importunitas alicujus, ϗ φιλοπραγμοσύνη τινὸς, Dem.

Violentus, a, um, vide Violens.

Violo, βιάζομαι, & injuria adficio aliquem, ϗ ὑβρίζω τινὰ, Dem. aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, Iſocr. pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, Dem. λύω τὰς συνθήκας, Iſocr. pacem, εἰρήνην, Dem. fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, id.

Vipera, mas, ὁ ἔχις, εως, Plato, femina, ἡ ἔχιδνα, ης, Galen.

Vipereus, a, um, ſ. Viperinus, a, um, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.

Viperula, τὸ ἐχίδνιον, ου, τὸ ἐχείδιον, ου, Suid.

Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθὸς, Dem. optimus, ἄριστος, id. bonus & honeſtus, καλὸς κἀγαθός, idem, probatus, τέλειος, id. præſtans, σπουδαῖος, prudens, νοῦν ἔχων, id. admirabilis, θαυμαστὸς, id. fio, γίγνομαι, Dem. συντελέω εἰς ἄνδρα, Iſocr. habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι, Dem.

Virago, ἡ ἀνδρὶς, ίδος, Symm.

Vireo, θάλλω, Xen. χλοάζω.

Virga, ἡ ῥάβδος, ου, Xen.

Virgeus, a, um, ῥάβδινος, ίνη, ινον.

Virginalis, e, παρθενικὸς, ή, όν, Athen.

Virgineus, a, um, παρθένειος, εία, ειον, Eurip. ornatus, ἡ κοροκοσμία, ας, Cl. Al.

Virginitas, ἡ παρθενία, ας, Lucian.

Virgo, ἡ παρθένος, ου, Xen. ἡ κόρη.

Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, ου, τὸ ῥαβδίον, ου.

Virgultum, τὸ θραυστανον, ου, Phav. τὸ φρύγανον.

Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ου.

Viridarium, ἡ ἀλωά, ῆς.

Viridis, e, χλωρὸς, ά, όν, Plut.

Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος, Plut.

Virido, χλωραίνω, Soph.

Virilia, τὰ αἰδοῖα, ων.

Virilis, e, ἀνδρικὸς, ή, όν, Dem. ὁ ϗ ἡ ἀνδρώδης, εος, Iſocr. ἀνδρεῖος, α, ον, Xen.

Virilitas, ἡ ἀνδρότης.

Viriliter, ἀνδρείως, Xen.

Viritim, κατ' ἄνδρα, Dem.

Viroſus, a, um, idem quod Venenoſus.

Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίστων ἐπαίνων ἀξία, Dem. excellens, mirifica, πολλὴ, idem, perfecta, παντελὴς, idem, integerrima & firmiſſima, γνησιωτάτη ϗ βεβαιοτάτη, id. & bonitas, ϗ καλοκἀγαθία, ας, Dem. virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾷν λίαν, Dem. appetere, ὀρέγεσθαι καλοκἀγαθίας, id. majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι, idem, exerceo, ἀσκέω, Iſocr. oſtendere alicui, ἐνδείκνυσθαι τινὶ, Dem. virtute præſtare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, idem, majorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, Dem.

Virulentus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰώδης, εος.

Virus, ὁ ἰὸς, οῦ, Plut.

Vis, ἡ δύναμις, εως, Dem. τὸ κράτος, εος, id. plur. Vires. ἡ ἰσχὺς, ύος, id. vim infero ſ. facio, βιάζομαι, Plato, habeo maximam, δύναμιν μεγίστην ἔχω, Iſocr. adipiſcor, κτάομαι, id. ἰσχύω, Antiph. vi occupo urbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω, Iſocr.

Viſceratio, ἡ κρεονομία, ας.

Viſcidus, a, um, ſ. viſcoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἰξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ γλοιώδης.

Viſcum, ὁ ἰξὸς, οῦ, Plut. ἡ ἰξία, ας, Theophr. viſco aves capto, ἰξεύω, captans vir, ὁ ἰξευτὴς, οῦ, femina, ἡ ἰξεύτρια, ας, Plut.

Viſcus, τὸ σπλάγχνον, ου, N. T. τὸ ἔντερον.

Viſibilis, e, ὁρατὸς, ή, όν, Dem. θεατὸς, ή, όν, idem.

Viſio, ἡ ὅρασις, εως, Plut.

Viſito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινὰ, Herodian.

Viſo, ἐπισκοπέω, aliquem, τινὰ, Iſocr.

Viſum, τὸ ὅραμα, τὸ φάσμα.

Viſus, us, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*

Vita, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ ζωὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ βιοτὴ, ῆς, *Xenoph.* univerſa, βίος πᾶς, *Dem.* honoratior, ἐντιμότερος, *id.* illuſtriſſima, λαμπρότατος, *id.* moderata & temperans, σώφρων καὶ μέτριος, *id.* tranquilla & quieta, ἡσύχιος καὶ ἀπράγμων, *id.* calamitioſa, δυστυχής, *id.* privata, ἴδιος, *id.* ante acta, βεβιωμένος, *id.* præſens, παρὼν, *id.* reliqua, λοιπὸς, *id.* vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, *Dem.* inſtituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, *Iſocr.* vivere ſ. degere aliquam, βιῶν τινα, *Dem.* ζῆν τινα, *idem,* traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείστων ἀγαθῶν, *idem,* exigere non ignaviter, διατελεῖν οὐ ῥαθυμοῦντα, *idem,* conterere in aliqua re, διατρίβειν πρός τινι, *idem,* conſervare, σώζειν, *idem,* commutare cum morte, μεταλλάττειν, *Iſocr.* finire, τελευτᾶν, *idem,* τὴν τελευτὴν τοῦ βίου ποιεῖσθαι, *Dem.* ſub finem vitæ, περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου, *Ælian.*

Vitalis, e, ὁ καὶ ἡ ζώσιμος, ου, *Al. Aphr.* ζωτικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* βιωτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ βιώσιμος.

Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας, ἡ ἐκφυγή.

Vitellus, ἡ λέκιθος, ου, *Ariſtot.*

Viteus, a, um, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*

Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ου, *Ariſtoph.*

Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, οῦ, *Dioſc.*

Vitilitigator, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*

Vitiligo, συκοφαντέω, *Dem.*

Vitio, καταισχύνω, φθείρω, feminam, γυναῖκα, *Lyſ.*

Vitioſe, κακῶς, *Dem.* πονηρῶς, *Iſocr.*

Vitioſitas, ἡ κακία, ας, *Dem.*

Vitioſus, a, um, φαῦλος, η, ον, *Dem.* κακὸς, ἡ, ὸν, *id.*

Vitis, ἡ ἄμπελος, ου, *Ariſtot.* ἡ οἴνη.

Vitiſator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.

Vitium, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Iſocr.* vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, *idem.*

Vito, εὐλαβέομαι, ſodalitium, τὴν συνουσίαν, *Iſocr.* aliquid, διαφεύγω τι, *idem.* Conf. *Fugio.*

Vitreus, a, um, ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, *Lucian.* ὑάλινος, ίνη, ινον, *N. T.*

Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος, *Poll.*

Vitrum, ὁ, vel ἡ ὕαλος, ου, *Lucian.* ἡ ὕελος, ου, *Diod. Sic.*

Vitta, ἡ ταινία, ας, *Plato,* τὸ ἀνέθμιον, ου, LXX.

Vitula, ἡ μόσχος, ου, *N. T.* ἡ δάμαλις, εως, *Lucian.*

Vitulinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μόσχειος, ου, *Xenoph.*

Vitulor, εὐφραίνομαι.

Vitulus, ὁ μόσχος, ου, LXX. τὸ μοσχάριον, ου, *iid.*

Vituperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίψογος, ου, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐπονείδιστος, ου, *Dem.* μωμητὸς, ἡ, όν.

Vituperatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ ἐπιτίμησις, εως, *idem.*

Vituperator, ὁ ἐπιπλήττων, οντος, *Iſocr.* ὁ ψέκτης, ου, *Plato.*

Vituperium, ὁ ψόγος, ου, *Plut.*

Vitupero, ψέγω, aliquem, τινὰ, *Plato,* διαψέγω τινὰ, *Plut.* ἐπιτιμάω τινὶ, *Dem.* μέμφομαι τινι, *id.*

Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ εὐζωΐα.

Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ου.

Vivax, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὔζωος, ου, *Theophr.*

Viverra, ἡ ἴκτις, ιδος, *Ariſtot.*

Vividus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμβιος, ου, *Theophr.* ἀκμαῖος, α, ον.

Vivifico, ζωοποιέω.

Vivificus, ὁ καὶ ἡ ζωοφόρος.

Vivo, βιόω, longo tempore, πολὺν χρόνον, *Demoſth.* beate, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω, *Iſocr.* felicius, εὐτυχέστερον βίον βιόω, *idem,* ſecure, ζάω ἀσφαλῶς, *idem,* tranquille, ζάω ῥαθύμως, *id.* ſimpliciter & ut natura fert, ζάω ἁπλῶς καὶ ὡς πέφυκα, *Demoſth.* frugaliter, μετρίως, *id.* modeſte, κοσμίως, *id.* quovis modo, ὁπωσοῦν, *id.* militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον, *id.* belluarum more, θηριωδῶς, *id.*

Vivus, a, um, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, & adhuc vigens, καὶ νῦν ὢν, *idem,* ζωὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.*

Vix, μόγις, *Iſocr.* ſervi ferrent, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, *id.*

Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως. *Hippocr.*

Ulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἑλκοποιέω.

Ulceroſus, ὁ καὶ ἡ ἑλκώδης, εος, ἡλκωμένος, ένη, ένον, *N. T.*

Ulciſcor, ἐκδικέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* aliquem præclare, ἀμείβομαι τινα καλῶς, *Iſocr.*

Ulcus, τὸ ἕλκος, εος, *Plato.*

Ulcuſculum, τὸ ἑλκύδριον, ου, *Plut.*

Uliginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰκματώδης, εος.

Uligo, ἡ ἰκμασία, ας, *Heſych.*

Ullus, a, um, ὁ, ἡ τις, τό τι.

Ulmarium, ὁ πτελεών, ῶνος.

Ulmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτελεώδης, εος, *Heſych.*

Ulmus, ἡ πτελέα, ας, *Dioſc.*

Ulna, ἡ ἀγκάλη, ης, *N. T.* ἡ ἀγκαλὶς, ίδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis geſto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινὰ, *Xen.* qui adhuc geſtatur, ὁ καὶ ἡ ὑπαγκάλιος ἔτι, *Dion. Hal.* i. e. menſura, ἡ ὠλένη, ης, *Poll.*

Ulterior, us, περαῖος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ, ἡ, τὸ πέραν, *Thuc.*

Ulterius, περαιτέρω, progredi, προελθεῖν, *Iſocr.*

Ultimo, ἐσχάτως, *Plut.*

Ultimus, a, um, ἔσχατος, η, ον, *Plato,* ὕστατος, άτη, ατον, *id.* τελευταῖος, αία, αῖον, *idem.*

Ultio, ἡ ἐκδίκησις, εως, *N. T.* ἡ ἀμύνη.

Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, οῦ, *Greg.* ὁ τιμωρός.

Ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, *Plato,* modum, πέρα τοῦ μέτρου, *Dem.* ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, *Ariſtot.* ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Plut.* quam par eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, *Dem.* quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, *Iſocr.*

Ultro, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσίᾳ, *id.* ἑκοντὶ, *id.*

Ultroneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *id.*

Ulva, φῦκος λιμναῖον.

Ulula, ὁ αἰγώλιος, ου, *Ariſtot.*

Ululatus, us, ἡ ὀλολυγὴ, ῆς. *Dion. Hal.*

Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, *Philo.*

Umbella, τὸ σκιάδιον, ου, *Poll.* ἡ σκιαδίσκη, ης, *Athen.* τὸ ἐφεστρίδιον, ου, *Lucian.*

Umbilicalis, ſ. Umbilicaris, e, ὁ καὶ ἡ ὀμφαλώδης, εος, *Ariſtot.*

Umbilicatus, a, um, ὀμφαλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, οῦ, *Plato.*

Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ου, *Suid.*

Umbra, ἡ σκιὰ, ᾶς, *Dem.*

Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, *Plut.* τὸ σκέπασμα.

Umbraticus, a, um, Umbratilis, e, Umbroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιώδης, εος, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* σκιαρὸς, ὰ, ὸν, *Plato.* umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, *Plato.*

Umbro, σκιάζω, aliquid, τι, *Lucian.*

Umbroſus, a, um, vide *Umbraticus.*

Una, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ὁμοῦ τινος, *Xen.*

Unanimis, ὁ καὶ ἡ ὁμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Xen.*

Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ας, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.*

Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, *Xen.*

Uncia, τὸ δωδεκατημόριον, ου, *Plut.* ἡ οὐγκία, ας.

Uncialis, e, οὐγκιαῖος, αία, αῖον.

Unciatim, κατ᾽ οὐγκίας.

Uncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ου.

Uncinus, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος, *Aquila.*

Unctio, ἡ χρῖσις, εως, *Suid.* τὸ ἄλειμμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἄλειψις, εως, *Plut.*

Unctor, ὁ ἀλείπτης, ου, *Plut.*

Unctorius, a, um, ἀλειμματικὸς, ἡ, όν.

Unctura, idem quod *Unctio.*

Uncus, τὸ ὄγκινον, ου, τὸ ἄγκιστρον, ου.

Unda, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*

Undabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.* undabundum reddo, κυματόω, *Lucian.* mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.

Unde, ὅθεν, inde ordiuntur, unde potiſſimum iſta confici queant, ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆναι ταῦτα δυνηθεῖεν, *Dem.* in hoc ſunt intenti, unde vitam poſſunt ſuſtentare, τοῦτο σκοποῦσιν, ὁπόθεν,——*id.* unde igitur iſtis commeatus ſuppeditabitur? πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γενήσεται, *Dem.* unde niſi? πόθεν ἄλλοθεν; ἤ; *id.* unde illa fiant, docebo, ἀφ᾽ ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, *id.*

Undecies, ἑνδεκάκις.

Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, *Dem.*

Undecimviri, οἱ ἕνδεκα, *Dem.*

Undecimus, a, nm, ἑνδέκατος, άτη, ατον, *Plut.*

Undecumque, ſ. Undelibet, ὅθεν οὖν.

Undeviginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, ſ. εἴκοσι ἑνὸς δέοντος, undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα, unde quadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, &c. *Viger.* Conf. *Duodeviginti.*

Undevigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, undetrigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ἡ, ὸν, &c.

Undiquaque, ſ. Undique, πανταχόθεν, utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, *Iſocr.* aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῇ περιστοιχίζεσθαι τινα, *Dem.*

Undo, κυμαίνω.

Undoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος, *Ariſtot.*

Unedo, τὸ μιμαίκυλον, ου, *Theophr.*

Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Xen.* χρίω τί τινι, *id.*

Unguentarius, i, ὁ μυρεψὸς, οῦ, *Athen.* ὁ μυροπώλης.

Unguentarius, a, um, μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* μυρηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἄγγος, *Poll.*

Unguentum, τὸ μύρον, ου, *Athen.* τὸ χρῖσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, *Clem. Alex.*

Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ου.

Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, *Gal.* ungues præcido, ὀνυχίζω, *id.* ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι, *Ariſtoph.*

Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, *Xen.*

Unice, μοναχῶς, *Ariſtot.*

Unicornis, ὁ μονόκερως, ωτος, *Ariſtot.*

Unicus, a, um, μόνος, η, ον, *Xen.* μοναχὸς, ἡ, όν, *id.*

Unigena, ſ. Unigenitus, ὁ καὶ ἡ μονογενὴς, έος, *Plato.*

Unio, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.* τὸ μάργαρον, ου, *Pauſ.*

Unitas, ἡ μονὰς, άδος, *Plut.* ἡ ἑνότης, ητος, *Apoll. Tyan.*

Univerſalis, e, καθολικὸς, ἡ, όν.

Univerſe, ὅλως, *Dem.*

Univerſitas, τὸ πᾶν, παντὸς, ἡ ὁμὰς, άδος, *Theophr.* i. e. Academia, ἡ Ἀκαδημία, ας, *Plut.*

Univerſus, a, um, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *id.* σύμπας, ασα, αν, in univerſum, σύμπαν, *Iſocr.*

Uniuſmodi, ὁ καὶ ἡ μονότροπος, ου, *Plut.*

Unoculus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Ammon.* ὁ καὶ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*

Unquam, ποτὲ, ſi unquam alias, nunc certe, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν, *Dem.* alias unquam, ἄλλοτε πώποτε, *id.* omnia, quæ unquam ſperavi, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα, *id.*

Unus, a, um, εἷς μία, ἕν, *Dem.* aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, *Plut.* volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βούλομαι, *Dem.* tria encomia, unum-alterum-tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν-δεύτερον δὲ-τρίτον δὲ, *Iſocr.*

Unuſquiſque, Unuſquiſlibet, Unuſquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, *Ariſtot.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, *Iſocr.*

Vocabularium, τὸ λεξικὸν, ȣ.

Vocabulum, ἡ λέξις, εως, *Lucian.*

Vocalis, e, φωνήεις, εσσα, εν, animal, ζῶον, *Xen.* litera, γράμμα, *Plato*, ὁ ϗ ἡ εὔφωνος, ȣ, *Dem.*

Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, *Dem. Phal.*

Vocaliter, εὐφώνως, *Poll.*

Vocatio, *ad cœnam in jus*, ἡ κλῆσις, εως, *Xen. Ariſtoph.*

Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἡ, ὸν, caſus, πτῶσις, *Gramm.*

Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος. *Lucian.*

Vociferatio, ἡ κραυγὴ, ῆς, *Xen.* ὁ κεκραγμὸς, ȣ, *Plut.* ἡ βοή.

Vociferor, κράζομαι, *Xenoph.* κραυγάζω, *N. T.* βοάω, *Dem.* & clamito, βοάω ϗ κράζω, *idem.*

Vocula, τὸ λεξίδιον, ȣ, i. e. *parva vox*, τὸ φωνίδιον, ȣ.

Vola, τὸ θέναρ, αρος, *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, ȣ, *Euſtath.*

Volatilis, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* πτερόεις, εσσα, εν.

Volatus, ἡ ποτὴ, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.

Volens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.*

Volenter, ἀσμένως, *Iſocr.*

Volo, as, πέτομαι, *Plut.* ἵπταμαι, trans ſ. per mare, πέτομαι κατὰ θαλάσσης, *Ælian.*

Volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea ſibi fingit, ὃ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος ϗ οἴεται, *idem*, non ignarus eſſe alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, *Iſocr.* mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, *Iſocr.*

Volſello, τὸ τριχολάβιον, ȣ, *Aët.*

Volubilis, e, ὁ ϗ ἡ εὔστροφος, ȣ, *Plut.*

Volubilitas, ἡ εὐστροφία, ας, *Plut.* ἡ εὐτροχία.

Volucer, ſ. Volucris, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.* i. e. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.

Volucris, i. e. *avis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, ιθος, *Dem.*

Volumen, τὸ εἴλημα, ατος, *Joſ.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, ȣ, *Plut.*

Voluntarie, ἑκόντι, *Iſocr.* ἐθελοντὴν, *Herodot.* ἐθελοντηδὸν, *Thuc.* ἐθελοντί, *Plut.* ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσίᾳ, *idem.*

Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *fem.* ἑκοῦσα, ης, *id.*

Voluntas, ἡ βούλησις, εως, *Dem.* τὸ βούλημα, ατος, *N. T.* τὸ θέλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, εως, *id.* bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις ϗ βίος σώφρων, *Dem.* recta, τὸ εὖ βούλεσθαι, *id.* voluntatem ſuam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι, *Dem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημά τινος παρά τι, *id.* concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινὸς, *id.* parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος, *id.* adverſari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματί τινος, *id.*

Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Volupe, ἡδὺ, eſt poſſidere divitias, ἐστὶ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*

Voluptarie, ἡδονικῶς.

Voluptarius, a, um, ἡδονικὸς, ἡ, ὸν, *Ceb. Theb.*

Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, & delectatio, ϗ χάρις, *Dem.* ϗ ῥᾳστώνη, *id.* eximia, ὑπερβάλλουσα, *Iſocr.* brevis, ἐπιπόλαιος, *Dem.* momentanea, ἡ παραυτίκα, *id.* utilitati prorſus contraria, τῷ συμφέροντι πᾶν ἅπασιν ἐναντίον, *id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονὰς, *Dem.* amare, ἀγαπᾷν, *id.* ſequi, ſectari, venari, θηρεύειν, *Iſocr.* creare alicui, ποιεῖν τινί, *Dem.* comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ, *id.* adferre alicui, φέρειν τινὶ, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν, *Iſocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν, *Dem*, ſervire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, *id.*

Voluptuoſitas, ἡ φιληδονία, ας, *Plut.*

Voluptuoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φιλήδονος, ȣ, *Plut.*

Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, *Plut.*

Volutabrum, ἡ κυλίστρα, ας, *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*

Volutatio, ἡ κυλίνδησις, εως, *Plut.* ἡ κύλισις, εως, *id.* in cœno, ἡ κυβίστησις, ἐν πηλῷ, *Lucian.*

Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*

Vomer, ἡ ὕννις, εως, *Plut.*

Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος, *Galen.*

Vomitio, idem quod *Vomitus.*

Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Vomiturio, ἐμετιάω, *Ariſtot.*

Vomitus, us, ἡ ἐμεσία, ας, *Hippocr.* ὁ ἔμετος, ȣ.

Vomo, ἐμέω, *Lucian.* ἀπεμέω, *id.*

Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας, *Ælian.*

Vorago, τὸ βάραθρον, ȣ, *Xen.* τὸ χάσμα.

Voratio, ἡ βρόχθισις, εως.

Vorax, ὁ ἀδηφάγος, ȣ, *Plut.* ὁ πολυφάγος, ȣ, *id.*

Voro, βροχθίζω, *Ariſtot.* ἀδηφαγέω, *Iſocr.*

Vortex, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ δίνη, ης, *Philo.*

Vorticoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δινώδης, εος, ὁ συστροφὰς πολλὰς ἔχων.

Votivus, a, um, εὐκτικὸς, ἡ, όν.

Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* facio, ſ. nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν Θεῷ ἐπί τινι, *id.* perſolvo, ſ. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, *id.* ἀποτελέω, *Xen.* voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, *Lucian.* non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος, voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλων τυχεῖν, *Æl.*

Voveo, εὔχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, *Plutarch.* Confer *Votum.*

Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη, *Demoſth.* clara, λαμπρὰ, *idem*, ſatis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, ἀφίημι φωνὴν, *Dem.* ῥήγνυμι φωνὴν, *idem*, per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, *Lucian.* acuere, ἐπαίρειν, *idem*, voce clariſſima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, *id.* φθέγγεσθαι μέγιστον, *id.* orationi deeſt vox oratoris, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, *id.*

Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, *Ariſtot.*

Urbane, ἀστείως, *Plut.*

Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, ſermonis urbanitate utor, ἀστεΐζομαι. *Plut.*

Urbanus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Iſocr.*

Urbicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.*

Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη, *Dem.* populoſa, πολυάνθρωπος, *id.* μυρίανδρος, *Iſocr.* antiqua, ἀρχαία, *Demoſth.* invicta, ἀήττητος, *id.* inſuperabilis, ἀνυπόστατος, *id.* parva, μικρὰ, *id.* infirma, ἀσθενὴς, *id.* deſolata, ἔρημος, *idem*, maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, *Iſocr.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *idem*, οἰκίζειν, *Dem.* inſtaurare, κατοικίζειν, *id.* munire, τειχίζειν, *id.* muro circumdare, τεῖχος περιβάλλεσθαι, *idem*, ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, *idem*, habitare, incolere, οἰκεῖν, *idem*, adfligere, ἐνοχλεῖν, *id.* obſidere, πολιορκεῖν, *id.* ſubigere, παραστήσασθαι, *id.* ſubjicere ſibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, *id.* capere, λαμβάνειν, *id.* ἁλίσκειν, *id.* αἱρεῖσθαι, *id.* evertere, ἀναιρεῖν, *id.* in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, *Dem.* vaſtare, ἀνάστατον ποιεῖν, *id.* diruere, κατασκάπτειν, *Iſocr.* perdere, διαφθείρειν, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* ſervare, σώζειν, *Dem.* deſerere, ἐκλείπειν, *id.* tradere alicui, παραδιδόναι τινὶ. *id.* ἐγχειρίζειν τινὶ, *Dem.* prodere, προδοῦναι, *id.* recipere, recuperare, κομίζεσθαι, *id.*

Urceolus, τὸ κεράμιον, ȣ.

Urceus, ὁ κέραμος, ȣ. *Athen.*

Uredo, ὁ καυθμὸς, ȣ. *Theophr.*

Ureter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος, *Galen.*

Urgeo, ἐπίκειμαι, *N. T.* ἐπείγω.

Urina, τὸ οὖρον, ȣ, *Ariſtot.* τὸ οὔρημα, ατος, *Hippocr.*

Urinarius, a, um, οὐρηρὸς, ά, όν.

Urinator, ὁ κολυμβητὴς, ȣ, *Thuc.* ὁ κυβιστήρ.

Urinor, κολυμβάω, κυβιστάω.

Urna, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ στάμνος, ȣ, *Ariſtoph.* τὸ στάμνιον, ȣ, *Plut.* ἡ κάλπη.

Urnalis, e, στάμνιος, ια, ιον.

Urnula, τὸ σταμνάριον, ȣ, *Poll.* ὁ σταμνίσκος, ȣ, *idem.*

Uro, καίω, omnia, πάντα, *Plut.* Confer *Cremo.*

Urſa, ἡ ἄρκτος, ȣ, *Ariſtot.*

Urſinus, a, um, ἀρκτεῖος, εία, εῖον.

Urſus, ὁ ἄρκτος, ȣ, *Ariſtot.*

Urtica, ἡ ἀκαλήφη, ης, *Syneſ.* ἡ κνίδη, ης, LXX.

Urus, ὁ οὖρος, ȣ, *Poll.*

Uſio, idem quod *Uſus.*

Uſitate, κατὰ τὸ εἰωθὸς.

Uſitatus, a, um, ὁ ϗ ἡ συνήθης, εος, inſtitutum, πολιτεία, *Dem.*

Uſpiam, ἐνιαχοῦ.

Uſquam, πού.

Uſque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, *Dem.* uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, *id.* uſque ad ſatietatem, ἄχρι κόρου, *id.* uſque nunc, μέχρι τοῦ νῦν, uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, *Xen.* uſque adeo, οὕτω τελέως, *Dem.* uſque eo, εἰς τοσοῦτον, uſquequaque, πάντῃ, quo, ἕως, ȣ.

Uſtio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*

Uſtrinum, τὸ καυτήριον, ȣ.

Uſtulo, καυτηριάζω, *Strabo.*

Uſualis, e, χρηστὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Uſura, ὁ τόκος, ȣ, *Dem.* uſuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινὶ, *id.* exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος, *id.* dare, διδόναι, *id.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* ſolvo, τίθημι, *id.* pendo, τελέω, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* κομίζεσθαι, *id.*

Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.*

Uſurpo, χράομαι. Conf. *Utor.*

Uſus, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόλαυσις, εως, *id.* uſum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι. *Iſocr.* uſu edoctus ſcio, πεπειραμένος οἶδα, *Dem.* uſum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, *idem*, habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, *Polyb.* uſu venire alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Iſocr.*

Uſus fructus, ἡ ἐπικαρπία, ας, *Dem.*

Ut, *Conjunct.* ἵνα, deſinam dicere, παύσομαι λέγων, *Dem.* breviter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν, *Iſocr.* non ita demens ſum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων, εἰμὶ ὥστε βούλεσθαι, *Dem.* eleborandum eſt, ut deſiſtat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσεται, *id.*

Ut, *Adverb.* ὡς, *Demoſth.* Conf. *Quemadmodum.*

Utcumque, ὅπως, ἂν, *Dem.*

Utenſile, τὸ χρειῶδες, εος, τὸ σκεῦος.

Uter, a, um, πότερος, έρα, ρον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος, *Xen.* uter? πότερος ἄρα; *Dem.* tandem, πότερος ποτὲ, *Xen.* utra in parte, ποτέρωθι, *Plato*, utro modo, ποτέρως, *Ariſtot.* utram in partem, ποτέρωσε, *Xen.* ὁποτέρωσε, *Thuc.* utrum, an, ὁπότερον, *Iſocr.*

Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, ȣ, *Plut.*

Utercumque, ὁπότερος, ἂν, *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ρον, *Lucian.*

Uterinus, a, um, ὁ ϗ ἡ ὁμομήτριος, ȣ, *Dem.* ſ. ὁμομήτριος, ία, ιον, *id.*

Uterlibet, ὁπότερος ἂν, *Thuc.*

Uternam, ὁπότερος ἂν, *Xen.*

Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, έρα, ερον, *Iſocr.* utroque modo, ἀμφοτέρως, *Ariſtot.*

Utervis, ὁπότερος ἂν, *Thuc.*

Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.* ἡ δελφύς.

Uti, idem quod *Ut* Adverb.

Utilis, e, ὁ ϗ ἡ χρήσιμος, ȣ, multum alicui, πολλά τινι, *Dem.* & multitudini conducens, συμφέρων ϗ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς, *idem*, conſulere, τὸ συμφέρον παραινεῖν, *id.* ad nihil μηδὲν χρήσιμος, *id.* ſum alicui, χρήσιμός εἰμι τινι, *Dem.* ad nihil, χρήσιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδὲν, *Iſocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμον τινι, *idem*, utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος, *Dem.* ὠφέλιμος, *Iſocr.*

Utilitas, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος, *id.* τὸ σύμφορον, ου, *id.* τὸ συμφέρον, οντος, *id.* τὸ χρήσιμον, ου, *id.* utilitatem appeto, ἐπιθυμέω τοῦ συμφέροντος, *Iſocr.* ſpectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ συμφορον τῇ πόλει, *Dem.* alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινὸς, *idem,* aucupari, αἱρεῖσθαι, *id.* præbere alicui, παρέχειν τινὶ, *id.* magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν, *Dem.* de utilitate alicujus ſolicitum eſſe, φροντίζειν συμφερόντων τινὶ, *id.* metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, *Dem.* rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, *id.* adficerealiquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινὶ, *id.* ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *id.* Conf. *Commodum, Emolumentum.*

Utiliter, συμφερόντως, conſulere alicui, συμβουλεύεσθαί τινι, *Iſocr.* συμφόρως, *Iſocr.* λυσιτελούντως, *Dem.* χρησίμως, *Thuc.*

Utinam, εἴθε, natus eſſem tunc, συνεγενόμην, *Xen.* ſcriberet, γράψειε, *Plato,* abſcindantur, ὄφελον καὶ ἀποκόψονται *N. T.* Brutus viveret, ἄφελε ζῆν Βροῦτος, i. e. *debebat vivere, Plut.*

Utique, δῆτα, fluxerunt ſermones, ἐῤῥύησαν λόγοι, *Dem.*

Utor, χράομαι, aliquo familiariter, τινὶ, *Iſocr.* humaniſſime, φιλανθρώπως, *Demoſth.* familiariſſime, οἰκειότατα, *Iſocr.* aliquo amico, τινὶ φίλῳ, *Liban.* bene recteque re aliqua, καλῶς καὶ νομίμως πράγματί τινι, *Dem.*

Utpote, οἷον εἰ, οἷα δὴ, *Herodot.*

Utricularis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσκώδης, εος.

Utricularius, ὁ ἀσκαδὸς, οῦ.

Utriculus, τὸ ἀσκίδιον, ου, *Plut*

Utrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, *Iſocr.*

Utrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.

Utrum, vide *Uter.*

Utut, idem quod *Etſi.*

Uva, ἡ σταφυλὴ, ῆς, *Plato,* paſſa, ἡ σταφὶς, ἴδος, *Dioſc.*

Uveus, ὁ καὶ ἡ σταφυλινος.

Uvidus, a, um, διερὸς, ὰ, ὸν, terra, γῆ, *Theophr.*

Vulgaris, e, ὁ καὶ ἡ δημώδης, εος, *Herodian* ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχὸν, *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ πάνδημος, ου, *Plut.*

Vulgariter, πάνδημον, *Iſocr.* κοινῇ, *Ariſtot.* τυχόντως.

Vulgator, ὁ φημιστής, οῦ.

Vulgo, *Adverb.* πανδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ, *Ariſtot.*

Vulgo, as, φημίζω, *Euripid.* διαθρυλλοῦμαι, aliquid quod tacendum erat, δημοσιόω ἀπόρρητον, *Plut.*

Vulgus, τὸ πλῆθος, εος, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*

Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.

Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Conf. *Vulnus.*

Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, *idem,* mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, *idem,* infligo alicui vulnus, προσεντείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, *id.* λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος, *idem,* obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, *Gal.* periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγὴν, *Diod. Sic.*

Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον, ου.

Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, ου, τὸ ἀλωπεκίδιον, ου.

Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, *Ariſtot.* ἡ κερδώ.

Vulpinaris, e, ſ. Vulpinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκώδης, εος.

Vulpinor, ἀλωπεκίζω, *Ariſtoph.*

Vulſio, ſ. Vulſura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Euſtath.*

Vulticulus, τὸ προσωπίδιον, ου.

Vultuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσωπώδης, εος, i. e. *auſterus,* σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*

Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, *Plut.*

Vulturinus, a, um, γύπινος, ίνη, ινον.

Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Ariſtot.*

Vultus, τὸ πρόσωπον, ου, *Dem.* vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος, *idem,* quo vultu eum adſpicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; *Dem.* conjicere, aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν, *idem,* mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῆς ὄψεως σημείων, *idem.*

Vulva, ἡ ὑστέρα, ας, *Dioſc.* ἡ μήτρα.

Uxor, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ παράκοιτις, ιδος, *Lucian.* ἡ συνοικοῦσα, ης, *id.* ἡ ἄλοχος, ου, *Plato,* uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, *Æſchin.* ἀνάγομαι τὴν συνοικὸν, *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα, *Iſocr.* γαμέω τινὰ γάμῳ, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Iſocr.* puellam duco, ἄγω νέαν, *Plut.* uxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν, *Dem.* repudio, ἀποπέμπω γυναῖκα, *id.*

Uxoratus, a, um, γεγαμηκὼς, υῖα, ὸς, *Baſ.*

Uxorcula, τὸ γυναικάριον, ου.

Uxorius, a, um, γυναικεῖος, εία, εῖον, i. e. *uxori nimium deditus,* ὁ γυναικίας, ου, *Lucian.* ſio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XEniolum, τὸ ξενίδιον, ου.

Xenium, τὸ ξένιον, ου, *Xen.*

Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, ου, *Suid.*

Xiphias, ὁ ξιφίας, ου, *Athen.*

Xylobalſamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, ου, *Dioſc.*

Xyſticus, a, um, ξυστικὸς, ὴ, όν.

Xyſtus, ὁ ξυστὸς, οῦ, *Xen.*

Z.

ZE'A, ἡ ζέα, ſ. ζειὰ, ας, *Dioſc.*

Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, *N. T.*

Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, ου, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, *Sir.*

Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, *Plut.*

Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, ου, *Lucian.* ſum, ζηλοτυπέω, *Athen.*

Zelus, ὁ ζῆλος, ου, *N. T.*

Zephyrius, a, um, ζεφύριος, ία, ιον, *Ariſtot.* ζεφυρικὸς, ὴ, όν, *Theophr.*

Zephyrus, ὁ ζέφυρος, ου, *Ariſtot.*

Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*

Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, *Gal.*

Zizanium, τὸ ζιζάνιον, ου, LXX.

Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, οῦ, *Poll.*

Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*

Zographus, ὁ ζωγράφος, ου, *Lucian.*

Zona, ἡ ζώνη, ης, *Plut.*

Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος, ου.

Zonula, τὸ ζώνιον, *Poll.*

Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, ου, *Dioſc.*

Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.

Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα, ας.

Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.

Zythus, ſ. Zythum, ὁ ζῦθος ου, *Dioſc.* τὸ ζῦθος, εος, *Theophr.* οἶνος κρίθινος, *Athen.*

ΤΕ'ΛΟΣ.

23 MA 64